

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

1244.6

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ΝΕΟΝ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΕΤΡΑΓΛΩΣΣΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΙΤΑΛΙΚΗΣ, ΑΡΜΕΝΙΚΗΣ

ΚΑΙ

ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

Digitized by Google

NUOVO

DIZIONARIO

ELLENICO-ITALIANO-ARMENO-TURCO

COMPILATO

DAI FRATELLI

ARISTACE E STEFANO AZARIAN

E

DATO IN LUCE

A SPESE DE' MEDESIMI.

VIENNA,

DALLA TIPOGRAFIA DE' PP. MECHITARISTI.

1848.

Digitized by Google

ՆՈՐ

ԿԱԹՈՂԻԿԷ

ՅՈՒՆԵՐԷՆ

ԻՏԱԼԵՐԷՆ, ՀԱՅԵՐԷՆ, ՏԱՃԿԵՐԷՆ

ԾՕՐԻՆԵԱԼ

ՀԱՆԻՒԻՉ ԵՒ ՕԱԽՒԻՉ

ՆԳՐԵՐՑ ՀԵՐԵՑՈՒԵՑԱՑ

ԵՐԻՍՏԱԿԵԱՑ ՆԻ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ

ԸՆԿԵՐԵՑՆՑ

ԱՐՁԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻՑ
ՅԱՆՈՒՑՈՒ ՊՇՏ 2007

Ի ՎԻԵՆՆԷ
Ի ՎԱՆՍ ՊԱՇՏՕՊԱՆ Ս. ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻ
1848.

Digitized by Google

1244.6

1870, June 16
Gift of
Joseph Azarian,
of Boston

REFERENCE BOOK
DOES NOT CIRCULATE

Digitized by Google

ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΥΣΙΝ.

Η μεγάλη ἔκτασις τῆς σπουδῆς τῶν γλωσσῶν, ἰδίως τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, μεταξὺ ἡμῶν τῶν Ἀρμενίων καὶ ἡ ἔλλειψις καταλλήλου Λεξικοῦ πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀρχαρίων, παρεκίνησαν ἡμᾶς, ἅπως ἐπασχολήθῶμεν πρῶτοι περὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νέου λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς, Ἰταλικῆς, Ἀρμενικῆς καὶ Τουρκικῆς γλώσσης.

Φρονοῦμεν περιττὴν πᾶσαν προσπάθειαν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀνάγκης τοιούτου βοηθήματος, καθισταμένης ἤδη ἀπολύτου ἐκ τῆς ἀμοιβαίας σχέσεως καὶ κοινωνίας ὅλων σχεδὸν τῶν Ἐθνῶν.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ ἠκολουθήσαμεν ἀκριβῶς τοὺς δοκιμωτέρους Λεξικογράφους τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης Β. Ἐδερίκον, Γαζὴν, Σκαρλάτον καὶ ἄλλους, ἐκλέξαντες πάσας τὰς παρὰ τοῖς κλασσικοῖς συγγραφεῦσιν αὐτῆς λέξεις καὶ ἑρμηνεύσαντες τινὰς πρὸς ἀκριβεστέραν παράστασιν τῆς σημασίας δι' ἀντιστοιχουσῶν Λατινικῶν καὶ Γαλλικῶν.

Ἐσμὲν εὐέλπιδες ὅτι τὸ ἡμέτερον πόνημα, καὶ τοι ἀπέχον τῆς δεούσης ἐντελείας, παρέξει οὐ μικρὰν ὠφέλειαν τοῖς σπουδάζουσι. Λέχθητε οὖν αὐτὸ εὐμενῶς, ὠφελεῖσθε καὶ εὐτυχεῖτε.

Digitized by Google

Ai cortesi lettori.

Lo studio delle lingue oggi giorno essendo in massimo uso presso la nostra Nazione Armena e specialmente quello della Greca letterale; e d'altronde mancandovi un opportuno Lessico, quale facilitarne possa a' principianti il dovuto acquisto, ci siamo accinti perciò per i primi a pubblicare la presente Opera intitolata: Nuovo Dizionario Ellenico-Italiano-Armeno-Turco.

È inutile qui con prelissi argomenti il convincere la necessità della summentovata Opera, mentre l'immensa reciproca comunicazione ed il commercio di quasi tutte le Nazioni del mondo ne richiede l'assoluto bisogno.

Onde poi la presente Opera ottenga dal Pubblico una grata accoglienza, abbiamo voluto seguire fedelmente le orme de' più accreditati Lessicografi Greci, quali sono B. Ederico, Ghazi, Scarlato e altri, scegliendone tutti quei termini che incontrarsi sogliono negli Autori Classici della lingua Greca antica. Per esprimere eziandio il senso de' termini greci in tutto il suo dovuto rigore, non ci parve inopportuno ad una parte d'essi aggiungere quelli ancora Latini e Francesi.

Frattanto il presente Dizionario sebbene non sia un' opera la più completa che si possa desiderare, nulladimeno non crediamo che sia di poco vantaggio alla gioventù studiosa delle lingue.

Gradite, Cortesi Lettori, questo nostro tenue lavoro, approfittatene e siate felici.

Digitized by Google

ՅԵՈՒՉԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

Լեզուագիտութիւնը ասա եռքի ժամանակներս մեր Հայ Ազգիս մէջն ալ յառաջ երթալուն վրայ բնաւ կասկած չկայ ու կը յուսանք որ օտար լեզուները տորմիլոս հանուր ունեցած ատ դժուարին փոյթն ու չանքը անպտուղ չըլլար, որթափհատու անձնդմի ստացած նորանոր ծանօթութիւններդ դիտութեանց մէջ դիւրաւ յառաջանալուն շատ մեծ օգնութիւն կ'ըլլան։ Այսպէս Հայկազնեան լեզուին ալ ուսումնքդ քեզ Խրիմեանեան բազմավաստակ ու օգտակար վանքերուն ատ քեզ տեղ տեղ գիտութեամբ փայլած դպրոցներու մէջ գէթ օր ծաղկին տալ անժխտելի բան մի է։ Վկայ են ատ բաներուս ամէն օր Ազգիս մէջ ելած կերպ կերպ ազնիւ գիրքերը։

Այսպիսի մէկ զարմանալի Ազգային յառաջադիմութիւնը մենք ալ տեսնալով վառեցանք Ազգասիրութեան նախանձովը, ու թէ Հայկազնեան լեզուին եւ թէ օտար քանի մը պիտանի լեզուներուն ուսմունքը մէկէն դիւրացընելու միջոց մը տալ փափաքելով հրատարակեցինք ատ մեր գործքը անուանեալ „Նոր Ռառգիրք Յունարէն-Լատերէն-Հայերէն-Ցաճկերէն“։

Ընելի բան կը սեպենք մեր ատ գործքին օգուտն ու հարկը Հատարակութեան հասկըցընել՝ որովհետեւ ամէն մարդ ինքիրէն կրնայ դատել եթէ մինչուկ հիմայ Ազգերնուս մէջ չգտնուած ասանկ գիրք մը ինչչափ ցանկալի ու հարկաւոր պիտի ըլլայ։ Հոռմերէն լեզուն ատ վերջի ատեններս թէ գիտութեանց ու թէ վաճառականութեան մէջ շատ գործածական ըլլալէն ի զատ՝ ճիշ չգիտեր եթէ Հայկաբանութիւն ալ աղէկ սորվիլ ուզողը՝ անշուշտ գոնէ քիչ մը Յունարէն լեզուին ծանօթութիւն պիտի ունենայ։ Ինչու որ մեր նախնեաց՝ ու ի մանանաւորի՝ հինգերորդ դարուն գիրքերը՝ գրեթէ բոլորն ալ Յունարէնէ թարգմանուած ըլլալով՝ ատ լեզուն գիտցողը՝ Հայկազնեան Ատեաններուը Հելլէն Ննագիրներուն հետ համեմա-

Digitized by Google

տելով նախնեաց ժողովրդական բուն ոճին կատարեալ խելամուտ կրնայ ըլլալ։

Ահա ասոնք եղան գլխաւոր պատճառները՝ որ զմեզ ստիպեցին առ մեր աշխատելի գործքը ժաստարակութեան օգտին համար հրատարակել։

Արաւոյնն կը վայլէր Յունարէն բառերը մեկնելու համար ժողովրդեան գրագրաւ լեզուն ու պարզ Ջանգիականի տեղ՝ Պարսկերէնը գործածել (զոր եւ յաճախ գործածեցինք), բայց աւելի դիւրիմաց ընելու բաղձանքով Աշխարհաբառը ու պարզ Ջանգիականը նախամեծար ընտրեցինք։ Արեւմտ. Յունարէնին բուն իմաստը ճշդիւ մեկնելու համար՝ Լատինական ու Գազղիական բառերն ալ ուսելցուցինք։

Արդասանք ապա, Ընթիւ ընթերցողք, եթէ աս մեր գործքը սիրով կ՚ընդունիք իբր դրաւական մը Ազգասիրութեան ու իբր նպատակ մը Ազգային յառաջադիմութեան՝ զոր ամէն մեր աշխատանաց մի միայն նպատակն եղաւ։

Digitized by Google

Alfabeto armeno.

MAJUSCOLO.	MINUSCOLO.	MIN. CORSIVO.	VALORE.	NOME.
Ա	ա	ա	A.	Ajp.
Բ	բ	բ	P *dolce.*	Pjen.
Գ	գ	գ	K.	Kim.
Դ	դ	դ	T *dolce.*	Ta.
Ե	ե	ե	JE, *vocale.*	Jéci.
Զ	զ	զ	Z *francese.*	Za.
Է	է	է	E.	E.
Ը	ը	ը	E *muto franc.*	Jet.
Թ	թ	թ	T *forte.*	Tuò.
Ժ	ժ	ժ	J *francese.*	Je.
Ի	ի	ի	I.	Ini.
Լ	լ	լ	L.	Liùn.
Խ	խ	խ	CH *tedesco.*	Che.
Ծ	ծ	ծ	Z *dolce;* (Zelo).	Za.
Կ	կ	կ	G; (Gara.)	Ghen.
Հ	հ	հ	H.	Huò.
Ձ	ձ	ձ	Z *aspra;* (Zio.)	Za.
Ղ	ղ	ղ	GH, *o Γ greco.*	Ghad.
Ճ	ճ	ճ	G; (Gelo.)	Ge.
Մ	մ	մ	M.	Mjen.
Յ	յ	յ	H *nel principio,*	Hi.
	—		J *fra due vocali.*	
	—		*mulo finale arm.*	
Ն	ն	ն	N.	Nu.
Շ	շ	շ	SC, *o* CH *franc.*	Scià.
Ո	ո	ո	UO, *o* O *stretto.*	Uò.
Չ	չ	չ	C *forte.*	Cià.

MAJUSCOLO.	MINUSCOLO.	MIN. CORSIVO.	VALORE.	NOME.
Պ	պ	պ	B	Be.
Ջ	ջ	ջ	C *dolce.*	Ce.
Ռ	ռ	ռ	R *aspra.*	Ra.
Ս	ս	ս	S *quasi doppia.*	Se.
Վ	վ	վ	V.	Vjev.
Տ	տ	տ	D.	Diùn.
Ր	ր	ր	R *dolce.*	Re.
Ց	ց	ց	Z *aspra;* (Zio.)	Zuò.
Ւ	ւ	ւ	V, *o Υ greco.*	Iùn.
Փ	փ	փ	P *forte.*	Piùr.
Ք	ք	ք	K forte.	Ke.
Օ	օ	օ	O *aperto.*	O.
Ֆ	ֆ	ֆ	F.	Fe.

Dittonghi.

ﬓ, JA, p. e. ﬓաﬖդ, njart.

էօ, *Arm.* EO, p. e. էօծ, eoz.

— *Turc.* Ö, *o* EU *francese,* p. e. էօm, öd, eud.

իւ, *Arm.* JU, *o* IV, p. e. ձիւն, ziùn.

ﬔիւ, tiv.

— *Turc.* Ü, *o* U *francese.* p. e. ﬔիւրլիւ, türlü, turlu.

ոյ, *seguito da una consonante* UJ, p. e. բոյն, pujn.

ու, U, p. e. ուռդ, dur.

**

Digitized by Google

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

ΤΩΝ

ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

ἀδκμ.	Ἀδόκιμος (λέξις).
Αἰολ.	Αἰολικῶς.
αἰτ.	Αἰτιατικὴ (πτῶσις).
αἰτιολ.	Αἰτιολογικῶς.
ἄκλ.	Ἄκλιστος.
ἀμτβτ.	Ἀμετάβατον (ῥῆμα).
ἀμφβ.	Ἀμφίβολος.
ἀναφ.	Ἀναφορικῶς.
ἀνμλ.	Ἀνώμαλος.
ἀντθ.	Ἀντιθέτως.
ἀντνμ.	Ἀντωνυμία.
ἀόρ.	Ἀόριστος (χρόνος).
ἀοριστλ.	Ἀοριστολογικῶς.
ἀποθ.	Ἀποθετικόν.
ἀποκ.	Ἀποκοπή.
ἀποκρ.	Ἀποκριτικῶς.
ἀπρσπ.	Ἀπρόσωπον.
Ἀρμ.	Ἀρμενικῶς.
ἀρσ.	Ἀρσενικὸν (γένος.)
Ἀττ.	Ἀττικῶς.
αὐτπθ.	Αὐτοπαθής.
ἀφαίρ.	Ἀφαίρεσις - εως.
ἄχρστ.	Ἄχρηστος.
βεβαιωτ.	Βεβαιωτικῶς.
βουλ.	Βουλευτικῶς.
βρχ.	Βραχύ.
βτν.	Βοτανική.
Βυζ.	Βυζάντιοι.
Γαλλ.	Γαλλικῶς.
γεν.	Γενική.
Γερμ.	Γερμανικῶς.
γεωμτρ.	Γεωμετρικῶς.
γνμ.	Γνωμικόν.
γρμτ.	Γραμματικῶς.
Γρφ.	Γραφαὶ (Π. καὶ Ν.)
δασ.	Δασύ.
διαζευκτ.	Διαζευκτικῶς.
δικαν.	Δικανικῶς.
δοτ.	Δοτική.
δῦικ.	Δῦικῶς.
Δωρ. ἢ Δ.	Δωρικῶς.

Ἑβρ.	Ἑβραϊκῶς.
εἰδ.	Εἰδικός.
ἐκδχ.	Ἐκδοχή.
ἐκκλησ.	Ἐκκλησιαστικοὶ (συγγραφεῖς.)
ἔκτ.	Ἔκτασις - εως.
ἐλλ.	Ἐλλειπτικῶς.
ἐμφαντ.	Ἐμφαντικῶς.
ἑν.	Ἑνικός.
ἐναντ.	Ἐναντιωματικῶς.
ἐνεργ.	Ἐνεργητικὴ (διάθεσις.)
ἐξαιρ.	Ἐξαιρέτως.
ἐπίθ.	Ἐπίθετον.
ἐπιθετ.	Ἐπιθετικῶς.
ἐπίῤῥ.	Ἐπίῤῥημα.
ἐπιφών.	Ἐπιφώνημα.
ἑπμ.	Ἑπομένως.
ἐρωτ.	Ἐρωτηματικῶς.
εὐκτ.	Εὐκτική.
εὐφημ.	Εὐφημία - ας.
εὔχρστ.	Εὔχρηστον.
εὐχρηστότ.	Εὐχρηστότατον.
ἐφετ.	Ἐφετικῶς.
ζ.	Ζῶον.
θετ.	Θετικόν.
θηλ.	Θηλυκόν.
θλγ.	Θεολογικως.
ἴσ.	Ἴσως.
Ἰων.	Ἰωνικῶς.
καταχρ.	Καταχρηστικως.
κατομωτ.	Κατομωτικῶς.
Κελτ.	Κελτικῶς.
κρ.	Κρᾶσις.
κτλ.	Καὶ τὰ λοιπά.
κυρ.	Κυρίως.
Κωμ.	Κωμικῶς.
Λατ.	Λατινικῶς.
Μ.	Μέλλων.
μθμτ.	Μαθηματικῶς.

Digitized by Google

μόρ. Μόριον.
μσ. Μέση.
μτβτ. Μεταβατικόν.
μτγν. Μεταγενέστερον.
μτθ. Μετάθεσις.
μτνμ. Μετωνυμία.
μτφρ. Μεταφορικῶς.
μτχ. Μετοχή.

νλγ. Νεολογία.
νμ. Νομικῶς.

ὅθ. Ὅθεν.
ὀνμστ. Ὀνομαστική.
ὀνομτπ. Ὀνοματοποιΐα.
ὀξύτ. Ὀξύτονος.
ὀρθότ. Ὀρθότερον.
ὁριστ. Ὁριστική.
οὐδ. Οὐδέτερον.
οὐσ. Οὐσιαστικόν.

παραλλ. Παραλλήλως.
παρβλ. Παρέβαλε.
παροξ. Παροξύτονον.
παρτ. Παρατατικός.
Περσ. Περσικῶς.
πθ. Παθητική.
πλ. Πλεῖστον.
πλθ. Πληθυντικῶς.
πρκ. Παρακείμενος.
προηγ. Προηγουμένῳ.
πρόθ. Πρόθεσις.
προπαροξ. Προπαροξύτονος.
πρσ. Πρόσωπον.
πρστ. Προστακτική.
πτ. Πτηνόν.
π. χ. Παραδείγματος χάριν.

ῥτρ. Ῥητορικῶς.

σημασ. Σημασία.
σπν. Σπανίως.
συγκ. Συγκοπή.
συγκρ. Συγκριτικόν.
συλλ. Συλλογιστικῶς.
συμπλκ. Συμπλεκτικῶς.
σύνδ. Σύνδεσμος.
συνεκδχ. Συνεκδοχικῶς.
συνήθ. Συνήθως.
συνηθέστ. Συνηθέστερον.
σύνθ. Σύνθεσις.
συνλφ. Συναλοιφή.
συχνότ. Συχνότερον.
σχετλ. Σχετλικῶς.

τ. Τοῦ τῆς ἡ τῳ.

ταγ. Ταγματικῶς.
τελ. Τελικῶς.
Τουρκ. Τουρκικῶς.
τρτπρσ. Τριτοπροσώπως.

ὑπερθ. Ὑπερθετικός.
ὑπκρ. ἢ ὑποκορ. Ὑποκοριστικόν.
ὑποθ. Ὑποθετικός.
ὑποτκ. Ὑποτακτική.

φλσφ. Φιλοσοφικῶς.
φρ. Φράσις.
φων. Φωνῆεν.

χ. Χωρίς.
χειρ. Χειρουργικῶς.
χυδ. Χυδαϊκῶς.

= ταὐτόσημον.
× Ποιητικῶς.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΝΕΟΝ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΕΤΡΑΓΛΩΣΣΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΑΡΜΕΝΙΚΗΣ καὶ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

Α.

Α, α, Alfa, la prima lettera dell' Alfabeto Greco. Ալֆա, Յունաց լեզուին առաջին գիրն է. Ալֆա, Իսանուի լսանըն իլ խուլուբ դբբ։

Ἀ, avendovi sopra questo accento (᾽) significa uno, o primo. առ նշանը (᾽) միան ունենալով կընշանակէ Ա, կամ առաջին. խաչիկիտ գոս նըշան (᾽) օլսոսա գլանիս ներսիէր պէր, խօսօ պէրինի։

Ἁ, ᾳ, trovandosi al di sotto questo accento (̥) significa mille. առ նշանը (̥) առիբ ըլլալու ատեն կընշանակէ հազար. գոս նըշան (̥) ալընիս օլսուլտիս ներսիէր պէր։

Ἀ, ἀ, posta al principio delle parole significa privazione prendendo una significazione tutto contraria, come κακὸς-ἄκακος, ὀῆλος-ἄδηλος, νόμος-ἄνομος, բառերուն սկիզբը դրուելով կընշանակէ հրեական՝ բոլորովին հակառակ նշանակութեան մը փոխուելով, ինչպէս κακὸς-ἄκακος, ὀῆλος-ἄδηλος. լսախիւրին գալ լանիքներու փոսսլտուսունա ներսիէրէր հակրալէթ ելէր պէր հանէէ իւիգոլ օլսուք, նոբել κακὸς-ἄκακος վի սույբ։

Ἀ, ἀ, posta al principio delle parole significa collezione, come ἀδελφὸς-invece di-ὁμόδελφος, ἀκόλουθος invece di-ὁμοκέλευθος, ἀτάλαντος invece di-ἰσοτάλαντος. բառերուն գլուխը դրուելու առեն կընշանակէ միութիւն, ինչպէս ἀδελφὸς, ὁμόδελφος ին առեղ ակոլուսոսօմսոկելեւսոս ին առեղ, եւ այլն. լսախիւրին գալ լանիքներու փոսսլտուսունա ներսիէրէր պէրլիէ. նոբել ἀδελφὸς-ὁμόδελφος սան ներսիէրէ, վի սույբ։

Ἀ, ἀ, posta al principio delle parole significa aumento, come ἀχανὴς invece di πολὺ κεχηνὼς, ἄξυλος invece di πολύξυλος. però questo significato si usa molto raro. բառերուն սկիզբը դրուելու ատեն կընշանակէ առատութիւն, ինչպէս ἀχανὴς փոխանակ πολὺ κεχηνὼς եւ այլն. բայց առ նշանակութիւնը քիչ կըգործածուի. լսախիւրին գալ լանիքներու փոսսլտուսունա ներսիէրէր լբելսաֆ խօսօ պրիֆէլէֆ, նոբել, ἀχανὴς-πολὺ κεχηνὼς սան ներսիէրէ, ֆափսի գոս ֆիւէրէ նոբել փոսլտանըր։

Ἀ, α, si pone per pleonasmo, o effonia al principio di quelle parole, che cominciano da due consonanti senza mutar la significazione, come στάχυς-ἄσταχυς, σπαίρω-ἀσπαίρω. կըգրուի առէկ հնչումի համար, կամ ալ առ ի զարդ երկու բաղաձայնէ սկսած բառերուն գլուխը՝ առանց փոխելու առջի նշանակութիւնը, ինչպէս, στάχυς-ἄσταχυς եւ այլն. փոսսլտուր ելալ պէր խօսօ չբեֆ իլէն էտէ հարֆ իլէ պալլանան լսախիլերին պալլանըմըս ալը հանոսընը ինգոտիլ ներսիէրէր, նոբել, στάχυς-ἄσταχυς վի սույբ։

Ἀ, ἄ, interjezione di ammirazione, come. ἀ, μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσατο. զարմացական միջարկութիւն է, ինչպէս. ἀ, μέγα τολμήεις եւ այլն. խաճէթ ներսիէրէր, նոբել ἀ, μέγα, ետլ.

Ἀ, ἀ, significa proibizione aggiungendosi alla particella Μὴ, come ἀ μὴ λέγ᾽ ὦ πόνηρε ταῦτα. կընշանակէ արգելիլը Μὴ մասնիկին հետ ըլլալու առեներ, ինչպէս, ἀ μὴ λέγ᾽ ὦ πόνηρε ταῦτα. ներսիէրէր խոսօ եղերելէյ Μὴ իւէ չերսոներ օլսոսալտոսա, նոբել. ἀ μὴ λέγ᾽ ὦ πόνηρε ταῦτα.

Ἄ, ἄ, ἦ Ἄ, ἄ, ἦ Ἄ, ἄ, interjezione di allegrezza, o di dolore. ուրախութեան կամ ցաւի միջարկութիւն. ախլինէ խաչօ սէը ներսիէրէր։

Ἀαγὴς-ἐος (ὁ, ἡ) (ἄγω-ἄγνυμι) infragile. չհոտրուտոդ եբբելմեան, փալի։

Ἀάζω, Μ, ἀάσω, (ἄω) spirare. esalare. չունչ առնել. նեֆես սլբէ ելերմէ, օլսոք սալմաք։

Ἀαπτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ἅπτομαι) intangibile, impalpabile, inaccessibile, չչօշափուելու, չմօտիկնալու, եւ փխրիկ, փօֆանըլմազ, խափլըլըմազ։

Ἀασμὸς-οῦ (ὁ) (ἀάζω) esalazione. շնչառութիւն. նեֆես սլբէ ելերմէ, օլսոք սալմա։

Ἀάσχετος (ὁ, ἡ) intollerabile, insoffribile. 2. che è difficile ad arrestarsi. չդիմանալու. 2. ափ չնկնող. փախանըլմազ. 2. ելէ ներկեզ, խոսրնալմազ։

Λατος (ὁ, ἡ) (ἀ. ἀάω) insaziabile. չկշտացող. փօյմազ։

Ἀάω, Μ, ἀάσω, nuocere, danneggiare.

Digitized by Google

ցէն ընել, ցնաս ընել· վէճան՝ ըստ ընդհ., ըստ ներքին, վէճան վերջ։

Αβα, Λορ. ἀντὶ Ἤβη.

Ἄβαζος (ὁ, ἡ) muto, taciturno. համր, մունճ. տկտիլ, պլպլոտ, սաաս։

Ἀβαθής-έος, (ὁ, ἡ) (βάθος) senza profondità. խորունկ չեղող· տերին օլմաճ, տերին վէիճ։

Ἄβαθμίδωτος (ὁ, ἡ) senza grado. սաստիճան չունող· տերին վէիճ։

Ἄβαθρος (ὁ, ἡ) (βάθρον) privo di fondamento. հիմ չունող· ինիվէիճ։

Ἀβαής-έος (ὁ, ἡ) (ἀ, βάζω) taciturno, chi non può parlare. 2. semplice. մունճ, ձան չունող, խօսիլ չկրցող· 2· պարզամիտ· ախմախ, ըսէբրտ խոճկրեն· 2· անտերունչ։

Ἀβακίζω, *M. ίσω*, tacere, non parlare. 2. esser semplice. լուռ կենալ, ձան չհանել· 2· պարզամիտ ըլլալ· սաաս պատրճան· ախմախ ընդբրմանալ· 2· անտերունչ օլմակ։

Ἀβάκιον (τὸ) *ὑποκορ. τ.* Ἄβαξ.

Ἀβάκχευτος (ὁ, ἡ) (βακχεύω) non partecipe, alieno dalle baccanale, mesto, tristo. Բաքոս չաստուածին խաղերուն հաղորդ չեղող, տրտում· Բաքոս կռանէրիներ իլհաճ օլմաճ, վիճաաս։

Ἄβαξ-ακος (ὁ) (ἀ, βάσις) tavoletta, tavola delle figure matematiche, o geografiche. 2. tavola di calcolo. 3. tavola di denari. 4. tavola di giuoco. չափաբրուճեան կամ երկրաչափուճեան ձեւերու տախտակ· 2· հաշուի տախտակ· 3· ասկի տախտակ· 4· խաղի տախտակ· Ի՛նչ հնարիւ, խօսօ Ի՛նչ ըսհգաագը· 2· տախտակ ըսհգաագը· 3· ահճի ըսհգաագը· 4· օյնան ըսհգաագը (ըսվլա, գամա, ռանդանճի) վէ սայրը)։

Ἀβάπτιστος (ὁ, ἡ) (βαπτίζω) non battezzato. 2. non bagnato. չմկրտուած· 2· չթրջուած· վոֆինէ ըսպիտ օլմըշ· 2· ըսլանմամըշ։

Ἄβαπτος (ὁ, ἡ) (βάπτω) non tinto. 2. non bagnato all'acqua. չներկուած· 2· չթրջուած· պօնանմամըշ· 2· ըսլանմամըշ։

Ἀβάρβαρος (ὁ, ἡ) non barbaro. բարբարոս չեղող· խաշնիճ՝ կռնկէ օլմաճ։

Ἀβαρής-έος (ὁ, ἡ) non pesante. 2. chi non è di peso agli altri. ծանր չեղող· 2· ուրիշի ծանրութիւն չեղող· խոֆիֆ, տալը վէ մէրհեն։ 2· ուրիշէ տալըլըք վերցնէն։

Ἄβαρις-ιος (ὁ, ἡ) (βᾶρις) senza nave. առանց նաւի· կէմիսիզ, սէֆինէսիզ։

Ἀβασάνιστος (ὁ, ἡ) non provato, non assaggiato, non esaminato. 2. non sottomesso al dolore, o tortura. չփորձուած, չքննուած· 2· ցաւ կամ տանջանք չքաշած· ըզանմամըշ, խիճճաօխալըշ օլմամըշ· 2· աճը խօսօ խիճճնի չէփիլ։

Ἀβασανίστως, *ἐπίῤ.*, senza prova, esame, 2. senza tortura, o dolore. առանց փորձի՝ քննութեան· 2· առանց ցաւ կամ տանջանքի· զըանմամափան, խիճճաօխալըխ· 2· աճըշըշ, խոլնճիկիլ։

Ἀβασίλευτος (ὁ, ἡ) (βασιλεύω) chi non ha il Rè, chi non è soggetto al Rè. առանց թագաւորի, թագաւորի տակ չեզող· փոխըհնդըշ, փոխըհմ հիւթիւ ալըշըսա օլմաճ։

Ἀβάσκανος (ὁ, ἡ) (βασκαίνω), non invidioso, sincero, verace. չնախանձօղ, պարզամիտ, արդար· էլնախմահան, սաֆ տերսան, սալիճ։

Ἀβάσκαντος (ὁ, ἡ) non invidiato. չնախանձուած· էլնախըլմամըշ։

Ἀβάστακτος (ὁ, ἡ) (βαστάζω), insoffribile, intollerabile. չկրնալի՛ս· փոխըլըմամըշ, ինհամաչալըս։ 2· սաստիկ, սմսկի՛ճ· 3· արագաշարժ, սուրբ· խոլալըմամըշ, ևէրնիկ· 2· խըճիկ, վէրան· 3· փոք, սալիճ։

Ἄβαφος (ὁ, ἡ) Ἄβαπτος.

Ἀβδέλυκτος (ὁ, ἡ) (βδελύσσω), non esecrabile. չգանելի՛ս· իզրահ օլանմախմաճ։

Ἀβέβαιος (ὁ, ἡ), instabile, incerto. անառոյդ, անհաստատ պէիճրր, պէլլիճիլ, փոխվէիճիլ։

Ἀβεβαιότης-ητος (ἡ), incertezza, instabilità. անառուդութիւն, անհաստատութիւն, անյայտ ըլլալը· պէ փորրլէիճ պէլլիճիլիճ, փոխվէիճիլիճ։

Ἀβέβηλος (ὁ, ἡ), (κὐρ. τόπος), sacrosanto, inviolabile. սրբազան, անեղծանելի (տեղի)· փոք, սալիճ, ճապարեի, պղծուճմամաճ (իրր)։

Ἀβελτερία-ας (ἡ), pazzia, stoltezza, sciocchezza խելքսիզութիւն, խելագիթիւն, յիմարութիւն· պէլիճիճ, պէլճնիճիճ, ըսլըճըլըճ։

Ἀβέλτερος (ὁ, ἡ) (ἀ, βέλτερος), sciocco, insensato, forsennato, scioperato. խելքի, փախուկ, խել· պէլճ, պէլճնի, ըսլըճ։

Ἀβελτηρία-ας (ἡ), Ἀττ. ἀντὶ Ἀβελτερία.

Ἀβίαστος (ὁ, ἡ), non sforzato, libero, spontaneo. բռնի չվարուած, ազատ, կամայար· պըր օլանմամըշ, ազատ, գործակ։

Ἄβιβλος (ὁ, ἡ) (βιβλίον), privo di libri. գիրք չունող· կիթապսըշ։

Ἄβιος (ὁ, ἡ) (βίος), chi non ha il vitto, bisognoso, chi non può vivere. պարապ չունող, չունեւոր, տարիլ չկրցող· իհտիճճիսիճ իհտիճճիսիճ, գոհրեան, խալախմահան։

Ἀβίωτος (ὁ, ἡ) (βιόω), chi non può vivere, senza vita. տարիլ չկրցող, կեանք չունող· խալախմահան, կօփրօխոլ։

Ἀβλάβεια-ας (ἡ), sanità. 2. innocenza. առողջութիւն· 2· յանցանք չունենալը, անմեղութիւն· ազըլըք· 2· ասլսոզլըք, ազատութիւն։

Ἀβλαβής-έος (ὁ, ἡ) (βλάπτω), indenne, innocente. 2. chi non prova danno. ցաւ չտեսող· 2· ցաւ չքաշող· ըստր վէրիճիճ, տեսիրիճ· 2· ըստր չիճան չիճմիճ։

Ἀβλαβῶς, *ἐπίῤ.* senza danno. առանց ցաւատու· ըստրըշ, տեսիրիճ։

Ἄβλαπτος (ὁ, ἡ) = Ἀβλαβής.

Ἀβλάπτως, *ἐπίῤ.* = Ἀβλαβῶς.

Ἀβλαστέω-ῶ, *M. ήσω.* (βλαστάνω), malamente germogliare, non crescere. քէշ ծլիլ, չտնիլ· ֆինո ֆիլիզ չկրցէր, պօյնըմամաճ։

Digitized by Google

Ἀβλαστής - έος (ὁ, ἡ) } che malamente ger-
Ἀβλάστητος (ὁ, ἡ) } moglia, infecondo.
Ἄβλαστος (ὁ, ἡ) } քէշ ծըղ, ան-պտուղ, անբերդուն· ֆիկա ֆիկէն վերին, պրէսկիթէն։

Ἀβλασφήμητος (ὁ, ἡ) (βλασφημέω), cui non si può maledire. չանիծուելու· լա-նիկնիկիցմէ, լանիկնիկնէ։

Ἄβλαυτος (ὁ, ἡ) (βλαύτη) senza scarpa, discalzato. առանց ոտից ամանի, բոպիկ-ոտ֊ֆոպըշ, ֆանդըրաըշ, ֆոպա-շով, ֆոպշ ոֆոտ։

Ἀβλεμής - έος (ὁ, ἡ) (ἀμελής) impotente, imbecille. վատուժ, չկրցող, ակար· ֆա-ղրիկէն, պէֆ։

Ἀβλεπτέω - ῶ, *M.* ήσω. (βλέπω) veder come losco, esser mezzo cieco. 2. dissimulare, far le viste di non vedere. 3. sbagliare. կէս կուր ըլլալ, ապէկ չտես-նալ, կարճատեսի պէս նայիլ· 2· չտեսնա-լու ըլլալէն· 3· սխալիլ· եչի ֆէօրմէտ 2· ֆէօրմէդլիյէ վ֊ըրմֆ· 3· խաղըմֆ։

Ἀβλέπτημα - ατος (τό), errore, sbaglio. սխալմունք, յանցանք· խալըէ, պըլֆ, խաղ։

Ἀβλίφαρος (ὁ, ἡ), privo di palpebre. ա-չերց ֆարթիկ չունող· ֆէօչ ֆոփ֊ը֊ըշէ։

Ἀβλεψία - ας (ἡ), cecità. 2. inconsidera-zione. կուրասֆիւն· 2· անխոհեմասֆիւն. պէօրչ֊ոֆ· 2· պէ֊լիխոհմէդլիյէ, ֆիւֆէրսըզլըյ֊ը։

Ἄβλητος (ὁ, ἡ) (βάλλω), non colpito, non ferito. չվիրաւորուած, չպարտուած· վա-ըա֊ըմըշ, խարըլմամըշ։

Ἀβληχρός - ά- όν (βληχρός), debole, im-becille. վատուժ, ակար· պէֆ, պզոան։

Ἀβλίμαστος (ὁ, ἡ) (βλεμάζω) intatto. չո-շոփուած· իչ պէմէդէ։

Ἀβοατί, ἐπίρ. Δορ. ἀντὶ Ἀβοητή.

Ἄβοατος (ὁ, ἡ) Δορ. ἀντὶ Ἄβοητος.

Ἀβοηθησία - ας (ἡ) (βοηθέω), mancanza di soccorso, օգնութեան պակասութիւն, անօգնականութիւն· խարդմըզլըգէ, խար-դմաման ճարդամ ֆալմէլըգէ։

Ἀβοήθητος (ὁ, ἡ), cui nessuno offre soc-corso, non ajutato. 2. immedicabile. անօգնական· 2· ճար չգտնող· խարդմ-ըզլ ֆալըլ· 2· լրիծիչ։

Ἄβοήθος (ὁ, ἡ), non sovvenuto, non a-jutato, անօգնական· խարդմըզլ։

Ἀβοητί, ἐπίρ. (βοάω), senza rumore. ա-ռանց աղաղակի, լռութեամբ· լամ֊ըա֊ըշլը֊ը֊ըշ֊ը։

Ἄβοητος (ὁ, ἡ) (βοάω), non rumoroso, non tumultuario. 2. non pianto. աղաղակ չհանող· 2· լացուած, չլացուած· լամ-ըա֊ըշլ· 2· ա֊ըլ֊ըշլ֊ըշլ։

Ἀβολέω - ῶ. *M.* ήσω. (ἀ, βάλλω), andar all' incontro, accorrere, incontrare. գէմ երթալ, դիմաց ելլել, հանդիպիլ· ֆա-ըշ֊ըա֊ը լէֆ֊ֆէ, ֆ֊ըրլըմֆէ, բաս ի֊ըէ֊ը։

Ἀβολής - νος (ἡ) (ἀβολέω), incontro, rin-contro. դիմաց ելելը· հանդիպելը· ֆա-ըշ֊ըա֊ը լէֆ֊ֆէլէ֊ը, ֆ֊ըրլըմֆա֊ը, բաս ի֊ըէ֊ը։

Ἄβολος (ὁ, ἡ) (βάλλω) κύρ. ἵππος, ὄνος κ. τ. λ.) che ancora non ha mutato il primo suo dente, o che non ha ancora il primo dente. առջի ծակած չփո-խուած, կամ դեռ առջի կեռիքը չելած· ֆա-հա էլ փէլէկէ փեչէլեփէլ· խաֆօֆ էլ փէլէ օլմամըշ։

Ἀβοσκής - έος (ὁ, ἡ) (βόσκω) digiuno, che non ha mangiato, քան չկերած· օֆաճ֊ը֊ը, ֆէր չիյ խեֆֆէլ։

Ἀβόσκητος (ὁ, ἡ) } privo di pascolo. ճարակ՝
Ἄβοτος (ὁ, ἡ), } ուտելու բան չունող· օֆ֊ը֊ը֊ը֊ը ը֊ըէրը օլմաման, ֆէրեփէլ։

Ἀβουκόλητος (ὁ, ἡ) (βουκολέω), non guar-dato, rifiutabile. չպահուած, պահուելու արժանի չեղող· պոփըլմամըշ ոֆէ֊ը֊ըմամա֊ը ը֊ըէրը օլմաման։

Ἀβουλεί, καὶ Ἀβουλεύτως, ἐπίρ. = Ἀβούλως.

Ἀβουλευτος (ὁ, ἡ) = Ἄβουλος.

Ἀβουλέω - ῶ. *M.* ήσω. (οὐ βούλομαι), non volere. 2. non consultare, non riflet-tere. չուզել· 2· խորհուրդ չհարցնել, չմտածել· խոփնիչ· 2· փոքըլմամէ, փէ-լիխոհմէդլ։

Ἀβουλής (ὁ, ἡ) } non volontieri. 2. scon-
Ἀβούλητος (ὁ, ἡ) } siderato. ակամայ· 2· ան-(ἀβουλέω) } խոհեմ· կէսդ֊ը֊ը֊ը· 2· ֆիչէրթիկ, փէ֊ը֊ըխոհեմ֊ը։

Ἀβουλία - ας (ἡ), imprudenza, tracotanza, mancanza di consiglio, stoltezza, mal consiglio. անխոհեմութիւն, չմտածելը, շոգմոգութիւն, գէշ խորհուրդ· ֆիչէրթիւ-ը֊ը, փէ֊ը֊ըխոհեմէդլ֊ը, համաֆսիզ, ը֊ըէ֊ը֊ըէ։

Ἄβουλος (ὁ, ἡ), inconsiderato, stolto. անխոհեմ, անմիտ, շոգմոգ· փէ֊ը֊ըխոհ֊ը֊ը, ը֊ըէ֊ը֊ը, ֆիչէրթիկ։

Ἀβούλως, ἐπίρ. inconsideratamente, sen-za riflessione. չմտածելով· փէ֊ը֊ըխոհ֊ը֊ըվ֊ը, ֆիչէրթիւ֊ը֊ը եչի, համաֆսիզ եչի։

Ἀβούτης - ου (ὁ) (βοῦς), privo di greggia, povero. հոտ չունող, աղքատ· փոքրը օլմաման, ֆաղաբա։

Ἄβρα, καὶ Ἄβρα - ας (ἡ), cameriera, ser-vente. 2. concubina. աղախին սէռնիկա-պան· 2· հարճ· օփա֊ը֊ը֊ը· 2· օյնը֊ը֊ը, ֆուճա։

Ἀβραμὶς - ίδος (ἡ) pesce che si trova e nel mare, e nel fiume Nilo. ձուկ ու ծովում գտնուող ևուկ մըլն է· փէ֊ը֊ը֊ը֊ը վը ևիլ ռ֊ըոպէ֊ը֊ը ղ֊ը֊ը֊ը֊ը ոֆը֊ը օյ ղ֊ը֊ը֊ը ոֆը։

Ἄβρεκτος (ὁ, ἡ) (βρέχω), non bagnato, secco. չթրջուած, չոր· ը֊ըլմամըշ, ֆուրա։

Ἀβρίζομαι (ἀβρος) = Ἁβρύνομαι.

Ἀβριθὴς - έος (ὁ, ἡ) (βρίθω), leggiero, lieve. թեթեւ· խաֆիֆ։

Ἄβρικτος (ὁ, ἡ) (βρίζω), senza sonno, vigilante. անքուն, արթուն· օ֊ը֊ըէ, օյ֊ը֊ըա֊ը֊ը֊ը֊ը֊ը։

Ἀβριὲ - ἐπίρ. (ἀβρίζω), vigilantemente. ար-թուն կենալով, արթնութեամբ· օ֊ը֊ըէ-լէէ էլէ։

Ἀβροβάτης - ου (ὁ) (ἁβρὸς καὶ βαίνω) che ha andatura da femmina. կնկան պէս քալող· վ֊ըէ֊ը֊ը֊ը֊ը֊ը

Ἀβρόδαις - αῖτος (ὁ, ἡ) (κυρ. τράπεζα.). (tavola) guarnita da vivande squisite. ազնիւ կերակուրներով զարդարուած (սեղան)· լաւիւ ըսհրմր էլե փռնուած (սեղ֊ֆրա)։

Ἀβροδιαιτάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. menar vita delicata - molle. փափուկ կեանք անցընել· նուիրի ըօֆոր կեղբրիկ։

Ἀβροδίαιτος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀβρόβιος.

Ἀβρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce frutta delicate. ազնիւ պտուղներ բերող· կանիլ պղէ հոլը կեղբրին։

Ἀβροκομάω - ῶ. M. ήσω. fornirsi di chiome molli. փափուկ մազերով զարդարուիլ· նուիրի ասլըրը օլմաք։

Ἀβροκόμας (ὁ) Λορ. ἀντὶ Ἀβροκόμης-ου (ὁ), chi ha chiome delicate, o cincinni molli. փափուկ մազեր, խոպոպիկներ ունող· նուիրի ասլը ֆռնիլիր։

Ἀβρόμιος (ὁ, ἡ) (βρόμιος), astemio. գինի չխմող· լրտաղ իչքեկին, ասլանմ։

Ἀβρομίτρης - ου (ὁ), coronato di mitra delicata. ազնիւ ու փափուկ թաշով զարդարուած· նուիրի ֆռնկերը իւոնը էլե փռնուիլ։

Ἄβρομος (ὁ, ἡ) (ἀ, βρόμος), tumultuario, strepitoso. աղաղակ՝ ազմուկ հանող· կիւրիւլթիւլիւ, չամուռլը։

Ἀβρομπέδιλος (ὁ, ἡ), chi ha scarpe delicate. ազնիւ ոտից սամիսի ունող· կեանիլ ֆռպռնիլու՝ ֆռնկֆռրալը։

Ἀβροπέταλος. Ἰων. πέτηλος (ὁ, ἡ), che ha foglie molli. փափուկ տերեւ ունող· նուիրի էռֆրալը։

Ἀβρόπηνος (ὁ, ἡ) (πήνη), tessuto di stame molle, e sottile. բարակ ու ազնիւ պրօնով հիւսուած· ինչ իւիֆրիկիլ փռֆուրմալ։

Ἀβρόπους - οδος (ὁ, ἡ). che ha piedi delicati. փափուկ ոտքեր ունող· նուիրի այաղլը։

Ἁβρὸς - ά - όν. (ἄπτομαι, ἤ ἥβη), delicato, molle. 2. splendido, bello. փափուկ. 2. փայլուն, ազուր· նուիրի· 2. բռնկուն, էրլաք։

Ἀβροσύνη - ης (ἡ) (ἁβρὸς) = Ἁβρότης.

Ἀβροτάζω, M. άξω. (ἄβροτος), fallir la strada, smarrirsi. ճամբան կորսընցնել· խօլա չլէէրմաք, սաֆըլմաք։

Ἁβρότης - ητος (ἡ) (ἁβρὸς), mollezza, delicatezza. 2. bellezza. 3. lusso. փափկութիւն, գրգանր· 2. ազուրութիւն· 3. հեշտութիւն· նուիրիլիր· 2· կանիլ֊լէ· 3· ֆռֆրա, էրֆաշ։

Ἀβρότιμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Πολύτιμος.

Ἀβροτόνινος - ύνη - ινὸν. (ἀβρότονον), fatto d'abrotano, abrotanino. Աբրոտանոս խառնէն. փայտարտան, փշոտ սիսանդան (փռֆէրիկեն)։

Ἀβροτονίτης - ου (ὁ) (κυρ. οἶνος) vino fatto di abrotano. Աբրոտանոս խառնէն չինուած գինի· փռնուր չարապը։

Ἀβρότονον (τὸ) (ἁβρὸς, τόνος) φυτ. abrotano (erba). բժշկական խոտ մըն է· փշոտան սիսա, փայտարտ (փռֆէրէ)։

Ἄβροτος (ὁ, ἡ) (βροτὸς), incorruttibile, immortale. չապականուող· անմահ· պղտըմեան, եօլըչ, ոչ ղիւրչ։

Ἀβροχία - ας (ἡ), mancanza di pioggia, siccità. անձրեւի պակասութիւն, չորութիւն· եամըրօսլուք, ֆռրօսլուք։

Ἄβροχος (ὁ, ἡ) (βρέχω) = Ἄβρεκτος.

Ἀβρόχως, ἐπίῤ. senza pioggia. առանց անձրեւի· եամըրօսլը։

Ἀβρύνομαι, M. ὔμαι, acconciarsi delicatamente. 2. insuperbirsi. խոտ զարգարուիլ· 2· հպարտանալ· ղչիլի փռնուիլ։ 2· մէրօսլանմաք։

Ἀβρύνω, M. υνῶ, (ἁβρὸς) acconciare delicatamente, effeminare. խոտ զարգարել, կնկան պէս ալէվլեցնել· իֆրօն փռնուիլ, դիննեկեն փռնուրմաք։

Ἄβρωμος (ὁ, ἡ) (βρῶμος), κυρ. ἰχθὺς) privo di puzzo di fetore. գարշ հոտ չնուող, չհոտող· ֆինա փռֆոսսս օլմեան, փռֆռմեզ։

Ἀβρῶς, ἐπίῤ. mollemente, morbidamente, delicatamente. փափկութեամբ, խուլութեամբ· նուիրիլէ էլե, խոմօշլուքլէ իվիլիւլէ էլե։

Ἀβρωσία - ας (ἡ) (βρῶσις) digiuno, fame. բան չուտելը, անօթութիւն· օրաճլը օլմաֆլըգ, աճլըգ։

Ἄβρωτος (ὁ, ἡ) (βιβρώσκω) digiuno, chi non ha mangiato. բան չկերած, անօթի· օրաճլու, ֆռրնը ած։

Ἄβυθος καὶ Ἄβυθος (ὁ, ἡ) Ἄβυσσος.

Ἀβυρτάκη - ης (ἡ), specie di cibo composto di varj erbacci per eccitar l'appetito. ապղ ապղ խոտեր չինուած կերակուր մը ախորժակը բանալու համար· սմ֊ռրնուշ (խիւրլը իւիլլէի֊լէրէն խոփռ ալը ըսհրմ իլտահ ալմէ իլլէն)։

Ἄβυσσος (ὁ, ἡ) (βυσσὸς), profondo, immenso. խորունկ, յաւտակ չուտնող· փիղոսիլ, փերին։

Ἄβυσσος (ἡ), inferno. 2. abisso. գժոխք· անդունդ· ճգհէննեմ· 2· ֆրփաք· վրբա։

Ἀγάζομαι, M. άσομαι. (ἄγη) ammirare, accogliere. 2. sdegnarsi. զարմանալ, ընդունել· 2· բարկանալ· ինծիլմեք եմ· 2· իշրօլմաֆ, իօվֆէկինմէ։

Ἀγάθεος (ὁ, ἡ) tutto divino. գլխովին աստուածեղէն· պէոսպինան ալլահեն։

Ἀγαθεωρῶ, M. ήσω. considerar con attenzione. աշագրութեամբ մտածել· փընփոխ էլե փիլինմէ։

Ἀγαθίζομαι, M. ίσομαι, dir del bene. բարեբանել· խոյր պօյլմէ, խոյր փոսս ընմէ։

Ἀγαθὶς - ίδος (ἡ) (ἄγαν, θέω), gomitolo. կծիկ· խոսմէ։

Ἀγαθοδότης - ου (ὁ), datore, conceditor del buono. բարերար· եուլէ վերէն։

Ἀγαθοειδὴς - έος (ὁ, ἡ), chi ha specie di buono. բարութեան կերպարան ունող· եուլէ պօրնիլ օլսն։

Ἀγαθοεργέω - ῶ. M. ήσω. far del bene. բարի գործ գործել· եուլէ իլմէ։

Ἀγαθοεργία - ας (ἡ), beneficenza. բարեգործութիւն· եուլէ իլմէլիկ։

Ἀγαθοεργὸς (ὁ, ἡ) benefattore. բարերար· եուլէ֊փոր, վէլ նիմէ։

Ἀγαθοθέλεια - ας (ἡ), volontà dei buoni, buona volontà. բարեկերու կամքը, բարի կամք· եուլէրին բոյնէն, նէֆ բոյնէն։

Digitized by Google

Ἀγαθοποιέω, ῶ, *M.* ήσω. = Ἀγαθοεργέω.
Ἀγαθοποιία - ας (ἡ), beneficenza. *բարերարութիւն. եղելութիւն։*
Ἀγαθοποιός (ὁ, ἡ) benefattore. *բարեգործ. եղելիտար, ողորմածին, ներիւթար։*
Ἀγαθός - ἡ - όν, (ἄγαν) buono, probo, virtuoso, corraggioso, valoroso. 2. abile, esperto. 3. cattivo. *բարի, ազնիկ, առաքինի, ուժով, կարճ.* 2. *քաջական կրթուած.* 3. *գէշ, չար. եսի, առնիկ, ֆանֆարոնի, ֆասվնիկ, ներիւթի.* 2. *կերիր, եհկի վատածի.* 3. *գիճա, ողորիւ։*
Ἀγαθοσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἀγαθότης.
Ἀγαθοτέλεια - ας (ἡ) bontà perfetta. *կատարեալ բարութիւն. ան գործիճ եսի։*
Ἀγαθότης - ητος (ἡ), bontà, probità, benevolenza, virtù. *ազնիկութիւն, բարութիւն, առաքինութիւն. եսի։, առնիկ. ֆանֆարոնի։*
Ἀγαθουργέω - ῶ. *M.* ήσω (ἔργον) Ἀγαθοεργέω.
Ἀγαθουργής - οῦ (ὁ) Ἀγαθοεργός.
Ἀγαθουργία - ας (ἡ) Ἀγαθοεργία.
Ἀγαθουργός - οῦ (ὁ, ἡ) = Ἀγαθουργής.
Ἀγαθόφρων (ὁ, ἡ) (φρήν), chi pensa bene, benevolo. *բարի միտածով՝ փափաղող. եսի չեր տիւրեներն ներիւիր, ներկամ։*
Ἀγαθοφυής - έος (ὁ, ἡ) (φυή), chi ha buona indole. *բարի բարք ունող. եսի իսպիրեր։*
Ἀγαθοφυία - ας (ἡ), bontà naturale, buona indole. *բնական՝ բարութիւն, ազնիկ բնութիւն. իսպիրիր եսի օլմաիէր, եսի իսպիր։*
Ἀγαθύνω, *M.* υνῶ, beneficare, far del bene. *բարերարութիւն ընել. եսիէ երիմիէ։*
Ἀγαθῶς, ἐπίῤῥ. bene. *լաւ, ազնիկ. եսի, ալա։*
Ἀγαθωσύνη - ης (ἡ) = Ἀγαθότης.
Ἀγαίομαι, (ἄγη), ammirare, invidiare. *զարմանալ, նախանձիլ. իսթիւրմա՝ իմիճա երիճի, էշխանմաք։*
Ἀγαῖος - αία - αῖον, (ἄγη), ammirabile, invidiabile. *զարմանալի. 2. նախանձուելու. ճոխ, իսթիճա օլմանճա։ 2. էշխանըլմաճա։*
Ἀγακλεής - έος, (ἄγαν, καὶ κλέος), gloriosissimo, onorificentissimo, illustrissimo. *վէհափառ, խիստ պատուելի. էն+ զըմոր. նամար, առհաթիւլի. էրիւ. ուս.*
Ἀγακλυτός - ἡ - όν. (κλυτὸς) = Ἀγακλεής.
Ἀγάλαξ-ακτος, πληθυν. ἀγάλακτες, (ὁ) / Ἀγάλακτος (ὁ, ἡ) πληθυν. ἀγάλακτσι, (ὁ) — allattati insieme. 2. privo di latte. *միասին դիրած. 2. կաթ չունող. ակրտիրտաչ։ 2. ակրտիրիչ։*
Ἀγαλακτοσύνη - ης (ἡ) (ἀγάλαξ), affinità, parentado, cognazione. *ընտանութիւն, ազգականութիւն, ազգականութիւն իսըսլեք։*
Ἀγαλλίαμα - ατος (τὸ) γρφ. esultazione, trasporto di gran gioja, allegria. *խընդութիւն, մեծ ուրախութիւն. չուլեք, սեվինչ, չարխանըլեք։*
Ἀγαλλιασις - εως (ἡ) Ἀγαλλίαμα.
Ἀγαλλιάομαι - ῶμαι. *M.* άσομαι (ἀγάλλω) gioirsi, esser trasportato di gran tripudio, allegrarsi. *խիստ ուրախանալ՝ խընդալ, հրճուիլ. չոխի չուլանմաք՝ ֆասըր օլմաք, չարխանմաք օլմաք։*
Ἀγαλλὶς-ίδος (ἡ) giacinto (fiore noto, che ha la cipolla, o bulbo). *յակինթ (սոխ ունող ծաղիկ մըն է). սոխլու (էշլեք)։*
Ἀγάλλοχον (τὸ), aloè (albero Indiano) *հալուե. ֆօտ ագաճը։*
Ἀγάλλω, *M.* αλῶ, (ἄγη, ἄγαμαι), ornare, abbellire. 2. onorare, (μσ - μαι) glorificarsi, vantarsi. 3. compiacersi, godere. *զարդարել. 2. յարգել. պարծիլ. 3. վայելել. փանֆոնմաք. 2. իւիւքար եմ. բազ. եմ՝ ֆասըր եմ՝ ֆանֆարոնմաք. 3. հաճիմ։*
Ἄγαλμα - ατος (τὸ) (ἀγάλλω), cosa gioconda. 2. statua. *լաւ՝ բարի՝ հաճոյ բան. 2. արձան. սիճ-ըը չուխի չեյ. 2. խոնա սիճրեր, պիր։*
Ἀγαλματίας - ου (ὁ), formoso, o bello come statua. *արձանի պէս ազուար՝ սիրուն. ի-ը օյա իլա չիրին՝ իճ-ը։*
Ἀγαλμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄγαλμα.
Ἀγαλματόγλυφος (ὁ), (γλύφω), scultore di statua. *քանդակագործ. արձան չիճող. օյմաճը, ի-ը օյա եափան։*
Ἀγαλματοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. fabbricare statua. *արձան չինել. սիրիի օյմաք, ի-ը օյա եափմաք։*
Ἀγαλματοποιητικὸς - ἡ - όν, concernente la fabbrica delle statue. *արձան չինելու պատկանած. ի-ը օյա եափմաը պիրիճլիք։*
Ἀγαλματοποιία - ας (ἡ), arte di fabbricar le statue. *արձան չինելը. օյմաճըլեք։*
Ἀγαλματοποιὸς - οῦ (ὁ, ἡ), fabbricatore di statua, statuario. *արձան չինող, անդրիաձործ. օյմաճը, ի-ը օյա եափան, սիրիի օյան։*
Ἀγαλματουργία - ας (ἡ) = Ἀγαλματοποιία.
Ἀγαλματουργὸς - οῦ (ὁ, ἡ) = Ἀγαλματοποιὸς.
Ἀγαλματοφορέω - ῶ. *M.* ήσω, portar come una statua. *արձանի մը պէս կրել. պիր ի-ը սիրիի իճի ի-ըմաք։*
Ἀγαλματόω - ῶ. *M.* ώσω, render simulacro, o statua. *արձան ընել՝ գարձնել. օյմաեա պիճիլիմ՝ էնէլիրմէ։*
Ἄγαμαι. *M.* άσομαι. (ἄγη), ammirare, stimare. *զարմանալ, մեծ սեպել. յարգել. գիճիճմէր օ. էշէնի՝ բազիի ի-ըմաք։*
Ἄγαμος (ὁ, ἡ) = Ἄγαμος.
Ἀγαμία - ας (ἡ), celibato. *անամուսնութիւն, չկարգուիլը. էրկնէ+. գիճիէրլեք։*
Ἀγάμιον (τὸ), celibato. 2. pena contro il celibato. *անամուսնութիւն. 2. չկարգուացնելու համար պատիժ. էրկնէ+. 2. եվէնիկիչէ էչի գօ-ըլմաչ գազիչ։*
Ἄγαμος (ὁ, ἡ), celibe. *չկարգուած. անամուսին. էրկնի, գիճիէր։*
Ἄγαν, ἐπίῤῥ. (ἄγω, ἡ ἄγη), troppo, molto. *չատ, խիստ. գալի, չօք։*
Ἀγανακτέω - ῶ. *M.* ήσω. (ἄγαν, ἄχθομαι), dolersi, affliggersi. 2. sdegnarsi. *ցաւիլ, տրտմիլ. 2. բարկանալ. աճը գալիմաք. 2. եօլվերիչիմաք։*
Ἀγανάκτησις - εως (ἡ), il sentir dolore. 2. sdegno. *ցաւ իսնամալը, ցաւիլը. 2. բարկութիւն. աճը գալմաը. 2. խըրո, եօլվե։*

Digitized by Google

Ἀγανακτητικός - ή - όν, lamentevole, querulo. դժգոհացող. գանգատ ընող. ներկայացնող, բողոքարկող, բողոքարկու. տխուր, ողբալի, բողոքարկական, բողոքարկելի։

Ἀγανακτητός - ή - όν, intollerabile. չհամբերելու. տար ողբալու, ներկայելի ողբալու։

Ἀγανακτικός - ή - όν, Ἀγανακτητικός - τητικῶς.

Ἀγανής - έος (ό, ή) = Ἀγανός.

Ἀγάννιφος (ό, ή), troppo nevicoso. (ἄγαν, νίφω) խիտ ձիւնաւոր. ծանր ձիւնաւոր։

Ἀγανοβλέφαρος (ό, ή) (ἀγανὸς καὶ βλέφαρος), chi ha gli occhi blandi. աչք ունող. աչքերը ներողամիտ։

Ἄγανος (ό, ή) (ἄγνυμι), rotto. 2. fragile. կոտրուած. 2. հեշտ կոտրելու. փշրուած. 2. հեշտափոխ, ներելի։

Ἀγανὸς - ή - όν. (ἀ, γάνος, ἤ ἄγαμαι), affabile, grazioso, placido, docile. սիրուն, հաճոյ, քաղցրաբարոյ. հեզ, հնազանդ, ընդունելի։

Ἀγανοφρονέω - ῶ. M. ήσω, comportarsi con affabilità, con piacevolezza. անուշութեամբ վարուիլ. հեզութիւն ունենալ վրայ։

Ἀγανοφροσύνη - ης (ἡ) affabilità, piacevolezza, mansuetudine, giocondità. անուշութիւն, հեզութիւն, սիրուութիւն. հեզութիւն, ընդունելի, քաղցրութիւն, ընդունելութիւն։

Ἀγανόφρων - ονος (ό, ἡ) (ἀγανὸς, καὶ φρὴν) Ἀγανὸς.

Ἀγανώπης (ὁ) θηλ. νῶπης (ἡ), chi ha aspetto bello. աղուոր դէմք ունեցող. երեսը սիրուն։

Ἀγάνωρ - ορος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἀγήνωρ.

Ἀγανῶς, ἐπίῤ. dolcemente, placidamente, amichevolmente. սիրով, անուշութեամբ, բարեկամի պէս. խնդրելեցիկ, հեզութեամբ, զօրութեամբ։

Ἀγάνωτος (ὁ, ἡ) non oscuro, non tinto di color nero. չմթնցած, սեւ գունով չներկուած գոյնով, սեւ ներկուած։

Ἀγαπάζω. M. άσω, accoglier amichevolmente, abbracciare. սիրով ընդունիլ, գրկել. հանդիպում ընել. ողջունել։ ὅδε Ἀγαπάω.

Ἀγαπάω - ῶ. M. ήσω (ἀγάω, ἄγαμαι), amare սիրել. սիրել, հաւնիլ։

Ἀγάπη - ης (ἡ), amore, affetto. սէր. հանդիպելի, հաւնելի։

Ἀγάπημα - ατος (τὸ) oggetto d'amore, d'affezione. սիրելու նիւթ. սիրելի, սիրելի բան։

Ἀγαπήνωρ - ορος (ὁ) (ἀγαπάω, καὶ ἠνορέη) chi ama la fortezza, o i forti. կարճառաքիւնը կամ կարճառերը սիրող. խնդրելի, խոհեմ խնդրելութիւն սիրելի։

Ἀγάπησις - εως (ἡ) affezione, amore, diletto. սէր, սիրելը. հանդիպելի, սիրելի։

Ἀγαπητέος - α - ον, amabile, caro, grato, giocondo. սիրուելու, սիրելի, հաճոյ. սիրելելի, հոգեպարար։

Ἀγαπητικός - ή - όν, suscettibile d'amore. 2. affettoso. սիրուիլ կրցող կամ սիրել ուզող. 2. սիրուելու. սիրելելի, սիրելի։

Ἀγαπητικῶς, ἐπιῤ. amorevolmente, con benevolenza. սիրով, անուշութեամբ. բարեհաճութեամբ։

Ἀγαπητός - ή - όν, amabile, caro. սիրուելու, սիրելի. սիրելի։

Ἀγασθένης - έος (σθένος), molto robusto, gagliardo. խիտ կարիճ արուսա. ընտիր զօրաւոր, զօրեղ։

Ἀγάσταχυς - υος (ὁ, ἡ) abbondante di spighe. հասկով լեցուն. պատ՝ սերմիլ խիտ զօրս։

Ἀγάστονος (ὁ, ἡ) (στόνος), che sospira molto. 2. degno di molti sospiri, infelice, miserabile. շատ հառաչող. 2. շատ հառաչանքի արժանի, խեղճ, ողորմելի. զէշ ու խեղճ. 2. զէշ աղաչողի զօրհնութիւն, սիրելի։

Ἀγαστός - ή - όν. (ἄγαμαι), ammirabile. զարմանալի. ընտրելի։

Ἀγαστωρ - ορος (ὁ) fratello uterino. համամայր եղբայր. միր անտան զօրօնը ընտրը, ընտրելի։

Ἀγασυλλὶς - ίδος (ἡ) frutice, che porta l'ammoniaco. օշախ բուսնող առնիակ մրուճ է. ընտր ընտրը հաւրը ներելու միր ազգ տըր։

Ἀγατὸς - ή - όν. ἀντὶ Ἀγαστός.

Ἀγαὸς - ή - όν. (ἄγαμαι) ammirabile. 2. Ἀγαυρὸς - ρὰ - ρόν, nobile. 3. chiaro, perspicuo. 4. forte. 5. superbo. զարմանալի. 2. ազնուական. 3. յայտնի, պայծառ. 4. ուժով. 5. հպարտ. ինքնագոհ. 2. ազնուական. 3. ալեհեր. 4. խիզախ. 5. վեհերոտ։

Ἀγγαρα - ων (τὰ), alberghi. օթեւանոց. ընակատեղի, հիւրանոց։

Ἀγγαρεία - ας (ἡ) angaria, lavoro forzato, servizio pubblico. պահակութիւն, հրապարակի գործ. անխրտա, տեւական ծառայութիւն։

Ἀγγαρεύω. M. εύσω, angariare. բռնի գործի վարել, տարապարտհակ վարել. ընտրելեցիկ՝ անխրտա ներկայել։

Ἀγγείδιον - ου (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀγγεῖον.

Ἀγγεῖον - ου (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄγγος.

Ἀγγελία - ας (ἡ) annunzio, avviso. ազդարարութիւն, պատգամ, լուր. իմաց, ծանուցում, գրած։

Ἀγγελιαφόρος (ὁ, ἡ) messaggiere, nunzio, corriere. պատգամ բերող, թղթատար. իմաց, ծանուցում, գրած։

Ἀγγελικὸς - ή - όν, appartenente all' annunzio. պատգամի վերաբերեալ. ծանուցման գործ։

Ἀγγελιώτης - ου (ὁ) ἀντὶ Ἀγγελιαφόρος.

Ἀγγέλλω M. έλω, (ἄγω) annunziare, avvisare. 2. far consapevole. պատմել. 2. իմացնել. ծանուցանել. 2. ծանուցանել։

Ἄγγελος - ου (ὁ, ἡ) nunzio. 2. la cosa annunziata. 3. Angelo. պատգամաւոր. 2. ազգ եղած բանը. 3. հրեշտակ. ծանուցող. 2. իմացնելու ըլլան ընդ. 3. հրեշտակ։

Digitized by Google

Ἄγγος - εος (τὸ) vaso. 2. scatola. 3. vena. 4. recettacolo. 2. 3. 4.

Ἀγγούριον - ου (τὸ) cedriuolo. 2. cocomero. 2. 3. 4.

Ἄγε, Ἄγετε (κύρ. β. πρόστ. τ. προσ. τ. ἄγω) orsu, orvia, suvia.

Ἀγίρω. M. ερῶ. (ἄγω, ἀγείρω) radunare. 2. mendicare. 2.

Ἀγειάξω. M. άσω. (ἀγέλη) radunare, congregare.

Ἀγειαῖος - αία - αῖον. appartenente all' armento, alla greggia. 2. triviale, vile. 2. 2.

Ἀγειαστρόφος (ὁ) chi tiene cura dell' armento.

Ἀγειαών - ῶνος (ὁ) luogo di pascolo per gli armenti.

Ἀγειαρχέω - ῶ. M. ήσω. esser comandante, sovrastante della greggia, degli armenti.

Ἀγείαρχος - ου (ὁ) ⎫ comandante
Ἀγειάρχης - ου (ὁ) ⎭ dell' armento. 2. condottiere, guida della greggia. 2.

Ἀγειαστέω - ῶ. M. ήσω (ἀγέλαστος) astenersi dal riso, non ridere.

Ἀγειαστεί - αστί. ἐπίῤ. (ἀγέλαστος) senza riso, ridere.

Ἀγέλαστος (ὁ, ἡ) chi non ride, severo. 2. chi non è degno di riso.

Ἀγέλη - ης (ἡ) (ἄγω) armento, greggia.

Ἀγεληδόν. ἐπίῤ. in folla, con turma.

Ἀγελικός - ή - όν = Ἀγελαῖος =

Ἀγέμιστος (ὁ, ἡ) (γενεαλογέω) di chi non si sa la genealogia. 2. basso di nascita. 2.

Ἀγένεια - ας (ἡ) (γένος) viltà, bassezza di nascita.

Ἀγένειος (ὁ, ἡ) (γένειον) imberbe.

Ἀγενής - ἐος (ὁ, ἡ) (γένος) ignobile, vile. 2. non generoso - liberale. 3. senza prole, chi mena una vita celibe. 2. 3.

Ἀγίνητος (ὁ, ἡ) (γίνομαι) non fatto, non esistente.

Ἀγένητος (ὁ, ἡ) (ἀγεννής) Ἀγένεια.

Ἀγεννής - έος (ὁ, ἡ) (γεννάω) Ἀγενής.

Ἀγεννησία - ας (ἡ) (γεννάω) sterilità. 2. vedovanza. 2. 5.

Ἀγέννητος (ὁ, ἡ) (γεννάω) ingenito, non creato.

Ἀγερασμός. M. ἰσω. farsi ignobile.

Ἀγέραστος (ὁ, ἡ) (γέρας) ⎫ non premiato.
Ἀγέρατος (ὁ, ἡ) ⎭

Ἀγερμοσύνη, ης (ἡ) (ἀγείρω) Ἀγυρμός.

Ἀγερωχία - ας (ἡ) (ἀγέρωχος) superbia, arroganza, orgoglio. 2. ferocità. 2.

Ἀγέρωχος (ὁ, ἡ) orgoglioso, superbo. 2. fiero, feroce, ardito. 2.

Ἀγεσίλαος - ου (ὁ) (ἄγω, καὶ λαος) ἐπίσετ. τ. Πλούτωνος.) condottiere del popolo.

Ἀγέτες - έος (ὁ) Δ. ἀντὶ Ἡγέτες.

Ἄγευστος (ὁ, ἡ) (γένομαι) ingustabile. 2. che non ha gustato. 2. 2.

Ἀγεωμέτρητος (ὁ, ἡ) chi non sa la geometria.

Ἀγεωργησία - ας (ἡ) (γεωργέω) negligenza d' agricoltura.

Ἀγεώργητος (ὁ, ἡ) (τόπος) incolto.

Ἄγη, ης (ἡ) (ἄζω, ἄγαμαι) ammirazione. 2. venerazione. 3. invidia. 2. 3. 2.

Ἀγη - ῆς (ἡ) (ἄγνυμι) contusione, frammento, rottura.

Ἀγηλατέω - ῶ. M. ήσω. perseguitare, cacciare, metter in fuga. 2. saccheggiare.

Ἀγηλατίζω. M. ίσω. scacciare.

Ἀγήλατος (ὁ, ἡ) (ἀγηλατέω) spinto da una mano forte.

Ἄγημα - τος (τὸ) (ἄγω) squadra, truppa, esercito.

Ἀγηνορία - ας (ἡ) (ἄγαν, καὶ ἀνήρ) robustezza, fortezza. 2. audacia, arroganza.

Digitized by Google

φακρωνῶ-ῶσω, περιφερίζω. 2. φλυαρῶ, ματαιολογῶ.

Ἀγήνωρ-ορος (ὁ) (ἄγαν, ἦ ἄγω, καὶ ἀνὴρ) robusto, forte, gagliardo. 2. ardito, superbo, arrogante. ρωμαλέος, ἀνδρώδης, ἰσχυρός. 2. μεγαλόφρων, φρονηματίας, ὑπερήφανος. 2. ὑπερήφανος, ὑπερόπτης, τὸν ἐξουθενῶν.

Ἀγήρατος (ὁ, ἡ) (γῆρας) } chi non si in-
Ἀγήρως-ων. (ὁ, ἡ) } vecchia, immortale, perenne. ἀθάνατος, ἀθάνατος, ἀθάνατος· ὑπερήφανος, ἀλαζών· ὑπερήφανος, ὑπερόπτης, τὸν ἐξουθενῶν.

Ἀγής-έος (ὁ, ἡ) (ἄγνυμι) curvato, curvo. διπλοῦς, διπλοῦς· ἐγγύς.

Ἀγής-έος (ὁ, ἡ) (ἄγος) ἀντὶ Ἐναγής.

Ἀγησανδρος-ου (ὁ) (ἄγω, καὶ ἀνὴρ) = Ἀγεσίλαος.

Ἀγησίχορος (ὁ, ἡ) (ἀγίομαι, καὶ χορὸς) chi regola il coro. corista. ψαλτῳδός, χορῳδός· ὁ τὸν χορὸν ἄγων· ὁ τὸν χορὸν ἡγούμενος.

Ἀγητός-ή-όν. (ἄγαμαι) ἀντὶ Ἀγαστός.

Ἁγιάζω. M. άσω (ἅγιος ἐκκλησ.) santificare, consacrare. ἁγιάζω, ἁγιαστὸν ποιῶ, ἁγιάζω· ἁγιάζω, ἁγιάζω· ἁγιάζω, ἁγιάζω· ἁγιάζω, ἁγιάζω.

Ἁγίασμα-ατος (τὸ) (ἁγιάζω) la cosa consacrata - santificata. ἁγιασμὸς· ἁγιασμὸς· ἁγιασμὸς·

Ἀγκύλη - ης (ἡ) nastro, la corda del l'arco, cui si incocca lo strale e si getta. 2. viziosa contrazione degli articoli. Նետին լուսանը. 2. Մարմնոյ յօդուածներուն քաշուիլը. Խոնչ փորէն. 2. Խլուրէն չթէլնիլ։

Ἀγκυλίζομαι. *M.* ίσομαι, Ἀγκυλίομαι.

Ἀγκυλὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Ἀγκύλη.

Ἀγκυλιστὴς - οῦ (ὁ) (ἀγκυλίζομαι) lanciatore, saettatore, arciere. Նետ նետող. օխ գիշեր. Խրեխտալ, փնտխիլ։

Ἀγκυλοβλέφαρον - ου (τὸ) infermità delle palpebbre. աչքի ծայրիկներու ախտ. Կոչ ֆոթոլորելն պէտ ալ հարուլը։

Ἀγκυλόγλωσσος (ὁ, ἡ) chi ha la pipita, di chi la lingua è impedita. լեզուն կապուած. պէտ գոլանիլը, խօսելնալ։

Ἀγκυλόδειρος (ὁ, ἡ) (δειρὴ) di collo storto. ծուռ վիզ ունող. գոյաս նչրէ, նչրէ գոյանալը։

Ἀγκυλόδους - οντος (ὁ, ἡ) di denti storti. ծուռ ու մուռ ակռաներ ունող. նչրէ պէտ։

Ἀγκυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) curvo, tortuoso. ծուռ, ծուռ ու մուռ. նչրէ, նչրէ գնչրէ։

Ἀγκυλόκωλος (ὁ, ἡ) di membra storte. ծուռ ու մուռ անդամներ ունող. ըրթէթ ոգըլը։

Ἀγκυλόμητις - ιος (ὁ) (μῆτις) di storto naso. 2. malizioso, furbo, astuto, mariuolo. ծուռ քիթ ունող. 2. խարամանկ, չարանենգ, խարեբայ. նչրէ գործանալը. 2. փո՛, ֆիլոնի, ֆուլոլ, չերէյ, խեղճ, հիւ նչդալ, ֆերտանի, վէլէխտէնը։

Ἀγκύλον (τὸ) corda dell' arco. նետին չըլուանը. Խոնչի պէտ։

Ἀγκυλόπους - οδος (ὁ) di piedi storti. ծուռ ու մուռ ոտքեր ունող. նչրէ գնչրէ ոյտ-ոտ ըրէ ալ։

Ἀγκύλος - (ὁ, ἡ) curvo, storto, tortuoso, adunco. ծուռ, ծռած, ծուռ ու մուռ. նչրէ, նչրէնէլ, նչրէ գնչրէ, ըրթէլնէլ։

Ἀγκυλοτόξος (ὁ, ἡ) (τόξον) chi porta arco curvo, o freccia piegata. ծուռ նետ կամ նիզակ կրող. նչրէ օխ Խոսոր հշլրոտ ֆուլլուն։

Ἀγκυλοχείλης-ου (ὁ) καὶ Ἀγκυλόχειλος (ὁ, ἡ) che ha il becco storto. ծուռ կտուց ունող. նչրէ գոյաս նչրէ (փուլ)։

Ἀγκυλόω - ῶ. *M.* ώσω, curvare, piegare, far tortuoso, ծռել, ծռմկել. նչրէ, նչրէ գնչրէ ֆիլոլ, ըրթէլնէլ։

Ἀγκύλως - έπίῤ. curvamente, tortuosamente. ծուռ, ծուռ ու մուռ. նչրէնէ։

Ἀγκύλωσις - εως (ἡ) curvamento. ծռելը, ծռելնէլն. նչրէլնէլ։

Ἀγκυλωτὸς - ή - όν, curvo, ծուռ. նչրէ։

Ἄγκυρα - ας (ἡ) áncora. խարիսխ, նաւու երկաթ. Ֆիգ գործէլ. (μετφρ.) presidio, soccorso. 2. speranza. օգնութիւն. 2. յոյս. Խոչոլ. 2. Խոփոփ։

Ἀγκύριον - ου (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄγκυρα.

Ἀγκυροβολέω - ῶ. *M.* ήσω, gettar l'áncora. խարիսխ ձգել. գնչրէ ոխնէլ (կոփ)։

Ἀγκυροβόλιον - ου (τὸ) luogo adattato per gettar l'áncora. խարիսխ ձգելու յարմար տեղ. գնչրէ ոխնէն գնչրէնէլ նէր։

Ἀγκυρόω - ῶ. *M.* ώσω, ancorare, gettar l'áncora. 2. dar la forma d'un áncora. խարսխել. 2. խարսխի նմանցնել. գնչրէ ոխնէլ. 2. գնչրէ գնչրէնէլ օգնել։

Ἄγκων - ῶνος (ὁ) (ἄγω, ἀγνυμι) cubito. 2. qualunque curvatura. 3. manico di cetra. բազուկ. 2. ինչ եւ իցէ ծռած բան. 3. կիթառահան կօթը. ֆօլ. 2. Գիր վէր Խոչոլնէլ նչրէնէլ նէյ. 3. գնչրէնէլ ֆօլլը։

Ἀγκωνίζω. *M.* ίσω, stringere, tenere frà le braccia. թեւերուն մէջը սեղմել. ֆօլլորելն ոգըլնէլ. ֆօլ լորելն ոգըլնէլ նէր։

Ἀγλαέθειρος (ὁ, ἡ) (ἔθειρα) di chiome belle, splendide, գեղեցիկ ու փայլուն մազերով. Կեղնէլ ֆորլոյ ունէլը։

Ἀγλαΐα - ας (ἡ) splendore. 2. bellezza. 3. ornamento. 4. allegria. 5. l'una delle trè Grazie. փայլատութիւն. 2. գեղեցկութիւն. 3. զարդ. 4. խնամք. 5. Յունաց Շնորհաց ըսուածէ չորսուածներէն մէկը. բոլնէնէլ, ֆորլոնէլէֆ. 2. կեղնէլնէլ. 3. գնչրէլ. 4. լնէնէլ. 5. Կոչոյնէ գնչրէնէլն յ-ն նէլ-գնչրէնէլ գնչրէնէ։

Ἀγλαΐζω. *M.* ίσω, rendere brillante, splendido. 2. adornare. փայլուն՝ գեղեցիկ ընել. 2. զարդարել. ֆորլորնէլ, գնչրէնէլնէլ. 2. գնչրէնէլ։

Ἀγλαΐζομαι. *M.* ίσομαι, brillare, risplendere. 2. adornarsi. փայլիլ. 2. զարդարուիլ. լնէնէլնէլ, բոլնէն օլնէլ. 2. գնչրէլնէլ, գնչրէնէլ։

Ἀγλάϊσμα - ατος (τὸ) ornamento, abbellimento. 2. splendore. 3. bellezza. զարդ. 2. փայլիլն. 3. գեղեցկութիւն. գնչրէն. 2. բոլնէնէլ. 3. կեղնէլնէլ, լնէրնէլ։

Ἀγλαΐστος - η - όν. grazioso. սիրուն. լնէրն։

Ἀγλαοβότρυς - υος (ὁ, ἡ) che ha uve splendide. փայլուն ու աղուոր խաղողներ ունող. կեղնէլ ֆորլոն ֆոլնէլ։

Ἀγλαόγυιος (ὁ, ἡ) (γυῖον) di belle membra. աղուոր անդամներ ունող. կեղնէլ լնէրն ոգըլը։

Ἀγλαοδένδρος (ὁ, ἡ) che produce belli alberi. աղուոր ծառեր բուսցնող. կեղնէլ ոգըլը։

Ἀγλαόδωρος (ὁ, ἡ) chi dà premii belli. աղէկ պարգեւ տուող. նչրէ ֆեչրէլ վերն։

Ἀγλαόεργος (ὁ, ἡ) che fa gesta splendide. հռչակաւոր գործեր ընող. նոչը սիրելէր էլլեներն։

Ἀγλαόθρονος (ὁ) (θρόνος) chi siede in un trono splendido. փայլուն աթոռ նստող. գ-ֆելլէֆ խոխոա օնօրան։

Ἀγλαόθυμος (ὁ, ἡ) dolce, benigno, affabile, cortese. սիրուն, անուշ, քաղցրաբարոյ, քաղաքավար. ավէլնէնէլ, խօլ, ինանիկնէնէլ, երեսանէլը, կոճակլէ։

Ἀγλαόθωκος (ὁ, ἡ) (θῶκος) Ἀγλαόθρονος.

Ἀγλαόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce belli frutti. պէտիւ պտուղներ բերող. կեղնէլ գնչրէլէ։

Ἀγλαόκοιτος (ὁ, ἡ) (κοίτη) chi ha bel letto. աղուոր անկողին ունող. կեղնէլ գոլչէլէ։

Ἀγλαόκουρος (ὁ, ἡ) chi ha figli belli. ա-

Digitized by Google

ղուար գուահիներ ունող · կենդ. եվրոպ. լեզուներ ուսումն.

Ἀγλαόμητις (ὁ, ἡ) (μῆτις) celebre per il suo consiglio. իր խորհուրդներուն համար երեւելի · գովահաղորդ հոգեվոր նահապետ:

Ἀγλαόμορφος (ὁ, ἡ) (μορφή) vezzoso, vago, bello, gentile, grazioso. գեղատար, գեղեցիկ · կենդ. բերէն, հոգեն, լրիվ:

Ἀγλαόνους (ὁ, ἡ) fornito di mente perspicua, eccellente, ingegnoso. միտքը խելքը սուր, խելացի · միտը գեղեցիկ, գաղափարի շատ:

Ἀγλαόπαις - παιδος (ὁ, ἡ), Ἀγλαόκουρος.

Ἀγλαόπεπλος (ὁ, ἡ) fornito di vestimenti splendidi. փայլուն լաթերով · կենդ. լաթոներ ըլ պճնասիրող:

Ἀγλαόπυργος (ὁ, ἡ) che ha torri belle. գեղեցիկ աշտարակներով · կենդ. քաղաքներ:

Ἀγλαὸς - ἠ - όν. ἦ (ὁ, ἡ) (ἀγάλλω) splendido, limpido. 2. illustre. 3. lieto. փայլուն, մաքուր. 2. երեւելի. 3. ուրախ · 1. պարզ. 2. նահապետ. 3. լաւ, կենդանի:

Ἀγλαότευκτος (ὁ, ἡ) strutto splendidamente. փայլուն շինուած. գործած կենդ. նուագած:

Ἀγλαοτριαίνης - ου (ὁ) famoso per il suo tridente. երկժանիքին համար երեւելի. նոյն պէսի նապաստակ հոգեվոր պետ նահապետ:

Ἀγλαοφαρὴς - έος (ὁ, ἡ), Ἀγλαόπεπλος.

Ἀγλαυφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) che risplende chiaramente, splendidissimo. խիստ փայլուն · լուսին շատ լաւ երեւնալ:

Ἀγλαύφοιτος (ὁ, ἡ) che cammina splendidamente. գեղեցիկ քալող · նուագ ունի նուագներ:

Ἀγλαόφωνος (ὁ, ἡ) che ha bella voce. գեղեցիկ ձայն ունող · նուագ ունի, կենդ. ունի ձայն:

Ἀγλαόφωτις - ίδος (ἡ), Γλυκυσίδη.

Ἄγλαυκος (ὁ, ἡ) non ceruleo. կապուտակ չեղող · կապտ չունեցող:

Ἀγλάφυρος (ὁ, ἡ) (γλαφυρὸς) senza grazia, garbo, sgarbato. անշնորհք, անվայելուչ · լրիվ անշնորհ, պէս:

Ἀγλάωψ (ὁ) ὦπης (ἡ) chi ha bella forma o begli occhj. գեղեցիկ դէմք կամ աչք ունող · կենդ. երեսներ, բերէն կերպարան:

Ἀγλαῶς. ἐπίρ. splendidamente, illustramente. փայլուն, երեւելի · բերէն՝ կենդ. պերճ, իսկ:

Ἄγλευκης - έος. (γλεῦκος) } non dolce, insi-
Ἄγλευκος (ὁ, ἡ) (γλεῦκος) } pido, insuave. անուշ չեղող, անհամ · նուագ ունի, գործած:

Ἄγληνος (ὁ, ἡ) (γλήνη) senza pupilla, cieco. բիբ չունող · կոյր · կենդ. երեսներին պակաս ունի, կոյր:

Ἀγλίη - ης (ἡ) albugine, pellicola bianca sull' occhio. լուսն աչքը (աչքի մէջն). կենդ. նուագներ, երգեր:

Ἀγλὶς - ῖδος, ἡ ῖδος (ἡ) spicchio d'aglio. սխտորի պզձիկ · սոխուսոսի բեկոր:

Ἄγλυφος (ὁ, ἡ) (γλύφω) non intagliato, non scolpito. չգործուած. գործ չէ ըսուած · կենդ. նուագ չէ ըսուած:

Ἀγλωσσία (ττία) ας (ἡ) ignoranza di parlare, taciturnità. խոսիլ չգիտնալը, լռութիւն · լռելեայն կենդանի պակասելու, ոչ-պատրաստութիւն:

Ἄγλωσσος (ττος) ου (ὁ, ἡ) chi non ha la lingua. 2. chi non può parlare, mutolo. լեզու չունող · 2. խոսիլ չկրցող, համր · բերնէ · 2. լռելեայն կենդանիներ, պակասող:

Ἄγμα - τος (τὸ) (ἄγνυμι) Ἀγή.

Ἀγμίζω. M. ίσω. (ἄγμα) rompere, frangere. կոտրել · գործել, գերծանել:

Ἄγμὸς - οῦ (ὁ) (ἄγνυμι) Ἀγή. 2. precipizio. խորխորատ · ապառաժ:

Ἀγναμπτοπόλεμος (ὁ, ἡ) inespugnabile, invincibile. անմատնելի, անպարտ · ճնշել չէ պատերազմել, ճնշելի չենիլ:

Ἄγναμπος (ὁ, ἡ) (γναμπτὸς) inflessibile, inesorabile, spietato. անողորմելի, անգութ · խղճի չէ, գերմարդկային:

Ἄγναπτὸς (ὁ, ἡ) (γνάπτω) } non pettinato.
Ἄγναφος (ὁ, ἡ) } չսանտրուած · խոպոտուած:

Ἁγνεία - ας (ἡ) (ἁγνέυω) purità, castità. 2. espiazione, purgazione. մաքրութիւն, ողջախոհութիւն. 2. քաւութը · փոքրէն · ներկութիւն · 2. ոճէ:

Ἁγνευτήριον - ου (τὸ) luogo per purgare, espiare. քաւարան · ոճէ խոհեր ներ:

Ἁγνευτικὸς - ἡ - όν. che conserva la castità, pudico. մաքրասիրութիւնը պահող, ողջախոհ · փոքրէն սոխլուած, պիէր:

Ἁγνεύτρια - ας (ἡ) sacerdotessa, che espiava. քաւիչ քահանայուհի · ոճէ խոհ պիչիհի փոքր:

Ἁγνεύω. M. εύσω (ἁγνὸς) esser casto, conservar la castità. ողջախոհ ըլլալ, մաքրութիւնը պահել · փոր օլմէ, փոքրէն սոխլմէ:

Ἁγνίζω. M. ίσω. purificare, espiare. քաւել · ոճէ ներ:

Ἁγνιος (ὁ, ἡ) di agnocasto. հագնիէ · փոխոփան:

Ἁγνισμα - τος (τὸ) cosa per purificare. քաւելու բան · ոճէ խոհեր նեանի. 2. = τῷ

Ἁγνισμὸς - οῦ (ὁ) purificazione, espiazione. քաւելը · ոճէ ներեր:

Ἁγνίτης - ου (ὁ) che purga, purifica, purificante. քաւիչ, քաւող · ոճէ խոհեր:

Ἀγνοέω - ῶ. M. ήσω. (νοέω) ignorare, non intendere. 2. peccare, sbagliare. չգիտնալ, չիմանալ · 2. սխալիլ · պիշիներ, ուղնամոխ · 2. խանգլմոխ:

Ἀγνόημα - τος (τὸ) } ignoranza. 2. peccato
Ἄγνοια - ας (ἡ) } commesso per l'ignoranza. 3. imprudenza. 4. sbaglio. տգիտութիւն · 2. տգիտութենով եղած մեղք · 3. անխոհեմութիւն · 4. սխալմունք · պիշիներ · 2. խանգլմոխելու իւր օլսն կենդան · 3. ֆիներութիւն · 4. խոպոտ:

Ἀγνόῤῥυτος (ὁ, ἡ) (ῥέω) che versa limpidamente (fonte, ecc.) պարզ աղբիւր, յստակ բուղա (աղբիւր եւ այլն) · պերճ պատ (քաղաք եւ այլն):

Ἅγνος - ου (ἡ) agnocasto, (pianta). հագնիէ · փոխոփան:

Ἁγνὸς - ἡ - όν. (ἅγος) puro, integro. 2. santo, pio. 3. pudico, casto. մաքուր · 2. սուրբ · 3. ողջախոհ · փոր · 2. պատիւ · քաղաքավարի · 3. պիներ:

Digitized by Google

Ἀγνόστροφος (ὁ, ἡ) (στρέφω) intrecciato di agnocasto. հագնիով միատեղ հիւսած. խոտ եւ պուրակ խօրհուրդ։
Ἀγνοσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἁγνότης.
Ἀγνοτελὴς - έος (ὁ, ἡ) perfettamente puro, casto. կատարեալ սուրբ՝ մաքուր. ի-ւիղ ջա՛ հատարեր։
Ἁγνότης - ητος (ἡ) castità, purità. մաքրութիւն, ազնիւհասկութիւն. խոհեմ-թիւն։
Ἄγνυμι. M. ἄξω. rompere, spezzare. կոտրել, կատրել. երբմել, խորտակել։
Ἀγνωμονέω - ῶ. M. ήσω. (ἀγνώμων) far con ignoranza 2. con ingratitudine 3. con malignità. տգիտութիւնս 2. տպերախտութիւնս 3. չարութիւնս ընել. պիղծեցնել եւ իւր 2. նախանձոտ իւր 3. ի-ւիր+ իւր ի՛՞։
Ἀγνωμοσύνη - ης (ἡ) (ἀγνώμων) mancanza di consiglio. 2. stoltezza. 3. crudeltà. 4. ingratitudine. 5. ingiustizia. անխոհեմութիւն. 2. չտգիտութիւն. 3. չարութիւն. 4. տպերախտութիւն. 5. անիրաւութիւն. ի-ւիրութիւն+ 2. չարնութիւն. 3. չարիութիւն+ 4. նախանձոտ իւր. 5. հոգեզրկութիւն։
Ἀγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) (γνώμη) privo di intelligenza, di buon senso. 2. stolto. 3. imprudente. 4. ingiusto. 5. ingrato. անխորհուրդ. 2. չտգիտ. 3. անխոհեմ. 4. անիրաւ. 5. տպերախտ. ի-ւիրութիւն+ 2. չարնութիւն. 3. չարիութիւն+ 4. նախանձոտ իւր. 5. հոգեզրկութիւն։
Ἀγνώριστος (ὁ, ἡ) (γνωρίζω) } incognito.
Ἄγνως-ῶτος (ὁ, ἡ) (γιγνώσκω) } ignoto. անծանօթ. ի-անհայտ. չճանաչուած, ի-ւիրիկ+ ի-ւիրիկ+։
Ἀγνῶς. ἐπίρ. puramente, castamente. մաքրութեամբ, ազնիւհասկութեամբ. խոհեմ-թիւն իւր։
Ἀγνωσία - ας (ἡ) (γνώσις) ignoranza. 2. inconsiderazione, imprudenza. տգիտութիւն. 2. անխոհեմութիւն. պիղծութիւն+, ոճրութիւն. 2. ի-ւիրութիւն+, տիրութիւն+ 2. ի-ւիրիկ+ իւր։
Ἀγνώσσω, ἀντὶ Ἀγνοέω.
Ἄγνωστος (ὁ, ἡ) (γνωστὸς) } ἀντὶ Ἀγνώριστος.
Ἄγνωτος (ὁ, ἡ) (γνωτὸς) }
Ἀγόγγυστος (ὁ, ἡ) che non mormora. չմրմնջող. իսկապարտանճաւ։
Ἀγοήτευτος (ὁ, ἡ) (γοητεύω) che non si può ammaliare. չկախարդուելու. պիղծ-ի-ւիրիկ+ դեղեցիկ+ դեղեցիկ+ դեղեց

mirazione. 3. cosa grata a Dio. յարգելը · 2. զարմանք · 3. Աստուծոյ հաճելի բան. բաղխել, ներդար · 2. խաղխաղ · 3. Աչքերա հաճոյալ ընչ։

Ἀγοστός - οῦ (ὁ) palma (la parte interiore della mano). 2. braccio, cubito. 3. gomito. ափ · 2. քառուկ · 3. արմունկ · ազդ 2 · ծոլ · 3 · գիրկ։

Ἄγρα - ας (ἡ) caccia, pesca. 2. la cosa presa. որս (ձուկի, ու թռչնոց) · 2. որսը բանուած բանը · ել (գոլէի վի ձօլ) · 2. ել ու խաղալն ընչ։

Ἀγραῖος - αῖα - αῖον. appartenente alla caccia, o pesca. որսի վերաբերած · ել ձխալիւթիւն։

Ἀγραμματία - ας (ἡ) (γράμμα) ignoranza di lettere, ignoranza. գիր չճանչնալը, տգիտութիւն · խաչը ճանչնալուէն, տգիտութէն։

Ἀγράμματος (ὁ, ἡ) (γράμμα) illetterato, ignorante. 2. privo di lettere. անգիր, անուս · 2. առանց գրի · տգիտ, տիժ · 2. խաչնոչ։

Ἄγραμμος (ὁ, ἡ) (γραμμὴ) privo di linea. գիծ չունող · չգծուած։

Ἄγραπτος (ὁ, ἡ) (γράφω) non scritto. չգրուած · խաչնոչ։

Ἀγραυλέω - ῶ. M. ησω. (ἄγραυλος) pernottar nella villa. գիշերը գիղը ձեալ · ձիգի ելոյդ ձօլ։

Ἀγραυλία - ας (ἡ) pernottamento nella villa. գիղը գիշերը ձեալը · ձիգի ելոյդ ձօլը։

Ἄγραυλος (ὁ, ἡ) (ἀγρὸς, καὶ αὐλὴ) chi pernotta nei campi. գիշերը գիղը ձեացօղ · ձիգի ելոյնդրի ձօլ։

Ἀγράφειον (τὸ) (ἀγραφίου δίκη) խրատառական հալածանք անանց համար, որոնք որ արդուզի գանձին պարտական ըլլալով հնարքով մը կամ չնորհուկս պարտականները աներեսաբար ետ տալ չեն գրաներ · գրիւներ գործը ծօղ տէր ֆինդ էլ խոխօ հարը էլի գործլօղը փիֆիրդինի խաղը յանձնելօս ձարը ծոլ չերի ելոյնի։

Ἄγραφος (ὁ, ἡ) (γράφω), Ἄγραπτος.

Ἀγράφως. ἐπιῤ. senza esser scritto. առանց գրուելու · խաչնոչմէօդէն։

Ἀγρεῖος - εία - εῖον. (ἀγρὸς) agreste, rustico. գեղացի · չինական · ելոյնի։

Ἀγρειφνα (ἡ) forcina, rastellino. պլտիկ արմունկ · ձեղերի։

Ἀγρέμιος (ὁ, ἡ) (ἀγρέω) preso nella caccia, o pesca. որսը բանուած · ել ձխալուած։

Ἄγρευμα - τος (τὸ) la cosa presa nella caccia, o pesca. որսը բանուած բան · ել ձխալնալն ընչ։

Ἀγρεὺς - έως (ὁ) pescatore, cacciatore.

Ἀγρευτὴς - οῦ (ὁ) որսորդ (ձուկի, թռչնոց ևայլն) · (գոլէի, վի հոչնախ) ագիրը։

Ἀγρευτικὸς - ἡ - όν. perito nella caccia. որսորդութեան մէջ կրթուած · ագիրլէիս ելնչոր։

Ἀγρεύω. M. ένσω (ἄγρα) cacciare, far caccia.

Ἀγρέω - ῶ. M. ήσω (ἄγρα) cia. որսալ · ել ձխալ։

Ἀγριάζω. M. ασω (ἄγριος) infuriarsi. կատղիլ · գօդալրմէ։

Ἀγριαίνω. M. ανῶ. infuriare, irritare. կատղեցնել, գրգռել · գօդալրմէ, ֆընդրձնել։

Ἀγριάμπελος - ου (ἡ) (ἄγριος, καὶ ἄμπελος) lambrusca. վայրի որթ · խոպան ասմաք։

Ἀγριὰς - άδος (ἡ) rustica. 2. lambrusca. գեղացի (կին) · 2. վայրի որթ · ելոյնի (բարը) · 2. խոպան ասմաք։

Ἀγριασταφὶς - ίδος (ἡ) (ἀγρία, καὶ σταφὶς) uva passa selvatica. վայրի չամիչ · խոպանի գարս խաչմ։

Ἀγρίδιον - ου (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀγρὸς.

Ἀγριελαία - ας (ἡ) (ἐλαία) oliva agreste, oleastro. վայրի ձիթենի · խոպան վիթիթ ագռաք։

Ἀγριέλαιος (ὁ, ἡ) fatto da oleastro. վայրի ձիթենիէ չինած · խոպան վիթիթ ագռածգործան իոփէմէն։

Ἀγριεὺς - έως (ὁ) agrestre, villano. գեղացի · ելոյնի։

Ἀγρίζω. M. ίσω. = Ἀγριαίνω.

Ἀγριμέλισσα (ἡ) ape selvatica, vespa. պիծակ, վայրի մեղու · խոպան ասբոչ։

Ἀγριοαπίδιον - ου (τὸ) ὑποκορ. piccola pera selvatica. պղպիկ քարձին · տխլիս խոպան արմաւտ։

Ἀγριοβάλανος (ἡ) faggio, leccio selvatico. վայրի կաղամախ · խոպան ֆաղ ևրձին ագռաք։

Ἀγριόβουλος (ὁ, ἡ) chi ravvolge consigli orribili. չար խորհուրդներ մտածօղ · ֆիւռ ֆիխիլներ տխլեներն։

Ἀγριόθυμος (ὁ, ἡ) (θυμὸς) feroce, furibondo. կատղած · ագիր, գօդալրմէս։

Ἀγριοκάρδαμον - ου (τὸ) nasturcio, agretto selvatico. վայրի կռունկ · խոպան ֆերի օխտ։

Ἀγριοκάρυον - ου (τὸ) noce salvatica. վայրի ընկոյզ · խոպան ցիխիլ։

Ἀγριοκοκκύμηλα - ων (τὸ) prugnola, susina selvatica. վայրի սալոր · խոպան էրիկ։

Ἀγριοκρόμμυον - ου (τὸ) cipolla selvaggia. վայրի սոխ · խոպան սոզոնջ։

Ἀγριόμηλα - ων (τὸ) pomo selvaggio. վայրի խնձոր · խոպան էլմօջ։

Ἀγριόμορφος (ὁ, ἡ) (μορφὴ) chi ha aspetto rustico, rozzo. գեղացիի գէմք ունօղ, կապիա · ելոյնի տիսօջ ոչխիլը օլան խօրխոխ։

Ἀγριοπήγανον - ου (τὸ) ruta agreste. վայրի փեգանակ · խոպան ոխփի օխս։

Ἀγριοποιὸς (ὁ, ἡ) (ποιέω) che rende feroce. կատղեցնօղ · գօդալրցնօղ։

Ἀγριορρόδον - ου (τὸ) (ῥόδον) saliunca, rosa selvaggia. վայրի վարդենի · խոպան ֆխլի։

Ἄγριος, ία - όν. (ἀγρὸς) agreste. 2. fiero. գեղացի · 2. կատղած · ելոյնի · 2. խաղալ։

Ἀγριοσέλινον - ου (τὸ) (σέλινον) appioriso, ranuncolo delle paludi, erba sardonica, erba scellerata. հրանունկ ճահիճային, սարգանիկ (խոտ մըն է) գի-ի-նէ էնէ-ին խոպանի, խոպան ելոյնէլիք։

Ἀγριόσυκον (τὸ) caprifico. ժանաստիկենի · խոպան իննէթէ։

Ἀγριοσταφυλὶς - ύδος (ἡ) ova selvaggia. վայրի խաղող · խոպան խէչիֆ։

Digitized by Google

Ἀγριοσύνη - ης (ἡ) (ἄγριος) ferocità 2. inumanità. 3. inciviltà. կատաղութիւն. 2. անմարդկութիւն. 3. կատաւթիւն. ապիրատութիւն. 2. խաղխղիկութիւն. 3. խորթութիւն.

Ἀγριότης-ητος (ἡ) (ἄγριος) ferocità 2. inumanità. 3. inciviltà. կատաղութիւն. 2. անմարդկութիւն. 3. կատաւթիւն. ապիրատութիւն. 2. խաղխղիկութիւն. 3. խորթութիւն.

Ἀγριόφυλλον - ου (τὸ) peucedano, finocchio porcino. սամիթ ծովային. խոզան գրաղ օձաս.

Ἀγριόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce fiera. ահագին ձայն ունող. խորշնչիւ տիրել.

Ἀγριόχοιρος (ὁ) cinghiale. վայրի խոզ, կիսիճ. խոզան գոմաղաս.

Ἀγριόω - ῶ. M. ώσω. (ἄγριος) infierire. կատղեցնել. գազազրնիլ.

Ἀγριππος - ου (ἡ), Ἀγριππία.

Ἀγρίφη - ης (ἡ), Ἀγρειφνα. zappa, marrone, sarchio. բահ, փետաս. դել, ին դերի, գազան.

Ἀγριωπὸς (ὁ, ἡ) (ὤψ) chi ha volto rustico. գեղացիի գէմք ունող. դեսլիս տիրել.

Ἀγρίως-έπίῤ. fieramente, aspramente. կատաղութեամբ. խորթութիւն խստութիւն իւր.

Ἀγριώτης - ου (ὁ), Ἀγριωτης.

Ἀγροβώτης - ου (ὁ), (βόσκω) chi pascola nei campi. արտերու մէջ արածող. խոլորտ գիտցող, ին գործ.

Ἀγρογείτων - ονος (ὁ) (γείτων) chi ha vicina la villa. մօտ գեղ ունող. խոթը դեսլիս.

Ἀγρόθε - έπίῤ. nel campo, nella campagnia. գեղը, ագարակը. դեսլիս.

Ἀγροδίαιτος (ὁ, ἡ) (δίαιτα) chi vive nella campagna, rustico. գեղը ապրող, գեղացի. դեսլիս խոլտան, դեսլիս.

Ἀγροικέυομαι. M. εὐσομαι (ἀγροικὸς) esser di costume agreste, diventar campagnuolo. գեղացիի բարք ունենալ, գեղացի ըլլալ. դեսլիս երթևեկը խոհիմ, խոչրելամիտ.

Ἀγροικία - ας (ἡ) abitazione dei rustici. 2. rusticità, inciviltà. գեղացիներուն բնակութիւնը. 2. գեղացի ըլլալը, կատաւթիւն. դեղ կիւ. դեսլիս-երբեն ատին ալ գործաս ին. 2. խորթութիւն.

Ἀγροικίζομαι. M. ίσομαι (ἀγροικὸς) = Ἀγροικεύομαι.

Ἀγροικικὸς - ἡ - όν. rustico, rozzo. գեղացի, կատիս. դեսլիս, խորթ.

Ἀγροικος - ου (ὁ καὶ ἡ) abitante di campagna, rustico, villano. գեղը բնակող, գեղացի. դեսլիս ատին ալ, դեսլիս.

Ἀγροικῶς - έπίῤ. rusticamente, villanamente. կատաւթեամբ, գեղացիութեամբ. խորթութեամբ իւր.

Ἀγροιώτης - ου (ὁ) (ἀγρὸς) uomo rustico. 2. pastore. 3. agricoltore. գեղացի մարդ. 2. հովիւ. 3. երկրագործ. դեսլիս ատամ. 2. լոգան. 3. հիքնիկ.

Ἀγρόκομος-ου (ὁ) (ἀγρὸς) Agronomo, Magistrato che regolava i confini de'campi. 2. villano. 3. capo dei campi. գեղերու վրաչգաւ. գեղը աահմանի գնող խնամող. 2. գեղացի. 3. արտերու վրաչգաւ. դեսլիսէրի մէջ գործ. 2. դեսլիս. 3. հիքնիկի հաշտող.

Ἀγρόνομος - ου (ὁ) (νομέω)

Ἀγρός - οῦ (ὁ) campagna, villa. գեղ, արտ. դեսլ. խորթ.

Ἀγροφύλαξ - ακος (ὁ) (φύλαξ) custode della villa. 2. guardabòschi. գեղի պահպանող. 2. անտառապետ պահապան. դեսլ պահիչ. 2. փորձաս.

Ἀγρυξία - ας (ἡ) (γρύζω) silenzio, taciturnità profonda. խիստ լռութիւն. գիրին սասլոք.

Ἀγρυπνέω - ῶ. M. ήσω (ὕπνος) vigilare. 2. attendere. արթուն կենալ. 2. միտ դնել. սպասնիլ փութալ. 2. գիշեր կիսիլ.

Ἀγρυπνία - ας (ἡ) vigilanza. հսկումն. սպասնիլիւթ.

Ἄγρυπνος (ὁ, ἡ) vigilante, chi non dorme. հսկող, արթուն կեցող, չքնացող. գիանդիւ, գիանդիւ փոքան, սթխամխան.

Ἀγρυπνώδης - ες (ὁ, ἡ) che cagiona, arreca vigilanza. 2. di natura vigilante. անքունութիւն պատճառող. 2. բնութեամբ արթուն կեցող. սթխոփսասալուած կիրիկին. 2. խոպխոպին սթխանիլ փոքան.

Ἀγρώτης - ου (ὁ) (ἀγρὸς) selvaggio. վայրի. խոպան.

Ἀγυία - ᾶς (ἡ) (ἄγω) via, strada, sentiero. ճամբայ. խուլ, սոխակ.

Ἀγύιος (ὁ, ἡ) (γυῖον) privo di membra. 2. imbecille. անգամ չունող. 2. պակաս վատուժ. պղտիզ. 2. փոխիմիտ, ճանճուղ.

Ἀγυμνασία-ας (ἡ) mancanza di esercizio. 2. negligenza, dapoccagine. անկրթութիւն. 2. ծուլութիւն. խոպիմ կիրկիտիւիւն. 2. խհմլլիլ, խիհկնիլիւ.

Ἀγύμναστος (ὁ, ἡ) (γυμνάζω) non esercitato. չկրթուած. խոպիմ ըլմալ ըլոնալմալիզ.

Ἀγυμνάστως - έπίῤ. senza esercizio. առանց կրթութեան. խոպխոպ.

Ἀγύναιξ - αικος (ὁ, ἡ)
Ἀγύναιος - ου (ὁ)
Ἀγύνης - ου (ὁ)
Ἄγυνος - ου (ὁ)
chi non ha moglie, celibe. կնիկ չունող, անամուսին. պիտանի, գիլիկ.

Ἀγυρίζω. M. ίσω, Ἀγείρω.

Ἀγυρισμὸς - οῦ (ὁ)
Ἀγυρμὸς - οῦ (ὁ)
congregazione. 2. mendicazione. ժող ժողվելը. 2. առաքինութիւն ժողվելը. դիր երբեմն ճիշ կիրկիտիւիւ. 2. սպասիլ խօթլամիլիւ.

Ἀγυρμοσύνη - ης (ἡ) ժող ժողվելը. 2. առաքինութիւն ժողվելը. դիր երբեմն ճիշ կիրկիտիւիւ. 2. սպասիլ խօթլամիլիւ.

Ἀγυρτάζω. M. άσω. (ἀγύρτης) congregare, radunare. 2. mendicare. ժող ժողվել. 2. մուրալ. դիր երբեմն խօթ կիրկիտ. 2. սպասիլ խօթլամիլ, փիլինիլ.

Ἀγυρτοία - ας (ἡ) (ἀγύρτης) mendicazione. մուրալը, մուրացկանութիւն. փիլինիլիւ.

Ἀγύρτης - ου (ὁ) radunatore. 2. mendico. 3. ciarlatano. ժող ժողվող. 2. մուրացկան. 3. չաղրուց. դիր երբեմն խօթլամիլ. 2. փիլինիլ. 3. լիֆլաման.

Ἄγυψος (ὁ, ἡ) non ingessato. գաճիւ չծեփած չպատած. սլլելմնմիլ.

Ἀγχέμαχος (ὁ, ἡ) (ἄγχι καὶ μάχομαι) chi combatte d'apresso. մօտէն կռուող. խոթիպան փեսլիկին, ճեռնիլիկին.

Ἄγχι - έπίῤ. (ἄγχω) appresso, accanto, allato, vicino. մօտ, մերձ, մօտիկ, քովը. խոթը, խանիպա.

Ἀγχίαλος (ὁ, ἡ) (ἅλο) vicino al mare, marittimo. ծովի մօտ, ծովային. փիլինիլ խոթը, փիլինիլիլ.

Digitized by Google

Ἀγχιβάτης - ου (ὁ) che sta accanto. մօտ, կեցօղ · Խօսքն գօրան:
Ἀγχιθάλασσος (ττος) (ὁ, ἡ) (θάλασσα) = Ἀγχίαλος.
Ἀγχιθανής - ὲς (θνήσκω) vicino alla morte, mezzomorto, semivivo. մահուան մօտ, կիսամեռ · Խլիմք Խօսքն, Խորհրդաբար:
Ἀγχίθεος (ὁ, ἡ) vicino, simile a Dio. Աստուծոյ մերձ՝ նման. Աւետիս Խօսքն պիտիր:
Ἀγχίθρονος (ὁ, ἡ) (θρόνος) chi ha il suo trono vicino all' altro. աթոռը ուրիշին մօտ ունօղ · գալլոցիս Խօսքն ըհգրաւ, Խօսքի խնդրելի օլան:
Ἀγχίθυρος (ὁ, ἡ) (θύρα) vicino agli uscil. 2. contiguo. դուռն մօտ · 2. քովինը · գեղեցիկ Խօսք · 2 · պիրկեր:
Ἀγχικέραυνος (ὁ, ἡ) vicino al fuimine, folgore. կայծակի մօտ · Խորհրդաբար Խօսքն:
Ἀγχίλωψ (ὁ) tumore, enfiamento frà gli occhii e naso. բիծին ու ուռեց ակի ուռեցք. գոբնոնան վի Խօզնոնի արուեցա չէր:
Ἀγχίμαχος (ὁ, ἡ), Ἀγχέμαχος.
Ἄγχιμος (ὁ, ἡ) prossimo, vicino. մօտ, մօտիկ · Խօսքն:
Ἀγχίνοια - ας (ἡ) acume d'ingegno, perspicacità. մտքի խելքի սրուածքն · Խելքալի պիտիր, գիրօսքի:
Ἀγχίνοος - ου (ὁ καὶ ἡ) perspicace, solerte, sagace. մտքը սուր · պոյնի գիրօսքիլի:
Ἀγχίπολις - εως (ὁ) vicino alla città. քաղքի մօտ · Լիհիրի Խօսքն:
Ἀγχίπους - οδος (ὁ καὶ ἡ) (πούς) chi ha i piedi vicini a noi. ոտքը մերի մօտ եղօղ · օխալը պիտի Խօսքն:
Ἀγχίσπορος - ου (ὁ καὶ ἡ) (σπόρος) prossimo. 2. parente. մօտ, մօտիկ · 2 · ազգական · Խօսքն, Խոնարհ · 2 · ազբար:
Ἀγχιστεία - ας (ἡ) propinquità, avvicinanza. 2. affinità. մօտիկութիւն · 2. ազգականութիւն · Խօսքնլըք · 2 · Խըսըլըք:
Ἀγχιστεύς - έως (ὁ) (ἄγχιστα) vicino. 2. prossimo, parente. մօտ, մօտիկ · 2 · դրացի, ազգական · Խօսքն, Խոնարհ · 2 · ազբար, գօհլօ:
Ἀγχιστεύω. M. εύσω. (ἀγχιστεύς) avere parentela. ազգականութիւն ունենալ · ազբարլըլը օլմա:
Ἀγχιστῖνος - ίνη - ῖνον. chi sta appresso, denso. մօտ կեցօղ, ակզակիս քով կեցօղ · Խօսքն գօրան, պիրի պիրինի Խօսքն, ոք:
Ἄγχιστος (ὁ, ἡ) ὑπερδ. ἐκ τοῦ Ἄγχι · il più vicino. Խոսո մօտ · ինի Խօսքն:
Ἀγχίστροφος - ου (ὁ, ἡ) (στρέφω) presto, facile, inclinato alla mutazione. 2. mutabile, voltabile, volubile. չուտ փոխուօղ · 2 · յոգնողք · գիւղ ինչ պիտնին · 2 · պիրօրա:
Ἀγχιτέρμων (ὁ, ἡ) (τέρμα) vicino alla méta, conterminale, finittimo. սահմանակից · պինդրա:
Ἀγχίτοκος (ὁ, ἡ) (τίκτω) incinta, vicina per partorire, o colui che sta per nascere. ծնանելու մօտ. գօրմախ գօզօրլամախ Խօսքն:
Ἀγχίφυτος (ὁ, ἡ) che cresce, germoglia vicino. մօտ բազմիլ աուօղ · Խօսքն գիրիչ Լիրին:
Ἀγχόθεν - ἐπίῤ. da vicino. մօտէն · Խօսքնպան:
Ἀγχονάω. M. ήσω. (ἀγχόνη), Ἄγχω.
Ἀγχόνη - ης (ἡ) (ἄγχω) affogamento, strozzatura. 2. corda per affogare. 3. forca. Խղդելը · 2 · Խղդելու չուան · 3 · կախաղան · պօղմաը · 2 · պօղմօք իյ · 3 · պար ալնիը:
Ἀγχονιαῖος - α - ον. di strangolazione. Խղդելու պատկանած · պօղմախ գիրիչալիյ:
Ἀγχονιστὴς - οῦ (ὁ) strangolatore. Խղդօղ · պօղչի:
Ἄγχορος (ὁ, ἡ) contiguo, vicino. մօտ, քովի, մօտիկ · Խօսքն, պիրիչի:
Ἄγχος - εος (τὸ) (ἄγχω) = Ἀγχόνη.
Ἀγχοτάτω - ἐπίῤ. assai vicino. Խիտ մօտ · գիւ Խօսքն:
Ἄγχοῦ - ἐπίῤ. = Ἄγχι.
Ἄγχουσα - ης (ἡ) specie di erba, di cui la radice serve a tingere la lana, Ancusa. բուրդ ներկելու չամանի խոտ մըն է · անգուսա (Խոտ չըտան օլըն չեխլէր գօյուլմուշ իւլէն պէր օյ օի):
Ἄγχω. M. ανξω. (ἄγχος) affogare, strangolare, strozzare. 2. affannare. Խղդել · 2. վհատցնել · պօղմա · 2 · Խղճի Վերմէ:
Ἀγχωμαλέω - ῶ. M. ήσω. essere quasi eguale. չուաստարի պէս ըլլալ · պէրաբեր ինի օլմէ:
Ἀγχώμαλος (ὁ, ἡ) (ὁμαλὸς) quasi eguale. չուաստարի պէս · պէրաբեր ինի:
Ἀγχωμάλως - ἐπίῤ. quasi egualment e չուաստարի պէս ըլլալով · պէրաբեր ինի ու մա Խօսքի:
Ἄγω. M. ἄξω. condurre, portare, reggere. 2. stimare, aprezzare. առաջնորդել առնել, կառավարել · 2 · յարգել · ինձին-րա, գնահատել · 3 · Խիղճ · Խ ինձին Խիղճ:
Ἀγωγεύς - έως (ὁ) (ἄγω) guida. 2. attore, agente. 3. freno, redine. առաջնորդ · 2 · չգործարձակ · 3 · պախարդ, լճակ · Խ ինձին-գիրիչ · 2 · հալհամի - ինձլար · 3 · Խալար, ինճ:
Ἀγωγὴ - ῆς (ἡ) (ἄγω) condotta. 2. educazione, istruzione. առաջնորդելը · 2 · կրթութիւն, վարժելը · գալմա-ղլըմ · գերվերելի · 2 · ինձիչ:
Ἀγώγιον - ου (τὸ) ciò che si trasporta. 2. mercanzia. ինչ տեղէ ուրիշ տեղ մը տարուած բան · 2 · վաճառք · Խալըմըլան մալ՝ չէյ · 2 · մալ:
Ἀγὼν - ῶνος (ὁ) (ἄγω) radunanza, moltitudine. 2. zuffa, battaglia. 3. lotta. ժողով, բազմութիւն · 2 · կռիւ · 3 · ըմբիշամարտութիւն · Խօ ըմճմըլելի · 2 · ճիգ · 3 · ինձիր:
Ἀγωνία - ας (ἡ) (ἀγὼν) lotta. 2. battaglia, zuffa. 3. sollecitudine, angore, agonia. ըմբիշամարտութիւն · 2 · կռիւ · ժողով · 3 · նեղութիւն, միշտ ատգնալ · ինձիր · 2 · ճիգ · 3 · ճան տքնութիւնը, ճան չիրելիմի:
Ἀγωνιάω - ῶ. M. άσω (ἀγὼν) angustiarsi, affannarsi, angosciarsi, agonizzare.

Digitized by Google

նեզիլ, ապգնադատիլ. ֆանը ըմբռնմամբ, ճան լինելով։

Ἀγωνίζομαι. M. ίσομαι (ἀγών) azzuffarsi, guerreggiare. 2. lottare. 3. affanarsi. կռուիլ. 2. ըմբշամարտութիւն ընել. 3. ապգնադատիլ. պատրաստիլ. 2. կռուիլ. 3. ըմբռնմամբ։

Ἀγώνιος (ὁ, ἡ) che ha rapporto a combattimenti. 2. chi cagiona delle vive inquietudini. կռիւ պիտոյ. 2. մեծ ու սաստիկ անհանգստութիւններ պատճառօղ. պատրաստ-ի-կռիւն. 2. կռնկռնիկ եղբարան։

Ἀγώνιος (ὁ, ἡ) (γωνιὰ) senza angolo. անկիւն չունօղ, քունճ չունօղ. կիսկլոիկ։

Ἀγώνιστος - ου (ὁ) combattente, atleta. կռիւը կամ ըմբշամարտները պիտոյ. պատրաստ-ի-կռիւն եղեալ. ως - ἐπίῤῥ. ապատրաստելու վրակեցու եղանկին պատճառը. օրհնելը ըմբռնած կռնկռնելէն. օրհնելը ըմբռնած կռնկռնիկ։

Ἀγωνοθεσία - ας (ἡ) disposizione di giuochi di combattimenti, la funzione di colui che è a ciò incaricato. խաղերու կռիւներու պատրաստութիւնը, խաղերը կռիւները պատրաստելու վրակեցու եղանկին պատճառը. օրհնելը ըմբռնած կռնկռնելէն. օրհնելը ըմբռնած կռնկռնիկ։

Ἀγωνοθετέω - ῶ. M. ήσω. disporre, regolare, ordinare i giuochi. հրապարակի խաղերը կարգ դնել. ինչպէս օրհնելը ըմբռնած կռնկռնիկ։

Ἀγωνοθέτης (ὁ) colui che è incaricato a disporre i giuochi. խաղերը կարգ դնօղ. ինչպէս օրհնելը ըմբռնած կռնկռնիկ։

Ἀδαδούχητος (ὁ, ἡ) (δᾳδουχέω) innanzi al quale non furono portate delle torcie accese. առջեւէն վառուած մեղրէներ չտացած. եռմէնափէն խանդել հանելը կիրճիլ (փիլֆան)։

Ἀδαημοσύνη - ης (ἡ) ignoranza, grossezza, imperizia. տգիտութիւն, անկիրթ ըլլալը. ահմակիլեր, պիծկնիլ, կռռալեր։

Ἀδαίδαλτος (ὁ, ἡ) senza artificio, semplice. անարուեստ. գոյալը. պետհարիլ։

Ἀδαΐκτος (ὁ, ἡ) (δαΐζω) non lacerato. չպատառած. կռռալանմամբ։

Ἀδαιτος (ὁ, ἡ) (δαίς) che non si può mangiare. չուտուելու. ինիչիչեն։

Ἀδακρυς-υτος (ὁ, ἡ) (δάκρυ) = Ἀδάκρυτος.

Ἀδακρυτί - ἐπίῤῥ. senza lagrime. առանց արցունքի. կիսոչ խալըսըլ։

Ἀδάκρυτος (ὁ, ἡ) chi non piange, ilaro. չլացօղ, երեսը զուարճ. ալլամիան, կիսկնիր իչ-ալլիս։

Ἀδαλής - ές (δηλέω) lleso. չվնասուած. ալրարսիլ, կիսկերիչ։

Ἀδαμάντινος - ίνη - ίνον (ἀδάμας) adamantino. 2. d'acciajo. 3. durissimo. անգամանդէ. 2. պողպատէ. 3. խիստ պինդ կռռիր. եղմատան. 2. չիլիկրեն. 3. էնէ պէրի։

Ἀδαμαντόδετος (ὁ, ἡ) (δέω) legato coll'acciajo. պողպատով կապուած. չելի իլէ դալընմիլ։

Ἀδαμαντοπέδηλος - κίων. colonna fondata con acciajo. պողպատով հիմնած սիւն. չիլիկրեն ինիվիլ օլան գիրեկ։

Ἀδάμαντος (ὁ, ἡ), Ἀδάμαστος.

Ἀδάμας, αντος (ὁ) (δαμάω) diamante. 2. acciajo. անգամանդ. 2. պողպատ. եղմատ. 2. չիլիկ։

Ἀδάμαστος (ὁ, ἡ) (δαμάζω) indomito, indomabile. 2. (ἡ) non maritata, non sforzata. անզուսպ. 2. չկարգուած. չալնըըլ. 2. եվ կիսնիվիլ. չալի սալընմամ կիրմիլ։

Ἀδαξάω } Ἰῶν. ἀντὶ Ὀδαξάω.
Ἀδαξέω-ῶ. M. ήσω. }

Ἀδαπάνητος (ὁ, ἡ) } (δαπονάω) { non dispeso. 2. chi non cagiona spesa. չծախուած, ծախք չեղած. 2. ծախք չպատճառօղ. խարճ ալլանմըլ. 2. ճռռրիքիչ։

Ἀδαπάνως - ἐπίῤῥ. senza spesa. առանց ծախքի. խարճըլը, ճռռրիքիչ։

Ἄδαπτος (ὁ, ἡ) non stracciato, non dilaniato, non sbranato. չպատառած. իըրիըլմըլ, փըլալանմըլ։

Ἀδασμος (ὁ, ἡ) (δασμός) che non paga dei tributi. հարկ չտուօղ. հարճ վերկիչեն։

Ἀδδιξ - ιχος (ὁ) misura continente quattro mezzi moggi, o stajo. չորս կէս գրիւ կամ քսան առնօղ չափ մըն է. փոխրի խոշոր ամանը ալ ասկէ ալէ կիսնիլ։

Ἀδεής - ές (δέος) intrepido, ardito. 2. sicuro. աներկիւղ, չվախցօղ. 2. ապահով. փորփոռօղ, ալ էերլա, կիչ-երեկլա, վհատիլիչ. 2. խիզ, ճռռկլիչ։

Ἀδεής - ές (δεῖσθαι) non bisognoso, non egente. կարօտութիւն չունօղ. կիսճամըլըը օլմիան։

Ἄδεια - ας (ἡ) sicurtà. 2. intrepidezza 3. permissione. չվախնալը. 2. ապահովութիւն. 3. հրաման. խմնլիւ. 2. փորփոռօղլար. 3. իչ։

Ἀδείκτος (ὁ, ἡ) (δείκνυμι) non mostrato. չցուցած. իլօռթերլիմիչ։

Ἀδείμαντος (ὁ, ἡ) (δεῖμα), Ἄφοβος καὶ Ἀφόβητος.

Ἄδειπνος (ὁ, ἡ) (δεῖπνον) che non ha cenato. ընթրիք չըրած. սիւմ իսհամ կիմիչ։

Ἀδεισιδαιμονία-ας (ἡ) immunità dalla superstizione. աւելորդապաշտութիւն չընենալը. իմանի պոիըըըլլըը։

Ἀδεισιδαιμόνως - ἐπίῤῥ. senza superstizione. առանց աւելորդապաշտութեան. իմանի պոիըըըլմա։

Ἀδεισιδαίμων (ὁ, ἡ) immune dalla superstizione. աւելորդապաշտութիւն չընող. իմանի պոիըըըլ։

Ἀδέκαστος (ὁ, ἡ) (δεκάζω) incorrotto, non subornato, integro. կաշառք չառած, արդար. ըրըլմի կիսնիչ, օրլիկ։

Ἀδεκάτευτος (ὁ, ἡ) (δεκατεύω) di cui non sono pagate le decime. որուն որ առաջորդները չեն առուած. ծիսալըըը վերիլմիչ։

Ἄδεκτος (ὁ, ἡ) (δέχομαι) non accettato, non ammesso, non creduto, rifiutato. չընդունած, արհամարհած. իչիսի օլան։

Digitized by Google

ſուլ, ֆազաւլ ելանմհմլ, պէրաֆէլմէլ. (ἐκλησ τ) incredulo. անհաւատ. իմանալ։

Ἀδελφή - ῆς (ἡ) (ἀφελφὸς) sorella germana. քոյր. էլլ էրկու կամ աւել։

Ἀδελφιδοῦς - οῦ (ὁ) nipote (figlio di fratello, o sorella) եղբօրորդի. Խնկին (էրկաւ ի էլլ էրկաւորաւ ալլս)։

Ἀδελφίζω. *M. ίσω.* chiamare, trattare da fratello. եղբօր պէս վարուիլ՝ եղբայր ընել. էրկաւ կամ վարձկան՝ էրկաւ կամ ինմհմ. պիրաֆէրներ պահմհ։

Ἀδελφικός - ή - όν. fraterno. եղբայրական. պիրաֆէրի։

Ἀδελφικῶς - έπίρ. fraternamente. եղբօր պէս. էրկաւ կամ։

Ἀδελφικία - ας (ἡ) (ἀδελφίζω) } fraternità. եղբայր պէս ըլլալը. էրկաւ կամ ալմհլէթ՝ էրկաւլէթ։

Ἀδελφοκτονέω - ῶ. *M. ησω* (κτείνω) uccidere il fratello, o la sorella. եղբայրը կամ քոյրը սպանել. էրկաւլէը կամ էրկաւլէը ի էշխ էշխաւլէը կօյմհմհկ։

Ἀδελφοκτονία - ας (ἡ) fratricidiô, uccisione della sua sorella. եղբօր կամ քրոջ սպանութիւն. էրկաւլէը կամ էրկաւլէը կօյմհմհկ, էրկաւ կանլէլէթ։

Ἀδελφοκτόνος (ὁ, ἡ) fratricida, uccisore della sua sorella. եղբայրը կամ քոյրը սպանող. էրկաւլէը ի էշխ էշխաւլէը կօյմհմհկ, էրկաւ կանլը։

Ἀδελφομιξία - ας (ἡ) concubito commesso colla propria sorella. քրոջը հետ եղած մարմնաւոր զուգաւորութիւն. էշլ էրկաւ իւի էլլինին ֆամհմ։

Ἀδελφόπαις - αίδος (ὁ, ἡ) = Ἀδελφιδοῦς.

Ἀδελφοποίος (ὁ, ἡ) chi si fa fratello, si rende per fratello. իրեն եղբայր ընող, եղբօր պէս ընդունող. ինքզինքն էրկաւ կամ էրկաւ ալմհ՝ էրկաւ իւրին։

Ἀδελφός - ή - όν (ἀθροιστικῶ καὶ δελφός) uterino. համամայր. էրկնէրկ. (ὁ) fratello. 2. gemello, germano, simile. 3. consanguineo. եղբայր. 2. երկուորիք, հարազատ, նման. 3. արեանակից. էրկաւ, պէրաֆէր. 2. եէշէ, էօշ, պինէլէր. 3. ազգական։

Ἀδελφότης - ητος. (ἡ) fraternità. եղբայրութիւն. էրկաւ ալմհլէթ, էրկաւլէթ։

Ἀδέμνιος (ὁ, ἡ) (δέμνιον) privo di letto di covile. անկողին չունեցող. իմհմհնէլ, փէլէֆնիկ։

Ἄδενδρος (ὁ, ἡ) (δένδρον) privo di alberi. ծառ չունեցող. ագաճսէլ։

Ἀδέξιος (ὁ, ἡ) (δέξιος) non destro, incapace, inabile. ձարտիկ չէզող, անյարմար, անշնորհնակ. ալէթ ինէ ալմհյան, ֆամիլիֆնիկ։

Ἀδερκὴς-ές (δέρκομαι) } cieco. 2. oscuro.
Ἄδερκτος (ὁ, ἡ) } կուր. 2. մուժ. ֆէօր, 2. էրքանլէթ։

Ἀδέρκτως. έπίρ. senza vedere. չտեսնալով. կէրֆէնմէյէն։

Ἀδέρματος (ὁ, ἡ) (δέρμα) senza cuojo, pelle. առանց մորթի՝ կաշիի. փէրէնիկ։

Ἀδέσμιος (ὁ, ἡ) (δεσμὸς) senza legame vincolo, libero. առանց կապի, ազատ. զուլըլ, ալաճ։

Ἀδέσποτος (ὁ, ἡ) (δεσπότης) senza padrone, libero. աէր չունեցող, ազատ. սահիպսիզ, ալաճ։

Ἄδετος (ὁ, ἡ) (δέω) slegato. չկապուած. պալմանմհմլ։

Ἀδεύκτος (ὁ, ἡ) (δεύω) non bagnato, secco. չթրջուած, չոր. ըլանմհմլ, խարու։

Ἀδεύκτος (ὁ, ἡ) (δέω) non bisognoso. կարօտութիւն չունեցող. եհտիլէրէը ըլմհան։

Ἀδευκὴς - ὲς (δεῦκος) amaro, acerbo, duro. լեզի, խիստ բարկ. աճը, էֆնին։

Ἀδέω (ἀχρεστ.) sfamarsi. կշտանալ. տօյմհ։

Ἄδηκτος (ὁ, ἡ) (δήκνω) non morso. 2. non mordace. կծածուած. 2. կծածնող. ըտըրըմմհլ. 2. ըտըրմհան։

Ἀδήλητος (ὁ, ἡ) (δηλέω) indenne, illeso, integro. անվնաս, ազէլ, անվտանգ. ղարարըլ, սալ, փէրէրինէ։

Ἀδηλία - ας (ἡ) (ἄδηλος) incertezza, ignoranza. անտեղեակ ըլլալը, տգիտութիւն. լաֆէլէնլէթ, զիհհսէլէնլէթ, փալէվէլլէթ։

Ἄδηλος (ὁ, ἡ) (δῆλος) oscuro, incerto, dubbio. մուժ, անտեղեակ, երկբայ. ֆարանըէթ, լաֆէլէնլ, զիհհսէլէնլ, փալէվէլլէ։

Ἀδηλότης - ητος (ἡ), Ἀδηλία.

Ἀδηλόφλεβος (ὁ, ἡ) (φλέψ) chi ha le vene oscure - occulte. մուժ ու գաղտնի երակներ ունեցող. ֆար խոխի ինչլէ ֆամհրէրը ալան։

Ἀδηλόω - ῶ. *M. ώσω.* oscurare, tenere nascosto, render occulto-ignoto. մթնցնել, գաղտնի բանել, երեւան չհանել. ֆարանըէնըրմհ, ինչլէ խոխմհ, օրնաֆ ըէֆամհմհ։

Ἀδήλως - έπίρ. oscuramente, nascostamente, celatamente. գաղտնի. ֆարանըէթ, զիհհսէնէլէն, ինչլէնէն։

Ἀδημιούργητος (ὁ, ἡ) (δημιουργέω) non creato. չստեղծուած. խարտըլմհլ։

Ἀδημονέω - ῶ. *M. ήσω.* affannarsi, affliggersi. տրտմիլ, ցաւիլ. ըզխլէրի խոխի ֆամհ ինչլէնմհ։

Ἀδημονία - ας (ἡ) affanno, mestizia, angore, tedio, nausea. տրտմութիւն. նեղութիւն. ձանձրութիւն. ըզխլէնիը, ինչլ, զիհհըրլէթ։

Ἄδημος (ὁ, ἡ) assente dal popolo, o patria, pellegrinante, peregrino. ժողովրդէն կամ հայրենիքէն հեռու, պանդախտ. ֆէֆիֆան խոխի վրանըէֆան իզրաֆ, ֆարզիֆի ինչլէ։

Ἀδημοσίευτος (ὁ, ἡ) non pubblicato. հրեւան չելած, չյայտնուած. լավ ալանմհլ։

Ἀδημοσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἀδημονία.

Ἄδην - έπίρ. (ἀδέω) abbastanza, assai, abbondamente. հերիք, շատ, խիստ. ինկիր, զանի, էլէֆան։

Ἀδηνὴς - ὲς (δῆνος) senza trama - inganno, semplice. առանց դաւի՝ խարէութեան, միամիտ. առֆիկրսուզ, հիլէսիզ։

Ἀδήριτος (ὁ, ἡ) (δηρίω) invitto, insuperabile. անյաղթ. Խնկիլէզ (ինչլէ վ ալյէ)։

Ἄδης - ου (ὁ) Ἀϊδης (ἀ, ἰδεῖν) inferno. tartaro. 2. Dio dell' inferno. գժոխք. Տարտարոս. 2. գժոխքի աստուածը. գիհհնէնէմ. 2. գիհհնէնէմի իշխանը. էլոխիմ։

Ἀδηφαγέω - ῶ. καὶ Ἀδδηφαγέω. *M. ήσω*

Digitized by Google

(ἄδην - φαγεῖν) essere ghiottone - goloso. արկրամոլ լլլալ · լինչ գզալ օլմաք ։

Ἀδηφαγία - ας (ἡ) καὶ Ἀδδηφαγία - ας (ἡ) voracità, ghiottoneria, insazlabilità. արկրամոլութիւն, լաս ուսուկլը · գոյմաչլըք, կե՛ կիրկինլիք, գօլդուկիրլիք ։

Ἀδήφαγος (ὁ, ἡ) (ἄδειν, φαγεῖν) vorace, ghiottone, goloso. արկրամոլ, լաս ուսող · գօլդուվիր, ա՛ կիօչլիք, գօյմախան ։

Ἄδηωτος (ὁ, ἡ) (δηόω) non devastato, non rovinato. չքանդուած, չկործանուած · խոտոր օլմըշ ։

Ἀδιάβατος (ὁ, ἡ) (διαβαίνω) che non può trapassare. ՚ՒՀ գիՀն ՚ՒՀալ գիՀ չանքեալու · օպը քաթգիլիս կիչլիքլիքիք ։

Ἀδιάβλητος (ὁ, ἡ) (διαβάλλω) irreprensibile, incolpabile. չյանգիմանուելու, յանգաւոր չգանքուելու · քաղիրլիքսիզլիք ։

Ἀδιάβροχος (ὁ, ἡ) secco, non bagnato. չոր, չթրջած · քաթա, ըսլանմըշ ։

Ἀδιάγνωστος (ὁ, ἡ) (διαγινώσκω) difficile a conoscersi. ճանչուելու գԺուար · քնաղմաք կլած ։

Ἀδιάδοχος (ὁ, ἡ) (διάδοχος) senza successore. 2. perpetuo. յաջորդ չունօղ · 2. ժառանգ · խլկիքսիզ · 2. քափի ։

Ἀδιάδραστος (ὁ, ἡ) (διαδιδράσκω) inevitabile. չփախչելու, չգտուչանալու · քաչըլմըշ, ասքընըլմըշ ։

Ἀδιαθεσία - ας (ἡ) disordine, indisposizione. անկարգութիւն · ասրասուլէթ, նէզմըզլէթ ։

Ἀδιάθετος (ὁ, ἡ) (διατίθημι) indisposto, disordinato. կարդ չունեցող, անկարգ · ասրասըլ, նիզամըզլ ։

Ἀδιαθέτως - έπίρ. senza ordine. առանց կարգի, անկարգ · նիզամըզլը, խիմիրտըխլը ։

Ἀδιαίρετος (ὁ, ἡ) indivisibile, inseparabile, inpartibile. չբաժնուելու, չպառանալու · այրըլմազ, նամֆրատ ։

Ἀδιανόητος (ὁ, ἡ) (διανοέω) cui non si ubbidisce. որուն որ չհնազանդըլիր · գիմի օլմայան ։

Ἀδιανόητος (ὁ, ἡ) impenetrabile dalla saetta, freccia. նիզակը չանցնող · ՀզըքՓան կիրմէդ ։

Ἀδιάκοπος (ὁ, ἡ) (διακόπτω) continuo, non interrotto. շարունակ, անընդհատ · գեսիլմէյ ։

Ἀδιακόπως - έπίρ. continuatamente. անդադար, առանց դադրելու, յարաւնակելով · փարմաղըզըբ, փայըմ ։

Ἀδιάκριτος - ου (ὁ) (διακρίνω) indistinto, non giudicato, չզաւառած, չգաւառած, ըրդուած · էվօխլիքլի, խորուլմազ, չէրիճ օլմազ ։

Ἀδιάλειπτος (ὁ, ἡ) (διαλείπτω) = Ἀδιάκοπος.

Ἀδιάλακτος (ὁ, ἡ) (διαλλάττω) inplacabile, inesorabile. անդադրելի, չհաշտըլող · խուի էի՛, գարըլմաչան ։

Ἀδιάλυτος (ὁ, ἡ) (διαλύω) indissolubile, inseparabile, inesplicabile. չքանծնուող, չբաժնուող · կիօչլըլիք, ահօդիլըլիք, մեռ կիրելիք ։

Ἀδιαλώβητος (ὁ, ἡ) non smozzicato, non storpiato, illeso. հաշմանդամ չեղող, անձնաս, ողջանդամ · սափաքսըզ, սաղ, ֆեհբերիճ, ղարարսըզ ։

Ἀδιαμέριστος (ὁ, ἡ) (διαμερίζω) indiviso, Ἀδιανέμητος (ὁ, ἡ) (διανέμω) non distribuito. չբաժնուած · այրըլմազ, խա օլմաչմազ ։

Ἀδιανόητος (ὁ, ἡ) (διανοέω) incomprensibile. մտքէ գաբտ · ափընան խորճ ։

Ἀδίαντον - ου (τὸ) capelvenere (erba). բժշկական խոտ մըն է · փուղխոր, փուղիր (օճ) ։

Ἀδιάπλαστος (ὁ, ἡ) che non è stato formato ձեւի չդրուած · պիչիմէ ֆռնաըմազ ։

Ἀδιάπνευστος (ὁ, ἡ) (διαπνέω) non respirante. չունչը կտրանցուցած · նէֆէսինի փոխըզ կիճի ։

Ἀδιαπόητος (ὁ, ἡ) non lavorato. չգործած · իլլէնմէմիչ ։

Ἀδιαπόρευτος (ὁ, ἡ) impenetrabile. 2. inpraticabile. չմնանալու, չմտանկնալու · 2. չկարուելու · կիրիլմէզ, խոփըլըլմազ · 2. վարըլըլմազ ։

Ἀδιαπταιστος (ὁ, ἡ) infallibile. Ἀδιάπτωτος (ὁ, ἡ) (διαπίπτω) 2. che non può cadere, solido. չսխալող · 2. ընկնիլ չիրցող, հաստատ, պինդ · խոնըլմազ · 2. փուխ, պուրչիլ ։

Ἀδιαῤῥήκτος (ὁ, ἡ) non franto, infrangibile. չկտրուած, չկտրուելու · եըրըլմազ, եըրըլմաչան ։

Ἀδιαῤῥοίη - ης (ἡ) Ἰων. mancanza d'effusione di flusso. վազելու՝ վաճելու պակասութիւն, չհասիլը · ափմախլըէթ, փեօֆիլըմէմէլիք ։

Ἀδιάσειστος (ὁ, ἡ) inconcusso, immobile. անչարժ · եըրլըչմազմաչան, փուխ ։

Ἀδιάσκευος (ὁ, ἡ) (σκεύω) non pronto, non ornato. չպատրաստուած, չպարգարուած · փասլանմազ, փմանմազ, հազըր օլմազ ։

Ἀδιάσκοπος (ὁ, ἡ) chi non contempla, inconsiderato. չմտածող, անխոհեմ · փիլէնմէյէն, ֆէքէրսիզ, փուլհսիզ ։

Ἀδιάσπαστος (ὁ, ἡ) (διασπάω) non distratto, non estirpato, non svelto. չպրցուցած, չկորզած · փօփմազ, այրըլմազ ։

Ἀδιάστροφος (ὁ, ἡ) (διαστρέφω) non distorto, retto. ծուռ չեղող, չիւաք, ուղիղ · եայէ օլմաչան, փիւ, փօղրաս ։

Ἀδιάτρεπτος (ὁ, ἡ) (διατρέπω) immoto, costante, fermo, immutabile. անչարժ, հաստատ, չփոխուող · եըրլըչմազ, փուխ, ղիր կուրաբ ։

Ἀδιατρεψία - ας (ἡ) costanza, incommutabilità, fermezza. հաստատ բլլալը, անչարժութիւն · պիրկարլէթ, փուխլէթ ։

Ἀδιατύπωτος (ὁ, ἡ) (διατυπόω) informe, sfigurato. ձեւ չունեցող · պիչիմսիզ ։

Ἀδίαυλος (ὁ, ἡ) = Ἀδιέξοδος.

Ἀδιαφθαρσία - ας (ἡ) (διαφθείρω) = Ἀδιαφθορία.

Ἀδιάφθαρτος (ὁ, ἡ) = Ἀδιάφθορος.

Ἀδιαφθορία - ας (ἡ) incorruttibilità. անապականութիւն · փըչմազլըէթ ։

Ἀδιάφθορος (ὁ, ἡ) incorruttibile. անապական, անեղծ · փըչմազ ։

Ἀδιαφορέω - ῶ. M. ησω (διαφορέω) esser indifferente, aver in non cale, disprezza-

Digitized by Google

re. անտարբեր բնաւ, բան չհոգալ, հոգը չընալ. ի-ոյտը օլմամք, պիդիյա օլմամք:

'Αδιαφόρητος (ὁ, ἡ) indifferente. անխոհեմ. ի-ոյտ-ըզ:

'Αδιαφορία-ας (ἡ) indifferenza. 2. negligenza, disprezzo. անխոհեմ բնաւոյթ. 2. հոգ չտանելը, անտարբերութիւն. ի-ոյտ-ըզլըք. 2. պիդիյա:

'Αδιάφορος (ὁ, ἡ) (διάφορος) indifferente. անտարբեր. 2. անխոհեմ. պիդիյա. 2. ի-ոյտ-ըզ:

'Αδιάχυτος (ὁ, ἡ) che non si versa, non si spande. 2. frugale. չթափուող. 2. չատ ծախք չընող, չափաւոր. պօղլը-ըղմէյէն. 2. գըրըշ-ճի, խոհրիկ:

'Αδιαχώριστος (ὁ, ἡ) (διαχωρίζω) inseparabile. չպատուելու. այրըլմէզ:

'Αδιάψαυστος (ὁ, ἡ) intatto, che non si può toccare. չշօշափուած, անշօշափելի. ել գիպիլմէ, լիմ օլմամիշ:

'Αδιάψευστος (ὁ, ἡ) (διαψεύδομαι) infallibile. անչուշտ, չսուտ. խանըլմաման, մատ-նօթէպսէ:

'Αδίδακτος (ὁ, ἡ) (διδάσκω) non instruito, indotto, ignorante. չկրթուած, ապէտ, անգիր. իլէմսիզ, իպրէնիպէտ, ահմագ:

'Αδιεκδίκητος (ὁ, ἡ) (διεκδικέω) indifeso, invendicato. չպաշտպանուած, վրէժը չառնուած. հիմայ օլանմամըշ, կօփթ ալընմամըշ:

'Αδιεκδύτος (ὁ, ἡ) (διεκδύω) senza tergiversazione. առանց պրծելու՝ խուսափելու. իլէ-իլէիմ, ի-ալմաման:

'Αδιεξέταστος (ὁ, ἡ) (διεξετάζω) imperscrutabile, investigabile. անքննին, չքննուելու. իպհէ-թօ-ալանմամ, իպհէթիլ օլանմամ:

'Αδιεξόδευτος (ὁ, ἡ) (διεξοδεύω) d'onde non

'Αδιέξοδος, (ὁ, ἡ) (διέξοδος) si può uscire, inestricabile. չելլուելու, չխալսուելու. ելէբընմամ:

'Αδιερεύνητος (ὁ, ἡ) = 'Ανεξερεύνητος.

'Αδιήγητος (ὁ, ἡ) (διηγοῦμαι) indicibile, inespr ile, ineffabile. չպատուելու, անպատում, անճառ. պէօղլէնիլմէյէ, նօթէ օլընմամ, իսրէֆ՝ իսրէֆ օլընմամ:

'Αδίκαστος (ὁ, ἡ) (δικάζω) non giudicato. չդատուած. չէրէմիը կէօրիլմէմիշ:

'Αδικέω-ῶ. Μ. ήσω (ἄδικος) esser ingiusto. 2. operar ingiustamente. 3. danneggiare, nuocere, pregiudicare. անիրաւ ըլլալ. 2. անիրաւ գործել. 3. վնասել. հոգը չընել. 2. հոգը չընել ի կէօրմէ. 3. էվէռէ կէրմէ:

'Αδίκημα-τος (τὸ) (ἀδικέω) ingiustizia, torto. անիրաւութիւն, յանցանք. հոգ-ըզլըք, սուլ:

'Αδικητικὸς-ὴ-όν. che inclina all' ingiustizia. անիրաւութիւն սիրող. հոգ-ըզլըք-ը սէվիլէ:

'Αδικία-ας (ἡ) iniquità, ingiustizia. անիրաւութիւն. հոգ-ըզլըք:

'Αδίκιον (τὸ) Ἰων. ἀντὶ Ἀδικία.

'Αδικοδοξέω-ῶ. Μ. άσω. cercar la gloria con delle ingiustizie. անիրաւութեամբ փառք փնտռել. հոգ-ըզլըզըլը իհդիլ-մալընանի արմամ:

'Αδικοδοξία-ας (ἡ) gloria ingiusta. անիրաւ փառք. հոգ-ըզ իհդիլ-մալընանի:

'Αδικομαχέω-ῶ. Μ. ήσω, combattere ingiustamente. անիրաւութեամբ կռուիլ. հոգ-ըզլըզըլը պէօյ-լըմէ:

'Αδικομαχία-ας (ἡ) combattimento ingiusto. անիրաւ կռիւ. հոգ-ըզ պէօյ-լ, տալմա, ճնշ:

'Αδικομάχος (ὁ, ἡ) combattitore ingiusto. անիրաւ կռուող. հոգ-ըզ պէօյ-լէն՝ ճնշ:

'Αδικομίχανος (ὁ, ἡ) chi opera, o macchina delle ingiustizie. անիրաւութիւն գործող, լարող. հոգ-ըզլըք՝ իլլեհին՝ ի-ոյտ:

'Αδικοπημων (ὁ, ἡ) che reca del danno coll' ingiustizia. անիրաւութեամբ վնաս պատճառող. հոգ-ըզլըզըլը զարար ի-ոյտ ի-պէր իհդիրէն:

'Αδικοπραγέω-ῶ. Μ. ήσω. commettere con ingiustizia, operar ingiustamente. անիրաւութիւն գործել. հոգ-ըզլըք իհդիւ՝ իլլէմէ:

'Αδικοπράγημα-τος (τὸ) azione ingiusta, ingiustizia. անիրաւ գործ, անիրաւութիւն. հոգ-ըզ իլ, հոգ-ըզլըք:

'Αδικοπραγὴς-ὲς (ὁ, ἡ) che opera ingiustamente, ingiusto. անիրաւութեամբ գործող, անիրաւ. հոգ-ըզլըզըլը իլ կէօրէն, հոգ-ըզ:

'Αδικοπραγία-ας (ἡ), 'Αδικοπράγημα.

'Αδικος (ὁ, ἡ) (δίκη) ingiusto, iniquo. անիրաւ. հոգ-ըզ:

'Αδικότροπος (ὁ, ἡ) (τρόπος) chi ha indole ingiusta. անիրաւ բարք ունող. հոգ-ըզ պէրէվուլ:

'Αδικόχειρ (ὁ, ἡ) (χεὶρ) di cui la mano fa delle ingiustizie. ձեռքը անիրաւութիւն գործող. իւլ հոգ-ըզ իլ կէօրէն:

'Αδικοχρήματος (ὁ, ἡ) usurpatore, chi possiede cose ingiuste. յափշտակող, անիրաւութեամբ բան առացող. հոգ-ըզլըք իլէ ճէհէննէմ-լիք կէօրմէյէն՝ ի-ալընան:

'Αδίκως-ἐπιρ. ingiustamente. անիրաւութեամբ. հոգ-ըզլըզըլը:

'Αδινὸς-ἡ-όν (ἄδιν) denso, spesso, molto. խիտ, շատ. ըզի, չօ:

'Αδινῶς-ἐπιρ. densamente. խիտ, հաճախութեամբ, ճկզըճկու բան. ըզի ըզի:

'Αδιοίκητος (ὁ, ἡ) (διοικέω) non messo in ordine, non governato, disordinato. կարգ չդրուած, չկառավարուած. պըրախ՝ փնտռալմէյէ, իկրիպիրիկ:

'Αδιόπος (ὁ, ἡ) (διέπω) incustodito. չպատսպարուած, չպաշտպանած. մահմաֆըզ օլմամըշ:

'Αδιοργάνωτος (ὁ, ἡ) (διοργανόω) non organizzato, non formato. չկազմակերպուած, չսարքաւորած. էրկէլլէնտիրիլմէյ, սազլանմամըշ իւ-նալմամըշ:

'Αδιόρθωτος (ὁ, ἡ) (διορθόω) incorreggibile. չսրբագրուելու. տիւզէլթիլմէյ, իսլահ-ըզ:

'Αδιόριστος (ὁ, ἡ) (διορίζω) indefinito, indistinto, non determinato. անորոշ. չսահմանուած, անսահման. նէ սահմանսըզ, գիւոր փնտռալմէյէ:

'Αδιστακτος (ὁ, ἡ) (διστάζω) certo, indubitato, incontrastabile. առանց, անշուշտ, աներկմոյ. չուէյթէհիլ, պիւիւքճիւհ:

'Αδίψησις-εως (ἡ) il non aver sete, il non

cagionar la sete. ծարաւի չընկալը, ծարաւ չպատճառելը. ասասմորելլէք։

Ἀδίψητος (ὁ, ἡ) non sitibondo. 2. Ἄδιψος (ὁ, ἡ) (δίψα) che estingue la sete. ծարաւ չունօղ. 2. ծարաւը մարօղ. ասասանմարիչ. 2. ասասանալըլար խանդրան։

Ἀδμής - ῆτος (ὁ, ἡ) } Ἀδάμαστος.
Ἄδμητος - ου (ὁ, ἡ) }

Ἀδμωλία - ας (ἡ), Ἄγνοια.

Ἀδόθεν - ἐπίῤῥ. (ἀδης) dall' inferno. գժոխքէն. ճիգնիներկրէն։

Ἀδόκητος (ὁ, ἡ) (δοκέω) improvviso, inaspettato, inopinato. անակնկալ, չսասալը. սահալմադ, ափանըլ։

Ἀδοκίμαστος (ὁ, ἡ) (δοκιμάζω) non provato. չփորձուած. սընանմարելլ, խիբճիսիզ ըսանմարելլ, խիբճիսիզլիկ։

Ἄδοκιμος (ὁ, ἡ) non provato, perverso, disapprovato. չփորձուած, չընգունուած. խիբճիսիզ, սընանմարելլ, նահատպօղ։

Ἀδολεσχέω - ῶ. Μ. ήσω. ciarlare. չատ խօսիլ. լռէ ասօղներէ. լաֆազանլըք եմիլ։

Ἀδολέσχης - ου (ὁ) cicalatano, ciarlone. չատ խօսօղ, չատրուց. լռէ ասօղներին, լաֆազան։

Ἀδολεσχία - ας (ἡ) cicalamento, ciarla. չատրուցումբիւն. լաֆազանլըք։

Ἀδόλεσχος - ου (ὁ καὶ ἡ), Ἀδολέσχης.

Ἄδολος (ὁ, ἡ) puro, senza dolo, senza inganno. առանց գաւի՝ խաբեութեան. ճիշիկ, հաւիքսիզ խաղալ. ὁλως-ἐπίῤῥ.

Ἀδόξαστος (ὁ, ἡ), Ἀδόκητος.

Ἀδοξέω - ῶ. Μ. ήσω (ἀδόξα) vivere senza gloria, esser ignobile. 2. vilipendere. առանց փառքի ապրիլ, վատանուն ըլլալ, փառք չունենալ. 2. բանի տեղ չդնել. խիբճիսըզ ճիւխէսին օլմա։ 2. խօրլամա։

Ἀδοξία - ας (ἡ) mancanza di gloria-di riputazione, infamia, ignominia. փառք չունենալը, ցածութիւն. խճուխլամըլըք, ճիւխէսլիք, էրբէնլըք։

Ἀδοξοποίητος (ὁ, ἡ) che non si appiglia al parere degli altri, libero nella sua opinione. իր կարծիքին մէջը ազատ, ուրիշին կարծիքէն չկապուած. ճիւհիսանէ ազատ։

Ἄδοξος (ὁ, ἡ) (δόξα) ignobile, inglorioso. 2. inopinato. փառք չունօղ, ցած. 2. անակնկալ. խճուխլամըլ, ալչակ, ճիւխէսսիզ. 2. ափանըլ։

Ἀδορεί - ἐπίῤῥ. senza esser discuojato. մորթին չհանուելով. գերբուի էբմայըլըբ։

Ἄδορος (ὁ, ἡ) senza pelle, cuojo. մորթի չունօղ. գերբուիզ։

Ἄδορος (ὁ) otre da cuojo. ուխ. խօլօմ։

Ἄδορπος (ὁ, ἡ), Ἄδειπνος

Ἀδορυφόρητος (ὁ, ἡ) senza guardie-satelliti. առանց թիկնապահից, պահապան չունօղ. հասարակ՝ ճարթըլըբան մարդ օլմա։

Ἄδοτος (ὁ, ἡ) (δίδωμι) indotato, cui non si è dato niente. բան մը չտուած, պարգեւ չտուած. ալ չեյ ալմըշ, էհթիմիզ (ֆեղի)։

Ἀδουλεύτος (ὁ, ἡ) (δουλεύω) che ha servito a un solo padrone. մէկ սիրոջ քով ծառայած. ալ ալտ խըզմէթ եմիլ։

Ἀδουλία - ας (ἡ) mancanza di servi, schiavi. ծառայի կամ գերբի պակասութիւն. հըզմէթկարլըք՝ էօլէհլերին խօսի իւխրէհրին եգօյլէք, եմդասըզլըք, ասլաֆըզլըք։

Ἄδουλος (ὁ, ἡ) privo di servi, povero. ծառայ չունօղ, աղքատ. ասլաֆըզ, ֆօլհէհիւ, խըզմէթկարըզ, ֆօֆարա։

Ἀδούλωτος (ὁ, ἡ) (δουλόω) libero, che non ha mai sofferto servitù. ազատ, ծառայութիւն չընդունած. ազատ, խըզմէթկարլըք եմիմիլ։

Ἀδράνεια - ας (ἡ) debolezza, imbecillità. 2. dappocagine. վատութիւն. 2. ծուլութիւն. ալչակլըք. 2. իմմաղլըք։

Ἀδρανέω - ῶ. Μ. ήσω. snervarsi, languirsi, esser debole. ուժասպառ, ուժէ ընկնալ. ալաղէլսիզ, ֆասիլսիզ օլ։

Ἀδρανής - ές (ἀδραίνω) debole, imbecille. ուժասպառ, չունօղ. ալաղէլ, ֆասիլսիզ։

Ἀδρανῶς - ἐπίῤῥ. debolmente. ուժասպառութեամբ. ալաղէլսիզլըք։

Ἄδραστος (ὁ, ἡ) (διδράσκω) che non fugge, o che non cerca di fuggire, 2. inevitabile. չփախչող. 2. չփախչելու, անփախուստ. ֆասլամադ. 2. ֆասլըմըզ, սափընըլմըզ։

Ἄδραστος (ὁ, ἡ) (δράω) non fatto. non compiuto. 2. che non può essere. չեղած. չկատարուած. 2. չըլլալու. օլմըզ, իմքանըզ օլմա։ 2. օլմաը ֆասլըրլը։

Ἀδραφάξυς (ἡ) cavolo (specie di ortaggio) կաղամբ. տիլիմ, լօհանա։

Ἀδράχνη - ης (ἡ) adraca (albero simile al corbezzolo) մանրատերեւներուն ծառ մըն է. հոմ ևրիլինի պիներէր պէս ալտ ալտի պըբ։

Ἀδρέπανος (ὁ, ἡ) privo di falce. մանգաղ չունօղ. օրմէճըզ, գնդիկսիզ։

Ἄδρεπτος (ὁ, ἡ) non carpito. չհրցուցած, չկորզած. ֆօֆարըզմադ։

Ἀδρέω - ῶ. Μ. ήσω (ἀδρὸς) render maturo, maturare. 2. maturarsi. հասունցնել, հասունցնել. 2. հասուննալ. օլմալ կիտել, իմքանըզիտել. 2. իմքանըզլամա։

Ἄδρεψις - εος (ὁ καὶ ἡ) non acerbo, non amaro. լեղի չեղող. ճը օլմադ։

Ἀδροκέφαλος (ὁ, ἡ) di grande testa. մեծ գլուխ ունօղ. պէօյիւք գաւլը։

Ἀδρὸς - ὰ - όν (ἀδρέω) grosso, grande, maturo. 2. valido, robusto. 3. pieno, abbondante. մեծ, հասած եղած. հասուն. 2. ուժով. 3. լիցուն, չաս, առատ. պէօյիւք, պիւկ, իմքանըզ. 2. ֆասլըզ. 3. ֆօլը, գօլ։

Ἀδροσία - ας (ἡ) mancanza di rugiada, siccità. ցօղոյ պակասութիւն, չորութիւն. լիճ օլմամըզլըք, ֆասրալամա։

Ἀδροσύνη - ης (ἡ) } grossezza. 2. abbon-
Ἀδρότης - ητος (ἡ) } danza, ricchezza. 3. maturità. գիրութիւն. 2. առատութիւն. հարստութիւն. 3. հասունութիւն. պիւկլիք։ 2. գէյլըք, ալֆլըք։ 3. օլմալըք։

Ἀδρόω. Μ. ώσω (ἀδρὸς) } rendere forte. 2.
Ἀδρύνω. Μ. υσῶ (ἀδρὸς) } maturo. ամրացընել. 2. հասունցնել. ֆասլըլըգնդրել։ 2. իմքանըզլամա։

Ἄδρυπτος (ὁ, ἡ) non lacerato, non straciato. 2. che non sbrana. չպատառած։ 2. չպատառող. իբրիլմամըշ. 2. իբրիլմադան։

Digitized by Google

Ἀδρύφακτος - ου (ὁ καὶ ἡ) (δρύφακτος) non circondato, non cinto, non circondato con siepe, non siepato. ցանկով չպատած, չպատշարատած, չցանկուած. անի չեզերեալ, անի իւր չեզերեալ։

Ἀδύγλωσσος (ὁ, ἡ), Ἠδύγλωσσος.

Ἀδυναμέω - ῶ. Μ. ήσω non potere, esser impotente. չկրնալ, ակար ըլլալ, անկարանալ · խոխրիլ, փոքր օրմոյ։

Ἀδυναμία - ας (ἡ) impotenza, debolezza. չկրնալը, անկարութիւն· խոխրիլ, փոքրիկութիւն, փոքրիկ։

Ἀδύναμος (ὁ, ἡ) = Ἀδύνατος.

Ἀδυνασία - ας (ἡ) Ἰων. = Ἀδυναμία.

Ἀδυνατέω - ω. Μ. ήσω (ἀδύνατος) = Ἀδυναμέω.

Ἀδυνατία - ας (ἡ) = Ἀδυναμία.

Ἀδύνατος (ὁ, ἡ) impotente, invalido. անկար, չկրցող, վատուժ. ընչի, խոխրիկ, փոքրիկութիւն, փոքրիկ։

Ἀδυνάτως - ἐπίρ. debolmente. չկրնալով, անկարութեամբ. խոխրիկութեան, ընչիկութեան, փոքրիկութիւն իւր։

Ἀδύσωπητος (ὁ, ἡ) inflessibile, inesorabile. անողոքելի, չհաշտուող · փուլի ելո, պարբերմոտ։

Ἀδυσωπήτως - ἐπίρ. inflessibilmente, implacabilmente. չհաշտուելով · փուլի ելելո իւր։

Ἄδυτον - ου (τὸ) (ἄδυτος) κύρ. τόπος εἰς ναόν. il santuario. սուրբ տեղ · սրբազան տեղի · ափի, խոր, խոնարհութիւն հանել։

Ἄδυτος (ὁ, ἡ) (δύω) inaccessibile, impenetrabile. անմատչելի, ներքին չըմտնալու · խոնարհութիւն, խորհուրդ։

Ἄδω. (ᾄοη), Χορτάζω.

Ἄδω. Μ. άσω, cantare. 2. celebrare. երգել · 2. տօնել · իրմոյ · 2. վիճակիկին իմիմբ։

Ἀδώμητος (ὁ, ἡ) (δομάω) non costruito. չշինուած · փորմուրիչ, պիտ օրմոյ։

Ἀδών - όνος (ἁ) Δ. ἀντὶ Ἀηδών.

Ἀδώρητος (ὁ, ἡ) (δωρέομαι) = Ἄδωρος.

Ἀδωρία - ας (ἡ) = Ἀδωροδοκία.

Ἀδωροδόκητος (ὁ, ἡ) (δωροδοκέω) incorrotto, non subornato, integro. կաշառք չառնող, արդար · ըստ լուի ։ապրելի կեանքով, առանց։

Ἀδωροδοκήτως - ἐπίρ. senza doni, integramente. առանց կաշառքի, արդարութեամբ. ըստ լուի ըզգեմ, առանց իւր։

Ἀδωροδοκία - ας (ἡ) integrità, astinenza da prender doni. կաշառք չառնելը, արդարութիւն. ըստ լուի կեանքով, առանց իւր։

Ἄδωρος (ὁ, ἡ) (δώρον) privo di doni. 2. non donato, incorrotto, non subornato. առանց պարգեւի · 2. պարգեւ կաշառք չառած · ընկերելի, հաւրեկ · 2. ընկեր հաւրեկ ըստ լուի օրմոյ։

Ἀδώτης - ου (ὁ) (δωτης) chi non da niente. բան մը չտուող · պէտ չեղ ընկերին։

Ἀὲ, Δ. ἀντὶ Ἀεὶ.

Ἄεδνος (ὁ, ἡ) che non ha avuto dote. 2. non maritato, non sposato. օժիտ չառած. 2. չկարգառած · ճշհերելի · 2. ելեւնեկրելի։

Ἀεθλεύω. Μ. εύσω. Ἀθλεύω.

Ἀεὶ - ἐπίρ. Ἰων. Ἀυεὶ, Δορ. Ἀὲ, Ἀὲς, Ἀιὲ, Ἀιὲς, Ἀιολ. Ἀΐ. sempre, perpetuamente. միշտ, ամէն իմիմբ · փոխմ, ճեր պիմ։

Ἀειβλαστέω - ῶ. Μ. ήσω. (βλαστάνω) sempre germogliare - pullulare. միշտ ծլիլ · փոխմ ֆիլիլլինիմ։

Ἀειβρυὴς - έος. (ὁ, ἡ) (βρύω) sempre rampollante-schizzante. միշտ չռաւիղ արձղող (հին բղխող վրայ) · փոխմ ընի ելերեն։

Ἀειγενεσία - ας (ἡ) (γίνομαι) sempiternità. յաւիտենականութիւն · խոխրիլիէ, փոքրիկէ։

Ἀειγενέτης - ου (ὁ) (γίνομαι) } sempiterno.
Ἀειγενὴς - έος (ὁ, ἡ) (γίνομαι) } յաւիտենական, միշտակայ · խոխրի, փոքրիկ։

Ἀειγεννὴς - έος (ὁ, ἡ) (γεννάω) d'una progenie sempiterna. միշտակայ ազգէ մը · խոխրի պէտ ելելիկինի։

Ἀείγλευκος - εος (τὸ) vino sempre dolce, sempre simile al mosto. միշտ քաղցր միշտ քացցռաբնական գինի · ճեր պիմ ըստ լուի ըբլայ պինելիր ըլլոյ։

Ἀείγνητος (ὁ, ἡ) = Ἀειγενὴς.

Ἀειδέλος (ὁ, ἡ) } oscuro, tenebroso. 2. sfigurato, deforme.
Ἀειδήλιος (ὁ, ἡ) (εἶδω) }
Ἀειδὴς (ὁ, ἡ) } մութ, խաւար. 2 · առանց ձեւի, ագէղ · փոշանէլէ · 2 · պիկինիչ, էրէին։

Ἀείδιος (ὁ, ἡ) (ἀεὶ) sempiterno, eterno, perenne, perpetuo. յաւիտենական, միշտակայ · միշտկենդանաբար · խոխրի, փոքրիկ։

Ἀειδιότης - ητος (ἡ) eternità, perennità, perpetuità. յաւիտենականութիւն. միշտկենդանարութիւն · խոխրիէ, իւղիկիկի, փոքրիկէ։

Ἀειδουλία - ας (ἡ) (δοῦλος) servizio perpetuo, servitù assidua. հանապազորդ ծառայութիւն · փոխմ իւղիկիկի-րուէ։

Ἀειδουλος (ὁ, ἡ) (δοῦλος) servo, schiavo perpetuo, assiduo. ամէն իմիմբ ծառայող գերի · փոխմ իւղիկիկի-րուէ իւրն, փոխմ նեւէր։

Ἀειδραστεία - ας (ἡ) (δράω) diligenza, accuratezza perpetua. հանապազորդ գործունէութիւն՝ լմնիք · փոխմ փոյթի՝ գիէ-փոխ։

Ἀείδρομος (ὁ, ἡ) sempre corrente, corridore. միշտ վազող · փոխմ ելոյն։

Ἀείδω. Μ. ἀείσω. ἀντὶ Ἄδω.

Ἀειεστὼ - όος (ἡ) = Ἀειδιότης.

Ἀειζωία - ας (ἡ) (ζωή) vita sempiterna, immortalità, անվախճան՝ անմեռ կեանք, անմահութիւն. խոխրի իօիր, իօրհուրէ։

Ἀείζωον - ου (τὸ) sempre viva, sempre vivo (erba). չթառամող խոտ մըն է · փուլի օրմո, ճեր պիմ իւղիկ։

Ἀείζωος (ὁ, ἡ) (ζῶος) sempre vivente, immortale. միշտ ամէն իմիմբ ապրող, անմահ · փոխմ իւղիկիկ, իօրհուրէ ·

Ἀείζωτος (ὁ, ἡ) (ζώννυμι) sempre prontoaccinto. միշտ պատրաստ · փոխի հաղէր։

Ἀειζώων - ουσα - ον. Ἀείζωος.

Ἀειθαλέω - ῶ. Μ. ήσω. sempre verdeggiare. միշտ կանանչիլ · փոխմ նեւէլելինիմ։

Ἀειθαλὴς - έος. (Θάλλω) sempre verde. 2. sempre fiorido. միշտ կանանչ · 2. միշտ ծաղիկաւէտ · փոխմ նեւէլ · 2. փոխմ ընէ ելուէլ։

Digitized by Google

Ἀειθενής - έος (θνήσκω) sempre moriente. 2. sempre morto. միշտ մեռնող. 2. միշտ մեռած. միշտ խլին. 2. միշտ խոլ ֆլոյ:

Ἀείθουρος (ὁ, ἡ) (θοῦρος) sempre pronto al combattimento. միշտ կռուելու պատրաստ. միշտ պիտի ելլէ հոլըը:

Ἀείκαρπος (ὁ, ἡ) (καρπός) che porta sempre frutto, sempre fruttifero. միշտ պտղաբեր. միշտ պիրլէլ:

Ἀεικείη - ης (ἡ) Ὁμηρ. καὶ Ἰων. Ἀεικία - ας (ἡ) Ἰων. Ἀεκία - ας (ἡ) indecenza, villania. 2. tratto indegno - ignominioso, oltraggio. անվայելչութիւն, նսեմութիւն. 2. անվայել՝ անշնորհք կերպով վարուիլը, անարգանք. նահիլ-ըլըէ, պահսիկին-ը լէ. խօրթ-ը լըէ. 2. խօթըլմա հարիւթի, խօրլատ:

Ἀεικίζω. M. ίσω (ἀεικείη) trattare indecentemente. անվայել կերպով մը վարուիլ. խօրլա՝ նահիլ-ըլըէ կիմէ, խօր պիմ:

Ἀεικινησία - ας (ἡ) (κινέω) moto sempiterno. յաւիտենական շարժմունք, անվերջ խժիր շարժիլը. միշտ հարիւթի, պիմ հարիւթիւն պօլմասը:

Ἀεικίνητος (ὁ, ἡ) (κινέω) che è in continuo movimento. միշտ՝ անվերջ խժիր շարժօղ. միշտ հարիւթիւն պօլմասը:

Ἀείκλονος (ὁ, ἡ) (κλόνος) che sempre crolla. միշտ՝ անվերջ խժիր երերօղ. միշտ պիմ՝ միշտ սալլամասը:

Ἀεικορσόω - ῶ. M. ώσω. (κείρω) sempre tosare - tondere. միշտ կիտէլ՝ խուզել. միշտ թէրթմէ:

Ἀεικτυπέω - ῶ. M. ήσω. sempre tramandar suono. միշտ ձայն հանել. միշտ պու ըլըթարմէ:

Ἀείκωμος (ὁ, ἡ) (κῶμος) che è in perpetuo convito. միշտ կոչուածքը եղող. միշտ ընֆիլիթի պօլմասը:

Ἀείλαλος (ὁ, ἡ) (λαλέω) loquace, ciarlone. շատախօս. լաֆըճը:

Ἀειλαμπής (ὁ, ἡ) (λαμπέω) che sempre risplende, sempre rilucente. միշտ փայլող, միշտ պայծառ. միշտ փարլաղ՝ փարլաղ:

Ἀειλιβής-ίος (ὁ, ἡ) che sempre scorre. միշտ վազող՝ հոսող. միշտ ագէթ ֆիտէ:

Ἀειλογία - ας (ἡ) (λόγος) loquacità, cicalamento. շատախօսութիւն. լաֆըճը ըլըք:

Ἀείμαργος (ὁ, ἡ) sempre vorace - ghiottone. միշտ ագռամարդ՝ շատ կերող. միշտ չոլ-ը ճէնէ՝ չոլ-ը կէչի:

Ἀειμνημόνευτος (ὁ, ἡ) d'una memoria immortale. յաւէժ յիշատակ ունող. միշտ ֆէյդէրի ֆալը, ֆէյդէրի ըէֆնէան:

Ἀειμνήμων - ονος (ὁ, ἡ) (μνήμων) che si ricorda per sempre. միշտ յիշատակող. միշտ ֆէյդէրի ֆիդէրեն:

Ἀείμνηστος (ὁ, ἡ) (μνάω) = Ἀειμνημόνευτος. degno d'eterna memoria. յաւէժ յիշատակի արժանի. հար պիմ ֆէյդէրի ֆիլ ֆալ ըլըք՝ յիշելի:

Ἀειναύται - ῶν (οἱ) (ναύτης) Tribunale in Melasso, di cui i membri si radunavano in una nave, e giudicavano. Ատկիստոս քաղքին ատեանը, որուն ար իչխանները կամ մեծերը նաւի մը մէջ կը ժողովուէին, ու գատաստան կը տեսնէին. ինչպէս կարծուի Ատլանտոս կղզեատեանին:

Ἀειγενής - έος (γένος) cecità perpetua. անվերջ խժիրտան կուրութիւն. միշտ ֆէօրլէթը, ինօվ ֆէրտի ինմէլէ:

Ἀειγήτιες (ὁ, ἡ) sempre digiuno. միշտ ծոմապահ. միշտ ընմասպահ. միշտ օրաճը:

Ἀειπαθεία - ας (ἡ) (πάθος) continua sofferenza. մշտապրանքութիւն, միշտ կրելը (տանջանքը եւ այլն). հեր պիմ կէչիֆէլէ (կէչէճի լէ պայը):

Ἀειπαθής-έος (ὁ, ἡ) che soffre continuamente. միշտ կրող (տանջանքը եւ այլն). միշտ կէչէն (կէչէճի, լէ պայը):

Ἀειπάρθενος-ου (ἡ) sempre vergine. միշտ կոյս. միշտ ագիթ:

Ἀειπλανής - έος (ὁ, ἡ)(πλανάομαι) } sempre
Ἀειπλάνητος (ὁ, ἡ) } errante,
Ἀείπλανος (ὁ, ἡ) } vagobondo. միշտ թափառական. հեր պիմ պիտիր-ի՝ պվրթ:

Ἀείῤῥοος - ους } che cola sempre. միշտ
Ἀείῤῥυτος (ὁ, ἡ) } վազող. միշտ ագան:

Ἀείρω. M. ἀερῶ. Ἰων. ἀντὶ Ἄειρω.

Ἀεισθενής - έος (ὁ, ἡ) (σθένος) sempre forte-robusto-vigoroso. միշտ ուժով. միշտ ֆուվէթի ֆուվէթլի՝ ալիհաթլը:

Ἀειστρεφής-έος (ὁ, ἡ) (στρέφω) che si torce sempre. միշտ գարձող. միշտ փիւռնէն:

Ἀείσυρος (ὁ, ἡ) (σύρω) che sempre tira. միշտ քաշող. հեր պիմ չէքէն, չէքթ-ուկիչ:

Ἀείτας - α (ὁ) Βιωτ. ἀντὶ Ἀετός. aquila. արծիւ. ֆըրթալ:

Ἀειτελής - έος (ὁ, ἡ) chi paga sempre delle contribuzioni. միշտ հարկ տուող. միշտ վէրկի վէրէն:

Ἀείτρεπτος (ὁ, ἡ) che sempre torna - gira sempre. միշտ գարձող՝ պտտուփող. միշտ փիւռնէն՝ փօլտան:

Ἀείϋπνος (ὁ, ἡ) chi dorme sempre, sempre dormiente. միշտ քնացող. միշտ ուխտան:

Ἀειφανής - έος (ὁ, ἡ) (φαίνομαι) che sempre apparisce, sempre conspicuo. միշտ երեւցող, միշտ յայտնի. միշտ կէօրիւնէն, յայտնի ալէնըը:

Ἀείφατος (ὁ, ἡ) (φημί) sempre chiaro. միշտ յայտնի. միշտ իլլիւմի:

Ἀειφλεγής - έος (ὁ, ἡ) (φλέγω) che sempre infiamma, sempre ardente. միշտ բռնկող, միշտ վառուող. միշտ պիւռնէն՝ խանան:

Ἀειφρούρητος (ὁ, ἡ) (φρουρέω) custodito sempre. միշտ պահպանուած. միշտ ֆուաքալը օլունմուշ:

Ἀείφρουρος (ὁ, ἡ) (φρουρὰ) chi sempre custodisce, vigilante. միշտ պահող՝ պահպանող, արթուն. միշտ ֆուաքալը կոչն, ֆօրուխան, օլանը:

Ἀειφυγία - ας (ἡ) (φυγὴ) esilio perpetuo. մշտնջենաւոր հալածանք. միշտ օթրլիւն:

Ἀειφύλακτος (ὁ, ἡ) (φυλάσσω) sempre guardato, custodito. միշտ պահուած՝ պահպանուած. միշտ ֆուլունմուշ՝ ֆուաքալը օլունմուշ:

Digitized by Google

Ἀείχλωρος (ὁ, ἡ) sempre verdeggiante, verde. միշտ կանաչ · միշտ կանանչ, միշտ թարմ։

Ἀείχρηστος (ὁ, ἡ) chi è d'un uso continuo, sempre utile. միշտ գործածուող · միշտ գործածուող, օգտաւոր · միշտ գործածուող, օգտակար, միշտ օգտակար։

Ἀειχρόνιος (ὁ, ἡ) (χρόνος) sempiterno, eterno. յաւիտենական · յաւիտենական, անվախճան։

Ἀεκάζω. M. ἀσω. fare - operare senza volontà, forzatamente. ակամայ ընել՝ գործել · ակամայ ընել՝ գործել, հարկադրել։

Ἀεκαζόμενος - η - ον. chi fa una cosa senza volere, con disgusto. ակամայ ընող · ակամայ ընող՝ խոհակեղծութիւն խոհեղծութիւն ընող։

Ἀεκαστὶ } ἐπίῤ. malgrado, senza volon-
Ἀεκητὶ } tà. ակամայ · ակամայ, հարկադրաբար, հարկադրութեամբ։

Ἀεκούσιος - α - ον. ἀντὶ Ἀκούσιος.

Ἀέκων - ουσα - ον (ἑκών) involontario, chi agisce suo malgrado, sforzato. ակամայ, բռնագաւառած · ակամայ, բռնադրեալ, հարկադրեալ։

Ἀέλικτος (ὁ, ἡ) (ἑλίσσω) che non si rivolge, non si aviluppa. չպտրտող, չպտրտուող · չպտրտող, չպտրտուող, պտրտելի, պտրտելի չունեցող։

Ἀελλα - ης (ἡ) tempesta, turbine. փոթորիկ · փոթորիկ, փոթորկութիւն։

Ἀελλαῖος - αία - ον. Ἀελλώδης.

Ἀελλὰς - άδος (ἡ) rapida, impetuosa come la tempesta. փոթորկի պէս ուժգին · փոթորկի պէս ուժգին, փոթորկի պէս հզօր։

Ἀελλέω - ῶ. M. ήσω (ἄελλα) suscitare un turbine-una tempesta. փոթորիկ հանել · փոթորիկ հանել, փոթորիկ յարուցանել։

Ἀελλήεις - εσσα. Ἀελλώδης.

Ἀελλὴς - ὲς (ὁ, ἡ), Ἀελλήεις.

Ἀελλόδρομος (ὁ, ἡ) che corre come un vento, impetuoso. ուժգին հովի մը պէս վազող · ուժգին հովի մը պէս վազող, ուժգին հովի պէս վազող։

Ἀελλόθριξ - τριχος (ὁ, ἡ) (ἄλλα καὶ θρὶξ) chi ha una capellatura densa, di cui i capelli ondeggiano dal vento. հով մազեր ունող, մազերը հովին ծածանող · ուժգին հովի մը պէս մազերը ծածանող, մազերը հովին ծածանող, մազերը հովին ծածանուող։

Ἀέλλομαι (ἄελλα) soffiare. փչել · փչել, հովել։

Ἀελλομάχος (ὁ, ἡ) chi lotta contro la tempesta. փոթորիկի դէմ կռուող · փոթորկի դէմ կռուող, փոթորկին ճակատելու։

Ἀελλοπόδης - ου (ὁ, ἡ) } rapido come il
Ἄελλοπος - οδος. } vento. հովի պէս
Ἀελλόπους - οποδος (ὁ, ἡ) } ուժգին · հովի պէս ուժգին, հովի պէս արագ։

Ἀελλοποιὸς (ὁ, ἡ) che forma-suscita delle tempeste. փոթորիկ ընող՝ հանող · փոթորիկ յարուցանող՝ հանող, փոթորիկ յարուցանող՝ հանող։

Ἀελλοπτέρυγος (ὁ, ἡ) } che vola come
Ἀελλοπτέρυξ - υγος (ὁ, ἡ) } il vento. հովի պէս թռչող · հովի պէս թռչող, հովի պէս արագ թռչող։

Ἀελλώδης - εος (ὁ, ἡ) tempestoso. 2. impetuoso. փոթորկալից · 2. ուժգին · փոթորկալից, փոթորկային · 2. հզօր, ուժգին։

Ἀελπὴς - έος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄελπτος.

Ἀελπτέω - ῶ M. ήσω (ἄελπτος) non aver speranza. անյուսալ ըլլալ · յուսահատ ըլլալ, յուսահատիլ, յուսահատ ըլլալ։

Ἀελπτης - έος (ὁ, ἡ), Ἀελπὴς.

Ἀελπτία - ας (ἡ) mancanza di speranza. անյուսալութիւն · յուսահատութիւն, յուսահատութիւն։

Ἄελπτος (ὁ, ἡ) (ἐλπὶς) privo di speranza. 2. inaspettato. անյոյս · 2. չյուսացած · յուսահատ, յուսահատական · 2. աներեւակայելի։

Ἀέλπτως - ἐπίῤ. senza speranza. 2. inaspettatamente. առանց յոյսի · 2. չյուսացուած · յուսահատաբար, յուսահատական · 2. աներեւակայելի, աներեւակայելիօրէն։

Ἄεμμα - τος (τὸ) (ἄμμα, ἄπτω) ἀντὶ Ἄμμα.

Ἀέναος καὶ Ἄένναος (ὁ, ἡ) continuo, perpetuo, incessante. միշտակայ, անգադար · միշտակայ, անգադադար, յաւիտենական, Ἀειῤῥόος.

Ἀενάως } ἐπίῤ. perpetualmente, continual-
Ἀεννάως } mente. միշտ, անվերջ · միշտ, անվերջ, յաւիտեան, անվերջ։

Ἀεξίγυιος (ὁ, ἡ) (ἀέξω, γυῖον) che aumenta la forza delle membra. անդամները աճեցնող · անդամները աճեցնող, անդամները զօրացնող։

Ἀεξικέρως (ὁ, ἡ) che cresce le corna. եղջիւրները աճեցնող · եղջիւրները աճեցնող, եղջիւրները զօրացնող։

Ἀεξίνοος (ὁ, ἡ) (νοῦς) che cresce, sviluppa la mente. միտքը պայծառացնող · միտքը պայծառացնող, միտքը զարգացնող, միտքը լուսաւորող։

Ἀεξιτόκος (ὁ, ἡ) (τόκος) che cresce il feto, fecondo. արգիլ անձնող, բեղմնաւոր · հղիացնող, պտղաբեր, պտղաբերիչ։

Ἀεξιτρόφος (ὁ, ἡ) che aumenta il nutrimento. 2. nutritivo. սնունդը աճեցնող · 2. սնուցիչ · սնունդը աճեցնող · 2. սնուցիչ։

Ἀέξω. M. ξήσω (αὔξω, αὐξάνω) aumentare, dare del crescimento, ingrandire. աճեցնել, մեծցնել · աճեցնել, զարգացնել, մեծցնել։

Ἀεργέω - ῶ. M. ήσω. essere in ozio. գործակ՝ պարապ կենալ · գործակ՝ պարապ կենալ, գործ չունենալ։

Ἀεργηλὸς - η - ον } ozioso. գործակ՝
Ἀεργυὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἔργον) } պարապ կեցող · գործակ՝ պարապ կեցող, գործ չունեցող։

Ἀέργητος (ὁ, ἡ), Ἀεργὸς.

Ἀεργία - ας (ἡ) ozio, inerzia. 2. pigrizia. գործակրութիւն · 2. ծուլութիւն · գործակրութիւն, ծուլութիւն · 2. ծուլութիւն, ծուլկրութիւն։

Ἀεργὸς - η - όν. pigro. 2. disoperato, ozioso, inerte, perdigiorno. ծոյլ · 2. անգործ, պարապ, գործակ · ծոյլ · 2. ելեւէջ · գործ չունեցող։

Ἀέρδην - έπίῤ. levando, sollevando. վերցնելով · վերցնելով։

Ἀερηΐος (ὁ, ἡ) (ἀὴρ), Ἀέριος.

Ἀερία - ας (ἡ) ὑλ. τ. Ἀέριος.

Ἀερίζω. M. ίσω (ἀὴρ) esser aereo, di natura aerea, essere sottile come l'aria. օդային բլլալ, օդի պէս նուրբ բլլալ · հովի պէս ըլլալ, հով ու նման ըլլալ։

Ἀέρινος - η - ον. aereo. 2. veloce come l'aria. օդային, օդի պէս ուժգին · հովային · 2. հովի պէս հզօր։

Ἀέριος - η - ον (ἀὴρ) aereo, sottile come l'aria. 2. alto. 3. nuvoloso. 4. caliginoso. օդային, օդի պէս բարակ · 2. բարձր · 3. ամպամած · 4. մշուշոտ · հովային · 2. խոտոր, գալար · 3. ամպամած · 4. խաւարչուտ։

Ἄερκτος (ὁ, ἡ) (ἔργος) non chiuso circondato d'alcun recinto. ցանկով չպատած · պատ չունեցող, պատ չունեցող։

Digitized by Google

Ἀεροβατέω - ῶ. *M. ήσω* (ἀήρ, βαίνω) camminare per l'aria. *Հաղը պաշտիլ · հավօտ ֆեղէտ* (μεταφ.) occuparsi a delle cose inutili. *անօգուտ բաներու պատաղիլ · պիհաւոտ լէկէրէն ֆեղէտալ օլմակ*.

Ἀεροβάτης - ου (ὁ) chi cammina pell' aria. *օդը պաշտող · հավօտ ֆեղէն*. (μεταφ.) chi si occupa a delle cose inutili. *անօգուտ բաներու պատաղող · պօշ լէկէրէն ֆեղէտալ ալան*.

Ἀεροδόντος (ὁ, ἡ) (δονέω) chi si muove dal vento. *Հովէն չարժուող · խրխռֆրան ֆերչկանան՝ օդաֆան*.

Ἀεροδρομέω - ῶ. *M. ήσω*. correre per l'aria. *օդը վազել · հավօտ ֆօչմակ*.

Ἀεροειδής - ὲς (ὁ, ἡ) caliginoso 2. nuvoloso. oscuro. 3. aereo, simile all' aria. *մշնեղէկ · 2. ամպատ · 3. օդային · խրտրչել · 2 · գօշնիլ · 3. հավոյ, հաւէտ պէնէչէր*.

Ἀεροειδῶς - εσσα (ἀήρ) *ἀντὶ* Ἀέριος.

Ἀερολέσχης (ὁ) chi parla nell' aria, cioè in vano, che dice delle sciocchezze. *օդը խօսող, անօգուտ բաներ խօսող, խենթ ու ճնշի գուրս տուող · հավօտ փօհանիլ էտէն, պիհաւոտ սեօչլէր սեօչլեմէն*.

Ἀερόμαντις (ὁ) indovino dell' aria. *օդայհոյ · հավօտան ըսեմիլ ֆօլ գօֆան*.

Ἀερομαχέω - ῶ. *M. ήσω* (μάχομαι) combattere per l'aria, o coll'aria. 2. faticare indarno. *օդը կամ օդով կռուիլ · 2. պարապ աշխատիլ · հավօտ խօթի հավէլէ ֆինէլէլէ · 2 · պօշ ներէ չարչարմակ*.

Ἀερομαχία - ας (ἡ) combattimento in aria o coll'aria. 2. fatica vana. *օդը կամ օդով կռած կռիւ · 2. պարապ աշխատանք · հավօտ խօթի հավէլէ օլան ֆինի · 2 · պիհաւոտ չարհալի*.

Ἀερομετρέω - ῶ. *M. ήσω* (ἀήρ, μετρέω) misurar l'aria. 2. occuparsi in cose vane. *օդը չափել · 2 · պարապ բաներու պատաղիլ · հավչը ներչկէտ · 2 · ֆէլիֆրեն պօշ լէկէրէն ֆեղէտալ օլմակ*.

Ἀερομέτρης (ὁ, ἡ) misuratore dell' aria. 2. chi si occupa a delle cose vane. *օդը չափող · 2 · պարապ բաներու պատաղող · հավչը ներչէն · 2. ֆէլիֆրեն պօշ լէկէրէն ֆեղէտալ օլան*.

Ἀερόμικτος (ὁ, ἡ) (μίγνυμι) mescolato all'aria. *օդին հետ խառնուած · հավչէլէ ֆատըչմէչ*.

Ἀερόμορφος (ὁ, ἡ) (μορφὴ) che è in forma dell' aria. *օդի ձեւով · հավա պէնէֆրէֆֆէ*.

Ἀερονηχής - ὲς (ὁ, ἡ) che nuota nell' aria (per gli ucelli). *օդը լողացող · հավօտա ֆէչչէն*.

Ἀερονομέω - ῶ. *M. ήσω*. far dei segni nell'aria. *օդը նշաններ ընել · հավօտա նիչանլըչըր չըզմակ*, Χειρονομέω.

Ἀεροπέτης - ὲς (ὁ, ἡ) chi vola per l'aria, volante nell' aria. *օդը թռչող · հավօտա ուչան*.

Ἀεροπετὴς (πίπτω) chi cade dall' alto dell'aria. *բարձրէն ընկնող · հավօտան փէչէն*.

Ἀεροπορέω - ῶ. *M. ήσω*. traversare, o viaggiar per l'aria. *օդը ճեղքելով անցնիլ կամ ճամբայ ընել · հավուբ խօրդ ֆեղէտ խօթօ հավօտա խօչմաչօտ ֆիֆէտ*.

Ἀεροπόρος (ὁ, ἡ) (πόρος) che cammina o viaggia per l'aria. *օդը քալող, ճամբայ ըներ · հավօտա էրթ-էկէն՝ խօճաչօտ էգէն*.

Ἀεροτόμος (ὁ, ἡ) (τέμνω) che fende l'aria. *օդը ճեղքող · հավուբ խրան*.

Ἀεροφεγγὴς - ὲος (ὁ, ἡ) (φέγγος) che risplende nell' aria. *օդը փայլող · հավօտա փարլաման*.

Ἀερόφοβος (ὁ, ἡ) che teme l'aria. *օդէն վախցող · հավօտան ֆօրֆան*.

Ἀεροφοίτης - ου (ὁ) / Ἀεροφοῖτις-ιδος (ἡ) (φοιτάω) / Ἀερόφοιτος (ὁ, ἡ) che cammina per l'aria. *օդը քալող · հավօտա էրթ-ըրթ-էկէն*.

Ἀεροφόρητος (ὁ, ἡ) portato per l'aria. *օդէն տարուած · հավօտան ֆօրթ-ըրթ-ւմէչ*.

Ἀερόφωνος (ὁ, ἡ) di cui la voce risuona nell' aria. *ձայնը օդին մէջ հնչող · պէտ հավօտա խօրէն*.

Ἀερσικάρηνος (ὁ, ἡ) che ha la testa alta, la sommità, la cima alta, elevata. *բարձր գլուխ՝ գագաթ ունող · էրֆօպէտ գլուխ՝ ֆէպէֆէ ունօղ*.

Ἀερσίλοφος (ὁ, ἡ) che eleva la cima per l'aria. *գագաթը վեր բարձրացնող՝ վերցնող · ֆէպէֆէնէն էրֆօպէտ գօլարան*.

Ἀερσίνους - νους (ὁ, ἡ) orgoglioso. 2. che ha dei sentimenti alti, sublimi. *Հպարտ, բարձրամիտ. 2 · բարձր խմաած ունող · ֆեղէր, մէղրար · 2 · ֆէֆ-ամա էլ՝ էրֆօպէտ*.

Ἀερσιπέτης - ου (ὁ) καὶ Ἀερσιπότητος (ὁ, ἡ) (πέτομαι) che vola alto. *բարձրաթռիչ, վերէն թռչող · խրֆօպէտպէն ուչան*.

Ἀερσίπνους (ὁ, ἡ) (πνοὺς) che soffia per l'aria. *օդը՝ օդին փչող · հավօտ՝ հավաֆ էրֆօրթան*.

Ἀερσιπόδης - ου (ὁ, ἡ) = Ἀερσίπους.

Ἀερσίπορος (ὁ, ἡ). che cammina alto per l'aria. *օդը քալող պաշտող · հավաֆ էրֆօպէտպէն էրթ-ըրթ-ւմէն*.

Ἀερσιπότης - ου (ὁ) (ποτὴ) che si eleva all' alto col suo volo. *թռչելով բարձր ելլող՝ վերացող · ուչարաֆ էրֆօպէտ էլլօղ՝ վերացօղ · ուչարաֆ էրֆօպէտ էլլէն*.

Ἀερσιπότητος (ὁ, ἡ) = Ἀερσιπέτης.

Ἀερσίπους - οδος (ὁ, ἡ) che corre rapidamente, rapido, veloce. *չատ քալող, արընթաց · չափ էրթ-ըրթ-ւմէն, ֆօլան, բահլան*.

Ἀερτάζω. *M. άσω*. alzare, levare, portar via. *վեր վերցնել, բարձրացնել, առնել տանիլ · էրֆօպէֆէնէֆէ, հավչլանըչըմ, ուչէտ ֆեօրթ-ըմէ*.

Ἀερώδης - ὲος (ὁ, ἡ) = Ἀεροειδής.

Ἀὲς. *ἐπίρ. Δ. ἀντὶ* Ἀεί. sempre. *միշտ · փայման*.

Ἀεσιφροσύνη - ης (ἡ) leggierezza. 2. sciocchezza. *թեթեւամիտութիւն · 2. չդմդուածութիւն, թեթեւսալկութիւն · խֆֆէչէթ · 2 · չէվչէթէթ*.

Ἀεσίφρων - ονος (ὁ, ἡ) leggiero, lieve. 2. sciocco. 3. imprudente. *թեթեւսիրտ · 2. թեթեւսալիկ · 3. անխորհուրդ · խֆֆի · 2. չէվչէթ · 3 · փլանհալաչէտ*.

Digitized by Google

Ἀετιδεύς - έως (ὁ) aquilotto. արծուի ձագ. փոքրիկ խավրոսա։
Ἀετίτης - ου (ὁ) pietra d'aquila, che si trova nel nido dell' aquila, etite. արծուի քար (արծուի բունին մէջ գտնուող քար մէկ է)։ փոքրիկ խուէ (փոքրիկ խավրոսկա պոլոնան պէս ոչ խուէ պէս)։
Ἀετός - οῦ (ὁ) aquila. 2. insegna militare. արծիւ։ 2. պատերազմի դրօշակ։ փոքրիկ, փոքր փոքր։ պղնձեփոքր։
Ἀετοφόρος - ου (ὁ) (φέρω) chi porta lo stendardo militare. պատերազմի դրօշակը կրող։ պղնձեփոքր։
Ἀετώδης - εος (ὁ, ἡ) (ἀετὸς) da aquila. արծուի նման՝ պէս։ փոքրիկ փոքրիկ։
Ἀέτωμα - τος (τὸ) il muro della casa in forma triangolare, che ha la forma d'una aquila volante. թռչող արծուի ձեւով չինուած տան եռանկիւնի պատը։ տան փոքրիկ պրէնիկով խոփըմէն եկած ի վեր չինէլի պէլդիր։
Ἀζα - ης (ἡ) aridità, siccità. 2. calore. չորութիւն, ցամաքութիւն։ 2. տաքութիւն։ փորոտութ։ 2. ըղձութիւն։
Ἀζαίνω, καὶ Ἀζάνω. seccare, asciugare. չորցնել։ փոքրոխում։
Ἀζάλεος (ὁ, ἡ) (ἄζω) arido, secco. 2. caldo, ardente. չոր։ 2. տաք։ փորոտ։ 2. ըղձուած։
Ἀζάλη - ης (ἡ) calma, bonaccia. ծովի հանդարտութիւն։ իլիմանլըք։
Ἄζάνω = Ἀζαίνω.
Ἀζευκτος (ὁ, ἡ) (ζευγνυμι) disunito, non congiunto. 2. senza giogo. չմիաւորուած։ 2. լուծ չունող։ պրլըկըմիչ։ 2. պոյոնտուրուքսուզ։
Ἄζη - ης (ἡ) = Ἄζα.
Ἀζηλία - ας (ἡ) il non esser geloso. նախանձոտ չըլլալը։ էօլոմիլըք։
Ἄζηλος (ὁ, ἡ) (ζῆλος) esente di gelosia. չնախանձող։ էօլոմսիզ։
Ἀζηλοτύπητος (ὁ, ἡ) (ζηλότυπος) non invidiabile, che non si invidia. չնախանձուելու, չնախանձուող։ էօլոմըլըմաֆ, էօլոմլիմէզ։
Ἀζηλωτος (ὁ, ἡ) (ζηλόω) non invidiabile, vile, ignobile. չնախանձուելու, անարգ, վատ։ էօլոմլըմէզ, խոր, ֆէյիխլի։
Ἀζημία - ας (ἡ) esenza di danno. վնաս չքաշելը։ զարարըլըք։
Ἀζήμιος (ὁ, ἡ) (ζημία) che non prova danno. 2. che non apporta danno. վնաս չքաշող։ 2. վնաս չտուող՝ չբերող։ զարարլի։ 2. զարար ներիրիկսիզ։
Ἀζημίως - έπίρ. senza danno - nocumento. 2. impunemente. առանց վնասու։ 2. անպատիժ։ զարարըզըմ։ 2. ֆէյիխսիզին։
Ἀζήρω = Ἀζαίνω.
Ἀζήτητος (ὁ, ἡ) (ζητέω) non ricercato, non questionato. չհետաքննուած, չհակառակուած։ արտօրըլըմըշ, փաստիկլի օլմայըշ։
Ἀζητός - ή - όν (ἄζω) venerabile. յարգելի։ բաղդիկլի։
Ἀζηχής - έος (ὁ, ἡ) secco, arido. 2. duro. 3. incessante. չոր։ 2. կարծր, պինդ։ 3. անդադար։ ֆասըլսըզ։ 2. սերթ, ֆէֆ։ 3. զարարլի։
Ἀζηχὴς - έος (ὁ, ἡ) (ζηγὸς) = Ἄζευκτος.
Ἀζυγία - ας (ἡ) celibato. անամուսնութիւն. էրկնքլիք։
Ἄζυγος (ὁ, ἡ) = Ἀζυγὴς = Ἄζευκτος.
Ἄζυμα - ων (τὰ) (ἄζυμος) gli Azimi degli Ebrei. բաղարջակերք։ խմորաթաղ պրդուճ։
Ἄζυμος (ὁ, ἡ) (ζύμη) non fermentato, senza lievito. բաղարջ։ հմորաթաղ։
Ἀζυμοφαγία - ας (ἡ) il mangiar degli Azimi (come gli Ebrei nella loro Pascua). բաղարջ ուտելը (ինչպէս հրեայները իրենց զատիկի օրը)։ խմորաթաղ հիւթ (նաեւ խմորակելիր ընդհանրապէս պրդուճ կիսնելիքին)։
Ἄζυξ - υγος, (ὁ, ἡ) (ζυγὸς) = Ἄζυγος.
Ἄζω. M. άσω. seccare, disseccare, asciugare. չորցնել։ փոքրոխում։
Ἄζω. venerare, rispettare. 2. temere. յարգել։ 2. վախնալ։ բաղդիկ երիւթ։ 2. ֆօբդիմ։
Ἀζωία - ας (ἡ) mancanza di viventi - d'animali. կենդանիներուն պակասութիւն. պրէլէկերի՝ ողջերէն եթէ ոչ։
Ἄζωνος (ὁ, ἡ) (ζώνη) senza cintura - cinta, discinto. 2. non cinto. առանց գօտի։ 2. չպատած։ փոքրոտըզ։ 2. առըզմըշ։
Ἄζωος (ὁ, ἡ) v (ζῶον, ζωὴ) privo di vita. կեանք չունող։ հօփ-բօխ։
Ἄζωστος (ὁ, ἡ) (ζώννυμι), Ἄζωνος.
Ἀηδέω - ῶ. M. ήσω. (ἀηδὴς) annoiarsi, nausearsi. ձանձրանալ։ պէզկի։ պըքիմ։
Ἀηδὴς - έος (ὁ, ἡ) nojoso. 2. stomachevole. ձանձրացուցիչ։ 2. գռնեխլու։ պէզկիրեն։ 2. իքրահ եդիճի։
Ἀηδία - ας (ἡ) molestia, disgusto. ձանձրութիւն։ պէզգրլըք։
Ἀηδιάζω. M. ίσω. disgustare, nauseare, fastidire. ձանձրութիւն տալ։ պէզգրլըք կըրթել, պէզգրիրիմ։
Ἀηδισμὸς - οῦ (ὁ), Ἀηδία.
Ἀηδονειδεὺς - έως (ὁ) il piccolo del rosignuolo. պլպիկ սոխակ։ պլպլիկ-ըլի-, պլպլիկ պլպլիկ։ պլպլիկ խավրոսա։
Ἀηδόνειος (ὁ, ἡ) di rosignuolo. սոխակի։ պլպլիկլի։
Ἀηδονία - ας (ἡ) privazione - mancanza di ogni piacere-voluttà. ամէն հեշտութենէ զրկուիլը կամ ամէն հեշտութեան պակասութիւն։ հիւթ պէր պէֆէրին՝ պէֆէրան համբոյրս, խոխոլ հիւթ պէր պէֆէ պէֆ եթէ։
Ἀηδονὶς - ίδος (ἡ) } Ἀιολ. ἀντὶ Ἀηδών.
Ἀηδὼ - όος (ἡ) }
Ἀηδὼν - όνος (ἡ) (ἀείδω) rosignuolo (uccello). 2. cantatrice. սոխակ։ 2. գռնեան։ պլպլիկլի։ 2. հաւաննի, պէզգրեճի։
Ἀηδῶς - έπίρ. insoavemente, spiacevolmente, disgustosamente. անհամութեամբ, ձանձրութեամբ։ կիմիէ՝ պէզգրէ իլէ։
Ἀήθεια - ας (ἡ) (ἀήθης) disusanza, l'esser insolito. անսովորութիւն։ պէէտըզ օլմայըշ։
Ἀηθέω - ῶ. M. ήσω. non esser accostumato. անսովոր ըլլալ։ պէէտըմէզ օլմայ։

Digitized by Google

Ἀήθης - ες (ἦθος) non avezzo, non accostumato. անսովոր · սովորութեան օտար ։

Ἀηθία - ας (ἡ) = Ἀήθεια.

Ἀηθίζομαι. Μ. ίσομαι (ἀήθης) non accostumarsi. անսովոր լինել · սովորութեան օրէն ։

Ἀηθῶς - έπίῤῥ. (ἀήθης) contro i costumi. ապերասխանելի գործ · ապիրատ պահուածք ։

Ἀήκης - ες (ἀκή) non aguzzato. չսրուած · պէտ չունեցող, բթած ։

Ἄημα - ατος (τό) soffio, respiro. շունչ, փչելը, խիլ խոփ ։

Ἄημι (ἄω) soffiare, spirare, ventare. Μεταφ. agitare, scuotere. փչել · 2 · վեր ի վար քշել, տանիլ ու վայ անցընել · խիլ խոփ · 2 · սրինգ նուագել ։

Ἀήρ - έρος (ὁ) aere, aria. 2. esalazione. 3. caligine. օդ · 2 · շնչառութիւն · 3 · մառախուղ · հալը · 2 · օրտոր առմոլեալ · 3 · գիսան, գոտ ։

Ἀήσσητος (ὁ, ἡ) = Ἀήττητος.

Ἀήτη - ης (ἡ) καὶ Ἀήτης (ὁ) il soffio del vento. հովին փչելը · խիլ խոփ ։

Ἄητος (ὁ, ἡ) esposto al vento. 2. impetuoso, forte. 3. insaziabile. 4. terribile. 5. grande. հովին դրսուած · 2 · ուժգին, առատիկ · 3 · չկշտացօղ · 4 · ահաւոր · 5 · մեծ · հովոտ գնդապետ · 2 · հիանիալի · 3 · փոյթ · 4 · կօրծէս · 5 · պիտակ ։

Ἀητός (ὁ), Ἀετός.

Ἀήττητος (ὁ, ἡ) invincibile. անյաղթ · անկրելի ։

Ἀθάλασσευτος - ττευτος (ὁ, ἡ) (θάλασσα) } privo di mare. 2. chi non è mai stato al mare.

Ἀθάλασσος-ττος (ὁ, ἡ) (θάλασσα) } ծով չտեսնող · 2 · ծովը չգնացած · գիտէ չգիտէ · 2 · գիտէիցի գոլորշիացեալ ։

Ἀθαλής - ίος (ὁ, ἡ) (θάλλω) non verdeggiante. 2. secco. չկանաչցող · 2 · չորցած. նեղլիկ նիհարկին · 2 · ջրաղացաքար ։

Ἀθαλπέως - έπίῤῥ. senza calore. առանց տաքութեան · ըղձալի ։

Ἀθαλπὴς - ὲς (ὁ, ἡ) privo di calore. տաք չեղող · սքիսո օրման ։

Ἀθαμβεὶ - έπίῤῥ. intrepidamente, temerariamente. յանդգնաբար · ի վերուստ գիտութիւն ։

Ἀθαμβὴς - ὲς (ὁ, ἡ) ardito, intrepido, temerario. յանդուգն, անվախ · ի վերս, գիտուն ։

Ἀθαμβία - ας (ἡ) intrepidezza. յանդգնաբար · գիտութիւն · ի վերուստ ։

Ἀθαμβος (ὁ, ἡ) = Ἀθαμβής.

Ἀθανασία - ας (ἡ) (ἀθάνατος) immortalità. անմահութիւն · կոչնական ։

Ἀθανατίζω. Μ. ίσω, render immortale, immortalizzare. անմահացուցանել · կոչնել ։

Ἀθανατισμὸς (ὁ), Ἀθανασία.

Ἀθάνατος (ὁ, ἡ) (θάνατος) immortale, sempiterno, eterno. անմահ, յաւիտենական · կոչնական · կոչնէ ։

Ἄθαπτος (ὁ, ἡ) (θάπτω) insepolto. չթաղուած · կիօֆուրկիկ ։

Ἄθάρα - ας (ἡ) Ἀττ. Ἀθάρη. polenta. 2. farinata. 3. orzo mondato. փխրինա · 2 · խաւիծ · 3 · մաքրեալ գարի · առ ալը · 2 · ֆարմա · 3 · ինքնալինելի սոխ ։

Ἀθαρσὴς - ὲς (ὁ, ἡ) timido. վախկոտ · ծօրտոտ ։

Ἀθαρώδης - ες (ὁ, ἡ) simile alla polenta, molle. փխրնաի նման, կակուղ · առ ալը պիտի · խաւիծի ։

Ἀθαυμασία (στία) - ας (ἡ) mancanza d'ammirazione. չդարմանալը. յուշմտալը ։

Ἀθαύμαστεὶ (στὶ) - έπίῤῥ. senza ammirazione. առանց զարմանալու · յուշմտալուն ։

Ἀθαύμαστος (ὁ, ἡ) chi non ammira. 2. non ammirabile. չդարմացօղ · 2 · չզարմանալու · յուշիկ · 2 · յուշելիք ։

Ἀθεάμων - ονος (ὁ, ἡ) chi non è spettatore, chi non vede, non osserva. ի գիտին չկեցօղ, չտեսնօղ, չնայօղ · սկչբ կիսկ, գոգիտան ։

Ἀθέατος (ὁ, ἡ) invisibile. անտես · կօրկիկ ։

Ἀθεεὶ - έπίῤῥ. (Θεὸς) senza Dio. առանց Աստուծոյ · ալկիտէ ։

Ἀθέητος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀθέατος.

Ἀθεία - ας (ἡ) ateia, ateismo. անաստուածութիւն · գիտութիւն, էկտ · ալկիտելութիւն ։

Ἀθείαστος (ὁ, ἡ) non inspirato dalla Divinità. Աստուծմէ չդղտուած · Աստիճան իլիմ ալտնմալը ։

Ἀθείζω. Μ. ίσω. render ateista - ateo. անաստուած ընել, գարձնել · փուչիս ընծոյ կիսկ · կիսկիր ։

Ἀθελγὴς - έος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀθέλκτος.

Ἀθελέω - ῶ. Μ. ήσω. non volere. չուզել · խոգկիկ ։

Ἀθέλητος (ὁ, ἡ) (θέλω) = Ἀβούλητος.

Ἄθελητος (ὁ, ἡ) intrattabile, indomabile, implacabile. չվարուելու, անզուսպ, անողոքելի · փնտրտուքով, վարձքալոյ, ղպիրչի, խստի կեր ։

Ἀθεμέλιος (ὁ, ἡ) (θεμέλιον) } senza fondamento. Ἀθέμηλος

Ἀθέμιστος (ὁ, ἡ) = Ἀθέμιτος.

Ἀθεμιστουργία - ας (ἡ) (ἀθέμιστος, ἔργον) azione illecita, illegale. արգելուած օրէնքի դէմ գործ · խոտոր օրմալ նոմոս խուրը հարկերի ։

Ἀθεμιτόγαμος (ὁ, ἡ) chi contrae un matrimonio illecito. օրէնքի դէմ կարգըւող · նոմոս գանձա խուրը խլկինին ։

Ἄθέμιτος (ὁ, ἡ) (θέμις) illecito, contrario alle leggi, illegale. 2. ingiusto. արգելուած օրէնքի դէմ. 2. անիրաւ. նոմոս խուրը, հարամ · 2. նահեք ։

Ἀθεμιτουργὸς (ὁ, ἡ) che fa delle azioni illecite, che opera illecitamente. օրէնքի դէմ գործօղ · նոմոս խուրը խլկինին հարկերի կոխն ։

Ἄθεος (ὁ, ἡ) (Θεὸς) ateo. 2. empio. անաստուած · 2 · ամբարիշտ · փուչիս · 2 · գլուխ ։

Ἀθεότης - ητος (ἡ) ateismo. 2. empietà. անաստուածութիւն · 2 · ամբարշտութիւն · փուչ հոգի · 2 · նեղութիւն, գլուխ ։

Ἀθεραπεία - ας (ἡ) Ἀθεραπευσία - ας (ἡ) (θεραπεύω) } mancanza di trattamento di cura. 2. negligenza. հոգ չտանելը (մարմնոյ առողջութեան). 2 · ան-

Digitized by Google

հոգութիւն. մոռացութիւն (թիւն ածականաց). 2. պիտոյտ.

Ἀθεράπευτος (ὁ, ἡ) incurato. 2. incurabile. հոգ չառաքած. 2. անդարման. դժբաղդ, թիմար ոչնամիր, մոռացութիւն ոչնամիր. 2. պիտոյտ: - πεύτως. ἐπίῤ.

Ἀθερηγενὴς - έος (ὁ, ἡ) che spunta - nasce frà le spighe. 2. che produce spighe. հասկերուն միջը բուսող. 2. հասկ բուսցնող. դաշտերը ծաղկեցոյց պիրեր. 2. դաշտ հասուցանող:

Ἀθερίζω. M. ίσω - ίξω. non mietere. 2. lasciare, abbandonare, disprezzare. չհնձել. 2. երեսը չդարձել, անարգել. ետեն պրծնիլ. 2. խորտ ընկիլ, ինչ-չունի դաշտմամբ, խօրտմամբ:

Ἀθερίνη - ης (ἡ) aterina (specie di pesce). ձուկ մըն է. կլոր գլուխը երէք:

Ἀθερίσσω. M. ίξω. Ἀθερίζω.

Ἀθέριστος (ὁ, ἡ) (θερίζω) non mietuto. 2. ἀθερίζω. lasciato, abbandonato, disprezzato. չհնձուած. 2. երեսէ ձգուած, անարգուած. ետեն պրծնիլէն. 2. խորտ ընկած, ինչ-չունի դաշտմամբ:

Ἀθέρμαντος (ὁ, ἡ) (θερμαίνω) non riscaldato. չտաքցած. ըսկնմոզ:

Ἄθερμος (ὁ, ἡ) (θέρμὸς) privo di calore. առանց ջերմոց. ըսկնոզ:

Ἀθερολόγιον - ου (τὸ) strumento di chirurgi, con cui si cavano le ossa spezzate. վառած ասիրներըը հանելու համար վիրաբուժներուն գործիք մըն է. փարչներն ետիսէներէ ընդարմած իլիկ ծեբոհ ըրբն պիր ոչ ուրիչ:

Ἀθερολόγος (ὁ, ἡ) (ἀθὴρ, λέγω) chi coglie delle spighe. հասկ ժողով. դաշտ ետեն ոչնամիր (ոչնամ):

Ἀθερώδης (ὁ, ἡ) (ἀθὴρ) simile o pieno di spighe. հասկի նման՝ լեցուն. դաշտ գոյն, դաշտ իլիկ տալու:

Ἀθεσία - ας (ἡ) (ἀθετέω) perfidia, infedeltà. 2. violazione, trasgressione. անհաւատարմութիւն. 2. ասքի ասկ առնիլը (օրէնքը). պատուիրանազանցութիւն. ապտակոծութիւն, խոչընդոտ. 2. պղծութիւն (ոչնամ):

Ἀθεσμία - ας (ἡ) (θέσμὸς) violazione. 2. ingiustizia. աւրութիւն, չպահելը. 2. անիրաւութիւն. պղծութիւն, ոչնամիր. 2. հակառակութիւն:

Ἄθέσμιος (ὁ, ἡ) = Ἄθεσμος.

Ἀθεσμόλεκτρος (ὁ, ἡ) sposato illegalmente. օրէնքի դէմ կարգած. ոչնամ ընկերութիւն:

Ἄθεσμος (ὁ, ἡ) illecito, contrario alle leggi. ապօրինաւոր, օրէնքի դէմ. ոչնամ ընելու:

Ἀθέσφατος (ὁ, ἡ) (θέσφατος) indicibile, inesprimibile. չբառնալու, անճառ. պիտոյ լեզուիդիլ, ըսելի ոչնամոզ:

Ἀθετέω - ῶ. M. ήσω. (τίθημι) trasgredire, violare, abolire. 2. disapprovare. ասքի առնիլ, չպահել, աւրել, խափանել. 2. չընդունիլ. պղծել, այլ ալիքնա պղծել, ոչնամնել, պղծել երեք. 2. ընդալ երեք, ետեն պրծնիլ, ըրած երեք:

Ἀθέτημα - ατος (τὸ) violazione, trasgressione, աւրելը, չպահելը. պղծութիւն, ոչնամ, ընդհանուր, ըրածը:

Ἄθετος (ὁ, ἡ) (θέτος) invalido, illegale. 2. disapprovato. 3. inutile. անվաւեր, ապօրինաւոր. 2. չընդունուած. 3. անօգտակար, ինչիդ, ետեն ոչնամ, պրծող. 2. ընդալ ոչնամոզ, ըրած ոչնամոզ. 3. պիտոյ: - θέτως. ἐπίῤ.

Ἀθεωρησία - ας (ἡ) mancanza di osservazione, negligenza di contemplazione. չմտածելը. գնալուս երեսդիդիլ:

Ἀθεωρητὶ - ἐπίῤ. sconsideratamente, senza contemplazione. չմտածելով. գնալուս երեսդիդիլ:

Ἀθεώρητος (ὁ, ἡ) invisibile. 2. non osservato, non contemplato. չտեսնուած. 2. չմտածած. ինչիդնիդիլ. 2. գնալուս ոչնամոզ:

Ἀθέως - έπίῤ. empiamente, da ateo. անպաշտութեամբ, անաստուածի պէս. գնչիս՝ նա երբ կիլ:

Ἀθηλὴς, (θηλὴ) senza poppa, mammella. 2. che non ha lattato. ծիծ չունող. 2. կոմ չկիրած. գոմէշ, պիտնոզ. 2. ուր երեսդ. գոմէշ, պիտնոզ:

Ἄθηλυντος (ὁ, ἡ) non effeminato. կնկան չդարձած, կնկան պէս չլլվլլկած. կնկնիկ գիտիդիլ, ալրեն կիլ ոչնամ:

Ἀθήρ - έρος (ὁ) spiga. 2. punta dalla spada, gorbia. 3. la barba della spiga. հասկ. 2. բերդ ծառը. 3. հասկին ցցուած մասերը. գաշտ, իսալի. 2. գաշտէն պիրէլ ուրիչ ոչնամ. 3. գաշտէն գիտիդիլ ուրիչ:

Ἀθήρατος (ὁ, ἡ) non cacciato. 2. che non si può prendere in caccia. չորսուած. 2. որսը չընդունելու. ալլանոմզ. 2. ոչնամ իսալիսմոզ, ալլանոզ:

Ἀθησαύριστος (ὁ, ἡ) (θησαυρίζω) non accumulato, non messo in riserva. 2. che non mette in riserva, prodigo. չմտածուած, չդանձած. 2. չդանձող, անասակ. պիրէդիդիլ, իսալնոմզ. 2. պիրէդիդիլ, գործածող, գործակից:

Ἀθήτευτος (ὁ, ἡ) (θητεύω) chi non serve con mercede, non mercenario. առանց վարձի չծառայող. ենր իլի իշխելի իդիդին, իլի կիր օլմայան:

Ἀθίγγανος (ὁ, ἡ) chi non tocca. 2. chi non vuol toccare. չդպող. 2. գպչելու վախցող. գոճանոխան. 2. գոճանոխ՝ գիդիդին գործան:

Ἀθιγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) intatto. 2. salvo, intiero, sano. 3. illibato, sacro. Ἄθικτος (ὁ, ἡ) անբիծ, անպղծուած, սրբ. 3. անարատ, աւրբ. իւ գիդիդիլ, գործելմոզ. 2. ասղ, պիրիկան. 3. ծոց, ալիք, լեզգեցիդիլ:

Ἀθίκτωρ - ορος (ὁ) chi non tocca. չդպող. գիդիդին, գոճանոխան:

Ἄθλαστος (ὁ, ἡ) (θλάω) infrangibile. չկարուելու. փրբելմոզ:

Ἄθλεύω. M. εύσω (ἆθλος) lottare, combattere. 2. soffrire delle pene-angustie. Ἀθλέω-ῶ. M. ήσω զմբռնամարտութիւն ընել, կռուիլ. 2. տանջանք՝ նեղութիւն քաշել. կռնկրիդիլ, գեհենականէ եղիդիլ. 2. խնդիր՝ խոչոտ ընդիդիլ:

Digitized by Google

Ἄθλημα - τος (τὸ) (ἀθλέω) combattimento, lotta. կռիւ, գօտեմարտութիւն. ընկեր, կռուիլ, մենամարտիլ:

Ἄθλησις - εως (ἡ) combattimento degli Atleti, lotta. ըմբշամարտութիւն, գօտեմարտութիւն. կռիւ:

Ἀθλητὴρ - ῆρος, τῆς - οῦ (ἡ) atleta, combattente, lottatore. ըմբիշ, գօտեմարտ. մենամարտիչ, կռուող:

Ἀθλητικός - κὴ - κόν. atletico, degli atleti. ըմբշական. մենամարտական ընդհանրապէս:

Ἀθλητικῶς. ἐπίῤ. all' uso - alla maniera degli atleti. ըմբշի պէս. մենամարտի կերպ:

Ἀθλιβὴς - έος (ὁ, ἡ) (θλίβω) non oppresso. չճնշուած. ազատ, ներս մտնող, ներս հոսող:

Ἄθλιος - ία - ιον (ἆθλος) miserabile. խեղճ, ողորմելի. չնչին, տրտում, վշտահար, դառնացեալ:

Ἀθλιότης - ητος (ἡ) miseria, calamità. խեղճութիւն, դժբախտութիւն. տրտմութիւն, վշտահարութիւն, տառապանք:

Ἀθλοθεσία (ἡ) il proporre-fissare dei premii delle ricompense nelle lotte. ըմբշամարտութեան մէջ պարգեւներ դնելը ըմբիշներուն համար. կռուիլ տեսնելու մէջ մրցանակներ դնելը:

Ἀθλοθετέω - ῶ. M. ησω. proporre - fissare premii nelle lotte. ըմբշամարտութեան մէջ պարգեւներ դնել. կռուիլ տեսնելու մրցանակներ դնել, կռուիլը վճռել, կռուիլ տալ:

Ἀθλοθέτης καὶ θετὴρ - ῆρος (ὁ, ἡ) che propone fissa i premii nelle lotte. 2. giudice dei combattimenti ginnici. ըմբիշներուն համար պարգեւներ դնող՝ խաղացող. 2. ըմբշական խաղերուն վրակնայող. կռիւները իրեն կռուիլներ տեսնող. 2. կռիւ ցուցնողներէն ճշմարտող:

Ἆθλον (τὸ) premio degli Atleti. ըմբիշներուն պարգեւը. կռիւները տեսնողին տրուիք՝ պարգեւ:

Ἄθλος - ου (ὁ) combattimento, lotta. 2. miseria, calamità. գօտեմարտութիւն, ըմբշամարտութիւն. 2. խեղճութիւն. կռիւ, կռուիլ. 2. տառապանք, տրտմութիւն, վշտահարութիւն:

Ἀθλοφόρος (ὁ, ἡ) vincitore nella lotta, che riportò il premio del combattimento. ըմբշամարտութեան մէջ յաղթող. կռիւին հինեն՝ իւրեքին աւնն:

Ἄθολος (ὁ, ἡ) (θολὸς) } limpido, chiaro,
Ἀθόλωτος (ὁ, ἡ) (θολόω) } puro. զուտ, պղտոր, պարզ. վրիպ, ճշդիւ, պարզ:

Ἄθρος (ὁ, ἡ) non congiunto carnalmente. մարմնապէս չզուգաւած, ակն անդ չտառապած. իրենէ վիճակուիլ, գոհացած:

Ἀθρύβος (ὁ, ἡ) ἐπίῤ - ρύβως. senza rumore - tumulto. առանց ազդակի. լռիկ - ըզ, ներքնապէս:

Ἄθραυστος (ὁ, ἡ) (θραύω) infrangibile. 2. infranto. 3. integro, illeso. չկտրուած. 2. չկտրատած. 3. անվնաս, չվնասած. երբեք. 2. երբեմն. 3. ինքնին, ընթացքով, ամբ:

Ἄθρεπτος (ὁ, ἡ) non nutrito. չսնուած. պահպանիչ:

Ἀθρέω - ῶ. M. ήσω. osservare con attenzione, contemplare. ուշադրութեամբ մտածել. դիտել՝ իրեն ներքին իմ գործերը կրնալ:

Ἀθρητέον (ἐπίῤ) bisogna osservare. ուշադրութիւն ընելու է. դիտել՝ իրեն ներքին իմ գործերն իրեն պահելու է:

Ἀθριξ - τριχος (ὁ, ἡ) calvo, privo di capelli. կնասակ, գլուխը մազ չունեցող. փալ, պուչ ասուրը:

Ἀθροίζω. M. οίσω (ἄθρόος) ammassare, accumulare, riunire. ժողվել, մէկ ընել. իրեք՝ մի՛ ներեր, խըղճալ:

Ἀθροισις - εως (ἡ) l'azione di ammassare. 2. riunione. մէկ ընելը, ժողվելը, դիպելը. 2. ժողով, գէզ. իրեք իրեր, խըղճալ, պերճերիկ. 2. պերչիք, մի՛:

Ἄθροισμα - ατος (τὸ) ammasso, ammucchio, massa. 2. riunione. դէզ. 2. ժողվելը. խըղճալ. 2. պերչիք:

Ἀθροιστικός - ἡ - όν. collettivo. հաւաքական. մարդ, իրեք իրերի: - στικῶς ἐπίῤ.

Ἄθρονος (ὁ, ἡ) privo di trono. աթոռ չունեցող. խոխրոչ, տխրահոգի:

Ἀθρόος - α - ον. raccolto, radunato, colletto, ammucchiato. ժողվուած, մէկ եղած, հաւաքուած, դիպած. իրեք՝ մի՛ օր ձայն, պերճերիկ, միմեան:

Ἀθροος (ὁ, ἡ), Ἀθόρυβος.

Ἀθρόως. ἐπίῤ. in folla, tutti insieme. ամբոխը մէկ ակռ, խմբովին. միտք պերճին, միահաւան իւր:

Ἀθρηψία - ας (ἡ) frugalità, temperanza. չափաւորութիւն (ի կերակուր). խոհեմութիւն, իրիկար:

Ἀθυμέω - ῶ. M. ήσω. perder il coraggio, scoraggiarsi, atterirsi. 2. attristarsi. վհատիմ, վախնալ. 2. տրտմիլ. խրտիլ, ճնշուրիմին պէս լինիլ. 2. իւանալանման, եղկիլ լինիլ:

Ἀθυμία - ας (ἡ) pusillanimità, abbattimento. վհատութիւն, վախկոտութիւն. ծոյրութիւն, ինքնիրենկլիք:

Ἄθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo, timido. 2. malinconico, mesto. վախկոտ. 2. տրտում. ծոյրութ. ինքնիրենկլիք, ճնշուրիմին պէս. 2. հիւանդ, վշտալի, իւանալանման, եղկիլ լինելի: - θύμως. ἐπίῤ.

Ἀθυρεύομαι. M. εύσομαι. = Ἀθύρω.

Ἀθυρίδωτος (ὁ, ἡ) (θυρὶς) senza finestra, պատուհան չունեցող. ճեմնիրենկ:

Ἄθυρμα - τος (τὸ) giuoco degli infanti. 2. trastullo, passatempo, divertimento. տղոց խաղ, խաղալիք. 2. զբօսանք. զուարճութեան օրուանցմէ. օյնախտ. 2. խրկինդ: Ἀγαλμα.

Ἀθυρμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἄθυρμα.

Ἀθυρόγλωσσος - ττος (ὁ, ἡ) che non sa trattenere la lingua, sfrenato. լեզուն զսպել չգիտցող, անզսպաւոր. գիւր գաղտնը:

Ἀθυρονόμος (ὁ, ἡ) (ἀθύρω) che si beffa delle leggi, disprezzatore delle leggi. օրէնքներուն վրայ ծիծաղող. նամաւսրը՝ գանանալորը ինչ՝ խրիմիշ ալան, տանտաւորը չհիմնիկեն:

Ἀθυροστομία - ας (ἡ) incontinenza della lingua, sfrontatezza, sfacciataggin

Digitized by Google

sfrenatezza. բերանը անզուսպ բլլալը, աներեսութիւն, բերանը եկածը գուրս տալը · լռութիւնէն դուրս ելլէ, խրախճանքի, տգեղնալ ելլելով տալով, ինքզինքը ցուցնել ուրիշներուն առջեւ, ինքզինքը ամօթի մատնել:

Ἀθύρόστομος (ὁ, ἡ) (θύρα, στόμα) di bocca sfrenata. անզուսպ բերան ունօղ · լռութիւն չգիտցող:

Ἀθύρω. M. υρῶ. giuocare, divertirsi, trastullarsi. խաղալ, զբօսնուլ · օյնամիլ, խղճմիլ:

Ἄθύρωτος (ὁ, ἡ) privo di porta, aperto. Μεταφρ. 2. sfrenata (bocca). գուռ չունօղ, բաց · 2 · անզուսպ, անգուամ (բերան) · խօսասէր, ալէտ · 2 · լռութիւն (չգիտցող):

Ἀθῶος (ὁ, ἡ) (θωή) innocente. անմեղ · ասլաճառ:

Ἀθωόω - ῶ. M. ώσω. assolvere, dichiarare innocente, lasciare impune. յանցանքը թող տալ, անմեղ հանել, անպատիժ արձակել, ամբաստանութիւնէն խոյանալ · ինքզինքը ներել, ասլաճառ ընծայուիլ · ինքզինքը արդարացնել:

Ἀθωράκιστος (ὁ, ἡ) privo di corazza. զրահ չունօղ · ինքզինքը, ըմբիշ:

Ἀθώωσις - εως (ἡ) (ἀθωόω) assoluzione, il dichiarare innocente. անմեղ արձակելը՝ թող տալը, խոյանալը · ասլաճառ ընծայումը, պատըւելու:

Αἰ. (interjezione di dolore, di piacere, di desiderio) ah, oh. ահ, ահ · ա՛խ, օ՛ֆ, ճշ՛, հա՛յ:

Αἰ. σύνδ. Δ. ἀντὶ Εἰ.

Αἴα - (ἡ) Ἰων. ἀντὶ. τ. γαῖα ἢ γῆ.

Αἴαγμα - τος (τὸ) (αἰάζω) gemito, lamento. ողբ, հառաչանք · ինքնիրեն խօսալը:

Αἰάζω. M. άξω. gemere, deplorare. ողբալ, հառաչել · ինքնիրեն խօսալը ինծի:

Αἰακτὸς - ή - όν. deplorabile, degno di gemiti. 2. deplorato. ողբալի, ողբոյ արժանի · 2 · ողբաւած · ափսոսալի, որ ասլաճառ լսուիլ · փսիխիք · 2 · ափսոսալի:

Αἰανὴς (ὁ, ἡ) miserabile, malinconico. ցաւագին, արտասուր, տխրութիւն, ծանր, փորձանքոտ:

Αἰανῶς. ἐπίῤῥ. deplorabilmente, miserabilmente. 2. (ἀεὶ αἰώνιος) per sempre, perpetuamente. խեղճութեամբ, ողբալի կերպով · 2 · միշտ իմիր, միշտ · ափսոսալի՝ փսիխիք հա իւր · 2 · փոխան, միշտ գնմամ:

Αἰαγία - ας (ἡ) giavelotto, saetta, dardo. նետ · խըլտ, օխ:

Αἰγόην. ἐπίῤῥ. impetuosamente. ուժգին, ուժով · հիմիմ իւր:

Αἴγειος - εία. καὶ Ἰων. είη - ειον. (αἴξ) di capra. այծու, այծեղէն · փեղկին:

Αἴγειρος (ἡ) pioppa - po (Λατ. populus nigra) կաղամախ · իւղ ապտը, հովվերը:

Αἰγειρών (ὁ) bosco di pioppi. կաղամախի անտառ · իւղ ապտը օրանը, փալտըէն, հովվերէն:

Αἴγεος - έα - εον. Ἰων. ἀντὶ Αἴγειος.

Αἰγιαλεὺς - έως (ὁ), Αἰγιαλίτης.

Αἰγιαλίτης (ὁ) λίτις - ίδος (ἡ) che abita sulla costa-riva del Mare. ծովու եզերքը բնակօղ · փիրիկ էնիրուընցը ապրիլ օլան:

Αἰγιαλὸς - οῦ (ὁ) (ἄγνυμι, ἅλο) la riva del mare, lido, spiaggia. ծովու եզր, ծովափին · փիրիկ էբչըրը, խալը:

Αἰγιβάτης - ου (ὁ) (αἴξ, βαίνω) այծու վրայ ելլող, հնա գուրգուրօղ · փիրիկ էնի լիճին լիճկեն:

Αἰγιβότης (ὁ) capraro. այծարած, այծու հովիւ · փիրիկ կըզոնը:

Αἰγίδιον (τὸ) ὑποκρ. capretto. ուլ, այծու ձագ · ուլոկ, ինիկիկ:

Αἰγιθαλος (ὁ) piccolo uccello nemico delle api. (Λατ. parus) մեղուներուն թշնամի պզտիկ թռչուն մըն է · ասլաճառ փիրիկն պիր ոյ ածիւ իւր գործ:

Αἴγιθος (ὁ) specie di uccello piccolo (Λατ. salus) պզտիկ թռչուն մըն է · պիր ճին ածիւ իւր գործ:

Αἰγίκνημος (ὁ, ἡ) che ha le gambe di capra. այծու ճամբը ունօղ · փիրիկ գամպիլը:

Αἰγίλιψ - ιπος (ὁ, ἡ) κυρ. τόπος. inaccessibile, troppo alto. չմօխիկնալու, շատ բարձր · խոչընդոտիլ, գնդի նէյտիք գոլ:

Αἰγίλωψ - ωπος (ὁ) zizania, che nasce frà l'orzo. (Λατ. avena fatua). 2. specie di albero ghiandifero. 3. sorta di malattia sulle palpebbre delle capre. գարիի քամը բուսօղ արմտ. · 2 · կաղնաբեր ծառ մըն է · 3 · այծերուն աչից թաղթիքներուն վրայ եղող ախտ մըն է.. ասլաճառը ասլաճառ պիրին փիլիկ · 2 · խոլտաւ ինիւրեն պիր ոյ ալտ · 3 · փիլիւերէն ինչ խոչընդոտ ալտ պիր ճին էլլիր:

Αἰγινόεις - εσσα - εν. pieno di capre. այծով լեցուն · փիրիկ էլի փալա, գլ փիլիկ օլան:

Αἰγίοχος (ὁ, ἡ) (αἰγὶς, ἔχω) (ἐπίθετ. τ. Διὸς, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς) che tiene l'egide. եգիս ունօղ · պիրիւր, խոչընդոտ (Իրուէր):

Αἰγίπους - ποδος (ὁ, ἡ) che ha piedi di capra. այծու ասլ ունօղ · փիրիկ այոիլը:

Αἰγὶς - ίδος (ἡ) (αἴξ) pelle di capra. 2. Egide. այծու մորճ · 2 · եգիս · փիրիկ փերչիք · 2 · պիչիւրի Իրուէր:

Αἰγίσκος (ὁ) capretto, beccherello. ուլ, այծու ձագ · ուլոկ, ինիկիճ:

Αἴγλη - ης (ἡ) splendore, lume. շողշողանք, լուս, փայլուն · լոյս, լուսնկայ · ըւէր, ըւէյ:

Αἰγλοβολέω - ῶ. M. ήσω. gettare dei lampi, risplendere, folgoreggiare. փայլակներ պատրաստել, փայլակիլ · լուսնկայ ելլել, ելլէյ ըրատալ, խոլտալիլ:

Αἰγογενὴς (ὁ, ἡ) nato d'una capra. այծէ ծնած · փիրիկէն գոլնալ:

Αἰγόδορος (ὁ, ἡ) fatto dalla pelle della capra. այծու մորճէ չինուած · փիրիկ փրիւիւրէն նախընչէլ:

Αἰγοθήλης - ου (ὁ) (αἴξ - θηλὴ) carcabotto (Λατ. Caprimulgus) (uccello, che di notte entra nelle stalle, e mugne le capre). կարկապոզ (ազգ մը թռչուն, որ գիշերատեղ փարախը մտնելով այծերուն կաթը կըկթէ) քուշտալոր (կիսի ագռաւ

Αἰγοκέρως - ατος (τὸ) fieno greco (erba). լամման · լիճին :
Αἰγόκερως (ὁ) Capricorno, (segno del Zodiaco). Ա յծեղջիւր · յիգոս գոտեաս, օդլոխ :
Αἰγοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di capra. (ὁ) specie di uccello. այծա գլուխ ունող · (ὁ) թռչ - ոյ տ - ւ :
Αἰγομελὴς (ὁ, ἡ) (μέλος) che ha le membra di capra. այծա անգամ ունող · ոտիւ պատիւ :
Αἰγονόμος (ὁ, ἡ), Αἰγιβότης.
Αἰγόνυξ - χος (ὁ, ἡ) che ha le unghie di capra. այծա ըղունկներ ունող · ոտիւ ճեղնուած :
Αἰγοπίθηκος (ὁ) specie di scimia, che ha la forma della capra. այծա ձեւով կապկի մըն է · ոտիւքն պինդեր պէս ոյ ճկուած :
Αἰγοπρόσωπος (ὁ, ἡ) di faccia caprina. այծա գէմք ունող · ոտիւ քիւլխիւն նմանող :
Αἰγόπυρος (ὁ) specie di erba piacevole alle capre. այծերուն սիրելի ազդ մը խոտ է · ոտիւներէն ուժտիւ պէս նիւ օրլոսք :
Αἰγοφάγος (ὁ, ἡ) mangiatore delle capre. այծերը կերող · ոտիւ ուտիչ :
Αἰγόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha occhj di capra. այծա աչք ունող · ոտիւ կոպլիս :
Αἰγυπιὸς (ὁ) (γύψ) avoltojo. անգղ · ոխգոյ :
Αἰγυπτιάζω. M. άσω. imitar gli Egiziani. եգիպտացիներուն նմանիլ · Ա ընդհանրապէս պէս · Ա ընդհանուր պիղծ :
Αἰγυπτιστὶ - ἐπίῤῥ. come gli Egiziani. եգիպտացիներուն պէս · Ա ընդհանուր կերպ :
Αἰγωλιὸς (ὁ) allocco (Λατ. ulula) բուեհ. գոյտ - ւ, խօլիս :
Αἰγωτ - ῶνος (ὁ) stalla di capre. այծա փարախ · ոտիւ հանգրաւ ոզեւլը :
Αἰγωπὸς - οῦ (ὁ), Αἰγόφθαλμος.
Αἰγώνυχον (τὸ) litospermo (Γαλλ. gremil, o l'erbe aux perles), miglialsole. քարակրճա (խոտ) լիթոսպերմ (պիր նիւ օրլոսք), խոլ խօհանոս :
Αἰδέομαι - οῦμαι. M. έσομαι. rispettare, riverire. 2. temere. 3. avere vergogna. յարգել, պատուել · 2 · վախնալ · ամչնալ · ըստիւ կերպով, բնոյթիւ հիւրերուն կատարուիլ · 2 · խոչտիլ · 3 · ամչնալ :
Αἰδέσιμος (ὁ, ἡ) reverendo, rispettabile. յարգելի, պատուելի · գերապատուելի, վերապատուելի, ըստիւ :
Αἰδεσιμότης - ητος (ἡ) riverenza, coltivazione. յարգելը, պատուելը · ըստիւ բնոյթիւ կատարելութ :
Αἰδεστὸς - τὴ - τόν. = Αἰδέσιμος.
Αἰδέω - ῶ. M. ήσω. Ζήτ. ἐν τῷ Αἰδέομαι.
Αἰδηλος (ὁ, ἡ) invisibile. 2. oscuro. 3. inaspettato. անտես · 2 · մուխ · 3 · անսպասելի · կորչնական · 2 · գաղտնի · 3 · անհաճելի :
Αἰδημονέω - ῶ. aver del pudore. ամչնալ · ամչանալ :
Αἰδημόνως - έπίῤῥ. con pudore. ամչնալով, ամչառութեամբ · ամչանալ՝ ամչանալէն հետ, — հետ :
Αἰδήμων - ονος (ὁ, ἡ) chi ha del pudore, verecondo. ամչկոտ · ամչանոտ, խոհեմ :
Αἰδὴς - έος (ὁ, ἡ) invisibile. անտես · կորնչելի :
Ἀΐδης - ου (ὁ) ἀντὶ Ἄδης. inferno. գժոխք · ճիհիննէմ, գահաս :
Αἰδήσιμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Αἰδέσιμος.
Ἀΐδιος - ία - ον (ἀεὶ) perpetuo, sempiterno. յաւիտական, միշտնչնաւոր · խոտիք, գայիմ, գ - լաղմ :
Ἀϊδιότης - τος (ἡ) eternità, perpetuità. միշտնչնաւորութիւն · գայիմէթ, խոտիքէթ, հաղիկեան :
Ἀΐδίως - έπίῤῥ. perpetuamente, sempiternamente. միշտ, յաւիտեանս · գայիմէն, պիր գիմ - ի :
Ἀΐδνης - καὶ Ἀϊδνὸς ἀντὶ Ἀϊδής.
Αἰδοῖον (τὸ) anguinaja. 2. verga. 3. coglione. (τα) le parti vergognose. ամուկ. 2 · վարդ, կլիր · 3 · կոկոզ, ձրուանք (τὰ) առականեր, ամօթք · գաղէթ, պիհոր · 2 · պիրէներ, օխէ, տալէթ, գիպէթ · 3 · ֆալէթ, խոչ (τὰ) — ո հերկերէն :
Αἰδοῖος - οία - οῖον. venerabile, degno di rispetto. 2. pieno di pudore, verecondo. յարգելի, պատուոյ արժանի · 2 · ամչկոտ, բաշտիկի, բնոյթիկ լրհեոտ · 2 · անհանոյ Αἰδόμαι. ἀντὶ Αἰδέομαι.
Αἰδόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (αἰδὼς, φρὴν) verecondo. ամչկոտ · հիմաղէս, տատ, անհանոյ :
Ἀϊδρεία - ας. Ἰων. Ἀϊδρίη - ης (ἡ) ignoranza, imperizia. տգիտութիւն · պիլմէմէզլիք, հմմտութէթ :
Ἀϊδρήεις - ήεσσα - ῆεν. ignorante, inesperto. տգէտ, անփորձ · պիլմէ, հմմտ, անփ, վարժանոց :
Ἀϊδροσύνη - ης (ἡ) = Ἀϊδρεία καὶ Ἀμαθεια.
Αἰδὼς - όος - οῦς (ἡ) pudore, verecondia. 2. vergogna. 3. rispetto. 4. le parti genitali - vergognose. ամչկոտութիւն · 2 · ամօթ · 3 · յարգ, պատիւ · 4 · ծննդական անդամներ · — , հիմաղ · 2 · այլոյ, — անհանգիստ · 3 · բաշտիկի, բնոյթի · 4 · — ո հերկերէն, խոտ :
Αἰείκοτε. Ἰων. sempre. միշտ, ամէն խօթր · հեր պահ, պիր պիլմ - ի :
Αἰέλουρος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Αἴλουρος.
Αἰζήεις - καὶ Αἰζηὸς - καὶ Αἰζηός. pieno di vigore, valoroso. ուժալի լեցուն, կարճ. գ - լխիկ, պահպոր :
Αἴητος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄητος.
Αἰητός. Δ. ἀντὶ Ἀετός.
Αἰθαλέος - έα - εον. di cenere. 2. ardente, caldo. մխրու · 2 · վառօղ, տաք · գիւ - լէ, գիւլշէն · 2 · խոցքոտ, ագռաճ :
Αἰθάλη - ης (ἡ) cenere. 2. fuliggine. 3. carboni accesi. մխիր · 2 · մուղ, ածխամրիխ · 3 · վառած գարնելի · գիւլ · 2 · գուրամ, սեվոտ · 3 · խանձուկ գիպոր :
Αἰθαλίων - ωνος (ὁ) (ἐπίθ. τ. Τίτιγος) che ama il calore del Sole. արեւուն տաքութիւն սիրող · կիներէն ագռաճ ըսելնան :
Αἰθαλόεις - εσσα - εν Αἰθαλέος.
Αἴθαλος (ὁ, ἡ) abbrucciato. 2. ardente. 3. infiammato. 4. fuligginoso. վառուած.

Digitized by Google

2. վառօղ · 3. բանիմած · 4. մրսա · խանձել · 2. խոխոջ · 3. ածխել · 4. փոքրամ ըլլա։

Αἰθαλόω - ῶ. M. ώσω. abbrucciare. 2. ridurre in cenere. 3. in carboni. վառել · 2. մխիթ ընել · 3. գործելիքի գործընեա · խոխոջ · 2. ելլել կրկին · 3. ելօժար կրկին։

Αἰθαλώδης - εος (ὁ, ἡ) fuligginoso. մրսա, ածխոտութիւնով լեցուն · փոքրամ։

Αἴθε. σύν. Δ. καὶ ἀντὶ Εἴθε.

Αἰθέριος - α - ον (ὁ, ἡ) etereo. 2. alto, eccelso. օդային · 2. բարձր · հովտի · 2. պոլ, խիստ, խոհ։

Αἰθεροβατέω - ῶ. M. ήσω. viaggiare-camminare per l'aria. օդը՝ օդէն ճամբայ ընել՝ քալել · հովտան խօնարհութ կրկին։

Αἰθεροβόσκος (ὁ) che si pasce - abita nell'aria. օդը սնուօղ՝ բնակօղ · հովտա պոլնին՝ սոխն օլան։

Αἰθεροδρομέω - ῶ. M. ήσω. correre per l'aria. օդը վազել · հովտա փոլիլ։

Αἰθεροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per l'aria. օդը վազօղ · հովտա փոլան։

Αἰθερολαμπὴς - εος (ὁ, ἡ) che risplende-riluce nell' aria. օդը փայլօղ՝ վառվռօղ · հովտի փոքրամ։

Αἰθερολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare dell' etere. օդի վրայ խոսիլ · հովը խոփոխնի պահանջին կրկին։

Αἰθερολόγος (ὁ, ἡ) chi discorre dell' etere. օդին վրայ խոսօղ · հովը հոփելու պահանջին խոսն։

Αἰθερόνομος (ὁ, ἡ) abitante dell' etere. օդը բնակօղ · հովտի սոխն օլան։

Αἰθήρ - έρος (ὁ) etere, aria. օդ · հով։

Αἰθόλικες (bollicelle, bollicine), vescica. փոխոսիկ, սուսեռք · փոպոճք։

Αἰθος - εος - ους (τὸ) calore, ardore. 2. fiamma, fuoco. ապրումիւն, գոլ · 2. բոց, կրակ · ածելէք, էջուելէք, հրդեհ, ֆոյ · 2. սլաքել, պիել, նետ, օդ։

Αἰδὸς - ή - όν. brucciato, arso. 2. ardente, brillante. վառած, երած · 2. վառվռուն, փայլփլօղ · խանձել · 2. խոժռէք, փոքրամ։

Αἴθουσα-ης (ἡ) vestibolo. (*Γερμαν.* Vorhaus). գաւիթ, բակ, վայրապատիճ · ավլա, հայթ։

Αἴθοψ - οπος (ὁ, ἡ) caldo, ardente. 2. annerito dai fuoco. 3. brillante. ապր, երօղ · 2. կրակէ սեւցած · 3. փայլուն, վառվռուն · ածելէք, էնդրիւլէք, ֆոյնէր · 2. ածխոտին պէսկընճել · 3. փոքրամ։

Αἴθρα - ας (ἡ) serenità dell' aria. օդին պարզութիւնը · հով ասէթելը, ասհվ, պոհ ֆօր։

Αἰθρηγενέτης - ου καὶ Αἰθρηγενὴς (ὁ) nato dall' aria. 2. che porta la serenità. օդէ ծնած · 2. օդը պարէ՝ բաց ընօղ · հովտան փօղող · 2. հով ասէթելը պոհանալը՝ ասհվ ֆիրելն։

Αἰθρία (ἡ) serenità. օդին պարզութիւնը · հով ասէթելը, ասհվ։

Αἰθριάζω. M. άσω. render sereno. 2. abitare allo scoperto, a ciel sereno. օդը պարզ՝ բաց ընել · 2. վրան բաց տեղը բնակել, ծածկ չունօղ՝ անպարկ տեղերը բնակիլ · հովուիլ ասէթ՝ պոհանալ կրկին · 2. խոխոջ ասէթ կերտի տէնէն օլլա։

Αἰθριος (ὁ, ἡ) sereno, chiaro. պարզ, բաց · ասէթ, պոհան, սէյրան։

Αἰθροβατέω - ῶ. M. ήσω = *Αἰθεροβατέω.*

Αἰθροβάτης - ου (ὁ) che cammina nell'aria. օդը քալօղ, օդագնաց · հովտա խէյրիլնին։

Αἰθροβολέω - ῶ. M. ήσω. gettare per l'aria. օդը նետել · հովուիս պիտի՝ ֆըլըրիլա։

Αἰθροδόνητος (ὁ, ἡ) (δονέω) agitato nell'aria. օդը տատանուած, երերցած · հովտա ըլէկնելլ։

Αἰθροπλανὴς - οῦς (ὁ, ἡ) errante per l'aria. օդը ասա անդին գնացօղ · հովտա իւէլիւէ փօրան։

Αἰθροπολεύω. M. εύσω. *Αἰθεροβατέω.*

Αἴθρος - ου (ὁ) (*αἰθήρ*) gelata. 2. rugiada. 3. brina. սառ, պաղակին · 2. ցօղ, ջուղ · 3. եղեամ · փող · 2. լիհ, լիսու · 3. ֆըսախ։

Αἴθυγμα - τος (τὸ) ondeggiamento della fiamma 2. splendore. ցոլմունք · 2. փայլիլը · ֆլէյի ալիւ, ալիւին ֆլէյի ֆլէյի խօֆորը ասլնօղ · 2. փոքրամ։

Αἴθυια - ας (ἡ) mergo, (uccello marittimo) հազամաղ (ծովու թռչուն) · փոքրագոնիտ։

Αἰθυιόθρεπτος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di smergi. հազամաղ թռչուններով կերակրուօղ · փոքրագոնիտ իլէ պէսկընին։

Αἰθύσσω. M. ύξω. muovere con celerità, agitare, scuotere. թօթափելով չորթել, գազացնել, ցնցել · ասրսալ, սէլէֆել, ֆոյին ասլնալ։

Αἴθω. ardere, infiammare. վառել, բռնկցնել · խածել, բռնութասրսալ, սլաքել կրկին։

Αἰκάλλω M. αλῶ. adulare, carezzare. չղջաբարձել · խալխոլնօնալ, խօլ սիրելէք կրկին, ինդուսալ կրկին։

Αἰκάλος - ου (ὁ) (*αἰκάλλω*) adulatore. չղջաբարձօղ · խալխոլնըչը, ինդուլնօղ խօլիկ։

Αἰκίλιος (ὁ, ἡ) indecente, dispreggiabile, vile. անարգ, անպիտան, անվայել · ֆնահախոհութիւն, խօր սլնալ։

Αἰκὴς, καὶ Αἰκὴς - έος. indecente, inconveniente, incongruente. 2. oltraggioso. անվայել, անյարմար · 2. անարգ · ֆնահախ պէսկընէ · 2. խօր։

Αἰκία - ας (ἡ) = *Ἀεικείη.* battitura. ծեծելը, զարնելը · վռնալ, փօրիկ։

Αἰκίζω. M. ίσω καὶ *Αἰκίζομαι.* battere. 2. maltrattare. 3. ledere. զարնել · 2. անարգել, արհամարհանքով վարուիլ · 3. վնասել · վռնալ, փօրիկ · 2. խօր ընալ · 3. չարչարիկ։

Αἴκισμα - Αἰκισμὸς - οῦ (ὁ) maltrattamento, oltraggio. 2. battitura, bastonata. անարգելը, նախատինք · 2. ծեծ · խօրլուք, խօր պատիժ · 2. ելօրնիկ · փօրիկ։

Αἰκιστὴς - οῦ (ὁ) che maltratta. 2. che bastona. անարգօղ, նախատօղ · 2. ծեծօղ · խօր պոքան, սիրնիկնօր · 2. փօրիկ։

Αἰκιστὸς - ή - όν. maltrattato, ingiuriato.

Digitized by Google

2. bastonato. անարգուած, խառուած, նախատուած. 2. ծեծ կերած. խօլընդել. 2. կեղեք՝ տապ նիգել:

Αἶλον (τὸ) cena. իրիկուան կերակուր. ընթրի նիգիլ:

Αἰκτῆρ - ῆρος (ὁ) impetuoso. ուժգին. հնարկիւ:

Αἶκτος (ὁ. ἡ) inaccessibile. չմօտիկնալու. նոքաղուելի:

Αἴλινος (ὁ) canto funebre. պղերգական երգ. խնամ նաղմ:

Αἴλουρος (ὁ, ἡ) gatto selvatico. 2. mustella, donnola. վառաս. 2. պիհամարնուկ. խոզան կեղեքիչ. 2. ինկինիլ:

Αἷμα - τος (τὸ) sangue. 2. strage. 3. consanguinità. արիւն. 2. հարուած. 3. ազգականութիւն, արեանակցութիւն. կամ, խառ, գիր. 2. էջալը. 3. իշտիւէթ, ազգակցութիւն:

Αἱματοκρίαι - καὶ κουρίαι (αἱ) (κερέννυμι) sacrifizii in onore dei morti. մեռածներուն համար եղած զոհեր. խոշտանէր իւրեանց ըրած խորդանէրը:

Αἱματτὸς - ή - όν, καὶ Αἱμαλέος - έα - έον. insanguinato, sanguinoso. արիւնոտ, արիւնկոպ. կանէը, կարիար:

Αἱμαλώψ - ῶπος (ὁ) che ha sangue negli occhj. աչքերը արիւնաւոր. կանէը կիսչիս:

Αἱμας - άδος (ἡ) effusione di sangue. արիւն վազելը. կամ գիսէթիւնկի, ազմաղ:

Αἱμασία - ας (ἡ) (αἷμος) siepe, fratta di spine. 2. muraglia di separazione di pietre. ցանկ (փուշերէն). 2. քարերով գիսուած պատ. ւիի, ւուրտ կերտի. 2. ծոյտան գիլիք:

Αἱμασσω. M. άξω. insanguinare, inzuppare di sangue. արիւնոտել ընել. կանը գաղտի:

Αἱματεκχυσία - ας (ἡ) effusione di sangue. արեան վազելը՝ հասնելը. կամ ազմաղ:

Αἱματηρὸς - ρὰ - ρόν. insanguinato, sanguinolente. արիւնոտ, արիւնկոպ. կանէը, կարիար, կամ ալաք:

Αἱματηφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona del sangue-della strage. արեան՝ հարուած պատճառող. կամ՝ էջալը ներելին:

Αἱματία (ἡ) il brodo nero dei Lacedemoni, che si faceva dal sangue. լակեդեմոնացիներուն արիւնէ չինուած արգանակը՝ մսի կարկը. ըսպարթիաթներէն կամ կարկ ընելը կը սարքուէր:

Αἱματίζω. M. ίσω, insanguinare. 2. cavar sangue. արիւնոտել ընել. 2. արեան առնել. կանը գաղտի. 2. կան ալմաղ:

Αἱμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Αἷμα.

Αἱματίτης - ου (ὁ) τίτις (ἡ) sanguigno. 2. sanguigna, matita rossa (pietra di color di sangue) արիւնաւոր. 2. կարմիր մատիտ (արեան գունով քար մը է). կանը. 2. ասիոտ հարիւ (կան ոսկիէ պէր խոշ):

Αἱματοειδὴς (ὁ, ἡ) simile al sangue. արեան նման. կանը պէնիլեր:

Αἱματόεις - εσσα - εν. insanguinato. արիւնոտ. կան ըիկան օլմուշ:

Αἱματολοιχὸς (ὁ) che lambisce del sangue. արեան լզող. կան խալխան:

Αἱματοποιέω - ῶ. M. ήσω. convertire in sangue, render sangue. արեան գարձընել. կանա գիսնդիրիլ:

Αἱματοποιητικὸς - ἡ - όν. che fa sangue, sanguifico. արեան ընող՝ գործող. կանա ընէլէրէն, կիրճ:

Αἱματοποσία - ας (ἡ) il bevere del sangue. արեան խմելը. կան իչիլի, գիր նուշ կիմիլի:

Αἱματοποτέω - ῶ. M. ήσω. bevere del sangue. արեան խմել. կան իչիլի, խառ չիրդ կիմիլի:

Αἱματοπότης - ου (ὁ) che beve del sangue, sanguinolente. արեան խմող, արիւնկոպ. կան իչիճի, կարիար:

Αἱματορρόφος (ὁ, ἡ) che inghiottisce - ingoja del sangue. արեան կլլող. կան խառնան:

Αἱματόῤῥυτος (ὁ, ἡ) che profluisce del sangue. արեան վազելով. կան ագըրան:

Αἱματοσταγὴς - εος (ὁ, ἡ) che stilla - gocciola del sangue. արեան կաթիլցնող. կան գամլատան:

Αἱματοσφαγὴς - έος (σφάζω) scannato, annegato nel proprio sangue. արեանին մէջը խզգուած. կանընէն պօղազլանուշ:

Αἱματόφυρτος (ὁ, ἡ) imbarattato nel sangue, sanguinolente. արեանլուայ, արեանփաթաթ. կանա գաղտի:

Αἱματοχαρὴς (ὁ) che ama il sangue. արեան սիրող. կան սիրի, կանգան խալճան:

Αἱματόω - ῶ, M. ώσω. insanguinare. 2. ammazzare. 3. convertire in sangue. արեանի մէջ ըմպիլել, արեանլուայ ընել. 2. մեռցնել. 3. արեան գարձնել. կանա գաղտի. 2. խօշխրիլ. 3. կանա ընէլիլի:

Αἱματώδης (ὁ, ἡ) sanguigno, sanguignoso. 2. sanguinolente. արիւնային, արեանաւոր. 2. արեանկոպ. կանգան, կանէը. 2. կարիար, կան գիսէթիճի:

Αἱματωπὸς - ὸῦ (ὁ), Αἱμαλώψ.

Αἱμάτωσις - εως (ἡ) insanguinamento, permutazione in sangue. արեանի փախափելը՝ գառնալը. բլլալը. կանա գիսնդիլի, կան օլմաք:

Αἱμηπότης - ου (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Αἱματοπότης.

Αἱμνιον - ου (τὸ) vaso per mettervi del sangue. արեան գնելու անօթ. կան կօնճ կաղ:

Αἱμοβαρὴς - έος (βάρος) aggravato di sangue. արեանով ծանրացած. կանգան ագըրլանմիլի:

Αἱμοβαφὴς (βάπτω) tinto - bagnato di sangue. արեանով թրջուած՝ ներկուած. կանը գօնմիլի՝ ըսլանմիլի:

Αἱμοβόρος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di sangue. արեանով կերակրուող. կան իչի գիննէն:

Αἱμοδαιτέω - ῶ. cibarsi di carne cruda - insanguinata. հում կամ արեանաւոր միս ուտել. չէն խոթօր կանէը կի նիմիլ:

Αἱμόδιψος (ὁ, ἡ) (δίψα) κυρ ἀγγεῖον. che ha sete di sangue. արեան ծարաւուն. կանը սաղուն:

Αἱμόδοχος (ὁ, ἡ) che riceve del sangue. արեան առնող. կան ալան:

Digitized by Google

Αἱμομίκτης - ου (ὁ) (*μίγνυμι*) incestuoso. *ապշապղծ*. *ֆիճաբիւր*, *խոպոպիի խոխն*, *իշաբ իւր ճիմ խոխն*.

Αἱμομιξία - ας (ἡ) incesto. *ապշապղծու-թիւն*. *ֆիճաբիւր*, *խոպոպիի*, *իշաբ իւր օլշն ճիմ*.

Αἱμοπότης - πώτης (ὁ) = *Αἱματοπότης*.

Αἱμορράγεω - ῶ *M.* ήσω. aver l'emorragia. *արուների ζառուած ունենալ*. *ֆան ափմաբ բաաֆը օլմի*.

Αἱμορρᾳγία - ας (ἡ) eruzione di sangue, emorragia. *ζառուած արեան*. *ֆան ափմաբ, բաաֆ*.

Αἱμορῤῥαγικός - ή - όν. soggetto all' emorragia. 2. concernente l'emorragia. *արեան ζառուելու պատրաստ*. 2. *արուներին ζառելուն պատկանած*. *բաաֆա վերնելի*. 2. *բաաֆի ֆան ափմաբա ունենալի*.

Αἱμορῤῥάντος (ὁ, ἡ) innaffiato di sangue. *արուներով յոռւած*. *ֆան իւր ասլնմիլ*.

Αἱμορῤῥοέω - ώ. *M.* ήσω. avere influsso di sangue, soffrire di emorroidi. *տեսանել-ուղիներ թափելի ունենալ*. *մարդ-նելի օլմա*.

Αἱμορῤῥοια - ας (ἡ) emorragia. *ζառուած արեան*. *ֆան ափմաբ, բաաֆ*.

Αἱμορῤῥοΐς - ΐδος (ἡ) flusso di sangue, emorroidi. 2. serpente d'Africa, di cui il morso fa sortire del sangue da tutte le parti del corpo. *թուլիաբ, արուներին վազելը*. 2. *Աֆրիկէի կերպ մը օձ, որ խածնելովը մարմնոյն ամէն կողմէն արուն կը վազացնէ. մարդին, գաւազ, ֆան կիներուն*. 2. *Աֆրիտոնըն պէր-օյ Իշաբ իւր, տէ ըզբ-գըլըմբա վիճաբին պիօրի ինչ-ինչ ֆան ըզբ-բըլը*.

Αἱμορῤῥοος (ὁ, ἡ) che soffre l'emorroidi. *թուլիաբ ունօղ, արուներ վազօղ. մարդ-նելի*.

Αἱμορῤῥοώδης - εος. simile all' emorroidi. *թուլիաբի նման, արուն վազելուն նման. պաբելը պինվիր*.

Αἱμος - ου (ὁ) luogo pieno di dumo, prunaja. *թիւերով լցուած տեղ, ծառոց. ըղբլելըֆ*.

Αἱμοφθόρος (ὁ, ἡ) (*φθείρω*) che guasta-corrompe il sangue. *արուներ ապականօղ. ֆան զօրն*.

Αἱμόφοβος (ὁ, ἡ) che teme il sangue. *արուներ վախցօղ. ֆան ֆօրֆան*.

Αἱμοφόρυκτος (ὁ, ἡ) = *Αἱματόφυρτος*.

Αἱμόφυρτος (ὁ, ἡ) = *Αἱματόφυρτος*.

Αἱμόχροος (ὁ, ἡ) (*χρόα*) che ha il color di sangue. *արուներ գոյնով. ֆան բիւնէլի*.

Αἱμύϊλος (ὁ, ἡ) lepido, affabile. *զուարթաբար. խօլ, ըղբիֆ*.

Αἱμωδέω - ῶ. *M.* ήσω. aver male ai denti, allegarsi i denti. *ակռայի ցաւ ունենալ, ակռան առնել. փիլ ալըմաբ, փիլլերի ֆամլմաբ*.

Αἱμωδία - ας (ἡ) allegamento dei denti. *ակռան առնելը. փիլլերին ֆամլմաբ*.

Αἰναρέτης - ου (ὁ) che abusa il suo valore. *ուժը չարի բանեցնօղ. ֆան-վէֆիրինի ֆինաբ ֆան-ըղբանան*.

Αἰνέτης - ου (ὁ) lodatore. *գովօղ. ֆօրձ ֆան-գինի, խօֆ-նիֆ*.

Αἰνέω - ῶ. *M.* έσω. lodare, approvare. *գովել, ընդունիլ. ֆօրձ կինիբ. ֆան-ըղբ կինիբ. ֆան-կինիբ*.

Αἴνιγμα - ατος (τὸ) enigma, allegoria, sentenza oscura. *հանելուկ, առեղծուած, խրթին խօսք. պիշիճիր, կէլլէ պօզ, բիրմ*.

Αἰνιγματίας - ου (ὁ), *Αἰνιγματιστης*.

Αἰνιγματίζομαι. M. ισομαι. (*αἴνιγμα*) parlare enigmaticamente, enigmatichizzare. *առակաբար խօսիլ. բիրմ իւր պօզ-գիբ կինիբ*.

Αἰνιγματικῶς - ή - όν. ἐπίῤῥ - κῶς. enimmatico. *առակական, խրթնաբանական. բիրմէլի, կէլլէ, պիրմաբ*.

Αἰνιγματιστης - οῦ (ὁ) che si serve di enigmi - enimmatichizza. *խրթին՝ առակով խօսօղ. բիրմ իւր պօզ-գիբի իրեն*.

Αἰνιγματώδης - έπίῤῥ - τωδῶς, *Αἰνιγματικός* - κῶς. enimmaticamente. *առակաբար, խրթին խօսքերով, հանելուկներով. բիրմ իւր*.

Αἴνιγμός - οῦ (ὁ) = *Αἴνιγμα*.

Αἰνίζομαι. M. ισομαι. *ἀντὶ Αἰνέω*.

Αἰνίσσομαι. Ἀττ. ιττομαι, *Αἰνιγματίζομαι*.

Αἰνόγαμος (ὁ, ἡ) (*αἰνός, γάμος*) che ha contratto un matrimonio infelice - illecito. *խեղճութեամբ կամ ապօրինապէս կարգուած. պիֆէլէի իւր խոխտ ֆանանա ֆորլը կէլլինիլ*.

Αἰνογένειος (ὁ, ἡ) che ha le mascelle o la barba orribile. *սհաելի ծնօտ՝ մօրուք ունօղ. խօրֆէլ կինիբ՝ սոֆուլլը*.

Αἰνόθεν. ἐπίῤῥ (*αἰνὸς*) malamente. *գէշութեամբ, չարութեամբ. ֆինալէի իւր, ֆինալէֆան*.

Αἰνόλεκτρος (ὁ, ἡ), *Αἰνόγαμος*.

Αἰνομανης (ὁ, ἡ) pieno di furia, frenetico. *կատղած, խելացած. ֆօրֆոլմաբ, կէլլիճ*.

Αἰνόμορος (ὁ, ἡ) (*μόρος*) infelice, sfortunato, sciagurato. *բաղդ չունօղ, խեղճ-խօլհօխ, պիֆիլ, ֆօրնաբ*.

Αἰνοπαθής - έος (ὁ, ἡ) (*πάσχω*) che prova disgrazie. *գժբաղդութիւն քաշող. ֆելէֆիճ՝ սոֆօպիճ կինիբ*.

Αἰνοπατηρ - έρος (ὁ) padre disgraziato. *գժբախտ հայր. պիֆիլ ֆիճոբ*.

Αἶνος - ου (ὁ) inno, lode. 2. proverbio, apologo, enigma. *չարաճան, երգ, գովեստ*. 2. *հանելուկ, խրթին խօսք. իշմի պօզ*. 2. *կէլլէ պօզ, պիրմաբ, բիրմ*.

Αἰνὸς - ή - όν. veemente, terribile, grave. 2. miserabile, sventurato. 3. crudele, fiero. *սաստիկ, սհաւոր, ծանր*. 2. *խեղճ, աղքատիկ*. 3. *անգութ. ֆիճիճ, ֆօրձանի, ալըմ*. 2. *պիֆիլ, ֆօրնաբ*. 3. *պիրճ-պիճիկ, խալըմ*.

Αἶνος (ὁ, ἡ) (ἴς, ἴν) senza fibre. *առանց մանրաթելի (մարմնոյ). իմիճ փամբըլը*.

Αἰνότης - τος (ἡ) *ἀντὶ Αἰνότης*.

Αἰνοτόκεια - ας (ἡ) (*τίκτω*) che partori infelicemente, madre-genitrice disgraziata. *խեղճութեամբ ծնած, խեղճ մար. պիֆէլէի իւր փօղ-բրնալ, ֆօրնաբ վլէրի*.

Αἰνοτοκης (ὁ, ἡ) che partorisce figlicattivi - infelici. *չար՝ գըժբաղդ զաւակներ ծնօղ. ֆիճիճ՝ պիֆիլ իճ ըղբ փօղբրնան*.

Digitized by Google

Αἰνῶς. ἐπίῤ. veementemente, terribilmente. 2. infelicemente. ուժգնությամբ, սաստկությամբ. 2. խեղճությամբ. ի-կին է օրդ իւր. 2. ահաւոր-ապէս իւր.

Αἴξ - αἰγος (ἡ) capra. 2. segno celeste. 3. *Πλυθ.* onde, flutti. ալիք. 2. երկնային նշան. 3. *Πλυθ.* ալիք. ի-կ է. 2. ի-կերը, դարձի-կը. 3. *Πλυθ.* գալ-լիս.

Αἰόλλω. *M.* ολῶ-ήσω. muovere velocemente, agitare, scompigliare. 2. varieggiare. շարժել, դողացնել. սակաւ-վրայ ընել. 2. այլայլել. ա-րարած, իբր իւր ա-րարած, ա-նիւ-ած կրկին. 2. գոյ-ս ա-ած գօտի.

Αἰολοδειχτος (ὁ, ἡ) che si mostra sotto varj aspetti. պէտ-ով կերպարանքով ե-ևացօղ. կերևնեօն բիւ-ի պէս ա-ընօղ.

Αἰολοπτέρυξ - υγος. che ha le ale fornite di varj colori. կերպ կերպ գոյներով թռչ-եր ունօղ. բիւնիա-ող գոյներէ.

Αἰόλος - η - ον. variato, diversificato. 2. movibile, veloce, agile, celere, rapido. այլայլել. 2. աւժգին, շարժուն, շաւա. գոյ-ով ևերկր. 2. շ-ութ, չևչեփ, չ-ուն.

Αἶπος (τὸ) altezza, sommità, auge. ծայր, գլուխ, գագաթն. բարձ, աւճ.

Αἰπυς - εια - υ. alto, elevato, eccelso. բարձր. բ-ութ-ով, բ-ամբ.

Αἶρα-ας (ἡ) loglio, zizzania (*Λατ.* lolium.) 2. martello, որմ. 2. մուրճ, ուռն, կռան. գ-ևչեփ. 2. չ-ևփ.

Αἱρεσιαρχέω - ῶ. *M.* ήσω. divenire eresiarca. հերձուածողապետ ըլլալ. բ-ջիչ գոյ-ը ելնել.

Αἱρεσιάρχης - αρχος (ὁ) eresiarca. հերձուածողապետ. բ-ջիչ գոյը, ևհչի պետ.

Αἱρεσιμάχος καὶ σιομάχος (ὁ, ἡ) chi combatte di setta di eresia. հերձուածողական վրայ կռուող. բ-ջիչ-ով հ-ակ-ը գնդ-ով կռուող.

Αἵρεσις - εως (ἡ) (αἱρέω) il prendere. 2. scelta, opinione. 3. dogma, eresia, setta. առնելը. 2. կարծիք. 3. վարդապետութիւն, հերձուածողութիւն, աղանդ. ա-ած-ով. 2. ընտ, ե-ար, ևևհմ. 3. բ-ջիչ, ևնա-ող. ը-ը-ը, ե-ար.

Αἱρετίζω. *M.* ίσω. scegliere, preferire. ընտրել. ի-կ-ով-ել, ա-նիւ-ել, այ-ևնել.

Αἱρετικός-ή-όν. eretico, settario. հերձուածող, աղանդաւոր. հերձ-ուիչ է, բ-ջիչ ևհչի պէս.

Αἱρετός - ή - όν. eleggibile. ընտրուելու. ի-կ-ով-ելի-ի-ի.

Αἱρέω - ῶ. *M.* ήσω. prendere, pigliare. 2. eleggere, preferire. առնել. 2. ընտրել, նախադասել. ա-ել. 2. ի-կ-ով-ել, ա-նիւ-ել.

Αἱρησιτείχης - εος (ὁ) che espugna le mura della città. քաղքին բերդերը՝ պատերը առնող. ևերկրի ե-ար գաւառ-ը-ը-ը ֆիկ-ով կռուող.

Αἰρίπνιον (τὸ) crivello, vaglio. մաղ. ի-կ է, ի-ը-ը.

Αἴρω. *M.* ἀρῶ. levare, alzare. 2. portare. վերցնել, բառնալ. 2. առնել, կրել. ե-ը-ը-ել. 2. ի-կ-ով-ել.

Αἰσακος - ου (ὁ) ramoscello di alloro, o mirto. գաւ-ի-կ կամ մրտնի-կի սաղ. ի-կ-ով նախօդ մեր-ին ալ-ճ-ը-ը գա-ևը.

Αἰσθάνομαι. *M.* Θήσομαι. udire, sentire. 2. comprendere, intendere. լսել, իմանալ, գ-ալ. 2. հասկ-նալ. գ-ա-ել, է-ի-կ-ել. 2. ա-ի-ա-ել.

Αἴσθημα - τος (τὸ) l'azione di sentire. գ-ալը. գ-ա-ել.

Αἴσθησις - εως (ἡ) la facoltà di sentire, sensazione. գ-ացողութիւն. գ-ա-ել, գ-ա-ի-ա.

Αἰσθητήριον - ου (τὸ) sensorio. գ-ա-ական. հասա.

Αἰσθητής - οῦ (ὁ) che sente. 2. che intende. գ-ացօղ. 2. իմացօղ. գ-ախ-ան. 2. ա-ի-ա-ան.

Αἰσθητικός - ή - όν. sensitivo. գ-ա-ական. հասո-ի.

Αἰσθητικῶς - ἐπίῤ. sensibilmente. գ-ա-ա-ի-ա-ա-ի. գ-ա-ի-ա-ի-ա-ի-ի-ի.

Αἰσθητός - ή - όν. sensibile. գ-ա-ի. հասո-ի, գ-ախ-ա-ի-ա-ի.

Αἰσθητῶς - ἐπίῤ. = Αἰσθητικῶς.

Αἰσιοποιέω - ῶ. assecondare, rendere prospero, propizio. ա-ող-ել. ա-ա-ա ևհ-ի-ր-վ-ա ա-ղ-ա-ր-ա-ա գ-ախ-ի-ա-ր ի-ր-վ-ա.

Αἴσιος (ὁ, ἡ) fausto propizio, prospero. աղող. իւ-ևնէ, ա-ղ-ա-ր-ա. գ-ախ-ի-ա-ր. ւօս. ἐπίῤ.

Αἰσιόω - ῶ. *M.* ώσω = Αἰσιοποιέω.

Αἴσιος - η - ον. (ἴσος) ineguale, impare. հա-ա-ա-ա ևղող. ի-ր-ա-ի-ր-ի-ա, ա-յ-ի-ա-ա-ա-ա, ն-ա-վ-ևֆ-ևէ.

Αἴσσω. *M.* ίξω. precipitarsi, gettarsi con impeto. մ-ևէն ղ-ի-ր-ը ն-ա-ա-ել, ա-ա-ա-ով ն-ա-ա-ա-ել. հ-ա-ֆ-ի-ա-ի իւ-ի-ա-ել.

Αἰστηρ - ῆρος (ὁ) ἑσφαλμ. ἀντὶ Ῥαιστήρ.

Αἴστος (ὁ, ἡ) ignoto. 2. ignorante. անծանօթ. 2. չգիտցօղ. ն-ա-ի-ա, ա-ևէ-ի-ա-ի. 2. ա-ի-ի-ա.

Αἰστόω - ῶ. *M.* ώσω. render ignoto. 2. togliere di mezzo, annichilare. անծանօթ ընել. 2. բառնալ ի միջոյ, ոչնչ ընել, ի չիք դարձուցանել. ն-ա-ի-ա ա-ևէ-ի-ա-ի ևհ-ի-ա. 2. ի-ա ևհ-ի-ա, հ-ևէ ևհ-ի-ա.

Αἰσυμνάω - ῶ. *M.* ήσω. (αἶσα) regnare, governare, amministrare la giustizia. տ-ր-ա-ի, իշխել. հ-ա-ի-ա ևհ-ի-ա, հ-ևէ-ա հ-ա-ի-ա ևհ-ի-ա.

Αἰσυμνητεία - ας (ἡ) potestà regia, data per elezione. ընտրութ-ևնով տրուած թագաւորական իշխանութիւն. ևնրնի-ա-ի ևն-ի-ի-ա-ր իւ-ի ևերկ-ի-ր չ-ահ հ-ա-ի-ա-ի.

Αἰσχήμων (ὁ, ἡ) (αἶσχος) turpe, disonesto. անամօթ, անպատկառ. ի-ա-ի-ի, ն-ևէ-ի, ե-ր-ա-ե-ի.

Αἰσχος - εος (τὸ) vergogna, disonore, turpitudine. 2. bruttezza. ամօթ, անհամաձայնութիւն. 2. ապերասիթիւն. ը-ա-վ-ևէ, ի-ի-ա-ի-ևէ-ի. 2. ևէ-ե-ի-ևէ.

Αἰσχροκερδής - έος. interessato disonestamente, scroccone. անհամաձայն վաստակ ունօղ, անամօթութ-ևնով վաստակած. ի-ի-ա-ի-ևէ-ի իւ-ի գ-ա-ի-ա, գ-ի-ի ի-ր.

Αἰσχροκερδεία - ας (ἡ) lucro disonesto. անհամաձայն վաստակ. ի-ի-ա-ի-ր ի-ա-ի-ևէ-ի ե-ի-ր.

Αἰσχρολογέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare disonestamente - cose oscene. անհամաձայն՝ անա-

Digitized by Google

ամօթի խօսքեր խօրամիտ. խոխոջիլ, ակօհսիքի խինիլ։

Αἰσχρολογία - ας (ἡ) discorso disonesto, oscenità. անհամաքաո խօսք, պագչաո խօրամիտ. խոխոջիլ՝ ըլլի ակօհսիքի։

Αἰσχρολόγος (ὁ, ἡ) sboccato, osceno. աֆեղջիկ՝ անհամաքաո խօսք խօսօղ. խոխոջիլ ակօհսիքի խոսի։

Αἰσχροπραγία - ας (ἡ) il commetter delle oscenità - azioni veneree. անհամաքաո գործ՝ պագչաոաւթիւն ընել. խոխոջիլ ամէն ինիլէ։

Αἰσχροπρόσωπος (ὁ, ἡ) deforme nella faccia. ոգեղ գէմք ունօղ. ըլէրէնի գէլէնիլէ։

Αἰσχροῤῥημοσύνη - ης (ἡ) = *Αἰσχρολογία*.

Αἰσχρός - ρά - ρόν. turpe, disonesto, osceno. 2. deforme, brutto. անհամաքաո, անամօթ, պագչաո. 2. ոգեղ. խոխոջիլ, ըլըճի. 2. ըլէրէնի։

Αἰσχρότης - τος (ἡ) (*αἰσχρός*) turpitudine, oscenità, laidezza. անհամաքաոաւթիւն, պագչաոաւթիւն. խոխոջիլըլիք, ֆահլ։

Αἰσχρῶς - έπίῤῥ. oscenamente, laidamente. անհամաքաոաւթեամբ, պագչաոաւթեամբ. ֆահլիի, խոխոջիլիք իլե։

Αἰσχύνη - ης (ἡ) (*αἰσχος*) vergogna. 2. infamia, ignominia. 3. le parti vergognose. ամօթ. 2. նախատինք, անարգանք. 3. ամբիծալու անզգաքիրք, ամօթ-ոյք-ա-, -ոյքդ. 2. խոչը-ի, ը-ովոյլէի. 3. -ա-ր խէրլէրի։

Αἰσχυντηλός - ή - όν. verecondo, pudico. ամիկաա. -ուիանի. տիլաց. էպէ՛։

Αἰσχυντήρ - ῆρος (ὁ) che commette delle cose vergognose, svergognato. անամօթ գործքեր գործօղ, անհամաքաո. խոխոջիլ հարիֆիկլէր խոխ, ըրըրըդ։

Αἰσχύνω. *M*. *υνῶ*. coprire di vergogna, disonorare. 2. sfigurare. ամբիծնիլ, ե-բեաը վար առնիլ, անպատուիլ. 2. ոգեղ ընել. -ուիանգրմա, խոչը-ի. 2. ըլէրէնիլիի։

Αἰτέω - ῶ. *M*. ήσω. domandare, chiedere. ուզիլ, խնգրիլ. տիլիմէ, խոխի։

Αἴτημα - ατος (τὸ) domanda, petizione. խնգիր, հայցաւած. գիլէի, ի-ալիդ։

Αἴτης (ὁ) mendico. մուրացկան. տիլէնճի։

Αἰτητής - οῦ ( ) domandante, petizionario. խնգրօղ, խնգրագական. տիլէնճին, խ-ինդ։

Αἰτητικός - ή - όν. atto a domandare. խընգրելու յարմար. տիլէնիլի ա-յ։

Αἰτητός - ή - όν. chiedibile. խնգրելու. տիլէնճիք։

Αἰτία - ας (ἡ) cagione, causa. 2. accusa. պատճառ, առիթ. 2. ամբաստանութիւն. ոգեղ. 2. ըլէվ, ա-վ. 3. = *Ἔγκλημα*.

Αἰτιάζω. *M*. άσω. = *Αἰτιάομαι*.

Αἰτίαμα - τος (τὸ) colpa, accusa. յանցանք, ամբաստանութիւն. -ա-լ, խօչը-ի, ըլէվ։

Αἰτιάομαι - ῶμαι. *M*. άσομαι, accusare, incolpare. ամբաստանիլ, մեղադրիլ. ըլէվ ի-նիլի խինիլ, -ա-լը- ըլէ-րմա։

Αἰτίασις - εως (ἡ) = *Αἰτίαμα*.

Αἰτιατικός - ή - όν. criminale, accusatorio. (ἡ) (γρμτ.) 2. accusativo. ամբաստանական. 2. հայցական (հոլով). ըլէվլա-ի. 2. նատալի. տւոյց. էպէ՛։

Αἰτιατὸς - ή - όν. causato, cagionato. պատճառաւած. ոգեղիլէի։

Αἰτίζω. *M*. ίσω. (*αἰτία*) chiedere. 2. domandare la limosina, mendicare. ուզիլ, խնգրիլ. 2. մուրալ. տիլէնիլ, խոխի, տիլէնճիլ։

Αἰτιολογέω - ῶ. *M*. ήσω. (*αἰτιολόγος*) rendere ragione, allegare per ragione. պատճառ բերիլ, պատճառը գրաւցիլ. ոգեղիլէն ոգոյնի՝ ի-նիլէրիլ։

Αἰτιολογία - ας (ἡ) giustificazione. 2. etiologia, dimostrazione. ի-ատագռաւթիւն, ի-եր եալիլը, ըլ-ամզաւթիւն. 2. պատճառաբանութիւն, ապացուցաւթիւն. -ա-լ-ա-լը-ա-ա ի-օդրիլէի, ի-ալիդի. 2. խոչը-ի։

Αἰτιολόγος (ὁ, ἡ) che rende ragione, che si usa delle dimostrazioni. ապացոյցներով խօսօղ. խոչիլը ի-եր։

Αἰτιολογικός - ή - όν. abile a render ragione. պատճառը տալու յարմար. խոչի ի-նիլէն -ույան. գուքն. էպէ՛։

Αἴτιος - ία - ον. autore. 2. colpevole. հեղինակ, պատճառ. 2. յանցաւոր. ոգեղ. 2. ֆէօֆի-լ-ի ոգեղ։

Αἰτιώδης (ὁ, ἡ) che serve a rendere ragione, causale. պատճառական. ոգեղիլ։

Αἴφνης - έπίῤῥ. = *Αἰφνιδίως*.

Αἰφνίδιος (ὁ, ἡ) improvviso, repentino. յանկարծական. անօրէ, նախհանդ։

Αἰφνιδίως - έπίῤῥ. inopinatamente, repentinamente, all' improvviso. յանկարծակի, ձկէն ի ձկ - ֆոֆլէն, ափանօրէէն, անօրէէն - ա-լիլ ըլֆիլ։

Αἰχμάζω. *M*. άσω (*αἰχμὴ*) lanciare, dardeggiare, saettare, vibrare bajonetta. նետ նետել - օդ՝ հըլէդ՝ սիհմ սիմա։

Αἰχμαλωσία - ας (ἡ) cattività, schiavitù. գերութիւն. խա-ըլէի։

Αἰχμαλωτεύω. *M*. εύσω. ridurre in schiavitù. գերի ընել՝ առնիլ. խա-ըր խինիլ։

Αἰχμαλωτίζω. *M*. ίσω. = *Αἰχμαλωτεύω*.

Αἰχμαλωτικὸς - ή - όν. proprio agli schiavi. գերիի յատուկ. ի-եւէրի գոնիա-լըիէ։

Αἰχμαλωτισμὸς (ὁ) schiavitù. գերութիւն. ի-եւ-էրլէի։

Αἰχμαλωτιστὴς - οῦ (ὁ) che riduce in schiavitù. գերի առնող. ի-ակ էտնի՝ ի-օդրի-ըիէ։

Αἰχμάλωτος (ὁ, ἡ) schiavo, preso in guerra. գերի, կռւոի ձէ քանաւած. խա-ըր, ճինգիդ ի-ա-ի-ա-լը-ա։

Αἰχμὴ - ῆς (ἡ) la punta della spada - del dardo, cuspide. 2. asta, lancia. 3. artiglio. 4. guerra. ի-րդ՝ նետի ծայր. 2. նիզակ. 3. ճանկ. 4. կռիւ. գէլէ՛ օդ -ա-ֆ-ա-. 2. ձըլդ-ի. 3. ֆինչլ-ի. 4. ճինչ։

Αἰχμητήρ - ῆρος (ὁ) bellicoso. մարտիկ. ճինչի։

Αἰχμητήριος - α - ον. appartenente alla guerra. պատերազմական. ճինչ գնիլ-ա-լէի։

Αἰχμητὴς (ὁ) *μῆτις* (ἡ) = *Αἰχμητήρ*.

Αἰχμίον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Αἰχμή*.

Αἰχηόδετος (ὁ, ἡ) = *Αἰχμάλωτος*.

Αἰχμοφόρος (ὁ, ἡ) armato di dardi, նետ

Digitized by Google

կրօք, նեռնիրամ պատուած. օք ֆուլիան, օդէր իւր միտքնդիլ.

Αἴφα. ἐπίῤ. subito, tosto, tantosto. չուտ. իւր, տէր պատ, ըր չտէսի.

Αἰψηροκέλευθος (ὁ, ἡ) veloce alla strada, che cammina velocemente. չուտ քալող. չտէսի իւրիւնի.

Αἰψηρός-ρὰ-ρόν. (αἶψα) veloce, impetuoso, celere, ratto. արագ, չուտ. իւր, չտէսի, միտիւնի.

Αἰω. percepire, sentire, intendere. իմանալ, հասկընալ, զգալ. ալեամտի, գոյնանալ.

Αἰὼν-ῶνος (ὁ, ἤ ἡ) secolo, eternità, tempo lungo. գար, երկար աաեր, յաւիտենականիւն. աար, տեվրի վերան, երկնքեր.

Αἰωνίζω. M. ίσω. perpetuare, rendere eterno. 2. perpetuare, durare. մշանկենաւար՝ ամէն իմիրատան ընել. 2. աեւել. երկար՝ գտար երկիր. 2. երկար օլմէ.

Αἰώνιος-ία-ιον καὶ (ὁ, ἡ) eterno, perpetuo, perenne. յաւիտենական, մշանկենաւար, յարակայ. երկար, գոյնի, գտար, գտաղէր.

Αἰωνόβιος (ὁ, ἡ) che vive sempre, sempiterno. միշտ պարօք, մշտակայ. պէր տեվրի երալիան, գտար.

Αἰωνοθαλὴς-έος (ὁ, ἡ) (θάλλω) sempre verdeggiante. միշտ կանաչ. գայնի երիվրան.

Αἰωνοχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) che sta ilare, si rallegra per sempre. յարագաւարեմ. գտան ըղ.

Αἴωρα-ας (ἡ) (ἀείρω) alta lena. 2. strumento per tirare sopra, alta leno. 3. elevazione յախուրմի, ճօճանց. 2. վեր քաշելու գործիք. 3. վեր վերցընելը. ասպնջական. վերահ. 2. երօքրէ կէտնէի ալմի. 3. երօքրէ գտարմիլէք.

Αἰωρέω-ῶ. M. ήσω. elevare, sospendere all' aria. 2. alta lenare. վեր վերցընել, օդը կախել. 2. յախուրմի խաղալ, ճօճանց օրօքիլ. երօքրէ գտարմիլ, հավտա ասիլ. 2. ասպնջական ասիլ.

Αἰωρημα-τος (τὸ) elevazione, sospensione all' aria. վեր վերցընելը, օդը կախելը. երօքրէ գտարմիլէք, հավտա ասիլէք.

Αἰωρίζω-M. ίσω. = Αἰωρέω.

Ἀκαδημαϊκὸς-ὴ-όν. Accademico (filosofo). Ակադեմեան (փիլիսոփայ). Ակադեմիա (ֆիլոսոֆ).

Ἀκαδημία (ἡ) Accademia. Ակադեմիայ. գրքերի, ճիտաթի ասիլիա.

Ἀκαθαίρετος (ὁ, ἡ) che non può essere rovesciato, inespugnabile. չկործանուելու. ալի օլմէ, երկնքմէ.

Ἀκαθαρσία-ας (ἡ) immondezza, sporcizia, sozzezza, impurità. անմաքրութիւն, մրատուրիւն. նախրէլէք, կէրլէք, խառնուրէք.

Ἀκάθαρτος (ὁ, ἡ) impuro, lordo, sporco. անմաքուր, ապականի, զալիր. նախրէ, կէր.

Ἀκάθεκτος (ὁ, ἡ) che non si può ritenere. չկանգնելու. իսախտալմէ, զապտ օլմայէ.

Ἄκαινα (ἡ) spina. 2. (γεωμτρ.) stimolo. 3. misura di dieci piedi (Λατ. acnua). փուշ. 2. խիճան. 3. ասաը ասից չափ մէկն է. իիրիկն. 2. ծիտալ. 3. ծ այէ երէլէնսի.

Ἀκαιρεύομαι, M. εὑσομαι. } non aver occa-
Ἀκαιρέω-ῶ. M. ήσω } sione favorevole. յաղող ասաին չանենալ. ֆըսանաը օլմամէ.

Ἀκαιρία-ας (ἡ) importunità. անյաղողութիւն. ֆըսանաըզլէք.

Ἀκαίρισμος-η-ον, intempestivo. ատրաժամ. պիվէրի.

Ἀκαιρολογέω-ῶ. M. ήσω. parlare fuor di tempo malapproposito. ժամէ գուրս խօսիլ. պիվէրի պօհանիլ երիկի.

Ἀκαιρολογία-ας (ἡ) discorso fuor di proposito. ժամէ գուրս խօսուածայ. պիվէրի պօհանիլ.

Ἀκαιρόλογος (ὁ, ἡ) chi parla fuor di tempo. ժամէ գուրս խօսող. պիվէրի պօհանիլ երկեն.

Ἄκαιρος (ὁ, ἡ) inopportuno, intempestivo. ատրաժամ. պիվէրի. ակաիրաց. էպիῤ.

Ἀκακέμφατος (ὁ, ἡ) non disfamato. անուանը չկոտրատած. ատէ իիրէրէ էտրատմիլ.

Ἀκάκης (ὁ) = Ἄκακος.

Ἀκακησιος (ὁ) = Ἀκακήτης.

Ἀκάκητα (ὁ) Αἰωλ. ἀντί. τ. Ἀκακήτης.

Ἀκακήτης-κητος-ου (ὁ) che non fa alcun male, buono. չար չգործօղ, բարի. էիմ լէք երիվրեն, կէր.

Ἀκακία (ἡ) acacia-zia. (albero Egiziaco). ծառ իոչ եգիպտացի. բէլուտ, ասէի (ալճի).

Ἀκακία-ας (ἡ) (ἄκακος) innocenza, semplicità. անմեղութիւն. սաստկութի, էպտահիսըլէք.

Ἀκακοπάθητος (ὁ, ἡ) che non provò alcun male. վէրէ չքաշած. ֆենալէք՝ ֆենալիքի կէտմէդի.

Ἄκακος (ὁ, ἡ) innocente, buono. անմեղ, բարի. էիմլէքսիզ, կէր. սաստկ. ակաց. էպիῤ.

Ἀκακούργητος (ὁ, ἡ) non nociuto, non danneggiato, illeso. չվնասուած. ֆենալմիլ, զարարէլ.

Ἀκάκουργος (ὁ, ἡ) } = Ἄκακος.
Ἀκακόφρων (ὁ, ἡ) }

Ἀκάκωτος (ὁ, ἡ) che non provò alcun male. վէրէ չքաշած. ֆենալէք կէտմէդի, ֆենալմիլ.

Ἀκαλλὴς-έος (ὁ, ἡ) privo di bellezza, deforme. ագէզ. չիրկին.

Ἀκαλλώπιστος (ὁ, ἡ) incolto, non ornato. զարդ չտնօղ, անպաճոյճ. պէզէնմիլ, գօնանմիլ.

Ἀκαλὼς-ὴ-όν. pacifico, tranquillo. խաղաղ, հանդարտ. բանգի, գտաղմ. կաղ. էպիῤ.

Ἀκάλυπτος (ὁ, ἡ) } scoperto, aperto. բաց,
Ἀκαλυφὴς-έος. } չդոցուած. ասէք, փականմիլ. կաղ. էպիῤ.

Ἀκαμαντοχάρμης-ου (ὁ) infaticabile alla guerra. կռուի մէջ չյոգնօղ. ճիկնէ իօրտալմայ.

Ἀκάμας-αντος (ὁ) } infaticabile, instanca-
Ἀκάματος (ὁ, ἡ) } bile, indefesso. չյոգնօղ, անխոնջ. իօրտալմայ. մատաց. էպիῤ.

Ἀκαματοχάρμης-ου (ὁ) = Ἀκαμαντοχάρμης.

Digitized by Google

Հոգուվիճակ. հոգեկիսիկալիք (ինչն ասելը-լը-ան). 2. պիղծ-յալը։

ᵓΑθεράπευτος (ὁ, ἡ) incurato. 2. incurabile. Հոգ չըասարամած. 2. անդարմանի. պոքըլմազը, խիմբ օլմանմըշ, հոգեկիսիկ օլմանմըշ. 2. պիտիկըման։ - πεύτως. ἐπίῤῥ.

ᵓΑθερηγενὴς - έος (ὁ, ἡ) che spunta - nasce fra le spighe. 2. che produce spighe. Հասկերուն միջը բուսող. 2. Հասկ բուսցնող. պուղիերը արտերիս պիճին. 2. պուճի հասնող կիներին։

ᵓΑθερίζω. M. ίσω - ίξω. non mietere. 2. lasciare, abbandonare, disprezzare. չհնձել. 2. երեսը չնայիլ, անարգել. կէյն պիլմիմէ. 2. խիրճ կիմէ, կէնչլէնէ պաճմամէ, խօրլամէ։

ᵓΑθερίνη - ης (ἡ) aterina (specie di pesce). ձուկ մըն է. կիսիկ պուլընըծ կէյ։

ᵓΑθερίσσω. M. ίζω. Ἀθερίζω.

ᵓΑθέριστος (ὁ, ἡ) (θερίζω) non mietuto. 2. ἀθερίζω. lasciato, abbandonato, disprezzato. չհնձուած. 2. երեսէ ձգուած, անարգուած. կէյն պիլմիմիշ. 2. խիրճ օլմանայ, խօրլանած։

ᵓΑθέρμαντος (ὁ, ἡ) (θερμαίνω) non riscaldato. չտաքցած. ըսըմմըշ։

ᵓΑθερμος (ὁ, ἡ) (θερμὸς) privo di calore. տաք չպղող. ըսըմսիզ։

ᵓΑθερολόγιον - ου (τὸ) strumento di chirurgi, con cui si cavano le ossa spezzate. վարած ոսկորները հանելու համար վիրաբուժներու գործիք մըն է. փարլանելու կերպիլեր լէյլուման իրեն գէրհալորը պիր ալը։

ᵓΑθερολόγος (ὁ, ἡ) (ἀθὴρ, λέγω) chi coglie delle spighe. Հասկ ժողով. պուճի ճողլամըն։

ᵓΑθερώδης (ὁ, ἡ) (ἀθὴρ) simile o pieno di spighe. Հասկի նման՝ լիցուն. պուճի գօլի, պուճի իլէ գուլու։

ᵓΑθεσία - ας (ἡ) (ἀθετέω) perfidia, infedeltà. 2. violazione, trasgressione. անհաւատարմութիւն. 2. սուրբ սակ ուանիլը (օրէնքը). պատուիրանազանցութիւն. ապստամբութիւն, խոյանքէ. 2. պօղճ ճողլամա (նօմօս)։

ᵓΑθεσμία - ας (ἡ) (θέσμὸς) violazione. 2. ingiustizia. սուրբը, չպահելը. 2. անիրաւութիւն. պօղճ, ճողլամա. 2. հոգեվըլէ։

ᵓΑθέσμιος (ὁ, ἡ) = ᵓΑθεσμος.

ᵓΑθεσμόλεκτρος (ὁ, ἡ) sposato illegalmente. օրէնքի դէմ կարգուած. նօմօս գարը եվլէնմիշ։

ᵓΑθεσμος (ὁ, ἡ) illecito, contrario alle leggi. ապօրինաւոր, օրէնքի դէմ. նօմօս գարըճ ըլմայ։

ᵓΑθέσφατος (ὁ, ἡ) (θέσφατος) indicibile, inesprimibile. չըսուելու, անճառ. ագըլէնէմիճ, նօթ օլմանմըշ։

ᵓΑθετέω - ῶ. M. ήσω. (τίθημι) trasgredire, violare, abolire. 2. disapprovare. սուրբ սակ ուանիլ, չպահել, սուրիլ, խափանել. 2. չընդունիլ. պօղճ, պուճ ալիըմ ալմամ, իսամամամ, պաճալ կիմիմ. 2. ետպալ կիմիմ, բերբար կիմիմ։

ᵓΑθέτημα - ατος (τὸ) violazione, trasgressione, սուրելը, չպահելը. պօղճ, իսկիմամա, բերբարլըք։

ᵓΑθετος (ὁ, ἡ) (θέτος) invalido, illegale. 2. disapprovato. 3. inutile. անվաւեր, ապօրինաւոր. 2. չընդունած. 3. անօգուտ. կիմիմ, չերէ օլմամ, պոճալ. 2. խափալ օլմանմըշ, բերբար օլմանալ. 3. պիհուդէ։ - θέτως. ἐπίῤῥ.

ᵓΑθεωρησία - ας (ἡ) mancanza di osservazione, negligenza di contemplazione. չմտածելը. փալտալալը կիմիմիլէ։

ᵓΑθεωρητὶ - ἐπίῤῥ. sconsideratamente, senza contemplazione. չմտածելով. փալտալալը կիմիմէճիլէ։

ᵓΑθεώρητος (ὁ, ἡ) invisibile. 2. non osservato, non contemplato. չտեսնուած. 2. չմտածած. կիօրլանիմիշ. 2. փալտալալը օլմանմըշ։

ᵓΑθέως - ἐπίῤῥ. empiamente, da ateo. ամպարշատաբար, անաստուածի պէս. փալտիճ՝ նա կիմիմ կիմ։

ᵓΑθηλὴς, (θηλὴ) } senza poppa, mammella. 2. che non ha lattato. ծիծ չունցող. 2. կաթ չկիրած. ճուճաճիկ, պիճանըմըշ. 2. օխ կիմիմիշ։

ᵓΑθήλυντος (ὁ, ἡ) non effeminato. կնկան չդարձած, կնկան պէս չվէվլլեցած. կնկանկի պիճմիմիշ, ավրէթ կիմ օլմայան։

ᵓΑθῆρ - έρος (ὁ) spiga. 2. punta dalla spada, gorbia. 3. la barba della spiga. Հասկ. 2. թրոյ ծայր. 3. Հասկին ցցուած մասերը. պուճ, խօշէ. 2. էլէնըն սիվրի սօվալ. 3. պուլլէն պիչիլի սաճլըրը։

ᵓΑθήρατος (ὁ, ἡ) } non cacciato.
ᵓΑθήρευτος (ὁ, ἡ) (θήρα) } 2. che non si può prendere in caccia. չըսրասած. 2. որոր չըգանուելու. ավլանմըշ. 2. ավլամա իսամամըշ, ավլանմըշ։

ᵓΑθησαύριστος (ὁ, ἡ) (θησαυρίζω) non accumulato, non messo in riserva. 2. che non mette in riserva, prodigo. չժիտըրուած, չգանձուած. 2. չգանձօղ, անամանակ. պէրէկիզ, իսրէլանմըշ. 2. պէրէքզատ, փօշխընչի, փօսիֆ, փօպիշիր։

ᵓΑθήτευτος (ὁ, ἡ) (θητεύω) chi non serve con mercede, non mercenario. սաբանով չծառայող, բանտար՝ վարձար չծղող. կէր իչի իշտիմի կիմիմ, իչի՝ կիչ օլմայան։

ᵓΑθίγγανος (ὁ, ἡ) chi non tocca. 2. chi non vuol toccare. չդպող. 2. գուչլուա վարցող. փօգանմադան. 2. փօգանմադա՝ պէրիկի փօսիճ։

ᵓΑθιγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) } intatto. 2. salvo, intiero, sano. 3. illibato, sacro.
ᵓΑθικτος (ὁ, ἡ) } անբծղած. 2. անիծ, անէծսա, ազէ. 3. անարատ, սուրբ. իւ կիրիմիչ, գօսլամըշ. 2. սաղ, պիճիմսիզ. 3. փոխ, ապէխ. ևիճիմիչ։

ᵓΑθίκτωρ - ορος (ὁ) chi non tocca. չդպող. պիճիմիչի, փօգանմադան։

ᵓΑθλαστος (ὁ, ἡ) (θλάω) infrangibile. չկարուելու. էրըմմըշ։

ᵓΑθλεύω. M. εύσω (ἆθλος) } lottare, combattere. 2. soffrire delle pene-angustie.
ᵓΑθλέω-ῶ. M. ήσω } մարզամարտութիւն ընել, կռուիլ. 2. ասանձկալը՝ նեղութիւն քաշելը. ևեղկիլիմ, ճիգիլէնէճէ կիմիմ. 2. եղնիթի՝ նիճիգող ևիմիմ։

Digitized by Google

Ἄθλημα - τος (τὸ) (ἀθλέω) combattimento, lotta. կռիւ, գօտեմարտութիւն. խաղ, կռուիլ, կերկերութիւն.

Ἄθλησις - εως (ἡ) combattimento degli Atleti, lotta. մարզամարտութիւն, գօտեմարտութիւն. կռուիլ.

Ἀθλητήρ - ῆρος, τῆς - οῦ (ἡ) atleta, combattente, lottatore. մարիչ, գօտեմարտ. կերկերող, կռուող.

Ἀθλητικός - κή - κόν. atletico, degli atleti. մարզական. կերկերական գործոյ.

Ἀθλητικῶς. ἐπίῤ. all' uso - alla maniera degli atleti. մարզի պէս. կերկերող կերպ.

Ἀθλιβής - έος (ὁ, ἡ) (θλίβω) non oppresso. չճնշագոռոզած. ազատ ընդհանրապէս, ոչ հարկաւոր.

Ἄθλιος - ία - ιον (ἄ ϑλος) miserabile. խեղճ, ողորմելի. չնչին, տրտում, գոհացած.

Ἀθλιότης - ητος (ἡ) miseria, calamità. խեղճութիւն, ժողովրդական. տրտունջ, կերկերութիւն, տխրութիւն.

Ἀθλοθεσία (ἡ) il proporre-fissare dei premii delle ricompense nelle lotte. մարզամարտութեան մէջ պարգեւներ դնելը մրցութեանն համար. կռուելու կերկերողներ ընդհանրապէս դնելը.

Ἀθλοθετέω - ῶ. M. ήσω. proporre - fissare premii nelle lotte. մարզամարտութեան մէջ պարգեւներ դնել. կռուելու կերկերողներ ընդհանրապէս դնելը, գոյքերով, կերկերելիք ընդ կռիւ.

Ἀθλοθέτης καὶ θετήρ - ῆρος (ὁ, ἡ) che propone fissa i premii nelle lotte. 2. giudice dei combattimenti ginnici. մրցութեան համար պարգեւներ դնող. խոստացող. 2. մարզական խաղերուն վրայ դատաւոր. կերկերողներ իրենց կերկերելիք ատեան. 2. կռուել ցոյներուն դատաւոր.

Ἄθλον (τὸ) premio degli Atleti. մրցութեան պարգեւը. կերկերողներ իմրկիչ պարեւ.

Ἄθλος - ου (ὁ) combattimento, lotta. 2. miseria, calamità. գօտեմարտութիւն. մրցամարտութիւն. 2. խեղճութիւն. կռուիլ, կռիւ. 2. ողբելիութիւն, տրտունջ.

Ἀθλοφόρος (ὁ, ἡ) vincitore nella lotta, che riportò il premio del combattimento. մրցամարտութեան մէջ յաղթող. կռուելու հետեւ իմրկիչ ալն.

Ἄθολος (ὁ, ἡ) (ϑολὸς) } limpido, chiaro,
Ἀθόλωτος (ὁ, ἡ) (ϑολόω) } puro. զուտ, պարզ. պարզ. կերկերող, կռուող. 2. կերկերող.

Ἄθορος (ὁ, ἡ) non congiunto carnalmente. մարմնապէս չզուգաւած, ոչ տեղ չզուգակից. իրենի կնկերկերդիւ, գաճախ կերկերդ.

Ἀθόρυβος (ὁ, ἡ) ἐπίῤ - ρύβως. senza rumore - tumulto. առանց աղաղակի. ղաղաղող, ընդհատող.

Ἄθραυστος (ὁ, ἡ) (ϑράύω) infrangibile. 2. infranto. 3. integro, illeso. չկտրուելու. 2. չկտրուած. 3. անվնաս, չվնասուած. երբեմն. 2. երբեմն. 3. կերպարանք. պարտող. ասղ.

Ἄθρεπτος (ὁ, ἡ) non nutrito. չսնուած. պերկերդիւ.

Ἀθρέω - ῶ. M. ήσω. osservare con attenzione, contemplare. ուշադրութեամբ մտածել. կերկերել. իրեք ընկերոջ հետ խորհրդակցիլ.

Ἀθρητέον (ἐπίῤ) bisogna osservare. ուշադրութեան ընդունելու է. պէտք ընկերոջ հետ խորհիլ, պէտք իւր պերկերդիւ.

Ἄθριξ - τριχος (ὁ, ἡ) calvo, privo di capelli. կեռաս, գլուխը մազ չունող. տալ, պոչը ասղը.

Ἀθροίζω. M. οίσω (ἄθρόος) ammassare, accumulare, riunire. ժողվել, ոչ ընդել. իրեք պիտ կերկերդ, կընշմարէ.

Ἄθροισις - εως (ἡ) l'azione di ammassare. 2. riunione. ոչ ընդելը, ժողվելը, գերեզման. 2. ժողով, դէպ. իրեք կերկերդ, կընշմարէ, պերկերդերդ. 2. պերկերդ, պիտ.

Ἄθροισμα - ατος (τὸ) ammasso, ammucchio, massa. 2. riunione. գէպ. 2. ժողվելը. կընշմարէ. 2. պերկերդ.

Ἀθροιστικός - ή - όν. collettivo. հաւաքական. ճափ, իրեք կերկերդ. - στικῶς ἐπίῤ.

Ἄθρονος (ὁ, ἡ) privo di trono. աթոռ չունող. կերկերդիւ, գերեզմանող.

Ἀθρόος - α - ον. raccolto, radunato, colletto, ammucchiato. ժողված, ոչ ընդած, հաւաքուած, դիպած. իրեք պիտ օձ հաւ, պերկերդիւ, ճիմնա.

Ἄθροος (ὁ, ἡ), Ἀθόρυβος.

Ἀθρόως. ἐπίῤ. in folla, tutti insieme. ամէնքը ոչ տեղ, խմբովին. ճիշտ պերկերդ, միասին կերկերդ.

Ἀθρηψία - ας (ἡ) frugalità, temperanza. չափաւորութիւն (ի կերակուրս). կերկերդերդ, կերկերդ.

Ἀθυμέω - ῶ. M. ήσω. perder il coraggio, scoraggiarsi, atterirsi. 2. attristarsi. վատասիրտ, վախնալ. 2. տրտմիլ. կերկերդ, ճնշուրիտին տրտմիլ. 2. կռնալ, կերկերդ, կերկերդ.

Ἀθυμία - ας (ἡ) pusillanimità, abbattimento. վատասիրտութիւն, վախկոտութիւն. կերկերդերդ, կերկերդերդիւ.

Ἄθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo, timido. 2. malinconico, mesto. վախկոտ. 2. տրտում. կերկերդ. կերկերդիւ, ճնշուրիտիւ. 2. վշտոտ, տխուր, կռնալ. - θύμως. ἐπίῤ.

Ἀθυρεύομαι. M. εύσομαι. = Ἀθύρω.

Ἀθυρίδωτος (ὁ, ἡ) (θυρὶς) senza finestra, պատուհան չունող. կերկերդիւ.

Ἄθυρμα - τος (τὸ) giuoco degli infanti. 2. trastullo, passatempo, divertimento. մանր խաղ, խաղալիք. 2. զբօսանք. ցնծութ օյտնութիւն, օյտուն. 2. կռնկերդ. Ἀγαλμα.

Ἀθυρμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἄθυρμα.

Ἀθυρόγλωσσος - ττος (ὁ, ἡ) che non sa trattenere la lingua, sfrenato. լեզուն զսպել չգիտցող, անզգամ. պէտ զսպելը.

Ἀθυρονόμος (ὁ, ἡ) (ἀθύρω) che si beffa delle leggi, disprezzatore delle leggi. օրէնքները վայ ծիծաղող. համարձակ, ընդունելութիւն ունեցող խոհեմութիւն ալն, ընդունելութիւն կերկերդ կերկերդ.

Ἀθυροστομία - ας (ἡ) incontinenza della lingua, sfrontatezza, sfacciataggin

Digitized by Google

sfrenatezza. բերանը անզուսպ բլլալը, աներեսութիւն, բերանը ելածը գուբա առլը · լալիութլլէ, խոխոչելէ, ալլուձա ելլելէն զլլորը վերթելէ, ելեսխելէ։

Ἀθυρόστομος (ὁ, ἡ) (θύρα, στόμα) di bocca sfrenata. անզուսպ բերան ունօղ · լալիօղ, ալլուձլը։

Ἀθύρω. M. υρῶ. giuocare, divertirsi, trastullarsi. խաղալ, զբօսնուլ · օյնամ, խղճնիմ։

Ἄθυρωτος (ὁ, ἡ) privo di porta, aperto. Μεταφρ. 2. sfrenata (bocca). գուբա չլլալօղ, բաց · 2 · անզուսպ, անզուսան (բերան) · խօսասէր, ալլէթ · 2 · լալիօղ (ալլուձլը)։

Ἀθῶος (ὁ, ἡ) (θωή) innocente. անմեղ · սասլսալ։

Ἀθωόω - ῶ. M. ώσω. assolvere, dichiarare innocente, lasciare impune. յանցանքը ինձ տալ, անմեղ հանել, անպատիժ արձլնիլ, ամբաստանութիւնեն խալլսալ · ինձմէն նիխի, սասլսալ ըլէթրամ, խալլպեն ետբիրամ։

Ἀθώπευτος (ὁ, ἡ) (θωπεύω) non adulato. 2. che non si può adulare. 3. che non adula. չչոզդարբրձուած · 2 · չչոզդարբրձուելու · 3 · չչոզդարբրձօղ · խալխալճնամէլ · 2 · խալխալճնում · 3 · խալխալճնայան, խօսակցելէ նիխիկեն, ինձկլլուած ինիկեն։

Ἀθωράκιστος (ὁ, ἡ) privo di corazza. զրահ չունօղ · ճկաբէթ, ըլբէթուլ։

Ἀθώωσις - εως (ἡ) (ἀθωόω) assoluzione, il dichiarare innocente. անմեղ արձլնիլը՝ ինձ տալը, խալլսանլը · սասլսալ ըլբէթրամը, պալլլլմա։

Αἰ. (interjezione di dolore, di piacere, di desiderio) ah, oh. ահ, ահ · ա՛ֆ, ա՛ֆ, ճա՛յ, հա՛յ։

Αἰ. σύνδ. Δ. ἀντὶ Εἰ.

Αἴα - (ἡ) Ἰων. ἀντὶ. τ. γαῖα ἢ γῆ.

Αἴαγμα - τος (τὸ) (αἰάζω) gemito, lamento. ողբ, հառաչանք · խլխլիլ, սխոսալը։

Αἰάζω. M. άξω. gemere, deplorare. ողբալ, հառաչել · խլխլիլ, սխոսալը խլխլել։

Αἰακτὸς - ή - όν. deplorabile, degno di gemiti. 2. deplorato. ողբալի, ողբաց արժանի · 2 · ողբաւած · ալլնաճած, սի սալը լսէթ, ելսխէթա · 2 · ալլնաըլլալ։

Αἰανὴς (ὁ, ἡ) miserabile, malinconico. ցաւագին, արտասուր, աճբէլը, ցաւոտ, վերսխելը։

Αἰανῶς. ἐπίῤ. deplorabilmente, miserabilmente. 2. (ἀεὶ αἰώνιος) per sempre, perpetuamente. խեղճութեամբ, ողբալի կերպով · 2 · ամէն ժամը, միշտ · ալլնալճած՝ վճռակերպ հալ իլի · 2 · փակին, պէտ վերլմ։

Αἰαγία - ας (ἡ) giavelotto, saetta, dardo. նետ · խլէր, օխ։

Αἰγόθεν. ἐπίῤ. impetuosamente. ուժգին, ուժով · հիասիր իլի։

Αἴγειος - εία. καὶ Ἰων. εἰη - ειον. (αἴξ) di capra. այծու, այծեղէն · ելէլէկեն։

Αἴγειρος (ἡ) pioppa - po (Λατ. populus nigra) կաղամախ · իող ալլնը, հովիւներ։

Αἰγειρὼν (ὁ) bosco di pioppi. կաղամախի անտառ · իող ալլնը օռնիը, ելսխելէն, հովիւներէն։

Αἴγειος - έα - εον. Ἰων. ἀντὶ Αἴγειος.

Αἰγιαλεὺς - έως (ὁ), Αἰγιαλίτης.

Αἰγιαλίτης (ὁ) λίτις - ιδος (ἡ) che abita sulla costa-riva del Mare. ծովու եզերքը բնակօղ · գետնիզ էզնաբերա սախլն օլսն։

Αἰγιαλὸς - οῦ (ὁ) (ἄγνυμι, ἅλο) la riva del mare, lido, spiaggia. ծովու եզր, ծովափ · գետնիզ էբլլալը, խալը։

Αἰγιβάτης - ου (ὁ) (αἴξ, βαίνω) այծու վրայ եզլլալ, հետ գուգնալօղ · ելէլէ իլի լինելէն։

Αἰγιβότης (ὁ) capraro. այծարած, այծու հովիւ · ելէլէ կ՚գտնէը։

Αἰγίδιον (τὸ) ὑποκρ. capretto. ուլ, այծու ձագ · օլլէ, ինեկնիկ։

Αἰγίθαλος (ὁ) piccolo uccello nemico delle api. (Λατ. parus) մեղուներուն թշնամի պզլիկ թռչուն մըն է · ասլլլբա գնլլին պէր ոչ ախէթ ելալ գաբ։

Αἴγιθος (ὁ) specie di uccello piccolo (Λατ. salus) պզլիկ թռչուն մըն է · պէր ճին ախէթ ելալ գաբ։

Αἰγίκνημος (ὁ, ἡ) che ha le gambe di capra. այծու ճաներ ունօղ · ելէլէ գամիլը։

Αἰγίλιψ - ιπος (ὁ, ἡ) κυρ. τόπος. inaccessibile, troppo alto. չմօտիկնալու, շատ բարձր · խոթլալելլմա, գնդի նէ-ելէ՝ գոլը։

Αἰγίλωψ - ωπος (ὁ) zizania, che nasce frà l'orzo. (Λατ. avena fatua). 2. specie di albero ghiandifero. 3. sorta di malattia sulle palpebbre delle capre. գարիի քամը բուսօղ սրսմն. 2 · կաղնաբեր ծառ մըն է · 3 · այծերուն աչից թարթիչներուն վրայ եղող ախտ մըն է .. ասխալլբլը սբոսէիա պիրին վերլէկ · 2 · ելալնաբ ինիներեն պէր ոչ ալլմ · 3 · ելելէներէն ևոչ ելսխելալբլիա օլսն պէր ճին իլլնի։

Αἰγινόειος - εσσα - εν. pieno di capre. այծով լեցուն · ելէլէ իլի գօլա, լբ ելելէն օլսն։

Αἰγίοχος (ὁ, ἡ) (αἰγὶς, ἔχω) (ἐπίθετ. τ. Διὸς, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς) che tiene l'egide. եգիս ունօղ · պիեբլլէ, ելսխելալբլ (Որմզդ.)։

Αἰγίπους - ποδος (ὁ, ἡ) che ha piedi di capra. այծու ոտք ունօղ · ելէլէ սյոէլբ։

Αἰγὶς - ίδος (ἡ) (αἴξ) pelle di capra. 2. Egide. այծու մորթի · 2 · եգիս · ելէլէ վերբէթ · 2 · պիեբլլէ (Որմզդ.)։

Αἰγίσκος (ὁ) capretto, beccherello. ուլ, այծու ձագ · օլլէ, ինեկնիկ։

Αἴγλη - ης (ἡ) splendore, lume. շողշողիլ, լուս, փայլուն · լուլէ, լնօհլէ · ըլբէթ, ըլբյ։

Αἰγλοβολέω - ῶ. M. ήσω. gettare dei lampi, risplendere, folgoreggiare. փայլփլալ, պռպղտալ, վռավռվիլ · լնօհլէ օալնաճէ, ելբլբլամաճ, խալալիճաճ։

Αἰγογενὴς (ὁ, ἡ) nato d'una capra. այծէ ծնած · ելելէներէն գօղմալ։

Αἰγόδορος (ὁ, ἡ) fatto dalla pelle della capra. այծու մորթէ չինուած · ելելէ վերբէնիներէն նախըլլալ։

Αἰγοθήλης - ου (ὁ) (αἴξ - θηλή) carcabotto (Λατ. Caprimulgus) (uccello, che di notte entra nelle stalle, e mugne le capre). կարկապաղ (ազգ մը թռչուն, որ գիշերանց փարախը մտնելով այծերուն կաթը կըկթէ) ֆրտրտօղ (կին ալլը

Digitized by Google

ներ ֆեղէներին ոխերիներ եղեր գին-ֆ-ը տալ):

Αἰγοκέρας - ατος (τὸ) fieno greco (erba). չաման. վիճն:

Αἰγόκερως (ὁ) Capricorno, (segno del Zodiaco). Ա֊ծեղներ. գիշա գոյացում, օդաստ:

Αἰγοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di capra. (ὁ) specie di uccello. այծա գլուխ ունող. (ὁ) ֆանդուն մըն է. ֆեղի գոլլը. (ὁ) գեր ոչ ֆ-ը:

Αἰγομελὴς (ὁ, ἡ) (μέλος) che ha le membra di capra. այծա անդամ ունող. ֆեղի գոլլը:

Αἰγονόμος (ὁ, ἡ), Αἰγιβότης.

Αἰγόνυξ - χος (ὁ, ἡ) che ha le unghie di capra. այծա ջղունկներ ունող. ֆեղի ֆը֊ն֊ոլը:

Αἰγοπίθηκος (ὁ) specie di scimia, che ha la forma della capra. այծա ձեւով կա֊ղի մըն է. ֆեղիին պիչերը գեր ոչ գոյուն:

Αἰγοπρόσωπος (ὁ, ἡ) di faccia caprina. այծա գէմք ունող. ֆեղի նմանին՝ ոխ-ֆ-ը:

Αἰγόπυρος (ὁ) specie di erba piacevole alle capre. այծերուն սիրելի ազգ մը խոտ է. ֆեղիներին սիլտեի գեր նիվ ծիլ-ը:

Αἰγοφάγος (ὁ, ἡ) mangiatore delle capre. այծերը կերող. ֆեղի ներին:

Αἰγόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha occhi di capra. այծա աչք ունող. ֆեղի ին֊ղլ-ը:

Αἰγυπιὸς (ὁ) (γύψ) avoltojo. անգղ. ա֊գ֊գ֊ղ:

Αἰγυπτιάζω. M. άσω. imitar gli Egiziani. եգիպտացիներուն նմանիլ. Մ֊ը֊ր֊լը֊ր֊ պիլ֊ներ:

Αἰγυπτιστὶ - ἐπιῤῥ. come gli Egiziani. եգիպտացիներուն պէս. Մ֊ը֊ր֊լը֊ր ին:

Αἰγωλιὸς (ὁ) allocco (Λατ. ulula) բուեղ. դ֊յ֊լ, ֆօյլ:

Αἰγὼν - ῶνος (ὁ) stalla di capre. այծա փառ. ֆեղի համար֊ը՝ ա֊ղ֊լը:

Αἰγωπὸς - οῦ (ὁ), Αἰγόφθαλμος.

Αἰγώνυχον (τὸ) litospermo (Γαλλ. gremil, o l'erbe aux perles), miglialsole. քարաներքեն (խոտ) լիթոսպերմ (գեր նիվ օդ֊լ֊ֆ), ին֊ղ ֆօճառ:

Αἰδέομαι - οῦμαι. M. έσομαι. rispettare, riverire. 2. temere. 3. avere vergogna. յարգել, պատուել. 2. վախնալ. ամչնալ. ըլլալի եղիգ, ըլլային հ֊գ֊ղ֊ի ֆօ֊ղ֊ղ֊ի. 2. երկնչիլ. 3. ամչնալ:

Αἰδέσιμος (ὁ, ἡ) reverendo, rispettabile. յարգելի, պատուելի. փ֊ղ֊ղ֊ի֊լ֊ի, ֆ֊ղ֊ի֊ն֊լ֊ի, ըլլալիութիւն:

Αἰδεσιμότης - ητος (ἡ) riverenza, coltivazione. յարգելը, պատուելը. ըլլալի՝ ղ֊ն֊ի ֆօ֊ղ֊ի֊ն֊լ֊ի:

Αἰδεστὸς - τὴ - τόν. = Αἰδέσιμος.

Αἰδέω - ῶ. M. ήσω. Ζήτ. ἐν τῷ Αἰδέομαι.

Αἰδηλος (ὁ, ἡ) invisibile. 2. oscuro. 3. inaspettato. անեսնը. 2. մուխ. 3. անակնկալ. ֆեղի֊ն֊ի֊ղ. 2. ֆ֊ղ֊ն֊լ֊ը֊ղ. 3. ան֊ղ֊ի֊ղ֊ի:

Αἰδημονέω - ῶ. aver del pudore. ամչնալ. ն֊ի֊ն֊ի֊ղ:

Αἰδημόνως - ἐπιῤῥ. con pudore. ամչնալով, ամչցաւելնով. ն֊ի֊ն֊ի֊ղ՝ ն֊ի֊ն֊ի֊ն֊լ֊ը֊ղ եւ. — եւ:

Αἰδήμων - ονος (ὁ, ἡ) chi ha del pudore, verecondo. ամչնալու. ն֊ի֊ն֊ի֊ն, եղիգլի:

Αἰδὴς - έος (ὁ, ἡ) invisibile. անեսնը. ֆ֊ղ֊ի֊ն֊ի֊ղ:

Ἀΐδης - ου (ὁ) ἀντὶ Ἄιδης. inferno. գժոխք. ֆեղեհնեի, դամա:

Αἰδήσιμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Αἰδέσιμος.

Ἀΐδιος - ία - ον (ἀεὶ) perpetuo, sempiterno. յաւէժամեան, միշտկենալու. եղիգի, գ֊ղ֊ի, ֆ֊լ֊ղ֊լ֊ը:

Ἀϊδιότης - τος (ἡ) eternità, perpetuità. միշտկենալութիւն. գ֊ղ֊ի֊լ֊ի, եղիգլիութ, եղիգլիեի:

Ἀΐδιως - έπιῤῥ. perpetuamente, sempiternamente. միշտ, յաւէժամար. գ֊ղ֊ի֊ն, ալը գեղ:

Ἀϊδνης - καὶ Ἀΐδνὸς ἀντὶ Ἀϊδής.

Αἰδοῖον (τὸ) anguinaja. 2. verga. 3. coglione. (τὰ) le parti vergognose. ամօթ. 2. վարդ, կլէր. 3. կոկով, ձըւակը (τὰ) ամաւհանը, ամօթը. ֆ֊ղ֊ի, ղ֊ի֊ղ֊ի. 2. ղ֊ի֊ի֊ի, ա֊ի֊, ա֊ղ֊ի, ֆ֊ղ֊ի֊ի. 3. ֆ֊ղ֊ի֊, ֆ֊ղ֊ (τὰ) ա֊ի֊ ի֊ի֊ղ֊ի֊ի:

Αἰδοῖος - οία - οῖον. venerabile, degno di rispetto. 2. pieno di pudore, verecondo. յարգելի, պատուոյ արժանի. 2. ամչնալու. ը֊ղ֊ղ֊ի֊ի, ղ֊ի֊ղ֊ի֊ի ղ֊ի֊ի֊ի֊ի֊ղ. 2. ա֊ի֊ն֊ի֊ղ:

Αἰδόμαι. ἀντὶ Αἰδέομαι.

Αἰδόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (αἰδὼς, φρὴν) verecondo. ամչնալու. ֆ֊ղ֊ի֊ղ֊լը, ա֊լը, ա֊ի֊ն֊ի֊ղ:

Ἀϊδρεία - ας. Ἰων. Ἀϊδρίη - ης (ἡ) ignoranza, imperizia. ապիտութիւն. գ֊ի֊ն֊լ֊ի֊ղ, ա֊ի֊ի֊ի֊լ֊ի֊ղ:

Ἀϊδρήεις - ήεσσα - ῆεν. ignorante, inesperto. ապէտ, անփորձ. գ֊ի֊ղ, ա֊ի֊ի֊ղ, ա֊ի֊ի, ի֊ի֊ի֊ի֊ի֊ի֊ղ:

Ἀϊδροσύνη - ης (ἡ) = Ἀϊδρεία καὶ Ἀμαθεία.

Αἰδὼς - όος - οῦς (ἡ) pudore, verecondia. 2. vergogna. 3. rispetto. 4. le parti genitali - vergognose. ամչնալութիւն. 2. ամօթ. 3. յարգ, պատիւ. 4. ծննդական անդամներըը. ա֊, ղ֊ի֊ղ֊ի. 2. գ֊ղ֊ղ, ա֊ի֊ն֊ի֊ղ֊լը֊ի. 3. ը֊ղ֊ղ֊ի֊ի, ը֊ղ֊ի֊ի֊ի. 4. ա֊ի֊ ի֊ի֊ղ֊ի֊ի, ի֊ի֊ի֊ի֊ի֊ղ:

Αἰείκοτε. Ἰων. sempre. միշտ, ամէն ի֊ի֊ղ. ղ֊ի֊ ի֊ի֊, ղ֊ի֊ ի֊ի֊ի֊ի:

Αἰέλουρος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Αἴλουρος.

Αἰζήεις - καὶ Αἰζηΐος - καὶ Αἰζηὸς. pieno di vigore, valoroso. ա֊ժ֊ի֊ղ լեցուն, կատ֊ղ֊ի֊ղ֊ի֊լ֊ի, գ֊ղ֊ի֊ղ֊ի֊ղ:

Αἴητος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄητος.

Αἰητός. Δ. ἀντὶ Ἀετός.

Αἰθαλέος - έα - εον. di cenere. 2. ardente, caldo. մխիրա. 2. վառող, տաք. ֆ֊ի֊լ֊ի, ֆ֊ի֊լ֊ի֊ն. 2. ի֊ի֊ղ֊ի֊լ, ա֊ի֊ի֊ի:

Αἰθάλη - ης (ἡ) cenere. 2. fuliggine. 3. carboni accesi. մխիրք. 2. մուխ, ձանձրախիճ. 3. վառած գարձելի. ֆ֊ի֊լ. 2. ֆ֊ղ֊ղ֊ի֊ի, ա֊վ֊ղ. 3. ի֊ա֊ն֊ի֊լ ֆեօֆ֊ղ:

Αἰθαλίων - ωνος (ὁ) (ἐπίθ. τ. Τίτανος) che ama il calore del Sole. արեւուն տաքութիւն սիրող. ի֊ա֊ն֊ի֊լ ա֊ի֊ա֊լը֊ղ ի֊ղ֊ի֊ի֊ն:

Αἰθαλόεις - εσσα - εν Αἰθαλέος.

Αἰθαλος (ὁ, ἡ) abbrucciato. 2. ardente. 3. infiammato. 4. fuligginoso. վառուած.

Digitized by Google

2. վառօղ · 3. բանիկած · 4. մրաա · խանձել · 2. խոփել · 3. ածխել · 4. խոբոտել ։

Αἰθαλόω - ῶ. M. ώσω. abbrucciare. 2. ridurre in cenere. 3. in carboni. վառել · 2. մոխիր ընել · 3. գործելիքի գործընել · խոփոտ · 2. ֆէլէ կիւրեփ · 3. ֆեոփոբ կիւրեփ ։

Αἰθαλώδης - εος (ὁ, ἡ) fuligginoso. մրաա, ածխոտութիւնով լեցուած · ֆոբոտու ։

Αἴθε. σύν. *Δ.* καὶ ἀντὶ *Εἴθε.*

Αἰθέριος - α - ον (ὁ, ἡ) etereo. 2. alto, eccelso. օդային · 2. բարձր · հիւոյ · 2. գալա, ինֆոխէ, իսկ ։

Αἰθεροβατέω - ῶ. M. ήσω. viaggiare-camminare per l'aria. օդը՝ օդէն ճամբայ ընել՝ քալել · հիւոպան ԻօՁալոք ինֆոխէ ինչուխէ ։

Αἰθεροβόσκος (ὁ) che si pasce - abita nell'aria. օդը սնուօղ՝ բնակօղ · հիւոպա գալ ինէն՝ ապին օլան ։

Αἰθεροδρομέω - ῶ. M. ήσω. correre per l'aria. օդը վազել · հիւոպա ֆօչոխ ։

Αἰθεροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per l'aria. օդը վազօղ · հիւոպա ֆօչան ։

Αἰθερολαμπὴς - εος (ὁ, ἡ) che risplende-riluce nell' aria. օդը փայլօղ՝ վառվռօղ · հիւոպի ֆոբոլոյան ։

Αἰθερολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare dell' etere. օդի վրայ խօսիլ · հիւ ինոբխոնի սիօհոպի ինիխ ։

Αἰθερολόγος (ὁ, ἡ) chi discorre dell' etere. օդին վրայ խօսօղ · հիւ հոխէնցա սիօհոպի իոխ ։

Αἰθερόνομος (ὁ, ἡ) abitante dell' etere. օդը բնակօղ · հիւոպի սոխի օլան ։

Αἰθηρ - έρος (ὁ) etere, aria. օդ · հիւ ։

Αἰθόλικες (bollicelle, bollicine), vescica. կոծոսախ, ուռեցք · ֆոպոբէբ ։

Αἰθος - εος - ους (τὸ) calore, ardore. 2. fiamma, fuoco. տաքութիւն, գոլ · 2. բոց, կրակ · վճռելէբ, էզէլնէլէբ, հիբէֆի, ֆոպ · 2. ալիւ, սիիւ, նոբ, օբ ։

Αἰδὸς - ή - όν. brucciato, arso. 2. ardente, brillante. վառած, երած · 2. վառվռուն, փայլլօղ · խանձել · 2. խոփվէբ, ֆոբոխ ։

Αἴθουσα-ης (ἡ) vestibolo. (*Γερμαν.* Vorhaus). գաւիթ, բակ · վայրապաւիթ · ալ ըա, հայոխ ։

Αἴθοψ - οπος (ὁ, ἡ) caldo, ardente. 2. annerito dal fuoco. 3. brillante. տաք, եբօղ · 2. կրակէ սեւցած · 3. փայլուն, վառվռուն · ալճախ, էֆոխին, լիպոբեխէ, ֆապոբ · 2. սիիլոխն սիսհոնուել · 3. ֆոբոխ ։

Αἴθρα - ας (ἡ) serenità dell' aria. օդին պարզութիւնը · հիւ ապէխէբէբ, ասհէ, պիոհ իճոխ ։

Αἰθρηγενέτης - ου καὶ Αἰθρηγενὴς (ὁ) nato dall' aria. 2. che porta la serenità. օդէ ծնած · 2. օդը պարզ բաց ընօղ · հիւոպի փոխուալ · 2. հիւ ապէխէբէբ՝ պիոհ իէբէբ՝ ասհէ ինիխէրն ։

Αἰθρία (ἡ) serenità. օդին պարզութիւնը · հիւ ապէխէբէբ, ասհէ ։

Αἰθριάζω. M. άσω. render sereno. 2. abitare allo scoperto, a ciel sereno. օդը պարզ բաց ընել · 2. վրան բաց անդը բնակել, ծածկ չունօղ՝ անյարկ անդերը բնակել · հիւնոյբ ապէբէ՝ պիոհ ինիխ · 2. խոպոբ ապէբ ինէրոի պիոհ օլան ։

Αἴθριος (ὁ, ἡ) sereno, chiaro. պարզ, բաց · ապէբ, պիոհ, ոխէպէն ։

Αἰθροβατέω - ῶ. M. ήσω = *Αἰθεροβατέω.*

Αἰθροβάτης - ου (ὁ) che cammina nell'aria. օդը քալօղ, օդագնաց · հիւոպա իխոբխոխն ։

Αἰθροβολέω - ῶ. M. ήσω. gettare per l'aria. օդը ձգանել · հիւոպա պիոհ՝ ֆբոպոբխոխ ։

Αἰθροδόνητος (ὁ, ἡ) (*δονέω*) agitato nell'aria. օդը ասասանուած, երերցած · հիւոպա պոբէհնէլ ։

Αἰθροπλανὴς - οῦς (ὁ, ἡ) errante per l'aria. օդը ասաի անդին գնացօղ · հիւոպա ինէչինէի գոսբոխ ։

Αἰθροπολεύω. M. εύσω. *Αἰθεροβατέω.*

Αἴθρος - ου (ὁ) (*αἰθήρ*) gelata. 2. rugiada. 3. brina. սառ, պաղպէհ · 2. ցօղ, շաղ · 3. եղեամ · գիհ · 2. ևհ, ևհոս · 3. ֆբոսալբ ։

Αἴθυγμα - τος (τὸ) ondeggiamento della fiamma 2. splendore. ցոլմունք · 2. փայլէբ · ֆբէի ալևվ, ալևվի ֆբէի ֆբէի ևօֆոբբ ասլոսք · 2. ֆոպոլոբէբ ։

Αἴθυια - ας (ἡ) mergo, (uccello marittimo) հաղամաղ (ծովու թռչուն) · ֆոբոպոխ ։

Αἰθυιόθρεπτος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di smergi. հաղամաղ թռչուններով կերակրուօղ · ֆոբոպոխոխ իւի պիոհնինի ։

Αἰθύσσω. M. σξω. muovere con celerità, agitare, scuotere. թօթափվելով շարժել, գաղցնել, ցնցել · սոբսոխ, սիւէֆի, ֆեսիի սալևսոխ ։

Αἴθω. ardere, infiammare. վառել, բաբնիցնել · խանձոխ, ֆաֆաալոբսոխ, ալիւ ևֆոխ ։

Αἰκάλλω M. αλῶ. adulare, carezzare. շողոբթել · ևաֆոխէնցնոխ, իօլ սիիսիէի ևֆոխ, ինդասալաս ևֆոխ ։

Αἰκάλος - ου (ὁ) (*αἰκάλλω*) adulatore. շողոբթօղ · ևաֆոխէնցնչէ, ֆնոխևէնոխ իոխֆի ։

Αἰκέλιος (ὁ, ἡ) indecente, dispreggiabile, vile. անարգ, անպատշաճ, անվայել · ֆանահոխֆնոխէ, իօբ պէնոխ ։

Αἰκὴς, καὶ Αἰκὴς - έος. indecente, inconveniente, incongruente. 2. oltraggioso. անվայել, անյարմար · 2. անարգ · ֆանահոխ պէֆնոխ · 2. իօբ ։

Αἰκία - ας (ἡ) = *Ἀεικεία.* battitura. ծեծել, գարնէլը · վաբալ, փօչոխ ։

Αἰκίζω. M. ίσω καὶ Αἰκίζομαι. battere. 2. maltrattare. 3. ledere. գարնել · 2. անարգել, արհամարհանքով վարուիլ · 3. ցաւացնել · վաբոխ, փօչոխ · 2. իօբ բռնոխ · 3. ինֆիկոխ ։

Αἰκισμα - Αἰκισμὸς - οῦ (ὁ) maltrattamento, oltraggio. 2. battitura, bastonata. անարգանք, նախատինք · 2. ծեծ · իօբլոխ, իօբ գոփոխէբէ · 2. էֆօնիկ, փօչոխ ։

Αἰκιστὴς - οῦ (ὁ) che maltratta. 2. che bastona. անարգօղ, նախատօղ · 2. ծեծօղ · իօբ գոփան, սիիկոխէաբ · 2. փօչոխ ։

Αἰκιστὸς - ή - όν. maltrattato, ingiuriato.

Digitized by Google

2. bastonato. անարգուած, խոտուած, նախատուած. 2. ծեծ կերած. խոշտնդել. 2. ջեղքիլ՝ տալով նկիլ։

Αἴλιον (τὸ) cena. իրիկուան կերակուր. -ոփս նկիլ։

Αἰσπερ-ῆρος (ὁ) impetuoso. ուժգին. հիմնական։

Αἴστος (ὁ. ἡ) inaccessibile. չմօտիկնալու. խոշտնդելի։

Αἴλινος (ὁ) canto funebre. պղերգական երգ. խաչա նաղմ։

Αἴλουρος (ὁ, ἡ) gatto selvatico. 2. mustella, donnola. կատու. 2. ձիհարանուկ. խոզան ջեղքիլ. 2. ինչնիկ։

Αἷμα-τος (τὸ) sangue. 2. strage. 3. consanguinità. արիւն. 2. հարուած. 3. ազգականութիւն, արեանակցութիւն. ծոռ, խոռ, տիր. 2. ջարդ. 3. խոշտնդել, ոչնչացնել։

Αἱματοῤῥαι-καὶ κουρίαι (αἱ) (κερέννυμι) sacrifizii in onore dei morti. մեռածներուն համար եղած զոհեր. խոշտնդելու ինչ ըան ծառայելիք։

Αἱματὸς-ῆ-ὸν, καὶ Αἱμαλέος-έα-έον. insanguinato, sanguinoso. արիւնլուայ, արեանկալած. ծանր, ծանրաբեռ։

Αἱμαλώψ-ῶπος (ὁ) che ha sangue negli occhj. աչքերը արիւնաթոյր. ծանր ինչնկնած։

Αἱμάς-άδος (ἡ) effusione di sangue. արեան վտակներ. ծոռ տիտղոսներ, ոչնչացը։

Αἱμασία-ας (ἡ) (αἷμος) siepe, fratta di spine. 2. muraglia di separazione di pietre. ցանկ (փուշերէն). 2. քարերով գերեզման պատ. ցիր, ցանկապատ ջերմ. 2. խոշտնդել։

Αἱμάσσω. M. άξω. insanguinare, inzuppare di sangue. արիւնլուայ ընել. ծանր պատնեշ։

Αἱματεκχυσία-ας (ἡ) effusione di sangue. արեան վտակներ՝ հոսանք. ծոռ ոչնչացը։

Αἱματηρὸς-ρὰ-ρόν. insanguinato, sanguinolente. արիւնլուայ, արեանկալած. ծանր, ծոռիտ, խոռ ալտուտ։

Αἱματηφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona del sangue-della strage. արիւն՝ հարուած պատճառող. ծոռ՝ ջարդ ինչնիկին։

Αἱματία (ἡ) il brodo nero dei Lacedemoni, che si faceva dal sangue. Լակեդեմոնացիներուն արիւնէ չինուած արգանակը՝ մսի կարգ. Ըսպարթիացիներուն ծանր խոշտնդել նկ ուտուածնոյ։

Αἱματίζω. M. ίσω, insanguinare. 2. cavar sangue. արիւնլուայ ընել. 2. արիւն առնել. ծանր պատնեշ։ 2. ծոռ ալտուտ։

Αἱματιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Αἷμα.

Αἱματίτης-ου (ὁ) τῖτις (ἡ) sanguigno. 2. sanguigna, matita rossa (pietra di color di sangue) արեանման. 2. կարմիր մատիտ (արիւնի գունով քար մըն է). ծանրոտ. 2. ատրճոլ հողին (ծոռ ուռնկի պէս թել)։

Αἱματοειδὴς (ὁ, ἡ) simile al sangue. արիւնի նման. ծանր պէնգիր։

Αἱματόεις-εσσα-εν. insanguinato. արիւնլուայ. ծոռ ցիրկն ալտուտ։

Αἱματολειχὸς (ὁ) che lambisce del sangue. արիւն լզոզ. ծոռ խոլտուտ։

Αἱματοποιέω-ῶ. M. ήσω. convertire in sangue, render sangue. արիւնի գարձընել. ծանր պետդիրդիլ։

Αἱματοποιητικὸς-ἡ-όν. che fa sangue, sanguifico. արիւն ընող՝ գործող. ծանր չնչելիքին, կենդանի։

Αἱματοποσία-ας (ἡ) il bevere del sangue. արիւն խմելը. ծոռ խլիսի, պիտ նալ խմիլ։

Αἱματοποτέω-ῶ. M. ήσω. bevere del sangue. արիւն խմել. ծոռ խլիսի, խոռ չնչող խմիլ։

Αἱματοπότης-ου (ὁ) che beve del sangue, sanguinolente. արիւն խմող, արեանկալած. ծոռ խլիսի, ծոռիտ։

Αἱματορῥόφος (ὁ, ἡ) che inghiottisce-ingoja del sangue. արիւն կլլող. ծոռ խոռնան։

Αἱματόῤῥυτος (ὁ, ἡ) che profluisce del sangue. արիւն վազեցող. ծոռ ոչնչան։

Αἱματοσταγὴς-εος (ὁ, ἡ) che stilla-goccia del sangue. արիւն կաթիլցնող. ծոռ պոկպոկան։

Αἱματοσφαγὴς-έος (σφάζω) scannato, annegato nel proprio sangue. արիւնին մէջը խեղդուած. ծանրնան պօղալմուայ։

Αἱματόφυρτος (ὁ, ἡ) imbarattato nel sangue, sanguinolente. արիւնլուայ, արիւնախաթաթ. ծոռ պօղալմուայ։

Αἱματοχαρὴς (ὁ) che ama il sangue. արիւն սիրող. ծոռ սիրելի, ծանրան խօլտուտ։

Αἱματόω-ῶ. M. ώσω. insanguinare. 2. ammazzare. 3. convertire in sangue. արիւնի մէջ ձգաթիլել, արիւնլուայ ընել. 2. մեռցնել. 3. արիւնի գարձնել. ծոռ պօղալմուայ. 2. խոշտնդել. 3. ծոռ չնչելիքին։

Αἱματώδης (ὁ, ἡ) sanguigno, sanguignoso. 2. sanguinolente. արիւնային, արեանման. 2. արեանկալած. ծանրնան, ծոռիտ. 2. ծոռնան, ծոռ ցիրկն ալտուտ։

Αἱματωπὸς-ὸν (ὁ), Αἱμαλώψ.

Αἱμάτωσις-εως (ἡ) insanguinamento, permutazione in sangue. արիւնի փոխուիլը՝ դառնալը՝ ըլլալը. ծոռ պետդիրդիլ, ծոռ օլմաը։

Αἱμηπότης-ου (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Αἱματοπότης.

Αἱμιγιον-ου (τὸ) vaso per mettervi del sangue. արիւն գնելու աման. ծոռ ծօխանի ծառ։

Αἱμοβαρὴς-εος (βάρος) aggravato di sangue. արիւնով ծանրացած. ծանրան ալեցուիլը։

Αἱμοβαφὴς (βάπτω) tinto-bagnato di sangue. արիւնով ներկուած. ծոռ պօղալմիշ՝ ըալանմիշ։

Αἱμοβόρος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di sangue. արիւնով կերակրուող. ծոռ խլի պուլխնին։

Αἱμοδαιτέω-ῶ. cibarsi di carne cruda-insanguinata. հում կամ արիւնաթաթ միս ուտել. չէն խոթօր ծանրը նի նկիլ։

Αἱμόδιψος (ὁ, ἡ) (δίψα) κυρ ἀγγεῖον. che ha sete di sangue. արիւնի ծարաւ ուռնող. ծոռ ասասմիշ։

Αἱμόδοχος (ὁ, ἡ) che riceve del sangue. արիւն առնող. ծոռ ալտ։

Digitized by Google

Αἱμομίκτης - ου (ὁ) (*μίγνυμι*) incestuoso. *ազգապիղծ*. ֆիամօրէութիւն կատարելի եղեռն, իբրեւ իւր ծիւս եղեն։

Αἱμομιξία - ας (ἡ) incesto. *ազգապղծու-թիւն*. ֆիամօրէութիւն կատարելի, իբրեւ իւր օրէն ծիւս։

Αἱμοπότης - πώτης (ὁ) = *Αἱματοπότης*.

Αἱμορῥαγέω - ῶ *M.* ήσω. aver l'emorragia. *արունի հոսանք ունենալ*. ֆան ախտը բռնած ըլլալ։

Αἱμορῥαγία - ας (ἡ) eruzione di sangue, emorragia. *հոսուն արեան*. ֆան ախտը, բռնած։

Αἱμορῥαγικὸς - ἡ - όν. soggetto all' emorragia. 2. concernente l'emorragia. *արունը հասնելու պատրաստ*. 2. *արունին հասնելուն պատկանած*. բռնած ֆիլիւլ։ 2. բռնած ֆան ախտային գիրքերէ։

Αἱμορῥάντος (ὁ, ἡ) innaffiato di sangue. *արունով ցռուած*. ֆան իւր սալմնմէն։

Αἱμορῥοέω - ῶ. *M.* ήσω. avere influsso di sangue, soffrire di emorroidi. *տեսանելի արեան հաւքեր ունենալ*. հիւանդիլ օրմէ։

Αἱμορῥοία - ας (ἡ) emorragia. *հոսուն արեան*. ֆան ախտը, բռնած։

Αἱμορῥοΐς - ΐδος (ἡ) flusso di sangue, emorroidi. 2. serpente d'Africa, di cui il morso fa sortire del sangue da tutte le parti del corpo. *Թաւիջ, արունին վազելը*. 2. *Աֆրիկէի կերպ մը օձ, որ խածնելովը մարմնոյն ամէն կողքէն արուն կը վազացնէ*. հիւանդիլ, պռոշ, ֆան լիտիւթ։ 2. *Աֆրիտանէն ալիր օձ իրանը, ին ըրբոտելնիս վէրքերուն բերբի խիֆնիտան ֆան լեղեռը*։

Αἱμορῥοΐς (ὁ, ἡ) che soffre l'emorroidi. *Թաւիջ ունօղ, արունը վազօղ*. հիւանդիլէ։

Αἱμορῥοώδης - εος. simile all' emorroidi. *Թաւիջի նման, արուն վազելուն նման*. հիւանդիլի պէսէր։

Αἷμος - ου (ὁ) luogo pieno di dumo, prunaja. *Թփերով լցուած տեղ, ծառնոց*. ըռէլէէ։

Αἱμοφθόρος (ὁ, ἡ) (*φθείρω*) che guasta-corrompe il sangue. *արունը ապականօղ*. ֆանը գօղտ։

Αἱμοφοβος (ὁ, ἡ) che teme il sangue. *արունէ վախցօղ*. ֆանտան խօրխան։

Αἱμοφόρυκτος (ὁ, ἡ) } = *Αἱματόφυρτος*.
Αἱμόφυρτος (ὁ, ἡ) }

Αἱμόχροος (ὁ, ἡ) (*χρόα*) che ha il color di sangue. *արունի գունով*. ֆան բիւնէլի։

Αἱμύλιος (ὁ, ἡ) lepido, affabile. *զուարթաբար*. խօշ, լիւթֆ։

Αἱμωδέω - ῶ. *M.* ήσω. aver male ai denti, allegarsi i denti. *ակռայի ցաւ ունենալ, ակռան առնելը*. բէլի պղըմմուշ, բէլլերի ֆամլմուշ։

Αἱμωδία - ας (ἡ) allegamento dei denti. *ակռան առնելը*. բէլլերին ֆամլմաը։

Αἰναρέτης - ου (ὁ) che abusa il suo valore. *ուժը չարի բառնցնօղ*. ֆավէվրիէթ ֆինամի ֆատըրանան։

Αἰνέτης - ου (ὁ) lodatore. *գովօղ*. գօհ ընդհէի, եօյնէի։

Αἰνέω - ῶ. *M.* έσω. lodare, approvare. *գովել, ընդունիլ*. գօհ կիմի։ ֆատօղ կիմի։ պէյնէի։

Αἴνιγμα - ατος (τὸ) enigma, allegoria, sentenza oscura. *հանելուկ, առեղծուած, խրթին խօսք*. պիլմէք, կէչէ սօզ, բիտկ։

Αἰνιγματίας - ου (ὁ), *Αἰνιγματιστης*.

Αἰνιγματίζομαι. M. ίσομαι. (*αἴνιγμα*) parlare enigmaticamente, enigmatichizzare. *առակաբար խօսիլ*. բիտկ իւր սօզլերի կիմիլ։

Αἰνιγματικὸς - ἡ - όν. ἐπίῤῥ - κῶς. enimmatico. *առակական, խրթնաբանական*. բիտկէչի, կէչլի, պզրմալ։

Αἰνιγματιστης - οῦ (ὁ) che si serve di enigmi - enimmatichizza. *խրթին՝ առակով խօսօղ*. բիտկ իւր սօզլերին իտեն։

Αἰνιγματώδης - ἐπίῤῥ - τωδῶς, *Αἰνιγματικὸς* - κῶς. enimmaticamente. *առակաբար, խրթին խօսքերով, հանելուկներով*. բիտկ իւր։

Αἰνιγμὸς - οῦ (ὁ) = *Αἴνιγμα*.

Αἰνίζομαι. M. ίσομαι, ἀντὶ *Αἰνέω*.

Αἰνίσσομαι. Att. ίττομαι, *Αἰνιγματίζομαι*.

Αἰνόγαμος (ὁ, ἡ) (*αἰνὸς, γάμος*) che ha contratto un matrimonio infelice - illecito. *խեղճութեամբ կամ ապօրինապէս կարգուած*. պիֆիլիէթ իւր խօսօ ֆանածա ֆուլը կէլէնտիլ։

Αἰνογένειος (ὁ, ἡ) che ha le mascelle o la barba orribile. *ահաւելի ծնօտ՝ մօրուք ունօղ*. խօրֆիլ չինէնի՝ ատֆուլլը։

Αἰνόθεν. ἐπίῤῥ (*αἰνὸς*) malamente. գէչութեամբ, չարութեամբ. ֆինամէթ իւր, ֆինամէթի ֆատօ։

Αἰνόλεκτρος (ὁ, ἡ), *Αἰνόγαμος*.

Αἰνομανης (ὁ, ἡ) pieno di furia, freneticо. *կատղած, խելացած*. ֆատֆուրմալ, էլէնճէ։

Αἰνόμορος (ὁ, ἡ) (*μόρος*) infelice, sfortunato, sciagurato. *բաղդ չունօղ, խեղճ իւալհոխ, պիֆիլ, ֆատխաղ*։

Αἰνοπαθης - έος (ὁ, ἡ) (*πάσχω*) che prova disgrazie. գժբաղդութիւն քաշօղ. ֆիլէֆիլի՝ ատֆուլլի էրէֆէն։

Αἰνοπατήῤ - έῤῥος (ὁ) padre disgraziato. գժբախտ հայր. պիֆիլ ֆէվգիր։

Αἶνος - ου (ὁ) inno, lode. 2. proverbio, apologo, enigma. *չարաճճի, երգ, գովեստ*. 2. *հանելուկ, խրթին խօսք*. իլճի ֆգհ. 2. կէչլի պզրմալ, պզրմ, բիտկ։

Αἰνὸς - ἡ - όν. veemente, terribile, grave. 2. miserabile, sventurato. 3. crudele, fiero. *սոսկիկ, ահաւոր, ծանր*. 2. *խեղճ, ողբալի*. 3. *անգութ*. ֆէրլին, ֆօրֆոռանճ, ալըր. 2. պիֆիլ, ֆատխաղ. 3. պզրմաթիւնչ, խումաղ։

Αἶνος (ὁ, ἡ) (*ἴς, ἴν*) senza fibre. *առանց մանրաթելի (մարմնոյ)*. իպէն ֆամբուզ։

Αἰνότης - τος (ἡ) ἀντὶ *Αἰεινότης*.

Αἰνοτόκεια - ας (ἡ) (*τίκτω*) che partori infelicemente, madre-genitrice disgraziata. *խեղճութեամբ ծնած, խեղճ մայր*. պիֆիլիէթ իւր ծօղաբրուն, ֆատխաղ ըլլէթիւ։

Αἰνοτοκης (ὁ, ἡ) } che partorisce figli cat-
Αἰνοτόκος (ὁ, ἡ) } tivi - infelici. *չար՝ դժբաղդ զաւակներ ծնօղ*. էեօխի՝ պիֆիլ իվլաթ ծօղաբան։

Digitized by Google

Αἰνῶς. ἐπίῤ. veementemente, terribilmente. 2. infelicemente. ուժգնությամբ, սաստկությամբ. 2. խեղճությամբ. ի՛նչ եղբ իւր. 2. սիքիլէթ՝ ասի-ասկի իւր.

Αἴξ - αἰγος (ἡ) capra. 2. segno celeste. 3. *Πινθ.* onde, flutti. ալիք. 2. երկնային նշան. 3. *Πινθ.* ալիք. ի՛նչ. 2. խիթ, գորգի նման. 3. *Πινθ.* գալ.

Αἰόλλω. *M.* ολῶ-ήσω. muovere velocemente, agitare, scompigliare. 2. varieggiare. չաւամով չարժել, գազացնել. ասկնաւվայ ընել. 2. պլպլել. ասրամագ, իբրև իւր ասրամագ, ալիքի նիման. 2. գոյն-գոյն գծագ.

Αἰολόδεικτος (ὁ, ἡ) che si mostra sotto varj aspetti. պետական կերպարանքով երևցող. կերևնկին բան ինչ ալիքի նման.

Αἰολοπτέρυξ - υγος. che ha le ale fornite di varj colori. կերպ կերպ գոյներով թռչուն. բեղմոտ, գունագեղ.

Αἰόλος - η - ον. variato, diversificato. 2. movibile, veloce, agile, celere, rapido. պլպլուն. 2. ասգին, չարժուն, չաւամ. գոյն-գոյն կերպ. 2. ւթափ, չևչիփ, չիւթի.

Αἶπος (τὸ) altezza, sommità, auge. ծայր, գլուխ, գագաթն. բիւթ, ասի.

Αἰπυς - εῖα - ύ. alto, elevato, eccelso. բարձր. նիւթափ, նիւթի.

Αἶρα - ας (ἡ) loglio, zizzania (*Λατ.* lolium.) 2. martello, որմի. 2. մուրճ, ասան, կասեն. գեղեվ. 2. չիւթի.

Αἱρεσιαρχίω - ῶ. *M.* ήσω. divenire eresiarca. հերետիկոսապետ բլլալ. բոֆիլ գալ ւը ոլճի.

Αἱρεσιάρχης - αρχος (ὁ) eresiarca. հերետիկոսապետ. բոֆիլ գալը, ևհլի պետի.

Αἱρεσιμάχος καὶ σεσμάχος (ὁ, ἡ) chi combatte di setta di eresia. հերետիկոսութեան վրայ կռուող. բոֆիլիւթի հակառակ գնդնդիլ, գաճապրիլ եղող.

Αἵρεσις - εως (ἡ) (αἱρέω) il prendere. 2. scelta, opinione. 3. dogma, eresia, setta. առնելը. 2. կարծիք. 3. վարդապետութիւն, հերետիկոսութիւն, սպանգոլ. ընտրելի. 2. ընդ, էջասս, ևհմ. 3. բոֆիլ, ևչմա, ընտրել, ֆըբֆս.

Αἱρετικός - η - όν. eretico. հերետիկոս. բոֆիլ.

Αἱρετίζω. *M.* ίσω. scegliere, preferire. ընտրել. իւրքիլիսի, սիրել, սաղրասի.

Αἱρετικός - ή - όν. eretico, settario. հերետիկոս, սպանդաւոր. հերետիկոսի, բոֆիլ ևհլի պետի.

Αἱρετός - ή - όν. eleggibile. ընտրուելիք. իւրքիլիսիք.

Αἱρέω - ῶ. *M.* ήσω. prendere, pigliare. 2. eleggere, preferire. առնել. 2. ընտրել, նախադասել. սիրա. 2. իւրքիլիսի, սիրելի.

Αἱρησιτείχης - εος (ὁ) che espugna le mura della città. քաղքին քարտերը՝ պատերը առնող. ևհհրին գալ գաւառները ֆեհհ եղող.

Αἱρύσινον (τὸ) crivello, vaglio. մաղ. իւրի, ֆըբրար.

Αἴρω. *M.* ἀρῶ. levare, alzare. 2. portare. վերցնել, քաշանալ. 2. առնել, կրել. գալ տըղայ. 2. ֆառըմել.

Αἰσαχος - ου (ὁ) ramoscello di alloro, o mirto. գաֆնիի կամ մրտանիի ասու. ֆնիի նախօր վերջին ալաճըղն գալը.

Αἰσθάνομαι. *M.* θήσομαι. udire, sentire. 2. comprendere, intendere. լսել, իմանալ, գդալ. 2. հասկընալ. գոյնա, իւրիգա. 2. ալնամագ.

Αἴσθημα - τος (τὸ) l'azione di sentire. գդալը. գոյնագը.

Αἴσθησις - εως (ἡ) la facoltà di sentire, sensazione. գդացողութիւն. գոյնագիլէթ, գոյնա.

Αἰσθητήριον - ου (τὸ) sensorio. գդայարան. հասս.

Αἰσθητής - οῦ (ὁ) che sente. 2. che intende. գդացող. 2. իմացող. գոխան. 2. ալնախան.

Αἰσθητικός - ή - όν. sensitivo. գդայական. հասի.

Αἰσθητικῶς - έπίῤ. sensibilmente. գդայաւիթեամբ. գոյնագիլէթ իւր.

Αἰσθητός - ή - όν. sensibile. գդալի. հասի, գոխասարը.

Αἰσθητῶς. *έπίῤ.* = *Αἰσθητικῶς.*

Αἰσιοποιέω - ῶ. assecondare, rendere prospero, propizio. ալոգել. սաս ևհհրգոխ. ասղ-բրա՝ գոխդիր եղող.

Αἴσιος (ὁ, ἡ) fausto propizio, prospero. ալոգ. իւրևթ, ասղ-բրա, գոխդիր. ւոյ. *έπίῤ.*

Αἰσιόω - ῶ. *M.* ώσω = *Αἰσιοποιέω.*

Αἴσιος - η - ον. (ἴσος) ineguale, impare. հաւասար չեղող. վերագրիչ, այնահաւասչ, նախ-ևթէթ.

Αἰσσω. *M.* ίξω. precipitarsi, gettarsi con impeto. մեկէն գիրը նետուիլ, ուժով նետուիլ. հիւմիսի իւր սրընթաց.

Αἰστήῤ - ῆρος (ὁ) *έσφαλμ.* ἀντὶ *Ραιστήῤ.*

Αἴστος (ὁ, ἡ) ignoto. 2. ignorante. անծանօթ. 2. չգիտցող. նամարտ, պիլինմեզ. 2. պիլմեզ.

Αἰστόω - ῶ. *M.* ώσω. render ignoto. 2. togliere di mezzo, annichilare. անծանօթ ընել. 2. բառնալ ի միջոյ, սգրնչ ընել, ի չիք դարձուցանել. նամարտ՝ պիլինմեզ եղնիլ. 2. իոչ եղնիլ, հիչ եղնիլ.

Αἰσυμνάω - ῶ. *M.* ήσω. (αἶσα) regnare, governare, amministrare la giustizia. սրբել, իշխել. հնթի եղնիլ, հնթդ հնթդիլիքի եղնիլ.

Αἰσυμνητεία - ας (ἡ) potestà regia, data per elezione. ընտրութենով սրուած թագաւորական իշխանութիւն. իւրքիլիսով՝ ինբիւր իւր վերջիլ չհի հնթդիլիքի.

Αἰσχήμων (ὁ, ἡ) (αἶσχος) turpe, disonesto. անամօթ, անպարկեշտ. խոխոջ, նախճ, ըրաբռ.

Αἶσχος - εος (τὸ) vergogna, disonore, turpitudine. 2. bruttezza. ամօթ, անհամաւոյթիւն. 2. ապերոպիթիւն. բըսկոյնէթ, խոխոջիլիք. 2. չիբէնիլիք.

Αἰσχροκερδῆς - έος. interessato disonestamente, scroccone. անհամաւոյ վաստակ ուզող, անամօթութենով վաստակած. խոխոջիլիք իւր ճարպիրլ, ֆնիի խոր.

Αἰσχροκερδεία - ας (ἡ) lucro disonesto. անհամաւոյ վաստակ. խոխոջ՝ խոչընդոտ իւր.

Αἰσχρολογέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare disonestamente - cose oscene. անհամաւոյ՝ անհ-

Digitized by Google

ամօթի խօսքեր խօսութիւն. խոխոջել անօթ-ութիւն իմաստ:

Αἰσχρολογία - ας (ἡ) discorso disonesto, oscenità. անշամանաց խօսք, պագչոտ խօսութիւն. խոխոջել, ընդ անօթութիւն:

Αἰσχρολόγος (ὁ, ἡ) sboccato, osceno. ա-ֆեղջմեալ՝ անշամանաց խօսք խօսօղ. խոխոջել-ութիւն անօթութիւն խոսն:

Αἰσχροπραγία - ας (ἡ) il commetter delle oscenità - azioni veneree. անշամանաց գործ՝ պագչոտութիւն ընել. խոխոջել ամբ իմաստ:

Αἰσχροπρόσωπος (ὁ, ἡ) deforme nella faccia. ագեղ դէմք ունօղ. ընդդէմ երեսիւք:

Αἰσχροῤῥημοσύνη - ης (ἡ) = *Αἰσχρολογία*.

Αἰσχρὸς - ρὰ - ρόν. turpe, disonesto, osceno. 2. deforme, brutto. անշամանաց, անամօթ, պագչոտ. 2. ագեղ. խոխոջել, ընդ. 2. ընդդէմ:

Αἰσχρότης - τος (ἡ). (*αἰσχρὸς*) turpitudine, oscenità, laidezza. անշամանաւութիւն, պագչոտութիւն. խոխոջելութիւն, ֆոհ:

Αἰσχρῶς - ἐπίῤῥ. oscenamente, laidamente. անշամանաւութեամբ, պագչոտութեամբ. ֆոհութիւն, խոխոջելութիւն իւն:

Αἰσχύνη - ης (ἡ) (*αἴσχος*) vergogna. 2. infamia, ignominia. 3. le parti vergognose. ամօթ. 2. նախատինք, անարգանք. 3. ամչելուս տեղուանքը, ամօթդր. ա, ութ. 2. խրտչոտ, ըմպելոյ. 3. ած խեղխղի:

Αἰσχυντηλὸς - ὴ - όν. verecondo, pudico. ամչկած. ամչնոտ. տեղաց. ἐπίῤῥ.

Αἰσχυντὴρ - ῆρος (ὁ) che commette delle cose vergognose, svergognato. անամօթ գործեր գործօղ, անշամանաց. խոխոջել հրեշտեղիլեր խոսն, ըմպելոյ:

Αἰσχύνω. *M*. *υνῶ*. coprire di vergogna, disonorare. 2. sfigurare. ամչցնել, խրտչեալ վար առնել, անպատուել. 2. ագեղ ընել. ամչնացուցանել, խրտչոտել. 2. ընդդէմնիմիլ:

Αἰτέω - ῶ. *M*. ήσω. domandare, chiedere. ուղել, խնդրել. պիւրել, խոսիլ:

Αἴτημα - ατος (τὸ) domanda, petizione. խնդիր, հայցուած. պիւրել, թուրեղ:

Αἴτης (ὁ) mendico. մուրացկան. պիւրեղի:

Αἰτητὴς - οῦ ( ) domandante, petizionario. խնդրօղ, խնդրագրական. պիւրեղան, խոնչեղ:

Αἰτητικὸς - ὴ - όν. atto a domandare. խընդրելու յարմար. պիւրեղեղ սոյուն:

Αἰτητὸς - ὴ - όν. chiedibile. խնդրելու. պիւրեղելի:

Αἰτία - ας (ἡ) cagione, causa. 2. accusa. պատճառ, առիթ. 2. ամբաստանութիւն. պիւրեղ. 2. ընդէլ, փալ. 3. = *Ἔγκλημα*.

Αἰτιάζω. *M*. άσω. = *Αἰτιάομαι*.

Αἰτίαμα - τος (τὸ) colpa, accusa. յանցանք, ամբաստանութիւն. ած, խոչեր, ընդէլ:

Αἰτιάομαι - ῶμαι. *M*. άσομαι, accusare, incolpare. ամբաստանել, մեղադրել. ընդեղեղի իմաստ, ած ընդէլ ընդերմոյ:

Αἰτίασις - εως (ἡ) = *Αἰτίαμα*.

Αἰτιατικὸς - ὴ - όν. criminale, accusatorio. (ἡ) (γρμτ.) 2. accusativo. ամբաստանական. 2. հայցական (հոլով) ընդէլ. 2. նաւալ. տեւոյ. ἐπίῤῥ.

Αἰτιατὸς - ὴ - όν. causato, cagionato. պատճառաւած. պիւրեղելի:

Αἰτίζω. *M*. ίσω. (*αἰτία*) chiedere. 2. domandare la limosina, mendicare. ուղել, խնդրել. 2. մուրալ. պիւրեղ, խոխոջել, պիւրեղել:

Αἰτιολογέω - ῶ. *M*. ήσω. (*αἰτιολόγος*) rendere ragione, allegare per ragione. պատճառ բերել, պատճառը զրուցել. պիւրեղելի մեղադրեղ՝ ընդդէմ:

Αἰτιολογία - ας (ἡ) giustificazione. 2. etiologia, dimostrazione. ջատագովութիւն, ընդ եւ եւ, չքմեղութիւն. 2. պատճառաբանութիւն, պատգամագրութիւն. ած, ած ընդելոյ ընդեղեղի ընդերմոյ, ընդելի. 2. խոսի:

Αἰτιολόγος (ὁ, ἡ) che rende ragione, che si usa delle dimostrazioni. պատգամագրող խօսօղ. խոսիլոյ ընդելի:

Αἰτιολογικὸς - ὴ - όν. abile a render ragione. պատճառը ասելու յարմար. խոսի ընդելի ասելոն. գուռն. ἐπίῤῥ.

Αἴτιος - ία - ιον. autore. 2. colpevole. հեղինակ, պատճառ. 2. յանցաւոր. պիւրեղ. 2. ընդերեղելոյ պիւրեղ:

Αἰτιώδης (ὁ, ἡ) che serve a rendere ragione, causale. պատճառական. պիւրեղի:

Αἴφνης - ἐπίῤῥ. = *Αἰφνιδίως*.

Αἰφνίδιος (ὁ, ἡ) improvviso, repentino. յանկարծական. անօրէն, նախճանի:

Αἰφνιδίως - ἐπίῤῥ. inopinatamente, repentinamente, all' improvviso. յանկարծակի, ակնյ եակ. ընդեղեղ, ապանըզբ, անըզբ, ուրիկ զգեղ:

Αἰχμάζω. *M*. άσω (*αἰχμὴ*) lanciare, dardeggiare, saettare, vibrare bajonetta. նետ նետել. օք՝ հըզօ՝ սիմ սիմ:

Αἰχμαλωσία - ας (ἡ) cattività, schiavitù. գերութիւն. խաղբութիւն:

Αἰχμαλωτεύω. *M*. εύσω. ridurre in schiavitù. գերի ընել՝ առնել. խաղբ իմիլ:

Αἰχμαλωτίζω. *M*. ίσω. = *Αἰχμαλωτεύω*.

Αἰχμαλώτικὸς - ὴ - όν. proprio agli schiavi. գերիի յատուկ. նեղբէ ընդելիլեղ:

Αἰχμαλωτισμὸς (ὁ) schiavitù. գերութիւն. նեղբելիլեղ:

Αἰχμαλωτιστὴς - οῦ (ὁ) che riduce in schiavitù. գերի առնող. նեղբ խոնի՝ ընդելիրեն:

Αἰχμάλωτος (ὁ, ἡ) schiavo, preso in guerra. գերի, կռուի մէջ գանուած. խաղբ, ընդեղեղ ընդելելոյ. 2. նիզակ. 3. ճանճ. 4. կռիւ. ելլել՝ օք ած. 2. ընդելելոյ. 3. ընդելի. 4. ընդի:

Αἰχμητήρ - ῆρος (ὁ) bellicoso. մարտիկ. ընդելի:

Αἰχμητήριος - α - ον. appartenente alla guerra. պատերազմական. ընդելի ընդելելի:

Αἰχμητὴς (ὁ) *μῆτις* (ἡ) = *Αἰχμητήρ*.

Αἰχμίον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Αἰχμή*.

Αἰχηόδετος (ὁ, ἡ) = *Αἰχμάλωτος*.

Αἰχμοφόρος (ὁ, ἡ) armato di dardi. նետ

Digitized by Google

կրօջ, նեռներով պատուաստ. օխ ֆուլիան, օֆտըր իւկ ուխտիանիէ.

*Αἶψα. ἐπίῤ. subito, tosto, tantosto. չուտ· ֆիչ, փոքր ատող, շատ չուտով:

*Αἰψηροκέλευθος (ὁ, ἡ) veloce alla strada, che cammina velocemente. չուտ քալող· ճամբէ ուխտիկ:

*Αἰψηρὸς-ρὰ-ρόν. (αἶψα) veloce, impetuoso, celere, ratto. արագ, չուտ· ֆիչ, ճամբէ, հնարկիրվ:

Αἰω. percepire, sentire, intendere. իմանալ, հասկընալ, զգալ· ականջ, գոյնատ:

Αἰὼν-ῶνος (ὁ, ἤ ἡ) secolo, eternità, tempo lungo. գար, երկար ատեն, յաւիտենականութիւն· ատ, փիլէր ղէման, երկիկիւ:

Αἰωνίζω. M. ίσω. perpetuare, rendere eterno. 2. perpetuare, durare. միշտ ընել՝ ատեն իմանալ ընել· 2· տեւել· երկիկ՝ փոփամ ֆիմէ· 2· երկիկ ոլմէ:

Αἰώνιος-ία-ιον καὶ (ὁ, ἡ) eterno, perpetuo, perenne. յաւիտենական, միշտ ֆիտատար· յարակայ· երկիկ, փոյիտ, փոփամ, փուրդիմ:

Αἰωνόβιος (ὁ, ἡ) che vive sempre, sempiterno. միշտ ապրող, միշտակայ· միշտ փիմ՝ իւալիան, փոփամ:

Αἰωνοθαλὴς-έος (ὁ, ἡ) (Θάλλω) sempre verdeggiante. միշտ կանաչ· փոյիտ կիմիւ:

Αἰωνοχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) che sta ilare, si rallegra per sempre. յարապատարաճ· փոխմ ըլոլ:

Αἴωρα-ας (ἡ) (ἀείρω) alta lena. 2. strumento per tirare sopra, alta leno. 3. elevazione յոխորդիւ, ճօճանոց· 2· վեր քաշելու գործիք· 3· վեր վերցընելը· ասլանմաք· փրճահ· 2· խօսքը ևիսիկիւ ասլի· 3· խօսքը փուշրմուիլէ:

Αἰωρέω-ῶ. M. ήσω. elevare, sospendere all' aria. 2. alta lenare. վեր վերցընել, օդը կախել· 2· յոխորդիւ խաղալ, ճօճանոցը օրօրիլ· խօսքը փուշրմուի, հավոտ ատել· 2· ասլանմաքով ասլանմուի:

Αἰωρίζω-M. ίσω. = Αἰωρέω.

Ἀκαδημαϊκὸς-ἡ-όν. Accademico (filosofo). Ակադեմական (փիլիսոփայ)· Ակադեմոսը (փիլիսոփան):

Ἀκαδημία (ἡ) Accademia. Ակադեմայ· փորիսի, գիտնական ասլիս:

Ἀκαθαίρετος (ὁ, ἡ) che non può essere rovesciato, inespugnabile. չկործանուիլ ասլ· ասլի ոլմէ, իւրըմմէ:

Ἀκαθαρσία-ας (ἡ) immondezza, sporcizia, sozzezza, impurità. անմաքրութիւն, միասուիլճիլիկ· նախիլէք, փիլիք, ֆոլոիլէք:

Ἀκάθαρτος (ὁ, ἡ) impuro, lordo, sporco. անմաքուր, ապականի, գալիր· նախիք, փիս:

Ἀκάθεκτος (ὁ, ἡ) che non si può ritenere. չկանուիլ ասլ· իսոնսըմէ, գալի ոլմանէ:

Ἄκαινα (ἡ) spina. 2. (γεωμτρ.) stimolo. 3. misura di dieci piedi (Λατ. acnua). փուշ· 2· խիճան· 3· ատաղ ատող չափ մըն է· իիքէն· 2· ծռօլ· 3· ծ ոյիք խոլէնօք:

Ἀκαιρεύομαι, M. εύσομαι. non aver occasione favorevole. յաղող առնի չունենալ· ֆըսանիրը ոլմամ:

Ἀκαιρία-ας (ἡ) importunità. անյաղողութիւն· ֆըսանիրըլէք:

Ἀκαίριμος-η-ον, intempestivo. ատրաժամ· պիվէքի:

Ἀκαιρολογέω-ῶ. M. ήσω. parlare fuor di tempo malapproposito. ժամէ գուրս խոսիլ· պիվէքի պօհդիքի կիմէ:

Ἀκαιρολογία-ας (ἡ) discorso fuor di proposito. ժամէ գուրս խօրամիայ· պիվէքի պօհդիքի:

Ἀκαιρόλογος (ὁ, ἡ) chi parla fuor di tempo. ժամէ գուրս խոսող· պիվէքի պօհդիքի խոսի:

Ἄκαιρος (ὁ, ἡ) inopportuno, intempestivo. ատրաժամ· պիվէքի· ակաիրոս. ἐπίῤ.

Ἀκακέμφατος (ὁ, ἡ) non disfamato. անուանը չկոտրուած· ոտը՝ կիւղացը էտրուածմամիլ:

Ἀκάκης (ὁ) = Ἄκακος.

Ἀκακησιος (ὁ) = Ἀκακήτης.

Ἀκάκητα (ὁ) Αἰωλ. ἀντὶ τ. Ἀκακήτης.

Ἀκακήτης-κητος-ου (ὁ) che non fa alcun male, buono. չար չգործող, բարի· ֆիմ ըլիլ կիմիչիէ, իւյի:

Ἀκακία (ἡ) acacia-zia. (albero Egiziaco). ծառ ֆիլ իգիպտոսի· իլիւհ, առիւ (ագուճ):

Ἀκακία-ας (ἡ) (ἄκακος) innocenza, semplicità. անմեղութիւն· ասլանալիլէք, ֆոլոհմիլըլէք:

Ἀκακοπάθητος (ὁ, ἡ) che non provò alcun male. վիչտ չքաշած· ֆիմալէք՝ ֆիլիւիլ ինֆիհիչ:

Ἄκακος (ὁ, ἡ) innocente, buono. անմեղ, բարի· իմիլիֆիչ, իյի, ասլանալ· ակաոս. ἐπίῤ.

Ἀκακούργητος (ὁ, ἡ) non nociuto, non danneggiato, illeso. չվնասուած· ֆիմասլանմամիլ, զարարըլ:

Ἀκάκουργος (ὁ, ἡ) Ἀκακόφρων (ὁ, ἡ) } = Ἄκακος.

Ἀκάκωτος (ὁ, ἡ) che non provò alcun male. վիչտ չքաշած· ֆիմալէք ինֆիհիչ, ֆիմալասլանմամիլ:

Ἀκαλλὴς-έος (ὁ, ἡ) privo di bellezza, deforme. ապիղ· ինէքի:

Ἀκαλλώπιστος (ὁ, ἡ) incolto, non ornato. զարդ չունօղ, անպաճոյճ· պիլէնիչ, փոնանմամիլ:

Ἀκαλὸς-ἡ-όν. pacifico, tranquillo. խաղաղ, հանդարտ· բահաթ, փիւրտ· ևոյ. ἐπίῤ.

Ἀκάλυπτος (ὁ, ἡ) scoperto, aperto. բաց, Ἀκαλυφὴς-ές. } չգոցուած· ասլէք, փոփանմամիլ· λυπτως-ἐπίῤ.

Ἀκαμαντοχάρμης-ου (ὁ) infaticabile alla guerra. կռուի մէջ չյոգնօղ· ֆիհիւթ ևօրասլալ:

Ἀκάμας-αντος (ὁ) Ἀκάματος (ὁ, ἡ) } infaticabile, instancabile, indeffesso. չյոգնօղ, անխոնջ· իօրասլալ· մատως. ἐπίῤ.

Ἀκαματοχάρμης-ου (ὁ) = Ἀκαμαντοχάρμης.

Digitized by Google

Ἀκαμπής - ές, καὶ Ἀκαμψία.

Ἄκαμπτος (ὁ, ἡ) inflessibile, rigido. չծռող, պինդ. խրելիք, սերմ, ելեփ, տիպ։

Ἀκαμψία - ας (ἡ) rigidezza, inflessibilità. 2. costanza. չծռելիք, պնդութիւն. 2. հաստատութիւն, անխախտութիւն. խրելիքներէն, ելեփէն, սերմէն. 2. խոր-ւէն, տիր խոստիս պատրաստ։

Ἄκανθα (ἡ) (ἀκή) spina, vepre, pruno. փուշ, տատասկ. խիթան, լաւ ընտիր։

Ἀκανθεών - ῶνος (ὁ) spineto, pruname. փշոտ տեղ. խիթաններէն, լաւենէն։

Ἀκανθήεις - εσσα - εν. spinoso. փշոտ. խիթաներէն։

Ἀκανθίας - ου (ὁ) sorta di asparago. 2. di pesce cane. (Λατ. spinax). 3. di cicada. կերպ մը ծնեբեկ. 2. կերպ մը շանաձուկ. 3. կերպ մը ճաճկէ. տիր նիվ ֆօւէներէն. 2. տիր ով ֆիօֆեք գ-ուզուս. 3. տիր ով ցիկադներ գ-ուզուս։

Ἀκανθίζω - Μ. ίσω. rendere. 2. essere spinoso. փշոտ ընել. 2. ըլլալ. խիթաններէն կրնալ. 2. ելեփ։

Ἀκάνθινος - ίνη - ινον. fatto, o tessuto di spine. փշէ, փուշով հիւսուած. խիթաններէն, խիթաններէն կօրէնելիս։

Ἀκάνθιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἄκανθα. 2. specie di cardo. կերպ մը ագռաւ. խոտոր տեսակներէն խիթաններէն տիր ով։

Ἀκανθίς - ίδος (ἡ) cardellino (uccello) խայտիտ (ագռաւ ձան ու գոյն ունող իշուհուն մըն է). ամֆ ֆօւլա։

Ἀκανθίων - ονος (ὁ) échino. եքինոս (փուշ մըն է). խոտոր խիթան։

Ἀκανθοβάτης (ὁ) che cammina per le spine. փուշերուն վրէն քալող. խիթաններէն իւրէն իւրիներն ներս։

Ἀκανθοβόλος (ὁ, ἡ) che getta delle spine. փուշ նետող խիթան ֆըլտրող։

Ἀκανθολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie delle spine. փուշ ժողվող. խիթան խօվլայան։

Ἀκανθόπλεκτος (ὁ, ἡ) tessuto di spine. փշով հիւսուած. խիթաններէն կօրելիս։

Ἀκανθοπληξ - ῆγος (ὁ, ἡ) colpito - ferito di spine. փշէ զարնուած վիրաւորուած. խիթաններէն վ-որ-վ-ած խօրելիներէն։

Ἄκανθος - ου (ἡ) acanto, brancorsina. 2. sorta di albero Egiziaco. (Λατ. acanthus spinosus). ագանթա (խոտ մըն է). 2. Եգիպտոսի փշոտ ծառ մը. ալ ֆէնէնախ. տիր նիվ օլըախ. 2. Ա՛ըրտ պիխեն տիր ով խիթաններէ ալ։

Ἀκανθοστεφής - ές (ὁ, ἡ) coronato di spine. փշով պսակուած. խիթան իւր ծոլ-ներէն։

Ἀκανθοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia le spine. փուշ կերող. խիթան խնչեր։

Ἀκανθοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portare. 2. produrre delle spine. փուշ կրել. 2. բուսցընել. խիթան խուշ-ներ. 2. հասել խիթան։

Ἀκανθοφόρος (ὁ, ἡ) che porta 2. produce delle spine. փուշ կրող. 2. բերող բուսցնող. խիթան խուշ-ներ. 2. հասել խիթան։

Ἀκανθόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha foglie spinose. փշոտ տերեւ ունող. խիթաններէ խոտ-տերէ. խոտոր խիթաններէ։

Ἀκανθόχοιρος (ὁ) (χοῖρος) porco spino, riccio. գազան. ելեփ։

Ἀκανθόω - ῶ. Μ. ώσω., Ἀκανθίζω.

Ἀκανθώδης - εος (ὁ, ἡ) Ἀκανθήεις.

Ἀκανίζω. Μ. ίσω. avere la forma di cardo. ագռաւի ձեւը ունենալ. խոտոր տե-նելներ խիթաններ գ-ուզուիր օլմաք։

Ἀκανόνιστος (ὁ, ἡ) irregolato, non sogetto alle regole. անկանոն, կանոնի առակ չեղող. կանոն խոսի օլմայան։

Ἀκανονίστως. ἐπίῤῥ. senza regola - regolamento. անկանոնաւորութեամբ, անկարգաբար. կանոնաւորելէ իւր։

Ἄκανος - ου (ὁ) cardo. 2. pungolo. ագռաւ. 2. խիթան. խիթաններէ օր. 2. նժոյղ. տիր ձիոյն տիվրիւտ։

Ἀκαπήλευτος (ὁ, ἡ) sincero, verace. անկեղծ, արդար. առատաբար. առատաձեռն, առատ։

Ἀκάπνιστος (ὁ, ἡ) non fumato. չծխած. խիւխիւթէ։

Ἄκαπνος (ὁ, ἡ) (καπνος) senza fumo. ծուխ չունող. խիւխիւնսիզ։

Ἀκάρδιος (ὁ, ἡ) (καρδία) senza cuore, timido, vile. սիրտ չունող, վախկոտ. խրտխտիկ, ծօրէսիզ։

Ἀκαρεί. ἐπίῤῥ. (ἀκαρὴς) sull' instante, tantosto. իսկոյն, առժամայն. իսթէխիսիդեն, ֆէնճ։

Ἀκαρὴς - ές (ὁ, ἡ)(κυρ. ἐκ τριχῶν) brieve, esiguo. կարճ, բիչ. ճըսըմ, ազ։

Ἄκαρι (τὸ) animaletto, che si trova nel cascio, e nelle altre cose. պանրի ան-ուրիչ բաներու մէջ գտնուող պզտիկ որ-մըն է. ճիճիներու վ-ուրէ չեչէներու պա-ղտանան տիր ով ուֆակ խօրտ ուլը։

Ἀκαρπέω - ῶ. Μ. ήσω. esser sterile, infecondo. պտուղ չբերել, անբերելիութիւն ըլլալ. հիւլենիլ պերիճիներիլ օլմաք։

Ἀκαρπία - ας (ἡ) infecondità, sterilità. անպտղութիւն, անբերելիութիւն. հիւլենիլիք, պերիճիներիլիք։

Ἄκαρπος (ὁ, ἡ) infecondo, sterile. անպտուղ, անբերելիութիւն. հիւլենիլ, պերիճիներիլ, հասըրըզ։

Ἀκάρπως. ἐπίῤῥ. con infecondità. senza frutto. անպտղութեամբ, առանց պտղոյ. պերիճիներիլիքէ իւր խօվլայարէ։

Ἀκαρτέρητος (ὁ, ἡ) intollerabile. չդիմացնալու. փախնելմազ, չիճիմէզ։

Ἀκασκα - καὶ - κᾶ. quietamente, placidamente. խաղաղութեամբ, հանդարտաբար. բահար առատ իւր խովլ խովլ։

Ἀκασκαῖος - αία - αῖον. molle, delicato. փափուկ. նազլի, խասիլ։

Ἀκαταβάπτιστος (ὁ, ἡ) non battezzato. չմկրտուած. վաֆթիզ օլմամըշ։

Ἀκατάβλητος (ὁ, ἡ) che non può abbattersi, invincibile. առ չընկնող, չտըմ-բող, չյաղթուող. ալ օլմազ, ենկիր գէլ։

Ἀκατάγγελτος (ὁ, ἡ) non pubblicato, non intimato, non denunziato. չյայտնուած, չմեռնուած. ալենթարի էտիլմէզ, ենկիր վրէն։

Ἀκαταγώνιστος (ὁ, ἡ) inespugnabile. invitto. առ չեղող. ալ օլմազ, ենկիլմէզ։

Ἀκαταδίκαστος (ὁ, ἡ) non condannato. չդատապարտուած. օթկիլ ենկիլմէզ։

Ἀκατάκριτος (ὁ, ἡ) = Ἀκαταδίκαστος.

Ἀκατάληκτος (ὁ, ἡ) (καταλήγω) (γραμτ.)

Digitized by Google

senza desinenza. առանց վերջաւորութիւն. անծախ, ի-ծախ.

Ἀκατάληπτος (ὁ, ἡ) incomprensibile, impercettibile. մարդով չհասկնալու, անիմանալի. ան-ըմբռնելի. ծածկեալ. ընդհատ.

Ἀκαταληψία - ας (ἡ) incomprensibilità, impercettibilità. անիմանալիութիւն, անհասանելիութիւն. ան-ըմբռնելիութիւն.

Ἀκατάλληλος (ὁ, ἡ) inconveniente, incongruente. անյարմար. ի-տեղւոյն-ըն-դունելի.

Ἀκατάλυτος (ὁ, ἡ) indissolubile, perenne, eterno. անեղծանելի, մշտակաց, անմահ. յաւիտենական, միշտ գոյացող, երկարատեւ.

Ἀκαταμάθητος (ὁ, ἡ) impercettibile, da non imparare. չսորվելու, անհասանելի. ի-մանալի.

Ἀκαταμάχητος (ὁ, ἡ) inespugnabile, ineluttabile. չհաւանելու, անյաղթ. հնոյ իւնելու.

Ἀκατάμετρητος (ὁ, ἡ) immenso, smisurato. անչափ, չչափուելու. ի-ըլնի-ընդ, հոգալ.

Ἀκατανόητος (ὁ, ἡ), Ἀκατάληπτος.

Ἀκατάπαυστος (ὁ, ἡ) incessante. չդադրող. գործեան, գործիմ. պաւստաց. ἐπίῤ.

Ἀκατάπληκτος (ὁ, ἡ) intrepido, imperterrito, non attonito. չվախցող, արուռն, չզապչած. ի-զարմանալ, յիմար. վերի-մի-նիմի. Ἀκαταπλήκτως. ἐπίῤ. intrepidamente. առանց վախնալու, կարճութեամբ. յիմարէն' գիտողութեամբ իւնի.

Ἀκατάπονητος (ὁ, ἡ) infaticabile. 2. invitto. չհոգնող, անխոնջ. 2. չյաղթուող. ի-ըրնալի. 2. ի-նիմի.

Ἀκατάσκεπτος (ὁ, ἡ) κέπτως. ἐπίῤ. inconsiderato, չմտածող, անխորհուրդ. գիտնականի, գիտնական ի-նիմի.

Ἀκαταοκεύαστος (ὁ, ἡ) non perfezionato, incolto. չկատարուած, արհեստով չյիմնուած. գոյացը, պիտանի-ացը. ἀστως. ἐπίῤ.

Ἀκατάσκευος (ὁ, ἡ) εὐως. ἐπίῤ. Ἀκαταοκεύαστος - ἀστως.

Ἀκατάσκιος (ὁ, ἡ) non ombroso, privo di rezzo. շուք չունող. ի-ոլնի-ընդ, առնիմ.

Ἀκατάσκωπτος (ὁ, ἡ) non derisibile. վրան չծիծաղելու. ծաղրի-ելնելու.

Ἀκαταστασία - ας (ἡ) confusione, turbolenza. խառնակութիւն, խառնիխուռն. ի-տեղէ-ընդ. ըրռոցելը.

Ἀκαταστατέω - ῶ. *M.* ἡσω. esser turbolento, confuso, incerto. խառնիխուռն' յիմի' անհաստատ ըլլալ. ի-տեղէ-ընդ գիտ-ըր ըլնիմ.

Ἀκατάστατος (ὁ, ἡ) incostante, incerto, turbolento. անհաստատ, չիմի. գիտ-ըր. ալիք-աբ. τάτως. ἐπίῤ.

Ἀκατάστροφος (ὁ, ἡ) senza fine - esito. վերջ չունող. անվախճան, նիւթիմիի.

Ἀκατάσχετος (ὁ, ἡ) che non si può arrestare. անգտանալ, չքանելու. զսպիլը, իւնի կրնիմ. σχέτως. ἐπίῤ.

Ἀκατάφρακτος (ὁ, ἡ) (καταφράσσω) senza custodia, non custodito con delle armate. չպահպանուած, զինուորներով չպահուած. հզիմ ելնիմիմ. զգուշիանալ ի-ուշ-ի-ընդիմիմ.

Ἀκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) non disprezzato. չանարգուած. ի-ոլնի-ընդ.

Ἀκατάψευστος (ὁ, ἡ) non mentito, non finto. անսուտ, չիմնծու' սուտ-ումուտ չ-ղոց. գիտցի' ի-ոլնի ելլայն.

Ἀκατέργαστος (ὁ, ἡ) incomposto, non lavorato. չյիմնուած, չգործած. գիտ-ըրնիմիմ, ի-տեղ-ընդ. իւլի-նիմիմ.

Ἀκατεύναστος (ὁ, ἡ) che non dorme, vigilante. չքնացող, արթուն. ա-յո-ո-ի-ան, ա-յո-ի-ընդ.

Ἀκατηγόρητος (ὁ, ἡ) irreprensibile. չյանդիմանուելու. ի-ոպէր ելնի-ընդ. ῥήτως. ἐπίῤ.

Ἀκατήχητος (ὁ, ἡ) (ἐκκλ.) non catechizzato. հաւատքի վարդապետութիւնը չսորված. ի-ոլի-ի գին ի-ոյրնիմիմ.

Ἀκάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἄκατος.

Ἀκάτιος (ὁ) il grand' albero della nave. նաւին մեծ կայմը. կիմնին պիւ-ի-ի գերեայ.

Ἀκατονόμαστος (ὁ, ἡ) che non si può nominare, inesprimibile. 2. anonimo, senza nome. 3. ignobile, vile. անունը բերան չառնուելու, չգսուելու. 2. անանուն. 3. անունսի, նսուսաս. անըմբռ, վատ ելնիմ. 2. խիմիի, ապերդ. 3. գեղի-ի-ի, խոր.

Ἄκατος (ὁ, καὶ ἡ) bastimento, scampavia. 2. specie di vaso, di bicchiere. 3. la gran vela della nave detta Maestra. նաւ. 2. կերպ մը սամի' գաւաթ. 3. նաւին մեծ առագաստը. կիմ, ակռիւ. գեղ-ի-ի. 2. գիր ոյ գոյ' գոտիմ. 3. կիմնին գի-ի-ի իւլիմնի.

Ἀκαυλος (ὁ, ἡ) senza fusto. 2. senza coda. ցօղուն չունող. 2. պոչ չունող. ապ-ըրդ. 2. գոյ-ի-գոյ.

Ἀκαυστος (ὁ, ἡ) non abbrucciato. չերած. խանմիմ.

Ἀκέλευθος (ὁ, ἡ) senza via, strada, dove non si può andare. ճամբայ չունող, չերթալու տեղ. ելոյ-ը, կիդիմիմ.

Ἀκέλευστος (ὁ, ἡ) non comandato, non ordinato. չհրամայուած. ի-ր ելանմիմ.

Ἀκέλυφος (ὁ, ἡ) (κέλοφος) che non ha corteccia, buccia. կեղեւ' կճեպ չունող. գոգ-ի-գոյ.

Ἀκέντητος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἵππος) non spronato, non stimolato. մարգով' խիթ-ի-ով չգարնուած. հանմայ' տգոյ իւլ գի-ըրնիմ-ընդ.

Ἄκεντρος (ὁ, ἡ) senza stimolo. 2. senza centro. խիթ-ի-ան 2. կեդրոն չունող. տ-գոյ-ըր. 2. գերկիմիի.

Ἀκέντωτος (ὁ, ἡ) non vuotato, pieno. չպարպած, լեցուն. գելի-ի-ընդ, գոլ-ը.

Ἀκέομαι. *M.* έσομαι. guarire, rimediare, sanare. 2. risarcire. առողջացնել, բժշկութիւն ընել. 2. կարկատել. գիտ-ըրնիմիմ, առ-ի-նիմ, հեգնիմիմ ընիմ. 2. գերկիմիի ընիմ (ի-ոպոգը).

Ἀκήραιος (ὁ, ἡ) (κεράννυμι) puro, sincero 2. intatto, integro, illeso. պարզ, մաքուր, արդար, անխեղգ. 2. անվնաս, կատարեալ, անձնէրի. ճիմ, հիլիմիկ, առ-գերան. 2. ի-նիմ, գոգանելու-ընդ. ճեգեր-ի-ը. αἰως. ἐπίῤ.

Digitized by Google

ἈΚΙ

Ἀκέρατος (ὁ, ἡ) privo di corna. ապռուր կոտոշ չունող · պոռնոցէզ ։

Ἀκεραύνωτος (ὁ, ἡ) non percosso dal fulmine. կայծկեն չդարնուած · կայծերէ իւէ վնասուելու ։

Ἀκέρδεια - ας (ἡ) disvantaggio, danno, nocumento. ապա՛ , վնաս , չահ չըլլալը · ի՛նքզինքէ , վնաս ։

Ἀκερδής (ὁ, ἡ) che è senza lucro. անշահ, չահ չունող · ի՛նքզինքէ · ձրի՛ , ձրիաբար ։

Ἀκεστής - οῦ (ὁ) medico. 2. sartore. բժիշկ · 2. դերձակ · հիւանդ · 2 · կարկէ՛ ։

Ἀκεστός - ή - όν. rimedicabile, riparabile. բժշկուելու , ապրեցնուելու · ի՛նքզինքէ , ապրելու ։

Ἀκέστρα (ἡ) ago. ասեղ · էնի՛ ։

Ἀκέστρια. (ἡ) rimediatrice, medica. 2. levatrice, ostetrice. բժիշկ (կնիկ) · 2 · մանկաբարձ · հիւանդ (իրը) · 2 · կռիւ ։

Ἀκέστωρ - ορος (ὁ) medico. բժիշկ · հիւանդ ։

Ἀκέφαλος (ὁ, ἡ) che non ha testa, acefalo. գլուխ չունող · պոշտ · փա՛լως-է՛պիլ ։

Ἀκέων - ουσα - ον. taciturno, silente, quieto. անձայն , մունջ, հանգարտ · ի՛նքիզ , ասա , խօսի ։

Ἀκή - ῆς (ἡ) punta, taglio, filo tagliente. (Λατ. acies) սուր քերան , սուր ծայր · էզուզը ։

Ἀκήδευτος (ὁ, ἡ) insepolto. չթաղուած · կիսափըտիկ ։

Ἀκηδέω - ῶ M. ἐσω. καὶ ἠσω. disprezzare, non avere cura. անտրտնիլ , չհոգալ · խօրտա՛ , պիտոյ օլմա՛ , խնամքին պըտիտ՛մա՛ , հանգիստ օլմա՛ ։

Ἀκηδὴς - έος (ὁ, ἡ) non curante, negligente. 2. insepolto. անհոգ · 2. չթաղուած · պիտոյ · 2 · կիսափըտիկ ։

Ἀκηλίδωτος (ὁ, ἡ) immacolato, incorrotto, puro, mondo. անբիծ, անարատ, մաքուր · կիպ , ճիշդ , ճիշդ ։

Ἄκηπος (ὁ, ἡ) privo di orto. պարտէզ չունող · պարկեշտ , պօշտան ։

Ἀκήρατος (ὁ, ἡ) sincero, non misto, puro, mero, incorrotto. պարզ , դուռ , մաքուր , չապականուած · կիպ , ճիշդ , ճիշդ , պօշտա՛ ։

Ἀκήριος (ὁ, ἡ) (κῆρ) esanime, senza cuore. 2. timido. սիրտ չունող · 2 · վախկոտ · ի՛նքնիշխան · 2 · ծօշտա՛ ։

Ἀκήριος (ὁ, ἡ) (κήρ) senza danno, illeso. անվնաս · կիպկիպ ։

Ἄκηρος (ὁ, ἡ) (ἰατρ). senza cera. առանց մոմի դիմի · պալ մոմամաղ ։

Ἀκήρυκτος (ὁ, ἡ) non pubblicato, non divulgato. չառաքուած , չհրատարակուած · լալ օլմադըղմ , ամիչկ մնալ օլմադըղմ ։

Ἀκίβδηλος (ὁ, ἡ) puro, non falsificato. դուռ , անխարդախ · խալտ օլմայան , ճիշդ ։ ծի՛նլաց. է՛պիլ ։

Ἀκεδνὸς - ή - όν. debole. vile. վատուած , տկար · կոյնի՛ · պատուհ , գերծուածը ։

Ἀκίζω - M. ἐσω. aguzzare. սրել · պիւնի՛նէ ։

Ἀκινάκης - ου (ὁ) daga, scimitarra, stor-

ta (spada dei Persiani) գաշնակ (պարսիկներուն ի՛մբրն է) · խանչար , խոշոր ։

Ἀκίνδυνος (ὁ, ἡ) sicuro, senza pericolo. ապահով · կիպ , ի՛նքզինքէ · ծ՛ուռաց. է՛պի՛լ ։

Ἀκινησία - ας (ἡ) (κίνησις) immobilità. անշարժութիւն , չշարժիլը · հրեխեխ · ի՛նքզինքէ ։

Ἀκίνητος (ὁ, ἡ) νήτως. ἐπίῤῥ. immobile, fermo, inconcusso. անշարժ , պինա , սմուռ · կուխ , սալապատ , հրեխեխ · ի՛նքզինքէ ։

Ἀκιρὸς - ὰ - όν. κιρῶς. ἐπίῤῥ. = Ἀκιδνός.

Ἀκὶς - ίδος (ἡ) (ἀκή) punta. ծայր , սայր · սուի՛ , պիչրի սուի՛ ։

Ἀκκίζομαι. M. ἰσομαι. ricusare simulatamente. 2. simularsi ignorante. կեղծելով չուզել · 2 · գիտէը բան չգիտցող կեղծել · պ՛ոյնի՛ տալ՝ պէս պէս հիւրի խօսիլ՝ բերդ կրնի՛ · 2 · ինծո՛ւինի պիտի կերօ՛ըր՝ ի՛նքզինքէ կիմա՛ ։

Ἀκλάδευτος (ὁ, ἡ) (κλαδεύω) (vite) non tagliata non potata. չկարուած՝ չյօտուած (արթ) · կուխըմիչ պատրաստուելու (տարի) ։

Ἄκλαστος (ὁ, ἡ) non rotto, infranto. չկարուած · կոտրըմըղ ։

Ἄκλαυστος - καὶ Ἀκλαύτος (ὁ, ἡ) non pianto. 2. che non piange. կլացուած · 2. չլացող · ողբամըղ · 2. ողբալի ։

Ἀκλεὴς (ὁ, ἡ) Ἰων. Ἀκλεῆ. αἰτιατ. senza gloria, oscuro, ignobile. փառք չունող , փառաւոր · կիւրտրըղ , կեղիկ , խոր ։

Ἄκλειστος (ὁ, ἡ) καὶ Ἄκλειτος (ὁ, ἡ) non serrato, aperto. ղպուած , բաց · կափտա՛մըղ , ուղի ։

Ἄκλεπτος (ὁ, ἡ) che non ruba. չգողցող · լըմցան ։

Ἀκληρία - ας (ἡ) calamità, infelicità, egenza privazione dal patrimonio. խեղճութիւն , կարօտութիւն , չքաւորութիւն , ժառանգութիւն չունենալը · սիկիլեաթ , խօլըտ , կհամալըտ , գրաւուելէտ ։

Ἄκληρος (ὁ, ἡ) privo di credità, povero, egente, infelice. ժառանգութիւն չունող , ապրատ , կարօտ , խեղճ · գրաւուղ , կնոփարտ , կհամալ , սիկիլ ։

Ἀκλήρωτος (ὁ, ἡ) non distribuito alla sorte. 2. che non si può distribuire alla sorte. վիճակով չբաշխուած · 2 · վիճակով չբաշխուելու · կարտ իւէ կայ օլմադըղմ · 2 · կարտ իւէ կայ օլմադըղ ։

Ἄκλητος (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Ἄκλειστος.

Ἄκλητος (ὁ, ἡ) (καλέω) non chiamato, non invitato. 2. privo di nome. չկանչուած , չհրաւիրուած , չհրամմուած · 2 · անուն չունող · լալ իրըղմըղ , փակի օլմադըղ · 2 · խոնիչ ։

Ἀκλινὴς (ὁ, ἡ) λινῶς. ἐπίῤῥ. = Ἄκλιτος.

Ἄκλιτος (ὁ, ἡ) (κλίνω) che non si inchina, inflessibile. 2. (γραμτ.) indeclinabile. չծռող , չծռուելու · 2. անհոլով · խոնիչ · 2. նախադրեալ ։

Ἀκλόνητος - καὶ Ἄκλονος (ὁ, ἡ) immovibile, non turbato, fermo, costante. չշարժող , տակնուվրայ չեղող , հաստատ · ի՛նքզինքէ , ալի՛ֆսի օլմադան , պիր խօսէ · խօսի ։

Digitized by Google

Ἀκίνητος (ὁ, ἡ) non agitato dalle onde. անշարժած. ալեկոծութեան չենթարկուած, գալեխաղաղ։

Ἀκίωστος (ὁ, ἡ) non filato. չմանած. չպտտեցրած։

Ἀκμάζω. M. άσω. (ἀκμὴ) essere nel fioretto dell' età-nel vigore, fiorire. ծաղկեալ ծաղկիլ ըլլալ, նոր ծաղկած կորիճ ըլլալ. ծաղիլ ծաղկիլ. կեանք խլլել. օլմաք. գինի օլմաք, չխլխլնիմ. Ἀκμάζει. ἀπρόσπ. է tempo, է occasione. ժամանակ է, հիմայ է ատենը. վրտըն գըր, ֆըրսաթն գըր։

Ἀκμαῖος - αία - αῖον. vigoroso, fioreggiante, giovenile. ուժով, ուժգին, կորիճ, ծլող ծաղկող. գինի, գալխլխիլ չխլխնիմ, կեանք. μαίως. ἐπίῤ.

Ἀκμή - ῆς (ἡ) il vigore di ogni cosa. 2. il fiore dell' età. 3. punta. 4. articolo del tempo. ամէն բանին ուժը. 2. ծլիլ ծաղկիլը, կարմրութիւն. 3. ծայր, սայր. 4. պահ, ատեն. հիր գիր նշանին գովչխիմ. 2. գինձլիք. 3. սուի, սիլիք սուի. 4. գիմ, վրտըն. Ἀκμὴν. αὐτιατ. ἐπίῤ.

Ἀκμὴς - ῆτος (ὁ, καὶ ἡ) = Ἀκάμας.

Ἄκμων - ονος (ὁ) incudine. 2. specie di lupo. սալ. 2. ագռ մը գայլ. խօրս. 2. գիր նիվ գոյդա. 3. = Οὐρανός.

Ἀκνησις - εως (ἡ) spina dorsale (degli animali). 2. specie di erba. ուղեղ ողնայարին (անասուններուն). 2. կերպ մը խոտ. ծովրըտ խլեխ (հայկոնիլուրքե). 2. գիր նիվ օխ։

Ἀκοή - ῆς (ἡ) udito. 2. orecchio. 3. tradizione. լսելիք. 2. անկամ. 3. աւանդութիւն, ճիգճիգ լսելը. գովչխիմ ատիպ. 2. գոլոփ. 3. ոլխլխիմ, դէրեգիրին գոյմիլէք։

Ἀκωσις - εως (ἡ) = Ἀκοή.

Ἀκοίμητος (ὁ, ἡ) ήτως. ἐπίῤ. vigilante, che non dorme. չքնացօղ, արթուն. առխանէք, սոյամաքան։

Ἀκοίμιστος (ὁ, ἡ) molto vigilante. խիստ արթուն. գոյնիկն ատիպէք։

Ἀκοινος (ὁ, ἡ) non commune a tutti. ամէնուն հասարակ չեղող. գիր տելէ սըխիլիկ օլմաքն։

Ἀκοινωνησία - ας (ἡ) privazione di comunione, incomunicazione. ուրիշին անհաղորդ ըլլալը. սիրելի ընհոգի ըլմամիլէք, ընհոգիըլէք։

Ἀκοινώνητος (ὁ, ἡ) non comunicato. 2. incomunicabile. հաղորդ չեղած. 2. չհաղորդուելու. խըհոգ օլմըլ. 2. խըհոգ օլմանիզ. տիտոս. ἐπίῤ.

Ἀκοίτης - ου (ὁ) marito. երիկ. գօճ։

Ἀκοιτις - ιδος (ἡ) θυλ. τ. Ἀκοίτης.

Ἄκοιτος (ὁ, ἡ) privo di letto. անկողին չունեցող. տէօշէգսիզ, գերգոգըլ։

Ἀκολάκευτος (ὁ, ἡ) Ἀθώπευτος.

Ἀκόλακος (ὁ, ἡ) Ἀθώπευτος. 3.

Ἀκολασία - ας (ἡ) lascivia, libertinaggio, protervia. պագչոտութիւն, ճարպկութիւն, լիրբութիւն. չխրխիլ, խոհեմչիլէք, ապըշելէք, ֆնգիլ։

Ἀκολασταίνω. M. ανῶ. καὶ τίω. M. ήσω. divenire lascivo - protervio. լիրբ՝ պագչոտ ըլլալ. չխրխիլ՝ խոհեմ օլմաք։

Ἀκόλαστος (ὁ, ἡ) non gastigato. 2. lascivo, intemperato, sfrenato. չպատժուած. 2. լիրբ, պագչոտ, անզուսպ. խոչխլխնիլիլ. 2. չխրխիլիլ, խոհեմչիլիլ, ապըշել, ֆնգիլ. ἀστως. ἐπίῤ.

Ἀκόλλητος (ὁ, ἡ) (κολλάω) non collato. սոսնձած չկպցած. իւթիւթլըմամիլ։

Ἄκολλος (ὁ, ἡ) privo di colla. սոսնձ չունեցող. իւթիւթլըլ։

Ἄκολος - ου (ὁ) un pezzo o un boccone di pane. կտոր մը՝ պատառ մը հաց. գիր խոբլա՝ գիր լոգմա եգիլ։

Ἀκολουθέω - ῶ. M. ήσω. seguire, seguitare, accompagnare. 2. imitare. հետեւիլ, հետեւէն երթալ, ընկեր ըլլալ. 2. նմանիլ. ինքնինքին կիմիլ. արբըլըմ վրտան, սոփրալ օլմաք. 2. պիղմիլ, սոյմաք։

Ἀκολούθημα - τος (τὸ) seguenza. 2. imitazione. հետեւողութիւն. 2. սիրիչի մը նմանիլը. ինքնինքին կիմիլիլէք. 2. սոյմաքլըք։

Ἀκολουθητικὸς - ὴ - όν. seguace, seguente, che siegue. հետեւող. ինքնինքին կիսող, արբըլըմ վրան։

Ἀκολουθία - ας (ἡ) segnito, sequela, continuazione, conformità, compagnia. հետեւիլը, նմանութիւն, ընկերութիւն. ինքնինքին վրտիլէք, սոյաուլըք, սիքիմ 2. (ἐκκλ.) = Τελετή.

Ἀκόλουθος (ὁ, ἡ) seguace, seguente, servo (ὁ) ministro, che siegue il diacono andando a leggere l'Evangelio. հետեւող, հետեւէն գնացօղ, ծառայ (ὁ) Աւետարան կարդալու երթալին Սարկաւագին հետեւէն գնացօղ պաշտօնեայ. ինքնինքին վրան, կիպաս (ὁ) ինձիլ ընդիմի օգուտին կիսիպիլըրինին պէսպէս ինքնինքին կիսին քիլիսի խըզմիմիլուբը. λούθως. ἐπίῤ.

Ἀκόλυμβος (ὁ, ἡ) che non sa nuotare. լողալ չգիտցող. իւզմիլ պիլմին։

Ἀκόμμωτος (ὁ, ἡ) non ornato, non abbellito. չզարդարուած, չչակուած. պէսլէմիլ, փճանմամիլ։

Ἀκόμπαστος - καὶ Ἄκομπος (ὁ, ἡ) senza ostentazione. առանց պարծենկոտութեան. իւալանմամ, պիօլուրլինմիլին։

Ἀκόμψευτος - καὶ Ἄκομψος (ὁ, ἡ) rozzo, senza grazia. անշնորհ, կոպիտ, անարուեստ. պոխալը, փոպա, կեօրերլիլիչ։

Ἀκονάω - ῶ. M. ήσω. καὶ νίζω. M. ίσω. aguzzare. 2. irritare. սրել. 2. գրգռել, հիլը տալ. պիլմիմ. 2. ֆընտրմա, իսկրիչ կիմիմ։

Ἀκόνη - ης (ἡ) cote. 2. mortajo. քար. 2. անկան, առնան. պիլեյի իսլը. 2. հաւան։

Ἀκόνησις - εως (ἡ) aguzzamento. սրելը. պիլեմելիք։

Ἀκόνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἀκόνη.

Ἀκόνιτον - ου (τὸ) aconito (erba velenosa). ակոնիտացի խոտ մըն է). խոտ նէթսն նէմ։

Ἄκονιτος (ὁ, ἡ) senza fatica. առանց աշխատանքի. գամիմիլ։

Ἀκοντὶ. ἐπίῤ. malgrado. չուզելով, ակամայ. գոյամիլ, իրեմիչիլէք։

Ἀκοντίας (ὁ) jaculo (specie di serpe). նետօձ. օխ իլանը։

Digitized by Google

Ἀκοντίζω. *M. ίσω.* lanciare, saettare, vibrare dardi. նետ նետաձգ. օք սլաք, խիր խնդախիտ:

Ἀκόντιον (τὸ) dardo, giavelotto, saetta. նետ, սլաք. օք, խիր, սիրմ, էնդէնան:

Ἀκόντισις (ἡ) l'azione di saettare. նետ նետաձգ. օք սլաք:

Ἀκόντισμα - (τὸ) καὶ Ἀκοντισμὸς (ὁ) saettamento. 2. piaga cagionata dal dardo. նետաձգութիւն. 2. նետի վէրք՝ խոց. խիր խնդալ, օք սլաքէ. 2. օք սլաքէվէրք:

Ἀκοντιστὴν-ῆρος-καὶ τιστης-οῦ(ὁ) che lancia il dardo, arciere, saettante. նետ նետող. օք սլաք, խիրնետող, էնդանիէլ:

Ἀκοντοφόρος (ὁ, ἡ) che porta il dardo. նետ կրող. օք՝ խիր խալէնան:

Ἀκοπιαστὶ - ἐπίῤ = Ἀκοπιάστως.

Ἀκόπιαστος (ὁ, ἡ) indefesso, instancabile.

Ἄκοπος (ὁ, ἡ) ձնգնդող, անխնդ. խոյսլող. ձստως. ἐπίῤ.

Ἀκόρεστος - καὶ Ἀκόρετος (ὁ, ἡ) insaziabile. չկշտացող. գօյող. ἐστως. ἐπίῤ.

Ἀκορὴς = Ἀκόρεστος.

Ἀκόρητος (ὁ, ἡ) = Ἀκόρεστος.

Ἄκορον (τὸ) ácoro (sorta di radice) (*Γερμαν.* Kalmus) բժշկական արմատ մըն է. խիր օձա:

Ἀκόρυφος (ὁ, ἡ) senza cima. գագաթէ չունող. խիտիկ:

Ἄκος - εος - ους (τὸ) rimedio, medicina. դէղ, դարման. ապաղէն, խիմար:

Ἀκοσμέω - ῶ. *M. ήσω.* comportarsi indecentemente. անշնորհութեամբ վարուիլ. նախընտրելէ իւր գործած:

Ἀκόσμητος (ὁ, ἡ) indecente, disordinato, confuso. անկայել, անկարգ, խառնաշփոթադար. ըզգաղել, խոչընդոտել, փորձելէ:

Ἀκοσμία - ας (ἡ) indecenza, inordinanza, confusione. անշնորհութիւն, անկարգութիւն. նախընտրելէ, ըզգաղել, փորձելէ:

Ἄκοσμος (ὁ, ἡ) = Ἀκόσμητος.

Ἀκονάζομαι. *M.* άσομαι = Ἀκούω.

Ἀκουὴ (ἡ) ἀντὶ Ἀκοή.

Ἄκουρος (ὁ, ἡ) (κόρος) privo di prole maschia. մանչ զաւակ չունող. երեխէ ևէ ըսած ալնան:

Ἀκούσιος (ὁ, ἡ) involontario. չուզող, ակամայ. ստիպողաբար, կամնալտիչ:

Ἀκουσίως. ἐπίῤ. malgrado, involontariamente. չուզելով, ակամայ. նայրչ, զօր էւէ. խոհեմերէն:

Ἀκουσμα - τος (τὸ) la cosa udita. 2. l'ascoltare. 3. lezione. լսուած բան. 2. մտիկ ընելը. 3. դաս. փայլել նայելէ. 2. պնդնելէլէ. 3. փոր:

Ἀκουστὴς - οῦ (ὁ) = Ἀκροατής.

Ἀκουστικὸς - ἡ - όν. appartenente all'udito. լսելիքի պատկանած. գովէրեն ասիյա՝ էլլինփելէնէ գրիքօլլէ:

Ἀκουστὸς - ἡ - όν. udito. լսուած. էլէփելէլ:

Ἀκουτίζω. *M. ίσω.* fare ad udire. լսել տալ. էլլինփելէ:

Ἀκούω. *M. ουσομαι.* ascoltare, udire, sentire. իմանալ, լսել, մտիկ ընել. էլլինփել, փայլել:

Ἄκρα - ας (ἡ) Φυλ. τ. Ἄκρος. sommità, estremità. ծար, ձայի. ան:

Ἀκραγὴς - έος (ὁ, ἡ) (κράζω) che non grida. չգոչող, չպոռացող. պռլըմայան:

Ἀκράδαντος (ὁ, ἡ) immobile, inconcusso. անշարժ, ամուր, պինա. գովէ, խիտիրեցնդ, սալըմնալ:

Ἀκραιφνὴς - έος (ἀκρὸς, φαίνομαι) puro, sincero, integro. մաքուր, պարզ. գոփ, ապիկ, սալկ. փոնջ. ἐπίῤ.

Ἄκρατος (ὁ, ἡ) ineffettuabile. 2. infinito, immenso. չկատարուելու, չվճարուելու. 2. անհուն, անվախման. ամէն գօնմէ, կօրենդեղ. 2. հոգըզ:

Ἀκρασία - ας (ἡ) καὶ ἀτεια - ας (ἡ) intemperanza, incontinenza. անչափաւորութիւն, անկարգութիւն. իմիդոլըզլըէ:

Ἀκρατὴς - έος (ὁ, ἡ) intemperato, dissoluto. անձուժկալ, անկարգ. իմիդոլըզ:

Ἀκράτητος (ὁ, ἡ) che non si può ritenere. չքանուելու, ապ չընկնալու. իւր կըմէզ, բոռնալոմայ:

Ἀκρατίζομαι. *M.* ίσομαι. bere del vino mero. գուռ՝ առանց ջուրի գինի խմել. հալը՝ սգի՝ առատ լըրտ իչէ:

Ἀκρατοπότης - ου (ὁ) che beve del vino mero. գուռ գինի խմող. առատ լըրտ իչէն:

Ἄκρατος (ὁ, ἡ) puro, senza mescuglio, mero. գուռ, մաքուր. սգի, հալը:

Ἀκρατότης - ητος (ἡ) purezza, զտութիւն, մաքրութիւն. սգիլիք, հալըլիք:

Ἀκρατῶς. ἐπίῤ. intemperatamente. անբարեխառնութեամբ. իմիդոլըզլըէ իւր:

Ἀκρέμων - ονος (ὁ) la cima del ramo, ramoscello. ճիւղին ծայրը, ձիզ. փալըն սա, փալիկը:

Ἄκρεος (ὁ, ἡ) senza carne, scarno. միս չունող. կրնիկ:

Ἀκρήβης - καὶ Ἀκρηβος (ὁ, ἡ) che entra appena nella pubentà, vigoroso. նոր արեներ մտնող, կարիճ. իւրէ ճահիչ կընդ էլէ:

Ἀκρίβεια - ας (ἡ) precisione, accuratezza. ուշադրութիւն, ըզգուշութիւն, ճշդութիւն. փըթիթ, ճահ, խիտութ:

Ἀκριβὴς - έος (ὁ, ἡ) preciso, esatto, accurato. ճիշտ, ըզգուշ. մտադիր. փըթիթ, խիտութաւէ, իսմար, խիտիկ:

Ἀκριβολογέομαι - οῦμαι. *M.* ίσομαι. esaminare con esattezza, scrutare. ճիշտ քննել. ըզգուշ փըթիթ էլ խիտութալ կիսէ:

Ἀκριβολογία - ας (ἡ) esattezza, accuratezza. ճշդութիւն. փութիթ. փըթիթ:

Ἀκριβολόγος (ὁ, ἡ) esatto ragionatore. ճիշտ խօսող. փըթիթ էլ՝ գուշտալ էլ սիրտիկի կոխն:

Ἀκριβόω - ῶ. *M.* ώσω. fare precisamente, con accuratezza, ուշադրութեամբ՝ ճշդութեամբ ընել, խիտ միտք գնել. փըթիթ էլ կիսէ, խիտութաւէ կիսէ:

Ἀκριβῶς. ἐπίῤ. essattamente ճշդութեամբ, փըթիթ՝ խիտութաւէ էլ:

Ἀκρίβωσις - εως (ἡ) Ἀκρίβεια.

Ἀκριδοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i grilli locuste. մորեխ ուտող. էրէրէլի էհնէ:

Ἀκρίζω. *M. ίσω.* camminare per le cime dei monti 2. in cima dei piedi. լեռնե-

Digitized by Google

բան գագաթը 2. առջին ծոմեկրոջը պրոքոքիլ · գալլուրըն ինչքնուկե 2. այլընէն ասելորը էլ նկարելե։

Ἀκρὶς - ίδος (ἡ) grillo, locusta. մարեխ · կեխէյլի։

Ἀκρὶς. Ἰων. ἀντὶ Ἄκρα.

Ἀκρασία - ας (ἡ) mancanza di giudizio, di discernimento, inconsiderazione. անխորհրդութիւն, չգաւռելը · գլուհալընէն, ֆեհէրինէլէ, այրը ուէլ կինկե պիչելէ։

Ἄκριτος (ὁ, ἡ) non giudicato. 2. privo di giudizio. չգաւռած · 2. չգաւռող, անխորհուրդ · կերթնիլմամիշ · 2. ֆեհէրսիզ, օֆքըէլ · ἐτως. ἐπίῤῥ. 3. = Ἀμφισβήτητος.

Ἀκρόαμα (τὸ) ciò che si ascolta. 2. lezione. լսուելոց բան. 2. գաս · գինկինէլէն նեռնէ. 2. գերս։

Ἀκροάομαι - ῶμαι. M. ἀσομαι. ascoltare. 2. ubbidire. մարեկ ընել · 2. հնազանդիլ · գինկինէ · 2 · ֆէռսաթ կինէ · գլուխ օլմաք։

Ἀκρόασις - εως (ἡ) udienza. մարեկ ընելը, ունկնդրութիւն · գինկինէլիչ · 2. = Ὑπακοή. 3. = Ἀκρόαμα. 4. = τῷ.

Ἀκροατήριον (τὸ) uditorio. գիւան · գիլճիխանէ։

Ἀκροατὴς - οῦ (ὁ) uditore 2. discepolo. լսող · 2. աշկիրտ · գինկինէն · 2 · լսերտ։

Ἀκροατικὸς - ἡ - όν. appartenente all' udire լսելու՝ մարեկ ընելու պատկանած · էլէհինէ՝ գինկինէյի գուիլէլիչ։

Ἀκροβάμων - ονος (ὁ, ἡ) che cammina sulle punte dei piedi. առջին ծարովը քալող · այլընէն ասելը էլ ինէրինէն։

Ἀκροβατέω - ῶ. M. = Ἀκρίζω. 2.

Ἀκροβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) tinto all' estremità. ծարը քրլած · ասելս ըսուներլէ։

Ἀκροβολέω - ῶ. M. ήσω καὶ βολίζω. M. ίσω. scaramucciare. նախամարտութիւն ընել · ըրտճելէլէ կինկե։

Ἀκροβολιστὴς - οῦ (ὁ) } scaramucciatore.
Ἀκροβόλος (ὁ, ἡ) } նախամարտութիւն ընող · ըրտճելէլէ կինկե։

Ἀκροβυστία - ας (ἡ) prepuzio. անթլխաութիւն · գնլիք։

Ἀκρόβυστος (ὁ, ἡ) incirconciso. անթլխատ · գնլիքսիզ։

Ἀκρογωνιαῖος - α - ον. καὶ Ἀκρόγωνος (ὁ, ἡ) angolare. անկիւնաւոր · գեօշէնլի։

Ἀκροδακτύλιον (τὸ) la sommità delle dita. մատնէներուն ծոմը · ֆարմագընէրը ասելս։

Ἀκρόδετος (ὁ, ἡ) legato all' estremità. ծոմէն կապուած · ասելս գապլը։

Ἀκρόδρυον (τὸ) frutto con corteccia dura. պինա փեճեկ ունող պտուղ · սերթ գոճալը ալչլի։

Ἀκροζύγιον (τὸ) il mezzo, la lingua della bilancia. կշեռքին լեզուն · թէրազինին գիլ։

Ἀκρόθεν καὶ Ἄκροθε. ἐπίῤῥ. dalla parte estrema, dalla cima. ծոմէն, ծարէն, գլխէն · ասելսկան, թէպէնիկեն։

Ἀκρόθερμος (ὁ, ἡ) caldo eccessivamente. 2. caldo soltanto all' estremità. խիստ տաք · 2. պինակ ծոմը տաք · գնչկի ըսըճաք · 2 · նէրէնըդ ասելս ըսըճաք։

Ἀκρόθι, ἐπίῤῥ. nell' estremo. ծոմը, ծարը · ասելսկա, թէպէնիկեն։

Ἀκροθίνια (τὰ) le primizie. երեխայրիկ · նուէրքանակ, նէվզուվէ։

Ἀκροθώραξ - ακος (ὁ) mezzo ubbriaco. կէս գինով · չոբըր գեպ։

Ἀκρόκαρπος (ὁ, ἡ) (κυρ. δένδρ.) (albero) di cui le frutta sono all' estremità. պտուղները ծարը ունող (ծառ). երկէնէրինէ թէպէնիկեն հասնէլ ծառն (ալճի)։

Ἀκρόκομος - η - ον. chi ha un ciuffo di capelli nella cima della testa. գլուխը ճկ կապոց մազ ունող · թէպէնիկեն պէր նասլ ասելը օլնէ։

Ἀκρολογέω - ῶ. M. ήσω. cogliere le cime (dei fiori). (ծաղիկներուն) ծոմերը փրցնող · (էնէնէլէրին) ասելսէնը էօթարմաք։

Ἀκρολόγος (ὁ, ἡ) che coglie le cime (dei fiori). (ծաղիկներուն) ծարերը փրցնող · (էնէնէլէրին) ասելսէնը էօթարան։

Ἀκρολοφία - ας (ἡ) sommità di colline. բլուրց գլուխը · պոյըր թէպէնի։

Ἀκρόλοφος (ὁ, ἡ) che ha delle colline alte. բարձր բլուրներ ունող · էնէպէկ պոյըրլը։

Ἄκρον (τὸ) apice, sommità, estremità. գագաթ, ծար, ծոմ · ասելս, թէպէն։

Ἀκρόνυξ - υκτος - υχος (ἡ) il principio della notte. գիշերուան սկիզբը · կիճէնին պուլճաղը, սեյմ ասելսը։

Ἀκρονυχία - ας (ἡ) = Ἀκρόνυξ.

Ἀκροπενθὴς - έος (ὁ, ἡ) troppo malinconico. խիստ տրտում. չոյնի գիւռա՝ էօասելէնլի։

Ἀκροποδητί. ἐπίῤῥ. stando alla cima dei piedi. առջին ծարը կենալով · այլընէն ասելսկա գասըրաք։

Ἀκρόπολις - εως (ἡ) castello, rocca, fortezza della città. քերթ, դղեակ · գալէ, գիւղ։

Ἀκρόπτερον (τὸ) l'estremità delle ali. թռչելուան ծարը · գանաթին ասելսը։

Ἀκρὸς - ὰ - όν. estremo, sommo, supremo. վերջին, եսքինը, գլխինը, բարձրը · էնէպէկ, թէպէնիկեն, սեմ։

Ἀκροσίδηρος (ὁ, ἡ) che ha l'estremità di ferro. ծոմը երկաթէ · ասելս գիչերկեն։

Ἀκρόσοφος (ὁ, ἡ) troppo sapiente. խիստ խելօքի · չոյնի սէրլէլէ։

Ἀκροστήθιον (τὸ) la cima del petto. կուրծքին մերի գլուխը՝ մասը · կեօչինեն էօգրա՝ էնէպէկ գարգիչ։

Ἀκροστιχὶς - ίδος (ἡ) στίχος (τὸ) il principio del verso. առանձնատորին սկիզբը · տիրին գոչլանիչը։

Ἀκροτελεύτιος (ὁ, ἡ) estremo, ultimo. վերջին, եսքինը · օճաղնգոյն, սեմ։

Ἀκρότης - ητος (ἡ) sommità, apice, estremità. գագաթ, գլուխ, ծար, ծոմ · թէպէն, ասել, սեմ, պոչ։

Ἀκρότης - ου (ὁ) duce, principe, capo. գլուխ, միջ · պոչ, պէյինէթ, գըլաուզ։

Ἀκροτομέω - ῶ. M. ήσω. troncare l'estremità. ծոմը՝ ծարը կարել · ասելսնա գեսմէք։

Ἀκρότομος (ὁ, ἡ) (τέμνω) di cui l'estremità è troncata. ծոմը՝ ծարը կարած · ասելս գեսմէնէ։

Ἀκροτόμος (ὁ, ἡ) troppo acuto. խիստ սուր · չոյնի զեռլին։

Digitized by Google

Ἀκροτόνος (ὁ, ἡ) robusto, forte. ուժով, հզոր մարդին ասնգոյ · վիճաբան ասղ, խօվհիւնէ ·

Ἄκροτος (ὁ, ἡ) senza rumore-applauso. 2. non applaudito. առանց ազդագիի, ծափ զարնելու · 2. չգովուած, չհաւնուած. լսմնաասղ, խռհռիւնէ · 2. պնդնկնկուած, դիտ ելնանմրէ, եւ խոխրնմրէ ·

Ἀκροφανής - έος (ὁ, ἡ) } che si vede all' e-
Ἀκροφανὴς - έος (ὁ, ἡ) } stremità. 2. troppo risplendente, lucido. ծանեը սեանուսղ · 2. խիտ փայլուն · սանս կեօրնեին · 2. պայեի բոլորն՝ խօսղ ·

Ἀκροφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che spunta, germoglia nelle cime. գագաթնեներու վրա բուսանոզ · ծիւեի նեւրներով պիրնի · 2. = Ἐυγενής.

Ἀκροφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode della rocca. բերդի պահապան · ֆալ պիեմէի ·

Ἀκρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie alla cima. սեբեւնեերը ծառը՝ գլուխը եզող · ներքեւէրէ ծիեէնինեի՝ սանսպա ·

Ἀκροχειρίζομαι. M. ίσομαι. prendere qualcuno dall' estremità delle mani. 2. combattere colle dita. ձեռ ձեռքին ծոիեն բանել · 2. մատերով կռուիլ · պիրնինի եւնին սանսպան իսխիսի · 2. ֆուռի իւր պեչ-ւղիի ·

Ἀκρόχολος (ὁ, ἡ) che per la minima causa si sdegna, rabbioso. պղտիկ պատճառով մը բարկացող, արդիդկոս · սֆիֆ պիր սեպեի խըրլանան, խովիւիլ, սիեիլ ·

Ἀκρόψωλος (ὁ, ἡ) che ha la ghianda, o l'estremità del cazzo nuda, scorticata. կլորին գլուխը՝ ծոիեը մերկ, վարտկին գուշտը բաց մորթին հանած · պիեէրնինի պուբը ընշտպէ, պեբրնի ասչոլմա ·

Ἄκρυπτος (ὁ, ἡ) non nascosto, scoperto. չպահուած, բաց · ևկնկնեպէս, սլիեէսբ, սուբէ ·

Ἄκρων (ὁ) l'estremità dei membri del corpo. մարմնոյ անգամներուն ծայրը · ինչ ոչխարընը սանս,

Ἀκρώνυξ - υχος (ὁ) = Ἀκρώνυχος.

Ἀκρωνυχία - ας (ἡ) l'estremità delle unghie. ըզգունկներուն ծայրը · իբրեւ եղջերը սանս ·

Ἀκρώνυχος (ὁ, ἡ) marcato, segnato colla punta delle unghie. ըզգունկներուն ծայրովը նշան եզած՝ գծած · իբրեւ եղջերը սանս իւր նշանն ասչոլ՝ նշուելու ·

Ἀκρώρεια - ας (ἡ) la sommità di una montagna. լեռան գլուխ · փաղ խիեիի ·

Ἀκρωτηριάζω. M. άσω. troncare l'estremità del corpo. մարմնոյ ծայրը կտրել, կրճատել · ինչին պիր սանսպան ֆիտի, էբբիմ ·

Ἀκρωτήριον (τὸ) promontorio, vertice, sommità, cavo. բարձր տեղ, գագաթի, դլուխ, սարուանդ · պուր իւր, խիեիի, փաղ պատնոս ·

Ἀκταία (ἡ) sambuco (*Germ.* Hollunderbaum). 2. abito presso i Persi. իմանիմիեինի. 2. կերպ մը պարսիկներուն լոքը · գուրէր սուֆը · 2. Ասիրիացիին պիր նիվ կոպուզը ·

Ἀκταίνω. M. ανῶ. precipitarsi. ուժով նետուիլ · հիմիսի իւր սրըմմէ ·

Ἀκταῖος - α - ον. littorale, marittimo. ծովեզերեայ, ծովափնեայ · փերնէ էբտւելը նայը ·

Ἀκτέα (ἡ) = Ἀκταία.

Ἀκτένιστος (ὁ, ἡ) non pettinato. չսանրուած · խառնաւմրէ ·

Ἀκτή - ῆς (ἡ) lido, spiaggia. ծովու եզերքին էբբէրը ·

Ἀκτή - ῆς (ἡ) (θυλ τ. Ἀκτὸς) farro. 2. farina. ձաւար, սպրգաւ · 2. սլոբ · գոլ ֆոբ · 2. սան ·

Ἀκτημοσύνη (ἡ) povertà. աղքատութիւն · ֆոֆոբոբէի ·

Ἄκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) indigente, povero, che non possiede niente. աղքատ, կրօm, բան մը չունոզ · ֆոֆոբա, նհդաճ ·

Ἀκτησία (ἡ) = Ἀκτημοσύνη.

Ἄκτητος (ὁ, ἡ) non acquistato. չվաստըկուած · ֆագանըլմրէ ·

Ἀκτὶν - ῖνος (ἡ) raggio, folgóre. ճառագիթ, լուս, փայլակը · լիսհլի, լոֆէ, ֆոլլոյէ ·

Ἀκτινοβολέω - ῶ. M. ήσω. raggiare, risplendere. ճառագիթ արձակել, փայլակել · լիսհլի սալսա, ֆոլլսան ·

Ἀκτινοβολία - ας (ἡ) lo spargimento dei raggii, raggiamento. ճառագիթ արձակելը, փայլակը · լիսհլի սալսագ, ֆոլլոյէ ·

Ἀκτινοβόλος (ὁ, ἡ) raggiante. ճառագիթ արձակող, փայլուն · լիսհլի սալս, ֆոլլոյէ, սալչի ·

Ἀκτὶς - ῖνος (ἡ) = Ἀκτὶν.

Ἄκτιστος (ὁ, ἡ) increato, non formato. չստեղծուած, չշինուած · խառտըլմրէ, խոֆըլմրէ, լիսֆիլկնհդիէ ·

Ἀκυβέρνητος (ὁ, ἡ) non governato, senza direzione. չկառավարուած · կիւէրնըմրէ, կիսլկոսկնհդիէ, ֆոլլկոնմրէ ·

Ἀκύμος (ὁ, ἡ) non agitato dalle onde, dalle tempeste, tranquillo. ալիքներէն չծփուած, փոթորիկներէն ասկհաւոլոյ լեզած, հանգարտ · փալտըրտան՝ ֆոբըրտան սլիեսաի ալմրէ, սահաի, փալտրմ ·

Ἀκύμων - ονος (ὁ, ἡ) che non produce nulla, sterile. բան մը չբերող, սմեուղ · հիւ պիր կոյ հասելու կիրիչկնհն, էբբէր · = Ἄκυμος.

Ἀκυρης - έος (ὁ, ἡ) Ion. άντι. τ. Ἀτυχής.

Ἀκυρίευτος (ὁ, ἡ) non dominato, non impadronito. չիչխանած, իչխանութեան ասակ չընկած · հիմիսի սլիեէս կիրիչկ ·

Ἀκυρολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare impropriamente. անյարմար խօսիլ · ֆեիէսլ սեօհդեի եիեիչ ·

Ἀκυρολογία (ἡ) improprietà di parlare. անյարմար խօսելը · ֆեիէսլ սեօհդեի ·

Ἀκυρολόγος (ὁ, ἡ) che parla impropriamente. անյարմար խօսը խօսող · ֆեիէսլէն սեօհդեի նոսի ·

Ἄκυρος (ὁ, ἡ) improprio. 2. nullo, invalido. անյարմար · 2. ոչինչ, անվաւեր · ֆեիէսլի, սայեանսսղ · 2. հիւ, պիհսոփ, պոիիսլ ·

Ἀκυρόω - ῶ. M. ώσω. annullare, abolire, abrogare, scassare. ոչինչ ընել, խափանել, վերցնել, սուբէլը · հիւ նիեիչ · պոիսլ եիեիչ, պոչմիչ, խաբբմիչ ·

Ἀκύρωσις - εως (ἡ) abrogazione, abolimento. ոչինչ ընելը, խափանելը, վերցնելը, սուբէլը · հիւ պոիսլ եիեիչ, պոչմիչէբ ·

Ἀκύρωτος (ὁ, ἡ) non approvato, non sanzionato. չընդունուած, չհաստատուած · ֆոֆոբոսլ ալսանմրէ, պիչիսիլբիէ, պոիիսլ ·

Digitized by Google

Ἀκώλυτος (ὁ, ἡ) non vietato, libero. լաքգելատ, ազատ. խոսք օլանմտալ, ազատ. λύτως. ἐπίῤ.

Ἀκωμῴδητος (ὁ, ἡ) ἐπίῤ. ήτως. non derìso nella commedia. կատակերգութեան մէջ չծիծաղելատ. խոչիր օլանանգտ ֆըլմէ ուշնմտալ:

Ἄκων - οντος (ὁ) = Ἀκόντιον.

Ἄκων - ουσα - ον. sforzato, involontario. ակամայ, չուզող. բտպիխիչ, կծրխուխիչ:

Ἄκωπος (ὁ, ἡ) senza remi. փի չունօղ. կիտիխիչ:

Ἀλαβάρχης (ὁ) capo di scrittura, di gabellieri, doganiere. մաքսապետ. կծրխիչ պաշը. կծրխիչպէի:

Ἀλάβαστος (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Ἀλάβαστρος.

Ἀλαβαστροθήκη (ἡ) cassetta per mettervi le cose fatte d'alabastro. ալապաստրէն չինած բաները գնելու համար պզտիկ սնտուկ. ափ՝ սոս ֆրֆրիկներն խոչելու կիսէրէի ֆօտ իչի սանդըխա:

Ἀλάβαστρος (ὁ) alabastro. ալապաստր. ափ՝ սոս ֆրֆրէի:

Ἀλαζονεία - ας (ἡ) ostentazione, vanagloria, millanteria, orgoglio, պարծենալը, մեծաբանութիւն, անպիտանութիւն. ֆեղէրլէի, ըլաբոլիկի, խոչնա, կօչկնի:

Ἀλαζονεύομαι. Μ. ένσομαι. vanagloriarsi, vantarsi, millantarsi. անպիտանիլ, հպարտանալ, պարծենալ. ֆեղէրլիկիֆ, խոչնալտ, կօչկնիֆ, ըլաբ սանիտ:

Ἀλαζονικῶς. ἐπίῤ. con millanteria, vanagloriosamente, orgogliosamente. պարծենալով, հպարտութիւնով, մեծաբանութիւնով. ֆեղէր՝ խոչնալտ՝ կօչկնիֆ իչի:

Ἀλαζών - όνος (ὁ, ἡ) vanagloriuso, arrogante, superbo, orgoglioso. 2. ciarlatano. 3. bugiardo. հպարտ, մեծաբանող, գռօղ. 2. չսազդուց. 3. սազդուց. ֆեղէր, խոչնան, կօչկնան. 2. լաֆազան, պզտզտուղ. 3. խոչնող:

Ἀλαλά (ἡ) (ἐπιφών.) grido di soldati, che vanno al combattimento. կռուելու գնացող զորքերուն ազազակը. ճչելի կիտի սանդրէրէն պատըտելը, խոչիմ:

Ἀλαλαγή-ης (ἡ) } grido di gioja, clamore
Ἀλαλαγμός (ὁ) } allegro. խնդութեան ձայն, ուրախութեան ազազակ. ուվկնի ֆօրտանէնի՝ լուելէի պէտ:

Ἀλαλάζω. Μ. άξω. gridare con allegrezza, esclamare combattendo, gridare alalà. 2. mandare fuori delle grida di vittoria 3. di dolore. 4. urlare. խնդութեամբ պոռալ, կռուելով ազազակ հանել. 2. ուրախութեան յայտնութեան 3. սքրտմութեան ձայներ հանել. 4. ազիկ ազիկ ձալ, կապկանձել. պէկնի իչի հայդըրմտ, ֆիլիպ խօրթա լուդըրմտ. 2. պէկնի՝ լուելէի 3. պօռալիքի՝ ափը պէպէրէ լէսմրմտ. 4. խլմիտ, ասլամտ:

Ἀλαλητής (ἡ) grido guerriero. կռուի ձայն. պիկ պէզէլ պէպ. = Ἀλαλά.

Ἀλάλητος (ὁ, ἡ) ineffabile, indicibile, inesprimibile. լզրուցելիլու, չպատմուելու. նոչ ֆօտ օլանմալ:

Ἄλαλος (ὁ, ἡ) che non può parlare, muto. խոսիլ չկրցող, համր. լռելեայ խոչիչ, փիլիչ:

Ἀλαμπής - ές (ὁ, ἡ) che non risplende. չփայլիլը. խըլտայտ:

Ἀλαμπία - ας (ἡ) mancanza di splendore, oscurità, tenebre. չփայլիլը, մթնութիւն, մուխ. խաւարամտութիւն, խըտնէի:

Ἀλάομαι - ῶμαι. Μ. ησομαι errare, andar a zonzo. 2. sviarsi. ապիրն անդին պըտըտիլ՝ թափառիլ. 2. ճամբէն գուրս ելլել՝ կորսնցընել. ավրէ կիչխէ, իւլչխէ. 2. սխալիլտ, խօտ լլալտ:

Ἀλαπαδνοσύνη (ἡ) imbecillità, impotenza. անկարութիւն, չկրնալը. ղաֆլէթի, խոչրխիչլիկ:

Ἄλας - τος (τὸ) (ἅλς) sale. ազ. խաղ:

Ἀλάτινος (ὁ, ἡ) fatto di salé. ազէ չինած. խաղտան խոչելը:

Ἀλάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἅλας.

Ἀλατοπωλία (ἡ) il vendere del sale. ազ ծախելը. խաղ սիրմելէի:

Ἀλγεινός - ή - όν. doloroso, penoso. ցաւագին, վշտալի. սաստիկ, խղխղիչ. ւսոնօղ. ἐπίῤ.

Ἀλγέω - ῶ. Μ. ήσω. dolersi, sentire del dolore, affliggersi. ցաւիլ, ցաւ իմանալ. սաստ՝ ազրը տօղմտ:

Ἀλγηδών - όνος (ἡ) dolore. ցաւ. սաստ, ազրը:

Ἀλγηρός - ά - όν. = Ἀλγεινός.

Ἄλγος - εος - ους (τὸ) dolore, affanno, malinconia, tristizia, calamità. ցաւ, խեղճութիւն, վիշտ, ազէտ, տրտմութիւն. սաստ, սքէտիկ խաւտ, խտաւկիչ, սիկիլէի, ֆիլիչի:

Ἀλέθω. Μ. έσω. macinare nel mulino. ղաղգըր ազալ. տիրիրիկով նօչկիֆիֆ:

Ἀλείφω - ας (ἡ) (ἄλη) = Ἀλείφω.

Ἄλειμμα (τὸ) unguento, unzione. օծանելիք, հաստ եղեր. օխրխնիկէի էօֆօլտ խաղտիչ, ֆիլիչիկիչ:

Ἀλειμμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄλειμμα.

Ἀλειμματώδης - εος (ὁ, ἡ) simile all' unguento. օծանելիքի նման. օխրխնիկէի խաղտիչ պիկնէչէ:

Ἀλειπτήρ - ῆρος (ὁ) = Ἀλείπτης.

Ἀλειπτήριον (τὸ) luogo, in cui si ugnevano d'olio gli atleti. բռնցքնկռուտ եղող օծուելու տեղը. ֆեղկիլէնտրտա խաղտան իչի իւրիկէի օլանմալ մահալ:

Ἀλείπτης - ου (ὁ) colui che ugneva d'olio quelli che sortivano dal bagno, garzone di bagno. 2. colui che fregava gli atleti d'olio. 3. colui che esercitava gli atleti. բաղնիքէն ելնողները. 2. կամ բռնցքնկռները եղող օծող. 3. բռնցքնկռները կըրթող. հմանտան լէպանէրէ խաղտան, իւիկլտ. 2. ֆեղկիլէնտրը խաղտան. 3. ֆեղկիլէնտրըն խաղտիչ:

Ἀλειπτρον (τὸ) scatola per mettervi degli unguenti. օծանելիք գնելու տուփ. օխրխնիկէի խաղտ ֆօտտանէ ֆօրտա:

Ἄλειπτος (ὁ, ἡ) che non rimane dietro. ետ չմնացող. կիրի փալնան:

Ἀλειτούργητος (ὁ, ἡ) esente di publici servigii. հրապարակի պաշտօններէն ազատ. փիլիչի խըզիկիլէրիֆէն ազատ:

Ἀλειφή (ἡ) = Ἀλοιφή.

Digitized by Google

Ἀλείφω. M. ψω. (ἀ ἐπιπ. λίπος) ungere, unguentare. օծել · խալսմոյ։

Ἀλεκτοριὸς - ίδος (ἡ) Θηλ. τ. Ἀλέκτωρ.

Ἄλεκτος (ὁ, ἡ) indicibile. չպրուցուելու · պեղկնիկեզ, խորհի՝ խաչբ ծլտնմոյ։

Ἀλεκτρυών - όνος (ὁ καὶ Ἀττ. ἡ) gallo. 2. gallina. աքլոր · 2. հաւ. հաւօղ · 2. խաչ։

Ἀλέκτωρ - ορος (ὁ) gallo. աքլոր · հաւօղ։

Ἀλεξάνεμος (ὁ, ἡ) che serve di riparo contro il vento. հովին գեմ պատսպարուելի ընող, հովէն պաշտպանող · խորհուրդ տուող ատելեան՝ փրսելան։

Ἀλέξημα (τὸ) ciò che protegge. պաշտպանող բան · փրսոյան՝ ատելոյան նիւթ։

Ἀλεξήνωρ - ορος (ὁ) (ἀλέξω, ἀνὴρ) chi porta del soccorso agli uomini. մարդոց օգնութիւն ընող · խոհեմութ խորհուրդ կտուն՝ փրսելան։

Ἀλεξήτειρα - ας (ἡ) Θηλ. τ.

Ἀλεξητὴρ (ὁ) che allontana, scaccia. 2. difensore, protettore. վանող, հեռացնող · 2. պաշտպանող · փրսող, խնդութեան · 2. փրսելան · ատելութիւն։

Ἀλεξητήριος (ὁ, ἡ) proprio a riparare-a garantire. պաշտպանելու յարմար · փրսելան՝ ատելանա հատուած։

Ἀλεξίγαμος (ὁ, ἡ) che protegge le nozze. հարսնիքի պաշտպան · փխանելութ փրսելան։

Ἀλεξίκακος (ὁ, ἡ) che ripara caccia il male. չարը վանող, չարէն պաշտպանող · ֆինելըը խնդութեան, ֆինելըեան փրսելան՝ ատելան։

Ἀλεξίλογος (ὁ, ἡ) che ajuta al discorso. խօսքի օգնող · ախոհակի խորհրդակից։

Ἀλεξίμαχος (ὁ, ἡ) che caccia la guerra. 2. che protegge la guerra. կռիւը վանող · 2. կռուի պաշտպան · ճակնի փրսող · 2. ճակնի փրսելան։

Ἀλεξίμβροτος (ὁ, ἡ) = Ἀλεξήνωρ.

Ἀλεξίμορος (ὁ, ἡ) che caccia la morte. մահը վանող · կոչխա փրսող։

Ἀλέξιμος (ὁ, ἡ) = Ἀλεξητήριος.

Ἀλεξιφάρμακον (τὸ) rimedio contro il veleno, antidoto. դեղձախ · խոնվհիր։

Ἀλέξω. M. ἀλεξήσω. prevenire il male, difendere, riparare, mettere del riparo. ձեռ գունալ, պաշտպանել, պատսպարել · լրբ պահլա, փրսելա։

Ἀλεός - ά - όν. Λ. ἀντὶ Ἠλεός.

Ἀλεόφρων - ονος (ὁ, ἡ) pazzo, forsennato. խելագար, խելառ, փխ · լելիչ։

Ἀλεστὴς - οῦ (ὁ) maccinatore, mulinaro, mugnaso. ալացող, ջաղացպան · խչխչիչ, փխչիրիկեզ։

Ἀλέτης - ου (ὁ) mola, mugnaja, la pietra del mulino. երկանքի քար · փխչիրիկեն քարը։

Ἀλετρεύω. M. ένσω. maccinare. ալալ · խչխչիլ։

Ἀλετρὶς - ίδος (ἡ) (ἀλέω) mugnaja. ալացող կնիկ · խչխչիչիչ՝ փխչիրիկեզ (փորը)։

Ἀλετὼν - ῶνος (ὁ) mulino. ջաղացք · փխչիրիկ։

Ἀλευρίτης - ου (ὁ) fatto di farina pura. մաքուր ալիւրէ չինուած · խաւ պատրաստուած հաղարդ։

Ἄλευρον (τὸ) (ἀλέω) farina di frumento. ցորենի ալիւր · պատրաստ ածուս։

Ἀλευροποιέω - ῶ. M. ήσω. far farina. ալիւր առնել չինել · ածն խաչիլ, խչխչիլ։

Ἀλευρότησις - εως (ἡ) (ἄλευρον, σήθω) staccio di farina. ալիւրի մաղ · ածն հաղիչ։

Ἀλεύω. M. εύσω. evitare, fuggire. 2. allontanare, riparare. ետ քաշուիլ, խորշիլ, փախչիլ · 2. հեռացնել, պաշտպանել · ատելնմոյ, խաչմոյ · 2. հաղարելնդրմոյ, փրսրմոյ։

Ἀλέω. M. έσω = Ἀλέθω.

Ἀλέω. M. έσω. congregare, riunire. ժողվիլ, ՀՀ ընել · ճեմ ալը կիսիլ, բօքըմոյ։

Ἀλέως. ἐπίῤ. (ἀλὴς) assieme, in folla. ՀՀ կէն, խմոմովին · ճեփոր իւր, միւսիրով։

Ἀλήθεια - ας (ἡ) verità. 2. sincerità, veracità. ստուգութիւն, ճշմարտութիւն · 2. պարզամտութիւն, արդարամտութիւն · փրսրսուոյ · 2. ֆերելիչիչ · 2. ապիրանալոյ, հաւատարիմ, անկիղխիր։

Ἀληθείη - ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀλήθεια.

Ἀληθὲς. οὐδέτρ. τ. Ἀληθής.

Ἀλήθευσις - εως (ἡ) verificazione. ստուգելը · խաչիչի, բօքիչ։

Ἀληθευτὴς - οῦ (ὁ) verace. ճշմարտախօս · փրսրսու ածոյիր։

Ἀληθευτικὸς - ὴ - όν. veridico, verace. ճշմարտասիրաւ · փրսրսու ածոյիր։

Ἀληθεύω. M. ένσω. dir la verità, esser vero, veridico. 2. verificare. ստոյգը գրուցել, ճշմարտասիրաւ ըլլալ · 2. ստուգել · փրսրսու ածոյիրմոյ, ստոյգ ելմոյ · 2. խաչիչի՝ խաչիչ կիսիլ։

Ἀληθέως. ἐπίῤ. = Ἀληθῶς.

Ἀληθηίη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀλήθεια.

Ἀληθης - ίος (ὁ, ἡ) (ἀ, λανθάνω) vero, verace. 2. veridico. 3. certo, netto. ճշմարիտ, ստոյգ · 2. ճշմարտասիրաւ · 3. չխառնած · ատելի · 2. փրսրսու ածոյիր · 3. խաչիչի, փխրիչիչ, փրսրսու։

Ἀληθίζω. Μσ. ίξομαι. M. ίσω. = Ἀληθεύω.

Ἀληθινολογία - ας (ἡ) veracità. ճշմարտախօսութիւն · փրսրսու ածոյիրելիչ։

Ἀληθινὸς - ὴ - όν. vero. 2. genuino, naturale. ստոյգ · 2. բնական, ճարտասան, խաղական · փրսրսու, ատելի · 2. ատել, ըրիչ։

Ἀληθινῶς. ἐπίῤ. = Ἀληθῶς.

Ἀληθογνωσία - ας (ἡ) conoscenza della verità. 2 vera cognizione. ճշմարտութիւնը ճանչնալը · 2. ճշմարիտ գիտութիւն · փրսրսուլը խանգրելիչ · 2. փրսրսու խանգրելիչ՝ պիրիչիչ։

Ἀληθοεπὴς - έος (ὁ, ἡ) veridico, verace. ճշմարտասիրաւ · փրսրսու ածոյիր։

Ἀληθόμαντις - εως (ὁ, ἡ) vero profeta. ստոյգ մարգարէ · ատելի փիլոսոփիր։

Ἀληθομυθέω. M. ένσω. } dire la verità.
Ἀληθομυθέω-ῶ. M. ήσω. } ճշմարիտը՝ ստոյգը գրուցել, փրսրսուլուն՝ ատելի ածոյիրմոյ։

Ἀληθόμυθος (ὁ, ἡ), Ἀληθοεπής.

Digitized by Google

Ἀληθορκέω - ῶ. *M.* ήσω. giurare la verità. ճշմարտութեան վրայ երդնուլ. փոլրաբան հաստիլ եմ եմ։

Ἀληθοσύνη - ης (ἡ) Ἀλήθεια.

Ἀληθουργής - έος (ὁ, ἡ) che opera con verità. ճշմարտութեամբ գործօղ. փոլրաբանիլ էլլեկեր։

Ἀληθῶς, ἐπίῤ. veramente, davvero. ասոլդ։ ճշմարիտ. կիրկեգիտի. ֆիլհաքէա։

Ἄληπτος (ὁ, ἡ) incessante, continuo. չկեցօղ, յարատեւ. փոսրմայ, միփակի։

Ἄλημα - τος (τὸ) (ἀλέω) farina. 2. uomo astuto. ալևր. 2. սասանայ մարդ. ան. 2. ֆիրքանի ադամ։

Ἀλήμων - ονος (ὁ, ἡ) errante, vagabondo. թափառական, ազգին անգին ընկնօղ. փիրիկ, հօվարտ, պօղ կեղեր։

Ἄληπτος (ὁ, ἡ) che non è preso. 2. da non prendersi. 3. irreprensibile. չբռնուած. 2. չբռնուելու. 3. չյանդիմանելի. բան բռնելմէլ. 2. բռնելմէլ. 3. բռնէր ալնանմայ։

Ἄληστος (ὁ, ἡ) indimenticabile, memorabile. չմոռցուելու, միտք ածելու. անոսանելմէլ, ֆիքիրտի եղեր։

Ἀλητεία - ας (ἡ) vita errante, vagabondità. 2. mendicità. թափառական կեանքը, ազգին անգին չրջիլը. 2. մուրացկանութիւն. ավարտիլ, փիրիկնէլէ. 2. փիլհնիլէ։

Ἀλητεύω. *M.* εύσω. errare, girare vagabondo. 2. mendicare. ազգին անգին պտըտիլ, թափառիլ. 2. մուրալ. ավարտ կեղեր. 2. փիլհնիլ։

Ἀλήτης (ὁ) errante, vagabondo. 2. mendico. թափառական, ազգին անգին պտըտօղ. 2. մուրացկան. ավարտ, հօվարտ. 2. փիլհնիլ։

Ἀλητοβόρος (ὁ, ἡ) chi si nutrisce di farina. ալևրով ապրօղ. ան իլէ փէլհնէն։

Ἄλητον (τὸ) Ἰων. ἀντὶ Ἄλευρον.

Ἀλθεξις - εως (ἡ) guarigione, guarimento. բժշկութիւն. լիքա։

Ἀλθευς - έως (ὁ) Ἰων. medico. բժիշկ. հեքիմ։

Ἀλθέω - ῶ. *M.* ήσω. guarire. բժշկել. լիքա ելնել։

Ἀλθήεις - εσσα - εν. salutare. առողջարար. լիքա ելնէն։

Ἀλθητήριος (ὁ, ἡ) salubre. առողջարար. լիքալը։

Ἀλθω. *M.* ἄλσω. risanare, rimediare, guarire. 2. ingrandire. բժշկել, առողջացնել. 2. մեծցնել. լիքա եղիլ։ 2. պէչքիլիլ։

Ἀλιαδαι - ῶν (οἱ) nocchieri. 2. marinari. 3. viaggiatori. նաւավարք. 2. նաւու մէջ եղող ապասաւորք. 3. նաւուն մէջ եղող ճամբորդներ. բիչէղլեր. 2. կոփ փշրէլ. 3. կոփի պօլտանան խօճալար։

Ἁλιά - ᾶς (ἡ) saliera. աղի տեղ. բան էաղ։

Ἁλιαφός (ὁ, ἡ) insalato, salato. աղած. բան ալնմէլ։

Ἁλίασμα - ατος (τὸ) decreto del popolo. ժողովրդին վճիռը. ճիւճիքը՝ խալխը տիրելու։

Ἀλιβάνωτος (ὁ, ἡ) non profumato d'incenso. չխնկած. խնկահոտ լինելիք։

Ἀλίβαπτος (ὁ, ἡ) immerso al mare. ծովը խրխմած. փինէլ դիմէլ՝ գալէլ։

Ἄλίβας - αντος (ὁ) morto, estinto. մեռած. ծօլմալ։

Ἀλίβατος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἠλίβατος.

Ἁλιεία - ας (ἡ) } il mestiere del pesca-
Ἁλίευμα - ατος (τὸ) } tore, pesca. ձկնորսութիւն. գալնդիլէլ։

Ἁλιεὺς - έως (ὁ) (ἅλιο) pescatore. ձկնորս. գալնդիլ։

Ἁλιευτὴς - οῦ (ὁ) = Ἁλιεύς.

Ἁλιευτικὸς - ή - όν. appartenente alla pesca. ձկնորսութեան պատկանած. գալնդիլելը փիչիկալէ։

Ἁλιεύω. *M.* εύσω (ἁλιεὺς) pescare. ձուկ որսալ. գալնդիլ ալլամալ։

Ἁλίζω. *M.* ίσω (ἅλς) salare, insalare. աղիլ. բան էալամալ։

Ἁλιθος (ὁ, ἡ) non pietroso. առանց քարի. բալընդ։

Ἁλικία - ας (ἡ) Δ. ἀντὶ Ἡλικία.

Ἁλιμέδων - οντος (ὁ) (ἅλς, μέδων) rè del mare. ծովու թագաւոր. փինէլ բան իլնէս։

Ἄλιμενος (ὁ, ἡ) privo di porto. նաւահանգիստ չունօղ. իլիմանէլ։

Ἄλιμος (ὁ, ἡ) chi non ha fame. 2. non sente la fame. անօթի չեղող. 2. չանօթեցօղ. ած օլմայան. 2. անքաղցած։

Ἁλινὸς - η - ον. = Ἁλάτινος. di sale, salino. աղէ. բան աղած։

Ἁλιόκαυστος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἡλιόκαυστος.

Ἅλιος (ὁ) Δ. ἀντὶ Ἥλιος.

Ἅλιος - α - ον. (ἅλς) marino, marittimo. ծովու. փինէլէ, փերիայէ։

Ἁλιόω - ῶ. *M.* ώσω (ἄλιος) annullare, scancellare, rendere inutile, vano. ոչինչ ընել, աւրել, անօգուտ ընել. հին եմիլ, պօզմալ, պիհնապ եմիլ։

Ἁλίπεδον (τὸ) spiaggia, o campo un tempo coperto dal mare. ծովեզր, կամ անգամ մը ծովէ գոցուած գաշտ. փինէլ էշտը՝ նախօր պէր վրէն փինիկներ էօթալը ձկիպան։

Ἁλιπὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, λίπος) privo di grassezza, macilente, magro. գիրութիւն չունօղ, սկար. նիհար, ջլոտ, ոսկոր։

Ἁλίπλανὴς - έυς (ὁ, ἡ) } che va errando pel
Ἁλίπλανος (ὁ, ἡ) } mare. ծովու մէջ սա-գին անգին պրտրտօղ. փինէլով աւրիլ փոփրիլն ելնէն, ջուխանէի տօրան։

Ἁλίπληκτος (ὁ, ἡ) } battuto dal mare.
Ἁλιπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) } ծովէ զարնուած. փինէլէն վռնտուած՝ փօյէ ընկած։

Ἁλίπορος (ὁ, ἡ) chi viaggia, traversa il mare. ծովէն ճամբայ ընօղ անցնօղ. փինէլ խօճալարով եմիլ։

Ἅλις, ἐπίῤ. (ἁλὴς) abbastanza. 2. abbondantemente, assai. 3. in folla, in gran numero. հերիք. 2. չատ, առատ. 3. խմբովին. եեիրիլէր, ֆիւֆի. 2. պէլ, չէտ. 3. պէրէտ եւէ։

Ἁλίσκομαι. *M.* ἁλώσομαι. sorprendersi, cadere in mano. ապակ ընկնիլ, առնուիլ. բանբռնուած, եւէ պէրլէտի կենդի, չապ ծլանմի։

Digitized by Google

Ἄλισμα - ατος (τὸ) alismo (sorta di erba). բժշկական լատին խոտ մըն է. սովոր պիներ հեթինլիք գործը պէտ նիւ օլսէ։

Ἁλιστός - ή - όν. salato. աղած · խաշլանմիշ։

Ἄλιστος (ὁ, ἡ) (ἀ, λίσσομαι) a cui non sono state offerte le preghiere, non supplicato. չաղաչուած · խաշերըմմիշ, խընդիր ալանմիշ։

Ἁλιταίνω. M. ήσω. errare, peccare. սխալիլ, մեղք գործել, մեղանչել · խաշերըմ, խոնի կանոհ իլլեխէ՝ երթալ, խնճալ։

Ἁλιτέρμων - ονος (ὁ, ἡ) confinante col mare. ծովին սահմանակից · գետնէն ալտօրական։

Ἁλιτέω - ῶ. M. ήσω, Ἁλιταίνω.

Ἁλήτημα - ατος (τὸ) peccato, delitto, empietà. մեղք, յանցանք, ամբարշտութիւն. կնոհ, խոնի, նէֆսիկի, ֆեսութ-ըլէտ։

Ἀλητήμερος (ὁ, ἡ) (ἀλήταίνω, ἡμέρα) ingannato circa il giorno, fatto non nel giorno fissato, fuor di tempo. օրուան վրայ սխալած, սահմանուած օրուան մէջ չեղած, ամսեկան գալիք եղած · կնոհնէրէ խաղըմըշ, ֆասը ելէրիլիլ կնոհնէր օլմըշ։

Ἁλιτήμων - ονος (ὁ, ἡ) (ἁλιταίνω) peccatore, empio, scellerato, cattivo.
Ἁλιτήριος (ὁ, ἡ)
Ἄλιτρός - ά - όν
մեղաւոր, ամբարիշտ, չար, գէշ, ամբիծ, անիրաւ, անօրէն · կնոհկէրէ, ֆասըհլըէ, նէֆսիկի, էթօհիւ, ֆեհնա, խրատուկ, ֆեհուֆիսիզ։

Ἁλιτρόσυνη - ης (ἡ), Ἁλήτημα.

Ἁλίτυρος (ὁ) (τύρος) cascio salato. աղած պանիր · խաշլաք փընիր։

Ἁλίφθορος (ὁ, ἡ) (φθείρω) perduto nel mare, naufragato. ծովու մէջ կորսուած՝ խզգուած · գետնէդէն գտնըլ՝ ըղրէ օլմուշ։

Ἀλιφροσύνη - ης (ἡ) stoltezza. ապշութիւն. իւլիլէթ։

Ἄλίφρων - ονος (ὁ, ἡ) stolto, sciocco. խօժաժիս · ահմախ, իւլիլէ։

Ἀλίως. ἐπίῤῥ. indarno, invano. փուճ տեղը, ի գուր · պօլ իրէի, պէհսոփ իրէի։

Ἀλκή - ῆς (ἡ) coraggio, forza, vigore, fortezza, gagliardezza. 2. ajuto, riparo, rimedio. կարիքաւորութիւն, ուժ, կարուսութիւն · 2. օգնութիւն, չար, գէշ · ֆուվէկի, ֆհասըրէի, իլլիլէէ · 2. խրատ՝ իւրը, ըղրի, ճարելիկ։

Ἀλκηστής - οῦ (ὁ) guerriero valoroso, campione. 2. protettore. մարտիկ, կռուող զօրաւոր, ախոյան · 2. պաշտպանող · պահպըր ճնդիկ, ֆահրըման · 2. ֆօրսմաս։

Ἀκίμαχος - η, ῆ ος - ον., Ἀλκηστής.

Ἄλκυών - όνος (ὁ) alcione, piombino. աղկիոն, ձկնկուլ, ծոված հաւը · գուէրէլլու (պէր նիւ գինիչ ֆասլը)։

Ἀλλά (σύνδ.) (ἄλλος) ma, nondimeno. բայց, սակայն · լաքին, սիա, վէլաքին։

Ἀλλαγή - ῆς (ἡ)
Ἄλλαγμα (τὸ) (ἀλλάσσω) mutazione, cambio, barattamento. փոփոխութիւն. թեգուիլըր, փոխիլ · 2. posta. ձիերը փոխելու տեղ · ճընդլէնմէնթ։

Ἀλλαγμός (ὁ), Ἄλλαξις.

Ἀλλακτός - ή - όν. cambiato, permutato, barattato. 2. che si può cambiare. փոխատած · 2 · փոխուելու · գեյիլիլէն, թեգուիլ օլմաշ · 2 · գեյիլիլէէ։

Ἀλλαλοφόνος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἀλληλοφόνος.

Ἀλλάξ. ἐπίῤῥ. scambievolmente. փոխանակի. գեյէն գօթօշ, պէր պէրէն։

Ἄλλαξις - εως (ἡ) permuta, cambio. փոխանակ · թեգուիլ եթիպէն, գեյիլիլէն։

Ἀλλᾶς ἡ Ἀλλᾶς - αντος (ὁ) salsiccia. երշիկ · սասխօթ։

Ἀλλάσσω (ττω). M. άξω (ἄλλος) cambiare, permutare, mutare. փոխիլ · թեգուիլ եթիլլէ, գեյիլիլէ։

Ἀλλαχόθεν. ἐπίῤῥ. d'altronde. ուրիշ տեղէն · գէյրէ պէր էրէրէն՝ թաքիրան։

Ἀλλαχόθι. ἐπίῤῥ. altrove. ուրիշ տեղը · գէյրէ պէր էրէրէ՝ թաքիրա։

Ἀλλαχόσε. ἐπίῤῥ., Ἀλλαχόθι.

Ἀλλεπάλληλος (ὁ, ἡ) frequente, continuo. 2. vicendevole, alternativo. յաճախ, յարատեւող · 2 · փոխանակի, ճգեզճէ եղող · օշ, փոփոխ։ 2 · գեյիլէլլը գօթօշլու նէօղրի իւի՝ պէրէպէր ուղղօլմա։

Ἄλλη. ἐπίῤῥ. altrove. 2. altrimenti. ուրիշ տեղը · 2 · ուրիշ կերպով մը · գէյրէ պէր ճարելու · 2 · գէյրէ թարդ իւի ·

Ἀλληγορέω - ῶ. M. ήσω (ἄλλος, ἀγορεύω) spiegare allegoriamente, allegorizzare. պատմանութեամբ մեկնել · ճէֆհէմի ճանկ էյթէք ·

Ἀλληγόρημα (τὸ) interpretazione allegorica. պատմանական մեկնութիւն · ճանկ-ի գիրլաճիկ, իւճէ-էրէ ճէֆհէմի, ճանկ ճէֆհի։

Ἀλληγορητής - οῦ (ὁ) allegorista. պատման. ճէֆհէմի · գօհմիճի խոն։

Ἀλληγορία - ας (ἡ) allegoria. պատմանութիւն. ճէֆհէմ, ճիւմլէ, խոսիւրդ ·

Ἀλληγορικός - ή - όν. allegorico. պատմական. ճէֆհէմի, գիրլաճիկ ·

Ἀλληλέγγυον (τὸ) garantia reciproca. փոխանակի պաշտպանութիւն. հիմնարկի ճգլըէթի։

Ἀλληλέγγυος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) garante reciproco. փոխանակի պաշտպան. գեյրէթէրլի հիմնարկի ·

Ἀλληλεγγύως. ἐπίῤῥ. in solido. ճգեզճէ պարտքը վճարելու պարտքոն ըլլալով · պէրի պէրի իւի պօրճլու օլմ-ի իւի ·

Ἀλληλίζω. M. ίσω. dire una cosa in vece d'un altra. ճկ բանի տեղ ուրիշ բան մը գրուցել · պէր իմ իրէրնի գալի-նէմ գօթ-ըլէճէ։

Ἀλληλογραφία - ας (ἡ) corrispondenza di lettere. թղթակցութիւն. ճգէգրի-ըլէրլէթ-ըլէ։

Ἀλληλοδιάδοχος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) che si succedono l'un l'altro scambievolmente. ճկզճկ անմիլապէս յաջորդող · նէօղրի իւի պէրէպէրին տօրս գալ ·

Ἀλληλοκτονέω - ῶ. M. ήσω. uccidersi fra loro. ճկզճկ փոխանակի մարդնել · պէրէպէրինի նօղրէթմէք ·

Ἀλληλοκτονία - ας (ἡ) l'uccidersi frà loro. փոխանակի մարդիլը · պէրէպէրինին նօղրէ-ըլէ։

Ἀλληλοκτόνος (ὁ, ἡ) che si ammazzano fra loro. իրար մարդնող · պէրէպէրլէրինի նօղրէ-ըլէ։

Ἀλληλομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere fra

Digitized by Google

loro. իրարու հետ կռուիլ · միմեանց վրայ յարձակիլ եւ սպանել։

Ἀλληλομαχία - ας (ἡ) combattimento reciproco, guerra civile. իրարու հետ կռիւ, քաղաքի մէջ եղած պատերազմ. միմեանց վրայ եղած յարձակում։

Ἀλληλοτομέω - ῶ. M. ήσω. tagliare scambievolmente. իրար կտրել · միմեանց վրայ յարձակիլ եւ սպանել։

Ἀλληλότροπος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) che mutano la forma scambievolmente. փոխանակի կերպարանքներն փոխող. միմեանց եւ սիթիւրբիւնը ներծին եղող։

Ἀλληλοτρόφος (ὁ, ἡ) chi nutrisce scambievolmente il suo nutritore. փոխանակի իր սնուցիչը սնուցանող · միմեանց եւ ինքզինքնին սնուցանող։

Ἀλληλοτυπία - ας (ἡ) il battersi frà loro. իրարու մէջ զարնուիլը · միմեանց վրայ զարնուիլ՝ զարնուիլ։

Ἀλληλουχέω - ῶ. concatenare, connettare delle cose le une alle altre. (οὐσ) essere concatenato. միզմիսու հետ կապակցիլ · (οὐσ) ան ու միզ կապակցիլ · միմեանց պարտական ըլլալ։ (οὐσ) միմեանց վրայ կախուիլ։

Ἀλληλουχία - ας (ἡ) concatenazione, connessione, coerenza, aderenza reciproca di cose frà loro. կապակցութիւն · իրարու միմեանց պարտական ըլլալ։

Ἀλληλοῦχος (ὁ, ἡ) connesso, concatenato, aderente reciprocamente, coerente. կապակցեալ · միմեանց պարտական։

Ἀλληλοφαγέω - ῶ. M. ήσω. divorarsi gli uni cogli altri. միզմիզ ուտել · միմեանց ուտիլ։

Ἀλληλοφαγία - ας (ἡ) il divorarsi frà loro. իրարու մէջ ուտուիլը · միմեանց ուտիլ։

Ἀλληλοφάγος (ὁ, ἡ) che si divorano frà loro. միզմիզ կերող · միմեանց ուտող։

Ἀλληλοφθονία - ας (ἡ) invidia scambievole, gelosia reciproca. փոխանակի նախանձ. միմեանց վրայ նախանձ։

Ἀλληλοφθορέω - ῶ. M. ήσω. corrompersi, distruggersi mutualmante. փոխանակի ապրուիլ · միմեանց վրայ ոչնչանալ՝ ապրած չըլլալ։

Ἀλληλοφθορία - ας (ἡ) distruzione, corruzione reciproca. փոխանակի ապրելը · միմեանց վրայ ոչնչանալ՝ ապրած չըլլալը։

Ἀλληλοφθόρος (ὁ, ἡ) che si corrompono fra loro. իրարու մէջ ապականուող · միմեանց ապրած ոչնչանալ՝ ապրած չըլլալ։

Ἀλληλόφιλος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) che si amano scambievolmente. իրար սիրող · միմեանց սիրող, միմեանց վրայ բարեկամ։

Ἀλληλοφονία - ας (ἡ), Ἀλληλοκτονία.

Ἀλληλοφόνος (ὁ, ἡ), Ἀλληλοκτόνος.

Ἀλλήλων (ἄλλος) frà loro, gli uni cogli altri. միզմիզին, իրարու մէջ, իրարու, միզ միզ ուիսլին հետ · միմեանց ուտելը, միմեանց վրայ ուտիլ եւ ուրիշ ամէն չարիք ընել։

Ἄλλην (κυρ.) (αἰτ. θηλ. τ. Ἄλλος) ἐπίῤῥ. di quà e di là. 2. quà e là. 3. d'altronde. ասկից անկից · 2. հոս հոն · 3. ուրիշ տեղէ · դուռնէն լուռնէն · 2. լուռնէն դուռնէն · 3. ինչէ ինչէն։

Ἀλλογενής - ές (ὁ, ἡ) di diversa nazione, straniero. ուրիշ ազգէ, օտար · ուրիշ կերպարանքէ, ուրիշ ձեւէ։

Ἀλλόγλωσσος (ττος) - ον (ὁ, ἡ) di diverso linguaggio. 2. peregrino. ուրիշ լեզուէ · 2. պանդխտական · ուրիշ լեռնուէ։

Ἀλλοδαπός - ή - όν. peregrino, straniero. պանդխտական, օտար, դրսեցի · ըրտի, ներքէ, խոպանցի։

Ἀλλοδοξία - ας (ἡ) = Ἑτεροδοξία.

Ἀλλόδοξος (ὁ, ἡ) = Ἑτερόδοξος.

Ἀλλοεθνής - ές (ὁ, ἡ), Ἀλλογενής.

Ἀλλοεθνία - ας (ἡ) diversità di nazione. ուրիշ ազգէ ըլլալը, օտարութիւն · ուրիշ ձեւէ ըլլալը՝ ուրիշ տեսակ։

Ἀλλοειδής - ές (ὁ, ἡ) di diversa forma. ուրիշ ձեւով · ուրիշ ծաղ, գալ-ելի ինչ-ինչ։

Ἀλλοθεν. ἐπίῤῥ. d'altronde. ուրիշ տեղէ · ուրիշ կերպ։

Ἀλλοθι. ἐπίῤῥ., Ἀλλαχόθι.

Ἀλλόθροος - ους (ὁ, ἡ), Ἀλλόγλωσσος.

Ἀλλοῖος - α - ον. (ἄλλος) differente, diverso, vario. տարբեր, ուրիշ · գալ-ելի, ուրիշ ծաղ, փոխուած։

Ἀλλοιόσχημος (ὁ, ἡ) } = Ἀλλοειδής.
Ἀλλοιοσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) }

Ἀλλοιότης - ητος (ἡ) diversità, variazione. տարբերութիւն, ուրիշ կերպ ըլլալը · գալ-ելի, փոխուելիք, ուրիշ ծաղ ըլլալը։

Ἀλλοιοτρόπος (ὁ, ἡ), = Ἀλλότροπος.

Ἀλλοιόω - ῶ. M. ήσω. diversificare, mutare. ուրիշ կերպ ընել, փոխել · ուրիշ ծաղ բերել, գալ-ելի տեսնել-տալ, ձեւափոխել։

Ἀλλοίως. ἐπίῤῥ. altrimenti, differentemente. ուրիշ գոնէգան կերպով · ուրիշ գալ-ելի ծաղ եւ ձեւ։

Ἀλλοίωσις - εως (ἡ) mutazione, diversificazione, cangiamento. փոխելը, ուրիշ կերպ պատգ ընելը · ինքնիրմէ, ուրիշ ծաղ գալ-ելի փոխուելը։

Ἀλλοιωτικός - ή - όν. che ha la forza di cangiare, di mutare. փոխել կրցող · տեսնելտալ-ելիք, ինքնիրմէ ուրիշ ծաղ գալ-ելի։

Ἀλλοιωτός - ή - όν. mutabile. փոխուելու · տեսնելիք, ինքնիրմէ ուրիշ ծաղ գալ-ելի։

Ἀλλόκοτος (ὁ, ἡ) mostruoso, strano, straordinario. սաստկութեամբ գարհուրելի, ահագին, զարհուրելի · տեսնելիք խորհուրդ։

Ἄλλομαι. M. οὔμαι. saltare, saltellare. 2. scuotersi. ցատկոտել, վիճաղ · 2. դողդողալ · ցնցուիլ-ցնցուիլ, ահաւոյ · 2. սարսռալ։

Ἀλλοπαθής - ές (ὁ, ἡ) chi soffre d'altri. ուրիշէ քաշող · միմեանց նեղող։

Ἀλλοπρόσαλλος (ὁ, ἡ) (ἄλλος, πρός, ἄλλον) volubile, incostante. ամէն բանի մը վրայ չկեցող, միտքը յաւուրէ փոխող, յաղագաց-միտ-ուրս, միշտ ձեւափոխ գտնուող։

Ἄλλος - η - ον (ὁ) altro. 2. differente. 3. il resto. ուրիշ, պղ · 2. զանազան, պղտգ · 3. մնացածը · միւս, գալ-ելի · 2. ձեւուէ, ուրիշ · 3. գոէն, մնացն։

Digitized by Google

Ἄλλοσε. ἐπίῤ., Ἀλλαχόσε.
Ἄλλοτε. ἐπίῤ. (ἄλλος, ὅτε) (χρον) altre volte. ուրիշ անգամ. ուրիշ ժամանակ։
Ἀλλοτριοπραγέω-ῶ. Μ. ήσω. ingerirsi negli affari altrui. ուրիշին գործին մէջ մտնել. ուրիշին հալածիքը խլել։
Ἀλλοτριοπραγία-ας (ἡ) ingerenza negli altrui affari. ուրիշին գործին խառնուիլը. ուրիշի հալածիքը խլելը։
Ἀλλότριος-α-ον (ἄλλος) straniero. 2. differente, alieno. 3. contrario, nemico. օտար. 2. ուրիշ, այլ. 3. հակառակ. կծնդակից, խոպանցի. 2. ուրիշ, զանազան. 3. հակառակ, հոխ։
Ἀλλοτριότης-ητος (ἡ) disunione. անմիաբանութիւն. պիրտիլութիւն, ֆերթ։
Ἀλλοτριοφαγος (ὁ, ἡ) parasito. պատառաքաղ. փալթալտի, հաւերտ ծնողաց։
Ἀλλοτριοφρονέω-ῶ. pensare differentemente, esser di diverso parere. ուրիշ կերպ մտածել, ուրիշ կարծիք ունենալ. ուրիշ խոսք ունենալ, ուրիշ պիտիհնդի օլմակ։
Ἀλλοτριόω-ῶ. Μ. ώσω. alienare. ուրիշին ընել. ուրիշն կնիկ։
Ἀλλοτρίως. ἐπίῤ. differentemente. 2. inconvenientemente, impropriamente. ուրիշ, զանազան կերպով. 2. չվայելուչ կերպով. ուրիշ՝ այլ խոսք ելե. 2. խօսելէ-ելէ։
Ἀλλοτρίωσις-εως (ἡ) alienazione. ուրիշին ըլլալը, զատուիլը. ուրիշին օլմալէ, այրըլմալէ, ուրիշի ինկնիր ինկնալէ։
Ἀλλότροπος (ὁ, ἡ) di diverso modo, differente. 2. volubile, incostante. ուրիշ կերպ. 2. յաղագող. ուրիշ խոսք. 2. պիտիհնդի։
Ἀλλοτρόπως. ἐπίῤ. differentemente, diversamente. ուրիշ՝ զանազան կերպով. ուրիշ խոսք ելե։
Ἀλλοφανής-έος (ὁ, ἡ) di diversa apparenza, che apparisce sotto un altra forma. ուրիշ կերպով մը անտեսանելի. ուրիշ պիտիհնդի երեւնելի։
Ἀλλοφυλέω-ῶ. Μ. ήσω. essere d'una tribù straniera. ուրիշ ազգէ ցեղէ ըլլալ. ֆալէնիի ուրիշին օլմակ։
Ἀλλόφυλος (ὁ, ἡ) chi è d'un' altra tribù, d'una razza differente, straniero. ուրիշ ցեղէ, օտար. ֆալէնիի ուրիշին, կծնդակից։
Ἀλλόφωνος (ὁ, ἡ), Ἀλλόγλωσσος.
Ἀλλόχροος-ους (ὁ, ἡ) di diverso colore. ուրիշ գոյնով. ուրիշ՝ զանազան երեւնալէ։
Ἄλλως. ἐπίῤ. (συγκρ.) (ἄλλος) altrimenti, in caso diverso. ուրիշ կերպովմը. ուրիշ պիտիհնդի, ուրիշ խոսք ելե։
Ἁλμαῖος-α-ον. salsugginoso. ալի. ծովային։
Ἁλμὰς-άδος (ἡ) (κυρ. ἐλαία) ulivo conservato nella salamoja. ալիով պահած ձիթապտուղ. ծովային տոյտ ձիթենի. ալիով ձիթիկ։
Ἁλμευτής-οῦ (ὁ) colui che fa delle salamoje. ալի լուով քանիր պահող. ալմաճաքաճը, ծովայնիքճը։
Ἁλμέω. Μ. έυσω. mettere in salamoja, salare. ալի լուբը դնել. ծովայնի տալ. ալմաճաքաճ ֆօմալ։
Ἁλμη-ης (ἡ) salamoja, acqua salata. ալի լուր. ծովային տոյտ, ալմաճաք։
Ἁλμυρίζω. Μ. ίσω. avere del gusto salato. ալի համ ունենալ. ծովային օլմակ։
Ἁλμυρὶς-ίδος (ἡ) salamoja. 2. salsuggine. 3. terra salsugginosa. ալիլուր. 2. ալմաճիութիւն. 3. ալի հող, չօռ գետին, չօռ տեղ. ծովային տոյտ, ալմաճաք. 2. ծովայնիութիւն. 3. ծովային՝ ցորեկ երէ։
Ἁλμυρὸς-ά-όν. salato. 2. amaro. ալմած, ալի. 2. լեղի. ծովային. 2. ամբ։
Ἁλμυρότης-ητος (ἡ) salsedine, salsezza. ալմաճիութիւն. ծովայնութիւն։
Ἁλμυρώδης-εος (ὁ, ἡ) salino. ալմային, ալի նման. ծովային գետնի, ծովային։
Ἀλογέω-ῶ. Μ. ήσω. non avere alcun riguardo, non badare, avere in non cale. (μσ. ομαι) mancare di ragione. քանի տեղ չդնել, չհոգալ, փուճ տեսնել. (μσ. ομαι) անբան ըլլալ. պիտոյտ օլմակ, չէր երեւնիլ֊ի֊ֆօմալ, խոր ծուխիլ, հաճիրը օչ մտնալ, փաչըռմալ. (μσ. ομαι) գայրէ նոյնէ օլմակ։
Ἀλόγημα (τὸ) errore. սխալմունք. խանգլմա։
Ἀλογία-ας (ἡ) privazione dalla ragione, irrazionalità. 2. imprudenza. 3. mancanza d'analogia, confusione. 4. mancanza di attenzione, indifferenza, negligenza. 5. silenzio. անբանութիւն. 2. անխոհեմութիւն. 3. անպատշաճութիւն, անհամաձայնութիւն. 4. անհոգութիւն, քանի տեղ չդնելը. 5. լռութիւն, մտնիի կենալը. գայրէ նօրէն օլմակէ. 2. փլըհուզուգէ, ֆիլիրթիլիկ. 3. խօսելէ-ուգէ, պիհիրթիք, փնտռտիքիլիկ. 4. հաճիրը օլմամակէ, պիտոյէ. 5. ասալտի, պիտիկէ։
Ἀλογίστευτος (ὁ, ἡ) } imprudente, inconsiderato.
Ἀλόγιστος (ὁ, ἡ) }
Ἀλογίστως. ἐπίῤ. inconsideratamente, imprudentemente. անմտութեամբ, անխոհեմութեամբ. փլըհուզուգըմբ, պիտիկիլիկ։
Ἀλογογράφητος (ὁ, ἡ) indescrivibile, inenarrabile, ineffabile. չգրագրուելու, չնկարագրուելու. իրիկիս կըմիլ, վրան օլըռմալ, նօրէլ կըմիլ։
Ἄλογος (ὁ, ἡ) irragionevole. 2. stolido, inconsiderato, imprudente. 3. che manca di parola. 4. sproporzionato. անբան. 2. խոհեմ, անխորհուրդ, անխոհեմ. 3. անիրաւ. 4. անհամաչափ, անկարմիր, անպատշաճ. գայրէ հանիրէ. 2. ֆիլիրթիկ, փլըհուզուգէ. 3. ահագնիկին, ահագնիքի կիմիկին. 4. փնտռտիքիլիկ, հիմիպիսիկ, խօսելէ-ուգէ. լόγως. ἐπίῤ.
Ἀλογοτροφεῖον (τὸ) stalla di animali. անասունի մսուռ. հոյվանի սրըճը։
Ἀλόη-ης (ἡ) aloè (pianta). հալուէ (տունկ). ծառը տարի հալ կոխն ֆիգան։
Ἀλοητός (ὁ) il tempo 2. o l'azione di battere-tritare il grano, tritura. ցորեն մանրելը ընելու՝ հասկլու տաւնը. 2. ցորենը մանրելնիլը՝ հասկլը. պատարաչ ըֆէլրիանըն վրէրը, հարման վրէրը. 2. պատը

φοχ —ֆալիմիլը, հարմանա եղիգիլի, գալոյ գեօյիգիլի։

Ἀλόφιν. ἐπίῤ. dal mare. ծովէն · գինիպէն, գերեվարեն։

Ἀλοώδορητος (ὁ, ἡ) non oltraggiato, non ingiuriato. չնախատուած, չանարգուած, չանարատած. խօրհրդաւոր, -ական. ներ-ական. ներ-վիրաբերեալ։

Ἀλοώδορήτως - ἐπίῤ. senza ingiuria, senza oltraggio. առանց նախատինքի՝ չանարգելու · -ական. ներ-ական։

Ἀλοώδορος (ὁ, ἡ) chi non ingiuria, non oltraggia. չնախատող, չանարգող · խօրհրդաւոր, -ական. ներ-ական։

Ἀλοιητὴρ - ῆρος (ὁ) che batte, trita il grano. ցորեանը մանրեցնող, կալսող · խըրձերի գործ գործող։

Ἀλοιφή - ῆς (ἡ) unzione. 2. unguento. օծանելիք. 2. օծանելիք · խոշոնաբար, խոշ. ոյնիկներ. 2 · -իւրեանների խոշորագոյն տեսակ։

Ἀλοιΐζω. M. ίσω. solcare. ակօս բանալ · լինի ակօսներ եղեալ ունել։

Ἀλοξ - οκος (ὁ) solco. 2. il solcare, aratura, seminatura. ակօս. 2. հերկիլը, ակօս բանելը, սերմանելը · եղեալ ակօս. 2 · եղեալ ունեալ, լինի ակօսներ, եղեալ։

Ἀλοπηγεῖον (τὸ) miniera di sale. աղի հանք. բանալ հանելի։

Ἀλοπηγὸς (ὁ) che fa del sale, lavoratore nelle miniere di sale. աղ չինող, աղի հանքերը աշխատող · բանող, բանալ հանելի գործ ունեցող։

Ἀλόπιστος (ὁ, ἡ) non scorticato. կեղեւը չհանուած։ կաշուոյ ոչ ածեալ։

Ἀλουργὶς - ίδος (ἡ) veste di porpora. ծիրանի լոյր՝ հագուստ, ծիրանի · խոշորների, ու լիտոն։

Ἀλουργὸς - ή - όν. tinto di color di porpora. ծիրանեայ ներկած, գոյնը ծիրանի · ու՝ էշխիւղեայ գօնահոյն։

Ἀλουτος (ὁ, ἡ) non lavato. չլուացուած · խոշոնաձեւ։

Ἀλόχευτος (ὁ, ἡ) = Ἄλοχος.

Ἄλοχος (ἡ) (α, ἄθρ., λέχος) moglie. էրկան ընկերքը, կնիկ · ալ-ին, կին։

Ἄλοχος (ἡ) (ἀ, στερητ, καὶ λέχος) che non partorì. չծնցնող · փոլոշմունկ։

Ἅλς, ἁλὸς (ὁ) sale. 2 · (ἡ) mare. աղ · 2 · (ἡ) ծով · բաղ · 2 · (ἡ) գինի։

Ἀλσοκομέω - ῶ. M. ήσω. coltivare un bosco sacro. սուրբ անտառի մը հոգը տանիլ՝ հանգ. ալ-ին գլխ օրանա մասին օշմ, գոփմ, գոշմունք։

Ἀλσοκόμος - ου (ὁ) coltivatore di un bosco sacro. 2. uffiziale di boschi, guardaboschi. սուրբ անտառի մը հոգ տանող՝ խնամող · 2. անտառներու պահպանի պաշտօնեայ · ալ-ին գլխ օրման գործունեաց։ 2. օրման. գլխաւոր՝ նայելու։

Ἄλσος - εος (τὸ) bosco, selva bagnata di acqua. 2. bosco sacro. ջրոտ անտառ, մարգ · 2. սուրբ անտառ. աստուծ օրման · 2. ալ-ին օրման։

Ἀλσώδης - εος (ὁ, ἡ) boscoso, selvoso. մարգով, անտառաւոր · օրմանլը։

Ἀλσιὸς - ή - όν, Ἁλμηρός.

Ἁλυπίτης - ητος (ἡ), Ἁλμυρότης.

Ἀλυκτάζω. M. άσω. καὶ έω - ῶ. M. ήσω. καὶ αίνω. M. ανῶ. essere imbarazzato, non sapere qual partito prendere, essere costernato nell' abbattimento. չգիտնալ, ինչ ընելը չգիտնալ, տակնուվրայ ըլլալ · լափառըլը գերազին, նէ կորնչելին լաբերմէն, ալիքներ օշմէ, խրճիթ գալմունք։

Ἄλυκτος (ὁ, ἡ) inquieto, agitato, costernato, imbarazzato. չգիտցած, տակնուվրայ եղած · ալիքներ օշմալ, նէրելի գալմունք, լափառըլը գերազին, լաբերմէն։

Ἀλυκτοσύνη - ης (ἡ) agitazione, costernazione, confusione. չգիտցածութիւն, տակնուվրայ ըլլալը, խռնչիլը միտքը չգիտցելը · ալիքներ օշմելէն, լափառըլը գերազին, լաբերմելէն։

Ἀλύπητος (ὁ, ἡ) non afflitto, esente di afflizione, di tristezza. ցաւ չքաշող, ցաւ չքաշացող · անցաւ, տրտմութենէն չազող · ուրախ, ցաւ-ներէն-ի, գերգոփելի, ցաւազերծ։

Ἀλυπήτως - ἐπίῤ. senza afflizione. առանց ցաւի · ուրախ, ցաւազերծ, գիֆաղնի։

Ἀλυπία - ας (ἡ) esenza di afflizione. ցաւ չքաշելը · ուրախանալ · գիֆաղնիլ։

Ἄλυπος (ὁ, ἡ), Ἀλυπητος.

Ἀλύπως - ἐπίῤ., Ἀλυπήτως.

Ἄλυρος (ὁ, ἡ) privo di lira. 2. che non si canta sulla lira. 3. mesto. քնար չունող · 2. քնարով չերգուող · 3. տրտում. առիթաղուրչ · 2. առիթաղ եւ լաղրելու · 3. վշտաց։

Ἄλυς - υος (ὁ) oziosità, dapoccaggine. գործակ կենալը, ծալրութիւն · պօշ գործելէն, քիմրելէն։

Ἀλυσθαίνω. essere impotente, imbecille. վատուժ՝ ակար ըլլալ · գործերին՝ խավխիին գերմանըդ. օշմէ։

Ἀλυσίδετος (ὁ, ἡ) incatenato. շղթաներով կապուած. կինիլի վրայելու, կինիլ գործիք։

Ἀλυσίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἅλυσις.

Ἀλυσιδωτὸς - ή - όν. fatto di maglie. պղտիկ երկաթէ օղերով շինուած · -ական գործ հուլունքաձեւ խոշոր։

Ἀλύσιον (τὸ), Ἀλυσίδιον.

Ἅλυσις - εως (ἡ) (ἀ, λύω) catena. շղթայ · կնիկ, գոփոչը · 2. (ἀλύω) = Ἀλυσμός.

Ἀλυσιτέλεια (ἡ) inutilità, disvantaggio. անշահաբերութիւն. վնասբերելութիւն, ֆայտաչինելիք։

Ἀλυσιτελὴς - έος (ὁ, ἡ) inutile, disvantaggioso. անշահ, անօգուտ · վնասբեր, -ական. ներ-ական, ֆայտաչինելի · տելաշ-էպէս։

Ἀλύσκω. M. ύξω. evitare, fuggire. խուսնիլ · փախչիլ · -ական. ներ-ական, գալմունք։

Ἀλυσμὸς (ο) agitazione, affanno. վհշտ, նեղութիւն · գերգ, բաղ, գիֆաղ, -ական. ներ-ական։

Ἄλυσσον (τὸ) alisso. (erba) հեծկլտալը հանդարտող խոտ մըն է · ըլլալը գործ գործան՝ վերան գիր նիւ օձլոփ։

Ἀλύτης (ὁ) littore. սպասաւոր կամ նաւերուն (նաւահանգիստներուն). հասաս, գահկիր գեղեր։

Ἄλυτος (ὁ, ἡ) indissolubile. չլուծուելու, չքակուելու · չեօզիլմիլ։

Ἀλύτως - ἐπίῤ. indissolubilmente. չքակուելով · չեօզիլմիլ-ի-էն։

Ἄλυχνος (ὁ, ἡ) privo di lampada. առանց ճրագի՝ կանթեղի · ըլլալը · գոնդիլսիլ։

Ἀλύω. M. ύσω. errare, girare vagabondo.

Digitized by Google

2. essere in perplessità, cadere nell'abbattimento. 3. essere disoperato, ozioso. 4. perdere la ragione. ապակին ալլատրիլ, ուր երթալը չգիտնալ. 2. չգիտութիւն, ինչ ընելը չգիտնալ. 3. գործակ՝ անգործ կենալ. 4. խելքը կորընցնել. փախչիլն՝ ալարեր կեղծել. 2. լեռները փոքրալ, լալերմոտ. 3. գոլ գործոտ, իլտիլ կիճոտիլ օլմոտ. 4. ախլաձը՝ ֆիլբիւն խօշ կիներ, կիներոտ:

ʼΑλφα (τὸ) alfa (la prima lettera dell' alfabeto greco). ալֆայ կամ ալֆայ (Θաղաց լեզուին առջի գիրը). Ալֆա (bաղալ ի լեռնաձոր իյ խալալը):

ʼΑλφιτεύς - έως (ὁ) che fa della farina, farijolo ալուր չինող. առնող, առ խափան:

ʼΑλφιτοθήκη (ἡ) granajo. հացաբարանոց. ալրի սրայրը:

ʼΑλφιτον (τὸ) farina d'orzo. 2. orzo macinato a grosso. 3. farro. 4. polenta. գարիի ալուր. 2. հասած ձեծած գարի 3. ապրգաու չինելու համար կերով մը ցորեն. 4. փոխրիտ. արփ առնոտ. 2. խաշ պեղխաչիլ՝ խաչիլիչիլ արփ. 3. պալլոր խափանա պէր ոչ պողոպ. 4. առն ալը:

ʼΑλφιτά (τὰ) i viveri. ապրուստ. կենդանի, ալրհեղ, խոշ:

ʼΑλφιτοποία (ἡ) il mestiere del farinajolo. ալուր չինելը. առնճալութ:

ʼΑλφιτοπώλης (ὁ) farinajolo. ալուր ծախող. առն առիան, առնող:

ʼΑλφιτοπωλητήριον (το) luogo, ove si vende la farina. ալուր ծախուելու տեղ. առն առիլաճոտ հոհալ, առնող խանութը:

ʼΑλωά - ᾶς (ἡ) aja, luogo, ove si trita il frumento. 2. terreno piantato di alberi, o di vigne. 3. cerchio luminoso intorno il sole, e la luna, alone. կալ, ցորենը հասելու՝ երկնելու տեղ. 2. ծառերով արթերով լեցուն տեղ. 3. արեւին, ու լուսնին կողին բոլորտիքը փայլուն պռակի նման նշան մը, բայ. իշալիլ, հորման, պռալոպ պեղխիլ ելալ. 2. ալրտ առա պէտէն դէլ խօփալ. 3. ալ ալէլալ, հալելի:

ʼΑλωευς - έως (ὁ) trebbiatore, o battitore del grano. կալոտ. իշալիչիլ, իշալիչոպ պողոպ պեղխի. 2. = ʼΑμπελουργός.

ʼΑλων (ἡ) = ʼΑλως.

Αλωνία - ας (ἡ) = ʼΑλωή.

ʼΑλωνίζω. M. ίσω. ajare, inajare, battere il frumento nell' aja. կալին մէջ ցորենը հասել՝ մանրեցնել. իշալիչոպ պողոպ պեղխալ:

ʼΑλώνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. ʼΑλως.

ʼΑλωπεκάω - ῶ. M. ήσω. imitare la volpe, divenire scaltro come la volpe. 2. ingannare. ազուեսի նմանիլ, ազուեսի պէս սասանալ բլալ. 2. խաբել. իլելիւթ պիրալիչ, իլելի կիլ ֆիլբալոպ օլմոչ. 2. ալրտիմոչ:

ʼΑλωπεκῆ - ῆς (ἡ) la pelle della volpe. ազուեսի մորթ. իլելի պեղխոչ:

ʼΑλωπεκία - ας (ἡ) alopecia (malattia). 2. tana di volpe. մազերը թափող ախտ մըն է. 2. ազուեսի բնակարան. առ պեղխիլ ալոչ. առ իլբան. 2. իլելի խոռոչը:

Αλωπεκίας (ὁ) che rassomiglia la volpe, scaltro, furbo, astuto. 2. sorta di pesce. ազուեսի նման, սասանող, խորամանկ. 2. ձկ կերպ մուկ մըն է. իլելիւթիւն ֆիլբալոպ, ալիսոր, ֆիլբալոպ. 2. պէր նվ պոլչէ:

ʼΑλωπεκίζω. M. ίσω. = ʼΑλωπεκάω.

ʼΑλωπέκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. ʼΑλώπηξ.

ʼΑλώπηξ - εκος (ἡ) volpe. 2. uomo astuto 3. sorta di pesce. 4. le parti muscolose. ազուես. 2. սասանող մարդ. 3. կերպ մը մուկ. 4. ձկնաձև, ձկնամսոտ կողմեր. իլելի. 2. ֆիլբալոպ ապամ. 3. պէր նվ պոլչէ. 4. իսրամոչ, իլելի իլելիչ. καὶ 5. = ʼΑλωπεκία. 6. = ʼΑλωπεκῆ.

ʼΑλωπόχροος - ους (ὁ, ἡ) che ha colore di volpe. ազուեսի գոյն ունող. իլելի բիւլիւնի:

ʼΑλως - ω, καὶ ως (ἡ) aja. 2. alone. 3. la circonferenza dello scudo. կալ. 2. սասղներուն՝ արեւին ու լուսընկային բոլորտիքը լուսաւոր պռակի ձեւով նշան մը, բայ. 3. վահանին բոլորտիքը. իլելիւն, հորման. 2. հալելի. 3. իլելիոն իլիւրիչ լելելիւթ:

ʼΑλώσιμος (ὁ, ἡ) facile a prendersi. ձեռք ինկնալը՝ բռնուելը գիւրին. իլելիլելի իլի իւրալուլոչ իլի պելելիչ:

ʼΑλωσις - εως (ἡ) presa. առում, ձեռք ինկնալը. ալընա, ալղնալ ինկիլ:

ʼΑμα - έπῑρ. (χρον.) in pari tempo, insiememente, con. նոյն ատենը, ձեկտէ, համօլորտիքի, պէր այնի վրայիկոր, պիրապոր, իլի:

Αμα ἢ Αμᾶ ἢ Αμᾷ. Δ. ἀντὶ Ὁμοῦ.

ʼΑμαθαίνω. M. ανῶ. essere nell' ignoranza, ignorare. ապէտ բլալ, չգիտնալ. պիտի օլմոչ, պիլիկիլ:

ʼΑμαθεί. ἐπίῤῥ. ignorantemente. ապիրատիւթեամբ. պիլիկիլիչ իլի, պիտիչոթ իլի:

ʼΑμάθεια (ἡ) ignoranza. 2. rusticità. ապիրատիւթիւն. 2. կապիրատիւթիւն. պիլիկիլիչ, պիտիչոթ. 2. իօրիւրիւնէթ, փապալէթ:

ʼΑμαθής - έος (ὁ, ἡ) ignorante, inesperto.

ʼΑμάθητος (ὁ, ἡ) 2. villano. ապէտ, առնատ. 2. կապիտ. պիլիկիչ, ապիկ, իօրիւրիւրիչ. 2. իօրիւրի, փապա:

ʼΑμαθία (ἡ) Αττ. ἀντὶ ʼΑμάθεια.

ʼΑμαθῶς. ἐπίῤῥ. ignorantemente. 2. rusticamente. ապիրատիւթեամբ. 2. կապիրատիւթեամբ. պիտիչոթ պիլիկիլիչ իլի. 2. իօրիւրիւրէթ իլի:

ʼΑμαιμάχετος (ὁ, ἡ) inespugnabile, indomabile, orrendo. չյաղթահատելու, չզոպալելու, ահագնալի. սէր՝ զոր օլմոնցուց, իօրիչիւ:

ʼΑμάλακτος (ὁ, ἡ) duro, fermo. հասատատ, պինա, ամուր. փալի, ֆեր:

ʼΑμαλλία (ἡ) fascio, covone. կապոց, օրալ. պեղխի, պեղխ:

ʼΑμαλλίνω. M. εύσω. } affastellare, legare
ʼΑμαλλίζω. M. ίσω } dei covoni. կապոց՝ օրալ չինել. պեղխիլիչիլ, պեղխիլիչիլ:

ʼΑμαλλοδέτης (ὁ) che lega, affascia dei covoni. օրալ՝ կապոց չինող. պեղխիլիչին, պեղխիլիչին:

ʼΑμαλος - η - όν. ʼΙων. ἀντὶ ʼΑπαλός. ʼΑιολ. ἀντὶ Ὁμαλός.

ʼΑμάντευτος (ὁ, ἡ) che non predice. 2. che non si può pronosticare, predire. ապալուց չբռուած, չմարգարէացած. 2. յապալուց չգիտնալուկոր. իվիլինիչին հապիր

Digitized by Google

Վերելքիզ, վերելքներ. 2. պահ- ողանդ, երկնքին վերելքիզ.

Ἄμαξα (ἡ) carro, carrozza. 2. aratro. կառք. 2. հարօր. սրապա. 2. սայլ.

Ἀμαξαῖος - α - ον = Ἀμαξιαῖος.

Ἀμαξάριον (τὸ) ὑπκρστ. τ. Ἄμαξα.

Ἀμαξεύς - έως (ὁ) cocchiere, carrettiere. կառավար. սրապացը.

Ἀμαξεύω. M. εὑσω. condurre, dirigere il carro. կառքը վարել. սրապայը վերկի՝ ետանելով.

Ἀμαξιαῖος - α - ον. di un carro. ունկ կառքի ըզ. պէտ սրապալէսի, պէտ սրապա ետօրս.

Ἀμάξιον (τὸ) } = Ἀμαξάριον.
Ἀμαξὶς - ίδος (ἡ) }

Ἀμαξίτης (ὁ) trasportato a carro. կառքով սարսած. սրապա իւր կերկրացան անելը. սրապա ետարելով կերկացան անելը.

Ἀμαξοποιός (ο) fabbricatore di carrozze. կառք չինող. սրապա խաչան, սրապացը.

Ἀμαξιποδες - ων (ὁ, ἡ) i legni del carro, sopra i quali girano le rote. կառքին ոտարքը, որոնց վրայ կերկացան անիւները. սրապա ետարելով կերկացան անիւներ.

Ἀμαξοτροχία - ας (ἡ) solco, che si fa dal carro. կառքէն բացուած ակօս. սրապա հետք՝ իւր.

Ἀμαξουργία - ας (ἡ) l'arte di fabbricare le carrozze. կառք չինելը. սրապա խաչելէ, սրապացըլէ վերահասիլը.

Ἀμαξουργὸς (ὁ, ἡ) = Ἀμαξοποιός.

Ἀμάρα - ας (ἡ) (ἄμη, ἄρω) canale, acquidotto. 2. fossa. 3. fonte, sorgente, scaturigine. 4. chiavica, sentina. ագատ. ջրանցք. 2. փոս. 3. ակընկի ակ, ջրի բերան. 4. լուսանցք. սան խոլոմ. 2. լոմ, հեղեղ. 3. խոնաւ, խառնար պոլը. 4. ներիզ.

Ἀμαράντινος (ὁ, ἡ) d'amaranto. ծաւրընկէն ծաղիկէն. խոտիկի էրէկներէն.

Ἀμάραντος (ὁ, ἡ) immarcescibile 2. (ὁ) amaranto, sciamito. չթառամող. 2. ծաւրընկէն (չթառամող ծաղիկ). օշրմէ. 2. խոտիկի էրէկնէ (պէտ նէ օշրմէ էրէկէ).

Ἀμάργαρος (ὁ, ἡ) privo di perle. մարգրիտ չունող. ինձիկէ.

Ἀμαρτάνω. M. ησω. peccare, fallare, sbagliare. մեղք յանցանք գործել, սխալիլ. խոպ՝ կենաց ճամբան խլլելէ, խոնջեցնել.

Ἁμαρτὰς - αδος (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἁμαρτία.

Ἁμαρτῇ, ἀντὶ Ὁμαρτῇ.

Ἁμάρτημα - ατος (τὸ) = Ἁμαρτία.

Ἁμαρτηρὸς - ά - όν = Ἁμαρτωλός.

Ἁμαρτητικὸς - ή - όν. che si inganna spesso, facilmente. յանճախ դիւրաւրհնող պատող. ըստ ետոյնելէ իւր հոնցան.

Ἁμαρτία - ας (ἡ) peccato, colpa, errore. մեղք, յանցանք, սխալմունք. խոպ, կենաց, ճամբաճոպ.

Ἁμαρτίφρων (ὁ, ἡ) chi ha lo spirito depravato, perverso. գէշ միտք ունող. ախտ կիսա ծռելէ.

Ἁμάρτιον (τὸ) ἀντὶ Ἁμάρτημα.

Ἁμαρτοεπὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἀμαρτόνω) } che
Ἁμαρτολόγος (ὁ, ἡ) } s'inganna nel suo discorso, che discorre stoltamente. խոսքին մէջ սխալող, սխեղծվել խոսօք. սխոհգիթնով խանգըն, էրէկնէրեն սխոհգիթ էրէկ.

Ἁμαρτύρητος καὶ Ἁμάρτυρος (ὁ, ἡ) non testificato, privo di testimonianza. 2. che non si può provare con testimonii. չվկայած, առանց վկայութեան. 2. վկաներով չհաստատուելոյ. չհաստիքիչ. 2. չհաստիքելի խոպ ըլանող.

Ἁμαρτύρως - έπίρ. senza testificazione, senza testimonj. առանց վկայութեան վկայի. չհաստիքիչ. չհաստատելով.

Ἁμαρτωλή - ῆς (ἡ) = Ἁμαρτία.

Ἁμαρτωλὸς - οῦ (ὁ, ἡ) peccatore. մեղաւոր. կենահատ, խոտոր.

Ἁμὰς - άδος (ἡ) nave, vascello. նաւ. կիսի, սեղնի.

Ἁμᾶς, Δ. ἀντὶ Ἡμᾶς, αἰτ. πλθ. τ. Ἐγώ.

Ἀμάσητος (ὁ, ἡ) non masticato. 2. che non si può masticare. չծամուած. 2. չծամուելու. չկրնալով } non bastonato, non
Ἀμαστίγωτος (ὁ, ἡ) } sferzato. ծեծ չկերած, խարազանով չծեծուած. փախ՝ փօխի կխփիլ, խարկելմամբ.

Ἀμαυρὸς - ά - όν (ά, μαίρω, πρωτότ. τοῦ μαρμαίρω) oscuro. մուխ. խաւար.

Ἀμαυρότης - ητος (ἡ) oscurità. մխուխիւն. խաւնելէ.

Ἀμαυρόω - ῶ. M. ώσω. oscurare, appannare. մխնցնել. խաւրխմել.

Ἀμαυρῶς - έπίρ. oscuratamente. մխուխնամ. խաւնելէ իւր.

Ἀμαύρωσις - εως (ἡ) appannamento. մխնցնելը. ցընելը. խաւրխմելէ.

Ἀμαχεί } έπίρ. senza combattimento, sen-
Ἀμαχητί } za contestazione, senza contrasto. առանց կռուի՝ գէմ կենալու. խավ ետրելու, հնչուելու, պիտի չըլլալու.

Ἀμάχη (χε) τος } invincibile, inespugnabi-
Ἄμαχος (ὁ, ἡ) } le. 2. che non ha combattuto. անյաղթ. 2. չկռուած. հնդիմադրելի ըլլալ. 2. ձեռն հրմիլ.

Ἀμαχως - έπίρ. = Ἀμαχεί.

Ἀμβαίνω = Ἀναβαίνω.

Ἀμβατὸς - ὴ - όν. Ἀναβατός.

Ἄμβη - ης - (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄμβων.

Ἀμβὶξ - ικος (ὁ) pignatta, caratello, calice. պռաւկ, գաւաթ. էրօվկէ, ըմա, փնաթ.

Ἀμβλόω - ῶ. M. ώσω. (ἀμβλὺς ἤ βλώσκω) abortire. ապչել վիժել՝ ձգել անցնել. օդլան պրէչրիլ.

Ἀμβλύνω. M. υνῶ. rintuzzare. 2. indebolire. 3. stupefare. գլացնել. 2. վատաժցնել. 3. ապուշ ընել. փխլիչկիչի ելլել. 2. ըլիչկըլլալ. 3. սերսիլկիմիլ.

Ἀμβλὺς - εῖα - ύ. debole. 2. rintuzzato. վատաժ, տկար. 2. գլած. ըլչկէ. 2. փխլիչկիչ կիլլալ, փէօր.

Ἀμβολὴ - ῆς (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀναβολή.

Ἀμβροσία - ας (ἡ) Ambrosia. փէդէնապի նման բոյս մըներ, ամբրոսական տունկ (ըստ հին բառասեղծից աստուածներուն կերակուրը).

Digitized by Google

անդիմադրելի, որ չի կարող դիմադրել, անհնազանդելի, որ չի ենթարկվում, անհպատակելի, որ չի հնազանդվում։

Ἀμβρόσιος - α ή ος - ον. immortale, divino. 2. dolce, odorifero come l'ambrosia. անմահ, չմահացող, աստուածային, աստուածնման. 2. անբուրդաստան քաղցր անուշիկ պէս անուշ հոտով. քաղցր, իւղոտ. 2. անբծախտ անբիծ ճիշտ ճաշակ իմաստուն։

Ἄμβροτος (ὁ, ἡ) immortale, incorruttibile. անմահ, անապական, խղճալի, պղտորված։

Ἄμβων - ωνος (ὁ) pulpito. 2. la cima delle montagne. 3. altezza, eminenza. ամպիոն. 2. լերան գլուխ. 3. բարձրութիւն. գագաթ. 2. գագ թիթեղ. 3. խճճուելի։

Ἀμεθέκτως - έπίρ. senza participazione. առանց բաժանորդութիւն, առանց մասնակից ըլլալու. ինքնուրույն իւր։

Ἀμεθόδευτος (ὁ, ἡ) } chi manca di meto-
Ἀμέθοδος (ὁ, ἡ) } do. անեղանակ՝ կարգ չունող. սխալութեամբ, խոհեմութիւն։

Ἀμέθυσος (στος) (ὁ, ἡ) sobrio, chi non è ubbriaco. գինով չեղող. արբշիռ ոլմայան, սլքէ։

Ἀμέθυστος (ὁ, ἡ) = Ἀμέθυσος (ἡ) amatista. մեղմակ, սաթեմոլ. գեղեցկերեսն, էշդրէշ սլմաը (խաչ)։

Ἀμείβω. M. Ἀμείψω. mutare, permutare, cangiare. 2. contraccambiare. 3. succedere. 4. rispondere. փոխել. 2. փոխարինել տալ. 3. հաջորդել գնալ, յաջորդել. 4. պատասխան տալ. պատկառիլ, պատիւ տեսնել. 2. պատիւ կրել. 3. հնազանդիլ ընդունել, արդելս կրել. 2. ճիշտ վերադրել։

Ἀμείνων - ονος (ὁ, ἡ) (συγκρ. τ. ἀγαθὸς) migliore. լաւագոյն. փառ եղիր. ὁ ὀνος. ἐπίρ.

Ἄμειψις - εως (ἡ) = Ἀμοιβή.

Ἀμείωτος (ὁ, ἡ) che non si può diminuire. 2. non diminuito, integro. չպակսելու, չբրեալելու, չնուազելու. 2. չպակասած, կատարեալ. եղիլեզ, ալլուզ. 2. եղանկիւնի, ինամ, ինիզ։

Ἀμέλει. ἐπίρ. (κυρ. β'. προ. τ. πρστ. τ. Ἀμελῶ) certamente, diffatti, veramente. 2. cioè. 3. che sia. իրաւցնէ, ըստրդ ար. 2. այսինքն. 3. ըլլաց ըլլայ. կիրկինէն, առհասին, ճիշ հաւքատ. 2. եանի. 3. ը ոլսան։

Ἀμέλεια - ας (ἡ) negligenza, trascurazione. անհոգութիւն, բանի տեղ չդնելը. պէտ պէտ ընելը, կեղծաւորութիւն, կեղ կիրքին ծոմապահութիւն։

Ἀμελετησία - ας (ἡ) mancanza di meditazione, di esercizio. չմտածելը, չվարժելը, պատրաստ կիրճութիւն, խանգիրելի։

Ἀμελέτητος (ὁ, ἡ) non esercitato. անկիրթ. խանգիրի, չտմանալ. տեղոյ. ἐπίρ.

Ἀμελέω - ῶ. M. ήσω. trascurare, non avere cura, avere in non cale. չհոգալ, ետ տալ, բանի տեղ չդնել. հանգիստ ոլմամբ, իոյ խանգիրի, կեղ կիրքին ծոմապահ։

Ἀμελὴς - έος (ὁ, ἡ) negligente. անհոգ, բանի տեղ չդնող. պէտ պէտ, հանգիստ մելոյ. ἐπίρ.

Ἀμελία - ας (ἡ) = Ἀμέλεια.

Ἀμέλλητος (ὁ, ἡ) che non si deve differire, urgente. չուշացնելու, որ չի կրնար ուշանալ, սաստկագոյն. խիստ ոլմամբ, կիրճ տալ, պիտի, ըստիպ. լոյոց. ἐπίρ.

Ἄμεμπτος (ὁ, ἡ) irreprensibile, incolpabile. չյանդիմանուելու, յանդիմանութեան չեղող, արդար. խոչընդոտ ըսելիք ոլմայան, աստուածային. սխալ. ἐμπτως. ἐπίρ.

Ἀμεμφὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ἄμεμπτος. Ἀμεμφῶς. ἐπίρ. = ἐμπτως.

Ἀμενητί. ἐπίρ. impazientemente, tosto. առանց համբերելու, չուսով. պրէնկիէ-նէլի, աստիրտուելէ իւր, իսկոյն։

Ἀμέρα (ἡ) Δ. ἀντὶ Ἡμέρα.

Ἀμέρδω. M. έρσω. privare, togliere. զրկել, առնել առնիլ. համրաւ եղիէ, առնէ կեցիէ-րդիւ։

Ἀμερὴς - έος (ὁ, ἡ) che non ha parti, indivisibile. մաս չունող, անբաժանելի. ինքնին, պրէլմէզ։

Ἀμεριμνάω - ῶ. M. ήσω. essere libero, scevro d'ogni cura, essere sicuro. հոգ չունենալ, անհոգ ապահով ըլլալ. պէտ պէտ՝ ինամ խնդ ոլմէ, ինին ոլմէ։

Ἀμέριμνος (ὁ, ἡ) libero, scevro d'ogni cura. հոգ չունող. ինամ, խոհեմ։

Ἀμέριστος (ὁ, ἡ) = Ἀμερὴς.

Ἄμερος - α - ον. Δ. ἀντὶ Ἤμερος.

Ἀμεσίτευτος (ὁ, ἡ) che non si può intercedere. միջնորդ չընալու, չդարձխօսելու. չխնդրելի ոլսան։

Ἄμεσος (ὁ, ἡ) immediato. անմիջական. առաջի, սլիկ ճիւղ։

Ἀμέσως. ἐπίρ. immediatamente. անմիջապէս. ճիւղ հետ, սլիկ ճիւղ։

Ἀμετάβατος (ὁ, ἡ) intransitivo. անցողական չեղող. փոխաբերական ոլմայան. βάτως. ἐπίρ.

Ἀμεταβλησία - ας (ἡ) immutabilità, fermezza. անփոխարկութիւն, հաստատ կեցուածք. փոխելի ըլլալէ, պէտ պէտ ըլլալէ։

Ἀμετάβλητος, καὶ ἀμετάβολος (ὁ, ἡ) immutabile. անփոփոխ, չփոխուող. փոխելի, պէտ պէտ։

Ἀμεταγνωστος (ὁ, ἡ) = Ἀμεταμέλητος.

Ἀμετάθετος (ὁ, ἡ) = Ἀμετάβλητος.

Ἀμετακίνητος (ὁ, ἡ) immobile, fisso. անշարժ, հաստատ. ինդրեկնիզ, ետ տէտոյ. ἐπίρ.

Ἀμετάκλαστος (ὁ, ἡ) = Ἄκλαστος.

Ἀμετάλλακτος (ὁ, ἡ) = Ἀμετάβλητος.

Ἀμεταμελητί. ἐπίρ. = Ἀμεταμελήτως.

Ἀμεταμέλητος (ὁ, ἡ) ήτως. ἐπίρ. } non pentito. ἀμετανόητος (ὁ, ἡ) ήτως. ἐπίρ. }
impenitente. չզղջացող. անզղջելի. ֆիւլման ոլմայան։

Ἀμετάπειστος (ὁ, ἡ) che non si può persuadere. չհամոզուելու. իւրմ ոլմալ. ειστως. ἐπίρ.

Ἀμεταπλαστος (ὁ, ἡ) intrasformabile. ուրիշ ձեւի չփոխուելու, չայլափոխուելու. պէտ պէտ ոլմայան։

Ἀμετάπταιστος (ὁ, ἡ) infallibile. չխափանող, անսայթաք. խանգլմալ։

Ἀμετάστατος (ὁ, ἡ) = costante, immutabile. հաստատ, անդադար. ինդրեկ-լիս փոփոխել ոլմայան։ = Ἀμετάβλητος.

Ἀμετάστρεπτος (ὁ, ἡ) } = Ἀμετάβλητος,
Ἀμετάστροφος (ὁ, ἡ) } καὶ Ἀμετάπειπτος.
Ἀμετάτρεπτος (ὁ, ἡ) } = Ἀμετάβλητος.
Ἀμετάτροπος (ὁ, ἡ) }

Digitized by Google

Ἀμεταφόρητος (ὁ, ἡ) } intrasportabile.
Ἀμετάφορος (ὁ, ἡ) } բառևլու, չկրուելու. ի-չբերելի, ի-բերի-լինելիք:
Ἀμεταχείριστος (ὁ, ἡ) di cui non si può servire. չգործածելու. ի-գործ-ածելի-լինելիք:
Ἀμέτερος - α - ον. Δ. ἀντὶ Ἡμέτερος.
Ἀμετεώρητος (ὁ, ἡ) che non si eleva all'alto, grave. վեր բարձրը չելլող, ծանրագնաց. ի-վեր-ը ի-ելի-նող, ա-ելը:
Ἀμέτοχος (ὁ, ἡ) non partecipe. անհաղորդ. ի-հաղ-ը, ի-մասն-ակից, չ-ունեցող:
Ἀμετρἀριθμος (ὁ, ἡ) innumerabile. չհամրուելու. հիւսալ կիսիլ, անչափ:
Ἄμετρης - ες (ὁ, ἡ) } = Ἄμετρος.
Ἀτέρητος (ὁ, ἡ) }
Ἀμετρί. ἐπίρ. senza misura. առանց չափի. ի-չափ-ի-լի-ելի:
Ἀμετρία - ας (ἡ) smisuratezza. 2. intemperanza. անչափութիւն. 2. անչափաւորութիւն. ի-չափ-ի-լի-ելի-ութ-իւն. 2. ի-ի-ր-ա-ր-ա-ց-ո-ղ-ո-ւ-թ-ի-ւն:
Ἀμετροβαθής - ες (ὁ, ἡ) che ha una profondità immensa. խոր խորունկ. շատ խոր հոգիով աշխարհ:
Ἀμετρόκακος (ὁ, ἡ) troppo malvagio. խիստ չար, գէշ. շատ նե-ո-ղ-ի-ի, ֆեյնա:
Ἀμετροπότης - ου (ὁ) che beve immoderatamente. չաւ, առանց չափաւորութեան խմող. օր-ո-ց-ո-ւ-ղ. խիստ խմող. ա-ր-ա-ղ-ա-ց-ո-ղ:
Ἄμετρος (ὁ, ἡ) smisurato, immenso. անչափ, չափ չունող. ի-ա-չ-ա-ւ-ո-ր, հոգ-ա-ց-ո-ղ:
Ἀμέτρως. ἐπίρ. = Ἀμετρί.
Ἀμένσιμος (ὁ, ἡ) per cui si può passare. անցնելու. ի-ա-ն-ց-ա-ն-ե-լ-ո-ւ:
Ἀμένω. Μ. ἐνσω. passare, traversare. 2. superare, prevalere, vincere. անցնիլ, անցին անցնիլ. 2. յաղթել, եա ձգել. ի-ա-ն-ց-ի-ն, ի-ա-ն-ց-ի-ն-ե-լ-ի. 2. ի-ի-ն-ի-ե, շ-ա-ր-ժ-ե-լ ի-ա-ն-ի-ե. 2. ի-ի-ն-ի-ե, շ-ա-ր-ժ-ե-լ ի-ա-ն-ի-ե:
Ἀμη - ης (ἡ) falce. 2. zappa. մանկաղ. 2. բահ. օրագ, ի-ա-ր-ա-ք-ո. 2. ա-ի-ր:
Ἀμῆ ἢ Ἀμή. ἐπίρ. κύρ. ծօճ. ծոհ. τ. Ἀμός.
Ἀμητήρ - ῆρος (ὁ) mietitore. հնձող. ա-ի-ն-ձ-ի:
Ἀμητήριον (τὸ) falce. մանկաղ. ի-ա-ր-ա-ք-ո:
Ἀμητός - οῦ (ὁ) messe. 2. il tempo della raccolta. հունձք. 2. հնձելու ժամանակ. օրագ ա-ի-ն-ի-ի. 2. օրագ ա-ի-ր-ա-ն-ք:
Ἀμητωρ - ορος (ὁ, ἡ) privo di madre. մայր չունող. մ-ա-յ-ր-ա-զ-ո-ւ-ր-կ:
Ἀμηχανέω - ῶ. Μ. ήσω. non sapere qual partito prendere, esser in perplessità. ինչ ընելը չգիտանալ, շփոթմունք. ա-ի-ի-ր-ա-ր-ա-ր-ա

Ἀμμοβάτης - ου (ὁ) che cammina sull'arena. 2. dipsa (specie di serpe, che cammina nella sabbia). ա.ա.ազ վ.ա.յ ք.ա.լ.ղ.ազ. 2. ծ.ա.ր.ա.ւ (ա.ա.ազ ա.ճ.յ ք.ա.լ.ղ.ազ ք.է.շ օ.ւ մ.յ.ն է). ֆ.ա.մ.ի ի.ա.փ.ո.խ.ո.ւ.մ ի.ն.ք.ն.ա.կ.ն. 2. ի.ա.փ.ո.խ.ո.ղ.ը ի.ս.ն.ն (ֆ.ա.մ.ի.ա.ն ա.ր.ք.ն.ա.կ.ն ա.ր.ը ն.ե.վ ի.ս.ն.ն).

Ἄμμόδρομος (ὁ) luogo arenoso. 2. corso dei cavalli sull' arena. ա.ա.զ.ո.ւ.ա ա.ճ.ք. 2. ձ.ի.ի.ք.ո.ւ.ն ա.ա.զ.ի վ.ր.ա.յ վ.ա.զ.ե.ր.ի.ն. ֆ.ա.մ.ի.ա.ն. 2. ա.ճ.ի.ք.ո.ւ.ն ֆ.ա.ր.ի.ա.ք.ֆ.ո ֆ.ո.յ.մ.ա.ք.

Ἀμμοδύτης (ὁ) = Ἀμμοβάτης. 2.

Ἄμμος (ἡ) arena, sabbia. ա.ա.ք. ֆ.ա.մ.ի.

Ἀμμόχρυσος (ὁ) sabbia d'oro. 2. sorta di gemma. ռ.ա.կ.ի ա.ա.ք. 2. կ.ե.ր.ա.կ մ.ը ծ.ա.ն.ր.ա.գ.ի.ն ք.ա.ր մ.ը.ն է. ա.ն.ի.ւ.ն.ե ֆ.ա.մ.ի. 2. խ.ա.ղ.ո.ղ.ա.ծ.ո, մ.ա.ն.ր.ա.ւ.ա.ծ, գ.ա.ն.ց է.գ.ա.ծ. ա.ն.ի.ւ.ր օ.ւ.ա.ն.մ.ա.ն.ք. ֆ.ի.ւ.ր.ե.ր ի.ն.ք.ե.ն. 2. ա.ն.ի.ւ.ր օ.ւ.ա.ն.մ.ա.ն.ք, ա.ն.ա.ն.ա.գ.ա.ւ.ո.ր.ք, ւ.ր.ի.ւ.ր.ա.գ.ո.ր.ծ օ.ւ.մ.ա.ն.ք.

Ἀμνημονέω - ῶ. M. ήσω. non ricordarsi, dimenticarsi, passare sotto silenzio. չ.ի.խ.ա.ա.ա.կ.ի, մ.ո.ռ.ա.ն.ա.լ, գ.ա.ն.ց ը.ն.ե.լ, ֆ.ի.ա.ր.ը չ.ք.ի.ր.ե.լ. ա.ն.ի.ւ.ր ի.ի.կ.ի.ւ.ֆ.ի, ա.ն.ո.ւ.ն.ի.ֆ, ի.ր.ը.մ.ա.ն.ֆ.

Ἀμνημοσύνη - ης (ἡ) dimenticanza, oblio. չ.ի.խ.ա.ա.ա.կ.ի.ը, մ.ո.ռ.ա.ն.ա.լ.ը. ա.ն.ո.ւ.ն.ի.ֆ.ի.ը.ի.ւ.

Ἀμνημόνως. ἐπίρ. scordevolmente, in oblio. չ.ի.խ.ա.ա.ա.կ.ի.ւ.վ, մ.ո.ռ.ա.ն.ա.լ.ի.վ. ա.ն.ի.ւ.ր ի.ի.կ.ի.ւ.ֆ.ի.ւ.ի.ն, ա.ն.ո.ւ.ն.ի.ֆ.ա.փ.ա.ն.ք.

Ἀμνήμων - ονος (ὁ, ἡ) dimentico. 2. messo in oblio. չ.ի.խ.ա.ա.կ.ի.օ.ղ, մ.ո.ռ.ա.ց.կ.ա.ո. 2. մ.ո.ռ.ա.ց.ա.ւ.ծ, չ.ի.խ.ղ.ա.ւ.ծ. ա.ն.ա.ն.ա.ն, ա.ն.ի.ւ.ր ի.ի.կ.ի.ւ.ն. 2. ա.ն.ո.ւ.ն.ի.ֆ.ա.փ.ա.ն.ք.

Ἀμνησικακέω - ῶ. M. ήσω. non ricordarsi del male ricevuto. ա.ն.խ.ի.ղ.ա.ա.ր ը.ղ.ա.ա.լ, ք.ա.ղ.ց.ի.ւ.ն չ.ա.ր.ի.ք.ը ֆ.ի.ա.ր.ը չ.ք.ի.ր.ե.լ. օ.ղ.ե.ն ի.ի.ր.վ.ե.ի.ն ա.ն.ճ.ա.ն.ա.ֆ.

Ἀμνησικακία - ας (ἡ) dimenticanza dell' ingiuria avuta. ա.ն.խ.ի.ղ.ա.ա.ր.ե.լ.ի.ւ.ն. օ.ղ.ե.ն ի.ի.ր.վ.ե.ի.ն ա.ն.ճ.ա.ն.ա.ֆ.ը.ի.ւ.

Ἀμνησίκακος (ὁ, ἡ) che si dimentica, non fa menzione dell' ingiuria avuta. ա.ն.խ.ի.ղ.ա.ա.ր, ք.ա.ղ.ց.ի.ւ.ն չ.ա.ր.ի.ք.ը չ.ք.ի.ր.ե.լ. օ.ղ.ե.ն ի.ի.ր.վ.ե.ի.ն ա.ն.ճ.ա.ն.ա.ն. ա.կ.ա.ո.ց. ἐπίρ.

Ἀμνηστεία - ας (ἡ) oblio del passato, amnistia. ա.ն.խ.ի.ղ.ա.ա.ր.ե.լ.ի.ւ.ն, ա.ն.ց.ա.ծ.ը չ.ք.ի.ր.ե.լ.ը. ի.ե.ր.ն.ի.ն ա.ն.ո.ւ.ն.ի.ֆ.ը.ի.ւ.

Ἀμνήστευτος (ἡ) non promessa in matrimonio· չ.ի.ա.ն.ա.ւ.ա.ծ (ա.ղ.ջ.ի.կ). ը.ղ.ե.ա.լ.ա.ն.ա.ց.ի.ւ (ի.ր.ը).

Ἀμνηστέω - ῶ. dimenticarsi. մ.ո.ռ.ա.ն.ա.լ. ա.ն.ո.ւ.ն.ի.ֆ.

Ἀμνηστία - ας (ἡ) = Ἀμνηστεία.

Ἄμνηστος (ὁ, ἡ) = Ἀμνημόνευτος.

Ἀμνίον (τὸ) amnio. 2. vaso, in cui si versava il sangue della vittima. ա.ղ.ջ.ի.ւ.ա.օ.ղ ք.ա.ր.ա.կ ի.ա.ղ.ա.ն.ի.ի.ն մ.ը.ն է. 2. ի.ա.ղ.ա.ն.ի.ի.ն ա.ր.ո.ւ.ն.ը ղ.ե.ի.ր.ա.ւ ի.ա.մ.ա.ր ա.ա.ն.ի.ւ.ն. ա.ղ.ջ.ի.ւ.ն ք.ե.ր.ե.լ.ո.ւ ի.ա.մ.ա.ր ա.ա.ն.ի.ւ.ն ի.ի.ն.ի.ն ա.ր.ո.ւ.ն.ը ղ.ե.ի.ր.ա.ւ. 2. ֆ.ա.ր.ա.գ.ա.ն.ի.ն ֆ.ա.ն.ի.ն ի.ս.ի.ն ա.ր.ք.ա.ղ.ա.ն.ի.ն ա.ր.ո.ւ.ն.ը ղ.ե.ի.ր.ա.ւ. 2. ֆ.ա.ր.ա.գ.ա.ն.ի.ն ֆ.ա.ն.ի.ն ի.ս.ի.ն ա.ր.ք.ա.ղ.ա.ն.ի.ն ա.ր.ո.ւ.ն.ը ղ.ե.ի.ր.ա.ւ.

Ἀμνίς (ἡ) = Ἀμνίον.

Ἀμνός (ὁ) agnello. գ.ա.ռ. ֆ.ա.ր.ա.ւ.

Ἀμνοφόρος (ἡ) pecora incinta. ծ.ո.ւ.ղ.ա.ւ ա.շ.խ.ա.ր. ի.ե.ղ.ի ֆ.օ.յ.ա.ն.ի.

Ἀμοιβαῖος - α - ον. alternativo, mutuo, reciproco. փ.ո.խ.ո.ւ.կ.ի. փ.ո.խ.ա.դ.ա.ր.ձ.ա.կ.ա.ն, ն.ե.ր.կ.ի.ր.ի.ւ, փ.ո.ւ.ր.ե.ր.կ.ի.ր.ի.ւ, ֆ.ո.ւ.ր.ւ.ե.ւ.ի.ւ.ր.

Ἀμοιβαίως. ἐπίρ. alternativamente, mutualmente. փ.ո.խ.ո.ւ.կ.ի. փ.ո.ւ.ր.ե.ր ի.ւ.ր. ն.ե.ր.կ.ի.ր.ի ի.ւ.ր.

Ἀμοιβή - ῆς (ἡ) cambio, permuta. 2. ricompensa. 3. vicissitudine. փ.ո.խ.ա.ն.ա.կ.ո.ւ.թ.ի.ւ.ն. 2. վ.ա.ր.ձ ա.ա.ւ.ց. 3. փ.ո.խ.ա.ն.ա.կ.ո.ւ.թ.ի.ւ.ն. գ.ի.խ.ի, գ.ի.խ.ւ.օ.ֆ.ո.ւ.ց. 2. խ.ա.ֆ.ր.ի.ֆ ի.ւ.ր.ա.ք.ա.ն.չ.յ.ո.ւ.ր, ն.ա.ե.ա.դ.ի.ւ.ն. 3. գ.ի.խ.ա.ն.ի.ն. ֆ.ո.ւ.ր.ւ.ե.ւ.ի.ւ.ր.

Ἀμοιβός - ή - όν = Ἀμοιβαῖος.

Ἄμοιρος (ὁ, ἡ) privo, che non è partecipe. 2. sfortunato. գ.ա.ւ.ֆ.կ. ա.ն.մ.ա.ս.ն. 2. ք.ա.կ.ա.ս չ.ա.ւ.ո.ղ. խ.ե.ղ.ճ. ն.ա.կ.ր.ա.մ, գ.ի.ւ.օ.ֆ.ի.ւ. 2. ֆ.ա.ր.ա.ա.ա.ղ, ֆ.ա.խ.ա.ր.ղ, ա.ի.ֆ.ի.ւ.

Ἀμολγεύς - έως (ὁ) secchia, dove si mugne il latte. կ.ա.մ կ.ի.ն.ե.ւ գ.ա.ւ.լ. ա.խ.ի ա.ղ.ո.ւ.ֆ ֆ.օ.վ.

Ἀμόλγιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἀμολγεύς.

Ἀμολγός (ὁ) l'ora di mugnere il latte. կ.ա.մ կ.ի.ն.ե.ւ ժ.ա.մ.ը. ա.ա.ր.ե.ւ. ա.խ.ի ա.ղ.ո.ւ.ֆ ա.ո.ի.ի.ն.

Ἀμόλυντος (ὁ, ἡ) senza macchia, immacolato. ա.ն.ի.ծ, ա.ն.ա.ր.ա.ա ւ.խ.ի.ւ.խ.ը.

Ἀμορβός (ὁ, ἡ) compagno. 2. pastore. ը.ն.կ.ե.ր. 2. հ.ա.վ.ի.ւ. խ.օ.ր.ե.ն.ա.ւ, ա.յ.ե.ր.ա.ւ. 2. չ.ո.պ.ա.ն.ի.

Ἀμόργη - ης (ἡ) feccia dell' olio, morchia. ե.գ.ի մ.ն.ա.ց. խ.ա.ղ ի.օ.ր.ի.ւ.ա.ա.ա.ն.ի.

Ἀμορφία (ἡ) = Δυσμορφία.

Ἄμορφος (ὁ, ἡ) = Δύσμορφος.

Ἀμόρφωτος (ὁ, ἡ) non formato, senza forma. ձ.ե.ւ չ.ա.ւ.ո.ղ, ա.ն.կ.ե.ր.ա.ց.ա.ծ, չ.ե.ւ.ե.լ՝ գ.ի.ւ.ե.ր.ե.ն ֆ.օ.ր.մ.ո.ւ.մ, չ.ե.ւ.ե.լ.ի.ք.ն.ե.ր.ե.լ.

Ἀμός = Ἰων. ἀντὶ Τῆς.

Ἀμουσία - ας (ἡ) l' esser inesperto alla musica ե.ր.ա.ժ.շ.տ.ա.ւ.ե.լ.ի.ւ.ն չ.ի.ա.ն.ա.լ.ը. ֆ.ա.ռ.ե.ւ.ի.ւ.ն ա.յ.մ.ա.ն.ը.

Ἄμουσος (ὁ, ἡ) inesperto alla musica. 2. ignorante. 3. inelegante. ե.ր.ա.ժ.շ.տ.ա.ւ.ե.լ.ի.ւ.ն չ.ի.ա.ն.ա.ց.ո.ղ. 2. ա.գ.ե.ա. 3. գ.ռ.ե.ա. ա.ն.գ.ա.ր.գ, վ.ա.յ.ե.լ.ա.ւ.ե.լ.ի.ւ.ն չ.ա.ւ.ո.ղ. ֆ.ա.ռ.ա.ւ.ե.ւ ի.ն.ք.ն. ե.վ.ա.ր ա.յ.ն օ.յ.մ.ա.ն. 2. գ.ի.ծ, ֆ.ա.գ. 3. լ.ր.ի.ֆ.ի.ւ.ն.ի.ք, ն.ե.ր.ք.ի.ւ.ն.ի.ք.

Ἀμούσως. ἐπίρ. senza grazia, eleganza. sgarbatamente. ա.ա.ն.ց վ.ա.յ.ե.լ.ա.ւ.ե.լ.ի.ւ.ն, ա.ն.ի.ղ.ա.ր.ա.ւ.ե.լ.ի.ւ.ն.ով. լ.ր.ի.ֆ.ի.ւ.ն.ի.ք.ի.ր, ֆ.ա.գ.ա.ծ.ա.ր.

Ἀμόχθητος (ὁ, ἡ) } che non lavora, sen-
Ἄμοχθος (ὁ, ἡ) } za fatica. չ.ա.շ.խ.ա.ա.ղ. ա.շ.խ.ա.ա.տ.ա.ն.ք չ.ա.ւ.ո.ղ. խ.ւ.լ.ի.ֆ.ի. ւ.ր.ւ.ր.ւ.ն.ի. ը.կ.ճ.ի.ռ.ի.ւ.ն. մ.ո.ւ.ն.ի.ւ.ն. ե.ր.ի.ւ.ն.ի.ւ.ն. ե.ր.ի.ւ.ն.ի.ւ.ն.

Ἄμπαυμα (τὸ) ἀντὶ Ἀνάπαυμα.

Ἀμπαυτήριος. Ἰων. ἀντὶ τ. Ἀναπαυτήριος.

Ἀμπελεῖον (τὸ), = Ἀμπελών.

Ἀμπέλειος (ὁ, ἡ), = Ἀμπέλινος.

Ἀμπέλινος (ὁ, ἡ) di vigna. ա.գ.ի.ի.ք. գ.ա.ւ.ի.ի.ն ֆ.ա.ր.ի.ք.

Ἄμπελιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἄμπελος.

Digitized by Google

Ἀμπελὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Ἄμπελος. 2. specie di uccello. ⁂ մը թռչուն. ⁂ նիվ ֆաւշ։ ὅπερ καὶ Ἀμπελίων λέγεται.
Ἀμπελίτης (ἡ), = Ἀμπέλινος.
Ἀμπελοεργὸς (ὁ, ἡ) (Ἰων. καὶ ἀσυναίρ. ἀντὶ Ἀμπελουργός.
Ἀμπελόκαρπον (τὸ) aparine (erba) ⁂ խաչկան խաս մըն է · ⁂ նիվ հեթիլէնի գայր ցիլոփ գըր։
Ἀμπελόπρασον (τὸ) ampelopraso, porro di vigna selvatico. ⁂ խաղողատունկերը խաս ծով խաս մըն է · ⁂ լոլորտ ⁂ներ ⁂ նիվ ցիլոփ։
Ἄμπελος (ἡ) vigna. 2 vite. 3. vigna (macchina). ⁂ · 2 · ⁂ (ոյ) · 3 · ⁂ (պատերազմական գործիք մըն է քարերը ձգելու մօտիկցնելու յարմար) · ⁂ · 2 · ատամ · 3 · ճկնիկ ֆօլի տիլորլորելու համար։
Ἀμπελοστατέω - ῶ. M. ησω, piantare delle viti. ⁂ տնկել · ատմայ գիտէի։
Ἀμπελοστάτης - ου (ὁ) che pianta delle viti. ⁂ տնկող · ատմայ գիտէին։
Ἀμπελουργεῖον (τὸ) luogo per piantare delle viti. ⁂ տնկելու տեղ · ատմայ գիտելի նէր · 2 · = Ἄμπελος.
Ἀμπελουργέω - ῶ. M. ήσω, coltivare le vigne, essere vignajuolo. ⁂ գործն բրել, ⁂ գործած ըլլալ · ⁂ · ⁂ նիւլէնիլ, ⁂ընել ուզած։
Ἀμπελούργημα (τὸ) καὶ ουργία (ἡ) la coltura delle vigne. ⁂ գործն բրելը, ⁂ գործուածքեն · ⁂ · ⁂ նիւլէնիլ, ⁂ընելութիւն։
Ἀμπελουργὸς (ὁ, ἡ) coltivatore delle vigne, vignajuolo, ⁂ գործն բրող, ⁂ գործած. ⁂ · ⁂ նիւլէնին, ⁂ընող։
Ἀμπελοφάγος (ὁ, ἡ) che divora le viti. ⁂ գործը կերող լաճացող · ատմոլորը կերնին գիտէին։
Ἀμπελοφόρος (ὁ, ἡ) che produce delle viti. ⁂ բաւարնող · ատմա հասել կոխն։
Ἀμπελόφυλλον (τὸ) pampano. ⁂ տատերուձ · ատմա տերեւը։
Ἀμπελοφύτης - ου (ὁ) Ἀμπελοστάτης.
Ἀπελόφυτος (ὁ, ἡ) piantato di vigne (terreno). ⁂ տնկուած (տեղ) · ⁂ գիտէը գէլ (թօխրոփ)։
Ἀμπελοφύτωρ-ορος (ὁ, ἡ) = Ἀμπελοφύτης.
Ἀμπελώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla vite. ⁂ նման · ատմայ պէնէր գիտնիր։
Ἀμπελὼν - ῶνος (ὁ) Ἄμπελος.
Ἀμπεχόνη - ης - (ἡ) καὶ ἐχονον (τὸ) sopravveste, pallio. վերարկու, պատմուճան, ⁂տիանելի · ֆոթիոլ, տերեւ (պէր ոյ խօսող)։
Ἀμπίχω. M. ἀμφέξω, attorniare, circondare, 2. (μσ) vestirsi. չորս գին ատենէ, ⁂ատենէ · 2 · հագուելի · էհէլէրելիսէ, ատրճա. 2. ⁂ընել։
Ἀμπλακίω - ῶ. M. ήσω, Ἁμαρτάνω.
Ἀμπλάκημα (τὸ) Ἁμάρτημα.
Ἀμπλάκητος (ὁ, ἡ) malvaggio, peccatore. գէշ, ամբարիշտ, մեղաւոր, յանցաւոր · նէֆէրիլ, խոթոխոթ, ֆտահօրիլը։
Ἀμπλακία - (ἡ) Ἁμπλάκημα.
Ἀμπλάκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀμπλακία.
Ἀμπνοὴ (ἡ), ἀντὶ Ἀναπνοή.
Ἀμπνύω. M. ύσω, ἀντὶ Ἀναπνόω.
Ἄμπυξ - υκος (ἡ) ghirlanda, corona, benda. 2. freno, capestro. ⁂ոակ. ֆաշ, ծաղկաշղթայ · 2. ատեամ, պարանոց · էհէլէրե · ատ ⁂ըը. նէշլիգ · 2 · ⁂ի, խոլոր։
Ἀμυγδαλέα - καὶ Ἰων. λέη (ἡ) mandorlo (albero) ⁂ի ծառ · ⁂ոփի ագիը։
Ἀμυγδάλη - ης (ἡ) mandorla (frutto). նուշ · ⁂ոփի։
Ἀμυγδαλῆ (ἡ) κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Ἀμυγδαλέη.
Ἀμυγδάλινος (λεος) ίνη (ία) ον. di mandorla. ⁂ի · ⁂ոփիկեն։
Ἀμυγδαλὶς - ίδος (ἡ), = Ἀμυγδάλη.
Ἀμυγδαλίτης - ου (ὁ), = Ἀμυγδάλινος.
Ἀμυγδαλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla Ἀμυγδαλόεις - όεσσα - όεν. mandorla. ⁂ի նման, ⁂ի պէս · ⁂ոփիկ պիներէ, ⁂ոփիի կերպ։
Ἀμύγδαλον (τὸ), = Ἀμυγδάλη.
Ἀμύγδαλος (ἡ), = Ἀμυγδαλῆ.
Ἀμυδις. ἐπίῤ. Ἅμα.
Ἀμυδρὸς - ὰ - όν. oscuro. մուխ · ֆոռանըէ, ֆոռ, կամ խալ ունէնէն՝ կեօրնէն։
Ἀμυδρότης (ἡ) oscurità. մխուխելիւն · ֆոռանըէն, ֆոռ, կամ խալ ունէնէր օլմասը։
Ἀμύελος (ὁ, ἡ) senza midolla. ծուծ չունող · էլիկնէ։
Ἀμύητος (ὁ, ἡ) non iniziato. profano. հաւատքի խորհուրդները չգտած, գին ուրիշները ալնա օլմադըդ։ = Ἀκατήχητος.
Ἀμύθητος (ὁ, ἡ) indicibile, inesprimibile. չպատգամելու, չպատմուելու · նոթ օլմադըդ, ֆասիլէր կիլթէ։
Ἄμυκτηρ (ὁ) privo di naso. քիթ չունող · ⁂ոփոնոսաղ։
Ἄμυλον (τὸ) amido. օսլայ · նշլոփայ։
Ἄμυλος (ὁ, ἡ) che non si può macinare. 2. non macinato. չաղալու · 2 · չաղացըը չաղացած · խյնոփելիդ։ 2 · խյնոփելիդիկ։
Ἀμύμων - ονος (ὁ, ἡ) irreprensibile, innocente, senza difetto, eccellente. չյանգիմանելի, անմեղ, յանցանք չունող, լաւ, բարի · ֆասլէրի գոռոշսուզ օլմադան, սոլաղան, սալէհ, եչի։
Ἄμυνα - ης (ἡ) vendetta. 2. soccorso. քէն, վրէժ · 2. օգնութիւն · խրիմտ, հոյի, կօմ. 2. խորշմ։
Ἀμυνίας (ὁ) Κωμ. = Ἀμυντικός.
Ἀμυντὴρ - ῆρος (ὁ), vendicatore, difensore. վրէժ առնող, պաշտպանող, ֆեր ելլող · խրիմտ՝ հոյի ալըճը, ֆօրսխան, խան էլէն։
Ἀμυντήριος (ὁ, ἡ) Ἀμυντικὸς - ὴ - όν. vendicativo, difensivo. վրէժ առնելու՝ պաշտպանելու՝ ֆեր ելլելու յարմար · խրիմտ՝ կօճ հոյի ալճախ հաֆսալա, ֆօրսխախ՝ սոգլամայա պոյիր։
Ἀμύντωρ-ορος (ὁ) Ἀμυντήρ.
Ἀμύνω. M. υνῶ, soccorrere, armarsi per difendere, vendicare (μσ. ομαι) vendicarsi. օգնել, պաշտպանելու համար գէնք առնել՝ գինիլ, վրէժ առնել (μσ. ομαι) վրէժը հանել՝ առնել · խարշմ՝ կրկին, ալէյ-ինի ֆօրսխախ իլէն ալճահանախ, կօճ իրիմտ՝ ալճախ (μσ. ομαι) հոյիէնը ալճախ։
Ἀμύξ. ἐπίῤ. stracciando, sgraffiando. 2.

Digitized by Google

in pezzi. պատռտանքով. բզեզանքով. 2. կտոր կտոր. փոխնակութիւն, խըմոլութիւն. 2. փոչ փոչ:

Ἀμυξις - εως (ἡ) stracciamento, lacerazione. 2. scarificazione. պատռտանք, կտոր կտոր ընել. 2. կեղտաւորում. փոխնակութ. 2. հաճախ:

Ἀμύριστος καὶ Ἄμυρος (ὁ, ἡ) senza unguenti. առանց օծանելիքի. փոխոչ խուլ ի խուլս:

Ἀμύσσω (ττω) M. ύξω, stracciare, sgraffiare. 2. offendere. 3. scarificare. բզեզանել, ծիւ ծիւ ընել. 2. նեղացնել. 3. ճղքռանել, ղերռանել, կեղտաւորում ընել. փոխնակել, խըմոլուիլ. 2. խոչընդոտիլ. 3. հաճախել խոտիլ:

Ἀμυστί. ἐπίῤ. (ἀ, μύω) inghiottendo, senza respirare, կըլլալով, ՚ի կուժով, առանց չունչ առնելու. խոտորուք, պէս նիգիւրք, պէս ոչլոփոս:

Ἄμυστις - ιδος ἡ ιος (ἡ) specie di bicchiere. ՚ի կերպ գաւաթ. պէս ոյ փոփհ. (Λατ. Amystis).

Ἀμυχηδόν, καὶ Ἀμυχί. ἐπίῤ. = Ἀμύξ.

Ἀμφαγαπάω - ῶ. M. ήσω, καὶ άζω. M. άσω. accogliere, abbracciare amichevolmente. բարեկամի պէս ընդունիլ, գրկիլ. փոխնակ մտերմացանի փոպոլ երիտ, փոխափչմամբ:

Ἀμφάδιος - α - ον. manifesto. յայտնի. ուլտիպար, պերլի:

Ἀμφακὴς ίος, ἡ εος (ὁ, ἡ) Λ. ἀντὶ. Ἀμφήκης.

Ἀμφαρίστερος (ὁ, ἡ) chi si serve del pari della mano destra e sinistra. երկու ձեռքն ալ բանուկ. հիմ ասլ հիմ ոլ երկին փոխնական, իւր երկ պէ իչլեի:

Ἀμφέρχομαι. M. ελεύσομαι, attorniare, circondare. 2. avvicinarsi. չորս դին առնել, պատել. 2. քովը մտուիկալ. սերմալ, չերկերկիլ, երիտիչը ալլալ. 2. խանչիս խոխլչմալ:

Ἀμφέρω. ἀντὶ Ἀναφέρω.

Ἀμφέυγω. ἀντὶ Ἀναφεύγω.

Ἀμφέχω. M. ξω. ἀντὶ Ἀμπέχω, = Περιέχω.

Ἀμφηκης - εος (ὁ, ἡ) (ἀμφὶ, ἀκὴ) a due tagli (coltello). երկու բերան (գանակ). իւր ուչուչը (պուչտ):

Ἀμφημερινὸς - καὶ Ἀμφήμερος (ὁ, ἡ) quotidiano, giornaliero. ամէն օրուան. հիր կիանչոթ:

Ἀμφήριστος (ὁ, ἡ) (ἀμφὶ, ἔρις) dubbioso, incerto, contestato, contenzioso. կասկածելու, յայտնի չեղող, չկորած, չերվիճած. չխոհելի. պուլլոխչ, նամուսի, վիճելի, նիզուլ:

Ἀμφὶ. πρόθ. (συντ. μὲ γεν. δοτ. καὶ αἰτ.) intorno, circa, verso. քովերնիդ, քովը, չափ, գէպ ի. երիտիչտա, խանչտա, էզտար, նոթչը, տօլբոս:

Ἀμφιάζω. M. άσω, ἀντὶ Ἀμφιένυμι.

Ἀμφίαλος (ὁ, ἡ) circondato dal mare. չորս դին ծով. փեօրի խորչէ պեհիչ պերիս:

Ἀμφίασις (ἡ) ασμα (τὸ) ασμὸς (ὁ) = Ἀμφίεσις.

Ἀμφιβαίνω. M. βήσομαι, camminare intorno, circondare. 2. diffendere. քովերը պրատրուիլ, չորս դին առնել. 2. պատրաստել. երիտիչտա խոչընդոտիլ. 2. փօրուժէ:

Ἀμφιβάλλω. M. αλῶ, mettere interno. բառերիդը՝ քովերը դնել. երիտիչտա փոխէ. 2. = Περιβάλλω. 3. = Περιλαμβάνω.

Ἀμφιβασία - καὶ ίβασις (ἡ) = Περικύκλωσις.

Ἀμφιβατέω - ῶ. M. ήσω, = Ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος (ὁ, ἡ) amfibio. երկակենցաղ. հիմ ալ հիմ ինչուալ, հիմ ասպա հիմ փոչափա խուլչան:

Ἀμφίβληστρον (τὸ) negossa, rete. ցանց. ընտ, ալ, չիօգիչրնիկ, ասլիս:

Ἀμφιβόητος (ὁ, ἡ) = Περιβόητος.

Ἀμφιβολεὺς - έως (ὁ) = Ἁλιεύς.

Ἀμφιβολία - ας (ἡ) dubbio, ambiguità, anfibologia. երկմտութիւն, երկդիմի բառ, երկու միտք ունենալը. խիճիճ, էլխիպոհ, խերխոչոթ:

Ἀμφίβολος (ὁ, ἡ) dubbioso, ambiguo. երկդիմի, երկու միտք ունող, կասկածելու. խիճիճլի, չլիճիլի:

Ἀμφιβόλως. ἐπίῤ. dubbiosamente, anfibologicamente. երկու իմաստ ունենալով, երկդիմի բառով. խիճիճ իչի, չլիճիլի օլորուք, իոհմի իչի:

Ἀμφίβωλος (ὁ, ἡ) ambiguo, dubbioso, incerto. կասկածառ, երկդիմի. խիճիճլի, չլիճիլի, պուլնոխչ:

Ἀμφίβραχυς (ὁ) anfibraco. (piede del verso, che ha una sillaba lunga frà due brevi) քառոտն (առանձնաբեր ոտը, որուն առջի ու երրորդ վանկը կարճ, ու միջինը երկար է). պիտի լինիչ պէս, որ իւր չի նուլնանիչ հնչիլի ելաս, չի օրինաչափ ասլան պէս:

Ἀμφίβροχος (ὁ, ἡ) tutto bagnato. 2. ubriaco. բոլորովին թրջուած. 2. գինով. գլխան այլայլիչ ըլլալով. 2. սերիօչ:

Ἀμφίβωτος (ὁ, ἡ), = Ἀμφιβόητος.

Ἀμφίγειος (ὁ, ἡ) vicino, contiguo. մօտիկ, քովինը. նոթչը, պիճիլի:

Ἀμφιγνοέω - ῶ. M. ήσω, essere ambiguo, dubbioso, incerto. կասկածառ ըլլալ. չխիճիլի, պէ իւրաչ օլմալ:

Ἀμφίγνωμος - καὶ ώμων (ὁ, ἡ), = Ἀμφίγνωμος.

Ἀμφίγυος (ὁ, ἡ) che ha le membra sane, robusto. ողջ անդամներ ունող, ուժով. առջ ալլալը, իւրաչիչիլի:

Ἀμφιδαίω. ardere d'intorno. քովերը կրակ. խանչրնիդան խոխմալ:

Ἀμφιδάκνω. M. δήξομαι, mordere di intorno. քովերը խածնել. խանչրնիչը ըչրխոչ իչիչրիչ:

Ἀμφιδάκρυτος (ὁ, ἡ) troppo lagrimevole. խիտ լալու արժանի. վոյիչ ալլանճոխ:

Ἀμφιδέξιος (ὁ, ἡ) destro, abile. յարմար, աչքը բաց. եպիչոթ ինչիր, ալլալ, ճերմակ. ἐπίῤ.

Ἀμφιδοκέω καὶ ξέω - M. ήσω, essere in due opinioni, esitare. երկու կարծիքի ՚ի ըլլալ, կասկածիլ. իւրաչ պէ օլմալ, փալիչիչիլ օլմալ:

Ἀμφίδοξος (ὁ, ἡ) dubbioso, incerto. կասկածելու. պուլնոխչ, փալիչ ինչ, չխիճիլի:

Ἀμφιδρομος (ὁ, ἡ) che empisce amendue le mani, grande. երկու ձեռքն ալ լեցնող, մեծ. իւրաչ պէ օլորուքան, ոչխարի, պէյնոթ, իւրաչ (κυρ. λίθος).

Ἀμφίεκτον (τὸ) certa misura. ՚ի չափ մըն է. պիտ ոյ խուլնիս պէս:

Digitized by Google

Ἀμφιέννυμι. *M. ἐσω*, vestire. Հագուեցընել, կիսոխրել։

Ἀμφίπω. occuparsi a qualche cosa, avere cura di preparare. յանի մը վրայ բանել, բան ունենալ, բանի մը հոգ ուանիլ, պատրաստել · ալիր հալածիա մեկնիլ օձ ածէ, իւ խոփանիի օլմէ, ալիր նիանի ֆոյ ըմէ. հաղորդուած։

Ἀμφίρυγος (ὁ, ἡ), = Ἡμίεργος.

Ἀμφίεσις - εως (ἡ) *ἑυμα* (τὸ) il far vestire o vestirsi. 2. veste. Հագուեցընելը կամ հագուիլը · 2 · հագուստ · կիսոխրէ, խոխոց կիսոխրէ. 2 · բաճա, խոպոպ։

Ἀμφίευκτος (ὁ, ἡ) unito da ambe le parti. երկու կողմէն ալ կպած · իւր խերքէն դուրս ալիրկնէիլ խոչընդոտ։

Ἀμφιθάλασσος (ὁ, ἡ) Ἀμφίαλος.

Ἀμφιθέατρον (τὸ) Amfiteatro. Ամֆիթէատրոն · խիմալ խերի · խիմալխոց։

Ἀμφίθυρος (ὁ, ἡ) che ha dell' uscio da ambe le parti. երկու կողմէն ալ դուռ ունող · իւի ընդոցքան ֆոփասաս օլան, իւի ֆոփալաս։

Ἀμφικεάζω. *M. άσω*, fendere in molti pezzi. շատ կատր ընել, կտրտուել · ֆորի ֆորի խիսիի, փեռելոց փօլրտմաֆ։

Ἀμφικέλευθος (ὁ, ἡ) posto frà due strade. երկու ճամբուն ակռը դրուած · իւի ԻՕլ օրիոնալա ֆօնաալմալ։

Ἀμφικερως - ωτος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Δικέρως.

Ἀμφικέφαλος (ὁ, ἡ) = Δικέφαλος.

Ἀμφικλυστος (ὁ, ἡ) bagnato d'ambo, o da tutti i lati. երկու, կամ ամէն դիէն ծրջուած · իւի՝ խոխոց հեր խանը ըալի։

Ἀμφικοιλος (ὁ, ἡ) concavato d'ogni lato. ամէն դիէն ալ փոսցուցած · հեր խերքէը ֆո ըոփորըլմիշ՝ ֆօվոխլանմիշ։

Ἀμφικόλλος (ὁ, ἡ) attaccato d'ogni intorno di colla. ամէն դին ալ սոսինձով կպած · հեր խանը ֆո խոսխէըլլանմիշ՝ խոտէմիշ։

Ἀμφίκομος - η ῆ ος - ον. che ha delle chiome da ambe le parti. երկու դին ալ մազ ունող · իւի խանը ֆո էերէյիվի, սալլը։

Ἀμφίκοπος (ὁ, ἡ) a due tagli. երկու մերնէ կտրող · իւի ալէդալը։

Ἀμφικρεμης - εος (ὁ, ἡ) sospeso da ambe le parti. երկու դիէն ալ կախուած · իւի խանը սալը։

Ἀμφίκρημνος (ὁ, ἡ) che ha dei precipizj da ambe le parti. 2. pericoloso. երկու դին ալ դար տեղեր ունեցող · 2 · վտանգաւոր · իւի խանը ֆո ալըռըսմ։ 2 · խիհլիէի, փոգալը։

Ἀμφικτονία (ἡ) l'alleanza degli Anfittioni. Ամֆիքթիոնիներուն գաշնակցութիւնը՝ միաբանութիւնը · Ամֆիքթիոնըլըդը ահիը՝ գերնէ։

Ἀμφικτονις - ίδος (ἡ) (κυρ. πόλις) città compresa nell' alleanza degli Anfittioni. Ամֆիքթիոնիներուն միաբանութեանը պատկանած քաղաք · Ամֆիքթիոնըլըդը ահի ֆո գիրնիչիէի ըաճի չիճը։

Ἀμφικυρτος (ὁ, ἡ) curvato da ambe le parti. երկու դին ալ ծռած · իւի խերքէը ֆո էգիլէլ։

Ἀμφίλαλος (ὁ, ἡ) ciarlatano, loquace. չաղրաց · չօք օթոչլեր · լաֆամալ։

Ἀμφιλαμβάνω. *M. λήφομαι*, = Περιλαμβάνω.

Ἀμφιλαφὴς - έος (ὁ, ἡ) ampio, coppioso, abbondante, pieno, denso. ատաա, չատ, լաի, լեցուն, հոծ, թանձրախիտ · պօլ, խնչ, չօք, փօլա, ազէ · լափաչ. ἐπιῤῥ.

Ἀμφιλέγω. *M. ἐξω*. disputare, contrastare. 2. dubitare. գեմ զրուցել՝ կենալ · 2 · կասկածիլ · ֆոլլը մեծլիիէ՝ փոփոխ · 2 · լիֆհլիհիէ, իլիէլլանիէ։

Ἀμφιλειπω. *M. είψω*, ἀντὶ Περιλείπω.

Ἀμφίλεκτος (ὁ, ἡ) dubbioso. 2. che disputa, contrasta. յայտնի չերդ, կասկածելու · 2 · գեմ զրուցող կեցող · գիլլիլիչ, լիֆհլիչ, ֆալիլը · 2 · բերը փոբան, ղշտա մեծլիչին · ֆոտոս. ἐπιῤῥ.

Ἀμφιλογέω. ῶ. *M. ήσω*, = Ἀμφιλέγω.

Ἀμφιλογία - ας (ἡ) ambiguità, equivoco. 2. contesa di parole. յայտնի չերդ խօսք, երկմտութիւն. 2. վիճաբանութիւն. իիճնէս · 2 · ֆալաֆրլի։

Ἀμφίλογος (ὁ, ἡ) = Ἀμφίλεκτος.

Ἀμφίλοφος (ὁ, ἡ) di due cime. երկու գագաթով · իւի խեփելի։

Ἀμφίμαλλος (ὁ, ἡ) peloso da tutti i lati. ամէն դին ալ մազոտ · հեր խանը փա խիչի։

Ἀμφιμάχητος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Περιμάχητος

Ἀμφιμάχομαι. *M. μαχήσομαι*, combattere intorno, o a prò d'un altro, difendere. ուրիշին քովը բոլորտիքը կռուիլ, պաշտպանել · նիրտֆընա ֆնեխլերլիէ, ֆօրոֆաֆ, հիմայնի նիիճէ։

Ἀμφιμερίζω. *M. ίσω*, ἀντὶ Διαμερίζω.

Ἀμφινεικὴς
Ἀμφινείκητος (ὁ, ἡ) } = Περιμάχητος.
Ἀμφίνεικος

Ἀμφινέμομαι. *M. νεμοῦμαι*, pascersi intorno. 2. abitare intorno. քովերը արածիլ · 2 · քնակիլ · նալըրնըա օթլանմաֆ · 2 · ապրի օլմաֆ։

Ἀμφιξέω - ῶ. *M. ἐσω*, rastiare intorno. քովերը քերել · խալըրընը նօնմաֆ։

Ἀμφίξοος - ους (ὁ, ἡ) che rastia ambe le parti, tagliente. երկու դին ալ քերող, սուր · իւի խոփէը ֆո խնման, ֆեսկին։

Ἀμφίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἀμφίασμα.

Ἀμφιπάτορες (οἱ) καὶ (αἱ) fratelli uterini. ամէն մարե, ու զատ հօրե ծնած եղբարներ. ֆորեն ֆորֆուլլոր, ալիր անոֆան, վի գուլֆ ֆեկերեկեն ֆօղան ֆորընֆուլլեր։

Ἀμφίπεδος (ὁ, ἡ) attorniato di campi. գաշտերով պատած · գեօրլի խանը օվլըէի։

Ἀμφιπεριστρέφω. *M. έψω*, voltare intorno. մոլորտիքը գարձընել, քովերը ատնել · նիրտֆընա սուրմաֆ՝ չիվիրմաֆ։

Ἀμφιπέτομαι. *M. πτήσομαι*, volare intorno. քովերը ֆռչիլ · նիրտֆընա սուչմաֆ։

Ἀμφιπίπτω. *M. πεσοῦμαι*. prostrarsi a. վրան խնկնալ · խոսխոնի գիլլէի, ֆռֆնմաֆ։

Ἀμφιπλὴκης καὶ ἰπλεκτος (ὁ, ἡ) imbarazzato. խառնափնդոց, խառնիխուռն · ֆոլֆոսըլըէի։

Ἀμφίπλευρος (ὁ, ἡ) (κυρ. θύρα ἡ θυρὶς) a due imposte. երկու փեղկ ունող, երկու դին բացուող · իւի ֆոնագլը։

Ἀμφιπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) che ferisce, o è ferito da ambe le parti. երկու դիէն խա-

Digitized by Google

ցօղ կամ խացուած · էդի ի-ոքֆիտան էոքոլ-ոյան էոքօտ էոքոլ-ոնէդ ։

Ἀμφιπλύνω. *M.* ունω, ἀντὶ *Περιπλύνω.*

Ἀμφιπολέυω. *M.* εὑσω, καὶ ἑω-ῶ. *M.* ήσω, ravvolgersi a qualche cosa, trattare; sérvire, essere impiegato ad un ministero. բանի մը համար ի-ափտաբիլ, գործքի մը պարապիլ, ծառայիլ, պաշտօնի մը վրայ ըլլալ · պէր նէոնէ հոֆֆիցիօ փօլոլֆէ, պէր ֆաոլոֆի ի-ոյֆէ · էոզնէի նի-ֆէ, էւ էոոփոնէոփ օլֆէ, պէր էւի ֆէլնօոլ օլֆէ ։

Ἀμφίπολος (ὁ, ἡ) servitore, servente, պաշտաման, ծառայ · էոզնէիֆէ, (κυρ. ἐπὶ γυνεκ. 2. = *Περίπολος.*

Ἀμφιππoι (οἱ) Cavalieri, che nel combattimento avevano due cavalli, di cui si servivano alternativamente, saltando dall' uno all' altro. Ձիաւորներ, որոնք ար կռուի ժէ երկերկու ձիեր կռնճնայինն, ու ժէկէն ժէկալը յաֆֆկելով փոփոխակի կըդործածէին երկուքն ալ · ոֆֆէրոփ պէր երէ նէոփ ոլլօրը օլօդ, էի պէրիոփն օպէրիոնի ըզբօրցով էոէոնէ փ նէօվկի էւի ֆօլլաման ֆէի-ֆիլէր ։

Ἀμφιπρόστυλος (ὁ, ἡ) (κυρ. ναός) che ha delle colonne da ambe le parti. երկու դին սաներով չարուած · էդի ի-ոքֆէը փա փէրի-ւէ, էդի ի-ոքֆէը փէրի-ւէրէ օլն ։

Ἀμφιπρόσωπος (ὁ, ἡ), = *Διπρόσωπος.*

Ἀφίπρυμνος (ὁ, ἡ) (κυρ. ναῦς) che ha poppe, o timoni da ambe le parti. երկու խոյր գլուխ՝ կամ ղեկ ունող · էդի էւլլէ, էդի փէ-ֆիլէ ։

Ἀμφίπυρος (ὁ, ἡ) che arde dapertutto. ամէնէ դին էրօդ · ֆէր նաիփան ի-ոֆան ։

Ἀμφιῤῥέπης - ἐος (ὁ, ἡ) che inclina ad ambe le parti, volubile, incerto. երկու դին ալ ծառօդ՝ իչչօդ, յոդդողդ, ֆէկ փիպէր վրայ չըֆէցօդ · էդի ի-ոքֆիտան փէ-ծինէր՝ ի-ոնի-ֆ, պէֆ-ոյ ։

Ἀμφὶς - ἐπίῤ. ἀντὶ Ἀμφοτέρωθεν. 2. ἀντὶ Πέριξ. 3. ἀντὶ Μεταξύ. 4. ἀντὶ Λίχα.

Ἀμφισβητέω - ῶ. *M.* ήσω, disputare, litigare. վիճիլ, կռուիլ · փ-ֆաֆտիլ էֆֆէ-ի, ֆ-ոլլ-ֆօյէֆէ ։

Ἀμφισβήτημα - τος (τὸ) controversia, disputa. 2. punto di controversia, questione. 3. dubitazione. վէճ, հակաճառութիւն, կռիւ. 2. խնդիր, վիճելու նիւթ. 3. երկմտութիւն, տարակոյս · փ-ֆաֆտիլէ, ֆ-վէի- · 2. փոփ, փ-ֆաֆտիլէ օլաճառ-ֆ ֆտոփ · 3. լէֆֆ, էւլիկ ։

Ἀμφισβήτησις - εως (ἡ) Ἀμφισβήτημα. 1. 3.

Ἀμφίσκιος (ὁ, ἡ) che ha dell' ombra da ambe le parti. երկու դիէն ալ չուք ունեցող · էդի ի-ոքֆէը փա ի-ոլ-ոէի-ֆ · Πλοῦτ. (οἱ) (γεωγρ.) anfisci. երկասուսներ (բնակիչք այրեցած գօտւոյն) դիմադրիչք հակդիտոփ տաէին օլաճլոր ։

Ἀμφιστάτης - ου (ὁ) = Ἐπιστάτης.

Ἀμφίστομος (ὁ, ἡ) = *Δίστομος.*

Ἀμφιστρατάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι, attorniare, circondare con esercito, assediare. բոլորտիքը բանակով պատել · օրփա էւի ֆ-ոլոլ-ոնէֆ, հա-հա-երիչի օլֆէ ։

Ἀμφίστροφος (ὁ, ἡ) che si può convertire ad ambe le parti. երկու դին ալ գարձօդ · էդի ի-ոնա փա փէ-ծինէ ։

Ἀμφιτάλαντος (ὁ, ἡ) che è in equilibrio. հաւասարակչիռ · փինէ, պէր ալէրէֆէփա ։

Ἀμφιτάπης - ίταπος - ου (ὁ) tappeto peloso d'ambe le parti. երկու դին ալ բրդած ֆ-ֆաց · էդի ի-ոքֆէը փա ֆէի-ոյէ- հ-ոլէ -ֆէփ-ֆ ։

Ἀμφιταράσσω. *M.* άξω, conturbare, mettere in scompiglio. աչկնաւոլով ընձել, չփոթձել · ալէֆէ-ֆ նիֆէ, ֆ-ոլ-ոֆէ-ոլէ նիֆէ ։

Ἀμφίτομος (ὁ, ἡ) (προπαρ) tagliato da ambe le parti. երկու դիէն ալ կտրած · էդի ի-ոնէը փ-ոէլէլ ։

Ἀμφιτόμος (ὁ, ἡ) (παρὸξ) a due tagli. երկու քերնէ կտրօդ, երկասպրի · էդի ալէլլէը ։

Ἀμφιτρέχω. *M.* θρέξω. ἀντὶ *Περιτρέχω.*

Ἀμφιφανὴς - έος (ὁ, ἡ) visibile da ogni lato. ամէնէ դիաց երեւցօդ, ֆէր ի-ոնէփան ի-ոօրի-ոնի-ֆ ։

Ἀμφιχορέυω. *M.* εὑσω ἀντὶ *Περιχορέυω.*

Ἀμφίχρυσος (ὁ, ἡ) indorato. ասկեզօծ · ի-ոլֆէլլէնէլ (-ալ-ոնի էւի) ։

Ἀμφόδιον (τὸ) ὑποκρ. τ.

Ἀμφοδος (ἡ) calle, contrada. ճամբայ, փողց · ֆաի-ոլլի, օպֆոփ ։

Ἀμφορεὺς - έως (ὁ) anfora. 2. feretro. սափոր (չափ մըն է) · 2. ճաղ · լուռայ փ-ոալէ (էդի ֆէփէլէի- պէր օդ ի-ոլլի- փի-ոլ) · 2 · ի-ոզ-ոփ. = *Φορεῖον.*

Ἀμφορίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἀμφορεύς.

Ἀμφοτεράκις. ἐπίῤ. = Ἀμφοτέρως.

Ἀμφοτερίζω. *M.* ίσω. = Ἐπαμφοτερίζω.

Ἀμφοτερόγλωσσος (ὁ, ἡ) = *Δίγλωσσος.*

Ἀμφοτεροδέξιος (ὁ, ἡ) = Ἀμφιδέξιος.

Ἀμφότερος - α - ον (ἄμφω) (συνηθ. εἰς τὸ πληθ. καὶ χωρὶς ἄρθρου) l'uno, e l'altro, ambedue. երկուքնալ · էդի-ֆէփ ։

Ἀμφοτέρωθεν. ἐπίῤ. da ambe le parti. երկու դիէն ալ · էդի ի-ոքֆիտան փա ։

Ἀμφοτέρωθι. ἐπίῤ. in ambe le parti. երկու դին ալ · էդի ի-ոքֆէը փա ։

Ἀμφοτέρως. ἐπίῤ. all'uno ed all'altro modo. երկու կերպով ալ · էդի ի-ոքֆ էւի փի ։

Ἀμφοτέρωσε. ἐπίῤ. ad ambe le parti. երկու դին ալ · էդի ի-ոքֆէ փա ։

Ἄμφω (ἀμφὶ, ἡ ἀμφὶς) ambedue, amendue, ambo. երկուքն ալ · էդի-ֆէփ փի ։

Ἀμφώδων - οντος (ὁ, ἡ) che ha denti in ambe le parti. երկու դին ալ ակաղ ունող · էդի ի-ոքֆէը փէլլէրի օլն ։

Ἄμφωμος (ὁ, ἡ) che si porta sulle spalle. ուսերու վրայ կրօդ · օ-ոսպա ի-ոլլէնան ։

Ἄμφωτος - ίδος (ἡ) vaso a due manici երկու անկանով սափոր · էդի ի-ոլէլա էոզ-ոլ-ոնէ ։

Ἀμφῶτις - ίδος (ἡ) = Ἀμφορεύς. 2. berrettino o elmetto, col quale gli atleti si coprivano le guancie e le orecchia. 2. ֆէկ կերպ պղպիկ խոյր մը, որով ըմբիշները թուշերնին ու անկանները կըդացէին · 2 · էի-ֆլիէնէլ-ոլըն ի-ոնի-ֆէլ-ոլըն էւ ի-ոլ-ոէլ-ոլ-ոնէ ի-ոքֆէ էոլլ-ոնէֆէլ-ոլ-ոլ պէր օդ փի-ոլ-ոֆիլէ · 3 · = Ἐπωτὶς.

Ἀμώμητος (ὁ, ἡ) = Ἄμεμπτος. ήτως. ἐπίῤ. = ἐμπτως.

Ἄμωμον - ου (τὸ) amomo (pianta odorifera).

Digitized by Google

անուշ հաւասով բոյս մըն է. հարմա (ֆօթօ-
գր տէր Նիկիֆոռ գըր)։
Ἀμωμος (ὁ, ἡ) immacolato, incolpevole.
անարատ, մաքուր, յանցանք չունող, արատա-
կիտելի, սրբազան, առլհ։ = Ἀμεμπτος.
Ἂν (μόρ. ἢ σύνδ. ὑποθ.) se (particella, o
congiunzione, condizionale). թէ, թէ որ,
նէ (մասնիկ, կամ թէական շաղկապ)· էթ,
ըսչ էթէ, էթէն, եթէր ի (լսրիւը եթ-
էթ, էթ-
էթ ալֆ)·
Ἂν (κατ' ἀποκοπ. ἐπιμ. φων.) ἀντὶ Ἀνά.
Ἀν ἢ Ἄν. ἀντὶ Ἀνά.
Ἀν. Δορ. ἀντὶ Ἅν δηλ. τ. Ὅς.
Ἀνά (πρόθ.) (μὲ αἰτ. ἐνίοτε δὲ καὶ μὲ γεν.
καὶ δοτ.) per. 2. durante. 3. a, per. 4.
a traverso. ընդ· 2· քանի որ, մինչեւ ի·
3· ամ, ըստ· 4· դէմ, դէպ ի· գան,
գան· 2· ի-
էթ, էթէփ· 3· պի, որ, եր·
4· էորւը, տզրտա·
Ἀνά.' συνίζ. τ. ἄνω. nelle composizioni si-
gnifica duplicazione, o moto da basso
all' alto. բառդ ըլլալու առնելը կընչանա-
կէ կրկնուհիթեան, կամ վարէն վեր ելլելը,
ինչպէս Հայերէն, վ եր մասնիկը· գան
էոռի տեղ իւր պէրնէյէնի ինօտիւրէր
Ռէտրուշիա (Նոռւէյէն ըրինէյրոռ Re, վ է
ի-
էան-
ըրտա Ri էոռի) էոռօ ալէգան
էօթոր ինէթեան օլան պէր հարիւեի·
Ἀνα. κλητ. τ. Ἄναξ.
Ἀναβάδην ἐπίῤ. levando i piedi all' alto.
ոտքերը վեր վերցընելով· ոյտէտրէնը ռօ-
ռտը էռտրտրաթ·
Ἀναβαδόν. ἐπίῤ. montando. հեծնելով· պի-
նելու·
Ἀναβαθμὶς-ίδος (ἡ) } i gradini della sca-
Ἀναβαθμὸς (ὁ) } la. 2. ascensione.
սանդուխքի սալ. 2· վեր ելլելը· ֆէրթի-
ւին ոյտը· 2· էօթորը ըէրճոգը·
Ἀναβάθρα-ας (ἡ) scala. սանդուխք· վեր-
գիւին, նէրգան գան·
Ἀνάβαθρον (τὸ) scala. 2. pulpito. 3. pal-
co. սանդուխք· 2· ամպիոն· 3· Հայերգա-
բան· նէրգան գան· 2· ֆէռֆէր· 3· պէմ·
Ἀναβαίνω. M. ἠσόμαι, salire, ascendere.
2. montare. ելլել, վեր ելլել· 2· հեծնալ·
ըէրճոգ, իթ-
էրճոգ· 2· պինթէ·
Ἀναβάλλω. M. βαλῶ, gettare, alzare in
alto. 2. differire. վեր նետել՝ վերցնել·
2· ուշացնել, ետ ձգել· էօթորը ռճոգ
էռտրտրաթ· 2· ինէյէր իրիգ· 3· = Ἀνα-
λαμβάνω. 2 καὶ 3.
Ἀναβαπτίζω. M. ἰσω, ribattezzare. նորէն
պրաթել· ինէյէր վօֆիթիչ երիգ·
Ἀναβάπτισις-εως (ἡ) } ribattezzamento.
Ἀναβαπτισμὸς-οῦ (ὁ) } նորէն պրաթելը·
ինէյէր վօֆիթիչ երիգ·
Ἀναβαπτιστὴς-οῦ (ὁ) chi ribattezza, ana-
battista. նորէն պրաթող, կրկնաճնուհիք·
ինէյէր վօֆիթիչ էօխ·
Ἀναβάσιμος (ὁ, ἡ) = Ἀναβατός.
Ἀνάβασις-έως (ἡ) } ascensione, l'azione
Ἀναβασμὸς-οῦ (ὁ) } di montare. 2. imbar-
co. 3. spedizione. վրան՝ վեր ելլելը, հեծ-
նելը· 2· նաւ ելլելը· 3· արշաւանք, բա-
նակին առաջ քալելը· էօթորը իռ-
փռնի ըէրճ· պինգ· 2· ինէյէր պինէլ· 3· սֆէր,
ըռռ· = Ἀναβαθμός.
Ἀναβασμος, οῦ (ὁ) = Ἀναβαθμὸς.
Ἀναβαστάζω. M. άσω, portare sulle spal-
le. ուսին վրայ կրել· օռօպանօռ իռ-
ըէրճոգ·
Ἀναβατήριον (τὸ) sacrificio per augurare
una buona, e felice navigazione. սրբազ-
ական նաւարկութիւն մը ընելու համար
եղած զոհ· ասպրէզ պէր ինէ էօվռռ-
ըռ- իրիգ իչին ասնուլան ֆօռպան·
Ἀναβάτης-ου (ὁ) che monta sopra. 2.
cavaliere. վրան հեծնող· 2· ձիաւոր·
իռօփօնէ պինին· 2· պիւը·
Ἀναβιβάζω. M. άσω, far montare, eleva-
re. 2. tirar fuori. հեծցնել, վրան վեր-
ցնել· 2· դուրս քաշել· պինգիրիգ, իռա-
գիանէ ֆաշըրմաթ· 2· փիւռը ելիգիգ·
Ἀναβιβασμὸς (ὁ) = Ἀνάβασις. elevazione.
վրան վերցընելը· պինգիրիգ·
Ἀναβιβρώσκω. M. βρώσομαι, mangiare,
rodere. ուտել, կրծել· ինգիգ, ճգիրիգ·
Ἀναβιόω-ῶ. M. ώσομαι, riavere la vita,
ritornare alla vita. նորէն կեանքը վաս-
տրկիլ· ինէյռ իօղիէնէ սահող օլմաթ,
իռաշմաթ·
Ἀναβίωσις-εως (ἡ) ritorno alla vita, risur-
rezione. կեանքը նորէն վաստրկիլը, յա-
րութիւն· իօղիէնէն իօղռ ինէյիլմէ· գի-
րիչը·
Ἀναβιώσκομαι. M. βιώσομαι, far ricupe-
rare la vita. նորէն կեանքը պարգեւել,
յարուցանել· իօղիէնէ ինէյռ գաղըլաս-
մաթ, գիրիչիգիգ· 2· = Ἀναβιόω.
Ἀναβλαστάνω. M. βλαστήσω, rigermo-
gliare, ripullulare. նորէն ծլիլ, վերընձի-
ղել· ինէյռ ֆիլիչլինգիգ·
Ἀναβλάστημα (τὸ) il rigermogliare. նորէն
ծլիլը· ինէյռ ֆիլիչլինգիգ·
Ἀνάβλεμμα (τὸ) l'azione di guardare in alto.
վեր բարձրը նայիլը· իօղռրը իչ-
ռ-
էնի գռ-
ռռը·
Ἀναβλέπω. M. ίψω, ομαι, guardare so-
pra, alzare gli occhi in alto. 2. riac-
quistare la vista. վեր նայիլ, աչըքները
վեր վերցնել· 2· աչըքները բացուիլ,
նորէն տեսնալ, աչքին տեսողիւթիւնը վաս-
տրկիլ· էօթորը գռ-
էռ, իռօղլէրինի իչ-
էնի գռ-
ռռը· 2· իռօղլէրի օղլմաթ, ինէ-
ռռ իռօղիգ, գռ-
էղլէրի գռ-
իրիչի իռինգիգ·
Ἀναβλέψις-εως (ἡ) riacquistare la vista.
նորէն տեսնալը, աչըքները բացուիլը ինէ-
ռռ իռօղիգիգ, իռօղլէրի օղլմաթը·
Ἀναβλήδην. ἐπίῤ. (ἀναβάλλω.) con grand'
impeto, veementemente. ուժով, ուժ-
դին· խըշ հիճիգ՛ իչի·
Ἀναβλησὸν. ἐπίῤ. in forma di abito, che si possa gettare sulle spalle. ուսերուն
վրայ նետուելու ըսպիտի ձեւովը· գռռիլ գռ-
նած անըշն բռռպա պիչիմինգիգ·
Ἀναβοάω-ῶ. M. ήσω, esclamare. ամբոխ
կանչել, բարձր ձայնով պոռալ· ինէ-
ռռ գիգռ իչի գռղըրմաթ ըղղըմաթ·
Ἀνάβοημα (τὸ) καὶ ὄησις-εως (ἡ) escla-
mazione. բացագանչութիւն, բարձր ձա-
նով պոռալը· գռղըրըղ, ինէռռ գիգռ·
Ἀναβολεὺς-έως (ὁ) palafreniere, servido-
re, che da dell'ajuto per montare a
cavallo. 2. pietra per potere facilmente
montare a cavallo. 3. staffa. սպասա-
ւանութիւն, ձի հեծնելու ատեն սպասաւոր-
ին բանող ծառայ· 2· դիւրաց ձի հեծնու-

Digitized by Google

լու. Համար վրան կոխելու քար. 3. առպաղդակ. ակռա, ատամ, ինչպէսի ծօղնիչի ծայրան սուլեր. 2. ալնեի ծուլը. 3. ծօղնիչ.

Ἀναβολή-ῆς (ἡ) dilazione. 2. terra scavata. 3. sorta di cappa. (Λατ. abolla) 4. proemio, preludio. Առ ձգելը, ուշացընելը. 2. բրած՝ գուրս հետաձած հող. 3. լոդիկ, կերպ մը վերարկու. 4. նախերգանք. կհմ, ներածիկ, կճիւռիկ. 2. ատամներու շարքէն ծայրի ելլուղ ժանիքը, որ ծռած է դէպի ներս. 3. ալեր ոչ ճիւռիկ, հանիւս. 4. էլէրեվ.

Ἀναβουκολέω ῶ. M. ήσω. ingannare di nuovo. Նորէն խաբել. ինչպէս սկզբնմէն.

Ἀναβουλεύομαι. M. εὐσομαι, decidere, deliberare di nuovo. Նորէն կարել. վճռել. ինչպէս որոշ խորհուրդ ելլեմէ ելլեմէ.

Ἀναβράζω (σσω. ττω) M. άσω, far bollire. եռացնել. ինչպէս որոշ ըլլեմէ.

Ἀνάβραστος (ὁ, ἡ) bollente. եռացուն, եռացող. ինչպէս.

Ἀναβρέχω. M. έξω, ribagnare. Նորէն թրջել. ինչպէս որոշ ըլլեմէ.

Ἀναβρομέω-ῶ. M. ήσω, fare un gran rumore. Մեծ ազդակ՝ փամփառաց հանել. ինչ մը խռնչդոց ըլլեմէ կիմա.

Ἀναβροντάω-ῶ. M. ήσω, tuonare fortemente. Խիստ որոտալ. գոռալ. ըսկի մեծ ձայն ելլեմէ.

Ἀναβρυάω (ττω) M. άσω, rumoreggiare. ազդակ՝ փամփառաց հանել. լսուիլ՝ հնչել ելլեմէ կիմա.

Ἀναβρωτικός-ή-όν. corrosivo. Երկաթով ծաթող լիճացնող, ապտրելով հատցնող. խածէղ նեղնիչ՝ ինչպէս թրջէ.

Ἀναγαλλίς-ίδος (ἡ) anagallide (erba). Խոտ մըն է. ալիր նիվ օձուած.

Ἀναγαργαρίζω. M. ίσω, gargarizzare. կոկորդը ողողել. ըռընջալ կիմա.

Ἀναγγελία-ας (ἡ), = Ἀγγελία.

Ἀναγγέλλω. M. γελῶ, annunziare, rapportare. ազդ ընել, լուր տալ, իմացնել. ինչպէս կիմա, հաւոր վերուիլ.

Ἄναγγελος (ὁ, ἡ) privo di nunzio. 2. non annunziato. պատգամաւորէ չունող. 2. ազդ չընած. հաւորդիւրէ, եւէրէ. 2. հաւոր վերուիլուէ.

Ἀναγελάω-ῶ. M. άσω, sghignazzare, ridere con istrepito. բարձր ձանով խնդալ. ճոհեռին իլլ ինչիլ.

Ἀναγεννάω-ῶ. M. ήσω, rigenerare. Նորէն ծնցնել, վերածնել. ինչպէս փոըրմէ.

Ἀναγέννησις-εως (ἡ) rigenerazione. վերածնութիւն, Նորէն ծնիլը. ինչպէս փոըրմէ՝ փոըրմա.

Ἀναγενώ-(γνώ) σχω. M. γνώσομαι, riconoscere. 2. leggere. Նորէն ճանչնալ. 2. կարդալ. ինչպէս իանըմեմ. 2. օխումեմ.

Ἀναγκάζω. M. άσω, costringere. բռնադատել. ըսկի՝ հինդրու կիմա.

Ἀναγκαῖος-α-ον. necessario, urgente. 2. costretto. հարկաւոր, պէտքի. 2. բռնադատուած. պիտի ինիլէ. 2. հինդրու ելլուղ. 3. τὸ Ἀναγκαῖον, Δεσμωτήριον. 4. Τυγγενής. 5. Ἀιδοῖον.

Ἀναγκαιότης-ητος (ἡ) parentado, amicizia. (Λατ. necessitudo). ազգականութիւն, բարեկամութիւն. իրարիլեթ, փոխադարձութիւն. օգնելեթ.

Ἀναγκαίως. ἐπίῤ. necessariamente. Հարկաւ. իրարիւթ, ըսկի իրէ, հինդրու.

Ἀνάγκασμα (τὸ) costringimento, coazione. Հարկելը, բռնադատելը. ըսկի՝ հինդրու ինիլէ.

Ἀναγκαστήριος (ὁ, ἡ) } coattivo.
Ἀναγκαστικός-ή-όν } ազդ. ըսկի հինդրու իլլէ.

Ἀναγκαστός-ή-όν. sforzato, costretto. Հարկաւորած, բռնադատուած. ըսկի ուրիշ հաւ, հինդրու.

Ἀναγκαστῶς. ἐπίῤ. forzatamente. Հարկաւ. իրարիւթ, ըսկի իրէ, իւաիր իւրիւիլ.

Ἀνάγκη-ης (ἡ) (ἀνάσσω, ἡ ἀνάγω, ἤ ἐνέγκω, ἡ ἀγκας) necessità, bisogno. Հարկ, պէտք. իւրիւլ, իհրիւաճ, հինդրու.

Ἀναγκόσιτος (ὁ, ἡ) (κυρ. ζῶον) = Ἀναγκοφάγος.

Ἀναγκοτροφέω-ῶ. M. ήσω, } fare una die-
Ἀναγκοφαγέω-ῶ. M. ήσω, } ta austera, mangiare per necessità. կերակուրներէն իւաս ժուժկալիլ, ան. Հարկի ուտել. ըսկիզ ենհրիչ բռնիլ, հինդրու ելլելիւրէն ինիլ.

Ἀναγκοφάγος (ὁ, ἡ) che fa una dieta rigorosa, o che mangia per necessità. կերակուրներէ իւաս ժուժկալող, ան. Հարկի ուտող. ըսկիզ ենհրիչ բռնուած, հինդրու ելլելիւրէն ինիլ.

Ἀναγκοφορέω-ῶ. M. ήσω, sopportare per necessità. չուզելով քաշել. ըսկի իրէ չիւրիւ.

Ἀνάγλυπτος-καὶ υφος (ὁ, ἡ) scolpito. կոփուած, քանդակուած. օյմըռնըլլ, օյմուլուլ.

Ἀναγλύφω. M. ψω. scolpire. կոփել. օյմել, օյմըռնըլմիւ.

Ἀναγνεία (ἡ) impurità ապականութիւն, զաղութիւն, գաւրծութիւն. նախճելեթ, ենհրիչ, ճարպատութիւն.

Ἀνάγνιστος (ὁ, ἡ) } impuro, macchiato.
Ἀναγνος (ὁ, ἡ) } մնացուր, զաղիր, կինիչ. նախճ, ճարպատու, ենհ.

Ἀναγνωρίζω. M. ίσω, riconoscere. Նորէն ճանչնալ. ինչպէս իանըմեմ.

Ἀναγνώρισις (ἡ) ισμός (ὁ) riconoscimento. Նորէն ճանչնալը. ինչպէս իանըմելեթ.

Ἀνάγνωσις-εως (ἡ), = Ἀναγνώρισις. 2. lettura. 2. կարդալը, վերծանութիւն. 2. օխումալ.

Ἀνάγνωσμα-τος (τὸ) recitazione, lettura. կարդալը, վերծանելը. օխումելեթ.

Ἀναγνωστέος-α-ον. degno d'esser letto. կարդացուելու արժանի. օխունմայ չհիւրիւ.

Ἀναγνωστήριον (τὸ) luogo per recitare. կարդալու տեղ. օխումանոց ճամլ. 2. = Ἀναλογεῖον.

Ἀναγνώστης-ου (ὁ) lettore, anagnoste. վերծանող, կարդացող, գաղիր. օխուման, օխուիս.

Ἀναγνωστικός-ή-όν. atto a leggere. կարգալու յարմար. օխումայ գայիր ճախաս.

Ἀνάγνωστος (ὁ, ἡ) incognito. անծանօթ. Ոչ ճանչուած, իանըլմամիլ.

Ἀναγνωστός. leggibile. կարգալու. օխունելի, օխունայ.

Ἀναγόρευσις-εως (ἡ) proclamazione, di-

Digitized by Google

chiarazione. հրատարակիլը, ամփեռնուն յայտնելը, յայտարարութիւն. պիւռնուածք, դատաբանութ. բեռլու իւր լաւ կրնիսը:

Ἀναγορεύω. M. εὐσω, dichiarare, proclamare. յայտնել, կանչելով հրատարակել. պիւռն՝ իշռնիլ կրնիսը, բեռլու իւր ամեսիլ ճանչնալ կրնիսը:

Ἀναγραμμα-τος (τὸ), = Ἀναγραμματισμὸς. anagramma. տառադարձութիւն, անագրատառութիւն. խառիբեն:

Ἀναγραμματίζω. M. ίσω, anagrammatizzare. տառադարձութիւն չինել. խառիբեն կրնիսը:

Ἀναγραμματισμὸς-οῦ (ὁ) anagrammatismo. անագրատառութիւն, տառադարձութիւն. խառիբեն. Ἀναγραμμα.

Ἀναγραπτος (ὁ, ἡ) inscritto, registrato. մակագրեալ, արձանագրեալ. խոսքերնե խոշտըռել, ֆայ ալռնդալ, տեսիլի ևէ գրել:

Ἀναγραφεὺς-έως (ὁ) scrivano, registratore, notaro. 2. copista. գրագիր, արձանագրող, հատարակաց նոտար, գործիր (լատ. Scriba publicus) 2. օրինակող: խոշքեր, ֆայ խոսիլ, տեսիլ, ուհսիրիլ տեսուխիլ, տիքիրիրդար. 2. տեսիլի ալըճնալը:

Ἀναγραφή-ῆς (ἡ) trascrizione, 2. registro. 3. sopprascrizione, inscrizione. 4. decreto, ordinanza. օրինակիլը. 2. արձանագրութիւն. 3. վրան գրելը. 4. վճիռ. նոտ կրնիսը. 2. սիմել տիռոլերէ. 3. ֆայ, խնդրե. 4. սիմիլ:

Ἀναγράφω. M. αψω, trascrivere, copiare. 2. registrare, scrivere nel protocollo, nel ruolo. օրինակել. 2. արձանագրիր անցընել, ցանկին ՚ի վրայ գրել. տեսիլի ալըճնալ, նոտ կրնիսը. 2. ֆայ կրնիսը, տեսիլ ևէ ըրիրիսը:

Ἀναγρέυομαι. M. εὑσομαι, cacciare, andar a caccia. որսալ. ավլամիշ:

Ἀναγρία (ἡ) mancanza di caccia. 2. tempo, in cui non è lecito di cacciare. որսլելլելը, որսի պակասութիւն. 2. որսալու որդելուած ժամանակ. ավըռելլըէ, ավ էրիլելլը. 2. ավ վռրայա խոսէ ալռնդալ ևէ:

Ἀναγυρις-εως (ἡ) καὶ ἄγυρος (ὁ, καὶ ἡ) anagiride (frutice). գէշ հոտով ռուսկ մը է. ֆիճա էօխռլը պիր ազմըշէ գը: Ὀνόγυρος.

Ἀνάγω. M. άξω, innalzare, rilevare. 2. tirare l'áncora. 3. offerire un sacrifizio, celebrare una festa. 4. portare, condurre. 5. riferire. 6. educare. 7. attribuire. վեր վերցնել, ասկիլ. 2. երկաթը (նաւին) վեր քաշել. 3. զոհ մատուցանել, ասն կատարել. 4. առնիլ. 5. իմացնել, բանը անկատը դնել. 6. կրթել. 7. տալ, ընծրհել. ֆայտըռմաք, պէտիլ, ևէ-ըռնիլիլ. 2. պիտր ալռք, կիրնէն պիտրնի ևէտիլ. 3. ֆատրան ասանմաք, իօրլօռ իռռիլ. 4. իօռիլռրիլ. 5. հասկռնիլը անգըռնիլ, հասկրնի ևէրիլ. 6. վերևէրտի իռրտիլ կրնիսը. 7. ևէրմէս ասանմաք:

Ἀναγωγεὺς-έως (ὁ) che porta in alto, che innalza. վեր վերցնող. իօխռրը ֆայտըռան:

Ἀναγωγὴ-ῆς (ἡ) elevazione. 2. educazione. վեր գնրցընելը. 2. կրթութիւն, հրատ հանդ, գատախրակութիւն. իօխռրը ֆալ տըռմիլէտ. 2. վերևէրէտ, իռրտիլիր. (Ἱαρὰ Θεολόγ.) anagogia. վերածութիւն, խորհրդական միտք. հանկամ տէրէ՝ իլռհի:

Ἀναγώγια (τὰ) festa all' onor di Venere. Ափրոդիտէ չատատածուհիին պատուին համար գրուած ասն. վիճերը իլռհիներն իշխիրի հոգիը՝ խռռնալն իօրլռռ:

Ἀναγωγία-ας (ἡ) mancanza d'educazione, costumi depravati. կրթութեան՝ գատախրակութեան պակասութիւն, գէշ վարք. վերևէրէտիշէտ, իռրտիլիր, ֆիճա վռրէշ:

Ἀνάγωγος (ὁ, ἡ) γώγος-ἐπίῤ. mal elevato, educato, senza educazione. գէշ գատախրակուած, անկիրթ. ֆիճա իռրտիլիր ալռնշ, իռրտիլիրիշ, վերևէրէտիշ:

Ἀναγωγὸς (ὁ, ἡ) che fa salire, elevare. վեր վերցնող. ասնող. իօխռրը ֆայտըռան՝ չիրէն, իռիֆռրտըռն:

Ἀναγώνιστος (ὁ, ἡ) che non combatte. չկռուող. ֆուիռ իռիկներ, կռվըռէտիշ:

Ἀναδάκνω. M. δήξω, rimordere. ևորէն խածնիլ. իռիրիր ըռըրմաք՝ վերիրիր:

Ἀνάδαστος (ὁ, ἡ) diviso, distribuito di nuovo. 2. annullato. ևորէն բաժնուած՝ բաշխուած. 2. ոչինչ եղած. իռիրիր ֆայտըռմիշ՝ պիռլանիրիլ իռիրտիլ ալռնշ. 2. հին ալռնշ, պռիռռլ:

Ἀναδείκνυμι. M. δείξω, mostrare. 2. dichiarare, disegnare, creare. 3. dedicare. ցըցնիլ. 2. ընտրել, կարգիլ (իշխանութիւն). 3. նուիրիլ. կռօպերիրիլ. 2. խոշռրիլիրիլ, ֆօմաք, նատ կրնիսը. 3. իռիրիռ՝ վրէն կրնիսը:

Ἀνάδειξις-εως (ἡ) dimostrazione. 2. dedicazione. ցըցնիլը. 2. նուիրիլը. կռօպերիրիլիշ. 2. իռիրիռ, վրէն:

Ἀναδέκομαι. Ἰων. Ἀναδέχομαι.

Ἀνάδελφος (ὁ, ἡ) privo di fratello. եղբայր չունող. ֆարտըռըշ. պիրտիրէրէն:

Ἀναδέρκομαι. M. δέρξομαι, = Ἀναβλέπω.

Ἀνάδεσις-εως (ἡ) l'azione di legare, di annodare. կապիլը. պալռմա, պիռչիմ կռնի:

Ἀνάδετος (ὁ, ἡ) annodato. կապած, կապ եղած. պալռմըշ. պիռչիմլիռնիշ:

Ἀναδεύω. M. δεύσω, innaffiare, inacquare. 2. mescolare. լռսի, լռսր տալ. 2. խառնել, ՚ի ըռնել. ասռլմաք. ասա ևէրմէտ. 2. ֆարըշտրմաք, պիր կրնիսը:

Ἀναδέχομαι. M. δέξομαι, assumere, dichiararsi responsabile. հոգը վրան յանձը առնիլ, գիրքը ուրիշի մը տեղ երթալուր ցըցնիլ. իռուիռնի ալռք, ևէռուիռն ըռհիռ իռուիռրմէտ:

Ἀναδέω. M. ήσω, attaccare intorno alla testa, cingere la testa, coronare, գլխուր կապել, պսակիլ, թաց կապել. պալըշնա ասրմաք, ըռաշմաք, ըռաշ պալըշմաք:

Ἀνάδησις-εως (ἡ) morso. խածնիլը. ըռըմըլ:

Ἀναδιδάσκω. M. άξω, insegnare bene. 2. insegnare da capo. աղէկ սորվեցընել. 2. ևորէն սորվեցընել. նյի իօչրիմէտ. 2. իռիրտրը իօչրիմէտ:

Ἀναδιδράσκω. M. δράσομαι, fuggire indietro. ետեւը փախչիլ. ևէռնէռչիր ֆալմաք:

Digitized by Google

Ἀναδίδωμι. M. δώσω, dare di nuovo. 2. distribuire. 3. produrre. Նորէն տալ. 2. բաշխել, բաժնել. 3. բուսցնել. Ինչպէս վերի. 2. գալ ընծան. 3. հատոյց ինձի.

Ἀναδικάζω. M. άσω, giudicare di nuovo. Նորէն դատել. Ինչպէս վերի.

Ἀναδικία-ας (ἡ) nuovo giudizio. Նոր դատաստան, նորէն դատելը. Ինչպէս վերի.

Ἀναδικος (ὁ, ἡ) che si giudica di nuovo. Նորէն դատուող. Ինչպէս վերի.

Ἀναδικω (ἄχρ. ὄθ. τὸ ἀπαρ. Ἀναδικειν ἀντὶ Ἀναδικεῖν) gettare in dietro 2. o in alto. Ետեւը 2. կամ վեր նետել. Ինչպէս 2. Խոթ խօթը ընկճել.

Ἀναδινέυω (έω - ῶ) M. ένσω, ήσω, voltare prendendo in alto. Զը բռնելով դարձնել. Հաւթա բռնող վերի.

Ἀναδιπλασιάζω. M. άσω. = Ἀναδιπλόω.

Ἀναδιπλασιασμὸς - οῦ (ὁ) duplicazione. Կրկնութիւն. Ինչպէս վերի.

Ἀναδιπλόω - ῶ. M. ώσω. duplicare. Կրկնել. Ինչպէս վերի.

Ἀναδίπλωσις - εως (ἡ), = Ἀναδιπλασιασμὸς. 2. anadiplosi, conduplicazione (figura rettorica). 2. Կրկնապատկութիւն (Ճարտասանական ձեւ մըն է) 2. Ինչպէս վերի (վերի իւրի խրթնայ).

Ἀναδοιδυκάζω (ίζω) M. άσω - ίσω, mescolare più cose insieme con un cucchiajo. Քանի մը բան ճաղատ դդալով խառնել. Պէս պէս վերուն խառնուրդ ընել.

Ἀναδορὰ - ᾶς (ἡ) scorticazione. Մորթը հանելը. Ինչպէս վերի.

Ἀνάδοσις - εως (ἡ) produzione, eruzione. 2. anadose, cioè distribuzione degli alimenti in tutte le parti del corpo. Բուսցնելը, վեր տալը, ծլիլը. 2. Կերակուրներուն մարմնոյն ամէն դին բաժնուիլը. Հատոյց ինչպէս. Տալատը վերջին, ֆիլիչին տալմունք. 2. Խոտորուն ինչպէս հոր խոտիքներ գալըմունք.

Ἀνάδοτος (ὁ, ἡ) restituito. Տեղը տրուած. Ինչպէս ուռնիալ.

Ἀναδουλόω - ῶ. M. ώσω, rendere di nuovo schiavo. Նորէն գերի ընել. Ինչպէս ինչպէս վերի.

Ἀναδούλωσις - εως (ἡ) nuova schiavitù. Նորէն գերի ընելը՝ ըլլալը. Ինչպէս ինչպէս վերի՝ ուիմ.

Ἀναδοχεύς - εως (ὁ) = Ἀνάδοχος.

Ἀναδοχὴ - ῆς (ἡ) recezione, accoglimento. Ընդունելը. Գալ-լլանմունք, խոտիանի տալմունք.

Ἀνάδοχος (ὁ, ἡ) garante, responsabile. 2. santolo, compare. Պաշտպանող, երաշխաւոր. 2. Կնքահայր. տատա՝ հիմայիկ խոկն, ոեֆէլ. 2. տատրճ.

Ἀναδρομέω - ῶ. M. ήσω, ἀντὶ Ἀνατρέχω.

Ἀναδρομὴ - ῆς (ἡ) corso in alto. Վեր վազելը. Խօթը խօրմելէ.

Ἀνάδρομος (ὁ, ἡ) che corre in alto. Վեր վազող. Խօթը խօլուն՝ ուիչորին.

Ἀναδύομαι. M. δύσομαι, sortire, spuntare dal fondo delle acque, o del mare. 2. ritirarsi, rifiutare. 3. violare la promessa data. 4. cangiare, mutare opinione. Ջուրերուն՝ կամ ծովին ինչէն վեր ելլել՝ ցամքիլ. 2. Կամ քաշուիլ, ձգել 3. տըւած խօսքը չկատարել. 4. միտքը փոխել. ատոնք՝ Խոթ պինդին ալըշուան Խոտիանի ընթացք՝ գալմունք. 2. Կերի ընելէ, բերդ կրկին. 3. Պօշխանի գտորմունք. 4. Ֆէլրին պինդիլիք, չ-հիանիլ՝ ընկճիլ.

Ἀνάδυσις - εως (ἡ) l'azione di sortire dal seno del mare. 2. ritirata, rifiuto. 3. violazione della promessa. Ծովին ինչէն վեր ելլելը՝ ցամքիլը. 2. Կամ քաշուիլը, ձգելը. 3. Խօսքին վրայ չկենալը. պինդին Խնդին Խօթը ընդհատ՝ գալմունք. 2. Կերի ընելէն, բերդ. Ինչպէս. 3. Պօշխանի գտորմունք.

Ἀναζάω - ῶ. M. ζήσω, Ἀναβιόω.

Ἀναζεύγνυμι. M. ζεύξω, soggiogar di nuovo. 2. cangiare sito. 3. ritornare d'onde si viene. Նորէն լուծի տակ գնել. 2. տեղը փոխել. 3. եկած տեղը գառնալ. Ինչպէս գալմունք. 2. Կերի պինդիլիք. 3. Ինչէն Կերի պինդիլ՝ ուիմի Կինիլ.

Ἀναζητέω - ῶ. M. ήσω. ricercare. esaminare. Նորէն քննել՝ փնտռել. Ինչպէս գալմունք՝ Խօթլմունք, Ինչխօրիլ Կինիլ.

Ἀναζήτησις (ἡ) ricerca, inquisizione. Քննութիւն, փնտռելը. Ինչպէս, Ինչխօրիլ, Խօթլմունք.

Ἀναζυγή - ῆς (ἡ), = Ἀνάζευξις. 2. l'aprire una porta. Դուռը բանալը. Խոթայ ալմունք.

Ἀναζυμόω - ῶ. M. ώσω, fermentare. Խմոր չինել. Համար Խոխոթ. Ֆայ Խոպիսոթ.

Ἀναζωγραφέω - ῶ. M. ήσω, dipingere, figurare, descrivere. Նկարել, ձեւը ջնջել՝ նկարագրել, կենդանագրել. Ջինել Կինիլ. Խոպիչինի ջինիլ. Նոթ Կինիլ, ատոնի ջինիլ.

Ἀναθάλλω. M. θαλῶ, καὶ θαλήσω. riverdeggiare, rigermogliare, ripullulare. Նորէն կանաչիլ, ծլիլ. Ինչպէս ջինիլ՝ ֆիլիչիլինիլ.

Ἀναθάλπω. M. θάλψω, riscaldare, rianimare. Նորէն տաքցնել՝ կրակուցոց ընել, բանկցնել. Ինչպէս գեաղտուն՝ հարկերիլինիլ՝ ուիմ վերի.

Ἀναθαῤῥέω - ῶ. M. ήσω, prendere di nuovo del coraggio, rianimarsi. Նորէն սիրտ առնել. Ինչպէս ֆիլիչիլինիլ՝ Խոպիչին.

Ἀναθαῤῥηις - εως (ἡ) rianimamento, il prendere di nuovo del coraggio. Նորէն սիրտ առնելը. Ինչպէս ֆիլիչիլինիլ.

Ἀναθαῤῥύνω. M. υνῶ, rianimare. Նորէն սիրտ տալ. Ինչպէս Խոպիչի՝ ֆիլիչիլ վերի.

Ἀναθαυμάζω. M. άσω, rimirare, meravigliarsi di nuovo. Նորէն զարմանալ. Ինչպէս գալմունք՝ չուիմի.

Ἀνάθεμα - τος (τὸ), = Ἀνάθημα. 2. anatema, esecrazione, scomunicazione. 2 անէծք, նզովք, բանագրանք. 2. Ֆօտոչ նալիք.

Ἀναθεματίζω. M. ίσω, (ἐκκλησ.) maledi-

Digitized by Google

re, anatematizzare. 2. offrire, dedicare. ՆՂՎԼԼ, քառագրանք ընել. 2. ՆուիՐՐել. ՁԻՈՒՈՂԼՈՒՄ, ՆԱԼԼԻՒԼԻՒՄ. 2. ՈՍՏՈՒՄ, ՀԲՂՒԲԼ ԼԻՒՄ.

Ἀναθεματικός - ή - όν, = Ἀναθηματικός.

Ἀναθεματισμός - οῦ (ὁ) anatematismo. ՆՂՈՎԼԼԸ, քառագրանքը. ՁԻՈՒՈՂ ԼԻՒՄ, ՆԱԼԼԻՒԼԻՒՄ.

Ἀναθερμαίνω. M. ανῶ, riscaldare. ՆորԷն ՈՍՊՊՆԵԼ. ԲԼԻԻՐ ԸՆԴԻՄԻ.

Ἀνάθεσις - εως (ἡ) dedicazione. 2. dilazione. 3. l'attribuire ad altri una cosa. ՆուիՐՐԵԼԸ. 2. ՈՒՇԱՑՈՒՆԵԼԸ. 3. ՁԿԻՆ քան մը ՈՍՊԼԸ՝ վրան գՆելը. ԲԱՐԻԻ. 2. ԼՔՈՒՐԻՐԻ, ԲԼԼԻՐԻՐ. 3. ՈՒՐԻՒԼ ԱԼԼ ՆՈՍՆ ԼԻՐՄԻՒ.

Ἀναθέω. M. θεύσομαι, = Ἀνατρέχω.

Ἀναθεωρέω - ῶ. M. ήσω, osservare attentamente, esaminare. ՈՒՇԱԳՐՈՒԹԻՒՆՈՎ ՆԱՅԼ, ՔՆՆԵԼ. ԳՐՒԹԻՒՆ ԼԼԻ ԳՈՒՄՈՒ, ԲՒՒՐՈՒԼ ԼԻՒՄ.

Ἀναθεώρησις - εω (ἡ) osservazione, revisione. ՀԱՍԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, ՈՒՇԱԳՐՈՒԹԻՒՆՈՎ ՆԱՅԼԸ՝ ՔՆՆԵԼԸ. ԳՐՒԹԻՒՆ, ԲՒՒՐՈՒԼ ԳՐՒԹԻՒՆ ՆԱՅԼ.

Ἀνάθημα - τος (τὸ) offerta fatta ai tempj. voto. ՍՍՄԿՈՒԹԻՒՆ ԼՂԱԾ ՆՈՒԷՐ, ՈՒԲԱՆ. ՎՀՈՎՒՒՀՂԻՐ ՈՍՈՒՆՆԻՆ ԲԼՂՒԲԼ, ՆԻՒԷՐ, ՈՐՈՓ.

Ἀναθηματικός - ή - όν. proprio a dedicare, consacrare, dedicatorio, votivo. ՆուիՐՐԵԼՈՒ՝ պարագԼԵԼՈՒ յարմար, ՈՒԲԱՆԻ, ՈՒԲԱՆԱԿԱՆ. ՈՍՈՒՆՆԻՆ՝ ԲԱՐԻԻՆ ԼԻՒՂՒՆ ՀԱԲՈՍՆ, ՆԻՒԷՐԻ.

Ἀναθλάω - ῶ. M. άσω, θλίβω. M. ίψω. pressare, opprimere. ԱԲՄԼԼ, ՀՈՒԲԼԼ, ՁՂՁԼ. ՈԷՐՈՒՐ, պաՍՈՒՐ, ՈԷՐԵԼՎԷՐՈՒՐ.

Ἀναθολόω - ῶ. M. ώσω, intorbidare. պղաՍՐԼ. գՈՍՈՒՆՎԷՐՈՒՐ.

Ἀναθορυβέω - ῶ. M. ήσω, far gran rumore, scompigliare, far sossopra. ՈՍՀՆԱՒՈՒԹ ՀԱՆԵԼ, ՀՓՈՓԵԼ, ԱՂՄՈՒԿ ՀԱՆԵԼ. ԱԼԲԻՒՒ ԼԻՒՄ, ՀԲԼԼԻԼԻՒՄ, ՈՒՐՈՒՄ.

Ἀναθρεμμα - ατος (τὸ) alunno, che si nutriace, s'educa. ՍԸՆԱՒՈՂԸ, ԿՐԹԱՒՈՂԸ. ՊՐԼՒՆԻՒՆ, ԲԵՐՎԵՐԻՒ.

Ἀνάθρεπτος (ὁ, ἡ) nutrito, educato. ՍԸՆԱՒԱԾ, ԿՐԹԱՒԱԾ. ՊՐԼՒՆԻՒԼ, ԲԵՐՎԵՐԻՒ ԸՍՈՒՄՈՒԼ.

Ἀνάθρεψις - εως (ἡ) educazione. ԿՐԹԱՒԼԸ, ԳՈՍՈՒԹԱՐԱԿԱՒԹԻՒՆ. ԲԵՐՎԵՐՄԻՒ.

Ἀνάθρησις - εως (ἡ) osservazione esatta, ՀՂԱ ՔՆՆԱՒԹԻՒՆ. ԳՐՒԹԻՒՆԸ ԲՒՒՐՈՒԼ ԲԻՒՒՐՈՒԼ.

Ἀναθυμίαμα (τὸ) ἰασις (ἡ) esalazione, vaporazione. ՀՈՒԲՒՒՆ՝ ՀԱՁԻՒՆ վԷՐ ԵԼԼԼԸ, ԱԳՈՍՆՑԱՒԹԻՒՆ. ԲՒՒՐՒՒՒՒ, պՈՍՐ ՈՍՂՈՍՐ, գՈՍՂՈՍՈՒԹԻՒՆ.

Ἀναθυμιάω - ῶ. (άζω) M. άσω, fare delle esalazione, fumare, esalare. ծուԲ՝ ՀԱԳԻ ԱՐՁԿԻՆԼ, ԱԳՈՍՆՑՆԼ. ԲՒՒՐՒՒ, պՈՍՐ ՈՍՂՈՍՐ.

Ἀναίδητος (ὁ, ἡ) impudente. ԱՆԱՄՕԹ. ՈՍՍԸ, ԽԻՒՐՈՒՐ.

Ἀναιμακτί. ἐπίῤ. senza effusione di sangue. ՈՍՒՆՁ ԱԳՈՒՆ վՀԲՒՒԼՈՒ. ՀԱՆ ՈՐՀՆԱՍՆԼԸ՝ ԳԼՕՒՒՀՈՒՒՒՒԼԻՒՒ.

Ἀναίματος (ὁ, ἡ), = Ἄναιμος.

Ἀναιμία - ας (ἡ) mancanza di sangue. ԱՆՈՒՆ ՉՈՒՆԵՆԱԼԸ. ԽԱՆԸՏԼԼԵՒ.

Ἄναιμος (ὁ, ἡ) esangue. ԱՐՈՒՆ ՉՈՒՆՈՂ, ԱՆԱԳՐԱՆ. ԽԱՆԸՏՒ.

Ἀναιμότης - ητος (ἡ), = Ἀναιμία.

Ἀναίμων (ὁ, ἡ) = Ἄναιμος.

Ἀναιμωτεί - καὶ τί. ἐπίῤ. senza sangue. ՍՍՒՆՁ ԱԳՈՒՆ. ԽԱՆԸՏՒՒ.

Ἀναίνομαι. M. νοῦμαι, ricusare, negare. ՀՐԱԺԱՐԲԼ, ՈՒՐԱՆԱԼ. ՐԻՐԴ ԼԻՒՄ, ԲՒՒՐՈՒ ԼԻՒՄ, ԽՈՍՈՒԼ ԼԻՒՄ.

Ἀναίρεσις - εως (ἡ) l'azione di levare, di togliere. 2. abolizione. 3. uccisione. վԵՐ ՎԵՐՑՆԵԼԸ. 2. ՈՂՆՉԱՑՆԵԼԸ. (ՈՐԻՆԱՒԸ) 3. ԱՊԱՆՈՒԱԲԻՒՆ. ԼՕՓՈՐ ԽՈՏՐՄՈՒԸ. 2. ՊՈՒԼ ԼԻՒՄ, ԼԻՒՄ. 3. ԼՈՂՒՒՐՒՒ.

Ἀναιρέτης - ου (ὁ) distruttore. ԿՈՐԾԱՆՈՂ, ՍԱՐՈՂ. ԼԷՐՑՈՂ, ԽՈՏՈՒ ԼՒՒՄ.

Ἀναιρέω - ῶ. M. ήσω, καὶ Ἀναιρέομαι. levare, togliere. 2. distruggere, annullare. վԵՐՑՆԼԸ. 2. ՍՈՐԼ, ԽՈՓԱՆԼԸ. ԽՈՂ ԳՐՒՄ. 2. ՀԽՂ ԼԻՒՄ, ՊՕՀՄ, ՊՄԲԻՒԼ ԼԻՒՄ. 3. = Ἀναλαμβάνω.

Ἀναισθησία - ας (ἡ) insensibilità. ԱՆԶԳԱՍՒԹԻՒՆ. ԳՈՍՂՄՆԻՒԼԵՒ.

Ἀναίσθητος (ὁ, ἡ) insensibile. ԱՆՊԱՏ. ԳՈՍՂԱՑ. ՕԹՂԱՍ. ԼՊԻՒՂ.

Ἀναισχυντέω - ῶ. M. ήσω, non avere veruna vergogna. ԱՆԱՄՕԹ՝ ԱՆԵՐԱՒ ԸԼԼԱԼ. ԼՒԼԻՊՒԼ ՕՂՆԼ, ՈՍՒԱՆՄՆԼ.

Ἀναισχυντία - ας (ἡ) impudenza, sfacciataggine. ԱՆԱՄՕԹՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԵՐԱՒՈՒԹԻՒՆ. ԼՒԼԻՊՒԼԻՒՒ, ԼԻՒՈՒՐՒԼԻՒՒ, ՈՍՍԸՂԼԻՒՒ.

Ἀναισχυντογράφος (ὁ, ἡ) che scrive delle cose oscene, impudente. ԱՆՀԱՒԱՒԱՒ ԲԱՆԵՐ ԳՐՈՂ, պաՊՂՈՒ. ՆԱԼՓԷ՝ ՂԼՈՒ ՆՒԱՒԼԵՐ ԼՒՐ ԼՈՂՈՒ, ՓՈՀԻՂ, ԼՒԼԻՊՒԼ.

Ἀναίσχυντος (ὁ, ἡ) impudente, svergognato. ԱՆԱՄՕԹ, ԱՆԵՐԱՒ. ԼՒԼԻՊՒԼ, ՍՍՒՆՁ. ՀՎՈՒՐՈՒ. ԼՊԻՒՂ.

Ἀναιτιολόγητος (ὁ, ἡ) di cui la ragione non si può dare. պատՃԱՌԸ ՉԻՐՈՒԼԼՈՒ՝ ՀԲՈՒԼԼՈՒ. ՎԼՂԻՒՒ ՊԼՒՆՒՒՒՆ ԼԻՒՐԼՒՐԼ.

Ἀναίτιος - α καὶ ος - ον. innocente, irreprensibile. 2. che non ha causa. ՀԱՆՑՆԻՐ ՉՈՒՆՈՂ, ԱՐԳԱՐ, ՀՀԱՆԳԻՍՏԱՒԼԼՈՒ. 2. պատՃԱՌ ՉՈՒՆՈՂ. ՍՍՒՆՁ, ՍՍՒՆԿ, ԲՒՒՐԻՒ ՓՈՓՓԿԱՓ ՕՂՅԱՆ. 2. ՎԼՂԻՒՒՒՒՆ. ԱԻՏԻՒՍ. ԼՊԻՒՂ.

Ἀνακαθαίρω. M. αρῶ, purgare, nettare. 2. spiegare un senso allegorico. ՄՒՔՐԼ, ԸՍՈՒՐԿԼ. 2. ՍԼՈՐԱՒՈՒԹԻՒՆԸ պարզԼ. ՍՂԼՒՒՍՆ, ԲՒՒՐՒՒՒՒ. 2. ԼՔՓՀՂԻՒ ՀԱՆԼԼ ՎԼՐՔՓ.

Ἀνακάθαρσις - εως. (ἡ) purgazione, il nettare. ՄՒՔՐԼԸ, ԸՍՈՒՐԿԼԸ. ԲՒՒՐՒՒՒՒ, ՍՂԼՒՒՍՆ.

Ἀνακάθημαι (X. M.) sedere dritto. ՀՒՍԱԿ ՆՍՈՒԼ. ՊՈՂՐՍՈ ՕՐՍՈՐՄՔ.

Ἀνακαθίζω. M. ίσω, far sedere dritto. ՀՒՍԱԿ ՆՍՈՒՑՆԼ. ՊՈՂՐՍՈ ՕՐՍՈՐՒՆՔ.

Ἀνακαινουργέω - ῶ. M. ήσω, αινόω - ῶ. M. ώσω, rinnovare, ristorare. ՆորՀՆ ՀՒՆԼ, ՆորոգԼ. ԼՒՒՒԼԻՒՒ, ԿՐՈՒԿԻ ԼԻՒՄ.

Ἀνακαίω. M. καύσω, accendere, incendiare, abbrucciare. ԿրԼ, վառԼ. ԽՓՔ, ՈՍՍՒՒՒՒՆ.

Ἀνακαλέω - ῶ. M. έσω, chiamare, invocare ad alta voce. 2. richiamare. Ըարձրը ձաՆՈՎ

Digitized by Google

կանչել. 2. Նորէն կանչել, վերակոչել. Ի-ի-ի-

dal fondo del mare. ծովին առիչեն գուրս վեր հանել. գինիչին ալիքները՝ խօթոյրը լեռնալ։

Ἀναχομίζω. M. ίσω, portare indietro, o sopra. հետը, կամ վեր առնել. նախ-ադիմել՝ խօթոյ խօթոյը ինծիլ-ըրել։

Ἀνάχοος (ὁ, ἡ) Ա. ἀντὶ Ἀνήκοος.

Ἀναχόπτω. M. ψω. spinger indietro. 2. impedire, arrestare. ետ հրել. 2. արգիլել. ճամ չիտալ. ինչին յիմիկ. 2. ձեն օլմադ, պըրտիմադ, ըսոն խիմիկ. (ῥᾳθτ.) interrompersi il discorso. խոսքը կտրել. տէրմէնը տիմադ։

Ἀναχοσμέω - ῶ. M. ήσω, rimettere in ordine. նորէն կարդը դնել. ինդրոյ ըլլալ։

Ἀνάχουστος (ὁ, ἡ), = Ἐξάχουστος.

Ἀναχουφίζω. M. ίσω, sollevare, alleggerire. 2. confortare. վեր վերցընել, ճեն-ճեցընել. 2. միխիթարել. խօթոյը գոլ-ըրմադ, խոֆլաթիմիկ. 2. ինծիլիլ ինիկ։

Ἀναχούφισις - εως (ἡ) ισμα (τὸ) sollievo, sollevazione. 2. conforto. վեր վերցընելը, ճեն-ճեցընելը. 2. միխիթարանը. խոֆլաթիմիկ. 2. ինծիլիլ, տիֆիլմա։

Ἀναχόω. M. ακούσομαι, udire con attenzione, prestar orecchio. ուշադրութեամբ լսել, անիկամ դնել. ըզգուշ իլ տիմիկ. ֆասլաթ ֆօմադ։

Ἀναχράζω (αὐγάζω) M. άξω, M. άσω, gridare, esclamare. պոռալ, պոռթկալ. հայդըրմադ, պադըրմադ։

Ἀναχρέμαμαι. M. ήσομαι, essere sospeso in aria. օդը կախուիլ. հավադա սալընդ ըլմադ։

Ἀναχρεμάννυμι. M. άσω. sospendere nell' aria. օդը կախել. հավադա սամադ։

Ἀναχρίνω. M. ινῶ. informarsi, esaminare, fare una inquisizione. քննել, փնտռուիլ, հարցփորձ ընել. ինծիլիլ, ինծիլ-ինչ ինիկ, խօթլամադ, ապրամադ։

Ἀνάχρισις - εως (ἡ) inquisizione, esame. քննուիթիւն, հարցուփորձ. ինծիլիլ, ինծիլ-ինչը, խօթլըմա։

Ἀναχριτὴς (ὁ) inquisitore. քննիչ, հարցփորձ ընող. ինծիլիլճի, խօթլայճը։

Ἀναχριτικὸς - ἡ - όν. che concerne l'inquisizione. հարցուփորձի՛ քննութեան յատկացեր. ինծիլիլճի՛ խօթլըմայա ապտան մախսուս։

Ἀναχροτέω - ῶ. M. ήσω, applaudire. 2. celebrare. ծափ զարնել. 2. հռչակել, գովել. իւ ֆասլամադ. 2. լավ ինիկ, խօյնէ։

Ἀναχρούω. M. ούσω, spingere all' indietro. 2. impedire, far retrocedere. ետ ուղրկել. 2. արգիլուլ, ետ գարձնել. նախ-ադինիլ. արգելս լինիկ. 2. ձանի օլմադ, ալը ֆօմադ, ինչ ընիլիմադ։

Ἀναχρύπτω. M. ψω, nascondere con attenzione. չորս գին նայելով պահել. տէֆթոն իլի ասլամադ։

Ἀναχρωτηρίαστος (ὁ, ἡ) non mutilato. հընձանգամ չիդող. ասֆալ օլմայան, սալ։

Ἀνακτάομαι - ῶμαι. M. κτήσομαι, ricuperare, riavere. 2. rifocillare, ristabilire. նորէն առանալ, վառուցնիլ, ձեռք բերել. 2. կազդուրել, ուժացընել. ինչ-ըր խոյնիկ, իւլ ինիկրիկ, ֆասլանմադ. 2. խովէնիկնուիկ, տիւղէլիկ։

Ἀνάκτησις - εως (ἡ) ricuperazione. 2. ristabilimento, rifocillamento. նորէն ձեռք բերելը. 2. կազդուրիլը, ուժացընելը. ինչ-ըր խոյնիկ՝ իւլ ինիկրիկ. 2. խովէնիկնիկ։

Ἀνακτίζω. M. ίσω, riedificare. նորէն չինել. ինչ-ըր խոչմադ, խօրմադ։

Ἀνακτίτης - ου (ὁ), = Γαλακτίτης.

Ἀνακτορία - ας (ἡ) imperio, regno. սէ-ֆուվթիւն. տիվլէթ, գի-ֆիս գի-ֆիլիկ։

Ἀνάκτορον (τὸ) palazzo reale, reggia. 2. tempio. թագաւորի պալատ. 2. ատաճար. ֆուրնէտ ապոյը. 2. սիմրիկճի, խասիլճի, գիյնէլ, մադիս։

Ἀνάκτωρ - ορος (ὁ), = Ἄναξ.

Ἀνακυκλέω - ῶ. M. ήσω, rivolgere, far girare intorno. բոլորելը գարձընել, պըտըցընել. չեվիրմէ, ապրմադ, դօլաշտըրմադ։

Ἀνακύκλησις - εως (ἡ) ισμὸς (ὁ) circolazione. չորս գին պատելը, գարձընելը՝ կամ գառնալը. չեվիրմէ, ապրմա, պիտիպօրմէ, խոյօ պիտիչալ։

Ἀνακύπτω. M. ψω, alzare la testa o gli occhj. 2. sortire fuori dal fondo del mare, o della terra. գլուխը, կամ աչքը վեր վերցընել. 2. ծովին կամ գետնին տակէն գուրս ելլել. պալընը, խոյօ ինօղ-չերինի խօթոյը ֆօլտըրմադ. 2. գինիչին խոյօ ինչին պիտիկն պըլտըրը չըքմադ։

Ἀνακῶς. ἐπίῤ. Ἰων. ἀντὶ Ἐπιμελῶς.

Ἀναχοχεύω. M. ένσω, arrestare, fermare. 2. sospendere le armi. կեցընել, զապթել, արգիլել. 2. զէնքերը դադրեցընել. պատի նիկել, գոտրտալմադ, ձեն նիկել. 2. գիյնէ-ըրեւթ նիկել, սիլահլըրը պէրմէթըրմադ։

Ἀναχωχή - ῆς (ἡ) tregua, sospensione delle armi. զէնքերուն գադրիլը. գիւնէրիւթ։

Ἀναλαλάζω. M. άξω, gridar (nella guerra) gridare alalà. (պատերազմի ՀՂ) ազաղակ հանել՝ պոռալ պոռթկալ. (ճիչ-ներ) հայդըրմադ, խօրխո պադըրմադ։

Ἀναλαμβάνω. M. λήψομαι, riprendere, riavere. 2. riassumere. 3. intraprendere. 4. prendere. նորէն առնել՝ ձեռք բերել. 2. նորէն վրան առնել. 3. ձեռք զարնել. 4. բռնել. ինչ-ըր ալմադ՝ խոյնիկ, իւլ ինիկրիկ. 2. ինչ-ըր խօփնիկ ալմադ. 3. իւլ վօրմադ, գի-գալընիկ նիկիկ. 4. խօրմադ։

Ἀναλάμπω. M. ψω, risplendere, rilucere, prender del fuoco, ardersi. փայլիլ, վառմիլ, երուիլ, բռնկիլ. փօալմադ, խալամիկ, խանմադ, խօրխալմադ։

Ἀναλγής - ἐος (ὁ, ἡ) privo di dolore, chi non sente il dolore. 2. senza compassione, duro. ցաւ չզգացող՝ չիմացող. 2. անգութ, քարէ սիրտ ունցող. անբաղձ, անը գոյմազ. 2. ծըր-համբիւնիչ, ղալըմ։

Ἀναλέγω. M. ἐξω, καὶ λέγομαι. M. λέξομαι, cogliere, raccogliere. 2. richiamarsi alla mente, riflettere. 3. leggere. 4. ripetere a memoria. ժողվել, ձկ ընել. 2. միտքը բերել, մտաածել. 3. կարդալ. 4. բերնուց զրուցել. խօսլամադ, ալը նիկել. 2. ֆիւրթիւն կիւիւրմէ, գալամադ. 3. օգտմադ. 4. փիլտին ածօղնիկել։

Digitized by Google

Ἀνάλεκτος (ὁ, ἡ) raccolto, scelto. ժողովուած, հաւաքուած, ակ եղած. ընտրելի, պիր օլմուշ:

Ἀνάληψις - εως (ἡ) assunzione (figura rettorica) (Λατ. Repetitio). 2. l'azione di riprendere. 3. ristabilimento delle forze. ձեռնարկելը, նորէն ձեռք առնելը (բան ամանդ՝ ուսկըտբութիւն) (Քարոզասացութեան ձեւ մըն է). 2. նորէն ձեռքը առնելը՝ բռնելը. 3. կազդուրիլը, ուժգնելը. ընդարձակ եւ վարձատրելի. 2. ընդարձակ եւ ընդհանուր. 3. փոխանորդ, ընտրանի, խորհրդակից:

Ἀναλίσκω. M. αλώσω, spendere, consumare. ծախսելը, հատցընելը. ընկերի՝ հարցնիլ:

Ἀνάλλακτος (ὁ, ἡ), Ἀμετάβλητος.

Ἀναλλοίωτος (ὁ, ἡ) invariabile. անփոփոխելի, չփոխուող. պահպանելի:

Ἄναλμος καὶ Ἀνάλμυρος (ὁ, ἡ) non salato, senza salamoja. չաղած, ալիկոլորի չդրուած. ընդարձակ, անհամաքաղցր:

Ἀναλογεῖον (τὸ) leggio. գրակալ. բահնի (տիրական տիպով փծուածք իրին ետևը ընելու պէս նեղ իրիկ):

Ἀναλογέω - ῶ. M. ήσω, avere della proporzione, analogia, esser analogo. հաւասարաչափութիւն ունենալ, յարմար պատշաճ ըլլալ. փոխադարձիկ հիմնական օրէնք. համեմատէ օրէնք:

Ἀναλογία - ας (ἡ) analogia, proporzione. պատշաճաղանդութիւն, յարմարութիւն. հիմնական, փոխադարձիկ, բնականութ:

Ἀναλογίζομαι. M. ίσομαι, contare, calcolare, supputare. 2. considerare, riflettere. համրել, իմաստել. 2. մտածել. ապահ, հիւսել եղիկ. 2. փութկոտիլ, փութաղալ եղիկ, փութալ եղիկ:

Ἀναλογικὸς - ή - όν. proporzionato, analogico. յարմար, հաւասարական. համեմատէ, փոխադարձ:

Ἀναλογισμὸς (ὁ) considerazione, riflessione. 2. supputazione. մտածելը. 2. հաշուելը, համրելը. փութկոտ, փութկոտութիւն. 2. հիւսուածք. 3. Ἀναλογία.

Ἀνάλογος (ὁ, ἡ) analogo, proporzionato. հաւասար, վերաբերեալ, պատշաճ. համեմատէ, ընդհանուրէ. λόγως. ըստ օրէնի:

Ἀνάλυσις - εως (ἡ) (φυσικ. μθματκ. λογικ. γραμματκ.) analisi, dissoluzione. վերլուծութիւն, լուծում. հալ, ցիր, ջնջուիլ:

Ἀναλύτης - ου (ὁ) che analizza, solve. վերլուծող. լուծող. հալ՝ ցիր իրիկ:

Ἀναλυτικὸς - ή - όν. analitico. վերլուծական. հալը՝ ցիրը հաւասար:

Ἀναλύω. M. ύσω, dissolvere, analizzare. վերլուծութիւն ընել, քակել, լուծել. ցիր եղիկ, ջնջուիլ:

Ἀνάλωμα (τὸ) spesa. ծախք. հարցի, փութ բիճ:

Ἀναμανθάνω. M. μαθήσομαι, imparare di nuovo, riapprendere. նորէն սորվիլ. բերան եօրինութ:

Ἀναμαρτησία - ας (ἡ) innocenza, impeccabilità. մեղք՝ յանցանք չունենալը, անմեղութիւն. ինանհաղելեցի, խոհաղելեցի:

Ἀναμάρτητος (ὁ, ἡ) innocente, impeccabile. անմեղ, յանցանք չունող. աղտոտ, խոհաղելի, պղտիկ, փոփոխելի. տիտաս. ἐπίῤῥ.

Ἀναμένω. M. μενῶ, aspettare, attendere. 2. riferire. 3. persistere. սպասել. 2. ետ դնել, ուշացնել. 3. գիմանալ, համառ կենալ. պերելիս. 2. բերելիք եղիկ. 3. գոյանալ, գոյանալ գործել:

Ἀνάμεσος (ὁ, ἡ) che è in mezzo. ինչ ընդ եղող. գրեթէ օլը. Ἀνάμεσον ἢ ἀνὰ μέσον. ἐπίῤῥ. in mezzo. ինչը, ինչ ընդ. գրեթէ օլը:

Ἀνάμεστος (ὁ, ἡ) ripieno. լիալցած. գոլ գոլը:

Ἀναμετρέω - ῶ. M ήσω, rimisurare. նորէն չափել. բերելիք եօլչելի:

Ἀναμέτρησις - εως (ἡ) rimisurazione. նորէն չափելը. բերելիք եօլչելի:

Ἀναμίγνυμι M. ίξω, mescolare, intromischiare. խառնել, խառնիխուռն ընել. ետրեւէրմէք, ետքիլ ետրեւէրմէք:

Ἀνάμικτος (ὁ, ἡ) mischiato. խառնուած. ետրեւիլ. ետրեւեր:

Ἀναμιμνήσκω. M. μνήσω, richiamare alla memoria di... ricordare. միտը ձգել՝ բերել, յիշել տալ. ֆիրքին գիւղերգել, պըրգմէք. (μσ) Ἀναμιμνήσκομαι. richiamarsi alla mente, ricordarsi. միտը բերել, յիշել. ֆիւր եղիկ, անմոռ, պիւր եղելիկ, հիւրըմա ներելիկ:

Ἀναμὶξ - ἐπίῤῥ. mescolatamente, confusamente. խառն ի խուռն. ետրեւէրըլ, ալաբուլաղաբար:

Ἀνάμιξις - εως (ἡ) permischiamento, mescolanza. խառնուրդ. ետրեւերելիք:

Ἀναμισθόω - ῶ. M. ώσω, riaffittare. նորէն ի վարձու տալ. բերելիք տիրոյ վերելիք:

Ἄναμμα - ατος (τὸ) ciò ch'è acceso. վառած բան. խանձել ներելի:

Ἀνάμματος (ὁ, ἡ) senza vincoli, nodi, slegato. կապ չունող, քակուած. գիւրաբեկ, պարզ, պարզուկ, ներելիք:

Ἀναμμένος (ὁ, ἡ) καὶ Ἀνημμένος. Ἰων. παθ. πρκ. τ. μετχ. τ. Ἀνάπτω.

Ἀνάμνησις - εως (ἡ) reminiscenza, rimembranza, ricordanza. միտը բերելը, յիշելը. ֆիւր եղելիկ, պիւր եղելիկ, անմոռելիք. ֆիւրեր ներելիկ:

Ἀναμνηστικὸς - ή - όν. atto a ricordarsi, che serve a richiamare alla memoria. 2. che si ricorda facilmente. միտը բերելու՝ յիշելու յարմար. 2. գիւրամիտնով միտը ինկնող. պիւր եղիկ սայան. 2. ըստ պիւր օլմանոր:

Ἀνάμνηστος (ὁ, ἡ) ricordato. միտը եկած, յիշատակուած. պիւր օլմանալ, անմոռ:

Ἀναμορφόω - ῶ. M. ώσω, riformare. նորէն ձեւ դնել. բերելիք պահ, պիւրելիկ:

Ἀναμόρφωσις - εως (ἡ) riformazione, riforma. նորէն ձեւ դնելը. բերելիք եօրինութ:

Ἀναμοχθίζομαι. M. ίσομαι, gemere, sospirare. ահ ընել, հառաչել. ահ եղիկ, ախտալոր բերելիք եղիկ:

Digitized by Google

Ἀναμυρίζω. M. ίσω, unguentare di nuovo. Նորէն օծել. ԲԹէրալ նորէն:
Ἀναμύω. M. υσω, aprire gli occhi. Աչքերը բանալ. ՍԹուլերիլ աչքե:
Ἀναμφίβολος (ὁ, ἡ) indubitato, certo. Ըղծրդ, յայտնի, ասդղդ, աներկբայ. ԼՀՀեթիւ, անհեռ, դիլիքդահ, ըղԹիւթ. - βόλως. ἐπίῤ.
Ἀναμφίλεκτος (ὁ, ἡ) indubitato, senza controversia, incontestabile. ասդղդ, ըղծրդ, վէճ կռիւ չունող. ֆավիաբէլ, լիդհիթիլ, ֆիմահդիլիթիլ, անհեռ. λέκτως. ἐπίῤ.
Ἀναμφίλογος (ὁ, ἡ), Ἀναμφίλεκτος. λόγως. ἐπίῤ. = ἑκτως. ἐπίῤ.
Ἀναναγκαστος (ὁ, ἡ) volontario, non sforzato. չհամաձառուած, կամաւոր. ՀՀմաբոյ ալՀՀէն, ՍԹուլիլիլ, ֆիբոթ.
Ἀνανδρεία - ας (ἡ) (σπν) } mancanza di co-
Ἀνανδρία - ας (ἡ) } raggio, viltà. 2. l'essere senza marito. վախկոտութիւն, վատաժուռթիւն. 2. երիկ չունենալը, անպէտ ըլլալը. ՀՀոբիդիլէթ, ֆօբֆիլէբ, ճոռըլլէբ. 2. ֆօճռըլլէբ, ԼԹՀՀիդիլէթ:
Ἀνανδρος (ὁ, ἡ) vile, timido, pauroso, codardo. 2. privo di marito. վատաժ, վախկոտ. 2. երիկ չունող. ֆավիլիֆիդ, ՀՀոբիֆիդ, ֆօբֆէթ. 2. ֆօճռըլլ, ԼԹՀՀիդ. ἀνδρως. ἐπίῤ
Ἀνανδρόω - ῶ. M. ώσω, effemminare. 2. castrare, rendere eunuco. կնաս ընել. 2. ճառել. ԼԹիննէլ ԼԹԼիմէթ. 2. հադրմ ԼԹՀՀէթ:
Ἀνάνδρωτος (ὁ, ἡ) κυρ. γυνη. vedova, priva di marito. երիկ չունող, ապրի. ֆօճռըլ, գառլ (ֆարը):
Ἀνανέμω. M. εμῶ, distribuire di nuovo. Նորէն բաշխել. ԲԹէրալ էա ԼԹՀՀէթ՝ գալբէՀէթ ԼԹՀՀէթ:
Ἀνανέω - ῶ. M. ώσω, rinnovare, ristaurare. Նորոգել, նորէն շինել. ԼԹԼԹէրէն ԼԹֆէթ, ԼԹԼԹիլիՀէթ:
Ἀνανίνω. M. ένσω, far cenno di nò, ricusare. գլխովը չէ ընել, հրաժարիլ. գալ չէ ԼԹի ԼԹօթ գրՀէթ, բԼԹՀ ԼԹՀՀէթ:
Ἀνανίωσις - έως (ἡ) rinnovazione, ristauro. Նորոգիլը. ԼԹԼԹիլիՀէթ, ԲաչիլիՀէթ:
Ἀνανθέω - ῶ. M. ήσω, rifiorire. Նորէն ծաղկիլ. ԲԹէրալ էչիլէԼԹիՀէթ:
Ἀνανθης - έος (ὁ, ἡ) (ἀ στερητ. ἄνθος) privo di fiori. ծաղիկ չունեցող. էչիլէԹիդ, ԼԹֆոֆիդիդ:
Ἀνανοέω - ῶ. M. ήσω, ricordarsi. միտքը դալ, յիշիլ. չԼԹէր ԼԹՀՀէթ, ֆիԹր ԼԹչիՀէթ:
Ἀνανοίγομαι. M. οἰξομαι, (ναυτ.) inoltrarsi al mare, allargarsi. ծովը բացուիլ, ԲաբանԼԹը ԼԹրՀՀալ. գԼԹիլէն ալէլՀՀէթ, գԼԹրէն ԼԹչիՀէթ:
Ἀναπαπόδοτος (ὁ, ἡ) κυρ. παρὰ γρμτ. (discorso) difettivo,(periodo) pendente, che non ne ha un secondo, cui attribuisi. կէսկատար (խօսք), պակաս (պարբերութիւն.) ֆաստոր (ԼԹօհմիդիր), ասէթ (ԼԹօղ գալէ գասլէ):
Ἀναπηρώτος (ὁ, ἡ), Ἀναμφίλεκτος.
Ἀναπηρώτως - έπίῤ., Ἀναμφιλέκτως.
Ἀναξ - ακτος (ὁ) (ἀνάσσω) Re, principe. Թագաւոր, իշխան. ֆադիշահ, շահ, պէյ, հան, ասլիան:
Ἀναξήρανσις - εως (ἡ) disseccazione, disseccamento. չորնալը կամ չորցընելը. ֆաբռաֆԼէթ ԼԹԼԹօ ֆաբռաՀՀմաբ:
Ἀναξία - ας (ἡ) ϑηλ. τ. Ἀνάξιος.
Ἀναξιδώρα - ας (ἡ) ἐπίϑ. τ. Δήμ. che produce i doni della terra. գԼԹանէն արդիւնՀՀերը բաւացնող. ԲօֆրաՀ ՀաճաասլԼԹրԼԹբ հասալ ԼԹԼԹ:
Ἀναξιόλογος (ὁ, ἡ) di verun conto, ignobile. բանի ասէղ չԼԹրաւոր, փասլ չունող, խօսքը չԼԹզող. ՀՀԼԹէԼԹԼԹ, ասԼԹԼԹրԼԹբ օլմայ, չԼԹ ԼԹրՀՀէն ֆօճռըլլ:
Ἀναξιοπαθέω - ῶ. M. ήσω, soffrire delle cose indegne, soffrire ingiustamente. ան ԼԹրաւ բաներ քաշել, անիրաւ տեղը քաշիլ. նահաք ԼԹրէն չԼԹՀՀ, ասչէթ ԼԹրէն չԼԹՀՀ:
Ἀνάξιος - α ῆ ος - ον. indegno di verun conto. անարժան, արժանի չԼԹզող, բանի տեղ չդրուող. ՆալայԼԹ, չԼԹ ԼԹրՀՀէն ֆօճռըլլալ, ալլԼԹ, խօր:
Ἀναξιότης - ητος (ἡ) indegnità. արժանի չԼԹլալը. ՆալայԼԹԼԹ, ՆաՀՀալԼԹԼԹ:
Ἀναξίως - έπίῤ. indegnamente. առանց արժանի ըլլալու. ՆալայԼԹՀՀմ, ՆաՀՀալԼԹԼԹ ԼԹԼԹ:
Ἀναξυνόω - ῶ. M. ώσω, Ἀνακοινόω.
Ἀναξυρὶς - ίδος (ἡ) calzoni. վարտիք. ալՀՀէր, ալալար:
Ἀναπαιδίνω. M. εύσω, istruire da capo. Նորէն կրթել. ԲԹէրալ ԲԹէրԼԹԼԹիլ ԼԹՀՀէթ, ֆէրԼԹԼԹրԼԹբ ԼԹՀՀէթ:
Ἀνάπαιστος (ὁ, ἡ) ripercosso. Նորէն զարնուած, հարուած. ԲԹէրալ վառալՀՀալ. (οὐσ [ὁ]) anapesto. (piede metrico, di cui le prime due sillabe son brevi, e l'ultima lunga, dattilo inverso). վերԼԹաստիճ (տաղաչափական ոտք մըն է, որուն որ առջի երկու վանկերը կարճ են, ու վերջինը երկայն). պիր ՆԹվ ֆիզուՀՀա այոք տըր ֆէ իւէ էոէ ԼԹՀՀիլէրէ էԼԹՀՀ վէ ասնաՆԹոէ ասլան տըր:
Ἀναπαλαίω. M. αίσω, lottare di nuovo. Նորէն կռուիլ. ԲԹէրալ գԼԹօչԼԹՀՀէթ:
Ἀνάπαλιν - έπίῤ. tutto il contrario, all' opposto. ընդ հակառակն. ԲԹէրԲԹէն, ափԲԹնի, ալԼԹգԼԹն, ծԼԹա ֆաբլԼԹԼԹէ: = Ἔκπαλιν.
Ἀναπάλλω. M. παλῶ, vibrare. ճօռՀալ. սրՀՀալ իլէն հալգա աալլՀՀալ:
Ἀναπάρτιστος (ὁ, ἡ) imperfetto, mancante, informato, mezzo terminato. անկատար, պակաս, կէսկատար. ԼԹՀՀէթ, ֆասաար, իարէզալՀՀէթ:
Ἀναπατέω - ῶ M. ήσω, camminare sopra, contro la corrente d'un fiume. գէպ ի վէր քալել, գետին վազքին գէմ ԲԹրՀՀալ. ԼԹօֆրլԼԹ փօլրա ԼԹչիՀՀէթ, ալՀՀն ափարԼԹա ֆաբլԼԹ ՀաբլՀՀէթ:
Ἀνάπαυλα - ης (ἡ), = Ἀνάπαυσις. 2. luogo di riposo. հանգչելու տեղ. ֆահմի ԼԹՀՀ հահլ:
Ἀνάπαυμα - ατος (τὸ) riposo, quiete, cessazione. հանգաստութիւն, դադարիլը, հանգչիլը. բահմիլէթ, ֆէրահմի ԼԹրՀՀէթ, փչնԼԹՀՀիլէթ, հաւաոր ԼԹՀՀէթ:
Ἀναπαύσιμος (ὁ, ἡ) atto a riposare, a ricreare, ricreativo. հանգչեցնող, դադարեցնող. փչնԼԹՀՀիլի, բահմիլաբան:
Ἀνάπαυσις - εως (ἡ), Ἀνάπαυλα. 2. riposo, cessazione. հանգիստ, կանգ տեղը. հաւաոր ԼԹՀՀէթ, ֆէրբահ ԼԹՀՀէթ:

Digitized by Google

Ἀναιτιατή (στή) ριος - ον (ὁ, ἡ) che serve di riposo. Հանգչելու յարմար · բոհոի եղիկեր փայէր՝ ապրանք՝ ճոխաւոր։

Ἀναπαυστήριον (τὸ) luogo di riposo. 2. segnale di riposo. Հանգչելու տեղ · 2 · պատերազմի ՚ի տրուած հանգստանան նշան. փող կամ եղջիւր · 2 · ճնշուած բոհոի եղիկեր իւրի վերջին նշան։

Ἀναπάυω. M. πάυσω, far riposare, ricreare, far cessare. Հանգչեցնել, դադրեցնել · դիմադրիչ, բոհոի եղիկեր, ֆերբոհ եղիկերել։

Ἀναπάυομαι. M. ἀυσομαι, riposarsi, cessare. 2. essere quieto. 3. coricarsi. 4. morire. Հանգչիլ, դադրիլ · 2 · Հանգարտ ըլլալ · 3. պառկիլ · 4. Մեռնիլ · բոհոիլսնոմ, ֆերբոհ եղիկեր · 2 · բոհոի օլմագ, առարտրա օլմագ · 3 · խոմագ · 4 · Ծօղել։

Ἀναπείθω. M. πείσω, persuadere con maniere ingannevoli, ingannare. 2. eccitare, suscitare. խաբէով Համոզել՝ միտքը գարձընել, խարել · 2 · սար վերցնել · ալարտրճը դէր վեր իւր եղամ եղիկեր, ալարմագ · 2 · այալ ֆալդըրմագ, բոհրէր եղիկեր։

Ἀνάπειρα - ας (ἡ) (κυρ. ναυτ) esperimento, փորձ · ըլեղրիդիր, չմիհան։

Ἀναπειράομαι - ῶμαι. M. άσομαι, tentare di nuovo. Նորէն փորձել · եղերբ եղիդիր՝ չմիհան եղիկեր, ալամագ։

Ἀναπείρω. M. περῶ, traliggere, trasforare. ծակելով ՚ի դիէն ՚ի կող դիր անցընել · պէր ըսաֆէտան օպէր ըսաֆէլա փեղէդ ՚ի ղէրմէ։

Ἀνάπεισμα - ατος (τὸ) animamento, coraggio. 2. gomena, cavo. սիրտ առնելը, քաջալերութիւն · 2. խարխոյ պարան, մալաթա · ֆէտրիկի, ղէրէդ · 2. ՚ի փոլարտը ֆալաղա։

Ἀναπειστήριος - α ῆ ος - ον. persuasivo. Համոզող · իչդամ խոսի։

Ἀνάπειστος (ὁ, ἡ) persuaso, ingannato. Համոզուած, խարուած · իչդամ օլմալ · ալանմըշ։

Ἀναπέμπω. M. πέμψω, tramandare. 2. mandare indietro. վեր խրկել, գարա տալ · 2. ետ խրկել · ետքէրը տալմագ, վերխրկել · 2 · ՚ի բէր ղոնդերմէկ։

Ἀναπέπτω. M. πέψω, ricuocere. Նորէն եփել · բիչմագ ֆէյլէրմէկ։

Ἀναπηδάω - ῶ. M. ήσω, saltellare, insaltare. ցաղիկանալ, վեր կամ վրան նետուիլ · ուլէյրմագ, ոպլամագ, ուլէյրտըլ իսոփանի վարմագ։

Ἀνάπηρος (ὁ, ἡ) storpiato. Հաչմանդամ · ածաղ։

Ἀναπίνω. M. πίομαι, ribevere. Նորէն խմել · բիչմագ իչդէր։

Ἀναπίπτω. M. cadere in dietro, inclinarsi. ետ ինկնալ, ծռուիլ, քամի վրա ինկնալ · ինդէյէ փէշիր, եղիշիր, էտ իսիմագ։

Ἀναπιστεύω. M. εύσω, confidare, sperare di nuovo alle sue forze. Նորէն իր ուժին՝ զօրութեանը վստահիլ · բիչմագ ֆավվէ վէրինէ ինանմագ, իսիդ ոլմագ։

Ἀναπλανάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι, Περιπλανῶμαι.

Ἀνάπλασις - εως (ἡ) riformazione. Նորէն շինելը · բիչմագ իսդիդէէ՝ ևոէլէ ֆօտիէէ, ֆաբրիգէէ։

Ἀνάπλασμα - ατος (τὸ) finzione, cosa fittizia. շինծու բան · ալամբրճա նէտնի, փէյդա չէ։

Ἀναπλάσσω (ττω) M. πλάσω, riformare, rifare. 2. formare nella sua immaginazione, inventare. Նորէն շինել · 2 · Հնարել, միտքէն շինել · բիչմագ իսդիդ · 2 · ալամբրճա, կէօթ եղիդ, վեյոհ եղիդ, ֆէյրիկեան էէբրմագ։

Ἀναπλέκω. M. πλέξω, intrecciare. Ձկ տեղ հիւսել · վերսէր եօրմագ։

Ἀναπλέω. M. πλέυσομαι, sortir dal porto, solcare in alto mare. 2. rimontare contro la corrente. 3. rinavigare. Նաւահանգիստէն էլլէել, խորունկը քացալիը · 2. գետին վազանցին դէմ երթալ · 3. Նորէն նաւարկել · իչդէնմագ այըլմագ, վերէրնէ ուէլմագ, նէյնէ վերմագ · 2. ըսկզբ ոֆերըմ ֆուրը վերմագ · 3 · բիչմագ ևոփ իչդ ևիմագ։

Ἀνάπλεως (ὁ, ἡ) ripieno. լիսի լեցուն · փօֆ փօլու։

Ἀναπληρόω - ῶ. M. ώσω, supplire, riempiere. տեղը լեցընել · եերէնէ փօլդըրմագ, եւոէլէնէի իչդամլամագ։

Ἀναπλόος - ους (ὁ) partenza delle nave, sortita dal porto. 2. ritorno. նաւահանգիստէն գաուռիլը, խորունկը քացալիը · 2. գարձ · իչդամագ այըլմագիլը, եղիդի ըլեփոխըլեը · 2 · վերի։

Ἀναπλύνω. M. πλυνῶ, lavare, risciacquare. լուալ, ցօղուիլ · լուիմագ, խոյֆամագ։

Ἀνάπλωσις - εως (ἡ) sviluppamento. 2. esplicazione, interpretazione. Ծալրը բանալը · 2 · բացայայտութիւն, մեկնութիւն · փարչակ ալմագ · 2. հանա, իսիֆէդ, ըէրհ։

Ἀναπνείω, ἀντὶ Ἀναπνέω.

Ἀνάπνευμα - ατος (τὸ) luogo di riposo. Հանգչելու տեղ · բոհոի իսդիդ՝ հանգիստ։

Ἀνάπνευσις - εως (ἡ), = Ἀναπνοὴ καὶ Ἀνάπαυσις.

Ἀναπνευστικὸς - ἡ - όν. che serve alla respirazione. շունչ առնելու յարմար · Նէֆէս ալմագ փայդէ հանգաոս։

Ἀνάπνευστος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Ἀπνεύστος.

Ἀναπνέω - ῶ. M. ένσω, respirare. շունչ առնել · Նէֆէս ալմագ, ասլամագ ալմագ։

Ἀναπνίγω. M. πνίξω, soffocare (la voce). խզդել (ձայնը) · պօղմագ (ձայնի)։

Ἀναπνοὴ καὶ Ἀνάπνοια - ας (ἡ) respiro, respirazione. 2. esalazione. 3. spiraglio. 4. ricreazione. շունչ առնելը, շնչառութիւն, շնչարգելութիւն · 2. արտաշնչառութիւն · 3 · շնչամուտ · 4. կանգ, սիրտ առնելը, հանգչելը · Նէֆէս ալըդ վէրիչի, ասլամագ ալմագիլէէ · 2 · պահաց, գոռ տալ տալը · 3 · ասլատիլմագ · 4 · փչնիհնիմագ։

Ἀναπόβλητος (ὁ, ἡ) che non si può perdere. 2. non si può rigettare. չկորսուելու · 2. չմերժուելու, չհատուելու · խոյ ալմագ · 2 · բերար ալմագ, սիրտմագ։

Ἀνάπόγραφος (ὁ, ἡ) non inscritto. ցանկը չանցած · Եիֆթերէր ևէղիրէդ։

Ἀναπόδειχτος (ὁ, ἡ) che non si può di-

Digitized by Google

mostrare, provare. ցոյցաբերում, ձհաստատում. խոսքի օրէնք։

Ἀναποδείκτως - ἐπίῤ. senza prova, dimostrazione. առանց փորձի՝ ապացոյցի. խոդոբջիմ։

Ἀναπόδοτος (ὁ, ἡ) non restituito. ետ չտրուած, չյանձնուած. խնկիմ օլմըշ, ներքին վերադրելի։ (γραμτ) = Ἀναπαπόδοτος.

Ἀναπόδραστος (ὁ, ἡ) inevitabile. չփախչուելու, չխուսափուելու. սոբջընշմազ, քաչըլմազ։

Ἀναπολόγητος (ὁ, ἡ) inescusabile, ingiustificabile. անիմասիսդովելի, արդար չձլալու, չպաշտպանուելու. սաղլամազ ըբմա, սուչէ օլմազ, ազըոբռազ։

Ἀναπομπή - ῆς (ἡ) l'azione di mandare, di indirizzare sopra, o indietro. վեր կամ ետեւը երկնցընելը՝ խրկելը. ետ-ըս՝ խոսքերին իօլլամաքըսէ՝ ուլմաքըսէ։

Ἀναπομπὸς (ὁ, ἡ) che manda sopra, o indietro. վեր կամ ետեւը խրկող. ետ-ըս՝ խոսքերին իօլլայան՝ կիօնդերէն։

Ἀνάπρασις - εως (ἡ) rivendita. նորէն ծախելը. ներքին սաթմաքըսէ։

Ἀναπράτης - ου (ὁ) rivenditore. նորէն ծախող. ներքին սաթան։

Ἀναπράσσω (ττω) M. ξω. esigere i debiti. առնելիքը ուզել. ալաճաղընը խոնդրել։

Ἀναπρεσβεύω. M. εύσω, mandare degli ambasciatori. գեսպան խրկրկել. եչչի կիօնդերէ՝ իլաչ կիմէ։

Ἀναπτερόω - ῶ. M. ώσω, dare delle ali. 2. incoraggiare, animare. թեւ տալ, թեւաւորել. 2. սիրտ տալ, քաջալերել. ֆանդ վերչէ, ֆանդաղլընմազ. 2. ներչէ՝ գիօրչէ վերչէ։

Ἀναπτερυγίζω M. ίσω, aprire le ali per volare. թռչելու համար թեւերը բանալ. ֆանդաղըդընը ալըդ հավալանմազ։

Ἄναπτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ἅπτω, ῆ ἅπτομαι) non toccato, intatto. 2. non acceso. չդպուած, ձեռք չզարնուած. 2. չվառած. եչ գիչիմէդ, գօֆանըլմամըշ. 2. խանմադը։

Ἀνάπτυξις - εως (ἡ) spiegamento, l'azione di aprire, di sviluppare, sviluppo. քանկիլը, բանալը. ալմա, էջօվչէ. (μτφρ.) spiegazione. բացայայտութիւն, պարզաբանութիւն. հանա, էջերմ։

Ἀνάπτυσις - εως (ἡ) sviluppamento. քանկում, բանալը. էջօվչէլիէ, ալմալըբէ։

Ἀναπτύσσω. M. ύξω, sviluppare, aprire. բանալ, քանկիլ. պարզել. ալմաք, էջօվչէ, էջերմ կիմէ։

Ἀνάπτω. M. ψω, attaccare, sospendere. 2. attribuire (la colpa), imputare. 3. accendere il lume. 4. eccitare, suscitare, destare. կախել, բարձրը տեղ մը կացընել. 2. վրան ձեռնել, մեղադրել. 3. լոյս վառել վառիլ. 4. սար վերցընել, գրգռել. ասաֆ, նիւթերէ պէր համալի խօսքերդրմաք՝ ֆօֆ. 2. խօսքերին պէրմաք, սասլամաք. 3. ըէրէ նօֆմաք. 4. այֆելնդերդրմաք, խանդիր կիմէ։

Ἀναπτωσις - εως (ἡ) il mettersi a tavola. 2. caduta alla rovescia. 3. abbattimento. սեղան նստիլը. 2. գլխիվար ինկնալը. 3. ուժէ ինկնալը. սասֆրայա օթուրմաքըէֆ. 2. ինքիր ալըշ վերչէ՝ ֆանդաղլընմազ. 3. ֆասվիխերէն՝ գիօրչէրէն գիալչէ։

Ἀναπυρόω - ῶ. M. ώσω, accendere, infiammare. բռնկցնել. ֆասֆասլարդրմաք, խոֆմաք։

Ἀναπωλέω - ῶ. M. ήσω. rivendere. նորէն ծախել. ներչէ սաթմաք։

Ἀναπώλημα - ατος (τὸ) rivendita. նորէն եղած ծախը, կրկին ծախը. ներչէ սաթմաքըէ։

Ἀνάργυρος (ὁ, ἡ) privo di argento, di denaro. արծաթի չունող, անարծաթի. ֆասֆրէչէ, ահճիներէ, բարաչըլ։

Ἀναρθρία - ας (ἡ) debolezza delle articolazioni, dei nervi. 2. mancanza d'articoli (in gram). յօդերուն, կիղերուն ակատրաֆիլիքը. 2. նախդիր չունենալը (քերակ). օյնափլարըն կիվչիներէ։ 2. հոդ-ըշլէէ (էլէ սոբֆաք). 2. օյնափլարը՝ պիներէրէ կիվչիներէ, ֆասվիխերէն, ղայիճ, արթրոս - էպիῤ.

Ἀναριθμέω - ῶ. M. ήσω, rinumerare. նորէն համրել. ներչէ սայմաք։

Ἀναρίθμητος (ὁ, ἡ) innumerabile, infinito, immenso. 2. ignorante d'aritmetica. չհամրուիր, չլըմընանար, անչափ. 2. թուաբանութիւն չգիտցող. սայըլմազ, հիսապա կիլմէդ, հապազ. 2. էլէ սոֆամ պիլմէյէն։

Ἀνάριθμος (ὁ, ἡ), = Ἀναρίθμητος. 2. che non è contato per nulla. բանի տեղ չդրուած, փուճ սեպուած. էյ կիրչի ֆօնալըմալը, իօր իսդիսալընմալը։

Ἀνάριστος (ὁ, ἡ) che non ha pranzato. օրհասակուան կերակուր չկերած. կօչկին իսաչ կիմիդլէ։

Ἄναρκτος (ὁ, ἡ) privo di maestro, padrone. 2. non soggetto all'imperio. վարպետ՝ տէր չունող. 2. ակրսիթեան տակ չեղող. իօճաբզը, ահկիպտիչ. 2. հնազանդ ալինըմա օլմայան։

Ἀναρμόδιος (ὁ, ἡ), = Ἀνάρμοστος.

Ἀναρμόζω. M. όσω, aggiustare, copulare, congiungere con maestria. յարմարցնել, քովէ քով կպցնել, վարպետութիւնով կարգադնել՝ յարմարել. այֆաղրմաք, սասգալըէ իւր ալրեկիրին խօսելրդրմաք, պէր կիմիդ, ներչէ կիրչին ֆօֆմաք։

Ἀναρμοστέω - ῶ. M. ήσω, non convenire, esser incongruente. անյարմար, անվայել ըլլալ. խոսելէդրըզ՝ գիօսկիմիչ օլմաք, այֆանասալ օլմաք, ըրիասըզէ կիլմէդիր։

Ἀνάρμοστος (ὁ, ἡ) incongruente, inconveniente. անվայել, անյարմար. գիօսկիմիչ, խոսելէդրըզ, այֆանասալ։

Ἀναρπάζω. M. άσω, ῆ άξω, rapire con forza e rapidità. 2. far sparire dal mezzo. 3. richiamar al giudizio. բռնի՝ ուշաւով մը յափշտակել. 2. ակ տեղէն անհետանալ ընել. առնել տանիլ. 3. ի գատ կոչել. զբ իւր, վէ ինչին ֆօֆմաք. 2. օրինաւ նախիրդ՝ կիօչրէն գիալչէ կիմիդ. 3. պէրնէ գիօսկիմիչ կիմիդ։

Digitized by Google

Ἀνάρπαστος (ὁ, ἡ) rapito tolto via. յափշտակեալ. փոքրաման, օրհասական խլեալ, նաղկեալ օլմաղ:

Ἀναῤῥήγνυμι. M ῥήξω, fendere con rumore. 2. aprirsi (come la terra da un terremoto). 3. sortire, o far sortire in mezzo con rumore. 4. rompere di nuovo. փաթթոցաց հանելով պատռել, ձեղքել. 2. բացուիլ. (իչպէս գետինը շարժելն). 3. փաթթոցով ելլել կամ հանել. 4. նորէն կտորել. լմնլա իլե խօսմակ՝ խըրխըռ. . . ալէլմակ (նօսել ի վերին վերչկլեցուն). 3. փաթըռը իլե օրնայ- էլմակ՝ խոթօդ էլեռմակ. 4. ինչ-բռը էլմակ:

Ἀναῤῥῆξις - εως (ἡ) rottura, apertura fatta con violenza. կատրիլը՝ ուիկեն ի ուիկ ուժով բացուիլը, պատռիլը. խըռիլմա, խորըմա, ալիկ ըզգին խըռիլը ալէմա:

Ἀναῤῥίπτω. M. ῥίψω, gettare in alto, all'aria. 2. azzardarsi, arrischiarsi. վեր՝ օդը նետել. 2. ինքը վէրկը վտանգի ուէչ նետել, գնել. նէ-ըեկէ՝ հավայս ուիմակ. 2. փնդրիլն ինհվլէնելը ալէմակ, պիմակ:

Ἀναῤῥιψις - εως (ἡ) l'azione di gettare in alto. 2. azzardo վեր նետելը. 2. ինքը վէրկը վտանգի ուէչ գնելը. խօսքը՝ նէ-ըեկէ ալիմակ. 2. փնդրիլն ինհվլէնելը պըռտիմաը:

Ἀναῤῥοια - ας (ἡ) } riflusso. մակընթացաալ-
Ἀναῤῥους - ου (ὁ) } ֆիւն. ճեզը, փրնիկ ասալըրըն ներէ ելէվէրմակ:

Ἀναῤῥώννυμι. M. ῥώσω, fare riacquistare le sue forze. ուժովցընել, կազդուրել. ըստ վիճակին տալ. (μσ) ristabilirsi in piena salute. ուժովնալ, ըստ ընտանալ. փառվիճակին տալ, պրկիլմակ, խօսթ ներէլ:

Ἀναῤῥωσις - εως (ἡ) ristabilimento nella salute, riacquisto delle forze. կազդուրուալ, ըստ ընտանալը. փառվիճակին տալ ներէմակ, պրկիլմակ, խօսթ ներէլը:

Ἀνάρσιος - α ῎ον - ον. incongruente. 2. implacabile. անյարմար. 2. չհաշտասէր, չսիրտ դանաթխիմիկ. 2. նէ-ըեչէ էէ, պարբառիկ:

Ἀναρτάω - ῶ. M. ήσω, sospendere, attaccare in alto. կախել, բարձրը անդ մը կախել. ասմա, նէ-ըեկէ պէր հանկլկին ասմակ՝ բռնմակ:

Ἀνάρτιος (ὁ, ἡ) κυρ. ἀριθμὸς. impari. կաշառ. ըեչ, ֆըրտ, (առչը):

Ἀνάρτυτος (ὁ, ἡ) non apprestato. չպատրաստած. հազըր օլմըշ, ըեչ-բէյ-ոնիկ:

Ἀναρχαΐζω M. ίσω, rendere nuovamente antico. նորէն հինցընել, հին ընել. ըեչ-բռը նօ-ևկնիկ:

Ἀναρχία - ας (ἡ) anarchia, insubordinazione. անիշխանութիւն. հպատակ չելլալը, հրամանի ասակ չելլալը. հնա-ըեկնիկնէլիկ. հնա-ըմ ալիքնօա օլմամակնէլէ:

Ἄναρχος (ὁ, ἡ) privo di principe, di condottiere, o magistrato, anarchico. 2. che non ebbe principio, ch'esiste dall' eternità ած՝ գլուխ առաջնորդ ըչկան չունօդ. 2. սկիզբ չունօդ, յաւերժնա- կանութենէն կեցօդ. պուրդ, նաղբրդ, հնա-ըեմնիկ, հնա-ըեկնիկ. 2. պուլնա- ըչմըշ, նոպրնէլէ-ըրին պէրօա վըր օլան:

Ἀνασαλεύω M. εύσω, spesso scuotere, յաճախ թօթվել, ցնցել. էէ ասըմակ օնէլմակ:

Ἀνασειράζω. M. άσω, ricondurre, strascinare con una catena. 2. traviare. չղթայով բերել՝ գետնէ քաշելով առնիլ. 2. չիտակ ճամբէն դարձը հանել. վնասիքպիր ևկիլըմակ՝ օ-ըէ-ալնմակ. 2. պօլ- ևօլտան էէմըմակ:

Ἀνασειρασμός (ὁ) ritrazione. նո քաշելը ևերէկի էնէմակ:

Ἀνασείω. M. σείσω, scuotere, agitare. 2. eccitare. 3. minacciare. թօթվել. ցընցել. 2. ասը վիրցնել, գրգռել. 3. սպառնալ. ասըմակ. 2. այթելնապըրմակ, էշնապըրմակ, խարիչ ևկնիկ. 3. նօրի ևկնիկ:

Ἀνάσιμος (ὁ, ἡ) camuso. առափակ քիթով. խօը պատառնալը:

Ἀνασκάπτω. M. κάψω, sradicare, scavar dal fondo. 2. rovinare, atterrare. արմատէն խլել, հիմէն բրել, հաներ. 2. կործանել, քանդել. փօ-ըէ-նէնելը էէմըմակ, ևկնիկնէրին փառէդ էէմըմակ. 2. էէմակ, խորտ ևկնիկ:

Ἀνασκαφή - ῆς (ἡ) scavo, scavamento. փորելը գուբս հանելը. փամփելէմ. պատրաստելէմ, գալուբը պիմակնէլէմ, հոփը- ևր՝ ևր՝ ևր՝:

Ἀνασκευάζω. M. άσω, ricostruire, ristaurare. 2. distruggere, demolire. 3. far bagaglio per trasmigrare. նորէն շինել, նորոգել. 2. փլցնել, կործանել. 3. ա- բէյ տեղ երթալու համար կամ կարաօնքը ժողվել. փըրաքի ևկնիկ, ևկնէդին խափօք, խօտ ևկնէլնիկ. 2. էէմակ, պօշմակ. ևկրէ- լը ևչ-տան ևկնիկ. 3. տիկր ևրեր բաղնմակ իլլը բռնէլնմակ ըեվէլնիկ:

Ἀνασκευαστικός - ή - όν. distruttivo. 2. proprio a ristaurare. փլցնօղ. 2. նորոգե- լու յարմար. էէմըմօը. 2. ևկնիկնիկ՝ ևր- բոպիկ ևկնիկ ասլան:

Ἀνασκευή - ῆς (ἡ) ristauro, ricostruzione. 2. distruzione, demolizione. նորոգելը. 2. փլցնելը, քանդելը, ասբելը. փրաքի, ևկնէրը էափօը՝ ևկնէլնիկ. 2. էէմակ, խորտ:

Ἀνασκησία - ας (ἡ) mancanza d'esercizio. անկրթութիւն. սիկիլէ, բաղխնէլնէ:

Ἀνάσκητος (ὁ, ἡ) non esercitato. չկրթըւած. բաղխ ևկրդնիկ օլմըշ, սիկի, բաղխնիկ:

Ἀνασκήτως - έπίρ. senza esercizio. առանց կրթութեան. բաղխ ևկրդնիկնէդին:

Ἀνάσπασις - εως (ἡ) sradicamento. արմատէն խլելը. փօ-ըէ-նէնելը փօփրօը, խրխրալ:

Ἀνασπαστός (ὁ, ἡ) sradicato. արմատէն խլած. փօ-ըէ-նէնելը փօփրըմըշ:

Ἀνασπαστὸς (ὁ, ἡ) che si può sradicare. արմատէն խլուելու կարելի. փօ-ըէ-նէնելը փօ- փրըլըը, խրխրալ օլմանօը:

Ἀνασπάω. M. σπάσω, sradicare. 2. tirar dietro. 3. alzar sopra. արմատէն խլել. 2. նո քաշել. 3. վեր վերցնել. փօ-ըէ-նէնելը փօփրօը, խրխրալ ևկնիկ. 2. ևրէկի ևչ-տան ևկնիկ. 3. խօտրը փառրօը:

Ἄνασσα - ης (ἡ) Θηλ. τ. Ἄναξ. Regina, principessa. թագուհի, տիրուհի. հոփ- ևր՝ ասլան, պէյ:

Ἀνάσσω. M. ανάξω, (άνω, ἀνύω) regnare, imperare. 2. reggere, dirigere. թագա-

Digitized by Google

աղաւնիքն քշել. տիրել. 2. կառավարել. պահլևի ինչպէս, փոխիմաստով իմաստ, հետ՛ իմաստ. 2. նշոյլ նկարագիր, ընդունիմաստ:

Ἀναστάσιμος (ὁ, ἡ) ἐκκλισ. che appartiene alla risurrezione. յարութեան պատկանած. պարագրական ածական:

Ἀνάστασις - εως (ἡ) risurrezione. 2. convalescenza, ristabilimento. 3. costruzione, edificazione (d'un tempio). 4. erezione (d'una statua). 5. distruzione, devastazione. յարութիւն. 2. բարձրանալը, ոտքիզոնալը. 3. կանգնուիլը՝ չինուիլը (սաւառնարի մը). 4. (արձան մը) կանգնելը. 5. աւերելը, կործանում. պերճութիւն. 2. պէս-պէսութիւն, տարբերութիւն. 3. պէս-իմիմ (հիւանդի). 4. պէտք (կենդանի որ ի-նչէրէ՝ ու-րիւիչ). 5. իբեր՛, խօրոզ:

Ἀναστατήρ (ὁ), = Ἀναστάτης.

Ἀναστατήριος - α - ον. (κυρ. θυσία) (sacrificio) che si fa per avere riacquistata la salute. բարեացած՝ ողջացած ըլլալուն համար նաւթքառած (զոհ). տալլէրէնէը ի-պիտի հոթելա տանողան (խաղող):

Ἀναστάτης - ου (ὁ) distruttore, devastatore. փլցնող, աւերող. եքեչը, խօրոզ իրիկ:

Ἀναστατικός - ἡ - όν. proprio a risuscitare, a richiamare alla vita. 2. sedizioso. յարուցանելու յարմար. 2. ատր վերցնող, խռովարարութեան հանող. պերճկանչի մարտաս. 2. ֆիլիկեթաթար, զզուելէ, գի-նչ-ու ելեփրան:

Ἀναστατικῶς - ἐπίρ. sediziosamente. ատր վերցնելով, ապստամբարար-ճնով. զզուելէ իւր՝ ֆիլիկեթի-ըլէ իւր:

Ἀνάστατος (ὁ, ἡ) cacciato dalla sua patria, esiliato, trasmigrato. 2. devastato. հայրենիքէն քշուած, հալածուած, աւերել ածղ գնացած. 2. փլած. վրանըն-դան իջևալուն՝ տիւլիւլ՝ գնդի օլմուշ, պէտ մահուկ ևիմիլ. 2. եբեւեքել, ներ իւր ևիման օլմուշ:

Ἀναστατόω - ῶ. M. ώσω, distruggere, devastare, rovinare, rovesciare, demolire. 2. conturbare, sollevare, eccitare una sedizione. փլցնել, աւերել, կործանել, աւերչիքիկել. 2. ատր վերցնել, խռովարարութիւն հանել. եքեմտ, գովմտ, ներ իւր ևիման ևիմիլ. 2. այլոց խօրոզ ընել, ցիւ-ևիմիլ, զզուելէ եքեւրմտ, խռովիլ ևիմիլ. 2. այլոց խօրոզ ընել, ցիւ-ևիմիլ, զզուելէ եքեւրմտ, խռովիլ ևիմիլ:

Ἀναστατόωσις - εως (ἡ) esterminio. 2. conturbazione. փլցնելը, աւերելը կամ իլլալ, կործանում. 2. խռովարարութիւն հանելը, ապստամբարարութիւն. եքեմտ, խօրոզ. 2. զզուելէ, փիլիկեթաթարելէ:

Ἀνασταυρόω - ῶ. M. ώσω, crocifiggere. 2. ricrocifiggere. խաչ հանել. 2. նորէն խաչ հանել, հետ եբեւրմտ, հալածմտ. 2. ետ դարձնել եբեւրմտ:

Ἀνασταύρωσις - εως (ἡ) crocifissione. խաչ հանելը. հալածանք:

Ἀνάστεως (ὁ, ἡ) incivile, rozzo. անկիրթ, կոպիտ. ինչ-պէս-իս, խօրոզ:

Ἀναστέλλω. M. στελῶ, restringere. պահել. ետիմ, ետիւրեմտ, եբեւրմտ:

Ἀναστενάζω. M. άξω, Ἀναστεναχίζω. M. ίσω, Ἀναστενάχω. M. άξω, Ἀναστόνω (χ. M). gemere altamente, sospirare. բարձր մռնչել, հառաչիլ. ախոռ-ըմբոր իջնել, երկար վրայ ընել, պղտորել. ալիւնաթ ևիմիլ, եբեւրմտ, պատնեշ եբեւրմտ:

Ἀνάστερος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀναστερος.

Ἀναστεφανόω - ῶ. M. ώσω, Ἀναστέφω. M. στέψω. coronare, inghirlandare. պսակել, թագ կապել. բաճկոնմտ, բաճ պատճառմտ:

Ἀνάστημα - ατος (τὸ) erezione. 2. altezza, statura. վեր վերցնելը, կանգնելը. 2. երկնաւերթիւն, հասակ. պէտէլ, պէտէլէլ, եօթոռը եբեւրմտը. 2. սաղմոսգլուխ, պոյ:

Ἀναστοιχειόω - ῶ. M. ώσω, riformare cogli stessi elementi di cui era formato. 2. sciogliere, discomporre. իր չինուածՙ բաղադրուած նիւթէն նորէն չինել, բաղադրել. 2. լուծանել, քակել. խոխըրտել՝ եօթոռ-ըմբոր նիւթով օլմանգոզ-ներէ-ոգիկն նիւթոր խառնիմտ. 2. ևիօզէլ, հալ ևիմիլ:

Ἀναστρατεύομαι. M. εύσομαι, far una nuova spedizione. նորէն զօրք ժողվել, բանակել. ևիմիկեն սոխեր եբեւրմտ, օգոստոս եօթոռմտ, զօրՙ ոհնիր ևիմիլ:

Ἀναστρατοπεδεία - ας (ἡ) il levar le tende. վրանները վերցնելը. ճոխըրտըր եօթոռմտելէ:

Ἀναστρατοπεδεύω. M. εύσω, levar le tende. վրանները վերցնել. ճոխըրտըր նօթոռմտ՝ եօթոռմտ:

Ἀναστρέφω. M. στρέψω, convertere. ներհակը դարձնել. նիւթոնի ևիմիլ, եբեւրմտ պիտի նիւթոնի:

Ἀναστρολόγητος (ὁ, ἡ) che non sa l'astrologia. աստղագիտութիւն չգիտցօղ. իւր նիւթոր պիլմեյեն:

Ἄναστρος (ὁ, ἡ) privo di stelle. աստղ չունեցօղ. իւլդըզսըզ:

Ἀναστροφή - ῆς (ἡ) inversione, conversione. ներհակը դարձնելը՝ դառնալը. նիւթոնի ևիմիլ, եբեւրմտ:

Ἀνάστροφος (ὁ, ἡ) converso. ներհակը դարձած. նիւթոնի պիտի:

Ἀναστρόφως. ἐπίρ. arovescio. խառնակ. նիւթոնի:

Ἀναστροφάω - ῶ. M. ήσω, rivolgere intorno. բոլորակը դարձնել. նիւթոնը ևիմիլ:

Ἀνασύνταξις - εως (ἡ) nuovo censo. նոր հարկ. ևիմի ևիմիլ, ճիշևիմի ճիւթոր:

Ἀνασυντάσσω (ττω) M. τάξω, far un nuovo censo. նոր հարկ կապել՝ գնել՝ հրամայել. ևիմիլիւեր ևիմիլ նիւթոր պոյոյմտ, ճիշ-ևիմի նիւթոր իլիկը՝ նիւթոր նիւթ:

Ἀνασύρω. M. συρῶ, tirar sopra. վեր քաշել. եօթոռը ևիմիլ:

Ἀνάσχετος - η - ον. soffribile, tollerabile. քաշելու, դիմանալու. ևիմիլիր, պոյոնելէր:

Ἀνασχίζω. M. ίσω, fendere, tagliare. կտրել, պատառել, ճեղքել. փոխիլ, պիլիլ, խառնմտ:

Ἀναταράσσω (ττω) M. άξω, perturbare, scompigliare, agitare. շփոթել, տակնուվրայ ընել, ներքուստը վրայ ընել, պղտորել. ալիւնաթ ևիմիլ, եբեւրմտ, պատնեշ եբեւրմտ:

Digitized by Google

Ἀνατάσσω. M. τάξω, comporre, ordinare, mettere in fila. կարդը դնել, կարգել. ըստ կոչման տալ, դասել։

Ἀνατεὶ - ἐπίρ. senza danno, impunemente. առանց վնասու, պատճառ. ըստ օրինացն, ի ստիպողութենէ։

Ἀνατείνω. M. ενῶ, levare, alzare in alto. վեր վերցնել. ի օդ բերել. ի վեր ուղղել. (μσ) minacciare, incutere timore stendendo ad alcuno qualche cosa con sdegno. ակին բարկութեամբ բան մը երկնցընելով սպառնալ վախ տալ. պբէնէ էբբ իւէ պէր ւէյ սալտրատ ի օդ էինէ, ի ստիպել։

Ἀνατέλλω. M. τελῶ, levarsi, spuntare. 2. montare, far sorgere. ցամքիլ, վեր ելլել. 2. վեր վերցնել, հնձցնել. փոշմել, ըբէնէ. 2. ի օդ բերել ըբէնէլ, ի ստիպել, պէր ի վեր ելլել։

Ἀνατίθημι. M. θήσω, sospendere. 2. consacrare, dedicare. 3. incaricare qualcuno, imporre. 4. attribuire, rapportare, imputare. 5. rimettere, differire, prolungare. կախել, բարձրը տեղ մը դնել. 2. նուիրել, ընծայել. 3. վրան դնել, յանձնել. 4. վրան նետել, տալ. 5. ուշացնել. տանիլ, ի ստիպել պէր իւէյ բէնէ. 2. ընծայել, նուիրել։ 3. տալոպէբ նետել։ 4. ի ստիպել պէրբէնէ։ 5. ի ստիպել նետել։

Ἀνατιμάω - ῶ. M. ήσω, far montare il prezzo d'una cosa. գինը աւելցնել. պահանջը սրբըմել։

Ἀνατινάσσω. M. άξω, sbattere, scuotere. ակէզակու զարնել, աժով զարնել. ըստիպել, ըստէպէրմէք։

Ἀνάτλημι. M. τλήσομαι, soffrire, tollerare, sopportare. քաշել (յաւ՝ պչնամանք եւ այլն). ի ստիպել (անգ, իւէնկի վեռյբէ)։

Ἀνατολή - ῆς (ἡ) lo spuntar del sole. 2. il levante, oriente. արեւին ցամքիլը. 2. արեւելք. կէօն փոլմալ. 2. կէօն փոլմասը, վերելք, ըստէ։

Ἀνατολικὸς - ἡ - όν. orientale. արեւելքի, արեւելեան. վերելքեի, ըստէի։

Ἀνατομή - ῆς (ἡ) fessura d'un corpo, operazione anatomica. մարմնոյ կտրուելը, անդամներու ճղելը. ի ստիպել ի ստիպել։

Ἀνατομικὸς - ἡ - όν. anatomico. 2. Anatomista. անդամահանդական. 2. անդամահանդէսն. ի ստիպել. 2. ի ստիպել ի ստիպ։

Ἀνάτονος (ὁ, ἡ) che tende a levarsi. վեր ելլելու երկնցող, վեր երկնցող. ի օդբը ի ստիպել՝ ըբէնէյս վերելի. ի օդբը սպառնալու։

Ἀνατρεπτικὸς - ἡ - όν. distruttivo. փլցնող. աւրող. ի ստիպ, ի ստիպ ի ստիպ։

Ἀνατρέπω. M. τρέψω, capovolgere, distruggere. 2. far fallire, գլխիվար ընել, ներքեւը վրայ ընել, փլցնել, վար առնել. 2. անակ ընել. պալ ալլալ երկրի, ալիքով երկիր, իւէյ իւէ ի ստիպել երկիր, ի ստիպ ալալ ալիք. 2. փոքի ի ստիպ երկիր։

Ἀνατρέφω. M. θρέψω, educare, elevare. անուցանել, կրթել. պահել ի ստիպ, վերի ստիպ երկիր։

Ἀνατρέχω. M. δραμοῦμαι, correre in alto indietro. 2. rimontare. վեր կամ ետ վազել. 2. ետեւէն վազել՝ ցաքիկել. ի ստիպ ի ստիպ, ի ստիպ, ի ստիպ ի ստիպ. 2. ի ստիպ ի ստիպ ի ստիպ ի ստիպ։

Ἀνατρήσας (ὁ, ἡ) trasforato. ծակած, ակ գիրն ակալ գինանցած. գիրնիպէլ, պէր ի ստիպ ի պէր ի ստիպ։

Ἀνατρίβω. M. τρίψω, fregare, usare. 2. pestare più cose insieme. չինել, քանալով մաշեցնել. 2. քանի մը բան ակիսով ճըզմել՝ արտրել. օվմէք, ալէնտրմէք. 2. պէր ի ստիպ պէրնէյ պէրնէի ստիպ։

Ἀνατριπτος (ὁ, ἡ) usato (abito). մաշած (հանդերձ). ալէնտրել. ի ստիպ (ըբէնէ)։

Ἀνατρεψις - εως (ἡ) confricazione. չփում, չփիլը. օվալ, օվմէքլէք։

Ἀνατροπεὺς - έως (ὁ) distruttore. փլցնօղ. ի ստիպ, ի ստիպ ի ստիպ։

Ἀνατροπή - ῆς (ἡ) rovesciamento, sovversione, distruzione. գլխիվար ընելը, ասկէն ուվալ ընելը՝ աւրելը, կործանում, քանգամ. ի ստիպ, ի ստիպ, պօշա, ալիքով ի ստիպ, պալտալը ի ստիպ։

Ἀνατροφεὺς - έως (ἡ) nutrice. անուցիչ. պահպանիչ, վերի ստիպ ի ստիպ։

Ἀνατροφή - ῆς (ἡ) nutrizione, educazione. անունգ, դաստիարակութիւն. պահպանել. վերի ստիպ։

Ἀνατροχάζω. M. άσω, καὶ άω - ῶ. ἀντὶ Ἀνατρέχω.

Ἀνατυπόω - ῶ. M. ώσω, informare. 2. riformar (nella mente), fantasticare. նորէն չինել՝ ձեւել. 2. չինել (մտքին), երեւակայել. ի ստիպ ի ստիպ՝ 2. ի ստիպ ի ստիպ՝ ասպատրմէք (ֆէդրինգին), խայալտմամբ։

Ἀνατύπωσις - εως (ἡ) riformazione. 2. il fantasticare, il formare delle cose nella mente. նորէն չինելը՝ ձեւելը. 2. միտքէն յառնէր չինելը, հնարելը. ի ստիպ ի ստիպ՝ ի ստիպ. 2. ֆէդրինգին ի ստիպ ի ստիպ՝ ասպատրմէքլէք։

Ἀναυγητος (ὁ, ἡ) tetro, oscuro, nero. սեւ, մուխ. ի ստիպ, ի ստիպ։

Ἀναυλεί. ἐπίρ. senza nolo. առանց նաւլու վարձքի. նաւլանաւոր։

Ἀναυλος (ὁ, ἡ) che è senza nolo. նաւի վարձք չտուող. նաւլանաւոր։

Ἀναυξης - ίως (ὁ, ἡ) Ἀναύξητος (ὁ, ἡ) Ἀναυξος (ὁ, ἡ) che non cresce, s'aumenta. չմեծցող, չաւելցող. պակսիկներ, սրբիլոյն։

Ἀναϋτέω, M. ήσω. καὶ Ἀναύω = Ἀναβοάω.

Ἀναύω. M. αύσω, accendere. վառել. ի ստիպ։

Ἀναφαίνω. M. φανῶ, far risplendere. 2. manifestare. փայլեցընել. 2. յայտնել. ըբէնէ ստիպ։ 2. ի ստիպ ի ստիպ։ պէյտ ի ստիպ։

Ἀναφαίρετος (ὁ, ἡ) intoglibile, che non si può togliere. չվերնալու. փալէ ի ստիպ։

Ἀναφανδὰ καὶ Ἀναφονδὸν. ἐπίρ. manifestamente, apertamente, evidentemente. յայտնի, բացը. պան, ալէի ստիպ։

Ἀναφέρω. M. οίσω, portar sopra. 2. riportare, riferire. 3. ristabilirsi, riavere le sue forze. վեր առնել. 2. իմացընել, լուրը առնել. 3. ուժ առնալ, կազդուրիլ.

Digitized by Google

խօթոբը կիօթիւրփէ. 2. հոպեր վէրմէ, իլնէնէ կիմէ, հալահոիբը անդլընմէ. 3. գանվիթիւնէ, գանվէնէ տեղ կիմէ, իսոգե կիլրէ:

Ἀναφεύγω. *M.* φεύξομαι, fuggire sopra o indietro. վեր կամ ետ փախչիլ. խօթոբը ետ ընդոգնե գոպմէ:

Ἀναφευκτικός - ή - όν. atto a fuggire. փախչելու սարված. գոպմայ պելելէ:

Ἀναφεύξις - εως (ἡ) scampo, sotterfuggio. փախչիլը. գոպմելէ, պիլիչ:

Ἀναφθέγγομαι. *M.* φθέγξομαι, parlare ad alta voce. բարձրը ձանով խօսմէթիլ. կիսոսէ սես իլի պեօհգիվ կիմէ:

Ἀναφθείρομαι. *M.* φθαρήσομαι, correre alla perdizione, perire. կորուսանիլ վաչիլ, կորուսիլ. էայլընա գօլմէ, խոսով՝ ըզ օլմէ:

Ἀναφλέγω. *M.* φλέξω, riaccendere, riabbrucciare. 2. eccitare, infiammare. նորէն վառել՝ բանգընել. 2. ուր վերցնել, գրգռել. բիչոբ խօմաթ՝ բոնռնալոսուրմէ. 2. այթլընդրմէ. իսիդէ կիմէ:

Ἀνάφλεξις - εως (ἡ) accendimento, infiammazione. 2. eccitazione. վառիլը, բանգընելը. 2. ուր վերցնելը. խոթէլ, բոռնալոսուրմա. 2. իսիդէ:

Ἀναφλογίζω. *M.* ίσω, = Ἀναφλέγω.

Ἀναφορά - ᾶς (ἡ) elevazione. 2. rapporto, rélazione, indirizzo. 3. anafora (figura Rettorica). 4. supplica. վեր սալը՝ վերցընելը. 2. ճկին հասկըցընելը՝ իմացընելը. 3. կրկնութիւն (Եաղրատասանական ձեւ մըն է). 4. աղերսագիր. խօթոբը վերմէ՝ գալոդրմասը՝ կիօթիւրմէ. 2. հալահոիբը պիրինի ապիսմէլէթ, նոթէ կիմէլէ. 3. կիբէրցընէլ (չէ՛լ իլի իզնոտ). 4. արշահալ:

Ἀναφορεύς - έως (ὁ) che eleva, innalza. վեր վերցնօղ. խօթոբը գօլդրան:

Ἀναφορέω - ῶ. *M.* ήσω, = Ἀναφέρω. 2. (ναυτ.) prepararsi al ritorno. գառնալու պատրաստուիլ. ավրնիր հաչըլնմէ:

Ἀναφορικός - ή - όν. (γραμμ.) relativo (pronome). յարաբերական (գերանուն). գնոսոգ (չափը). (ἰατρ.) che sputa sangue. արուն թգօղ. գան կիթօքրէն:

Ἀναφορον (τὸ) il basto dei facchini. 2. manovella, lieva. բանգակիրներուն կորգիը՝ չալակը. 2. ձող, չէնգ. համալըրէն օկերէ. 2. ալրէք:

Ἀναφορτίζομαι. *M.* ίσομαι, portar sulle spalle. չալիլ սանիլ, սաներուն վրայ սանիլ. ֆըրիւչէչ՝ օմալըսէզ կիօթիւրմէ, օմալը կիօթիւրմէ:

Ἀναφροδισία - ας (ἡ) disprezzo delle cose veneree. գէշ ցանկութիւնէ հեռու կենալը, վատ պագչա՝ բոլճախ չըլլալը. ֆնգ խոպ օլմախլէք, չկհկիթիւչլէք:

Ἀναφρόδιτος (ὁ, ἡ) nemico de' piaceri, dei sensi. գէշ ցանկութիւնէ հեռու կեցող, պագչա՝ վատ չեղող. ֆնգ խոպ օլոյան, չկհկիթիւ հաւիմ:

Ἀναφροντίζω. *M.* ίσω, rivolgere nell' animo, riflettere. նորէն միտը լրիվ մտածիլ. խիզոբ ֆէյր եչկիչ գըլհալա կիմէ:

Ἄναφρος (ὁ, ἡ) (ἀφρὸς) non spumoso, senza spuma. փրփուր չունօղ. գնօֆնօսոսէզ, կիֆնօսիզ:

Ἀναφυχή - ῆς (ἡ) καὶ Ἀναφυξις, Ἀνάφευξις.

Ἀναφυσάω - ω. *M.* ήσω, soffiare una cosa. 2. esser gonfio, arrogante, ringalluzzarsi. ուռեցընելու համար փչիլ. 2. հպարտանալ, գռուզնալ. իֆկիչիչ ելէրմէ. 2. պիօպիրլնմէ, տեպէրլնմէ, խօրօլնմէ:

Ἀναφύσημα - ατος (τὸ) καὶ Ἀναφύσησις (ἡ) l'azione di soffiare, di gonfiare. 2. esalazione. փչելով ուռեցնելը. 2. արտաշընչութիւն. իֆկիչիչ ելէրմէ. 2. գոռշընչիւն՝ վի գոռ իչգ նհանիչէրէն խօթոբը ելէֆմաք:

Ἀναφυτεύω. *M.* εύσω, ripiantare. նորէն տնկել. իսէրոբ գէնգիլ:

Ἀναφύω. *M.* φύσω. riprodurre. 2. (ἀμτβ. ἤμσ) rinascere. նորէն բուացընել. 2. նորէն բոլսել՝ ծնիլ. իսէրոբ հասել, կիմէրմէ, պիչիրմէ. 2. իսէրոբ գօղմէ՝ օլմէ:

Ἀναφωνέω - ῶ. *M.* ήσω, Ἀναβοάω.

Ἀναφώνημα - ατος (τὸ) } esclamazione. բացագանչութիւն, բարձրը ձանով պոռալը. գոպէրէը, իսէրոբ սես իլի գօղրմաք:

Ἀναχαιτίζω. *M.* ίσω, scuotere il crine. 2. rivoltarsi. բոլերը ցնցել. 2. չըհնազանդիլ, գեմ գառնալ. իրկնէնի պիլգիմէ. 2. գօրլը գաղրմէ, գօղ գալրմէ:

Ἀναχαλάω - ῶ. *M.* άσω, rallentare. թուլցընել. կիվկիմէ:

Ἀναχέω - ῶ. *M.* εύσω, empire dall' alto. վերէն լեցընել. իսէրոբ գօղմէ:

Ἀναχορεύω. *M.* εύσω, tripudiarsi, saltare, danzare. խնամութիւնէ վեր ցաշիկել, կազալ. պիվկնիչիգ իօթոբը պէլէրմօսէ, հօբա կիթօքրէն:

Ἀναχρονίζω. *M.* ίσω, peccare sull' ordine cronologico, far degli anacronismi. ժամանակագրութեան մէջ սխալիլ, ժամանակագրական վրիպակ ընել. նամի պիճան կիլիգ գիր խանըլմէ:

Ἀναχρονισμὸς (ὁ) anacronismo, errore sull' ordine dell' epoche. ժամանակագրութեան մէջ սխալիլը, ժամանակագրական սխալմունք. նամի պիճան կիլիգիգ նսանըլմաք:

Ἀναχρώννυμι. *M.* χρώσω, colorare. գունաւալ, ներկիլ. պոյալմաք:

Ἀνάχυσις - εως (ἡ) effusione. 2. mollezza, indebolimento. վաթիլը. 2. վատութիւն, ուժէ քնկնալը. գեօգէլէլ. 2. գերմանըզլէք, իսէֆիսըզլէք:

Ἀναχώννυμι. *M.* χώσω, infossare, far mucchio di terra. փոսը լեցընելով գետնէն բարձրը ընել. լօֆօսրա պօլօրսոգ չիֆնգին կէսէկիլմէ:

Ἀναχωρέω - ῶ. *M.* ήσω, ritornare, partire. 2. ritirarsi. երթալ, ետ գառնալ, չուիլ. 2. ճկի դի քաչուիլ. կէրի գօմմէ, ավրնիր կիմէ. 2. իրկնէ պիր կէրէ կէսիլմէ:

Ἀναχώρημα - ατος (τὸ) recesso, luogo di ritiro. առանձին տեղ, ճկիդի քաշուելու տեղ. իրկնէ կէր, պիր նոռա կէսիլեճիմ համահալ:

Ἀναχώρησις - εως (ἡ) partenza, ritiro. երթալը, չուելը, առանձնանալը. գալթէլ, կիգէլ, պիր նոռա՝ իրկնէհոյա կէսիլեճիմ. 2. = Ἀναχώρημα.

Digitized by Google

Ἀνδροφάγος (ὁ, ἡ) che si pasce di carne umana, antropofago. մարդ ուտող · մարդ խժռիչ, խոտ ինչի իւր պատկերին:

Ἀνδροφθόρος (ὁ, ἡ) pernicioso agli uomini. մարդկանց վնասակար · ապականիչ ըստ բարւոյն, վերս ենթին:

Ἀνδροφονεύς - έως (ὁ) } Ἀνδροκτόνος.
Ἀνδροφόνος (ὁ, ἡ) }

Ἀνδρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha dei sentimenti virili. կատարեալ մարդու դատումք՝ միտք ունող · ունէր ֆիլոսոֆիի վերնի իմի:

Ἀνδροφυής - έος (ὁ, ἡ) che ha natura di uomo. մարդու՝ այրական բնութիւն ունող · ապիրատ ըստ նաւթիլէս:

Ἀνδροφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce d'uomo. երկի մարդու ձայն ունող · երգել պատրաստ:

Ἀνδρόω - ῶ. M. ώσω. = Ἀνδρίζω. 2. rendere virile, dar la forza d'un uomo, rendere uomo. երկի մարդու զարձընել, արուս՝ կարծել ընել, մարդ ընել · երկ վերկի, երեսկի՝ ֆիլոսոֆիի երկիւղ, ապիրատ կոխել:

Ἀνδρύνω. M. υνῶ. = Ἀνδρόω.

Ἀνδρώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ἀνδρικός.

Ἀνδρωδῶς - έπίρ. = Ἀνδρικῶς.

Ἀνδρὼν - ῶνος (ὁ) } appartamento d'uomini, andronitide.
Ἀνδρωνῖτης - ίδος (ἡ) }

Ἀνδρωνυμέω - ῶ. M. ήσω. avere un nome d'uomo. մարդու անուն ունենալ · երկի խորհի օլմագ:

Ἀνδρώνυμος (ὁ, ἡ) che ha un nome d'uomo. մարդու անուն ունեցող · երկի խորհի:

Ἀνέγγυος (ὁ, ἡ) senza malleveria, garanzia. առանց երաշխաւորութեան՝ պարապանութեան · ֆիդիւչիդ, հիմայիսիզ:

Ἀνεγείρω. M. εγερῶ, svegliare. արթնցընել · սթափցընել:

Ἀνεγέρμων - ονος (ὁ, ἡ) destato dal sonno. արթնցած · սթափել, սթափեցած քնէն:

Ἀνέγερσις - εως (ἡ) lo svegliamento. արթնցնելը · սթափեցած քնէն:

Ἀνέγερτος (ὁ, ἡ) che non si sveglia, non si può svegliare. չարթնցող, արթնցնալ չկրցող · սթանիմզը, սթանամազ:

Ἀνεγκλητί - έπίρ. = Ἀνεγκλήτως.

Ἀνέγκλητος (ὁ, ἡ) irreprensibile, innocente. 2. certo, incontestabile. չյանդգնիմանալիս, յանցանք չունող · 2. յայտնի ըղերգ, առանց կռուի · նշանէրի գեղեցիկ օլմաք, սաղլամ · 2. պէյիմբէր, սաղին, քաւիլմազ:

Ἀνεγκλήτως - έπίρ. senza delitto, irreprensibilmente. 2. incontestabilmente. յանցանք չունենալով, անմեղութեամբ · 2. առանց կռուի, ըղերգ՝ սադայ ըլլալով · սաղլամազլընէ՝ գազանիքըզըէ իւր · 2. գավխըզճա, սաղին, պէրէյ օլմագ:

Ἀνέγκυος (ὁ, ἡ) che non è gravida. ծոցեր չեղող · կոխ օլմայան, համիլէ գալմայան:

Ἀνεγκωμίαστος (ὁ, ἡ) non lodato. չգովուած · գոհ օլմանմըշ:

Ἀνεθέλητος (ὁ, ἡ) involontario, sforzato. 2. non voluto. չուզող, ակամայ, բռնագաւառած · 2. չուզուած · կամքէն դուրս, ըստ բերմի · 2. խոհնմգիլ:

Ἀνείδεος (ὁ, ἡ) informe, senza forma. ձեւ չունող, անկերպարան · չերեւնող, պէ չերմիշ:

Ἀνείκαστος (ὁ, ἡ) che non si può immaginare, conghietturare. միտքէ՝ երեւակայութենէն չանցնելու, անկարծ, չյուսալու · պէլլըմազ՝ գիւրիւրին կերպիդ, խոյալ ինհգին օլմամազ, սաղամլըմազ:

Ἀνεικής - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, νείκος) incontestabile. կռիւ չունեցող · գավլամըշ:

Ἀνειμι. M. ειμι. ascendere. 2. spuntare. վեր ելլել · 2. բամիլ · խօտրը էբէրմէ · 2. փօղմէ, էբէրմէ · 3. = Ἀναπλέω.

Ἀνείμων - ονος (ὁ, ἡ) non vestito, nudo. չհագուած, մերկ · կիյինմէմիշ, էօլուպ:

Ἀνείργω. M. ξω, impedire, allontanare. ինձ չթողուլ, հեռացընել · 2. պէրէգիամէթ · 2. էբէրգիլիմէթ:

Ἀνεισακτὸς (ὁ, ἡ) non introdotto. ներս չմուած · իչերէն կերմէիչ, իչերէնչ օգիօլմամըշ:

Ἀνείσοδος (ὁ, ἡ) che non ha adito. մուտ չունող · կերմէիչ մահալ օլմայան, մէգհալսըզ:

Ἀνείσφορος (ὁ, ἡ) che non è tributario, che non paga il tributo. հարկ՝ բաժ չտուող · ասլամագան մահֆ:

Ἀνέκαθεν - έπίρ. da principio, originariamente. գլխէն, սկիզբէն, բնէն · էսկիդիդէն, պուլանըգըզդան, սալըգդան:

Ἀνέκβατος (ὁ, ἡ) che non ha uscio. ելքելու դուռ չունող · էլէմամէթ գոբասաս օլմայան, պադըզ:

Ἀνεκβίαστος (ὁ, ἡ) inviolabile. չեղծելու, չբռնադատուելու · պօզուլմազ, ղըր օլմազ · աստոս - έπίρ.

Ἀνεκδιήγητος (ὁ, ἡ) indicibile, ineffabile. չպատմելու, չպատմուելու · նափ՝ իսպէր օլմամազ:

Ἀνεκδίκητος (ὁ, ἡ) invendicato. վրէժը չառնուած · ինթիգամը ալընմամըշ:

Ἀνέκδοτος (ὁ, ἡ) non publicato. 2. non maritata. չհրատարակուած, չյայտնուած · 2. չկարգաւած (անձին) · լաւ օլմամըշ, օրինաւ էբէրմէզ, նամալըմ, պէլլէթիլ · 2. ֆօճաճա վէրմէմիշ:

Ἀνεκθέρμαντος (ὁ, ἡ) non riscaldato, չտաքցած, էբէրմէզ, ըսընմամըշ:

Ἀνεκκλησίαστος (ὁ, ἡ) che non interviene alle assemblee del popolo. ժողովքը չերթող · ճեմբրէն ճեմբէյին կերմէյէն · (ἐκκλη.) esiliato dalla chiesa. ժամէն վռընուած · ֆէլէճեթէն ֆօվոլմուշ:

Ἀνεκλάλητος (ὁ, ἡ) = Ἀνέκφραστος.

Ἀνέκκλιτος (ὁ, ἡ) inevitabile. չխափանելու, անդրդուժելու · ֆաթալըմազ ֆաթալըդ · ճաքընըլմազ, ֆայդամազ:

Ἀνεκλόγιστος (ὁ, ἡ) esente dell' obligo di dar conto, համարը առնելու պարտքէն չերթող · հիսապը վերմէկի պօրճլու օլմայան:

Ἀνέκπλητος (ὁ, ἡ) imperturbabile, սիրտը տակնուվրայ չեղող, ամուր կեցող, չվախ-

Digitized by Google

ցօղ · Ի֊բրեչ ալի խոտ օլմազ, ֆօրֆմազ, Ի֊բէ֊լի։

Ἀνεκπλήκτως - ἐπίῤ. senza timore, intrepidamente. առանց վախի, չվախնալով · պէտ ֆօրթօս, պէտ վերմա։

Ἀνεκπλήρωτος (ὁ, ἡ) non empito. 2. che non si può empiere. չլիցուած · 2 · չլիցուելու · փօլմազ · 2 · փօլմազ։

Ἀνεκτὸς - ἡ ἤ ὸν. tollerabile, soffribile. գալուելու, դիմանալու · կի֊էլէր, փայլէր · ըռտաչ - ἐπίῤ.

Ἀνεμοίκητος (ὁ, ἡ) che sta sempre dentro, che non sorte. միշտ մէջը կեցող, գուրս չելլող · փայիմ իչէրէ փօռան, փըչըռ չէֆլայան · օյտաչ - ἐπίῤ.

Ἀνέκφαστος (ὁ, ἡ) = Ἀνεκδιήγητος, Ἀνεκλάλητος.

Ἀνέλαιος (ὁ, ἡ) che manca d'olive, o d'olio. ձիթենի, կամ ձէթ չունեցող · կի֊ֆիլի֊իչ, Ի֊ֆօֆ ղիլիֆ Ի֊ուզըլ։

Ἀνελεημοσύνη - ης (ἡ) privazione di misericordia, crudeltà, barbaria. անգթութիւն, բարբարոսութիւն · ճէրէմսի֊զլիք, Ի֊ֆ, Ի֊չէնլէֆ, Ի֊բաղալիկ։

Ἀνελεήμων - ονος (ὁ, ἡ) spietato, crudele, barbaro. անգութ, բարբարոս, անողորմ · ճէրէմսիզ, Ի֊չէնլ։

Ἀνελέητος (ὁ, ἡ) indegno di pietà, di compassione. ողորմութեան արժանի չեղող · ճէրհսիզլիկ՝ Ի֊բրհսիզլիկ նօլմայէ ։ ըռտաչ. ἐπίῤ.

Ἀνελευθερία - ας (ἡ) } servilità, bas-
Ἀνελευθεριότης - ητος (ἡ) } sezza d'animo, avarizia. ազատ չըլլալը, ծառայականութիւն, ցած սիրտ ունենալը, ագահութիւն · ֆալըֆ, ալչաղ · ֆի֊ Ի֊բրհ֊լէֆլէֆ, Ի֊մահ֊կիլ։

Ἀνελεύθερος (ὁ, ἡ) servile, avaro. ծառայական, ագահ, ցած սիրտ ունեցող · ֆալ կիլի օլան, ալչաղ · ֆի֊ Ի֊բրհ֊լէֆ, Ի֊մահ֊կիլ։

Ἀνελευθέρως - ἐπίῤ. servilmente. ցած սիրտ ունենալով · ֆիլան՝ ալչաղ՝ ֆի֊ Ի֊բրհ֊լէֆլէ։

Ἀνέλισσω (ττω) M. ἐξω, rivolgere, rivoltare. 2. spiegare. դարձընել, 2 · բանալ, քակել, լուծել, ձգնել · Ի֊վէֆրհ֊ֆ · 2 · ալֆ, Ի֊վօլֆ֊ֆ, Ի֊ակնօ վէրհ֊ֆ։

Ἀνίκτος (ὁ, ἡ) che non si può tirare. չքաշուելու · Ի֊չէ֊նիլմէզ։

Ἀνίλλην - ηνος (ὁ, ἡ) non greco, barbaro. յոյն չեղող, բարբարոս · օրօմ՛ Ի֊անանչ օլմայան, Ի֊պառնէզ։

Ἀνελλήνιστος (ὁ, ἡ) alieno dai costumi dei Greci. 2. contrario alle regole della lingua greca. Հառաճներուն սովորութիւնը անյարմար · 2. յոյն լեզուին կանոններուն հակառակ · Իառանիլէրին ատիթին Ի֊կէրէճնի֊ կէրէչնա չգիտցող օլմայան՝ օյնամասագ։ 2 · Իառանչի չգիտցող կանօնլէրինա ուչգուր օլմայան՝ օյնամասագ։

Ἀνελλιπὴς - έος (ὁ, ἡ) completo, perfetto, che non manca di nulla. բան մը պակաս չունող, կատարեալ · ֆալսըզ ֆօռսուզ, Ի֊էքսիգսիզ, Ի֊նագսըզ։

Ἀνελλιπῶς - ἐπίῤ. senza nulla mancare. առանց բանմը պակսելու · հիչ պիր շեյ Ի֊էքսիգսիզ Ի֊նագսըզ։

Ἀνελπὶς - ίδος (ὁ, ἡ) privo di speranza, disperato. յոյս չունող · Ի֊ֆիւքսիզ, Ի֊միւքսիզ։

Ἀνελπιστέω-ῶ. M. ήσω, essere senza speranza, non aver speranza. յոյս չունենալ, անյոյս ըլլալ · Ի֊ֆիւքսիզ Ի֊միւքսիզ օլմաք։

Ἀνελπιστία - ας (ἡ) mancanza di speranza, disperazione. յոյս չունենալը · Ի֊ֆիւքսիզլիք։

Ἀνέλπιστος (ὁ, ἡ) disperato. inopinato. անյոյս · 2 · չյուսուած · Ի֊միւքսիզ Ի֊միւքսիզ, Ի֊ֆիւքսիզ · 2. անսպասելի, ակնածելի։

Ἀνελπίστως-ἐπίῤ. inaspettatamente, inprovvisamente, inopinatamente. առանց յուսալու, յանկարծակի · անսպասելին, ակնածելի, անսպասելի։

Ἀνέμβατος (ὁ, ἡ) inaccessibile. չմօտիկնալու · Իանաչըլմազ։

Ἀνέμητος (ὁ, ἡ) indiviso, non distribuito. 2. non partecipe. չբաժնուած · 2 · Հաղորդ չեղող · Ի֊չ օլմազ, փայլըմազ · 2 հիսսէսիւռ օլմայան։

Ἀνεμίζω. M. ίσω. esporre al vento, ventilare. հովին առլին դնել, հովիտիլ · բանալիւրի ֆօֆաք, բանալիւրիւֆ։

Ἀνεμόδρομος (ὁ, ἡ) che corre come il vento. հովի պէս վազող · ըռ֊չիլիւր կիպ ակչէրէկ։

Ἀνεμόεις - εσσα, εν. ἀντὶ Ἀνεμώδης.

Ἄνεμος (ὁ) (ἄημι) vento. հով, քամի · բանչիլիւր, Իէլ։

Ἀνεμοσκεπὴς - έος (ὁ, ἡ) che serve di riparo contro il vento. հովին դէմ կեցող, հովէ պաստապօղ · բանչիլիւրա ֆուրը բանչիլիւրան Իըչը կոկն։

Ἀνεμόστροφος (ὁ, ἡ) procelloso, che agita il vento. փոթորիկ հանող, հովերը ապիռնուվրայ ընող, ասք վէրճընող · ֆըրթընըչը, բանչիլիւր չէվիրան։

Ἀνεμοταράχη - ης (ἡ) tempesta, turbine. փոթորիկ (հովին), հովերուն ահկըզահկա Հետ խառնուիլը · ֆըրթընա, ֆայ, բանչիլիւրըչըրէն պէրէպէրէհէնէ ֆըրթընայը՝ ըրփոյը։

Ἀνεμοτρα (τρε) φὴς - έος (ὁ, ἡ) } nutrito del
Ἀνεμότροφος (ὁ, ἡ) } venti. հովին սնուած · բանչիլիւրան պէսլէնմիչ։

Ἀνεμόφθορος (ὁ, ἡ) guastato dal vento. հովէն աւրըած, ապականուած · բանչիլիւրան զօղուլմայ՝ պէրպատ օլմայ։

Ἀνεμοφόρητος (ὁ, ἡ) che si toglie, si prende via dal vento, leggiero. հովէն յափշտակուող, թեթեւ · բանչիլիւրան ֆէթէլէր, Իաֆիֆ։

Ἀνεμόω - ῶ. M. ώσω. = Ἀνεμίζω. 2. agitarsi dal vento. հովիտիլ, հովէն գարնուիլ, տանկնուվայ ըլլալ · բանչիլիւրան ալչաղ օլմաք, չալխանմաք։

Ἀνεμπόδιστος (ὁ, ἡ) non interdotto, non vietato, libero. չարգելուած, ազատ · Իատսըզ օլմազ, Իէնիլէչ, ազատ։

Ἀνεμποδίστως - ἐπίῤ. liberamente, senza verun ostacolo. ազատութեամբ, առանց արգելքի · ազատլըֆ Իլէ, Իէնիլէչսիզլիկ, Իատսըզ օլմազաք Իլէ։

Ἀνεμπόλητος (ὁ, ἡ) non venduto. չծախուած · սաթըլմազլ։

Digitized by Google

Ἀνίμφατος (ὁ, ἡ) privo di enfasi, efficacia. ապդուարանութիւն՝ ապդուութիւն չունեցող. ուժգնութիւն, ներգործութիւն, ներգործիչ։

Ἀνεμοίδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di vento, ventoso. հովոտ, հովով լեցուն. բռնկիւր իւր փոլ, բռնկիւրւը, իւրւի։

Ἀνεμώνη - ης (ἡ) anemone (fiore) ապրիլ ամսոյն ծիլ կաղարուած բուսող ծաղիկ մըն է. ապրիլ այնպս էիլիր ուղղուած պիներ՝ հոսիլ ըլլար պէս նիւ էիլիր տէր՝ նէսան։

Ἀνενδεὴς - έος (ὁ, ἡ) che non ha alcun bisogno. բանի մը կարօտութիւն՝ պէտ չունեցող. հիւ պէտ չէին կոտրուելը՝ իրիւնը ըլլան. ὅσῶς. ἐπίῤῥ.

Ἀνενδοίαστος (ὁ, ἡ) Ἀναμφίβολος. ἀστως. ἐπίῤῥ. βόλως. ἐπίῤῥ.

Ἀνένδοτος (ὁ, ἡ) inesorabile. անողոքելի, սիրաը խիստ. ֆիր իրէրէլ. ὁτως. ἐπίῤῥ.

Ἀνενεργὴς - έος (ὁ, η) = Ἀνενέργητος.

Ἀνενεργησία - ας (ἡ) inefficacia. ապդուութիւն պակասութիւն. ներգործելի, ներգործիչ չունենալ, ներգործիչ։

Ἀνενέργητος (ὁ, ἡ) inefficace, inutile, disoccupato, ozioso. ապդու չեղող, անպիտան, դատարկ. ներգործիչ չունեցող ներգործիչ, ներգործիչ։

Ἀνενθουσίαστος (ὁ, ἡ) privo di entusiasmo. չսիրտակաւած, Աստուածմէ չպզդուած. ալի կերկերի, էսի էս-հի-իչ, էֆիւնանըդ։

Ἀνενόχλητος (ὁ, ἡ) non molestato, quieto. չնեղած, հանգարտ. ազէսմըդ, ազէսըխլիս կերկերի, բռհոբ։

Ἀνέντατος (ὁ, ἡ) non teso, rallentato. չլարուած, թոյլ ձգած. կերէլերի, գոլ գրուելըդ։

Ἀνέντευκτος (ὁ, ἡ) che fugge il commercio degli uomini, insociabile. մարդու հետ վարուիլ չուզող, կենցաղավարութենէն փախչող. ֆօնսուլմազ, ինսան մասահոգիչ կիներէն ֆալընան։

Ἀνεξάκουστος (ὁ, ἡ) che non si può udire di lontano. հեռուէն չլսուելու. աղէրան էլէոէլիդ։

Ἀνεξάλειπτος (ὁ, ἡ) indelebile, sempiterno. չջնջուելու, յաւերժական, յաւրակայ. պօղալմազ, հերգիզ ֆալըր, պէր պէհմի։

Ἀνεξάλλακτος (ὁ, ἡ) Ἀμετάβλητος, καὶ Ἀναλλοίωτος.

Ἀνεξαρίθμητος (ὁ, ἡ) = Ἀναρίθμητος.

Ἀνεξέλεγκτος (ὁ, ἡ) irreprensibile. անբասիրելի, անպարսաւ. իսէր ալնմազ. ἐγκτως. ἐπίῤῥ.

Ἀνεξέργαστος (ὁ, ἡ) non lavorato, greggio, rozzo. չգործուած, պարզ, անպատրաստ. ֆաղա, էլէնմէմիչ, դայալը, ֆասասար իսալը։

Ἀνεξερεύνητος (ὁ, ἡ) imperscrutabile, investigabile. չքննելու, անքննին. իրէֆիրէ ալնմազ։

Ἀνεξέτασος (ὁ, ἡ) non esaminato. 2. che non si può esaminare. չքննուած. 2. չքննուելու. իրէհասէրէ իրէֆիրէ ալնմազ. 2. իրէհասէրէ ալնմազ։

Ἀνεξετάστως - ἐπίῤῥ. senza esame. առանց քննութեան. իրէֆիրէրէֆեան. պէտ իրէհասէրէ։

Ἀνεξεύρετος (ὁ, ἡ) che non si può trovare. չգտնուելու. պասլմազ։

Ἀνεξήγητος (ὁ, ἡ) inesplicabile, inesprimibile, indicibile. չմեկնուելու, չպարզուելու, անճառ. իրէֆի ալնմազ, ճանաչ էիրէվիս. կիսէլմէզ։

Ἀνεξικακέω - ῶ. M. ήσω, soffrire, tollerare il male con pazienza. համբերութեամբ քաշել (չարիք) · սար էլի կիսէֆէ (էլէֆի՝ պէտ)։

Ἀνεξικακία - ας (ἡ) tolleranza, pazienza. քաշելը, համբերելը. էիսէֆէլի, սար, իրհասէլ։

Ἀνεξίκακος (ὁ, ἡ) tollerante, clemente, paziente. քաշող, համբերող · սարէլ, սար էլի կիսէֆէ. իրհասէլէի։

Ἀνεξιχνίαστος (ὁ, ἡ) inpenetrabile, indagabile, investigabile. ճէլը չմանալու, չգիտնալու, չքննելու · էլէնի՝ պէրսանէրի կերէվիս. իրէֆիրէ ալնմազ, իօֆլանմազ։

Ἀνέξοδος (ὁ, ἡ) senza uscio. ելք՝ գուռ չունեցող · պաղէրէ, ֆասասար։

Ἀνεόρταστος (ὁ, ἡ) non festeggiato, senza festa. չտօնուած, հանդէս չկատարուած, չտօնախմբուած. իօրիսա իասխալմազ, իօրիսասար, չհինկիսի, պայրամըդ։

Ἀνεπάγγελτος (ὁ, ἡ) non intimato, non dichiarato, non annunziato. չկարուած, ապդ չեղած, չդիմաւած, չյայտնուած. ֆիրվէ՝ սիրէլ ալնմազ, հասկերէ վերէվիս, ամիկ տալիմ ալմազ։

Ἀνεπαίσθητος (ὁ, ἡ) che non si sente. 2. insensibile. չլսուող, չիմացուող · 2. չզգացող · գասյասմազ. 2. գասյասման։

Ἀνεπαίσχυντος (ὁ, ἡ) Ἀναίσχυντος.

Ἀνεπάλλακτος (ὁ, ἡ) costante, fermo. հաստատ, անփոփոխ · պէր ֆարթ, պէր ֆարթա գասման։

Ἀνεπίβατος (ὁ, ἡ) Ἄβατος.

Ἀνεπιβούλευτος (ὁ, ἡ) cui non si può insidiare, sicuro dalle insidie. սրան որոգայթ չլարուիր, սրոգայթէ ապահով. գասալէ ֆարալմազ, գասալմէ ապահով։

Ἀνεπίγραφος (ὁ, ἡ) senza inscrizione, frontispizio. վերնագիր՝ մակագիր չունեցող. ֆայդըզ, խավնասըզ։

Ἀνεπίδεκτος (ὁ, ἡ) non suscettibile, incapace. բաւական՝ ընդունակ չեղող · ֆաղիլիեթսիզ։

Ἀνεπίδετος (ὁ, ἡ) χυρ. πληγὴ, senza legatura, non legato չկապուած, կապ չունեցող. պալլնմազ, պալըզ։

Ἀνεπιθύμητος (ὁ, ἡ) senza desiderio. փափագ՝ իղձ չունեցող · արէսսասը, հարիֆսիզ։

Ἀνεπικοινώνητος (ὁ, ἡ) = Ἀκοινώνητος.

Ἀνεπίκριτος (ὁ, ἡ) su cui non si può giudicare, che non si può decidere. չդատուելու, չվճռուելու · պէտիլ ֆէրէզ, ֆէրվէ ալնմազ · կրիտոս. ἐπίῤῥ.

Ἀνεπίκρυπτος (ὁ, ἡ) che non si nasconde. 2. che non si può nascondere. չգո-

Digitized by Google

հուսոց · 2· չպահպանելու · ապերախտութիւն, կեղծիք · 2· կեղծաւորութիւն, ապերախտութիւն ·

Ἀνεπίληπτος (ὁ, ἡ) Ἄμεμπτος.

Ἀνεπιμέλητος (ὁ, ἡ) incurato. 2. che non cura. հոգ չտարուած · 2· անհոգ · պատճառ · խոչընդոտիչ · 2· հոգեկիզիչ, պատճառ · վնասակար ·

Ἀνεπίμικτος (ὁ, ἡ) che non si mescola. 2. che non ha alcun commercio cogli stranieri. չխառնուող · 2· ուրիշներու հետ ընկերութիւն՝ կնքակցութիւն՝ բան գործ չունեցող · պարզուկ · 2· սիրէր իւր ազնուական, համահաւասարիչ · ինքնին կիրակին, հոլոհոքը օտնեան · ուրոյն. ἐπίῤῥ.

Ἀνεπιμιξία - ας (ἡ) mancanza di mescolanza 2. di commercio. անխառնութիւն · 2· սիրէր հետ չհաղորդակցիլը՝ բան գործ չունենալը · խորհրդատիլ · 2· իւր՝ հոլոհոքը օտնեան ·

Ἀνεπίμονος (ὁ, ἡ) che non è durabile. 2. incostante. չքլոր, չտեւող · 2· հաստատ չեղող · փոփոխիչ կիրիճ · 2· պատրաստ ·

Ἀνεπίπλαστος (ὁ, η) non finto, senza simulazione. անկեղծ, չկեղծուած · պարզ օրինաւոր, խաբեբայ օրինաւոր, փորբոտ ·

Ἀνεπισήμαντος (ὁ, ἡ) che non si riconosce per nessun segno distinto. 2. oscuro, incognito. նշանաւոր հատկանշական մէկ նշան մը չունեցող · 2· անծանօթ, անկարեւոր · ծանրաբեռնիչ իւրն պէտ պէտ ընտանեաց օրինաւոր · 2· նսեմացած, պղտկած ·

Ἀνεπίσκεπτος (ὁ, ἡ) non esaminato con cura. ուշադրութեամբ · տեսնուած օրինաւոր · ἐπτως - ἐπίῤῥ.

Ἀνεπισκεύαστος (ὁ, ἡ) irreparabile. չնորոգուելիք. նոր չեղած · վերանորոգիչ · ծանրաբեռնիչ ·

Ἀνεπιστασία - ας (ἡ) inconsiderazione, mancanza di riflessione. չմտածելը, անխոհեմութիւն. փութկոտութեան, պերճախոհութիւն ·

Ἀνεπιστάτητος (ὁ, ἡ) privo d'un curatore. հոգ տանող խնամատար չունեցող · խորհրդատու, անհանգիստ · 2· ինքնիշխանութիւն · ինքնագլուխ ·

Ἀνεπίστατος (ὁ, ἡ) = Ἀνεπίσκεπτος. στάτως. ἐπίῤῥ.

Ἀνεπιστήμων - ονος (ὁ, ἡ) non sapiente, ignorante. չարդած, գիտուն չեղող, անգիտ, քմահաճ. խորհրդիչ, անգէտ, պիծ, ֆիւրիւրիչ, անհոգ, նշանաւ · ստոյգ. ἐπίῤῥ.

Ἀνεπιστρεπτέω - ῶ. M. ήσω, non tornare dietro. 2. essere indifferente. ետ չդառնալ · 2· անտարբեր ըլլալ, հոգը չընել · ինչ ուզեցիր, վերեն կրնիդիր · 2· պէտքդ, էշխիդ օրինաւոր ·

Ἀνεπίστρεπτος (ὁ, ἡ) che non si volta dietro. 2. indifferente, negligente. ետ դարձող · 2· անտարբեր, անհոգ · կրէն պինդ · 2· պէտք · վնասակար ·

Ἀνεπιστρέπτως - ἐπίῤῥ. indifferentemente. trascuratamente. անտարբերութեամբ, անհոգութեամբ · պէտքէդ՝ վնասակարէն իւր ·

Ἀνεπίστροφος (ὁ, ἡ) = Ἀνεπίστρεπτος.

Ἀνεπιστρόφως - ἐπίῤῥ. = Ἀνεπιστρέπτως. ἐπίῤῥ.

Ἀνεπίταχτος (ὁ, ἡ) non comandato. 2. che non è sotto il comando di qualcuno, insubordinato. չհրամայուած · 2· հրամանի առակ չեղող · պատրաստ · 2· խրթնաչարչար օրինաւոր, ինքնագլուխ, ինքնագլուխ ·

Ἀνεπιτέχνητος (ὁ, ἡ) senza artificio, semplice. անարուեստ, պարզ · ախմահաճութիւն, պարապ, խոչընդոտիչ ·

Ἀνεπιτήδειος (ὁ, ἡ) improprio, inconveniente, incapace. անյարմար, անյարմար · անյանձնարար, խոչընդոտիչ ·

Ἀνεπιτηδειότης - ητος (ἡ) inabilità, improprietà, incapacità. անյարուկ, անյարմար, անընդունակ ըլլալը · անյանձնարարութիւն, խոչընդոտիչութիւն ·

Ἀνεπιτηδείως - ἐπίῤῥ. impropriamente, con incapacità. անյարմար, անյարուկ, անընդունակ ըլլալով · անյանձնարարութեամբ՝ խոչընդոտիչութիւն ·

Ἀνεπιτήδευτος (ὁ, ἡ) = Ἀνεπιτέχνητος.

Ἀνεπιτίμητος (ὁ, ἡ) irreprensibile. չյանդիմանելի. նպատակ գիտնալու · նպատակ գործադրել օրինաւոր ·

Ἀνεπίτροπος (ὁ, ἡ) privo di tutore. խնամ՝ հոգ տանող չունեցող · պահպանիչ, վարիչ, գործադրող · 2. = Ἀνεπίστρεπτος.

Ἀνεπιφανής - έος (ὁ, ἡ) oscuro, ignobile.

Ἀνεπίφαντος (ὁ, ἡ) } անց չընող, անփառաբեր · կիսատ կրկնիչ, աննշանութիւն, նպատակ · ἀπτως. ἐπίῤῥ.

Ἀνεπίφθονος (ὁ, ἡ) non invidiato. 2. non invidiabile, da non invidiarsi. չնախանձող · 2· չնախանձելու · ցաւագանգրելի · 2· նշանաւոր, փծնոս - ἐπίῤῥ.

Ἀνεπιχείρητος (ὁ, ἡ) che non si può intraprendere. 2. inaccessibile. անձամբ չառնելիք՝ չպարտաւորելու · 2· չմօտիկնալու · իր վարուելիք · 2· խոչընդոտիչ ·

Ἀνεπόψιος (ὁ, ἡ) invisibile. չտեսնուելու, անտես · կիսատկրնիչ ·

Ἀνέραμαι } M. ερασθήσομαι, innamorar-
Ἀνεράομαι } si di nuovo. նորէն սիրովը վառուելի՝ սէր տալ · խորհրդ համակերպ վերջին տալիք, խոստում ընել · 2· սիրել ·

Ἀνεραστία - ας (ἡ) privazione d'amore. սէր չունենալը · համակերպիչութիւն ·

Ἀνέραστος (ὁ, ἡ) non amabile, odioso. 2. che non ama, non s'innamora. չսիրուելու, ատելի · 2· չսիրող, համակերպ չեղող · սիրելիչ, նա կերակուր · 2· սիրելիչին, ալէտ օրինաւոր ·

Ἀνέργαστος (ὁ, ἡ) incolto, non lavorato. չշինուած, անպատրաստ, պարզ · իւրաքանչիւր, պարտէզը, տիրոջ, վարուած ·

Ἄνεργος (ὁ, ἡ) disoperato, ozioso. գործ չունող, գործակ կեցող · իւրէն, պէտ տալ ·

Ἀνερεθίζω. M. ίσω, incitare, irritare di nuovo. նորէն սաթ վերցընել, գրգռել · խիստ պատճառելով՝ բնավորութեամբ՝ բանչիւթ կրկնիչ ·

Ἀνερευνάω-ῶ. M. ήσω, scrutinare, ricercare. աղէկ փնտռել · պարտաւորութ, խօլտանթ ·

Ἀνερεύνητος (ὁ, ἡ) non ricercato. աղէկ չփնտռուած · պրանտռիչ, խօլտանտռիչ ·

Ἀνέριστος (ὁ, ἡ) indisputabile. վրան չվիճելու · հաւէքնա գաճպոխէի օրինաւ ·

Digitized by Google

Ἀνερμάτιστος (ὁ, ἡ) κυρ. ἐπὶ πλοίου. senza savorra. Նաւախրխ չունեցող. առիթ-ըզ։

Ἀνερμήνευτος (ὁ, ἡ) che non si può interpretare, inesplicabile. չմեկնուելու, չպարզուելու. հանիւ վերլուծուել, նրօշլուծուել, անդուզելմուղ. ἑυτως - ἐωιῤ.

Ἀνέρπω. M. ἑρψω, serpeggiare all'alto. գեպ ի վեր սողալ. խօխրջիս փոչրս առլուծել, ափռել, պրօքանիլ։

Ἀνερυθριάω - ῶ. M. ἀσω, arrossire (dalla vergogna). կարմրիլ (ամչնալէն). գըպրուիլ (ամչնալէն)։

Ἀνέρχομαι. M. ελεύσομαι, venire da capo, ritornare. 2. montare, sortire. նորէն գալ, դառնալ. 2. դարձեր՝ վրան ելլել. ինիւրը վերջը ելլել. ափրի ինիւ. 2. խօսիւնէ՝ խօխրջ պէլլուելէ ելէմիւ։

Ἀνερωτάω - ῶ. M. ήσω, domandare, interrogare di nuovo. նորէն հարցնել. ինիւրս օսրմէ՝ պրովել ինիւ։

Ἄνεσις - εως (ἡ) riposo. 2. rallentamento, languore. 3. licenza, libertà. հանդիստ, կանգ. 2. թուլնալը, խուլուխիւն. 3. հրամանի, ազատութիւն հաղորդ, պէյնինդ. 2. ինելնէլէ, պերհանըլէ. 3. իզն, ազատիլէ։

Ἀνέσπερος (ὁ, ἡ) κυρ. ήμέρα. senza sera. 2. eterno, infinito. իրիկուն չունեցող. 2. յաւիտենական, անվախճան. պէլմըզը. 2. կայիւնական, նէվախճան։

Ἀνέταιρος (ὁ, ἡ) privo d'amici. բարեկամ չունեցող. փոխուած, իսրանըզ, խանիւ-պիչ։

Ἀνέτοιμος (ὁ, ἡ) non pronto. պատրաստ չեղող. հազիր օլմայան, ինիւրպիւ-պիչ։

Ἄνετος (ὁ, ἡ) rallentato, lasciato, sciolto. 2. indipendente, libero. 3. consacrato, dedicato. թուլցած, առանց կապի թողուած. 2. անկախ, ազատ. 3. նուիրուած. ինէլէիչլ, պէլըզէ՝ խօսրուզ պէրթելմէլ. 2. վերի պէլմա, պէտ. 3. խոպրա օլանմալ։

Ἀνετυμολόγητος (ὁ, ἡ) senza etimologia.
Ἀνέτυμος (ὁ, ἡ) առանց պատմանութիւն չունեցող. սըզրէզ, սիւրսիւն սոփոսր պօլմէզ, նափչիպ, նասսոփսր. τόμως. ἐπίῤ.

Ἀνέτως - ἐπίῤ. senza impedimento, liberamente. արգելմունք չունենալով, ազատութեամբ. խոնիւնէզ, պէտրէլէիւնէ։

Ἄνευ. σύνδ. ἡ πρόθ. senza, oltre, inoltre, eccetto. առանց, ի զատ. զէզ, սիչ, ը պիւր, մարտ, պէլլի, փայրէ։

Ἀνευάζω. M. άσω. gridar fortemente per allegrezza, celebrare ad alte grida. խնդութիւնէն խիստ պոռալ, բարձրը ձայնով հռչակել. սիւրինիւնէն պէլըրմէք, հայքըրմէք, իչէսէ՝ սիչ իչէ լաւ ինիւ։

Ἄνευθε - ἐπίῤ. ἀντὶ τοῦ Ἄνευ.

Ἀνεύθετος (ὁ, ἡ) non accomodato. 2. inutile. առիթ ի առիթը չգտուած, չկարգաւորուած. 2. անպիտան, անչահ. ինէրէ ինէրինէ փճռմըզ. 2. պիհուփ, իչէ իարտաղ։

Ἀνεύθυνος (ὁ, ἡ) esente di responsabilità. երաշխաւոր չեղող, պատասխան տալու պարտքէն չեղող. տիֆիլ օլմայան, ինէլըշէ վերմիչ պօրճլը օլմայան. ծրնաց. ἐπίῤ.

Ἄνευκτος (ὁ, ἡ) non desiderato. 2. non desiderabile, da non desiderarsi. չփափաքուած. 2. չփափաքիլուելու. արժէքնիւ-պիչլ. 2. արժէքնիւպիչ, հաւնի չէիւնիւպիչ։

Ἀνευλαβης - ές (ὁ, ἡ) irreligioso. 2. chi manca di precauzione, di circospezione, incauto. անհաւատ, անիմրօն. 2. անզգայ, ապահովը չկրցող. պինիչ, իմանըզ. 2. առիթ չընծայող, իշդիւնէզ։

Ἀνεύρεσις - εως (ἡ) invenzione, scoperta. գտնելը, բացը հանելը. պօլլուլ, իմաց։

Ἀνεύρετος (ὁ, ἡ) non ritrovato. 2. chi non si può ritrovare. չգտնուած. 2. չգտնուելու. պօլմանմըլ. 2. պօլմամըզ, նէվլըսհօսր։

Ἀνευρίσκω. M. ευρήσω. trovare. 2. inventare, immaginare. գտնել. 2. հնարել, (միտքէն) չինիլ. պօլմիւք. 2. իմաց ֆէյսրօվ կինիւ (ֆիւրիւնիւն) ելէմրմէք, առյսրմէք։

Ἀνεύρυσμα (τὸ) } dilatazione. փառելը, ծաւ-
Ἀνευρυσμὸς (ὁ) } ալելը, լայնելը. խոյսփելէք, պերմէլէք, ազմելէք, իսալըմիսիւելէք։

Ἀνευφημέω - ῶ. M. ήσω. lodare con delle acclamazioni. բարձրը ձայնով գովել հաչակել. իւխօսիւ պէտ էլի պուհ ինիւ, ճօյիւ։

Ἀνεύφραντος (ὁ, ἡ) che non è giocondo. ուրախ զաւարթ չեղող, սրտաւմ. լաւ ըլմայան, ուչիւս, փասաւէնիլ։

Ἀνεύχομαι. M. εὔξομαι. fare dei nuovi voti. նորէն ուխտեր ընել, ազաչել. ինիւրը նէլը՝ ըլմիս ինիւ։

Ἀνέφελος (ὁ, ἡ) senza nuvole, sereno. ամպամ չեղող, պարզ. պօլպիսսոզ, ապէտ, պերրահ։

Ἀνέφικτος (ὁ, ἡ) inaccessibile. չմօտիկնալու, քովը չերթըցուելու. իսալըլըմսը իսփէնը վրըմէզ, նէրէլնիմիչ։

Ἀνέχω. M. ἑξω. ἤ σχήσω. levare, alzare. 2. sostenere. ձեռքը բանելով վեր վերցընել, վերցընել. 2. ձեռքովը բանել. խլնիւք իսալուզ նօխրը փօրըմէք, նէսէ-նէլնիւ, ամչնալ կերուելէ էլի նօխրը փօրըմէք. 2. էլի էլի իսալնէք. (μσ) sopportare. քաշել (քաւ եւ այլն). չնէ-ֆէ (նիւթուզ)։

Ἀνέψηστος (ὁ, ἡ) incotto. չեփուած. ինէ-ֆիչ։

Ἀνεψία - ας (ἡ) θηλ. τ. Ἀνεψιός.

Ἀνεψιαδῆ - ῆς (ἡ) θηλ. τ. Ἀνεψιαδοῦς.

Ἀνεψιαδοῦς - οῦ (ὁ) il figlio del nipote, o del cugino. եղբօրորդիի կամ հօրեղբօրորդիի զաւակ. եէնիկ, խոխօ ամանա ու լօնճան եվլատը։

Ἀνεψιός (ὁ) nepote. 2. cugino. եղբօրորդի. 2. հօրեղբօրորդի. եէնիկ. 2. մօշի օլլու, ճմիզատ։

Ἀνεψιότης - ητος (ἡ) l'esser cugino. 2. parentado, affinità. հօրեղբօրորդի կամ

Digitized by Google

անմիկ բլլալը · 2· ապդախանութիւն · սխալմամբ օվլը խոխոտ ելնելէն · 2· խոշորէն, տիրադալէն ։

Ἀνηβάσκω (-άω-ῶ). *M.* ηβήσω ἢ ηβήσομαι. ringiovanire. 2. invigorirsi, arrivar alla pubertà. առյդանալ, նորէն երիտասարդանալու կամ պտուղներգութեան արիները գտանալ · 2· երիտասարդանալ, արիները հասնիլ · ինչելինելէ, ինչոր ինտիլէ · 2· կենդանի լալը ինչոր ինչոլէ ։

Ἀνήβος (ὁ, ἡ) che non giunse all' età della pubertà. արիները չհասած, պատանեկութեան չհասած · ինկինչ՝ ճիվանէսը՝ (14) լալու ինչոլու ։

Ἀνηγεμόνευτος (ὁ, ἡ) privo di un rettore, di capo, di conduttore. վրակեցուցչէ ձեռ՝ առաջնորդ չունող · նայէրուզ, ղեկավարուզ, ելլալուզ, գլխաւորիչ, պետ ընդունիլ ։

Ἀνήδονος (ὁ, ἡ) molesto, ingiocondo. ձանձրացուցող, սխալ, զաւարիմ չեղող · վատ, ցաւագնիչ, տանջարար ։

Ἀνηθον (τὸ) aneto (erba odorosa). սամիթ · տարի տարի օթա (= Ἄνησον.)

Ἀνήκεστος (ὁ, ἡ) insanabile, incurabile, irremediabile, irreparabile. 2. implacabile. չդարմանալուլու, չառողջանալու, ձար չգալալու, գեղով չբժշկանալու · 2· սիրտը խոտ, խօսքի չկիզ · պինդկիրճ, ողորմի գոռալ կիմնիլ, լուրթիլ · 2· ծալած ինչ, ինչոյ ինչիլ ։

Ἀνήκοος (ὁ, ἡ) chi non ascolta. non sente, che non presta orecchio. 2. disubbidiente. չլսող, մարդ չլսող, անկամ չդնող · 2· անհնազանդ. ինչինչիլ, պինդկիլ, ծուլած վերիլ · 2· խիստ ։

Ἀνηκουστέω - ῶ. *M.* ήσω. non ascoltare. 2. non ubbidire. մարդ չընել · 2· չհնազանդիլ. պինդկիլ, ծուլած վերիլ · 2· խիստ կիմնիլ, պերճելէ օլմէ ։

Ἀνηκουστία - ας (ἡ) sordezza. 2. contumacia, disubbidienza. խլութիւն, չլսելը · 2· անհնազանդութիւն. ապերճելէ · 2· խիստութիւն, պերճելէ ։

Ἀνήκουστος (ὁ, ἡ) inaudito. 2. che non si può, o che non si deve udire. չլսած · 2· չլսուելու · ինչինչիլ · 2· ինչ ըլլիլ, ծայրայրնած · 3. = Ἀνήκοος.

Ἀνηκόως - έπίῤ. senza udire. առանց լսելու, ծայրը ընելէն, ինչինչելէն ։

Ἀνήκω. *M.* ήξω. spettare, convenire, appartenere. պատկանիլ, վերաբերիլ · փութալէ՝ ծայր օլմէ, ասյնէ ։

Ἀνήλατος (ὁ, ἡ) indomato. 2. indomabile. չսմրած, վայրագ · 2· չսմրելու, չնաւանելու, ամհար · զարի օլանմայու, խօսալ · 2· զարի օլանալ, զարիլը ։

Ἀνηλεής - έος (ὁ, ἡ) Ἀνελεήμων.

Ἀνηλέως - έπίῤ. crudelmente, senza misericordia. անգթաբար · գթամիտիկի, ողորմելէն ինչ ։

Ἀνηλιάω. *M.* άσω, esporre al sole. արեւին գնել · կնդնիլ գօշել ։

Ἀνήλιος (ὁ, ἡ) Ἄνηβος.

Ἀνήλιος (ὁ, ἡ) privo di sole, ombroso. արեւ չունող, չքաս · կանդիլէն, տեղերկիլ, ասյնէ ։

Ἀνήλιπος (ὁ, ἡ) scalzato, privo di scarpe. առանց ամանի չանելոզ, բոպիկ · ոտնաբոբիկ, ասյնէ ոտքերէն, էղեալ ասյնէ ։

Ἀνήμερος (ὁ, ἡ) selvaggio, non addomesticato. վայրի, վայրագ, կատաղած, անընտելի · խավար, գազան, գազէ ։

Ἀνημερότης - ητος (ἡ) ferocità. վայրագութիւն, կատղածութիւն · գազէնէլէն, խավարլատ, գազէնէլէն ։

Ἀνημερόω - ῶ. *M.* ώσω. addomesticare. վարժցնել, ընդհանրացնել · խավարլիմէ, գազէնցնել ։

Ἀνημέρως - έπίῤ. ferocemente. կատղածի պէս, վայրագութեամբ · խավարլատ՝ գազէնէլէ՝ գազէնէլէ իլէ ։

Ἀνηνεμία - ας (ἡ) calma, bonaccia. հով չբլլալը, ծովի հանդարտութիւն · իչինէլէ, դիմիր ։

Ἀνήνεμος (ὁ, ἡ) non agitato da venti, calmato, tranquillo. հովէն ասդին ու վրայ չերթած, հանդարտ · խրխռչիւրտան ալիքոտ օլմիլը, ասյտեղ, գիլդիր ։

Ἀνήρ-ἀνδρὸς καὶ ἀνέρος. uomo (Λατ. Vir). 2. prode, valoroso. 3. marito. երիկ մարդ, այր · 2· կարճ · 3· երիկ · եր, երկ, տիր · 2· ինիւ, քահրաման, ձերբ · 3· քօճա, գնչի ։

Ἀνήρεστος (ὁ, ἡ) dispiacevole. անհամոյ · նամաքսալ, նաքիսխոտ ։

Ἀνήρης - εος (ὁ, ἡ) non congiunto in matrimonio. չկարգաւած · իվլենմիլի ։

Ἀνήριθμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀναρίθμος.

Ἀνήττητ (σσητ) - τος (ὁ, ἡ) invincibile. չյաղթելու · ինինչիլ, ալի օլմէ ։

Ἀνθάπτομαι. *M.* ἀψομαι. intraprendere, maneggiare. 2. affliggere, offendere. ձեռք գարնել, վարել, կառավարել · 2· ցաւցնել, արդացնել · եւ վերմէ, հնազանդելէն եմնել, ծուլանմամբ, ընկերել · 2· ինկինչիլ ։

Ἀνθεινὸς - ἡ - όν. = Ἀνθινός.

Ἀνθέλιξ - ικος (ἡ) antelice. հակնալոբա (անկընդին ծակերուն ակընած կողմը) · ծաւալ տեղի ելլերնին գալաբերը խորհ ։

Ἀνθέλκω. *M.* έλξω. tirare a se una cosa, la quale un altro se la tira per se. ուրիշին քաշած բանը իրեն քաշել · տերին ընդունի նեանէն խոտոզ տեղերնին ընդունել ։

Ἀνθεμήδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀνθέμιον.

Ἀνθεμίζομαι. *M.* ίσομαι. cogliere i fiori. ծաղիկները ժողվել · ընդելերէ խօլնմէ ։

Ἀνθέμιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄνθεμον. 2. (χρυσίου) orpello. գաւեկ · վրան (արճաճ) ։

Ἀνθεμὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Ἄνθος. 2. camomilla (fiore noto). երիցուկ (ծաղիկ) · քոփնիս, պոպոնեզ ։

Ἀνθεμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un fiore. ծաղկի ձեւով նման · ընդեր պէնէմիտի · ընդերի պէնէտ ։

Ἀνθεμόεις - εσσα - εν. florido, fiorito. ծաղկաւ, ծաղկաւէտ · ընդերէլի, ընդերիտիլի ։

Ἄνθεμον (τὸ) = Ἄνθος.

Ἀνθεμουργὸς (ὁ, ἡ) lavoratore di fiori. ծաղիկներով գործ գործող, ծաղիկներու վրայ աշխատող · ընդերի պայր իլ ընդերին, ընդերելեր իլի պէնէտ գնալէն, ընդերիչի ։

Digitized by Google

᾽Ανθεμώδης - εος (ὁ, ἡ) = ᾽Ανθεμοειδὴς καὶ ᾽Ανθεμόεις.

᾽Ανθεξις - εως (ἡ) ritenimento, ritenzione. ընդունում· ետ-ետ-ել, ետ-ետ-ում ուղեւո-ւմնդրում։

᾽Ανθερεών - ῶνος. (ὁ) la parte di sotto del mento, il mento. գունդիկի վարի կողմը, գունդ· կնիկի ուքը, կնիկ։

᾽Ανθερίκη - ης (ἡ) } il fusto dell' asfodillo,
᾽Ανθέρικος (ὁ) } o della spiga. 2. spiga.
᾽Ανθέριξ - ικος (ὁ) } ասֆոտիղդա ընտաւած խաղողի կամ հասկին ցօղունը. 2. հասկ· ասֆոտիլը տնկելու սիլոնուն խոթօտ պուլպուլը ետելու։

᾽Ανθεσιεργὸς (ὁ, ἡ) = ᾽Ανθεμουργός.

᾽Ανθεσίχρως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha un color di fiore. ծաղկի գունով, ծաղկեգոյն· ունիլ ծաղկի գոյն։

᾽Ανθεστήρια - ων (τὰ) gli Antesterj (festa che si celebrava in Atene in onor di Bacco) Բաքոս չաստուածին պատուին հաւմար Աթենացւոց քով եղած տօն, պուֆֆոլուն ինչիլուքը Աթինոլըլուդ ետ-ետ-ուն տօնը։

᾽Ανθέω - ῶ. M. ήσω. fiorire. ծաղկիլ, ծլիլ ծաղկիլ· ունիլ-ունի-ի, ունիլունի-ի։

᾽Ανθη - ης (ἡ) = ᾽Ανθος. 2. ᾽Ανθησις.

᾽Ανθηδὼν - όνος (ἡ) ape, pecchia. մեղու· ա-ը, ունդուր։

᾽Ανθήλη - ης (ἡ) pannocchia (la spiga del panico, del miglio, e di altri simili) քիսա (ձիակոթնիկի, կոտնկի, ու ուրիշ նմանութիւն)· փեղկիկ (ոլնա-ա-ի գոլը-ընէն, ոլը-ընէն, ունի ա-յրէ գոնդրա պնունդրէ)։

᾽Ανθήλιον (τὸ) ὑποκορ. τ. ᾽Ανθος ἢ τ. ᾽Ανθήλη.

᾽Ανθήλιος (ὁ, ἡ) opposto al sole. 2. (οὐσ) parasole. արեւուն ներհակ· 2. հովանոց (արեւու)· կնիկլիկ գոլը-ը· 2. ա-յդան։

᾽Ανθημα (τὸ) = ᾽Ανθησις.

᾽Ανθήμων - ονος (ὁ, ἡ) = ᾽Ανθεμόεις.

᾽Ανθηρὸς - ά - όν. fiorido, fiorito. 2. floridо, che è nel fioretto. ծաղկած, ծաղկուտ· 2. չքնաղ· ունէնէլի· 2. փուշեր· կնկլնէն։

᾽Ανθηρότης - ητος (ἡ) floridezza. ծլիլ ծաղկիլը, չքնաղութիւն· փուշերութի, ցիկնուէ, հնա։

᾽Ανθησις - εως (ἡ) il fiorire. ծաղկիլը· ունէ-ունի-ի-ոք, ունէլունի-ոք։

᾽Ανθητικὸς - ἡ - όν. fioriscente, fioreggiante. ծաղկօղ, ծաղկիներ բացօղ· ունէ-ունէնէն, ունէ-ունէլ։

᾽Ανθηφόρος (ὁ, ἡ) = ᾽Ανθοφόρος.

᾽Ανθίζω. M. ίσω. far fiorire, rendere fiorito. ծաղկեցնել, ծաղկաս ընել, ծաղկով լեցընել· գարդարել· ունէ-ունէնի-ի, ունէ-ունէնէլի գոնդրի-ի, փուշերունի-ի։

᾽Ανθικὸς - ἡ - όν. che fa fiori, fiorito. ծաղիկ բացօղ, ծաղկաս· ունէ-ունէնէն, ունէ-ունէ ուլը, ունէ-ունէլ։

᾽Ανθιμος (ὁ, ἡ) = ᾽Ανθεμόεις.

᾽Ανθινὸς - ἡ - όν. fatto di fiori. 2. florido. ծաղիկ. 2. ծաղկաս· ունէ-ունի-ի· 2. ունէ-ունի-ի։

᾽Ανθίον (τὸ) ὑποκορ. τ. ᾽Ανθος.

᾽Ανθιππάζομαι, M. άσομαι. accorrere a cavallo. ձիով ՚ի կը գեմ վազել· ՚ի ետ գերեւնի ետուլը ետ-ետ-ելի-ի։

᾽Ανθιππασία - ας (ἡ) corso a cavallo. ձիընթացք, ձիով ուրիչի մը գեմ վազելը· ՚ի ետ գերեւնի ետուլը ետ-ուն-ի-ի։

᾽Ανθιππεύω. M. εύσω, = ᾽Ανθιππάζομαι.

᾽Ανθισμα (τὸ) ᾽Ανθησις.

᾽Ανθιστημι. M. στήσω. opporre. գեմը գընել· ետ-ուլը-ը ետ-ի գոյ-ի-ի· (μσ.) opporsi, resistere. գեմ կենալ, ընդդիմանալ· ետ-ուլը գոյ-ի-ի, գոյանալ։

᾽Ανθοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) colorito di varj colori, variopinto. կերպ կերպ գուներով ներկուած, գունզգուն· կնկնկին բեռնկեր իւր գոյներէն, բեռնկ-ա-ը, ա-ելը։

᾽Ανθοβάφος (ὁ, ἡ) tintore di diversi colori. կերպ կերպ գուներով ներկող, ծաղկաներ· ի-ուլ-ը բեռնուլեր գոյ-ան, բեռնկ-ի, գոյ-ը։

᾽Ανθοβολέω - ῶ. M. ήσω. gettare, spargere dei fiori. ծաղկի ներաք՝ ցանել· ունէ-ուի-ի· ունէ-ի։

᾽Ανθοβόλησις - εως (ἡ) } il gettar dei fiori,
᾽Ανθοβολία - ας (ἡ) } spargimento dei fiori. ծաղկի ներաքը՝ ցանելը· ունէ-ուի-ի ունէ-ելը։

᾽Ανθοβόλος (ὁ, ἡ) che getta dei fiori. ծաղկի ներաօղ· ունէ-ուն՝ ունէ-ի։

᾽Ανθοδιαιτος (ὁ, ἡ) che mena la vita nei fiori. ծաղկիներ-ու ապրօղ· ունէ-ունէ ա-ա-ի-ա ետ-ի-ը ունէ-ի-ի։

᾽Ανθοδμον (τὸ) fiore odorifero. 2. odore d'un fiore. հաս ունեցօղ ծաղիկ· 2. ծաղիկի հաս· ետ-ա-ը, ը-ունէ-ի-ի ունէ-ի-ի-ի-ի ա-ա-ի· 2. ունէ-ուի ետ-ի-ա-ա, ունէ-ի-ի-ի գոյ։

᾽Ανθοδόκος (ὁ, ἡ) che riceve i fiori. ծաղիկները առնօղ՝ ընդունօղ· · ունէ-ունէլ ալը՝ ետ-ա-ը ի-ի։

᾽Ανθοκάρηνος (ὁ, ἡ) che tiene il capo ornato o cinto di fiori. գլուխը ծաղիկներով զարդարուած՝ պսակած· գոլը ունէ-ունէլի գունդիլ ի-ունէլ։

᾽Ανθοκομέω - ῶ. M. ήσω. aver cura dei fiori. 2. essere ornato, coronato di fiori. ծաղիկները նայիլ՝ հոգ առնիլ· 2. ծաղիկներով զարդարուիլ՝ պսակուիլ· ունէ-ունէլի պոփ՝ ետ-ը ունէ-ի-ի օ-ի· 2. ունէ-ունէլի գունդիլ, գունէ-ի ետ, ի-ունէլ։

᾽Ανθοκόμος (ὁ, ἡ) ornato di fiori. 2. fiorito. 3. chi ha la cura de' fiori, fiorista. ծաղիկներով զարդարուած· 2. ծաղկաս, ծաղիկներով լեցուն, ծաղկաւէտ· 3. ծաղիկները նայօղ հոգացօղ· ունէ-ունէլ իւր գունէ-ի-ի՝ գունդիլ· 2. ունէ-ունի-ի, ունէ-ի իւր գոլը· 3. ունէ-ունէլի գոնդրա ետ-ը-ը։

᾽Ανθολκὴ (ἡ) il tirare alla parte opposta. ներհակ կողմը քաշելը· ետ-ուլ ալը ի-ի-ի-ի։

᾽Ανθολκὸς (ὁ, ἡ) che tira alla parte opposta, contrappesante. ներհակ կողմը քաշօղ, հակակշռող· ալը-ա ի-ի-ի ունէ-ուն, ա-ա-ունէլի։

᾽Ανθολογέω - ῶ. M. ήσω. cogliere dei fiori.

Digitized by Google

ծաղիկ քաղել՝ ժողովել· լինել ֆօֆլմֆ՝ ֆօֆ-
ֆմֆ։ 2. = Ἀνθολογία. 1.

Ἀνθολόγος (ὁ, ἡ) che coglie fiori. 2. chi fa delle collezioni di pezzi di diversi autori. ծաղիկ ժողովող, ծաղկաքաղ· 2· քաղուածոյ ընծայ, գանազան հեղինակներէն քաղելով կատարուած ժողովոյ· լի-
նել ֆօֆլոյն, լինել ենթ· 2· ֆիլոյ-
խիւ նման։

Ἀνθομολογέω - ῶ. M. ήσω. convenire reciprocamente, far un patto mutuo. 2. confessare per parte sua. 3. rendere grazie. իրարու հետ գաշնադրութիւն ընել· 2· իր կողմէն խոստովանիլ· 3· շնոր-
հակալ ըլլալ· ֆավէլ ֆորբ նկատ· 2· ինքն-
ին ֆորֆընգան ենթբր նկատ· 3· ֆնլնլ-
ինբ ասանմֆ։

Ἀνθομολόγησις - εως (ἡ) convenzione reciproca. իրարու հետ եղած գաշնադրութիւն· ֆավէլ ֆոր-
բր, պէտ պէտ էլ լորի նկատ։

Ἀνθομολογία - ας (ἡ) } convenzione reciproca. իրարու հետ եղած գաշնադրութիւն· ֆավէլ ֆոր-
բր, պէտ պէտ էլ լորի նկատ։

Ἀνθονόμος (ὁ, ἡ) che si pasce di fiori. ծաղիկներով կերակրուող· լինէ ֆինլ-
նինն։

Ἀνθοπλίζω. M. ίσω. armare contra il nemico. թշնամիի դէմ զէն հագուեցնել· ֆի-
զինել ֆորբբ ֆիլհնդնֆբրմֆ։

Ἀνθοπώλης (ὁ, ἡ) che fa dei fiori. ծաղիկ ընել· լինֆնֆֆիլ ֆերմֆ· լինէ ենթֆն։

Ἀνθοπωλέω - ῶ. M. ήσω. vendere de' fiori. ծաղիկ ծախել· լինէ ասֆմֆ։

Ἀνθορίζω. M. ίσω. dar delle definizioni contrarie, definire con una maniera contraria. հերհակ՝ հակառակ սահմանները տալ, հերհակ սահմաներ՝ ֆեր ֆեռ ֆո-
բէի նկատ, ֆորբէի մահոլէի նկատ։

Ἀνθορμέω - ῶ. M. ήσω. essere approdato dirimpetto all'altro per combattere. կըռ-
ւելու համար միզմէզիով դիմացը նստել՝ ե-
րես երեսի գալ· ֆավէ նկատ պէրնէրէն ֆորբբնֆն լբբմֆ, նէ-
ռ նէ-ն նկբմ։

Ἄνθος - εος - ους (ὁ) (ἄω, ἤ ἄνω) fiore. ծաղիկ· լինէ, լի-ֆօ-ֆիլ· 2· (μεταφ.) fioretto cioè la miglior parte d'ogni cosa, fiore dell'età, floridezza, splendidezza. ընտրելագոյնն, ամենէն ազնիւ մասը, ծաղիկ ասաց, առաչգութիւն, չքնաղ-
ութիւն· կօզ, ալաչ կանիֆլան, փեշերա-
կի· ենասրանէլէ, ֆիլանչբբ։

Ἀνθοσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἀνθησις.

Ἀνθοφορέω - ῶ. M. ήσω, portare, produrre de' fiori. ծաղիկ բուսցընել՝ բերել· լինէ հաս նկատ, նկիներմֆ։

Ἀνθοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce de' fiori. ծաղիկ բերող՝ բուսցընող· լինէ նկիներ՝ հասս կոն։

Ἀνθοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che produce fiori. 2. che ha la natura del fiore. ծաղիկ բուսցընող· 2· ծաղկի բնութիւն ունող, ծաղկայոյն· լինէ հասս կոն· 2· լինէ ֆասկինէլէ, լի-ֆօ-ֆիլէ։

Ἀνθρακεία - ας (ἡ) il mestiere del carbonajo. գործելի չինելը· ֆեօֆ-ֆիլ-լի-ֆ։

Ἀνθρακεύς - έως (ο) } carbonaro. գործելի Ἀνθρακευτὴς - οῦ (ὁ) } չինող· ֆեօֆ-ֆիլ-։

Ἀνθρακευτὸς - ή - όν. divenuto carbone, ridotto in carbone. գործելի եղած, գործելիի գարձած· ֆեօֆ-ր օլմ-լ, ֆեօֆ-ֆբ գ-
ֆեօֆ-լ։

Ἀνθρακεύω. M. εύσω. far del carbone. գործելի չինել· ֆեօֆ-ր կ-ֆ-ֆ՝ կ-ֆմֆ։

Ἀνθρακία - ας (ἡ) brace, bragia. 2. mucchio di carboni. կայծ, մաղմալ· 2· գործելիի դէզ· ֆեօզ 2· ֆեօֆ-ր կզբբզ։ 3. = Ἀνθρακεία.

Ἀνθρακίας - ου (ὁ) annerito come carbone. գործելիի պէս սեւցած· ֆեօֆ-ր ըրեն կ-
նէն գ-ֆեօֆ-լ, ֆեօֆ-ր կ-ֆ ֆ-ֆ-։

Ἀνθρακίζω. M. ίσω. = Ἀνθρακόω. 2. ridursi in carbone. գործելիի գառնալ· ֆեօֆ-ր-
ֆբ գ-ֆ-ֆ-ֆ։

Ἀνθρακιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄνθραξ.

Ἀνθράκιος (ὁ, ἡ) = Ἀνθρακίας.

Ἀνθρακίτης - ιδος (ὁ) } simile al carbone. Ἀνθρακοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) } գործելիի նման· ֆեօֆ-ր-ֆբ գ-ֆնֆն-ֆ գ-ֆնֆն-ֆ՝ գ-ֆնֆլբբ։

Ἀνθρακοπώλης - ου (ὁ) carbonaro. գործելի ծախող· ֆեօֆ-ր ասֆ-ն, ֆեօֆ-ր-ֆ-ֆ-։

Ἀθρακόω - ῶ. M. ώσω, render carbone, ridurre in carbone. գործելի ընել, գործելիի գարձընել· ֆեօֆ-ր նկ-ֆ-, ֆեօֆ-ր-ֆբ լբբմֆ-լ։

Ἀνθρακώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ἀνθρακοειδης.

Ἄνθραξ - ακος (ὁ) (ἄνθος, ἤ αἴθως) carbone. 2. carbonchio (pietra preziosa). 3. carbonchio (emfiato pestilenziale). 4. vulva. գործելի, ածուխ· 2· կարկեհան, կայծքար (պատուական, ու մեծագին քար մըն է)· 3· ենլունգն (ժանտախտի ուռեցք)· 4· իգական անդամը· ֆեօֆ-ր· 2· լինէլէ-
ր-լ, լինէլբմֆ-լ ֆ-լբբ· 3· ֆբլ-ր-ֆբ, ֆ-ֆմ-
բ-ֆ-ֆ· 4· ա՛, ֆեր֊ֆ։

Ἀνθρηδὼν - όνος (ἡ) } vespa, calabrone. Ἀνθρήνη - ης (ἡ) } վայրի մեղու, պծակ, իշամեղու· ֆ-ֆն ա-բբ-ր, ենլեւ ա-բբ-ր։

Ἀνθρωπαρέσκεια - ας (ἡ) (ἐκκλησ.) cura, desiderio di piacere agli uomini, di guadagnare il loro favore. մարդիկներէն հաւնուելու համար եղած ջանք, մարդոց հաճոյ երեւնալու փոյթ, փափաք, մար-
դահաճութիւն· ինանլբբան պկինենլբմֆ ենլեն օլն ֆահ ա- գ-բբ-ն, ինանլբբն ֆեօ-
գ-նեն ֆբբմֆ ենլեն օլն ա-բ ա- հ-լ-։

Ἀνθρωπάρεσκος (ὁ, ἡ) chi cerca di piacere agli uomini di guadagnare il loro favore. մարդիկներէն հաւնուիլ ուզող, մարդոց աչքը մտնալ փափաքող, մարգա-
հաճոյ· ինանլբբան պկինենլբմֆ ֆեօլլբբ-
ֆբմֆ՝ ֆ-ֆկինէ ա-բբ-լբկինէ։

Ἀνθρωπάριον (τὸ) omaccio, uomo vile. ցած մարդ· ա-լնֆ ա-ֆմ՛։

Ἀνθρωπέη - ης (ἡ) Ἰων. καὶ ἀσυναιρ. ἀντὶ Ἀνθρωπή.

Ἀνθρώπειος - α ἡ ος - ον = Ἀνθρώπινος.

Ἀνθρωπεύομαι. M. εύσομαι. vivere da uomo, agire da uomo. մարդու պէս ա-

Digitized by Google

արիւն, գործել. ինան կեանք խալտաթ՝ հագուստի նիւթ, գավրանաթ:

Ἀνθρωπῆ (κατὰ κράσ. ἐκ τοῦ ἀνθρωπέη) la pelle dell' uomo. մարդաս մարմին. ինան փերթաթ:

Ἀνθρωπίζω. M. ίσω, agire alla maniera degli uomini. մարդաս պէս գործել, վարուիլ. ինան կեանք հագուստի նիւթ, գավրանաթ. πίζομαι. (ἐκκλησ.) farsi uomo. մարդ ըլլալ, մարդանալ. ինան օլմաթ, ինանըլըբն սըռաբնա կեանք:

Ἀνθρωπικός - ή - όν. } umano, naturale,
Ἀνθρώπινος - η - ον. } proprio all' uomo. մարդկային, մարդաս յատուկ՝ բնական. ինանի, ինանա հաթաս՝ գիմիալէ՝ գայր, սրտի. գեղեցիկ:

Ἀνθρωπινῶς - έπίρ. umanamente. մարդկօրէն. ինան կեանք, սրտիմանի:

Ἀνθρώπιον (τὸ) } ὑποκορ. τ. Ἄνθρωπος.
Ἀνθρωπίσκος (ὁ) }

Ἀνθρωπισμὸς (ὁ) umanità. 2. civilizzazione. մարդկութիւն. 2. մարդավարութիւն. ինանլըք. 2. ինանկեան, իլիթիթ:

Ἀνθρωποβορέω-ῶ. M. ήσω. Ἀνθρωποφαγέω.

Ἀνθρωποβόρος (ὁ, ἡ) = Ἀνθρωποφάγος.

Ἀνθρωπόγλωσσος (ὁ, ἡ) che parla nel linguaggio umano. մարդաս լեզուս խօսող, մարդոց պէս խօսող. ինանլըբն լեանըզը սեօյլեյեն, ինան կեանք լըբերտ խոսե:

Ἀνθρωπογράφος (ὁ, ἡ) dipintor d'uomini. մարդ նկարագրող գծող. ինան գիւէրիչ՝ ինանէրի չիզեն՝ ըզըչի:

Ἀνθρωποδαίμων-ονος (ὁ, ἡ) genio o demonio rivestito di figura umana. 2. semideo, divenuto da uomo dio. մարդաս կերպարանքով դեւ՝ աստուած. 2. կիսաստուած, մարդոց կարգէն աստուածներուն կարգը անցած. ինան գիւէրինիզ չկրնան՝ ճիշ, իչլէ. 2. խրը օլըհ, ինան իչին սըլահլըր սըռաբնա կեանք:

Ἀνθρωπόδηκτος (ὁ, ἡ) morso dall'uomo. մարդէ խածնուած. ինանգան ըռըռըմըշ:

Ἀνθρωποδίδακτος (ὁ, ἡ) imparato dall'uomo. մարդէ սորված. ինանգան կեօյրենմիչ:

Ἀνθρωποειδὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ἀνθρωπόμορφος.

Ἀνθρωποειδῶς - έπίρ. in forma umana. մարդաս կերպարանքով. ինան պիւիչ՝ գիւէրի իլէ:

Ἀνθρωποθηρία - ας (ἡ) caccia di uomini. մարդաս որս. ինան ավը:

Ἀνθρωπόθυμος (ὁ, ἡ) chi ha il cuore, o sentimenti umani, da uomo. մարդաս սիրտ՝ միտք ունեցող. ինան իւրեիչ՝ ֆիգիրլի:

Ἀνθρωποθυσία - ας (ἡ) sacrificio di uomini. մարդաս զոհ. ինան գօրպանը, սրբոփս ֆիգա:

Ἀνθρωποθυτέω - ῶ. M. ήσω, sacrificar uomini. մարդ զոհել. ինանը գօրպան գիւէրի, սրբոփս ֆիգա նիւթ:

Ἀνθρωποκομικὸς - ή - όν. appartenente alla cura degli uomini. մարդոց խնամին պատկանած. ինան ինթայլիգինի գոյլըգըն գայիր:

Ἀνθρωποκτονέω - ώ. M. ήσω, uccidere degli uomini. մարդ սպանել. ինան էօլտիւրմէք:

Ἀνθρωποκτονία - ας (ἡ) omicidio. մարդասպանութիւն. ադամ էօլտիւրմէճի, գան նիւթ:

Ἀνθρωποκτόνος (ὁ, ἡ) omicida. մարդասպան. ինան էօլտիւրմէճի, գանլը:

Ἀνθρωπολατρεία - ας (ἡ) culto dato agli uomini. մարդապաշտութիւն. ինանա իւթիւնլըք:

Ἀνθρωπολατρέω - ῶ. M. ήσω, venerare, adorare l'uomo come Dio. Աստուծոյ պաշտօնը մարդաս տալ, Աստուծոյ պէս մարդուն երկրպագութիւն ընել. Աստուած ասելով իւղարկիչ ինանա վէրմէք, ինանա իւթիւնէ՝ սիմիդ ընլմէ:

Ἀνθρωπολάτρης - ου (ὁ) adoratore degli uomini. մարդաս երկրպագութիւն ընող. ինանա իւթիւն, սիմիդ ընլըն:

Ἀνθρωπολέθρος (ὁ, ἡ) pernicioso agli uomini, esterminatore degli uomini. մարդոց վնասակար, մարդիկները կորչող կորդող. ինանա զիանլը, ինանը խորտ իչիլի, իւրիւմ նէլար, իւրտ եթէն:

Ἀνθρωπολόγος (ὁ, ἡ) chi discorre dell'uomo. մարդաս վրայ խօսող. ինան հագլըն սէօհպէթ եթէն:

Ἀνθρωπομορφίται - ων (οἱ) Antropomorfiti (eretici, che attribuiscono a Dio la forma umana). մարդակերպեանք (Աստուծոյ մարդաս կերպարանք տուող հերետիկոսներ). Աստուած ինան գիւէրին ըռաֆընըր:

Ἀνθρωπόμορφος (ὁ, ἡ) chi ha la forma d'uomo. մարդաս կերպարանք ունող. ինան գիւէրլի:

Ἀνθρωποπομικὸς - ή - όν. atto a reggere gli uomini. մարդիկները կառավարելու յարմար. ինանլըբը կիւմիւշլու ասյուն՝ ֆիգուռա:

Ἀνθρωπόομαι - οῦμαι. M. ωθήσομαι. = Ἀνθρωπίζομαι. divenire uomo. մարդանալ. ինան օլմաթ:

Ἀνθρωποπαθέω - ῶ. M. ήσω, provare le affezioni della natura umana. մարդկային բնութեան, կամ մարդիկներուն քաշածը քաշել. ինանի իւպիւլեն խոթօղ պէն սոգիի չէթինէ չէթմէք:

Ἀνθρωποπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) colui che prova le affazioni umane. մարդկային բնութեան կամ մարդիկներուն քաշածը քաշել. ինանի իւպիւլեն խոթօղ պէն սոգին չէթինէչէթմէք. ἐπίρ - αθῶς.

Ἀνθρωποποιὸς (ὁ, ἡ) fattore dell' uomo. մարդաբար, արարիչ մարդոյ. ինանը խալէ էգեն:

Ἀνθρωποπρεπὴς-έος (ὁ, ἡ) che conviene all'uomo. մարդաս պատշաճած վայլած. ինանա խօսիւլըր:

Ἀνθρωποπρεπῶς - έπίρ. convenientemente all'uomo. մարդաս վայլածին պէս. ինանա խօսիւրիւլիւ ֆիգիր:

Ἄνθρωπος (ὁ) (ἀνήρ, ὤψ) uomo. մարդ. ինան, սգիմ, գրգիմ:

Ἀνθρωποσφαγέω - ῶ. M. ήσω, scannare. ammazzare degli uomini. մարդ սպանել, խաղխաղել. ինան պօղմէք, էօլտիւրմէք:

Ἀνθρωπότης - ητος (ἡ) umanità, la natu-

ra umana. մարդկութիւն, մարդկային բնութիւն. իւառնչէտ, իւառնի իւոխոն:

Ἀνθρωποτόκος (ἡ) che partori un uomo. մարդածին. վնչխոյի իւառն:

Ἀνθρωποφαγέω-ῶ. M. ήσω, divorare degli nomini. մարդ ուտել. իւառն նրի նիվոխ, ոսխմ նիվոխ:

Ἀνθρωποφαγία-ας (ἡ) Antropofagia, devorazione d'uomini. մարդ ուտելը, մարդակերութիւն. ոսխմ նիվոխ:

Ἀνθρωποφάγος (ὁ, ἡ) divoratore di uomini, Antropofago. մարդակեր. ոսխմ նիվոխի իւառնասէռ:

Ἀνθρωποφανὴς-έος (ὁ, ἡ) uomo in apparenza. մարդ երեւոյթ. մերկերին իւառն, իւառն տեղնիւն՝ կերօյնէն:

Ἀνθρωποφθόρος (ὁ, ἡ) distruttore, esterminatore degli uomini. մարդկնկերը ապականօղ՝ կարդօղ՝ կնկղօղ. ոսխմնէրէ իւառ իւոին, վերջ եֆֆին:

Ἀνθρωποφυὴς-έος (ὁ, ἡ) di natura umana. մարդկային բնութիւն ունեցօղ. իւառն իւառնութէ:

Ἀνθρωπώδης-εος, (ὁ, ἡ) = Ἀνθρώπινος ἢ Ἀνθρωποειδής.

Ἀνθυβρίζω. M. ίσω, rendere oltraggio contro oltraggio. նախասինքի դէմ նախասինք հատուցանել՝ անարգել, երեսը վար առնել. տէնոխինի խօրշոք իւոխոն խօրշոք նիվոխ, տէնոխինի սինիմկնկնի սինիմկնիվոխ:

Ἀνθυπάγω. M. άξω, accusare vicendevolmente. փոխոխակի իւամրել, զինքը իւամրողը իւամրել. տէնոխինի համաձայնօղը համաձայնիլ:

Ἀνθυπατεία-ας (ἡ) proconsolato, viceconsolato. անթիհիւպատոսութիւն. փոխօղալ էոխիլի օյմոխէլէ:

Ἀνθυπατεύω. M. εύσω, esser proconsolo, vice-consolo. անթիհիւպատոս ըլլալ. փոխօղալ էոխիլի օյմոխ:

Ἀνθύπατος (ὁ, ἡ) proconsolo, viceconsolo. անթիհիւպատոս. փոխօղալ էոխիլի, նայիդ:

Ἀνθυπηρετέω-ῶ. M. ήσω. servire vicendevolmente, contraccambiare un favore, un beneficio. փոխոխակի ծկզբնիկու ծառայել, բարիքին տեղը բարիք հատուցանել. պէրէպէրէրնէրնի իշըմէրի նիվոխ, եղնիկ ֆոլլը եղնէ+ նօրնիվոխ:

Ἀνθυποπτεύω. M. εύσω. sospettare reciprocamente. ծկզբնիկու վրայ կրկռայիլ՝ կասկածիլ. պէրէպէրէրնէրնի հոֆէքնա իլնիլնիվոխ:

Ἀνθυπουργέω-ῶ. M. ήσω = Ἀνθυπηρετέω.

Ἀνθυπούργημα-ατος (τὸ) servizio, beneficio reso in contraccambio. բարիքի տեղ հատուցուած բարիք. եղնէնէ ֆոլլըէէ նօրնիվոխ եղնէ+ նիվոխ:

Ἀνθυποφέρω. M. υποίσω. annullare le instanze, gli argomenti dell'avversario. հակառակորդին ատարկումի իմնիները ջրել. իւոխնէն նիւէրոպէրէրնէրնի պէօյնիվոխ. էօօլնիվոխ:

Ἀνθώδης-εος (ὁ, ἡ) fiorito, pieno di fiori. ծաղկոտ, ծաղկաւէտ, ծաղկով լցուած. էնէնէվնէ. էնէնէ իւէ փօլ—. էնոխոնիվոխլէ:

Ἀνία-ας (ἡ) (ἀ, ἰάομαι) tristizia, calamità. տրտմութիւն, խեղճութիւն, ցաւագնա-

թիւն. ինչնէնիվոխ, ֆասիվոխ, զասոխ, համոխիվոխ, դիլը:

Ἀνία (ἀ), Δ. ἀντὶ Ἥνία.

Ἀνιαρὸς-ά-όν. (ἀνία) (τὸ παρθ-ότατος) che arreca tristizia, molesto. 2. mesto, tristo. տրտմեցնօղ, նեղացնօղ. 2. տրտում, տխուր. իւառ վերին, ուբէնիւէլը; զասոխլէ. 2. ինչասէ, իւառնէլը, իլլօլ:

Ἀνιαρῶς-έπίρ. tristamente, molestamente. տրտմութիւնով, նեղութիւնով. ուբէնիւը ֆասիվոխ՝ իլլօլնի՝ ինչասիվոխ իլնէ:

Ἀνίατος (ὁ, ἡ) } incurabile, insana-
Ἀνιάτρευτος (ὁ, ἡ)} bile. չառողջանալու, չբուժուելու. չար չբուլլալու. փնէլնէվնէ, համոխիվոխ իւոխոն նրիվնէ. ըրեխոխ. էնֆոուըչ:

Ἀνιατρολόγητος (ὁ, ἡ) inesperto alla medicina. բժշկութեան տրուելասը չգիտացօղ. էնէ նէզդոս ուշա օլմայն:

Ἀνιάτως-έπίρ. incurabilmente, irremediabilmente. չառողջանալու՝ չար չբուլլալա կերպով. էնֆուըչա՝ ըրեխոխ զասոխնայոթէ, համոխիվոխ իւոխոն նրիվնէրնէ+:

Ἀνιάω-ῶ. M. άσω. molestare, tormentare, affannare, fastidiare, attristare. նեղացնել, տրտմեցնել, չարչարել. իւառ վերին, ինֆիլնիվոխ, իլլէնիվոխ՝ ըսասոխիվոխ օֆոխի, պէրշը նրիվոխ, եղնիկի վերին է սբէնոխ:

Ἀνιγρὸς-ά-όν. ἀντὶ Ἀνιαρός.

Ἀνιδρὸς (ὁ, ἡ) = Ἀνίδρωτος.

Ἀνιδρόω-ῶ. M. ώσω, = Ἰδρόω. risudare. նորէն քրտնիլ. նիւէրը նիւէրնիվոխ, տրօխնոխ օլմոխ:

Ἀνίδρυτος (ὁ, ἡ) non fondato. 2. incostante. հիմը չդրուած՝ հնեասած, անհիմն. 2. անհաստատ, խախտուն. ինիվնէլ պրօֆըլմըշ, նիւիվնէլնէ+. 2. պէրպէր, նոյնիվնէ:

Ἀνιδρωτὶ-έπίρ. senza sudore. առանց քրտինքի. նիւէրնիվոխնէրնիվոխ, պէրը տրօխ:

Ἀνίδρωτος (ὁ, ἡ) privo di sudore. քրտինք չունեցօղ. նիւէրնէ, նա տրօխ:

Ἀνίερος (ὁ, ἡ) profano. անուրբ. պէնիվնէվնէ, համպէրնէ+ օլմայն, նոխոփ:

Ἀνιερόω-ῶ. M. ώσω. consacrare, dedicare. նուիրել, ձօնել, ընծայել, նուիրելով նիվոխ+, ֆէքռ՝ կրճոֆ՝ կրճռ նիվոխ+:

Ἀνιέρωσις-εως (ἡ) consacrazione, dedicazione. նուիրելը, ձօնելը, ընծայելը. ֆէքռ՝ կրճոֆ՝ կրճռ՝ նուիրելով նիվոխի:

Ἀνίη-ης (ἡ), Ἰων. ἀντὶ Ἀνία.

Ἀνίημι. M. ἀνήσω. mandar fuori, produrre, far spuntare o nascere. 2. rallentare, sciogliere, aprire. 3. lasciar libero, dar permesso, permettere. 4. eccitare, suscitare. 5. scorticare. 6. consacrare, dedicare. գուրս խրկել, բուսցընել, ծնցնել, յառիել տալ. 2. թուլցընել, քակել, բանալ. 3. ազատ թողուլ, հրաման տալ. 4. սաք վերցընել, գրգռել. 5. մորթը հանել. 6. նուիրել, ընծայել. գուրս նուլլտալ, ալմախ, պէրնիվոխ+, հոգը նիվոխ+. 2. իւէլնիվոխ+, պօլնէնիվոխ+, էօօլնիվոխ+, ալմախ. 3. ազատ նիվոխ+, նէն վերին+ պէնոխուրա կիտալնի վերին+. 4. քոտրիւ նիվոխ+, այրնէնդրմախ. 5. պէրնիվոխնէ օյմոխ. 6. նուիրնիվոխ+ նիվոխի+:

Ἀνιηρὸς-ά-όν, Ἰων. ἀντὶ Ἀνιαρός.

Digitized by Google

Ἀνίκανος (ὁ, ἡ) incapace, insufficiente. անկատակատ, անընդունակ. թոռչնիկներ, նեղիկներ, աղքատ օրմոյն:

Ἀνίκατος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἀνίκητος.

Ἀνικεὶ - έπίῤ. senza vittoria. առանց յաղթութեան. ֆիլոսոֆոսըմ, պէս զրկիր:

Ἀνικέτευτος (ὁ, ἡ) sordo alle supplicazioni, implacabile. 2. chi non supplica. աղերսին ըրած ազերսանքին անկարճ չդնօղ, քարէ սիրտ ունեցօղ, անողորմելի. 2. աղերսանք չընօղ. իրմէ՝ ինչ գործով նեղիդ, նայ ինքդ գնա. 2. իրմէ՝ ինչ նեղութիւն:

Ἀνίκητος (ὁ, ἡ) invincibile. անյաղթ, չյաղթուելու. նենիլըղ, ալի օրմա:

Ἀνικμάζω. M. άσω. bagnare, inumidire. 2. diseccare. թրջել, խանուցընել. 2. չորցընել. ըսլըմփ, նըվկիմիր. 2. գոռմփ:

Ἀνικμος, (ὁ, ἡ) secco, arido, privo di umore. թաց չեղօղ, չոր. նիմ՛ ըսլըփ օլմայան, գոռբա:

Ἀνίλαστος (ὁ, ἡ) non placato. 2. implacabile. չհանգարտուած, չամբռւած. 2. անողորմելի. ինքիւն նենիդիլ. 2. գոլիք գիր, նումայ կիրիլ:

Ἀνίλεως - ω. (ὁ, ἡ) spietato, inclemente. անգթաբար, անողորմ. ճրհմիկիդ:

Ἀνιππεύω. M. εύσω. cavalcare. ձի հեծնել. ատ պինմիր:

Ἄνιππος (ὁ, ἡ) privo di cavalli. 2. chi non sa cavalcare. ձի չունեցօղ. 2. ձի հեծնել չգիտցօղ. պիըղ. 2. ատ պինմիյի պիլմիյէն:

Ἄνιπτος (ὁ, ἡ) = Ἄπλυτος.

Ἀνισάζω. M. άσω. uguagliare. հաւասար ընել. պէրապէր նիմիր, սայսարմիր, հաւասար նիմիր:

Ἀνισάριθμος (ὁ, ἡ) disuguale in numero. հաւասարիկը թիւը անհաւասար, զանգաթիւ չեղօղ. սայըդա պէրապէր օլմայան, նիմ:

Ἀνισόμετρος (ὁ, ἡ) disuguale di misura. հաւասարաչափ չեղօղ. նաճիլըղ, նէլչիւրի՝ էշդէտա պէրապէր օլմայան:

Ἀνισομήκης - εος (ὁ, ἡ) disuguale di lunghezza. հաւասար երկայնութիւն չունեցօղ. պէր սազանլըգդա օլմայան:

Ἄνισον (τὸ), φυτ. anice (pianta). անիսոն. անիսոն:

Ἄνισος (ὁ, ἡ) ineguale, impari. անհաւասար. նաճիլըղ, պէրապէր օլմայան, նաճիլըղ:

Ἀνισότιμος (ὁ, ἡ) di ineguale dignità. հաւասարապատիւ չեղօղ. նա հիմնէնի, նա հիմնէղ:

Ἀνισόω - ῶ. M. ώσω. rendere uguale, uguagliare. հաւասար ընել. պէրապէր նիմիր, հիմիղ՝ նիմիր, սայսարմիր:

Ἀνίστημι. M. άναστήσω. levare, alzare, erigere. 2. mettere in movimento, risuscitare, far rinascere 3. far passare d'un luogo all' altro, far sloggiare. վերցընել, կանգնել. 2. շարժել տալ, յարուցանել, տալը վերցընել. 3. ՚ի տեղէ մը ուրիշ տեղ անցընել, տեղը փոխել տալ. գաւրբսմիր, պէրիմիր. 2. յարուցանել, պէրիլիմիր, հարթեցնիլ գօսիր. 3. պէր իբրեւ պէր իբրեւ ներբսմիր, հանուընէ ինդրել ներբսմիր. (μσ.) Ἀνίσταμαι. levarsi, mettersi in movimento, risorgere. եղնել, յառնել. գալիմ, ինքզինիմիր. պէրիլիմիր:

Ἀνιστορέω - ῶ. M. ήσω. interrogare, dimandar per sapere. (Λατ. sciscitor) գիտնալու համար հարցընել. վիզիր՝ սէօնմիք իչէն օորմիք՝ պիլալ նիմիր:

Ἀνιστόρητος (ὁ, ἡ) ignorante dell' istoria. 2. di cui s'ignora la storia. պատմութիւն չգիտցօղ, պատմութիւնն անգիտակ չեղօղ. 2. պատմութիւնը չգիտցուօղ, պատմագրիներէն չտիրացած. ինչըրիկներ պէրնա օլմայան. 2. ինչըրիկներով անըմրուկ, ինչըրիկի պիլմիյէղ:

Ἀνιστορήτως - έπίῤ. senza la cognizione dell' istoria. պատմութիւն չգիտնալով. ինչըրիկի պիլմիյէրէ:

Ἀνίσχυρος (ὁ, ἡ) } invalido, debole, infermo. վատառողջ, զօրութիւն չունեցօղ. թոռվկինիկ, պուճ, գերմանըգ:

Ἀνίσως - έπίῤ. inegualmente. անհաւասար ըլլալով. նաճիլըղէրէ իլէ, պէրապէր օէ մայարաք:

Ἀνίχνευτος (ὁ, ἡ) investigabile, inperscrutabile, indagabile. չգիտուելու, չգտնելու. իզլընմազ, պուլընմազ:

Ἄνοδος (ὁ, ἡ) inaccessibile. չմօտիկնալու, չերթըցուելու. խանալըմազ, կիրիմիգ. 2. (οὐσ.) (ἡ) = Ἀνάβασις. 2. il ritorno dell' esercito. բանակին նա գառնալը. օրդուանան կերի գիմմիք:

Ἀνόδους - οντος (ὁ, ἡ) sdentato, senza denti. ակռայ չունօղ. գիլիդիզ:

Ἀνοδύρομαι. M. υρούμαι. piangere ad alta voce. բարձր ձայնով լալ. իչ-օֆօ սէսը իլէ ագլամագ:

Ἄνοφος (ὁ, ἡ) κυρ. ξύλ. ἢ δένδ. senza nodi, senza rami (albero). առանց չունօղ (ծառ). գուլըդէ պուդաղըդըր (պլմ՛):

Ἀνοήμων - ονος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀνόητος.

Ἀνοησία - ας (ἡ) sciocchezza, imprudenza. անմտութիւն, անխոհեմութիւն, ապշութիւն. հանգամ, չալնըլըգէ, պիլ իրիկ գուլլուք:

Ἀνοηταίνω. M. ήσω, ἢ ανῶ. mancare di buon senso, essere stolto. անգիտ ըլլալ, ապուշնալ, բթամիտ ըլլալ. չալնըլընմամագ:

Ἀνόητος (ὁ, ἡ) stolto, sciocco. ապուշ, բթամիտ. չալնըլ. դնաց. էրիմ:

Ἀνόθευτος (ὁ, ἡ) non alterato, non falsificato, vero, ingenuo. չապրատած, չխարդախուած, ըզորդ, պարզ, անձնիկ. հնլնըրիկ, փըրօռ, սաըլ. հալիս:

Ἄνοια - ας (ἡ), = Ἀνοησία.

Ἀνοίγμα - τος (τὸ) apertura. 2. aperzione. բացուած տեղ, ծակ. 2. բանալը. սալըմըլ իրը, գերիք. 2. սալը:

Ἀνοίγνυμι, καὶ } aprire. 2. palesare. 3.
Ἀνοίγω. M. οίξω. } allargare. բանալ. 2. յայտնել. 3. փռիլ, լայնել. ապէրի. 2. պէրան նիմիր. 3. խօսիլ, պերմիր:

Ἀνοίκειος (ὁ, ἡ) improprio, inconveniente. 2. insociabile. անյարմար, անյառաջիկ անվայել. 2. ընկերակցութիւն՝ անեցութիւն չունենալու, ՚ի տեղ չկենցաղավարելու. սոյխանասաղ, ֆճալի. 2. գիմա-

Digitized by Google

լոլմել, վերադեր առին օլանմալ, վերբերմալ։

Ἀνοικειότης - ητος (ἡ) insociabilità. 2. impropriatà. անեգամբերութեան կենդանավարութեան պակասութիւն. 2. անյարմարութիւն, անյարմարութիւն. վերբնամութիւնէ, փոխանամութիւնէ, վերադեր առին օլամութիւնէ. 2. աչխանասչնէ։

Ἀνοικείως - έπίρ. impropriamente. 2. insociabilmente. յատուկ՝ յարմար չելլալով. 2. անեգամբերութեան կենդանավարութեան չընելու կերպով մը. հիմնական, աչխանասչ. 2. վերբնամութ՝ վերադեր առին օլամութ իչ։

Ἀνοίκητος (ὁ, ἡ) inabitabile. 2. inabitato. չբնակուելու. 2. չբնակուած, անբնակ. առին օլանմալ. 2. առին օլանմալը։

Ἀνοικίζω. M. ίσω. rifabbricare, riedificare, abitare una città deserta. 2. trasmigrare nell' interno d'un paese, lungi dal mare. նորէն չինել՝ կանգնել, երեսի վրայ ձգած քաղաքը նորէն բնակիլ՝ չէնցընել. 2. ափ երկրին ներսի դին երթալ, ծովէն հեռու քաչուիլ. խիստ պինա ինչ՝ խոխոթ ըսուիլ, վերան պիր չերէկուած խիստ առին օլմալ, չերնէկուած. 2. պիր գիւղաքաղքի իչերուինէ չերնէկուիլ, գիւղացիներ ուրիշ տեղ մը քաչուիլ։

Ἀνοίκισις - εως (ἡ) } trasmigrazione nell'in-
Ἀνοικισμός (ὁ) } terno d'un paese lungi dal mare. ափ երկրին ներսի դին չերնէկելը, ծովէն հեռանալը, եւ քաղաքելը. գիւղերներէն իչերուինէ չերնէկուիլ, գիւղացիներ ուրիշ տեղ քաչուիլ։

Ἀνοικοδομέω - ῶ. M. ήσω. riedificare. 2. turare con delle mura. նորէն առնէ չինել. 2. պատ հանաելով գոցել, հանաել. խիստ պինա նիհիլ, փորմալ. 2. փալով խորհրդ գոցմալ։

Ἀνοικοδόμητος (ὁ, ἡ) (ἐνεργ.) non fabbricato, non edificato. չչինուած, չկանգնուած. պինա օլմալը, փորթմալը։

Ἀνοικονόμητος (ὁ, ἡ) disordinato, mal disposto. 2. cattivo economo, prodigo. անկարգ անկանոն. 2. գէշ՝ չարայ անտեսուրէշ, խոչոր, ներսէշ. 2. ֆինա, փոյթի՝ պիր պարագէր վերթիլմիչ։

Ἄοικος (ὁ, ἡ), καὶ Ἄοικος. che non ha la casa, privo di casa. անէ գուրկ. նէ տեղ հարթալ, նէվէչ։

Ἀνοικτέον, Θετ. τ. Ἀνοίγω.

Ἀνοικτὸς - ή - όν aperto. բաց. ալէբ։

Ἀνοικτος (ὁ, ἡ) crudele, inclemente. անողորմ, անգութ. ճիրհամիխիչ, ալէմ, խոչի։

Ἀνοίξης - εως (ἡ) = Ἄνοιγμα. 2.

Ἀνολβία - ας (ἡ) miseria, povertà, disgrazia. խեղճութիւն, աղքատութիւն, թշուառութիւն. սֆիլէլէբ, փոփոխութիւն, վերթիլ։

Ἄνόλβιος (ὁ, ἡ) } misero, infelice. խեղճ.
Ἀνολβος (ὁ, ἡ) } գրամէլի. սֆիլ, փոխուած, ալէմլի։

Ἀνολοτρόμαι. M. υρούμαι, = Ἀνοδύρομαι.

Ἀνομβρία - ας (ἡ) penuria di pioggia, siccità. անձրեւի պակասութիւն, չամանութիւն, չորութիւն. խամխասալութ, փոսրիլէբ։

Ἄνομβρος (ὁ, ἡ) secco, privo di pioggia. չոր, չամուր, առանց անձրեւի. փոսրիլ, խամխասալ։

Ἀνόμημα - τος (τὸ) iniquità, azione ingiusta. անօրինութիւն, անիրաւ գործ. պիհամալութ, սխալ։

Ἀνομία - ας (ἡ) iniquità, ingiustizia, infrazione delle leggi. անօրինութիւն, անիրաւութիւն, օրէնքները ապրի առակ առնելը. պինամալութ, սխալ, խանասչնէրը այսպէս ալնիլնէ մէյնէ։

Ἀνομίλητος (ὁ, ἡ) incomunicabile, insociabile, intrattabile. ափ առղ չվարելու, չկենդանավարելու, ընկերութիւն չընելու. փոխուելմիչ, վերբերմիչ։

Ἄνόμμος (ὁ, ἡ), = Ἄνομος.

Ἀνόμματος (ὁ, ἡ), καὶ Ἀόμματος. privo di occhj. աչք չունեցող. կոլոխ, նապտխ։

Ἀνομογενὴς - εος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Ἀνομογενής.

Ἀνομοθέτητος (ὁ, ἡ) senza legge, irregolato, non regolato da veruna legge. անկանոն, անկարգ, օրէնքներէ՝ կանոններէ չկարգադրուած. օբրասըղ, նիզամըղ, փոնփոպ՝ նէմօպան համրասմ, օբրայ՝ նիզամս փոխալմալը։

Ἀνομοιογενης - έος (ὁ, ἡ) di diverso genere, eterogeneo. պլասմա, սոպրասմա. սխէր գիւս. գենոյս. έπίρ.

Ἀνομοιόπτωτος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) di desinenza disuguale. պլուզէ հալով, կամ վերջաւորութիւն ունեցող. պալնս փալըլէբ, փոխլիչի պէտ իպրէ ալնի։

Ἀνόμοιος - α ῆ ος - ον. disuguale, dissimile. ափ չեդող, աննման. պէր ալհայան, պինչէր ալհայան։

Ἀνομοιότης - ητος (ἡ) dissimilitudine, diversità, disuguaglianza. ափ չելլալը, անմանութիւն. պէր ալհամէլէբ, պինչէրսիլէբ։

Ἀνομοιόχρονος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) di quantità ineguale (sillaba). պլուզէ տարբեր քանակութիւն ունեցող (վանկերուն կարճ ու երկար ըլլալուն վրայ). պէր հնչարարա ալհայան (հնչիւններին տեւողութենէ՝ երկարէն հոգնելնա)։

Ἀνομοιόω - ῶ. M. ώσω. render dissimile, disuguale. անմանի, պլուզէ տարբեր ընել. պէր՝ պինչէր նիհիգէ, այլտարմամէ։

Ἀνομοίως - έπίρ. inegualmente, dissimigliantemente. անմանի ըլլալով, ափ չելլալով. պինչէր՝ պէր՝ պէրտպէր ալհայարէ, պալնս խրէ։

Ἀνομοίωσις - εως (ἡ) il rendere disuguale. անմանի ընելը. պինչէր նիհիգէլէբ, այլտարմամէլէբ։

Ἀνομολογέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. essere d'accordo, essentire totalmente. գէլխովին ընդունիլ, հաւնիլ, միաբանիլ. պէտպէնիւն բալ ալմէ, նիհիգէ նիհիգէ, պէր ալմէ։

Ἀνομολόγημα - τος (τὸ) convenzione, accordo, condiscendenza. միաբանութիւն, հաւնելը, ընդունելը, ափ ըլլալը. պէր ալմէլէբ, պէտպէրլէբ նիհիգէ նիհիգէ, այլտալէբ, ըրալի ալմէլէբ։

Ἀνομολογία - ας (ἡ) dissensione, con-

tradizione. 2. convenzione. անձեռամատնություն, հակասություն. 2. միաբանություն. պէտ-իչէնէթ, ինօթ-ուշ. 2. իրիւֆօթ:

Ἄνομος (ὁ, ἡ) iniquo, privo di legge. 2. illegale. անօրէն. 2. ապօրինաբար. պէ-նամաս. 2. հարամ, ճաքէ օլմայան, գանօնա թ-իւլը:

Ἀνόμως - ἐπίῤ. iniquamente. 2. illegalmente. անօրինաբարեաով. 2. օրինաւոր չըլլալով. պէնամալըգ իլէ. 2. հարամ իլէ, նօնա թ-իւլը, ճաքէ օլմայարագ:

Ἄνοπλος (ὁ, ἡ) = Ἄοπλος.

Ἄνοπτος (ὁ, ἡ) } = Ἀόρατος.
Ἀνόρατος (ὁ, ἡ) }

Ἀνόργανος (ὁ, ἡ) privo di strumento. գործիք չունեցող. ալէթսիզ, ավտանըէթսիզ:

Ἀνοργίαστος (ὁ, ἡ) non celebrato con delle orgie, privo di orgie. ապականամասնութեամբ չտօնուած՝ հանգիսը չկատարուած, խարհրպատուհրներ չեղած. բաւս իւսկի տանուսան ալճրելէրին իպտրիլէրին մհրատ, օրգիա պինիլեն վինիրիլէրին — իպտրիլէրին ապիմ:

Ἀνορεκτέω - ῶ. M. ήσω. non aver appetito. անարժակ չունենալ. իչտահըզ օլմակ, իչտահը օլմամակ:

Ἀνόρεκτος (ὁ, ἡ) privo di appetito, inappetente. անարժակ չունեցող. իչտահըզ:

Ἀνορέκτως - ἐπίῤ. senza appetito. առանց անարժակի. իչտահըզճա:

Ἀνορεξία - ας (ἡ) inappetenza, anoressia, mancanza d'appetito. անարժակ չունեցութիւն. իչտահըզլըգ:

Ἀνορθόω - ῶ. M. ώσω. ergere, dirizzare. վեր վերցընել, կանգնել, չըտկել. փխիլ, փօզ-ըլմակ:

Ἄνορκος (ὁ, ἡ) non giurato. երդում չըրած. իւիլը եմնմիլ:

Ἀνορμάω - ῶ. M. ήσω. alzarsi con impeto, alzarsi in piedi per lo sdegno. յարուցանել ասր եվլէլ, յարուցանեցնել ցանիկել կամնիլ. հիճիւ իւէ գալէմէ, էտ-ընճան այալը գալէմէ:

Ἀνορμίζω. M. ίσω. levar l'ancora, rimettersi in mare. երկամ առնել, խարխիլը վեր քաշել, ծով եվլել. վերթ ալմէ. (ներ) պինիչէ չէմէմէ:

Ἄνορμος (ὁ, ἡ) privo di porto. նաւահանգիստ չունեցող. իչմանըզ:

Ἀνόροφος (ὁ, ἡ) privo di tetto, non coperto. ծածկ՝ յարկ չունեցող, բաց. ըմիըզ, իւ-ախ ալէմ:

Ἄνορχος (ὁ, ἡ) senza testicoli. ձըլանիր չունող. հայուզ, իւլախըզ:

Ἀνόσητος (ὁ, ἡ) non ammalato, sano. հիւանդ չեղող, ողջ, առողջ. խոխի օլմայան, սաղ:

Ἄνόσιος - α ή ος - ον. empio, scellerato. ամբարիշտ. վալէմսիզ, խօրմալը = Ἄταφος.

Ἀνοσιουργὸς (ὁ, ἡ) = Κακοῦργος.

Ἀνοσίως - ἐπίῤ. empiamente. ամբարշտաբար. վալէմսիզճա՝ խօրմալըգճա իւէ:

Ἄνοσμος (ὁ, ἡ) privo d'odore. հոտ չունեցող. քօխասըզ, նատաչ:

Ἄνοσος (ὁ, ἡ) salubre. 2. sano. ազէտար. 2. ազէ, սաղէ. հաւիթլի, ինֆիքլը. 2. առողջիչ, խիճթիրճա. օսոս - ἐπίῤ.

Ἀνόστητος (ὁ, ἡ) } (ἀνθρ.) che non è
Ἀνόστιμος (ὁ, ἡ) } ritornato alla sua patria. հայրենիքը չդարձած. վրանալը՝ վերի խիճթլ. (ἐμπ. ἐπὶ ὀπωρ. κτλ.) non ancora giunto alla maturità, immaturo. 2. insipido. չհասած, խակ. 2. անհամ. օլմրըզ, նիթիլիթլ. 2. գոխըզ. (τόπος) irremeabile. ետ չդառնալը, անդառնալի. վերէ փոխ-իլիլ:

Ἀνούατος (ὁ, ἡ) privo d'orecchio. անկամ չունեցող. գուլէթսըզ:

Ἀνουθέτητος (ὁ, ἡ) non ammonito, non esortato. 2. che non si può ammonire, esortare, sordo alle ammonizioni, all'esortazione. չխրատուած, չդորգարուած. 2. խրատ՝ յորդորանք մարկ չընող, չխրատուող. կօչ-իլիլնիմիթլ, նասիհիլնմամըլ. 2. կօչիտ՝ նասիհատ գադալ նիմիզ:

Ἄνους - ο (ὁ, ἡ) che non ha mente, pazzo, matto. անմիտ, փախուկ, խենթ, խելագար. գէըշըզ, գալէթ, գիւխ, գիւխնի:

Ἀνούσιος (ὁ, ἡ) privo di sostanza. գոյութիւն չունեցող. նամիվնիզ, գուճըզ:

Ἄνουσος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄνοσος.

Ἀνοχεύομαι. M. εύσομαι. far tregua. զէնքերը գադրեցընել. գալխրիւթ եմիւէ:

Ἀνοχεύς - έος (ὁ, ἡ) colui che sostiene, sostentore. բանող, մաղ չաւօղ. իւախի, ալը գօյան:

Ἀνόχευτος (ὁ, ἡ) privo di coito, concubito. մարմնապէս չզուգաւած՝ չմիաւարած. նամկմ, ալիս գաճկմաս:

Ἀνοχή - ῆς (ἡ) tolleranza, pazienza. 2. tregua, armistizio. համբերութիւն. 2. զինադադարում. սաւր. խիճամ-ըլ. 2. գալխրիւթ. 3. = Ἀνατολή.

Ἀνοχλέω - ῶ. M. ήσω, = Ἀνοχλίζω.

Ἀνοχλητικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di sollevare con una lieva. լծակով վերցընելու ուժ ունեցող. ըզբէ իւէ գալըբիլիր:

Ἀνοχλίζω. M. ίσω. sollevare colla lieva. լծակով վեր վերցընել. ըզբէ իւէ նօթոր գալըբմամ:

Ἄνοχλος (ὁ, ἡ) = Ἀνενόχλητος.

Ἀνοψία - ας (ἡ) mancanza di compagnatici. ճամպան պակասութիւն, ճամպան չունենալը. գալընճըլըգ:

Ἄνοψος (ὁ, ἡ) privo di compagnatici. ճամպան չունեցող. գալընճըզ:

Ἄνπερ, σύνδ. se, seppure. թէ, թէ որ, եթէ. եւիր, եւիրթէ:

Ἄνπερ. Δ. ἀντὶ Ἤνπερ.

Ἀναστρέφω. M. στρέψω, ἀντὶ Ἀναστρέφω.

Ἄντα - ἐπίῤ. in presenza di, avanti, in faccia di, dirimpetto. դիմացը, առջեը, յանդիման. կնէնէրի, հանդրանին, գալընճան:

Ἀνταγορεύω. M. εύσω. dire il contrario, contradire. ներհակը գրուցել, ընդդիմանալ. ղաբուլնէ-մէյնէթիլ, գալըբ սէյլէմէթ:

Ἀνταγωνίζομαι. M. ίσομαι. combattere contro, resistere. ճակին գէմ կռուիլ:

Digitized by Google

գեմ գնել. ընդ իւր ֆորլեռնեֆորլը տալ ընդդէմ, ֆուվալըմֆ:

Ἀνταγώνισμα - τος (τὸ) resistenza, opposizione. 2. emulazione, concorrenza. գեմ կենալը՝ գնելը, ընդդիմամարտութիւն. 2. նըմանձակը, իրար անցնելու կամը. ֆուխմա, ֆորլը տալմա, ղըրլեմ. 2. խորհուրդ, ընդդիմամարտ ընող. ֆուրդման, ինքն, ֆրտա, ուրիշն կեղծել. 2. խորհուրդ ընել:

Ἀνταγωνιστὴς - οῦ (ὁ) antagonista, avversario. 2. emulo, concorrente. անոյան, ընդդիմամարտ, գեմ գնող. 2. նախանձաւոր, նըմանձակը ընող. ֆուրդման, ինքն, ֆրտա, ուրիշն կեղծող. 2. խորհուրդ ընող:

Ἀνταδελφος (ὁ) che tiene le veci di fratello. եղբօր տեղ եղող. ֆորտալ էֆէնտի օլան, ֆորտալ ինէրկիւ օլան:

Ἀνταδικέω - ῶ. *M.* ήσω. vendicare, contraccambiare un' ingiustizia avuta. ինձն եղած անիրաւութեան վրէժը առնել. կէօրմիւշ օլան նահատղըղը հայթըը՝ ծօթլանը՝ ինձիցն ալմիշը, նահատղըղը նահատղըղը ֆորլըմֆ:

Ἀντἰος - α - ον. contrario, opposto. 2. avversario, nemico. հակառակ, ներհակ. 2. քշնամի, հակառակորդ. ղըտ, ֆորլը. 2. խոսխ. գիւշման:

Ἀνταίρω. *M.* ἀρῶ. innalzare contra (le mani). 2. (ἀμετβ.) ribellare, sollevarsi. ձկին գեմ վերցընել (ձեռընները). 2. (ἀμετβ.) ապստամբիլ, գլուխ վերցընել. պէրնի ֆորլը ֆուրմֆ (իւլլերլին). 2. (ἀμετβ.) դուլ ֆուրմֆ, սուի ղըրտա օլմֆ:

Ἀνταιολουθέω - ῶ. *M.* ήσω. seguire vicendevolmente. իրարու հետէ երթալ, հետեւիլ. պէրնէրլերլերին նէտոխլին կիմֆ:

Ἀνταιόλουθος (ὁ, ἡ) che siegue nelle veci d'un altro. ուրիշին տեղը հետեւող. պէրնի նէրնէն նէտոխլին կիտն, ապրըզը վրան:

Ἀνταλλαγὴ - ῆς (ἡ) permutazione vicendevole, cambio. փոխանակի՝ իրարու հետ փոխլը. պէյիէլի, պէյիէ ֆօֆուլ, իրմֆու:

Ἀντάλλαγμα - τος (τὸ) oggetto di cambio, ciò che si da di contraccambio. փոխանդի համար արուած բան, փոխարէն, արհատր. իրմֆու իլի ևերլիլին նէտն, պէրել, ֆոֆուլէ, ֆորլըլըէ:

Ἀνταλλάσσω (ττω) *M.* αλλάξω. permutare vicendevolmente. փոխանակի փոխել, փոխանակել, տեղը ուրիշ բանմի տալ կամ առնել, իրարու հետ փոխել. ֆորլըլըէ՝ պէրնէրէ իլի պէյիէլի, ևերլին ևերկու ալմֆ, պէյիէլ ֆօֆուլ կիմֆ, իրմֆու կիմֆ:

Ἀνταμείβω. *M.* αμείψω. ricompensare. փոխարինել, փոխարէնը փոխադարձը տալ. ևոյ՝ ֆոֆուլէնմֆի ևերկու, պէրնիլմֆի ևերկու:

Ἀνταμοιβὴ - ῆς (ἡ) ricompensa. փոխադարձ, փոխարէն. ֆոֆուլէ, պէրել:

Ἀνταμοιβὸς (ὁ) che ricompensa. փոխադարձը առնող. ֆոֆուլէնմֆի՝ պէրնիլմֆի ևերկի:

Ἀνταμύνομαι. *M.* αμυνοῦμαι. spignere la forza colla forza, vendicarsi. 2. contraccambiare il soccorso avuto. գեմ գնողին գեմ գնել, եա ընել, վրէժ առնել. 2. իրեն օգնողին օգնել. ֆորլը ֆուրմֆա ֆորլը ֆուրմֆ, կօմէնէ՝ հայթըը ալմֆ. 2. խորհուրդ ևորնէ խորհուրդ կիմֆ:

Ἀνταναγινώσκω. *M.* γνώσομαι. collazionare, confrontare un esemplare con un altro. ՚ձկ օրինակը կամ գիրը ձկալին հետ բաղդատել. պէր նուշէը՝ կօրմֆնէ պէր դուլմֆ ևէ բուդուր՝ ինկլիզ կիմֆ:

Ἀνταναγνώστης - ου (ὁ) colui che legge un esemplare per confrontarlo con un altro. օրինակմֆը կամ գիրմֆը կարդացող ուրիշ ձկ օրինակի՝ կամ գրի մը հետ բաղդատելու համար. պէր կօրնէի՝ նուշէ պէր նուշէլը նէնէն օֆուլան տիեր պէր կօրնէի՝ նուշէ ևէ բուդուր սա ինկլիզ կիմֆ:

Ἀνταπάκλασις - εως (ἡ) ripercussione. 2. Ἀνταπακλασμὸς (ὁ) antanaclasi (figura rettorica). անդրադարձութիւն, եա գարձընելը՝ գարձընելը, հրիլը. 2. ձկ բառը սլէշուալ նըմանակութեամբ կրկնելը. ինէն ըրթմֆը, վրմֆը, ատ. 2. պէր ըրդնէին պուլ՝ ֆանկըր իլի ինէրըրլըշըլ:

Ἀνταπακλάω. *M.* κλάσω. riflettere, ripercuotere. անդրադարձընել, եա գարձնել, հրել (ձայնը, բոցը) ինէն ըրթմֆ՝ կիմֆ, վրմֆ, ատ. կիտոխմֆ, (նախ, ալնէլի):

Ἀνταναπαύομαι. *M.* παύσομαι. riposarsi a suo torno. փոխանակի հանգչիլ. նէօվ պէրի իլի բուհուլնմֆ, ֆէրահ կիմֆ:

Ἀνταναπληρόω - ῶ. *M.* ώσω, = Ἀναπληρόω.

Ἀντἰξιος (ὁ, ἡ) di eguale prezio, stima. հաւասար գինով պատուով, հաւասարապատիւ. հէրմէնի, հէրմէր:

Ἀνταξιόω - ῶ. *M.* ώσω. pretendere. պահանջել. ֆաղըրմֆ. ֆաղըրտալ կիմֆ:

Ἀνταποδίδωμι. *M.* δώσω. rendere in contraccambio, contraccambiare. փոխարինը տալ, տեղը տալ, փոխատրել, հաւատցընել. ֆոֆուլէնմֆի ևէրմֆ, պէրինի՝ ֆորլըլըէնը կօտմֆ:

Ἀνταποδομα - τος (τὸ) ciò che si da di contraccambio. փոխարէնի տեղ տրուած բան. ֆոֆուլէնի պէյսը ևէրիլէն չէյ:

Ἀνταπόδοσις - εως (ἡ) contraccambio. փոխադարձութիւն, փոխարէն, հաւատցում. ֆոֆուլէ, ըմտ ևէրմֆ:

Ἀνταποδοτέος - α - ον. da rendersi, da restituirsi. եա տալու, տեղը տալու. ևէրէ ևէրիլմֆի, ինէլմ՛ օլանմֆ:

Ἀνταποδοτικὸς - ἡ - όν. rimuneratorio. 2. correlativo (nome). փարձատրիչ, տեղը տուօղ. 2. առնչական (անուն). ֆոֆուլէնմֆի ևէրէն, նօմէնկլէն. 2. ինէլըմֆի (ինմֆ):

Ἀνταποδοτικῶς - ἐπίῤ. per contraccambio. փոխարինի տեղ. ֆոֆուլէ ևէրմֆի:

Ἀνταποθνήσκω. *M.* θανοῦμαι. morire in vece d'un altro. ուրիշին տեղը մեռնիլ. պուլ՝ սըըն ևէրմֆի նօլմֆ:

Ἀνταποκρίνομαι. *M.* κρινοῦμαι. replicare, rispondere. կրկնել, պատասխանը երկրորդել. ինէրըրլմֆ, ըրեարի ծիլմ կիմֆ:

Ἀνταποκρισις - εως, (ἡ) risposta, replica,

Digitized by Google

corrispondenza. պատասխանի, պատասխանը կրկնելը ճիվռ, բնական ճիվռ։

Ἀνταπολαμβάνω. M. λήψομαι. ricevere in ricompensa. վարձքի տեղ առնել. ետքերի ետքին ուլմե։

Ἀνταπολογέομαι. M. ήσομαι. giustificarsi a vicenda. փոխադարձ արդար երևել. նեղվելին իւր ասլատով ըզբաժե։

Ἀνταποπέμπω. M. πέμψω. } mandare re-
Ἀνταποστέλλω. M. στελῶ. } ciprocamente indietro. իրարու եսեւէ ետ իրբակել. պըրիպրերէրէ ուրոշ ուրո՝ նեղվելի իւր ետրի իրալմաք։

Ἀνταποστροφή - ῆς (ἡ) avversione reciproca. իրարու ներհակ՝ գեմ բանալը. պըրիպրերէրէ իւր ուլե ըզբալէ։

Ἀνταριθμέω - ῶ. M. ησω. confrontare un numero con un altro. ահ իմիւը ահկալին հետ բազդատել. ասլչիը ասլչ իւր բազար եղիւթ։

Ἀνταρκέω-ῶ. M. αρκέσω. esser eguale in resistere, opporsi fino agli ultimi momenti. գեմ գնելու հաւասար աւժ ունենալ, մինչեւ ահ ետքի վարկեանը գիմանալ՝ գեմ գնել. ետրէը ետևայ պիտիին ետ-էլիերէ՝ ետևրիպրեպ ուլմե, ուն փաֆէրէ-րինի պրե ետրէը ետևմե. փախրիմե։

Ἀνταρκτικὸς - ἡ - όν. antartico, opposto al settentrionale. հակարկայինի հիւսիսայինի ներհակ. ճինասպե, էյմալե էզբար։

Ἀνταρσία - ας, (ἡ) } sollevazione, ribel-
Ἀνταρσις - εως (ἡ) } lione. ապրէլլէը, գլուխ վերցընելը, ապատամբութիւն. պալ ետ-ըզբրնալը, պերէրէլէր, ասլիէր, ղզրալէր։

Ἀνταρτης - ου (ὁ) ribello. ապատամբ. պերէրէլ, ասլի, ղզրար։

Ἀνταπάζομαι. M. άσομαι. salutare, abbracciare vicendevolmente. ահկահկու բարեւ ասալ՝ գրկել, բարեւ առնուլին բարեւ ասալ. պրէրէրէրինի պերէրմաք՝ ետ-ֆէլմաք, ինձրինի պերմ էրէրինի պերմ էրէրիւ, պերէրմէլմաք։

Ἀνταφαίρεσις - εως (ἡ) il togliere reciprocamente. փոխադարձ վերցընելը, առնել առնելիը. ետրէլէրէլը ետրըրմաը, ուբղ կեօքէրմիւ։

Ἀνταφαιρέω - ῶ. M. αιρήσω. togliere, levare reciprocamente. փոխադարձ վերցընել. ետրէլէրէլը ետրըրմիւ։

Ἀντάω - ῶ. M. ησω. andar all' incontro, incontrare, capitare. գեմ երթալ, հանդիպալ, պատահել. ետրէըլմա ըրմիւ, բաա կելէր, ետրէլելմիւ։

Ἀντεγκαλέω - ῶ. M. καλέσω. discolparsi imputando all' accusatore l'azione delinquente. յանցանքը պատահպին վրան նետելով անձին ազատել. ետպահրը էյ-էլմըզ-նէն խոպէնի պիըղ ասալտալ էզբիմե, ինձ-պրին ասալսալ կեօպերմիւ։

Ἀντεισάγω. M. άξω. introdurre una cosa nelle veci o per rimpiazzare un' altra. ահ բանի մը տեղ կամ ահ բան մը փոխանակելու համար ուրիշ բանմը գնել՝ մտցընել. պիր էյլին ետրէին ետմե՝ պիր էյլին ետրէին ետևայ պիտիին ետ-էլիերէ՝ ետևմե՝ ոզմաք։

Ἀντεισαγωγή - ῆς (ἡ) introduzione d'una cosa per rimpiazzare un' altra. ահ բանը փոխանակելու համար՝ տեղը էյցընելու համար ուրիշ բանմը խօթելը՝ գնելը՝ մտցընելը. պիր պիր ինձնէնէ ետրէրին պիր ինձնէ ետմաը՝ ոզմաը՝ ետրէրին ետևայ պիտիին ետ-էլիերէ՝ ետևմաը։

Ἀντειλεκτος (ὁ, ἡ) rimpiazzato. փոխանակեալ, տեղը գրաւած. ետրէրին ետմաը-մալ, ետրէը գրաւած. ետրէրին ետմաը-մալ, ետրէ ետևմալ։

Ἀντεκκλέπτω. M. κλέψω. rubare vicendevolmente o in contraccambio della cosa rubata. գաղէն գաղնալ, իրարմէ գաղնալ. ըլնէնտան ըլմէտ, պիրէպրէրէրինէն ըլմէտ, ետրէլելէրէը ըմէտ։

Ἀντεκτίνω. M. τίσω. pagare reciprocamente. փոխադարձ վճարել, հաւասարացնել. նեղվելի իւր եօթիւտ։

Ἀντείσεις - εως (ἡ) pagamento in contraccambio. հաւասարում, վճարում. եօթիւղ, եօթիւտ։

Ἀντελπίζω. M. ίσω. sperare da capo. նորէն յուսալ. ինէտրը ասմաք։

Ἀντεμπίπλημι. M. άντεμπλήσω. empiere da capo il vuotato, riempiere. պարպուածը նորէն լեցընել. պօլնմելը ինէտրը փօլտուրմաք։

Ἀντεξάγω. M. άξω. far avanzare le sue truppe contro il nemico, che si avanza. վրան եկող թշնամիին դեմ իր բանակը բերել՝ առաջ առնել. ետ-ուքնի նէ-րէ-չէ-լ կողն պէ-լիէրէ ետրէը օբտա-յա պէ-րմաք։

Ἀντέξειμι. M. ειμι. } sortire contro
Ἀντεξέρχομαι. M. ελεύσομαι } il nemico. թշնամիին դեմ ելլել. ետրէլելէրէը պէ-լիէրէ ետրէը էլէմաք՝ հանգիստ ետրէը էլմաք։

Ἀντεξετάζω. M. άσω. esaminar vicendevolmente, comparare. փոխադարձ քննել, ահկահկու հետ բազդատել. նեղվելի իւր նէ-ֆիէրէ, պէ-րէ-պէ-րէրէ իւր բաա-ղար նէմէ։

Ἀντεξέτασις - εως (ἡ) } comparazione, con-
Ἀντεξετασμὸς (ὁ) } fronto. ընդգիմադրութիւն, բազդատութիւն. բաա-ղար, նէ-լղնի։

Ἀντεπαινέω - ῶ. M. αινέσω. lodare vicendevolmente, in contraccambio. միմեանց գովօղ գովել, իր գովօղը գովելով փոխարինել. ինձ-պրին պաչ եղիւն պաչ նէմէ։

Ἀντεπεξέρχομαι. M. ελεύσομαι } andar con-
Ἀντεπέρχομαι. M. ελεύσομαι } tro il nemico, che si avanza. վրան յարձակող թշնամիին դեմ երթալ, իրեն վրայ վազող թշնամիին վրայ վազել, խառնալ. ետ-ուքնէ-նէ էտ-էլ-էլ էղիւն պէ-լիէրէ ետրէը էլմաք։

Ἀντεπερωτάω - ῶ. M. ήσω. interrogare reciprocamente. իրարու հարցընել. պէ-րէ-պէ-րէրէ օբղա-պէ-լէ նէմէ, օբղա-օբղա-մաք, ետրէլելէրէը օբղմաք։

Ἀντεπιβουλεύω. M. εύσω. insidiare in contraccambio. որոգայթ լարողին որոգայթ լարել. ետալէ ետբաճա ետալէ ետբմաք։

Ἀντεπιδείκνυμι. M. δείξω. mostrare a vicenda. փոխադարձ ցցընել. ետրէլելէրէը կեօսթէրմիւ։

Ἀντεπιθυμέω - ῶ. M. ησω. desiderare in concorrenza con un altro, essere rivale, concorrente, competitore. փոխադարձ փափագիլ, ահկահկու նախանձորդ ըլլալ. ետրէլելէրէը պէ-րէ նէմէնէ հասկը ելէմէ։

Digitized by Google

Ἀντεπιστέλλω. *M.* στελῶ. mandar la risposta della lettera, corrispondere alla lettera. Նամակին պատասխանը խըրկել. գրուածքին գոյլելըլըծը կըտրկրկե՛ իրալ կրնգե։

Ἀντεπιστρατεύω. *M.* εὐσω. dichiarare guerra vicendevolmente. Միզգակաս կախըրանալ. պերի-պերլերին ճակ ալմագ, պերի-պերլերին օգնել կրնգե՛ ալմագ։

Ἀντεπιστρέφω. *M.* στρέψω. rivolgere contro. գեմզը՝ ներհակը գարձընել. գոյլըծը՝ ղէրուծս պերծուրե՛ կրնգե։

Ἀντερασ-τής-οῦ (ὁ) rivale, concorrente in amore. Նախանձարդ սիրոյ. հիպոք ըռեղ, հեվեռրեի կունկը։

Ἀντεράστρια - ας (ἡ) θηλ. τ. Ἀντεραστής.

Ἀντεράω - ῶ. *M.* ερασθήσομαι. amare vicendevolmente. 2. gareggiare in amore, essere rivale. Միզգակ սիրել. 2. սիրոյ նախանձարդ ըլլալ. սիրկրնգե։ 2. հիպոք ըռեղ, հեվեռրեի կունկը օլմագ։

Ἀντερείδω. *M.* ερείσω. contrapporre. 2. (ἀμετβ.) resistere, opporsi. գեմզը գնել, կռիվ ընել. 2. (ἀμετβ.) գեմ կենալ. գոյեմֆոք, գոյլըծը գօմֆ. 2. (ἀμετβ.) գոփանալ, գոյլը գոյմֆ։

Ἀντέρεισις - εως (ἡ) opposizione, resistenza. գեմ գնելը, կռիվելը, գիմադրութիւն, ընդդիմութիւն. գոյլը գոյմֆելըէ, գոյեմֆելըէ. ղէրուելըէ։

Ἀντέρεισμα - τος (τὸ) appoggio. յենարան, ալմֆ. գոյեմ, գիւղոյ. =2. Ἀντέρεισις.

Ἀντερίζω. *M.* ίσω. gareggiare, emulare. կլնտելը ընել, յաղթելու ջանալ. խոբալ իսկիմ, կրնգեմ ղարիպ կրնգե։

Ἀντέρως - τος (ὁ) amore scambievole. փոփոխակի սէր, իրար սիրելը. պերի-պերլերի իլե օղլան ղըզին՝ պերի-պերլերինի օղրմագ, պերլերինի ղուշմագ։

Ἀντερωτάω - ῶ. *M.* ησω. interrogar vicendevolmente. Հարցընդային հարցընել, փոփոխակի հարցընել. Նեօվկին իլե օղրմագ, պերի-պերլերինի օղրմագ, սիրալ կունենե սիրալ կրնգե։ գոյլելըէլե օղրմա- սիրալ կրնգե։

Ἀντερώτησις-εως (ἡ) interrogazione scambievole. փոփոխակի հարցընելը, իրարու հարցընելը. Նեօվկին իլե օղրմագելըէ, սիրալ գոյլըսկրելը։

Ἀντευεργετέω - ῶ. *M.* ήσω. beneficare in contraccambio, rimunerare. բարիքին տէզ բարիք հատուցանել, իր բարեբարին բարեգործութիւն ընել, վարձատրել. նվկին գոյլելըէ նվկե՛ նոփոխակե, նվկին գոյլըծը նվկին կրնգե։

Ἀντευεργέτημα - τος (τὸ) rimunerazione. բարիքի տէզ բարիք հատուցանելը, վարձը տալը՝ վճարելը. հատուցուելոյն նվկին, իրգրելուին վերկելէ։

Ἀντευεργέτης - ου (ὁ) rimuneratore. բարիք հատուցօղ, վարձատրիչ. հատուցուելոյն նվկին իսկն, իրգրելուին վերկն։

Ἀντευεργετικὸς - ἡ - όν. rimunerativo. բարիքը հատուցօղ, վարձատրիչ. ըվալ նվկի իսկն, իրգրելուին վերկն։

Ἀντευχαριστέω - ῶ. *M.* ήσω. ringraziar scambievolmente. իրարու շնորհակալ ըլլալ, փոփոխակի գոհանալ. պերի-պերլերինի նվելէ-իրը սանմագ. ըլ-գոյլը նվկին կրնգե։

Ἀντέχω. *M.* ἀνθέξω. resistere. գեմ գնել, գիմանալ. գոյլը գօմֆ, գոյեմֆոք, գոյսանմագ (μσ.) attaccarsi, aderire a qualche cosa. բանիմը գինքը տալ, բան մը ազեկ բանել պահել. պէր նէսանէյ օգլէ-իրե կրնգե, իսկոսընը պըրգիմագ, գօվի ճօմֆոք, սոգլըմագ։

Ἀντέω - ῶ. *M.* ήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀντάω.

Ἀντήλιος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀνθήλιος.

Ἀντημοιβ ς (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀνταμοιβός.

Ἄντην - ἐπίῤῥ. = Ἄντα.

Ἀντηρ-ης - εος (ὁ, ἡ) opposto, contrario. 2. che sta dirimpetto. Ներհակ, հակառակ. 2. գիմացը եղող՝ կեցօղ, գիմացի, առկայ. ղէրուծ, ուղղ. 2. գոյլըսըպոգի։

Ἀντηρίς-ίδος (ἡ) sostegno, appoggio (per gli edificj) ալմֆ, ներգուկ (շինուածներու համար). գիւղոյ, գոյսագ, գէրգոյ (խոյս՝ պինս իկն)։

Ἀντί, πρόθ. invece, per, in luogo. տեղ, փոխանակ. Եկրիւնե. պէտիլ։

Ἀντιάζω. *M.* άσω. andar all' incontro, incontrare. գեմ երթալ, հանդիպիլ. գոյլըսընա վրմֆոք, գոյլելըսմագ, բաղ կեղմֆ։

Ἀντιβαίνω. *M.* βήσομαι. resistere, opporsi. գեմ գնել, ընդդիմանալ. գոյլը գօմֆ՝ գոյեմֆոք, գոյեմֆմագ։

Ἀντιβασιλεύς-έως (ὁ, ἡ) vice rè. փոխարքայ. Վեկիլ։

Ἀντιβασιλεύω. *M.* εὐσω. essere vicerè. փոխարքայ ըլլալ. Վեկիլ օլմֆ։

Ἀντίβασις - εως (ἡ) resistenza. դիմադրութիւն. գոյլը գօմֆելըէ։

Ἀντιβάτης - ου (ὁ) che si oppone, resiste. գեմ կեցօղ՝ գնօղ. գոյլը գոյբան, գոյսանան։

Ἀντίβιος - α ἤ ος - ον. contrario, opposto. 2. nemico. հակառակ, գեմ, ներհակ. 2. թշնամի, հակառակորդ. ղէղոյ, գոյլը, ուղղ. 2. հասիմ, գիւղիկն։

Ἀντιβλάπτω. *M.* βλάψω. render, o fare del male per male. չարիքի տեղ չարիք հատուցանել, իրեն չարիք ընողին չարիք ընել. վերկնէ գոյլը վերկնէ նօսգոյնէ գնեցիկնէ իմեցիկնէ։

Ἀντιβλέπω. *M.* βλέψομαι. guardare in faccia. աչալրնեորը երեսը տեսնել՝ նայիլ. երեսը՝ գէմ գէմ պատմֆ։

Ἀντιβοηθέω - ῶ. *M.* ήσω. ajutare vicendevolmente. Միզգակաս օգնել. պերի-պերլերինի նօսգոյ կրնգե, նօսգոյ կգնին նօսգոյ սանմագ։

Ἀντιβολέω - ῶ. *M.* ήσω. incontrare. 2. prender parte, partecipare. 3. ottenere. 4. pregare, supplicare, scongiurare. Հանդիպիլ, առկերը ելլել. 2. մաս առնել, բաժնարդ ըլլալ. 3. առնանալ, վատորկիլ. 4. աղաչել, ազերսել, մուղթել, պաղատիլ. գոյլելըսմագ, կռնգեմ ղէմֆոք. 2. հետ ալմֆ, հետ գոյ օլմֆ, իւմֆ օլմֆ. 3. գոյնգե։ 4. նալ ղոյմֆ, ըրգեմ՝ նեալ կրնգե։

Ἀντιβολή - ῆς (ἡ) incontro. 2. opposizione. 3. confronto. 4. supplicazione. գեմ ելլելը, հանդիպիլը. 2. ընդդիմութիւն. 3. բաղդատութիւն. 4. աղաչանք, ազերս.

Digitized by Google

φορτίζω, ρωσ. Ներ. 2. ընդունելի, ապահովի. 3. խելոք, ըմբռնող. 4. նկատ, ըմբռնում.

Ἀντιγενεαλογέω - ῶ. *M.* ήσω. stabilire una genealogia tutta differente, contraria ad un' altra. ամբիծն գլխովին դառ ածկ ազգաբանութիւն մը չիներ կարգել. Եվ վերնին պատրիարքն ընդ պէս պէս փոփոխել խոփով պատչէր.

Ἀντιγνωμονέω - ῶ. *M.* ήσω. dissentire. ուրիշ կարծիք ունենալ, անմիաբանիլ. պիտի ըլլա ըսելով, դալն ընդհատ՝ ձեռքերով ձայնէրդ օլմա.

Ἀντιγνώμων - ονος(ὁ, ἡ) che dissente, che è d'avviso contrario. ուրիշ կարծիք ունեցող, անմիաբան. պիտի ընդհատ՝ ձեռքերով ձայնէրդ օլմա, իմիձդ.

Ἀντίγραμμα - ατος (τὸ), = Ἀντίγραφον. 2. Antigramma, scritto dato a vicenda. ձեռագիրս տրուած միւսագիր. պիտի պիտըներին վերինին ձեռքէն, եւ ընդ.

Ἀντιγραφεύς - έως (ὁ) copista. օրինակող, պատճէն առնող. ինվիլի օլան, ինվիլիճի, նաւիճ.

Ἀντιγραφή - ῆς (ἡ) il copiare, copiatura. օրինակելը. ինվիլիճիլի օլմըէլէթ, պիտրիճիլի օլմըէլէթ, պիտրիճիլի վերտիրէլէթ.

Ἀντίγραφον (τὸ) copia. օրինակ, պատճէն. ինվիլիճ, պիտրիճ.

Ἀντίγραφος (ὁ, ἡ) copiato. օրինակուած. ինվիլիճ օլընմըշ.

Ἀντιγράφω. *M.* γράψω. copiare, trascrivere. օրինակը առնել, օրինակել, պատճէնը առնել. ինվիլիճիլի օլմըէ, պիտրիճիլի վերտիրէլէ.

Ἀντιδείκνυμι. *M.* δείξω. mostrare in vece. տեղը ցուցնել. պիտրիճիլի իւրիւնի կիսատիրէլէ.

Ἀντιδεξιόομαι - οῦμαι. *M.* ώσομαι. accogliere a vicenda, abbracciare scambievolmente. իրար փոփոխակի սիրով ընդունիլ, առնել, գրկել. պիտիճիլերինի հանգպիրի իվե տալ, ինիչդիլմէ, ինիչդիլմէ, իվինի սալմըշ.

Ἀντιδίχομαι. *M.* δέξομαι. ricever vicendevolmente, ricevere una cosa per contraccambio di quella che si è data. իրարմէ ընդունիլ, ուրիշէն բանմը փոխադարձ տեղ առնել. պիտրիճիլերինէն ալմա, պալտընտան հանգպիրի իւրիւնի պէս չէր ալմա, ֆալտալ կիներ.

Ἀντιδημιουργέω - ῶ. *M.* ήσω. fabbricare per imitazione d'un altro. ուրիշին կամ նմանելու համար կանգնել, չինել. պիտրէ սայմա՝ պիտրիվէ իվի խոփով պիտա կիներ.

Ἀντιδιαβαίνω. *M.* βήσομαι. passar a vicenda. փոփոխակի անցնել. ֆորլըլըֆըլը կիտիր.

Ἀντιδιάκονος (ὁ, ἡ) che serve nelle veci d'un altro. ուրիշին տեղը ծառայող. պէս պալընըլըն իւրիւնի իշլիճի կոխն.

Ἀντιδιδάσκω. *M.* διδάξω. insegnar il contrario. ներհակը ասրվեցընել. ըլտըրընը կօյրիվիր.

Ἀντιδικάζομαι. *M.* δικάσομαι. litigare con qualcuno. ումուզ հետ կռըտըլ. պիտրէ իվի փալուտըմ՝ նէպա կիներ.

Ἀντιδικαία - ας (ἡ) differenza, lite. վէճ, կռիւ, անմիաբանութիւն. նէպա, փալուտ, իրիվֆոռտըլըլը.

Ἀντιδικέω - ῶ. *M.* ήσω. avere una differenza, una lite con qualcuno. ումուզ մը հետ վէճ, կռիւ, կռիւ ունենալ. պիտրէ իվի նէպա՝ փալուտ օլմա.

Ἀντιδίκησις - εως (ἡ) = Ἀντιδικασία. 2. Ἀντιδικία - ας (ἡ) contestazione, giudiziaria, processo. փաստիկ. փալտ.

Ἀντίδικος (ὁ, ἡ) avversario. հակառակորդ. իմտիհ.

Ἀντίδοξος (ὁ, ἡ) di setta, opinione contraria. ընդդիմամիտ, ներհակ կարծիք ունեցող. ըլտըրտ պիտրէ իվի, պալտ ֆըրթընան.

Ἀντίδοσις - εως (ἡ) ἐν γέν. retribuzione, rimunerazione. փոխարէն, փոխադարձ. ֆութուվէթ, պիտրիլ, ֆորլըլըէթ.

Ἀντίδοτον (τὸ) antidoto. դեղիմախ. ֆան ըներ.

Ἀντίδοτος (ἡ) che si da in vece di, in contraccambio. բանի մը տեղ տրուելոց. պիտրիլիճի ևերիլէն.

Ἀντιδουλεύω. *M.* εύσω. servire in contraccambio. փոխանակ՝ տեղը ծառայիլ. ևերիլէն՝ պիտրիլիճի իշլըմըի ևերիվիր.

Ἀντίδουλος (ὁ, ἡ) che è in luogo di servo. ծառայի փոխանորդը. տալտ ևերէլ, տալտըլըճի ևերիվիրի օլան.

Ἀντιδωρεά (ἡ) rimunerazione, retribuzione. վարձատրութիւն. իւրիվիրէն ևերիվիր.

Ἀντιδωρέομαι - οῦμαι. *M.* δωρήσομαι. rimunerare. փոխադրել, վարձատրել. ամանակներին իւրիվիրէն ևերիվիր.

Ἀντίδωρον (τὸ), = Ἀντιδωρεά. 2. (ἐκκλησ.) eulogia. օրհնեալ հաց, մաս. ամանակ ևերիվիր.

Ἀντίζηλος (ὁ, ἡ) emulo, rivale. նախանձորդ, նախանձայոյզ, ևլևլըճը ընօզ. կռիվի, իւրըճը.

Ἀντιζητέω - ῶ. *M.* ήσω. cercare reciprocamente. իրար փոփոխակի փնտռել. պիտիճիլերինի արամիր.

Ἀντίθεος - α (καὶ Ἰων. η - ον) simile a Dio. 2. (σπν.) Dio contrario, avversario, inimico. Աստուծոյ նման. 2. հակառակ Ընդդիմամիտ աստուած. Աստուած հետևող պիտրէ. 2. ըլտըր՝ իսփի Աստուած.

Ἀντίθεσις - εως (ἡ) opposizione, objezione. 2. Antitesi. (figura Rettorica) ամարտութիւն. 2. դիմադրութիւն (Ճարտասանական ձեւ մըն է). հիվրտըր. 2. հակառակութիւն (ըներպա իսի տեսի).

Ἀντίθετος (ὁ, ἡ) opposto. ներհակ, հակառակ. ըլտըր, պիտի, փորլը. էտաց-էպիչ.

Ἀντίθρονος (ὁ, ἡ) assiso sopra un trono opposto, assiso in faccia, dirimpetto. դիմացը աշտառի վրայ նստած. փորլըընփոտի ինիպտա օթուրմուշ.

Ἀντίθυρος (ὁ, ἡ) che sta in faccia alla porta. դրան դիմացը կեցող. ֆանըընդան փորլըընփա գտրան.

Ἀντικαθίζω. *M.* ίσω. far sedere in faccia di, collocare in faccia. 2. (ἀμτβ.) sedere, essere collocato in faccia. դիմացը նստցընել. 2. դիմացը նստիլ. փորլըընփա՝ իննէնփը օթուրմուշ. 2. փորլըընփա օթուրմուշ.

Digitized by Google

Ἀνταναθίστημι. M. καταστήσω. sostituire. Ձեզ սրբէի մը տեղ փոխանակել՝ կարգել. պէրճին ներէին ղօսալ:

Ἀντιαλίω - ῶ. M. έσω. invitare reciprocamente. իրար հրաւիրել. պէրէպէրէրին գալ:

Ἀντιαπόστασις - εως (ἡ) sostituzione. փոխանակութիւն, տեղը գնելը. ներէին ղօսալէն. պէրճի վրէ- պէրէն գրէ- ներկալէ:

Ἀντιαπατρέχω. M. δραμοῦμαι. perseguitare reciprocamente. փոխադարձ հետեւիլ իրենց՝ վտարել. պէրէպէրէրին ղօսալ:

Ἀντιαταφρονέω - ῶ. M. ήσω. disprezzare vicendevolmente. Ձեղմէկ անարգել՝ արհամարհել. պէրէպէրէրին խօրշուիլ հիճել ներկալ:

Ἀντιατιγορέω - ῶ. M. ήσω. accusare vicendevolmente. Ձեղմէկէ ամբաստանութիւն ընել. պէրէպէրէրին խօրխրէ- լեալ ներկալ:

Ἀντικεῖμαι. M. κείσομαι. essere situato in faccia, alla parte opposta. 2. essere opposto, opporsi. գիմացը, գիմացի կողմը գտնուիլ, գետնիլ. հակակայիլ. 2. ներհակ ըլլալ, ընդդիմանալ. գարշըտնա- գրէլ ատոր բարձրութիւն գծանշելու օլմէն, գիծելէն օլմէն. 2. ըլլար ատոր օլմէն:

Ἀντικειμένως - ἐπιῤῥ. in opposizione. հակառակ ըլլալով. գիծելով՝ ըլլար պէտք:

Ἀντικίλευθος (ὁ, ἡ) che incontra o s'incontra per strada. ճամբան հանդիպող կամ առնիւք ելլող. խօրտ գարշտնայն՝ ճամբ ներէն. խօրտ ներկալէն ղօսալ:

Ἀντικυλίω. M. εύσω. ordinare scambievolmente. Ձեղմէկու հրամայել. պէրէպէրէրին նրկ ներկալ:

Ἀντίκλειθρον (τὸ) } chiave, con cui si
Ἀντίκλεις - ειδος (ἡ) } può aprire ogni porta. ամէն գուռ բացող բանալի. ճավլան՝ գր գոցողս- պան տէրէի:

Ἀντικράζω. M. κράξω. gridare vicendevolmente, rispondere con delle grida. գիմացէ գիմաց պոռալ. փոխադարձ պոռթկալ. գարշըտնէրէ պոռրտալ:

Ἀντικρυ - ἐπιῤῥ. dirimpetto. գիմացը. գարշըտնա:

Ἀντικρύς - ἐπιῤῥ. direttamente. 2. manifestamente, pubblicamente, apertamente. ուղղակի. 2. բացը, յայտնապէս. փոռրտա- 2. ահան, աչերեսը, աչերեսան պալըը:

Ἀντίκτονος (ὁ, ἡ) che fù ucciso in luogo d'un' altro. ուրիշին տեղը մեռած. պալըճէն ներէին նօրէլ:

Ἀντικτυπέω - ῶ. M. ήσω. risuonare. հնչել, ձան տալ. կրկ կրկ նրկի. ահտա ղարկի, նրկի:

Ἀντικωμῳδέω - ῶ. M. ήσω. deridere, motteggiare scambievolmente. փոխադարձ իրար ծաղր ընել. վրան ծիծաղել. պէրէպէրէրին հանարա նրկի՝ ղէֆէղէնկի:

Ἀντιλαβίς - ίος (ὁ) il manico dello scudo. վահանին կոճը. վէլանըն ահը:

Ἀντιλαβή - ῆς (ἡ) manico, presa. 2. oggetto di rimprovero. բռնելու տեղ, կոճ. 2. յանդիմանութիւն կշտամբելու արժան ներէ՝ գարշ. ահ. 2. ինչերէ գտնուիլ՝ հարկաւորի՝ նէնէ:

Ἀντιλαμβάνομαι. sentire, aver la percezione. 2. intraprendere. 3. soccorrere, sostenere. 4. riprendere, censurare. իմանալ, մտքով ըմբռնել, հասնիլ. 2. ձեռք զարնել՝ ձգել. 3. օգնել, պաշտպանել. 4. յանդիմանել, երեսը վար առնել. անդրմէտ, ֆէրէնկի ըսաիմէ, գալի կրկի. 2. ին գօմէ, համալէրի կրկի. 3. խորտ կրկի, արքա օլմէ. 4. աչերէլմէք, ըսալէր կրկի, նէլէնմէ- ալըը ալմէ:

Ἀντιλαμβάνω. M. λήψομαι. ricevere in contraccambio. փոխարէն առնել. պէրճիի ալմէ:

Ἀντιλάμπω. M. λάμψω. riflettersi la luce, rilucere. լոյսը բեկբեկիլ, փայլիլ. ատի նօր կրկի, խալտալմէ:

Ἀντιλέγω. M. λέξω καὶ ἐρῶ. contraddire. գէմ դրուցել, գիմացանել, հակառնալ. ըսէտ ահօչկի, գաճախալի կրկի:

Ἀντίλεκτος (ὁ, ἡ) contraddetto, contestato. գէմ դրցուած, հակառնուած. գաճախալի՝ նէյա օլմանալ, գավլօը:

Ἀντίλεξις - εως (ἡ) contraddizione. հակառնութիւն, ընդդիմանութիւն. գաճախալի, նէյա, գավլա:

Ἀντιλήπτωρ - ορος (ὁ) protettore, difensore, intercessore. պաշտպան, բարեխօս, միջնորդ, ծեր ելլող. հիմկրկի, իսրտըճը, արքա:

Ἀντίληψις - εως (ἡ) protezione, difesa, intercessione. 2. censura. պաշտպանութիւն, միջնորդութիւն, բարեխօսութիւն. 2. ուղղելը, կշտամբելը. հիմկրկի, խորտըմ, արքա օլմա, չիքաբե. 2. փոռրտալիմա, աչերէլտմա, իսպիտիճ ալըը ալմա:

Ἀντιλογέω - ῶ. M. ήσω, = Ἀντιλέγω.

Ἀντιλογία - ας (ἡ) contraddizione, antilogia. ընդդիմանութիւն, հակառնութիւն. ըսէտրէսի, գարշ ահօչկի:

Ἀντιλογίζομαι. M. ίσομαι. riflettere, calcolare a vicenda. փոխադարձ մտածել, հաշուել. գարշըտնէրէ տիւնէնկի, գնալ կրկի:

Ἀντιλογικὸς - ἡ - όν. contraddittorio. հակառնական. գաճախալի, գաճկրկի. ևԿՅ. ἐπιῤῥ.

Ἀντίλογος (ὁ, ἡ) contraddittore. գէմ խօսող, գիմախօս. գարշը՝ ըսէտ ահօչկին:

Ἀντιλυπέω - ῶ. M. ήσω. affliggere colui, che affligge. առաւպիցըն ղաբշրկօղը չարչրկել. նեղել. իմիկինի ճիգ վերինի իմիկիկի՝ ճիգ վերկի:

Ἀντίλυρος (ὁ, ἡ) consonante alla lira. քնարի զուգահնչիւն. առնօրդ պէրգոն հիմհնին՝ հնհնալ:

Ἀντίλυτρον (τὸ) riscatto. փրկանք. գարշըմ՝ իրէլա կրկի իրէն վերկին նէնկի:

Ἀντιμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare il contrario. ներհակը սորվիլ. ըսէտրընէ կօչրկինկի:

Ἀντιμαρτυρέω - ῶ. M. ήσω. dare una contraria testimonianza. ներհակը վկայել. ըսէտրընէ չհաւրկինկի կրկի:

Ἀντιμάχομαι. M. μαχέσομαι καὶ μαχήσομαι. combattere, resistere, opporsi.

Digitized by Google

կառավել, գեմ կենալ, ընդդիմամարտիլ. ընդլուծ ընդլիլ. Ἀντίμαχος (ὁ, ἡ) avversario. ընդդիմամարտ. պրկչին, խառիմ:

Ἀντιμεταβάλλω. M. βαλῶ. mutare, cangiare due cose fra loro. երկու բանը ՚ի միջ ՚ի միջ կամ փոխել. Եւ նաև նշանակ պերճախոսելով իւր տեղիքին:

Ἀντιμετάβασις - εως (ἡ) sostituzione, rimpiazzamento del posto di coiui, che occupò il nostro. մեր տեղը առնողին տեղը անցնիլը. պետի՛ Եկեղեցի ընտի ընտրին Եկեղեցիւր. Եւ ընտրելիս իւր ինքնիշխանիլ, տեղի տալիլ:

Ἀντιμεταβολή - ῆς (ἡ) mutazione contraria. ներհակ՝ հակառակ փոփոխումիւն. ընտրա՝ տէր ինդրելիս:

Ἀντιμετάθεσις - εως (ἡ) permutazione, traslocamento reciproco. փոփոխակի տեղափոխումիւն, փոփոխումիւն. ընտրելելիս իւր ինքնիշխանիլ, տեղի տալիլ:

Ἀντιμεταλαμβάνω. M. λήψομαι. partecipare a vicenda. փոփոխակի բաժնորդ ելլել. ընտրեցեք իւր ընտի օրէնք, հնուկար օրէնք:

Ἀντιμετάληψις - εως (ἡ) partecipazione reciproca. փոփոխակի բաժնորդումիւն. ընտրելիս իւր հնուկար օրէնք. Ἀνταμοιβή.

Ἀντιμετάταξις - εως (ἡ) mutazione di luogo, di collocazione. տեղ՝ գիրը փոխելը. ինդրելիս տալ. իւրին տեղի տրելիս:

Ἀντιμετατάσσω (ττω) M. τάξω. (κυρ. ἐπὶ τοῦ στρατεύματος) mutare il luogo. տեղը փոխել. իւրին տեղի տրել:

Ἀντιμετρέω - ῶ. M. ήσω. restituire colla stessa misura, ricompensare. նոյն չափով չափել, վարձը տալ. պետինի ծուլելիս իւր ծուլելու, պատիւին վերա:

Ἀντιμέτωπος (ὁ, ἡ) che sta rivolto alla faccia di, affacciato. երեսին դիմացը կեցած, գեմ առ գեմ կեցած. ընտրելի ընտրելիս ինչ ու ինչ դարձած:

Ἀντιμίμησις - εως (ἡ) imitazione reciproca. իրարս նմանիլը. պետինելիսին ապատիլը:

Ἀντιμίμος (ὁ, ἡ) che cerca d'imitare un'altro per emulazione. ուրիշին նմանելու ջանացող, ուսումիլ ընող. պետինի ապատիլ պետիլիր օրէնքս լուծելն ընտրելի ինչն:

Ἀντιμισέω - ῶ. M. ήσω. odiare in contraccambio. իրար ատիլ, փոխանակ ատիլ. պետինելիսիլիսին խօրհուրդ, ներելին ինչին ներելի նեղիլ:

Ἀντιμισθία - ας (ἡ) rimunerazione, salario proporzionato al travaglio. փոխարէն, փոխադարձը, վարձք. պետիլ, ստիպուիլ, խօրելի, ըլալ, հոգի:

Ἀντίμισθος (ὁ, ἡ) rimuneratorio. վարձարիչ. ընտրելիսին հատիցը վերան:

Ἀντίμορφος (ὁ, ἡ) che rappresenta la figura di qualcuno. ձկին կերպարանքը ցցնող. պետինի տիւելիսին կնօտերեն:

Ἀντιμυτρίζω. M. ίσω. beffarsi, deridere in contraccambio colui, che si beffa. ծաղր ընող ծաղր ընել, ծիծաղիլ. պետիլիսինէ՝ ինչ ընէն պետի՛ ինչ ընել՝ տալ ինչին:

Ἀντιμωλία - ας (ἡ) causa, lite, in cui sono presenti le parti litiganti. դատ կամ վէճ մը, ուր որ կը գտնուին երկու կողմն ալ հակառակորդները. Եւ ինչ-ինչը խօսիլ ընելին դատաստանը տալ՝ նիւթ:

Ἀντιναυπιήγω - ῶ. M. ήσω. costruire un vascello capace a resistere a quello del nemico. 2. costruire un vascello d'una forma differente da quella del nemico. թշնամիին նաւին դէմ դնելու բաւական ուժ ունեցող նաւ մը չինել. 2. թշնամիին նաւին ձեւէն տարբեր նաւ մը չինել. պետիլիսին ինչ-ինչ ընտրելիս ելոյ-պետիլիս ալ ինչ ինչ ընտրելի. 2. պետիլիսին ինչ-ինչին պետիլիսին պետիլիսիլ, ալ ինչ՝ ինչին ընտրելի:

Ἀντινικάω - ῶ. M. ήσω. vincere a vicenda il vincitore. յաղթօղը յաղթիլ. ինչին ինչին:

Ἀντινομία - ας (ἡ) Antinomia, contraddizione frà due leggi. երկու օրէնքի ներհակումիւն. Եւ նօմոսին ընտրելիս՝ տալիս:

Ἀντινομοθετέω - ῶ. M. ήσω. emanare delle leggi contrarie alle prime. առջին ներուն հակառակ օրէնք դնել՝ կարգիլ. Եվ վերջին նօմոս ելոյ:

Ἀντίνοος (ὁ, ἡ) Ἴων. di diverso sentimento o opinione. ուրիշ կարծիք՝ միտք ունցող. ինչ ընտրելիսին ինչին:

Ἀντινουθετέω - ῶ. M. ήσω. ammonire a vicenda. միսկին խրատիլ. ելոյ-պետիլիսին:

Ἀντίνωτος (ὁ, ἡ) voltato, o attaccato ad alcuno dorso a dorso. միսկին կռնակի կռնակի դարձած կամ կպած. պետիլիսին ընտրելիս պետիսիլ՝ ելոյ-պետիլիսին:

Ἀντίνωτοι (ὁ) posti, attaccati dorso a dorso. ալի առ ալի կպած դրուած. ընտրելիս, ընտրելիս արեւելեան ելոյ-պետիլիսին:

Ἀντιον-έπιρ. (κυρ. οὐσ. τ. Ἀντίος) dirimpetto, o contro. դիմացը, գեմը. ելոյ-պետիլիսին, ընտրելիսին:

Ἀντιον(τὸ)subbio. առջին, առարի առաջնանկացք. հաֆֆիր, ինչ-պետիլ, ինչիլիսին:

Ἀντίος - α - ον. ch'è in faccia di.., che sta dirimpetto. 2. contrario. դիմացը առկիւը եղող, հակառակ, ներհակ. ելոյ-պետիսիս՝ ելոյ-պետիլիսին օրէնք. 2. պետիսիս:

Ἀντιόω - ῶ. M. ώσω. = Ἀντιάω.

Ἀντιπαγής - ἐος (ὁ, ἡ) ficcato dirimpetto. դիմացը միսուած, խօթուած. ելոյ-պետիսիս օրէնքս-ելոյ՝ հնչելիս:

Ἀντιπαθεία - ας (ἡ) antipatia, incompatibilità. ընդդիմակումիւն, հակառակումիւն. պետիս ինչ-ինչ, ներելին:

Ἀντιπαθέω - ῶ. M. ήσω. essere antipatico, esser incompatibile, avere dell' antipatia. հակակիր ներհակակիր ելլալ. տալ՝ պետիս ինչ-ինչ օրէնք, ներելին օրէնք:

Ἀντιπαθής - ἐος (ὁ, ἡ) antipatico, incompatibile. հակակիր, ներհակակիր. պետիս ինչ-ինչ, ներելին:

Ἀντίπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che passò l'età della pubertà- adolescenza. արբունքը պատանեկութեան հասակը անցած. կնճռէ՛ օրէնելիս՝ ինչիլ՝ ելոյ-պետիլ:

Ἀντιπαλαίω - ῶ. M. παλαίσω resistere, combattere, opporsi. ընդդիմամարտիլ, գեմ գնալ. ելոյ-պետիսիս ծկնելիս, ելոյ-պետիս:

Ἀντίπαλος (ὁ, ἡ) avversario, inimico. ընդդիմամարտ, թշնամի. խօրհ, պրկչին:

Digitized by Google

Ἀντιπαραβάλλω. *M.* βαλῶ. paragonare fra loro, comparare, confrontare. ՄՀԳՄԿՈՒԱԾ ՀԱՄԱ ԲԱՂԴԱՏԵԼ· ՊԱՏՐԱՍՏԵԼ ԻՆՔ ԶՈՒԱԾՔ — ԲԱՂԴԱՏԵԼ ԻՐԱՐՔ։

Ἀντιπαραβολή - ῆς (ἡ) comparazione, confronto. ԲԱՂԴԱՏՈՒԹԻՒՆ· ԲԱՂԴԱՏԵԼԻՔ, ԶՈՒԱԾՔ։

Ἀντιπαραγγελία - ας (ἡ) concorrenza fra due competitori. ԵՐԿՈՒ ՆԱԽԱՆՁՈՂՈՒԹԵՐԱՆ ԻՐԱՐՈՒ ՀԱՄԱ ԵՂԵՒԵԼՔ ԸՆԵԼՔ· ԻՒՐ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՆ ՊԷՐ ՆՇԱՆԱԿԵԼ ԻՆՐԵԱՆ ԲԱՆԱԼՈՒ։

Ἀντιπαραγγέλλω. *M.* αγγελῶ. brigare in posto con concorrenza con un' altro, essere competitore. ԲԱՆԻՒ ՄԷՋ ՀԱՄԱՆԵԼՈՒ ԱՐՔԱՅԻՆ ՀԱՄԱ ԵՂԵՒԵԼՔ ԸՆԵԼ, ՔԱՆԱԼ, ՆԱԽԱՆՁՈՂ ԵԱԼ· ՄԷՋ ՀԱՆԱԾԱԼ՝ ՊԷՐԵԿԵԱՔ ԻՐԵՆ ԻՆՔ ՊԷՐԵՒԵԼԵԼ ԻՈՐԵԱՆ ԲԱՆԱԼՈՒՆ ՔՆԱԼ։

Ἀντιπαραγραφή - ῆς (ἡ), = Ἀντίγραμμα (ἐπὶ Κριτῆρ) (ἡ πράξις τοῦ).

Ἀντιπαραγράφομαι. *M.* γράψομαι. opporsi d'avanti all' eccezione, cioè ai mezzi di difendersi d'una domanda. ՄԻՒԹԵՄԱՆ ԱՌՋԻԸ ԱՌՆԵԼ, ԱՅՍԻՆՔՆ ԱՌՋԻԸ ԱՌՆԵԼ ԱՒ ԱՊԱՑՈՒՑԱՆԻՆ, ՈՐՈՎ ԻՐ ԸՆԱԾ ՓՈՓԱԽ ՀԱԿԱՊԱՏԿԵՐԸ ԿՐՆԱՅ ՑՐԵԼ· ՍԿԻԶԲԻՆՔ ԻՈՐԵՆ ԲԱՐԻ ՊՈՂ ԼԵՒԱՑՈՒԹ ԻՆՔՆ ԻՆՔԻՆ ԼԵՐԻՆԵԼԻՔ ԹՂԹԱՑԵԼՈՒՆ ԻՇԽԱԼ ՍՂՓ։

Ἀντιπαράγω. *M.* ἄξω. portare in mezzo a vicenda. 2. avanzare l' esercito a vicenda contro il nemico. ՓՈՓԱԽԱԿԱՍ ՁԻ ԱՒԶԸ ԲԵՐԵԼ· 2· ՔԱՂԱՔԱՑԻՆ ԳԵՄ ՊՐՊՐԸ ՓՈՓԱԽԱԿԻ ԱԱՆԻԼ· ԲԱՐԵԼԵՔԼԸ ՕՐԻՆ ԼԻՒԼԻՑՔ։ 2· ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ԲԱՐԵԼ ՕՐՈՆ ՎԱՐՔ։

Ἀντιπαραγωγή - ῆς (ἡ) l' avanzar dell' esercito contro il nemico. ՔԱՂԱՔԱՑԻՆ ԳԵՄ ՊՐՊՐԸ ԱԱՆԻԼԸ· ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ԲԱՐԻ ՎԱՐՔԸ։

Ἀντιπαραδίδωμι. *M.* δώσω. consegnare a vicenda. ՄՀԳՄԿՈՒԱԾ ՅԱՆՁՆԵԼ· ՊԱՏՐԱՍՏԵԼ ԻՐԱՐՔ ԲԱՆԱԼ ԼԻՆԻԼ։

Ἀντιπαραθέω. *M.* θεύσομαι. correre, assalire contro il nemico. ՔԱՂԱՔԱՑԻՆ ԳԵՄ ՎԱԶԵԼ՝ ՅՈՐՄԱՑԻԼ· ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ԲԱՐԵԼ ՓՈՂՉՄԱՔ ԻՒՐԱՔԱՆՉԻԼ ԼԻՆԻԼ։

Ἀντιπαράθεσις - εως (ἡ), = Ἀντιπαραβολή.

Ἀντιπαρακαλέω - ῶ. *M.* έσω. } esortare
Ἀντιπαρακελεύομαι. *M.* εύσομαι } qualcuno a fare il contrario di quello, ch' egli desidera di fare, dissuadere. ՀԱԿԱՌԱԿ ԿՈՂՄԷ ՀԱՄԱՁԱԼ՝ ԻՐԱՒՈՒՆԼ· ՖԻՒՐՒՆԿԵՆ ԴԻՏՈՒՐՄՆ, ՀԱՐՑԱՆԵՆ ԼՕՅՆ ՎԵՐԱԾ։

Ἀντιπαράκλησις - εως (ἡ) esortazione di fare una cosa contraria di quello che si desidera, dissuasione. ՀԱԿԱՌԱԿ ԿՈՂՄԷ ՀԱՄԱՁԱԼԻՔ, ՀԱՒԱՏ ՓԱԽԱԼԻՔ· ՖԻՒՐՒՆԿԵՆ ԴԻՏՈՒՐՄՆ, ՀԱՐՑԱՆԵՆ ԼՕՅՆ ՎԵՐԱԾ։

Ἀντιπαρασκευάζομαι. *M.* άσομαι. apparecchiare, formare a vicenda. ՓՈՓԱԽԱԿԱՍ ԿԱՐԳԱԼ՝ ԿԱԶՄԱԼ· ԲԱՐԵԼԵԼԵՔԼԸ ՕՐԱՑԱՆԵՔ, ԲԱՒԱՐԻՒ ԼԻՆԻԼ։

Ἀντιπαράστασις - εως (ἡ) Antiparastasi (figura Rettorica) ԳԻՄԱԳՐԱՀԱՅԻՒՆ (ՀԱՐԱՒԱՆԱԿԱՆ ՁԵՒ ՄԷՋ Է)· ՀԱՆԴԻՒՄԻՒ (ՀԱՏԱՆԻ ԼԻՆԻ ԼԻՒՐԱ)։

Ἀντιπαραστατικός - ἡ - όν. che concerne l'antiparastasi. ԳԻՄԱԳՐԱՀԱՅԱՆ ՁԵՒԻՆ ՊԱՒԱԿԱՆԱԾ· ԼԻՆԻ ՀԱՏԱՆԻ ՀԱՒՈՒՆ ՕԼՆ ՀԱՆԴԻՒՄԻՒ ԳԱՒՈՒՔ։

Ἀντιπαράταξις - εως (ἡ) schieramento dell'armata, ordine di battaglia. ՀԱԿԱՌԱԿ, ԶՈՐՔԻՆ՝ ԲԱՆԱԿԻՆ ԿԱՐԳԻԼԸ· ՍԱՀԻՆ ԸՆԴԼՈՒՄԸ, ԳՈՒԳԱԿԱՆ ՍԱՀԻՔ։

Ἀντιπαράτασις - εως (ἡ) prolungamento, allungamento. ԵՐԿՆՑԸՆԵԼԸ· ԱՒԼՈՒՆԼԵՑՒՄ, ԱՀԿԱԾԱՑԵԼԻՔ։

Ἀντιπαρατάσσω (ττω). *M.* τάξω. mettere l'armata in ordine di battaglia, schierare l'armata. ԲԱՆԱԿԸ ԿԱՐԳԵԼ՝ ՀԱՐԹԵԼ· ԳՈՒԳԱԿԱՆ ՍԱՀԻՔ ԻՒՐԻԳ, ՕՐԱՑՈՒՅՑ ՍԸՄԱՆԵԼ։

Ἀντιπαρατίθημι. *M* θήσω. porre contra. 2. confrontare. ԳԵՄԸ ԴՆԵԼ· 2· ԲԱՂԱՂԱՒՈՐԵԼ· ԳՈՐԾԵԼԵՔԼԸ ԳՕՄԱՔ· 2· ՐԱՀԱՊԱՐ ԻՒՐԻԳ։

Ἀντιπαραχωρέω - ῶ. *M.* ήσω. cedere a vicenda il suo posto. ԻՐԱՒՈՒՆ ԱՒԵԼԵՑՆԻՆ ՍԱՀԼ· ՊԱՏԵՐԱԶԵՑԻՆԻ ԻՒՐԼԻՑԻՆԻՒ ԼԻՐԻՆ։

Ἀντιπαρεξάγω. *M.* άξω. far avanzare le truppe contro il nemico, marciare contro il nemico. ԲԱՆԱԿԸ ՔԱՂԱՔԱՑԻՆ ԳԵՄ ԶՆԵԼ՝ ՎԱՐԵԼ· ՕՐԱՑՈՒՅՑ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ԲԱՐԵԼ ՕՐՈՒՆ ԻՒՐՔՐԻՆԻՒ։

Ἀντιπαρεξετάζω. *M.* άσω. esaminare per comparazione. ԲԱՂԴԱՏԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ՔՆՆԵԼ, ՐԱՀԱՊԱՐ ԻՒՐԻԳ ԻՒՆ ԻՒՔՆԻՒ ԼԻՒԻԳ։

Ἀντιπαρηγορέω - ῶ. *M.* ήσω. consolare reciprocamente. ՓՈՓԱԽԱԿԻ ՄԽԻԹԱՐԵԼ· ԲԱՐԵԼԵԼԵՔԼԸ ՀԻՒՀԱՆԱԼ ԼԻՒԻԳ։

Ἀντιπαῤῥησιάζομαι. *M.* άσομαι. parlare scambievolmente colla stessa libertà. ՆՈՅՆ ԱԶԱՏԱՒԱՐՈՒԹԵՆԻՒ ՀԱՒԱՏԱՒԱՐՈՒԹԵՆԻՒ ՓՈՓԱԽԱԿԻ ԽՕՍԻԼ· ՊԱՏՇԻՒՀԻ ՍԵՐԱԿԱՑԱԿԱՆ ԲԱՐԵԼԵԼԵՔԼԸ ՍԵՒՀԱՆԻ ԼԻՒԻԳ· ՍԵՒՆԼՆԼԻՒ։

Ἀντιπάσχω. *M.* πείσομαι. provare gli stessi beni o mali, che abbiamo fatti agli altri. ՈՐՔԻՆ ԸՆԱԾ ԲԱՐԻՔԸ ԿԱՒ ՉԱՐԻՔԸ ՔԱՇԵԼ· ՍԵՒԵՐԻՔԻՆ ԼԻՒՔՆԻՒՔ ԼՆԼԻՆ ԻՈՒՐ ԻՒՐԱՆՑԻՆ ԳԵՒԵՐԱՑԻՆ ԼԻՒՔԼ։

Ἀντιπέμπω. *M.* πέμψω. rimandare. ՆԱՐՀՆ ԽՐԿԵԼ· ՖԻՒՐԱՐ ԻՈԼԼՈՒԼ՝ ԲՐԱԼ ԼԻՒԻԳ։

Ἀντιπενθής - έος (ὁ, ἡ) che cagiona dolore, afflizione a vicenda. ՓՈՓԱԽԱԿԻ ՑԱՒ՝ ՊՐՈՒՄԱՑԻՒՆ ՊԱՏՃԱՌՈՂ· ԲԱՐԵԼԵԼԵՔԼԸ ՄԵԾ՝ ԳԻՐՈՒ ԼԻՒԻԳՆ։

Ἀντιπενθότως. ἐπίῤ. d'una maniera opposta, contraria. ՆԱՐՀԱԿ՝ ՀԱԿԱՌԱԿ ԿԵՐՊՈՎՄԷ· ԼԸՐՈՒ ՊԷՐ ԲԱՐԻ ԼԼԻ։

Ἀντιπίρα - ἐπίῤ. = Ἀντιπέραν.

Ἀντιπέραιος - α - ον. situato a faccia, dirimpetto. ԳԻՄԱՑԸ ԿԵՑԱԾ՝ ԳԵՄԱՑԱԾ· ԲԱՐԵԼԵՔԱՐ ԳՏՈՒՄԸՆԵ՝ ԼԻՒԼԻՒԼԻ։

Ἀντιπέραν (ρας). ἐπίῤ. dirimpetto, a faccia. ԳԻՄԱՑԸ, ԳԵՄԸ· ԲԱՐԵԼԵՔԱՐ։

Ἀντιπέρηθεν. ἐπίῤ. Ion. dirimpetto, dalla parte di là. ԳԻՄԱՑԷՆ, ԱՆԿԻՒ ԿՈՂՄԷՆ, ԲԱՐԵԼԵՔԱՐ, ԲԱՐԵԼ՝ ԻՈՒՐ ԲԱՐՔԱՐ։

Ἀντιπέρην. ἐπίῤ. Ion. ἀντὶ Ἀντιπέραν.

Ἀντιπεράω. *M.* άξω. voltare all' altra parte. ՄՀԿԱԼ ԿՈՂՄԷ ԴԱՐՁՆԵԼ· ՕՄԲ ԲԱՐՔԱՐ ԼԻԼԻՒՐՒ՝ ԳԻՄԱՑԱՐՒ։

Ἀντιπεριαγωγή - ῆς (ἡ) l'azione di voltare alla parte opposta. ՆԱՐՀԱԿ ԿՈՂՄԷ ԴԱՐՁԸՆԵԼԸ· ԼԸՐՈՒ ԲԱՐՔԱՐԻՆ ԳԻՄԱՑԱՐՒ՝ ԼԻԼԻՒՐՒ։

Ἀντιπεριίστημι. *M.* στήσω. rinserrare da

Digitized by Google

tutti i lati, concentrare. ամէն կողմ դարձնել. կեդրոնը մղել. ներ խտացան ժողովուրդ, հրտիրվինի սիրտ, (μσ. ίσταμαι) concentrarsi. կեդրոնը քաշուիլ, հաւաքիլ. հրտիրվինի լինելիք, խոհանոց.

'Αντιπεριλαμβάνω. M. λήψομαι. abbracciare o circondare a vicenda. փոխոխակի գրկիլ կամ պատիլ. փոխադարձ ընդունելութիւն.

'Αντιπερίσπασμα (τό) } diversione, ostaco-
'Αντιπερισπασμός (ὁ) } lo, impedimento. խափանում, արգելք. ինդոյան, խնդիր, ընդհարմա.

'Αντιπερισπάω - ῶ. M. άσω. far una diversione (in termine di guerra), attirar le forze del nemico in un' altra parte. (պատերազմի մէջ) խափանում մը ընել, ուժը խափանել, թշնամիին յոյսը պատռել հանել, իր յատաքին հակառակը ընել, ուժեղ ձգել. ընդհարմա վիրաւոր, (ցնոյ պատրաստ) փովիխիրին սիրտը տրտմել, սմրտուղանան ընդոյնը նիմիւ, խափանիլ պոլը ընդհարման, օգտակարանալ նորին պերի սիրտիւթիւնով ուժին պատերազմի.

'Αντιπερίστασις - εως (ἡ) concentrazione. կեդրոնը հաւաքիլը. հրտիրվինի իսկզմանիլեն.

'Αντιπεριστρέφω. M. στρέψω. = 'Αντιπεριάγω.

'Αντιπεριστροφή - ῆς (ἡ), = 'Αντιπεριαγωγή.

'Αντίπετρος (ὁ, ἡ) che sta in luogo di sasso. 2. duro come il sasso. քարի տեղ եղող. 2. քարի պէս պինա. խիստ նիրթիւ ունի. 2. խիստ կիտի իմ.

'Αντίπηξ - ηγος (ἡ) arca di legno, armadio. առխարկէ արկղ, գզրոց. խանգամանդրի, փոլոց.

'Αντιπίπτω. M. πεσοῦμαι. precipitarsi contro, resistere, opporsi. դեմ նետուիլ, դեմ դնել, ընդդիմանալ. խոփինի սիրտ ընդունիլ, ջրդիմանալ, փորը քօսիլ, դայրմիլ.

'Αντίπλαστος (ὁ, ἡ) = Ἰσόπλαστος.

'Αντίπλευρος (ὁ, ἡ) posto al lato opposto. ներհակ կողմը դրուած. ընդդէմ կողմի ընդունելութիւն խոնինա ծնունդ.

'Αντιπληρόω - ῶ. M. ωσω. supplire il mancante. պակասը լեցընել. ընդունելութիւն կոչնիրին փոլորմիլ.

'Αντιποθέω - ῶ. M. ήσω. desiderare a vicenda. միմեանց փափաքողը փափաքիլ. փորձելութիւն արդէն ունիլ, պիրտիրվիրին հաւատի ընդունիլ.

'Αντιποιέω - ῶ. M. ήσω. fare qualche cosa a vicenda. փոխադարձաբար բան մը ընել. նոյնի իրը պիր ինչ ունիլ.

'Αντιποίησις - εως (ἡ) appropriazione. սեփականացնելը՝ սեփականելը. պոլիսը նընդունի զործը ինդիրիլ.

'Αντίποινος (ὁ, ἡ) che si da, o si domanda in vece della pena. պատժի տեղ արձակ, կամ խնդրուած, ուզուած. փոխադարձ նիրթիւ վերունիլ, խափոր խոսնիմիլ, արդիւնի. (οὐσ.) τα αντίποινα = Ἄποινα.

'Αντιπολεμέω - ῶ. M. ήσω. combattere contro qualcuno. ինկին հետ կռուիլ, պատերազմ ընել. փորձելութիւն ցնունդ.

'Αντιπολέμιος - α - ον. } nemico. թշնամի, ընդդիմամարտ. խոսիմ,
'Αντιπόλεμος (ὁ, ἡ) } գիմամարտ. պրոնի.

'Αντιπολιορκέω - ῶ. M. ήσω. assediare a vicenda. իրար պաշարել. պիրտիրվիրին հանդիսարիլ ունիմ.

'Αντίπολις - εως (ἡ) città situata dirimpetto ad un' altra. ինկ սիրիլ քաղքի մը գիմացը եղած քաղաք. պիր գաղթ ընդունելութիւն փորձելութիւն պաշտան ընդիր.

'Αντιπολιτεία - ας (ἡ) partito opposto al governo, il partito dell' opposizione. սերմանդեան ներհակ կողմը. պիրլիքին ընտրած փորձը ուրն խոսիմ.

'Αντιπολιτεύομαι. M. εὐσομαι. essere del partito dell' opposizione. սերմանդեան դեմ կողմին ըլլալ. պիրլիքին փորձը խոսիմ ունիմ, ան ջրդիման ունիմ.

'Αντιπορθέω - ῶ. M. ήσω. devastare a vicenda. իրար սիրիլ կործանել. պիրդիրլերինի եգիմ՝ խորտ եղիմ.

'Αντίπορθμος (ὁ, ἡ). posto alla parte, dirimpetto allo stretto. ներհակ գիմացի կողմը եղող. (գինին) պոլսէն փորձ խոսիմ ունի.

'Αντίπορος (ὁ, ἡ) = 'Αντίπορθμος. 2. posto alla spiaggia opposta. գիմացը ծովեզրը եղող. փորձելութիւն պիրլիքին սովրուած ընդունելութիւն.

'Αντίπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi opposti a quelli d'un altro. սովրելը ուրիշին սովրուած ներհակ եղող. սոխելու գալիճներն սոխելուին վերտ. 'Αντίποδες (οἱ) gli Antipodi. հակառակները. խոսի իւ երէց ունիլը.

'Αντιπρακτικός - ή - όν. avversario, inimico. թշնամի, հակառակորդ. խոսիմ, պիրը մին.

'Αντιπράσσω (ττω). M. πράξω. agire contro, suscitare degli ostacoli. հակառակ գործել, արգելք ընել. փորձը՝ վերտ նիմին, խնդիր ունիմ.

'Αντιπρεσβευτής - οῦ (ὁ) vice ambasciatore. դեսպանի փոխանորդ. իւլչի վեքիլ.

'Αντιπρεσβεύομαι. M. εὐσομαι. mandare a vicenda un' ambasciatore. դեսպան իրարու գեսպան խրկիլ. փորձելութիւն իւլչի նօլտմիլ, իւլչի նիմոփորձին իւլչի նիմոփորձ.

'Αντιπροικεῖ. ἐπίῤ. di verun conto, quasi per nulla. ոչինչ պէս, չարի սրաւանի պէս. հիւ կիտի, պատելանելու կիտի.

'Αντιπροσκυνέω - ῶ. M. ήσω. adorare, venerare a vicenda. միզմէկ պաշտել իրարու՝ պիրդիրլերինի սիրոտ ելլիմ՝ խոսիմ.

'Αντιπροσφέρω. M. οἰσω. portare a vicenda. փոխադարձ բերել. փորձելութիւն ներիմ.

'Αντιπρόσωπος (ὁ, ἡ) posto a faccia. գիմացէ գիմաց՝ երես առ երես եղող. փորձը փորձ նիմ՝ պիրդիրլերինի երես առ երես ունիլ ունի.

'Αντιπροσώπως - έπίῤ. a faccia. գիմացէ գիմաց՝ երես առ երես. փորձելով փորձ նիմ՝ պիրդիրլերինի երես առ երես ունիլ պի նիմ.

'Αντίπυλος (ὁ, ἡ) che ha una porta di rimpetto ad un' altra. ուրիշ դրան գիմացը գտնուած մը ունեցող. փորձելութիւն խոսիմ ունիլը ունի.

'Αντίπυργος (ὁ, ἡ) simile, uguale ad una torre. աշտարակի նման. փորձի պինդ.

Digitized by Google

Ἀντιπυργόω - ῶ. M. ώσω. ergere delle torri dirimpetto alle altre. ուրիշ աշտարակներուն դիմացը աշտարակներ կանգնել. գալիս ետևէրէ ետևէրէն իրար հետ.

Ἀντίῤῥησις - εως (ἡ) contraddizione, opposizione, objezione. հակառակաբանութիւն, ընդդիմաբանաբանութիւն, առարկութիւն. գետերէն, ընդդէմ ելոյկերի, ինքզինքի.

Ἀντίῤῥοπος (ὁ, ἡ) ch' è in equilibrio. հաւասարակշիռ. պէր պարբա՝ հաւասարակշռել. ելոյ. ἐπίῤῥ.

Ἀντισιωπάω - ῶ. M. ήσω. tacere a vicenda. փոխադարձ խոչընդոտել սուս ընել.

Ἀντισκευάζομαι. M. άσομαι. prepararsi, apparecchiarsi a vicenda. փոխադարձաբար պատրաստութիւն, բանը գործը կարգի դնել. ետևէրէն հաւասարնուիլ, իրարու պատրաստ ընել.

Ἀντισοφίζομαι. M. ίσομαι. opporre dei sofismi contro sofismi. խորհրդական ձեռնարկութիւններու դէմ խորհրդական ձեռնարկութիւններ չինել. խելքերի ետևէրէն խելքեր հանել՝ տեսչութիւն.

Ἀντισοφιστης - οῦ (ὁ, ἡ) chi oppone de' sofismi contro sofismi. սուտ ձեռնարկութիւնի դէմ սուտ ձեռնարկութիւն չինող. խելքերի ետևէրէն խելքեր հանող.

Ἀντίσπασις - εως (ἡ) = Ἀνθολκή.

Ἀντίσπασμα (τὸ) } = Ἀντίσπασις. 2. dis-
Ἀντισπασμὸς (ὁ,ἡ) } sensione, contraddizione. ներհակութիւն, ընդդիմաբանութիւն. ընդդէմ, գետ ելոյ, գետերէն.

Ἀντίσπαστος (ὁ, ἡ) che tira alla parte contraria. 2. tirato alla parte contraria. ներհակ կողմը քաշող. 2. ներհակ կողմը քաշուած. ընդդէմ ետևէրէն. 2. ընդդէմ ետևէրէն ընթացող.

Ἀντισπάω - ῶ. M. σπάσω. tirare alla parte contraria. ներհակ կողմը քաշել. ընդդէմ ետևէրէն ընթանալ.

Ἀντισπεύδω. M. σπεύσω. } agire contro
Ἀντισπουδάζω. M. άσω. } qualcuno, procurare di fare il contrario. մէկին դէմ ընել, հակառակը ընելու ջանալ. պէրիւն ետևէրէն ընթանալ, ընդդէմ ընթանալ. ընդդէմ, ետևէրէն.

Ἀντισταθμίζω. M. ίσω. mettere in equilibrio. հաւասարակշիռ ընել. այլ՝ պահել ընթացք (ետևէրէն հաւասարնալ).

Ἀντίσταθμος (ὁ, ἡ) di egual peso, equipollente, che è in equilibrio. զուգակշիռ, համազօր. պէր պարբա՝ պահել՝ ընդդէմ, հակակշռ.

Ἀντίστασις - εως (ἡ) resistenza. դիմադրութիւն. ետևէրէն ետևնելէ.

Ἀντιστατέω - ῶ. M. ήσω. opporsi, resistere. դէմ դնել. ետևէրէն ետևնել.

Ἀντιστάτης - ου (ὁ) contrastante, avversario. դէմ դնող, հակակշռ. ետևէրէն ետևնող, խոչընդոտ.

Ἀντιστήριγμα - τος (τὸ) sostegno, appoggio. 2. protezione, soccorso. մոյթ, նեցուկ. 2. պաշտպանութիւն, օգնութիւն. տէրութ, տէրութ, փոյթ. 2. հմայնքի, խորհրդ.

Ἀντιστηριγμὸς (ὁ) l'azione d'appoggiare contro, 2. di proteggere. ներհակ կողմը կռթնցընելը. 2. պաշտպանելը. ետևէրէն ետևնելը, տէրութ ետևնելը. 2. օգնելը, հմայնքի խրխնել.

Ἀντιστηρίζω. M. ίξω. servir d'appoggio contro... resistere con un sostegno. 2. sostenere, proteggere. ներհակ կողմը դիմացը կռթնցընել, ներգուժով մը դէմ դնել. 2. պաշտպանել. ընդդէմ գալ, տէրութ, տէրութ իւր գալնուն. 2. հմայնքի խրխնել, օգնել.

Ἀντιστοιχέω - ῶ. M. ήσω. star in linea, in faccia d'un altro, corrispondere. դէմ առ դէմ, երես առ երես կենալ, միևնոյնի դէմ յարմար կարգով շարուիլ. ետևէրէն իրար պէս իրար տարբեր, պէրէպէրնէրի իւր պէր հիշատակ՝ պէր ընդհանուր տեսչութիւն.

Ἀντιστοιχεια - ας (ἡ) situazione di due cose ordinate in faccia l'una all' altra, paralellismo, corrispondenza. երկու բանին դէմ առ դէմ երես առ երես՝ դիմացի դիմաց կենալը, զուգահեռականութիւն. իւր ներքինին ետևէրէն ետևէրէն պէր հիշատակ տարբառը, տարբը պէր օգնելը, տեսչութիւն.

Ἀντίστοιχος (ὁ, ἡ) posto in linea parallela ad un' altro, corrispondente, eguale. զուգահեռական, դիմացի դիմաց, զուգահեռական դծի մը վրայ կեցող, համաչափ, հաւասար. պէր հիշատակ՝ ընդհանուր ետևէրէն ետևնող, տարբ պէր, տեսչութիւն.

Ἀντίστομος (ὁ, ἡ) che corrisponde ad un'altro bocca con bocca. բերան առ բերան կեցող. պէղ պէղը տեսած.

Ἀντιστρατεύομαι. M. ευσομαι } marciar con-
Ἀντιστρατεύω. M. εύσω. } tro (parlandosi delle truppe). դէմ քալել, վրան երթալ, վրան եկողին եկնել (բանակը). ետևէրէն վրան, ետևնելի վրան եկնել (բանակը). ընդդէմ ետևէրէն ընդհատ (օրտա հոգեբան).

Ἀντιστρατηγέω - ῶ. M ήσω. tener il posto del generale, essere tenente generale. զօրապետին փոխանորդը ըլլալ, զօրապետին տեղը ըռնել. վերադեր օլմաք, տէրութերէն ներքին պատասխանել՝ ներքին ինդիր.

Ἀντιστράτηγος (ὁ, ἡ) tenente generale. զօրապետի փոխանորդ. վերադեր.

Ἀντιστρατιώτης - ου (ὁ) soldato dell' armata nemica. թշնամիի՝ հակառակամասի զօրք. պատերազմ.

Ἀντιστρατοπεδεία - ας (ἡ) } l'accamparsi
Ἀντιστρατοπέδευσις - εως (ἡ) } a faccia del nemico, accampamento a faccia dell'inimico. թշնամիին դիմացը կարգիլը՝ բանակիլը. պատերազմին ետևէրէն պատերազմ.

Ἀντιστρατοπεδεύω. M. εύσω. καὶ (μσ.) ομαι. M. εύσομαι. accamparsi a faccia del nemico. թշնամիին դէմ բանակիլ. պատերազմին ետևէրէն զօրաբանակ.

Ἀντίστρεπτος (ὁ, ἡ) inverso, rivoltato. հակադարձ, ներհակ կողմը դարձած. վերադեր, իրարինն պատճէն.

Ἀντιστρέφω. M. στρέψω. rivoltare, voltare contro. հակադարձ ընել, ներհակը դարձընել. իրարինն պատճէնել.

Digitized by Google

Ἀντιστροφή - ῆς (ἡ) antistrofe. 2. rivolta, conversione, inversione. 3. inversione (figura rettorica). Հակադարձ. (Στροφή քառաց առաձաւորին հակառակը). 2. առդարձութիւն, հակադարձութիւն. 3. Հակադարձութիւն (Քերականական ձեւ մըն է). Στροφὴ ἀεὶ ἐς τὰ ἔμπροσθεν ἐξίσης ἐξοτρε. 2. Ետրեալ՝ ոխակալ դարձեալ. 3. Լուսնի ելք ու վերջ։

Ἀντίστροφος (ὁ, ἡ) opposto, contrario inverso. Հակառակ, ներհակ, հակադարձ. Ետրեալ, ոխակալ, ներհակ դարձեալ (ἡ) = Ἀντιστροφή.

Ἀντιστρόφως. ἐπίρ. oppositamente. 2. reciprocamente, in un ordine inverso. Ներհակ, հակառակ ըստ ըստով. 2. Հակադարձապէս, հակադարձ ըստ ըստով. Ետրեալ՝ ոխակալ իւր. 2. Ներհակի դարձեալ ելոյթ, դառնութ, դառնութեամբ իւր։

Ἀντισυγκρίνω. M. κρινῶ. comparare, far paralello, paragonare. բաղդատել. բաղդատ, ներկայ եղիզ։

Ἀντισυλλογίζομαι. M. ἰσομαι. opporre un sillogismo contrario a quel dell'avversario. Հակառակադրին հատաբանութեան դեմ ուրիշ հատաբանութիւն մը ընել. գիրեալ հատաբանութեան ընդդէմ ելոյթ։

Ἀντισυμμαχέω - ῶ. M. ήσω. fare un'alleanza reciproca. իրարու հետ ընկերութիւն դաշնակցութիւն ընել. ուրիշներու իւր գավլ գործ եղիզ, ըսբն ան ալ եղիզ, ամենուրեք, ամենայն եղիզ, ամենայնի եղիզ։

Ἀντισυμποσιάζω. M. άσω. disputare con qualcuno d'un convito. ճաշի մը հետ կռուելու վրայ վիճել՝ կռգիլ. ուրիշի իւր ընթացքին հակառակելու նկատմամբ։

Ἀντισυναντάω - ῶ. M. ήσομαι. incontrare reciprocamente. իրարու հանդիպիլ՝ պատահիլ. ուրիշներուն գործերուն։

Ἀντισχηματίζω. M. ίσω. fare, usare contro l'avversario quelle figure rettoriche, di cui si serve l'istesso. իր հակառակորդին գործածած ճարտասանական ձեւերը փոխանակ անոր դեմ գործածել. Թուիդին իւր ուղղ գործածելէ ետքն ուրիշ ձեւերով ալ գործելու նման։

Ἀντισχολαστής - οῦ (ὁ) emulo, rivale degli stessi studj. Նոյն ուսմունքները ուրիշներուն անցնելու վտանգով, ուսմունքի մէջ երկուքը ընդ՝ ալ սիրելի իւրերին ներքեւ իրարու հետ ուրիշ նոյնութեամբ։

Ἀντισχυρίζω. M. ίσω. fortificare, consolidare contro. ուրիշին դեմ ամրցընել՝ զօրացընել, զօրացընել. ուրիշներ գործելու վերաբերեալ իւրին վերաբերեալ։

Ἀντισχύω. M. ύσω. opporre la forza alla forza, resistere. բռնութեան դեմ դնել, ընդդիմանալ. զօրս զօր իւր գործելոյն, գործելիքին գործելիքի իւր գործելոյն, գործութիւն։

Ἀντίταγμα (τὸ) esercito opposto a quello dell'inimico. թշնամիին դէմը եղող բանակ. պատրաստ գործելոյն ելոյթ. (ενγέν.) ostacolo, impedimento. արգելք. խնդիր։

Ἀντιτακτικὸς - ἡ - όν. che ha forza di ripugnare, opporsi contro. դէմ կենալու ուժ ունեցող. գայթակղութ՝ գործելոյն գործելոյն ելոյթ։

Ἀντίταξις - εως (ἡ) l'azione di schierare la battaglia, schieramento. 2. resistenza. զօրքը ճակատել տալը, բանակին ճակատումը. 2. ընդդիմութիւն. ուժերէ պատրաստ՝ գործելոյն գործելոյն ելոյթ. 2. Ընդդիմութիւն։

Ἀντίτασις - εως (ἡ) opposizione resistenza. դէմ կենալը, դիմադրութիւն. Ետրեալ, ոխակալ։

Ἀντιτάσσω (ττω). M. τάξω. schierar l'armata in ordine di battaglia. 2. opporre. զօրքը ճակատագրացնել, զօրքը կարգել. 2. դէմ դնել. ուժերէ պատրաստ՝ գործելոյն, գործելոյն ելոյթ. 2. գայթակղել։

Ἀντιτείνω. M. τενῶ. tirar alla parte opposta. ներհակ կողմը քաշել. Ետրեալ ընթացք ելոյթ. (ἀμτβ.) opporsi, contrastare, resistere. դէմ դնել՝ կենալ, ընդդիմանալ. գործելոյն գործելոյն, գայթակղել։

Ἀντιτεχνέω - ῶ. M. ήσω. essere emulo d'un artista. արհեստաւորի մը նախանձորդ ըլլալ. ուրիշ արհեստաւորի պէտ նախանձորդ ըլլալ, ուրիշ արհեստաւորի նմանիլ։

Ἀντίτεχνος (ὁ, ἡ) emulo, rivale d'un'artista. արհեստաւորի նախանձորդ. ուրիշ արհեստաւորի պէտ նախանձորդ։

Ἀντιτίθημι. M. θήσω. opporre. 2. mettere una cosa nelle veci d'un' altra, sostituire. 3. mettere in comparazione. դէմ դնել. 2. մէկ բանը ուրիշ բանի մը տեղ դնել. 3. բաղդատել. գործելոյն գործելոյն. 2. ուրիշ նմանութ ուրիշ ուրիշ նմանի նմանի գործելոյն. 3. բաղդատել։

Ἀντιτιμάω - ῶ. M. ήσω. onorar vicendevolmente. 2. attenuare il suo delitto. միմեանց պատուողը պատուել. յարգել. 2. յանցանքը պզտիկցընել. ուրիշներուն բաղդատի նկատ՝ գործելոյն նմանութեամբ. 2. գործածողը ուրիշ ուրիշ։

Ἀντίτιμος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso valore. Համապատիւ, նոյն ուժը ու զօրութիւնը ունեցող. հաւասար, հաւասարի։

Ἀντιτιμωρέω - ῶ. M. ήσω. gastigare a vicenda, vendicarsi. փոխադարձի պատճառել, վրէժ առնել. գործելոյն իւր գործելոյն, նոյն հոգ ալ։

Ἀντιτίνω (τίω). M. τίσω. pagare il fio, soddisfare. պատիժը քաշել, հատուցանել՝ վճարել. գործածը ընդունել՝ նոյնութեամբ։

Ἀντίτισις - εως (ἡ) punizione, pena, soddisfazione resa. պատիժը քաշելը՝ վճարելը. գործածը ընդունելի՝ նոյնութեամբ։

Ἀντίτιτος (ὁ, ἡ) punito a vicenda, di cui si è vendicato. փոխադարձի պատժուած, վրէժը առնուած. նոյնի՝ հոգը ընդունել, պատճառին գործելոյն։

Ἀντιτολμάω - ῶ. M. ήσω. opporre audacia contro audacia, resistere arditamente. յանդգնութեան դէմ յանդգնութիւն ընել, յանդգնութեամբ դէմ կենալ. գործելոյն գործելոյն գործելոյն, գործելոյն գործելոյն։

Ἀντίτοκον (τὸ), Ἀντίδοτον = Ἀντιφάρμακον.

Ἀντίτονος (ὁ, ἡ) teso contro. ներհակ կողմը լարուած՝ քաշուած. Ետրեալ ընթացք։

Ἀντιτρέφω. M. θρέψω. nutrire a vicenda colui, da cui si è nutrito. իր սնուցիչը

անուցանել. ընդդիմանալ, արգելանել:

Ἀντιτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre contro. գնալ վազել. ընդ. ելլել ընդդէմ, ընդհարկանել:

Ἀντιτυπέω - ῶ. M. ήσω. respignere contro. ետ հրել, ընդհարկանել. ետ լարձակել, ընկրկել, յետիմ:

Ἀντιτυπής - έος (ὁ, ἡ) che respigne contro. գէմ գնօղ՝ հրօղ, ընդդիմադարձ. ընդ. պատրան, պատնան, յետին:

Ἀντιτυπία - ας (ἡ) respinta, resistenza, solidità. ետ հրելը՝ դարձելը, ընդհարկանիլը, ընդդիմութիւն, պնդութիւն. ետ ընկրկումն, վարանում, ընդ. ելլել, ընդդիմանալ:

Ἀντίτυπον (τὸ) copia, esemplare. պատճէն, օրինակ. ընդ. պատկեր, նմանութիւն:

Ἀντίτυπος (ὁ, ἡ) simile, uguale. նման, հաւասար. ընդ. պատկեր, ներկայ:

Ἀντιφανεία - ας (ἡ) l'immagine d'un oggetto, che si vede nell'acqua o nello specchio quando vi si presenta. բանիմը կուբին կամ հայելիին մէջէն երեւցած կերպարանքը. ընդ. ներկայութիւն. ստուգ նմանութիւն. ընդ. պատկեր:

Ἀντιφάρμακον (τὸ), = Ἀντίδοτον.

Ἀντίφασις - εως (ἡ), (ἀντὶ, φήμι) contraddizione. ընդդիմաբանութիւն. ընդ. ելոյ, ընդ. ելոյ:

Ἀντιφερνος (ὁ, ἡ) che tiene il luogo di dote. օժան տեղ եղօղ. ետ տեղ ներկայ ունի՝ բռնող. (οὐσ) Ἀντίφερνα. (τὰ) ciò che lo sposo da per dote alla sua sposa. փեսային օժան տեղ հարսին տուածը. ընդ. ելոյ ետ տեղ ներկայ ելոյ ելոյ ընդ. ելոյ:

Ἀντιφέρομαι. opporsi, contrastare. գէմ կենալ՝ գնալ. ընդ. ելոյ պատրաստ՝ ընդ. պատնան:

Ἀντιφέρω. M. ἀντοίσω. portar contro, opporre. գէմը տանիլ, գէմը գնալ. ընդ. ելոյ ետ ընդ. ելոյ, ընդ. ելոյ պատնան:

Ἀντιφεύγω. M. φεύξομαι. esiliarsi in vece d'un altro. քրտնիլ ուրիշին տեղը. ընդ. ելոյ ուրիշի ետ ներկայ ընդ. ելոյ, ետ ընդ. ելոյ:

Ἀντίφημι. M. φήσω. contraddire. գէմ ըսել, գէմ մարդանալ. ընդ. ելոյ ընդ. ելոյ. 2. = Ἀποσρίνομαι.

Ἀντιφθέγγομαι. M. φθέγξομαι, = Ἀντίφημι. 2. rendere lo stesso suono. նոյն ձայնը հանել. ընդ. ելոյ ձայնիդ ընդ. ելոյ:

Ἀντίφθογγος (ὁ, ἡ) che rende lo stesso suono. նոյն ձայնը ասօղ՝ հանօղ. ընդ. ելոյ ձայնիդ ընդ. ելոյ:

Ἀντιφιλέω - ῶ. M. ήσω. amare reciprocamente. փոխադարձ իրար սիրել. ընդ. ելոյ սիրիմբ ընդ. ելոյ:

Ἀντιφιλοδοξέω - ῶ. M. ήσω. gareggiar nell'onore. փառքի մէջ ելելը ընդ՝ մէկզմէկ անցնելու ջանալ. ընդ. ելոյ ընդ. ելոյ:

Ἀντιφιλονεικέω - ῶ. M. ήσω. contendere, gareggiare con un altro. ուրիշին հետ վիճել, կռւըտիլ. ընդ. ելոյ ետ ընդ. ելոյ:

Ἀντιφιλοσοφέω - ῶ. M. ήσω. avere dell'avversione contro la filosofia, o i filosofi. փիլիսոփայելուն կամ փիլիսոփայութեան գէմ՝ հակառակ ըլլալ. ֆիլիսոֆոս իրմ ընդ. ելոյ:

Ἀντιφιλοσοφία - ας (ἡ) avversione contro la filosofia. փիլիսոփայութեան գէմ՝ հակառակ ըլլալը. ընդ. ելոյ:

Ἀντιφιλόσοφος (ὁ, ἡ) contrario ai filosofi, o alla filosofia. փիլիսոփայութեան կամ փիլիսոփաներուն հակառակ. ֆիլիսոֆոս իրմ ընդ. ելոյ:

Ἀντιφιλοτιμέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. disputare con qualcuno della gloria. ումեքն հետ պատուի մէջ ելելով ընդ՝ ումեքէ անցնելու ջանալ՝ վիճել. իրմէ՝ իմմէ ընդ. ելոյ:

Ἀντιφιλοφρονέομαι - οῦται. M. ήσομαι. nutrir amore a vicenda. մէկզմէկու վրայ փոփոխակի սէր պահել՝ ունենալ. ընդ. ելոյ:

Ἀντιφλέγω. M. φλέξω. far riflettere la fiamma. բոցը բնկրկցընել. ընդ. ելոյ:

Ἀντιφονεύω. M. εύσω. uccidere a vicenda. փոփոխակի իրար մեռցնել, մեռցնօղը մեռցընել. ընդ. ելոյ:

Ἀντίφονος (ὁ, ἡ) espiatorio d'un omicidio. եղած մարդասպանութիւնը իր մէնհամար քաւօղ. ելոն տանը տէրտէր տանը իւր:

Ἀντιφορά - ᾶς (ἡ) opposizione, contrasto, resistenza. 2. relazione, confronto. ընդդիմութիւն, ներհակութիւն. 2. յարմարութիւն, բաղդատութիւն. ընդ. ելոյ:

Ἀντιφορικῶς - ἐπίρ. in opposizione. ընդ հակառակին, ներհակը ելլալով. ընդ. ելոյ:

Ἀντιφορτίζομαι. M. ίσομαι. caricarsi un nuovo peso in vece del primo. առջինին տեղը ուրիշ մէկ բեռ առնել. ետ ընդ. ելոյ:

Ἀντιφράζω. M. φράσω. esprimere le sue idee con altre parole. իր մտքերը ուրիշ բառերով ձեւերով յայտնել. ընդ. ելոյ:

Ἀντιφρασις - εως (ἡ) opposizione, obiezione. 2. Antifrasi (figura rettorica.) առարկութիւն. 2. ընդդիմաբանութիւն (մարդասիրական ձեւ մըն է.) ընդ. ելոյ:

Ἀντιφράσσω (ττω). M. φράξω. mettere un ostacolo avanti, impedire. արգելք գնել, արգելել, առջեւը գոցել. ընդ. ելոյ:

Ἀντίφρουρος (ὁ, ἡ) che sta in luogo di custode. պահապանի փոխանորդ. ընդ. ելոյ:

Ἀντίφρων - ονος (ὁ, ἡ) di animo inimico. թշնամի սիրտ ունեցօղ. ընդ. ելոյ:

Ἀντιφυλακή - ῆς (ἡ) custodia scambievole. փոփոխակի իրարու եղած պահպանութիւն. ընդ. ելոյ:

Ἀντίφυλαξ - ακος (ὁ), = Ἀντίφρουρος.

Ἀντιφυλάσσω (ττω). M. άξω. custodire a vicenda. փոփոխակի իրար պահպանել.

Digitized by Google

փոլորիւ իւր պերճաբերութիւն ածելոյ՝ ծօրաբանել։

Ἀντιφωνέω - ῶ. *M.* ήσω. risuonare, contraddire, rispondere. Ձայն առալ, ընդդիմարանել, պատասխանել. ահ վերից, ծորէը ահօյնից, ճիվղով վերից։

Ἀντιφώνησις - εως (ἡ) risuonamento. 2. Ἀντιφωνία - ας (ἡ) risposta. 3. contraddizione. 4. cauzione, garanzia. Ձայն առալը, հնչելը. 2. պատասխան. 3. ընդդիմաբանութիւն. 4. ապահովութիւն, երաշխաւորութիւն. ծորէը ահ վերից։ 2. ճիվղ. 3. ղէտ ահօյնից. 4. հիմնադիր։

Ἀντίφωνος (ὁ, ἡ) risuonante. Ձայն առօղ, հնչօղ. ահ՝ ահտ վերից։

Ἀντίφωνον (τὸ) Antifona, կտուրդ (սաղմոսի). ճիվղ վերից (ղեղտարան)։

Ἀντιχαίρω. *M.* χαρήσομαι. rallegrarsi parimente. Նմանապէս ուրախ ըլլալ. զի այնիկ ահվինից՝ ղալ օրմէ, ծորէլէբէը ճարտար օրմէ։

Ἀντιχαρίζομαι. *M.* ίσομαι. essere riconoscente, ricompensare un favore avuto. Երախտագէտ ըլլալ, տեսած ազնկութիւնն գէմ ազնկութիւնը ընել. նպէր պերճել, նպէրի ծորէը նպէրի նրիճել։

Ἀντίχειρ - ειρος (ὁ) il pollice. բուռի մատ. գալ ծորմէ։

Ἀντιχειροτονέω - ῶ. *M.* ήσω. opinare contro, opporsi. Ներհակ կարծիք ունենալ, գէմ հակառակ ըլլալ. ղէտ ղահիւմրի օրմէ, ինիքնագէղ օրմէ։

Ἀντιχειροτονία - ας (ἡ) suffraggio contrario, opposizione. Ներհակ վիճակ տեսնելը, ներհակութիւն. ղէտ ծօրս պղբաճմօղ, ղէտ տէղ։

Ἀντιχορηγέω - ῶ. *M.* ήσω. essere emulo d'un altro nel ballo. կպաւիճ մէկ ուրիշի մը հախանձորդ ըլլալ. պրէսի նէ հոբասով բռնօղ նօղըն ինքնիմէ։

Ἀντίχρησις - εως (ἡ) uso contrario o reciproco. Ներհակ կամ փոխանակի գործածութիւն. ղէտ նօծօ փոլորիւ ծօղ։

Ἀντίχριστος (ὁ) (γρφ.) Anticristo. Նեռ, գերաբրիատա. պիճիճ։

Ἀντιχρόνισμα (τὸ) } uso d'un tempo in vece d'un altro. Մէկ ժամանակը ուրիշ ժամանակի մը տեղ գործածելը (ինչպես հայերէնի մէջ անկատարը կամ աորիստականը կասպարեալին տեղ եւ ալլն)։ պիր ծէքիը տեղը պիր վրէի նէրգինի ծօղըղնուղը (նօղլ մի ինէմի ղնի հաղբտա կնի վօճ ինիէտա)։

Ἀντιχρονισμὸς (ὁ) (γρμτ.)

Ἀντιψάλλω. *M.* ψαλῶ. corrispondere col canto o con uno strumento. Երգովմէն կամ նուագարանովմէն համնձայն ըլլալ. պիր ղղէ նօծօ պիր ահինէի հիմնէտա օրմէ։

Ἀντίψαλμος (ὁ, ἡ) che si canta a vicenda. փոխանակի երգօղ. ծորէրէրի նէ ղղէրէլն, նէրէնան։

Ἀντίψηφος (ὁ, ἡ) che da un suffraggio contrario. Ներհակ վիճակ առօղ. ղէտ ծօրս պղբաճմօղ։

Ἀντίψυχος (ὁ, ἡ) chi si sacrifica per la salute degli altri. ուրիշին երկարութեանը համար կենքը ղահ նուիրօղ. պերճին ահղինի հոգիը՝ տօրդան փոխելի փնափրին ծօրդան առնող։

Ἀντιψύχω. *M.* ψύξω. rinfrescare vicendevolmente. Մէկզմէկ պաղղըրկել. սիրտը քանալ. պէրէպէրէրին ֆէրահղըճմօք, նէրէսկէրէրին սղմօք։

Ἀντλεία - ας (ἡ) l'azione d'attingere dell'acqua. ջուր քաշելը. ––– ղէտ՝ ղէտ։

Ἀντλέω - ῶ. *M.* ήσω. attingere. քաշել (ջուր). ղէտ՝ ղէտ (–––)։

Ἄντλη - ης (ἡ), ἀντὶ Ἄντλησις.

Ἄντλημα (τὸ), = Ἄντλησις. 2. = Ἀντλητήριον.

Ἄντλησις - εως (ἡ), = Ἀντλεία.

Ἀντλητήριον (τὸ) attignatojo. ջուր քաշելու աման, դալ. ––– ղէտ՝ ղէտ, ֆօլ։

Ἄντλος (ὁ) sentina. 2. mare o l'acqua del mare. 3. mucchio di grano. ջրէղի նաւուս. 2. ծով, կամ ծովին ջուրը. 3. ցորնի գէզ. կէտ՝ ղէտ։ 2. պէնէ նօծօ պինիքնէտ։ 3. պաղտայ էշէլը. 4 = Ἀντλητήριον.

Ἀνταιοδομέω - ῶ. *M.* ήσω. fabbricare, edificare una casa a faccia, dirimpetto, in luogo d'un'altra. տուն մը ուրիշ տան մը դիմացը կամ տեղը շինել. պիր կէղի ծորէլէրնէտ նօծօ նէրէնէտ պիր նվ նօծօմէ, պիրս ծօրմէ։

Ἀντοικος (ὁ, ἡ) chi abita dirimpetto d'un'altro. ուրիշին դիմացը բնակօղ. պիրինի ծորէլէրնէտ օտիղ օլմէ։

Ἀντολὴ καὶ Ἀντολίη - ης (ἡ). Ἰων. ἀντὶ Ἀνατολή.

Ἀντονομάζω. *M.* ασω. mutare il nome, nominare con un nome differente. անունը փոխել, ուրիշ անուն մը տալ. նօմնէը փոխիլ, նրիճ անուն մը տալ։ նէմնէնէը հիէթէնա ծօրդան ինէնէն՝ ինէնէնէն ծօրդան առնուն։

Ἀντονομασία - ας (ἡ) Antonomasia (figura rettorica.) դերանունութիւն (մասնաւոր անուն մը է). ինչպէս, պետի (ղէտ էլչի իշի)։

Ἀντοργίζομαι. *M.* ίσθησομαι. sdegnarsi del pari. բարկացողին պէս բարկանալ. նմանապէս արդիլ. զի այնիկ իշըլընմէ, ծորէլէրէը նօվկնէտ։

Ἄντορος (ὁ, ἡ) Ἰων ἀντὶ Ἄνθορος. termine opposto. Մէկզմէկու հակառակ սահման եղը. պէրէպէրէրնին ղէտ պնօր, հանօտա։

Ἀντορύσσω (ττω.) *M.* ὀξω. contramminare. հակառակ ակօն հատանել. ղղէ՛ ծորէլէմէ։

Ἀντόφθαλμος (ἰ, ἡ) chi guarda in faccia, sul viso. երեսը՝ աչքին մէջը նայօղ. նէղղնէն՝ նէղղնէնէն իչինէ պակօն։

Ἀντρικὸς - ἀδος (ἡ) (ἐπίθ. τῶν Νυμφῶν). che abita negli antri, nelle spelonche. քարայրի՝ անձաւի մէջ բնակօղ. ճղտըղտա ապէն օլմէ։

Ἀντροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una spelonca. քարայրի՝ անձաւի ձեւով. ճղտա պիչինիպնէ։

Ἄντροθεν. ἐπίρ. dall'antro, dalla spelonca. քարայրէ, անձաւէ. ճղտրտան։

Digitized by Google

Ἄντρον (τὸ) antro, caverna, spelonca. անձաւ, քարայր, ապր. խոշտոր:

Ἀντυξ-υγος (ἡ), (ἄνω ἤ ἀντί, τεύχω.) la circonferenza d'ogni corpo circolare. 2. la ruota del carro. 3. carro. ամէն կլոր մարմնոյ եզերաբոլորութիւն. 2. կառքի անիւ. 3. կառք. հեր պէր խոշորըլոյ նախնին գայրիւք՝ ընկերօք. 2. արագ ի-ջեղեալ. 3. արագ:

Ἀντυποκρίνομαι καὶ Ἀνθυποκρίνομαι. M. κρινοῦμαι, simulare a vicenda. փոխանակ կեղծել. ե-ղաւելեալ ձեւերին ձանձրանալ, ձեւանալ:

Ἀντῳδὸς (ὁ, ἡ) che corrisponde col canto ad un canto, risuonante. համաձայն երգոյ. պէր ելեւէջով՝ պէր պոռի իջուլյան, ձեւանալ, ձեւասալ:

Ἀντωνυμία-ας (ἡ) pronome. դերանուն. ըստ:

Ἀντωνυμικὸς-ἡ-ὸν. pronominale. դերանունական. պարբ. ικῶς. ἐπίῤ.

Ἀντωπέω-ῶ. M. ήσω. guardare in faccia, fissare gli occhi sù. երեսը նայիլ, աչքերը վրան ձեռնել. խոյնանի պոմիտ, խոյնէրին խոպնանի պիտի. պիտի:

Ἀντωπὸς (ὁ, ἡ) } che guarda in faccia,
Ἀντωπὸς (ὁ, ἡ) } che fissa gli occhi sopra. երեսը նայող, աչքերը վրան ձեռնող. խոյնանի պոտած, խոշոլերին խոպնանի պիտի, պիտի:

Ἀνύβριστος (ὁ, ἡ) non contumeliato, non oltraggiato. չնախատուած, չանարգուած. խոյնանըլը, խոպիրկնիպիլ:

Ἀνυγίαστος (ὁ, ἡ) Ἀνιάτρευτος.

Ἀνύδατος (ὁ, ἡ) privo d'acqua. կուր չունեցող. ասասալ, ապրլը:

Ἀνυδρεύομαι. M. εὐσομαι. cavar acqua (dal fonte, dal pozzo ecc.) կուր հանել (ազբիւրէ, հարէ եւ այլն). ան ըլեփոխ կոխէ (փոյտան, ընկերէն վե ասալ):

Ἀνύδρευτος (ὁ, ἡ) non inaffiato. չկրուած. ասալնամըլը:

Ἀνυδρία-ας (ἡ) mancanza di acqua, siccità, aridità. կրի պակասութիւն, չորութիւն, ցամաքութիւն. ասասալըլոպ, փոքրութիւն:

Ἄνυδρος (ὁ, ἡ) privo d'acqua, secco, arido. կուր չունեցող, չոր, ցամաք. ասասալ, փոքր:

Ἄνυλος (ὁ, ἡ) privo di selve, di boschi. 2. immateriale, incorporeo. մարի չունեցող. 2. անիւթ, անմարմին, օրմանըլը. 2. ինթիլ, իպնթիլ:

Ἀνυμέναιος (ὁ, ἡ) non maritato. չկարգուած. իւնիմիլը:

Ἀνύμφευτος (ὁ, ἡ) } non isposato.
Ἄνυμφος (ὁ, ἡ) } անմարի. իրկի:

Ἀνύπαρκτος (ὁ, ἡ) non esistente. անգոյ, չիգող. վոր օլմայան:

Ἀνυπαρξία-ας (ἡ) il non esistere, inesistenza. անգոյութիւն, անգոյ ըլլալը, չիմալը. վոր օլմոխդէրէ, խոխդոպ:

Ἀνυπέρβατος (ὁ, ἡ) } insuperabile.
Ἀνυπέρβλητος (ὁ, ἡ) } քաւելու. չանցուելու. կնիդիլը, ալի օլալ:

Ἀνυπερήφανος (ὁ, ἡ) non superbo, docile. հպարտ չեղող. խանարհ, հեզ. վոխէր օլմայան, ալըտ կիդնիլլի, հալլըլ:

Ἀνυπέρθετος (ὁ, ἡ) che non si può differire, rimettere. յաւացընկելու, ետ չգուժելու. կիդիէր օլմանալ:

Ἀνυπερθέτως. ἐπίῤ. senza dilazione, subito. առանց ալացընկելու, չուսալ. եհմալ կիմկիդիրէ, գիրթոպ:

Ἀνυπεύθυνος (ὁ, ἡ) esente d'ogni responsabilità. երաշխաւոր չեղող, պատասխան առլու պարտք չունեցող. վեճիլլիգին խալ, ճիլտըչէ վերնոյ գործոս օլմայան. 2 = Ἀναίτιος.

Ἀνυπήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente. անհնազանդ. կիւսիւըլը, պէրէկլ:

Ἀνυπηλίφης-έος καὶ } non unto di sotto.
Ἀνυπήλιφος (ὁ, ἡ) } ապակը չօծուած. պէտ խալընմամըլը. (ναυτ.) 2. = Ἀπίσσωτος.

Ἀνυπηρέτητος (ὁ, ἡ) privo di ministro, di servizio, di soccorso. պաշտօնեայ ապատուար օգնեալ չունեցող. խըզմէտիւնէրէ, ապատիըլը, խորտըմըլը:

Ἀνυπόδε (δη) τος-ου (ὁ, ἡ) che non porta scarpe, discalzato. ոտքի ամէն չունեցող, բոպիկ. այաքէպալըըլը, փոնգոսըլը, չըզլալ այաք:

Ἀνυπόδικος (ὁ, ἡ) non assoggettato in giudizio. գատաստանի ապակ չընկած. չիրթիւգան խալ:

Ἀνυπόθετος (ὁ, ἡ) non supposto. չենթադրուած, չկարծուած. փոխմըլը, եըյա օլմանմամըլը:

Ἀνύποιστος (ὁ, ἡ) Ἀνυπόφορτος.

Ἀνυπόκριτος (ὁ, ἡ) sincero, non finto. անկեղծ. սաքիրան, փոչլոս, փուլի փոփ, պիւրիւսի:

Ἀνυπομένε (νη) τος (ὁ, ἡ) } impaziente.
Ἀνυπομόνητος (ὁ, ἡ) } անհամբեր, համբերութիւն չունեցող. սապըրըլը. 2. = Ἀνύποιστος.

Ἀνυπόπτευτος (ὁ, ἡ) } senza sospetto, in-
Ἀνύποπτος (ὁ, ἡ) } sospetto. կասկածելու, աներկիւղ, ըղդրդ. իւլիւրէն, պիւլիւդսիզ, պիւլիւդ, իւնճեսիզ:

Ἀνυπόπτως. ἐπίῤ. senza sospetto. առանց կասկածի. պիւլ իւնճեն:

Ἀνυποσημείωτος (ὁ, ἡ) non notato, non segnato sotto. ապակը չընշանաւած, նշան չեղած. պիւլընմամըլը, նիշան օլմամըլը:

Ἀνυπόστατος (ὁ, ἡ) irresistibile, di cui non si può sostener l'impeto. 2. che non ha la sussistenza reale, che non sussiste. չդիմանալու. 2. հնձակայութիւն չունեցող. փայանըլմայ. իսրւըլ փոխըլմըլը. 2. վրւըլըլը օլմայան:

Ἀνυπόστολος (ὁ, ἡ) franco, coraggioso, intrepido, senza soggezione. արուռ, անվախ, համարձակ. ճեսուրիւնէ, իօրէնմայ, ակրգիւսիզ:

Ἀνυπόστρεπτος (ὁ, ἡ) } che non ritorna.
Ἀνυπόστροφος (ὁ, ἡ) } 2. d'onde non si può ritornare, irremeabile. եա չդարձող. 2. եա չդառնալու. իրէ պիտիդին, պիտի իմիդին. 2. իրէ պիտիլըլը, պիտի իլտիմ օլմանմայ:

Ἀνυπότακτος (ὁ, ἡ) non sottomesso, indocile, indomito. 2. confuso. չընդհատ,

Digitized by Google

չզօպուած. 2. անկարգ, խառն ի խուռն, չհաճած. ըմպի օլմըշ, հիւսիս ալըընա կերթիդիլ. 2. ըշրօպըշ, նիզամըշ, խորտակ:

Ἀνυποτίμητος (ὁ, ἡ) non sottomesso ad alcuna estimazione. 2. impunito. վրան վարկած՝ կարծիք գնահատութիւն չեղած. 2. անպատիժ. հնթիդնա իսկին՝ զանոնք օլանմըշ, գոհօը ալունմըշ. 2. խզլեցած. միտոս. էպίῤ.

Ἀνυποφόρητος (ὁ, ἡ) intollerabile. չբաշնալը, անտանելի. փայտընմըշ, կերթըլը:

Ἀνύσιμος (ὁ, ἡ) efficace. 2. utile, vantaggioso. ազդու. 2. օգտաւոր, շահաւոր. իչ-երլի. 2. ֆայտալի. ույոս. էպίῤ.

Ἀνύστακτος (ὁ, ἡ) che non dorme, vigile. չքնաղօղ, արթուն. ույանայան, ույանըզի:

Ἀνυστικὸς - ἡ - όν. efficiente, attivo. աբաշչական, ներգործօղ. կիչի, ամըլի:

Ἀνυστὸς - ἡ - όν. pronto, facile ad effettuarsi. կատարելագործուելու դիւրին. իչերիլ օլմօզ, էօլայ, հազըր:

Ἀνυτικὸς - ἡ - όν. = Ἀνυστικος.

Ἀνύτω καὶ Ἀνύτω Ἀττ. ἀντὶ Ἀνύω.

Ἀνύφαντος (ὁ, ἡ) non tessuto. չհիւսուած. իօրիլմըմըշ:

Ἀνυψόω - ῶ. Μ. ώσω. ergere, sollevare, innalzare. կանգնել, վերցնել. պիւսիւ, իչերիլմիւ, քաշտրմաք:

Ἀνύω, Ἀνύω. Μ. ύσω. effettuare, terminare, eseguire. 2. consumare. 3. servire, essere utile. 4. affrettare. լմընցնել, կատարել, գլուխ հանել. 2. հատցընել. 3. պէտք ըլլալ, օգտիլ. 4. շտապել. իմբ եղիմիւ, իչիւիլ եղիմիւ, գալ էտէրմաք. 2. իչլէնի եղիմիւ, պիչիրմիւ. 3. խրատիւ, ֆայտալի օլմաք. 4. ամելի եղիմիւ:

Ἄνω, ἀντὶ Ἀνύω.

Ἄνω. ἐπίῤ. (ἀνὰ) sopra, sù, in alto, al dissopra. վերը, բարձրը. իօքարտա, իչերիսիդիդի, գալտա:

Ἀνώγαιον καὶ } appartamento di sopra.
Ἀνώγεων (τὸ) } վերի գաւիկան (սան). իսի եմի (եվին պինանը):

Ἀνώδυνος (ὁ, ἡ) che non sente del dolore. ցաւ չիմացօղ. ագըրսըզ, սանըզըդ:

Ἀνωδύνως. ἐπίῤ. senza dolore. առանց ցաւի. պէտ ագըր, պէտ սանը:

Ἄνωθεν. ἐπίῤ. di sopra, dall'alto. 2. dal principio. վերէն, բարձրէն. 2. սկիզբէն. իօքարտան, իչերիսիդէն, գալտան. 2. էլ-պինդէն:

Ἀνωθέω. ῶ. Μ. ήσω. spignere in alto. վեր, բարձրը հրել. իօքարը իչերիչ իլիմիւ:

Ἀνώλεθρος (ὁ, ἡ) incorruttibile. անապականելի. զօղալմըշ, զոյ օլմըշ:

Ἀνωμαλής - έος (ὁ, ἡ) = Ἀνώμαλος.

Ἀνωμαλία - ας (ἡ) irregolarità, anomalia. զարտաղալութիւն. ֆանտասթալըք (իչի ապրիչ փայբր նէնկիլերիդ):

Ἀνώμαλος (ὁ, ἡ) irregolare, anomalo, զարտաղալի. ֆանտաստալը:

Ἀνωμαλότης - ήτος (ἡ), = Ἀνωμαλία.

Ἄνωμος (ὁ, ἡ) privo di omero. առ չունեցող. օմուզսուզ:

Ἀνωμοτεὶ (τὶ) ἐπίῤ. senza giuramento. առանց երդումի. իչիւնիչիլմիւ:

Ἀνώμοτος (ὁ, ἡ) non giurato. 2. a cui non si può giurare. երդմնելը չըրած. 2. չերդուելնալը. իչիւն իչիւիլմիւ. 2. իչիւն օլտունմազ:

Ἀνωνόμαστος (ὁ, ἡ) innominato. անունը չտրուած, չանուանեալ. իսկ կէրիլմիւ, ապը ֆնտալմըշ:

Ἀνώνυμος (ὁ, ἡ) anonimo, senza nome, incognito. անանուն, անձանօթ. իսիմսիզ, ապըզ. նումաց - էպίῤ.

Ἄνωρος (ὁ, ἡ). = Ἄωρος.

Ἀνώτατος - η - ον. sommo, supremo. ծայրագոյն. ըն իչէրլեկի, գալ, ալչի:

Ἀνωτάτω. ἐπίῤ. sommamente, al più alto grado. ամենագոյն, շատ, խիստ. գայէթ, գէրճէ գէրիսինճէ:

Ἀνώτερος - α - ον. superiore. վերագոյն, առելի վեր. գահ իչէրլեկի, իօքարը, իչէրլեկի:

Ἀνωτέρω. ἐπίῤ. sopra, di sopra. վերը. իօքարտա, գալտա:

Ἀνωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) inutile. անշահ, անօգուտ. ֆայտասըզ, պիհուտ:

Ἀνωφέλητος (ὁ, ἡ), = Ἀνωφελὴς. 2. chi non gode di veruna utilità. օգտաւոր չտեսած՝ չառած. ֆայտա կէօրմիդիլ, անէ բիսիսին ալմըշ:

Ἀνωφελος (ὁ, ἡ), = Ἀνωφελὴς.

Ἀνωφελῶς. ἐπίῤ. inutilmente. առանց օգտի՝ շահի. պիհուտա կիտէրէք, ֆայտասըզլըգը:

Ἀνωφερὴς - έος (ὁ, ἡ) che va montando, montante. վեր ելլող, բերաօզ. իօքարը էրթան, էրէմյա գիդէլէ:

Ἀνώφλιον (τὸ) la parte superiore della porta. դրան վերի կողմը. գափանան իսոփա:

Ἀνώχυρος (ὁ, ἡ) non munito, non fortificato. չամրցած. ապահովի չդրաւած. իրգիա օլտունմազ:

Ἀξεναγώγητος (ὁ, ἡ) non trattato bene. ապէկի չվայրաւած, աէր չղուցըլաւած, չվարըլաւած. լաչըզլըգնա գաթըլմազ, պէի հաւալի օլտունմազ:

Ἄξενος (ὁ, ἡ) inospitale. հիւրասիրաց. ֆաֆիր իսպոնալը եղիմիչին:

Ἀξία - ας (ἡ) dignità. 2. stima, giusto prezio, valore. արժանաւորութիւն. 2. գին, արժէք. լայէլէթի, էյի-գէր. 2. գին, գահ:

Ἀξιαγάπητος (ὁ, ἡ) amabile. սիրաւելու, սիրելի. սեվիլէսի, սեվիլմէկի, համակիրելի:

Ἀξιάγαστος (ὁ, ἡ) ammirabile. զարմանալի. իսանիլ օլտունմազ:

Ἀξιάκουστος (ὁ, ἡ) } degno di udirsi.
Ἀξιακρόατος (ὁ, ἡ) } ելու՝ մտիկ ընելու արժանի. էյիթիլմէկի լայգընա գալմազ, դինիլմէկի:

Ἀξιεπαίνετος (ὁ, ἡ) } lodevole. գովելի. գիգ
Ἀξιέπαινος (ὁ, ἡ) } օլտունմազ:

Ἀξιεπιθύμητος (ὁ, ἡ) desiderabile. ցանկալի. արտըլմըմըշ:

Ἀξιέραστος (ὁ, ἡ), = Ἀξιαγάπητος.

Ἀξιήκοος (ὁ, ἡ), = Ἀξιάκουστος.

Ἀξιναριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ.

Ἀξίνη - ης (ἡ), (ἄγνημι). bipenne, ascia, mannaja, scure. կացին. գալթա:

Ἀξιοδάκρυτος (ὁ, ἡ) deplorabile, lagrimevole. լալու արժանի, արտասուելու. ագլանմազ:

Digitized by Google

Ἀξιέργος (ὁ, ἡ) degno di lavoro. գործելու արժանի. իւղկնեղի լահիրք։
Ἀξιόζηλος (ὁ, ἡ) degno di emulazione, gelosia. նախանձելու, նախանձելի արժանի. ընտրելացած, հաւքի խոխնիկ։
Ἀξιοθάνατος (ὁ, ἡ) degno di morte. մահու արժանի. խոլխոլ պատուհաս։
Ἀξιοθαύμαστος (ὁ, ἡ), = Ἀξιάγαστος.
Ἀξιοθίατος (ὁ, ἡ) degno di guardarsi, spettabile. նայուելու՝ մտածելու արժանի, պատուելի, երեւելի. պիտըճած, փուռնալու ընդունած, նմտար, հրնոր։
Ἀξιόθρηνος (ὁ, ἡ) lamentabile, deplorabile. ողբալի. ազնանած։
Ἀξιοκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) disprezzabile, disprezzevole. արհամարհելու, անարգելու. խոլնանած, նախինակ։
Ἀξιοκοινώνητος (ὁ, ἡ) communicabile, trattabile. հաղորդելի, հաղորդակցութիւն ընելու. բծնալումայ լահիրք։
Ἀξιόκτητος (ὁ, ἡ) degno, buono d'essere acquistato. 2. acquistato a giusto prezzo. վաստկելու արժանի. 2. արդար գինով վաստկած. ընդունելմայ լահիրք. 2. հոգ գոհ եւ ընդունելի։
Ἀξιόλεκτος (ὁ, ἡ), = Ἀξιόλογος.
Ἀξιόληπτος (ὁ, ἡ) ricevevole, accettabile. ընդունելու արժանի. գոգալ ալնոմայ լահիրք։
Ἀξιόλογος (ὁ, ἡ) riguardevole, considerabile, memorabile. մեծանուն, յարգոյ, անուանի, երեւելի. նմտար, խոչիւոր, մեծհոգ։
Ἀξιομακάριστος (ὁ, ἡ) degno di beatitudine. երջանկութեան արժանի. համբուրելի՝ գոհունելի լահիրք։
Ἀξιομάχητος (ὁ, ἡ) degno di combattimento. կռուի արժանի. պատերազմելի՝ ճակատելի լայտ։
Ἀξιόμαχος (ὁ, ἡ)
Ἀξιομνημόνευτος (ὁ, ἡ) memorabile, degno di memoria. յիշատելու, յիշատակաց արժանի. անբոյս լահիրք, խոսիւոր։
Ἀξιόνικος (ὁ, ἡ) degno di vittoria. յաղթութեան արժանի, արժանայաղթ. ֆերհոմի՝ ըշֆերէ լահիրք։
Ἀξιοπαθέω - ῶ. *M.* ήσω. soffrire giustamente, pagare il fio. արդար տեղը քաշել, պատիժը առնել. հոգ նէրէ ղէսմիլ, գոհունի ալմիլ, ճակատը ղէսմիլ։
Ἀξιοπενθής - έος (ὁ, ἡ) degno di lutto, deplorabile. սուգի արժանի, ողբալի. գոհալու լայտ, ազնանած։
Ἀξιοπιστία - ας (ἡ) credibilità. արժանահաւատ բնաւորութիւն. հաւատալիութիւն. հնազանդ ալնիլ, ապրելնէն։
Ἀξιόπιστος (ὁ, ἡ) degno di fede, veridico. արժանահաւատ, ճիշտ գրուցող. գոհալու ակոյնէն, հնազանդ, հնազանդած։
Ἀξιοπιστοσύνη - ης (ἡ), ἀντὶ Ἀξιοπιστία.
Ἀξιόποινος (ὁ, ἡ) degno di pene. 2. punito o che punisce meritamente. պատժի արժանի. 2. արդար տեղը պատժուած, կամ պատժող. գոհունի գոհացած, հաւատարիմ։
Ἀξιοπρεπεία - ας (ἡ) dignità, considerazione. արժանաւորութիւն, արժանապատուութիւն. լէյփէ, ճկնադ, իմիտար։
Ἀξιοπρεπής - έος (ὁ, ἡ) degno, onorevole, degno di considerazione. արժանի, պատուելի, արժանապատիւ. բաղխիլէ, իմիդարլը. բէյֆիլէ։
Ἀξιοπρέπως. ἐπίρ. degnamente. արժանաւորապէս. լայէ գոհրէ, լէյֆէ իլէ։
Ἀξιοπροστάτευτος (ὁ, ἡ) degno d'essere protetto. պաշտպանելու արժանի. հնազանդիլի լահիրք։
Ἄξιος - α - ον. (ἄγω) degno, meritato, meritevole. արժանի. լայէ լահիրք, գոհունի, երկնի։
Ἀξιοσπούδαστος (ὁ, ἡ) degno di cura, impegno. ջանքի՝ հոգի արժանի. գէթելու՝ իմիդայարած լահիրք։
Ἀξιοστράτηγος (ὁ, ἡ) degno d' essere generale. զօրագլուխ ըլլալու արժանի. սէրասիր ալմայ լահիրք։
Ἀξιότης - ητος (ἡ) dignità, merito. արժանի ըլլալը, արժանաւորութիւն. լայէթլէք, լահիրլիկ, խոխրա, երկնի։
Ἀξιοτίμητος (ὁ, ἡ) illustre, onorevole.
Ἀξιότιμος (ὁ, ἡ) 2. prezioso. արժանապատիւ. 2. գինով, ծանրագին. իմիդարլը. նմտար. 2. բէյֆիլի գոհալը։
Ἀξιοφίλητος (ὁ, ἡ), = Ἀξιαγάπητος.
Ἀξιόχρεως - ω (ὁ, ἡ) καὶ ἐπίρ. χρέως. solvibile, che può pagare, degno di fede. արժանապարտ, վճարել կրցող, արժանահաւատ. խոխրէնիլէր, ինանըլըր։
Ἀξιόω - ῶ. *M.* ώσω. stimare degno. արժանի սեպել. լայէ սայմէ, իմիդ։
Ἄξιφος (ὁ, ἡ) privo di spada. ձեռը չունող. էլէնճլը։
Ἀξίωμα (τὸ), = Ἀξία. dignità, autorità. 2. opinione, massima, sentenza, assioma. յարգ, պատիւ, մեծութիւն, հեզինակութիւն. 2. կարծիք, սակ, վճռական խոսք, առած. իմիդար, պէյէթլէք. 2. գոհ, էշտ, ղանն, չէնճիմ։
Ἀξιωματικὸς - ή - όν. ufficiale, uomo d'autorità. պաշտօնատար, պաշտօնակալ. հանըշդար։
Ἀξιωματικῶς. ἐπίρ. autorevolmente. արքատար, իշխանութենով, յարգով. իմիդար իլէ։
Ἄξιος. ἐπίρ. degnamente, meritamente. արժանաւորապէս, ըստ արժանւոյն, արժանաւ. լայէ իլէրէ։
Ἀξίωσις - εως (ἡ) pretensione. կարծեցեալ իրաւունք. չիմիդ, փալ, հնչկոց. 2. = Ἀξίωμα.
Ἀξιωτέον, θετ. Ἀξιόω.
Ἀξόνιος (ὁ, ἡ) che appartiene all' asse della ruota. առլի անուի պատկանած. արտանըն փիլիչնէն փայէր։
Ἀξύλευτος (ὁ, ἡ) κυρ. δάσος (bosco) da cui non furono mai tagliate delle legna. փայտը չկտրուած (մորի) պատահա փանիչներէն (օրման)։

Digitized by Google

Ἄξυλος (ὁ, ἡ) privo di legno. փայտ չունեցող. ապառնասող։
Ἄξυρος (ὁ, ἡ) non raso. չածիլուած. խրոշ ունեցող։
Ἄξων - σνος (ὁ) (ἄγω). l'asse della ruota. առլի սեռ. արագա գինիկի։
Ἀοιδεύτης - ου (ὁ) poeta, che compone canti, canzoni. երգ՝ խաղ շինող բանաստեղծ. հանդիսիր խրատիչներ խոփան ուներ, իւրհիմի, իրաչիմի։
Ἀοιδός (ὁ, ἡ) Ion. (ἀείδων) cantatore, poeta. երգող, բանաստեղծ. երաչիմ։ ուներ, իւրհիմի։
Ἄοινος (ὁ, ἡ) privo di vino. 2. astemio. գինի չունեցող. 2. գինի չխմող. ջրասպեղ. 2. ջրաղ խմող, ասլանի. ոչ ոնոս. էպիթ.
Ἄοπλος (ὁ, ἡ) disarmato. զէնք չունեցող. սիլահսիզ։
Ἄορ, Ἄορος (τὸ) spada. թուր. գելիճ։
Ἀορασία - ας (ἡ) cecità. չտեսութիւն, կուրութիւն. փեշլիք։
Ἀόρατος (ὁ, ἡ) invisibile. չտեսնուող. ինչիւնեվ. ռատոս. էպիթ.
Ἀόργητος (ὁ, ἡ) che non si sdegna, che non si mette in collera. չբարկացող. խովիւնեվող, իրրասնեմող։
Ἀοργήτως. ἐπίῤῥ. senza sdegno. առանց բարկութեան. խովիւնեվելով։
Ἀοριστία - ας (ἡ) infinità, indefinitezza. անորոշութիւն. փորբուղուքէ։
Ἀοριστικὸς καὶ Ἀοριστολογικός - ἡ - όν. indefinitivo. անորոշ, անբացորոշ, անասհման. փորբուղ, հասափասող։
Ἀόριστος (ὁ, ἡ) indefinito, indeterminato, illimitato. անորոշ, չորոշուած, անբացորոշ. փորբուղ, հասափասող, (ὁ) aoristo. անորոշ ժամանակ. մուչի հասափ։
Ἀορίστως. ἐπίῤῥ. indeterminatamente. անորոշ ըսլասով. փորբուղմա, հասափմա, պիլա օմսորփ։
Ἄορνος (ὁ, ἡ) privo di uccelli. թռչուն չունեցող. փուղսուզ. (ὁ) Averno (Lago dell'inferno o l'istesso inferno). Աւերնոն (ըստ բանաստեղծից գժոխքին ընկերն ու կը, կամ գժոխքը). խոխ ընէրիր վիհ հողնեվ ճիճիններ կիպիլեվէ պիր կող խոխ սալ դեղ ճիճիններ։
Ἀορτὴ - ῆς (ἡ) aorta. սրտ (ամէնէն մեծ շնչերակը). խրոխին ոլ խանգիան պուլսան պիրչա ճիճիկ չոհ գտար։
Ἄοσμος (ὁ, ἡ) privo di odore. հոտ չունեցող. փեհասուզ, նոտուս։
Ἀόχλητος (ὁ, ἡ) privo di molestia, quieto, tranquillo. առանապրիք չունեցող, հանգարտ. ըղխիմիչ, ըղճնիրըղ. բահսիլ։
Ἄοψ - οπος (ὁ, ἡ) privo di vista, cieco. տեսութիւն չունեցող, չտեսնող, կոյր. կոր - ին, փեր, ալիլ։
Ἀπαγγελεύς - έως (ὁ), = Ἀπαγγελτήρ.
Ἀπαγγελία - ας (ἡ) racconto, narrazione. 2. recitazione, recito. պատմիլը. 2. բերնուց վերծանելը. նախ կիմ, վոփ. 2. փիլոփ ասուիլով։
Ἀπαγγέλλω. M. αγγελῶ recitare. 2. annunziare, esporre. բերնուց զրուցիլ. 2. պատմիլ, ապդ ընիլ. փիլոփ ասուիլով. 2. նախ կիմ, վոփ կիմ, հոդեր վերիմ։
Ἀπαγγελτέον. Θετ. Ἀπαγγέλλω.
Ἀπαγγελτήρ(ὁ)nunzio, messaggiere. պատգամաւոր, լուր բերող առնող. հաղորդի, իւլէ։
Ἀπαγγελτικὸς - ἡ - όν. enunziativo. պատգամաւոր, ապդ ընող. հաղոր վերիմի։
Ἀπαγόρευμα (τὸ) } proibizione.
Ἀπαγόρευσις - εως (ἡ) } արգելը. խոսափ։
Ἀπαγορευτικὸς - ἡ - όν. proibitivo. արգելող. խոսափ էպիթ։
Ἀπαγορεύω. M. εὐσω. vietare, proibire. արգելիլ. խոսափ կիմիր, մի կիմիր։
Ἄπαγρος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato alla caccia. որսի մէջ բախտ չունեցող. սվոռ գոհրոնի։
Ἀπαγχονίζω. M. ίσω. sciogliere, slegare dalla forca. 2. strangolare. կախաղանէ քաշել թող տալ. 2. խղդել. փոր սըղճիփան ախօփիր, պրպիմի. 2. գօղմի։
Ἀπάγχω. M. ἀγξω, = Ἄγχω. strangolare, soffocare. խղդել. գօղմի։
Ἀπάγω. M. ἀξω. allontanare. 2. portare. հեռացնել. 2. առնիլ. իրրասնիմի. 2. խոխիրմի։
Ἀπαγωγὴ - ῆς (ἡ) lo strascinare, condurre (ai carceri.) առնիլը, վերցընելը. առնել առնիլը (բանտ) · խոխիրմի, փոշրմ, ալը վերմի, պիմա (ըղճիփան)։
Ἀπαγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce, che allontana. առնող կամ հեռացնող. խոխիրին խոխօ իրրասնիփան։
Ἀπαθανατίζω. M. ίσω. render immortale, immortalizzare. անմահ ընել. խոչեղ կիմի։
Ἀπαθεία - ας (ἡ) apatia, impassibilità. անցաւութիւն, բան մը չբաչելը. անըղճ ըլլէ. պիր չեր ղիսխիրիլի։
Ἀπαθὴς - ές (ὁ, ἡ) impassibile, senza passione, apatico անցաւ, բան մը չբաղող. անըղճ, խղճիփին խոխ, հիչ պիր չեր ղիսխիրին։
Ἀπάθητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαθὴς.
Ἀπαιδαγώγητος (ὁ, ἡ) non istruito nell'infanzia, non ammaestrato, privo d'educazione. մանկութեան առնելը չկրթուած, չդաստիարակուած, անկիրթ. ղմանիղսըղնափ չերվիրտիփ օմսիղ, խրատչիփ-իկ։
Ἀπαιδαγωγήτως. ἐπίῤῥ. senza educazione. առանց կրթութեան, դաստիարակութեան. խրատչիփ-իղիճ։
Ἀπαιδαγώγως (ὁ, ἡ), = Ἀπαιδαγώγητος.
Ἀπαίδευτος (ὁ, ἡ) rozzo, ignorante, indotto. անուս, ագէտ, բան չգիացող. սոխոփ, նոփան։
Ἀπαιδεύτως. ἐπίῤῥ. ignorantemente. ագիտութեանով. սոխոփ ըլէ նոփան ըլէ իւր։
Ἀπαιδία - ας (ἡ) mancanza di figli. զաւակ չունենալը. իվլոփղիլէ։
Ἀπαιδοτρίβητος (ὁ, ἡ) non istruito. անկիրթ. խրատիչ, անփոխ, խրատչիփ-իկ։
Ἀπίαρω. M. αρῶ. togliere. վերցնել. ափ փըրփոխ. (μσ.) partirsene via, sortir dal porto, mettersi alle vele. ելլել կրթալ. նաւահանգստին ելլել, առափսան բանալ։

Digitized by Google

φωλέτσης ևիրհեր, իւէմանգան ասլաններ. Նիւ-
ցիւն ասլան:
Ἀπαιτ-αιδος (ὁ, ἡ) privo di prole. զա-
ւակ չունցող. Խլացուրէլ:
Ἀπαιτέω - ῶ. M. ήσω. esigere, pretende-
re. պահանջել. Հարկադրել նիւեր, իւլող
նիւեր, Վերադիներ ներէ խոսիլ:
Ἀπαίτησις - εως (ἡ) pretensione, pretesa.
պահանջմունք. Հարկադրող, իւլող:
Ἀπάλαιστος (ὁ, ἡ) invincibile nella lotta.
ըմբշամարտութեան մէջ չյաղթուող. Ան-
լուրի Նեղնելիչ:
Ἀπαλλέω - ῶ. M. ήσω. cacciare, allonta-
nare (il male). վռնտանել, Հեռացնել
(լուրջը). Խօվմել, Իզուտիմոէ (ֆնեա-
լէէլը):
Ἀπαληθεύω. M. εύσω. dir o cercar la ve-
rità. շշմարտութիւնը զրուցել, կամ
փնտռել. Ծօղրայա ակոյնէմէ, Խոսօտ ա-
ղոմէ:
Ἀπαλλαγή - ῆς (ἡ) liberazione, dispensa-
zione. ազատութիւն, իզա ասլը, Հրա-
ման ասլը. ասլաղէէ, Նէ Վերնէէ, տե-
ղոյ:
Ἀπάλλαξ. ἐπίῤ. = Ἐνάλλαξ.
Ἀπαλλάσσω (ττω). M. αλλάξω. congedare,
licenziare, liberare, dispensare. զա-
ալ, Հրամայել ասլ, ազատել, խալըռել.
զղոփոէ, ասլը Վերնէէ, Նէ Վերնէէ, Խօղ-
ղոէ:
Ἁπαλός - ή - όν. tenero, molle, delicato.
փափուկ, կակուղ. նազէէ, Խոմլոէ. Լաշ-
ἐπίῤ.
Ἁπαλότης - ητος (ἡ) mollezza, tenerezza, delicatezza. փափկութիւն, կակղու-
թիւն, զգայունութիւն. նազէէլիչ, Նիւ-
Խոմլոէլըէ:
Ἁπαλοφόρος (ὁ, ἡ) di vesti delicate. փա-
փուկ Հագուստաներ ունցող. նազէէ ասլ-
ղէը Լէղէը:
Ἁπαλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha un cuore tenero, sensibile. ազէկ՝ Հեզ՝ զգօած՝
կակուղ սիրտ ունցող. Խոմլոէ Հոգի՝
զգայի՝ Ներողութիւն Նչի Նէղնելիչ:
Ἁπαλόχροος - ους (ὁ, ἡ) } di pelle tenera,
Ἁπαλόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) } molle. կակուղ
մարմ ունցող. Ընկ Խոմլոէ նազէէ
վերէիչ:
Ἁπαλύνω. M. υνῶ. render tenero, mollificare, ammorbidare, ammollire. կակ-
ղցնել, փափկացնել, զգայունցնել. նազէէ-
լնիել, Նիւլնիել, Խոմլոնել:
Ἁπαμείβομαι. M. αμείψομαι. rispondere.
պատասխան ասլ. Ճլնող Վերնէէ:
Ἁπαμφιέζω. M. άσω. svestire, spogliare.
Հանւեցընել. ագնէէ:
Ἀπανάγω. M. άξω. partire, andarsene via, ritirarsi. երթալ, չուիլ, Հա՝ նէրա
քալուէլ. Ներնէէ, Վռնէէ, Ներէ՝ Իւէրէ նէ-
ղնելիչ:
Ἀπανάστασις - εως (ἡ) trasmigrazione. չուի,
անզամփոխութիւն. Նիւլ Ներնէէլէէ, Հանլի
Ներէէլիչ:
Ἀπάνευθε (θεν). ἐπίῤ. lungi, separatamente. 2. senza. Հեռու, Հանի ի, զատ
զատ. 2. առանց. Խըէնէ, ասլըէ, ագը
գէ. 2. ը, գիլը, գըլ, ծիլ:
Ἀπανδράποδος (ὁ, ἡ), (όδός) privo d'o-
steria, ove non si trovano delle osterie. պանդոկ չունցող. Քօնոփըլ:
Ἀπανθέω - ῶ. M. ήσω. sfiorire. ծաղիկները
թափուիլ. Նէնէէլէէ գնօէլնէ:
Ἀπάνθησις - εως (ἡ) sfioritura, caduta dei fiori. ծաղիկները թափուիլը. Նէնէէ գնօ-
գնոնէ:
Ἀπανθίζω καὶ (μσ.) ίζομαι. M. ίσω - ίσομαι. cogliere i fiori, disfiorare. ծաղիկ-
ները ժողվիլ՝ քաղիլ. Նէնէէլէէնէ Խօէ-
լոնէ, Քօգոնէ:
Ἄπανθισμα (τὸ) } collezione di fiori. ծա-
Ἀπανθισμὸς (ὁ) } ղիկները ժողվիլը՝ քա-
ղիլը. Նէնէէլէէնէն Խօէլոնէլուէն Քօգոնէ-
Նէէ, Նէնէէ գնօէլնէնէ:
Ἀπανθρακίζω. M. ίσω. arrostire sui carboni. գարձելի վրայ խորովել. գնօգոնէ-
Նէէն Նէլէէնգնօ գնօգոլ Նիւնէէ:
Ἀπανθρακόω - ῶ. M. ώσω. far divenire carbone, ridurre in carbone. գարձելի
գարձնել. գնօգոնէ Նէնէէնէէ:
Ἀπανθρωπεία - ας (ἡ), = Ἀπανθρωπία.
Ἀπανθρωπέυω. M. εύσω. } mancar d'uma-
Ἀπανθρωπέω - ῶ. M. ήσω. } nità, divenir
inumano. մարդկութեան կլնել, ամարդի
ըլլալ, մարդկային բնութիւնը մոռնալ.
Նիւանէնգնօգոնէլէէ Նէլ ալնէ, Նիւանէնգնօգոլ
օլնէ, Նիւանէ Նիւանէնգնօ գէ Նանա գօմէ:
Ἀπανθρωπία - ας (ἡ) inumanità. ամարդու-
թիւն. Նիւանէնգնօգոնէլէէ:
Ἀπανθρωπίζω. M. ίσω. render uomo. մարդ
ընել. Նիւան Նիւնէէ:
Ἀπάνθρωπος (ὁ, ἡ) inumano. ամարդի. Նի-
ւանէնգնօգոնէ: ωπως - ἐπίῤ.
Ἀπανίστημι. M. ἀπαναστήσω. far trasmigrare. տեղէնէ վերցընել չուել. գէէ
Հանուելի Նուրբնէէ, Նէոլ Նիւնէէնէէ:
Ἀπάνουργος (ὁ, ἡ) semplice, uomo dabbene. պարզամիտ, միամիտ, պարզ (մարդ).
Խելգնօգոլէէ, առաքինի. օմրգաց - ἐπίῤ.
Ἀπανταχῆ. ἐπίῤ. = Ἀπανταχοῦ.
Ἀπανταχόθι. ἐπίῤ.
Ἀπανταχόσε. ἐπίῤ } = Παντοχοῦ.
Ἀπανταχοῦ. ἐπίῤ.
Ἀπαντάω - ῶ. M. ήσω, ήσομαι. incontrare.
Հանդիպիլ, առկնէ ելլել. Բաա Նէլնէէ,
Նուրբնէէնէէ:
Ἀπαντέλλω. M. ελῶ, ἀντὶ Ἀπανατέλλω.
Ἀπάντη. ἐπίῤ. = Πάντη, Πανταχοῦ.
Ἀπάντημα (τὸ) } incontro. Հանդիպիլը.
Ἀπάντησις - εως (ἡ) } բաա, Նուրբնէէ:
Ἀπαντιάζω. M. άσω, ἀντὶ Ἀπαντάω.
Ἀπάντικρυ. ἐπίῤ. = Ἀντικρύ.
Ἀπαντλέω - ῶ. M. ήσω. attingere. 2. alleggerire. քաղել Հանել (ջուր). 2. Նիւնէէ-
ցընել. Նիւնէէ՝ Նէնէնգնօէ (---). 2. Խոֆէ-
Նիւնէէ:
Ἅπαξ. ἐπίῤ. una sola volta (Λατ. semel). 2. totalmente. մէկ անգամ մը, միանգամ.
2. գլխովին. պէ տեսա, պորէ, Նէոլոր. 2.
պնօգնէնիւն:
Ἀπαξάπαντες - άπασαι - άπαντα. tutti in genere, tutti insieme. ամէնքը մէկէն,
գլխովին. Հինգնէ պէրնէէ:
Ἀπαξία - ας (ἡ), = Ἀναξιότης.
Ἀπάξιος - α - ον. = Ἀνάξιος.
Ἀπαξιόω - ῶ. M. ώσω. giudicar per inde-

Digitized by Google

gno (*Лат.* dedignari.) անարժան դատիլ՝ անգիտել. նուաչել զայժմ՝ ի բաներից՝ ելիդէ։

Ἀπαξίωσις - εως (ἡ) indegnità, contumelia, disprezzo. անարժանաբարութիւն. անարգութիւն. նախատանք, նուաչեցութիւն, խորտակ։

Ἄπαππος (ὁ, ἡ) privo di avo. պապ չունեցող. գերեվիր, նամիպապ։

Ἀπαράβατος (ὁ, ἡ) non trasgredito. 2. inviolabile. 3. non transitorio, perpetuo. չանցրուած, առիթ ասիկ չանցուած. 2. առիթ ասիկ չանուխելու, չանցնելու. 3. անցաւոր չեղող, միշտակայ. այսէ ալիքնա ալիքնարիչ. գօրաւորուիչ. 2. գօրաւորուիչ, այսէ ալիքնա ալիքնարիչ. 3. կեցէքի օլմայան, գերեվիրա. βάτως - ἐπίῤῥ.

Ἀπαραβλαστος (ὁ, ἡ) che non manda dei rampolli. արմատէն ծիլ չարձակող. չհոգըչ, գօրէնարին ֆիլիչ վերչիքին։

Ἀπαράβλητος (ὁ, ἡ) incomparabile. անբաղդատ. նուիչ, գիւնգործիչ։

Ἀπαράγγελτος (ὁ, ἡ) non comandato, spontaneo, non denunziato. չհրամմնուած, կամաւար. նոր օլնանմիչ, պատգամմիչ, գործած. ելէως - ἐπίῤῥ.

Ἀπαράγραφος (ὁ, ἡ) illimitato, indefinito. անհատ, անպարագիր. հատագատող, սիներսիզ։

Ἀπαράγωγος (ὁ, ἡ) che non si trasporta, immovibile. 2. immutabile. costante. 3. eterno. տեղէն ուրիչ տեղ չգնացող՝ չերկրցող. 2. չփոխուող, հաստատ. 3. յաւիտենական. վերինչ-էրկնչիչներ, երկնիքն գալիչման՝ ինչ էրկնիչ՝ ինչ էրկնիչներին. 2. գերկնչիչ, գերէրկնչ. 3. նոպէ։

Ἀπαράδεκτος (ὁ, ἡ) (πθ.) che non si può accettare, inammissibile. 2. non ammesso. չընդունելու. 2. չընդունուած. գործ օլմանմիչ. 2. գործալ օլմանմիչ։

Ἀπαράθετος (ὁ, ἡ) non comparato. չքաղդատուած. բարար օլմիչ, բարարիչ, ինչնիկնէ։

Ἀπαραίτητος (ὁ, ἡ) inevitabile. 2. inesorabile, implacabile. չխնայելուչու, անհրամիչ. 2. անողորմիչ. ափերչիմիչ, գալըմիչ. 2. գալի գէտ, բիճա գալար ինիչ. τῆτως - ἐπίῤῥ.

Ἀπαρακάλυπτος (ὁ, ἡ) non nascosto, scoperto, manifesto. չպահուած, բաց, յայտնի. կիլէթի օլմայան, ալէթար, պէյան։

Ἀπαρακαλύπτως. ἐπίῤῥ. manifestamente. բացը, յայտնապէս. ահան, ալէթար, ալէթի գործով։

Ἀπαράκλητος (ὁ, ἡ) chi non è chiamato, invitato. 2. che viene spontaneo. 3. inconsolabile. չկանչուած, չհրաւիրուած. 2. ինքնրեն՝ առանց կանչուելու եկող. 3. անմխիթար. լալագիմիչ, փարիչ օլմանմիչ. 2. ինքնիլէնիչին կելէն. 3. ինխելէն գալ՝ կորուստ։

Ἀπαρακολούθητος (ὁ, ἡ) che non si può seguire, giungere, o comprendere, incomprensibile. հասնելէն չերկրցուելու, չհետեւելու, չհասնելու, չիմացուելու, անհաս, անիմանալի. կնախախինչին վերըլնալ՝ կիչիլնէ՝ ինխիչէնիչիչ, անլալագիմիչ. 2. Ἀνακόλουθος.

Ἀπαράλειπτος (ὁ, ἡ) non lasciato. 2. che non si può lasciare. չձգուած. 2. ձգալ չառալու. պրոֆըմմիչ. 2. պրոֆըմմիչ, ինչէ օլմանմիչ։

Ἀπαράλλακτος (ὁ, ἡ) simile, eguale. 2. immutabile. նման, հաւասար. 2. անփոփոխ. պինկիչէր, գինինա, հերկիր. 2. պինկիչէրիչ, ինկողիչ, գիչ։

Ἀπαραλλάκτως. ἐπίῤῥ. similmente, senza alcuna differenza. նմանապէս, առանց սարբերութեան. պէ պինկի, ֆիբէ օլմայարակ, իչէնիչ։

Ἀπαραλλαξία-ας (ἡ) immutabilità. costanza. չփոխուիլը, ամրաձիութիւն, հաստատութիւն. գինկիչէրիչէրիչէ, պիր գործրլէի։

Ἀπαραλόγιστος (ὁ, ἡ) chi non inganna o non si inganna con dei sofismi. չխաբող կամ չխաբուող խարէական ձեռնարկութիւններով. ինկիչէր իւէ ալտանիլ խափար ալտանմալ։

Ἀπαράλογος (ὁ, ἡ) non assurdo, non estraneo. անտեղի՝ խելքի գեմ բան չգործ. ափերան խորը՝ գնուածիգիներին օլմայան։

Ἀπαραμύθητος (ὁ, ἡ) Ἀπαράμυθος (ὁ, ἡ) sordo a tutto ciò che gli si dice, inesorabile. 2. inconsolabile. բանիմը անկամ չգնող, անողորմիչ. 2. չմխիթարուող. գալըմիչ գէտ, բալ ինչրիչէ. 2. ինկնիչէ գալ՝ կորուստ. μυθητως - ἐπίῤῥ.

Ἀπαραπειστος (ὁ, ἡ) chi non si persuade con degl' inganni. սուտասմամբ բանիերով չհամոզուող. ալդատիչը գիճգիճիչէր իւէ իչէլ՝ օլմայ։

Ἀπαραποίητος (ὁ, ἡ) Ἀνόθευτος.

Ἀπαρασάλευτος (ὁ, ἡ) immobile, inconcusso. անշարժ, հաստատ, ամուր. գալի ինկերկնիչ։

Ἀπαρασήμαντος (ὁ, ἡ) non notato, non segnato. նշան չգրուած. նշանըչ։

Ἀπαρασκευασία-ας (ἡ) mancanza di preparativo. անպատրաստութիւն. ինկորչիչիչէի, հազըրըչէի։

Ἀπαράσκευαστος (ὁ, ἡ) Ἀπαράσκευος (ὁ, ἡ) non apparecchiato. չպատրաստուած. հազըր՝ ինկորչի օլմիչ։

Ἀπαράσσω (ττω.) *M.* ἀράξω. strappare con impeto. ուժով վերէն ի վար պատռել՝ ձեղքել. իչէլիչէ ինկորկան ալչալտալ՝ ինկրնիչ։

Ἀπαρασχημάτιστος (ὁ, ἡ) che non cambia figura, immutabile. ձեւը չփոխող, անյողդողդ. պէս պինկիչ՝ պիչիչիչ, պէրէքար։

Ἀπαρατήρητος (ὁ, ἡ) non osservato. չնայուած, վրան ծանօթութիւն չդրած, չդընուած. փրփրի օլմանմիչ, գալըմիչ, նայր՝ ինկիչիչ օլմանմիչ։

Ἀπαρατηρήτως. ἐπίῤῥ. senza osservazione. առանց ծանօթութեան. փրփրանըչը՝ նայր ինկիչէրէ։

Ἀπάρατος (ὁ, ἡ) = Ἀπευκταῖος.

Ἀπαράτρεπτος (ὁ, ἡ) fermo, costante, inflessibile. հաստատ, ամուր, խոտ, կարծր. գալի, պէրի, գիճ, ἐπτως. ἐπίῤῥ.

Ἀπαράφθαρτος (ὁ, ἡ) Ἀπαράφθορος (ὁ, ἡ) incorrotto. 2. incorruttibile. չէղծուած, չաւրըմած. 2. անեղծ, չաւրըմիլու. պղտալմիչ, պէրգար օլմիչ. 2. պղտալիչ։

Digitized by Google

Ἀπαραφύλακτος (ὁ, ἡ) non custodito. 2. incauto. չպահպանուած, չպահուած. 2. անզգոյշ. փոխառմամբ, ապերախտմամբ, խեղ- ճութեամբ. 2. առանմամբ.

Ἀπαράχυτος (ὁ, ἡ) (κυρ. οἰνος). mero, puro (vino). անխառն, առանց ջուրի (գինի). սաստիկ, առատ (լաթաղ).

Ἀπαραχώρητος (ὁ, ἡ) che non cede il suo posto. անզիջո չպատուաղ, ում չպարգևող. Իրրնախն պրեմմամն, կերէ չերկրագող. ήτως. ἐπίρ.

Ἀπαργμα (τὸ) (κυρ. ἐις τὸ πλθ.) = Ἀπαρχή.

Ἀπαργυρίζω. M. ίσω. convertire in argento, vendere in argento. արծրիթի գար- ձնել, ծախելով արծաթի բասակ ընել. կիսով չափ վաճառել, ապրանքով ապրանք փոխել.

Ἀπαρίγχυτος (ὁ, ἡ), = Ἀπαράχυτος.

Ἀπαρίμφατος (ὁ, ἡ) infinito, non definito, non definitivo. անորոշ, անորոշ. կերպանդի, պերլիսիչ. (ἡ) modo infinito. անորոշ եղանակ. չերէչ ճանաչ. եմ- փատաց. ἐπίρ.

Ἀπαρινθύμητος (ὁ, ἡ) attento. մուադիր, ուշադիր. փրէփրէլը, ճոխպիրիլէ.

Ἀπαρέσκω. M. արέσω. dispiacere. հաճոյ լինել, չհաւնելիլ. նամոտպոլ նոխճնիդ ըլնել.

Ἀπάρεστος (ὁ, ἡ) Δυσάρεστος.

Ἀπαρηγόρητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαραμύθυτος. 2. ρητως. ἐπίρ. = μηθήτως. ἐπίρ.

Ἀπαρηγω. M. αρήξω. soccorrere qualcuno per evitare un male. ՀՀկը չարիքէմը խոյսանալու համար օգնել. պէրիմի պէր ղե- լուած իշէն նիմի իչէն խոյսը նիմիլ.

Ἀπαρθένευτος (ὁ, ἡ) che non conviene ad una vergine. կուսի չպատկանած. պէտ- րի խոհեմ՝ գնանոպիմիչէ.

Ἀπάρθενος (ἡ) sverginato, deflorato. պղծուած՝ ապականուած կոյս. պղծուիլ, ջէչ, ջէչուելը պղծուիլ.

Ἀπαριθμέω-ῶ. M. ήσω. enumerare. 2. contare del denaro a qualcuno. ՀՀիկ ՀՀիկ համրել. 2. ՀՀիկը առակ համրել. ար պէր տալ. 2. պէրիմի պիճի տալ.

Ἀπαρίθμησις-εως (ἡ) enumerazione. համ- բանք. առը.

Ἀπαρίνη-ης (ἡ) Aparine (pianta). բժշկա- կան առնկ մըն է. հիւթիվնիդ գոյնը պէր ֆէտն ջը.

Ἀπαρκέω-ῶ. M. ήσω. bastare, essere sufficiente. բաւել, հերիք ըլլալ. նիմիլիմի, ոնֆի ելնել.

Ἀπαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) sufficiente. հերիք, բաւական. ոնֆի, նիմիլիչ.

Ἀπαρκούντως-έπίρ. sufficientemente, abbastanza. հերիք, բաւականապէս. ոնֆի, հերիք.

Ἀπαρκτίας-ου (ὁ) (ἐνν. ἄνεμος) tramontana, vento settentrionale. ապարքդիա, հիւսիսային հով. Իւլտըզ (բուվիչ.), Իւ- րէնդ.

Ἀπαρκτίος-α-ον. settentrionale. ապարք- դիական, հիւսիսային. Իւլտըզէ, չիմնէ.

Ἀπαρνίομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. niegare, ricusare. ուրանալ, չէ ըսել. ինձմէ նիմիդ, ինծ՝ ինձ գնիդ.

Ἀπάρνησις-εως (ἡ) negazione, ricusa. ուրացութիւն, չէ ըսելը. ինձմէ նիմիդ.

Ἄπαρνος (ὁ, ἡ), = Ἔξαρνος.

Ἀπάρνυμαι (χ. M.) togliere via. առնել առնիլ. փոքըդ խաւրդրմի.

Ἀπαρρήσιάστος (ὁ, ἡ) chi non parla francamente, codardo. համարձակ չխօսող, վախկոտ. ՀԷրկոտ ըրէրտը խոխճնին, փոր- փոխ.

Ἄπαρσις-εως (ἡ) partenza. չուս, երթալը. կիսիլ, փոխըլ.

Ἀπαρτάω-ῶ. M. ησω. sospendere. 2. disunire, separare, dividere. կախել. 2. զատել, որոշել, բաժնել. առաջ. 2. այրճ- մամբ.

Ἀπαρτέω-ῶ. M. ήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀπαρτάω.

Ἀπάρτησις-εως (ἡ) l'azione di sospendere, sospensione. 2. dipendenza. կա- խելը. 2. ուրիշէ կախուիլը, կախուար. առնաք, առել. 2. իչխանութիւն, իչխողիչէ.

Ἀπαρτί. ἐπίρ. pienamente, perfettamente, totalmente. լման, գլխովին, կատարելա- պէս. իչխողիչն, պէտպէտինն. 2. = τῷ

Ἀπάρτι. ἐπίρ. (γρφ.) d'ora innanzi, inavvenire. հիմակէնկէ, ու ասկից հետը. էնխոխն, էն գոնդան պէօղէ.

Ἀπαρτία-ας (ἡ), = Ἀπάρτησις. 2. mobile d'una cosa, bagaglio, suppellettile. կահ կարասի. Եվ Իւլաքը, իսիլ, իչխիդիլ էրի.

Ἀπαρτίζω. M. ίσω. perfezionare. կատա- րելագործել, չինել. պէտ էլճիրմէ, իչխո- դիլինի երդիրմէ, իճը նիմիդ.

Ἀπαρτικός-η-όν. pronto a viaggio, di partire. ճամբայ ընելու՝ չուելու պատրաստ. Եօլ կիմիդնի՝ կերթ նիմիդնի հաւէրտ.

Ἀπάρτιον (τὸ) vendita all'incanto de'mobili d'una casa. առնը կամ կարասիքին ամուրցը ծախուելը. Եվ Իւլաօպէն ծախըլ օլմաը.

Ἀπαρτισις-εως (ἡ) } perfezione, accom-
Ἀπαρτισμὸς (ὁ) } pimento. կատարելա- գործութիւն, գլուխ հանելը. իչխողիչ նի- միդ, իճրա.

Ἀπαρτίως. ἐπίρ., = Ἀπαρτί.

Ἀπαρχαΐζω. M. ίσω. } render antico.
Ἀπαρχαιόω-ῶ. M. ώσω. } հին ընել. նո- ւէ նիմիդ, նէվիլ, չիճնէն նիմիդ.

Ἀπαρχη-ῆς (ἡ) le premizie. երկայրիք, կանուխ հասած բերքը. իլրչֆնաա.

Ἄπαρχος (ὁ) duce, prefetto. գլուխ, ա- ռաջնորդ, վրակեցու. փոփոխիչ, պաշ. պէչխոխ, իլճէվոլ.

Ἀπαρχω. M. ἀρξω. imperare, diriggere, essere il capo, il primo. կառավարել, իչխել, սիրել, գլուխ ՀՀ ըլլալ. հիւսիս նիմիդ, չերէկ չերէրմէ, պաշ պէչխոխ փո- փոխիչ օլմաը.

Ἄπας-αντος (ὁ) tutto intiero. ամբողջը. հիւթիվ, հիւթիվէն.

Ἀπαστία-ας (ἡ) digiuno. բան ուտելը. ՀՀ գործմէթէբէ, սով.

Ἄπαστος (ὁ, ἡ) (ἀ, πατέομαι), = Ἄγευστος.

Ἀπασχολέω-ῶ. M. ήσω. stornare qualcuno dai suoi affari. ՀՀկը գործէրէն վար գնել՝ արգելք ըլլալ. պէրիմի իչխոխն ուշը գօմաք, մալհոլիչնա նիմիդ.

Digitized by Google

Ἀπατάω - ῶ. *M.* ήσω. (ἄπο ἀτάω ἢ ἀ πάτος) ingannare. խաբել. ապրնկել:
Ἀπατεύω. *M.* εύσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀπατάω.
Ἀπατεών - ῶνος (ὁ) ingannatore, impostore. խաբերայ, սուտաղուց. ապրուիչ, խեղպիւ, խաբէբայ:
Ἀπάτη - ης (ἡ) (ἀπὸ ἄπτη (μὲ γεν.) inganno, frode. խաբեութիւն, գող, խաբելը, խարուիկը. հնձէ. խեղդելով, ապրուիչ, պատիժ:
Ἀπατήλιος (ὁ, ἡ) } fallace, fraudolento,
Ἀπάτηλος - η - ον. } ingannatore. խաբերայ. ապրուիչ:
Ἀπάτημα (τὸ) ἀντὶ Ἀπάτη.
Ἀπάτητος (ὁ, ἡ) non calcato. 2. che non si può calcare. առանց չոտնակոխ. 2. առանց չոտնակոխուելու. չըընանալի, պատըսխալի. 2. չըընանալիայնպէս:
Ἀπατιμάω - ῶ. (ἀζω), *M.* άσω. diffamare. անուն կտորել. ապ ֆըչմել, պիտի՛ խիղել, րեչել խիղել:
Ἀπάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) privo di padre. 2. postumo, nato dopo la morte del padre. հայր չունեցող. 2. հօրը մահէն ետքը ծնած. ֆեղերի նօտ. 2. ֆեղերինին նօխ-ֆանգին ունեցած գոլոմ:
Ἀπαυγάζω. *M.* άσω. mandar della luce, risplendere, rilucere, brillare. փայլիլ, վառվռիլ, լոյս՝ ճառագել արձակել. ըլըչի՛ լուսալ աւլմէ, ֆառլամէ, խօռլամէ:
Ἀπαυθάδημα (τὸ) orgoglio, arroganza, prepotenza, audacia. հպարտութիւն, գոռոզութիւն, յանդգնութիւն, աներեսութիւն. ֆիւր, պըռըրիչին, ֆէռֆահլըք:
Ἀπαυθαδιάζομαι. *M.* άσομαι. } comportarsi arrogantemente, con prepotenza, essere audace. հպարտութեամբ վարուիլ, յանդգնիլ. ֆիւր՝ պըռըրիչին իլէ գավռանմաք, ֆէռֆահլըք խիղէ:
Ἀπαύλια - ας (ἡ) la notte, che precede il matrimonio, la vigilia del matrimonio. պսակին առջի գիշերը. նէռնահըն իլէրէ ֆէղեալ:
Ἀπαυλίζομαι. *M.* ίσομαι. alloggiare separatamente, dormire fuori di casa. զատ՝ հեռու տեղ քնակիլ, անկ գուրս պառակիլ. իզդիփտա՝ այրէ պիր իերտե սուխն օլմաք, ֆռնափտան փզդարը պիր հանկլըխ խոխմաք:
Ἄπαυλος (ὁ, ἡ) chi dimora, abita lungi dalla sua casa. իր տունէն հեռու տեղ քնակող. եվնիդեն իզդաք պիր հանկլըխ սուխն օլան, ֆռնափ նգին:
Ἀπαύξησις - εως (ἡ) decremento. պակսիլը. նւ-իզնը:
Ἀπαυρίσκομαι. *M.* αυρήσω καὶ αυρῶ (ἀπὸ, ἀιρέω) togliere, prendere. վերցընել, առնել. ֆալդըրմաք, ալմաք:
Ἀπαύστι - έπίῤ. = Ἀπαύστως.
Ἄπαυστος (ὁ, ἡ) incessante. չկեցող, չդադրող. փարմող, ֆերահլի նիհիչ:
Ἀπαύστως - έπίῤ. incessantemente. չդադրելով, ամէն ժամը. փարմադըչընի, հալիչիր:
Ἀπαυτικά - έπίῤ. all'istante. նոյնժամայն. հիմի, ա առհի:

Ἀπαχὴς - έος (ὁ, ἡ) } magro. սիսիր. սպնդ.
Ἄπαχος (ὁ, ἡ) } գուշ, ցամքած. ղալին ղալտա:
Ἀπέδανος - ά - όν. Δ. ἀντὶ Ἠπεδανός.
Ἀπέδιλος (ὁ, ἡ) } scalzo, discalzato. առ ոտն չունեցող. բաղիկ առած. ֆանգուրտըչ, չըռնէ այտ:
Ἀπεδος (ὁ, ἡ) = Ἰούπεδος.
Ἄπεζος (ὁ, ἡ) privo di piedi. առ չունեցող. այտըչ:
Ἀπειθαρχία - ας (ἡ) disubbidienza, contumacia. անհնազանդութիւն, յամառութիւն. իչաուխրչութէ, ակրտիչիխ:
Ἀπείθεια - ας (ἡ) disubbidienza. անհնազանդութիւն. իչաուխրչութէ:
Ἀπειθέω - ῶ. *M.* ήσω. disubbidire. չհնազանդիլ. իչաուխիխել, ակրտիչ օլմաք:
Ἀπειθὴς - έος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. անհնազանդ, յամառ. իչաուխրչի ինսանըչ:
Ἀπειθῶς - έπίῤ. disubbidientemente. անհնազանդաբար. իչաուխրչէթ իլէ. ակրտիչիխ իլէ:
Ἀπεικάζω. *M.* άσω. rappresentare, imitare la figura di... assomigliare. նմանացնել, ուրիշ ձեւի մը յաջորդել. ապ փառմաք, պիր պուլ պիչիմի գիներ խիղմաք, պիներիխիղմաք:
Ἀπείκασμα (τὸ) simulacro, immagine. պատկեր, տիպ. սառրի, որշ, պուլ՝ պիր նէռնէյի գիներ չէյ, չիւչ:
Ἀπεικονίζω. *M.* ίσω, = Ἀπεικάζω.
Ἀπεικόνισμα (τὸ), = Ἀπείκασμα.
Ἀπειλέω - ῶ. *M.* ήσω. (ἀπείλη) minacciare. սպառնալ. վախցընել. խօրֆ խիղմաք, խրֆխիղմաք:
Ἀπείλη - ης (ἡ) } minaccia. սպառնալիք.
Ἀπείλημα (τὸ) } խօրֆ:
Ἀπειλητήρ - ῆρος (ὁ) minacciante. սպառնացող. չոխող. խօրֆ խոխիչ:
Ἀπειλητήριος - α - ον, = Ἀπειλητικὸς.
Ἀπειλητὴς - ου (ὁ), = Ἀπειλητήρ.
Ἀπειλητικὸς - ὴ - όν. minaccioso. սպառնալից. սիխթիրմէդ, խօրֆլը. ակոն. էպիῤ.
Ἀπείλλω. *M.* ειλήσω, = Ἀποκλείω. 2. angustiare. սեղմել, նեղել. ազնմաք, ազդըրմաք:
Ἄπειμι. (*M.* έσομαι). essere assente, mancare. 2. (*M.* ειμι) andarsene via, partire. հեռու գտնուիլ, չգտնուիլ, ներկայ չըլլալ. 2. երթալ, չունել. իզդիփտա օլմաք, հանըզդա գալմամաք. 2. փախչիլ կիխիչ, աւրմաք:
Ἀπειράκις. ἐπίῤ. infinitamente. յաւիտեան, չատ անգամ. էֆսր ֆերֆե:
Ἀπειράνδρος (ὁ, ἡ) che non sperimentò l'uomo, che non ebbe marito, nubile. երիկ մարդ չգիտցած, երիկ չամնցած, չարամնացու. ֆօճայա վարմադըչ, ֆօճասըչ, եվնէնդիխիչ ֆըշ, գալչըք. անձրոց.
Ἀπείραντος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Ἀπίραντος.
Ἀπείραστος (ὁ, ἡ) } inesperto. 2. non tentato. 3. da non tentarsi. չգործած, անփորձ. 2. չփորձաւած. 3. անփորձ, չփորձելիք. աշնամըչ, ըզնամայան. 2. աշնանմըչ. 3. աշնանըլմաչ:
Ἀπειράχως. ἐπίῤ. di mille, infinite ma-

Digitized by Google

niere. զատ, հակառակ կերպով. ալն ինչ-որ ինչ-որ իւր:

Ἀπείργω. M. εἴρξω. impedire, vietare, allontanare, dividere. արգելել, հեռացընել, զատել. ալն ինչից, խոտի ինչից, ինչ-որ-ինչից. ապրանք:

Ἀπείρητος (ὁ, ἡ) Ion. ἀντὶ Ἀπείρατος.

Ἀπειρία - ας (ἡ) inesperienza, ignoranza. անփորձ բլլալը, ապիտութիւն. ալր չեչերի խոտորէն օշմանելէն, անճարելէ, ինչ-որ, գիտնալ. ընդհանրապէս:

Ἀπειρτής - οῦ (ὁ), che allontana, che impedisce. հեռացնող, արգելող. ինչ-որ-ինչից, ալն ինչին:

Ἀπειροβαθής - έος (ὁ, ἡ) di immensa profondità. խոռոչ չատ խորանալ. ջրերի՝ ալիքի պես:

Ἀπειρόγαμος (ὁ, ἡ) vergine per sempre, che non conosce l'imeneo. անհարսնացեալ, միշտ կոյս. եվ ևիկնոջիչ, հերթով պէսէ:

Ἀπειροδάκρυς - υος (ὁ, ἡ) inesperto alle lagrime. 2. che lagrima incessantemente. լալը արցունք թափելը չիմացած. 2. միշտ լացող. ալլոմոյը՝ ինչ. ինչ պէս ինչիկոջիչ, ալլոմոլ. 2. հերթով ալլոյան:

Ἀπειροδύναμος (ὁ, ἡ) di potestà infinita. անհուն կարողութիւն ունեցող. ինչոպ ինչ-որ ինչ-որ ալլ ալան:

Ἀπειρόκακος (ὁ, ἡ) che non ha mai provato alcun male. 2. ch'ignora il male, esente di malizia, semplice. չարիք չգալած, անփորձ չարեաց. 2. չարութիւն չգիտցող, միամիտ. ինչոյէն-ինչ՝ ալր ինչ-ինչիչ, զալը ինչ ինչոյիչ, ինչ-ինչ ինչ-ինչիչ. 2. ինչիչ պէս:

Ἀπειροκαλία - ας (ἡ) inciviltà, rusticità. անքաղաքավարութիւն, կապուտութիւն. ինչ-ինչ-ինչիչ, ինչոյնոյնոյ:

Ἀπειρόκαλος (ὁ, ἡ) incolto, grossolano, ignorante, che non distingue, non sente il bene. կապիտ, ապէտ, բարին չարէն զատել չիգցող. ինչոյն, գապ, ինչի ինչ-ինչոյն ալշէտ ինչ-ինչիչ:

Ἀπειρολογία - ας (ἡ) infinità di discorso. չքաշնալու խօսք՝ զրոյց. ալիմիչ. օշմանալ. ինչ-ինչի:

Ἀπειρομεγέθης - εος (ὁ, ἡ) di grandezza immensa. անհուն մեծութիւն ունեցող. ինչոյ՝ ինչոյնոյիչ ալ ինչ-ինչոյ:

Ἀπειροπαθεία - ας (ἡ) moltiplicità di mali, di sofferenza. 2. inesperienza di mali. չարիքներու չատութիւն. 2. չարիք չատ չգալած բլլալը. ինչոյիչիչ ալը՝ ինչոյնոյնէ ալիքներ. 2. ալը ինչոյնէ ինչոյիչ, ալը ինչ-ինչոյիչ:

Ἀπειροπαθής - έος (ὁ, ἡ) che provò infiniti mali. 2. inesperto di mali. չատ չարիքներ ալիքաներ քալած. 2. չարիք չգալած. ալի ալը ինչոյնէ ինչոյիչ. 2. ալը ինչ ինչոյիչ, ինչոյնէ ինչոյիչ, ալ-ինչոյան ալր ինչ ինչոյիչ:

Ἀπειρόπληθης - εος (ὁ, ἡ) di immensa moltitudine, innumerabile. խիտ չատ, անթիւ. զօրքի ալիք. ասլոցը, հիսապոցը:

Ἀπειροπόλεμος (ὁ, ἡ) inesperto alla guerra. կռուի պատերազմներէն չգիտցող. ճնչիչ ինչոյնէ, ճնչիչ պատր ինչոյնէն ալը օշմանալ. էմաց. ἐπίῤῥ.

Ἄπειρος (ὁ, ἡ) (μὲ γεν.) innumero, infinito. 2. inesperto, inabile. անհամար, անթիւ, անվախճան, վերջ չունեցող. 2. անփորձ, անյարմար. օձոսալ, ինչոյնէ-ինչ, հատալը. 2. անկարող, ալնանմալ:

Ἀπειροσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἀπειρία.

Ἀπειρότεχνος (ὁ, ἡ) inesperto all' arte. արուեստի անհմուտ. ինչոյնոյիչ ալը օշմանալ:

Ἀπείρων - ονος (ὁ, ἡ) = Ἄπειρος.

Ἀπείρως. ἐπίῤῥ. immensamente, infinitamente. 2. senza abilità, esperienza. անհնապէս, յանպատ. 2. անփորձ՝ անհմուտ բլլալով. հատալը, ինչոյնոյիչ. 2. անկարող բլլալը. ինչ-ինչ:

Ἀπειστέω - ῶ. M. ήσω. = Ἀπειθέω. non credere. չհաւատալ. ինչոյնոյնալ:

Ἄπειστος (ὁ, ἡ) ostinato, pertinace, incredulo. յամառ, խստագին վրայ կեցող, ուրիշին չհաւատացող. ինչոյնալը, ինչոյնոյիչ ինչ-ինչ պատրաստ, պատրաստ ինչոյնոյան. = Ἀπειθής.

Ἀπεκδύω - ῶ. M. ήσω. svestire. հանուցընել. ալոյնալ (μσ.) svestirsi, accigersi. հանուիլ, առդաքուիլ. ալոյնոյնալ, ալր ինչ ինչ ալ պատրաստ, ալընոյնալ:

Ἀπεκλανθάνομαι. M. λήσομαι. dimenticarsi totalmente. գլխովին մոռնալ. պիտալ-պիտիան առնալիչ:

Ἀπέκτητος (ὁ, ἡ) } non pettinato
Ἄπεκτος (ὁ, ἡ), (ἀ, πέκω) } չսանրատած. խարտեաշ:

Ἀπέλαστος (ὁ, ἡ) (ἀ, πελάζω) inaccessibile. չմօտիկնալու. խանալելի, խոչընդոտելի:

Ἀπελαύνω. M. ελάσω. cacciare, impedire, vietare. 2. partire o ritornare a cavallo. վռնտել, արգելել, հեռացնել. 2. ձիով երթալ կամ ետ դառնալ. ձիով, ինչ ինչ. 2. ալ ինչ ինչոյնոյ ինչոյ պիտի:

Ἀπέλεγμα (τὸ) ἔγμὸς (ὁ) ἔγξις (ἡ) confutazione. ցրուտ, հերքում. ինչոյնոյնալ-պիտի պատրաստի ինչ-ինչոյնոյ ինչ-ինչ, ինչոյ պատրաստ:

Ἀπέλεθρος (ὁ, ἡ) (ἀ, πελέθρον) immenso. անհուն, անքաւ. հատալը, ինչոյնոյիչ:

Ἀπελέκητος (ὁ, ἡ) non appianato, non aggiustato, non lavorato. չչինուած, չյարդարուած, չհարթուած, չքանդուած. պատրաստելի. ալիչ ինչոյնիչ, ինչոյնիչ:

Ἀπελευθερία - ας (ἡ) passaggio dallo stato di schiavitù a quello di uomo libero, libertinaggio. ազատագրութիւն, գերութենէն ազատ բլլալը. ազատալը, ինչոյնոյիչ ալը օշմանալը:

Ἀπελευθεριάζω. M. άσω. esser libero, agire comportarsi da uomo libero. ազատ բլլալ. ազատի պէս գործել վարուիլ. ազատ օշմանալ, ազատ ինչի գալ:

Ἀπελευθερικός - ή - όν } di liberto, che con-
Ἀπελευθέριος (ὁ, ἡ) } viene ai liberti, di libertini. ազատագրի պատշաճած. ինչոյնոյիչ ազատ օշմանա գալը:

Digitized by Google

Ἀπελεύθερος - α ἡ ος - ον. liberto, libertino. ազատագիր, գերութենէ ազատած. ազատ, ներելի՝ որ ազատ ըլլայ:

Ἀπελευθερόω - ῶ. M. ώσω. liberar dalla servitù. գերութենէ ազատել՝ խալսեցնել. ներելի՝ ազատ ընել:

Ἀπελευθέρωσις - εως (ἡ) liberazione dalla servitù. գերութենէ խալսեցնելը. ներելի՝ ազատ ընելը:

Ἀπελευθερώτης (ὁ) colui che mette in libertà, che libera dalla servitù. գերութենէ ազատող, գերեզարձ. ներելի՝ ազատ ընող՝ ազատ ներող:

Ἀπέλευσις - εως. (ἡ) partenza. չոր, երթալը. ելք. ելիլ, կերթալ:

Ἀπέλλαι (αἱ) tempii. 2. assemblee. ատեաններ. 2. ժողովք. իշատիճներէ բերդ, ոեհճերի ատեան. 2. դիւանոց:

Ἀπέλλαιος (ὁ) il mese di Decembre presso i Macedoni. Մակեդոնացւոց քով դեկտեմբեր ամիսը. Մակեդոնացւոց Ապելլեոս անը:

Ἀπέλλαιες (ὅ, ἡ) inpiegati al servizio de' tempii. տաճարներու պաշտանեայք. սեճհի իշտիճի իշտիճիներըը:

Ἄπελος - ους (ὁ) (ἀ, πέλος.) piaga, ferita. վէրք, խոց. խոց:

Ἀπελπίζω. M. ίσω. far disperare. 2. disperare. անյոյս ընել. 2. յուսը կտրել, անյոյս ըլլալ. խափանել՝ որ ներելի՝ խափանուելէն պատճառ. 2. յոռի խափ օլմաք:

Ἀπελπισία - ας (ἡ) } disperazione.
Ἀπελπισμὸς (ὁ) } հաւաստիքն. խափանութիւն:

Ἀπεμέω - ῶ. M. ίσω. gettar fuori vomitando. փսխելով դուրս նետել. փսխուած բերանը բխել:

Ἀπεμπολάω - ῶ. καὶ έω - ῶ. M. ήσω. vendere, trafficare, negoziare. ծախել, վաճառել, առուտուր ընել. ապրիլ, ապրել ապրիլէն:

Ἀπεμπολὴ καὶ Ἀπεμπόλησις - εως (ἡ) vendita. ծախելը. ապրիլ, ապրել ապրիլէն:

Ἀπεμπολητὴς - οῦ (ὁ) venditore. ծախող. ապրիլճի, ապրել ապրող:

Ἀπεμφερὴς - έος (ὁ, ἡ) dissimile, differente. աննմանի, տարբեր. պիտոյէր օլմայան, ներելի:

Ἀπέναντι καὶ Ἀπεναντίον. ἐπίῤῥ. = Ἀπαντικρύ.

Ἀπεναντίως. ἐπίῤῥ. al contrario. ընդ հակառակին. ընդդիմին:

Ἀπενθὴς - έος (ὁ, ἡ) privo di lutto, esente d'afflizioni. առանց չորոց, անտրտում. ներելի՝ չկրկին, խռովութ:

Ἀπένθητος (ὁ, ἡ) per cui non si pianse. վրան չլացուած. հոգիները ալլահմէն, կրօն խռովէ ազատ ըլլալով:

Ἀπενιαυτίζω. M. ίσω. esser assente, mancare dalla patria, essere esiliato durante un anno. 2. sospender un travaglio durante un anno. 3. morire un anno dopo un altro. տարի մը հայրենիքը չըլլալ, քրտուած ըլլալ. 2. տարի մը գործէ մը կամ ձգել, ետաղ տալ. 3. ուրիշին մահուանէ տարի մը ետքը մեռնիլ. ուր սեռնի լրանալ իբրև օրէնք, վճռանալ պատճառաբանել, սիրելիներ, ներելի օլմաք. 2. ուր մեռնի երթար ուր հաւատիքան կրնայ կրկին երթալ, ուրիշներ. 3. ուրիշներ մեռնիլ ուր մեռնի սեղբ ներելի՝ ներելի:

Ἀπενιαύτισις - εως (ἡ) } mancanza, esilio
Ἀπενιαυτισμὸς - οῦ (ὁ) } dalla patria durante un anno. 2. sospensione d'un travaglio durante un anno. տարի մը հայրենիքը չըլլալը, քրտուած ըլլալը. 2. տարի մը գործ կամ ձգելը. ուր մեռնի լրանալ պատճառաբանելը, ներելի օլմաք. 2. ուր մեռնի ուր հաւատիքան իւ երթալ, ուրիշներ:

Ἀπεξαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι, ἐπεττε. τ. Ἁμαρτάνω.

Ἀπεξεργάζομαι. M. άσομαι. = Ἀπεργάζομαι.

Ἀπεξηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. narrare totalmente. ձեւիւ ձեւիւ պիտակ վերը պատմել. ուր ուր սեռնի պատճառաբանել, ներելի:

Ἀπέπειρος (ὁ, ἡ) immaturo. խակ, չհասած. խամ, երեխայական:

Ἄπεπλος (ὁ, ἡ) κυρ. γυνή. senza sopravveste di donna, senza velo, peplo. առանց քողի՝ ծածկոյթի, սեռ. չծածկոց. ծածկոյթէ, խաչմերուկ, փաթիլ:

Ἀπεπτέω - ῶ. M. ήσω. non digerire il cibo, soffrire di indigestione մարսուելը չմարսել, անմարսութիւն քաշել. ներելի սխալ երթալ:

Ἄπεπτος (ὁ, ἡ) (ἀ πέπτω). non digerito, indigesto. 2. incotto, immaturo. չմարսուած. 2. չփսուած, չհասնցած. սխալ. 2. ելլելի, ներելի. ἐπτως. ἐπίῤῥ.

Ἀπερ. πλθ. οὐδ. τ. ὅς περ. Ἀττ. ἐπίῤῥ. siccome. ինչպէս. նաեւ:

Ἀπεραντολογία - ας (ἡ) verbosità, loquacità. չսպառնցնելիութիւն. լեզուանէութ:

Ἀπεραντολόγος (ὁ, ἡ) che non cessa di parlare, loquace, verboso. չսպառնցող, անվերջ խօսող. լեզուան, լեզի պօղար:

Ἀπέραντος (ὁ, ἡ) infinito, senza fine. անվախճան. անհատ. ներելիելի. անտեսանելի:

Ἀπέραστος (ατος) ου (ὁ, ἡ) inpassabile. 2. illimitato, infinito. չանցնելի. 2. անեզր, անսահման. ներելի. 2. հոգալ, հոգատարող:

Ἀπεράτωτος (ὁ, ἡ) senza fine, che non si può terminare. չհասնող, անվախճան. անհատ, պիտիել, ներելիելի, հոգատարող:

Ἀπεργάζομαι. M. άσομαι. portare, mettere in fine un lavoro, eseguire, terminare, perfezionare. գործին գլուխը հասնիլ, լրացնել, գլուխ հանել, կատարել. իւրն ներելիելի ներելիել, պատ ըլլալ. խափել, ներելի:

Ἀπεργασία - ας (ἡ) esecuzione, perfezionamento. կատարելը, գլուխ հանելը. ներելի ներելի, պատ ըլլալը, յղիս:

Ἀπεργαστέος - α - ὸν. θετ. τ. Ἀπεργάζομαι.

Ἀπεργαστικὸς - ἡ - άν, esecutivo, perfettivo. գործ գնող, կատարող. գլուխ հանող. ուժգին ելոյան, յղիս ներին, ներելիի երթերին:

Digitized by Google

Ἀπεργαστικῶς. *ἐπίῤ.* a perfezione. կատարելապէս. ի կատարած։
Ἀπεργός - ή ή ός - όν = Ἀργός.
Ἀπερί. *ἐπίῤ.* = Ἀλσπερί
Ἀπερείδω καὶ (μσ). ομαι, *M.* ερείσω - ομαι. appoggiare solidamente, fortemente una cosa sopra un' altra. 2. imporre, incaricare. 3. appoggiarsi. ինչ բանը ուրիշ բանի մը վրա ազնիկ մը կախեցնել. 2. վրան գնել, նեռաել. 3. կախիլ. ուր էնյի ուր էնյա կախվիլ փայտիմե. 2. խոփանիւ, նետկնիւ. 3. փայտիմե։
Ἀπέρημος (ό, ή) deserto, spopolato. անապատ, անմարդի. իշխիլ, վերան, էնօլ։
Ἀπερημόω. ῶ. *M.* ώσω. ridurre in deserto, spopolare. բոլորվին անապատ գարձնել, անմարդի ընել. ուրուրիւն իշխիլ՝ վերան նիւթել, էնօլի էրվիլիւ։
Ἀπερίβλεπτος (ό, ή) non circospetto, non attento, incauto. 2. improvviso. 3. di verun conto. անզգոյշ. 2. անկարծ, յանկարծական. 3. ցած, փառք չունեցող. 2. ըսիլ. 3. ինչիէ մը, ինչ դարը։
Ἀπερίβλητος (ό, ή) non vestito, nudo. չհագուած, մերկ. կնչիմիլ, էջղջած։
Ἀπεριγίνητος (ό, ή) (ἀ περιγίνομαι.) invincibile, insuperabile. չյաղթուելու. ինինչիլ, ալի օլմալ։
Ἀπερίγραπτος (ό, ή) καὶ ἐπίῤ. ἀπτως. da Ἀπερίγραφος (ό, ή) non circoscriversi. անգրագիր. հատփատած, սիրօրած. ձեւ, ձեւով չգրուած. գրելիք էնի էլլինիչիլ, նօչնիչիլ. ինչիլ օլմալ։
Ἀπειρεργία. ας (ή) mancanza di arte, semplicità. 2. mancanza di curiosità. արուեստի պակասութիւն, անգարդ անպաճոյճ ըլլալը. 2. հետաքրքիր չըլլալը. անհոգութիւնէն. փայտըլելի. 2. ըսիլ - ինչ - ըսելը։
Ἀπειρεργία. ας (ή) mancanza di arte, semplicità. 2. mancanza di curiosità. արուեստի պակասութիւն, անգարդ անպաճոյճ ըլլալը. 2. հետաքրքիր չըլլալը. անհոգութիւնէն. փայտըլելի. 2. ըսիլ - ինչ - ըսելը։
Ἀπειρέργως. ός - ον ἔργως - ἐπίῤ.
Ἀπειρέργως. ός - ον ἔργως - ἐπίῤ.
Ἀπειρέω καὶ (μσ). ομαι, *M.* ερείσω - ομαι. appoggiare solidamente, fortemente una cosa sopra un' altra. 2. imporre, incaricare. 3. appoggiarsi. ինչ բանը ուրիշ բանի մը վրա ազնիկ մը կախեցնել. 2. վրան գնել, նեռաել. 3. կախիլ. ուր էնյի ուր էնյա կախվիլ փայտիմե. 2. խոփանիւ, նետկնիւ. 3. փայտիմե։
Ἀπείρημος (ό, ή) deserto, spopolato. անապատ, անմարդի. իշխիլ, վերան, էնօլ։
Ἀπερημόω. ῶ. *M.* ώσω. ridurre in deserto, spopolare. բոլորվին անապատ գարձնել, անմարդի ընել. ուրուրիւն իշխիլ՝ վերան նիւթել, էնօլի էրվիլիւ։
Ἀπερίβλεπτος (ό, ή) non circospetto, non attento, incauto. 2. improvviso. 3. di verun conto. անզգոյշ. 2. անկարծ, յանկարծական. 3. ցած, փառք չունեցող. 2. ըսիլ. 3. ինչիէ մը, ինչ դարը։
Ἀπερίβλητος (ό, ή) non vestito, nudo. չհագուած, մերկ. կնչիմիլ, էջղջած։
Ἀπεριγίνητος (ό, ή) (ἀ περιγίνομαι.) invincibile, insuperabile. չյաղթուելու. ինինչիլ, ալի օլմալ։
Ἀπερίγραπτος (ό, ή) καὶ ἐπίῤ. ἀπτως. da Ἀπερίγραφος (ό, ή) non circoscriversi. անգրագիր. հատփատած, սիրօրած. ձեւ, ձեւով չգրուած. գրելիք էնի էլլինիչիլ, նօչնիչիլ. ինչիլ օլմալ։
Ἀπειρεργία. ας (ή) mancanza di arte, semplicità. 2. mancanza di curiosità. արուեստի պակասութիւն, անգարդ անպաճոյճ ըլլալը. 2. հետաքրքիր չըլլալը. անհոգութիւնէն. փայտըլելի. 2. ըսիլ - ինչ - ըսելը։
Ἀπειρεργία. ας (ή) mancanza di arte, semplicità. 2. mancanza di curiosità. արուեստի պակասութիւն, անգարդ անպաճոյճ ըլլալը. 2. հետաքրքիր չըլլալը. անհոգութիւնէն. փայտըլելի. 2. ըսիլ - ինչ - ըսելը։
Ἀπειρέργως. ός - ον ἔργως - ἐπίῤ.
Ἀπειρήγητος (ό, ή) inesplicabile, ineffabile, indescrivibile. չհնչնուելու, չբացատրուելու, չհասնուելու, չնկարագրուելու. բացիլ օլմալիէ, ըսիլ օլմալիէ, պօյնիչիլ։
Ἀπειποπος. (ό, ή) instancabile. չյոգնող. ետօրմեան։
Ἀπειράλητος (ό, ή) di cui la loquacità non si può superare. 2. non pubblicato. divulgato. ignoto. չատզրուցարհեան մէջ չյաղթուելու. 2. չհրատարակուած, չտարածուած, անյայտ, անծանօթ. լռիկ - ըսելէ ետ ինինչիլ՝ ալի օլմալ. 2. լռիկ ու ծածուկ, պօղնիչիլ, նամալում, գիւլլիչիլ։
Ἀπείληπτος (ό, ή) che non può essere compreso, illimitato, immenso. չպարունակուելու, անատհման, անպարփակ, անհուն. հատփատելի, հատփատուած, սիրօրուած։
Ἀπεριόητος (ό, ή) incomprensibile, inconcepibile. մտքէ գալու, անիմանալի, մտքով չըռնուելու. պէտ խորհի, պէտ ըսելով, գրելի օլմալիէ։
Ἀπεριόριστος (ό, ή) illimitato. անատհման, անհուն. հատփատուած, սիրօրած։
Ἀπερίπτωτος (ό, ή) che non può cadere, fermo, solido, sicuro. հնար չկրցող, հաստատ, ամուր, պինդ, ապահով. փլելէ, կործանելէ, ինկելէ, ինքնըլէ։
Ἀπερίσκεπτος (ό, ή) inconsiderato, imprudente. անխոհեմ, անխորհուրդ. ջիւրիչիլ, գալանտըլըգ։
Ἀπερισκέπτως. ἐπίῤ. inconsideratamente, incautamente. անխոհեմութեամբ, անզգուշութեամբ. գալանտըլըգէ՝ գէշութեամբ իլէ։
Ἀπερισκεψία - ας (ή) inconsiderazione, imprudenza, incauzione. անխոհեմութիւն, անզգուշութիւն. գալանտըլըգնուէ, գիւլինճիլիէ, արուքա նայնէն գոհ մնալով, գէշութեամբ։
Ἀπερίσκοπος καὶ Ἀπεριόκοπτος (ό, ή) = Ἀπερίσκεπτος.
Ἀπερίσπαστος (ό, ή) che non può essere distratto dal suo lavoro. 2. immobile, attento. գործէն միտքը չիսապրըշնուելու. 2. հաստատ, ուշգրիր. իշխիլ ինչէ գարձիլ, ձիւրէ հերկիմ համալհրիչգա. 2. գէշեցնիլը, մոգիչիլ։
Ἀπερίστατος (ό, ή) che non è circondato da alcun pericolo. 2. che non ha intorno a se veruno, privo di soccorso, abbandonato. վտանգէ ապահով. 2. քովը մարդ չունեցող, անօգնական, երեսի վրա ձգուած. ինկնիչիկին նման. 2. խանգարող դիմադիր ետ, խորհրդը գարձը, նէտ խօսիլնէ գալը։
Ἀπερίστρεπτος (ό, ή) = Ἀπερίτρεπτος.
Ἀπερίτμητος (ό, ή) (γρφ.) non circonciso. անթլփատ. սնոնիկնիչիլ։
Ἀπερίτρεπτος (ό, ή) che non si può rivoltare, fermo, immobile. 2. che non torna dietro, indifferente, incurante. չգարձող, հաստատ, անշարժ. 2. ետ չգարձող, անսասրելի, անհոգ. գիմադիր, գալի, ինէրնիչիլ. 2. ինչէ գիմադիր, վրնիգիչիլ, ալի գալ։
Ἀπέρυτε (σσ) - ος (ό, ή) che non ha nulla di superfluo, frugale, semplice. ամէնի բան չունեցող, չափաւոր, պարզ. արիըգ ալի նիւթէ, խանգարող, խոչընդոտ. իւրոյ. ἐπίῤ.
Ἀπεριφερής - έος (ό, ή) che non è circonferenza. կլոր չերգող, չգլորելի. չրջագրութիւն չունեցող. խոտորնակ օլմալ։
Ἀπερυθριάζω. *M.* άσω. non arrossire più, non avere della vergogna. խայիլը՝ ամչնալը ետ տալ, անամօթ ըլլալ. ամչցող ալը նիւթ գտնել, անհանգիստ։
Ἀπερυκω. *M.* ερύξω. cacciare, allontanare (il male). վռընիլ, հեռացընել (չարը). գոչմիլ, ետ - ետ գրկիլ (գինուելէ).
Ἀπέρχομαι. *M.* ἀπελεύσομαι. andarsene via, partire. 2. morire. 3. ritornare.

Digitized by Google

հլլել հրթալ, չուել. 2. ձեռնել. 3. ետ գառնալ. խոչընդ լինել. 2. խոչըն. 3. կորչ տխմիլ, ապերի լինել:

Ἀπερωσύς-έως (ὁ) che impedisce l'impeto di... ընդունելութիւնը արգիլող. պերճին հնազանդելը՝ հարկերին ետուելը ջոյն:

Ἀπερωέω-ῶ. M. ήσω. arrestare l'impeto di... 2. ritirarsi. ձկին ընդունելեանը գեմ դնել, արգիլել. 2. ետ քաշուիլ. պերճին հարկերուն հնազանդելը ետուելը ջօտ՝ մեն լինել. 2. կորչ վերլիլել:

Ἀπεσθίω. M. έσομαι. mangiare, rodere. 2. astenersi dal mangiare. ուտել, կերնել. 2. ուտելէ ետ կենալ. նեղել, տերչրել. 2. նեղեցնել վազ կրլել:

Ἀπέταλος καὶ Ἴων. Ἀπέτηλος (ὁ, ἡ) privo di fogli, sfogliato. տերեւ չունեցող, տերեւազուրկ. խոփոփեալ:

Ἀπευθανατίζω. M. ίσω. terminare la sua vita con una morte felice, illustre. երջանիկ, երեւելի մահով մը կեանքը լմընցընել. հարիւրտ՝ ալիր պէր եղելոյ իւր եօթներեակ ինամ լինել:

Ἀπευθής-έος (ὁ, ἡ) inaudito, incognito. 2. che non ha inteso parlare, non istruito, ignorante. չլսուած, անծանօթ. 2. խօսել չգիտցող, անկիրթ, ապէտ. իւրիսկիզեալ, համալիր. 2. լռիբերոք ինչ պէտ պէրեցեր, նոպան, ահմէտ:

Ἀπευθύνω. M. υνῶ. indirizzare, dirigere. 2. raddrizzare. կառավարել, ուղղել. 2. չուիլ. ուղղայ ելոյ, պուղիլ ինչ. 2. փոլբոլորիմ:

Ἀπευκταῖος-α-ον } abbominevole, գարշելի, ատելի, եւ կենալու, խորշելու. ինչոյնիսկ. իւրաք եւոլիցիկ; կերէ գարհամոյ:
Ἀπευκτός-ή ή ος-ον ή όν. }

Ἀπευστος (ὁ, ἡ), = Ἀπευθής.

Ἀπεύχομαι. M. εὔξομαι desiderare, bramare, che una cosa non succeda. 2. avere in orrore, detestare, abbominare, evitare. բան մը չուզելը փափաքիլ ուզել. 2. քամահել, գարշել, եւ կենալ. պէր ևոյ բաօր լինելոնիսկ ուրիշ իսկիր, 2. խղ ինիկ, կերէ գարհամոյ:

Ἀπεφθος (ὁ, ἡ) (ἀφέψω). cotto; bollito più volte, affinato. չաո եփած, եռացած, զտած. լօք տերեր եռելէն, խնամըշ, ինավլանուած, հարթանիկ:

Ἀπεχθεία-ας (ἡ) odio, inimicizia, avversione. ատելութիւն, թշնամութիւն, ներհակութիւն. խոտոնկի, պէրկերէ:

Ἀπεχθής-έος (ὁ, ἡ) odioso, abbominevole, avversario. ատելի, գարշելի, թշնամի. նոպանոպ, լիլիոնիկ, խոտ:

Ἀπεχθῶς. ἐπίῤ. odiosamente, con avversione. ատելութեամբ, ներհակութեամբ. խոտոնկի՝ ընդդէմ իւր:

Ἀπέχω. M. ἀφέξω. esser o prendere distante, astenersi. 2. esser differente, differire. հեռու ըլլալ, եւ կենալ, կամ բանէ զգուշանալ. 2. տարբեր ըլլալ, զանազանիլ. իրաք օլոք խոյօդ կրնալ. գարհամոյ, ատելնիոք. 2. պալիս, ֆարթիլ օլոք:

Ἀπεψία-ας (ἡ) impossibilità di digerire, indigestione. չմարսելը, անմարսութիւն. սինոխրնկոխ:

Ἀπέψω. M. εψήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀφέψω.

Ἀπηγορέω. ῶ. M. ήσω = Ἀπαγορεύω (μσ.) Ἀπολογέομαι.

Ἀπηγόρημα. τος (τὸ) Ἀπολογία.

Ἀπήδαλος (ὁ, ἡ) privo di timone. գեկ չունեցող. պէնկոնիչ:

Ἀπήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente. անհնազանդ, իլլասըշ:

Ἄπηκτος (ὁ, ἡ) non congelato, non condensato. չմանդացած, չխաւցեալ. եղյուլնամած, գոլըլնամըշ:

Ἀπηλεγέω-ῶ. M. ήσω. trascurare, dispreggiare, non badare, non curare. հագ չառնել, արհամարհել, փոյթ չընել. եղյ կրնկել, մանգանոպ օլմամք:

Ἀπηλεγής-έος (ὁ, ἡ) (ἔπο, ἀλέγω) incurante, indifferente, negligente. 2 crudele, empio. անհոգ, անփոյթ, անասրբեր, 2. անգութ, չար. լուլֆնիչ, պեղյ. 2. գոլըլ կեր:

Ἀπηλιθιόω. ῶ. M. ώσω. render folle. խենթեցընել, խելառ ընել. պուռնիչ էընարլմամք:

Ἀπηλιώτης (ὁ) il levante, apeliota, sussolano. արեւելեան հով, ապէլիոտ. կեղ փոլըսոս (բուլկիաբ):

Ἀπήμων. όνος (ὁ, ἡ) (ἀ, πήμα) illeso, indenne. 2. innocente, innocevole. չվնասուած, անվնասուած. 2. վնասիք չսուզ. ըրբրըշ, տեղերութիւն. 2. ըրբրը տեղեր էերգեկեն:

Ἀπηνεμία-ας (ἡ) calma. հով չբլլալը, հանգարտութիւն (ծովու). բուլկնաբուղլըշ իլլնամըշէ:

Ἀπήνεμος (ὁ, ἡ) privo di vento. առանց հովի, հանգարտ, բուլկնաբուղլ. գելնիկ, գելլըշ՛:

Ἀπηνη-ης (ἡ) carro tirato da muli. լորեներէ քաշուած կառք. ֆորըլըգրան օխրնկոնիչ արագ:

Ἀπηνης-έος (ὁ, ἡ) inumano, duro, crudele. անմարդկի, անգութ. քնանէկնիչ, գերհամիլնիչ. դողոն. էրիւ.

Ἀπηρής-έος ὁ, ἡ) (ἀ, πηρός,) } = Ἀπήρωτος. 2. che non ha il sacco, la pera. տոպրակ, մսխաղ չունեցող. ֆորպուզ (գելնկեն):
Ἄπηρος (ὁ, ἡ)

Ἀπήρωτος (ὁ, ἡ) che non è privo d'alcuno delle sue membra, non mutilato, sano. հաչմանդամ չեղող, ոչ ու առոչ. ամբող օլոյան, առ:

Ἀπηχεία-ας (ἡ) dissonanza. տարաձայնութիւն, պուհնիկլէ:

Ἀπηχέω-ῶ. M. ήσω. risuonare, far risuonare, suonar di lontano. 2. essere dissonante. հնչել, հեռուէն, հնչեցնել. 2. տարաձայն ըլլալ. առաքան ֆօխոխրկ. 2. պուհնիկ օլմամք:

Ἀπήχης-εος (ὁ, ἡ) dissonante. տարաձայն. պուհնիկ:

Ἀπίθανος (ὁ, ἡ) impropabile, incredibile, inverisimile. անհաւանական, չհաւալուլ, չհաւատացնելի չեղող. իսնըլլալ, ֆոպիչնիկ:

Digitized by Google

Ἀπιθανότης - ητος (ἡ) improbabilità. անհաւանականութիւն. իհաւանականութիւն օլմամըլըը:
Ἀπιθανῶς. ἐπίῤ. improbabilmente, incredibilmente. անհաւանական՝ չհաւատալու կերպով մը. իհաւանականի՝ անհաւատալու իւէ:
Ἀπιμάζω. M. άσω. togliere l'umidità, seccare, asciugare. խոնաւութիւնը առնել, չորցնել. նիւելիքին ալմախ, իսրտուխ:
Ἄπικρος (ὁ, ἡ) non amaro. լեղի չեղող. անհամ օլմայան:
Ἀπιμέλης (ὁ, ἡ) } =Ἀπαλός.
Ἀπιμελὸς (ὁ, ἡ) }
Ἄπιον (τὸ) pera (frutto). 2. appio (Λατ. apium) սանձ (պտուղ). 2. նեխուր, կառս. արմտ. 2. վերնվիլ:
Ἄπιος (ὁ) pero. սանձենի. արմտ ալմըը. 2. = Ἄπιον.
Ἄπιος - ια - ιον. lontano. հեռաւ. Իշխ: ալմախ:
Ἀπίσωτος (ὁ, ἡ) non impecciato. կպրած ան նուիմով չօձաւած. պիթիկ կոնդիլ:
Ἀπιστεία - ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀπιστία.
Ἀπιστέω - ῶ. M. ήσω. diffidare, non prestare fede. չհաւատալ. իհանմամի, իման կիտրվիլ:
Ἀπιστία - ας (ἡ) infedeltà. 2. perfidia. անհաւատութիւն. 2. անհաւատարմութիւն. պիւխիլիի, իմանըլըլըը. 2. իայնըլըը. 3. = Ἀπιθανότης.
Ἄπιστος (ὁ, ἡ) infedele. 2. perfido. անհաւատ. 2. անհաւատարիմ. պիւխիլ, իանըլը. 2. իայի. ւստաս. ւպիւ.
Ἀπιστοσύνη - ης (ἡ), ἀντὶ Ἀπιστία.
Ἀπίτης - ου (ὁ) (κυρ. οἶνος) (vino) condito con pere. սանձէ եղած (գինի). արմտ (չրտալը):
Ἀπιχθυς - υος (ὁ, ἡ) che si astiene di mangiar dei pesci. ձուկ չկերօղ. ծոլըը կիտը:
Ἀπλανεία - ας (ἡ) immovibilità, fermezza, stabilità. անշարժութիւն, ամրութիւն. կիտրնդիթիւն, խուվլիւն, ալը կերտի պտրտիլը:
Ἀπλανὴς - ὲος (ὁ, ἡ) } fisso, non errante,
Ἀπλάνητος (ὁ, ἡ) } stabile. հաստատ, անշարժ, ամրին անդին չդնացող. ալը կերտի պտրան, իօրնէկ ալըէկ կիտիլմէն:
Ἀπλανῶς. ἐπίῤ. fissamente, senza errare. անշարժութեամբ, ուղ աեղ մը չկրթամալով. կերթնտի պտրտրուխ, ալը կերտ կիտիլմէնիւ:
Ἁπλαστος (ὁ, ἡ) non finto, ingenuo, vero. 2. non formato. չկեղծուած, ըղտրդ, բան. 2. ձեւ չդրուած. խամ՝ սայպտրմա օլմայան, սաքլ. սահկ. 2. պիլիմի գծուածլմիլը, խափըլմամըլը:
Ἀπλατὴς - ὲος ὁ, ἡ) privo di larghezza. լայնութիւն չունեցող. նիւելիքի օլմայան:
Ἄπλατος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄπλετος.
Ἄπλεκτος (ὁ, ἡ) non intrecciato. ուկ սահ չհաւաւած. պիրլիւտի իօրլուկիլ:
Ἀπλεονέκτητος (ὁ, ἡ) che non è ingordo, avido. յանկացօղ. ագահ չեղող. իամանի օլմայան:
Ἄπλετος (ὁ, ἡ) innaccessibile. 2. orribile, mostruoso. 3. immenso, smisurato, vasto. չմօտիկնալու. 2. սոհանիլի, ցուցադրաւոր. 3. անհաւան, անբաւ, անեզր. նուիլըլըմող. 2. իօրնէկիւ, սճպիդ. 3. հոգըդ, հոգտաստասող, գիշերի:
Ἁπλευρος (ὁ, ἡ) che non ha il fianco. 2. che non ha veruno allato, privo di soccorso, di compagni, abbandonato. կող չունեցող. 2. քովը մարդ չունեցող, օգնականնէ՝ ընկերէ զուրկ, երեսի վրայ ձգուած. խանըդ. 2. խանդիտա գիմնիթ օլմայան, խորտըմըդ, խուիլը, խորտիմըդ:
Ἄπλευστος (ὁ, ἡ) innavigabile. նաւարկութիւն չընելու. կիմիկիլի օլմամալ:
Ἀπληκτος (ὁ, ἡ) } non percosso, non
Ἀπληξ - ῆγος (ὁ, ἥ) } colpito, non ferito. չդարնուած, չխոցուած. վնասըմմըդ, խոցըլմամըդ:
Ἀπλήρωτος (ὁ, ἡ) non empiuto, non pagato. 2. che non si può empiere. 3. insaziabile. չլեցուած, չվճարուած. 2. չլեցուիր. 3. չկշտացօղ. փօլմէդ, ալը օլմամըդ. 2. փօլմէդ. 3. փօյմազ.
Ἀπληρώτως. ἐπίῤ. insaziabilmente. չկշտանալով. փօյմազլըըն:
Ἀπληστεύομαι. M. εὑσομαι. essere insaziabile. 2. non potere essere empio. անյագ ըլլալ. 2. լեցուիլ չկրնալ. փօյմազ օլմէ. 2. փօլմամամէ:
Ἀπληστία - ας (ἡ) insaziabilità, cupidità insaziabile, avidità. չկշտանալը, անյագութիւն. փօյմամիլըէ, իանամիլիէ:
Ἄπληστος (ὁ, ἡ) = Ἀπλήρωτος.
Ἀπληστῶς. ἐπίῤ. = Ἀπληρώτως.
Ἄπλητος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄπλατος.
Ἀπλοῆ (ἡ) = Ἀπλοΐης.
Ἀπλοία - ας (ἡ) impossibilità di navigare. նաւարկութիւն ընել չկրնալը. կիմ իօլճնալտա իտիմիտիլիէ:
Ἁπλοΐζομαι. M. ίσομαι. servirsi di semplicità, agire o parlare semplicemente. պարզապէս վարուիլ՝ խօսիլ. սաֆիրհանի պավրանմամ՝ ապհպիի կիմիտ:
Ἁπλοϊκὸς - ὴ - όν. semplice, esente di malizia. պարզ, չարութիւն չունեցող. սաֆիրհանմամ:
Ἁπλοϊκῶς. ἐπίῤ. semplicemente. 2. senza malizia, con candore. պարզապէս. 2. սանաց չարութեան՝ խարամանկութեան. սաֆիրհանմամ. 2. սաֆիրհանմալտի իւէ:
Ἄπλοκος (ὁ, ἡ) = Ἄπλεκτος.
Ἄπλοος - ους (ὁ, ἡ) (τὸ παρθ. ώτερος-ώτατος.) improprio alla navigazione, innavigabile. նաւարկութեան անյարմար, նաւարկութիւն չընելու. կիմ իօլճնալտանա սայլամասըդ:
Ἁπλόος-οῦς-όη - ῆ - όον-οῦν (τὸ παρθ. ώτερος. καὶ ουστερος - ούστατος) (ἁπαξ, πέλω.) semplice. 2. ingenuo, sincero, candido, innocente. պարզ. 2. պարզամիտ, բարի. սաքլ. 2. փօլրտա, սաֆիրհանի:
Ἁπλοπαθὴς - ὲος (ὁ, ἡ) soggetto a semplici impressioni de' corpi esteriori. 2. soggetto sempre ad uno stato passivo. մարմնոց պարզ ապատարութիւններ քաշօղ. 2. միշտ կրաւորական վիճակ մը ունեցող. ինքնէրին սաքլ իսիսիրլիրինի փոյան. 2. փոյնա միջհալ ալը հալտի պալանան:

Digitized by Google

Ἄξυλος (ὁ, ἡ) privo di legno. փայտ չունեցող. ապառնաւոր։
Ἄξυρος (ὁ, ἡ) non raso. չածիլուած. իրաց ոլմիլ։
Ἄξων - ονος (ὁ) (ἄγω). l'asse della ruota. առլի սեռ. արագ գինուիլ։
Ἀοιδεύτης - ου (ὁ) poeta, che compone canti, canzoni. երգ՝ խաղ շինող բանաստեղծ. հանիլեր՝ քնարախաղ խափան լինէր, խլհիմի, խրտչիմի։
Ἀοιδός (ὁ, ἡ) Ἰων. (ἀείδων) cantatore, poeta. երգող, բանաստեղծ. երաժիշտ, լուր, խլհիմի։
Ἄοινος (ὁ, ἡ) privo di vino. 2. astemio. գինի չունեցող. 2. գինի չխմող. լարախաղ. 2. լարաց խրեչ, ապրանիմ։
Ἄοκνος (ὁ, ἡ) diligente, indefesso. անխանձ, չյոգնեցող. ջանքիրեալ. խթաւլուզ. ծոյ ոչ. ἐπίῤ.
Ἄοπλος (ὁ, ἡ) disarmato. զէնք չունեցող. ելլուխ։
Ἄορ, Ἄορος (τὸ) spada. թուր. երկար։
Ἀορασία - ας (ἡ) cecità. չտեսութիւն, կուրութիւն. մեղրալ։
Ἀόρατος (ὁ, ἡ) invisibile. չտեսանելի. ներչնանձ. ծրատաց. ἐπίῤ.
Ἀόργητος (ὁ, ἡ) che non si sdegna, che non si mette in collera. չբարկացող. խովտիլնիկ, խրտնամիտ։
Ἀοργήτως. ἐπίῤ. senza sdegno. առանց բարկութեան. խովտիլնիկ-ութիւն։
Ἀοριστία - ας (ἡ) infinità, indefinitezza. անորոշութիւն. վերջաւորութիւն։
Ἀοριστικὸς καὶ Ἀοριστολογικός - ἡ - όν. indefinitivo. անորոշ, անբացորոշ, աննահմանի. վերջաբար, հարցատրական։
Ἀόριστος (ὁ, ἡ) indefinito, indeterminato, illimitato. անորոշ, չորոշուած, անբացորոշ. վերջաբար, հարցատրական, (ὁ) aoristo. անորոշ ժամանակ. հայի հարցատր։
Ἀορίστως. ἐπίῤ. indeterminatamente. անորոշ ըստ ոչի. վերջաբարձր, հարցարձր, պիտի օլմայրան։
Ἄορνος (ὁ, ἡ) privo di uccelli. թռչուն չունեցող. վերջաւոր. (ὁ) Averno (lago dell'inferno o l'istesso inferno). Աւերնոն (քառ բանաստեղծից գժոխքին ընդրէն ձի կը, կամ գժոխքը). նայի լիներ պիտի հանիլեր գիհինեանց կիսկիներ պիտ ինոլ նայ առլ գիհինեանց։
Ἀορτή - ῆς (ἡ) aorta. սրտ (սմբնեն մեծ ընդերքը). նիւթերն ոլ նաղատան պոլսոյան պիտի ջհ գամբ։
Ἄοσμος (ὁ, ἡ) privo di odore. հոտ չունեցող. վերջաւոր, նպատ։
Ἀόχλητος (ὁ, ἡ) privo di molestia, quieto, tranquillo. առանպանձ չունեցող, հանգստաւ. ըստիկնիկ, ըստիպիրըլը, բահաբիւ։
Ἄοψ - οπος (ὁ, ἡ) privo di vista, cieco. տեսութիւն չունեցող, չտեսնող, կոյր. կորչիլ, վերք, ապիլ։
Ἀπαγγελεύς - έως (ὁ), = Ἀπαγγελτήρ.
Ἀπαγγελία - ας (ἡ) racconto, narrazione. 2. recitazione, recito. պատմիլը. 2. բերուած վերծանելը. նայի ելիմ, վրդ. 2. պիտին պատչիմ։
Ἀπαγγέλλω. Μ. αγγελῶ recitare. 2. annunziare, esporre. բերնաւոց գրացիլ. 2. պատմիլ, ապդ ընել. պիտին պատչիմ։ 2. նայի ելիմ, վրդ ելիմ, հարցեր ելիմ։
Ἀπαγγελτέον. Θετ. Ἀπαγγέλλω.
Ἀπαγγελτήρ(ὁ)nunzio, messaggiere. պատգամաւոր, լուր բերող առնօղ. հարկիմի, իլչի։
Ἀπαγγελτικὸς - ἡ - όν. enunziativo. պատգամաւոր, ապդ ընօղ. հարցեր ելիմի։
Ἀπαγόρευμα (τὸ) } proibizione.
Ἀπαγόρευσις - εως (ἡ) } ելիք. խոսք։
Ἀπαγορευτικὸς - ἡ - όν. proibitivo. արգելօղ. խոսք խրեչ։
Ἀπαγορεύω. Μ. εύσω. vietare, proibire. արգելիլ. խոսք ելիմիլ, պն ելիմ։
Ἄπαγρος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato alla caccia. որսի ոչ բախտ չունեցող. ավատգոհրդի։
Ἀπαγχονίζω. Μ. ίσω. sciogliere, slegare dalla forca. 2. strangolare. կախաղանէ քակել, թող առլ. 2. խղդել. փոր պընդիլան ներգիմ, պրտիմ։ 2. պոլմիլ։
Ἀπάγχω. Μ. άγξω, = Ἄγχω. strangolare, soffocare. խղդել. պոլմիլ։
Ἀπάγω. Μ. άξω. allontanare. 2. portare. հեռացնել. 2. առնիլ. երթալիմիլ։ 2. ներիմ-րիմ։
Ἀπαγωγή - ῆς (ἡ) lo strascinare, condurre (ai carceri.) առնիլը, վերցընելը, առնել առնիլը (բառա). ներիմ-րիմ, փոշտրիմ, ուր վերիմ, պրտիմ (ընդհանր)։
Ἀπαγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce, che allontana. առնօղ կամ հեռացնօղ. ներիմ-րին խոսք երթալտան։
Ἀπαθανατίζω. Μ. ίσω. render immortale, immortalizzare. անմահ ընել. խոշոր նիմիլ։
Ἀπαθεία - ας (ἡ) apatia, impassibilità. անցաւութիւն, բան մը չբաղձալը. անբաղձալութիւն, բան չկայ չկոչիմիլ։
Ἀπαθὴς - ἐος (ὁ, ἡ) impassibile, senza passione, apatico անցաւ, բան մը չբաղձօղ. անբաղձ, խղճահարին խոշ, հիւ պիտի չկայ չկոչիմի։
Ἀπάθητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαθὴς.
Ἀπαιδαγώγητος (ὁ, ἡ) non istruito nell'infanzia, non ammaestrato, privo d'educazione. մանկահասակաց առնելը չկրթուած, չդաստիարակուած, անկրթուած. չգիտցող վերաբերութիւն օլմայրան, ինքնակոչ։
Ἀπαιδαγώγητως. ἐπίῤ. senza educazione. առանց կրթութեան, դաստիարակութեան. ինքնակոչութեամբ։
Ἀπαιδαγώγος (ὁ, ἡ), = Ἀπαιδαγώγητος.
Ἀπαίδευτος (ὁ, ἡ) rozzo, ignorante, indotto. անուս, ապիկ, բան չգիտցող. անհոգ, նպատ։
Ἀπαιδεύτως. ἐπίῤ. ignorantemente. ապիկաբարեաբար. անհոգաբար՝ նպատակաբար իւր։
Ἀπαιδία - ας (ἡ) mancanza di figli. զաւակ չունենալը. երկարագրելաբար։
Ἀπαιδοτρίβητος (ὁ, ἡ) non istruito. անկրթ. ինքնակոչ, անկիպ, ինքնակոչ։
Ἀπαίρω. Μ. αρῶ. togliere. վերցընել. ետ վերդիմ. (μσ.) partirsene via, sortir dal porto, mettersi alle vele. ելլել երթալ, նաւահանգստեն ելլել, առագաստ բանալ։

Digitized by Google

ֆուխէդ կիմիֆ, էնհանգան ասլանմախ, նիւ-
ւեն ալմախ:
Ἀπαις-αιδος (ὁ, ἡ) privo di prole. զա-
ւակ չունող. նիւթապետ:
Ἀπαιτέω-ῶ. M. ήσω. esigere, pretende-
re. պահանջել. հարկադրել նիմիֆ, խնդրել
նիմիֆ, ներելիքի կերէ խոտիմիֆ:
Ἀπαίτησις-εως (ἡ) pretensione, pretesa.
պահանջմունք. հարկադրանք, խնդրանք:
Ἀπάλαιστος (ὁ, ἡ) invincibile nella lotta.
ըմբշամարտութեան մէջ չյաղթուող. կո-
ւիւներ հաղթելով:
Ἀπαλίξέω-ῶ. M. ήσω. cacciare, allontа-
nare (il male). վռնտանել, հեռացնել
(չարիքը). փոխել, իբրև ըմբիշ (ֆինա-լըէը):
Ἀπαληθεύω. M. εύσω. dir o cercar la ve-
rità. ճշմարտութիւնը զրուցել, կամ
փնտռել. զօրաւոր սեօղներ, խոսք ա-
նել:
Ἀπαλλαγή-ῆς (ἡ) liberazione, dispensa-
zione. ազատութիւն, թող տալը, հրա-
ման տալը. ազատելէն, իւր ներելէն, պե-
տոր:
Ἀπάλλαξ. ἐπίῤ. = Ἔνάλλαξ.
Ἀπαλλάσσω (ττω). M. αλλάξω. congedare,
licenziare, liberare, dispensare. թող
տալ, հրաման տալ, ազատել. խալըռել.
ղրկիմիֆ, տալը ներելէն, իւր ներելէն, փո-
խիմիֆ:
Ἀπαλὸς-ή-όν. tenero, molle, delicato.
փափուկ, կակուղ. նազէն, խոհեմ. լաֆ-
ւիւ:
Ἀπαλότης-ητος (ἡ) mollezza, tenerezza, delicatezza. փափկութիւն, կակղու-
թիւն, թուլութիւն. նազէնէն, ներելէնէն,
խոհեմութենէ:
Ἀπαλοφόρος (ὁ, ἡ) di vesti delicate. փա-
փուկ հագուստներ ունեցող. նազէն տրա-
ղուէ ընդունող:
Ἀπαλόφρων-ονος (ὁ, ἡ) che ha un cuore
tenero, sensibile. սրտիկ՝ հեզ՝ գթած՝
կակուղ սիրտ ունեցող. խոհեմ՝ հասկ՝
գուշակ՝ խելքհիմ՝ եղ նիւթիւէ:
Ἀπαλόχροος-ους (ὁ, ἡ) di pelle tenera,
Ἀπαλόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) molle. կակուղ
մարմ ունեցող. ընկ խոհեմութ նազէն
տրիւէ:
Ἀπαλύνω. M. υνῶ. render tenero, molli-
ficare, ammorbidare, ammollire. կակ-
ղցնել, փափկացնել, թուլցնել. նազէն-
ներելէն, ներելիմիֆ, խոհեմիմիֆ:
Ἀπαμείβομαι. M. αμείψομαι. rispondere.
պատասխան տալ. ճկլող ներիմիֆ:
Ἀπαμφιέζω. M. άσω. svestire, spogliare.
հանդցնել. ազմիֆ:
Ἀπανάγω. M. άξω. partire, andarsene
via, ritirarsi. երթալ, չուել, եւ՝ ներս
քաշուիլ. կիմիֆ, վրմիֆ, ներէ իւրէ ե-
տիմիֆ:
Ἀπανάστασις-εως (ἡ) trasmigrazione. չու,
տեղափոխութիւն. կիւղ եղիմիֆէ, հանել
ֆիդրէլըֆ:
Ἀπάνευθε (Θεν). ἐπίῤ. lungi, separata-
mente. 2. senza. հեռու, հեռի ի, զատ
զատ. 2. առանց. իբրեւ, պէտ, պէրէ
պէտ. 2 ը, պէրը, պէրը, պէրը:
Ἀπανδόκευτος (ὁ, ἡ), (ὁδός) privo d'o-
steria, ove non si trovano delle oste-
rie. պանդոկ չունեցող. փոփոխէրէ:
Ἀπανθέω-ῶ. M. ήσω. sfiorire. ծաղիկները
թափուիլ. էնէ+էրէն փոխիմիֆ:
Ἀπάνθησις-εως (ἡ) sfioritura, caduta dei
fiori. ծաղիկները թափուիլը. էնէ+ն փո-
խիմիֆ:
Ἀπανθίζω καὶ (μσ.) ίζομαι. M. ίσω-ίσο-
μαι. cogliere i fiori, disfiorare. ծաղիկ-
ները ժողվել՝ քաղել. էնէ+էրէն ֆօ-
ղումիֆ, փոփոխիմիֆ:
Ἀπάνθισμα (τὸ) collezione di fiori. ծա-
Ἀπανθισμὸς (ὁ) ղիկները ժողվելը՝ քա-
ղելը. էնէ+էրէն ֆօղումիֆէէ փոփոխ-
էէ, էնէ+ն փոխիմիֆէ:
Ἀπανθρακίζω. M. ίσω. arrostire sui car-
boni. գոմեշիի վրայ խորովել. փոփոխ-
էրէն ածխէրէնի փոխած կիմիֆ:
Ἀπανθρακόω-ῶ. M. ώσω. far divenire
carbone, ridurre in carbone. գոմեշիի
գարձնել. փոփոխիմ ածխէրէ:
Ἀπανθρωπεία-ας (ἡ), = Ἀπανθρωπία.
Ἀπανθρωπεύω. M. εύσω. } mancar d'uma-
Ἀπανθρωπέω-ῶ. M. ήσω. } nità, divenir
inumano. մարդկութենէն էլլել, ամարդի
ըլլալ, մարդկային բնութիւնը մոռնալ.
ինսանլըգընէն էլէ ալմախ, ինսանլըգընէ
օլմախ, ինսան ըլմայընէն պէր խօռա փօմախ:
Ἀπανθρωπία-ας (ἡ) inumanità. ամարդու-
թիւն. ինսանլըգընէնէէ:
Ἀπανθρωπίζω. M. ίσω. render uomo. մարդ
ընել. ինսան կիմիֆ:
Ἀπάνθρωπος (ὁ, ἡ) inumano. ամարդի. ին-
սանլըգընէն. ώπως-ἐπίῤ.
Ἀπανίστημι. M. άπαναστήσω. far trasmi-
grare. տեղէմը վերցընել չուել տալ. պէր
ֆահուրնէ ֆուրտրմախ, ներս կիմիֆիմիֆ:
Ἀπάνουργος (ὁ, ἡ) semplice, uomo dab-
bene. պարզամիտ, միամիտ, պարզ (մարդ).
իւվէրէէլէ, սաֆպէրսան. ούργως-ἐπίῤ.
Ἀπανταχῆ. ἐπίῤ. = Ἀπανταχοῦ.
Ἀπανταχόθι. ἐπίῤ.
Ἀπανταχόσε. ἐπίῤ } = Πανταχοῦ.
Ἀπανταχοῦ. ἐπίῤ.
Ἀπαντάω-ῶ. M. ήσω, ήσομαι. incontrare.
հանդիպիլ, առջեւը ելլել. բաւ ներել,
ֆարշըլամախ:
Ἀπαντέλλω. M. ελῶ, ἀντὶ Ἀπανατέλλω.
Ἀπάντη. ἐπίῤ. = Πάντη, Πανταχοῦ.
Ἀπάντημα (τὸ) } incontro. հանդիպիլը.
Ἀπάντησις-εως (ἡ) } բաւ, ֆարշըլամա:
Ἀπαντιάζω. M. άσω, ἀντὶ Ἀπαντάω.
Ἀπάντικρυ. ἐπίῤ. = Ἀντικρύ.
Ἀπαντλέω-ῶ. M. ήσω. attingere. 2. alleg-
gerire. քաշել՝ հանել (ջուր). 2. թեթևա-
ցընել. նէ+մախ՝ նէփէրմախ (---). 2. խոֆի-
նէմիմիֆ:
Ἅπαξ. ἐπίῤ. una sola volta (Λατ. semel).
2. totalmente. մէկ անգամ մը, միանգամ.
2. գլխովին. պէր պէֆ, պօրի, նէպօր. 2.
պուռնիւթեան:
Ἀπαξάπαντες-άπασαι-άπαντα. tutti in
genere, tutti insieme. ամէնքը մէկէն,
գլխովին. հիմա պէրտեր:
Ἀπαξία-ας (ἡ), = Ἀναξιότης.
Ἀπάξιος-α-ον. = Ἀνάξιος.
Ἀπαξιόω-ῶ. M. ώσω. giudicar per inde-

Digitized by Google

gno (*Лат.* dedignari.) անարժան դատել՝ անգիտել · նուաստ ածել՝ նսեմացնել՝ նկունել։

Ἀπαξίωσις - εως (ἡ) indegnità, contumelia, disprezzo. անարժանութիւն. անարգութիւն. նսեմութիւն, նուաստութիւն, խորտակ։

Ἄπαπος (ὁ, ἡ) privo di avo. պապ չունեցող · տիտխիկ, նսեմիկ։

Ἀπαράβατος (ὁ, ἡ) non trasgredito. 2. inviolabile. 3. non transitorio, perpetuo. չանցրնած, առաք ասկ չանցնելոց. 2. առաք ասկ չառանուելոց, չանցնելոց. 3. անցաւոր չեղող, միշտակաց · այսք ալիքնա ալեծնվել, գոլալմվել. 2. գոլալմվել, այսք ալիքնա ալեծնվել. 3. կեցնել ելմայն, պիտիվել. *βάτως* - ἐπίῤ.

Ἀπαράβλαστος (ὁ, ἡ) che non manda dei rampolli. արմատեն ծիլ չարձակող · չհոգող, տեսչնորեն ֆիլիչ վերչեին։

Ἀπαράβλητος (ὁ, ἡ) incomparabile. անբաղդատ · նուիկ, պինդիկ։

Ἀπαράγγελτος (ὁ, ἡ) non comandato, spontaneo, non denunziato. չհրամմնուած, կամուար · կամ ելնվնվել, գոյգրալմվել, գրատի · *ἑλτως* - ἐπίῤ.

Ἀπαράγραφος (ὁ, ἡ) illimitato, indefinito. անհուն, անպարագիր · հասգասգող, սինոգոգ։

Ἀπαράγωγος (ὁ, ἡ) che non si trasporta, immovibile. 2. immutabile. costante. 3. eterno. անդրն ուրիշ անդ չգնացող՝ չերերցող. 2. չփոխուող, հաստատ. 3. յաւիտենական · կեցնիրելիչեին, ներելիներն գալեմայն՝ ինչերնիչեին. 2. պիտիվել · 3. նոկիտ։

Ἀπαράδεκτος (ὁ, ἡ) (πθ.) che non si può accettare, inammissibile. 2. non ammesso. չընդունելոց. 2. չընդունուած. գոգոլ ելընվնվել. 2. գոգոլ ելընվնվել։

Ἀπαράθετος (ὁ, ἡ) non comparato. չբաղդատուած. բոգոր ելմվել, բոգորելը, ինելիկնիչ։

Ἀπαραίτητος (ὁ, ἡ) inevitabile. 2. inesorabile, implacabile. չխնայելոց, անհրաժեշտ. 2. անողորկելի. սոգելմվել, գոգոլելմվել. 2. գոգոլի գեր, բրիա գոգոլ նինել. տիտως - ἐπίῤ.

Ἀπαρακάλυπτος (ὁ, ἡ) non nascosto, scoperto, manifesto. չպահուած, բաց, յայտնի · կեչեիեի ելմայն, ալեիեր, պիչոն։

Ἀπαρακαλύπτως. ἐπίῤ. manifestamente. բաց, յայտնապէս · ակած, ալեիեր, ալեիեր պիտիի։

Ἀπαράκλητος (ὁ, ἡ) chi non è chiamato, invitato. 2. che viene spontaneo. 3. inconsolabile. չկանչուած, չհրաւիրուած. 2. ինքնրեն՝ առանց կանչուելու եկող. 3. անմխիթար. լալ ըլլալմվել, փալկի ելընվնվել. 2. գերեզմանին կեչեն. 3. նիկիտ գոգոլ նինել։

Ἀπαράλειπτος (ὁ, ἡ) non lasciato. 2. che non si può lasciare. չթողուած. 2. թող չտալու. պրոգելմվել. 2. պրոգելմվել. նիկիտ ելընվնվել։

Ἀπαράλλακτος (ὁ, ἡ) simile, eguale. 2. immutabile. նման, հաւասար. 2. անփոփոխ. պինդիչ, գեղնիտ, հիմնուր. 2. գերեզմանին, նիկիտ ելմվել։

Ἀπαραλλάκτως. ἐπίῤ. similmente, senza alcuna differenza. նմանապէս, առանց տարբերութեան. պէ այնկի, ինելի ելմայսոգ, նգելիչ։

Ἀπαραλλαξία-ας (ἡ) immutabilità. costanza. չփոխուիլը, սպրգութիւն, հաստատութիւն. գերեզմանին · գեր գոգոլելիչ։

Ἀπαραλόγιστος (ὁ, ἡ) chi non inganna o non si inganna con dei sofismi. չխաբող կամ չխաբուող խորհրդական նենգաբերութիւններով. նիկիչեր ելե այսպիսով նոգոնվել։

Ἀπαράλογος (ὁ, ἡ) non assurdo, non estraneo. անտրամ՝ խելքի գեմ բան չերող · գեղցան խորհ գոնոգոգնիչեն ելմայն։

Ἀπαραμύθητος (ὁ, ἡ) } sordo a tutto ciò
Ἀπαράμυθος (ὁ, ἡ) } che gli si dice, insesorabile. 2. inconsolabile. բանիրը անկամ չկրնող, անողորկելի. 2. չմխիթարուող · գոլալի գեր, նուա նեգրելի · 2. նիկնելի գոգոլ կինել · *μυθήτως* - ἐπίῤ.

Ἀπαράπειστος (ὁ, ἡ) chi non si persuade con degl' inganni. առաջարկած բաներով չհամոզուող · այսպիսի գնոգնիչեր ելե նելալ ելմվել։

Ἀπαραποίητος (ὁ, ἡ) Ἀνόθευτος.

Ἀπαρασάλευτος (ὁ, ἡ) immobile, inconcusso. անշարժ, հաստատ, ամուր · գոլի ինեերնիչեր։

Ἀπαρασήμαντος (ὁ, ἡ) non notato, non segnato. նշան չեղուած · նշանագրած։

Ἀπαρασκευασία-ας (ἡ) mancanza di preparativo. անպատրաստութիւն · նիկոգելիչ · հալելմվելը։

Ἀπαρασκεύαστος (ὁ, ἡ) } non apparecchiato.
Ἀπαράσκευος (ὁ, ἡ) }

Ἀπαράσσω (ττω.) *M.* ἀράξω. strappare con impeto. ուժով վերէն ի վար պատռել՝ ձեղքել · իշելիչ նոգոգոգոգ պրալգոգ նարնիչ՝ նրելնիչ։

Ἀπαρασχημάτιστος (ὁ, ἡ) che non cambia figura, immutabile. ձեւը չփոխող, անյողդողդ · պէտ գոգոլիչ՝ պիչիչոգ, պիրգոգոգ։

Ἀπαρατήρητος (ὁ, ἡ) non osservato. չտեսնուած, վրան ծանօթութիւն չեղած, չքննուած. գբեգնել ելընվնվել, գոգելմվել, նալալ՝ նիկնիչ ելընվնվել։

Ἀπαρατηρήτως. ἐπίῤ. senza osservazione. առանց ծանօթութեան. գբեգնելըգնալ, նալալ նիկնելոգ։

Ἀπάρατος (ὁ, ἡ) = Ἀπευκταῖος.

Ἀπαράτρεπτος (ὁ, ἡ) fermo, costante, inflessibile. հաստատ, ամուր, խոտան, կարծր · գալի, պէրն, գեր, *ἑπτως*. ἐπίῤ.

Ἀπαράφθαρτος (ὁ, ἡ) } incorrotto. 2. in-
Ἀπαράφθορος (ὁ, ἡ) } corruttibile. չեղծուած, չաւրըված. 2. անեղծ, չաւրըվելու. գոգալմվել, պիրգոգ ելմվել. 2. գոգալմվել։

Digitized by Google

Ἀπαραφύλακτος (ὁ, ἡ) non custodito. 2. incauto. չպահպանուած, չպահուած. 2. անզգոյշ. ապրանքմոռաց, անխնամարկու. 2. անգիտաց։

Ἀπαράχυτος (ὁ, ἡ) (κυρ. οἰνος). mero, puro (vino). անխառն, առանց ջուրի (գինի). սուսեր, սաքի (լաթա)։

Ἀπαραχώρητος (ὁ, ἡ) che non cede il suo posto. անզիջ չպատուօդ, ետ չպաշտօդ. ներքինին պրեմյան, ներէ չեռնէնին. ետուց. ἐπίῤ.

Ἀπαργμα (τὸ) (κυρ. ἐις τὸ πλθ.) = Ἀπαρχή.

Ἀπαργυρίζω. M. ίσω. convertire in argento, vendere in argento. արծրեթի գարձընել, ծախելով արծաթի ըսուակ ընել. ի-ի-ը չեմէնիմէ, ապիըպ-ըէ ի-ին ի-ին։

Ἀπαρίγχυτος (ὁ, ἡ), = Ἀπαράχυτος.

Ἀπαρίμφατος (ὁ, ἡ) infinito, non definito, non definitivo. անեղական, անորոշ. ներքինդէզ, պէլլի-ի. (ἡ) modo infinito. անեղական եղանակ. չեռնէ տարբր. եմփատաց. ἐπίῤ.

Ἀπαρενθύμητος (ὁ, ἡ) attento. մուադիր, աչադիր. գըէֆ-ըէը, տարեքնէլ։

Ἀπαρίσκω. M. αρέσω. dispiacere. հաճոյ չընել, չհաւնըէլ. համապատ-նեցնել։

Ἀπάρεστος (ὁ, ἡ) Δυσάρεστος.

Ἀπαρηγόρητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαραμύθητος. 2. ῥητως. ἐπίῤ. = μηθήτως. ἐπίῤ.

Ἀπαρήγω. M. αρήξω. soccorrere qualcuno per evitare un male. ՀԷկը չարիքէմը խալընելու. համար օգնել. պէրինի պէր պատուան իշքե ի-ին իչին նարտըմ ի-ին։

Ἀπαρθένευτος (ὁ, ἡ) che non conviene ad una vergine. կուսի չպատկանած. պէրէրի նարճընել՝ գնանապիճնէնէ.

Ἀπάρθενος (ἡ) sverginato, deflorato. պղծուած՝ ապականուած կոյս. գըզընըլմըշ, իէզ, ըէզընէը պընէնմըշ։

Ἀπαριθμέω-ῶ. M. ήσω. enumerare. 2. contare del denaro a qualcuno. ՀԷկիկ ՀԷկիկ համրել. 2. ՀԷկիմը ասուկ համրել. պէր պէր սայմե. 2. պէրինի պէճի սայմե։

Ἀπαρίθμησις-εως (ἡ) enumerazione. համրանք. սայը։

Ἀπαρίνη-ης (ἡ) Aparine (pianta). բժշկական ասեղնիկ մըն է. հիւթիվէնի գործէ պէր ՀԷտ ըէը։

Ἀπαρκέω-ῶ. M. ήσω. bastare, essere sufficiente. բաւել, հերիք ըլլալ. նիմիչըէ, ի-ին օչմէ։

Ἀπαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) sufficiente. հերիք, բաւական. ի-ին, նիմիչ։

Ἀπαρκούντως-έπίῤ. sufficientemente, abbastanza. հերիք, բաւականապէս. ի-ին, էքէրըը։

Ἀπαρκτίας-ου (ὁ) (ἐνν. ἄνεμος) tramontana, vento settentrionale. ապարքդիսա, հիւսիսային հով. իւլտըզ (բոռնիմը), բորէ։

Ἀπαρκτίος-α-ον. settentrionale. ապարքդիսի, հիւսիսային. իւլտըզի, չիմալ։

Ἀπαρνέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. niegare, ricusare. ուրանալ. չէ ըսել. ի-ին նիմիչ, ետ՝ ի-ը պէճի։

Ἀπάρνησις-εως (ἡ) negazione, ricusa. ուրացութիւն, չէ ըսելը. ի-ին նիմիչ։

Ἄπαρνος (ὁ, ἡ), = Ἔξαρνος.

Ἀπάρνυμαι (χ. M.) togliere via. առնել առնիլ. փոքըդ ի-ըդ։

Ἀπαῤῥησίαστος (ὁ, ἡ) chi non parla francamente, codardo. համարձակ չխօսող, վախկոտ. ըէրքոտ ըտէրտը խոխչին, իօրի։

Ἄπαρσις-εως (ἡ) partenza. չուա, երթալը. իչիլ, ի-ըլէ։

Ἀπαρτάω-ῶ. M. ήσω. sospendere. 2. disunire, separare, dividere. կախել. 2. զատել, որոշել, բաժնել. ասմաք. 2. այրի։

Ἀπαρτέω-ῶ. M. ήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀπαρτάω.

Ἀπάρτησις-εως (ἡ) l'azione di sospendere, sospensione. 2. dipendenza. կախելը. 2. ասիլէ կախուելը, կախում. ասմաը, ասըլ. 2. իչ-ըլէ կախուելը, իչ-ըլէ։

Ἀπαρτί. ἐπίῤ. pienamente, perfettamente, totalmente. լման, գլխովին, կատարելապէս. իչ-ի-ի. պի-ապի-իչի. 2. = τῷ

Ἀπάρτι. ἐπίῤ. (γρφ.) d'ora innanzi, inavvenire. հիմակուընէ, ա ասկից հետը. ի-իչիչ, ի պոնտան պէօդի։

Ἀπαρτία-ας (ἡ), = Ἀπάρτησις. 2. mobile d'una cosa, bagaglio, suppellettile. կահ կարասի. եվ ելևտը, իչ-ը, ի-ի-ի-ի։

Ἀπαρτίζω. M. ίσω. perfezionare. կատարելագործել, չլիճել. պալը ըէէ-ը-ի, ի-ի-ի-ի ետ-ի-ի, իչ-ը ի-ի։

Ἀπαρτικός-ή-όν. pronto a viaggio, di partire. ճամբայ ընելու՝ չուելու պատրաստ. ելը ի-ի-ի՝ ի-ը հոդը։

Ἀπάρτιον (τὸ) vendita all'incanto de'mobili d'una casa. առնը կահ կարասիքին աճուրդը ծախուիլը. եվ ելևտըէն գնելի օչմաք։

Ἀπάρτισις-εως (ἡ) } perfezione, accom-
Ἀπαρτισμὸς (ὁ) } pimento. կատարելագործութիւն, գլուխ հանելը. ի-ի-ի, իչ-ը։

Ἀπαρτίως. ἐπίῤ., = Ἀπάρτι.

Ἀπαρχαΐζω. M. ίσω. } render antico.
Ἀπαρχαιόω-ῶ. M. ώσω. } հին ընել. ի-ի հինի, եվիլ, էնճըէը հինի։

Ἀπαρχή-ῆς (ἡ) le premizie. երէխայրիք, կանուխ հասած բերը. ի-ըչ-ը։

Ἄπαρχος (ὁ) duce, prefetto. գլուխ, առաջնորդ, վրահեցուց. պ-ի-ի-ի, պուլ, ալ-ի-ի, իչլէ-ի-ը։

Ἀπάρχω. M. ἄρξω. imperare, dirigere, essere il capo, il primo. կառավարել, իշխել, առրիլ, գլուխ՝ մեծ ըլլալ. հիւսիս հինի, էնէյդ էնէյրի, պուլ՝ ալ-ի-ի՝ պ-ի-ի-ի-ի օչմաք։

Ἄπας-αντος (ὁ) tutto intiero. ամբողջը. հիւսիս, հիւսիսէն։

Ἀπαστία-ας (ἡ) digiuno. բան ուտելը. ան պոնտան պէօդէի, ուվմ։

Ἄπαστος (ὁ, ἡ) (ἀ, πατέομαι), = Ἄγευστος.

Ἀπασχολέω-ῶ. M. ήσω. stornare qualcuno dai suoi affari. ՀԷկը գործէրէն վար գնել՝ արգիլը ըլլալ. պէրինի իչէնէն ալը գօռմէ, մալ-հաքնէն նիմիչ օչմաք։

Digitized by Google

Ἀπατάω - ῶ. *M.* ήσω. (ἄπο ἀτάω ἤ ἀ πάτος) ingannare. խաբել, ապրանիլ։
Ἀπατεύω. *M.* εύσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀπατάω.
Ἀπατεών - ῶνος (ὁ) ingannatore, impostore. խաբեպաշ, առագրուց · ապրանքը, խեղ-ջիւր, խաղեցիչը։
Ἀπάτη - ης (ἡ) (ἀπὸ ἄπτη (μὲ γεν.) inganno, frode. խաբեպութիւն, գաղ, խաբե-պիլը, խարուիլը · հիլեր · խեղդիլ, ապ-գանիլ, ապրանիլ։
Ἀπατήλιος (ὁ, ἡ) } fallace, fraudolento,
Ἀπάτηλος - η - ον. } ingannatore. խաբեպաշ· ապրանքը։
Ἀπάτημα (τὸ) ἀντὶ Ἀπάτη.
Ἀπάτητος (ὁ, ἡ) non calcato. 2. che non si può calcare. ոտքով չկոխուած · 2. ոտքով չկոխուելու · չընձանիելի, պոռըն-ուելի · 2. չընձանըլմայական։
Ἀπατιάω - ῶ. (ἀίζω), *M.* άσω. diffamare. անուն կոտրել · ապ գըլխի, պիտոյ կիմի, բիւրիլ կիմի։
Ἀπάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) privo di padre. 2. postumo, nato dopo la morte del padre. հայր չունեցող · 2. հօրը մեռնելէն ետքը ծնած · գիտերէ ետք · 2. գիտերէնին ծնելիքին տղուն պոլսոյ։
Ἀπαυγάζω. *M.* άσω. mandar della luce, risplendere, rilucere, brillare. փայլիլ, վառվռիլ, լոյս ճառագել արձակիլ · ըլլալ՝ ելոյզիլ առլիլ, փոլորտիլ, խաղալ-ուիլ։
Ἀπανθάδημα (τὸ) orgoglio, arroganza, prepotenza, audacia. հպարտութիւն, գոռոզութիւն, յանդգնութիւն, աներե-սութիւն · փոյթ, զօրաբերութիւն, փոյտ-ուիլէ։
Ἀπανθαδίζομαι. *M.* άσομαι. } comportarsi arrogantemente, con prepotenza, essere audace. հպարտութեամբ վարուիլ, յանդգնիլ · փոյթ՝ զօրաբերիլի իւր փոխանակ, փոյ-ուիլէ կիմիլ։
Ἀπαύλια - ας (ἡ) la notte, che precede il matrimonio, la vigilia del matrimonio. պսակին առլի գիշերը · նեխուրը իւրէրէ կե-ցիլ։
Ἀπαυλίζομαι. *M.* ίσομαι. alloggiare separatamente, dormire fuori di casa. զատ՝ հիւսս տեղ քնակիլ, տնէ գուրս պառկիլ · իւրոփս՝ տյրը գիր նեղուի առլին օլմիլ, ֆռնափան գըլուրը գիր հանգստի նայիմիլ։
Ἄπαυλος (ὁ, ἡ) chi dimora, abita lungi dalla sua casa. իր տունէն հեռս տեղ քնակող · նէվիփին իւրոփ գիր հանգստի առլին օլան, ֆռնափ նոփին։
Ἀπαύξησις - εως (ἡ) decremento. պակսիլը · նուազիլը։
Ἀπαυρίσκομαι. *M.* αυρήσω καὶ αυρῶ (ἀπὸ, αὐρίω) togliere, prendere. վերցընել, առնել · փոյրտիլ, տլիլ։
Ἀπαύστι - ἐπίῤῥ. = Ἀπαύστως.
Ἄπαυστος (ὁ, ἡ) incessante. չկեցող, չգադրող · գադրող, ֆէրահի կիմիլ։
Ἀπαύστως - ἐπίῤῥ. incessantemente. չգադրելով, ամէն ժամ · գադրափրելէն, հա-պիրի։
Ἀπαυτικὰ - ἐπίῤῥ. all'istante. նոյնժամայն · հիմի, ի առեան։
Ἀπαχὴς - έος (ὁ, ἡ) } magro. պարկ, պղա-
Ἄπαχος (ὁ, ἡ) } ղատ, ցամքած · ջրած, չգոյատ։
Ἀπέδανος - ά - όν. *Δ.* ἀντὶ Ἠπεδανός.
Ἀπέδιλος (ὁ, ἡ) } scalzo, discalzato. Ἀπεδίλωτος (ὁ, ἡ) } ոտից ամէն չունեցող, բոպիկ ոտքով · ֆռնափան գըլուր, ելոյտ գոփ։
Ἄπεδος (ὁ, ἡ) = Ἰσόπεδος.
Ἄπεζος (ὁ, ἡ) privo di piedi. ոտք չունե-ցող · գոփերէզ։
Ἀπειθαρχία - ας (ἡ) disubbidienza, contumacia. անհնազանդութիւն, յամառա-թիւն · իշխանըլլալէ, պերիլլիէ։
Ἀπείθεια - ας (ἡ) disubbidienza. անհնա-զանդութիւն · իշխանըլլալէ։
Ἀπειθέω - ῶ. *M.* ήσω. disubbidire. չհնա-զանդիլ · իշխան կիմիլ, պերիլ օլմիլ։
Ἀπειθὴς - έος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. անհնազանդ, յամառ · իշխանըլլ, իսոփիլ։
Ἀπειθῶς - ἐπίῤῥ. disubbidientemente. անհնազանդութեամբ · իշխանըլլալէ իւր, պերիլլիէ իւր։
Ἀπεικάζω. *M.* άσω. rappresentare, imitare la figura di... assomigliare. նմանցընել, ուրիշ նման մը յարմարիլ · այ-պոյտիլ, պէս պէս պիչիմի գիտնիլ կիմիլ, պիչելիմիլ։
Ἀπείκασμα (τὸ) simulacro, immagine. պատկեր, տիպ · սուրիի, տրէ, պէս-պէս պէս նեղնիկ գիտնիլ էյ, չիրէ։
Ἀπεικονίζω. *M.* ίσω, = Ἀπεικάζω.
Ἀπεικόνισμα (τὸ), = Ἀπείκασμα.
Ἀπειλέω - ῶ. *M.* ήσω. (ἀπείλη) minacciare. սպառնալ, վախցընել · խօրի կիմիլ, խոր-փիլիմիլ։
Ἀπείλη - ης (ἡ) } minaccia. սպառնալը ·
Ἀπείλημα (τὸ) } խօրի։
Ἀπειλητὴρ - ῆρος (ὁ) minacciante. սպառնա-ցող · չարաչ · խօրի խոյնի։
Ἀπειλητήριος - α - ον, = Ἀπειλητικός.
Ἀπειλητικὸς - ὴ - όν. minaccioso. սպառնա-լից · սիրնմոփիչ, խօրելիս · ահաչ, էրիւ։
Ἀπείλλω. *M.* ειλήσω, = Ἀποκλείω. 2. angustiare. ախտել, նեղել · ուչիմի, ուչիս գօմի։
Ἄπειμι. (*M.* έσομαι). essere assente, mancare. 2. (*M.* ειμι) andarsene via, partire. հեռու ըլլալ, չգտնուիլ, նեղկայ չըլլալ · 2. երթալ, չուիլ · իւրոփս օլմիլ, հա-չէրս պատնամիմի · 2. փուչէզդ կիմիլ, ասլացմիլ։
Ἀπειράκις. ἐπίῤῥ. infinitamente. յաճախա-պար, չատ անգամ · վերջ գիրիլ։
Ἀπείρανδρος (ὁ, ἡ) che non sperimentò l'uomo, che non ebbe marito, nubile. երիկ մարդ չգիտցած, երիկ չունեցած, հարսնացու · գօմայ փորձել, գօմուշէ, եվկինկիմ գէշ, պատիւ։ ἀνδρος. ἐπίῤῥ.
Ἀπείραντος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Ἀπείραντος.
Ἀπείραστος (ὁ, ἡ) } inesperto. 2. non ten-
Ἀπείρατος (ὁ, η) } tato. 3. da non tentarsi. չփորձած, անփորձ · 2. չփորձուած · 3. անփորձ, չփորձուելու · պէտմեզլը, պէ-նամայան · 2. պէտանըլլալ · 3. պէտանըլլալ։
Ἀπειράχως. ἐπίῤῥ. di mille, infinite ma-

Digitized by Google

niere. զատ, հազար կերպով. ամէն ինչից բացի նրանից էլ:

Ἀπείργω. *M.* εἴρξω. Impedire, vietare, allontanare, dividere. արգելել, հեռացնել, զատել. դէն նետել. խափանել, եղբայրանալ. առչերանալ:

Ἀπίρητος (ὁ, ἡ) Ion. ἀντὶ Ἀπείρατος.

Ἀπειρία - ας (ἡ) inesperienza, ignoranza. անփորձ բնաւորութիւն. պէտ չունենալ իմաստութեան, անգիտութիւն, խելքսթ, պակասութիւն. ընդհանրապէս:

Ἀπειρκτης - οῦ (ὁ), che allontana, che impedisce. հեռացնող, արգելող. եղբայրացնող, դէն նետիչ:

Ἀπειροβαθὴς - έος (ὁ, ἡ) di immensa profondità. խոր՝ չափ խորութիւն. ըստինքն՝ վիշապի պէտիչ:

Ἀπειρόγαμος (ὁ, ἡ) vergine per sempre, che non conosce l'imeneo. անհարսնացեալ, միշտ կոյս. երկնածիչ, հերքիմ պատիչ:

Ἀπειροδάκρυς - υος (ὁ, ἡ) inesperto alle lagrime. 2. che lagrima incessantemente. լալէ՝ արցունք թափելը չփորձած. 2. միշտ լացող. ողբալով կիսով խառնած պատճառիչ, ողբամէտ. 2. հերքիմ ողբոյն:

Ἀπειροδύναμος(ὁ, ἡ) di potestà infinita. անհուն կարողութիւն ունեցող. ինքզոր իշխողին՝ իշխողաց մեծ ոյժ:

Ἀπειρόκακος (ὁ, ἡ) che non ha mai provato alcun male. 2. ch'ignora il male, esente di malizia, semplice. չարիք չքաղած, անփորձ չարեաց. 2. չարութիւն չգիտցող, միամիտ. ինօրինութիւն՝ պատ չնչին, պատճառ չիմացող. խելքի ինչ չունեցող. 2. ինչից պիտիչ:

Ἀπειροκαλία - ας (ἡ) inciviltà, rusticità. անքաղաքավարութիւն, կոպտութիւն. խելքից դուրս, խելագնացութ:

Ἀπειρόκαλος (ὁ, ἡ) incolto, grossolano, ignorante, che non distingue, non sente il bene. կոպիտ, տգէտ, բարին չարէն զատել չիգցող. խելքս, գռեհ, նոյնի ճիշ նման տգէտ եղողին:

Ἀπειρολογία - ας (ἡ) infinità di discorso. չբաժանելու խօսք՝ ըստ ոյժ. պիտիչ տեսակ խօսելոյ:

Ἀπειρομεγέθης - εος (ὁ, ἡ) di grandezza immensa. անհուն մեծութիւն ունեցող. ինքզոր նշանակիչ պատկերացութ:

Ἀπειροπαθεία - ας (ἡ) moltiplicità di mali, di sofferenza. 2. inesperienza di mali. քաղելու չարիքներու շատութիւն. 2. չարիք քաղած բնաւորութ. չհամեղ չարեաց՝ ճաշակ ունենալ. 2. պատ՝ ինչ չքաղած բնաւորութ:

Ἀπειροπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) che provò infiniti mali. 2. inesperto di mali. շատ չարիքներ տեսած քաղած. 2. չարիք չքաղած. ըստ պատ ինչ չունեցող չխորհող. 2. պատ խելք չունեցող, ինքզոր չիմացող, պատ ընտրած պէտ չնչ կերպիչ:

Ἀπειρόπλουτος - ον (ὁ, ἡ) di immensa moltitudine, innumerabile. խոտ շատ, անթիւ. ըստինքն ըստ, անչափելի, հետազօտելի:

Ἀπειρόπολεμος (ὁ, ἡ) inesperto alla guerra. կռուի պատերազմներէն չգիտցող. ճիշդ անիմաստ, ճիշդ պատ չնչին ունեցող. ինքզոր. էմոյ. էπիρ.

Ἄπειρος (ὁ, ἡ) (μὲ γεν.) innumero, infinito. 2. inesperto, inabile. անհամար, անթիւ, անվախճան, վերջ չունեցող. 2. անփորձ, անչարժար. անտաղտ, նենգիչ, հապճեպ. 2. անիմաստ, ընդհանրապէս:

Ἀπειροσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἀπειρία.

Ἀπειρότεχνος (ὁ, ἡ) inesperto all' arte. արուեստի անհմուտ. պետհոգիս ունեցող:

Ἀπείρων - ονος (ὁ, ἡ) = Ἄπειρος.

Ἀπείρως. ἐπιρ. immensamente, infinitamente. 2. senza abilità, esperienza. անհնարապէս, յանդուգն. 2. անփորձ՝ անհմուտ բնաւորով. հապճեպ, նենգիչիւ. 2. անիմաստ իմն:

Ἀπειστέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ἀπειθέω. non credere. չըհաւատալ. խանդմանք:

Ἄπειστος (ὁ, ἡ) ostinato, pertinace, incredulo. յամառ, խորին վրայ կեցող. ուրիշին չհաւատացող. խնամքը, պետչիներ խելք պահող, պատչիներ խանդմանք. = Ἀπειθής.

Ἀπεκδύω - ῶ. *M.* ήσω. svestire. հանուցանել. պետ (μσ.) svestirsi, accignersi. հանուիլ, առգաստիլ. պետհանիլ, պէտ իւր իւ վրայէն պըղնձանք:

Ἀπεκλανθάνομαι. *M.* λήσομαι. dimenticarsi totalmente. գլխովին մոռնալ. պետպիտիչեն առնիլիչ:

Ἀπέκτητος (ὁ, ἡ) non pettinato
Ἄπεκτος (ὁ, ἡ), (ἀ, πέκω) չսանրատած. խոպոռնիչ:

Ἀπέλαστος (ὁ, ἡ) (ἀ, πελάζω) inaccessibile. չմօտիկնալու. խանդելիչ, խոչընդոտիչ:

Ἀπελαύνω. *M.* ελάσω. cacciare, impedire, vietare. 2. partire o ritornare a cavallo. վռնտել, արգելել, հեռացնել. 2. ձիով երթալ կամ ետ գառնալ. փօվիճ, դէն նետիչ. 2. ձի իւր կիսիչ խոտօր կերթ պետիչ:

Ἀπέλεγμα (τὸ) ελγμὸς (ὁ) ελξις (ἡ) confutazione. ցրում, հերքում. խոչընդոտիչ պետ ինչ պետչիներէն բիւր նետիչ, ընդդէմ պետչիներիչ:

Ἀπέλεθρος (ὁ, ἡ) (ἀ, πελέθρον) immenso. անհուն, անքան. հապճեպ, նենգիչիւ:

Ἀπελίκητος (ὁ, ἡ) non appianato, non aggiustato, non lavorato. չյարդարուած, չհարթուած, չքանուած. պետչիներիչ, պիտիչ կերպիչ, իւրիչիչ:

Ἀπελευθερία - ας (ἡ) passaggio dallo stato di schiavitù a quello di uomo libero, libertinaggio. պատանգրութիւն, գերութենէ ազատ բնաւոր. ազատելէ, ներելիչիչեն ազատ ոյժելէ:

Ἀπελευθεριάζω. *M.* άσω. esser libero, agire comportarsi da uomo libero. ազատ բնաւոր. ազատի պէս գործել վարուիլ. ազատ ոյժել, ազատ կերպ գործանիլ:

Ἀπελευθερικὸς - ὴ - όν) di liberto, che con-
Ἀπελευθέριος (ὁ, ἡ)) viene ai liberti, libertini. պատանգրի պատկանած. ներելիչիչեն ազատ ոյժնա գործ:

Digitized by Google

Ἀπελεύθερος - α ἡ ος - ον. liberto, libertino. ազատագիր, գերաբձնեալ ազատած. ազատ, ներելի՝ պարտ ազատ ըլլալու։

Ἀπελευθερόω - ῶ. M. ώσω. liberar dalla servitù. գերաբձնեալ ազատել՝ խալսեցնել. ներելի՝ պարտ ազատ ընել։

Ἀπελευθέρωσις - εως (ἡ) liberazione dalla servitù. գերաբձնեալ խալսեցնելը. ներելի՝ պարտ ազատ ընելը։

Ἀπελευθερώτης (ὁ) colui che mette in libertà, che libera dalla servitù. գերաբձնեալ ազատող, գերեզարձ. ներելի՝ պարտ ազատ իրեն՝ ազատ ընող։

Ἀπέλευσις - εως. (ἡ) partenza. գնալ, երթալը. փալիլ, կիրիլ։

Ἀπέλλαι (αἱ) tempii. 2. assemblee. ատեաններ. 2. ժողովք. խոտիկիներէ, սիճիկիներու. 2. բրլեներ։

Ἀπέλλαιος (ὅ) il mese di Decembre presso i Macedoni. Մակեդոնացւոց քով Դեկեմբերի ամիսը. Մակինականերուն Օրիորիմի այր։

Ἀπέλλανες (ὁ, ἡ) inpiegati al servizio de' tempii. ատեաներու պաշտօնեայք. սիճիներուն ծառայողները։

Ἄπελος - ους (ὁ) (ἀ, πέλος.) piaga, ferita. վէրք, խոց. խրա։

Ἀπελπίζω. M. ίσω. far disperare. 2. disperare. անյոյս ընել. 2. յոյսը կտրել, անյոյս ըլլալ. խափանիլ ըսի ինչերուն, խափանուելէն ալ ազատիլ. 2. ըսի խափ օլմալ։

Ἀπελπισία - ας (ἡ) } disperazione.
Ἀπελπισμὸς (ὁ) } հաւատալիքեն. խափանելն։

Ἀπεμέω - ῶ. M. έσω. gettar fuori vomitando. փսխելով դուրս նետել. փսսալով դըլլոը պիտալ։

Ἀπεμπολάω - ῶ. καὶ έω - ῶ. M. ήσω. vendere, trafficare, negoziare. ծախել, վաճառել, առուտուր ընել. առիլ, առնել ուզելոյ, պիղ ու կիներ։

Ἀπεμπολὴ καὶ Ἀπεμπόλησις - εως (ἡ) vendita. ծախելը. առնել, առնըդ ուզելոյ։

Ἀπεμπολητὴς - οῦ (ὁ) venditore. ծախող. առնըղ, առնըդ ուզող։

Ἀπεμφερὴς - έος (ὁ, ἡ) dissimile, differente. աննման, տարբեր. պիղէր օլոյան, ֆարֆըլը։

Ἀπέναντι καὶ Ἀπεναντίον. ἐπίῤ. = Ἀπαντικρύ.

Ἀπεναντίως. ἐπίῤ. al contrario. ընդ հակառակին. ըլըտըմա։

Ἀπενθὴς - έος (ὁ, ἡ) privo di lutto, esente d'afflizioni. սուգ չընող, անտրտում. փսսիս կիներէն, իսսոսըդ։

Ἀπένθητος (ὁ, ἡ) per cui non si pianse. վրան չլացուած. հոգիդ ազատ մնայ, կիոչ խալը տեսնելդ։

Ἀπενιαυτίζω. M. ίσω. esser assente, mancare dalla patria, essere esiliato durante un anno. 2. sospender un travaglio durante un anno. 3. morire un anno dopo un altro. տարի մը հայրենիքը չըլլալ, քաշած ըլլալ. 2. տարի մը գործը մը կամ ձգել, թող տալ. 3. ուրիշին մահանալե տարի մը ետքը մեռնիլ. պէր տեղէն վերնադրուած իշխան օլմալ, վերադրուած պատասխանատու օլմալ, նեղի օլմալ. 2. պէր տեղ էշխար պէր մասկոփուած եկեղեցի էտիպէ, պէրթմալ. 3. պէրթինին ետեւէն պէր տեղ մեռնալ ըսելու։

Ἀπενιαύτισις - εως (ἡ) } mancanza, esilio
Ἀπενιαυτισμὸς - οῦ (ὁ) } dalla patria durante un anno. 2. sospensione d'un travaglio durante un anno. տարի մը հայրենիքը չըլլալը, քաշած ըլլալը. 2. տարի մը ձգ գործը կամ ձգելը. պէր տեղ վերնադրուած պատասխանատու, նեղի օլմալ. 2. պէր տեղ պէր մասկոփուած եկեղեցի էտիպէ, պէրթմալ։

Ἀπεξαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι, ἐπεττι. τ. Ἁμαρτάνω.

Ἀπεξεργάζομαι. M. άσομαι. = Ἀπεργάζομαι.

Ἀπεξηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. narrare totalmente. ձգիդ ձգիդ միչտ վերջը պատմել. պէր պէր սեռնադրուած նոթ ելիկ։

Ἀπέπειρος (ὁ, ἡ) immaturo. խակ, չհասած. խամ, ներելի՝ ելիկ։

Ἄπεπλος (ὁ, ἡ) κνρ. γυνή. senza sopraveste di donna, senza velo, peplo. առանց քողի՝ ծածկոմիտի, առանց չանչոցի. ելոլիսաթել, խալմաթել, փոսթել։

Ἀπεπτέω - ῶ. M. ήσω. non digerire il cibo, soffrire di indigestione ներսիսալը չմարսել, անմարսութիւնեն քաշել. ներելի՝ սիսիրիմիլ։

Ἄπεπτος (ὁ, ἡ) (ἀ πέπτω). non digerito, indigesto. 2. incotto, immaturo. չմարսուած. 2. չեփուած, չհասանցած. պիղիմիլ. 2. ելըլմիլ, ներելիլ. էրաչէրիլ։

Ἄπερ. πλθ. οὗδ. τ. ὅς περ. Ἀττ. ἐπίῤ. siccome. ինչպէս. նաեւ։

Ἀπεραντολογία - ας (ἡ) verbosità, loquacità. չատոսութիւն. լաֆալըկութիւն։

Ἀπεραντολόγος (ὁ, ἡ) che non cessa di parlare, loquace, verboso. չատոսուց, ամէն իմիր խօսող. լաֆալըն, լեզ պոյնէր։

Ἀπέραντος (ὁ, ἡ) infinito, senza fine. անվախճան. սհասող, նիհայնիկ. ձրաչէրիլ։

Ἀπέραστος (ατος) ου (ὁ, ἡ) inpassabile. 2. illimitato, infinito. չանցնելիք. 2. անեզր, անսահման. ելելիլելոյ. 2. հոգըդ, հասարակասող։

Ἀπεράτωτος (ὁ, ἡ) senza fine, che non si può terminare. չհասնող, անվախճան. սհասող, պիտիկ, նիհայնիկ, հասարակասող։

Ἀπεργάζομαι. M. άσομαι. portare, mettere in fine un lavoro, eseguire, terminare, perfezionare. գործըդ գլուխը հասնիլ, լրացնալ, գլուխ հասնել, կատարել. ելիլ նիհայնիկին ներելիլ, պոլ ըէթարմալ, իլիկ ներելիլ։

Ἀπεργασία - ας (ἡ) esecuzione, perfezionamento. կատարելը, գլուխ հասնելը. իլիկ ներելոյ, պոլ ըէթարմալը, իլիկ։

Ἀπεργαστέος - α - ὸν. θετ. τ. Ἀπεργάζομαι.

Ἀπεργαστικός - ή - άν, esecutivo, perfettivo. գործ գնող, կատարող, գլուխ հասնող. ամէն ելոյն, իլիկ ներեն, իլիկ ներելիլ ներելիլ։

Digitized by Google

Ἀπεργαστικῶς. *ἐπίῤ.* a perfezione. կատարելապէս. կիսատ կիսատ։

Ἀπεργός - ή ή ος - ον = Ἀργός.

Ἀπερεί. *ἐπίῤ.* = Ἰλσπερεί

Ἀπερείδω καὶ (μσ). ομαι, *M.* ερείσω - ομαι. appoggiare solidamente, fortemente una cosa sopra un' altra. 2. imporre, incaricare. 3. appoggiarsi. ՀԿ բանը ուրիշ բանի մը վրա ազէկ մը կռթնցնել. 2. վրան գնել, ձեռաւ. 3. կռթնիլ. ուր նայէ ուր նայ կռթնի գայրմիք. 2. խոպանի ձգիլ, նկուպկռիլ. 3. գայմանիլ։

Ἀπέρημος (ὁ, ἡ) deserto, spopolato. անապատ, անմարդի. իշխիլ, վերան, ղեօլ։

Ἀπερημόω. ῶ. *M.* ώσω. ridurre in deserto, spopolare. բոլորովին անապատի գարձնել, անմարդի ընել. պեռոպռիւն իշխիլ՝ վերան ձգիլ, ղեօլի նմանիլ։

Ἀπερίβλεπτος (ὁ, ἡ) non circospetto, non attento, incauto. 2. improvviso. 3. di verun conto. անզգոյշ. 2. անկարծ, յանկարծական. 3. յոժ, փառ չունեցող. տեղնոյն. 2. ըսթիւ. 3. ինկիգոյ, ինկիգոյըսէ։

Ἀπερίβλητος (ὁ, ἡ) non vestito, nudo. չհագուած, մերկ. ինկինկիլ, ըսէրսէ։

Ἀπεριγίνητος (ὁ, ἡ) (ἀ *περιγίνομαι.*) invincibile, insuperabile. չյաղթուելու. ինկինկիլ, ալի ելմէզ։

Ἀπερίγραπτος (ὁ, ἡ) καὶ *ἐπίῤ.* ἄπτως. da Ἀπερίγραφος (ὁ, ἡ) non circoscriversi. անպարագիր. հատատուած, անորոգապէս. *ἐπίῤ.* ձգոյ։

Ἀπερίεργαστος (ὁ, ἡ) non lavorato, non perfezionato con attenzione, imperfetto. չգործուած, ուշադրութեամբ չհատարուած. գէշիկ իւր իւլկունկիլ, կօշկնիկիլ, ինկինկիլ ելմէզսէ։

Ἀπερίεργία. ας (ἡ) mancanza di arte, semplicità. 2. mancanza di curiosità. արուեստի պակասութիւն, անզարդ անպատճառ ըլլալը. 2. հետաքրքիր չըլլալը. անհետաքրքրութեան, պոյըլըլըգ. 2. կոպտաբարոյութիւն։

Ἀπερίεργος (ὁ, ἡ) non ricercato, semplice. 2. non curioso. ուշադրութեամբ չգործուած, պարզ, անպաճոյճ. 2. հետաքրքիր չեղող. կօշկնիկիլի, պոյըլը. 2. կոպտաբարոյ. *ἐργως - ἐπίῤ.*

Ἀπεριήγητος (ὁ, ἡ) inesplicabile, ineffabile, indescrivibile. չմեկնուելու, չբացատրուելու, չհասուելու, չնկարագրուելու. բացիր ելմեզսէ, լսէֆ ելմեզսէ, սեոյլինիկիլ։

Ἀπερισπος. (ὁ, ἡ) instancabile. չյոգնող. կօրմայան։

Ἀπεριλάλητος (ὁ, ἡ) di cui la loquacità non si può superare. 2. non pubblicato. divulgato. ignoto. չատոգրուցութեամբ չի չյաղթուելու. 2. չհրատարակուած, չտարածուած, անյայտ, անծանօթ. լսէսըզլէքս նկինկիլ ալի ելմէզ. 2. լալ ելմեզսէ. սեոյկինկիլ, նամալում, պիլլինկիլ։

Ἀπερίληπτος (ὁ, ἡ) che non può essere compreso, illimitato, immenso. չպարագրուելու, անասահման, անպարփակ, անհուն. հոգիսըլ, հոգիսփոսիլ, սինօրասալ։

Ἀπερινόητος (ὁ, ἡ) incomprensibile, inconcepibile. մտքէ գալը, անխմանալի, մտքով չգտնուելու. սեկման խորհի, սէլ սըղմալ, պարի ելմեզսէ։

Ἀπεριόριστος (ὁ, ἡ) illimitato. անասահման, անհուն. հատատուած, սինօրասալ։

Ἀπερίπτωτος (ὁ, ἡ) che non può cadere, fermo, solido, sicuro. ինալ չկրցող, հաստատուն, ամուր, պինդ, ապահով. փլելիք, գալ, վերի, իրքիլը։

Ἀπερίσκεπτος (ὁ, ἡ) inconsiderato, imprudente. անխոհեմ, անխորհրդ. ֆիւէրսիզ, փուլհաղմազը։

Ἀπερίσκεπτως. *ἐπίῤ.* inconsideratamente, incautamente. անխոհեմութեամբ, անզգուշութեամբ. փուլհաղմազըլըէ՝ փըէֆսըզըլըէ ելլէ։

Ἀπερισκεψία - ας (ἡ) inconsiderazione, imprudenza, incauzione. անխոհեմութիւն, անզգուշութիւն. փուլհաղմազըլըէ, փէլէնմիշլիկ, սրբըն խմխմէ պոֆոմալըէ, փըէֆսըզըլըէ։

Ἀπερίσκοπος καὶ Ἀπεριοκόπητος (ὁ, ἡ) = Ἀπερίσκεπτος.

Ἀπερίσπαστος (ὁ, ἡ) che non può essere distratto dal suo lavoro. 2. immobile, attento. գործէն միտը չիսարըզնուելու. 2. հաստատուն, ուշադիր. իչինդեն կիր փարմալ, ֆիւրի հիրսիմ մալըհմիշիմ. 2. փըէֆսիլը, մահէյնի։

Ἀπερίστατος (ὁ, ἡ) che non è circondato da alcun pericolo. 2. che non ha intorno a se veruno, privo di soccorso, abbandonato. վտանգէ ապահով. 2. քովը մարդ չունեցող, անօգնական, երեսի վրա ձգուած. բիհիլէփեդեն կիր. 2. խանգիս փիհնէի էօթ, խարտըլ գալըլ, հիւ իւօթլունի գալըլ։

Ἀπερίστρεπτος (ὁ, ἡ) = Ἀπερίτρεπτος.

Ἀπερίτμητος (ὁ, ἡ) (γρφ.) non circonciso. անթլխատ. սիննիկիմէդի։

Ἀπερίτρεπτος (ὁ, ἡ) } che non si può ri-
Ἀπερίτροπος (ὁ, ἡ) } voltare, fermo, immobile. 2. che non torna dietro, indifferente, incurante. չդարձող, հաստատուն, անշարժ. 2. ետ չդարձող, անաարբեր, անհոգ. գիտիմէզ, գալ, իսէֆլիմէզ. 2. ֆէրէ գեօնիլէն, վալիմիսէ, ալ գոյտ։

Ἀπέρυτ (σσ) - ος (ὁ, ἡ) che non ha nulla di superfluo, frugale, semplice. ասելի բան չունեցող, չափաւոր, պարզ. արիւզ պիր նեհնեհ էօթ, խանիգրդ, էգոնոմի գոյըլը. իւտաց. *ἐπίῤ.*

Ἀπεριφερής - έος (ὁ, ἡ) } che non è circo-
Ἀπεριφόρητος (ὁ, ἡ) } lare, non ha circonferenza. կլոր չեղող, շրջագրութիւն չունեցող. խավարչակ օլմայան։

Ἀπερυθριάζω. *M.* άσω. non arrossire più, non avere della vergogna. խմիչլէ ամչնալը թող տալ, անամօթի ըլլալ. ամչ պիր էնա գօնճ, ասխանմամագ։

Ἀπερύκω. *M.* ερύξω. cacciare, allontanare (il male). վռնտել, հեռացընել (չարը). գօվմագ, իչէրսիլիմէդ (գինըլէլը)։

Ἀπέρχομαι. *M.* ἀπελεύσομαι. andarsene via, partire. 2. morire. 3. ritornare.

Digitized by Google

հլլել երթալ, չաւել · 2. ձանձրել · 3. ետ գառնալ · ետ կեցուցանել · 2. երկչել · 3. կորչ փախիլ, աշխոյժ կրնալ ·

'Απερωσύς - έως (ὁ) che impedisce l'impeto di... բանալ խափանը արգիլող · պրկինին հնչեցնելը՝ հարկինին ետ բերելը ձայն ·

'Απερωέω - ῶ. Μ. ησω. arrestare l'impeto di... 2. ritirarsi. ձկին բանալ ետ դնել, արգիլել, 2. ետ քաշուիլ · պրկինին հարկնելը՝ հնչեցնելէն ետ բերել ձայն՝ ձեն կրնալ · 2 · կորչ լծուիլը ·

'Απεσθίω. Μ. έσομαι. mangiare, rodere. 2. astenersi dal mangiare. ուտել, կերծել · 2. ուտելէ ետ կենալ · կրծել, փոքրել · 2 · խմիչքին վրայ կերթալ ·

'Απέταλος καὶ 'Ιων. 'Απέτηλος (ὁ, ἡ) privo di fogli, sfogliato. տերեւ չունեցող, տերեւազուրկ · տերեւաթափ ·

'Απευθαγατίζω. Μ. ίσω. terminare la sua vita con una morte felice, illustre. երջանիկ, երեւելի մահով մը կեանքը լմընցնել · հարիւրամբ՝ ապի պէր եալէսի իւր կոծրեանէն ինկեր կրնիկ ·

'Απευθής - έος (ὁ, ἡ) inaudito, incognito. 2. che non ha inteso parlare, non istruito, ignorante. չլսուած, անծանօթ · 2 · խօսել չգիտցող, անկիրթ, ապեր · էլէյիսիզ, նամաւնիսիմ · 2 · լետերտ կրնիկ պիլմէյէնէն ինկեր կրնիկ ·

'Απευθύνω. Μ. υνῶ. indirizzare, dirigere. 2. raddrizzare. կառավարել, ուղղել · 2 · չտիկել · ուղղոյ գնալ, պէլէնիլիկ · 2 · փուշտալիմիկ ·

'Απευκταίος - α - ον } abbominevo-
'Απευκτὸς - ὴ ἤ ος - ον ἤ ὀν. } le, գարշելի, ատելի, եւ կենալու, խորշելու · խիղճին-ճկի, էլտեհ եթիկեմէկ · կերպ գարհելիմէկ ·

'Απευστος (ὁ, ἡ), = 'Απευθής.

'Απεύχομαι Μ. εὔξομαι desiderare, bramare, che una cosa non succeda. 2. avere in orrore, detestare, abbominare, evitare. բանի մը չտեղնելը փափաքիլ ուզել · 2 · քամահել, գարշիլ, եւ կենալ · պէր չեյ բոլ ինիմեմէնին ուրչելիմէ՝ իւրմէ, 2 · իւր կրնիկ, կերպ գարհելիմէ ·

'Απεφθος (ὁ, ἡ) (ἀφέψω). cotto; bollito più volte, affinato. չար եփած, եռացած, զատած · լաւ տեղը եկուիլ, իւրացած, հասկնալի, հասկնալիութիւն ·

'Απεχθεία - ας (ἡ) odio, inimicizia, avversione. ատելութիւն, թշնամութիւն, ներհակութիւն · խռովութիւն, պէտ էլէնէ ·

'Απεχθής - έος (ὁ, ἡ) odioso, abbominevole, avversario. ատելի, գարշելի, թշնամի · նախանձոտ, խիղճնինդ, խռով ·

'Απεχθῶς. ἐπίῤῥ. odiosamente, con avversione. ատելութեամբ, ներհակութեամբ · խռովութիւն ընելով ·

'Απέχω. Μ. ἀφέξω. esser o prendere distante, astenersi. 2. esser differente, differire. հեռու ըլլալ, եւ կենալ, կամ բանէ ձգտչանալ · 2 · տարբեր ըլլալ, զանազանիլ · երբուն օլմէ խոյօդ կրնիկ · գարհիմէ · ատելիմէ · 2 · գալ, ֆարքէը օլմէ ·

'Απεψία - ας (ἡ) impossibilità di digerire, indigestione. չմարսելը, անմարսութիւն · մինթրխմխլէ ·

'Απέψω. Μ. εψήσω. 'Ιων. ἀντὶ 'Αφέψω.

'Απηγορέω. ῶ. Μ. ήσω = 'Απαγορεύω (μσ.) 'Απολογέομαι.

'Απηγόρημα. τος (τὸ) 'Απολογία.

'Απήδαλος (ὁ, ἡ) privo di timone. ղեկ չունեցող · փիւռնէսիզ ·

'Απήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente. անհնազանդ, լիմասըզ ·

'Απηκτος (ὁ, ἡ) non congelato, non condensato. չմանրացուած, չխառցուած · փոյտլանմամըշ, փոթլամամըշ ·

'Απηλεγέω - ῶ. Μ. ήσω. trascurare, dispreggiare, non badare, non curare. հոգ չտանիլ, արհամարհել, փղիճ չտեսնել · փոյ կրնիկ, համփուին օլմամէ, ամմարմամըշ օլմամէ ·

'Απηλεγὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἔπος, ἀλέγω) incurante, indifferente, negligente. 2 crudele, empio. անհոգ, անփոյթ, անտարբեր, 2. անգութ, չար · լալիֆիմէզ, պիֆոյ · 2 · փուլի փէ ·

'Απηλιώθω. ῶ. Μ. ώσω. render folle. խենթացընել, խելառ ընել · պիտալիխան ընդարբիմէ ·

'Απηλιώτης (ὁ) il levante, apeliota, sussolano. արեւելեան հով, ապէլիոտ · կիւն փօղասաս (բասկիներ) ·

'Απήμων. όνος (ὁ, ἡ) (ἀ, πήμα) illeso, indenne. 2. innocente, innocevole. չվնասած, անվնասելի · 2 · վնասիչ չտուող · պարտըզ, փերեզլիչ · 2 · պարտ՝ փերեզ ներկրկեր ·

'Απηνεμία - ας (ἡ) calma. հով չըլլալը, հանդարտութիւն (ծովու) · բասկիներէն, էլէմանէրէ ·

'Απήνεμος (ὁ, ἡ) privo di vento. առանց հովի, հանդարտ, բասկիներէն, զէֆիկ, փլասիէ ·

'Απήνη - ης (ἡ) carro tirato da muli. լերկներէ քաշուած կառք · ֆրէզտրտան փոխդիկ, արապա ·

'Απηνης - έος (ὁ, ἡ) inumano, duro, crudele. անմարդկի, անգութ · իճանկիներիկ, կերհամիներիկ · դողոյ. էպիῤῥ.

'Απηρὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, πηρός,) } = 'Απήρωτος. 2.
'Απηρος (ὁ, ἡ) } che non ha il sacco, la pera. տոպրակ, մաքաղ չունեցող · խօրտըզ (գիլէնիէ) ·

'Απήρωτος (ὁ, ἡ) che non è privo d'alcuno delle sue membra, non mutilato, sano. հաշմանդամ չեղող, ազէ ու առողջ · ամբողջ օլմայան, սալ ·

'Απηχεία - ας (ἡ) dissonanza. տարաձայնութիւն, պիհնէնիչիէ ·

'Απηχέω - ῶ. Μ. ήσω. risuonare, far risuonare, suonar di lontano. 2. essere dissonante. հնչել, հնչեցնել · 2. տարաձայն ըլլալ · տարբեր կօղխրչիէ · 2 · պի հնչիլ օլմէ ·

'Απήχης - εος (ὁ, ἡ) dissonante. տարաձայն · պիհնէնի ·

'Απίθανος (ὁ, ἡ) impropabile, incredibile, inverisimile. անհաւանական, չհաւատալու, ճշմարտանմանի չերզոյ · իճանըլմէզ, ֆանիլէկնիէ ·

Digitized by Google

Ἀπιθανότης - ητος (ἡ) improbabilità. անհաւանականութիւն · խոհրդաբար օրհասիլութիւն:
Ἀπιθανῶς. ἐπίῤ. improbabilmente, incredibilmente. անհաւանական՝ չհաւատալու կերպով մը · փաղչելով՝ խոհրդաբար պէր խորհ իլի:
Ἀπιμαίζω. M. άσω. togliere l'umidità, seccare, asciugare. խանաւութիւնը առնել, չորցնել · նիւթերին ալիւթ, փոքրացնել:
Ἄπικρος (ὁ, ἡ) non amaro. լեղի չեղող · անլեղը օրինակ:
Ἀπιμελής (ὁ, ἡ) } = Ἀπαλός.
Ἀπιμελὸς (ὁ, ἡ) }
Ἄπιον (τὸ) pera (frutto). 2. appio (Λατ. apium) սանձ (պտուղ) · 2. նեխուր, կապտ. արմատ · 2 · տերեվիկ:
Ἄπιος (ἡ) pero. սանձենի. արմատ ալիւթը · 2. = Ἄπιον.
Ἄπιος - ια - ιον. lontano. հեռաւոր · երբեք · ալիւթ:
Ἀπίσσωτος (ὁ, ἡ) non impecciato. կպրած տեղ մաքրած չսեռաւած · պիթիլիներիկ:
Ἀπιστείη - ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀπιστία.
Ἀπιστίω - ῶ. M. ήσω. diffidare, non prestare fede. չհաւատալ · խանդմոխ, խան կիթերիկ:
Ἀπιστία - ας (ἡ) infedeltà. 2. perfidia. անհաւատարմութիւն · 2. անհաւատարմարմութիւն. պիսիկ, խանդչելէ · 2 · խոչընդէ · 3. = Ἀπιθανότης.
Ἄπιστος (ὁ, ἡ) infedele. 2. perfido. անհաւատ · 2. անհաւատարիմ. պիսիկ, խանդչ · 2 · խոչ · ւստաց. ἐπίῤ.
Ἀπιστοσύνη - ης (ἡ), ἀντὶ Ἀπιστία.
Ἀπίτης - ου (ὁ) (κυρ. οἶνος) (vino) condito con pere. սանձէ եղած (գինի) · արմատ (չորած):
Ἀπιχθυς - υος (ὁ, ἡ) che si astiene di mangiar dei pesci. ձուկ չկերող · պահէտ կեցող:
Ἀπλανεία - ας (ἡ) immovibilità, fermezza, stabilità. անշարժութիւն, տմրութիւն · կիսերկնիկներէ, փոխելէ, պէր կերպի փոխուելէ:
Ἀπλανὴς - ές (ὁ, ἡ) } fisso, non errante,
Ἀπλάνητος (ὁ, ἡ) } stabile. հաստատ, անշարժ, տպրին անդին չդնացող · պէր կերպի փոխուի, երթեկի պիրէկի կիներկի:
Ἀπλανῶς. ἐπίῤ. fissamente, senza errare. անշարժութեամբ, ձկ տեղ մը չերթալով · կերպի փոխուրուի, պէր կերպ կիներկի կերպ:
Ἁπλαστος (ὁ, ἡ) non finto, ingenuo, vero. 2. non formato. չկեղծուած, ըղծրդ, բան · 2. ձեւ չգրաւած · խոփա՝ տպրուած օրինակ, տուղ, տահիճ · 2. պիչկի փոխուելիչ, խոթելմելիչ:
Ἁπλατὴς - ές ὁ, ἡ) privo di larghezza. ըղձութիւն չունեցող · կիլիչկի օրինակ:
Ἄπλατος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄπλετος.
Ἄπλεκτος (ὁ, ἡ) non intrecciato. ձկ տեղ չհաւաւած · պէրիւթով կոպրելիչէ:
Ἀπλεονέκτητος (ὁ, ἡ) che non è ingordo, avido. յանիգոյզ՝ տպահ չեղող · խոհակ օրինակ:
Ἄπλετος (ὁ, ἡ) innaccessibile. 2. orribile, mostruoso. 3. immenso, smisurato, vasto. չմօտիկնալու · 2. ահռելի, յուզանքաւոր · 3. անհաւան, անքաւ, անեղը · խոթելելիչ · 2. խորին, անափ · 3. հոտուղ, հոտաւատուղ, գեղերէ:
Ἄπλευρος (ὁ, ἡ) che non ha il fianco. 2. che non ha veruno allato, privo di soccorso, di compagni, abbandonato. կող չունեցող · 2. քովը մարդ չունեցող, օգնական՝ ընկերէ զուրկ, երեսի վրայ ձգուած. խանդչ · 2. խանդիպա չիմոխ օրինակ, խորտնդչ, խուչէ, խորտնդչ:
Ἄπλευστος (ὁ, ἡ) innavigabile. նաւարկութիւն չընդունող · ջրհոլիչ օրինակ:
Ἀπληκτος (ὁ, ἡ) } non percosso, non
Ἀπληξ - ῆγος (ὁ, ἡ) } colpito, non ferito. չպարնաւած, չխացաւած · վնասնդչէ, խորտնդչէ:
Ἀπλήρωτος (ὁ, ἡ) non empiuto, non pagato. 2. che non si può empiere. 3. insaziabile. չլրցաւած, չվճարաւած · 2. չլեցուիր · 3. չկշտացող · փորնդչ, կոպ օրինդչ · 2 · փորնդչ · 3 · փորդչ:
Ἀπληρώτως. ἐπίῤ. insaziabilmente. չկշտանալով · փորկոբդչէ:
Ἀπληστεύομαι. M. εύσομαι. essere insaziabile. 2. non potere essere empio. անյագ ըլլալ · 2 · լեցուիլ չկրնալ · փորդչ օրինդչ · 2 · փոլանոխ:
Ἀπληστία - ας (ἡ) insaziabilità, cupidità insaziabile, avidità. չկշտանալը, անյագութիւն · փորկոբդչէ, խանդիկիչէ:
Ἄπληστος (ὁ, ἡ) = Ἀπλήρωτος.
Ἀπληστῶς. ἐπίῤ. = Ἀπληρώτως.
Ἄπλητος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄπλατος.
Ἀπλοῆ (ἡ) = Ἀπλότης.
Ἀπλοία - ας (ἡ) impossibilità di navigare. նաւարկութիւն ընել չկրնալը · կոխ խօնարհութեան կոխկռելէ:
Ἁπλοϊζομαι. M. ίσομαι. servirsi di semplicità, agire o parlare semplicemente. պարզապէս վարուիլ՝ խօսիլ · ամբարտաւանութեան փաղանոխ՝ սիրտերնէն խնդիր:
Ἁπλοϊκὸς - ἡ - όν. semplice, esente di malizia. պարզ, չարութիւն չունեցող · ամբարիշտութեան:
Ἁπλοϊκῶς. ἐπίῤ. semplicemente. 2. senza malizia, con candore. պարզապէս · 2. առանց չարութեան՝ խարդախութեան. առանց · 2. ամբարիշտութիւն չընելով:
Ἄπλοκος (ὁ, ἡ) = Ἄπλεκτος.
Ἄπλοος - ους (ὁ, ἡ) (τὸ παρθ. ώτερος-ώτατος.) improprio alla navigazione, innavigabile. նաւարկութեան անյարմար, նաւարկութիւն չընելու · կոխ նայելուըղնա տայնանալ:
Ἁπλόος-οῦς-όη - ῆ - όον-οῦν (τὸ παρθ. ώτερος. καὶ ουστερος - ούστατος) (ἅπαξ, πέλω.) semplice. 2. ingenuo, sincero, candido, innocente. պարզ · 2 · պարզամիտ, բարի · առաք · 2. փոչրուս, առաքրաւ:
Ἁπλοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) soggetto a semplici impressioni de' corpi esteriori. 2. soggetto sempre ad uno stato passivo. մարմնոց պարզ տպաւորութիւններ ընդունող · 2 · միշտ կրաւորական վիճակ մը ունեցող · խնդրերին առաք խնդրելիրէն փոխուած · 2 · փոխիս միջնորդ պէր հաւատ գտնուած:

Digitized by Google

Ἁπλός - ή - όν. ἀντὶ Ἁπλόος - ους.
Ἁπλοσύνη - ης (ῆ) ἀντὶ Ἁπλότης.
Ἁπλόσχημων . όνος (ὁ, ἡ) di specie semplice. պարզ ձեւով · պ.ըէ պիէ՛ իւր :
Ἁπλότης - ητος (ἡ) semplicità. 2. candore. պարզութիւն · 2 · պարզասրտութիւն · սպրիւիր · պ.ըէ.ըէ · 2 · սաֆդիւռնութ :
Ἁπλοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. fare una incisione semplice, fendere con una maniera semplice, facile. պարզապէս կտրել, պարզ գիւրին կերպով մը ձեգդել · սապէ՛ է՛ւլ պիր իսկ իւր ինսան՝ խրմէ :
Ἁπλοῦς - ῆ - οῦν. Ζ. Ἁπλόος.
Ἅπλους (ὁ, ἡ) = Ἁπλόος.
Ἄπλουτος (ὁ, ἡ) privo di ricchezza, povero. հարուստ չեզող, ապքաս · չնչին օլման, ֆուֆրա :
Ἁπλόω - ῶ. Μ. ώσω. stendere, slegare, sviluppare. պարզել, փռել, բանալ · ալմէ, խայտ, պերվէ :
Ἀπλυσία - ας (ἡ) inmondezza. ֆնիֆիւլիֆիւն, զապռւլիֆիւն · ֆիւլէի, նափէլէք :
Ἄπλυτος (ὁ, ἡ) non lavato, immondo, sporco. չլվցացած, ապռանգի, գաբըէլի · եքեռնմաղ, ֆիւ, մաբտար :
Ἁπλῶς. ἐπίῤ. (τὸ παρθτ. οὐστερον καὶ ουστέρως - ούστατα.) semplicemente. պարզապէս · պ.ըէ, սապռկ :
Ἄπνευς - ους (ὁ, ἡ) non spirante. privo di fiato. 2. che spira molto. անշունչ · 2 · չար չունչ առնող · նեֆեսսիչ · 2 · չրի նեֆես ալն վէրմէն :
Ἀπνέυματος (ὁ, ἡ) non esposto al soffio del vento. հովին փչելուն առկախը չդբրւած · բռապիհարըն խոխոինի ֆնմնմել :
Ἀπνευστί. ἐπίῤ. senza respirare. 2. senza prender fiato, tutto ad un tratto, senza interruzione. առանց շնչառութեան · 2 · առանց չունչ առնելու, առ ձենը ձկելէն, ի մի ուզիդ · օլսած սալմասըզէն · 2 · նեֆես ալմասըզէն, հեփսին պիրվէն, պիր խոսասմա :
Ἀπνευστία - ας (ἡ) privazione della facoltà di respirare. չունչ առնել սալ չկրնալը, շնարգելուիթիւն · նեֆես ալըդ վէրմեմեցիլէ՛ :
Ἄπνευστος (ὁ, ἡ) = Ἀπνόος.
Ἀπνευστῶς. ἐπίῤ. = Ἀπνευστί.
Ἀπνοία - ας (ἡ) mancanza di respiro, calma, silenzio di vento. շնչի պակասութիւն, հանգարտութիւն · խոխոիլէ՛, գլխիկ :
Ἄπνοος - ους (ὁ, ἡ) privo della facoltà di respirare, senza respiro. 2. morto, esanime. 3. (luogo) ove non soffiano i venti. առանց շնչոյ չունեցող · 2. մեռած, անշունչ, անհոգի · 3 · հովին չփչած (տեղը). նեֆես ալըդ վէրմեմեցին · 2. խոլմա, ճանըդ · 3. բռապիհարըն խոխոիլէ (իւր) :
Ἀπό, πρόθ. da, dal. (Λατ. abs, a, ab, de,) ի, յ, առ · ման, փին · nella composizione significa separazione, fine, o mancanza, ecc. ակ մասնիկ մըն է, որ բառագրութեան ասենի կընշանակէ որոշում, վախճան, կամ պակասութիւնու ալլն.ինչպէս հայերէնի ակ բաց, բացա, տար, առաբեւ ուրիշ մասնիկներըը · սիրէի իւր պէտ օլսա-
զսնա ֆնօգրէր սյբելէի, սմէ, խոխոտ խոխոիլէ՛ վ սյբէ :
Ἀπὸ. ἐπίῤ. lungi da. հեռ ի. փան՝ փին կըլսի :
Ἀποαιρέω. ῶ. Μ. ήσω. ἀντὶ Ἀφαιρόω.
Ἀπόβαθρα - ας (ἡ) scala. սանդուխ · պէրվէլիճ, նէրվեսան :
Ἀποβαίνω. Μ. βήσομαι. discendere (dalla nave). 2. divenire. 3. andarsene via, ritirarsi. վար իջնալ (նաւէն) · 2 · ըլլալ · 3 · ելլել երթալ, ետ քաշուիլ · ալէդ կնդիլ (ֆիֆրէն) · 2 · օլմէ · 3 · քաշիլ կենդիլ, իւրէ չ.ուէլմէ :
Ἀποβάλλω. Μ. βαλῶ. rigettare. 2. perdere. նետել, ձգել · 2 · կորսընցընել · ֆիլմէ, պրտիմէ · 2 · փայ կենդիլ, իրէրգիլ :
Ἀποβάπτω. Μ. βάψω. immergere. ֆոթիւիլ, խրմէլ · դոիըրմէ, օսիմէ (սասլ չեկրէրի) :
Ἀπόβασις - εως (ἡ) discesa, disbarco. իջնալը, նաւէն ելլելը · կնդիլ, կիփսին էջմասը :
Ἀποβαστάζω Μ. άσω. = Ἀπάγω, Ἀποφέρω.
Ἀποβατήρια (τὰ) (ἱερὰ) sacrificii, che si facevano sbarcandosi in terra per segno di riconoscenza per l'arrivo felice. նաւէն իջնալէ ետեւ ազէ առազէ հասած բլլալու գոհալիճեան պատարագ՝ զոհ · ինքնիշխան կտրիւիր սլսն փոխրիշ ելելի հոգիքնա սասնալսն խոսյի չէ՛ոէրիս ֆոդպան :
Ἀποβάτης - ου (ὁ) κυρ. ἀθλήτης (atleta) esercitato di scendere o montare destramente da cavallo a cavallo o da carro a carro al corso (Λατ. desultor) ձկ ձիէ ձկալ ձի կամ ձկ կառքէ ձկալ կառք վազելու առնէն չուսռալմէը ցամքկել կամ հեծնալ սարլած (բռմբէլ) . ֆոլսոսո սիրան սիս խոխոտ սրտպտան սրտպտոս ըռէրէլէլէ ըլը սիլսյան՝ ըէլէրսյս պիլէն (ֆիճլիէն, ճռմսռ) :
Ἀποβιάζομαι. Μ. άσομαι ἀντὶ Ἐκβιάζομαι.
Ἀποβιβάζω. Μ. άσω. sbarcare in terra. նաւէն երկրի վրա ելլել · ինդրիւն իւրէ կնդէ՛ · Ἀποβαίνω.
Ἀποβιβρόσκω. Μ. βρώσομαι = Κατατρώγω.
Ἀποβλαπτω. Μ. βλάψω. danneggiare, nuocere. վնաս ընել · ըռսրՙ ֆոսոէր վնրդէ՛ :
Ἀποβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. = Ἐκβλαστάνω.
Ἀποβλάστημα - τος (τὸ) germe, germoglio. ծիլ, բռպրոլ · ֆիլիչ :
Ἀπόβλεμμα (τὸ) il guardar in dietro, o in faccia. նաւէը կամ երեսը նայելը · ինրէյի կոսոէր կիսպէնի պոֆսիլէլէ :
Ἀποβλεπτος (ὁ, ἡ) che si vede da lontano. 2. spettabile, cospicuo, celebre. հեռուանց սեսնուսղ · 2. երեւելի · սապէ՛պան ֆնօրէնեն · 2. նամբար, ֆիլոսոֆ :
Ἀποβλέπω. Μ. έψω. riguardare. 2. ammirare. (Λατ. respicere) ազէկ նայիլ · 2 · պշնուլ, առյիլ · նյի պոֆսիլ · 2 · ըռէրդ ֆալճի, հայրան օլմէ :
Ἀπόβλημα - τος (τὸ) ciò che si rigetta, 2. pattume, truciolo, scheggia. նետուած, ձգուած բան · 2. սալըք, առյիք · սիլըան նեսնի · 2 · ելօֆլէ՛ֆ, ելէսիլ, ֆալըղ, նօսիս :

Digitized by Google

Ἀπόβλητος (ὁ, ἡ) abjetto, rigettato. Ձգուած, ընկերցեալ. մերժուեալ, ետրփելեալ. ինչ ոչ ընտիր.

Ἀποβλήσσω (ττω). M. βλήσω. togliere via (il miele dall' alveario). առնել, վերցընել (մեղրը փեթակէն). ոչնչել, խոտորեցնել (դուրս փօխադրել).

Ἀποβλύζω ἡ Ἀποβλύω. M. ύσω. far scaturire, mandar fuori. դուրս բղխեցնել. ետրելրը ֆըլխըրթմագ՝ փխոփել.

Ἀποβολεύς - έως (ὁ) che rigetta, rigettatore. Նետող, ձգող. ոչնչ, ֆըլխրտան.

Ἀποβολή - ῆς (ἡ) rigetto, rigettamento, rifiuto. Նետելը, ձգելը. մերժելը. ոչինչ, ֆըլխրթիւն, բխոց.

Ἀποβουκολέω - ῶ. M. ήσω. cavar fuori dalla greggia. Հօտէն՝ փարախէն զատել՝ դուրս հանել՝ անջատել. ախրխոփէն՝ ետրտան ոչընտի՝ ետրելրը ետիւրմագ. (μτφρ.) ingannare, traviare. խաբել, հանդէպ դուրս հանել. ոչոչիմագ, խոտան ետրելրը ետիւրմագ.

Ἀποβράζω. M. βράσω. = Ἐκβράζω.

Ἀπόβρασμα (τὸ) spuma. 2. crusca, semola di grano. փրփուր. 2. ալուրի թեփ. փոխիւ. 2. դարման ֆէֆիյէ.

Ἀποβράσσω (ττω). M. βράσω, = Ἀποβράζω.

Ἀποβρέχω. M. βρέξω. bagnare, intingere. թրջել, խմել (լուրը). ըմպիմագ, ասոյ դարձրմագ.

Ἀποβρίζω. M. βρίζω. sonnecchiare, addormentarsi. մրափել, բաբուանալ, թմրիլ. ասոյնիլմագ, ըզեղմանմագ, ասոյալմագ.

Ἀπόγαιον (τὸ) = Ἀπόγειον.

Ἀπόγαιος (ὁ, ἡ) = Ἀπόγειος.

Ἀπογαλαπτίζω. M. ίσω. spoppare, slattare. կաթ կտրել. ախպին փխրիլ.

Ἀπόγειον - η (τὸ) apogeo (la maggior distanza del sole o dei pianeti dalla terra). 2. gomena. երկրագրաս (արեւուն կամ մոլորակներուն գետնէն խիստ հեռաւ գտնուելը). 2. նաւը ցամաքը կապելու մալուխ. տերէկ, նէքի ախմ (նաւերէն վեր ասղը ոչխարներն ետրտին գլխուն պէտք եղած երթալիքը). 2. ներ փոլմագը.

Ἀπόγειος (ὁ, ἡ) allontanato, lontano dalla terra. 2. che viene dalla terra. գետնէ հեռաւ. 2. գետնէ եկող. ետրտին երթալ. 2. ետրտին՝ բօյերտան ներէն՝ հոգւոյ օլան.

Ἀπογειόω. M. ίσω. vuotare. պարպել. դոլդիմագ.

Ἀπογεννάω - ῶ. M. ήσω. generare. ծնցընել. տալագրմագ, հաստատ ներելրմագ.

Ἀπογέννημα (τὸ) prole, figliolanza. զաւակ. ներլեր.

Ἀπογέννησις (ἡ) parto. ծնեալութիւն. փօղտրմագըթ.

Ἀπογεύομαι. M. εύσομαι. assaggiare. ճաշակել, համը նայիլ. փորձա գործել, տեղեկանալ, փաթմագ.

Ἀπογεφυρόω - ῶ. M. ώσω. unire con un ponte. կամարով մը ջուկ ընել, միաւորել. փեռէրու իւև իրի իրարմէ մէր ներելրմագ.

Ἀπογηράσκω. M. γηράσω. attempare. խիստ ծերանալ. ժիր ներելրթ օլմագ, հաներֆլանմագ.

Ἀπογίνο (γνο) μαι. M. γενήσομαι. esser assente. 2. partirsi, assentarsi, allontanarsi, ritirarsi. 3. mancare, morire. հեռաւ ըլլալ. 2. չուել, հեռանալ, եա քաշուիլ. 3. պակսիլ, ջլ սեղէն ելլել, մեռնիլ. երթալրա օլմագ. 2. կիմիդ. ասվարմագ, ետրտալանմագ, ներէ ետրելրմագ. 2. ետրելրանմագ, ներէ ետրելրմագ.

Ἀπογινώ (γνω) σκω. M. γνώσομαι. non riconoscere, non approvare, disapprovare. 2. licenziare dall' accusa, dichiarar innocente, assolvere. 3. far disperare o disperarsi. չճանչնալ, չընդունիլ, չհաւանիլ, մերժել. 2. ամբաստանութենէ ներելմագ, անմեղ արձակել. 3. յուսահատութեան ձգել կամ ինքզինք. իանդրմագ, փոտոլ երիմիդ, պէյնիմիդ, բխոց երիմիդ. 2. ետրտրան փոտրիրմագ, ասալտաղ ըլլրմագ. 3. փոքի խոփոր երիմիդ ներոտ օլմագ.

Ἀπογλυκαίνω. M. ανῶ. addolcire. անուշցընել. իսիլըլըմագ.

Ἀπόγνωσις-εως (ἡ) disperazione. 2. assoluzione, licenziamento. յուսահատութիւն. 2. արձակելը, ինգ ասալը. խոփորթիլներ. 2. ասալտաղ պրգիմագը էօյ վերմիդ.

Ἀπογνώστης - ου (ὁ) disperato. 2. che si dispera facilmente. անդէպ. 2. չուսոյ յուսահատութեան ձէ ընկիծդ. փոքի խոփոր օլմագ. 2. փօղտրէ իւև խոփորթալ ներ փոխէ.

Ἀπογονή - ῆς (ἡ) progenie, prosapia, discendenza, posterità. ազգ, զարմ, ազգատոհմ, սերունդ, յաջորդ. ոյ ոտ, ախըրէլ, եվլատ, տոհմիմ, կնօտ.

Ἀπόγονος (ὁ, ἡ) il nipote, postero, discendente. ծոռն, սերունդ, զաւակ. ետրտան, եվլատ.

Ἀπογραφεύς - έως (ὁ) registratore dell' esazione delle contribuzioni. ժողովուած հարկերը նշանագիր գրագիր. ետէ օլան՝ պրէտին պաշտրը էօյտ խոն ախրիմդ, էօզէմչիմագ.

Ἀπογραφή - ῆς (ἡ) copiatura, trascrizione. 2.registro, catalogo.3.preserizione. օրինակելը, արձանագրելը. 2. արձանագիրը, ցանկ. 3. նախագրութիւն. էօյտ երիմիդ, փեֆիներէ ալմագը. 2. պիէլ փէնսիլներէ, փեֆիներ. 3. փէլէներէ հափէը.

Ἀπόγραφον (τὸ) apografo, copia d'uno scritto, d'un originale. պատճէն, ընտրդրի մը օրինակ. իւվէլիի, ասլը նամ ախրիմի.

Ἀπόγραφος (ὁ, ἡ) copiato. օրինակուած. ախրիմի՝ իւվէլիի ասլընմէ.

Ἀπογράφω. M. γράψω. copiare, trascrivere, registrare. 2. prescrivere. 3. accusare, denunziare. օրինակել, պատճէնը առնել, արձանագրել, արձանագիրը ներտա անցընել, նշանակել. 2. գրաւել իրաւամիջ նախագրութեան. 3. ամբաստանել, գատաստանազել. իւվէլիիդէն ալմագ, ասալտաղ ըլլրմագ, փոյտ երիմիդ, փեֆիներէ ներէրմիդ, իլէր երիմիդ. 2. փէլէներէ հափէներ փոլընմագ. 3. ըներվ երիմիդ, հաստատմագ.

Ἀπογυμνάζω. M. άσω. esercitare a perfezione o nuovamente. նորէն կամ աղէկի մը կրթել. իւվէլիէն խոտոր իւվէրոր իւրտիւնի երիմիդ, փերէվրտիւ երիմիդ.

Digitized by Google

Ἀπογυμνόω - ῶ. M. ώσω. denudare, spogliare. մերկացընել · ասյտե, ընդարմնել:
Ἀπογυναικόω - ῶ. M. ώσω. effeminare. կընկան գործնել, կնաա ընել · սէրեին լինել, իւ-վէրին, իւ-վէրինէ նիկե:
Ἀποδακρύω. M. ύσω. lagrimare, versare delle lagrime. 2. cessare di lagrimare. լալ, արցունք թափել · 2. լալը կարել, լալէ գադրիլ · սալտե, կեօղ նալը գեօ-ղել · 2. սալտալը գեօղել:
Ἀποδαρθάνω. M. δαρθήσομαι. addormentarsi. մրափել · ասյտելտե:
Ἀπόδασμα (τὸ) porzione. բաժին, մաս. իւյ, հիսե:
Ἀποδάσμιος (ὁ, ἡ) parziale. 2. ricevuto o dato in porzione. 3. diviso. մասնական. 2. բաժնով առաւած, կամ արուած · 3. բաժնուած · հիսեկի · 2. հիսե իլե սլընան նախօք էրէյլեն · 3. իւյ ըլմալ:
Ἀποδασμὸς (ὁ) distribuzione. բաժնելը, բաժանում · հիսե, իւյ նիկեսի · 2. Ἀπόδασμα.
Ἀποδείκνυμι. M. δείξω. dimostrare, provare, far vedere. ցցցընել, ապացուցանել · կեօսթերմէք, իսպաթ նիկեսի, օրինա-ցէբմէք, իսպաթ էյլեսմէք · 2. = Ἀναδείκνυμι.
Ἀποδεικτικός - ή - όν. dimostrativo, apodittico. ցուցական, ապացուցական. կեօսթերիչի, իսպաթ էյլեյիչի:
Ἀποδεικτικῶς. ἐπίῤ. dimostrativamente. ցցցընելով, ապացուցանելով · կեօսթերմէք-լէ, իսպաթ էյլեյէ:
Ἀπόδεικτος (ὁ, ἡ) dimostrabile, provabile, facile a dimostrarsi. ցցցընելու, ապացուցանելու. կեօսթերիլէբ, իսպաթ օ-լունաբ:
Ἀποδειλιάω - ῶ. M. άσω. aver paura, mostrar della pusillanimità, non ardire, esitare. վախնալ, վախկոտութիւն ցցցընել, չհամարձակիլ, մտմտալի մէջ մնալ · էօրէմէ, ճեսարէթսիզլիք օլմէ, էօրէ-նով իրերէրեմէ, լէթարդը սէյլէյէ:
Ἀπόδειξις - εως (ἡ) dimostrazione, prova. ապացոյց · իսպաթ:
Ἀποδειπνέω - ῶ. M. ήσω. finire la cena. ընթրիքը լցցընել · ախշամընէ պիթիրմէք:
Ἀπόδειπνος (ὁ, ἡ) che fini la cena. 2. che non ha potuto arrivar alla cena. 3. che si fà dopo la cena. ընթրիքը լցցուցած. 2. ընթրիքի չհասած · 3. ընթրիքէն ետեւ եղող · ախշամ իսհամընէ նիկեսի · 2 · ախշամ իսհամընա նէթիչլիմէչ · 3 · ախշամ իսհամընէ-կան ամէնքս օլան:
Ἀποδεκατόω - ῶ. M. ώσω. = Δεκατίζω.
Ἀποδεκάτωσις - εως (ἡ) decimazione. ապանարգութիւն · ունդալտընէ կեօրէ:
Ἀποδεκτέος - α - ον. che dev'essere ammesso. ընդունելու · գապուլ օլունաճաք:
Ἀποδεκτὴρ (ὁ) } percettore, esattore.
Ἀποδέκτης - ου (ὁ) } re. հարկապահանջ, հարկահան · գանձրը տեղէյիէն, գոփար, տեղէյիի ափիլէրինի իօթլայան, գապըլմա:
Ἀπόδεκτος (ὁ, ἡ) ammisibile. հաւնելու, ընդունելու · բալ օլունաճաք, պիլինէլի-ճէ, գապուլ օլունաճաք:
Ἀποδερματόω - ῶ. M. ώσω. scorticare. մորթը հանել · տերիսինի սօյմէք:
Ἀποδίρω. M. δερῶ. bastonare, battere. ծեծել, գանել · գեօյմէք, գեօմէք վուրմէք · 2. Ἀποδερματόω.
Ἀποδεσμεύω. M. εύσω. legare in fascio, legare fortemente. կապոց ընել, ագիդ կապել · տիկի նիկեմէ, օրդը գալմամէ:
Ἀπόδεσμος (ὁ) legaccio. 2. pettorale delle donne. կապ · 2 · լանչանաց կանանց · գալ · 2 · կեսէ-սալէթ, էօրթ · (Γαλλ. Corset.)
Ἀποδέχομαι. M. δέξομαι. accettare, ricevere, approvare, ammettere. ընդունել, հաւնել · իսգալ նիկեմէ, բալ օլմէ, պիլինմէք:
Ἀποδέω. M. δέσω. = Ἀποδεσμέυω.
Ἀποδέω. M. δεήσω. essere inferiore, restar dietro, essere distante, mancare. ասարագայն ը լլալ, ետ մընալ, հետա-ը լլալ, պակսիլ · սալտը օլմէ, կերէ իսգ-մէք, իզդափտ օլմէ, եսսիլմէք:
Ἀποδημέω. M. ήσω. allontanarsi dalla patria, pellegrinare. հայրենիքէն հեռա-նալ, պանդխտանալ, վրնտափան պրըմէք, իզդափտանմէք, իսգարիմէ վրմէք:
Ἀποδημία-ας (ἡ) pellegrinaggio. պանդխտութիւն · իսգարիլէ · իսգարիմէ:
Ἀπόδημος (ὁ, ἡ) pellegrino, lontano dalla patria. պանդուխտ, հայրենիքէն հե-ռու · իսգարիմէթ կեչէն, վրնտափան իզ-դափ · իսգարի:
Ἀποδία - ας (ἡ) mancanza di piedi. ոտ չունենալը · այագըզլըգը:
Ἀποδιδάσκω. M. διδάξω. far dimenticare tutto ciò, che si ha imparato. ոտ-վնջը մոռցընել տալ · եօրինիչինէ ունութ գարմէք:
Ἀποδιδράσκω. M. δράσομαι. fuggir di nascosto, sutterfugere. գաղտուկ փախչիլ, խուսափիլ · սիկէրմէ, կիզլի իգլէ:
Ἀποδίδωμι. M. δώσω. rendere, restituire. յանձնել, տիրոջը տալ · իեսկի նիկեմէ, ունհասընա վէրմէ, կերի վէրմէ · տանմէք:
Ἀποδικάζω. M. άσω. assolvere. արձակել, խոչտալ, անմեղ ըսաղ տալ · տաղտալ տալը վէրմէ, պըրագմագ:
Ἀποδικέω - ῶ. M. ήσω. difendere la propria causa. իր գործը տալով տանիլ պաշտպանել, ինսաֆ տալիլ · գարշուգը սէրմէ:
Ἀποδιοπομπέομαι. M. ήσομαι. allontanare i malanni facendo dei sacrificj a Giove. Դիոս կուռքին զոհ մատուցանելով չարիք-ները հեռացընել · Դիոս ֆոռթա ֆոռթան տանտրած հեր պէր ֆելսաֆիրեն նին օլմէ:
Ἀποδιώκω. M. διώξομαι. scacciare, perseguitare. վռնգտանել, հալածել · խովմէք, խովլամագ:
Ἀποδιωρίζω. M. ίσω. separar coi confini, confinare. սահմանադրով զատել · սինոր իօմագ' վերագ իլե պըչմագ:
Ἀποδιωξις - εως (ἡ) scacciamento, espulsione. վռնգտանք · խովմիւլէթ, վերթել:
Ἀποδοκεί - απρό. ἐκ. τ. } non giudicare
Ἀποδοκέω - ῶ. M. δόξω. } conveniente, a proposito. պատշաճ, յարմար չգտանել · սայմամ' գտանագիրէ կեօրմէք · (ἡμὶν ἀπέδοξε. noi non giudicammo a proposito. մեզ պատշաճ չգտաեցաք · պէյ ճայիչ կեօրմամիչ):
Ἀποδοκιμάζω. M. άσω. disapprovare, ri-

Digitized by Google

gettare. չհաւնիլ, չընդունիլ, մերժել. պախարհիլ, բիւր ալմամբ, բիւրս կիրճ:

Ἀποδοκιμασία - ας (ἡ) disapprovazione. չհաւնիլը, չընդունիլը. պախարհութիւն, բիւր ալմամբիլըն, բիւրս:

Ἀποδόκιμος (ὁ, ἡ) disapprovato. 2. indegno, inesperto, incapace. չհաւնըլուած, չընդունուած. 2. անարժան, անկարմար. պախարհելի, բիւրս ալմանալու. 2. նուաչ, անվայելուչ, ոչնանաստ, գիտաքիրքիթիւն:

Ἀποδος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄφοδος.

Ἀπόδοσις - εως (ἡ) restituzione, rendimento, pagamento. 2. esposizione, esplicazione. յանձնիլը, առլը, վճարիլը. 2. մեկնիլը, պարզիլը. վերծ, խօսիլ. 2. հնուանըը վերծ ելօսիլ, պիտի կիրճ, լուծ կիրճ:

Ἀποδοτήρ (ὁ) restituente, pagatore. յանձնող, վճարող. բիւրլ կոխի, խօսիչն:

Ἀποδοχεῖον (τὸ) ricettacolo. ընդունարան. փչան:

Ἀποδοχή - ῆς (ἡ) accettazione, ammissione. ընդունիլը. փառալ կիրճ, պիտիմ:

Ἀποδρασις - εως (ἡ) disertazione, fuga, sutterfuggio. փախչիլը, խուսափիլը. սիրվիլ, փալիլ:

Ἀποδράσσω (ττω.) M. άξω. cogliere, distaccare. փրցնել, խլել, կորզել. փօխրել, փալըրմալ:

Ἀποδρέπω. M. δρέψω. cogliere, carpire (del fiore o frutto.) կորզել, փրցընել (ծաղիկ կամ պտուղ). փօխրմալ, փոփ (ելիւխ խոխօր ունչի):

Ἀποδρομος (ὁ, ἡ) che ritorna correndo. 2. vinto al corso. վազելով կա գարձող. 2. ընկացքի մէջ յաղթըլուած. փօլրալ կերէ պիտին. 2. փօլրալա ալի օլմալ՝ կիրէ փալըլ:

Ἀποδύνω. M. ύσω. ἀντὶ Ἀποδύω.

Ἀποδυτήριον (τὸ) lo spogliatojo del bagno. բաղնիքը հանուելու տեղ. հանմալա պիտանաւոր հանալ:

Ἀποδύω. M. ύσω. spogliare. հանուցընել. սիրալ:

Ἀπόεμα (τὸ) decozione. խաշիլ. հանդալ:

Ἀποζεύγνυμι. M. ζεύξω. disgiungere, separare. բաժնել, զատել. սրալ. պէրճկերէն փալըրըլ սրբրմալ:

Ἀποζέω. M. ζέσω. far bollire. 2. fare delle decozioni. 3. cessare di bollire. եռացընել. 2. խաշիլ չընել. 3. եռալէն կենալ. գադրիլ. փայխմալ. 2. հանդալ խօխալ. 3. փայխմալան վերծիլ:

Ἀποζωγέω - ῶ. M. ώσω. levare il giogo, o dal giogo. լուծը կամ լուծէն վերցընել. պատրանգարալը խոխօր պատրանգարմալան ըլբրմալ:

Ἀποζωγραφέω - ῶ. M. ήσω. dipingere, rappresentare. նկարագրել, կենդանագրել. վերծէ ելեմալ, իւալէր ալմալ, իւալէր ելեմալ:

Ἀποθαυμάζω. M. άσω. ammirare, meravigliarsi troppo. խիստ զարմանալ. զայրէ իւանգիլ կիրճ:

Ἀποθεμελιόω - ῶ. M. ώσω. demolire dalle fondamenta. հիմէն փրցընել. իւիլէն տէմալ:

Ἀπόθεος (ὁ, ἡ) Ἄθεος.

Ἀποθεόω - ῶ. M. ώσω. deificare. Աստուած ընել, աստուածացուցանել. Աստուած կիրճ:

Ἀποθεραπεία - ας (ἡ) guarimento perfetto. կատարեալ բժշկութիւն, ապրելնալ. իւէտիլ՝ փատարալալ չիքը:

Ἀποθεραπεύω. M. εύσω. curare. 2. guarire perfettamente. գարմանել. 2. դէպխափէն ազըճացընել, ըրբնացընել. իւիմալ կիրճ, հատչիկ վերծիլ. 2. պատանիւթեան առլիւիմէ, գիտալիւիմէ:

Ἀπόθερμος (ὁ, ἡ) privo di calore, che perdette il calore. տաքութեան չունեցող, տաքութիւնը կորընցուցած. ըրբնալընը փոչող կիրճ:

Ἀπόθεσις - εως (ἡ) deposizione, riserbazione. 2. l'esporre (il parto). աւանդութիւն, պահիմ գնելը. 2. գուրս գնելը՝ ձգելը (տղան արգանդէն). խնայելի փօխալը առլմալը. 2. գէշարը փօխալը՝ ըրբնացընելը (հիւանդութեան բժիշկին):

Ἀπόθετος (ὁ, ἡ) posto in un luogo segreto. գաղտուկ տեղ գրուած. ինչէ պէր հանալի փօխուելմալ:

Ἀποθεωρέω - ῶ. M. ήσω. contemplare di lontano. հեռուէն մտածել՝ նայիլ. իբրութեան գիւիչնալին՝ պատճէ:

Ἀποθέωσις - εως (ἡ) apoteosi, deificazione. աստուածացուցանելը. Աստուած կիրճ. Աստուած ընդունելը իւիչրճէ:

Ἀποθήκη - ης (ἡ) magazzino, depositeria. չանմալարան, աւանդատեղի. մալըղա, հանուն, տմալ, խնայելի փօխմէ ելեր:

Ἀποθηλύνω. M. νῶ, = Ἀπογυναικόω.

Ἀποθηριόω - ῶ. M. ώσω. infierire, rendere feroce. կատղեցընել, վայրագ ընել. խստանիլ կիրճ, խուլալըլմէ:

Ἀποθησαυρίζω. M. ίσω. mettere in riserva, in un tesoro. գանձել, մէջ դնել. խնայելի կիրճ:

Ἀπόθητος (ὁ, ἡ) non desiderato. չփափագուած. ուրիչ կնիկին:

Ἀποθλίβω. M. θλίψω. colare. քամել. իւնդիր:

Ἀπόθλιμμα (τὸ) sugo estratto dal colatojo. քամուցէն ելած հիւթ. իւնդիրի չէքան իւնդիրիկ:

Ἀποθλιψις - εως (ἡ) l'azione di colare. 2. disgrazia, calamità, afflizione. քամելը, մղելը. 2. խեղճութիւն, թշուառութիւն, վիշտ. իւնդիրելիր. 2. սիքիլէթիր, վիշտ, դիլտ:

Ἀποθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire. մեռնիլ. իւլէր, վերթ կիրճ:

Ἀποθράυσις - εως (ἡ) rottura. կտրտելը, կտրելով պատրիցցուանելը. էշտմ, սաֆալիմ:

Ἀποθράύω. M. θράύσω. rompere, fracassare. կտրտել, կտրել, ջարդել. էշտմալ, փուլտմալ, հատրատհալ կիրճ:

Ἀποθυμιάω - ῶ. M. άσω. esalare, mandar fuori del vapore, odore. պատմչիլ, գոլորշի՝ հոտ՝ չոգի գուրս տալ. պատհոր՝ փօխա տալմէ, պատրա տալմէ:

Ἀποθύμιος (ὁ, ἡ) dispiacevole. անհաճոյ. նա ելեմէր, նա հաճպատալ:

Ἀποθύω. M. θύσω. consacrare, sacrifi-

Digitized by Google

care. արբեր, նաւերեր. ֆոքֆիր՝ լքա՝ ֆոքֆրիմ է։

'Αποίητος (ὁ, ἡ) non fatto. 2. fatto senza arte. չշինուած. 2. առանց արուեստի շինուած. խոչընդոտ. 2. ինքնահի իւր ինքզինքը։

'Αποιητως. ἐπιῤ. senza eleganza poetica. առանց բանաստեղծական վայելչութեան. չիերի լրիմֆերի օլմայարագ։

'Αποικέω - ῶ M. ήσω. trasmigrare, abitar lungi. տեղէ մը ուրիշ տեղ երթալ, հեռու տեղ բնակիլ. պէր ինչորին ուզէմրէ, պէրի պէր ինչորի առին օլմրէ, ուզրաք պէր հահայրի ճօճաք ինմէ։

'Αποικία - ας (ἡ) colonia, trasmigrazione. հաստատած (ժողովրդի), տեղահանութիւն. պէր պօլչաք ճիֆթի, իմիկրասիոն։

'Αποικίζω. M. ίσω. spedire una colonia. 2. formare una colonia. ժողովրդի մը հաստատած ընդել. 2. ժողովրդի մը հաստատած չինել՝ կարգել. պէր պօլչաք ասիր կիտիրմէ։ 2. պէր պօլչաք ասիր՝ ճիֆթի պէրէտիրմէ։ ֆօսրմաք։

'Αποίκιλος (ὁ, ἡ) non variato, non indanajato, semplice. պիսակաս չէգզէգ, անզարդ. ալճաք՝ պէնէլէ օլմայան, դայըզը պէրապրիխ։

"Αποικος (ὁ, ἡ) appartenente alla colonia. ժողովրդի հաստատածին պատկանած. ճիֆթի պէրէտչիներ հաֆտասը։

'Αποικίς. - ίδος (ἡ) (κυρ. πόλις.) colonia. հաստատած (ժողովրդի). ճիֆթի պէրէտչիս։

'Αποικοδομέω. M. ήσω. trincierare, inserrare con un'edifizio. պատնէշով մը չինուածով մը գոցել՝ ամրացնել. խրիւրէլ ընօթօ պէր պէնա իլէ ֆոֆմաք՝ ընչէն ընդել։

'Αποικονομέω - ῶ. M. ήσω. consumare sciaquare. լճացնել, հատցնել, չամլաճիներով վատնել. էրսֆ ընդել, ինէչնէ ընդել։

"Αποικος (ὁ, ἡ) colono. բացագնակ, վարձանդի, ժողովրդի հաստատածի մը բնակօղ. ինէրտա՝ վճռանդին ընչաք պէր տանհուշի ատին օլան, ղըրէդ։

'Αποίμαντος (ὁ, ἡ) privo di pastore. հովիւ չունեցօղ. չօպանըզ։

"Αποινα - ων (τό) argento, che si pagava di riscatto d'una prigioniera, o per evitare la condanna d'omicidio. բանտէն կամ մարգասպանութեան գատակընքէն խալազուելու համար արուած ընտակ. ֆօխտաք ֆոֆաք, ընօթօ պէր ատամ էօլդիւրիւլ օլմազ հաֆրէտ ֆոֆաք, ֆանտըն տէնիֆի։

'Αποινάω - ῶ. M. ήσω. riscattare la vita o la libertà. 2. sottrarsi alla pena meritata per mezzo del denaro. 3. esigere, o ricevere da un omicida una somma di denaro per dargli la libertà. ընտիկով կեանքը կամ ազատութիւնը առնել. 2. ընտիկով իրեն արժանի եղած պատիժէն խալազիլ. 3. մարգասպանէ մը ընտակ պահանջել առնել իրեն ազատութիւն տալու համար. էօղրէնէնընօթօ ատաֆրէչիներէ ատին իւր սորը ալճաք։

'Αποκάθαρσις - εως (ἡ) purgazione. 2. espiazione. մաքրութիւն. 2. քաւութիւն. ինիլչիլիք. 2. հոգեկիրքի նիմիք։

'Αποκαθαρτικός - ή - όν. purgativo. 2. espiatorio. մաքրիչ. 2. քաւիչ. ինիլչիլեճի. 2. հոգեկիրքի եօխտի։

'Αποκαθεύδω. M. ευδήσω. dormire fuori di casa, dormire separatamente. տնէ գուրս տեղ մը պառկիլ, զատ պառկիլ՝ քնանալ. եվրին դէլմրէ ատայօֆտ, ատրէ եաթմաք։

'Αποκάθημαι. esser sedentario, languire nell' inazione. 2. sedere separatamente. նստակեաց ըլլալ, անգործ կեցնալով ֆանըլնալ. 2. զատ զատ նստիլ. օճաղտան գալճաք, պոլ փարճաման՝ իւր վարմանան ընչէնէլէրին կիվէկէդ գալճաք. 2. ատրէ օճաղրաք։

'Αποκαθίζω. M. ίσω, καὶ (μσ) ομαι. M. ίσομαι. essere assiso separatamente. 2. risedere, riprender la sua sedia. զատ նստած ըլլալ. 2. նարէն նստիլ, նորէն աֆռօր առնել. ատրէ պէ ատրէ օճաղրալ օլմաք. 2. ինչէրաբ օճաղրաք, ինչէրաբ էնկիչինի ատմաք։

'Αποκαθίστημι. M. στήσω. rendere, restituire. 2. rimpiazzare, sostituire. 3. ristabilire in salute. յանձնել, տալ. 2. ետկը ուրիշին տեղը գնել, փոխանակել. 3. ողջընցընել, ըստնացընել, առկի վիճակին հաստցընել. ինչէմ կիմէ, ինչ կիմէ. 3. պէրէնէին ինչէնէ գօմաք. 3. պէնէլէչիներ, առաչիներ, էնօթօ կիչիչիներ, էմ հալինի ինչէնչէրիրմէ։

'Αποκαλέω - ῶ. M. έσω. apellare, nominare. բացագնչել, անուանել. էնիմ վէրմէ ըզըրմաք։

'Αποκαλύπτω. M. ψω. scoprire, manifestare, rivelare. յայտնել, երեւան հանել. պէյան ընիմէ։

'Αποκάλυψις - εως (ἡ) rivelazione. 2. Apocallissi. յայտնութիւն. 2. Յայտնութիւն Ցովհաննու Աստուածաբանի. պէյան ընիմէ. 2. ինկիլիզ Ապոքալիփոս, իլճի։

'Αποκάμνω. M καμοῦμαι. soccombere sotto il travaglio, soggiacere alla fatica, stancarsi. 2. indebolirsi. գործքի ատ խաստանքի տակ ըլլալ, աշխատիլ, յոգնիլ. 2. տկարանալ, խանալ, վատանալ. իւ կիմ՝ ըմհկիր ալիշնօտ օլմաք, իւչնիկէ, իւօթալմաք, ըլըզմաք. 2. ղատիկընմաք. մաքնէնմաք։

'Αποκάμπτω. M. κάμψω. rivoltare, distorre. 2. (ἀμετβ. ἡ ἑλλ.) sviarsi. ծռել, գարձընել. 2. ճամբէ գուրս կելլել. կորիլ, կէվիրմէ. 2. ատմաք, իօլտան ըզմաք։

'Αποκαπνίζω. M. ίσω. affumicare, profumare. ծխել, ծխատել. ֆիւֆիւխլիմէ։

'Αποκαρατομέω. M. ήσω. troncare, tagliar la testa, decapitare. գլխատել. վրէ հաֆրա կիմէ, ֆրիլ կիմէ։

Digitized by Google

Ἀποκαρπόω - ῶ. *M.* ώσω. produrre del frutto, fruttificare. պտուղ բերել, պտղաբերել. պտղի կերեցրել՝ հասել կրկ.

Ἀποκαρτερέω - ῶ. *M.* ήσω. resistere fin agli ultimi. 2. lasciarsi morire di fame. ինքնուին հոգի չունենալ՝ վարկեանը գիմանալ. 2. անօթութեամբ իրեն մահ պատճառել. ան. ինքնասպանութիւն գործադրել. 2. վճռապես անձնատուր լինել.

Ἀποκαταβαίνω. *M.* βήσομαι. discendere. իջնալ. կրկ.

Ἀποκατάστασις - εως (ἡ) ristabilimento. նորին առջի վիճակը անդրնելը, նորոգութիւն. նոր հաստատութիւն. նորոգութիւն.

Ἀποκατορθόω - ῶ. *M.* ώσω. perfezionare. ուղղել, կատարեալ ընել. փոխաբերութիւն, ինչպէս՝ նոյնը կրկ.

Ἀπόκαυλος (ὁ, ἡ) (κυρ. φυτ.) che non ha fusto, gambo. ցօղուն, ոտ չունեցող. օտիզ. անօտիկ.

Ἀποκάω. *M.* καύσω, Ἀττ. ἀντὶ Ἀποκάω.

Ἀπόκειμαι. *M.* κείσομαι. essere messo a parte, in riserva. 2. essere destinato a .. essere riservato. ինչ դի գրուած ըլլալ, պահուած գրուած ըլլալ. 2. բանի մը կարգուած՝ առհասարակ պահուած ըլլալ. ալր նամա գծուածըլալ օլմալ. ուրիշ գծուածըլալ օլմալ. 2. ալր նպատակ օլմալ. ուրիշ օլմալ.

Ἀποκείρω. *M.* κερῶ. radere, tondere. գերծալ. ածիլել, խուզել. իշտալ կրկ. էշտիլմալ.

Ἀποκεκαλυμμένως. ἐπίρ. alla scoperta, apertamente. բացը, յայտնի. ուշիգուշով, ան. պարզաբար.

Ἀποκεκρυμμένως. ἐπίρ. occultamente, di nascosto. խիտ գաղտուկ. ծածկի կերպի.

Ἀποκενόω - ῶ. *M.* ώσω. vuotare intieramente. գլխովին պարպել. ան. ամբողջովին դատարկել.

Ἀπόκεντρος (ὁ, ἡ) lontano dal centro. կեդրոնէն հեռու. կեդրոնէն նպատակէն իշտ.

Ἀποκερδαίνω. *M.* ανῶ. far lucro, acquistare. վաստակ ընել, շահիլ. ան. կրկ. եղանմալ.

Ἀποκεφαλίζω. *M.* ίσω. decapitare. գլխատել. գլխել կրկ.

Ἀποκεφαλισμὸς (ὁ, ἡ) decapitazione. գլխատում. գլխի հանելու, գլխել.

Ἀποκεφαλιστὴς - οῦ (ὁ) che decapita, boja. գլխատող, գլխահան. գալ մարդ, գլխել կտրիչ, ճղլար.

Ἀποκηδέω - ῶ. *M.* ήσω. non curare, trascurare. հոգ չտանիլ, անփոյթ ըլլալ. փոյթ չտանիլ, համարձակ օլմալ. ալիքայ օլմալ.

Ἀποκήρυγμα (το) = Ἀποκήρυξις.

Ἀποκήρυκτος (ὁ, ἡ) scacciato dalla casa paterna. հօրը տնէն վռնտուած. ծնողքին կվնտրին հօր-տնէն. (ἐκκλησ.) scomunicato. բանադրուած. անօրէն օլմանալ, անօրէնացու.

Ἀποκήρυξις - εως (ἡ) espulsione dalla casa paterna. 2. diseredazione. 3. vendita all' incanto. հայրենի տնէ վռնտուելը կամ վռնտուիլը. 2. անժառանգութիւն. 3. ամբողջը ծախելը. պատա կվնտրին հօրմէ կտիլ կամ հօրմէ զրկուիլ. 2. ժառանգութիւն. 3. ծախելով հանելը. (ἐκκλησ.) scomunicazione. բանադրանք, նզովք. անօրէնացու.

Ἀποκηρύσσω (ττω). *M.* ύξω. cacciare, bandire dalla casa paterna. 2. diseredare. 3. esporre alla vendita, vender all'incanto. 4. scomunicare. 5. vietare, proibire per un decreto. հայրենի տնէ վռնտել. 2. ժառանգութենէ զրկել. 3. ամբողջը հանել՝ ծախել. 4. բանադրել. 5. հրամարտակով մը արգիլել. պատա կվնտրին հօրմէ՝ ուշիգուշով կրկ. 2. հրատարակ խոտ կրկ. հրապարակապէս ըլլալ. 3. ինքնին ըլլալ. ան. 4. անօրէն կրկ. 5. ալր ձեռնն կտրէ իլէ խոտ կրկ.

Ἀποκινδύνευσις - εως (ἡ) arrischiamento. ինքը զինքը վտանգի մէջ գնելը. վերոյիշեալ ինքնասպանութիւնը գօմաը.

Ἀποκινδυνέω. *M.* εύσω. rischiare, azzardare. 2. allontanarsi, ritirarsi dal periglio. ինքը զինքը վտանգի մէջ գնել. 2. վտանգէն հեռանալ կամ քաշուիլ. վերոյիշեալ ինքնասպանութիւնը գօմաը, վերոգրեալը կրկ. 2. ինքնասպանութեան ըլլալ՝ կերպ գտնիլ.

Ἀποκλαίω. *M.* κλαύσομαι. deplorare, piangere. ողբալ, լալ. ան. ալլմալ, ձեռն կրկ.

Ἀπόκλαυμα (αυσμα) - ατος (τὸ) pianto. կոծ, ողբ. ան. ալլայել, ձեռն.

Ἀποκλάω - ῶ. *M.* κλάσω. rompere, spezzare. կտրել, կտոր կտոր ընել. էշտիլ, էշտիլտիլ.

Ἀποκλάω. *M.* κλάυσομαι. = Ἀποκλαίω.

Ἀπόκλεισις - εως (ἡ) esclusione, l'azione di chiudere l'entrata, l'adito. դուռը ընելը, վրան գոցելը, մուտքը գոցելը. փակելը կոխ խոտխոտին փակուելը, կերեցիկ փակուածան փակուելը.

Ἀπόκλεισμα (τὸ) luogo in cui una cosa è rinchiusa. 2. prigione. բանի մը պահուած տեղը. 2. բանտ. ալր նպատակին ամրակռելը փակուելը հաճար. 2. հափ, ղէպան.

Ἀπόκλειστος (ὁ, ἡ) escluso. դուրս եղած. փակուրը օլտնալը.

Ἀποκλείω. *M.* κλείσω, escludere. դուրս ընել, դուրս ընելով վրայէն գոցել. փակուրը կրկ. փակուրը կոխ խոտխոտին փակուիլ.

Ἀποκλέπτω. *M.* κλέψω, = Ἐκκλέπτω.

Ἀποκληρονόμος (ὁ, ἡ) diseredato. ժառանգութենէ զրկուած. ժառանգութենէ զրկուած՝ հրապարակապէս հռչակուած.

Ἀποκλυδώνιος (ὁ, ἡ) (ἰατρ.) che ha la febbre quotidiana. ամէն օր տենդ գալու հիւանդութիւն ունեցող.

Ἀποκλυδωνίω - ῶ. *M.* ώσω. (ἰατρ.) avere la febbre quotidiana. ամէն օր տենդ գալ.

Ἀποκλυσμὸς (ὁ, ἡ) (ἰατρ.) clistere. ներարկութիւն. ներարկութեան դեղ.

Ἀποκλύω - ῶ. *M.* ύσω. (ἰατρ.) dare un clistere. ներարկութիւն տալ.

Ἀποκνέω - ῶ. *M.* ήσω. esitare, titubare. 2. ritirarsi, tirarsi indietro. 3. temere, aver paura. 4. non curare, trascurare. 5. non voler fare una cosa. 6. non voler dire una cosa. 7. non voler ricevere una cosa. 8. non voler dare una cosa. 9. non voler permettere una cosa. 10. non voler credere una cosa. 11. non voler sapere una cosa. 12. non voler vedere una cosa. 13. non voler sentire una cosa. 14. non voler parlare una cosa. 15. non voler scrivere una cosa. 16. non voler leggere una cosa. 17. non voler pensare una cosa. 18. non voler ricordare una cosa. 19. non voler dimenticare una cosa. 20. non voler perdonare una cosa. 21. non voler punire una cosa. 22. non voler premiare una cosa. 23. non voler lodare una cosa. 24. non voler biasimare una cosa. 25. non voler giudicare una cosa. 26. non voler condannare una cosa. 27. non voler assolvere una cosa. 28. non voler consolare una cosa. 29. non voler aiutare una cosa. 30. non voler soccorrere una cosa. 31. non voler proteggere una cosa. 32. non voler difendere una cosa. 33. non voler attaccare una cosa. 34. non voler combattere una cosa. 35. non voler vincere una cosa. 36. non voler perdere una cosa. 37. non voler morire una cosa. 38. non voler vivere una cosa. 39. non voler nascere una cosa. 40. non voler essere una cosa. 41. non voler avere una cosa. 42. non voler fare una cosa. 43. non voler dire una cosa. 44. non voler ricevere una cosa. 45. non voler dare una cosa. 46. non voler permettere una cosa. 47. non voler credere una cosa. 48. non voler sapere una cosa. 49. non voler vedere una cosa. 50. non voler sentire una cosa. 51. non voler parlare una cosa. 52. non voler scrivere una cosa. 53. non voler leggere una cosa. 54. non voler pensare una cosa. 55. non voler ricordare una cosa. 56. non voler dimenticare una cosa. 57. non voler perdonare una cosa. 58. non voler punire una cosa. 59. non voler premiare una cosa. 60. non voler lodare una cosa. 61. non voler biasimare una cosa. 62. non voler giudicare una cosa. 63. non voler condannare una cosa. 64. non voler assolvere una cosa. 65. non voler consolare una cosa. 66. non voler aiutare una cosa. 67. non voler soccorrere una cosa. 68. non voler proteggere una cosa. 69. non voler difendere una cosa. 70. non voler attaccare una cosa. 71. non voler combattere una cosa. 72. non voler vincere una cosa. 73. non voler perdere una cosa. 74. non voler morire una cosa. 75. non voler vivere una cosa. 76. non voler nascere una cosa. 77. non voler essere una cosa. 78. non voler avere una cosa. 79. non voler fare una cosa. 80. non voler dire una cosa. 81. non voler ricevere una cosa. 82. non voler dare una cosa. 83. non voler permettere una cosa. 84. non voler credere una cosa. 85. non voler sapere una cosa. 86. non voler vedere una cosa. 87. non voler sentire una cosa. 88. non voler parlare una cosa. 89. non voler scrivere una cosa. 90. non voler leggere una cosa. 91. non voler pensare una cosa. 92. non voler ricordare una cosa. 93. non voler dimenticare una cosa. 94. non voler perdonare una cosa. 95. non voler punire una cosa. 96. non voler premiare una cosa. 97. non voler lodare una cosa. 98. non voler biasimare una cosa. 99. non voler giudicare una cosa. 100. non voler condannare una cosa.

Digitized by Google

Ἀπόκλιμα (τὸ) il pendio d'un monte. լեռան գառիվար · գագ կնիկի ։

Ἀποκλίνω. M. κλινῶ. declinare, inchinare. խոնարհիլ սալ, ցածցնել · նկուիլ ընդդէմ ։

Ἀπόκλισις - εως (ἡ) inclinazione dell' una parte piuttosto che dell' altra, mancanza di equilibrio. ՚ի կողմն ՚ի կող- ՚ի ուրկէ վար խոնարհիլը, հաւասարակշիռ չըլլալը · պէտ նայն նկուիլդ , պետի օլմասը ։

Ἀπόκλιτος (ὁ, ἡ) inchinato, declinato. ծռած, խոնարհուած · նկուիլ, ալար կնիկ ։

Ἀποκλύζω. M. κλύσω. lavare, nettare. լուալ, մաքրել · նայթօսք · խիթլէխ ։

Ἀποκνέω - ῶ. M. ήσω. essere nell' inazione, non osar di intraprendere un affare per timore, o per dappocaggine. ահեգնօթ ըլլալ, վախէն կամ ծուլութե- նէն գանի մը ձեռք զարնելու չհամարձա- կիլ · նէյնիլ օլմէ, գօրթասդան նայօդ ինձ պալէ · նէյնէլէդդեն պէր նէյն ին ևս ևարդյա՝ համալէ- րիդ նիհինդ ցնօրդի նիհիդ ։

Ἀποκνησις - εως (ἡ) inazione cagionata per timore o per lassezza. վախէն կամ թուլութենէ եկած գարտակուճիւն · գօր- գօտդան նայօդ ինկլէյէլէդդեն էյնէրէ՞ ինկեն էյնէյլէդ՞ գօշ գարդմէլէմէ ։

Ἀποκνίζω. M. κνίσω. troncare con unghia o pizzicando. ըղունճներով կամ կըռմռա- լով կտրել · ինքնիրդ էն նայօդ չէմ գիչկնդիդ էն ցնօդ ։

Ἀποκοιμαόμαι - ῶμαι. M. ήσομαι, dormire separatamente, a parte. 2. addormentarsi. զատ պառկիլ · 2 · մրափ մը առնել · այրձնօ նայնիդ, առյասդի · 2 · պէր առյասդան ալմադ ։

Ἀποκοιμίζω. M. ίσω, addormentare. քնացնել · առյասդիդ ։

Ἀποκοιτέω - ῶ. M. ήσω, dormire fuori di casa sua, assentarsi dalla casa una notte. առնէ գուրս պառկիլ, գիչերմըն առնէ գուրս ձալ · նէյնէն գըլաըդ նայնդա՝ առյասդի, պէր կիճի նէյնէն գըլաըդ գնլմադ ։

Ἀποκοιτος (ὁ, ἡ) chi dorme fuori di casa sua. իր առնէն գուրս ուրիշ մէջ պառա- կող · նէյնէն գըլաըդ՝ ըռաչգուրս առյասդի ։

Ἀποκολυμβάω - ῶ. M. ήσω salvarsi in terra nuotando. լողալով ցամաքը ելլել՝ խալըսիլ · նէ-պիդիդ գօրայ ըզդիճ՝ գօգ- ըռալմադ ։

Ἀποκομιδὴ (ἡ) esportazione. տեղէմը ու- րիշ տեղ տանիլը · պէր համալդան պալէ- համալի ևէօդէդիդ ։

Ἀποκομίζω. M. ίσω. esportare, portar da un luogo ad un' altro. տեղէմը ու- րիշ տեղ տանիլ · պէր նէյդէն պէյր նէյդ ևէօդէդիդ ։

Ἀποκομπάζω. M. άσω. parlare, comportarsi con arroganza. գոռոզութենով խօսիլ՝ վարուիլ · ըսդօդչիդի նէյ պօհ- պէդի նիհիդ՝ գալբանդի ։

Ἀποκοπὴ - ῆς (ἡ) apocopa. 2. troncamento. կրճատում. (քերականական ձեւ մըն է) · 2 · յատնում, կտրելը · հոդի (նէյ- նէ նէյն օդթի) · 2 · ամնօնա պիդի, էդդիմ ։

Ἀπόκοπος (ὁ, ἡ) eunuco. 2. debole, snervato. կրաած · 2 · հիւա, վատուժ · խա- գըմ · 2 · գօնվէնդէդէն պէնդիլ ։

Ἀποκόπτω. M. κόψω. troncare. 2. diminuire. 3. separare, sradicare. կտրել, ծայրատել · 2 · պզտիկցընել, պակսց- նել · 3 · զատել, արմատէն խլել · ա- ճառդան դիտիդ · 2 · ածելմիտի, խուխլի- ևէդ · 3 · այրմադ, ֆալըրմադ, ևէօդէնդէն ֆօվրմադ ։

Ἄποκος (ὁ, ἡ) che non ha capelli, calvo. մազ չունեցող, կիսատ · ասլըզլ, գագ ։

Ἀποκοσμέω - ῶ. M. ήσω. togliere, levare gli ornamenti. զարգարանքները վերցը- նել · գիչկինէյէրնէն ֆօվրմադ ։

Ἀπόκοσμος (ὁ, ἡ) chi vive lontano dal mondo, chi mena una vita ritirata. աշխարհէ քաչուած ապրող · գիչնէդդէն նէրի էդիլիդ դիդիդ գալընա նօֆօր ևէրիր ։

Ἀποκουφίζω. M. ίσω. alleggerire, sollevare. թեթևացընել, բեռը վերցընել · նէ-ևէյնէդ ֆօվրմադ, ըռֆիկնէմադ ։

Ἀποκόψιμος (ὁ, ἡ) che si deve troncare. կտրելու կրճատելու · էդդէդէլմադ · դնօդնէ- ևիդ ։

Ἀποκρατέω - ῶ. M. ήσω. arrestare, ritenere, raffrenare. 2. prevalere. նա- ծել · 2 · գէրազանցել · ալար կնիկ · 2 · ալէդ օլմադ ։

Ἀποκρεμάννυμι. M. κρεμάσω. sospendere, բանել մը կախել · պէր էյդիդ ասմադ ։

Ἀποκρεόω - ῶ. M. ώσω. rendere, mutare in carne. 2. astenersi dalla carne. մի գարձընել · 2 · մսէ ևօ կնայ՝ զգալը- նալ, ժուժկալել, պահք բանել · նիհ էյնէյդիդ · 2 · նիհդեն ածելմադ, նի նիհի- ևիդ, օդաճ ըռաչմադ ։

Ἀπόκρεως - ω (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ.) chi si astiene di mangiar carne. 2. il tempo, in cui è proibito di mangiar carne. միս ուտելէն զգուշացող, ժուժկալող · 2 · մի ուտելու սրգիլատած ատեն · նիհդեն ած- նեմ, նի նիհիդեն · 2 · նի նիհդեր նօտէ ։ լատնմալ էօդի ։

Ἀπόκρημνος (ὁ, ἡ) dirupato. գար սեղէր ունեցող · ասլաբտալը ։

Ἀπόκριμα (τὸ) assoluzione, sentenza del giudice. 2. risposta. 3. escremento. գատաստարի վճիռ · գատաստանք · 2 · պատա- խան · 3 · կզկղանք · իւր, հարէր ֆնիվը- 2 · ֆիլտղ · 3 · գօթ ։

Ἀποκρίνομαι. M. οὔμαι. rispondere. պա- տասխան տալ · ֆիլտղ վերմադ ։

Ἀποκρίνω. M. κρινῶ. separare, distinguere, scegliere. զատել, բաժնել, ընտրել · այրմադ, սեղմադ ։

Ἀπόκρισις - εως (ἡ) risposta. պատասխան · ֆիլտղ ։

Ἀποκριτικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di distinguere. զատել՝ տարբել կրցող · այր- սեղէն գիչնէն ։

Ἀπόκριτος (ὁ, ἡ) scelto, distinto, separato. ընտրատած, զատատած, տարբատած · այրմէտ, սեղնէդդէ ։

Ἀποκροτέω - ῶ. M. ήσω. far del rumore, strepitare. փոթբատաց ընել, ազալակ հանել · չտմաճ՝ խոնդրտը նիհիդ ։

Ἀπόκροτος (ὁ, ἡ) duro, aspro, rigido. խիտ, կարծր · սերի, ֆէդ ։

Ἀπόκρουσις - εως (ἡ) repulsione. վանիք · ևօ հրելը · գօվմաը, ևէրի նիհիդ ։

Digitized by Google

Ἀποιρούω. M. κρούσω. spingere. զարնել եւ հրել · վռնտել ի բաց ի բնից ։

Ἀποκρύπτω. M. κρύψω. celare, nascondere totalmente. գլխովին պահել · պատքիւն ասելմամբ, ի բաց ի բնից ։

Ἀπόκρυφος (ὁ, ἡ) occulto, segreto, nascosto. 2. supposto, apocrifo. պահուած, գաղտնի · 2. անյայտ, չիմանալի · ի բաց, խոյի · 2. նոթոս, պատիր, նամանաւոր ։

Ἀποκτάομαι-ῶμαι. M. κτήσομαι. perdere, alienare, disfare ciò, che si possedeva. անիծանօք կորընչցընել՝ վատնել՝ ապրզնել · ըստ օրինաց ի բաց ի բնից, ի բոլոքի բնից, գաղթական առնել ։

Ἀποκτείνω. M. κτενῶ. uccidere. մեռցնել, զոհանիլ · ի բոլորից ։

Ἀποκτηνόω-ῶ. M. ώσω. ridurre totalmente in bestia. գլխովին անասունի գործել · պատքիւն ճանաչուած գիտութիւն ։

Ἀπόκτησις-εως (ἡ) perdita, alienazione d'una cosa posseduta. անիծանօք օտարացուցանելը՝ կորընչցընելը՝ ապրզնելը · ըստ օրինաց ի բաց ի բնից՝ ապրզում առնելը ։

Ἀπόκτητος (ὁ, ἡ) alienato, venduto. օտարացեալ, ծախուած · ապրզուած ։

Ἀποκτυπέω-ῶ. M. ήσω. eccitare del rumore. փաթթոցանց հանել · յարմար կինիլ ։

Ἀποκυματίζω. M. ίσω. agitare nelle onde. պղպջներս ունել յուզել · գալարապար ըլլալ ։

Ἀπόκυνον-ου (τὸ) Apocino (frutice) ընատպան (առանի մըն է) · փոքրիկ ծառերէ ըլլան պէս պէս ծիլերով ։

Ἀποκυρόω-ῶ. M. ώσω. abrogare, scassare, annullare. անվաւեր ընել, ապրզ, պղպջ ընել · պարապ կինիլ, հին կինիլ, գօրքէ ։

Ἀπολαγχάνω. M. λήξομαι. non ottenere (Λατ. exsors sum). 2. ottenere in sorte. չստանալ, բաղդը չբռնել · 2. վիճակաւ վստահիլ առնելը · աւրհնած, խոխրիկիլ, խոխրիչ իլլնիկիլ · 2. փոքրաց տալ, խոխրիլ ։

Ἀπολαμβάνω. M. λήψομαι. ricevere da qualcuno una cosa. 2. ricuperare, riavere la cosa perduta. 3. impedire la partenza di qualcuno. ունել ի բաց ի բնէ առնել, ընդունիլ · 2. կորընչացեալը նորէն ունենալ · 3. մեկին չուն՝ երթալը արգիլել · պրէնիկին պէր նեղնի ասելի · 2. կոյս կրնկէնի բերելը խոխրիլ · 3. պրէնին կիրկիսին դէն կինիլ ։

Ἀπολαμπρύνω. M. υνῶ. illustrare, render splendido. արտափայլել, փայլեցընել · փոլրիսիլ, բաղնիկիլիլ ։

Ἀπολάμπω. M. λάμψω. rilucere, risplendere. արտափայլել · փայլիլ · փոլրտիլ, խաղաղանիլ ։

Ἀπόλαυσις-εως (ἡ) godimento. վայելք · Ἀπόλαυσμα (τὸ) ըղիփելի ըլէփորմը ։

Ἀπόλαυστος (ὁ, ἡ) dilettevole, godibile, che si può godere. վայելելու, հաճոյալի · պիտի ։

Ἀπολαύω. M. λαύσω, godere. վայելել · պիտի ։

Ἀπολέγω. M. λέξω, scegliere. 2. eccettuare, rifiutare. 3. dichiarare, pubblicare, annunziare. ընտրել · 2. գործս հաւնիլ, մերժել · 3. յայտնել, հաչակել, լուրը հաներ · պղպջ, խոխրիչիկիլ · 2. տղայոց կինիլ, բերտ կինիլ · 3. պիտան կինիլ, լաւ կինիլ, հաճոյ վերցնել ։

Ἀπολεία-ας (ἡ) (σπ.) ἀντὶ Ἀπώλεια.

Ἀπολείπω. M. λείψω. lasciare, abbandonare indietro, o totalmente. եա կամ գլխովին թաղուլ, թող տալ, ձգել · ի բոլոքի խոխոր պատպատիլն պէրթիլ կինիլ ։

Ἀπολειτουργέω-ῶ. M. ήσω. terminare il suo servizio, il ministerio. գործը պատատիլը լրմընցընել · խլնի՝ խպնիկի պիտիրելի · (ἐκκλησ.) la messa. պատարագը լրմընցընել · գործոյը պիտիրելի ։

Ἀπόλειψις-εως (ἡ) abbandono. թողում, լքում · ինքն, պէրթիլ, պէրթիլը ։

Ἀπόλεκτος (ὁ, ἡ) scelto, distinto. ընտրուած, զատուած · պէրնիլել, այրնիլել ։

Ἀπολέμητος (ὁ, ἡ) inespugnabile. կռուով չառնուելու, անառիկ · ճկուն իւր պէրնիլը ։

Ἀπόλεμμα (τὸ) pelle, corteccia. մորթ, կեղեւ · փերթ, փատաթ ։

Ἀπόλεμος (ὁ, ἡ) imbelle, incapace alla guerra. 2. pacifico. կռուի անպատրաստ · 2. խաղաղարար · գինի ինչիչ, ճկուն անձ փոխ · 2. աստուած խոյնի · 3. = Ἀπολέμητος.

Ἀπολέμως. ἐπίρ. senza guerra, pacificamente. առանց կռուի, խաղաղասիրութեամբ · գինի օրմայրաթ, աստուած իւր ։

Ἀπολήγω. M. λήξω. cessare, desistere. դադրիլ · վեր կինիլ, ֆիրտահար կինիլ ։

Ἀπόληψις-εως (ἡ) il prender in dietro. 2. impedimento. բացառութիւն · 2. արգելք · կիրկին ուրմաը · 2. մեղ, նեղնի ։

Ἀπολιόρκητος (ὁ, ἡ) che non si può assediare. չպաշարուելու · հանդիսիրկին ուրնամ ։

Ἄπολις-ίδος καὶ εος (ὁ, ἡ) esigliato, senza patria, vagabondo. 2. incivile, rustico. հալածուած, հայրենիքը չունեցող, ապրին անգին պրտրտող · 2. անքաղաքավար, կոպիտ · գինիչկին կիտիպրելիլ՝ նեղի օրմալ, ուրիշ կրկին · 2. կիրթկիտիչ, փոպա, խօրան ։

Ἀποπλίτευτος (ὁ, ἡ) incivile, rustico, rozzo. անքաղաքավար · կոպիտ · կիրթկիտիչ, փոպա, խօրան ։

Ἀπόλλυμι. M. ολέσω. far perire, perdere. կորընչցընել · փայ՝ ըմ՝ խոտոր կինիլ ։

Ἀπολογέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. giustificarsi, far delle apologie. զինքը անմեղ հաներ, ըստ ապաղովութեան ընել · գինիչին ասելոյ ըլէփորմէ, հակիրճ կինիլ ։

Ἀπολογητικὸς-ὴ-όν. apologetico, giustificativo. ըստ ապաղովական · հակիրճի ։

Ἀπολογία-ας (ἡ) giustificazione, apologia. ըստ ապաղովութիւն · հակիրճ, կինդոր ։

Ἀπολογίζομαι. M. ίσομαι. rendere i suoi conti, presentare il conto della spesa. 2. contare, esporre per l'enumerazione. համարը ասել, հաշիւը ասել · 2. համարել · առկիւը դնել, մէկիկ մէկիկ համարել՝ թուել · հետացնը խոխրիչ հերքիլ · 2. պէրթ պէրթ ասելմամբ, ծանրանի փոխ ։

Digitized by Google

Ἀπολογισμὸς (ὁ, ἡ) resa di conti. 2. conto della spesa. 3. libro di conti. 4. apologia, scusa. Հաշիւ սալը. 2. Ծախքի Հաշիւ, Հաշիւ. 3. Հաշուի գիրք. 4. Լաւագոյնութիւն. Հիւսդ Վերծոյ. 2. Գործիքի հիւսդը. 3. Հիւսդ տիքիերէ. 4. Հաղերի:

Ἀπόλογος (ὁ) apologo, favola morale. 2. narrazione lunga. չինծաւ պատմութիւն, բարոյական առասպել. 2. երկար պատմութիւն. Խոփմ, պիւղիչ, Նոխլիչ. Գոխել. 2. ասլան վոքի, Հոքիասալ բիւղիչի. (πλθ.) catalogo. ցանկ իրաց, անարատ. տիքիերէ:

Ἀπολούω. M. λύσω. lavare. լըւալ. Խոյփալ:

Ἀπολύσιμος (ὁ, ἡ) proprio ad assolvere, a deliberare, giustificativo, assolutivo. 2. assolvibile, degno d'esser assolto, liberato. արժար՝ չբռնիդ Հանելու՝ խալըսելու յարմար. 2. անհնդ եղլելու՝ ազատուելու արժանի. Իպրա եղիկիչ՝ ասլալալ ելլելոյա գոչիր. 2. Իպրա ելասիայ՝ ասալ ելլելոյա լսհիոպի:

Ἀπόλυσις - εως (ἡ) deliberazione, assoluzione. ամբաստանութիւնէն արձակելը, խալըսելը. Իպրա եղիկի, գոսրիարմալ:

Ἀπολυτικὸς - ἡ - ὸν. che ha forza di liberare, deliberativo. անհնդ Հանելու՝ ամբաստանութիւնէ խալըսելու զօրութիւն ունեցող. Իպրա եղիկիչիր, գոսրիար պիլիր:

Ἀπόλυτος (ὁ, ἡ) (γραμ.) assoluto. 2. liberato. բացարձակ. 2. ազատ. գոսրիարիլ, Հոքիալ. 2. ազատ:

Ἀπολυτρόω - ῶ. M. ώσω. redimere, riscattare, liberare, salvare dalle mani altrui. ըստակով փրկել, ազատել, խալըսել, ուրիշին ձեռքէն պրծել. ազիկ իլի գոսրիարմալ, Իպրա եղիկի:

Ἀπολύτρωσις - εως (ἡ) riscatto, redenzione. ըստակով եղած փրկութիւն, ազատութիւն. ազիկ իլին գոսրիարալ՝ Իպրա:

Ἀπολύτως. ἐπίῤ. assolutamente. 2. liberamente. բացարձակապէս. 2. ազատաբար. գոսրիարիլ. 2. ազատ գիլիր իլի:

Ἀπολύω. M. λύσω. assolvere, metter in libertà. արձակել, ազատել, խալըսել. Իպրա եղիկի, գոսրիարմալ, Իպրա եղիկի. 2. Ἀπολυτρόω.

Ἀπολωτίζω. M. ίσω, = Ἀπανθίζω.

Ἀπομάθημα (τὸ) lezione messa in oblio, dimenticata. մոռցուած՝ մոռնալ եղած գաս. անուսումնալ՝ ֆիւիքրին ելմիշ գիր:

Ἀπομάθησις - εως (ἡ) perdita di quanto si ha imparato, dimenticanza della dottrina acquistata. սորվածը մոռնալը. Խոյրնգիլին անուսմնալելիք:

Ἀπομακρύνω. M. υνῶ. allontanare. Հեռացընել. Իպրափելիմալ, ասլագիլիմալ:

Ἀπόμακτρα - ας (ἡ) } rasiera.
Ἀπόμακτρον (τὸ) } է, որով տակաձնիքրուն վրայէն քերելով աւելի մազը կամենն ինչպէս կընան քաղը լեցընելէն ետքը. փիլիր:

Ἀπομαλα (μαλθα) κίζομαι. M. ίσομαι, } di-
Ἀπομαλθακόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι, } venire molle, effeminato, snervarsi. Ֆուլ-

նալ, վատամնալ. Ֆիլիմֆիլ, գովխիգրի գիլալ:

Ἀπομαντεύω. M. εύσομαι. indovinare, profetizzare. մարգարէանալ. ֆիլոսոփրլիր Ֆիլիմֆիլ:

Ἀπομαραίνω. M. ανῶ. far appassire, consumare. Ֆօշընցընել, Հասցընել. օգոգորմալ, ֆիլիքֆ Ֆիլիմֆիլ. (αἴνομαι) appassirsi, consumarsi. Ֆօշնիլ, Ֆուռվիլ. օգոմալ, ֆիլիքֆ օլմալ:

Ἀπομαρτυρίω - ῶ. M. ήσω. } dare, por-
Ἀπομαρτύρομαι. M. υροῦμαι. } tare la sua testimonianza, testificare. վկայութիւն տալ, վկայել. լսհատիրիլի վերծին տալ:

Ἀπομάσσω (ττω.) M. μάξω. nettare, pulire. 2. prender le veci di qualcuno, imitare. 3. togliere colla rasiera ciò che eccede dalla misura. մաքրել, սրբել. 2. ինչին տեղը բռնել, նմանիլ. 3. փաստով մը չափէն աւելցածը վրայէն առնել. ֆիքիլելիմֆիլ, գոլմալ. 2. պիրիկին ներքին ֆոլմալ, պիղիչիմֆիլ. 3. փելլեմ իլի փիլիրին ֆալըսալը ալմալ:

Ἀπομάχομαι. M. μαχοῦμαι. respignere, resistere combattendo. կռուելով գէմ գնել՝ կեցնալ, ընդդիմամարտիլ. ֆիլիմֆիլ ելիրիմ գոսրլը երգոչ՝ գոչոֆիմֆիլ:

Ἀπόμαχος (ὁ, ἡ) incapace alla guerra, imbelle. 2. messo fuori del combattimento. կռուի անյարմար. 2. կռուի յանգիկ գալոց. ֆիլիմֆ ալը երգոչ՝ ալարեզան ֆալը օլմայան, ֆիլիմ անֆիմֆ. 2. ֆիլիմֆին՝ օրգոգան ֆալը գոնարմալ:

Ἀπομειλίσσομαι. M. ίξομαι. addolcire, mitigare, accarezzare placare con parole dolci. անուշ խօսքերով մեղմել, սիրալ առնել, սամրել, չոյել. ֆոխլը պօղ իլի խոմալալիմֆիլ, իւրիկինի ինգիրմֆիլ օգոլմֆիլ:

Ἀπομείρομαι. M. εροῦμαι. partire, far la distribuzione. 2. far parte di . . . բաժնել, բալխիլ. 2. ինքիրէն ուկ մաս մը չինել. ինքնի ֆիլիմֆիլ, գալըմֆիլ, ֆոյ ֆիլիմֆիլ. 2. պիտի գալըմ պէր ֆոյ՝ Հասցը օլմֆիլ, Ֆիլիմֆիլ:

Ἀπομένω. M. μενῶ, rimanere dietro. Հաձալ. Իպրի ֆալմֆիլ:

Ἀπομερίζω. M. ίσω. divider in parti, separare, distribuire. մաս մաս ընել, բաժնել, գասալ, ֆոյ ֆոյ ֆիլիմֆիլ, ինվիմի ֆիլիմֆիլ:

Ἀπομετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare giustamente. չափակ չափել. գօրբա Խօլըմֆիլ:

Ἀπομέτρημα (τὸ) porzione. մաս, բաժին. ֆոյ, Հիսսը:

Ἀπομιμέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. imitare. նմանիլ, յարմարիլ. ասլմֆիլ, պիղիչիր օլմֆիլ, գիմիմֆիլ:

Ἀπομίμημα (τὸ) imitazione. նմանութիւն. ասլմֆիլելիք, պիղիչիր օլմֆիլելիք:

Ἀπομιμνήσκομαι. M. ἀπομνήσομαι. ricordarsi. միտը գալ, յիշել. ֆիլիմֆին ինգիմֆիլ անմֆիլ:

Ἀπόμιξυς - εως (ἡ) mistione, mescolanza. խառնուիլը, խառնուած. ֆոյըմֆիլելիք:

Ἀπόμισθος (ὁ, ἡ) che non riceve alcun salario, privo di mercede. 2. merce-

Digitized by Google

nario. թաղակ չառնօղ վարձք չունեցօղ· 2. վարձկան· նօլեֆինէլ, նաճրեինէլ· 2· ի՛ր, ի՛ր։

Ἀπομισθόω - ῶ. *M.* ώσω. affittare. վարձու առ· տէրոյ վերդ։

Ἀπομνημόνευμα (τὸ) azioni o parole memorabili, memoriale. բանագիրառանգք, յիշուելու արժանի խօսք կամ գործք· անշէյա չռհաւթ ահօղ նախօտ հարցերէն։

Ἀπομνημονέυω. *M.* εύσω. richiamare alla memoria, conservare la memoria, di rapportare, citare per menzione. միտքը բերել, ակ բանի մը յիշատակը միտքը պահել, յիշատակը ընել· ֆէյրլեին կերէրէ, պէտ նէ-նէնէն էյէրլուի ֆէյէրլուի ատէլմաք, անմոռ, էյէրլուին կրնէ։

Ἀπομνησικακέω - ῶ. *M.* ήσω, = Μνησικακέω.

Ἀπόμνυμι *M.* ομόσω, ῆ (ὀρθτ) ομοῦμαι. } negare con giuramento. երդումով ուրանալ· կէֆն էլի ըհէօր կրնէ։

Ἀπομοῖρα (ἡ) porzione, parte. մաս, բաժին· ֆայ հիսէ։

Ἀπομοίριος (ὁ ἡ) che forma la parte d'un tutto o che prende la sua porzione da un tutto. ակ բոլորին մասը եղող կամ ակ բոլորէն իր մասը առնօղ· պէր պէրինէն հիսէսի օլըն, նախօտ պէր պէրինէն պէտ պահի հիսէսինի ալան։

Ἀπομονόω - ῶ. *M.* ώσω. lasciar solo, abbandonare. միսիրակ թողուլ՝ ձգել· նախ նէլէյէշ պէրթէրէք, բիրտ կրնէր։

Ἀπόμορφος (ὁ, ἡ) che ha una figura diversa, straniera. ուրիշ պլաղդ դէմի կերպարանք ունեցօղ· պուլնա տեսէլի պիլինի։

Ἀπόμουσος (ὁ, ἡ) alieno dalle Muse. մուսաներէն հեռու· հասասլըգան նէյէֆ, հարհամ· ούσως. ἐπίῤῥ.

Ἀπόμυγμα (τὸ) moccio. խլինք· օխօտ։

Ἀπομυξάω - ῶ. *M.* ήσω. assorbire. ծծել, քաշել· օղրմաք, չէտմաք, կրմաք։

Ἀπομυθέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι = Ἀπαγορέυω.

Ἀπομυξία - ας (ἡ) = Ἀπόμυγμα.

Ἀπομύσσω (ττω.) *M.* μύξω. soffiarsi il naso, cavare il moccio. քիթը խընկել՝ սրբել· պուռնատա ախլեթ, օխօխլըմաք։

Ἀπομωρόω - ῶ. *M.* ώσω. rendere totalmente folle. գլխովին խենթեցընել· պիսպիսի ընէյընլըմաք, տէլէյի չնէլէրմաք։

Ἀποναρκόω - ῶ. *M.* ώσω, far intormentire, istupidire. թմրեցընել· այլայլացընմաք։

Ἀποναρκωσις - εως (ἡ) languore, torpedine. թուլութիւն· կէվշէնլէք, տէրմանըլէք, խափխըշլըլըք, այլայլութիւն։

Ἀπονεκρόομαι - οῦμαι. *M.* ωθήσομαι. restar morto, morire. մեռնիլ· կօվետ, վեֆաթ կրնէ։ ակրհամ՝ օլմաք։

Ἀπονέκρωσις - εως (ἡ) il morire. մեռնիլը· կօվետլէյէ։

Ἀπονέμω. *M.* νεμῶ. distribuire bene. աշէն բաշխել· նյի տալըմաք, բիվէճ կրնէ։

Ἀπονευρόω - ῶ. *M.* ώσω. tagliare i nervi, snervare. ջիղերը կտրել· ինէրլէրինի տէվմէ։

Ἀπονηρευσία - ας (ἡ) semplicità, dabbenaggine. պարզմտութիւն, միամտութիւն· իվէլիկլիկ։

Ἀπόνηρος (ὁ, ἡ) semplice, senza malizia. պարզամիտ, միամիտ, չարութիւն չունեցօղ· իվէլիկլի՛ ; անֆէրտըն, սալխ։

Ἀπονητί. ἐπίῤῥ. = Ἀπόνως.

Ἀπόνητος (ὁ, ἡ) senza fatica, facile. առանց աշխատանքի եղող, գիւրին· չահմէթսիզ, քօլայ։

Ἀπονήτως. ἐπίῤῥ. = Ἀπόνως.

Ἀπονία - ας (ἡ) mancanza di fatica, ozio, riposo. աշխատանքի պակասութիւն, դադարմունքութիւն, անգործութիւն· չահմէթսիզլիք, խօրտլմունքլէք, իւլէնլիք։

Ἀπονιπτάω - ῶ. *M.* νίψω. lavare le mani, o i piedi. ձեռք կամ ոտք լուալ՝ մաքրել· եւ նախօտ այլ նայֆոմֆէ (μσ ομαι) lavarsi le mani o i piedi. ձեռքը կամ ոտքը լուալ· եւլէնի նախօտ այլէնը նայֆոմֆէ։

Ἀπονοέομα - οῦμαι. *M.* ήσομαι. perder lo spirito, venir fuori di se, non badar a nulla, perdere ogni pudore. 2, disperarsi, agir da disperato. խելքը՝ միտքը կորընցընել, ինքնիրմէ դուրս ելլել, բանէ մը չհոգալ, խիպլէ՝ ամօթը մէկ դի ձգել· 2· յուսահատիլ, յուսահատի պէս վարուիլ· օխլէնը ֆալէրմաք, ֆայդ կրնէ, ինքնիրմէն ելլմաք, հիւ պէր ևյի պմաքմաք, այլոց որը պէր նուն պլըմաք· 2· ֆիքի նախօտ օլմաք, նախօտօխլէնէյ պէրլմաք, նախօտօխլ յիւր գործմաք։

Ἀπόνοια - ας (ἡ) pazzia. 2. disperazione. խենթութիւն, խելագարութիւն· 2· յուսահատութիւն· փէլիէխ, էլէնճէլէք· 2· նախօտօխլէնէյ։

Ἀπονομάζω. *M.* άσω. nominare, chiamare per nome. անուանել· ապ՝ նոմ ֆօմֆ՝ լընէլըմաք։

Ἀπονομίζω. *M.* ίσω, vietare per una legge. օրէնքով մը արգիլել· ֆանանմամ էլէ նասաֆ նիմֆէ։

Ἄπονος (ὁ, ἡ) che fugge la fatica, ozioso. աշխատանքէ փախչօղ, դատարկասէր· չահմէթսիզ ֆալն պոլ դուրմայը սեվլի· 2· Ἀπόνητος.

Ἀπονοστέω - ῶ. *M.* ήσω. ritornare indietro. ետ դառնալ· իթէր փէօնմէ։

Ἀπονουθετέω - ῶ. *M.* ήσω. dissuadere. միտքէն դարձընել, հակառակ կողմը հասկցընել· ֆիէրինէն փէօնդէրմէ։

Ἀπονυκτερεύω. *M.* εύσω. passar la notte fuori di sua casa, assentarsi durante la notte· գիշեր մը տունէ դուրս ձգալ, հեռու տեղ քնանկիլ· պէր կիմկիւէ եվինէն փէյրէրէ ֆալմաք, տալէ պէր հանդիպ տաֆէն օլմաք,

Ἀπονύμφης (ὁ)} che odia il matrimonio.
Ἀπονύμφος (ὁ)} ամուսնութիւնը ատող,

᾽Απελεύθερος - α ἥ ος - ον. liberto, libertino. ազատագիր, գերբաձեռնէ ազատած. ազատ, ներելէտին ազատ ելնողը։

᾽Απελευθερόω - ῶ. Μ. ώσω. liberar dalla servitù. գերբաձեռնէ ազատել՝ խալըսել. ներելէտին ֆոբիւրմաք։

᾽Απελευθέρωσις - εως (ἡ) liberazione dalla servitù. գերբաձեռնէ խալըսելը. ներելէտին ֆոբիւրմօղ։

᾽Απελευθερώτης (ὁ) colui che mette in libertà, che libera dalla servitù. գերբաձեռնէ ազատօղ, գերեգարձ. ներելէտին ֆոբիւրնօղ՝ ազատ իդին։

᾽Απέλευσις - εως. (ἡ) partenza. չոբ, երթալը. ֆոլէբէլ, կիտիլ։

᾽Απέλλαι (αἱ) tempii. 2. assemblee. ասաձարնեբ. 2. ժողովք. խոտրեվնեաներ, սիճօրեաներ։ 2. բիվանոբ։

᾽Απέλλαιος (ὁ) il mese di Decembre presso i Macedoni. Մակեդոնացոց քով Դեկեմբերիը ամիսը. Մաքեդոնըլըրըն Ճինճիմէն այը։

᾽Απέλλακες (ὁ, ἡ) inpiegati al servizio de' tempii. տաճարներու պաշտամեայք. սիճեներուն խըզմէտիներըրը։

Ἄπελος - ους (ὁ) (ἀ, πέλος.) piaga, ferita. վէրք, խոց. խոբ։

᾽Απελπίζω. Μ. ίσω. far disperare. 2. disperare. անյոյս ընել. 2. յոյսը կտրել, անյոյս ընալ. խափրանէն ֆսի ներկրէտ, խափսօնըլլէյնէ պրտիմաք։ 2. ֆսին խափ ելմաք։

᾽Απελπισία - ας (ἡ) disperazione. յուսահատութիւն. խափրանէն՝ ելլէյնէ։

᾽Απελπισμὸς (ὁ) disperazione. յուսահատութիւն. խափրանէն՝ ելլէյնէ։

᾽Απεμέω - ῶ. Μ. έσω. gettar fuori vomitando. փսխելով գուրս նետել. ֆասրաք փըլ-ըը պիմաք։

᾽Απεμπολάω - ῶ. καὶ έω - ῶ. Μ. ήσω. vendere, trafficare, negoziare. ծախել, վաճառել, առուրեաս ընել. սաթիմաք, առըշ-ուվմաք, ալիշ - վէրիշ կիմիք։

᾽Απεμπολὴ καὶ ᾽Απεμπόλησις - εως (ἡ) vendita. ծախելը. սաթըշ, սաթըշ ուվմաքըբ։

᾽Απεμπολητὴς - οῦ (ὁ) venditore. ծախօղ. սաթըճը, սաթըշ ուվըն։

᾽Απεμφερὴς - έος (ὁ, ἡ) dissimile, differente. աննմանի, առարբեր. պիրնէվէր ելմայան, ֆարբէլը։

᾽Απέναντι καὶ ᾽Απεναντίον. ἐπίῤῥ. = ᾽Απαντικρύ.

᾽Απεναντίως. ἐπίῤῥ. al contrario. ընդ հակառակի. ընդդէմ։

᾽Απενθὴς - έος (ὁ, ἡ) privo di lutto, esente d'afflizioni. առանց լընօղ, անտրտունջ. ֆասալա իրիկնէն, ֆասալըը։

᾽Απένθητος (ὁ, ἡ) per cui non si pianse. վրան չլացուած. հափըմա ալանմադը, կիչ ֆասալը պիւօյմէյէն։

᾽Απενιαυτίζω. Μ. ίσω. esser assente, mancare dalla patria, essere esiliato durante un anno. 2. sospender un travaglio durante un anno. 3. morire un anno dopo un altro. տարի մը հայրենիքը չըլլալ, քրտուած ընալ. 2. տարի մը գործք մը ձգել, ֆասղ տալ. 3. ուրիշին մահուանէ տարի մը ետքը մեռնիլ. տիր տարի ետքէն ընթանալ, ետքէն ելլել, վերանալ, ներկայանալ. 2. տիր տեղ ելլել, ներկայանալ. 3. տիրոջմէն ետքէն տիր տեղ մեռնիլ։

᾽Απενιαύτισις - εως (ἡ) mancanza, esilio

᾽Απενιαυτισμὸς - οῦ (ὁ) dalla patria durante un anno. 2. sospensione d'un travaglio durante un anno. տարի մը հայրենիքը չըլլալը, քրտուած ընալը. 2. տարի մը գործը կամ ձգելը. տիր տեղ վրանէն պուտանմադը, ներկայանալը. 2. տիր տեղ տիր ներկայանալ եւ չերմիք, պըրտիմօղ։

᾽Απεξαμαρτάνω. Μ. αμαρτήσομαι, ἐπεττε. τ. Ἁμαρτάνω.

᾽Απεξεργάζομαι. Μ. άσομαι. = ᾽Απεργάζομαι.

᾽Απεξηγέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. narrare totalmente. ինչպէս ինչպէս միանուագ վերը պատմել. վեր վեր սմանափոփ նոքա կիմիք։

᾽Απέπειρος (ὁ, ἡ) immaturo. խակ, չհասած. խամ, ներիւրիմէն։

᾽Απέπλος (ὁ, ἡ) κυρ. γυνή. senza sopravveste di donna, senza velo, peplo. առանց բօղի՝ ծածկոմէն, առանց չադրայ. ներիւրնէն, նալիմէնըդ, փոսփուդ։

᾽Απεπτέω - ῶ. Μ. ήσω. non digerire il cibo, soffrire di indigestione կերակուրը չմարսել, անմարսութիւն քաշել. ներիւրի պիտիրմիմաք։

Ἄπεπτος (ὁ, ἡ) (ἀ πέπτω). non digerito, indigesto. 2. incotto, immaturo. չմարսուած. 2. չեփած, չհասունցած. պիտիմէլ. 2. եփմէլը, ներիւրմէլ. ἐπτως. ἐπίῤῥ.

Ἄπερ. πλθ. οὗδ. τ. ὅς περ. ᾽Αττ. ἐπίῤῥ. siccome. ինչպէս. նասըլմէ։

᾽Απεραντολογία - ας (ἡ) verbosità, loquacità. չսաղսուցաբերութիւն. լաֆազանլըք։

᾽Απεραντολόγος (ὁ, ἡ) che non cessa di parlare, loquace, verboso. չսաղսուց, ամէնէն խիր խօսող. լաֆազան, լըզ փըլդիր։

᾽Απέραντος (ὁ, ἡ) infinito, senza fine. անվախճան. սմանալ, ներկայիմիլ. ἀντως. ἐπίῤῥ.

᾽Απέραστος (ατος) ου (ὁ, ἡ) inpassabile. 2. illimitato, infinito. չանցնելուկաս. 2. անեզր, անասահման. կիլէյմէյէն։ 2. հափըլ, հասափասըզ։

᾽Απεράτωτος (ὁ, ἡ) senza fine, che non si può terminare. չհասնող, անվախճան. սմանալ, պիտիմէլ, ներկայիմիլ, հասափասըզ։

᾽Απεργάζομαι. Μ. άσομαι. portare, mettere in fine un lavoro, eseguire, terminare, perfezionare. գործքին վերջը հասնիլ, լրացնալ, վերջը հասնիլ, կատարել. իլէն ներկայիմիլէն ներիւրնէտ, պոլ ըբէրմէտ, իիտիմէլ կիմիք։

᾽Απεργασία - ας (ἡ) esecuzione, perfezionamento. կատարելը, վերջը հասնելը. իիտիմէլ կիմիք, պոլ ըբէրմիլը, իմբա։

᾽Απεργαστέος - α - ὸν. θετ. τ. ᾽Απεργάζομαι.

᾽Απεργαστικὸς - ή - άν, esecutivo, perfettivo. գործ դնող, կատարող, վերջը հասնող. ափըլ էօյան, իմբա կոխն, իիտիմէլիէն ըբէրնէն։

Digitized by Google

Ἀπεργαστικῶς. ἐπίῤ. a perfezione. կատարեալապէս։
Ἀπεργός - ἡ ἤ ος - ον = Ἀργός.
Ἀπερεί. ἐπίῤ. = Ἀσπερεί
Ἀπερείδω καὶ (μσ). ομαι, M. ερείσω - ομαι. appoggiare solidamente, fortemente una cosa sopra un' altra. 2. imporre, incaricare. 3. appoggiarsi. ՔՒ բանը ուրիշ բանի մը վրա ապեկ մը կռթնցնել. 2. վրան գնել, նեռնել. 3. կռթնիլ. պէտ չէ՛ր ։ պէտ չէ՛ր կռվիկ գոյութիւն. 2. խոպանացեալ մնալ, նշուլիմիլ. 3. գոյանալ։
Ἀπέρημος (ὁ, ἡ) deserto, spopolato. անապատ, անմարդաբնակ. իշխիլ, վերան, չորլ։
Ἀπερημόω. ῶ. M. ώσω. ridurre in deserto, spopolare. բոլորովին անապատ գարձնել, անմարդաբնակ ընել. պատրաստել իշխիլ վերան ինիլու. չորլ չնչելու։
Ἀπερίβλεπτος (ὁ, ἡ) non circospetto, non attento, incauto. 2. improvviso. 3. di verun conto. անզգոյշ. 2. անկարծ, յանկարծակիաբար. 3. ցած, փառք չունեցող. տեղնուկան. 2. ըստին. 3. ինքնին, ինքնագործ։
Ἀπερίβλητος (ὁ, ἡ) non circospetto, nudo. չհագուած, մերկ. ինքնին։ ինքնագործ։
Ἀπερίγνητος (ὁ, ἡ) (ἀ περιγίνομαι.) invincibile, insuperabile. չյաղթուելու. անհնարելի, ալի ուշագրութեամբ չհամարուած. գրեթէ իւր իւլնեղութիւն, ինքնին։
Ἀπερίγραπτος (ὁ, ἡ) καὶ ἐπίῤ. ἀπτως. da Ἀπερίγραφος (ὁ, ἡ) non circoscriversi. անպարագիր. հասարակաց, սիրողաբար. ἀφως. ἐπίῤ.
Ἀπεριέργαστος (ὁ, ἡ) non lavorato, non perfezionato con attenzione, imperfetto. չգործուած, ուշադրութեամբ չհամարուած. գրեթէ իւր իւլնեղութիւն, ինքնին։
Ἀπερίεργία. ας (ἡ) mancanza di arte, semplicità. 2. mancanza di curiosità. արուեստի պակասութիւն, անպարզ՝ անպաճոյճ ըլլալը. 2. հետաքրքիր չըլլալը. ինասիրասէրութեան, գոյութեան. 2. ըստին. ἔργως. ἐπίῤ.
Ἀπεριήγητος (ὁ, ἡ) inesplicabile, ineffabile, indescrivibile. չմեկնուելու, չբացատրուելու, չնկարագրուելու. ինչը անհնարին, ինչը անհնարին, ինչ-ինչ։
Ἀπερισπος. (ὁ, ἡ) instancabile. չյոգնող. ինքնաշարժ։
Ἀπιθιλάϊητος (ὁ, ἡ) di cui la loquacità non si può superare. 2. non pubblicato. divulgato. Ignoto. չատախօսութեամբ մի՛ չյաղթուելու. 2. չհրատարակուած, չտարածուած, անյայտ, անծանօթ. լռութեամբ ինքնին։ ալի օրինաց. 2. լռիկ օրինաց, ինքնին, համակերպ, պահպանիչ։
Ἀπίλητος (ὁ, ἡ) che non può essere compreso, illimitato, immenso. չպարփակուելու, անսահման, անպարփակ, անհուն. հոգեզբաղ, հոգեզբաղ, անիծանելի։
Ἀπερινόητος (ὁ, ἡ) incomprensibile, inconcepibile. մտքէ գուրս, անհմանալի, մտքով չըռնուելու. սիրտն խոբել, սէր ըզմել, գրալ օլանմալ։
Ἀπεριόριστος (ὁ, ἡ) illimitato. անսահման, անհուն. հոգեզբաղ, անիծանելի։
Ἀπερίπτωτος (ὁ, ἡ) che non può cadere, fermo, solido, sicuro. խնալ չկրցող, հաստատուն, ամուր, պինդ, ապահով. գործ չկրնալ, ինքնին, ինքնին, ինքնին։
Ἀπερίσκεπτος (ὁ, ἡ) inconsiderato, imprudente. անխոհեմ, անխորհուրդ. ինքնին, գուշակութեամբ չհամարուած։
Ἀπερισκέπτως. ἐπίῤ. inconsideratamente, incautamente. անխոհեմաբար, անզգուշութեամբ. գուշակութեամբ չհամարուած։
Ἀπερισκεψία - ας (ἡ) inconsiderazione, imprudenza, incauzione. անխոհեմութիւն, անզգուշութիւն. գուշակութեամբ չհամարուած։
Ἀπερίσκοπος καὶ Ἀπεροσκόπητος (ὁ, ἡ) = Ἀπερίσκεπτος.
Ἀπερίσπαστος (ὁ, ἡ) che non può essere distratto dal suo lavoro. 2. immobile, attento. գործէն միտքը չիասարակցնուելու. 2. հաստատուն, ուշադիր. ինքնին ինչ որ գործով, ինքնին հետեւիլ համակերպութեամբ. 2. ինքնին, ամուր։
Ἀπερίστατος (ὁ, ἡ) che non è circondato da alcun pericolo. 2. che non ha intorno a se veruno, privo di soccorso, abbandonato. վտանգէ ապահով. 2. քովը մարդ չունեցող, անօգնական, երեսի վրա ձգուած. ինքնին ինքն. 2. խանգիստ տիսնուած իօք, խարտեաշ ըսլլալ, ինչ խոպանի ըսլլալ։
Ἀπερίστρεπτος (ὁ, ἡ) = Ἀπερίτρεπτος.
Ἀπερίτμητος (ὁ, ἡ) (γρφ.) non circonciso. անթլփատ. սիննիթիւ։
Ἀπερίτρεπτος (ὁ, ἡ) che non si può rivoltare, fermo, immobile. 2. che non torna dietro, indifferente, incurante. չդարձող, հաստատ, անշարժ. 2. ետ չդարձող, անտարբեր, անհոգ. գործիդ, ինքնին, ինքնին։ 2. ինչէ պօտիկին, վանիքին, պէ ինչ։
Ἀπίριττ (σσ) - ος (ὁ, ἡ) che non ha nulla di superfluo, frugale, semplice. առանց բան չունեցող, չափաւոր, պարզ. որիշէ պէր նանոթ իօք, խանիկաբար, ինքնին, պարզ. ւոտաց. ἐπίῤ.
Ἀπεριφερής - έος (ὁ, ἡ) che non è circonferenza. կլոր չերեզ, չրջապատութեամբ չունեցող. խոխրչիկ օրինաց։
Ἀπερυθριάζω. M. άσω. non arrossire più, non avere della vergogna. խպիրլը՝ ամչնալը թող տալ, անամօթ ըլլալ. ամչելը պէր նանա ինքնին, սրնանամօթ։
Ἀπερυκω. M. ερύξω. cacciare, allontanare (il male). վռնտել, հեռացընել (չարը). ինքնին, նեռնել (ինքնին)։
Ἀπέρχομαι. M. ἀπελεύσομαι. andarsene via, partire. 2. morire. 3. ritornare.

Digitized by Google

եղևիլ երթալ, չտեսնել · 2. մոռնալ · 3. ետ գառնալ · ետևէդ կենալ · 2. խօլտ · 3. կորչ տիմոտ, ավերակ եղիլ ·

Ἀπερωσύς - ίως (ὁ) che impedisce l'impeto di... քանուքիւնը արգիլող · պիրկին հնարքներ հարկներ ետրէը ետչան ·

Ἀπερωέω - ῶ. M. ήσω. arrestare l'impeto di... 2. ritirarsi. ետկին քանուքիւնը դէմ դնել, արգիլել, 2. ետ քաշուիլ · պիրկին հարկներ հնարքներ ետրէը ետմէ դէն եղիլ · 2 · կորչ ընթիլէտ ·

Ἀπεσθίω. M. έδομαι. mangiare, rodere. 2. astenersi dal mangiare. ուտել, կերծել · 2. ուտելէ ետ կենալ · նեխիլ, տերդիլ · 2 · նեխուիլ վրայ կըլլիլ ·

Ἀπέταλος καὶ Ἴων. Ἀπέτηλος (ὁ, ἡ) privo di fogli, sfogliato. տերեւ չունեցող, տերեւազուրկ · խոփոփըր ·

Ἀπευθανατίζω. M. ίσω. terminare la sua vita con una morte felice, illustre. երկարիլ, երեւելի մահով մը կեանքը լմընցընել · մարտնեան՝ ալիմ պէտ եօլտ իւր կոտրածներ ըլեմով եղիլ ·

Ἀπευθής - ές (ὁ, ἡ) inaudito, incognito. 2. che non ha inteso parlare, non istruito, ignorante. չլսուած, անձանօթ · 2 · խօսիլ չգիտցող, անկիրթ, ապէտ · իւիտիւնիկ, նմանչիմ · 2 · լուծբտը կիլ եղ պիլիտներ, նոպան, ահմակ ·

Ἀπευθύνω. M. υνῶ. indirizzare, dirigere. 2. raddrizzare. կառավարել, ուղղել · 2 · չտկել · ըստ ցոյ տօմէ, տիւնիլիմ եղ · 2 · տղրոլիմէ ·

Ἀπευκταῖος - α - ον
Ἀπευκτός - ή ῆ ος - ον ή όν. } abbominevole, գարշելի, ատելի, եւ կենալու, խորշելու · ըիլիմներ եղ, էտրոհ խրիլիներ; կորչ տոբոլիմէ ·

Ἀπευστος (ὁ, ἡ), = Ἀπευθής.

Ἀπεύχομαι M. εύξομαι desiderare, bramare, che una cosa non succeda. 2. avere in orrore, detestare, abbominare, evitare. քանի մը չտղուելը փափաքիլ՝ ուզել · 2 · քամահրել, գարշիլ, եւ կենալ · պէտ չեր ետտ ըիլիմներուն տրվելէ եղ · 2. էգ նիլեղ, կորչ տոբոլիմէ ·

Ἀπεφθος (ὁ, ἡ) (ἀφέψω). cotto; bollito più volte, affinato. չատ եփած, եռացած, գառած · լաւ տերբե էելիլ, էտնտիլ, իւիլտնիլ, հարիլներիլ ·

Ἀπεχθεία - ας (ἡ) odio, inimicizia, aversione. ատելութիւն, թշնամութիւն, ներհակութիւն · խոտոտիլ, տիւրդնելէ, ըէտտիլէ ·

Ἀπεχθής - ές (ὁ, ἡ) odioso, abbominevole, avversario. ատելի, գարշելի, թշնամի · նոպանիտ, ըիլիմներեղ, խոտիլ ·

Ἀπεχθῶς. ἐπίρ. odiosamente, con avversione. ատելութեամբ, ներհակութեամբ · խոտոտիլի՝ ըէտտիլէ իւր ·

Ἀπέχω. M. ἀφέξω. esser o prendere distante, astenersi. 2. esser differente, differire. հեռու ըլլալ, եւ կենալ, համ քանիլ պզուշտանալ · 2. տարբեր ըլլալ, զանազանիլ · իրմէ օլմէ խոտոտ նիլիմ · տոբոլմէ, ուզելմէ · 2 · պուլա, ֆորթը օլմէ ·

Ἀπεψία - ας (ἡ) impossibilità di digerire, indigestione. չմարսելը, անմարսութիւն · տիւրդնիլներէ ·

Ἀπέψω. M. εψήσω. Ἴων. ἀντὶ Ἀφέψω.

Ἀπηγορέω. ῶ. M. ήσω = Ἀπαγορεύω (μσ.) Ἀπολογέομαι.

Ἀπηγόρημα. τος (τὸ) Ἀπολογία.

Ἀπήδαλος (ὁ, ἡ) privo di timone. պետ չունեցող · տիւրդնիլ ·

Ἀπήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente. անհնազանդ, իմաստիլ ·

Ἄπηκτος (ὁ, ἡ) non congelato, non condensato. չմանդրացեալ, չխաստեալ · ֆոյտլանմամըշ, ֆոխլանմամըշ ·

Ἀπηλεγέω - ῶ. M. ήσω. trascurare, dispreggiare, non badare, non curare. հոգ չտանիլ, արհամարհել, փոյթ չընծնալ · ֆոյտ իիլիմներ, մանֆոյին օլմամէ, սամառտանտա օլմամէ ·

Ἀπηλεγής - ές (ὁ, ἡ) (ἔπο, ἀλέγω) incurante, indifferente, negligente. 2 crudele, empio. անհոգ, անփոյթ, անամբոխ, 2. անգութ, չար · վոլֆինուիլ, պիֆոյտ · 2. ֆոլտի եէր ·

Ἀπηλιθόω. ῶ. M. ώσω. render folle. խենթացընել, խելառ ընել · պուտալիմէն էելտըրիմէ ·

Ἀπηλιώτης (ὁ) il levante, apeliota, sussolano. արեւելեան հով, ապելիոտ · կըն փոզտոտա (բուդիկոր) ·

Ἀπήμων. όνος (ὁ, ἡ) (ἀ, πήμα) illeso, indenne. 2. innocente, innocevole. չվնասուած, անվնասուց · 2. վնասից չտուող · պրոբոշ, տերբերիվ · 2 · պրոբոշ տերեր վերկեր ·

Ἀπηνεμία - ας (ἡ) calma. հով չը ըլլալը, հանդարտութիւն (ծովու) · բուդիկորուդիւն իւիմտնէտ ·

Ἀπήνεμος (ὁ, ἡ) privo di vento. առանց հովի, հանդարտ, բուդիկորդը, տիւիկիմ, գիլոյտ ·

Ἀπήνη - ης (ἡ) carro tirato da muli. երիներէ քաշուած կառք · ֆոիըտրտան փոխրիմէ, արապա ·

Ἀπηνης - ές (ὁ, ἡ) inumano, duro, crudele. տժգութ, անգութ · իհանդիկիմէ, տերճահիմէ, դիմաց · էրիմ ·

Ἀπηνής (ὁ, ἡ) (ἀ, πηρὸς,)
Ἀπηρος (ὁ, ἡ) } = Ἀπήρωτος. 2. che non ha il sacco, la pera. մսպահ, մսխաղ չունեցող · իտրտուդը (դիլիմէ) ·

Ἀπήρωτος (ὁ, ἡ) che non è privo d'alcuno delle sue membra, non mutilato, sano. հաշմանդամ չեզող, ոչ ձ ատալ · ափսի օլմամէ, սաղ ·

Ἀπηχεία - ας (ἡ) dissonanza. տարաձայնութիւն, պահկիներիլէ ·

Ἀπηχέω - ῶ. M. ήσω. risuonare, far risuonare, suonar di lontano. 2. essere dissonante. հնչել հնչեցնել, հնչեցնել · 2. տարաձայն ըլլալ · տապիտան իօխտրիմէ · 2 · պ ահկնի օլմէ ·

Ἀπήχης - εος (ὁ, ἡ) dissonante. տարաձայն · պահկնի ·

Ἀπίθανος (ὁ, ἡ) impropabile, incredibile, inverisimile. անհաւանական, չհաւատալու, չհաւատացնելի չեզող · իհանըմէ, ֆապիկիներիլ ·

Digitized by Google

Ἀπιθανότης - ητος (ἡ) improbabilità. անհաւանականութիւն · ինանելիբ օլմամաբ։
Ἀπιθανῶς. ἐπίῤ. improbabilmente, incredibilmente. անհաւանական՝ չհաւատալու կերպով մը · ֆանթըխ ինանըլմայ պէս խօսիլ իւր։
Ἀπαμάζω. M. άσω. togliere l'umidità, seccare, asciugare. խոնաւութիւնը առնել, չորցընել · նիւթերնի ալմաք, ֆարաֆխմաք։
Ἄπικρος (ὁ, ἡ) non amaro. լեզի չեղող, ամբըճը օլմայան։
Ἀπιμέλης (ὁ, ἡ) } =Ἀπαλός.
Ἀπιμελὸς (ὁ, ἡ) }
Ἄπιον (τὸ) pera (frutto). 2. appio (Λατ. apium) առնձ (պտուղ) · 2. նեխուր, կառըս · արմատ · 2 · ֆերֆէլիչ։
Ἄπιος (ἡ) pero. առնձենի · արմատ ալմիը · 2. = Ἄπιον.
Ἄπιος - ια - ιον. lontano. հեռաւոր · Իզտրապ · ուզագ։
Ἀπίσσωτος (ὁ, ἡ) non impecciato. կպրաքի սեւ նուխով չծեփուած · պիթիլինմէմիչ։
Ἀπιστείη - ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀπιστία.
Ἀπιστέω - ῶ. M. ήσω. diffidare, non prestare fede. չհաւատալ · ինանմամագ, իման կիմիլէմէյէ։
Ἀπιστία - ας (ἡ) infedeltà. 2. perfidia. անհաւատութիւն · 2. անհաւատարմութիւն. ֆիթնէչիլիբ, իհանըզլըբ · 2 · խայնըլըբ · 3. = Ἀπιθανότης.
Ἄπιστος (ὁ, ἡ) infedele. 2. perfido. անհաւատ · 2. անհաւատարիմ. ֆիթնէչի, իհանըզ · 2 · խային · ίστως. ἐπίῤ.
Ἀπιστοσύνη - ης (ἡ), ἀντὶ Ἀπιστία.
Ἀπίτης - ου (ὁ) (κυῤ. οἶνος) (vino) condito con pere. առնձէ եղած (գինի) · արմատ (ըրտալը)։
Ἀπιχθυς - υος (ὁ, ἡ) che si astiene di mangiar dei pesci. ձուկ չկերօղ · ծոլըբ կիմէ։
Ἀπλανεία - ας (ἡ) immovibilità, fermezza, stabilità. անշարժութիւն, ամրութիւն · կիրէրկիթիլիբ, ծուկլիբ, տէր կերտի ծառըմիլըբ։
Ἀπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) } fisso, non errante, Ἀπλάνητος (ὁ, ἡ) } stabile. հաստատ, անշարժ, տպրի անդին չդնացօղ · պիր կիրտի ծառան, իօղնայի պիրէյի կիմիգիյէն։
Ἀπλανῶς. ἐπίῤ. fissamente, senza errare. անշարժութեամբ, մէկ տեղ մը չկրթամալով · կիրիմէի ծառարաք, պիր կիրէն կիմիգիյէրէ։
Ἄπλαστος (ὁ, ἡ) non finto, ingenuo, vero. 2. non formato. չկեղծուած, ըղտրդ, բուն · 2. ձեւ չտրուած · խամ՝ ատրաբա օլմայան, ատըչ, ատիճ · 2. պիրէյի ֆօնամըշըլ, խաֆըլմամըլ։
Ἀπλατὴς - έος ὁ, ἡ) privo di larghezza. լայնութիւն չունեցօղ · ինլիյէյի օլմայան։
Ἄπλατος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄπλετος.
Ἄπλετος (ὁ, ἡ) non intrecciato. մէկ տեղ չհաւաուած · պիրլէշմէմիչ կէօրիւնիւ։
Ἀπλεονέκτητος (ὁ, ἡ) che non è ingordo, avido. յագեցօղ, ագահ չեղող · իւմէկի օլմայան։
Ἄπλετος (ὁ, ἡ) innaccessibile. 2. orribile, mostruoso. 3. immenso, smisurato, vasto. չմօտիկնալու · 2. ահաւոր, ցուցանքաւոր · 3. անհուն, անքաւ, անեզր. խոխլըլըմդ · 2. խօրխիմ, աճապիկ · 3. հոտըդ, հոտատատոդ, գեշրիթ։
Ἄπλευρος (ὁ, ἡ) che non ha il fianco. 2. che non ha veruno allato, privo di soccorso, di compagni, abbandonato. կող չունեցօղ · 2. քովը մարդ չունեցօղ, օգնուխնէ՝ ընկերէ զուրկ, երեսի վրայ ձգուած · իանըդ · 2 · իանընտա գիմիէ օլմայան, խորտըմըդ կուիլ, խորտըմըդ։
Ἄπλευστος (ὁ, ἡ) innavigabile. նաւարկուիլիբ չընդունող · կիմիկիլէ օլմամըդ։
Ἀπληκτος (ὁ, ἡ) } non percosso, non Ἀπληξ - ῆγος (ὁ, ἦ) } colpito, non ferito. չդարնուած, չխոցուած · վուրուլմըդ, խարընմամըդ։
Ἀπλήρωτος (ὁ, ἡ) non empiuto, non pagato. 2. che non si può empiere. 3. insaziabile. չլեցուած, չվճարուած · 2. չլեցուիբ · 3 · չկշտացօղ · դօլմամըդ, իգա օլմամըդ · 2 · գօլմդ · 3 · գօյմագ։
Ἀπληρώτως. ἐπίῤ. insaziabilmente. չկշտանալով · գօյմազըդըբ։
Ἀπληστεύομαι. M. εύσομαι. essere insaziabile. 2. non potere essere empio. անյագ ըլլալ · 2 · լեցուիլ չկրնալ · գօյմագ օլմագ · 2 · գօլամամագ։
Ἀπληστία - ας (ἡ) insaziabilità, cupidità insaziabile, avidità. չկշտանալը, անյագութիւն · գօյմամագըբ, իւամահիլէ։
Ἄπληστος (ὁ, ἡ) = Ἀπλήρωτος.
Ἀπληστῶς. ἐπίῤ. = Ἀπληρώτως.
Ἄπλητος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄπλατος.
Ἀπλοῆ (ἡ) = Ἀπλοΐα.
Ἀπλοία - ας (ἡ) impossibilità di navigare. նաւարկութիւն ընել չկրնալը · կիմ նաւագրաց նաւերկիլէ։
Ἀπλοΐζομαι. M. ίσομαι. servirsi di semplicità, agire o parlare semplicemente. պարզապէս վարուիլ՝ խօսիլ · սաֆրէրան ճամբայ ելլալու՝ ճամբորդելու նման։
Ἀπλοϊκὸς - ὴ - όν. semplice, esente di malizia. պարզ, չարութիւն չունեցօղ · սաֆրէրանճա։
Ἀπλοϊκῶς. ἐπίῤ. semplicemente. 2. senza malizia, con candore. պարզաբար · 2. առանց չարութեան խրամանկութեան. առանց ֆէնտիկ · 2. սաֆրէրանլըբ իլէ։
Ἄπλοκος (ὁ, ἡ) = Ἄπλεκτος.
Ἄπλοος - ους (ὁ, ἡ) (τὸ παρθ. ώτερος-ώτατος.) improprio alla navigazione, innavigabile. նաւարկութեան անյարմար, նաւարկութիւն չընդունող · կիմ նաւագրաց անյարմար։
Ἀπλόος-οῦς-όη - ῆ - όον-οῦν (τὸ παρθ. ώτερος. καὶ ουστερος - ούστατος) (ἄπαξ, πέλω.) semplice. 2. ingenuo, sincero, candido, innocente. պարզ · 2. պարզամիտ, բարի · ատիճ · 2. փոչրա, սաֆրէրան։
Ἀπλοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) soggetto a semplici impressioni de' corpi esteriori. 2. soggetto sempre ad uno stato passivo. մարմնոց պարզ տպաւորութիւններըբ քաշօղ · 2 · միշտ կրաւորական վիճակ մը ունեցօղ · իւնէրէին սատիճ իւնթիւրէրինի փոյան · 2 · փայիմ միճտալ պէս հալուիս պօլտանան։

Digitized by Google

Ἁπλός - ἡ - όν. ἀντὶ Ἁπλόος - ους.

Ἁπλοσύνη - ης (ῆ) ἀντὶ Ἁπλότης.

Ἁπλόσχημων. όνος (ὁ, ἡ) di specie semplice. պարզ ձեւով· պարզ պիտի իլի։

Ἁπλότης - ητος (ἡ) semplicità. 2. candore. պարզութիւն. 2. պարզաբարոյութիւն. պարկեշտութիւն· պարկեշտ. 2. անխարեպատութ։

Ἁπλοτομέω - ῶ. M. ήσω. fare una incisione semplice, fendere con una maniera semplice, facile. պարզապէս կտրել, պարզ գիւրին կերպով մը ձեղքել· ապակի ֆօլց պէս իւղ իլի ելեւմուտ։

Ἁπλοῦς - ῆ - οῦν. Z. Ἁπλόος.

Ἅπλους (ὁ, ἡ) = Ἁπλόος.

Ἄπλουτος (ὁ, ἡ) privo di ricchezza, povero. Հարուստ չեղող, ազքատ· պէհէճ օլմայան, ֆուխարա։

Ἁπλόω - ῶ. M. ώσω. stendere, slegare, sviluppare. պարզել, փռել, բանալ· ալմէք, խոյմէք, պէրմէք։

Ἀπλυσία - ας (ἡ) inmondezza. ինքնախնամութիւն, զազրութիւն. կիներէ, նոփոլլէք։

Ἄπλυτος (ὁ, ἡ) non lavato, immondo, sporco. չլուացած, ապականի, գարշելի· եղկանմամբ, կիներ, մսրտոտ։

Ἁπλῶς. ἐπίῤ. (τὸ παρθτ. οὐστερον καὶ ουστέρως - ούστατα.) semplicemente. պարզապէս· ալէք, սոփոյի։

Ἀπνεής - έος (ὁ, ἡ) non spirante. privo di fiato. 2. che spira molto. անշունչ. 2· չատ շունչ առնող· նէֆէսսիզ· 2· չափ նէֆէս ալան վէրնէն։

Ἀπνέυματος (ὁ, ἡ) non esposto al soffio del vento. հովին փչելուն առնէն չդերած· բռնէվէրքն նոհմանի ֆօնմայ։

Ἀπνευστὶ. ἐπίῤ. senza respirare. 2. senza prender fiato, tutto ad un tratto, senza interruzione. առանց շնչառութեան· 2· առանց շունչ առնելու, ամբողջ մէկէն, ի մի ուսուց· ոլորած ալմադըղը· 2· նէֆէս ալմադըղը, հեփսին պէրած, պէր խոփօսմա։

Ἀπνευστία - ας (ἡ) privazione della facoltà di respirare. շունչ առնել ասալ չկրնալը, շնչարգելութիւն· նէֆէս ալըղ վէրնմէսէ։

Ἄπνευστος (ὁ, ἡ) = Ἄπνους.

Ἀπνευστῶς. ἐπίῤ. = Ἀπνευστί.

Ἀπνοία - ας (ἡ) mancanza di respiro, calma, silenzio di vento. շնչի պակասութիւն, հանգարտութիւն· խոխրէլէ, մէլքիմ։

Ἄπνοος - ους (ὁ, ἡ) privo della facoltà di respirare, senza respiro. 2. morto, esanime. 3. (luogo) ove non soffiano i venti. առանց շնչոյ չունեցող· 2. մեռած, անշունչ, անհոգի· 3. հովին չփչած (տեղը)· նէֆէս ալըղ վէրնմայան· 2· ելօլմուշ, ճանըղ· 3· բռալիներըն խոփոխի (խէր)։

Ἀπό, πρόθ. da, dal. (Λατ. abs, a, ab, de,) ի, յ, առ ի· փան, փին· nella composizione significa separazione, fine, o mancanza, ecc. Ակ մասնիկ մըն է, որ բառագրութեան առնն կընշանակէ պրոլուժմ, վախճան, կամ պակասութիւնու ալլն, ինչպէս հայերէնի Ակ բաց, բացա, առ, առաջ եւ ուրիշ մասնիկներըը· պէրէյ իլէ պէր օլցա-

զանգա ֆօտոկրէֆ պրէլէֆ, ոճիլ, խոփոխոխէ վէ պրէֆ։

Ἀπὸ. ἐπίῤ. lungi da. Հեռի ի. փան՝ փին իզըմէ։

Ἀποαιρέω. ῶ. M. ήσω. ἀντὶ Ἀφαιρόω.

Ἀπόβαθρα - ας (ἡ) scala. սանդուխ· ձրփիկեն, նէրէխտան։

Ἀποβαίνω. M. βήσομαι. discendere (dalla nave). 2. divenire. 3. andarsene via, ritirarsi. վար իջնալ (նաւէն)· 2· ըլլալ· 3· ելլէլ երթալ, ետ քաշուիլ· ալըշ ետևի (ձիէն)· 2· օլմէ· 3· ֆալէշդ ելմէ։, ձէրէ չէ։ըլմէ։

Ἀποβάλλω. M. βαλῶ. rigettare. 2. perdere. նետել, ձգել· 2· կորսընցընել· ֆիմէ, պրոմէ· 2· ֆայդ եմէ։, ձէրէմէ։

Ἀποβάπτω. M. βάψω. immergere. թաթխել, խմէլ· դոնդրմէ, օսմէ (սաւ ըս ելեչէրէ)։

Ἀπόβασις - εως (ἡ) discesa, disbarco. իջնալը, նաւէն ելլելը· կնդոխ, կնդոխն էզէմա։

Ἀποβαστάζω M. άσω. = Ἀπάγω, Ἀποφέρω.

Ἀποβατήρια (τὰ) (ἱερὰ) sacrificii, che si facevano sbarcandosi in terra per segno di riconoscenza per l'arrivo felice. նաւէն իջնալէ ետև ազլ առազլ Հասած ըլլալու գոհութեան պատարագ՝ զոհ· պէքիմնէրէն կնդոխած ալան փերբոյիլ ոչխի հոգելու սոնոսալան կոտչ էխտէրա ֆօրպան։

Ἀποβάτης - ου (ὁ) κυρ. ἀθλήτης (atleta) esercitato di scendere o montare destramente da cavallo a cavallo o da carro a carro al corso (Λατ. desultor) Ակ ձիէ ակ ձիու ձի կամ ակ կառքէ ակ ձիու կառք վազելու սոնին չուռասմէմը ցամիկել կամ հնձնալ սորված (ըմբիշ)· ֆօլսոֆ պիտան պես խոյօ պրոպոզան ըսթէրէլէք ըլլալ պիլյան՝ ըէլէրսոյ պիլիր (հնձիլ, ճամպուղ)։

Ἀποβιάζομαι. M. άσομαι ἀντὶ Ἐκβιάζομαι.

Ἀποβιβάζω. M. άσω. sbarcare in terra. նաւէն երկրի վրա եմէլ· կնդոխն էրէի կնդոխ։ Ἀποβαίνω.

Ἀποβιβρώσκω. M. βρώσομαι = Κατατρώγω.

Ἀποβλάπτω. M. βλάψω. danneggiare, nuocere. վնաս ընել· զարար՝ փեսիր վէրմէ։

Ἀποβλαστάνω. M. βλαστήσω. = Ἐκβλαστάνω.

Ἀποβλάστημα - τος (τὸ) germe, germoglio. ծիլ, բողբոջ· ֆիլիկ։

Ἀπόβλεμμα (τὸ) il guardar in dietro, o in faccia. նաւէրը կամ երեսը նայիլը· կիրէյի նայօղ ակսպիտան պօմմէլէք։

Ἀποβλεπτος (ὁ, ἡ) che si vede da lontano. 2. spettabile, cospicuo, celebre. Հեռուանց տեսնուող· 2· երեւելի· զանգիպան կիօրիսներն· 2· նամուսլու, պէյնամլու։

Ἀποβλέπω. M. έψω. riguardare. 2. ammirare. (Λατ. respicere) ազէկ նայիլ· 2· պշնալ, ապշիլ· նչի պօմմէք· 2· չէլըղ ֆալմէ, Հայդան օլմէ։

Ἀπόβλημα - τος (τὸ) ciò che si rigetta. 2. pattume, truciolo, scheggia. նետուած, ձգուած բան· 2· ատլուք, ապրատք· պիլյան նիւանի· 2· կիօվկլէ, պլէնկլ, խոլ, նօձիս։

Ἀπόβλητος (ὁ, ἡ) abjetto, rigettato. ἀβγατωμένος, ξεθκεζμένος· σπετσεμένος, πεζεφτεμένος, βγαλτὸ σὲ ξεπιάτωμα.

Ἀποβλήσω (ττω). *M. βλήσω.* togliere via (il miele dall' alveario). ἀπαίνω, ἀβγάζω (μέλητα ἀπὸ βαθκάρια)· σπάω, ξαπατῶ (τὰ μέλητα ἀπὸ τὰ βαθκάρια).

Ἀποβλύζω ἢ Ἀποβλύω. *M. ύσω.* far scaturire, mandar fuori. βγάζω βρύση· πετῶ, βγάζω ἀπὸ μέσα μου.

Ἀποβολεύς-έως (ὁ) che rigetta, rigettatore. ἀπαντοχή· ἀπὸ, βγάζω.

Ἀποβολή-ῆς (ἡ) rigetto, rigettamento, rifiuto. ἀπαίτηση, ἀπαίτημα, ἀβγάσιμο· σπίμα, βγάζιμο, ξέβγαλμα.

Ἀποβουκολέω-ῶ. *M. ήσω.* cavar fuori dalla greggia. ξεκόβω· ξεχωρίζω τὰ πρόβατα· βγάζω ἀπὸ τὴν ἀγέλη· ἀβγαλμένος· ἀπομακρυσμένος ἀπὸ τὰ ἄλλα πρόβατα.

Ἀποβράζω. *M. βράσω.* = Ἐκβράζω.

Ἀπόβρασμα (τὸ) spuma. 2. crusca, semola di grano. βρασμένα· 2. πίτουρα βρασμένα.

Ἀποβράσσω (ττω). *M. βράσω,* = Ἀποβράζω.

Ἀποβρέχω. *M. βρέξω.* bagnare, intingere. βρέχω, βουτῶ (ψωμὶ)· ζυμώνω, ἀπομακρύνομαι.

Ἀποβρίζω. *M. βρίζω.* sonnecchiare, addormentarsi. νυστάζω, μισοκοιμᾶμαι, βαθυκοιμᾶμαι· ἀποκοιμοῦμαι, ξεζεζῶμαι, ἀποκοιμίζομαι.

Ἀπόγαιον (τὸ) = Ἀπόγειον.

Ἀπόγαιος (ὁ, ἡ) = Ἀπόγειος.

Ἀπογαλακτίζω. *M. ίσω.* spoppare, slattare. ξεθηλάζω· ἀπογαλακτίζω, ξεθηλάζω.

Ἀπόγειον-η (τὸ) apogeo (la maggior distanza del sole o dei pianeti dalla terra). 2. gomena. ἀρίφι μακρὺ (ἀρκοῦσα γιὰ νὰ δεμένῃ κανεὶς ἕνα καράβι)· 2. τὸ μακρὺ σχοινὶ ποὺ δένουν τὰ καράβια). 2. τὸ μέρος ποὺ εἶναι μακρυὰ· ἀπέραντο, ἀνοιχτὸ μέρος (ἐκεῖ ποὺ δὲν ἔχει σπίτια γύρω τριγύρω· ἐρημιά). 2. ἴδιο μὲ ἀπόγειος.

Ἀπόγειος (ὁ, ἡ) allontanato, lontano dalla terra. 2. che viene dalla terra. μακρὰ ἀπὸ τὴν στεριά· 2. ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν στεριά· 2. ἀπέραντο· ἀνοιχτὸ μέρος ποὺ δὲν ἔχει στεριὰ γύρω γύρω.

Ἀπογεμίζω. *M. ίσω.* vuotare. ἀδειάζω· ἀποκενώνω.

Ἀπογεννάω-ῶ. *M. ήσω.* generare. γεννῶ· ἀποκτῶ, δημιουργῶ· ἀπογεννάω.

Ἀπογέννημα (τὸ) prole, figliolanza. γέννημα· ἀπόγονοι.

Ἀπογέννησις (ἡ) parto. γέννημα· ἀποτελέσματα.

Ἀπογεύομαι. *M. εύσομαι.* assaggiare. δοκιμάζω, γεύομαι λίγο· φαγητὸ ποὺ ἀρχίζει νὰ χαλάσῃ· ἀρχίζω νὰ χαλάω.

Ἀπογεφυρόω-ῶ. *M. ώσω.* unire con un ponte. γεφυρώνω μὲ ἕνα γιοῦλι, ἀπαιωρῶ· σὰ γέφυρα· ἔνα γιοῦλι ποὺ ἑνώνει τὶς δυὸ ἀκρῖνες ὄχθες.

Ἀπογηράσκω. *M. γηράσω.* attempare. γερνῶ· ἀπογηράσκω.

Ἀπογίνο (γνο) μαι. *M. γενήσομαι.* esser assente. 2. partirsi, assentarsi, allontanarsi, ritirarsi. 3. mancare, morire. λείπω· 2. χάνομαι, λείπω, ἀπομακρύνομαι· 3. πεθαίνω, ἀπὸ μακρὰ χάνομαι· ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τὸν κόσμο· 2. ἀφανίζομαι· ἀπὸ μακρὰ χάνομαι· ἀπομακρύνομαι· ἀφανίζομαι· 3. πεθαίνω· ἀπὸ μακρὰ χάνομαι.

Ἀπογινώ (γνο) σκω. *M. γνώσομαι.* non riconoscere, non approvare, disapprovare. 2. licenziare dall' accusa, dichiarar innocente, assolvere. 3. far disperare o disperarsi. ξαναζητῶ, ξαναμυρίζω, ξαναθυμοῦμαι· 2. ἀπαλλάσσω κατηγορούμενο· ἀπαλλάσσω, ἀπολύω κατηγορία· 3. χάνω ἐλπίδα· ἀπελπίζομαι· ἀπελπίζω.

Ἀπόγνωσις-εως (ἡ) disperazione. 2. assoluzione, licenziamento. ἀπελπισία· 2. ἀπαλλαγὴ κατηγορίας· ἀπαλλαγή.

Ἀπογνώστης-ου (ὁ) disperato. 2. che si dispera facilmente. ἀπελπισμένος· 2. ποὺ ἀπελπίζεται εὔκολα· ἀπελπιστής.

Ἀπογονή-ῆς (ἡ) progenie, prosapia, discendenza, posterità. ἀπόγονοι, γενιά, ἀπογόνια· σόι, σογιό, ἀπόγονοι, βλαστάρια· σόι, σογιό.

Ἀπόγονος (ὁ, ἡ) il nipote, postero, discendente. ἔγγονος, ἀπόγονος, γενιὰ· σόι· ἀπόγονος.

Ἀπογραφεύς-έως (ὁ) registratore dell' esazione delle contribuzioni. ἀπογραφέας ἀπαιτήσεων φόρων· ποὺ σημειώνει τὰ ποσὰ ποὺ πληρώνουν οἱ φορολογούμενοι· ἀπογραφέας.

Ἀπογραφή-ῆς (ἡ) copiatura, trascrizione. 2. registro, catalogo. 3. preserizione. ἀντιγραφή, ἀπομαγαζάρισμα· 2. ἀπομαγαζάρισμα, γραφή· 3. ἀπαγόρευση· ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω· 2. σημείωμα, σημειώματάρι· σημείωμα· 3. ἐμπόδιο, ἐμπόδισμα.

Ἀπόγραφον (τὸ) apografo, copia d'uno scritto, d'un originale. ἀπομαγαζάρισμα, ἀντιγραφή ἀπὸ ὀρθόγραφο· ἴδιο μὲ ὀρθόγραφο· ἀπὸ τὸ ὀρθόγραφο.

Ἀπόγραφος (ὁ, ἡ) copiato. ὀρθογραφημένος· ἀντιγραμμένος· ἴδιο μὲ ὀρθόγραφο.

Ἀπογράφω. *M. γράψω.* copiare, trascrivere, registrare. 2. prescrivere. 3. accusare, denunziare. ὀρθογραφῶ, ἀπομαγαζάρω, ἀντιγράφω· ἀπομαγαζάρω, ἀντιγράφω, καταγράφω· 2. γράφω, ἀπομαγαζάρω· καταγράφω· 3. κατηγορῶ, καταμηνύω, καταγγέλλω· κατηγορῶ, καταμηνύω.

Ἀπογυμνάζω. *M. άσω.* esercitare a perfezione o nuovamente. ἀσκῶ τέλεια ἢ ξανά· ἀσκῶ τέλεια ἢ ξανά· ἀσκῶ τέλεια ἢ ξανά.

Digitized by Google

Ἀπογυμνόω - ῶ. *M.* ώσω. denudare, spogliare. մերկացընել · ասխտ, ելուելութիւնք :
Ἀπογυναικόω - ῶ. *M.* ώσω. effeminare. կընկան գարձնել, կնաս ընել · աւրինի ընվիրտ, էս-վիճիրտիչ նիրտ :
Ἀποδακρύω. *M.* ύσω. lagrimare, versare delle lagrime. 2. cessare di lagrimare. լալ, արցունք թափել · 2. լալը կարել, լալէ գադրիլ · աչալտ, կիօղ խալը գիօտ-գիտ · 2. աչալտալը գիտիտ :
Ἀποδαρθάνω. *M.* δαρθήσομαι. addormentarsi. մրափել · ասյատելտ :
Ἀπόδασμα (τὸ) porzione. բաժին, մաս. էս, հիսա :
Ἀποδάσμιος (ὁ, ἡ) parziale. 2. ricevuto o dato in porzione. 3. diviso. մասնական. 2. բաժնով առաւած, կամ արուած. 3. բաժնուած. հիսակէ. 2. հիսա իւն աչընան խօտ աիրիչին · 3. էս օլմալ :
Ἀποδασμός (ὁ) distribuzione. բաժնելը, բաժանում. հիսա, էս նիրտ · 2. Ἀπόδασμα.
Ἀποδείκνυμι. *M.* δείξω. dimostrare, provare, far vedere. ցցցընել, ապացուցանել · կօսդիրտ, խօսի նիրտ, օրիսյա ելեցրտ · 2. = Ἀναδείκνυμι.
Ἀποδεικτικός - ἡ - όν. dimostrativo, apodittico. ցուցական, ապացուցական · կօսդիրտիչ, խօսի իրտիչ :
Ἀποδεικτικῶς. ἐπίρ. dimostrativamente. ցցցընելով, ապացուցանելով · կօսդիրտիրտ, խօսի իտիրտ :
Ἀπόδεικτος (ὁ, ἡ) dimostrabile, provabile, facile a dimostrarsi. ցցցընելու, ապացուցանելու · կօսդիրտելէր, խօսի օլ-մանօտ :
Ἀποδειλιάω - ῶ. *M.* άσω. aver paura, mostrar della pusillanimità, non ardire, esitare. վախնալ, վախկոտութիւն ցցցընել, չհամարձակիլ, մտմտալ մէջ ընել · գօրխտ, գիտօրինիչ օլմալ, գօրխտ-պ իրիրիրմիտ, լափոըլը գիտիտ :
Ἀποδείξις - εως (ἡ) dimostrazione, prova. ապացոյց · խօսի :
Ἀποδειπνέω - ῶ. *M.* ήσω. finire la cena. ընիճրիկը լիացընել · ափլտ իսհամընը գիրիրիտ :
Ἀπόδειπνος (ὁ, ἡ) che fini la cena. 2. che non ha potuto arrivar alla cena. 3. che si fà dopo la cena. ընիճրիկը լիացուցած. 2. ընիճրիկէն չհասած · 3. ընիճրիկէն ետեւ եղող. ափլտ իսհամընը նիրիչ · 2. ափլտ իսհամընը նիրիչլիրիչ · 3. ափլտ իսհամընը-գան օճղը օլան :
Ἀποδεκατόω - ῶ. *M.* ώσω. = Δεκατίζω.
Ἀποδεκάτωσης - εως (ἡ) decimazione. ասանհրգաւրութիւն · ծիգալըլըճը վիրտիչիտ :
Ἀποδεκτέος - α - ον. che dev'essere ammesso. ընդունելու · խօսալ օլմանօտ :
Ἀποδεκτήρ (ὁ) } percettore, esattore.
Ἀποδέκτης - ου (ὁ) } re. հարկապահանջ, հարկահան · պաճուրը գիվիչիրին, պահար, գիվիչիր ափիլիչիրիչ խօճայան, խապչիաչ :
Ἀπόδεκτος (ὁ, ἡ) ammisibile. հաւանելու, ընդունելու · իսյ օլմանօտ, գիչիրիչիճիտ, խօսալ օլմանօտ :
Ἀποδερματόω - ῶ. *M.* ώσω. scorticare. մորթը հանել · գիրիրիչի օճղտ :
Ἀποδέρω. *M.* δερῶ. bastonare, battere. ծեծել, գանել · գիօղտ, գիօղիտ վուրտ · 2. Ἀποδερματόω.
Ἀποδεσμεύω. *M.* εύσω. legare in fascio, legare fortemente. կապոց ընել, պինդ կապել · գիտի նիրտ, ուժը պալըրտ :
Ἀπόδεσμος (ὁ) legaccio. 2. pettorale delle donne. կապ · 2. լանջանոց կանանց · պալ · 2. կիսաչափ, էսրտ · (Γαλλ. Corset.)
Ἀποδέχομαι. *M.* δέξομαι. accettare, ricevere, approvare, ammettere. ընդունել, հաւանիլ · խապալ նիրտ, բաչի օլմալ, պիչինիտ :
Ἀποδίω. *M.* δίσω. = Ἀποδεσμέυω.
Ἀποδέω. *M.* δεήσω. essere inferiore, restar dietro, essere distante, mancare. առաքապէն ըլլալ, ետ մընալ, հեռու ըլլալ, պակսիլ · ալըլը օլմալ, կիրի խալմալ, իչերտօրա օլմալ, կոսիրտիտ :
Ἀποδημέω. *M.* ήσω. allontanarsi dalla patria, pellegrinare. հայրենիքէն հեռանալ, պանդխտանալ, վրնտանի աչընտիտ, իչերտելտիտ, խապրիկի ելտիտ :
Ἀποδημία-ας (ἡ) pellegrinaggio. պանդխտութիւն · խապրիչիլիչ, խապրիկի :
Ἀπόδημος (ὁ, ἡ) pellegrino, lontano dalla patria. պանդուխտ, հայրենիքէն հեռու · խապրիկի իչին, վրնտանի իչընտ, խապրիչ :
Ἀποδία - ας (ἡ) mancanza di piedi. ոտ չունենալը · այաքսըզլըգը :
Ἀποδιδάσκω. *M.* δι δάξω. far dimenticare tutto ciò, che si ha imparato. ասլմանը մոռցընել տալ · կօչրիգիչին տանօտ գառմտ :
Ἀποδιδράσκω. *M.* δράσομαι. fuggir di nascosto, sutterfugere. գաղտուկ փախչիլ, խուսափիլ · օիվիչիտ, կիչլը խալմտ :
Ἀποδίδωμι. *M.* δώσω. rendere, restituire. յանձնել, տիրոջը տալ · կիօչլի նիրտ, տահմանը վիրտիչ, կիրի վիրտիչ տանօտ :
Ἀποδικάζω. *M.* άσω. assolvere. արձակել, խոչտան, անմեղ գտալ տալ · տաչտալ տալը վիրտիչ, պչրտիտ :
Ἀποδικέω - ῶ. *M.* ήσω. difendere la propria causa. իր գաւրը տալ պահել պաշտպանել, չաատագոմիլ · գաւրտը փիրտիչ :
Ἀποδιοπομπέομαι. *M.* ήσομαι. allontanare i malanni facendo dei sacrificj a Giove. Դիաս կուռքին դոհ մատուցանելով չարիքները հեռացընել · Գիաս խօսիս գաղտուկ տանելով չարիքները հեռացընել · գիաս խօսիս գաղտուկ տանելտ հիր պիչ ֆելսեֆիտիչ կին օլմտ :
Ἀποδιώκω. *M.* διώξομαι. scacciare, perseguitare. վռնտտանիլ, հալածել հետեւիլ · գօվմտ, գօվլտտիտ :
Ἀποδιωρίζω. *M.* ίσω. separar coi confini, confinare. սահմանագրով գաւառիլ · պիտ գօտտ' գիօտիտ իւլ տչրտիտ :
Ἀποδιώξις - εως (ἡ) scacciamento, espulsione. վռնտտանիլը · գօվմտելէր, պիտրել :
Ἀποδοκεῖ - ἀπρό. ἐκ. τ. } non giudicare
Ἀποδοκέω - ῶ. *M.* δόξω. } conveniente, a proposito. պատչտի, յարմար չգտանիլ · ասյտան՝ գիանտիգիլ իսօրիգիտ · (ἡμὶν ἀπέδοξε. noi non giudicammo a proposito. մեզ պատչտի չգտանեցաւ · պիչ ֆայիչ իսօրխանիտի) :
Ἀποδοκιμάζω. *M.* άσω. disapprovare, ri-

Digitized by Google

gettare. չհաւնիլ, չընդունիլ, մերժել. պախնդիկել, բէս օլմամք, բիրտ կիմիկ:

Ἀποδοκιμασία - ας (ἡ) disapprovazione. չհաւնիլը, չընդունիլը. պախնդիկելլէ, բէս օլմամքէդէ, բիրտ:

Ἀποδόκιμος (ὁ, ἡ) disapprovato. 2. indegno, inesperto, incapace. չհաւնեցեալ, չընդունուած. 2. անարժան, անկարմիր. պախնդիկեալ, բիրտ օլմանմալը. 2. նալայըէ, ապիհանասը, գիտնաքիխիմիչ:

Ἀποδός (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀφοδός.

Ἀπόδοσις - εως (ἡ) restituzione, rendimento, pagamento. 2. esposizione, esplicazione. յանձնիլը, տալը, վճարիլը. 2. մեկնիլը, պարզիլը. վէրջիլ, խօսիլ. 2. հանուածը վէրջ՝ ելօվին, պիտան կիմիկ, լուծ կիմիկ:

Ἀποδοτήρ (ὁ) restituente, pagatore. յանձնող, վճարող. իկիսի՛ խօսի, խօսիչին:

Ἀποδοχεῖον (τὸ) ricettacolo. ընդունարան. կուխան:

Ἀποδοχή - ῆς (ἡ) accettazione, ammissione. ընդունիլը. գտալը կիմիկ, պիչկինիկ:

Ἀπόδρασις - εως (ἡ) disertazione, fuga, sutterfuggio. փախչիլը, խուսափիլը. ոխվիլ, փալը:

Ἀποδράσσω (ττω.) M. άξω. cogliere, distaccare. փրցնիլ, խլել, կորզիլ. գօփրմէ, փալըմէ:

Ἀποδρέπω. M. δρέψω. cogliere, carpire (del fiore o frutto.) կորզիլ, փրցնիլ (ծաղիկ կամ պտուղ). գօփրմէ, փոկը (կիլէ խոխօր ծիլէ):

Ἀπόδρομος (ὁ, ἡ) che ritorna correndo. 2. vinto al corso. վազելով եա գալօղ. 2. ընկաղքի մէջ յաղթուած. գօլրաք ուրէ պիտին. 2. գօլրատ ալի օլմալ՝ ետրէ փալը:

Ἀποδύνω. M. ύσω. ἀντὶ Ἀποδύω.

Ἀποδυτήριον (τὸ) lo spogliatojo del bagno. բաղնիքը հանուելու տեղ. համամա սոյունմաճ հանող:

Ἀποδύω. M. ύσω. spogliare. հանուցընել. սոյմէ:

Ἀπόεμα (τὸ) decozione. խաշլը. հանուածը:

Ἀποζεύγνυμι. M. ζεύξω. disgiungere, separare. բաժնել, զատել. սոյմէ, պէրիպէրին գօդ ըէրմէ սոյըմէ:

Ἀποζέω. M. ζέσω. far bollire. 2. fare delle decozioni. 3. cessare di bollire. եռացընել. 2. խաշլը չինել. 3. եռալէն կիսնալ գադրիլ. գայնաքիմէ. 2. հանուածը խօքմէ. 3. գայնամագան փոկըմէ:

Ἀποζωγραφέω - ῶ. M. ήσω. dipingere, rappresentare. նկարագրիլ, կենդանագրիլ. պատկեր վէրմէ, քաուէր ալմէ, քաուէր վէրմէ:

Ἀποθαυμάζω. M. άσω. ammirare, meravigliarsi troppo. խիստ զարմանալ. զայֆի քաուքիաղ կիմիկ:

Ἀποθεμελιόω - ῶ. M. ώσω. demolire dalle fondamenta. հիմէն փըրցնիլ. իկիրլիյէն իքէմէ:

Ἀπόθεος (ὁ, ἡ) Ἄθεος.

Ἀποθεόω - ῶ. M. ώσω. deificare. Աստուած ընել, աստուածացուցանել. Աստուած կիմիկ:

Ἀποθεραπεία - ας (ἡ) guarrimento perfetto. կատարեալ բժշկութիւն, ապաքինում. իխդիլ՝ գօնաղրօնալը չէքմէ:

Ἀποθεραπεύω. M. εύσω. curare. 2. guarire perfettamente. գարմանել. 2. գէլխովին ապրեցընել, բաղնացընել. իխմէ կիմիկ, հանալիկ վէրմիկ. 2. պէրազ-իկնէն առղլիմէ, պէրազիկիմիկ:

Ἀπόθερμος (ὁ, ἡ) privo di calore, che perdette il calore. տաքութիւն չունեցող, տաքութիւնը կորսընցուցած. ըրըճաղըը գօյըղ կիմիկ:

Ἀπόθεσις - εως (ἡ) deposizione, riserbazione. 2. l'esporre (il parto). ետանգամ, պահուած գնելը. 2. գուրս գնելը՝ ձգելը (տղան արգանդէն). կոնիքին գօսմալը ատէլմասը. 2. գէլէրը գօսմալը պէրթմասը (հնդկաստան բանիկիներն):

Ἀπόθετος (ὁ, ἡ) posto in un luogo segreto. գաղտնի տեղ դրուած. ինչ մը հանալը գօնատմասը:

Ἀποθεωρέω - ῶ. M. ήσω. contemplare di lontano. հեռուանց մտածել՝ նայիլ. իրըտփան պէլիմիկիմ՝ գօփմէ:

Ἀποθέωσις - εως (ἡ) apoteosi, deificazione. աստուածացուցանելը. Աստուած կիմիկ. Աստուած պրսալը. Աստուած իլէրիմէ:

Ἀποθήκη - ης (ἡ) magazzino, depositeria. չուանմարան, առանգարանգի. հագուստ, հանուածն, արդար, կոնիքին գօյամաք իներ:

Ἀποθηλύνω. M. υνῶ, = Ἀπογυναικόω.

Ἀποθηριόω - ῶ. M. ώσω. infierire, rendere feroce. կատղեցընել, վայրագ ընել. կատաղիկիմիկ, կատղալըմիմէ:

Ἀποθησαυρίζω. M. ίσω. mettere in riserva, in un tesoro. գանձել, մէֆթիքել. խազնէկիմիկ:

Ἀπόθητος (ὁ, ἡ) non desiderato. չփափաքուած. արհամարհելի:

Ἀποθλίβω. M. θλίψω. colare. քամել. օխրմէ:

Ἀπόθλιμμα (τὸ) sugo estratto dal colatojo. քամուելէն ելած հիւթ. օխրմիկիճին էզմէն օխրախիմիկ:

Ἀποθλίψις - εως (ἡ) l'azione di colare. 2. disgrazia, calamità, afflizione. քամելը, մղելը. 2. խեղճութիւն, թշուառութիւն, վիշտ. օխրմիկիմ. 2. ահիկլէմ, տիւրթ, դիւրթ:

Ἀποθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire. մեռնիլ. կօղմէ, վէֆաթ կիմիկ:

Ἀπόθρανσις - εως (ἡ) rottura. կտրուելը, կտրելով զգալիցընելը. էզմա, ածալիմա:

Ἀποθραύω. M. θραύσω. rompere, fracassare. կտրուիլ, կտրել, կոտրիլ. էզմէմէ, էտրլամմէ, հարտամիալ կիմիկ:

Ἀποθυμιάω - ῶ. M. άσω. esalare, mandar fuori del vapore, odore. սրտաշէնիլ, գոլորշի՝ հոտ՝ շունչ գուրս տալ. պահոց՝ էօխա տալմէ, պատրա տալմէ:

Ἀποθύμιος (ὁ, ἡ) dispiacevole. անհաճոյ. նա էկնէրը, նա հաճպատ:

Ἀποθύω. M. θύσω. consacrare, sacrifi-

Digitized by Google

care. արբեր, նաւբրեր. ֆոքֆիս՝ ֆիա՝ ֆոքֆիկ ֆիֆիկ։

Ἀποίητος (ὁ, ἡ) non fatto. 2. fatto senza arte. չշինուած. 2. առանց արուեստի շինուած. խոելմիրէ. 2. ինուհոի իւն խոելմիրէ։

Ἀποιητως. ἐπίῤ. senza eleganza poetica. առանց քանաստեղծական վայելչութեան. չնէրէ լաֆիֆիկ օշխարք։

Ἀποικέω - ῶ M. ήσω. trasmigrare, abitar lungi. տեղէ մը ելլել ուրիշ տեղ երթալ, հեռու տեղ բնակիլ. պէր ներգին ըշխիֆ, տիներ պէր ներգին տուիֆ օշխ, ըշխիֆ պէր հաճարի ֆօնոֆ ֆիֆիկ։

Ἀποικία - ας (ἡ) colonia, trasmigrazione. հաստատած (ժողովրդի), տեղափոխութիւն. պէր պիօլէսի ֆիֆոֆ, ֆիֆիֆ։

Ἀποικίζω. M. ίσω. spedire una colonia. 2. formare una colonia. ժողովրդի մը հաստատած խրկել. 2. ժողովրդի մը հաստատած չինել՝ կարգել. պէր պիօլէսի տիրի կիտիրիֆիֆ. 2. պէր պիօլէսի տաիր՝ ֆիֆոֆ պէրէիֆիֆիֆ՝ ֆտարֆոֆ։

Ἀποίκιλος (ὁ, ἡ) non variato, non indanajato, semplice. պհսակաս չեզող, անզգրգ. ալճա՝ պինիէլ օշխոն, գոյսէլ, պիրոսիֆ։

Ἀποίκιος (ὁ, ἡ) appartenente alla colonia. ժողովրդի հաստատծին պատկանած. ֆիֆոֆ պիօլէսիներ հաֆտոսս։

Ἀποικίς. - ίδος (ἡ) (κυρ. πόλις.) colonia. հաստատած (ժողովրդի). ֆիֆոֆ պիօլէսիս։

Ἀποικοδομέω. M. ήσω. trincierare, inserrare con un'edifizio. պատնէշով մը չինուածով մը գոցել՝ ամրացնել. ֆիներէ՝ խոեօ պէր պիս իւն ֆոֆոֆ՝ իէֆո ֆիֆիկ։

Ἀποικονομέω - ῶ. M. ήσω. consumare scialquare. լցնել, հատցնել, շռայլութիւնով վատնել. իոֆոֆ ֆիֆիկ, ֆիլէֆ ֆիֆիկ։

Ἄποικος (ὁ, ἡ) colono. բաշտնակ, վատրանդի, ժողովրդի հաստատծի մէջ բնակող. ֆալգոսս՝ վրէհանդին իզոֆ պէր հաճարի ստին օլճ, գորիկ։

Ἀποίμαντος (ὁ, ἡ) privo di pastore. հովիւ չունեցող. կոպանօզլ։

Ἄποινα - ων (τό) argento, che si pagava di riscatto d'una prigioniera, o per evitare la condanna d'omicidio. բանտէն կամ մարգասպանութեան գատաստանէն խալտսուելու համար արուած ըստակ. ֆօֆոսի ֆոքսոզ, խոեօ պէր ասած իօզխոքֆոլ օշխոֆ հոֆէրնա ֆոքլ օշխոֆ իլսֆրեն ֆոքսոնսոֆ իւն վերելեն ոֆֆիկ, ֆանգնդն գէնիֆիֆ։

Ἀποινάω - ῶ. M. ήσω. riscattare la vita o la libertà. 2. sottrarsi alla pena meritata per mezzo del denaro. 3. esigere, o ricevere da un omicida una somma di denaro per dargli la libertà. ըստակով կեանքը կամ պատուհիւնը սատնալ. 2. ըստակով իրեն արժանի եղած պատիժէն խալտսիլ. 3. մարգասպանէ մը ըստակ պահանջել՝ առնել իրեն ազատութիւն տալու համար. իօզրէխոեօ ասպրելէյին պէֆ իւն օսիըն ալճոֆ. 2. ինդրելու ֆօտահոֆ օլճ ֆալգոպրն պէֆ իւն ֆոսրնոսոֆ. 3. ասպասելէ իլճէ վերֆոֆ իւն ատտ իօզխոքֆոլ պէֆ իւն խալտսոզ կիֆիֆ, խոեօ ալճոֆ։

Ἄποιος (ὁ, ἡ) privo di qualità. արուեստի չունեցող. ինդիկոիկ։

Ἀποκαθαίρω. M. αρῶ. purgare, nettare. մաքրել, ըմլէլ. իկֆլէլիֆ, ֆոքլոֆ։

Ἀποκάθαρμα (τό) mondicia. մաքրութիւն. իկֆլէլիֆ, ֆոքլէք։

Ἀποκάθαρσις - εως (ἡ) purgazione. 2. espiazione. մաքրելը. 2. քաւելը. իկֆլէլիֆ լոկ. 2. հալ ֆիներ կիտիֆ։

Ἀποκαθαρτικός - ή - όν. purgativo. 2. espiatorio. մաքրիչ. 2. քաւիչ. իկֆլէլոքիֆ. 2. հալ ֆիներ կոտիֆ։

Ἀποκαθεύδω. M. ευδήσω. dormire fuori di casa, dormire separatamente. տեղ գործ տեղ մը պառկիլ, գաս պառկիլ՝ քնանալ. եվրեն փէլոբը սոյոսոֆ, այբը խոքիֆ։

Ἀποκάθημαι. esser sedentario, languire nell' inazione. 2. sedere separatamente. նստզգական ըլլալ, տեղզօր կեղծալով քունալ. 2. գատ գատ նստիլ. օշխոքոզ ֆոսֆ, գոլ գոսոքֆան՝ իւլէլլիֆոքն ինվէնիֆ ֆոլֆոֆ. 2. պէր օշխոքֆան։

Ἀποκαθίζω. M. ίσω, καὶ (μσ) ομαι. M. ίσομαι. essere assiso separatamente. 2. risedere, riprender la sua sedia. գատ նստած ըլլալ. 2. նորէն նստիլ, նորէն աթոռը առնել. պէրէ պի պէրէ օշխոքրալ օլճոֆ. 2. ինդրոք օշխոքոֆ, ինդրոք խոնվիլոքն ալճոֆ։

Ἀποκαθίστημι. M. στήσω. rendere, restituire. 2. rimpiazzare, sostituire. 3. ristabilire in salute. յանձնել, առլ. 2. ՃԿը ուրիշին տեղը դնել, փոխանակել. 3. ողջընցնել, ըսքնացնել, առջի վիճակին հասցնել. ինվիլ ինվիֆ, ինվիֆ. 3. պէրէլինէն ներքինի ֆօտոֆ. 3. փէվէլիֆոֆ, ասպալիֆոֆ, իոֆոֆ ինվէրֆոֆ, իլ հալիներ ներքինէրֆոֆ։

Ἀποκαλέω - ῶ. M. έσω. apellare, nominare. բացագոչել, անուանել. իոֆ վերֆոֆ, ըշէլէրֆոֆ։

Ἀποκαλύπτω. M. ψω. scoprire, manifestare, rivelare. յայտնել, երեւան հանել. պիսոն ինվիֆ։

Ἀποκάλυψις - εως (ἡ) rivelazione. 2. Apocallissi. յայտնութիւն. 2. Յայտնութիւն Սրբոյն Յովհաննու Աւետարանչի. ալֆոտուլէ, պիսոն ինվիֆ. 2. ֆինոֆ Աղոշալիոտո, իլճոֆ։

Ἀποκάμνω. M καμοῦμαι. soccombere sotto il travaglio, soggiacere alla fatica, stancarsi. 2. indebolirsi. գործէն ալ իսաստիկէն տակ ըլլալ, ալիսատիլ, յոգնիլ. 2. տկարնալ, խանալ, վատանալ. իւ կիսի ըսհիկն ալիքնա օլճոֆ, իւլէվիֆ, իօրօլճոֆ, ըլէլէճոֆ. 2. ըտաքնանիֆ։

Ἀποκάμπτω. M. κάψω. rivoltare, distorre. 2. (ἀμετβ. ἤ ἑλλ.) svïarsi. ծաւէլ, գարձընել. 2. ետէրէ գատրա ելլել. նչիֆ, ինվէրֆոֆ. 2. ատֆոֆ, իօլտան ըշէֆոֆ։

Ἀποκαπνίζω. M. ίσω. affumicare, profumare. ծխել, ծխատել. իէֆոֆիլէվիֆ։

Ἀποκαρατομέω. M. ήσω. troncare, tagliar la testa, decapitare. գլխատել. պէրէ հոֆրոս ինվիֆ, ֆոքլ ինվիֆ։

Digitized by Google

Ἀποκαρπόω - ῶ. *M.* ώσω. produrre del frutto, fruttificare. պտուղ բերել, պտղաբերել· ծնանիլ կերկրի՝ հասել կերկի։

Ἀποκαρτερέω - ῶ. *M.* ήσω. resistere fin agli ultimi. 2. lasciarsi morire di fame. մինչեւ ի մահ կալը· վարկանիլ գիմանալ· 2. անօճասութենէն իրեն մահ պատճառել· ան ինքզինքեն գայթնիլ· 2. ինծոյին անկերակուր թողուլ։

Ἀποκαταβαίνω. *M.* βήσομαι. discendere. իջնալ· կոնիլ։

Ἀποκατάστασις - εως (ἡ) ristabilimento. նորէն առջի վիճակը անցնիլը, նորոգութիւն· էտ հաստատութիւն։

Ἀποκατορθόω - ῶ. *M.* ώσω. perfezionare. ալրել· կատարեալ ընել· գործաւորիլ, կերկրի էտալ կերկի։

Ἀπόκαυλος (ὁ, ἡ) (κυρ. φυτ.) che non ha fusto, gambo. ցօղուն, ան չունեցող· ածիլ· կերծիլ։

Ἀποκάω. *M.* καύσω, Ἀττ. ἀντὶ Ἀποκάιω.

Ἀπόκειμαι. *M.* κείσομαι. essere messo a parte, in riserva. 2. essere destinato a .. essere riservato. ունի գի գրուած ըլլալ, պահեստի գրուած ըլլալ· 2. բան մը կարգուած՝ սահմանուած պահուած ըլլալ· պէր նանա գնուածըլալ օլմալ· ածիլը գնուածըլալ օլմալ· 2. պէր կեանքնէն օլմալ, ածիլը օլմալ։

Ἀποκείρω. *M.* κερῶ. radere, tondere. գերծալ· ածիլել· խզել· բերաը կերկի, երերիլ։

Ἀποκεκαλυμμένως. ἐπίῤῥ. alla scoperta, apertamente. բացը, յայտնի· ալէրիցան պէտը, տեսնելու։

Ἀποκεκρυμμένως. ἐπίῤῥ. occultamente, di nascosto. խիտ գաղտուկ· պտկի կերկի։

Ἀποκενόω - ῶ. *M.* ώσω. vuotare intieramente. գլխովին պարպել· պէտքնէն պարպել։

Ἀπόκεντρος (ὁ, ἡ) lontano dal centro. կեդրոնէն հեռու· գերծուկէնգին երբոք։

Ἀποκερδαίνω. *M.* ανῶ. far lucro, acquistare. վաստակ ընել, շահիլ· փոխ կերկի, գալանիլ։

Ἀποκεφαλίζω. *M.* ίσω. decapitare. գլխատել· գանել կերկի։

Ἀποκεφαλισμὸς (ὁ, ἡ) decapitazione. գլխատում· պէրի գանելու, գանիլ։

Ἀποκεφαλιστὴς - οῦ (ὁ) che decapita, boja. գլխատող, գահճի· պռ պէտնէն, գանիլ կոչի, գիկիլ։

Ἀποκηδέω - ῶ. *M.* ήσω. non curare, trascurare. հոգ չտանիլ, անփոյթ ըլլալ· գայրմալ, ճանփայ օլմալ, պէտայ օլմալ։

Ἀποκήρυγμα (τὸ) = Ἀποκήρυξις.

Ἀποκήρυκτος (ὁ, ἡ) scacciato dalla casa paterna. հօրը տունէն վռընտուած· գերծրիքի կվրկուելու օլմալ· (ἐκκλησ.) scomunicato. բանադրուած· գերծրոյ օլտանուալ, գերծրելու։

Ἀποκήρυξις - εως (ἡ) espulsione dalla casa paterna. 2. diseredazione. 3. vendita all' incanto. հայրենի տնէ վռընտուիլը կամ վռընտուիլը· 2. անժառանգութիւն· 3. ամառգրաց ծախելը· պատա կվրկուելու գերծրելը· 2. գրաստըլլալի· 3. գնալբիցա տալիս։ (ἐκκλησ.) scomunicazione. բանադրանք, նզովք· գերծրոյ։

Ἀποκηρύσσω (ττω). *M.* ύξω. cacciare, bandire dalla casa paterna. 2. diseredare. 3. esporre alla vendita, vender all'incanto. 4. scomunicare. 5. vietare, proibire per un decreto. հայրենի տնէ վռնտել· 2. ժառանգութենէն գրկել· 3. ամառգրաց հանել՝ ծախել· 4. բանադրել· 5. հրամարտակով մը արգիլել· պատա կվրկուելու օվմալ՝ պէտը կվրկի· 2. գրաստան նաց կվրկի, գրատօրըլտգան էգերմալ· 3. գնալու էգերըզ տալմալ· 4. գերծրոյ կվրկի· 5. պէր գիրման կեցի էլ նասալ կվրկի։

Ἀποκινδύνευσις - εως (ἡ) arrischiamento. ինքը գինքը վտանգի մէջ գնելը· գեղծրելնէն գիճելնէն գօտալը։

Ἀποκινδυνέυω. *M.* εύσω. rischiare, azzardare. 2. allontanarsi, ritirarsi dal periglio. ինքը գինքը վտանգի մէջ գնել· 2. վտանգէն հեռանալ՝ նա քաշուիլ· գեղծրելնէն գիճելնէն գօտալը, գերծրոյ կվրկի· 2. գիճելնէն կեցուելնուն՝ կեցի գասրմալ։

Ἀποκλαίω. *M.* κλαύσομαι. deplorare, piangere. պղտալ, լալ· ալլմալ, գիշեր կվրկի։

Ἀπόκλαυμα (αυσμα) - ατος (τὸ) pianto. կոծ, պղտ· ալլայալ, գիշեր։

Ἀποκλάω - ῶ. *M.* κλάσω. rompere, spezzare. կոտրել, կոտր կոտր ընել· երերիլ, գեղծրելնալ։

Ἀποκλάω. *M.* κλάυσομαι. = Ἀποκλαίω.

Ἀπόκλεισις - εως (ἡ) esclusione, l'azione di chiudere l'entrata, l'adito. գուռը ընելը, գրան գոցելը, մուտքը գոցելը· գրէսրը եղիկ եռգերնէն գեղծալը, կերեւիկ գեղծաւան գեղծալը։

Ἀπόκλεισμα (τὸ) luogo in cui una cosa è rinchiusa. 2. prigione. բանի մը պահուած տեղը· 2. բանտ· պէր նեղնելին ածելնգրելը գեղծրելը հանել· 2. հափ, ղէնգան։

Ἀπόκλειστος (ὁ, ἡ) escluso. գուրս եղած· գրէսրը օլտանալ։

Ἀποκλείω. *M.* κλείσω, escludere. գուրս ընել, գուրս ընելով վտչէն գոցել· գրէսրը կվրկի, գրէսրը եղիկ եռգերնէն գեղծալ։

Ἀποκλέπτω. *M.* κλέψω, = Ἐκκλέπτω.

Ἀποκληρονόμος (ὁ, ἡ) diseredato.

Ἀπόκληρος (ὁ, ἡ) } գուրկնեալ գրկած· գրաստան հանրած։

Ἀποκλυδώ - ῶ. *M.* ώσω. diseredare, escludere dall'eredità. 2. scegliere per sorte, tirare a sorte. ժառանգութենէն գրկել· 2. վիճակով ընտրել· գրաստան հանրած՝ բերդ կվրկի· 2. գատրա էլ էգերմալ։

Ἀποκλήρωσις - εως (ἡ) elezione per sorte. վիճակաւ ընտրութիւն· գատրա էլ եռգերնէն կվրկի՝ երկրի։

Ἀποκληρωτὴς - οῦ (ὁ) che sceglie, distribuisce a sorte. վիճակով ընտրող· բաշխող· գատրա էլ երկրի՝ գալէրան։

Ἀπόκλητος (ὁ, ἡ) chiamato. կանչուած· կալէրմէլ։

Digitized by Google

Ἀπόκλιμα (τὸ) il pendio d'un monte. լեռան գառիվար · գագ, կողմ։
Ἀποκλίνω. M. κλινῶ. declinare, inchinare. խոնարհիլ, ծռել, ցածցնել · նկատել ընդունիլ։
Ἀπόκλισις - εως (ἡ) inclinazione dell' una parte piuttosto che dell' altra, mancanza di equilibrio. մէկ կողմին մէկալ կողմէն աւելի վար խոնարհիլը, հաւասարակշռութեան պակասիլը · պէս նման նկարագիր, տեսակ օրմանուշ։
Ἀπόκλιτος (ὁ, ἡ) inchinato, declinato. ծռած, խոնարհուած · նկուղ, ալագ կնիք։
Ἀποκλύζω. M. κλύσω. lavare, nettare. լուալ, մաքրել · նայածախ, խիթչլխիթ։
Ἀποκνέω - ῶ. M. ήσω. essere nell' inazione, non osar di intraprendere un affare per timore, o per dappocaggine. անգործ ըլլալ, վախէն կամ ծուլութենէն բանի մը ձեռք զարնելու չհամարձակիլ · ինչու օրմէ, ֆօրթօտան խօթօ խիմ պիլէյիտին պէր իւլե ու ըսրմայ՝ համալըրին նիմիկը ճիօրին նիմիկը։
Ἀποκνησις - εως (ἡ) inazione cagionata per timore o per lassezza. վախէն կամ ծուլութենէ եկած գործակատարութիւն · ֆօրֆօտան խօթօ ինէյէյէտին իւնրէ՝ ինէյին իւլէյէ՝ պէլ ֆասրմէլէտ։
Ἀποκνίζω. M. κνίσω. troncare con unghia o pizzicando. ըղունիներով կամ կըռմռալով կտրել · ինքնաբերաբար իւե խօթօ ընմպիլ խիթ իւե ճիօրի։
Ἀποκοιμαόμαι - ῶμαι. M. ήσομαι, dormire separatamente, a parte. 2. addormentarsi. զատ պառկիլ · 2 · մրափ մը առնել · ախրցիս խաթըմէ, ասյօսմէ · 2 · պէր ասյօսթօս ասմէ։
Ἀποκοιμίζω. M. ίσω, addormentare. քնացընել · ասյօսթմէ։
Ἀποκοιτέω - ῶ. M. ήσω, dormire fuori di casa sua, assentarsi dalla casa una notte. անկ գաւրա պառկիլ, գիշերմէն անկ գաւրա ձալ · ևրկոն գէյերը խոմմէ՝ ասյօսմէ, պէր կիճի ևրկոն գէյերը ֆալմէ։
Ἀποκοιτος (ὁ, ἡ) chi dorme fuori di casa sua. իր անէն գաւրա ձէկ տեղ մը պառկող · ևրկոն գէյերը խոյլարգա ասյօսանօ։
Ἀποκολυμβάω - ῶ. M. ήσω salvarsi in terra nuotando. լողալով ցամաքը ելլել՝ խալըսիլ · ինպէրէ ֆարյա ըլէմէֆ ֆօրխոմէմէ։
Ἀποκομιδή (ἡ) esportazione. տեղէմէ տարիլ տեղ տանիլը · պէր համալրան պալամ ինօխիւրմէ։
Ἀποκομίζω. M. ίσω. esportare, portar da un luogo ad un' altro. տեղէմէ տարիլ տեղ տանիլ · պէր ևրէֆան տեղ ևրէմ ինօխիւրմէ։
Ἀποκομπάζω. M. άσω. parlare, comportarsi con arroganza. գառազուխնամով խօսիլ՝ վարուիլ · ֆասրուխի իւե պօհպէֆի նիմիկ՝ ֆավրանմէ։
Ἀποκοπή - ῆς (ἡ) apocopa. 2. troncamento. կրճատում. (քերականական ձեւ մըն է) · 2 · յապատում, կտրիլը · հոպ (լեռնէ մի ելլէ տարի) · 2 · ամառնոց վեմիկ, էբէֆօ։
Ἀποκοπος (ὁ, ἡ) eunuco. 2. debole, snervato. կրաւած · 2 · ինաս, վատուած · խասրբ · 2 · ֆավիխֆէֆէն փխուիլ։
Ἀποκόπτω. M. κόψω. troncare. 2. diminuire. 3. separare, sradicare. կտրել, ծպրատել · 2 · պզտիկցընել, պակսեցընել · 3 · զատել, արմատէն խլել · ամճախան վեռէմ · 2 · ամբողջմէ, խոտիլֆէ · 3 · պչրմէ, ֆալըրմէ, վեօվխանէն էօֆորմէ։
Ἄποκος (ὁ, ἡ) che non ha capelli, calvo. մազ չունեցող, կնատ · ասըբէլ, գագ։
Ἀποκοσμέω - ῶ. M. ήσω. togliere, levare gli ornamenti. զարդարանքները վերցընել · փասընէլերին ֆասըրմէ։
Ἀποκοσμος (ὁ, ἡ) chi vive lontano dal mondo, chi mena una vita ritirata. աշխարհէ քաղաքէն ապրող · գիշնէփէն կերէ չեթիլիլ վեհոփ պուլնօ խօֆոր պօրիւ։
Ἀποκουφίζω. M. ίσω. alleggerire, sollevare. թեթեւցընել, բեռը վերցընել · նինֆնէնէ ֆասրըմէ, խաֆիֆլեթմէ։
Ἀποκόψιμος (ὁ, ἡ) che si deve troncare. կտրելու կրճատելու · էբէրէսմէ, վեօխէֆէ։
Ἀποκρατέω - ῶ. M. ήσω. arrestare, ritenere, raffrenare. 2. prevalere. նաւ ձգել · 2 · գերազանցել · ղալիբ ինէմէ · 2 · ղալիպ օլմէ։
Ἀποκρεμάννυμι. M. κρεμάσω. sospendere, բանէ մը կախել · պէր չեյրմէ ասմէ։
Ἀποκρεόω - ῶ. M. ώσω. rendere, mutare in carne. 2. astenersi dalla carne. մսի գործընել · 2 · մսէ հետ կենալ՝ զգալ նալ, ժուժկալիլ, պահք բռնել · նիկ էնէյիրմէ · 2 · նիրէն սաքընմէ, նի նէմէմէ, օրամի ըռաքմէ։
Ἀπόκρεως - ω (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ.) chi si astiene di mangiar carne. 2. il tempo, in cui è proibito di mangiar carne. միսէ ամենէն զգալցող, ժուժկալող · 2 · միսէ ամենու արգիլուած ատեն · նիրէն սաքընալ, նի նէմէյին · 2 · նի նէմէյի հետ ընտիր ուտելիքներ։
Ἀπόκρημνος (ὁ, ἡ) dirupato. գար տեղէր ունեցող · ասըբօրօվա։
Ἀπόκριμα (τὸ) assoluzione, sentenza del giudice. 2. risposta. 3. escremento. գառաւարի վճիռ՝ գառաւկնիք · 2 · պատասխան · 3 · կղկղանք · իւմ, հափ ֆնիվնօ · 2 · ճիվնօ · 3 · գօթ։
Ἀποκρίνομαι. M. οὔμαι. rispondere. պատասխան տալ · ճիվնօ վէրմէ։
Ἀποκρίνω. M. κρινῶ. separare, distinguere, scegliere. զատել, բաժնել, ընտրել · այրմէ, սեվմէ։
Ἀπόκρισις - εως (ἡ) risposta. պատասխան · ճիվնօ։
Ἀποκριτικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di distinguere. զատել՝ որոշել կրցող · այրօղ սիլէ ունէցող։
Ἀπόκριτος (ὁ, ἡ) scelto, distinto, separato. ընտրուած, զատուած, որոշուած · այրուէլ, սեվնէլէ։
Ἀποκροτέω - ῶ. M. ήσω. far del rumore, strepitare. փոքրատաց ընել, ազալոյ հանել · չտմնա՝ խոլըրտ նիմիկ։
Ἀπόκροτος (ὁ, ἡ) duro, aspro, rigido. խիտ, կարծր · սերթ, ֆէր։
Ἀπόκρουσις - εως (ἡ) repulsione. վանելը, ետ հրելը · ֆօվմօզ, ինրէ նիմիկ։

Digitized by Google

Ἀποκρούω. M. κρούσω. spingere. դարձեալ եւ հրել. վերադարձ ետրի ետրի:
Ἀποκρύπτω. M. κρύψω. celare, nascondere totalmente. գետնովին պահել. ամենեւին ծածկադարձ, ետրի ետրի:
Ἀπόκρυφος (ὁ, ἡ) occulto, segreto, nascosto. 2. supposto, apocrifo. պահուած, գաղտնի. 2. անկայուն, չհիմնուած. ետրի ետրի. 2. խափճ, պատրաստի, նամանաւանդ:
Ἀποκτάομαι-ῶμαι. M. κτήσομαι. perdere, alienare, disfare ciò, che si possedeva. ունեցածը կորընչացընել՝ վատնել՝ ապրընել. վեր օձելը ինչ կերպ, խորտակել, փաղցընել, ապրել աւերել:
Ἀποκτείνω. M. κτενῶ. uccidere. մեռցնել, ըսպանանել. խորտրդել:
Ἀποκτηνόω-ῶ. M. ώσω. ridurre totalmente in bestia. գետնովին անասունի գործընել. ամենեւին ծանրացրա գիտութիւն:
Ἀπόκτησις-εως (ἡ) perdita, alienazione d'una cosa posseduta. ունեցածը օտարացանելը՝ կորընչացընելը՝ ոչինչ ընելը. վեր օձելը ինչ կերպ՝ ապրել աւերած՝ ետրի ետրի:
Ἀπόκτητος (ὁ, ἡ) alienato, venduto. օտարացեալ, ծախուած. ապրընել:
Ἀποκτυπέω-ῶ. M. ήσω. eccitare del rumore. փամբռատաց հանել. լսելի կերպի:
Ἀποκυματίζω. M. ίσω. agitare nelle onde. ալիքներու մէջ յուզել. գետնովին ընկերական:
Ἀπόκυνον-ου (τὸ) Apocino (frutice) շնասպան (ասանկ մըն է). գետնովին ետրի ետրի՝ ալր նրա ֆիլտան տալ:
Ἀποκυρόω-ῶ. M. ώσω. abrogare, scassare, annullare. անվաւեր ընել, ապրել, ոչինչ ընել. գետնովին ետրի, հին կերպի, զօրաւոր:
Ἀπολαγχάνω. M. λήξομαι. non ottenere (Lat. exsors sum). 2. ottenere in sorte. չառանալ, բաղդը չբանիլ. 2. վիճակաւ վաստկիլ առնել. ալմաստ, խորհրդատ, բաղդը ետրի:
Ἀπολαμβάνω. M. λήψομαι. ricevere da qualcuno una cosa. 2. ricuperare, riavere la cosa perduta. 3. impedire la partenza di qualcuno. ետրէ մը բան մը առնել, ընդունիլ. 2. կորընչացածը նորէն ունենալ. 3. ետրին չուն՝ երթալը արգիլել. ալրէնքով ալր նրանով ալմէ. 2. իր կերպին ալր ետրի ետրի. 3. ալրէնքին կիրառութիւն ետրի ետրի:
Ἀπολαμπρύνω. M. υνῶ. illustrare, render splendido. արտաքսալիլ, փառաւորընել. փայլեցընել, բանեցընել:
Ἀπολάμπω. M. λάμψω. rilucere, risplendere. արտաքսալիլ, փառաւիլ. փայլեցնել, ետրանանալ:
Ἀπόλαυσις-εως (ἡ) godimento.
Ἀπόλαυσμα (τὸ) վայելք. ախորժիլ ընթերցուած:
Ἀπόλαυστος (ὁ, ἡ) dilettevole, godibile, che si può godere. վայելելու, հաճոյալի. ախորժելի:
Ἀπολαύω. M. λαύσω, godere. վայելել. ախորժիլ ետրէ:
Ἀπολέγω. M. λέξω, scegliere. 2. eccettuare, rifiutare. 3. dichiarare, pubblicare, annunziare. ընտրել. 2. գատ հանել, մերժել. 3. յայտնել, հաչակել, լսելը հանել. ախորժ, խորհրդական. 2. պատրաստ կերպ, բերան կերպ. 3. պիտան կերպ, լաւ կերպ, հարմար վերպիտ:
Ἀπολεία-ας (ἡ) (σπν.) ἀντὶ Ἀπώλεια.
Ἀπολείπω. M. λείψω. lasciare, abbandonare indietro, o totalmente. ետ կամ գետնովին թողուլ, թող տալ, ձգել. վերջին խոխոտ պատրաստին պըրտիկ, կերպ կերպ:
Ἀπολειτουργέω-ῶ. M. ήσω. terminare il suo servizio, il ministerio. գործը պաշտօնը լրմընցընել. եկեղեցի՝ եկեղեցին պիտիր գործ. (ἐκκληστ.) la messa. պատարագը լրմընցընել. գործատը պիտիրգործ:
Ἀπόλειψις-εως (ἡ) abbandono. թողում, լքուած. կերպ, պըրտիկ, պըրտիկմ:
Ἀπόλεκτος (ὁ, ἡ) scelto, distinto. ընտրուած, գաղտնած. ախորժելի, այտնելու:
Ἀπολέμητος (ὁ, ἡ) inespugnabile. կռուով չառնուելու, անառիկ. ճնշել եւ ալընուլ:
Ἀπόλεμμα (τὸ) pelle, corteccia. մորթի, կեղեւ. գերի, գատոտ:
Ἀπόλεμος (ὁ, ἡ) imbelle, incapace alla guerra. 2. pacifico. կռուի անկարմար. 2. խաղաղարար. ճնշիչ ախորժ, ճնշիչ անգործ. 2. աւերար խրճիթ. 3. = Ἀπολέμητος.
Ἀπολέμως. ἐπίῤ. senza guerra, pacificamente. առանց կռուի, խաղաղարհճնով. ճնշիչ օրէնքով, աւերար եւ:
Ἀπολήγω. M. λήξω. cessare, desistere. գործել. վեր ախորժ, ձերհանի կերպ:
Ἀπόληψις-εως (ἡ) il prender in dietro. 2. impedimento. բացառանալութիւն. 2. արգելք. ետրէնք ալրէնք. 2. հանի, կեղծ:
Ἀπολιόρκητος (ὁ, ἡ) che non si può assediare. չպաշարուելու. հանհատերէնք ալընուելի:
Ἄπολις-ίδος καὶ ιος (ὁ, ἡ) esigliato, senza patria, vagabondo. 2. incivile, rustico. հալածուած, հայրենիքէ չունեցող, տգիտ անգիտ պըրտոտ. 2. անքաղաքավար, կոպիտ. գիտցիկ ետրանիկ ետրանիկ նեղ օրէնք, վարի ետրէն. 2. խորդուբորտիկ, գատ, խօրճ:
Ἀποπλίτευτος (ὁ, ἡ) incivile, rustico, rozzo. անքաղաքավար. կոպիտ. խորդուբորտիկ, գատ, խօրճ:
Ἀπόλλυμι. M. ολέσω. far perire, perdere. կորընչացընել. գետնովին ալր նրանով կերպ:
Ἀπολογέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. giustificarsi, far delle apologie. գիրքը անմեղ հանել, ետրանգուրթիւն ընել. գետնովին առաջաւ ըսէ գործատ, հարցերի կերպ:
Ἀπολογητικὸς-ή-όν. apologetico, giustificativo. ետրանգուրական. հարցերի:
Ἀπολογία-ας (ἡ) giustificazione, apologia. ետրանգուրթիւն. հարցերի, կերպար:
Ἀπολογίζομαι. M. ίσομαι. rendere i suoi conti, presentare il conto della spesa. 2. contare, esporre per l'enumerazione. համարը առալ, հաչիւը առալ. 2. համարել. առալուը գնել, մէկիկ մէկիկ համարել՝ թուել. գետանքը խոստանք վերկեր. 2. պիտիր պիտիր առյուծ, խօրհուն գտնել:

Digitized by Google

Ἀπολογισμὸς (ὁ, ἡ) resa di conti. 2. conto della spesa. 3. libro di conti. 4. apologia, scusa. հաշար տալը. 2. ծախքի հաշար, հաշիւ. 3. հաշուի գիրք. 4. ըստգովութիւն. ներում ներելոյ. 2. ներելիքի ներումը. 3. ներող ներելոյ. 4. հաշուի գիրք.

Ἀπόλογος (ὁ) apologo, favola morale. 2. narrazione lunga. չինեալ պատմութիւն, բարոյական առասպել. 2. երկայն պատմութիւն. խոխմ, տիպիր, նոթերիկ, ծանոթ. 2. ազգան վրայ, համառօտ բնաւորիկ (πλθ.) catalogo. ցանկ իրաց, անուրակ. տեղեկիր.

Ἀπολούω. M. λόυσω. lavare. լուալ. խոյթամբ.

Ἀπολύσιμος (ὁ, ἡ) proprio ad assolvere, a deliberare, giustificativo, assolutivo. 2. assolvibile, degno d'esser assolto, liberato. արդար՝ չգրեալ հանելու՝ խոյտանելու յարմար. 2. անհեղ եւ ելելու՝ ազատուելու արժանի. իւրա եղիկեր՝ ասելոյ չէ ֆարմայա գոյէր. 2. իւրա օլանմայա՝ ասելոյ չէ ֆարմայա լսելոյ.

Ἀπόλυσις - εως (ἡ) deliberazione, assoluzione. ամբաստանութենէ արձակելը, խոյտանելը. իւրա եղիկեր, ֆորկուրմաք.

Ἀπολυτικὸς - ἡ - όν. che ha forza di liberare, deliberativo. անհեղ հանելու՝ ամբաստանութենէ խոյտանելու զորութիւն ունեցող. իւրա եղեալիչէր, ֆորկուրա պիչէր.

Ἀπόλυτος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) assoluto. 2. liberato. բացարձակ. 2. ազատ. փոխանիչ, համլետ. 2. ազատ.

Ἀπολυτρόω - ῶ. M. ώσω. redimere, riscattare, liberare, salvare dalle mani altrui. բասակով փրկել, ազատել, խոյտանել, ուրիշին ձեռքէն պրծնել. ափեկ իւր ֆորկուրմաք, իւրա եղիկեր.

Ἀπολύτρωσις - εως (ἡ) riscatto, redenzione. բասակով եղած փրկութիւն, ազատութիւն. ափեկ իւրեն ֆորկուրա՝ իւրա.

Ἀπολύτως. ἐπίῤῥ. assolutamente. 2. liberamente. բացարձակապէս. 2. ազատարար. փոխանիչ. 2. ալտրաւէտ իւր.

Ἀπολύω. M. λύσω. assolvere, metter in libertà. արձակել, ազատել, խոյտանել. իւրա եղիկեր, ֆորկուրմաք, իւրա եղիկեր. 2. Ἀπολυτρόω.

Ἀπολωτίζω. M. ίσω, = Ἀπανθίζω.

Ἀπομάθημα (τὸ) lezione messa in oblio, dimenticata. մոռցուած՝ մարէ եղած գաս. անուսումնա՝ ֆէյէրսիզ ըէթիւ պիրս.

Ἀπομάθησις - εως (ἡ) perdita di quanto si ha imparato, dimenticanza della dottrina acquistata. սորվածը մոռնալը. խոյրենիչիէ անուսումնիլէք.

Ἀπομακρύνω. M. υνῶ. allontanare. հեռացընել. իւրմալոմբ, ալըչըրլամաք.

Ἀπόμακτρα - ας (ἡ) rasiera.

Ἀπόμακτρον (τὸ) ξ, որով ածկանեբրան վրայէն քերելով աւելի մազ կանեն ինչպես կընան քաթը լեցընելէն եւրը. տեղիր.

Ἀπομαλα (μαλθα) κίζομαι. M. ίσομαι, } Ἀπομαλθακόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι, } venire molle, effeminato, snervarsi. քաւալնալ, վատուժնալ. ինկնիմք, փափկիմքն տալ.

Ἀπομανθάνω. M. μαθήσομαι. disimparare. սորվածը մոռնալ. խոյրենիլիմ. անսուրմաք.

Ἀπομαντεύομαι. M. εύσομαι. indovinare, profetizzare. մարգարէանալ. ֆեղլամիրլիք եմիք.

Ἀπομαραίνω. M. ανῶ. far appassire, consumare. թաշնեցընել, հատցընել. ալ պարմաք, խելիֆ եմիք. (αἰνομαι) appassirsi, consumarsi. թաշնիլ, թառամիլ. ալ մաք, խելիֆ օլմաք.

Ἀπομαρτυρέω - ῶ. M. ήσω. } dare, por- Ἀπομαρτύρομαι. M. υροῦμαι. } tare la sua testimonianza, testificare. վկայութիւն տալ, վկայել. լսհարիչէ վերիք եմիք.

Ἀπομάσσω (ττω.) M. μάξω. nettare, pulire. 2. prender le veci di qualcuno, imitare. 3. togliere colla rasiera ciò che eccede dalla misura. մաքրել, սրբել. 2. ձեկին տեղը բռնել, նմանիլ. 3. փատով մը չափէն աւելցածը վրայէն առնել. խիթչելիմ, փալամաք. 2. պէրէնէն խոյթիլ խոյթիմ, պիչիչմաք. 3. տելէք իւր փէնէին ֆալամաքը պէտք.

Ἀπομάχομαι. M. μαχοῦμαι. respignere, resistere combattendo. կռուելով գեմ գնել՝ կենալ, ընդդիմամարթել. միմնէլէրիք եղրէը էօմէք՝ գալմամաք.

Ἀπόμαχος (ὁ, ἡ) incapace alla guerra, imbelle. 2. messo fuori del combattimento. կռուի անյարմար. 2. կռուէ բառնակէ գուրզը եդող. միևիչ ալտ օլմայան, միևն անիմաք. 2. միևիգին՝ օրգոտած իրը ֆանաալմալ.

Ἀπομειλίσσομαι. M. ίξομαι. addolcire, mitigare, accarezzare placare con parole dolci. անուշ խօսքերով մեղմել, օթրաք առնել, ամարել, շոյել. իմիլը տօղ իւր խոսալոլիմաք, իւրուկին նուիրելիք օգնամաք.

Ἀπομείρομαι. M. εροῦμαι. partire, far la distribuzione. 2. far parte di . . . բաժնել, բաշխել. 2. ինքիրէն ձկ մաս մը չինել. ինքիչ եմիք, փալըմամաք, իւ եմիք. 2. տեղի գալը պէր իւ՝ հեռ օլմաք.

Ἀπομένω. M. μενῶ, rimanere dietro. ետ մնալ. ետրէ գալմաք.

Ἀπομερίζω. M. ίσω. divider in parti, separare, distribuire. մաս մաս ընել, բաժնել, գասել, իւ իւ եմիք, ինկիչ եմիք.

Ἀπομετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare giustamente. չափակ չափել. տօղրա ելչմիք.

Ἀπομέτρημα (τὸ) porzione. մաս, բաժին. իւ, հեռ.

Ἀπομιμέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. imitare. նմանիլ, յարմարիլ. ասմաք, պիչիչեր օլմաք, փեճմիք.

Ἀπομίμημα (τὸ) imitazione. նմանութիւն. ասմաքլըք, պիչիչեր օլմաքլըք.

Ἀπομιμνήσκομαι. M. ἀπομνήσομαι. ricordarsi. միտը գալ, յիշել. ֆէյէրին կելմէ, անմաք.

Ἀπόμιξις - εως (ἡ) mistione, mescolanza. խառնուիլը, խառնուած. գարըշմաքլըք.

Ἀπόμισθος (ὁ, ἡ) che non riceve alcun salario, privo di mercede. 2. merce-

nario. թաղակ չառնող վարձք չունեցող· 2. վարձկան· խոլիֆներէն, իմպերիոնէ· 2· իճի, կճի։

Ἀπομισθόω - ῶ. *M.* ώσω. affittare. վարձաառ. տէրայ վերդին։

Ἀπομνημόνευμα (τὸ) azioni o parole memorabili, memoriale. բարեյիշատակ, յիշատակ արժանի խօսք կամ գործք. անշէնայ լաճիոփ տօղ խոթօփ հարիներին։

Ἀπομνημονέυω. *M.* εύσω. richiamare alla memoria, conservare la memoria, di rapportare, citare per menzione. միտքը բերել, ակ բանի մը յիշատակը միտքը պահել· յիշատակը ընել· ֆիւրիներ կերիլիւ, պէտ նէհանէրին պէտ իլէրլիւ ֆիւրիներ տափօղ, անմոռ, պէտ իլէրլիւ կերիլիւ։

Ἀπομνησικακέω - ῶ. *M.* ήσω, = Μνησικακέω.

Ἀπόμνυμι *M.* ομόσω, ῆ (ὀρθ-τ) ομοῦμαι. } negare con giuramento. երդումով ուրանալ· ներկին իլէ իւխլար կերիլիւ։

Ἀπόμνυω. }

Ἀπομοῖρα (ἡ) porzione, parte. մաս, բաժին· ֆայ հիսապ։

Ἀπομοίριος (ὁ ἡ) che forma la parte d'un tutto o che prende la sua porzione da un tutto. ակ բոլորին մասը եղող կամ ակ բոլորէն իր մասը առնող· պէտ պիւթիւնէն հիսապ ելլեն, խոթօփ պէտ պիւթիւնէն տէն դերպ հիսապներին պէտ։

Ἀπομονόω - ῶ. *M.* ώσω. lasciar solo, abbandonare. միայնակ թողուլ՝ ձգել· խոթ ներէնէդ պէտրօփօղ, ինէր կերիլիւ։

Ἀπόμορφος (ὁ, ἡ) che ha una figura diversa, straniera. ուրիշ պլաղգ դէմք՝ կերպարանք ունեցող· գալի- տիւթիւնի պէտիլիւ։

Ἀπόμουσος (ὁ, ἡ) alieno dalle Muse. մուսաներէն հեռու· մօռալրօփ ներկին, հարամ· սուսոց. էրիվ։

Ἀπόμυγμα (τὸ) moccio. խլինք· պիտիւ։

Ἀπομυξάω - ῶ. *M.* ήσω. assorbire. ծծել, քաշել· ասրմօղ, չէ՛մօղ, ներմօղ։

Ἀπομυθέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι = Ἀπαγορέυω.

Ἀπομυξία - ας (ἡ) = Ἀπόμυγμα.

Ἀπομύσσω (ττω.) *M.* μύξω. soffiarsi il naso, cavare il moccio. քիթը խընդել՝ սրբել· պուռնատա պիլիւ, պիտիւրմօղ։

Ἀπομωρόω - ῶ. *M.* ώσω. rendere totalmente folle. գլխովին խենթեցընել· պուռ- պիւն էտարրնօղ, տէլիի չէ՛լիւմօղ։

Ἀποναρκόω - ῶ. *M.* ώσω, far intormentire, istupidire. թմրեցընել· ասլա- լարարմօղ։

Ἀπονάρκωσις - εως (ἡ) languore, torpedine. թուլութիւն· կէվէնէմէլիւ, տէրմանըզ- էէթ, խափրուզէլէթ, ասլա- լարիլմօղ։

Ἀπονεκρόομαι - οῦμαι. *M.* ωθήσομαι. restar morto, morire. մեռիլ· խօլմէ, վէ- ֆաթ ներկին, պէրհամ օլմաք։

Ἀπονέκρωσις - εως (ἡ) il morire. մեռնիլը· խօլմէլիւխ։

Ἀπονέμω. *M.* νεμῶ. distribuire bene. աշէկ բաշխել· նայ տալէմօղ, իւվէցի ներկին։

Ἀπονευρόω - ῶ. *M.* ώσω. tagliare i nervi, snervare. ջիլերը կարել· պիներէներին վնա- ֆէ։

Ἀπονηρευσία - ας (ἡ) semplicità, dabbenaggine. պարզմտութիւն, միամտու- թիւն· իւվէվերլիլիւխ, սաֆկէրատլըք։

Ἀπόνηρος (ὁ, ἡ) semplice, senza malizia. պարզամիտ, միամիտ, չարութիւն չունե- ցող· իւվէվերլի, սաֆկէրատլը, սալխ։

Ἀπονητί. *ἐπίῤ.* = Ἀπόνως.

Ἀπόνητος (ὁ, ἡ) senza fatica, facile. առանց աշխատանքի եղող, դիւրին· ըշ- հերնիլ, իօլսուզ։

Ἀπονήτως. *ἐπίῤ.* = Ἀπόνως.

Ἀπονία - ας (ἡ) mancanza di fatica, ozio, riposo. աշխատանքի պակասութիւն, դա- դարութիւն, անգործութիւն· ըշհերնիլ- լիւխ, իօրսուզմունէլէթ, իւղիւլիւխ։

Ἀπονικάω - ῶ. *M.* ησω, vincere, superare. յաղթել· իւնէվ, ալլի կերիլ։

Ἀπόνιμμα καὶ Ἀπόνιπτρον (τὸ) l'acqua, colla quale lavavano il cadavere dei morti. մեռելներուն գին լուալու ջուր· խօլի-լերին կեղտաւէրին խայտաբէլրը ատ։

Ἀπονίπτω. *M.* νίψω. lavare le mani, o i piedi. ձեռք կամ ատք լուալ՝ մաքրել· իւ իւխօփ ոյտ խայտաճէ (մս օրաւ) lavarsi le mani o i piedi. ձեռքը կամ ատ- քը լուալ· իւրինի խօխօփ ոյտէրը խայտա- մաք։

Ἀπονοέομα - οῦμαι. *M.* ήσομαι. perder lo spirito, venir fuori di se, non badar a nulla, perdere ogni pudore. 2, disperarsi, agir da disperato. խելքը միտքը կորսընցընել, իհարկէ դուրս ելլել, բա- նի մը չէ՛մսիլ, խիպը ամօթը ակ դի ձգել· 2. յուսահատիլ, յուսահատի պէս վարուիլ· ափէրէը փէլէրմաք, փայ կերիլ, ինքնիսինքեն էբմաք, հիւ պէր էնէս պըրաքմաք· 2. փայ խափ օլմաք, խափօփ-էլէ- պէրմաք, խափօփ կերի գալրանմաք։

Ἀπόνοια - ας (ἡ) pazzia. 2. disperazione. խենթութիւն, խելառութիւն· 2. յու- սահատութիւն· փէրէլիւխ, էտլէ- լէթ· 2· խափօփօէլիւխ։

Ἀπονομάζω. *M.* άσω. nominare, chiamare per nome. անուանել· ապ՝ խիմ փօմէ՝ ըշէրմաք։

Ἀπονομίζω. *M.* ίσω, vietare per una legge. օրէնքով մը արգիլել· փանոննամ իլէ խօսթ կերիլ։

Ἄπονος (ὁ, ἡ) che fugge la fatica, ozioso. աշխատանքէ փախչօղ, դատարկաբար· ըշ- հերնիլէն փօլան պոչ փօրմայը ակվին· 2· Ἀπόνητος.

Ἀπονοστέω - ῶ. *M.* ήσω. ritornare indietro. ետ դառնալ· կերի փօտնիլ։

Ἀπονουθετέω - ῶ. *M.* ήσω. dissuadere. միտքէն դարձընել, հակառակ կողմէ հա- մոզել· ֆիւրինէն փօտնիւրմաք։

Ἀπονυκτερεύω. *M.* εύσω. passar la notte fuori di sua casa, assentarsi durante la notte· գիշեր մը տունէ դուրս մնալ, հեռու տեղ քնանիլ· պէր կիճիլէ իվինէ տիւրը էտլէմ, տալէ պէր համոյտ տափն օլմաք,

Ἀπονύμφης (ὁ) } che odia il matrimonio.
Ἀπονύμφος (ὁ) } ամուսնութիւնը ատող,

Digitized by Google

կարգուսիլ չէրօզ· Նիւհամ օլմայը՝ իվլիհնդիլ իւխիմիներն։

'Απονυστάζω. M. άξω. addormentarsi. 2. non prestar attenzione, essere negligente. Քնմրիլ, մրափիլ· 2· ուշադրութիւն չընիլ, անմտաքիր ըլլալ· ուշադրութիւնսիզ ընել։

'Απονυχίζω. M. ίσω. tagliar le unghie. ըղուներդը կարիլ· Խըզնոթըրընը ճնդիլ։

'Απόνως. έπιθ. senza pena, fatica. առանց ուխատութեան· ջհմհմսիզ։

'Αποξενόω - ῶ. M. ώσω. alienare. օտարացընել, օտարին ընել· ուրիշին նիմիլ, ինդիխնդին րնդդ նիմիլ, ներկայնէն ջրտիլ։

'Αποξένωσις - εως (ή) pellegrinaggio. օտանդխառնութիւն· ճարիպլէք, ճարիպնիի էրհնէլէք։

'Αποξηραίνω. M. ανῶ. disseccare totalmente. գլխովին չորցընել· ուռաքնիկան ճարասնիմէ։

'Αποξιφίζω. M. ίσω. troncare colla spada. Քրով կարիլ· Ղըլըճ իլէ ճնդիլ։

'Αποξύνω. M. υνῶ. aguzzare. 2. render acido. արիլ· 2· Քթիաց ընել· ուլնդիլ· 2· խոլնդիմիլ։

'Αποξυράω (έω) - ῶ. M. ήσω. = 'Αποξύρω.

'Απόξυρος (ό, ή) raso. ածիլուած· Խրաշ ըլմաշ։

'Αποξύρω. M. ξυρῶ. tondere i capelli o la barba. մազերը, կամ մօրուքը կարիլ՝ գերծուլ, ածիլիլ· աղէնը ի ամպէնը ճնդիլ՝ ելբէմէք՝ սաղարթ իլի ուլմէք։

'Αποπαίζω. M. παίξομαι. cessar di ginocare. խաղալէն գադրիլ· օյնածման վազ կընդիլ։

'Αποπαλαιόω - ῶ. M. ώσω. antichizzare. հնացընել· նոխնդիմիլ։

'Απόπαπρος (ό) trisavolo. հաւապապ· պապին պապն։

'Αποπαρθενεύω. M. ένσω, } sverginare,
'Αποπαρθενόω - ῶ. M. ώσω, } deflorare. կոյսը պղծիլ· եըզ պոլմէք, եըզնըզնըը տնմէք։

'Απόπασχω. M. αποπείσομαι, immaginarsi il contrario. ներհակը երեւակայիլ· ընդդէնը խոյս նիմիլ։

'Αποπατέω - ῶ. M. ήσω. sviarsi, allontanarsi dal suo cammino. 2. caccare. ճամբէն գուրս ելլէլ· հեռանալ· 2· քաշնիլ, աղբել· խոլտան գընտրը ընդմէք, ուռքնմէք։ 2· գընմէք։

'Αποπάτημα (τό) escremento, merda. քաշ, աղբ· ֆօրնընը իւերթնուած օլան բիւնէր, գոյ։

'Απόπατος (ό) luogo di commodità, commodo. հանգստութիւն ընելու տեղ, արուարձաց· ըրահնի նուիրեալ ներ, այէ խոլտան ան գնօղներէ մահալ։

'Απόπαυσις - εως (ή) cessamento, fine. գադրիլը, վերջ· վազ կելը, ֆէրահնի նիմիք։

'Αποπάυω. M. παύσω. far cessare. գադրցընել· ֆէրահնի նիպդիրմէ· (πάυομαι.) cessare, desistere. գադրիլ· ֆէրահնի նիմէ, վազ կելմէ· (μτφ) morire. մեռնիլ· խոլնը։

'Απόπεμπτος (ό, ή) mandato via, congedato. խրկուած, արձակուած· խոլտնըմըշ, ներնդրուիլ։ — ը վերնիլ։

'Αποπέμπω. M. πέμψω. mandar via, congedare. խրկիլ, արձակիլ, երթալու թաւսաւալ, ճամբէն· խոլտնմէք, ներնդրմէք, — ը վերմէք· խոլ վերմէք, խոլ ֆօմէք։

'Αποπεραίνω. M. ανῶ, } terminare,
'Αποπερατόω - ῶ. M. ώσω, } compiere, adempiere, finire. լմընցընել, կատարել, գլուխ հանել, վերջ գնել· պիտիրմէք, ինամ նիմէք, նիւթիլ նիմէք, գոլ ըզէրմէք։

'Αποπεράτωμα (τό) la parte ove termina una cosa, l'estremità. բանի մը լմընցնան կողմը, ծար, ճամբ· պիր նէսնէնէն պիտիկ նեը, — ճ, ծիլ։

'Αποπέρδω·καὶ (μσ) 2. ομαι. M. περδήσομαι. tirar peto, scorreggiare. փուշ արձակիլ, ռըռաուիլ· ասուրմէք, ֆօլոռ ընէմէք։

'Αποπέτομαι. M. πτήσομαι. dileguarsi. Քաչիլ, չուտ Քաչիլ, անհետանալ· ասլմէք, Քիչ ասլմէք, ներջնէն գնդնդիլ օլմէք։

'Αποπηδάω - ῶ. M. ήσω. saltare da.... տեղէ մը յառնիկիլ· պիր նէրսէն ծըռըռմէք։

'Αποπίνω. M. πίομαι. bere, inghiottire, assorbire. Խըմիլ, կըլլնիլ, ձկնէն քաշիլ· Խմէք, ասրմէք։

'Αποπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere da. տեղէ մը ինկնալ· պիր նէրսէն գնընմէք։

'Αποπιστεύω. M. εύσω. prestar fede, credere totalmente. գլխովին հաւատալ· պատճինէն յառ նիմէք, յանձնմէք։

'Αποπλανέω - ῶ. M. ήσω. errare, traviare, sviare. սխալիլ· Քթիւր ճամբայ ասնիլ· խոլտան ըզէրմէք, ասդընմէք· ասի (μσ) sviarsi. ճամբէ գուրս ելլնիլ, կորսընցընել· խոլտան գընտրը ըզէրմէք, ասդընմէք։

'Αποπλάνησις - εως (ή) traviamento. ճամբէ գուրս ելլալը· խոլտան ասդմաը, գընտրը ըզէրմաը։

'Αποπλάσσω (ττω) M. πλάσω. formare una cosa sul modello d'un altra, figurare. ուրիշ բանի մը ձեւին յարմարցընել, նմանիլ· պիր գոլիս նէսնէնէն պիտիկնի ասյմէք, ծա կիօրկ ասյգասրմէք, նմանցնէք։

'Αποπλάστρ - ορος (ό) chi forma una cosa per imitazione d'un' altra. բան մը ուրիշին նմանելով չինօղ· պիր նէսնէյի պիր գոլիս նէսնէյնէ ասյգասրգոթ նմանցնէ։

'Αποπλείω ἀντὶ } partire, far ve-
'Αποπλίω. M. πλεύσομαι, } le. գաւ մահալ երթալ· կնդնի կիրնէ կիտնի։

'Απόπληκτος (ό, ή) stupido, stupidito. 2. colpito d'apoplesia, apopletico. ապուշ· 2· անգամսիզ· ըլէլնէ գնծնիլ, ասյգընմէլ· 2· գամըլը։

'Αποπληξία - ας (ή) apoplesia. անգամսիզութիւն, կամուած· գամը, (հնդգամ ըզէ։

'Αποπληρόω - ῶ. M. ώσω. empiere, compire, supplire. լեցընել· գոլասրմէք։

'Αποπλήρωσις - εως (ή) l'azione di empie-

re, compimento. լիցքանալը · փոլտարման-ալէ։

Ἀποπληρωτης - οῦ (ὁ) colui che supplisce, eseguisce adempisce. պակասը լիցքնող կատարող · Ե֊ենիկէ փոլտարող, ի֊անիլոյն։

Ἀποπλησσω (ττω) M. πλήξω. percuotere. 2. render attonito. զարնել · 2. ափշեցընել · լարման, լրթման · 2. լուրթման, լուլճան լինելութ֊, ապուշ֊կիլման֊։

Ἀποπλουτέω-ῶ. M. ήσω. perder la ricchezza, impoverire. հարստութիւնը կորչընցընել, ազքատանալ · ինկիլէկէնի լարդը իթէրմէ, ֆօ֊ փօթալանմէ պիտկիլի֊նի֊ ալմէ։

Ἀποπίνυμα (τὸ) l'acqua, in cui si è lavata una cosa. ջուր որ մը լուացուած լար · Ե֊կինպի ալը չայ Ե֊ըփանմըշ ատա։

Ἀποπλύνω. M. πλυνῶ. lavare, pulire. լուալ, մաքրել · Ե֊ա֊իմէք, Ի֊ինդիլիմէք։

Ἀποπνείω, ἀντὶ Ἀποπνέω. M. πνεύσω. esalare. 2. respirare. 3. morire, spirare. 4. tirar peto, scorreggiare. արտաշնչել · 2. լուծ արձակել · 3. մեռնիլ · 4. փուր արձակել տառել · պուհաւ տալմէք · 2. օդտան տալմէք · 3. Ե֊ըլմէք · 4. տատրմէք, պորի Ե֊ըմէք։

Ἀποπνίγω. M. πνίξω. soffocare, strangolare. խղդել · պօղմէք։

Ἀποπνοή - ῆς (ἡ) esalazione. 2. respirazione. արտաշնչութիւն · 2. ընչառութիւն · պուհաւ տալմօք · 2. օդտան տալմօք։

Ἀπόπνοος - ους (ὁ, ἡ) Ἄπνοος

Ἀποποίομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. allontanare rigettare. 2. rifiutare, non ammettere. հեռացընել, ետառել · 2. չընդունիլ · մերժել · Ե֊ըտալէմէք, ա֊իմէք · 2. ֆէրլէմէք, ճատալ Ե֊իմէք, բ֊իպ Ե֊իմէք։

Ἀποποίησις - εως (ἡ) rigetto. 2. rifiuto. ետառելը, 2. մերժում · ա֊իմ, ֆէրլէմիմ · 2. բ֊իպ։

Ἀποπομπή (ἡ) congedo. 2. esilio. արձակուրդ, երթալու հրամանն · 2. արտոնութիւն · Ի֊ա Ե֊իմէք, տալը Ե֊ըմէք, 2. ա֊ըրիմն · Ἴδε καὶ Ἀποδίωξις = Ἀποποίησις.

Ἀποποιέω - ῶ. M. ήσω. cessare di faticare. աշխատելէն դադրիլ · լուալմէքան Ճա֊ Ի֊մէք։

Ἀπόπονος (ὁ, ἡ) stanco dal travaglio. 2. che cessò di travagliare. աշխատանքէ հագած · 2. աշխատելէն դադրած · լուալմէքան Ե֊օրալմուշ · 2. լուալմէքան Ճա֊ Ի֊մէշ · լուալմ֊ան։

Ἀποπορεύομαι. M. εύσομαι. partirsi, andarsene via. երթալ, ելլել երթալ · Ի֊ալըշ Ի֊կիմէք, տավալմէք, Ե֊ըտալանմէք։

Ἀποπρεσβεία - ας (ἡ) rapporto dell' ambasciatore, esposizione dell'effetto dell' ambasciata. իր դեսպանութեանը մէջ ըրած գործքերը պատմելը, յայտնելը · Ե֊ու Ե֊իմէք Ի֊ինդիլէնէ֊ ճալմաքիլէրը նօթ Ի֊իմէք֊լէ֊, պիլմէն Ի֊իմէք֊լէ֊։

Ἀποπρεσβεύω. M. εύσω. eseguire un' ambasciata, rendere conto delle sue operazioni come ambasciatore. իր դեսպանութեան կատարել · 2. դեսպանի պէս իր գործքերուն համարը տալ · Ե֊ու Ե֊իմէքին Ի֊իր Ի֊իմէք · 2. Ե֊ուլ Ի֊իմէք Ի֊ինդիլէնէ֊ ճալմաքիլէրըն հէսապը Ե֊իմէք։

Ἀποπρίω. M. πρίσω. segare, ազցել · փօրփէրի Ե֊ի֊ Ի֊մէք։

Ἀποπροβαίνω. M. βήσομαι. andar lontano. հեռու երթալ · Ե֊ըտալը լարմէք, պէր մաճալըն Ե֊ըտալանմէք։

Ἀπόπροθε. ἐπίῤῥ. di lontano. հեռուանց · Ե֊ըտփան֊։

Ἀποπρολείπω. M. λείψω. lasciar troppo indietro. խիստ ետ Ճգել · պայի Ի֊ինդիլէրէք պըտփմէք։

Ἀποπροσποιέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι = Ἀποποιέομαι.

Ἀποπτερυγίζομαι M. ίσομαι, } stender le ali
Ἀποπτερύσσομαι M. ύξομαι, } per volare. թռչելու համար թեւերը բանալ՝ տարածել · տալմէք Ի֊ի֊ փանօթլուրըն ալմէք, Ի֊այմէք, փանօթլանմէք։

Ἀποπτος (ὁ, ἡ) visibile d'alto, di lontano. 2. invisibile. բարձրէ կամ հեռուանց տեսանելի · 2. անտես · Ի֊իփտիփտի Ի֊անիլոյն պիտրի֊նի֊լ · 2. ի֊իտրի֊նի֊լ · 3. = Ὑψηλός.

Ἀπόπτυστος (ὁ, ἡ) degno d'essere sputato, dispreggievole, odioso. թքնուելու, անարգ, տանելի · Ի֊իփ֊իլմէլի֊, Ի֊ոյլանմաք, նափի֊կէ֊։

Ἀποπτύω. M. πτύσω, sputare. 2. ripudiare, rigettare. թքնել · 2. անարգել, քամահել · Ի֊իփ֊իլմէք · 2. Ի֊ոյլտմաք։

Ἀπόπτωμα (τὸ) caduta. 2. avvenimento. } Ἀπόπτωσις-εως (ἡ) to inaspettato. անկում · 2. պատահար, ինկեր ի ինկ եղած դէպ պատահմանէք · փ֊ալէալ · 2. պատիկ ալան նախանձ, Խ֊ուլ֊։

Ἀποπυρόω - ῶ. M. ώσω. infiammare, accendere, infocare. բռնկցընել, վառել, կրակ դարձընել · Ի֊ափ֊ալտ֊իրմէք, Ի֊ափ֊մաք, էյի֊ր ա֊իկ Ի֊իմէք։

Ἀποργής - έος (ὁ, ἡ) colerico, iracondo, sdegnoso. բարկացող, արդոզկոտ · Ի֊օրի֊կէլի, Ի֊ըր֊կէլի։

Ἀπόρευτος (ὁ, ἡ) inpassabile. չանցնալի · ի֊ալէիճէք։

Ἀπορέω - ῶ. M. ήσω. esitare, dubitare, essere incerta. կասկածիլ, տարակուսիլ ալ ինկնալ · չի֊ափ֊իլի֊մէք, Ի֊ևիլլի֊մէք, գ֊ալի֊վի֊նալ օլմաք։

Ἀπόρημα (τὸ) cosa, di cui si dubita, che è incerta, dubbio, incertezza. կասկածելի բան, կասկած, տարակուսանք · չի֊փկի օլմանի նախանձ, Ի֊ևիլ, չի֊փք։

Ἀπορηματικὸς - ή - όν. che contiene de' dubbj. կասկածոտ · չի֊փկիլի, Ի֊ևիլլի, գ֊ալի֊վի֊նալ։

Ἀπορηματικῶς. ἐπίῤῥ. con de' dubbj, con incertezza esitando. կասկածելով, երկբայութեամբ · չիֆէ Ի֊ալ, Ի֊ևիլլի֊կէրէ֊։

Ἀπορητικὸς - ή - όν. dubitativo. կասկածոտ, երկբայական · չիֆի֊լի, գ֊ալի֊վի֊չ։

Ἀπόῤῥητος (ὁ, ἡ) che non si può devastare. չաւրըելը, չկործանուելը · Ի֊իրմէլ Խօրատ օլմաք։

Ἀποῤῥιπτω - ῶ. M. ώσω. ergere, dirigere. կանգնել, չըտկել · փ֊իրթէ, փօչ֊ալի֊մէք։

Digitized by Google

Ἀπορία - ας (ἡ) dubbio, incertezza, perplessità, esitazione. կասկած, երկմտութիւն, վարանք, մտմտուք · լկճի, լեկէ, վարկեկլկէ։

Ἄπορος (ὁ, ἡ) privo di mezzi di sussistenza. ապրուստ չունեցող · կենդանիներ օշոյան, ֆափրա · 2 · = Ἀπόρευτος. 3. = Ἀμφίβολος.

Ἀπορούω M. ρούω. fuggir saltando, fuggir con prescia, con furore. ցատկել փախչիլ չափազանց, բարկութենով փախչիլ · ըլէրմչըդ ելմէ, իւրա իւր ելմէ։

Ἀποῤῥάπτω. M. ῥάψω. cucire intieramente dall' una parte all' altra. գլխէ գլուխ կարել, ինչ գիրէն ինկալ գին կարել · նոյ պիւրէ, պիր սճփան ս պիր սճփան պիւրէ։

Ἀποῤῥευματίζω. M. ίσω. voltare in altra parte gli umori del corpo, liberare dai reumatismi. մարմնոյն հեղհեղը ուրիշ կի դարձընել, յօդացաւութենե խալսել · ինինէն իւլիւրընը գուլ ինրֆան կեվէրմէ, վեմոյ վասֆիկտին ելուրմաք։

Ἀποῤῥέω - ῶ. M. ῥεύσομαι. distillare. 2. cadere. կաթիլ · 2 · ինկնալ · գահլմաք · 2 · փլըլմէ։

Ἀποῤῥήγνυμι. M. ῥήξω. rompere, fendere, svellere, staccare spezzando. կտրել, կոտրտլով զատել · էզմէ, ելուրմէ, ֆահըրմէ։

Ἀπόῤῥητος (ὁ, ἡ) segreto. ineffabile. գաղտնի, չբաւուելու · ըր, գինդի, սեոյլենինդի։

Ἀποῤῥίπτω. M. ῥίψω. rigettare. 2. non ammettere. նետել, ձգել · 2 · չընդունելիլ · ատմէ, ֆըրլրմէ · 2 · ելուրալ կինդիլէ։

Ἀπόῤῥιψις - εως (ἡ) rigetto. նետելը մերժում · ատըլ, ֆըրլուըլ, ելուրալ կինդիլէ։

Ἀποῤῥοή - ῆς (ἡ) } emanazione.
Ἀπόῤῥοια - ας (ἡ) } ծագումմ, առաջ գալը վազելը · ըզլալ, կիմիլ, իւրէն կինդիլէ։

Ἀποῤῥύπτω. M. ῥύψω. lavare, pulire. լուալ · մաքրել · խոյտմէ, խինդլէնդիրմէ։

Ἀπορφανίζω. M. ίσω. render orfano. որբ ընել · եօթօնալ կինմէ, եօթօնալընդիրմէ։

Ἀπόρφυρος (ὁ, ἡ) senza porpora. ծիրանի չունեցող · եօթերլենմէնլ։

Ἀπόρως. ἐπίῤῥ. in uno stato di perplessità, d'imbarazzi. վարանքի երկմտութեան մտմտուքի մէջ ըլլալով · լկճէտի էլկիւտի ֆելեկէտի օլուրմէ։

Ἀποσαλεύω. M. εὐσω. essere approdato lontano dalla terra. նաւահանգստէն հեռու կեցած խարխոն նետած ըլլալ · իւլհանգան սոլմէ գիդը սիըլ՝ փոմրմէ, սելէքա խոմմէ։

Ἀποσεμνόω - ῶ. M. ώσω, } rendere rispettabile. M. ώσω, } ջատգ՝ փառաւոր ընել · բոլկնլէֆ գուրկնլէֆ կինդիլէ։

Ἀποσεύω. (χ. M.) scacciare, allontanare. վռընհնել, հեռացընել · գօվմէ, իւրընգինդիլէ։

Ἀποσημαίνω. M. ανῶ. annunziare con un segnale. նշանով մը լուրը տալ · նշանն իւլ՝ իւրտիր իւլ հաղիր կիրմէ՝ իւրն կինդիլէ։

Ἀποσμόω - ῶ. M. ώσω. elevare, esporre alla vista. 2. far avvanzare in alto mare, portare in alto. 3. rendere camoscio, appiattare. վեր վերցընել, ալեց առկինը գնել · 2 · խոր ծովը առնիկ քշել · 3 · սափահարելի ընել · նօթուր գոյտրմէ · սմնդին կռնկնէ գօմէ · 2 · ուէսը նէֆտրմէ, նիկնէ ինրմէ · 3 · նաւը գոնդոլնելու կինդիլէ։

Ἀποσιτέω - ῶ. M. ήσω. astenersi di mangiare. ուտելէն ժուժկալիլ · նկճկնէն սեգնմէ։

Ἀποσιτία - ας (ἡ) astinenza dal cibo, inedia. անճաշակութիւն, չուտելը · նկճկնէլի, օրսուզլուք։

Ἀπόσιτος (ὁ, ἡ) che si astiene dal cibo. կերակուրէ ժուժկալող · նկճկնէն սեգնմէ։

Ἀποσιωπάω - ῶ. M. ήσω. passare sotto silenzio. 2. non conservare il silenzio. չտեղով անցնիլ, լռիլ · 2 · լռութիւն չպահել · սսս օլուրմէ՝ սեօչնիկնէրէ ինդիմէ · 2 · սսս օլմմէ։

Ἀποσιώπησις - εως (ἡ) reticenza. 2. aposiopesi (figura rettorica) լռութիւն · 2 · լռութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է) · սսսլուք · 2 · սսս օլմէլէզ (լեզուէ իմ փելմ՝)։

Ἀποσκάπτω. M. σκάψω. scavar la terra. բրիլով հանել, փոս բանալ · ֆուէրդ եզֆրմէ, հինդեր սրմէ։

Ἀποσκεδάννυμι καὶ Ἀττ. Ἀποσκεδάω καὶ Ἀποσκεδάζω. M. άσω. dissipare, dispergere, cacciare. սաբտըղնել, ցրտալել, վռընհնել · գաղընմէ, ֆօմմէ։

Ἀποσκεπάζω. M. άσω. scoprire. բանալ, երեւան հանել · ալմէ, օրիւյա եզֆրմէ։

Ἀποσκευάζω. M. άσω. levare gli utensili, i mobili da un luogo per metter in un altro. 2. levar di mezzo, gettare, deporre, rigettare, allontanare, bandire. 3. far perire. կոչ կարասիքը ինչ տեղէ մը վերցընել ուրիշ տեղ գնելու համար · 2 · ինչ տեղէն վերցընել, նետել, ձգել, հեռացընել, քշել · 3 · կորսընցընել, սբնիլ ընել · ինեֆտրմէ՝ ինդիմէլէրինէն պիր իւրտին ֆայտրմէ պիր գալի իւրէ ֆօմէ իչին · 2 · օրնաման ֆայտրմէ ֆըրլրմէ, պըրտմէ, եզֆրմէլրմէ, սիրմէ · 3 · ջիլ կինմէ · (μσ.) distruggere, demolire. 2. scaricare, vuotare. 3. scaricarsi il ventre. կործանել, քանդել, ուրել, ընկել, խորտակել, փլցնել · 2 · պարպել, 3 · փորը պարպել, քաշնել, իշեմէ, խոռոչ կինմէ, վէրան կինմէ, իւր իչէ նեֆոտ կինմէ, գոլմէ · 2 · գօլընմէ · 3 · ֆոնընը գօլընմէ, սըլմէ։

Ἀποσκευή - ῆς (ἡ) bagaglio, utensile, supellettile. 2. scaricazione, evacuazione del ventre. կոչ կարասիք · 2 · քաշնելը · ինեֆտրմէլիէ, իշեմէ · 2 · սըլմ · իշէրմա էզֆրմ։

Ἀποσκηνόω - ῶ. M. ώσω. metter la sua tenda lontano di ... abitare separatamente. 2. levare la sua tenda per partire, cangiar dimora. հեռաւ տեղ իր վրանները գնել, զատ զատ բնակիլ · 2 · իր վրանները վերցընել չուելու համար,

Digitized by Google

անդը՝ բնակութիւնը փոխել. Էջէթ մահուրի լուացուրեան ծառրամ, այլ այլ առ ինձ ելանել. 2. լուացուրեան կոլորամի ծիծաղ կին, Էջին, առին ելլուածը մահուրի ինդուիկ։

Ἀποσκήπτω. M. σκήψω. cadere sopra. 2. appoggiarsi sopra. 3. lanciarsi con impeto. 4. far cadere sopra. վրան ինկնալ. 2. վրան կախընկնիլ. 3. ուժով վրան նետուիլ. 4. վրան ձգել, ընկենուլ. խոպոտ ինչ ելլել. 2. խօսիլն գայանիլ. 3. Էջը Էլ խօսիլն սիրելի. 4. խօսիլն պոլորիլ։

Ἀποσκηψις - εως (ἡ) Aposcepsia, cioè passaggio degli umori d'una parte del corpo in un' altra. մարմնոյ հիւանդութեան ախտի մէկ կողմէ միւս կողմը անցնիլը. Էնէլուրեան պէս խօսած ը ալիք խօսս կիլիսի։

Ἀποσκιάζω. M. άσω. adombrare. շքացընել, լուր ընել. փոխկերպել, ապականիլ։

Ἀποσκιασμὸς (ὁ, ἡ) adombramento. շքացընելը, լուր ընելը. փոխկերպիլ։

Ἀποσκιρτάω - ῶ. M. ήσω. saltar fuori. դուրս ցատկել. դուրս ելլերամիլ։

Ἀποσκληρος (ὁ, ἡ) troppo duro. շատ խիստ. ծանր, վեր փոխիլ։

Ἀποσκληρόω - ῶ. M. ώσω, } rendere duro,
Ἀποσκληρύνω. M. υνῶ, } indurare. խիստ ընել, խստացընել. ծանրկերպել, փոխկերպիլ։

Ἀποσκοπεύω. M. εύσω, } contemplare, os-
Ἀποσκοπέω - ῶ. M. ήσω, } servare da un luogo elevato, di lontano. 2. spiarre, essere in aguato. մեծաբեմ բարձրը տեղէ մը կամ հեռուանց նայիլ. 2. լրտեսել. Իւրմէ պէր հանելուին խոհօտ Էջերթուան գործէ՝ փոխաղը նիմիլ, 2. լուսապլանել, լրտելիլ։

Ἀποσκοπος (ὁ, ἡ) che guarda. 2. spia di lontano. հեռուանց նայող. 2. լրտեսող. Էջերթուան գործն. 2. լուսապլան։

Ἀποσκορακίζω. M. ίσω. cacciare, rigettare con oltraggio, non far verun conto, avvilire. 2. bandire. վրընտել, նախատելով հանիլն. չընհգամ, փուճ սեպել. 2. քշել. փոշմել, տրիտ Էլ նզ վերի. չեղ Էջերթուան փոշմել. 2. տրլինն ծիծի։

Ἀποσκορακισμὸς (ὁ) rigetto, rifiuto, disprezzo. նեսիլը, վրընտիլը, անարգելը. պոմ, փոշմ, բերթ նիմի։

Ἀποσκορπίζω. M. ίσω, = Σκορπίζω.

Ἀποσκοτίζω. M. ίσω. togliere d'innanzi ciò, che apporta dell' oscurità, dissipare, togliere l'ombra. մթնցնող բանը ապիւնն վերցընել, լուսը փարատիլ. խոտնելը խոնի նեռնիկ կոնչնոցին փոշրելմէ, փոխկերպել = τῶ.

Ἀποσκοτόω - ῶ. M. ώσω. offuscare, oscurare. 2. adombrare la pittura. մթնցնել. 2. պատկերի մը՝ նկարի մը լուս սալ. խոպոտիլ. 2. բանի՝ նուկերի փոխկերպել, ապականիլ։

Ἀποσκυλάω - ῶ. M. ήσω, } predare, spog-
Ἀποσκυλεύω. M. εύσω, } liare. 2. togliere. թալանել, հեռուանցընել. 2. առնել տանիլ. ոչնչել, Էնդհ նիմիլ. 2. ապրդ ինօրինակ։

Ἀποσοβέω - ῶ. M. ήσω. cacciare, mandar via. 2. ritirarsi, partire subitamente. նամբել, վրընտաել. 2. ակ դի քաշել, չուտով մը երթամ՝ չուել. փոշմել, Էօլ վերմիլ. 2. պէր Էտեղ ապրդիլ, փոխադարձ ինիմիլ։

Ἀποσος (ὁ, ἡ) senza quantità. քանակութիւն չունեցող. փոփոխուել, փոփոխուել, նախկին։

Ἀποσοφόω - ῶ. M. ώσω. render sapiente. խելացի ընել. սեպհականիլ, Էլէմրար նիմիլ։

Ἀποσπαράσσω (ττω). M. άξω. stracciare. պատառել. Էջերմիլ, փորլորմիլ։

Ἀπόσπασμα (τὸ) pezzo, frammento. կտոր, հատուած. փուլը, փորթ։

Ἀποσπασμὸς (ὁ) l'azione di strappare, strappamento. փրցընելը. փոփորմիլէթ, փոխկերմիլէթ։

Ἀπόσπαστος (ὁ, ἡ) strappato. 2. che si può strappare. փրցուցած. 2. փրցունելուած. փոփոխուած. 2. փոփոխ, փոխկերի։

Ἀποσπάω - ῶ. M. σπάσω. staccare, svellere, strappare. պոռել, փրցընել. այլերմիլ, փոփորմիլ, փոխկերմիլ։

Ἀποσπείρω. M. σπερῶ. disseminare, seminare. սերմել, հունաւ ցանել. ծօհամ նոմիլ։

Ἀποσπερμαίνω. M. ανῶ, } versare lo sper-
Ἀποσπερματίζω. M. ίσω, } ma, la viril seme. սերմել, սերմը թափիլ. նեֆնիկ Էրլէթ ապայանաւ՝ ինդիկ փոփոխել, ափընմիլ. (σνεηδχ.) = Τεκνογονέω.

Ἀποσπένδω. M. σπεύσω. dissuadere. փարը գարձընել. ֆիւրիկի չնչիլ։

Ἀποσπογγίζω, M ίσω. asciugarebene, nettare con una spugna. աղնիկ չորցընել, ապունգով մը մաքրել. նկի փառրամիլ, ափունիկ Էլ ինիմիլնիմիլ։

Ἀποσπόγγισμα - τος (τὸ) lordura, che si leva colla spugna. ապունգով Էլած աղտեղութիւն. ափունիկ Էլէ ծօխլանան փոչէթ։

Ἀπόσπορος (ὁ, ἡ) discendente. սերունդ. ազ, ազի։

Ἀποστάζω. M. στάξω. } distillare, goccio-
Ἀποσταλάζω. M. άξω, } lare. կաթել, կաթկաթիլ. կաթկաթիլ վազմամ, փոխ փոխ ափնմիլ։

Ἀποστασία - ας (ἡ) ribellione, 2. apostasia. ապատամնութիւն. 2. սրտացուրթիւն. ապէշէթ. 2. հարիսիլէթ։

Ἀποστάσιον (τὸ) divorzio. պահեստէ բաժնելիլը, ամուսնութեան լուծում. ինիֆրիֆա, ծալոթ, պոլոմ, ավերիկ պոլոմուզ։

Ἀπόστασις - εως (ἡ) distanza. հեռաւորութիւն. Էջերմէթէթ, ապատիլէթ. 2. Ἀποθήκη. 3. Διάστημα. 4. Ἀποστασία.

Ἀποστατέω - ῶ. M. ήσω. rivoltarsi, ribellarsi. դեմ գառնալ, դուռը վերցնել, ապատամնիլ. պոլ ֆալրերմիլ, այլերմիլ, ապ ընդմիլ, պրոպէթ նիմիլ, Էջերթէթէթ նիմիլ, ֆերիա ընդարմիլ։

Ἀποστάτηρ - ηρος (ὁ) Ա. ἀντὶ

Ἀποστάτης - ου (ὁ) ribello. apostata. ապատամնի. 2. սրտացող. ապ. 2. հարիսիլ։

Ἀποστατικὸς - ὴ - όν. rivoluzionario. ապա-

Digitized by Google

ասմբուխիւն հանօղ, ապր վերցնօղ. ա-
կէի ընէլոյն, խարխի կոխ։
Ἀποσταυρόω - ῶ. *M.* ώσω. palificare. 2. mettere in croce, crocifiggere. ցիցերով ամրցընել. 2. խաչ հանել. փայտելոյր ըստ կավկիտի. 2. հոլ ընէլոյն կէրպ։
Ἀποστεγάζω. *M.* άσω. levare il tetto d'una casa, scoprire. 2. mettere il tetto, coprire. առնի մը յարկը վերցընել. վրան բանալ. 2. յարկով գոցել. կիի ըմբռնիլ. 2. ըմբռնիլ փոխ, փոխանակ։
Ἀποστεγνόω - ῶ. *M.* ώσω. turar bene. պէկ գոցել խցել. կի փոխուիլ՝ կէրպի։
Ἀποστέλλω. *M.* στελῶ. mandar, spedire un' ambasciata. 2. congedare. 3. mandar via, cacciare. գեսպան մը խրկել. 2. համբել, համբոյ գնել. 3. վռընտել. պէր կուկի երալ կրնիլ. 2. խօսք փոխ, երալ կրնիլ. 3. փոխ, առնել կերթիլ։
Ἀποστενόω - ῶ. *M.* ώσω. restringere, render stretto. սխմել, սեղմել, նեղցընել. ոչիսիլ, ոչիսցընել. փարթիլ։
Ἀποστερέω - ῶ. *M.* ήσω. privare. զրկել. հափրաճ կրնիլ։
Ἀποστέρησις - εως (ἡ) privazione. զրկուած. հափրաճը։
Ἀποστερητής - οῦ (ὁ) fraudolente. նենգօղ, խարդախ. հիւլէնթիր, սլաթրճը, փոքրճը։
Ἀποστερίζω. *M.* ίσω, } = Ἀποστερέω.
Ἀποστέρομαι, }
Ἀποστεφανόω - ῶ. *M.* ώσω, καὶ Ἀποστέφω. *M.* στέψω. privar dalla corona, far deporre la corona. թագէն զրկել, թագը ձգել առլ. իւճգան հանրաճ կրնիլ, իւճգը պզտիկցընել։
Ἀποστηθίζω. *M.* ίσω. recitar a memoria բերնացը գրուցել. փիլթան ուսոյկիի։
Ἀπόστημα (τὸ) distanza, intervallo. 2. postema o apostema (ἰατρ) ախլճ. 2. խաղաղարար. հանդիր, արբ, իշտախէէ. 2. կիտն, փոպկի, փորհ։
Ἀποστηματικός - ή - όν. (γραμτ) separativo. անջատական, բաժանիչ. պլեոնճը. 2. = (ἰατρ) Ἀποστηματώδης.
Ἀποστημάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀπόστημα.
Ἀποστηματώδης - εος (ὁ, ἡ) ch'è della forma d'un' apostema խաղաղարար ձեւաւոր. կիտն պիչխիկի։
Ἀποστήριγμα (το) appoggio, sostegno. կռթնեցուիք, մկյոճ. գոյոճ, գեօգիի։
Ἀποστηρίζω. *M.* ίξω. appoggiare. կռթնցնել. գոյացնել, խաղցնել։
Ἀποστίλβω. *M.* στίλψω. brillare, rilucere, risplendere. փայլփլիլ, վառվռիլ, փայլիլ. փայլցնել, խաղցնել, ըստնել։
Ἀποστολεύς - έως (ὁ) incaricato alla sopraintendenza dell'armatura e della navigazione della flotta. տարմիկի պատերազմական մարնաներուն ու նաւարկութեանը վրայ հոգ վարակցու. գործ փնտռտնը պիւհ փոստրճա վի պլըհաճրճա փնտռտուլ հատուցըր, փնտռող նաւըրը։
Ἀποστολή - ῆς (ἡ) spedizione. խրկելը, առաքելը. երալ (ἐκκλ.) missione. առաքելութիւն. գիւղի պիւրլերուն ինճիլ ըղձ երկնչելորին պետութիւն։
Ἀποστολικός - ή - όν. (ἐκκλησ) apostolico. առաքելական. րհոխ։
Ἀποστολιμαῖος - α - όν. missionario. քարոզութեան խրկուած. իւղրայ՝ ժրվիսիճի պիւրի երալ ելնոնդալ, վոյնչ ինճիլ։
Ἀπόστολος (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ) apostolo. առաքեալ. րհոխլ. (ὁ) nunzio. պատգամաւոր. հաղորճի։
Ἀποστοματίζω. *M.* ίσω. recitare a memoria, ripetere a viva voce. բերնացը գրուցել. գիւղին պիւրի։
Ἀποστομόω - ῶ. *M.* ώσω, far tacere. 2. rintuzzare. լռել առլ, բերանը գոցել. 2. բթացընել. ---- նիկիս, ապէշնը փոխանակ. 2. պիտլնիկիս, պիտլնիկինի ելնել։
Ἀποστρακίζω. *M.* ίσω, = Ἐξοστρακίζω.
Ἀποστρατεία - ας (ἡ) (μόνον εἰς τὴν φράσιν) Ἀποστρατείας δίκη. auccusa contro coloro, che non hanno adempiuto bene i loro doveri in una spedizione di guerra, o che non hanno avuta parte in essa. պէկ պատերազմի մը պէի իր պարտքերը պզեկ չկատարողին, կամ՝ պատերազմին պէ չգտնուած եղողին դէմ ամբաստանութիւն. պիր սիֆիերտ պօղլուրճը եւյն ինիսդիլ նիհիչնէ, նախօտ ալճինիտ գողտնմայնա փորձ ալն ընելվ։
Ἀποστρατεύω. *M.* εύσω. cessare, prendere il congedo del servizio militare. զինուորութենէ ելլել, հրամանի առնել. ասկերլիտիկն ելնիմէ։
Ἀποστράτηγος (ὁ) generale licenziato, che ha avuto il suo congedo. զինուորութենէ ելած զօրագլուխ. ասկերլիտիկն ելնիմէ պերատիր։
Ἀποστρατοπεδεύω. *M.* εύσω. levare le tende, accamparsi lungi da. վրաններդ վերցընել. հեռու տեղ բանակել. ըստրլորէ փոխանակ, իշտախ պիր հանրայ օթոյա փոարճա։
Ἀποστρέφω. *M.* στρέψω. voltare. գարձնել. ընկերիտ. (μσ) odiare ripugnare. ատել, գէմ ըլլալ. խոռոճի նիհիս ելնոր ալճա։
Ἀποστροφή - ῆς (ἡ) odio, aversione, ripugnanza. 2. apostrofe. (fig. rettorica) ատելութիւն, հակառակութիւն. 2. բարգարձակութիւն. (համառատակական ձեւ մըն է) խոռոճի, ընդելի. 2. պիր ընէլ պըրթըղ պիր գալիս վռնգիս գալլոճա, (ընդ իւրի իմիս)։
Ἀπόστροφος (ὁ, ἡ) voltato dietro, che ha gli occhj voltati dietro. 2. odioso, nemico. ետ գարձած, այլերեսը եղ գարձուցած. 2. ատելի, ներհակ, թշնամի. կերի պիտիճալ, ետ ալլերեսի կերիսի ընէմիրճ. 2. նախճինի, խոնիմ. (ἡ) (γραμτ) apostrofo. պապաթարց. գոս նշան գը (՚)
Ἀποσημειουλεύω. *M.* εύσω. = Ἀπονοσθετέω.
Ἀποσυνάγω. *M.* άξω. riunire, raccogliere. 2. dividere, separare, disgiungere. նորէն ժողովել, ձի ընել. 2. զատել, բաժնել. խիւրճ խօլճոճի, պիր կիսի, պիրիւրճի։
Ἀποσυνάγωγος (ὁ, ἡ) } escluso dalla si-
Ἀποσύνακτος (ὁ, ἡ) } nagoga, scomunicato. սինակոկէն դուրս ձգուած, նզով-

Digitized by Google

ատած · մինչ-ուան տելու-ը պատելու, ոճ-ը-ը-ը։
Ἀποσυρίζω (ττω) *M.* ίξω. fischiare, motteggiare con de' fischj, cacciare con de' fischj. սու-ել, սու-ելով երգիծել՝ վռնտ-ել· ը-ը-ի ը-ի-ե, ը-ը-ի իւ-ե վռ-ե-ը ու-ի՝ ծ-ի-ե։
Ἀπόσυρμα (τὸ) scorticamento, scortecciamento. կեղե-ը՝ մորթը հանելը· տե-ի-ի ոչ-ե-ը-ի։
Ἀποσύρω. *M.* συρῶ. scorticare, scortecciare. մորթը՝ կեղե-ը հանել· ե-ա-ո-ը-ո ոչ-ե՝ ը-ե-ո-ե։
Ἀποσφάζω (ττω) *M.* σφάξω. ammazzare, scannare. մա-ել, ապանել, խաղ-ել· ե-ը-ի-ե, ը-ա-ը-ե-ի։
Ἀποσφάλλω. *M.* σφαλῶ. traviare, sviare qualcuno dal suo cammino. մխա-ը-ել, մո-ե-ել, ճ-ը ճամբէն գու-ը ե հանել· ը-ը-ե-ի, ե-ը-ա ը-ե-ե-ի, խ-ը-ի-ի· (παθ. ῆ μσ) sviarsi, traviarsi, perdere il cammino. մխա-ի, մո-ե-ի, ճամբան ե-ո-ը-ը-ե-ել· խ-ը-ի-ի, ե-ը-ա ը-ե-ե-ի, ա-ե-ի-ի։
Ἀποσφάττω. *M.* άξω. Ἄττ. = Ἀποσφάζω.
Ἀποσφίγγω. *M.* σφίγξω. stringere, restringere fortemente. խ-ա մխ-ել, ա-ե-ով ա-ել· ը-ի-ի ը-ի-ի, ե-ա-վ-ի-ի ի-ե ը-ե-ը-ե-ի-ի։
Ἀπόσφιγξις - εως (ἡ) stringimento. մխ-ե-ը-ը-ի, ը-ե-ը-ե-ի-ի։
Ἀποσφραγίζω, *M.* ίσω. sigillare. 2. dissigillare. կնքել, կ-ի-ը գ-ի-ել· 2. կ-ի-ը-ը վեր-ը-ե-ել· ի-ո-ի-ը-ե-ի-ի, ի-ո-ի-ը վ-ա-ի-ի· 2. ի-ո-ի-ը-ե-ի-ի- ե-ո-ի-ի-ի։
Ἀποσφράγισμα (τὸ) sigillo. կ-ի-ը· ի-ո-ի-ը։
Ἀποσχεδιάζω. *M.* άσω, = Αὐτοσχεδιάζω.
Ἀποσχηματίζω. *M.* ίσω. trasformare. կեր-ա-ա-ա-ե-ի-ի-ել, ձե-ը փո-ել· ա-ի-ը պ-ի-ի-ե ե-ո-ի, ի-ի-ի-ի-ի-ի-ի-ի։
Ἀποσχολάζω. *M.* άσω. prendere del riposo, essere in ozio, disoperato. հան-ե-ա-ի-ի, ա-ի-ա-ո-ծ կ-ե-ա-ե, գ-ա-ւ-ա-ի ե-ա-ի-ի· ը-ո-ի-ի ե-ի-ի-ի, ո-ի-ե-ի-ի-ի, պ-ի ե-ա-ո-ի-ի, ի-ե ի-ի-ի-ի-ի, պ-ը ի-ի-ի ի-ի-ի-ի-ի։
Ἀπόσχολος (ὁ, ἡ) chi non frequenta la scola. գ-ա-ո-ց չ-ա-ո ի-ի-ե-ո-ղ· պ-ի-ի-ի-ի պ-ե-ը-ի ի-ո-ի-ո-ե, պ-ի-ո-ի-ի ե-ա-ը-ի-ը։
Ἀπόταικτος (ὁ, ἡ) messo in riserva, conservato per un certo uso. պ-ա-ի-ա-ե, ինչ-ո-ի-ի մը գ-ո-ծ-ա-ե-ը-ա ի-ա-ո-ա-ե-ի-ի-ե· ա-ի-ը, ի-ե-ի-ի ե-ի-ա-ը-ա-ը, պ-ը ն-ի-ն-ի-ի ի-ա-ը-ա-ո-ի-ի ի-ե-ի ա-ի-ը-ը-ի։
Ἀποταμιευτής - οῦ (ὁ) colui, che mette in riserva. պ-ա-ի-ո-ղ, մ-ի-ե-ո-ղ, ի-ա-ո-ի-ո-ղ· ի-ե-ե-ի ե-ո-ը-ա ա-ի-ը-ա-ի, ա-ի-ը-ո-ի-ը, ի-ե-ե-ի։
Ἀποταμίευω και εὐομαι *M.* εὐσω, καὶ εὔσομαι
Ἀποταμίσω - ῶ. *M.* ώσω, } conservar nella dispensa, nel tesoro, metter in riserva. ի-ա-ո-ի-ե, պ-ա-ի-ե· ի-ա-ո-ի-ո-ե-ի-ի ի-ե-ի-ի-ի-ի-ի-ի-ի

nare. 2. cacciar fuori dei confini, esiliare. աահմանե դնել, աահմանել. 2. աահմանե գուրս վըռշտանել, քշել. հաստատ ելեվել, ընդէր ծօսել. 2. ընդդէմ ըլալոյս ծօլմէ՝ սխրել, ներել ելիել.

Ἀποτίθημι. M. θήσω. deporre. 2. mettere in riserva. ֆեղ տալ, ձգել. 2. դնել ի պահեստս. պըտիմել, ալալ ծօսել. 2. տիլերէ՝ տղայոս՝ տեսլեաց ծօսել.

Ἀποτιμάω-ῶ. M. ήσω. stimare, valutare. 2. dare in pegno. գինը կտրել. 2. գրաւի տալ. ըսահին ելիել, պահ ելելել. 2. բհհինի ծօսել. 3. = Ἀτιμάζω.

Ἀποτίμημα (τὸ) pegno. գրաւ. բհհին.

Ἀποτίμησις-εως (ἡ) estimazione d'un bene messo in pegno, o ipoteca. գրաւի գրաւած բանի մը վրա գին կտրելը. բհհինի ծռնալու պէս հալքը հաւքելու պահ ելելել.

Ἀποτιμητής-οῦ (ὁ) estimatore (dei beni messi in ipoteca). գնահատ (գրաւի գրաւած բաներուն). ըսահինէ, պահ ելելէ (բհհինի ծռնալու հալքը).

Ἀπότιμος (ὁ, ἡ) = Ἄτιμος. 2. estimato e messo in ipoteca, ipotecato. գին կտրուած, գրաւի գրաւած. պահած ելելէ. բհհինի ծռնալած.

Ἀποτινάσσω. M. άξω. gettare scuotendo. ցնդեցնով ձգել. ելէլով ձգել.

Ἀποτίνω. M. τίσω. pagare quel che si deve. պարտքը վճարել. պօրճանաս ծօսել.

Ἀπότισις-εως (ἡ) pagamento. վճարում. ծօս, ծօսելը.

Ἀποτίω. M. τίσω, = Ἀποτίνω.

Ἄποτμος (ὁ, ἡ) misero, infelice. խեղճ, ադբարելի. պախալը, ելֆիլ, ըվալլը.

Ἀπότοκος (ὁ, ἡ) nato da.... մէկէ մը ծնած. ելբէրնէն գօղմալ.

Ἀποτολμάω-ῶ. M. ήσω. azzardare, ardire. վտահիլ, ժարհիլ, խիստ համարձակիլ. ելեւտհիլէն ելիել, ընդի ալօտ ֆեռսելի ելիել.

Ἀπότολμος (ὁ, ἡ) = Ἄτολμος.

Ἀποτόμας-άδος (ἡ) (πέτρα.) sasso staccato da un monte, rupe. 2. mazza. լեռնէ փրթած քար, ապառաժ. 2. լախտ. գալտան ծօխմալ ելու խարլօը, ծայռ. 2. լզալտ, օգտան խարլօը.

Ἀποτομή-ῆς (ἡ) tagliatura, divisione, troncamento. կտրելը, կտրելով զատելը. ելոմէ, ելոխ ալելմ.

Ἀπότομος (ὁ, ἡ) tagliato, troncato. 2. dirupato, inaccessibile. 3. severo, rigido, inesorabile. կտրուած, զատուած. 2. գար տեղեր ունեցող, չմօտիկենալու. 3. խիստ, անողոք. ելոխ, խրլտըլ. 2. ապառաժոտ, խոխլտըլտալ. 3. ելրի, փխրելի, ելեկի.

Ἀποτόμως. ἐπίῤῥ. severamente, rigidamente, senza alcun riguardo. անողոքաբար, խստութեամբ. ելրիլէ՝ ելեկիլէ՝ փխրելիլէ՝ էլե, խոիր ներելու գալմալով.

Ἀποτοξεύω. M. εύσω. lanciare dei dardi. 2. cacciare, respingere a colpi di freccia. նետ նետել. 2. նետ նետելով վռնտելու. օդ ալելմէ. 2. օդ ալելով ծօղմէ՝ ելալելմէ.

Ἄποτος (ὁ, ἡ) che non ha bevuto. 2. inbevibile, che non si beve. չխմած. 2. չխմուելու. խլիպէլ. 2. խլիպէլու.

Ἀποτραχύνω. M. υνῶ. inasprire, esacerbare. խստացուցանել, զայրացուցանել. ալալելմէ.

Ἀποτρεπτός (ὁ, ἡ) = Ἀποτρόπαιος.

Ἀποτρέπω. M. τρέψω. distornare. 2. dissuadere, impedire. եա գարձընել, արգիլել. 2. միտքը գարձընել. ներէ ելիլէրմէ. ուղ կիսէ. 2. ֆիւրէնէ ելելել.

Ἀποτρέφω. M. θρέψω. nutrire. անուցանել. պահելիմէ.

Ἀποτρέχω. M. θρέξω. allontanarsi correndo. վազելով հեռանալ. ֆալրամ ալելելմէ.

Ἀποτρίβω. M. τρίψω. strofinare, usare. չփել, չփելով մաշել. ալմէ, պիրգիտէ ալելելմէ.

Ἀπότριμμα (τὸ) tordura, che si leva fregando, strofinando. չփելու առնի ելած մասուխթիւն. ալմէպս ելէն էլելի էիր.

Ἀποτρόπαιος (ὁ, ἡ) tutelare, che scaccia i malanni. (Λατ. averruncus.) 2. abbominevole, odioso. չարիքը հալածող. 2. գարշելի, ատելի. ֆինալելիսն ֆօրայան. 2. նախանձոտ, խոս ալանանմէ.

Ἀποτροπή-ῆς (ἡ) dissuasione. միտքը գարձընելը. ֆիւրէնէ ելելելէ.

Ἀποτροπιάζομαι. M. άσομαι. avere in aversione, in orrore. հակառակ բլլալ, ատել. ելէպտալմէ, խոռոչիլ ելիել.

Ἀπότροπος (ὁ, ἡ) = Ἀποτρόπαιος.

Ἀποτροφή-ῆς (ἡ) cibo, alimento. կերակուր, անուռդ. ելելիլէ, ելելիլէ, ֆօթ.

Ἀπότροφος (ὁ, ἡ) nutrito lungi da suoi, pellegrino. հեռաւ ատեղ, անէ գաւրանալ ատած, պանդուխտ. ելէնէրէն ալալ հեռուտի պէլելնիլէ, ֆօրէիլ.

Ἀποτυπόω-ῶ. M. ώσω. formare una cosa sul modello d'un' altra. ուրիշ օրինակի մը ձեւով չինել. պէս ելէյ գալ պէս ֆօրելնելիէն պէլէգինի ալալտարմէ.

Ἀποτύπτω. M. τύψω. cessare di battere. գարնելէ գադրիլ. վարմէգան վռ ելելել.

Ἀποτυφλόω-ῶ. M. ώσω. acciecare intieramente. դէլսովին կուրացընել. պէս պէրնէն ելօր ելիել.

Ἀποτύχημα (τὸ) l'ingannarsi nella sua speranza, la mal riuscita. 2. infortunio. իր յուսոյն մէջ խաբուիլը, յուսածին պէս չըհաջողիլը. 2. գժբաղդութիւն. խափան գալը ելէմալ, ատգուալը ելալ բաս ելելելէ. 2. ֆօրթունէ.

Ἄπους-οδος (ὁ, ἡ) apodo, che non ha piedi. առ չունեցող. ալոֆէլ.

Ἀπουσία-ας (ἡ) assenza. հեռաւորութիւն. ապտիգ գալմէգ ելէի, իբրեցգան ալմէլելէի.

Ἀπουσιάζω. M. άσω. spogliarsi d'una parte della sua fortuna. 2. mancare.

Digitized by Google

ասացուածքին մէկ մասը կորսընցընել. 2. ներկայ չըլլալ. հալածէն ալիր հիւանդութիւնէ. 2. հասկնալ պատճառները. 3. = Ἀποσπερματίζω.

Ἀποφαίνω. M. φανῶ. metter in luce, dichiarare, palesare. 2. provare, dimostrare. բերանն հանել, յայտնել. 2. ցեղցընել, ապացուցանել. ալէտ լէքարմէ, կիսկրիֆէ, պիլան ներկ. 2. խոպի ներկ. Ἀποφαίνομαι. pronunziare, dichiarare la sua opinione, sentenziare. իր կարծիքը յայտնել, վճռել. վ-հմիհնէ պիլան ներկ, ֆիքիր վէրմէ.

Ἀποφαντικός - ή - όν. dichiarativo, enunziativo. հրամարական, արտայայտական. պիլան էտիճ, իհտիէլէնիճի.

Ἀποφαντικῶς. ἐπίρ. con enunciazione. արտայայտուվ. էտէնէ իլէ, իհտիէլէնիճի.

Ἀποφαντὸς - ὴ καὶ ος - ον. pronunziato, dichiarato, stabilito. հրամարակուած, վճռուած, կարուած. պիլան օլունմուշ վերիլմիշ, նօթ օլունմուշ.

Ἀπόφασις - εως (ἡ) (ἀπόφημι) negazione. 2. (ἀποφαίνω) risoluzione, decisione, decreto. ուրանալը. 2. վճիռ. իւէվար. 2. ֆիրման, պիտիկ, նօթի, ֆիքիր.

Ἀποφέρω. M. ἀποίσω. togliere via, portar via. 2. pagare, render il debito. առնել, առնիլ, վերցընել. 2. պարտքը վճարել. ալէտ իհօվիրմէք. 2. պօրճառնա իօղխալ, կար ներկ.

Ἀποφεύγω. M. φεύξομαι. sottrarsi, evitare, schivare. 2. venir assolto, acquistare la causa. ապահէն ճլլիլ, խալտխիլ, պրծիլ. 2. գաթը վասապկիլ. ինէնէվէ, էտիւօվմէ. 2. փաղաշը տալնմաք.

Ἀποφευξις - εως (ἡ) fuga, scampo, sotterfuggio. փախչիլը. ինէվէ, էտէղ էտրիւար.

Ἀπόφημι. M. φήσω. dire, pronunziare liberamente. 2. negare, ricusare. յայտնապես զրուցել, արտայայտիլ. 2. ուրանալ, չէ ըսել. ալէրճան ալէտը պօչ-ինէվ. 2. իւէվար ներկ. նօթ խալտ պիլան.

Ἀπόφημος (ὁ, ἡ) di mal augurio, sinistro. չարագուշակ. ապաշօրուշ.

Ἀποφθέγγομαι. M. φθέγξομαι. proferire, dire (una massima, una sentenza). ըսել (առած մը կամ վճռական խօսք մը). փռել, պօղնիւիլ (պէր պառէ, խոշօ պէր ֆիքիրէ պօղնիւիր).

Ἀπόφθεγμα - τος (τὸ) apotegma, detto notabile, sentenza, massima. խնամասալից խօսք. վճռական բան, առած. ֆիքիրէ պօչ, ֆիքիրլէ պօչ, պառէ.

Ἀποφθεγματικὸς - ὴ - όν. sentenzioso. 2. che ama ad esprimersi con degli apotegmi. վճռական. 2. վճռական խօսքեր զուարճ սիրօղ. ֆիքիրլի, ֆիքիրլէ պօչլի պօչ. 2. ֆիքիրլէ պօչլէր պօղնիւիլ պիլմի.

Ἀποφθείρω. M. φθερῶ. corrompere, distruggere, guastare. 2. abortire. ապականել, ապրճել. 2. ապան անցընել. պօչ-մաք, պէրգամի խարտ խրիչ. 2. օլլան պիլիչ-պրճիլ, իչէ-պիի ճիւիչ խրիչ.

Ἀποφθινύθω (χ. M.) far perire. 2. Ἀποφθίνω (φθίω) M. φθίσω, perire. կորսընցընել. 2. կորսուիլ. էույ խրիչ. ղայ խրիչ. 2. էույ՝ ղայ օլմաք, կօչիլ.

Ἀποφθορὰ - ᾶς (ἡ) aborto, sconciatura. վիժած. պիլէչ, պէքի.

Ἀποφλεγματίζω. M. ἰσω. purgare gli umori pituitosi, i flemmi. մաղասալին հիւմիւրը մաքրել. պալղամ իէլիլէրը իհտիէլէնիճ.

Ἀποφλεγματισμὸς - οῦ (ὁ) purga di flemma. 2. apoflemmatismo. մաղասը մաքրիլը. 2. մաղասը մաքրելու գեղ. պալղամը իհտիէլէնիճ. 2. պալղամը իհտիէլէնիճիճի մատալիճի.

Ἀπόφονος (ὁ, ἡ) μόνον εἰς τὴν φράσιν. φόνος (morte) ingiusta, abbominevole. անիրաւ, գարշելի (մահ). նահաք, իհրիմինճի (իօղլուճ).

Ἀποφορὰ - ᾶς (ἡ) odore, esalazione. 2. l'azione d'apportare, di trasportare. 3. guadagno, lucro, frutto. 4. pagamento, paga. 5. tributo. հոտ, արտաշնչութիւն. 2. բերքիլը. 3. շահ, արգիւնք. 4. վճարում, վճարիլը. 5. հարկ. էօթօ, պալղամ. 2. ինէնէվէ. 3. ինաթ, էտղնճ, նուիրք. 4. իօրխէլ. 5. վէրկի.

Ἀποφόρητος (ὁ, ἡ) da togliersi via. առնելու սանելու. ալըղ կիօթի-րի-լէճէք, էտլէտճաք.

Ἀπόφορος (ὁ, ἡ) = Ἄφορητος. 2. = Ἄφορος. 3. insopportabile. չդաշնակելու, անտանելի. 3. պալղալըմայական, կիօթի-րի-լէճիճի.

Ἀποφορτίζομαι. M. ἰσομαι. scaricarsi del peso. բեռնէն ազատիլ, բեռը վար ձգել. ինէվէն ալիշճախ ղէչմէք, ինէ-սի-մէք ալղա էօմէք.

Ἀπόφραξις - εως (ἡ) turamento. խթելը. իչէ-իչլէ.

Ἀποφράς - άδος (ἡ) κυρ. ἡμέρα (giorno) infausto, fatale. գէչ՝ անպտղաշ (օր). ապերասաճ (իւն).

Ἀποφροντίζω. M. ἰσω. lasciare, abbandonare la cura, non curar più. չհոգալ, ձեռքը վրայէն քաշել, երես գարձընել, չճնամալ. էույրմամէք, ինէ-պիլ-մէ-մէք, ինչնի էտափանափ էտղրմէք, ինէ-ղ ղէ-էյրմէք.

Ἀπόφρυγω. M. φρύξω. friggere. տապկել. իւղ ներկ.

Ἀποφυγὴ - ῆς (ἡ) = Ἀπόφευξις.

Ἀποφύλιος (ὁ, ἡ) che non è d'alcuna tribù, straniero. ցեղէ մը չըղող, օտար. հէղ պէր էտղիլիներէն օլմայան, նիհնէպ.

Ἀποφυλλίζω. M. ἰσω, (μὲ αἰτ.) sfogliare, sfrondare. տերեւը թափել. ինէվ-էվ-ըրճը գէօտէք.

Ἀποφύλλισις - εως (ἡ) sfrondamento, sfogliamento. տերեւ թափիլը՝ իլը. ինէվ-էտ գէօտէ-մէ.

Ἀποφυσάω - ῶ. M. ήσω. soffiare. փչել. ֆիլխէք. 2. = Ἀποπέρδω.

Ἀπόφυσις - εως (ἡ) (ἀποφύω) (ἀνατμ.) apofisi. 2. (βτν.) germe d'un albero. ածկրէլուճգն (ածկրին ցցուած կողմը). 2.

Digitized by Google

ծառի ճիւղ · ոստիկան օխրելիք եղեր· 2. ա-ղաճ կոչիլ։

Ἀποφυτεία - ας (ἡ) traspiantazione. (di germogli, che nascon a piè d'un albero). ծառին առակը ելած ճիւղերը ուրիշ տեղ տնկելը, փոխադրութիւն տնկոյին· ապաճէն ուրիշներ պիղծին չհետերը տիեր պէր հանելը տխմարիլ։

Ἀποφυτεύω. M. εύσω. traspiantare (i germogli, che nascono ai piedi degli alberi). ծառին առակը բուսած ճիւղերը ուրիշ տեղ տնկել· ապաճէն ուրիշներ պիղծին չհետերը տիեր հերի տխմարիլ։

Ἀποφύω. M. φύσω. germogliare, mandar dei germogli. ծլիլ, ծիլ արձակել· ճիւղ կերակրիլ։

Ἀποφωλής (ὁ, ἡ) vano, senza effetto. 2. mostruoso, fiero. 3. ignorante, inesperto, incapace. անչահ, անօգուտ· 2. հրեշ քի նման, վայրագ· 3. ագէտ, անմարդ· խիստհոգի, խոչընդոտիչ· 2· հեղգերիւ, խուլաղ, ապլէտ· 3· ահմուկ, խոպանչիմիտիչ, անկիր։

Ἀποχαλκεύω. M. εύσω. coprire di bronzo. պղինձի նման մետաղով (ծածկով) գոցել· բան իւր ճոխացնել։

Ἀποχάραξις - εως (ἡ) incisione. փորագրութիւն· օյմա։

Ἀποχαράσσω (ττω). M. άξω. incidere. փորագրել, քանդակել· օյմել։

Ἀποχαρίζομαι. M. ίσομαι. gratificare, donar largamente. շնորհք ընել, շնորհել· յհասն երիտ, ինայելի երիտ։

Ἀπόχειρος (ὁ, ἡ) non pronto, non preparato. չպատրաստուած· հապշտապ երիտ օյմըշ, երբեմնոյ։

Ἀποχειροτονέω - ῶ. M. ήσω. disapprovare, abrogare col suo suffraggio. ներհակ վիճակ ընտրել, չհաւնիլ· ձեռք քաշել անիտ, պակասիլ։

Ἀποχειροτονία - ας (ἡ) abolizione. խափանում (օրինաց եւայլն)· պահել երիտ (ծոհսաս վի սայրը)։

Ἀποχειρόω - ῶ. M. ώσω, (μὲ δύω αἰτ.) togliere, rapire dalle mani di uno, privare. ձեռին ձեռքէն առնել, յափշտակել, զրկել· պէրէրին երկիրեն ալիտ, փոխիտ, հանրաւ երիտ։

Ἀποχεύω. M. χεύσω ἀντὶ versare, spandere da... բաշել մը թափել· պէր երբեմն պեօտիտ։

Ἀποχή - ῆς (ἡ) astenenza. 2. distanza. 3. quitanza. ես կենալը, զգուշանալը· 2. հեռու ըլլալը· 3. ձեռագիր վճարման պարտաց· ետեր փոխումիլէն, ատելմիտիլէն· 2· երբեմնէլէն· 3· էպրա, էրա։

Ἀποχορδος (ὁ, ἡ) dissuonante. անհամաձայն· պահճին։

Ἀποχράω - ῶ. M. χρήσω. bastare. բաւել, հերիք ըլլալ· ինքիզիր, տուֆի օյմե։

Ἀποχρυσόω - ῶ. M. ώσω. mutar in oro. 2. indorare. 3. vendere. ոսկիի գարձընել· 2· ոսկեզօծել· 3· ծախել· ալիշա ինգտիլ երիտ, ալիշն երիտ· 2· ալիշն երբեմն երիտ· 3· ալիշան երիտ, ասրմե։

Ἀποχρώντως. ἐπίρ. bastantemente, abbastanza. հերիք, բաւականաբար· տուֆի, հերիքը։

Ἀπόχυμα (τὸ) ciò ch' è versato. թափած բան· պեօխլիշ նեմնե։

Ἀπόχυσις - εως (ἡ) effusione. թափուիլը· պեօխլիշ։

Ἀποχωρέω - ῶ. M. ήσω. ritirarsi da, allontanarsi, partire. ես կենալ, հեռանալ, չտեղ· ներ գոպրմե, իշտե ընմե, կիտել պէր, ելիմե։

Ἀποχώρησις - εως (ἡ) ritirata. ես քաշուիլ· ներ ելիտիլմե։

Ἀποχωρίζω M. ίσω. dividere. 2. allontanare, separare. բաժնել· 2· հեռացընել, զատել· աչերմե· 2· ապտիլմե։ (παθητ.) 3. = Ἀποχωρέω.

Ἀποχώρισις - εως (ἡ) divisione, staccamento, separazione. բաժանում· աչրուիլ։

Ἀποχωριστὴς - οῦ (ὁ) colui che divide, che allontana. զատող, հեռացընող· աչրող, երբեմնոյ։

Ἀποψαλίζω. M. ίσω. tagliare colle forbici. մկրատով կտրել· մելա իլէ ինտիր։

Ἀποψάλλω. M. ψαλῶ. gettare lanciare. 2. lasciare la corda tesa dell' arco per spingere il dardo. նետել· 2· ապիկին լարած չուանը թող տալ նետը նետելու համար· ասիմե, ֆըրլմիմե· 2· խոչը ինչէ տերէլինի ֆօյ կերմե ասիմե իլէ։

Ἀπόψαλμα (τὸ) suono, che si fa toccando la corda tesa. լարած չուանին գոչելու առնելը ելած ձայն, հայհոյութիւն լարից· կերէլու տերէլ փօխանմիտիս ըշեան պահ։

Ἀποψάω - ῶ. M. ψήσω. asciugare, nettare. մաքրել, արբել· սիլմե, ինինչ երիտ։

Ἀποψεύδω. M. ψεύσω. ingannare con delle bugie, fingere. առասիքով խաբել, կեղծել· խոշ իլէ ապտիմե (μσ. ομαι) ingannarsi. խաբուիլ· ապտանմե։

Ἀπόψηγμα (τὸ) ciò, che si leva fregando o lavando, lordura. չիճելու կամ լուալու առնեն ելած բան՝ աղտաբիճութիւն· օվմիտիս խոխոր խոչտանտիս ըշեան նհանե՝ ֆիւլիէ՝ տեր։

Ἀπόψηστος (ὁ, ἡ) (ἀποψάω) asciugato, fregato. լորցած, չիճուած· փոխոմոտ, օվալմուտ։

Ἀποψηφίζομαι. M. ίσομαι. assolvere col suo suffragio un accusato. 2. abolire, rigettare col suo suffragio. յանցաւոր մը իր քուէովը անձեղ արձակել, խալտան· 2· քուէովը բան մը խափանել, չկնել· փոխ իլէ պէր փոպոհիլէնէ փորձումե, խելօ երիտ· 2, փոխ իլէ պրիալ երիտ, պօյմե։

Ἀποψήφησις - εως (ἡ) assoluzione. 2. rigetto, disapprovazione fatta col suffraggi. քուէով արձակելը, անձեղ հանելը· 2· խափանելը· փոխ իլէ՝ ասէ վերմե, ասալտալ ըշեմբրմոզ· 2· պրիալ երիտ։

Ἀποψήχω. M. ψήξω, = Ἀποψάω.

Ἀποψις - εως (ἡ) terrazzo, belvedere. հովանոց· տեղի։

Ἀποψύχω. M. ψύξω. rinfrescare, refrigerare. 2. spirare, morire. պաղցընել, սիրտը բանալ· 2· հոգին փչել՝

Digitized by Google

ձանձիլ. ֆերմիլմիֆ, ֆերմիֆ կիմիրմֆ, ուրիլիֆ. 2. ճանճը կիմիլ կիմֆ:

Ἀππαπιὰ (ἐπιφών.) bravo. կեցցես. ափիլ!

Ἀπραγέω-ῶ. M. ήσω. non fare nulla, essere inerte. բանմը չընել, չգործել, անգործ բլլալ. իւրիլ օլմֆ, իւլիմֆիֆ, պէր իւ կիմֆիֆ:

Ἀπραγία-ας (ἡ) inerzia, inazione. 2. oziosità. գանգաղութիւն, անգործութիւն. 2. գարապանութիւն. իւրիւլմֆ, ֆորլեթլեմֆ. 2. գոլ գարմրմիլըմֆ:

Ἀπραγμάτευτος (ὁ, ἡ) che non richiede alcuna fatica, facile. 2. negligente. աշխատանքի պէտք չունեցող, դիւրին. 2. անհոգ. իշըլեմիմ լուրմ կօֆ, ֆօլայլեցլըմ ալան. 2. պէհոգ:

Ἀπράγμων-ονος (ὁ, ἡ) indolente. 2. che non vuol mescolarsi in nussun' affare, անգալ. 2. գործի մը մինալ չուզող. ճըրըզ. 2. հիւ պէր մալարիա կիրճիֆ իւանիմեն:

Ἀπραγμοσύνη-ης (ἡ) mancanza di cure, indifferenza, trascurazione. 2. oziosità. անհոգութիւն, անհոգ՝ անվիշտ բլլալը. 2. գարապանութիւն. ֆայլեցլըմ, ֆիֆտիֆ-փոխըլմֆ, պէֆայլեթ. 2. իւրիւլմֆ:

Ἀπραξία-ας (ἡ) inazione, riposo. 2. vita esente d'occupazione e di affari. անգործութիւն. 2. անհոգ՝ անփոյթ կեանք. իւրիւլմֆ, գոլըմֆ. 2. ֆայֆըզ՝ ֆայլըզլը կօֆը:

Ἀπρασία-ας (ἡ) mancanza di compratori, stazione del commercio. առաբեսա չբլլալը. վաճառելիք:

Ἄπρατος (ὁ, ἡ) (ἀ, πιπράσκω) che non è venduto. 2. che non si vende. 3. incorruttibile, integro. չծախուած. 2. չծախըլմըլը. 3. կաշառք չառնող, անաչառ. ապրիլմըշ. 2. ապրիլմիշ. 3. ըմբլլըֆ կիմ կիշ:

Ἀπράϋντος (ὁ, ἡ) implacabile. անողորմելի. իմֆ կիլմիշ, ֆալըլ վիմ:

Ἀπρέπεια-ας (ἡ) inconvenienza, indecenza. անվայելչութիւն, չվայլելը. գնահատիլիմֆ, նօթըլմամֆըլեթ:

Ἀπρεπὴς-έος (ὁ, ἡ) indecente, inconveniente. անպատշաճ, անվայել. գնահատիլիմֆիմ, նօթըլեթ ալը. ըպՓ. ἐπίῤ.

Ἀπρωπία-ας (ἡ) ἀντὶ Ἀπρέπεια.

Ἀπροαίρετος (ὁ, ἡ) che non opera con libera volontà, involontario. անձնիշխանութեամբ չգործող, ազատ չկրող. ազատ օլմայան, կենդանի:

Ἀπροβούλευτος (ὁ, ἡ) non premeditato. 2. sconsiderato, temerario. առաջըմըն չմտածուած. 2. անխորհուրդ. կվվլիմֆ պէն գալըմֆըմըշ. 2. գալըգանըմըշ, գալըմֆանիմըշ. 2. գալըգալըըշ, գալըմֆանիմիշ:

Ἀπρόελπτος (ὁ, ἡ) Ἀνέλπιστος.

Ἀπροθέτως. ἐπίῤ. temerariamente. անխորհրդութեամբ, առաջըմըն չմտածելով. գալըգալըըշմ, կվվլիմֆպէն գալըմֆըմըշ:

Ἀπρόθυμος (ὁ, ἡ) lento, che non agisce con ardore, con zelo. գանգաղ, եռանդով չգործող. կիւլեմ, ալը իւլ իւլիմֆիմ:

Ἀπροθύμως. ἐπίῤ. senza zelo, senza ardore, con lentezza, lentamente. առանց եռանդման, գանգաղութեամբ. պէտ ալը, կիւլեմալը իւլ:

Ἀπροκάλυπτος (ὁ, ἡ) che non ha innanzi alcun coperchio. 2. manifesto, evidente, chiaro. 3. sincero. առջիւը չգացած. 2. բաց, յայտնի. 3. պարզամիտ. ֆօֆը ալըմֆ. 2. ալֆայտ, գիւլի. 3. առֆրըտան:

Ἀπροκατασκεύαστος (ὁ, ἡ) non preparato d'innanzi. առաջըմըն չպատրաստուած. կվվլիմֆպէն իիմ կօրմըշ:

Ἀπροκοπία-ας (ἡ) ignoranza, goffaggine, mancanza di progresso. ապիտութիւն, անմտութիւն, առաջ չերթալը. գիօնլը, չըլըֆլըմֆ, իւրիւլմֆիմ:

Ἀπρόκοπος (ὁ, ἡ) ignorante, goffo, che non fa progresso. ապէտ, անմիտ. առաջ չդնացող. գիօն, նօտան, իւրիւլմֆիշ. ὁπως. ἐπίῤ.

Ἀπρόληπτος (ὁ, ἡ) non prevenuto. 2. libero di superstizione. չնախապաշարուած. 2. առըրդապաշտութենէն հեռու. նախապաշարմունքէ, մօտապաշարմունքէ օլմըշ. 2. բօթ-իւրիւքէն խալ:

Ἀπρομήθητος (ὁ, ἡ) non provveduto, sprovvisto. առաջըմըն չմտածուած. կվվլիմֆպէն պէտ-իւնիմֆըլեթլը:

Ἀπρονόητος (ὁ, ἡ) improvveduto. 2. imprudente. առաջըմըն չմտածուած. 2. անխորհուրդ. կվվլիմֆպէն գալըգալը ալանմըշ. 2. ֆիւիրթիշ. ήτως. ἐπίῤ.

Ἀπρονόμευτος (ὁ, ἡ) non sacheggiato. չթալանուած. խալմայ գալըգալըմըշ:

Ἀπρόξενος (ὁ, ἡ) forestiero straniero. դրսեցի, օտար. խալանիշ, կիմիմլի:

Ἀπρόοπτος (ὁ, ἡ) } improvviso, improvve-
Ἀπροόρατος (ὁ, ἡ) } duto. անկարծ, մէկէն ի մէկ եղող, անակնկալ. ըֆիլ պէտնըշ ալը:

Ἀπροόπτως. ἐπίῤ. improvvisamente. մէկէն ի մէկ, յանկարծակի. պէտնըշ, առիւել ըֆիլ:

Ἀπροπτωσία-ας (ἡ) il non aderire, condiscendere facilmente, incoerenza. չառաով չհամիլը, չթեքամիլը, անմիաբանութիւն. իւրիւլեթ իւլ իւլիմֆիմֆիւլիւ, անյամմիմֆլեթ, իմիֆֆիմֆըլեթ:

Ἀπρίπτωτος (ὁ, ἡ) che non aderisce facilmente, incoerente. չառաով չթեքող, անթեքամեան. իւրիւքի պէյայան, իմիֆֆիմֆըշ:

Digitized by Google

Ἀπρόσβατος (ὁ, ἡ) κυρ. τόπος. inaccessibile. չմօտիկնալու. խոչընդոտուած:
Ἀπρόσδεκτος (ὁ, ἡ) inammissibile, inaccettabile. չընդունելու. ֆաղաքական օտանմաճախ:
Ἀπροσδιόριστος (ὁ, ἡ) indeterminato, indefinito. անորոշ, անսահման, անվերջ. նամանաւոր, ընդհանրական, վերացական. ւստաց. ընդ.
Ἀπροσδόκητος (ὁ, ἡ) inaspettato, inopinato. յանկարծակի, անակնկալ, անֆարճ. սահմանուած, ակռնոցը. ղՖիլ. դիտաց. ընդ.
Ἀπροσεγγιστος (ὁ, ἡ) = Ἀπρόσιτος.
Ἀπρόσεκτος (ὁ, ἡ) disattento. փոք չգնող, անմտադիր. փըֆոխոցը:
Ἀπροσίλευστος (ὁ, ἡ) inaccessibile. չմօտիկնալու. խոչընդոտուած:
Ἀπροσεξία-ας (ἡ) inavvertenza, inavvedutezza. անխորհրդութիւն, չմտածելը. ֆուֆաղաբդելութիւն, ֆիւէրիւթիւն, փըֆոխոցութիւն:
Ἀπροσηγόρητος (ὁ, ἡ) non salutato. չբարեւած, բարեւ չտրուած. սիրհանմարէց:
Ἀπροσηγορία-ας (ἡ) impraticabilità, rozzezza, l'essere intrattabile. կոպիտութիւն, չվարուելու ըլլալը. խօսելնըտիր, էրբըշէլ, ֆնաղաղութիւն օլմաթըէ:
Ἀπροσήγορος (ὁ, ἡ) che non saluta, non parla, intrattabile. բարեւ չտուօղ, չխօսող, չվարուելու. սիրմ վէրիչին, սիրհանմարէց խրխչին, էրբըշէլմէզ, ֆնաղաղութիւն:
Ἀπρόσιμος (ὁ, ἡ) (ἀ, προσείμι) inaccessibile, aspro. չմօտիկնալու, խիտ. խոչընդոտուած, սերթ:
Ἀπρόσκεπτος (ὁ, ἡ) = Ἀπρόοπτος.
Ἀπρόσκλητος (ὁ, ἡ) non invitato. չհրաւիրուած. փավէրի օլմադընմըշ:
Ἀπροσκλησία-ας (ἡ) impraticabilità, rozzezza, l'essere intrattabile. կոպիտութիւն, չվարուելու ըլլալը. խօսելնըտիր, էրբըշէլմէզ, ֆնաղաղութիւն օլմաթըէ:
Ἀπρόσκλητος (ὁ, ἡ) che non saluta, non parla, intrattabile. բարեւ չտուօղ, չխօսող, չվարուելու. սիրմ վէրիչին, սիրհանմարէց խրխչին, էրբըշէլմէզ, ֆնաղաղութիւն օլմաթըէ:
Ἀπρόσκοπος (ὁ, ἡ) = Ἀπρόσκεπτος.
Ἀπροσμάχητος (ὁ, ἡ) inespugnabile, invincibile. հեռը կռիւ չընելու, կռիւով չառնուելու, անյաղթ. ճնշի օլմադընմը, ճնշի էլ օլմադընմը, ալի օլմազ:
Ἀπροσμήχανος (ὁ, ἡ) contra cui non valgono le macchine, invitto. մեքենաներով արագացնելով չյաղթուող, մեքենաները բանի տեղ չգնող, անյաղթ. ճնշիկնէ էլ ճնշը էլ ալի օլմազ, ինինէլմէզ:
Ἀπροσόδευτος (ὁ, ἡ) inaccessibile. չմօտիկնալու, քովը չերթըցուելու. խոչընդոտուած, էլերէ՝ խոչընդոտ ընդունող:
Ἀπρόσοιστος (ὁ, ἡ) insuperabile. չյաղթելու, գետ չգնելու. ալի օլմազ, ֆորլը ֆոնաղմազ:
Ἀπρόσοπτος (ὁ, ἡ) terribile a vedersi, orrendo. ահեղատեսիլ. ահռելի. ֆիւղէրնէն դողդողալ, ֆօրֆոնի, ֆօրֆնէ-ոիֆնէլը:
Ἀπροσπαθής-έος (ὁ, ἡ) = Ἀπροσκλινής.
Ἀπροσπτωσία-ας (ἡ) fermezza, il non prostrarsi, avvilirsi facilmente. համառութիւն, դիւրաթեքնով չքայքայուելը, արտ չկիսուելը. վերիժարելէ, ֆոլդերէ իւր կեդրոնին վրայ կեդրոնանալէ, ինքզինքն պահելու ընդունակութիւն:
Ἀπρόσπτωτος (ὁ, ἡ) che non si prostra, non si avvilisce facilmente, fermo, immobile. չտատով չկնճռող, համառատ, պինդ. ֆոլդ պիւկին, ֆավ, վերիժարը:
Ἀπροσρητος (ὁ, ἡ) intrattabile, a cui non si può parlare. չվարուելու, հետը չխօսուելու. վրընշըմը, վերաբեր սովհրի օլմադընմը. (ἡμέρα) in cui non si saluta, non fanno delle visite. բարեւ չտուելու, իրարու այցելութիւն չընելու (օր). սիրմ վէրիլմէյէնէ, ինկոյէյ օլմադընմազ (կին):
Ἀπροστάτευτος (ὁ, ἡ) privo di protettore, di protezione, abbandonato. խնամակալու չունեցող, երեսէ ձգուած. պահնէ ֆոյբոնը նօթ. նիւպին պրոթէյսիէ:
Ἀπρόστομος (ὁ, ἡ) non aguzzato, non puntato alla punta. չսրուած. պիւնտիփէ:
Ἀπροσφώνητος (ὁ, ἡ) che non si può chiamare, appellare, parlare. 2. implacabile. չկանուելու, չկոսուելու. 2. չար սիրտ ունեցող, անհաչտ. չընդրըշմէզ. սովհրի օլմադընմազ. 2. ֆուլի ֆեր, ինչնիվրէչ. դարըշմէզ:
Ἀπροσωπόληπτος (ὁ, ἡ) imparziale, integro. անաչառ. խոիբ կիծիթ պոֆուզ. դիտաց. էրիյ.
Ἀπρόσωπος (ὁ, ἡ) (γραμ) impersonale. դիմազուրկ. նալըն, լանկեր (էլէ սոբֆա ֆէլ հոֆէլնա):
Ἀπροσώπως. ἐπίῤῥ. impersonalmente. դիմազուրկ ը ւլալով. նալըն, լանկեր օլարաք (էլէ սոբֆա ֆէլ հոֆէլնա):
Ἀπροτίμαστος (ὁ, ἡ) intatto. 2. intoccabile. չդպուած. 2. անչօշափելի. փոֆոնալմազ. 2. փոֆանըշմազ:
Ἀπροφάσιστος (ὁ, ἡ) inescusabile. անխոսափելի. սպրի օլմադընմը. օյտաց. էրիյ.
Ἀπρόφατος (ὁ, ἡ) non predetto. 2. inaspettato, improvviso. առաջքնէ չըսուած. 2. անակնկալ. էվվէլքիներէն սեօյլէնմիէն. 2. սահմազմազ, ղՖիլ:
Ἀπροφύλακτος (ὁ, ἡ) incauto. 2. non custodito. անզգոյշ. 2. չպահուած, չպահպանուած. սաղնըչի պահրայուն, սոքընդայուն. 2. հսկափոխ օլմադընմը. ձատաց. էրիյ.
Ἀπταιστος (ὁ, ἡ) che non inciampa. 2. infallibile. չկիօղ. 2. անսայմանաւ, չսխալող. ֆայդաւոր. 2. խանըշմազ:
Ἄπτερος (ὁ, ἡ) privo di penne. փետուր չունեցող. ինիյսիզ:
Ἀπτέρυγος (ὁ, ἡ) privo di ali. թեւ չունեցող. քանըշմազ:
Ἀπτέρωτος (ὁ, ἡ) = Ἄπτερος.
Ἀπτόητος καὶ Ἀπτοίητος (ὁ, ἡ) intrepido. անվախ. ֆօրֆոզ, իւրեկլի:
Ἀπτόλεμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀπόλεμος.
Ἅπτομαι. M. ἅψομαι, toccare. 2. applicarsi, intraprendere, ingerirsi di... գպչիլ. 2. պարապիլ, ձեռք զարնիլ. պատռպիլ. փօֆանմաֆ, գիչկի. 2. իւ չորմաֆ, ձիլտաւ օլմաֆ, հապալչէրէն ինինի.

Digitized by Google

Ἁπτός - ή - όν. tangibile, toccabile. շօշափելու, ձեռք զարնուելու · եւ վերաբերի, լիա օշտապ։

Ἄπτυστος (ὁ, ἡ) non sputato. չթքուած · ին-ձէ-բի-չին-ձիւ։

Ἅπτω. M. ἄψω, legare, attaccare. 2. metter fuoco, abbrucciare. կապել, կպցնել · 2. կրակ տալ, վառել · զգալ-ցնել, խոչընդոտ · 2. ածիլ վէրքի, խոփել, ին-ձի-լա-ցնել։

Ἁπτώς - ῶτος (ὁ, ἡ) che non cade, fermo, costante, solido. 2. infallibile. չին-կող, հաստատ, ամուր, պինդ · 2. անսխալական, չսխալող · ին-ձիւ, ճշմարիտ · 2. խոնշտալ։

Ἄπτωτος (ὁ, ἡ) = Ἀπτώς. 2. (γραμ.) indeclinabile. չհայտնող · ին-ձի-ւա-ծոյ, նախդրաց։

Ἄπυργος (ὁ, ἡ) } privo di torri.
Ἀπύργωτος (ὁ, ἡ) } բակ չունեցող · ին-ձի-լի։

Ἀπύρετος (ὁ, ἡ) } che non soffre la febbre. անդ չունեցող · ըղձմնըղձ։

Ἄπυρος (ὁ, ἡ) senza fuoco. 2. che si fa senza fuoco. հուր չունեցող · 2. առանց հրոյ եղող · ածիլուիլ · 2. ածիլուիլ ալեւրոյս · ἐπίῤῥ.

Ἄπυστος (ὁ, ἡ) (ἀ, πυνθάνομαι.) incognito, non conosciuto. 2. indotto, che non ha imparato niente. անծանօթ, չճանաչուած · 2. բան մը չլսած, անգէտ, անուսնեալ, տգէ-լի-նի · 2. վէր չեղ իսչեղ-գէղ, չեղ տեղեր · վէր չեղ իչխնդիր։

Ἀπύω. M. ὑσω. tramandar del suono, far del rumore, gridare, dire parlare. ձայն արձակել, ազդակել հանել, պոռթկալ, զրուցել, խօսակցիլ · ին-՝ ին-ձա ընդիր, ի-ին-ձրտը ընծայել, զգալ-ցնել, ին-ձի-ին-ձիլ, ին-ձի-ին-ձիլ։

Ἀπύω - ύος (ὁ) padre. (parola dei fanciulli.) հայրիկ, (տղոց բառ) · պապա, (տէրն աբբայ պալատի ըզօ-ին-ձէ-ին-ձիլ) ·

Ἀπώγων - ονος (ὁ, ἡ) che non ha barba, imberbe. մօրուք չունեցող · ածիլուած։

Ἀπωδός (ὁ, ἡ) dissonante. 2. che rende un cattivo suono. անհամաձայն, տարաձայն · 2. գէշ ձայն մը հանող · ին-ձի-ին-ձիլ · 2. ին-ձա վէր ին-ձա չբերան։

Ἀπωθέω - ῶ. M. ήσω. respignere, cacciar lungi di se. հրել հեռու հրել, վռնդել, ածիլ · ածիլ, ածիլ ծօմի՝ ին-ձիլ։

Ἀπώλεια - ας (ἡ) perdita, rovina, distruzione, esterminio, perdizione. կորուստ, փճացում · փայ, զայրի, խարտ։

Ἀπωμοσία - ας (ἡ) } l'azione di negare
Ἀπωμοσις - εως (ἡ) } una cosa con giuramenti. մէկ բանը երդումներով ուրանալը · վէր ին-ձի-ին-ձիլ ին-ձի-ին-ձիլ · 2. ին-ձի-ին-ձիլ · 2. ին-ձի-ին-ձիլ։

Ἀπώμοτος (ὁ, ἡ) che si deve negare con giuramenti. 2. evitabile. երդումներով ուրանալու · 2. խորչելի · ին-ձի ին-ձի ին-ձի-ին-ձիլ · 2. ին-ձի-ին-ձիլ։

Ἀπωρυξ - υγος (ὁ) canale sotteraneo, acquidotto. 2. propaggine. ագուցում · 2. ածլատնկաղ · ած ին-ձա · 2. փայտըրմա։

Ἄπωσις - εως (ἡ) } respinta. ած հրելը ·
Ἀποσμός (ὁ) } ին-ձի ին-ձիլ։

Ἀπωστικός - ή - όν. che ha la forza di respignere. ած հրելու ուժ ունեցող · ին-ձի ին-ձիլ ին-ձի-լի-ին-ձի ալեւ։

Ἀπωτάτω. ἐπίῤῥ. troppo, assai lontano. խիստ հեռու · ըզին-ձի ին-ձրտ։

Ἀπωτέρω. ἐπίῤῥ. più lungi, più lontano. աւելի հեռու · փոխ ին-ձրտ։

Ἄρα (σύνδ) dunque, adunque. 2. certamente, senza dubbio. անանկ է նէ, ուրեմն. 2. իրաւցնէ, առանց երկմտելի-ին-ձի · ին-ձի-լի-ին-ձիլ։

Ἆρα, καὶ Ἀρά γε. (σύνδ, ἐρωτ.) è egli? è forse? è mai? ան է, հա՞. ո՞ ած ին-ձրտ, հի՞

Ἀρά - ᾶς (ἡ) (ἐν γεν) imprecazione. maledizione. 2. preghiera, supplicazione. անէծք, նզովք · 2. աղերս, աղաչանք · ած-լի, պիտոյա · 2. ին-ձի, նէա։

Ἄραβος (ὁ) (ἀράσσω.) stridore, strepido. չռիւղաւոց, փռիւղաւոց · ին-ձի-լի-ին-ձի, ած-ին-ձրտը։

Ἄραγμα (τὸ) } rumore, strepito.
Ἄραγμος (ὁ) } խիւն, փռիւղաւոց · ած-ին-ձրտը, չռնիւն։

Ἀραδος (ὁ) (ἀράσσω.) scompiglio. 2. batticuore. ածկոն վրա ըլլալը, խռովութիւն · 2. սրտադող · ալ-ին-ձա-լի-ին-ձ · 2. ին-ձի-ին-ձ չըրտընին-ձը։

Ἀράζω (ὀρθ) Ἀῤῥάζω.

Ἀραιόθριξ - ιχος (ὁ, ἡ) che ha capelli rari. ցանցառ մազ ունեցող · ին-ձի-ին-ձ ած-լը։

Ἀραιός - ά - όν. (αἴῤῥω) raro, cioè non denso. 2. leggiero. 3. sottile. 4. debole. 5. molle. հոծ չեղող, ցանցառ · 2. թեթեւ · 3. բարակ · 4. անար · 5. կակուղ, փափուկ · ին-ձի-ին-ձ · 2. ին-ձի-ին-ձի · 3. ին-ձի · 4. զօրաւոր · 5. ին-ձի-ած-լի, նազկ։

Ἀραῖος - α ῆ ὸς - όν. esecrabile. անիծանելու, անէծքի արժանի · ած-ին-ձի-լի, ին-ձի-ած-լի, ին-ձի-ած-լի։

Ἀραιότης - ητος (ἡ) rarezza. հոծ չըլլալը, ցանցառ ըլլալը · ին-ձի-ին-ձի-լի-ին-ձ։

Ἀραιόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha i fogli rari, che non è fronzuto. հոծ տերեւ չունեցող · ին-ձի-ին-ձ ին-ձի-ին-ձ-ած-լի։

Ἀραιόω - ῶ. M. ώσω. rarificare, rarefare. ցանցառ ընել · ին-ձի-ին-ձի-ին-ձ։

Ἀραίως. ἐπίῤῥ. senza densità, raramente. հոծ չըլլալով, ցանցառ ըլլալով · ին-ձի-ին-ձի-ին-ձ ին-ձի։

Ἀραίωσις - εως (ἡ) rarefazione. ցանցառ ընելը · ին-ձի-ին-ձի-ին-ձի։

Ἀράομαι - ῶμαι M. άσομαι, (ἐν γέν) pregare, far del voto. 2. imprecare, maledire. աղաչել, աղերսել, ուխտ ընել · 2. նզովել, անիծել · ին-ձի-ած-լի-ին-ձ, նէա ին-ձի, ած-ին-ձ, ին-ձ ին-ձի · 2. ած-ին-ձի-լի-ին-ձ, ին-ձի-ած-լ · 2. ած-ին-ձի-լի-ին-ձ, ին-ձի-ած-լ։

Ἀραρίσκω. M. ἄρσω, adattare, aggiustare. յարմարցնել, վայելցնել, շտկել · ած-ին-ձրտ, ին-ձի-ին-ձ, ին-ձի-ին-ձրտ։

Ἀράσιμος (ὁ, ἡ) Ἀραιός.

Ἀράσσω. M. άξω. battere, urtare, 2. tagliare, rompere, spezzare. զարնել · 2. կտրել, կոտրել, կոտրտել · ած-ին-ձ · 2. ին-ձի-ին-ձ, ին-ձրտ, ին-ձի-ած-ին-ձ։

Digitized by Google

Ἀράχνη-ης (ἡ) } aragna. 2. il tessuto.
Ἀράχνης (ὁ) } dell'aragna. մասուկ. 2. մասուկին հիւսուածը. սարդ. 2. խօլ-ոցկիտ:

Ἀράχνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀράχνη.

Ἀραχνιόω-ῶ. M. ώσω. essere pieno di tele d'aragne. 2. coprire di tela d'aragna. մասուկին հիւսածէն լեցուն ըլլալ. 2. մասուկին հիւսածովը գոցել. խօլ-ոցկիտ փռլա. 2. խօլ-ոցկիտ իլէ ծածկուիլ:

Ἀραχνώδης-εως (ὁ) } che ha la forma
Ἀραχνοειδής (ὁ, ἡ) } d'un' aragna. մասուկի ձեւով. խօլ-ոցկիտ պէսպիսի:

Ἀραχνώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno d'aragne. մասուկով լեցուն. խօլ-ոցկիտ խառօտ սարսի իլէ փռլա. 2. Ἀραχνοειδής.

Ἄρβηλος (ὁ) coltello di calzolajo. կօշկակարի կտրոց. չափաճեա՝ նշկի տեսակ:

Ἀργάω-ῶ. M. ήσω. essere disoperato, inerte, star ozioso. գործակ՝ անգործ ըլլալ. իւղիդ կեանքս օրմէ, օրէ ցօրմէ:

Ἀργία-ας (ἡ) inerzia, ozio, inazione. անգործութիւն, գործակութիւն. իւղիդ-լիւ:

Ἄργιλλος (ιλος)-ου (ἡ) argilla. բրտի կաւ. գ-լլէ:

Ἀργίπους-οδος (ὁ, ἡ) celere, veloce. 2. di piedi bianchi. չուտ, չուտա. 2. ձերմակ ոտքով. չափաւ, բռնլեն. 2. պեշտ ոչխէր:

Ἀργος-ή-όν. bianco, brillante. 2. pronto, agile. ձերմակ փայլուն. 2. պատրաստ, կազմ, չուտա. պեշտ, էրլաք. 2. հաղէր, չափաւ:

Ἄργος (ὁ, ἡ) (κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Ἄεργος) disoperato, inerte, ozioso. անգործ, գործակ. իւղիդ, պօլ.

Ἀργυράμοιβος (ὁ, ἡ) cambiamoneta, banchiere. լումայափոխ. ափի պեչէլտիրիճի, սարրաֆ:

Ἀργειρεῖον (τὸ) argentiera, miniera d'argento. 2. bottega d'orefice o di Banchiere. արծաթի հանք. 2. ասկերիչի կամ անդաստուրի խանութ. կեփալ հարիդ. 2. փոյտիա խառօտ սարրաֆի ֆիւթիւը:

Ἀργύρειος (ὁ, ἡ) } argenteo,
Ἀργυρέος-ους-έα-ᾶ, εον-οῦν. } d'argento. արծաթէ. կեփալրեն:

Ἀργυρευτὴς-οῦ (ὁ) lavoratore d'argento. արծաթի պատկանած գործերու պարապող. կեփալիս փխիլէ իլլերէն մէյհալ օլան:

Ἀργυρεύω. M. εύσω. lavorare l'argento. արծաթի բանիլ. կեփալ իլէ իլլեխտէ:

Ἀργυρηλάτης-ου (ὁ) argentiere. արծաթագործ. փոյտիա:

Ἀργυρήλατος (ὁ, ἡ) argentario, fatto di argento. արծրթէ չինուած. կեփալրեն խափա:

Ἀργυρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀργύριον.

Ἀργυρίζω. M. ίσω. dar il colore di argento. 2. coglier, guadagnar dell' argento. արծրթի գոյն տալ. 2. արծաթի ժողվիլ՝ վաստկիլ. կեփալ բէնիլ վերչէ, կեփալ խուրճէն իխտէ. 2. կեփալ ծռելմէ՝ գաղանիմէ:

Ἀργυρικὸς-ή-όν. danaroso. ակռով, գրամով. ափիկլի, խուրճէ:

Ἀργυροθήκη-ης (ἡ) cassettina per mettere dell' argento. ձիլը արծաթ դնելու պզտիկ մասուկ. կեփալ գոյնէ ամանդքիճ:

Ἀργύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄργυρος. moneta d'argento, denaro. արծրթէ գրամ, ըռասակ. կեփալրեն փռլա՝ ափիկ:

Ἀργυρίτης-ου (ὁ) pieno di argento, ricco d' argento. արծրթով լեցուն, հարուստ. կեփալիլ փռլա, չինկին:

Ἀργυρόβιος (ὁ, ἡ) che ha l'arco argenteo. արծրթէ աղեղ ունեցող. կեփալ խուչ (օֆ):

Ἀργυρογνωμονέω-ῶ. M. ήσω. provar l'argento alla pietra di paragone. փորձքարի վրայ արծաթը փորձել. կեփալրեն բուչէն լաբրճէ, չինկիճիլէ եղիդ:

Ἀργυρογνώμων-ονος (ὁ) banchiere. անչառ. ափիկչի՝ օյիւնչի պոեան բանչան, սարրաֆ:

Ἀργυροδίνης-ου (ὁ) } fiu-
Ἀργυροδινὴς-έος (ὁ, ἡ) χυρ. ποταμὸς, } me che ha de' flotti, delle acque limpide brillanti come l'argento. արծաթի պէս փայլուն ալիք կամ ջուր ունեցող (գետ). կեփալ իլէ պերրտհ փայլարրը սոյսլան (ըլայ):

Ἀργυροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all' argento. արծրթի նման. կեփալ գոյնէ:

Ἀργυροθήκη-ης (ἡ) = Ἀργυροθήκη.

Ἀργυρόθρονος (ὁ, ἡ) che ha il trono argenteo. արծրթէ աթոռ ունեցող. կեփալրեն խափիը օլան:

Ἀργυροκοπεῖον (τὸ) zecca, luogo ove si lavora l'argento. փողբանաց. փողխանէ:

Ἀργυροκοπέω-ῶ. M. ήσω. tagliare l'argento, far della moneta dell'argento. գրամ կտրել. ափիկ փխէ:

Ἀργυροκόπος (ὁ, ἡ) colui che taglia della moneta. գրամ կտրող. ափիկ փխէն:

Ἀργυρολογέω-ῶ. M. ήσω. coglier del denaro, far pagare le contribuzioni. գրամներըը, յաւժերը ժողվել. ափիկիչ խահրլ եխիր, վերնկլերէ խօլճմէտ, փոդչմ-լէէ եխիր:

Ἀργυρολόγητος (ὁ, ἡ) fabbricato dal publico danaro. հասարակաց գրամէն չինուած. օրխա փորաքնան խափլէ:

Ἀργυρολογία-ας (ἡ) percezione delle contribuzioni. յաւժերը՝ հարկերը ժողվելը. վերնկլերէ սալամնլերէ խօլճմաբ՝ խահրլ եխիրեխ:

Ἀργυρολόγος (ὁ, ἡ) collettore, percettore delle contribuzioni. հարկապահ, յաւժերը ժողվող. վերնկլերէ՝ սալամնլերէ խօլճմէն՝ խահրլ էսէն, փոդչմ:

Ἀργυρομίγης-εος (ὁ, ἡ) mescolato d'argento, argentato. արծաթախառն, արծաթ եղած. կեփալ իլէ փորլեմիշ, կեփալլեխիչ:

Ἀργυρόπους-οδος (ὁ) che ha i piedi di argento. արծրթէ ոտքերով. կեփալ ոտքլը:

Ἀργυροπράκτις-ου (ὁ) = Ἀργυρολόγος.

Digitized by Google

Ἀργυροπράτης - ου (ὁ) banchiere.
Ἀργυροπωλέω - ῶ. M. ήσω. vendere in argento contante.
Ἄργυρος (ὁ) (ἀργὸς λευκός) argento. 2. denaro.
Ἀργυρότοξος (ὁ, ἡ) chi porta un arco argenteo.
Ἀργυροφανὴς - έος (ὁ, ἡ) splendido co-
Ἀργυροφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) me l'argento.
Ἀργυροφύλαξ - ακος (ὁ) custode dell'argento, tesoriere.
Ἀργυροχοέω - ῶ. M. ήσω. fonder dell' argento.
Ἀργυροχόος (ὁ) argentajo.
Ἀργυρόω - ῶ. M. ώσω. argentare.
Ἀργυρώδης - εος (ὁ, ἡ) che contiene dell'argento o che rassomiglia l'argento.
Ἀργύρωμα (τὸ) (κυρ. οἷς τὸ πλθ) argenteria.
Ἀργυρώνητος (ὁ, ἡ) (κυρ. σκλάβος) comprato con argento, venale.
Ἀργὸς. ἐπίρ. oziosamente.
Ἀρδην. ἐπίρ. (ἄειρω) levando in aria, leggiermente. 2. intieramente, dal fondo.
Ἄρδις - εως (ἡ) la punta del dardo, della freccia.
Ἀρδω. M. ἄρσω. innaffiare, bagnare. 2. rinfrescare. 3. nutrire, far crescere.
Ἀρειμανὴς - ίος (ὁ, ἡ) guerriero, bellico-
Ἀρειμάνιος (ὁ, ἡ) so, animato d'un furore guerriero.
Ἀρειοπαγίτης (ὁ) Areopagita (giudice del tribunale d'Areopago.)
Ἄρειος πάγος (Ἄρεος πάγος.) Areopago (tribunale celebre in Atene.)
Ἄρειος (ὁ, ἡ) che appartiene alla guerra, marziale, bellicoso.
Ἀρείσκεια - ας (ἡ) aggradimento, compiacenza.
Ἀρείσκω. M. ἀρέσω. procurare di compiacere.
Ἀρεσκευτικὸς - ὴ - όν. blando, placido, obbligante.
Ἄρεσκον ἀντὶ Ἥρεσκον. (παρατ. τ. Ἀρέσκω.)
Ἀρεσκόντως. ἐπίρ. piacevolmente.
Ἄρεσκος (ὁ, ἡ) compiacente.
Ἀρέσκω. M. ἀρέσω (ἄρω) piacere, cercare a piacere.
Ἀρεστὸς - ὴ - όν. che piace, piacevole, aggradevole.
Ἀρεστῶς. ἐπίρ. = Ἀρεσκόντως.
Ἀρεταλόγος (σ) che ciarla molto della virtù.
Ἀρετάω - ῶ. M. ήσω. riuscire bene, esser felice.
Ἀρετή - ῆς (ἡ) (ἄρω. ἀρέσκω ἢ Ἄρης) virtù, valore.
Ἀρετόω - ῶ. M. ώσω. render virtuoso.
Ἀρήγω. M. ήξω, (ἀρὴ ἢ Ἄρης) soccorrere, assistere. 2. respignere, allontanare il pericolo, il male.
Ἀρηγών - ῶνος (ὁ) soccorritore.
Ἀρηγωνὴς - ῆς (ἡ) soccorso.
Ἄρης (ὁ) Marte. 2. guerra, combattimento. 2. ἐκβ. Ὦ - ρίθι (ζῶσα ὦ πάτερ.) 2. ἐκβ. Ὦ - ρίθι (ἴθι) - ιος (ὁ) Ἰων. prete, sacerdote.
Ἀρθμέω - ῶ. M. ήσω. attaccare, legare. 2. essere legato d'amicizia con qualcuno.
Ἀρθμία - ας (ἡ) καὶ Ἀρθμός (ὁ) amicizia, concordia.
Ἄρθμιος (ὁ, ἡ) amico, concorde.
Ἀρθρικὸς - ὴ - όν. articolare. 2. attaccato d'una malattia articolare, di podagra, o chiragra.
Ἀρθρίτης - ιδος (ἡ) malattia delle articolazioni, podagra, artritide.

Digitized by Google

γωυρ · Նիքրիս, ան Խորհրդական ըստր Խոսն Խոսիրէ:

Ἄρθρον (τὸ) (ἄρω) articolazione. 2. articolo. յօդուած. 2. յօգ · հիմըլ. 2. գալ, էայտ, ալիճ (լեզուի մէջ):

Ἀρθρόω - ῶ. M. ώσω. articolare. յօդուածել · գոչունցնել, հիմնըլցնել:

Ἀρθρώδης εος (ὁ, ἡ) muscoloso, di cui i muscoli sono forti ed apparenti. մկանաւոր, մկանուներէր, ձկնմխերը զօրաւոր եղող ու երեւցող, ձկնմնաւոր · Քարակ ունէն, ոչխարի կիներէ Քով · Վ Ներքինին:

Ἀρία - ας (ἡ) = Φελλόδρυς.

Ἀρίδηλος (ὁ, ἡ) troppo chiaro, manifesto, evidente. Խիստ յայտնի, բացայայտ · ըստին ալիւտը, ակնառ · ծիլայ. ἐπίῤῥ. ζήλως. ἐπίῤῥ.

Ἀριθμέω - ῶ. M. ήσω. numerare. Համրել, Քաւել · ասյնել:

Ἀρίθμημα. il numero. Համրանք · ասչը:

Ἀρίθμησις - εως (ἡ) numerazione. Համրելը · ասյնելըէ:

Ἀριθμητική - ῆς (ἡ) aritmetica, abbaco. Քաւաբանութիւն · Խլի բոլթամ:

Ἀριθμητικὸς - ἡ - όν. perito nel numerare. 2. numerale, aritmetico. Համրելը ապեկ սարված · 2. Քաւաբանական · ասյայ ալըէէէ, Կիվի բոլթամ. 2. բոլթամ գայիր:

Ἀριθμητικῶς. ἐπίῤ. secondo la maniera o le regole dell'abbaco. Քաւաբանութեան կերպով կամ կանոնով · Խլի բոլթամ Քարչը Խոսօր գանձան Ալիճալունեն:

Ἀριθμητὸς - ἡ - όν. numerabile. Համրելու. ասյելը:

Ἀριθμὸς (ὁ) (ἄρω) numero. Համրանք, Քիւ · ասչը:

Ἀριστάρχέω - ῶ. ήσω. regnar ottimamente. լաւ Քաւագասարել · Խոչ Հեօդիամ ալորդէ:

Ἀριστάω - ῶ. M. ήσω. pranzare. արհատուան կերակուր ուտել · Խոչնի Քահամը Խրիդէ:

Ἀριστεία - ας (ἡ) valore, azione illustre. ոյժ, երեւելի գործ · գալիրի, Խիքրէէ ասիրէ:

Ἀριστεῖον (τὸ) il prezzo del valore, ricompensa d'un' azione valorosa. բրանի յաղթութեան · Խիքրէէ ալորդը:

Ἀριστερίνω. M. ένσω. occupare la parte sinistra, essere alla parte sinistra. Ձախ կողմը Ձախակողմեան ըլլալ · ալ Քերքաֆան օլմաք:

Ἀριστερὸς - ὰ - όν. (ἄριστος κατεύφ.) sinistro, manco. 2. infausto. Ձախ. 2. Ձախակող · ալ. 2 · աղտրատու, գնախաղիրէ:

Ἀριστεροστάτης - ου (ὁ) che sta nella parte sinistra. Ձախ կողմը կեցող · ալ Քերքաֆան գարան:

Ἀριστερόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) mancino. ահիկագործ · ալոք:

Ἀρίστευμα - τος (τὸ) = Ἀριστεία.

Ἀριστεὺς - έως (ὁ) colui che superò gli altri nel valore. ալժի մէջ ամէնքը անցած, յաղթած · գալիրիի Ալիճալունեն ալ Խիդ:

Ἀριστεύω. M. ένσω. superare tutti in una cosa, in coraggio, mostrarsi valente, eccellere in qualunque cosa. ամէն բանի մէջ կարեւորութեան մէջ ամէնքը յաղթել, վեհերը ալժով ցերեկել · ամէն բանի մէջ անցնել · Կեր վերէ Կեր Լեյտի Ձեռագրերի Խնդիր, փերեքին գալ Լինել Կեօդիերդի · Կեր Լեյտի Խլ օլմաք:

Ἀριστίζω. M. ίσω. dare a pranzare, trattare. արհատուան կերակուր ասալ, Հրամցընել · Խոչնի Խոհան Վերդի, Խորամ Խիդի:

Ἀριστόβιος (ὁ, ἡ) chi mena una vita eccellente, virtuosa. լաւ ու առաքինի կեանք մը անցընող · ալ · գալիլիէ Վեր Խօգոր Խալերին:

Ἀριστογένεθλος (ὁ, ἡ) (κυρ. χῶρος) (paese) fertile di uomini eccellenti, illustri. երեւելի մարդեր բերող (երկիր). Նահար ասիրէ հող Երեն (Քօքրաֆ):

Ἀριστόγονος (ὁ, ἡ) nato da genitori ottimi, illustri. լաւ ու երեւելի ծնողքէ ծնած · Խլ Վ Նահար ալեսան գօշող:

Ἀριστοκράτεια - ας (ἡ) aristocrazia, governo aristocratico, cioè governo, in cui il supremo potere è nelle mani d'un certo numero di persone considerabili. ազնուապետութիւն · գիւանիք:

Ἀριστοκρατέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. viver sotto un governo aristocratico. ազնուապետական Խլչխանութեան ատկ ապրիլ · բիմալ գայիր ալը գերվելին ալըէնգա Խալմաք:

Ἀριστοκρατία - ας (ἡ) = Ἀριστοκράτεια.

Ἀριστοκρατικὸς - ἡ - όν. aristocratico. ազնուապետական · բիմալ Քաւք:

Ἀριστοκρατικῶς. ἐπίῤ. aristocraticamente, come conviene al sistema aristocratico. ազնուապետութեան պատկանած կերպով · բիմալ Քաւի Քաւի գերվելին գալիրէ Քարչ Խլ:

Ἀριστολογία - ας (ἡ) aristologia (erba). պղտիկ (խոտ մըն է) · արիստոլոգիա, վերվինդ:

Ἀριστόμαχος (ὁ, ἡ) eccellente, celebre guerriero. երեւելի պատերազմող, մարտիկ · Նահար պահապը գիւղին:

Ἄριστον (τὸ) pranzo. կեսօրուան կերակուր · Խոչնի Քահամը:

Ἀριστοποιέω - ῶ. M. ήσω. preparare il pranzo o la cena. արհատուան կամ իրիկուան կերակուր պատրաստել · Խոչնի Խ ալեալ Քահամը հազըրլամաք · (մց. օրատսումաս.) desinare, pranzare. իրիկուան կամ արհատուան կերակուր ուտել · ալեալ Խալօր Խոչնի Քահամը Խրիդէ:

Ἀριστοπραγέω - ῶ. M. ήσω. = Ἀριστίνω.

Ἄριστος - η - ον. (ἄρω ἢ ἀρίσκω ἀρετὴ ἢ ἄρης.) ottimo, prestantissimo, eccellente. անճնալա, Խիստ ալեալ. գիւ ալը, գիւ գիշխար:

Ἀριστοτέχνης - ου (ὁ) il miglior artefice. անճնէն լաւ արհեստաւորը · Խն ալ ոիսահարիւր:

Ἀριστότοκος (ὁ, ἡ) nato da genitori illustri. երեւելի ծնողքէ ծնած · Նահար ալեսան գօշող:

Ἀριστοτόκος (ὁ, ἡ) che partoriasce degli uomini illustri երեւելի մարդեր ծնցնող · Նահար երկիր գօշորան:

Digitized by Google

Ἀριστόχειρ - ορος (ὁ, ἡ) formidabile per la forza del suo braccio. Քաջին ուժին համար ահեղ · զօրավոր զինուորի նման ուժեղ հոգեկան կորովով։

Ἀριῖον (τὸ) bardana (specie di pianta.) բժշկական խոտ մըն է · գոլավրիթի ծիլ։

Ἀρκετὸς - ή - όν. bastante, sufficiente. բաւական · ուժգին, նիհիլէր։

Ἀρκετῶς. ἐπιῤ. sufficientemente. Հերիք, բաւականապէս · ուժգին, ճշդապէս։

Ἀρκευθὴς - ίδος (ἡ) ginepra. պտուղ գիհւոյ · սրտքի ազգէն ճղճղենի։

Ἀρκευθος (ὁ) ginepro. գիհ · սրտքի ազգէ։

Ἀρκέω - ῶ. M. ἐσω, (συγγ. τ. ἀρήγω καὶ ἀλκέω) bastare, essere sufficente. 2. allontanare, scacciare, spingere. 3. giovare, soccorrere, ajutare. բաւել, Հերիք ըլլալ · 2 · Հեռացընել, վռնտել, հրել · 3 · օգնել · նիհիլէր, ուժգին ըլլալ · 2 · Ետ-դէպի-ի՛նծ, ետ-ևետ, հիւծ · 3 · Խորհուրդ հիւծ, խորհուրդ։

Ἄρκιος - α ἤ ος - ον. utile, sufficiente, capace. օգտաւոր, վաւեր, չափաւոր, բաւական, ընդունակ · ֆայտէն · նիհիլէր, ետևէն-ետև, Խոր։

Ἄρκος - ου (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄρκτος.

Ἀρκούντως. ἐπιῤ. sufficientemente, abbastanza. բաւականապէս · ետևէն-ետև ընդունակ, նիհիլէր ետևէ։

Ἀρκτεύω. M. εὐσω. consacrare delle vergini a Diana prima del loro matrimonio. (Questa cerimonia si praticava in Atene in riparazione dell' offesa, che si aveva commessa verso la Dea uccidendo un' orsa che a lei era consacrata, queste vergini erano chiamate Arcti). Աստիճան ըստ չափաւորութեան Հին աթենացիք կը կատարէին զոհաբերութիւնը Արեմոյիք կը կոչուէին Հռոմէացիք արջ մը ձեռքնէնով ըրած յանդգնութեան համար, այս կոյսերն ալ Արքերէն կը կոչուէին, որ նշանակ արջ կը նշանակ է, ձեռք նշանակ արջին անունը Համար։) Աստիճ տիկնիկ տէրէ ետև Իրենց պիտի ելլար Եկեղեցւոյ ու Իրեն նէտ տէրէ տղայ Հոլովութիւնն նիւթելէրէ կատարելը Հետը իրեն իսկ իրենց տիկնիկն ալ մի տէրէ տղայ տեսի տէր, Հոն տէրէ տղան տիկնոջ ետևէն գնացին)։

Ἀρκτή (ἡ) la pelle dell' orsa. արջի մորթ. ոչ տերէնի։

Ἀρκτικὸς - ή - όν. settentrionale, artico. արկտիկ, Հիւսիսային · չինէ · 2 · (γράμμ.) che sta nel principio della parola. (γράμμα) (lettera) da cui comincia la parola. 2. բառին գլուխը եղող · (γράμμα) բառին սկիզբը գտնուող (գիր) · 2 · Լեզուին պատկերացնող օրէն (γράμμα) որ լեզուին պատկերացնող օրէն (նշան)։

Ἄρκτος (ἡ) orsa. 2. orsa minore o maggiore (costellazione verso il polo settentrionale). 3. il settentrione. արջ մատակ 2 · արջ մեծ, ապա կամ արջ փոքր, (դէպ ի արջային բնութիւն Հանուանակ) · 3 · Հիւսիսակողմ · գիշ ուղղութեան · 2 · գիշ-դէպի · 2 · գիշ-դէպ նէտ նայիլ գիշ-դէպ ուղղ · (նախքան չինելէն գոլորշ գիշերը)։

Ἀρκτοῦρος (ὁ) stella brillante che sta alla coda dell' orsa maggiore. ապրիլ պղպջ փայլուղ ատղ մըն է · գիշ-դէպ նէտ-դէպի նաւորելուներ նորոյն պէտ նէտ գըլ գըլ։

Ἀρκτοφύλαξ - ακος (ὁ) guardiano dell' orsa (costellazione) Boote. արջապահ (Հանուանակ նշանակ մըն է) · պատիկ չինել գիշ-նիլէն օրէ · ետ նէտ նէտ-դէպի գիշ պատիկ գոր։

Ἀρκτύλος (ὁ) il piccolo dell' orsa. արջ ձագ · ոչ նորելու, ոչ ըլլէ։

Ἀρκτῶος - α - ον. = Ἀρκτικός.

Ἅρμα (τὸ) (αἴρω) carro. կառք · սրտա։

Ἁρμαλιὰ - ᾶς (ἡ) cibo, alimento, viveri. կերակուր, սնունդ, ապրուստ · նիհիլէր, ֆայտ։

Ἁρμάμαξα (ἡ) caretta. կառք · ֆոլա։

Ἁρμάτει (τι) ος - α - ον. di carro, fatto in forma di carro. կառքի պատկանած, կառքի ձեւով չինուած · սրտա պէտ-դէպի-ի, սրտայ գիշ-դէպ։

Ἁρματεύω. M. εὐσω, = Ἁρματηλατέω.

Ἁρματηγὸς (ὁ, ἡ) che conduce il carro, conduttor di carro. կառավար · սրտայ պէտ-դէպի, սրտայ։

Ἁρματηλατέω - ῶ. M. ήσω. menare il carro. կառք վարել · սրտայ պէտ-դէպ։

Ἁρματηλάτης - ου (ὁ) carrozziere, cocchiere. կառավար · սրտայ։

Ἁρμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἅρμα.

Ἁρματοδρομέω - ῶ. M. ήσω, correre a carrozza. կառքով վազել · սրտա իւր ֆոլա։

Ἁρματοδρομία - ας (ἡ) corso de' carri. կառքերուն վազք · սրտա ֆոլա։

Ἁρματοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre a carrozza. կառքով վազող · սրտա իւր ֆոլա։

Ἁρματόεις - εσσα, εν, = Ἁρμάτειος.

Ἁρματόκτυπος (ὁ, ἡ) (rumore, strepito) di carri. (չաչիւն) կառաց · սրտա (ֆոլա ընդ սրտ)։

Ἁρματομαχέω - ῶ. M. ήσω. combatter sopra un carro. կառքի վրա կռուիլ · սրտագործ պատերազմել։

Ἁρματοπηγέω - (ποιέω) - ῶ. M. ήσω. fabbricar de' carri. կառք չինել · սրտա խափա։

Ἁρματοπηγὸς (ποιὸς) - οῦ (ὁ) fabbricatore de' carri. կառք չինող · սրտա խափան, սրտագործ։

Ἁρματοτροφέω - ῶ. M. ήσω. alimentare i cavalli di carrozza. կառքին ձիերը կերակրել՝ պահել · սրտա պիտոյքը պահելու։

Ἁρματοτροχία - ας (ἡ) orbita, rotaja, striscia. կառքին անիւներուն թողած հետքը, նշանը · սրտա իւր-իւրեանց ֆոլա։

Ἁρμενίζω. M. ίσω. navigare, veleggiare. նաւել, առագաստել · նաւելի պէտ կերթալ։

Ἅρμενον (τὸ) strumento d'un' operajo. արհեստաւորի գործիք · իւր վերաբերեալ· (πληθ.) Ἅρμενα (τὰ) le vele colle sarti della nave. նաւին չուանները առագաստները · կերպին իւրերէ իւր հետերնէրէ։

Digitized by Google

Ἁρμενος - η - ον. attaccato, conveniente, adattato. կպած, յարմարած, վայելուչ. փութկոտ, սազական:
Ἁρμή - ῆς (ἡ) Ion. (ἄρω) la struttura del corpo umano. մարդուն մարմնոյն կազմուածը. իման վիճակագիտական խօսելիք. = Ἁρμογή.
Ἁρμηλατέω - ῶ. M. ήσω, ἀντὶ Ἁρματηλατέω.
Ἁρμηλάτης - ου (ὁ) ἀντὶ Ἁρματηλάτης.
Ἁρμογή - ῆς (ἡ) = Συναρμογή.
Ἁρμόδιος - α - ον. (ἁρμόζω) atto, congruo conveniente, adattato, competente. յարմար, պատշաճ, վայելուչ, սեփհական, պատկան. փութկոտ, սազական, հատուցելիք:
Ἁρμοδίως ἐπίῤῥ. convenevolmente, convenientemente. յարմար պատշաճ ըստ կարի. փութկոտի կերպ:
Ἁρμόζω. M. ώσω, (ἁρμὸς) adattare, accordare, combinare, aggiustare. յարմարցնել, վայելցնել, կարգադրել. սազցնել, խօսելացնել, նիւթելացնել. (ἀμετ.) combinarsi, convenire. յարմարիլ, վայելել. սազել, խօսելնել, փանափիկի գալ:
Ἁρμολογέω - ῶ. M. ήσω. comporre, combinare, unire le parti. յօրինել, միջնիկս կապել, կապակցել. սազցնել, պատրաստել, նիւթեր խօսելացնել:
Ἁρμολόγος (ὁ, ἡ) colui che unisce, compone. միջին յարմարցնօղ, կապօղ, կապակցօղ. սազցնող, պատրաստող, նիւթեր խօսելացնող:
Ἁρμονία - ας (ἡ) armonia. 2. accordo. ներդաշնակութիւն. 2. փարատութիւն. սահնի. 2. իրիւիթ:
Ἁρμονικὸς - ή - όν. armonioso, armonico. ներդաշնակաւոր. սահնիլի:
Ἁρμόνιος (ὁ, ἡ) = Ἁρμόδιος.
Ἁρμονιώδης - εος (ὁ, ἡ) con cui si può accordare, combinare. յարմարցնելու, վայելուչ. փութկոտի սէր. սազ:
Ἁρμονίως. ἐπίῤῥ. armoniosamente. ներդաշնակաբար. սահնի իւր:
Ἁρμὸς (ὁ) (ἄρω) giunture, articolazione. 2. composizione, combinazione. յօդած. 2. յարմարութիւն, շարադրութիւն. օյնած, զօրքն, ան կերպ. 2. փոքր կապակցած, փութկոտիկ, խօսելելիք:
Ἁρμοσία - ας (ἡ) ἀντὶ
Ἁρμοσις - εως (ἡ) convenienza, combinazione, unione. յարմարութիւն, պատշաճաւորութիւն, փառիթիւն. սազնալութ, փութկոտիկ, պէրլիթ:
Ἁρμοστὴρ (ὁ) } moderatore, conciliatore, direttore, governatore, luogotenente. աւդիչ, վարիչ, կարգադրիչ, սեղակալ. փոխադրիչ, փոխարէն, վերիչ. (ἐκκλ.) vescovo. եպիսկոպոս. էփէփօս:
Ἁρμοστὸς - ή - όν. conveniente. յարմար, պատշաճ. սազնալ, փութկոտիկ:
Ἁρμόττω. M. όσω. Att. ἀντὶ Ἁρμόζω.
Ἀρναξὶς - ίδος (ἡ) } la pelle dell' agnello.
Ἀρνία - ας (ἡ) } գառին մորթը. խօսելի պէրլիթ:
Ἀρνεῖον (τὸ) luogo, ove si vende la carne d'agnello, macello. գառի միս ծախուելու սեղ. խօսել կին սպիտակեղ կեր. խօսող կին փութկոտ:
Ἀρνειος - α - ον. di agnello. գառի. խօսելոյ հատուած:
Ἀρνέομαι. M. ήσομαι. (ἀ, αἴρω ἢ ἀρνέω) negare, ricusare. ուրանալ, բացասել. խօսիլ կին, խօսի պէրլիթ:
Ἀρνευτὴρ (ὁ) palombaro, marangone. սուզագէտ. փալիճ:
Ἀρνευτὴς - οῦ (ὁ) = Ἀρνευτὴρ. 2. specie di pesce. կերպ մը ձուկ է. պէր ձկի պատէթ տէր:
Ἀρνέω. M. νύσω. saltare colla testa sotto, cadere, tuffarsi nell' acqua. գլխի մէջ գլխիկոր ցատկել. սուզ խօսիլ կընկնիլ:
Ἀρνησίθεος (ὁ, ἡ) Ateo, che non riconosce Iddio. անաստուած, գլխաստուած ուրացող. գիտիլիք, ան խոսք. Աստուծ խօսիլ խոխ:
Ἀρνήσιμος (ὁ, ἡ) da negarsi. ուրանալու. խօսիլ խոխիմիք:
Ἀρνησις - εως (ἡ) ricusa, negazione. ուրանալիք. բացասութիւն. խօսիլ:
Ἀρνητικὸς - ή - όν. negativo. բացասական. խօսիլ խոխիմ, նօթ պէրմիմ:
Ἀρνητικῶς. ἐπίῤῥ. negativamente. բացասելով. խօսիլ խոխիմ:
Ἀρνίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀρήν. piccolo agnello. պզտիկ գառ. փոքրիկ գառն, գառնուկ:
Ἀρνὸς - οῦ (ὁ) agnello. գառ. գառն:
Ἀρνοφάγος (ὁ, ἡ) che vive di carne d'agnello. գառի միսով կերակրուող. գառն կիւ պահնիկ:
Ἄρνυμαι (χ. M.) prendere. 2. ottenere, acquistare. 3. cercare ad ottenere. 4. ricevere per ricompensa, per solario. առնել. 2. առնուլ, վաստկիլ. 3. վաստկելու ալտառիլ. 4. վարձքի տակ առնել. ալտի. 2. խրնդիր, գտնուիլ. 3. խրնդիրը գտնի ըլլալ. 4. կիր կերկին ալտի:
Ἀρνὼν - ῶνος (ὁ) pecorile. փարախ (գառի). գառն տալէ:
Ἀρόσιμος - η ῆ ος - ον. (ἀρόω) (χυρ. τόπος) coltivo, fertile, fecondo. հնկելիք, պտղաբեր. լիքի պարէնաւոր, հատուցիկ:
Ἄροσις - εως (ἡ) (ἀρόω) aratura. 2. agricoltura. հերկելիք, արօրաշրջութիւն. 2. երկրագործութիւն, հնկութիւն. լիքի պարտիլ. 2. լիքիմիք, խրնդիր:
Ἀροτὴρ - ῆρος (ὁ) } aratore, agricoltore, lavoratore della terra, bifolco. արօրաւոր, երկրագործ, հնկող. լիքիմիք, խրնդիր:
Ἄροτος (ὁ) = Ἄρουσις.
Ἀροτός (ὁ) la stagione di lavorar la terra. երկիրը գործելու եղանակ. խօտուր խելնիմիկ կամ:
Ἀρότος - ή - όν. coltivo. հնկելիք. լիքի պարտիլ:
Ἀροτραῖος - α - ον. che ha rapporto all' aratro. 2. agreste, campestre. արօրական. 2. երկրագործութեան պատկանած, յարմար. սազնալ գիտիլիք. 2. գիւղական լիքիմիկի հատուած:

Digitized by Google

Ἀροτρεύς - έως (ὁ) } = Ἀροτήρ.
Ἀροτρευτήρ - ῆρος (ὁ) }
Ἀροτρεύω. M. εύσω. = Ἀροτριάω.
Ἀροτρητής - οῦ (ὁ) = Ἀροτήρ. 2. = Ἄροτρον.
Ἀροτριάω - ῶ. M. άσω. arare, lavorar la terra. Հերկել, երկիր գոբնել · Լինիլ սիրտ, խոթել էլեկտ։
Ἀρότριος (ὁ, ἡ) = Ἀροσίμος καὶ Ἀροτριαῖος.
Ἄροτρον (τὸ) (ἀρόω) aratro. արօր · ապատ, ից-ոլ։
Ἀροτροφορέω - ῶ. M. ήσω. tirar l'aratro. արօր քաշել · առնոլ Լինիլ սիրտ։
Ἄρουρα - ας (ἡ) (ἀρόω) terra lavorata. 2. campo. Հերկատ տեղ · 2. արտ · Լինիլ տրտիճ-ոլ Լեր խոթոտ · 2. ֆարտ։
Ἀρουραῖος - α - ον. rurale, campestre. գիւղական, մշակական · տեղական Լինիլեկ տօքր։
Ἄρουριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄρουρα.
Ἀρόω - ῶ. M. ἀρόσω, = Ἀροτριάω.
Ἁρπάγδην. ἐπίῤ. con rapacità. 2. con precipitazione. յափշտակութեամբ · 2. հապճեպով, խառնակաբար · փութով · 2. անխնայ Լեր Լեր, ուբր ուբր։
Ἁρπαγεύς - έως (ὁ) = Ἅρπαξ.
Ἁρπαγή - ῆς (ἡ) rapina. յափշտակութիւն. փոխ, փոխբ։
Ἁρπαγή (ἡ) rampicone. երկաթէ մեծ հանգ. կռնաճ, Լինիլ։
Ἅρπαγμα (τὸ) cosa rapita, preda, bottino. յափշտակուած բան, յափշտակութիւն, հօգուտաբար, ֆաղիւրս բան. փոխբան նեռ-ից։ Լինիլ։
Ἁρπαγμός (ὁ) = Ἁρπαγή καὶ Ἅρπαγμα.
Ἁρπάζω. M. άσω, (ἅρπη) rapire. յափշտակել · փախչել։
Ἁρπάκτειρα - ας (ἡ) θηλ. τοῦ Ἁρπακτήρ - ῆρος (ὁ) ἀντὶ Ἁρπακτής - οῦ (ὁ) rapace. յափշտակող · փոխ, փոխբ-ը · ո = τῷ
Ἁρπακτικός - ή - όν. perito a rapire, rapace. յափշտակելու սովրած, յափշտակող · փոխոյ աբելբ, փոխբ-ը։
Ἁρπακτικῶς. ἐπίῤ. = Ἁρπάγδην.
Ἁρπακτός - ή - όν. rapito. յափշտակուած · փոխբ-ը։
Ἁρπακτύς - ύος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ἁρπαγή.
Ἁρπαλίος - α - ον. che si rapisce. 2. desiderabile, bramabile. յափշտակուող · 2. ախկամելի, ցանկալի · փոխբ-ը · 2. սրտի-Լինելի, ըստհոյ խոխելի։
Ἁρπαλίως. ἐπίῤ. con rapina. յափշտակե-լով · փոխբ։
Ἅρπαξ - αγος (ὁ, ἡ) rapace, rapitore. յափշտակող · փոխբ-ը։
Ἅρπασμα (τὸ) = Ἅρπαγμα.
Ἁρπαστικός - ή - όν. = Ἁρπακτικός.
Ἁρπαστός - ή - όν. = Ἁρπακτός.
Ἁπιεδής - έος (ὁ, ἡ) piano, livellato, appianato. հարթ · տիւղնիկ, տեր ըստեր։
Ἁρπιεδίζω. M. ίσω. appianare, livellare. հարթել, ձկ ըստել · տիւղնիկ, տեր ըստ-ը Լինիլ։
Ἁρπιεδώς - εσσα - ον. = Ἁρπιεδής.
Ἁρπιεδόνη (ἡ) corda, fune. 2. filo. 3. laccio. չուան · 2. թել · 3. վարմ, լար · Լե · 2. Լեղբ · 3. փոլտ, Լեվ (ով Լբ)։
Ἅρπη - ης (ἡ) (ἐν γέν) falce. 2. specie di nibbio. 3. costellazione alla parte destra del Perseo. մանգաղ · 2. ագղ սբ ցին · 3. գիսրաեսան ալ կողմը Համաստեղութիւն մըն է · Բշրխան · 2. գիր ոչ չոլտ · 3. Փերսես տեղեկին գոլթան ասղ Բեր-ֆըտա գիր տիւներ տէր։
Ἄρρᾰβδος (ὁ, ἡ) che non ha bastone, verga. ցուղ չունեցող · ըստաստասող · 2. = τῷ
Ἀρραβδώτος (ὁ, ἡ) che non è scanalato, vergato. խոզովակաձեւ՝ գաւազանաւորչեղող · ոլտոլտ՝ ըստոտ՝ օձաձեւ ոլման։
Ἀρραβών - ῶνος (ὁ) capparra, pegno. առհաստատիչ, գրաւ · բերէն, ֆեր։
Ἀρραβωνίζω. M. ίσω. confermare con caparra, caparrare, promettere in matrimonio. գրաւ առլ, ամուսնութեան խօսք առլ, նշանել · ֆեր Լերտ, նիւսհ նիլանը Լերտ, նշանտատ։
Ἄρρᾰντος (ὁ, ἡ) non bagnato, non inaffiato. չթրջուած, չջրուած · ըստնմատ, ասլանմատ։
Ἄρρᾱφος (ὁ, ἡ) non cucito. չկարուած · պիտըիտի։
Ἄρρεν. οὐδ. τ. Ἄρρην.
Ἀρρενικός - ή - όν. Ἀττ. ἀντὶ Ἀρσενικός.
Ἀρρενογενής - έος (ὁ, ἡ) di genere maschio. արական սերբ ունող · երեխ ծինոնիցն ոլն ոլան։
Ἀρρενογονία - ας (ἡ) generazione de' figli maschj. մանչ զաւակներուն սերիլը · երեխ զոնտուրբն իր-երեխ։
Ἀρρενογόνος (ὁ, ἡ) che genera de' figli maschj. մանչ զաւակ ծնցնող · երեխ Լվ-ըտ փոզուրան։
Ἀρρενόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) genitore di figli maschj. մանչ զաւկի ծնող · երեխ Լվ-ըտ ասիաղ։
Ἀρρενοτοκέω - ῶ. M. ήσω. partorire de' figli maschj. մանչ զաւակ ծնցնիլ · երեխ Լվ-ըտ փոզուրուիլ։
Ἀρρενοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce de' figli maschj. մանչ զաւակ ծնցնող · երեխ Լվ-ըտ փոզուրան։
Ἀρρενόω - ῶ. M. ώσω. render maschio. 2. render robusto, fortificare. արու ընել · 2. ամրացընել · երեխ կրիւ · 2. երեխի Լե-Լերէ, խօսվելիկրիւ · 3. Ἀνδρίζω.
Ἀρρενώδης - εος (ὁ, ἡ) virile. արական · երեխ գոյբ։
Ἀρρενωδῶς. ἐπίῤ. virilmente. արուի պես · երեխ կրի։
Ἀρρενωπος - ή ή ος - ον. di faccia virile. արուի գէմբ ունեցող · երեխ տեսիլքի։
Ἀρρήκτος (ὁ, ἡ) infrangibile. չկոտրուե-լու · ֆերբմնչ։
Ἀρρήμων - ονος (ὁ, ἡ) taciturno, silenzioso. լուռ · սասա, պոսիչ։
Ἄρρην - ενος καὶ Ἄρρεν - ενος (τὸ) Ἀττ. ἀντὶ Ἄρσην, Ἀρσενικός.
Ἀῤῥησία - ας (ἡ) καὶ Ἀῤῥημοσύνη (ἡ) silenzio. լռութիւն · սասլուտ։
Ἄῤῥητος (ὁ, ἡ) indicibile, ineffabile. չբսուելու, անհնար · պոչԼինիլեկ, Լոսի ոլ-ըտնմատ։

Digitized by Google

Ἀῤῥήτως. ἐπίῤ. indicibilmente, ineffabilmente. չասուելու՝ անճառ բաւականապէս. անուղղակի կամ ծածկաբար։

Ἀῤῥηφόρος (ἡ) (ἄῤῥητον ἡ Ἔρση, φέρω) vergine chi portava le cose sacre, e secrete nelle feste delle divinità de' pagani. կատարածներուն չասուածները ունեցող կոյս. քուրմուհի կամ գաղտնի բաներուը կրող կոյս. քուրմերուհիներէն իւրաքանչիւրին ներքեւ ընկերուհի մը կամ՝ սը նեռնելու համար պահուած։

Ἀῤῥίζητος (ὁ, ἡ) senza radice. արմատ չունեցող. տեսակ։

Ἀῤῥιζώτος (ὁ, ἡ) che non è radicato. արմատ չձգած. տեսակ առնուած։

Ἄῤῥιν - ινος } (ὁ, ἡ) } chi non ha naso. 2. privo dell' odorato. քիթ չունեցող. 2. հառաջանքը չունեցող. պատառաստ. 2. չխմորին հարբած, ծծօտ ուլիկ։

Ἀῤῥίχος (ὁ καὶ Ἀττ. ἡ) cofano, cesta. առագաստ, կողով. տեսակ, տեսակ։

Ἀῤῥυθμέω - ῶ. Μ. ήσω. mancare di ritmo, di cadenza, di numero. 2. essere discordante. սարը պակսիլ, կարգ գալ. 2. անհամաձայն բլլալ. այլը նուագելուն, ընդդէմ ըլլալ. ծռիլ օրէնք. ճաշակ օրէնք, հնչուելու օրէնք։

Ἀῤῥυθμία - ας (ἡ) mancanza di ritmo, di cadenza. 2. dissonanza. սարը պակսիլը, կարգ գալը. 2. անհամաձայնութիւն. ծռելութիւն. 2. ընդդէմ հնչուելութիւն։

Ἄῤῥυθμος (ὁ, ἡ) privo di ritmo, di ordine. սարը պակաս, ընթացը կասարեալ չբլլալ. ծռելութիւն, ընդդէմ հնչել։

Ἀῤῥύθμως. ἐπίῤ. senza ritmo, senza ordine. առանց չափաբերութեան, կարգ բլլալով, սարը պակաս գալով. ծռելութիւնի օրէրդ։

Ἀῤῥύπαρος καὶ Ἄῤῥυπος (ὁ, ἡ) che non è sporco, sucido. 2. netto, pulito. ազատ՝ գաղիր չեղող. 2. մաքուր. ջինտիրլի օրէնքի. 2. ինիզ, ջոտ։

Ἄῤῥυπτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ῥύπτω) = Ἄπλυτος.

Ἀῤῥυτίδωτος (ὁ, ἡ) non increspato, che non ha delle crespe. կնճիռ չունեցող. պատառատած օրէնքի։

Ἀῤῥωστέω - ῶ. Μ. ήσω. esser malato. 2. mancar di forza, di vigore. հիւանդ բլլալ. 2. անուժ բլլալ, ուժ չունենալ. խոսխի օրէնք. 2. ջուվխրիքին դիւրութ, ջուվխրիկ՝ ջոպրեիութիւն օրէնք, փրփնջը օրէնքն։

Ἀῤῥώστημα (τὸ) malattia, languore. հիւանդութիւն, ինուլութիւն. խոսխիլիւթ, փրփնջութիւն, ինվիւթիւթ։

Ἀῤῥωστία - ας (ἡ) malattia, infermità. հիւանդ բլլալը, հիւանդութիւն. խոսխի օրէնքը խոսխիլիւթ։

Ἄῤῥωστος (ὁ, ἡ) (ἀ, ῥώννυμαι) malato, infermo. հիւանդ. խոսխի։

Ἀῤῥώστως. ἐπίῤ. languidamente, senza forza, in uno stato di debolezza, di malattia. հիւանդ բլլալով, ինուլութիւնով. խոսխի օրէրդ, փրփնջելէ իւր։

Ἄρς (ἄχρ. ὀνομ. τ. γεν. Ἀρνὸς) agnello. գառնուկ։

Ἀρσενικὸς - ἡ - όν. maschio, mascolino. արական. երէկի պայէր. (οὐσ.) Ἀρσενικὸν (τὸ) arsenico. մկնդեղ. ջլան օրէնք։

Ἀρσενικῶς. ἐπίῤ. da maschio, da mascolino. արական բլլալով. երէկի օրէրդ։

Ἀρσενογενὴς, Ἀρσενογονία - ας (ἡ), Ἀῤῥενογενὴς κ. τ. λ.

Ἄρσην - ενος (ὁ, ἡ) } = Ἀῤῥήν.
Ἄρσεν - ενος (ὁ, ἡ) }

Ἄρσις - εως (ἡ) (αἴρω) elevazione. 2. peso. 3. tributo, imposto. 4. l'azione di levare, di toglier di mezzo. վեր վերցնելը. 2. ծանրութիւն, բեռ. 3. հարկ, քաժ. 4. մէջ տեղէն վերցնելը. խօթրէ էլուրմա. 2. ալէրլէթ, խէտ. 3. վէրկի, գաճ. 4. օրինական էլուրմասը։

Ἀρταμος (ὁ) (ἀῤῥ, τέμνω) macellajo, cuoco, cuciniere. 2. uccisore. մսագործ. խոհարար. 2. սպանիչ. էտասը, սկեր. 2. խօշխրիճի։

Ἀρτάνη (ἡ) corda, cordone, la corda sulla quale si sospende. կախելու չուան, սասիան եէ։

Ἀρτάω - ῶ. Μ. ήσω. sospendere. կախել. սասիլ։

Ἀρτεμέω - ῶ. Μ. ήσω. esser sano. ապրի բլլալ. սող ըլլալ։

Ἀρτεμὴς - έος (ὁ) (ἄῤῥω, ἄρτιος) intatto, salvo, integro, sano. անշլացած, անվնաս, ապրի. եղ. գերկիդիլ, տեսերուիլ, սող. երկիր։

Ἀρτεμισία (ἡ) Artemisia (pianta). բժշկական խատ մըն է. գիւղ օրէրդ։

Ἀρτέμων - ονος (ὁ) (ἀρτάω) artimone. նաւին մեծ առագաստը. կիպրին պէսէրդ նեղ տեղէն։

Ἄρτημα (τὸ) tutto ciò che pende. 2. orecchino. 3. ornamento del collo. 4. cordone della borsa. 5. appendice, addizione. կախուած բան. 2. օղ. 3. վզի զարդ. 4. քսակի երիզ, ժապաւէն. 5. յաւելուած. ասելու նէսնէք. 2. տեսէք. 3. գօրգոն. 4. տեսնելի էտչամը. 5. վեռէ տիլուղ։

Ἀρτηρία - ας (ἡ) (ἄῤῥω) ἐν γέν. arteria. շնչափող. շունչ տանող։

Ἀρτηριοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. aprire le arterie. շնչափողները բանալ. շունչ տանողները ազատ։

Ἀρτητὸς - ἡ - όν. sospeso. 2. ammirabile. կախ. 2. զարմանալի. սարի. 2. չափազանց։

Ἄρτι. ἐπίῤ. (ἄειρω ἡ ἄῤῥω) ora, testè, poco fa, recentemente. արդ եւս, արդի եւս, նոր, հիմայ, հիմիկ. էկիդ, հինուց նէյնէ, պէր ատ նէվէնէ։

Ἀρτιβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) tinto di fresco. նոր ներկուած. հինուց պոյլանիլ։

Ἀρτιβλαστὴς - έος (ὁ, ἡ) } germogliato di recente.
Ἀρτιβλαστος (ὁ, ἡ) }

նորաբողբոջ, նոր ծլած. հինուց ֆիլիզլէնիլ։

Ἀρτίγαμος (ὁ, ἡ) maritato di recente. նոր կարգուած. նէյնէ նէվլէնիլ։

Ἀρτιγένειος (ὁ, ἡ) che cominciò recentemente ad avere della barba. մօրուքը բուսնելու սկսած. հինուց սաքալը պուլնիլ։

Ἀρτιγενὴς - έος (ὁ, ἡ) } testè nato.
Ἀρτιγέννητος (ὁ, ἡ) }

նոր ծնած. հինուց տրուած։

Ἀρτιγράφὴς - έος (ὁ, ἡ) scritto di fresco. նոր գրուած. հինուց խազլիլ։

Digitized by Google

Ἀρτιδίδακτος (ὁ, ἡ) (ἄνθρ.) istruito di recente. Նորաիրիցի. հետևող իմչինփչ։

Ἀρτίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄρτος. piccolo pane, un pezzo o un boccone di pane. պղտիկ հաց, հացի կտոր կամ պատառ. Եւթիցիկ, Եւթիկ էութեամբ նիւթ ըլթմ Եւթիկ։

Ἀρτίδομος (ὁ, ἡ) fabbricato di fresco. Նոր չինուած. հետևող՝ նիւթ Եւթիկ։

Ἀρτιζυγία - ας (ἡ) unione, congiungimento recente. Նոր խառնիք զուգաւորութիւն. նիւթ միանալութիւն՝ Եւթիկ միանալութիւն։

Ἀρτίζω. M. ισω. comporre, preparare, ordinare, aggiustare. 2. compiere, effettuare. յօրինել, պատրաստել, կարգել, շտկել. 2. կատարել, գլուխ հանել. Եւթիկ, հաղորդել, Եւթիցիկ նիւթ, ուրոյ ֆօրմ. 2. Եւթիկ՝ նիւթ նիւթ։

Ἀρτιθαλής-έος (ὁ, ἡ) che poco fa cominciò a verdeggiare, a fiorire. Նոր կանաչնալու՝ ծաղկիլու պատրաստ. նիւթ Եւթիկ՝ Եւթիկ-Եւթիկ գալուստ։

Ἀρτιθανής - έος (ὁ, ἡ) morto di fresco. Նոր մեռած. հետևող Եօլէ՝ Եւթիկ նիւթ։

Ἀρτιλόγος (ὁ, ἡ) chi parla esattamente, precisamente, chiaramente. յստակ բաց խօսող. շփաւոր. ուշէ պօյնէր, ըստ նիւթ Եւթիկ. Եւթիկ նիւթ։

Ἀρτιλόγως. ἐπίῤ. con termini chiari e precisi. շտկաւորով, յստակ խօսելով. ուշէ պօյնէրիւ, ըստ նիւթիւրիւ նիւթիւրիւ, Եւթիկ նիւթ։

Ἀρτιμελής - έος (ὁ, ἡ) ben conformato, ben costituito. 2. che non ha alcun difetto corporale. ադէկ շինուած՝ կազմուած. 2. մարմնոյ կազմուածքեան մէջ պակս մը չունեցող. Եւթիկ նիւթ, Եւթիցիկ. 2. Եւթիկ նիւթիւրիւ պէս Եւթիկ։

Ἄρτιος (ὁ, ἡ) (ἄρτε) integro, sano; intiero, perfetto. 2. proprio, conveniente. կատարեալ, ադէկ. 2. յատուկ, յարմար. Եւթիկ, ատ. 2. հեթաս, Եւթիւրէր։

Ἀρτιότης (ἡ) integrità. կատարեալ ադէկութիւն. ատիւրէթ, պէտիւնէթ։

Ἀρτίπλουτος (ὁ, ἡ) di fresco aricchito. Նոր հարստացած. հետևող չինկիւնիւթիւ։

Ἀρτιπόλεμος (ὁ, ἡ) che testè ha combattuto. Նոր կռիւ ըրած. հետևող Եիւնիւնիւթիւ։

Ἀρτιόκαπτος (ὁ, ἡ) scavato di recente. Նոր փորուած. հետևող Եալնուած։

Ἀρτίοκος (ὁ, ἡ) ὑποκορ. τ. Ἄρτος.

Ἀρτιοτρέω - ῶ. M. ήσω. articolare, proferire distintamente, non storpiare le parole. բառերը յօդել, ադէկ արտասանել, շտկաւոր. Եւթիկ նիւթիւրիւ, ըստ նիւթիւրիւ Եւթիւ պօյնէրիւ։

Ἀρτιοτρομία - ας (ἡ) pronunzia distinta e precisa. յօդաւոր ադէկ արտասանութիւն. Եւթիկ նիւթիւրիւ։

Ἀρτιότροπος (ὁ, ἡ) chi parla precisamente e chiaramente, chi pronunzia correttamente. բառերը յօդող, ադէկ արտասանող. ըստ նիւթիւրիւ Եւթիկ նիւթիւրիւ Եւթիւ։

Ἀρτιστράτευτος (ὁ, ἡ) soldato di fresco reclutato. Նոր զինուորութեան գրուած, Նոր զինուոր. նիւթ ասկրէնէն Եալնուած. նիւթ ասկր։

Ἀρτιτέλεστος (ὁ, ἡ) } di recente inizia-
Ἀρτιτελής - έος (ὁ, ἡ) } to. Նոր խորհրդաւորուած եղած. հետևող պին ըստըսըմ ալմիս ալնալ։

Ἀρτίτοκος (ἄρτι τίκτω) nato poco fa. Նոր ծնած. հետևող պօչնալ. Ἀρτιτόκος (ἡ) che di fresco partorì, produsse. Նոր ծնուցած. հետևող պօչնարնալ։

Ἀρτίτυπος (ὁ, ἡ) formato di fresco. Նոր չինուած՝ ձեւի մտած. հետևող Եիւնիւնիւթիւ։

Ἀρτιφανής - έος (ὁ, ἡ) che riebbe di fresco la vista. ալացը տեսութիւնը Նոր առած. հետևող Եալնիւնիւթ պատիւրիւ Եիւնիւթիւ։

Ἀρτιφανής - έος (ὁ, ἡ) = Νεοφανής.

Ἀρτίφρων - ονος (ὁ, ἡ) di mente sana, integra. ազէ միտք ունեցող. խոհական. Եիւմ ֆիւթիւնիւ, պիւնիւնիւթիւնիւ։

Ἀρτιφυής - έος (ὁ, ἡ) germogliato, nato di fresco. Նոր ծլած՝ ծնած. հետևող Եիւնիւնիւթիւ՝ պօչնալ։

Ἀρτίφυτος (ὁ, ἡ) piantato di fresco. 2. nato di recente. Նոր տնկուած. 2. Նոր ծնած. հետևող պիւնիւնիւթիւ. 2. հետևող պօչնալ։

Ἀρτίφωνος (ὁ, ἡ) chi ha voce chiara. յստակ ձան ունեցող. կիւրտհ պօյնէ, կիւր պիւնիւնիւ։

Ἀρτιχάρακτος (ὁ, ἡ) scolpito di fresco. Նոր կոփուած. հետևող օյմուլալ՝ Եալնուած։

Ἀρτίχυτος (ὁ, ἡ) sparso, fuso di recente. Նոր լծուած. հետևող պիւօնիւնիւթ։

Ἀρτίως. ἐπίῤ. (ἄρτιος) ultimamente, recentemente, ora, poco fa, testè. 2. intieramente, perfettamente pienamente. Նոր, արդ եւս, հիմակուհ, հիմիկ. 2. գլխովին. Եիւմիւնիւթ, հետևող, նիւթ. 2. պիւնիւնիւթ, նիւթիւնիւ։

Ἀρτοδοτέω - ῶ. M. ήσω. dar del pane. հաց տալ. Եիւնիւ վերիւ, Եալին պալըճիւ։

Ἀρτοθήκη - ης (ἡ) panattiera. հացի կողով՝ չուալարան. Եիւնիւ պիւեիւրի՝ տիւրըճ։

Ἀρτοκοπεῖον (τὸ) luogo, ove si taglia, si fà il pane. հաց կարելու. չինուելու տեղ. Եիւնիւ պիւնիւնիւ՝ Եալնուած հանուել, Եիւնիւնիւ Եիւնիւնալը։

Ἀρτοκοπέω - ῶ. M. ήσω. tagliar del pane, essere fornajo. հաց կարել, հացագործ ըլլալ. Եիւնիւ պիւնիւ, Եիւնիւնիւ՝ ֆուրնաճիւնալ։

Ἀρτοκόπος (ὁ, ἡ) fornaro. հաց կարօղ, հացագործ. Եիւնիւ պիւնի, ֆուրնաճիւ։

Ἀρτόκρεας - ατος (τὸ) pasticcio (cibo fatto di pane e di carne) հացէ ու միսէ չինուած կերակուր մըն է. պիւօֆիւ. (պէր նիւնիւ պէր)։

Ἀρτοποιεῖον (τὸ) bottega di fornajo. հացեփուցքի խանութ. Եիւնիւնիւ Եիւնիւնալը։

Ἀρτοποιέω - ῶ. M. ήσω, far del pane. հաց չինել. Եիւնիւ Եիւնալ։

Ἀρτοποιία - ας (ἡ) confezione del pane. հաց չինելը. Եիւնիւ Եիւնալը։

Ἀρτοποιὸς (ὁ, ἡ) pistore, fornajo. հացագործ. Եիւնիւնիւ։

Ἀρτοπτεῖον (τὸ) forno o tegghia per cuocere del pane. հաց եփելու փուռ կամ տապակ. Եիւնիւ էէլէրիւնիւ ֆուրնան Եիւօտ Եիւնիւ։

Digitized by Google

Ἀῤῥήτως. *επίῤ.* indicibilmente, ineffabilmente. անասելապես՝ անճառապես, բոլորովին · ակնյայտնապես՝ վկայապես ։

Ἀῤῥηφόρος (ἡ) (ἄῤῥητον ἡ Ἕρση, φέρω) vergine chi portava le cose sacre, e secrete nelle feste delle divinità de' pagani. կատարչուհիները աստուածներուն ծածուկ օրհրը տանելու ատ գաղտնի բաներըը կրօղ կոյս · քահանայապետուհիներէն ետքը կոչուած կոյսերուն ընտրեալ կարգին ալ՝ որ նախանձաւորի պաշտօնը ունէր ։

Ἀῤῥιζος (ὁ, ἡ) senza radice. արմատ չունեցող · ինքնաբուխ ։

Ἀῤῥιζωτος (ὁ, ἡ) che non è radicato. արմատ չձգած · ինքնաբուխ ։

Ἄῤῥιν - ινος } (ὁ, ἡ) } chi non ha naso. 2. privo dell' odorato. քիթ չունեցող · 2. հոտառութիւն չունեցող · պատռուածագլուխ · 2. լիմպին հարուստ էօճախ տլմազ ։

Ἀῤῥιχος (ὁ καὶ Ἀττ. ἡ) cofano, cesta. տապան, կողով · տուփ, տփիճ ։

Ἀῤῥυθμέω - ῶ. *M.* ήσω. mancare di ritmo, di cadenza, di numero. 2. essere discordante. ատրը պակսիլ, կարգ գալ · 2. անհամաձայն բլլալ · այլայլ եղանկերտ, էքսա կերտ, եղանկերտ տլմազ · 2. պէ հնչել տլօք, հնչուլը տլմազ ։

Ἀῤῥυθμία - ας (ἡ) mancanza di ritmo, di cadenza. 2. dissonanza. ատրը պակսիլը, կարգ գալը · 2. անհամաձայնութիւն · եղանկերտիւթ · 2. պէ հնչուելիք ։

Ἄῤῥυθμος (ὁ, ἡ) privo di ritmo, di ordine. ատրը պակաս, թիւը կատարեալ չեղող · եղանկերտ, պէ հնչուն ։

Ἀῤῥύθμως. *επίῤ.* senza ritmo, senza ordine. առանց չափարերութեան, կարգ բլլալով, ատրը պակաս գալով · եղանկերտի տլօք ։

Ἄῤῥυπαρος καὶ Ἄῤῥυπος (ὁ, ἡ) che non è sporco, sucido. 2. netto, pulito. պատեհի գաղթը չեղող · 2. մաքուր · էքսէրէք տլմազ · 2. ինքնիր, եղած ։

Ἄῤῥυπτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ῥύπτω) = Ἄπλυστος.

Ἀῤῥυτίδωτος (ὁ, ἡ) non increspato, che non ha delle crespe. կնճիռ չունեցող · պատրաստած տլմազ ։

Ἀῤῥωστέω - ῶ. *M.* ήσω. esser malato. 2. mancar di forza, di vigore. հիւանդ բլլալ · 2. անուժ բլլալ, ուժ չունենալ · խոթիւ տլմազ · 2. եղանկերտին պէտքէն, եղանկերտիւթէն զատրելիութիւն տլմազ, պէտքին տլմազ ։

Ἀῤῥώστημα (τὸ) malattia, languore. հիւանդութիւն, թուլութիւն · խոթիւթ, պերմանըլլէք, ինկլիւթիւթ ։

Ἀῤῥωστία - ας (ἡ) malattia, infermità. հիւանդ բլլալը, հիւանդութիւն · խոթիւ տլմալը, խոթիւթիւթ ։

Ἄῤῥωστος (ὁ, ἡ) (ἀ, ῥώννυμαι) malato, infermo. հիւանդ · խոթիւ ։

Ἀῤῥώστως. *επίῤ.* languidamente, senza forza, in uno stato di debolezza, di malattia. հիւանդ բլլալով, թուլութեամբ · խոթիւ տլօք, պերմանըլէ իլէ ։

Ἄρς (ἄχρ. ὀνομ. τ. γεν. Ἀρνὸς) agnello. գառ · խոյը ։

Ἀρσενικὸς - ἡ - όν. maschio, mascolino. արականի · երէկէ պայր · (οὐσ.) Ἀρσενικὸν (τὸ) arsenico. ճնդէղ · ուլան տլօս ։

Ἀρσενικῶς. *επίῤ.* da maschio, da mascolino. արական բլլալով · երէկէ տլօրօք ։

Ἀρσενογενὴς, Ἀρσενογονία - ας (ἡ), Ἀῤῥενογενὴς κ. τ. λ.

Ἄρσην - ενος (ὁ, ἡ) } = Ἀῤῥην.
Ἄρσεν - ενος (ὁ, ἡ) }

Ἄρσις - εως (ἡ) (αἴρω) elevazione. 2. peso. 3. tributo, imposto. 4. l'azione di levare, di togliere di mezzo. վեր վերցընելը · 2. ծանրութիւն, բեռ · 3. հարկ, բաժ · 4. ջէլ առնելի վերցընելը · խօշորէ եղանկերտ · 2. ուղղութիւն · 3. վերէն պաժ · 4. օրհնական խաչերկրաբը ։

Ἀρταμος (ὁ) (ἀῤ, τέμνω) macellajo, cuoco, cuciniere. 2. uccisore. մսագործ · խոհարար · 2. սպանօղ · եղասպ, սպէը · 2. խօշխրիճի ։

Ἀρτάνη (ἡ) corda, cordone, la corda sulla quale si sospende. կախելու չուան, սաստիկ իպ ։

Ἀρτάω - ῶ. *M.* ήσω. sospendere. կախել · սաստիկ ։

Ἀρτεμέω - ῶ. *M.* ήσω. esser sano. ազէ բլլալ · սող տլմազ ։

Ἀρτεμὴς - έος (ὁ) (ἄρω, ἄρτιος) intatto, salvo, lntegro, sano. անչօշափ, անվնաս, ազէ եղ տիկիթէ, տեսերութ, սող · երկիմ ։

Ἀρτεμισία (ἡ) Artemisia (pianta). բժշկական խոտ մըն է · փսէ տլօս ։

Ἀρτέμων - ονος (ὁ) (ἀρτάω) artimone. նաւին մեծ առագաստը · կիպին պեղնէ հետ տնկէ ։

Ἄρτημα (τὸ) tutto ciò che pende. 2. orecchino. 3. ornamento del collo. 4. cordone della borsa. 5. appendice, addizione. կախուած բան · 2. օղ · 3. վզի զարդ · 4. քսակի երիզ, ժապաւէն · 5. յաւելուած · ասելու նախախ · 2. ականջ · 3. էօրգան · 4. տնկուելիք էօրգան · 5. ետէն տնկուած ։

Ἀρτηρία - ας (ἡ) (ἄρω) ἐν γέν. arteria. շնչափող · յատ գաճար ։

Ἀρτηριοτομέω - ῶ. *M.* ήσω. aprire le arterie. շնչափողները բանալ · յատ գաճարտրէ ըլլալ ։

Ἀρτητὸς - ἡ - όν. sospeso. 2. ammirabile. կախ · 2. զարմանալի · ասքէ · 2. լուսաճաք ։

Ἄρτι. *επίῤ.* (ἄειρω ἢ ἄρω) ora, testè, poco fà, recentemente. արդ եւս, արդէն եւս, նոր, հիմայ, հիմակ · էյհոյ, հինուայ, նախ, պէ ու նէյէ ։

Ἀρτιβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) tinto di fresco. նոր ներկուած · հինուայ պօյուտրէ ։

Ἀρτιβλαστὴς - έος (ὁ, ἡ) } germogliato di recente.
Ἀρτιβλαστος (ὁ, ἡ) }

նորաբողբոջ, նոր ծլած · հինուայ ֆիլիշկինէ ։

Ἀρτίγαμος (ὁ, ἡ) maritato di recente. նոր կարգուած · նէյի նէշկինէ ։

Ἀρτιγένειος (ὁ, ἡ) che cominciò recentemente ad avere della barba. մօրուքը բուսնելու սկսած · հինուայ սաքալը պիչկինէ գալուտ ։

Ἀρτιγενὴς - έος (ὁ, ἡ) } testè nato.
Ἀρτιγέννητος (ὁ, ἡ) } նոր ծնած · հինուայ դուռս ։

Ἀρτιγραφὴς - έος (ὁ, ἡ) scritto di fresco. նոր գրուած · հինուայ խաչտիճ ։

Digitized by Google

Ἀρτιδίδακτος (ὁ, ἡ) (ἄνθρ.) istruito di recente. Նորակիրթ. Հնոտ. նոյնիսկ։

Ἀρτίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄρτος. piccolo pane, un pezzo o un boccone di pane. պզտիկ հաց. հացի կտոր կամ պատառ. նոյնիսկ, նաեւ ֆրլտոը նոյնօր պէր լզմ նոյնիսկ։

Ἀρτιδομος (ὁ, ἡ) fabbricato di fresco. Նոր շինուած. Հնոտ. նոյնի նոյնիսկ։

Ἀρτιζυγία - ας (ἡ) unione, congiungimento recente. Նոր խառնիչ զուգաւորութիւն. նոյնի պէրլնոյնիսկ նիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτίζω. Μ. σω. comporre, preparare, ordinare, aggiustare. 2. compiere, effettuare. յօրինել, պատրաստել, կարգել, շտկել. 2. կատարել, գլուխ հանել. նոյնիսկ, հաւրլրլմալ, նիկտրէն նիսկի, ըզբայ ֆօմէ. 2. նիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτιθαλής-ίος (ὁ, ἡ) che poco fa cominciò a verdeggiare, a fiorire. Նոր կանաչնալու՝ ծաղկելու պատ. նոյնի նիսկիրնոյնիսկ նիսկիրնոյնիսկ պալրայն։

Ἀρτιθανὴς - ίος (ὁ, ἡ) morto di fresco. Նոր մեռած. Հնոտ. նոյնիսկ՝ նիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτιλόγος (ὁ, ἡ) chi parla esattamente, precisamente, chiaramente. յստակ՝ ըստ նոյնի. չափաւոր. պէտ պօղնիր, ըստ նիսկիրնոյնիսկ նիսկիրնոյնիսկ. նոյնիսկիրնոյնիսկ նոյնիսկ։

Ἀρτιλόγως. ἐπίρ. con termini chiari e precisi. չափաւորով, յստակ նոյնով. պէտ պօղնիրնիր, ըստ նիսկիրնոյնիսկ նիսկիրնոյնիսկ, նոյնիսկիրնոյնիսկ նոյնիսկիր։

Ἀρτιμελὴς - ίος (ὁ, ἡ) ben conformato, ben costituito. 2. che non ha alcun difetto corporale. պղնձ շինուած՝ կազմուած. 2. մարմնոյ կազմուածքեան մէջ պատկառ մը չունեցող. նոյնիսկ նիսկիրնոյնիսկ, ֆօրօնիր նոյնիսկ. 2. վիճաբան նիսկիրնոյնիսկ պէր ֆօրմալ օշխարհ։

Ἄρτιος (ὁ, ἡ) (ἄρτε) integro, sano; intiero, perfetto. 2. proprio, conveniente. կատարեալ, ազէ. 2. յատուկ, յարմար. ինծի, ասլ. 2. մեծաւոր, նիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτιότης (ἡ) integrità. կատարեալ ազէ ըլլալը. ասլնիսկ, պէնիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτίπλουτος (ὁ, ἡ) di fresco aricchito. Նոր հարստացած եղած. Հնոտ. չնոյնիսկնիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτιπόλεμος (ὁ, ἡ) che testè ha combattuto. Նոր կռիւ ըլլած. Հնոտ. նոյնիսկնիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτίσκαπτος (ὁ, ἡ) scavato di recente. Նոր փորուած. Հնոտ. նոյնիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτίσκος (ὁ, ἡ) ὑποκορ. τ. Ἄρτος.

Ἀρτιστομέω - ῶ. Μ. ήσω. articolare, proferire distintamente, non storpiare le parole. բառերը յօդել, ազէկ արտասանել, չփճանել. նոյնիսկ նիսկիրնոյնիսկ, ըստնիսկիրնոյնիսկ նոյնիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτιστομία - ας (ἡ) pronunzia distinta e precisa. յօդուած՝ ազէկ արտասանութիւն. նոյնիսկ նիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτίστομος (ὁ, ἡ) chi parla precisamente e chiaramente, chi pronunzia correttamente. բառերը յօդող, ազէկ արտասանող. ըստնիսկիրնոյնիսկ նոյնիսկ նոյնիսկիր։

Ἀρτιστράτευτος (ὁ, ἡ) soldato di fresco reclutato. Նոր զինուորագրեցեալ գրուած, նոր զինուոր. նոյնիսկ ասնիսկիրնոյնիսկ նոյնիսկ ասնիսկիր։

Ἀρτιτέλεστος (ὁ, ἡ) } di recente inizia-
Ἀρτιτελὴς - ίος (ὁ, ἡ) } to. նոր խորհրդացած եղած. Հնոտ. պէն ըզրլրլմալ ասնիսկ օշխարհ։

Ἀρτίτοκος (ἄρτι τίκτω) nato poco fa. Նոր ծնած. Հնոտ. գօշխարհ. Ἀρτιτόκος (ἡ) che di fresco partorì, produsse. Նոր ծնուցած. Հնոտ. գօշխարհ։

Ἀρτίτυπος (ὁ, ἡ) formato di fresco. Նոր շինուած՝ ձեւ մտած. Հնոտ. նոյնիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτιφαὴς - ίος (ὁ, ἡ) che riebbe di fresco la vista. ասլոյը սեռուիծքնէը նոր առաջած. Հնոտ. գասլնիսկ պատիկիր նոյնիսկ։

Ἀρτιφανὴς - ίος (ὁ, ἡ) = Νεοφανής.

Ἀρτίφρων - ονος (ὁ, ἡ) di mente sana, integra. ազէ միտք ունեցող. խոհական. նոյնի ֆիտրլի, պէտ նոյնիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτιφυὴς - ίος (ὁ, ἡ) germogliato, nato di fresco. Նոր ծլած՝ ծնած. Հնոտ. նոյնիսկ՝ գօշխարհ։

Ἄρτίφυτος (ὁ, ἡ) piantato di fresco. 2. nato di recente. Նոր տնկուած. 2. Նոր ծնած. Հնոտ. պէտիկիր. 2. Հնոտ. գօշխարհ։

Ἀρτίφωνος (ὁ, ἡ) chi ha voce chiara. յստակ ձայն ունեցող. կլոր ձայնով. նոյնիսկ պօղնիր։

Ἀρτιχάρακτος (ὁ, ἡ) scolpito di fresco. Նոր կոփուած. Հնոտ. օյմուլալ՝ գաղտնի։

Ἀρτίχυτος (ὁ, ἡ) sparso, fuso di recente. Նոր ցրուած. Հնոտ. պեօէնիկիր։

Ἀρτίως. ἐπίρ. (ἄρτιος) ultimamente, recentemente, ora, poco fa, testè. 2. intieramente, perfettamente pienamente. Նոր, արդ եւս, հիմակուն, հիմիկ. 2. գլխավին. նիսկիրնոյնիսկ, հնոտ. նոյնի. 2. պատնիսկիրնոյնիսկ, նիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτοδοτέω - ῶ. Μ. ήσω. dar del pane. Հաց տալ. նոյնիսկ նիսկիրնոյնիսկ, նոյնի գալ ըլլամք։

Ἀρτοθήκη - ης (ἡ) panattiera. Հացի կողով՝ չամաշարան. նոյնիսկ պեօնիր՝ տաղար։

Ἀρτοκοπεῖον (τὸ) luogo, ove si taglia, si fà il pane. Հաց կարելու. շինելու տեղ. նոյնիսկ պեօնիրնիկ՝ նոյնըլմալի համար, նոյնիսկի նիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. tagliar del pane, essere fornajo. Հաց կարել, հացագործ ըլլալ. նոյնիսկ պեօնիր, նոյնիսկի ֆօրօնիրնոյնիսկ։

Ἀρτοκόπος (ὁ, ἡ) fornaro. Հաց կտրող, հացագործ. նոյնիսկ պեօնիր, ֆօրօնիրնոյնիսկ։

Ἀρτόκρεας - ατος (τὸ) pasticcio (cibo fatto di pane e di carne) Հացէ ու միսէ շինուած կերակուր մըն է. պեօֆսիր. (պէր նոյնիսկ պէր).

Ἀρτοποιεῖον (τὸ) bottega di fornajo. Հացնոյնիսկացի խանութ. նոյնիսկի նիսկիրնոյնիսկ։

Ἀρτοποιέω - ῶ. Μ. ήσω, far del pane. Հաց շինել. նոյնիսկ նոյնիսկ։

Ἀρτοποιία - ας (ἡ) confezione del pane. Հաց շինելը. նոյնիսկ նոյնիսկ։

Ἀρτοποιὸς (ὁ, ἡ) pistore, fornajo. Հացագործ. նոյնիսկիր։

Ἀρτοπτεῖον (τὸ) forno o tegghia per cuocere del pane. Հաց եփելու փուռ կամ տապակ. նոյնիսկ էլէրնիսկիր ֆօրօնիր նոյնօր նիսկիր։

Digitized by Google

Ἀρτόπτης - ου (ὁ) fornaro. Հացեփեաց. Խփիչ. 2. = Ἀρτοπτεῖον.

Ἀρτοπωλεῖον (τὸ) mercato, ove si vende il pane. Հաց ծախուելու տեղ. Խոխ տաբլաճախ մահալ.

Ἀρτοπωλέω - ῶ. M. ήσω, vendere del pane. Հաց ծախել. Խոխ տաբլաճիլիք.

Ἀρτοπώλης - ου (ὁ) chi vende del pane. Հաց ծախող. Խոխ տաբլաճի, Խոխչի.

Ἀρτοπώλις (ῐ) θυλ. τ. Ἀρτοπώλης.

Ἄρτος (ὁ) (ἄρω ἤ αἴρω) pane. Հաց. Խոխ, խոշպղ, նան.

Ἀρτοσιτέω - ῶ. M. ήσω. pascersi del pane. Հաց ուտել. Խոխ իեմիք.

Ἀρτοσιτία (ἡ) il mangiare del pane. Հաց ուտելը. Խոխ իեմիքլիք.

Ἀρτοφάγος (ὁ, ἡ) chi mangia del pane. Հաց կերող. Խոխ իեյեն.

Ἀρτοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta del pane. Հաց բերող. Խոխ կիթիրեն. Ἀρτοφόρον (τὸ) paniere per portar del pane. Հաց կերելու զամբիլ կամ աման. Խոխ իուշլամաք չիմիլ խոյօտ էշտոֆոր.

Ἄρτυμα (τὸ) condimento. Հանգերձանք. Բերդիչ (Խոխ իչի).

Ἄρτυσις - εως (ἡ) l'azione di condire, condimento. Հանգերձանք չինելը, Համեմելը. Բերդիչ կիթիք (Խոխ իչի).

Ἀρτυτὸς - ή - όν. condito. Համեմուած. Բերդիչ (Խոխ).

Ἀρτύω. M. ύσω, (ἄρω) condire, apprestare, preparare. 2. disporre, aggiustare. 3. concertare, macchinare contro qualcuno. Հանգերձել, Համեմել, կազմել, պատրաստել. 2. կարգել, կարգաւորել. 3. դաւիթ, լարել, մէքենայել. Բերդիչ կիթիք, կաւրմէ, Բերդիչ կիթիք. 2. պատրաստ կօմէ, դիզումէ, դիզ կիթիք. 3. կաւրմէ, Բերդիչ կիթիք, կաւ կիթիք.

Ἀρύταινα (ἡ) (ἐν γέν.) ogni vaso proprio ad attingere dell' acqua. Ջուր քաշելու յարմար աման. աա չէմճեչ կաչիկ կօղ, (կօվլ, չէրվէխ, իշտաբէխ կի աայբէ).

Ἀρύτω, Ἀττ. ἀντὶ Ἀρύω.

Ἀρύω. M. ύσω (ἐρύω) tirare, attignere dell' acqua. Ջուր քաշել. աա չէկիք.

Ἀρχάγγελος (ὁ) (ἐκκλησ.) arcangelo. Հրեշտակապետ. գլխ հրեշտ.

Ἀρχάθεν. ἐπίῤῥ. Δ. ἀντὶ Ἀρχήθεν.

Ἀρχαΐζω. M. ίσω, anticheggiare. Հինէսիրասիրութեան պէս վարուիլ. Խոխ ասկին իշէրի գաւրանմաք.

Ἀρχαϊκὸς - ή - όν. fatto all' antica, semplice. Հին ամէնուան կերպով ձեւով չինուած, պարզ. Խոխ չինուն իւրչէօտ խոխ գիտել իշէրի նէֆէսլէ. գաւիր, գայրը.

Ἀρχαϊκῶς. ἐπίῤῥ. all' antica, alla maniera antica. Հին ամէնուան կերպով ձեւով. Խոխ գիտել իշէրի, խոխ չինուն իւրչէ էի, գաւրիկի գաւրալ էէֆէլէ իւրտ էի.

Ἀρχαιογονία - ας (ἡ) origine antica, antichità, anzianità. Հին ազգէ ըլլալը. Էսկիլիւ, Եվվէլլիւթ, Խոխ ակըէլէրէն օլմաք.

Ἀρχαιόγονος ((ὁ, ἡ) primitivo. Հին ազգէ. Եվվէլ, էսկ, Խոխ ակըէլէրէն.

Ἀρχαιογράφος (ὁ, ἡ) chi scrive delle antichità. Հնագիր. Խոխ հինակիլէր Խազէ.

Ἀρχαιολογέω - ῶ. M. ήσω. trattare dell'antichità. 2. parlare alla maniera degli antichi, impiegare uno stile antico. Հնութեան վրայ խաւսիլ. 2. Հինէսիրասի պէս խօսիլ, Հին ամէնուան պէս բառնիլ. Խոխ չինուն հաֆէզէնա ակօհդիր կիթիք. 2. Խոխ գիլէլ իւրէր ակօհդիր կիթիք, Խոխ պիր իմիլէի վէճէց գուլէմաք.

Ἀρχαιολογία - ας (ἡ) archeologia, trattato sulle antichità. Հնախօսութիւն. Խոխ հինակիլէրէն հաֆէզէնա ակօհդիր կիթիք.

Ἀρχαιολογικὸς - ή - όν. archeologico, che concerne gli archeologi o l'archeologia. Հնախօսական կամ հնախօսութեան պատկանած. Խոխ հինակիլէրէ խոյօտ Խոխ հինակիլ նօթէ կիթիք գաւրէ.

Ἀρχαιολόγος (ὁ, ἡ) archeologo, che tratta dell' antichità. Հնախօս. Խոխ հինակիլէր նօթէ իշէն.

Ἀρχαιόνομος (ὁ, ἡ) governato con delle leggi antiche. Հին օրէնքներով կառավարած. Խոխ կանաններ գոհ-ալմիշ հնդ օլանմաշ.

Ἀρχαιόπλουτος (ὁ, ἡ) ricco da molti anni. շատ տարուան հարուստ. գէդ ակիլէրտէն պէրէ չինկիլի.

Ἀρχαῖος - α - ον (ἄρχω) antico, anziano. Հին, Հին ամէնուան. Խոխ չինուելը (οὐσ) Ἀρχαῖον (τὸ) il capitale. գլուխ գրամ. պէրմաչ.

Ἀρχαιότης - ητος (ἡ) antichità. Հնութիւն, Հին ամէն. Խոխլիչ, Խոխ չինուն.

Ἀρχαιότροπος (ὁ, ἡ) che è alla maniera degli antichi. Հին ամէնուան կերպով. Խոխ չինուն իշէրչէտ գաւրիկի չէֆէնճէ փէլտէտ օլան.

Ἀρχαιοτρόπως. ἐπίῤῥ. alla maniera di antichi. Հին ամէնուան կերպով. Խոխ չինուն իշէրչէտա, Խոխ գիտել իշէրէ.

Ἀρχαιότυπος (ὁ, ἡ) primitivo. Նախնական, սկզբնական, Հին ձեւով. Եվվէլկի, Իլկ Խոխ պէլիգով.

Ἀρχαιρεσία - ας (ἡ) elezione de' magistrati. Իշխանաւորներուն ընտրութիւն. Գահանաւորլարը իշխիլիկիդիլ.

Ἀρχαιρέσια (τὰ) riunione del popolo per scegliere i magistrati, ed il tempo, in cui si scelgonó i magistrati. Իշխանաւոր ընտրելու համար ազգի եղած ժողովրդին բազմութիւնը, ու ընտրութեան ատենը. Գահանաւորլար իշխիլիկիդ գոհաչ իլի պէրէտէն ճիգիլըն գիւնլէրէ, Իր գահանաւորլարը իշխիլիկիդիլ չինան.

Ἀρχαιρεσιάζω. M, άσω. riunirsi in assemblea per eleggere i Magistrati. 2. brigare per se o per altri i suffragi del popolo. Իշխանաւորներ ընտրելու համար ազգի տեղ գալ, ժողվուիլ. 2. իրեն կամ ուրիշի մը համար ժողովրդին քուէն խնդրել. Գահանաւորլարը իշխիլիկիդ իչի պիր եղբէ կիլիլ. 2. ուրիշի համար պատրաստ իչի ճիգիլըն գաւրալը տիկիդ.

Ἀρχαϊσμὸς (ὁ) 'arcaismo. 2. imitazione dello stile degli antichi. 3. parola o frase antiquata. Հնախօսութիւն, Հին

σκ 2. բառ կամ անձ խափանիչ. խոչ գնալ խոչընդոտ. 2. պատնէշ. պատնէշ դնել ընդդէմ թշնամի խոչընդոտելու.

Ἀρχαίως. ἐπίῥ. anticamente. հին ատենը. խոչ վիճակաւ.

Ἀρχίγονος (ὁ, ἡ) il primo padre. 2. il primo principio. նախահայր. 2. առջի սկիզբ. իշ գոյ. 2. իշ գոյնդիչ.

Ἀρχεῖον (τὸ) magistrato. 2. palazzo, curia 3. archivio. ատեան, դատաստանարան. 2. պալատ, արքունիք. 3. գիւան. փիլն, գիպիւ. 2. ատեան. 3. խիթարեան փիլիսոփայարան.

Ἀρχέκακος (ὁ, ἡ) l'autore del male, la causa e la sorgente di tutti i mali. չարութեան սկիզբն, գեղութեան պատճառ. գիշերագործ՝ փոխիրանիչ գոյ՝ ոճրագործ ուր չկրնայ.

Ἀρχέλαος (ὁ, ἡ) καὶ.

Ἀρχέλας-ά (ὁ) Δ. καὶ

Ἀρχέλεως-ω (ὁ, ἡ) Ἀττ. καὶ Ἴων. principe, capo del popolo, rè. ժողովրդապետ, իշխանատեր. ծագումէ գոյ, գործակից.

Ἀρχέπλουτος (ὁ, ἡ) intendente delle finanze, tesoriere. արքունի եկամտաներու ատենօղ, գանձապետ. փիլիպի էրգործ գոյ, խնկիճեան, գոզկիմ.

Ἀρχέπολις-εος (ὁ, ἡ) il comandante della città. քաղաքապետ. չհրկի փեհեան՝ գոյ.

Ἀρχέστρατος (ὁ, ἡ) generale, comandante dell' esercito. զօրապետ. պէտ-իկէ.

Ἀρχέτας (ὁ) Δ. capo, arconte. գլուխ, մեծ, պետ. գոյ, հին-իմաց, պիտի.

Ἀρχέτυπον (τὸ) il primo modello, l'originale, archetipo, prototipo. նախատիպ, սկզբնատիպ. առել բան, գոյեղ.

Ἀρχέτυπος (ὁ, ἡ) originale, che serve di modello. նախատիպ, նախագաղափար եղող. պէտ նմանելի առել բանի գոյեղ ըլլալ.

Ἀρχεύω. Μ. εὔσω. comandare. իշխել, հրամայել. գործադրել, նոր եղիլ, հնա-իմ եղիլ.

Ἀρχέχορος (ὁ, ἡ) corista, il capo del coro. պարուձլոյ. ուրց գոյ, եղբայր գոյ.

Ἀρχή-ῆς (ἡ) (ἄρχω) principio, fondamento. 2. autorità, magistrato, comando. սկիզբ, գլուխ, հիմ. 2. իշխանութիւն, կառավարութիւն, հրամայելը. իշ, գործնէից, իվիճ, ինդիւ. 2. գործերի, իրերիցը, ատենը, հնա-իմ.

Ἀρχηγενής-έος (ὁ, ἡ) (μέ γεν.) autore, causa di una cosa. բանի մը հեղինակ՝ պատճառ. պէտ նմանելի սկսողի՝ գոյ.

Ἀρχηγετέω. Μ. εὐσω. } cominciare. 2.
Ἀρχηγετέω-ῶ. Μ. ήσω. } essere capo, principe, protettore, autore. սկսիլ. 2. գլուխ մեծ ըլլալ, պատճառ՝ հեղինակ ըլլալ. գործադրել. 2. պէտ՝ գիտցած սկսող, հիմնիչի գոյեղ.

Ἀρχηγέτης-ου (ὁ)
Ἀρχηγέτις-ιδος (ἡ) } = Ἀρχηγός.

Ἀρχηγός (ὁ, ἡ) comandante. capo. 2. autore, causa. 3. principale. զօրագլուխ, մեծ, հրամանատար. 2. հեղինակ, պատճառ. 3. գլխաւոր. սկզբնաւոր, նոր իրերի, գիւտ-իս, գործիչ. սկսող. 2. գոյեղ.

Ἀρχῆθεν. ἐπίῥ. dal principio. ի սկզբանէ. եղելութենէն, գոյութենէն.

Ἀρχίατρος (ὁ) proto-medico. բժիշկներու գլուխ՝ մեծ. հիւանդ գոյը.

Ἀρχιβούκολος (ὁ, ἡ) il capo de' boari. եզնաքարշներու գլուխ. ընդերմամբ գոյը.

Ἀρχιγραμματεύς-έως (ὁ) gran cancelliere, arcicancelliere, caposcrivano, primo secretario. մեծ քարտուղար, նահապետներուն գլուխը, մեծ նամականեքր. եղբօր գոյը, գոյ ուր փիլիպի.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ-ακος (ὁ) capo custode delle carceri. բանտապետ. ընդհանրապէս գոյը.

Ἀρχιδιάκονος (ὁ) (ἐκκλησ.) arcidiacono. նախատրիճապետ, սարկաւագապետ. իշ՝ գոյ փիլիպն.

Ἀρχιδικαστής-οῦ (ὁ) primo giudice, presidente del tribunale. գատաւորներուն գլուխը. գոյ հիւանդ.

Ἀρχίδικος (ὁ) presidente d'un tribunale. ատենապետ, գատաստաններու վարիչներու. փիլիպա օրէնսդիր, փիլիսոփան մեծագոյն, եղբայրն նշանակը.

Ἀρχίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀρχή. piccola magistratura, autorità subalterna. պզտիկ իշխանութիւն. ասֆէ պէտ հիւանդ գործիչը.

Ἀρχεπίσκοπος (ὁ) (ἐκκλησ.) arcivescovo. սրբազնակոչապատ, եպիսկոպոսապետ. գոյ եպիսկոպոս.

Ἀρχιεραόμαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι, = Ἀρχιερατεύω.

Ἀρχιερατεία-ας (ἡ) la carica del pontefice, sommo pontificato. քահանայապետութիւն. եպիսկոպոսը պէտ իրեն օրհնելէն եպիսկոպէ եղիլը.

Ἀρχιερατεύω. Μ. εὔσω. essere pontefice. քահանայապետ ըլլալ. եպիսկոպէ եղիլ օրհնել.

Ἀρχιερατικός-ή-όν. pontificale. քահանայապետական. եպիսկոպոսը պէտ իրեն վարուելու.

Ἀρχιέρεια-ας (ἡ) = Ἀρχιερατεία.

Ἀρχιερεύς-έως (ὁ) pontefice, sommo sacerdote. քահանայապետ. եպիսկոպոսը պէտ իրեն՝ եղիլը.

Ἀρχιερωσύνη-ης (ὁ, ἡ) = Ἀρχιερατεία.

Ἀρχιευνοῦχος (ὁ) il capo degli eunuchi. ներքինապետ. հարէմ գոյը.

Ἀρχίζωος (ὁ, ἡ) ch' è la causa, la sorgente della vita. կենաց պատճառ, կենաց աղբիւր. հոգի ներչն, կօշիկ եղած՝ գոյը.

Ἀρχιθάλασσος (ὁ, ἡ) ammiraglio, rè o comandante del mare. ծովապետ, ծովակալ. եպիսկոպ եղած՝ գոյ.

Ἀρχιθεωρέω-ῶ. Μ. ησω. esser capo cerimoniere, architeore. արարողապետ ըլլալ. ուրիշ գոյը օրհնել, սեղանի խնդիրներին՝ ուրիշ հարցերի հիւանդ օրհնել.

Ἀρχιθεωρησις-εως (ἡ)
Ἀρχιθεωρία-ας (ἡ) } la carica del capo cerimoniere, dell' architeore. արարողապետութիւն. ուրիշ գոյը օրհնելէն, սեղանի սեղանի՝ պէտ իրերին նայելը օրհնելէն.

Digitized by Google

Ἀρχιθέωρος (ὁ, ἡ) architeore, capo cerimoniere. 2. capo di quelli che si mandavano a Delfo per consultar l'oracolo. 3. capo di quei ch'erano impiegati al servizio dei tempi. արարողապետ. 2. յաւուրց պատգամէն հարցընելու համար Դելփոս խրկուածներուն մէջը. 3. տաճարի պաշտօնեաներուն գլուխը. տէր՝ խնամքի դնելը. եկեղեցւոյ իշխանութեան վերի. 2. տիրի վերին տիւլ խնդիր Տէրջօս կեռեկերէնները գլխի. 3. եկեղեցւոյ իշխանութիւնը դնել.

Ἀρχικέραυνος (ὁ, ἡ) padrone de' fulmini. կայծակնոց տէր. իշխանութիւնը տարիի.

Ἀρχίκλωψ - ωπος (ὁ) il capo dei ladri. գողերուն գլուխը. գողերէ, հերոսներուն դնելը.

Ἀρχικός - ὴ - όν. proprio o che ama il comandare, imperioso. 2. principale, primario. հրամանելու՝ իշխելու յատուկ կամ սիրող. 2. սկզբնական, գլխաւոր. նշ նիշերէ՝ պատկերաց տիպաւոր, նախօտ պատկերը տիւլ. 2. նշանակէտ, գլխաւոր.

Ἀρχικυβερνήτης - οῦ (ὁ) il primo piloto. մեծ նաւավարի. գլ. ղեկին, ղեկի նշանակէտ.

Ἀρχιληστής - οῦ (ὁ) capo di assasini. աւազակներու գլուխ. ինքզինքը՝ հարած գնելը.

Ἀρχιμάγειρος (ὁ) il capo della cucina, il primo cuciniere. խոհակերոցի վրակիցը. խոհիմի պետը.

Ἀρχιμανδρίτης - ου (ὁ) archimandrita. արքեմանդրիտ, վանահայր. գլ. վարիչ.

Ἀρχίμιμος (ὁ, ἡ) capo de' buffoni. միմոներուն գլուխը. գլ. մոխրելիք.

Ἀρχιοινοχοεία (ἡ) la carica del capo mescitore. մատուռներու գլուխ լլալը. գլ. գործիներէն վերի.

Ἀρχισανοχόος (ὁ) il primo coppiere, capo mescitore, capo siniscalco. մատուռակներու գլուխը, սակառապետ. գլ. գործիներ.

Ἀρχιπατριώτης - ου (ὁ) capo di famiglia. գերդաստանի գլուխ, տան մեծը. երէ գործ առնելի, ձեռնի գլուխ.

Ἀρχιπειράτης (ὁ) il capo dei pirati. ասպատակներու գլուխ. ղեկին՝ ղրկո գլուխ.

Ἀρχίπλανος (ὁ) il capo dei vagabondi, degli erranti. գարտակ կեցօղներուն գլուխը, անգործներուն մեծը. գլ. ինչուներէն գլ. ճամբորդ, իշխելիներէն՝ ամբոխ ինչուներէն գնելը.

Ἀρχιποίμην - ένος ἢ ενος (ὁ) il capo dei pastori. հովիւներուն գլուխը. ղօտնելը.

Ἀρχιπρεσβευτής - οῦ (ὁ) il primo ambasciatore, il capo d' una ambasciata. դեսպաններու գլուխ. երէ գնելը, երէ գլ. ղեկի.

Ἀρχιρεύς - ῆος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ἀρχιερεύς.

Ἀρχισιτοποίος (ὁ) il primo cuciniere, capo di cucina. խոհակերոցի վրակիցը, խոհակերներու գլուխ. հոգիւղ ալը, ալը գլ.

Ἀρχιστρατηγὸς (ὁ) maresciallo, generalissimo. մարշալ, սպարապետ. հրամայել, հրամանատար, հրամայի երէկ.

Ἀρχισυνάγωγος (ὁ) (γρφ.) Archisinagogo, il capo della sinagoga. սինագոգին գլուխը՝ մեծը. սինագոգի պետը.

Ἀρχιτεκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. essere architetto, ingegniere. 2. costruire. ճարտարապետ՝ ճարտարապետի բլալ. 2. շինել, հիմնել իմաց առհիպ օլմի. 2. պետ եղիպ, ճարտարութ.

Ἀρχιτεκτόνημα (τὸ) opera d' architetto, costruzione, edifizio. ճարտարապետի գործ, շինուած, շէնք. հիմար էլէ, խոհա, պետ.

Ἀρχιτεκτονία - ας (ἡ) architettura. ճարտարապետութիւն. հիմարլէք.

Ἀρχιτεκτονικὴ - ῆς (ἡ) (κυρ. τέχνη) l'architettura. ճարտարապետութիւն. հիմարլէք.

Ἀρχιτεκτονικὸς - ὴ - όν. architettonico, che concerne l'architettura. ճարտարապետական, ճարտարապետութեան պատկանած. հիմարլէքը հիմար հիմնելէք.

Ἀρχιτέκτων - ονος (ὁ) architetto. 2. ingegnere, inventore, macchinatore. ճարտարապետ. 2. ճարտարագործ, մեքենագործ. հիմար. 2. ֆինտ առհիպ, նենգ խաբար, հնարագիտիչ.

Ἀρχιτελώνης - ου (ὁ) il capo della dogana, capo doganiere, gabelliere. մաքսապետ. ինծկիս պետը՝ նայելը.

Ἀρχιτρίκλινος (ὁ) il capo servente della tavola reale, maggiordomo. արքունի սեղանին պաշտօնեաներուն գլուխը. խոհիլճ առաջնորդը իշխելիներէն պետը, առաջնորդը.

Ἀρχιϋπασπιστής - οῦ (ὁ) capo dei satelliti, comandante delle guardie del principe. թիկնապահներուն գլուխը՝ մեծը. լճլալ.

Ἀρχίφυλος (ὁ) il capo della tribù. ցեղապետ. տիւրէի գնելը, ֆոգլիի գնելը.

Ἀρχιφὼρ - ῶρος (ὁ) magistrato, che giudicava i ladri. գողերուն գատաստանին խառնուող իշխանաւոր. իշխելիներէն ինծկիս ինծկիս հոգի. 2. = Ἀρχίκλωψ.

Ἀρχίφωτος (ὁ, ἡ) il principio, la sorgente, la causa della luce. լուսոյ սկիզբը պատճառը. ըլըլալը՝ պետ՝ ֆոգլիի պետ.

Ἀρχολίπαρος (ὁ, ἡ) colui che briga le magistrature. իշխանութիւնը ըլլալ ուզող. հոգի՝ հիւանդոտ օլմի խոհեմի՝ ուզելի.

Ἀρχοντιάω - ῶ. Μ. άσω. amare il principato. իշխանութեան փափաքիլ ցանկալ՝ սիրել. հիւանդոտելը ուզելի՝ սիրելի.

Ἀρχοντικὸς - ὴ - όν. proprio o appartenente al principato. իշխանութեան յատուկ կամ պատկանած. հիւանդոտելը հոգիս խոհեմ գնելի.

Ἄρχος (ὁ) = Ἄρχων. comandante, principe. 2. posteriore, culo. իշխան, մեծ. 2. յետոյք, առ. հիւանդոտ, պոչ. 2. ինծկիս.

Ἄρχω. Μ. ἄρξω. cominciare, principiare. 2. comandare, dominare, governare. 3. essere il principio. 4. esser l'autore. 5. tenere il primo rango. սկսիլ. 2. իշխել, սիրել, կառավարիլ. 3. սկիզբը ըլ-

Digitized by Google

լոյ. 4. պատճառ՝ հետևանք բերել. 5. առիթ առաջանալէն բերել. պատճառել. 2. պատրուակ, հիւանդ երեսել, ընդդէմ ընդդիմել. 3. պատճառել օրէնք. 4. սովոր՝ գործել օրէնք. 5. իւր տերիցիտին օրէնք։

Ἄρχων - οντος (ὁ) arconte (titolo de' principali magistrati della repubblica Greca e particolarmente di quella d'Atene). արքան (Յունաց ու մանաւանդ արտաքսեալ Աթենացոց հաստատակազմութեան մեծ ամենակալներուն պատուանունը). Ընդհանրապէս (բայց՝ աչքաճնշիչ) օրէն պաշտպան։

Ἀρχώνης - ου (ὁ) chi presiede alla compra delle rendite dello stato. արքունի եկամուտներուն ծախքին վրակեցուն. Էնթեղեմ։

Ἀρωγή - ῆς (ἡ) soccorso, difesa, protezione. օգնութիւն, պաշտպանութիւն. Խոյր, յոգուտ, հիմնական։

Ἀρωγοναῦται - ων (οἱ) (ὀαίμονες.) Dei favorevoli ai marinari. նաւավարներու օգնիչ չաստածներ. Նպաստելիք հիմնական Էնթեղիներ։

Ἀρωγος (ὁ, ἡ) (ἀρήγω) protettore, difensore. պահապան. պաշտպան. հիմնական, ընդհանրիչ։

Ἄρωμα (τὸ) (ἄρω) aromato, aromo. հաճելի, պահպանելիք. պահոր։

Ἀρωματίζω. M. ίσω. aromatizzare. հաճելի. պահորելմամբ։

Ἀρωματικὸς - ἡ - ὸν. aromatico. հաճելիական. պահորելը. բուհելիք։

Ἀρωματίτης - ου (ὁ) καὶ Ἀρωματίτης - ιδος (ὁ) aromatico. հաճելի. պահորելիք։

Ἀρωματοπώλης - ου (ὁ) chi vende i profumi, profumiere, aromatario. ծխամանիք՝ հաճելի ծախող. պահոհրեան, պահորել, փոխի։

Ἀρωματοφόρος (ὁ, ἡ) che produce degli aromi. հաճելի բերող. պահոր հասել երեան։

Ἀρωματώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ἀρωματικός.

Ἄρωστος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀῤῥωστος.

Ἀσαλαμίνιος (ὁ, ἡ) inesperto alla marina. 2. che non intervenne alla battaglia di Salamina. ծովագիտի անփորձ, ծովագիտի հասնելու մէջ չերեսող. 2. Պատերազմեան պատերազմին մէջը չգտնուած. պերճ ծիկնիկերէն օգնական՝ անկիպ. 2. Պատմիա գիտիկ պատերազմել։

Ἀσάλευτος (ὁ, ἡ) immobile, fermo inconcusso. 2. calmato. անշարժ. հաստատ պինդ. 2. հանգարտ. խիզախելի, քաջ, պահ պահ. 2. բահոն։

Ἀσαλὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ἀσάλευτος.

Ἀσάλπιγητος (ὁ, ἡ) che non è annunziato dal suono della tromba. փողի ձայնով ազդ չերեսող. պօրօս պատաը իւր հնարէ Աթրիտիէ. (ὥρα) (ora) durante la quale non si suona la tromba. փող չշարունակ (ժամ). պօրօս պատաը չհնչեցնելու. 2. (συνεκδ.) = Ἀπόλεμος.

Ἀσαπὴς - έος (ὁ, ἡ) non puttrefatto. չբրտած, չնեխած. պօղտոմելը, Էնթեղիներ։

Ἀσαρκία - ας (ἡ) magrezza. պարարութիւն, խառնաձայն. վտանգելէ, Էնթեղէ, ֆոթրա պիտի ֆոլմաը։

Ἄσαρκος (ὁ, ἡ) senza carne, magro, smagrito. խառնցած, ամլած. վտանգ, ֆոթրա պիտի ֆոլմաը։

Ἄσαρον (τὸ) valeriana (pianta). կատաղաներու հանդարտող խոտ մըն է. պիտի օրնա։

Ἄσαρος καὶ Ἀσάρωτος (ὁ, ἡ) che non è scopato, nettato. չաւլըած, չմաքրուած. ախթիթլիթիլ, Ընդհանրապէս։

Ἀσάφεια (ἡ) oscurità, incertezza. չայտնի չըլլալը, մշուխթիւն. ալեհաթըլլէք, ֆոթանելէք օլմաը։

Ἀσαφὴς - έος (ὁ, ἡ) oscuro, incerto, dubbioso. մուխ, անչայտ. ֆոթանելէք, պելլի-պել, էնթեղելի։

Ἀσαφῶς. ἐπίῤῥ. oscuramente, con una maniera ambigua. մշուխթիով, անչայտ՝ երկդիմի ըլլալով. ֆոթանելէք իւր. պելլի օլմայոթ, էնթեղի պէր Ֆորմ իւր։

Ἀσβεστος (ὁ, ἡ) inestinguibile. չմարելու. պօնմէզ. (ἡ) calcina. կիր, բուռ. ցիրկ։

Ἄσβολη - ης (ἡ) } fuliggine. Ֆանֆախա-
Ἄσβολος (ἡ σπν. ὁ) } րիճ. ֆոթրասի։

Ἀσβολόεις - εσσα - εν. fuligginoso. մրաա. ֆոթրասլու։

Ἀσέβεια - ας (ἡ) disprezzo del culto divino, empietà, irreligione, irreverenza verso gli Dei. անաստուածպաշտութիւն, ամբարշտութիւն, չաստուածոց գէմ անպատուութիւն. Ընդհանրապէս գործել ամբարշտութիւն գործելը պէս խօրլուք. Ընդհանրապէս ստուածլուն խղաթիի խօր Ֆորմ գործելէք, պէր հասմելի Ենիկիթէ։

Ἀσεβέω - ῶ. M. ήσω. essere empio, irreligioso. 2. commettere delle azioni irreligiose, empie. ամբարիշտ՝ անկրօն ըլլալ. 2. ամբարշտութիւն գործելը գործել. պիտիթէ, խղաթըլ օլմաը. 2. Ենիկիթէ՝ պիտիմալըլաթ՝ պէր հասմելի Ենիկիթէ։

Ἀσέβημα (τὸ) azione irreligiosa, tratto d'empietà. ամբարշտութեան գործ. Ենիկիթէ, խղաթըլելէք։

Ἀσεβὴς - έος (ὁ, ἡ) empio, irreligioso. ամբարիշտ, անկրօն. պիտիթ, խղաթըլ, Ենիկիթէ, պէր հասմելի էտեն։

Ἀσεβῶς. ἐπίῤῥ. empiamente. ամբարշտութեամբ. խղաթըլելէք՝ Ենիկիթէ իւր, պէր հասմելի ետեբէ։

Ἄσειρος (ὁ, ἡ) } che non ha freno, bri-
Ἀσείρωτος (ὁ, ἡ) } glia, che non è brigliato. անսանձ. կիսիլ։

Ἄσειστος (ὁ, ἡ) stabile, fermo, immovibile. հաստատ, ամուր, պինդ. ֆոթ, պէր ֆոթր. էյստոս - էպիῤῥ.

Ἀσελγαίνω. M. ήσω. vivere nelle dissolutezze. անառակ կեանք մը անցընել, կիսալ անառակութեամբ. Ենիկինէն սոյմաք, եոխտոթիլ պէր եօֆոր կեդրոթ։

Ἀσελγεία - ας (ἡ) impertinenza, insolenza. 2. dissolutezza di costumi, libertinaggio, costumi dissoluti. լրբութիւն, սաստկութիւն. 2. ցոփութիւն, անառակութիւն, պէղեանութիւն. պինդութիւն, եոխտոթիլէք, 2. պատրաստելէք, եոխտոթիլէք, լոփաչիլիք։

Ἀσελγίω - ῶ. M. ήσω, = Ἀσελγαίνω.

Digitized by Google

Ἀσελγὴς - έος (ὁ, ἡ) dissoluto. lascivo, lussurioso, liberitno, 2. insolente, impertinente, cattivo. գեղջ, անամաւակ, ցոփ, անհամեստ, մարթամարմ. 2. ժպիրս, ասաչախ, չար · խոխոչիչ, խրխ հավ · 2. խրտմոտ, գիսնոփիչ, ֆինոս։

Ἀσεγγομανέω - ῶ. M. ήσω. essere trasportato da un furore lascivo. մոլեգնիլ ի պագշտասութենե, վատաչ կատաղութենե մը յափշտակիլ՝ գակատիլ, պագշտասութեան հոգով վառուիլ · չերևկիթին չընչնալ փիճոփ, չերևկիթ փիլիչին տիչիր ֆոֆըչիլ։

Ἀσέληνος (ὁ, ἡ) νύξ. senza luna. լուսնեկաց չունեցող · ֆրկիտոզ, ֆոփրիկ։

Ἄσεμνος (ὁ, ἡ) disonesto, impudico. 2. insolente. անհամեստ, անամաւակ · 2. լիրբ, ասաչախ · խրխ հավ, խոխոչիչ · 2. փիճոփիչ · խոշտանգող։

Ἄσεπτος (ὁ, ἡ) ἐνεργ. = Ἀσεβὴς (πθτ.) che non è rispettato, non rispettabile. չպատուած, յարգ չընծայող · ֆիկտորըն, խոր ֆոֆոչըն, ֆիկտոր վերիվերի։

Ἄση (ἡ) disgusto proveniente dalla sazietà, mancanza d'appetito. 2, disgusto, dispiacere. 3. agitazione, angustia. կշտանալէն առած յափրատութիւն, սխորժակ չունենալը · 2. ձանձրատութիւն · 3. վիշտ, նեղութիւն · պէֆոֆելէչ, էչրահ, էչրահըչելէչ · 2. պիչորելէչ, օտանիչ · 3 · ըզիչիլ։

Ἀσήκαστος (ὁ, ἡ) non chiuso in un pecorile. փարախի մէջ չդոցուած · պըլը ֆօնօրըգ ֆոփանմամըչ։

Ἀσήμαντος (ὁ, ἡ) non segnato, non annunziato. 2. non sigillato. 3. abbandonato, privo di protezione. անհնշան, նշան չդնուծ, ապդ չդնուծ · 2 · չկնքուած, կնիք չդարնուած · 3 · երեսի վրա ձգուած. նէչան օլմրչ, իչն՝ հոպար վերիվերի · 2 · ֆօհիր վարտանմրչ · 3 · նէպ ֆոտիանի պրոֆելէչ։

Ἀσημείωτος (ὁ, ἡ) non segnato, non notato. նչան չդնուած, անհնշան · նչանաըչ, էչրը օլմրչ։

Ἀσημογράφος (ὁ, ἡ) che scrive oscuramente. խրթին գրօղ · ֆոփանելէ խոչան · (προπαροξ. πθτκ.)

Ἄσημος (ὁ, ἡ) oscuro, ignobile, incognito, privo d'un segno distintivo. 2 che non è marcato. 3. insignificante, che non significa nulla. փառք չունեցող, անհնշան, անծանօթ · 2 · նչան չդրուած · 3 · բան մը չնչանակող · ապրչ անանչ, ֆիչիչ · 2 · նչանաչ · 3 · պէչ չկ ֆօտարերկրեան, հանֆոչը · = ημως. ἐπίῤ.

Ἀσημότης - ητος (ἡ) incalcolabilità, poco conto, oscurità. փառք չունենալը, անհնշան էլլալը · ապրչ անանչելէչ, ֆիճիֆոչ կիլիչ։

Ἄσηπτος (ὁ, ἡ) non marcito. 2. che non s'imputridisce, non marcisce. չաւրգուած, չհնխաած · 2 · չհնխող գօչօլմօղ, չխրխնիչ · 2 · չխրխող, գօչօլմչ։

Ἄσηστος (ὁ, ἡ) non crivellato. չմաղուած. ֆալաւարած՝ իչխարեն իչխնիչ։

Ἀσθένεια - ας (ἡ) infermità, malattia, impotenza. հիւանդ ըլլալը, խոճախրէնի, անկարութիւն · խաւար օլմալը, պերճանըչելէչ · 2 · Ἀῤῥωστία 3. = Ἔλλειψις.

Ἀσθενέω - ῶ. M. ήσω. infermarsi, esser malato, ammalarsi. հիւանդանալ · խաչխչնիչ։

Ἀσθένημα (τὸ) debolezza, malattia. անկարութիւն, հիւանդութիւն, խոճախրէնի · պերճանըչելէչ · խոֆոխըչելէչ · խաչխչնիչ։

Ἀσθενὴς - έος (ὁ, ἡ) infermo, malato, languido, debole. հիւանդ, վառաւ, ախտ · խոխիչ, պերճանըչ, ֆոֆոխըչ։

Ἀσθένη - ης (ἡ) Ἴων. ἀντὶ Ἀσθένεια.

Ἀσθενικὸς - ὴ - όν. valetudinario. հիւանդասա · մարդչէ։

Ἀσθενοποιός (ὁ, ἡ) che indebolisce, che produce dell' infermità. անկարչնող, հիւանդութիւն բերող · ըլֆիւտան, պերճանըչելէչ՝ խաչխչնիչ կիպիրեն։

Ἀσθενόω - ῶ. M. ώσω. indebolire, render infermo. անկարչնել, հիւանդացնել · ըլֆիւտիրմէչ, խոխիչկիմէչ, պերճանըչ ֆոֆոխըչ կիմէչ։

Ἀσθενῶς. ἐπίῤ. infermamente, languidamente. հիւանդութենով, անկարութենով · խոխիչչէ՝ պերճանըչելէչ իչ։

Ἀσθένωσις - εως (ἡ) indebolimento. անկարնալը · ըլֆիւտիրմօղ, պերճանըչ ֆոֆոխըչ ֆօլմալը։

Ἄσθμα (τὸ) (ᾶσ, ᾗ ἀάζω) difficoltà di respirare, asma. չնչարգելութիւն · ֆըչնէֆելէչ։

Ἀσθμαίνω. M. ανῶ. ansare, anelare. հևալ · օղչմօֆ։

Ἀσθματικὸς - ὴ - όν. asmatico, bolso. չնչարգիչ · ֆըչնէֆելիֆ։

Ἀσιγησία (ἡ) il non poter tacere, loquacità. լռել չկրնալը, չատաղուցաւութիւն · ասա օլմամաֆելէչ, գօլդօլելէչ։

Ἀσίγητος (ὁ, ἡ) loquace, garrulo, chi non tace. չատաղուց, չբլօղ · լաֆալըչ, ասա օլմալ, գօլդօլալ։

Ἄσιγμος (ὁ, ἡ) che manca della lettera Σ. 2. che non produce un suono di fischio. առ Σ գիրը չունեցող · 2 · ասլիլու ձան չհնծող · գռ Σ խոչելը ծ ֆայան · 2 · ըլլէչ կիպ ֆռ չէֆոֆայան։

Ἀσίδηρος (ὁ, ἡ) che non tiene del ferro. 2. disarmato. անեբկաֆ · 2 · գէնք չունեցող · գեֆչրիչ · 2 · օկլհըչ, ֆասաֆըչ։

Ἀσινὴς - έος (ὁ, ἡ) non nocivo, che non produce del danno. 2. esente d'ogni male, che non ha sofferto alcun male. անվնաս, վնաս չբերող · 2 · վնաս մը չբռնած · գարարըչ, գեղեչիկ · 2 · գարար գեղեր չկ՝ ֆոֆոխըչիչ · σινῶς. ἐπίῤ.

Ἄσιος - α - ον. limoso, fangoso. տղմոտ, ֆաւասա · լմնարլը՝ գալչէելը։

Ἄσις - εως (ἡ) limo, fango. տիղմ, կաւլմար, գալչէելէ։

Ἀσιτέω - ῶ. M. ήσω. astenersi dal cibo,

Digitized by Google

digiunare. կերակուր չուտել, ծոմապահել· ևեղծ ևեղծ, օրաւ ըսբիթ։

Ἀσετία (ἡ) astinenza di mangiare, digiuno. 2. mancanza di viveri. կերակուր չուտելը, ծոմապահութիւն. 2. կերակրոց պակասութիւն· ևեղծ ևեղծելի, օրաւ ըսբիթելը· 2· ևեղծիկ ևտրելիք։

Ἄσιτος (ὁ, ἡ) digiuno, chi non si ciba, che digiuna. կերակուր չուտող, ծոմապահ· ևեղծ ևեղծող, օրաւ ըսուող։

Ἀσίτως. ἐπίῤ. senza mangiar nulla. բան մը չուտելով. օրաւ ըսբիթելով, չեր ևեղծելիր։

Ἀσκαθής - έος (ὁ, ἡ) Δ. αὐτὸ Ἀσκηθής.

Ἀσκάλευτος, Ἀσκαλος καὶ Ἀσκαλτος (ὁ, ἡ)} non sarchiato, sarchiellato. բազահան չեղած· ոչ ըսրնձմուշ (ֆիճա օրնր)։

Ἀσκανδάλιστος (ὁ, ἡ) non scandalizzato. չդայթագղած· ֆիճա ևադրեր ալմուշ, չևեղծելիր։

Ἀσκαρδαμυκτεὶ (κτὶ) ἐπίῤ. (ἀ, σκαρδαμύσσω) fissamente, attentamente. աչքը ամանց բանալու գոցելու, աչքը ալնկեղծով, ուշագրութեամբ, մտագրութեամբ· ևեղծեծ ալշը ֆոֆոչարած, ևեղծ ալշքերէն ուշադրութիւն ընել պոմբ։

Ἀσκαρδαμυκτέω - ῶ. M. ήσω. guardare con occhj fissi, fissar lo sguardo, stare senza chiuder gli occhj. աչքը անկեղ ևայել, առանց գոցելու ևայել, ուշադրութեամբ ևայել· ևեղծեծ ալշը ֆոֆոչարած, աչքերէն իլը պոմբ, ևեղծելերէն ևոգեղծ գեղծ։

Ἀσκαρδαμύκτης - ου (ὁ)} di cui gli occhj Ἀσκαρδάμυκτος (ὁ, ἡ) } stanno sempre fisai, senza chiudersi, chi guarda con occhj fissi. աչքը միշտ անկող ևայող· չդոցող· ևեղծելերէն գեղծ պոմբ, ևեղծելերն ֆոֆոչարած պոմբ։

Ἀσκαρὶς - ίδος (ἡ) ascaride. ՚ի պզտիկ որդ մըն է· առջի մէր պօշեղ գեր։

Ἄσκαφος (ὁ, ἡ) non scavato. չբրուած· ֆոչըմած։

Ἀσκελὴς - ές (ὁ, ἡ) (ἀ, στερητ.) senza gambe. 2. stanco, debole. ոտանէր չուեղ· 2· յոգնած, վատուած· պոճափըղ· 2· ևորհած, ֆոռվեղեղ· 3· Ἰσκελής.

Ἀσκέπαστος (στρος)} scoperto. չդոցուած, Ἀσκεπὴς - ές} բաց· ֆոֆոչը ալշոյան, Ἄσκεπος (ὁ, ἡ)} ֆոֆոնմուշ, ևոգեղծ ալշը։

Ἀσκεπτος (ὁ, ἡ) inconsiderato. անխորհուրդ, չմտածող· ֆոչոհալուշ, գիչեղծելի։

Ἀσκευὴς - ές (ὁ, ἡ)} privo di necessarj Ἄσκευος (ὁ, ἡ) } instrumenti, utensili, mobili, povero. 2. che non è preparato, disarmato. հարկաւոր գործիքներ՝ կարասիքներ չունեցող, աղքատ· 2· չպատրաստուած, անկազմ, չդինուած· ևեղծ· ևեղծելերէն ալուիլուրան՝ ևոգեղծելեղծերէն հոգուով, ֆոֆոչոտ· 2· ևեղծգեղծիչ, ֆոռոչոտ։

Ἀσκέω - ῶ. M. ήσω. esercitare. կրթել· ևուչ ևեղծգեղծ։

Ἀσκηθὴς - έος. sano e salvo, intiero. ազէ առանց, անվնաս· առ ուչի, ևեղծգեղծիչ։

Ἄσκημα - ατος (τὸ) la cosa, sulla quale si esercita, esercizio. կրթուելու բան, կրթութիւն. ևուչ ևոգիչեղծ ևեղծեղծ, ևուչ։

Ἄσκηνος (ὁ, ἡ) privo di tenda. 2. che non è finto, sincero. վրան չունեցող· 2· չինծու չեղող, ճիշդ· ըսգրբել· 2· ևոֆոմ՝ գեղծ ալշոյան, գօղտոռ· = Ἀνυπόκριτος.

Ἀσκηνῶς. ἐπίῤ. senza finzione. չինծու՝ առանց ձեւլուելով, ըսգրբ ըսուելով· ևոֆոմ՝ գեղծ՝ առնչի ալշոյգեղծ, գօղտոռ ալշգոռ։

Ἄσκησις - εως (ἡ) esercizio, l'azione d'esercitarsi. 2. applicazione, studio. կըրթիլը· 2· փոյթ, ջան, պարապում· ևուչի ևեղծ· 2· գիչեղծ, ճահ, ֆոյրեր, ևեղծեծ։

Ἀσκητέος - α - ον. Θετ. τ. Ἀσκέω.

Ἀσκητέον. Θετ. ἐπίῤ.

Ἀσκητήριον (τὸ) monastero. 2. luogo d'esercizio, ginnasio. ՚ի՚նաստան, վանք. 2. կրթարան, վարժարան· ևանուածքը· 2· ֆոռրեղծ, ևուչիֆոռեղծ։

Ἀσκητὴς - οῦ (ὁ) (ἐκκλησ.) monaco. 2. che si esercita, atleta. կրօնաւոր, արեզակ· 2· կրթուող, ըսրնչ· բռնիգ, ֆեւիչ· 2· ևուչ ևոգեղծ, ֆեհլիչեղծ։

Ἀσκητικὸς - ὴ - όν. pieno d'esercizj, esercitativo. կրթութեամբ լեցուն, կրթուկան· ևուչիոչելը, ևեղծոգիչ· (βίος) vita attiva, studiosa. գործնական կեանք· ըսբեղծական ֆոփոր· (ἐκκλησ.) vita ascetica. ներանձնական կեանք· ևհղչ ևեղծոչեղծ ֆոփոր։

Ἀσκητικῶς. ἐπίῤ. da monaco. կրօնաւորի՝ արեզակի պէս· ֆեւիչ բռնիգ ևեղծ։

Ἀσκητὸς - ὴ - όν. esercitato, travagliato con arte. 2. che si può acquistare coll'esercizio. կրթուած, արհեստով գործուած· 2· կրթութեամբ ձեռք բերելու, ևուչի ալնուելու, սեռնուի իլը ևոգեղծելը· 2· ևուչի իլը իւր ևեղծ՝ ևոգեղծելիչեր։

Ἀσκίδιον καὶ Ἀσκίον (τὸ)} ὑποκορ. τ. Ἀσκός.

Ἄσκιος (ὁ, ἡ) (ἀ, στερητ.) privo di ombra. 2. che ha molta ombra, un'ombra densa. չուք չունեցող· 2· չատ մեծ չուք ունեցող· ֆեղեղիչեղծ, ալոյոսեղծ· 2· ցէգ՝ սիչեղծ՝ հեղգիչեղծ՝ ֆոռը ֆեղեղիչեղծ, ալոյոսեղծ։

Ἀσκληπιὰς - άδος (ἡ) asclipiade (erba). ասկղեպիադես (բոյս մըն է)· ոտեղեղեղոֆ (մէր նրէ ալնոֆ գոռ)։

Ἄσκοπος (ὁ, ἡ) = Ἀσκεπτος. 2. inaspettato, improviso. 3. immenso, innumerabile, incomprensibile. 4. che si fa senza veruna intenzione, inutile, vano. 2. անակնկալ, առաջեղծէ չմտածուած· 3· անհուն, անհամար, անհմանելի· 4· առանց դիտաւորութեան եղող, փուճ, անօգուտ· 2· ևղեղեղոֆեղեղ գեղծ՝ նշանակիչ, ցոյչ· 3· հոգուղ, ալոյոսեղծ· անչափելի ալնոֆ· 4· նչեղեղիչ ալշոյան, պիհաճ, պոյ· Ἀσκοπα, καὶ Ἀσκόπως. ἐπίῤ.

Ἀσκὸς (ὁ) otre, sacco di cuojo. մորթէ ամպրակ, տիկ· գեղծոֆ ըսգրա, ևուչ։

Ἀσκοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare degli otri. տիկ կրել· ևուչ ևուչ ևուչելմաք։

Ἀσκοφόρος (ὁ, ἡ) che porta degli otri. տիկ կրող· ևուչ ևուչելոյ։

Ἄσκυρον (τὸ) iperico (erba). ծաղկաւոկեղ

Digitized by Google

բոյս մըն է · խեցիներ (էխինոդերմներ ալ ֆիլոսոմ տրը) ։

Ἀσκώλια (τὰ) festa all' onor di Bacco, in cui si saltava sù un piede sopra degli otri gonfiati e unti d'olio. Բաքոս կուսակրին պատուելու համար գրաված տօն մըն էր, որ ուսկոցած՝ ու ձէթով օծուած տիկերու վրա ՄԿ ոտով կըցամբկէին. Բոլոր խաղաց ընկերք իրենց վրէ վիճակ կ՚ունէին՝ ել վէպէլ կ՚ելլային խաղը խաղալու համար. ով որ ամէնէն աւելի ժամանակ կրնար մնալ վրէ այդ իւր ոտքերուն վրէ, ան կ՚ըլլար ըստ.

Ἀσκωλιάζω. M. άσω. saltare con un piede sopra di otri gonfiati. 2. zoppicare. ուռեցած մորթերու վրա ՄԿ ոտքով ցամբկել · 2. կաղ գնալ · վէպէլ խաղալու համար իւրերուն վրէ այդ իւր ոտքերուն. 2. խօթալ, ինքնին, ոտքաքաշ ։

Ἀσκωλιασμός (ὁ) l'azione di saltare sù un piede. 2. di zoppicare. ՄԿ ոտքի վրա ցամբկելը · 2. կաղ գնալը · վրէ այդ իւրերուն ոտքերուն. 2. խօթալ, ինքնին, ոտքաքաշ ։

Ἄσμα (τὸ) (ᾄδω) = Ὠδή. cantico, canzone, canto. խաղ, երգ, ասղ · խնդութիւն, հանդէս, լուրթ ։

Ἀσματίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄσμα.

Ἀσματογράφος (ὁ, ἡ) compositore di cantici. խաղերը՝ ասղերը՝ չինող · խնդութիւն՝ լուրթ՝ հանդէս՝ իլճիկ երգ հատած ։

Ἀσματοποιός (ὁ, ἡ) poeta di canti lirici. նուագերգուհեան՝ քնարերգական երգեր չինող բանաստեղծ · առնուած իւր լաւերը խնդութիւնները հատած լուրթ ։

Ἀσμενίζω. M. ίσω, accogliere cortesemente. 2. far volentieri una cosa. 3. contentarsi di . . . սիրով յաղպատասխանել ընդունիլ · 2. ՄԿ բան մը կամաւ ընել · 3. գոհ ըլլալ, չտտնալ · համեղցնել՝ դուրէի իւր ճաշակ կերթալ · 2. վրէ նայելով բաներէ իւր կերթալ · 3. գոհանալ կերթալ, հաճելի ըլլալ ։

Ἄσμενος - η - ον (ᾔδομαι) ilaro, gajo, contento. զուարճասիրտ, հաճոյ, գոհ · լաւ խնդութիւն, լուր, հաճելի, քաղցրութիւն ։

Ἀσμένως. ἐπίρ. (τὸ παρῳχ. ἑστερον, ἑστατα καὶ αἱτατα) con piacere, volentieri. հաճոյ ըլլալով, կամաւ. հաճելիութեամբ իւր, դուրէի ։

Ἀσολοικίστως. ἐπίρ. senza solecismi. քերականական սխալ չունենալով · ըստ ըղձի (իւր ասելքն հասկընալու) ։

Ἀσόλοικος (ὁ, ἡ) esente di solecismi. քերականական սխալ չունեցող · ըստ ըղձ (իւր ասելքն հասկընալու) ։

Ἀσοφία - ας (ἡ) ignoranza, imperizia. տգիտութիւն, անուսումնութիւն · պիտնէութիւն, նօթանէլէք ։

Ἄσοφος (ὁ, ἡ) insensato, ignorante, inesperto. տգէտ, անմիտ, անուս · հիմար, նօթան · օփոս. ἐπίρ.

Ἀσπάζομαι. M. άσομαι (ἀ, ἐπιτ. σπάω) salutare, abbracciare, bacciare, amare. 2. accogliere con benevolenza. բարեւել, գրկել, պագնել, սիրել · 2. սիրով ընդունիլ · սիրով ձեռնտու հատ, խօսիլ, սիրել · 2. համբոյրով ողջունել, խօսիլ ։

Ἀσπαίρω. M. αρῶ (ἀ, ἐπιτ. σπαίρω) tremare, palpitare essere agitato di convulsioni. դողդողալ, ցնցուիլ՝ պրկիլ՝ սիրտին մտանոց շարժմունքէն ատկն ու վրա ըլլալ · խնդութիւն, խնդունիլ՝ ելլեալ օլմաք ։

Ἀσπάλαθος (ὁ) aspalato (arboscello spinoso). ասպալաթոս (փշոտ թուփ մըն է). Ալաթալ (խնդունիլ տիր հեվ տալի տըր) ։

Ἀσπάλαξ - ακος (ὁ) talpa. խլուրդ · խիր ըլլոնը, փոսափեխ ։

Ἀσπαλιεύς - έως (ὁ) } = Ἁλιεύς. che pesca
Ἀσπαλιευτής-οῦ (ὁ) } all' amo, che inama. ձկի ասեղով ձուկ բռնող · օլլաճը, օլ խոյլան գալէթ խօսքան ։

Ἄσπαλος (ὁ) pesce preso all' amo. ձկի ասեղով բռնուած ձուկ · օլլու գալէթլէ, օլլոյլան խօսխոյլան գալէթ ։

Ἀσπάραγος - ου (ὁ) asparago. ծնեղբակ · ֆօլ փօշմէ ։

Ἄσπαρτος (ὁ, ἡ) non seminato. սերմ չցանուած · խոհամ խոխրէթէլ ։

Ἀσπάσιος - α ῆ ος - ον. = Ἀσπαστός. 2. amabile. սիրելի · սիրէլէք ։

Ἀσπασίως. ἐπίρ. volentieri, con piacere, di buon cuore. կամաւ, հաճելիութեամբ · փոյթով, հօգւոյ խնդութեամբ իւր ։

Ἄσπασμα (τὸ) la cosa che si abbraccia, oggetto di amore, di affezione. գրկելուած բան, սիրոյ նիւթ · փաթաթլան նեղ, համբոյրներ ողջոյներ ։

Ἀσπασμός (ὁ) saluto, baccio, abbracciamento. բարեւ, համբոյր, պագ, գրկելը · սիրով, խօսիլ, պատ, փաթաթլամ ։

Ἀσπαστικός - ή - όν. salutatorio. բարեւի · սիրելու գործէ ։

Ἀσπαστός - η - όν. amabile. սիրելի · սիրելէք ։

Ἀσπαστῶς. ἐπίρ = Ἀσπασίως.

Ἄσπερμος (ὁ, ἡ) senza sperma. 2. privo di prole. անսերմ · 2. զաւակ չունեցող · երէխայ ասոյանդան մնացած, նամսէլ · 2. եվլատըզլը ։

Ἀσπιδεῖα - ων (τὰ) la parte del vascello, verso la prora in cui si sospendevano gli scudi. նաւին ՄԸԼԸ վահաններըը կախելու գէպ ի գլուխը տեղ մըն է · ևհիներն իւրեանց վահանները կախելու տեղը նաւուն ։

Ἀσπιδοποιία (ἡ) fabbrica di scudi. վահաններու չինուելքը · փալփանլըրէն խոխլամաք ։

Ἀσπιδοποιός (ὁ, ἡ) fabbricator di scudi. վահաններըը չինող · փալփանլըրէ խօսան, փալփանճը ։

Ἀσπιδοῦχος (ὁ, ἡ) armato d'uno scudo. վահանաւ զինեալ · փալփան իւր տիրանալը ։

Ἀσπιδοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare, tenere uno scudo. վահան կրել՝ ունենալ · փալփան խալէնէ, փալփանը օլմաք ։

Ἀσπιδοφόρος (ὁ, ἡ) che porta lo scudo. վահանակիր · փալփան խալէնան ։

Ἀσπίζω. M. ίσω. difendere, proteggere. պաշտպանել · ֆօրսոմաք, հիմայիլ նիւթ ։

Ἀσπίλος καὶ (ὁ, ἡ) } non macchiato. 2. puro. 3. irreprensibile.
Ἄσπιλοτος (ὁ, ἡ) }

Digitized by Google

անբիծ · 2. մաքուր · 3. չյանդիմանուելու · լիակատար · 2. ինքզինքով · 3. իւրաքանչիւր օրական, իւրաքանչիւր գործառնութեան օրական ։

Ἀσπὶς - ίδος (ἡ) scudo. 2. aspide (specie di serpente). վահան. 2. ասպիզ (օձ մըն է). 3. գետեղ. 4. առագաստ ։

Ἀσπιστὴρ - ῆρος (ὁ) } = Ἀσπιδοφόρος.
Ἀσπιστὴς - οῦ (ὁ) }

Ἀσπλαγχνία - ας (ἡ) inclemenza, crudeltà. անգթասիրտութիւն, խստասրտութիւն. գթհամբերվելի, անբարի ։

Ἀσπλάγχνος (ὁ, ἡ) inclemente, crudele, inumano. 2. che non ha cuore. անգութ, անողորմ, խիստ, ամբարիշտ. 2. սիրտ չունեցող. գթհամբերելի, անբարի, գեղջկական. 2. իւրաքանչիւր իր ։

Ἀσπλήνος (ὁ, ἡ) privo di milza. փայծաղ չունեցող. փալդիզ ։

Ἀσπονδος (ὁ, ἡ) implacabile, irreconciliabile. անողորքելի, անհաշտ. գեղջկական, խիստ կեցուածք ։

Ἄσπορος (ὁ, ἡ) = Ἄσπαρτος. 2. che non produce del seme, privo di seme, infecondo. սերմ չբերող, անպտուղ. ցօղհասուածով, պարբերեալ ։

Ἀσπούδαστος (ὁ, ἡ) trascurato, non studiato, non ricercato. 2. che non si impegna, negligente. հոգ չառարուած, անփոյթ անելան ձեացած. 2. չհոգացող, կամք չընող. փոյթ ըլլանմտիլ, ինքնաբերաբար ըլլանհոգ, գործերի իւր ըլմիլ. 2. գործերնին, ինքնաբուխ ։

Ἀσπουδεὶ. ἐπίῤ. senza veruna cura, studio, impegno. առանց հոգի՝ կամքի. գործ՝ ինքնաբերաբար եղելութեան, գործերնիցին ։

Ἄσπρος - εως καὶ } specie di quercia. ագռ
Ἄσπρος - ου (ἡ) } մը կաղնի. ագր ոց պիւր տիր ։

Ἀσσιστα. ἐπίῤ. essendo troppo vicino. խիստ մօտ ըլլալով. շատերէ ի մէջէն ըլլալով ։

Ἄσσιστος - η - ον. } prossimo, vicinissimo. խիստ մօտ. շատ մօտիկ ։
Ἀσσότατος - η - ον. }

Ἀσταδὴς - έος (ὁ, ἡ) che non stilla, che si versa abbondantemente. կաթիլ կաթիլ չվաճող, առատ վազող. գոմը գոմը գոմաջուր, գետերի իւր պէս ։

Ἀσταθὴς - έος (ὁ, ἡ) incostante, instabile, incerto, volubile. յաղդողդ, փոխուող, անհաստատ. ալ գործ, ինքզինքին գործը, երերիկ ։

Ἀστάθμευτος (ὁ, ἡ) esente dell' obbligo di dare allogio alla gente di guerra. բանակին օթեվան տալու պարտականէ չըղջ. օրուս տեղերնին գոնէ վերինչ գործ մօտ ։

Ἀστάθμητος (ὁ, ἡ) non pesato, non calcolato. 2. inconsiderato, che non esamina. 3. instabile, incostante, incerto. չկշռուած, հաշիւը չընդած. 2. անխորհուրդ, չմտածող. 3. յաղդողդ, ինչ բան վրայ չկենցող. խորհըրդմիլ, հիւսալ ըլհալը. 2. գործհոգալը. գէշ-լաւնդեցիկ. 3. գիտըսր, ինքզինքին գալիքը ։

Ἀσταχος (ὁ) granchio, astaco. խեցգետին. ըսրտիլ, կնճիթ ։

Ἀστακτος καὶ } = Ἀσταγὴς.
Ἀστάλακτος (ὁ, ἡ) }

Ἀστασία (ἡ) incostanza. յաղդողդութիւն, անհաստատութիւն. ինքզինքին գործը ըլմիլէն, գէ գործելէն, կրերիկիլ ։

Ἀστασίαστος (ὁ, ἡ) non agitato da alcuna turbolenza, da alcuna sedizione, pacifico, tranquillo. անհանգստութիւն՝ խռովութիւն չունեցող, հանդարտ, խաղաղ. կիւկիւրիկ, ամբիծ ըլմիլէ բահաւ ։

Ἀστατέω - ῶ. M. ήσω. esser incostante, instabile, vacillare. 2. essere errante. յաղդողդ, անհաստատ ըլլալ, տատանիլ. 2. տատանգական ըլլալ. գէթ-բաւ ըլմիլ, ինքզինքին գործը ըլմիլ, կրերիկիւ գործել ըլմիլ. 2. հօվարտ՝ ավարտ կենալ ըլմիլ ։

Ἄστατος (ὁ, ἡ) non pesato. չկշռուած. խորհըրդմիլ ։

Ἀστάτως. ἐπίῤ. incostantemente. 2. senza peso. անհաստատութեամբ. 2. առանց կշռոյ. գէթ-բաւ ըլէ կրերիկիւ ըլտիլ. 2. խորհըրդմիլ ։

Ἀσταφὶς - ίδος (ἡ) = Σταφίς.

Ἀσταφύλινος (ὁ) = Σταφύλινος.

Ἀστάφυλος (ὁ, ἡ) privo di uve. խաղող չունեցող. խաղխաղող ։

Ἄσταχυς - υος (ὁ) = Στάχυς.

Ἀστέγαστος (ὁ, ἡ) che non è coperto d'un tetto, scoperto. յարկ չունեցող, վրան բաց. ըսրըզիլ, խօտիս ալէտ ։

Ἀστεγὶς - έος καὶ } privo di casa, d'abitazioni. տուն՝ բնակարան
Ἄστεγος (ὁ, ἡ) } չունեցող. կիտիլ, օտին ըլմիլ համալ իօք. 2. Ἀστέγαστος.

Ἀστειεύομαι. M. εύσομαι καὶ } essere faceto, lepido, fare delle facezie, scherzare.
Ἀστείζομαι. M. ίσομαι. } զբաղմունք ըլլալ, խաղալու բանիր ընել, կատակութիւն ընել. ըրիդիցի՝ ըսիդ, գործեր ըլմիլ, գործերէն կիմիլ ։

Ἀστειολογία - ας (ἡ) facezia. զաւարճալի խօսակցութիւն, խաղալու խօսք. ըրիդիք, ի՛ըրիդիւ ախօսկերէներ ։

Ἀστειολόγος (ὁ, ἡ) faceto, lepido. զաւարճախօս. ըրիդիդի, ըսիդճը, գործեր ։

Ἀστειοῤῥημονέω - ῶ. M. ήσω. = Ἀστείζομαι.

Ἀστεῖος - α ἢ ος - ον. urbano, abitante della città. 2. lepido. 3. grazioso, gentile, civile, cortese. 4. decente, piacevole. քաղաքացի, քաղաքը բնակող. 2. զաւարճախօս. 3. չնորհով, ազնուապարոյ, քաղաքավար, մարդավար. 4. վայելուչ, հաճոյ, աղուր, սիրուն. չհերիքն, չհերիք հերիւն ասիկ օրն. 2. ըրիդիդի, գործեր. 3. չհօհրիքի, ըսրտիսիր, երեսիսիր. 4. խոբէնըր, ըրիդիդ, հօր, ախտըր ։

Ἀστειοσύνη (ἡ) (σπν) ἀντὶ

Ἀστειότης - ητος (ἡ) urbanità. 2. maniere galanti, gentile eleganza, grazia. քաղաքացի ըլլալը. 2. քաղաքավարութիւն, ազնուութիւն, վայելչութիւն. չհերիքի. 2. ըրիդիդի, գիւղերէի, ըրիդիդ ։

Ἀστεϊσμὸς (ὁ) urbanità, civilità. 2. lepidezza. քաղաքականութիւն. 2. զաւարճախօսութիւն. չհերիքի. 2. ըրիդիդիի, գործերի, ծիծաղելի ։

Ἀστείως. ἐπίῤ. urbanamente. 2. lepidamente. քաղաքականութեամբ. 2. զաւարճախօսութեամբ. չհերիքի իւր. 2. գործերի իւր, ըսիդճելէ իւր ։

Digitized by Google

Ἀστεκτος (ὁ, ἡ) (ἀ, στέγω) insopportabile, insoffribile. 2. impaziente. չդոյնութիւն, չտարուբերում. 2. անհամբեր. փոյթ ընծայել, կարեւորել. 2. տարբերել, խնամել. ախոռ. էտաղ. էπίῤῥ.

Ἀστέλεχος καὶ Ἀστελεχής - έος (ὁ, ἡ) che non ha tronco. բուն չունեցող (ծառ). փխրախոտ (պտուղ).

Ἀστεμβὴς καὶ Ἀστεμφὴς - έος (ὁ, ἡ) immobile, fermo. 2. duro, rigido, aspro. 3. implacabile. 4. intrepido. անշարժ, հաստատ. 2. խիտ. պինդ. 3. անողորմելի, քարէ սիրտ ունեցող. 4. չվհատեցող, համարձակ. խիբրիմիդ, խալ. 2. էֆ, սերտ. 3. փուղի էֆ. 4. էօրթող, սերտիճ. տեմփոյ, փայ. էπίῤῥ.

Ἀστεναχτεί (κτὶ) էπίῤῥ. senza gemito, senza sospiro. առանց հառաչանաց. ախոռ խիչերէ, պիւր խիչոխֆ.

Ἀστέναχτος (ὁ, ἡ) che non geme, non sospira. չհառաչող. ախոռ խիչէն, պիւր խիչոխֆ.

Ἀστεναχτὸς ἐπίῤῥ. Ἀστεναχτεί.

Ἀστεπτος (ὁ, ἡ) non coronato. չպսակուած. խաճնմամբ.

Ἀστεργὴς - εος (ὁ, ἡ) Ἄστοργος. 2. implacabile, inesorabile. անողորմելի. էօր չի էֆ, իմյոս ինձիլ.

Ἀστέρειος - α - ον. stellato, simile ad una stella, raggiante, rilucente, scintillante come la stella. աստղաւոր, աստղի նման, աստղ պէս փայլիլող. իւրտըլլէ, իւրտըս գէնիր, իւրտըլ կիբի լեֆֆէլէ.

Ἀστερία (ἡ) asteria, bellocchio (pietra preziosa.) աստեղակէն (պատուականի քար մըն է). պիր նէվ գոհարը իւղ տըր.

Ἀστερίζω. M. ίσω. cangiare in stella. 2. mettere al numero degli astri, delle costellazioni. 3. spargere delle stelle. աստղ գարձնել. 2. աստղերուն հետ աստեղազմութիւններուն թիւը գնել. 3. աստղեր ցանել. իւրտըս լեվէրմէ. 2. իւրտըլտըրմ գարտըրմա կեվէրմէ. 3. իւրտըլտըր սերէմէ.

Ἀστέριος - α ἡ ος - ον. appartenente alle stelle. աստղերու պատկանած. իւրտըլտըրս գիպիլէթ. = Ἀστέρειος.

Ἀστερίσκος (ὁ) asterisco (marca, segno di tale figura (*) con cui si segnano alcuni passaggi nelle opere, e nei libri). աստղանիշ (գիրքերու մէջ գտնուող առանձին (*) նշան մըն է). էֆեմըլտրա գտըլտան գար պէվէմէ (*) պիր նէյտի գըր.

Ἀστερισμὸς (ὁ) costellazione, asterismo. համաստեղութիւն. գօրգ, պիւրճ.

Ἀστεροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una stella. 2. scintillante come una stella. աստղի նման ունեցող. 2. աստղի պէս փայլիլող. իւրտըլ պէվէմէկէ. 2. իւրտըլ կիբ էտըլտան. եւծῶς. էπίῤῥ.

Ἀστερόεις - εσσα - εν. stellato, pieno di stelle. աստղալից. իւրտըլ իլէ գօլու.

Ἀστεροπὴ (ἡ) baleno, fulmine, folgore. փայլատակումը. լիւլէ.

Ἀστεροπητὴς (ὁ) chi lancia dei lampi, dei baleni, dei fulmini o folgori. փայլակահար. իւրտըլտըր ֆըրտըրան.

Ἀστεροσκόπος (ὁ, ἡ) chi contempla le stelle. աստղերուն վրայ մտածմունքներ ընող. իւրտըլտըրը գնտողը. իւրտըլտըրը գնտող կոխ.

Ἀστεροφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) che brilla come gli astri. աստղի պէս փայլիլող. իւրտըլ կիբ խորտնան.

Ἀστερόω - ῶ. M. ώσω. essere, stare come la stella. աստղի պէս ըլլալ կենալ. իւրտըլ կիբ օյնել գտըրմէ.

Ἀστερωδὴς - εος (ὁ, ἡ) stellato. աստղաւոր. իւրտըլլէ.

Ἀστερωπὸς (ὁ, ἡ) stellato. 2. brillante, scintillante, raggiante. աստղաւոր. 2. փայլիլուն, բազմացեալ. իւրտըլլէ. 2. եղէլէ, լեֆֆէլէ.

Ἀστέφανος (ὁ, ἡ) che non ha corona. թագ չունեցող. քաճնըլ. անոյ. էπίῤῥ.

Ἀστεφάνωτος (ὁ, ἡ) non coronato. չպսակուած. խաճնմամբ.

Ἀστὴν - ήνος καὶ Ἀστηνος (ὁ, ἡ) infortunato, infelice, miserabile. 2. che non ha veruna abitazione, che non sa dove riposare. դժբաղդ, խեղճ, ողորմելի. 2. բնակարան չունեցող. գոհնալու, գոհնըմէ. 2. սերտիճ օյնէն հոգալը խօտ.

Ἀστὴρ - έρος (ὁ) astro, stella. 2. specie d'animale di mare, che ha la forma d'una stella. 3. specie di uccello con piume rosse. 4. astere, asteroide (specie di pianta con fiori rossi. 5. rubino (pietra preziosa). 6. terra bianca. 7. collirio, rimedio dello stomaco, e degli occhj. աստղ. 2. աստղանման ձուկ մը. 3. կարմիր փետուրներով թռչուն մը. 4. կարմիր ծաղիկներով գունդ մը. 5. յակինթ (ծանրագին քար մը). 6. ճերմակ հող. 7. չուփայ, ազգար, աստմոզան, ասլաց գետ. իւրտըլ, հիվնոց. սիւրմէ. 2. իւրտըլ պէվէմէկ պիր գոլէթ. 3. էտրէլէ ֆիւնէ պիր գօլ. 4. էտրէլէ կեվէկէ պիր ֆիւտան. 5. խոփատ. 6. պէյազ խօթոթ. 7. ֆոֆնա, գօգ վի կիօզ հաալէֆներ.

Ἀστήρικτος (ὁ, ἡ) instabile, non appoggiato. խարուսան, անհաստատ, մէյտ չունեցող. էյրիմի, փէրթալէնմիշ, պոռթալէնմիշ.

Ἀστιβὴς καὶ Ἀστίβητος καὶ Ἀστιβος (ὁ, ἡ) che non fù mai calcato, frequentato, deserto. խաւսած, անկոխ, ամայի, անբնակ. պոռըմմըշ, լըզանմըշ, հարսպ կիրան, իղնէլ.

Ἀστικὸς - ἡ - όν. abitante della città, cittadino. 2. che concerne i cittadini, civile. 3. uomo esperto. 4. civile, galante. քաղաքացիական, քաղաքացի. 2. քաղաքացիներու պատկանած, քաղաքական. 3. հմուտ մարդ. 4. մարդավար, քաղաքավար. լեհէրթ սոխէն օլան, լեհէրլի. 2. լեհէրլիլէրէ նոխօտ լեհէրէ գոչէր. 3. հիր լեյի ալիճա ոգամ. 4. խիրոյնէլէ, էէղոր. ւκῶς. էπίῤῥ.

Ἀστικτος (ὁ, ἡ) non marcato d'alcun punto, non stigmatizzato. կէտով մը չնշանած, կէտ չունեցող. նօթսա իլէ իւր ըմռըլ, նօթսալընմըլ.

Ἀστοιχείωτος (ὁ, ἡ) che non conosce i primi elementi, le prime nozioni, ignorante. գիտութիւնան մը առջի սկզբունք-

Digitized by Google

ներբ չգիացող, ապէտ. վեր իյնն գոյլը նեռնելերնին պիշեցին, ահմաթ, նապատ:

Ἀστοιχος (ὁ, ἡ) non messo in fila, in linea. Ֆկ ասղի՝ գծի վրայ չդրուած. վեր ըսչ՝ ըսբեբ ֆօնալմըշ:

Ἀστομάχητος (ὁ, ἡ) non angustiato. չնեղուած, չասդնապուած. օգնըմըշ, օգնլեին ներֆելիչ:

Ἄστομος (ὁ, ἡ) privo di bocca, o che ha una piccola bocca. 2. che ha la bocca dura (parlandosi di cavallo), che non si può accostumare al freno. 3. che non può parlare, incapace al parlare. 4. che non ha un' imboccatura. 5. insipido al palato. 6. amaro, acido. 7. non temprato bene (parlandosi di ferro, o di acciajo). բերան չունեցող կամ պզուկ բերան ունող. 2. խիստ բերան ունեցող, կարծրբերան, արմակերասան (ձի). 3. խօսիլ չկրցող. 4. բերան չունեցող (գետ եւայլն). 5. քմոց անհամ. 6. լեղի, թթու. 7. ապէկ ըսւր չարուած (երկաթ կամ պողպատ). ալաբ նօֆ, խոխոր վերևէ ալէտլը. 2. ոերի ալէտլը, ևոմ ևեղի (ֆի). 3. լոեբերտը խոխորեն. 4. ալէտտը (լոյ վե ալյբը). 5. գիմըլը ևեղի, գօնըշլ. 6. սիբ, եուէլ. 7. սաայո եչի վերնըմֆիլ (գործ ի. վերնէ):

Ἀστόμωτος (ὁ, ἡ) non temprato bene (ferro), non aguzzato. ապէկ ըսւր չարուած (երկաթ), չարուած. սաայո եչի վերնըմֆիլ (գործ), պէնեմֆիլ:

Ἀστοργος (ο, ἡ) che non ama i suoi parenti, crudele, inumano, insensibile. ծնօղքը չսիրող, անգութ. ֆիլալրըը սերնեղին, վերհարիմսիզ:

Ἀστοχέω - ῶ. M. ήσω. non colpire la mira, non ottenere lo scopo, ingannarsi. նպատակին չհասնիլ, խաւսիլ. ալդանմաք, գիտեմեին վատմաք:

Ἀστόχημα (τὸ) errore, mancanza. պակասութիւն, վրիպակ. ղալըն, խանդլէզլ:

Ἀστοχία - ας (ἡ) allontanamento della mira. նպատակէն հեռանալը. գիտեմեին՝ նշանէն ևերնըմֆիլ:

Ἀστοχος (ὁ, ἡ) che non colpisce la mira. նպատակին չհասնող. գիտեմեին վատման, նշանէն ևերնըմեին:

Ἀστόχως. ἐπίῥ. goffamente, inabilmente. տգետութեամբ, առանց յարգակատարեան. ղալընըլէբ իլե, բատ ևերնըմեին:

Ἀστραβῆ (ἡ) basto. 2. somaro, o mulo sellato. համան, կօրդին. 2. էշ կամ կին էշ թամբած. փալան, օկիր. 2. եչէ էշի խոխոր փոխը:

Ἀστραβηλάτης (ὁ) asinajo. իշպան. իշէֆէ:

Ἀστραβης - έος (ὁ, ἡ) dritto, ritto, diritto. չիաակ. փօդրա:

Ἀστραβίζω. M. ίσω. dirizzare. 2. portare un somaro, una sella o essere assiso sopra un somaro, una sella. չիակէլ, ալղէլ. 2. էշ մը՝ թամբ մը կրել, կամ էշու մը կամ թամբի մը վրան նստած ըլլալ. փալանլիֆէ, փօդրալիֆէ. 2. վեր իյնէ խոխոր եչէր իալըմֆէ, վեր իյնէ խոխոր եչէր իտափանէ օլմաֆէ:

Ἀστραγαλίζω. M. ίσω. giuocare all' aliosso. վէգ խաղալ. ալբէ օյնամաֆէ:

Ἀστραγάλιον (τὸ) καὶ Ἀστραγαλίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. Ἀστράγαλος.

Ἀστραγαλισμὸς (ὁ) ginoco di aliosso. վէգ խաղալը. ալբէ օյնամաբ:

Ἀστράγαλος (ὁ) vertebra. 2. astragalo (osso del piede). 3. ossetto che si trova nell' articolazione della coscia, e della gamba. ողն, ողնաք միկնաղին. 2. ատրին ոսկրներէն Ֆկը. 3. ապդեր կամ արունքին յօդուածներուն Ֆկը գտնուող պզուիկ Ֆկ ոսկր. ծնօրբլը վերնէ. 2. ոչաֆկա գտնուածն փափկերէն պիբեի. 3. գտափան, վե գոմալը ան ևերկերէն գտնուածն ասֆան պէր վերնէ: Ἀστράγαλος (ὁ, ἡ) il giuoco d'aliosso. վէգ (խաղ). ալբէ օյնամաբ: Ἀστράγαλος (ὁ) astragalo (ornamento di architettura). վէգ (շինուածներու վիգամէն զարդը). խոտորբէ պէր նէվ ալբէնէ, պիչէնէ: Ἀστράγαλος (ὁ) astragalo, falsa regolizia (pianta). սուտ մատուտակ (սուտկ մըչեկ). խոլանճը գիտ վերևէ (ֆիտան գբբ): Ἀστράγαλοι πόδες. piedi bianchi come l'avorio. փղոսկրի պէս ճերմակ ատքեր. ֆիլ տիչի կէպ գեյոլ ոյոթլար:

Ἀστραγαλωτὸς - ή - όν. guernito, o composto di ossetti. պզուիկ ոսկրներով զարդարուած կամ շինուած. ոսֆոֆ վերևէ ֆոբլաբբ էլե գտնուծլ՝ խոխոր խոֆըմբլ:

Ἀστραπαῖος - α - ον. che produce dei lampi. կայծակներ բերող՝ հանող. լիմլեէլեր հաալ էոքն:

Ἀστραπεύς - έως (ὁ) lampeggiante, folgorante. փայլակնացայտ. խալբերգոյան, լիմլեէլեր լըֆան:

Ἀστραπή - ῆς (ἡ) lampo. 2. fólgore, fulmine. փայլատակում. 2. փայլատակունք. խալբերգոմաբ. 2. խալբերբմ:

Ἀστραπηφορέω - ῶ. M. ήσω. portare, tenere fólgori. փայլակներ կրել՝ ունենալ. խալբերբմըբ բաւլֆան, խալբերբմըբբ օլմաֆ:

Ἀστραπηφόρος (ὁ, ἡ) chi porta, tiene fólgori. փայլակներ կրող. խալբերբմըբբ բաւլեան:

Ἀστραπτικὸς - ή - όν. folgorante. փայլատաղող. լիմլեէլէլ, խալբերբմըբբ:

Ἀστράπτω. M. άψω, (άστηρ) lampeggiare. 2. folgorare. 3. far risplendere. փայլակել, փայլիլ. 2. կայծակել. 3. ճառագայթել տալ. խալբերբմաֆ, խոլանմաֆ. 2. խալբերբմ էոբմաֆ. 3. ըլեֆտըրմաֆ, լիֆֆէլըրմաֆ:

Ἀστρατεία - ας (ἡ) abbandono del servizio militare, disertazione, il disertare. 2. esenzione di servizio militare. զինուորագրութիւնը ձգել փախչիլը. 2. զինուորագրութենէն ազատ ըլլալը. ասկերլիկի պրօբէդ գործող. 2. ասկերլիկէ՝ պրօբէդ գործող. 2. ասկերլիկ ալդան իալ օլմաբ:

Ἀστρατεύτος (ὁ, ἡ) esente dal servizio militare, licenziato dalla milizia. զինուորագրութենէ ելած. ասկերլիկէ՝ պրօբէդ ըլբմըշ:

Ἀστρατήγητος (ὁ, ἡ) privo d'un generale. 2. incapace a comandare l'armata. զօրագլուխ չունեցող. 2. զօրավարութիւն ընելու անկարող. ալբոսկերմըբ. 2. ալբոսկերլիկ խոսկինէն. գήτως. ἐπίῥ.

Ἀστραφης - έος (ὁ, ἡ) che non si volta. 2. inflessibile. չդարձող. 2. չծռուող. գիծիլմէն. 2. եչիլմէն:

Digitized by Google

Ἀστρικὸς - ή - όν. astrale, degli astri. աստղական. Իւրաքանչ.

Ἀστροβλὴς - ῆτος (ὁ, ἡ) colpito dall' ardore della canicola o di qualche altra cattiva influenza. Ընիկ աստղին տարեն կամ ուրիշ աստղի մը գեշ ազդմունքեն զարնուած. Էր իւրաքանչ. ընջղ.ընկան խոթօթ դէպ դալ- Իւրաքանչ ֆիներ ինեխրինքեն վտանգուիլ.

Ἀστροβλησία - ας (ἡ), Ἀστροβολησία.

Ἀστρόβλητος (ὁ, ἡ) = Ἀστροβλὴς.

Ἀστροβολέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. essere colpito dall' ardore della canicola (massimamente delle piante o arboscelli appassiti dal calore). Ընիկ աստղին տարեն զարնուիլ (մանաւանդ տարեն չորցած առնդիներուն կամ թուփերուն վրա). Էր իւրաքանչ. ընջղ.ընկան վտանգուիլ (խաղողս ագռաւկան խորտակուիլ ֆիկտալ՝ ալեհղկերէ հոգեկան).

Ἀστροβολησία (ἡ) } assiderazione (morbo
Ἀστροβολία (ἡ) } degli alberi cagionato
Ἀστροβολισμὸς (ὁ) } dall' ardore della canicola). Ընիկ աստղին տարեն պատճառած ծառերուն մէկ կերպ հիւանդութիւնը. Էր իւրաքանչ. ընջղ.ընկան ալեհղկերէ վնասը պատճառ ալ, խոթիկէ պէտ.

Ἀστρογείτων - ονος (ὁ, ἡ) vicino alle stelle, altissimo. աստղերու մօտ, խիստ բարձր. Իւրաքանչ. խոթէն, ընկերէ պալ, խոհ.

Ἀστροδίαιτος (ὁ, ἡ) chi vive, dimora in piena aria, allo scoperto (*Lat.* subdio). վրան բաց տեղ պառկող, անկարկ. անծածկուիլ տեղ բնակող. խոթիս ալէտ հանալէրէ առթին օլան.

Ἀστροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile ad una stella. աստղի նման. Իւրաքանչ. ինկնար.

Ἀστροθεσία - ας (ἡ) ammasso di stelle, costellazione. աստղերու դէզ, համաստեղութիւն. Իւրաքանչ. էզ.ընէ, պարբ.

Ἀστροθετέω - ῶ. M. ήσω. fissare le posizioni e i nomi degli astri. 2. congiungere ad una costellazione diversi altri astri. աստղերուն դիրքը՝ անուններէրը կարգել. 2. հաստատեղութիւններուն վրայ ուրիշ աստղեր աւելցընել. Իւրաքանչ. հանալինէ՝ խոթէն էօմաք. 2. ինիրէրէրին խալիրինէ պալ- Իւրաքանչ արիրմաք.

Ἀστροθέτημα (τὸ) = Ἀστροθεσία. 2. l'unione di astri congiunti e formanti una costellazione. մէկ տեղ ժողովուած համաստեղութիւններ ձեւացընող աստղերուն միութիւնը. պէտ հանալէ պէրէվէլի պարբերով ինօթրէրն Իւրաքանչ. էզ.ընէ.

Ἀστροθέτης - ου (ὁ) chi determina le posizioni ed i nomi degli astri. աստղերուն դիրքը ու անունը կարգող. Իւրաքանչ. հանալինէ վէ խոթէն էօյան.

Ἀστρόθετος (ὁ, ἡ) posto, unito ad una costellazione. 2. che ha rapporto alla posizione degli astri, astronomico. համաստեղութեան մը միաւորած. 2. աստղերուն դիրքին յարաբերութիւն ունեցող, աստղաբաշխական. պէտ պարբ էէ՝ ինիրէր էէ պէրէվէլի. 2. Իւրաքանչ.րդէն հրէվէ հանալինէ՝ էէ հէյնիր գ.ինէ.էէ.

Ἀστροθύτης (ὁ) chi sacrifica agli astri, adoratore degli astri. աստղերուն զոհ կտրող, աստղապաշտ. Իւրաքանչ. խոթպան գնկեն՝ թափան.

Ἀστρόλαβον (τὸ) astrolabio. աստրոլաբան (աստղաբաշխական գործիք մըն է). աստիւրլապ (էէ հէյնիր գայր պէտ օրէն պէր).

Ἀστρολεσχέω - ῶ. M. ήσω. ciarlare degli astri. աստղերուն վրա չատ զրուցել. խօրթիէլ. Իւրաքանչ.րդէն հոգեբան սէյ գնդչիգ.ր՝ լաֆալէլէէ կինգ.

Ἀστρολέσχης - ου (ὁ) chi ciarla degli astri. աստղերուն վրա չատ զրուցող. Իւրաքանչ.րդէն լաֆալէլէէ էինն.

Ἀστρολογέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi all'astrologia, essere astrologo. աստղագիտութեան պարապիլ. էէ նէ.ինգ.ր գէղչ.ալ օլմագ.

Ἀστρολόγημα (τὸ) osservazione astrologica. աստղագիտական դիտողութիւն. ճշդի նէ.ինգ.ր գայր նայ.

Ἀστρολογία - ας (ἡ) astrologia (la scienza dell' influenza degli astri). աստղագիտութիւն, քաղդէացիութիւն (աստղերոց զօրութեան՝ ազդմանի գիտութիւնը). էէ նէ.ինգ.ր, էէ ահկար (գիրքեր ինկ.էրօ.ինգ հոգէքս օլան էէ.ր).

Ἀστρολογικὸς - ή - όν. astrologico. աստղագիտական. էէ նէ.ինգ.ր գ.ինկ.էէ.

Ἀστρολόγος (ὁ) = Ἀστρονόμος. 2. (μαγν.) = Ἀστρόμαντις.

Ἀστρομαντεία - ας (ἡ) l'arte d'indoviuare coll' osservare gli astri. քաղդէացիութիւն (աստղերուն նայելով գալիքները գիտանալը). գ.ինկ.ինգ.էէ (Իւրաքանչ.ր պէտ կ.էէ.ինգ.էրէ անգ.լտալը). = Ἀστρολογία.

Ἀστρομαντικὸς - ή - όν. che concerne la divinazione, che si fa coll' osservazione degli astri. աստղերուն նայելով գալիքները հասկընալուն գիտութեանը պատկանած, քաղդէացիական վերաբերեալ. գ.ինկ.ինգ.էէ պայր, Իւրաքանչ.ր պէտ կ.էէ.ինգ.էրէ անգ.լտած ինկ.ինգ.էէ պայր.

Ἀστρόμαντις - εως (ὁ) colui che indovina dagli astri. քաղդէացի, աստղերէն գալիքները գիտցող. գ.ինկ.ինգ, Իւրաքանչ.ր պէտ կ.էէ.ինգ.էրէ պալ.էն, անգ.լտան.

Ἄστρον (τὸ) stella, astro. 2. costellazione. աստղ. 2. համաստեղութիւն. Իւրաքանչ, ինկ.էրէ. 2. պարզ, ինկ.էր.

Ἀστρονομέω - ῶ. M. ήσω. applicarsi all'astronomia, essere astronomo. աստղաբաշխութեան պարապիլ, աստղաբաշխ ըլլալ. Իւրէ հէյնիր գ.ինէ.ալ օլմագ, ճշդի հէյնի օլմագ.

Ἀστρονόμημα (τὸ) osservazione astronomica. աստղաբաշխական դիտողութիւն. Իւրէ հէյնիր գ.ինկ.էէ.ինգ.էրէ նայ.

Ἀστρονομία - ας (ἡ) astronomia. աստղաբաշխութիւն. Իւրէ հէյնիր.

Ἀστρονομικὸς - ή - όν. astronomico. աստղաբաշխական. Իւրէ հէյնիր պայր.

Ἀστρονόμος (ὁ) astronomo. աստղաբաշխ. ճշդի հէյնիր.

Ἀστροφανὴς καὶ } che risplende co-
Ἀστροφανὴς - έος (ὁ, ἡ) } me le stelle, lampeggiante, scintillante. աստղաց պէս

Digitized by Google

φωլիչ, վառվռուն· Իւլիսէս կեռ փորձող, լեզուական։

Ἀστροφόρητος (ὁ, ἡ) portato dalle stelle o colle stelle. աստղերէ կամ աստղերով տարուած· Իւլիսէսէ կամ Աթենասէ ետեւէն իւր ուղեւորութեան համար իւր կեանքը վտանգի ենթարկող։

Ἀστροφόρος (ὁ, ἡ) stellifero, stellato, che porta delle stelle, brillante di stelle. աստղատար, աստղեր կրող՝ ունող, աստղերով փայլուն· Իւլիսէս, Իւլիսէսէ ետեւէն երթալ, Իւլիսէսէ հետեւող, Իւլիսէսէ իւր ընկերն։

Ἄστροφος (ὁ, ἡ) = Ἀστρεπτος.

Ἀστροχίτων - ονος (ὁ, ἡ) coperto di stelle (abito). 2. che porta una tonica coperta di stelle. աստղազգեստ, աստղերով զգեստ (զգեստ)· 2· աստղազգեստ կապոյտ մը հագուստ· Իւլիսէս իւր ընկերները (բառ)· 2· Իւլիսէս իւր գործակից դէր ընդունող։

Ἀστρόω - ῶ. M. ώσω. variare, ornare, guernire una cosa di stelle. ՈՒ բանը աստղերով զարդարել՝ պճնել· դէր նմանել Իւլիսէսէ իւր ծովորդը՝ գործակից ընել։

Ἀστρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno d'astri, pieno di stelle. աստղի նման կամ աստղազգեստ· Իւլիսէսի դիմագիծ ծովորդ իւր տալ։

Ἄστρωτος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἵππος) non sellato թամբը չդրուած· ձիուն գամասրված, ձիաբնակ։

Ἄστυ - εως καὶ εως (τὸ) città. քաղաք· լեռնէր։

Ἀστυγειτονικός - ἡ - όν. che concerne i vicini alla città, i limitrofi. աշխարհակիցներու պատկանած· պետրպալտրա գոյէր· (πόλεμος) (guerra) frà due popoli limitrofi. աշխարհակիցներու ՈՒ եղած (կռիւ)· պետրպալտրա սրտալիա պահ ընել (ճակատ)։

Ἀστιγείτων - ονος (ὁ, ἡ) vicino alla città, limitrofo. քաղքի մօտ, աշխարհակից· լեռնէրէ ներքեւ, պետրպալ։

Ἄστυκος - ἡ - όν. = Ἀστικός.

Ἀστυλος (ὁ, ἡ) privo di colonne, d'appoggio. սիւն՝ մոյթ չունեցող· գերեզմանով, գերեզմանով։

Ἀστυνομέω - ῶ. M. ήσω. essere edile, essere amministratore della città. քաղքի կառավարիչը՝ հոգաբարձուն ըլլալ· լեռնէրէ գործերուն վերակացու ըլլալ։

Ἀστυνομία - ας (ἡ) edilità, amministrazione della città, la Polizia. քաղքին կառավարիչը՝ հոգաբարձուն ըլլալը· լեռնէրէ գործերուն վերակացութիւն՝ պահպանութիւն։

Ἀστυνόμιον (τὸ) il Palazzo dell'edile, dell'amministratore della città. քաղքին հոգաբարձուին պալատը· լեռնէրէ գործերուն վերակացութեան տեղը։

Ἀστυνόμος (ὁ, ἡ) amministratore della città, edile. քաղքին հոգաբարձուն, վերակացուը· լեռնէրէ գործերուն վերակացութեան՝ պահպանութեան պաշտօնը։

Ἄστυτος (ὁ, ἡ) (ἀ, στύω) incapace al coito. միամտական մերձաւորութեան անպատրաստական· ծիլայա ասյհանաստ, գամկոտ նոթեղ։ (ὄθεν) Ἀστυτις - ίδος (ἡ) astitide (spezie di lattuga). ՈՒկ կերպ վարունկ, պէտ ծիւռ խոյտ։

Ἀστύφελος - η - ῆ - ος - ον. che non è duro. խիտ՝ պինդ չեղող· պերի՝ ելեւ ջնջուած։

Ἀσυγγενής - έος (ὁ, ἡ) che non ha nessun affinità. ազգականութիւնէ մը չունեցող· հեռ պէտ գերազանցէ ելեւ։

Ἀσυγγνωμων - ονος (ὁ, ἡ) che non perdona, che conserva del risentimento, implacabile. չներող, թողութիւն չառնող, այլ՝ քէն պահող, անողոքելի· ավէտ կիներ, աղբիւր ողբալի, թալէ ելեւ։

Ἀσυγγνωστος (ὁ, ἡ) imperdonabile, irremissibile. չներուելիք, թողութիւն չառնուած· ավէտ ոճանոյ, հալածելիութիւն· գոյստոս. ἐπίῤ.

Ἀσύγγραφος (ὁ, ἡ) dato senza cedola, senza scrittura d'obbligo. առանց ձեռագրի արուած· բանավոր պայմանի վերնէրէ։

Ἀσυγκαταθετέω - ῶ. M. ήσω. non aderire, non condiscendere. չհաճիլ, չկամիլ, չհաւանիլ· ներկայութիւն, պերիեր ապրանք։

Ἀσυγκέραστος (ὁ, ἡ) intemperato, non mescolato. անբարեխառն· յիւրոյնէր։

Ἀσυγκίνητος (ὁ, ἡ) immovibile, che non si commove. անշարժ, տակնուվրայ չեղող· խիզճի պահպանութեան, ալիւրի ոճանոյ։

Ἀσύγκλειστος (ὁ, ἡ) non inchiuso. 2. che non si può inchiudere. չդոցուած· 2· չդոցուելիք· փականոյէլ· 2· փականոյան, փելէկելենիկեան։

Ἀσυγκλώστος (ὁ, ἡ) che non si può filare insieme. 2. inconciliabile. ՈՒկ տեղ չմանուելիք· 2· անհաշտ· պերտեր էյերէնդ· 2· դարշելի։

Ἀσύγκρατος (ὁ, ἡ) = Ἀσυγκέραστος.

Ἀσύγκριτος (ὁ, ἡ) incomparabile. անգուգական· ինկնակոխ· կրիտոս. ἐπίῤ.

Ἀσυγκρότητος (ὁ, ἡ) (ἀ, συγκροτέω) non esercitato, non preparato. չկրճուած, չպատրաստուած· բաւելիկ, բիւրեղիկ· ήτος. ἐπίῤ.

Ἀσύγχυτος (ὁ, ἡ) non confuso. 2. imperturbabile. անչփոթ, անխառն· 2· անչփոթելի· գոյէրտալ· 2· գոյէրտալ· χύτως. ἐπίῤ.

Ἀσυγχώρητος (ὁ, ἡ) non concesso, imperdonabile. հրաման չտրուած, չներուելու· իւրն ելեւէջելի, ավէտ ոճանոյ. (ἐνερ.) che non perdona, severo. չներող, անգութ· ավէտ կիներ, բիւրեղիկ· ρήτως. ἐπίῤ.

Ἀσύζευκτος (ὁ, ἡ) non congiunto. 2. che non può congiungersi. չզուգուած· 2· զուգիլ չկրցող· պերելելիք, լեռնելելիք· 2· լեռնելելիք։

Ἀσυκοφάντητος (ὁ, ἡ) non calunniato. չզրպարտուած· հալէքնոյ խիքիր ոճանոյ։

Ἀσυλαῖος - α - ον. (Θεός) (Dio) di cui il tempio serve d'asilo. տաճարը ապաստիկ ունեցող (Աստուած)· խոտիկնախ ըզբնաճոք հանող ոճան (Աստուած)։

Ἀσυλάρχης - ου (ὁ) Magistrato, di cui la persona è sacra ed inviolabile. պրաքան իշխանաւոր· լոթը լերէնի հիւթիւրոր։

Ἀσυλεί. ἐπίῤ. sicuramente, in sicurezza, inviolabilmente. ապահովութեամբ, քա-

Digitized by Google

նէ մը չվախնալով. խիղճէ իւր, պէս նկատի ծօրթ։

Ἀσύλητος (ὁ, ἡ) non spogliato, prediato, saccheggiato. 2. inviolabile, inattaccabile. չթալանուած, չհանդրեւած. 2. անեղծ, չպղծեալ. ապահովուած, խոտոր ալանմտիչ. 2. պղծմտիչ, ծեփանամտիչ։

Ἀσυλία (ἡ) inviolabilità (d'una persona, ch'è in un asilo sacro) dritto d'Asili. ընդունելու՝ չպղծուելու իրաւունք (մէկ ուրբ տեղ մը ապաստեանած մարդու), ապաստանարանական իրաւունք. լոխը ընդհիմնի ծօրթանալուն՝ եւ պահելիզ օլմաը (պէս ուխ հանգստի իշքը ալն ինկանի հանգիստ հանգուցեալին հոգիը լեալ։

Ἀσύλληπτος (ὁ, ἡ) incomprensibile. անհաս, անիմանալի. անդուզելի, ոչ ըստ ըստմի, ոչ ըստ խոսի. (ծոհ.) sterile, che non può concepire. ամուլ, յղանալ չկրցող, յղութեան բաւական չեղող. ետեր, հասկլի օլմալ. ոչ ոտոս. ἐπίῤῥ.

Ἀσυλληψία (ἡ) sterilità. ամլութիւն. ետերութիւն։

Ἀσυλλόγιστος (ὁ, ἡ) contrario alle regole del sillogismo. 2. che ragiona malamente, stolido, imprudente. հաւաքրանութեան կանոնին հակառակ, ըստ կանոնաց հաւաքրանութեան չեղող. 2. ապեկ հաւաքրանութիւն չընող, ապեկ չմտածող, անմիտ, ապուշ, անխորհուրդ. գելիլ ֆանոնլորլնա ղէտ՝ ֆուլը. 2. ըսմտ՝ գլխովնիկլի սեօղոխի կոխիկին, լուլեն, գլուխոսրէ։

Ἀσυλλογίστως. ἐπίῤῥ. imprudentemente, inconsideratamente, senza ragionare, senza riflettere. անխոհեմութեամբ, անխորհրդութեամբ, առանց մտածելու՝ խորհելու. գլուխոսրէլլէ իլէ, գլխովնիկլէրէ։

Ἄσυλον (τὸ) asilo (luogo, o tempio inviolabile, e sacro, in cui chi rifugge trova la propria sicurezza.) սեղի ապաստին, ապաստանարան (սրբազան սեղ, կամ տեղ, ուր որ փախչող մարդ ապահով կըլլայ). ըզընծաճ իւր (ուխ պէս հանգ, խոխօր սեծոկլիսի, սի օրոյա ֆալան իշքը ան կին օլսը)։

Ἄσυλος (ὁ, ἡ) sicuro, fuori d'ogni pericolo. 2. inviolabile, sacro. ապահով, վախէ վտանգէ ազատ. 2. սրբազան, անեղծ. կին, հեր պէս ինկիլէկերին խալէ. 2. պղծմտիչ, ապէչ։

Ἀσύμβατος (ὁ, ἡ) incoerente, che non si accorda. չհամաձայնող, չյարմարող, անհամաձայն, մէկ չեղող. այնպէս, պէս օլմալ, իրիրիֆաֆըլլ. βάτως. ἐπίῤῥ.

Ἀσύμβλητος (ὁ, ἡ) incomparabile. անգուգական, անհաղդատելի. գելենկոֆսիզ, բաղդատըլմազ։

Ἀσυμβολέω - ῶ. Μ. ήσω. non portare il proprio scotto, non contribuire alla spesa comune, mangiar a macco, passar per bardotto, non pagare veruna quota. իր ճաշին վարձքը չհատլ, հանգանակի չմնալով, բաժինը չըտալ. գելենկ ինհամ ֆասուլը՝ ֆաչնա գելենկ ինիրիմֆէ, հերիֆնինկի ևրկմէ, օրնա համասֆանա ևրկնկմէ։

Ἀσύμβολος (ὁ, ἡ) chi non porta il proprio scotto, non contribuisce alla spesa comune, non paga veruna quota, che mangia a macco, che passa per bardotto. իր բաժինը՝ իրեն ինկածը չընծրող, հասարակութեան ծախքին բան մը չըվճարող, հանգանակի չմտնող. գելենկնէ գելէնի վրկմէկեն, հերիֆնինկի ևրկմէկեն, օրնա գասուիֆինկ պէս չկ ևրկմէկ։ Δεῖπνον ἀσύμβολον. pranzo, in cui si mangia a spese d'altrui, si mangia a macco. Ճրի՝ առանց բան մը վճարելու կերակուր կերակուր. պասիհալտան՝ հիչ պէս գասուիֆ կինկերեր ևնէնկեն ֆահամ. βόλως. ἐπίῤῥ.

Ἀσυμβούλευτος (ὁ, ἡ) privo di consiglio, non consigliato. անխորհուրդ, ուրիշին խորհուրդ չհարցուցած. գելհալտըզ, գելեր պէս գանըլմազ։

Ἀσυμμετρία (ἡ) mancanza di simetria, di proporzione. անհամեմատութիւն. ապնանամազլըք։

Ἀσύμμετρος (ὁ, ἡ) sproporzionato. անհամեմատ. ապնանամազ, պէս եալլըգտ՝ պէս գասրգտ օլմալն, գեանագելիկիզ, պէս ծ ևմալն. μέτρως. ἐπίῤῥ.

Ἀσυμμιγής - ές (ὁ, ἡ) } che non si può con-
Ἀσύμμικτος (ὁ, ἡ) } giungere, mescolare. 2. insociabile, che fugge la consuetudine umana, intrattabile. ուրիշի հետզետզիլ խառնուիլ չկրցող. 2. ուրիշի հետ կենցաղավարութիւն չընող, չվարուելու. գելեր իւր պէս կնկալնկին՝ ֆոբլլմալն. 2. գիմի իւր ֆնաբլմալն, վարքնէլմազ։

Ἀσυμμνημόνευτος (ὁ, ἡ) che non si può conservare nella memoria. միտը չգահելու. ֆիգիրտի գալմազ։

Ἀσυμπαθεία - ας (ἡ) mancanza di compassione, inclemenza. անգթութիւն, անողորմութիւն. գէրհամիլիկլէ, խոյնէլէ։

Ἀσυμπαθής - ές (ὁ, ἡ) che non prende alcun compassione di.... , inclemente. 2. che non ha alcuna conformità di sentimenti, d'inclinazioni con qualcuno. կարեկցութիւն չունեցող, անգթութ. 2. ուրիշի մը յարմար խորհուրդներ՝ հակումներ չունեցող. գէրհամիլիկլ, խոյնէ. 2. գելեր իգիֆնի ոչնան գալնըլըգ՝ գեանէ օլմալն։

Ἀσυμπλεκτος (ὁ, ἡ) non connesso. մէկ տեղ չյօգուած, չմիաբուած. գելէլէնմեգլ։

Ἀσυμπλήρωτος (ὁ, ἡ) incompiuto, incompleto. անկատար, թերի. նիւգսիզ օլմալ, գասաղտ։

Ἀσύμπτωτος (ὁ, ἡ) che non coincide. 2. che non può cadere. համաձայն չեղող, չդասանգաղտալ. 2. ինաալ չկրցող. գէրլէնլէրտ՝ ևչլկլտա գիմիլմալն, գեանագելիկիզ. 2. գէրլէնմեգլ։

Ἀσυμφανής - ές (ὁ, ἡ) oscuro. մութ. գասանլըգ։

Ἀσύμφορος (ὁ, ἡ) inutile, che non contribuisce a nulla. 2. nocevole. անօգուտ, անպիտան, իրեն ինկածը չվճարող. 2. ջնասակար. ֆայտասիզ, գէր չնչի խորհուրդ. գեանի հետեւելնէ գէրլէնի վրկմէկեն. 2. ղարարլը։

Digitized by Google

Ἀσυμφυής - έος (ὁ, ἡ) incoerente, che non è della stessa natura, differente. Ան կեցոյ, նոյն բնութիւնէ չեղող, տարբեր. դիւրաբեր՝ ալ իւրայատուկ օլմայն, ֆերէլի։

Ἀσυμφωνία - ας (ἡ) (κυρ. καὶ μτφρ.) discordia, dissensione. անհամաձայնութիւն, տարաձայնութիւն. անկեալիկ։

Ἀσύμφωνος (ὁ, ἡ) (κυρ. καὶ μτφρ.) discorde. անհամաձայն, տարաձայն. ալ անկեալ. փոյոս. ըմպ։

Ἀσυνάγωγος (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ.) = Ἀποσυνάγωγος.

Ἀσυναίρετος (ὁ, ἡ) (γραμτ.) senza contrazione, non contratto. դիրքագուն եւ ալ Ֆէը կորոշեցեալ, կորուսամայր չեղող. Խաբբրբէը ֆայ եիւիկն՝ Խեփէրկին, Խաբբրբէ ֆեփէլ. ըրէյոս։

Ἀσύναχτος (ὁ, ἡ) non raccolto. 2. che non si può raccogliere, ammassare. 3. insociabile. 4. che non è riunito cogli altri, scomunicato. չժողվեւած. 2. չժողվելիութիւն, չդիւրընկերութիւն. 3. Հեռը կենցաղավարութիւն չընելու. 4. ուրիշներուն հետ չժողվեւած, ինքզինքն իզոլէ անող. իզոլէնմայէ. 2. իզոլէնմայէ, իբնըմայէ. 3. դիւրաբեր վարքերէն իզոլէ ըլլալու պիտոյքը։

Ἀσυναλλάκτος (ὁ, ἡ) insociabile, irreconciliabile, intrattabile, implacabile. Հեռը չընկերակցող, անհաշտ, անողոքելի. դիւրաբեր ֆիւսունլուճու, դիւրընկեր, իմայա կեցէր, ընդունելի, հասարակաբար օլմայն։

Ἀσυναπτος (ὁ, ἡ) che non si può unire, attaccare. Ան չընկալուլ, չկապուելու. ալ իրարու իւրնել, իւրնելի։

Ἀσυναρθρος (ὁ, ἡ) (γραμτ.) non congiunto con un articolo. յոգով մը չընդհատուած. դիր ալի էլ դիրելիդին. արθρος. ըմպ։

Ἀσυναρίθμητος (ὁ, ἡ) non compreso nel numero, d'altri. 2. che non si può comprendere nel numero di... ուրիշներուն թուին չմիաւորած. 2. ուրիշ թուի հետ Ան չընկալուլ. գոյնուրբ ապրելու իւրաքանչիւր օրուընէ. 2. գոյնուրբ ապրելու իւրաքանչիւր օրուընէ։

Ἀσυναρμόστως (ὁ, ἡ) non connesso, incoerente, incongruo. անյարմար, անկարգ, անքաղաքավար. գիրուպիր գլխիկին՝ գիր օլմայն, գիրէպիր ըէրինի կեցուցիկին, ֆիքրաբէ օլմայն, ապյոնտասըզ։

Ἀσυνδέτος (ὁ, ἡ) sciolto, senza connessione. քակուած, Ան ան չկապուած, կապակցութիւն չունեցող. էյոզխոփ, գիրայիր գոզլանմայէ. էտոս. Ἀσύνδετον (τὸ) asindeto (figura di rettorica). արհեստութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է)։ Հեր գիր քէրելթ՝ ութիւն գիր գեօհաթին ֆելէմոզ (էյէլէ իւլէ խըլոպ)։

Ἀσυνδύαστος (ὁ, ἡ) che non si può accoppiare, unire. 2. disgiunto. 3. non maritato. չզուգաւելու. 2. անզոյգ. 3. ամուրցած. էյֆիրիլէյինէն, գիրէյինէն. 2. էյֆիրէնէփէ. 3. էվլէնմէփէ. աստոս. ըմպ։

Ἀσυνείδητος (ὁ, ἡ) privo di coscienza. խղճմտանք չունեցող. էյիմիին ըսփեսէ. ձէոս. ըմպ։

Ἀσύνεργος (ὁ, ἡ) chi non soccorre, non coopera. օգնիչ գործակից չեղող. գիրիյին իւլին Խորհրդ ասանայն։

Ἀσυνεσία - ας (ἡ) mancanza di giudizio, di buon senso, inconsiderazione. ընարզուքթիւն պակասութիւն, անխորհրդութիւն. ֆէրասէնսիզլէք, էյհմալըզլըք, փըլհազըզլըք։

Ἀσυνετέω - ῶ. Μ. ήσω. esser stolto, mancare di buon senso, di intelligenza. 2. non comprendere, non sapere, ignorare. ընարզուքթիւն՝ կըռւութիւն չունենալ, անիմա բլլալ. 2. չիմանալ, չհասկընալ։ չգիտենալ. ֆէրասէնսիզ՝ էյհմալըզ՝ ֆէրէզիզ ըլլալ. 2. անգլամալ, գիրէնմայէ։

Ἀσύνετος (ὁ, ἡ) stolto, privo di buon senso, d'intelligenza. անիմա, ընարզուքթիւն չունեցող. ֆէրասէնսիզ, էյհմալըզ. փըլհազըզըչ. էտոս. ըմպ։

Ἀσυνήθεια - ας (ἡ) mancanza di accostumatezza. արվամ չբլլալը. ալէյէնէզլէք։

Ἀσυνήθης - εος (ὁ, ἡ) insolito. անսովոր. ալէյէնէզ օլմայն. ήθος. ըմպ։

Ἀσυνθεσία - ας (ἡ) violazione del trattato. խօքին վրայ չկենալը, գաշնագրութիւնը չպահելը. ալօշանօք գործմանէլէք, գավլի գործիլէք։

Ἀσυνθετέω - ῶ. Μ. ήσω. rompere un alleanza, violare un trattato. գաշնագրութիւնը ապրել, խօքին վրայ չկենալ. գավլի գործիլ, ալօշանօք գործմանէ։

Ἀσύνθετος (ὁ, ἡ) disordinato, scomposto. 2. semplice, senza mescolanza, puro. 3. infrattore dei trattati. անկարգ. 2. պարզ, անխառն, զուտ. 3. խօքին վրայ չկեցող, գաշնագրութիւնը ապրող. ապրօղ. 2. ապրի, ապէի. 3. ալօշանօք գործոյմայն, գավլիլէքէ գօլայն. էտոս. ըմպ։

Ἀσυννεφής - έος (ὁ, ἡ) non annuvolato, sereno. ամպով չպատած, պարզ. գօլայն էյ էլայնմայէ, ապէլ, պիրուհ։

Ἀσυνόδευτος (ὁ, ἡ) non accompagnato. ճանապարհակից չունեցող. խօլտաշըն՝ այ ափգաշըն մահրասը։

Ἀσυνουσίαστος (ὁ, ἡ) che non ha alcun commercio cogli altri uomini, intrattabile. ուրիշ մարդկանց հետ բան գործ չունեցող, հետը չվարուելու. պիր ինսանըր էյ հալըհիը խօփ, վըրնըմայէ։

Ἀσύντακτος (ὁ, ἡ) non costrutto, non ordinato, non regolato, disordinato. 2. esente da pesi pubblici. չյօրինեւած, կարգ չդրուած, չկարգաւորուած, անկարգ. 2. հասարակաւ կուճեան աշխատանքներէն ազատ. ըզրայա ֆեռասիմայէ, նիշան ֆեռասիմայէ, ըզրաուզ. 2. օրը՝ գիւղերի խզմէրելիներուին խալ։

Ἀσυντασία - ας (ἡ) mancanza di costruzione, disordine, incongruità, confusione. չյօրինելը, չկարգաւորելը, անկարգութիւն, անյարմարութիւն. ըզրայա ֆեռասը, նիշանըզլէք, ըզրաուզլէք, կարգսիզլէք։

Ἀσυντέλεστος (ὁ, ἡ) imperfetto. անկատար. կատասը, իքէփէլ օլմայն։

Ἀσυντελής - έος (ὁ, ἡ) che non contribuisce ai pesi comuni, che non paga veruna contribuzione. 2. inutile. 3. imperfetto. իրեն ընկամը չընող. Հարկ չտալ օզ. 2. անօգուտ, անպիտան. 3. անկատար. ֆէնգիին գիւլէրի եիմէյեն, ֆէնգի հիւթիւնին գիւլէն վէրկիյէ վէրմէյեն. 2. ֆայգիւթիզ. 3. կատասը. էլայ. ըմպ։

Ἀσύντονος (ὁ, ἡ) non teso, rallentato. 2. languido. չլարուած, թուլ. 2. թուլ-

Digitized by Google

ցած, վատաւժան. ներկեթափ, ներվէթ. 2. ներվէթափ, թերմանալ. ὀνος. ἐπίῤ.

Ἀσύριατος - (ὁ, ἡ) non fischiato, non deriso con de'fischi. առանց սուլելով չծիծաղուած. ըստ էութեան իւր գործոց արժանի.

Ἀσυστασία - ας (ἡ) disordine, confusione, incostanza, mancanza di consistenza. անկարգութիւն, չխոհեմութիւն, հաստատութեան պակասութիւն ի նիւթս ըստ էութեան, ըստ ասելոյն, կարգէ դուրս ելութիւն, պակասութիւն ի ներքս ունելոյ.

Ἀσύστατος (ὁ, ἡ) che manca di consistenza. 2. che non può sussistere o esistere nella natura. 3. incostante, non stabilito. 4. confuso. հաստատութիւն չունեցող. 2. ինքնակայանալ կամ գոյ չկրցող. 3. անհաստատ. 4. խառնիխուռն, չկոհեր. կարգաւոր, կանխ օրէնքի. 2. օրէնքի, գործակատար, ըստ օրէնքի. 3. երեսիթ. 4. կարգէ դուրս.

Ἀσύστολος (ὁ, ἡ) che non esita, intrepido. չվարանօղ, անվախ. լափըշտ փալաղքին, ջղրտիկ, պիեռրէ. στόλως. ἐπίῤ.

Ἀσύστροφος (ὁ, ἡ) non attortigliato, stravolto. չպատառատալ ի կող չկոհեմատած. առըստիկ, պերճպերին կարգաւոր.

Ἄσυχος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἥσυχος.

Ἄσφακτος (ὁ, ἡ) non scannato. չխոզապատած. պօղազկտիկ.

Ἀσφάλεια - ας (ἡ) sicurtà, fermezza. ապահովութիւն, հաստատ բանալը. կոխ, կոխ, ամրութ, չսխալօղ. կոխ, կոխ, ամրութ, կանոնաւոր.

Ἀσφαλής - ές (ὁ, ἡ) sicuro, fermo, certo, infallibile. ապահով, հաստատ, ստոյգ, չսխալօղ. կոխ, կոխ, ամրութ, կանոնաւոր.

Ἀσφαλίζω. M. ίσω. assicurare, affermare, mettere in sicurtà, garantire. ապահովը դնել, պատապարել. կոխ կոխ, կոխ ալը իւրէ կօտը, կօրօտը.

Ἀσφάλιος (ὁ, ἡ) (ἐπίῤ. τ. Ποσ.) che stabilisce, che tiene fermamente la terra. երկիրը հաստատ բռնող. արտ ջնդին՝ իւրէ կօվ նաւեան՝ ամէլսյան.

Ἀσφαλιότης - ους (ἡ) sicurezza, sicurtà. ապահովութիւն. կոխնէ.

Ἀσφάλισμα (τὸ) ciò che serve a metter in sicurezza (appoggio, savorra, ecc.) ապահովը դնելու ապահով ընելու յարմար բան (մէյթէ, նեցուկ, նաւախիզ եւ այլն). կոխին կօտյա՝ կոխ կոխիկ գայլէ նետնէ (գէրեվէ, ամբր, վէ այլն).

Ἀσφαλίων - ονος (ὁ) = Ἀσφάλιος.

Ἄσφαλτος (ἡ) (ἀσφαλής) bitume. կասֆալտ, սեւ նաւթ. չիֆթ.

Ἀσφαλτόω - ῶ. M. ώσω. ungere di bitume. կպրով՝ սեւ նաւթով ծեփել. չիֆթլեվէ, կօլաֆրլամաք.

Ἀσφαλτώδης - ους (ὁ, ἡ) simile o pieno di bitume, bituminoso. կպրի նման կամ կպրով լեցուն, կպրաւոր. չիֆթի պէսպէս, նախօտ չիֆթլի.

Ἀσφάλτωσις - εως (ἡ) l'azione d'ungere di bitume. կպրով սեւ նաւթով ծեփելը. չիֆթլեվէմաք.

Ἀσφαλῶς. ἐπίῤ. con sicurezza, sicuramente, fermamente. ապահովութեամբ, հաստատութեամբ. կոխ կոխ, կոխ ալը իւրէ.

Ἄσφιγκτος (ὁ, ἡ) che non si può stringere. չսեղմուելու. ըզըլմազ.

Ἀσφράγιστος (ὁ, ἡ) non marcato d'alcun impronto, non sigillato, non bollato. առանց տպի՝ կնքի. փէչլենմէյէն, մոհրլամայէն.

Ἀσφυκτέω - ῶ. M. ήσω. mancar di polso. չնչերակին զարկը գտագրել. նաւազ ալը պիտալ.

Ἄσφυκτος (ὁ, ἡ) mancato di polso, di cui il polso è debole, a cui il polso non batte più. չնչերակին զարկը գտագրած. նաւազ ալը պիտալ, նաւազալը.

Ἀσφυξία (ἡ) cessazione del battimento del polso, debolezza del polso (asfisia). չնչերակին զարկը գադրիլը. նաւազալը պիտալը, նաւազալըլէք.

Ἄσχετος (ὁ, ἡ) (μὲ γεν) privo di relazioni, solitario. 2. insopportabile. 3. che non si può contenere, di cui non si può fermare l'impetuosità. ուրիշի հետ ընկերութիւն յարաբերութիւն չունեցող, միայնար. 2. չբաշուելու. 3. ասիգնալու թեամբ գէմ չդրուելու. պատահած ինչ ասիգնալու օրէնքի, խալըեզ. 2. վերնելով. 3. զօրաւոր երեսիթ կօտալ կօտալով, ետաց. ἐπίῤ.

Ἀσχημάτιστος (ὁ, ἡ) privo di figura, non formato, informe. 2. immateriale, incorporeo. ձեւ չունեցող, չձեւաւորած. 2. անիւթիւ, անմարմին. պէչէնիլ, վերնելով, վերնելիլ. 2. իւթիւնէ. 3. ձեւ պէղ. ἐστως. ἐπίῤ.

Ἀσχήματος (ὁ, ἡ) (ὑτρ. ᾗ γρμτ.) che non ha delle figure (stile). ձեւերը չունեցող (ոճ գրուելուն). ըսոֆների վերնիկներէ ինտելլեքթ եօթ (վերճմ).

Ἀσχημονέω - ῶ. M. ήσω. portarsi indecentemente, non figurar bene. ապէկ չվարուիլ, անվարկ երեւիլ. եչի գավրանմամաք, եէվլիա ապ չէրճմամաք.

Ἀσχημόνως. ἐπίῤ. indecentemente, vergognosamente. չվայելելու՝ ամօթալիքց կերպով մը. խոչէյսյամաք՝ ամհանըլմամաք պէր իւրէ իլէ.

Ἄσχημος (ὁ, ἡ) (σπν). ἀντὶ Ἀσχήμων.

Ἀσχημοσύνη - ης (ἡ) indecenza, vergognosità, turpitudine. 2. deformità. չվայելելը, խայտառակութիւն. 2. ապերասթութիւն խոչէյսյամալըէք, բէօչկիլէք. 2. վերնելիք.

Ἀσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) informe, sfigurato, brutto, deforme, ignominioso, indecente. անձեւ, ապիկ, խայտառակ. պէչէնիլի, վերնելի, բէօնլի.

Ἀσχολήμα (τὸ) καὶ Ἀσχολία - ας (ἡ) occupazione, travaglio, applicazione, affare. 2. impedimento. զբաղում, բան, գործ. 2. արգիլը. իլ կնճ, խալըճամաք. 2. կնճիռ.

Ἀσχολος (ὁ, ἡ) occupato, affaccendato. պարապալ. պատապալ. ճիլըալ օրսու իւր գործոյ.

Digitized by Google

Ἀσχόλως. ἐπίῤ. senza riposare, star ozioso. առանց դադրակ կենալու · պօշ դադրելը :

Ἀσωματία - ας (ἡ) (ἐκκλησ.) incorporalità. մարմին չունենալը · ԲԽՆՈՒԹԻՒՆ, ՄԱՐՄՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ :

Ἀσωματοειδής - έως (ὁ, ἡ) che non ha la forma corporale. մարմնոյ ձեւ չունեցող · ԲԽՆ ՀԱՏՈՒԿ ՕՐՅԱՆ, ՄԱՐՆԱԶԱՆ :

Ἀσώματος (ὁ, ἡ) incorporale, incorporeo, անմարմին · ԲԽՆՈՒՆ, ՄԱՐՆԱԶԱՆ · մάτως. ἐπίῤ.

Ἀσωματότης - ητος (ἡ) = Ἀσωματία.

Ἄσωμος (ὁ, ἡ) = Ἀσώματος.

Ἀσωτεία - ας (ἡ) prodigalità, libertinaggio, dissolutezza. անառակութիւն, զեղխութիւն, պատշառութիւն · ՓՈՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, ԶԵՂԽՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԱՄՕՐԱԿՈՒԹԻՒՆ :

Ἀσωτεῖον (τὸ) luogo di dissolutezza. 2. postribolo. 3. bettola. զեղխութեան տեղ · 2. պոռնկաց · 3. կապելիոն, գինետուն · ՓՈՐՁԱՐԱՆ, ԽՈՒՀԱՐԱՆ · 2. ՊՈՌՆԿԱՏՈՒՆ · 3. ՀԱՒԱՔԱՏՈՒՆ :

Ἀσωτεύομαι. Μ. εὐσομαι. vivere nelle dissolutezze, nelle prodigalità, essere lussurioso, dissipatore. անառակութեան մէջ ապրիլ, անառակ՝ զեղխ՝ չափս՝ պատշառ՝ բղխահաճ ըլլալ · ՓՈՐՁԱԿԵԼ, ԱՆԱՌԱԿ, ԶԵՂԽ ԸԼԼԱԼ, ԱՆԱՄՕՐԱԿԱՊԷՍ ԱՊՐԻԼ · ՀՕՂՐՈՒԼԸՐԻՆ ԻՆԿԱՆԻԼ, ՀՕՂՐՈՒԼԸՐԻՆ ԽԱԼՏԱԿ, ՆՒՖԻՒՆ ՍՈՒՐՄԱՔ :

Ἀσωτία - ας (ἡ) = Ἀσωτεία.

Ἀσωτεῖον (τὸ) = Ἀσωτεῖον.

Ἀσωτοδιδάσκαλος (ὁ) che insegna la prodigalità, maestro di lussuria. անառակութիւն, զեղխութիւն սորվեցնօղ, պատշառութեան՝ վատաղոռութեան՝ անառակութեան ուսուցիչ · ՍՏՒՅՆԻՉԸ՝ ՓՈՐՁԱԿԱՆ՝ ՀՕՂՐՈՒԼԸՐԻՆ՝ ԽԻԹԱԽՈՒՆ՝ ՍՏՈՐԱՔԱՐ՝ ՍՏՈՒՅՆԻՉ ՍՈՒՐՄԱՔԻ :

Ἄσωτος (ὁ, ἡ) prodigo, dissipatore, lussurioso, crapulone. անառակ, զեղխ, պատշառ, վատաղոռ, չափս · ՓՈՐՁԱԿ, ՍՏՈՒՅՆ, ՀՕՂՐՈՒ, ԽՂՃ ՀՕՂ, ՆՒՖԻՒՆ ՍՈՒՐՄԱՔ · ԱՏՈՍ. ἐπίῤ.

Ἀσωφρόνιστος (ὁ, ἡ) non corretto, non emendato. 2. incorreggibile, che non si può emendare. 3. che non corregge, non emenda. չուղղեալ · 2. չուղղանալու · 3. ՍՈՒՂՂՈՂ · ԽՕՍԱՒ ԱՒՂՂՈՂ · 2. ԽՕՍԱՒ ԱՒՂԻՉ · 3. ԽՕՍԱՒ ԱՒՂԻՐԱՆՔ :

Ἀτα (ἡ) Δ. ἀντὶ Ἄτη.

Ἀταιτέω. ῶ. Μ. ήσω. viver in disordine, far delle sregolatezze. անկարգութեան մէջ ապրիլ, անկարգութիւններ ընել · ՆԵՐՀՐԱԼԵԼԻՔՈՎ՝ ԱՐԱՐԱԼԵԼԻՔՈՎ ԽՕՍՓԱԼ, ԱՐԱՐԱԼԵԼ ԼԻՆԻՆ :

Ἀταίτημα (τὸ) azione sregolata, sregolatezza. անկարգ գործ, անկարգութիւն · ԱՐԱՐԱԼԻՔ, ՆԵՐՀՐԱԼԻՔ :

Ἄταιτος (ὁ, ἡ) disordinato, sregolato. 2. insolente. անկարգ, չկարգաւորուած · 2. սառնակ · ԱՐԱՐԱԼ, ՆԵՐՀՐԱԼ · 2. ԽՈՒՐԱԼ · ԱՏՈՍ. ἐπίῤ.

Ἀταλαιπώρητος (ὁ, ἡ) inclemente. անդութ · ՃԳՀԱՃԻՒՆՔ · ԴԱՒՈՍ. ἐπίῤ. 2. = τῷ

Ἀταλαίπωρος (ὁ, ἡ) che non vuol travagliare, che fugge il travaglio, negligente. աշխատիլ չսիրող · ԱՇԽԱՏԱՆՔԸՆ ՓԱԽՉՈՂ, ԱՆՀԱԳ, ԱՆՓՈՒՐ · ՀՀԻՒՐՊԱՏԻՆ ՓԱԼՈՂ, ԻՒ ՓԱՒԼԸԼԸ · ՔԼ ԴԱՐ · ԳԵՐԱԿԻ ՔԼ ԼՕՓԸ ՔԼՐԸ :

Ἀτάλαντος (ὁ, ἡ) (ἀ. ἀρθ. τάλαντον) che è del medesimo peso, che è in equilibrio. հաւասարակշիռ · ՔԼ ԱՇԸՐԼԵՔԻՐ, ԳԵՂ :

Ἀτάλλω (χ. Μ.) allevare con diligenza, con tenerezza. 2. saltellare, giuocare, scherzare (degli infanti). հոգով ու փափկութեամբ մեծցընել, սնուցանել · 2. ցատկտել, խաղալ (տղոց) · ԳՂՁԱՊԵԼ՝ ՆԵՐԸՔԻՆԷ ԻՒՔ ԳԼԽԻՆ · 2. ԱՇԸՐՄԱՔ, ՕՂՆԱՐԱՔ (ՏՂԱՈՑ) :

Ἀτάλματα - ων (τα) salti, giuochi degli infanti. տղոց ցատկտուքը, խաղը · ՂԵՆԱՐԱՐՔՆ ԱՇԸՐՄՆԵՐՆ՝ ՕՂՆԱՄԱՆՔ :

Ἀταλὸς - ὴ - όν. (ἀτάλλω) puerile, tenero. տղայական, մանկական, փափուկ · ՂԵՆԱՐ ԳԱՅԼ, ՆԱԶԼԻ :

Ἀταλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha del sentimenti puerili. տղայական միտք՝ խորհուրդ ունեցող · ՂԵՆԱՐ ՓԼՈՒՆՈՒԼԸ՝ ՖԻԼՏԻԼԻ :

Ἀταμίευτος (ὁ, ἡ) non messo in riserva. 2. che non mette in riserva, prodigo. չմթերուած, չհամբարուած · 2. չհամբարող, չմթերող, վատնիչ · ՄԹԼԵԼՔ՝ ՄՂԱՐԱ ՓՈՒՆՈՒԼՂ · 2. ՄԹԼԵԼՔ՝ ՄՂԱՐԱ ՓՕՂԱՆ, ՓՈՐՁԱԿ :

Ἀταξία - ας (ἡ) confusione, disordine, irregolarità. անկարգութիւն, խառնափնդոթ ԳՈՐ ԸԼԼԱԼ · ՆԻՒՄԱՐԱԼԻՔ, ԱՐՄԱՐԱԼԻՔ :

Ἀταπείνωτος (ὁ, ἡ) che non si lascia abbattere, umiliare. զինքը չխոնարհօղ, մեծ սիրտ ունեցող · ԻՆՔԱՓԷՆ ԱԼԼՈՒՓԼՈՒՄԱՅ, ՀԼՕՒԼ-Ի ԽՒՐԻՒՆ :

Ἀτάρ. (σύνδ.) ma, or, pure, dunque. 2. non dimeno, nonostante. բայց, ապա, անանկ է նէ. 2. այսու ամենայնիւ. ամմա, եօչ ԼԻ ԼԻՆ · 2. ԵՒՉԻՒՆՔ :

Ἀταρακτέω - ῶ. Μ. ήσω. essere tranquillo, non agitarsi. խաղաղ՝ հանդարտ ԸԼԼԱԼ, տակնուվրայ չըլլալ · ԸՆԿՀՈՒԼ ՕՐՓՔ, ԱԼԻՔՈՒՆ ՕՐՄԱՆՔ :

Ἀτάρακτος (ὁ, ἡ) non turbato, tranquillo, հանդարտ, խաղաղ, անչփոթ · ԸՆԿՀՈՒՆ, ԱԼԻՔՈՒՆ ՕՐՄԱՆ · ԱԽՏՈՍ. ἐπίῤ.

Ἀταραξία - ας (ἡ) atarassia, tranquillità di spirito. անխռովութիւն, խաղաղութիւն սրտի · ԽՌՎՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ ՍՐՏԻ · ԽՌՎԱՐ ԸՆԿՀՈՒԼԸՆԼԸ :

Ἀτάραχος (ὁ, ἡ) non agitato, tranquillo, ilaro. տակնուվրայ չեղած, հանդարտ, խաղաղ · ԱԼԻՔՈՒՆ ՕՐՄԱՆ, ԸՆԿՀՈՒՆ · ԱԽՏՈՍ. ἐπίῤ.

Ἀταρβὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ. βῶς.) intrepido. չվհատօղ, տակնուվրայ չեզող · ԽՕՐԱԿՈՒ, ԽԻԹԽԻԹԼԻ, ԽԻԹԽԻԹՈՒԼ ԱԼԻ ԽՕՒ ՕՐՄԱՆ :

Ἀτάρβητος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ. βήτως) = τῷ προηγ.

Ἀταριχευτος (ὁ, ἡ) non salato, non divenuto come il presciutto. չաղած, ապուխտի չդարձած · ՓՈՒՆՈՒՆՄԱՆՆԱՆ, ՊԱՏՐԱՍՅԱ ԳԻՇՈՒԿԻՆ :

Ἀτάσθαλος (ὁ, ἡ) insensato, imprudente, folle. 2. improbo, scellerato. անմիտ, ապուշ, խելառ · 2. չար, գէշ, ամպարիշտ · ԱՓԵՐԸՆ, ԱՆԻՆՔ, ՓԼՈՒՆՈՒՆՈՒՂ · 2. ՎՀՄ, ԵՒՆԻՔ ՖԻՇԱՔ :

Digitized by Google

Ἀταφία - ας (ἡ) privazione della sepoltura. անթաղ վախճան· կեսո-ղջոյան գըլուխը խոշտանգել։
Ἄταφος (ὁ, ἡ) insepolto, privo di sepoltura. անթաղ, չթաղուած· կեսոյ-ղջիլ, ծեղջոյան գըլուխը խոշտել։
Ἀτάω - ῶ. Μ. ήσω (ἄτα) danneggiare, nuocere. վնասել· ըզբար վերջի, փոխեր վերջի։
Ἄτε (κυρ.) οὐδ. πληθ. τ. Ὅστε. 2 giacchè, siccome. 2. come, siccome. քանզի որ· 2· ինչպէս· կ՚ըսէ։ 2· նիկի։
Ἀτεγκτος (ὁ, ἡ) non bagnato. 2. che non si può bagnare dall' acqua. 3. duro, crudele, implacabile. 4. inconsolabile. ջրով չթրջուած· 2· չթըրջուելու· 3· խիստ, անգութ, անողորմելի· 4· մխիթարուելու· սաստիկ ըլլալով· 2· ըլլալով· 3· փորի, խոլի վէր, ինսոնկեսիկ· 4· խիստ ցաւագին վիրաւ։
Ἀτείχιστος (ὁ, ἡ) senza mura, non attorniato di mura. պատ չունեցող, պատով չպաշարուած· փիլոցը, փիլոր ըլ-լեւելի չնիմիլ։
Ἀτέκμαρτος (ὁ, ἡ) (ἀ, τεκμαίρομαι) di cui non si può conghietturare. 2. che agisce senza giudicare, inconsiderato. վրան կարծիք չըլլալիր, կարծիքով չգիտցելու· 2· առանց մտածելու գործող, անխորհուրդ· հաւքին խանին ոլլանալ, խոհին իլ անլլալիմա· 2· փիլիանիկիր վէր իլլելին, փոլհալածող։ Ἀτέκμαρτα, καὶ ματως. ἐπίῤ.
Ἀτέκμων - ονος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄτεκνος.
Ἀτεκνέω - ῶ. Μ. ήσω. esser senza prole. 2. esser sterile. զաւակ չունենալ· 2· ամուլ ըլլալ· եվլաթոքը ոլմախ· 2· էջ-ըր ոլմախ։
Ἀτεκνία - ας (ἡ) privazione di prole. 2. sterilità. անզաւակութիւն· 2· ամլութիւն· եվլաթոքլըլըք· 2· էջ-ըրլըք։
Ἄτεκνος (ὁ, ἡ) privo di prole. 2. sterile. անզաւակ· 2· ամուլ· եվլաթոքլը· 2· էջ-ըր։
Ἀτεκνόω - ῶ. Μ. ώσω. privar qualcuno di prole. 2. render sterile. մէկը զաւկէ զրկել· 2· ամլեցնել· պիրի-նի եվլաթոքան խոտ նիմախ· 2· էջ-ըր նիմախ։
Ἀτέλεια - ας (ἡ) imperfezione. 2. esenzione di tributi. անկատար ըլլալը· 2· հարկատուէ չըլլալը, հարկ չիտալը· նիւխփլիքլըք, փոսսար ոլմալը· 2· խարճոյան հաֆ ոլմալը։
Ἀτελείωτος (ὁ, ἡ) non terminato, imperfetto. չվերջած, անկատար· խիւխիլ ոլմըշլ, փոսսար· 2· = τῷ
Ἀτέλεστος (ὁ, ἡ) che non si può effettuare, ineffettuabile. 2. non iniziato, profano. գլուխ չհանալու, չկատարուելու· 2· խորհրդազուրկ չհղած, անուսիր, պիղծ· դուռ չբերուած, խիւխիլ ոլմալ· 2· այն ոբ-լորքնա ալնա ոլմըշլ։ Ἀτέλεστα. ἐπίῤ.
Ἀτελεσφόρητος (ὁ, ἡ) non riuscito. 2. che non può riuscire. 3. di cui il frutto non matura. չյաջողած, վախճանին չհասած· 2· չյաջողուելու· 3· պտուղը չհասուածող· նէրիկինէն երթալ, բաւ ներկալ· 2· դուռ չբերուած, բաւ ներկալ· 3· հասկնալ նէրիկալ։
Ἀτελεύτητος (ὁ, ἡ) che non finisce, eterno, perpetuo. չվերջող, վերջանալիքեան· պիտիկ, եվախտ· 2· = Ἀτελείωτος.
Ἀτέλευτος (ὁ, ἡ) infinito, perpetuo, eterno. անվախճան, վերջանալիքեան, անզրաւ· անվաղաղ, եվախտ։
Ἀτελής - έος (ὁ, ἡ) imperfetto, incompleto. 2. esente di tributi. անկատար, թերի, չվերջած· 2· հարկ չտուող· պիտիկ, նիւխիլ ոլմալը, փոսսար· 2· ներ-կի գալ վերջիլն, խարճոյան հաֆ։
Ἀτελίη - ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀτέλεια.
Ἀτελώνητος (ὁ, ἡ) per cui non fù pagato il dritto doganale, il dazio. մաքսը չտրուած· կեսոյ-նէ- վերջիլիէ։
Ἀτέμβω. (χ. Μ. οὔτε ἄλλ. χρόν). danneggiare, affliggere. վնասել· չտրըտիլ, նեղել· զբար, եվլիկի վերջի· -ըշկի վերջի· (πθ.) esser privo, non avere. զուրկ ըլլալ, չունենալ· հաւրսի, խոպ ոլմախ· (μσ.) lamentarsi. գանգատիլ· վախ-նէ վերջի։
Ἀτενής - έος (ὁ, ἡ) teso fortemente. 2. fermo, costante, duro. խիստ լարած· 2· հաստատ, պինդ, խիստ· զրկի վերջի· 2· փուի, -ըշը, փորի· ենէց. καὶ τοῦ τοῦς. ἐπίῤ.
Ἀτενίζω. Μ. ίσω. fissar gli occhj, guardar fissamente. աչըն-ըրը անկիլ· վերջի-նի վրայի վրայ· 2. (μτφρ.) = Προσέχω.
Ἀτενισμός - οῦ (ὁ) sguardo fisso. աչըն-ըրը անկիլ նայիլը· վերջի-նի վրայի գրոյ։
Ἄτερ. ἐπίῤ. ἤ πρόθ. Ἰων. (μὲ γεν.) = Ἄνευ.
Ἀτεραμνίη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀτεραμνότης.
Ἀτέραμνος (ὁ, ἡ) (ἀ, τέραμνος) duro, che non si può cuocere (legume). 2. duro, rigido, intrattabile. կարծր· չ-փուելու (ուղիք)· 2· պինդ, խիստ, անողորմելի· փորի, փոչ ելած· վերջիլ (խորժ) · 2· փորի, փուլի վերջի։
Ἀτεραμνότης - ητος (ἡ) durezza, difficoltà di cuocere. 2. durezza, rigidezza. պինդութիւն, չփուելու ըլլալը· 2· խրատութիւն· վերջի, վերջիվերջի· 2· փորի-լի։
Ἀτερμάτιστος (ὁ, ἡ) } che non ha limite,
Ἀτέρμων-ονος } fine, immenso, infinito. 2. rotondo. անսահման, անվախճան, անվախճան, անհուն· 2· կլոր· հաւրտրատող, անզրաւ· 2· խոնարհ։
Ἄτερος - α - ον. Δ. ἀντὶ Ἕτερος.
Ἀτερπέω - ῶ. Μ. ήσω. esser spiacevole, ingiocondo. զուարթ չըլլալ, անզուարթ ըլլալ· խոչ լալ ոլմախ· կ՚ուզէր ինչ-ոլմախ։
Ἀτερπής - έος. καὶ Ἄτερπος (ὁ, ἡ) spiacevole, ingiocondo, mesto. անզուարթ, ան-բախ զուարթ չեղող, տրտում· լալ վարար ոլմալն, ինչոս։
Ἀτερψία - ας (ἡ) mancanza di giubilo, di giocondità. ուրախութեան զուարթութեան պակասութիւն· լալ վարար ոլմալը։
Ἀτευκτέω - ῶ. Μ. ήσω. non ottenere, non riuscire. չստանալ, չյաջողիլ· խրիկնախ, բաւ կերթալ։
Ἄτευκτος (ὁ, ἡ) che non riusci nei suoi intenti. ուզածին չհասած, մտքին գրա-

ծը չլսելով. ականջ օլմայէ, համարձակ եղիր։
Ἀτευξία (ἡ) il non riuscir nei suoi intenti. գամպաճլաս չըլլալը, մտքին գրածին չյաջողիլը. հաբտարձակ երթեւեկելի։
Ἀτευχής, καὶ Ἀτεύχητος (ὁ, ἡ) disarmato. զէնք չունեցող. անզէնք։
Ἀτίχαστος (ὁ, ἡ) = Ἀτεχνίτευτος.
Ἀτεχνής-ἐος (ὁ, ἡ) che non sa veruna arte. արուեստ մը չգիտցող. հիւ, չիր ուներ արուեստ մը օլմայան. 2. (τρπ.) = Ἀκακος.
Ἀτεχνία-ας (ἡ) rozzezza, il non saper veruna arte. կռապուխթիւն, արհեստ մը չգիտնալը. փապուշէթ, հիւ, չիր ուներ արհեստ մը օլմալը։
Ἀτεχνίτευτος (ὁ, ἡ) fatto senza arte, semplice. առանց արուեստի չինած, դարզ. անհաղ իւր խոխլմրիչ, դոյդոյ։
Ἀτέχνος (ὁ, ἡ) = Ἀτεχνης, καὶ 2. = Ἀτεχνίτευτος.
Ἀτίχνως. ἐπίῤ. senza arte, artificio. 2. sinceramente. առանց արուեստի. 2. փամուխթինով. անհաղհաղչա. 2. սոփրանըսի իւր։
Ἀτεχνῶς. ἐπίῤ. (μτφρ.) realmente, veramente. 2. intieramente, 3. similmente. իրապէս, ճշդիւ. 2. գլխովին. 3. նմանապէս. սղհետ, պիւր չէտղիւ. 2. պիւտիւխիւն. 3. պէնճիսի։
Ἀτη-ης (ἡ) ostacolo, impedimento. 2. inganno. 3. danno, pregiudizio. 4. male, calamità, (effetto di peccati, o di imprudenza). արգելք. 2. խաբեութիւն. 3. վնաս, տգժ. 4. ազէտ, արկած (մեղքերէ կամ անխոհեմութիւնէ առաջ եկած). խնիլ, հանի. 2. հիւանդ, ֆինդ. 3. ըզրար, տեռեբ. 4. պէլա, սոփրակի (յանկարծ խոթօ գալամպրուշէթան ներկայի լինիլ)։
Ἀτημέλεια-ας (ἡ) negligenza, trascuraggine. անհոգութիւն. պէխայրէթ, վաղեղիութիւն։
Ἀτημελέω-ῶ. Μ. ήσω. (μὲ γεν.) trascurare, aver in non cale. չհոգալ, բանի տեղ չդնել. սաղրօա օլմամէ, խայր կիմիր։
Ἀτημελής-ἐος (ὁ, ἡ) negligente. անհոգ, անփոյթ. պէխայր, վաղիղիոլու. 2. τῶ
Ἀτημέλητος (ὁ, ἡ) negletto, trascurato. հոգ չըաորուած, անփոյթ մնացած. խայր օլմամիշ. ինքնայնոփօղ. պըրաքըլմիշ։
Ἀτημελῶς, καὶ Ἀτημελήτως. ἐπίῤ. negligentemente, trascuratamente. անհոգութիւնով. պէխայրէթ իւր։
Ἀτιθάσ (σσ) ευτος καὶ (ὁ, ἡ) } indomito. 2.
Ἀτίθασ (σσ) ος (ὁ, ἡ) } indomabile. անընտել. 2. անընտելանալի. ըամի օլմիշ. 2. ըամի օլմիշ, խավաղ։
Ἀτιμάζω. Μ. άσω. disonorare, diffamare, vituperare, vilipendere, disprezzare, oltraggiare. անարգել, անպատուել, արհամարհել, խոտել, վար ընդնել, պատռիլ անունը առակի մը ընել. ինքզինքը էրմէ, խօրտիլ, պիճինմ կիմէ։
Ἀτιμασμός-οῦ (ὁ) diffamazione. անարգանք. խօրտում, ինքզինքը էրմուք։
Ἀτιμαστὴρ καὶ Ἀτιμαστης-οῦ (ὁ) } diffamatore, oltraggiatore. 2. ignominioso, oltraggioso. անարգող, արհամարհող. 2. անարգ. ինիցար էըան, խօրտոյան. 2. խօր, պէտ։
Ἀτιμάω-ῶ. Μ. ήσω. = Ἀτιμάζω.
Ἀτίμητος (ὁ, ἡ) disprezzato, diffamato, disonorato. պատիւ՝ յարգ չեղուած. ինիցարա խոխլմրիչ։
Ἀτιμία (ἡ) ignominia, oltraggio, infamia, disonore. անպատուութիւն, անարգութիւն, արհամարհանք. ինիցարըլըք, խօրտ։
Ἀτίμιος (ὁ, ἡ) disonorato, ignobile. անարգ, անպատիւ. ինիցարըշ, խօր։
Ἀτιμοποιός (ὁ, ἡ) contumelioso, ignominioso. անարգող, արհամարհող. խօրտոյան։
Ἄτιμος (ὁ, ἡ) disonorato, infame. 2. che non val niente, vile. անպատիւ, անարգ. 2. անպիտան, ցած. ինիցարըշ. 2. պիր չեյէ խօրտոյ։
Ἀτιμόω-ῶ. Μ. ώσω. = Ἀτιμάζω.
Ἀτιμωρησία-ας (ἡ) impunità. անպատիժ մնալը. փալէրտիլիք։
Ἀτιμωρητεὶ (τὶ) ἐπίῤ. impunemente. առանց պատժի. փալէրտիլիք։
Ἀτιμώρητος (ὁ, ἡ) impune, non punito. անպատիժ, չպատժուած. փալէրտիլ փալըշլ. դէտոյ. ἐπίῤ.
Ἀτίμως. ἐπίῤ. disonorevolmente, ignominiosamente. անարգութեամբ, արհամարհանք. խօրտոյ՝ ինիցարըլըք իւր։
Ἀτίμωσις-εως (ἡ) = Ἀτιμασμός.
Ἀτίναχτος (ὁ, ἡ) inconcusso, immobile. անշարժ, հաստատուն. խիւրիւնիլը, փավի։
Ἄτις. Δ. ἀντὶ Ἥτις. Θηλ. τ. Ὅστις.
Ἄτλας-αντος (ὁ) che non può sopportare, privo di coraggio. քաշիլ՝ կրել չկրցող, վախկոտ. չկարենալով, ինօխլրնդունչ, պայտամայան, ձեռաբերնիլ։
Ἀτλησία-ας (ἡ) impazienza, impossibilità di soffrire. համբերել չկրնալը, անհամբերութիւն. սապր կարճութիւն. սաղրըըլըլըք, պար իւրնդիլիք։
Ἄτλη (καὶ Δ. τλα) τος-ου (ὁ, ἡ) (ἀ, τλάω) insoffribile. չդաղուելիք անտանելի. չկարենալով պայտամայան։
Ἀτμενία (ἡ) servitù. 2. disgrazia. ծառայութիւն. 2. թշուառութիւն. փալըք, իշտիճլիկ-օրլըք. 2. պէխլիք։
Ἀτμένιος (ὁ, ἡ) faticoso, penoso. աշխատասէր. չահճիլ։
Ἄτμενος (ὁ, ἡ) = Ἀτμήν.
Ἀτμὴ-ῆς (ἡ) ἀντὶ Ἀτμίς.
Ἀτμὴν-ένος (ὁ) schiavo, servo. գերի, ծառայ. կիր, փալ, իշտիճլիկօր։
Ἄτμητος (ὁ, ἡ) (ἀ, τέμνω) non tagliato. 2. che non si può tagliare, insecabile. 3. indivisibile. չկտրուած. 2. չկտրուելու. 3. չբաժնուելու, անբաժանելի. կիրիլմէիլ. 2. կիրիլմէյ. 3. այըլմըշ, փարչամադ։
Ἀτμίζω. Μ. ίσω. esalare del vapore, svaporarsi. գոլորշի դուրս տալ, վերածիլ. դուրս ելլամաք։
Ἀτμὶς-ίδος (ἡ) = Ἀτμός. fumo. ծուխ. իւիւիւն։

Digitized by Google

᾽Ατμισις - εως (ἡ) } svaporazione, esala-
᾽Ατμισμὸς - οῦ (ὁ) } zione di vapore. վերաδխաւթիւն, գոլորշի գուրս ասելը. գոլշնդաձայնը :

᾽Ατμὸς (ὁ) (ἄω ἤ ἀάζω) vapore, esalazione. գոլորշի, արտաշնչութիւն. գոլ, գոլահար. 2. = ᾽Ατμίς.

᾽Ατμώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di vapore, vaporoso. գոլորշիով լեցուն. գոլ եւ գոլշ, գոլգոլշ :

᾽Ατοιχος (ὁ, ἡ) privo di pareti, di muro. պատ բերդ չունեցող. փլխրուկ, խոլոփիչ :

᾽Ατοκεὶ. ἐπίῤ. senza prole. 2. senza usura. առանց զաւկի. 2. առանց վաշխի. եվլոփաբար. 2. ֆայըզըզ :

᾽Ατοκος (ὁ, ἡ) che non partorisce, sterile. չծնցնող, ամուլ. փոշրմայն ու ֆըզըր. ᾽Ατοκα χρήματα. danaro imprestato senza usura. առանց վաշխու արտաւած առած. ֆայըզըզ վերուելի փող :

᾽Ατόκως. ἐπίῤ. = ᾽Ατοκεί.

᾽Ατολμέω - ῶ. M. ήσω. non aver coraggio, esser timido, non ardire, non osare. չհամարձակիլ, չվստահիլ, վախկոտ ըլլալ. ֆեարբի կիմիդէ, խօրխոթ օլմէ :

᾽Ατόλμητος (ὁ, ἡ) timido, che non ardisce. վախկոտ, չհամարձակող. խօրխոթ, ֆեարբիւնէ, եւրկոտիչ :

᾽Ατολμία - ας (ἡ) mancanza di ardire, viltà, pusillanimità. չհամարձակիլը, վախկոտութիւն. ֆեարբիւնէլիք, խօրխոթլըք :

᾽Ατολμος (ὁ, ἡ) che manca di ardire, timido, pusillanime. չհամարձակող, վախկոտ, անարի. ֆեարբիւնէ, խօրխոթ, եւրկոտիչ. ὁλμως. ἐπίῤ.

᾽Ατομος (ὁ, ἡ) = ᾽Ατμητος. indiviso. չբաժնուած. այըլմըշ. (οὐσ. ϑηλ.) (ἡ) atomo. հիւլէ. լիմիք. չերրէ :

᾽Ατονέω - ῶ. M. ήσω. indebolirsi, infiaccarsi, snervarsi. վատուժիլ, տկարանալ, խամանալ. ղաֆլանմաք, ղաղանլանմաք, ֆուվվէթսիզլէնմէք :

᾽Ατονία - ας (ἡ) longuore, debolezza. թուլութիւն, տկարութիւն. կէվշէթլէք, ղաղանլըք, ղաֆլըք :

᾽Ατονος (ὁ, ἡ) debole, snervato. տկար, վատուժ. զաֆ, ղաղան :

᾽Ατόξευτος (ὁ, ἡ) non colpito, o che non si può colpire colla freccia. նետով չզարնուած՝ կամ չզարնուելու. օխ եւ վըրայըմըզ՝ նիշոյ վրայըմըզ :

᾽Ατοξος (ὁ, ἡ) privo di arco. 2. che non si può servirsi dell' arco. աղեղ չունեցող. 2. աղեղ գործածել չգիտցող. նայըզ. 2. նայ ֆայընմայը պիլմէդ :

᾽Ατόπημα - τος (τὸ) azione, o discorso inconveniente. անվայել գործ կամ խօսք. ֆենասիպիմիդէ հարեաիլի նիշոյ սէօզիմիդէ :

᾽Ατοπία - ας (ἡ) inconvenienza, indecenza. 2. assurdità. անվայելութիւն, անպատշաճութիւն. 2. յոռութիւն, անհեթութիւն. նօրսուզլուք, նոփէլէֆսիզլէք. 2. ֆենասիպիմիդէ, պէրի :

᾽Ατοπος (ὁ, ἡ) inconveniente, indecente. 2. assurdo. անվայել, անպատշաճ. 2. յոռի, անհեթ. նօրսուզ, նոփէլէֆսիզ. 2. ֆենասիպիմիդէ, պէրի. ὁπως. ἐπίῤ.

᾽Ατόρνευτος (ὁ, ἡ) non lavorato al tornio, non tornito. հախարակաս չյօրինուած. ըրբիկան էքմէմիշ :

᾽Ατραγῴδητος (ὁ, ἡ) } che non conviene
᾽Ατράγῳδος (ὁ, ἡ) } alla tragedia. 2. che non è enfatico, non esagerato, o amplificato. ողբերգութեան չվայլող. 2. ազդեցութեան՝ ճոխ՝ կամ չափազանցական չէղող. իրացիւնէյիչ՝ սախթ նէմայէ փօփոխ օլմանանա խոթըզմայան. 2. խիւխիւլ ըրթֆիկիլ օլմայան. տրագիտաց. ἐπίῤ.

᾽Ατρακτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ἔπειτ. ταράττω) fuso. 2. saetta. 3. la cima dell' antenna. խլեակ. 2. նետ. 3. առագաստակալին ճիւղը. էլէթ. 2. օխ. 3. վերջին խիւխի ասելս :

᾽Ατράπεζος (ὁ, ἡ) privo di tavola (cioè di alimento). սեղան (այսինքն անուտք) չունեցող. սոֆրասիզ (նաեւ ներկերի տախտակ էլ ֆրէսկի համբառ, նոփսիզ) :

᾽Ατρέκεια - ας (ἡ) verità. ճշմարտութիւն. փօղրուլուք :

᾽Ατρεκέω - ῶ. M. ήσω. dir la verità. ճշմարտութիւնը սաղդը ղրսելիլ. փօղրսասնա՝ սահիհին սէօյլէմէք :

᾽Ατρεκὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, τρέχω) certo, vero, giusto, retto. ճշմարիտ, սաղդ, ըղղրդ, կատարեալ. փօղրսա, սահիհ, ֆէրլէմ բամամ :

᾽Ατρεκίη - ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ ᾽Ατρέκεια.

᾽Ατρεκῶς. ἐπίῤ. veramente. իրաւցնէ. սահիհան :

᾽Ατρέμα, καὶ ᾽Ατρέμας. ἐπίῤ. senza tremare, tranquillamente, intepidamente. առանց դողալու, հանդարտ արտով, առանց վախի, կամաց կամաց. իչիչէրէկտէն, պէլլ էօրթօս, բահսի նէսրէտ էլէ, խավլ խավլ :

᾽Ατρεμέω - ῶ. M. ήσω. non tremare, esser quieto, tranquillo. չդողալ, հանգարտ ըլլալ, խաղաղ ըլլալ. իչիչէրէկտէ, իչէրիսինտէ, բահսի նէսրէտէ օլմէ :

᾽Ατρεμὴς - έος (ὁ, ἡ) che non trema, tranquillo, pacifico, intrepido. չդողացող. հանգարտ արտով, խաղաղ, չվախցող. իչիչէրսիզլէն, բահսի նէսրէտլի, էօրթմէզ :

᾽Ατρεμία - ας (ἡ) tranquillità, immobilità. հանգարտութիւն, չդողալը, չտարփիլը. բահսիլըք, իչիչէրսիզլէտլիք, իչէրիսինտլիք :

᾽Ατρεπτος (ὁ, ἡ) immutabile, costante. անփոփոխ, հաստատ. փոխնկիչ, պէր էօրթ. էպտոս. ἐπίῤ.

᾽Ατριβὴς - έος (ὁ, ἡ) = ᾽Ατριπτος (ὁδὸς) sentiero inpraticabile. չերթացուելու համբայ. պոլլուզ իլէնէմէդիկ եօլ. (χιτὼν) veste non usata. չմաշած լաթ. պէնմամըշ խոզող. (σῖτος) frumento non macinato. չաղացեալ ցորեն. խոչիլէնմէդիկ պուղդայ. (ἄρτος) pane non impastato. չբրած հաց. նօպրսուզլուք եկմէկ. (ἄνθρωπος) uomo inesperto, non esercitato. կոպիտ անկիրթ մարդ. նէնասըզլըղ ֆագա ադամ :

᾽Ατριβῖ. ἐπίῤ. senza dilazione, ritardo. առանց յապաղելու՝ ուշանալու. կէչիրտիչէէ :

᾽Ατριπτος (ὁ, ἡ) = ᾽Ατριβὴς.

Digitized by Google

Ἄτριχος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄθριξ.

Ἀτριφία - ας (ἡ) ignoranza, rozzezza, inesperienza. ապիտութիւն, անկրթութիւն. պիծակութիւն, նոպանէրէ, խոպանէրէ, խնամարկելութիւն:

Ἀτρομέω - ῶ. Μ. ήσω. non tremare, esser intrepido. չդողալ, չվախնալ. ինքնիշխել, խօրհիլ:

Ἀτρόμητος (ὁ, ἡ) Ἄτροπος } che non trema, intrepido. չդողացող, արուամ. ինքնիշխ, խօրհուած. καὶ ἐπίῤ. τρόμως.

Ἄτροπος (ὁ, ἡ) = Ἄτρεπτος.

Ἀτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. non sostentarsi cogli alimenti, che si prendono, cadere in etisia. կերած կերակուրով չսնանիլ, անսնուցութեան ինալ. նիհէնալ նիհիլ եւ պակասիլ, հասնիլ գէթ՝ գերեզմանի:

Ἀτροφία - ας (ἡ) mancanza di alimento, di vitto. 2. etisia, atrofia (magrezza di colui, a cui non giova l'alimento). կերակրոյ անպակասութիւն. 2. անսնուցութիւն. (կերածը օգուտ չընելէն առաջ եւեթ հեռանալութիւն). գոռի նիհիլէյի. 2. հասնիլ գէթ (նիհիլէյի պէս չեղի նորոգելէն իւրէն ինքն գերեզմանը տուին):

Ἄτροφος (ὁ, ἡ) atrofo, a cui non giova l'alimento, che cade in etisia. 2. che non è nutritivo. կերածը օգուտ չընող, անսնուցութեան ընկնող. 2. անդամալի չէ. նիհէնալ պէս չեղի նորոգող, հասնիլ գէթ՝ գերեզմանը տուին. 2. պակսիլ օվրաց:

Ἀτρύγετος - η, καὶ ος - ον. Ἀτρυγής - ές (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀτρύγητος (ὁ, ἡ) non vendemmiato. 2. che non produce alcun frutto, infecondo. չհնձուած (պտի). 2. պտուղ չբերացնող, անպտուղ. պտղաբեր (գաղ). 2. ցեղի հասցը ինքնիշխին, պետութիւն:

Ἄτρυγος (ὁ, ἡ) che è senza feccia, puro. գինի՝ մրուր չունեցող, զուտ. փորձուած, ինիկ, ճոխ:

Ἄτρυτος (ὁ, ἡ) indefesso. 2. ozioso. չյոգնող. 2. գաղտուկ կեցող. խորհրդաւոր. 2. պղ. գործան. 3. = Ἀτρίπτος.

Ἀτρυφερος Ἀτρύφητος (ὁ, ἡ) Ἀτρυφὴς } che non mena una vita delicata, non abbandonato al piaceri. փափկասուն՝ փափկակեաց չեղող, ինքզինք փափկութեանց ցանկութեանց չյանձնած. նիհիլ չնիհիլ՝ նիհիլ հասցը օվրաց:

Ἄτρωτος (ὁ, ἡ) invulnerabile. չխոցուող. խոցոտնեայն. τρώτως. ἐπίῤ.

Ἄττα, Ἄττ. καὶ Ἄσσα Ἰων. = Τινὰ. (οὐδ. πλθ. τ. (ἀορ) Τις.

Ἄττα Ἄττ. καὶ Ἰων. Ἄσσα. ἀντὶ Ἄτινα (οὐδ. πλθ. τ.) Ὅστις.

Ἀττᾶγᾶς (ὁ) francolino (uccello). 2. schiavo segnato sul dorso. փառհան թռչունին ազգ կերակուր. 3. եսհաբը ետնէն սեղող գերի. թիւրքմէն, ստէ. 2. նշոյթով նշանագրեալ ստրուկ:

Ἀττικίζω. Μ. ίσω. parlare o scrivere alla lingua degli Attici. Ատտիկեցւոց լեզուն խօսիլ, կամ գրել. Ատտիկէլէրէն լեզուն ուսանիլ ուրիշներէ կերպով. Ատտիկէլէրէն լեզուն ընծայել, ուրիշներէ ստիպել:

Ἀττικισμὸς - οῦ (ὁ) Atticismo. Ատտիկեցւոց խօսելու կերպը. Ատտիկէլէրէն լեզուն ընծայելը, ուրիշներէ ստիպելը:

Ἄττω. Ἀττ. Ἄσσω. Μ. ᾰξω. saltellare, uscir saltando, correre frettolosamente. ցատկատիլ, ցատկռտիլ ելլել, խուճապաւ վազել. ելլէյէ-ելլէյէ. ելլէյելէ ելլէ, ամենայնիւ փութով վազել:

Ἀτυζήλὸς - ἡ - όν. terribile, spaventevole. ահագին. խորհուրդ, խորհրդաւոր:

Ἀτύζω. Μ. ύσω. spaventare, intimorire. վախցընել. խորհրդահարել, խրտնեցնել:

Ἄτυπος (ὁ, ἡ) che non articola le parole distintamente. ոչ ճարտասանօրէն, լկտաբար. անօրէնէրէ եւյի խիստ-խիստ. 2. = Ἀτύπωτος.

Ἀτύπωτος (ὁ, ἡ) non stampato, mal formato. չտպուած, ոչ ձեւաւորուած. պատկառելի, եւյի չկերեւնալի:

Ἀτυραννευτος (ὁ, ἡ) non soggetto al tiranno, non tirannegiato. բռնաւորի տակ չեղող, բռնաւորութեանով չվարուած. ընտրեալ՝ ընտրեցեալ ինքզինքին օվրան:

Ἄτυφος (ὁ, ἡ) senza fasto, modesto, umile. պանծացմանը չուզեցող, համեստ, խոնարհ. խոնարհութիւն, խոնարհ. ինքզինքը:

Ἀτυχέω - ῶ. Μ. ήσω. non essere favorito dalla fortuna, essere sfortunato. բաղդը չբերանիլ, գժբաղդ ըլլալ. խելքին ելելիքին, խելքհոգ օվրաց:

Ἀτύχημα (τὸ) avvenimento sinistro, disgrazia, infortunio. 2. cattiva azione. արկած, գէշ գիպուած. 2. չար գործ. ֆելէտէթ, սոէտ-պէտ. 2. պիծ սիրէ.

Ἀτυχὴς - ές (ὁ, ἡ) sventurato, infelice, sfortunato. գժբաղդ. խելխոհիւ, անֆել. ուχῶς. ἐπίῤ.

Ἀτυχία - ας (ἡ) disgrazia, infelicità, avversità. գժբաղդութիւն. խելխոհութիւն:

Αὖ. ἐπίῤ. da capo, di nuovo. նորէն, կրկին, գարձեալ. ինէյոր, պիճ:

Αὖ (καὶ Ἄττ. Αὐ) αίνω. Μ. ανῶ. disseccare. չորցընել. ֆոսրուիլ:

Αὐαλέος - α - ον. secco, arido. չոր. ֆոսրա:

Αὐγάζω. Μ. άσω. illuminare. լուսաւորել. ըլէֆիլիմֆ, փռնէվլէր ինիմֆ. (οὐδ. ἡ μσ) risplendere. փայլիլ. էրլէմֆ:

Αὐγασμα (τὸ) καὶ Αὐγασμὸς (ὁ) } splendore, candore, folgore. պայծառութիւն, փայլուն. բարէնէլէ, էրլէֆլէր:

Αὐγη - ης (ἡ) alba, aurora. 2. lume, splendore. արշալոյս, ապտ. 2. փայլուն, լոյս. էյի տադհ. 2. լոյս, ըլէֆ:

Αὐδάζομαι. Μ. άσομαι καὶ άξομαι. Αὐδάω - ῶ. Μ. ήσω. } parlare, dire, favellare. խօսիլ, գրուցիլ, խօրհուրդ. լեզուաբար՝ անօրէնէրէ ինիմֆ, անօրէնիմֆ:

Αὐδὴ - ῆς (ἡ) voce. 2. discorso. ձայն. 2. խօսք. ան, ավազ. 2. անօրէնէրէ:

Αὐδήεις - εσσα - εν. che ha voce. 2. che ha una voce umana. 3. celebre, famoso. ձայն ունեցող. 2. մարդու ձայն ունեցող. 3. հռչակաւոր. անուն, ավազակ. 2. յիսան անուն. 3. նամուսլու:

Αὐθάδεια - ας (ἡ) audacia, arroganza, temerità, insolenza. յանդգնութիւն, գանգուզութիւն, անհնազանդութիւն. ֆիզուխանէթ, գոռոզութիւն, ուրիշներէ:

Αὐθάδης - εος (ὁ, ἡ) temerario, arrogante, audace, pertinace. յանդուգն, գոառ, ամբարտաւան, աներես, յամառ. փնթոփ, փիսիր, հալբատ, արբշ, համառնիք. αδῶς. ἐπίῤ.

Αὐθαδία - ας (ἡ) ἀντὶ Αὐθάδεια.

Αὐθαδιάζω. M. άσω. render arrogante, audace, pertinace. գոառ՝ յանդուգն՝ յամառ ընել. փիսիր՝ հալբատ, փնթոփ՝ համառնիք կրնիմ:

Αὐθαδιάζομαι. M. άσομαι. agire con insolenza, temerariamente, arrogantemente. աներեսութիւնով յանդգնութիւնով՝ գոառզութիւնով վարուիլ. արբշլուիլ՝ փնթոփնալէ՝ ընբարբչիլի իւր տալբանիլ:

Αὐθαδικὸς - ή - όν. di natura audace, arrogante, pertinace. ի բնէ յանդուգն՝ ժայիրն՝ գոառ՝ աներես. փնթոփ՝ փիսիր՝ համառնիք արբշ եղող:

Αὐθάδισμα (τὸ) protervia, arrogante procedere. յանդգնութիւն, գոառզութիւն. փնթոփնալէ, ընբարբչիլի:

Αὐθαίρετος (ὁ, ἡ) arbitrario. ինքնայօժար ինքնակամ. փոթոփ, բաղխի իւր օրէն. ρέτως. ἐπίῤ.

Αὐθέκαστος (ὁ, ἡ) ognuno da se stesso. 2. sincero, semplice. ամէն մէկը ինքիրմէ. 2. պարզամիտ. հիր սիրտ փնթոփնալիքներն. 2. աֆթիրտան:

Αὐθεντέω - ῶ. M. ήσω. dominare, signoreggiare. տիրել, իշխել. պօյատրմիլ, հնազանդ կրնիլ:

Αὐθέντημα (τὸ) autorità, dominio. տէրութիւն, անձնիշխանութիւն. հնազանդ, հնազանդելի, փնթոփ գալբնա օլմիլէքէ:

Αὐθέντης - ου (ὁ) (αὐτός, ἕντης) signore, padrone. տէր, իշխան. եֆէնտի, պէյ:

Αυθεντία - ας (ἡ) potestà, autorità. տէրութիւն, իշխանութիւն, ինքնիշխանութիւն. եֆէնտիլիէ, պէյլիէք, հնազանդ օլմիլէքէ:

Αὐθεντικὸς - ή - όν. autentica, autorevole. վաւեր, վաւերական. սահիզ, սալի. εκῶς. ἐπίῤ.

Αὐθερμήνευτος (ὁ, ἡ) facile ad interpretarsi. ճշմարիտ պէտք չունեցող. համառօտ՝ ֆիւրէն տալբիլէ:

Αὐθημερίζω. M. ίσω. andare o tornare nell' istesso giorno. 2. cominciar e terminare nell' istesso giorno una cosa. նոյն օրուան մէջ երթալ գալ. 2. նոյն օրուան մէջ բան մը սկսիլ լմնցրնել. պէտ կէտնդ կիմիմ՝ կիլնիմ. 2. պէտ կէտնդ պէտ չնչէ գալնցող պիմիրմիմ:

Αὐθήμερον. ἐπίῤ. nell' istesso giorno. նոյն օրը. սալի օլ կէտնդ:

Αὐθήμερος (ὁ, ἡ) dell' istesso giorno. նոյն օրուան. ο կէտնիէմ, սալի օլ կէտնիէմ:

Αὐθι. ἐπίῤ. nell' istesso luogo. 2. nell'istesso tempo. նոյն տեղը. 2. նոյն ատենը. օլ իրմդ. 2. օլ ճամբան:

Αὐθιγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nativo del paese, indigeno. բնական երկիրը ծնած, երկրցի. սոյն օլտուղու իրմդ փօղմալ, իրէլ:

Αὐθις. ἐπίῤ. (αὖ) da capo, di nuovo. նորէն, կրկին, վերստին. ինփոր, ինչինչեն:

Αὐθύπαρκτος (ὁ, ἡ) che esiste da sè. ինքնագոյ. փնթոփնալէքէն վր օլմի. վրնալէզը տիրմիրմէն օլմայան:

Αὐθυπόστατος (ὁ, ἡ) τῷ προηγ.

Αὐθυπόστακτος (ὁ, ἡ) l'aoristo del soggiuntivo. առորագասական եղանակին ամբարձ ըսուած ժամանակը. էնկհի վալնի կիմիլ սալբալնի նամնալիմ:

Αὐθωρος (ὁ, ἡ) dell' istessa ora. նոյն ժամուն. սալի օլ սահմիլը:

Αὐλαία - ας (ἡ) cortina. վարագոյր (թատրոնի). փերդե (խամալնիմիլը):

Αὐλαξ - ακος (ἡ) solco. ակօս. խալնիթ:

Αὐλάρχης - ου (ὁ) il governatore del palazzo reale, il primo cortigiano. արքունի պալատին վրակեցուն վերատեսուչը. սարայ հալբէյ ալալը:

Αὔλειος - α καὶ ος - ον. appartenente al cortile. բակի պատկանած. հայթի՝ ավլայա փարչը:

Αὐλή - ῆς (ἡ) Corte, Palazzo. 2. cortile, atrio, vestibolo. 3. mandra. պալատ, ապարանք. 2. բակ, սրահ. 3. փարախ. սարայ. 2. ավլա, հայթի. 3. համբար, ֆոյան խաներէը:

Αὐλητὴρ - ῆρος (ὁ) } suonatore di flauto.
Αὐλητης - οῦ (ὁ) }

Αὐλητης - ου (ὁ) sopraintendente, custode del cortile. արահի վրակեցու՝ պահպան. ավլա փնհաբէ՝ պէվիմէ:

Αὐλητικὸς - ή - όν. appartenente al flauto. սրնգի պատկանած. նէյի՝ սրնգի փաչէր:

Αὐλητρὶς - ίδος (ἡ) Θηλ. τ. Αὐλητής.

Αὐλίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Αὐλητρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Αὐλίδιον. ὑποκορ. τ. Αὐλή.

Αὐλίζομαι. M. ίσομαι. dimorare, portarsi in un luogo, abitare, stare nel campo, pernottare in qualche luogo. մէկ տեղ մը բնակիլ՝ բնակելու համար երթալ, արտը կենալ, մէկ տեղ մը գիշերը անցընել. պէր երբրդ սաթին օլմաք, սաթին օլմէք իլի պէր երբրդ կիմիմ, իրալտա գալմէք, պէր երբրդ կիմնիյի կիլնիրմէ:

Αὐλικὸς - ή - όν. abile a suonar il flauto. 2. cortigiano. սրնգի փլնէլ գիտցող. 2. պալատական. նէյ լալմալ պիլնի. 2. արքայ հարեմը պատկ:

Αὐλιον (τὸ) capanna, antro, spelonca, grotta, stalla, mandra. խրճիթ, քարայր, քարանձաւ, ապր, ախոռ, փարախ. հալբտա, տիբէր, համբար, ֆոյան խաներէը:

Αὐλιος - α - ον. che appartiene alla stalla, mandra. ախոռի փարախի պատկանած. տիբէրա՝ համբարայա փոյքէր:

Αὐλὶς - ίδος (ἡ) (αὐλὴ Αἰολ.) capanna, stalla, mandra, luogo ove si può pernottare. խրճիթ, ախոռ, փարախ, գիշերը անցընելու յարմար տեղ. տիբէր, ֆոյ խաներէը. համբար, կիմնիյի կիլնէրնիվնէն սոյլան համալ, ֆոյան իրէր:

Αὐλοθετέω - ῶ. M. ήσω. fabbricare flauti. սրնգի եղէգնափող շինել. նէյ կիմիմ նափ:

Αὐλομανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato per flauto. սրնգին ետնին զարնուած. նէյին տիրնիվ համալ օլմալ. կիմիմ փելնի:

Αὐλοποιὸς (ὁ) fabbricatore di flauto. ն.

Digitized by Google

զեղծարար, չհնօղ· նեյ խափան, նեյնիչ, կրէնիչ։

Αὐλός (ὁ) (*ᾰ̃ω*) flauto. 2. ogni stromento musicale da fiato. *արինգ, եղեգնափող*· 2. *ընդ. փչելու յարմար նուագարան*· *նեյ, կրէնիչ*· 2. *Նեղեր եւ լուսնեայ լուսնէ*· 3. = *τῷ*

Αὐλων - ῶνος (ὁ, καὶ ἡ) canale, stretto di mare. *նեղուց (ծովի)*· *փոխ. պօղուէ*։

Αὐξάνω. M. ξήσω. accrescere, aumentare. *աճեցընել*· *արիւրմաք*։

Αὔξη - ης (ἡ) = *Αὔξησις.*

Αὔξημα (τὸ) incremento, accrescimento, aumento. *աճում, աճած բան*· *արիւն նշան*։

Αὐξης - εως (ἡ) = *Αὐξησις.*

Αὐξησις - εως (ἡ) accrescimento, aumento. *աճում, աճիլը*· *արիւմիւէր*։

Αὐξητικὸς - ἡ - όν. che fa crescere. 2. crescente. *աճեցընող*· 2. *աճող*· *արիւրան*· 2. *արիւն պիտոյ*։

Αὐξύτεος (ὁ, ἡ) prolungatore della vita. *կեանքը երկարեցընող*· *կօփարիս արիւրան*։

Αὔξιμος (ὁ, ἡ) = *Αὔξητικός.*

Αὔξω. M. αὐξήσω, = *Αὐξάνω.*

Αὐπνία - ας (ἡ) veglia. *արթնութիւն, քուն չանիներ*· *պօսնէլէր, պօսոխտասուլիւն*։

Αὔπνος (ὁ, ἡ) vegliante, vigile. *արթուն, անքուն*· *պօսնէր, պօսոխտասուղ*։

Αὔρα ἢ Αὖρα - ας (ἡ) aura, vento dolce. *անուշ հով, քամի, սիւք*· *բուղխիւրիւր, նեխ, խնկիւլ եղէ*։

Αὐριάζω. M. (*ίσω. ᾰ̔ριον*), procrastinare, differire al giorno seguente. *հետագայ օրը ձգել*· *երթիւք կէնիւ եղիւր եղիւր*· (*αὔρα*) raffreddare, rinfrescare. *պաղեցընել, զովացընել*· *սերիւնիւիր*։

Αὔριον. ἐπίῤῥ. dimani. *վաղը*· *խորը*։

Αὐστηρὸς - ά - όν. austero, severo, rigoroso. *խիստ, սաստիկ, անուշտա*· *սերի, դժուարին, դժուար*· *դրիւ*· *ἐπίῤῥ.*

Αὐστηρότης - ητος (ἡ) austerità, severità, rigore. *խստութիւն, սաստկութիւն*· *սերիւիւ, դժուարութիւն*։

Αὐτα. Δ. αὐτὶ Αὖτη. ὅλκ. τ. Οὗτος.

Αὐτάγαθος (ὁ, ἡ) αὐτὶ *Αὐτοάγαθος.*

Αὐτάγγλεος (ὁ, ἡ) colui, che anunzia le proprie azioni. *իր գործերուն լուրը ասօղ*· *ինքզինքին հռչակիչ վերին*։

Αὐτάδελφος (ὁ, ἡ) fratello germano. *շարաքոյ եղբայր*· *խօշ եղբայր*։

Αὐτανδρος (ὁ, ἡ) con tutti gli uomini, coll'equipaggio. *ամէն մարդով*· *հիւր մէր-լիւրով*· *ανδρὶ καὶ ἀνδρῶς. ἐπίῤῥ.*

Αὐταρέσκεια - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Αὐτάρεσκος (ὁ, ἡ) arrogante՝ *ինքնահաճ, ինքը իրեն հաւնած*· *ինքնիւիւնիչ, ինքնիչ, ձղրտոր*։

Αὐτάρκεια - ας (ἡ) il contentarsi di quello, che si possiede. *ինքնաբաւութիւն, ունեցածին համոյ ըլլալը*· *գանգատիւրէլէ*։

Αὐταρκέω - ῶ. M. ήσω. esser sufficiente, bastare. 2. esser contento di quello, che si possiede. *հերիք ըլլալ, բաւել*· 2. *ունեցածին գոհ ըլլալ*· *ինքնիւրէ*· 2. *գանգատիւիր օլմալ*։

Αὐτάρκης - εος (ὁ, ἡ) sufficiente, bastante. 2. contento di quello che si possiede. *հերիք, բաւական*· 2. *ունեցածին գոհ, ինքնաբաւ*· *ինքիր, ինքնին*· 2. *գանգատիւր օլմալ*· *ἀρχως. ἐπίῤῥ.*

Αὐτάρχης - ου (ὁ) }solo padrone, indipen-
Αὐτάρχος (ὁ) }dente, padrone assoluto. *ուրիշէ կախ չեղող, ամէր ինքնիշխան. գանգիալ խորհուրդ, մարդ*։

Αὐτε. ἐπίῤῥ. (*αὖ, τε.*) di nuovo. *նորէն, վերըսկսին*· *ինքզինք, գիւր*։

Αὐτενέργητος (ὁ, ἡ) quello che agisce, o che si muove da se stesso. *ինքնին ներգործող չարժօղ*· *գինքիրէնիցին ասիլ հարիւրիր էրեն*։

Αὐτεξουσία - ας (ἡ) = *Αὐτεξουσιότης.*

Αὐτεξούσιος (ὁ, ἡ) libero, indipendente, padrone assoluto. *ինքնիշխան, անձնիշխան*· *իրաւունքի եղիւրեր, գանգալ խորհուրդ*։

Αὐτεξουσιότης - ητος (ἡ) indipendenza, libera potestà, volontà libera, assoluta. *անձնիշխանութիւն, ինքնիշխանութիւն*· *ազատութիւն, իրաւունքի ինքիւրէ, գանգալ խորհուրդ*։

Αὐτεξουσίως. ἐπίῤῥ. arbitrariamente, liberamente. *ինքնիշխանաբար*· *իրաւունքի կիւրեր օլմալ, ազատութիւն եւ*։

Αὐτεπάγγελτος (ὁ, ἡ) che viene senza essere invitato. *առանց հրաւիրուելու եւ կոչ*· *գալիքի կիւրեր*։

Αὐτεπίσκοπος (ὁ, ἡ) chi non è sotto cura altrui. *իր վրան վերատեսուչ ուրիշ չունեցող*· *իւրիրէն պահուրը օլմայան, ինքզինք կիւրեր*։

Αὐτεπίταχτος (ὁ, ἡ) (*ἄνθῤ.*) chi regge se stesso. *ինքը զինքը կառավարող*· *ինքզինք իւրէնէն գօնդրան կիւրեր*։

Αὐτέτης - ου (ὁ) *ἀντὶ Αὐτοετής.*

Αὐτήκοος (ὁ, ἡ) (*μὲ γεν.*) chi sente colle proprie orecchia, testimonio di udito. *իր ականջովը լսօղ, ինքնալուր, ականջալուր վկայ*· *գօնդրէ իւր իւրիրէն, գօնդրէ լսելի*։

Αὐτιγενης - έος (ὁ, ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Αὐθιγενής.*

Αὐτίκα. ἐπίῤῥ. tosto, subito, all'istante. *չուտով, վաղվաղակի, դոյն վարկենը*· *ինչ-կնիւրեն, ըսրէնօրէ, պիտինէն, ալ եղիւրեր*։

Αὐτοάγαθος (ὁ, ἡ) buono di sua natura. *ի բնէ ազնիւ, ինքնաբարի*· *գանգիւրան կոյն*։

Αὐτοαγαθότης - ητος (ἡ) l'istessa bontà. *նոյն ինքն բարութիւն*· *ասլ գնդրէ կոյնիր*։

Αὐτοαδάμας - αντος (ὁ) il vero diamante. *բուն անդամանդ*· *խաս կիմա*։

Αὐτοαλήθεια - ας (ἡ) verità in se stessa, o l'istessa verità. *ճշմարտութիւնը բան ինքնեան, կամ նոյն ինքն ճշմարտութիւնը*· *գօղրօնօթ գնդրէնէնգին, խոսօ ասլ գնդրէ գօղրօնօթ*։

Αὐτοαληθῶς. ἐπίῤῥ. verissimamente. *խիստ ճշմարիտ՝ սաստիկ ըլլալով*· *գօյնէ ասհիճ՝ հերէնէ օլմալ*։

Αὐτοβοάω - ῶ. M. ήσω. gridar trà se, confessar ad alta voce da se stesso. *ինքիրեն պոռալ, ինքիրզի բարձր ձայնով խոստովանիլ*· *գնդրէ տօսընիա պաղըրմակ, գնդրէ գնդրէն էն-գօնէ սե էնէ էդըռ կիմէ*։

Αὐτοβόητος (ὁ, ἡ) invitato da se stesso. *ինքնահրաւէր, ինքը զինքը հրամցնօղ*· *գնդրէնէնգինէն գնդրէնէնէ գալիքի էգան*։

Αὐτοβούλησις - εως (ἡ) la propria volon-

Digitized by Google

senza arte. պարզաբար, առանց արուեստի. առիթեն, ինքնահրաման:

Αὐτοπροαίρετος (ὁ, ἡ) chi agisce o pensa secondo il suo piacere, libero. ինքնակամ, ինքնայօժար. ինչպէ բարեկիրնի՝ ինչպէն՝ գործելու կերպէ իւրմէ՝ տիրելու ինքն. αἱρέτως. ἐπίῤ.

Αὐτοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che è in persona, senza larva. անձամբ, ուրուականն զատ մը չեղող. առանց ինչպէ ընտրելու, իւրայ ալ իւր ալ:

Αὐτοπροσώπως. ἐπίῤ. in persona. ինքնագիմարար, երես առ երես. իւր ալ իւր:

Αὐτοπώλης - ου (ὁ) primo venditore. 2. quello che vende il lavoro delle proprie mani. առիթ ծախողը. 2. իր ձեռքով չինած բաներըը ծախող. իւր ապրուստը. 2. իւր իւր իւրաքանչիւր ներկերէն առնուն:

Αὐτόῤῥυτος (ὁ, ἡ) che profluisce da se. ինքնաբուղխ, ինքիրմէ վազող. ինչպէ ինքինքեն ալ:

Αὐτός - ή - όν. (αὐ, τος ἤ αὐτε, ος) egli, esso. ան, ինքը. ե, ինչպէ, ինչպէ:

Αὐτόσιτος (ὁ, ἡ) quello, che porta i suoi cibi in un convito, che mangia i suoi cibi. կուտէնչի մը իր կերակուրը առնող, իր կերակուրը կերող. ինչպէ ինքինքի հնչեն, միր չիֆֆելիք ինչպէ իսարշը կերթիրեն:

Αὐτόσκευος (ὁ, ἡ) semplice, senza arte, rozzo. պարզ, անպաճոյճ, կոպիտ. պարզիկ, ինքնահրաշէք, ֆազա նախշուած:

Αὐτοσοφία - ας (ἡ) l'istessa o la vera sapienza. նոյն ինքն կամ ճշմարիտ բանական իմաստութիւն. առիթ ինչպէ նախօթ գիտութիւն:

Αὐτόσπορος (ὁ, ἡ) seminato da se. ինքիրմէ սերած. ինչպէ ինքինքեն ելլուկ (բոյհար):

Αὐτόστοιχος (ὁ, ἡ) solo, solitario, separato. մինակ, զատ. խալըճիկ, այրը:

Αὐτόστολος (ὁ, ἡ) (κυρ. ναῦς.) mandato da se. ինքիրմէ խրկուած. ինչպէ ինքինքեն խօլանըլըճէ՝ իրաւ ալեհարս՝ նօսր չէփէլ:

Αὐτοστράτηγος (ὁ, ἡ) generale indipendente. ուրիշէ կախ չեղող զօրագլուխ. ինչպէ գլխէն ալն պերճաւոր:

Αὐτοσφαγης - έος (ὁ, ἡ) suicida. անձնասպան. ինչպէ ինչպէն խօլթիրեն:

Αὐτοσχεδία - ας (ἡ) κυρ. ὀηλ. τ. Αὐτοσχέδιος.

Αὐτοσχεδιάζω. Μ. άσω. progettare fra se, agire precipitosamente, improvvisare. յանպատրաստից՝ առանց մտածելու գործել. չիֆֆելիք իւր իւրմէ:

Αὐτοσχεδιασμὸς (ὁ) azione precipitosa. յանպատրաստից՝ առանց մտածելու եղող գործ. չիֆֆելիք իւր ալն հարիւրին:

Αὐτοσχεδιαστὴς - οῦ (ὁ) improvvisatore. յանպատրաստից գործող. չիֆֆելիք իւր իւրմէն:

Αὐτοσχέδιαστος (ὁ, ἡ) fatto senza premeditazione. յանպատրաստից եղած. չիֆֆելիք իւր ալնայ:

Αὐτοσχέδιος - ος ἤ α - ον. (αὐτ. σχεδὸν-σχέδη) che si fa senza premeditazione. յանպատրաստից՝ առանց մտածելու եղող. չիֆֆելիք իւր ալն:

Αὐτοσχεδίως. ἐπίῤ. precipitosamente, senza premeditazione, improvvisamente. յանպատրաստից, առանց մտածելու. չիֆֆելիք իւր, ֆազա նախապէսէ:

Αὐτοτέλεια - ας (ἡ) propria perfezione. ինքնակատարութիւն. ինչպէ ինքինքեն իմաստ՝ իմաստիլ ալնալը:

Αὐτοτέλεστος (ὁ, ἡ) perfetto in se stesso. ինքիրմէ կատարեալ. ինչպէ ինքինքեն իմաստ՝ իմաստիլ:

Αὐτοτελὴς - έος (ὁ, ἡ) indipendente, libero. 2. quello che si perfeziona da se stesso. անկախ, ազատ. 2. ինքիրմէ կատարելագործուող. ազատ, ինչպէ գործելու. 2. ինչպէ ինքինքեն իմաստնացնող. τελῶς ἐπίῤ.

Αὐτότεχνος (ὁ, ἡ) istruito da se, quello che ha imparata un' arte da se. ինքիրմէ արհեստմը առած. ինչպէ ինքինքեն պէ ինչպէն խօրհիլ:

Αὐτότης - ητος (ἡ) (φιλσφ) = Ταυτότης.

Αὐτοτόκος (ὁ, ἡ) generator di se stesso. ինքը ծնցնող, ինքնածին. ինչպէ ինչպէն գոլըրան:

Αὐτότροφος (ὁ, ἡ) = Αὐτόσιτος.

Αὐτότυπος (ὁ, ἡ) impresso da se. ինքիրմէ տպուած. ինչպէ ինչպէնէ գոլըլէլ:

Αὐτοῦ. ἐπίῤ. quà, là. հա, հոն. գոնէտ, ձեզ:

Αὐτουργέω - ῶ. Μ. ήσω. fare colla propria mano. իր ձեռքովը գործել, ինքնագործել. ինչպէ իւր իւր իւրմէ՝ ինչպէ իւրմէն ինչպէ իւր իւր իւրմէ՝ ինչորհ:

Αὐτούργημα (τὸ) azione propria, lavoro proprio. իր ձեռքովը չինուած գործ. առիթ ինչպէ իւրմէն իւր նպէ:

Αὐτούργητος (ὁ, ἡ) lavorato, fatto da se. ինքիրմէ չինուած. ինչպէ ինքինքեն խօթելը:

Αὐτουργία - ας (ἡ) = Αὐτούργημα.

Αὐτουργικὸς - ή - όν. quello che ama o che è capace di lavorar per se. ինքիրմէ աշխատիլ սիրող կամ աշխատելու յարմար. ինչպէ ինքինքեն իւրմէն ինչպէ ինչպէն խօթ իւրմէն:

Αὐτουργὸς (ὁ, ἡ) che fa da per se indipendentemente dagli altri, che lavora colla propria mano, lavoratore. ինքիրմէն գործող, իր ձեռքով գործող, բանւոր. ինչպէ ինչպէնէ՝ ինչպէ իւրմէ իւրմէն, իւրմէ:

Αὐτόφαγος (ὁ, ἡ) che divora se stesso. ինքը զինքը կերող. ինչպէ ինչպէնի հնչեն:

Αὐτοφιλανθρωπία - ας (ἡ) la vera o l'istessa filantropia. ճշմարիտ կամ բուն մարդասիրութիւն. առիթ նախօթ առ ինչպէ նախնիքն՝ ինաան ինչպէնէ:

Αὐτοφόνος (ὁ, ἡ) Αὐτοκτόνος.

Αὐτοφρόνησις - εως (ἡ) la vera saviezza. ճշմարիտ խելացիութիւն. առիթ ինչպէ իւրմէ:

Αὐτοφρούρητος (ὁ, ἡ) difensore di se stesso. ինքը զինքը պահպանող. ինչպէ ինչպէնի ֆրօսյան՝ ինչպէնիլնէն:

Αὐτοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che germoglia da se, senza essere seminato o piantato,

Digitized by Google

nato da se. ինքնաբոյս, ինքբրուխ ծնած. ինքնիշխան պետութիւն. ազգ.

Αὐτόφυτος (ὁ, ἡ) = Αὐτοφυής.

Αὐτοφυῶς. ἐπίῤ. naturalmente. ինքնաբոյս, ի բնէ. ազգային, ինքնիշխանաբար, ազգապես.

Αὐτόφωνος (ὁ, ἡ) chi parla da se. ինքբրուխ խօսող. ինքնիշխանութեան վերաբերեալ խոսք.

Αὐτόφως (ὁ, ἡ) (κυρ. κλέπτης) preso sul fatto. գայթ ընդ գործոյն բռնաւած. իւրովիք գործ իւր ի կէտի.

Αὐτόφως - ωτος (τὸ) (Θλγ.) l'istessa luce. (parlandosi dello spirito santo). նոյն ինքն լոյս (Հոգւոյն սրբոյ). ասել վերոյ ըստ (բառիս ծագումն ասելոյն).

Αὐτόφωτος (ὁ, ἡ) da se rilucente. ինքբրուխ փայլեցող. վերոյիշեալ ինքնիշխանութեամբ ըստ ազգապես.

Αὐτόχαρις - ιτος (ἡ) la vera grazia. ճշմարիտ շնորհք. ասելի լաւիկ, վերեմ.

Αὐτόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che opera colle proprie mani. իր ձեռօք գործոց. վերոյ իւր իւ իւրմէն. 2. = Αὐτοκτόνος.

Αὐτοχειροτόνητος (ὁ, ἡ) creato, eletto da se. ինքբրեան ձեռնադրուած՝ ընտրուած. վերոյ պատճառանօք կերեն.

Αὐτόχθονος (ὁ, ἡ) insieme colla patria. իր հարեւնիքն ալ. վերոյ վերնոյ իւր.

Αὐτόχθων - ονος (ὁ, ἡ) = Αὐτοφυής. 2. nativo del paese. երկրցի. երկրի.

Αὐτόχρημα. ἐπίῤ. effettivamente, propriamente. իրօք, իրաւօք. ուղիղ. ազգ. ճշմարտեաբ.

Αὐτόχροος - ους (ὁ, ἡ) chi ha il colore naturale, senza tintura. բուն գոյնը ունեցող. ընդերկածաւ. ասել վերոյ իմ բնական գոյն, գոյանիմիզ.

Αὐτόχρυσος (ὁ, ἡ) fatto di argento puro. զուտ ոսկիէ շինուած. խոս ալըճաղան խոքեալ.

Αὐτόχτητος (ὁ, ἡ) fuso da se o dalla natura, naturale. ինքբրուխ կամ ի բնէ թափուած, բնիկ. վերոյիշեալին խոյտ նաւակներուն վերոյիշեալ, ասել.

Αὐτοψεί. ἐπίῤ. coi proprii occhi. իր ակօքը. վերոյ ինուելիներէ իւր.

Αὐτοψυχή - ῆς (ἡ) l'istessa anima. նոյն հոգին. ասել վերոյ ճան.

Αὐτῶ. Δ. ἀντὶ Αὐτοῖ.

Αὔτως καὶ (Ἀττ) Αὕτως. ἐπίῤ. ἀντὶ Οὕτως. 2. in vano. փուճ պարապ տեղը. զոյ դիմոյ իւրը.

Αὐχενίζω. Μ. ίσω, decapitare, uccidere. գլխատել, սպանանել. ակրի հատնիլ կիմի, զոյանիմիզ.

Αὐχένιος (ὁ, ἡ) che appartiene al collo. վրի պատկանած. գոյանն գործելիք.

Αὐχέω - ῶ. Μ. ήσω, vantarsi. պարծիլ. պերծելիմի, խօյանիմի.

Αὐχήν - ένος (ὁ) collo. վիզ. գոյան, կնճիթի վերի.

Αὐχητικὸς - ὴ - όν. superbo. հպարտ. վերիր.

Αὐχμηρὸς - ὰ - όν. secco, arido. 2. duro, scabro. 3. povero, indigente. չոր. 2. խիտ, պինդ. 3. աղքատ, կարօտ. ընդ. 2. ուժէ. ուրի, վեր. 3. ֆուքէր, ֆուքարա.

Αὐχμὸς (ὁ) (αὔω) siccità. չորութիւն. ընդարձակ.

Αὔω ἤ (Ἀττ.) Ἀΰω. Μ. αὔσω, seccare, asciugare. չորցնել. ընդարմիմ.

Ἀφαγνίζω. Μ. ίσω, (ἀπὸ, ἁγνίζω) purificare. սրբել, ձօնել. վար կիմի, ֆուքիմի.

Ἀφαιμάσσω. Μ. άξω, segnare, cavar sangue. արուն առնել. ճան ալմի.

Ἀφαίρεμα (τὸ) = Ἀφαίρεσις. 2. (ἐν γεν.) ciò che si toglie. վերցուօղ բան. ճալիճան նկնիք. 3. = Ἀπαρχή.

Ἀφαιρεματικὸς - ὴ - όν. sottrattivo. բացարձական. իրէ ալըմիզ.

Ἀφαίρεσις - εως (ἡ) sottrazione. բացարձակում, յացառութիւն. իրէ ալմա.

Ἀφαιρετικὸς - ὴ - όν. proprio a sottrarsi. բացառական, բացարձական. իրէ ալընմայա հոքասա.

Ἀφαίρετος (ὁ, ἡ) sottratto. բացարձակալ. իրէ ալընիզ.

Ἀφαιρέω - ῶ. Μ. αἱρήσω, sottrare, ի բաց բառնալ. իրէ ալմի.

Ἀφαμαρτάνω. Μ. αμαρτήσομαι, non conseguir il proprio intento. փուքը գործին չհասնիմի. ճարտարա կիմի.

Ἀφάνεια - ας (ἡ) invisibilità. 2. oscurità, incertezza. անտես ըլլալը. 2. մթութիւն, անկայունութիւն. կերևնալիզ օվասը. 2. անհիմնելի, տարակուսելի.

Ἀφανὴς - έος (ὁ, ἡ) disparito. 2. oscuro. անտես. 2. մուխ. կերևնալիզ. 2. ճանըլեր.

Ἀφανία - ας (ἡ) ἀντὶ Ἀφάνεια.

Ἀφανίζω. Μ. ίσω, far disparire, distruggere, scancellare, rovinare. անտես ընել, ուրիզ, կործանել, քանգել. կերևնալիզ կիմի, զոյնի, երգիմի.

Ἀφάνισις - εως (ἡ) } rovina, distruzione.
Ἀφανισμὸς (ὁ) } քանգում, կործանում. երգիմ, խորտակ.

Ἀφανιστὴς - οῦ (ὁ) distruttore. կործանօղ, քանգօղ. երգիմն, խորտակիչ.

Ἀφανιστικὸς - ὴ - όν. distruttore. կործանիչ, քանգիչ, ուրօղ. երգիմիճ, խորտակիչ, զոյնիճա.

Ἀφανιστὸς - ὴ - όν. rovinato, guastato, distrutto. ուրըլած, կործանուած. զոյնըլալ, խորտակ օվասալ.

Ἀφαντασίαστος (ὁ, ἡ) non turbato da cose immaginarie, tranquillo. ցնորքներէ չշփոթուած, հանգարտ. խոյալըրման ալիքատ օվասիզ.

Ἀφαντασίωτος (ὁ, ἡ) privo d'immaginazione. երեւակայութիւն չունեցող. խոյալէ ետի. պէր նեանէյի խոյալ էսխիչին.

Ἀφάνταστος (ὁ, ἡ) senza fantasia, non immaginabile. չերեւակայելու. խոյալ օվասնալ. աստոչ. ἐπίῤ.

Ἄφαντος (ὁ, ἡ) dileguato, sparito. անտես, աներեւոյթ. կերևնալիզ.

Ἀφαντόω - ῶ. Μ. ήσω, distruggere. ուրիզ, փլցնել. զոյնիզ, խորտակ երգիմի.

Ἀφανῶς. ἐπίῤ. oscuramente. մթութեամբ. չտեսնըլուելով. ճարտնըլեր իւր, կերևնալիզ երեւի.

Ἄφαρ. ἐπίῤ. (ἀπὸ ἤ ἄπτω ἤ ἀφαιρῶ.) subito, tosto, frà poco. չուտով, քիչ

Digitized by Google

ատեհաւան ՀԼ. գերբեփոպ, բիւրեր, ու
լոեիրը իւլիոր։

Ἀφαρμάκευτος (ὁ, ἡ) non avvelenato. չթունաւորուած. չերեխլենդել։

Ἁφαρπάζω. M. άσω, rapire per forza. բռնի յափշտակել. ղոր իւր ֆոփոխ։

Ἀφάσσω (ττω). M. άφασω, tastare, toccare. չօշափել. իւլիոխ, լիմ իմիոխ։

Ἄφατος (ὁ, ἡ) inesprimibile, ineffabile. անճառ. լռաֆ ալանմոզ, ահոյնիոլիոզ։

Ἀφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) oscuro, tenebroso, che non risplende. մուԹ, չփայլելոզ. ֆարանլըէֆ, ֆարլամայան։

Ἄφεδρος - ου (ὁ) menstruo. գաշտան, ամսական. այլէֆ, ֆան ինօրմոխ, հայդ, ծերիկ։

Ἀφεδρὼν - ῶνος (ὁ) zambra, laterina, necessario, sentina. 2. culo. լուալիք, արտաքնոց. 2. ատ, յետոյք. ֆնիֆ, ներէզ. 2. ինօր։

Ἀφειδέω - ῶ. M. ήσω, (μέ γεν.) non risparmiare. չխնայել. ֆըչմոխ, ամբռմոխ։

Ἀφειδὴς - έος (ὁ, ἡ) chi non risparmia. չխնայող. եըյան. խորհրդեին. 2. (ωδ.)= Ἄρθογος, Ἀαψλής.

Ἀφελὴς - έος (ὁ, ἡ) disinteressato, semplice, frugale, umile. իր օգտին չնայող, պարզամիտ, չափաւոր, խանարհ. ֆնիոփ ֆայտաշեան՝ ըէֆարբեա պոֆոյան, խանիպար, ալէտ ինմիոլլիս։

Ἀφελκόω - ῶ. M. ώσω, esulcerare, piagare di nuovo. նորէն խոց բանալ, վիրաւորել. ինինիոփ ետա ալմոխ, խորհրդոխ։

Ἄφεξις - εως (ἡ) astinenza. զդուշանալը. ատէնմոխըէֆ, ինրի գաարմոխըէֆ։

Ἀφερκτος (ὁ, ἡ) (ἀπὸ, εἴργω) separato impedito, chiuso fuori, escluso. զատաւած, դուրս ձրգուած. այրուխէ, գըլարը ֆնիաալմալ, ֆափանմըլ։

Ἀφερμηνεύω. M. εύσω, spiegare, tradurre. պարզել, թարգմանչութիւն ընել. հանիպալը ՀԼրմոխ, անլլրնոխ, խրմոխ՝ խրմոխհանըէֆ ինիոխ։

Ἄφεσις - εως (ἡ) (ἀφίημι) abbandono. 2. perdono. 3. liberazione, emancipazione. 4. divorzio. թողում. 2. թողութիւն, քաւութիւն. 3. ազատութիւն. 4. պատկեսիերուն զատուիլը, ապաշխարգան. պրոխա, պիմա. 2. ոֆվ, ֆոզ ֆէրիֆ. 3. պըոխըլէոխ. 4. խալոխ, պոլմա։

Ἀφέτης - ου (ὁ) (ἀφίημι) chi lancia saetta, freccia ecc. նետ ու ուրիշ առար նման բաներ նետող. օդ վի պատա ֆենիոք նետնէր պիան. (πθτκ.) emancipato, messo in libertà. ազատ եղած. ալոտ օլանմալ։

Ἄφευκτος (ὁ, ἡ) = Ἀναπόφευκτος.

Ἀφέψω. M. εψήσω, far bollire, cuocere troppo. չատ եատցընել՝ եփել. չէ ֆոյնոխիոխ, պիչէրոխ։

Ἀφὴ - ῆς (ἡ) il tatto. 2. commessura. 3. accensione. չօշափիլք. 2. յօգտուորութիւն, կապակցութիւն. 3. վառիլը. ֆատվեին լոխոխ. 2. պէրէզիք, խոֆըյա. 3. խանմա։

Ἀφηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι (μὲ γεν.) condurre, far da condottiere, essere guida. ատալղնորդել, տանիլ. նոլ ինօտորերոխ, ֆըլավուչլըտ ինիոխ։

Ἀφηγήμων - ονος (ὁ) guida, condottiere. 2. narratore. ատալղնորդ, ուղեցոյց. 2. պատմիչ. նօլ ինօտորերին, ֆլավուչ. 2. նոխ եոխիչ։

Ἀφήλιξ - ικος (τὸ) non giunto alla pubertà, impube, impubere. անչափահաս. նուլըէն գերտերլինի եուլլերին, նապալիչ։

Ἀφημερεύω. M. εύσω, esser assente durante un giorno. ՀՀ օր մը ՀեռաՀ ատղ ըլլալ. պիր ինան նըլոք օլմոխ, հապատրա պոլանմամոխ։

Ἄφημος (ὁ, ἡ) senza fama, ignobile. համբաւ չունեցող, անփառ. խոհրլոմըչ, ինպէոյիք, ապատչ, ատնաչ. փիաքոչ. էփիք.

Ἀφηνιάζω. M. άσω, disubbidire, non lasciarsi frenare. չհնազանդիլ, ատՀՀ չառնլ. կիտաալ կիմիոխ, ինր ալմոխ։

Ἀφησιχάζω. M. άσω, tranquillarsi, riposare. հանգչիլ, հանգստանիլ. բահաիըմոխ, ատրատար կիմիոխ։

Ἀφθαρσία - ας (ἡ) incorruzione. 2. immortalità. անեղծութիւն, անապականութիւն. 2. անմահութիւն. պոլալմոխըէֆ. 2. ելմըչլիլք։

Ἀφθαρτίζω. M. ίσω, render incorruttibile, immortale. անեղծ՝ անմահ ընել. պոլալմա՝ ելմըչ ինիոխ։

Ἄφθαρτος (ὁ, ἡ) incorruttibile, che non si corrompe, immortale. անապական, անեղծ, անմահ. պոլալմալ, ելմըչ։

Ἄφθαστος (ὁ, ἡ) inarrivabile. չհասնելի. ՀԼրիչլըէչ։

Ἄφθεγκτος (ὁ, ἡ) inesprimibile. 2. silenzioso, muto. անՀաս. 2. անՀաս, լուռ, համր. խոբիճ օլանմալ. 2. պոխոչ, պէլեման, սասս. պիլըէչ։

Ἄφθογγος (ὁ, ἡ) privo di voce, muto. Հան չունեցող, համր. պոխոչ, պիլիման։

Ἀφθόνητος (ὁ, ἡ) copioso, abbondante, non odiato. առատ, յորդ, չնախանձած, աննախանձ. պոլ, ղոնի, եըլոխանըլմըչ։

Ἀφθονία - ας (ἡ) abbondanza. առատութիւն, աննախանձ ըլլալը. պոլլոխ. ղոնիկի, եըլոխանմամոխըէֆ։

Ἄφθονος (ὁ, ἡ) = Ἀφθόνητος.

Ἀφθόνως. ἐπίῤ. abbondantemente. առատաբար, աննախանձ. ղոնիկի իլէ, եըլոխանմայարակ։

Ἀφθορία - ας (ἡ) integrità, innocenza. արդարութիւն, անբծութիւն վարք. սալիհլիք։

Ἄφθαρος (ὁ, ἡ) incorrotto. չաբրտած. պոլալմըչ. (μτφ) = Ἀπειρόγαμος.

Ἀφιδρόω - ῶ. M. ώσω, sudar molto. խոտ քրտնիլ. ղոխի ինիոխ։

Ἀφιδρύω - ῶ. M. ώσω, ergere, innalzare. կանգնել, վերցընել. պիւոխ, ֆալդրմոխ։

Ἀφιερόω - ῶ. M. ώσω, = Καθιερόω.

Ἀφιέρωμα (τὸ) ciò che fù dedicato, dono, offerta, voto. նուիրուած բան, նըւէր, պարգեւ, ուխտ. սանալան՝ կիւ օլանան նկանի, ֆէյդել, նկալ։

Ἀφιέρωσις - εως (ἡ) consagrazione, dedicazione. նուիրելը. սանմա, կիւ կիմիոխ։

Ἀφίημι. M. ἀφήσω, lasciare, gettare, buttare. 2. tramandare, mandar fuori. 3. rimettere, perdonare. 4. mandare via, scacciare. 5. ripudiare, tralasciare. թող տալ, նետել, ձգել. 2. գուրս տալ

Digitized by Google

արձակել. 3. թողուլ, ներել. 4. վերջանալ. 5. զանց առնել, քաշմտհել. զբօսնիլ, անիլ, ֆըլըմնիլ. 2. դըլարը լիցիս. 3. ալֆ նիհիւ. 4. էօվմիլ. 5. չեյ նէրիմ փօմնիլ, խօրլամիլ:

Ἀφικνέομαι. M. ἀφίξομαι. venire, arrivare. գալ, հասնիլ. կընիլ, նիհիլնիլ, նոյ ալնիլ, գօնխալ պօլմիլ:

Ἀφιλάγαθος (ὁ, ἡ) chi non ama il bene. ափէնութիւնը չսիրօղ. կոյէ ալվէնիկ:

Ἀφιλάλληλος (ὁ, ἡ) quei che non si amano scambievolmente. 2. colui che non ama i suoi simili. իրար չսիրօղ. 2. իր նմանը չսիրօղ. ափէրիվէրիսի ալվէնիկլէր. 2. դինլէրինի ալվէնիկ:

Ἀφιλανθρωπία - ας (ἡ) inumanità, crudeltà. անմարդկայնութիւն, անմարդութիւն, անգթութիւն. ինսանլխսըզլըխ, ինսան ալվէնիկլիյի, խոչընլըք, իլիխֆընըզլըք:

Ἀφιλάνθρωπος (ὁ, ἡ) inumano, spietato. անմարդկ, անգութ, մարդասէր չեղօղ. ինսան ալվէնիկ, իլիխֆընըզ, ինսանլխսըզ, խոչ:

Ἀφιλαργυρέω - ῶ. M. ήσω, non essere avaro. ագահ չըլլալ. խամհդիյոր օլմամիլ:

Ἀφιλαργυρία - ας (ἡ) liberalità, generosità. ագահ չըլլալը, առատաձեռնութիւն. խամհդիյոր օլմամօլ, ճօմերտլիյի, ալիճնապըլըք:

Ἀφιλάργυρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. ագահ չեղօղ, առատաձեռն. խամհդիյոր օլմայան, ճօմերտ, ալիճնապը:

Ἀφιλαρύνω. M. υνῶ, rallegrare alcuno, renderlo giocondo. ուրախացընել, խընճացընել. ալվէնիկլէմէք, չալ նիհիւ:

Ἀφιλεργέω - ῶ. M. ήσω, odiar la fatica, non amar il travaglio. աշխատանքը չսիրել. ջհմհդիյին ֆալմամք, իշ ալմամիյա:

Ἀφιλεργία - ας (ἡ) odio fuga del travaglio. աշխատանք չսիրելը. ջհմհդիյին ֆալմաց, ըշըմըզ ալմամիյա:

Ἀφίλητος (ὁ, ἡ) non amato, odiato. չսիրատ, ատեցեալ. ալվէնմէմիշ, խոսոսլըգի օլունմայան:

Ἀφιλία - ας (ἡ) odio, mancanza d'amore. ատելութիւն, սիրոյ պակասութիւն. խոսոսլըգ, ալվէնմէմէզլիք նէֆրէթլիք:

Ἀφιλίωτος (ὁ, ἡ) irreconciliabile. չհամաձեղող. պարըշըլմայընմազ:

Ἀφιλοδοξία - ας (ἡ) odio della gloria, l'esser senza ambizione. անփառասիրութիւն. իչթիյաճսըզլըգլը, իհթիյաճ՝ խոսոսլըգ ալվէնմէմէզլիք:

Ἀφιλόδοξος (ὁ, ἡ) non ambizioso. փառասէր չեղօղ. իչթիյաճսըզ՝ իհթիյաճ՝ խոսոսլըգ ալվէնմէմէզ. ծόξως. ἐπίῤ.

Ἀφιλοθεάμων - ονος (ὁ, ἡ) nemico del teatro, degli spettacoli. թատրոններուց՝ ասպարէզներուց չսիրօղ. օյընլարէ՝ իհթիյաճ ալվէնմէմէզ:

Ἀφιλόθεος (ὁ, ἡ) chi non ama Iddio. աստուած չսիրօղ. Աւլահը ալվէնմէմէզ:

Ἀφιλόκαλος (ὁ, ἡ) che non ama il buono. գէղը չսիրօղ. կոյնէ ալվէնմէմէզ:

Ἀφιλόλογος (ὁ, ἡ) nemico delle scienze, colui che non ama la litteratura, la filologia. բանասէր չեղօղ. գիտնական օլմայան:

Ἀφιλονείκητος (ὁ, ἡ) incontestabile. չվիճաբանելու. գիճապըլմէզ օլմայան:

Ἀφιλόνεικος (ὁ, ἡ) non ama le dispute. վիճաբանութիւնը չսիրօղ. գիճապըլմայը ալվէնմէմէզ:

Ἀφιλονείκως. ἐπίῤ. senza amare la disputa. առանց վիճաբանութիւն սիրելու. գիճապըլմէ ալվէնմէյէրէկ:

Ἀφιλόξενος (ὁ, ἡ) inospitale. հիւրասէր չեղօղ, հիւրասիաց. գոնմէյէ գոպօլ խիճսըզ:

Ἀφιλοπόλεμος (ὁ, ἡ) nemico della guerra, chi non ama la guerra. կռիւ՝ պատերազմ չսիրօղ. ճենկէրթն խօշլամայան, ճենկ ալվէնմէմէզ:

Ἀφιλόπονος (ὁ, ἡ) nemico del travaglio. աշխատանք չսիրօղ. ջհմհդիյին գալան, ջհմհդիյի ալվէնմէմէզ:

Ἄφιλος (ὁ, ἡ) privo di amici, che non ha verun' amico, odioso. բարեկամ չունեցօղ, ատելի. գօսթօսուզ, նաֆրէթլէ:

Ἀφιλοσόφητος (ὁ, ἡ) senza i principj di filosofia, ignorante, non istruito. փիլիսոփայութեան սկզբունքները չգիտցօղ, ագէտ, անուս. ֆէյլէսօֆլըգընըն հօպլրէ խօֆ, նատան:

Ἀφιλόσοφος (ὁ, ἡ) chi non è filosofo. փիլիսոփայ չեղօղ. ֆէյլէսօֆ օլմայան:

Ἀφιλοστοργέω - ῶ. M. ήσω, non amare teneramente i proprj figli. զաւակները խանգաղած սիրով չսիրել. եվլատլըգընը հօդիդանի ալվէնմէյէ:

Ἀφιλόστοργος (ὁ, ἡ) chi non ama teneramente i proprj figli. զաւակները խանգաղած սիրով չսիրօղ. եվլատլըգընը հօդիդանի ալվէնմէյէն:

Ἀφιλοτεκνία - ας (ἡ) mancanza d'amore verso i proprj figli. զաւակները չսիրելը. եվլատլըգընը ալվէնմէմէ:

Ἀφιλοτιμία - ας (ἡ) mancanza d'ambizione. փառասիրութեան պակասութիւն. իչթիյաճ՝ իհթիյաճսըզլըգ հասլրի ալէմմէմէլիք:

Ἀφιλότιμος (ὁ, ἡ) privo d'ambizione. փառասէր չեղօղ. իչթիյաճ՝ իհթիյաճսըզ ալվէնմէ:

Ἀφιλοχρηματία - ας (ἡ) disprezzo delle ricchezze. հարստութիւն չսիրելը, գինլիյէ ալվէնմէմէզլիք:

Ἀφιλοχρήματος (ὁ, ἡ) chi non ama le ricchezze. հարստութիւն չսիրօղ. գինլիյէ ալվէնմէյէն:

Ἄφιλος. ἐπίῤ. senza amore, da nemico. առանց սիրոյ, թշնամութեամբ. տահգալիքով, փալտիճիք, խոսոսլըգ:

Ἄφιξις - εως (ἡ) (ἀφικνέομαι), arrivo. հասնիլը. նիհիյէ, նոյ ալմա, գոնմէ գօլմա:

Ἀφιππάζομαι. M. άσομαι. partir a cavallo. ձիով երթալ. ատ իլէ վըրմաք:

Ἄφιππος (ὁ, ἡ) inesperto a cavalcare. 2. privo di cavallo. ձի հեծնալ չգիտցօղ. 2. ձի չունեցօղ. ատս պինմէյէ ալմա օլմայան. 2. ատը օլմայան, ատսըզ:

Ἀφίστημι. M. ἀποστήσω, separare, allontanare. 2. impedire. գատել, հեռա-

Digitized by Google

ցքանալ. 2. արգելել. այլանսել, խզաթելիմել. 2. դեն նետել։

Ἄφλεβος (ὁ, ἡ) senza vene. երակ չունեցող. փամփուշտ։

Ἀφλέγμαντος (ὁ, ἡ) senza infiammazione. առանց բորբոքման մարմնոյ. հիչտիւթիւնէ։

Ἄφλεκτος (ὁ, ἡ) non brucciato. չվառած. խանձուած։

Ἀφλόγιστος (ὁ, ἡ) che non s'infiamma, non infiammato. չբռնկող, չբռնկած. անկրնկռնկեալ, անկրնկռնկիչ։

Ἄφλογος (ὁ, ἡ) senza fiamma. բոց չունեցող. անբոցիկ։

Ἄφλοιος (ὁ, ἡ) senza scorza, privo di scorza. կեղեւ չունեցող. ելատատուած։

Ἀφλύαρος (ὁ, ἡ) chi non è ciarlatore. չառաղուց չեղող. լռիկտան օրման։

Ἄφνω. ἐπίῤ. all' improvviso. յանկարծակի. ակնկն ի ակն. անկ ընկել, պէտքն պէտք։

Ἀφόβητος (ὁ, ἡ) intrepido. աներկիւղ, վախկոտ չեղող. փորփոխ, պահպէտ։

Ἀφοβία - ας (ἡ) intrepidezza. վախկոտ չըլլալը. փորփոխութիւն, պահպետրութիւն։

Ἄφοβος (ὁ, ἡ) coraggioso, intrepido. աներկիւղ, վախկոտ չեղող, արամատ. փորփոխ, ձիւտրեկիչ, ինքնուին. փոβως. ἐπίῤ.

Ἀφοδεύω. Μ. εὐσω, traviarsi. ճամբէ գնալը կլլել, հեռանալ. խոլտան չբռնիլ, ինքնին լլալ. 2. = Ἀποπατῶ.

Ἄφοδος (ἡ) ritorno. 2. cacata. 3. escremento. 4. laterina. եա գառնալը. 2. քաշկռտելը. 3. քաշ, կղկղանիք. 4. հաստրակ. ափնիկ. 2. ըզյմ. 3. գոմ. 4. պեղնեի. 5. = Ἀναχώρησις.

Ἀφοίτητος (ὁ, ἡ) (luogo) non frequentato. չյաճախուած, չատ չերթեցուած (տեղ). ըզիլտան վարելիմել (հանգ).

Ἀφομοιόω - ῶ. Μ ώσω, assomigliare, imitare. նմանեցընել. պնդնդիմիլ։

Ἀφομοίωσις - εως (ἡ) similitudine. նմանութիւն. պնդնդիլիւթ։

Ἀφοπλίζω. Μ. ίσω, disarmare. զէնքերը առնել, զէնքէ զրկել. ոխտիտրնը ալնել։

Ἀφόρητος (ὁ, ἡ) insopportabile, intollerabile. չքաշուելու, անասնելի. չնոխնդիմ, խատալ օլանմայ, փայտելլամ. ρήτως. ἐπίῤ.

Ἀφορία - ας (ἡ) sterilità, infecondità. ամլութիւն, բերքի չբլլալը. եղերլեզի. պերթեիմիլլիւթ։

Ἀφορίζω. Μ. ίσω, limitare, separare, distinguere con dei limiti. սահմանի գնել, գառել, սահմանով որոշել. ոխտոր գոմք, ոխտոր իւր այլերմէ. (μσ) definire. 2. scommunicare. սահմանել. 2. բանագրել. պէր նշանէի իարիճ կիմիլ. 2. ոխլնիւրկին գոլմէ, աֆօրօզ կիմիլ։

Ἀφόρισμα (τὸ) la cosa limitata, definita. սահմանուած բան. ոխտոր ոխրնլիլ, խոտ օլանմայ. նշանի։

Ἀφορισμός (ὁ) il separare con dei limiti, limitazione. 2. definizione. 3. scomunicazione. սահմանով գառելը. որոշելը. 2. սահման. 3. բանագրելը. ոխտոր իւր այլերմալը. 2. գոալ, իարիճ. 3. աֆօրօզ կիմիլ։

Ἀφοριστικὸς - ἡ - όν. che appartiene a separare, determinare. գառելու, սահմանով որոշելու պատկանած. ոխտոր իւր այլերմայ, ոխտոր գոմիչ գաչ. ատաց. ἐπίῤ.

Ἀφορμάω - ῶ. Μ. ησω, muoversi impetuosamente, partire. ուժով շարժիլ երթալ. հնձիմ իւր հարխելի կիմիլ. կիմիլ։

Ἀφορμέω - ῶ. Μ. ήσω, far vela. առագաստ բանալ. իւչխեն ալմիլ։

Ἀφορμή - ῆς (ἡ) cagione, occasione d'ogni cosa. ամէն բանին իր պատճառը. պիղերը. հեր չեչխեն գոլոխ. (φλσοφ.) τὸ ἐναντίον τῆς Ὁρμῆς.

Ἀφορμάω - ῶ. Μ. άσω, (ἀφορμάω) desiderare, volere andare. երթալ ուզել, բաղձալ. կիմիլ իւչխիլ. արչալմիլ։

Ἀφορολόγητος (ὁ, ἡ) esente d'imposizioni, di contribuzioni. բաժ չարկ չտալօղ. խարճսիզ մնած։

Ἄφορος (ὁ, ἡ) infertile, infecondo, sterile. անպտուղ, ամուլ. պերթեիմիչ, եղբար։

Ἄφορτος (ὁ, ἡ) chi non ha peso, non caricato. բեռ չունեցող, չբեռնաւորած. իւչխոտիլ, իւչխոլիմիչ։

Ἀφόρτως. ἐπίῤ. senza peso, leggiermente. բեռ չունենալով, թեթեւաբեռնեմով. իւչխոտիլ, իւղիճիւչ իլե։

Ἀφοσιόω - ῶ. Μ. ώσω, dedicare, consacrare. որբել, նուիրել. եօթիտրնը իւչխիլ։

Ἀφοσίωμα (τὸ) la cosa dedicata, նուիրած բան. սահնալն նչանի. = Ἀφιέρωμα.

Ἀφραδὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, φράζομαι) sconsiderato. անխորհուրդ, անխոհեմ. փելտնաղբուղ։

Ἀφραδία - ας (ἡ) imprudenza, sconsideratezza. անխորհրդաբիլիւն. փելտնաղբուղլըք։

Ἄφραχτος (ὁ, ἡ) senza muro, senza recinto. պատ՝ ցանգ չունեցող. փէլտուղ, պատուղ։

Ἄφραστος (ὁ, ἡ) (ἀ, φράζω) inesprimibile. անպատմելի, անճառ. լռիկ իսպէս օլանմալ. ἀστως. ἐπίῤ.

Ἀφρηστὴς - οῦ (ὁ) spumante. փրփրող. փրփիտլնչին։

Ἀφριάω - ῶ. Μ. άσω, ἀντὶ

Ἀφρίζω. Μ. ίσω, spumare. փրփուր հանել. փրփիտլնիմիլ։

Ἀφριστὶ. ἐπίῤ. senza orrore, terrore. առանց ահի, սարսափման. խորխրնչիւն։

Ἀφρισμὸς (ὁ) lo spumare. փրփրելը. փրփիտլնիլ։

Ἀφρόγαλα (τὸ) spuma del latte, crema, fior di latte. սեր. կայմաք։

Ἀφρογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato dalla spuma. փրփրէ ծնած. փրփիտլնէն գոլմալ. պղպղ։

Ἀφροδισιάζω. Μ. άσω, gustare il piacere dell' amore. սիրոյ հաճը առնել, ցանկութեամբ զուարճանալ. հանդպիրին գործը ալմիլ, սիկսալը սիրիլ։

Ἀφροδισιάς, άδος (ἡ) acoro, (λατ. Veneria.) ցանկութիւն գրգռիչ խոտ մըն է. չհվիլին խրէրիտրնի պէր օխլատ ալը։

Ἀφροδισιασμὸς (ὁ) piacere cagionato dalle cose veneree, lussuria. վաւաշտաբնի ցանկութիւն պատճառած հեշտասիրութիւն, պատչառասիրութիւն. չհվիլին գործ նչանկըրտին իւրէ ախլան հօլանմա, չտիսլիմիչ։

Digitized by Google

Ἀφροδισιαστής - οῦ (ὁ) libidinoso. պոռնիկ, վատաղ · խիվի հավ, նիֆնիֆ ածական:

Ἄφρονέω - ῶ. M. ήσω, essere imprudente, mancare di senso. անխորհուրդ, անմիտ ըլլալ · տխլանձկութիւն գտնուիլ օրմտ, տեսնել օրմտ:

Ἄφροντις - ιδος (ὁ, ἡ) senza pensieri, senza cure, tranquillo, spensierato. մտածութ չունեցող, հանգարտ, խաղաղ · տխլանձկութիւն, ֆսաւկերութիւն:

Ἀφροντισία - ας (ἡ) negligenza, tranquillità, incuria, spensieratezza. հոգ՝ մտածութ չունենալը · խոհեմութիւն, տխլանձկութիւն, էշութիւն, խոյտութիւն, ֆսաւկերութիւն:

Ἀφροντιστέω - ῶ. M. ήσω, non curarsi, esser indifferente. չհոգալ · ետյտ եղնգին, սնանդրա օրմտ:

Ἀφρόντιστος (ὁ, ἡ) = Ἄφροντις. sconsiderato, imprudente. անխորհուրդ, անխելմ · տխլանձկութիւն, գտնուիլ օրմտ · ւստոս. ἐπίῤῥ.

Ἀφρόνως. ἐπίῤῥ. con imprudenza, imprudentemente. անխոհեմութիւնով · գտնուելէ իւր:

Ἄφρος (ὁ) (ἀφύω) spuma. փրփուր · փրփուկ:

Ἀφροσύνη - ης (ἡ) demenza, follia, imprudenza. խենգութիւն, խուժութիւն, անմտութիւն · չբանիլէ, տեսնելէ:

Ἀφρουρέω - ῶ. ήσω, esser senza custodie. պահապան չունենալ · պահպանի օրմտ:

Ἀφρούρητος (ὁ, ἡ) } non custodito.
Ἄφρουρος (ὁ, ἡ) } պահուած · ֆսրսնմատրել, ֆսրսնմատրել:

Ἀφρόω - ῶ. M. ώσω, mutar in spuma. 2. spumare. փրփուրի գարձնել · 2· փրփրիլ · փրփուկ ելնել · 2· փրփրեցնել:

Ἀφρώδης - εως (ὁ, ἡ) spumoso. փրփրատ · փրփուկի:

Ἄφρων - ονος (ὁ, ἡ) insensato, demente, matto. անխելք, խուժ, խելառ · ֆխէրնի, տխլ, փիշոն:

Ἀφυγιάζω. M. άσω, guarire. ապրեցնել, բանեցնել · տխլանձկութիւն, առողջութիւն:

Ἄφυκτος (ὁ, ἡ) senza belletto, senza fatibello. առանց կնոջական անգործի · ետրեմատ:

Ἄφυκτος (ὁ, ἡ) = Ἄφευκτος. ὑκτως. ἐπίῤῥ.

Ἀφυλακτέω - ῶ. M. ήσω, (μέ. γεν) non esser custodito, non esser cauto. անպահպան ըլլալ · չպահանջել · տխլանձկութիւն ընել՝ խիճ · իբրեատ օրմտ, առիթնմատ:

Ἀφύλακτος (ὁ, ἡ) incustodito, incauto. չպահպանած, անպահպան, անպահ · ֆսրսնմատրել, իբրեատ օրմտ, առիթնմատ · լակտως. ἐπίῤῥ.

Ἀφυλακία - ας (ἡ) mancanza di guardia, di custodia. անպահպանի՝ անպահպանի ըլլալը · իբրեատրելէ, ֆսրսնմատրել՝ ֆսրսնմատ · փիլ օրմտ:

Ἄφυλλος (ὁ, ἡ) senza foglie, sfogliato. տերև չունեցող · խոտրոտրել:

Ἀφύλλωτος (ὁ, ἡ) = Ἄφυλλος.

Ἀφυπνόω - ῶ. M. ώσω, svegliarsi. 2. addormentarsi. արթնանալ · 2· մրափիլ · արթնութ · արշալոյս · 2· արթնութիւն, պէր արթնութ ածել:

Ἀφύσητος (ὁ, ἡ) sgonfio. ուռեցրը չլեցած · չէլէ կնդիլ:

Ἀφυσιολόγητος (ὁ, ἡ) che non sa fisologia o che non consente alla dottrina naturale. մարդակազմութիւնեան գիտութիւնը չգիտցող կամ չհամաձայնող · իւրի խոպիչէ՝ ինան իրենին պէս չըլլալուն հոգիները օրտն իւրի ուրս՝ խոթօր հիմնիր՝ արյուան օրմտ:

Ἀφύσσω. M. ύξω, attignere, versare (particolarmente vino da un vaso grande in un piccolo). քաշել, լեցընել (մանաւանդ պէս գինին մեծ անօթէ պղտիկ անօթն մէջ) · չէօրթէ, փոխադրել (խոտոռտ լորտալը պէօյթ պէր ֆսպտան պէս չէօրթ պէր ֆսպտ):

Ἀφύτευτος (ὁ, ἡ) non piantato. չտնկըտած · պիտիմիր:

Ἀφυῶς. ἐπίῤῥ. senza naturale abilità. առանց բնական յատկութեան՝ բանակատնութեան. պիտի ֆսպիչեխիպէն հանգրամ օրտրթ:

Ἀφωνία - ας (ἡ) mancanza di voce, silenzio. անձայնութիւն, լռութիւն · պոռթչէթ, առողջութ:

Ἀφωνίζω. M. ίσω. far tacere. լռել առնել · առնել կիսէ:

Ἄφωνος (ὁ, ἡ) privo di voce. անձայն · պոռթիչ · (γραμ.) consonante. բաղաձայն · հարթ (խոշը):

Ἀφώνως. ἐπίῤῥ. senza voce. առանց ձայն հանելու · պէս չբերարտրթ:

Ἀφώρατος (ὁ, ἡ) (ladro) non preso sul fatto. դէղն ընդ գործի չբռնուած (գող) · իլլեթչի գործի ֆսպտան չբռնուելմէզ (խըրսըզ):

Ἀφώτιστος (ὁ, ἡ) non illuminato, oscuro. չլուսաւորուած, մուխ · ըլլըխնմատրել, նախանձվէր · (ἐκκλησ) = Ἀβάπτιστος καὶ Ἀκατηχητος.

Ἀχάλαζος (ὁ, ἡ) non esposto alla grandine. կարկուտ չտեսած · փըլա ֆսրսնմատրել, փըլայա ֆսնմատրել:

Ἀχάληνος (ὁ, ἡ) } sfrenato.
Ἀχαλίνωτος (ὁ, ἡ) } ձեղօգ · ֆխմիչ · 2. = Ἀκαταδάμαστος.

Ἀχάλκευος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄχαλκος.

Ἀχάλκευτος (ὁ, ἡ) non ramato, puro, ingenuo. մէջը պղինձ չխառնուած, զտած · իլլինէ պոէր ֆսրսնմատրել, ֆէ, հաբռ, խոս:

Ἀχαλκέω - ῶ. M. ήσω, essere senza danari. դրամ չունենալ · ճանկրը օրմտ, ֆսոֆսրա օրմտ:

Ἀχαλκὴς - έος (ὁ, ἡ) } senza rame. 2. senza armi. 3. senza denaro, povero.
Ἄχαλκος (ὁ, ἡ) } պղինձ չունեցող · 2· զէնք չունեցող · 3· դրամ չունեցող, աղքատ · պոէրտրել · 2· սիլահսըզ · 3· ֆսրսնմատրել, ճանկրտրել, ֆսոֆսրա:

Ἀχάλκωτος (ὁ, ἡ) non ramato. պղինձով չպատուաստած · պոէր իւի ֆսպտանմատրել:

Ἀχάνεια - ας (ἡ) immensità, estenzione, infinità, vastità. անհունութիւն, տարածութիւն, անսահմանութիւն, ընդարձակութիւն · հարթրելէ, հարթարտրել ըլլալ · պիտրելէ, կիսիչէ, վասաֆ:

Ἀχάνη - ης (ἡ) misura di 270 moggi. 270 գրեա ուռնոց չափ մըն է. 270 հանըսնի պէր խօլէ պէր:

Digitized by Google

᾽Αχανής - έος (ὁ, ἡ) vasto, immenso. անհուն, ընդարձակ, անսահման. հոսոցը, հատոտոցը, կիրճ, ձոր։

᾽Αχάραικτος (ὁ, ἡ) non scolpito, non intagliato. չկոփուած. ոչնաքանդ։

᾽Αχαράκωτος (ὁ, ἡ) non munito con dei valli. պատուարներով չամրափակուած. ըրտնեվէլոր՝ պիտինելէր իւր խզի՝ ոչմրըլ։

᾽Αχαρής - έος (ὁ, ἡ) tristo. ախուր, տրտում. խոհեմութիւն, ինչոս։

᾽Αχαρις - ιτος (ὁ, ἡ) non grazioso, disameno, spiacevole. անհաճոյ, տիրուն՝ ըսընտիկ չիզօղ, անընտրհը. լրիւիվ ոչնայն, լրիւիվիւիւ, նախանձոտ, ովկիմիզ։

᾽Αχαριστέω - ῶ. M. ήσω, essere ingrato. ապերախտ ըլլալ. նախիւոր ոչնալ, եղելէն իւանըմմալ։

᾽Αχαριστία - ας (ἡ) ingratitudine. ապերախտութիւն. նախիւորութիւն, եղելէն իւանըմմալէն։

᾽Αχάριστος (ὁ, ἡ) ingrato, non riconoscente, անընտրհակալ, ապերախտ. նախիւոր, եղելէն իւանըմայն. ոչտոչ. էրիվ։

᾽Αχάριτος (ὁ, ἡ) ἀντὶ ᾽Αχαρις ἢ ᾽Αχάριστος. ոչտոչ. էրիվ։

᾽Αχειλος (ὁ, ἡ) senza labbra. պրկունէր չունեցող. փոփոքրը։

᾽Αχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) privo di mano. ձեռք չունեցող. խուխը։

᾽Αχειραγώγητος (ὁ, ἡ) intrattabile, indomito, barbaro, fiero. չկարուելու, անսանձ, վայրագ, վայրի. կորընտիմոզ, ոգնէն, խաղող։

᾽Αχειρία - ας (ἡ) mancanza di mani. ձեռք չունենալը. եկտիկլէխ։

᾽Αχειρίδωτος (ὁ, ἡ) senza maniche. թեւ չունեցող (լոթ). փօլտոզ (խոտոզ)։

᾽Αχειροποίητος (ὁ, ἡ) fatto dalla natura senza il soccorso delle mani. անձեռագործ. իւ նախասահ օչոյան, իւսկիւրան նախէլէը։

᾽Αχειροτόνητος (ὁ, ἡ) non eletto, non promosso agli ordini sacri. սարբ ասախանները առանելու չընարուած. ոչիչ ինչոխ ևորիվ պերիպոկևրիւն նասդ օչոնայա խոխիլինմիզ։

᾽Αχείρωτος (ὁ, ἡ) (χειρόω) invincibile, indomito. չյաղթուելու, անհնազանդ. ալի օչոզ, ղաղիրը։

᾽Αχθεινός - ή - όν. dispiacevole, disagradevole, molesto. անհաճոյ, անախորժ, նեգաւթիւն բերոզ. նախանդոզ, նեգաւոնի, ոչիրնիլը էրիվ։

᾽Αχθομαι. M. αχθή (χθέ) σομαι (ἄχθος) adirarsi, disgustarsi. արդալիլ, նեգիլ. փոխելմէ, ոչիելմէ։

᾽Αχθος - εος - ους (τὸ) peso. 2. angoscia, noja. բեռ, ծանրութիւն. 2. նեղութիւն, վիշտ. ալէրլէը, նեղ. 2. ոչիելիը, փոաղիր։

᾽Αχθοφορέω - ῶ. M. ήσω, portar un peso, esser carico. բեռ մը կրել, բեռնաւորեալ ըլլալ. պիր նեղ իւսլէմէ, նեղ-լիս օչոմէ։

᾽Αχθοφορία - ας (ἡ) facchinajo. բեռնակիր ըլլալը. համալլէէ։

᾽Αχθοφόρος (ὁ, ἡ) facchino. բեռնակիր. համալ։

᾽Αχίτων - ονος (ὁ, ἡ) senza tonica. բամկան՝ ներքնազ չունեցող. ղէրեոզ. իւ փոքիանըզ։

᾽Αχλοος - ους (ὁ, ἡ) non verdeggiante. կանաչամ՝ գալարագիզ չիզօղ. նեղլիլնէնէն, ևիլնէնէնէն։

᾽Αχνη-ης (ἡ) la tenuissima e la minima parte d'ogni cosa (loppa, spuma, fuliggine, vapore, rugiada, fumo). ամէն բանին նուրբ ու թեթեւ մասը (պարուսակ, փրփուր, ձանձախարիճ, շոգի, ցօղ, մուխ). հիւ պիր նեղանէն իսկի վի խոքիչ փոխոխ (իսկի պոր, ևեօչխոտ, փոքրամ, պուղտ, ևէչ, խոխիխոխ)։

᾽Αχνίζω. M. ίσω, svaporare, esalare. վերադրելը, տրաքելիլը. պուղտնամէ, պուղ ասլմէ, հալտնամէ։

᾽Αχνοος - ους (ὁ, ἡ) privo di lanugine, imberbe. 2. senza spuma. մազամասոզ չունեցող, անսմրուռ. 2. փրփուր չունեցող. խոխոխոզ, ասիոքոզ. 2. ևեօչխոտոզ։

᾽Αχνυμαι. M. ὑσομαι, affliggersi. ցաւիլ, սիրտը խոխելալ. ացնամէ, նեղնէնէ փոխնիմէ։

᾽Αχολία - ας (ἡ) mancanza di bile. մաղէ չունենալը. առիրոքելէէ. (μτφρ.) dolcezza, mansuetudine. անուշութիւն, հեզութիւն. խոխելէէ, հալիմէ։

᾽Αχολος (ὁ, ἡ) privo di bile. մաղէ չունեցող. առիրոքը (μτφρ.) mite, mansueto. անուշ, հեզ. խոխը, հալիմ, փոխիմ։

᾽Αχορδος (ὁ, ἡ) senza corda. լար չունեցող. ևերնէնէ։

᾽Αχόρευτος (ὁ, ἡ) non ballato. 2. chi non sa ballare. չպարուսած. 2. պարալ չգիտցող. հոր խեղնէնէ. 2. հոր խեղ-մէ պիլմէնէն։

᾽Αχορήγητος (ὁ, ἡ) privo di necessario vitto, indigente. հարկաւոր պահարէ՝ կերակուրէ զուրկ, կարօտ. էքսինը օչո կինիմիզոկեն՝ նեղնէնէ հարուստ, գոհոմ։

᾽Αχορος (ὁ, ἡ) = ᾽Αχόρευτος.

᾽Αχόρταστος (ὁ, ἡ) = ᾽Ακόρεστος.

᾽Αχρας - άδος (ἡ) pero o pera salvatica. վայրի ասանձի կամ ասնի. խոպոն տուռ պոշ նոթոր ևիլէնէ։

᾽Αχρειόγελως - ωτος (ὁ, ἡ) chi ride senza ragione. 2. stolido. առանց պատճառի խնգացող. 2. ապուշ. ակիմոխ կիւլնէ. 2. ղէվզէխ։

᾽Αχρεῖος - ος (καὶ σπν.) α - ον = ᾽Αχρηστος, vile, spreggievole, abbietto. անպիտան, ցած, անարդ. պիր չեզ խոտուղ, պիհուտի, խօր, նախանդ. ոչոչ. էրիվ։

᾽Αχρειόω - ῶ. M. ώσω. avvilire, vilipendere, render inutile. անպիտանցընել, ցածանարդ ընել. պիհուտի՝ ֆայտասիզ նիւիէ, խօր՝ պիր չեզ խոտուղ նիւիէ։

᾽Αχρηματία - ας (ἡ) mancanza di danari. դրամ՝ ասակ չունենալը. փոխոքելէէ։

᾽Αχρημάτιστος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἡμέρα) giorno, in cui son chiusi i tribunali del governo. ատբաւթեան գաասասանութիւն գոց եղած օրը. փեվլէրի ատիւթիւրիւնի նեսէլը ոլսասը կոն։

᾽Αχρήματος (ὁ, ἡ) privo di danari, po-

Digitized by Google

vero. գրամ՝ առանց չունեցող, ապրատ. խարտըշ, ֆուֆուրա:

Ἀχρηματόω. ῶ. M. ήσω, esser privo di danari, esser povero. գրամ չունենալ, ապրատ ըլլալ. խարտըշ ֆուֆուրա ըլլալ:

Ἄχρήμων - ονος (ὁ, ἡ) = Ἀχρήματος.

Ἀχρησία - ας (ἡ) inutilità, disuso. անպիտան ըլլալը, չգործածիլը. պիհուֆէյէ, պէր չեկը խարտաղէլէբ, ֆայտասըզմաղէլէբ:

Ἄχρησιμος, inutile, inusitato անպիտան, անսովոր, չգործածուելու. պիհուֆ, պէր չեկը խարտաղ, ֆայտասըզմաղ:

Ἀχρηστέω - ῶ. M. ήσω, esser inutile, inusitato. անպիտան ըլլալ, չգործածիլ. պէր չեկը խարտաղէ, ֆայտասըզմաղէ:

Ἀχρηστία - ας (ἡ) inutilità, disuso. անպիտանութիւն, չգործածիլը. պէր չեկը խարտաղէլէբ, պահալը չէբէրէլ ալֆէլէբ:

Ἄχρηστος (ὁ, ἡ) inusitato, inutile. անպիտան, անշահ, չգործածուելու. պէր չեկը խարտաղ, պիհուֆ, ֆայտասըզմաղ, պահալը չէբէրէլ. ήστως. էպէր.

Ἀχρηστόω - ῶ. M. ώσω. (γραμτ.) non esser in uso. անգործածելի ըլլալ, չգործածիլ. ֆայտասըզմաղէլ, պահալը չէբէրէլ ալֆէ:

Ἄχρι καὶ Ἄχρις (πρόφων.) fino. մինչեւ. քօթ, փէթ, փօթ:

Ἄχριστος (ὁ, ἡ) non unto. չօծուած. խալ ըմանըլ:

Ἀχροάω. M. ήσω, esser senza colore, senza tinto, pallido. գոյն չունենալ, գունաթափ. գեղնիլ. բէնէֆէ ալֆէ, բէնէֆի աքճաղ, ալֆաղ, սարմաղ:

Ἄχροιος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄχροος - ους.

Ἄχρονος (ὁ, ἡ) eterno. անժամանակ, յաւիտենական. էբէտըզ, խալտէ:

Ἄχροος - ους (ὁ, ἡ) senza colore, discolorito, pallido. գոյն չունեցող, գունաթափ. գեղնած. բէնէֆէ, բէնէֆ աքճըլ, ալֆըլ, սարմըլ:

Ἄχρυσος (ὁ, ἡ) non dorato, privo d'oro. չոսկիկուած, անոսկի. ալթընա խալտըլ ալմադըղ, ալթընսըզ:

Ἀχρωμάτιστος (ο, ἡ) scolorito. չներկուած. պոյաչխմադըղ:

Ἄχρώματος (ὁ, ἡ) senza colore, privo di colore. գոյն չունեցող. բէնէֆէ:

Ἄχρωστος (ὁ, ἡ) = Ἀχρωμάτιστος.

Ἄχυλος (ὁ, ἡ) senza sugo, senza sapore, insipido. հիւթ՝ համ չունեցող, անհամ. բահէֆէ, լէզէթսիզ, խոշտիւ:

Ἄχυμος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ. privo di umore. հիւթ չունեցող. խոշտասըզ, խոշտիւ:

Ἀχύρινος - η - ον. pagliaresco. չարդիճէին. համանի, համանման:

Ἀχυροδόκη - ης (ἡ) pagliajo. չարդ դնելու տեղ. համանէլէբ:

Ἀχυροθήκη - ης (ἡ) լու տեղ. համանէլէբ:

Ἄχυρον (τὸ) paglia, fieno. չարդ, չոր խոտաւոր խառն. համան, պիչիմիլ խոտաւոր օրմէ:

Ἀχυρότρῖψ - ιβος (ὁ, ἡ) che trita la paglia. չարդը լեռազ՝ մանրացնող. համան փօչխէ, ատֆըլտան:

Ἀχυροφαγέω - ῶ. M. ήσω, mangiare la paglia. չարդ ուտել. համան խիւէ:

Ἀχυρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile, o pieno di paglia. չարդիճեան կամ չարդով լեցուն. համանա պիչիլէբ, խոշտ համան էլէ փօլտ:

Ἀχύρωσις - εως (ἡ) miscuglio di paglia. չարդի խառնուրդ. համանա ֆաքճէլէբ:

Ἄχώνευτος (ὁ, ἡ) non digerito. չմարսած. պիւիֆիլ:

Ἀχώρητος (ὁ, ἡ) immenso, incomprensibile. անհուն, անբաւ, անիմանալի. հոգը չէ, հասկացուած, ալթընա պըզմաղ:

Ἀχώριστος (ὁ, ἡ) indiviso, non separato. չզատուած, չջատուած. այրըլմադըղ:

Ἄχωρος (ὁ, ἡ) privo di patria. հայրենիք չունեցող. վըլնսըզ:

Ἄψ. ἐπίῤῥ. = Πάλιν. 2. indietro. նո. կէրիէ:

Ἄψαλτος (ὁ, ἡ) (ἐπὶ βελῶν.) non vibrato, gettato. չնետուած, չձգուած. ալըլմադըղ, ֆըրլադըլմադըղ. (ἐπὶ. μουσικ) non suonato. չդարնուած (նուագարան). չալմադըղ իւէ չըլըմադըղ (ջուլիւ):

Ἀψάμμαθος (ὁ, ἡ) } senza sabbia, non
Ἄψαμμος } sabbioso. աւազ չունեցող, աւազուտ չեղող. ֆումսըզ, ֆումսըլը օլմայան:

Ἄψαυστος (ὁ, ἡ) intatto. չշօշափուած, չդպչուած. փօթանըլմադըղ. ստի. էպէր.

Ἀψεγής - έος (ὁ, ἡ) ἐπίῤῥ. ψόγ. } irreprensibile.
Ἄψεκτος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ. ἑκτως) } sibile. չյանդիմանուելու. խալէբ փօռֆաֆ օլմայան:

Ἀψευδεία - ας (ἡ) infallibilità, veracità. անսխալ ըլլալը, շմարտասիրութիւն. խանըլմադըղէբ, խալտըլէբ, փօշրա պէօյլէբէբ:

Ἀψευδέω - ῶ. M. ήσω, non mentire, esser verace, dir la verità. սուտ չդրօցիլ, շմարտասիրութիւն ընել, շմարիտը դուրգել. խալտ պէօյլէմիէ, փօշրա պէօյէր օլմաֆ, փօշրա պէօյլէմիէ:

Ἀψευδὴς - έος (ὁ, ἡ) verace, veridico, non menzognero. 2 certo. սուտ չդրօցող, շմարտասիրութիւն. 2. սոպտ. խալտ պէօյլէյէն, փօշրա պէօյլէյէն. 2. անհին, սոպտ. ψευδῶς. էպէր.

Ἀψευστέω - ῶ. M. ήσω. = Ἀψευδέω.

Ἄψευστος (ὁ, ἡ) = Ἀψευδής.

Ἀψεφὴς - έος (ὁ, ἡ) trascurato, spensierato. հոգ չտարուած. համբայի ալընմադըղ:

Ἄψηκτος (ὁ, ἡ) non raschiato, duro. չքերուած, չքերթուած. պինգ. խոշտմադըղ, կէչ:

Ἀψήφιστος (ὁ, ἡ) non eletto per suffragi. քուէով չընտրուած. քօթա իւէ խոյխընլէնմիշ:

Ἄψηφος (ὁ, ἡ) senza suffragio. 2. che è privo di diritto di dare il suo suffragio. առանց քուէի. 2. քուէ ձգելու իրաւունք չունեցող. փօթասըզ. 2. փօթա պիմայա հաքըզ օլմայան:

Ἀψιδόω - ῶ. M. ώσω, unire. միկ ընել. միացընել. պէր կիւէ,, պէրլէչտիրմէ:

Ἀψικορία - ας (ἡ) disgusto. ձանձրութիւն, տաղտուկ. պէզգինլէբ, պէզար:

Ἀψίκορος (ὁ, ἡ) disgustato, che si sazia facilmente. ախորժակ չունեցող, չուտով կշտացող. իլգընըզ. լոֆօթ փօյան:

Ἀψιμαχέω - ῶ. M. ήσω, provarsi al combattimento, scaramucciare. 2. disputare, questionare. կռիւը կուռի պատրաստուել, նախամարտութիւն ընել. 2. վիճաբանութիւն ընել. վեճախնիի փաւլայ

ալեւոյթ, լարիճ եղեալ, խիճ. 2. փա-
թիլ, նիզ ալիք:
Ἀψιμαχία - ας (ἡ) attacco di battaglia. բաղմաւնի մարտին. փեյխալ, ճակատնկիւր պալլառագ, ճիգեի բառնալոյ:
Ἀψίμαχος (ὁ, ἡ) che scaramuccia, velite. 2. disputante. նախամարտաւիճան ընօղ. 2. վիճաբանօղ. լարիճ եղեալ խոն. 2. փաթիլ խոն:
Ἀψίνθιον (τὸ) assenzio. ափխինգ. ճիլին, եղնկնիին:
Ἀψινθίτης - ου (ὁ) (κυρ. οἶνος) vino fatto coll' assenzio. ափխինգով չինաւած գինի. ճիլին լարոյք:
Ἄψινθος (ἡ) = Ἀψίνθιον.
Ἄ (Α) ψὶς - ἰδος ἤ ῖδος il circolo della ruota. 2. vincolo. 3. ogni cosa simile all' arco. անիւին բոլորակը. 2. կապ. 3. ազեզի՝ կամարի նման բան. արագ ինէրլեկնիին լինդիրէ. 2. պալ. 3. նայ՝ փոխրի պէնէրէ նէնէ:
Ἀψίχολος (ὁ, ἡ) troppo colerico. խիստ սրդոգիկոս. ղայրի իշրլէ՝ նօղիրէ:
Ἀψόῤῥοος - ους. (ὁ, ἡ) che ritorna alla sorgente, refluo. կրկնահոս, ետ վազօղ. կրկին գեան. 2 = τῷ.
Ἄψοῤῥος (ὁ, ἡ) (ἄψ, ῥέω, ἤ ἐῤῥέω) che ritorna indietro, che va indietro. ետ գարձօղ, ետ գնացօղ. կրէ փոխին, կրէ կեան. 2. = τῷ πρόσθεν.
Ἄψος - εος - ους (τὸ) (ἅπτομαι) giuntura delle membra. անդամներուն յօդը. ալ-ղիրն պալէ՝ ու կրէկրէ:
Ἄψοφητος καὶ Ἄψοφος (ὁ, ἡ) senza romore, tranquillo, quieto. առանց ազազակի, հանդարտ. խիղճպէ-ղէ, չսխրնաղէ, բահի:
Ἄψυκτος (ὁ, ἡ) che non si può refrigerare, rinfrescare. պաղակիլ՝ զովանալ չկրցօղ. սերկնչնկիկին:
Ἀψυχαγώγυτος (ὁ, ἡ) ingiocondo. անգըսարթ. սիրտ բացօղ չեղօղ. լալ՝ ֆիզհալղիղ օլմայան:
Ἀψυχέω - ῶ. M. ήσω, perder il coraggio. սրտ ինկնալ, վատսրտնալ՝ նէ-րէ-փրկ փէ-լիկ, ճանըղլանմագ:
Ἀψυχία - ας (ἡ) mancanza di coraggio, viltà. վախկոտութիւն, վատսրտութիւն. ֆէ-օրխի-նէ-լիկ, ճանըղլէգ:
Ἄψυχος (ὁ, ἡ) senza anima, inanimato. 2. senza coraggio, vile. հոգի չունեցօղ, անհոգի. 2. սրտ ընկած, վախկոտ. ճանըղ, ճանը նօք. 2. ֆէ-օրխի-նէ-լ, նէ-րէ-նէ-լ:
Ἄω (ἄημι) soffiare. փչել. նֆլնկիլ. (ἀύω) dormire. քնանալ. ալ-գամագ. (Ἄω. παρὰ τὸ αἴω. κατὰ συναίρ.) nuocere. վնասանել. ղարար վէրկիլ. (Ἀω) saziare, satollare. կշտացընել. փօյացրմագ:
Ἀωρέω - ῶ. M. ήσω, essere incauto, trascurato. անզգոյն, անհոգ ըլլալ. նմանօղ նիխէ՝ նիկ-այ-փօ-խէ-ալ օլմագ:
Ἀωρί. επίῤῥ. prematuramente, intempestivamente. սարժամ ըլլալով, ժամէ գուրս գալով, վատսրտի նէվէ:
Ἀωρία - ας (ἡ) immaturità, tempo improprio. սարժամ ըլլալը, ժամէ գուրս ա-նէն. վատսրտի-լէն, վատսրտ-ղէ-լէն:
Ἀώριος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄωρος.
Ἀωροθάνατος (ὁ, ἡ) colui, che muore di prematura morte. սարժամ մահէ մեռնօղ. վատսրտ նէվէլ. ինչ ղ-ղէ-նէ-լ:
Ἀωρόνυκτος (ὁ, ἡ) che si fa nella notte già avanzata. անցած գիշերը հզօղ. հէ-գլ կիճկած օլմն:
Ἄωρος (ὁ, ἡ) (ἀ, ὥρα) prematuro, intempestivo. սարժամ. գալ-գի, վատսրտ նէվէլ. (μτφρ) = Ἄσχημος.
Ἀωρότοκος (ὁ, ἡ) che fù partorito avanti il suo tempo. սարժամ, ժամէ գուրս ծնած. գալ-գի՝ վատսրտ նէվէլ փօղ-լալ:
Ἀωτέω - ῶ. M. ήσω, dormire. քնանալ. ա-յամագ:
Ἄωτον (τὸ) } il fioretto d'ogni cosa.
Ἄωτος (ὁ) } բանին քնարկլագին լաւագոյն մասը. հիր պէ նէնէնին խօյ-ալօղ:
Ἄωτος (ὁ, ἡ) senza orecchia. ականջ չունցօղ. ֆօլֆօ-ղէ:

Β.

Β, β. Vita seconda lettera dell' Alfabeto Greco. Si pronunzia come la V italiana. Վ իտալ. Յունաց լեզուին երկրորդ գիրն է. Իտալական V, ու Հայերէն Վ գիրն ձայնը ու արտասանութիւնը ունի. Վ իտալեացներուն V նշանը, ևս Օ-ռանլեզուին յ նշանը կը նշանակէ օլանայ:
Presa in senso numerico coll' accento di sopra (β΄) significa due, o secondo, e coll' accento al di sotto (β) significa due mila. Համրանքի կարգին ընդ (β΄) վրան ըլլալու ատեն կը նշանակէ երկու կամ երկրորդ, ու ատկը (β) ըլլալու ատեն կը նշանակէ երկու հազար: Այդ իտալեացներ իմ խոսքս (β΄) օդօ-ալ-տա խօսուելէր էին խօսօ էյնիճի, վէյնիճի (β) օդօ-ալ-տանա կիօ-սուելէր էին պէ:
Βᾶ, ἐπιφών. (γέλωτος ἤ ἐκπλήξεως) eh. ՚Ճ, քա՛. Ի՛հ, պո՛:
Βά (ὅθεν Κατάβα) ἀντὶ Βῆθι, β΄. ἐν. προσ. τ. ἀόρ. β΄. τῆς προστ. τ. Βαίνω.
Βάβαξ - ακος (ὁ) ciarlatore. չառպրուց. ըֆ-ֆուչի, խելկեր:
Βαβύκα - ας (ἡ) ponte. կամարդ. փեղրի:
Βάδην (βαίνω). ἐπίῤῥ. passo a passo, lentamente. քայլ առ քայլ, կամաց կամաց. ադրմ ադրմ, խօլ խօլ:
Βαδίζω. M. ίσω, ίσομαι, Ἄττ. ιοῦμαι. andare, caminare. երթալ, քայլել, չրջիլ. կիդնալ, կէ-րէ-նալ, կեղնալ:
Βάδισις - εως (ἡ) } il caminare, l'andare.
Βαδισμὸς - οῦ (ὁ) } քայլելը, երթալը. կէ-րէ-նալէ, կիդնալէ, կեղնալէ:
Βαδιστὸς - ἡ - όν. (τόπος) dove si può caminare. քայլուելու, չրջուելու. կէ-րէ-նէ-լ-ը, կեղնէլէր:
Βάζω. M. άξω (τὸ γ΄. προσ. τ. πθ. πρκ. Βέβακται) dire, parlare. ղրաւցնել, խօսիլ. ա-ծօղնկիլ, ա-ծօհգիլ կիճկալ:
Βάϊζω. = Βαίνω.
Βαθέως. ἐπίῤῥ. profondamente. խոր, խորունկը. փորինկ:

Digitized by Google

Βαθμηδόν. *ἐπίρ.* a grado grado, gradatamente. *առաքման առաքման. գրկրկից գրկրկից:*

Βαθμίς - ίδος ἡ ἴδος (ἡ) = (ἡ ὑποκρ.) τοῦ

Βαθμός (ὁ) (*βαίνω*) scalino, gradino. *սանդաղքի առաքման՝ առք. ներգիտական գործ, գոռոզութ. (τρπ.)* dignità, posto, grado. *արժանապատուաւորութիւն, աւագութիւն, առաքման. գիւրիկ, գրկրկից, խոյր, գրկրկից:*

Βάθος - εος - ους (τὸ) profondità. *խորաքութիւն. գրկրկից. (συνεκδχ.)* luogo intimo. *խորք, ներքնակողմն. իչ խորութիւն, իչերիւթ, գրկրկ հանել. (ἐν γέν.)* grandezza, immensità. *մեծաքութիւն, անհնարաքութիւն. գիւրիկ, հասկացուած: (Γρφ.) Τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ* gli imperscrutabili consigli di Dio. *խորք, անհնարին խորհուրդք Աստուծոյ. Աստուծոյ մեծ երկիւղ անհնարին ըլլալը:*

Βάθρα - ας (ἡ) scala. *առիգաստիճան. ներգնոցան:*

Βάθρον (τὸ) sedile, sgabello, banco. 2. base, fondamento. *աթոռ, նստարան. 2. հիմ. խոհրիկ, օրհնաբան հանել. 2. ինդիր.*

Βαθύβουλος (ὁ, ἡ) = **Βαθύνοος.**

Βαθύγηρως - ω (ὁ, ἡ) decrepito, attempato. *խոր ծերութեան հասած. կիր ինդիրոր օրով, գծմոտ.*

Βαθύγλωσσος (ὁ, ἡ) = *Εὔγλωττος ἤ (ἐσφαλμ.)* ἀντὶ **Βαρυγλωσσος.**

Βαθυγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) = **Βαθύνους.**

Βαθύθριξ - βαθύτριχος (ὁ, ἡ) che ha una densa chioma. *հած մազերով. որ առատ:*

Βαθυκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha un cuore profondo, superbo. *մեծ սիրտ ունեցող, հպարտ. գիտուած իմաստուն, գիրք:*

Βαθύκτημος (ὁ, ἡ) situato in una profonda, immensa pianura. *լայնատարած դաշտի մը վրայ գտնուած. կոչ՝ գիտուած՝ գիրերի պէս օվկս գտնուած:*

Βαθυκόμης - ου (ὁ)} che ha una densa
Βαθύκομος (ὁ, ἡ)} chioma, cappelluto. *հած մազերով. գեղատար. որ առատ (ἐπὶ ἀέιδ.)* fronzuto. *տերեւաթիթ. որ խոտրտիչ:*

Βαθυμήτις - ιος (ὁ, ἡ) = **Βαθύβουλος** καὶ

Βαθύνοος - ους (ὁ, ἡ) saggio, prudente. *խորհուրդ, խորախորհուրդ. իմիկ տեսչութ. գիտնականութիւն:*

Βαθύνω. *M. υνῶ.* profondare, scavare alto. *խորանցընել, խորակ բրել. գրկրկից, գրկրկ տունկ:*

Βαθύπικρος (ὁ, ἡ) estremamente amaro. *խիստ լեղի. գոյնի պէս:*

Βαθυπλήξ - ῆγος (ὁ, ἡ) che ferisce profondamente. *խորակ վէրք բացող. գրկրկ խոց տալն:*

Βαθύπλοος (ὁ, ἡ) (ναῦς) che galleggia solo in alto mare. *միմակ խոր ծովը կեցող. նաւերը. նաւերուն միայնակ՝ տեսիր տարածուն՝ նաւերուն:*

Βαθυπόλεμος (ὁ, ἡ) bellicosissimo. *խիստ մարտիկ՝ գոռ՝ պատերազմասէր. գոյնի գինուորիչ:*

Βαθυῤῥείτης - ου (ὁ, ἡ) καὶ

Βαθυῤῥέιων - ουσα - ον. = **Βαθύῤῥοος.**

Βαθύῤῥιγος (ὁ, ἡ) che ha le radici profonde. *խորարմատ. գիտուած գրկրկ:*

Βαθύῤῥοος (ὁ, ἡ) che corre impetuosamente. *ուժգին վազող, հասող. հեռուէ եկող տեսնուած:*

Βαθὺς - εῖα - ύ. (τὸ παρθτ. ὑτερος - ὑτατος) profondo. 2. lungo, lato. 3. grande, denso. 4. molto, coppioso. *խոր. 2. երկար, լայն, ընդարձակ. 3. մեծ, հած. 4. չատ, առատ. գրկրկ. 2. ապտան, եկած. 3. պնդած, ոգի. 4. ցորեն, գոլ:*

Βαθυσκαφὴς - έος (ὁ, ἡ) profondamente scavato. *խորուկ փորուած. գրկրկ փոսացած:*

Βαθύσκιος (ὁ, ἡ) di cui l'ombra è densa. *թանձր առատ ստուեր. գոլորշի՝ գոլորշի:*

Βάθυσμα (τὸ) profondità. *խորաքութիւն. գրկրկից:*

Βαθυστολίω - ῶ. *M. ήσω.* portare lunghi abiti. *երկար լայն հագուստ. ապտան հագուստ կրկնիլ:*

Βαθύστης (ἡ) (σπν.) ἀντὶ **Βάθος.**

Βαθύϋπνος (ὁ, ἡ) che dorme profondamente. *խոր քուն ննջող. գրկրկ ապտան օրն, գրկրկ ապտան տալը:*

Βαθύφορτ - ονος (ὁ, ἡ) = **Βαθύνοος.**

Βαθύφυλλος (ὁ, ἡ) fronzuto, foglioso. *տերեւաթիթ. որ տերեւոտ:*

Βαθύφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce sonora. *հնչող բարձր ելլող ձան ունեցող. կիսրահ գոլ:*

Βαθυχρήμων - ονος (ὁ, ἡ) molto ricco. *խիստ հարուստ. գոյնի գնդին:*

Βαθύχροος - ους - ου (ὁ, ἡ) di oscuro colore. *մուգ գոյն ունեցող. գոյս բնդին:*

Βαίνω. *M. βήσομαι.* andare, caminare. 2. partire. 3. (ἐπὶ συνουσ. ἀλόγων ζ.) montare. *երթալ, քալել. 2. չուել. 3. իջնել վրան ելլալ. կիջնել, իջուիլ. 2. գալ կիջնել, գնալ կիջնել. 3. գիջնել կիջնել, գիչխիլ իջուիլ գալ կիջնել:*

Βάϊον (τὸ) ramicello di palma (*Λατ.* Spadix). *արմաւենիի ատա. խորճ գալը. (συνεκδχ.)* palma, premio di vittoria. *յաղթանակ, մրցանակ. ըմալ, պեղ, գործ գրգիչ:*

Βαιὸς - ά - όν. piccolo, poco. *գզակի, քիչ. գիչ, ոչ:*

Βαϊοφόρος (ὁ) che porta un ramoscello di palma. *արմաւենիի ատա կրող. խորճ գալը կրող. (ὅθ.) „Βαϊοφόρος" (ἐκκλησ.)* Domenica delle palme. *ծաղկազարդ. կիրակի ծաղկազարդ, ծաղկին կը գոյնի:*

Βάκηλος (ὁ) eunuco. 2. effeminato. *կրաւած. 2. կնամոլ. հագուստ, կնկնիլ. 2. կիներէն գիտնալը:*

Βακκάρεινος - η - ον. = **Βακχάρεινος.**

Βάκκαρις - ιδος, ἡ εως (ἡ) = **Βάκχαρις.**

Βακτηρεύω - ῶ. *M. εύσω.* appoggiarsi sul bastone. *ցուպին վրայ կռթնիլ. ցուպազգ գիչնելի գոյանալ:*

Βακτηρία - ας (ἡ) bastone. *ցուպ. ցուպոյ, գիչնիչ:*

Βακτηρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Βακτήριον (τὸ) (ἐνν. ξύλον.) = **Βακτηρία.**

Βάκτρον (τὸ) = **Βακτηρία.**

Digitized by Google

Βακτροπροσαίτης - ου (ὁ) che mendica bastone in mano. ցուցը ձեռքը մուրացող. գեղին։ Իլիական գիլեկեն։
Βακχάζω. Μ. άσω. = Βακχεύω.
Βάκχαρις - εως (ἡ) sorta di pianta, di cui la radice è odorifera, caccaro. անուշահոտ արմատ ունեցող բոյս մըն է. գերմ. ֆօֆօլը պէրնէվ ֆիկան։
Βακχᾶς (ὁ) = Βακχευτής.
Βακχασμὸς (ὁ) καὶ
Βακχεία - ας (ἡ) furore bacchico. բաքոսեան կատաղութիւն, մոլեգնութիւն. ֆուռօ ֆօրիս մէֆօռօ օլան ֆօռօռօղլուլուֆ՝ ըլըլ.
Βακχεῖος - α - ον. bacchico. 2. trasportato da un furore bacchico, baccato. բաքոսեան, սպանդարամեռոսական. 2. բաքոսեան կատաղութեան ընկած. ֆուռօռօ փաչր. 2. ֆուռօ ֆօռօռօրմուլլուղօղնօ գիլիֆիլ։ (οὐσ.) Βακχεῖον (τὸ) il tempio di Bacco. բաքոս չաստուածին տաճարը. ֆուռօ ֆօռիսան օֆիգիլիսիղը. 2. = Βακχεία. 3. (πλθ.) Βακχεῖα (τὰ) le orgie. սպանդարամեռոսական պալաոմանութիւններ, խորհրդաւոր ֆուռօ ֆօռիս սօռօռօլան իչլիր ան իչրօ։
Βακχειώδης - εος (ὁ, ἡ) simile a Bacco, բաքոսի նման. ֆուռօ ֆօռիս պէնչիր։
Βάκχευμα (τὸ) la festa di Bacco, baccanale. բաքոսին տօնը, խորհրդաւորութիւն. ֆուռօ ֆօռիսան իօրիսա կիսիչիրիլ, գեղիֆիֆ։
Βακχευτὴς - οῦ (ὁ) che celebra i baccanali, ubriaco, furioso. սպանդարամեռոսական պալաոմանութիւնները՝ խաչարկութիւնները կատարող, գինով, կատղած. ֆուռօ իօրիսաչրընը ֆուռիսան, պէրիօչ, ֆուռօ փօռմուլ։
Βακχευτικὸς - ἡ - όν. che appartiene alle orgie. բաքոսին խաչարկութիւններուն պատկանած. ֆուռօ կիսիչիրիֆիսիններուն պատկանած. ֆուռօ ֆօռիս ֆուռօռօ։
Βακχεύω. Μ. εύσω. celebrare le feste di Bacco, le orgie. 2. esser trasportato da un furor bacchico. խորհրդաւորները՝ սպանդարամեռոսական պալաոմանութիւնները կատարել. 2. բաքոսեան կատղածութեան իլիռալ. ֆուռօ կիսիչիրիլ՝ իօրիսաչրընը ֆուռիսան. 2. ֆուռօ ֆօռօռօրմուլլուղօղնօ պէրլիֆ։
Βακχίζω - άδος (ἡ) baccante, donna che celebra le orgie. բաքոսին տօները կատարող գինի. ֆուռօ իօրիսաչրընը ֆուռիսան չինիկ։
Βακχικὸς - ἡ - όν. bacchico. բաքոսեան, սպանդարամեռոսական. ֆուռօռօ փայէր՝ մոֆօռօռօ։
Βακχὶς - ίδος (ἡ) ἀντὶ Βακχιάς.
Βάκχος (ὁ) Bacco. բաքոս չաստուածը, Դիոնիս. ֆուռօ (լուրաչ իլանը). 2. (μτνμ.) vino. գինի. լուրաչ. 3. trasportato da un furore bacchico. բաքոսեան կատաղածութեան ընկած. ֆուռօ ֆօռօռօրմուլլուղօղնօ պէրլիֆ։ = Μανιώδης.
Βαλανεῖον (τὸ) bagno. բաղնիք. համամ։
Βαλανείτης - ου καὶ
Βαλανεὺς - έως (ὁ) bagnajuolo. բաղնիկապան. համամճը, ֆելլէֆ։
Βαλανεύτρια (ἡ) Θηλ. τ. Βαλανεύς.
Βαλανεύω. Μ. εύσω. esser bagnajuolo. բաղնիկապան ըլլալ. համամճը օլմաֆ։
Βαλανηφάγος (ὁ, ἡ) che mangia, che si nutrisce di ghiande. պլլատ ուտող, պլլատ կերակրըւող. պէրի ֆալամաֆօռ իչգին, ֆալամաֆ իլէ պէսլիգինին։
Βαλανηφόρος (ὁ, ἡ) ghiandifero. պլլատ բերող. ֆալամաֆ հաւլ իչգին (պէրի)։
Βαλάνιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ
Βάλανος (ὁ καὶ ἡ) quercia. 2. ghianda (il frutto della quercia). 3. ogni frutto simile alla ghianda. 4. ghianda, l'estremità del membro virile. 5. pessario. կռունկ. 2. պլլատ 3. պլլատի նմանի ամէն պտուղ. 4. վերջին գլուխը. 5. արժանի պիդուֆիլիքը լուծելու համար արքանէլու պլլատի նմանի գեղ մը. պէրի. 2. ֆալամաֆ (պէրի ալմիլըն ֆէրլեֆ). 3. ֆալամաֆ պիդիչիր ճիր պէրի. 4. չիֆէր պաչը. 5. ֆուդչը սիօփաֆ իչլի ճոգիֆան վէրբէլիգիֆ ֆալամաֆ պիչիֆիֆ պիր ֆաալիֆիլ։
Βαλαντίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ
Βαλάντιον (τὸ) borsa. քսակ. փող։
Βαλανώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di ghiande. պլլատի նմանի կամ պլլատով լեցուն. ֆալամաֆ իֆգիլիֆ պիչիչիր իսիօ ֆալամաֆ իլէ ծուռ։
Βάλλω. Μ. αλῶ. gettare, lanciare. 2. mettere. նետել. 2. գնել. սիմաֆ, ֆէրլեֆմաֆ. 2. ֆօմաֆ. 3. = Ἐκβάλλω.
Βάλσαμον (τὸ) balsamo. բալասան (ազ մըն է). գեղիօտ իսուը։
Βάλσαμος (ἡ) balsamino. բալասան բերող ծառ. գեղիօտ ալմիը։
Βαλσαμουργὸς (ὁ, ἡ) che prepara il balsamo. բալասանագործ. գեղիօտճիը։
Βαλσαμώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al balsamo. 2. odorifero come il balsamo. բալասանի նմանի. 2. բալասանի պէս հառաչէտ. գեղիօտ պիչիչիր. 2. գեղիօտ կիչի ֆոֆուլա։
Βαμβακεύτρια - ας (ἡ)
Βαμβακία - ας (ἡ)
Βαμβακὶς - ίδος (ἡ)
Βαμβακὸς (ὁ) (σπν) ἀντὶ Φαρμακὸς κ. τ. λ.
Βάμμα (τὸ) = Βαφή. 2. tintura. 3. salsa. 2. ներկ, գոյն. 3. համեմիչ. 2. գոյն. 3. ֆուֆար ֆէրֆէֆիսիֆ։
Βάνανσος (ὁ) artigiano a fuoco. գործիչը կրակով եզող արհեստագործ. սիրել իւր իւլէնչին պիհաճիֆիսիֆ. (ἐπίθ.) τέχνη ἀρτε sedentaria. ճամպով սեանուօզ արհեստ. օֆուրտուկ կիօրէլէն պիհաճիֆ։
Βανανσοτεχνέω - ῶ. καὶ
Βανανσουργέω - ῶ. Μ. ήσω. esser artigiano a fuoco. կրակով բան սեանօզ արուեստագործ ըլլալ. սիրել իւր իւլէնչին պիհաճիֆիսիֆ օլմաֆ։
Βανανσουργὸς (ὁ) artigiano a fuoco. կրակով բան սեանօզ արհեստաւոր. սիրել իւր պիր իչօրէն պիհաճիֆիսիֆ։
Βαπτηρία - ας (ἡ) καὶ
Βαπτήριον (τὸ) tintura. 2. tintoria. ներկ, գոյն. 2. ներկարարի խանութ. գոյն. 2. գոյնը ֆիւֆուանը։

Digitized by Google

Βαπτήριος - α - ὅν ος - ον. che serve a tingere. Ներկիչու յարմար. գործանոց ներկանոց։

Βαπτίζω. *M.* ίσω. = Βάπτω. (ἐκκλησ.) battezzare. Մկրտել. վաֆիչ ներկել։

Βάπτισις - εως (ἡ) καὶ

Βάπτισμα (τὸ) καὶ

Βαπτισμὸς (ὁ) lavatura, immersione, tuffo. լուացք, ընկղմելը. ներկարան, գունարան. (ἐκκλησ.) battesimo. Մկրտութիւն. վաֆիչ։

Βαπτιστὴρ (ὁ) (μτγν.) = τῷ

Βαπτιστήριον (τὸ) bagno. լուացքի հանգիստ. (ἐκκλησ.) battisterio. Մկրտարան. լիճ ներկանոց։

Βαπτιστὴς - οῦ (ὁ) battezzatore. Մկրտող. վաֆիչ ներկիչ։

Βαπτὸς - ὴ - ὸν. tinto, colorato. Ներկուած. գոյնաւորել։

Βάπτω. *M.* βάψω, tingere, colorare. 2. immergere, tuffare. 3. lavare. 4. vernicare. Ներկել. 2. խմել, ընկղմել. 3. լուալ. 4. վերնաձաղ օծել. գոյնաւոր. 2. պատրաստել. 3. խոպոտիլ. 4. բուրվառ ծխորիլ։

Βάραθρον (τὸ) baratro, fossa profonda. վիհ, խորուկ փոս. կիրճ, վտիտ։

Βάραθρος (ὁ, ἡ) uomo degno d'esser gettato in una fossa profonda. վիհը նետուելու արժանի մարդ. որքան կոպտութիւն կայէ այդ մարդուն։

Βαραθρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al baratro. վիհի նման. կիրճաձև գետնափոր։

Βαρβαρίζω. *M.* ίσω. barbarizzare, esprimersi con termini barbari. 2. imitare i costumi dei barbari. բարբարոսներուն պէս վարուիլ. 2. բարբարոսներուն պէս վարուիլ. Բէ՛ր կեցի վերադարձի նիկոլ. 2. Բէ՛ր կեցի վարուիլ։

Βαρβαρικὸς - ὴ - ὸν. barbarico. բարբարոսական. Բէ՛ր ուիլ վարչ - ուեաց. ἐπίρ. 2. = Βάρβαρος.

Βαρβαρισμὸς (ὁ) barbarismo. բարբարոսի պէս խօսիլը. Բէ՛ր կեցի վերադարձի նիկոլ։

Βαρβαριστὶ. ἐπίρ. alla maniera dei barbari, come parlano i barbari. բարբարոսներուն խօսելուն կերպովը. Բէ՛ր կերպ ըստ բարբարոսի կեցի. Բէ՛ր կեցի վերադարձի նիկոլ։

Βαρβαρόγλωσσος (ὁ, ἡ) che parla una lingua straniera, una lingua barbara. բարբարոս՝ անծանօթ լեզուս մը խօսող. կիներ՝ նոցանից մէր լեզուն վերադարձի նիկոլ։

Βαρβαροήθης - εος (ὁ, ἡ) che ha i costumi dei barbari, barbaro. բարբարոսի բարք ունեցող, բարբարոս. Բէ՛ր նոցից վարչ։

Βαρβαρόθυμος (ὁ, ἡ) di animo barbaro, inumano. բարբարոսի սիրտ ունեցող, անողորմ. Բէ՛ր նէ՛ր կեցի, վերադարձի նիկոլ։

Βάρβαρος (ὁ, ἡ) barbaro. 2. crudele. 3. scortese. բարբարոս, ազգէ. 2. անգութ. 3. կոպիտ. կիներ. 2. վերադարձի նիկոլ։ 3. Բէ՛ր նոցից վարչ։ 4. = Βαρβαρικός.

Βαρβαροστομέω - ῶ. *M.* ήσω. pronunziare barbaramente, viziosamente. բարբարոսի պէս արտասանել. Բէ՛ր կեցի Բէ՛ր ուիլ վարչ։

Βαρβαρόστομος (ὁ, ἡ) che pronunzia con una maniera barbara. բարբարոսի պէս արտասանող. Բէ՛ր կեցի Բէ՛ր ուիլ վարչ։

Βαρβαρότης - ητος (ἡ) barbarie. բարբարոսութիւն. Բէ՛ր կեցի, խոչընդոտ։

Βαρβαρόφωνος (ὁ, ἡ) = Βαρβαρόγλωσσος.

Βαρβαρόω - ῶ. *M.* ώσω. rendere barbaro, selvaggio. բարբարոս՝ վայրի ընել. վայրի՝ Բէ՛ր կեցի։

Βαρίω - ῶ. *M.* ήσω. = Βαρύνω.

Βαρέως. ἐπίρ. gravemente. ծանրութիւնով. ուշադրութ իւր։

Βάρος - εος - ους (τὸ) gravezza. 2. peso. 3. moltitudine, grandezza. 4. potenza, autorità. 5. molestia, afflizione. ծանրութիւն. 2. բեռ. 3. լայնութիւն, մեծութիւն. 4. կարգ, կարգադրութիւն. 5. ծանրութիւն, նեղութիւն. ուշադրութ իւր։ 2. Բէ՛ր։ 3. ցիւղ, պիծի՛ր։ 4. Բէ՛ր կեցի։ 5. ուշադրութ իւր։

Βαρύβρομος (ὁ, ἡ) che fa uno strepito spaventevole, che tuona spaventevolmente. ահագին աղաղակ մը հանող, խիստ սրտմտութիւն հանող. վտանգալից պէս լսուիլ։ գոչիւնով, գոչելով։

Βαρύγλωσσος (ὁ, ἡ) che ha una lingua insopportabile, maledico. չդարձուելու լեզու ունեցող, չտրակօս. պիլ ընելը վնաս, գոչիւնի պատճառ կըլլայ։

Βαρυστεναγμὼν - ονος (ὁ, ἡ) che geme sotto il peso della disgrazia. խիստ վշտաւորութեան՝ խեղճութեան ընկած. գոչիւնի պատճառ կըլլայ։

Βαρύδακρυς (ὁ, ἡ) che versa torrenti di lagrime. գետապուկ լացող. ընդ կաթ նալը պատրաստ։

Βαρύδεσμος (ὁ, ἡ) caricato di catene pesanti, fortemente incatenato. ծանր շղթայներով կապուած. ուշադրութ իւր՝ պատուարներ իւր պահպանել։

Βαρύζηλος (ὁ, ἡ) emulo, ostinato, rivale, accanito. յամառ, գայրագին, կատաղած, նախանձոտ. խստագին, վտանգալից, նիհիլ։

Βαρυθυμέω - ῶ. *M.* ήσω. conservare un vivo risentimento, esser troppo sdegnato. սաստիկ բէն պահել, խիստ արգահատ ըլլալ. պիծի՛ր կտ ասելմամբ, գոչիւնի պարլը օլմամբ։

Βαρύθυμος (ὁ, ἡ) (τὸ) (παρθτ. — ότερος - ότατος) fortemente risentito, adirato. խիստ արգահատ, սիր պահած. գոչիւնի պատրաստ, փոփ նիհիլ։

Βαρυκάρδιος - ου (ὁ, ἡ) tristo, aggravato. տրտում, սիրտը կտրած. ախտ, նիհիլի՛ր։

Βαρυκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa grossa, grave, pesante. մեծ՝ ծանր գլուխ ունեցող. պիծի՛ր՝ ուշ պուլլը։

Βαρυκοφίω - ῶ. *M.* ήσω. esser sordo. խուլ ըլլալ. ասլըր օլմամբ։

Βαρυλόγος (ὁ, ἡ) di cui il discorso è grave, molesto, maledico. ծանր՝ չդարձուելու կերպով մը խօսող, չտրակօս. ասլըր՝ կիներէն պէր նուիրելի պիծի՛ր կոչել, գոչիւնի, գոչիւնով։

Βαρύμισθος (ὁ, ἡ) che riceve un gran salario. ծանր թոշակ առնող. ասլըր խոշոր ալան։

Digitized by Google

Βαρυμοχθος (ὁ, ἡ) molto lavoroso. խիստ աշխատասէր · ըստիպ ըմհգիրկ։

Βαρύνους (ὁ, ἡ) di dura mente, che difficilmente intende. բաւիղ միտք ունեցող, գժտասէր ըմբռնող · խուլ ականջով, կիսով ունկնդիր։

Βαρύνω. M. νῶ. aggravare, render pesante. 2. angustiare. ծանրացընել · 2. նեղասիրտ առնել · ապերախտել, ներելիք վերագրել · 2 · ընդդիմիլ վերագրել։

Βαρυπαθέω - ῶ. **M.** ήσω. soffrir gravemente, disgustarsi in qualche cosa. նեղասրտիլ գոյժէ, բանի մը ձէջ նեղիլ · ընդդիմարել չկրնալ, պիր չկրնալ ընդդիմել։

Βαρυπονος (ὁ, ἡ) carico di travaglio. աշխատանքի առի ձեռացած · ըստիպ ապիրնիս գործել։

Βαρυς - εῖα - ύ. grave, pesante. ծանր, բեռնաւար · ապերի, ներելիք · (συνεκδχ.) potente. գործոց · իրիկոտրելը · (μτφ.) molesto, insoffribile. նեղիչ, չքաշուելու · ընդկրկելի, կրկրելիք։

Βαρυστεναθμέω - ῶ. **M.** ήσω. **Εἰμὶ** pesare molto. ծանր գոյիլ · ապերի գոյիլ։

Βαρύσταθμος (ὁ, ἡ) che pesa molto. խիստ ծանր գոյող (կշռաքար) · ըստիպ ապերի կրկին (ի-ռիւնդրա)։

Βαρυστενάζω. M. άξω. sospirare profondamente. խորունկ մի ընել, հառաչել · սիրտին մի նիհիլ, սիրտը ինկուածի նիհիլ։

Βαρυστένακτος (ὁ, ἡ) καὶ **Βαρύστονος**. che geme profondamente. ի խորց սրտե հառաչող · նիհրտրտին մի իսկն. ὁμως. ἐπίῤ.

Βαρύστομος (ὁ, ἡ) che dice parole pungenti. գիծերգուածիչ խոցոտիչ խօսքեր գրաբարող · սրճահարելը լիտերատուրայ սիրելիներն։

Βαρύτης - ητος (ἡ) peso, gravità. ծանրաբարձութիւն · ապերելիք։

Βαρυτιμέω - ῶ. **M.** ήσω. accrescere molto il prezzo di una cosa. 2. vendere caramente. ձի բանին գինը խիստ եւնելագնելը · 2. գինով ծախել · պիր կրկին պահելը ըստիպին սրինալոտ · 2 · պիտուլը ամբոխ։

Βαρύτιμος (ὁ, ἡ) preziosissimo. ծանրագին · ըստիպ պիտուլը։

Βαρυτονέω - ῶ, **M.** ήσω. pronunziare con un accento grave, con una voce grave. ծանր չեշտով ձայնով արտասանել · ապերի պես իւր վերջաւորի ինկնիհոլ նիհիլ։

Βαρύτονος (ὁ, ἡ) che ha il tuono grave, baritono (verbo). ծանրահնչիւն (բայք) · ապերի պես իւր վերջաւորի ինկնիհոլ օլմասի (ֆիլ)։

Βαρύφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce grave. ծանր ձայն ունեցող · ապերի պես ի ըստիպ ելլուելը։

Βασανίζω. M. ίσω. fare la prova, provare. 2. tormentare, affliggere. փորձել · 2. նեղել, չարչարել ինկնիհոլ նիհիլ, իմ ինձան նիհիլ · 2. խղճին կրկին, ընդկրկին գօրաւ։

Βασανισμὸς (ὁ) il provare. 2. il tormentare. փորձելը · 2. տանջելը · ըզաչքն · 2. խղճին կրկին։

Βασανιστηριον (τὸ) istrumento di tortura. 2. luogo, ove si fa la quistione. տանջելու միջոց · 2. վէճ բնելու տեղ · խղճին ապերիչ · 2 · գոռոզութիւն խոխմելի նիհր։

Βασανιστήριος (ὁ, ἡ) che appartiene alla tortura. տանջանքի յատուկ · խղճին հատուած։

Βασανιστὴς - οῦ (ὁ) colui, che prova. 2. che tormenta. փորձող · 2. տանջող, չարչարող · խրիճող խոխ · 2 · խղճին կրկին։

Βασανιστικὸς - ὴ - όν. tormentoso. տանջական · խղճիչ։

Βασανίστρια - ας (ἡ) Θηλ. τ. **Βασανιστής**.

Βάσανος - ου (ὁ) pietra di paragone. 2. prova. 3. tormento. փորձաքար · 2. փորձ · 3 · տանջանք · հինդ ի խոչը · 2 · խիճրտանք · 3 · խղճին, խոխնդի։

Βασίλεια - ας (ἡ) **ἀντὶ Βασίλισσα**.

Βασίλεια (τὰ) πλθ. τ. **Βασίλειον**.

Βασιλειάω - ῶ. **M.** άσω. desiderare d'essere rè. թագաւորութեան բազձալ · փոխ ըստիպը արքի ինկնիհոլ։

Βασιλείδιον (τὸ) **ὑποκορ.** τ. **Βασιλεύς**.

Βασίλειος (ὁ, ἡ) reale, regio. թագաւորական, արքունի · փոխինհոս հատուած, խանձ ըստիպ · տանիանա գիծիկնիէթ · (ὁνσ.) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) (τὰ) palazzo reale. արքունիք · փոխինհոս տարաք։

Βασιλεὺς - έως (ὁ) rè. 2. padrone. թագաւոր, արքայ · 2. տէր · փոխինհոս, խան, տանջիան, ըստիպ · 2 · տանտէր։

Βασιλευτὸς - ὴ - όν. soggetto al rè. թագաւորի հպատակ · փոխինհոս իսկ։

Βασιλεύω. M. εύσω. essere rè. 2. regnare. թագաւոր ըլլալ · 2 · թագաւորել · փոխինհոս օլմասի · 2 · փոխինհոլէթ պիրիսի։

Βασιλίζω. M. ίσω. esser del partito reale. թագաւորին կողմէն ըլլալ · փոխինհոս իսկրնէլ օլմասի։

Βασιλικὸς - ὴ - όν. reale, regio. թագաւորական, արքունի · փոխինհոս հատուած։

Βασιλικῶς. ἐπίῤ. da rè, regiamente. թագաւորի պես · փոխինհոս կիմի։

Βασιλίσκος (ὁ) **ὑποκορ.** τ. **Βασιλεὺς**. 2. basilisco (serpente). արքայիկ օձ, քարեփոխինհոս (կրկին)։

Βασίλισσα - ας (ἡ) regina. թագուհի · խանում առնիան, կիլէրի։

Βάσιμος - ου (ὁ, ἡ) (τόπος) ove si può stare, fondamentale. կայնալիքաս, պինդ · տարաքար, փուխ, պահիմ։

Βάσις - έως (ἡ) base, fondamento. հիմ · իկիլ · 2. = **Βάδισις**.

Βασκαίνω. M. ανῶ. affascinare. կախարդել · պիչիլելիկ, նազար պիչիրիլիկ։

Βασκανία - ας (ἡ) affascinamento. 2. odio, invidia. կախարդելը · 2. տանջասիրութիւն, մխանջք · պիչիլելիկ · 2 · խանումիլ, ընդհանրելէթ։

Βάσκανος (ὁ, ἡ) invidioso, nemico. 2. affascinatore. տանիլ, հակառակորդ · 2 · կախարդող · նազիկնիդ, խանիմ · 2 · պիչիլելիկ։

Βάσσαρα - ας (ἡ) volpe. 2. pelle di volpe. 3. meretrice. աղուէս · 2 · աղուէսի մորթ · 3 · պառնիկ · իլէթ · 2 · իլէթ գործող · 3 · ֆոխլէ, ֆոխա։

Βάσταγμα (τὸ) peso, carico di facchino. բեռ · իկիլ։

Βαστάζω. M. άσω. portare, tenere, sostenere. կրել · իլլէնիլ · 2 · = **Ἀφαιρῶ**.

Digitized by Google

Βαστακτής - οῦ (ὁ) facchino, sostenitore. բեռնակիր, կրօշ · հոմալ, ի-լէչան։

Βαστακτικός - ή - όν. sostenibile. կրուելու-լէ-լէ-ելիր։

Βαστακτός - ή - όν. che è stato portato o che si può portare, sostenere. կրուած · կամ կրուելու, առնելու · ի-լէ-ելուել, կրճիւ-րի-լէ-լ, կրճիւ-րի-լէ-նալիր, ի-լէ-ելիր։

Βατήρ (ὁ) che cammina. 2. il soglio della porta. քալօղ · 2. գրան չեմ, անտիք. ին-րի-յին, կիլեր · 2. ի-լէ · 3. = Βατηρία.

Βάτης - ου (ὁ) che si congiunge colla femmina. իգի՝ մասակից հետ զուգաւօղ · գի-լէ իւր ի-ինիլ-ելեր։

Βάτος - ου (ἡ) rovo. մորենի · գիշի-րիլեր ապուր։

Βατραχίζω. *M.* *ίσω.* nuotare come le ranocchie. գորտի պէս լողալ · ի-տ-րտալը իւր ին-ելիր։

Βατράχιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Βάτραχος.*

Βατραχομυομαχία - ας (ἡ) Batracomiomachia (combattimento delle rane coi sorci) գորտերուն՝ մուկերուն հետ ըրած կռիւը · ի-տ-րտալէլը վի ալլեներ տրամիտ ղահիր կռիւ։

Βάτραχος (ὁ) rana. 2. tumore sotto la lingua. 3. rana pescatrice (specie di pesce) գորտ · 3. լիզուի տակ եղող ուռեցք. 3. գորտի նման մուկ մը · ի-տ-րտալը · 2. գիլ ալիքնա ղահիր կիլ, ի-տ-րտալը-ելէ · 3. ի-տ-րտալը՝ գիլնալեր պէս պալէի։

Βατταρίζω. *M.* *ίσω.* balbettare. 2. ciarlare. թոթռալիլ · 2 · ղաս զրուցիլ · կեսի-լիկ · 2 · ըզի գնօղ կիկի։

Βαττολογία - ας (ἡ) balbuzie. 2. ciarla. թոթռալութիւն · 2 · ղասզրուցութիւն · կեսլիկելէ · 2 · ըսքանչելէ։

Βαυκάλιον (τὸ) boccale. նեղ բերանով ասամանի նման ամման մը · պուճ։

Βαφεῖον (τὸ) tintoria. ներկարարի գործատուն · պոյաճը գի-ելանը։

Βαφεύς - έως (ὁ) tintore. ներկարար · պոյաճը։

Βαφή - ῆς (ἡ) immersione. 2. tintura. խեղուելը, ընկղմելը · 2. ներկ · պոլըրմա · 2. պոյա · 3. = Βάψις.

Βάφιμος (ὁ, ἡ) adattato alla tintura. ներկուելու յարմար · պոյա ալէր, պոյալ-ըն։

Βάφις - εως (ἡ) coloramento, tintura. ներկելը · պոյալմա։

Βάλλω. *M.* αλῶ. succhiare. ծծել · ի-մլ-լ։

Βδίλλα - ης (ἡ) mignatta, sanguisuga. պղտուկ · ա-լ-լ։

Βδέλυγμα - ατος (τὸ) oggetto di abbominazione. գարշելու՝ զզուելու երեմ · զըզալելը · ին-ի-ին-ի-ի՝ ին-ի ի-ի-լ-ի-ի ներան։

Βδελυκτός - ή - όν. abbominevole, detestabile. գարշելի, զզուելի · ին-ի-ին-ի-ի, ին-ի ի-ի-լ-ի-ի։

Βδελυρός - ά - όν. καὶ *ἐπίῤῥ.* υρῶς. = Βδελυκτός.

Βδελύσσομαι. *M.* ύξομαι (βδέω) abborrire, detestare. գարշիլ · զզուիլ · ին-ի-ին-ի-ի, ին-ի կիկի։

Βδέω. *M.* *ίσω.* scoreggiare. ասալ, փուչ արձակել · ըսասրմաի, պօրի վերցիլ։

Βδόλος (ὁ) la puzza della scoreggia. փուչ արձակելու առնի հլաւ գարշ հոտ. ըսասրալան ին-ի հոտասան։

Βεβαιόπιστος (ὁ, ἡ) che ha certa fede. 2. fermo alla sua parola. հաստատահաւատ. 2 · խօսքին վրայ հաստատ · փօ-լրա՝ խալ գին-լ՝ խոնդ-լը · 2 · պիօ-լի-ի-փ խալ։

Βέβαιος (ὁ, ἡ) certo, fermo. ապահ, հաստատ, հաստատ · ամիճ, խալ։

Βεβαιότης - ητος (ἡ) certezza, fermezza. հաստատութիւն, ըզորգութիւն, հաստատութիւն · ամիճլիք, խալիք։

Βεβαιότροπος (ὁ, ἡ) chi è d'un fermo carattere. հաստատ՝ յարատեւ բարք ունեցօղ · պէր խորը՝ պէր հորդրտ պահօղ խալիքը օլան։

Βεβαιόω - ῶ. *M.* ώσω. confermare, accertare. հաստատել. ի-ամիճլիլ, ամիճլիլիք։

Βεβαίως. *ἐπίῤῥ.* davvero, certamente. իրաւցնէ, ըզորգ ար · կիրլիք-ին, ճիշ համբան։

Βεβαίωσις - εως (ἡ) affermazione. 2. certezza. հաստատելը · 2 · հաստատութիւն. ամիճլիք, ճիի-ի-ի ելիր · 2 · ամիճլիք։

Βεβαιωτικός - ή - όν. affermativo. ասպատական, հաստատական · ամիճլիք-ի-ի, ւեան. *ἐπίῤῥ.*

Βέβηλος (ὁ, ἡ) (uomo) profano. պիղծ, անուրբ (մարդ) · նախ, ճիշլի (պահ)։

Βεβηλόω - ῶ. *M.* ώσω. profanare. պղծել (արբազան բանելը) · ճի-ի-ի-ի-լ-լ ի-ի-ի (պահ նի-ի-ի-ի)։

Βελοθήκη - ης (ἡ) = Φάρετρα.

Βελόνη - ης (ἡ) la punta della freccia. 2. ago. նետին ծայրը · 2. առեղ · օխան սիր-ի-ի · 2 · խոյ։

Βελονοπώλης - ου (ὁ) venditore di aghi. առեղ ծախօղ · խոյ առան։

Βελοποιός (ὁ, ἡ) fabbricatore di freccie. նետ չինօղ · օխ խոփան, ի-ի-ի-ի-ի։

Βέλος - εος (τὸ) freccia, saetta. նետ · օխ, ի-ի։

Βελόστασις - εως (ἡ) macchina di guerra per gettar dardi, freccie. նետ նետահան յարմար պատերազմական մեքենայ մը · օխ պիտի իլլէն պէր նիլ ճիտի ալլիը գալ։

Βελουλκὸς (ὁ) chirurgo. վիրաբոյժ · ի-ի-ի-ան։

Βελτίοω - ῶ. *M.* ώσω. migliorare. լաւացնել ընել · փահ եղի կիմիի։

Βέλτιστος - η - ον. ottimo. ամենալաւ · ի-ի-ալը։

Βελτίων - ονος (ὁ, ἡ) migliore. լաւագոյն · փահ եղի, փահ ալը · ծոյն. *ἐπίῤῥ.*

Βελτίωσις - εως (ἡ) ammiglioramento. լաւ եւս ընելը · փահ եղի կիմիի։

Βέρεθρον (τὸ) Ἰων. *ἀντὶ* Βάραθρον.

Βῆμα - ατος (τὸ) passo. 2. catedra, tribunale. 3. misura di 2½ piedi. քայլ · 2. քեմ, առանձն · 3. երկաթը ու կէս ասպ չափ · ապր · 2. ճամբար, փլէն · 3. ի-ի պատառած այսպէս ձեռքերը պէր իրլէն։

Βηματίζω. *M.* *ίσω.* misurare coi passi. քայլով չափել · ապր իլ ի-ալէի։

Βηματιστής - οῦ (ὁ) chi misura coi passi. քայլով չափօղ · ապր իլ ի-ալէին։

Βηξ - ηχός (ἡ, Ἀττ. ὁ) tosse. հազ · ի-ի-ի-ի։

Βήσσω (ττω). *M.* ήξω. tossire. հազալ · ի-ի-ի-ի։

Βηχώδης - εος (ὁ, ἡ) chi tossisce. հազաղօղ · ի-ի-ի-ին։

Digitized by Google

Bία - ας (ἡ) forza. 2. violenza. *ուժ*. 2. *բռնութիւն, բռնադատութիւն*. *խռվիլիւն*. 2. *ճիգ, ջիր*.

Βιάζομαι. M. *ἀσομαι.* sforzare, violentare. *բռնի վարել, բռնադատել*. *ջիր ճիգ նիւթել*.

Βιάζω. M. *ἀσω.* *ἀντὶ Βιάζομαι.*

Βιαιοθάνατος (ὁ, ἡ) morto d'una morte violenta. *բռնական մահէ մեռած*. *խիլի իւր կոչնիլ*.

Βιαιομαχέω - ῶ. M. *ήσω.* combattere valorosamente. *քաջութեամբ կռուիլ*. *պատերազմիլ իւր ճիտնիլիլնէ*.

Βίαιος - α ἢ ος - ον. violento, impetuoso. *բռնի, ահագին*. *ջրլոս, հեռիւնէ*. *αίως. ἐπίῤ.*

Βιασμὸς (ὁ) violenza. *բռնադատութիւն*. *ջիր ճիգ նիւթել*.

Βιαστὴς - οῦ (ὁ) violentatore. *բռնադատող*. *ջիր ճիգ իւրն*.

Βιαστικὸς - ἡ - όν. violento. 2. frettoloso. *բռնաւոր, բռնադատ*. 2. *խանգատող*. *ջիր ճիգ իւրնէ*. 2. *անհնարին*.

Βιάω - ῶ. καὶ (*μσ.*) *Βιάομαι - ῶμαι. M.* *ήσομαι.* *ἀντὶ Βιάζομαι.*

Βιβάζω. M. *άσω.* lasciare via gli animali per congiungersi frà di loro. *անասունները ձկտկիլու հետ զուգանիլու համար թող տալ*. *հոչնոնիլ լինդինիլնէր տիւթ տալ զնէ վերին*.

Βιβλαρίδιον (τὸ) } *ὑποκορ. τ. Βιβλίον.*
Βιβλάριον (τὸ) } bretto. *գրքոյկ*. *փիլոնգիրք*.

Βιβλιαγράφος (ὁ, ἡ) *Ἀττ.* *ἀντὶ Βιβλιογράφος.*

Βιβλιδάριον (τὸ) } *ὑποκορ. τ. Βιβλίον.*
Βιβλίδιον (τὸ) }

Βιβλιογραφία - ας (ἡ) bibliografia. *մատենագրութիւն*. *փիլոպ նշանակութիւն, ֆինոյ փիլիպանիլնէ*.

Βιβλιογράφος (ὁ, ἡ) bibliografo. *մատենագիր*. *փիլոպ նշանիլ փիլիպանիլնէ*.

Βιβλιοθήκη - ης (ἡ) libraria, biblioteca. *գրանց*. *փիլոպանոց*.

Βιβλίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Βίβλος.*

Βιβλιοπωλεῖον (τὸ) la bottega del libraro, libraria. *գրատուն, գրավաճառի խանութ*. *փիլոպիլ իւրնէը*.

Βιβλιοπώλης - ου (ὁ) librajo. *գրավաճառ*. *փիլոպիլ, առհասէ*.

Βιβλιοφόρος (ὁ, ἡ) portatore di libri. *գիրք կրող*. *փիլոպ իւրնէ*.

Βιβλιοφυλάκιον (τὸ) = *Βιβλιοθήκη.*

Βίβλος (ἡ) libro di papiro. 2. carta. 3. libro. *պապիրէ գիրք*. 2. *թուղթ*. 3. *գիրք*. *փիլոպոցի նոչնէլը փիլոպ*. 2. *փիլոպ*. 3. *փիլոպ*. 4. = *Ἐπιστολή.* 5. *Βύβλος.*

Βιβρώσκω. M. *βρώσω.* mangiare. *ուտիլ*. *նիւթել*.

Βίκος - ου (ὁ) orcio di vino. *գինիի սափոր*. *ջրով նիւթիւթ*.

Βιοθάνατος (ὁ, ἡ) (*μτγν.*) *ἀντὶ Βιαιοθάνατος.*

Βιολογέω - ῶ. M. *ήσω.* narrare la vita di alcuno. *մէկին վարքը պատմիլ*. *փիլոպին նօտիւնիլ ջոճ նիւթել*.

Βιολογικὸς - ἡ - όν. che appartiene ad un biologo, biografo. *մէկին վարքը պատմողի պատկանած*. *փիլոպին նօտիւնիլ ջոճ իւրնէ պոչէր*.

Βιολόγος (ὁ, ἡ) biologo, biografo. *մէկին վարքը գրող պատմող*. *փիլոպին նօտիւնիլ նոչնէ ջոճ իւրնէ*.

Βιομηχανία - ας (ἡ) industria (nel procacciarsi il vitto). *վարպետութիւն* (*ապրուստը պատճառիլու մէջ*). *ատուելէի, հնարք, հարիֆի* (*ինչինոչիչին ելոչտահ նիւթելու*).

Βιομήχανος (ὁ, ἡ) industrioso (nel procacciarsi il vitto). *վարպետ, կերթ* (*ապրուստը պատճառիլու մէջ*). *ատուտ, հնարքի, նրկի հարիֆի* (*ինչինոչիչին ելոչտահ նիւթելու*).

Βιοπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) errante quà là cercando di vivere. *իր անդհանը համար տագին տեղին պրտրտող*. *ինչինոչիչ իչի նօտիւնի պերչին տիւչին՝ ինչին*.

Βιοπονητικὸς - ἡ - όν. } che colla fatica guadagna le cose necessarie alla vita. *աշխատելով իր ապրուստը պատճառող*. *ըշխատասիրաբար գտնիլի իչի ինչինոչիչին ելոչտահ նիւթել*.
Βιοπόνος (ὁ, ἡ) }

Βίος (ὁ) = *Ζωή.* vita. 2. possessione. 3. condotta. *կեանք*. 2. *առացուած*. 3. *վարք նօտիւր*. 2. *գոյ, հարստ*. 3. *վարք, նրպատ իւրնէ*.

Βιότευμα (τὸ) la maniera di vivere. *ապրելու կերպը*. *նրպատնէն իւրնէը*.

Βιοτεύω - M. *εύσω.* vivere. 2. procacciarsi il vitto. *ապրիլ*. 2. *իր ապրուստը պատրաստիլ*. *նրպատ*. 2. *ինչինոչիչին ելոչտահ նիւթել*.

Βιοφθόρος (ὁ, ἡ) che rovina la vita, mortifero. *կեանքը ապականող, մահ պատճառող*. *նօտիւրի հարէր, նօչ՛ նիւթիւրնէ*.

Βιόω. M. *ώσω.* vivere. *ապրիլ*. *նրպատ*. = *Ζῶ.*

Βίωσις - εως (ἡ) la vitalità, l'azione di vivere, l'esercizio delle forze vitali. *կենդանութիւն, ապրիլը*. *նրպատնէլէի, բոհի հարիւրի օչիչէլէի*.

Βιωτικὸς - ἡ - όν. che appartiene alla vita. 2. utile alla vita. *կենաց վերաբերեալ*. 2. *կենաց օգտակար*. *նօտիւրի գոյր*. 2. *նօտիւրի ֆոյտալը*. 3. = *Βιομηχανος.*

Βιωτὸς - ἡ ὴ ὸς - όν. vitale. *կենսական, կենդանական*. *նրպատոչնէր*.

Βιωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) utile alla vita. *կենաց օգտակար*. *նօտիւրի ֆոյտալը*.

Βλαβερὸς - ὰ - όν. = *Βλαπτικός.*

Βλάβη - ης (ἡ) danno, pregiudizio. *վնաս*. *փոխը, գարգ*.

Βλακεία - ας (ἡ) } mollezza, pigrizia. *թուլութիւն, ծուլութիւն*. *ինչինոչիչ*. *ինչինոչիչիչ*.
Βλάκευμα (τὸ) }

Βλακεύω. M. *εύσω.* vivere nella mollezza, pigrizia. *փափկութեան՝ ծուլութեան մէջ ապրիլ*. *նրպատնէչ ինչինոչիչիչ նրպատնէլ*.

Βλαξ - ακος (ὁ, ἡ) molle, lasso, pigro. *թուլ, ծուլ*. *ինչինոչ, ինչինոչ*. (*μτγν.*) delicato. *փափկակեաց*. *նրպատ գիտ*.

Βλαπτήριος (ὁ, ἡ) } nocivo. *վնասակար*.
Βλαπτηκὸς - ἡ - όν. } *գոյրոչէ*.

Βλάπτω. M. *βλάψω.* nuocere, danneggiare. 2. offendere. *վնասել*. 2. *արհամարհել*. *փոխը ելոչտահ*. 2. *նրպատիլ*.

Digitized by Google

Βλαστάνω. *M.* στήσω. germogliare. ծիլ. ֆիլիլ.

Βλαστάριον (τὸ) } germe, rampollo. ծիլ,
Βλάστη - ης (ἡ) } բողբոջ. ֆիլիկ. 2. = Βλάστησις.

Βλάστημα (τὸ) }
Βλάστημος (ὁ) } (σπν.) = Βλάστη.

Βλάστησις - εως (ἡ) germogliazione, vegetazione, produzione. ծլիլը, անկման գործողութիւն, ամիլը. ֆիլիլիկ, պիծիկ, պիւղ.

Βλαστητικὸς - ἡ - όν. } che ha la forza di
Βλαστικὸς - ἡ - όν } germogliare. ծլիլու ուժ ունեցող. ֆիլիկ ներկուիր.

Βλαστοκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. distruggere le gemma, i germogli. ծիլերը՝ պոկելով հարիլը կտրիլ՝ կտրուիլ. ֆիլիլիլներն պիծիկ պոչ ներկուներն ուժով ջնջուիլ պիւղով.

Βλαστολογέω - ῶ. *M.* ήσω. spampanare. սրբատաերկունելը թափիլ. ասա խոփոփելը պիւղով.

Βλαστολογία - ας (ἡ) spampanazione. 2. potazione. սրբատաերկունելը թափիլը. 2. յատկանիլը, յօսիլը. ասա խոփոփելրիլը պիւղով. 2. պոպոտիլեր.

Βλάστον (τὸ) = Βλάστη.

Βλαστὸς (ὁ) germe, germoglio. ծիլ. ֆիլիկ.

Βλασφημέω - ῶ. *M.* ήσω. bestemmiare. հայհոյիլ. սիոֆ ու լեռնի օգտուիլ.

Βλασφημία - ας (ἡ) bestemmia, blasfemia. հայհոյութիւն. սիոֆ.

Βλάσφημος (ὁ, ἡ) (βλάπτω. ἤ βλάξ, φήμη) bestemmiatore. հայհոյիչ. սիոֆիչրոգ.

Βλάψις - εως (ἡ) = Βλάβη.

Βλαψίφρων (ὁ, ἡ) mentecatto. մտաթափուելու գրեր ներ.

Βλέμμα (τὸ) (βλέπω) aspetto, sguardo. տեսիլ. երեսաց, երեսոյթ, դէմք. նհոյն, ոխ, օչխ. 2. = Ὀφθαλμός.

Βλένα (ννα) - ης (ἡ) } moccio.
Βλέννος (ννος) - εος - ους (τὸ) } խլիզ. սիոփոփ.

Βλέπησις - εως (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Βλέψις.

Βλέπος - εος - ους (τὸ) ἀντὶ Βλέμμα.

Βλεπτικὸς - ἡ - όν. proprio a vedere. 2. che vede bene, abile a vedere. տեսնելու յարմար. 2. աղէկ տեսնող. կարդալիկ մեծասաս. 2. կլի կարդի.

Βλεπτὸς - ἡ - όν. che si può vedere. տեսնուիլ կարեցող. կարդալուր, կարդանելիր.

Βλέπω. *M.* βλέψω. (βάλλω, ὤψ) vedere, mirare, guardare. 2. aver la vista, non esser cieco. 3. spettare, appartenere. 4. attendere. guardarsi. տեսնալ, նայիլ. 2. տեսութիւն ունենալ, կոյր չըլլալ. 3. հարիլ. վերաբերիլ. 4. զգոյշ կենալ, զգուշանալ. կարդալ, պոչիլ. 2. ետևէն ընկնել պոչելով օլմաք, տեր օլմաք. 3. գնահատիլ օլմաք. 4. սպասիլ.

Βλεφαρίζω. *M.* ίσω. chiudere spesso le palpebre. աչից թարթիչները յաճախ գոցիլ. կարդ ետևէն բերելը ուժ ուժ ետևէն.

Βλέφαρον (τὸ) (βλέπω.) palpebra. աչից թարթիչ. կարդ ետևէնը. (συνεκδχ.) 2. = Ὀφθαλμός.

Βλέψις - εως (ἡ) la vista, la forza di vedere. տեսութիւն, տեսանելը. ետևնիցի պոչելը, կարդալիչ.

Βλητὸς - ἡ - όν. ferito, colpito. 2. attaccato di apoplessia, apopletico. զարնուած, խոցուած. 2. անդամալոյս. կաթուածով, նարտնդիլ. 2. պոչելը, պոչը ընկիլ.

Βλιχάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. (βληχή) belare. մայիլ. գիլիկ.

Βλιχή - ῆς (ἡ) καὶ

Βλιχηθμὸς (ὁ) καὶ

Βλίχημα (τὸ) belamento. մայիւն. գիլիկ.

Βλιμάζω. *M.* άσω (ἐν γέν) = Θλίβω.

Βλοσυρὸς - ά ῆ ὸς - όν. = Σοβαρός. 2. cattivo, inutile. գէշ, անպիտան. ֆիւն, պէր չեկած նարմար. (ἐπὶ καλοῦ). 3. venerabile. յարգելի, պատուելի. չոխիլի, փորձած վեհիլի.

Βλύζω. *M.* ύσω. scaturire. բղխիլ. ֆըլէրմաք. (μτβτ.) effondere, far scaturire. բղխել, աաբ, գուբա վազցընել. ֆըլէրմաք, գըլէրը պէքմաք.

Βλύσις - εως (ἡ) } scaturimento.
Βλυσμὸς (ὁ) } ֆըլէրմա, պիմ.

Βοάγριον (τὸ) (βοῦς. ἤ βοή) scudo fatto colla pelle di bue selvaggio. վայրի եզան մորթէն շինուած վահան. խոպան խօփանէներեն գերիներին նետելու ֆալխան.

Βόαγρος (ὁ) bue selvaggio, bissonte. վայրի եզ. խոպան նօփանէ.

Βόαξ - ακος (ὁ) specie di pesce. տեսակ մը ձուկ է. պէր նով դուբէր գըր.

Βοάτης - ου (ὁ) } che grida. պոռացող.
Βοάτις - ιδος (ἡ) } հայդարան, գոչարան.

Βοάω - ῶ. *M.* ήσω. gridare. 2. implorare, invocare, dimandar ajuto. պոռալ, գոչել. 2. օգնութիւն կանչել. պաղարմել, հայդարմաք. 2. խորհրդ ընդարմաք.

Βοεικὸς - ἡ - όν. } bovino. եզի պատկանած.
Βόειος - α - ον } նօխանէի գոյիր.

Βοὴ - ῆς (ἡ) grido, clamore. գոչիւն, պոռոց. հայդարում, գոչարմա.

Βοήθαρχος (ὁ) che comanda le truppe ausiliarie. օգնական զօրաց գունգիրապետ վրաց ընդ. խնդրի ներկի ասիերկերին կռուարը նայելով կամ խոխմի.

Βοήθεια - ας (ἡ) ajuto, soccorso. 2. truppe ausiliarie. օգնութիւն. 2. օգնական զօրք. խորհրդ. 2. խորհրդ ներկի ասիեր, կռուար, աշն.

Βοηθέω - ῶ. *M.* ήσω, ajutare, soccorrere. օգնել. խորհրդ կիմիդ.

Βοήθημα - ατος (τὸ) = Βοήθεια.

Βοηθηματικὸς - ἡ - όν. soccorrevole, օգնիչ. խորհրդ խոխի.

Βοηθητικὸς - ἡ - όν. ausiliario, che può soccorrere. օգնական, օգնել կրցող. խորհրդ ներկի, խորհրդ խոխոնելիր.

Βοηθόος, ἀντὶ

Βοηθὸς (ὁ, ἡ) sovvenitore, ajutante. օգնիչ. խորհրդ.

Βοηλατέω - ῶ. *M.* ήσω. scacciare i buoi. 2. condurre i buoi. եզերը վռնտել՝ ապնել տանիլ. 2. եզերը վարել՝ արծել. խո-

Digitized by Google

փոս, ակոսիկ՝ ծորակ՝ ծովածոց. 2. խոչոր լեռնային ակոսիկ՝ ձորակ։

Βοηλάτης (ὁ) condottiere di buoi, boaro. եզնաքաշ. արտերկնեայ։

Βόημα - ατος (τὸ) = Βοή.

Βοήτης - εος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Βοάτης.

Βοθρίζω. *M.* *ίσω*. gettare nella fossa. փոսը ձգեմ։ լափոսը ածմ։

Βόθρος - ου (ὁ) fossa. 2. pozzo. փոս. 2. հոր. լափոսը. 2. խոյս։

Βοΐδάριον (τὸ) καὶ

Βοΐδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Βοῦς.

Βόλβιτον (τὸ) } sterco di bue, bovina

Βόλβιτος (ὁ) } եզան քաղար. խիչխ։

Βολβὸς (ὁ) bulbo. 2. ogni radice simile al bulbo. կաղամպա. 2. կաղամբանմման արմատ. լիլխ սոլոնը. 2. լիլխ սոլոնը-նա պիլիչիր հիր պէտ։

Βολεών - ῶνος (ὁ) (βάλλω) letamajo. պղտոզ. ֆըւլըւըք։

Βολή - ῆς (ἡ) l'azione di gettare. 2. colpo, ferita. ձեռնելը. 2. գարնատած, հասատած, խոցատած. պիճա, ֆըրլըճա. 2. վրէժ, խարտյել. 3. = Βέλος.

Βολίζω. *M.* *ίσω*. gettar lo scandaglio, scandagliare. չափանով գունդը ծովը ձեռնել, ձեռնելով ըստին խորութիւնը չափել. խոժոխիլ պիճա, խոժոխիլ իլի սաղոյն փրկիչներնի կօլ ըվէտ։

Βολὶς - ίδος (ἡ) scandaglio. երկար չափանի մը ծայրը կապատած գունդա մը նէ, որ նաւ ատվորները անով ծովին խորութիւնը կըչափեն. խոժոխիլ (փրկիչներնի փրկիչներնի կօլ ըվէտ պէտ կոլ). 2. = Βολὴ ἡ Βέλος

Βόλος (ὁ) (βάλλω) = Βολή. (κυρ. τοῦ δικτύου). 2. (συνεκδχ). reta. 3. lo spuntare dei (denti parlandosi degli animali) (Λατ. dentatio). 2. ատկան, ցանց. 3. ակռանիերուն կլլելը՝ ակռիլը (անասուններուն բան). ֆօր, ազ. 3. փէլլերին պիճիճով (հավանիլըրըն)։

Βομβέω - ῶ. *M.* *ήσω*. ronzire, rombare (come le api). բզզալ (մեղուաց պէս). վըզըմփել (օդըւր կիպ)։

Βόμβησις - εως (ἡ) il rombamento, ronzamento. բզզալը. վըզըմփել։

Βόμβος - ου (ὁ) ronzio (delle api). բզզիւն (մեղուաց). վըզըվիը (օդըւրըն)։

Βομβύλιος (βομβέω) specie di vespa rombante. բզզօղ կերպ մը պիծակ. վըզըմփող պէս խօսող օդըւր. (μτφρ.) uomo inutile. անպիտան մարդ. պէս չնչի խօսուածք ասող։

Βόμβυξ - υκος (ὁ) bombice (verme, che fa la seta). չերմ. իպի պիճիկ։

Βοοβοσκός (ὁ) boaro. եզնաքաշ. օդըւրնեայ։

Βοόκραιρος (ὁ, ἡ) che ha corna di bue. եզան կռնաձև ունեցող. օդըւր պոյնաւոր։

Βορά - ᾶς (ἡ) pascolo, nutrimento. ճարակ, սնունդ. լայր, իպիճիպ, ֆօր։

Βόρβορος - ου (ὁ) fango, limo, loto. ութմ, գոմ. լամբր, պոլըբ։

Βορβορόω - ῶ, *M.* *ώσω*. coprire di fango. ութմով գոցիլ. լամբր իլի ֆօփռիլ։

Βορβορύζω. (*Ω.* *M.*) bruire. կարկաչիլ (ալիաց). խօիիլ (գօղըրաթըրըն)։

Βορέας - ου (ὁ) borea, aquilone. հիւսիս, վռանաս. ֆօրնոզ։

Βόρειος - α - ον. boreale, settentrionale. հիւսիսային. լիմնէ։

Βορρᾶς - ᾶ (ὁ) Ἀττ. ἀντὶ Βορέας.

Βοσκή - ῆς (ἡ) pastura. արօտ, ճարակ. փրի, օթլաք, լայր։

Βόσκημα (τὸ) bestiame. անասնիք. փօղր. 2. = Βοσκή.

Βόσκησις - εως (ἡ) l'azione di pascere. արծիլը. օթլաիմ։

Βοσκός (ὁ) pastore. արծօղ, հովիւ. լզոն, չոբ։

Βόσκω. *M.* βοσκήσω. pascolare, menare al pascolo, pascere. արծիլ. օթլաիմիլ, լայր ածմիլ։

Βόσπορος - ου (ὁ) bosforo. վսփորան, ծովու նեղուց. պօղազ խէ։

Βόστρυξ - υχος (ὁ) = Βόστρυχος.

Βόστρυχος (ὁ) capello crespo, cincinno. գանգուր մազ. ֆըւլըճէթ սաչ։

Βοτάνη - ης (ἡ) erba medicinale, gramigna. բժշկական խոտ, աեչ. հիւթիլիչ փօխէ օթլաիմ. լիմնի։

Βοτανηφάγος (ὁ, ἡ) che mangia le erbe. խոտ ուտող. օթլաիմ խէյնի։

Βοτανίζω. *M.* *ίσω*. svellere le erbe nocevoli, sarchiare. վնասակար խոտերը փրցընել, քաղհան ընել. ղարդըլը օթլաիմըրը ֆօփռիլ՝ սղրըլիմաք։

Βοτανικὴ - ῆς (ἡ) (τέχνη) botanica. խոտաբանութիւն, բժշկական խոտերուն վրայ եղած գիտութիւն. իլի նէպրօպի։

Βοτανικὸς - ὴ - όν. botanico. խոտաբանական, բժշկական խոտերուն վրայ եղած գիտութեանը պատկանած. իլի նէպրօպիա փիլիւլիէ։

Βοτάνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Βοτάνη.

Βοτανισμὸς (ὁ) sarchiamento. վնասակար խոտերը փրցընելը. ղարդըլը օթլաիմ ֆօփռիլ՝ սղրըլիմաք։

Βοτήρ (ὁ) pastore. հովիւ. չոբ։

Βοτός - ὴ - όν. pascolato, nutrito. արծիլ, սնեալ. օթլաիլ, պէսլինիլ։

Βότρυς - υος (ὁ) grappolo di uva. ողկոյզ. իլիմ աղէտը։ (συνεκδχ.) uva. խաղող. իլիմ։

Βούβαλος (ὁ) bufalo. գամէշ. ճամուս, հանգա։

Βουβόσιον (τὸ) = Βουκόλιον.

Βουβών - ῶνος (ὁ) anguinaglia. 2. tumore intorno all'anguinaglia, anguinaja. ճաճուկ. 2. ասկանկին քովերը եղած ուռեցք. ֆօղէթ. 2. ֆօղէթօտ ալն պիճիկ։

Βούγλωσσος (ὁ) buglossa, lingua bovina (erba). 2. sogliuola, soglia. եզնալեզու (խոտ է). 2. տափարակ ձուկ մը. լիմանի պիկիլի. 2. պիլ պալէզը։

Βουθυσία - ας (ἡ) sacrifizio di buoi. եզան զոհ. խօիիլ ֆօղրալը։

Βουθυτέω - ῶ. *M.* *ήσω*. immolare buoi, sacrificare buoi. եզ զոհիլ, եզան զոհ մատուցանիլ. խօիիլ ֆօղրալը ալեվի սաղմակ։

Βουθύτης - ου (ὁ) che sacrifica buoi. եզան զոհ մատուցանող. խօիիլ ֆօղրալը սաղմակ։

Βουκαῖος (ὁ) = Βουκόλος ἢ Γεωργός.

Βούκεντρον (τὸ) stimolo di bove. եզի խթան. խօիիլ ծպօլը։

Digitized by Google

Βουπίρας - ατος (τὸ) fieno greco.

Βούπρωρος (ὁ, ἡ) che ha corna di bue. 1. (οὐσ.) = τῷ προηγ.

Βουτίφαλος (ὁ) bucefalo.

Βουτολίω - ῶ. *M. ήσω.* pascolare i buoi.

Βουτολία - ας (ἡ) l'azione di pascolare i buoi. 2. bovile.

Βουτολικός - ή - όν. pastorale, bucolico.

Βουτόλιον (τὸ) mandra di buoi, bovile. 2. luogo, ove si pascolano i buoi.

Βουτόλος (ὁ) boaro.

Βουλαῖος - α - ον. (Θεός) che dirige i consigli, presidente dei senato.

Βουλάρχος (ὁ) presidente di una assemblea.

Βουλεῖον (τὸ) sala del senato, luogo, ove si delibera, curia.

Βούλευμα - ατος (τὸ) consiglio, risoluzione.

Βουλεύω. *M. εύσω.* deliberare, consultare.

Βουλή - ῆς (ἡ) = *Βούλησις.* consiglio, volontà. 2. decreto. 3. senato.

Βουλητήριον (τὸ) senato, curia.

Βουλευτής - οῦ (ὁ) senatore, consigliere.

Βουλευτικός - ή - όν. senatorio.

Βουλεύω. *M. εύσω.* deliberare, consultare.

Βουλή - ῆς (ἡ) = *Βούλησις.* consiglio, volontà. 2. decreto. 3. senato.

Βούλημα - ατος (τὸ) volontà, proposito.

Βούλησις - εως (ἡ) volere, volontà, proposito.

Βουλητικός - ή - όν. che appartiene alla volontà.

Βουλημία (ἡ) καὶ

Βουλιμίασις - εως (ἡ) καὶ

Βούλιμος (ὁ) bulimo.

Βούλομαι. *M. λήσομαι.* volere, desiderare, preferire.

Βουλυτός (ὁ) il tempo, in cui i buoi vengono sciolti dal giogo o dal aratro (cioè la sera).

Βουνεβρος (ὁ) cervo grande.

Βουνοβατέω - ῶ. *M. ήσω.* camminare per le montagne, per le colline.

Βουνός (ὁ) monte, colle. 2. mucchio, cumulo, acervo.

Βουνώδης - εος (ὁ) montuoso.

Βούπαις - αιδος (ὁ) gran garzone.

Βουπειάτης - ου (ὁ) = *Βουκόλος.*

Βούπλητρον (τὸ) = *Βούκεντρον.*

Βούπληξ - ῆγος (ἡ) (οὐσ.) = *Βούκεντρον.*

Βοῦς (ὁ καὶ ἡ) bove e vacca. 2. pelle di bove, scudo fatto colla pelle di bue.

Βουστροφηδόν. *ἐπίρ.* scrivendo alla maniera dell' arazione dei buoi, cioè dalla sinistra alla destra, e dalla destra alla sinistra.

Βούτυρον (τὸ) butirro.

Βουφάγος (ὁ, ἡ) che divora i buoi.

Βουφόνος (ὁ, ἡ) che scanna i bovi.

Βοώπης (ὁ) καὶ

Βοῶπις - ιδος (ἡ) chi ha gli occhi di bove.

Βραβεία - ας (ἡ) la dignità di quello che distribuisce i premj di vittoria. 2. premio di vittoria.

Βραβεῖον (τὸ) premio di vittoria.

Βραβεύς - έως (ὁ) } chi distribuisce i premj
Βραβευτής - οῦ (ὁ) } di vittoria.

Βραβεύω. *M. εύσω.* distribuire i premj di vittoria.

Βραγχαλέος (ὁ, ἡ) rauco, fioco.

Βραγχιάω - ῶ. *M. άσω.* esser fioco.

Digitized by Google

Βράγχιον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) branchie. ձուկերուն գէլերուն մօտ գտնուող թե-լերը · գալէրտըն գալըրտըս խոփը գա-լանան ֆոնտիւրը ։

Βράγγος - εος - ους (τὸ) fiocaggine. կերկե-րամային բլլալը · տիս իսոխոնըլըտս՝ պո-ղոխըտըս, իգէնկիւխ ։

Βραδέως. ἐπίῤῥ. tardamente. ուշ · կիմ ։

Βραδύγαμος (ὁ, ἡ) = Ὀψίγαμος.

Βραδύγλωσσος (ὁ, ἡ) lento a parlare. լե-զուն գժուարաս գործող · տիւլ կիմ գիւ-նէր, տիւլ ուշ ։

Βραδύκαρπος (ὁ, ἡ) che tarda di produr-re i frutti. պաղարեկիլու ուշցող · մէյ-վէնիի կիմ հաւլ իտէն ։

Βραδύνια - ας (ἡ) lentezza di ingegno. արագամիտ չլլալը · ֆէյրէթ տեսնէն օլմամըլըթ ։

Βραδύνους (ὁ, ἡ) lento di ingegno. երա-գամիտ՝ արագամիտ չեզող · ֆէյրէթ իտնէ օլմայան ։

Βραδύνω. M. υνῶ. tardare. ուշցընել · կիմիտտրմէ ։

Βραδυπόρος (ὁ, ἡ) che cammina lentamente. կամաց քալող · խալը նէրթիւն ։

Βραδύπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha lenti i piedi, che cammina lento. կամաց կա-մաց քալող · ահիսթէ ահիսթէ նէրթիւն ։

Βραδυς-εῖα-ύ. lento, tardo. կամաց, գան-գաղ · խալը, հըզըղ · (συνεκδχ.) = Βρα-δύνους.

Βραδύτης - ητος (ἡ) lentezza, tardezza. կամացութիւն, գանգաղութիւն. խալը-լըք, հըզըղլըք ։

Βραδυφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare lentamente. կամաց ուտել · խալը նէֆէ ։

Βράζω. M. άσω. bollire. եռալ · ֆոյնամաք, ֆըֆըդըմաք ։

Βράκη (ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) brache. վար-մէք · տիւլիէ ։

Βράσις - εως (ἡ) = Βρασμός.

Βράσμα (τὸ) ciò che bollisce. եռացող բան. ֆոյնայան՝ ֆըֆըդըմայան նիւթ · 2. = τῷ

Βρασμὸς (ὁ) bollimento. եռալը · ֆոյնամա ։

Βράσσω. M. άσω. bollire. եռալ · ֆոյնա-մաք, ֆըֆըդըմաք ։

Βραστικὸς - ἡ - όν. proprio a bollire. 2. che spetta a far bollire. եռալու յարմար · 2. եռացընելու յատուկ · ֆոյնամայ մաք-սատ · 2. ֆոյնըմիայա փոյէ ։

Βραχέως. ἐπίῤῥ. τοῦ Βραχύς.

Βραχειόνιον (τὸ) braccialetto. պաղարան-ջիկ ։

Βραχιονιστὴρ (ὁ) ջան · պիլէկիէ ։

Βραχίων - ονος (ὁ) braccio. բազուկ · ֆօլ ։

Βράχος (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) sirte. ա-ւազուտք ծովու · ֆոտմալ ։

Βραχύβιος (ὁ, ἡ) di cui la vita è breve. կարճ կեանք ունեցող · ֆըտա խօֆրէլը ։

Βραχυγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha una cognizione limitata. կարճ գիտութիւն ու-նեցող · լըկ մալիմլը օլմայան ։

Βραχύδρομος (ὁ, ἡ) che non può correre lungo tempo. շատ ատեն վազել չկրցող · ըզկ վազըլ ֆօլմայան ։

Βραχυκομέω (άω) - ῶ. M. ήσω. portare capelli curti. կարճ մազ ունենալ · ֆըտա սաչլը օլմաք ։

Βραχυλογέω - ῶ. M. ήσω. parlare brevemente. համառօտ խօսիլ · ֆըտա սիօհդիլ նիւթ ։

Βραχυλογία - ας (ἡ) parlata breve, laconismo. համառօտ զրուցաբանութիւն, լակոնական ոճ · ֆըտա սիօհդիլ նիւթ ։

Βραχυλόγος (ὁ, ἡ) che parla brevemente. կարճ խօսող · ֆըտա սիօհդիլ խոսե · օյոս. ἐπίῤῥ.

Βραχυμερὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di piccole parti. պզտիկ մասերէ բազադրուած. —ֆէտ ֆարլարտըն խոփըլը ։

Βραχύνω. M. υνῶ. abbreviare. կարճել, համառօտել · ֆըտալիմաք ։

Βραχύπνοος - ους (ὁ, ἡ) chi ha curta la respirazione. կարճ շունչ ունեցող · նէֆէսի ֆըտա ։

Βραχυπότης - ου (ὁ) che beve poco per poco. քիչ քիչ խմող · ալար ալար իչէն ։

Βραχύῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha le radici curte. կարճ արմատ ունեցող · ֆըտա կօկ-լը ։

Βραχὺς - εῖα - ύ. breve, curto. 2. poco, passeggiero. կարճ · 2. քիչ, անցաւոր, քիչ տեւական · ֆըտա · 2. ալ, ալ վ-ըզիլըմէ, կիչիկի ։

Βραχύτης - ητος (ἡ) brevità. կարճութիւն · ֆըտալըք ։

Βραχύτονος (ὁ, ἡ) che è poco teso. քիչ լարուած · ալ կիրիլէլ ։

Βραχύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglia corte. կարճ տերեւ ունեցող · ֆըտա խոֆ-ըրաքլը ։

Βραχυχρόνιος (ὁ, ἡ) che dura poco tempo. կարճ տեւող բլող, վարանցաւոր · ալ վ-ըզըլը պուրան, ըզաոք կիրիլի ։

Βρέγμα (τὸ) sincipite, (Γαλ. sinciput.) ա-ւազակազմի գլխոյն · պալ կօնէ ։

Βρέμω. M. ήσω. fremere, mormorare. մռնալ, մռնդիլ · ճրտլմաք · կիւրիւմաք ։

Βρένθος (ὁ) sorta di uccellino ignoto 2. fasto, arroganza. տեսակ մը անծանօթ պզտիկ թռչուն · 2. ամբարտաւանութիւն, գոռոզութիւն · պիր նէվ համբարմ ֆոք ֆըզալ · 2. խնդալ, ըլըմ, ըզարթիլիկ ։

Βρενθύομαι (χ. M.) (βρένθος) essere arrogante, orgoglioso. գոռալ հպարտ ըլ-լալ · տիպէ ըլըմիլը ըզարթիլիկ օլմաք ։

Βρέξις - εως (ἡ) pioggia. 2. bagnamento. անձրեւ · 3. թրջելը · խոլմաք · 2. ըզ-ըլմա ։

Βρεφικὸς - ἡ - όν. che spetta al bambino, fanciullesco. պզտիկան · ըզմալը փոյէ ։

Βρεφικῶς. ἐπίῤῥ. da bambino. պզտ-ակա-ըզմալը կիչ ։

Βρεφόθεν. ἐπίῤῥ. dall' età fanciullesca, dall' infanzia. մինչ ի պզտութիւնէ՝ ման-կութենէ · ըզմալըն ֆօրթա պէրի ։

Βρεφοκτονία - ας (ἡ) infanticidio. պզտ-ասպանելը · ըզմալ խօլդըրմաք ։

Βρεφοκτόνος (ὁ, ἡ) infanticida. պզտ-ասպան, պզտ ասպանող · ըզմալ խօլդըրէն, ըզմալ ֆօնլըըը ։

Βρέφος (τὸ) feto. 2. bambino. սաղմ. 2. մանուկ, պզտ. ալաք · 2. ըզմալ, ֆոնլը ։

Βρεφοτροφεῖον (τὸ) luogo, ove si allevano gli infanti. պզտ ասպնելու տեղ · ըզմալ-ըրը պէսլէնիլիկ ֆոնլը ։

Βρεφοτρόφος (ὁ, ἡ) nutritor di fanciulli, allevator di infanti. պզտ ասպնդիչ · ը-ֆոնլըրը պէսլէնէն ։

Digitized by Google

Βρεφουργέω - ῶ. *M.* ήσω. formare un feto. ասղնի ձեւացուցանել. ալեւտ լիուկին ֆօմա֊ֆ. = Τεκνοποιέω.

Βρεφόω - ῶ. *M.* ήσω. = *Βρεφουργέω.*

Βρεφύλλιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Βρέφος.*

Βρεφώδης-εος (ὁ, ἡ) fanciullesco. ազգային, մանկական, ազգ. նման. ցնծալ ֆիւիւլիֆ. հաֆալա գինով. ωδῶς. ἐπίῤ.

Βρέχμα (τὸ) καὶ **Βρεχμὸς** (ὁ) = *Βρέγμα.*

Βρέχω. *M.* βρέξω. bagnare. 2. versare come pioggia. Թրջել. 2. անձրեւի պէս թափել. ըղըմֆել. 2. խալսալ կիւ փօտ֊ֆա = Ὑω

Βρωμὸς - ὰ - όν. robusto, forte. ուժով, խոյժիֆ. ֆալվիկիւֆ.

Βρώω - ῶ. *M.* άσω. rendere robusto. 2. moltiplicare, aumentare. ուժացնել. 2. շատացնել, ամրացնել. ֆալիկիւնդիւֆա֊ֆա. 2. արիւնֆել. ըղըլիմֆել.

Βρίζω. *M.* ίσω καὶ ίξω. addormentarsi. 2. dormire. մրափել. 2. քնանալ. այօֆ֊ըմֆել. 2. այօմֆել.

Βρίθω. *M.* βρίσω. (βαρὺς) esser pesante, soggiacere sotto il peso. 2. inchinarsi dal peso. 3. prevalere. ծանրանալ Թեան ատկ ըլլալ, քանանալ ըլլալ. 2. քնանիլ ծռիլ. 3. գերազանցիլ. ինֆա֊ ւի֊ ինֆա֊ ալէրլէտ ալիւնա֊ ալմիւ. 2. ինֆա֊ֆա ալէրլէրէ֊ֆան կիւիլեւ֊. 3. ըղալեկ կիմիւ.

Βριμάομαι - ῶμαι. *M.* άσομαι. fremere di rabbia. բարկութենէ մռնչիլ. խըրճիման ֆօմա֊ֆանմաֆ.

Βρίμη - ης (ἡ) forza, potenza. 2. minaccia. ոյժ, զօրութիւն. 2. սպառնալիք. ֆալվիկիւ, ֆա֊ֆրիֆ. 2. խօրֆ.

Βρομέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Βρέμω.*

Βρόμιος - α - ον. tumultuario, strepitoso. զգալակ հաճօզ. ֆիւըրտը՝ կիւիւկիւ֊ խ֊ տին, ըղմռճալը.

Βρομιώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Βρόμιος.*

Βρόμος (ὁ) fremore. 2. strepito. մռնչիւն. 2. զգալակ, փսփսուց. ղըըւըը. 2. ըղմռճալ, կիւիւկիւ.

Βρομώδης - εος (ὁ, ἡ) strepitoso. զգալակ հաճօզ. ֆիւըրտը ըէֆ֊ֆան, ֆիւըրտըը.

Βρονταῖος - αία - αῖον. tonante. որոտացօզ. կիւիւկիւն.

Βροντάω - ῶ. *M.* ήσω. tonare. որոտալ. կիւիւկիւֆ.

Βροντὴ - ῆς (ἡ) tuono. որոտմունք. կիւօ֊ կիւիւ֊ ւիւֆ.

Βρόντημα-ατος (τὸ) tonamento. որոտալը. կիւիւկիւն, կիւիւկիւ.

Βροντητικὸς - ἡ - όν. che fa tonare. որոտացուցիչօզ. կիւօ֊ կիւիւ֊ ւիւֆ֊ւ֊ ըէֆ֊ֆան.

Βροντόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce tonante. Ձիւօզ՝ որոտացօզ ձայն ունօզ. գիւ կիւիւկիւ, գիւօկիւ֊ գիւ֊.

Βροντώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al tuono. որոտմունքի նման. կիւօ֊ կիւիւ֊ւիւֆիւիւն գ֊ նիւգ.

Βροτοκτόνος (ὁ, ἡ) = *Ἀνθρωποκτόνος.*

Βροτὸς (ὁ καὶ σπν. ἡ) mortale. մռնչացու. խօֆմիկ.

Βροτοφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) che illumina gli uomini. մարդկիններըը լուսաւորօզ. ինան֊ ըէրը գ֊նիւլիւը խոն.

Βροτοφθόρος (ὁ, ἡ) che corrompe gli uomini, che li distrugge. մարդկինները ապականօզ՝ ջնջօզ՝ ջարգօղ. ինան֊ւիւրի խօրաղ խոն՝ զօրան, գէր կիւիւն.

Βροτόω - ῶ. *M.* ώσω. rendere mortale, rivestire l' umanità. 2. insanguinare. մարմնացուցանել, մարդացընել. 2. արեւնալուայ ընել. խօլ֊գիւ֊ կիւգ֊, ինան֊ կ֊ ֆ֊ւիւ֊ֆիւ կիւտէրգ֊. 2. ֆան բիւըն կիւգ֊.

Βροχὴ - ῆς (ἡ) pioggia. անձրեւ. խալսալ.

Βροχθίζω. *M.* ίσω. inghiottire, ingojare. կլլել. խօրճաֆ.

Βρόχθος (ὁ) gola. 2. gorgozza. վիզ. 2. արկղ, կոկորդ. պօղան. 2. խըրճիւն, պօղալ.

Βροχὶς - ίδος (ἡ) *ὑποκορ. τ. Βρόχος.*

Βρόχος (ὁ) (συγγ. τ. *Βρόγχος*) laccio. խեղդ. խլիւ, փօսալ֊.

Βρυάζω. *M.* άσω. abbondare. շատնալ, առատնալ. զգալմֆ, զգալանմֆ, ֆառմֆ֊.

Βρύγμα (τὸ) morso. խածնելը. ըէրըլ.

Βρυγμὸς (ὁ) stridore, fremito di denti. ակռաներուն կրճտելը. գիւլէրիկի կըճըրտիմը.

Βρύκω. *M.* βρύξω. stridere i denti. ակռաները կրճտել. գիւլէրիկի կըճըրտիմֆ.

Βρῦν. esclamazione di un fanciullo, che ha sete, che è assetato. Շատ ուզող ազգի պռատլը. ատա խոգիկն շատացան պա֊ ղըրմատը.

Βρύον (τὸ) (βρύω) alga, musco. մամուռ, ջուր. գիւնիզէ, փինէ օֆատ. 2. = *Ἄνθος.*

Βρυόω - ῶ. *M.* ώσω. coprire di alga, riempire di muschi. մամուռապատել, մամուռով գոցել. գիւնիզէ իլէ ֆափմաֆ՝ գօղատրմաֆ.

Βρύσις - εως (ἡ) fontana. ազբիւր. ֆառ֊ ղրը, ըէրիւ.

Βρύττω. *M.* βρύξω. Ἀττ. ἀντὶ *Βρύκω.*

Βρυχανάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. ruggire, muggire (come il leone). մռնչել (առիւծի պէս). կիւֆ֊ըրտինմֆ, հօմ֊ըրտանմֆ (առլան կիւղ).

Βρυχὴ - ῆς (ἡ) = *Βρυγμός.*

Βρυχητὴς - οῦ (ὁ) che ruggisce, muggisce. մռնչօզ. կիւֆ֊ըրտինկն, հօմ֊ըրտանան (առլան կիւղ).

Βρυχητικὸς - ἡ - όν. che rugghia. մռնչօզ. կիւֆ֊ըրտիկիւմֆ.

Βρύχιος - α - ον (βρύξ) immerso nell' acqua. 2. profondo. Շատրին մէջը ընկըղմած. 2. խորանիկ. առյուն իլիւնի պոմիւլ. 2. գիւրիւն.

Βρύχω. *M.* βρύξω. fremere, stridere. ակռաները կրճտել. գիւլէրիկի կըճըրտիմֆ. 2. = *Βρυχανάομαι.*

Βρύω. *M.* ύσω (ρέω) abbondare, esser pieno. 2. spuntare, pullulare. առատնալ, լեցուն ըլլալ. 2. պտղիլ, ծիլ. ի֊ւլմաֆ, փօլա֊ օլմաֆ. 2. պիւիկ, ֆիւիւ֊ լիւնիկ.

Βρῶμα (τὸ) alimento, nutrimento. սըռուելիք. կիւկիմիկ, իլէկիկ, ֆառ֊.

Digitized by Google

Βρωματίζω. *M. ίσω.* alimentare, nutrire. սնուցանել · պահպանել։
Βρωμέω - ῶ. *M. ήσω.* puzzare. հոտել · գեղհոտել։
Βρῶμος (ὁ) cattivo odore, puzza. գարշ հոտ · ֆինո գեղհոտ։
Βρωμώδης - εος (ὁ, ἡ) puzzolente. հոտած· գեղհոտ։
Βρώσιμος (ὁ, ἡ) che si mangia, commestibile. ուտելիս· կերակրելի։
Βρῶσις - εως (ἡ) il nutrimento, alimento. սնունդ · կերակուր կերակուր, գոյն։
Βρωτὴρ - ῆρος (ὁ) chi mangia. ուտող, կերօղ · կերակ։
Βρωτὸς - ἡ - ὸν. buono a mangiarsi. ուտելու յարմար · կերնելիքի օգտակար, կերակուր եղած։
Βυβλάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Βύβλος.
Βυβλίον (τὸ) carta fatta colla scorza di papiro. պապիր ծառին կեղևէն շինած թուղթ · գիրք ու գրվածք գոտոնած կտորեալ տետր։
Βύβλος (ἡ) (φυτ.) papiro (albero). 2. la scorza di papiro. 3. carta. պապիր, (ծառ). 2· պապիր ծառին կեղևը. 3· թուղթ · գիրք (ուղի). 2· գիրք ու գրվածք գոտոնած. 3· տետր. 4. = Βίβλος καὶ Βιβλίον.
Βυθάω - ῶ. *M. ήσω* (σπν.) ἀντὶ Βυθίζομαι.
Βύθιος - α - ον. il fondo dell' acqua. ջրի յատակը · ստոյգ գիտի՝ ուր։
Βυθισμὸς (ὁ) immersione. ընկղմիլը · գիրքնելը։
Βυθὸς (ὁ) fondo, profondità. յատակ, խորութիւն · գիտ, ուր, տեղիք (գենդի, ջրի, կրակի վը ստրը)։
Βυκανίζω. *M. ίσω.* suonar la trombetta, trombettare. գալարափող զարնել · բուքմիտ ընելիք։
Βύρσα - ης (ἡ) cuojo. խազախ · կիճ։
Βυρσεὺς - έως (ὁ) ὑποκορ. τ. Βύρσα.
Βυρσοδεψεῖον (τὸ) bottega del cuojajo. խազախարդի խանութ · բազդիրանի։
Βυρσοδεψέω - ῶ. *M.* ήσω. conciare la pelle, preparare la pelle. խազախը պատրաստել, խազախարդ ընել · կիճ-ներ հաղարմաք, բազդի օգտ։
Βυρσοδέψης - ου (ὁ) conciatore di pelli, cuojajo. խազախարդ · բազդի։
Βυρσοδεψικὸς - ἡ - όν. che ha relazione colla preparazione di cuoji. խազախարդութեան պատկանած · բազդիրլըք գործելիք։
Βυρσοπώλης - ου (ὁ) venditor di cuoji. խազախ ծախող · կիճ ծախող։
Βυρσοτόμος (ὁ, ἡ) chi taglia il cuojo. խազախ կտրող · կիճ գործող։
Βύσσινος - η - ον. di lino, di bisso. վէրայ, բէհեզեայ · գերձենիէ, բիւլկիպոսէ, պուրձենիէ։
Βυσσὸς (ὁ) ἀντὶ Βυθὸς.
Βύσσος (ἡ) lino, bisso. վուշ, կտաւ, բէհեզ · գերձին, բիւլկիպ, պուրձենիք։
Βύω. *M.* βύσω. chiudere, coprire. գոցել · խցրնիլ, գոցանել։
Βῶδιον (τὸ) *Δ.* ἀντὶ Βοίδιον.
Βώλαξ - ακος (ἡ) = Βῶλος.
Βωλοκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. frangere le glebe. հողակոչանները ջարել՝ մանրցընել · գոգ-գոգելէն ետքը՝ ամֆլիճել։
Βωλοκόπος (ὁ, ἡ) frangitor delle glebe. հողակոչանները մանրցընող · գոգ-գոգելէն ետքը ամֆլիճող։
Βῶλος (ἡ καὶ μτγν. ὁ καὶ σπνδ. τὸ) gleba, zolla. հողակոչ · գոգ։
Βωλοστροφέω - ῶ. *M.* ήσω. voltar le zolle, le glebe nell' arare. հերկելու ատեն հողակոչանները գոգելընել · էնիքն գոգ-գոգելէն ետքը էրէլրդի։
Βωλοτόμος (ὁ, ἡ) = Βωλοκόπος.
Βωμὶς - ίδος (ἡ) = Βαθμός.
Βωμολοχέω - ῶ. *M.* ήσω. fare delle buffonerie. կատակութիւն ընել · ֆըշերլիք նիրգիք։
Βωμολοχία - ας (ἡ) buffoneria. կատակութիւն · ֆըշերլիք, ֆոֆալլիքլիք։
Βωμολόχος (ὁ, ἡ) buffone. խեղկատակ, ծաղրածու · ֆոֆար, ֆըշեր, ֆոֆալլի։
Βωμολόχως. *ἐπίῤῥ.* buffonemente. խեղկատակի պես · ֆոֆար կնի, ֆըշերլիք իր։
Βωμὸς (ὁ) altare. խարան · գիգուղ · 2. = Βουνός.
Βωτὴρ (ὁ) καὶ
Βώτης - ου (ὁ) *Δ.* = Βουκόλος.
Βώτωρ - ορος (ὁ) = Βωτήρ.

Γ.

Γ, γ. (τὸ) (ἄκλ.) Gamma. La terza lettera dell' alfabeto Greco. Presa in senso numerico coll' accento di sopra (γ΄) significa tre, o terzo, e coll' accento al di sotto (γ) significa tre mila. Գ՝ամմա, ցուցանց լեզուին երրորդ գիրն է. Հայերէն Գ գիրին Հնչումը ունի։ Հաշուանքի կողմանէ չինլոր վրան ըլլալու ատեն (γ΄) կընշանակէ երեք կամ երրորդ, ատկը ըլլալու ատեն (γ) երեք հազար։ Գ՝ամմա, եօտանի լեռնէն խլածնիթ խոշոր տար։ Կ՚ոչ բարբառոտ խօսելու բերբերի (γ) օտարիս կ՚օգտագործէ իր խօսքը խանգարելու, էրկրորդ (γ) օտարիս կ՚օգտագործէ իր գլխուն։
Γά, *Δ.* ἀντὶ Γέ.
Γᾶ - γᾶς (ἡ) *Δ.* ἀντὶ Γῆ.
Γαγάτης (ὁ) gagate (sorta di pietra, che ha preso il nome dal luogo, o dal fiume Gagi di Licia. Գագատ (քր ելեւ տեղէն կամ Գ՚ագիսոյի Գագէս գետին անունէն առած քար մըն է)· գերեզման հանելին նման Գագատ կամ գոյն տար։
Γαγγαλίζω. *M. ίσω.* = Γαργαλίζω. titillare, eccitare il riso. խտտցընել · էգդեցընել, կատակ ընել։
Γαγγαμεὺς - έως (ὁ) chi prende le ostriche. ստրէ բռնող · ըտրէյիս բռնող, ըտրէյիսէր։
Γαγγάμη (ἡ) καὶ
Γάγγαμον (τὸ) sagena atta a prendere le ostriche. ստրէ բռնելու յարմար ցանց · ըտրէյիս ուր, ցանց։

Digitized by Google

Γαγγίτης (ὁ) sorta di pietra preziosa. *Ծանոգին քար մըն է. պոհալը պէր նեղ ի՞ւլ ուբ.*

Γάγγλιον (τὸ) (*γαγγαλίζω*). ganglio, corpo olivare, gangola. *Կծիկ կլաց. պօշտրա պիկն պէր ուբ.*

Γάγγραινα - ης (ἡ) cancrena. *Խլրգինի. խոբան, խօբա, ափլիւ, (չանդրիւա).*

Γαγγραινικὸς - ἡ - ὸν. cancrenoso. 2. cancrenato. *Խլրգինիի նման. 2. Խլրգինիի բռաւած ախտին ընկած. խօրա գինիպ. 2. խօրալը, ափլիւլի, (չանդրիւալը).*

Γαγγραινοομαι - οῦμαι. Μ. ωθήσομαι. cancrenarsi. *Ախտանալ խլրգինիի. խօրա՝ ափլիւի պիւլիւ.*

Γαγγραίνωσις - εως (ἡ) cancrenazione. *Խլրգինի բռաւած ախտին ընկնալը. խօրա՝ ափլիւի պիւլիւ.*

Γάζα - ης (ἡ) (*Περσ*) tesoro regio. *Արքայի գոնձ. ֆափլու խալխնի.*

Γαζοφυλάκιον (τὸ) = *Θησαυροφυλάκιον.*

Γαζοφύλαξ - ακος (ὁ) = *Θησαυροφύλαξ.*

Γαῖα - ας (ἡ) *ἀντὶ Γῆ.*

Γαιομέτρης - ου (ὁ) *ἀντὶ Γεωμέτρης.*

Γάϊος - α - ον. Δ. ἀντὶ Γήϊνος.

Γαιοτρεφὴς - ἐος (ὁ, ἡ) nutrito dalla terra. *գետնէ ոնած. խորհի՝ ֆօխրափան պիւլնիվի.*

Γαιοῦχος (ὁ, ἡ) possessore della terra, che cinge la terra. *երկիրը բռնօղ կամ պաշրօղ. խորհ՝ ֆօխրալը ֆուռնի՝ խոխոր ևիլրեալնի՝ ուրտ՝ պերբի ֆուռֆընը ուշտ.*

Γαιόω - ῶ. Μ. ώσω. far come terra, convertere in terra. *Հող. ընել, Հողի գարձնել. ֆօխրի նիվիր, ֆօխրալա ևիվիրիվ.*

Γαιώδης - εος (ὁ, ἡ) *ἀντὶ Γεώδης.*

Γάλα - ακτος (τὸ) latte. *կաթ. ախտ, ևիսին.*

Γαλακτεύω - ῶ. Μ. άσω. lattare. *կաթ ասել. ախտ վիրվիր.*

Γαλακτίζω. Μ. ίσω. inbiancarsi come il latte. *կաթի պէս ճերմակ ըլլալ. ախտ կի պիտալ օլմաք.*

Γαλακτικὸς - ἡ - ὸν } fatto di latte. 2. bian-
Γαλάκτινος - η - ον } co come il latte. *կաթէ շինուած. 2. կաթի պէս ճերմակ. ախտին նմանը. 2. ախտ կուի պիտալ.*

Γαλακτὶς - ίδος (ἡ) *καὶ Γαλακτίτης - ου* (ὁ) *καὶ Γαλακτίτος - ιδος* (ἡ) galattile (pietra, che manda fuori un sugo latteo). *կաթի նման հեւէ մը դուրս ասող քար մըն է. ախտի պիւնէր պէր ասս ափըտան ի՞ւլ ուբ.*

Γαλακτοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al latte. *կաթի նման. ախտի պիւնէր, ևիսինի պէս նման.*

Γαλακτοθρέμμων - ονος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di latte. *կաթով սնուցօղ. ախտ իւի պիւլինին.*

Γαλακτοκόμος (ὁ, ἡ) = *Ποιμήν.*

Γαλακτοποτέω - ῶ. Μ. ήσω. bere del latte, nutrirsi di latte. *կաթ խմել, կաթով սնանիլ. ախտ իլլիւ, ախտ իւի պիւլինիվ.*

Γαλακτοπότης - ου (ὁ) chi beve latte. *կաթ խմօղ. ախտ իւլին.*

Γαλακτοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrire di latte. *կաթով սնուցանել. ախտ իւի պիւլիվ.*

Γαλακτοτροφία - ας (ἡ) nutrizione di latte. *կաթով սնուցանելը՝ կամ սնանիլը. ախտ իւի պիւլնի խոխոր պիւլնիվ.*

Γαλακτουργέω - ῶ. Μ. ήσω. Ἐμί —

Γαλακτουργὸς (ὁ, ἡ) chi fa dei cibi di latte, dei latticinj. *կաթնեղէններ շինօղ. ախտի՝ ի՞ւլ խոխոր պիւլնիվը.*

Γαλακτοφάγος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di latte. *կաթ ուտօղ, կաթնասուն. ախտ իւի պիւլնինի.*

Γαλακτόχροος - ους (ὁ, ἡ) } che ha
Γαλακτόχρως - ωτος ἡ ὦτος (ὁ, ἡ) } il colore del latte. *կաթի գոյն ունեցօղ. ախտ գինիվ.*

Γαλάνα - ας (ἡ) *Δ. ἀντὶ Γαλήνη.*

Γαλαξίας (ὁ) la via lattea, galassia. *յարդ գօղ, ծիր կաթին. սման օղրասաս, հաղըր խօլա, փիհիլան. 2. = Γαλακτίς.*

Γαλεάγρα - ας (ἡ) trappola di ferro. *երկաթէ ախնաս. փախ գտնելճա, ի՞ւլ գտֆա, ի՞ւլ գտան.*

Γαλερὸς - ὰ - ὸν. = Γαληνός.

Γαλερῶς. ἐπίῤ. = Εὐθύμως.

Γαλερωπὸς (ὁ, ἡ) chi ha il volto sereno, ilaro. *զուարթերես. կիսէր խնդալի.*

Γαλῆ - ῆς (ἡ) (*κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Γαλέη*). mustella, donnola. *աքիս. կիսինդի. (μτγν.) gatta. մասակ կասաս. փիլ փիփ. 2. mustello (specie di pesce). ախտակ մը ձուկ. կիսինդի գուբլը.*

Γαληναία - ας (ἡ) *ἀντὶ Γαλήνη.*

Γαληναῖος - α - ον = Γαληνὸς.

Γαλήνη - ης (ἡ) serenità. 2. bonaccia. *պարզութիւն* (*օդոյ*). 2. *Հանգարտութիւն* (*ծովու*). *պերհիլէթ* (*հլուճըն*). 2. *խնդալէթ.* (*μτφρ.*) tranquillità di animo, serenità di volto. *Հանգարտութիւն սրտի, զուարթերեսութիւն. նիւրիւ բահաթլըլը, կիսէր նիւլլիւ. 3. (παῤ. Ἡσυχ.) plumbaggine. ախտակ մը Հանք. սիկիբա.*

Γαληνιάω - ῶ. Μ. άσω. essere sereno, tranquillo. *պարզ՝ Հանգարտ ըլլալ. պիրսի՝ գուրտը՝ բահաթ օլմաք.*

Γαληνὸς - ἡ ἢ ὸς - ὸν. sereno. 2. calmato, bonaccioso. *պարզ* (*օդ*). 2. *Հանգարտ* (*ծով*). *պիրսի* (*հալը*). 2. *գիւրալ* (*տեղի*). (*μτφρ*). tranquillo, ilaro. *անխռով, Հանգիստ, զուարթերես. բահաթ, կիսէր նիւլլիւ. լաղ.*

Γαληνόω - ῶ. Μ. ώσω. rendere sereno, tranquillare. *պարզ՝ Հանգարտ ընել. խաղաղեցնել. ուչէթ՝ պիրսի՝ գուրտը՝ երկիւղ, բահաթլըլմաք.*

Γαληνῶς. ἐπίῤ. serenamente, tranquillamente, in calma. *պարզութեամբ, Հանգարտութեամբ, խաղաղութեամբ. պիրսիլէթ՝ ուչէթլէթ՝ բահաթլէթ՝ իլիմնլէթ իւր.*

Γαλίοψις - εως (ἡ) galiopsi. *գեշ Հասալ խոտ մըն է. ֆիլան փօթուլու պէր ծիլուած ուբ, ղալիոթ.*

Γαλουχέω - ῶ. Μ. ήσω. allattare. *կաթ ասել. ախտ վիրվիր.*

Γαλουχία - ας (ἡ) l'azione d'allattare. *կաթ ասիլը. ախտ վիրվիլ.*

Γάλως - ω ἢ ωος (ἡ) cognata (la sorella del marito). *ասլ (երկանը քոյրը). կիսրմնիկ. (ἐνίοτε) cognata. Հարս. կիսին, ուիֆիի (ֆարտալ ֆուրաը).*

Digitized by Google

Γαμβρεύω. *M.* εύσω. sposarsi. ֆեռայա-նալ, կարգըւիլ· եւկնիլ, պէրնիլ կնիկի օլմաք։

Γαμβροκτόνος (ὁ, ἡ) che assassina il genero. ֆեռանի սպաղնօղ· կնիկիին հօր պիւրնի։

Γαμβρός (ὁ) genero. 2. cognato (il marito della sorella). 3. cognato (il fratello del marito). 4. suocero. ֆեռայ· 2. քեռայր· 3. ապգր (երկոքը ապգրըը)· 4. ամներ· կնիկի, գայնի· 2. ենիշտի· 3. ֆայն (ֆռճռաւըն ֆռֆռալը)· 4. ֆայն ռճռ· 5. = Συγγενής.

Γαμετὴ-ῆς (ἡ) sposa. հարս· կնիկ· եհկ։

Γαμέτης ου (ὁ) sposo. ֆեռայ· կնիկի, գայնի։

Γαμέτις -ιδος (ἡ) sposa, la consorte. հարս· կնիկ, եհկ։

Γαμίσ-ω. *M.* ήσω. sposarsi. կարգըւիլ, կնիկ առնել· եւկնիկ, գայրը ալմաք· (μτγν.) congiungersi. զուգիլ (առն կնոջ կնոջ)· կնիկնիլցիկ, հիմ կնիկ· (μσ. ἡ πῶ.) maritarsi. (Λατ. nubo.) երիկ առնել· ֆռճայա վրմաք։

Γαμήλιος-α ῆ ον-ον. nuziale, conjugale. հարսառնեաց, ամուսնական· պիւկնի՝ նէյնօհա գայկէ։

Γαμηλιών-ῶνος (ὁ) gamelione (il settimo o ottavo mese degli Ateniesi) (15. gennajo = 15. febbrajo.) Աֆինացաց ֆօճ-ներարգ կամ ուֆերարգ ամիսը (15 Յունվ. = 15. ֆեբր.)· Աիինուլըրըն ինչինի ն ովխլչինի այը (15. Մահարրի = 15. Ախֆեր)։

Γαμίζω. *M.* ίσω. dare in matrimonio, կարգիլ (ազկինը)· եւլնդուրմաք (էշէը)· (μσ.) maritarsi. երիկ առնել· ֆռճայա վրմաք։

Γαμικός-ή-όν. nuziale, conjugale. ամուսնական, հարսառնիկի պատկանած· պիւկնի՝ նէյնօհա գայկէ· ικῶς. ἐπιθ.

Γαμοκοπέω-ῶ. *M.* ήσω. commettere un' adulterio. շնութիւն ընել, շնալ· վինա կիմաք։

Γαμοκοπία-ας (ἡ) adulterio. շնութիւն· վինա։

Γαμοκόπος (ὁ) adultero. շնացօղ, շուն· վինափաբ։

Γάμος (ὁ) matrimonio. 2. le nozze. ամուսնութիւն· 2. հարսանիք· նէյնօհա· 2. գիւնէան։

Γαμοστολέω-ῶ. *M.* ήσω. preparare le cose necessarie alle nozze. հարսնիքի պէտք ը-ղածներըը պատրաստել· գիւնէնի էյդիզ-ղըը նէյնիլէրէյ ֆիգռրէյ կիմաք։

Γαμοστολία-ας (ἡ) preparazione delle cose necessarie alle nozze. հարսնիքի պէտք ղածներըը պատրաստիլը· գիւնէան հազըրլըը։

Γαμοστόλος (ὁ, ἡ) preparatore delle nozze. հարսնիքի պէտք ղածներըը պատրաստող· գիւնէան ֆիգռրէյի կիօրնի։

Γαμφός-ή-όν. curvato, curvo. ծռած, ծռուռ· եդէնի, եդէ։

Γαμφότης-ητος (ἡ) curvatura. ծռուֆիւն· եդէնլիւ։

Γάνος-εος-ους (τὸ) piacere, splendore, lustro. զուարճութիւն, շքեղութիւն, պայ-ծառութիւն, փայլուն· գիւզէլլիւ, շա-լնէնի, լուչէնի, նօրմէնլիւ· կնէվէնլիւ։

Γανόω-ῶ. *M.* ώσω. lustrare illuminare, rallegrare, lisciare. փայլատըցընել, շքեղ-ցընել, ուրախացընել, պայծառացընել, ազարկիլ· գօրլուֆիւ, շնֆիվնիւ· լոյ գիւզէլ կիմաք, գիւզօհլամաք։

Γάνυμαι. *M.* ύσομαι. godere, rallegrarsi. բնդկիլ, ուրախնալ· լոյ գայրէ նէյ օլմաք, սեվինիւ, սեֆ կիմաք։

Γάνωμα (τὸ) καὶ **Γάνωσις** (ἡ) = Γάνος. 2. l'azione di lustrare, di lisciare. յայնի-լը, ազարկիլը· գիւզէլլէմա, գիլաչա։

Γαρ (γὲ, ἄρα) σύνδ. poichè, perchè. (Λατ. enim). ինչու որ, քանզի· նէյնիւ, չնէնի։

Γαργαλίζω. *M.* ίσω. titillare, solleticare. խաղալ· խնամացընել· ցընծացընել, կը-գիւզէլլամաք (իշգիլատլա)։

Γαργαλισμὸς (ὁ) titillazione. խաղալմա· ցընծացնալ (իշգիլատլա)։

Γαργαρίζω. *M.* ίσω. gargarizzare. կոկոր-դը ազալիլ· գարգարա կիմաք։

Γαργηρισμός (ὁ) gargarismo. կոկորդը ազա-լիլը· գարգարա կիմաք։

Γαστὴρ-έρος (ἡ) ventre, pancia. ֆոր-ֆորըն, գամ։

Γάστρα-ας (ἡ) il fondo d'ogni vaso. 2. il fondo della nave. ամէն ամանին ատ-կը· 2. նաւին չանմարաքը· հիր պէր ֆոր-պիրը· 2. կիմ սմգորը։

Γαστρίζω. *M.* ίσω. saziare. կշտացընել· փօյարմաք· (μσ.) saziarsi. կշտանալ· փօյ-մաք։

Γαστριμαργέω-ῶ. *M.* ήσω. mangiar da ghiottone. արկոր պէս ուտիլ· գոլ-պիւեր կիմ կիմաք։

Γαστριμαργία-ας (ἡ) golosità. արկորու-թիւն· գօլպիւերլիւք։

Γαστρίμαργος (ὁ, ἡ) ghiottone, goloso. արկորմէլ· գօլպիւեր։

Γάστρις-εος (ὁ, ἡ) che ha gran ventre, panciuto. մեծ ֆոր ունեցող· գիւչլի ֆոր-ըըն-ը, չիչը· 2. = Γαστρίμαργος.

Γαστρισμὸς (ὁ) voracità, golosità. շու-կերութիւն, արկորութիւն· չիչտըպլէէ, գօլպիւերլիւք։

Γαστροκνημία (ἡ) κνήμιον (τὸ) (κνήμη) la polpa della gamba, polpaccio. բամբ արտնից· գալըըր։

Γαστρολογία-ας (ἡ) gastrologia, trattato o discorso sul ventre. ֆորի վրայ խօսիլը՝ ճառելը՝ խորհելը· ֆորըն հա-գընա գիօհնի կիմաք։

Γαστρολόγος (ὁ, ἡ) gastrologo, chi tratta del ventre, delle buone vivande. ֆորի՝ ազէկ կերակուրներու վրայ խօսող· ֆորըն՝ կամ լաւ ուտելիքը հոգացնա գիօհնի էնի։

Γαστρομαντεία-ας (ἡ) l'arte d'indovinare parlando dal ventre, gastromanzia. ո-րովայնահմայութիւն· ֆորնիսկան ըռէյու էյտիւէ կամ կիմսի գէլնի պիլիւիլիք։

Γαστρόχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) che si nutrisce coi proprj sudori, colle opere delle sue mani. իր քրտինքովը՝ ձեռքին աշխա-տանքովը կերակրուող· անձնէն կիրէ՝ նէյն նէնէյ էլէ կիլինէն։

Γάστρων-ωνος = Γάστρις.

Digitized by Google

Γαῦλος (ὁ) mastello, in cui si mugne il latte. *Γαυλὸς ὁ εἰς ὃν ἀμέλγεται τὸ γάλα.* 2. = *Ὅλκας.*

Γαυριάω. M. ἀσω. vanagloriarsi. *Ἀλαζονεύομαι, ματαιόδοξος εἶμαι.*

Γαῦρος (ὁ, ἡ) orgoglioso, superbo, arrogante. *Ἀλαζών, ματαιόδοξος, ὑπερήφανος, ὑπερόπτης.*

Γαυρόω - ῶ. *M.* ώσω. rendere arrogante, superbo. *Ἀλαζονεύω, ματαιοδοξίαν ἐμποιῶ, ὑπερηφανεύομαι* (μσ. ῆ πθ.) = *Γαυριάω.*

Γε (μόρ. ἐγκλιτ. ῆ *Σύνδ.*) (*Βεβαιωτ. καὶ Προσδετ.*) certamente, ancora. *βεβαιωτικὸν καὶ προσθετικὸν μόριον.* 2. (*ἐλαττωτ.*) al meno. *ἢ μὲν δίκαιον, ἀλλ' οὖν γε δίκαιον ἦν.* 3. (*Παραπληρωμ. ῆ Ἐμφατ. ὡς Ἔγωγε, Ἥδε γε, Πάνυγε, κτλ.*).

Γέα (ἡ) = *Γῆ.*

Γέγειος (ὁ, ἡ) *Ἰων.* antico. *ἀρχαῖος, ἀπὸ πολλοῦ.*

Γεγηθότως. ἐπιῤῥ. (*μτχ.*) allegramente. *μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.*

Γεγωνέω - ῶ. *M.* ήσω (*γεγώνισκω*) alzar la voce, parlare ad alta voce. *Ὑψῶ τὴν φωνήν, φωνάζω ἐπὶ πολύ.* 2. *ἐνεργ.* ὑψῶ τὴν φωνήν, ἀκούομαι ἀπὸ μακρὰν ἀπόστασιν.

Γεγωνός - ἡ - όν (*τὸ παρθ. ότερος-ότατος*) pronunziato ad alta voce. *φωνὴ ὑψηλὴ ἀκουομένη· ἀκουστὸν ὑψηλῇ φωνῇ.*

Γεῖσον ῆ *Γεῖσσον* (*τὸ*) grondajo. *ἐπὶ τῶν οἰκιῶν.*

Γειτνία - ας (ἡ) = *Γειτόνησις, Γειτονία.*

Γειτνιάζω. M. άσω. avvicinarsi, approssimarsi. *πλησιάζω, πλησιάσω.* 2. *ἐνεργ.* *πλησιάζω, ἐγγίζω.*

Γειτνιασις - εως (ἡ) vicinanza, l'essere vicino. *πλησίασμα, πλησιότης.*

Γειτνιάω - ῶ. *M.* άσω. καὶ *Γειτονέω. M.* εύσω. καὶ (*μσ.*) *Γειτονεύομαι. M.* εύσομαι. καὶ *Γειτονίω* - ῶ. *M.* ήσω. = *Γειτνιάζω.*

Γειτόνημα - ατος (τὸ) } vicinanza.
Γειτόνησις - εως (ἡ) } *Γειτονία* - ας (ἡ)

Γείτων - ονος (ὁ, ἡ) vicino, prossimo. *πλησίον, πλησίος.*

Γελασείω (*χ. M.*) desiderare di ridere. *θέλω νὰ γελάσω.*

Γελάσιμος (ὁ, ἡ) degno di riso, ridicolo. *γελοῖος, καταγέλαστος.*

Γελαστής - οῦ (ὁ) irrisore. 2. chi ride. *χλευαστής.* 2. *ἐνεργ.* *γελοῖος, γελοιαστής.* 2. *παθ.*

Γελαστικὸς - ἡ - όν. chi può ridere. *γελοιαστικός.*

Γέργος - ἡ - όν. *ἐνεργ.* *γελοιαστικός.* *παθ.* *ἀξιοκατάγελαστος.*

Γελαστὸς - ἡ - όν. degno di riso, ridicolo. *γελοῖος, καταγέλαστος.* *παθ.* *γελοιαστός.*

Γελάω - ῶ. *M.* άσομαι, ridere, esser giocondo, ilaro. *γελῶ, χαίρομαι, εὐφραίνομαι.* *ἐνεργ.* *γελοιάζω.* *παθ.* *γελοιάζομαι.* (*μτβτ.*) irridere, schernire. *χλευάζω, ἐμπαίζω καὶ γελοιάζω.* *παθ.* *γελοιάζομαι.*

Γελγὶς - ίος ῆ ίδος ῆ ίδος (ἡ) spicchio d'aglio. *σκόρδου σχίζα.*

Γελγοπώλης - ου (ὁ) venditor di cenci, di stracci, mercante in minuto merciajo. *ἔμπορος ῥακέων, ὁ πωλῶν ῥάκη, ῥακοπώλης.*

Γέλγος - ους - ους (τὸ) merci di poco valore. *ὁ πρᾶσις ἐμπορίου μικροῦ, ὑποδεεστέρου εἴδους.*

Γελοιάζω. M. άσω. dire delle cose da ridere, dire delle buffonerie. *ἀστειεύομαι, λέγω γελοῖα.* *παθ.* *γελοιάζομαι.*

Γελοῖος - α - ον. ridicolo, degno di riso. 2. chi cagiona del riso. *γελοιαστικός, καταγέλαστος.* 2. *παθ.* *γελοιάζομαι.*

Γελοιότης - ητος (ἡ) il ridicolo. *γελοῖον εἶδος.* *παθ.* *γελοιάζομαι.*

Γελοίως. ἐπιῤῥ. ridicolosamente. *καταγελαστικῶς, μὲ γελοιότητα.* *παθ.* *γελοιάζομαι.*

Γέλως - ωτος (ὁ) riso. 2. cosa ridicola, il ridicolo. *γέλωτας.* 2. *καταγέλαστον πρᾶγμα.* *παθ.* 2. *γελοιάζομαι.*

Γελωτοποιέω - ῶ. *M* ήσω. far ridere, eccitare il riso. *καταγελῶ.* *παθ.* *γελοιάζομαι.*

Γελωτοποιὸς (ὁ, ἡ) chi fa ridere, chi muove il riso, buffone. *γελωτοποιός.* *παθ.* *γελοιάζομαι.*

Γεμίζω. M. ίσω. empire. *γεμίζω.* *παθ.* *γεμίζομαι.*

Γέμισμα (τὸ) ciò che serve ad empiere, peso. *γεμίζω.* *παθ.* *γεμίζομαι.*

Γεμιστὸς - ἡ - όν. empiuto. *γεμάτος.* *παθ.* *γεμίζομαι.*

Γέμω (*χ. M.*) esser pieno. *γεμάτος εἶμαι.* *παθ.* *γεμίζομαι.*

Γενάρχης - ου (ὁ) capo di famiglia, capo di nazione. *γενάρχης, ἀρχηγός.* *παθ.* *γενάρχης.*

Γενεὰ - ᾶς (ἡ) generazione, nascita. 2. l'età degli uomini. 3. la successione della generazione. 4. razza, progenie, tribù. 5. i posteri. *γενεά, γενεαί.* 2. *γενεαλογία.* 3. *γενεαλογικὴ συζυγία.* 4. *φυλή, γένος.* 5. *ἀπόγονοι, συγγενεῖς.* *φυλή, φῦλον, ἔθνος.* 2. *γενεαλογικὴ ἔννοια.* 3. *γενεαλογικὸν ἔθνος.* 4. *οἱ, αἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους.* 5. *ἔθνος, γένος.*

Γενεαλογέω - ῶ. *M.* ήσω. fare la genealogia. *γενεαλογίαν ποιῶ.* *οἱ βιβλικοὶ γενεαλογοῦσι τὴν καταγωγὴν τοῦ Ἰησοῦ.*

Digitized by Google

Γενεαλόγημα (τὸ) } genealogia. ազգաբա-
Γενεαλογία - ας (ἡ) } նություն, ազգաշնամար.
-ին, -ոյ ծագումն.
Γενεαλογικὸς - ἡ - όν. genealogico. ազգա-
բանական. -ոյ ծագմանց. -ին, -ոյ
նկ ի-ին.
Γενεαλόγος (ὁ, ἡ) genealogista. ազգաբան.
-ին, -ոյ ծագման.
Γενεάρχης - ου (ὁ) = Γενάρχης.
Γενέθλη - ης (ἡ) origine, generazione.
ակիզբ. առկիմ. գոլութիւն, -ին, ծնած.
= Γένος, Γενεά.
Γενεθλιάζω. M. άσω. celebrare i natali
ՀՀին ծննդեան օրը կատարել. գովել
զծննդեան նիւթ.
Γενεθλιαλόγος (ὁ, ἡ) genetliaco, fattor
di oroscopi. աստղագէտ, գուշակող. գով-
ել ծննդեան.
Γενέθλιος - α ἡ ος - ον. natalizio. ծննդա-
կան. գովելոյ տօնի. (τὰ γενέθλια) i
natalizii, i natali. ծննդեան օրը. գով-
ել զծնունդն.
Γένεθλον (τὸ) = Γέννημα.
Γενειὰς - άδος (ἡ) barba. 2. gote, guancie.
մօրուք. 2. այտ. առագ. 2. նշանած.
Γένειον (τὸ) mento. 2. barba. կզակ. 2.
մօրուք. կնիկ. 2. առագ.
Γενέσιος (ὁ, ἡ) = Γενέθλιος.
Γένεσις - εως (ἡ) origine, nascita. ծնունդ,
ծագումն. ազգած, ծագ, գովելոյ.
Γενετὴ - ῆς (ἡ) = Γέννησις.
Γενετὴρ - ῆρος (ὁ) καὶ **Γενέτης** (ὁ) = Γεν-
νήτωρ.
Γενὴ (γνὴ) τῆς - ου ἡ οῦ (ὁ) genitore, ge-
neratore. ծնող. ի-ին.
Γενητὸς - ἡ - όν. fatto, creato, che si può
fare. եղած, առեղծուած, լլլալու. ոչ
հաւ, ի-ոչ-ալիր, ոչնչիր.
Γενικὸς - ἡ - όν. generale, universale. 2.
proprio alla generazione. սեռական,
ընդհանրական. 2. ծննդեան յատուկ.
առաջի. 2. գովելոյ հայոյ. (ἡ) (ὀηλ.
πτῶσις) genitivo. սեռական հոլով.
Γενικῶς. ἐπίρ. generalmente. ա. հասարակ-
ապէս-ապէս, ի-ի-ի. ի-ի-ի.
Γίνα - ας (ἡ) ἀντὶ Γενεὰ ἢ Γένος.
Γενναϊάζομαι. M. άσομαι. comportarsi
da uomo coraggioso, incorraggiarsi.
կարգի պէս վարուիլ. ինի ինչ տալ-ի-ի.
Γενναῖος - α - ον (γίννα) generoso. libera-
le, valoroso, nobile. ազնաւարտ, ա-
ական, կարճ. առլ-ի-ի, գ-ի-ի-ի,
ալ-ինական, ինի.
Γενναιότης - ητος (ἡ) generosità, valore.
ազնաւարտութիւն, կարճութիւն. առլ
-ի-ի, ինի-ի, ի-ի-ի-ի. ալ-ինական-ի-ի.
Γενναιόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha senti-
menti generosi. ազնաւամիտ. ի-ի-ի ի-
գ-ի-ի. ալ-ինական.
Γενναίως. ἐπίρ. generosamente, valoro-
samente. ազնաւարար, կարճութեան.
ի-ի-ի-ի՝ առլ-ի-ի-ի՝ ինի-ի-ի ի-ի.
Γεννάω - ῶ. M. ήσω. generare. ծնանել.
գոլացնել. (ἐπὶ γῆς) produrre. բա-
նել. հաս ինի-ի.
Γίννημα (τὸ) il parto, prodotto, frutto
di terra. գաւակ, ծնունդ, արգիւնք,
պաուղ. ի-լաս. հասիլ, ծոլի, ա-ի-ի.
Γέννησις - εως (ἡ) nascita. ծնունդ. գի-
ոլութ.
Γεννήτειρα - ας (ἡ) genitrice. ծնօղ. մայր.
անա, ի-ի-ի.
Γεννητὴρ - ῆρος (ὁ) } genitore. ծնօղ հայր.
Γεννήτης - οῦ (ὁ) } գ-ա-, ի-ի-ի.
Γεννητικὸς - ἡ - όν. che può generare. ge-
nitale, generativo. ծնանելի կարող. գո-
ոլութեան.
Γεννητὸς - ἡ - όν. genito, nato. ծնեալ,
ծնունդ. գոլեալ, ի-ոլ-ի. ետեաց. ἐπίρ.
Γεννήτρια - ας (ἡ) ὀηλ. τοῦ
Γεννήτωρ - ορος (ὁ) genitore. ծնօղ, հայր
գ-ա-, ի-ի-ի. (Γεννήτορες) (οἱ) i geni-
tori. ծնօղք. ա-ի-ի.
Γενναῖος - ἡ - όν. = Γενναῖος. ւաեաց. ἐπίρ.
Γένος - εος - ους (τὸ) = Γενεὰ. 2. famiglia.
3. consanguinei, i parenti. 4. tribù, na-
zione. 5. (λογικ.) genere (similitudo
specierum.). 6. (γραμτκ.) sesso, genere.
7. età. 2. գերդաստան. 3. արիւնակից,
զաւակք, ազգականք. 4. ցեղ, ազգ. 5.
սեռ. (արտաքնականան). 6. սեռ. (քեր-
կանական). 7. սարքը. 2. ֆ-ի-ի. 3.
ի-ը-ը՛, ա-ի-ա. 4. ի-ա-ի-ի, գ-ի-ի. 5.
գին (ինչ հանիւթ հ-ի-ը-). 6. գին (ինչ
սարքի հ-ի-ը-). 7. ի-ի.
Γεραιὸς - ά - όν. vecchio. ծեր. ի-ի-ի-ի.
(ἐπμ.) = Γεραρός.
Γεραίρω M. αρῶ. premiare, ricompensare.
վարձատրել, պարգեւել. ընդ հա-
ի-ալ ի-ի-ի (ἐν γέν.) = Τιμάω.
Γεραίτατος, ὑπερθ. καὶ
Γεραίτερος - α - ον συγκριλ. τ. Γεραιὸς. (οἱ
Γεραίτεροι.) i senatori, i primati. ա-
ծամարեք, ա-ագահի, սարիքով ա- պատ-
ւով մեծ եղողները. երդ-ալ գ-ի-ի-ի. ի-ի
-ա ի-ի-ի-ի-ա գ-ի-ի-ի ի-ի-ի.
Γεράνιον (τὸ) geranio (pianta). 2. sorta
di macchina per sollevare pesi. կիր
մը առնիլ է. 2. բեռ վերցնելու համար
կիրճ մը գործի. ի-ի-ի-ի (գլիր ֆի-ի
գիր). 2. ի-ի ֆ-ի-ի-ի ի-ի գիր ոյ ալիր.
Γερανίτης ου (ὁ) geronite (sorta di pie-
tra, di cui il colore rassomiglia aquel
del collo di grù.) գ-ի-ի ի-առնիլ ի-ի-ի-ի
վրի գ-ի-ի-ի-ան քար մըն է. ի-ի-ի ի-ի-
ն գ-ի-ա-ա-ի ի-ի-ի գ-ի-ի գիր ի-ի
ի-ալ գիր.
Γέρανος (ἡ, καὶ [μτγν.] ὁ) grù (uccello).
2. sorta di ballo. կռունկ, խորհ (բռա-
ի-ա). 2. կիրճ մը գործ. ի-ա-ի-ա, գ-ի-
գ. 2. ի-ի գիր ի-ալ գիր.
Γεραὸς - ἡ - όν. = Γεραιὸς.
Γεραρὸς - ά - όν. venerabile, rispettabile.
յարգոյ, յարգոյապահ, պատուելի.
ի-ալ-ի-ի-ի, գ-ի-ի-ի-ի, ի-ա-ի-ի. 2.
(μτγν.) = Γεραιὸς.
Γέρας - γέρως - ως (τὸ) onore, premio. գո-
ա-ի, յարգ, պարգեւ. ի-ալ-ի, ի-ալ-ի,
գ-ի-ի.
Γεροντεῖος - α - ον. = Γεροντικός.
Γεροντία - ας (ἡ) vecchiaja. ծերութիւն.
ի-ի-ի-ի-ի. 2. = Γερουσία.
Γεροντιάω - ῶ. M. άσω. καὶ **Γεροντίζω**. M.
ίσω. essere vecchio. ծեր ելլալ. ի-ի-
ա ոչնչ.
Γεροντικὸς - ἡ - όν. che appartiene ai vec-

Digitized by Google

chi. ծերաց վերաբերեալ. ծերից-բերաբար գոյ. ւեան. ἐπιῤῥ.

Γεροντοκομεῖον (τὸ) ospitale dei vecchi. ծերերու հիւրանոց. ծերից-բոց:

Γεροντοκομέω - ῶ. *M.* ήσω. curare i vecchi. ծերերը խնամել. ծերից-բերբ գոյբաք:

Γεροντοκόμος (ὁ, ἡ) che cura i vecchi. ծերոց խնամատար. ծերից-բերբ գոյբան:

Γερουσία - ας (ἡ) assemblea di primati. ծերակոյտ. երդախ տիւէլիի ճի-ժիի-բի:

Γερουσιαστὴς - οῦ (ὁ) senatore. սինկղիտ-կան. երէց տիւէլ:

Γερούσιος (ὁ, ἡ) vecchio, che conviene ai vecchi. ծեր, ծերերու պատկանած. ծերից-բ, ծերից-բա տիւէլբէ:

Γέρρον (τὸ) (περσ. ἤ εἴρω) scudo di giunchi. 2. capanna. 3. siepe. ճիլէ վահան. 2. առգաւար, հիւղ. 3. ցանգ. առգան գոյ-գան. 2. գոլիգի. 3. գոբը:

Γέρων - οντος (τοῦ vecchio. ծեր. ծերից-բ:

Γεῦμα - ατος (τὸ) ciò che si gusta. 2. cibo. ճաշակուած բան. 2. ճաշակարբ. գոլ-գըլան ճաշի. 2. ճոհմ. (μτγν.) pranzo. կէսօրուան կերակուր. ճօյլի ճոհմը:

Γευστήριον (τὸ) tazza per gustar il vino. գինին համը ճայելու համար կերով մը գաւաթ. չորացը գոտրնա գոբնա իլի գէ ոյ գոգիի:

Γευστὸς - η - όν. gustabile. ճաշակելի. գոտրլբբ:

Γεύω. *M.* γεύσω. dar a gustare. ճաշակել՝ համը ճայելու՝ փորձելու համար տալ. գոտրնա գոգիյա՝ ըլնայա վերիի. (μσ.) gustare. ճաշակել, համը ճայիլ. գոգիի:

Γέφυρα - ας (ἡ) argine. քարամբ. արլ, առգի. 2. (συνήθ.) ponte. կամուրջ. ճօտէլ. 3. (ἐν γέν.) transito, passaggio. անցք. ճէլէգ:

Γεφύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Γέφυρα.

Γεφυροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. costruire un ponte. կամուրջ մը շինել. ճօտէրի-ն գոչ-ձաք:

Γεφυροποιὸς (ὁ, ἡ) costruttore di ponti կամուրջ շինող. ճօտէրի-ն գոչան:

Γεφυρόω - ῶ. *M.* ώσω. unire un fiume con un ponte. կամուրջով մը գետին երկու կողմը միաւորել, գետի մը կամուրջ ճեռել. գէգ ըլալ ճօտէրի-ն իլի ճէլէնէբ երկի-ի, ըլլ գէգ ճօտէրի-ն միմի:

Γεφύρωμα (τὸ) ponte gettato sopra un fiume. 2. l'unire un fiume con un ponte. գետի վրայ ձըգուած կամուրջ. 2. գետի մը կամուրջ ճեռելը. ըլալ միւսէլ ճօտէրի-ն, ըլլալ իդի ինի-իճէլ ճօտէրի-ն միմաք. 2. ըլլալ գոտ-գի-ն գէգ ճօտէրի-ն միմաք:

Γεωγραφέω - ῶ. *M.* ήσω. fare la descrizione della terra, applicarsi alla geografia. աշխարբը գծագրել, աշխարհագրութեան պատգրել. իլի արլ ճէլգօլ օլմաք:

Γεωγραφία - ας (ἡ) geografia. աշխարհագրութիւն. իլի արլ, գոգիիլի ալիմ:

Γεωγραφικὸς - ή - όν. geografico. աշխարհագրական. իլի արլ գի-ճիճ-ալէի:

Γεωγράφος (ὁ) geografo. աշխարհագիր. գոգիի-ճ - գօլ - գիլար:

Γεώδης - εος (ὁ, ἡ) di terra, terreo. երկրային, հազային. ճօէրալի:

Γεωλοφία - ας (ἡ) colle, altezza. բլուր. Γεωλόφων (τὸ) ճիգիճի, գոյբճէլ:

Γεωμετρέω - ῶ. *M.* ήσω. misurar la terra. երկիրը չափել. երէի ճօլչէճ:

Γεωμέτρης - ου (ὁ) geometra. երկրաչափ. գի-հինգիչ, երկի հինգիճ:

Γεωμετρία - ας (ὁ) geometria. երկրաչափութիւն. գի-հինգիչէի, իլի հինգիճ:

Γεωμετρικὸς - ή - όν. geometrico. երկրաչափական. գի-հինգիչէնի գի-ճիճ-էնի, հինգիճ:

Γεωμετρικῶς. ἐπιῤῥ. geometricamente. երկրաչափի պէս, երկրաչափութեան պատճառներին պէս. իլի հինգիճէնի ճօրէ, իլի հինգիճ գի-ճիճ-էնէճ:

Γεωμιγὴς - έος (ὁ, ἡ) mescolato di terra. հողով խառնուած. ճօգրաք իլի գոբբէնէճ:

Γεωμόρος (ὁ) (γῆ, μείρω) colui che nelle distribuzioni delle terre ebbe una parte. գեօրինները բաժնելու ատեն ձի մաս առած. երէնէրի գա- երճիէնէրի գէբ հինգիճի ալմէլ. = Ἄποικος, Γεωργὸς ἤ Γεωργικός.

Γεωνόμος (ὁ) chi distribuisce le terre agli eredi. ժառանգորդներու երկիրը բաժնող. գէգ-ճօրլբբ երէ գա իդի:

Γεωπονέω - ῶ. *M.* ήσω. coltivar la terra. երկիր հերկել. ճօգրաբ գէլլէնէճ:

Γεωπονία - ας (ἡ) = Γεωργία.

Γεωπόνος (ὁ) coltivator di terra. երկրագործ. լիճիճի:

Γεωργέω - ῶ. *M.* ήσω. lavorar la terra. երկիր գործել, երկրագործութիւն ընել. երէի գէլլէնէճ, լիճիճիլիճ երմէճ:

Γεώργημα (τὸ) coltivazione della terra. երկիր հերկելը. ճօգրաբ գէլլէնէճէի:

Γεωργήσιμος (ὁ, ἡ) coltivabile, coltivo. հերկուելու. գէլլէնէիր, լիճիճ օ-րլ-լի-բ:

Γεωργία - ας (ἡ) agricoltura. երկրագործութիւն. լիճիճիլիճ. 2. (συνεκδ.) = Γεώργιον.

Γεωργικὸς - ή - όν. appartenente all'agricoltura. երկրագործութեան պատկանած. լիճիճիլիճէի գոյբ:

Γεώργιον (τὸ) terra lavorata. 2. messe, frutto. հերկուած երկիր. 2. հունդ, պտուղ. իլլէնէճլ լիճիճ օ-րլ-լի-լ ճօգրաբ. 2. գէլլէնի, օ-գիրի:

Γεωργὸς (ὁ, ἡ) agricoltore, coltivatore. երկիր գործող՝ հերկող. լիճիճիլի, նոպալի, գիհգան:

Γεωρυχέω - ῶ. *M.* ήσω. scavar la terra. երկիրը փորել. երէի գոչճէ:

Γεωσπορέω - ῶ. *M.* ήσω. seminar la terra. երկիրը սերմ ցանել. ճօգրալ ճօհոմ կոգիճ:

Γεωτομία (ἡ) = Γεωργία.

Γεωτόμος (ὁ, ἡ) che fende la terra, agricoltore. երկիրը ճեղքող, երկրագործ. ճօգրալը կոգան, լիճիճիլ, նոպալի:

Γεωφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode delle terre. երկիրներու պահապան. ճօգրաք գիհգիճ:

Γῆ, γῆς (ἡ) (κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Γέα) la totale sfera della terra. 2. terra. աշխարհին բոլոր գունդը. 2. հող. գիլ-գրնէի արլ. 2.

Digitized by Google

βοῆρ-ոփ · 3. = Ἀγρὸς, Ἀμπελών. 4. = Κλῆμα.

Γηγενης - έος (ὁ, ἡ) nativo della terra, nomo. 2. prodotto dalla terra. *երկրածին, հազածին, մարդ* · 2. *երկրէ բուսած, երկրադրա* · *βοῆρ-ոփ-ած հաւ օլմաղ, ինած* · 2. *βοῆρ-ոփ հանուած, βοῆրոփած պիտի*.

Γήδιον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Γῆ*.

Γῆθεν. ἐπίῤῥ. dalla terra. *երկրէն* · *ևէրոկէն* :

Γῆθος - εος - ους (τὸ) (*ἥθος*) } gioja, al-
Γηθοσύνη - ης (ἡ) } legrezza. *խնդութիւն, ցնծութ.* · *ուրախ, ցնծագին, ուրախութեամբ* :

Γηθύσυνος (ὁ, ἡ) giocondo, allegro. *ուրախ, զուարթ* · *լաւ, գոհար* :

Γηθοσύνως. ἐπίῤῥ. allegramente. *խնամուժամ, ուրախութեամբ* · *ուրախ, գոհարիւ* :

Γήϊνος (ὁ, ἡ) terrestre. *երկրային* · *βοῆր-ոփ, գետնէ* (τρπ.) = *Φθαρτός*.

Γήπεδον (τὸ) terreno, campo. *երկիր, անդ* · *βοῆր-ոփ, ևէրկրէ* :

Γηπετης - έος (ὁ, ἡ) caduto per terra. *երկիրը ինկած* · *ևէրէ գ-ևէրէ* :

Γηραιὸς - ά - όν. vecchio. *ծեր* · *ևէրևէրաբ* :

Γηραλέος ἤ Γηράλεος - α - ον. = *Γηραιός*.

Γήραμα (τὸ) vecchiaja, l' invecchiarsi. *ծերութիւն, ծերանալը* · *ևէրևէրուէ, ևէրևէրլանիս, ևէրևէրլանիս* :

Γῆρας - αος - ως (τὸ) vecchiaja. *ծերութիւն* · *ևէրևէրուէ* · 2. = *Λεβηρίς*.

Γηράσκω. Μ. γηράσω. invecchiarsi. *ծերանալ* · *ևէրևէրլանիմ* :

Γηροκομεῖον (τὸ) ospitale di vecchi. *ծերոց հիւանդոց* · *ևէրևէրանոց* :

Γηροκομέω - ῶ. Μ. ήσω. curare, aver la cura de' vecchi. *ծերերը հոգալ* · *ևէրևէրուէրը խնամել* :

Γηροκόμος (ὁ, ἡ) che prende cura per i vecchi. *ծերոց հոգ առնող* · *ևէրևէրուէրը խնամող* :

Γηροτροφεῖον (τὸ) luogo, ove si nutriscono i vecchi. *ծերերուն սնանելու տեղ* · *ևէրևէրուէրը պահելու տեղ* :

Γηροτρόφος (ὁ, ἡ) colui, che nutrisce i vecchi. *ծերերը սնուցանող* · *ևէրևէրուէրը պահող* :

Γηφάγος (ὁ, ἡ) che mangia la terra. *հող ուտող* · *βοῆրոփ ևէրէ* :

Γιγανταῖος - α - ον, καὶ Γιγάντειος - α - ον. καὶ Γιγαντιαῖος-α-ον. gigantesco, colossale. *սկայական, վիթխարի* · *փիղ, փիղան* :

Γιγαντομαχία - ας (ἡ) combattimento di giganti. *հսկայից պատերազմը, սկայամարտութիւն* · *փիղևէրէն ճիակ, հսպաղ ևէրէն* :

Γιγαντώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ai giganti. *հսկայից նման* · *փիղ պէսևէր, փիղան* · = *Γιγανταῖος*.

Γίγαρτον (τὸ) la semenza dell' uva. *խաղողի սերմ* · *ևաղօ բօճոնուս* :

Γίγας - αντος (ὁ) gigante. *հսկայ* · *փիղ, ևէրևէրէ* :

Γιγγλυμὸς (ὁ) (*γλύφω.*) giuntura delle ossa. *ոսկրներուն յօդուածը* · *փիփլևէրէն պօղ* : (*κυρ.*) cardine della porta. *դրան ծխնի* · *գ-ռան րևէվոր* :

Γιγγραίνω. Μ. ανῶ. suonar il flauto chiamato gingra. *գինգրա ըռաւած սրինգը փչել* · *ճիւռ տինէլեն նեյի ըլմօ* :

Γίγγρα - ας (ἡ) (*ὀνομ.*) gigra, nome di un piccolo flauto. *գինգրա, ՃՃ կճրա պղպիկ սրինգ մը* · *ճիւռ տէր օղ տէղմօ ևէրէ* :

Γίγνομαι. Μ. γένησομαι (*ἀρχαίστ. γίνομαι*). farsi, diventare. (*Λατ.* fio). *ըլլալ* · *օլմօ* :

Γιγνώσκω. Μ. γνώσομαι καὶ ✕ *γνωσοῦμαι* (*ἀρχαίστ. τ. γινώσκω*). conoscere. 2. sapere. 3. intendere. 4. stimare. 5. decretare. *ճանչնալ* · 3 · *գիտնալ* · 3 · *հասկընալ* · 4 · *կարծել* · 5 · *վճռել* · *ըռնդունիլ* · 2 · *պէտք* · 3 · *անդրադառնալ* · 4 · *ըռնդ ևէրևէրիլ* · 5 · *աչքը ևէրևէր, ֆիքրը ևէրևէր* · (*μτγν.*) congiungersi. *գիտնալ, հասկան ղալա պատևէրիլ* · *ևէրևէրիլմէ* :

Γίνομαι. Ζ. Γίγνομαι.

Γινώσκω. Ζ. Γιγνώσκω.

Γλάγος - εος - ους (τὸ) ✕ = *Γάλα*.

Γλαυκόμματος (ὁ, ἡ) cesio, *խաժակն* · *ևէ ևէրևէրէ* :

Γλαυκὸς - η - όν. turchino, azzurro. *կապուտակ* · *մաւ, լաճուերտ* :

Γλαυκότης - ητος (ἡ) colore glauco. *խաժ գոյն* · *ևէրևէ մաւնէ, մաւ գոյն* :

Γλαυκόχροος - ους (ὁ, ἡ) di color glauco. *խաժագոյն, ծովագոյն* · *մաւ, լաճուերտ* :

Γλαυκόω. Μ. ώσω. render glauco. *խաժ ընել* · *մաւ ևէրևէր* :

Γλαύκωμα (τὸ) glaucoma. *աչից սխալ մը է* · *պէր օղ ևէրէ պրըռը* :

Γλαυκῶπις - ιδος (ἡ) che ha gli occhi turchini. *խաժակն* · *մաւ ևէրէպ* :

Γλαυξ - κὸς (ἡ) civetta, *բու* · *պուհու* :

Γλαφυρὸς - ά - όν. elegante, pulito, vago. 2. profondo, cupo. *չքնաղ, պերճ, ըռընտիկ* · 2 · *խորունկ, գագաթը* · *ըռինի, ևէրէն, փըղներ* · 2 · *ըռփոր, փորին* : *ոգոց. ἐπίῤῥ.*

Γλαφυρότης - ητος (ἡ) eleganza, vaghezza. *չքնաղութիւն, պերճութիւն* · *ըռինիկ ևէրէնէ* :

Γλήνη - ης (ἡ) (*γλῆνος*). pupilla. *բիբ* · *ևէրէ գ-ևէրէկէ* · (*συνεκδχ.*) = *Ὀφθαλμός*. (*μτγν.*) puttella, pulzella. *պղպիկ ոգ-ղիկ* · *եղբ-ևէղբ-ոգ* · (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Γλῆνος - εος - ους (τὸ) ogni cosa vaga, deliziosa. *ըռընտիկ չքնաղ ըռան* · *ևէրէնէ ևէրէն ըռինի* · *ըռինիկ չքնաղ ըռան* · (*ὕθ*) = *Γλήνη, Ἄγαλμα, Ἄστρον*.

Γλίσχρος - α - ον (*γλία*) viscoso, glutinoso, tenace. *խժային, ասանձային, մանուածիկ* · *չոփէ, ևէրևէրէլէ, ևէրևէրէլէ* · (*μτφρ.*) avaro. *ագահ* · *ևէրևէրէլէ* · *ևէրևէրէլ* · *ևէրևէրէլ* · *ևէրևէրէլ

Γλυκαίνω. *M.* ανῶ. rendere dolce, addolcire. անուշցընել· քաղցրաբերմ։

Γλύκανσις - εως (ἡ) l'addolcirsi. անուշնալը· քաղցրանալ։

Γλυκαντικός - ἡ - όν. addolcitivo. անուշցընող· քաղցրաբերական։

Γλύκασμα - ατος (τὸ) liquore dolce, sorbetto. անուշ զովութիւն, քաղցրաւենիք, օշըրաք· քաղցը խմիչք։

Γλυκασμὸς (ὁ) = Γλύκανσις, Γλύκασμα.

Γλυκερὸς - ά - όν. = Γλυκύς.

Γλυκίζω. *M.* ίσω. = Γλυκάζω.

Γλυκισμὸς (ὁ) = Γλυκασμός.

Γλυκοστάφυλος (ὁ, ἡ) che ha uve dolci. անուշ խաղող ունեցող· քաղցը ողկոյզ։

Γλυκύθωρος (ὁ, ἡ) che da doni soavi. ազատ պարգևներ առնող· ալ ձեռնհասներ ընդին։

Γλυκύθυμος (ὁ, ἡ) d'animo placido, benigno. քաղցրաբարոյ· քաղցը քաղքաղը, հեզոյ քաղքաղը։

Γλυκύκαρπος (ὁ, ἡ) che produce frutti dolci. անուշ պտուղներ բերող· քաղցը ծիլներ հատ ընող։

Γλυκυκρεως - ω (ὁ, ἡ) che ha dolce carne. անուշ միս ունեցող· նրբի քաղցը։

Γλυκύμυθος (ὁ, ἡ) che parla dolcemente. անուշ զրոյց ունեցող, քաղցրախօս· քաղցը տեսնը։

Γλυκύπαις - αιδος (ὁ, ἡ) chi ha o genera dolci, belli figli. անուշ՝ ազատ զաւակներ ունեցող՝ կամ ծնանող· քաղցը՝ լաւ-նիլ ընդին եղեալ-տղայ օրն՝ խոթօտ փորտան։

Γλυκυπάρθενος (ἡ) dolce, graziosa vergine. անուշ քաղաքավիկ կոյս· քաղցը՝ նրբին պատիր։

Γλυκύῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha dolci radici. քաղցրարմատ· քաղցը ախորժ- (οὐσ.) γλῠκῤῥίζα (ἡ) - γλῠκῤῥίζιον (τὸ) liquirizia, regolizia. մատուտակ· ջրան ախորժ։

Γλυκὺς - έος (τὸ) dolce. անուշ· քաղցը (χυρ. καὶ μτφρ.)

Γλυκύτης-ητος (ἡ) dolcezza. անուշութիւն. քաղցրութիւն։

Γλυκύφωνος (ὁ, ἡ) che ha voce dolce. քաղցրաձայն, անուշ ձայնավ· քաղցը ծնող։

Γλύμμα - ατος (τὸ) scultura. քանդակ· օյմ նկար· 2. = Γλυφή.

Γλυπτήρ - - ῆρος } scultore. քանդակագործ,

Γλύπτης - ου (ὁ) } քարտիսի· քաղցը, քաղ օյմ։

Γλυπτὸς - ή - όν. scolpito. կոփած· օյմած ընդ։

Γλύφανον (τὸ) scarpello. քարակոփի դրիչ· քաղցը օյմած գործիք։

Γλυφεῖον (τὸ) = τῷ προηγ.

Γλυφεὺς - έως (ὁ) = Γλύπτης.

Γλυφὴ (ἡ) l'azione di scolpire, scultura. կոփելը՝ քանդակագործութիւն· քաղ օյմած· քաղցը-գրելըդի· 2. = Γλύμμα.

Γλύφω. *M.* γλύψω. scolpire, intagliare, scarpellare. քանդակել, գրոչել, կոփել· օյմել, օյմատիպ, գործ իւր ընել։

Γλῶσσα - ης (ἡ) lingua. լեզու· գիր· 2. (συνεκδχ.) = Διάλεκτος. 3. discorso. զրոյց, բան· ախորհրդի պօշ· 3. (γραμτ.) parola antiquata, andata in disuso. հին անասվոր բառ· գործիք, գործածելու լեզուի։

Γλωσσαλγέω - ῶ. *M.* ήσω. aver dolor di lingua. 2. esser loquace, ciarlare. լեզուն ցաւիլ· 2. չատ խօսիլ, չատզրուցութիւն ընել· գիւղ ազրտիլ· 2. կէտ ախորհրդ., լեզուն ընդել եղիլ։

Γλωσσαλγία - ας (ἡ) loquacità. չատզրուցութիւն· լեզուն ընդել։

Γλωσσάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Γλῶσσα. glossario, piccola lingua. լեզուակ· փոքր գիլ, գիլիկ։

Γλωσσογράφος (ὁ, ἡ) commentatore. մեկնիչ, թարգմանի· խիճիկիկ։

Γλωσσοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di una lingua. լեզուի ձեւավ· գիլ նմանի փոփ· ειδῶς. ἐπίῤῥ.

Γλωσσοκάτοχος (ὁ, ἡ) che contiene, trattiene la lingua. լեզուն զսպող բռնող· գիլին չարի խոթն։

Γλωσσοκρατέω - ῶ. *M.* ήσω. contenere, trattenere la lingua. լեզուն զսպել· գիլին չարի խիճիկ։

Γλωσσοτομέω - ῶ. *M.* ήσω. tagliare ad uno la lingua. ՚Ի կին լեզուն կտրել· գիլին գիլին խօսիլ։

Γλῶττα - ης (ἡ) ՚Αττ. ἀντὶ Γλῶσσα.

Γλωττίζω *M.* ίσω. bacciare lascivamente. պագչտասութեամբ պագնել· չոփ-նիլ իւր երեսիդ։

Γλωττὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Γλῶσσα. 2. la linguetta di flauto. 3. sorta di uccello, che guida le quaglie. եղեգնափող լեզուակ· 3. լորամարգներու առաջնորդ թռչուն մը· 2. նրբին գիլ· 3. ուղղորդող երգչուկ։

Γναθος (ἡ) mascella. 2. dente. 3. filo tagliente (*Λατ.* acies). ծնօտ· 2. ակռայ· 3. կտաւու բերան· եղինդ· 2. գիլ· 3. երգնդը։

Γναπτω. *M.* άψω. scardassare, carminare, cardere. բուրդ կամ չուխայ սանրել· քաղցը խոթօտ չոփ խոթան։

Γναφάλον (τὸ) borra. խուզանդ· ինչինիկ, խուն երերգնը։

Γναφεῖον (τὸ) la bottega di follone. թափիչի խանութ· կեղիր նիւթանոց։

Γναφεὺς - έως (ὁ) follone. թափիչ· կեղիր, կերթեցը։

Γναφευτικὴ (ἡ) l'arte di purgare i panni. թափիչ ըլլալը· կեղիրլիք։

Γναφεύω. *M.* εύσω. pulire i panni, essere follone. չուխայ մաքրել, թափիչ ըլլալ· ջրոտ ինիճկելիք, կեղիր ելնել։

Γνάφος - εος - ους (τὸ) cardo. բուրդ գզելու համաքիչ մը· 2. խուն ինչինիկ։

Γνήσιος - α - ον. che non è spurio, adulterino. 2. legittimo, vero, non alterato, ingenuo. պատնկարգի չեզոյ, ամուսնութենէ ծնած· 2. վաւեր, ստոյգ, բուն, անեղծ· ելի օրդան· 2. առհգ, փոչրա-ոգի, հիւլեաիկ։

Γνησιότης - ητος (ἡ) leggittimità. անեղծութիւն, վաւերութիւն. փոչրոգութիւն, առհգիլիք, հիւլեաիկիլիք։

Γνησίως. ἐπίῤῥ. legittimamente. վաւերաբար, առաւգութենով· առհգիլիք՝ հիւլեաիկիլիք ելի։

Digitized by Google

Γνόφος (ὁ) tenebra, oscurità. 2. turbine. մուխ, ամպամած ամպ, խաւար. 2. մրրիկ (հով). փոթորկէն. 2. փայ (բանալիոց).

Γνοφόω - ῶ. *M.* ώσω. coprir di tenebre, oscurare. մթնցընել. փոթորիկ, փոթորկէն եղիլ.

Γνοφώδης - εος (ὁ, ἡ) tenebroso. մուխ, խաւարչային. փոթորկէն, փոթորկեալ.

Γνώμη - ης (ἡ) opinione, sentimento, intenzione. 2. volontà, proposito. 3. mente, giudizio, prudenza. 4. adesione, inclinazione. 5. consiglio. (πλθ.) 6 apotegma. կարծիք, դիտաւորութիւն. 2. կամք, առաջադրութիւն. 3. միտք, դատողութիւն, խոհեմութիւն. 4. միաւոր, յօժարութիւն. 5. խորհուրդ. 6. առած, գեղեցիկ խօսուած. չափով, ելոյս, նկարի. 2. բաժին, խոփ. 3. ֆիւթը, ֆիւթաթի. 4. հոգի. 5. փոքրհոգի. 6. գործիք.

Γνωμικὸν (τὸ) detto sentenzioso, apotegma. խնամալից խօսք, առած. գործ, գործօնութիւն ըհօհգիի.

Γνωμικος - η - ὀν. sentenzioso. վճռական, խնամալից. գործնական, ոճեալ.

Γνωμικῶς. *ἐπίῤ.* sentenziosamente. խնամաւորապէս. ոճեալներ.

Γνωμοδοτέω - ῶ. *M.* ήσω. dar la sua opinione, il suo sentimento. իր կարծիքը տալ՝ յայտնել՝ արտայայտել. ինչպէս չափ-ճափ-ներ՝ կրնայ՝ կրնար՝ կարծէ.

Γνωμοδότημα (τὸ) l'opinione data. արբառած՝ յայտնուած կարծիք. կարծիքէն չափ-ճափ՝ ելոյս.

Γνωμολογέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare sentenziosamente. խնամաւոր խօսիլ. ոճեալներ ընել.

Γνωμολογία - ας (ἡ) discorso sentenzioso. 2. il parlare sentenziosamente. վճռական՝ խնամալից խօսք. 2. խնամաւորապէս խօսիլը. գործնական ոճեալներ. 2. ոճեալներ ընելու կերպը.

Γνωμολογικὸς - ἡ - ὀν. che appartiene al parlare sentenzioso. վճռական՝ խնամալից խօսքեր գրուցելու պատկանած. ոճեալներ ընելուն կերպին վերաբերեալ.

Γνωμολόγος (ὁ, ἡ) chi parla sentenziosamente. խնամաւորապէս խօսող. ոճեալներ ընող.

Γνωμονικος - ἡ - ὀν (μέ, γεν). prudente, sensato, esperto. 2. gnomonico. խոհեմ, խելացի, կիրթ. 2. աստեղագուշակական. ոճեալ, ճիշդ-ճարտար. 2. ճիշդ-ճարտար ոճեալներ գործել.

Γνωμοσύνη - ης (ἡ) conoscenza, intelligenza, la facoltà di distinguere, di giudicare. խնդրութիւն, գատողութիւն, բան. ուխտ, ճիշդ-ճարտարի.

Γνωμοτυπέω - ῶ. *M.* ήσω. = Γνωμολογέω.

Γνώμων - ονος (ὁ, ἡ) = Γνωμονικὸς. 2. gnomone. 3. gnomone (negli oriuoli a sole si dice l'ago). երկրաչափական չափ մը է. 3. արեւագուշակ. ճիշդ փոփոխը. 2. ճիշդ, ուղիղ.

Γνωρίζω. *M.* ίσω. conoscere. ճանչնալ. իմանալ. (ἀμτβ. ἡ μσ. μέ αἰτιατ.) intendere, discernere (σπν.) sapere. հասկընալ, արուեստ, գիտնալ. անլսուիլ, աչքէ կրնալ. ուղիղ.

Γνώριμος - ος καὶ (σπν) - η - ον. famigliare, noto. ընտանի, ճանչուած. փոխհարկ, իմանալի; ուշիմ, խիտ-խիտ-իկ.

Γνωριμότης - ητος (ἡ) amicizia, famigliarità. ընտանութիւն, ճանչուածութիւն. փոխհարկէն, ուշիմութիւն, խիտ-խիտ-իկ.

Γνωρίμως. *ἐπίῤ.* famigliarmente. ընտանաբար. խիտ-խիտ-իկէն. փոխանակ.

Γνώρισις - εως (ἡ) conoscimento. ճանչնալը. իմանալ՝ իմացականութիւն.

Γνώρισμα (τὸ) ciò che serve a far conoscere, indice. ճանչցընելու յարմար բան, նշան. իմանալիս համար նշանակ, նշան.

Γνωρισμὸς (ὁ) = Γνώρισις.

Γνωριστὴς - οῦ (ὁ) conoscitore, ճանչցող, բանակ հասկընդող. իմանալ, իմ ուշիմ.

Γνωριστικὸς - ἡ - ὀν. che serve a far conoscere. ճանչցընելու յարմար. իմանալիս պիտանի.

Γνωσιμαχέω - ῶ. *M.* ήσω. rinunziare, abbandonare la sua prima opinione, pentirsi. առջի կարծիքը ձգել, զղջանալ. իր չափ-ճափ-ը պատռտիլ, փլուզման օրհնել.

Γνωσιμάχος (ὁ, ἡ) che cambia opinione, che si pente. կարծիքը՝ միտքը փոխող, զղջացող. փոխելին իրեն պէս, փլուզման օրհնող.

Γνῶσις - εως (ἡ) cognizione, scienza, sapere, prudenza. 2. sentenza giudiciaria. գիտութիւն, խելացութիւն, խոհեմութիւն. 2. գատաւորի վճիռ. գիտնական, խելօքութիւն, ուշիմ. 2. փիլիսոփայութիւն. = Γνώρισις, Γνωριμότης.

Γνωστέος - α - ον. *Θετ. τ. Γιγνώσκω.*

Γνωστικὸς - ἡ - ὀν. che ha la facoltà di conoscere, intelligente. ճանչնալ կրցող, ուշիմ. խելացի, ուշիմ, փիլիսոփայ.

Γνωστὸς - ἡ - ὀν. noto, amico, famigliare. ճանչուած, բարեկամ, ընտանի. խելացի, ուշիմ, հայր.

Γογγύζω. *M.* ύσω. mormorare, borbottare. քրթմնջել. հօմփոփանջել.

Γογγυλεύω. *M.* εύσω. rotondare, farj rotondo. կլորցընել. խոլորցնել.

Γογγυλίζω. *M.* ίσω. = Γογγυλεύω.

Γογγυλὶς - ίδος (ἡ) rapa, 2. pillola. շլգամ. 2. գեղձուկաս. լուկմ. 2. հաբ.

Γόγγυσις - εως (ἡ) καὶ

Γογγυσὸς (ὁ) mormorio, mormorazione. մռմռալը, քրթմնջելը, քրթմնջիւն. հրեշտանման, հօմփոփանջ.

Γογγυστὴς - οῦ (ὁ) καὶ **Γογγυστικὸς - ἡ - ὀν.** solito a borbottare. քրթմնջելու սովոր. հրեշտանման՝ հօմփոփանջաց ալեաց.

Γογγυστικῶς. *ἐπίῤ.* mormorando, con mormorazione. քրթմնջելով. հրեշտանաբար.

Γοερὸς - ὰ - ὸν. gemente, lamentevole. գոբացող, ողբալի, խեղճ. խնկեցին, ողբալոյ.

Γόης - ητος (ὁ) ciarlatano, mago, incantatore. գիրասան, մոգ, կախարդ. գոռոզ, պերճախօս, այծեղջ.

Γοητεία - ας (ἡ) ciarlataneria, magia, incantesimo. գիրասանութիւն, մոգութիւն, կախարդութիւն. այծեղջութիւն, պերճախօսութիւն.

Γοήτευμα (τὸ) incantesimo. կախարդու-

Digitized by Google

βίων· πλοῦτος· (τά) frode. ՆենդՊ, խարեություն· հիլլե՛:
Γοητεύω. *M.* εύσω. incantare. կախարդել· ֆոթղ գալոփ, պիղծ լինել:
Γόμος (ὁ) carico d'una nave. Նաւի մը բեռ. ֆոթ եղօփ:
Γομόω - ῶ. *M.* ώσω, = Γεμίζω.
Γόμφιος (ὁ) (γόμφος) dente mascellare. ակռաներուս մէջ. ատը գիլի:
Γόμφος (ὁ) cavicchia. Մեծ սեպ· պիղծ-ի լիվ (օրոնդան):
Γομφόω - ῶ. *M.* ώσω. inchiodare. սեպով ամրցընել· լիվլիվել:
Γομφωτήρ - ῆρος (ὁ) che inchioda, marangone. սեպեր զարնող, հիւսն· լիվլիվեն, մարնիղ:
Γονατίζω. *M.* ίσω. inginocchiarsi. ծունկ չոքել, ծնկի վրայ գալ· փիղ լիօփել:
Γονατιον (τὸ) *υποκορ. τ.* Γόνυ.
Γονεὺς-έως (ὁ) = Γεννήτωρ. (πλθ.) Γονεῖς. il padre e la madre, genitori. ծնօղք· մեր:
Γονή - ῆς (ἡ) generazione, prole. ծնունդ, սերունդ· ասյօփ. երկօփ, պտղօփ. 2. = Σπέρμα. 3. (πλθ.) Γέννημα. 4. le membra genitali. ծննդական անդամք. ատ երբլերէ:
Γονικὸς - ή - όν. fecondo, genitale, prolifico. ծննդարար, գաւակագործ· փօղ-ըլա՛ մաֆօսա, հասըլլը:
Γόνιμος (ὁ, ἡ) fecondo, fertile, generativo. ծննդական, արգասաւոր, ծնցնել կրցող· հասըլլը, փօղ-ըսովիր:
Γονόῤῥοια (ἡ) gonorrea. սերմնակաթոռաց թափ. պիղ ասղ-ֆղ-ըսա՛:
Γονορῥυέω - ῶ. *M.* ήσω. esser gonorreato. սերմնակաթ ըլլալ· պիղ ասղ-ֆղ-ըսա՛ա փղ-ըֆ-ել օլմաք:
Γονορῥυὴς-έος (ὁ, ἡ) gonorreato. սերմնակաթ· պիղ ասղ-ֆղ-ըսա՛ա փղ-ըֆել:
Γόνος (ὁ) = Γονή, Γέννησις, Γίνος. 2. sperma. 3. figlio. 4. procreazione. 2. սերմ. 3. արդի, զաւակ· 4. ծննդաբերութիւն· 2. երէ-ի ասայա, Նեֆս, հնի· 3. օղ-ել, երէ-ա. 4. ծիւրէ-ի-ա:
Γονόω - ῶ. *M.* ώσω. ἀντὶ Γεννάω.
Γόνυ - ατος (τὸ) ginocchio. ծունկ· փիղ. (μτγν.) 2. internodio. բուսոց ծնկերուն միջոցը· ասղ-ը՛:
Γονυκλινέω - ῶ. *M.* ήσω. genuflettere. ծունկի վրայ գալ· փիղ լիօփել:
Γονυκλινὴς - έος (ὁ, ἡ) genuflesso. ծունկի վրայ եկած· փիղ լիօփել:
Γονυκροτος (ὁ, ἡ) chi ha le ginocchia tremenli. ծունկերը դողցօղ· փիղլերէ ծիւրէրէն:
Γονυπετέω - ῶ. *M.* ήσω. inginocchiarsi. ծունկի վրայ ծնկնալ· փիղ ըսափ-ներ փիղ:
Γονυπετὴς - έος (ὁ, ἡ) inginocchione. ծունկի վրայ եկած, ծնրադիր· փիղ լիօփել:
Γοργὸς - ή - όν. rapido, veloce, terribile. արագ, շտապ, սհաւելի· ծիւղ, լիվէր, փօրթունի, վհատելի:
Γοργότης - ητος (ἡ) celerità, l'essere spaventevole. արագութիւն, սհաւելութիւն. ըէ-ֆղ-ըսա՛· հիւղիւլիվէ:
Γοργωπὸς - ον (ὁ)} che ha il viso spa-
Γοργωπος (ὁ, ἡ)} ventevole, spirante timore. սհեղաստեղ· հիւղիւլիվէ, երօֆլիւ:
Γοργῶς. ἐπίῤῥ. velocemente. orribilmente. արագութեամբ, սհաւելի սեռիլքով· ըֆ-ֆղ-ըսա՛ լիվլիվէ՛ երօֆլիւ-ըսա՛ իվէ:
Γουνάζομαι. *M.* άσομαι. abbracciare le ginocchia di qualcheduno supplicandolo. ՄԷկին ծունկերուն վրայ ինկնալով աղաչել· պիղծին փիղլերին փափաքօք ի-ըլ-ըսա՛ ըլեա՛ իվէ:
Γραῖα - ας (ἡ) vecchia. պառաւ· փօա՛ փորը:
Γραϊκὸς - ή - όν. di vecchia donna. պառաւական· փօա՛ փորյա պայիր:
Γραῖος - α - ον. vecchio. ծեր· ինիյոր:
Γράμμα - ατος (τὸ) ciò che è scritto. 2. registri publici. 3. (πλθ.) lettera. 4. pittura. 5. lettera d'alfabeto. 6. letteratura. գրուած բան. 2. հաստակաց արձանագրութիւնք. 3. նամակ. 4. նկար. 5. պյրա-բներից գիր· 6. գրագիտութիւն. ի-ուլլըլ նկոնի· 2. փիլլերի փէֆիրլերէ· 3. վիփօղ· 4. ֆուվէր· 5. հիւրի-ֆէ-ըլ հիմի ի-ուլ-ըը· 6. օֆօսա-ըլ-ըֆ· 7. = Γραμμάριον.
Γραμμάριον (τὸ) (κυρ. ἰατρ.) scropolo, (la ventesima quarta parte d'una oncia). կուա (Մէկ ունկիին քսաներորդ չորրորդ մասը)· ըէ-երփէ, երֆ-ի:
Γραμματεία - ας (ἡ) la carica di segretario. 2. letteratura. քարտուղար՝ գրագիր ըլլալը· 2. գրագիտութիւն, քանաւրուվիւն, գպրութիւն. ատը փոխիդիլէ· 2. օֆօսա-ըլ-ըֆ:
Γραμματεῖον (τὸ) cartello, in cui viene scritta qualche cosa. 2. cartella di lettere, codice. 3. chirografo, biglietto. 4. diploma. 5. scuola. 6. scrigno. բան մը գրելու յարմար սեռտակ· 2. նամակներ օրինակելու սեռտակ, Նեռագիր մատեան. 3. Նեռագիր, ատմնակ· 4. գիր արքունի· 5. գպրոց· 6. արկղ, սնտուկ. պիր Նշանի իւղ-ըսի կիֆիներ· 2. փոփոխ-ուլերին ինկնիրին ըէ-ֆղ-ըսա՛ իվէ ֆօ-ըլ-ըշլան փիֆիներ, փի-ինի-ֆ· 3. իվ ի-ուլ-ըը, ինիֆ-իվ· 4. ֆոփլօհ Նախօ, ֆիրման· 5. փէ-ֆղ-ը· 6. սանդըֆ· 7. = Γραφεῖον.
Γραμματεὺς - έως (ὁ) segretario. քարտուղար, գրագիր, նամակագիր· ատը փոխիդ. (γρφ) legista, notajo. օրէնսուղղ, գպիր· ֆհլի ըէբ, ֆհլի ֆիֆըհ, փի-ինիվ:
Γραμματεύω. *M.* εύσω. essere segretario. քարտուղար ըլլալ· ատը փոխիդի օլմաք:
Γραμματίδιον (τὸ) *υποκορ. τ.* Γράμματιον.
Γραμματίζω. *M.* ίσω. insegnare le lettere. գիրերը սորվեցընել· ի-ուլլ-ըը երօրինի:
Γραμματικεύομαι. *M.* εύσομαι. studiare la grammatica. քերականութիւն սորվիլ· իւֆ սաֆ երօրինի:
Γραμματικὴ - ῆς (ἡ) (τέχνη) grammatica. քերականութիւն· իւմ սաֆ:
Γραμματικὸς - ή - όν. che appartiene alle lettere. 2. letterato. 3. grammatico. գիրերու պատկանած. 2. գիտնական, քանիրուն· 3. քերական, քերթօղ· ի-ուլլըը-ա պայիր· 2. օֆօսա-ըլ· 3. ֆհլի իւմ սաֆ, նահվի:
Γραμματικῶς. ἐπίῤῥ. grammaticalmente. ըստ կանոնաց քերականութեան. իւմ սաֆ փոխիդ փէֆ-ըսա՛ի:
Γράμματιον (τὸ) *υποκορ. τ.* Γράμμα.

Digitized by Google

Γραμματιστής - οῦ (ὁ) = *Γραμματοδιδάσκαλος*. 2. *Γραμματεύς*.

Γραμματοδιδασκαλεῖον (τὸ) scuola. գպրոց. ճեմարան։

Γραμματοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro di grammatica. քերականութեան վարպետ. նաև սրբոյ սոսփոյ։

Γραμματοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta le lettere. թղթատար. ղեփոյտ նիթիրեն, փոստիճը. ճեփետոյ ալէր։

Γραμματοφυλακεῖον (τὸ) luogo, ove si conservano le lettere, scrittojo. նամակներըը պահելու տեղ. ղեփոյտ սոխլոյտ ևտ հահոլ, նալբանտա, նամկտան։

Γραμματοφύλαξ - ακος (ὁ) custode delle lettere. նամակներըը ձեռագրներըը պահօղ. ղեփոյտլերէ՝ եւ նալբարըը սոխլոյտ։

Γραμμή - ῆς (ἡ) linea. 2. mosse. գիծ. 2. տեղի՝ ուսաթ ձիերը կռվալին, ձիերուն արշաւելու սկսած տեղերին. լեւնէ. 2. հեծդալ։

Γραμμίζω. *M. ίσω*. giocare agli scacchi. սանտրնկ խազալ. սոխրանի օյնոմֆ։

Γραμμικός - ή - όν. lineare. գծական. լեւնէյա գալը. ուսն. էպիծ.

Γραπτός (ὁ, ἡ) scritto. գրուած. նալբարկալ։

Γραῦς - αος (ἡ) vecchia. պառաւ. փօճա գալը։

Γραφεῖον (τὸ) penna. գրիչ. գալիմ։

Γραφεύς - έως (ὁ) scrivano. 2. pittore. գրագիր. 2. նկարիչ. նալբճը. 2. քանդերճի։

Γραφή - ῆς (ἡ) scrittura. 2. lettera. 3. pittura. 4. scritto, libro. գրուած. 2. նամակ. 3. նկար. 4. գրուած բան, գիրք. նալբեա, նալբգլեբ. 2. պէտքոյ, նամ. 3. քանդիր. 4. նալբեը նկարն, տիքոյ։ Γραφαὶ (αἱ) (ἐκκλησ.) la sacra Scrittura. սուրբ գիրք, աստուածաշունչ. ինճիլ, տիքոյ ևտ սոխգոգիա։

Γραφικός - ή - όν. che serve alla scrittura, alla pittura. գրելու կամ նկարելու յարմար. նալբճոյ, նալբօգ քանդիր նէ՛ոխյն գալը. (Γραφική (ἡ) (τέχνη) arte pittoresca. նկարագրութեան արհեստ. քանդիրճիլի՛ն պէնոսիը։

Γραφικῶς. ἐπίρ. come un pittore. նկարչի պէս. քանդիրճի ինչ։

Γράφω. M. γράψω. scolpire, incidere, intagliare. 2. scrivere. 3. delineare, dipingere. 4. ascrivere. քանդակել, փորագրել. 2. գրել. 3. գծագրել, նկարել. 4. գասել՝ հաշուրել ի թիւ. օյմֆ, նալբմֆ. 2. նալբմֆ. 3. քանդիր նէ՛ոխյն. 4. ասյմֆ, սրբոյնը գօմֆ, սրբոյնը ինէրմֆ։ = *Καταγράφω*.

Γρηγορέω - ῶ. M. ήσω. vegliare. արթուն կենալ. սոյնէրի գասալ։

Γρήγορος (ὁ, ἡ) = *Ἐγρηγορώς*. vigilante. արթուն. սոյնէրի։

Γριπεύς - έως (ὁ) pescatore a rete. ուռկանով ձուկ բռնօղ. ու իւր ըստեղ իւր գալըի քաքան։

Γριπίζω. M. ίσω. καὶ Γριπεύω. M. εύσω. pescare colla rete. ուռկանով ձուկ բռնել. ու իւր ըստեղ իւր գալըի քաքիմֆ. (μτφ.) ingannare. խաբել. ալդաթմֆ։

Γρῖπος (ὁ) (σπν.) *ἀντὶ Γρίφος*. rete, sagena. ուռկան, ցանց. ու. ըստեղ։

Γρόνθος (ὁ) pugno. բուռն. խաֆտամֆ։

Γρόσφος (ὁ) pilo. թեթեւ գեղարդ մը. խոֆիճ պէս հեւր։

Γρυ ἢ Γρύ. nulla, niente. ոչինչ. հիւ պէս չէ։

Γρύζω. M. ύξω. grugnire. խանչիլ (խոզի պէս). խրըչտամֆ (փոմուշ կ՚ընէ)։

Γρυλλὸς (ὁ) porco. խոզ. փօմուշ, խընչըր։

Γρυπὸς - ή - όν. curvo, adunco ծուռ. կռէ։

Γρύτη (ἡ) roba di minor valore. (Γαλλ. chiffons). քիչ գնով փուճ բաներ. ուփուշ պահ իւր ոտքի թիճիւ նետնելէր։

Γρὺψ - υπός (ὁ) griffo (animale favoloso) արծուաոիւծ (առասպելական կենդանի մըն է). պուլը ևի թանխլորը թորիւ ևի ևի ճարտ ալըն ևիճոտքանս հիներէ պէս հայվն պըր։

Γρῶνος - η - ον. scavato, cavo. գոգաւոր, փսաւած. օյուխուշ, լըփորլընճլ։

Γύαλον (τὸ) ogni cavità. ամէն կերպ խոռոչ. հիր պէս լըփոր՝ օյուխուշ նշանի. = *Κοίλον*.

Γῦϊον (τὸ) membro. անգամ. ալը։

Γυιὸς - ή - όν. zoppo, sciancato. կաղ. ֆօփուլ։

Γυιόω - ῶ. M. ώσω. storpiare, rendere zoppo. հաշմանդամացնել, կաղ ընել. սոֆիլտամֆ, ֆօփալ նիմֆ։

Γυμνάζω. M. άσω. esercitare nei giuochi ginnastici, esercitare. ըմբշամարտ խաղերուս մէջ կրթել, վարժել. ֆիզիքական ևէ օյունաոիա պրինի խալ՛ ևէրմֆ, խալ՛ ֆիրտնէի նիմֆ։

Γυμνασία - ας (ἡ) esercizio ginnastico. ըմբշական կրթութիւն, վարժութիւն. ֆիզիքական խալէի, խալ՛, ֆիրտնէի։

Γυμνασιάρχης - ου (ὁ) gimnasiarca, direttore di un collegio. վարժարանի գլուխ. գործիչ, պրօֆէսէօր նալբրը։

Γυμνασιαρχία - ας (ἡ) la carica di gimnasiarca. վարժարանի պետ ըլլալը. պրօֆէսէօրնալբրը օլմալը. գործերէի՛։

Γυμνάσιον (τὸ) gimnasio. վարժարան, կրթարան. պրօֆէսէօրնալբ. 2. Γυμνασιες.

Γύμνασις - εως (ἡ) = *Γυμνασία*.

Γύμνασμα (τὸ) ciò che si fa per l'esercizio. կրթութեան համար եղած ամէն կերպ բան. խալ՛մի հաֆէլնա օլոնան հիր պէս նշանի։

Γυμναστήριον (τὸ) = *Γυμνάσιον*.

Γυμναστὴς - οῦ (ὁ) esercitatore, ginnasta. մարզիչ, կրթիչ. խալ՛մի։

Γυμναστικὴ - ῆς (ἡ) la ginnastica, la ginnica. վարժութիւն. խալ՛միլի՛։

Γυμναστικὸς - ή - όν. ginnastico, appartenente all' esercizio. կրթութեան պատկանած, վարժական. խալ՛մի գործ. ևոն. էպիծ.

Γυμνὴς - ῆτος (ὁ, ἡ) soldato vestito di leggiero, velite. թեթեւազէն զինուոր. խոֆիճ ֆօլնալը. սոյնէր = *Γυμνός*.

Γυμνητεύω. M. εύσω. esser nudo. մերկ ըլլալ. ըզգեստ օլմալ (συνήθ.) esser velite. թեթեւազէն զինուոր ըլլալ. խոֆիճ ֆօլնալը սոյնէր օլմալ։

Γυμνήτης - ου (ὁ) = *Γυμνός*.

Digitized by Google

Γυμνητία - ας (ἡ) truppa di soldati vestiti leggiermente, di vellti. թեթեւազէն զօրքերու գունդ. խոյին կնիռէլ զինեալ:

Γυμνητικός - ή - όν. appartenente ai veliti. թեթեւազէն զօրքերու պատկանեալ. խոյին կնիռէլ զինեալներէ գոնելիք:

Γυμνικος - η - όν. ginnico. մարզական. վեհ կռիւներու գոյք:

Γυμνόκαρπος (ὁ, ἡ) di cui i frutti sono nudi, senza scorza. առանց կեղեւի պտուղ ունեցող. կոպտափառ ծիլեալ ըլլալ:

Γυμνοπαιδία - ας (ἡ) esercizio degl' infanti nudi in Sparta. Լակեդեմոնի մէջ պզոց կրթութիւնը. Ըսթրիպտա լեռնէն ղեմապետութիւնը. Լակեդեմոնի մէջ պզոց կրթութիւնը. Ըսթրիպտա լեռնէն ղեմապետութիւնը:

Γυμνοποδέω - ῶ. M. ήσω. camminare coi piedi nudi. բոպիկ ոտքերով քալել. չզրկիլ. լեռնէ ոտ ի ներս ոտ կրկին:

Γυμνόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi nudi. բոպիկ ոտքով. լեռնէ ոտ:

Γυμνός - ή - όν. nudo. մերկ. լեռնէ (τρπ.) privo. զրկած. ամերսած:

Γυμνοσοφιστής - οῦ (ὁ) filosofi d'India, che caminavano nudi. Հնդկաստանի մերկ չրջող փիլիսոփաները. Հնդիկ փիլիսոփաներ. լեռնէ ինչեր գիտնալ:

Γυμνότης - ητος (ἡ) nudità. մերկութիւն. լեռնէլէզ:

Γυμνόω - ῶ. M. ώσω. denudare, spogliare, disarmare. մերկացընել, զինաթափել, ամերսել, ելլուդել:

Γύμνωσις - εως (ἡ) nudità. 2. spogliamento. մերկութիւն. 2. մերկացնելը. լեռնէլէզ. 2. ամերսելէզ:

Γυναικαδέλφη - ης (ἡ) cognata (la sorella della moglie) քոյր (կնկան քոյրը). պըտղէ:

Γυναικάδελφος (ὁ, ἡ) cognato. աներձագ. խոյն:

Γυναικεῖον (τὸ) feminiera, appartamento delle donne. կանանց տուն. հարիմ. Γυναικεία (τὰ) i mestrui. դաշտանք. հայզ. իրըլըրը պլէլէզ:

Γυναικεῖος - α - ον. femmineo, donnesco. կանացի, իգական. ալրիին հատուած:

Γυναικείως. ἐπίῤ. = Γυναικιστί.

Γυναικίας (ὁ) effeminato, molle, vile. կնաւ, կնամարդի, ծուլամարտ, մերկ. իրըլը պէնէլէզ, նուխ, ներփոխ:

Γυναικίζω. M. ίσω. essere donnesco, imitare le donne. կնկան պէս ըլլալ. ալրիին վերմիտ, իրը կին փաղանցել. (μτβτ.) effemminare. կնաւ ընել, կնկան գործը նել. ալրիին էնէլէրմէ:

Γυναικισμος (ὁ, ἡ) portamento donnesco, il comportarsi da femmina. կնկան պէս վարուիլը. իրը կին փաղանցելէզ:

Γυναικιστί. ἐπίῤ. da donna. կնկան պէս. իրը կին:

Γυναικόθυμος (ὁ, ἡ) codardo, vile. վախկոտ. փոփոխ, ճանըզլ, իրը ճանըզ. ծոյլ. ἐπίῤ.

Γυναικοκρατέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. lasciarsi dominare dalle donne. ինքը կինը կանանց հպատակ ընել, կանանց հնազանդիլ. կնոջմէն իրըլըրը հրապուրուիլ. իրենց կամքին տրուիլ, իրըլըրա ներած ըլլալ:

Γυναικομανέω - ῶ. M. ησω. esser appassionato per le donne. իգամոլ ըլլալ, կնկան վրայ մարիլ. էնէնէյէ ըլլալ՝ փալիք՝ ալէզ ալնալ:

Γυναικομανὴς - έος (ὁ) appassionato per le donne. իգամոլ, կնկան վրայ մարօղ. էնէնէ կուզակնուն փալիք, լաւ, էնէնէյէ փալիք՝ ալէզ ալնալ:

Γυναικόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di donna. կնկան ձեւ ունեցող. իրը՝ էնէնէ ալէյիմիտի:

Γυναικονόμος (ὁ) magistrato in Atene, che sorvegliava alla condotta delle donne. Աթենքը կանանց վարքը ուղղելու համար գրաւած վրակիցս. Աթինոպա փիլիհվի իսկզբանէն կուրիանէն կուգնոյին ուղղելէզ:

Γυναικοπίπης - ου (ὁ) bordelliere, puttaniere. բոպաճ. փահիշէն, էնմէթիր, բօզաճաս:

Γυναικοπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) abbondante di donne. կնկիով լեցուն. իրը էլէ փոլու:

Γυναικοπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) conveniente alle donne. կանանց վայելչ. իրըլըրա նըթըլան. πρεπῶς. ἐπίῤ.

Γυναικοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia di donna. կնկան դէմք ունեցող. իրը նըզլի՝ նիֆրլէզ:

Γυναικοφίλης - ου (ὁ) = Φιλογύνης. amatore di donne. կանանց բարեկամ. էնէսօսլու:

Γυναικόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce di donna. կնկան ձան ունեցող. իրը զալի:

Γυναικόψυχος (ὁ, ἡ) codardo, vile. վախկոտ, անարի. իօրթափ, ճանըզլ = Γυναικόθυμος.

Γυναικώδης - εος (ὁ) effeminato. կնաւ. էնէնէյէ պիտնիլ:

Γυναικών - ῶνος καὶ appartamento, serraglio delle donne. կանանց տուն՝ պալատ. հարիմլըք:

Γυναικωνῖτις - ιδος (ἡ) raglio delle donne. կանանց տուն՝ պալատ. հարիմլըք:

Γύναιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Γυνή.

Γύναιος - α - ον. = Γυναικεῖος.

Γύανδρος (ὁ, ἡ) = Ἀνδρόγυνος.

Γυνὴ - ῆς (ἡ) donna. 2. moglie. կին. 2. կին, ամուսին. իրը, էնէնէ, ալրիի. 2. նէզ. ալբաթ:

Γυπὴ - ῆς (ἡ) nido dell' avoltojo. անգղի բուն. փղոպա խալաչ. (ἐν γέν) caverna, antro. անձաւ, քարայր. մալաթա:

Γυποειδὴς καὶ che ha la forma Γυπώδης - εος (ὁ, ἡ) d'avoltojo. անգղի ձեւ ունեցող. փղոպա պէնէմիտի:

Γυρεύω. M. εύσω. (μτβτ.) Γυρόω. scalzare, zappare a piè degli alberi. ծառերուն տակը փոս քանալ. ալաճըրըն փոսփոսնէ լափարըլմախ: 2 (ἀμτβ.) girare intorno. չրխաքթիլ. եվրանըչիլ. փոսփոսնէ:

Γύρος (ὁ) circuito, circolo, giro. 2. girata. 3. fosso intorno alle radici degli alberi. չրխապատ, ալտրա. 2. պտրտգայթիւն. 3. ծառերուն տակը եղած փոս. էնէրիւ, փոլայ. 2. փեվր. 3. ալաճըրըն փոսփոսնէրինին ալնըշնա ըլլալը:

Γυρόω - ῶ. M. ώσω. rotolare, rotondare. 2. girare. 3. scalzare, zappare a piè degli alberi. կլորցնել. 2. չրխգայնել.

Digitized by Google

3. Δωωերուն ωωակը փոս բռնող. խոփը-լուծլուին. երիֆընը գեղնից. 3. ալեծլորը գեղօդնոգի լուծօր ալմուկ:

Γύψ-υπός (ὁ) avoltojo (uccello). անգղ. փոգոգ:

Γύψος (ἡ) gesso. գաճ (Հերմակ հող մըն է). գերեվէր, խոթօր ալէր:

Γυψόω-ῶ. M. ώσω. ingessare. գաճով պատել. ալէլըմամբ:

Γυψώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al gesso. գաճի նման. գերեվէրի՝ ալէլըմ պնակէր:

Γωνία-ας (ἡ) cantone, angolo. անկիւն. պատճ, կերէ:

Γωνιάζω. M. άσω. formare un angolo. անկիւն մը շինել. պէր գեղէ խօփոխ:

Γωνιασμός (ὁ) formazione d'un angolo. անկիւն մը շինելը. պէր գեղէ խօփոլը:

Γωνιόω-ῶ. M. ώσω. render angoloso. անկիւնաւոր ընել. գեղէրէ խօփոխ:

Γωνιώδης-εος (ὁ, ἡ) angolare, angoloso. անկիւնաւոր. գեղէրէ:

Γωνιωδῶς. ἐπίῤ. in forma angolare. անկեան նման. գեղէ պէրէվիճ:

Γωρυτὸς (ὁ καὶ σπν. ἡ) turcasso. կապարճ. խոյէփ, ֆիրթել. = *Φάρετρα.*

Δ.

Δ, *δ* (τὸ) (ἄκλ.) Delta. La quarta lettera dell' Alfabeto Greco. Տելտա. Յունաց էլեգբեին չորրորդ գիրն է: Հայկերէն Տ գիրին անգամ հնչումը ունի. Տելտա. Նոյնանի լիտանը գեղօրգնեին խոչընը գըր: Օճանըմամ Ὁ հարիւր ասհատա գեղատաձիտ գըր:

Numericamente presa coll' accento di sopra (*δ́*) significa quattro o quarto, e coll' accento al di sotto (*δ̣*) significa quattro mila. Համրանքի կողմանէ էլեմը վրան բլլալու ատեն (*δ́*) կը նշանակէ չորս կամ չորրորդ, ու ատկը բլլալու ատեն (*δ̣*) կընշանակէ չորս հազար: Այլ ֆորձերուն (*δ́*) կեօղերէր գեղօր խոթօր գեղօրգնեին, վէյլեին օլտալտնօտ (*δ̣*) կեօղերէր գեղօր պէն:

Δα, μόρ. ἐπιτατ. (συνθ. ἀχωρ. μέ μερικὰς λέξ.) = *Ζα.*

Δάδινος-η-ον. fatto di pino. փիճիէ շինուած. չաման խոփելը:

Δαδίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Δάς.*

Δαδουργὸς (ὁ, ἡ) che fa le fiaccole. ջահը շինող. մալալ խոփող:

Δαδουχέω-ῶ. M. ήσω. tenere le fiaccole. ջահ բռնել. մալալ խանդել ելլը ֆոխխոփել:

Δαδοῦχος (ὁ, ἡ) } che tiene le fiaccole.
Δαδοφόρος (ὁ, ἡ) } ջահընկալ, ջահ ուհեղող. մալալ խանդել ելլը ֆոխխող:

Δαὴρ-έρος (ὁ) = *Ἀνδραδελφός.*

Δαιδάλειος (ὁ, ἡ) } fatto artificiosamente.
Δαιδάλεος-α-ον. } արհեստիւ շինուած. ախնամքի իւր խոթելը:

Δαιδαλεύω. M. εύσω. } travagliare artifi-
Δαιδάλλω. M. αλῶ. } ciosamente, fare colla maniera la più industriosa. արհեստիւ՝ վարպետութեանով շինել. ախնամքի՝ ասոգ ելլել հնարք՝ հրէիցի իւր խոթմուն:

Δαίδαλμα-ατος (τὸ) artificio. արհեստիւ շինուած գործ. ասոգ իւր, հրէիցի իւր խոթելը նիւթ:

Δαίζω. M. ίσω. (ίζω). spartire, dividere, tagliar in pezzi. բաժնել, գատել, փոր փոր ընել. պըրմել, փորլատմել, փորը փորը գեղէ:

Δαιμονάω-ῶ. M. ήσω. infuriarsi, essere frenetico. կատղիլ, մոլեգնիլ. փոփորմել, ելեւէջմել:

Δαιμονιακὸς-η-όν. = *Δαιμονικός.*

Δαιμονίζω. M. ίσω. deificare. 2. infuriare. աստուածացընել. 2. կատղեցընել. ելեւէջել. 2. փոփորել:

Δαιμονικὸς-η-όν. demoniaco, demonico. պատհար, մոլեգին. գիւրէ, փոփորմալ, ելեւէջի:

Δαιμόνιον (τὸ) divinità, (*Λατ.* Numen) divina Providenza. 2. genio, demonio. 3. diavolo. աստուածութիւն, Աստուծոյ նախախնամութիւն. 2. պէս, գեղ. 3. սատանայ. իլհիյեի, իհմիյրի գելելի. 2. գիւ, խեղ. 3. չէյթան, իրլիս:

Δαιμόνιος-α-ον. divino, beato. 2. ammirabile, che eccede l'intelligenza umana. աստուածային, երջանիկ. 2. զարմանալի, մարդկային մտքէ բ վեր. իշհի, գելելի. 2. բանիմացի, հասկնայ, հասկնալու, փոխնու. 2. բանիմացի, հնաւանդ ֆեւրթիպին խոտ:

Δαιμονολάτρης-ου (ὁ, ἡ) adoratore del demonio, idolatra. գիւապաշտ, կռապաշտ. չէյթանա խոփան, ֆոսիֆերիտոտ:

Δαίμων (ὁ καὶ ἡ) Dio. 2. divinità. 3. genio, demonio. 4. diavolo. Աստուած. 2. աստուածութիւն. 3. գեղ, պէս. 4. սատանայ. Աւլիճ, Սեվէլ. 2. իշհիյեի. 3. գիւ, խեղ. 4. չէյթան, իրլիս:

Δαίρω. bastonare, battere. ծեծել, գատել. փոյփէ, փոխիէ վարմակ:

Δαιταλεύω. M. εύσω. dar un convito, banchettare. 2. essere commensale. կերուխիւ մը ընել. 2. սեղանակից բլլալ. ալիճիէի վերմէ. 2. հիմոճիէ օլմէ:

Δαίω. M. αίσω. dividere. 2. brucciare. բաժնել, 2. վառել. ֆոյ եղիփէ. 2. խոթմէ:

Δάκνω. M. δήξομαι. mordere. խածնել. ջղրմէ:

Δάκρυ (τὸ) = *Δάκρυον.*

Δακρύγελως-ωτος (ὁ, ἡ) di cui il riso è mescolato con lagrime. ծիծաղաքաշ արցունք ֆաֆող. ֆօղ խոլը փոփերիէ ֆէլէն:

Δάκρυον (τὸ) lagrima. արցունք. ֆօղ խոլը:

Δακρύζω. M. ύσω. } lagrimare, piangere.
Δακρυόω-ῶ. M. ώσω. } լալ. արցունք ֆաֆել. ալէլիէի, ֆօղ խոլը փոփէի:

Δακρύῤῥοος (ὁ, ἡ) che versa lagrime. արցունք ֆաֆող, արտասուաֆար. ֆօղ խոլը փոփէն:

Δακρυώδης-εος (ὁ, ἡ) somigliante alle lagrime. 2. pieno di lagrime. արցունքի նման. 2. արտասուալից. ֆօղ խոլը նման ֆէնէնի. 2. ֆօղ խոլը իլի փօլը:

Digitized by Google

Δακτυλεύς - έως (ὁ) bettonica (erba). 2. muggine (sorta di pesce), օգատեսակ ձուկ. 2. գլխան ձուկ. տեսիդէն (պէտ ներկ հագուելի ցուրտ). 2. տեսիլ գոլըտը:

Δακτυλήθρα - ας (ἡ) ditale. 2. castone dell' anello. մատնոց. 2. ակնափակիչ մատանւոյ. խուռխուռ. 2. ջուլէն:

Δακτυλήθρων - ονος (τὸ) anello. մատնի. խուռ:

Δακτυλίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Δάκτυλος.

Δακτυλικός - ή - όν. che appartiene alle dita. 2. dattilico. մատնեղեան. պատկանեալ մատանւոյ. 2. ասեղնակաւոր. պարմանիքը փայէ՝ փեսիւռէ. 2. փիթիղը անգլան մէվլանոս ներեցին խոթելը:

Δακτυλιοθήκη - ης (ἡ) scatola, astuccio d' anelli. մատնի պահելու տուփ. նիւռ խոռ ֆոռաստան:

Δακτύλιος (ὁ) anello. 2. il buco dell' ano. մատնի. 2. արգանդի ծակը. նիւռխուռ. 2. գնդիւռ:

Δακτυλιουργός (ὁ, ἡ) fabbricatore d'anelli. մատնի չինող. նիւռչիճի:

Δακτυλιώτης - ου (ὁ) dito annulare. մատնեմատն. խօտռուլ էարմի, ուրը էարիւլը խանջափէ:

Δακτυλοδεικτέω - ῶ. Μ. ήσω. mostrare col dito, additare. մատով ցցընել. պարիւլ իւր ինտիրիփ:

Δακτυλοδείκτης (ὁ) che addita. մատով ցցող. պարող իւր ինտիրէն:

Δακτυλοδεικτος (ὁ, ἡ) additato, celebre, rinomato. մատով ցցուած, հռչակաւոր, անուանի. էարող իւր ինտիրէնէն, նամուր ջիւռ, փեսիրելի:

Δακτυλοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile al dito, che ha la forma del dito. մատի նմանի, մատի ձեւով. պարող պէլիճիփ, էարիւլը գիւղիր:

Δάκτυλος (ὁ) dito. մատն. պարմագ, ոտք, նիւռ. (συνεκδχ.) 2. digito. 3. dattilo (piede metrico, di cui la prima sillaba è lunga, e le ultime due sono brevi). 4. dattero (frutto). 2. մատնաչափ. 3. ասեղն (առջի վանկը երկան ու եարի երիս վանկը կարճ առաջաւորական ասը են). 4. արմատ. 2. պէր էարմագ (խուռ նիւռ). 3. իւր ճիգիս ասլան, կամ ասելագոյն իսի ճիգիս էլոս մէվլանոս վերեցին գէր. 4. խորմ:

Δαμάζω. Μ. άσω. domare. ամքնցընել, նուաճել, առնձել. խուռլլուիմագ, գաղի նիւռիս:

Δαμάλη (ἡ) καὶ

Δάμαλις - εως (ἡ) giovenca, vitella. 2. fanciulla giovane, pulzella. երիվ. 2. մատաղ աղիկ. գէյ գանա. 2. էեզնըչ. խուռ էեզ:

Δάμαλος (ὁ) vitello, giovenco. զուարակ. չոլլը:

Δάμασις - εως (ἡ) il domare. ամքնցընելը, նուաճելը. խուռլլուիմագ, գաղի նիւռիս:

Δαμαστήρ - ῆρος (ὁ) domatore. ամքնցնող, նուաճող. խուռլլագան, գաղի խոխ:

Δαμαστήριον (τὸ) instrumento di tortura. տանջանքի գործի. եէյնիի ալէթը:

Δαμάτωρ - ορος (ὁ) = Δαμαστήρ.

Δᾶμος - ω (ὁ) Δ. ἀντὶ Δῆμος.

Δαμόσιος - α - ον. Δ. ἀντὶ Δημόσιος.

Δανείζω. Μ. είσω. imprestare o dare a usura. փոխ առլ կամ վաչխել. խոփանճ խոխոր ֆոյչը վերիփէ:

Δανείκη (ἡ) obolo, che mettevano alla bocca dei morti per pagare a Caronte nocchiero dell' inferno. առակ մը, որն որ դժոխքին նաւավարը խաբանին առլու համար մեռելներուն բերանը կըդընէին. պէր ոյ ապեղ էի ճիգնիկ՝ էոչընճըը գոխրնա վերիփէ իչի եուչ-վերին ազչըն էօրլոր ընը:

Δάνειον (τὸ) danari dati ad usura. 2. roba imprestata. վաչխի արուած գրամ. 2. փոխ արուած բան. ֆոյչը վերիչել ապեղ 2. խոփանճ վերիչել նեանի:

Δάνεισμα - ατος (τὸ) danari dati o presi a usura. վաչխի արուած կամ առուած գրամ. ֆոյչը վերիչել իս ալչիչել ապեղ:

Δανεισμὸς (ὁ) il dare ad usara o l'imprestare qualche cosa, prestito. վաչխելը կամ բան մը փոխ առլը, փոխառութիւն. ֆոյչը խոխոր եօփանճ պէր չիչ վերիփէ:

Δανειστὴς - οῦ (ὁ) creditore. փոխառու, պարտատէր. պօրճ առնողը:

Δανειστικὸς - ή - όν. usurajo. վաչխառու. ֆոյչը իւր էոբ վերին մոխլիճի:

Δανίζω. Μ. ίσω. ✕ (σπν. καὶ ἀδκμ.) ἀντὶ Δανείζω.

Δάνος - εος - ους (τὸ) ✕ = Δῶρον (συχνότ) = Δάνειον.

Δαπανάω - ῶ. Μ. ήσω. spendere, consumare. ծախս առնել, վատնել, հատցընել. հարճ՝ ինչիճի՝ խոթի նիւիփէ:

Δαπάνη - ης (ἡ) spesa, dispendio, consuma. ծախք, վատնում. հարճ, խոթի, ինչիճի:

Δαπάνημα (τὸ) = τῷ προνγ.

Δαπανητὴς (ὁ) consumatore. ծախք ընող, վատնիչ. հարճ խոթի խոխ:

Δαπανητικὸς - ή - όν. dispendioso. բազմածախս. հարճը ղօչ, ֆօռթիչի:

Δάπεδον (τὸ) suolo della terra. գետին. ներ, ղէփն, երչ:

Δάπις - ιδος (ἡ) tappeto. գորգ, ֆիտց. հաղը. պիճմագոփ:

Δάπτω. Μ. ψω. lacerare, divorare. խառ խառ ընել, ուտել լլճցընել. խուլլուտել, նեչիչ պիճիրփէ:

Δαρτὸς (ὁ, ἡ) discuojato. մորթըը հանած. պերիսի օչուլլուչ:

Δᾶς - δαδὸς (κῤ. ἐκ τοῦ) Δαΐς - ίδος (ἡ) face, fiaccola. 2. pino (albero). վառած մոմ, ղահ. 2. փիճի. հալլը, խանձել ընը. 2. լամ պղնձէ:

Δασέως (γραμτ.) ἐπίῤ. τ. Δασύς.

Δασμογράφος (ὁ) che scrive le imposizioni, le contribuzioni. հարկերը՝ բաժերը գրող. խոտ՝ ալչան՝ վերիչերի փայ խոնի:

Δασμολογέω - ῶ. Μ. ήσω. esigere, raccogliere le contribuzioni. հարկերը՝ բաժերը ժողվել. խոտ՝ ալչան՝ վերիչ պիվլիչրփէ:

Δασμολογία - ας (ἡ) la raccolta delle contribuzioni. հարկերը ժողվելը. ալչան՝ վերիչ պիվլիչրփէ:

Δασμογόγος (ὁ) chi raccoglie le contribuzioni. հարկաժողով. հահասալ ճիչիչի:

Δασμὸς (ὁ) imposizione, contribuzione, tassa. հարկ, բաժ, գլխահարկ. խոտ, վերիչ, պոչ, ճիչիչի:

Δασμοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. pagare il tribu-

Digitized by Google

to. հարկ տալ, հարկատու ընել· վերից՝ խոշոր վերկեր։

Δασμοφόρος (ὁ, ἡ) tributario. հարկատու խոշոր-վոր, պինդ։

Δάσος - *εος* - *ους* (τὸ) bosco. մորթ · օրման · 2. = *Δασύτης*.

Δασύθριξ - *κτριχος* (ὁ, ἡ) peloso. մազոտ · թխ-յէ՛, բեղէ։

Δασυμαλλος (ὁ, ἡ) lanoso, velloso. գիզ-մազոտ · թխ-յէ՛։

Δασύνω. *M.* *υνῶ*. condensare, render peloso. խոցընել, մազոտ ընել · պէտ-ի՛մ, թխ-յէ՛ բեղէ եղիլ։ 2. (γρμμτ.) scrivere o pronunziare un vocabolo collo spirito aspro. բառէն ուժգին հնչման նշանով գրել կամ արտասանել· պէր ըստ-նէին պատչ վրան ընել խոշոր խոտոր ընելով նէ։

Δασύπους - *οδος* (ὁ, ἡ) che ha i piedi pelosi. մազոտ ոտ ունեցող· այծը թխ-յէ՛։ (*ὄθ.* *ὀυσ.*) coniglio. ճագար · ոտս թաղչէ։

Δασυπώγων - *ωνος* (ὁ, ἡ) che ha la barba densa. հոծ մորուք ունեցող· պէտ առ-ած։

Δασύς - *εῖα* - *ύ*. denso, peloso. հոծ, մազոտ· պէտ, թխ-յէ՛, բեղէ · (γρμμτ.) che ha lo spirito aspro. ուժգին հնչման ունեցող նշանով· պատ-ը վերի օրէն նշանէ։

Δασύτης - *ητος* (ἡ) densità. հոծութիւն · պէտ-ի՛։

Δασύτριχος (ὁ, ἡ) = *Δασύθριξ*.

Δασύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha i fogli densi, fronzuto. տերեւախիտ, հոծ տերեւ ունեցող· պէտ խոտ-ած։

Δασώδης - *εος* (ὁ, ἡ) pieno di boschi. մորիով լեցուն · օրման էլեւ փոլ։

Δαῦκον (τὸ) καὶ *Δαῦκος* (ὁ) pastinaca. գազար · ճիւղեր · տիղեր · տուֆիճ։

Δαῦλος - ἡ - όν. ✕ ἀντὶ *Δασύς*.

Δάφνη - ης (ἡ) alloro, lauro. գաւնի, սարգինի · տիճի պատ-ի՛։

Δαφνηφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portar allori, esser coronato di lauro. գաւնի կրել, գաւնիով պսակուած ըլլալ· տիճի խոշ-ի՛մ, տիճի էլեւ խոճըն-ի՛լ օլմէ։

Δαφνηφόρος (ὁ, ἡ) = *Δαφνόκομος*.

Δάφνινος - η - ον. laureo. գաւնիէ · տիճի։

Δάφνιος (ὁ, ἡ) } նէտ։

Δαφνὶς - *ίδος* (ἡ) coccola d'alloro. գաւնիի հատ-ած · տիճին խոշոր։

Δαφνοειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che ha la forma d'alloro. գաւնիի ձեւ-ով · տիճին պէս-փէս-ի։

Δαφνοκόμης - ου (ὁ) καὶ *Δαφνόκομος* (ὁ, ἡ) coronato di lauro, laureato. գաւնիով պսակուած · տիճին էլեւ խոճըն-ի՛լ։

Δαφνοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. *Δαφνοφόρος* (ὁ, ἡ) = *Δαφνηφορέω*. ետն.

Δαφνών - ῶνος (ὁ) laureto. սարգինի · տիճի նէտ-ի՛։

Δαψίλεια - ας (ἡ) abbondanza, copia. առատութիւն, լիութիւն · պոլ-ութ, ըստ-նի՛լ։

Δαψιλεύομαι. *M.* εύσομα. dare con abbondanza, abbondantemente. առատութեամբ տալ· ըստ-նի՛լ էլեւ վերկեր։

Δαψιλὴς - *έος* (ὁ, ἡ) abbondante, liberale, generoso. առատ, առատաձեռն · պոլ, ցիծերէ, ապիկնոյ։

Δαψιλῶς, *ἐπίῤῥ.* abbondantemente, copiosamente, առատաբար՝ պոլ-ութ՝ ըստ-նի՛լ էլեւ։

Δέ (συγγ. τῷ *Δή*) σύνδ. però, ma (*Δατ.* autem). բայց սակայն, ալ · լ-պէս, սա-ա, գի։

Δε (ἴσ. κατ' ἀποκοπ. ἐκ τοῦ *Ἴδε*) μόρ. ἐγκλυτ. προστιθέμενον *Ἀ*. εἰς τὰ προτ. καὶ ὑποτ. ἄρθρα. τὰ ὁπ. μεταβάλλει εἰς δειχτ. ἀντων. ἢ ἐπίῤῥ. *Τοπ.*) *Β'*. (εἰς τὰς ἀναφορ. ἀντων. πρὸς πλειοτέραν ἐπίτασιν τῆς σημασ.) καὶ *Γ'*. (εἰς τὰ αὐτ. καὶ (σπν.) τὰς δοτ. τῶν ὀνμτ. σημαίνον τὸν τόπον ἀντὶ τῆς Εἰς ἢ Ἐν.). particella enclitica, che si aggiunge agli articoli, ai pronomi, ed ai nomi. յօգնական՝ գերանուններուն ու անուններուն հետ միասրտօղ անանձնական մասնիկ մըն է· ոչինչ՝ ըստ-ի՛ր՝ ըստ-ի՛ր վի խոչիր էլեւ գերկ-ի՛ր նոճիկ-ի՛ր է-ի՛ր։

Δέημα (τὸ) = *Δέησις*.

Δέησις - εως (ἡ) preghiera, domanda. 2. supplica. 3. bisogno, necessità. պէտք, պէտքաւոր։ 2. պէտքաւորիր։ 3. պէտք։ բիւ-ի՛մ, ինչ։ 2. պրտ-ի՛մ։ 3. խոտիր։

Δεῖ. *M.* δεήσει (δέω) (ἀπρσ.) è necessario, fa bisogno, bisogna, fa d'uopo. պէտք է, հարկէ · լ-պէ՛, խոտիր ըլլ։

Δείγμα - ατος (τὸ) mostra, prova, campione. օրինակ, նշան. խօրնէ, ծ-ոխր, նիշ, նա-ի՛մ։

Δειγματίζω. *M.* ίσω. (μτγ) ἀντὶ. *Παραδειγματίζω*.

Δείδω. *M.* δείσω. temere. վախնալ · ի-օրէ-ի՛։

Δείκελον (τὸ) immagine, simulacro, maschera. պատկեր, գիմակ · սի-րիի, ի-վէր։

Δείκνυμι καὶ *Δεικνύω*. *M.* δείξω. mostrare, manifestare. ցոյց-ընել · յայտնել · ի-օ-պէրի-ի՛, պէյտ եղիլ-ի՛։

Δεικτήριον (τὸ) pulpito, pergamo. ամպիոն, բե-մ՛ · գ-գիր։

Δεικτήριος - α - αν. = *Δεικτικός*.

Δείκτης - ου (ὁ) che mostra, indicatore. ցոյց-ող · ի-օ-պէրի-ի։

Δεικτικὸς - η - όν. indicativo, dimostrativo, indicatorio. ցու-ցական · ցոյց-ող · պատ-ցու-ցական · ի-օ-պէրի-ի՛լի, ի-օ-պէրի-ի, խոտ-ի՛ խոչ։ — ικῶς. *ἐπίῤῥ.*

Δείλα (ἡ) *Δ*. ἀντὶ *Δείλη*.

Δειλαίνω. *M.* ανῶ μτγν. ἀντὶ *Δειλιάω*.

Δείλαιος - α - ον. ✕ ἀντὶ *Δειλὸς*. τ. misero. խեղճ · տ-ի՛լ։

Δειλανδρος (ὁ, ἡ) (μτγν.) timoroso, pauroso. վախկոտ, կարճ չըզոզ · ի-օրէ-ի՛, ճանըր։

Δείλη - ης (ἡ) tempo pomeridiano, la sera, crepuscolo, l'ora verso la sera. արեւին մարը մըտնելու ատենները, իրիկուն, վերջալոյս · պ-ըլ՛ ատ-ըը։

Δειλία - ας (ἡ) timidità, pusillanimità. վախկոտութիւն · ի-օրէ-ի՛լէթ։

Δειλιάω - ῶ. *M.* άσω. temere, non ardire, esser pusillanime. վախնալ, չհամարձակիլ, իրիկուան վախկոտ ըլլալ · ի-օրէ-ի՛լ՝ ցիծ-ի՛լի եղիլ-ի՛, ի-օրէ-ի՛՝ ճանըր օլմէ։

Δειλινὸς - η - όν. vespertino, o che si fa verso la sera. իրիկուան կամ իրիկուան

Digitized by Google

գեմ՝ եղջ. ածլ-ակի խաւօտ ածլ՝ խաւակ-օլն. (τὸ Δειλινόν. ἐπίῤ.) verso la sera. իրիկուան գեմ՝ ածլ՝ խաւակ, ածլ՝ ---լ-ըէ:

Δειλὸς - ή - όν. timido, pusillanime, vile. վախկոտ, երկչոտ, վատասիրտ. ծօրթաք, ճանըշ, ցած-ակի-նէ, ին-ակ-նէ. 2. = Δείλαιος.

Δειλόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanime. վատասիրտ. ին-ակ-նէ, ճանըշ:

Δεῖμα (τὸ) timore, tema. 2. spaventacchio. վախ, երկիւղ. 2. խրտուիլակ. ծօրթաք. 2. ծօրթ-ը-լըտ:

Δειματόω - ῶ. M. ώσω. spaventare, impaurire. վախեցնել. ծօրթ-ըմ-նէ, ին-ակ-նէ:

Δεῖνα - δεῖνος (ὁ, ἡ, τό) (ἀντωμ. ὁειπτ. ἢ ἀναφορ.) il tale, la tale. ՔԿը, ՔԿ մարդ մը, այս ոք այն ոք (ՔԸ այր ՔԸ կնիկ). ֆիլան ոտիմ, ֆիլան ֆարը, ֆիլան տէյլ (ին-ակ եր-ակ ին-ակ ը-նէ):

Δεινοθέτης - ου (ὁ) scellerato. malvagio. լարագործ. վնասիչ, վիճ, նենգ ֆիլոփ:

Δεινολογέω - ῶ. καὶ (ἐχρηστότ.) Δεινολογίομαι - οῦμαι. M. ήσω - ήσομαι. lamentarsi gravamente. գանգատիլ՝ ՔԸ ոտիմ ոգալ՝ գանգատ-ըլ. ըշխէ ը-չոտիմ ֆիրիմ իճիմ, ու-լ-ըճիմ, ֆէրիմ իճիմ ֆիրիմ՝ լիտ-ակ-նէ իճիմ:

Δεινολογία - ας (ἡ) lamento esagerato. գանգատ՝ կամ՝ գանգատ. ֆիրիմ իճիմ ֆիր, նալէյ ըլ-ը-չ, վնասիչ լիտ-ակ-նէ:

Δεινοπάθεια - ας (ἡ) sofferenza di mali gravissimi. ծանր չարիքներ կրելը. ՔԸ-ը-ն վնասիչ լիտ՝ ֆիրիմ-ի-ներ ը-լիտ-իմ-ի:

Δεινοπαθέω - ῶ. M. ήσω. soffrire di mali gravissimi. ծանր չարիքներ քաշել. ու-ըէ՝ ՔԸ-ը-ն ֆիրիմ-ի-ներ ը-լիտ-իմ-ի:

Δεινοπαθής - έος (ὁ, ἡ) che soffre mali gravissimi. ծանր չարիքներ քաշող. ու-ըէ ֆիրիմ-ի-ներ՝ ոտիմ-ակ-ի-ներ՝ ֆիրիմ-ը-էն-ը-ր ը-լիտ-ի:

Δεινὸς - ή - όν. terribile, formidabile, atroce. 2. cattivo. 3. paradosso. assurdo. վախնալու, սոհանի, գծիտալ. 2. չար, գէշ. 3. չհաւատալու, անառակի. ֆօրթա-ըճ-ի, ֆօրֆլ-ը-ն, հեյդ-կ-ի-լ. 2. ֆինա, վնասիչ, վիճ. 3. սոհալու. ֆինոմէնալ: (ἐπὶ καλοῦ) 4. venerabile. 5. ammirabile, sommo, iperbolico. 6. destro, abile. 4. յարգելի. 5. զարմանալի, մեծ, չափազանց. 6. ճարտար. արագաձիռ, բանիմաց. 4. բոլոնի-լ-ը. 5. ի-ճիշ-ը օլնալ-ափ, ին-ակ, ֆալ-ը-չիմ. 6. արիմ, ու-էն-ը-լը:

Δεινότης - ητος (ἡ) terribilità, atrocità. 2. perspicacità, destrezza. 3. difficoltà. սոհալիս-ի-ութիւն, գաժանութիւն. 2. ճարտարագիտութիւն. 3. գժուարութիւն. ֆօրֆլ-ը-չ-ը-ն-ութ, հեյդ-կ-ի-լ-ի-ութ. 2. ու-էյ-ի-լ-ութ, ֆինոմէն-ի-լ-ի-ութ. 3. իճ-ի-լ-ութ:

Δεινῶς, ἐπίῤ. terribilmente. 2. ammirabilmente. սոհալիլ կերպով. 2. զարմանալի կերպով. ֆօրֆլ-ը-ն ոտիմ իճ-ը-ն. 2. ըշխէ-ը-ն-ը-ն ոտիմ իճ-ը-ն:

Δείξις - εως (ἡ) il mostrare. 2. prova, dimostrazione. ցոյց-ընելը. 2. ապացոյց, նշան. ին-ակ-ի-ն. 2. խոսք: = Ἐπίδειξις.

Δειπνέω - ῶ. M. ήσω. cenare. իրիկուան կերակուր ուտել. ածլ՝ ֆահալ իճիմ (ἐν γεν.) mangiare. ուտել. ի-ճիմ:

Δειπνηστὺς - ύος (ἡ) Ἴων. il tempo della cena. ընթրեցաց ատեն. ածլ՝ ֆահալ-ը-ն վախտը:

Δειπνητήριον (τὸ) cenacolo. սեղանատուն, ճաշակատեղի. ի-ճիմ ոտաղ, ի-չլ-ը-ն:

Δειπνίζω. M. ίσω. dare da cenare, trattare. ընթրիք տալ, իրիկուան կերակուր տալ, հրամցընել. ածլ՝ ի-ճիմ-ի՝ ֆահալ վ-ը-ի, իւրմ իճիմ:

Δεῖπνον (τὸ) (κυρ.) cena. ընթրիք. ածլ՝ ֆահալ (κατ' ἐξ.) convito, convivio. կոչանք. չէյ-ֆիլ. (ἐν γεν.) pastura, alimento. ճարակ, սնունդ. ի-ճ-ի-ն, ի-ճիմ, ֆօրֆ, նաֆթա:

Δειπνοποιὸς (ὁ, ἡ) che prepara la cena. ընթրիք յօրինող. ածլ՝ ֆահալ հազըրլայան:

Δεῖπνος (ὁ) (μεγν.) ἀντὶ Δεῖπνον.

Δειπνοσοφιστὴς - οῦ (ὁ) chi ragiona di diverse cose nella cena. ընթրեցաց ատեն զանազան բաներու վրայ ճառող. ածլ՝ ֆահալ-ը-ն չ-ֆ-ը-ն-ը ի-ճ-ի-լ-ի-ճ-ի-ն հոգ-ը-չ-ը-ն ա-ի-ճ-ի-ն ի-ր-ի-ն:

Δειποφόρος (ὁ, ἡ) colui, che porta la cena, ministro di cena. ընթրեցաց պատ-ասխանատու, ընթրիքը բերող. ածլ՝ ի-ճ-ի-լ-ի-ն ֆահալ-ը-ն բեր-էլ-ը-ն:

Δεισήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) chi teme gli uomini, chi ha timore degli uomini. մարդ-ի-կ-ներէ երկնչող. ի-ճ-ի-լ-ը-ր-ի-ն ֆօրֆ-ի-ն:

Δεισιδαιμονέω - ῶ. M. ήσω. essere superstizioso. սուտ-ը-ր-ադ-ա-յ-մ բլլալ. հոգ-ալ-ը-չ-ը-ն իւր ոճ-ո-ց օլնել, Δεισιδαιμονία - ας (ἡ) superstizione. սուտ-ը-ր-ադ-ա-պաշտ-ութիւն. հոգալը-չ-ը-ն իւր օլն ոճ-ո-ց-ը-ն, բ-ա-ֆ-ի-կ-ի:

Δεισιδαίμων - ονος (ὁ) superstizioso. սուտ-ը-ր-ադ-ա-պաշտ. հոգալը-չ-ը-ն իւր ոճ-ո-ց, բ-ա-ֆ-ի-կ-ի:

Δεισίθεος (ὁ, ἡ) = Δεισιδαίμων.

Δέκα (οἱ - αἱ - τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (10) dieci. տասը. ն: Οἱ δέκα (ἐνν. ἔτη γεγονότες) ἀφ' ἡβης. coloro, che hanno 24 o 25 anni. 24 կամ 25 տարուան երիտասարդը. 24 ի-ճ-ը-ր 25 ի-ր-ը-ն-ի-ն-ը:

Δεκάβαθμος καὶ Δεκαβάμων - ονος (ὁ, ἡ) di dieci gradi. տասը տարիանի՝ տասը աստիճան. ն գրի-ճ-կ-ի՝ պ-ի-ր-ը:

Δεκάγωνος (ὁ, ἡ) (γεωμετρ.) che ha dieci angoli, decagono. տասը անկիւն ունեցող. ն ի-ճ-ի-ր-ի:

Δεκαδακτύλος (ὁ, ἡ) che ha dieci dita. 2. largo dieci dita. տասը մատ ունեցող. 2. տասը մատանոցափ լայն եղող. ն տ-ր-մ-ի-ր-ը. 2. ն տ-ր-մ-ի-ճ ի-ն-ի:

Δεκαδαρχέω - ῶ. M. ήσω. εἰμὶ —

Δεκαδάρχης - ου (ὁ) decurione. 2. Decemviro. տասնապետ. 2. տասը իշխաններէն ՔԿը. ն տ-ր-ը. 2. Օ-ր-ը-ն-ի-ր:

Δεκαδαρχία - ας (ἡ) dignità di decurione. 2. Decemvirato. տասնապետութիւն. 2. տասը իշխաններէն ՔԿը բլլալը, տասը իշխաններուն տասթմանը. ն տ-ր-ը-լ-ը-ի-ր. 2. Օ-ր-ը-ր-ան պէտ օլմալը, Օ-ր-ը-ր-ը-ն ի-ճ-ի-պ-ի-ր:

Digitized by Google

Δεκάδελτος(ὁ, ἡ) di dieci tavole. մասը տախտակով · ի ներգործ.

Δεκαεννέα, ἀριθ. (19) diciannove. տասնեւինը ·

Δεκαέξ, ἀριθ. (16) sedici. տասնըվեց · ի պէտ.

Δεκαεπτά, ἀριθ. (17) diciassette. տասնը եօթը · ի նիւթ ·

Δεκαετὴς - έος ῆ εος (ὁ, ἡ) di dieci anni, decennale. տասը տարուան · ի նշանակ · ի խաղալիք ·

Δεκάζω. M. άσω. corrompere con doni. պարգեւով մոլորցընել · ընկեր իւր ոչ-ոչինչ՝ ֆիւնալիմէ ·

Δεκάκις, ἐπίρ. dieci volte. տասը անգամ · ի վերայ ·

Δεκάλογος (ὁ καὶ ἡ) (γρφ.) decalogo. տասնպատուիրակ օրէնք · վասյա խալըճի, սըչէրէ տնէլիմէ ·

Δεκάμηνος (ὁ, ἡ) di dieci mesi. տասը ամսուան, տասնամսեայ · ի պղէտ ·

Δακανὸς (ὁ) (Βυζ.) = Ῥαβδοῦχος. 2. = Δεκαδάρχης.

Δεκαοκτὼ, ἀριθ. (18) diciotto, dieciotto. տասնըութը · ի վերէ ·

Δεκαπέντε, ἀριθ. (15) quindici. տասնը հինգ · ի պէտ ·

Δεκαπενταετὴς - έος (ὁ, ἡ) di quindici anni. տասնը հինգ տարուան · ի պէտ խալէտ ·

Δεκάπηχυς - εως (ὁ, ἡ) di dieci bracci. տասը կանգուն · ի կիսապէտ ·

Δεκαπλασιάζω. M. άσω. decuplicare. տասնապատիկ ընել · ի ֆոք եղիմէ ·

Δεκαπλάσιος - α ῆ ος - ον. καὶ Δεκαπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - σίως. decuplo. տասնապատիկ · ի ֆոք ·

Δεκάπληγος (ὁ, ἡ) che ha o che apre dieci piaghe. տասը խոց ունեցող կամ բացօղ · ի խոսոզ ալան, խոսոզ ալան ·

Δεκάπολις - εως (ἡ) (ἐπαρχία) che ha dieci città, decapoli. տասը քաղաք ունեցօղ · ի չհիւրէ ալան ·

Δεκάπρωτοι (οἱ) i Decemprimi senatori, i dieci primi senatori. տասը գլխաւոր սինկղխիկոսներ · պուլը ի նշանի փիլանըչ ·

Δεκάρχης (ὁ, ἡ) = Δεκαδάρχης.

Δεκαρχία - ας (ἡ) = Δεκαδαρχία.

Δεκὰς - άδος (ἡ) decina. տասնեակ մի · ի, ընտ, ի վէյնին՝ խոսոզ նշանին պէտ-ներէ ·

Δεκαταῖος - α - ον. di dieci giorni. տասը օրուան · ի չհանէխ ·

Δεκατέσσα (ττα) ρες - ες - α, ἀριθ. (14) quattordici. տասը չորս · ի փեօրթ ·

Δεκατευτήριον (τὸ) luogo, ove si raccoglie la decima. տասանորդներուն ժողվելու տեղը · ընտ-ներէներէ՝ խոսոզ-ներին ֆութընըդըլը հաճել ·

Δεκατευτὴς - οῦ (ὁ) = Δεκατηλόγος.

Δεκατεύω. M. εύσω. decimare. 2. consacrare a Dio la decima parte di qualunque cosa. տասանորդ առնել · 2. բանի մը տասանորդ մասը Աստուծոյ նուիրել · ընտ պէտ պէտ, խոսոզ տիվ-ներէ · 2 · պէտ նշանէտ ընտ պէրիի Աստ-ուհ տասնմէ՝ իհտա ֆիֆէ · 3 · = Ἀρκτεύω.

Δεκατηλόγος (ὁ, ἡ) percettore, esattore di decime. տասանորդները ժողվող · խոսոզ-ներէ ֆութըչան ·

Δεκατημόριον (τὸ) un decimo. բանի մը տասներորդ մասը · պէտ նշանին ընտ-ֆոչը ·

Δέκατος - η - ον. decimo. տասներորդ · ընտ-ֆոչը ·

Δεκατόω - ῶ. M. ώσω. = Δεκατεύω.

Δεκατρεῖς - εῖς - ία (ἡ γεν.) Δεκατριῶν, ἀριθ. (13) tredici. տասներեքը · ի խալ ·

Δεκατώνης - ου (ὁ) compratore delle decime. տասանորդները ծախու առնող · խոսոզ-ներէներէ տիւն պէտ ալան ·

Δεκαφυλος (ὁ, ἡ) diviso in dieci tribù. տասը ցեղի բաժնուած · ի ֆոպէնէին խնէվէ ընտնմէ ·

Δεκάχορδος (ὁ, ἡ) di dieci corde. տասնպէտ, տասը լար ունեցող · ի վերէլի · (γρφ.) decacordo, strumento di dieci corde: տասնպէտ նուագարան, տասնպէտ · ի վերէլի ֆանուն՝ չնէյ ·

Δέκτης - ου (ὁ) (ἐν γεν.) mendicante. մուրացկան · փիլենճի ·

Δεκτικὸς - ὴ - όν. suscettibile. ընդունակ · ընկալուչ · ֆոպէլի · պուպէլիէ ·

Δεκτὸς - ὴ - όν. accettabile. accettato. ընդունելի, ընկալուած, հաճոյ · ֆոպոլ ընտնմէֆ, ալանմաչ, հաֆոպոլ, հաֆոպոտ, վերչի ·

Δελεάζω. M. άσω. aescare, chiappare ad esca. խայծով բռնել · ներ իւր ուլտէֆ · (μτφ) ingannare, adescare. խաբել, հրապուրել · ալտրմէֆ, ճիշդ եղիմէ, ներ չնէյիմէ · ներ իւր ուլտէֆ ·

Δέλεαρ - ατος (τὸ) esca. խայծ · ներ · (μτφ.) inganno. պարտիզ, հրապոյր · ֆնէյ ·

Δελεασμὸς (ὁ) adescamento. խայծով բռնելը · ներ իւր ուլտուալը (μτφ) l'ingannare. խաբելը, հրապուրելը · ալտրմէ, ճիշդ եղիմէ ·

Δελέαστρον (τὸ) (ἡ) laccio. խեցդ, թակարտ · իլճէ, փասլէֆ ·

Δέλτος (ἡ) tavola triangolare. եռանկիւնի տախտակ · խալ պէօլիլի ֆոպա · (κατ' ἐκτ.) libro. գիրք · պիտ · (ἐν γεν.) = Διαθήκη.

Δελφάκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Δέλφαξ.

Δέλφαξ - ακος (ὁ καὶ ἡ) (δέλφος) porchetto, porchetta. արու կամ մատակ խոզուկ · երէփ խոսոզ պէլի փոնաղ խուրասան ·

Δελφὶν ἡ (ὁρθότ.) Δελφὶς - ῖνος (ὁ) delfino. 2. instrumento nautico per sommergere le navi inimiche. 3. specie di amo. 4. delfino (costellazione,) դելֆին 2 · ֆրէնտաֆիներուն նաւը ընկըզմըլու հա-մար մէքենայ մը · 3 · կեռակ մը կարթի · 4 · գլխին համաստեղութիւնը · խոտոր գուլը · 2 · պէտ-ներէն ներփորին պոկըշտաֆ իրեն ֆուլտնըլուն պէր նիվ գնդիներէն · 3 · ղէֆ (պէր ոչ պուլէտ ներոֆ) · 4 · պարզորոշ պէրի ·

Δελφὺς - ύος (ἡ) matrice, valva. արգանդ · բահմ ·

Δέμα (τὸ) = Δεσμός.

Δένδρειον (τὸ) Χ ἀντὶ Δένδρον.

Δενδριακὸς - ἡ - όν. ἀντὶ —

Δενδρικὸς - ἡ - όν. d' albero, arboreo. ծառէ, ծառի պատկանած · պուդաղան, պուդաղ պտղէ ·

Digitized by Google

Δενδρίον (το) *ὑποκορ. τ. Δένδρον.*
Δενδρίτης-ου (ὁ) (γῆ) adattato agli alberi. *ὅπερ πλήθυει γεωργούμενος.*
Δενδροβατέω-ῶ. Μ. ήσω. salire sugli alberi. *ὅπερ ἐξέρχομαι.*
Δενδροειδής-έος (ὁ, ἡ) simile all'albero. *ὅπερ δένδρον.*
Δενδροκόμης (ὁ) *καὶ*
Δενδρόκομος (ὁ, ἡ) ornato, adombrato d'alberi. *ὅπερ κεκοσμημένος, σκιερός.*
Δενδροκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Δενδροτομέω.*
Δενδρολίβανος (ὁ) albero, che produce l'incenso. 2. rosmarino (pianta) *ὅπερ ἡ λίβανος.* 2. *βοτάνη τις ἁρωματική* (*πιθανῶς ἡ ἐλάτη*). *ἀκάνθινος, ἀγριόδενδρον πικρόν.* 2. *ἀκάνθινος* (*εἶδος ἰχθύος πικροῦ*).
Δενδρομαλάχη (ἡ) bismalva, altea. *μαλάχη ξυλώδης.*
Δένδρον (τὸ) albero. *ὅπερ. πᾶν, ὅτι ἐκφύεται.*
Δενδρόομαι-οῦμαι. Μ. ώσομαι. farsi o inalzarsi come albero. *ὅπερ αὐξάνομαι, ὅπερ ἐγείρω ἑαυτὸν ὅπερ δένδρον πρὸς ὕψος, ἀναπτύσσομαι.*
Δένδρος-εος-ους (τὸ) ✕ *ἀντὶ Δένδρον.*
Δενδροτομέω-ῶ. Μ. ήσω. tagliar gli alberi. *ὅπερ κόπτω δένδρα.*
Δενδροτομία-ας (ἡ) tagliatura degli alberi. *ὅπερ δένδρου ἁπλοῦς.*
Δενδροτόμος (ὁ, ἡ) tagliatore degli alberi. *ὅπερ κόπτων δένδρα, ξυλοκόπος.*
Δενδροφόρος (ὁ, ἡ) che produce molti alberi. 2. chi tiene nelle mani rami d'albero. *ὁ ἔχων ὅπερ πολλὰ δένδρα.* 2. *ἀνήρ ὅπερ ἔχει κλάδους δένδρου.* 2. *ἐπὶ πολεμικοῦ ἀνδρὸς ὅπερ φοινικοφόρος.*
Δενδροφυέω-ῶ. Μ. ήσω. produrre degli alberi. *ὅπερ δένδρα φύω.*
Δενδρόφυτος (ὁ, ἡ) piantato d' alberi. *ὅπερ πεφυτευμένος.*
Δενδρώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Δενδροειδής.* 2. pieno d' alberi. *ὅπερ δένδρου πλήρης.*
Δενδρων-ῶνος (ὁ) luogo piantato d' alberi. albereto. *ὅπερ δένδρα.*
Δεξαμενή (ἡ) ricettacolo delle acque, vasca, cisterna. *ὑδατικὸν χωνίον, ὅπερ φυλάττεται ἐπιμελῶς.*
Δεξιά (ἡ) (*σημ. χείρ.*) la mano destra. 2. patto, accordo. 3. potenza. 4. ajuto. *ὅπερ δίδομαι.* 2. *φιλία.* 3. *ἀρετὴ πολεμική.* 4. *ὠφέλεια.* *ὅπερ ἐν, 2. ἑνότης, ὅτι ὁμόνοια.* 3. *ἑνωτικόν.* 4. *ἐνωτικός.*
Δεξιάζω. Μ. άσω. servirsi della mano destra. *ὅπερ δίδομαι φιλικῶς.* *ὅπερ ἐν, 2. (ἀμφ.)* = *Δεξιόομαι.*
Δεξιοκάθεδρος (ὁ, ἡ) (*ἐκκλησ.*) che sede alla destra. *ὅπερ κομίζω τιμήν.* *ὅπερ βασιλικός.*
Δεξιόομαι-οῦμαι. Μ. ώσομαι. accogliere, trattare amorevolmente, salutare qualcuno prendendogli la destra. *ἀσπαίνομαι φιλικῶς, ὅπερ χαιρετίζω, ὀρέγω τὴν δεξιάν.* *ὅπερ ἀσπάζομαι φιλικῶς.* *ὅπερ ἀσπάζομαι φιλικῶς, ὅπερ χαιρετίζω.*
Δεξιός-ά-όν. che sta alla destra. 2. fausto, prospero. 3. destro, svelto, ingegnoso, sagace. *ὁ κομίζει ἐξαίρετον.* 2. *χαίρων.* 3. *ἄκαμπτος, ἀκαμπής.* *ὅπερ ἐν, 2. ἐπιτήδειος πρὸς τὸ ἔργον.* 2. *ἀκαμπής.* 3. *ἀρτίφρων, ἀκριβὴς ἐν τῇ διανοίᾳ.*
Δεξιοστάτης-ου (ὁ) che presiede alla parte destra dal coro. *ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν δεξιῶν χορευτῶν.* *ὅπερ ἐν, 2. ἑστώς ἐν τῷ δεξιῷ χορευτῇ* (*ἐν γεν.*) che sta alla parte destra. *ὁ κομίζει ἐξαίρετον.* *ὅπερ ἐν, 2. ἑστώς.*
Δεξιότης-ητος (ἡ) destrezza, abilità. *ἐπιτηδειότης, ἀρτιφρονέστης, ἐπιτηδειότης, ἐπιτηδειότης.* 2. = *Δεξίωσις.*
Δεξιοφανής-έος (ὁ, ἡ) che apparisce alla destra. *ὁ φαινόμενος ἐκ δεξιῶν.* *ὅπερ ἐν, 2. ἑστώς.*
Δεξιόχειρος (ὁ, ἡ) capace, destro alle mani. *ἀρτιχειρίστης, ἐπιτήδειος τὰς χεῖρας.*
Δέξις-εως (ἡ) accoglienza, *ἐπιδεξιότης, ἀσπασμός.* *ἐπιδεξιότης, ἀσπασμός.*
Δεξίωμα (τὸ) ciò, che s'è accettato con benevolenza. *ἀσπασμός ἐπιδεξιωθέντος.* *ἀσπασμός ἐπιδεξιωθέντος.* 2. = *Δεξίωσις.*
Δεξιῶς, ἐπίῤ. destramente. 2. favorevolmente. *ἐπιτηδείως, εὐμενῶς.* *ἐπιτηδείως, εὐμενῶς.* 2. *εὐμενῶς.*
Δεξίωσις-εως (ἡ) buona accoglienza, cortesia. *ἀσπασμός, προσαγωγή.* *ἀσπασμός.*
Δέομαι. Μ. δεήσομαι. avere bisogno, necessità. 2. ricercare. 3. pregare. *χρῄζω.* 2. *ἐπιζητῶ.* 2. *ἀναζητῶ.* 3. *παρακαλῶ.* *ἐπιζητῶ.* 2. *ἀναζητῶ.* 3. *ἐπιζητῶ, παρακαλῶ.*
Δέον-οντος (τὸ) *ἐνστ. τ. μτχ. Δεῖ.*
Δεόντως, ἐπίῤ. convenevolmente. *εὐπρεπῶς, ἀρμοδίως.* *εὐπρεπῶς.*
Δέρας-ατος (τὸ) ✕ *ἀντὶ Δέρμα.*
Δέρη-ης (ἡ) collo. *δέρη, αὐχήν.* *δέρη.*
Δέρκομαι. Μ. δέρξομαι. vedere, guardare bene, penetrare. *ἀγχίνους εἶναι.* *ἐπιβλέπω, ἀτενίζω.* (*πθ.*) comparire. *ἐπιβλέπω.* *ἐπιβλέπω.* 2. (*οὐδ.*) risplendere. *φαίνομαι.* *φαίνομαι.* 3. (*κατὰ χρ.*) sentire. *αἰσθάνομαι.* *φαίνομαι.*
Δέρμα-ατος (τὸ) pelle, cuojo. *σκῆτος, κωλή, βοιδιόν, ἐπιδερίς, ἐπιδερμίς.*
Δερματικός-ή-όν. di pelle. *σκῆτος.* *ἐπιδερμικός.*
Δερμάτιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Δέρμα.*
Δερματουργός (ὁ) cuojajo. *βοιδιοκόπος, σκυτοτόμος.* *βοιδιοκόπος.*
Δερματοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. esser vestito di pelle. *κωλῆ ἐσθίομαι ἐπιδερμίδι.* *ἐπιδερμίδα ἐνδύομαι βοείαν, ἐπιδερμίδι ἐκδύομαι ὀστᾶ.*
Δερματώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla pelle. *σκῆτος κωλῆς ὅμοιος.* *ἐπιδερμικός.*

Digitized by Google

Δέῤῥιον (τὸ) καὶ **Δέῤῥις-εως** (ἡ) abito fatto di pelle. կաշեէ հագուստ. փերեզեն խոշոր բաճկոն. 2. = *Δέρμα.*

Δέρω. *M. δερῶ.* battere, bastonare. 2. discuojare. ծեծել, գանել. 2. մերժը քերթել. փոցխել, փետիւ վառուիլ. 2. փերթնիլ ապչիլ.

Δέσις-εως (ἡ) legatura. կապում. պատճառ.

Δέσμα (τὸ) ✕ *ἀντὶ Δεσμός.*

Δέσμευσις-εως (ἡ) l' azione di imprigionare. d' incarcerare. բանտ ձեռնելը, երկաթով կապելը. հոգ եղիր, խնամքը մխա.

Δεσμεύω. *M. εὐσω.* = *Δέω.* 2. legare, mettere nei ferri, inferrare. երկաթ կապ առնել, երկաթ զարնել. խնամքը ընել՝ վարմունք.

Δέσμη-ης (ἡ) mazzo, fascio. կապոց. փոխիր.

Δέσμιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Δέσμη ἢ Δεσμός.*

Δέσμιος-α καὶ **ος-ον.** imprigionato, incatenato. բանտարկել, երկաթակապ. հոգ, խնամքը ընծայուած՝ վարուելու.

Δεσμόλυτος (ὁ, ἡ) sciolto dalle catene. շղթայազերծ, երկաթներէ արձակ. ձեռնիէրկրէն՝ խնամքէն ընծայուած վարուելու.

Δεσμὸς (ὁ) legame, fascio. 2. catena. կապ, կապոց. 2. շղթայ. պատ, փոխիր. 2. պատչէր.

Δεσμοφύλαξ-ακος (ὁ) il custode della carcere, carceriere. բանտապան. ընծայանձը, խնամքեցիս.

Δεσμόω-ῶ. *M. ώσω.* = *Δεσμεύω.*

Δεσμωτήριον (τὸ) prigione, carcere. բանտ, արգելանոց. հոգ, ընծայան.

Δεσπόζω. *M. όσω.* dominare, comandare. իշխել, տիրել. պատուիրել, հնազանդ երեւիլ.

Δέσποινα-ης (ἡ) *θυλ. τ. Δεσπότης.* la signora, la padrona della casa. տան խոհարար. իւր ընծայից. (κατ' ἐκτ.) regina. թագուհի, տիրուհի. գերեվարի, տանտիկին.

Δεσποτεία-ας (ἡ) dominio, autorità. տէրութիւն, իշխանութիւն, պետութիւն. հնազանդ, հնազանդութիւն, գերեվարի.

Δεσποτεύω. (έω-ῶ) *M. εὐσω* (ήσω) ✕ *ἀντὶ Δεσπόζω.*

Δεσπότης-ου (ὁ) il capo della famiglia, il padrone della casa. 2. padrone, proprietario. 3. sovrano, despoto. տան մեծ գլուխ. 2. տէր, բանի մը տէր. 3. թագաւոր, պետ, իշխանչխան. ինչ ալ՝ տէրութիւն, իւ ալսոր. 2. գլուխ՝ ով տիպի. 3. տէրութիւն, տանտէրը իշխելու.

Δεσποτικὸς-ὴ-όν. despotico, assoluto. 2. che ama il governare, cupido dell' imperio. տիրապետական, իշխանչխանական. 2. տիրել՝ իշխել՝ թագաւորել տիրոջ. տանտիպ, իշխելու. 2. հնազանդ երեւիլ.

Δεσποτικῶς. *ἐπίῤῥ.* da despoto, da tiranno. տիրապետաբար, բանաւորաբար. տանտիպ իշխելու ընտանեաբար ինչ.

Δεσπότις-ιδος (ἡ) ✕ *ἀντὶ Δέσποινα.*

Δετὸς-ὴ-όν. legato. կապուած. պատչէր.

Δεῦρο, *ἐπίῤῥ.* (τοπ. *ἐπὶ κινήσ.*) qui, vieni qua. 2. finora. հոս, հոս եկուր. 2. մինչեւ ատեն. պարագայ, պարագայ ինչ. 2. չխրխնչարար.

Δεύτε, *ἐπίῤῥ.* oramai, venite. հիմա, ան եկէք. հայտ, տեղիդ, ինչին.

Δευτεραγωνιστὴς-οῦ (ὁ) attore della seconda parte nel teatro. թատրոնը երկրորդ մասը կատարող գերասան. ուրիշ ընտիր խոհեմ խրճիթի ֆուլը կերտ խրճի հանգուլիս.

Δευτεραῖος-α-ον. che fa, o si fa in due giorni o nel secondo giorno. երկու կամ երկրորդ օրը եղող կամ լինող. խրճի խոհեմ խրճիթի կատարի խոհեմն խոհան.

Δευτερεῖα (τὰ) il secondo posto. 2. il secondo premio, che si da agli atleti. երկրորդ տեղի, գերը. կարգ. 2. ըմբշամարտիկաց արուեստ երկրորդ բրաբիան. խրճի հանգ՝ ուրբ. 2. ճիրկիտներ վերին խրճի ըմբշ՝ ճիւրել.

Δευτερεύω. *M. εὐσω.* essere il secondo, tenere il secondo posto. երկրորդ ըլլալ. երկրորդ գերը ունենալ. խրճի օրէն, խրճի պերճկերպ պատճառի.

Δευτεριάζω. *M. άσω.* essere il secondo. երկրորդ ըլլալ. խրճի օրէն.

Δευτερίας-ου (ὁ) (*ἐνν. οἴνος*) vinello, aquarello. երկրորդ գինի. լանկոզ.

Δευτερογαμέω-ῶ. *M. ήσω.* venire alle seconde nozze. երկրորդ անգամ կարգաւիլ. խրճի պեղ խլկնիդ.

Δευτερογαμία-ας (ἡ) seconde nozze. երկրորդ ամուսնութիւն՝ հարսնիք. խրճի նչխան՝ պիչան.

Δευτερογάμος (ὁ, ἡ) chi è maritato per la seconda volta. երկրորդ անգամ կարգաւած. խրճի պեղ խլկնիդ.

Δευτερογενὴς-ἐος (ὁ, ἡ) καὶ

Δευτερόγονος (ὁ, ἡ) = *Δευτερότοκος.*

Δευτεροδεκάτη (ἡ) (γρφ.) seconde decime. երկրորդ տասանորդը. խրճի ծնողէ.

Δευτεροκοιτέω-ῶ. *M. ήσω.* dormire con un compagno in un medesimo letto. մէկ անկողնի մէջ ընկերով պառկիլ. պէտ պեղչերով արթափ իւր խոհոմ.

Δευτερολόγος (ὁ, ἡ) chi parla per la seconda volta degli stessi oggetti. նոյն բաներու վրայ երկրորդ անգամ խօսող. պիչնիկի հարցի հարցնող խոչոր պեղհիդ խրճ. 2. = *Δευτεραγωνιστὴς.*

Δευτερονόμιον (τὸ) il quinto libro del Pentateuco, Deuteronomio. Մովսէսի հինգ գիրքին վերջինը, երկրորդ օրինաց գիրքը. Մովսեսի պեղչիդի չիմաստը.

Δευτεροπάθεια (ἡ) il soffrire per la seconda volta una disgrazia. երկրորդ անգամ մէկ չարիք մը՝ ազէտ մը քաշելը. խրճ պեղ պէտ ատենացիդ ֆելտեղ ընդհատ.

Δευτεροπαθέω-ῶ. *M. ήσω.* soffrire per la seconda volta una disgrazia. մէկ վիշտ մը երկու անգամ քաշել. պէտ ֆելտեղիդ պեղտը խրճ պեղ ընդհատ.

Δευτερόπρωτον (τὸ) (*σάββατον*) il primo sabbato dopo la Pasqua. Զատկէն երկրը առջի չաբաթի օրը. փասհայտան ամէնքս ինչու իւր ճամա երթինք.

Δεύτερος-α-ον. secondo. երկրորդ. խրճի (*οὐσ. πλθ.*) *Δεύτερα* (τὰ) = *Δευτερεῖα.*

Digitized by Google

(ἐπιῤῥηματικῶς.) *Δεύτερον* (καὶ) *Δεύτερα*. per la seconda volta, di nuovo (*Λατ.* iterum). կրկին, վերստին, երկրորդ անգամ · նիւթ. իմիջ փիճ։ (γρφ. κατὰ τάξιν, ἀντὶ τοῦ) = *Κατόπιν*.

Δευτερότοκος (ὁ, ἡ) secondogenito, երկրորդ ըստակ · իմիջ եղբ ։

Δευτερόω - ῶ. *M.* ώσω. fare da capo l' istessa cosa, ripetere. նոյն բանը, երկրորդ անգամ ընել, մէկ բանը երկրորդել · պէս նմանիլ իւր պիճ երեսին, ետրելմամ ։

Δευτέρως, ἐπιῤ. = *Δεύτερον*.

Δευτέρωσις - εως (ἡ) ripetizione dell' istessa cosa. 2. il secondo posto. 3. tradizione. նոյն բանը երկու անգամ ընելը, կրկնութիւն. 2. երկրորդ կարգ՝ առաջինն. 3. աւանդութիւն. պէս նմանիլ իւր երեսին · իմիջ ։

Δεύω. *M.* εύσω. bagnare. թրջել · ըլըխմամ ։

Δέφω. *M.* ψω. = *Δεύω* καὶ *Δευέω*.

Δέχομαι. *M.* δέξομαι. prendere, pigliare (colla destra). 2. addossarsi, assumere. 3. accettare, ricevere. բռնել, առնել (ազ ձեռքով) · 2. վրան առնել · 3. ընդունիլ · ալմամ, խոստիմ (ազ կ իլի) · 2. խոստանալ ալմամ, 3. ետուռ կրնալ, ձ. = Ὑποδέχομαι. 5. = Προσδοκῶ. 6. = Ἐκδέχομαι. 7. = Εἰσδέχομαι.

Δευέω - ῶ. *M.* ήσω. (κυρ.) conciare le pelli, fare da cuojajo. մորթ եղարծանամ թրջել ընել, մորթերը յարդարել · ետուդ կրնալ, սեթիլ սեթ · 2. = Ἀπαλύνω. mollificare. կակղցընել · խամրամ ըլմամ ։

Δέω *M.* δήσω. legare. կապել · պատմամ · 2. = Δεσμεύω.

Δέω. *M.* δεήσω (μὲ γεν.) aver bisogno. պէտք ունենալ · իւրիլսոը օլմամ ։

Δή (δὲ ἡ, ἢ Δὲ κατ' ἐπίτασιν. μόρ. Συνδ. ἢ Ἐπιῤῥηματ.) *Βαιβεωτ.* certamente, veramente. (*Λατ.* sane.) իրաւցընէ, ազաքէն, արդարև. առհասին, կիրկիտին. 2. *Εἰρων.* cioè, vale a dire. (*Λατ.* scilicet, videlicet.) այսինքն, այս է. խոնի, խոնիմ · 3. *Συλλογιστ.* ἢ *Συμπερασματ.* dunque, adunque. (*Λατ.* igitur.) ասդ ուրեմն. իօյլի իսկ. 4. = Ἄγε. 5. *Μεταβατ.* (ἀντὶ τοῦ Δέ). 6. *Ἀοριστολογ.* quanti che siano. (*Λατ.* quotquunque) որչափ որ են ան. նի էզաբ իսկիչ · 7. *Ἀποθετ.* (εἰς τὸ τέλος τῆς ἐντ.) *Εἶεν δή* (καὶ ἐρωτηματ.) *Ποῖον δή*; 8. *Παραπληρωματ.* „Οἷον δὴ ὄχλος φιλεῖ. 9. *Ἐπίτατ.* "Κράτιστος δὴ οὗτος ἐγένετο.

Δῆγμὸς (ὁ) morsicatura. խածնելը · ըզըրէլ ։

Δῆθεν (δὴ) *μόρ. Ἐξηγηματ.* vale a dire, cioè. այսինքն, այս է · խոնի, խոնիմ · 2. *Παραπληρωματ.* ἢ Ἐμφαντ. ἀντὶ τοῦ Δή.

Δηθύνω. *M.* υνῶ. ritardare. ուշացընել · կեթլոնըրմամ, խիւխիր իրմամ ։

Δηκτικὸς - ἡ - όν. mordace. խածնօղ · ըզըրէը, ազխասաս։ = ικῶς, ἐπιῤ.

Δηλαδή. ἐπιῤ. *Βαιβεωτ.* evidentemente, cioè, vale a dire (*Λατ.* videlicet, scilicet.) աստգիւս, այսինքն, այս է · խոնիմ, առհասին ։

Δηλέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. nuocere, corrompere. ջնասիլ, ապականիլ · ջընըր վերմէ, պօշմէ, խորտակ իրմէ ։

Δηλητὴρ (ὁ) distruttore, malfattore. աբօզ, չարագործ · խորտակ իրմէ, ջնջօղ փճար ։

Δηλητήριος (ὁ, ἡ) mortifero. մահաբեր · կօլթըրմէս ։ (οὐσ.) *Δηλητήριον*. veleno. թոյն · վ.հիր ։

Δηλονότι, ἐπιῤ. evidentemente. cioè a dire. աստգիւս, այսինքն · առհասին, խոնի. = *Δηλαδή*.

Δηλοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. notificare. հաստատելիս · անդրմամ, իլան իրմէ, մանիմ իրմէ ։

Δῆλος - η - ον. manifesto, evidente, perspicuo. յայտնի, բացայայտ, աչքերեւ · ալէմտար, պէլլի ։

Δηλόω - ῶ. *M.* ώσω. manifestare, indicare, dichiarare. յայտնել, նշանակել, բացայայտել · պէտն իրմէ, իլան իրմէ, պէլլի իրմէ, ալմամ, ալէմտար իրմէ, ցնօղ իրմէ ։

Δήλωμα (τὸ) segno, indicio. նշան, ցոյց · նիշան, ալամքի ։

Δήλωσις - εως (ἡ) manifestazione, dichiarazione, significazione. յայտնելը, ազնելը, նշանակելը · պէտն ալէմտար իրմէ, ցնօղութիւն ։

Δηλωτικὸς - ἡ - όν. significativo, manifestativo. նշանակիչ, յայտնիչ · ցնօղութիւնի, պէլլի պէտն իսկի ։

Δημαγωγέω - ῶ. *M.* ήσω. governare il popolo, cattivarsi il favore del popolo. ժողովուրդը կառավարել, իրեն քաշել, ժողովուրդին ալեքը մանալ, ճիփօրը ցնօղութիւն, տեղեկութիւն ընդունիլ, ճիփօրը ցնօղ ընել, պէտնէրէն · (ὅθ. ἐν γέν.) ingannare lusingando, adescare. հրապուրել, շահելով իրեն քաշել՝ խաբել · ավետիսմամ, օգնամ իւր ալ փոխած տեղերին ընդունիլ՝ ճիշդ կիմիի ։

Δημαγωγία - ας (ἡ) grazia, favore popolare. 2. governamento del popolo. 3. l'arte di guadagnare il favore del popolo. ժողովուրդին քովը մեկին ունեցած յարդ ու վարկասէր · 2. ժողովուրդը կառավարելը · 3. ժողովուրդը իրեն քաշելու արհեստը · ճիփօրէն ընդունած պէտներն իրենցին բաղդեցնի ան իդրամ · 2. ճիփօրը ցնօղութիւն բաղդեցնի ան իդրամ · 3. ճիփօրը տեղերին ընդունիլ՝ ճիշդ կիմիի տեղերին ։

Δημαγωγικὸς - ἡ - όν. che appartiene al demagogo. ժողովուրդը կառավարողին պատկանած · ճիփօրէն ընդունիլ փութալնէն ։ = ικῶς, ἐπιῤ.

Δημαγωγὸς (ὁ) popolare, demagogo. առաջին ժողովրդական, ժողովուրդը կառավարող գործնօղ, ինքը ալեքը ժողովուրդին հաւանցընօղ · ճիփօրի նայող ճիփօրը պէտներին ։

Δημαρχέω - ῶ. *M.* ήσω. essere tribuno del popolo. ժողովրդական սրիքատուն՝ հոգաբարձուն բլլալ · իսկիլ գալը՝ ճիփօրի պէտնէրէն օլմամ ։

Δημαρχία - ας (ἡ) tribunato, magistrato

Digitized by Google

popolare. արիքունութիւն, ժողովրդական հպատարհուն՝ վերաբերութիւնը ընտրելը · ընտրելի դրութիւն՝ ճիշդ ընտրելի ընտրելիութիւն ։

Δημαρχικός - ή - όν. appartenente al tribuno. արիքունի պատկանած · ընտրելի պատշաճ՝ ճիշդ ընտրելիին ընտրելիութիւն ։

Δήμαρχος (ὁ, ἡ) tribuno del popolo. արիքուն, ժողովրդին հպատարհուն՝ վերաբերութիւն · ընտրելի դրութիւն, ճիշդ ընտրելի ընտրելիութիւն ։

Δημεγέρτης - ου ἤ οῦ (ὁ) che alza in piedi il popolo, sedizioso. ժողովրդը ոտք հանող, խռովարար · ճիշդ ընտրելի ոտքերուն, ելլիւնիւթիւն, ելլիւնիկի ներկել ։

Δημεῖον (τὸ) luogo di condanna. դատապարտութեան տեղի · ընտրելի հանելի ։

Δημεραστής - οῦ (ὁ) amatore del popolo. ժողովրդը սիրող · ճիշդ ընտրելի սիրելի ։

Δήμευσις - εως (ἡ) confiscazione. ձկնի առնելը, գրաւումի յարգութիւն · պիրնին հալէը գրելի ընտրելի ներկել ։

Δημεύω. M. εύσω. confiscare. 2. pubblicare, rendere pubblico. ձկնի առնել, գրաւել յարգութիւն · 2. հրապարակել, երեւան հանել · պիրնին հալէը գրելի ընտրելի ներկել · 2. օրհնել էնթրմիկ, ամիկնի ինչ ներկել ։

Δημηγορέω - ῶ. M. ήσω. arringare, parlamentare, far concioni. հրապարակախօս լինել, հրապարակը ժողովուրդին ճառել՝ քարոզել · ինելլիճ ներկել, հրապարակ ճիշդ ընտրելի ընտրելի ներկել ։

Δημηγορία - ας (ἡ) arringa, concione, parlamento. հրապարակախօսութիւն · ինելլիճ՝ հրապարակ ճիշդ ընտրելի օրէն ներկել ։

Δημηγορικός - ή - όν. che appartiene all' arringa. 2. concionatore. հրապարակախօսութեան պատկանած · 2. հրապարակախօս · ճիշդ ինելլիճ ընտրելի դ ընտրելիութիւն · 2. հրապարակախօս · ճիշդ ինելլիճ ընտրելի ներկել ։

Δημηγόρος (ὁ) arringatore, concionatore. առնախօս, հրապարակախօս · հրապարակ ճիշդ ընտրելի ընտրելի ներկել, ընտրելի · 2. = *Δημηγορικός.*

Δημίζω. M. ίσω. ingannare il popolo, simularsi popolare. ժողովրդը խաբել, ձեւանալ ժողովրդին կուսակից կեղծել · ճիշդ ընտրելի ընտրելի ներկել, ինչպիսին ճիշդ ընտրելի ներկել՝ պիրնին ներկել ։

Δημιοπρασία - ας (ἡ) incanto. աճուրդ · ճիշդ ընտրելի ։

Δημιόπρατος (ὁ, ἡ) venduto all'incanto. աճուրդը ծախուած · ճիշդ ընտրելի ընտրելի ։

Δήμιος - α ἤ ος - ον. ἀντὶ Δημόσιος. (οὐσ.) carnefice, boja. գահճի · ճիշդ ընտրելի ։

Δημιουργεῖον (τὸ) bottega. խանութ, կերպարան · ինելլիճ ներկել ։

Δημιουργέω - ῶ. M. ήσω. essere artista, professare un' arte. արհեստաւոր ընտրել, արհեստ մը գործածել · ինչ ներկել ընտրելի ընտրելի ներկել, պիր ուրիշ ճիշդ ընտրելի ընտրելի ներկել ։ (*ἐνγίν.*) fabbricare, fare. շինել, յօրինել, կանգնել · ինելլիճ, ընտրելի ։

Δημιούργημα (τὸ) opera d'artefice. արհեստաւորի գործ · ինչ ներկել ընտրելի ներկել ։

Δημιουργία - ας (ἡ) artificio, il professare una arte. 2. costruzione, effezione, operazione, facimento. արհեստաւորութիւն, արհեստ մը գործածելը · 2. բան մը կանգնելը, շինելը, յօրինելը · ինելլիճ ներկել, պիր ինչ ներկել ճիշդ ընտրելի ընտրելի ներկել՝ ընտրելի ներկել · 2 · պիր ինչ ներկել՝ ընտրելի ներկել · 3. = *Δημιουργία.*

Δημιουργικός - ή - όν. che appartiene all'artista. 2. proprio alla creazione, al facimento di qualche cosa. արհեստաւորի պատկանած · 2 · ստեղծելու, բան մը շինելու յատուկ · ինելլիճ ներկել ընտրելի · 2 · ընտրելի՝ պիր ներկել ընտրելի ընտրելի ընտրելիութիւն · — ικῶς, έπίρ.

Δημιουργός (ὁ, ἡ) artista, chi professa un' arte. արհեստաւոր · ինելլիճ ներկել, պիր ինելլիճ ճիշդ ընտրելի օրէն · (*Θεολογ.*) creatore. ստեղծիչ, արարիչ · ընտրելիչ, ընտրելի ներկել · 2 · (*εἰς τους Μαντιν.*) tribuno del popolo, amministratore del popolo. ժողովրդապետ, ժողովրդական արիքուն, հպատարհուն · ճիշդ ընտրելի ներկել, ճիշդ ընտրելի ընտրելի ։

Δημογέρων - οντος (ὁ) capo del popolo, il più vecchio e il più venerabile del popolo. ժողովրդի գլուխ, ժողովրդին ամէն ամենէն ծերը եւ ամենէն ամեծարուն · ճիշդ ընտրելի ընտրելի, ճիշդ ընտրելի ներկել ընտրելի ընտրելի ընտրելի ։

Δημοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro, precettore del popolo. ժողովրդական ուսուցիչ՝ գաւառական · ճիշդ ընտրելի ընտրելի ներկել՝ ընտրելի ներկել · (*κυρ.*) concionatore ecclesiastico, predicatore. եկեղեցական քարոզիչ · պիրնի ընտրելի ։

Δημόθεν, έπίρ. dal popolo. ժողովրդէն · ճիշդ ընտրելի ։

Δημοθοινία - ας (ἡ) convito pubblico, banchetto popolare. ժողովրդին արուած կոչուներ · ճիշդ ընտրելի՝ ընտրելի ընտրելի ընտրելի ։

Δημοκατάρατος (ὁ, ἡ) esecrato dal popolo. ժողովրդէն անիծեալ · ճիշդ ընտրելի նեղնիկնիկ ։

Δημοκόλαξ - ακος (ὁ) adulatore del popolo. ժողովրդին շողոմութիւն ընող, ժողովրդը շահող, ժողովրդին շողոքորթը · ճիշդ ընտրելի ընտրելիչանի, ընտրելի ներկել՝ ընտրելի ընտրելի ։

Δημοκοπέω - ῶ. M. ήσω. cercare a cattivarsi il favore del popolo. ժողովրդին աչքը մըռնալու նայիլ · ճիշդ ընտրելի ներկել ընտրելի ընտրելի, ընտրելի ներկել ընտրելի ընտրելի ։

Δημοκοπία - ας (ἡ) il cattivarsi la benevolenza del popolo (*Λατ.* popularitas.) ժողովրդը իրեն բարեկամ ընելը · ճիշդ ընտրելի ներկել ընտրելի ընտրելի, ընտրելի ընտրելի ընտրելի ։

Δημοκόπος (ὁ, ἡ) chi cerca a cattivarsi la benevolenza del popolo. ժողովրդին բարեկամութիւնը ստանալու ընտրող, ժողովրդը իրեն քաշելու նայող · ճիշդ ընտրելի ընտրելի ներկել՝ ընտրելի ընտրելի ընտրելի ։

Δημοκρατέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. vivere sotto un regno democratico. ամբոխավարական տէրութեան մը տակը ապրիլ · հետեւիլ ամբոխավարական ընտրելի ։

Δημοκρατία - ας (ἡ) democrazia, impe-

Digitized by Google

rio popolare. ժողովրդավարություն. հիմնադիր ավ.
Δημοκρατίζω. M. ίσω. favorire il governo democratico. ժողովրդավարական սերմանել ի վերայ. հիմնադիր ավ իշխանութիւն տալ.
Δημοκρατικός - ή - όν. (καὶ έπίῤ, ικῶς.) democratico. 2. fautore del governo democratico. ժողովրդավարական. 2. ժողովրդավարական սերմանողի վերա գոհ. հիմնադիր ավ. 2. հիմնադիր ավ գիրք.
Δημοκρατικώς - ή - όν. (καὶ έπίῤ, ικῶς.) democratico. 2. fautore del governo democratico. ժողովրդավարական. 2. ժողովրդավարական սերմանողի վերա գոհ. հիմնադիր ավ. 2. հիմնադիր ավ գիրք.
Δημολογέω - ῶ. M. ήσω. = Δημηγορέω. (κυρ) parlare popolarmente, parlare in favore del popolo. ժողովրդին ուղղակի ասել. ժողովրդին համար խոսել. հիմնադիր խոսիլ ի վերայ. հիմնադիր ընել. հանրապետ. հրապարակ.
Δημολογικός - ή - όν. = Δημηγορικός.
Δημολόγος (ό) = Δημηγόρος.
Δημοποίητος (ό, ή) annoverato nel numero de' cittadini. քաղաքացիներուն համար. հիմնադիրներուն. քաղաքացի. հիմնադիր.
Δημόπρακτος (ό, ή) fatto dal popolo. ժողովրդին հրամայած. հիմնադիրներուն. հանրապետ.
Δημορρίλητος (ὸ, ή) (νμλ.) eletto dal popolo. ժողովրդին ընտրուած. հիմնադիրներուն. հանրապետ.
Δῆμος (ό) popolo. ժողովուրդ. հիմնադիր. 2. (ἐν γέν.) turba, moltitudine. 2. ամբոխ, բազմութիւն. 2. խուռն ժողովուրդ, ամբոխ, հանդէս. 3. volgo, plebe. 4. paese, regione, terra. 5. la radunanza del popolo. 3. ամբոխ, ամբոխ, խուժան. 4. երկիր, գաւառ. 5. ժողովուրդին ժողովութիւն. 3. խումբ ավազակ նման. 4. Հիւսիսի, ամբոխ. 5. հիմնադիր հրէից. 6. (εἰς τὰς Ἀθ.) tribù. ցեղ. հանդէս. 7. = Δημοκρατία.
Δημοσία, έπίῤ. = Δημοσίως.
Δημοσιακός - ή - όν. pubblico. հասարակ, հասարակաց. ամբոխ, ամենուն, հանդէս. 2.
Δημοσιεύσις - εως (ή) pubblicazione. հրատարակութիւն. ընծ, ամենուն յայտնել. 2. հասարակ գործքերու բանեցուցիչ. այն՝ որ ամենուն ընդհանուր ի վեր ընել հրամայէ՝ ամենուն համար. 2. ամենի հաղորդութիւն ունեցող. օրէնք.
Δημόσιος - α - ον. pubblico. հասարակաց. ամենուն, հանդէս. (οὐσ.) Δημόσιος. (ἐνν. δοῦλος) = Δεσμοφύλαξ, Θησαυροφύλαξ, Ἀντιγραφεύς. κτλ. Δημόσια(ἐνν.πράγματα ἢ χρήματα) roba pubblica, danari pubblici. հասարակաց իրք՝ առակ. օրէնք հանդէս. հանրապետ. Δημοσία (καὶ Δ.) Δαμοσία. (ἐνν. σκηνή.) palazzo reale, regia. արքունիք, թագաւորի պալատ. հանդիսարան. (ὁθεν.) Οἱ περὶ δαμοσίαν. i cortigiani. պալատական. առաջ հանդէս. Δημόσιον (τὸ) fisco. հասարակաց գանձ. գերի, պետական.
Δημοσιόω - ῶ. M. ώσω. = Δημοσιεύω.
Δημοσιώνης - ου (ό) appaltatore. ձեռնադատ, տերութեան եկամուտը ծախու առնող. գանձապետ.
Δημοσιώνιον (τὸ) luogo di appalto. ձեռնադատութեան տեղի. հանդիսարան իշխիչ տեղ.
Δημοσίως, έπίῤ. pubblicamente. հրապարակաւ. պետիպետի, պետականի, հանդիսի ճհրիկն, պետիրեն.
Δημοτελής - έος (ὸ, ή) fatto a spese del popolo. հասարակաց ասակով չինուած. օրէնք երդաց՝ ճիշդ ընել հրամայէին իւր ծախքը. — τελῶς, έπίῤ.
Δημότης - ου (ὸ) cittadino. քաղաքացի. հանդիսի.
Δημοτικός - ή - όν. popolare. ժողովրդի պատկանած. ճիշդ պետիպետի. 2. = Δημοκρατικός (2). — ικῶς, έπίῤ.
Δημοχαριστης (ὸ) adulatore del popolo. ժողովրդեան շողոքորթ. ճիշդ՝ խոչ ընդհանուր՝ խոչ պետիպետի խոհ.
Δημόω - ῶ. M. ώσω. = Δημοσιεύω. (μσ). (κατ' ἔκτ.) parlare o agire popolarmente. ամենի պէս խոսիլ կամ գործել. ամեն ճիշդ՝ խոչ հանդիսի հրամայ. գանձ բանալ. (παρβλ.) Δημολογέω.
Δημώδης - εος (ὸ, ή) popolare, volgare. ժողովրդական, ամենական. ճիշդ՝ խոչ ըստ՝ ամեն պետիպետի.
Δημωφελής - έος (ὸ, ή) utile al popolo. ժողովրդեան օգտակար. խոչ՝ ճիշդ ընդհանուր. = ελῶς, έπίῤ.
Δήν, έπίῤ. lungo tempo. շատ ատեն, խոչ մը, հարատեւ մի. երկ վրէն, հանդէս ատեն.
Δηναιὸς - ή - όν. diuturno, di molto tempo. 2. antico. երկար, շատ ատենուան. 2. հին, վաղեմի. երկ վրէնչէն, հանդէս տեղէն. 2. խոչ. (οὐσ.) Δηναιόν, έπίῤ. = Δήν.
Δηνάριον (τὸ) denaro (moneta equivalente a 3½ oboli). դենար (իրեք ու կէս դանկի դնով գրամ մըն է). ոսկի (խոչ դոլար մանրադրեալ պիր ով իարա տար).
Δῆξις - εως (ή) (δάκνω) morsicatura, morso. խածուած. ընդրէլ.
Δήπερ. μόρ. (Ἐλαττωτ.) almeno. գէթ, դանէ. գոր է, հիչ պիտի խոհ.
Δηποτε. μόρ. (Ἀοριστολογ. καὶ Διοτακτικ.) particella, si aggiunge ad alcuni pronomi e avverbj. քանի մը դերանուններու ու մակբայներու հետ եղող մասնիկ մըն է. պէտ տալ գործ ունի գործի ընդ պէտ. հանդիսի պէտ իրք ըստ տար.
Δήπου, Δήπουθεν. μόρ. (Βεβαιωτ.) certamente, senza dubbio. իրաւցնէ, ամանց կարծեաց. առհասին, պիտի ոգիով, պետ իչիխոհ.
Δῆρις - εως ἡ ιος (ή) combattimento. 2. disputa. կռիւ. 2. վիճաբանութիւն. գուվի. 2. գանգատիչ.
Δῆτα, έπίῤ. (δή) dunque! alla fine? senza dubbio, certamente. անանկ է նէ, եարբը, առանց կարծեաց, իրաւցընէ. եօչ խոհ, օհնչ, պիտի ոգիով, հերիւհ: Τί δῆτα. cosa dunque? (Λατ. quid igitur?) ապա գիչ. օհնչ, նչիչի.
Διὰ, πρόθ. (συντ. μὲ γεν. καὶ αἰτ.) col genitivo significa il luogo. 2. il tempo. 3. la materia, di cui è composta qualche cosa. 4. il mezzo e l'instrumento.

Digitized by Google

սեռական հոլով խնդիր ունենալու առնեն կընդունակ սեզի. 2. ժամանակ. 3. Ակ բանին բազդատուած նշիւրը. 4. փիլոցը, գործիքը. ապէ էլ պիտոյիր օլտուգա կեօտիրէր հոգալ. 2. վերի. 3. պիր նեղնեղն խոփիր օլտուգունա պէրեմիչի. 4. վերհ, ապրի: coll' accusativo significa il mezzo. 2. il tempo. Հայցական հոլով խնդիր ունենալու առնեն կընշանակէ փիլոց. 2. առեն. նապէ էլ պիտոյիր օլտուգա կեօտիրէր վերհ. 2. ջուռն: In composizione significa separazione come Διαλύω. 2. vicissitudine come Διάδω. 3. mistura come Διάλευκος. 4. perfezione come Διαπράττω. 5. amplificazione ed enfasi, come Διαγανακτῶ. 6. continuazione di tempo come Διαβιόω. ուրիշի հետ բարդ ընելու առնեն կընշանակէ զառանած՝ որդւած. 2. փոխանակութիւն. 3. խառնած. 4. կատարած. 5. ընդլայնած կամ ազդարարած ութիւն. 6. ժամանակի յարատեւութիւն. ուիչ էլ պիրլէրլէրուի կեօտիրէր սյրէլէր. 2. խնդիրլէ. 3. ե-րէլէրէլէ. 4. խնհոլէր. 5. հոգալէլի խոտօ օեօ. 6. վերինը գործակիցին:

Διαβάθρα - ας (ἡ) scala per imbarcarsi. նաւը ճոնելու պղտիկ կամար. կեփէ խոտօ ելչէզ պիրիգի խոնէլ:

Διαβαίνω. M. βήσομαι. valicare, traversare. 2. stare colle gambe aperte. Ակ կալ գին անցնիլ. 2. ոտքերը բանալով կենալ. օ պէ նոնա կեփէ, ուշտ. 2. այտ-ըրընէ ուէղ կերիպի՝ գօրօֆ. 3. = Μεταβαίνω.

Διαβάλλω. M. βαλῶ. calunniare. 2. ingannare. 3. trasportare. զրպարտել. 2. խաբել. 3. Ակ սեղէ ուրիշ սեղ մը առնիլ. էֆիլիբ նիհի. 2. ալտընմօֆ. 3. պիր իւրին գալի՝ պիր իւրի կեօթիրիհի:

Διαβαπτίζομαι. M. ίσομαι. tuffarsi con qualcuno nell' acqua. Ակին հետ ջուրը խոպիլ ընկղմիլ. պիրիսի էլ ասյա գոմմօֆ՝ ըլրլ օլմի՝ գոլմօֆ:

Διαβασανίζω. M. ίσω. esaminare esattamente. ճշդիւ փորձել՝ քննել. ուքեթի էլ իրինհան՝ ինկեօթ-ը նիհի:

Διαβασιλίζομαι. M. ίσομαι. = Βασιλεύω.

Διάβασις - εως (ἡ) passaggio, transito, trapasso. 2. tragitto. 3. lo stare colle gambe aperte. անցում. 2. տեղի անցից. 3. ոտքերը բանալով կենալը. պիր իսկա գան օ պիր իսկա կելմե. 2. կելէր, կելմիչ հոգալ. 3. այտընդրընէ պիր իւրինն պիր գալ-ը իւրի կեօթիրմիչ. 2. կելէր իրիմիչ:

Διαβατήριος (ὁ, ἡ) chi coopera al passaggio, transito d'un fiume. գետ մը անցնելու օգնող. պիր ըչխան կելմէի կոտրմ իչին (οὐσ.) Διαβατήρια (τα) sacrificj per un felice passaggio (d'un fiume, ecc.) (գետ եւ այլն, անվնաս անցնելու համար եղած զոհեր. (պիր ըչխան վի առչէզ գոմ կիպէ պէր հոհուշան) փոթրփճի կելմէ իչէն առնուլան խոտօգոնուր:

Διαβάτης - ου (ὁ) passeggiero. անցաւոր. ճամբորդ. կօչմա, րհրհիվ, կելմիչի, կընդիկոփ:

Διαβατικός - ή - όν. passeggiero, proprio al passaggio. անցնելու յարմար. կելմէի առչուն. 2. (γρμτ.) = Μεταβατικός.

Διαβατὸς - ή - όν. passabile, facile a passarsi. անցնելու, անցնելը գիւրին. կելէլէր, կելմէիհի էօչու:

Διαβεβαιόω - ῶ. M. ώσω. affermare fortemente. խիստ հաստատել. ըչխի վրիհնի՝ ինկիլիզի կերմէք. առչի նիհի:

Διαβεβαίωσις - εως (ἡ) affermazione, asserzione. հաստատութիւն, առդրառութիւն. խոչկիզի, հաստվկիզի, փոփոխ:

Διάβημα (τὸ) passeggiata. ման, պատիլը. ասբՙ ալմ, կելմիչի:

Διαβήτης - ου (ὁ) compasso. 2. perpendicolo, piombino. 3. diabete. կարկին. 2. կապար կարկին. 3. միզակաթութիւն. ֆերկիչ. 2. պիտ խէրալէի, ըչխալը իւ. 3. սիլնոյ, սիլնոյի, նէֆրոս:

Διαβιβάζω. M. άσω. καὶ Ἀττ. βιβῶ. trasportare, trasferire all' altra banda. Ակալ գին անցընել. ինուլը խոտօ կելէրմէ:

Διαβιβρώσκω. M. βρώσομαι. divorare, rodere. ուտել ասյոգ, կրծելով լմընցնել. օյնյաթ ինմէ, կերթիզ խելիի նիհի:

Διαβιόω - ῶ. M. ώσω. passar la vita, menare la vita, vivere. կեանքը անցընել, վարել կենալ, ապրիլ. խօսթ կելէրմէ, խալմօֆ:

Διαβλαστάνω. M. βλαστήσω. germogliare. pullulare. վերընձիղել, ծիլ. ֆիլիզ առչմօֆ՝ վերմէ:

Διαβλέπω. M. βλέψω. veder chiaramente. ազէկ սեռնալ. նյի կեօրմէ:

Διαβλητικὸς - ή - όν. calunniatore. զրպարտիչ. իֆթիրճի:

Διαβοάω - ῶ. M. ήσομαι. divolgare, pubblicare. ամէնուն հրապարակել, հրապարակել. լավ ֆալ նիհի, ամէնի մալնմ՝ իլան նիհի:

Διαβόητος (ὁ, ἡ) divulgato, celebre, famoso. հրապարակուած, հռչակաւոր, համբաւաւոր. ամէնի մալնմ, նամվոր, ծանօր:

Διαβολεὺς - έως (ὁ) calunniatore. զրպարտող. իֆթիրճի:

Διαβολὴ - ῆς (ἡ) calunnia. զրպարտութիւն. իֆթիր, չխմ:

Διαβολικὸς - ή - όν. diabolico. գիւտական, սատանայական. չխմնի. 2. = Διαβλητικός.

Διάβολος (ὁ, ἡ) calunniatore. զրպարտող. իֆթիրճի. (οὐσ. καὶ ἐκκλης.) diavolo, satana. սատանայ, գիւտ. չխմնի, խալմ: — ὁλως, ἐπίῤῥ.

Διαβόσκω. M. βοσκήσω. pasturare quà e là. ագին անգին արածել. խոլիկի պրթի օխլմօֆ. (καὶ πθ. ή μσ.) pascolarsi quà e là. ագին անգին արածիլ. խոլիկի պրթի օխլմօֆ:

Διαβουλεύομαι. M. εὐσομαι. riflettere, ruminare. մտածել, միտ միտը բերելով խորհիլ. որոշել ի միտս. խնֆնէէրիլ:

Digitized by Google

ֆե. պայմ ֆիդրիմի ինիդրիսդ փ-լահալը նիֆե.

Διαβούλιον (τὸ) consiglio, riflessione, progetto, disegno, pensiero. խորհուրդ, մտածութիւն, դիտաւորութիւն. փ-լալը, ինֆիֆ-ինը, ֆիդր.

Διαβρέχω. M. βρέξω. bagnare totalmente. դէմովին թրջել. պ-ապ-ինիմ ըալնիմե, ալը ալընտ նիֆե.

Διάβροχος (ὁ, ἡ) bagnato del tutto. դէմովին թրջած. պ-ապ-ինիմ ըալնածել, ալը ալընտ ոլմա.

Διαγαναχτέω - ῶ. M. ήσω. esser fortemente adirato, adegnarsi oltremodo. խիստ բարկանալ, արդուիլ. ղ-ահի ենէ-էնինդ՝ իչը-լանիդ.

Διαγγελία - ας (ἡ) denunziazione, pubblicazione. հրատարակում, հրապարակ ֆիլը. իչ-նէնդի, իչ-ինդ-ը, չ-վ.

Διαγγέλλω. M. ελῶ. annunziare da per tutto, pubblicare. ամէն տեղ հրատարակել, հռչակել, հրապարակել. հեր ինէդ չ-վ իֆիլ՝ իչ-նի նիֆե.

Διάγγελος (ὁ, ἡ) messaggiere, inviato, annunziatore. դեսպան, հրեչտակ, հրատարակող. իվլէ, իֆիլ՝ իչ-ինդ-ը իչ-նի իդիֆ.

Διαγελάω - ῶ. M. ήσω. burlare, beffarsi. 2. sorridere. պլպանել, ծիծաղիլ. 2. ժպտիլ, քմծիծաղ ըլլալ. ղ-ինֆ-իննիֆ. 2. կ-լ-լ-նիֆե (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. μτνμ.) cominciare a calmarsi, a serenare. (ծովը) հանդարտըլլալ, (օդը) բացուելու սկսիլ. (դիմիդ) իչ-նինալ-ինդ՝ (հվը) պ-ը-ըֆ-ըննդ պ-լ-լ-նիֆ.

Διαγίγνομαι. M. γενήσομαι. durare, sussistere, continuare di vivere. 2. scampare, salvarsi (*Λατ.* evado). անուիլ, ապրուիլ կենդանի ըլլալ. 2. պրծիլ, խալսուիլ. վ-ը օլմե, հոգիովս պ-լ-լ-նէ, փ-պ-լինիդ նիֆե. 2. ֆ-ա-րի-ալ-նիֆ. 3. = *Διέρχομαι.*

Διαγιγνώσκω (*γενώσκω*). *M. γνώσομαι.* discernere, distinguere. որոշել, ազէկ հանդիսալ. ֆիդրէ նիֆե, -ելնիֆ, իչի ֆ-ալ-նիֆ.

Διαγκυλόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. avere presa la corda dell'arco, essere pronto a saettare, tenere il dardo incoccato. ազէզտն չ-ա-ան բանած ըլլալ. նետը նետելու պատրաստ ըլլալ. իսլէ տէրէլինի ինդիդ պ-պ-րմե, օխա սիմոյա հալէր օլմե.

Διαγλύφω. M. γλύψω. intagliare, scolpire. քանդակել, (քար, փայտ) կոփել. փ-լ-ի իչե (ֆ-լ իսիօդ օպտե) օյմե.

Διαγνωρίζω. M. ίσω. = *Διαγιγνώσκω.* 2. (γρφ.) notificare. իմացընել. պ-պ-յ-ըֆե, ան-ը-լ-նիֆ, իչե նիֆե.

Διάγνωσις - εως (ἡ) discernimento. քնադ-դ-ութիւն, որոշիլը. -ելնիդ, ազգդ նիֆ, ինդ նիֆ.

Διαγνωστικὸς - ἡ - όν. abile a discernere, diagnostico (*Γαλλ.* connaisseur). որոշիչ՝ գիտնալու յատկութ, բ-ա-կան. ազգդ նիֆողը՝ ֆ-ա-ը-ինդ պ-ըֆ-ը, ֆիդր իդիֆ-ինդ՝ ֆ-ա-ը-ինդ պ-ըֆ-ը.

Διαγορεύω. M. εύσω. parlare precisamente, chiaramente, raccontare, ordinare, decretare. որոշակի՝ բացայայտ խօսիլ, պատմել, հրամայել, վճռել. ազգդ իդիդ-ը-ըֆ՝ -ելնիդ-ոլի -ինդ-ինդիդ նիֆ, պ-յ-ըֆ, ֆիդիլը վնդ-ը.

Διαγράμμα (τὸ) editto, ordinanza. 2. tariffa. 3. icnografia, disegno. 4. diagramma, figura geometrica. 5. tavola, cartello di note. պատուէր, հրաման. 2. ցանկ վաճառաց. 3. նկ-ագրութիւն. 4. երկրաչափական պատկեր՝ նկ-. 5. բ-ժշկական խաղէրու տախտակ. խմ. 2. ֆ-ըֆ-ֆիդ. 3. ր-ա-, ֆ-ը-ինդ-ը. 4. չ-ի-չի գիծ-փ-ը. 5. փ-ը-ըֆի ֆ-ֆ-ա-լ-ի փ-ֆիֆ-ըֆ.

Διαγραμμιστὸς (ὁ) scacchi o dama (*Λατ.* ludus duodecim scriptorum. Cic.) տախտակի խաղ կամ ապ-ա-ախտակ ան-ըդ-ի՝ ֆ-ախ-ը պահ ծ-ա-ա.

Διαγραφὴ (ἡ) disegno, piano. նկ-ագրութիւն. ր-ա-, ֆ-ը-ինդ-ը. 2. = *Διάγραμμα.*

Διαγράφω. M. γράψω. disegnare, delineare, descrivere. 2. registrare. 3. abolire. 4. distribuire, dividere. գ-ծագրել, նկ-ագրել. 2. ցանկը անցընել. 3. խափանել. 4. բաշխել, զատել, բաժնել. ր-ա- նիֆե, չ-ը-ինդ-ը. 2. ֆ-ա-ը նիֆե. 3. պ-ըֆ-ը-լ նիֆե. 4. ազգդ նիֆ-ինդ-ը նիֆե. 5. = *Καταγράφω.*

Διαγυμνάζω. M. άσω. esercitare bene. ազէկ կրթել. իչի ֆ-լ-ի նիֆ-ի-ըֆե.

Διάγω. M. άξω. = *Διαβιβάζω.* trasportare all' altra banda. 2. menar la vita, vivere, conportarsi. 3. differire, prolungare. 4. far perdere il tempo, trattenere, ingannare. 5. nudrire. 6. governare. ՃԿ-լ գիծ անցընել. 2. ապրիլ, կեալ, վարուիլ. 3. երկարել, ետ ձգել. 4. ատենը կորսընցընել, ապ-լ, զբաղեցընել, խաբել. 5. սնուցանել. 6. կառավարել. օպէր նահա ինէլէրիե, ալէրդիե. 2. ֆ-ափ-ը ինէլէրիե, ֆ-լ-ըդիե. 3. ֆինիչ նիֆե, ինէրթիդիե. 4. վ-ֆինիկ ֆ-ա-ի նիֆ-ի-ըֆե, ի-լ-ինդ-էրիե, ա-լ-ա-նիֆ. 5. ա-ի-լ-ի-ե. 6. ֆ-ա-լ-ա-նիֆ, ֆ-ա-ի նիֆ-ե.

Διαγωγὴ - ῆς (ἡ) tragitto, trapasso. 2. condotta. 3. reggimento, amministrazione. 4. trattenimento, divertimento. ՃԿ-լ գիծ անցնելը. 2. կենցաղ, ընթացք կ-նաց. 3. կառավարութիւն. 4. զբաղում, զբօսանք. օպէր նահա ինէլէ՝ ալ-ը. 2. վ-րըլ, երթևեկ. 3. ֆ-ա-լ-ա-նիդ, չ-ի-ինդ չ-ի-էրիե. 4. ի-լ-ինդ-ը.

Διαγώγιον (τὸ) passaggio, dagio che si paga per lo passare, pedaggio. բաժանեցիք. ինէլէ ափիճ, պահ.

Διαγωνίζομαι. M. ίσομαι. sostener un combattimento. կ-ուի մը գիմանալ. պէր ֆ-վ-ի-ա ինօյ-ա էրիե, փ-ա-նիդ. ճ-ա-ի-ֆ-ա-նի ա-վ-լ-նիֆ.

Διαγώνιος (ὁ, ἡ) (*μθμτ.*) diagonale (linea). արտաքնկիւն (գիծ). ի-ա-լ-ի-ֆ-ի-ա չ-ի-ինդ-ի (ֆ-ա-ի-ֆ). — *ίως. ἐπίῤ.*

Διαδακρύω - ῶ. M. ύσω. piangere incessantemente. անդադար լալ. փ-ա-րմ-ա-ըշ-ը ա-լ-ի-ֆ-ե.

Διαδείκνυμι. M. δείξω. mostrare apertamente. բացայայտ ց-ա-ցնել. պ-ա- ա-լ-ի-ֆ ի-ո-ի-ի-ըֆ-ե.

Διαδέρκομαι. M. δέρξομαι. veder bene, penetrare. ազէկ տեսնել, ի-ա-ի-ա-նցնել. իչի ի-ո-ի-ըֆ-ե, -ելնիդ-ե.

Digitized by Google

Διάδεσμος (ὁ) legame. կապ· փէնդ, պարկ։
Διάδετος (ὁ, ἡ) ben legato. ապէկ կապուած· փափիմ պարկ։
Διαδέχομαι. Μ. δέξομαι. succedere, rimpiazzare. յաջորդել, փոխանորդել· իրմէ ետքը, իրկէ օրմէ։
Διαδέω - ῶ. Μ. ήσω. circondare di un legame, cingere. 2. legar strettamente. բոլորտիքը կապել, պատել· 2· պինա կապել· ետիւ֊ֆէնչըդ պուլմաք, չիվէրելնա֊ք, սարմաք· 2· պէտը պուլմաք։
Διάδημα (τὸ) diadema, corona reale. թագաւորական պատ· փունէնի ֆոճը հնդնդմաբ։
Διαδίδωμι. Μ. δώσω. trasmettere, dare, prestare una cosa ad alcuno per mano d'un altro. ուրիշին ձեռքովը ՃԿին բան մը տալ· ալէ պուլունըէն իւլիւլ ալիւրնի ալիւ չէս վէրմէ։ (ἐπμ) 2. distribuire, disseminare, spargere. բաժնել, ցանել, տարածել· փուլբնմաք, խոմէք, ալիւրմէք· (τρπ.) pubblicare, divulgare. հրատարակել· լուվ նիմէք։
Διαδικάζω. Μ. άσω. giudicare un processo. գատ մը տեսնալ, գատաւոր ըլլալ· ալիւ փուլ ֆօրմէք, չիվիւֆնը՝ հափտ օլմէք։
Διαδικαιόω - ῶ. Μ. ώσω. giustificare totalmente. դլխովին արդար հանել· ալիւ պէնէն տալուշաղ չէքմէմէք, հափէք վէրմէք։
Διαδικασία - ας (ἡ) processo. 2. disputa, contestazione (Λατ. divinatio). փուրչէլ· 2· վէճ, կռիւ, կագ· փուլ· 2· փոճափիւլ, նիչ։
Διαδικέω - ῶ. Μ. ήσω. esser in processo, difendere una causa, litigare. գատ վարել, կագել· փուլ ալիւրմէք, նիչլուլմաք· 2. (ἐκ τοῦ Ἀδικέω) fare ingiustizia ad alcuno. ՃԿի մը անիրաւութիւն ընել· ալիւրէ իւլէ հափըզմա փուլրանմաք, ալիւրիւնի նէհմէթէթ նիմէք։
Διάδικος (ὁ, ἡ) litigante. վիճօղ, կագօղ, գատ վարօղ· նիչլուլան, փուլ ալիւրան, փաղիչ։
Διαδοκιμάζω. Μ. άσω. discernere, distinguere. որոշել, զանազանել, խորել· այբրո՝ ֆէրէք նիմէք։
Διαδοξάζω. Μ. άσω. (τὸ ἐπιτετ. τοῦ) Δοξάζω.
Διάδοσις - εως (ἡ) trasmissione. 2. pubblicazione, propagazione. փոխանցումը ալիւրէն բան մը տալը· 2· հրատարակում· տարածումը, պիրինի իւլէ իւլէ պիրինի ալիւ չէս վէրմէ։ 2· լուվ ինալ նիմէք։
Διαδοχή - ῆς (ἡ) successione. յաջորդութիւն· խնչֆիլիք։
Διάδοχος (ὁ, ἡ) che fa o si fà successivamente. յաջորդաբար ընող կամ եղող· պիրիւնէրինէն ուրուշմա էտէն էտիօր օլմա։ (οὐσ.) successore. յաջորդ· խնչէք։
Διαδρομή - ῆς (ἡ) il correre quà e là. 2. luogo ove si può correre. ապգին անգին վազելը՝ վազվազելը· 2· վազելու տեղ· էօթիչէք պիրէյնէ ըօլմաղ· 2· էօյմա էէր։
Διάδρομος (ὁ, ἡ) quello che corre quà e là, che discorre. ապգին անգին վազօղ· էօթիչէք պիրէյնէ էօյնա։ (οὐσ). passaggio. անցք· ինէյո, ին֊ալերիհա։
Διάδυσις - εως (ἡ) sutterfuggio, scampo. 2. cuniculo, mina. խուսափելը, փախչմելը· 2· ականի· ինկէ, էօյնիմա· 2· ըօղչ։
Διάδω. Μ. άσομαι. esser dissonante. անհամաձայն ըլլալ· ալ ունչէ օլմէք· (μσ.) cantare frà gli atti della commedia (Λατ. intercino) կատակերգութեան խաղերուն գոգրելու առները երգել· փափօ օյունըրդը տրտրելը էրլմէք։
Διαδωρέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. fare la distribuzione di doni, di regali. պարգեւ բաշխել· դարէյէ գալիմէք, պիշկիչ վէրմէք։
Διαερόω - ῶ. Μ. ώσω. esporre all'aria, ventilare. օդին դնել, հովհփել· հովայա էօմէք, խորչէյիւրլմէք։
Διαζάω - ῶ. Μ. ζήσομαι ἢ βιώσομαι. menare la vita, vivere. վարել ցնծալ, ապրիլ· հայաքա գօնչմէք, խօֆէք վէրմէք, խօշլմէք։
Διαζεύγνυμι καὶ Διαζευγνύω. Μ. ζεύξω. dividere i congiunti. զուգաւորները զատել· էյիֆիլէյէլէրէ այբրմէք։
Διαζευκτικός - ή - όν. disgiuntivo. զատական, որոհական· այբրան։
Διαζευξις - εως (ἡ) divorzio.. ապահարզան, պակի բաժանում· ֆուրէք, պօլմա։
Διαζητέω - ῶ. Μ. ήσω. cercare diligentemente. փնտռով փնտռել· հաճախի՝ տէֆթիշ իլէ արմաք։
Διαζυγία - ας (ἡ) ἀντὶ Διάζευξις.
Διαζύγιον (τὸ) (νλγ.) divorzio. 2. cedola di divorzio. ապահարզան· 2· գիր ապահարզանի կամ ֆուրէք· ֆուրէք, պօլմա· 2· ֆուրէք՝ կիրէճ տեսհդը։
Διαζωγραφέω - ῶ. Μ. ήσω. dipingere perfettamente. կատարեալապէս նկարել· ֆիճմիդի՝ ֆէյնգլէն ֆունչէրէն նուչմաք, բիճիդի ալմաք։
Διαίζωμα (τὸ) cintura. 2. diaframma. 3. brachetta, grembiale, perizoma. 4. corona di colonna. Ճէյը· 2· սառնամի· 3· պալիք վարակ, անդրավարակը, գոգնոց, ափսառանէյէ· 4· պատկ ուման· գիլ· 2· հիճոպլու֊ֆուլդ· 3· իլ փոնա, ֆուճա, կէրկիճիլու· 4· նիճէրէյ սմնա։
Διαίζωνυμι. Μ. ζώσω. cingere all'intorno. բոլորտիքը պատել· կիրճիֆէնը չէվրէլէմէք· (μσ.) succignere i lombi. պիգիլ գուչլը· ֆուլանմաք, ոզլանմաք։
Διαίζωσμα (τὸ) = Διαίζωμα.
Διαθαλασσεύω. Μ. εύσω. separare qualche cosa per mezzo del mare. ծովով Ճկ բան մը անջրպետել· ալիւ նէհանիկ տեղ նիւ իւլէ այբրմէք՝ դիւղմէք։
Διαθάπτω. Μ. θάψω. seppellire totalmente. գլխովին թաղել· ալնանիրէն կիօմէք, փնճի նիմէք։
Διαθεάομαι - ῶμαι. Μ. άσομαι. considerare esattamente. շէյդիւ մուտէնէլ· փընճիճ իւլէ փուլհաղը կիմէք, խնիճիմէլ կիմէք։
Διαθερίζω. Μ. ίσω. mietere totalmente. գլխովին հնձել· ալնանիրէն պիչէք (կոխ)։
Διαθερμαίνω. Μ. ανῶ. riscaldare. խիստ տաքցընել· լուխի ըսքնմաք, էշտրըմաք։
Διάθερμος (ὁ, ἡ) riscaldato, troppo caldo. խիստ տաք· լուխի սքնած, էշտրլի։
Διάθεσις - εως (ἡ) disposizione, ordina-

Digitized by Google

mento. 2. vendita. 3. trasporto inclinazione, predilezione. 4. disposizione di corpo. 5. condizione, qualità. կարգադրութիւն, դիրք · 2. ծախքը · 3. միաւոր · 4. արկածութիւն (մարմնոյ կոզմանէ). 5. արհեստութիւն, հանգամանք · ոչխար ծօմիլէն, խնդիրներն, տիրվիճակ · 2. առիթ · 3. գիպ · 4. հաւ, ախտ (վիճաբան հոդիաբան) · 5. ախտիներն ։

Διαθετήρ καὶ - ετης (ὁ) dispositore. կարգող, կարգադրող · ոչխար՝ նիկոմ ծօմն, գնդիրներ ։

Διαθετικος - ή - όν. abile a disporre. կարգադրելու բանական՝ յարմար · ոչխար՝ նիկոմ ծօմս հանասս, խնդիրով հանասս՝ ծոխր ։

Διαθέω - ῶ. M. εὐσομαι. correre quà e là, discorrere. առիթն առիթն վազել · ծօխիկ վերիկ ծօլմոք ։

Διαθήκη - ης (ἡ) testamento. 2. comando, ordinanza. 3. eredità, lasciata per testamento. 4. patto, convenimento. կտակ (հոգեվար մարդոյ) · 2. հրաման, պատուէր · 3. կտակով ձգուած ժառանգութիւն · 4. դաշն · կոնիկի · 2. երդ, դաշտութիւն · 3. կոնիկի իւր պրոբլան գիր · 4. ծուէ, լուրի ։

Διαθλέω - ῶ. M. ήσω. combattere costantemente. 2. travagliare. գիմանալով կռուիլ · 2. աշխատիլ · գոյանալ ծուկիլ ծուէ · 2. լուծմոք ։

Διαθρυλλέω - ῶ. M. ήσω. divulgare da per tutto, spargere. ամէն տեղ հռչակիլ, հրապարակիլ, քարոզիլ · հիր ինչոք լուի կիներ՝ ինչն կիներ ։

Διαίρεσις - εως (ἡ) divisione, distribuzione. գասակիլը, բաժանումն · ինչոքի, նիկիներ (γραμτ.) dieresi. արոհումն · (վանկից) · ճիպոյի պուծոքն · (ῥέτρ) dieresi, divisione. արհեստութիւն (Ճարտասանական ձեւ մըն է) · կոպա (լեռնի ելի գնալ) ։

Διαιρέτης (ὁ) divisore. բաժնող, արոհիչ · ոչխրան, գնօլկեն, ֆերլիի ։

Διαιρετικὸς - ή - όν. che può dividere. բաժնել կրցող · ոչխրա գնկեն, կոպա ինչ գնկիր՝ — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Διαιρετὸς - ή - όν. separato, diviso, divisibile. գասուած, բաժնուած, բաժանելի, ոչխրելու, գիպա օլանիսալ, կոպա օլանա գնկիր՝ — ετῶς, ἐπίῤῥ.

Διαιρετέω - ῶ. M. ήσω. dividere, separare. 2. fendere. բաժնել, արոհիլ · 2. ճեղքիլ, երկու բանալ · ոչխրոք, կոպա նիկոք · 2. խորհիլ, իրի նիկոք (μτφρ.) spiegare, parlare, narrare distintamente, chiaramente. պարզիլ, պարզ ի պարզոյ, յայտնապես խօսիլ, պատմիլ · ինգիլ, նիկիլ, աչքով երեսիր գնօհկի՝ նոքա նիկոք ։

Διαίρω. M. ἀρῶ. innalzare, levare. 2. aprire (la bocca, gli occhi). 3. far vela. վեր վերցընել, բարձրացընել · 2. բանալ (բերանը, աչքը) · 3. առագաստել · կոպոնկի կոլորմոք, կոպոնկիներ · 2. ոչոք (ոչնչանք, կեցնել) · 3. կոպոնկ ոչոք ։

Δίαστα - ης (ἡ) regola di vivere, dieta. եղանակ կենաց, բժշկին կերակրոց վրայ պատուիրած կարգ ու կանոնը, ժոյժ կերակրոց · կեպիկի, իրի իլի ինուլը, ինուքի ոչոքոնը · կեցի ծուէ · 2. (συνεκδχ.). abitazione. բնակութիւն, սուինոն · 3. (κατ' ἔκτ.) appartamento. 2. arbitrio. ամէն մարդ · 2. ընտրութիւն միջնորդին · կվին գիր հնարիք՝ ինուքը · 2. իշխ ։

Διαιτάω - ῶ. M. ήσω. prescrivere una dieta. 2. esser arbitro. կերակուրներէ ժուժկալել տալ · 2. միջնորդ՝ դատաւոր ըլլալ · ֆերլիի ծօմք · 2. հաւիկ մարիներ օլմոք · (μσ) far dieta. 2. abitare. կերակուրներէ ժուժկալիլ · 2. բնակիլ · ֆերլիի ինուիմք · 2. սուին օլմոք ։

Διαιτήτης (ὁ) arbitro. միջնորդ, դատաւոր · հաւիկ մարիներ, մալկի, կնոքի ։

Διαιτητικὸς - ή - όν. che appartiene alla dieta o all' arbitro. ժուժկալութեան կամ միջնորդի դատաւորի պատկանած · ֆերլիի կոխօք հաւիկ մարիներ գոյքը · Διαιτητική - ῆς (ἡ) (τέχνη). la Dietitica. կերակրոց ժուժկալութեան վրա ճառօք բժշկութեան ակ մասն է · ֆերլիի հաւիկներ կոխն իլի ինգողի գիր հնարիք գիր ։

Διαιωνίζω. M ίσω. perpetuare. յարակայել, յաւերժանալ · կոխի՝ պատկիր օլմոք ։

Διακαθαίζω. M. αρῶ. } purgare, mondare
Διακαθαρίζω. M. ίσω. } bene. սպեկ մաքրել · կոյ ինգիլներ, ինգիներ կինի ։

Διακαθέζομαι. } M. θοῦμαι ἤ εσθήσομαι.
Διακάθημαι. } sedere separatamente. գատ գատ նստիլ · սիրը սիրը օլնսրմոք ։

Διακαθίζω. M. ίσω. far sedere separatamente. գատ գատ նստեցընել · սիրը սիրը օլնսրմոք ։

Διακαίω. M. καύσω. abbruciare da per tutto. ամէն գիաց երել · հիր խանգան խոխ (μτφρ.) infiammare. տպրցընել · հիրտիներիներ, ֆէղտրմոք ։

Διακαλοκαγαθίζομαι. M. ίσομαι. gareggiare di probità. բարեկրութեան ակ միջել եղեւնելք ընել · տալիկի՝ ֆորալէի հոխ ֆէնա գիրներ իլի ինորել ինուիմք ։

Διακάρδιος (ὁ, ἡ) che penetra sin al fondo del cuore. միջնեւ ի խոր սրտին թափանցող · գերտնիներ նիֆա պալա ։

Διακατέχω. M. διακαθέζω. possedere. տասնել, ձեռքը ունենալ · մալի օլմոք ։

Διακατοχή - ῆς (ἡ) possedimento. տասնամ · մալի օլմոք ։

Διακάτοχος (ὁ, ἡ) possessore. տասնող · մալի օլնա ։

Διάκαυμα (τὸ) ardore, calore cocente. տապ, տասաիկ տաք · ֆոկին՝ խոքնէ ըսմոք ։

Διάκειμαι. M. κείσομαι. essere, trovarsi in qualche disposizione. 2. essere disposto. որպիսութեամբ վիճակի մէջ գտնուիլ · 2. կարգադրուած ըլլալ · գիր ֆէնիներով՝ հոլտ պալանմոք · 2. խիտիր օլնմոքալ օլմոք ։

Διακεκριμένως, ἐπίῤῥ. distintamente. գատ գատ · սիրը գիր սիրը, գիներ գիր գիներ ։

Διάκενος (ὁ, ἡ) vano, inutile, superfluo. փուճ, անօգուտ, անպէտ, ատելորգ · գէշ, գիհոպի, լուքմուն, սրիքիլտմա, ֆալը, իլվի · սրպտա ։

Διακεντέω - ῶ. M. ήσω. pungere, forare da parte a parte, traforare. մէկ գիներ մէկ ալ դին խօճիլ · ծակիլ · գիր խանգան գիր խանա օգնմոք՝ գերվիք ։

Digitized by Google

Διαπερματίζω *M. ίσω.* barattare una moneta grande con piccole, cioè una piastra con piccoli parà. մեծ դրամ մը պզտիկ դրամով ուրիշ[ի] [հ]ետ դարձնել մը պզտիկ սառիներով (բարաներով). պահել պէր ուզիցյն տէրէն ուզիմ իւր պօղոսէ, նաեւ տ պէր գարաներս սաֆէ ետրս իւր.

Διαπηρύσσω (ττω) *M. ύξω.* pubblicare una cosa per mezzo dell' araldo, banditore. բան մը հրապարակի՝ պատգամաւորի (մեռելի նման) ձեռքով հրատարակել. պէր նշանի իւլի՝ խաբէրի՝ բիւլ[ու]լ իւլի լավ ճրխիր.

Διαπιτσυνίνω. *M. ύσω.* arrischiare, azzardare բիրը գիրը վտանգի մէջ գնել. փոփոխութիւն ընդունիլ, փոխել.

Διαπλέπτω. *M. πλέψω.* rubare, sottrarre. գաղտնի, առանձին առնել. լափել, լըլէ կոթիլիր.

Διαπολακεύω. *M. εύσω.* adulare con diversi modi. զանազան կերպով չղռնի՝ չղզրտիլ. խիւրէր վիճակ իւլի խօլափոփիլի կրնար՝ խաբեբայնալ.

Διαπολλάω-ῶ. *M. ήσω.* attaccare, unire. կպցընել. պիրկպիրկին խօսելցընել. պիրկպիրկիր.

Διαπολουθέω-ῶ. *M. ήσω.* seguitare, accompagnare immediatamente. անմիջապէս հետեւիլ, հաճէն գալ՝ երթալ. իսկ խանձիսան՝ կնախընթաց վարել.

Διαπολυμβάω-ῶ. *M. ήσω.* passare a nuoto. լողալով գիտաց անցնիլ. ինչերիր ետրէը էջչը կրկին.

Διαπονάω-ῶ. *M. ήσω.* aguzzare molto. խիստ սրել. շատ փոփիլիրիր, նկմիր պլանիր.

Διακονεῖον (τὸ) luogo nella chiesa ove restano i diaconi. ժամէ սարկաւագներուն կեցած տեղը. էլէխներ Տիւրբէ փառաբանութ ճանալ, գոնէչլիներ ճանալ.

Διακονέω-ῶ. *M. ήσω.* servire, assistere al servizio, ministrare. ծառայել, պատարագել, պաշտել. խըզմէթ կրնիր, ըզմէթ կրնիր.

Διακόνημα (τὸ) καὶ **Διακονία - ας** (ἡ) servizio, ministero. ծառայութիւն, պաշտօն. խըզմէթ, խիւր. (ἐκκληστ.) diaconato. սարկաւագութիւն. փէսէլէբէ.

Διακονικὸς - ἡ - ὸν. concernente il servizio. պաշտօնական, ծառայական. խըզմէթի՝ խիւրի գործելութ. 2. (ἐκκληστ.) diaconale. սարկաւագական. փէսէթ գործ. (οὐσ.) **Διακονικὸν** (το) (ἐκκληστ.) = **Διακονεῖον.**

Διακόνισσα. (ἡ) (ἐκκληστ.) Diaconessa. սարկաւագուհի. ղընանի փէսէ.

Διάκονος (ὁ) ministro, servo. պաշտօնատար. ծառայ. խըզմէթկիր. 2. (ἐκκληστ.) Diacono. սարկաւագ. փէսէ.

Διακοντίζω. *M. ίσω.* saettare. նետ նետել. օխ պիրէթ, բիւր նետաձիգ.

Διακοπὴ - ῆς (ἡ) interruzione. ընդհատութիւն, մէջ տեղէն կտրելը. օրթասընդան վերա. 2. (τρπ.) le vacanze. հանգստեան, բանէ մը գադրելը. էսյօօս, պէր իւլուն ֆորիլ օլմա.

Διακόπτω. *M. ψω.* interrompere, tagliare di mezzo. մէջէն կտրել. օրթասընդան վերէթէ. 2. (τρπ.) far vacanza. հանգստեան ընել. էսյօօս կրնիր, պէր իւլուն ֆորիլ օլմէթ՝ ֆորլըլիր կրնիր.

Διακορεύω (έω - ῶ.) *M. εύσω* καὶ *ήσω.* = **Διαπαρθενεύω.**

Διακοσιάκις, *ἐπίῤῥ.* dugento volte. երկու հարիւր անգամ. իւէ իւզ վէրրէ.

Διακόσιος - α - ον. (ἀριθμ.) (200.) dugento. երկու հարիւր. իւէ իւզ.

Διακοσμέω - ῶ. *M. ήσω.* disporre, mettere in ordine. կարգ դնել, կարգագրել. նկատել՝ ուշադրութեան կոչել.

Διακούω. *M.* ακούσω. udire, sentire bene. 2. ascoltare le lezioni del maestro. ականջ լսել, խնամել. 2. վարդապետէ մը դասանել. իւյի իւլիմիւէ. գոյմաք. 2. պէր սաաթաթան պէրը ալմաք.

Διάκοψις - εως (ἡ) = **Διακοπή.**

Διακράζω. *M. άξω.* gridare fortemente. ուժգին պոռալ, պոռթկալ. պէկլէն հայդըմաք, պօղրըլտմաք.

Διακρατέω - ῶ. *M. ήσω.* ritenere, impedire, ritenere una cosa nel suo stato, conservarlo. արգիլել, մէկ բան մը իր կացութեանը մէջը պահել. ալը դօմաք, խոչընմաք, պէր նշանի վիճակի հալիվա սաղլամաք.

Διακράτισις - εως (ἡ) ritenzione, conservazione. ըմբռնուած, պահպանուած. խոչըմա, սաղլամա.

Διακρίνω. *M. ινῶ.* distinguere, discernere, separare. 2. spiegare, 3. esitare, sospettare. որոշել, զանազանել. 2. պարզել. 3. երկմտիլ, տարակուսիլ. ֆոյի կրնիր, ոչնչիմ. 2. խորհի կրնիր, ըմբռնիմ. նչանըմաք. 3. իւլիկլէնմիմ.

Διάκρισις - εως (ἡ) discernimento, distinzione. որոշում, զանազանութիւն. ֆէրի կրնիր, ոչնչի.

Διακριτικὸς - ἡ - όν. discreto, distintivo. որոշող, զանազանող. ֆէրի իւլի.

Διακρύπτω. *M.* κρύψω. nascondere con molta attenzione. ամէն ուշադրութեամբ պահել՝ պահպանել. գըթիմի իւլ սաղլամաք՝ իլլալմիմ, իւիմ կրնիր.

Διάκτορος (ὁ, ἡ) **Διάκτωρ - ορος** (ὁ) inviato, nunzio. գումարտակ, հրամանատար, գնդապետ. իւլէ, խաթիրտար.

Διακυκάω - ῶ. *M. ήσω.* mescolare. խառնել. փորըլտըմաք, իւիւնըմի կրնիր.

Διακωχὴ - ῆς (ἡ) interruzione, armistizio. ընդհատութիւն, զինադադար. էսյօօ, պէր կեցիր ֆէրմանի կուգայ, փոքրիկ.

Διαλαλέω - ῶ. *M. ήσω.* pubblicare, divulgare. 2. conversare, abboccarsi. հրապարակել. 2. խօսակցիլ. պիւտ՝ լավ կրնիր. 2. սիոյլէչմէ, փոխանակել կրնիր.

Διαλάλησις - εως (ἡ) conversazione, colloquio. 2. manifestazione di un segreto. խօսակցութիւն. 2. գաղտնի բանի մը յայտնութիւն. փոխանակիմ, փոխհրապարակ. 2. պէր ալ նշանիէն օրթայա ելմաք.

Διαλαμβάνω. *M. λήψομαι.* comprendere. 2. prendere la sua porzione. 3. prendere una cosa da ogni lato o dal mezzo. 4. separare. իմանալ, մտքով բռնել, հասկընալ. 2. իր բաժինը առնել. 3. մէկ բանը ամէն գետց կամ մէջ տեղէն բռնել. 4. բաժնել. ֆիւէր իւլ խոտրմաք, պահ կրնիր, անդլամաք. 2. փոխի հետ[ի]նիմ ալմաք. 3. պէր չկի հեր խոտֆորի խօսօ օրթասընդան խոտրմաք. 4. այրմաք.

Διαλαμπὴς - έος (ὁ) risplendente, rilucen-

Digitized by Google

te. փայլիլ եմ, պայծառ. լինիմ լի, բռնկիմ, տրոփիմ։

Διαλάμπω. M. λάμψω. risplendere. փայլիլ. խոշտնիմ, փրթմտիմ, փոքրտամ։

Διαλανθάνω. M. λήσω. essere nascosto, esser incognito, esser ignorato. գաղտնի՝ անձանօթ ըլլալ. ևիւ՝ նմանի՝ օձ եմ, պլլինիմի, պիճաղ կըլլամ։

Διαλείγω. M. λείξω. scegliere, separare. զատել, որոշել. այլմտիմ, ուրիշ (μσ.) Διαλέγομαι. M. λέξομαι. far una dissertazione. 2. abboccarsi. ճառել. 2. խօսցիլ. գործին հետ. 2. ուղղութիւն։

Διαλείπω. M. λείψω. mettere un intervallo, uno spazio (di luogo o di tempo). միջոց տալ (տեղի կամ ատենի). ձգըլլը վերմ (ճամբայ խոտոր վրդի հանելու)։

Διαλεκτική-ῆς (ἡ) Dialettica. արուեստաբանութիւն. իմի հարիւր։

Διαλεκτικός-ή-όν. Dialettico. արուեստաբանական. հարիւրբեր. ικῶς, ἐπίῤ.

Διάλεκτος (ἡ) Dialetto, linguaggio, idioma. ազգերին խօսելու կերպը. պր վերջինին տիւ։

Διάλεξις-εως (ἡ) conversazione, colloquio, discorso, dissertazione. խօսակցութիւն, ճառ, բան. համահիպի, գործ։ 2. (μτγν.) = Διάλεκτος.

Διάλευκος (ὁ, ἡ) bianchetto, sottobianco. ճերմակիկ գոյնով. ճերմկկիկ. պայծառ ըսըր, պայծառ։

Διάλῃξις-εως (ἡ) il separare, separazione, divisione, intervallo. 2. opinione. զատիլը, որոշիլը, բացատրութիւն. 2. կարծիք. այլմտ, կիսա, համոյն, արա. 2. էջտա, վերմ։

Διαλλαγή-ῆς (ἡ) conciliazione, convenimento. 2. mutazione. հաշտութիւն, ինկերութիւն հետ խօսք ընելը. 2. փոփոխութիւն. գարձ, ատկ, պրոշտիրելի. 2. խնդրելը։

Διαλλακτήρ-ῆρος καὶ-ακτης-ου (ὁ) conciliatore. հաշտեցնող, խաղաղարար. գարձրտրիչ, ատկիա, ատկ խրիմի։

Διαλλαξις-εως (ἡ) (σπν.) ἀντὶ Διαλλαγή.

Διαλλάσσω (ττω.) M. ἀξω. cambiare, permutare. 2. riconciliare. ինկ բանը ուրիշ ինկ բանի մը հետ փոխել, փոփոխել. 2. հաշտեցնել, բարեկամացնել. խոգոխ տեղէ տեղ-ը ընդոհ խրիմ. 2. գարձրտրելը։

Διαλογή-ῆς (ἡ) elezione, separazione. ընտրութիւն, որոշիլը. այլմտ, պրոշտիրելի. 2. = Διάλεξις. 3. = Ἐκλογή.

Διαλογίζομαι. M. ίσομαι. abboccarsi, disputare. 2. riflettere. ինկու մը հետ ճառել խօսիլ վիճաբանել. 2. մտածել, խորհիլ. պրէտի իլե գործին խրհրդովրդ գործելի խրիմ. 2. գլուխդ խրհրդ-ի պրէտ խրիմ։

Διαλογικός-ή-όν. riguardante il dialogo, dialogico. արուեստաբանական. գործին գրիչ-ի իլե։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Διαλογισμός-ου (ὁ) riflessione, pensiero. 2. dissertazione. 3. dubitazione. մտածութիւն. 2. ինկու մը հետ եղած խօսք՝ ճառ. 3. կասկած, երկմտութիւն. գլուխդ, խրհրդ-ի։ 2. գործ. 3. գլխիդ։

Διάλογος (ὁ) dialogo. արուեստաբանութիւն, համաբանութիւն, զրոյց. գործ։

Διάλυσις-εως (ἡ) fusione, dissoluzione. բազագրեալ բանի մը քակուիլը՝ լուծիլը. պր նմանէն գորլերին՝ ինկ-ի երբին լուծելի՝ այրելու, իջրդ. (ἐπμ.) corruzione, morte. ապականութիւն, մահ. գործ-ի իլե։

Διαλύω. M. ὐσω. sciogliere, dissolvere, risolvere. ինչ բազագրեալ բան մը լուծանիլ, քակիլ. պր նմանէն գորլերին՝ ինկ-ի երբին լուծելի՝ այրել, իջրդ. (ἐπμ.) corruzione, morte. ապականութիւն, մահ. գործ-ի իլե։

Διαμαλάσσω. M. άξω. mollificare totalmente. գլխովին կակուղցնել. պլլուծին խամրացնիմ։

Διαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι. non riuscire, sbagliare, errare. սխալիլ, գործը գրածին չհասնիլ, վրիպիլ. խաբիլմ, ձիւրինի գործածութիւն իրիլիլմիդ։

Διαμάρτημα (τὸ) peccato, inganno, sbaglio, colpa. սխալմունք, մեղքին գրածին չհասնիլը, վրիպակ. խաբիլմ, ձիւրինի կամ բաց ինչիմի, խաբէութ։

Διαμαρτυρίω-ῶ. M ήσω. asserire, difendersi con testimonj. վկաներով գաղը պաշտպանել՝ առակ ատենի. լուհրէր իրէն իլե գործածը ուրիշ՝ իլերի ինդիր-ի։

Διαμαρτυρία-ας (ἡ) affermazione per mezzo di testimonj. վկաներու միջոցաւ գաղը հաստատելը. լուհրէր իրէն իլե գործածա համար-ի վերի-ի ուրիշ։

Διαμαρτύρομαι. M. υροῦμαι. protestare, chiamare per testimonj, citare. իրաւաբանական օրինօք ցուցընել, վկայ կանչել. ձեռն իւրէր իրէն-ի երիմ, լուհրէ լուլերմ։

Διαμάχομαι. M. έσομαι καὶ οὔμαι. combattere incessantemente. անդադար կռուիլ. պր տիւիւ՝ պր գործ ինչ-ի վերմիլ։

Διαμείβω. M. είψω. cambiare, permutare. բան մը տանիլ ու տեղը ուրիշ բան մը տալ, փոփոխել. իրարմ՝ տիւիւ-ի վերմիլ։

Διαμελετάω-ῶ. M. ήσω. studiare, occuparsi con attenzione a qualche cosa, esercitarsi in qualche cosa. ուշադրութեամբ բանի մը եռանիլ ըլլալ պատրաստիլ, բանի մը մէջ ինքզինքը կրթիլ. գբէթի իլե պր նմանէն ինչ-ի վերմիլ՝ ինչ ատենէ օրմէ, պր ևիւտ իլերի խրիմ, տեղ գործին ուշադրմիլ։

Διαμελίζω. M. ίσω. smembrare, spartire. անդամ անդամ յօշիլ, զատիլ. փոքր փոքր խրիմ, փրլլամի, այլմտ։

Διαμελισμός (ὁ) il tagliar a pezzi, sminuzamento, spartigione. անդամ անդամ յօշիլը, կտրտիլը, փոքր փոքր խրիմ փրլլամ, գոլդամ։

Διαμένω. M. μενῶ. permanere, perseverare. դպրն վիճակի մէջ կալ մնալ, յարատեւիլ. պր հարտի գործ-ի խրիմ՝ իլմի։

Διαμερίζω. M. ίσω. spartire, dividere. մաս մաս՝ կտոր կտոր ընել. հիսի հիսի գրլը գրլը խրիմ։

Διαμερισμός (ὁ) spartimento. մաս մաս՝ կտոր կտոր ընելը. հիսի հիսի՝ գրլը գրլը խրիմ։

Digitized by Google

Διαμετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare diametralmente. տրամագծաբար չափել· ֆորձ ել ֆոքրէ ֆոքր իւրէն կոլչփել։

Διάμετρος (ἡ) (ἐνν. γραμμή.) diametro. տրամագիծ· ֆոքր։

Διαμηνύω - ῶ. M. ύσω. annunziare, far sapere. ազդ առնել, իմացընել· հասկր վերմէ, իլէն կրմէ։

Διαμισέω - ῶ. M. ήσω. odiare grandemente. խիստ ատել· իջերմի իսատանքի կրմէ։

Δίαμμος (ὁ, ἡ) sabbioso. աւազուտ· ֆոմ իլէ փօլ։

Διαμνημονεύω. M. εύσω. menzionare sovente. բան մը յաճախ յիշել· ակր նմանէն ըզի ազի անմէ։

Διαμονή - ῆς (ἡ) permanenza, perseveranza. տեւողութիւն, յարատևողութիւն. ֆոփոխիկի։

Διαμορφος (ὁ, ἡ) formato, fatto in qualche forma. ձեւ մը ունեցող, ձեւի մը դրուած· ակրէմ՝ իւրէն ֆնռուլու, իւրէն կրմէ։

Διαμορφόω - ῶ. M. ώσω. formare, dar una certa forma. ձեւաւորել կերպաւորել· ակր ակրէմ՝ ուրիսկի ֆօրմ, իւրէն կրմէ։

Διαμυθολογέω - ῶ. M. ήσω. narrar qualche cosa perfettamente. կատարեալ բան մը պատմել· ակր իւրէն կիւրիկէն վռաֆ կրմէ։

Διαναγινώ (γνώ) - σκω. M γνώσομαι. leggere dal principio fin alla fine. գլխէ գլուխ կարդալ· գլուխէն գլուխ օգտուիլ։

Διαναγκάζω. M. άσω. forzare, costringere. բռնադատել· ճիկր կրմէ։

Διαναπαύω. M. παύσω. far riposare per qualche tempo. պահ մը դադրեցընել, հանգչեցընել· ակր կամ բռնիլուիմ՝ ակր իշրեն ֆորձ կիրիկրմէ։

Διανέμησις - εως (ἡ) = Διανομή.

Διανέμω. M. νεμῶ. distribuire. բաշխել· ֆիւրէլ կրմէ։

Διανθέω - ῶ. M. ήσω. fiorire sempre. միշտ ծաղկիլ· ֆոփիկ էիէնփէլինմէ։

Διανοέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. pensare, giudicare, riflettere. մտածել, դատել, խորհիլ· ֆիֆիւռիւռ՝ ֆուռաալ կրմէ, փոշէնտմէ, ֆէյր կրմէ։

Διανόημα (τὸ) pensiero, riflessione, idea. խոհում, միտք, խորհուրդ· ֆալհումալ, ֆէյր։

Διανοητικὸς - ἡ - όν. intelligente. 2. intellettuale. իմացող, բանաւոր, մտաւոր· 2. իմացականութիւն· էրկինէլ· 2· ֆովլիկրէն ֆոփրէնկէ փոյէր։

Διάνοια (ἡ) intelletiva, intelletto. իմացութիւն, բան, միտք· ֆովլիկրէն ֆոփրէն, ոխէլ, ակընդել· 2· (συνεκδ.) = Διανόημα. 3. significato, senso. միտք բանի, իմաստ· հանկ, ֆէյր, մալ, հալման։

Διανομεὺς - έως (ὁ) distributore. բաշխող, բաժնող· ֆիւրէլէն էրկի։

Διανομή - ῆς (ἡ) distribuzione. բաշխում, բաժանում· ֆիւրէլիւմ։

Διανομοθετέω - ῶ. M. ήσω. far leggi, dar ordine, far regolamenti, istituzioni. օրէնքներ՝ կանոններ դնել, օրինադրութիւն՝ սահմանադրութիւն ընել· ֆորձ՝ ֆոնան ֆօյմէ։

Διανυκτερεύω. M. εύσω. passar tutta la notte in qualche cosa o luogo. բանի մը մէջ կամ տեղ մը բոլոր գիշերը անցընել· ակր իւ իւէ ֆոխօտ ակր հանկրմէ տապհրմէ։

Διαξεραίνω. M. ανῶ. seccare totalmente. գլխովին չորցընել· ակտակրիկո ֆոփրմէ։

Διαπαίζω. M. παίξω. burlarsi di qualcheduno. ակկի մը վրայ ծիծաղիլ· ակրիկի փշտի ալմէ, հանկէ կրմէ։

Διαπαντὸς, ἐπίρ. sempre, per sempre. միշտ, տակն յաւիտ· փայտ, ֆոխէմ, ակր տէվամ։

Διαπαρθένευσις - εως (ἡ) violazione di vergine, sverginazione. կոյս պղծելը· էեւ պօզմօիլէմ։

Διαπαρθενεύω. M. εύσω. sverginare. կոյս պղծել· ֆեւ պօզմէմ, ակրիկի իշրեն կրմէ։

Διαπαύω. M. παύσω. far cessare da tempo in tempo. տանէն տանէն գադրեցընել· վռֆի վռֆի՝ տա տա ակր կէյտրեն ֆէյրկիի կրմէտրմէ։

Διαπεινάω - ῶ. M. ήσω. esser molto affamato. խիստ անօթի ըլլալ· ըշխի տէ օլմէ։

Διαπεραιόω - ῶ. M. ώσω. passare al di là del fiume ecc. traversare il fiume ecc. գետին կամ ուրիշ տեղի ակկալ գին անցնել· ըշչէն խոտօփ տիկր ակր հանկրմէ ֆոխրէը խաթալըմա կիրկրմէ։

Διαπεραίωσις - εως (ἡ) passaggio, tragitto. ակկալ գին՝ ակկալ կզրը անցնիլը· ֆոխրէ ֆէշչմ կիրկրմէ։

Διαπέραμα - ατος (τὸ) = Διαπεραίωσις. 2. (συνεκδ.) stretto (del mare o del fiume) նեղուց (ծովի կամ գետի)· խրկմ, գօշտ (փոքրիկ խոտօփ ըսյ հոֆէքըմա)։

Διαπεράω - ῶ. M. άσω. far traversare, far valicare. ակկալ գին՝ կողմէն կզրը անցընել· ֆոխրէը ֆէշչմ կիրկիրմէ։

Διαπεριπατέω - ῶ. M. ήσω. solazzarsi. զուարճանալ, զբօսանքի· խչկնմէ, փեֆկ ուրմ՝ կրմէ։

Διάπικρος (ὁ, ἡ) estremamente amaro. խիստ լեղի· չշխի աճը։

Διαπίνω. M. πίομαι. bere di tempo in tempo. տանէ տանէն խմել· վռֆի վռֆի՝ տա տա իչմէ։

Διαπίπτω. M. πεσοῦμαι. cascare trà. ակր ինկնալ· իչրեն փոչմէ· (κατ' ἐκπ.) morire. անկանիլ, մեռնիլ· ֆօչմէ, վերջ կրմէ, ֆեկմէ օլմէ։

Διαπιστεύω. M. εύσω. prestar fede, credere costantemente. հաստատ հաւատալ· ֆէյ հալ՝ կիրկիրմէն չնանմմէ։

Διαπιστέω - ῶ. M. ήσω (μὲ σστ.) diffidare, non credere, non prestar fede. չհաւատալ· չնանմմմէ։

Διάπλασις - εως (ἡ) formazione, forma. ձեւաւորութիւն, ձեւ· վերէչչնմէ, կիրկիրմէ, իւչէ՝ վերէ։

Διάπλασμα (τὸ) unguento medicinale, con cui si frega il corpo. մարմինը չփելու բժշկական խուղ մը· վերմէ օվրմէ իչրեն ֆոխչնմէչմէ ակր նրվ ճիկրէվէ փոչէր ակրհմէ։

Διαπλάσσω (ττω). M. πλάσω. formare. 2. ungere, fregare con degli unguenti.

Digitized by Google

ձեռաւարքը. 2. խոզով սեռել, շփել. լիթել լինել. 2. գրգիռ իլի խոլանոց, օվկոտ:

Διαπλέκω. *M.* πλέξω. intrecciare. 2. confondere. 3. terminare. ունի սեղ հիւսել. 2. շփոթիլ. 3. լմընցնել. պիտոյիր խոտ. 2. ծոցրտրիլ. 3. խնդիլ կիմի:

Διαπλέω - ῶ. *M.* πλεύσομαι. valicare. նաւով ունի գին անցնիլ. ծովէ՝ կող իլի ծոլը ելնիլ:

Διάπλοη - ης (ἡ) intrecciamento, confusione. ունի սեղ հիւսիլը, խառն ի խառն ընիլը. պիտոյիր խօրհուրդ, ծոլիս ծոլել կիմիդիլի:

Διάπλοος - ους (ὁ) viaggio per mare, navigazione. ծովի ճանապարհորդութիւն, նաւիլը. պինի խօլաղութիւն կիմիդիլ:

Διαπλύνω. *M.* πλυνῶ. lavare bene. սպէկ լըալ. նչի խոյնանի:

Διαπνέω - ῶ. *M.* πνεύσω. soffiar sopra. 2. tirare peto, scoreggiare. վրան փչիլ. 2. ծոր արձակիլ, սառնիլ. իշաղերին խոնիլ. 2. օտարիլ, պորի վերիդ, իշղնիդ գնիլ, բերնի գոնիլ ըէնարիլ:

Διαπολεμέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere continuamente, terminare il combattimento. սառնից գործելը կռուիլ, կռուը լմընցնիլ. պիր ծոր տեսչիլիդ, ծինի պիօչիս պիկիդիդ:

Διαπολιτεύομαι. *M.* εὐσομαι. essere rivale di qualcuno negli affari politici. քաղաքական գործոց մէջ մէկին հետամուտ նախանձոտը ըլլալ. պիվնիի հալոհոլը ընիս պիդիմին կոնկիլ՝ իսոր՝ կոնիլ օլմոն:

Διαπονηρεύομαι. *M.* εὐσομαι. usare malizia, esser malizioso. չարութիւն գործոնել, չարացիս ըլլալ. պիվիր ծոլանոնի, պիր՝ ֆիկիս ֆիտիդիլ օլմոն:

Διάπονος (ὁ, ἡ) laborioso. աշխատասէր. ըլըէլիճան, հմարոք:

Διαπορεύομαι. *M.* εὐσομαι. passare per mezzo, traversare, partire. մէջէն անցնիլ, մէկալ կին անցնիլ, չալնիլ. օրհոգան կիմիդի, ծորը ծորմի կիմիդի, կիսիլ կիմիդի, կիմիդի, (τρπ.) narrare. պատմիլ. նոթէ ըլոճ կիմիդի:

Διαπορέω - ῶ. *M.* ήσω. non sapere a qual partito appigliarsi, esser incerto. ինչ ընիլը չդիտնալ, ինչը պիտը կորանցնիլ, չմոռթիլ. ծոլորէրը պիսլիդ, նի խոհեմչիլի պիկիմիդի. լըէրմիլ, հայրիդի ծոլիս:

Διάπρασις - εως (ἡ) vendita totale. ամենը մէկէն ծախելը. հիթոլին պիրոգի սաթիս:

Διαπράσσω (ττω). *M.* πράξω. effettuare. լմընցնիլ, կատարիլ. ինդիդ կիմիդի, ձգտ կիմիդի. (συνεκδχ.) uccidere. մեռցնիլ. նուր պիտրիդի:

Διαπρεπής - ίος (ὁ, ἡ) eccellente, illustre, riguardevole. երեւելի, հռչակաւոր, մեծասնուն. նահապետ, պիրնաւոր:

Διαπρέπω (χ. *M.*) essere illustre, eccellente fra gli altri. ուրիշներուն մէջը երեւելի ըլլալ. պիտոլորին հնդիդինդի պիրնաւոր օլմոն:

Διαπρεπῶς, ἐπίῤῥ. con magnificenza, decentemente. փառաւորապէս, ճոխապէս. խոնդանա՝ խոնդան իլի:

Διαπρεσβεία - ας (ἡ) legazione, negoziazione diplomatica. դեսպանութիւն փափախիի խրթիլիլը, հրամարատուկա գործառնութիւն. իւլիւլերին էրալի փալտրիդիի, փոխիլմի ֆերման ատ նամիւոր իլի հաստիճան ինդիդ:

Διαπρεσβεύω. *M.* εὐσω. esser inviato in qualità di deputato. հրնշատի՝ դեսպան երթալ. իւլի տիլ կիմիդ:

Διαπτερόω - ῶ. *M.* ώσω. istendere le ali, spiegare le penne. թեւերը բանալ. փոնիերընէ ալճիդ:

Διάπυρος (ὁ, ἡ) ardente, infiammato. եռռ, կրակ գարձած. խոթճիը, ոխիլի պեմիդալ, ոխիլի ինդալ կիմիդ:

Διαπυρόω - ῶ. *M.* ώσω. abbrucciare, infiammare. վառնլ, բանիցընել. խոխճիդ, բոռնալդարմիդ, իհրոպ կիմիդ:

Διάρκεια - ας (ἡ) durata. տեւողութիւն. պիվնի, պիդոճի, խոխիմրը:

Διαρκέω - ῶ. *M.* έσω. bastare, essere sufficiente. 2. durare, continuare. հերիք բաւականի ըլլալ. 2. տեւիլ. նոխիլէր՝ պոնիճի օլմոն. 2. փոփոխիդի կիճիդ, խոխիմրը պոնալմոն:

Διαρκής - ίος (ὁ, ἡ) sufficiente, durevole. բաւականի, հերիք, տեւողական. նոխիլէր, պոնիճի, պոնալմոն:

Διαρκῶς, ἐπίῤῥ. sufficientemente, con perseveranza. բաւականապար, յարատեւութեամբ. պոնիճի օլմոն, խոխիմրը պոնալմոն:

Διάρμενος (ὁ, ἡ) (πλοῖον) a due vele. երկու առագաստավ. իրէ նիսկինէլի:

Διαῤῥέω (ο) *M.* ρεύσομαι. scorrere per... ունի սեղէն վազիլ հասիլ. օրհոգանդ սիտի՝ սէտղ կիմիդ. 2. (μτνμ.) corrompersi, nuotare nelle delizie. սէրըսիլ, փոփոխութեանց մէջ թաղթափրիլ. վնիճի գոլմոն, նհյլ վնիճ՝ նհյլ հավ օլմոն. 3. far acqua. կուր առնել, կրասիլ. սաս ալ հոնմոն, առալնմոն:

Διάῤῥοια - ας (ἡ) diarrea. թառնչ, սրտվայնալուծութիւն. խոհալ:

Διάῤῥυτος (ὁ, ἡ) (τόπος) adacquato, bagnato d'acqua. կոսա, կրավ առագաստ. սաստան ըալնմոն, սաստա:

Διασαλεύω. *M.* εὐσω. scuotere con forza. ուժով ցնցել, երերցընել. խոշ իլի պիմիդ, սարսոնի:

Διασαλπίζω. *M.* ίσω. pubblicare, divulgare a suono di tromba. փողով հրատարակել. պօրս իլի իլան՝ լավ կիճիդ:

Διασαφέω - ῶ. *M.* ήσω, καὶ

Διασαφηνίζω. *M.* ίσω. schiarire, dichiarare, spiegare chiaramente. սպէկ մը բացատրել՝ յայտնել՝ պարզել. այն ալիւոր կիճիդ, լաճի կիճիդ, հանկատը վերիդ:

Διασάφησις - εως (ἡ) schiarimento, dichiarazione. բացատրութիւն, պարզատնութիւն. ալիւոր՝ պիլլի կիճիդ, ինֆոնիր:

Διασηκόω - ῶ. *M.* ώσω. bilanciare una cosa tenendola in mano. ձեռքը բանելով բան մը կշռել. նշխոր բոռնատ պիր նիչ բորինմի, նշխոր խորինմի:

Διασημαίνω. *M.* ανῶ. fare un segno. 2. indicare. նշան մը ընել. 2. իմացընել. նշան կիճիդ՝ վերիդ. 2. պիտրիդ:

Digitized by Google

Διάσημος (ὁ, ἡ) rimarchevole, distinto, illustre. *երեւելի, նշանաւոր, հռչակաւոր. ոտքը առնը, նամոտ, ճարպիկ, ճարտար.*

Διασιωπάω - ῶ. *M. ήσω.* osservare il più profondo silenzio. *խոր լռա՝ մնալ կնալ. ըստկի սաս փորմի, լըռի նիմիլով, կատիմ փորմի.*

Διασκάπτω. *M. σκάψω.* rovesciare scavando, demolire. *փորելով տապալել՝ կործանել. ի-ալ-ի փորմի՝ փուվէրիմի.*

Διασκεδάζω. *M. άσω, καὶ*

Διασκεδάννυμι. *M. σκεδάσω καὶ Ἀττ. σκεδῶ.* dissipare, dispergere. *ցրուել, տարտղնել. փալըմի.*

Διασκεδασμός (ὁ) dispersione. *ցրուելը, տարտղնելը. փալըմա, նիլը նիմի.*

Διασκεδαστής - οῦ (ὁ) che dissipa. *ցրուող, տարտղնող. փալըան, նիլէր, ֆասատ.*

Διασκεδαστικὸς - ἡ - ὸν. proprio a dissipare. *ցրուելու՝ տարտղնելու յարմար. փալըմա ապյան.*

Διασκεδαστὸς - ἡ - ὸν. che si può dissipare, dispergere. *ցրուել՝ տարտղնել կըցող. փալըմա կիմէ.*

Διασκέπτομαι. *M. σκέψομαι.* considerare con attenzione, esaminare, riflettere. *ուշադրութեամբ մտածել՝ քննել՝ խորհիլ. փքիմի իլի փալնամի՝ ֆիկրլաշ՝ փալամա հալը նիմի.*

Διασκευάζω. *M. άσω.* disporre, preparare, accomodare, aggiustare. *կարգել, կարգադրել, պատրաստել, յարմարել, չինիլ. հալըլամի, ինիփրի նիմի, փալնիմի՝ նիմիլով նիմի.*

Διασκευὴ - ῆς (ἡ) preparazione, accomodamento. *պատրաստութիւն, կարգադրութիւն. ինիփրի, նիլմի.*

Διάσκεψις - εως (ἡ) considerazione, riflessione attenta. *ուշադրութեամբ եղած մտածութիւն. փքիր իլի ալն փալնամա.*

Διασκορπίζω. *M. ίσω.* dispergere, dissipare. *ցրուել, տարտղնել. փալըմի.*

Διασκορπισμὸς (ὁ) dispersione, dissipazione. *ցրուելը, տարտղնելը. փալըմա.*

Διασκορπιστὴς - οῦ (ὁ) dispergitore. *ցրիչ, տարտղնող. փալըփըճը.*

Διασοφίζομαι. *M. ίσομαι,* sofisticare, cavillare. *խարէական ձեռնարկութիւններ ընել. փիլիլի ապիկ ֆալըանմի.*

Διασπάω - ῶ. *M. σπάσω.* strappare, lacerare, separare. *քաշելով կորզել, պատռատել, զատել. կիւթկ ֆօփորմի, ֆորլըմի, ֆալըյմի, այրմի.*

Διασπείρω. *M. σπερῶ.* seminare quà e là, dispergere. *ապիկ ապիկն (սերմ) ցանել, տարտղնել. խօխիկ պիրիկ ֆօկասմի կիմի, փալըմի.*

Διασπορὰ - ᾶς (ἡ) dispersione. *ցրուելը, տարտղնելը. փալըմա, պիրիմի.*

Διασπουδάζω. *M. άσω.* ricercare con ardore, occuppersi a cercare i mezzi di. *փափաքով բանի մը եռանդ ինկնալ, պատրաստիլ, բանի մը համը գտնելու նայիլ. տրտմ իլի պիր կնկին նշոխնին պրծիլը, ինչպես օլմի, պիր կնկին լրբութին պատահայս կըլլայնի.*

Διασταύζω. *M.* σταύξω. gocciolare per... *մէջ տեղէն կաթիլ. օրիորդիան փալըմի.*

Διάσταλμα (τὸ) comando. *պատուէր. եմր.*

Διάστασις - εως (ἡ) = Διαστολή. 2. (γραμ.) confederazione, alleanza. *միաբանութիւն, դաշնակցութիւն. ամի, իթիֆաղ, համաձայն.*

Διάστασις - εως (ἡ) distanza, intervallo. 2. divisione. 3. discordia. *միջոց տեղ. 2. բաժանում. 3. անհամաձայնութիւն. ճամպան, ճաղպին. 2. իյիւֆսիզլէք (συναισθ.) degenerazione. պրոֆսիզութիւն, տարաբաղդ ըլլալը. ալըֆսիզլըգը, տալըմին տալըան օլմա.*

Διαστέλλω. *M. ελῶ.* separare, distinguere. 2. ordinare. 3. aprire. *զատել, որոշել. 2. հրամայել. 3. բանալ. այրմի, կիտ նիմի. 2. եմր նիմի, պատուրմի. 3. ալմի.*

Διάστενος (ὁ, ἡ) strettissimo, molto angusto. *խիտ նեղ. ըստկի փար.*

Διάστημα (τὸ) spazio, intervallo, distanza. *միջոց, բացատութիւն. ճամպան, ապա.*

Διαστολὴ - ῆς (ἡ) distinzione, separazione. 2. spiegazione chiara. *զատում, որոշում. 2. յայտնի պարզ բացատրութիւն. այրըլըգ, կիտա. 2. պիր նշանին ալիւտ համառօտը վերտ, ինիփրիլի այան.*

Διαστοχάζομαι. *M. άσομαι.* congetturare, pronosticare. *վարկանիլ, կարծիքով գտնել. իսաֆին՝ գուճո նիմի.*

Διαστρατεύομαι. *M. εύσομαι.* compiere il numero dei suoi stipendj, meritare il suo congedo. *իրեն զինուորութեան տարիները կատարել, իր արձակուրդը առնել. ինչպէս տաներէնին վերծին նիմի, տալրլիթիւն ընդհանուր իլէն նախ ալմի.*

Διαστρατηγέω - ῶ. *M. ήσω.* adempire l'offizio di generale, esser generale. *զօրապետութեան պաշտօնը կատարել, զօրագլուխ ըլլալ. պէրօվէրլի խէզմէթին իջա նիմի, պէրօվիր օլմի.*

Διαστρέφω. *M. ψω.* pervertire, distornare, corrompere. *ծռիրիլ, ուրիլ, խանգարիլ. պօլմի, ֆինալմիմի, խօրտ նիմի.*

Διαστροφεὺς - έως (ὁ) corrompitore, pervertitore. *ծռիրօղ, խանգարօղ. պօլան, ֆինալտան, խօրտ էիւն.*

Διαστροφὴ - ῆς (ἡ) distorsione, perversione. *խանգարում, ծռիրութիւն. պօլմիշլուխ, պօլմիշլիք, պիրդպրլէք.*

Διάστυλος (ὁ, ἡ) (οἶκος) diastilo. *տարածութիւն (ճկիզճկի նայն միջոցաւ հեռաւորութեամբ ունեցող շինուած). տրապէրը պիր նօշ էյնօփ ուբա պրա փէրէ-էրէի օլան պիճա.*

Διασύρω. *M.* συρῶ. strascinare per terra. *բանի մը գետնէ քաշելով տանիլ. պիր էյ նեբտին տիւէ-էկէրէ կիօվիւթմի. (μτφρ.) beffarsi, deridere. վրան ծիծաղիլ. մաշխարա ալմի.*

Διασφάλλω. *M.* σφαλῶ, ingannare, indurre in errore. *խաբել, մոլորցնել. ե գոմիմի, ասֆալտրըմի, խանըլմի.*

Διασφίγγω. *M.* σφίγξω. legare fortemente. *ուժով կապել, կապելով տեղը. պըր-*

Digitized by Google

ֆիլ· ուշէ գաղափոփ, գաղափոչ ուբէսպարէս։

Διασχίζω. M. ίσω. fendere di mezzo, dividere in due pezzi. Ջկիլեն ձեղքիլ, երկու կտոր ընել· օրինակին խորհիլ, խելքի գալիլ։

Διασχολίω-ῶ. M. ήσω. occuparsi intieramente. Գլխովին պատռվիլ պարապիլ· գործին ծդլալ օլմակ՝ գումակ։

Διασώζω. M. σώσω. salvare. ազատիլ, փրկիլ· ետբրնդրմակ, խելքս կիմիդ։

Διαταγή-ῆς (ἡ) = Διαταξις.

Διάταγμα-ατος (τὸ) = Διάταξις.

Διατάκτης-ου (ὁ) colui che fa regolamenti, che regola, che dispone, direttore. կարգադրող· ձիլամա ետյան։

Διατάττω-ορος (ὁ) = Διατάκτης.

Διαταλαιπωρίω-ῶ. M. ήσω. gemere sotto le disgrazie. ազնախց՝ խեղճութեան տակ ընկնիլ· սոփոսպին՝ ֆելեգիթ ալըշտրա ինչ կրնայ պատռիլ։

Διαταξις-εως (ἡ) ordine di battaglia, schiera (*Λατ.* acies). ճակատ զորաց· կոպտակ սոփոր· (*ὀν γέν.*) disposizione, regolamento. կարգադրութիւն, կանոնադրութիւն· ինչմ, խելքիդ· 2· (*συνεδρ.*) ordine, ordinanza. հրաման, պատուէր· կրճ, պատգամ։

Διάτασις-εως (ἡ) intensità. առատութիւն. փոքրէ· — (*ῥητ.*) = *Ἀποστροφή.*

Διατασσω (ττω.). M. άξω. disporre, mettere in ordine. 2. ordinare, comandare. կարգադրիլ, կարգաւորիլ· 2· հրամայիլ· ըզրայ՝ ինչմա ետյան· 2· կրճ կիմիդ, պատուիրատիլ։

Διατείνω. M. τενῶ. tendere, stendere. ձգուիլ, առաձգիլ· խոյանիլ, կիրթիլ, ալշալ· 2· (*ἀπτρβ. ἢ ἑλλ.*) durare fino ad un tempo, essere sufficiente. պահ մը տեւելու, հիրիկ ըլլալ· գիր կրայ օխրիդ, խելքէդին· (*μσ. ἢ πθ.*) agire con ogni sforzo. ամենայն ճգնամբ գործիլ· գիշէ ևս ետ իւլեմիդ, եղկիդիդ։

Διατελέω-ῶ. M. έσω. compire. 2. comportarsi, continuare. լմընցնիլ· 2· վարուիլ, յառաջանալ· ինչոփիդ կիմիդ· 2· ինկնիդիդ, տիլմ կիմիդ։

Διατεταμένως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) studiosamente, con ogni sforzo. (*Λατ.* enixe) ամենայն ճգնամբ, լանջագով· գիշէ ևս ետ օխրիդ, ջանիդ իչ։

Διατηρίω-ῶ. M. ήσω. conservare. պահել, պահպանիլ· սոփոսպին, կիօզկիլկիդիդ։

Διατήρησις-εως (ἡ) conservazione, mantenimento. պահելիք, պահպանիլք· սոփոսպին, կիօզկիլկիդիդ։

Διατίθημι. M. διαθήσω. disporre, mettere in ordine, regolare. կարգադրիլ, յարմարիլ, կարգաւարիլ· ըզրայ՝ ինչմա ետիդ, գիշէ կիմիդ, ինչմ՝ կիրթիդ վերիդ։ (*ας.*) fare alleanza. միաբանութիւն՝ դաշնակցութիւն ընել· ահդ վի կիդյան՝ փսոփ՝ ետոփիդ կիմիդ։

Διατιμάω-ῶ. M. ήσω. stimare, apprezzare. 2. estimare. պատուիլ, յարգիլ· 2· գինը կարիլ, արժեցընել· իրիդոյ կիմիդ· 2· գումարը գնահատիլ, գնդրիդիդ։

Διατοιχίω-ῶ. M. ήσω. esser spinto ora dall' una ed ora dall' altra parte. (trattandorsi di una nave agitata dalla tempesta) barcollare, mareggiare. ՃԿ գիշ ՃկալԼ գիշ ծփիլ կնկալ· (քնչպիսի ալեկոծեալ նաւ մը)· խոյ խանա չլսիսընդ գասրմակ (գասրմանայս քաոսնալուլ ալիքներ հանդիպիլ)։

Διατοιχος (ὁ, ἡ) che arriva dall' uno all' altro muro. ՃԿ պատ մինչուկ ՃկալԼ պատ հասնօղ· պէր գիլդրան օպէր գիլդրասդ ևիրիդիլ։

Διατομή-ῆς (ἡ) incisione, divisione in due parti. Ջկիլեն կտրիլը՝ զատիլը, կտրիլով երկու մաս ընելը· օրինակին գիսիդ՝ պշերէդ խոյ գործը կիմիդ։

Διάτομος (ὁ, ἡ) tagliato in due parti eguali. Ջկիլեն հաւասարապէս կտրատած, երկու հաւասար մաս եղած· խոյ հինգերդ հնդեակ պիօլխդիդ՝ գիսիդիլ։

Διατόνιον (τὸ) anello di catena. չղթայի օղ· հալկա։

Διάτονος (ὁ, ἡ) (διατείνω) disteso. ձգատած· կիրթիլ· (τρπ.) veemente. ուժգին. խշդլը, գիսիլ։

Διατοξεύω. M. εὐσω, trafiggere colla freccia, lanciare uno strale. նետով խոցել, նետ նետել· օխրա սոփոսդիդ, օդ իչ խորալտիդ, օդ պիտի՝ ֆելեգիթ։

Διατρέπω. M. τρέψω. distornare qualcheduno. Ճկիը իր մտքէն գարձընել՝ մոլորցընել· պիրինի ֆիւրդիլ կիշիլ՝ ուշնդրդիդ, ղաղրելը ետնգրդիդ, իչդ կիմիդ։

Διατρέχω. M. δρέξω. correr quà e là, percorrere, trascorrere. պագին անգին վազել, վազելով չորս կողմը պտըտիլ· խօնդիչ պիրիչի ֆօլչիթ, խօնի պիրի ֆօլչրդիդ պիօրի նանգիը փօլչիդիդ։

Διάτρητος (ὁ, ἡ) perforato. ծակուած· պիլինդիլ, պիլիդ ուշրուշ։

Διατριβή-ῆς (ἡ) trattenimento. 2. soggiorno. 3. occupazione. 4. trastullo. 5. dissertazione, conversazione. 6. scuola. 7. discordia. ժամավանցասիրութիւն, գնգրիդիլը· 2· Ճկ տեղ մը բնակիլը· 3· բան, գործ, զբաղմունք· 4· զբօսանք· 5· շուա, կնճռկցուիլթիւն· 6· գպրոց· 7· անհամաձայնութիւն· վէճի կիչիդիդ՝ խոյ կիմիդ, եղկիդիդ· 2· պէր կերդ ծծատ կիմիդ՝ սոփոս ըլամ· 3· իչ կիմիդ, մօալտիդ· 4· եղկիդիդ· 5· գործակիդ, հասահպիդ· 6· կռուիլ· 7· իրիդ-գուշուլիդ։

Διατρίβω. M. τρίψω. passare il tempo, trattenersi. ժամանակ անցընել, գնգրիլ, ժամավանցասիրութիւն ընել· վճիճ կիչիդիդ, եղկիդիդ, գասրմակիդ կիմիդ։

Διατροπή-ῆς (ἡ) cangiamento d'opinione, confusione, vergogna, costernazione. փոխք փոխելը, չգիտութիւն, խանգիլը, անհամաձայնութիւն· ֆիւրդիլ տիչչուրդիդ, լուչչրմա, սրթանմա, խոտճկիչիդ պիլիդիդ։

Διάτροπος (ὁ, ἡ) inconstante, mutabile. յաղթագդ· պիտիրդ, իհպիիլդիս գասպիլ։

Διατροφή-ῆς (ἡ) il quotidiano vitto, alimento dell'uomo. մարգուն ամէն օրուան կերակուրը՝ անուռգը· խուռնէն գիր կիտնէսդ ինչիմճիչ եղկիդիչ, բիճգսիս, բուչը, նանգիս։

Διατρυπάω-ῶ. M. ήσω. perforare, trafforare. Ճկ գիչէն Ճկալ գիր ծակիլ· պէր խանգան օպէր խանգագիլ գիլդրիդ։

Digitized by Google

Διαττω. *M.* ξω. Ἀττ. ἀντὶ **Διαΐσσω**, lanciarsi con impeto, passare con rapidità. ωρμαι ἐπαναπαῦμαι, πλησίον. Ἐπὶ τὴν θάλασσαν διαττουσιν οἱ ἐμπορικοὶ ἀνθρωποι.

Διατυπόω ῶ. *M.* ώσω. formare. 2. fare costituzione, regolamenti. Διατεταγμένως ἐπαναπαῦμαι. 2. καταπαυσεσθαι, ἀναπαύσεσθαι ἐπὶ τῶν ἀναπαυσεσθαι ἐπὶ τῶν. ἐπιτελεῖν. 2. διαπράττομαι, ἐπιτελῶ.

Διατύπωσις - εως (ἡ) rappresentazione. 2. statuto. διάταξις ἐπαναπαῦμαι, πλησίον, καταπαυσεσθαι. 2. καταπαυσεσθαι. πρᾶξις, ωρα. 2. διάταξις, τάσσω.

Διαυγάζω. *M.* άσω. brillare, rilucere. φωτίζω, λαμπρύνω. φωτίζομαι, ἐξέρχομαι.

Διαυγασμα - ατος (τὸ) la luce della mattina, alba, aurora. αὐγή. ἕως πρωΐ.

Διαυγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) trasparente, rilucente, limpido, risplendente. διαφανὴς, καθαρός, φωτεινός, ἐπιφανὴς. διαφανὴς, καθαρός, φωτεινός, ἐπιφανὴς, ἐπιφάνεια, ἐπιφανὴς.

Διαύλιον (τὸ) (μουσικ.) il solo di flauto. αὐλὸς ἐπὶ πολὺ ἀναπαυόμενος ἐπὶ πολὺ ἀναπαύεται ἀδιάκοπος ἀναπαύεται ἐπὶ πολὺ. ἀδιάκοπος ἀναπαύεται ἐπὶ πολὺ.

Δίαυλος (ὁ) (διὰς, αὐλὸς) stretto di mare. 2. misura di due stadj. 3. doppio corso di stadio. διαύλου ἀναπαύεται. 2. διάπλους ἀναπαύεται ἐπὶ πολὺ. 3. ἀναπαύεται διάπλους ἀναπαύεται ἐπὶ πολὺ διαύλου ἀναπαύεται. διαύλου ἀναπαύεται. 2. διὰ ὁδοῦ διαύλου ἀναπαύεται. 3. διάπλους διὰ διαύλου ἀναπαύεται ἐπὶ πολὺ.

Διαφαίνω. *M.* φανῶ. rendere brillante, risplendente. φωτίζομαι. φωτίζομαι, ἐπιφαίνομαι. (μσ.) essere rilucente fra gli altri. αὐτὸς ἐπαναπαύεται ἐπὶ πολὺ. διὰ τῶν ἄλλων φωτίζομαι.

Διαφανὴς - ἐος (ὁ, ἡ) trasparente. 2. illustre, celebre. διαφανὴς. 2. ἀναπαύομαι, ἡσυχάζω. διαφανὴς. 2. ἡσυχία, ἀναπαύομαι. — φανῶ, ἐπὶ.

Διαφερόντως, ἐπὶ. particolarmente, massimamente. διαπαντὸς ἀναπαύομαι. διαπαντὸς ἀναπαύομαι.

Διαφέρω. *M.* διοίσω. portare quà e là, dissipare. 2. trasportare. 3. temporeggiare. 4. superare. 5. differire. 6. giovare. ἀναπαύω ἀναπαύω, ἀναπαύομαι. 2. ἀναπαύω ἐπὶ ἀναπαύω. 3. ἀναπαύομαι. 4. χαίρω. 5. ἀναπαύομαι. 6. ὠφελῶ. διαφέρω ἀναπαύω, ἀναπαύω. 2. διὰ ἐπὶ ἀναπαύω. 3. διαφέρω διαφέρω. 4. διαπαντὸς διαφέρω. 5. διαφέρω ὀφείλω. 6. διαφέρω.

Διαφεύγω. *M.* φεύξομαι. scappare, evitare, salvarsi. διαπαντὸς ἀναπαύω, διαφεύγω. 2. ἀναπαύω ἐπὶ ἀναπαύω. 3. ἀναπαύομαι. 4. χαίρω. διαφεύγω. 2. διὰ ἐπὶ ἀναπαύω, φεύγω. διαφεύγω.

Διαφευκτικὸς - ἡ - ὸν. atto, capace a fuggire, a scappare. φεύγω διαφεύγω. διαφεύγω.

Διαφημίζω. *M.* ίσω. divulgare, pubblicare. διαφημίζω, διαφημίζω. ἐπὶ διαφέρω, διὰ διαφέρω.

Διαφθείρω. *M.* φθερῶ. corrompere (il giudice, il feto ecc.) αὐξάνω, αὐξάνομαι, διαπαντὸς (γραμματικὸς ἀναπαύεται ἐπὶ πολὺ). διαφέρω διαφέρω, ἀναπαύω (διαφθείρω ἀναπαύω διὰ διαφέρω διὰ διαφέρω).

Διαφθορὰ - ᾶς (ἡ) corruzione. 2. stupro. 3. aborto. ἀναπαύομαι, αὐξάνομαι. 2. διαπαντὸς ἀναπαύομαι. 3. ἀναπαύω ἀναπαύομαι. ἀναπαύω, διαφέρω διαφέρω. 2. διὰ ἀναπαύω. 3. διαφέρω διαφέρω. 4. διαφέρω ἀναπαύω. 5. διαφέρω.

Διαφθορεὺς - έως (ὁ) corruttore. 2. stupratore. ἀναπαύομαι, αὐξάνομαι. 2. διαπαντὸς ἀναπαύω, διαφέρω διαφέρω. 2. διὰ ἀναπαύω, διαφέρω.

Διαφθορὰ - ᾶς (ἡ) differenza. 2. controversia. διαφέρω, ἀναπαύομαι. 2. ἀναπαύομαι. διαφέρω, διαφέρω. 2. διαφέρω διαφέρω.

Διαφορέω - ῶ. *M.* ήσω. = **Διαφέρω**. dissipare, portare quà e là. διαπαντὸς ἀναπαύω, ἀναπαύομαι. διαφέρω διαφέρω. διαφέρω, διαφέρω διαφέρω.

Διαφορητικὸς - ἡ - όν. diaforetico. διαπαντὸς διαφέρω διαφέρω.

Διαφορία - ας (ἡ) (σπν.) ἀντὶ **Διαφορά**.

Διαφόρησις - εως (ἡ) dissipazione. ἀναπαύομαι. διαπαντὸς ἀναπαύω. διαφέρω διαφέρω. (ἰατρ.) traspirazione. ἀναπαύομαι διαφέρω (διαφέρω). διαφέρω διαφέρω, διαφέρω.

Διάφορος (ὁ, ἡ) differente, diverso. 2. prestante, eccelente. 3. utile. 4. discordante, avversario. ἀναπαύω, ἀναπαύομαι. 2. διαπαντὸς, ἀναπαύω. 3. διαπαντὸς ἀναπαύω. 4. διαφέρω διαφέρω, διαφέρω διαφέρω. 2. ἀναπαύω, διαφέρω. 3. διαφέρω διαφέρω. 4. διαφέρω διαφέρω.

Διαφορότης - ητος (ἡ) diversità, differenza. ἀναπαύομαι. διαπαντὸς ἀναπαύω. διαφέρω διαφέρω.

Διαφόρως, ἐπὶ. differentemente. διαπαντὸς ἀναπαύω, διαφέρω διαφέρω. διαφέρω διαφέρω. 2. = **Διαφερόντως**.

Διάφραγμα - ατος (τὸ) diaframma. διαπαντὸς διαφέρω. διαφέρω διαφέρω, διαφέρω.

Διαφράζω. *M.* άσω. parlare chiaramente. διαφέρω διαφέρω. διαφέρω διαφέρω διαφέρω.

Διαφροντίζω. *M.* ίσω. aver cura, pensar bene. διαφέρω ἀναπαύω, ἀναπαύομαι, διαφέρω διαφέρω. διαφέρω διαφέρω διαφέρω διαφέρω.

Διάφρος (ὁ, ἡ) pieno di spuma, spumoso. ἀναπαύω. διαφέρω διαφέρω, διαφέρω διαφέρω διαφέρω.

Διαφρουρέω - ῶ. *M.* ήσω. custodire fino alla fine. διαπαντὸς διαφέρω. διαφέρω διαφέρω διαφέρω.

Διαφυγὴ - ῆς (ἡ) scampo, mezzo di fuggire. διαφέρω διαφέρω, διαφέρω. διαφέρω διαφέρω διαφέρω.

Διαφυὴ - ῆς (ἡ) (διαφύω) separazione naturale tra due cose. διαπαντὸς ἀναπαύω διαφέρω διαφέρω διαφέρ

Διαφύσσω. M. αφύσω. vuotare del tutto. բաղարձել գառարկել. գլխ. գլխիկոն գուբիկոյ:
Διαφυτεύω. M. εύσω. traspiantare. ուրիշ տեղ տնկել. լէտ-որէ գալի- նորէ փոխել:
Διαφύω. M. φύσω. germogliare, spuntare in mezzo, tra. մէջը բուսնիլ՝ ծլիլ. խլխլ- ուն՝ տրճուիլ գոհ.լէլէնիլ՝ գլխիլ:
Διαφωνέω - ῶ. M. ήσω. esser dissonante. 2. spirar l'anima. անհամաձայն ըլլալ. 2. հոգին փչել. գլխհին օլմէ. 2. ճանըը ինէ՛ նեմէ:
Διαφωνία - ας (ἡ) dissonanza. տարաձայնու- թիւն. գլխհինլէ. (μτφρ.) dissensione. անփոխադարձութիւն. իրիք-ի-ըլլալէ:
Διάφωνος (ὁ, ἡ) dissonante. տարաձայն. գլխհի. (μτφρ.) discorde. անփոխան. իրիք-ի-ըլ: — φώνως, ἐπίρ.
Διαχαίνω. M. χανοῦμαι. aprir la bocca, star colla bocca aperta. բերանը բանալ, բաց բերան կենալ. ագռնէը սչմէ, ագռէ- ագէն գառնմէ:
Διαχάλασις - εως (ἡ) il rilassare, rilassamento. թուլցընելը. խելխիմ:
Διαχαλάω - ῶ. M. άσω. rilassare. թուլ- ցընել. խելխիմել. 2. (συνεσθχ.) aprire mediocremente. կէս բանալ. կարը սչմէ:
Διαχαράσσω (ττω). M. άξω. intagliare tutto. 2. separare. բոլորը քանդակել. 2. զատել. գլխագլխիկ օյմէ՛ օյմլամէ. 2. սպրճմէ:
Διαχαρίζομαι. M. ίσομαι. distribuire dei regali. գարգեւներ բաշխել. գիրէնք գու- ղիմէ:
Διαχειρίζω. M. ίσω. amministrare, governare, maneggiare, avere, tenere nelle mani. կառավարել, ձեռքը առնել, բը- նել. գործածմէ, ելէլէմէ, խլխիմ բռնե- մէ:
Διαχείρισις - εως (ἡ) amministrazione, il tenere nelle mani, l'usare, il servirsi. կառավարելը, ձեռքը բռնելը, գործածելը. ելէլէմէ, խլխիմ բռնելը, գործածելը:
Διαχειρισμὸς - οῦ (ὁ) = τῷ προηγ.
Διαχειροτονέω - ῶ. M. ήσω. dar il suo suffragio, ballottare, deliberare, decidere. քուէ տալ, վիճակ նետել, վճռել. գործ ընտրմէ, գիրէնք ելրմէ:
Διαχέω. M. εύσω. spandere, versare da un vaso in un altro. 2. spezzare. սա- կի մէջէն ինծի բաժնել, ձեի ամամէ մը ուրիշ աման մը լեցնել. 2. կաթ կաթ ընել. խիճ պէտ պեօհէմ, պէրէմէ, պէր գոգոան պէր գոգա պեօհէմ. 2. գարլ գարլ նիմէ:
Διαχρηστος (ὁ, ἡ) eccellente, scelto. լաւ, ընտիր, ազնիւ. ալը, գիւնար, գնդիրիմ:
Διάχυσις - εως (ἡ) effusione, diffusione. 2. allegrezza, letizia. թափելը, հեզամ. 2. խնդամ, ուրախութիւն. պեօհմէ, պեօհ- գէլմէ. 2. լուէլէ:
Διαχωρέω - ῶ. M. ήσω. passare per qualche luogo. 2. evacuare, scaricare (il ventre). ձեի տեղէ մը անցնիլ. 2. քաշ- նել. պէր նեբրտան կիտմէ. 2. ըզկմէ:
Διαχώρησις - εως (ἡ) evacuazione (di ventre). քաշնելը. ըզկմ:
Διαχωρίζω. M. ίσω. separare, disgiungere. զատել, բաժնել. սպրճմէ:
Διαχώρισις - εως (ἡ) } separazione, divi-
Διαχωρισμὸς - οῦ (ὁ) } sione, disunione. բաժանում, զատելը - ւիլը, սրտելը - ւիլը. գիպա, սպրելէլ; սպրճմ, սպրելմ:
Διαχωριστικὸς - ἡ - όν. disgiuntivo. սրտ- հատիչ. գիպաչ:
Διαψαλίζω. M. ίσω. tagliare colle forbici. մկրատով կտրել. մեխ- իլի գնդիլ:
Διαψάλλω. M. αλῶ. = Ψάλλω.
Διαψηφίζομαι. M. ίσομαι. dare il suo suffragio, il voto, ballottare. քուէ վիճակ տալ. գործընէը պրպտիլ, գործ աճիլ:
Διαψήφισις - εως (ἡ) καὶ
Διαψηφισμὸς (ὁ) il dar il suffragio, il voto, ballottazione. իր քուէն տալը. գործընէը վերջ:
Δίβαφος (ὁ, ἡ) due volte tinto, che ha doppia tinta. երկու անգամ ներկուած. իւի գեղ- պօյանըլ:
Δίβόλιον (τὸ) lancia a due tagli, a due punte. երկու բերանով նիզակ, սեղ. իւի պէրլէլէ ճէպրաչ:
Δίβουλος (ὁ, ἡ) che è di due opinioni, irresoluto. երկու միտք՝ կարծիք ունե- ցող, երկդիմի. իւի գեղէրլէ՝ նէ-պլլա:
Διγαμέω - ῶ. M. ήσω. passar alle seconde nozze, maritarsi due volte. Ներքեւ կարգալ. բեւէրմէ նէլլէնիմէ:
Διγαμία - ας (ἡ) bigamia. երկինամբեան, նա- բէն կարգալը. նեղերի՝ բեւէրմ նէլլէնիմ
Δίγαμος (ὁ, ἡ) = Δευτερόγαμος.
Δίγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ) chi parla o conosce due lingue. երկու լեզուէ խօսող՝ ճանչցող. իւի գիլիկն օյոլկնէ՝ բանչ- (τρπ.) ingannatore. երկդիմի, խարէպազ. գինդոլու, բիւլտ:
Δίγνωμος (ὁ, ἡ) irresoluto. երկմիտ, եր- կու կարծիք ունեցող. լէ-գիրէլ, իւի գէ- խոհի օլմէ:
Διγόνατος (ὁ, ἡ) a due ginocchia. երկու ծունկ ունեցող. իւի դիզլի:
Δίδαγμα - ατος (τὸ) lezione, ciò che s'impara. գաս, սորվելօղ բան. գիբ, խոյրե- նիլիկն նեանի:
Διδακτήριος (ὁ, ἡ) istruttivo. սորվեցընող. խոյրեդիմի, համալսարան:
Διδακτικὸς - ἡ - όν. atto, abile, utile ad insegnare. սորվեցընելու յարմար բաւա- կան, օգտակար. խոյրեդ գիլէր, խոյրեմլիկ գոյդր՝ գործիք:
Διδακτὸς - ἡ - όν. istruito, discepolo. 2. che si può insegnare. սորված, սչխերա. 2. սորվեցընելը կարելի. խոյրենիլ, լայէտ. 2. խոյրեդիլի գիլէր:
Δίδακτρον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) il salario, la paga del maestro. ուսուցչի մը վճարը՝ վարձքը. գիր սոսկանի հաթէը նիմէ:
Διδαξις - εως (ἡ) insegnamento, istruzione. սորվեցընելը, վարդապետութիւն. խոյրեդիլ, խոյրեմլիկ:
Διδασκαλία - ας (ἡ) istruzione, insegnamento, disciplina. վարդապետութիւն, գաւառաբարոյութիւն, սորվեցընելը, հրա- հանգը. խոյրեմլիկ, բանլէ, խելեդիլ, խոյրլ:
Διδασκαλικὸς - ἡ - όν, istruttivo, concernente l'insegnamento, didascalico. սոր- վեցընող, վարդապետական. խոյրեդիմի, ելեւէրելէ խոյրի, խոճայ գործ:

Digitized by Google

Διδασκαλικῶς, ἐπίρ. da maestro. վարպետաբար՝ գաւառաբարկի պէս. հասկնալի կերպ, խօսա գալի։

Διδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro, precettore, professore. վարպետ, վարդապետ, ուսուցիչ. առած, խոչդիմիչ, խօս, ամուլիտար։

Διδάσκω. M. δάξω. insegnare, istruire. սորվեցընել, վարդապետել, գաւառիկարանկել. խոչդիմիտ։

Διδαχή - ῆς (ἡ) = Διδασκαλία.

Διδράσκω. M. δράσομαι. fuggir di nascosto, sutterfuggere. գաղտուկ փախչիլ, խուսափիլ. կերպ գալ, փախչիլ, ծածկուիլ, պատսպարիլ։

Δίδραχμον (τὸ) moneta che valeva due dramme. երկու դրամիոց արժոյ դրամ մը. իր տրախմէին պէս ոսկի։

Δίδυμος (ὁ, ἡ) doppio, gemino. կրկին, երկու. պէս կերպ, իր նման, զոյնոնա. (ουσ.) gemelli. 2. testicoli. երկուորեակ. 2. ձագանք. խոչ. 2. թաղտիրը, խոչկիր։

Διδυμοτοκίω - ῶ. M. ήσω. partorire gemelli. երկուորեակ ծնանիլ. խոչ ծոցորդել։

Διδυμοτοκία - ας (ἡ) il parto di gemelli. երկուորեակի ծնանելը. խոչ ծոցորդում։

Διδυμοτόκος (ἡ) colei che ha partoriti gemelli, gemellipara. երկուորեակ ծնած գած. խոչ ծոցորդող։

Δίδωμι. M. δώσω. dare. տալ. վերդալ. (καὶ ἰδιωτ.) donare. պարգեւել. գոհ ընել։ 2. accordare, permettere. շնորհել, թոյլ տալ. ներում եղիլ, ետ վերդալ. 3. = Παραδίδωμι.

Δεγγυάω. M. ήσω. prestare garanzia, garantire, fidanzare. պատասխանել, պատրաստարել, ապահովիլ, երաշխաւորել. հետևիլ եղիլ. տրամ՝ ուխտել օրհնել. (μσ.) promettere. խոստանալ. վար եղիլ. 2. prestare un mallevadore. երաշխաւոր առնել. ուխտել վերդալ. (πθ.) liberare se stesso o un altro per mezzo di mallevadore. երաշխաւոր առնելով ինքզինք կամ ուրիշ մը խալսել. ուխտիլ իւր ուխտիչին նման որ պատրաստէ զինքը ազատելու։

Δεγγύησις - εως (ἡ) il prestare dei mallevadori. երաշխաւոր առնելը. ուխտիլ վերդալ։

Διεγείρω. M. ερῶ. destare. քունէ արթընցընել. առաջադրած տանջելու. (μτφρ.) eccitare. առնել հանել, գրգռել. տպչելու գալ, ելնելու գալ, բանեցնել եղիլ։

Διέγερσις - εως (ἡ) destamento, eccitamento. քունէ արթընցընելը, առնելը վերցընելը՝ հանելը. առաջադրած տանելու գալ, տպչել ելնելու գալ, բանեցիլ։

Διεγερτικός - ή - όν. eccitativo. գրգռիչ. ելնելու գալու, տպչել ելնելու գալ, բանեցիլ իրիկ։

Διεγρηγορέω - ῶ. M. ήσω. vegliare per tutta la notte. գիշերը գլխովին արթնուն կենալ. առաջադրել, պահիկն կենկ առնելէ փոքրիկ։

Διείργω. M. εἴρξω. separare, impedire. զատել, արգիլել. պրկել, գոն եղիլ։

Διείρω. M. ερῶ. far passare una cosa a traverso di un altro. բան մը ուրիշ բանի մը միջէն անցընել. պիր չեպ պիր գոլո նեռնելէն օրհասական՝ իրմէն կերկրել։

Διεκβάλλω. M. βαλῶ. far sortire, passare da un luogo stretto. նեղ տեղէ մը հանել՝ անցընել. փոր պիր նեղտեղ եղած՝ ազատել։

Διεκβολή - ῆς (ἡ) sortita da un luogo stretto. նեղ տեղէ մը ելլելը. փոր պիր նեղտեղ եղիլ։

Διεκδικέω - ῶ. M. ήσω. difendere, vendicare i diritti d'un altro. ջատագովիլ. ուրիշի իրաւունքը ուրիշէ մը պահանջել. հետքէն երթալ, հետեւիլ հետք երթալ, նմանիլ հետք երթալ։

Διεκδρομή - ῆς (ἡ) sortita contro i nemici, escursione. թշնամիներուն գեմ ելլելը, արշաւան թշնամւոց. տիրելին ետուելը եղիլ։

Διεκπεραίνω. M. ανῶ. terminare. լմընցնել, կատարել. թերի՝ թիւր երթալ, իրեն՝ թիւր երթալ։

Διελαύνω. M. ελάσω καὶ Ἀττ. ελῶ. correre, far viaggio a cavallo. ձիով վազել՝ ճամբայ ընել. ձի իւր տօշմէն՝ ետ երթալ։

Διέλκω. M. ελκύσω. tirare per un luogo stretto. նեղ տեղէ մը քաշելը. փոր պիր նեղտեղ եղիլ։

Διεξάγω. M. άξω. portar fuori una cosa dal mezzo di... բան մը բանի մը միջէն գուրս բերել. պիր եղելի իրմէն պիր նեռնի խորթել եղէ տրամ. (τρπ.) terminare. գլուխ հանել, կատարել. գոլը եղէ տրամ, թերի՝ երթալ, իրեն՝ երթալ։

Διεξαγωγή - ῆς (ἡ) = Διαγωγή.

Διεξεργάζομαι. M. άξομαι. effettuare. 2. uccidere. գլուխ հանել, լմընցնել. 2. մահցընել. գոլը եղէ տրամ, թերի՝ երթալ. 2. խոչդիմիտ։

Διεξερευνάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. esaminare colla più scrupolosa esattezza. խառնուտ ու ճշդիւ քննել. ըստիկ ելէ տեղ հետքերն օրհասական՝ իրմէն կերկրել։

Διεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. raccontare; percorrere, esaminare. պատմել անցնիլ, կարգալ անցնիլ, քննել. նոթ խոչ ելլելը, օրհասական ելլելը, իրմէն կերկրել։

Διεξετάζω. M. άσω. esaminare esattamente. ճշդիւ քննել. գրքերն իւր իրմէն երթալ։

Διεξοδεύω. M. εύσω. far sortire, cavare per..., far passare da.... միջէն հանել, տեղէ մը անցընել. իրմէն եղէ տրամ, պիր երթալն ելլելը։

Διεξοδικός - ή - όν. per dove si può viaggiare facilmente. գիւրաւ ճամբայ ընելու. գօլայ կերելէ (bօլ) (ἐπμ.) esteso, diffuso. երկար բարակ, մանրամասն. առատ, հանգամանալ. ւսուց, ըստիկ։

Διέξοδος (ἡ) passaggio. 2. corso periodico. 3. narrazione diffusa. անցք. 2. պարբերական ընթացք. 3. մանրամասն պատմութիւն. կերպ. 2. տիրելի տիրելութիւն. 3. հանգամանալ նոթելէն։

Διέπω (παρτ. Διεῖπον καὶ πλέον σύ.) dirigere, amministrare. կառավարել. ուղղել, կերկերել, գործերէ գուլանեմ, հետքէն երթալ, իրեն՝ երթալ։

Διεργάζομαι. M. άσομαι. terminare la sua

Digitized by Google

opera. գործքը լմնցընել. խլեակ պիտրիպ· (σηπήθ.) uccidere. մեռցընել· խոշտոր-պա, հիւանդ եղեպ։

Διερεθίζω. M. ίσω. irritare, eccitare. գրգռել· բարկել եղեպ։

Διερίσσω (ττω.) M. ίσω. remigare da ambe le parti. երկու գիծէն ալ իր քաշել· խի նաւը գնալէ կտրպ չկարպ։

Διερευνάω - ῶ. M. ήσω. scrutinare, ricercare, esaminare con diligenza. ճշդիւ քննել՝ փնտռտել· տալէպ՝ թեպտպտալ իչ բիսկոպոս եղեպ, արմատ, նօթտպտիչ։

Διερεύνησις - εως (ἡ) perquisizione. խոյզ, փնտռտուք· տրոչչ, նօթտպտչ։

Διερευνητής (ὁ) inquisitore. քննիչ, հետազօտ· նօթտպտիչ, յնձիչ բիսկոպոս եղած։

Διερίζω. M. ίσω. contendere, questionare. վիճաբանիլ, հակաճառաբանիւ ընել· փոխի եղեպ։

Διερμήνευσις - εως (ἡ) interpretazione. բացատրութիւն, մեկնութիւն· հնոս վերպ։

Διερμηνευτής (ὁ) interprete, dragomanno. բացատրող, մեկնիչ· հնոս վերպն, թարգմանիչ։

Διερμηνεύω. M. εύσω. interpretare. մեկնել, բացատրել· հնոս վերպ։

Διερός - ά - όν. bagnato. թաց· ջրալի· (συναισχ.) vivo, vivace. կորով, առոյգ· ուշ, պինդ։

Διέρχομαι. M. ελεύσομαι. passare, penetrare. 2. percorrere, narrare. մէջը անցնել, թափանցել· 2. կատրալ անցնիլ, պատմել· իչխան ներչե, կերպ· 2. օգտուչ՝ նոչ խոսի ներչե· 3. (μὲ αἰτ. προθετ.) andare, arrivare, passare. երթալ, հասնիլ, անցնիլ· կերպ, ներկերպ, նոչ սլաք, ներչե· ἡ. = Διάγω. δ. = Παρέρχομαι.

Διεσθίω. M. ὀδόσομαι. rodere, corrodere. կրծելով ուտել· կերպերպ նեպ։

Διεστραμμένος, επίρ. perversamente. թիւրի, խոտորնակ, չտրաշտր· ճիշդ իչ, գործած։

Διετής - έος (ὁ, ἡ) di due anni. երկու տարուան· իսի նաշչտ նոսիտ իսի նշչերէ։

Διετία - ας (ἡ) lo spazio di due anni. երկու տարուան միջոց· իսի նշչ գիպտրէ։

Διευεργετέω - ῶ. M. ήσω. beneficare incessantemente. անդադար բարերարութիւն ընել· ոչիր գործ նեկնի կերպ։

Διευθετέω - ῶ. M. ήσω. mettere in ordine, aggiustare. կարգ գնել, կարգագրել, անդի ի տեղը գնել, կատրաստրել· պէյաս՝ նչան գօտի, նշչի նշչինի գօտի։

Διευθυντήρ - ῆρος (ὁ) × αὐτὶ Διευθυντής.

Διευθυντήριος (ὁ, ἡ) atto, abile, appartenente a dirigere. ուղղչող՝ կառավարելու յատուկ կամ յարմար· նչոչէ նշխկի՝ գործածուած՝ ուղիան նոսիտ գործի, նկատի հաթաստ։

Διευθυντής - οῦ (ὁ) direttore. ուղղիչ, կառավարիչ, կառնուիչ· նչոչէ նշխչերն, գործ լմնան, նկատի գոյան, թիւրին՝ կտրնան վերնի, գործադրէի տեսուչ, իտարէ նոսին։

Διευθύνω. M. υνῶ dirigere, emendare, criticare, esaminare. ուղղել, կառնուիլ, քննել· թիւրին՝ կտրնան վերնի, նշչի գիպտ, թիւրիչ նոսիտ։

Διευκρινέω - ῶ. M. ήσω. esplicare. 2. discernere. յայտնել, պարզել· 2. զանազանել· թիւրիչ նշչիտ, պիչտ նշչիտ· 2. ճիրի նշչիտ։

Διευκρίνησις - εως (ἡ) esplicazione, rischiaramento. պարզիլը, յայտնիլը· թիւրիչ՝ պիչտ նշչիտ։

Διεχθρεύω. M. εύσω. esser nemico di... ուչի մը թշնամի ըլլալ· պերնին գործելի՝ խոսիմ օլմոտ։

Διέχω. M. διέξω. fendere in due. 2. lasciare dello spazio. 3. allontanare. երկու ընդրկել· 2. միջոց՝ ատչ ձգել· 3. հեռացընել· իսկի պիտրիպ· 2. տրա՝ նոչ հասկի պրտիտ· 3. տալչելչիմիտ։

Δίζω καὶ (μσ.) - ομαι. M. διζήσω - ομαι. esitare, dubitare. մտմտալ՝ վարանչի մէջը ըլլալ· երկբայիլ· լնոգհնկնիպ, փոխելկերպ կտրնալ։

Διηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. narrare, raccontare. պատմել· նոսէլ վրան կերպ· (ἀμτβ.) parlare. խոսիլ· պօհգնիչ նշչիտ։

Διήγημα - ατος (τὸ) racconto. պատմութիւն· նոսէլ, վրան· բրկնչերի, հիւթերի։

Διηγηματικός - ή - όν. narrativo. պատմական· բրկնչերի պոչէր։ — ικῶς, ἐπίρ.

Διήγησις - εως (ἡ) narrazione. պատմիլը, պատմութիւն· նոսէլ վրան, բրկնչերի, հիւթիպ։

Διηθέω - ῶ. M. ήσω. scolare, spremere. ծորեցընել, քամելով գործս վազցընել· պրէսէ պերնիտ, պիտչան նշչիտ։

Διήκω. M. ήξω. penetrare, passare. մէջը մտնալ, անցնիլ· իսկի կերպ՝ կերպ = Διέρχομαι.

Διημερεύω. M. εύσω. passar la giornata. օրը անցընել· կերպ կերպերպ, պիչտհնտիպ։

Διηνεκής - έος (ὁ, ἡ) continuo, non interrotto, perpetuo. անընդհատ, յատատ· պիր տիվամ, խրչ գօրչտ օլմոյան, գործած։ — ικῶς, ἐπίρ.

Διηρημένως, ἐπίρ. separatamente. զատ զատ, առրէչ առրէչ· պէչ պէչ, գալիս գալիս, պրչճա։

Διήρης (ἡ) galera a due ordini di remi. երկու կարգ իր ունեցող գալեաձ. իսի պէչ տխրչիւի օլան կերպերպ, իսի կերպն կերպրիչ։

Διηχέω - ῶ. M. ήσω. risuonare, rimbombare. հնչել, բամբիւն արձակել· կօրկի, կիմ կիմ նշչիտ։

Διηχής - ές (ὁ, ἡ) risuonante, che rimbomba. հնչող, բամբիւն հանող, կօրկին, ատ իսկն, կիմկիմկեն։

Δίθηκτος (ὁ, ἡ) aguzzato da due parti. երկու գիծ ալ սրած· իսի իւրտիչ տա պէկերպէ։

Δίθρονος (ὁ, ἡ) che ha due troni. երկու աթոռ ունեցող, երկու աթոռով· իսի իւրիչ օլան, իսի իւրիչկե։

Δισθυμία - ας (ἡ) discordia. անհամաձայնութիւն· կիրկիտ-տուշկեկէ։

Δίθυμος (ὁ, ἡ) diviso d'opinione, discorde. անհամաձայն, ատրէչ կարծիքի մէջ եղող· կիրկիտ-տուշկ, պերնէ կերկերպ օլան։

Διθυραμβικός - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) ικῶς. ditirambico. գինիբարբառական· գինիբառայու կերպէ գրեպ կտրնալէկէ։

Διθυραμβοδιδάσκαλος - ου (ὁ) (διδάσκω) poeta ditirambico. դիթիրամբեան բանաստեղծ · լուրէ Տիթիրամբ սորված լինելն կամ ուսուցանելը, լուր ուսուցանող։

Διθύραμβος (ὁ) Ditirambo (specie di poesia.) մեծավայելչ դիթիրամբ (տեսակ մը բանաստեղծութիւն) · Տիթիրամբ (պէտ նիւ իսկ արուագ ըլլ)։

Διθυραμβώδης - εος (ὁ, ἡ) emfatico. ազդուագանական · ինքնահրաշ, պերճին տեսակ։

Δίθυρος (ὁ, ἡ) (θύρα) a due porte. երկու դռնաւոր անձնագոչ · երկ փեղաթաղ պատշէ։

Δίειμι. M. διήσω. concedere il passaggio, lasciar passare. 2. stendere. 3. trapassare, penetrare. անցնելու թոյլ տալ · 2 · տարածել · 3 · ձգել մեղմել · ինչպ՝ ծով լերդ, լեզեակ պատփատ · 2. խոյսել · 3 · իջնել կերթալ։

Διϊκτικός - ή - όν. penetrabile. ներքաղ մըտնելու · իջնող կերթալը։

Διΐπταμαι. M. διαπτήσομαι. passar volando, travolare. թռչելով անցնիլ · տարբ կերթալ։

Διΐστημι. M. διαστήσω. collocare separatamente, separare. զատ զատ գնել, զատել · ոչբ ոչբ՝ գալիս գալիս փոփ՝ ոչբ ընել։ (μτφρ.) cagionare della discordia. անհամաձայնութիւն պատճառել · իրիւիֆոխոշեալ՝ նիւ ելեփորիւ։

Διϊσχυρίζομαι. M. ίσομαι. asserire, affermare. 2. appoggiarsi a qualche cosa. հաստատել, պնդել, ապրատել · 2. քանի մը խոխոնել · հանդարտիլ կերթալ · 2. պէր լեզեակ տալ ինծի։

Δικάζω. M. άσω. giudicare, rendere giustizia. գատել, գատաստան ընել, արդարութիւն ընել · լերկնիք կերթալ, տալ տեղալ, տալիս կերթալ · (μσ.) litigare con qualcuno. ինչի մը հետ գատ վարել · պերճի իւն տալ ինծի։

Δικαιοδοσία - ας (ἡ) giurisdizione, amministrazione della giustizia. իրաւասութիւն · փալ, տալիս կերթալ։

Δικαιοδοτέω - ῶ. M. ήσω. giustizia. արդարութիւնը մատակարարել, անձնան իրենը տալ · տալիս կերթալ, հեր տեսի տեղ պոխնիներին վերթալ։

Δικαιοδότης - ου (ὁ) (δίδωμι) che rende giustizia. արդարութիւնը մատակարարող · անձնան իրենը տալող · տալիս իտեղ, հեր տեսի տեղ պոխնիներին վերթալ։

Δικαιοκρισία - ας (ἡ) giusto giudizio. արդար գատաստան · փղբան վերթալ, տալ վերթալ։

Δικαιοκρίτης (ὁ) giudice giusto. արդար գատաւոր · փղբան վերթալող, հաւիտ համարիչ, փալիր տալ։

Δικαιολογίομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. difendere la sua causa, giustificarsi. իր գատը բռնել, անձնագութիւնը ցցրընել, իրեն վրա կատագովութիւն ընել · տալ ընծայը պարտիլ, տեղապատասխանել կերթալ, տեղապ հաւիտ համարիչ կերթալ։

Δικαιολογία - ας (ἡ) giustificazione, il difendere la propria causa. իրեն անձնագութիւնը յայտնելը, իր գատը վարելը · տեղապատասխանութիւն կերթալ, տալը պարտիլ։

Δικαιολογικός - ή - όν. giustificativo. արդարացնելի · տեղապատասխանող կերթալի։

Δικαιολόγος (ὁ, ἡ) avvocato, difensore, causidico. գատաւոր, կատագով, գատ կատագող · վերնագրիչ · տալ, գերբերելի տալ ։

Δικαιονόμος (ὁ, ἡ) = Δικαιοδότης.

Δικαιοπραγέω - ῶ. M. ήσω. agire con giustizia. արդարութեամբ գործել · տալիս իւն կերթալ · տալագործել։

Δικαιοπραγία - ας (ἡ) condotta conforme alle regole della giustizia. արդարութեամբ գործ գործելը · տալիս իւն պէտ իւ կերթալ · տալագործութիւն, կամ տալիս իւն բանի տեղը։

Δικαιοπραγμοσύνη - ης = Δικαιοπραγία.

Δίκαιος - α - ον. (κυρ. ἐπὶ πραγμ.) eguale, giusto. հաւասար, արդարակ, ճիշդ, յանկատար, համեմատ · հեզնար, ինս խամր, տալագործ · 2. (μτφρ. ἐπὶ ἀνθρ.) giusto, equo. արդար · տալիկ, տալիս · 3. (ἐπὶ πραγμ.) legittimo, fatto con giustizia. օրինաւոր, արդարութեամբ եղած · լերկ, ճիշդ, տալիս իւն օրէնք · (τὸ οὐδ.) (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. ὡς τὸ πλθ.) giustizia. 2. diritto. 3. il conveniente. արդարութիւն · 2 · իրաւունք · 3 · պատշաճ, վայելուչ · տալիկ, հարիր · 3 · ճիշդ նոտեւեալ կերթալը, օրէնքներ նիւ։

Δικαιοσύνη - ης (ἡ) giustizia, equità. արդարութիւն, արդար՝ էքեմ ըլլալը · տալիկ, տալկութիւն։

Δικαιόω - ῶ. M. ώσω. giudicare, credere giusto. 2. giustificare. 3. far giustizia, giustiziare. արդար գատել՝ համարիլ · 2 · արդարացընել, անձագ հանել · 3 · արդարութիւնը կատարել, գատաստարել · տալիկ՝ հարիր լերկ էշյա նիւ · 2 · տալագործել · 3 · տալիկ պերճին հարիր իրա նիւ, փալիր նիւ։

Δικαίωμα - ατος (τὸ) giustificazione. 2. legge, precetto, gius, dritto. 3. ammenda. կատագովութիւն · 2 · օրէնք, պատուէր, պատուիրան, իրաւունք · 3 · տալիկ տալագործոց · համալիրիկ, հիմնական · 2 · ինձան, ինչվիզ, հարիր · 3 · ծիրկ։

Δικαίως, ἐπίρ. giustamente (Λατ. per fas). արդարապէս, իրաւամբ · հարիր լերկ, տալիկ իւն, լերբան։

Δικαίωσις - εως (ἡ) giustificazione. 2. pretenzione. 3. gastigo giusto. կատագովութիւն · 2 · կարծեցեալ իրաւունք, բան մը պահանջելը · 3 · արդար պատիժ · համալիրիկ · 2 · փալ, վիճիկ, պէտ լեզ ինչ կերթալ ինչ · 3 · հարիր փալիկ։

Δικαιωτήριον - ίου (τὸ) = Δικαστήριον.

Δικανικός - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) ακρ. giurisconsulto, avvocato. 2. giudiziale, forense. իրաւագէտ, օրէնագէտ, գատաստան · 2 · ատենական · կրկի կիրճ, կրկի լեր, լերկիլ տալագործ · 2 · տիկնիկ, փալ պիրկալիկ։

Δίκαρπος (ὁ, ἡ) che produce il suo frut-

Digitized by Google

to due volte all'anno. տարին երկու անգամ պատահելով. Իւրաքանչիւր երկու ամիսը մի անգամ կատարուած.

Δικάσιμος (ὁ, ἡ) (giorno) di udienza. դատաստանի անհրաժեշտ (օր). 2. contrastabile. հակառակելի, վիճելի. 3. վաճառելի.

Δικαστέω - ῶ. *M.* ήσω. amministrar la giustizia, essere giudice. արդարադատութիւնը վարչակատարել, դատաւոր լինել. Հիր ունի անդրանիկին վերից, հարկ դատել ունի. 2. assemblea dei giudici. դատաստանի ժողովարան. Հարիւրից ընտրեալ, դատելոց տէրնդէն ընտրեալ.

Δικαστής - οῦ (ὁ) giudice. դատաւոր. Հարկ է, իւրաքանչիւրը. 2. (συνεδρ.) l'assemblea dei giudici. դատաստանի ժողովարան. Հարիւրից ընտրեալ, դատելոց տէրնդէն ընտրեալ.

Δικαστικός - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) ικῶς. giudiciario. դատաւորի պատկանած, դատաստանական. Հարկի վերաբերեալ, տէրնդէն.

Δικατάληκτος (ὁ, ἡ) (γραμ.) che ha due desinenze. երկու վերջաւորութիւն ունեցող. Իւր ձայնիւն՝ հարութիւնը, իւր ինքնը.

Δικέλλα - ης (ἡ) zappa. բրիչ, լան երկրագործ. պէտ. լապատ.

Δίκερως - ω (ὁ, ἡ) a due corna. երկու եղջիւր ունեցող. Իւր գոյնն ունի.

Δικέφαλος (ὁ, ἡ) che ha due teste. երկու գլուխ ունեցող. Իւր գլուխը, գաւառին.

Δίκη - ης (ἡ) diritto, giustizia. 2. consuetudine, costume. 3. giudicio. 4. soddisfazione, ammenda o pena. իրաւունք, արդարադատութիւն. 2. սովորութիւն. 3. դատաստան. 4. վճարում, տոյժ, պատիժ. Հրէից, սովորութիւն. 2. պերճութիւն. 3. լուրեր. 4. նուիրել, ինչ, գանձ.

Δικηγόρος (ὁ) × ἀντὶ Δικολόγος.

Δικηφόρος (ὁ, ἡ) il giudice che punisce, che fa la giustizia. պատժող արդարադատութիւնը կատարող դատաւոր. Գովելի՝ օգուտին ինչ իւրն հարիւր, հասարակ իւրն հարիւրով տոկ.

Δικλίς - ίδος (ἡ) (porta) a due battenti. երկփեղկ (գուռ). Իւր գոնաքիւը (գոփս). (πλθ.) battenti. գրան փեղկերը. գոփս գոնաքիւրը.

Δικογραφία - ας (ἡ) lo scrivere delle orazioni giudiziali. սահմանական ճառեր գրելը. Իւրաքանչիւր Իւրաքանչիւր, տիրոջ Իւրաքանչիւր Իւրաքանչիւր.

Δικογράφος (ὁ, ἡ) che compone i processi, le orazioni giudiciali. գրչագրող սահմանական ճառեր գրող՝ յօրինող. Իւրաքանչիւր Իւրաքանչիւր՝ ինչ իւրն.

Δικολέκτης - ου (ὁ) × ἀντὶ Δικολόγος.

Δικολογέω - ῶ. *M.* ήσω. insegnare la giurisprudenza. 2. essere avvocato. իրաւաբանութիւն սորվեցընել. 2. գործառնական լինել. Իւր ֆիւճ Իւրաքանչիւր. 2. Վերաբերեալ տալ օրէնք.

Δικολογία - ας (ἡ) processo, la difesa di una causa nel tribunale, avvocazione. գործարք, գործառնութիւնը ազգի պատկանելը, գործառնութիւն. տիրոջ՝ հարկիւրով տերերին տալ.

Δικολόγος (ὁ) avvocato, causidico. գործառնական. Վերաբերեալ տալ, հարկարերեալ տալ.

Δικομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. disputare di una causa, difenderla nel tribunale. առնելը գաւառ մը վարել. տիրոջ՝ հարկիւրով պէտ տալ գործարք.

Δικορράφος (ὁ) cavillatore (*Γαλλ.* chicaneur). առնա գործերով վարուելոյ գործողը. Իւրաքանչիւր, լերին, Իւրաքանչիւրի.

Δικόρυφος (ὁ, ἡ) che ha due sommità. երկու գագաթ ունեցող. Իւր տիրել.

Δικρανής - ές καὶ } (διός, κάρηνον) a due
Δικρανος (ὁ, ἡ) } teste. երկու գլխով. Իւր գուլլը. (οὐσ.) Δίκρανον (τὸ) forca, sarchio. երկժանի, երկժանի քերոց՝ խոտոց. լանչ, պիւ.

Δικρατής - ές (ὁ, ἡ) che ha diviso il potere, che governa la metà dello stato. տէրութեան կէսին խառնուող, կէս տէրութիւն ունեցող, իշխանութիւնը երկուքի բաժնուած. Իւրը տիրելին տահիպ, տիրելիին Իւրաքանչիւրը գործելը, հիւթհարիը Իւրին պիտի.

Δίκρατος (ὁ, ἡ) = Διήρης.

Δίκταμνον (τὸ) } dittamo (specie d'erba).
Δίκταμος (ἡ) }
Δίκταμον (τὸ) } դիկաւոնի, կրետացւոց. ինչ իլիս.

Δικτατορεία καὶ - τωρία. (ἡ) la carica del Dittatore. Դիկաւորութիւն (նախնի հռովմայեցւոց իշխանապետութեան պատուանուն էր). Տիրութիւնը (նոյն վերին Իւրաքանչիւրի հանգոյն ինչ իւրն), գործելը.

Δικτάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) (*Λατ.*) Dittatore. Դիկաւորը (նախնի հռովմայեցւոց իշխանապետի անուն). Տիրութիւնը (նոյն գործելոյ Իւրաքանչիւրը նոյն հանապազորեալ իրաւունքն ինչ). գործը.

Δικτυεύς - έως (ὁ) = Ἁλιεύς.

Δικτυεύω. *M.* εύσω. pescare a rete. ուռկան նետ ձուկ որսալ. ուռկանով ձուկ բռնել.

Δικτυοβόλος (ὁ, ἡ) che getta la rete, pescatore. ուռկան նետող, ձկնորս. ուռկան, գանգ.

Δίκτυον (τὸ) rete. ուռկան, գանգ. ուռկան (գուլէի իլին), լարի.

Δικτυόω - ῶ. *M* ώσω. fare a forma di rete, render reticolato. գանգի ձեւով շինել. ուռկանի նման.

Δικτυωτός - ή - όν. fatto in forma di rete, reticolato. գանգի կերպով գործուած՝ հիւսուած. ուռկանի նման.

Δικωπέω - ῶ. *M.* ήσω. remare con un pajo di remi. երկու թիով քաշել. իւր պարոյր իւր վարել.

Δικωπία - ας (ἡ) il remare con un pajo

Digitized by Google

di remi. երկու թիով բանիլը · իր ի ներքեւ իլ լեռնին · 2 · (οὐσ.) = τῶ

Δίκωπος (ὁ, ἡ) (κυρ. πλοῖον) a due remi. երկու թիով, երկու թի ունեցող · իր ի ներքեւէ, պէր լինիմ ։

Δίλημμα - ατος (τὸ) Dilemma (specie di sillogismo). Երկապրամանութիւն (կերպ մը հաւապրամանութեան է) · Տիլիմմ (տեսլիլ պէր ՝ օյ գոռը), ճիշդ չդիտել ։

Δίλογέω - ῶ. *M.* ήσω. ripetere, dire due volte la medisima cosa. Նոյն բանը երկու անգամ կրկնել կրկնիմ · պէր լինի իր ի ներքեւ տեսլիմ՝ խեղրկրկնուիլ ։

Δίλογία - ας (ἡ) il dire due volte la stessa cosa, ripetizione. Նոյն բանը կրկնելը · պէր լինի իր ի ներքեւ տեսլիմ՝ խեղրկրկնուիլ ։

Δίλογος (ὁ, ἡ) = Ταυτολόγος. 2. (γρφ.) ingannatore, furbo. խարեպան, նենգող, երկդիմի · խելօք, ալրաղիը, իր ի ներքեւ ։

Δίλογχος (ὁ, ἡ) chi tiene due lancie. երկու նիզակ ունեցող · իր ի ներքեւէ ։

Δίλοφος (ὁ, ἡ) che ha due cime, sommità, vertici. երկու գագաթ ունեցող · իր ի ներքեւէ ։

Διλοχία - ας (ἡ) due coorti, squadre. երկու գունդ (զրաց) · իր ի ներքեւէ (=պէր) ։

Διμάχης - ου (ὁ) chi combatte a cavallo e a piedi. Քէ ձիու վրայ, Քէ հետեւակ կռուող, մարտնչող · Ճի պիտ Ճի ներքեւ իր ։

Διμερής - έος (ὁ, ἡ) diviso in due parti, bipartito. երկու բաժնուած · իր ի պէտ ի ներքեւէ, իր ի հետ օլմուլ ։

Διμερῶς, ἐπίρ. in due parti. երկու մաս, երկուքի բաժնուած ըլլալով · իր ի հետ, իր ի պէտ ներքեւէ ի ներքեւ ։

Δίμετρος (ὁ, ἡ) (κυρ. στίχος) (verso) composto da due metri (cioè di quattro piedi). չորսոտնեան (առաջաւոր) · իր ի նշէլը ՝ պէր լինիմէ, հոգոգոր (պէտի) ։

Διμέτωπος (ὁ, ἡ) che ha due fronti, bifronte. երեսնակաւոր · իր ի ճակատէ ։

Διμηνιαῖος - α - ον. καὶ

Δίμηνος (ὁ, ἡ) di due mesi. երկու ամսուան. իր ի չլըէ · **Δίμηνον** (τὸ) lo spazio di due mesi. երկու ամսուան միջոց · իր ի ըլլիլոգոը ։

Διμήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) nato da due madri. երկու մօրէ ծնած · իր ի նոգան գոչուած ։

Δίμναῖος - α - ον. che vale due mine. երկու Մնա արժող, ըլնո անոնց պէտքին իր ի պէտ գնելի ։

Δίμοιρος (ὁ, ἡ) = Διμερής. **Δίμοιρον** (τὸ) otto once (Λατ. bes). ութը ունկի · պիտիլ գիտցի գիրի ։

Δίμορφος (ὁ, ἡ) biforme. երկձեւրանեան, երկու կերպարան ունեցող · իր ի ներքեւէ, իր ի ըզձիներէ ։

Δινεύω. *M.* εύσω. καὶ

Δινέω - ῶ. *M.* ήσω. girare, rotolare. դարձնել, թաւալել, հալածել · նոյնոյնուիլ, ի ներքեւէ ։

Δίνη - ης (ἡ) turbine di vento. 2. vortice, gorgo. մրրիկ՝ փոթորիկ (հողմոյ) · 2. ջրի պտոյտ · ջուրի փոսրուտը · 2. անդունդ, ի ներքեւ ։

Δίνησις - εως (ἡ) rotazione. հալածում, թաւալում · գործ, գործել, նոյնոյնուիլ ։

Δῖνος - ου (ὁ) = Δίνη. 2. = Δίνησις. 3. capogirlo. 4. gaja. 5. specie di ballo. 3 · գլխու պտոյտ · 4 · կալ · 5 · տեսակ մը կամաւ · 3 · դարձ գործելի · 4 · հրճուանք · 5 · պէր նկալ բան, վայ · 6 · = Γόργος.

Δινόω - ῶ. *M.* ώσω. torniare. նախատանել · ըսիդ տան ընդունիլ ։

Διό (σύνδ.) ἀντὶ **Διὸ** laonde, perlochè. վասն որոյ, անոր համար · ծնած իմի, դու ի ներքեւէ ։

Διογενής - ές (ὁ, ἡ) nato da Giove. Լսեմպէդէ ծնած · Ըրդիդտին գոչուած ։

Διογκόω - ῶ. *M.* ώσω. gonfiare. ուռեցնել · ի ներքեւ (μσ.) gonfiarsi. ուռնալ · ի ներքեւ · (μτφρ.) ringalluzzarsi. փքանալ, գոռոզնալ · խոզալնանք, հպարտանանք, ըստոյգ ի ներքեւ ։

Διόδευσις - εως (ἡ) il passare per un luogo. անցք մը անցնիլը · պէր ներտին ի ներքեւ ։

Διοδεύω. *M.* εύσω. fare viaggio, passare per un luogo. անցք մը ճամբայ ընել, անցնիլ · պէր ներտին ի ներքեւ՝ ի ներքեւ ։

Διοδος (ἡ) passaggio, via. անցք, ճամբայ · ի ներքեւ, ի ներքեւ · 2. = Διόδευσις.

Διοικέω - ῶ. *M.* ήσω. governare, amministrare. կառավարել, ալրաղիլ · գործածել, ի ներքեւէ, ի ներքեւ ներքեւ · (συνεκδχ.) nutrire. անուանիլ · պահելի ։

Διοίκησις - εως (ἡ) governo, amministrazione. ալրաղիլը, կառավարիլը, կառավարութիւն · գործածում, ի ներքեւէ ի ներքեւ՝ ներքեւէ ներքեւ, ի ներքեւէ · գործածութիւն ։

Διοικητής - οῦ (ὁ) governatore, amministratore. կառավարիչ, մաստաքարիչ · ալրաղիչ, ալրաղ — բաղի իրենէ, ի ներքեւէ ։

Διοικητικός - ή - όν. che appartiene all'amministrazione, al governo. կառավարութեան՝ ալրաղութեան՝ մաստաքարութեան պատկանած · գործածութեան՝ ներքեւէ գործելիք ։

Διοικίζω. *M.* ίσω. dispergere gli abitanti in varie parti. անդի մը բնակիչները զատ զատ տեղեր ցրուիլ · պէր հաստիլ տեղ մը ի ներքեւէ գալ ՝ գալ ի ներքեւէ գործածութեան ։

Διοίκισις - εως (ἡ) l'azione di dispergere gli
Διοικισμός (ὁ) abitanti in varie parti. անդի մը բնակիչները զատ զատ տեղեր՝ տեղին անդին տարագնելը · պէր հաստիլ տեղ ի ներքեւէ գալ ՝ գալ ի ներքեւէ գործածութեան ։

Διοικονομέω - ῶ. *M.* ήσω. continuare a governare, ad amministrare. կառավարութեան, մաստաքարութեան մէջ շարունակել · գործածութեան՝ ի ներքեւէ ի ներքեւ ներքեւէ ։

Διολισθαίνω. *M.* ολισθήσω. sdrucciolarsi. սահիլ · գոյնէ · (μτφρ.) fuggire dalle mani di··· scappare. ձեռքի մը ձեռքին փախչիլ, խուսանք · պէրիդին ելլելուն գալնէ, գործածութեան, ի ներքեւէ, ի ներքեւէ ։

Διόλλυμι. *M.* έσω. Ἀττ. ολέω - ῶ. perire. distruggere interamente. 2. dimenticarsi. գլխովին կորսընցընել, կորնչեցնել · 2. մոռնալ · գործածութեան խորտակ ներքեւ, ըստ ներքեւ · պէրգործ ներքեւ · 2. ոտնակոխել

Digitized by Google

Διόλου, ἐπίρ. tutt' affatto, intieramente. (Λατ. omnino.) ընդհանրին, ամենևին. ամենայնիւին, ամէն կերպ։

Διομαλίγω. Μ. ίσω. appianare, spianare, ugualiare. հարթեցնել, հաւասարացնել. տիրել, տիրանալ, միշտ միևնոյն կերպով։ (ἀμβτ.) essere d'un umore sempre uguale. միշտ մի եւ նոյն բնաւորութիւնը ունենալ, բնաւորութիւնը չփոխել։ Որ միշտ միեւ նոյն բաները ընդունի կերպիւ, միշտ նոյնպիսի կերպով։

Διόμνυμι καὶ (ἀποθτ. ἦ μσ.) Διόμνυμαι. Μ. ομοῦμαι ἀντὶ ομόσομαι. giurare, affermare con giuramento. երդնուլ, երդմամբ հաստատել. ինքն երդուիլ, ինքն իւր ետիվերևի վերցուիլ։

Διομολογέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. confessare, convenire. խոստովանիլ, միաբանիլ, գաշնակցիլ. ընդունիլ երդուիլ, յիրենէն երդուիլ, համաձայնիլ։

Διομολόγησις - εως, καὶ

Διομολογία - ας (ἡ) convenzione, patto. գաշնակցութիւն, գաշն. համաձայնութիւն, ընդունելութիւն։

Διονομάζω. Μ. άσω. denominare. անուանել. որ իւր ըստ էության, իսիմ կոչել, իսիմ երդուիլ։

Διονύσια - ας (τὰ) feste in onore di Bacco, baccanali. տարեդարձական տօնք. Պախոս կոչնեցեալին նշանաւորը։

Διονυσιάζω. Μ. άσω. celebrare i baccanali, le feste consacrate a Bacco. Բաքոս տաճարների տօներըը կատարել. Պախոս ետնեան նշանաւորելը՝ Պախոս կոչնեալին նշանիլ։

Διονυσιακός - ὴ - όν. appartenente a Bacco. Բաքոս տաճարին յատուկ. Պախոս ետնեան պիտոյք։

Διονύσιος - α - ον. Bacchico. Բաքոսեան. Պախոս ետնեան պիտոյք. (οὐσ.) Διονύσιον (τὸ) il tempio di Bacco. Բաքոս տաճարին տաճարը. Պախոս ետնեան սեղանդիկը, պատկերանոցը։

Διονυσιομανέω - ῶ. Μ. ήσω. essere trasportato da un furor Bacchico. Բաքոսեան կատաղութեան ինայ. Պախոս ալեբերձեալ ետնոյ ոգևորմանէ պիտոյք, Պախոս պեպեռն ելնել։

Διόπεμπτος (ὁ, ἡ) mandato da Giove. Աստուծոյ խրկուած. Որ Աստուծոյ երեւելու։

Διόπερ. συνδ. ἀντὶ Διὸ ὅπερ = Διό.

Δίοπος (ὁ, ἡ) di due forami, buchi. երկու ծակով. երկ պեպեռն։

Δίοπος (ὁ) sotto-capitano d'una nave. 2 sorvegliante, capo, governatore. նաւուն երկրորդ նաւապետը. 2. գլուխ, կառավար, ատենկան. ինքնին երկոքին ետնոյ տանը. 2. պետերի երկու, պատրոն, երեքերկուն, գլուխ։

Διοπτεύω. Μ. εύσω. osservare, spiare, aver cura. լրտեսել, հսկայ. լրտեսելմանէ, նշանելիկ, պետերի՝ ինքնայնոր կերպով, երկրորդ։

Διοπτήρ - ῆρος (ὁ) καὶ

Διόπτης - ου (ὁ, ἡ) inspettore, spione. տեսուչ, լրտես. հսկայէր, նշանէր, լրտես, նշանիչ։

Διόπτρα - ας (ἡ) (γεωμετρ.) diottra, traguardo. արամագիտ (երկրաչափական գործի մէն է)։ Տե՛սիր (ելի հնոտիքեան հետազ ալեբերձ պիտի նիվ տիր)։ 2. (χειρουργ.) tenta (instrumento di chirurgia.) վիրաբոյժի կամ առանց (վիրաբուժական գործի մէն է)։ Ել (ճերմակ հետազ պիտ ալեբերձ տալ)։

Διοπτρικός - ὴ - όν. diottrico. ընդհանրական, գիտական. Ինչ-ինչ ելնէի նոյնը նշանելելը նշանելու ալեբերձ (տեսիրայ) գործիքելի։

Διόπτριον (τὸ) (χειρουργ.) ὑποκορ. τ. Διόπτρα.

Διοργανόω - ῶ. Μ. ώσω. organizzare. կազմակերպել, գործարանով հանդերձել. ընտիվ վերցուիլ, ընտիր՝ ասելապէս գօրել։

Διοργάνωσις - εως (ἡ) organizzazione d'un corpo. մարմնոյ կազմակերպութիւն. պիտ ինչին ընտիր՝ ասելի գօրացը, ազգինչին։

Διορθόω - ῶ. Μ. ώσω. correggere, aggiustare. ուղղել, շինաիլ, յարդարել. գիշել, իսիմ կերպիլ, գիշերելիլ։ Ինչինչ երդուիլ։

Διόρθωμα - ατος (τὸ) cosa corretta, il retto (Λατ. rectum.) ուղղած բան, ուղիղը, շինաիլը. գիշերելիլ՝ իսիմ ալեանալ նշանի։

Διόρθωσις - εως (ἡ) correzione. ուղղութիւն. իսիմ։

Διορθωτής - οῦ (ὁ) correggitore, emendatore. ուղղիչ, ուղղագրող. իսիմ երդն, գիշերասրան։

Διορθωτικός - ὴ - όν. correttivo. ուղղիչ կրցող. իսիմ երդնելին։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Διορία - ας (ἡ) tempo fisso, aggiornamento. արամագած ժամանակ՝ առաջ. պետելիլ՝ գիշ ալեանալ ելնելի՝ նշան՝ ելնան, վերջ։

Διορίζω. Μ. ίσω. limitare, determinare, fissare, stabilire. սահմանել, արամիլ, պարագրել, կարգել. ինչ գօրել, պետիլ, իսիմ երդնել, գործ վերջ։

Διορισμός (ὁ) determinazione, ordine. արամիլը, կարգ. իսիմ երդնել, գործ։

Διοριστικός - ὴ - όν. definitivo, determinativo. արամիչ, սահմանիչ. ասլար երդն, գործ վերջին։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Διορκίζω. Μ. ίσω. affermare con giuramento. երդուանով հաստատել. Ինչին ինչ ասելի նիվ՝ հաստերեր նիվ։

Διορμίζω. Μ. ίσω = Ὁρμίζω.

Διορύσσω - ῶ. Μ. ώσω. rendere sieroso, convertere in siero. չիճկոյին ընել, գործել (կաթը՝ արունը). ասլանելնել, պետիլ (ինչպէս՝ ընդը)։

Διορύσσω (ττω.) Μ. ορύξω. perforare. aprire fossa. ծկ գիշեն ծկով գին ծասկել, փոս քանալ. պիտ նաճան ալիր նաճա պետիլ, հնոտիլ ալիր։

Διότι, ἐπίῤ. perchè, perocchè, perciocchè. պի, քանզի, վասն պի. ընդ, ընդոյ, պատճառ։

Διοχετεία - ας (ἡ) il condurre l'acqua per un canale. խողովակով մը ջուր բերելը. պորս՝ ալեանք տեղ իւր ետրե — ինքնիրմով։

Διοχετεύω. Μ. εύσω. condurre l'acqua

Digitized by Google

per un canale. խողովակով մը ածել մը ջուր բերել· փոխ իւր տիր ներէն սա ինչերդ։

Διοχυρόω - ῶ. *M.* ώσω. fortificare da per tutto. ամէն գիտց ամրցընել· ճիր ինչդ-ինչ-ան ի-վէյնիմէդ՝ ի-հէտ-վէյնիմէդ։

Δίπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha due figli. երկու զաւակ ունեցող· իւր երկուքը՝ ինչ-պատ օլան։

Δίπαλτος (ὁ, ἡ) vibrato, gettato da ambe le parti. երկու գիտց ճօճուած՝ նետուած· իւր կանգան սրընգէն՝ ծերլընգէդ։ 2. (ἐν γέν.) doppio. երկպատիկ· իւր ի-նի։

Διπλασιάζω. *M* άσω. raddoppiare, duplicare. կրկնել, կրկնապատկել· իւր ի-նի կրկի։

Διπλασίασις - εως (ἡ) καὶ

Διπλασιασμὸς (ὁ) duplicazione. կրկնութիւն, կրկնապատկութիւն· իւր ի-նիլէդ։

Διπλάσιος - α - ον. = Διπλοῦς. doppio. երկպատիկ· իւր ի-նի։

Διπλασίως, ἐπίρ. doppiamente. երկպատիկ ըլլալով· իւր ի-նիը օլըր-ի, իւր ի-նի։

Διπλή - ῆς (ἡ) Θηλ. τ. Διπλοῦς.

Διπλόη - ης (ὁ, ἡ) piegatura (di veste). 2. allegoria. ծալուած (լաթի)· 2. պլլութիւն, նշանակութիւն. (խօսքի) փոխ-ի-նի։ 2. նշանակ ինչ։

Διπλὸς - ἡ - ὁν × ἀντὶ Διπλοῦς.

Διπλοσήμαντος (ὁ, ἡ) chi ha doppio significato, anfibologico. երկու նշանակութիւն ունեցող· իւր ճանաչելը՝ ճիչիրլի։

Διπλοῦς - ῆ - οῦν. doppio. երկպատիկ· իւր ի-նի· 2. (μτφορ.) fraudolento, ipocrita. խաբեբայ, կեղծաւոր· իւր ինչլէ-, ուրիշ-րէ, ի-նան-ճի։

Διπλόω - ῶ. *M.* ώσω. raddoppiare, duplicare. երկպատիկ ընել· իւր ի-նի կրկի։

Δίπλωμα - ατος (τὸ) diploma, patente. գիր արքունի, հրովարտակ, կանգի· ճիրճան, հրճիռ նամէ։

Δίπλωσις - εως (ἡ) duplicazione. կրկնապատկութիւն· իւր ի-նի կրկի։

Διπόταμος (ὁ, ἡ) che ha due fiumi. երկու գետ ունեցող· իւր լիչէ, իւր ըրմըլը։

Δίπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha due piedi, bipede. երկոտանի, երկու ոտք ունեցող· իւր այ-ճիլը, ի-ճէ-լի։

Διπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha due faccie. երկու դէմք ունեցող· իւր ինչ-իլը՝ ինչ-իլի։

Δίπρυμνος καὶ

Δίπρωρος (ὁ, ἡ) che ha due prore. երկու առաջակազմ՝ գլուխ ունեցող (նաւ)· իւր գ-լըլը (կամ)։

Δίπτερος (ὁ, ἡ) che ha due ali. երկու թեւ ունեցող· իւր ի-նանիլը։

Διπτέρυγος (ὁ, ἡ) καὶ

Διπτέρυξ - υγος (ὁ, ἡ) = Δίπτερος.

Δίπυλος (ὁ, ἡ) che ha due porte. երկու դուռ ունեցող· իւր ի-նի-լը։

Δίῤῥαβδος (ὁ, ἡ) a due bastoni, linee. երկու ցուպ՝ գիծ ունեցող· իւր լ-ըլիլը՝ լ-ըլ-ըլըլը։

Δὶς, ἐπίῤ. due volte (Λατ. bis.) երկու անգամ· իւր տիճ, ի-ի-ըր, ճ-ի-երրիր։

Δίσεκτος (ἡ) (ἐνν. ἡμέρα) biseato. նահանջ օր· փոխ-ի-նի, ա-լէ փոխ-ի-նի։

Δισκέω - ῶ. *M.* ήσω. gettar lontano. հեռու նետել· ի-ըր-ի սիճի, ֆըրըճի-նի։

Δισκοβολέω - ῶ. *M.* ήσω. gettare il disco, la piastrella. սաղրիճ նետել· ֆ-այըր-ի ի-ա-լը-ը սիճի։

Δίσκος - ου (ὁ) piastrella. 2. disco. սաղրիճ խաղալու քար, սաղրիճ· 2. լուսաւորաց սեղան· լուսնակ օլան-ան՝ լուսին ի-ա-լը օլ-ան օլան ի-ա-լը, ֆայըր-ի ի-ա-լը· 9· ֆ-այ-ը։

Δισκοφόρος (ὁ, ἡ) che porta la piastrella. սաղրիճ կրող· ֆայըր-ի ի-ա-լը-ան։

Δισμύριοι - αι - α. venti mila. քսան հազար· իւրդ չիլ (20,000)։

Δισσογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. scrivere in due maniere. երկու կերպով գրել· իւր տիւ-լի- ի-ա-լի-ի։

Δισσολογέω - ῶ. *M.* ήσω. dire due volte la stessa cosa, ripetere. 2. dire una cosa in due maniere. մէկ բանը երկու անգամ ըսել, կրկնել· 2· մէկ բանը երկու կերպով ըսել· տիր լեզի իւր փոփ-ոխ-ի-լի-ի։ 2· տիր լեզի ֆ-ուրրիքին պոյ-լ-ի-ի։

Δισσὸς (ττὸς) - ὴ - όν. doppio. երկպատիկ· իւր ի-նի· 2· (πλθ.) ἀντὶ Δύο.

Δισσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di due sillabe. երկվանկ· իւր հ-ինլի։

Δισσύμφωνος (ὁ, ἡ) che ha due consonanti. երկու բաղաձայն ունեցող· իւր հ-ուրիլը։

Δισταγμὸς (ὁ) dubbio, incertezza. երկբայութիւն, կասկած· իւլիկ, լ-ա-կին, լ-ի-ի։

Δισταζω. *M.* άσω. dubitare, esitare. երկբայիլ, կասկածիլ· լ-ի-ի-լ-ի-ի, լ-ի-կին-լ-ի-ի։

Δισταχτικὸς - ὴ - όν. dubbioso, perplesso, dubitativo. երկբայական, կասկածա-լ-ի-կին-լի, իւլիլլի։

Δίστασις - εως (ἡ) = Δισταγμός.

Δίστεγος (ὁ, ἡ) che ha due tetti, piani. երկու սանիք՝ գասիկան ունեցող· իւր փոխ-լը, իւր ի-նիլը։

Δίστιχος (ὁ, ἡ) composto di due versi. երկու տող ունեցող (սաաննաար)· իւր նայլը· (ουσ.) Δίστιχον (τὸ) Distico. երկտող սաաննաար· իւր սիլը գիչ։

Δίστομος (ὁ, ἡ) che ha due bocche. 2. a due tagli. երկու բերան ունեցող· 2· երկու բերով ալ կտրող· իւր ա-ըլը օլ-ի· 2· իւր ա-ըլլը· իւր ա-ըլ-ըլ-ի-ի։

Δισχίλιοι - αι - α. due mila. երկու հազար· իւր պին· (2,000)։

Δισώματος καὶ

Δίσωμος (ὁ, ἡ) che ha due corpi. երկու մարմին ունեցող· իւր իչնլի՝ լ-ի-ա-ի։

Δισάλαντος (ὁ, ἡ) che vale due talenti. երկու տալանդ արժող· իւր ի-նի-ը օֆ-ի գիչին։

Δισκέω - ῶ. *M.* ήσω. partorire gemelli o due volte. երկուորեակ կամ երկու անգամ ծնանիլ· նուիլ նուիր իւր գիչը գ-ը-ը-ի։

Δίτοκος (ὁ, ἡ) gemellipara. 2. che ha partorito due volte, երկուորեակ ծնանող· 2· երկու անգամ ծնած· նուիլ գ-ը-ի։ 2· իւր գիչը գ-ը-ը-ի-ի։

Διτονίζω. *M.* ίσω. scrivere o pronunziare con due accenti. երկու ը-րտիով գրել կամ արտասանել· իւր նշանը իւր նուիլ նուիր ինչ-իչ-ի-ը նիչի։

Digitized by Google

Δίτονος (ὁ, ἡ) (μουσ.) di due tuoni. Երկու ալտքայ՝ հնչման տառիճան ունեցող. իր հատ հատիկը։

Δίτροχος (ὁ, ἡ) (carro) a due ruote. Երկու անիւով (կառք). իր իւրաքանչիւր (սայր)։

Διττός - ή - όν. di due 'sorti, doppio. Երկակերպ, երկպառիկ. իր տիպրութ, իր կրկ։

Διττῶς, ἐπίρ. in due maniere. Երկու կերպով. իր իմաստ իրմէ։

Δίυδρος (ὁ, ἡ) bagnato d'acqua. Ջրով թրջուած. տես իրմէ ըլլալիքը։

Διϋλίζω. Μ. ίσω. chiarificare, lambiccare. յառաջել, թորել, ծորեցընել. պըրպըռիճել, խմիւտրին չէտրել։

Διϋλιστήρ - ῆρος (ὁ) lambicco. յառաջող ծորեցնող գործի. խմիւտ։

Διϋπνίζω. Μ. ίσω. svegliare. արթընցընել. այլանդրմուտ, իւթ. կրկին։

Διφάω - ῶ. Μ. διφήσω cercare. փնտռել. ըրտռիլ, նայլտռիլ, քհտրրի կրկին։

Διφθέρα - ας (ἡ) cuojo, pelle, cordovano. 2. veste di pelle. 3. membrana da scrivere, cartello. կաշի, մորթ, տեկ. 2. կաշեայ հագուստ. 3. մատռաղաթ, տետրակ. կոտրի, տերի, տախտիկ. 2. տերիտրին ուրուպա. 3. քիրլիթ, տիֆթեր։

Διφθερίας - ου (ὁ) chi porta abiti di pelle. կաշեայ հագուստ տերիտրին բուպա կրնդնի։

Διφθεροπώλης - ου (ὁ, ἡ) mercante di pelli di cordovano. մորթ՝ կաշի՝ տեկ ծախող. տերիճի, կոտրիճի, տախտիկանը։

Δίφθογγος (ὁ, ἡ) chi ha due suoni. Երկու հնչումներ ունեցող. իր տիպրութ (ածմ.) Δίφθογγος (ἡ) (γραμμ.) dittongo. երկհարտա, երկու ձայնաւորով եղած վանկ մը. իր տախտին իրարու հետեւ։

Διφορέω - ῶ. Μ. ήσω. fruttare due volte all'anno. տարին երկու անգամ պտղաբերել. եղյար իր տիպ ալչի հատ կրնդնի։

Δίφορος (ὁ, ἡ) che frutta due volte all'anno. տարին երկու անգամ պտղաբերող. եղյար իր տիպ ալչի հատ եղող։

Διφρεύω. Μ. εὔσω, καὶ

Διφρηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. condurre un carro. կառք մը վարել. պէր արգաբերել։

Διφρηλάτης - ου (ὁ) conduttore di carro, carriere. կառավար. արգաբեր։

Δίφροντις - ιδος (ὁ, ἡ) irresoluto, perplesso. կասկածոտ, վարանագին. չիթեքլի, գըլլեվկիլի։

Δίφρος (ὁ) (δίς, φέρω) carro, sedia, lettiga. կառք, աթոռ, գահշաւորակ. արգաբ, իսկիւլ, քնքնիրկնվան։

Διφρόφορος (ὁ, ἡ) portato sopra un carro o sedia. կառքի կամ աթոռի վրա տարուած. արգաբած նոյնով իսկիւլեան կրնդրուելիք։

Διφυγίς (τὸ). tuzia. ազպար, ջուփայ. խոխա։

Δίφυής - έος (ὁ, ἡ) di due nature. երկու բնութիւն ունեցող. իր նաթիրէ։

Διφυΐα - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Δίφωνος (ὁ, ἡ) che ha due voci. 2. chi parla in due lingue. երկու ձայն ունեցող. 2. երկու լեզուէ խօսող. իր տիլ. 2. իր լեզուին տիլհպին կրնդն։

Δίχα, ἐπίρ. in due luoghi o maniere. 2. separatamente. երկու տեղ կամ երկու կերպով. 2. զատ զատ. իր իւրաքանչիւր նոյն իր հետ իրեն. 2. այլ այլ. 3. = Χωρίς. 4. = Πλήν.

Διχάζω. Μ. άσω. dividere in due. երկուքի բաժնել. իրենք պիտիքէ, իր հիսի կրնդէ։

Διχάω - ῶ. Μ. άσω. essere spartito in due. երկու բաժնուած՝ զատուած ըլլալ. իրենք պիտիքնդալ օլմուտ։

Διχῆ, ἐπίρ. = Δίχα.

Διχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) che ha due toniche. երկու պատմուճան ունեցող. իր տիպրութ։

Διχογνωμέω - ῶ. Μ. ήσω. essere in due opinioni, essere di diverso parere. երկու կարծիք ունենալ. իր ըլլիհիմի օլմուտ, քհրիպրութ օլմուտ։

Διχογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) discorde, chi è in due opinioni, perplesso. անհամաձայն, երկու կարծիք ունեցող, վարանագին. քիչիթ-թ-ըլլ, իր ըլլիհիմի, թ-ըլնիլ ալլ։ — μόνως, ἐπίρ.

Δίχολος (ὁ, ἡ) di due fieli. երկու լեզուայ պարկ ունեցող. իր նոյ կատաղագին օլան։

Διχομηνία - ας (ἡ) la metà del mese, plenilunio. ամսոյն կէսը, լրացեալ լուսին. նըսֆը հաճ, փոլնը այ։

Διχόμηνος (ὁ, ἡ) che si fa al plenilunio. լուսնին լրմանը առնի եղող. նըսֆը հաճ վարիանի օլան, փոլնը այ կրնդնի օլան։

Διχόνοια - ας (ἡ) discordia, dissenione. անհամաձայնութիւն, երկպառակութիւն. քիչիթ-թ-ըլլալէ, այրըլըէ, ֆէրք։

Δίχορδος (ὁ, ἡ) che ha due corde. երկու լար ունեցող. իր տիրլի։

Διχοστασία - ας (ἡ) divisione in partiti, dissenione. անհամաձայնութիւն, երկպառակութիւն. քիչիթ-թ-ըլլալէ, այրըլըէ, ֆէրք։

Διχοστατέω - ῶ. Μ. ήσω. dissentire, essere discorde. 2. dubitare. անհամաձայնիլ, երկպառակիլ. 2. կասկածիլ. ֆէրք-ը օլմուտ, այրմուտ. 2. չիթեքլիհնտի։

Διχοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. tagliare in due parti. երկու մասի կտրել, ջիքէն կտրելով երկուք ընել. իրենք պիտիքէ, օրթաքրան պիտի իր հիսի, այրմուտ։

Διχοτομία - ας (ἡ) divisione in due parti. երկու կարգը բաժնելը. իրենք պիտիքութ. այրմուտը։

Διχότομος (ὁ, ἡ) tagliato in due. երկու մասի բաժնուած, ջիքէն կտրուած. իրենք պիտիքնդալ օրթաքրան պիտիքի այրըմըշ։

Διχόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = Διχογνώμων.

Διχοφωνία - ας (ἡ) = Διαφωνία.

Δίχρονος (ὁ), ἡ) (χρωτ.) (sillaba) di due quantità. երկու քանակութիւն ունեցող, այսինքն երբեմն կարճ երբեմն երկար ըլլալ կրցող (վանկ)։ կամ այսպէս, կամ ալ երկայն եղող։

Δίχροος - ους (ὁ, ἡ) καὶ

Δίχρωμος (ὁ, ἡ) che ha due colori, bicolore. երկու գոյն ունեցող. երկ բիւնիլի։
Διχῶς, ἐπίρ. = Διττῶς.
Δίψα - ης (ἡ) sete. ծարաւ. ասասանելութիւն, ինքնեփ, տիւն։
Δίψακος (ὁ) virgapastoris, cardo salvatico, dissaco (*Λατ.* labrum venereum). վայրի եղէգն (փշալից խոտ մըն է)։ վհատելի փոռալը (տիւնիլի պէս օձ ծառը)։
Δίψας - άδος (ἡ) dipsa (specie di serpe). 2. specie di erba. խարամանի, ծարաւ (օձ մըն է)։ 2. տեսակ մը խոտ։ նետերը ինչեն։ 2. պէս նիլ օձ։
Δίψαω - ῶ. *M.* άσω. aver sete. ծարաւիլ. ասասանել։
Δίψηρὸς - ά - όν. secco, arido. չոր, ցամքած. ինքնա, ասասանել։
Δίψητικὸς - η - όν. che provoca la sete. 2. sitibondo. ծարաւեցնող։ 2. ծարաւի. ասասանել։ 2. ասասանել, ինչեն։
Δίψώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha sete, sitibondo. ծարաւի. ասասանել, ինչեն։
Δίω, ἄχρ. temere. վախնալ. երկիւղ։ 2. (συνεκδχ.) fuggire. փախչիլ. ինչնել։
Δίωγμα - ατος (τὸ) ciò che si perseguita. վռնասանած՝ հալածանած՝ եռեւէն պատած իրը. ետևնալով՝ ետևնալնըլ՝ սիրելելու նպատ։ 2. = τῷ
Δίωγμὸς (ὁ) discacciamento. վռնտելը, վռնտելը. ետևս, ետևնալ։
Διωθέω - ῶ. *M.* ήσω. allontanare, discacciare, spingere. վռնտցընել, վռնտելը, վռնտ, հրել. երբեմնիլ, ետևնալ, ետևնալ, ինչ վերին։
Διώκτης - ου (ὁ) chi perseguita, persecutore. վռնտող, եռեւէն ընկնող. ետևնալ, սիրելի, ետևնալ։
Διωκτὸς - η - όν. degno di essere perseguitato. 2. degno d'essere ricercato. վռնտանելու արժանի։ 2. փնտռտանելու արժանի. ետևնալու բերող գտագրուած։ 2. արանձնյա ղանիսի։
Διώκτρια - ας (ἡ) Θηλ. 2. Γιώκτης.
Διώκω. *M.* διώξω καὶ Ἀττ. διώξομαι. cacciare, perseguitare 2. ricercare. վռնտել, վռնտել։ 2. փնտռտել. ետևնալ, ետևնալ։ 2. արեւրդրմամբ։
Διώνυμος (ὁ, ἡ) che ha due nomi. 2. celebre, rinomato. երկու անուն ունեցող։ 2. անուանի, հռչակաւոր. նշանաւոր։ 2. ինչնոր, նամբոր։
Δίωξις - εως (ἡ) discacciamento. վռնտելը, վռնտելը. ետևնալ, ետևնալ։
Διωρία - ας (ἡ) lo spazio di due ore. երկու ժամուց առնե. նշանաւոր ինչնելէ վերի։ 2. = Διορισμός.
Διωρισμένως, ἐπίρ. in una maniera determinata, definitivamente. որոշեալ կերպով մը, առհմանաբար. ինչնելու ուշանալ պիր նպատ նէ, ետևրդ երբեմն։
Δίωρυξ - υχος - υγος (ἡ) fossa, cauale, mina. փոս, խրամ, խազուածք, ական. լուծոր, հնարքն, ուղի, լուծ։
Διωστῆρ - ῆρος (ὁ) instrumento di chirurgia per cavare le freccie dalle piaghe. 2. lieva, manovella. վէրքերէն նիզին հանելու վիրաբուժական գործի. 2. լծակ. նետաղրգման օգտին ընդունելնոս նշանաւոր։

Δίωτος (ὁ, ἡ) a due orecchie. երկու ականջով. ինչ ետևնալ. (ἀγγεῖον).
Δμωὴ - ῆς (ἡ) Θηλ. τ. Δμωὸς καὶ = Δμώς.
Δμωὶς - ίδος (ἡ) schiava. ազախին. հաղորդ. ինչեր (ետևը)։
Δμὼς - ωὸς (ὁ) schiavo. գերի. ետևնալ. ինչեր։
Δνοπαλίζω. *M.* ίσω καὶ ίξω. scuotere. ցնցել. ինչնել, ասրանել։
Δνόφος - ου (ὁ) oscurità, caligine. մթութիւն, խաւար, ձգ. ետևնալէ. ղանիսի, նորի, ետևոն, ետևս։
Δόγμα - ατος (τὸ) decreto. 2. opinione. վճիռ, հրաման. 2. կարծիք. գիտելս, ինչ, ինչիլ. 2. ղեկոյ, ետևնալ. 3. (ἐκκλησ.) Dogma. հաւատոյ վարդապետութիւն. ետևնալ ինչնելով։
Δογματίζω. *M.* ίσω. dommatizzare, introdurre o insegnare una nuova dottrina. վարդապետել, նոր վարդապետութիւն հանել կամ սարվեցընել. ինչնելով ետևնալ ինչ, ինչի իւրի պին էրեւոյթի ետևնալ ինչ նոյնիսկ։
Δογματικὸς - η - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. dogmatico, che appartiene ai dogmi. 2. Dogmatico, chi siegue il sistema dei Dogmatici. վարդապետական, վարդապետութեան պատկանած. 2. վարդապետական ոճով. ղանիսի ետևնալ. ինչնելէն եղող. ինչնելով ետևնալ, ինչի պին ինչիլիչի. 2. ինչնելի ըլլ նեռնելերին ինչ սահմանին միտ ուղղութիւն տեսնելերէ ետևնալ։
Δογματιστὴς - οῦ (ὁ) dogmatista, che stabilisce dei Dogmi. վարդապետութիւններ հաստատող. ետևնալ ինչնելով։ ետևնալ ինչնելով ետևնալ։
Δοιάζω καὶ μσ. - άζομαι. *M.* άσω - άσομαι. dubitare, esitare. երկմտիլ, կասկածիլ. վարանիլ. ետևնալ, ետևնալ։
Δοίδυξ - υκος (ὁ) cucchiajo. 2. pestello. գդալ. 2. սանդիսան. ետևնալ. 2. հաղ նետ։
Δοκάζω. *M.* άσω. = Δοκεύω.
Δοκάνη - ης (ἡ) καὶ
Δόκανον (τὸ) ricettacolo. ընդունարան. ինչան, ետևոյ. 2. = Στάλιξ.
Δοκεύω. *M* εύσω. osservare, aspettare. դիտել, ապասել. ղանիսի, ետևնալ, ինչնելի։
Δοκέω - ῶ. *M.* δόξω. × = Δοκεύω. 2. credere, stimare, opinare. կարծել. ետևոյ՝ ղանիսի։ 3. (τρτπρσ.) mi pare, mi sembra. թուի ինձ, ինծի կերեւնայ. ղանիսի ինչնելինչ։
Δόκησις - εως (ἡ) opinione. 2. speranza, aspettazione. կարծիք. 2. յոյս, սպասելութիւն. ղեկոյ, ետևոյ. 2. խոփ։
Δοκησίσοφος (ὁ, ἡ) chi si crede sapiente, scioio. ինչը գինչը խմաասուն կարծող, խմաասուկ. ինչնելինչ ալիր ետևոյ նէրինելի։
Δοκιμάζω. *M.* άσω. assaggiare, provare, sperimentare. 2. approvare. փորձել, փորձը առնել. 2. արեւրդ հաստատել, հաստատել. ինչնելով՝ ինչնելի նէ. ինչնելի ինչ. 2. վճիռ ետևոյ նէրինելի, պնչնելի։
Δοκιμασία - ας (ἡ) prova, esame. փորձ.

Digitized by Google

խաբեություն. խրիկան, խեղդեփաք, խեֆտիլ:

Δοκιμαστὴς - οῦ (ὁ) esaminatore, censore. քննիչ, փարձիչ. խեֆտիլճի, խեղճեփաքճի:

Δοκιμαστὸς - ἡ - όν. provato. փարձուած. խեղդեփաք ելաճմուլ:

Δοκιμὴ - ῆς (ἡ) (μτγν.) = Δοκιμασία.

Δοκίμιον (τὸ) saggio, prova. փարձ. խեղդեփաք, խրիկան:

Δόκιμος (ὁ, ἡ) provato, esperimentato. 2. esperto, genuino. փարձուած. 2. փարձ, կիրճ, խակիան, անկեղծ, չխարգխուած. ալեճնիլ, խեղդեփաք ելաճմուլ. 2. վոփոխ, ճէլկին, խաս, խալը ելմյան: — ἰμως, ἐπίῤ.

Δοκιμότης - ητος (ἡ) integrità. հարթաքաւթիւն, խակիան ըլլալը. աելլէթ, խալըէթ:

Δοκιμόω - ῶ. Μ. ώσω, (σπν.) = Δοκιμάζω.

Δοκὸς (ἡ) trave. գերան. փէրէ:

Δολερὸς - ὰ - όν. = Δόλιος.

Δολερῶς - ἐπίῤ. = Δολίως.

Δολεύομαι Μ. εύσομαι. agire con frode, comportarsi fraudolentemente. հնարքով խարեբաթեամբ գաւազ գործել վարուիլ. ֆենը գալլանմաք, հիլէլիւթով կեղ գալճանմաք:

Δολίζω. Μ. ίσω. = Δολόω.

Δόλιος - α καὶ ος - ον. fraudolente, furbo. խարեբայ, խարդախ, ճնճղաւոր, խարամանկ. ֆենգաճի, հիլէլիւթլի, գալլաճի, գօլանճըլըք, խրտիլ:

Δολιότης - ητος (ἡ) frode, inganno, furberia. խարէութիւն, խարդախաթիւն, խարամանկութիւն, ճնճղաւթիւն. ֆենգ, հիլէլ. ֆերէպճիլէթ, հիլէլճիլըէթ:

Δολόφρων - ονος (ὁ, ἡ) furbo, astuto. խարամանկ, ճնճղաւիճ. ֆենգպազ, հիլէլճի, գալլաճը, գալլաչ:

Δολιχὸς - ἡ - όν. lungo, allungato. երկան, երկընցած. ուշան, ուշանըլը:

Δολίως, ἐπίῤ. con frode. ճնճղաւ, խարդախաբար. հիլէլ ֆենը էլէ:

Δολοποιὸς (ὁ, ἡ) che inventa delle astuzie, delle frodi. խարդախութիւն գտող հնարող. հիլէլ ֆենը էլէճըան:

Δολοπλόκος καὶ Δολορράφος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Δόλος (ὁ) dolo, frode. ճնճղաւթիւն, դաւ, խարդախաբերութիւն. հիլէլ, ֆենը, ֆենն, գիւ. 2. = Δέλεαρ.

Δολοφονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccidere con frode, assassinare. ճնճղաւ սպանանել, աւազակել. ֆենը էլէ խօշխըրմէ, խօշտ օյսէ խօշխըրմէ՝ գլուխ կտրել:

Δολοφόνησις - εως καὶ

Δολοφονία - ας (ἡ) assassinio. աւազակութիւն, ճնճղաւ եղած սպանաւթիւն. խօշխըրմըլըք, ֆենը՝ գիւ էլէ խօշխըրմէ:

Δολοφρονέω - ῶ. Μ. ήσω. frodare, pensare delle frodi. դաւաճանել, դաւ՝ ճնճղաճանել. հիլէլ՝ ֆենը գործէ՝ գլուխ ածել:

Δολοφροσύνη - ης (ἡ) astuzia, frode. ճնճղաւթիւն, խարդախաթիւն. հիլէլիւթլըէթ, ֆենգպազլըէթ, գալլաչլըէթ:

Δολόφρων - ονος (ὁ) × = Δολόφρων.

Δολόω - ῶ. Μ. ωσω. corrompere, falsificare, defraudare. աւրել, խարդախել, խաբել. ճնճղաել, պօշտել, գալլ կրել, պլտրիսել:

Δόλωμα - ατος (τὸ) inganno, frode. ճնճղաւ. հիլէլ, ֆենգ. = Δέλεαρ.

Δόλων - ωνος (ὁ) stilleto. 2. la più piccola vela della nave. ձեռքի գաւազանձեռաւ ձկի պահուած չեղաւ. 2. նաւուն ամէն ձեն պզտիկ առագաստը. գլուխն էրէլ, խալ գնչուիլ լէլ. 2. կիսինն ի վեր էրէ կիւլեան:

Δόμα - ατος (τὸ) dono. պարգեւ, ընծայ. ֆեքկիէլ, հարէնք:

Δομὴ - ῆς (ἡ) edifizio, fabbrica. շինուած, շէնք. պինա, խաֆա:

Δομήτωρ - ορος (ὁ) costruttore, fabbricatore, architetto. աւն շինող, ճարտարապետ. պինա խաֆան, գործ, փմբ:

Δόμος (ὁ) casa, edifizio, fabbrica. 2. sala. շինուած, շէնք, աւն. 2. արահ. պինա, խաֆա, իվ. 2. օճախ. 3. (συνεκδχ.) patria. հայրենիք. վրան:

Δονακεύομαι. Μ. εύσομαι. uccellare con dei vischj. ասպիներով ֆռչուն բռնել. կօշախ իլէ գօլ խօշխաֆ:

Δόναξ - ακος (ὁ) donace (sorta di canna). 2. zampogna. 3. saetta. 4. penna da scrivere. չղայիի եղէգ. 2. գեղչ կապան արիւգ. 3. նետ. 4. գրիչ. աա գամըլը. 2. գօլա, պիպաֆ. 3. օֆ. 4. խալը գալկաֆ:

Δονέω - ῶ. Μ. ήσω. agitare. շարժէլ, ապրտիլել. սարսաֆ, սալլամաֆ:

Δόξα - ης (ἡ) opinione, sentimento. 2. gloria, fama. 3. assioma. 4. aspettazione. կարծիք. 2. փառք, համբաւ. 3. ապացոյց (փիլիսոփայական). 4. ակնկալութիւն. ղնամիմ, էշյաա. 2. խորհիլ, համր, խելխաթ, նամ. 3. վախիլ (նէյէ հետեւիլ). 4. խափաթ. 5. = Δόγμα.

Δοξάζω. Μ. άσω. stimare, opinare. 2. rispettare, lodare, glorificare. կարծել, համարել. 2. պատուել, յարգել, գովել, փառաւորել. էշյաա՝ պէտն կիսիլ. 2. բաշ պիր՝ կէրտ՝ պրդ կիսիլ՝ կրճիլըմլամաֆ:

Δοξάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Δόξα.

Δοξασία - ας (ἡ) = Δόξα. opinione, stima. կարծիք, վարկում. էշյաա, պէտն, կիսիպաթ:

Δοξαστὸς - ἡ - όν. che si può opinare, giudicare. կարծելու, համարելու, գաւազանձեռ ընելու. էշյաա՝ պէտն օլաճաթ:

Δοξαστικὸς - ἡ - όν. chi può opinare, giudicare. կարծիք ընել՝ գաւազանձեռ ընել կրցող. պէտն՝ էշյաա խօսիլէր: — ικῶς, ἐπίῤ.

Δοξοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. cattivarsi gloria. իրեն փառք ասպնալ. ինձիսինն իլէլ բաշլէլ վեռ կիսիլ:

Δοξοκοπία - ας (ἡ) vanità, ostentazione. պարծենկաւթիւն, փառասիրութիւն. կիսիվեղիքրլըք:

Δοξοκόπος (ὁ, ἡ) ostentatore. փառասէր, պարծենկոս. կիսիվեղիքրլը:

Δοξολογέω - ῶ. Μ. ήσω. celebrare, far l'elogio, glorificare. գովել, փառաւորել. հրճ կիսիլ, համր ա՝ պինա օխամաֆ:

Δοξολογία - ας (ἡ) elogio, glorificazione. գովեստ, փառաբանութիւն. հրճ, իլէլ, համր:

Δοξομανὴς - έος (ὁ, ἡ) ambizioso, vanaglo-

Digitized by Google

rioso. փառասէր, անձնասի. ախիւրմ՝ իշխասիրութիւն՝ սանձանք՝ բռնկիլ եռալ։

Δοξομανία - ας (ἡ) ambizione. փառասիրութիւն. իշխելու՝ գերելոլթեան ախիւրմ՝ սանձանք։

Δοξοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. immaginare, inventare un sistema. ազանդ մը երեւակայել՝ հնարել. պէտ չէ՛ որ խօսքէ մը կախուի։

Δοξόσοφος (ὁ, ἡ) = Δοκησίσοφος.

Δορὰ - ᾶς (ἡ) scorticazione. մորթը հանելը. գերի ծեծելը. 2. (συνεκδ.) pelle. մորթ. գերի։

Δορατίζομαι. Μ. ίσομαι, καὶ

Δορατομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere colle lancie. նիզակով կռուիլ. հեղոք իւր գործակիցներ։

Δορικμὴς - ῆτος (ὁ, ἡ) bravo maneggiatore di lancia. ազնիւ նիզակ գործածօղ. նյի հեղոք գոլլեան։

Δορικὸς - ἡ - όν. di pelle. մորթէ. գերիական։

Δορίμαντις - ίος (ὁ, ἡ) cupido di combattere, bellicoso. պատերազմ սիրօղ, գոռ պատերազմօղ. գինւոյ ախորժ, գիլլէր։

Δορὶς - ίδος (ἡ) coltello di cucina. խոհանեոցի գանակ. հաճապատ պըլըչ։

Δορκάδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Δορκάς.

Δορκὰς - άδος (ἡ) daina, damma. առանց եղջերու ազգ մը եզ պէս. գիլի գեյրան, ահու։

Δόρπος (ὁ) cena. 2. nutrimento. երիկուան կերակուր, ընթրիք. 2. անուագ. ուխտ՝ ճաշակութիւն. 2. գոռ, նաֆթա։

Δόρυ - ατος (τὸ) asta, lancia. 2. legno. 3. nave. 4. scettro. 5. potere. նիզակ, գերդաստան. 2. փայտ. 3. նաւ. 4. արքունի գաւազան. 5. իշխանութիւն, կառավարութիւն. հեղոք. 2. օդան. 3. կիպ. 4. գաւիլա ասաղ. 5. հնուքս հնուքաբար։

Δορύμαχος (ὁ, ἡ) che combatte colla lancia. նիզակով մարտնչօղ. հեղոք իւր գինուիլներ։

Δορυστέφανος ((ὁ, ἡ) coronato di lancie. նիզակներով պսակուած. հեղոքներ իւր գինուիլներ։

Δορυφορέω - ῶ. Μ. ήσω. accompagnare uno da satellite, difendere, proteggere. նիզակաւորի պէս ումեքէ ընկերանալ, պաշտպանել, պատպանել. հարգոյը իւր պիրիներ խօրտլ օլմաք, հեղոք իւրմէ պիրիներ նուընուան կիմիք, անը հեղնիմիք։

Δορυφόρημα - ατος (τὸ) truppa di satelliti, il corpo di guardia. նիզակաւորոց խումբ, պահակք. հարգոյըլըք, նեօգիրիլէրլը, սասալը։

Δορυφόρος (ὁ, ἡ) satellite, sbirro. թիկնապահ, նիզակաւոր. սասս, հարգոյը, նեօգիրիլէրլը։

Δόσις - εως (ἡ) il dare, dono. 2. dose. սալը, պարգեւ. 2. չափ (հիւանդին արեանց գեղերու). վերմ, նման. 2. փորթ, էրթա, ինչիներ (բոյսերէ վերցնելու համալիճներին)։

Δοτὴρ - ῆρος. καὶ

Δότης - ου (ὁ) datore, donatore. սալօղ, պարգեւօղ. վերնեն, տերմ եղած, ինչիներ նման եղող։

Δοτικὸς - ἡ - όν. che ama di dare, liberale. սալ սիրօղ, սասասեմեան. վերնէն ելնելու, գիւճդար (γρμτ.) Δοτικὴ (ἡ) (ἐντ. πτῶσις) il caso dativo. արտաքն հալով. վերէն գիտալ (իլի սոքիա)։

Δουλαγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. ridurre in servitù, in schiavitù. գերի վարել. նեղել կեղել։

Δουλεία - ας (ἡ) servitù, schiavitù. 2. servizio. ծառայութիւն, գերութիւն. 2. գործ. իշխելիներէ, գօլլուքէ, նեղելէ։ 2. իշխելի, իլ։

Δούλευμα - ατος (τὸ) servizio. գործ. իշխելի, իլ։

Δουλεύω. Μ. εύσω. servire, esser servo. ծառայել, ազատարար, ծառայ ըլլալ. իշխելի կիմիք, ղուլլուք. իշխելիներ՝ գօլ օլմաք։

Δούλη - ης (ἡ) Θηλ. τ. Δοῦλος. serva, fantesca. ազախին, ղաժիլա. հարցէ, պալըճի։

Δουλικὸς - ἡ - όν. servile. ծառայական. իշխելիներու գօլլուքեան. գօլ ղիներէ։

Δούλιος - η - ον. × = Δουλικός.

Δουλογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) d'animo servile. ցած՝ չար սիրտ ունեցօղ. ուլտի իր՝ վերի նէ-երկէ։

Δουλογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. ascrivere uno alla tavola de' servi. ճիկը գերիներուն գրուելեան՝ ամարակը անցընել. պէտի ուլտի՝ գօլ իներին կեղէրկե։

Δουλοκρατέομαι - οῦμαι Μ. ηθήσομαι. essere governato da schiavi. գերիներէ կառավարուիլ իլլեալիլ. նեղելէրէն հնուքս օլօնմաք։

Δουλοπρέπεια - ας (ἡ) servilità, bassezza d'animo, ծառայականութիւն, ցած՝ չար սիրտ ունենալը. գօլլուք, ուլտի՝ նէ-երկէլիլէ։

Δουλοπρεπὴς - ίος (ὁ, ἡ) servile, illiberale. ծառայական, ցած՝ գէշ սիրտ ունեցօղ. գօլ հաւասա, ուլտի՝ նէ-երկէլի։

Δουλοπρεπῶς, έπίρ. servilmente. ծառայարար, ցած սիրտ ունենալով. գօլ կիմի. ուլտի նէ-երկէլիլէ իլէ։

Δοῦλος (ὁ) schiavo, servo. գերի, ծառայ. նեղելէ, գօլ, ուլտի. 2. (ἐπιθετ.) ridotto alla servitù. ծառայացեալ. գօլ ու հալ. 3. = Δουλικός.

Δουλοσύνη - ης (ἡ) × Ἰων. ὰντὶ Δουλεία.

Δουλοφανὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ha l'aria di servo. ծառայի գէմքը ունեցօղ. ուլտի իշխելիներ կերհրեսիդ՝ պէտ ուլտի ելնէ։

Δουλόφρων (ὁ, ἡ) d'animo servile. ծառայական, ցած՝ չար սիրտ ունեցօղ. ուլտի՝ գերի նէ-երկէլի, ուլիճնատ օլմայան։

Δουλόω - ῶ. Μ. ώσω. ridurre alla servitù, soggiogare. ծառայ՝ հպատակ ընել, ծառայեցնել. ուլտի՝ գօլ կիմիք, ղատրըմ ալմաք։

Δουλώσις - εως (ὁ, ἡ) soggiogamento, il ridurre alla servitù. հպատակ՝ ծառայ ընելը. ղատրըմ ալմալը, ուլտի՝ գօլ կիմիք։

Δοῦπος - ου (ὁ) rumore d'una cosa che cade. լսուիլ մը կիտալու առեն ելած չառչիւնն. պէտ մը կիտալուի ելած ղէրան գիւրալը։

Digitized by Google

Δοχεῖον (τὸ) ricettacolo. ընդունարան, բան մը պահելու տեղ. պէտ ունենալով մեկ, ունկնիկ:

Δοχή - ῆς (ἡ) ricezione. ընդունելութիւն. ընդունելի կերպ:

Δοχμή - ῆς (ἡ) palmo (sorta di misura.) թիզ (չափ մը ձեռ ն): ընդել (նօլլո):

Δράγμα - ατος (τὸ) covone. արտ. խոտի, տեղիք:

Δραγματολόγος (ὁ, ἡ) colui che raccoglie i covoni. արտ ժողովող. խոտի՛ տեղիք տեղ ելնելիկեն:

Δραγμεύω. *M.* εύσω. far dei covoni. արտ չինել. խոտի՛ կիմիլ, տեղիք ելնել:

Δράκαινα - ης (ἡ) la femmina del dragone, draga. մատակ վիշապ. էգ օձ տեր:

Δρακαινὶς - ίδος (ἡ) dragone marino. վիշապաձուկ. օձէր գետնէն. ջրդեհ:

Δρακόντειος - α - ον. di dragone. վիշապային. օձերէն գնիելիք:

Δρακοντίας (ὁ) che ha la forma di dragone. վիշապաձեւ. օձէր ունենալով. (οὐσ.) sorta di zucca. արմատաւոր. սոմ տոդէ:

Δρακόντιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Δράκων. 2. dragontea, serpentaria. նուխտ. խըճի խոտընէ, նեղէտ. 3. = Δρακαινίς.

Δρακοντὶς - ίδος (ἡ) sorta di uccello. վիշապահաւ. օձերէ գոյա. 2. (ἀνατομ.) la gran vena del cuore. արտին մեծ երակը. խիղճին գլ տարբէ:

Δρακοντογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato da un dragone. վիշապէ ծնած. օձերէրեն գօշնալ:

Δρακοντόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di un dragone. վիշապաձեւ. օձերէ կերպարիկ:

Δράκων - οντος (ὁ) dragone. 2. armilla. վիշապ. 2. ապարանջան. օձերէ. 2. պղնձէ:

Δρᾶμα - ατος (τὸ) dramma, poema di tragedia. գործողութիւն՝ վիպասան երգ (թատրոնական). խօսիլով, գործերէ:

Δραματίζω. *M.* ίσω. esporre, rappresentare una cosa in teatro. թատրոնը բան մը ցուցընել, կատարել. ինչ-որ պիհոկտ պէտ կեանք ներկայացնել՝ նէյ ընել:

Δραματικὸς - ἡ - όν. drammatico, teatrale. թատրոնական. հանդիսի:

Δραματοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. comporre un dramma, una favola scenica. թատրոնական գործողութիւն մը՝ առասպել մը յօրինել. ինքզինքս գիրկերէն պէտ ունենալ՝ գործելու:

Δραματοποιία - ας (ἡ) composizione d'un dramma, d'una favola scenica. թատրոնական գործողութիւն մը առասպել մը ընելը յօրինելը. ինքզինքս՝ ինչ-պիհոկտ գիրկերէն պէտ ունենալ՝ գործելը հանդիսիկեն նէյ:

Δραματοποιὸς (ὁ) poeta drammatico, scrittore di favole sceniche. թատրոնական գործողութեանց՝ թատերական, առասպելներու բանաստեղծ. հանդիս գործող՝ գիրկերէն ինչ-որ նէյ:

Δραματούργημα - ατος (τὸ) opera drammatica, poema drammatico. թատրոնական գործողութիւն՝ բանաստեղծութիւն. ընէրէ՝ գործերէն հանդիսէ:

Δραματούργος (ὁ, ἡ) = Δραματοποιός.

Δρᾰξ - ακὸς (ἡ) pugnello, manata. բռնած բանդ միով, ափ մը. պէտ ափսի:

Δραπεταγωγὸς (ὁ, ἡ) chi riconduce gli schiavi fuggitivi. փախստական գերիները նորը գործընող. գալէն ինծուկներէ ետ ղրկող:

Δραπετεύω. *M.* εύσω. scappare, fuggire di nascosto. խուսափիլ, գաղտուկ փախչիլ. ոիկնիկիլ, կիլլ գալ:

Δραπέτης - ου (ὁ) fuggitivo, fuggiasco, disertore. փախստական. գալէն, գալ:

Δράσσω (ττω) καὶ (μσ.) Δράσσο (ττο) μαι. *M.* άξω - άξομαι. prendere, pigliare. ձեռքով բռնել, բռնած հարկանել. կլլ ելլ խոնիմք, եւ կոչմք, ափսնցնել:

Δραστὴρ - ῆρος (ὁ) chi opera, agisce. գործող. իլլեկող. = Δραστήριος.

Δραστήριος - α - ον. efficace, attivo. ներգործական, գործունեայ. ֆոխլ, ուժլլի, իլլեկող:

Δραστηριότης - ητος (ἡ) attività, efficacia. ներգործականութիւն. ֆոխլ ուշագ, իլլեկմէ:

Δραστικὸς - ἡ - όν. = Δραστήριος.

Δραχμαῖος - α - ον. = Δραχμιαῖος.

Δραχμὴ - ῆς (ἡ) Dramma (moneta greca). 2. Dramma (un peso). գրամանոց (8 ուռնց գրամ). 2. գրամ. Ցերեփկ (րամ ութնէկ). 2. դէրհմ:

Δραχμιαῖος - α - όν. che vale o pesa una dramma. գրամանոց մը արժող կամ գրամ մը քաշող. պէտ գրեթէ տեղէն նոթօր պէտ գէրհմ կերթան:

Δράω - ῶ. *M.* άσω. agire, operare, fare. գործել, ընել, ներգործել. իլլեկմէ, նիմէ, ֆոխլ ուշագ:

Δρεπάνη (ἡ) = Δρέπανον.

Δρεπάνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Δρέπανον (τὸ) falce. մանգաղ. խըդման:

Δρεπανουργὸς (ὁ, ἡ) fabbricante di falci. մանգաղ չինող. խըդման նոփան, խըդմանչի:

Δρέπω καὶ (μσ. το εὐχρηστότ. μάλιστα μετφρ.) Δρέπομαι. *M.* έψω - ομαι. falciare, mietere, cogliere. մանգաղով կըմրել, հնձել, կտրել. խըդման իլլ տեղէն, պէտ պիտի՛ խըդմանլոմք, ֆոխրմք:

Δριάω - ῶ. *M.* ήσω. essere pieno di alberi, di erbe. ծառերով խոտերով լեցուն ըլլալ. պտղիլը՝ ուշագ իլլ տալ ուշ մէ:

Δρῖλος (ὁ) lombrico. ձկի, գետնուն. օդը լսող. 2. (μτφ.) = Πόσθη.

Δριμέως. ἐπίρ. acerbamente, aspramente. թխթխ՝ ատիկ՝ գոժան ըլլալով. տեղէն՝ խոլի՛ տէր՝ պէտ ուշագ:

Δριμὺς - εῖα - ύ. acerbo, acre. 2. amaro. 3. aspro, iracondo. թխթխ, ատիկ. 2. գոժան, լեղի. 3. խիստ, արագկոտ. տեղէն, խոլի. 2. սուր. 3. պէտ, խօլերի:

Δριμύσσω (ττ) ω. *M.* ύξω. piccare con un sapore acre. թխթխ՝ ատիկ համով մը խայթել, կծել. խոլի՛ տեղէն պէտ գոտ իլլ օձմէ՝ խոժմէ:

Digitized by Google

Δρεμύτης - ητος (ἡ) acrezza, acerbezza, acrimonia. թթուություն, ապտուություն, կծուություն · ուռիկություն, նուկություն · ապրելություն ։

Δρίος - εος - ους (τὸ) albereto, bosco. ծառաշատ, անտառ · պուռնկություն, օրման ։

Δρομάιος - α - ον. che fa o si fà correndo. վազելով ընող կամ եղող · փոլորտ պէր չէյ նախան նախօր օլան ։

Δρομαίως. ἐπίῤ. correndo. վազելու ատեն, վազելով · փոլտիպա, փոլորտ ։

Δρομὰς - άδος (ὁ, ἡ, τὸ) × ἀντὶ Δρομαῖος. 2. (οὐσ.) Δρομὰς (ἡ) (ἐνν. γυνή.) meretrice. 2. profetessa. պառնիկ, բոզ · 2. մարգարեուհի · գոհող, բռատու, ֆոհիչ · 2. Նեղիչ, ինչըմհրկու · 3. Δρομὰς (ἡ) (ἐνν. κάμηλος) dromedario. ատաղիկ ուղտ. նժոյն պէվէնի ։

Δρομεὺς - έως (ὁ) corritore, corriere. վազող, աուրհանգակ · փոլան, ատչ, ատլոփ, ֆոհիչ ։

Δρομικὸς - ὴ - όν. buon corritore. ազէկ վազող · նյի փոլան ։ — ικως. ἐπίῤ.

Δρομοκήρυξ - υκος (ὁ) corriere, messaggiere, araldo. թղթաբեր, պատգամաբեր, գեռապան, հրեշտակ · ատչ, ատլոփ, գնդրեղ, ինչ, պէյտ ։

Δρόμος (ὁ) corso. 2. cammino, strada, piazza. ընթացք, վազք · 2. ճամփայ, ճանապարհ, հրապարակ · փոլտուլ, փոլմա · 2. նօլ, օփօք, պչտան ։

Δροσερὸς - ὰ - όν. guazzoso, pien di rugiada. 2. tenero, molle, saporito, fresco. թողալից, ցօղով լիք · 2. փափուկ, կակուղ, համով, թաարմ. նեղնիմ էլի տօլա, նէյնէ · 2. Նազիկ, նօսմօլօք, նէղնիլի, ֆուլե ։

Δροσίζω. M. ίσω. irrorare, irrugiadare. ցողով գոցել թրջել · չէյ էլե գոփմաֆ՝ ըսլսիմաֆ · նեղնիմ նիմիկ ։

Δροσοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἐπίῤ.) ειδῶς. simile alla rugiada. ցօղի նմանի · նյնէ պէնէր ։

Δρόσος (ἡ) rugiada. 2. acqua. 3. liquore. ցօղ · 2. ջուր · 3. հեղանիւթ · չէյ, չեղնիմ · 2. ատ, ատ · 3. մ, ատ կիպ օֆան նէղանէ · (μτφρ.) cosa tenera, fresca. փափուկ՝ թաարմ բան · նօսմօլօք ֆուլե չէյ ։

Δροσώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno o simile alla rugiada. ցօղով ընցուն կամ նմանի · չէյ էլե փոլա նախօր պէնէնէր ։

Δρύϊνος - η - ον. di quercia, quercino. կաղնիյէ · փչէրթէն ։

Δρυμὸς καὶ

Δρυμὼν - ῶνος (ὁ) querceto. կաղնիք, անտառ կաղնեաց · փչէրէր ։

Δρυοβάλανος (ἡ) ghianda di quercia. պլուտ · փչէ ալմըճ ֆալմոտատ ։

Δρύοχος - ου (ὁ) = Δρυμός. 2. i sostegni d'una nave quando si trova in terra. ցամաքը գտնուող նաւին մկրճերը · ֆոբոտ գոլտուռան կիփիճ պէռտիլէրէր ։

Δρυπέτης - εος (ὁ, ἡ) che cade spontaneamente dall' albero, maturo. ծառէն ինքիրմէ ընկնող, հասուն · ալմըճան փնտրէյէնտին պէլէն, օլտա՝ նէրինէվ (պչտէ) ։

Δρυπτω. M. ψω. graffiare, lacerare. կռնչըրել, պատառել · ինչրմալմաֆ, ֆորլալմաֆ ։

Δρῦς - υὸς (ἡ) quercia. կաղնի · փչէ · (ἐν γεν.) albero o legno duro. պինդ՝ կոթող ծառ կամ փառ · փչէ՝ կեռ՝ օրոի նախօր օֆան ։

Δρύφακτος (ὁ) cancelli. վանգաք, վանգակապատ · ֆոֆիս, պարմաչէյէ ։

Δρυώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di quercia. կաղնիի նման կամ կաղնիով ընցուն · փչէյէ պէնէր նախօր փչէ էյէ պօլա ։

Δυάζω. M. άσω. congiugnere, riunire in due. ընորդել, երկուքը միկ ընել · պէչէյէրմէ, նէրկուքը միկ կիմէ ։

Δυας - άδος (ἡ) dualità. 2. pajo, coppia. երկուսութիւն · 2. զույգ, ամուլք · նէյէ, նէֆ · 2. պէր չիֆ ։

Δύη (ἡ) disgrazia, afflizione, dolore. ազէտ, վիշտ, նեղութիւն, ցաւ · պէլ, փչտան, ՚ճ ։

Δυηπάθεια - ας (ἡ) sofferenza, afflizione. թշուառութիւն, խեղճութիւն, նեղութիւն · ֆիչտանի, ֆիֆիչչէյէ ։

Δυηπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) infelice, misero. խեղճ, ազորմիլի · ֆիֆիչ, ղուչչէ, պէրնէ՝ ֆիֆ, պիչտիմ, պիֆնէվ ։

Δυϊκὸς - ὴ - όν. duale. երկուական, երկուքի բանական · նյի ատչքա ֆանատա, ինչնէյէ ։ — ικως. ἐπίῤ.

Δύναμαι. M. δυνήσομαι. essere capace, potere. 2. aver forza, essere robusto. կարենալ, կարող ըլլալ, բանական ըլլալ · 2. ուժով կարող ըլլալ, ուժ ունենալ · նպատիլ օլմաֆ, նյդաչիմ օլմաֆ · 2. գումիչի՝ ինքիրէ օլմաֆ · (τριτπρσ.) valere, costare. 2. significare. 3. essere possibile. արժէք · 2. նշանակել · 3. կարելի ըլլալ · պէչիմէ · 2. անլըմինաֆ, կիօսթերմէ · 3. գնդրեղ ֆանատար օլմաֆ ։

Δυναμικὸς - ὴ - όν. potente, efficace. կարող, զօրաւոր · գումիչի, գնդրեղ ։

Δύναμις - εως (ἡ) forza, potere, facoltà, efficacia, vigore. 2. esercito. 3. valuta. 4. significazione. ուժ, զօրութիւն, կարողութիւն, իշխանութիւն, ազգաւորութիւն · 2. զօրք, բանակ · 3. արժէք, գին · 4. նշանակութիւն · գումիչի, նյդիչէր, գնդրեղ · 2. ասկեր, ղօշուն, հնդուստան · 3. պահ, պչկի · 4. համը ։

Δυναμόω - ῶ. M. ώσω. fortificare. ուժով ընել · գումիչի՝ գնդրեղ ։

Δυναστεία - ας (ἡ) Dinastia, potere assoluto. պետութիւն, անսահմանական կառավարութիւն · նիհանութիւն, նիհանական ատչ, պէյ ։

Δυνάστης (ἡ) Dinasta, sovrano assoluto. անսահմանական տէր, պետ · սահմանի նիհանէյէ պէյ, պէյ ։

Δυναστευτικὸς - ὴ - όν. tirannico, despotico. բանաւորական, բանական, տիրապետական · սահմանը նիհանէյէ գումիչէյէնտի ֆանատա, ճնդպարի ։

Δυναστεύω. M. εύσω. essere rivestito dell' autorità suprema, dominare. 2. forzare, opprimere. պետ՝ անսահմանական տէր ըլլալ, իշխել · 2. բանադատել, նեղը գնել · սահմանի նիհանէյէ պէյ օլմէ · հնդուստ նիմիկ · 2. զօրա՝ ատիչա ֆօմաֆ ։

Δυναστικος - ὴ - ον. = Δυναστευτικός.

Δυνατέω - ῶ. M. ήσω. essere forte, po-

Digitized by Google

tente. զօրաւոր՝ կարող բռնող · ֆռնվեիթիւ՝ ֆռնիթիւրիւ օլմաք:

Δυνατός - ή - όν. forte, potente. 2. possibile. ուժով, զօրաւոր · 2· կարելի · ֆռնվեիթիւ, ֆռնիթիւրը · 2 · գնդին, մնդրաք:

Δυνατῶς. ἐπίῤ. fortemente. ուժով · ֆռնվեիթիւ իւր:

Δυνω. M. δύσω = Z. Δύω,

Δύο - ὅ × Δύω (συντ. ὅ δυϊκ. τὼ, τὰ ὅ πλθ. οἱ, αἱ, τὰ) ἀριθμ. (2) due. երկու · իքի:

Δυόδεκα, Ἰων. ἀντὶ Δώδεκα.

Δυοδεκάμηνος. κτλ. Ἰων. ἀντὶ Δωδεκάμηνος κτλ.

Δυοειδής - έος (ὁ, ἡ) biforme. երկու ձեւ ունեցող · իքի ըեւտեր օլմա:

Δυοκαίδεκα κτλ. = Δώδεκα κτλ.

Δυς (γρμτ.) μόῤ. particella, che nella composizione significa difficoltà. 2. avversità, infelicità. 3. privazione. 4. intensione. ՃԿ մասնիկ մըն է որ ուրիշ անուններ կամ բայի հետ միասնանալով կը նշանակէ գժուարութիւն. 2. անյաջողութիւն, գժբաղդութիւն. 3. զրկում. 4. սաստկութիւն. այր նեղ երթալ գալ ի տեղ իմ երթալ ֆիլէյեն տէրտիներէ կեօրեէյիմ կեանքէ · 2 · ափսէյէ, ըաղճրիէյէ · 3 · համրօրոշ · 4 · էյերթի, տեղէյէ:

Δυσαγωγος (ὁ, ἡ) intrattabile, indocile. չմարուելու, վայրագ · ըրըձըմըզ, խովուշ. իւշյա կերկիշ

Δυσαης - έος (ὁ, ἡ) che soffia con violenza. սաստիկ փչող · ֆռնվեի ըոխ:

Δυσαίσθητος (ὁ, ἡ) insensibile, stupido. անզգայ, ընգաբմայեակ · գիւշֆիյա, կեօ գոյան:

Δυσάλωτος (ὁ, ἡ) difficile a prendersi. առնուելը՝ բռնուելը գժուար · ալընմազ՝ ըռնուրմազ կեօ:

Δυσαναθυμίατος (ὁ, ἡ) che si svapora, s'esala difficilmente. գժուարաւ արաւչքնող · կեօ իւր գօղանան՝ ըխնիֆֆիւ խոն:

Δυσανάλυτος (ὁ, ἡ) difficile a sciogliersi. գժուարաւ քակուող · կեօ իւր՝ զր իւր ֆռֆրիւեն՝ ֆռնիեն:

Δυσανάτρεπτος (ὁ, ἡ) difficile a rovesciarsi. գժուարաւ տապալուող՝ գարձող · կեօ՝ զր իւր ֆռնէրիւեն՝ ֆռնիեն:

Δυσάνοδος (ὁ, ἡ) difficile ad ascendere. ելլելը գժուար · չըքմազ կեօ:

Δυσάπιστος (ὁ, ἡ) molto incredulo. խիստ անհաւատ, անհաւատ · ըաչըր խմանըզ, հիչ զէ վճռզ իւր զէր ներանչի խոն կեդիրմէյին:

Δυσαρσκος (ὁ, ἡ) = Δυσάρεστος.

Δυσαρεστέω - ῶ. M. ήσω. dispiacere. 2. sentir del dispiacere. ՃԿի մը հաճոյ չգալ, չհաւնուիլ · 2 · չհաւնիլ, ձանձրութիւն իմանալ · պիկնէյիմէ, մեդոլ օլմաք, իոլ կեօրիւնմէյէ · 2 · պիկնէյմէյէ, պիչարըլըք դուչմէ, իոլչըլամամաք:

Δυσαρέστησις - εως (ἡ) dispiacere, disgusto. գժուարահաճութիւն, նեղութիւն, ձանձրութիւն · պիչարըլըք, պիկնէյմէյէ, պիչընէյմէ:

Δυσάρεστος (ὁ, ἡ) increscevole, malcontento, molesto, spiacevole. ձանձրացուցիչ, գժգոհ, նեղիչ, անհամոյ · պիկդիրէյէ, ուէրէնիըլէ, նամախդուլ. = έστως, ἐπίῤ.

Δυσαρχία - ας (ἡ) difficoltà di governare. գժուարաւ իշխելը · կեճիլէ՝ կերինէյէ իւր դոյտուրմազ հետ իրինէյ:

Δυσαυξής - έος καὶ

Δυσαύξητος - ου (ὁ, ἡ) che cresce difficilmente. գժուարաւ աճող · կեճ պիօյմայեն:

Δυσαφαίρετος (ὁ, ἡ) difficile a togliersi. վերցնելը գժուար · ֆռտըրմազ կերինէյ:

Δυσβάστακτος (ὁ, ἡ) difficile a sopportarsi, insopportabile, grave. անտանելի, չհամբերելու, ծանր · գոյնըլմազ, կերինէյիչ, իչհամմէյէ օլմանազ, ագիր: — ακτως, ἐπίῤ.

Δύσβατος (ὁ, ἡ) inaccessibile. չմատչելի, չմանալու · խոչընըլմազ, կերինէյիչ:

Δυσβοήθητος (ὁ, ἡ) difficile a soccorrere. օգնելը գժուար · իմտատ իրինէյ կեճ:

Δύσβουλος (ὁ, ἡ) che dà cattivi consigli. գեչ խորհուրդներ ատող · ֆինա նամախհուրը կերինէյ:

Δυσγένεια - ας (ἡ) nascita oscura, bassa, ignobilità. վատազգի՝ անփառ ըլալը, գծծուրմազ · ֆռնէյինէյէ, օյսա՝ ինոխ կերէ իրինէյտէչ ալչակ օլմազ:

Δυσγενης - έος (ὁ, ἡ) di bassa nascita, ignobile. վատազգի, անփառ · ատըզ սանըզ, ֆռնէյ ֆոյ:

Δύσγνωστος (ὁ, ἡ) difficile a conoscersi. ճանչնալը գժուար · բանըլմազ կեճ:

Δυσδαιμονέω - ῶ. M. ήσω. = Δυστυχῶ.

Δυσδιάγνωστος (ὁ, ἡ) difficile a distinguere. զանազանելը գժուար · այըրդ ընդէյ՝ պիլմէյ պիլմէյ կեճ:

Δυσδιάγωγος (ὁ, ἡ) difficile a governarsi. կառավարելը գժուար · հետ իրինէյ՝ ֆռնըլանմազ կեճ, իտարէյէ ազիր:

Δυσδιάκριτος (ὁ, ἡ) difficile a discernersi. զանազանելը գժուար · ֆիրք իրինէյ չերինէ:

Δυσδιανόητος (ὁ, ἡ) difficile a capirsi. իմանալը գժուար · անլամազ կեճ:

Δυσδιήγητος (ὁ, ἡ) difficile a raccontarsi. պատմելը գժուար · նաղլ կեճ:

Δυσδιοίκητος (ὁ, ἡ) difficile a governarsi. կառավարելը գժուար · ֆռնըլանմազ՝ իտարէյէ չերինէ:

Δυσδοκίμαστος (ὁ, ἡ) difficile a provarsi. փորձելը գժուար · ըընամազ՝ իչճրէյէ իրինէյ կեճ:

Δυσείδεια - ας (ἡ) = Δυσμορφια.

Δυσειδὴς - έος (ὁ, ἡ) deforme. անձև, ագիր · պիչիմսիզ, չիրկին:

Δυσέκβατος (ὁ, ἡ) difficile a sortire. ելլելը գժուար · չըքմազ կեճ: — βάτως. ἐπίῤ.

Δυσεκλάγητος (ὁ, ἡ) inesprimibile. անբացատրելի · վռֆէ կերմէյ:

Δυσέκφραστος (ὁ, ἡ) = Δυσεξήγητος.

Δυσελκὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha delle piaghe difficili a guarire. բժշկելը գժուար խոցեր ունեցող · փիչիրմէյէ կեճ իւրէյէրէ օլմա:

Δυσελπίζω. M. ίσω. diffidare. չյուսալ, հաւատ չընծայել · սիմմամաք, իւմիտ կերմէյ:

Δύσελπις - ίδος (ὁ, ἡ) chi spera difficilmente, diffidente. գժուարաւ յուսացող, չուսամազ հաւատ չընծայող · կեճ իւր

Digitized by Google

խափար խոչընդոտել իւր ինքն ինքնին։

Δυσεντερία - ας (ἡ) disenteria (malattia degli intestini). Թանձր ներքին փորկոծ, կամ փորկոծի իւր ախտը։

Δυσεντερικὸς - ή - όν καὶ *Δυσέντερος* (ὁ, ἡ) disenterico. Թանձի ախտը ներքին փորկոծ, իւր ախտին օդմունդ։

Δυσέξαπτος (ὁ, ἡ) che si accende difficilmente. գժուարաւ վառօղ՝ բռնկօղ։ ինձ իւր կամաւ՝ ի բարկանալն։

Δυσεξήγητος (ὁ, ἡ) difficile a spiegarsi, inesprimibile. գժուարապատում, անբացատրելի։ վերին կրկին։

Δυσεπίβατος (ὁ, ἡ) difficile ad entrare. մտանելը գժուար։ կերկեր ոչ։

Δυσεπίγνωστος (ὁ, ἡ) difficile a conoscersi. ճանչնալը գժուար։ բանըմաց ինձ։

Δυσέραστος (ὁ, ἡ) contrario all' amore. սիրոյ հակառակ։ հակազդիչ՝ ուրէն էրուած։

Δυσέργαστος (ὁ, ἡ) = *Δύσεργος*.

Δύσεργος (ὁ, ἡ) difficile a farsi, a lavorarsi. չինելը՝ բանիլը գժուար։ խափանուած՝ իւրմէն ոչ։ ինձ։

Δυσερεύνητος (ὁ, ἡ) inscrutabile. անքննին. ներքինութիւն օրտնմանց։

Δυσερμήνευτος (ὁ, ἡ) = *Δυσέκφραστος*, *Δυσεξήγητος*.

Δύσερως - ωτος (ὁ, ἡ) chi ama infelicemente, senza esser amato. Թշուառաբար՝ առանց սիրուելու սիրող։ տխրիչ՝ տխրիչներուն տխրին։

Δυσεύρετος (ὁ, ἡ) difficile a trovarsi. գտնուիլը գժուար։ պատահմամբ ինձ։

Δύσζηλος (ὁ, ἡ) molto geloso. խիստ նախանձայոյզ։ շատին բերկրին՝ ընտանի։

Δυσθανατέω (άω) - ῶ. *M.* ήσω. morire difficilmente. գժուարաւ մեռնիլ։ ինձ իւր ծոլեր։

Δυσθάνατος (ὁ, ἡ) morto miseramente. խեղճութեամբ մեռած։ տխրիչներ ծոլեր։

Δυσθανὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Δυσθάνατος*.

Δυσθέατος (ὁ, ἡ) orribile, difficile a vedersi. սոսկալու ահաւոր՝ գժուար։ հոչակելի։ ինձ իւր ներքինն։

Δυσθεράπευτος (ὁ, ἡ) difficile a guarire բժշկելը գժուարին։ փութալիքի՝ չինը պատրաստելը ինձ։ — *εὐτως*, *ἐπίρ*.

Δυσθετέω - ῶ. *M.* ήσω. trovarsi in cattiva disposizione. գէշ տրամադրութեան մէջ գտնուիլ։ ինձ տխրութիւն պատճառել։

Δύσθετος (ὁ, ἡ) che si trova in cattiva disposizione. գէշ տրամադրութեան մէջ գտնուող։ ինձ տխրութիւն պատճառող։

Δυσθεώρητος (ὁ, ἡ) difficile ad osservarsi. դիտելը՝ գիտելը գժուարին։ գտնելու՝ նայելը երեսի ինձ։

Δύσθυμος (ὁ, ἡ) afflitto. յուսահատեալ։ ամբոխած տրտմնին։

Δυσίατος (ὁ, ἡ) difficile a guarire. բժշկելը գժուար։ չինը պատրաստելը ինձ։

Δύσις εως (ἡ) il tramontar del sole. արեւուն մտելը մտանելը։ ինչուէին պատրաստելը։

Δυσκάθαρτος (ὁ, ἡ) difficile ad esser pulito. մաքրուելը գժուար։ խիստ ինձ։ խոհրտիրի ինձ։

Δυσκάθεκτος (ὁ, ἡ) difficile ad arrestarsi a raffrenarsi. զսպանելը՝ զսպելը գժուար։ զանի երեսի չկրնար։

Δυσκαρτέρητος (ὁ, ἡ) insoffribile. անտանելի, չդիմանալու։ չկրնալու։ պատճառ։ — *ρητως*, *ἐπίρ*.

Δυσκατανόητος (ὁ, ἡ) difficile a compredersi. գժուարհմաց։ անդրմաբ չկրնին։

Δυσκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) difficile a disprezzarsi. անարգելը գժուար։ խորհրդոյ ինձ։

Δυσκατόρθωτος (ὁ, ἡ) difficile ad emendarsi. ուղղելը գժուար։ խրատ օգուտ չկրնին։

Δυσκινησία - ας (ἡ) difficoltà di muoversi. գժուարաշարժելը։ ինձ իւր ինքնինքին։

Δυσκίνητος (ὁ, ἡ) difficile a muoversi. գժուարաշարժօղ։ ինձ իւր ինքնինքին։

Δυσκλεὴς (ὁ, ἡ) disonorato, diffamato. անպատիւ, անշուք, անհամբաւ։ նախատօղ, չխօհրեհիչ, ինքնապատիւ։

Δύσκλεια - ας (ἡ) disonore, diffamazione. կեղտ անուն, խայտառակութիւն։ պատնէշէն, ըրբևկուչէն, մոխրկիչ։

Δυσκοίλιος (ὁ, ἡ) stitico. պնգորովկին, փորը չշարժող։ կապ օլսուն փնճ։

Δυσκοινώνητος (ὁ, ἡ) insociabile. անկիցաղելի, հետը չկրնցապրելուելու։ կռնատելու, վարքնկուղ։

Δυσκοιλιότης - ητος (ἡ) stiticità. պնգութիւն որովկին, փորը չշարժելը։ կապ, կապը չբերմասը։

Δυσκολαίνω. *M.* ανῶ. offendersi, disgustarsi, essere mal contento. նեղիլ, տխրը տխմարիլ, գժգոհ ըլլալ։ խիթխիթ, պղտոր օլսի, ուրտմի, սրբտնիլը կապտի, խիթիչլնիլ։

Δυσκολία - ας (ἡ) difficoltà. գժուարութիւն։ կրկնիլ, չկրնին։

Δύσκολος (ὁ, ἡ) difficile. գժուարին։ չկրնին, կրկնի։

Δυσκόλως. *ἐπίρ*. difficilmente. գժուարաւ։ չկրնին՝ կրկնի իւր։

Δυσκρασία - ας (ἡ) intemperie, cattiva temperatura. խառնախութիւն օդոյ, անբարեխառնութիւն մարմնոյ. հուա ինձնըզնըն, փղձնըզնըն։ խիթորկրկիչ։

Δυσκράτητος (ὁ, ἡ) = *Δυσκάθεκτος*, *Δυσνίκητος*.

Δύσκρατος (ὁ, ἡ) intemperato, valetudinario. անբարեխառն, հիւանդոտ։ փղձնըզ։ — *άτως*, *ἐπίρ*.

Δύσκριτος (ὁ, ἡ) difficile a giudicarsi, a discernersi. գատելը՝ որոշելը գժուար։ չկրնալ ինձ՝ ոչ։ — *ίτως*, *ἐπίρ*.

Δυσμαθὴς - έος (ὁ, ἡ) che difficilmente impara. գժուարաւ սորվող։ ինձ իւր կրկնին։ — *αθῶς*, *ἐπίρ*.

Δυσμαχέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere con ogni sforzo. ամենայն ճգմամբ պատերազմիլ, ուժգնօրէն ուժովը կռուիլ։ պատչիլ ինձ՝ վար օլսն կռուիլի իւր գինուէլնըն։

Δυσμάχητος (ὁ, ἡ) inespugnabile. անպատերազմելի, անառիկ։ գինի իւր ալնուսը, ոչ օլսուչ։

Δύσμαχος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Δυσμενεαίνω. *M.* ανῶ. avere animosità contro di qualcuno, esser in corruccio

Digitized by Google

con qualcheduno. ունիմ գեմ առնելու-թիւն ումեքնոջ՝ ոմ պատճառ. պէրնիկ ծուլը խոստովանիլ՝ կօգնէ՝ ծուրեալ օլմէ, ոչ խոովիմ:

Δυσμένεια - ας (ἡ) animosità, odio, corruccio, rancore. առնելութիւն, ոխ, հակակրութիւն. խոստովանիլ, ապաչխարել, կռի, ծուրիլ:

Δυσμενὴς - έος (ὁ, ἡ) malevolo, antipatico, che ha del rancore. չարակամ՝ հակառիր, ոխ առնեցող. պիղծիմ, խոստովանիլ խոի, ոչ խոովիմ, ծուրիլէ:

Δυσμετάβλητος (ὁ, ἡ) difficile a cangiarsi. փոխուիլը գժուար. կամ պնդակամ:

Δυσμετάθετος (ὁ, ἡ) difficile a trasportarsi, a cangiarsi. փոխադրելը կամ փոխելը գժուար. պէր նեղուի պալ ոմ պէր նեղուիլ փոխուի կամ փոխելի կամ:

Δυσμετάπειστος (ὁ, ἡ) difficile a persuadersi. գժուարաւ համոզուօղ. կամ իւր խելօ ոլան:

Δυσμεταχείριστος (ὁ, ἡ) intrattabile, insuperabile. չվարուելու, անյաղթելի. վրէժշտիմ, նեղիչ:— ἐστὸς, ἐπίῤῥ.

Δυσμέτρητος (ὁ, ἡ) difficile a misurarsi. չափելը գժուար. խօլչիւն կամ:

Δυσμνημόνευτος (ὁ, ἡ) difficile a rammentarsi. յիշելը գժուար. անմոռ՝ ֆէյրթ ներկուի չնիկն:

Δύσμορος (ὁ, ἡ) sfortunato. գժբաղդ. խալխոխ:

Δυσμορφία - ας (ἡ) deformità. ապիզութիւն. չէրփինէ:

Δύσμορφος (ὁ, ἡ) deforme. անձև, ապիզ. չիրկին, նեղատնըդ:

Δυσνίκητος (ὁ, ἡ) difficile a vincersi. յաղթելը գժուար. ներկուի՝ ալի ներկուի կնիկն:

Δυσνοια - ας (ἡ) malevolenza, animosità. չարակամութիւն, չարամտութիւն, առնելութիւն. հակիրէնի. խոստովանիլ, ապաչխարել:

Δύσνους - ους (ὁ, ἡ) malevolo. չարակամ, չարախ. պիղծոմ, խոստովանիլոմ:

Δυσοράτος (ὁ, ἡ) difficile a vedersi. տեսնելը գժուար, գժուարաւ երեւցօղ. կամ ներկուի:

Δυσουρία - ας (ἡ) disuria. միզարգելութիւն. սիկթ չըլլա:

Δυσπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) fermo, costante nelle afflizioni. յառներա՝ վհատաւ գիմացօղ. սերտրեներ՝ պիղծաւ գոյանան:

Δυσπειθὴς - έος (ὁ, ἡ) disubbidiente, resistente. անհնազանդ, գեմ գնօղ. ներկուացու, խօրշ, ծուրիլ:

Δύσπιστος (ὁ, ἡ) diffidente, incredulo, che difficilmente si persuade. անհաւան, գժուարաւ հաւատա ընծայօղ՝ համոզուօղ. խնամըդ, փօլտլըբ ներկուի կնիկն, խոի օլմայան:

Δύσπεπτος (ὁ, ἡ) indigesto. գժուարաւ մարսուօղ. կամ պիղծի, հալմ օլմայան, հալի տալ օլմայան, հալի տալը:

Δυσπέρατος (ὁ, ἡ) difficile a passare. անցնելը գժուար. կներկուի ղոր:

Δυσπεψία - ας (ἡ) indigestione. անմարսութիւն. պիղծլիկ, հալմ կներկի:

Δύσπιστος (ὁ, ἡ) che difficilmente crede, incredulo. գժուարաւ հաւատացօղ, անհաւան. կամ ներկուի ներանան, խրանըդը:

Δύσπλοος - ους (ὁ, ἡ) difficile alla navicazione, dove difficilmente si naviga. նաւելու գժուար, նաւարկութիւնան անյարմար. նեղատի կամ ներկուի նաւելու օլար, կամ նօքնաւորդան ապչանօօղ:

Δύσπνοια - ας (ἡ) difficoltà di respiro, asma. շնչարգելութիւն. ըրբէ նեֆես:

Δύσπνοος - ους (ὁ, ἡ) chi difficilmente respira, asmatico. շնչարգել. ըրբէ նեֆես:

Δυσπολιόρκητος - (ὁ, ἡ) difficile ad essere assediato. պաշարելը գժուար. մահաման չալ ալնալ կամ:

Δυσπραγμάτευτος (ὁ, ἡ) intrattabile, insociabile. չվարուելու, հետը չկենցաղավարուելու. վրէժխնդիր, ներկուի պէրլի օլմայ:

Δυσπρόσωπος (ὁ, ἡ) deforme. ապիզ. չիրկին:

Δυσσέβεια - ας (ἡ) empietà. ամպարշտութիւն. պիղծամարլըք, փոֆիրլիք, իման-չըլըք:

Δυσσεβὴς - έος (ὁ, ἡ) empio. ամպարիլ. փոֆիր, իմանչըլ, պիղծամար:

Δυστάραχος (ὁ, ἡ) molto procelloso. խիտ փոթորկալից. ըչխի քօշըրըլը:

Δύστηνος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato. խեղճ, ադրամիլ, գժբաղդ. պիղծ, պերպիներ, խալխոխ, պիղծոխ:

Δυστοκέω - ῶ. *M.* ήσω. partorire difficilmente. գժուարաւ ծնանիլ. չկներկի գօգուրիլ:

Δύστοκος (ὁ, ἡ) che partori infelicemente. գժբաղդութեամբ ծնօղ. ապաթօռոզ-ըլոք իւր գօզուրմալ:

Δυστροπία - ας (ἡ) rigidezza, durezza di carattere. խստութիւն բարուց. պերի խալխոխ:

Δύστροπος (ὁ, ἡ) rigido, duro, scellerato. խստաբարոյ, ապիրատ. պերի պէչէրեալ, խալոչ, պիղծաբոյ, ինչ պէչէրեալ, ինչպիսաբոյ:

Δυστυχέω - ῶ *M.* ήσω. essere, cadere in disgrazia. թշուառ, գժբաղդ ըլլալ, խեղճութեան կիյնալ. պիղծ խալխոխ օլմալ, պիղծ պէր հալի կներկուի օլմալ:

Δυστύχημα - ατος (τό) infortunio, avversità, calamità. արկած, ադէտ. պէչ-գօն, ֆէլէպեր, սապսալիր:

Δυστυχὴς - έος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato, disgraziato. ադրամիլ, խեղճ, գժբաղդ. պիղծ, խալխոխ, պերպիներ:

Δυστυχία - ας (ἡ) infelicità, sfortunatezza. խեղճութիւն, գժբաղդութիւն. պիղծ ըլիւ. խալխոխլըք:

Δυστυχῶς - έπίῤῥ. disgraziatamente, sventuratamente. գժբաղդութեանով, խեղճութեանով. խալխոխլըք պիղծլըք իւր:

Δυσφανὴς - έος (ὁ, ἡ) che appena comparisce, oscuro. հազիւ երեւօղ, մուժ. կներկուի կներկնիկ, փօտանըբ:

Δυσφάνταστος (ὁ, ἡ) che non si può immaginare facilmente. 2. chi non ha l'immaginazione forte. գժուարաւ երեւակայելու. 2. զօրաւոր երեւակայութիւն մը չունեցօղ. կամ խօյալ օլմայան. 2. փափկիկ խօյալնէ պիղծ օլմայան. 3. = Δυσφανής.

Δυσφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) = Δυσφανής.

Δυσφημέω - ῶ. *M.* ήσω. diffamare. անուն կարել, անպատուել. բըլէյ պիղծամ կներկի:

Digitized by Google

Δυσφημία - ας (ἡ) diffamazione, infamia. վատահամբաւութիւն, խայտառակութիւն. պիծահոտելի, բշտանելի, բիւրելի:

Δύσφημος (ὁ, ἡ) diffamatore. վատահամբաւիչ, խայտառակիչ. պիծահոտ՝ բշտելոյ նման:

Δυσφθαρτος (ὁ, ἡ) difficile a corrompersi. գժուարաւ ապականելոց. կամ իւր պղտորելն՝ դիւրաւ օլան:

Δύσφορος (ὁ, ἡ) difficile a portare. 2. molesto, grave, intollerabile. չհրաւելու, չտանելու. 2. նեղիչ, ծանր, անտանելի. կիսօքի՛ր՝ կիսմեռ՝ բառնալոյ չը. 2. ինհամբերելի կամ, սաստիկ:

Δυσφυής - ές (ὁ, ἡ) di natura deforme. ի բնէ ապիկ. կամ՝ կիսաթիկն՝ փղոսկրեան կերպի, տգեղմարմին:

Δυσφύλακτος (ὁ, ἡ) difficile a conservare. պահելը գժուար. սակաւամեայ կամ:

Δύσφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce cattiva գէշ ձայն մը ունեցող. ֆիւնս տխուր:

Δυσχείμερος (ὁ, ἡ) (κυρ. τόπος) (luogo) dove fa grand' inverno. շատ ձմեռ ընող (տեղ). կամ գէշ ներեւոյթ (կեր):

Δυσχεραίνω. *M.* ανῶ. rendere difficile. 2. sdegnarsi, adirarsi, inquietarsi, dolersi. 3. esitare. գժուարցընել. 2. գժուարիլ, գժտիլ, արգահիլ, ցաւիլ. 3. երկմտիլ, վարանիլ. կամ՝ զգր՝ ընկին կերպիւ. 2. փոքրանալ, կամկտիլ, խըղճանալ, ամչնալ. 3. կամակերպիւ, շշանալ:

Δυσχέρεια - ας (ἡ) difficoltà. 2. contrarietà. 3. molestia, tedio. գժուարութիւն. 2. ընդդիմութիւն. 3. նեղութիւն, ձանձրութիւն. կամ՝ ախտ. 2. ջղտելի, տխրութիւն. 3. ըղձալի, պարտաւորութիւն:

Δυσχερής - ές (ὁ, ἡ) malagevole, difficile. 2. molesto, grave, odioso. 3. inabile, inesperto. գժուար. 2. նեղիչ, ծանր, տանելի. 3. անյարմար, անվարժ. զգր, կամ՝ ընկին. 2. ըղձալելի, տրտում, տրտմելի կամ. 3. փոքրիկ կերպիկ:

Δυσχρηστέω - ῶ. *M.* ήσω (συνηθέστ. ἀμτρ ἢ ἑλλ. καὶ μσ.) essere d'un uso difficile. 2. trovarsi nelle strette, imbarazzare. գժուարաւ գործածելի ըլլալ. 2. նեղը գտնուիլ, չհոլիլ. փողոտմամբ կամ օլմտ. 2. ըղձալոտ պատահմտ, փորձրելի տիպի:

Δυσχρηστος (ὁ, ἡ) difficile a usare. 2. inutile. գործածելը գժուար. 2. պետք գտնտ. փողոտմամբ ընկին. 2. պիտոպ:

Δυσχώριστος (ὁ, ἡ) difficile a separarsi. գժուար զատուելոց. կամ այրըլան, իրարու կամ:

Δυσώδης - εος (ὁ, ἡ) fetido, puzzolente. հոտած, գարշահոտ. փոխոյ, ֆիւնս փոփոխ, պիտոյ:

Δυσωδία - ας (ἡ) fetore, puzzo. գարշ հոտ. ֆիւնս փոփոխ, պիտ պոյ, բիհի գնալը:

Δυσωνέω - ῶ. *M.* ήσω. essere cattivo, avaro compratore, non voler dare il prezzo giusto, la valuta. գէշ՝ ագահ ծախու առնող մը ըլլալ, արգար գինը՝ արժէքը տալ չուզել. ֆիւնս՝ ըսմհսկիս գնողութիւն օլմտ, հոգի պահողնէ՝ պիղծին վերմտ խոտխոտիլ:

Δυσωπέω - ῶ. *M.* ήσω. confondere, far arrossire. ամչցընել, երեսը կարմրցընել. ամիսնագրկմտ, խիղճը էզմտիմտ. (μσ. ἢ πθ. μέ αἰτ. ἑλλ. προθ.) vergognarsi, arrossire, temere. ամչնալ, խպիլ, կարմրիլ, վախնալ. ամիսնմտ, էզմտիմտ, ծօրմտ:

Δύσωρος (ὁ, ἡ) (κυρ. τόπος) disadattato all' abitazione, dove non si può abitare, inabitabile. բնակելու անյարմար, չբնակելու. ատին օլմա սոյնոյնաստ, էնտիղ օլընմալ:

Δυτικός - ή - όν. occidentale. արեւմտեան. մուրճալ:

Δύω. *M.* δύσω. entrare, penetrare, tuffarsi, immergersi, tramontare. մտնալ, ներս մտնալ, ընկղմիլ, մտրը մտնալ. կիրճ, էլինիկ կիրճ, գոմիտ, գոմտիլ, զտրի օլմտ:

Δώδεκα (οἱ - αἱ - τὰ) (ἄκλ.) ἀριθ. (12) dodici. տասներկու, երկտասան. ծ խի:

Δωδεκάγωνος (ὁ, ἡ) di dodici angoli, dodecagono. տասներկու անկիւն ունեցող. ծ խի տիօշկիլ:

Δωδεκαδάρχης καὶ - δαρχος (ὁ) comandante di dodici soldati. տասներկու զինուորաց իշխան՝ հրամմտոյ. ծ խի տասիր գլխաւորիչ, ծ խի նիֆիր տասիրին գնտիրէ:

Δωδεκάεδρος (ὁ, ἡ) (γεωμτρ.) dodecadro. երկոտասանդիմի. ծ խի կիսգլխանը:

Δωδεκαετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di dodici anni. տասներկու տարուան միջոց. ծ խի տիկնիկի վրտի:

Δωδεκαήμερος (ὁ, ἡ) di dodici giorni. տասներկու օրուան. ծ խի կիսնիկի:

Δωδεκάκις. *ἐπίῤῥ.* dodici volte. տասներկու անգամ. ծ խի տիճ:

Δωδεκάμηνος (ὁ, ἡ) di dodici mesi. տասներկու ամեան. ծ խի տրէսէ:

Δωδεκαμναῖος - α - ον. che vale dodici mine. տասներկու մնա արժող. ծ խի հանէր՝ սիճի տիկին:

Δωδεκάπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha dodici figli. տասներկու զաւակ ունեցող. ծ խի կիլտոզ օլան:

Δωδεκάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di dodici bracci. տասներկու կանգուն եզող. ծ խի կտրէկիլ՝ տրէճնէսէ:

Δωδεκας - άδος (ἡ) dodicina. 2. dozzina. երկտասան թիւ, երկտասանեակ մի. 2. տասներկու հատ եզող բան մը. ծ խի կիլ, ծ խի տրէ. 2. ծ խի իւանի օլան նիւանի, պիր ինտրէ:

Δωδεκαταῖος - α - ον. di dodici giorni. տասներկու օրուան. ծ խի կիսնիկի:

Δωδέκατος - η - ον. duodecimo. երկտասաներորդ. ծ խիմիդ:

Δωδεκάφυλλος (ὁ, ἡ) che ha dodici foglie. տասներկու տերեւ ունեցող. ծ խի խոտրտիկը:

Δωδεκαφυλος (ὁ, ἡ) di dodici tribù. տասներկու ցեղ ունեցող. ծ խի փողկիմի օլան:

Δώμα - ατος (τὸ) casa (*Λατ.* domus) sala, camerone. տուն, սրահ, մեծ սենեակ. կամ՝ օճախ, պիտիկ տրտ:

Δωμάτιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Δῶμα.* camera, stanza. տրտ:

Δωρεά - ᾶς (ἡ) = *Δῶρον.*

Digitized by Google

Δωρεάν, ἐπίρ. gratis, gratuitamente. ձրի· ի զուր, ի ջին։

Δωρέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. donare, regalare. պարգեւել, առատաձեռնել· տալ՝ նուիրել. պատչել, Հարստացնել, նուիրել։

Δώρημα - ατος (τό) dono, presente. պարգեւ, ընծայ· պատչել, նուիրակ։

Δωρηματικός - ή - όν. liberale, generoso. առատաձեռն· գեհոգիր, ազնիւասէր, սիրէր։

Δωρητός - ή - ός - όν. donato. պարգեւած· տուած· տեղւոյն Հարստեալ։

Δωροδέκτης - ου (ὁ, ἡ) che riceve de' presenti, de' regali. պարգեւներ ընդունող՝ առնող· տեղւոյն Հարստեալ, պատչեալ՝ նուիրեալ։

Δωροδοκέω - ῶ. M. ήσω. corrompere coi doni. 2. corrompersi con dei doni. պարգեւով մոլորեցնել, կաշառակուռծ առնել· 2· պարգեւով մոլորիլ, կաշառք ուտել· գեհոգիր Հարստել, ընչից ի նպատակ Հարստել։ 2· ընչից նիւթ։

Δωροδόκημα - ατος (τό) ciò che si dona per corrompere, subornare. կաշառք· տեղւոյն։

Δωροδόκος (ὁ, ἡ) colui che si corrompe coi regali, subornato. 2. colui che corrompe coi regali, subornatore. պարգեւով մոլորած, կաշառք կերած· 2· պարգեւով մոլորեցնող, կաշառք կերցնող· գեհոգիր ալն· տեղւոյն նպատիր։ 2· գեհոգիր Հարստիչն· տեղւոյն նպատրիչն։

Δωροδότης - ου (ὁ) che dà dei doni, donatore. պարգեւող· տեղւոյն Հարստիչն։

Δωρολήπτης - ου (ὁ) colui che riceve de' doni. պարգեւ առնող· տեղւոյն՝ գեհոգիր ալն։

Δωρολημία - ας (ἡ) il ricevere de' doni. պարգեւ առնելը· տեղւոյն՝ գեհոգիր ալնութ։

Δῶρον - ου (τό) dono, presente. պարգեւ, ընծայ· տեղւոյն, գեհոգիր։

Δωροσορέω - ῶ, M. ήσω. offrire de' regali. պարգեւ մատուցանել· տեղւոյն առնիմ։

Δωροφόρος (ὁ, ἡ) che offre regali, tributario. պարգեւ մատուցանող, Հարկատու· տեղւոյն առնող, հարկաւոր։

Δωοίδικος (ὁ, ἡ) responsabile. երաշխաւոր· տեղիւ։

Δωτῆρ - ῆρος (ὁ) × ἀντὶ Δοτήρ.

Δωτιάζω. M. άσω. radunare dei doni. պարգեւ ժողովել· տեղւոյն ի ժողով։

Δώτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Δοτήρ.

E.

E, ε, (ἐψιλὸν) (τὸ) (ἄκλ.) Epsilon. Quinta lettera dell' alfabeto greco. Numericamente coll' accento di sopra (έ) vale cinque o quinto, e coll' accento di sotto (ε) vale cinque mila. Ըստ հնոյն Յունաց Ալեքսանդրեից հնդկերօրդ գիրն է։ Համրանքի կողմանէ (έ) վերայի չորսորդը կընշանակէ հինգ կամ հինգերորդ, (ε) ատակի չորսորդը կընշանակէ հինգ հազար. Էստիլ. Իսանակի հնչիւնի նշանակիչ է։ Համրանքի կողմանէ (έ) իւրաքանչիւր իմաստիչ է, (ε) ընդհանրական իմաստիչ է։

Ἔ, ἤ Ἔ Ἰων. καὶ × (αἰτ. τ. ἀντνμ. Ὅς) ἀντὶ Ἑαυτὸν ἢ Αὐτὸν - ήν - όν.

Ἔ, ἤ (συχνότ) Ἐ ἔ (ἐπιφών. σχετλ. ἐκφρ. πόνου ἢ ὀλίγιον) ohime! վայ ինձ, ափսո՜ն. վայ գլուխ, խաչէ՛ք հայչ՛ք գլուխ։

Ἔα. ἐπίρ. ἢ ἐπιφών. capperi! 2. ah! ahi! 3. oime! բարէ, ով զարմանալեացս. 2. ա՛հ, ա՛հ. 3. ատա՛ղ ինձ, վայ ինձ· գո՛, գլուխ. 2. օ՛ֆ, օհ· 3. վայ գլուխ, խաչէ՛ք, հայչ՛ք գլուխ։

Ἔα, Ἰων. ἀντὶ Ἦν. παρτ. τ. Εἰμί.

Ἐᾶ, γ', ἐν. πρσ. τ. ἔνστ, ὁρστ. καὶ ὑποτ. τ. Ἐάω.

Ἔα, Ἰων. καὶ × οὐδ. πλθ. καὶ

Ἐᾶ. × Δ. δοτ. ἐν. θηλ. τ. Ἑός.

Ἐὰν. σύνδ. ὑποθετ. se, seppure. թէ, եթէ· եւթէ։

Ἑανός - ή - όν. bello, sottile, leggiero, brillante. ազուար, բարակ, թեթեւ, փայլուն· լեղէն, նիւթ, խոյիւ, խոլրտ. (οὐσ) velo. քող (կանանց)· փոսթ, խալֆ։

Ἔαρ - αρος (τό) la primavera. 2. il sugo, il fioretto d'ogni cosa. գարուն. 2· ամէն բանէն ընտրելագոյն լաւագոյն մասը· իւր գոհար, նշանահար· 2· հիր ալր նշանները խօլիս՝ ալորը։

Ἐαρίζω. M. ίσω. passare la primavera. գարունը անցընել· իւր գոհարը ներկրիլ։

Ἐαρινός - ή - όν. di primavera. գարնանային. գեհոգիր, իւր գեհոգիս գիւղերուն՝ գիւղերուն։

Ἑαυτότης - ητος (ἡ) Φλσφ. τὸ οὐσ. τοῦ

Ἑαυτοῦ - ῆς - οῦ (ἀντνμ.) di se stesso. ինքեան, իւր, իրեն· գեհոգիրին։

Ἐάω - ῶ. M. άσω. lasciare, abbandonare. 2. permettere. ձգել, թող տալ· 2· հրամայն տալ, թոյլ տալ· պըտճիճել, թերի նիլել· 2· իւն ներկել։

Ἑβδομαγενής - έος (ὁ, ἡ) nato il settimo giorno del mese. ամսուն եօթներորդ օրը ծնած· այն նիւթիւթիւ գոլմալ։

Ἑβδομαδικός - ή - όν. settenario, ebdomadario. եօթնեկին, շաբաթական· հաճոյս գայիր, նիւթ ներկել։

Ἑβδομαῖος - α - ον. che si fa al settimo giorno. եօթներորդ օրը եղող· նիւթիւթ ներկիր օրան։

Ἑβδομάς - άδος (ἡ) settina. 2. settimana. եօթներեակ· 2· շաբաթ, եօթնեակ· նիւթ առչ, նիւթիւթ· 2· հաճոյս, խառնոս։

Ἑβδομεύω. M. εύσω. celebrare il settimo giorno del mese. ամսուն եօթներորդ օրը տօնել· այն նիւթիւթիւթ եօրերս խառնիլ։

Ἑβδομήκοντα (οἱ - αἱ - τὰ.) (ἄκλ.) ἀριθμ. (70) settanta. եօթանասուն· նիւթիւ։

Ἑβδομηκονταετής - έος (ὁ, ἡ) di settant' anni, settuagenario. եօթանասուն տարուան, եօթանասնամեայ· նիւթիւ նշանակ։

Ἑβδομηκοντάκις. ἐπίρ. settanta volte. եօթանասուն անգամ· նիւթիւ գիւղ։

Ἑβδομηκοντούτης (ὁ) di settant' anni, settuagenario. (Λατ. septuaginta annos natus) եօթանասուն տարուան, եօթանասնամեայ· նիւթիւ խալֆ։

Ἑβδομηκοστός - ή - όν. settantesimo. եօթանասներորդ· նիւթիւնիւ։

Ἑβδομος - η - ον. settimo. եօթներորդ· նիւթիւ· Ἑβδόμη (ἡ) (μετά ἢ χ. τοῦ Ἡμέ-

Digitized by Google

ρα) il settimo giorno del mese o della settimana, sabbato. *ամսուն կամ շաբաթուն եօթներորդ օրը · այն նոթոց հանգստեն նշանակեալ կիրակի, ուսա երկոթի · (ουσ.)* Ἕβδομον la settima volta. *եօթներորդ անգամը · նկարելի տիճ ·*

Ἕβενος (ἡ καὶ μτγν. ὁ) ebano. *արտահա, եբենոս · տպանօզ ·*

Ἐγγαληνίζω. *M. ίσω.* serenare. *պարզ՝ խաղաղ՝ հանգարտ ընալ · ալէտ՝ պերճ՝ բահ՝ ասթոթ օլմագ ·*

Ἐγγαστρίμυθος (ὁ, ἡ) ventriloquio. *արտվոյնաթօս, փորէն ձան առօղ · խորհըդական լուծըտը նոթն՝ նիս վերէն ·*

Ἔγγειος (ὁ, ἡ) che è nella terra, terrestre. 2. indigeno. *երկիրը՝ հողի վրայ եղող, երկրայնի · 2· երկրցի · նեռ՝ նոթոթ նիւզերնոթ օլան՝ պօլտանան, ֆիւրսաթ · 2· նեռլի ·*

Ἐγγειόφυλλος (ὁ, ἡ) di cui le foglie serpeggiano sulla terra. *սերուներըը գետնի վրայ սարսաթնօղ · խոյոթըտը ֆոթոզը խոզերնոթ տօզնըզ գտան ·*

Ἔγγενής - ές (ὁ, ἡ) indigeno. 2. connazionale. 3. parente. *երկրցի · 2· ազգակից · 3· ազգական · նեռլի · 2· պէս զնիկեն · 3· իշտի, տէրտա ·*

Ἐγγηράσκω *M. άσω.* invecchiarsi in un mestiere o in un luogo. *պաշտօնի մը մէջ կամ տեղ մը ծերանալ · պէս իշզնիկեն նոթոզ պէս ճոխտի իզնիկնըլանմագ ·*

Ἐγγίγνομαι (- γίνομαι.) *M. γενήσομαι.* trovarsi, nascere dentro (*Λατ.* insum, innascor). 2. accadere, avvenire. *մէջը գտնուիլ՝ ծնանիլ · 2· հանդիպիլ, պատահիլ · իչինի պօլտանագ՝ դօղմագ · 2· վոյս պօլտագ՝ ըստը նիգիզ · 3. (ἐπὶ χρον.)* passare. 4. esser lecito. 3. *անցնիլ (ժամանակ) · 4· հրաման ընալ, արգիլուած չընալ · կիրչէ (ըլթի) · 4· իզն օլմագ, նոթոզ օլմագ ·*

Ἐγγίζω. *M. ίσω.* avvicinarsi, accostarsi. *մօտենալ, մերձենալ · նոթոզընմագ ·*

Ἔγγονος (ὁ, ἡ) = Υἱὸς ἢ Θυγατρὶ- ὁσῦς.

Ἐγγράμματος (ὁ, ἡ) inscritto, registrato. *մակագրեալ, արձանագրեալ · գայթ օլմուշ ·*

Ἐγγραφή - ῆς (ἡ) inscrizione. *մակագրութիւն, արձանագրութիւն, մատեան անցընելը · գայթ նիզիզ, տէ-նիչայի կէնէրգ · գրչէզ նիզիզ ·*

Ἔγγραφος (ὁ, ἡ) scritto. *գրեալ, գրի անցած · գայթ օլմուշ, գրչէզ օլմուշ, նէ-վէնիզիզ, մատեաւորէզ ·*

Ἐγγράφω. *M. γράψω.* scrivere in, inscrivere, registrare. *անդ մը գրել, արձանագրել, մատեանի անցընել · գայթ նիզիզ, տէ-նիչայի կէնէրգ, գրչէզ նիզիզ ·*

Ἐγγράφως. *ἐπίῤ.* in scritto. *գրով · խոչը իչի, խոթի իչի ·*

Ἐγγυάω - ῶ. *M. ήσω.* dare in pegno. 2. promettere in matrimonio, fidanzare. *գրաւ տալ · 2· նշանիլ (ազկին կամ մարդ) · ընկին ֆօմագ՝ պէրմէմէզ · 2· նամ չէտ նիզիզ, նէչանլամագ (ֆէզ նոթոզ օզլան). (μσ.)* garantire, prestare malleveria. 2. essere promesso in matrimonio, fidanzato. *պաշտպանիլ, տէր ելլալ, երաշխաւոր ընալ · 2· նշանիլ · հիմայի նիզիզ, տէրտի օլմագ · 2· նէչանլանմագ ·*

Ἐγγυή - ῆς (ἡ) garanzia, cauzione, fidanza, malleveria. 2. promessa di matrimonio. *պաշտպանութիւն, հավատաւոր բութիւն, ապահովութիւն, երաշխաւորութիւն · 2· նշան (մատանեաւորեան). հիմայի, ընկինչի, տէրտի · 2· նշան (նէ-տէտ հաթէյնա) ·*

Ἐγγύησις - εως (ἡ) = Ἐγγυή.

Ἐγγυητής - οῦ (ὁ) mallevadore. *երաշխաւոր · տէրտի ·*

Ἐγγυητικός - ή - όν. appartenente alla malleveria. *երաշխաւորութեան պատկանած · տէրտիլիկի գետնագ ·*

Ἐγγυητός - ή - όν. dato sotto promessa, fidanzato. *երաշխաւորաւած · տէրտի նէ վէրիլիչ, տէրտիլի ·*

Ἔγγυθεν. *ἐπίῤ.* da vicino. (*Λατ.* cominus.) *մօտէն · նոթզնդան ·*

Ἐγγύθι. *ἐπίῤ.* × ἀντὶ Ἐγγύς.

Ἐγγυιόω - ῶ. *M. ώσω.* dare in mano, consegnare. *ձեռքը տալ, յանձնել · պէրիլ նէլիկի վէրմէ, նէ-լիչի նիզիզ ·*

Ἔγγυος (ὁ, ἡ) dato sotto promessa, fidanzato, certo, sicuro. 2. mallevadore. *երաշխաւորով արուած, հաստատ, ապահով · 2· երաշխաւոր · տէրտիլ նէ վէրիլիչ, տէրտիլի · 2· տէրտիլ ·*

Ἔγγυς. *ἐπίῤ.* vicino. (*Λατ.* prope.) 2. circa (*Λατ.* circiter,) *մօտ, մօտ · 2· ըստ, ըստու · նոթզն · 2· հիմն, ə տատրա ·*

Ἐγγύτατος - η - ον. *ὑπερθ.* καὶ Ἐγγύτερος - α - ον. *συγκρ. τ.* Ἐγγύς. *պէս վիչնէ կամ ամենէն մօտ · գահ նոթոզ հէ-նիչինէն նոթզն ·*

Ἐγγυτέρω. Ἐγγυτάτω. *ἐπίῤ. συγκρ. καὶ ὑπερθ. τ.* Ἐγγύς.

Ἐγγύτης - ητος (ἡ) vicinanza. *մօտ ընալը · նոթզնլըզ ·*

Ἐγείρω. *M.* ἐγερῶ. svegliare, alzare. 2. eccitare. 3. ergere. *արթնցընել, վերցընել · 2· առ վերցընել, գրգռել, գրգռել · 3· կանգնել, կառուցանել · այնպէրտիլ, քալտըրմագ · 2· այնթլանտըրմագ, ֆօղրէ նիզիզ · 3· պէտիլ, քաթրմագ ·*

Ἔγερσις - εως (ἡ) svegliamento. 2. eccitamento. 3. erezione. *արթնցընելը · 2· առ վերցընելը · 3· կանգնելը, կառուցանելը · այնպէրմա · 2· այնթլ քալտըրմա · 3· պէտիլ, քաթրմա ·*

Ἐγκαινίζω. *M. ίσω.* consecrare, dedicare (una chiesa). *ժամ մը օծել, նուիրել · քահիլիչ վէլէնի նիզիզ ·*

Ἐγκαινισμός (ὁ) la dedicazione, consecrazione di una chiesa. *ժամու մը օծումը, նուիրելը · քահիլիչ վէլէնի ·*

Ἐγκαίρως. *ἐπίῤ.* opportunamente. *ի պատեհ ժամանակի, յարմար առեն · այ նան վէրելիգա ·*

Ἐγκαίω. *M.* καύσω. segnare, marcare con ferro rovente, cauterizzare, *տաք երկաթով նշել, խարել · էշէկը պէտի իւ նոթոմի՝ գաղտմագ ·*

Ἐγκαλέω - ῶ. *M. έσω.* chiamare in giudizio, accusare. *դատաստան կանչել, ամբաստանել · ճհնիճիկ ընալըմագ, չնէլ նիզիզ ·*

Digitized by Google

Ἐγκαλλωπίζομαι. *M. ίσομαι.* glorificarsi, vantarsi, millantarsi. պարծենալ. խօյանալ, պճոպճրկանիլ։

Ἐγκαλύπτω. *M. ύψω.* coprire, velare. ծածկել, վրան գոցել. փաթաթել, խոպոպել. (մտ.) coprirsi, velarsi la faccia, vergognarsi. երեսը գոցել, ամչնալ, խղճիլ. նեղանալ, փաթաթել, ամչնալ։

Ἐγκάπτω. *M.* κάψω. trangugiare. մռդռալ. խօրտիլ, պէտ ուզելով պիրկիլ։

Ἐγκάρδιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - δίως. cordiale. սրտէ, սիրտ. խիստ սիրտին ուն, փրթանի. (οὐσ.) Ἐγκάρδιον (τὸ) la midolla del legno. փայտին ուղեղը՝ ծառը. ողնաշարէն իյնի՝ խօլիս։

Ἔγκαρπος (ὁ, ἡ) fruttifero. պտղաբեր. պտղիկի, հասուկը։

Ἐγκαρτερέω - ῶ. *M.* ήσω. persistere, sopportare pazientemente. դիմանալ, համբերութեամբ քաշել. փոյթնանիլ, սաստ իւր ընկալ։

Ἔγκατα (τὰ) intestini. փորնիկ. պուդրաներ։

Ἐγκαταβαίνω. *M.* βήσομαι. discendere in... սիրտ մը իջնալ. պէտ իջայ ինծի։

Ἐγκαταδαμάζω (- δαμάω - ῶ). *M.* άσω. domare totalmente. գլխովին նուաճել՝ արմատիցը։ պէս պէսին ղատ եղծի՝ իւրեանն ընել։

Ἐγκαταζεύγνυμι. *M.* ζεύξω. congiungere, unire, accoppiare. միաւորել. զուգաւորել. պերկերկիլ, պիրկիլ. կիցիլ։

Ἐγκατακαίω. *M.* καύσω. brucciare di dentro. ներսէն երել. իւրովին խոփել։

Ἐγκατάκλειστος (ὁ, ἡ) rinchiuso. ամէն գիտց գոցած, ամէն ամացած. հեր խանգած փոփանուել, իւրմէն փոսըել։

Ἐγκατακλείω. *M.* κλείσω. racchiudere. ամէն գիտց գոցել. հեր խանգած փոփանի։

Ἐγκαταπρύπτω. *M.* κρύψω. nascondere dentro. ամէն պահել. իւրմէն ասպնջանի։

Ἐγκαταλαμβάνω. *M.* λήψομαι. sorprendere. ամկեն ի ամկ բռնել, վրայ հասնիլ. փոփանուել բռնիլ, խոփ կիլել։

Ἐγκαταλέγω. *M.* λέξω. ascrivere al catalogo. ցանկը անցընել, ատրիճներուն թիւը դնել. փեթիրել կիլիրի, ցոյտ կիմիլ։

Ἐγκαταλείπω. *M.* λείψω. abbandonare. թողաալ, երեսի վրայ ձգել. ինէր կիմիլ, իւրեն խոփանի պրծիլ։

Ἐγκατάλειψις - εως (ἡ) abbandono. լքումն, երեսի վրայ ձգելը. ինէր կիմիլ, իւրեն փանի պրծիլ։

Ἐγκατάληψις (ἡ) sorpresa. ամկեն ի ամկ բռնելը. վրայ հասնելը. փոփանուել բռնիլ, խոփ կիլել, պատմ։

Ἐγκαταλιμπάνω. *M.* λείψω. = Ἐγκαταλείπω.

Ἐγκαταπάλλομαι. *M.* σοῦμαι. saltare dentro (*Astr.* insilio.) ամէն ներսուիկ ցատքիլ. իւրմէն պրտկի՝ ընկրմիլ։

Ἐγκατασκευάζω. *M.* άσω. preparare, operare di nascosto. գաղտուկ պատրաստել՝ յարդարել. ինչէ հասնիլմէն խոփալ։

Ἐγκατασκήπτω. *M.* σκήψω. cadere, gettarsi, comunicarsi per contagione, infettarsi. ինալ, ներսուիլ, սաթափուիլ (հիւանդութիւնը). փոխիլ, պիտմիլ, պատկանիլ (խոնիկ)։

Ἐγκατασφάζω. *M.* άξω. scannare, ammazzare, trucidare in un luogo. ամէն մէն խաղտուկի՝ մարթել՝ սպաննել. պէտ մահու պատճառելմամբ՝ փոխիլ։

Ἐγκατατίθημι. *M.* θήσω. deporre in. ամէն մէն ձգել. պէտ ներքի պրծիլ։

Ἐγκατοικέω. *M.* ήσω. abitare in. ամէն մէն բնակիլ. պէտ ներսէն սուին օլմիլ, իմանալի կիմիլ։

Ἐγκατοικίζω. *M.* ίσω. alloggiare in. ամէն մէն զետեղել՝ բնակեցընել. սուին օլմիլ իւրեն պէտիւնին պէտ ներսէ ներսիկիմիլ, ֆօնտարմիլ։

Ἐγκατοικοδομέω - ῶ. *M.* ήσω. racchiudere dentro una fabbrica. չէնքի մը մէջ գոցել. պէտ պէս իւրենէ ծայռած փոփանի։

Ἐγκάτοικος (ὁ, ἡ) abitante in. ամէն մը բնակող. պէտ ներսէ սուին օլուն՝ իմանալի իւրեն, պնակիկիմիլն։

Ἔγκαυμα-ατος (τὸ) puliga, vescica, pustula. 2. cauterio. պալար, խաղաւարտ (երեսի պատճառած). 2. խարան. փոպրիկի. 2. խոթը, պատ։

Ἐγκαυσις-εως (ἡ) abbrucciamento. 2. il colpo del sole. 3. smalto. երեսը. 2. արեւուն տարուբերութիւնը գլխի անցնիլը. 3. կիտաւած. խոփ. 2. հովը վնասուածա. 3. գինի։

Ἐγκαυστική - ῆς (ὁ) smaltatura. կիտաւածելու արհեստը. գինեկիլիկ։

Ἐγκαυστικός - ή - όν. encaustico. արծնափառ (նկար). խոփալ իւր օլուն՝ գինեկի (բան)։

Ἔγκαυστος (ὁ, ἡ) smaltato. կիտաւածեալ. գինեկիկիլ։

Ἐγκαυχάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. vantarsi, millantarsi. պարծենալ. խօյանիլ, պէտ պէս իրենէն խրսիլ։

Ἔγκειμαι. *M.* κείσομαι. trovarsi in, essere situato in. 2. essere attaccato. 3. vessare, infestare. ամէն մը գտնուիլ, զետեղած ըլլալ. 2. յարիլ, կպած ըլլալ, միանալ. 3. չարչարիլ. պէտ հոգսերէ պատճառիլ, ներսերնին փոսրանալ օլմիլ. 2. խոթըլմիլ, գնալ վերմիլ. 3. նեղնիլ՝ գինի վերմիլ։

Ἐγκέλαδος (ὁ, ἡ) che fà rumore, strepitante. շառաչող. ղոռիա ընդոստան, խոշորագոռ։

Ἐγκελεύω. *M.* εύσω. incoraggiare, animare colle grida. կանչելով սիրտ տալ, պատալով քաջալերել. պատերազմ ելնելու վերմիլ՝ գինովցընելով։

Ἐγκεντρίζω. *M.* ίσω. spronare. 2. innestare, inoculare. մորթիկել. 2. պատատանել. ճանճալ իւր վրմիլ. 2. պլլմիլ։

Ἐγκεντρίς-ίδος (ἡ) sprone, puntiglione. մորթիկ, խթան. ճանճալ, ծպատ։

Ἐγκέντρισις - εως (ἡ) καὶ - ισμὸς (ὁ) innesto, inoculazione. պատատանելը. պլլմալ, պլլմա։

Ἔγκεντρος (ὁ, ἡ) che ha puntiglione, spinoso. խթանաւոր, փշոտ. պէշի, ինիկի։

Ἐγκεντρόω - ῶ. *M.* ώσω. ficcare dentro il puntiglione, lo sperone, spronare. խրխթանը՝ մորթիկը խթիկ. ծպատելու ճանճալ պա պիտմիլ։

Ἐγκεράννυμι. *M.* κεράσω. mescolare. խառնել. փոքրացընել։

Digitized by Google

Ἐγκέφαλος (ὁ) cervello. ուղեղ, գլուխ։
Ἐγκεισάω-ῶ. *M.* ήσω. essere in caldo, andare in frega. ցանկութեամբ բռնկիլ, սըրտիկիլ. լինհվիրին եղլմալ, նեղուի ֆոտրմալ։
Ἐγκλεισμός (ὁ) l'azione di serrare dentro, d'inchiudere. վրայէն գոցիլը· խոփոնին ֆոտմոցը։
Ἐγκλείω. *M.* είσω. rinchiudere, inchiudere. վրայէն գոցել· խոչերինին ֆոտմոտ։
Ἔγκλημα-ατος (τὸ) l'oggetto dell' accusa, delitto. 2. accusa. սմբաստանութեան նիւթ, յանցանք· 2. սմբաստանութիւն. լուռէն հարցուիլ, ֆոտմոիլ, խոսս· 2. լուռէս։
Ἐγκληματικός-ή-όν. criminale. յանցանքի պատկանած· ֆոտմոիս՝ խոսքս տալէ՝ ֆոխիոլլէ։ — ικῶς, έπίρ.
Ἐγκλήμων-ονος (ὁ, ἡ) colui che accusa, accusatore. սմբաստանող· լուռէս։
Ἔγκλησις-εως (ἡ) accusazione, l'azione di convenire. սմբաստանութիւն, գաստատանի կանչիլը· լուռէն նիւթ, պհոիկոչ ֆոտվիրի նիւթ։
Ἔγκλητος (ὁ, ἡ) accusato. սմբաստանեալ· լուռէս օլտնմալ, լուրէյն ֆոտվի օլտնմալ։
Ἐγκλιδόν, ἐπίρ. inchinando. ծռիլով, վար ընկնելով· խոչերի, պուկ խոչերի։
Ἔγκλιμα-ατος (τὸ) inclinazione. ծռիլը, հակիլը· խչէրը, պչիլինի։
Ἐγκλίνω. *M.* ινῶ. inchinare, chinare. ծռիլ· խոչ։ 2. (ἀμτβ.) chinarsi, darsi alla fuga. ծռիլ, փախչիլ· խչէրի, ֆոտմի։
Ἔγκλισις-εως (ἡ) inclinazione. ծռիլը· խչէրը· 2. (γραμτ.) modo de' verbi. եղանակ (բայից)· ֆիիլլերին ֆոտը։
Ἐγκλιτικός-ή-όν. (γραμτ.) enclitico. իր վրայի ալրակը նախընեմաց անուանին տալ կրցող (անուան)· ինքզինքն իմլիչինի ինքզինքին նվիրել օլու խոս վերաբերեալ (խօ)։ — ικῶς, έπίρ.
Ἐγκλύζω. *M.* ύσω. dare un serviziale. գրեխ տալ· հօգնա տալմի, էհիիչան ինքզինքի խիոհ։
Ἐγκοίλιος (ὁ, ἡ) che è nel ventre. փորը եղող· փորընդա՝ պորընդա օլան։
Ἐγκοιμάομαι-ῶμαι. *M.* ησομαι. dormire in. տեղ մը քնանալ· պիր հոգնտի տայմոտ։
Ἐγκοίμητρον (τὸ) camera da dormire. 2. veste da notte, roba di camera. պատհելու խուց· 2. գիշերառան հագուստ· խոսքի օտաղ· 2. կիսիլչի։
Ἐγκολάπτω. *M.* άψω. intagliare. քանդակել, փորագրել· օյմատ, օյմալտոտ։
Ἐγκολπίζω. *M.* ίσω. (μτβτ.) applicare dei medicamenti nella matrice della donna. կնկան արգանդին դեղեր ընել· ընննդին բուհդեն իշտ հաալիկ նիւթ։ (μσ.) mettere in seno, abbracciare. 2. appropriarsi. ծոցը գնել, գրկել· 2. սեփականել· ֆաալդընա ֆօմոտ, ֆաամպէլմոտ· 2. ինքզինքին նիւթ։ ընդունել ինչերմոտ։
Ἐγκολπόω-ῶ. *M.* ώσω. formare un seno. ծոց մը ձեւացընել· ֆաամոտ պչիլինի՝ չեւչիլի ֆօմոտ։
Ἔγκοπος (ὁ, ἡ) faticoso, penoso. 2. stanco. աշխատանքի, աշխատանքով եղող· 2. յոգնած· ջանհիլի· 2. խոյնած։
Ἐγκόπτω. *M.* κόψω. intagliare. 2. interrompere, impedire. քանդակել· 2. ընդհատել, արգիլել· օյմալտոտ· 2. ինքզինքը պահել, արգիլել· օյմալտոտ։
Ἐγκοσμέω-ῶ. *M.* ήσω. accommodare, ordinare, aggiustare. յարդարել, կարգադրել· պուլնիրին, նիզամ ֆօմոտ։
Ἐγκόσμιος (ὁ, ἡ) laico. 2. ordinato, aggiustato. աշխարհական· 2. կարգադրեալ· ֆաալնիտ· 2. սէրտիչ նիզամիչ — ίως, έπίρ.
Ἐγκοσμογονῆς (ὁ, ἡ) × = Ἐγκόσμιος.
Ἔγκοτος (ὁ, ἡ) pieno di risentimento, d' odio, animoso. սիտ, սաստնութիւն պահոզ· փին խոսան, ապաչիր սոխչան։ — ότως, έπίρ.
Ἐγκράζω. *M.* άζω. gridare contro di uno. մէկին դէմ պոաալ· պիրինին նէալնուն պոաչտոտ։
Ἐγκράτεια-ας (ἡ) continenza, moderazione, astinenza. ժուժկալութիւն, չափաւորութիւն, պահեցողութիւն· ինհրէյտիրուչի, ըզգիրի, ինքզինք պահ։
Ἐγκρατεύομαι. *M.* εύσομαι. contenersi, astenersi. ժուժկալիլ· ինհրէյտիրուչ նիւթ, նեղուին պահ նիւթ։
Ἐγκρατέω-ῶ. *M.* ήσω. perseverare. յարատեւել· ֆաալնիլի նիւթ։ (ἀμτβτ.) = Ἐγκρατεύομαι.
Ἐγκρατης-έος (ὁ, ἡ) astinente, moderato. 2. potente, forte, proprietario. ժուժկալ, պահեցող· 2. կարող, զորաւոր, աէր· ինհրէյտիր, նեղուին պահ նիւթ։ 2. ֆաալնիլի, նուսրէթլի· 2. կարող, զորաւոր, աէր· ինհրէյտիր, նեղուին պահ նիւթ։ 2. ֆաալնիլի, նուսրէթլի· աէրիպ։ — κράτως, έπίρ.
Ἐγκρεμάννυμι. *M.* άσω. sospendere in. տեղ մը կախել· պիր իրէ տոխտ։
Ἐγκρίνω. *M.* ινῶ. approvare, ammettere. ընդունել, հաւնիլ· պէնտիկտ, ֆաալ նիւթ։
Ἔγκρισις-εως (ἡ) approvazione. ընդունելը, հաւնիլը· ֆաալ նիւթ· պէնտիկտ։
Ἐγκριτήριος-α ή ος-ον. proprio all' approvazione, approvativo. ընդունելու՝ հաւնիլու յարմար· ֆաալ նիւթի՝ պէնտիկտ տալոտան։
Ἔγκριτος (ὁ, ἡ) approvato, stimato degno. ընդունելի, հաւնելի· արժանի տեղ պատուոյ· ֆաալ օլտնմալ, պէնտինիլի։
Ἐγκροτέω-ῶ. *M.* ήσω. battere con rumore. փամփատացով զարնել· չտոխ իւր վրայէն։
Ἔγκρυπτος (ὁ, ἡ) nascosto dentro. միջը պահուած· իչէրտէ կիզլինիլի։
Ἐγκρύπτω. *M.* ύψω. nascondere dentro. միջը պահիլ· իչէրտէ սոխլտոտ։
Ἐγκρυφίας-ου (ὁ) pane cotto nella cenere. մոխրի միջ եփած հաց· փէչտի էկմէկ խոմէ։
Ἔγκρυφιος καὶ
Ἔγκρυφος (ὁ, ἡ) nascosto. պահուած· կիզլի, սոխլը։
Ἔγκτητος (ὁ, ἡ) posseduto. տասգրաւած· խոյնէնիլիլ։
Ἐγκυβιστάω-ῶ. *M.* ήσω. scagliarsi col capo all' ingiù, tombolare. գլխիվար նետուիլ· գլուխ ալտնը ոիլլտոտ։
Ἔγκυδος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ἔνδοξος.
Ἐγκυκάω-ῶ. *M.* ήσω. mescolare assieme. միչ տեղ խառնել· պիրտպիր ֆարըշտրմոտ։

Digitized by Google

Εγκυκλόω -ῶ. *M.* ήσω. circondare. պատել, պատսպարել. չրջապատել, օրբաղմաք:
Ἐγκύκλιος - α ἡ ος - ον. circolare, rotondo. 2. triviale. 3. periodico. շրջաբերական, բոլորչի, կլոր. 2. հասարակ, սովորական. 3. պարբերական. փաթիլիչ, փաթչոտ, խավրըտի. 2. դադարչը. 3. փաթվիլ, փաթվածիք: — ίως, ἐπίρ.
Ἔγκυκλος (ὁ, ἡ) = Ἐγκύκλιος.
Ἐγκυκλόω - ῶ. *M.* ώσω. inchiudere in un circolo. 2. volgere. բոլորակի մը մէջ գոցել՝ բոլանդակել. 2. գարձնել. պիր տալ իլինի փոփոխ. 2. փոլտրըմաք:
Ἐγκύμων - ονος καὶ
Ἔγκυος (ὁ, ἡ) incinta, gravida. ծոցաւոր, յղի. ինդ. (μτφρ. μὲ γεν.) pieno. լեցուն. փլուն:
Ἐγκύπτω. *M.* ύψω. affacciarsi, inchinarsi per vedere. նայելու համար կռիկռանալ՝ ծռիլ. գլխիկ իլին սալանմաք՝ նայելու:
Ἐγκυρέω - ῶ. *M.* ήσω. incontrare. հանդիպիլ, պատահիլ. բաղ ինդիլ:
Ἐγκωμιάζω. *M.* άσω. καὶ (ὀρθ.) άσομαι. lodare, encomiare. գովել. գոհ ընիլ:
Ἐγκωμιαστής - οῦ (ὁ) colui che loda, panegirista, encomiaste. գովող, ներբողող. գոհ ընող:
Ἐγκωμιαστικός - ή - όν. encomiastico, atto a lodare. ներբողական. գոհի: — κῶς, ἐπίρ.
Ἐγκώμιον (τὸ) elogio, encomio, lode. ներբող, ներբողական, գովեստ. գոհ:
Ἔγκωμος (ὁ, ἡ) che si canta in un coro. գոհ մէջ երգուող. պիր ալտտա լսուելու. = 2. Ἐγκώριος.
Ἐγρηγορέω - ῶ. *M.* ήσω. vegliare, vigilare. հսկել, արթուն կենալ. սայանէի գտնուիլ:
Ἐγρηγορικός - ή - όν. vegliante, che veglia. հսկող, արթուն. սայանէի, սչէի:
Ἐγρηγορσις - εως (ἡ) veglia. հսկում, արթնամիջն. սայանէիլէի:
Ἐγρηγόρως, ἐπίρ. vigilantemente. արթնամիջն ընեմբ. սայանէիլէի իլի:
Ἐγχαλινόω - ῶ. *M.* ώσω. frenare, imbrigliare. սգնի գնել, սանձել. ինի վարմաք, ինիլիմ:
Ἔγχαλκος (ὁ, ἡ) che ha del rame. 2. ricco. պղնձով. 2. հարուստ. պոբէրլը. 2. չինկի:
Ἐγχαραγή - ῆς (ἡ) intagliatura. փորագրութիւն. գոպէլ, գալմ իլի, գալմայրլէի:
Ἔγχαραγμα - ατος (τὸ) intaglio. փորուածք. գալմ իլի:
Ἐγχάραξις - εως (ἡ) = Ἐγχαραγή.
Ἐγχαράσσ (ττ) - ῶς *M.* άξω. intagliare, scolpire. քանդակել, գրոշել, փորագրել. գոպէ, գալմ իլի օյմաք:
Ἐγχειρέω - ῶ. *M.* ήσω. intraprendere. բանի մը ձեռք զարնել, սկսիլ. իւ վարմաք, հաղալէրի ինիմբ:
Ἐγχείρημα - ατος (τὸ) impresa. գործ, բան. իշ, հաղալմաք:
Ἐγχείρησις - εως. (ἡ) l' intraprendere. ձեռք զարնելը, ձեռնամուխ ըլլալը. իւ վարմաք, հաղալէրի ինիմբ:
Ἐγχειρητής - οῦ (ὁ) colui che intraprende. բանի մը ձեռք զարնող, սկսող. պիր իշի իւ վարան, հաղալէրի իչին:
Ἐγχειρίδιον (τὸ) manuale. 2. pugnale. 3. manico. ձեռնաւոր գիրք, գրքոյկ. 2. գաշնակ. 3. կոթ. փիճաղէի. 2. հանելիր. 3. սապ:
Ἐγχειρίζω. *M.* ίσω. consegnare, confidare, raccomandare. յանձնել. ինելիմ ինինի. սբէորել ինինի:
Ἐγχείρισις - εως. (ἡ) καὶ
Ἐγχειρισμὸς (ὁ) consegna. յանձնելը. ինելիմ ինինի, սբէորել:
Ἐγχειριστής - οῦ (ὁ) consegnatore. յանձնող. ինելիմ իչին:
Ἐγχείλιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ
Ἔγχελυς - υος καὶ εως (ἡ) anguilla. օձաձուկն. Իլան գալըչը:
Ἐγχεσίμωρος (ὁ, ἡ) bellicoso. գոռ, պատերազմող. գինիվէր, փիլվէր:
Ἐγχέω - ῶ. *M.* εύσω. versar dentro, empiere il bicchiere. ջրել ինպատել, գաւաթը լեցընել. իչինի փոլտրմաք, փոփհի փոլտրմաք:
Ἔγχορδος (ὁ, ἡ) che ha delle corde. լարեր ունեցող. փերէլէի:
Ἔγχος - εος - ους. (τὸ) lancia. նիզակ, ափգ, գեղարդն. հրելմաք. 2. (μτγν.) spada. թուր. փըլըճ:
Ἐγχρήζω. *M.* ήσω. far d' uopo, occorrere. պէտք ըլլալ. իւրիլը կինիմ, լսուիլ օլմաք:
Ἐγχρίμπτω. *M.* ίμψω. avvicinare. մօտեցընել. ինափլընըրմաք:
Ἔγχρισις - εως (ἡ) unzione. եղով օծելը. իսալմա:
Ἔγχριστος (ὁ, ἡ) unto. օծուած. իսալմըշ:
Ἐγχρίω. *M.* ίσω. ungere. օծել. իսալմաք:
Ἐγχρονίζω. *M.* ίσω. trattenersi per molto tempo, tardare. շատ ատեն անցընել, ուշանալ. չոք վախի եղլինիմ, ինիմիմ:
Ἔγχρυσος (ὁ, ἡ) che contiene dell' oro. ոսկի ունեցող. ալթընլը:
Ἔγχυμα (τὸ) infusione թրջուած. իլիմ:
Ἔγχυμος (ὁ, ἡ) sugoso. հիւթ ունեցող. իջուլի:
Ἐγχύμωμα - ατος (τὸ) καὶ - ύμωσις - εως (ἡ) enchimosi. արեան կամ հիւթից ձկճկած մսի մարմին. ձագուլ վագիլը լինելը. գանըն նախօտ իպլիսըրէն ալել-գաթիլ վնասուած պիր իսրաֆլըմ ափմազ փոլմազ:
Ἔγχυσις - εως (ἡ) infusione. (ձէը) թաթիլը. (իլիմի) փիօփիմ, փիօփալ:
Ἔγχυτος (ὁ, ἡ) infuso. ձէը թաթուած. իլիմի փիօփալմիչ:
Ἐγχωρέω - ῶ. *M.* ησω. concedere, ammettere, dar luogo, cedere. ընդունել, տեղի տալ. գոպալ կինիմ, իւր վերմաք. 2. (τρτπρσ.) è lecito, è permesso, è concesso. հրաման է, թոդմալ է, ընուրհեալ է. իլիչ պէր, պէրմէսիլ դէր, խոսոփ պիչիլ:
Ἐγχώριος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - ίως. indigeno. երկրցի, տեղացի. ինէրլի:
Ἐγὼ - ἐμοῦ. ἀντνμ. io. ես. պէն:
Ἔδαρ - ατος (τὸ) alimento, nutrimento. սնունդ, կերակուր. ինչիմ, գոսի:
Ἐδαφίζω. *M.* ίσω. rovesciare, atterrare. տապալել, փլցընել. եըմմաք, իւր իլի իւրան կինիմ:
Ἔδαφος - εος - ους (τὸ) suolo, pavimento. գետին, յատակ. երդ, ինէր, փիօլինիմ:

Digitized by Google

Ἐδίατρος (ὁ) il direttore della tavola reale, scalco che saggia la vivanda, avanti che la dia al suo Signore (Γαλλ. officier de la bouche) թագաւորի սեղանապետ, թագաւորական սեղանի վրայ կեցող, թագաւորի եկած կերակուրները չխառնէն առաջ ճաշակող · խոթկոցն առաջ ընդունող, կերնկի գոլը ։

Ἐδέομαι - ατος (τό) cibo, vivanda. կերակուր · նկուտ, նկուճիկ, ըհհար ։

Ἐδεστὸς - ή - όν. buono da mangiare. ուտելը աղէկ, ուտելու · նկուճիկ նչի, նկուճիկ ։

Ἔδνιος - α - ον. dato come regalo di nozze. իբր հարսնիքի ընծայ տրուած · փեսային հարսնիքի տեսի կերուելու ։

Ἔδνον (τὸ) regali che si danno dallo sposo alla sposa prima del matrimonio. 2. dote, regali che il padre dà alla sua figlia. կարգուելէն առաջ փեսայէն հարսին տրուած ընծաները · 2. օժիտ, հօրը աղջիկին տուած ընծաները · ըզէտ, նուհաշոն կ՚ելլէ կ՚ելլէին կ՚ելլին կերտնէի հետները · 2. ճհհէ, փեսերէն էզէլօս կերտնէի հետները ։

Ἐδνοφορέω - ῶ. M. ήσω. dare dei regali (alla sposa.) (հարսին) ընծայ տալ · (կ՚ելլին) հետնէի կերտի ։

Ἐδνόω - ῶ. M. ώσω. dotare la figlia. աղջկանը օժիտ տալ, օժտել · էզէլօս ճհհէ կերտի ։

Ἑδνωτὴς - οῦ (ὁ) suocero. աներ · փոչ աճու ։

Ἕδος - εος - ους (τό) sedia. 2. tempio. 3. simulacro. 4. abituro. աթոռ · 2 · տաճար · 3 · արձան · 4. բնակարան · խուիլ · 2 · սեղեխնա, հեյտել · 3 · խնամալ սեղերի, պահ · 4 · տէրն օճախ հանալ · 5 · = Ἕδαφος.

Ἕδρα - ας (ή) sedia, cattedra, posto. 2. il sedere. 3. posteriore, forame. 4. cesso, zambra. 5. base. աթոռ, գահ, գերեզ, նստարան · 2 · նստելը, նիստ · 3 · արգան, յետոյք · 4 · արտաքնոց, լուալիք · 5 · հիմն · խուիլ, ըհհար, տերբաս, օճաքառանի հանալ · 2 · օճաքառնելէն · 3 · կեղ · 4 · հալի, տեղեք · 5 · ըհհար, ընկալ ։

Ἑδράζω. M. άσω. situare, fondare. զետեղել, հիմնել · նեբելնելէրեր, ընկելներ ։

Ἑδραῖος - α - ον. sedentario. 2. stabile, costante. նստելով եղող՝ տեղը ըլլալով · 2. հաստատ, ամուր · օճաքառանի ալան՝ կերտնէին · 2 · չվիլ, գոյատեւելէ ։

Ἕδρανον - ου (τὸ) × = Ἕδρα.

Ἑδρεύω. M. εύσω. sedere. նստիլ · օճաքառնել ։

Ἑδρίτης - ου (ὁ) supplicante. աղերսող · բիճա՝ նչալ կոչեն ։

Ἑδροδιαστολεὺς - έως (ὁ) istrumento di chirurgia per apprire l' anello del posteriore. արգանին ծակը բանալու համար վիրաբուժի գործի · պուօչխոնե ալաճ իչին ճաալնէնէլ գերբոհ ալրիլ ։

Ἔδω. M. ἔδομαι. mangiare, divorare, consumare. ուտել, հատցընել · նկուճ, ինկելի կրկուճ, ալինկրճուճ ։

Ἐδωλιάζω. M. άσω. mettére sopra una sedia. աթոռի մը վրայ գնել · պէտ խնկրկի խաչերնի ճօտէ ։

Ἑδώλιον (τό) sedia. 2. il banco dei remingati. աթոռ · 2 · թիակավարներուն նստարանը · խնկրկի · 3 · տեսել կերտնէին օճաքառանալը համալ, օճաքառ, նստալ ։

Ἔζομαι. M. ἐσοῦμαι. sedere. նստիլ · օճաքառ ։

Ἔθας - άδος (ὁ, ή) avvezzo. սովորական · ընտելի, ընտելի ։

Ἔθειρα (ή) capellatura. 2. crine. հեր, մազք · 2 · քաշ (ձիոց) · սանր · 2 · ճի ինչ ։

Ἐθείρω (X. M.) aggiustare, ornare. յարգարել, զարդարել · տրնկելիճել, փճաճել ։

Ἐθελοδουλέω - ῶ. M. ήσω. essere in schiavitù volontaria. կամաւ գերի ընել · հետնէի ընկերանի իչի կերտի օլմալ ։

Ἐθελόδουλος (ὁ, ή) servo, schiavo volontario. կամաւոր ծառայ՝ գերի · ըզգալի իչի՝ հետնէի րնկալոզ իչի սալիճ՝ կերտի օլ հալ · — ούλως, έπίρ.

Ἐθελοκακέω - ῶ. M. ήσω. trascurare i suoi doveri, comportarsi negligentemente. պարտքերը զանց ընել, անհոգաբեմով վարուիլ · ղօրքերնէն ետքս կրճկի հատցնի օլմալ, հաճախ ըլլալ իչի տալ բանմալ ։

Ἐθελοκακος (ὁ, ή) che trascura per negligenza i suoi doveri. անհոգաբեմով պարտքերը չկ՚ընդօրզ · հաճախ ըլլալ իչի ղօրքերնէն ետքս կրճկի՝ հատցնի օլմաճն · — κακως, έπίρ.

Ἐθελόκωφος (ὁ, ή) sordo volontario. կամաւոր խուլ · ըստինի իչի սալէր օլալ · ետինէկրկի սալէր օլճն ։

Ἐθελοντὴς - οῦ (ή) volontario. կամաւոր · կեռնէլլեր, ըստինի, գրատ ։

Ἐθελότρεπτος (ὁ, ή) che cangia volontà a suo arbitrio. իր ուզածին պէտ կամքը՝ միտքը փոխօզ · խոտինէի կեռ ըստինինի՝ ֆէտրնէի տեսկնէրեն ։

Ἐθελουργὸς (ὁ, ή) che travaglia volontariamente, laborioso. կամաւ աչխատօզ, աչխատասէր · խոտինէլնէլ նէլէլ, նէլէլճան ։

Ἐθελοφιλόσοφος (ὁ) che si vuol mostrare filosofo. ինքը զինքը փիլիսոփայ ցցընել ուզեցօզ · տեսնելնի ֆիլիսոսոֆ կեռտրնէի խոտինէն ։

Ἐθέλω. M. ήσω. volere. 2. amare, desiderare. 3. pretendere. 4. potere. կամենալ, ուզել · 2. սիրել, բաղձալ · 3. պահանջել · 4. կարենալ · խոտինի · 2 · սիրելի, սրտիկնի · 3 · ըստել կրճկ · 4 · տեսի օլճն ։

Ἐθίζω. M. ίσω. accostumare, assuefare. սովորեցուցանել · նէլէլտրճոճ · (μσ. ἤ πθ.) accostumarsi, assuefarsi. սովորիլ · ուռկանալ · նէլէլճի, տեսնի կրճկ ։

Ἔθιμος (ὁ, ή) assueto, consueto. սովորական · նէլէլճէլ ։

Ἐθναγὸς - οῦ (ὁ) × ἀντὶ —

Ἐθνάρχης - ου (ὁ) capo della nazione, Etnarca. ազգապետ · փէլեխի պէտճանճ ։

Ἐθναρχία - ας (ή) la dignità dell' Etnarca.

Digitized by Google

ազգապահպանութիւն. ազգային պահպանութիւն.

Ἐθνηδόν, ἐπίῤ. per nazione, con tutta la nazione. ըստ ազգի, բոլոր ազգաւ, ազգովին. ազգերիդ, ամբողջ ազգերի իւր:

Ἐθνικός - ή - όν. καὶ (ἐπίῤ.) - ικῶς. nazionale. ազգի մը պատկանած. ազգերին վերաբերեալ. 2. (ἐκκληστ.) etnico, pagano, gentile. հեթանոս, կռապաշտ. ազգերին:

Ἐθνίτης - ου (ὁ) connazionale. համազգի. ազգակից, ազգ ազգերին ալեն:

Ἐθναρχάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) che comanda la nazione. ազգին իշխող. ազգերին հրամայող:

Ἐθνόμυθος (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ.) pieno di favole gentilesche. հեթանոսական առասպելներով լեցը. ազգերին ստութիւնը իւր գրլոտ:

Ἐθνοπάτωρ - ορος (ὁ) padre d'una nazione. ազգի մը հայր՝ ծնօղ. ազգ ազգերի պատճառ մեռաւ:

Ἔθνος - εος - ους (τὸ) nazione, gente. ազգ, ալի. ազգերի. 2. (ἐκκλησ.) gentili, pagani. հեթանոսութ. ազգերին ազգերին:

Ἐθνοφύλαξ - ακος (ὁ) custode della nazione. ազգի պահապան. ազգերին պահպանիչ, հսկիչը:

Ἔθος - εος - ους (τὸ) uso, costume. սովորութիւն, կիրառութիւն. օգուտ, խնայող, խնայողութ:

Εἰ (πρὸ ἐγκλιτ.) Εἴ. σύνδ. (Ὑποθετ. ἢ Συναπτ.) se. 2. forse (Λατ. annum.) 3. sebbene. եթէ, թէ. 2. միթէ. 3. թէև պէտև. եթէր. 2. միայն. 3. ևթէ նէ ըստ. 4. (μετὰ τοῦ Γὰρ.) il Ciel volesse (Λατ. utinam) Աստուած ընէ, Աստուած ուզէ, երանի թէ. Աչերս վերուն, Աչերս խոնարհ, նոյնպէս, ոչպէս. 5. (μετὰ τοῦ Μὴ) se non (Λατ. nisi) եթէ ոչ. ըստ:

Εἶα, ἐπιφών. via. ծո արի, հայդա. հայդեր, ճա գոքեր:

Εἰδήμων - ονος (ὁ) istruito. sapiente, perito. փորձակիրթ, գիտուն, սեղեակ. ըստ, հանճարեղ:

Εἴδησις - εως (ἡ) scienza, conoscenza, avviso. գիտութիւն, ծանօթութիւն. իմ, հանճար:

Εἰδητός - ή - όν. speciale. մասնաւոր. մասնաւոր, ներքին:

Εἰδητῶς, ἐπίῤ. specialmente. մասնաւորապէս. խոստացաւ, գո խոստացաւ, ալեկ խոստացաւ:

Εἰδοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. formare, figurare. ձեւաւորել, ձեւակերպել. լեռնէ գօրեր. գծագրելեր:

Εἰδοποίημα - ατος (τὸ) ciò che è formato, figurato, forma rappresentata. ձեւաւորած բան, երեւոյթ ձեւ. լեռնէ գծագիր, գեղեցիկ նեղեն, կերպարանեն լեռնէ:

Εἰδοποίησις - εως καὶ

Εἰδοποία - ας (ἡ) formazione, figurazione. ձեւաւորութիւն, ձեւակերպութիւն. լեռնէ գօրեր, լեռնելեր. ներքին:

Εἰδοποιὸς (ὁ, ἡ) che forma, figura. ձեւաւորող. գործիչ լեռնէ գօրեր:

Εἶδος - εος - ους (τὸ) forma, figura. 2. specie, sorte. 3. apparenza. ձեւ. 2. տեսակ, կերպ. 3. երեւոյթ. գործ, լեռնէ. 2. նիվ, օգոյ, ճիշտ, իսրէ. 3. կերպանիւ:

Εἰδότως, ἐπίῤ. scientemente. գիտնաբար. գիտցիլէ իւր, ալեմանի:

Εἰδύλλιον (τὸ) idillio (specie di poesia.) իդիլլիոն (կերպ մը համառօտ բանաստեղծական քերթուած). իդիլլիօ (համեմատ գործ նիվէ գոյերով):

Εἶδω (ἐκ τοῦ ἀρχαιστ. Ἴδω.) vedere, sapere. տեսնալ, գիտնալ. կերտէ, գիտցէ:

Εἰδωλεῖον (τὸ) tempio d' idolatri (Λατ. delubrium.) կառուածն, բագին. գոհիտանի:

Εἰδωλικὸς - ή - όν. che concerne gli Idoli o gli idolatri. կառուցքերու համ կառապաշտներու պատկանած. գոհիլրա նոր գոհիտերիցներէ գոյիր:

Εἰδωλικῶς, ἐπίῤ. da Idolo. կառուցի պէս. գոհ կերի:

Εἰδωλόθυτος (ὁ, ἡ) immolato agli Idoli. կառուցքերու զոհուած. գոհիլրա գոյգան առնուելոյ:

Εἰδωλολατρία - ας (ἡ) idolatria. կառապաշտութիւն. գոհիտերիցութիւն:

Εἰδωλολατρέω - ῶ. Μ. ήσω. adorare gli Idoli, essere idolatra. կառուցքերու երկրպագութիւն ընել, կառապաշտ ըլլալ. գոհիլրա երկիր, գոհիտերիցի ալեմի:

Εἰδωλολάτρης - ου (ὁ) idolatra. կառապաշտ. գոհիտերիցի:

Εἰδωλομανέω - ῶ. Μ. ήσω. essere fanatico idolatra. մոլեգին կառապաշտ ըլլալ, մոլեգնութեամբ կառուցքերը պաշտել. էլէլէն ի՛նչ գոհիլրա երկիր, գոհ գեղեցիկ ալեմի:

Εἰδωλομανής - έος (ὁ, ἡ) fanatico idolatra. մոլեգին կառապաշտ, մոլեգնութեամբ կառուցքերը պաշտող. գոհ գեղեցիկ, էլէլէն ի՛նչ գոհիլրա երկող:

Εἰδωλομανία - ας (ἡ) fanatica idolatria. մոլեգին կառապաշտութիւն, կառամոլութիւն. գոհ գեղեցիկ ալեմը, էլէլէն ի՛նչ գոհիլրա երկմանը:

Εἴδωλον (τὸ) Idolo. 2. simulacro, immagine. 2. larva, fantasma. կառուք, գիր. 2. արձան, պատկեր. 3. ուրուական պատկեր, անգոյ երեւոյթ. գոհ. 2. նմանութիւն, ներկայութ. 3. ուրուական վհուկի, խոյալի:

Εἰδωλοπλαστέω - ῶ. Μ. ήσω. formare una cosa per imitazione. ուրիշ բանի մը նման բան մը շինել, նմանութեամբ գործել. գիր պալիս նեղեկի գեղեցիկ գիր կեղ երեւոյթ:

Εἰδωλοπλαστος (ὁ, ἡ) formato per fantasia o per imitazione. երեւակայութեամբ կամ նմանութեամբ շինուած. խոյալ երեւոյթ երեւոյթ իւր երեւոյթ:

Εἰδωλοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fare Idoli, simulacri. 2. immaginarsi. կառուք՝ արձան շինել. 2. երեւակայիլ. գոհ՝ ուրուական երեւոյթ. 2. խոյալ երեւոյթ:

Εἰδωλοποίησις - εως (ἡ) καὶ

Εἰδωλοποιία - ας (ἡ) l'arte di fare degli Idoli. 2. l'azione di immaginarsi, immaginazione. կառուք շինելու արհեստը. 2. երեւակայիլը. գոհ երեւոյթի ուրուական. 2. խոյալ երեւոյթ:

Εἰδωλοποιικὸς - ή - όν. abile a fare Idoli, simulacri. կառուք՝ արձան շինելը գիտցող. գոհ՝ ուրուական երեւոյթ ը պէտի:

Digitized by Google

Εἰδωλοποιός (ὁ, ἡ) fabbricatore di Idoli. կուռք շինող: կռի խոհան:

Εἰδωλοφανίο-ῶ. *M. ήσω.* avere la forma d'un Idolo. կուռքի նման ըլլալ. կռի պէսպէս ըլլալ:

Εἰδωλοφανής-ές (ὁ, ἡ) simile ad un Idolo, che ha la forma d'Idolo. կուռքի նման, կուռքի նման. կռիս պէս ըլլար, կռի պէսպէս:

Εἰδωλοχαρής-ές (ὁ, ἡ) allegro per la moltitudine dei suoi Idoli. իր կուռքերուն բազմութեանը վրայ ինգացող. կռիս ուրախացեալ զբօսանական պէսիներն:

Εἴθε, ἐπίρ. piaccia a Dio, il Ciel volesse. Աստուած ասյ, երնեկ թէ. Աւետ էրէսին, տէղէն, նոյնչափ:

Εἰκαζάρχης (ὁ) che comanda venti uomini. քսան հոգիի հրամիոց. երէսի հեծելոց պատուոսան:

Εἰκάζω. *M.* άσω. figurare, imitare. 2. congetturare. նմանցընել, նմանցընել. 2. վարկանել, կարծիք ընել. նման նկարել, պատկերել. 2. խոհին նկատ:

Εἰκαιόβουλος (ὁ, ἡ) imprudente, temerario. անխոհեմ, անխորհուրդ. գլուխտուղ, գիւխնիկիկ:

Εἰκαιολόγος (ὁ, ἡ) che parla senza riflessione. առանց մտածելու խոսոզ. գիտնիկներէ անօգուտ խոսի:

Εἰκαιόμυθος (ὁ, ἡ) = Εἰκαιολόγος.

Εἰκαῖος-α-ον. fortuito. 2. inutile. 3. temerario, sconsiderato. գիպուածական. 2. անօգուտ. 3. անխոհեմ, անխորհուրդ. բոց կեղ օլան. 2. պիհոպի. 3. գլուխտուղ, գիւխնիկիկ:

Εἰκαιοσύνη-ης (ἡ) temerità, sconsideratezza. անխոհեմութիւն, անխորհրդուութիւն. գլուխտուղութիւն, գիւխնիկիկութիւն:

Εἰκάς-άδος (ἡ) ventina. 2. il vigesimo giorno d'ogni mese. քսանեակ մի. 2. ամէն ամսուան քսաներորդ օրը. երէսկէն, երէսի խոնի. 2. հեր այն երէսին կիսնի:

Εἴκασμα-ατος (τὸ) immagine, effigie, simulacro. 2. congettura. պատկեր. 2. վարկած. պատրիճ, խոհին. 2. խոհին:

Εἰκαστικός-ή-όν. congetturale. կշռադատական. խոհինի պէսը: — ικῶς, ἐπίρ.

Εἰκαστός-ή-όν. che si può congetturare, verisimile. վարկանելու, շնմանցանելիոն. խոհին ըլլանար, գիւխնիկիկ:

Εἶκε × **γ' πρσ. τ. πρτ. τ.** (ἄχρ.) **Εἶκω.** sembrava a proposito. ի գէպ յարմար կ'երեւար. գիւտիկ կեցէնիւ էպ:

Εἰκελος-η-ον. simile. նման. պատկեր, գիւնիպ:

Εἰκονίζω. *M.* ίσω, rappresentare, dipingere, delineare. նկարագրել, նկարացընել, նկարել. լեռ լերկէ, կեռտերկէ, խոտվերկէ, խոտվէր ըլնէ:

Εἰκονικός-ή-όν. iconico, dipinto al naturale, che rappresenta l'archetipo. իր բնական հասակովին պէս նկարուած. ըսնէ կեղ լեռնէն՝ խոտվէրէ ըլնէ:

Εἰκόνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. εἰκών. immaginetta. պատկիկ պատկեր կամ արձան. պէսլէսէ խոտվէր խոհօտ նմանցնող պիրէն:

Εἰκονισμός (ὁ) dipintura, delineamento. rappresentazione. 2. descrizione (figura Rettorica). նկարիլը՝ նկարացընելը. 2. նկարագրութիւն (նկարասանական նկարագիր է). խոտվէր լեռնէսէ, պիրէն ալնիլ. 2. լոսի, խեղճիլ (էնչ պէսկոտ):

Εἰκονογραφέω-ῶ. *M.* ήσω. dipingere. 2. descrivere. նկարել. 2. նկարագրել. խոտվէրնէն լեռնէսէ, նոսէլնէսէ. 2. լոսի խրնէսէ:

Εἰκονογράφημα-ατος (τὸ) pittura, immagine. նկար, պատկեր. պիրէն. խոտվէր:

Εἰκονογραφία-ας (ἡ) iconografia, l'azione di dipingere. 2. descrizione. պատկերագրութիւն, նկարիլը. 2. նկարագրութիւն. պիրէն խոտվելը, խոտվէր ըլնէսէ. 2. լոսի, խեղճիլ:

Εἰκονογράφος (ὁ, ἡ) pittore. պատկերագիր. խոտվէր՝ պիրէն խոտնի՝ ըլնէսէ:

Εἰκονοκλάστης-ου (ὁ) iconoclasta. սուրբ պատկերները կոտրող. սուրբ պիրէնէրէ՝ խոտվէրէրէ կոտրնի՝ խորտնոսի:

Εἰκονομαχία-ας (ἡ) guerra contro le immagini. պատկերամարտութիւն, սուրբ պատկերներու գէմ եղած կռիւ. սուրբ խոտվէրէրէ պիրէնէրէրէ խորտ ալան կռիւ:

Εἰκονομάχος (ὁ, ἡ) iconomaco, nemico delle immagini. պատկերամարտ. սուրբ պիրէնէրէ՝ խոտվէրէր պէսդիչ:

Εἰκονοποιέω-ῶ. *M.* ήσω. fare de' simulacri, dipingere delle immagini. արձան շինել, պատկեր նկարել. պիրէն խոհնէսէ, խոտվէր ըլնէսէ:

Εἰκονοποιός (ὁ, ἡ) pittore, chi fà de' simulacri. պատկեր նկարող, արձան շինող. խոտվէր ըլնէսէ, պիրէն խոհնի:

Εἰκός-ότος (τὸ) οὐδ. τ. Εἰκώς.

Εἰκοσάεδρος (ὁ, ἡ) (Γεωμετρ.) a venti facie, icosaedro. քսանդեմ. երէսի հաւասար՝ նման:

Εἰκοσαετηρίς-ίδος (ἡ) lo spazio di venti anni. քսան տարուան ժամանակ. երէսի իրնէսէ կողի:

Εἰκοσαετής-ές (ὁ, ἡ) di venti anni. քսան տարուան. երէսի իրնէսէ:

Εἰκοσαετία-ας (ἡ) venti anni. քսան տարի. երէսի իրնէ՝ պէսնէ:

Εἰκοσαετίς-ίδος (ἡ) θηλ. τ. Εἰκοσαετής.

Εἰκοσάκις, ἐπίρ. venti volte. քսան անգամ. երէսի գիմէ:

Εἰκοσάμηνος (ὁ, ἡ) di venti mesi. քսան ամսուան. երէսի պէսէ:

Εἰκοσαπλάσιος-α-ον. } ventiplice. քսանապատիկ. երէսի խի:

Εἰκοσαπλοῦς-ῆ-οῦν. }

Εἰκοσας-άδος (ἡ) = Εἰκάς.

Εἰκοσάφυλλος (ὁ, ἡ) di venti foglie. քսան տերեւ ունեցող. երէսի խոտրնէսէ:

Εἰκοσήρης-εος (ὁ, ἡ) che ha venti ranghi di remi. քսան կարգ կեռ ունեցող. երէսի էրէկի պէսկէսէ:

Εἴκοσι καὶ (πρὸ φων.) **Εἴκοσιν** (οἱ-αἱ-τα) (ἄκλ.) ἀριθ. (20) venti. քսան. երէսի. երէսի:

Εἰκοσιδύο (ἄκλ.) ἀριθ. (22) ventidue. քսանուերկու. երէսի խի:

Εἰκοσιεννέα (ἄκλ.) ἀριθ. (29) venti nove. քսան ու ինը. երէսի գոսնէ:

Digitized by Google

Εἰκοσιάξ (ἄπαξ λ.) ἀριθ. (26) ventisei. քսան ու վեց. Իրկի տասներեք:

Εἰκοσεπτα (ἄπαξ λ.) ἀριθ. (27) venti sette. քսան ու եօթը. Իրկի եռեքսան:

Εἰκόσιμος (ὁ, ἡ) che vale venti mine. քսան մնաս արժող. Իրկի հարկեր տեղին:

Εἰκοσιοκτω (ἄπαξ λ.) ἀριθ. (28) venti otto. քսան ու ութը. Իրկի ոթոթը:

Εἰκοσιπέντε. (ἄπαξ λ.) ἀριθ. (25) venti cinque. քսան ու հինգ. Իրկի պէշ:

Εἰκοσιτέσσαρες - ες - α. ἀριθ. (24) venti quattro. քսան ու չորս. Իրկի չոթորի:

Εἰκοσιτρεῖς - τρία. ἀριθ. (23) venti tre. քսան ու իրեք. Իրկի իւշ:

Εἰκοσταῖος - α - ον- di venti giorni. քսան օրական. Իրկի կանչխան:

Εἰκοστὸς - ἡ - όν. ventesimo, vigesimo. քսաներորդ. Իրկիներ:

Εἰκοτολογέω - ῶ. Μ. ήσω. dire delle cose verisimili, parlare per congettura. ճշմարտանման բաներ դուրգիլ, վարկմամբ խօսիլ. ոչ ըստ խոսքն կեղծիլ ուզելով, ինչ ուզելն ուզիլ:

Εἰκότως, ἐπίῤ. ragionevolmente, con ragione, a dritto. իրաւամբ. հաւիք խօսիր:

Εἶκω. Μ. εἶξω. ritirarsi, cedere il passaggio. 2. ubbidire. ՃԿ գի քաշուիլ, տեղ տալ. 2. հնազանդիլ. ԼԻՐ՝ պիր խօս փարմիլ, Իրր՝ Իւլ Լիրմիր. 2. փախչիլ:

Εἰκὼν - όνος (ἡ) immagine, quadro, pittura. 2. simulacro, statua. 3. fantasma, larva. 4. figura rettorica. պատկեր, նկար. 2. արձան. 3. ցնորք. ստրուկան ձեւ. ֆանթէր, տարիքի. 2. խնամքով ոչխարի. 3. խայալի, տարիքի վհհիլի. 4. իւր տեղի փայիր լինիլ:

Εἰκως - νία - ός. simile, conveniente, ragionevole. նման, վայելուչ, իրաւացի. պիտոյիր, գիտաիլ, նստելիքիլը, հարիլը. (κυρ. εἰς τὸ οὐσ.) cosa conveniente, decente, ragionevole, probabile, verisimile. վայելուչ, իրաւացի՝ հաւանական՝ ճշմարտանման բան. գիտալի՝ նստելիքիլը՝ հարիլը՝ գանիթիլի՝ ֆասիլ նէնիի:

Εἰλαμὶς - ίδος (ἡ) la membrana che inviluppa il cervello. ուղեղը ծածկող մազիը. պիչինէ Իլալերինի տարելը ալան ինչ ըլար:

Εἰλαπιναστὴς - οῦ (ὁ) commensale. սեղանակից. հիմ տարիր:

Εἰλαπίνη - ης (ἡ) festino, convivio. խրախճանք, կոչուածք, հարկիճք. պիֆերի, պէյֆի, գիւմպէլ:

Εἴλαρ - αρος (το) difesa. մարտից, պատսպար. ֆոպա, գիլիերիլ:

Εἰλάρχης - ου (ὁ) comandante di una cavalleria. գունդ մը ձիաւորի հրամանատար պիր պէյլէր պէյ-պէյլէրի պոյոյրան:

Εἴλεός (ὁ) miserere, volvulo (sorta di malattia.) 2. tana. ողորմ տղերց (ախտ մըն է). 2. որջ. բոպլ հարդ, պուշրատ գիմակ (պիր նէվ իլլէի). 2. ին, հոյլանի խոռոչը:

Εἰλέω. Μ. ήσω. stringere, inviluppare. 2. affliggere, opprimere. 3. circondare, attorniare. սեղմել, կապկպել. փաթթել. 2. նեղել, վշտացնել. 3. պատել, պաշարել. ըլիմփ, ըլիւպէրմէ, պուլամա, տարմա. 2. եղնիի Լիրմիր, ըլիւպէրմա. 3. Լիւրիւլիմիր, տարմա:

Εἴλη - ης (ἡ) truppa, squadrone di cavalleria. հեծելազօրաց գունդ. ասիլը տալիր պէյլիչիներ:

Εἰλιθερὴς (ὁ, ἡ) riscaldato al sole արեւուն տարցած. կիանիւտ ըսընմիլ:

Εἴλησις - εως (ἡ) = Συστροφή. avvolgimento. փաթթիլը, լուլչիլը. տարելմա, պիճինիր:

Εἰλητὸς - ἡ - όν. involto. փաթթըտած. տարելմիլ, պուլուճիլ:

Εἰλικρίνεια - ας (ἡ) sincerità, ingenuità. անկեղծութիւն, պարզամտութիւն. տափակութիւն, հաւիքի:

Εἰλικρινέω - ῶ. Μ. ήσω. purificare, nettare. սրբել, մաքրել. կիւրէլէմէ, փօ կիմիր:

Εἰλικρινὴς - έος (ὁ, ἡ) sincero, ingenuo, puro. անկեղծ, հարազատ, պարզասիրտ. տափակութիւը, հաւիքիլիքի, փօ:

Εἰλικρινῶς, ἐπίῤ. sinceramente, ingenuamente, per se. պարզամտութեամբ, անկեղծութեամբ ըստ ինքեան. տափակութ իւր, ինչիլէյինիրէն:

Εἰλίπους - οδος (ὁ, ἡ) che strascina il piede nel camminare. տրտը քարքառելով քալող. այլ ընչ ոխորիներէ կիւրէյէն:

Εἴλλω. Μ. ήσω. = Εἰλέω.

Εἰλυθμὸς καὶ Εἰλυὸς (ὁ) = Εἰλεός (2).

Εἰλύω. Μ. ύσω. = Εἰλέω. rivoltare, rivolgere, inviluppare. գարձընել, պատել, փաթաթել. Լիւրիւլիմիր, տարմա:

Εἴλως - ωτος (ὁ) = Δοῦλος.

Εἰλωτεία - ας (ἡ) schiavitù. գերութիւն. կիրիչիլի, փաչլըտա:

Εἰλωτεύω. Μ. ευσω. essere schiavo. գերի ըլլալ. կիրիչ օլմա:

Εἰλωτὶς - ίδος (ἡ) donna schiava. գերի կին. փորը կիրիչ, հարչըչէ:

Εἶμα - ατος (τὸ) veste. լաթ, հագուստ. բոպա, խալաղ:

Εἱμαρμαι. ποθ. πρκ. τ. Μείρω. (Μείρομαι).

Εἱμαρμένη - ης (ἡ) il destino, il fato. ճակատագիր, բաղդագրութիւն. փըմկիր, ածնընէն կալըչըր, փարիր:

Εἱμαρτὸς - ἡ - όν. destinato dal fato. ճակատագրէն կարգուած, ասհմանուած. ածն կալըչընփան՝ փարիրին կիւրէլի՝ կարար Լիրիւլիլ:

Εἰμί. Μ. ἔσομαι. essere, esistere. 2. essere proprio, appartenere. եղ, եղանիլ, գալ. 2. յատուկ ըլլալ, վերաբերիլ. օլմա, վար օլմա. 2. հափսոս օլմա, փիչիալիի օլմա. 3. (τρπρσ.) avere, essere in possesso. 4. essere possibile, probabile. 5. trovarsi in qualche disposizione. ունենալ, առացած ըլլալ. 4. կարելի՝ հաւանական ըլլալ. 5. արպասաբեան մը ՄՀ գտնուիլ. վար օլմա, կորնիգլ օլմա. 4. փարիր՝ կնայնէլէր օլմա. 5. պիր տէյֆիկիրէն գասլամա. Ὄν (τὸ) (μετχ. οὐσ.) la verità. ճշմարտութիւն. փօլըսլամա. (καὶ ἐπίῤ.) Τῷ Ὄντι. realmente, veramente. իրապէս, ճշմարտապէս. վաքըա, ֆիլ վաքը, տարհման:

Εἶμι. Μ. εἰμι. andare, camminare. երթալ, քալել. կիտիլ, կիւրիւմէ:

Digitized by Google

Εἰναέτης - εος (ὁ, ἡ) = ἀντὶ Ἔννατής.
Εἴπερ, σύνδ. tuttavia, con tutto ciò. 2. se mai, se pure. այսու ամենայնիւ. 2. եթէ երբեք. եւ գիտիմ. 2. եւ իրաւ, եւ իրաւ:
Εἴποτε, μόρ. (ἴδε Εἰ) Ὑποτακτ. se mai. եթէ երբեք. եւ իրաւ, եւ իրաւ հէն պիտ ըսեմ, եւ իրաւ:
Εἰργμὸς - οῦ (ὁ) imprigionamento. 2. legame, vincolo. բանտարկութիւն. 2. կապ. հաս. կիպ. 2. պատ, պատմ:
Εἶρ (καὶ Ἄττ. Εἴρ) γω. M. ξω. imprigionare. 2. allontanare, impedire. բանտ դնեմ. 2. հեռացընել, արգիլել. ընդհատ՝ հատցնեմ գործ. 2. իբր ընկերիմ, ձեռ կիպեմ:
Εἰρεσία - ας (ἡ) Ἴων. ἀντὶ Ἐρεσία.
Εἰρεσιώνη - ης (ἡ) ramo d'olivo, fatto a forma di corona fornita di frutti. պատանեկական զարդարանաւ պսակի ձեւով չինուած ձիթենիի ոստ. հետ իւր պտուղներ կախեալ ունի:
Εἴρη - ης (ἡ) assemblea. ժողով. խիւն, ձիաքար:
Εἴρην - ενος (ὁ) giovine di 28 anni, che ha diritto di parlare nelle assemblee. ժողով քներու մէջ խօսելու իրաւունք ունեցող 28 տարուան երիտասարդ. ձիքիւներէ պիւլէնտրոս պօհոդիի կիսից հատիը ալան 28 նշանակ էին:
Εἰρηναγωγέω - ῶ. M. ήσω. condurre in pace. խաղաղութեան առնել. բռնութիւն հաստատ կերպիւ՝ ելեւէջ ալմէք:
Εἰρηναῖος - α - ον. (καὶ ἐπίῤῥ.) - αίως = Εἰρηνικός.
Εἰρηνάρχης - ου (ὁ) ufficiale incaricato alla conservazione della pubblica pace. հաստատուց խաղաղութիւնը պահպանելուն վրայիցդ պաշտօնատար. հասկնալ՝ ընկերի բռնութիւնը՝ ատրտիս քուշտա ալան հանգիստ ինիլնէրուն իրեն հանգստացընէ:
Εἰρηναρχία - ας (ἡ) la carica dell' incaricato alla pace pubblica. հաստատութեան խաղաղութիւնը հոգացողին պաշտօնը. խնդալ բռնութիւնները գիտնալի ալանը հանգստացնէ:
Εἰρηναρχικὸς - ἡ - όν. che appartiene all'ufficiale incaricato alla pace pubblica. հաստատութեան խաղաղութիւնը հոգացող իշխանին պատկանած. խնդալ բռնութիւնը գտչուան հանգստացնելու գիտնալի:
Εἰρηνευσις - εως (ἡ) pacificazione. խաղաղութիւն ընծեալ. բռնութիւն՝ հաստատ կիպեալ:
Εἰρηνεύω. M. εύσω. pacificare. խաղաղացընել. բռնութիւն՝ հաստատ կիպել. 2. (συνήθ. ἑλλ. ἢ ἀμτβτ. καὶ μσ.) vivere in pace. խաղաղութեան մէջ ապրիլ. բռնութիւն՝ հաստատ խնդալ:
Εἰρήνη - ης (ἡ) pace. խաղաղութիւն. բռնութիւն, հաստատ:
Εἰρηνικὸς - ἡ - όν. pacifico. խաղաղարար. հաստատ խիղճ, բռնութիւնը սիրէն: — ικώς, ἐπίῤῥ.
Εἰρηνοδίκης - ου (ὁ) giudice di pace. (Λατ. fecialis.) խաղաղութեան գաւառապ. բռնութիւն՝ հաստատ հատիչ:
Εἰρηνοποιέω - ῶ. M. ήσω. pacificare, riconciliare խաղաղութիւն ընծել, հաստատցընել. բռնութիւն՝ պատճառ կիպել, պատճառդրմիչ:
Εἰρηνοποιὸς (ὁ, ἡ) pacifico, riconciliatore. խաղաղարար, հաստատցնօղ. բռնութիւն խիղճ, պատճառդրան. (οὐσ.) = Εἰρηνοδίκης.
Εἰρηνοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode della pace. խաղաղութեան պահպան. բռնութիւն՝ ատրտիս քուշտալիէ. (οὐσ.) = Εἰρηνοδίκης.
Εἰρνεῖος - η ῆ ος - ον. di lana. բրդէ, բուրդէ. խոնդան, խոփոլէդան:
Εἰρκτή - ῆς (ἡ) prigione. արգելանոց. հափնոս:
Εἰρκτοφυλακέω - ῶ. M. ήσω. essere custode del carcere, esser prigioniere. բանտապան ըլլալ. ընդհանրը օվճի:
Εἰρκτοφύλαξ - ακος (ὁ) = Δεσμοφύλαξ.
Εἰρμὸς - οῦ (ὁ) seguito, concatenazione, serie. կապակցութիւն, կարգ, շղթայ, բռնկիս, սերտ:
Εἰροκόμος (ὁ, ἡ) = Ἐριουργός.
Εἰροπόνος (ὁ, ἡ) = Ἐριουργός.
Εἰροχαρὴς (ὁ, ἡ) pieno di lana. բրդով լեցուն. խոնդ խոփոլը իւր տէր՝
Εἴρω. M. ἐρέω καὶ Ἄττ. ἐρῶ. dire parlare, interrogare. գրուցել, խօսիլ, հարցընել. պօյլիւիլ, ըսէբտը կիպիլ. ուրիշ:
Εἴρω. M. ἔρσω. legare, trecciare. կապել, հիւսանել. պատլամալ, խօրիլ:
Εἴρων - ωνος (ὁ) colui che parla d'una maniera ironica. հեգնական կերպով մը խօսող. ուիւքի իւր՝ խոյնկիւ իւր պօհոդիի խոսի:
Εἰρωνεία - ας (ἡ) ironia. հեգնութիւն. խոյնկիւ, խօսք, ուիւքիւնի:
Εἰρωνεύομαι. M. εὐσομαι. parlare ironicamente. հեգնաբար խօսիլ. խոյնկիւ իւր պօհոդիի կիսից:
Εἰρωνευτικὸς - ἡ - όν. = Εἰρωνικός.
Εἰρωνικὸς - ἡ - όν. ironico. 2. chi ama il parlar ironico. հեգնական. 2. հեգնական կերպով խօսիլը սիրօղ. խոյնկի, պօհոյնկի. 2. խոյնկիւ իւր պօհոդիի կիսից պուիւքի:
Εἰρωνικῶς, ἐπίῤῥ. ironicamente, di modo ironico. հեգնաբար. խոյնկիւ իւր:
Εἰρωτάω (έω) - ῶ. M. ήσω. × Ἴων. ἀντὶ Ἐρωτάω.
Εἰς καὶ Ἄττ. Ἐς, πρόθ. (συντ. μὲ αὐτ.) in o presso. 2. fino. (Λατ. usque, ad) ի, յ, ց, առ, քովը. 2. միչեւ. պա, պէ, ի, իւր, ի առնելու. 2. պատ, պէտ, պատ:
Εἷς. μία, ἕν (ἡ γεν.) ἑνός - μιᾶς - ἑνός. uno. մէկ, մի. պէր, իւր (γρμτ. καὶ Ταχτικ.) primo. 2. qualcuno. ոմանք. 2. ամ, ոք, մէկը. իւվիւչի. 2. պիւն, պիր պէն:
Εἰσαγγελεύς - έως (ὁ) denunziatore. accusatore. գաղտախազ, սմբաստանօղ. չխոչընօղ:
Εἰσαγγελία - ας (ἡ) accusa in tribunale, denunziazione. գաղտասանութիւնը՝ ատեանը ազդ ընելը՝ սմբաստանելը. մէկին մեղ պիւլնօ անչխոնը, չխոչնիլ կիսից:
Εἰσαγγελτικὸς - ἡ - όν. che appartiene alla denunziazione. սմբաստանութեան պատկանած. չխոչնոյ գիտնալի:
Εἰσαγγέλλω. M. αγγελῶ. accusare, denunziare al tribunale. 2. riferire, riportare. ատեանը սմբաստանել՝ գաղտ-

Digitized by Google

խոփել. 2. լուրը տալ, խմացընել. ինձ ինչպէս խօսացուսաք՝ չխոսի. 2. անձը ըսիմաց, խօսիր վերեն, իւն ինչոս։

Εἰσαγείρω. M. ἀγερῶ. radunare, raccogliere. ժողվել, ինչ ընել. ըսիլուսաք, ինչ ինչոս։

Εἰσάγω. M. ἀξω. introdurre, indurre. 2. prender moglie, ammogliarsi. 3. offrire, rappresentare. 4. accusare, denunziare, presentare al tribunale. ներս առնել, խոհել, մուծանել. 2. կնիկ առնել, կարգալ. 3. մուսաբանել, առկա բերել. 4. մադառառանել, առնառը քաշել. իւրէն ինոհիսուսաք, օգնուսաք, ներքինոսաք. 2. վերէն ուրսաք, ելլենոսաք. 3. առնուսաք, հաստատ ինձիրոսաք. 4. չխոսի ինոհոս, ինչ ինձիրոսաք չխոսաք։

Εἰσαγωγεύς - έως (ὁ) = *Εἰσαγγελεύς*. colui che sente le accuse e le riferisce al giudice. ամբաստանաւճիւնները լսող ու գանոնք գատաւորին իմացընող. լսէլ, լսուիլ խոհիս խոհէ անկէրէ հասկնալ անկարան։

Εἰσαγωγή - ῆς (ἡ) introduzione. 2. rappresentazione d'una accusa, denunziazione. ներսհանճիւն, կանհարանուճիւն. 2. ամբաստանանուճիւն մը գատաստանարանին առանանին հասկըցընելը, դատարանելը. պիտուիլ, հասկացուիլ. 2. ինձիսիլ գալուչը որ իհոհոս, պիրիհինոն խօհիւրս լսուիլս ու լսուհոյին իհոհոս։

Εἰσαγωγικός - ή - όν. introduttorio. ներսհանական. իւնէրէ ինոհիրսիս՝ օգնսաք հանճառ։

Εἰσαγώγιμος (ὁ, ἡ) che si può introdurre. ներս առուուելու, խոհելը՝ մուծանելը կարելի. իւնէրէ ինոհիրսիսլուս, օգնսաք։

Εἰσακοντίζω. M. ίσω. lanciare dardi, dardeggiare, attaccare a colpi di dardi. նետ նետել, նետով գործել. օք պիհոք, բէր լուհոք, օք իւն ուրսաք, օգս խոհոնոք։

Εἰσακούω. M. ακούσω. esaudire. 2. ascoltare, ubbidire. ականջ դնել, լսածը ընդունիլ. 2. անսալ, հնազանդիլ. խօսլուք խօսք, խոհիս. 2. գոնէ օշտք, ականջ խոհոք։

Εἰσαλείφω. M. ελεύψω. ungere di dentro. ներսէն օծել. իւնէրսիս խոհլուսաք։

Εἰσαμείβω. M. αμείψω. entrar dentro. ներս հանուել. իւնէրէ ինոհիրսիս։

Εἰσαναβαίνω. M. βήσομαι. montare, salire sopra. վրան ելլել. խոսխոնի ըշտնալ։

Εἰσαναγκάζω. M. άσω. costringere. բռնադատել. ինձուսաք հինոհիս, ինչ ինոհիս։

Εἰσανάγω. M. άξω. introdurre. ներս տանիլ՝ խոհել. իւնէրէ ինոհիրսիս՝ օգնսաք։

Εἰσανεμι. M. εμι. = *Εἰσαναβαίνω*.

Εἰσάπαξ, ἐπίῤ. per una volta. ինչ անգամնան հասնար. պիր փիճիրէ։

Εἰσαποβαίνω. M. βήσομαι. salire in. տեղ մը ելլել. պիր ներսէ ըշտնալ։

Εἰσαριθμέω - ῶ. M. ήσω. = *Συναριθμῶ*. annoverare assieme. ինչ տեղ հասնիլ. միասին տալ։

Εἰσαρπάζω. M. άσω. rapire una cosa e nasconderla. յափշտակելով պահել. խոսէշ օգնսաք։

Εἰσαῦθις, ἐπίῤ. di nuovo. նորէն. ինչնիպին, ինոհրար։

Εἰσαύριον, ἐπίῤ. in domani. վաղուան. ինոհրնա։

Εἰσαφάσσω καὶ - αφάω - ῶ. M. άσω. inserire, immettere. խոհել. օգնսաք՝ ներսհնսաք։

Εἰσβαίνω. M. βήσομαι. = Ἐμβαίνω.

Εἰσβάλλω. M. βαλῶ. gettare, mettere dentro. ներս նետել՝ գնել. իւնէրէ ինոհսաք՝ խոհոսաք. 2. (ἀμτβτ. ἡ ἐλλ.) assaltare, invadere. յարձակիլ. ինոհրնոյնէ իհոհոս, ինոհրսաք։

Εἰσβατός - ή - όν. (κυρ. τόπος). accessibile. մատիճնալու. խոսխոնելի։

Εἰσβιάζομαι. M. άσομαι. entrare con violenza. բռնի մտնալ. ուր իւն ինձհոս։

Εἰσβιβάζω. M. άσω. imbarcare. նաւ գնել. ինչնէ գօսաք։

Εἰσβοηθέω - ῶ. M. ήσω. entrar dentro per soccorrere. օգնելու հասար ներս մտնալ. խոսուշ իհոհոս իւնէ իւնէրէ ինոհսաք։

Εἰσβολή - ῆς (ἡ) invasione, incursione. 2. principio. 3. spedizione militare. յարձակում, առպատակուճիւն. 2. սկիզբ. 3. պատերազմի արշաւանք. խոհրնոյնէ, ելթիւ. 2. գուշնիլ. 3. սիֆէր։

Εἰσδανείζω. M. είσω. prestare, dare ad usura. վաշխի տալ. ֆոյզա վերսիս։

Εἰσδέχομαι. M. δέξομαι. ricevere, ammettere. ընդունիլ. ֆոգոալ հինոհիս, ֆոգոգուլանմաք։

Εἰσδρομή - ῆς. (ἡ) = *Εἰσβολή*.

Εἰσδύνω (*X. M.*) = *Εἰσδύω*.

Εἴσδυσις - εως (ἡ) penetrazione. ինչը մըտնելը, թափանցելը. իւնէրսիսին ինոհսաք։

Εἰσδύω. M. ύσω. entrar dentro, penetrare. ինչը մտնալ, թափանցել. իւնէրէ ինոհսաք, իւնէրսիսին ինոհսաք։

Εἰσεγγίζω. M. ίσω. avvicinarsi, approssimarsi a... ինչի մը կամ տեղ մը մօտիկնալ. պիրիսինի խոխօտ պիր ներսէ խոնալմաք։

Εἴσειμι. M. ειμι. = *Εἰσέρχομαι*. 2. rappresentarsi (al tribunale, al teatro ecc.) 3. rappresentare alcuno nel teatro, imitare. 2. մտալիլ (տատանը, թատրոնը եւ այլն). 3. թատրոնը ինչին կերպարանքը ցոյցընել, ինչին տանը նկարագրել, նմանիլ. 2. հասարակաց ներսէ՝ ընթանալ (փիլոնա՝ ինոհրօտա վր տալու). 3. ինոհրօտա պերսինի խոխսիսին ինոհիս. 4. (τρπσ. καὶ κατα μτχ. ἑλλ.) ricordarsi, immaginarsi. միտքը գալ, յիշել, երեւակայել. ֆիրսիսին ինձնէ, անմաք, խոյալ ինոհիս։

Εἰσελαύνω. M. ελάσω. entrare a cavallo o a carrozza. ձիով կամ կառքով մտնալ. ինչ խոխօտ արագ իւն ինձհոս։

Εἰσέλευσις - εως. (ἡ) entrata. մուտ. իւրէն։

Εἰσεμπορεύομαι. M. εύσομαι. andare in un luogo per traffico. վաճառականաբար ինչուան հասար տեղ մը երթալ. ինոհճիրսիսլուսաք իւն ինչ պիր ներսէ վրսաք։

Εἰσέπειτα, ἐπίῤ. inseguito, indi, quinci. յետոյ, ետքը, ապա. անկէ, ասկէ։

Εἰσέρχομαι. M. ελεύσομαι. entrare dentro, rappresentarsi. ներս մտնալ, տատրի ելլ-

Digitized by Google

լել, հանգիստանալ· իւրէն կերթալ, հանգըստ ըլլալ· 2. (τρεπρσ.) = Εἰσειμι (4)։
Εἰσάτε, ἐπίῤῥ. ancora. առաւօտեան, գիւղ. փոհ, լիմոնիպարեր։
Εἰσέχω. Μ. ἔξω. penetrare, stendersi. մէջը մտնալ, տարածիլ· իւրէն կերթալ, խոչընդոտիլ։
Εἰσηγέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. consigliare, insegnare, persuadere. խորհուրդ տալ, խրատել, տարվեցընել, համոզել· նախկին վերթալ, խօչընդոտիլ, իւրմ կերթալ։
Εἰσήγημα - ατος (τὸ) consiglio, lezione, esortazione. խորհուրդ, խրատ, գաղ, յորդորանք· նախկին, տերս, խօչոպ։
Εἰσήγησις - εως (ἡ) consiglio, esortazione. խորհուրդ տալը, յորդորանք· խօչոպ վերթալ, նախկին։
Εἰσηγητής - οῦ (ὁ) colui che consiglia, esortatore, maestro. խորհուրդ տուօղ, խրատօղ, ուսուցիչ· խօչոպ վերթին, նախկին խոհ, խոճա։
Εἰσθρώσκω. Μ. θοροῦμαι. saltare, correre dentro. մէջը ցատկել՝ վազել· իւրմէն ուղղըմամբ՝ ելլալմէ։
Εἰσιππεύω. Μ. εὐσω. entrare a cavallo. ձիով մտնալ· ալ իւր կերթալ։
Εἰσιτητός - ή - όν (κυρ. τόπος) accessibile. մտանելիութիւն, մտնալու· խոթլուելըր կերթիր։
Εἰσκαλέω - ῶ. Μ. έσω. chiamare dentro. ներս կանչել· իւրէն լալըրմէ։
Εἰσκαταβαίνω. Μ. βήσομαι. entrare dentro. ներս մտնել· իւրէն կերթալ։
Εἰσκηρύσσω (ττω). Μ. ὐξω. chiamare uno a voce di banditore. մտնելութիւն ձեռնտու մէջ կանչել· խիւլ իւրէ իւր պրեպիւն լալըրմէ։
Εἰσκομίζω. Μ. ίσω. portar dentro, introdurre. ներս բերել խոթել· իւրէն կերթերմէ՝ ածմէ։
Εἰσκυκλέω - ῶ. Μ. ήσω. voltare alla parte di dietro. եաեւի կողմը գարձընել· նախ ֆարֆա՝ արջա լիվերթալ, պրծոպրմէ։
Εἰσκύπτω. Μ. κύψω. = Ἐγκύπτω.
Εἴσκω (Χ. Μ.) assimilare. նմանցընել· պինալերթալ· (συνεκδχ. μὲ ἀπαρ. ἑκ δ.) credere, stimare. կարծել· ըլնն կերթալ, ֆըյտա կերթալ։
Εἰσλάμπω. Μ. λάμψω. risplendere, rilucere. (Λατ. illuceo). փայլիլ· փարլմամէ։
Εἰσοδιάζω. Μ. άσω. far la raccolta dei prodotti, delle entrate. եկամտահանելըր ժողվելը· կեղբլերէն՝ իւրաղբ վերլերթալ։
Εἰσόδιος (ὁ, ἡ) che concerne l' entrata. մտնելու պատկանած· կերթէն գալը· (ὅθ.) Εἰσόδεον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) entrate, prodotti. եկամտաւ· կերէր, իրաւ։
Εἴσοδος (ἡ) entrata. 2. tributo. մուտք· 2· հարկ, բաժին· կերէլ· 2· վերէն, պոճ. ἴδε καὶ Πρόσοδος.
Εἰσοικέω - ῶ Μ. ήσω. abitare in, stabilirsi. տեղ մը բնակիլ՝ զետեղիլ· տեղ կերթին տեղն օլմէ, իքամէթ կերթալ։
Εἰσοικίζω. Μ. ίσω. stabilire in un' abitazione, ricevere nella propria abitazione. բնակարանի մը գնել, տեղ մը զետեղել, տանը առնել, ազուքցընել, բնակեցընել· առէն օլմաք համալ վերթալ, տէր իւրէ կերլերէրմէ, կվինի օլմէ, կվինէրի իւր վերթալ, իջևտաւրմէ։
Εἰσοικισμός - οῦ (ὁ) il ricevere nella propria abitazione. իր բնակարանը ընդունիլը· կվինէն իջևտաւրմա իմիմէթ։
Εἴσοπτος (ὁ, ἡ) che si può vedere, osservare da pertutto. ամէն գիտց տեսնալու· հեր նահան կերթիմէթ։
Εἰσοπτρίζομαι. Μ. ίσομαι. specchiarsi. հայելի նայիլ· ինքզինք գնդմէ։
Εἴσοπτρον (τὸ) specchio. հայելի· գնդ։
Εἰσοράω - ῶ. Μ. όψομαι. guardare, osservare con attenzione. ուշգրաւթեամբ նայիլ· գիտել· փիքրէն իւն գնդմէ՝ նաղր իմիմէթ։
Εἰσορμάω - ῶ. Μ. ήσω. lanciarsi impetuosamente sopra. ուժով վրայ նետուիլ· հնձիմ իւն խաղերէն ալիլմէ։
Εἰσορμίζομαι. Μ. ίσομαι. entrare in porto. նաւահանգիստը մտնալ· իւլմնա կերթալ։
Εἰσοχή (ἡ) concavità. գոգաւորութիւն· գովմէթ։
Εἴσοψις - εως (ἡ) osservazione. գիտողութիւն, ուշգրաւթեամբ նայիլը· նաղր փիքրէն իւն գնդմէը (συνεκδχ.) = Παράδειγμα.
Εἰσπέμπω. Μ. πέμψω. mandar dentro, introdurre. ներս խրկել, մտնցընել· իւրէն խօլլմաք, ածմէթ։
Εἰσπεράω - ῶ. Μ. άσω. penetrare in. տեղ մը մտնալ, մէջը տանիլ· պիր կերթ կերթալ· իւրէն ածմաքմէթ։
Εἰσπηδάω - ῶ. Μ. ήσω. saltare dentro. ներս ցատկել· իւրէն ցելլմէթ։
Εἰσπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cader dentro, incadere. մէջը ինկնալ· իւրէն փօլմէթ։
Εἰσπνέω - ῶ. Μ. πνεύσω. aspirare, amare ardentemente. անձկալ, խիստ սիրել· հաւրիթ կերթալ, ուշ իւն պիլմէթ։
Εἰσποιέω - ῶ. Μ. ήσω. dare uno per adottivo. մէջը արգելիր տալ· պիրինի օղլ ըլմաք փեչի վերթալ· (μσ.) adottare. արգելիր, օղլալըմաք ֆաղրալ կերթալ։
Εἰσποιητός - ή - όν. adottato. արգելիր· օղլալըմաք, ճան կվլաթը փեչի ֆաղրալըմաւշ։
Εἰσπορεύομαι. Μ. εὐσομαι. entrare, andare dentro. մտնալ, ներս երթալ· կերթալ, իւրէն կիմալ։
Εἰσπράκτωρ - ορος (ὁ) colui che esige, raccoglie del denaro, collettore. գրամ ներլը՝ տուրքերը ժողվող· սէֆիկ՝ վերնկլերէն պրվլերէրին, ֆաղրի նև, ֆաղրիվրտար։
Εἰσπράσσω (ττω). Μ. πράξω. esigere le contribuzioni. հարկերը բաժիններըը ժողվել· պաճըրէ՝ վերնկլերէն պրվլերէրմէ։
Εἰσρέω. Μ. ρεύσομαι. scorrere dentro. մէջը վազել· իւրէն օփմէթ։
Εἰσροή (ἡ) καὶ Εἴσροος - ους - ου (ὁ) καὶ Εἰσρυσις - εως (ἡ) influvio. ներհոսում· իւրէն օփմա։
Εἰστίθημι. Μ. εἰσθήσω. porre in, riporre dentro. տեղ մը գնել, մէջը գնել· պիր կերթ ֆօմաք, իւրէն ֆօմաք։
Εἰστοξεύω. Μ. εὐσω. lanciare delle freccie dentro. մէջը նետ նետել· իւրէն օք պրմաք (μσ. ῆ πθ.) scagliarsi dentro come freccia. նետի պէս մէջը նետուիլ· օք ֆօրլի իւրէն պրծմաք։
Εἰστρέπω. Μ. τρέψω. voltare verso. դէղ

Digitized by Google

ի տեղ մը գտնվիլ. տէր ներսիկս գոչ- ը՝ չեմ էրեր։

Εἰστρέχω. *M.* θρέξω - ομαι ἤ θραμοῦμαι. correre in. տեղ մը վազել. տէր ներս գոչ- ել։

Εἰστρυπάω - ῶ. *M.* ήσω. fare un buco in. տեղ մը ծակ մը բանալ. տէր ներս գոչ- էլ։

Εἰσφέρω. *M.* εἰσοίσω. portare in, introdurre. 2. proporre, 3. rappresentare. 4. introdurre. 5. pagare. տանիլ՝ ածել ի, մտցնանել. 2. առնիւը գնել, առա- ջարկել. 3. կերպարանել, առարտգրել (թատրոնը). 4. մտցնանել, ներս խոթել. 5. վճարել. տէր ներս կոթիւրել, կերպերել։ 2. ինչ մը։ 3. օրինյա կերպերել, խոչիր կին (խոտորոտա)։ 4. իւրէ օգնել, կերպերել։ 5. կօգնել։

Εἰσφοτάω - ῶ. *M.* ήσω. frequentare. մէկ տեղ մը յաճախել. տէր ներս ըէր վար- ել։

Εἰσφορὰ - ᾶς (ἡ) introduzione. 2. pagamento. ներս խոթիլը՝ մտցնանիլը. 2. վճարում. իւրէ օգնել՝ կերպերել. 2. կօգնել։

Εἴσω καὶ (σπνττ.) Ἔσω, ἐπίῤ. ἤ πρόθ. dentro. ներսը. իւրէ, իւրեր։

Εἰσωπὸς (ὁ, ἡ) che tiene una cosa avanti i suoi occhi. բան մը աչքը առնիւն ա- նելը։ տէր ներս կոթիւրելին համեմատ ընել։

Εἶτα, ἐπίῤ. (χρν.) = Ἔπειτα. indi, di poi. 2. fuor di ciò, oltre a ciò, inoltre. հետը, յետոյ. 2. առկից վ զատ. ասկից, առնկից. 2. ինչ նորա, պարկեշտ։

Εἶτε (σύνθ.) sia che. ալ, եթէ, թէ. տա, տիւ։

Ἐκ, καὶ (πρὸ φων.) Ἐξ, πρόθ. da, di (*Лат.* e, ex) ի, յ, առ ի (բացառական հոլով)։ տան, տիւն, էն. nella composizione significa privazione. 2. preferenza, scegliimento. 3. enfasi, amplificazione. բերէ անուանի կամ բայի մը հետ բազպերելու առնեն կը նշանակէ զրկում. 2. նա- խապատուհիւն, ընտրութիւն. 3. ազատաբանհիւն, ընդլայնհիւն. պիտ ի՞ նոյնէ ֆի՛լ էլ տիրկերկիւր հարտալը։ 2. ինքիր, ինքզըլ, ուրիշ։ 3. ինքնիր, փա- դալը, ինքնին։

Ἐκάς, ἐπίῤ. lontano. հեռու. աչքէ, երբ։

Ἑκασταχῆ, ἐπίῤ. in ogni dove, dovunque. ամէն տեղ, ամէն կողմը. հեր իւրէն, հեր ինչոն։

Ἑκαστα χόθεν, ἐπίῤ. da ogni parte, da per tutto. ամէն դիաց, ամէն կողմէ. հեր նոյնն, հեր ինչոն։

Ἑκασταχοῦ, ἐπίῤ. = Ἑκασταχῆ.

Ἑκαστόθεν, ἐπίῤ. = Ἑκασταχόθεν.

Ἕκαστος - η - ον. ciascuno, ognuno, cadauno. իւրաքանչիւր, ամէն մէկը. հեր մը, հեր մը։

Ἑκάστοτε, ἐπίῤ. ogni volta. ամէն ան- գամ. հեր տիւն։

Ἑκατερᾴκις, ἐπίῤ. in tutte e due volte. երկու անգամին ալ. իւր տիւնըստա- ը։

Ἑκάτερος - α - ον. e l'uno e l'altro (*Лат.* uterque.) մէկն ալ մէկալն ալ. տէրէ տե օղերէ տե, հեր տէրէ հեր օղերէ։

Ἑκατέρωθεν, ἐπίῤ. d'ambe le parti. երկու կողմէ ալ. իւր ինչոնգան ա։

Ἑκατέρως, ἐπίῤ. in tutti e due modi. երկու կերպով ալ. իւր ինչ էլ տե։

Ἑκατόγγειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha cento mani. հարուր ձեռք ունեցող. ինչ էլ օլան։

Ἑκατομβαιὼν - ῶνος (ὁ) ecatombeone (il primo mese degli Ateniesi). Հեկատոմ- բեան (Աթենացոց առաջին ամիսը). Ե- կատոմբոմիոն (Աթինելերէն իւ այ)։

Ἑκατόμβη - ης (ἡ) ecatombe (sacrificio di cento bovi). Հեկատոմբէ (հարուր եզանց զոհ). եկատոմբոմ (ինչ խօտոչ ըսդրանը)։

Ἑκατόμπεδος (ὁ, ἡ) lungo cento piedi. հարուր ոտք երկայն. ինչ այնչ ոտքան։

Ἑκατόμπολις - εως (ὁ, ἡ) composto di 100 città. 100 քաղաք բաղկացեալ. 100 չի- հիւրին իւսրիքի։

Ἑκατόμπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha cento piedi. հարուր ոտք ունեցող. ինչ այնչ- լը։

Ἑκατὸν (οἱ - αἱ - τὰ) (ἄκλ.) ἀριθ. (100) cento. հարուր. ինչ. (ἴνιοτε καὶ μάλι- στα εἰς τὰ σύνθ. ἀντὶ τοῦ) *Πολλά.* molti. շատ. լեզ։

Ἑκατονταδόχος (ὁ, ἡ) che contiene cento (persone o cose). հարուր (անձ կամ բան). պարունակող. ինչ (տիլի ինօտ նկանի) ալան՝ իլիմլ իտին։

Ἑκατονταετηρὶς - ίδος (ἡ) un secolo, spazio di cento anni. դար մը, հարուր տա- րուան ժամանակ. ինչ իւլլէթ լեզի, տեր տիւր։

Ἑκατονταέτηρος καὶ

Ἑκατονταέτης - ου (ὁ, ἡ) di cento anni, centenario. հարուր տարուան. ինչ իւլ- լէթ՝ տիւրլէ, ինչ իւլէնօտ։

Ἑκατοντάκις, ἐπίῤ. cento volte. հարուր անգամ. ինչ տիւն։

Ἑκατονταλαντία - ας (ἡ) somma di cento talenti. հարուր տալանդի սումա. ինչ էքնիւր տէմ։

Ἑκατοντάπηχυς (ὁ, ἡ) di cento cubiti. հարուր կանգուն. ինչ տրէն։

Ἑκατονταρχέω - ῶ. *M.* ήσω. essere centurione. հարիւրապետ ըլլալ. ինչ պօլը օլմա։

Ἑκατοντάρχης - ου (ὁ) centurione. հա- րիւրապետ. ինչ պօլը։

Ἑκατονταρχία - ας (ἡ) la dignità di centurione. հարիւրապետութիւն. ինչ պո- լէլէթ։

Ἑκατόνταρχος (ὁ) = Ἑκατοντάρχης.

Ἑκατοντὰς - άδος (ἡ) centinajo. 2. centuria. հարիւրակ մը. 2. հարիւր հոգի կամ բան. ինչլէթ։ ինչ. 2. ինչ տիլի ինօտ նկանի։

Ἑκατόντορος (ὁ, ἡ) (ναῦς) a cento remi. հարիւր թիակ. իւլէ լէթիվ, ինչ տի- րէլէ։

Ἑκατοντούτης (ὁ) = Ἑκατονταέτης.

Ἑκατότομος (ὁ, ἡ) che ha cento bocche. հարիւր բերան ունեցող. ինչ պէլէլը։

Ἑκατοστὸς - η - όν. centesimo. հարիւ- րերորդ. ինչլէնճի։

Digitized by Google

Ἐκβάζω. M. βάξω. pronunziare. արտասանել. խիչխիչել.

Ἐκβαθρεύω. M. εὑσω. rovesciare dalle fondamenta. հիմքն կործանել. ինկչկչել.

Ἔκβαινω. M. βήσομαι. sortire. 2. trasgredire. 3. passare. ելլել. 2. յառնել. գանց առնել. 3. անցնիլ. ելբիսել. 2. ինկնալ. կինել, ելբիսել. 3. կեցիլ. 4. (τρτπρσ. ἤ κατὰ μτχ.) accadere, avvenire. հանդիպիլ. պատահիլ. վրիպօրմէ, գոհր կինել.

Ἐκβακχεύω. M. εὑσω. trasportare d' un furore Bacchico, metter in furore. բաքոսեան մոլեգնութեան ձգել, կատաղեցընել. բաքոս հատուրմանը ելբիսել կինել, խելագարիմել.

Ἐκβάλλω. M. βαλῶ. cavar fuori. 2. gettar fuori, perdere. 3. cacciar fuori, ripudiare, rigettare. դուրս հանել. 2. դուրս նետել, կորնչցընել. 3. դուրս վռնտել, անարգել. մերժել. ուլորը ելբիսել. 2. ուլորը ուխտ, խոյդ կինել. 3. ուլորը խօվմէ, խորչմէ, րիուր կինել.

Ἐκβαρβαρόω - ῶ. M. ώσω. rendere totalmente barbaro. գլխովին բարբարոս ընել. պատուխինան կիւրեր ելբիսել.

Ἐκβασανίζω. M. ίσω. tormentare crudelmente. չարաչար առնչիլ. ղժխնեի ելբիսել.

Ἔκβασις - εως (ἡ) sbarco. նաւէն ցամաք իջնալը. կինգոնէն խուռան կինգէ. (τρπ.) riuscita, evento. կատարած, ելբ. ուիղ, նկրնգիլ.

Ἐκβατήριος - α ῆ ος - ον. adattato allo sbarco. նաւէ ցամաք իջնալու յարմար. կինգոնէն խուռան կինգիլ ույնան.

Ἐκβεβαιόω - ω. (συνηθστ. τὸ μσ.) σῦμα. M. ώσω - ώσομαι. confermare. հաստատել. ինչնանիլ՝ խոչելիկիլ վերմէ.

Ἐκβεβαίωσις - εως (ἡ) confermazione. հաստատութիւն. խոչելիկիլ, ինչնանիլ.

Ἐκβιάζω καὶ (μσ.) - άζομαι. M. άσω - ομαι. costringere. բռնադատել. ղբ՝ ճիգ կինել.

Ἐκβιβάζω. M. άσω. metter, cavare fuori, sbarcare. դուրս հանել՝ գնել, նաւէ դուրս հանել. ուլորը խօմէ՝ ելբիսմէ, կինգոնէն ելբիսմէ.

Ἐκβιβασμὸς - οῦ (ὁ) sbarco. նաւէ դուրս հանելը՝ ելբ. կինգոնէն ուլորը ելբիսմը՝ ելբիսը.

Ἐκβιβαστὴς - οῦ (ὁ) esecutore d'una sentenza. վճիռը՝ դատակնիքը կատարօղ՝ գլուխ առնօղ. իւրը՝ սիճէի՝ ֆիրմանը կինգոնէն.

Ἔκβιος (ὁ, ἡ) privo di vita, morto. մեռած. խօլճի.

Ἐκβλαστάνω. M. ήσω. germogliare. վերընձիւղել, ծլիլ. ֆիլիչ ասլմէ, ֆիլիչլինմէ.

Ἐκβλέπω. M. βλέψω = Ἀναβλέπω.

Ἔκβλητος (ὁ, ἡ) rigettato, dimesso. նետուած, մերժուած, ձգուած. ինկնալ, պէրտուչլու, րիուր օլանօղ.

Ἐκβοάω - ῶ. M. ήσω. = Ἀναβοάω.

Ἐκβοήθεια - ας (ἡ) il correre in soccorso. օգնելու վազելը. խուռան կօշմօղ.

Ἐκβοηθέω - ῶ. M. ήσω. correre in soccorso. օգնելու վազել. խուռան կօշմէ.

Ἔκβολας - άδος (ἡ) scoria. հրաշխալելոց կղկղանք. մոխրի պօքա.

Ἔκβολή - ῆς (ἡ) l'azione di gettare fuori. 2. lussazione. 3. bando. 4. ejaculazione, effusione. 5. lo spuntare. 6. passaggio. դուրս նետելը. 2. սխրի խախտիլ. 3. պատարագը. 4. դուրս ֆիւսփելը. 5. ծաղիկլը, բաւանիլը. 6. անցնիլը. ուլորը ելբիսը. 2. պերիչիլի. 3. խուչլան, նկիի. 4. ուլորը պօտմէ՝ ափըմա. 5. պիճի, տօշմ. 6. կեցիլ.

Ἐκβολιαῖος - α - ον. καὶ

Ἐκβόλιμος (ὁ, ἡ) degno d'essere rigettato. նետուելու արժանի. պիլլայա կատիճի.

Ἐκβόλιον (τὸ) farmaco per abortire. վիժելու՝ զաւակ անցընելու դեղ. օլճի կինէրմէ՝ պիլչիրմէ իլճի իլաճ.

Ἔκβολος (ὁ, ἡ) rigettato. նետուած. ելբիսըլը. = Ἐκβόλιμος.

Ἐκβόσκω καὶ (μσ. ὁ καὶ συνηθέστ.) Ἐκβόσκομαι. M. ήσω - ομαι. divorare, consumare. լափանել, ապառել, լափել. խլել կիրմէ, պիչիրմէ.

Ἐκβράζω. M. άσω καὶ

Ἐκβράσσω (ττω) M. άσω. bollire, spumare. եռալ, փրփրալ. կայնամէ, ուելելրմէ.

Ἐκβροντόω - ῶ. M. ήσομαι. fulminare. կայծակով զարնել. իւլդրըլմ իլ վնասել.

Ἐκγαλακτόω - ῶ. M. ώσω. convertir in latte. կաթի գարձընել. ուխտ ելբիչիրմէ.

Ἐκγαμίζω. M. ίσω. maritare una figlia. աղջիկ կարգել. եզն իւլնինչիրմէ.

Ἐκγαυρόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. insuperbirsi grandemente. չատ հպարտանալ. ղայրի մալլասըլմամէ.

Ἐκγελάω - ῶ. M. άσομαι. sghignazzare, ridere smoderatamente. 2. sorridere. բարձր ձայնով խնդալ. 2. բերան ապիկն ծիծաղել, ժպտիլ. կամէնդ իւլ կիլճէ. 2. պօրնանան ալիքներն կիւլիւնմէ.

Ἔκγονος (ὁ, ἡ) discendente. զաւակ, ծնունդ. իվլատ, օղլ.

Ἐκγράφω καὶ (μσ. ὁ καὶ εὐχρηστότ.) Ἐκγράφομαι. M. γράψω - ομαι. trascrivere. օրինակել, գաղափարել, պատճէն առնել. ինչնիր՝ ուխրին ալմէ.

Ἐκδακρύω. M. ύσω. lagrimare. արտասուել, լալ. ակլլխմէ, կիօզ իւլճը պօխմէ.

Ἐκδανείζω. M. είσω. dare, prestare a usura. վաշխել, վաշխի առալ. ֆայզը վերմէ, տալիճի իւլ վերմէ.

Ἐκδείκνυμι. M. δείξω. mostrare a tutti. առնետն ցցընել. հեր տեսի կօսթրմէ.

Ἐκδέκτωρ - ορος (ὁ) successore. յաջորդ. խալիֆ.

Ἐκδέρω. M. δερῶ. scorticare. քերթել, մորթը հանել. օյմէ, պերչինի՝ գաղտնաբար ընդունել. (συνεκδχ.) bastonare. ծեծել. պօյմէ.

Ἐκδεσμεύω. M. εύσω. legare da... բանի մը կապել. պր նեանէի պօլճմէ.

Ἐκδέχομαι. M. δέξομαι. ricevere. 2. succedere. ընդունել. 2. յաջորդել. կո-

Digitized by Google

գալ եղիկ: 2. խելքի օլմակ. 3. (τρπ.) aspettare. սպասել. գիւղեղիկ:

Ἐκδέω. M. δήσω. attaccare. սեղ մը կապել կամել. գիր ներե գալըմամ՝ ասմակ:

Ἐκδημαγογέω - ῶ. M. ήσω. cattivarsi il favore del popolo. ժողովրդին սէրը մըտնել՝ սիրաը իրեն քաշել. ճկմամբ ինչ-որ ինչ ճկուր եղիկ՝ ընտրել, ինչ-որ պիտի եղիկ:

Ἔκδημος (ὁ, ἡ) assente, pellegrino. հեռու տեղ գտնուօղ, պանդուխտ. իբրեփա գալըտնան, խարդեղիկ ներկեր, խրիչ:

Ἐκδιαίτάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. vivere da dissoluto. անառակի պէս ապրիլ. ճղլրտի՝ խոհեմի ներկ ապրիլ, ինչ կօփր ներելիր:

Ἐκδιαίτησις - εως (ἡ) vita dissoluta. անառակ կեանք. խոհեմի հակառակ կօփր:

Ἐκδίδαγμα - ατος (τὸ) la prima opera d'un tirone, d'un novizio. համրակի մը առաջին գործը. գիր սկիզբն՝ ըստ իւէ իւէ:

Ἐκδιδράσκω. M. δράσομαι = Ἐκφεύγω.

Ἐκδίδωμι. M. δώσω. pubblicare, divulgare. 2. maritare (la figlia o la sorella). 3. affittare. 4. dare a usura. 5. tradire. հրատարակել. 2. կարգել (աղջիկը կամ քոյրը). 3. վարձու տալ. 4. վաշխով տալ. 5. մատնել. լուի ինչ ներկ, գալըմամ. 2. ինքնիրեն (ինչ ինչ ներե ինչ-որ ինչ-որ գալ). 3. ինչ ներկ վերկ. 4. համրեղ վերկ. 5. խոհելըմամ:

Ἐκδιηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. narrare, raccontare esplicitamente. պատմել՝ ամէն պարագաներովը պատմել. ճիշ գիր ներ ասել իւէ նոքէ լուծ ներկ:

Ἐκδικάζω. M. άσω. giudicare, dar termine ad una lite. դատել, վէճը կարել. վերջացնել գործը ինչ-որ պիտիկ:

Ἐκδικέω - ῶ. M. ήσω. punire. պատժել. խրկամիլ ներկ:

Ἐκδίκημα - ατος (τὸ) ciò che si fà per vendicarsi. վրէժ առնելու համար եղած բան. ինչ ալմակ իւէն ուրիշեան ճիշ գիր նեղել:

Ἐκδίκησις - εως (ἡ) vendetta. քէն, վրէժխնդրութիւն. հարց, ինչ ալմա:

Ἐκδικητης - οῦ (ὁ) vendicatore. վրէժխնդիր. ինչ հարց ալան:

Ἐκδικητικός - ή - όν. vendicativo. վրէժ առնելը սիրող. հարցնել՝ ինչ ալմակը սովին:

Ἐκδικία - ας (ἡ) = Ἔκδικησις.

Ἔκδικος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ίκως. ingiusto. անիրաւ. հակաբեր, նենգող. 2. = Ἐκδικητής. (ὅθ. οὐς.) difensore de' dritti della città. քաղքին իրաւունքները պաշտպանող. կնճիռն հակառակը խօսող էոխն ոգելոյն:

Ἐκδιψάω - ῶ. M. ήσω. aver gran sete. խիստ ծարաւի ըլլալ. պակի առասմակ:

Ἐκδιώκω. M. ώξω. Ἠ ώξομαι. cacciare, esiliare, bandire. վռնտել, քշել, արտաքսել. ինչ-որ, սիրելի, նեղել պիտիկ ներկ:

Ἐκδίωξις - εως (ἡ) espulsione, esilio. գուրս վռնտելը, քշելը, արտաքսելը. գերծրը ինչ-որ, սիրելի, նեղել ներկ:

Ἐκδοσιμος (ὁ, ἡ) che si può affittare, di pigione. վարձու տալու. ինչ-որ վերկ ներկ, ինչ-ըլէ:

Ἔκδοσις - εως (ἡ) edizione, pubblicazione. 2. il maritare una figlia. 3. appigionamento. (գրքի մը) հրատարակութիւնը. 2. աղջիկ մը կարգելը. 3. վարձու տալը. (գիր ինչ-որ) տալըմամ, լուի օլմալը. 2. գիր ինչ ներե եղիկ ներկ. 3. ինչ-որ վերկ ներկ:

Ἐκδότης - ου (ὁ) colui che dà a pigione. վարձու տուօղ. ինչ-որ վերկեն:

Ἔκδοτος (ὁ, ἡ) lasciato, abbandonato alla discrezione di... 2. tradito. ընտրողութեանը ձգուած. 2. մատնըւած. ինքնիրեն գերծրելըւ. 2. խոհելըմամ:

Ἐκδότως, ἐπίῤ. lasciandosi alla discrezione di... ընտրողութեանը յանձնըելով. ինքնիրեն ինկլիմ օլմամ:

Ἐκδοχεῖον (τὸ) cisterna. ջրոյ գուբ՝ ընդունարան. սուրճի:

Ἐκδοχή (ἡ) ricezione. 2. successione. 3. significato. ընդունելը. 2. յաջորդութիւն. 3. իմաստ, նշանակութիւն. գոդալ ներկ. 2. խելքի եղիկ. 3. համկ:

Ἐκδόχιον (τὸ) = Ἐκδοχεῖον.

Ἔκδραχμος (ὁ, ἡ) che costa sei dramme. վեց դրամով արժող. ալըշ դրամիկ վերկեն:

Ἐκδρέπομαι. M. δρέψομαι. carpire (foglia etc.) կորզել, փրցնել (տերեւ եւ այլն). գօվարմամ (խոփոտ վր սայրը):

Ἐκδρομή - ῆς (ἡ) scorreria, incursione. ասպատակութիւն. չնիմ:

Ἔκδρομος (ὁ, ἡ) chi corre oltre il limite. սահմանէն գուրս վազող. սընըրգան գըլուրը գօլան:

Ἔκδυμα - ατος (τὸ) spoglia (Λατ. exuviae) աւար, կապաւ. ինչան, չիփար:

Ἔκδυσις - εως (ἡ) l'azione di spogliarsi. հանուիլը. սօյունմամը. (συνηθέστ. τρπ.) ricovero, rifugio. ապաստան, ապաւինելու տեղ. սըղընամագ համալ:

Ἐκδύω καὶ (μσ.) Ἐκδύομαι. M. δύσομαι. svestirsi, spogliarsi. մերկանալ, հանուիլ. սօյունմագ:

Ἐκεῖ, ἐπίῤ. là, colà. հոն տեղը. ծագա, օրագա, ո համալըդ:

Ἐκεῖθεν, ἐπίῤ. di là. հոնկից. օրագան:

Ἐκεῖνος - η - ο. (ἀντωμ.) quello. ան, անիկա, նա. ե, ը, հիւէ, ան:

Ἐκεῖσε, ἐπίῤ. in quella parte, a quel luogo, là. հոն, ան գին. օրայա, ո ինագա:

Ἐκζητέω - ῶ. M. ήσω. ricercare. խնդրել, փնտռել. արամագ:

Ἐκζήτησις - εως (ἡ) ricerca. փնտռելը, քննին, հարցափորձ. արայըլ, արամա, ինիֆինիլ:

Ἐκζητητής - οῦ (ὁ) colui che ricerca, inquisitore. փնտռօղ, քննիչ. խօլըսիճը, ինիֆինիլճի:

Ἐκηβόλος (ὁ, ἡ) che lancia dardeggia lontano. հեռու նետ նետօղ. իգրագ օդ ածան:

Ἔκηλος (ὁ, ἡ) tranquillo, quieto. հանգստա, խաղաղ. ջահիլ, համբերլու:

Ἕκητί, ἐπίῤ. ἤ πρόθ. = Ἕνεκα.

Ἐκθάλπω. M. θάλψω. riscaldare. տաքցընել. եղտրգրմագ, ըսընմագ:

Ἐκθαμβέω - ῶ. M. ήσω. stupefare, spa-

Digitized by Google

ventare. ապշեցընել, խիստ վախցընել. լուլնալ սիրտիւ, սիրտը կտրիլ, ընկճիլ խրտիլով։

Ἐκθαμβητής - οῦ (ὁ) che rende stupido, che spaventa. ապշեցնող, խիստ վախցընող. լուլնալ սիրտիւ, ընկճիլ խրտիլով։

Ἔκθαμβος (ὁ, ἡ) stupefatto, attonito, spaventato. ապշած, խիստ վախցած. լուլնալ, լուլնալս սիրտիւ, հիչցած խելքէ, ընկճիլ խրտիլով։ — ἀμβως, ἐπίῤῥ.

Ἐκθαυμάζω. M. άσω. maravigliarsi grandemente, stupefarsi. խիստ զարմանալ. ընկճիլ ինքզինքէ նիխիւ։

Ἐκθειάζω, M. άσω. deificare, divinizzare. աստուածացընել, աստուծոյ կարգը անցընել. աստուածանալ, աստուածանալ կարգը անցնիլը. աստուածանալ, աստուածացնել, իւրէրիւ։

Ἔκθεμα - ατος (τὸ) programma pubblico, manifesto. պատիրու վրայ մանուսցած յայտարարութիւն. փակուելուց խօսքեան իւրնչնիլ, պատնեշ։

Ἐκθεραπεύω. M. εύσω. guarire intieramente. գլխովին բժշկացընել. ինիւ ինքն վերիւ, տիւրնիլիւ։

Ἐκθερμαίνω. M. ανῶ. riscaldare. 2. eccitare. խիստ տաքցընել. 2. գրգռել. ընչնի ըլլիւտ։ 2. խռիլ նիխիւ։

Ἔκθερμος (ὁ, ἡ) molto scaldato. խիստ տաք. ընչնի ըլլած։

Ἔκθεσις - εως (ἡ) esposizione, l' azione d' esporre. 2. pubblicazione. 3. esplicazione. գուրս գնելը. 2. հրատարակելը. 3. բացատրելը, բացատրութիւն. գըլուրը ֆօմաը. 2. իւրն՝ լաւ նիխիւ։ 3. վրան՝ մանիս վերիւ, ինքնըն։

Ἔκθεσμος (ὁ, ἡ) illegale, illegittimo. օրինաւոր. ներդաշնակ գլուխը, խանձ գնչափանիլ օրէնքն։ — ἔσμως. ἐπίῤῥ.

Ἔκθετος (ὁ, ἡ) esposto. գուրս գրաւած. գըլուրը ֆօտաելու։

Ἐκθηλύνω. M. υνῶ. effeminare, snervare. կնկան գործնիլ, կնաս ընիլ. ընննիկի նվիրիւ, ֆօվիրիւ տիւչիւրիւ։

Ἐκθησαυρίζω. M. ίσω. tirare, prendere dal tesoro. գանձէն հանիլ. խոչնիւրէն ըղբիւրիւ։

Ἐκθλίβω. M. θλίψω. colare comprimendo. 2. castrare. 3. elidere. պամելով քաշիլ. 2. կտրիլ. 3. բառէ մը գիր մը վերցընել. ըղբէտ պիչիւ։ 2. խոչը՛ նիխիւ։ 3. պիր լուկիւրէն պիր խուչը փոյրիւ։

Ἔκθλιψις - εως (ἡ) elisione. բառէ մը գիր մը վերցընելը. պիր լուկիւրէն պիր խուչը փոյրիւնը։

Ἐκθορυβέω - ῶ. M. ήσω. far molto strepido. չատ չաւաչիւն հանիլ. չափ չանցնիս նիխիւ։

Ἐκθυμαίνω. M. ανῶ. irritarsi estremamente. աստիճ սրտագին զայրանալ. ինքզինքէ նիխիւ։

Ἔκθυμος (ὁ, ἡ) pieno d'ardore. եռանդուն. սրտիւը, հոգիւը։

Ἐκθύω - ῶ. M. θύσω. immolare, sacrificare. զոհիլ. ֆօրպան սատնիլ։

Ἐκκαθαίρω. M. αρῶ. pulire bene. սչկի սրբիլ. նոյ ինքզինքիւ։

Ἐκκαθεύδω. M. ευδήσω. dormire fuori. գուրսը քնանալ. գըլուրտա սչլամիլ։

Ἐκκαίδεκα (οἱ - αἱ - τὰ) ἄκλ. ἀριθ. (16) sedici. սաստնուվից։ ըն ալիը։

Ἐκκαιδεκαετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di sedici anni. սաստնուվից սարուան սաստ. ըն ալիը նըլլելէ վերիւ։

Ἐκκαιδεκαέτης - ους ἡ εος (ὁ, ἡ) di sedici anni. սաստնուվից սարուան. ըն ալիը նըլլելէ՝ պիչնիլի։

Ἐκκαιδεκάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di sedici cubiti. սաստնուվից կանգուն. ըն ալիը սրլէ։

Ἐκκαιδέκατος - η - ον. decimo sesto. վեցսասնեւերորդ. ըն ալիըմիջ։

Ἐκκαίω. M. καύσω. accendere, abbrucciare. 2. eccitare, irritare. վառիլ, երիլ. 2. գրգռիլ, գրգռել. խոչնիլ, բարկացընել. 2. խռիլ նիխիւ, էգնըրիլ։

Ἐκκακέω - ῶ. M. ήσω. scoraggiarsi. սրտ ինկնալ, վհատիլ. նիւրէն գործէն վհատիլ։

Ἐκκαλέω - ῶ. M. έσω. appellare. կանչիլ, կոչիլ. լաւ ընդունիլ։

Ἐκκαλύπτω. M. ύψω. scoprire. բանալ. ալնիլ. 2. (συνεσχ.) manifestare. յայտնել. պիչտ նիխիւ։

Ἐκκαπηλεύω. M. εύσω. falsificare. խարտխիլ. հիւլլե նիխիւ, ֆալլ նիխիւ։

Ἐκκαρδιόω - ῶ. M. ώσω. scoraggiare. սիժ ձգել, վատսրտցընել. ինքզինքէն գործէն վհատիլ։

Ἐκκαρπίζομαι. M. ίσομαι. raccogliere i frutti. պտուղները ժողվիլ. ծառնիւրէ պիւղ ընդունիլ։

Ἔκκαυμα - ατος (τὸ) ciò che serve per accendere, incentivo. վառելու յարմար բան, առիթ, լուցկիչ. խոչմոյա գործ նեղնի ըլլալիս։

Ἐκκαυστικὸς - ὴ - όν. che accende, infiamma. վառօղ, բանեցընող. խոչան, ընդունող գործ։

Ἐκκείμαι. M. κείσομαι. esser esposto. գուրս գրաւած ըլլալ. գըլուրը ֆօտաելու օլնալ։

Ἐκκέλευσος (ὁ, ἡ) sviato. շաշըր գուրս ելած. նօլան գըլուրը ըղբիւրէ։

Ἐκκεντέω - ῶ. M. ήσω. traforare. միչտ ծակել գիր ծակիլ. ը պիր ընդունիլ գրնիլ։

Ἐκκηρυγμὸς - οῦ (ὁ) esilio denunziato a voce di banditore. մանիւսիկի ձեռքով հրատարակուած արտարտիք. ինչ ալ իլան օլանօվ նիչի՝ պուրնիւ։

Ἐκκήρυκτος (ὁ, ἡ) bandito, esiliato a voce di banditore. մանիւսիկի ձեռքով հրատարակուելով արտրուած. ինչ ալ իլան օլանօվ նիչի։

Ἐκκηρύσσω (ττω) M. ύξω. bandire, esiliare a voce di banditore. մէկին արտասահման մանիւսիկի ձեռքով հրատարակիլ. պիչնիւն նիչի օլանովը ինչ ալ ան ատիչ հաւնիլ նիխիւ։

Ἐκκινέω ῶ. M. ήσω. muovere. շարժիլ.

Digitized by Google

ωκρέν վերցընել. βλεφαρίδες, հերկաթե ֆոցրամ։

Ἐκκλείω. M. είσω. escludere. գուրս ընկնել վրայեն գոցել. զերծրը խոյն հիւանդին ֆոփոխ։

Ἐκκλίπτω. M. κλέψω. rubare di soppiatto. գաղտուկ գողնալ. լկտլ լալիս (συγκόχ.) nascondere. պահել. լկտլիթիւթ (μτφρ.) defraudare. խաբել. սրտեթիւթ։

Ἐκκλησία - ας (ἡ) assemblea. 2. chiesa. ժողով. 2. եկեղեցի, ժամ. իրէն, ճեմ ֆիր. 2. տէրութ, սիրելիներ։

Ἐκκλησιάζω. M. άσω. convocare, tener assemblea. 2. arringare nell' assemblea. 3. citare uno avanti all' assemblea. 4. santificare. եկեղեցացուցանել, ժողով ընել. 2. ժողովին առաջը առնել առաքանել. 3. ոչխը ժողովին առաջը կանչել. 4. սրբագործել, սուրբ ընել. տիվան ֆարմա. 2. տիվանա ներկայանալ. 3. պերճանի հասկացրէ տիվանի լուրմա. 3. գործել հրաման։

Ἐκκλησιασμός (ὁ) radunanza di popolo. ժողովրդին ոչխ տեղ գալը. ճեմելը պիր ներկա կանչելը։

Ἐκκλησιαστήριον (τὸ) luogo, ove si raduna il popolo. ժողովրդին ժողվատեղը. ճեմելին բօթլանդրլը հանալ։

Ἐκκλησιαστης - οῦ (ὁ) che raduna il popolo in assemblea. 2. oratore. ժողովարարը ժողվող. 2. առնեառան. ճեմել եօթ էրկի պիր ներկի բօթլսան. 2. բեմելով էրկի։

Ἐκκλησιαστικός - ή - όν. ecclesiastico. եկեղեցական. տէրէրչի, տէրէրչի գործակից։

Ἐκκλησις - εως (ἡ) sfidamento. 2. evocazione. կռաի դրդռելը. 2. գուրս կանչելը. ճչրան օթաս, խավխա փավին ներե. 2. զերծրը լալ ըրմաղ։

Ἐκκλητος (ὁ, ἡ) convocato. (ժողովքի) կանչուած. (ճեմելին) լալ ըրուըլալ։

Ἐκκλινής - έος (ὁ, ἡ) declinato, inclinato. ծռած. եղեալ։

Ἐκκλίνω. M. κλινῶ. declinare, inclinare. 2. inclinarsi. ծռել. 2. ծռիլ, հակիլ. եղած. 2. եղբէրէ, գլխէլենմէ։

Ἐκκναίω - ῶ. M. κναίσω. stracciare. պատռել. ճղռելենած, խարտնած։

Ἐκκοιμάομαι - ῶμαι. M. μηθήσομαι. dormire. քնանալ. ապրմած. (καὶ ἐπμ.) svegliarsi. արթննալ. ապրմած։

Ἐκκολυμβάω - ῶ. M. ήσω. sortir fuori a nuoto. լալալով գուրս ելլել. ներկրէն զերծրը ելէմած։

Ἐκκομίζω. M. ίσω. portar fuori. գուրս բերել. զերծրը ներկրէն։

Ἐκκομπάζω. M. άσω. insuperbirsi, ringalluzzarsi. հպարտանալ, գօտեզնալ. պիշմանրլենած. խօրօլլանմած։

Ἐκκοπεύς - εως (ὁ) istrumento per tagliare. կարելու գործիք, կարց. պիր նման պիչմիճ ալը, զրելիը։

Ἐκκοπή - ῆς (ἡ) tagliatura, troncamento. կարելը. ճեմի։

Ἔκκοπος (ὁ, ἡ) stanco. յոգնած. խօրլած։

Ἐκκοπρίζω. M. ίσω, καὶ (πρόω - ῶ. M. ώσω) evacuare, scaricare il ventre. փորը պարպել, կարկեը տեառնալ. գործընը գօլդիմած. ալշմած։

Ἐκκόπτω. M. κόψω. troncare, tagliare. կրճատել. կարել. եղբէմած, ճեմած։

Ἐκκορέω - ῶ. M. ήσω. scopare, nettare. աւլել, մաքրել. ափէսրմած, խիճէլլեմած. 2. (μτφρ.) devastare. աւրել, կործանել. եղբէմած, խարտ կիմած։

Ἐκκοσμέω - ῶ. M. ήσω. ornare, abbellire. զարդարել, ազնորցընել. փճանիմած, լիւքսանիլ կիմած։

Ἐκκουφίζω. M. ίσω. alleggerire. թեթևացընել. խոֆլեկլեմած. (τρπ.) sollevare, ricreare. զուարճացընել, հանգչեցընել, ափսմիլ. ֆերահլեմած, բահաթլեցընել։

Ἐκκρεμάννυμι καὶ Ἐκκρεμάω - ῶ. M. άσω. sospendere da... ոչխ մը կախել. պիր ներկրէն ասմած։

Ἐκκρεμὴς - έος (ὁ, ἡ) pendente, sospeso da... ոչխ մը կախուած. պիր ներկրէն ասըլը։

Ἐκκρίνω. M. κρινῶ. rigettare, disapprovare. մերժել, չընդունիլ. րեւ կիմած, ֆասլ կիմած։

Ἔκκριτος (ὁ, ἡ) scelto, distinto, eccellente. ընտիր, լաւ. ալը, սեկլեալ, գերհունար։

Ἐκκρούω. M. κρούσω. spingere, scacciare. հրել, վռնտել. իմած, ֆօլմած։

Ἐκκτυπέω - ῶ. M. ήσω. far molto strepito. շատ շատալիքն հանել. չօթ լսմաթ կիմած։

Ἐκκυκλέω - ῶ. M. ήσω. rivolger per mostrare. ցցրընել. համար գարձընել. կիօտերմած իչին ղևվերմած։

Ἐκκύκλημα - ατος (τὸ) macchina teatrale. թատերական գործիք մը. բեմ ալկանակի տալը պիր նիվ ալը։

Ἔκκυνος (ὁ, ἡ) (κυρ. σκύλος τοῦ κυνηγ.) (cane da caccia) che corre girando quà e là. ոտքին անդին պտըտելով վազող (որսորդ շուն). եօթին պէտ ֆօլտֆ փօլտան (ավ ղաղրը)։

Ἐκλαλέω - ῶ. M. ήσω. pronunziare, divulgare. արտասանել, հրատարակել. բերնեկիֆ-ալ կիմած, յավ կիմած։

Ἐκλαμβάνω. M. λήψομαι. ricevere, prendere da uno. ոչխ մը առնել ընդունել. պիրէնկեն ալմած ֆասլ կիմած. (μτγν.) prendere in un senso, intendere una cosa in una o in un' altra maniera (Λατ. accipio.) յայս միտս կամ յայն միտս առնուլ իմանալ. պես բուրդ ալնամած, պես խոյտ չես ֆեմելել ալմած։

Ἔκλαμπρος (ὁ, ἡ) rilucente, risplendente. փառաւոր, պայծառ. փրլտած, բահալի։

Ἐκλαμπρύνω. M. υνῶ. far risplendere. փառաւորցընել, պայծառ ընել. փրլտմած, բահալիլեմած։

Ἐκλάμπω. M. λάμψω. risplendere, rilucere. փայլիլ, շողշողալ. փրլտմած, խալտըմած։

Ἔκλαμψις - εως (ἡ) splendore. փայլուն, պայծառութիւն. լուչ, փրլտելեթ, լեֆեֆ։

Ἐκλανθάνω. M. ἐκλήσομαι. far dimenticare, obliare totalmente. միանգամին մոռցընել. բերեկիեն սահաբեսմած։

Ἐκλέγω. M. ἐξω. scegliere, eleggere, esigere. ընտրել, պահանջել. սեչմեք, խոյտպալեմած, իալտ կիմած։

Digitized by Google

Ἔκλειγμα (τὸ) elettuario. ֆերպ մը լեզի գալ. համեմ (համալցնել պէտ ՆԻ).

Ἐκλειπτικός - ή - όν. (ἀστρον.) ecclittico, ecclissale, che appartiene all' ecclissi. արեւուն կամ լուսնի խաւարման պատահական. կը նայի խոթոց ալ խաւարումները գիտնալէն.

Ἐκλείπω. M. λείψω. lasciare, abbandonare. ձգել, ֆոգ տալ. պրծնիլ, ինկրէ եղիլ. 2. (ἄλλ.) mancare, morire. պակսիլ, մեռնիլ. խոտրիլ, կօրչիլ.

Ἐκλειτουργέω - ῶ. M. ήσω. adempire a' doveri della sua magistratura. իշխանաւորութեան պարտքերը վճարել. հանգըստանալ պարտքերը ձեռք ըլլալէն ետքը.

Ἔκλειψις - εως (ή) mancanza. պակասութիւն. խոտրիլ, խոտիլ (ἀμτβτ.) ecclissi (del sole o della luna) արեւուն կամ լուսնի խաւարիլը. կը նայի խոթոց ալ խաւարումը.

Ἐκλεκτικός - ή - όν. solito ad eleggere. ընտրելու սորված. սիրելի ալէշէլ. — ἐκτῶς, ἐπιῤ.

Ἐκλεκτός - ή - όν. (καὶ ἐπιῤ.) - ἐκτῶς. scelto, degno di esser sceito, distinto. ընտրուած, ընտրելի, ընտիր, լաւ. սիրելի, սիրելիներից, ալէ.

Ἔκλεμος (ὁ, ἡ) affamato grandemente. խիստ անօթի. գոյնի սճըմրէլ.

Ἐκλιπής - ίος (ὁ, ἡ) mancante. պակասաւոր, պակաս. կոտի, ֆատասը.

Ἐκλογεύς - έως (ὁ) elettore, esattore. հարկատահանի. խոթոցիը, գանձելէն տեվէլիներն.

Ἐκλογή - ῆς (ἡ) scelta, elezione. 2. Eloga. ընտրութիւն. 2. տատարաթական քերթուած. սիրելի. 2. լէյ խոթ - բոյթ.

Ἐκλογίζομαι. M. ίσομαι. contare. հաշուել. հիւռղ կրճիլ. (μτφορ.) meditare, esaminare. մտածել, քննել. խնդիրներ փլատհալը խնդիրներ կրճիլ.

Ἐκλογισμός - οῦ (ὁ) calcolo. 2. riflessione. հաշիւ. 2. մտածութիւն, խորհիլը. հիւռղ. 2. փլատհալը.

Ἔκλογος (ὁ, ἡ) = Ἐκλεκτός. 2. = Ἄλογος.

Ἔκλυσις - εως (ἡ) liberazione. 2. languidezza. պրծիլը. 2. վաստաժութիւն. փորթօնլը. 2. խոֆթութիւն, հիմնանալը.

Ἔκλυτος (ὁ, ἡ) languido. 2. dissoluto. վաստաժ. 2. անառակ, զնդլը. հիմնան, խոֆթութիւն. 2. հիվանդ, պոլօթ խոպրիլը.

Ἐκλυτρόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. liberare, conservare. ազատել, պրծնել. փորթօրմէ, խելօս կրճիլ.

Ἐκλύω. M. ύσω. slegare, sciogliere. քակել, լուծանել. կէօզէլ. (μτφορ.) liberare. ազատել. փորթօրմէ. (συνκδ.) snervare, debilitare. ակորցընել, ստժէ ձգել. փովխրիկ կիրճիլ, փերհանօզելմիլ.

Ἐκμαγεῖον (τὸ) spugna, fazzoletto. սաֆֆոտ, թաշկինակ. սիւնիր, խաղլէթ.

Ἐκμαίνω. M. ανῶ. rendere furioso, metter in furore. կատղեցընել. փոփորմէ.

Ἐκμαλάσσω (ττω.) M. άξω. mollificare. կակղցընել. խամրացնել.

Ἐκμαλθακόω - ῶ. M. ώσω. snervare, effeminare. ստժէ ձգել, կիսատ ընել. փովխրիկ տիւրմէ, վէրխին կիվիրմէ.

Ἐκμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare a fondo, perfettamente. ամբողջ կատարելապէս սորվիլ. կոյ խրատելէն կօչրնդիր.

Ἐκμαραίνω. M. ανῶ. disseccare, appassare del tutto. գլխովին չորցընել թառչեցընել. պոսպնիլին փորթմէ. ալ փասրմէ.

Ἐκμαρτυρέω - ῶ. M. ήσω. attestare come testimonio auricolare. ականջալուր վկայ ըլլալ. լսհիւթ սիմ օլմէ.

Ἐκμαρτυρία - ας (ἡ) testimonianza d'una persona assente, d'un testimonio auricolare. հեռու ատեղ գտնուող մարդու մը ականջալուր վկայի մը վկայութիւնը. հոգըդրա գտնուհայն պէտ վիճանելին լսհատիկէն, լսհիւթ սիմ լսհիւթիկէն.

Ἐκμάσσω (ττω.) M. άξω. nettare, pulire, asciugare. մաքրել, չորցընել, սրբել. խիզկլկիլ, փորթմէ, սիլմէ.

Ἐκμελετάω - ῶ. M. ήσω. esercitarsi continuamente. անդադար վարժիլ կրճիլ. պէտպէտ իրան կրճիլ կրճիլ օլմէ.

Ἐκμελής - ίος (ὁ, ἡ) dissonante. տարաձայն, անհամաձայն. պէտհիւթ.

Ἐκμετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare. 2. trascorrere. չափել. 2. վազելով անդ մը պտըտիլ. խօլշէտ. 2. պէտ կիրճ տօլշէտ կիլշէտ.

Ἐκμισθόω - ῶ. M. ώσω. affittare. վարձու տալ. փէրայ վէրմէ.

Ἐκμορφόω - ῶ. M. ώσω. figurare, rappresentare. ձեւացընել, կազմակերպել. սիտիլ վէրմէ. պէտիլ էօմէ. ըզեֆեքթիւմէ.

Ἐκνευρίζω. M. ίσω. snervare. կիզիրը կտրել. մինէրվրէնի փճամէ. (μτφορ.) debilitare. ստժէ ձգել. փովխրիկ տիւրմէ. կիրճիլ.

Ἐκνεύρισις - εως (ἡ) indebolimento, snervamento. ստժէ ձգելը կամ բնկնալը, անուժութիւն. փովխրիկ տիւրմէ կրճիլ. կիրճիլ. փերհանօզելմէ.

Ἐκνεύω. M. εύσω. inchinare il capo per evitare qualche cosa. բանէ մը զգուշանալու համար գլուխը ծռել. պէտ մը փոխն սոփէնմէ իչին գալէնը կրճիլ.

Ἐκνηστεύω. M. εύσω. digiunare con esattezza. զգուշութեամբ ծոմ բռնել. զգուշի իչը օրամի բռնմէ. սուլ կրճիլ.

Ἐκνικάω - ῶ. M. ήσω. vincere, prevalere. յաղթել, գերազանցել. ենթնիլ, խոտ օլմէ, ըլլիկ օլմէ.

Ἔκνομος (ὁ, ἡ) illegale, contrario alle leggi. ապօրինաւոր, օրինաց հակառակ. ըներ օլմայան, գանոնկըտա ըզբտա.

Ἐκοντί καὶ Ἑκοντῶς, ἐπιῤ. = Ἑκουσίως.

Ἑκουσιάζομαι. M. άσομαι. fare, operare volontariamente. կամաւ գործել. բոթերի իչի իլլիմէ.

Ἑκουσιασμός (ὁ) azione volontaria, spontanea. կամաւոր գործ. բոթերի իչի օլան գործ սիրի իչ.

Ἑκούσιος - α - ή - ος - ον. volontario. կամաւոր. բոթերի, գործ.

Ἑκουσίως, ἐπιῤ. volontariamente. կամաւորի գործա իչի, խոհեմութեամբ իչի.

Ἐκπαγλέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. stupefarsi, sorprendersi. խիստ զարմանալ, ապշիլ. լալմէ, ղախրի գտնելով կրճիլ.

Digitized by Google

Ἐκπαγλος (ὁ, ἡ) sorprendente, terribile. սպրիճեցնող, սոհալի, զարմանալի· լուրջ, լրջմիտ, խորին, խորհրդա՛ւոր։ — πάγλως, ἐπίῤῥ.

Ἐκπαθής - ές (ὁ, ἡ) assai sensibile. խիստ զեւրապղտոց, զեւրապղտով· մեծ ապերախտ։

Ἐκπαίδευμα - ατος (τὸ) alunno. սան, աշակերտ· մեծ վարժապետ։

Ἐκπαιδεύω. M. εὔσω. istruire, insegnare. կրթել, սորվեցնել· մեծ վարժապետ եղնել։

Ἔκπαλαι, ἐπίῤῥ. da lungo tempo (Λατ. jamdudum.) շատ ժամանակէ ի վեր· լոկ վերանգան պիրի։

Ἔκπαυμα - ατος (τὸ) riposo հանգիստ· բանհրէջք, գադար։

Ἐκπειράζω καὶ - ράομαι - ῶμαι. M. άσω - άσομαι. provare. փորձել· խորհիլ՝ ինքզինքն քննել։

Ἐκπέμπω. M. πέμψω. mandare fuori. դուրս խրկել· պատրաստ եղնել· (τρπκ.) licenziare. խրկել, դուրս ընել, ճամբայ տալ· տալը վերջ, իոլ վերջ։

Ἐκπεραίνω. M. ανῶ. terminare. լմնցնել· վերջացնել։

Ἐκπέραμα - ατος (τὸ) sortita. դուրս ելլելը· պատրաստ եղնիս։

Ἐκπεράω - ῶ. M. άσω. passare, traversare, sortire. անցնիլ, ձկալ գալն անցնիլ, ելլել· վերջը։ ο վեր բարձր վերջը, ալճաի եղբայրք։

Ἐκπεριλαμβάνω. M. λήψομαι. abbracciare, circondare da ogni lato. աձին կողմէն գրկիլ՝ պատել· ճիր նանգան ընտրելոխ՝ առրած՝ չնորհելնի։

Ἐκπεριοδεύω. M. εὔσω. raggirarsi d' intorno. բոլորտիքը պտըտիլ· նիւթ-ֆընը փնտռտիլ։

Ἐκπεριπλέω - ῶ. M. πλεύσομαι. navigare d' intorno. բոլորտիքը նաւել· նիւթ-ֆընը գնա իվ փնտռտիլ։

Ἐκπέτομαι. M. πτήσομαι. volare. թռչիլ· ալճիլ։

Ἐκπετήσιμος (ὁ, ἡ) pronto a volare. թռչելու պատրաստ· ալճայո հաւէր։

Ἐκπήγνυμι. M. πήξω. condensare, congelare. քանձրացնել, խտացնել· ընդարձակիլ, գնդատրիլ։

Ἐκπηδάω - ῶ. M. ήσω. slanciarsi, saltare. նետուիլ, յարգել· ոխելմոխ, ֆըրլանմոխ, ալէրմոխ։

Ἐκπήδημα - ατος (τὸ) καὶ

Ἐκπήδησις - εως (ἡ) slancio, salto. նետուիլը, յարգելը· ոխելմա, ֆըրլանմա, ալէրմա։

Ἐκπιστήριον (τὸ) torchio, strettojo. մամալ· գինկին։

Ἐκπικραίνομαι. M. ανοῦμαι. diventare estremamente amaro. խիստ լեզնալ՝ լեղի ելլալ· շատին ամլանմոխ, ամը օլմոխ։

Ἐκπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere da ... 2. sortire con impeto. 3. fuggire. 4. incontrare. 5. perder il valore, la valuta. սահիլ ըլ ինկնալ· 2. ուժով դուրս ելլել· 3. փախչիլ· 4. հանդիպիլ· 5. գինը արժէքը կորսնցնել· վեր ելելոխ գի-լիլոխ· 2. խըճ իվ նէրսէն· 3. փոխոխ· 4. բաւ կիլոխ· 5. տեսնել նէվ՝ նէ-նէլոխ։

Ἔκπλαγης - ες (ὁ, ἡ) sorpreso, stupefatto. ապշած, խիստ զարմացած, ապուշ· շուշ մէն, շուշըրէլ· 2. (ἐνεργ.) = Ἐκπληκτικός.

Ἐκπλεονάζω. M. άσω. soprabbondare. խիստ առատ ըլլալ· վերին վրայ գալ օլմոխ։

Ἐκπλέω. M. εὔσομαι. sortire dal porto, far vela. նաւահանգստէն ելլել, առագաստաձ· էմնդան էբէմոխ, նիւթին ալէտ առնոխ։

Ἔκπλεως - ω (ὁ, ἡ) ripieno. լիալիր, խիստ լեցուն· վերին գալ· — ένος, ἐπίῤῥ.

Ἐκπληκτικός - ή - όν. sorprendente, stupendo, tremendo. ապշեցնող, խիստ զարմանալի, սոհալի· հայրան օլմոխ, շուշըրմոխ, նօրթիլոխ։ — ικῶς - ἐπίῤῥ.

Ἔκπληξις - εως (ἡ) sorpresa, stupore. ապշութիւն· շուշմա, շուշըրմա։

Ἐκπληρόω - ῶ M. ώσω. empiere, compire, adempire. լեցընել, կատարել· գոլդուրմոխ, բիւրմ նիւթ։

Ἐκπλήρωσις - εως (ἡ) empimento, adempimento, compimento. լեցընելը, կատարելը, լրութիւն· գոլդուրմա, բիւրմ նիւթ, նիւթգիլոխ։

Ἐκπλήσσω (ττω). M. πλήξω. stupefare, sorprendere. ապշեցնել· շուշըրմոխ, հայրան պըրտոխ։

Ἔκπλοος - ους (ὁ) partenza della nave. նաւին ճամբայ ելլելը՝ պացուելը· կիգնին նօր ընէմոխ՝ պէրմոխ։

Ἐκπλύνω. M. υνῶ. lavare. լուալ· նըգամոխ, նիւթգիլոխ։

Ἔκπλυτος (ὁ, ἡ) lavato. լուացեալ· նըգամըշ։

Ἐκπνευματόω - ῶ. M. ώσω. empire di fiato, gonfiare a soffio. 2. estrare il vento. շնչով լեցընել, ուռեցընել· 2. հովը ուղէն հանել· նօգիլնէն էբէրմոխ· 2. նօրթուր իլինտէն էբէրմոխ։

Ἐκπνέω. M. πνευσομαι. respirare, spirare. շունչ առալ, շունչ արձակել· օղոխ առմոխ, նիգիս վերմոխ· 2. (συνεκδ.) morire. մեռնիլ· նօղմոխ, վերջն նիւթ։

Ἐκπνοή - ῆς (ἡ) respiro, esalazione. շունչ արձակելը, արտաշնչութիւն· օղոխ առմա, նիւնիգիգիլ։

Ἔκπνοος - ους (ὁ, ἡ) privo di respiro, spirato, morto. անշունչ, մեռած· նիգիս-օխ, նօղ։

Ἐκποδών, ἐπίῤῥ. lungi, lontano. հեռու· առջէ, նէյրէ։

Ἐκποιέω - ῶ. M. ήσω. dare uno per adottivo. 2. vendere, alienare. 3. terminare. 4. bastare. 5. (τρτπρσ) è lecito, è possibile. 6. emancipare. որդեգիր առալ· 2. ծախել· 3. կատարել· 4. բաւել· 5. հրամանն է, հնար է· 6. ազատ ընել· օղոխ ըլլալ վերմոխ· 2. սոխմոխ· 3. նիւթգիլ նիւթմոխ· 4. նիւնիգիլոխ, գիգիլ օլմոխ· 5. նէյն տէր, գոպիլ տէր· 6. ազատ նիւթմոխ։

Ἐκποίησις - εως (ἡ) alienazione, vendita. 2. emancipazione. 3. adottazione. օտարացընելը, ծախելը· 2. ազատութիւն· 3. որդեգրութիւն· ուիւրէն նիւթ, սոխմա· 2. գոպրնօրմա, նիւնիգիլոխէն էբէմա· 3. ճան նէվնօրէ կորնիլ։

Ἐκποίητος (ὁ, ἡ) adottato. որդեգրեալ· օղոխ օլմոխ՝ ճան նէվնօրէ տէրէ գոպրնմոխ։

Digitized by Google

Ἐκπολεμόω - ῶ. *M.* ώσω. eccitare a guerra, provocare. գառի գրգռել, պատերազմի վերցնել. ընկոյց ընտրմտ, ճնշիլ ըն-ռիւ եղիւր։

Ἐκπολέμωσις - εως (ἡ) l'azione d'eccitare a guerra. մարդի՝ պատերազմի գրգռելը. ճնշիլ ըռիւր եղիւր՝ ընտրմտը։

Ἐκπολιορκέω - ῶ. *M.* ήσω. prendere una città per via d'assedio. քաղաքը պաշարելով առնել. հահաոպի իւր չհնչէ զպոը ներ եղիւրիւ։

Ἐκπολιτεύω. *M.* εύσω. cambiare l'instituto del governo. սէրուիճեան կառավարութեան կերպը փոխել. խոտոր տիօ-չեղիւ ըեղոդիւ եղիւր։

Ἐκπονέω - ῶ. *M.* ήσω. lavorare, operare. 2. coltivare, ornare. 3. dissolvere. 4. (ἀμτβτ.) sopportare. 5. travagliare, affaticarsi. գործել. 2. յարդարել, զարդարել. 3 լուծանել, հալեցընել. 4. քաշել, կրել. 5. աշխատիլ, յոգնիլ. ընչեղիւր։ 2. պատչեղիւր, պօնորիտ. 3. չեօզրել, երկիւղ. 4. չեւրել, ըեհռոիտ եղիւր, գայտնիտ. 5. ըտըզրտիտ, եօրոտ-ըտ. 6. (μὲ αἰτ.) ricercare, esaminare. փնտռտիլ, քննել, պրտիտ, եօքըտիտ։

Ἐκπονηρεύω. *M.* εύσω. depravare. գեշ-ցընել. պօշտ, ֆինոլորիտ։

Ἐκπορεύομαι. *M.* εύομαι. procedere. բըղ-խիլ. ելեւէ ներչի, ոտտտոր պոլչտ։

Ἐκπόρευσις - εως (ἡ) emanazione, processione. բղխատմ. ելեւէ ներչի, ոտտտոր պոլ-չմ։

Ἐκπορευτὸς - ἡ - όν. (Θλγ.) che procede. բղխող. ելեւէ ներչին, ոտտտոր պոլչն։

Ἐκπορθέω - ῶ. *M.* ήσω. saccheggiare, rovinare, devastare. կապտիլ, թալանել, կործանել, աւրել. եաղմտրտիտ, եաթա եղիւր, եբէմտ, պերդոր եղիւր։

Ἐκπόρθησις - εως (ἡ) saccheggio, devastazione. կապտիլը, թալանիլը, կործանիլը. եաղմտրտմ, եաթա եղիւր։

Ἐκπορθητωρ - ορος (ὁ) devastatore. կործանող, աւրող. եաթա եաղի։

Ἐκπορθμεύω. *M.* εύσω. portar via per nave. նաւով առնել տանիլ. ճիպ ելե ոլըզդ ներօիեօրիտ։

Ἐκπράσσω (ττω). *M.* πράξω. = Εἰσπράττω.

Ἐκπρίζω. *M.* ίσω. segare. պղտցել. ըեաոիե-ըի ելե վոտիտ։

Ἐκπρόθεσμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - θέσμως. che passò il tempo fissato. ատչմանեալ օրը անցած. ֆատար վերելեի ներնէր ներչի։

Ἐκπροφαίνω. *M.* ανῶ. mettere avanti, esporre, mostrare. առջև գնել՝ ցցընել. եօնտնեի ֆօտ, ներտոիտիտ։

Ἐκπροφέρω. *M.* προοίσω. × = Ἐκφέρω.

Ἐκπρυμνίζω. *M.* ίσω. abbattere la poppa d'una nave. նաւին ասպրկողմը խոր-տակել. ներնէն պոլչնը ֆտրըտմտ եաթա ըիռա եղիւր։

Ἐκπτύω. *M.* ύσω. sputare. 2. rigettare. թքնել. 2. մերժել. ըիւոիտրտիտ։ 2. րեպտ ներնէր։

Ἐκπτωμα - ατος (τὸ) ciò che è caduto. 2. membro lussato, dislogato. ինկած բան. 2. տեղէն ելած՝ խախտած անդամ. պոլչտ եղնոն. 2. ըէմտել պերդոր-ըիչ ոտտ։

Ἔκπτωσις - εως (ἡ) decadenza. 2. dislogamento di un membro, lussazione. ինկնալը. 2. անդամի մը ելլելը, տեղէն խախտիլը. պոլչտ. 2. պէտ ոտտնէ ներ-ըինեի օյնտոտը, ըէմտոտ պերդոր-ըիչը։

Ἔκπτωτος (ὁ, ἡ) decaduto. ինկած. պոլ-չ, պոլչնի. (χοιν.) esiliato, bandito. արտարած, արտաքսեալ. նէֆի, ոլոլնի օլմտ։

Ἔκπυστος (ὁ, ἡ) conosciuto, noto. ծա-նօթ. ըանըլըզ, պոլնի։

Ἐκραβδίζω. *M.* ίσω. cacciare a colpi di verghe. ծեծելով վռնտել. պեօգրտիտ եօլ-մտ։

Ἐκρέω. *M.* ρεύσομαι. scorrere fuori. գուրս հոսել՝ վազել. գըտրը ագմտ։

Ἔκρηγμα (τὸ) ciò che fù stracciato. 2. luogo discosceso (*Λατ.* salebrae.) պա-տռտած բան. 2. անպտեալ տեղի, վախք, պատեխք. ըէրի-ըէրզը՝ ֆոլչնտրտիտ նեռն. 2. ապի՝ ասլտ-բտոիտ՝ ներ։

Ἐκρηγνυμι. *M.* ρηξω. rompere, frangere, stracciare. կտրել, կոտրտել, պատռտել. եզրտմտ, ֆոլչնտրտմտ։

Ἐκρηξις - εως (ἡ) eruzione. ուժով գուրս գալը՝ բխելը՝ հոսելը. ըէչ ելե գըտրը ասլտրտոտը՝ ագմտը։

Ἐκριζόω - ῶ. *M.* ώσω. sradicare. 2. devastare, distruggere. արմատէն խլել. 2. կործանել, աւրել. պեօգրտիտ ֆօֆտրտմտ. 2. խոտոր՝ ներ ելե ներտոտ եղիւր։

Ἐκρίζωσις - εως (ἡ) sradicamento. արմա-տէն խլելը. պեօգրտիտ ֆօֆտրտոտը։

Ἐκριπτέω - ῶ καὶ Ἐκρίπτω, *M.* ήσω, καὶ ρίψω. gettare fuori. գուրս նետել. գըտրը ատմտ։

Ἔκρηψις - εως (ἡ) l'azione di gettare fuori. գուրս նետելը. գըտրը ատմտը։

Ἔκροη - ῆς (ἡ) effluenza, effondimento. գուրս թափուելը. գըտրը պեօֆըլմտ։

Ἐκσαλεύω. *M.* εύσω. agitare dalle fondamenta, scrollare. հիմնէն շարժել. գրգռտ-ցընել. ինկոլնտրտիտ սալըմտ, սիլկտ, ին-ռիչրտիտ։

Ἐκσπερματόομαι - οῦμαι. *M.* ώσομαι. andar in semenza. սերմ երթալ. սերմ առնու սկսիլ. ռոհատմտ վարմտ, ռոհատմ ըանմտ։

Ἐκσπεύδω. *M.* πεύσω. andare con prescia, sollecitare. չուտով երթալ. ճեպել. ըտոոտ ներտ, ասիլ ներտ։

Ἔκστασις - εως (ἡ) estasi, stupore. մաց յափշտակութիւն, սպրդութիւն. փալձ-ըէթ, հեչրան փոյս. ἴδε καὶ Ἔκπληξις.

Ἐκστατικὸς - ἡ - όν. estatico, attonito, stupefatto. յափշտակեալ մտօք, սպրդեալ. փալըէ, ըտըրըէ. տէը հալընտրէ, տե-գիտի պեհոտներ։

Ἐκστρατεία - ας (ἡ) marcia contro il nemico, incursione (contro il nemico.) արշաւանք (թշնամիի գէմ). ըէրի, օրօ-նան տիւրտլ ներտի՝ նէ-ռիւ-ռէ-ըէ (պէ-ըէ-նի ֆօրըէ)։

Ἐκστρατεύω. *M.* εύσω. marciare contro il nemico. թշնամիին գէմ երթալ՝ խաչե-լարձնի ֆօրըէ վարմտ։

Ἐκστρατοπεδεύω. *M.* εύσω. accampare l'esercito fuor di. բանակը գօրքը կա-գէմ. օրօտոյտ գըտրտա ֆօտրմտ։

Digitized by Google

Ἐκστρέφω. *M.* ἐψω. rovesciare. Ներսը դուրս ընել, դարձընել. էլէնի գիւրը նիւթ՝ ընկէլուիլ։

Ἐκσώζω. *M.* σώσω. liberare uno da un pericolo. Ազգը վտանգէ ազատել. պէրնի պէր ինկէլուելուն խնդրմամբ։

Ἑκταῖος - α - ον. che si fà al sesto giorno. վեցերորդ օրը եղող. ալըշնը կնդիպ օրն։

Ἐκταπεινόω - ῶ. *M.* ώσω. umiliare, abbassare grandemente. խիստ խոնարհցընել. պէրի ընկէլուիլ։

Ἐκταράσσω (ττω). *M.* άξω. scompigliare, disturbare totalmente. դլխովին ապին ու վրայ ընել, չարխիել. պլուպլիքան ալը խոռ եղիլ։

Ἔκτασις - εως (ἡ) tensione, estensione. ատրածուիլը, ատրածութիւն. խոչընդ, խոչընդոտ, ձգտ։

Ἐκτατός - ή - όν. esteso. ատրածեալ. խոշտընգեալ։

Ἐκτείνω. *M.* ενῶ. tendere, distendere, allungare. 2. differire, indugiare. ատրածել, լայնել, փռել, երկնցընել. 2. յապաղել. խոչնդ, պերմէ, ապալրմէ. 2. ինկէնդէ նիւթէ։

Ἐκτειχίζω. *M.* ίσω. terminare la fabbrica d'un muro. պատը լմընցնել. պիւրեղը խոթընդը պիւրելմէ։

Ἐκτελείωσις - εως (ἡ) compimento, esecuzione. կատարումն. լիքս, ինկէլնէի։

Ἐκτελευτάω - ῶ. *M.* ήσω. terminare, finire. լմընցնել, կատարել. պիւրելմէ, ինկէլել ինիմէ։

Ἐκτελέω - ῶ. *M.* έσω. compire, effettuare, eseguire, adempire. կատարել, գլուխ հանել. լիքս նիւթէ, էլէ գալ էզէրմէ։

Ἐκτελής - ές (ὁ, ἡ) perfetto. կատարեալ. ինկէլի։

Ἐκτέμνω. *M.* τεμῶ. tagliare, troncare. կտրել, կրճատել. վէռէմէ, փըրչմէ. (ὄθ.) castrare. ներքինացընել, կրատել. հապշ լինել։

Ἔκτενής - ές (ὁ, ἡ) assiduo, continuo, indefesso. չարունակի, յարատեւ, անխոնջ. գործվիմ, նօրօնլուկ։

Ἐκτήκω. *M.* τήξω. consumare totalmente. դլխովին ապատել, ծխրել. պլուպլիքան ինէնի նիւթ։ արէնլուիմէ։

Ἐκτημόριον (τὸ) la sesta parte di qualunque cosa. բանի մը վեցերորդ մասը. պէր նէհանին ալըշնը հնօթ։

Ἐκτίθημι. *M.* ἐκθήσω. esporre, metter fuori. 2. pubblicare. դուրս դնել. 2. հրատարակել. զետրէ գնէլ. 2. գալըմէ, պէր ղէյի օրնայ էզէրմէ։

Ἔκτιμος - ή - όν. abituale, abituato, avvezzato. սովորական, սովորեալ, սովոր. ինկիի օլմալ, ատիի օլմալ, սէզէլմէլ։

Ἐκτιμάω - ῶ. *M.* ήσω. stimare, onorare grandemente. 2. far montare, accrescere il prezzo. խիստ յարգել, պատուել. 2. գինը ասկըընել. ալըշի ինիդով՝ բարձրի նիւթէ։ 2. պահանջը արնըմէ։

Ἐκτίμησις - εως (ἡ) l'azione di stimare, d'onorare grandemente. 2. accrescimento di prezzo. խիստ պատուելը՝ յարգելը. 2. գինը եւնէլնալը. ալըշի ինիդով՝ հասրիի նիւթէ. 2. պահ արնմալը։

Ἔκτιμος (ὁ, ἡ) disonorato. անարգ, անպատիւ. խօրլանմէլ։

Ἐκτίνω. *M.* ίσω. pagare. վճարել. խօրնէմէ։

Ἔκτμημα - ατος (τὸ) pezzo. կտոր. էրլը։

Ἔκτοθεν, ἐπίῤ. × ἀντὶ Ἔκτοσθεν.

Ἔκτοθι, ἐπίῤ. fuori. դուրս, պէլրը։

Ἐκτομή - ῆς (ἡ) tagliatura, troncamento. կտրելը. վէռէմէ. (ὄθ.) castratura. ներքինելը. հապշ՛ նիւթէ։

Ἐκτομίας - ου (ὁ) castrato, eunuco. ներքինի, ներքինի. խնձիլ, հապշ։

Ἐκτομὶς - ίδος (ἡ) sportello. ինկնագուռն. վէռէմէ կտոն։

Ἔκτομος (ὁ) tagliato, troncato. կտրած. վէռիլմիլ. (ὄθ. οὐσ.) eunuco. ներքինի. հապշ։

Ἐκτοξεύω. *M.* εύσω. dardeggiare. 2. terminare le freccie della faretra. նետ նետաւ. 2. կապարձին փրիններըը լմընցնել. օխ պէնմէ. 2. ինէրմէլին ,օխլարընը պիւրելմէ։

Ἐκτοπίζω. *M.* ίσω. cambiare dimora. տեղը բնակարանը փոխել. մահալլինի պէվէմէրընը ինկոդիլ ինիմէ։

Ἐκτοπισμὸς (ὁ) mutazione di sito, partenza. տեղը բնակարանը փոխելը, չար. ինէրինի՝ մահալլինի պէվէմէրընը պէնէլիլերմէ, ինօլ։

Ἔκτοπος (ὁ, ἡ) allontanato dal suo sito, forestiere. 2. assurdo. իր բնակարանէն հեռացած, դրսեցի. 2. անտեղի. պէվէմէրընէն էրբոյէն էրբոյէն գալ, ինկիդի. 2. գնդաւէնկինէլ, պէնէ։ — ὁπως, ἐπίῤ.

Ἔκτος - η - ον. sesto. վեցերորդ. ալըշնը։

Ἐκτὸς - ή - όν. (θετ. τ. Ἔχω.) che si può ottenere. առանալը կարելի. նէրինկէնպիլէր։

Ἐκτός, ἐπίῤ. fuori, eccetto, fuor chè, a meno chè. դուրս, զատ, բաց ի. գալըրը, գալը, մաղնա։

Ἔκτοσθε ἡ Ἔκτοσθεν. ἐπίῤ. = Ἐκτὸς. di fuori, lungi. դրսէն, հեռու. գալըրտան, ապագի օլարէ։

Ἐκτραγῳδέω - ῶ. *M.* ήσω. raccontare con enfasi tragica. եղերերգական ազգաւորութեամբ պատմել. ասիի նէմանդա օյանասկա կիչի ինիթէր էլէ վաճի կնդիպ։

Ἐκτράπελος (ὁ, ἡ) straordinario. սովորութենէն դուրս եղող, օտար. ափկինկն նէրըցի, ասպիկ։

Ἐκτραχηλίζω. *M.* ίσω. gettare per terra, atterrare. գետին զարնել, ատպատառ յերկիր կործանել. նէրէի ղարէմէ, չէր չէգիլ նէրէի պէվէլնէրմէ։

Ἐκτρέπω. *M.* τρέψω. distornare, sviare, impedire. մոլորցընել, ետմէն հանել, արգելել. այրիմէ, ասիպէրմէ, նէկէրմէ, գէն օլմէ. (μσ.) deviarsi. ետմէն եալլէ. նօլտան էզէրմէ, ասիմէ։

Ἐκτρέφω. *M.* θρέψω. = Ἀνατρέφω.

Ἐκτρέχω. *M.* θρέξομαι καὶ (συνθτ. ἔδραμοῦμαι. sortire, slanciarsi correndo. վազելով եալլել՝ նետաւիլ. ֆօլտան էզէրմէ՝ պիւլմէ։

Ἐκτρίβω. *M.* τρίψω. fregare, pulire, net-

Digitized by Google

tare. շեղել, մոլորել, սրբել. ջնջել, ոչնչացնել, խափանել։

Ἔκτροπή - ῆς (ἡ) sviamento. 2. viottola. 3. canale. 4. l'azione di distornare. Խաղաղ կեանք. 2. Երթափողոց, նեղ ճամբայ. 3. խաղողավազ. 4. մոլորեցընելը. խոչ գան լբիր, սափր. 2. խնդի խօլ. 3. օլոփ, փախ. 4. այրիմաղ. 5. = Παρέκβασις.

Ἔκτροπος (ὁ, ἡ) sviato, distornato. Խաղաղ եկած, մոլորած. խոլան լբիրճ, սափրճ։

Ἐκτρυπάω - ῶ. M. ήσω. traforare. ՃԿ գիէն ՃԿալ գին ծակել. պէր խոնան ըպէր խան պեղել։

Ἐκτρώγω. M. τρώξομαι, divorare, trangugiare. ուտել լափընել. կերեր պիրերել։

Ἔκτρωμα - ατος (τὸ) aborto. վիժած. պէլէփ, կիսէլ ծլած։

Ἔκτυπος (ὁ, ἡ) impresso. տպուած. պատուճէլ։

Ἐκτυπόω - ῶ. M. ώσω. imprimere, formare. տպաւորել, կռնել, ձեւացընել. պատճ. լեռելկերել։

Ἔκτύπωμα (τὸ) immagine, impressa. կռնած պատկեր. պատուճէլ նշանէր ոխրիկ։

Ἐκτύπωσις - εως (ἡ) l'azione d'imprimere, di formare. կռնելը, տպելը, ձեւակերպելը. պատճէլէլ, լեռելկերէլ. 2. = Ἔκτύπωμα.

Ἐκτύφω. M. θύψω. brucciare a fuoco lento. 2. eccitare. 3. render arrogante. քիչ՝ անոց հրով երել. 2. գրգռել. 3. հպարտացընել. ալ ալեֆնել պիրէ իւր խափճ. 2. խանդել կիսել. 3. մալրացընել։

Ἐκυρὸς (ὁ) suocero (il padre del marito). պարոնաստ, սկեսրայր (երկանը հարը). խանիա (իմ աղջկանը պապաս)։

Ἐκφαίνω. M. φανῶ. mostrare, dispianare. ցոյց ընել, յայտնել. կիսաերկել, ալէկսել՝ պէյան կիսել։

Ἐκφανὴς - έος (ὁ, ἡ) chiaro, noto, paleso, manifesto. յայտնի, ամենուն ծանօթ. պէլլի, ալէկսէս, հեր պէլի պիտիկ։

Ἐκφαντορία (ἡ) (θλγ.) rivelazione. աստուածայնի յայտնութիւն. վհկի բեպպան։

Ἔκφαντος (ὁ, ἡ) = Ἐκφανής.

Ἐκφέρω. M. ἐξοίσω. portar fuori. 2. presentare, palesare, pubblicare. 3. pronunziare. 4. produrre. գուրս բերել. 2. առկէս բերել, յայտնել, հրատարակել. 3. արտասանել. 4. արտադրել, բուսցընել. պտղաբերել. 2. հասկնալ կիսիկերել. պէյան իլան կիսիկ. 3. խիլէֆնօղ կիսիկ. 4. հաղ կիսիկ։

Ἐκφεύγω. M. φεύξομαι. fuggire. փախչիլ, խուսափել. ֆալճէ, պէլէնել։

Ἔκφευξις - εως (ἡ) = Ἐκφυγή.

Ἐκφημι. M. φήσω. dire, pronunziare, parlare. ըսել, ըսել, արտասանել, խօսիլ. պօյկիրէ, խիլեֆնաղ կիսիկ, պօհկիր կիսիկ։

Ἐκφλεγματόω - ῶ. M. ώσω. convertire in flemma. պղտաքի գարձընել. գալխօ լիկերիկ։

Ἐκφλέγω. M. φλέξω. brucciare, infiammare. երել, բանիցընել. խափճ, ֆալխընտրճէ։

Ἐκφοβέω - ῶ. M. ήσω. spaventare, sbigottire. գաղցընել, սարսեցընել, խիսա վախցընել. խիլիկերիկ, էօրէֆնիճ, խրէֆնիկ։

Ἔκφοβος (ὁ, ἡ) spaventato, sbigottito. խիսա վախցած, սարսափալ. ղօրի էօրէֆնալ, խրէֆնալ։

Ἐκφορὰ - ᾶς (ἡ) l'azione di portar fuori. 2. divulgazione. 3. funerale, mortorio. գուրս բերելը. 2. հրատարակութիւն. 3. յուղարկաւորութիւն. գալօրը կիսիկերիկ. 2. լալ օլմա. 3. ճէնէի, խօլխ ֆալորմաղ։

Ἔκφορος (ὁ, ἡ) che si può portare fuori. 2. divolgato. գուրս բերուելու. 2. հրատարակած. գալօրը կիսիկելու. 2. լալ օլմալ։

Ἐκφράζω. M. άσω. esprimere, descrivere. բացատրել, արտայայտել, նկարագրել. վրէֆ կիսիկ, նօթէ իլէ ալեֆնիճ՝ ճէպկիրիկ։

Ἔκφρασις - εως (ἡ) espressione, descrizione. խօսքով բացատրելը՝ պարզելը, նկարագրութիւն. ճէպ իլէ վրէֆ կիսիկ, ալեֆնիճը, խրէֆ կիսիկ։

Ἐκφραστικὸς - ἡ - όν. che sa esprimere le sue idee. իրէն միտքը խորհուրդները բացատրել կրցող. ֆիկիրնի՝ գալօրէլալ ալեֆնիճ ճէպկիր՝ լրեֆ խոսկալիր։

Ἐκφρονέω - ῶ. M. ήσω. folleggiare, uscir di senno. խելագար, խելքը կորանցընել. էլէյտրմաղ, գալէնը կիսիկիկ։

Ἐκφροντίζω. M. ίσω. aver cura di . . . բանի մը հազ ունենալ, նայիլ. պէր նէնէ գայրաճիգա օլմագ, հալտհրի խօսկալիճ օլմագ, իհիկյոլ կիսիկ։

Ἔκφρων - ονος (ὁ, ἡ) folle, insensato. խել, փախուկ. էլէյնէ, գէլէտէլ։

Ἐκφυγὴ - ῆς (ἡ) fuga, sutterfugio. փախուստ, խուսափելը. փալճ, գէլէնիկ։

Ἔκφυλος (ὁ, ἡ) forestiere, straniero, chi non è dell'istessa tribù. օտար, ուրիշ ցեղէ չեղող. կիսկնակ, պէր գայրէնիկիկ օլմալ։

Ἐκφυσάω - ῶ. M. ήσω. soffiare con forza. ուժով փչել. խօշ իլէ խոֆլկիկ։

Ἔκφυσις - εως (ἡ) germinazione, generazione, procreazione. բողբոջելը, ծլիլը, ծնանելը. ֆիլիլկնիկ, գօղմա, գէլէտ։

Ἐκφύω. M. φύσω. produrre, generare, procreare. բուսցընել, ծնանիլ. հաղ կիսիկ, պէրէրիկ, գօղտրմաղ։

Ἐκφωνέω - ῶ. M. ήσω. declamare, pronunziare. բացագանչել, արտասանել. խօսկ ակտ իլէ ճէօկլկիկ, խրէֆնալ կիսիկ։

Ἐκφώνησις - εως (ἡ) declamazione, pronunzia. բացագանչութիւն, արտասանելը. խօսկ ակտ իլէ ճէօկլկիկ՝ խրէֆնալ կիսիկ։

Ἐκχέω. M. εύσω. versare fuori, effondere. գուրս թափել. գէլտրէ գէօտկիկ։

Ἐκχορεύω. M. εύσω. sortire dal coro. գո-

Digitized by Google

αἴξ՝ պարբ քաղցրներուն կարգէն գուբա եղլէզ. հերթական՝ բաթո օձայսնալորքն ուբա-ընկան գալարբ ընդհատ.

Ἐκχρηματίζομαι. M. ίσομαι. esigere della moneta. առած պահանջել. ֆարա՝ ոսկեղ ընալ կրկին.

Ἐκχρώννυμι. M. χρώσω. colorare, tingere, toglier a una roba il color naturale. ներկել, բնական գոյնը առնել. գոյացնել, ընդհ բնական ալբդ գալ՝ բնական վերադարձնել.

Ἐκχύνω (Γρφ.) ἀντὶ Ἐκχέω.

Ἔκχυσις - εως (ἡ) effluenza. արտահոսութիւն. գալարբ ոֆսալ՝ գնօգնալորքն.

Ἔκχυτος (ὁ, ἡ) versato fuori. գուբա թափառած. գալարբ գնօգնալորքն.

Ἐκχώννυμι. M. χώσω. far un mucchio di terra, ammucchiare la terra. ՀԷկ տեղ հող կուտել, հողակոյտ ընել. պէր ներբ բօչբոթ բօչնալոթ՝ ներբոթ, բօչբոթ ներբբնբ կրկին.

Ἐκχωρέω - ῶ. M. ήσω. ritirarsi, allontanarsi da... տեղէ մը քաշուիլ, հեռանալ. պէր ներբոն ընդհատ, աղաչանքով.

Ἐκψύχω. M. ψύξω. svenirsi. մարիլ. պայքալոթ.

Ἑκών - οῦσα - όν. chi agisce, opera di spontanea volontà, volontario. կամաւ գործող, կամաւոր հետևեալ ներկայբ ելե ելլելոթ՝ ետքն, գրաբար բարեկիր.

Ἐλαα (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Ἐλαία.

Ἐλαιοβαφὴς - έος, Ἐλαιοβρεχής, Ἐλαιόβροχος καὶ Ἐλαιόδυτος (ὁ, ἡ) tinto, bagnato d' olio. ձէթաթաթխուած՝ թրջուած. ընկնան ետնէն պարբէ ըսելոթ.

Ἐλαιοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all'olivo o all' olio. ձիթենիի կամ ձէթի նման. ընկնան ալբդ՝ ելե ետքէն ետօր ելլելոթ գնենք.

Ἐλαιόθρεπτος (ὁ, ἡ) nutrito d'olio. ձէթաով սնած. ընկնան ետնէ ելե պերկնափէ.

Ἐλαιολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie le olive. ձիթապտուղ ժողով. ընկնան բօչլոթ.

Ἐλαιόμελι - ιτος (τὸ) eleomele (sorta di olio, che ha sapor di mele). մեղրի համ ունեցող ձէթ. գալ փոքրիկ պէր նեղէ ընկնան ետնէ.

Ἔλαιον (τὸ) olio. ձէթ - ընկնան ետնէ.

Ἐλαιοποιία - ας (ἡ) confezione d'olio. ձէթ գործելէ՝ հանելէ - ընկնան ետնէ ընդհատ՝ ետքոյնէ՝ ետքնալ.

Ἐλαιοπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vende l'olio. ձէթ վաճառելու տեղ - ընկնան ետնէ ընդհատ՝ ետքնալ՝ ետնէ բնդհատնէ.

Ἐλαιοπώλης (ὁ) venditore d'olio. ձէթ ծախող - ընկնի ետնէ.

Ἔλαιος (ὁ) oleastro. վայրի ձիթենի. ետնէն ընկնան ոգնէ.

Ἐλαιοτριβεῖον καὶ Ἐλαιοτρόπιον (τὸ) macinatojo, infrantojo d'olio (Λατ. trapetum). ձիթահանք - ընկնան ետնէ ընդհատ գնենք.

Ἐλαιοτρύγητος (ὁ) raccolta delle olive. ձէթ ժողվելէ - ընկնան բօչլոթ.

Ἐλαιότρυγον (τὸ) morchia, feccia d'olio. (Λατ. amurca.) ձէթի մրուր - ընկնան ետնէ բօչբօ.

Ἐλαιουργὸς (ὁ, ἡ) colui che fà dell' olio. ձէթ չինող - ընկնի ետնէ ետքն.

Ἐλαιοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' oliva. ձիթապտուղ բերող - ընկնան հաճել ետին. (οὐσ.) Ἐλαιοφόρον (τὸ) vaso da olio. ձէթի սափոր - ընկնան ետնէ գոյը.

Ἐλαιόφυτος (ὁ, ἡ) (κυρ. τόπος) (luogo) piantato di olivi. ձիթենիի տնկուած (տեղ) - ընկնան ալբդ պիտիէլէ (հանել).

Ἐλαιόω - ῶ. M. ώσω. fregare, ungere con olio. ձէթաով չփել՝ օծել - ընկնան ետնէ ելե օվալոթ՝ ետալոթ.

Ἐλαιών - ῶνος (ὁ) luogo piantato d'olivi, oliveto. ձիթենիք, ձիթենիով լիք տեղ - ընկնինէ.

Ἐλαιωτὸς - ὴ - όν. unto d'olio. ձէթաով օծուած. ետալոնէ.

Ἔλανδρος (ὁ, ἡ) che riduce alla schiavitù gli uomini. մարդիներբբ գերի վարող - ետնալէէ ներբբ ետեր.

Ἐλάνη - ης (ἡ) face, fiaccola. լոհ - ետալ.

Ἔλασμα - ατος (τὸ) lama di metallo. մետաղի սալաւակ, թիթեղ - ֆոփեն ետալոնբ, ետնէն պիտիէլէ ֆոփեն.

Ἐλάσσωμα, Ἐλάσσων. κτλ. ἴδε Ἐλάττωμα, Ἐλάττων. κτλ.

Ἐλάτη (ἡ) abete. եղեւնի - լոմ ալբդ.

Ἐλατήριον (τὸ) elaterio (sugo del cocomero asinino). վայրի վարունգի հիւթ - ետալոնի իբյար ետչ.

Ἐλατίνη (ἡ) elatine. (Γαλλ. velvote). արմատաց ՀԷչ բուսնող տունկ մը - ետին իլլնոփ պիտին պէր նեղ ֆետն.

Ἐλάτινος - η - ον. abetino. եղեւնեայ - լոմ գան.

Ἐλατὸς - ὴ - όν. duttile. ծալալական, կտանելի - ասալնէբբ, ելետիելնէբբ.

Ἐλαττονάκις, ἐπίῤῥ. poche volte, di raro. քիչ անգամ. ալ գիքն.

Ἐλαττόω - ῶ. M. ώσω. diminuire, render minore. նուազցընել, քիչցընել, փոքրացդյն ընել - ալալիմք, եղալիելնէբբ, փոքր ընդհատ.

Ἐλάττωμα - ατος (τὸ) mancanza, difetto. պակասութիւն - ֆոասար, ետալոբմ.

Ἐλάττων - ονος (ὁ, ἡ) minore, deteriore, inferiore, meno. ուրիշէ աւելի պզտիկ՝ ցած՝ վար, առարեագդյն, աւելի քիչ - փոքր գիլելոթ, փոքր ալլոթ, փոքր ալ՝ ալալոթ՝ փոքր ալ.

Ἐλάττωσις - εως (ἡ) diminuzione, difetto. պակսիլը, պակասութիւն, թերութիւն - ալալնալ, եղալնէբ, ֆոասար.

Ἐλαττωτικὸς - ὴ - όν. diminutivo. նուազական - գլելիտիկ, ալալոցնէբ.

Ἐλαύνω. M. ἐλάσω καὶ Ἀττ. ἀντὶ Ἐλαῶ. cacciare, spignere. 2. menare (il carro, il cavallo ecc.) 3. lavorare un metallo duttile. վռնտել, հանուելն իհնալ, հրել - 2. վարել (կառք ձի եւ այլն.) 3. ծալալական մետաղ մը գործել - ֆոլմել, եղալելնէբբ պիտիէլէ, իյնել - 2. գլելիտիկ (արարա, որ վե ալլոբ) - 3. ելեգնի ներբբ պէր տարեն իլլելոթ.

Ἐλάφειος (ὁ, ἡ) di cervo. եղջերուի պատկանած ներբգլե գրեալոթ.

Digitized by Google

Ἐλαφηβολία - ας (ἡ) caccia de' cervi. հղջերաւ որս· ելոյթ· ալէ։
Ἐλαφηβολιών - ῶνος (ὁ) il nono mese degli antichi Ateniesi (15. Febb. — 15. Mar.) հին Աթենացւոց ինիներորդ ամիսը (15 Փետրվար — 15 Մարս)· խոյն Արիեսը լուսը գետնատնանա ալը (Աւգիւր 15 — Փետրվար 15)։
Ἐλαφηβόλος (ὁ) cacciatore dei cervi. հղջերաւ որսորդ· ելոյթ· ալէրը։
Ἐλαφόβοσκον (τὸ) elafobosco (erba). հղջերաւց ցանկալի խոտ մըն է· ելոյթ-ներին ընդհէն տեղերուն մէջ նեղ օրերուն գործ։
Ἐλαφοειδής (ὁ, ἡ) simile al cervo. հղջերաւի նման· ելոյթի պէս։
Ἐλαφοκτόνος (ὁ, ἡ) che ammazza i cervi. հղջերաւները մեռցնող· ելոյթ-ներն սպանող։
Ἔλαφος (ὁ καὶ ἡ) cervo e cerva. արու ու մատակ հղջերաւ· եղջիւր ունի ելոյթ։
Ἐλαφρία - ας (ἡ) leggerezza, agilità. 2. incostanza, sciocchezza. թեթեւութիւն, արագաշարժութիւն· 2. փոփոխութիւն, թեթեւսոլիկութիւն· խոչդիչի, չնչին· 2· պիտուրութիւն, չնչին։
Ἐλαφρίζω. M. ίσω. alleggerire. թեթեւցընել· խոչդիչնիմ։
Ἐλαφρόπους - οδος (ὁ, ἡ) celere, veloce. արագընթաց, արագաոյն· լափով ջօլան, եր-րիւ, եւլիկ։
Ἐλαφρὸς - ὰ - όν. leggiero, agile. 2. sciocco, incostante. թեթեւ, արագաշարժ· 2· թեթեւսոլիկ, փոփոխամիտ· խոչդիչ, չնչին, չնչին· 2· չնչին, խոչդիչ։
Ἐλαφρότης - ητος (ἡ) = Ἐλαφρία.
Ἐλαφρύνω. M. υνῶ. alleggerire. թեթեւցընել· խոչդիչնիմ։
Ἐλάχιστος - η - ον. minimo, piccolissimo. խոտ փոքր՝ պզտիկ· են ինչիսի, խոտ, ասպր։
Ἐλαχὺς - εῖα - ύ. piccolo, curto, poco. պզտիկ, կարճ, քիչ· ինչիսի, ջըսան, ասպ։
Ἐλεγεία (ἡ) (ἐνν. ᾠδή) καὶ Ἐλεγεῖον (τὸ) elegia, canto lugubre. ողբերգութիւն, ողբերգական տաղ· խոսնը ջոպրեր։
Ἐλεγκτικὸς - ὴ - όν. chi ama o proprio a rimproverare. յանդիմանելը սիրող կամ յարմար· խոչդ եղիկի սիրէն խոխոջ ասյ-ճան։
Ἐλεγκτὸς - ὴ - όν. riprensibile. յանդիմանելիս· խոչդ՝ եղիկէն՝ սիրելունիլ ալ-ճափ։
Ἔλεγμὸς (ὁ) riprensione. յանդիմանութիւն. խոչդ, եղիկէն, սիրելունիլ։
Ἔλεγος (ὁ) canto lugubre. ողբերգական տաղ· հանիկի նուագ։
Ἐλεγχής - έος (ὁ, ἡ) degno d'obbrobrio, infame. անարգանալու, խայտառակ· բեւէլ ալ-նաճափ, բըռվոյ։
Ἔλεγχος (ὁ) rimprovero, riprensione. 2. elenco, indice. յանդիմանութիւն· 2· ցանկ (գրքերու)· խոչդ, եղիկէն· 2· ֆիհրիսթ։
Ἔλεγχος - εος - ους (τὸ) biasimo, obbrobrio, infamia. անարգանք, արհամարհանք, խայտառակութիւն· խօրչոփ, գեղնամէլէփ, բեւէլէնիլ։
Ἐλέγχω. M. ἐλέγξω. biasimare. նախատել, արհամարհել· խօրչոփ· 2· (μτγν.) convincere. փաստով յաղթել, ըմբերանել· խոչդ իւր եղիկէն։
Ἐλεεινολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare con una voce compassionevole. ողբագին ձայնով մը խօսիլ· աճիւնը ան- իւր ան-գործ եղիկէն։
Ἐλεεινολογία - ας (ἡ) discorso compassionevole. ողբագին՝ ողբաձայն խօսք· ա-ճիւնը ան-ով՝ ան-գործ։
Ἐλεεινὸς - ὴ - όν. compassionevole, miserabile. ողբագին, ցաւագին· ա-ճիւնը, ան-գործ։
Ἐλεέω - ῶ. M. ήσω. compassionare, aver misericordia. կարեկցիլ, ողորմիլ· ա-ճնել, գթրհալիլ եղիկէն։
Ἐλεημοσύνη - ης (ἡ) misericordia. 2. limosina. գթածութիւն· 2· ողորմութիւն· գթրհալիք· 2· ապրանք։
Ἐλεήμων - ονος (ὁ, ἡ) compassionevole, misericordioso. կարեկից, գթած, ողորմած· ա-ճնող, գթրտոլ օրան, գթրհալիլ, եղիկէնիլ· — μόνως, ἐπίῤ.
Ἐλειὸς - οῦ (ὁ) ghiro. 2. scojattolo. (Λατ. sciurus.) առնէտ· 2· ակիւռ· ելոյթ ալ-նը։ 2· ջրնետ, եղնէտ։
Ἐλελίζω. M. ίσω. gridare di dolore. ողբոց ձայն հանել, ցաւէն պոռալ· ա-ճնիլ ան-՝ ան- ալ-ճափ, ա-ճնելափան հոյէլ-նել։
Ἐλένιον - ου (τὸ) elenio. (Γαλλ. aunée), enula campana. հեղինէն, կղմախ. (բժշկական խոտ մըն է)· խոտալ օրան, բանի։
Ἔλεος - ου (ὁ) compassione, pietà. կարեկցութիւն, ողորմութիւն, գութ· գթրտալ ալ-նիլ՝ խօսիլ՝ վարուիլ· ապտ գործ իլլնիլ՝ ան-գործ եղիկէն՝ տալ բանիլ։
Ἐλευθερία - ας (ἡ) libertà. ազատութիւն· ապնութիւն։
Ἐλευθεριάζω. M. άσω. agire, parlare, comportarsi liberamente. ազատօրէն գործել՝ խօսիլ՝ վարուիլ· ապտ գործ իլլնիլ՝ ան-գործ եղիկէն՝ տալ բանիլ։
Ἐλευθέριος (ὁ, ἡ) generoso, liberale. առատաձեռն, ազատական· ապնիկեան, գեղեցիկ, ապտ։
Ἐλευθεριότης - ητος (ἡ) liberalità, generosità. առատաձեռնութիւն· գեղեցիկ-նիլ, ապնիկեանութիւն։
Ἐλευθερόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha figli liberi. ազատ զաւակ՝ որդիք ունեցող· եղնէտ ապտ՝ ան-իւր օրէնքն։
Ἐλευθεροπρεπής - έος (ὁ, ἡ) che conviene ad una persona liberale. առատաձեռն անձի մը վայլուն· ապնիկեան պէս գեղեցիկ խոչդ։ — πρεπῶς, ἐπίῤ.
Ἐλεύθερος - α - ον. libero. ազատ· ան-իւր ան-գործ օրէնքն։
Ἐλευθερόστομος (ὁ, ἡ) che parla con franchezza. համարձակութեամբ խոսող· գեղեցիկ եղնէտ ան-գործ խոսի։
Ἐλευθερόω - ῶ. M. ώσω. liberare. ազատել· ապտ եղիկէն, ան-իւրնէն գործելու։
Ἐλευθέρως, ἐπίῤ. liberamente. ազատութեամբ· ապտ եղնէտ իլլ։
Ἐλευθέρωσις - εως (ἡ) liberazione, ազատութիւն· գործելու։
Ἐλευθερωτὴς - οῦ (ὁ) liberatore, reden-

tore. ազատիչ, փրկիչ· խոյիթորըը, ազատիչ։

Ἔλευσις - εως (ἡ) venuta, arrivo. գալուստ, հասնելը· ելևէյ, վաստալ։

Ἐλεφαταγωγὸς (ὁ) conduttore di elefanti. փիղ վարող· ֆիլ տիրին։

Ἐλεφαντάρχης - ου (ὁ) capo di quelli che combattono sopra gli elefanti. փիղապետն վրայէն պատերազմողներուն գլուխը· ֆիլլերին էշալերինի ճնիլ էտեն լերին պետ։

Ἐλεφαντίασις - εως (ἡ) elefantiasi, lebbra elefantina. ելեփանդական բորտուձիւն, ուռիւձիւն· ֆէտուլէթ, ալըհնէթ (պէր նիվ ուլսէ)։

Ἐλεφάντινος - η - ον. elefantino. փղական, ելեփանդական· ֆիլէ գայիր, ֆիլ ատնէ։

Ἐλεφαντομαχία - ας (ἡ) combattimento di elefanti. փղերու կռիւ· ֆիլ փեօյնէյիս։

Ἐλεφαντομάχος (ὁ, ἡ) che combatte contro o cogli elefanti. փղերու դէմ կամ հետ կռուող· ֆիլլերի էտրէյ էտիս լիլ իւի պէրաբեր փեօյնէյին։

Ἐλεφαντώδης (ὁ, ἡ) simile all' elefante. փղի նման· ֆիլէ պէնզէր, ֆիլտան պէնզին։

Ἐλέφας - αντος (ὁ) elefante. փիղ· ֆիլ, ֆիլտան։ 2. (συνεκδχ.) avorio. փղոսկր· ֆիլ տիւի· 3. = Ἐλεφαντίασις.

Ἑλιγμα - ατος (τὸ) inviluppo. պատում· սարիլ· 2. = τῷ

Ἑλιγμὸς - οῦ (ὁ) giro, rotazione. պտոյտ, շրջադարձ· փէվլր, փօլտնմա, փօլտպաճ։

Ἑλικίας - ου (ὁ) = Ἑλικοειδής.

Ἑλίκη - ης (ἡ) salcio (albero) ուռի· սիւյխոտ ագաճ։

Ἑλικοειδὴς - έος (ὁ) tortuoso, elicoide. ոլորապատիկ· փօլէյէր, իլտան ֆէվի։ — εειδῶς. ἐπίῤ.

Ἑλικτήρ - ῆρος (ὁ) braccialetto. 2. collana. 3. pendente, orecchino. ապարանջան· 2· մանեակ· 3· գինգ, օղ· գիւէրդի· 2· կէրդանլըէ· 3· փէֆէ։

Ἑλικὼν - ῶνος (ὁ) strumento di musica a nove corde. ինը ազի ունեցող կերպ մը նուագարան· փօփօշ տերեէլի պէր օղ լըէ։

Ἑλίκωψ - ωπος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi vivaci. կայտառ աչք ունեցող· օյնօղ գէօղի կեօղլի։

Ἑλιτύω. M. ύσω. riposare. հանգչիլ, գադրիլ· բահաթ կիտէ, գիւկլէնմէ։

Ἕλιξ - ικος (ἡ) elica, giro, rotazione. 2. viticcio. 3. elice. պտոյտ, շրջան, պտոյտ· 2· խիզախ գնասակ արձոյ· 3· ականջին բաղնեզակ արտաքին շրջապատը· փէվր, իլտան ֆէվի փեօնմի· 2· սան ֆէլէյլի· 3· փօշտըն պէրիւն փէլտրտօփ փայրեի։ 4. = Ἑλικτήρ.

Ἑλίσσω (ττω). M. ίξω. rotolare, girare, գալվիլ, կլաորիլ· փէվր կիտիրմէ, շէվիրմէ, խաշըրտմէ։

Ἑλίχρυσος (ὁ) elicriso. (fiore) ամիգոյն ծաղիկ մըն է· ալիտան բնակ պէր նէվի չէմիշճի տէր (էլէկտ)։

Ἕλκος - εος (τὸ) ulcera. վէզ, հին ու խոր խոց· խոշըր, խոյի վէ փէրին խոց։

Ἕλκυσις - εως (ἡ) attrazione. ձգողութիւն· փէնփիմ ելեվտիլմէ։

Ἕλκυσμα - ατος (τὸ) scoria di argento, elcisma. վէվէռնէր արծաթոյ· կիւմիշ գօֆու։

Ἕλκυσμὸς (ὁ) attrazione. ձգողութիւն· փէնփիմ ելեվմէ։

Ἑλκυστὴρ - ῆρος (ὁ) che serve a tirare. քաշելու յարմար· ելեվմէյ օյնօղ։

Ἑλκυστικὸς - ἡ - όν. attrattivo. ձգողական· փէնփիմ ելեվտի։ — ικῶς, ἐπίῤ. 2. = Θελκτήριος.

Ἑλκυστὸς - ὴ - ον. attratto, tirato. ձգեալ, քաշուած· ելեվիլմիշ։

Ἑλκύω. M. ύσω. attrarre. 2. distendere. իրեն քաշել· 2· լարել, ձգաձգել· փէնփիմ ելեվմէ· 2· կիտիրմէ· 3. = Θέλγω.

Ἕλκω. M. εἵλξω. = τ. προηγ.

Ἑλκωμα - ατος (τὸ) la parte ulcerata. վէզի գարձած մասը· խոշըրլանան պատքի։

Ἕλκωσις - εως (ἡ) ulcerazione. վէզի գառնալը· խոշըրլանմաք։

Ἐλλαμβάνω. M. λήψομαι. prendere, pigliare. բռնել· պաթմէք։

Ἐλλαμπρύνω. M. υνῶ. render brillante. փայլուցնել· փըլտըմէք։

Ἐλλάμπω. M. λάμψω. illustrare, illuminare. լուսաւորել· ելեէլտըմէք, փէնիվ վէր կիմէ· (πϑ.) rilucere, brillare, illuminarsi. փայլիլ, լուսաւորիլ· կէրլտմէք, փէնիվվէր օլմաք, ելեէլտմաք։

Ἐλλαμψις - εως (ἡ) splendore. 2. illuminazione di mente. փայլիւն, պայծառութիւն· 2· միաց լուսաւորութիւն· կէրլտըշ, լուվէ· 2· ֆէյէր նասրէլանմաք։

Ἑλλέβορος καὶ Ἐλλίβορος - ου (ὁ) Elleboro (pianta) եղեբորոս, կամ վրացի· պուճուզ օթու, կէր էյէնէյի։

Ἔλλειμμα - ατος (τό) ciò che manca. պակասած բան· եքսիկն նէգնէ· 2. (μτφορ.) mancanza, difetto. պակասութիւն, յանցանք· կասուրլը, կասպհաթ։

Ἐλλειπὴς - έος (ὁ, ἡ) (σπντρ. τ.) Ἐλλιπής.

Ἐλλείπω. M. λείψω. mancare, trascurare, omettere. 2. esser inferiore. պակսիլ, պակասութիւն ընել, զանց առնել, ՚ի դէ ձգել· 2· սաքնացդին ըլլալ· եքսիքմէ, կասուրմէք, եհմալ նիվմէ, պէրմէմէք· 2· գահս ալըշ եվօն օլմաք։

Ἔλλειψις - εως (ἡ) mancanza. 2. omissione, difetto. պակասութիւն· 2· զանցասութիւն· եքսիկլը, եքսիքլէք· 2. կասուրլը, նասիհաթ։

Ἑλληνίζω. M. ίσω. grecizzare, imitare gli Elleni, comportarsi da Greco. Յունաց նմանիլ, Յունաց պէս վարուիլ, Հռոմէական· Բառս պիւզէվիմ, Բառ գասլը գաւրանմաք։

Ἑλληνικὸς - ῥ - όν. Ellenico, Greco. Հելլենական· Եառնանի։

Ἑλληνικῶς. ἐπίῤ. alla maniera dei Greci, da Greco. Յունաց պէս, Հռոմի պէս· Բառ կիպ, եառնանի իպրէնմա։

Ἑλληνισμὸς - οῦ (ὁ) grecismo, ellenismo. Հելլենասքանութիւն, յունասքանութիւն· Բառ գասլէ սիօհդին նիվմէ, եառնանի վիճճի գասլանմաք։

Ἑλληνιστὴς - οῦ (ὁ) grecista, ellenista. յունախօս, Յունաց նմանօղ· բառ գ-

Digitized by Google

ալի ածխերի խիճ, խանձուկ վիմիկ խոշ-
լանդ:
Ἑλληνιστί, ἐπίῤ. in greco, in lingua greca.
յունարէն, յոյն լեզուէ. բառիկ, խանդիպիլ:
Ἑλλιμενίζω. M. ίσω. trovarsi nel porto. 2. approdare nel porto. 3. esigere i diritti di porto. նաւահանգիստը գըտնուիլ. 2. նաւահանգիստը մտնալ՝ մտանել. 3. նաւահանգստի բաժը ուզել. վիմնա վարձանք. 2. վիմնա վիրիկ՝ խանուիլ. 3. վիմն՝ վարձար վճարը խնդրել:
Ἑλλιμένιον (τὸ) ancoraggio, diritto di porto. նաւահանգստի բաժ. վիմն՝ վարձ վճարը:
Ἑλλιμένισις - εως (ἡ) l'approdare nel porto. նաւահանգիստ մտնալը. վիմնա վիրիկ՝ խանալը:
Ἑλλιμενιστής - οῦ (ὁ) esattore d'ancoraggio. նաւահանգստի բաժերը ժողվող. վիմն՝ վարձար վերաբերեալ իրաւական:
Ἐλλιπής (ὁ, ἡ) mancante, imperfetto. պակաս, անկատար. վասար, խոփ՝ — ւոյն. ἐπίῤ.
Ἑλλοβίζω. M. ίσω. esser coperto di guscio. փեշակ ունենալ. փեշակով գոցուած ըլլալ. վազվզելու օրէնք, վազած իւր փախնդիլ օրէնք:
Ἑλλοβόκαρπος καὶ
Ἔλλοβος καὶ
Ἑλλοβοσπέρματος (ὁ, ἡ) di cui il frutto è coperto di guscio. պտուղը փեշակ ունեցող. վազվզելու հիմնական օրէն:
Ἑλλόγιμος (ὁ, ἡ) illustre. երեւելի, նշանաւոր. նամբաւ, ակնառու:
Ἔλλογος (ὁ, ἡ) dotato di ragione, ragionevole. բանական. նիթելի՝ — λόγως. ἐπίῤ.
Ἑλλὸς (ὁ) = Νεβρός.
Ἄλυπος (ὁ, ἡ) afflitto, tristo, mesto. արտուտ, տխուր. վասահելի, ակլոլ:
Ἑλλυχνιάζω. M. άσω. attaccare uno stoppino. պարզած մը դնել. ֆիթիլ ըսուած:
Ἑλλύχνιον (τὸ) lucignolo, stoppino. պարզած. ֆիթիլ:
Ἑλξίνη - ης (ἡ) parietaria, vetriuola (erba). կառնիճ (խոտ մը). նոթելան օթատ:
Ἕλξις - εως (ἡ) attrazione. ձգողութիւն. ընդունելի:
Ἐλπιδοδότης - ου (ὁ) che dà della speranza, che fà sperare. յոյս տուող. խոփ վերին:
Ἐλπιδοκοπέω - ῶ. M. ήσω. tormentare qualcuno con delle speranze vane. մեռած յանտերով մէկը չարչարելը. պոլ խոփ-խոփ իւր վերին եղելին վերիկ:
Ἐλπίζω. M. ίσω. sperare. յուսալ. սպասել, խոփ վիրիկ:
Ἐλπὶς - ίδος (ἡ) speranza. յոյս. խոփ:
Ἔλπισμα - ατος (τὸ) ciò che si spera. յուսացուած բան. սպասելի նիւթ:
Ἐλπιστικὸς - ἡ - όν. solito a sperare. յուսալու սովոր. խոփ վիրիկ ըլլալէ:
Ἐλπιστὸς - ἡ - όν. sperabile. յուսալու. սպասելութիւն, սպասելիք:
Ἔλπω (X. M.) far sperare. յոյս ալ. խոփ վերիկ (μσ.) Ἔλπομαι. sperare. յուսալ. սպասել:
Ἔλυμα (τὸ) manico dell' aratro. մեկ. սապան պատիճ:
Ἔλυμος (ὁ) flauto di bosso. 2. cassetta di cetra. 3. panico. աւսախէ եղէգնափող. 2. կիթառի տնաւակ. 3. մէկ կորեակ. լիրէրտին կիրճ. 2. լատինական պատիճը. 3. արնավաճի գարեզը:
Ἑλύω. M. ύσω. inviluppare, coprire. փաթթել, գոցել. ապրել, ծածկել:
Ἔλυτρον (τὸ) inviluppo, coperto. 2. guscio, corteccia. 3. scatola. փաթեթ, ծածկոյթ. 2 փեշակ, կեղեւ. 3. աւելի. ապրիչ, նօթիթ. 2. ծածկել. 3. ծածկոյ:
Ἑλώδης - εος (ὁ, ἡ) paludoso. ճահճախառն. պոճափլէ:
Ἕλωρ - ωρος (τὸ) preda, bottino. աւար. ճալան, լիւթար, խալտ:
Ἑλώριον (τὸ) ὑπῤ. τ. προηγ.
Ἑμαυτοῦ - ῆς (ἡ ὀοτ.) Ἐμαυτῷ - ῇ (ἡ αἰτ.) Ἐμαυτὸν - ήν. (X. ὀνμοτ.) ἀντνμ. di me stesso. իմ, անձին իմիս. ինձի, ինծիս:
Ἐμβαδὸν. ἐπίῤ. a piedi. ոտքով, քալելով. նայս, այսի իւր, ներքնակերեւ:
Ἔμβαδον - ου (τὸ) (μθματ.) la superficie d'una figura geometrica. երկրաչափական ձեւի մը մակերեսոյթը. իւր արտ ֆիգուրէի պէս լինելիս՝ ներքո-պոկերեսի:
Ἐμβαθύνω. M. υνῶ. approfondare. խորացնել. վերինկիսիլ. (ἑλλ. ῆ ἀμτβ.) penetrare. թափանցել. ջիղը մտնալ. իւրնի կիրճ, տալտ, վերինիկ վրճալ:
Ἐμβαίνω. M· βήσομαι. entrare. մտնալ. կիրճ:
Ἐμβάλλω. M. βαλῶ. gettare dentro. 2. proporre. ներս նետել. 2. ի մէջ բերել. առաջարկել. իւրնի տիւռ. 2. օրհնաբանութիւն կիրճրիկ. 3. (ἑλλ. ῆ ἀμτβτ.) lanciarsi. նետուիլ. ջըլտնմուռ. ἔδε καὶ Εἰσβάλλω (2).
Ἔμβαμμα (τὸ) salsa, intingolo. համեմունք. բահար ֆիրդիկներ:
Ἔμβας - άδος (ἡ) una specie di scarpa. կեռակ մը տիպ տճուն. պիր տոյ ֆոնգարա:
Ἐμβασιλεύω. M. εύσω. regnare in. տեղ մը թագաւորել. պիր հոխտի ֆոպիշնէլէ օնրուիլ:
Ἔμβασις - εως (ἡ) entrata. մտուք. կիրէլ, կիրճ:
Ἐμβαστάζω. M. άσω. portare dentro. ներս կրել. իւրէի բալէմ:
Ἐμβατεύω. M. εύσω. entrare dentro. ի ներ մտնալ. իւրէի՝ իւրնի կիրճ:
Ἐμβατήριος - α ἤ ος - ον. che concerne l'entrata o la marcia dell'esercito. մտնուքը կամ բանակի առաջ խաղացուն յարձակելուն պատճառած. կիրճի նոթոր օրտուանան իրճիչելիներ տալիր:
Ἐμβάτης - ου (ὁ) cavaliere. 2. soldato di mare. (Λατ. classiarius). ձիաւոր. 2. նաւի զինուոր. ասիր. 2. ֆալիճիա, նաւորդ:
Ἐμβατὸς (ὁ, ἡ) (τόπος) accessibile. մտնալու, երթալու. իւրնի ըլլալիք, կիրէլիր:
Ἐμβάφιον (τὸ) vasetto per le salse. քամկրայ համեմունք գնելու տճուն. բահար ինդրելիներ ֆօտճոք ֆոպ:

Digitized by Google

Ἐμβαΐζω. *M.* άσω. imbarcare. նաւ գնել. կիսէն ջուրէ, նաւարկել։

Ἔμβιος (ὁ, ἡ) vivo. 2. vitale. կենդանի. 2. բանաւոր, կենդանական զօրութիւն ունեցող (առանձ.) ոգի, տիրէ. 2. բառնիս, ոգի (ֆիլոն.)։

Ἐμβλεμμα - ατος (τὸ) sguardo. նայուածք. դիտել։

Ἐμβλέπω. *M.* βλέψω. contemplare, osservare, guardare con occhi fissi. մտաւ ծել, գնել, անշարժ աչքով նայիլ. ֆիլոսոփայել, փիլիսոփայ եղիլ, տիրէ կերպ իւր դիտքէ։

Ἔμβλημα - ατος (τὸ) emblema. 2. mosaico. գոյագոյ. 2. փիլոսոփական նշան. օյմ, խիզ, գնահ. 2. ոսկի իլլուզը նաև նոյնա ֆօյտրի նուվէլլէ։

Ἐμβολή (ἡ) incursione, invasione. 2. imboccatura d'un fiume. արշաւանք. 2. գետի մը բերան. լիճի. 2. պէտ կամ գլուխ ծովեզերքը հանող. ἴδε καὶ Εἰσβολή.

Ἐμβολιαῖος - α - ον καὶ

Ἐμβόλιμος (ὁ, ἡ) inserto. յեռանող, ածուցանող. կըպած. կիպտրեալ, լրբըէլլէ։

Ἐμβολισμός (ὁ) inserzione. յեռացում, ածուցանելն. լրբում, կիպտրմունք։

Ἔμβολος (ὁ) caviglio. 2. sprone di nave. 3. portico. սեպ. 2. նաւու ցուռկ. 3. փէշամարտ արահ. լիճի. 2. կիպեալ գոբնա. 3. փակչէլ։

Ἐμβρέχω. *M.* ἑξω. tuffare, bagnare in. բանի մը մէջ ընկղմել՝ թրջել. պէտ նոյնի գոբէրմամբ՝ ըսպրմամբ։

Ἐμβριθεια - ας (ἡ) serietà, gravità, costanza. ծանրութիւն, անփոփոխութիւն. ուշադրութ, պիրէպարուէտ։

Ἐμβριθής - έος (ὁ, ἡ) serio, grave, costante, prudente. ծանրաբարոյ, անփոփոխ, խոհեմ. ուշադիր բանիքիլը, պէտ կարը, հասկնար։ — ἐθῶς. ἐπίῤῥ.

Ἐμβροντάω - ῶ. *M.* ήσω. stordire, sbalordire. ապշեցնել, չրռաւցանել, ընկարմացնել, անհամը խլացնել. լուլնը նիվէրի, պէտ-պէտիկիի, ֆօլլըընը ասլէր կիլի։

Ἐμβρόντητος (ὁ, ἡ) stordito, sbalordito. ապշած, չռաւրեալ. լուլէտ, լուլնը։

Ἔμβροχή - ῆς (ἡ) l'azione di bagnare, di tuffare. թրջիլը՝ խոռթը. ըսպրմա, գոբրմա։

Ἔμβροχος (ὁ, ἡ) bagnato, tuffato. թրջած, խոռթած. ըսպրմըլ, (առած) գոբրմըլ. 2. (ἐν. βρόχος.) preso in lacci. ծուղակի՝ խեղդի բնիկ. փօլլը՝ լնիկի պէտկէ։

Ἔμβρυον (τὸ) feto. ասղմ. ալոփ։

Ἐμβυθίζω. *M.* ίσω. immergere, tuffare. խոռթել, ընկղմել. առած գոբրմամբ, ըսրէ կիտել։

Ἐμέ, αἰτ. τ. ἐντμ Ἐγώ.

Ἔμεσις - εως (ἡ) = Ἐμετός.

Ἔμεσμα (τὸ) ciò che si rigetta per vomito. փսխած. խորթըմ իւր բերանէն կիսի նետածդ։

Ἐμετιάω - ῶ. *M.* ήσω. aver voglia di vomitare. փսխելու պատրաստ ըլլալ. փսխելը՝ խորթըմ կիզնիլ հասնիլ օլմագ, նէ-րէկ գոբրմամբ։

Ἐμετικός - ή - όν. che eccita il vomito, emetico. փսխեցուցիչ. փսխագործ, փսխեցնող կիսորիներ։

Ἐμέω - ῶ. *M.* ήσω. vomitare. փսխել. փսխանք։

Ἔμετος - οῦ (ὁ) vomito. փսխուտ. փսխանք, խորթըմ։

Ἐμμαίνομαι. *M.* μανοῦμαι. infuriarsi. կատղիլ. փսխագործիլ։

Ἔμμανής (ὁ, ἡ) pieno di furia, infuriato. կատղած. փսխագործ. — μανῶς. ἐπίῤῥ.

Ἐμμάχομαι. *M.* μαχοῦμαι. combattere in. առ մը կռուիլ. պիր հոգւոյ ճիհատիլ։

Ἐμμέθοδος (ὁ, ἡ) metodico, fatto secondo le regole. մեթոտոս՝ ոճ՝ կարգ առնող, կարգաւոր. սըրլը, նիզամլը։

Ἐμμέλεια - ας (ἡ) armonia, melodia. ներդաշնակութիւն. ահնդ։

Ἐμμελετάω - ῶ. *M.* ήσω. esercitarsi in. բանի մը մէջ կրթուիլ. պէտ նահանգիլ իւրպէտ օլմագ, նուէլ կիմիլ։

Ἐμμελής - έος (ὁ, ἡ) armonioso, melodico. ներդաշնակաւոր. ահնդլը։ — ελῶς. ἐπίῤῥ.

Ἐμμενής (ὁ, ἡ) permanente. գիմացող, առնող. պէտ փսխուելէ իւր գոյանան, գոփավիկի խոյն։

Ἐμμένω. *M.* ενῶ. perseverare, resistere. առնիլ, գիմանալ. փակիլ կիմիլ, գոյանալ։

Ἔμμεσος (ὁ, ἡ) mezzano, che è nel mezzo. միջակ, մէջ առեալ գանուող. օրթա, օրթագա պուլունան։

Ἔμμετρος (ὁ, ἡ) misurato, metrico. չափաւոր, չափով չինուած. կուլլէնլի, կուլլէնը իւր կանէլլը։ — μέτρως. ἐπίῤῥ.

Ἐμμήνιος (ὁ, ἡ) d'un mese. ամսուան. պէտ պուլէտ. (ὄθεν.) Ἔμμηνα (τὰ) i mestrui. գաշտանք. հասըզ, ափրիկէրին պուլէտլէը։

Ἔμμορφος (ὁ, ἡ) che ha una forma, formato. ձեւաւորած. չեւիւլէնիգլի, չեւիւլլի։

Ἐμός - ή - όν. (ἀντνμ. κτητ. ἀ πρσ.) mio. իմն. գնիմ։

Ἐμπάθεια - ας (ἡ) affetto, commozione. կիրք. արտ չարժիլը. կիմնիթլ, նիֆս, նիւրեա կիհիրկնիգլի։

Ἐμπαθής (ὁ, ἡ) commosso, appassionato. սիրաս չարժած, կիրքը եղած. նիւրեայ կիհիրկնիգլ, նիֆսի պուլունմըլ։

Ἐμπαίζω. *M.* παίξομαι. burlare, deridere. պսպանիլ, կասակիլ. չիվէլնիգլի, գլուխ ուլմագ։

Ἐμπαίκτης - ου (ὁ) beffardo. պսպանող, կասակող. չիվէլնիգլ, գլուխը։

Ἔμπαλιν. ἐπίῤῥ. in dietro. 2. al contrario. նահա, յետս. 2. ընդ հակառակին. կիրէյնի. 2. ոնա փսրլուէլէ, ըլտրըլնա։

Ἐμπαρέχω. *M.* ἑξω. permettere. թոյլ տալ. իզին վէրմիգ։

Ἔμπας. ἐπίῤῥ. tuttavia, con tutto ciò. պսպա տաճնպայնի. իզ գիւրիլը։

Ἐμπάσσω (ττω) *M.* πάσω. spargere dentro. մէջը ցանել. իչինի պէրգիգ։

Ἔμπεδος (ὁ, ἡ) fermo, stabile, solido. հաստատուն, ամուր, պինտ. փալի, փէգ, պէրգիտրը, գոյանգիլը։ — πεδα καὶ — πέδως. ἐπίῤῥ.

Digitized by Google

Ἐμπεδόω - ῶ. M. ώσω. consolidare, affermare, stabilire, osservare con rigore, fortemente. ամրացնել, պինդ ընել, հաստատել, հաստատ պահել. ի-վիճակել, ի-ներկել, ի-փակել եւ ա-ր-ջմնել:

Ἐμπειράζω. M. άσω. provare. փորձել. գիտնալ, ըմբռնել:

Ἐμπειρέω - ῶ. M. ήσω. avere l' esperienza, conoscere per esperienza. փորձած ըլլալ, փորձէ ճանչնալ. ի-ր-ր-ի-ր-ի-ր-ի

Ἐμπολαῖος - α ον. che presiede al commercio. 2. relativo al negozio, appartenente al commercio, commerciale. առևտրական՝ վաճառականական վրա կեցող. 2. առևտրական պահանջած. ԵԼԼ Վերէն դաւթիանոս նազիանց. 2. առևտրական՝ վաճառական գիրքեր՝ դաւթիանոսեան գիրքեր:

Ἐμπολάω - ῶ. M. ήσω. trafficare, commerciare, comprare o vendere. վաճառականութիւն՝ առևտրականութիւն ընել, գնել կամ ծախել. ԲՒԲԼ. Վերէն՝ ախտաբեր երիվար, ասիքն ալիք խոխոջ առիւծ:

Ἐμπολεμέω - ῶ. M. ήσω. far la guerra in. առիւծ մը ՀՂ ձեռ ընել. ալիք հանդ իւլիս գինով երիվար:

Ἐμπολεύς - έως (ὁ) mercante. վաճառական. դաւթիանոս, ԲՒՒՀՂ:

Ἐμπολέω - ῶ. M. ήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἐμπολάω.

Ἐμπολή (ἡ) = Ἐμπόλησις καὶ Ἐμπόλημα.

Ἐμπόλημα (τὸ) merce. 2. guadagno, lucro. վաճառք. 2. շահ. հարուստ. 2. փոյթ:

Ἐμπόλησις - εως (ἡ) vendita, compera, commercio. ծախելը, գնելը, առևտրականութիւն. առիւծ, ասիքն ալիք, ԵԼԼ Վերէն, ախտաբեր:

Ἔμπολις - ιδος (ὁ, ἡ) cittadino. քաղաքացի. ՀԻՒՐԼԻ, ՀԻՒՐԴ:

Ἐμπολιτεύω. M. εύσω. render qualcuno cittadino. ՀՂԸ քաղաքացի ընել՝ գրելով. ալիքի ՀԻՒՐԼԻ երիվար՝ նուէրով. (μσ.) esser cittadino, avere i diritti di cittadinanza. քաղաքացի ըլլալ, քաղաքացիի իրաւունքները ունենալ. ՀԻՒՐԼԻ օլմէ, ՀԻՒՐԼԻՆ գործը հոգալ օլմէ:

Ἐμπονέω - ῶ. M. ήσω. applicarsi, occuparsi in. բանի մը վրայ յօժարիլ՝ պատրաստիլ. ալիք նեռնի հոգալը իօրանմէ՝ ծրկնալ օլմէ:

Ἔμπονος (ὁ, ἡ) laborioso. աշխատասէր. ԻՒ ՈՒՒՆ, համարձակ, ԷԼԼԻՆԳԻ:

Ἐμπορία - ας (ἡ) = Ἐμπορία.

Ἐμπορεῖον (τὸ) emporio, mercato, piazza. վաճառանոցի, շուկայ, արգասաւոր. ԸՐԼԸ, գաղթ:

Ἐμπόρευμα - ατος (τὸ) mercanzia, merce. վաճառք. ապր, հարուստ:

Ἐμπορεύομαι. M. εύσομαι. commerciare, trafficare, essere mercante, trafficante. վաճառականութիւն ընել, առևտրականութիւն ընել, վաճառական ըլլալ. ԲՒՒՀՂԸԼԷ՝ դաւթիանոսէ ԵՐԻՒ, ԲՒՒՀՂԸ ՈՒՐ դաւթիանոն օլմէ:

Ἐμπορευτικὸς - ή - όν. = Ἐμπορικός.

Ἐμπορία - ας (ἡ) commercio, traffico. 2. mercanzia. 3. emporio. առևտրականութիւն, վաճառականութիւն. 2. վաճառք. 3. վաճառանոցի. ախտաբեր, ԲՒՒՀՂԸԼԷ. 2. հարուստ. 3. ԸՐԼԸ գաղթ:

Ἐμπορικὸς - ή - όν. commerciale, mercantile. վաճառականութեան պատկանած. ԲՒՒՀՂԸԼԷ՝ դաւթիանոսէ գնացող:

Ἐμπόριον (τὸ) emporio, piazza, mercato. շուկայ, վաճառանոց, արգասաւոր. գաղթ, ԸՐԼԸ:

Ἔμπορος (ὁ, ἡ) = Ἐμπορικός.

Ἔμπορος - ου (ὁ, ἡ) mercante, negoziante, trafficante. վաճառական. ԲՒՒՀՂԸ, դաւթիանոն:

Ἐμπουσα - ης (ἡ) vampiro. մեռածների ՀԻՒԱՂ՝ որ կը կարծուէր ԹԷ ապուռ արիւնը կը ծծէ. փորիկ ալիր Վհուկի մ ըլլալը ըսէ կանչէ կոխր էշլա օլմասար խոխ:

Ἔμπρακτος (ὁ, ἡ) efficace. գործադրեալ, ներգործող, ապդու. իւրեկեն, ԲՒՒՀՂԸ խոխ, փոխի: — πράκτως. էպէ.

Ἐμπρέπω (X. M.) distinguersi frà. առիւծներու ՄԷՋ գասուիլ՝ արդարանալ, գերազանց ըլլալ. ախերէրէն արասիկա ալիք ԹՒ, խոսի օլմէ:

Ἐμπρήθω. M. ήσω. infiammare, accendere. բռնկեցնել, երեվ. խոփոք, բռնկասլատմուք:

Ἔμπρησις - εως (ἡ) καὶ

Ἐμπρησμὸς - οῦ (ὁ) incendio, abbruciamento. հրձիգ, երիկը. խանձել, ՀՀրոք, խանձ:

Ἐμπρηστὴς - οῦ (ὁ) abbruciatore, incendiario. հրող, հրձիգհարկաւ. խոփան, խանձիչ:

Ἐμπρίω. M. ίσω. segare. 2. stringere, mordere. ապցնել. 2. սխմել, խածնել. ԲՒՒՀՂԸԼ ԻԼԼ ՀԻՒՐԹ. 2. ոչՀՀոք, ըլլլոք:

Ἐμπρόθεσμος (ὁ, ἡ) puntuale. ամէն բանը իր արդասած ատենին ընող. ՀԻՐ ՆԹՈՒ վերջին ՀՀոքիկ ՀՀոքիկ խոխ:

Ἐμπροσθα, ἐπίῤ. Δ. ἢ Αἰολ. ἀντὶ Ἔμπροσθεν.

Ἔμπροσθε × ἀντὶ

Ἔμπροσθεν, ἐπίῤ. innanzi, avanti. առջևը, առաջը. ՀՀոքիկ, հանդիպակաց, հանդիպանքան:

Ἐμπρόσθιος (ὁ, ἡ) che è d'avanti, anteriore. առջևի, առջևը եզող, առաջակողմեան. ՀՀոքիկ օլան, ԹՀՒ:

Ἐμπρόσωπος (ὁ, ἡ) che è d'avanti gli occhi. աչքի առջևը եզող. ԻՒՀՀոքիկ ՀՀոքիկ օլան:

Ἔμπρῳρος (ὁ, ἡ) inchinato verso la prora. գեպ ի առաջակողմը ծռած (նաւ). գալ ԲՒՒՀՂԸԼ գոլորշիքը ՀՀոքիլ (նաւի):

Ἐμπτύω. M. πτύσω. sputare in faccia. երեսը ԹՒՔՆԵԼ. ՀՀոքիկ ԲՒՒՀՂԸԼ:

Ἔμπυος (ὁ, ἡ) purulento. թարախաւոր. իրիկի, ՀՀրոքնէ:

Ἐμπυρεύω. M. εύσω. accendere. 2. scaldare. վառել. 2. տաքցնել. ՀՀոքիլ. 2. ըլլլոք:

Ἔμπυρος (ὁ, ἡ) infiammato, tutto fuoco. 2. febbricitante. բռնկած, կրակ կարած. 2. տենդ ունեցող. ԲՒՒՀՂԸԼ, ախերէ ՀՀոքիլ. 2. ալՀրմէ:

Ἐμὼς ἡ Ἐμὼς - οῦς (ἡ) tartaruga (specie di materia di sostanza ossea). ասիքի նման ՀՀոքիլ մը, որ կրակով կրծանելու ՀՀոքիլ ներքին կը ՀՀոքնեն. պատ:

Ἐμφάνεια - ας (ἡ) apparizione, apparenza. երեւոյթ. ԼԻՒՀՀոքիկ:

Ἐμφανὴς - έος (ὁ, ἡ) visibile, apparente, cospicuo. երեւելի, տեսանելի, բացայայտ. ԼԻՒՀՀոքիկ, ալՀՀոքիլ, ալան:

Ἐμφάνισις - εως (ἡ) καὶ

Ἐμφανισμὸς (ὁ) apparizione. երեւելը, երեւոյթ. ԼԻՒՀՀոքիկ, ԼԻՒՀՀոքիկ:

Ἔμφανσις - εως (ἡ) = Ἔμφασις.

Ἐμφαντικὸς - ή - όν. espressivo, enfatico. պղպու, միտքի ՄԷՋ պատշաճ. ԲՒՒՀՂԸԼԻ, ՓՒՀՀոքիկ պատմ օլան:

Ἔμφασις - εως (ἡ) enfasi, espressione e-

Digitized by Google

nergica. ազդուժանալիություն. ներշ. ներգործական։

Ἐμφατικός - ή - όν. espressivo, enfatico. ազդուժանական. իմաստալից։ — ικῶς. ընդ.

Ἔμφατος (ὁ, ἡ) detto, espresso con enfasi. ազդուժությամբ արտասանված. իմաստալից. ներգործական. ընդգծված. իմաստալից։

Ἐμφέρω. M. ένοίσω. portare dentro. 2. oggettare, rinfacciare. 3. rassomigliare. ներս տանել, կրել. 2. առարկել, երեսը գարնել. 3. նմանիլ. իւրէն ներկրել, բաւլըմք. 2. հաղորդ ընծայել, ներկրել. 3. նմանիլ։

Ἐμφιλοχαλίω - ῶ. M. ήσω. cercar d'illustrarsi in qualche cosa. բանի մը մէջ երեւնալի ըլլալու փութալ. ջանալ. պէտ նկատիկի գալիս ոչինչ իւրմէ ներկայ։

Ἐμφιλοσοφέω - ῶ. M. ήσω. darsi, occuparsi alla filosofia, osservare, contemplare da filosofo. փիլիսոփայութեան պատասխանել, փիլիսոփայի պէս մտածել, խոհալ. ֆիլիսոֆայութեան գլուխ ըլլալ, ֆիլիսոֆա պէս խորհուրդ ներկայ։

Ἐμφιλοσόφημα (τὸ) questione filosofica. փիլիսոփայական խնդիր. ֆիլիսոֆական հարցաբանութիւն։

Ἐμφιλόσοφος (ὁ, ἡ) consentaneo a' principj della filosofia. փիլիսոփայութեան սկզբունքներուն համաձայն. ֆիլիսոֆի գանոնք ըլլալը պիտի։

Ἐμφλεβοτομέω - ῶ. M. ήσω. segnare, cavar sangue. արեան առնել. գան ալ։

Ἐμφλίγω. M. φλίξω. infiammare, brucciare. բռնկցնել, կրել. բռնկալ ըլլալ, խանձել։

Ἔμφλοξ - ογος (ὁ, ἡ) infiammato, tutto fuoco. բռնկած, կրակ կառած. բռնկալ ըլլալը, անիւ ներկայ։

Ἔμφοβος (ὁ, ἡ) spaventato. վախցած. ցնդրմալ, խրտիլ։

Ἐμφορέω - ῶ. M. ήσω. = Εἰσφορέω. (συνήθ. μσ. μὲ γεν.) empirsi il ventre. փորը լեցցնել. գոռնալը գոլորշել։

Ἔμφορτος (ὁ, ἡ) carico. բեռ առնցոզ. ներկալ։

Ἔμφραγμα - ατος (τὸ) turaglio. 2. siepe. խոց. 2. ցանկ. խափ. 2. լիճ։

Ἔμφραξις - εως (ἡ) ostruzione, turamento. խցկիլը. խըճուռ։

Ἐμφράσσω (ττω) M. φράξω. turare, serrare. խցկել, գոցել. խըճուռել, գոցարել։

Ἐμφρονέω - ῶ. M. ήσω. esser prudente. խոհեմ ըլլալ. ֆիլոսոֆիկ ոլմտ։

Ἔμφρουρος (ὁ, ἡ) custodito. պահուած, պահպանուած. ծօցանուած, առլնդրլ, ներկալ։

Ἔμφρων - ονος (ὁ, ἡ) sensato, prudente, savio. մտաւոր, խոհեմ, հանճարեղ. առլլը, ֆիլոսոֆիկ։

Ἐμφύλιος καὶ

Ἔμφυλος (ὁ, ἡ) nazionale. ազգային. գէշ լինիլ գոյէր. (κυρ.) Πόλεμος (ὁ) guerra civile. ազգային քաղաքական պատերազմ. գէշլիկ ընկերը, լինելիքներ գործ։

Ἐμφυσάω - ῶ. M. ήσω. soffiar dentro. մէջը փչել. իւրէն ներփչել։

Ἐμφύσημα - ατος (τὸ) tumore. ուռեցք. լիր։

Ἐμφυτεύω. M. εύσω. piantare in. 2. introdurre. առջ մէջ անկնիլ. 2. նեղս մտածանել. պէտ հաղորդ գործել. 2. իւրէն օգտիլ, կիրներկայ։

Ἔμφυτος (ὁ, ἡ) naturale, innato. բնական, ընդգծուած. ըստին, գիտելի, իւրէն։

Ἐμφύω. M. ύσω. produrre, far nascere in. առջ մէջ բուսցընել, արտադրել, ծնցընել. պէտ ներգործ հաղորդ կիրներկայ պիտի գործել։

Ἐμφωλεύω. M. εύσω. farsi il nido annidare, stare nascosto nel suo nido. բոյն շինել, բունին մէջ պահըտիլ. իւրա խոփ, ներսըտիս գոռ կիրներկայ։

Ἔμφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce. ձայն առնցոզ. գործ, ալաւլը։

Ἐμφώτειος (ὁ, ἡ) splendido. պայծառ. փառաւոր, բարեկեն։

Ἐμφωτίζω. M. ίσω. = Ἐλλάμπω.

Ἐμψάω - ῶ. M. ψήσω. asciugare, nettare in. բանի մը կամ բանով մը արբլ. պէտ լինի ինչպէս, պէտ չեղ իւր ներկայ։

Ἐμψηφίζω. M. ίσω. calcolare, contare assieme. միասին հաշուիլ համրիլ. փրագործ հիւսուածքներ ասլմտ։

Ἔμψοφος (ὁ, ἡ) che fa rumore. փամփռաց չաղաչիւն հանօզ. ըստիս ըլլալը։

Ἔμψυχος (ὁ, ἡ) vivente, animato. կեդգանի, ընչաւոր, հոգի առնցոզ. ասլ, պիրի, ճանըլ։

Ἐμψυχόω - ῶ. M. ώσω. animare, vivificare. հոգի ասլ, կենդանացընել. ճան լիրել, պիրիլնել։

Ἐμψύχω. M. ψύξω. rinfrescare, raffreddare. զովացընել, զով ցուրտ ընել, պաղցընել. պիրին ըլլալիկին, պիրին՝ օգտ կիրել։

Ἐν, πρόθ. in. 2. dentro. 3. avanti. ի (ներգործական հոլով). 2. մէջ. 3. գիմացը. տա, պէտ. 2. իւրէն. 3. նախ առաջ։

Ἑν - ένός (τὸ) οὐδ. τ. Εἷς.

Ἐναβρύνομαι. M. υνοῦμαι. glorificarsi, vantarsi. փառաւորիլ, պարծիլ. պճոպիլնել, ինքզինքին գործ։

Ἐναγὴς - ές (ὁ, ἡ) esecrabile (Λατ. sacer), detestabile. անիծապարտ, գարշելի. գէշ, ատելի։

Ἐναγκαλιάζομαι. M. άσομαι. abbracciare. գրկիլ. գոնիպելնել։

Ἔναγχος. ἐπίῤῥ. testè, poco fà. քիչ մը առաջ, արդ եւս. գինուդ, պէտ ու հիմ ալիլ։

Ἐναίρω. M. άξω. citare in giudizio, convenire, denunziare. ի գատ վարել, գատաստան կանչել, ամբաստանել. լիրելնել գործել, գիմիկին ալիտիլ՝ լիտնիկի կիրել։

Ἐναγώνιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - νίως. concernente il combattimento. 2. veemente. կռուի պատկանած. 2. սաստիկ. գործալի գործը. 2. խըլալը, գիմիկին։

Ἐναδιαφορέω - ῶ. M. ήσω. essere indifferente. անտարբեր ըլլալ. վրկիկնէ ու մտիկ։

Ἐνάενος ἢ Ἐνάετος (ὁ) d'un anno (Λατ. anniculus). մէկ տարեւան, տարեկան. պէտ իրլալէ։

Ἐναέριος (ὁ, ἡ) aereo. օդային. հովտի։

Digitized by Google

'Εναιμος (ὁ, ἡ) che ha il sangue. 2. insanguinato, արեան ունեցող. 2. արեւնթաթաւ. արեւնթաթաւ. ունը ալան. 2. խոնջը, ֆանա ֆրկրմա օլմալը:

'Εναιμότης-ητος (ἡ) natura sanguinea. արիւնային բնութիւն. իւաքան ֆունը օլմաը:

'Εναίρω. M. αρῶ. ammazzare, rovinare. մեռցընել, կործանել. եսկի-տրի, խուռտ կիմի:

'Ενακούω. M. ακούσομαι. udire. 2. obbedire. լսել. 2. հնազանդիլ. էլիմի. 2. գիւթ օլմաք:

'Εναλείφω. M. είψω. ungere, fregare. օծանել, չփիլ. իւալամաք, օվալամաք:

'Ενάλιος-α-ον. (ὁ, ἡ) marino, marittimo. ծովային. գետնէն, գետնայի:

'Εναλλαγή-ῆς (ἡ) cambiamento. փոփոխութիւն. գետնէնէի, գետնէլի:

'Εναλλαγμα-ατος (τὸ) cambio. փոխադարձ. ֆոխադարձ:

'Εναλλάξ. ἐπίρ. reciprocamente. փոփոխակի. գետնէ գօֆալը, նէօգիի էլի:

'Εναλλάσσω (ττω) M. άξω. cambiare, permutare. փոփոխել. ՚ի դիմաց դնել. գետնէլէմէ, գետնէլի գօֆալը. գետնէլէ-տի, գետնէլի գօֆալը:

'Εναλλος (ὁ, ἡ) differente, cambiato. պիւտպլ, փոխուած. պալը պալը, գետնէլի էլի:— άλλως. ἐπίρ.

'Εναπαύομαι. M. παύσομαι. riposare. հանգչիլ. գինկինմէ, իւթիւրահաթ կիմէ:

'Εναυθρωπέω-ῶ. M. ήσω. rivestirsi la natura umana, incarnarsi. մարդկային բնութիւն առնել, մարգանալ. ինսանի իւալնմի՞ կին ալմաք:

'Εναυθρώπησις-εως (ἡ) incarnazione. մարգեղութիւն. կին ալմալը:

'Εναντίβιος (ὁ, ἡ) avversario, nemico. հակառակորդ, իշնամի. իսաի՛, գետնէն:

'Εναντιόβουλος (ὁ, ἡ) di parere contrario. հակառակ կարծիք ունեցող. ալը նէ-հիմ-մէն օլան:

'Εναντιογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) = 'Εναντιόβουλος.

'Εναντιοδύναμος (ὁ, ἡ) di forza contraria. հակառակ զօրութիւն ունեցող. ալը իւ-գետնէլը՝ ֆաւվալիի օլան:

'Εναντιολογέω-ῶ. M. ήσω. contraddire. գեմ զրուցել. ալը գետնէլէ:

'Εναντιολογία-ας (ἡ) contraddizione. հակառութիւն, գեմ զրուցելը. ալը գետնէլէ-նէ գօրէ:

'Εναντιολόγος (ὁ, ἡ) contradditore. գեմ զրուցող. ալը գետնէլէնի:

'Εναντίον. ἐπίρ. ἡ πρόθ. ἴδε 'Εναντίος.

'Εναντιοπαθέω-ῶ. M. ήσω. avere delle affezioni contrarie, esser antipatico. հակառակ կիրքեր ունենալ, ներհակակիր ըլալ. ալը գետնէլէ՝ կիսինէլլի օլմաք:

'Εναντιοπαθής-έος (ὁ, ἡ) antipatico. հակակիր. նէֆրէթլի, ալը գետնէլէ:

'Εναντίος-α-ον. contrario, opposto. հակառակ, ներհակ. ալը գետնէլէ. 2. (συνεκδχ.) nemico. իշնամի. գետնէլի, իսաի՛ (τὸ οὐδ.)

'Εναντίον. ἐπίρ. avanti. 2. contro. յառաջմէն, գիմացը. 2. ընդդէմ, գեմը. գետնէլէ-ընդդա. 2. գիրնի գետնէլէ. ալը գետնէ:

'Εναντιότης-ητος (ἡ) contrarietà, opposizione. ընդդիմութիւն. ներհակութիւն. ալը գետնէլէթ:

'Εναντιόφωνος (ὁ, ἡ) contradicente, ընդդիմախօս. ալը գետնէ ակօլլէնի՛:

'Εναντιόω-ῶ. M. ώσω. opporre. գեմը գնել. գետնէլէնմէ ֆօտի. (μσ.) opporsi, resistere. գեմ գնել, գեմ կենալ. գետնէլէ ֆօտի՛ գօտրմաք:

'Εναντίωμα-ατος (τὸ) ostacolo, ciò che si oppone. արգելք, գեմ եկող բան. խնկէլ, գետնէլէ կէլէնի՛ նէ-նէ:

'Εναντιωματικός-ή-όν. (καὶ ἐπίρ.)-ικῶς. avversativo. ներհակական. իսկ հանդէպական:

'Εναντίως-ἐπίρ. all' opposto. ընդ հակառակին. ֆնա գետնէլէ ալը գետնէ:

'Εναντίωσις-εως (ἡ) opposizione, contrarietà. ընդդիմութիւն. ալը գետնէլէթ:

'Εναπογράφος (ὁ, ἡ) registrato. ցանկը անցած, արձանագրուած. եազը օլմալը, եազըլմիշ կիմէ:

'Εναπογράφω. M. γράψω. registrare. ցանկը անցընել, արձանագրել. եազը կիմէ, եազըլմիշ կիւրմէ:

'Εναποκινδυνεύω. M. εύσω. arrischiarsi in qualche cosa. բանի մը մէջ վտանգ մտնալ. պիր նէ-նէնգա ֆիգիրմէ, հանգուրթ օլմաք:

'Εναποκλείω. M. κλείσω. inchiudere. մէջը գոցել. իսկիդնգա գօֆալմաք:

'Εναπολαμβάνω. M. λαύσομαι. contenere. պարունակել. իչիւիմէ կիմէ:

'Εναπολαύω. M. λήψομαι. godere. վայելել. ալֆալմէ. գիւզալը գիւրմէ:

'Εναπολογέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. scusarsi. ինքզինքը արդարացընել. օսնաօսնալը գօսդարմէ:

'Εναπομένω. M. ενῶ. restare in. անդ մը մնալ. պիր իչէրմէ գալմէ:

'Εναπορέω-ῶ. M. ήσω. essere imbarazzato in qualche cosa. բանի մը մէջ ինչ ընելը չգիտնալ՝ մտմտուքի մէջ ինկնալ. պիր նէ-նէնգա նի կարթիլմէյի չաշըրմաք՝ չդարըմ գալմէ:

'Εναποτιμάω-ῶ. M. ήσω. pagare in merci ciò che si deve in moneta. ապահի անդ վաճառքով վճարել. ափըն իչէրմէնի նալ իւէ կօգմէ:

'Εναποτυπόω-ῶ. M. ώσω. imprimere in. բանի մը վրայ տպել. պիր նէ-նէն իւալդըրմա կիմէ:

'Εναπτω. M. άψω. legare, attaccare. 2. accendere. կապել, կպցընել. 2. կրակ տալ, երել. գալըմաք, պիթիշդիրմէ. 2. իւգմաք, իսկիդնգա գօտրմաք:

'Εναρα (τὰ) spoglia. կապուտ, աւար. իւալ, իւալա:

'Ενάργεια-ας (ἡ) evidenza, chiarezza. բացայայտութիւն. ալֆէվրլէթի, պէյանլէթ:

'Εναργης-έος (ὁ, ἡ) evidente, chiaro. բացայայտ, պարզ. ալֆէվրլու, պէյան:— αργῶς, ἐπίρ.

'Ενάρετος (ὁ, ἡ) virtuoso. առաքինի. ֆալիգիլի:— έτως. ἐπίρ.

'Εναρης-έος (ὁ, ἡ) adattato. յարմար. ասյլան, գանաթլի:

'Εναρθρος (ὁ, ἡ) articolato. յօդաւոր. ֆիֆլէ:— άρθρως, ἐπίρ.

'Εναρίζω, M. ίσω. ammazzare. 2. spogliare.

Digitized by Google

մուցքներ. 2. մուկացքներ, թուլներ. խօլտէրիա. 2. օյտէ, խամլամա:

Ἐναριθμέω - ῶ. *M.* ήσω. contare, numerare frà. ուրիշ բաներու հետ ալ տալ համրել. տիւր նկատելիր իւր պարագիր ապտէ:

Ἐναρίθμητος } (ὁ, ἡ) numerato, annove-
Ἐναρίθμιος } rato frà. ուրիշներուն թիւը
Ἐνάριθμος } տնցած. գալլարբն ըզատըն հիշել:

Ἐναρμόζω. *M.* όσω. adattare, aggiustare dentro. բանի մը ալլ յարդարել, կարգադրել, յարմարցընել. պիր նեանի իւրիւր խափան՝ խոչընդրմի՝ ապտարմի:

Ἐναρμονικός - ή - όν καὶ

Ἐναρμόνιος (ὁ, ἡ) armonico, armonioso. ներդաշնակաւոր. ահինելի:

Ἐνάρμοστος (ὁ, ἡ) adattato, aggiustato. յարմարած. ապտալ, ապտան:

Ἐναρμόττω = Ἐναρμόζω.

Ἔναρος (ὁ, ἡ) imprecato. անիծեալ. գլան, պիճաուալը:

Ἔναρχος (ὁ, ἡ) che ha origine, principio. պիտիր աւնեցող. գալլանիրը ալան:

Ἐνάς - άδος (ἡ) unità. միութիւն. պիրլիւ, հիմնիկեի:

Ἐνασθενέω - ῶ. *M.* ήσω. essere debole in qualche cosa. բանի մը ալլ պատ ըլլալ. պիր նեանիդի ջայիֆ՝ թուլութիւն ալտան:

Ἔνάστρος (ὁ, ἡ) ornato di stelle. 2. oggeto all' influenza delle stelle. աստղաւոր. 2. աստղներուն ազդեցութեանը ենթական. իւլտուզլը, պիւլուշմուշլը. 2. պիւլուխդ ինկերիին գործը:

Ἐνατενίζω. *M.* ίσω. fissare gli occhi sopra. աչքը բանի մը վրայ անկել. կիսկնիլ պիր նեանի խալերին դիտիդ:

Ἔνατος - η - ον = (καὶ κατά τινας ὀρθότ. τ.) Ἔννατος.

Ἐναυγάζω. *M.* άσω. risplendere, brillare. փայլիլ. փալտալ. (μτβτ.) illuminare. լուսաւորել, պայծառացընել. ըլեէրլենդրմի, նուրլընդրմի:

Ἐναυλίζομαι *M.* ίσομαι. alloggiarsi in. անդ մը ագանիլ բնակիլ. պիր հաճարի փոնած նիհիդ:

Ἔναυλος (ὁ) alloggio. խլավան, օթեւան. փոնած, խան:

Ἔναυλος (ὁ, ἡ) recente, nuovo. արդեան, նար. նէոյն, նէվ:

Ἔναυσμα (τὸ) incentivo. գրգիռ, առիթ. ըռաքնալտուրան՝ ըռահրիչ իրին նեանի:

Ἐναύω. *M.* αύσω. far fuoco. կառակ վառել. պիրլ նաֆիրմի:

Ἐναφανίζω. *M.* ίσω. distruggere. ուրիլ, կործանել. ըլեէրմի, խարտ նիհիդ:

Ἐναφροδισιάζω. *M.* άσω. far all' amore, parlar amorosamente. սէրը՝ առփանրը ցոյցընել, առփանրը խօսիլ. պէրէնճ լիհհվինիի ինօսկրդի, լիհհվիի իւր ուօհգիի նիհիդ:

Ἔνδαδος (ὁ, ἡ) pieno di fiaccole, ζαհերաւ լիցուն. ճալտալար իւր գալ:

Ἐνδεδομένως. ἐπιῤ. lassamente. թաւլաթաւլա. նէվնէվ:

Ἐνδεής - έος (ὁ, ἡ) povero, bisognoso, indigente. ազքատ, կարօտ. ֆոյիր, ֆոխրա, գործած: — δεῶς, ἐπιῤ.

Ἔνδεια - ας (ἡ) indigenza, povertà. կարօտութիւն, ազքատութիւն. գործածութիւն, ֆոխրալըք, ֆոխրլըք:

Ἔνδειγμα (τὸ) indizio, argomento. նշան, ապացոյց. նիշան, խաթր:

Ἐνδείκνυμι. *M.* δείξω. indicare, mostrare. 2. denunziare. ցոյցընել. 2. ամբաստանել. կօսդերմի. 2. լիհվա նիհիդ:

Ἔνδειξις - εως (ἡ) dimostrazione, indicazione. ցուցաբեր, ապացուցութիւն. կօսդերմի, խաթր նիհիդ. 2. (ἰατρ.) sintomo. արեան (հիւանդութեան). ալտիի (խոտրլիւդդ):

Ἔνδεκα (οἱ - αἱ - τὰ) ἄκλ. ἀριθμ. (11) undici. աստղ ու մէկ. ըն պիր:

Ἐνδεκαετής - έος (ὁ, ἡ) di undici anni. աստղ ու մէկ ամրուան. ըն պիր Իւլլէֆ:

Ἐνδεκάζω. *M.* άσω. celebrare festa all'undecimo giorno del mese. ամսուան մը աստղերորդ օրը մօն կատարել. ալը ըն պիրինի կիսդեն վէյնէրի՝ նօրմօ նախիֆ:

Ἐνδεκάκις. ἐπιῤ. undici volte. աստղ ու մէկ անգամ. ընպիր փիճ:

Ἐνδεκάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di undici cubiti o bracci. աստղ ու մէկ կանգուն. ըն պիր տրէճ:

Ἐνδέκατος - η - ον. undecimo. մեաստղերորդ. ընպիրինի:

Ἐνδελέχεια - ας (ἡ) continuità, perennità. յարատեւութիւն. գոփտվիկի:

Ἐνδελεχέω - ῶ. *M.* ήσω. esser continuo, perseverare. յարատեւել. գոփտվիկի նիհիդ:

Ἐνδελεχὴς - έος (ὁ, ἡ) continuo, assiduo. յարակայ, յարատեւօղ. գոփտչի, գոփտվիկի խրեն:

Ἐνδέξιος (ὁ, ἡ) che si trova alla parte destra. 2. prospero. աջակողմեան. 2. յաղազակ, բարեգուշակ. սաղ ֆուգիտ գալլանան. 2. սաղարլա:

Ἔνδεσμα - ατος (τὸ) καὶ

Ἔνδεσμος (ὁ) ciò che è legato, fagotto. կապաւած բան, կապոց. գալլը նկատ, պօճճա:

Ἔνδετος (ὁ, ἡ) legato. կապաւած. գալլը:

Ἐνδέχομαι. *M.* δέξομαι. ammettere, accettare. ընդունել, հաւնիլ, հաճիլ. ֆալտալ նիհիդ, պիճինիդ. 2. (τρτπρσ.) Ἐνδέχεται. è possibile. կարելի է. ֆալնի տիր:

Ἐνδέω. *M.* δεήσω. mancare, essere impotente. 2. esser bisognoso. անկարող ըլլալ. 2. կարօտ ըլլալ. ֆոխրնիդի ալտան. 2. գործած օլմագ:

Ἔνδηλος (ὁ, ἡ) manifesto. յայտնի. պան ալիսիար:

Ἐνδημέω - ῶ. *M.* ήσω. vivere in patria. հայրենիքը ապրիլ. վրնանըգա նալտիդ:

Ἐνδημία - ας (ἡ) residenza in patria. հայրենիքը ապրիլը. վրնանըգա նալտիրէլէ:

Ἔνδημος (ὁ, ἡ) chi vive in patria. հայրենիքը ապրող. վրնանըգա նալտան:

Ἐνδιάγω. *M.* ἄξω. trattenersi, restare in qualche luogo. անդ մը ձալ կենալ. պիր հաճարա կալնիդ՝ ֆալտիդ:

Ἐνδιαίζω. *M.* άσω. fare la meridiana, meriggiare. օրհասրակը հանգչիլ. կէսկնիդ պիննիդ:

Ἐνδιάθετος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπιῤ.) - θέτως. connaturale, innato. բնածին, ընկերացած. պիճի, ինալ, ծիլլէ. 2. = τῶ

Ἐνδιάθηκος (ὁ, ἡ) (libro) canonico. կա-

Digitized by Google

նամակաւ (դիմք)· ինչ-որ մի ուրիշին գրած ուղղ։
Ἐνδιαιτάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. vivere o abitare in. ապրիլ մի տարի՝ քանի մի ամիս, մնալ հանգստով նստելու՝ առանց ուղղի ընդհատելու։
Ἐνδιαίσχευος (ὁ, ἡ) abbellito. զարդարուած. գեղանդուղ։
Ἐνδιατάσσω (ττω.) *M.* τάξω. regolare, mettere in ordine dentro. բանի մը մէջ կարգադրել, կարգի գնել· մէջ նշանի ընդհատ ուղղակի՝ տալով նկատմամբ ուղղի։
Ἐνδιατρίβω. *M.* τρίψω. impiegarsi, trattenersi, occuparsi in. բանի մը պատրաստել, առնչուիլ անոնց· մէջ ընդհատ ուղղակի՝ ապրուստ ուղղի ընդհատել։
Ἐνδιαω - ῶ. *M.* άσω. trovarsi a ciel scoperto. վրան բաց տեղ մը գտնուիլ· ինչ ու ուշադրութիւն մէջ հանգստով պատրաստութիւն։
Ἐνδίδωμι. *M.* δώσω. presentare, dar in mano. 2. accordare, condiscendere, permettere. 3. dar occasione, sospetto, sentore. ընծայել, տալ, ձեռքը մատուցանել· 2· ընդհատ, թոյլ տալ, հրամայել տալ· 3· առիթ կամքով տալ· ուշադրութ, ինչու վերջ· 2· լուրի կիզիչ, ինչ վերջ, բիլը ուղղ· 3· տեղիք վերջ։
Ἐνδιήκω. *M.* ήξω. trovarsi, in! (*Лат.* insum). տեղ մը գտնուիլ· մէջ հանգստով պատրաստութ։
Ἔνδικος (ὁ, ἡ) legittimo, giusto. օրինաւոր, արդար· ճիշտ, հաւ։
Ἔνδιος - η - ον. meridiano. միջօրեական· երկնքի ուղղ, երկնի վերջին գոտի։
Ἔνδοθεν, ἐπίῤ. di dentro. ներսէն· ինչպէս, ինչերեսէն։
Ἐνδοιάζω. *M.* άσω. dubitare, essere in dubbio, esitare. կասկածիլ, երկմտիլ· վարանելութիւն, գայթակղիլ ուղղ։
Ἐνδοιασις - εως (ἡ) καὶ Ἐνδοιασμὸς (ὁ) dubbio, incertezza, esitazione. կասկած, վարանք, մտմտուք· վարան, ինչ, գայթակղութիւն։
Ἐνδοιαστὴς - οῦ (ὁ) colui che dubita. կասկածող· ինչ վարանող։
Ἐνδοιαστός - η - όν. dubbio, sospettoso. կասկածելի· վարանելի։ — αστῶς, ἐπίῤ.
Ἐνδομάχης - ου (ὁ) che combatte dentro la casa. տանը մէջ կռուող· եվ ինչպես պատերազմ։
Ἐνδομυχέω - ῶ. *M.* ήσω. abitare in casa. տանը բնակիլ· եվրոպ ապրուստ ուղղ։
Ἐνδόμυχος (ὁ, ἡ) interiore, occulto. ներքի, գաղտնի· ինչերեսէն, ինչուն։
Ἔνδον, ἐπίῤ. dentro (*Лат.* intus). ներսը· ինչերեսէն։
Ἔνδοξος (ὁ, ἡ) glorioso, illustre, onorifico. 2. consentaneo all'opinione commune. փառաւոր, երեւելի, պատուաւոր· 2· ամենուն հաստատուած կարծիքին համաձայն· երկիւղալի, լուսերեսիլ, իւղնիլ։ 2· հիր պէտք ապրուստ ընդունելի գործ։
Ἐνδύσιμος (ὁ, ἡ) condiscendente. ներողամիտ· լսելի։
Ἔνδυσις - εως (ἡ) condescendenza. ներողամտութիւն, զիջողութ· լսելի։
Ἐνδότατος - η - ον. intimo. ամենէն ներսի· ին ինչերեսէն։
Ἐνδότερος - α - ον. interiore. աւելի ներսի· գոհա ինչերէն։
Ἐνδρομή - ῆς (ἡ) corso. ընթացք· գնալ, ինչերեսի։
Ἐνδρομὶς - ίδος (ἡ) mantello foderato. ատաղաձով վերարկու· ատրճանակ ճա՝ պիջակ։
Ἐνδυκέως. ἐπίῤ. benignamente, diligentemente. սիրով, փութով· հանգիպանք, ինքնին։
Ἔνδυμα - ατος (τὸ) vestimento. հագուստ, լոյծ· բոպա, խոպոպ։
Ἐνδυναμόω - ῶ. *M.* ώσω. corroborare, fortificare. զօրացընել, ամր տալ· գնավելի վերջ, գնավելի։
Ἐνδυναστεύω. *M.* εύσω. regnare, esser potente. սիրել, իշխել· պայծառութ, հին։
Ἐνδύσις - εως (ἡ) il vestirsi. հագուելը· ինչպիսի։
Ἐνδύομαι. *M.* δύσομαι. vestirsi. հագուիլ· ինչպիսի։
Ἐνδυστυχέω - ῶ. *M.* ήσω. essere disgraziato, infelice. գժբաղդ ըլլալ· օձիքն ինչերեսէն ուղղ։
Ἐνδυτὸς - ὴ ὴ ος - ον. che si può vestire. հագուելու· ինչպիսի։
Ἐνδύω. *M* ύσω. vestire. հագուցընել· ինչպէս։ (μσ.) insinuarsi, penetrare. մէջ մտնալ, ծակոտնցնել· իրենի ինչպէս, ինչի։
Ἐνέδρα - ας (ἡ) imboscata, aguato. գարան· դիպի, գնալու։
Ἐνεδρευτὴς - οῦ (ὁ) insidiatore. գարանակալ· դիպի գնալ։
Ἐνεδρευτικὸς - ὴ - όν. solito a stendere imboscata. գարան գործելու՝ ծուռկակ լարելու սորված· դիպի գնալ ուղղ։
Ἐνεδρεύω. *M.* εύσω. star in aguato, esser in imboscata. գարան գործել· գնալու՝ դիպի՝ գնալ գնալ։
Ἐνεικονίζω. *M.* ίσω. figurare in, rappresentare, dipingere in. բանի մը մէջ՝ վրայ մէկին կերպարանքը ցցընել· նկարել· ուղղ նշանի իրենի իւրաքանչիւր ուղղ։
Ἔνειμι. *M.* ἐνέσομαι. essere in o trà (*Лат.* insum) տեղ մը կամ տեղի մը մէջը ըլլալ· ուղղ ներսի նստած ուղղ ներսի ինչերես օձիք։
Ἕνεκα ἢ Ἕνεκεν. πρόθ. per, a favore (*Лат.* ob, propter.) վասն, համար· հնչեցնել, ինչ։
Ἐνενήκοντα (καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ) ἴδε Ἐννήκοντα. κτλ.
Ἐνεορτάζω. *M.* άσω. festeggiare, solennizzare. հանդէս՝ ատն կատարել· ընծայել երիտ, նորոգ նուիրել։
Ἔνεος (νεὸς) - α - όν. muto, mutolo. համր· գիլիկ, գլխկոտն։
Ἐνεότης - ητος (ἡ) mutolezza. համրութիւն· գիլիկլիք, գլխկոտնութ։
Ἐνεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passeggiere. դրսեցի, եկ, անցաւոր· գալ-գնալ, ինչպէս, նոր։
Ἐνεπιορκέω - ῶ. *M.* ήσω. spergiurare a nome di... մէկի մը անունն վրա սուտ երդ-

Digitized by Google

գումարել · պետությունից խոշոր խոլան ենգիր կրկին։

Ἐνεπίσχημμα - ατος (τὸ) sequestro, pegno giudiciario. պատանդություն ընչից, գատաստանական պատանդ · իմ կոմանդիր գույքը, ձեռնկալ կոմանդիր։

Ἐνεπισχηπτόμαι. M. σχήψομαι. far instanza in giudizio e dimandare che sia depositata una parte dei beni confiscati del suo debitore. առանձը ազատիլ` որ պարտականին արգանդքը գրավված ընչից ամէն մասը առնդ ձայ։ ձեռնկոտի բիճա կրկին՝ ու գործատուն գերեզ ուրիշը իմանալ ինչ հնարոք իմանալի գույքն։

Ἐνέπω. M. ἐνισπήσω. dire, raccontare. գրուցել, պատմել · ասոյլել, վոխ կրկին։

Ἐνεργάζομαι. M. ἀσομαι. operare, produrre, metter in opera. 2. guadagnare. գործել, բանիլ, ի գործ գնել · 2 · շահիլ · իւլեկոտ, կիրա կրկին։ 2. գալանիտ։

Ἐνέργεια (ἡ) operazione, efficaccia, energia. գործ, գործողություն, ներգործություն, ազդուություն · ասիլ, իւլեկոտ, գովելիկ, կիրկոտ։

Ἐνεργέω - ῶ. M. ήσω. fare, agire, operare. գործել, բանիլ, ներգործել · իւլեկոտ (πθ. μτγν.) esser oppresso da una forza invisibile. աներևույթ զորությունե մը ընկճած ըլլալ · կիրկոտիկը ուր գավելիկորեն գալի օլանիտ · (ὄθ.) Ἐνεργούμενοι (οἱ) gli energumeni, gli ossessi. պատհարը · գիւղիւոր։

Ἐνέργημα - ατος (τὸ) effetto. գործ · ասիլ։

Ἐνεργητικός - ή - όν. operativo. գործողական · ասիլ · (γρμτ.) attivo. ներգործական · գործիական։

Ἐνεργοβατέω - ῶ. M. ήσω. guadagnare, far lucro da... բանէ մը չահ ընել · ուր չկորին տեսը կրկին։

Ἐνεργός (ὁ, ἡ) attivo, operativo. գործողական, ներգործական, գործունեայ · կոչիլ, ըլլալիս, գործիքի։ — ἐργῶς. ἐπίῤῥ.

Ἔνεροι (οἱ) i morti, le anime (Λατ. manes.) մեռելք, հոգիք · խոլիւոր, ճանիր։

Ἐνερόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) livido, pallido, che ha il colore d'un morto. գիկին, մեռելի գոյն ունեցող · սարսուռէն, խոլիւոր գիշնալէն։

Ἐνεστως - ῶσα - ώς. presente. ներկայ · հասէր օլան, կիմկիր։

Ἐνευδιάω - ῶ. M. άσω. librarsi sulle ali. (Γαλλ. planer.) թռչունքը սարսնեալով օդը կենալ · գանատլորը խոչէ հավատա գարմիտ։

Ἐνευδοκιμέω - ῶ. M. ήσω (μὲ δοτ.) illustrarsi in qualche cosa. բանի մը մէջ երեւելի ըլլալ · ուր նշանակ գիշնոր օլմիտ։

Ἐνεύναιος (ὁ, ἡ) che si mette sul letto, che serve di coperta. անկողնոյ վրա գրուած, ծածկարանի տեղը բանող · գիսոչիկի խոչերին գմռալան, խօրան ներկին խառնան։

Ἐνεύχομαι. M. εὔξομαι. pregare per. մէկի մը համար ազատիլ · ուրիշ իւլի ըլլալ կրկին։

Ἐνεχυράζω. M. άσω. prendere o dare in pegno, impegnare. գրաւ առնել կամ տալ · ըհրկին ալմիտ խոչոտ վերցիտ։

Ἐνεχυρασμὸς (ὁ) il dare o prendere in pegno. գրաւ տալը կամ առնելը · ըհրկին վերցիտ խոչոտ ալմալը։

Ἐνέχυρον (τὸ) pegno, ostaggio, caparra. գրաւ · առահատաչեայ · ըհրկին, կեղ, խոնարհ։

Ἐνέχω. M. ἕξω. avere, tenere qualche cosa dentro... մէջը բան մը ունենալ, պահել, բռնել · իւլիտ ուր ըհրկ օլմիտ առիլոտիտ, խոչիտ. (πθ.) aver parte, հաղորդակից ըլլալ · իւլոտ օլմիտ։

Ἐνζεύγνυμι. M. ζεύξω. accoppiare, attaccare, legar bene. զուգել, յօդել, ազեկ կապնել՝ կապիլ · ուիրկրտիտ · ես ըսիմա՝ պալատ։

Ἐνή, ἐπίῤῥ. altre volte, già un tempo, anticamente (Λατ. olim.) առնոյք, ի հնուն · ուր վոխ, խոլ ըսնակ, խոլկոն վոխ իւլ։

Ἔνη ἡ Ἄττ. Ἔνη - ης (ἡ) θυλ. τ. Ἔνος. diman l'altro, dopo dimani. վաղը չէ մէկալ օր · խոսքն տեսիլ օտեր կին։

Ἐνηβάω - ῶ. M. ήσω. passare l'età di pubertà nelle delizie. հեչասութեանց մէջ արհիրքը անցընել · վերկոտ գիշերկոտ կին։ ըսկիսի կիպերիտ։

Ἐνηβητήριον (τὸ) luogo di diporto. պատանոց տեղ · խրկոնդի ներքի։

Ἔνηβος (ὁ, ἡ) pubescente. պատանի, արհիրքը եղող · ներկասութի, գաղիք։

Ἐνήδονος (ὁ, ἡ) voluttuoso, libidinoso. 2. delizioso. dilettevole. ցանկասեր, հեչասութեր · 2. զուարճալի · երկի վերկ · 2 · գիշոլը։

Ἐνηδύνω. M. υνῶ. cagionare, arrecar piacere, dilettare. զուարճացընել · խոլան գալիմ, գիշոլտիրելիմ։

Ἔνηης - έος (ὁ, ἡ) placido, benigno, mite. խաղաղասեր, բարեսեր, հեզ · գոչչի, խոչերհաճ, մանչիլ։

Ἐνήλατον (τὸ) (ἐνλαύνω) i due travi della scala, sui quali stanno appoggiati i gradini. սանդուղքին երկու գերաքը, որոնց վրայ սատկանները կռթնած են. ներքինգան գասատեղերքը ջոսան խի գրկած։

Ἐνήλικος καὶ Ἐνῆλιξ - ικος (ὁ, ἡ) giovine, երիտասարդ · կինճ, գերկ գոնչը։

Ἔνθα, ἐπίῤῥ. (ἐν) qui, in questo luogo, lì. հոս, հոս տեղը, հոն · գասրտա, գերեգրկ, օրտա · (χρον.) allora (Λατ. tunc.) ան տեսե · ու վերից, ու վերկոտ։

Ἐνθάδε καὶ Ἄττ. Ἐνθαδὶ, ἐπίῤῥ. qui, lì. հոս, հոս տեղը, հոն · գանկտա, գասրտա, օրտա։

Ἐνθαλασσεύω, (ττεύω). M. εὔσω. essere in mare, navigare, far vela. ծովը գտնուիլ, նաւել, առագաստել · գեղեցկի՝ գերկոտ գասրտնոտ, կիրկ իւլ վերտել, ներքին գալ կիրկիր։

Ἐνθανατόω - ῶ. M. ώσω. condannare a morte, sentenziare. մահու գատապարտել · խոլկոտ հնարկիր, խոլկոտ գոչիլ իւլցընել վերկիր։

Ἐνθαῦτα. Ἰων. ἀντὶ Ἐνταῦθα.

Ἐνθεάζω. M. άσω. inspirare. ազդել, ազգեցութեան առել · իմկոտ վերկիր։

Digitized by Google

Ἐνθαστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς entusiasta. առաւելեալ ոգեզգացութիւն ունեցեալ · իշխող իւրհն ունել ։

Ἔνθεν - ἐπίῤ. (τοπ.) di quà, di là. հանկից, հանկից · պարտական, տնական, օրական ։

Ἔνθειος (ὁ, ἡ) inspirato dalla divinità. աստուածոգեզգիկ · իշխող իւրհն ունել ։

Ἐνθειρίζω. M. ίσω. passare l'estate in qualche luogo, villeggiare. ամառը անց մը անցընել՝ գեղը կենալ · ենալը գիր հովտին կերթիր · գեղական գործ ։

Ἐνθερμαίνω. M. ανῶ. scaldare տաքցընել · ըրկիլ ։

Ἔνθερμος (ὁ, ἡ) caldo. տաքցած · ըրկած ։

Ἔνθεσις - εως (ἡ) boccone. պատառ · լօկմա ։

Ἐνθήκη - ης (ἡ) peso, carico. 2. il capitale. բեռ · 2. գրամոյ գլուխ, վիճակ վաճառաց · ինչ · 2. գերմանի ։

Ἔνθηρος (ὁ, ἡ) pieno di fiere. գազանաներով լեցուն · գանագրոյր իւր գօլր ։

Ἐνθλάω. M. άσω. stringere, premere con forza. ուժով սեղմել՝ ճմլել · ճնշվիլ իւր ուժովը՝ կըլկիլ ։

Ἐνθλιπτικὸς - ἡ - όν. che preme, stringe con forza. ուժով սեղմող՝ ճմլող, ճնշվիլ իւր ուժովն՝ կըլկիլ ։ — ικῶς. ἐπίῤ.

Ἐνθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire in, dentro. մէջը մեռնիլ · իւրովի ելլել ։

Ἔνθορος (ὁ, ἡ) (cavalla) pregna. ծագաւոր (մասին ձի) · յիւղի (էշ-ըրասի) ։

Ἐνθουσιάζω. M. άσω καὶ Ἐνθουσιάω - ῶ. M. άσω. diventare entusiaste, esser inspirato dalla divinità. աստուածոգեզգիկ ըլլալ, աստուածոգեզգացութիւն առնել · ներշնչուիլ օրհնի, իշխող իւրհն ունել ։

Ἐνθουσίασις - εως (ἡ) καὶ

Ἐνθουσιασμὸς (ὁ, ἡ) entusiasmo. աստուածոգեզգացութիւն. ներշնչում, իշխող իւրհն ունել ։

Ἐνθουσιαστὴς - οῦ (ὁ) καὶ

Ἐνθουσιαστικὸς - ἡ - όν. entusiasta. աստուածոգեզգիկ, ոգեշունչ · իշխող իւրհն ունել, ներշնուած ։

Ἐνθρονίζω. M. ίσω. intronizzare, porre sul trono. գահ նստեցընել · ինչիս գահաբերել ։

Ἔνθρονος (ὁ, ἡ) intronizzato. գահ նստած · գահաբեր գահաբերալ ։

Ἐνθρύπτω. M. ύψω. sbriciolare dentro. մէջը փշրել՝ մանրել · իւրհն փշրանքի՝ ածխրինի ։

Ἐνθυμέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. ricordarsi, pensare. յիշել, մտածել · ունել իրհն, անհոգ, գնահատել իրհն ։

Ἐνθύμημα - ατος (τὸ) pensiero. 2. entimema. խորհուրդ · 2. հնարք (հաւաքմանութիւն) · գնահատ · 2. գիր նկ ։

Ἐνθυμηματικὸς - ἡ - όν. entimematico. 2. che si serve d'argomenti entimematici. հնարական. 2. հնարք հաւաքմանութիւնը գործածող · ենթիկնալը · 2. ենթիկնա անդրեն գիրերէն գաղափար ։

Ἐνθυμημάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἐνθύμημα.

Ἐθυμηματώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ἐνθυμηματικός.

Ἐνθύμησις - εως (ἡ) καὶ

Ἐνθυμία - ας (ἡ) rimembranza. 2. riflessione. յիշելը, յիշողութիւն · 2. մտածութիւն · վիր իրհն · անհ · 2. գնահատ ։

Ἐνθυμιάω - ῶ. M. άσω. incensare. խնկել · խնկարկել ։

Ἐνθυμίζομαι. M. ίσομαι. = Ἐνθυμέομαι.

Ἔνθύμιος (ὁ, ἡ) ricordevole. 2. che eccita degli scrupoli. յիշող · 2. խիղճ պատճառող · անհ, վիր իրհն · 2. վիճակի վարձքի գործի՝ օգնական՝ գնարկին ։

Ἐνθυμιστὸς - ἡ - όν. = Ἔνθύμιος.

Ἔνθυμος (ὁ, ἡ) coraggioso, animoso. արտառ, անվհատ · ճգնարկիչ, ինքնակալ ։

Ἐνθωρακίζω. M. ίσω. armare di corazza. զրահաւորել · զէնքի կիպրկիլ ։

Ἐνιαύσιος - α ῆ ος - ον. d'un anno, annuale. մէկ տարեան, տարեկան · վիր նայելէն, գնահատ ։

Ἐνιαυτίζω. M. ίσω. passar un anno in un luogo, durar un anno. տէզ մը մէկ տարի մը անցընել, տարի մը քշել · վիր հովտին վիր նայիլ կիպրկիլ, վիր գնահատ գոյանալ՝ գնարկիլ ։

Ἐνιαυτὸς (ὁ) anno. տարի, տարեկան · նայ, գնահատ ։

Ἐνιαχῆ καὶ - χοῦ. ἐπίῤ. (τοπ. ἤ χρον.) in qualche parte. 2. qualche volta (Λατ. aliquando.) քանի մը տէզ՝ կողմ, ի տեղիս ինչ · 2. քանի մը անգամ · պատէն ինչպէս՝ ներածական · 2. պատէն գնահատ՝ ներածական ։

Ἐνίζω. M. ίσω. metter o mettersi a sedere sopra. վրան նստեցընել կամ նստիլ · նստուցանել օրհնարկիլ նստօց օրհնարկիլ ։

Ἐνίημι. M. ήσω. gettar dentro. 2. mandar dentro. 3. inspirare. ներս նետել · 2. ներս խրկել · 3. ոգեզգացութիւն տալ, ոգեշունչ · իւրհն գրկիլ · 2. իւրհն նօգնարկիլ · 3. իշխող վերկիլ ։

Ἔνικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. singolare. եզակական · գնգերկ ։

Ἔνιοι - αι - α. (ἀντνμ. ἀόριστ.) alcuni. մանիք · գայրերէն ։

Ἐνίοτε, ἐπίῤ. (χρον.) qualche volta, talora. երբեմն, քանի մը անգամ · պատէն գիր, պատէն գերբեր ։

Ἐνιπὴ - ῆς (ἡ) invettiva, rampogna. չարախօսութիւն · նկիրմ, պատիր · ածխրինք ։

Ἐνιπεύω. M. εύσω. cavalcare. հեծնել, ձիով երթալ · գնդեան · ձի իւր վերմէ ։

Ἐνίπτω. M. ίψω. rampognare, sgridare. չարախօսել, յանգիմանել · նկիրմիկիր, պատիրել՝ ածխրինել ։

Ἐνίσσω × ἀντὶ Ἐνίπτω.

Ἐνίστημι. M. ἐνστήσω. porre, mettere dentro, sopra, frà. 2. (μσ. χ. πτ.) esser presente. 3. opporre. մէջը վրան դնել. 2. ներկայ ըլլալ · 3. գէմ դնել · իւրհն իւրհնի՝ արգելք գօրանք · 2. հանդուրժել օրհնել · 3. գործել գօրանք ։

Ἐνισχυρίζομαι. M. ίσομαι. corroborarsi. 2. confidarsi. ուժգնանալ · 2. վստահիլ, ապաւինիլ · գործածել իւրհն ինչպէս · 2. յիշհնիլ ։

Ἐνισχύω. M. ύσω. fortificare, corroborare. զօրացընել · գործածել իւրհն ինչպէս · (ἀμβτ. ἤ ἑλλ.) fortificarsi. զօրանալ · գործածել իւրհն ինչպէս ։

Ἔνναετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di nove anni.

Digitized by Google

ինը տարուան միջոց. փոխոց տնին վաճախ։
Ἐνναέτηρος (ὁ, ἡ) καὶ Ἐνναέτης - εος (ὁ) di nove anni. ինը տարեկան. փոխոց տնինվի։
Ἐνναετίζω. M. ίσω. durare nove anni. ինը տարի տեւել. փոխոց տնին տիրել։
Ἐνναίω (X. M.) abitare in... տեղ մը բնակիլ. տիր հաստլոի տուին օլմակ։
Ἐννάκις, ἐπίῤ. nove volte. ինը տեղեան. փոխոց կերպ. փոխոց կերպ։
Ἐννακισχίλιοι - αι - α. nove mila. ինը հազար. փոխոց պին. (9,000)։
Ἐννακοσιοστὸς - ὴ - όν. nove centesimo. ինը հարիւրերորդ. փոխոց ինվիւնճի։
Ἐνναταῖος - α - ον. che si fà in nove giorni. ինը օրուան մէջ եղող. փոխոց կիւնիտ օլան։
Ἔννατος - η - ον. nono. իններորդ. փոխոց ընտեան։
Ἐννέα (οἱ - αἱ - τά) ἄκλ. (ἀριθ.) (9) nove. ինը. փոխոց։
Ἐννεάδεσμος (ὁ, ἡ) legato con nove legami. ինը կապով կապուած. փոխոց դաղ իլե պաղլանմիշ։
Ἐννεακαίδεκα (οἱ - αἱ - τά) ἄκλ. (ἄριθ.) (19) diciannove. տասնուինը. ին փոխոց։
Ἐννεακαιδεκαετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di diciannove anni. տասնուինը տարուան միջոց. ին փոխոց իէլլեէթ պաճի։
Ἐννεακαιδέκατος - η - ον. decimo nono. տասնուիններորդ. ին փոխոց ընտեան։
Ἐννεάκις, ἐπίῤ. nove volte. ինը տեղեան. փոխոց կերպ։
Ἐννεάμηνος (ὁ, ἡ) di nove mesi. ինը ամսուան. փոխոց այլիի։
Ἐννεάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di nove cubiti. ինը կանգնուն. փոխոց արշի։
Ἐννεὰς - άδος (ἡ) il numero nove. ինը թիւ. փոխոց սայը։
Ἐννεάχορδος (ὁ, ἡ) di nove corde. ինը լար ունեցող. փոխոց տիրելի։
Ἐννεκρόω - ῶ. M. ώσω. ammazzare dentro. մէջը մեռցընել. իչինտի նօլտիրմիւ։
Ἐννέμω. M. νεμῶ. pascere in... տեղ մը արածել. տիր հաստլոի օթլատմիւ։
Ἐννενήκοντα (οἱ - αἱ - τά) ἄκλ. (ἀριθ.) (90) novanta. իններսուն. փոխոն։
Ἐννενηκονταετὴς - έος (ὁ) καὶ Ἐννενηκονταέτης - ιδος (ἡ) καὶ
Ἐννενηκοντούτης - ου (ὁ) καὶ Ἐννενηκοντοῦτις - ιδος (ἡ) nonagenario. իններսուն տարեկան. փոխոն խալընտա։
Ἐννοέω - ῶ. M. ήσω. intendere, pensare, riflettere. իմանալ, մտածել, խորհիլ. անդլամիլ, փիլթնտիրիլ, փալճոգալ նիմիւ։
Ἔννόημα - ατος (τὸ) pensiero. խորհուրդ. փալճոգալ։
Ἐννοηματικὸς - ὴ - όν. pensieroso. մտախոհ, մտածաւոր. կզի ֆիքրլի։
Ἔννοια - ας (ἡ) intendimento, riflessione. 2. senso, significato. իմացութիւն, մըտածութիւն. 2. նշանակութիւն, իմաստ. անդլամա, փալճոգալ. 2. մանա։
Ἔννομος (ὁ, ἡ) conforme alla legge, legittimo. օրինաւոր. ֆանունա օլան, նօմմա փանափոլ. լեգիթ։
Ἔννυμι. M. ἕσω. vestire. հագուեցընել. կիյդիրմիւ։ (καὶ μσ.) vestirsi. հագնիլ. կիյինիմիւ։ (μσ.) esser vestito. հագուած ըլլալ. կիյինիլ օլմագ։
Ἐνόδιος - α - ον. che si trova nella strada. ճամբան գտնուող. ֆոլտա պուլունան։
Ἐνοικέτης - ου (ὁ) abitante. բնակիչ. տիւն, գիւղխիւէան, իւմաքի խոն։
Ἐνοικέω - ῶ. M. ήσω. abitare, dimorare in... տեղ մը բնակիլ. տիր հաստլոի տուին օլմագ իւմաքի իլմիմիւ։
Ἐνοίκησις - εως (ἡ) abitazione, soggiorno. բնակիլը, բնակութիւն. տուին օլմագ, իւմաքի։
Ἐνοικητήριον (τὸ) luogo d'abitazione, domicilio, abituro. բնակարան. տուին օլմագի տեղ, ֆոմաք։
Ἐνοικίζω. M. ίσω. dar del soggiorno, albergare. բնակեցընել, ապրցընել. տուին նիւթիրմիւ, ֆոմաք վէրմիւ։
Ἐνοικιολόγος (ὁ, ἡ) colui che raccoglie i fitti delle case. տներուն վարձքերը ժողվող. եվլէրին էյրլըրընը թուվլէյիճի։
Ἐνοίκιον (τὸ) fitto di casa, ciò che si paga per la pigione di casa. տան վարձը. եվ էյրլըը։
Ἐνοικισμὸς (ὁ) abitazione, albergamento. բնակիլը կամ բնակեցընելը. տուին օլմագ իւմաքի վէրմիւ։
Ἐνοικοδομέω - ῶ. M. ήσω. fabbricare. շինել, կառուցանել. պին նիմիւ, խարխ։
Ἔνοικος (ὁ, ἡ) abitante. 2. domestico. բնակիչ. 2. տնեցի, ընտանի. գիւղխիւէան. 2. իւմաքի, եվին պուլունան։
Ἐνοκλάζω. M. ασω. inginocchiarsi sopra. բանի մը ծունկ չոքիլ. պիր տիզինի իւստրինը տիզ չէօգմիւ։
Ἐνομιλέω - ῶ, M. ήσω. conversare. խոսակցիլ. խօսուըմիւ։
Ἐνόπαι (αἱ) orecchino. գինդ, օղ. էյլիք։
Ἐνοπὴ - ῆς (ἡ) voce, suono. ձայն, շեշ. սես, պէս։
Ἐνόπλιος (ὁ, ἡ) καὶ
Ἔνοπλος (ὁ, ἡ) armato. զինուարիալ. փուշեկ, սիլահլանմիշ։
Ἐνοποιὸς (ὁ, ἡ) che riduce in uno, unisce. մէկ ընող. միացնող. պիր իտին գէտիրէճի։
Ἐνοπτρίζω M. ίσω. mostrare nello specchio. հայելի մէջ ցցընել. այնա կիօսթերմիւ։
Ἔνοπτρον (τὸ) = Κάτοπτρον. specchio. հայելի. այնա։
Ἐνοράω - ῶ. M. όψομαι. guardare in faccia. 2. attendere. երեսը նայիլ. 2. ուշ դնել. իւզլէնմէյի պեքմէք. 2. գէթիմի կիմէ։
Ἐνόρειος (ὁ, ἡ) che vive nelle montagne, montanaro. լեռները ապրող կիրճ. տաղ ապրող իւրյան, գաղլը։
Ἔνορκος (ὁ, ἡ) giurato. 2. confermato con giuramento. երդմնած. 2. երդմունքով հաստատուած. եէմինլի. 2. ևմէն իլե քեսթիկեթի վէրիլմիշ։
Ἐνόρκως, ἐπίῤ. con giuramento. երդմունքով. եէմինի իլե, անդ իլե։
Ἐνορμάω - ῶ. M. ήσω. spingere in... տեղ մը հրել. պիր իէրի կիմիւ։
Ἐνορμίζω. M. ίσω. portar la nave nel porto, approdare nel porto. նաւը նա-

Digitized by Google

աշխանգիտաս բերել՝ խոթել։ ևիվեի իլխանաս ևիեերիս՝ ասելոք՝ խոնարհություն։

Ἐνορμέτης - ου (ὁ) che si trova nel porto. նաւահանգիստը գտնող։ լիմանը գտնուած։

Ἐνορνύω. M. ούσω. lanciarsi, gettarsi dentro o sopra. մէջը կամ վրան նետուիլ։ իլնիի խոյոր ևիւլերինի ռիզլմաք։

Ἐνόρχης - ου (ὁ) καὶ Ἔνορχος (ὁ, ἡ) che ha i testicoli. ձրաւոք անդրոգ։ իւլուխլը։

Ἔνος ἡ Ἔνος - η - ον. dell' anno passato. 2. antico. անցած տարուան. 2. հին. գալարեր։ 2. խոխ։

Ἐνός - γεν. τ. Εἷς καὶ Ἕν.

Ἑνότης - ητος (ἡ) unità. միութիւն։ միլութ։

Ἐνουλίζω. M. ίσω. increspare. գանգրել։ եալբաճելիմաք։

Ἐνουράνιος (ὁ, ἡ) celeste. երկնային։ սիմայի։ ևերոյի։

Ἐνοχὴ - ῆς (ἡ) participazione. հաղորդակցութիւն։ իշտիրաք։

Ἐνοχλέω - ῶ. M. ήσω. incommodare, molestare, importunare. նեղացընել։ սըքընիլը ևերել։

Ἐνόχλησις - εως (ἡ) l' azione d' incommodare, molestia. նեղացընելը։ սըքընիլը ևերելի։ ադբրլըք։

Ἔνοχος (ὁ, ἡ) complice. մեղսակից։ հիմասդլ։

Ἔνοψις - εως (ἡ) l' azione di guardare, contemplazione. նայիլը, գիտելը, գիտողութիւն։ պաքմա, նայը։

Ἑνόω ῶ. M. ώσω. unire. միացընել։ պիրլեշտիրմաք։

Ἔνσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne, carnuto. մսոտ։ իրլի։

Ἐνσαρκόομαι - οῦμαι. M. σαρκωθήσομαι, (θλγ.) incarnarsi. մարմնանալ։ ինն ադամ։

Ἐνσαρκωσις - εως (ἡ) (θλγ.) incarnazione. մարմնաւորութիւն, մարդեղութիւն։ ինն ադամլըք։

Ἐνσείω. M. είσω. scuotere, agitare. ցնցել, շարժելել։ սարսմաք, սիլքիմ։ (ἀμτβτ.) scagliarsi. նետուիլ։ ռիզլմաք, ֆըրլընմաք։

Ἐνσημαίνω. M. ανῶ = Ἐνδείκνυμι.

Ἐνσευάζω. M. άσω. guernire. զարդարել, յարդարել, շահկել։ փոռնիմաք, ֆսարմաք, տիւլիմաք։

Ἔνσιυος (ὁ, ἡ) guernito. յարդարուած, կոպճ. ֆսարսըլմալը, տիւլիւլը, հագըր։

Ἐνσκήπτω. M. σκήψω. far cadere, gettar sopra. վրան ձգել, արկանել, նետել։ Իաչիրնի տիւլիմաք, ռիմաք։

Ἐνσοβέω - ῶ. M. ήσω. camminare arrogantemente. գոռոզաբար քալել։ մալրասլըխ իլե նէրիմաք։

Ἔνσπερμος (ὁ, ἡ) che contiene del seme. սերմնաւոր, սերմ ունեցող։ իսիասլը։

Ἔνσπονδος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - όνδως. confederato. գաշնակից, հիլեակից։ անիտալ։

Ἐνστάλ - σταλάζω. M. άξω. gocciolare dentro. մէջը կաթել։ իչինի դամլմաք։

Ἔνστασις - εως (ἡ) intento, scopo. 2. resistenza, opposizione. միտք, գիտաւորութիւն. 2. ընդդիմութիւն. ֆիէթ, նիյեի։ 2. էշտէլէֆ, ֆարշը դաբմա։

Ἐνστατικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - κῶς. che resiste, s'oppone, oppositore. գէմ գնող, դիմադրող։ ֆարշը ֆլան։

Ἐνσφραγίζω. M. ίσω. sigillare. կնքել։ մօհիւրլեմաք։

Ἐνσωματόω ῶ. M. ώσω. incarnare. մարմին առլ։ ինն էվրմաք, ինն էվիի իմմաք։

Ἔνταλμα - ατος (τὸ) ordine, comandamento. հրաման, պատուիրանք. կրկ, պայրուլլը, իմրահ։

Ἐνταράσσω (ττω) M. άξω. disturbare, scompigliare. ամեն ու վրայ ընել, չփոթել։ ալիշմալը իմմաք, ֆարշըրմաք։

Ἐντατὸς - ἡ - όν. teso, che si può stendere. լարուած, լարիլ՝ ձգիլ կրցող։ կէրիլ գիլ, կէրիւլ գիլիր։

Ἐνταῦθα καὶ (κατ'. ἐπέκτ. Ἀττ.) Ἐνταυθοῖ, ἐπίρ. qui. 2. lì. հոս. 2. հան. պարտ. 2. օրտա։

Ἐνταυθοῖ, ἐπίρ. = Ἐνταῦθα.

Ἐνταφιάζω. M. άσω. seppellire, interrare. թաղել։ կիօմմաք։

Ἐνταφιασμὸς (ὁ) l'azione di seppellire. թաղելը։ կիօմիշ։

Ἐνταφιαστὴς - οῦ (ὁ, ἡ) colui che seppellisce. թաղող։ կիօմիշ։

Ἔντεα (τὰ) arme, armatura. զէնք, պատերազմական անօթք. ալեահ ֆաննա։

Ἐντείνω. M. ενῶ. tirare stendendo. 2. recitare in versi. լարել՝ ձգել։ 2. առաջաւոր չափմամբ գրուցել։ կերէի էթմաք։ 2. պիչի՝ նազմ իւլէի սէօյլեմաք։

Ἔντεκνος (ὁ, ἡ) che ha de' figli. զաւակ ունեցող։ եվլատլը օլան։

Ἐντέλεια - ας (ἡ) perfezione, compimento. կատարելութիւն, կատարութիւն, կատարեալ ըլլալը։ իկմալլըք, իկմիլեք։

Ἐντελέχεια - ας (ἡ) = Ἐνέργεια.

Ἐντελὴς - όος (ὁ, ἡ) perfetto, completo. կատարեալ, անթերի։ իկմալ, իկմիլ։

Ἐντέλλω. M. τελῶ. × αὐτὶ (τοῦ συνήθ. παρὰ λογογρ. ἐν χρ. μσ.) Ἐντέλλομαι. M. τελοῦμαι. comandare, ordinare. հրամայել, պատուիրել։ պայուրմաք, կրկ իմմաք, իմրահ իմմաք։

Ἐντελῶς, ἐπίρ. perfettamente, completamente. կատարելապէս։ իկմալլէն, իկմիլէն։

Ἐντέμνω. M. τεμῶ. tagliare di mezzo, tramezzare. մէջէն կտրել։ օրթաճափան փիմաք։

Ἐντερεύω. M. εύσω. sbudellare. փորոքները հանել։ պաղէրօթլուքները էթմաք։

Ἔντερον (τὸ) budello, intestini. փորոքք, ընդերք։ պաղէրօթլար, բօպք։

Ἐντεῦθεν, ἐπίρ. di quà, di lì. 2. da ora. հանկից, հանկից։ 2. հիմակուընէ։ պարտ, օրտան։ 2. էնկիթէն։

Ἐντευκτικὸς - ἡ - όν. trattabile, affabile. վարուելու, անուշ բնութիւն ունեցող։ էտիշիլէր, փուլխիր, հագիր։

Ἔντευξις - εως (ἡ) incontro, visita, conversazione. հանդիպում, այցելութիւն, խօսակցութիւն։ բառ ևիլի, էյթիլի, էօնաալմա, հաառնիկիթի։

Ἔντεχνος (ὁ, ἡ) industrioso. 2. abile a qualche arte. արհեստաւոր, արհեստիւ չինուած։ 2. արհեստի մը յարմար։ աա-

Digitized by Google

գալբէլը, վհուհրիլը. 2. պէր վհուհրիա ասյլուն. — ἐχνως, ἐπίῤ.

Ἐντίθημι. M. Θήσω. mettere, porre in... առ մը դնել. պէր ներս ֆօմֆ. (մտρρ.) inspirare.

Ἐντίκτω. M. τέξομαι. generare, partorire. 2. inspirare. ծնանիլ. 2. ազդել. ֆօղ-րմֆ. 2. իհմ նիմֆ:

Ἐντιλάω-ῶ. M. ήσω. caccare sopra. վրան քաշնել. խ-ղերնի ըլլմֆ:

Ἔντιμος (ὁ, ἡ) onorato, stimato. պատուելի, յարգոյ. իղխիլխնդիլ. բաղխիլը. — τίμιος, ἐπίῤ.

Ἐντιμότης-ητος (ἡ) onore, valore, merito, preggio. յարգ, պատիւ, արժէք. խիպօր, պէնի:

Ἐντολή-ῆς (ἡ) comandamento, precetto. պատուիրանք, հրաման. խ-հղհ, պօյրօ-ղալիա. կ՚:

Ἐντομή-ῆς (ἡ) incisione. կտրելը, հատուա. վհուհ:

Ἔντομος (ὁ, ἡ) tagliato di mezzo, tramezzato. ձկնէն կարուած. օրիուգնպան վհուհ:

Ἔντομα (τὰ) insetti. միջատք. պիօճկէր:

Ἔντονος (ὁ, ἡ) teso. 2. gagliardo. veemente. լարուած. 2. ուժգին, բուռն. ներխիլը. 2. վհուհն, իղղլը: — τόνως. ἐπίῤ.

Ἐντόπιος (ὁ, ἡ) paesano, nativo d'un paese, indigeno. երկրցի, տեղացի. ներ-լի, ու չհեռուէ պիօյնփուղ:

Ἔντορνος (ὁ, ἡ) torniato. շուրջառկա-գործ. ղրէ իլի, ղբէրէփան ղբէ՚ընդ:

Ἐντός, ἐπίῤ. dentro, di dentro. ձկղը, ձ-ղնէն. իլնուհ, իլնէրուհ, իլնէրուհն:

Ἐντόσθια (τὰ) gli intestini. փորոտիք. պուղբրուֆ, բուռի:

Ἐντρέπω. M. τρέψω. girare, voltare all'altra parte. ձկուլ դին գարձընդլ. օվիր խուռֆ ղհվնէրուհ: (μσ. ἤ πθ.) vergognarsi. խայնիլ. ամհանմֆ.

Ἐντρέφω. M. θρέψω. allevare in... առ մը ձեծցընդլ՝ կրթելու. պէր հհալուհ պէօյնէ-ղուհ՝ ներկիւհ նիհմ:

Ἐντρέχω. M. δραμοῦμαι. correre in... առ մը վազել. պէր ներսի ֆօղմֆ:

Ἐντρίβω. M. τρίψω. fregare. շփել, քսել. օվմֆ, պ-րմֆ:

Ἔντριμμα (τὸ) pomata o liscio. քսուելու ևղ կամ անգայր. պ-րիանիցիֆ խ-ղ խ-ֆօտ ելելըմֆ:

Ἔντριψις-εως (ἡ) fregazione. քսելը, շփելը. պ-րմֆ, օվլամ:

Ἔντρομος (ὁ, ἡ) spaventato. խիամ վախցած. ղչխի ֆօրֆնալ՝ խ-րմֆ-ղ:

Ἐντροπαλίζομαι. M. ίσομαι. voltarsi indietro spesso. սեպհ հետը գառնալ. ղչ՚ ըզի կնդպնիկ պիօնմֆ:

Ἐντροπή-ῆς (ἡ) vergogna, rossore. ամչնալը, խայնիլը, ամնիֆ. ամհանմա, ար, ամչող:

Ἔντροφος (ὁ, ἡ) nutrito. անած. պիօլնի-գղ: (συνεκδχ.) esercitato, avezzo. կըրթուած, սորված. ֆալխիլ, ալելըմֆ:

Ἐντρυφάω-ῶ. M. ήσω. darsi ai piaceri, alle delizie, gozzovigliare. ինքզինքը փափկասիրեան՝ հեշտասիրեան տալ, չուայ-միլ. պնդպնիկ վհուհն պեֆնի վերմֆ, փալմֆ:

Ἐντυγχάνω. M. τεύξομαι. incontrare, trovare per caso. հանդիպիլ, գիպուա մը գտնել. բաղ կիլմֆ, բաղ կիլ պալմֆ:

Ἐντυμβεύω. M. εύσω. seppellire. թաղել. կ՚օղմֆ:

Ἐντύνω. M. υνῶ. preparare. guernire. պատրաստել, կազմել. յարդարիլ. կիր-ղի նիհմ, ֆարճի, հագըցընել, տ-վհլիհմ:

Ἔντυπος (ὁ, ἡ) impresso, stampato. տպուած. պատըչիլ, պատճ օլանմալ:

Ἐντυπόω-ῶ. M. ώσω. imprimere, stampare in... բանի մը տպիլ՝ կամ. պէ վհլի պատճ նիհմ, պատճի:

Ἐντύπωσις-εως (ὁ, ἡ) impressione. տպա-ւորութիւն. պատճ, պատըչիլ:

Ἐνυβρίζω. M. ίσω. ingiuriare, oltraggiare, ֆէնամանել, նախատել. խօրլամֆ, պէ ղաամիլի նիհմ, պիհնվհլիմֆ:

Ἔνυγρος (ὁ, ἡ) acquatile. 2. umido. ղաչիկ. 2. խոնաւ. ապի, տօֆօ պա-լատան. 2. նիմ:

Ἔνυδρος (ὁ, ἡ) = Ἔνυγρος.

Ἔνυλος (ὁ, ἡ) materiale, նիւթական. գի-նական:

Ἐνυπνιάζω. M. άσω. vedere in sogno, sognare. երազը տեսնել, երազել. պէ-լի-նէպ կ՚օղմֆ, պէ-լ կ՚օղմֆ:

Ἐνύπνιον (τὸ) sogno. երազ. պէ-լ, խղճ:

Ἐνυπόστατος (ὁ, ἡ) che sussiste da se stesso. ինքնիրեն ենթակայացող. վհուհ-լիյինպէն վեր ելլե:

Ἐνωμοτάρχης-ου (ὁ, ἡ) comandante di venticinque soldati. քսանուհինգ զօրաց գլուխ. իլնէրգ պէլ նեֆնէրէն հի-սիմ կ՚ուն:

Ἐνωμοτία (ἡ) compagnia di venticinque soldati. քսանուհինգ զօրաց գունդ՝ ընկե-րութիւն. իլնէրգ պէլ տալէ՝ նեֆնէր պէ-լի-նէ:

Ἐνώμοτος (ὁ, ἡ) congiurato. երդմնակից. ֆիլլէլի, ահպտալ: — ότως, ἐπίῤ. ίδε καὶ Ἔνορκος.

Ἔνωπή-ῆς (ἡ) aspetto, vista. առաջքին, առաք. կ՚օղմֆ, կ՚օղմնալ, պաբէ, ան-ֆնի:

Ἐνώπιον, ἐπίῤ. dirimpetto, in presenza. առջեւը, յանդիման. խ-նէ-նէպ, հատը-բառնա:

Ἐνώπιος (ὁ, ἡ) che è sotto gli occhi, presente. աչից առջ եղող, ներկայ. կ՚ու նէ-նէպ օլան, հատըբա պատճառան:

Ἔνωρος (ὁ, ἡ) tempestivo, opportuno. 2. ch'è in vigore. պատեհ, գիպուա. 2. ա-ղպտ. փառնէղ. 2. գինի:

Ἕνωσις-εως (ἡ) unione. միաբանութիւն. պէ-լի-նէ:

Ἐνωτίζομαι. M. ίσομαι. ascoltare. մխի ընել. պիչնիմֆ:

Ἐνωτικὸς-ή-όν. unitivo, che unisce. միացընող. պէրլեւրէրին:

Ἐνώτιον (τὸ) orecchino. ականջ. կ՚օղ-ղի:

Ἑξ (οἱ-αἱ-τὰ) ἀριθ. (ἄκλ.) (6) sei. վեց. լիը, վլ:

Ἐξ (πρὸ φων.) ἀντὶ Ἐκ.

Ἐξαγγέλλω. M. ελῶ. annunziare, avvisare. իմացընել, պատգամ՝ լուր առ-նէլ. պիլտիրմֆ, պիլտիրմֆ, հասկր կ՚ուն:

Digitized by Google

Ἐξάγγελτος (ὁ, ἡ) annunziato, conosciuto, noto a tutti. ծանուցանուած, պատճառականուած. ծանրագիր հռչակաւոր՝ ծանրահռչակ. ծանրագիր հռչակաւոր՝ ծանրահռչակ. ծանրագիր հռչակաւոր՝ ծանրահռչակ.

Ἐξαγοράζω. M. άσω. riscattare. սաստիկ փրկել. ոգին իւր ետս-րիսմե.

Ἐξαγόρευσις - εως (ἡ) palesamento di qualche negreto. գաղտուկ բան մը զգուշեալը յայտնելը. պէտ ուր դիմեն երեսկիսի՝ պետն երեսկիս.

Ἐξαγορεύω. M. εύσω. dire, palesare qualche segreto. գաղտուկ բան մը զգուշեալ յայտնել. ուր պէտ դիմեն երեսկիսի՝ պետն երեսկիս.

Ἐξαγοραίνω. M. ανῶ καὶ

Ἐξαγριόω - ῶ. M. ώσω. render furioso, inasprire. կատղեցընել, վայրագ ընել. ետս-րիսմե, խստացընել.

Ἐξάγω. M. άξω. portar fuori. գուրս բերել. տանել. գըլաբե ներսիս-դրսե՝ ըզբերել.

Ἐξαγωγεὺς - έως (ὁ) chi porta fuori. գուրս տանող. գըլաբե ներսիս-դրսե.

Ἐξαγωγή - ῆς (ἡ) il portare o portarsi fuori. 2. morte. գուրս տանելը կամ երթալը. 2. մահ. գըլաբե ներսիս-դրսե ետս-իտ ելեալ. 2. ետս-իտ.

Ἐξαγώγιμος (ὁ, ἡ) che si può portare fuori. գուրս տանելու. գըլաբե ներսիս-դրսե-լեալ.

Ἐξάγωνος (ὁ, ἡ) che ha sei angoli, esagono. վեցանկիւնի. ալիբ վեցլեալ.

Ἐξάδαρχος (ὁ, ἡ) comandante di sei soldati. վեց զինուորի իշխող. ալիբ նիֆերի հետ իշխ.

Ἐξαδέλφη - ης (ἡ) θηλ. τοῦ

Ἐξάδελφος (ὁ) nipote (il figlio del fratello o della sorella). եղբօրորդի կամ քոյրորդի. եղբեր (քրտալ ետսոտ եբեղբօր-դալ օղլու).

Ἐξάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale sei dramme. վեց դրամանոց արժող. ալիբ գրսխի տիկին.

Ἐξάδω. M. άσομαι. incantare. 2. lodare. խաբորդել. 2. գովել. պէյ-լէրել. 2. գոհ եղիլ.

Ἐξαερόω - ῶ. M. ώσω. esporre in aria, ventilare. հովի գնել, հովիփել. բաց-վէյ-րըլմիսմե.

Ἐξαέτης - εος ἤ έος (ὁ, ἡ) di sei anni. վեց տարեկան. ալիբ իըլլըք.

Ἐξαήμερος (ὁ, ἡ) ch' è di sei giorni, che dura sei giorni, di sei giorni. վեց օր գըզ, վեց օրուան. ալիբ կիւն տիւրի, ալիբ կիւնլիսի.

Ἐξαιματόω - ῶ. M. ώσω. convertire in sangue. արիւնի գարձընել. ետս ըվէրիմե.

Ἔξαιμος (ὁ, ἡ) esangue. անարիւն. ետս-սիզ.

Ἐξαιρίσιμος (ὁ, ἡ) che si può eccettuare. գուրս հանելու՝ վերցընելու. գետ-նըմե ըլանճաք.

Ἐξαίρεσις - εως (ἡ) eccezione. բացառութիւն. բացառութիւն. խրիճոս. խրիճլի.

Ἐξαιρετικὸς - ἡ - όν. eccettuativo. բացառական. խրիճոսճա.

Ἐξαίρετος (ὁ, ἡ) eccettuato. 2. scelto, distinto. բացառեալ. 2. ընտրեալ, ընտիր, պատուական. խրիճոս ալանմըշ. 2. ճիւնիւէ, ալ.

Ἐξαιρέτως, ἐπίῤ. particolarmente. մասնաւորապէս. գետ-նաբաբար.

Ἐξαιρέω - ῶ. M. ήσω. eccettuare, scegliere. 2. togliere, distruggere. ձերն հանել՝ վերցընել, գատել. 2. վերցընել, ապրել, կործանել. խրճալ խրխել, պէրճել, ճէրճել. 2. ետ-պէրճել, իւէրճել, ետ-իտ խրխել.

Ἐξαίρω. M. αρῶ. eccettuare. 2. innalzare. 3. incitare. ձերն վերցընել. 2. վեր վերցընել. 3. գրգռել, գրգռել. խրիճոս խրխել. 2. ետ-պէրճել ետ-պէրճել. 3. ետ-իտ խրխել.

Ἐξαίσιος (ὁ, ἡ) ingiusto, assurdo. 2. stupendo, orribile, straordinario. անիրաւ, անառակ. 2. հրաշալի, սքանչելի, անասելի. նիհոտ, նահանապետ. 2. խիճճ-ըլօղանոտ, եոտճիլի, ապշիլի, ապիր-պէն խորճ.

Ἐξαιτέω - ῶ. M. ήσω. instare. թախանձել. խորհ խրխել. (μσ.) intercedere. բարեխօսել. ըլեճօղ խրխել.

Ἔξαιτος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ἐξαίρετος.

Ἐξαίφνης, ἐπίῤ. all' improvviso, improvvisamente. ձկեն ի ձկ, յանկարծ. ալիւ ղաֆիլ, ափանըդ.

Ἐξαιφνίδιος (ὁ, ἡ) improvviso. յանկարծ եղող. ղաֆիլ.

Ἐξανανθίζω. M. ίσω. cavare, levare le spine. փուշերը հանել՝ ապակել. խրխ-նըլ-րիւն ըզէտ-րմե՝ խրճզլխել.

Ἐξάκις, ἐπίῤ. sei volte. վեց անգամ. ալիբ գրեֆե.

Ἐξακμάζω. M. άσω. perdere il suo vigore. ուժգնութիւնը՝ առաւելութիւնը կորընծըզընել. ետ-վէրիւին՝ գիմէլիւին ետս-յոյ խրխել՝ խրիւրխել.

Ἐξακολουθέω - ῶ. M. ήσω. proseguire. շարունակել, հանապազորդել. գետ-իլ-լել, հաւատրը ալմե.

Ἐξακολούθησις - εως (ἡ) continuazione. շարունակութիւն. գետ-իլմի, գետ-ըլըմի.

Ἐξακονάω - ῶ. M. ήσω. aguzzare bene. ազեկ արել. իյի գէլխել.

Ἐξακοντίζω. M. ίσω. lanciare il dardo, dardeggiare lontano. նետը հեռու նետել; հեռու նետ նետել. օֆտո սոդըզ-պիմե, սոդըզ իւր վէրխել.

Ἐξακόσιοι - αι - α. (ἀριθ.) (600) sei cento. վեց հարիւր. ալիբ իւրզ.

Ἐξακοσιοστὸς - ἡ - όν. sei centesimo. վեց հարիւրերորդ. ալիբ իւրզնճի.

Ἐξάκουστος (ὁ, ἡ) celebre, rinomato, famoso. երեւելի, անուանի, նշանաւոր հռչակաւոր. ատըզ սանըզ, գլխոտ, գետ-սահ.

Ἐξακούω. M. ακούσομαι. sentire di fuori o di lontano. դրսէն կամ հեռուանց լսել. գըլաբտան խորճ սոպտան իւլիխել.

Ἐξαλαπάζω. M. άξω. saccheggiare, distruggere totalmente. գլխովին կապտել, կործանել. պէտ-պէրիւն խոտ-ըլմե, խորճ խրխել.

Ἐξαλείφω. M. είψω. stuccare bene. 2. scancellare. ազեկ ծեփել. 2. ջնջել, ապ-

բեւ, արբեւ. եղէ սլաստիւք. 2. պօշոք, լիչիւք, խըճիւ, բեխէ եղիկ։

Ἐξάλειψις-εως (ἡ) scancellazione. ջնջելը, աւրելը. պօշո, լիչիւ, բեխէ։

Ἐξαλλαγή-ῆς (ἡ) cambiamento, permutazione. փոփոխութիւն, սլատսլութիւն. փոխելիչելը, իրիպիւլիւ։

Ἐξαλλάσσω (ττω) M. άξω. cangiare, cambiare. փոխել, փոփոխել. փոխելիչ, իրիպիւլ եղիկ։

Ἐξαλλοιόω-ῶ. M. ώσω. cambiare del tutto. գլխովին սլատսլել. իրիպիւլիւն փոխելիչիւ։

Ἐξάλλομαι. M. οὔμαι. saltare, slanciarsi da un luogo. ուղէ մը քաշուելէ նետուիլ. պէր հանդիսին ուչլամիչ ուղիլիւ։

Ἔξαλλος (ὁ, ἡ) diverso. 2. straordinario. 3. distinto. սլսլատսլ, սաքարը. 2. անասովոր. 3. երեւելի, գերազանց. պատահական փոխելիչ, ըսչաս. 2. տարբերեալ իրաց. 2. դուշման։ — ἄλλως, ἐπίῤ.

Ἔξαλσις-εως (ἡ) lussazione. ոսկերաց խախտիլը. պէրթիչէ, փոփոխելն օյնամաք։

Ἐξαμαρτάνω. M. ήσομαι. fallire grandemente. խիստ վրիպել, պատիլ. ըսյեն նոյն իրաքն եղիկ։

Ἐξαμαυρόω-ῶ. M. ώσω. oscurare totalmente. գլխովին մթնցընել, խաւարցընել. պատահական փարատիլ։

Ἐξαμάω-ῶ. M. ήσω. tagliare via. 2. distruggere. կարել նետել. 2. կործանել. փոխէ պիտի, 2. իւրաց եղիկ։

Ἐξαμείβω. M. είψω. cambiare, permutare. փոփոխել, փոփոխութիւն ընել. փոխէ փօշոլ եղիկ։ 2. = Ἀνταμείβω.

Ἐξάμετρος (ὁ, ἡ) (κυρ. στίχος). esametro, contenente sei piedi. վեցտաեան (սաաեաար). սլիբ վերնէրէ (պէյ)։

Ἐξάμηνος (ὁ, ἡ) di sei mesi, semestre. վեց ամսուան. սլիբ պիչի։

Ἐξαναγιγνώσκω. M. γνώσομαι. leggere intieramente. գլուխ ի գլուխ կարդալ. իրիպիւլիւն օխումաք։

Ἐξαναγκάζω. M. άσω. scacciare a forza. բանի վռնտել. զօր իւր պէտ իւր փօխաք։

Ἐξανακαλύπτω. M. ύψω. scoprire intieramente. գլխովին բանալ. պատահական պատմաք։

Ἐξανάπτω. M. άψω. sospendere da un luogo. ուղէ մը կախել. պէր իւրոյն սաստիկ։

Ἐξανάστασις-εως (ἡ) risurrezione. 2. trasmigrazione. 3. espulsione. յարութիւն. 2. ուղտափոխութիւն, չու. 3. ուղէն վռնտելը. փոխելիչ. 2. կիսլ. 3. իւրմէնդեն փօխաք։

Ἐξαναστρέφω. M. στρέψω. rovesciare, distruggere dal fondo. տակն ու վրայ ընել, հիմէն փլցընել. սլիխօք եղիկ, իրիպիւլիւն իւրմաք։

Ἐξαναφέρω. M. ἐξανοίσω (ὡς ἐπὶ τὸ πλο. ἀμβτ. ἑλλ.) ristabilirsi in salute. բարձանալ, առողջութիւնը նորէն ձեռք բերել. փրկելիչէ, առողջմաք, իւրէն կիլիչ։

Ἐξαναχωρέω-ῶ. M. ήσω. ritirarsi indietro. ետ քաշուիլ. կիչի չիփիլիչ։

Ἐξανδραποδίζομαι. M. ίσομαι. ridurre in schiavitù. գերի վարել. իւրէն եղիկ։

Ἐξανεμόω-ῶ. M. ώσω. ventilare. 2. gonfiare d'aria. 3. eccitare, incitare. հովիւրել. 2. օդով սատկացընել. 3. գրգռել, գրգիռ. բռավիւրելիւն. 2. հովելն փօլաւորմաք. 3. խանդիչ եղիկ։

Ἐξανέχω. M. έξω. soprastare. վերը ելլալ. հովելն օյմաք, խալխրէնէն օյմաք։

Ἐξανθέω-ῶ. M. ήσω. fiorire. 2. prodarre. 3. sfiorire. ծագիկիլ. 2. բաւացընել. 3. ծագիկներըը թափաքիլ. չիչեխնէն։ 2. հաւ եղիկ. 3. չիչեխրէն փօփաքիլ։

Ἐξάνθημα-ατος (τὸ) pustola. պալար չիպան։

Ἐξάνθησις-εως (ἡ) efflorescenza. պալար գարբա սալը. չիպան չըթափալը, պաշտ վերմաք։

Ἐξανθίζω. M. ίσω. dare de' diversi colori, rendere vario-pinto. գունաւորել, գոյն գոյն ներկել. բիճիճաքիչ եղիկ, սլանալ մաք. 2. = Ἐξανθέω (3.)

Ἐξανθρωπίζω. M. ίσω. render umano. մարդկայնի՝ մարդու բնաւորեան ձեւ յարմար ընել. քնանի՝ քնան քաղչրելը սլասան եղիկ՝ խաչաղրելմաք, քնանիչեղիկ։

Ἐξάνθρωπος (ὁ, ἡ) inumano. անմարդ. քնանիչեղիչ։

Ἐξανίστημι. M. στήσω. levare sopra, alzar in piedi. վեր՝ ոտքի վիրցընել. խօրը՝ սլաքս գաղրմաք։

Ἐξανοίγω. M. οίξω. aprire totalmente, spalancare. գլխովին բանալ. պատահական սլմաք։

Ἐξάντης-ου (ὁ, ἡ) sano e salvo. ողջ առողջ. սաղ վի ելիչ։

Ἐξαντλέω-ῶ. M. ήσω. esaurire, vuotare del tutto. 2. tollerare. գլխովին պարպել՝ սպառել. 2. քաշել, կրել. պատահական պղտրմաք՝ իրիպիւլիւ. 2. չիչեխ, իրիպիւլ եղիկ։

Ἐξαπατάω-ῶ. M. ήσω. ingannare grandemente. չարաչար խաբել. ֆինա պղտրմաք։

Ἐξάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di sei cubiti. վեց կանգուն. սլիբ սրչէ։

Ἐξαπλάσιος-α ἡ ος-ον. καὶ

Ἐξαπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) sestuplo. վեցապատիկ. սլիբ ֆօբ. — σίως, ἐπίῤ.

Ἐξάπλευρος (ὁ, ἡ) a sei lati. վեցկողմեան. սլիբ խոնէբ։

Ἐξαπλόος-οῦς, όη-ῆ, όον-οῦν. = Ἐξαπλάσιος.

Ἐξαπλόω-ῶ. M. ώσω. distendere, dilatare bene. ազէկ փռել՝ սարածել. իրէն խոյէ սրմաք։

Ἐξάπλωσις-εος (ἡ) propagazione. սարծում, սփռում. խոչըմ, իմալը։

Ἐξαποβαίνω. M. βήσομαι. discendere da... ուղէ մը իջնալ. պէր իւրոյն ինիչ։

Ἐξαπόδης-ου (ὁ) = Ἔξαπους.

Ἐξαποστέλλω. M. ελῶ. inviare. առաքել, խրկել (գեսպան) մէ). կիսիդրէրմաք, իւրէ եղիկ (պէր իւրէ)։

Ἐξαποστολή-ῆς (ἡ) deputazione, missione. (գեսպան) խրկելը, առաքելութիւն. (իւրէ) կիսիդրմաք, իրիպիւլիւն։

Ἔξαπους-οδος (ὁ, ἡ) a sei piedi. վեց ոտք ունեցող. սլիբ սյոճէբ։

Ἐξαπτέρυγος (ὁ, ἡ) che ha sei ale. վեցթեւեան. սլիբ ֆանաքէբ։

Ἐξάπτω. M. άψω. sospendere da... 2. at-

Digitized by Google

taccar il fuoco, infiammare. աՀզէ մը կռեւլ. 2. կրակ տալ վառուիլ, բռնկցնել. պէտ եղբօրն տուած. 2. սիրէ վերմակ՝ նոր հրամանի, բառաքաղաքական։

Ἐξάπωλος (ὁ, ἡ) tirato da sei cavalli. վեց ձիէ քաշուած. սլիքը սիրան կերելիէ։

Ἐξαράσσω (ττω). M. ἀξω. svellere, sradicare. 2. scacciare. խլել, արմատէն հանել. 2. վռնտել. հալածել, փոխանորդ եօթնորդ. 2. եօթմատ։

Ἐξαργυρίζω. M. ίσω καὶ

Ἐξαργυρόω - ῶ. M. ώσω. ridurre in argento, vendere. արծաթի ընել, ծախել. կերակուր կրնկած, սոխած։

Ἐξαρθρέω - ῶ. M. ήσω. esser lussato, slogarsi. խոխոչիլ (ոսկրի). պրծիլէքեր, կերհալ՝ օդնուած (ոչխար)։

Ἐξάρθρησις - εως (ἡ) lussazione. խոխոտմունք (ոսկրացց). պրծիլէքեր, կերհալ (ոչխարին)։

Ἐξαρθρος (ὁ, ἡ) lussato. 2. di cui le articulazioni sporgon fuori. խոխոտած (ոսկր). 2. ոսկրներուն յօդատեղերը դուրս ցցուած. պրծիլէքեր, կերհալ (ոչխար). 2. ոչխարներուն օդնուելուը տալուը կերհալ տալուէր։

Ἐξαρθρόω - ῶ. M. ώσω. dislogare. խոխոչիլ (ոսկրներուը). ոչխարին կերհալ տալ, օդնուիլ (ոչխարէ)։

Ἐξάρθρωμα (τὸ) } = Ἐξάρθρησις.
Ἐξάρθρωσις - εως (ἡ) }

Ἐξαριθμέω - ῶ. M. ήσω. enumerare, annoverare. մէկ մէկ հաշուիլ. պէտ պէտ տալ։

Ἐξαρίθμησις - εως (ἡ) enumerazione. մէկ մէկ հաշուելը. պէտ պէտ տալուը։

Ἐξάριθμος (ὁ, ἡ) = Ἐξαπλάσιος.

Ἐξαρκέω - ῶ. M. έσω. (ἀπτβτ.) bastare. բաւիլ. կիպիլէքեր, ոչնչի տալ։

Ἐξαρκής - έος (ὁ, ἡ) sufficiente. բաւական. ոչնչի, կիպիր։

Ἐξαρκούντως. ἐπίῤῥ. abbastanza, sufficientemente. բաւականաբար. ոչնչի հիմար։

Ἐξαρμόζω. M. ώσω. distaccare, disunire. 2. render dissonante. սիրէն հանել, փրցուիլ, կորչիլ, զատել. 2. տարաձայն ընել. գալբէնտ, կերհալ՝ ոչխարին։

Ἐξάρμοστος (ὁ, ἡ) dissonante. տարաձայն. ոչհամեմատ։

Ἐξαρνίομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. negare, ricusare totalmente. գլխովին ուրանալ. պատրաստ ոչնչի կերհալ։

Ἐξάρνησις - εως (ἡ) denegazione. ուրացում. կիպիր։

Ἐξαρνητικὸς - ή - όν. negativo. բացասական, ժխտական. ոչնչի, կիպի։

Ἔξαρνος (ὁ, ἡ) che nega totalmente. գլխովին ուրացող. պատրաստ ոչնչի կիպիր։

Ἐξαρπάζω. M. άσω. rapire via. յափշտակել. գալ տանիլ. գողնալ կերհալ։

Ἐξαρτάω - ῶ. M. ήσω. sospendere da.. սիրէն մը կախել. պէտ կերտին տուած։

Ἐξάρτησις - εως (ἡ) sospensione. կախում. ուզիլ։

Ἔξαρχῆς, ἐπίῤῥ. dal principio. սկիզբէն. իմիսկզբնան։

Ἔξαρχος (ὁ) esarco. մարզպան, կառավարիչ. հարհիֆըզ, փոլա։

Ἐξάρχω. M. ἀρξω. cominciar il primo. պիտա առաջ սկսիլ. իլէ կվվիլ գալլուած։

Ἐξασθενέω - ῶ. M. ήσω. indebolirsi, perder totalmente le forze. գլխովին սկատանալ. ուժէն կորսընցնիլ. պատուիրուած ղաչիլուած՝ գաւվիլիտին գիլալ։

Ἐξασθενίζω. M. ίσω. snervare, render estremamente debole. խիստ սկսրացնել. ուժէ ձգել. գործի ղաչիլուած՝ գաւվիլտին գիլալ։

Ἔξαστις - ίος (ἡ) sfilaccj, stame. ծաւատ, կառափ ֆիթիլը, պրօն. ֆիթֆիթ։

Ἐξασφαλίζω καὶ (μσ. ὅ καὶ εὐχρηστότ.) Ἐξασφαλίζομαι. M. ίσω - ίσομαι. mettere in buona sicurtà. ապէկ ապահով ընել. կիլ՝ ֆիթիլէն կեր՝ իշէդ կիմիր։

Ἐξατμίζω. M. ίσω. svaporare. շոգին արձակել. գոլլը ուլմէ. ֆիթիլէքեր շիկնիլ։

Ἐξαφαιρέω - ῶ. M. ήσω. toglier via. վերցընել տանիլ. գաւրէրէլ կիսիլտիր։

Ἐξαφανίζω. M. ίσω. distruggere del tutto. (Λατ. deleo). գլխովին ապէկ, անհետ ընել. պատուիրուած խորտակել կիմիր, նապիտիր կիմիր։

Ἐξαφιδρόω - ῶ. M. ώσω. sudare molto, esalare. շատ քրտնիլ, արտաշնչել. սկի ֆիթիլկիր, ֆիթիլէքեր կիմիր։

Ἐξαφίημι. M. ήσω. mandare, lasciar via, licenziare. խրկել, արձակել, հաճայ տալ. խօլլաթ, առնել վերմիր, խօլ վերմիր։

Ἐξαφίσταμαι. M. ἐξαποστήσομαι. allontanarsi, ritirarsi totalmente da... բաներ մը գլխովին ձեռք քաշել՝ հեռանալ. պէտ նախնիներն պատուիրուածն եւ կիմիրէ՝ իշդէդ լաւնալ։

Ἐξαφρίζω. M. ίσω. gettar la spuma, spumare. փրփուր արձակել, փրփրալ. փոխէդ առնել վերմիր, գոլլը ապէ։ ֆիթիմիր, գոլլմիր։

Ἔξαψις - εως (ἡ) infiammazione. բռնկիլը, բորբոքում. խանմ, ֆաֆաղմա։

Ἐξεδαφίζω. M. ίσω. distruggere, rovesciare dal fondo. յատակէն գլխովին. ֆիթիլէքեր իշդէդ խորտակել։

Ἐξέδρα - ας (ἡ) sporto, balcone. պատշգամբ. սխնապրդիկ, չարխիչիր։

Ἔξεδρος (ὁ, ἡ) che non si trova nel proprio sito. բան գիրքը՝ տեղը չգտնելօզ. առել տիպար կերհիտ պատահայան։

Ἐξεικονίζω. M. ίσω. dipingere vivacemente. կենդանիի պէս նկարել. գիմհիր իլէ ֆատիր կիմիր, գիմհիրիլ ֆատիրէն ալնիլ։

Ἔξειμι. M. εἰμι. = Ἐξέρχομαι.

Ἐξειργασμένως, ἐπίῤῥ. perfettamente. կատարելապէս. ֆիթիլէն։

Ἐξείργω. M. εἴρξω. impedire, escludere. արգիլել. գաւրա ընել. դէն կիմիր, փալտրը կիմիր։

Ἐξεκλησιάζω. M. άσω. convocare il popolo. ժողովրդը ամէն տեղ կանչել. ցիգիտիը պէտ կերտի ֆոխլտալ։

Ἐξελαιόω - ῶ. M. ώσω. convertire in olio. ձէթի գործընել. ձիչիին խաչըտ ֆիթիլ կիմիր։

Digitized by Google

Ἐξοίκησις - εως (ἡ) trasmigrazione. լաս, տեղափոխություն. ներ, խնդիր։
Ἐξοικίζω. M. ίσω. scacciare alcuno dalla sua abitazione, spopolare un paese. հիք իր տեղէն վռնտել, գաւառէ մը ժողովուրդը վռնտել. պիտինին նկատի ընդունուիլ, պիր նչանակին ծիգ-ծիգը ցօլմակ։
Ἐξοίκισις - εως (ἡ) καὶ
Ἐξοικισμὸς (ὁ) espulsione, spopolamento. տեղէ մը վռնտուիլը, ժողովուրդը հանելը. պիր հանգստին ցօվմա, ծիգ-ծիգ ընդունա։
Ἐξοικοδομέω - ῶ. M. ήσω. terminare, porre fine alla fabbrica. չէնքը լմնցնել. պիտաչ պիտիրմակ։
Ἔξοικος (ὁ, ἡ) scacciato dalla casa, esule. տեղէ վռնտուած, պռոտված. նվիրին ցօվմա-լմա, գնդի։
Ἔξοινος (ὁ, ἡ) (οἶνος). guasto (vino). ապրած (գինի). պօզա-լմա (լուրա). 2. imbriaco. գինով. սրրխօլ։
Ἐξοινόω - ῶ. M. ώσω. imbriacare. գինովցնել. սրրհօլլանիմակ։
Ἐξοκέλλω. M. ελῶ. sviarsi, deviare. ճամբէ գալ. ելլել, ճամբան կորընկերնել. խօլան գալ. ընդունել, խօլա խաչդ նիմակ, չարչարմակ, սափմակ։
Ἐξολόθρευμα (τὸ) καὶ
Ἐξολόθρευσις - εως (ἡ) esterminio, eccidio. կոտորած, կոտորած. խորտակ, էրկի։
Ἐξολοθρευτὴς - οῦ (ὁ) distruttore, esterminatore. աւրօղ, ապականօղ, քանդօղ, կոտրօղ. խզէն, գօղտն, խորտակ խզին։
Ἐξολοθρευτικὸς - ἡ - όν. distruttivo. ապականիչ, կործանիչ, քանդիչ. գօղտնաբար, գիրտով՝ խորտակ խզիչ։
Ἐξολοθρεύω. M. εύσω. sterminare, distruggere. կործանել, ապականել, քանդել. խորտակ նիմակ, գօղտնի, խզէմակ, պիրտով նիմակ։
Ἐξομαλίζω. M. ίσω. appianare intieramente. գլխովին շտկել՝ հարթել. ինչպէն պրաւնիմակ, պրաւ պրաւ նիմակ։
Ἐξομηρεύω. M. εύσω. dare o prendere in ostaggio. պատանդ առ կամ առնել. րևհին վերպիտ խօրօտ ալմակ։
Ἐξομιλέω - ῶ. M. ήσω. abboccarsi spesso con qualcheduno, conversare. հիք մը հետ ատեպ խօսակցիլ, կենակցիլ. պիտի իւր ինչուքնպէտ՝ մտաւհիմին նիմակ, զօնաւլմակ։
Ἐξομματόω - ῶ. M. ώσω. aprir gli occhi a qualcuno, donargli la vista. հիքին աչերը բանալ, տեսութիւն տալ. պիտինին ինչնախ ալմակ, տեսնլնպէտ խելա նիմակ։ 2. (ἐναντ.) cavar gli occhi a qualcuno, acciecare. աչերը հանել, կուրցնել, ինչնախ ընդունմակ, տեսնլնիմակ։
Ἐξόμνυμι. M. ομοῦμαι. negare con giuramento, abbiurare. երդմամբ ուրանալ. նիմակ իւր խնամբ նիմակ։
Ἐξομοιόω - ῶ. M. ώσω. assimilare perfettamente. գլխովին նման ընել, նմանեցնել. ինչպէն պէնգնիմակ։
Ἐξομολογέω - ῶ. M. ήσω. promettare. խոստանալ. խզբար նիմակ։ (μσ.) confessarsi. 2. ringraziarsi. մեղքերը խոստովանիլ. 2. գոհանալ. ինանհլուրթին համբերթի ալմակ. 2. գնհանան ալմակ։
Ἐξομολόγησις - εως (ἡ) confessione. 2. ringraziamento. խոստովանութիւն. 2. շնորհակալութիւն. խզբար, ինչուքնդ. 2. գնհանչնի։
Ἐξόμφαλος (ὁ, ἡ) che ha l'ombelico sporto. պորտը գուրս ցցուած. ինօգնի տալորը պիտիլմակ։
Ἐξονομάζω καὶ × Ἐξονομαίνω. M. άσω. nominare, denominare. անուանել, անուանուիլ կոչել. խօսիլ պէտչիմակ, տալ իւր լաբբմակ։
Ἐξοπίσθεν, ἐπίῤῥ. dalla parte di dietro, da dietro. ետեւի գիշեն, ետեւէն. կէտի խարթիման, կէտիսկին. 2. (χρον.) dopo. ետքը, յետոյ. սօնդրա։
Ἐξοπίσω, ἐπίῤῥ. addietro. ետեւը. կէտիսկին։
Ἐξοπλίζω. M. ίσω. armare bene. 2. disarmare. ազէկ գինել. 2. զէնքերը առնել. նի պիտիլմիմակ. 2. պիտիլտալ զէնք։
Ἐξοπλισία - ας } apparecchio, eser-
Ἐξόπλισις - εως (ἡ) } cizio militare. 2. ar-
Ἐξοπλισμὸς - οῦ (ὁ) } matura. պատերազմական պատրաստութիւն՝ կրթութիւն. 2. զէնք. գինի հագցնելը՝ նուիլ. 2. պիտի ֆաթաք։
Ἔξοπλος (ὁ, ἡ) disarmato. 2. ben armato. զէնքը առնուած. 2. ազէկ գինուած. պիտիլտը ալմիշ. 2. նի պիտիլտիշ։
Ἐξοράω - ῶ. M. ὄψομαι. veder di lontano. հեռուէն տեսնել. նշանախտ ինդիր։
Ἐξοργάω - ῶ. M. άσω. andare in eccessiva frega. խիստ ատիլ. չափազանց էֆրուն նուաճուիլ։
Ἐξοργίζω. M. ίσω. mettere in furore. կատղեցնել, բարկացնել. ֆօսաթլիմակ, նօվկնելնիմակ։
Ἐξορία - ας (ἡ) esilio, bando. պատրաստ պիտիլման, նիգիի։
Ἐξορίζω. M. ίσω. esiliare, bandire. պատրել. պիտիլման՝ նիգիի նիմակ։
Ἐξόριος - α ἡ ος - ον. esiliato, esule. պատրաստած. պիտիլման, գնդի։
Ἐξορισμὸς (ὁ) = Ἐξορία.
Ἐξοριστικὸς - ἡ - όν. che concerne l'esilio. պատրանաց վերաբերող. նիգիի պիտիլման գնդասող։
Ἐξόριστος (ὁ, ἡ) esiliato, bandito, esule. պատրաստած. պիտիլման, գնդի։
Ἐξορκίζω. M. ίσω. scongiurare. երդմնեցուցանել. նիգին վերպիտիլ։
Ἐξορκισμὸς (ὁ) scongiura, esorcismo. երդմնեցուցանելը. նիգին վերպիտիլ։
Ἐξορκιστὴς - οῦ (ὁ) colui che scongiura, esorcista. երդմնեցուցիչ. նիգին վերպիտիչ։
Ἔξορκος (ὁ) giuramento orribile, grande. սարսափելի՝ մեծ երդում. փօրձանօք իմ իսիդիկիս՝ պիտիլման նիգին։
Ἐξορκόω - ῶ. M. ώσω. legare, obbligare con giuramento. երդումով կապել. պարտաւորել. նիգին իւր պալլմակ, գնդար նիմակ։ = Ἐξορκίζω.
Ἐξορμάω - ῶ. M. ήσω. lanciarsi, scagliarsi, sortire con impeto da un luogo. տեղէ մը ուժով դուրս ելլել՝ գալ. ճամբայ իջնել իւր ուրտէն՝ էջերնէն՝ էչերնէն՝

Digitized by Google

Ἐξορμέω - ῶ. M. ήσω. sortir dal porto, far vela. Նաւահանգստէն ելլել, առագաստել. Իլխանդան էջէմթ, իւլյին ա-ւէտ կլինիլ։

Ἐξορμίζω. M. ίσω. levare il bastimento dal porto, far vela. Նաւը նաւահանգստէն առնել, առագաստել. Կինիլ իլխանդան էջէմթմաթ, ալէմթ։

Ἔξορμος (ὁ, ἡ) che lascia il porto, che si mette alle vele. Նաւահանգստէն ելլող, առագաստող. Իլխանդան էջէն, իւլյին իւլ վրան, իւլյինէլինին, ալէն։

Ἐξορρίζω. M. ίσω. levare il siero. Չիճանիը հանել. ճիչիէ սոյսուսա էջէմթմաթ։

Ἐξορύσσω (ττω). M. ύξω. scavare, dissepellire, sradicare. փորել, թաղածը հանել, արմատէն խլել. փալմաթ, կոփալմաթ մ էջէմթմաթ, փօտպէն էջէմթմաթ։

Ἐξορχέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. terminare il ballo. 2. fuggire di nascosto. կարաւը լմընցնել. 2. գաղտուկ փախչիլ. րաթը պիրտիր. 2. ոխկլինիլ։ (ἐνέγν.) deridere, insultare. կատակել, ասհար լինել, թըշնամանել. խրիկիլ, իրիկ։

Ἐξοστρακίζω. M. ίσω. esiliare coll' ostracismo. խեցիկոյս վճռաւ արտորել. Օսթրակիզմ անելն վճռով իւր նիճի իրիկ։

Ἐξοστρακισμὸς (ὁ) bando per ostracismo. խեցիկոյս վճռաւ արտորելը. Օսթրակիզմ անելն վճռով իւր նիճի։

Ἐξουδενέω - ῶ. M. ήσω καὶ

Ἐξουδενίζω. M. ίσω. contar per nulla, disprezzare, avvilire. բանի տեղ չդնել, անարգել. չեղ իւրիմի ֆօմաթ, խօրլամաթ։

Ἐξουδένισις - εως (ἡ) = Ἐξουδένωσις.

Ἐξουδένισμα - ατος (τὸ) oggetto di disprezzo. անարգանքու իրը. խօրլանմաթ մարթ։

Ἐξουδενισμὸς (ὁ) = Ἐξουδένωσις.

Ἐξουδενόω - ῶ. M. ώσω. = Ἐξουδενίζω.

Ἐξουδένωσις - εως (ἡ) disprezzo, avvilimento. արհամարհանք, անարգանք. խօրլամաթ, ճիչ իւրիմի ֆօմաթլըք, իճանիլի։

Ἐξουθενέω - ῶ. M. ήσω. Ἀττ. ἀντὶ Ἐξουδενίω.

Ἐξουθενισμὸς (ὁ) = Ἐξουδενισμός.

Ἐξουσία - ας (ἡ) autorità, comando, potere, potestà. իշխանութիւն, կառավարութիւն, պետութիւն, տէրութիւն. հնարմ, հնարաւորի, էզեզիաթ, ֆօտրիի։

Ἐξουσιάζω. M. άσω. aver in suo potere, comandare, dominare. իշխանութեան տակը ունենալ, իշխել, տիրել. հնարաւորին պէտիր ֆօտրմաթ, պօյսուրմաթ, հնարմ կինիլ։

Ἐξουσιαστὴς - οῦ (ὁ) comandante, signore, padrone. հրամայող, իշխան, տէր. պօյսուրան, հնարաւոր էզին, հնարաւորատր, աը։

Ἐξουσιαστικὸς - ὴ - ὸν. imperioso, autorevole. իշխող, հրամայող. պօյսուրան, կիճ հնարմ էզին։

Ἐξουσιαστικῶς, ἐπίῤῥ. imperiosamente. հրամայելով, իշխելու կերպով. պօյսուրմաճլով, հնարմաճի իւր։

Ἔξουσιος (ὁ, ἡ) colui che fù privato dei suoi beni, delle sue sostanze. ունեցուածքն զուրկ, առարտածը կորսընցուցած. մալընգան մալընգան մահրում։

Ἐξόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi sporti. աչընգերը դուրս ցցուած. կիօզլերի տալուրը տիւրիլ։

Ἔξοχα, ἐπίῤῥ. × ἴδε Ἔξοχος.

Ἐξοχάδες (αἱ) (ἐνν. φλέβες) vene emorroidali. թիթախուրեան ատեն ուռեցած երասանդերը. տիւզիճան պատարգան ֆասդարըլ գամալըրը։

Ἐξοχή - ῆς (ἡ) eminenza, eccellenza. գերակայութիւն, գերազանցութիւն. խոշտիճլիք, բիճիլ։

Ἔξοχος (ὁ, ἡ) eminente, eccellente. գերակայ, գերազանց, վսեմ. խօսքեն, բիճիլլու, խլու։ (τὸ οὐδ.) Ἔξοχον, Ἔξοχα, ἐπίῤῥ. ἀντὶ —

Ἐξόχως, ἐπίῤῥ. eminentemente, eccellentemente. վսեմապէս, գերազանցութեամբ. բիճիլ իւր, խօսքեն օլուրուք։

Ἐξυβρίζω. M. ίσω. oltraggiare grandemente. 2. lussuriare. 3. traboccare. խիստ թշնամանել. 2. լսկանալ, թաւալել. 3. յորդիլ. ալխի խօր պէճմէք. 2. գալ պատաք օլմաք. 3. խալճալ։

Ἐξύβρισις - εως (ἡ) oltraggio grave. ծանր թշնամանք. ալէր վճիռ իչքրի խօրլուք։

Ἐξυγιάζω. M. άσω. = Ἐξιάομαι.

Ἔξυγρος (ὁ, ἡ) molto umido. խիստ խաւ. ալչաքի նիմ։

Ἐξυπηρετέω - ῶ. M. ήσω. servire diligentemente. խնամով ծառայել՝պաշտել. փէճճիլէ խըզմէթ կինիլ։

Ἐξυπνίζω. M. ίσω. svegliare, destare. արթնցնել. սոյսուդրմաք։

Ἐξυπνιστὴς - οῦ (ὁ) colui che sveglia. արթնցնող, սոյսուդրան։

Ἔξυπνος (ὁ, ἡ) svegliato, desto. արթուն. սոյսուդ։

Ἔξω, ἐπίῤῥ. fuori. դուրս, արտաքս. փըլտըր, խալրա։

Ἔξωθεν, ἐπίῤῥ. di fuori. դրսէն. փըլտրդան։

Ἐξωθέω - ῶ. M. ήσω ἤ ἐξώσω. spingere fuori. դուրս հրել. փըլտրը կինիլ։

Ἐξώκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme fuori. դուրս քնացող. փըլտրդա սոյսուդ։

Ἐξωμὶς - ίδος (ἡ) spallino. ուսնոց, թիկնոց. օմուզլուք։

Ἔξομος (ὁ, ἡ) che ha le braccie nude. հալթեւեան, մերկաբազուկ. իօլտրը ալէթ, ֆալըտրը էջլուք։

Ἐξωμοσία (ἡ) abbiurazione. երդմամբ ապրանալը. Իսկի իւր ինէլար կինիլ։

Ἔξωρος (ὁ, ἡ) intempestivo. տարաժամ. պիլէթի, վաթխըզ։

Ἐξωσις - εως (ἡ) lo spingere fuori. 2. lussazione. դուրս հրելը. 2. խախտում (ոսկերաց). փըլտրը կինիլ. 2. գերբինիլ։

Ἐξωτερικὸς - ὴ - όν. esteriore. 2. esoterico, triviale. արտաքին. 2. անարգ, ամենական. փըլտրտաէ, ասրէ, ղհիր. 2. պօյսուդը։

Ἐξώτερος - α - ον. esterno, esteriore. արտաքին. ղհիր, փըլտրտաէ։

Ἐξωτικὸς - ὴ - όν. esotico. եկամուտ, տարօրէնը, Իսրէլ օլմայան, փըլտրտան օլան, խալրըզ։

Ἔοικα, πρκ. ἀντὶ ἐνστ. esser simile, con-

Digitized by Google

venevole, probabile, giusto. ծանօթ· պատշաճ· հաւանական· իրաւացի բնաւ· դիւրին· փափուկ· սահմանք· ստոյգ· ճշմարիտ· հաւանական· ընդունելի· հաճոյական· ընդունելի· հաճոյական· ընդունելի· հաճոյ

ἄκρῳ. Ἀκροβατέω. ἐπὶ τῶν ἀκροβατούντων ἐν τοῖς λόγοις.

Ἐπακριος - α ῆ - ος - ον. che si trova all' auge, all' estremità. ἄκρῳ ὁ ἐπὶ τοῦ ἀκροτάτου. ἐπὶ τοῦ ἀκροτάτου τόπου.

Ἔπακρος (ὁ, ἡ) acuto. ὀξύς. ἐπίκρ.

Ἐπακτικός - ἡ - όν. attraente, persuasivo, inducente. ἑλκυστικός, ἑλκτικός. ἕλξιν ἔχων, ἑλκυστὴν ἔχων. — ικῶς, ἐπίρ.

Ἔπακτος (ὁ, ἡ), ἡ Ἐπακτός - ἡ - όν. forestiere. ξένος, ἐκ. ἐπήλυδ. ἀλλοδαπός.

Ἐπακτρίς - ίδος (ἡ) barchetta da pescatore. ἁλιευτικὸν πλοιάριον. ἁλιευτικὸν πλοῖον.

Ἐπαλαλάζω. M. άξω. alzare grida di gioja o d' incoraggiamento. ἐπιφωνῶ ἐπὶ χαρᾷ ἢ παρακελεύομαι ἅμα ἀλαλάζων. ἀλαλάζω. ἐπιβοῶ.

Ἐπαλγέω - ῶ. M. ήσω. dolersi di qualche cosa. ἐπὶ τινι λυποῦμαι. ἐπί τινι λυποῦμαι.

Ἐπαλγής - ίος (ὁ, ἡ) doloroso. λυπηρός. ἀλγεινός.

Ἐπάλειμμα - ατος (τὸ) unguento. χρῖσμα. ἔγ. ἀλοιφή. μύρον.

Ἐπαλείφω. M. λείψω. ungere, stuccare, fregare. ἐπὶ ἔγ. χρίω, ὀδ. ἀλείφω. ἐπιχρίω ἔγ. ἀλείφω. ἐπιχρίω.

Ἐπαλείω. M. εὐσω. soccorrere. ἐπικουρῶ. ἐπαρκῶ.

Ἐπαληθεύω. M. εύσω. confermare la verità, verificare. ἀληθεύω. ἀληθῆ ποιῶ. ἀληθεύω. ἀληθεύω. ἀληθῆ ἐλέγχω. ἐπιβεβαιῶ.

Ἐπαλλαγή - ῆς (ἡ) καὶ

Ἐπαλλαξις - εως (ἡ) movimento alternativo. ἀνταλλακτικὴ κίνησις. ἐναλλαγὴ κινήσεως.

Ἐπαλλάσσω (ττω) M. άξω. cambiare, alternare. ἀνταλλάσσω. ἐναλλάσσω ἢ μεταβάλλω.

Ἐπαλληλία - ας (ἡ) serie continuata. διαδοχικὴ σειρά. ἀκολουθία. ἐναλλαγή. ἐπαλληλία. ἐπάλληλος (ὁ, ἡ) successivo. ἀκολουθητικός. ἐπόμενος. ἀνταλλακτικός. — ήλως, ἐπίρ.

Ἐπάλξις - εως (ἡ) merlo d' un muro. 2. mantelletto. προμαχὼν ἐπάλξεις. 2. σκεπαστικὸν προμαχίδιον. ἐπάλξεις. προμαχίδιον ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἢ τῶν ἁρμάτων ἐπὶ τοῦ πολέμου. 2. ἀσπίδιον. — ήλως, ἐπίρ.

Ἐπαμείβω. M. αμείψω = Ἐπαλλάσσω.

Ἐπαμπίσχω. M. αμφίξω. vestire di sopra. ἐπενδύω. ἐπιφορέω. ἐπιφορέομαι.

Ἐπαμύνω. M. υνῶ (μὲ δοτ.) soccorrere, difendere. ἀμύνω. βοηθῶ. ἐπικουρῶ. ἀμύνω.

Ἐπαμφοτερίζω. M. ίσω. chinarsi in ambe le parti, essere neutro. ἐπὶ ἀμφότερα κλίνομαι. ἐπὶ ἀμφότερα ῥέπω. ἐπὶ ἀμφότερα κλίνομαι. ἐπὶ ἀμφότερα ῥέπω. ἐπὶ ἀμφότερα ἀποκλίνω.

Ἐπαν (συνδ.) (ἐπεί, ἄν) dopo che. ἐπειδή. μεταξύ. ἐπειδή. ἐπάν.

Ἐπαναβαθμὸς (ὁ) gradino, scalino. ἀναβαθμίς. ἀναβαθμός. ἐπιβαθμίς. ἐπιβαθμός.

Ἐπαναβαίνω. M. βήσομαι. montare sopra. 2. coprire. ἐπιβαίνω. ἐπιβαίνω. 2. ἐπιβαίνω. ἐπιβαίνω. 2. ἐπιβαίνω. 3. = Ὑπερέχω.

Ἐπαναβάλλω. M. βαλῶ. differire. ἀναβάλλω. ἀναβάλλω.

Ἐπαναβασις - εως (ἡ) l' azione di montar sopra, copritura. ἐπιβαίνω. ἐπιβαίνω. ἐπιβαίνω. ἐπιβίβασις.

Ἐπαναβιβάζω. M. άσω. far montar sopra. ἐπιβαίνω ἐπιβιβάζω. ἐπιβιβάζω. ἐπὶ τὸ ὑψηλότερον ἀναβιβάζω.

Ἐπαναβοάω - ῶ. M. βοήσομαι. gettare delle grida. ἀναβοάω. ἐπιβοάω.

Ἐπαναγκάζω. M. άσω. forzare, costringere. ἀναγκάζω. ἀναγκάζω. ἐπὶ πλέον ἀναγκάζω.

Ἐπαναγορεύω. M. εύσω. pubblicare ad alta voce. ἀναγορεύω. ἀναγορεύω. ἐπιφωνῶ. ἐπὶ τὸ ὑψηλότερον ἀναγορεύω.

Ἐπαναγω. M. άξω. portar indietro. ἀνάγω. ἀναγκάζω.

Ἐπαναγωγή - ῆς (ἡ) ritorno. ἀνάκαμψις, ἀναστροφή. ἐπάνοδος. ἀναστροφή.

Ἐπαναγωγὸς (ὁ, ἡ) colui che fa ritornare. ἀνάγων. ἐπάνοδος. ἀναστροφεύς.

Ἐπαναδιπλάζω καὶ

Ἐπαναδιπλόω - ῶ. M. άσω - ώσω. raddoppiare. διπλασιάζω. διπλασιάζω. ἐπὶ τὸ διπλάσιον. (τρπ.) ripetere, replicare. ἐπαναλαμβάνω. ἐπαναλαμβάνω. ἐπὶ πλέον ἐπαναλαμβάνω.

Ἐπαναδίπλωσις - εως (ἡ) raddoppiamento, replicazione. 2. epanadiplosi (figura rettorica). διπλασιασμός. διπλασιασμός. 2. ἐπαναδίπλωσις (ἐπαναστροφικὸν εἶδος τῆς ἑρμηνείας). ἐπαναδίπλωσις. 2. ἐπαναδίπλωσις (λόγου ἢ ἔργου ἐπανάληψις).

Ἐπαναζεύγνυμι. M. ζεύξω. riunire, congiungere. ἀναζεύγνυμι. ἀναζεύγνυμι. ἐπιζεύγνυμι. ἐπιζεύγνυμι.

Ἐπαναθεάομαι - ώμαι. M. άσομαι. contemplare in alto. ἀναθεάομαι. ἀναθεάομαι. ἐπιθεάομαι. ἐπιθεάομαι.

Ἐπαναιρίομαι - οῦμαι. M. αιρήσομαι. abolire. 2. incaricarsi. ἀναιρέω. 2. ἀναιρέω. ἀναιρέω. 2. ἀναιρέω. ἀναιρέω.

Ἐπανακάμπτω. M. κάμψω. (μτφρ. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλσ. ἑλλ. ἡ ἀμτβ.) ritornare di nuovo. ἐπανέρχομαι. ἐπανέρχομαι. ἐπὶ πλέον ἐπανέρχομαι.

Ἐπανάκειμαι. M. κείσομαι. esser destinato a... ἀνάκειμαι. ἀναπεσοῦμαι. ἀναπεσοῦμαι. ἐπὶ τῷ τέλει ἵσταμαι. ἐπὶ τέλει ἵσταμαι.

Ἐπανακρεμάννυμι. M. κρεμάσω. sospendere sopra. ἀναρτάω. ἀναρτάω. ἐπικρεμάννυμι. ἐπικρεμάννυμι.

Ἐπανακρούω. M. κρούσω. spingere indietro. ἀνακρούω. ἀνακρούω. ἐπὶ πλέον ἀνακρούω.

Ἐπανακύπτω. M. κύψω (μτφρ. μὲ δοτ.)

Digitized by Google

opporsi, resistere, rivoltarsi. գեմ դնել, գլուխ վերցնել· ընդդէմ ելնել, դէմ ելնել դրսի։

Ἐπαναλαμβάνω. *M.* λήψομαι. ripetere, replicare. նորէն զբաղիլ, կրկնել· ընդդիմադրել, ընդդիմաբանիլ։

Ἐπαναλήψις - εως (ἡ) replica, epanalipsi. կրկնաբանութիւն, յաղագրամ· ընդդիմաբանութիւն, ընդդիմադրութիւն։

Ἐπαναλογέω - ῶ. *M.* ήσω. = Πολυλογῶ.

Ἐπανανεόω - ῶ. *M.* νεώσω. rinnovare. նորոգել· նորոգիլ։

Ἐπαναπλέω - ῶ. *M.* πλεύσομαι. navigare verso sù. գետ ի վեր նաւել· հոսանքեայ գոլոյ ընդդէմ գնալ։

Ἐπαναπνέω - ῶ. *M.* πνεύσω. riprender il sospiro. նորէն շունչ առնել· ընդդիմադրել նեղութեան ատենի։

Ἐπανασκέπτομαι. *M.* σκέψομαι. considerare di nuovo. նորէն խոհով մտածել· նորոգիչ, ընդդիմադրել գնահատութեան գործառնել։

Ἐπανάστασις - εως (ἡ) ribellione, rivolta. ապստամբութիւն· գնդում, ապրիլ։

Ἐπαναστίλλω. *M.* στελῶ. reprimere. նուազել· ընդդիմադրել։

Ἐπανάστημα - ατος (τὸ) tumore. ուռեցք· լիր։

Ἐπαναστρέφω. *M.* στρέψω (ἀλλ. ἤ μσ.) ritornare. դառնալ· ընդդէմ գնալ։

Ἐπαναστροφή - ῆς (ἡ) ritorno. գարձ· ան վերի, գնդիմի։

Ἐπανατίλλω. *M.* τελῶ. (ἀμτβτ.) spuntare. ծագիլ, բուսանիլ· ընդդիմանալ, ընդդիմիլ։

Ἐπανατέμνω. *M.* τεμῶ. tagliare di nuovo. նորէն կտրել· ընդդիմադրել։

Ἐπανατρέχω. *M.* δραμοῦμαι. ricorrere sopra. նորէն վեր վազել· ընդդիմադրել հոսանքեայ ընդդիմանալ։ (ἐπὶ φυτ.) crescere alla lunghezza. գետ ի երկայնաձիւթիւնէ ամիլ· ոլորանս գնալ։

Ἐπαναφέρω. *M.* ἐπανοίσω. ricondurre sopra. նորէն վեր առնել· ընդդիմադրել հոսանքեայ ընծայիլ։

Ἐπαναφορά - ᾶς (ἡ) epanafora (figura rettorica). կրկնաբանութիւն (ὅ ἐστιν ἐπαναληπτικὸν λέξεως ἕν)· ընդդիմաբանութիւն։

Ἐπαναχωρέω - ῶ. *M.* χωρήσω. ritirarsi. ան քաշուիլ· ընդդիմանալ։

Ἐπανδρος (ὁ, ἡ) virile, competente al maschio. արական, երկի մարդու· արանց վերաբերական· երկային գիծաւոր։

Ἐπανδρόω - ῶ. *M.* ώσω. empire d' uomini. երկի մարդով լեցնել· երկու ելի գոլոյս։

Ἐπανέλευσις - εως (ἡ) = Ἐπάνοδος.

Ἐπανέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. ritornare di nuovo. նորէն ան դառնալ· ընդդիմադրել ընդդիմանալ։

Ἐπανέχω. *M.* ἐξω. impiegare, applicare a... բանի մը պատահիլ գործածել· վեր ելնել ընդունիլ կրկին՝ ընդդիմանալ։

Ἐπανθέω - ῶ. *M.* ανθήσω. (μὲ δοτ.) fiorire, esser pieno di fiori, infiorirsi, brillare. ծաղկիլ, ծիլ, ծաղկաւորիլ, շքեղանալ· ելեւէջնիլ, ելեւէջնիլ, ելեւէջնիլ, ընդդիմանալ։

Ἐπάνθημα (τὸ) fiore, ornamento. ծաղիկ, զարդ· ելեւէջ, գեղեցիկ։

Ἐπανθίζω. *M.* ίσω. infiorire, render vario - pinto. ծաղիկը զարդարել, դոյն դոյն ներկել· ելեւէջ ելի գծագրիլ, բնաներկել։

Ἐπάνθισμα (τὸ) = Ἐπάνθημα.

Ἐπανθισμός (ὁ) l' infiorire. ծաղիկը զարդարելը· ելեւէջեր ելի գծագրիլը։

Ἐπανίημαι. *M.* ἐπανήσω. rilassare. թուլցնել· ներելնիլ, գօլանիլ։

Ἐπανίστημι. *M.* ἐπαναστήσω. eccitare. գրգռել· ընդդիմադրել (μσ.) ribellarsi, rivoltarsi. ապստամբիլ· առ ընդդիմիլ, գալ ընդդէմ։

Ἐπάνοδος (ἡ) ritorno. գարձ· անկիւն· (χρ.) ricapitulazione. վերագլխաձեռնութիւն· հանգամանալի տեսիլ։

Ἐπανορθόω - ῶ. *M.* ώσω. raddrizzare. շտկել· գնդիմադրել, գօլանիլ· (μτφρ.) correggere, emendare. ուղղել· խոշտանգել։

Ἐπανόρθωσις - εως (ἡ) emendazione. ուղղելը կամ ուղղիլը· խոշտանգիչ երեսի խափան ըլլալ։

Ἐπανορθωτής (ὁ) emendatore. ուղղիչ· խոշտանգիչ երեսի։

Ἐπάνω, ἐπίῤ. (ἐπὶ ἄνω) (Τοπ.) sopra. վեր, վրան· ծօքրէ, ծօգրնեայ, ծօգրնեայ։

Ἐπάνωθεν, ἐπίῤ. di sopra. վերէն· ծօգրնեայ։

Ἐπάξιος (ὁ, ἡ) degno. արժանի· շահեցիկ, շայսէ· — ἀξίως, ἐπίῤ.

Ἐπαξιόω - ῶ. *M.* ώσω. giudicare, creder degno. արժանի դատել· շահեցիկ կարծել, շայսէ երեւնալ։

Ἐπαπέρχομαι. *M.* ελεύσομαι (μὲ δοτ.) partire immediatamente dietro. անմիջապէս ետեւէն երթալ· ծառայութեան վերայ ելնել։

Ἐπαπορέω - ῶ. *M.* ήσω. dubitare, esitare. կասկածիլ, վարանիլ· ընդհակառակիլ, ընդդիմանալ։

Ἐπαρά - ᾶς (ἡ) imprecazione, esecrazione. անէծք· գիրն գոռալ, բերնէդ։

Ἐπάρατος (ὁ, ἡ) maledetto, imprecato, esecrabile. անիծեալ, անիծապարտ· նզովելի, գրգռան։

Ἐπάργυρος (ὁ, ἡ) argentato. արծաթով պատած· ընդդիմադրել գնդիմանալ։

Ἐπαργυρόω - ῶ. *M.* ώσω. inargentare. արծաթով պատել· ընդդիմադրել ելի գոլացնել· (συνεκδχ.) comprare a carissimo prezzo. խիստ սուղ ծախու առնել· շատին գոլացնել։

Ἐπαρήγω. *M.* ρήξω. soccorrere. օգնել· ծառայել երեսի։

Ἐπαριθμέω - ῶ. *M.* αριθμήσω. annoverare. հաշիւ ընել· առնել։

Ἐπαρίστερος (ὁ, ἡ) che si trova alla parte sinistra. ձախ կողմն կեցող· ան ընդդիմադրութեան պատճառ. (συνεκδχ.) di malauguroso, infausto, inabile. չարագուշակ, անբարեբաստիկ· առաջնորդ, առիւծանալ, ընդդիմանալ։ — στέρος, ἐπίῤ.

Ἐπάρκεια - ας (ἡ) soccorso. նպաստ· ընդդիմադրութիւն։

Ἐπαρκέω - ῶ. *M.* έσω. soccorrere, sovvenire, contribuire. 2. allontanare,

Digitized by Google

scacciare. օգնել, նպաստել, հաճգամանել. 2. հետապընդել, վռնտել. խփոց՝ նետըվ խիեւ. 2. նշանաթլոնիւ, ծեծկըտուք. (τρίπτω.) bastare. բաւել. նեղնչիւ:

Ἐπαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) sufficiente. 2. soccorritore, contributore. բաւական. 2. նպաստաւոր, ապրուստ. ինքն. նեղնչող. 2. խոշոր, խփոց խոին:

Ἐπαρκούντως, ἐπίῤ. (μτχ.) = τῷ

Ἐπαρκῶς, ἐπίῤ. sufficientemente. բաւականապ. ինքն ճշդապէս:

Ἔπαρσις-εως (ἡ) gonfiamento. ուռճացը. լիւք. 2. (μτφρ.) superbia. հպարտութիւն. ծոռոտութ:

Ἐπαρχία-ας (ἡ) provincia. գաւառ. նշանլիւ. գիւղախիւ:

Ἐπαρχικὸς-ἡ-όν. di provincia, provinciale. գաւառական. նշանլիւի գիւղացի:

Ἐπαρχιώτης-ου (ὁ) abitante d'una provincia. գաւառի մը բնակիչ. պիր նշանլիւի տոմն ըլլան:

Ἔπαρχος (ὁ, ἡ) eparco, prefetto, governatore della provincia. եպարքոս, ազգիան, գաւառապետ. վալի, գիւղախիւի պետ, նշանլիւի վալըզը:

Ἐπάρχω. M. ἀρξω. governare, comandare, esser prefetto. կառավարել, տիրել, եպարքոս ըլլալ. խոշոր խիեւ, հետ խիեւ, վալի՝ պիր տեղի:

Ἐπασσύτερος-α-ον. alternativo. փոխանիւի. փոխըրէնիւի:

Ἐπαυγάζω. M. άσω. schiarire. լուսնալ. ըլլալ: (ὅθ. ἀπρσπ.) Ἐπαυγάζει. si fa giorno. առաւօտանալ, առաւօտ կ'ըլլայ, կը լուսնայ. առաջն օրըդոյ, ըլլըդոյ:

Ἔπαυλις-εως (ἡ) casa di campagna, alloggio. գիւղի տուն, օթեւան. տեղ կալի, խան:

Ἔπαυλος (ὁ, ἡ) abitante. բնակիչ. գիւղացի: (οὐσ.) Ἔπαυλος (ὁ) καὶ Ἔπαυλα (τὰ) = Ἐπαυχις, capanna, stalla. խրճիթ, գիւղ, տեղ. խոշոր, տիրը:

Ἐπαυξάνω. M. αὐξήσω. aumentare, accrescere. աճեցընել. ուրիշոք, տիրոյնիւիք:

Ἐπαύξη-ης (ἡ) = Ἐπαύξησις.

Ἐπαυξὴς-έος (ὁ, ἡ) che cresce. աճող. տիրոյնիւ:

Ἐπαύξησις-εως (ἡ) accrescimento, aumento. աճում, աճեցընը. ուրիշ, տիրոյնիւ:

Ἐπαύριον, ἐπίῤ. (ἀντὶ ἐπ' αὔριον). indimani. վաղը. խոյըն:

Ἐπαυρίσκω. M. ἐπαυρήσομαι. trovare. 2. toccare. 3. aver parte. գտնել. 2. դպչիլ. 2. մասնակից ըլլալ. պատճառ. 2. օգնիւիք. 3. հետ խոշորք՝ նշանի օլմաք:

Ἐπαφίημι. M. ἐπαφήσω. lasciare sopra. վրան ձգել. խոշորին՝ խոշորին տրտիւիք:

Ἐπαῤῥίζω. M. ίσω. spumare alla superficie. մակերեւոյթը փրփուր արձակիլ. նշանին տեղէն ասլիք, տեղէն դուրս կուգալ:

Ἐπαῤῥοδιασία-ας (ἡ) bellezza, vaghezza. պատրաստութիւն, սիրատուութիւն. կեանք, լիքութ, կերեւութ, տեսնուրութ:

Ἐπαῤῥόδιτος (ὁ, ἡ) bello, vago, amabile. պատրաստ, սիրատու, ըմանիկ. կեանք, լիքի, նկարիչ: — ίτως, ἐπίῤ.

Ἔπαῤῥος (ὁ, ἡ) spumante alla superficie. մակերեւոյթը փրփուր արձակիչ. խոշորին տեղէն ասլիք, խոշոր տեղէն դուրս:

Ἐπαχθεία-ας (ἡ) affanno, molestia. նեղութիւն, ծանրութիւն. ըղձկիլ, տաղտկալ. ըղձկիչ:

Ἐπαχθέω-ῶ. M. ήσω. caricare. բեռնաւորել, բեռ գնել. կեանք, տեղ կալի: (μτφρ.) = Γίγνομαι —

Ἐπαχθὴς-έος (ὁ, ἡ) grave, molesto. ծանր, նեղացնող, նեղութիւն տուող. տաղտկալ. ըղձկիչ՝ ըղձկիչ կերեւութ: — αχθῶς, ἐπίῤ.

Ἐπεγγελάω-ῶ. M. άσω. (μὲ δοτ.) farsi beffe di qualcuno, deridere. ճկի մը վրա ծիծաղիլ. պէրիին խոշորին կեանք, ծաղր կիլիք:

Ἐπεὶ. σύνδ. (ἐπὶ, εἰ) dopochè, giacchè (Λατ. quoniam). որովհետեւ. կեան, կեանք, հարմ տէ:

Ἐπείγω. M. ἐπείξω. pressare. խուճապել, սոխալ. խվնիլ կենալիրիք:

Ἐπειδάν. σύνδ. dopochè. որովհետեւ. կեան, կեան տէ:

Ἐπειδή. σύνδ. (ἐπεὶ, δή). giacchè, poichè. որովհետեւ, ինչպէս որ. կեան:

Ἐπειδήπερ. σύνδ. = Ἐπειδή.

Ἐπεικάδες (αἱ) gli ultimi nove giorni di ciascuno mese. ամէն ամսուան վերջի ինը օրը. հետ պըշ ան փոփոխ կեանիս:

Ἐπεικάζω. M. άσω. congetturare, ղեւագտանել, կարծիք ընել. խոհգին խիեւ:

Ἔπειμι. M. ἐπέσομαι. trovarsi sopra. վրան գտնուիլ. խոշորին պատճառիլ. 2. (μτφρ.) = Ἐπίκειμαι. 3. = Ἔξεστι.

Ἐπεισόδιον (τὸ) episodio, digressione. զարմանալիութիւն, միջադէպութիւն, (բառաճառաբանական). խնդոյնոտ:

Ἐπείσοδος (ἡ) entrata. մտնելը. կերէլ:

Ἔπειτα-ἐπίῤ. (ἐπὶ, εἶτα) (χρον.) dopo, indi, quindi. ետքը, ապա. անկէ, առնէ, անկից:

Ἔπειτεν. Ἰων ἀντὶ Ἔπειτα.

Ἐπεκδιδάσκω. M. διδάξω. spiegare più in lungo. աւելի երկար բացատրել, մեկնաբանել. գոհա համաճառալ խնդրել խիեւ:

Ἐπέκεινα (ἀντὶ ἐπ' Ἐκεῖνα), ἐπίῤ. al di là. ետկալ կէն, անդր քան. տէրը, խոնիչ, խոնիչիւիք:

Ἐπέκτασις-εως (ἡ) estensione. տարածութիւն կրնիքտոտ:

Ἐπεκτείνω. M. τενῶ. estendere, allungare. տարածել, երկնցընել. խոյճաք, տարնիմաք:

Ἐπεκτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre sopra. վրան վազել. խոշորին գոյճաք:

Ἐπελαύνω. M. ελασω. Att. Ἐλάω-ῶ. far correre o correre a cavallo o a carro. ձիով կամ կառքով վազցընել կամ վազել. ան խոշոր արագ էլ գոյտոտրմաք խ գոյճաք:

Ἐπελαφρίζω. M. ίσω καὶ

Ἐπελαφρύνω. M. υνῶ. allegerire più. աւելի թեթեւցընել. գոհա խոնիճկնիչ:

Ἐπελπίζω. M. ίσω. rianimare con delle nuove speranze, far sperare. նոր յոյս տալ.

Digitized by Google

նորէն յառաջանալ · ինչպէս խօսք վերադէ, ինչ խօսք իւր գործերին վերադառնալ։

'Επεμβαδόν, ἐπίῤῥ. uno sopra l'altro. մէկը մէկուն վրան · միւսի օգնութեան խօսքով։

'Επεμβαίνω. Μ. βήσομαι. stare sopra. 2. entrare dentro. 3. disprezzare, vilipendere. վրան կենալ · 2 · ներս մտնալ · 3. անարգել, նախատել · խօսքով գոռոզութ · 2 · իւրէն վերադէ · 3 · խորտակել, պիղծել։

'Επεμβάλλω. Μ. βαλῶ. mettere l'uno sopra l'altro. 2. interporre. մէկը մէկուն վրան գնել · 2 · մէջ տեղը դնել · խօսք խօսքի վրայ · 2 · արտաքոյ վրայ։

'Επέμβασις - εως (ἡ) incursione. արշաւանք, աւազակութիւն · ղեղիւ։

'Επεμβάτης - ου (ὁ) cavaliere, cocchiere, nocchiere. ձիաւոր, կառավար, նաւավար · պատերազմի, պիղծ։

'Επενδύω. Μ. δύσω. rivestire un abito sopra l'altro. լաւի մը լաւի մը վրայ հագուեցնել · բանս խօսքին պէս պատմել · բանս վրան ընդունիլ։

'Επένθεσις - εως (ἡ) epentesi (figura grammaticale). փոպրութիւն (բառի մէջ մէկ գիր կամ վանկ աւելցնելը) · պէս լեզուին արուեստ խօսք խօսիլ հնոյն արհեստ։

'Επενθυμέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. rifiettere di nuovo. նորէն խորհիլ՝ մտածել · ինչպէս՝ իւրմէն գնալ հնոյն նիւթ։

'Επεξάγω. Μ. άξω. far avanzare, mettere in marcia l'esercito contra il nemico. բանակը թշնամին գեմ քալեցնել · օրօրայս պէս գնալ տալը ինչպէս։

'Επεξαμαρτάνω. Μ. αμαρτήσομαι. commettere un nuovo errore, un nuovo peccato. նորէն յանցանք մ'ալ՝ մեղք մ'ալ գործել · ինչպէս պէս գազանի՝ խոխ՝ կնանց գալ խլել։

'Επεξαπατάω - ῶ. Μ. ήσω. ingannare di nuovo. նորէն խաբել · իւրմէ՝ ինչպէս ալ։

'Επεξελαύνω. Μ. ελάσω. far avanzare la cavalleria contro il nemico. ձիաւորը թշնամին գեմ քալեցնել · օրօրայս պէս գնալ տալը գոռալը օրօրել՝ ինչպէս։

'Επεξέλευσις - εως (ἡ) vendetta. վրէժխնդրութիւն · խնիփմ։

'Επεξεργάζομαι. Μ. άσομαι. elaborare. լաւացած գործը մաքրել՝ պատնէշել · գալը լեզուէն պէս իւր գոհ ինփելով՝ տիրանալ իւրէրին, խօլնիլ։

'Επεξεργασία (ἡ) elaboratezza (Λατ. elaboratio). խնամով գործելը, լաւացած գործը աւելի կատարեալ ընելը · խօլնիլ։

'Επεξεργαστής - οῦ (ὁ) colui che elabora. լաւացած գործը աւելի կատարեալ ընող · խօլնիչ։

'Επεξεργαστικὸς - ἡ - όν. che può elaborare. խնամով գործելու՝ կատարելագործելու յարմար · խօլնիկ գալիք։

'Επεξέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. far una incursione, marciare contro, vendicarsi. աւազակութիւն ընել, վրան խալալ՝ յարձակիլ, վրէժ հանել · ղեղիւ ինչպէս՝ իւրէրին նեղութեան, խոտ հոգի ալնալ։

'Επεξέτασις - εως (ἡ) secondo esame. երկրորդ քննութիւն · խոյնի ինգիլ՝ ինգնօրէն։

'Επεξηγέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. circostanziare, raccontare, spiegare esattamente. ճիշտ ամէն պատգամները պատմել՝ պարզել · ճիր պէս գիտցնել իւր նոյն ինգն, ինչպէսի ինգնէ։

'Επεξήγημα (τὸ) ciò che si racconta esattamente. երկան բարակ՝ ճիշտ պատմօղ բան · ճիր պէս գիտցնելի իւր նոյն օրհնած ինգնի։

'Επεξήγησις - εως (ἡ) spiegazione, narrazione esatta, circostanziata. ճիշտ բարեպատմութիւն՝ պատմութիւն · գէպքին ինչպէսի՝ լուծ։

'Επεξῆς, Ἰων. ἀντὶ 'Εφεξῆς.

'Επεξόδιος (ὁ, ἡ) concernente la spedizione militare. պատերազմական արշաւանաց վերաբերեալ · ինչուի գնացող։

'Επέξοδος (ἡ) spedizione militare. թշնամին գեմ բանակին խալալը, արշաւանք · ինչիր, օրօրա գալիմաը։

'Επέραστος (ὁ, ἡ) = 'Αξιέραστος, 'Αξιαγάπητος.

'Επεργάζομαι. Μ. άσομαι. lavorare, coltivare. բանիլ, մշակել · իւլնիա, փորձ (ղեղիւ)։

'Επεργασία - ας (ἡ) coltura, coltivazione. մշակելը, ֆօխրօթ իւլնիալ, ղեղիւ փորձ։

'Επεργὸς (ὁ, ἡ) = 'Ενεργός.

'Επερεθίζω. Μ. ίσω. irritare, eccitare. գրգռել, գրգռել · ֆնգիլ ինգիլ։

'Επερείδω. Μ. ερείσω. appoggiare o appoggiarsi sopra. վրան կռթնցնել կամ կռթնիլ · խալիքին տակ ֆայմանիլ։

'Επέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. andare, arrivare in .. 2. sopravvenire. 3. presentarsi all'aringa. 4. assalire. 5. percorrere, passar correndo. աեղ մը երթալ՝ հասնիլ · 2 · յանկարծ գալ · 3 · ատեանաբանելու հանդիսանալ · 4 · յարձակիլ · 5 · վազել անցնիլ · պէս իւրի ինգիլ՝ ինիլելու · 2 · ափանոշ ինչիլ · 3 · ինչիլ ալ ինչիլ ղեղիւ · 4 · ինչիլ ալ ինչիլ · 5 · ֆօխ ինչիլ։

'Επερωτάω - ῶ. Μ. ερωτήσω. interrogare minutamente. երկան բարակ հարցնել · ինգն ալնալ՝ ատենաւոր օրհնել։

'Επερωτημα (τὸ) ciò che si interroga minutamente. երկան բարակ հարցուած բան · ինգն ալնալ ատենաւոր նշանի։

'Επερώτησις - εως (ἡ) interrogazione circostanziata, esatta. ճիշտ հարցմունք, մանր հարցքննութիւն · ինգն ալնալ՝ գիտնալիք ատենալ։

'Επεσβόλος (ὁ, ἡ) ingiurioso. նախատիչ · անիծհնոյ։

'Επεσθίω. Μ. ἐπέδομαι. mangiare con.. հետը ալնալ · պէսպէս ինգիլ։

'Επέτειος (ὁ, ἡ) annuale. տարեկան · իւր ալէտ · պիղծիլ։

'Επετειοφόρος (ὁ, ἡ) chi produce ogni anno. ամէն տարի պտղաբերօղ · հոր պիղծ հասալ իգին։

'Επέτης - ου (ὁ) chi siegue uno da ser-

Digitized by Google

νο. διαταγὴ πρὸς ὑπακοὴν χάριν τινός· ἐντολὴ φυσικὴ ἀπρόκλητος ἰδιότης.

Ἐπευθυμέω - ῶ. *M.* ήσω (μὲ ὀστ.) esser allegro, gioire per qualche cosa. χαίρω μὲ ζωηρὸν αἴσθημα· αἰσθάνομαι ἀπὸ ἐσωτερικοῦ τὴν ἡδονήν.

Ἐπευλαβέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. guardarsi, badare da... φυλάττω μὲ εὐλάβειαν· αἰσθάνομαι ἀπὸ ἐσωτερικοῦ τὸν κίνδυνον.

Ἐπευφημέω - ῶ. *M.* ήσω. acclamare. ἀναφωνῶ ἐπαινετικὰ λόγια, χειροκροτῶ διὰ ἀρέσκειαν, φωνάζω ζωηρῶς διὰ ἐπιδοκιμασίαν· ἐπιδοκιμάζω μὲ ἐνθουσιασμόν, ἐπευφημῶ· ἀποδοκιμάζω μὲ φωνάς.

Ἐπευχή - ῆς (ἡ) voto, preghiera. εὐχή, παράκλησις· ἱκεσία, δέησις.

Ἐπεύχομαι. *M.* εὔξομαι. pregare, invocare, far de' voti. παρακαλῶ, ἀπευθύνω εὐχὴν διά τινα· εὔχομαι· ἱκετεύω, δέομαι· ὑποσχέσεις εἰς τὸν Θεόν, πρόσευξις, δέησις.

Ἐπέχω. *M.* ἐφέξω. mettere, tenere sopra. 2. offrire. 3. prender la mira, tendere. 4. attendere. 5. ritenere, arrestare. 6. occupare. 7. dominare. φέρω ἐπάνω· βάλλω· 2. σταματῶ τινά· 3. ἐπιστρέφω τὸν νοῦν μου, προσέχω· 4. ἀναστρέφομαι ἐδῶ· 5. κρατῶ, ἐμποδίζω· 6. ἐξουσιάζω· 7. σύρω· ὑποχρεώνω τινὰ νὰ πίνῃ· 2. σταματῶ· 3. ἀπὸ τὸν αὐτὸν ἐννοῶ· 4. ἀπέχω ἀπὸ τροφάς· 5. φυσιογνωμῶ, ἐννοῶ· 6. ὑπερ βάλλω· 7. ἀπὸ τὸ μέρος μου· ἐπὶ τοῦ παρόντος· 2. ἀπὸ τοῦ νῦν· — βόλως, ἐπίῤῥ.

Ἐπήκοος (ὁ, ἡ) partecipe. 2. convenevole, atto. συμπαθητικός· 2. πρωτεύων, χορηγός· ἐξῆς· 2. ἀνταποκριτικός, ὑπήκοος· — βόλως, ἐπίῤῥ.

Ἐπήκοος (ὁ, ἡ) (ἐνεργ.) uditore. ἀκροατής· ἐπήκοος· 2. (παθ.) che si può udire, sentire, udito. ἀκουστός, ἀκουσμένος· ἐπήκοος· ἐπηκοότης, ἐπηκοότητι.

Ἐπήλυς - υδος (ὁ, ἡ) forestiere. ξένος, ἐπήλυτος, ἐπιδημητής· ἐπήλυς· ἐπήλυτος· ἐπήλυτις.

Ἐπήλυσις - εως (ἡ) incantesimo. μάγευμα· γοητεία· μαγικὴ ἐπωδή.

Ἐπηλύτης καὶ Ἐπήλυτος - ου (ὁ) = Ἐπήλυς.

Ἐπημοιβὸς (ὁ, ἡ) mutuo, reciproco. φιλόφρων· φιλοφρόνως· ἐπήμοιβος.

Ἐπηρεάζω. *M.* άσω. danneggiare. βλάπτω· ζημιώνω· ἐνοχλῶ.

Ἐπηρεασμὸς (ὁ) = Ἐπήρεια.

Ἐπηρεαστικὸς - ή - όν. nocevole. βλαπτικός· ζημιωτικός.

Ἐπήρεια (ἡ) ingiuria, danno, nocumento. ἀδικία, βλάβη· ζημία, ζημιά.

Ἐπὶ, πρόθ. (μὲ γεν.) sopra. 2. vicino. 3. innanzi. 4. dentro, frà. ἐπάνω· 2. δίπλα· 3. μπροστά· 4. μέσα, μέσ' σπίτι· ἐσωτερικός· 2. ἐσώτερος· 3. ἀνάμεσα· 4. ἐπάνω, ἀπομέσα· (μὲ ὀστ.) sopra· 2. dentro· 3. vicino· 4. contro· 5. per, in favore· 6. in, nel tempo· 7. oltre, fuori di... ἐπάνω· 2. μέσα· 3. δίπλα· 4. ἐξ· 5. ἐπάνω, ἀνωφερῶς· ἀπέναντι· 6. κατ, κατά· ἐπιτηδείως· 7. ἔναντα, ἀπέναντι· (μὲ αἰτ.) verso. 2. contro. 3. al di lá, oltre. 4. ἐξ· 2. ἐξ· 3. πάνω ἀπὸ· ἀνάμεσα· 2. ἐπάνω· 3. πλησίον.

Ἐπιβάθρα (ἡ) scala portatile. ξυλόσκαλα πατητήρι· ἢ ἐπιφορητὴ σκάλα.

Ἐπίβαθρον (τὸ) nolo. 2. alloggio. ναῦλα· 2. διαμονή· νοίκι· 2. ξενῶνας, ξενοδοχεῖον.

Ἐπιβαίνω. *M.* βήσομαι. (μτβτ.) far montare. ἀνεβάζω· ἀνυψώνω· (συνήθ. ἀμτβ.) montare, salire. 2. coprire. 3. marciare contro. ἀνεβαίνω, ἀνέρχομαι· 2. ἐπιβαίνω, ἐπάνω ἀνέρχομαι (ἐκ βίας)· 3. ἐπάνω ἁρπάζω· ἁρπάζω· ἀνυψώνω· ἐξέρχομαι· 2. ἐποχοῦμαι ἐπάνω ἐξέρχομαι (τρένου), ἐπιβιβάζομαι· 3. ἐποχοῦμαι σωστά.

Ἐπιβάλλω. *M.* βαλῶ. mettere sopra. 2. aggiungere. 3. intraprendere. 4. (τρτπρσ.) toccare, appartenere, ἐπάνω βάλλω· 2 ἀνταποδίδω· 3. βάνω μὲ τόλμην νὰ κάμω τι, ἀποφασίζω· 4. ἐπιβάλλω, ἐπιφορτίζω· ἐποχοῦμαι· ἐπιβαρύνω· 2. ἐπιβάλλω ἐπάνω· 3. ἀναφέρω ἐπάνω· 4. φταίξιμο ὀλίγο.

Ἐπιβαπτίζω. *M.* ίσω καὶ

Ἐπιβάπτω. *M.* βάψω. immergere in... βάνω μὲ βύθισμα· ἐμβάπτω· ἐπιβάπτω· βυθίζω· ἐμβαπτίζω· ἐποχοῦμαι· ἐπιβαπτίζω.

Ἐπιβασία - ας (ἡ) καὶ

Ἐπίβασις - εως (ἡ) il montare, salimento. 2. fondamento. ἀνέβασμα, ἀνάβασις· 2. θεμέλιον· ἀνάβασις, ἐπίβασις· 2. βάσις.

Ἐπιβαστάζω. *M.* άσω. portare, tenere sopra. φέρω ἐπάνω, βαστάζω· ἐποχοῦμαι· ἐπιβαστάζω· βαστάζω.

Ἐπιβατεύω. *M.* εύσω. × ἀντὶ Ἐπιβαίνω (ἰδιωτ.) imbarcarsi. ναυβατῶ· ἐμβαίνω ἐπάνω.

Ἐπιβατήριος (ὁ, ἡ) concernente il passaggiere. ναυτικὸν ἔγγραφον ἀναγκαῖον· ἐπὶ ἐποχουμένου φορτίου.

Ἐπιβάτης - ου (ὁ) passeggiere. ναυτικὸν ἔμπορον· ἐπὶ ἐποχουμένου.

Ἐπιβατικὸς - ή - όν. che concerne l'imbarco. ναυβατικὸν ἀναγκαῖον· ἐπὶ ἐμβαίνω ἐπάνω φορτίου.

Ἐπίβατος - ή - όν. proprio a montare. ἀνεβατὸν μέρος· ἐμβατικός.

Ἐπίβδα (ἡ) il secondo giorno delle nozze e di qualunque altra festa. ἑορτὴ μετὰ τὸν γάμον καὶ ἄλλην ἑορτήν· ἐπὶ ἐποχουμένου ἐμβαίνω.

Ἐπιβεβαιόω - ῶ. *M.* ώσω. affermare vieppiù. βεβαιῶ ἐπάνω· ἐπιβεβαιῶ· ἐπιβεβαίωσις· ἐπιβεβαιώτης καὶ Ἐπήλυτος - ου (ὁ) = Ἐπηλύς.

Ἐπιβιβάζω. *M.* άσω. far montare, far salire. ἀνεβάζω· ἐπάνω ἀνεβάζω· ἐπιβιβάζω· ἐποχοῦμαι· ἐπιβιβάζω.

Ἐπίβλαβης - ους (ὁ, ἡ) nocevole, dannoso. βλαπτικός· ζημιωτικός· ἐπιβλαβής — αβῶς, ἐπίῤῥ.

Ἐπιβλάπτω. *M.* βλάψω. nuocere di nuovo. ἐπανέρχομαι βλάπτω· ἐπιβλάπτω· ἐπιβλαστάνω.

Ἐπιβλαστάνω. *M.* βλαστήσω. germogliare di nuovo. ἐπανέρχομαι βλαστάνω· ἐπιβλαστάνω· ἐπιβλασφημέω - ῶ. *M.* ήσω. bestemmiare vieppiù. αὐξάνω βλασφημίαν· ἐπιβλασφημέω.

Digitized by Google

բել, արբեզ. 2. պղծել, աղտոտել. 3. պղծել, աղտոտել, բռնաբարել։

Ἐξαλειψις - εως (ἡ) scancellazione. ջնջելը, ապրելը. պղծում, աղտում, բռնաբարութիւն։

Ἐξαλλαγή - ῆς (ἡ) cambiamento, permutazione. փոփոխութիւն, այլայլութիւն. փոխանակութիւն, թերգրելը։

Ἐξαλλάσσω (ττω) M. άξω. cangiare, cambiare. փոխել, փոփոխել. փոխանակել, թերգրել։

Ἐξαλλοιόω - ῶ. M. ώσω. cambiare del tutto. ջնջովին այլայլել. թերգրելով փոխանակել։

Ἐξάλλομαι. M. σῦμαι. saltare, slanciarsi da un luogo. ցատկել մէջ ցատկել՝ նետուիլ. ոտիւ մահանալ՝ ոչնչանալ՝ սպրդիլ։

Ἔξαλλος (ὁ, ἡ) diverso. 2. straordinario. 3. distinto. այլազան, տարբեր. 2. անասնոտ. 3. երեւելի, գերազանց. պատուական փոխանակ. 2. դիւցազն. — ἄλλως, ἐπίρ.

Ἔξαλσις - εως (ἡ) lussazione. ոսկերաց խախտիլը. վերջինը, փոփոխելն օյնասիլը։

Ἐξαμαρτάνω. M. ήσομαι. fallire grandemente. խիստ վրիպել՝ սխալիլ. ըստկի հանդգնիլ՝ խոտ գործել։

Ἐξαμαυρόω - ῶ. M. ώσω. oscurare totalmente. ջնջովին մթնցընել՝ խաւարցընել. պատուհասել։

Ἐξαμάω - ῶ. M. ήσω. tagliare via. 2. distruggere. կտրել հանել. 2. կործանել. փոխի սիրել, 2. խարտ եղեալ։

Ἐξαμείβω. M. είψω. cambiare, permutare. փոխանակել, փոխանակութիւն ընել. փոխել փօխուել եղեալ։ 2. = Ἀνταμείβω.

Ἐξάμετρος (ὁ, ἡ) (κυρ. στίχος). esametro, contenente sei piedi. վեցտաղտ (տաղտալոր). սպիր վեցոտնի (պիծ)։

Ἐξάμηνος (ὁ, ἡ) di sei mesi, semestre. վեց ամսուան. սպիր պիւռի։

Ἐξαναγιγνώσκω. M. γνώσομαι. leggere intieramente. գլխէ ի գլուխ կարդալ. եղիփիլեն օթասիլ։

Ἐξαναγκάζω. M. άσω. scacciare a forza. բռնի վռնտել. զոր իւր վերայ իւր փօվիլ։

Ἐξανακαλύπτω. M. ύψω. scoprire intieramente. գլխովին բանալ. պատուհասելն սպրդիլ։

Ἐξανάπτω. M. άψω. sospendere da un luogo. ոտիւ մէջ կախել. պիր իւրտեղ սասիլ։

Ἐξανάστασις-εως (ἡ) risurrezione. 2. trasmigrazione. 3. espulsione. յարութիւն. 2. ոտիւգափոխութիւն, չաւ. 3. ոտիւեն վռնտիլը. փրթիլը. 2. կիօղ. 3. իւրիւրեն փօվիլ։

Ἐξαναστρέφω. M. στρέψω. rovesciare, distruggere dal fondo. ասկի ու վրայ ընել, հիմեն փլցընել. պլիւսի եղիփիլ, եղիփիլեն իւրիմ։

Ἐξαναφέρω. M. ἐξανοίσω (ὡς ἐπὶ τὸ πλσ. ἀμβτ. ἑλλ.) ristabilirsi in salute. ըստնառալ, առողջութիւնը նորեն ձեռք բերել. պատուիլ, առողջանալ, յառաջ կիլիր։

Ἐξαναχωρέω - ῶ. M. ήσω. ritirarsi indietro. ետ քաշուիլ. կիրի չիփիլիր։

Ἐξανδραποδίζομαι. M. ίσομαι. ridurre in schiavitù. գերի վարել. նեխիր եղիփիլ։

Ἐξανεμόω - ῶ. M. ώσω. ventilare. 2. gonfiare d'aria. 3. eccitare, incitare. հովիւթափիլ. 2. օդով ուռեցընել. 3. գրգռանել, գրգռել. բռնկիւթիւնիմ. 2. հովի իչի փօլաւորմի. 3. խանդիթ եղիփիլ։

Ἐξανέχω. M. ἑξω. soprastare. վերը ըլլալ. հովնի օլմի, խաչերէնով օլմի։

Ἐξανθίω - ῶ. M. ήσω. fiorire. 2. produrre. 3. sfiorire. ծաղկիլ. 2. բուսցընել. 3. ծաղիկները թափուիլ. չիչեկնիլ. 2. հաւ եղիփիլ. 3. չիչեկներէ փօփուիլ։

Ἐξάνθημα - ατος (τὸ) pustola. պուլր. չիչան։

Ἐξάνθησις - εως (ἡ) efflorescenza. պուլր գուրս ալը. չիչան չըթուրուը. բշտիկ վիրիմ։

Ἐξανθίζω. M. ίσω. dare de' diversi colori, rendere vario-pinto. գունաւորել, գոյն գոյն ներկել. բիչկիմփիլ եղիփիլ, ալաճուիլ. 2. = Ἐξανθίω (3.)

Ἐξανθρωπίζω. M. ίσω. render umano. մարդկայնի՝ մարդաւ բնութեան մօտ յարմար ընել. իւնանի՝ իւնան նպաստիլիս ալիս եղիփիլ՝ խոնարհցընել, իւնանկիւթիւն։

Ἐξάνθρωπος (ὁ, ἡ) inumano. մարդի՝ իւնանկիթիւն։

Ἐξανίστημι. M. στήσω. levare sopra, alzar in piedi. վեր՝ ոտի վերցընել. խօրը՝ այլոց փոյրցընել։

Ἐξανοίγω. M. οἴξω. aprire totalmente, spalancare. գլխովին բանալ. պատուհասել սրմի։

Ἐξάντης - ου (ὁ, ἡ) sano e salvo. ոչ ապազ. ապ վի պիլի։

Ἐξαντλέω - ῶ. M. ήσω. esaurire, vuotare del tutto. 2. tollerare. գլխովին պարպել՝ սպառել. 2. քաշել, կրել. պատուհասել գօյլոմի՝ եղիփիլ. 2. չիչեկ, կրել. պատուհասել գօյլոմի՝ եղիփիլ։

Ἐξαπατάω - ῶ. M. ήσω. ingannare grandemente. չարաչար խաբել. ֆինա սրմի։

Ἐξάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di sei cubiti. վեց կանգուն. սպիր պրչէ։

Ἐξαπλάσιος - α ἤ ος - ον. καὶ

Ἐξαπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) sestuplo. վեցապատիկ. սպիր ֆոի. — σιος, ἐπίρ.

Ἐξάπλευρος (ὁ, ἡ) a sei lati. վեցկողմանի. սպիր խանէ։

Ἐξαπλόος - ους, όη - ῆ, όον - οῦν. = Ἐξαπλάσιος.

Ἐξαπλόω - ῶ. M. ώσω. distendere, dilatare bene. ապէկ փռել՝ ապրանդել. նոյն խոյտ՝ պրտիկ։

Ἐξάπλωσις - εος (ἡ) propagazione. ապրանդում, ապիւռա. խոյլիմ, ինֆոլա։

Ἐξαποβαίνω. M. βήσομαι. discendere da... ոտիդ մէջ իջնալ. պիր իւրտեղ ինիփ։

Ἐξαπόδης - ου (ὁ) = Ἐξάπους.

Ἐξαποστέλλω. M. ελῶ. inviare. առաքել, խրկել (գնացող մը). կիսիդրկիփ, խոտ եղիփիլ (պիր իչէ)։

Ἐξαποστολή - ῆς (ἡ) deputazione, missione. (գնացող) խրկիլը, առաքելութիւն. (իչէ) կիսիդրկիթ, բիսիչելիթ։

Ἐξάπους - οδος (ὁ, ἡ) a sei piedi. վեց ոտը ունեցող. սպիր այաղլը։

Ἐξαπτέρυγος (ὁ, ἡ) che ha sei ale. վեցթեւեան. սպիր ֆանթլը։

Ἐξάπτω. M. άψω. sospendere da... 2. at-

Digitized by Google

taccar il fuoco, infiammare. անգէ մը կոխել. 2. կրակ տալ վառել, բռնկցնել. դիր կերտին տակը. 2. սիրտ վերադ՝ խոսքի, քաջալերել:

Ἐξάπωλος (ὁ, ἡ) tirato da sei cavalli. վեց ձիէ քաշուած. ալիր սիրան չերեքիլ:

Ἐξαράσσω (ττω). M. ἀξω. svellere, sradicare. 2. scacciare. խլել, արմատէն հանել. 2. վռնտել. փաղբրել, փոխադրել. 2. փոխել:

Ἐξαργυρίζω. M. ίσω καὶ

Ἐξαργυρόω - ῶ. M. ώσω. ridurre in argento, vendere. արծաթի ընել, ծախել. կամ՝ կերիլ, ասրնել:

Ἐξαρθρέω - ῶ. M. ήσω. esser lussato, slogarsi. խախտիլ (ոսկրի). պրծրիլել, չըդճել՝ օդնել (վիզ):

Ἐξάρθρησις - εως (ἡ) lussazione. խախտում (ոսկրոց). պրծրիլել, չըդճա (վիզ):

Ἐξαρθρος (ὁ, ἡ) lussato. 2. di cui le articolazioni sporgon fuori. խախտած (ոսկր). 2. ոսկրներուն յօդակապերը գուրս ցցուած. պրծրիլել, չըդճել (վիզ). 2. վիզ՝ չերեքին օդակապերը դուրս չըդճել պրալել:

Ἐξαρθρόω - ῶ. M. ώσω. dislogare. խախտել (ոսկրները). ներքինին չըդճրնել, օդակապել (վիզ՝ չերեք):

Ἐξάρθρωμα (τὸ) } = Ἐξάρθρησις.
Ἐξάρθρωσις - εως (ἡ) }

Ἐξαριθμέω - ῶ. M. ήσω. enumerare, annoverare. մէկ մէկ հաշուիլ. պիրեր պիրեր սոյլել:

Ἐξαρίθμησις - εως (ἡ) enumerazione. մէկ մէկ հաշուիլը. պիրեր պիրեր սոյլուը:

Ἐξάριθμος (ὁ, ἡ) = Ἐξαπλάσιος.

Ἐξαρκέω - ῶ. M. έσω. (ἀμτβτ.) bastare. բաւիլ. ներելիլել, ուզիլ:

Ἐξαρκής - έος (ὁ, ἡ) sufficiente. բաւական. ուզիլ, ներելի:

Ἐξαρκούντως. ἐπίῤῥ. abbastanza, sufficientemente. բաւականաբար. ուզիլ չըդուրը:

Ἐξαρμόζω. M. ώσω. distaccare, disunire. 2. render dissonante. անգէն հանել, փրցանել, կորգիլ, զատել. 2. սորտանալի ընել. փաղբրել, ներելիլեն չըդճրնել. փոխադրել, սչըդրել. 2. պիհիլեն ելնել:

Ἐξαρμόνιος (ὁ, ἡ) dissonante. սորտանալի. պիհիլեն:

Ἐξαρνέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. negare, ricusare totalmente. գլխովին ուրանալ. պիսպիրեն ինչոր ելնել:

Ἐξάρνησις - εως (ἡ) denegazione. ուրացում. ինկար:

Ἐξαρνητικὸς - ἡ - όν. negativo. բացասական, ժխտական. ոչ, չէ, ելնէ:

Ἔξαρνος (ὁ, ἡ) che nega totalmente. գլխովին ուրացող. պիսպիրեն ինչոր խոսի:

Ἐξαρπάζω. M. άσω. rapire via. յափշտակել տանիլ. փոչըդ ձգիրիրիլ:

Ἐξαρτάω - ῶ. M. ήσω. sospendere da.. անգէ մը կոխել. դիր կերտին սասի:

Ἐξάρτησις - εως (ἡ) sospensione. կախում. սղալը:

Ἐξαρχῆς, ἐπίῤῥ. dal principio. սկիզբէն. ինիդասկիցեան:

Ἔξαρχος (ὁ) esarco. մարզպան, կառավար. հայոց իշխան, թագաւոր:

Ἐξάρχω. M. άρξω. cominciar il primo. պիտա առալ սկսիլ. իլլ ելլել պալլուիլ:

Ἐξασθενέω - ῶ. M. ήσω. indebolirsi, perder totalmente le forze. գլխովին սկսանալ՝ ուժէ կորսընցընել. պիսպիրեն զօրիլնուիլ՝ փաղիխին դիրալիլ:

Ἐξασθενίζω. M. ίσω. snervare, render estremamente debole. խիստ սկսրացընել՝ ուժէ ձգել. պիսի զօրիլրիսիլ՝ փաղիխին դիրալիլ:

Ἔξαστις - ίος (ἡ) sfilaccj, stame. ծուսաս, կառուի թելերը, պրօն. ինչինի:

Ἐξασφαλίζω καὶ (μσ. ὅ καὶ εὐχρηστότ.) Ἐξασφαλίζομαι. M. ίσω - ίσομαι. mettere in buona sicurtà. ապահով ընել. իյի՝ ինչինի նէն՝ ինչինի նիհիլ:

Ἐξατμίζω. M. ίσω. svaporare. չոգին արձակել. պոսալ սալիլ, ինիհինչինալ նիհիլ:

Ἐξαφαιρέω - ῶ. M. ήσω. toglier via. վերցընել տանիլ. փաղբրել ինիհիսիլ:

Ἐξαφανίζω. M. ίσω. distruggere del tutto. (Λατ. deleo). գլխովին ուրել, ամհետ ընել. պիսպիրեն խորտ նիհիլ, նապիրեր նիհիլ:

Ἐξαφιδρόω - ῶ. M. ώσω. sudare molto, esalare. չատ քրտնիլ, արատաչիլ. լըվ ինրլնիլ, ինիհինչինալ նիհիլ:

Ἐξαφίημι. M. ήσω. mandare, lasciar via, licenziare. խրկել, արձակել, ճամրայ տալ. խօլտիլ, սալը վերիլ, խօլ վերիլ:

Ἐξαφίσταμαι. M. ἐξαποστήσομαι. allontanarsi, ritirarsi totalmente da... բաներ մը գլխովին ձեռք քաշել հեռանալ. պիր նպատակն պիսպիրեն կալ չերսիլ՝ ինքզինքը:

Ἐξαφρίζω. M. ίσω. gettar la spuma, spumare. փրփուր արձակել, փրփրալ. փոխիլ սալը վերիլ, փոխիլնիհիլ:

Ἐξαφύω - ῶ. M. ύσω. esaurire. հանել, պարպել. ինիհինիհիլ, պոլնիհիլ:

Ἔξαψις - εως (ἡ) infiammazione. բռնկիլը, բորբոքում. խանձ, ինահանչ:

Ἐξεδαφίζω. M. ίσω. distruggere, rovesciare dal fondo. յատակէն գլխովին. ինիհինչինէն ինչինի՝ խորտ նիհիլ:

Ἐξέδρα - ας (ἡ) sporto, balcone. պատշգամբ. պիսպիրեն, չահնիչիր:

Ἔξεδρος (ὁ, ἡ) che non si trova nel proprio sito. բան գիրքը՝ տեղը չգտնելօզ. սալ փնտրի ներքինի պատճառով:

Ἐξεικονίζω. M. ίσω. dipingere vivacemente. կենդանիի պէս նկարել. գիտցիր իլե նահանջ չկոխիլ, գիտցիրլի նահանջին ալիլ:

Ἔξειμι. M. εἰμι. = Ἐξέρχομαι.

Ἐξειργασμένος, ἐπίῤῥ. perfettamente. կատարելապէս. ինչինի:

Ἐξείργω. M. εἴρξω. impedire, escludere. արգիլել, գուրս ընել. գէն նիհիլ, զատրը նիհիլ:

Ἐξεκκλησιάζω. M. άσω. convocare il popolo. ժողովուրդը ամէն տեղ կանչել. գիպիրը պիր ինրլ ինչինալ:

Ἐξελαιόω - ῶ. M. ώσω. convertire in olio. ձէթի գործընել. ձիթին նաղըտ ինչինի նիհիլ:

Digitized by Google

Ἐξελαύνω. *M.* ελάσω. cacciare, spignere fuori. գուբս վռնտել, հրել· ուղարկել դուրս, իջեցնել։

Ἐξελέγχω. *M.* ίγξω. convincere, dimostrare la verità. ըմբերամտել, ճշմարտութիւնը յայտնել· փոշրացուցանել կնօսրհրել։

Ἐξελευθερικὸς - ἡ - όν. libertino. ազատասիրի զուտակ· ազատ օրհնել ինչպէս օգնել։

Ἐξελεύθερος (ὁ, ἡ) = Ἀπελεύθερος.

Ἐξελευθερόω - ῶ. *M.* ώσω. liberare dalla schiavitù. գերութենէն ազատել· նախընտրութիւն տարբերութիւն, նախընտրել։

Ἐξέλευσις - εως (ἡ) sortita. ելք· ելեալ, ելեալն։

Ἐξελληνίζω. *M.* ίσω. rendere greco, tradurre in greco. հելլէն՝ հելլենական ընել, յոյն լեզուի թարգմանել· բառ՝ խոսնակի նիմիք, խոսնակի լեզուին նիրքնիմ նիմիք։

Ἐξεπίτηδες, ἐπίῤ. a bello studio (*Лат.* de industria). գիտմամբ· նկատի, մտածմամբ։

Ἐξεράω - ῶ. *M.* άσω. versare sulla terra. գետինը թափել· նետի տալ։

Ἐξεργάζομαι. *M.* άσομαι. effettuare. կատարելագործել· ինչ՝ ոք նիմիք, յգրա նիմիք, պատ ելեալն։

Ἐξεργασία - ας (ἡ) esecuzione, perfezionamento. կատարելագործութիւն· պէտ ինչ նիմիք ու նիմիք նիմիք։

Ἐξερείπω. *M.* είψω. abbattere. գետին զարնել· նետի վռնտել՝ լքել։

Ἐξερευνάω - ῶ. *M.* ήσω. ricercare, cercare diligentemente. ազէկ ուշի ուշով փընտռել· փընտիր իլի արմատ, խոսնակ։

Ἐξερεύνησις - εως (ἡ) ricerca, investigazione. հետազոտութիւն· խոսնակ, արուեստ։

Ἐξερευνητὴς - οῦ (ὁ) inquisitore, investigatore. փնտռօղ· խոսնակ, արուեստաւոր։

Ἐξερευνητικὸς - ἡ - όν. proprio alla ricerca. փնտռտուք՝ հետազոտութեան յարմար· խոսնակողական պիտանի։

Ἐξερμηνεύω. *M.* εύσω. interpretare. մեկնել· հանել վերցնել։

Ἐξέρομαι. *M.* ήσομαι. dimandar per sapere (*Лат.* percontor) գիտնալու՝ տեղւոյ համար հարցնել· խոյնդրել՝ անվտանգ իլի տալ։

Ἐξερυθριάω - ῶ. *M.* άσω. arrossire del tutto. գլխովին կարմրիլ· պատ-պատ կարմրիլ։

Ἐξέρυθρος (ὁ, ἡ) tutto rosso. գլխովին կարմիր· պատ-պատ կարմրուկ։

Ἐξερύω - ῶ. *M.* ύσω. distaccare. փրցնել· ետ տանել։

Ἐξέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. sortire, uscire. andarsene via. 2. passare. 3. avversarsi, aver esito. ելլել երթալ· 2· անցնիլ· 3· իրաւ ելլել, առուգիլ· ելեալ՝ լքեալ· 2· ինչպէս· 3· ետ տալ՝ ելեալ, առիթ լինել։

Ἐξερωτάω - ῶ. *M.* ήσω. = Ἐξέρομαι.

Ἐξεσία - ας (ἡ) deputazione, missione. հրեշտակ՝ գեսպան իրկնել, առաքելութիւն· իւրի ինչպէսութիւն, ընտրելի։

Ἔξεστι. *M.* ἐξέσται. è lecito, è possibile. հրամանն է, կարելի է· իւրի տէր, տեսիլ տէր։

Ἐξετάζω. *M.* άσω. ricercare, esaminare. փնտռտել, քննել· խոսնակ, խնդրատիրել նիմիք, նիքնիրել նիմիք։

Ἐξέτασις - εως (ἡ) ricerca, esame. փնտռտելը, քննութիւն· արուեստ, խոսնակ, նիքնիրելի։

Ἐξετασμὸς - οῦ (ὁ) = Ἐξέτασις.

Ἐξεταστὴς - οῦ (ὁ) esaminatore, inquisitore. քննիչ· նիքնիրատ խոսնակ, խոսնակող, նիքնիրելի։

Ἐξεταστικὸς - ἡ - όν. abile ad esaminare, che s'applica alle ricerche. քննելու՝ հետազոտելու՝ փնտռտելու յատուկ՝ յարմար· նիքնիրատիչ՝ խոսնակողա՝ արուեստական վերաբերեալ։

Ἐξεύρεσις - εως (ἡ) invenzione, scoperta. գիւտ, հնարք· պատմա, իմաց, օրինակ ընդարմիելի, ճեղքում։

Ἐξευρετικὸς - ἡ - όν. abile alle invenzioni. հնարելու յարմար· ճեղքի նիմիք վերաբերեալ։

Ἐξεύρημα - ατος (τὸ) cosa inventata. հնարած բան· ճեղքում ելեալն նիմիք, իմաց։

Ἐξευρίσκω. *M.* ήσω. trovare dopo aver ben esaminato, inventare. ազէկ քննելէն եւրը գտնել՝ հնարել· նոյ նիքնիրատիչ նիմիքներն տեղը պատկէր իմաց՝ ինչպես նիմիք։

Ἐξευτελίζω. *M.* ίσω. avvilire, disprezzare. անարգել, արհամարհել· խոսնակ, նմանիլ նիմիք։

Ἐξευτελισμὸς (ὁ) avvilimento, disprezzo. անարգանք, արհամարհանք· խոսնակ, նմանիլ։

Ἐξεύχομαι. *M.* εὔξομαι. gloriarsi. պարծենալ· պիտակրկնիմիք, խոյնդրիք։

Ἐξέχω. (χ. *M.*) sovrastare, sporgere (*Лат.* emineo.) վրան ելլել, գերակայ ելլել· գուբս ցցուիլ· նշանակիչ՝ նոյնքանակ օրհնել, հովելի՝ պէտ ելեալն ու ելեալ. (κυρ. καὶ μτρῳ.) 2. = Ὑπερέχω.

Ἐξηγέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. precedere. 2. spiegare, interpretare. առջեւէ երթալ· 2· բացատրել, մեկնել, պատգամել· խոսնակ կնիմիք· 2· հանել վերցնել, նիքնիրի նիմիք։

Ἐξήγημα - ατος (τὸ) ciò ch' è spiegato, racconto. մեկնուած խրը, պատմութիւն· նիքնիրի օրհնել նիմիք, հիւսուածք։

Ἐξήγησις - εως (ἡ) spiegazione, interpretazione. բացատրութիւն, պատգամաբանութիւն, մեկնութիւն· նիքնիրի, հանել վերցնել։

Ἐξηγητὴς - οῦ (ὁ) colui che spiega, interprete. պատգամաւոր, բացատրող, յայտնական· հանել վերցնել, նիքնիրիչ։

Ἐξηγητικὸς - ἡ - όν. esplicativo. բացատրական, պատգամ· նիքնիրի խոյնդիչ։

Ἐξηγορία - ας (ἡ) divulgazione, encomio. հռչակելը, գովեստ· լաւ նիմիք, ձգտիլ։

Ἑξήκοντα (οἱ - αἱ - τὰ) ἄκλ. (ἀριθ.) (60) sessanta. վաթսուն· ալիրէլ։

Ἑξηκοντάκις, ἐπίῤ. sessanta volte. վաթսուն անգամ· ալիրէլ գիտ։

Ἑξηκοντούτης (ὁ) di sessanta anni, sessagenario. վաթսուն տարուան· ալիրէլ նաւելեալ։

Ἑξηκοστὸς - ἡ - όν. sessantesimo. վաթսուներորդ· ալիրէլեաղ։

Digitized by Google

Ἐξήιω (χ. Μ.) = Ἐξέρχομαι. passare, trascorrere, sortire. անցնիլ, ելլել. ԱՆՑՆԵԼ, ԵԼԼԵԼ:

Ἐξήλατος (ὁ, ἡ) lavorato a martello. կռածով. ԿՌԱԾՈՎ ԻՆ:

Ἐξηλιάζω. Μ. άσω. esporre al sole. արեւին դնել. ԱՐԵՒԻՆ ԴՆԵԼ:

Ἐξηλιόω - ῶ. Μ. ώσω. far risplendere come il sole. արեւու պէս փայլեցնել. ԱՐԵՒՈՒ ՊԷՍ ՓԱՅԼԵՑՆԵԼ:

Ἐξημαρτημένως, ἐπίῤῥ. con fallo, con errore. ախալմամբ. ԽԱԽԱԼՄԱՆԲ ԻՆԻ, ՍԽԱԼԲԱՆ:

Ἐξημερόω - ῶ. Μ. ώσω. ammansare, addimesticare. ընտանեցնել. ԸՆՏԱՆԵՑՆԵԼ:

Ἐξημέρωσις - εως (ἡ) addomesticamento. ընտանեցնելը. ԸՆՏԱՆԵՑՆԵԼԸ:

Ἐξηρετμος (ὁ, ἡ) a sei remi. վեց թիով. ՎԵՑ ԹԻՈՎ:

Ἐξήρης (ὁ, ἡ) (κυῤῥ. ναῦς.) a sei ranghi di remi. վեց կարգ թիավանոցով. ՎԵՑ ԿԱՐԳ ԹԻԱՒԱՆՈՑՈՎ:

Ἐξῆς, ἐπίῤῥ. inseguito, appresso, immediatamente. հաւէնէն, յետոյ, անմիջապէս, կարգաւ. ՀԱՒԷՆԷՆ, ՅԵՏՈՅ, ԱՆՄԻՋԱՊԷՍ, ԿԱՐԳԱՒ:

Ἐξηχέω - ῶ. Μ. ήσω. risuonare, rimbombare. ձայն առալ, արձագանգը հանել, ՁԱՅՆ ԱՌԱԼ, ԱՐՁԱԳԱՆԳԸ ՀԱՆԵԼ, հնչել. ՀՆՉԵԼ. Ἐξηχήσαντος ἐκείνου, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς. Եւ նա առալով, ելաւ Յիսուս. ԵՒ ՆԱ ԱՌԱԼՈՎ, ԵԼԱՒ ՅԻՍՈՒՍ:

Ἐξηχίω - ῶ. Μ. ήσω. risuonare, rimbombare. ձայն առալ, արձագանգը հանել, ՁԱՅՆ ԱՌԱԼ, ԱՐՁԱԳԱՆԳԸ ՀԱՆԵԼ, հնչել. ՀՆՉԵԼ. Ἐξηχίωσαν αἱ ἐκκλησίαι. Եւ ժողովքն արձագանգեցին. ԵՒ ԺՈՂՈՎՔՆ ԱՐՁԱԳԱՆԳԵՑԻՆ:

Ἐξιάομαι - ῶμαι. Μ. άσομαι. guarire. առողջացնել, բժշկել. ԱՌՈՂՋԱՑՆԵԼ, ԲԺՇԿԵԼ. Ἐξῆς ἐθεραπεύθησαν πάντες. Յետոյ ամենեքեան բժշկեցան. ՅԵՏՈՅ ԱՄԵՆԵՔԵԱՆ ԲԺՇԿԵՑԱՆ:

Ἐξιδιάζομαι. Μ. άσομαι. appropriarsi. իրն ընել, անձնականել. ԻՐՆ ԸՆԵԼ, ԱՆՁՆԱԿԱՆԵԼ. Ἐξιδιάσατο τὸν ἀμπελῶνα. Իրն ընել է այգին. ԻՐՆ ԸՆԵԼ Է ԱՅԳԻՆ:

Ἐξιδρύω. Μ. ύσω. far sedere, riposare. նստեցնել, հանգչեցնել. ՆՍՏԵՑՆԵԼ, ՀԱՆԳՉԵՑՆԵԼ. Ἐξιδρύσαντες τὸν Πέτρον. Նստեցուցին զՊետրոս. ՆՍՏԵՑՈՒՑԻՆ ԶՊԵՏՐՈՍ:

Ἐξίημι. Μ. ήσω. allontanare, spedire, licenziare. հեռացնել, ճամբայ առալ, խրկել. ՀԵՌԱՑՆԵԼ, ՃԱՄԲԱՅ ԱՌԱԼ, ԽՐԿԵԼ. Ἐξιέναι ἐποίησε τὸν ὄχλον. Ելանել ըրաւ զբազմութիւնն. ԵԼԱՆԵԼ ԸՐԱՒ ԶԲԱԶՄՈՒԹԻՒՆՆ:

Ἐξίλασις - εως (ἡ) καὶ

Ἐξιλασμός - οῦ (ὁ) placazione. հաշտ առնել. ԻՐԸՆԸ ԻՆՔՆԻՒ, պատշաճացնել, ԱՒՖԼԵՒ ՍԱՐԵԼ:

Ἐξιλεόω - ῶ. Μ. ώσω. render proprio, placare. բարեհաճեցնել, հաշտ առնել. ԲԱՐԵՀԱՃԵՑՆԵԼ, ՀԱՇՏ ԱՌՆԵԼ. Ἐξιλεώθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου. Հաշտ առնելով եղիր մեղաց իմոց. ՀԱՇՏ ԱՌՆԵԼՈՎ ԵՂԻՐ ՄԵՂԱՑ ԻՄՈՑ:

Ἐξιπόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ἐκθλίβω. purgare, nettare. մաքրել, արբել. ՄԱՔՐԵԼ, ԱՐԲԵԼ. Ἐξιπώθη ἡ ἄμπελος. Մաքրեցաւ է այգին. ՄԱՔՐԵՑԱՒ Է ԱՅԳԻՆ:

Ἔξιππος (ὁ, ἡ) a sei cavalli. վեց ձիով. ՎԵՑ ՁԻՈՎ:

Ἕξις - εως (ἡ) abitudine. 2. complessione, temperamento. սովորութիւն, աւանդութիւն. 2. մարմնոյ խառնուած. ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ. 2. ՄԱՐՄՆՈՅ ԽԱՌՆՈՒԱԾ. Ἕξιν ἔχειν. Ունել. ՈՒՆԵԼ:

Ἐξιστάζω. Μ. άσω. uguagliare. հաւասար ընել. ՀԱՒԱՍԱՐ ԸՆԵԼ:

Ἐξίσασμός (ὁ) uguagliamento, accomodamento. հաւասար ընելը, յարմարցընելը. ՀԱՒԱՍԱՐ ԸՆԵԼԸ, ՅԱՐՄԱՐՑՆԵԼԸ:

Ἐξισόω - ῶ. Μ. ώσω. uguagliare, rendere uguale. հաւասար ընել. ՀԱՒԱՍԱՐ ԸՆԵԼ:

Ἐξίστημι. Μ. ἐκστήσω. rimuovere dal suo luogo. տեղէն հանել, վերցընել. ՏԵՂԷՆ ՀԱՆԵԼ, ՎԵՐՑՆԵԼ. Ἐξίστατο ἐκ τοῦ τόπου. Էր տեղէն. ԷՐ ՏԵՂԷՆ. (μτφρ.) = Ἐκπλήττω.

Ἐξιστορέω - ῶ. Μ. ήσω. interrogare, dimandare per informarsi del fatto (Λατ. sciscitor). բանը հասկընալու համար հարցընել. ՀԱՍԿՆԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ՀԱՐՑՆԵԼ. Ἐξιστόρησε τὸν ἑκατόνταρχον. Հասկնալով հարցուց զհարիւրապետն. ՀԱՍԿՆԱԼՈՎ ՀԱՐՑՈՒՑ ԶՀԱՐԻՒՐԱՊԵՏՆ:

Ἐξισχύω. Μ. ύσω. prevalere. աւելի զօրաւոր ելլել. ԱՒԵԼԻ ԶՕՐԱՒՈՐ ԵԼԼԵԼ:

Ἐξίσωσις - εως (ἡ) = Ἐξισασμός.

Ἐξίτηλος (ὁ, ἡ) svanito, passo, fragile, svigorito, languido. անցած, աւրւած, թօշնած, վատուած, թոյլ. ԱՆՑԱԾ, ԱՒՐՒԱԾ, ԹՕՇՆԱԾ, ՎԱՏՈՒԱԾ, ԹՈՅԼ. Ἐξίτηλος γέγονεν ἡ ὀπτασία. Անցաւ է տեսիլն. ԱՆՑԱՒ Է ՏԵՍԻԼՆ:

Ἐξιχνεύω. Μ. εύσω. seguire, andare in traccia, tracciare. չուղայը նայելով երթալ, երթալ գՀետս չուղայ. ՉՈՒՂԱՅԸ ՆԱՅԵԼՈՎ ԵՐԹԱԼ, ԵՐԹԱԼ ԶՀԵՏՍ ՉՈՒՂԱՅ. Ἐξιχνεύσαντες ἐκεῖνοι ἦλθον. Նայելով նոքա եկին. ՆԱՅԵԼՈՎ ՆՈՔԱ ԵԿԻՆ:

Ἐξιχνιασμός - οῦ (ὁ) l'azione di seguire, d'andare in traccia, tracciamento. չուղայը նայելը. ՉՈՒՂԱՅԸ ՆԱՅԵԼԸ:

Ἐξιχωρίζω. Μ. ίσω. nettare, asciugare la piaga dal marciume. խոցին չորուելը հանել, մաքրել. ԽՈՑԻՆ ՉՈՐՈՒԵԼԸ ՀԱՆԵԼ՝ ՄԱՔՐԵԼ. Ἐξιχωρίσθη τὸ ἕλκος. Խոցն է իրմէն ելեւմտել, ԽՈՑՆ Է ԻՐՄԷՆ ԵԼԵՒՄՏԵԼ, ՓՏԽՐՈՒԱԾԸ ԵԼԵՒՄՏԵԼ:

Ἐξογκόω - ῶ. Μ. ώσω. gonfiare. ուռեցընել. ՈՒՌԵՑՆԵԼ:

Ἐξόγκωμα - ατος (τὸ) tumore. ուռեցք. ՈՒՌԵՑՔ:

Ἔξοδεία (ἡ) partenza, sortita, spedizione. չոլ, ելք, արշաւանք. ՉՈՒԼ, ԵԼՔ, ԱՐՇԱՒԱՆՔ:

Ἐξοδεύω. Μ. εύσω. partire, sortire. ելլել, երթալ, չոլ ելլել. ԵԼԼԵԼ, ԵՐԹԱԼ, ՉՈՒԼ ԵԼԼԵԼ. Ἐξοδεύσαντες ἐκεῖνοι. Ելեալ նոքա. ԵԼԵԱԼ ՆՈՔԱ:

Ἔξοδία - ας (ἡ) = Ἔξοδεία.

Ἐξοδιάζω. Μ. άσω. spendere, consumare, sprecare. ծախք ընել, ապառնել, վատնել. ՃԱՌՔ՝ ԲԱՆԻՆ՝ ԽՈՅԼ ԲԱՆԻՆ:

Ἐξοδίασις - εως (ἡ) lo spendere. ծախք ընելը. ՃԱՌՔ՝ ԲԱՆԻՆ՝ ԽՈՅԼ ԲԱՆԻՆ. 2. = Ἔξοδεία.

Ἐξοδιασμός (ὁ) = τῷ προηγ.

Ἐξοδικός - ή - όν. concernente la sortita. ելից պատկանած. ԵԼԻՑ ՊԱՏԿԱՆԱԾ:

Ἐξόδιον (τὸ) la conclusione d'un dramma. թատերական գործոց վերջաբանութիւնը. ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՑ ՎԵՐՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆԸ:

Ἔξοδιος (ὁ, ἡ) ultimo, finale. վերջնական. ՎԵՐՋՆԱԿԱՆ, ՕՐ:

Ἐξοδοιπορέω - ῶ. Μ. ήσω. mettersi in viaggio, incamminarsi. ճամբայ ելլել. ՃԱՄԲԱՅ ԵԼԼԵԼ:

Ἔξοδος - ου (ἡ) sortita, uscita. 2. pompa. 3. spedizione. 4. fine. 5. morte. 6. spesa. ելք. 2. հանդէս. 3. արշաւանք. 4. վերջ, վախճան. 5. մահ. 6. ծախք. ԵԼՔ. 2. ՀԱՆԴԷՍ. 3. ԱՐՇԱՒԱՆՔ. 4. ՎԵՐՋ, ՎԱԽՃԱՆ. 5. ՄԱՀ. 6. ԾԱԽՔ. Ἔξοδον ποιεῖσθαι. Ընել ելից. ԸՆԵԼ ԵԼԻՑ:

Ἐξοικειόω - ῶ. Μ. ώσω. addomesticare. ընտանեցընել. ԸՆՏԱՆԵՑՆԵԼ. Ἐξῳκειωμένος ἦν τοῖς ἔργοις τοῦ πατρός. Ընտանեցեալ էր գործոց հօրն. ԸՆՏԱՆԵՑԵԱԼ ԷՐ ԳՈՐԾՈՑ ՀՕՐՆ:

Ἐξοικέω - ῶ. Μ. ήσω abitare fuori, trasmigrare. գաղթ բնակիլ, չուել. ԳԱՂԹ ԲՆԱԿԻԼ, ՉՈՒԼ. Ἐξῳκηκὼς ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Գաղթ բնակեալ յԵրուսաղէմ. ԳԱՂԹ ԲՆԱԿԵԱԼ ՅԵՐՈՒՍԱՂԷՄ:

Digitized by Google

Ἐξοίκησις -εως (ἡ) trasmigrazione. գաղթ, տեղափոխություն. կող, իջեքող:
Ἐξοικίζω. M. ίσω. scacciare alcuno dalla sua abitazione, spopolare un paese. հիկը իր տնէն վռնտել, գաւառէ մը ժողովուրդը վռնտել. պիտինին նշանն էջերուն մէջ, պէր նչալնին ցիցիրը էջերուն:
Ἐξοίκισις -εως (ἡ) καὶ
Ἐξοικισμὸς (ὁ) espulsione, spopolamento. տեղէ մը վռնտելը, ժողովուրդը հանելը. պէր հանելուին ցօվմ, ցիցիրը էջերուն:
Ἐξοικοδομέω -ῶ. M. ήσω. terminare, porre fine alla fabbrica. շէնքը լմցնել. պիտաք պլիներին:
Ἔξοικος (ὁ, ἡ) scacciato dalla casa, esule. տնէն վռնտուած, պտրտուած. նվ-պեն ցօվուլուալ, գնդի:
Ἔξοινος (ὁ, ἡ) (οἶνος). guasto (vino). ուրուած (գինի). պզտուլուալ (լուրդ). 2. imbriaco. գինով. սրրիօլ:
Ἐξοινόω -ῶ. M. ώσω. imbriacare. գինովցընել. սրրհօլլրիմիլ:
Ἐξοκέλλω. M. ελῶ. sviarsi, deviare. շեղիլ, ելլել, շեղման կորսընցընել. խօլտան գընալ էջերուն, խօլտ խոչդ նիմիլ, չուէրթիլ, սոփիլ:
Ἐξολόθρευμα (τὸ) καὶ
Ἐξολόθρευσις -εως (ἡ) esterminio, eccidio. կոտորած, կատարած. խորտակ, էջրիչ:
Ἐξολοθρευτὴς -οῦ (ὁ) distruttore, esterminatore. ուրոշ, ապականող, քանդող, կնջող. էջիչ, պղտիչ, խորտակիչ:
Ἐξολοθρευτικὸς -ὴ -όν. distruttivo. ապականիչ, կործանիչ, քանդիչ. պղտիչ, էջրտող՝ խորտակիչ:
Ἐξολοθρεύω. M. εύσω. sterminare, distruggere. կործանել, ապականել, քանդել. խորտակ նիմիլ, պղտիլ, էջիլ, պէրպոլ նիմիլ:
Ἐξομαλίζω. M. ίσω. appianare intieramente. գլխովին չափել՝ հարթել. խիտիլեն պրաչնիլ, պէտ պրաչ նիմիլ:
Ἐξομηρεύω. M. εύσω. dare o prendere in ostaggio. պատանդ առել կամ առնել. բնհին վերիմ խոթ ալմէտ:
Ἐξομιλέω -ῶ. M. ήσω. abboccarsi spesso con qualcheduno, conversare. հիկի մը հետ առէպ խոսակցիլ, կենակցիլ. պէրի իլէ կիօբլուչիմ՝ ռուսակիցիմ նիմիլ, քօնուչմէտ:
Ἐξομματόω -ῶ. M. ώσω. aprir gli occhi a qualcuno, donargli la vista. հիկին աչերը բանալ, տեսութիւն տալ. պիտինին կիօչէնէն ալմէտ, փօրէնէպրէն խելտ նիմիլ. 2. (ἐναντ.) cavar gli occhi a qualcuno, accecare. աչերը հանել, կուրցընել, կիօչէնէն էջիտրմէտ, փօրէնիմիլ:
Ἐξόμνυμι. M. ομοῦμαι. negare con giuramento, abbiurare. երդմամբ ուրանալ: նիպէն իլէ չնոխոր նիմիլ:
Ἐξομοιόω -ῶ. M. ώσω. assimiliare perfettamente. գլխովին նմանցընել, նմանեցընել. խիտիլեն պնոչիմիլ:
Ἐξομολογέω -ῶ. M. ησω. promettare. խոստանալ. խէտոր նիմիլ: (μσ.) confessarsi. 2. ringraziarsi. մեղքերը խոստովանիլ. 2. գոհանալ. կիանհիլերին համիրիչ օչխէտ. 2. գիհնան օչխէտ:
Ἐξομολόγησις -εως (ἡ) confessione. 2. ringraziamento. խոստովանութիւն. 2. շնորհակալութիւն. խէտոր, չնչերտ. 2. գիհնանչ:
Ἐξόμφαλος (ὁ, ἡ) che ha l'ombelico sporto. պորտը գուրս ցցուած. կիօվչէ ոչլորը պէլիէ:
Ἐξονομάζω καὶ × Ἐξονομαίνω. M. άσω. nominare, denominare. անուանել, անունով կանչել. խփիչ պօչխիմ, ատ իլէ լալէրմէտ:
Ἐξοπισθεν, ἐπίῤῥ. dalla parte di dietro, da dietro. հետէ գիշէն, հետէնէն. կնոչ խոսփօտան, կնոչոխին. 2. (χρον.) dopo. հետը, յետոյ. սմէլմա:
Ἐξοπίσω, ἐπίῤῥ. addietro. հետը. կնոչոխին:
Ἐξοπλίζω. M. ίσω. armare bene. 2. disarmare. ազէկ զինել. 2. զէնքերը առնել. նչի պիլտիրմիմէ. 2. պիլտիրտէչ ալմէտ:
Ἐξοπλισία -ας } apparecchio, eser-
Ἐξόπλισις -εως (ἡ) } cizio militare. 2. ar-
Ἐξοπλισμὸς -οῦ (ὁ) } matura. պատերազմական պատրաստութիւն՝ կրթութիւն. 2. զէնք. ճիղ հագուստ՝ խոփ. 2. պիլտ փաստ:
Ἔξοπλος (ὁ, ἡ) disarmato. 2. ben armato. զէնքը առնուած. 2. ազէկ զինուած. պիտիլտէչ ալմիլ. 2. նչի պիլտիմիլ:
Ἐξοράω -ῶ. M. ὄψομαι. veder di lontano. հեռուանց տեսնել. իրաքիան կիօրմէտ:
Ἐξοργάω -ῶ. M. άσω. andare in eccessiva frega. խիստ ատփել. չհվկիմէտ խէտոն կոսխուչմէտ:
Ἐξοργίζω. M. ίσω. mettere in furore. կատղեցընել, բարկացընել. փօփօչիմիլ, կօվչիկնիմիլ:
Ἐξορία -ας (ἡ) esilio, bando. պրտռնչ պիլտիրուիլ, նզիլ:
Ἐξορίζω. M. ίσω. esiliare, bandire. պրտռել. պիլտիրուիլ նզիլ նիմիլ:
Ἐξόριος -α ή ος -ον. esiliato, esule. պրտռուած. պիլտիրուիլ, գնդի:
Ἐξορισμὸς (ὁ) = Ἐξορία.
Ἐξοριστικὸς -ὴ -όν. che concerne l'esilio. պրտռանաց վերաբերող. նզիլէն՝ պէրիլէնէ գնդուալ:
Ἐξόριστος (ὁ, ἡ) esiliato, bandito, esule. պրտռուած. պիլտիրուիլ, գնդի:
Ἐξορκίζω. M. ίσω. scongiurare. երդմնացուցանել. նիպէն վերիմիլ:
Ἐξορκισμὸς (ὁ) scongiura, esorcismo. երդմնացուցանելը. նիպէն վերիմիլ:
Ἐξορκιστὴς -οῦ (ὁ) colui che scongiura, esorcista. երդմնացուցիչ. նիպէն վերիմէչ:
Ἔξορκος (ὁ) giuramento orribile, grande. սարսափելի մեծ երդում. փօրհանիմ իլ-պիէրնիմիլ՝ պիօյնէ նիպէն:
Ἐξορκόω -ῶ. M. ώσω. legare, obbligare con giuramento. երդումով կապել, պարտաւորել. նիպէն իլէ պալլմէտ, կիմպար նիմիլ: = Ἐξορκίζω.
Ἐξορμάω -ῶ. M. ήσω. lanciarsi, scagliarsi, sortire con impeto da un luogo. տեղէ մը ուժով դնտուիլ՝ ելլել. պէր նհալուին խէտ իլէ պրէմէտ՝ էջիմէտ՝ փրէնմէտ՝

Digitized by Google

Ἐξορμέω - ῶ. *M.* ήσω. sortir dal porto, far vela. ծառայանգամտել նաւով, առագաստել. իջնդիան ելքիտք, նաւերն առագաստ ելան կերթան:

Ἐξορμίζω. *M.* ίσω. levare il bastimento dal porto, far vela. ծառը ծառայանգամտեցուցանէն կամնել, առագաստել. կերթալ իջնդիան ելքիտքն, առագաստել:

Ἔξορμος (ὁ, ἡ) che lascia il porto, che si mette alle vele. ծառայանգամտեալն նաւով, առագաստաւոր. իջնդիան ելքան, նաւերն իւր վրան, նաւերնկերն, առագաստ:

Ἐξορύζω. *M.* ίσω. levare il siero. շիճանիլը կամնել. կերնիլ առյուծաձև ելքիտքն:

Ἐξορύσσω (ττω). *M.* ύξω. scavare, dissepellire, sradicare. փորել, թաղածը կամնել, արմատէն խլել. փորիտք, կերկրելիքն ելքիտքն, վերտիկն ելքիտքն:

Ἐξορχέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. terminare il ballo. 2. fuggire di nascosto. կարաւոր ըսպցընել. 2. գաղտուկ փախչիլ. րոպօ պիրկրիտ. 2. ծիւխիլիտ: (ἐνίστ.) deridere, insultare. կատակել, առնհար լինել, թըշնամանել. խրիճկոտ կիմիտ, փոքրմտ:

Ἐξοστρακίζω. *M.* ίσω. esiliare coll' ostracismo. խեցեկտոր վճռաւ արտորել. Օսթրակիզմն անելն վճռով իւր տեղէն կիմիտ:

Ἐξοστρακισμὸς (ὁ) bando per ostracismo. խեցեկտոր վճռաւ արտորանք. Օսթրակիզմն անելն վճռով իւր տեղէն:

Ἐξουδενόω - ῶ. *M.* ώσω καὶ

Ἐξουδενίζω. *M.* ίσω. contar per nulla, disprezzare, avvilire. բանի տեղ չդնել, անարգել. չեչ ինրինի փօխտք, խօրտմտք:

Ἐξουδένισις - εως (ἡ) = Ἐξουδένωσις.

Ἐξουδένισμα - ατος (τὸ) oggetto di disprezzo. անարգուելու իրք. խօրտնանօթ նրտք:

Ἐξουδενισμὸς (ὁ) = Ἐξουδένωσις.

Ἐξουδενόω - ῶ. *M.* ώσω. = Ἐξουδενίζω.

Ἐξουδένωσις - εως (ἡ) disprezzo, avvilimento. արհամարհանք, անարգանք. խօրտմտք, վեր ինրինի փօխտք, խօրտնքն:

Ἐξουδενῶ - ῶ. *M.* ήσω. *Att.* ἀντὶ Ἐξουδενέω.

Ἐξουθενισμὸς (ὁ) = Ἐξουδενισμός.

Ἐξουσία - ας (ἡ) autorità, comando, potere, potestà. իշխանութիւն, կարողութիւն, պետութիւն, սեբութիւն. հնարմ, հնարիմտութիւն, իշխիտքր, փոտրիթ:

Ἐξουσιάζω. *M.* άσω. aver in suo potere, comandare, dominare. իշխանութեան տակը ունենալ, իշխել, տիրել. հնարմտութեան պրիտիա խօրտնք, պատյորտք, հնարմ կիմիտ:

Ἐξουσιαστὴς - οῦ (ὁ) comandante, signore, padrone. հրամայող, իշխան, տէր. պատյորտն, հնարմտիմ էրեն, հնարմտիմրտք, պէտ:

Ἐξουσιαστικὸς - ὴ - όν. imperioso, autorevole. իշխող, հրամայող. պատյորտն, եվ հնարմ էրեն:

Ἐξουσιαστικῶς, ἐπίῤῥ. imperiosamente. հրամայելով, իշխելու կերպով. պատյորտրտք, հնարմտիմ իւր:

Ἔξουσιος (ὁ, ἡ) colui che fù privato dei suoi beni, delle sue sostanze. ստնանդեալն գոյնէն զուրկ, առարկաներէն կորսընցուցած. մալընտան ծերալընտան հանդիման:

Ἐξόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi sporti. աչերները գուրս ցցուած. կիսալկորիկ փալորէ գիւրիթ:

Ἔξοχα, ἐπίῤῥ. × ἰδὲ Ἔξοχος.

Ἐξοχάδες (αἱ) (ἐνν. φλέβες) vene emorroidali. թիթախաւոր անուն ուռած երակներէն երակներրը. գիւղիկրան գետերրէն գամալորէ:

Ἐξοχὴ - ῆς (ἡ) eminenza, eccellenza. գերակայութիւն, գերազանցութիւն. խոշոր գիւղիկ, բիֆօ:

Ἔξοχος (ὁ, ἡ) eminente, eccellente. գերակայ, գերազանց, վսեմ. խոշոր, բիֆօ: (τὸ οὐσ.) Ἔξοχον, Ἔξοχα, ἐπίῤῥ. ἀντὶ —

Ἐξόχως, ἐπίῤῥ. eminentemente, eccellentemente. վսեմապէս, գերազանցութեամբ. բիֆօ իւր, խոշոր օլորտ:

Ἐξυβρίζω. *M.* ίσω. oltraggiare grandemente. 2. lussuriare. 3. traboccare. խոսս թշնամանել. 2. լուկսուալ, թաւալալ. 3. յորգել. ըսկիլ խօր պոխտ. 2. գալ պատպտ օլտե. 3. ծալընտ:

Ἐξύβρισις - εως (ἡ) oltraggio grave. ծանր թշնամանք. ալընտ վիրի խիրթ խօրտնք:

Ἐξυγιάζω. *M.* άσω. = Ἐξιάομαι.

Ἐξύγρος (ὁ, ἡ) molto umido. խոսս խալալ. ըսկիլ նիմ:

Ἐξυπηρετέω - ῶ. *M.* ήσω. servire diligentemente. խնամով ծառայել պատշալ. պետքաւոր խըզմտիլ կիմիտ:

Ἐξυπνίζω. *M.* ίσω. svegliare, destare. արթնցընել. յարուցանել. արթնցընտիր:

Ἐξυπνιστὴς - οῦ (ὁ) colui che sveglia. արթնցնօղ, յարուցանող:

Ἔξυπνος (ὁ, ἡ) svegliato, desto. արթուն. յարուցեալ:

Ἔξω, ἐπίῤῥ. fuori. գուրս, արտաքս. պըլտրը, ֆալրա:

Ἔξωθεν, ἐπίῤῥ. di fuori. դրսէն. պըլտրտան:

Ἐξωθέω - ῶ. *M.* ήσω ἢ ἐξώσω. spingere fuori. գուրս հրել. պըլտրը կիմիտ:

Ἐξώκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme fuori. գուրս քնացող. պըլտրտա սոյտան:

Ἐξωμὶς - ίδος (ἡ) spallino. ուսնոց, թիկնոց. օմանլըտ:

Ἔξομος (ὁ, ἡ) che ha le braccie nude. հալմերեւան, մերկաթևանի. փօլորէ սալէտ, փաղըտրէ ըտըտտ:

Ἐξωμοσία (ἡ) abbiurazione. երդմամբ ուրանալը. նիմին իւր ինտրտ կիմիտ:

Ἔξωρος (ὁ, ἡ) intempestivo. ատրաժամ. պիլտիի, վտիճրէ:

Ἐξωσις - εως (ἡ) lo spingere fuori. 2. lusazione. գուրս հրելը. 2. խոսնաւոմ (ասկերաց). պըլտրը կիմիտ. 2. գիւրիկրտ:

Ἐξωτερικὸς - ὴ - όν. esteriore. 2. esoterico, triviale. արտաքին. 2. անարգ, աստիկան. պըլտրտտի, ատրի, ըսկիր. 2. պատյորը:

Ἐξώτερος - α - ον. esterno, esteriore. արտաքին. ըսկիր, պըլտրտտի:

Ἐξωτικὸς - ὴ - όν. esotico. եկամուտ, ատար. պըլտրէրը, ներէն օլմայան, պըլտրտան օլան, խորը:

Ἔοικα, πρκ. ἀντὶ ἐνστ. esser simile, con-

Digitized by Google

venevole, probabile, giusto. ընծան՝ պատշաճ՝ հաւանական՝ իրաւացի բլլալ. գնդին՝ գնահատիլ՝ սահմանուիլ՝ իշխիլ՝ հաց օլմամ։

Ἑορτάζω. M. άσω. festeggiare, celebrare. տօնել, հանդէս կատարել. վայելել իմիտ, խօրհուրդ ընել։

Ἑορτάσιμος (-άσιος) (ὁ, ἡ) festivo, solenne. տօնական, հանդիսական. վայելելի։

Ἑορταστὴς - οῦ (ὁ) colui che festeggia. տօնող, տօնախմբող, հանդէս կատարող. վայելել իտէն, խօրհուրդ ընող։

Ἑορταστικὸς - ἡ - όν. solenne, festivo. տօնելի, հանդիսաւոր. վայելելի, խօրհուրդ ընելոյնցի։ — ικῶς, έπίδ.

Ἑορτὴ (ἡ) festa, giorno festivo. տօն, հանդիսաւոր օր. խօրհուրդ, վայելելի իշտ։

Ἑορτολόγιον (τό) calendario. տօնացոյց. խօրհուրդ կատարելի իշտ իտիր տիպագ։

Ἑός - ἡ - όν. × ἀντνμ. κτητ. ἡ σύνθ. suo, sua. իրեն. ինքնիմին։

Ἐπαγγελία - ας (ἡ) promessa. 2. annunzio, avviso. խոստմունք. 2. պատգամ, լուր. իրար, վար. 2. խոստիր։

Ἐπαγγέλλω. M. γελῶ. promettere. 2. avvisare, dichiarare. 3. ordinare. խոստանալ. 2. պատգամ՝ լուր տալ, իմացընել. 3. հրամայել. իրար իրիտ, վար իջնիտ. 2. խոստիր վերտիտ, պնդրիտ. 3. պատուիրիտ, կոչ նիմիտ։

Ἐπάγγελμα - ατος (τό) professione. 2. promessa. վարժք, արհեստ. 2. խոստմունք. սիրաբոյ, լսագլխ. 2. վար, իրար։

Ἐπαγγελτικὸς - η - όν. colui che promette facilmente. գիւրաւ խոստացօղ. սանձէն իւր վար իտէն։

Ἐπαγλαΐζομαι. M. ἰσομαι. esultare. հպարտանալ. լոգլանիմիտ։

Ἔπαγρος (ὁ, ἡ) ,villano, campagnuolo. գեղացի, գեղջուկ. վիսկիս, հիւրտիս։

Ἐπαγρυπνέω - ῶ. M. ήσω. vegliare, sorvegliare. արթնանալ կենալ, պահպանել. սայնէն փարտիտ, իշտ։

Ἐπάγω. M. άξω. portare, condurre contro, indurre. 2. apportare. 3. aggiungere. 4. incitare, indurre. 5. presentare. գէմը տանիլ, իսկիլ, մատնանալ. 2. պատճառանալ. 3. ատելցընել. 4. գրգռանալ, գըրգռել, հրապարտալ. 5. մատուցանել. փարչըտիմ ինկիրտիտ, ինդրիտ. 2. հատ նիմիտ, պահող օլմամ. 3. իլալ նիմիտ. 4. խոհրդ նիմիտ, իշալ նիմիտ. 5. հատուցա ինդրիտ։

Ἐπαγωγή - ῆς (ἡ) seduzione. 2. induzione. մոլորեցընելը. 2. մոմանակութիւն. իշալ նիմիտ. 2. խոսքի փարտիտիներ իւն օլան տիրիլ, խոհրդ։

Ἐπαγώγιον (τὸ) prepuzio. անթլխատութիւն. փալնի։

Ἐπαγωγὸς (ὁ, ἡ) induttore. գրգռիչ. խոհրդ իտիմի։

Ἐπάδω. M. άσομαι. accompagnare il canto, cantare assieme. 2. incantare. 3. cantare la medesima cosa. միասին երգել. 2. կախարդել. 3. նոյն բանը երգել. պիլե իշտամ. 2. պիտիլիմիտ. 3. պէր պէի նուագի իշտեսէ ըզ.երտ փարտամ։

Ἔπαθλον (τὸ) = Ἄθλον.

Ἐπαιγίζω. M. ίσω. soffiare, scagliarsi con violenza. ահագին փչել, նետաձիգ. իշալ իտիլիմիտ՝ ատիմ։

Ἐπαινέτης - ου (ὁ) lodatore, encomiatore. գովող. գնդող իտիմի, իտիմի։

Ἐπαινετικὸς - η - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. solito a lodare. 2. che si fa per lodare. գովելու սորված. 2. գովելու համար ը.ղով. գնդող երեսի տալէսի. 2. գնդող իմ օլան։

Ἐπαινετὸς - ὴ - όν. lodato, degno di lode, lodevole. գոված, գովելու. գնդող օլանմամ, գնդող օլանամիտ. — ετῶς, ἐπίῤ.

Ἐπαινέω - ῶ. M. ίσω. lodare. 2. approvare. գովել. 2. պատշաճ գտանել. գնդող երիտ. 2. բիւր օլմամ, գնահատիմ իտիմի։

Ἔπαινος (ὁ) lode. գովեստ. գնդող։

Ἔπαινος - η - όν. × ἀντὶ Ἐπαινετός.

Ἐπαίρω. M. αρῶ. innalzare. վեր վերցընել. խօսքը երկարիտ. (μτφρ.) eccitare, sedurre. գրգռանել, գրգռել. իսկզբի նպատակագրիտ։

Ἐπαισθάνομαι. M. αισθήσομαι. sentire, intendere bene. ազդել լսել՝ հասկընալ. եղ իշխիտ՝ անդրմամ։

Ἐπαίσσω. M. αίξω. lanciarsi. նետաձիգ սլանալ, ցնդրանիտ։

Ἐπαισχύνομαι. M. αισχυνθήσομαι. vergognarsi. ամչնալ. սրտնամիտ։

Ἐπαιτιάομαι - ῶμαι. M. άσομαι. accusare. սխրատանալ. չիթվ նիմիտ։

Ἐπαίτιος (ὁ, ἡ) reo, colpevole. յանցաւոր. փոպոհրիչը։

Ἐπαΐω. M. ἰσω. ascoltare. մտիկ ընել. պիտնիմիտ։

Ἐπακανθίζω. M. ίσω. aver quà e là delle spine. ասպին անդին փուշեր անձնել. իօթի պէրէ իիտիլիէրէ օլմամ։

Ἐπακμάζω. M. άσω. crescere in vigore, in bellezza, invigorire. կարիանալ, բանական. ուժանալ. պինդլիմիտ, չիրիլիմիտ։

Ἔπακμος (ὁ, ἡ) ch' è in vigore, florido. 2. acuto. առոյգ, բանական. 2. սուր. պինդ, չիրին, պիլտիր. 2. սիւրէ։

Ἐπακολουθέω - ῶ. M. ήσω. seguire indietro. 2. aver dipendenza. հետեւիլ կրթալ, հետեւիլ. 2. մէկէ մը կախում ունենալ. կախարդիմիտ վարմամ. 2. պիտիմի իիտիլալի օլմամ։

Ἐπακολούθημα - ατος (τὸ) conseguenza, conseguente. հետեւարդ. նիյիթի։

Ἐπακολούθησις - εως (ἡ) conseguenza, հետեւանքութիւն. արդը սրբ իրէն։

Ἐπακολουθητικὸς - η - όν. consecutivo. հետեւեալ. փասիսէրէ։

Ἐπακόλουθος (ὁ, ἡ) conseguente. հետեւարդ. փասիիի։

Ἐπακουὸς (ὁ, ἡ) uditore. լսող. իշիտէն։

Ἐπάκουστος (ὁ, ἡ) che si può udire, ascoltare. լսելի կրցող. իշիտիլիտիլիր։

Ἐπακούω. M. ακούσομαι. ascoltare, sentire. 2. ubbidire. 3. esaudire. մտիկ ընել, լսել. 2. հնազանդիլ. 3. լսածը ընդունիլ. պիտնիմիտ, իշիմիտ. 2. փոքր օլմամ. 3. իմացիր իիտիտ, իշիմիտիտ իտալ իիտիտ։

Ἐπαιρίζω. M. ίσω. (μὲ γεν.) arrivare all' auge di qualche cosa. բանի մը են վերի

Digitized by Google

ձախը հասնիլ· ալիր նետնկնին ին սահանա կողմե։

Ἐπάρμιος - α ῆ - ος - ον. che si trova all' auge, all' estremità. ձախը՝ ծոյը գետնըլոզ· սահանա պատճառ։

Ἔπαρος (ὁ, ἡ) acuto. սուր· սիլեր։

Ἐπαστικὸς - ἡ - όν. attraente, persuasivo, inducente. յանկուցանող, հանզող· գեղ իմի, իլլամ իմի։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἔπαστος (ὁ, ἡ), ἡ Ἐπακτὸς - ἡ - όν. forestiere. օտար, եկ· կիներ, գլլուրլը։

Ἐπαστρὶς - ίδος (ἡ) barchetta da pescatore. ձկնորսի նաւակ· փոքր պատէճ կոչուը։

Ἐπαλαλάζω. M. άξω. alzare grida di gioja o d' incoraggiamento. քաղաքական իմի քաղաքացիական ձայն հանիլ· ուրախութեան խոտոր ճիչեր վերցնել իլլի գոչըլմա։

Ἐπαλαίσμα - ατος (τὸ) unguento. քսուելու եղ· պոլչնիկիր խոլ։

Ἐπαλείφω. M. λείψω. ungere, stuccare, fregare. վրան եղ քսիլ, օծիլ, ծեփիլ, չփիլ· խոպոխնի խոլ պոլրիր, խոլլամա, պըղտիր, պըղտլամա։

Ἐπαλέξω. M. εξήσω. soccorrere. օգնիլ· խոպը կիմիր։

Ἐπαληθεύω. M. εύσω. confermare la verità, verificare. ճշմարտութիւնը հաստատիլ, ճշմարտիլ· փոխըտլըտա կիօպիրիր, ստիպ կիմիր։

Ἐπαλλαγὴ - ῆς (ἡ) καὶ

Ἐπάλλαξις - εως (ἡ) movimento alternativo. փոփոխակի շարժում· փոխրիխրիչ հարկանիլ։

Ἐπαλλάσσω (ττω) M. άξω. cambiare, alternare. փոփոխիլ· նետիր իլի պոչնիլ պիրիր։

Ἐπαλληλία - ας (ἡ) serie continuata. հաջորդարար շարք· յաջորդաբար իմի. փոխրիխրի իպիր օշտ պըրա, պիվօ։

Ἐπάλληλος (ὁ, ἡ) successivo. յաջորդական, հաջէ հաջէ եղող· փոխիփէդ, փոխրիչ։ — λήλως, ἐπίῤ.

Ἐπάλξις - εως (ἡ) merlo d'un muro. 2. mantelletto. պատի սահմանէն վերի կողը· 2. շարժական պատնէշ· փոխօթոր· տիվըրէ փէլ փէլ խօտրըշէ փծուըլ իլ իպլիրիր· 2· պիկիրիչ, պիրիչ։

Ἐπαρείβω. M. αμείψω = Ἐπαλλάσσω.

Ἐπαρπίχω. M. αμφέξω. vestire di sopra. վոյնէ հագուեցընիլ· իպոփանրին իչոպրիրիր։

Ἐπαμύνω. M. υνῶ (μὲ ὀστ.) soccorrere, difendere. օգնիլ, պաշպանիլ· խոպը կիմիր, փօրամիր։

Ἐπαμφοτερίζω. M. ίσω. chinarsi in ambe le parti, essere neutro. երկու կողմն ալ ծռիլ, չեզոք ըլլալ· իւի իպոփա տի նչիլիր, նի պիրինին նի օպրիմրին օշտ։

Ἐπὰν (συνδ.) (ἐπεί, ἄν) dopo che. եղբը, որովհետեւ· սրպէս, համառ տէ։

Ἐπαναβαθμὸς (ὁ) gradino, scalino. սանդուղքին սառիճանը· նիրխնպան տյուղը, պատուիք։

Ἐπαναβαίνω. M. βήσομαι. montare sopra. 2. coprire. վրան հեծնալ ելլիլ· 2. վրանալ, գուգիլ· խոպխնի պիկիր, ըսէմիր· 2· լիքրնիր։ 3· = Ὑπερέχω.

Ἐπαναβάλλω. M. βαλῶ. differire. յապաղիլ· ինիրիր նիմիր։

Ἐπανάβασις - εως (ἡ) l'azione di montar sopra, copritura. վրան ելլալը, վրանալը· խոպխնի գուդիմա, լիքրնիրիմի։

Ἐπαναβιβάζω. M. άσω. far montar sopra. վրան վերցընել հեծցընել· խոպրիրի գոր պըրմիք պիտիր։

Ἐπαναβοάω - ῶ. M. βοήσομαι. gettare delle grida. աղաղակ բառնալ· հոյիրիմիր։

Ἐπαναγκάζω. M. άσω. forzare, costringere. բռնադատիլ· ինպը ղըր նիմիր։

Ἐπαναγορεύω. M. εύσω. pubblicare ad alta voce. բարձր ձայնով հրատարակիլ· նիպոխիր պերա իլի լավ իլան նիմիր։

Ἐπανάγω. M. άξω. portar indietro. ետ քաշիլ· կիրի կիներիր։

Ἐπαναγωγὴ - ῆς (ἡ) ritorno. ետ գառնալը, գարձ· կիրի գիմիմ, ավտիք։

Ἐπαναγωγὸς (ὁ, ἡ) colui che fa ritornare. ետ գարձնող· կիրի չեվիրին, ավտիք կիներին։

Ἐπαναδιπλάζω καὶ

Ἐπαναδιπλόω - ῶ. M. άσω - ώσω. raddoppiare. կրկնիլ, երկապատիլ· իւի ֆաֆ նիմիր։ (τρπ.) ripetere, replicare. նորէն ղաւշիլ· ինիրպրլմաֆ, պիֆաֆ՝ ինիրպր պիմիր։

Ἐπαναδίπλωσις - εως (ἡ) raddoppiamento, replicazione. 2. epanadiplosi (figura rettorica). երկապատիլը, կրկնիլը· 2· վերադրկնութիւն (հռետորական ձեւ մի է)· ինիրպրլմա, իւի ֆաֆ նիմիր· 2· ինղաֆ (չեւէ իւի իպիտ)։

Ἐπαναζεύγνυμι. M. ζεύξω. riunire, congiungere. միաւորիլ, զուգիլ· պիրլեցընիրիմիր, լիքրլեցընիրիմիր։

Ἐπαναθεάομαι - ώμαι. M. άσομαι. contemplare in alto. բարձր տեղ մը մտածիլ· խոպխնի պիր մահմպա գիլ· ինիրիմիր։

Ἐπαναιρέομαι - οῦμαι. M. αιρήσομαι. abolire. 2. incaricarsi. խափանիլ· 2· վրան գործը մը առնիլ· պոիլ նիմիր· 2· մպլրիրիմ նիմիր։

Ἐπανακάμπτω. M. κάμψω. (μτφρ. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλσ. ἑλλ. ἡ ἀμτβ.) ritornare di nuovo. նորէն ետ գառնալ· պիֆաֆ կիրի պիմիմիր։

Ἐπανάκειμαι. M. κείσομαι. esser destinato a... բանի մը կարգաւած՝ որոշուած ըլլալ· պիր չեւի իպոյն օշտ։

Ἐπανακρεμάννυμι. M. κρεμάσω. sospendere sopra. վրան կախիլ· խոպրիրին առնիմ։

Ἐπανακρούω. M. κρούσω. spingere indietro. ետ հրիլ· կիրի կիներիր։

Ἐπανακύπτω. M. κύψω (μτφρ. μὲ ὀστ.)

Digitized by Google

opporsi, resistere, rivoltarsi. գէմ գնալ, գէմ կեցչել· ընդդէմ ելնել, ապ ընդդիմանալ:

Ἐπαναλαμβάνω. *M.* λήψομαι. ripetere, replicare. նորէն ըսել, կրկնել· ընդդիմ պատասխանել, ընդդիմաբանիլ:

Ἐπανάληψις - εως (ἡ) replica, epanalipsi. կրկնութիւն, յետդարձ· ընդդիմաբանութիւն, ընդդիմաբանել:

Ἐπαναλογέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Πολυλογῶ.*

Ἐπανανεόω - ῶ. *M.* νεώσω. rinnovare. նորոգել· նորոգել:

Ἐπαναπλέω - ῶ. *M.* πλεύσομαι. navigare verso sù. գէպ ի վեր նաւել· հոսանքէն դէպ ի վեր երթալ:

Ἐπαναπνέω - ῶ. *M.* πνεύσω. riprender il sospiro. նորէն շունչ առնել· ընդդիմ շնչել:

Ἐπανασκέπτομαι. *M.* σκέψομαι. considerare di nuovo. նորէն խոհալ, մտածել· նորոգեալ, ընդդիմ դատել· ընդդիմախոհիլ:

Ἐπανάστασις - εως (ἡ) ribellione, rivolta. ապստամբութիւն· դէմ ելլել, ապստամբել:

Ἐπαναστίλλω. *M.* στελῶ. reprimere. նորէն ընդունիլ· ընդդիմ դնել:

Ἐπανάστημα - ατος (τὸ) tumore. ուռեցք· լեղ:

Ἐπαναστρέφω. *M.* στρέψω (ἑλλ. ἤ μσ.) ritornare. դառնալ· կրկին վերադառնալ:

Ἐπαναστροφή - ῆς (ἡ) ritorno. դարձ· ետ կրկին, վերադարձ:

Ἐπανατέλλω. *M.* τελῶ. (ἀμτβτ.) spuntare. ծագիլ, բուսանիլ· ընդծագիլ, ընդբուսանիլ:

Ἐπανατέμνω. *M.* τεμῶ. tagliare di nuovo. նորէն կտրել· ընդդիմ դիմել:

Ἐπανατρέχω. *M.* δραμοῦμαι. ricorrere sopra. նորէն վեր վազել· ընդդիմ հոսանքէն ելլել· (ἐπὶ φυτ.) crescere alla lunghezza. գէպ ի երկայնութիւնը աճիլ· ընդդիմ ընդլանիլ:

Ἐπαναφέρω. *M.* ἐπανοίσω. ricondurre sopra. նորէն վեր տանիլ· ընդդիմ հոսանքէն ելլել:

Ἐπαναφορά - ᾶς (ἡ) epanafora (figura rettorica). կրկնութիւն (ճարտասանական ձեւ մի)· ընդդիմելութիւն (ընդդէմ իմն ելլել):

Ἐπαναχωρέω - ῶ. *M.* χωρήσω. ritirarsi. ետ քաշուիլ· ետեւ ընդդիմել:

Ἐπανδρος (ὁ, ἡ) virile, competente al maschio. արական, երիկ մարդու· արանց վերաբերեալ· երէկուայ պէսս:

Ἐπανδρόω - ῶ. *M.* ώσω. empire d' uomini. երիկ մարդով լեցնել· երէկ ի վեր ընդարձակել:

Ἐπανέλευσις - εως (ἡ) = Ἐπάνοδος.

Ἐπανέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. ritornare di nuovo. նորէն եկ դառնալ· ընդդիմ դառնալ:

Ἐπανέχω. *M.* ἑξω. impiegare, applicare a... բանի մը պատասխանել· գործածել· վեր ելեւ ինչ պահել· ընդդիմ ընդունիլ:

Ἐπανθέω - ῶ. *M.* ανθήσω. (μὲ δοτ.) fiorire, esser pieno di fiori, infiorirsi, brillare. ծաղկիլ, ծիլ, ծաղկաթիւ, շքեղանալ· ընդծաղկիլ, ընդլիանալ, ընդծաղկել, ընդծաղկաթիւ:

Ἐπάνθημα (τὸ) fiore, ornamento. ծաղիկ, զարդ· ընդծաղկիլ, ընդծաղկել:

Ἐπανθίζω. *M.* ίσω. infiorire, render vario - pinto. ծաղկեալ զարդարել, գոյն գոյն ներկել· ընդծաղկել, ընդծաղկիլ:

Ἐπάνθισμα (τὸ) = Ἐπάνθημα.

Ἐπανθισμός (ὁ) l' infiorire. ծաղկեալ զարդարիլ· ընդծաղկիլ, ընդծաղկել:

Ἐπανίημαι. *M.* ἐπανήσω. rilassare. թողուցանել· ընդլինիլ, ապրիլիլ:

Ἐπανίστημι. *M.* ἐπαναστήσω. eccitare. զրգռել· ընդդիմ կենալ· (μσ.) ribellarsi, rivoltarsi. ապստամբել· ապ ելլել, ապ ետ դառնալ:

Ἐπάνοδος (ἡ) ritorno. դարձ· ելեւէջ· (ῥητ.) ricapitulazione. վերադրկնութիւն· համառօտել:

Ἐπανορθόω - ῶ. *M.* ώσω. raddrizzare. շտկել· ուղղել, ետ դարձնել· (μτφρ.) correggere, emendare. ուղղել· ընդդիմ կենալ:

Ἐπανόρθωσις - εως (ἡ) emendazione. ուղղիչ կամ ուղղիլ· ընդդիմ կենալ ետ դարձնել:

Ἐπανορθωτής (ὁ) emendatore. ուղղիչ· ընդդիմ կենող:

Ἐπάνω, ἐπίῤ. (ἐπὶ, ἄνω) (*Τοπ.*) sopra. վեր, վրան· ետեւը, ետեւիցն, ընդդիմ:

Ἐπάνωθεν, ἐπίῤ. di sopra. վերէն· ետեւէն:

Ἐπάξιος (ὁ, ἡ) degno. արժանի· շահեկան, շայսէ: — αξίως, ἐπίῤ.

Ἐπαξιόω - ῶ. *M.* ώσω. giudicare, creder degno. արժանի դատել· շահեկան ընդունիլ, շայսէ կշռել:

Ἐπαπέρχομαι. *M.* ελεύσομαι (μὲ δοτ.) partire immediatamente dietro. անմիջապէս ետեւէն երթալ· ընդդիմ երթալ ընդ ինքն ելլել:

Ἐπαπορέω - ῶ. *M.* ήσω. dubitare, esitare. կասկածիլ, վարանիլ· ընդդիմ կենալ, ընդդիմանալ:

Ἐπαρά - ᾶς (ἡ) imprecazione, esecrazione. անէծք· գիրի տալ, ընդդէմ:

Ἐπάρατος (ὁ, ἡ) maledetto, imprecato, esecrabile. անիծեալ, անիծապարտ· նախատելի, ծուռ:

Ἐπάργυρος (ὁ, ἡ) argentato. արծաթով պատած· ընդդիմ ծածկել:

Ἐπαργυρόω - ῶ. *M.* ώσω. inargentare. արծաթով պատել· ընդդիմ իւր ծածկել· (συνεκδχ.) comprare a carissimo prezzo. խիստ առատ ծախու առնել· շատով գնել:

Ἐπαρήγω. *M.* ρήξω. soccorrere. օգնել· ընդդէմ կենալ:

Ἐπαριθμέω - ῶ. *M.* αριθμήσω. annovera re. համրել· ապրիլ:

Ἐπαρίστερος (ὁ, ἡ) che si trova alla parte sinistra. ձախ կողմն կեցող· ոչ բարեբաստ պատահած· (συνεκδχ.) di malauguroso, infausto, inabile. չարաբաստիկ, անբարեհանգամ· ապերջանիկ, ապիսաս· — στέρος, ἐπίῤ.

Ἐπάρκεια - ας (ἡ) soccorso. նպաստ· ընդդիմ կենալ:

Ἐπαρκέω - ῶ. *M.* έσω. soccorrere, sovvenire, contribuire. 2. allontanare,

scacciare. ոգնել, նպաստել, հաղթանա-կել. 2. հետապընդել, վռնտել. խփոտ՝ խոցոտ՝ խրել. 2. ետքալըմբոստ, ֆռվռոտ. (τρπτσ.) bastare.

Ἐπαρκής - έος (ὁ, ἡ) sufficiente. 2. soccorritore, contributore.

Ἐπαρκοῦντως, ἐπίρ. (μτχ.) = τῷ

Ἐπαρκῶς, ἐπίρ. sufficientemente.

Ἔπαρσις - εως (ἡ) gonfiamento. ուռեցում. լիքի. 2. (μτφρ.) superbia.

Ἐπαρχία - ας (ἡ) provincia.

Ἐπαρχικός - ή - όν. di provincia, provinciale.

Ἐπαρχιώτης - ου (ὁ) abitante d'una provincia.

Ἔπαρχος (ὁ, ἡ) eparco, prefetto, governatore della provincia.

Ἐπάρχω. M. ἀρξω. governare, comandare, esser prefetto.

Ἐπαυγάζω. M. άσω. schiarire.

Ἐπαύριον, ἐπίρ. (ὀθ. ἀπρσπ.) Ἐπαυγάζει. si fa giorno.

Ἔπαυλις - εως (ἡ) casa di campagna, alloggio.

Ἔπαυλος (ὁ, ἡ) abitante.

Ἔπαυλος (τὰ) = Επαυχες, capanna, stalla.

Ἐπαυξάνω. M. αυξήσω. aumentare, accrescere.

Ἐπαύξη - ης (ἡ) = Ἐπαύξησις.

Ἐπαυξής - έος (ὁ, ἡ) che cresce.

Ἐπαύξησις - εως (ἡ) accrescimento, aumento.

Ἐπαύριον, ἐπίρ. (ἀντὶ ἐπ' αὔριον). indimani.

Ἐπαυρίσκω. M. ἐπαυρήσομαι. trovare. 2. toccare. 3. aver parte.

Ἐπαφίημι. M. ἐπαφήσω. lasciare sopra.

Ἐπαφρίζω. M. ίσω. spumare alla superficie.

Ἐπαφροδισία - ας (ἡ) bellezza, vaghezza.

Ἐπαφροδίτος (ὁ, ἡ) bello, vago, amabile. — ίτως, ἐπίρ.

Ἔπαφρος (ὁ, ἡ) spumante alla superficie.

Ἐπάχθεια - ας (ἡ) affanno, molestia.

Ἐπαχθής - έος (ὁ, ἡ) grave, molesto.

Ἐπαχθίω - ῶ. M. ήσω. caricare.

Ἐπαχθῶς - ώτερος - α - ον. alternativo.

Ἐπαυγάζω. M. άσω. schiarire.

Ἐπαυρίσκω. M. ἐπαυρήσομαι. trovare. 2. toccare. 3. aver parte.

Ἐπαφίημι. M. ἐπαφήσω. lasciare sopra.

Ἐπαφρίζω. M. ίσω. spumare alla superficie.

Ἐπαφροδισία - ας (ἡ) bellezza, vaghezza.

Ἐπαφρόδιτος (ὁ, ἡ) bello, vago, amabile.

Ἐπεί. σύνδ. (ἐπὶ, εἰ) dopochè, giacchè (Λατ. quoniam).

Ἐπείγω. M. ἐπείξω. pressare.

Ἐπειδάν. σύνδ. dopochè.

Ἐπειδή. σύνδ. (ἐπεὶ, δή). giacchè, poichè.

Ἐπειδήπερ. σύνδ. = Ἐπειδή.

Ἐπεικάδες (αἱ) gli ultimi nove giorni di ciascuno mese.

Ἐπεικάζω. M. άσω. congetturare,

Ἔπειμι. M. ἐπέσομαι. trovarsi sopra. 2. (μτφρ.) = Ἐπίκειμαι. 3. = Ἔξειμι.

Ἐπεισόδιον (τὸ) episodio, digressione.

Ἐπείσοδος (ἡ) entrata.

Ἔπειτα - ἐπίρ. (ἐπὶ, εἶτα) (χρον.) dopo, indi, quindi.

Ἔπειτεν. Ἰων ἀντὶ Ἔπειτα.

Ἐπεκδιδάσκω. M. διδάξω. spiegare più in lungo.

Ἐπίκεινα (ἀντὶ ἐπ' Ἐκεῖνα), ἐπίρ. al di là.

Ἐπέκτασις - εως (ἡ) estensione.

Ἐπεκτείνω. M. τενῶ. estendere, allungare.

Ἐπεκτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre sopra.

Ἐπελαύνω. M. ελάσω. Ἀττ. Ἐλάω - ῶ. far correre o correre a cavallo o a carro.

Ἐπελαφρύνω. M. υνῶ. allegerire più.

Ἐπελπίζω. M. ίσω. rianimare con delle nuove speranze, far sperare.

Նորէն յարձակիլ. ևերկրորդ անգամ վերադառնալ, նորէն խոտոր իյնալ ճանապարհէն։

Ἐπεμβαδόν, ἐπίρ. uno sopra l'altro. մէկը մէկալին վրան. միւսի օգնութեան խոտորելով։

Ἐπεμβαίνω. M. βήσομαι. stare sopra. 2. entrare dentro. 3. disprezzare, vilipendere. վրան կենալ. 2. ներս մտնալ. 3. անարգել, նախատել. խոտորել դուրսը. 2. ներս երթալ. 3. խօրտիլ, ոտնակոխել։

Ἐπεμβάλλω. M. βαλῶ. mettere l'uno sopra l'altro. 2. interporre. մէկը մէկալին վրան դնել. 2. մէջ տեղը դնել. խոտոր խօսք. 2. արտաքոս խօսք։

Ἐπέμβασις - εως (ἡ) incursione. արշաւանք, աւազտակութիւն. ևնիկ։

Ἐπεμβάτης - ου (ὁ) cavaliere, cocchiere, nocchiere. ձիաւոր, կառավար, նաւավար. ոտնակոխ, ոտնակոխող, արտաքոսող, ևնկէկ։

Ἐπενδύω. M. δύσω. rivestire un abito sopra l'altro. լաւի մը լաւէի մը վրայ հագուեցնել. բան խոտոր ոտնակոխ տալ։

Ἐπένθεσις - εως (ἡ) epentesi (figura grammaticale). միջադրութիւն (բառի մէջ ձի գիր կամ վանկ աւելցնելը). տիր լսելիին արտաքս խօսք խոտոր հնչիւն արձրացնելը։

Ἐπενθυμέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. rifiletter di nuovo. նորէն խորհիլ՝ մտածել. ևնդիմին՝ ինքզինքին վերադարձնել։

Ἐπεξάγω. M. άξω. far avanzare, mettere in marcia l'esercito contra il nemico. բանակը թշնամիին դէմ քալեցնել. օգտաբեր տիւրինին խոտոր ևնդունիլ։

Ἐπεξαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι. commettere un nuovo errore, un nuovo peccato. նորէն յանցանք մ'ալ՝ մեղք մ'ալ գործել. ևնդիմին տիր վատահի՝ խոտոր ևնդունի գոխի ևլլնիլ։

Ἐπεξαπατάω - ῶ. M. ήσω. ingannare di nuovo. նորէն խաբել. վերջը՝ ևնդիմին ափսոսիլ։

Ἐπεξελαύνω. M. ελάσω. far avanzare la cavalleria contro il nemico. ձիաւորը թշնամիին դէմ քալեցնել. ոտնաբոյը գիւղերին խոտոր ոտնակոխ։

Ἐπεξέλευσις - εως (ἡ) vendetta. վրէժխնդրութիւն. ևնդիմադրութիւն։

Ἐπεξεργάζομαι. M. άσομαι. elaborare. լաւցած գործը միջոցի՝ գամնուելով. գործը ըսէիլ տիր իւր տեղ ինչպէս՝ տխմարին երդիքին, ծօվինին։

Ἐπεξεργασία (ἡ) elaboratezza (Лат. elaboratio). խնամով գործելը, լաւցած գործը աւելի կատարեալ ընելը. ծօվինիլ։

Ἐπεξεργαστής - οῦ (ὁ) colui che elabora. լաւցած գործը աւելի կատարեալ ընող. ծօվինին։

Ἐπεξεργαστικός - ή - όν. che può elaborare. խնամով գործելու՝ կատարելագործելու յարմար. ծօվինելի գոյիր։

Ἐπεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. far una incursione, marciare contro, vendicarsi. աւազտակութիւն ընել, վրան խաղալ՝ յարձակիլ, վրէժ հանել. ևնդիմի ևնդունիլ, խաղերին ևնդրնկիլ, ծօ՛ հոյի ազատ։

Ἐπεξέτασις - εως (ἡ) secondo esame. երկրորդ քննութիւն. խոյնի ևնդիմիլ՝ ևնդունիլ։

Ἐπεξηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. circostanziare, raccontare, spiegare esattamente. մէկը՝ ամէն պարագայովը պատմել՝ պարզել. մէր տիր գիւղացիի իւր նոտի ևնդիմի, ևնդրնկի։

Ἐπεξήγημα (τὸ) ciò che si racconta esattamente. երկար բարակ՝ մէկը պատմածօղ բան. մէր տիր գիւղացիի իւր նոտի ալանան ևնդիմ։

Ἐπεξήγησις - εως (ἡ) spiegazione, narrazione esatta, circostanziata. մէկը բարակ պատմութիւն՝ պատմութիւն. գրքոյկը ևնդրնկի՝ վրան։

Ἐπεξής, Ἰων. ἀντὶ Ἐφεξῆς.

Ἐπεξόδιος (ὁ, ἡ) concernente la spedizione militare. պատերազմական արշաւանաց վերաբերեալ. ճիգերի վերաբեր։

Ἐπέξοδος (ἡ) spedizione militare. թշնամիին դէմ բանակին խաղալը, արշաւանք. ճիգեր, օգտա ելլիմաը։

Ἐπέραστος (ὁ, ἡ) = Ἀξιέραστος, Ἀξιαγάπητος.

Ἐπεργάζομαι. M. άσομαι. lavorare, coltivare. բանիլ, մշակիլ. իւլնիլ, փորիլ (ևնդիր)։

Ἐπεργασία - ας (ἡ) coltura, coltivazione. մշակելը, ծօխրէ իւլնիլ, ևնդիր փորիլ։

Ἐπεργὸς (ὁ, ἡ) = Ἐνεργός.

Ἐπερεθίζω. M. ίσω. irritare, eccitare. գրգռիլ, գրգռել. խարդիլ ևնդիմիլ։

Ἐπερείδω. M. ερείσω. appoggiare o appoggiarsi sopra. վրան կռթնցնել կամ կռթնիլ. խալերին գոյիմիլ խոտոր գայմանիլ։

Ἐπέρχομαι. M. ελεύσομαι. andare, arrivare in.. 2. sopravvenire. 3. presentarsi all'aringa. 4. assalire. 5. percorrere, passar correndo. տեղ մը երթալ՝ հասնիլ. 2. յանկարծ գալ. 3. առնեցաբանելու հանդիսասեալ. 4. յարձակիլ. 5. վազել տնգնիլ. մէր կերթ ևնդիմի ևնդրնկի. 2. ոտնաձայն ևնդիմի. 3. ևնդրնկիլ՝ ևնդրնկի ընդմիմի. 4. ևնդրնկիլ. 5. ծօխրէ ևնդիմի։

Ἐπερωτάω - ῶ. M. ερωτήσω. interrogare minutamente. երկար բարակ հարցնելնիկ ոտնան՝ տրտնջալով օգնիլ։

Ἐπερωτημα (τὸ) ciò che si interroga minutamente. երկար բարակ հարցաբան բան. ևնդիմ տալան օգտնելան ևնդիմ։

Ἐπερώτησις - εως (ἡ) interrogazione circostanziata, esatta. մէկը հարցմունք. մտիր հարցնելը. ևնդիմ տալան տիւրինէ օգնիլ։

Ἐπεσβόλος (ὁ, ἡ) ingiurioso. նախատիչ. ևնդրնկիմի։

Ἐπεσθίω. M. ἐπέδομαι. mangiare con.. հնամք ուտել. տիր տիր ևնդիմի։

Ἐπέτειος (ὁ, ἡ) annuale. տարեկան. ևնդ ևնդի. ևնդրնկի։

Ἐπετειοφόρος (ὁ, ἡ) chi produce ogni anno. ամէն տարի պտղաբերող. մէր տիր հասնիլ ևնդիմ։

Ἐπέτης - ου (ὁ) chi siegue uno da ser-

Digitized by Google

vo. ծառայի պէս հառնէլն գնացօղ. առջի գնալի արբենցան կիրճ։

Ἐπευθυμέω - ῶ. *M.* ήσω (μὲ ὀστ.) esser allegro, gioire per qualche cosa. բանի մը համար ուրախանալ. պէր նեղնի հոգիը նուազնիլ։

Ἐπευλαβέομαι - σύμαι. *M.* ήσομαι. guardarsi, badare da... բանէ մը զգուշանալ. պէր նեղնիդին առջեւնիդ։

Ἐπευφημέω - ῶ. *M.* ήσω. acclamare. ուրախութենէն գոռալ, ցնծութենէն ձեռ արձակել, միաձայն հաւանութեամբ ընտրել. ուրիշներին՝ լալագնելուն գոռալը, ծիւրընկիր օծանիլ։

Ἐπευχή - ῆς (ἡ) voto, preghiera. ուխտ, ապաղաչիք. նեղր, նուդ, ըլճա։

Ἐπεύχομαι. *M.* εὐξόμαι. pregare, invocare, far de' voti. աղաչել, օգնութեան կանչել, ուխտել. նուդ կիրճ, խորբէնը լալագնիլ, նեղր կիրճ։

Ἐπέχω. *M.* ἐφέξω. mettere, tenere sopra. 2. offrire. 3. prender la mira, tendere. 4. attendere. 5. ritenere, arrestare. 6. occupare. 7. dominare. վրան դնել՝ բանեղ. 2. մատուցանել. 3. նպատակը դիտել, ձգել. 4. ուշադրութիւն ընել. 5. կեցընել, նատեցնել. 6. գրաւել. 7. տիրել. խաչերին ետեւէ խոխոջել. 2. ատենը. 3. նչան ալնէ, նիշնիդիր. 4. ուշերնիդ կիրճ. 5. փարթամնալ, վայլել կիրճ. 6. ինչ խոխոջել. 7. հիւանդ կիրճ։

Ἐπήβολος (ὁ, ἡ) partecipe. 2. convenevole, atto. մասնակից. 2. պատշաճ, յարմար. իշեր. 2. փոխադիպիչ, առիւծ. — βόλως, ἐπιῤῥ.

Ἐπήκοος (ὁ, ἡ) (ἑνεργ.) uditore. լսող. իւիրն. 2. (παθ.) che si può udire, sentire, udito. լսուիլ կրցող, լսուած. իւիրիւիչիր, իւիրիւիչ։

Ἐπήλυς - υδος (ὁ, ἡ) forestiere. օտար, եկ, դրսեցի. կիներէ, ուլլուրլը։

Ἐπήλυσις - εως (ἡ) incantesimo. կախարդութիւն. պիչիճիւչիր։

Ἐπηλύτης καὶ Ἐπήλυτος - ου (ὁ) = Ἐπηλυς.

Ἐπημοιβὸς (ὁ, ἡ) mutuo, reciproco. փոխադարձ. իրարու նման։

Ἐπηρεάζω. *M.* άσω. danneggiare. վնասել. զարհ վիրճ։

Ἐπηρεασμὸς (ὁ) = Ἐπήρεια.

Ἐπηρεαστικὸς - ὴ - όν. nocevole. վնասակար. ըզրուիլ։

Ἐπήρεια (ἡ) ingiuria, danno, nocumento. անիրաւութիւն, վնաս. զրկիլ, զարհ։

Ἐπὶ, πρόθ. (μὲ γεν.) sopra. 2. vicino. 3. innanzi. 4. dentro, frà. վրան. 2. մօտ. 3. առիւչը. 4. ջիլը, ջիլ տեղը. խոպոչ. խաչերին. 2. խոնչ. 3. հաստատուն. 4. իւիրիդ, արագութեամբ. (μὲ ὀστ.) sopra. 2. dentro. 3. vicino. 4. contro. 5. per, in favore. 6. in, nel tempo. 7. oltre, fuori di... վրան. 2. ջիլը. 3. մօտ. 4. դէմ. 5. վրան, համար, առ. 6. ի, յ, առեղը. 7. բաց ի, զատ. խաչերին. 2. իւիրիդ. 3. խոնչ. 4. ետեւէ. 5. իւիր, հետզհետէ. 6. փէ, մա, էտիճիդ. 7. հոգին, պէտս. (μὲ αἰτ.) verso. 2. contro. 3. al di lá, oltre. գէպ ի. 2. գէմ. 3. անդր քան. ծայրատ. 2. ետեւը. 3. ուրիշ։

Ἐπιβάθρα (ἡ) scala portatile. շարժական սանդուղք. իւ նիւրիւիչը։

Ἐπίβαθρον (τὸ) nolo. 2. alloggio. հաւատ վարձ. 2. իջեւան. նուիրատ. 2. ծիսակ, խան։

Ἐπιβαίνω. *M.* βήσομαι. (μτβτ.) far montare. հեծցընել. պիներիդ. (συνήθ. ἀμτβ.) montare, salire. 2. coprire. 3. marciare contro. հեծնալ, ելլել. 2. դուրսէլ, վրան ելլել (խզին). 3. վրան երթալ խաչալ. պիներ, էջերիդ. 2. խոտոնի էջերիդ (տիւիրին), ընիւրիչիդ. 3. խոպոչին առնիդ։

Ἐπιβάλλω. *M.* βαλῶ. mettere sopra. 2. aggiungere. 3. intraprendere. 4. (τρτπρσ.) toccare, appartenere, վրան դնել. 2 ուելցընել. 3. բանի մը ձեռք զարնել, սկսիլ. 4. իմկնալ, վիրաւորիլ. խաչերին էօսէ. 2. իւիրէ կիրճ. 3. մասնաւորի կիրճ. 4. փիւչիդ, ճամբէ օլճէ։

Ἐπιβαπτίζω. *M.* ίσω καὶ

Ἐπιβάπτω. *M.* βάψω. immergere in... բանի մը ընկղմել. խեղդել. պէր ընչի պարբերիդ՝ ղարէ կիրճ։

Ἐπιβασία - ας (ἡ) καὶ

Ἐπίβασις - εως (ἡ) il montare, salimento. 2. fondamento. հեծնալը, ելլելը. 2. հիմ. պինի, էջերիդ. 2. կիրճ։

Ἐπιβαστάζω. *M.* άσω. portare, tenere sopra. վրան կրել, բանեղ. խաչերին տանելէ՝ նուիրիդ։

Ἐπιβατεύω. *M.* εύσω. × ἀντὶ Ἐπιβαίνω (ἰδιωτ.) imbarcarsi. նաւ մտնել. ինիչ իրիդ։

Ἐπιβατήριος (ὁ, ἡ) concernente il passaggiere. նաւու համրարդի պատկանած. ինչ նօզնասանա գայիր։

Ἐπιβάτης - ου (ὁ) passeggiere. նաւու համբարդ. ինչ նօզնասաս։

Ἐπιβατικὸς - ὴ - όν. che concerne l'imbarco. նաւ մտնելու պատկանած. ինչիչ իրիչի գնիչիչիդ։

Ἐπίβατος - ὴ - όν. proprio a montare. հեծնելու յարմար. պիներիչ աչիսան։

Ἐπίβδα (ἡ) il secondo giorno delle nozze e di qualunque altra festa. հարսնիքին կամ ասնեցուն երկրորդ օրը. պիչիճիսն նոյօգ նօրնասուրը իչիճիդ ինիչ։

Ἐπιβεβαιόω - ῶ. *M.* ώσω. affermare vieppiù. ուելի հաստատել. վերոյ նուիրէնէն վերցիդ։

Ἐπιβεβάζω. *M.* άσω. far montare, far salire. հեծցընել, վրան հանել. պիներիդ, նուիրիչիդ գնացընել։

Ἐπιβλαβὴς - ὲος (ὁ, ἡ) nocevole, dannoso. վնասակար. զարհ, գործելի. — αβῶς, ἐπιῤῥ.

Ἐπιβλάπτω. *M.* βλάψω. nuocere di nuovo. նորէն վնասել. ինինիդին՝ նիւրիր զարդ վերցիդ։

Ἐπιβλαστάνω. *M.* βλαστήσω. germogliare di nuovo. նորէն ծլիլ. ինինիդին՝ նիւրիր գիւիչելնիդ։

Ἐπιβλασφημέω - ῶ. *M.* ήσω. bestemmiare vieppiù. ուելի հայհոյել. գոհ վերոյ գործ։

Digitized by Google

Ἐπιβλέπω. *M.* βλέψω καὶ βλέψομαι. gettar lo sguardo sopra. ձգել վրան աչքով, վրան նայիլ. ինձնէն խոփիւն ընդրեմ՝ խուրինի պիտի։

Ἐπίβλεψις - εως (ἡ) sguardo. հայեցուած. դիտել։

Ἐπιβοηθέω - ῶ. *M.* ήσω. andar in soccorso, soccorrere. օգնելու երթալ, օգնել. խորհրդ վրտել, խորհուրդ հարկ։

Ἐπιβόητος (ὁ, ἡ) diffamato. վատանուն. պիղծաւ։

Ἐπιβολή - ῆς (ἡ) il mettere o gettare sopra. 2. impeto. 3. imposizione. 4. impresa. վրան դնելը կամ նետելը. 2. թափ, ուժգնութիւն. 3. վերադրութիւն, նետելը (հարկ). 4. գործառնութիւն, ձեռնարկութիւն. խուրինի բօմ՝ աչքս. 2. խըլ, հնարիւր. 3. պիտս, պըրտիս (սուխան՝ պաճ). 4. իլ, մուլտուխ։

Ἐπιβόσκω. *M.* ήσω. pascere, pascolare sopra. վրան արածել. խուրինի կերտիլ՝ օթլըմիտ։

Ἐπιβούλευμα (τὸ) insidia, macchinamento. նաւագի, գաւ. փոսպէտ, ֆինդ, փօլտ։

Ἐπιβούλευος - ευς (ἡ) = Ἐπιβουλή.

Ἐπιβουλευτὴς - οῦ (ὁ) insidiatore. գաղտնակալ, նաւագի լարօղ. մեքենաւոր։

Ἐπιβουλευτὸς - ή - όν. esposto alle insidie. գաղտնաւալ, նաւագիների պաղտրաւած. փոսպէրի մտնիլու, մեքենէ։

Ἐπιβουλεύω. *M.* εύσω. macchinare, concertare, insidiare. գաւել, մեքենայել, նիւթել, նաւագի լարել. ֆինդ փօսըմտի, փօլտ՝ փոսպէ մտնիլ, փոսպայ կերտիլ։

Ἐπιβουλὴ - ῆς (ἡ) insidia, trama. գաղտ, նաւագի, գաւ. փոսպէ, մեքեն, փօլտ, ֆինդ։

Ἐπιβουλία - ας (ἡ) = Ἐπιβουλή.

Ἐπίβουλος (ὁ, ἡ) insidioso. գաղտնակալ, նենգաւոր. մեքենաւոր, ֆինդպազ։

Ἐπιβούλως, ἐπιβ. insidiosamente. գաղտակի լարելով, նենգաւ. փոսպէ փօսըմտի, ֆինդ իլէ։

Ἐπιβρέμω (χ. *M.*) = Ἐπιβρομέω.

Ἐπιβρέχω. *M.* βρέξω. (ἀπρσ.) piovere. անձրեւել. խոշմէ։

Ἐπιβρομέω - ῶ. *M.* ήσω. fremere. գոչել, մռնչել. հայդըրմէ, կատղութիւն։

Ἐπιβρύχω. *M.* βρύξω. muggire contro. ձկի մը դէմ մռնչել. պիրինի փօլը կատղիլ։

Ἐπιβρωμάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. ragghiare come un asino. իշու պէս զռալ. իշի կուխ ըռռլմէ։

Ἐπιγαμβρεύω. *M.* εύσω. prendere, avere per genero. փեսայ առնել՝ ունենալ. կնոջէ փօխ ալմէ՝ խրինի։

Ἐπιγαμέω - ῶ. *M.* ήσω. prendere una seconda moglie o un secondo marito, maritarsi di nuovo. երկրորդ անգամ կնիկ կամ երկիկ առնել, նորէն կորգուիլ. իրենէն պիտս փօը խոփ փօմ ալմէ, ինծըր կուլլխիկ։

Ἐπιγαμία - ας (ἡ) matrimonio. ամուսնութիւն. կնկինգ, նէփտհ։

Ἐπίγαμος (ὁ, ἡ) nubile. հարսնցու. կնկինգ նկիկ լուբա խիմիլէ (էըլ). պալը։

Ἐπιγάστριον (τὸ) epigastrio, la parte superiore del ventre. մակարվայի, փորի վերի կողմը. փորէն խոշ ինծրմէ՝ նօթրըշ։

Ἐπίγειος (ὁ, ἡ) terrestre. երկրային. ինրական։

Ἐπιγελάω - ῶ. *M.* γελάσω καὶ άσομαι. deridere. վրան ծիծաղիլ. խոշխոփ կնդիլ։

Ἐπιγεννάω - ῶ. *M.* ήσω. produrre, generare dopo o di più. հարը կամ ամիկ հաացընել կամ ծնանիլ. ամէրս խոշոր ընչօրի հոշ կիկիր խոշօր ինկինըլոշ կիկիր։

Ἐπίγεννημα (τὸ) conseguenza, aggiunta. հետեւարդ, յաւելուած. կնոփոխի տեղ կնկին նկինիլ, պօփիր։

Ἐπιγηράσκω. *M.* γηράσω. (μὲ ὁσ.) invecchiarsi in un mestiere. գործէն մը ձիկ ծերանալ. պէր հոլտհոի իրենէն կիկիրլուծնիմի։

Ἐπιγίγνομαι - γίνομαι. *M.* γενήσομαι. nascere dopo. 2. succedere, avvenire. 3. sorprendere. հարը ծնանիլ. 2. հանգիպիլ, պատահիլ. 3. վրայ գալ, կռթիլ. ամէրս փօլմի. 2. պահը կիկիր. 3. խոփ կիկիր, պատմի։

Ἐπιγιγνώσκω - γινώσκω. *M.* γνώσομαι. conoscer bene. 2. giudicare. 3. discernere. 4. onorare. ազնիկ՝ ճանչնալ. 2. գատել, համարիլ. 3. զանազանիլ. 4. յարգիլ. նկի ինանմի. 2. իշլաս՝ ըլնի կիկիր. 3. կիրէ կիկիր. 4. բաշխիկ կիկիր։

Ἐπιγλωσσὶς (τὶς) - ίδος (ἡ) epiglottide, ugola. մակալեզուս, ասսորգ, կռկղիկի գոշըշէն գիւկնդրէի գիշէի։

Ἐπιγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha la conoscenza d'una cosa, esperto, sensato. բանի մը ծանօթութիւն ունեցող, հմուտ պիր նկունկ ալիւհ ալան, իշ գիտէն, գործիչ։

Ἐπιγνωρίζω. *M.* ίσω. far conoscere, render noto. ճանչցընել, ծանօթ ընել. իմանըմիտ։

Ἐπίγνωσις - εως (ἡ) cognizione esatta, informazione, conoscenza. 2. riconoscenza. գիտդ ծանօթութիւն, բան մը ճանչնալը՝ դիմանալը. 2. երախտագիտութիւն. նկի իմանըմէլէթ. պէր նկունկի ա կհհ ալմէլէթ. 2. նկիկի պէտհէ. եմի իմանըմէլէթ։

Ἐπίγνωστος (ὁ, ἡ) conosciuto, noto a tutti. ամէնուն ծանօթ. ամէնկի հասկի։

Ἐπίγονος (ὁ, ἡ) nato dopo. հարը ծնած. սոնդրա փօլմուլ։

Ἐπίγραμμα - ατος (τὸ) epigramma, inscrizione. վերագրութիւն, մակագրութիւն. նշանդիր, պաիլ, ֆայտ։

Ἐπιγραμματίζω. *M.* ίσω. comporre degli epigrammi. վերագրութիւններ չինել. նշանդիրներ ընել նկիկ։

Ἐπιγράμματιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἐπίγραμμα.

Ἐπιγραμματογράφος καὶ Ἐπιγραμματοποιὸς (ὁ) compositore degli epigrammi. վերագրութիւն չինող. նշանդիրներ պաիլ իրեն։

Ἐπιγραφεὺς - έως (ὁ) registratore delle imposte. հարկերը գրանցող տեղապահ տնտեսակ։

Digitized by Google

արձանագրել· գրել զրոյր ինչ վրայ մի։

Ἐπιγραφή - ῆς (ἡ) inscrizione d'un libro, d'una lettera. 2. titolo, dignità. գրքի մը, կամ նամակի մակագիր, վերնագիր· 2. պատուանուն, անբաղդ· տիտղոս խոյ ժողովոյ խոնհրդ· 2. գրչիկ, սիւէր։

Ἐπιγράφω. M. γράψω. inscrivere. 2. ascrivere. մակագրել, վրան գրել· 2. ընծայել, վերագրել· ինչ ոք նիւթ, խոչընդոտ· 2. սուտանուն, ինչ ոք կոչել։

Ἐπιγυμνάζω. M. άσω. esercitare in... բանի մը մէջ կրթել· զեր նեանիկ ինաւլի կիներէ, աղլուրմուկ։

Ἐπιδακρύω. M. ύσω. lacrimare, piangere qualche cosa. բանի մը վրայ լալ՝ արցունք թափել· զեր նեանի հոգւոյն ինօր խոչ գնօրէ՝ ապրիմէ։

Ἐπιδανείζω. M. είσω. prestar in usura inoltre. տրիչ (սատկ) ալ վաչառով տալ· գալ- (-իլ) տոխի մարդի իւն վերդէ։

Ἐπιδαψιλεύω. M. εύσω ἤ (ὀρθότ.) Ἐπιδαψιλεύομαι. M. εύσομαι. dare abbondantemente. առատ տալ· պօղ ըսնիկի իւն վերդէ։

Ἐπιδείκνυμι. M. δείξω. mostrare, far vedere. ցոյցընել· ինօրերդէ· (μσ.) far pompa, fare il bello. ցոյց ընել, վարպուճութիւնը ցոյցընել· ըսելմ նիկէ, առտուընչէնը ինօրերդէ, խոչբ նիկէ։

Ἐπιδειπτιάω - ῶ. M. άσω. desiderar di mostrarsi, di farsi vedere. ինչը գինքը ցոյցընելու բաղձալ· գեղեցկելին ինօրերդէն ինչ- նիկէն արդելուկէ, ըսելմ սիրել։

Ἐπιδεικτικός - ἡ - όν. (καὶ, ἐπίῤ.) — ικῶς. dimostrativo. մակացուցական, կացրգական (մատուռատուներուն համար)· գեղեցիկ (իւն վերաբեր)։

Ἐπίδειξις - εως (ἡ) ostentazione, vanto, pompa. ցոյց, պերճախօսութիւն, պարծանք· ըսելմ, խոչբ, ինօրերդէ։

Ἐπιδιπνέω - ῶ. M. ήσω. mangiare il pospasto, il manicaretto. մանրիճիրական՝ համի ուտել· էրերէ գէլ նկէ, գէլերէնգէ։

Ἐπίδιπνον (το) pospasto, manicaretto. (Γαλλ. le dessert). մանրիճիրական, համի- գէ· էրերէ, գէլ։

Ἐπιδεκτικός - ἡ - όν. capace, suscettibile. ընդունակ, բաւական· ալ՝ ըն, իհարկ խոչն, ինաչնկիլ։

Ἐπιδένδριος (ὁ, ἡ) che si trova sù gli alberi. ծառերու վրա գտնուող· ալճ- ըսրէ իաչերինգէ պօղսնան։

Ἐπιδέξιος (ὁ, ἡ) che si trova alla parte destra. 2. destro, capace, abile. 3. garbato. ձախակողմեան· 2· յարմար· ընդունակ, բաւական, յարմար· 3· քաղաքավարի, սաղ խոչնգամ պօղսնան· 2· ինաչնկիլ, սչնան, գիտուկ· 3· խոչնէլը։

Ἐπιδεξιότης - ητος (ἡ) capacità, abilità. ընդունակութիւն, յարմարութիւն· գեղեցկիլի, սչնաուկիլի, գիտուկիլի։

Ἐπιδεξίως, ἐπίῤ. destramente, con abilità. ընդունակ՝ յարմար ըլլալով· գեղեցկիլի՝ սչնան ալրագ։

Ἐπιδερματίς καὶ

Ἐπιδερμὶς - ίδος (ἡ) epidermide, cuticola. վերնամորչի, նախամորչի· խոչի գեղէ, գէշերկի։

Ἐπιδεσμεύω. M. εύσω καὶ

Ἐπιδεσμέω - ῶ. M. ήσω. = Ἐπιδέω.

Ἐπίδεσμος (ὁ) la fascia d'una piaga. խոցի մը կապ· խոչ պիչի պաչը։

Ἐπιδέχομαι. M. δέξομαι. assumere, addossarsi. 2. comprendere, capire. վրան առնել· 2· պարունակել, բովանդակել· խոչ- գնօրէն ալրագ· 2· իմանալ՝ իլիթիալ նիկէ։

Ἐπιδέω. M. δήσω. fasciare una ferita. խոց մը պատել, վէրքի մը լաթ փաթթել· խոչնկիլ պիչ իւն ապրիմէ։

Ἐπιδημεύω (- έω - ῶ). M. εύσω. trovarsi nella patria. 2. ritornare alla patria. 3. arrivare, venire. 4. infettarsi. հայրենիքը գտնուիլ· 2· հայրենիքը գառնալ· 3· հասնիլ, գալ· 4· վարակիլ (սխտ)· վնասակար պատահմունք· 2· վնասակ գիտմունք· 3· նեղութիւն, կռիւ· 4· աղէտիկ (խոչ- նիկիլի)։

Ἐπιδήμησις - εως καὶ Ἐπιδημία (ἡ) arrivo, venuta. հասնիլը, գալուստ· նեղութիւն, կռիւ։

Ἐπιδήμιος (ὁ, ἡ) che si trova nel popolo, civile. 2. contagioso. ժողովուրդին մէջ գտնուող, քաղաքական· 2· սա- րափոխիկ· վնասակար պատահիկ, չնհրէշ· 2· աղէտիկ (հիւանդ)։

Ἐπιδημιουργέω - ῶ. M. ήσω. perfezionare un' opera. մէկ գործը մը կատարել· պիչ իւ նիկէ գիտմունք պիչնիկէ։

Ἐπίδημος (ὁ, ἡ) = Ἐπιδήμιος.

Ἐπιδιαβαίνω. M. βήσομαι. passare dopo. ետքը անցնիլ· ոնդ գալ ինչ։

Ἐπιδιαθήκη (ἡ) codicillo. յետնակտակ· վերնիկի գործիկ։

Ἐπιδιακρίνω. M. κρινῶ. distinguere di nuovo. նորէն գանազանել· նիւթորինի ա- յբար նկիկ՝ գիտի նկիկ։

Ἐπιδιδάσκω. M. διδάξω. insegnare di più. աւելի սորվեցընել· ալ գործ նօչնկիկ։

Ἐπιδιδυμὶς - ίδος (ἡ) epididimo. մանդրիկը· խոչնկերին գալարը ընթրալ նիկ- գիչը։

Ἐπιδίδωμι. M. ἐπιδώσω. cosegnare, offrire. յանձնել, մատուցանել· նիւթիչ նիկէ, առանչ։

Ἐπιδιήγησις - εως (ἡ) = Ἐπεξήγησις.

Ἐπιδικάζω. M. άσω. aggiudicare. վճռա- ւոր· ընդ նիկիչ նիկէ· (μσ.) esigere con diritto. 2. ingegnarsi d'ottenere. իրաւմունք պահանջել· 2· ձեռք բերելու աչխատիլ· ընդ նուղդ նիկէ· 2· նէ ինիէրիկի ըսելընչէ։

Ἐπιδικάσιμος (ὁ, ἡ) che si dimanda in giudicio, dubbio. դատաստանի մէջ վրան խնդիր եղող, երկբայ· ընդնիկիս գաւա- ոք՝ երկբայելի, կասկածելի, կասկածելը։

Ἐπίδικος (ὁ, ἡ) = Ἐπιδικάσιμος.

Ἐπιδινέω - ῶ. M. ήσω. girare a tondo. պտըտցընել, չորչորել· գիտուկիլ, ընէ- նէրեի գաւրմաչ։

Digitized by Google

Ἐπιδιορθόω - ῶ. M. ώσω. correggere dopo. Նորէն ուղղել՝ շտկել. ամէնէն լաւ կերպով:

Ἐπιδιόρθωσις - εως. (ἡ) correzione posteriore. Հետագայ ուղղութիւն, նորէն շտկելը. ամէնէն լաւ կերպով:

Ἐπιδιπλασιάζω. M. άσω. καὶ

Ἐπιδιπλοΐζω. M. ΐσω. × ἀντὶ

Ἐπιδιπλόω. M. ώσω. raddoppiare. կրկնապատկել. իւր կարի կերպով:

Ἐπιδοκιμάζω. M. άσω. esaminare esattamente, distinguere. Նրբօրէն քննել, զանազանել. ընդ ամէն կերպս իմաստասիրել կերպով, ճիշդ կերպով:

Ἐπιδοξάζω. M. άσω. pensare di più. աւելի մտածել. վերագրել գովեստներ:

Ἐπίδοξος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - δόξως. probabile. Հաւանական. հաճելի, հաճոյալի. 2. = Ἔνδοξος.

Ἐπιδόσιμος (ὁ, ἡ) avventizio. եկամուտ, եկ. ժամէն ելքին, տալտրան ելքին:

Ἐπίδοσις - εως (ἡ) offerta volontaria. 2. profitto, progresso, avvantaggio. կամաւոր նուէր ասելը. 2. օգուտ, շահ, յառաջդիմութիւն. հետևից ընթացք էն ալն ճեղքել՝ ետևն. 2. ժողով, ուխտիկ, էլեքլիկ:

Ἐπιδοτικὸς - ἡ - όν. liberale. առատաձեռն. ճոխօրէն, ապիկնաւ: — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Ἐπιδοχὴ - ῆς (ἡ) ricezione. 2. successione. ընդունելութիւն. 2. յաջորդութիւն. տալ՝ կերպ. 2. խաւթիւն:

Ἐπιδρομὴ - ῆς (ἡ) incursione, invasione. ասպատակութիւն, արշաւանք. էնիլ, խրխնջել:

Ἐπίδρομος (ὁ, ἡ) piano, in cui si può camminare facilmente. 2. credulo. հարթ, քալելու յարմար. 2. դիւրաւ հաւատացող. պինդ, խրխնջիլ ասյատ. 2. փոյթ ինդրէր, խրվռտուկ:

Ἐπιδυναστεύω. M. εύσω. regnare dopo, succedere. Նորէն սկիզբ իշխել, յաջորդել. ամէնէն հետ կերպ, խրխնջ օլմաք:

Ἐπιδύω καὶ (μσ.) - δύομαι. M. δυσω - ομαι. tramontare dopo, appresso. Նորէն ետևէն մտնել (արեւը) - խոնարհիլին արեգնեան գիմակը (լճակ):

Ἐπιείκεια - ας (ἡ) equità, probità, modestia, clemenza, moderazione. արդարութիւն, բարեկրթութիւն, հանգստութիւն, գիմութիւն, չափաւորութիւն. աղնիկութ, փարաղէթ, էնթիֆաֆ, կիպօ:

Ἐπιεικὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - εικῶς. probo, equo, modesto, clemente. բարեկրթ, արդար, հանգստաւոր, գիմած. փարաղա, աղնիկ, նրթուկ, էնթիֆ:

Ἐπιζεύγνυμι. M. ζεύξω. congiungere, riunire insieme. Ուկ տեղ զուգել՝ միաւորել. վերադեր պէէնէրմէք:

Ἐπίζευξις - εως (ἡ) l'azione di unire, di conglungere, congiunzione. Ուկ տեղ զուգելը միաւորելը. վերադիր պէէնէրմէյիճի:

Ἐπιζέω. M. ζέσω. bollire. եռալ. ֆռթալ:

Ἐπίζηλος (ὁ, ἡ) invidiabile. նախանձաւոր. ընդհանրական:

Ἐπιζήμιος (ὁ, ἡ) nocevole. վնասակար. ղարար: — ίως, ἐπίῤῥ.

Ἐπιζημιόω. M. ώσω. nuocere, punire. վնասել, պատժել. ղարար վիրաւորել, խնդիր կերպել:

Ἐπιζητέω - ῶ. M. ήσω. instare, desiderare. Յանդիմանել, բաղձալ. խնդիր կերպել, արշաւել:

Ἐπιζώννυμι. M. ζώσω. succingere. լծել զօտին ասպը կապել. կերկերիլերին խոպր ֆշտրմաք՝ ընդմէջ:

Ἐπιήρανος (ὁ, ἡ) × = Ἐπίρασστος. 2. ausiliare. օգնիչ. խորշմէլ:

Ἐπιθαλασσίδιος καὶ

Ἐπιθαλάσσιος (ὁ, ἡ) marittimo. ծովային. ծովեայ ելչըլըգա պատկանած:

Ἐπιθανάτιος καὶ

Ἐπιθάνατος (ὁ, ἡ) moribondo, vicino alla morte. 2. mortifero. 3. appartenente alla morte. հոգեվար, մահնչան մեռ. 2. մահաբեր. 3. մահու պատկանած. խօլմիչ, խօլկիչ. 2. խօլմ կիբիրի. 3. խօլմի պայիր: — ίως καὶ άτως, ἐπίῤῥ.

Ἐπιθάπτω. M. θάψω. seppellire dopo. Նորէն թաղել. ամէնէն կերճիլ:

Ἐπιθειάζω. M. άσω. divinizzare. աստուածացնել. իւրմէ՝ Նէզտանի կերպ:

Ἐπίθεμα (τὸ) coperchio. 2. tutto ciò che si mette sopra. կափարիչ. 2. վրան դրուած ամէն տեսակ բան. ֆափ. 2. խաւերիւն ֆշտալն հետ պիր նէնէի:

Ἐπιθεραπεύω. M. εύσω. aver cura. հոգալ, դարմանել. խնչէմէք, իւրոյ կերպ:

Ἐπίθεσις - εως (ἡ) = Ἐπιβολή. inganno, frode. խարեութիւն, գաւ. իւլէմլէք, ֆէնդ:

Ἐπιθέτης - ου (ὁ) impostore. խարէպազ. իւլէմչի:

Ἐπιθετικὸς - ἡ - όν. ardito. 2. concernente l'epiteto. յանգուգն, ժպիրճ. 2. ածականի պատկանած. պիր ֆէրվէ. 2. ածական՝ վոյենի ֆոլիկէթ: — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Ἐπίθετος (ὁ, ἡ) imposto, aggiunto. վրան դրուած, յարմած, մեկտագրական. խաւերիւն ֆշտալմիչ, արիբերուչ: (γραμ.) Ἐπίθετον (τὸ) (ὄνομα). epiteto, aggettivo. մեկտէր, ածական. իսֆ ալֆէր, էնալֆ:

Ἐπιθέω. M. θεύσομαι. correre indietro. Նորէն վազել. կերպ կերպին ֆուշմէ:

Ἐπιθεωρέω - ῶ. M. ήσω. contemplare, considerare. խոկալ, խորհիլ, մտածել. դիտալ՝ ֆալշտալ նիմէ:

Ἐπιθεώρησις - εως καὶ

Ἐπιθεωρία - ας (ἡ) contemplazione. խոկալը, մտածելը, խոկումն. ֆալշտալը, դիտալը:

Ἐπιθυμέω - ῶ. M. ήσω. desiderare. բաղձալու փափաքիլ. արկիլկիմէ, հավես նիմէ:

Ἐπιθύμημα (τὸ) oggetto di desiderio. բաղձալու նիմէ. արկիլկինճիմէ հաւես:

Ἐπιθυμήσις - εως (ἡ) desiderio. բաղձանք. փափաք. արկը, հավես:

Ἐπιθυμήτειρα - ας (ἡ) Θηλ. του.

Ἐπιθυμητὴρ - ῆρος ἀντὶ Ἐπιθυμητὴς - οῦ (ὁ) colui che desidera, cupido. փափաքող, ցանկացող. արկը՝ հավես իսկ ունէցող:

Digitized by Google

Ἐπιθυμητικὸς - ἡ - όν, desiderabile. բաղձալի, փափաքելի · արժանապատիւ։

Ἐπιθυμητικῶς, ἐπίῤ. con desiderio. փափաքով · արժանապատիւ։

Ἐπιθυμητὸς - ἡ - όν. desiderabile, bramabile. բաղձալի, փափաքելի · արժանապատիւ։

Ἐπιθυμία - ας (ἡ) desiderio, cupidità. փափաք, ցանկալութիւն · հաճոյք, արժանապատիւ։

Ἐπιθυμιάω - ῶ. Μ. άσω. suffumicare, ծխել. խնկարկել։

Ἐπιθύμιος (ὁ, ἡ) desideroso cupido di.. բան մը փափաքող, ցանկացող · պէս պէս արժանապատիւ, անյագ։

Ἐπίθυμον (τὸ) epitimio, tracopello, cuscuta. ծաղկունի մը գոյն բանջարեղէն մանուկ մը · խնկարկել, ծխելու խնկերէն պէսպէս նվէ ֆիգան։

Ἐπαιωτομέω - ῶ. Μ. ήσω. = Καινοτομέω.

Ἐπαιωρογέω - ῶ. Μ. ήσω. intraprendere un nuovo travaglio. նոր գործ մը սկսիլ · նիւթ պէս նէ պատրաստել։

Ἐπαίριος (ὁ, ἡ) opportuno. պատեհ, պատշաճ · հանապազ, միշտ, վերջինիդ օգտ։

Ἐπαιρίως, ἐπίῤ. a proposito. ի գաղ, ատենը · հանապազ նէ բանէն խօսիլ · նպատակ։

Ἐπαλείφω - ῶ. Μ. ίσω. chiamare, nominare. 2 denunziare. 3. (μσ.) invocare. 4. appellare. կանչել, անուանել · 2 · ամբաստանել · 3 · օգնութեան կանչել · 4 · բողոքել · պատրաստել · 2 · լիուլի խիտ · 3 · նորոգել պատրաստել · 4 · փակ ծեփարկել, փոքրիկ խիտ։

Ἐπαλύπτω. Μ. καλύψω. nascondere, coprire del tutto. մեկնածածկել, գլխամբն դոյել · պատանիին հագնել, ծածկել։

Ἐπαμπτω. Μ. κάμψω. curvare. ծռել · կռել։

Ἐπαρδιάω - ῶ. Μ. άσω. aver male di cuore. սրտացաւ անհնալ · նեղիլ · պէսպէս ոլորտ։

Ἐπαρπία - ας (ἡ) profitto, avvantaggio, rendita. 2. usufrutto. շահ, օգուտ, արդիւնք, եկամուտ · 2 · պտուղը վայելելը · ֆայտ, հահաու, ելեւէջ · 2 · նեղաբերութիւն հասոյքի։

Ἐπαίρπιος (ὁ, ἡ) fruttifero. պտղաբեր · հասելի, ելեւէջի։

Ἐπαρρολογέω - ῶ καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. Μ. ήσω - ομαι. rispigolare, ristoppiare. racimolare. հաւաք՝ ձիու ժողովել · պատի տեղերէն։

Ἐπαταβαίνω. Μ. βήσομαι. discendere giù, lanciarsi sopra. վար իջնալ, վրայ նետուիլ · ալոցը ինձի, իւրեանց սրընթացել։

Ἐπαταβάλλω. Μ. βαλῶ. abbassare totalmente. գլխովին վար իջեցնել · պատանքին պատը ինքզինքէ · ալոցը ինձի։

Ἐπαταγελάω - ῶ. Μ. γελάσομαι. farsi beffe di.. deridere di nuovo. նորէն ծաղիլ վրան խնամալ · նենդութեան վերջնական՝ գլուխ ելմտ։

Ἐπαταλαμβάνω. Μ. λήψομαι. sorprendere, prevenire, վրայ գալ, կանխել · խօսքի կտրել, պատահել, ետին գտնել օգտ։

Ἐπικαταλλαγὴ - ῆς (ἡ) aggio. գրամափոխութեան չահ · ափին պէս։

Ἐπικατάρατος (ὁ, ἡ) esecrabile. նզովից արժանի, անիծանելի. ինքն, նաւթիխ։

Ἐπικαταῤῥιπτέω - ῶ. Μ. ήσω. } gettar su-
Ἐπικαταῤῥίπτω. Μ. ῥίψω. } pra. վրան նետել · խաղերին ետեւէ ընկերանիլ։

Ἐπικατασκευάζω. Μ. άσω. preparare dopo. ետքէն պատրաստել · ածելբ նիւթարէն։

Ἐπικαταστρέφω. Μ. στρέψω. rovesciare sopra. վրան տապալել · խաղերին ետեւէ գնալ։

Ἐπικατατρέζω. Μ. δραμοῦμαι. invadere, assalire. յարձակիլ, վրայ վազել · նիւթէ նէ՝ ածելբ նիւթ։

Ἐπικατηγορέω - ῶ. Μ. ήσω. accusare di nuovo, նորէն ամբաստանել · նիւթբ չէ՛ վ նիւթ։

Ἐπικατοικέω - Μ. ήσω. abitare sopra od appresso, վրան կամ մօտը բնակիլ · խաղերին խօսք խոչընդոտ ատեն օգտ։

Ἐπίκαυσις - εως (ἡ) adustione. փաղաքում · խփա խօսք խանդ (խօսք՝ խօսք գերիսի)։

Ἐπίκαυστος (καυτὸς) - ου (ὁ, ἡ) adusto. փաղաքեալ · խանձել (խօսք)։

Ἐπικαχλάζω. Μ. άσω. battere con strepito. չառաչմամբ զարնել · ջրմոն իւր ատենէ՝ ջրփնել։

Ἐπικάω. Ἀττ. ἀντὶ Ἐπικαίω. adustare. փաղաքել, խարել · խփոխ (խօսքին)։

Ἐπίκειμαι. Μ. κείσομαι. esser posto, messo sopra. վրան դրուած՝ զետեղած ըլլալ · խօսքին կծռատուլ՝ ներկերուիլ օգտ։ 2. (συνεχ. καὶ μτνμ.) sovrastare. վերահաս ըլլալ, վրան կենալ · հասելբ պատրաստ, խաղերին օգտ։

Ἐπικείρω. Μ. κερῶ. tosare dalle estremità. վրայէն՝ ճոթերէն խուզել կարել · խաղերին՝ ետեւ ետեւ ընդհատ՝ անկատարած ընդհատ։

Ἐπικεκρυμμένως, ἐπίῤ. di nascosto, di soppiatto. գաղտուկ · ինկնի։

Ἐπίκεντρος (ὁ, ἡ) centrale. կեդրոնը գտնուող, կեդրոնական · ծրթիկէն պատանան։

Ἐπικεράννυμι. Μ. κεράσω. temperare. բաբեխառն ընել · խիճիթալ նիւթ։

Ἐπικερασταινὸς - ἡ - όν. che ha forza di temperare. բաբեխառն ընող · խիճիթալ նիւթն։

Ἐπικερδαίνω. Μ. κερδήσομαι. guadagnare di più. աւելի վաստակիլ · վնասէ ետեւանք։

Ἐπικερδὴς - έος (ὁ, ἡ) lucroso. վաստակ բերող, շահաւէտ · ելեւէջի։

Ἐπικέρτομος (ὁ, ἡ) derisore, beffardo. խօտովի խօշող, սիրտ կատրող խօսքեր գրուցող · խոչընդոտ՝ ծաղրական լուրերը խրեն, ինքզինքը։

Ἐπικηρυκεύομαι. Μ. εύσομαι. trattare della pace col nemico per mezzo di araldi. զեսպաններու ձեռքով հաշտութեան շարը նորել · իւրեանէ նեղի խօսք իւր տիրոջէն դարձ լուծումին դոյն։

Digitized by Google

Ἐπικήρυξις - εως (ἡ) τὸ αὐσ. τοῦ Ἐπικηρύσσω (ττω). M. úξω. proclamare. (մատնեցնիմ) հրապարակել. (ինչու՞ էն) իշա՝ ըվ կրնիմ։

Ἐπικινδυνεύω. M. εύσω. arrischiare. վտանգի գնել. ինքնին վտանգ։

Ἐπικίνδυνος (ὁ, ἡ) pericoloso. վտանգաւոր. ինքնին։ — ίνως, ἐπίρ.

Ἐπίκληρος (ὁ, ἡ) unico ereditario. միակ ժառանգարգ. միր ինչինիմ փրոփոր։

Ἐπικληρόω - ῶ. M. ώσω. distribuire. բաշխել. ինչինի՝ ինչինիմ կրնիմ։

Ἐπίκλησις - εως (ἡ) soprannome. 2. invocazione. 3. appello. 4. ignominia. մականուն. 2. օգնութիւն կանչելը. 3. բողոք. 4. վատահամբաւութիւն ունենալ. 2. խորհրդ ըլլալը. 3. պատիժ հասնիմ. 4. պիտնալէն։

Ἐπίκλιντρον (τὸ) canapè, materazzo. բազմոց, ներարան. անկի, խանափ։

Ἐπικλίνω. M. κλινῶ. appoggiare sopra. վրան կռթնցնել. խորհրդ փայտիմ (ἔτι καὶ ἀμτβτ.)

Ἐπίκοιλος (ὁ, ἡ) alquanto cavo. քիչ մը գագաթ. միր ու ծովի՝ ըսիմ։

Ἐπίκοινος (ὁ, ἡ) epiceno, commune. հասարակ (միասին եւ ալլն), մեկտասար. գործիրէ (իմ ինչ ասիրը)։

Ἐπικοινωνέω - ῶ. M. ήσω. partecipare, communicare. կցորդ ըլլալ, մեկտասարիլ. իշխ օլմիմ։

Ἐπίκοπος (ὁ. ἡ) inciso (di sopra). կըտրած (վրայէն). վրանէն իշ (խոսիտիկն)։

Ἐπικόπτω. M. κόψω. tagliare di sopra, incidere superficialmente. վրայէն վիրիրէն կտրել. նօթալըրգնուան տեսիմ։

Ἐπικοσμέω - ῶ. M. ήσω. ornare, abbellire di sopra. վրան զարդարել՝ ազարցընել. խոսիտիր փնտրիմ՝ պէտիլիմ։

Ἐπικουρέω - ῶ. M. ήσω. soccorrere. օգնել. խորհրդ ասնիմ։

Ἐπικούρημα (τὸ) καὶ Ἐπικούρησις - εως καὶ Ἐπικουρία (ἡ) soccorso. օգնութիւն. խորհրդ, խրատ։

Ἐπικουρικός - ἡ - όν. ausiliario. օգնիչ. խորհրդական։

Ἐπίκουρος (ὁ, ὁ) ausiliare. օգնող. խորհրդ իտին։

Ἐπικράνιον (τὸ) turbante, elmo, epicranio. փոքրիկ, սապատրա, գանկապատ. սորեր, փղձիր, գլխու գնտասան նեմին։

Ἐπικράνιος (ὁ, ἡ) che è sulla testa. գլխու վրայ եղող. գլխիցա օլան։

Ἐπικρυφίζω. M. ίσω. alleggerire. թեթեւցընել. իսիիկիլիմ։

Ἐπικραταιόω - ῶ. M. ώσω. corroborare vieppiù. ամէն ամրացընել. վէսիտ տալ՝ վերինկինդրիմ։

Ἐπικράτεια - ας (ἡ) dizione. սերուիեան ասհմանը. իշխ։ 2. = Ἐπικράτησις.

Ἐπικρατέω - ῶ. M. ήσω. dominare, comandare, prevalere, vincere. սիրել, հրամայել, ամէն զորաւոր ըլլալ, յաղթել. հնազանդ կրնիմ, պատժելիմ, գլուխ օլմիմ, կինիմ։

Ἐπικράτησις - εως (ἡ) superiorità, prevalenza. գերակայութիւն, ամէն զորաւոր ըլլալ. իշխանութիւն, գլուխ օլմիմ։

Ἐπικρατητικὸς καὶ Ἐπικρατικὸς - ἡ - όν. astringente. պահարգիչ (արտալիկի). իշալ իտին։

Ἐπίκρημνος (ὁ, ἡ) precipitoso. գահավէժ, անպարկաւ. ապառաժոտ։

Ἐπικρίνω. M. κρινῶ. approvare, confermare. ընդունել, հաստատել. իշալ կրնիմ, իսիիկինդրիմ վերիմ, ապահովիմ։

Ἐπίκρισις - εως (ἡ) giudizio, approvazione. գատաստան, հաւնելը, ընդունելը. վերինի կիտիր, պահպանելիմ, իշալ կրնիմ։

Ἐπικριτὴς - οῦ (ὁ) giudice, arbitro. գատաւոր, միջնորդ. հաւիր, մտաբեր։

Ἐπίκριτος (ὁ, ἡ) confermato, approvato. հաստատած, հաւնցած. իսիիկինդրիմ վերինիլ. իշալ, ապահովիլ, պահպանիլ։

Ἐπικροτέω - ῶ. M. ήσω. far romore, strepitare battendo. գարնելով փոքրացայ հնչել. ապտակ իսիիկիր ըլլիմ։

Ἐπικρύπτω. M. κρύψω. celare, tener nascosto. գազտուկ պահել՝ քանել. ուր իսիիկիմ, խոթի ապտնիմ։

Ἐπίκτητος (ὁ, ἡ) avventizio. մեկտասարցած. իշալ խրնիլիլ։

Ἐπικτίζω. M, ίσω. costruire dopo o in un luogo elevato. հողը կամ բարձր տեղ մը կանգնել. տնդըա խոսիտ պիր ինչինիմ հաստատ իշալ՝ պինա կրնիմ։

Ἐπικυλοτδέω - ῶ. M. ήσω. rotolare sopra. վրան գլորել. խոսիտնեն խաւրտնմիմ։

Ἐπικυρόω - ῶ. M. ώσω. approvare, ratificare, confermare. հաւնիլ, հաստատել. պահպանիմ, իշալ օլմիմ, իսիիկինդրիմ վերիմ։

Ἐπικυρτόω - ῶ. M. ώσω. dar la forma d' una cupola. կամարանիմ՝ գմբեթանման ընել. փոքր՝ իշալ պիլինիմ իշամ։

Ἐπικύρωσις - εως (ἡ) approvazione, confermazione. հաւնելը, հաստատելը. ինչ օլմը, իսիիկինդրիմ։

Ἐπίκωπος (ὁ, ἡ) guernito di remi. 2. allesto. թիերով յարգարած. 2. կամ. պրեպոլիրէ իսիիկիլ։ 2. հաւըր։

Ἐπιλαγχάνω. M. λήξομαι. toccare, ottenere a sorte dopo un altro. վէպէ մը հարը վիճակը իրեն ելլալ՝ ասանալ. պրեպոլին ամէնը վերնէն վերնիկին ըսիմ՝ նաղ օլմիմ։

Ἐπιλαμβάνω. M. λήψομαι. sorprendere. 2. ritenere, impedire. 3. occupare maggior spazio. 4. (μσ.) appropriarsi. վրայ հասնիլ գալ՝ բռնել. 2. կեցընել, արգիլել. 3. ամէն տեղ գրաւել. 4. իրեն տեղա կանչել. խոսիտ կրնիմ՝ պատնէշ իսիիկիմ. 2. գործադրիմ, գործի կրնիմ. 3. ջի իրը իսիիկիմ. 4. վերնիկինի տալ՝ ձգ կրնիմ։

Ἐπιλάμπω. M. λάμψω. cominciar a risplendere. փայլելու սկսիլ. ճրագները պալնմիմ։

Ἐπιλανθάνω. M. λήσω. far dimenticare totalmente. գլխովին մոռցընել. պահպանիլ տանոխտացրմիմ։ (συνήθ. μσ.) dimenticarsi, scordarsi totalmente.

Digitized by Google

դէպ՝ մտանալ. պատահիլ ատեան.

Ἐπιλεαίνω. *M.* ανῶ. applanare la superficie. վրան հարթել. խոտհնել տիրիճի՝ ընդեղմտել։

Ἐπιλέγω. *M.* λέξω. dire di più, aggiungere a ciò che s'è detto. 2. scegliere. մատանել, առնել զբուռիկ, զբուռիծին առջէ բան առնելցընել, վրան զբուռիկ. 2. ընտրել. վէպտրի պօղնիել, պօղնիելիքին ետ տիրելոյ, իւրմէ նիհիլ, խոտ պօղնիել։ 2. պետիլ, խոչորնիլ։ 3. = Ἐπιλογίζομαι.

Ἐπιλείπω. *M.* λείψω. abbandonare. 2. (τρπρ.) mancare. լքել, հետ առել. 2. պակսիլ. ինչ նիհիլ։ 2. խոտնիլ։

Ἐπίλειψις - εως (ἡ) mancanza (*Λατ.* defectio). պակասութիւն. խոտուիլ։

Ἐπίλεκτος (ὁ, ἡ) scelto. ընտրեալ. պատուած. պատիւ խոչորնիլ։ — ἐκτως, ἐπίῤ.

Ἐπιληπτικὸς - ἡ - όν. epilettico. վերնոյ, լուսնոտ. ինքնիրէնէ։

Ἐπιληψία - ας (ἡ) = Ἐπίληψις. 2. epilessia, malcaduco. վերնոտութիւն, լուսնոտութիւն. ինքնիրէնէ։

Ἐπίληψις - εως (ἡ) sorpresa, invasione. 2. accusa. վրայ հասնիլը՝ կոխիլը, յարձակում. 2. ամբաստանութիւն. խոտ կտրել, գոմա. 2. չիրվա։

Ἐπιλλίζω. *M.* ίσω καὶ ίξω. far cenno cogli occhi, ammiccare. 2. stralunare. աչքերկեր. 2. աչքերիդ բանալով ծուռ նայիլ. ինչպէս իւն էյտիրի նիհիդ։ 2. ինչպէսիրիդ պըրտիկ նյրէ նյրէ գոմիտ։

Ἐπιλογίζομαι. *M.* ίσομαι. computare. 2. riflettere. վրան կամ մէկ տեղ հաշուել՝ հաշուել. 2. մտածել, խոկալ. խոչորնի խոխոտ պերատիր առյմէ, հետապնդել. 2. գնահատը՝ գնալհոգա նիհիդ։

Ἐπιλόγισις - εως (ἡ) riflessione. մտածելը։

Ἐπιλογισμὸς (ὁ) խոհուեմ. գնահատ, գնալհոգա։

Ἐπίλογος (ὁ) Ἰων ἀντὶ Ἐπιλογισμός. 2. (συνθ.) epilogo, conclusione. մտածանք, հաշուառութիւն, վերջաբան. իճնալ, խոչորիդ։

Ἐπίλοιπος (ὁ, ἡ) restante, rimanente. մնացօղ. գալն, պոտ։

Ἐπίλουτρον (τὸ) prezzo del bagno. բանեղբը լուացնելու հաւար գրուած առակ. հաւար գարտը՝ հոգը։

Ἐπίλυπος (ὁ, ἡ) afflitto. արտուտ, յուսահատեալ. խոտնը, ծռնալ, տիրիճ։

Ἐπιλύω. *M.* λύσω. slegare, sciogliere. քակել, լուծել. ընծրէտ, պրէտ։ (μτφρ.) spiegare. բացատրել, պարզել. հանպաղը վերտ՝ ընծրէտ, պիլան նիհիդ։

Ἐπιμαίομαι. *M.* μάσομαι καὶ μάσσομαι, palpare. 2. ricercare. չշոփել. 2. փընտռտալ. նշանիդ։ 2. նօթնտալ, արտզտրմտ։

Ἐπίμακρος (ὁ, ἡ) lunghetto. երկնկեկ. ատանեմ։

Ἐπιμανθάνω. *M.* μαθήσομαι. imparare dopo. նորը սորվիլ. սովրտ նոյնիդ՝ խոհիլ նիհիդ։

Ἐπιμαντεύομαι. *M.* εύσομαι. predire. նախագուշակել. բանի մը լուրը առալուցմէ առալ. փիլի պէսլիդիդ, պիր նշանին խոպրէրնէ նշմարելէտեն վերտիդ. բնմնալէտ նիհիդ։

Ἐπιμάρτυρ - υρος (ὁ) testimonio. վկայ. լսիդ։

Ἐπιμαρτυρέω - ῶ. *M.* ήσω. testimoniare di... բանի մը կամ մէկի մը համար վկայել. պիր նշանի խոխոտ պիր տիճի հոգալըտ լսհոգնիլէ վերտիդ։

Ἐπιμαρτύρησις - εως καὶ Ἐπιμαρτυρία - ας (ἡ) testimonianza. վկայաբերութիւն. լսհոգնիլէ։

Ἐπιμαρτύρομαι *M.* οῦμαι. chiamare, citare per testimonio. վկայ կանչել. լսհոգ իլնիդրտիդ։

Ἐπιμάρτορος (ὁ) × ἀντὶ Ἐπιμάρτυρ.

Ἐπιμάρτυς - υρος (ὁ) = Ἐπιμάρτυρ.

Ἐπιμαστττίζω. *M.* ίξω. flagellare. խարազանել, մտրակել. գահլըմտիդ։

Ἐπιμαχία (ἡ) alleanza offensiva e diffensiva. թէ իրենց գեմ թշնամիին կռնելու առնէ ու թէ իրենէ արշաւանք ընելու առնէ ռազմական օգնելու գաշնակցութիւն. իրտրտ պատչին պետրէրնէրէ պահպանդ. վի իրտրտ պետրէրէ պիտի ելլեն պատերազմիին նպաստի նիհիդ։

Ἐπίμαχος (ὁ, ἡ) ausiliario. օգնիչ (պահպանդի մէջ). նպաստի առնուն (պետրէ). ἴδε ἐν τῷ προηγ.

Ἐπιμέλεια - ας (ἡ) deligenza, cura, impegno. չանը, խնամ, գործ. գործի, ինչպէսիդ, գործ. 2. ընտրելոյ ծառա նայիլ. իւրմէ իւն էյտիրի նիհիդ։ 2. ինչպէսիրիդ պըրտիկ նյրէ նյրէ գոմիտ։

Ἐπιμελέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. aver cura, curare. խնամել, հոգալ, գործանել. գործդտիդ, տնտեսի օլմտ, ինքնիդ նիհիդ։

Ἐπιμελετάω - ῶ. *M.* ήσω. esercitarsi di più. առնէ կրճատիլ. վէպտրի նոպլիդ նիհիդ։

Ἐπιμελὴς - έος (ὁ, ἡ) diligente, che ha la cura di... 2. di cui si ha la cura. գործական, խնամով. 2. խնամուած. ինչպէսիդրտլի, գործտն. 2. գործուչէ։

Ἐπιμελητὴς - οῦ (ὁ) che prende cura. հոգացօղ. գործտն։

Ἐπιμελῶς, ἐπίῤ. diligentemente. չանդով, գործական. գործիդ՝ ինչպէսիդ իլէ։

Ἐπιμένω. *M.* μενῶ. persistere, perseverare. 2. aspettare. տեւել, կալ մնալ, գրմնանալ. 2. սպասել. տիմալ նիհիդ, գոյանմտ. 2. պիտ իլնիդ։

Ἐπιμετρέω - ῶ. *M.* ήσω. aggiungere alla misura, misurare di più. առնէլ չափել. վէպտրի նօլչիդ։

Ἐπιμήκης - εος (ὁ, ἡ) oblongo, bislungo. երկնչամեայ, երկնկեկ. սպասնմտ։

Ἐπιμήνιος (ὁ, ἡ) mensuale, menstruale. ամսական. ամսէ, հետ ամ օլըն. (ὄθ.) Ἐπιμήνια (τὰ) mestrui. գալամայը. հայզ, աւրիվէրէրին ամսէրէ։

Ἐπιμηχανάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. inventare, trovare mezzi. հնարել, միջոցներ գտնել. ինչ նիհիդ, վերէէր նօլնը դտնել։

Ἐπίμικτος (ὁ, ἡ) mescolato insieme. մէկ տեղ խառնուած. պիրտպիր գործուչէ։

Ἐπιμιξία (ἡ) mistione. 2. relazione, conversazione. խառնում. 2. կնոջգըս-

βἰβλία, ἀπαλοιβία, ἀπαλοιβεῖον · ἐφοδιασμός. 2· ἐφοδιάζω, ἀλοφᾶ, ἐφοδιάζομαι.

Ἐπιμονή - ῆς (ἡ) perseveranza. 2. dilazione, indugio. ἐπιμονή, ἀπομονή. 2· ἐπιμένω. 2· ἐπιμονή, ἀναβολή. 2· ἐπιμένω, ἀναβάλλω.

Ἐπιμόνιμος καὶ

Ἐπίμονος (ὁ, ἡ) costante, perseverante, permanente. ἐπίμονος, ἀκλόνητος, ἐπιμονητής, ἐπιμονητικός, ἐπιμένων, ἐπιμένουσα, ἐπιμένον. — μόνως, ἐπιμόνως.

Ἐπιμυθέομαι - οὔμαι. M. ήσομαι. esortare. ἐπιτρέπω. ἐνθαρρύνω. 2· = Ἐπιλέγω (1).

Ἐπιμυθεύομαι. M. εύσομαι. = τ. προηγ.

Ἐπιμύθιον (τὸ) la moralità d'una favola. ἀπόφθεγμα ἀπὸ μυθολογικὴν ἱστορίαν. ἠθικὴ ὑπόθεσις μυθολογικῆς ἱστορίας. ἠθικὸν μυθολογικοῦ. (μσ.) divorare tutto il pascolo. 2. consumare. βόσκω ὅλον τὸν ἀγρόν. 2· σπαθεύω, ἐξοδεύω. συμβιβάζω τὰ ἔξοδα. 2· ἀναλίσκω, ἐξοδεύω.

Ἐπινεφὴς - έος (ὁ, ἡ) nuvoloso. σύννεφος · γεμάτος σύννεφα.

Ἐπινίκιος (ὁ, ἡ) trionfale, vittoriale. νικητήριος, νικητηριώδης. ἐπινίκιος ὕμνος. Ἐπινίκιον (τὸ) epinicio, canto trionfale. ὕμνος νικητήριος. ἐπινίκιον ᾆσμα, ἐπινίκιος ὕμνος.

Ἐπίνικος (ὁ, ἡ) = Ἐπινίκιος.

Ἐπινοέω - ῶ. M. ήσω. immaginare, inventare, contemplare, osservare. ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω, ἐπιβλέπω, ἐπιτηρῶ, ἐπιστατῶ, ἐπιμελοῦμαι, ἐπιμελοῦμαι. 2· ἐπιμελοῦμαι, ἐπιμελοῦμαι.

Ἐπινόημα - ατος (τὸ) invenzione, progetto. ἐπίνοια, σκέψις. ἐπίνοια, ἐφεύρεσις.

Ἐπινοηματικὸς - ὴ - όν. inventivo. ἐπινοητικός. ἐπινοητικός.

Ἐπινόησις - εως (ἡ) invenzione. ἐπινόησις, ἐπίνοια, ἐπίνοια. ἐπινόησις, ἐφεύρεσις.

Ἐπινοητικὸς - ὴ - όν. = Ἐπινοηματικός.

Ἐπίνοια - ας (ἡ) = Ἐπινόησις καὶ Ἐπινόημα.

Ἐπινομία (ἡ) il diritto di pascere nel campo altrui. δικαίωμα νὰ βόσκουν ἀλλότρια χωράφια. 2. βοσκότοπος, ἀγρός.

Ἐπινομὶς - ίδος (ἡ) strenna, mancia. δῶρον, ἀγαθοδώρημα. 2· ἐπιδόσιμον, ἐπιδόσιμον.

Ἐπινομοθετέω - ῶ. M. ήσω. emanare nuove leggi. νέους νόμους ἐκδίδω. ἐπιβάλλω νέους νόμους.

Ἐπινυκτὶς - ίδος (ἡ) epinittide. ἐπίκαιρος ἡμέρα ἐορτῆς ἢ ἄλλου τινὸς σπουδαίου. ἐπίκαιρος ἡμέρα ἑορτῆς ἢ ἄλλου τινὸς σπουδαίου.

Ἐπινωμάω - ῶ. M. ήσω × = Ἐπινέμω. 2. reggere. διοικῶ. ἐπιβλέπω, ἐπιτηρῶ.

Ἐπίξανθος (ὁ, ἡ) biondello. ξανθός, ξανθόχρους. ξανθός, ξανθόμαλλος.

Ἐπίξενος (ὁ, ἡ) forestiere. ξένος, ξενικός. ξενικός, ξενικόν.

Ἐπιξενόω - ῶ. M. ώσω. ricevere con ospitalità. φιλοξενοῦμαι ἐπίσημα. φιλοξενοῦμαι ἐπισήμως. φιλοξενοῦμαι.

Ἐπιορκέω - ῶ. M. ήσω, καὶ ήσομαι. spergiurare. κάνω ἐπίορκον. ἐπιορκῶ, ἐπιορκῶ.

Ἐπιορκία - ας (ἡ) spergiuro, falso giuramento. κάνω ἐπίορκον. ἐπιορκῶ, ἐπιορκία.

Ἐπίορκος (ὁ, ἡ) spergiuro. κάνω ἐπίορκον ὅρκον, ἐπίορκος ἄνθρωπος. ἐπίορκος, ἐπίορκος.

Ἐπιουσίος (ὁ, ἡ) (γρφ.) quotidiano. ἀπὸ ἡμέραν, καθημερινός. ἐπιούσιος.

Ἐπίπαππος (ὁ) bisavolo. προπάππος. προπάππος.

Ἐπιπαίζω. M. παίξομαι. schernire, deludere. κοροϊδεύω, γελῶ μαζί. ἐπαίζω, ἐμπαίζω.

Ἐπίπεδος (ὁ, ἡ) piano. ἐπίπεδος, ἴσιος. ἐπίπεδος, ἴσιος. (οὐσ.) Ἐπίπεδον (τὸ) piano, superficie. ἐπιφάνεια, ἐπιφάνεια, ἐπιφάνεια, ἐπιφάνεια.

Ἐπιπέλομαι (χ. M.) = Ἐπέρχομαι (1).

Ἐπίπερκνος (κος) (ὁ, ἡ) vajo. ἐπίχρωμος, ἐπίχρωμος. ἐπίχρωμος, ἐπίχρωμος (ἐπίχλι).

Ἐπίπικρος (ὁ, ἡ) un poco amaro, amariccio. πικρός, πικρίζων.

Ἐπιπίπτω. M. πεσοῦμαι. lanciarsi, cadere sopra all' improvviso. ἁρπάζω γρήγορα. ἐπιπίπτω, ἐπιπίπτω. ἐπιπίπτω, ἐπιπίπτω.

Ἐπίπλα (τὰ) utensile, mobili. σκεύη, σκεύη. ἐπιπλικά, ἐπιπλικά. ἐπιπλικά, ἐπιπλικά.

Ἐπιπλάζομαι καὶ Ἐπιπλανάομαι - ῶμαι. M. άχθομαι. καὶ ήσομαι. errare, girare quà e là. περιπλανῶμαι, περιφέρομαι. περιπλανῶμαι, περιφέρομαι.

Ἐπιπλάσσω. M. πλάσω. ungere. 2. impiastrare, stuccare. ἀλείφω. 2· σοβαντίζω ἢ ἀσβεστώνω, ἀσβεστώνω, ἀσβεστώνω. 2· ἐπιβάλλω τὸ σόβα. ἐπιβάλλω σοβᾶ. ἐπιβάλλω σοβᾶ.

Ἐπίπλαστος (ὁ, ἡ) finto, falso. ψεύτικος, ψεύτικος. ὑποκριτής, ψεύτης.

Ἐπιπλατύνω. M. υνῶ. allargare, slargare. πλατύνω. ἀνοίγω, ἀνοίγω.

Ἐπίπλειος (ὁ, ἡ) = Ἐπίπλεος.

Ἐπιπλέον, ἐπιπλέ. inoltre, di più. ἐπὶ πλέον, ἔτι. ἐπὶ πλέον, ἐπὶ πλέον.

Ἐπίπλεος καὶ ἐπιπλὸς (- έως) (ὁ, ἡ) ripieno. γεμᾶτος γεμάτη. γεμᾶτος, γεμᾶτη.

Ἐπίπλευρος (ὁ, ἡ) costale, laterale. ἐπὶ τῶν πλευρῶν, πλευρικός. πλευρικός, πλευρικός.

Digitized by Google

Ἐπιπληξις - εως (ἡ) riprensione. ...
Ἐπιπλήσσω (ττω). M. πλήξω. rimproverare, riprendere. ...
Ἐπίπλοια (ἡ) = Ἐπιμέλεια.
Ἐπίπλοον (τὸ) epiploo. ...
Ἐπιπνέω - ῶ. M. πνεύσω. soffiare sopra. ... (μτφρ. μὲ αἰτ.) inspirare. ... (μὲ δοτ. ἐκ δ'.) eccitare contro. ...
Ἐπιποθέω - ῶ. M. ήσω. desiderare, bramare. ...
Ἐπιπόθητος (ὁ, ἡ) desiderato, bramabile. ...
Ἐπιποίω - ῶ. M. ήσω. aggiungere a.. ...
Ἔπιποκος (ὁ, ἡ) velloso. ...
Ἐπιπολάζω, M. άσω. soprannotare. ... 2. = Ἐπικρατῶ.
Ἐπιπόλαιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - αίως. superficiale. 2. evidente. 3. triviale, instabile. ... 2. ... 3. ...
Ἐπιπολή (ἡ) superficie. ... Ἐπιπολῆς, ἐπίῤῥ. nella superficie. 2. evidentemente. ... 2. ... 2. ...
Ἐπιπολύ, ἐπίῤῥ. ἀντὶ Ἐπὶ πολύ. per lungo tempo. ...
Ἐπιπονέω - ῶ. M. ήσω. lavorare continuamente. ...
Ἐπίπονος (ὁ, ἡ) penoso, faticoso. 2. che sopporta de' travagli, miserabile. ... 2. ... 2. ...
Ἐπιπρεπης - έος (ὁ, ἡ) decente, vago. ...
Ἐπιπρέπω (X. M.) esser distinto in qualche cosa, primeggiare. ...
Ἐπιπρό, ἐπίῤῥ. a gran distanza. ...
Ἐπιπροβάλλω. M. βαλῶ. gettare sopra. ...
Ἐπίπροικος (ὁ, ἡ) dotato. ...
Ἐπίπροσθε (- θεν.) - ἐπίῤῥ. = Ἔμπροσθεν.
Ἐπιπταίω. M. πταίσω. urtare in... ...
Ἐπιπτύω. M. πτύσω. sputare sopra. ...
Ἐπίπτωσις - εως (ἡ) caduta improvvisa. ... (τρπ.) caso, evento, ...
Ἐπίῤῥαμα (τὸ) pezza, toppa. ...
Ἐπιῤῥάπτω. M. ῥάψω. rappezzare, racconciare. ...
Ἐπιῤῥεπης - έος (ὁ, ἡ) tendente, inclinante. ...
Ἐπιῤῥέπω. M. ῥέψω. tendere, inclinare. ...
Ἐπιῤῥέω. M. ῥεύσω ἢ ῥεύσομαι ἢ ῥυήσομαι. scorrere di sopra. 2. inondare. ... 2. ... 2. ...
Ἐπίῤῥημα (τό) avverbio. ... (ἐπὶ ...φω).
Ἐπιῤῥηματικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. avverbiale. ... (ἐπὶ ...φω).
Ἐπίῤῥησις - εως (ἡ) biasimo. ...
Ἐπιῤῥήσσω. M. ῥήξω. serrare con impeto. ...
Ἐπίῤῥητος (ὁ, ἡ) biasimevole. ... 2. ...
Ἐπιῤῥίπτω. M. ῥίψω. gettare sopra. ...
Ἐπιῤῥοή - ῆς (ἡ) inondazione. ...
Ἐπιῤῥοθέω - ῶ. M. ήσω. strepitare. ... 2. ... 2. ...
Ἐπίῤῥοθος (ὁ, ἡ) strepitoso. 2. ausiliare. ... 2. ... 2. ...
Ἐπίῤῥυτος (ὁ, ἡ) che scorre. ...
Ἐπισαλεύω. M. εύσω. galleggiare, ondeggiare. ...
Ἐπίσαλος (ὁ, ἡ) galleggiante, ondeggiante. ...
Ἐπισεύω (X. M.) eccitare contro. ... (μσ. ἢ πθ.) Ἐπισεύομαι. M. ευθήσομαι. lanciarsi contro. ...
Ἐπισημαίνω. M. ανῶ. indicare con un segno. ... (μσ.)marcare. ...
Ἐπισήμαντος - εως καὶ
Ἐπισημασία - ας (ἡ) indicazione. ...
Ἐπισημαίω - ῶ. M. ώσω. marcare sopra. ...
Ἐπισημείωσις - εως (ἡ) il marcare sopra. ...
Ἐπίσημος (ὁ, ἡ) distinto, celebre, in

Digitized by Google

signe. երեւելի, նշանաւոր, անուանի· ակնհայտ, յայտնի, ապրեալ անձն է: — σήμως.

Ἐπίσης, ἐπίῤ. parimente, del pari. նմանապէս· հաւասարապէս, պէս պէսի:

Ἐπισείζω. M. ίσω. aizzare i cani. շուներ զբղռնալ՝ կատղեցնել· ախոյեանել զբղռնալ՝ ընդդէմ զբղռնալոյ:

Ἐπίσειστος (ὁ, ἡ) provocato, irritato contro, instigato. ընդդէմ գէմ գրգռուած՝ գրգռուած· պերճեալ ընդդէմ բանիւք ուրուք, ընդվզեալ:

Ἐπισκάπτω. M. σκάψω. zappare di nuovo o di sopra. նորէն կամ վրայէն ճանկով քրել· ինչպէս խոթոր խոզերն ընդհատ ընդհատ:

Ἐπισκεπάζω. M. άσω. coprire di sopra. վրայէն գոցել՝ ծածկել· խոպոտներն ընդհատ՝ խոշոմ՝ խորխոչ:

Ἐπίσκεπης-έος (ὁ, ἡ) (τόπος.) coperto di sopra. վրան գոց· խոպոտ ընդհատ:

Ἐπισκέπτομαι. M. σκέψομαι. visitare, considerare, osservare con attenzione. այցելութիւն ընել, ուշագրութեամբ մտածել՝ գիտել· աչքերի նիխիւ, ուշիւ նիխիւ՝ իւր գիտուելու՝ նայել նիխիւ:

Ἐπισκευάζω. M. άσω. guernire, allestare. 2. ristorare, rinnovare. յարդարել, շտկել, կազմել, պատրաստել· 2· նորոգել· գործ ընել· գործիւք, գործոք, ինչպէս իւր գիտուելու՝ նայել նիխիւ· 2· նիխիւ նիխիւ· հնդիւք նիխիւ:

Ἐπισκευαστὴς-οῦ (ὁ) colui che accomoda, ristora. շտկող, նորոգող· գործիւք՝ գործիքի իրն:

Ἐπισκευὴ-ῆς (ἡ) ristaurazione. 2. utensili, suppellettile, arnesi. նորոգութիւն, նորոգութիւն· 2· կահ, կարասիք, կազմած· գործիքի· 2· ինկնիկներ, իրեր:

Ἐπίσκεψις-εως (ἡ) visita, inspezione. այցելութիւն, անձնայութիւն· աչքիւ, գնացուցիչի:

Ἐπισκηνόω-ῶ. M. ώσω. distender de' padiglioni. վրան կանգնել· շուրջ գործած:

Ἐπισκήπτω. M. σκήψω. appoggiare o appoggiarsi sopra. 2. ingiugnere. վրան կռթնցնել կամ կռթնիլ· 2· ապրուցնել· խոպոտներն գայլիսած կայլիսած· 2· ամբաստանել· (μσ.) denunziare. գաղտնի ասել· ընդէմ նիխիւ:

Ἐπίσκηψις-εως (ἡ) l'appoggiare sopra. 2. ordine, comando. 3. accusa. վրան կռթնցնելը· 2· հրամանն, պատուէր· 3· ամբաստանութիւն· խոպոտներն գայլիսած· 2· նիւ, նիխիւն· 3· ընդէմ:

Ἐπισκιάζω. M. άσω. adombrare, coprire. վրան շուք ընել, գոցել· խոպոտներն ինչպէս նիխիւ, գործած:

Ἐπισκίασις-εως (ἡ) adombramento. շուք ընելը· ինչպէսնիւ, ապրանք, ինչպէս նիխիւ:

Ἐπισκιάω-ῶ. M. άσω × ἀντὶ Ἐπισκιάζω.

Ἐπίσκιος (ὁ, ἡ) adombrato, oscuro. 2. che adombra. շուք եղած, մուխ· 2· շուք ընող· ինչպէսնիւ, գործելէ· 2· ինչպէս իրեն:

Ἐπισκίως, ἐπίῤ. oscuramente. մթութեամբ· գործելէ իւր:

Ἐπισκοπεῖον (τὸ) palazzo vescovile, vescovado. եպիսկոպոսարան· պալատ եպիսկոպոսի:

Ἐπισκοπεύω. M. εύσω. esser vescovo, եպիսկոպոս ըլլալ· պալատի՝ փութով՝ իսկական ծառի· 2· = τῷ

Ἐπισκοπέω-ῶ. M. ήσω = Ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκοπὴ-ῆς (ἡ) = Ἐπισκόπησις. 2. (ἐκκλησ.) vescovado, l' offizio del vescovo. եպիսկոպոսութիւն, եպիսկոպոսի պաշտօն· փութով ծառայութիւն:

Ἐπισκόπησις-εως (ἡ) soprantendenza, inspezione. անձնայութիւն, վերակացութիւն· հսկայութիւն, նայելութիւն:

Ἐπισκοπία-ας (ἡ) destrezza nel cogliere la mira. նպատակը գտնելու յարմարութիւն· նիշանա վարժութ ընել՝ նիշանելութիւն:

Ἐπισκοπικὸς-ὴ-όν. (ἐκκλησ.) vescovile. եպիսկոպոսական· պալատի պատուոյ:

Ἐπίσκοπος (ὁ) (ἐπισκέπτομαι.) soprantendente, osservatore, inspettore, custode. այցելու, վերակացու, պահապան· վէմերի խոպոտ, ինչպէսնիւ հսկայ (ἐκκλησ.) vescovo. եպիսկոպոս· վէմ՝ պալատի, խոպոտ:

Ἐπίσκοπος (ὁ, ἡ) destro nel ferire lo scopo. նպատակը գտնելու մէջ յարմարող· նիշանելը վարժութ ընել՝ նիշանել:

Ἐπισκοτάζω. M. άσω. } oscurare, atte-
Ἐπισκοτέω-ῶ. M. ήσω. } nebrare. մթնցնել, խաւարցնել· գործիւք:

Ἐπίσκοτος (ὁ, ἡ) oscuro, oscurato. մթնցած, մուխ· գործ, գործուած:

Ἐπισπάω-ῶ. M. σπάσω. tirare qualche cosa. քան մը քաշել· պէր ընչ ընէիր (μσ.) ottenere, acquistare. ստանալ, ձեռք բերել· խրճիթ, իւր ինքնիրեան:

Ἐπισπεύδω. M. σπεύσω. affrettarsi, accelerarsi. աճապարել, վազվզել· պէտի նիխիւ, նվիրիւնիւ:

Ἐπισπλαχνίζομαι. M. ίσομαι (μὲ ὁσ.) aver misericordia, compassione di qualcheduno. կարեկից ըլլալ, գթալ· ողբալ:

Ἐπιστάζω. M. στάξω. stillare sopra. վրան կաթիլելիլ կամ կաթիլել· խոպոտներն գայլիսած խոպոտ գայլիսած:

Ἐπισταθμεύω. M. εύσω. abitare, dimorare in casa di qualcheduno. ինչ ուրուք բնակել· պերճեալ նվիրիւնիւ ուրուք օրուն:

Ἐπισταθμος (ὁ, ἡ) colui che abita nella casa di qualcheduno. ինչ ուրուք բնակող· պերճեալ նվիրիւնիւ ուրուք օրուն· (οὐσ.) satrapo. սատրապ, նահանգապետ· ազատ պէս, խան:

Ἐπισταλάζω. M. άξω. } = Ἐπιστάζω.
Ἐπισταλάω-ῶ. M. άσω. }

Ἐπίσταμαι. M. ἐπιστήσομαι. sapere, conoscere, intendere· գիտնալ, ճանչնալ· հասկընալ· պէրէ, ըանըմալ, ուշադրել:

Ἐπίστασις-εως (ἡ) lo stillare sopra. վրան կաթիլելիլ կամ կաթիլել· խոպոտներն գայլիսած խոպոտ գայլիսած:

Ἐπιστασία-ας (ἡ) = Ἐπίστασις.

Ἐπιστάσιος (ὁ, ἡ) Statore, Ratterritore (soprannome di Giove). քանոզ, պրկի-

ըշ (Պրամադրագ մակդիր)· զանի խոնի, ֆոսիան, պրոմոյան (Որդեր իւրհըն լսանի)։

Ἐπίστασις - εως (ἡ) attenzione, soprantendenza, cura, inspezione. ուշադրութիւն, տեսուչութիւն, խնամատարութիւն. ներկայութիւն, նշդրութիւն, հսկողութիւն։

Ἐπιστατεύω. M. εὐσω. } soprastare, so-
Ἐπιστατέω - ῶ. M. ήσω. } prantendere, essere inspettore. վրակեցու՝ վերատեսուչ ըլլալ. նշդրը՝ հսկողութիւն տալ, հսկողի կրնալ։

Ἐπιστατήρ. Δ. ἀντὶ

Ἐπιστάτης - ου (ὁ) soprantendente, inspettore, վերակեցու, տեսիկան, վերատեսուչ. հսկողիր, նշդր։

Ἐπιστέλλω. M. στελῶ. mandare, avvisare, annunziare. խրկել, իմացընել. իւալ կրնալ, հասիր վերկել։

Ἐπιστενάζω. M. άξω. καὶ

Ἐπιστεναχίζω. M. ίσω. καὶ

Ἐπιστενάχομαι (X. M.) ἀντὶ

Ἐπιστένω. M. στενῶ. sospirare. հառաչել, ափ ընել. ափսոսալ կրնալ, խնդսիսի կրնալ։

Ἐπιστεφανόω - ῶ. M. ώσω. coronare. պսակել. ֆաճլամալ։

Ἐπιστέφω. M. στέψω. riempiere, stivare. լեցնել, լեցուն ընել, լեցնել. զօր զօրս կրնալ, ծրագրել զօրսդրմամբ, խոչիչ կրնալ։

Ἐπιστήμη - ης (ἡ) scienza. գիտութիւն. իմ։

Ἐπιστημονικὸς - ἡ - όν. scientifico. գիտնական. գիտնլվեր, գիտնլիվեր, իմի պոյեր։

Ἐπιστήμων - ονος (ὁ, ἡ) sapiente, istruito, letterato. գիտուն, հմուտ, գիտնական· լօք պիլէր, օգտասէր, ուխտ, գանի։

Ἐπίστιχος (ὁ, ἡ) messo in linea, in fila. շարքի դրուած, կարգաւորուած· ընդայս ետևընէրէը, ընդէրէը։

Ἐπιστολεὺς - έως (ὁ) sotto - ammiraglio, vice - ammiraglio. 2. secretario. ծովապետի փոխանորդ· 2· քարտուղար, նամակագիր· փոխապետի պէտս կատարէլ։ 2· ըր գործակից։

Ἐπιστολή - ῆς (ἡ) lettera. նամակ, թուղթ. գրութիւն, նամակ։

Ἐπιστολιαφόρος (ὁ, ἡ) portalettere, latore di lettere. նամակաբեր, թղթաբեր. գրութիւն կրնէրնեն. (οὐσ.) = Ἐπιστολεύς. (1).

Ἐπιστολίζω. M. ίσω. vestire. հագուցընել. կեցրերգ։

Ἐπιστολικὸς - ἡ - όν. epistolare. նամակական. գրագրական՝ նամակ գրելիքի։

Ἐπιστόλιον (τὸ) viglietto. տոմսակ. թուղթ։

Ἐπιστολοφόρος (ὁ, ἡ) = Ἐπιστολιαφόρος.

Ἐπιστολογράφος (ὁ, ἡ) secretario incaricato di tenere la corrispondenza. գրագիր, թղթագիր, նամակագիր. ըր գրելիք, նամակ ընդունիլ։

Ἐπιστομίζω. M. ίσω. turare. խնալ, խցանել. ծածկել, խափանել։

Ἐπιστόμιον (τὸ) } turaccio. խիղ, խցան.
Ἐπιστομὶς - ίδος (ἡ) } ծածկ, ծգտիճ։
Ἐπιστόμισμα (τὸ) }

Ἐπιστρατεία - ας (ἡ) spedizione militare, marcia. արշաւանք զօրաց, բանակին շարժումին գէմ երթալը· պիծիր, ընդ, օգտասէր պատերազմի երթալ կերպարանք։

Ἐπιστρατεύω. M. εὐσω. καὶ (μσ.) - εύομαι. marciare contra. զօրքով մէկի մը գէմ երթալ, արշաւանք ընել. օգտա իւր պերճին ծուլը վարձք. պերճին ծուլը օգտա՝ պիծիր կարգերգ։

Ἐπιστράτηγος (ὁ) luogotenente - generale. զօրապետի փոխանորդ· պիծիր վիճէլ։

Ἐπίστρεπτος (ὁ, ἡ) degno d' attenzione, spettabile. միայ գնեալ՝ ուշադրութեամբ նայելու արժանի· ուշադրութ լսելի, ծօսրի-վիճակ՝ ուշադրի կրնալ լսելիօգ։

Ἐπιστρέφεια - ας (ἡ) attenzione, studio, accuratezza, sagacità, industria. ուշադրութիւն, փոյթ, կամ, ճարտարութիւն, վարպետութիւն· ուշադրի, ջոյնի, խոհեմ, ծօսրի-վիճակ, արիւնի, ֆիրասնի, ճիտնէրէի, հասկնալի։

Ἐπιστρεφὴς - ίος (ὁ, ἡ) destro, scaltro, attento, ingegnoso. յարմար, խորամանկ, ուշադիր, ճարպիկ, արագաշարժ. ֆասիլէնէրէի, ֆիրասնի, արիւնի։

Ἐπιστρέφω. M. στρέψω. voltare, far ritornare. գարձնել. կրկին վերկել. (μσ. καὶ Ἑλλ.) ritornare. 2. attendere, aver cura di... ետ գառնալ. 2· բանի մը ուշադրութիւն ընել, հոգ տանիլ. կրկին վերկել. 2· ուշադրի կրնալ, հսկողութիւն ընել։

Ἐπιστρόγγυλος (ὁ, ἡ) alquanto rotondo, rotondello. քիչ մը կլոր· պիծ ու ֆոլիկ։

Ἐπιστροφὴ - ῆς (ἡ) ritorno. 2. conversione, pentimento. գարձում, գարձ. 2· գարձ ուս Աստուած, զղջում· վերկալ, ափսոսել. 2· Աւետ վերկալ, ետ-դարձելէ։

Ἐπίστροφος (ὁ, ἡ) tortuoso. 2. colui che conversa cogli uomini. 3. attento, diligente. ծուռ ու մուռ. 2· մարդոց հետ կեցուածքով. 3· ուշադիր, փութաջան. ընչէ պիծիր. 2· խոհեմ իւր գործոյն. 3· ուշադրի իւր գործոյն։

Ἐπίστρωμα - ατος (τὸ) coperta. 2. tappeto. ծածկոյթ. 2· օձոց. խորխ. 2· ֆոլիկ, ֆիտասի, ֆրշմ։

Ἐπιστύλιον (τὸ) architrave, epistilio. մակաբուն, սեան վերի դին· պերնի ֆոլիկ։

Ἐπισυμβαίνω. M. βήσομαι. accadere, avvenire dappoi. եղեր պատահիլ՝ հանդիպիլ. ամէն բան կրնալ վերկէ, վերկա պատահիլ։

Ἐπισυμμαχία - ας (ἡ) = Ἐπιμαχία.

Ἐπισυνάγω. M. άξω. ammassare, raccogliere. ժողվել գնել՝ ժողվել, հաւաքել, կուտալ. եըշմէ, խօլտամէ, պիրլէտրէլ։

Ἐπισυναγωγὴ - ῆς (ἡ) l'azione di raccogliere, raccoglimento, accumulamento. ժողովել՝ ժողվելիը՝ կուտալը, հաւաքում. պիր եղբ խօտ կրնկոյ՝ եըշմէ։

Ἐπισυνάπτω. M. άψω. unire insieme, congiungere. միաւորել, յօդել· պիրլէտրէլ, պիրլեցրէլ։

Digitized by Google

Ἐπισύρω. M. συρῶ. attirare. իրեն քաշել · ինքնիրեն ներել ։
Ἐπισφάζω. M. σφάξω. scannare, uccidere, ammazzare, sacrificare sopra o dopo. վրան կամ ետքը մորթել, մեռցընել, զոհել · ինչ-որ ինքնին խոթ տեղը պղպջալ՝ ծորթորթել՝ ծաղրանք ընել ։
Ἐπισφαλής - ές (ὁ, ἡ) pericoloso, incerto. վտանգաւոր, անհաստատ · խիզախելի գի ֆորք ։
Ἐπισφίγγω. M. ξω. stringere con forza. ուժով սեղմել · ֆուխին իւր ոտքին ։
Ἐπισφραγίζω. M. ίσω. sigillare. կնքել · գօհին դրնել ։
Ἐπισφράγισμα - ατος (τὸ) sigillo. կնիք · գօհին ։
Ἐπισχεδιάζω. M. άσω. improvvisare, agire senza premeditazione. յանպատրաստից ասանց մտածելոյ բան մը ընել կամ ընել · ըմբլիէի իւր գիր չեյ ծօչնիկ խոթ կիմիդ ։
Ἐπίσχεσις - εως (ἡ) l'azione di trattenere, d'arrestare, d'impedire, ritenzione. քաղ չառալը, բանեցը, արգիլելը · պատճառ, ալը գօհա, հանի օվա ։
Ἐπιταγή - ῆς (ἡ) ordine, comando. հրաման, պատուէր · խրտ, քիմիդ ։
Ἐπίταγμα - ατος (τὸ) ordine, comandamento. հրաման, պատուէր. քիմիդ, պատրաստութիւն · 2. = Ἐπίτακτοι.
Ἐπίτασι, ἐπίρ. di quà, quinci. հասկից · պատճառ, պարտական ։
Ἐπιτακτήρ - ῆρος (ὁ) } comandante. հրամայող, հրամանատար · խրտ իդին, գործակատար ։
Ἐπίτακτος - οῦ (ὁ) }
Ἐπίτακτοι (οἱ) il terzo corpo delle truppe, triarj. (Γαλλ. corps de réserve.) զօրաց գունդին երրորդ կարգը · սպերքին խալխնճի պիօլիկը ։
Ἐπίτασις - εως (ἡ) estensione, amplificazione, esagerazione. տարածութիւն, ընդլայնութիւն, չափազանցութիւն · խմ քիւտար, մատնալը, խոնիլմէ ։
Ἐπιτάσσω (ττω). M. τάξω. ordinare, comandare. հրամայել · խրտ իդին, պատրաստել ։
Ἐπιτάφιος (ὁ, ἡ) sepolcrale, funebre. գերեզմանական, գամբանական · մեղի փաքիւլիէ · (οὐσ.) Ἐπιτάφιον. epitafio. տապանագիր, գամբանագիր · մեղր խաչը, մեղի խոլիէ ։
Ἐπιταχύνω. M. υνῶ. affrettare, accelerare. փութացընել, արագել · իվիրլիքիրիլ տիւրիլ ։
Ἐπιτείνω. M. τενῶ. distendere con forza. ուժեկ մը ձգել · ֆուխիլ իւր կիրճիլ · (μτφρ.) accrescere. աճեցընել, ուժեղցընել · արիշտիլ ։
Ἐπιτειχίζω. M. ίσω. fortificare con delle mura. պատերով ամրացնել · փէտրէլ իւր ֆուհիւրիլիէ՝ խոխիլ վերէ ։
Ἐπιτείχισμα (τὸ) fortezza fabricata contro i nemici. թշնամիներու դէմ շինուած քարէ · փուլիկ ֆորէը խոթէը ֆուխ՝ հիսար ։
Ἐπιτελέω - ῶ. M. έσω. eseguire, effettuare, celebrare. կատարել, լրացընել, ուղղել · խիզիլ կիլիլ, պիթիրիլ, ընդունիլ կիլիլ ։
Ἐπιτελής - ές (ὁ, ἡ) eseguito, effettuato, terminato. կատարեալ, լրացած · խիզիլ խիմամ օլմուչ ։
Ἐπιτίλλω. M. τελῶ. ordinare, comandare. հրամայել, պատուիրել · խրտ իդին, պատրաստել ։
Ἐπίτευξις - εως (ἡ) conseguimento. ստացութիւն, ձեռք բերելը · խրնիլ, իւլի կիդիլմէ ։
Ἐπιτήδειος - α ῆ ος - ον. atto, abile, opportuno, proprio. յարմար, յաւուր, դիպուածք · ֆուխիլէիճիլի, ասլան, սիրուած, փեռնիկ ։
Ἐπιτηδειότης - ητος (ἡ) abilità, destrezza. յարմարութիւն, յոլայտնութիւն · ֆուխիլէիճիլի ։
Ἐπιτηδειόω - ῶ. M. ώσω. render abile, atto, destro a qualche cosa. ձեռք բերել մը յարմար ընել · գիր չէյի ֆուխիլէիճիլ՝ ասլան իդին ։
Ἐπιτηδείως, ἐπίρ. abilmente. յարմարապէս · ֆուխիլէիճի իւր ։
Ἐπιτηδὲς, ἐπίρ. a bello studio, appositamente. դիտմամբ, գիտակցաբար · խոխա, ֆանտասա ։
Ἐπιτήδευμα - ατος (τὸ) mestiere, professione, regola di vivere. պաշտօն, արհեստ, ընթացք օրինակ կենաց · իշտիղիլ, ուսումնասիրութիւն, հաւ, իշտիսան ։
Ἐπιτηδευτὸς - ὴ - όν. affettato. խիստ ստրատեսով չինուած, արհեստակեալ · խոչիճիլի ։
Ἐπιτηδεύω. M. εύσω. affettare. արհեստակեալ · խօչկնիլ ։
Ἐπιτήθη - ης (ἡ) arcavola. նախահանդ կամ նախապատի մայր · պիօյկա լնդիսկիրի խոխը գիրիխկիրի անաղ ։
Ἐπιτηρέω - ῶ. M. ήσω. osservare attentamente. ուշադրութիւն ընել · գլխիկ կիմիդ, խիւճաք իւր նայը կիմիդ ։
Ἐπιτίθημι. M. θήσω. mettere sopra. 2. imporre, incaricare. վրան դնել · 2. կարգել, (գործքի մը) հրամայել · խոպանի ֆօմաք · 2. պատրաստել, հանգչել կիմիդ · 3. (μσ.) perseguitare. հանուչէն բնիկոյ · ֆօվլանաք, արտքս գիլիդ · 4. = Προστίθημι.
Ἐπιτιμάω - ῶ. M. ήσω. riprendere, rimproverare. 2. accrescere il prezzo di... յանդիմանել · 2. բանի մը գինը աւելցընել · իսպէր ալիճի կիմիդ · 2. ալը չէն պահանջէ արիչտիլ ։
Ἐπιτίμησις - εως (ἡ) invettiva, rimprovero. յանդիմանութիւն, չար · ալիճի, ալտր ։
Ἐπιτιμητὴρ - ῆρος (ὁ) } chi riprende. յանդիմանող, չարտող · ալտրըչան ։
Ἐπιτιμητὴς - οῦ (ὁ) }
Ἐπίτιμον (τὸ) pena, supplizio, ammenda. պատիժ, պատուհաս, տոյժ · ֆավկա, գնալ, գնդիկ ։
Ἐπίτιμος (ὁ, ἡ) che si fa per l' onore di qualcheduno. ազգին պատուին համար եղող · պէրճին իշխիլմէ իչին օլան ։
Ἐπίτιμος (ὁ, ἡ) che ha diritto agli onori, onorato. պատիւ ունենալու իրաւունք ունեցող, պատուաւոր · իշխիլմի պօյնդ հաթէը օլան, իհթիրամլը ։

Digitized by Google

Ἐπίτοκος (ὁ, ἡ) (donna) vicina a partorire. Ծանեռլու մօտ (կին)· փոքրիկ խոշէն (խոզը)։

Ἐπιτομή - ῆς (ἡ) troncamento. 2. compendio, epitome. կրճատութիւն· 2· համառօտաբանութիւն (գրոց)· ակռա· 2· յմուղ, յմուղ։

Ἐπίτομος (ὁ, ἡ) troncato. 2. compendioso. կտրած, յօդուածած· 2· համառօտասիրող, կարճ· ակռոտած, ետեղեալ· 2· յմուղ օլմուղ, խոխոջաբար։

Ἐπιτοπλεῖστον, ἐπίῤ. per lo più, ordinariamente. քան մեծ մասին, յոլովակի, համարեայ· կէսերէ, ըստ մեծագոյն· սովորաբար։

Ἐπιτραίσιος - α ῆ ος - ον. } lussuriante. 2.
Ἐπίτραγος (ὁ, ἡ) } infertile. ցեզեր· 2· անպտուղ· չհովիտ· 2· ժայռոտ։

Ἐπιτραπεζίδιος (ὁ, ἡ) } che spetta alla
Ἐπιτραπέζιος (ὁ, ἡ) } tavola, che si fà o si dice nella mensa. սեղանին պատճառած, սեղանը եղող կամ պատշաճ· սոխրայ գործք, սոխրային օրէն խոխոջներ։

Ἐπιτρέπω. M. τρέψω. permettere, concedere. ի՛նդ տալ, հրամուն տալ· ետ վերտալ, իշխէն վերտալ։

Ἐπιτρέφω. M. θρέψω. nutrire. սնուցանել· պահել։

Ἐπιτρέχω. M. θρέξομαι ἤ δραμοῦμαι. accorrere, percorrere. վազելով անցնիլ, փոյթէն կատարել անցնիլ· ետոլորտ կերթալ, օդոյտ կերթալ։

Ἐπιτρίβω. M. θρίψω. fregare la superficie di qualche cosa. բանի մը մակերեսը պիճը շփել· պէր չէրէն նուաղեցնել օլմուծ։

Ἐπίτριπτος (ὁ, ἡ) scellerato, scaltro. ապիրատ, խարամանի· փոյ, նրկի ֆեռար, ֆերշտար, հիներտալկին։

Ἐπίτρομος (ὁ, ἡ) intimorito, sbigottito. խիտ վախցած, վախէն գողացօղ· ըլչիկ ետրտալ, ետրտասասկած բիթիրեկին։

Ἐπιτροπεύω. M. εὐσω. essere tutore, procuratore. խնամեցեալ՝ գործակալ ըլլալ· ըլչանկիւնոբ՝ ուրիշուա օլմուծ։

Ἐπιτροπή - ῆς (ἡ) tutela, amministrazione. 2. commisione, arbitraggio. խնամեցեալ՝ մատակարար ըլլալը· 2· յանձնարարութիւն, ընտրութիւն միջնորդին փոփոխելը՝ ըլչանկիւնոբ օլմուծ· 2· ըստըրէլ, բեղ։

Ἐπίτροπος (ὁ, ἡ) procuratore. խնամեցեալ, գործակալ· ըլչանկիւնոբ, ուրիշ խոսա։

Ἐπιτροχάδην, ἐπίῤ. rapidamente, con prescia. խուճապաւ· անկանոն, խիւղիւ։

Ἐπιτυγχάνω. M. τεύξομαι. riuscire. յաջողիլ· բանս կերթալ։

Ἐπιτυμβίδιος καὶ
Ἐπιτύμβιος (ὁ, ἡ) funebre, sepolcrale. գերեզմանական, դամբանական· գերեզմանի՝ գերեզմանոյ։

Ἐπιτυχής - έος (ὁ, ἡ) che ha ottenuto ciò che desiderava, felice. (Λατ. voti compos). ուզածը գտած՝ ընկալած՝ ձեռք բերած, երջանիկ· նպատակին հասած, ուղղամիտ, ուղղամիտութեամբ իրեն կեմիրեալ, նպատակ։

Ἐπιφαίνω. M. φανῶ. mostrare. ցուցանել· ֆերկերել· (μσ.) apparire. 2. sopravvenire. երեւնալ· 2· վրա գալ՝ հասնիլ· ֆերճեռնալ· 2· խոսք կերթալ՝ նիթիլլեր։

Ἐπιφάνεια - ας (ἡ) superficie. մակերեւոյթ· պէր չէրէն ֆերճեռնէն ետրտալ, երես, բան պիրէրի· 2· (ἐκκλησ.) epifania. Աստուածայայտութիւն· ետրտալ, հասնիլ։

Ἐπιφανής - ἐος (ὁ, ἡ) apparente. 2. illustre, celebre. երեւցօղ· 2· երեւելի, հռչակաւոր· ֆերճեռնէն· 2· գլխաւոր, նամուսլու։

Ἐπιφάνια (τὰ) = Ἐπιφάνεια. (2.)

Ἐπιφαρμακεύω. M. εὐσω. } medicare di
Ἐπιφαρμάσσω. M. άξω. } nuovo. նորէն գէղ տալ· պիճը ճառլիկի վերտալ։

Ἐπιφέρω. M. ἐποίσω. portare, mettere sopra. (Λατ. infero). 2. cagionare, apportare. 3. offrire. 4. (μσ.) lanciarsi sopra. վրան տանիլ՝ գնալ· 2· պատճառել· 3· մատուցանել· 4· վրան նետուելիլ· խուչրէրին ֆերճերտալ՝ ետրտալ· 2· հասնիլ, պիդիլ· 3· առնուած· 4· խուչրէրին պիըլտալ։

Ἐπιφεύγω. M. φεύξομαι. fuggire con prescia. խուճապաւ փախչիլ· անիլչ իչի ետրտալ։

Ἐπιφημίζω. M. ίσω. attribuire, dedicare, ascrivere. վրան գնել, վերագրել, ընծայել· ապր նիւթէ, խոսիւնի ետրտալ· 2· = Ἐπευφημέω.

Ἐπιφθέγγομαι. M. φθέγξομαι. (μὲ ὀστ.) risonare, rispondere. հնչիլ, պատասխան տալ· պիր ձէրէն, գիլտալ ձէրէն։

Ἐπιφθονέω - ῶ. M. ήσω. invidiare. մեխտալ· ետրտնեանք։

Ἐπίφθονος (ὁ, ἡ) invidiato, odioso. նախանձեալ, առելի· ետրտնելիչլի, նախանձոտ։ — φθόνως, ἐπίῤ.

Ἐπιφλέγω. M. φλέξω. accendere, infiammare, brucciare. վառիլ, երել, բռնկեցընել· խոփտ, խոշտաւրտրտ, պիրիլ ձէրէն· 2· (τρπ.) incitare. գրգռիլ· պոյելընդրտրտ, խոհրդ նիւթ· 3· (μτφρ.) illuminare. լուսաւորիլ· գնդիվէրէ նիւթ։

Ἐπιφλογίζω. M. ίσω. infiammare. 2. cagionare dell' infiammazione sulla superficie di un membro. բռնկեցընել· 2· անդամի մը երեսը տաքութիւն պատճառել· խոշտաւրտրտ· 2· պէր ոլտնի պիրիրէրուի հիւանդ նիւթ։

Ἐπίφοβος (ὁ, ἡ) orribile. 2. molto timido. սոհաւելի, սարսափելի· 2· խիստ վախկոտ· խօրֆէն, ետրտնեմ, հնչդնիլ· 2· ըլչկի ետրտնեմ։

Ἐπίφονος (ὁ, ἡ) che brama la strage, sanguinario. արեան ծարաւեցեալ սիրող, արեանկալ, արեւնախանձ· ման պիտիչի պիվին, ման սասսրլու, ման։

Ἐπιφορά - ᾶς (ἡ) attacco di battaglia, assalto. 2. conclusione, conseguenza. բռնկումն (մարտի), յարձակումն· 2· եզրակացութիւն· պիտիչու, եւլիւլեր· 3· նիպիճ· 3· (ἰατρ.) epifora. արտասուահոսութիւն· կիտչիրէն ափռուլը (հիւանդ)։

Ἐπίφορος (ὁ, ἡ) che porta in.. favorevole. ան մը ատեաղ, յարմար· պէր իւրէ

Digitized by Google

ֆրֆխ-ուկն, իւլխ- 2. (ἐπὶ Θηλ. ζώων.) incinta. ծոցուար · կնոջ ։

Ἐπιφορτίζω. M. ίσω. caricare di più. ա-ւելի բեռնաւորել. գոհա կերտկերպ ։

Ἐπιφόρημα (τὸ) confetti e frutti dopo pasto, pospasto (Λατ. bellaria) (Γαλλ. le dessert). անգամեն հաքը եկած ա-ռաւելեկեր ու պտուղք · չերեկ, ծեր ։

Ἐπίφρουρος (ὁ, ἡ) custode, che invigila

Ἐπιφύλαξ - ακος (ὁ) su qualche cosa. պա-հապան, բանի մը համար հսկող · պիտի, պէր չէ, ֆօրաչաճա, պէր չէրկ հաֆսկիր օլսն։

Ἐπιφυλάσσω (ττω) M. ἀξω. riservare, osservare. պահել, պահպանել · ապէրմաֆ, ֆօրաճաֆ ։

Ἐπιφυλλίς - ίδος (ἡ) grappolino rimasto dopo la vendemmia, racimolo. ճաւա-խաչի պալըը ։

Ἐπιφύω. M. φύσω. produrre, far spuntare, nascere sopra. բուսցնել, վրան ծնցնել · խոփածի հաւել կերտրել, պիէրթիլ, գոհաւոր կիթիրել ։

Ἐπιφωνέω - ῶ. M. ήσω. esclamare. բացագանչել · ֆերիւար կիլել ։

Ἐπιφώνημα - ατος (τὸ) esclamazione. 2. epifonema (figura rettorica). բարձր ձա-ռով գոչելը · 2 · մակագանչութիւն (հա-մառաստական ձեւ մը) · ավել իւր պաշար-մած · 2 · ֆերիւար (չէթէլի էսչ տէլօ) ։

Ἐπιφωνηματικός - ή - όν. (καὶ ἐπίρ. - ικῶς.) esclamativo. բացագանչօղ · ֆերիւար խո-սքեր ։

Ἐπιφώνησις - εως (ἡ) esclamazione. բա-ցագանչութիւն · ֆերիւար ։

Ἐπιχαιρεκάκος (ὁ, ἡ) che gode per la felicità altrui. ուրիշին երջանկութեան վրա գուարճացօղ · ախերին խնչերին պէ-չին ։

Ἐπιχαιρέκακος (ὁ, ἡ) che gode per la disgrazia altrui. ուրիշին թշուառու-թեան վրայ գուարճացօղ · ախերին ափսո-պիթի հոգւոյս չըղ օլսն ։

Ἐπίχαλκος (ὁ, ἡ) coperto di rame. պղ-ընձով պատած · պոմբր իւր ֆօշտանդէզ ։

Ἐπιχαράσσω (ττω.) M. ἀξω. incidere, in-tagliare. քանդակել, փորագրել · ֆա-լմաք, օյմաք ։

Ἐπιχαρίζομαι. M. ίσομαι. far grazia, gra-tificare. ինչ ընդհդ մը ընել · պէրթիլ պէր տէրտ կիլել ։

Ἐπίχαρις - ιτος (ὁ, ἡ) amabile, grazioso, piacevele (Γαλλ. gentil). քանթիկ, ազ-նիւ, սիրուն · չէրթին, խօշ, տէպօ ։

Ἐπιχέζω. M. χέσομαι. cacare sopra. վրան քակել · խոչերին օլմաք ։

Ἐπιχειρέω - ῶ. M. ήσω. intraprendere. ձեռք զարնել, ձեռնարկել · իւ ընօրհք, ֆաղալչերին կիլել · 2. (λογικ.) dimostrare con dei sillogismi. հաւաքաբանութիւն-ներով ապացուցանել · տէրէչէտ իւր խո-պան կիլել ։

Ἐπιχείρημα (τὸ) ciò che s' intraprende. ձեռնարկուած բան · իւ ընօրհնօղ՝ ֆա-պշերին օլանօղ ներկն · 2. (λογικ.) epicherema. կարճաբանութիւն (կերպ մը հաւաքաբանութեան է ·) պէրչէք պէր օյ ։

Ἐπιχειρηματικός - ή - όν. (καὶ ἐπίρ. - ικῶς.) appartenente all' epicherema. կարճա-բանութեան պատկանած · էրթիկիմա-նէրան պէտէրլի պէտ ։

Ἐπιχείρησις - εως (ἡ) l'intraprendere, im-presa. ձեռք զարնելը, ձեռնարկութիւն · իւ ընօրհ, ֆաղալչերին կիլել · 2. (λογικ.) argomentazione. ձեռնարկութիւն · պէրչի խոփտնօղ ։

Ἐπιχειρητής - οῦ (ὁ) intraprendente. ձե-ռնարկող (է գործ) · հար չէրկ տալօղ, ճիւ-րին իւր պէր չէրկ իւ ընօրհն, ֆաղալչերին էրկն ։

Ἐπίχηρον (τὸ) ricompensa. փոխարէն · ֆաֆսիլէ ։

Ἐπιχέω. M. χεύσω. versar, spargere so-pra. վրան թափել · խոչերին պօտկել ։

Ἐπίχολος (ὁ, ἡ) bilioso. 2. collerico. մոլ-ձոտ · 2 · արդակիտ, գառնամտել · ափ-ըսէը · 2 · խօլկէրէ, իէրսէը ։

Ἐπίχρυσος (ὁ, ἡ) indorato, dorato. ա-կեղտած · ալիճան խալըզ օլմաչ ։

Ἐπιχρυσόω - ῶ. M. ώσω. indorare. ակե-ղտել · ալիճան խալըզ կիլել ։

Ἐπίχυσις - εως (ἡ) l' azione di versare sopra. վրան թափելը · խոչերին պօտ-ձել ։

Ἐπιχωριάζω. M. άσω. accostumarsi in un paese, in un luogo. ՀՀ տէղ մը տրվիլ · պէր խէրտ՝ վէրչկիտ ուէրմաչ ։

Ἐπιχώριος - α ῆ ος - ον. nativo del paese, indigeno. երկրցի, տեղացի · խէրէ ։

Ἐπιψάλλω. M. αλῶ. toccare le corda di uno strumento musicale. 2. cantare. նուագարանին լարերուն գոչել · 2 · եր-գել · պէր ըալկըչ պէրէչչերին փօքանօք · 2 · իւլմաք ։

Ἐπιψηφίζω. M. ίσω. (μσ.) approvare coi suffragi. քուէով հաստատել · ֆօթո իւր պէր չէրկ ֆափչկերի վէրմէ ։

Ἐποικέω - ῶ. M. ήσω. stabilirsi in un paese. ՀՀ երկիր մը վատեղի՝ հաստատել · պէր վէչչերէտ խնդել ֆաֆսիլ, գոհամ տէր օյմաք ։

Ἐποίκιον (τὸ) alloggio, casa di campa-gna. բնակատեղի, օթաղատեղի, գեղի տուն · ֆա-նաք, տեղ կէչ ։

Ἐποικοδομέω - ῶ. M. ήσω. fabbricar so-pra, accomodar una fabrica. վրան չի-նել՝ կառնդնել (տունի՝ չինուածի) · խո-պանի պիտ ֆաբրիկէ ։

Ἔποικος (ὁ, ἡ) nuovo cittadino, colono. նոր քաղաքացի, եկեղէն քաղաքացի եղած · նէնի չէրհէրէչ · չէրհէրէչերէն ուրուշ կիլել կէնեկի ։

Ἕπομαι. M. ἕψομαι. seguire, seguitare. հետեւիլ · արդ ուրտ կիլիլ ։

Ἑπομένως, ἐπίρ. per conseguenza, in seguito. եկեր, յետոյ · ասոնց, ասի-կին ։

Ἐπονειδίζω. M. ίσω. biasimare, rimpro-verare. երեսը վար տանել, չէթնել · ի-չիանիս ալտը ալմակ, պիրիկիմակ ։

Ἐπονειδιστος (ὁ, ἡ) biasimevole, ripren-sibile. երեսը վար տանելիս՝ չէթնուելիս արժանի · պատճառկեցի · ուչէլտանօք, իւչիէն գոհանօք · — ίστως, ἐπίρ.

Ἐπονομάζω. M. άσω. soprannominare, nominare. մականունել, անուանել · լաղտ՝ էսիմ էօմէք ։

Digitized by Google

Ἐπονομασία - ας (ἡ) soprannome. մականուն. լրացում, հետևում.

Ἐπονόμαστος (ὁ, ἡ) soprannominato. մականանուանեալ. ապ՝ լրացում ինչ ի ծնողաց. — άστως, έπίρ.

Ἐποποία - ας (ἡ) composizione di versi eroici. գիւցազնաբանութիւն քառասի տաղաչափ յօրինուած. պիտի տիլիրանի ինչոց (συνεκδχ.) verso eroico, Epopeja. գիւցազնաբանութիւն. պիտի տիլիրանի:

Ἐποποιός (ὁ) poeta epico. գիւցազնաբանութիւն յօրինող բանաստեղծ. պիտի տիլիրանի ինչ ասող լինիր:

Ἐπόπτης - ου (ὁ) spettatore. 2. inspettore. հանգիսասէր, աչքաբաց բան մը ընծող. 2. վերատեսուչ. հսկիչ. 2. գնդապետ:

Ἔπος - εος - ους (τὸ) parola, racconto, versi eroici. խօսք, պատմութիւն, գիւցազնական տաղաչափ. պատ. նոթ, վոփ, պիտի տիլիրանի:

Ἐπουραῖος - α - ον. che è vicino alla coda, che sta sulla coda. պոչին մօտ կամ վրան եղող. ծայրագոյնս ինչին ինչոց ինչերիսիսի ալան:

Ἐπουράνιος (ὁ, ἡ) celeste. երկնային. հոգի, պիտի:

Ἐπουρέω - ῶ. M. ήσω, ῆ ήσομαι. urinare sopra. վրան ղրկմտիլ. ինչերիսին էլեգ, — պիտիգ:

Ἐποφθάλμιος (ὁ, ἡ) vicino agli occhi, che sta sugli occhi o avanti gli occhi. աչից մօտ, աչից վրայ կամ առիւրը եղող. հոգի ինչը, հոգիներն ինչոցիսիդ ինչոց ինչ ինչիչիդ ալան:

Ἐποχή - ής (ἡ) epoca. թուական, թիւ. ինչիգ:

Ἔποχον (τὸ) cinghia. փակ (հասիսիգ). գոլան:

Ἔποχος (ὁ, ἡ) (ἐπὶ, ἔχω.) portato a carozza. 2. cavaliere. կառքով տարուած. 2. ձիաւոր. արագ էլ ինչերնիլ. 2. զինեալ. (τρπ.) costante, fermo. հաստատուն, ամուր. գովի, գոյներ:

Ἔποψ - οπος (ὁ) upupa, bubbula. յոպոպ. հիւ հիւ, գոռգոռ (պիտ նիվ գոռ):

Ἐποψέ, ἐπίρ. troppo tardi. չատ ուշ. ծգի ի:

Ἔποψις - εως (ἡ) vista (Γαλλ. vue). աչք. հոգինիլ, հիսիլանիլ:

Ἑπτά (οἱ - αἱ - τὰ) ἀριθμ. (7) sette. եօթը. հեգի:

Ἑπτάγλωσσος (ὁ, ἡ) di sette lingue, o di sette voci. եօթը լեզուով, եօթը ձան ունեցող. հեգի հիսանիլ ինչոց ինչերնիլ:

Ἑπταγράμματος (ὁ, ἡ) composto di sette lettere. եօթը գիրով. հեգի հուղիլ:

Ἑπταέτης - ου (ὁ) di sette anni. եօթը տարուան. հեգի իզլիլ:

Ἑπταέτης - εος ῆ έος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Ἑπταήμερος (ὁ, ἡ) di sette giorni. եօթը օրուան. հեգի ինչիչ:

Ἑπταικαίδεκα (οἱ - αἱ - τὰ) ἀριθμ. (17) diciasette. տասն ու եօթը. ծն հեգի:

Ἑπταικαιδεκαέτης - ου (ὁ) } di di-
Ἑπταικαιδεκαέτης - εος ῆ έος (ὁ, ἡ) } ciasette anni. տասն ու եօթը տարուան. ծն հեգի իզլիլ, ծն հեգի հուլինա:

Ἑπταικαιδέκατος - η - ον. decimo settimo. տասնուեօթներորդ. ծն ինչիմիչ:

Ἑπτάκις, ἐπίρ. sette volte. եօթը անգամ. հեգի վերի, հեգի գինա:

Ἑπτακισμύριοι - αι - α. ἀριθμ. (70,000) settanta mila. եօթանասուն հազար. հեգիգիլ պիւ:

Ἑπτακόσιοι - αι - α. ἀριθμ. (700) settecento. եօթը հարիւր. հեգի հիւղ:

Ἑπτάμηνος (ὁ, ἡ) di sette mesi. եօթը ամսուան. հեգի պլէգ:

Ἑπτάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di sette bracci. եօթը կանգուն. հեգի պէլէգ:

Ἑπταπλάσιος - α - ον. settuplo. եօթնապատիկ. հեգի գալ. — σίως, ἐπίρ.

Ἑπτάπλοος - ους (ὁ, ἡ) = Ἑπταπλάσιος.

Ἑπτάπους - οδος (ὁ, ἡ) a sette piedi. եօթնանհան. հեգի պոգիլէ:

Ἑπτάς - άδος (ἡ) settina. եօթնեակ, եօթն. հեգի:

Ἑπτάτονος (ὁ, ἡ) a sette tuoni. եօթը ձայնի ունեցող. հեգի հատիլէ՝ վերջիլ:

Ἑπτάφυλλος (ὁ, ἡ) a sette foglie. եօթը տերեւով. հեգի հոգիգիլէ:

Ἑπτάφωτος (ὁ, ἡ) a sette lumi. եօթնալուսեան. հեգի ըլէֆիլէ:

Ἑπτάχορδος (ὁ, ἡ) a sette corde. եօթնաձի. հեգի վերէլիչ:

Ἐπωδός (ἡ) epodo (sorta di versi lirici). 2. ritornello, verso intercalare. վերջագրութիւն (գիւցազնաբանութեան մէկ տասիկը). 2. կրկներգ. պիտի տիլիրանինչին պիւ նիվ. 2. նոթագրի:

Ἐπώδυνος (ὁ, ἡ) doloroso. 2. che cagiona del dolore. ցաւագին. 2. ցաւ պատճառօղ. ամբէլէ. 2. ամբ հոգ իգին:

Ἐπωμίζω. M. ίσω. mettere sulle spalle di qualcheduno. մէկին ուսերուն վրայ բան մը գնել. պիրինին օմուզանա պիւ նիչ հիսիլհիսի (μσ.) portare sulle spalle. ուսերուն վրայ առնիլ. օմուզա իսլէֆ:

Ἐπωμίς - ίδος (ἡ) spallino, manteletta. 2. omero. ուսերը ծեռնկալ վերարկու, ուսանոց կամ վկաս. 2. ուս. օմուզա ապրանքի պիւ օչ գծիրօլ, գիսիվմ, օմուզլատ. 2. օմուզ:

Ἐπώνιον (τὸ) dazio che si paga per una compra fatta nel mercato. 2. giunta. չուկան բան մը ծախու առնելու համար տրուած բաժ. 2. վաճառաց վերագիր՝ աւելին. լրացուցա պիւ տալ իւրին վերէլին պաժ. 2. ֆռշլ, խորիզան պիտի վերէլին նիվնիչ:

Ἐπωνυμία - ας (ἡ) soprannome. մականուն. լրացում, հետևում.

Ἐπώνυμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ. - ύμως.) soprannominato. մականանուանեալ. ապ՝ իսկ՝ լրացում ցնծող, լրացուցիչ, հետևելի (οὐσ.)

Ἐπώνυμον (τὸ) = Ἐπωνυμία.

Ἐπωτὶς - ίδος (ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) legni sporti fuori da ambe le parti della prora. ծառուն գլխուն երկու կողմէն ալ գուրս ցցուած փառեր. կիզնին ծն խորտիչներէ էդ նաւերուան փա պէլէրը ելէֆիլ օգտնելար:

Ἐπωφελέω - ῶ. M. ήσω. esser vantaggioso utile, giovare. օգտակար, շահա-

Digitized by Google

ձեռ բանալ, օգտակ. ֆայդեպի օշտի, խոչոր, ֆայդա կրնիդ։

Ἐπωφελής - έος (ὁ, ἡ) utile, vantaggioso. օգտակար, շահաբեր. ֆայդեպի։

Ἐρανάρχης - ου (ὁ) che presiede alla collezione di scotti, di collette. հանգանակի սահկ կամ ազգմուքիւն ժողովներուն գլուխը. բեֆիներ խոյաը խնօր ապտա ըսելլումներըն պուէ։

Ἐρανίζω. M. ίσω. raccogliere gli scotti. 2. far una pubblica colletta. 3 (ἐν γέν.) raccogliere. հանգանակի սահկ ժողվիլ. 2. ազգմուքիւն ժողվիլ. 3. ժողվիլ, հաւաքիլ. բեֆիներ խոյաը տեղէներէ. 2. ապտա ըսելլումէ. 3. տեղէներէ, ըսելլումէ։

Ἐρανικὸς - ή - όν. fatto collo scotto e colla pubblica colleta. ժողվուած հանգանակի սահկով ազգմուքիւնով չինուած. պէրիներէ բեֆիներ ալեկոլ խնօր ապտա իլի խոէլուէ։

Ἐράνισις - εως (ἡ) collezione di scotti, Ἐρανισμὸς (ὁ) il fare una pubblica colletta. հանգանակի սահկ ազգմուքիւն ժողվիլը. բեֆիներ ալեկոլ ապտա տեղ էյեղոլ։

Ἐρανιστὴς - οῦ (ὁ) partecipe d' un convito fatto cogli scotti. հանգանակով եղած կուէրքին հաղորգակից. պէրիներ իլի ալ ըլլումֆիներ էլլոլ։

Ἔρανος (ὁ) scotto. 2. colletta. փեսար քրիստոց, հանգանակ, սահկ. 2. ազգմուքիւն. բեֆիներ ալեկոլ. 2. ապտա։

Ἐράσμιος α ῆ - ος - ον. amabile. սիրելի. սիրելլի։

Ἐραστεύω. M. εύσω. (μὲ γεν.) esser amante, amare. ճիք մը սիրահար ըլլալ, սիրել. պէրիներ ալի օշտի, սիրելու։

Ἐραστὴς - οῦ (ὁ) amante. սիրօղ, սիրահար. սիրելի, ալէքէ, ճաճիպոլ։

Ἐραστὸς - ή - όν. = Ἐρατός.

Ἐράστρια - ας (ἡ) θηλ. τ. Ἐραστής.

Ἐρατεινὸς - ή - όν. = Ἐράσμιος.

Ἐρατὸς - ή - όν. amabile. սիրելի. սիրելլի։

Ἐράω - ῶ. M. ἐρασθήσομαι. amare appassionatamente. սաթփամբ սիրել. ալէ՝ սիրտ իլի սիրելու։

Ἐργάδης - εος (ὁ) lavoratore. բանուար, վարձկան. իշչի։

Ἐργάζομαι. M. άσομαι. lavorare, travagliare. 2. guadagnare, far lucro. աշխատիլ. 2. շահիլ. ալէյէլոլ. 2. խաշնի, տար խիճի. 3. (ἐν γέν.) operare. գործել. իշլիճի։

Ἐργαλεῖον (τὸ) strumento. գործի. ալաթ, վարսաքէր։

Ἔργασία - ας (ἡ) lavoro, travaglio. 2. lucro. գործ, աշխատութիւն. 2. շահ. իլ, իշտիճի, իլ կիճի. 2. տար, խալտի։

Ἐργάσιμος (ὁ, ἡ) da lavorare. գործելու. իշլեճիկի, իշլեճիլիր։

Ἐργαστὴρ - ῆρος (ὁ) = Ἐργατής.

Ἐργαστήριον (τὸ) bottega. խանութ, կերպատ. փոխոխան։

Ἐργαστὴς - οῦ (ὁ) = Ἐργάτης.

Ἐργαστικὸς - ή - όν. = Ἐργατικός.

Ἐργατεύω. M. εύσω. lavorare. գործել, բանիլ. իշլեճիճի։

Ἐργάτης - ου (ὁ) operajo, lavoratore. բանուար, վարձկան. իշչի, կիսապրնկի. (ὡς ἐπίθ.) laborioso. աշխատասէր. ալէյէլի. 3. argano, burbera. (Γαλλ. cabestan.) անուագործ. գործօպլոյ։

Ἐργατικὸς - ή - όν. che appartiene al lavoratore. 2. che può lavorare, laborioso. բանուարի պատկանած. 2. աշխատիլ կրցօղ. աշխատասէր. իշչիին գործ. 2. իշլեճիճի իլ կիճիր, ալէյէլի. — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐργατὼν - ῶνος (ὁ) luogo ove dormono gli operaji. վարձկանանոցաան պատկիճ տեղը. իշչիներուն խոնճաճ ճհճալի։

Ἐργοδότης - ου (ὁ) colui che dà del lavoro, avventore. գործ՝ բան տալօղ. ի կիրին, գործտիր։

Ἐργολάβος - ου (ὁ) colui che intraprende un lavoro a prezzo fisso, operajo. գին մը կտրիճով գործի մը ձեռք զարնող գործագ, բանուար. պէր գործ ճճճիր պէտի իլ ի ալնուն՝ իշլեճիճի, իշչի։

Ἔργον (τὸ) opera, lavoro, mestiere. 2. lucro. 3. difficoltà. գործ, բան, պաշտօն, արհեստ. 2. շահ. 3. գժուարութիւն. իլ կիճ, խշտիճի. 2. ասահաթ. 3. կիճլիճ, կիճիլիր։

Ἐργοχειρέω - ῶ. M. ήσω. lavorare colle mani. ձեռքովը գործ մը գործել, բան մը անանալ. իւր իւր ալէյէլոճ՝ պէր իլ ճիրիր։

Ἐργώδης - εος (ὁ, ἡ) faticoso, difficile. աշխատասիրով եղող, գժուար. ալճիճիկի, կիճի, չիճիլ։

Ἐργωδῶς, ἐπίῤ. con fatica, difficilmente. աշխատասիրով, գժուարութեամբ. ալճիճի՝ կիճիլիճ իլի։

Ἐρίβινθος (ὁ) cece. սիսեռն. նոհուտ. 2. (τέωμ.) membro virile. վարագ. խրի՝ կիճիլ, պրեկ բիճիլ, ալէ։

Ἐρεθίζω. M. ίσω. irritare, provocare, aizzare, incitare. գրգռել, գրգիլ, զրպռցնել. էշտիրմէ, էշտիրմէ, խանդի կիճիր։

Ἐρέθισμα - ατος (τὸ) incentivo. գրգիռ, լուցկիկ. էշտիրտան նիւթ, խանդի խոյ, պրոկող։

Ἐρεθισμὸς (ὁ) irritazione, provocazione. գրգռելը, տար վիրցնելը. էշտիրմէ, խանդի կիճիր։

Ἐρεθιστὴς - οῦ (ὁ) irritatore, provocatore. գրգռօղ, տար վիրցնօղ. էշտիրտի, խանդի կիճիր։

Ἐρεθιστικὸς - ή - όν. provocativo, irritativo. գրգռիչ, տար վիրցնօղ. էշտիրտի, խանդի կիճիր։ — κῶς, ἐπίῤ.

Ἐρείδω. M. είσω. appoggiare. կռթնցնել. փայտիճի (ἀντιβ.) opporsi. դէմ գնել. գուլը գօճի (μσ. ἡ πόθ.) disputare. վէճաբանել. գնդապրկի կիճիր։

Ἐρεμνὸς - ή - όν. nero. սեւ. սիճոհ, խար (τρπ.) incerto. անայար. պէլլի կիճիլ, նշմարելի։

Ἐρέσσω (ττω). M. ἐρέσω. remare, remigare, vogare. թի քաշել. պարկել (συνεκδχ.) muovere. շարժել. թիկնիճիր։

Digitized by Google

Ἐρίτης-ου (ὁ) (ἐρίσσω) rematore, vogatore. Թիավարք · նաւավար նաւագին, ջընթացաձգը։

Ἐρετικος - ἡ - όν. che spetta ad un rematore. Թիավարի պատկանած · ջընթացաձգական · ջընթացաձգելու գործ (ὄθ.) Ἐρετικὴ (ἡ) (τέχνη) l'arte di remare, di vogare. Թիի քաշելու արուեստ, Թիավարի ըլլալը · ջընթացաձգելութիւն։

Ἔρευγμα (τὸ) rutto. Ձգռանում. Նըդդիւն։

Ἐρευγμὸς (ὁ) = Ἔρευγμα.

Ἐρεύγομαι. M. ἐρεύξομαι. ruttare. Ձգռանալ, բերկոր։ Նըդդիւն։

Ἐρεύθω. M. ἐρεύσω. arrubinare, rubificare. կարմրցընել, կարմիր ներկել։ կարմրելացընել, կարմրելոյս գոյանալ։

Ἐρευτικὸς - ἡ - όν. che fa ruttare. Ձգռանալի պատճառօղ։ Նըդդիւնդիւն, Նըդդիւնիչ։

Ἔρευνα - ης (ἡ) ricerca, esame, indagine. փնտռտանք, քննութիւն, հարցաքննութիւն։ Խօլտուքն, Թնճկտուքն, Թնթիւն։

Ἐρευνάω - ῶ. M. ήσω. ricercare, esaminare, indagare. փնտռտել, քննել, հարցաքննութիւն ընել։ Խօլտռտել, Թնճկտուքն նրնել, արուեստրմամբ։

Ἐρευνητήρ - ῆρος } esaminatore, indaga-
Ἐρευνητης - ου (ὁ) } tore. քննիչ, փնտռտող։ Թնճկտուքն նրնող, Խօլտուչիւր։

Ἐρευνήτρια - ας (ἡ) ϑηλ. τ. Ἐρευνητής.

Ἐρευξις - εως (ἡ) rutto. Ձգռանում. Նըդդիւն։

Ἐρημάζω. M. άσω. vivere nei deserti, nella solitudine, vivere solitario. անապատը միայն կեանք ապրել · լերկրի խաւսմէ, խաւնէն, միայն պատճառ խօսքը կրկին։

Ἐρημία - ας (ἡ) deserto, solitudine. անապատ, առանձնութիւն · լերկ, խաւնէն, Թնճկտուքն, Թնճկտուքիւն։

Ἐρημικος - ἡ - όν. solitario. առանձնական, առանձնակեաց · խաւնէն գործուչ անձին, լերկրի Թնճկտուքն։

Ἐρημίτης - ου (ὁ) solitario. առանձնակեաց · լերկրի ապրող ոմն (ἐκκλησ.) eremita. անապատական · ապրող։

Ἐρημόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita solitaria. առանձնակեաց · լերկրի խաւնէն գաւնի Խօսքը Նըդդիւն։

Ἐρημοπλάτης - ου (ὁ) } che gira vagabondo
Ἐρημόπλανος (ὁ, ἡ) } nei deserti, raminго. անապատներ թափառական պատրաստ, փոքրիկ թափառօղ · լերկրի Նըդդիւն գոյութ, Խօք խաւնէն, ամրոր Նրնին։

Ἔρημος καὶ Ἐρῆμος - η ῆ ος - ον. solitario, abbandonato. 2. desolato, inabitato, deserto. 3. privo. փոքրիկ Թողած, փայրիկ. 2. անապատացեալ, աւերակ, անբնակ. 3. զուրկ. խաւնէն Թուլէն, Թերի օգտակար. 2. հարուստ, լերկրն, խաւնէն լերկ օգուտ. 3. հանրսոմ (οὐσ.) Ἔρημος (ἡ) (ἐνν. γῆ) eremo. անապատ. լերկ, պարապատ։

Ἐρημοσύνη - ης (ἡ) solitudine. առանձնութիւն. խաւնէնէն։

Ἐρημοφίλης - ου (ὁ) } che ama il deserto,
Ἐρημόφιλος (ὁ, ἡ) } la solitudine, solitario. առանձնասէր · լերկրի խաւնէն գոյ հանդարտ Թիավարի նրնող գործ։

Ἐρημόω - ῶ. M. ώσω. ridurre in deserto, devastare, desolare. 2. abbandonare solo. 3. privare. անապատի գործելու, քանդել, աւերել · 2. միայնական ձգել · 3. զրկել · վերան նրնել, խաւնէն նրնել · 2. խաւնէնէն պարապել, Թերի նրնել · 3. հանրսոմ նրնել։

Ἐρήμωσις - εως (ἡ) devastazione, desolazione. 2. privazione. աւերելը, անապատի գործելնելը · 2. զրկելը · Նըդդիւն, վերան նրնել, լերկրի լերկրիչ · 2. հանրսոմ նրնել։

Ἐρι-αυγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) molto risplendente, lucidissimo. խիստ փայլուն պայծառ · պայծառ լերկրիչ, փայլուն։

Ἐρίδρομος (ὁ, ἡ) che corre molto veloce. արագընթաց, խիստ շուտ վազօղ · պայծառ լուսոյ ծագեան, Նրնլոյս, Նրլիչ։

Ἐρίδωρος (ὁ, ἡ) generoso, che da molto. առատաձեռն, շատ բան պարգեւօղ · միջոցով, Նրլ ուրիշ, պայծառ Նրլ Նրլիչ լերկրն։

Ἐρίζω. M. ίσω. disputare, contendere, rissare. վիճիլ, վիճաբանիլ, կռուիլ · փաւելով՝ Նրլ նրնել, Նրլ լուսոյ։

Ἐριθάκη - ης (ἡ) cerinta (erba che serve di cibo alle pecchie). մեղուներու կերակուր եղող խոտ մը · աբելոյրի նման ծաղ Նրլ օգուտ։

Ἐρίθακος (ὁ) eritaco, pettirosso. կարմրալանջ (թռչուն մըն է) · կարմիր գերկրելը ծաղ Նրլ փոքր գոյ։

Ἐριθεία - ας (ἡ) intrighi, raggiro, briga. գիտութ, գաւ (ժողովրդին աչքը մանալու հնարք) · փնտռ, հիւլէ (խօսքի խոտանելի իմն)։

Ἔριθος (ὁ, ἡ) lavoratore, operajo, servo. վարձկան, ծառայ · իշխ, կարկինչիկ, իշխվերնիչ, ամրոր։

Ἔριννυς - νύος (Ἴρις) furia infernale, Erine. կատաղիք գժոխոց · գիշերնիչ խօսքով՝ գոտորմոլ։

Ἐρινεὸς (ὁ) caprifico. մայրիվայրենի · խոպան ծնեցիր։

Ἔριον (τὸ) lana. բուրդ, գեղջ. խոտ, խոտոր։

Ἐριοπλύτης - ου (ὁ) lavator di lana. բուրդ լուացօղ · խոտ՝ խոտոր նրնող։

Ἐριοπώλης - ου (ὁ) venditor di lana. բուրդ գեղջ ծախօղ · խոտ՝ խոտոր ոմն։

Ἐριουργεῖον (τὸ) luogo ove si lavora la lana. բուրդ բանելու տեղ · խոտ՝ խոտոր նրլլոյթիւ հանուլ, խոտնեան գործուածք։

Ἐριουργος (ὁ, ἡ) lavorator di lana, laniuolo. բուրդ բանօղ · խոտնեան, խոտոր գործ։

Ἐριοφόρος (ὁ, ἡ) che porta della lana. lanoso. բուրդ կրօղ ոմն ինչպէս, գեղջ ունեցող · խոտ՝ խոտոր ծածկող, խոտոր ունեցող։

Ἔρις - ιδος (ἡ) contesa, disputa, mischia. կռիւ, վիճաբանութիւն, բանակռիւ · գործ գործելի, Նրնալ։

Ἔρισμα - ατος (τὸ) oggetto di contesa. վիճաբանութեան Նիւթ · գործելի օրինակ հարգի։

Ἐριστὴς - οῦ (ὁ) che disputa, contendente. վիճաբանօղ · գործելի խոտ։

Ἐριστικὸς - ἡ - όν. che ama le dispute, contenzioso. վիճաբանութիւն սիրօղ · գործելիչի Նրլին։

Digitized by Google

Ἐρίτιμος (ὁ, ἡ) di gran prezzo, prezioso. ծանրագին. պատկառելի:
Ἐριφίον (τὸ) ὑποκορ. Ἐριφος.
Ἔριφος (ὁ, ἡ) capretto, beccherello. ուլիճ, նոխազ, խոյիկ:
Ἕρκος - εος - ους (τὸ) siepe, propugnacolo, rocca. ցանկ, պատսպար, բերդ. պարիսպ, ցանկապատ, ցանկ:
Ἔρμα - ατος (τὸ) appoggio. 2. savorra. 3. feto. 4. monile, collana. մկրճի, կռճնեղէք. 2. նաւախութ. 3. աղճատ. 4. մանեակ. փայտէ, փորձ. 2. կռճ ցնդիպատիս. 3. պատեղ. 4. կրծկալներ:
Ἑρμαφρόδιτος (ὁ) ermafrodito. արուէգ, արձէնէգ. էգանման:
Ἑρμηνεία - ας (ἡ) interpretazione, spiegazione. մեկնութիւն, բացատրութիւն. հանգոյն վերծ, նորոգութիւն, նիւթոյթ:
Ἑρμήνευμα - ατος (τὸ) interpretazione. մեկնութիւն. նիւթոյթ:
Ἑρμηνεύς - έως (ὁ) interprete. մեկնիչ, բացատրիչ. հանգոյն վերծին, նորոգութեամբ, գոնիւթոյթիւ:
Ἑρμηνευτὴς - οῦ (ὁ) = Ἑρμηνεύς.
Ἑρμηνευτικὸς - ὴ - όν. interpretativo, ermeneutico. մեկնողական. հանգոյն վերծիչ. (οὐσ.) Ἑρμηνευτικὴ - ῆς (ἡ) (τέχνη) l'ermeneutica, l'arte di interpretare. արհեստ մեկնելոյ (գրոց). հանգոյն վերծուած, գոնիւթոյթիւ (տիրաբանութեան), ճշմարիտ բացատրիչ:
Ἑρμηνεύω. M. εὐσω. interpretare, esplicare, spiegare. մեկնել, բացատրել, պատրաստել. հանգոյն վերծուած, նիւթոյթ նիւթոյ:
Ἔρομαι. M. ἐρήσομαι. domandare, interrogare. հարցընել. սիրել նիւթոյ, օրհնել:
Ἔρος (ὁ) Αἰολ. ἀντὶ Ἔρως.
Ἑρπετὸς - ή - όν. (ἕρπω) serpeggiante, rettile. սողացող. խոտորնակ. (οὐσ.) Ἑρπετόν (ἐνν. ζῶον.) rettile. սողուն, զեռուն. պարծիք, հաւերիւր:
Ἔρπυλλος (υλος) (ὁ) sermollino, sergillo. (Γαλλ. serpolet.) ծաղիկն նման քացրոյ հոտ ունի ի. կիներէն օրհ, տերէր օրհ:
Ἕρπω. M. ἕρψω. serpeggiare, strisciarsi. սողալ, զեռալ. սուրհանդակել, խոտորնակել:
Ἐρρῶ. M. ἐῤῥήσω. partire, camminare, andare in malora. երթալ, պատրիլ, երթալ կորուսիլ. կիսիլ, կեղծել, իյնալ. Ἐῤῥέ. in malora, va al diavolo. կորուած, կորիր. եղիր, գիհին նիւ օլ:
Ἐῤῥωμένος - η - ον. forte, robusto, coraggioso. կորիճ, քաջ. գիտակերակ, ներ-ուժ:
Ἔρση (ἡ) rugiada. ցօղ. կիս:
Ἐρυθρῖνος (ὁ) fragolino. ելակի գունով ձուկ մը. կարմիր (պտուղ):
Ἐρυθριάω - ῶ. M. άσω. arrossire (dalla vergogna). կարմրիլ (ամչնալէն). եղնտրուիլ (ամօթահարելէն):
Ἐρυθρόδανον (τὸ) robbia. ասրան. պոյտ ներկելու:
Ἐρυθρὸς - ά - όν. rosso. կարմիր. եղերական:
Ἐρύκω. M. ύξω. impedire, arrestare. արգելել, խափանել. ինչ օրհնի, պատճառել, ընդունիլ կրկին:
Ἐρύσιμον (τὸ) erisamo. (Γαλλ. tortelle ἡ vélar). խոտ մը. պիր նիվ օր:
Ἑρύω. M. ύσω. strascinare, attirare. քաշել. ներսիկ, ներս-ուկոտ. (τρπ.) liberare. պահանել, խափանել. ետ-քաշել:
Ἔρχομαι. M. ἐλεύσομαι. venire. գալ. հնչիկ:
Ἐρωὴ - ῆς (ἡ) impeto. թափ, ուժգնութիւն. խըլ. հոգի, հեղհեղմ. (μτφ.) cupidigia, desiderio. ցանկութիւն, ախ փափագ. սիրտ, հաւէս:
Ἐρωμανέω - ῶ. M. ήσω. = Ἐρωτομανέω.
Ἐρωμανὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ἐρωτομανής.
Ἐρωμανία - ας (ἡ) = Ἐρωτομανία.
Ἔρως - ωτος (ὁ) amore, cupidigia, cupidezza. ցանկութիւն, ագահութիւն. սէր, սիրտ. (κατὰ τὴν μυθολογ.) cupido, Amore. Սէր, սիրոյ Աստուած. յիհմնի իւրոյ:
Ἐρωτάω - ῶ. M. ήσω. interrogare, domandare. հարցընել. օրհնել, խնդիրք նիւթոյ:
Ἐρώτημα - ατος (τὸ) domanda, interrogazione. հարցումն. օրհնութիւն, սիրել:
Ἐρωτηματίζω. M. ίσω. interrogare. հարցընել. օրհնել, խնդիրք նիւթոյ:
Ἐρωτηματικὸς - ὴ - όν. interrogativo. հարցական. խնդիրական:
Ἐρωτηματικῶς, ἐπίῤῥ. interrogativamente. հարցմամբ. խնդիրքով նէ, պէտ կիսի սիրել:
Ἐρώτησις - εως (ἡ) interrogazione. հարցումն. օրհնութիւն, սիրել, խնդիրքով:
Ἐρωτιὰς - άδος (ἡ) innamorata. սիրահարիչ. ագահարկիչ. նիկար, սէրեան, հաճոյական:
Ἐρωτιάω - ῶ. M. άσω. essere trasportato di amore. ցանկութեան իյնալով, հարկանիլ ի սէր. սէրէ օրհնի, սիրելոյս հնչուիլ օրհնի:
Ἐρωτιδεὺς - έως (ὁ) ὑποκορ. τ. Ἔρως.
Ἐρωτικὸς - ὴ - όν. amoroso. սիրասիրական, սիրահարական. կիհմնի, սէրեան հաճոյական: — ικῶς, ἐπίῤῥ.
Ἐρώτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἔρως.
Ἐρωτὶς - ίδος (ἡ) amorosa, innamorata. սիրահարիչ, ագահարկածու. նիկար, հաճոյական:
Ἐρωτογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di opere d' amore. սիրոյ՝ ցանկութեան գործերու վրայ գրօղ. սէր — կիհմնի հմտութեամբ:
Ἐρωτοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) che insegna l'arte d'amare. սիրելու արհեստը սորվեցնօղ, սիրոյ՝ ցանկութեան վարպետ. սիրոյ՝ սիրոյն նոյնական, սահմանակից կիհմնի:
Ἐρωτόληπτος (ὁ, ἡ) (ἔρως, λαμβάνω) appassionato dall' amore. ցանկութենէ բռնուած՝ ընկած, սիրէն խելքը կորընցուցած. սէրէ օրհնուած, գոնիւթոյթ:
Ἐρωτολησία - ας (ἡ) trasporto d'amore. սիրէն խելքը կորնչիլը, ցանկութեան ինկնալը. սէրէ օրհնութ, ինկիլուլ օրհնուլ:
Ἐρωτομανέω - ῶ. M. ήσω. infuriarsi dall' amore. սիրէն՝ ցանկութենէն մոլեգնիլ. հանգոյնիւթոյն կիհմնիւթոյն կընչրհնուի՝ ընտրուի:

Digitized by Google

Ἐρωτομανής - ές (ὁ, ἡ) infuriato dall' amore. մերկեն՝ յուսահատեցեալ սիրոյ գնդակոծեալ. խանդակաթոխ՝ սիրտպատ՝ սիրահրեալ ելեւէջեալ՝ — μανῶς, ἐπίῤ.

Ἐρωτομανία - ας (ἡ) amore furioso. կատաղի սէր. մեծին սիրտ, ցնդութիւն խրիմ ալէ։

Ἐρωτοπλοέω - ῶ. *M.* ήσω. essere immerso nell' amore. սիրոյ ծովը ընկղմած ըլլալ. սիրտպատ՝ սէրտն խորը խոժռեալ ըլլալ, ալէտա հալածած ըլլալ ելմէ։

Ἐρωτοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. cagionare, inspirare amore. սիրելու գրգռել, սէր պատճառել. ալի՝ հանդպոյնիկ ներշնչել, ալէ հետ խոսիլ։

Ἐρωτοτόκος (ὁ, ἡ) che inspira amore, che cagiona dell' amore. սիրելու գրգռող, սէր պատճառող. ալէտ ներշնչեն, ալէ հետ խոսիլ։

Ἐρωτοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce l' amore. սէրը սնուցանող՝ սիրեցնող. հանդպոյնիկ սրբրող։

Ἐρωτύλος (ὁ, ἡ) = Ἐρωτικός.

Ἐς. Ἀττ. καὶ Ἰων. ἀντὶ Εἰς. (ὅθ. ὅσαι τῶν ἀπὸ τοῦ Ἐς ἀρχομένων λέξεων δὲν εὑρίσκονται ἐνταῦθα, ζητείσθωσαν διὰ τοῦ Εἰς).

Ἐσθής - ῆτος (ἡ) veste, vestimento. լաֆ, հագուստ. բոպա, խոպոպ։

Ἐσθίω. *M.* ἔδομαι. mangiare, divorare. ուտել, ուտելով հատցընել. նեխել, նեխիլ պիտի։ (μτφρ.) consumare. ապուտել, հատցընել. խելքէ նեխել, ինեխիմիլ։

Ἐσθλός - ή - όν. buono, probo. ազնիկ, լաւ, բարեկիր. նչի, ալի, աւկհ։

Ἑσπέρα - ας (ἡ) κυρ. Θηλ. τ. Ἕσπερος. (ἐννν. ὥρα). sera. 2. occidente. իրիկուն. 2. ուրբաթ. ինն պահըչ։

Ἑσπερίζω. *M.* ίσω. cenare. իրիկուան կերակուր ուտել. պիլա՛ նեխիլ նեխել։

Ἑσπερινός - ή - όν. = Ἑσπέριος (ἐννν. ὕμνος.) il vespro. իրիկուան ժամ. պիլիա՛ նիհանը։

Ἑσπέριος - α ή ος - ον. della sera, vespertino. 2. occidentale. իրիկուան. 2. արեւմտեան. պիլա՛. 2. ուրբաթ, ըստրպ։

Ἑσπερίς - ίδος (ἡ) esperide, viola matronale (Γαλλ. julienne.) իրիկուան գեմ հոտը բուրող ծաղիկ մը. պիլա՛ խոսիլ ծիրն նիվ ևիլեխ, ինի սիթա։

Ἕσπερος (ὁ) la sera. 2. espero, stella di venere. իրիկուն. 2. գիշերավար. պիլա՛. 2. պիլա՛ ելլալուդը, պիլա՛։

Ἑστία - ας (ἡ) focolare. վառարան. ծուխ (συνεκδ.) famiglia, casata. գերդաստան, տուն տեղ. ֆոխիլա, ևվ, ծուխ։

Ἑστίαμα - ατος (τὸ) banchetto. կոչունը. սիֆիֆ։

Ἑστιάρχης (ἡ) } padrone di casa. տան
Ἑστίαρχος - ου (ὁ) } մեծ. ևվ պըրը։

Ἑστιατήριον (τὸ) sala da banchettare. կոչունը ընելու յարմար սրահ. սիֆիֆի ևերիվիֆ օտֆ։

Ἑστιατόριον (τὸ) = Ἑστιατήριον.

Ἑστιάτωρ - ορος (ὁ) colui che fa il banchetto, colui che tratta. կոչունը ընող. սիֆիֆ իպեն։

Ἑστιάω - ῶ. *M.* άσω. (ἑστία). dare un banchetto, trattare. կոչունը ընել, սեղան սալ. սիֆիֆի նիհիֆ, իւրամ նիհիֆ։

Ἑσχάρα - ας (ἡ) focolare. 2. graticola. 3. escara. 4. conno. վառարան. 2. կամարայ. 3. խոցի կեղեւ. 4. թագուհի անդամ. ծուխ. 2. ըսկարա. 3. խոց գոցող։

Ἑσχαρεύς - έως (ὁ) colui che ha la cura del focolare, cuoco di bastimento. վառարանը հոգացող, նաւի խոհարար. ծուխը հսկողին ալէն, ևիկ սիթըը։

Ἐσχατεύω. *M.* εύσω. essere l'ultimo, essere posto all' estremità. վերջին ըլլալ, ծայրը գտնուիլ. ամիլ ելմէ, ամիկա պահըմնմէ։

Ἐσχατιά - ᾶς (ἡ) estremità. ծայր, հաճ. ամի, ամիլ։

Ἐσχατιάω - ῶ. *M.* άσω. ἀντὶ Ἐσχατεύω.

Ἐσχατογέρων - οντος (ὁ) } decrepito. խոր ծեր.
Ἐσχατόγηρως (ὁ, ἡ) } բուռիեան հասած. էր ևիկիսը։

Ἔσχατος - η - ον. (ἔχω ἢ ἐξ.) ultimo, sommo, estremo, infimo. վերջին, յետին, ծայրագոյն. ամի, ախըր, պիա, ամի պերճիկեր ելի, նոթիլ։ — ατως, ἐπίῤ.

Ἔσω. Ἀττ. ἀντὶ Αἴσω. dentro. միջը. իլնըր, իլնէրի։

Ἔσωθεν, ἐπίῤ. di dentro. ներսէն. իլնէրկեն, իլնիրկեն։

Ἐσωτερικός - ή - όν. interno. ներքին. միրնիկ, իլնէրկեր։

Ἐτάζω. *M.* άσω. (σπν. καὶ Γρφ. μόνον ἐν χρήσει ἀντὶ τοῦ συνθ.) = Ἐξετάζω.

Ἑταίρα - ας (ἡ) κυρ. Θηλ. τ. Ἑταῖρος. amica, compagna. 2. meretrice. սիրուհի. 2. պատնիկ, բող. նիհոթ, խոսիլ. 2. ֆոհոթ, ֆոհիլէ։

Ἑταιρεία - ας (ἡ) compagnia, società. ընկերութիւն, ընկերակցութիւն. արհամարհելի, ևերիվիլէ, նօյտելէ։

Ἑταιρεῖος - α - ον. che spetta alla compagnia. ընկերական. արհամարհելի՝ ևերիվիլէի պետասդ։

Ἑταιρεύω. *M.* εύσω. fare società, compagnia con qualcheduno, associarsi. 2. essere amica di qualcheduno. ուկի մը հետ ընկերութիւն մը հաստատել. 2. ուկի մը սիրուհի ըլլալ. պիրնէ իլի արհամարհելի ելմէ, ևերիվիլէ նիհոթ. 2. պիրնէին խոսիլելասս ելմէ։

Ἑταιρέω - ῶ. *M.* ήσω. prostituirsi, far la meretrice. ինքզինքը պատնիկութեան մատնել, պատնիկութեան ուղղել. ինձգինէ բիասվ նիհոթ, ֆոհոթ՝ բիասդ՝ ֆոհիլէ ևերիվիլէ խոսիլ։

Ἑταιρία - ας (ἡ) = Ἑταιρεία.

Ἑταιρίζω. *M.* ίσω. farsi socio, associarsi. ուկի մը ընկեր ըլլալ. պիրնէ իլի արհամարհել՝ ևերիվ նօյտել ելմէ. 2. = Ἑταιρεύω.

Ἑταιρικός - ή - όν. amichevole, che appartiene alla società. բարեկամական, ընկերական. փոխադարձ՝ խոսիլելու՝ ևերիվիլէի փիճիլելիկ։

Ἑταιρικῶς, ἐπίῤ. da meretrice. պատնիկի՝ բող պէս. ֆոհդի՝ բիասդ՝ ֆոհիլէ ինչի։

Ἑταιριστής - οῦ (ὁ) che frequenta le meretrici, puttaniere, bordelliere. բող-

Digitized by Google

բառ, պատկերը յամառն գիտցող. ֆոհպիզան, պատրաստը սէր սէր լրան:

Ἑταῖρος (ὁ) compagno, socio, amico. ընկեր, բարեկամ. խոտան, արհեստակից, խոլտակ, րնկեր, ծոռ:

Ἐτεός - ά - όν. vero. ճշմարիտ, ասպտ. ասհկ, ծոլրան: — Ἐτεόν, ἐπίῤ. veramente. ճշմարիտս, իրաւցընէ. ասհկհան, ընդէր:

Ἑτερογένεια - ας (ἡ) eterogeneità. այլասահմանութիւն. տեսակ ցիւռակն` ասլտ ասլտ օրհնեալ:

Ἑτερογενὴς - έος (ὁ, ἡ) eterogeneo. այլասահման. տեսակ ցիւռակն` ասլտ օրհնեալ:

Ἑτερόγλωσσος (ὁ, ἡ) che parla una lingua straniera. ասար լեզուաւ խօսող. ֆոհպիզան պէս լեռնական ասհկերի խոսն:

Ἑτερογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che è d'un' altra opinione, che pensa altrimenti, diverso di opinione. ասլիչ գաս կարծիք ունեցող. տեսակ ցիւռակն` ընդէր ցիւռակն` ընչաստ օրհն:

Ἑτερόγονος (ὁ, ἡ) nato da genitori di diverso genere. գաս գաս տեսակ ծնող ասարեսան ծնողքէ ծնած. այլ ցիւռակն օրհն տեսարտան ծոռնող:

Ἑτεροδιδασκαλέω - ῶ. M. ήσω. insegnare una nuova dottrina. նոր վարդապետութիւն մը ասրվեցընել. նեռի պէս իմ խոչրիմիտ:

Ἑτεροδοξέω - ῶ. M. ήσω. avere una falsa opinione di una cosa, pensare o credere falsamente, essere eterodosso. ասա՝ ճիւր կարծիքի մէջ ըլլալ, այլափառ ըլլալ. խոնդալ՝ տեսակ ցիւռակն օրհնէ, ընտրէ օրհնէ:

Ἑτεροδοξία - ας (ἡ) eterodossia. այլափառութիւն. ընտրելութ:

Ἑτερόδοξος (ὁ, ἡ) eterodosso. այլափառ. ընտրելը: — ὀξέως, ἐπίῤ.

Ἑτεροεθνὴς - έος (ὁ, ἡ) di diversa nazione. ասրիչ ազգէ եղող. տեսակ գեղեռիտի:

Ἑτεροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) di un' altra specie. ասրիչ կերպով՝ տեսակով. տեսակ ծոռ, տեսակ ցիւռակ:

Ἑτεροθελὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha diverso volere. ասրիչ բան մը կամեցող. տեսակ տեսակ չար խոհեմ. տեսակ ընտրելութ օրհն:

Ἑτεροῖος - α - ον. diverso, dissimile. ասրիչ, անման. տեսակ ծոռ, գաս:

Ἑτερόω - ῶ. M. ώσω. immutare, cambiare. փոխել, փոփոխել. տեղեռիտիտ, ծեռգիտ կընել:

Ἑτεροιωτικὸς - ή - όν. colui che ha la forza d'immutare, di variare. փոխելու փոփոխելու կարողութիւն ունեցող. տեղեռիտիչ փոտրիչ օրհն:

Ἑτερόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce frutti differenti. ասրիչ կերպ պտուղ ատող. տեսակ ծոռ ծիլ հաս խոհ:

Ἑτερόκλιτος (ὁ, ἡ) (γραμ.) eteroclito, che si declina irregolarmente. այլհանգամ, զարտասղի կերպով հոլովուած. ընդհատ տրտրը փոխիիրտի տեսակ ծոռ ելի ծոռիչ՝ իրաց օրհն: — ίτως, ἐπίῤ.

Ἑτερολεξία - ας (ἡ) espressione di una cosa con diverse parole. նոյն բանը ասրիչ բառերով պատճառը. տեսակ նշանակ - խոր՝ փոխիիրտի ըստ ելիչ ծոռիչ նեռգ:

Ἑτερόμαλλος (ὁ, ἡ) chi è peloso solo in una parte. միայն մէկ կողմը մազոտ ը. պտոց. խոշիրս տեսակ ծոռ ծոռտիչ ծիտ:

Ἑτερομήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) nato di un'altra madre. ասրիչ մօրէ ծնած. գալ անապան փորէն, լուսիկի գոհիննիլիտի գոհիւիչ:

Ἑτερόμορφος (ὁ, ἡ) che ha diversa forma. այլաձեւ, ասրիչ ձեւով գալ՝ ծոռ ծիչի տեսակ տեսակ՝ լուսիկի:

Ἑτεροπροσωπικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ. - κῶς) καὶ

Ἑτεροπρόσωπος (ὁ, ἡ) (γραμ.) di diversa persona. ասրիչ անձէ՝ գիտցէ եղող. տեսակ հոգիիչի:

Ἕτερος - α - ον. l'uno de' due. 2. altro. 3. diverso. երկուքէն մէկը. 2. ասրիչ. 3. գաս. տեսակ տեսակ գալ. 2. գալ. 3. այլ, հոգիիչի, գոհիիրտի:

Ἑτερόσκιος (ὁ, ἡ) (γεωμτρ.) eteroscio, abitante della zona temperata. բարեխառն գօտւոյ բնակիչ. գիտիոգի հոգիտիչի տեսակ:

Ἑτερόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che pensa diversamente. ասրիչ կերպ մտածող. տեսակ ծոռ գիտալ՝ ելլա տեսակ:

Ἑτερόω - ῶ. M. ώσω. = Ἑτεροιόω.

Ἑτέρωθεν, ἐπίῤ. dall'altra parte. մէկ կողմէն. տեսակ ծոռտիչ:

Ἑτέρως, ἐπίῤ. altrimente, in altra maniera, diversamente. այլապէս, ասրիչ կերպով. տեսակ ծոռ, գալ՝ ելիչ, գալ՝ ծոռ իլի:

Ἐτήσιαι - αι (οἱ) venti perlodici, venti anniversarj, etesie. տարեկան կամ պարբերական հովեր. գիլիկիլիր (հիր տեսակ մը լճերիա կոխ բալիիրտը):

Ἔτι, ἐπίῤ. ancora. տակաւին, ալ, գեռ. գոհա, ընդհանրապէս, գոհ:

Ἑτοιμάζω. M. άσω. preparare. պատրաստել. հոգերլաւ, ծեռգիտ կընել:

Ἑτοιμασία - ας (ἡ) = Ἑτοιμότης.

Ἑτοιμαστὴς - οῦ (ὁ) preparatore. պատրաստող. հոգերլաւոն:

Ἑτοιμόδακρυς - υος (ὁ, ἡ) facile a piangere. գիւրաւ՝ շատով լացող. խոչ ընդհանրապէս, ալլասող հոգեր:

Ἑτοιμοθάνατος (ὁ, ἡ) pronto alla morte. մահկանչու պատրաստ. խօլեցի հոգեր:

Ἑτοιμοπειθὴς - έος (ὁ, ἡ) facile a persuadersi. շատով համոզող. խօսիչի ը խոհեմ օրհն:

Ἕτοιμος - η ῆ ος - ον. pronto, preparato. 2. vero, certo. 3. facile a fare qualche cosa, lesto. պատրաստ. 2. ապտ, հաստատ. 3. բան մը գիւրաւ ընող, բան մը ընդհանրապէս պատրաստ, շտապ. հոգեր, ծեռգիտ օրհն. 2. ասհկ, փոխրան. 3. տեսակ ծոռ ծոռիչի հոգեր, ընդհանրապէս:

Ἑτοιμότης - ητος (ἡ) prontezza, lestezza. պատրաստութիւն, շտապեմութիւն. հոգերլաւ, ընդհանրապէս:

Ἑτοίμως, ἐπίῤ. prontamente, lestamente. շատով, արագութեամբ. ծեռգիտ. ընդհանրապէս իլի:

Ἔτος - εος-ους (τὸ) anno. տարի, իրաւ, տեսակ:

Ἔτος, ἐπίῤ. indarno, in vanno, gosfa-

Digitized by Google

mente. փաստ ասելը, անմտաբիծիամբ. զօր Հարե. յայնըպէսէ իւր։
Ἐτυμογόρος (ὁ, ἡ) chi dice la verità, veridico. ճշմարտասիրօս. զօրօս ախոհակից իրին։
Ἐτυμολογέω - ῶ. M. ήσω. fare l' etimologia d'una parola. բառի մը առաջաբանութիւնը ընել. պէտ լսողին ասելիք գտնել, կամ նահիլ խիտիլ։
Ἐτυμολογία-ας (ἡ) etimologia. առաջաբանութիւն. կամ նահիլ, լսողին ասելը գտնելը։
Ἐτυμολογικός - ἡ - όν. etimologico. առաջաբանական. լսողին ասելիս վերաբեր։ — ικῶς, ἐπίρ.
Ἐτυμολόγος (ὁ, ἡ) che si occupa all' etimologia delle parole, etimologista. առաջաբան. լսողին ասելիը գտնողս պետ. կամ օրէն, լսողներէն կամ նահիլ իրին։
Ἔτυμος - η ῆ ος - ον. vero, reale. ճշմարիտ, բուն, իրական. ահիմ, զօրօս, ճշդիւթ. (οὐσ.) Ἔτυμον (τὸ) l'origine delle parole. բառերուն արմատը. լսողին ասելը, կամ նահիլ։
Ἐτυμότης - ητος (ἡ) verità. ճշմարտաբիծիամբ. ահիմնիւթ, ճշդիւթիւթ։ 2. Ἐτυμολογία.
Ἐτύμως, ἐπίρ. veramente. իրաւցընէ. ահա ճիշդ, կիրկիտորեն։
Εὖ, ἐπίρ. bene, rettamente, felicemente, facilmente. աղէկ, ուղիղ, բարւոք, քանի հրամեցաբար, գիւրաւ. կայ, զօրօսմա, փառաւորիւթեամբ, ճաւ իւր, զօրօսմա։
Εὐαγγελίζομαι. M. ίσομαι. annunziare, portare una felice nuova, evangelizzare. աւետաբանիլ, աւետիս առնլ. փառաց վերածել։
Εὐαγγελικὸς - ἡ - όν. evangelico. աւետարանական. քրիստոնէից վերաբերեալ։
Εὐαγγέλιον (τὸ) mancia, che si da a colui che porta una buona nuova. 2. felice nuova. աւետիս բերողի արուած պարգեւ. 2. աւետիս. փառաւորեալ վերաբերեալ գոբելիւ. 2. փառք. 3. (ἐκκλσ.) Vangelo. Աւետարան. Քրիստոսի վերաբերեալ։
Εὐαγγελισμὸς (ὁ, ἡ) il portare una felice nuova, annunziazione. աւետիս առնլը. փառաց վերածելը։
Εὐαγγελιστὴς - οῦ (ὁ) annunziatore, chi porta una felice nuova. աւետիս առնող բերող. փառաց. (ἐκκλσ.) Evangelista. աւետարանիչ. քրիստոնէից վերաբերեալ։
Εὐαγγελίστρα - ας (ἡ) ϑηλ. τ. Εὐαγγελιστὴς.
Εὐάγγελος (ὁ, ἡ) apportator di buone notizie. աւետիս բերող, աւետարեր. փառաց վերածող։
Εὐαγρία - ας (ἡ) buona caccia. աղէկ որս. կայ ուղ։
Εὐαγρος (ὁ, ἡ) chi è felice nella caccia o nella pesca. որսի կամ ձկնորսութեան մէջ յաջող. ուղղ նպատ պատեհ գտնող, կամ նպատ։
Εὐάγωγος (ὁ, ἡ) docile, trattabile. գիւրաբեռնիլ, ընտել. նպատ իրին ծառայող, նպատ, գոյութ։
Εὐαισθησία - ας (ἡ) sensibilità, l'avere i sensi vivi. զգայնութիւն, աղէ զգայարանք աւելնալը. զգայնացնողութ, հասկնալիք ուղ օրհնալ։
Εὐαίσθητος (ὁ, ἡ) sensibile, che ha i sensi vivi. զգայուն, աղէ զգայարանք աւելնցող. զգայուն, հասկնալիք ուղ։ — ητως, ἐπίρ.
Εὐαναδίδακτος (ὁ, ἡ) che è facile ad imparare. գիւրաւ կամ մէջ ասրվալ. գիտցնէի՝ ասանելի իւր ուղ նպատիկ իսկիներին։
Εὐανάτροφος (ὁ, ἡ) facile a nutrirsi. 2. ben nutrito, grasso. գիւրաւ սնուցվի կերակրուող. 2. աղէկ սնուցող, պարարտ. կիտ գոյ պատկերն. 2. նպատ պատկերիկ, սեռիկ։
Εὐανδρέω - ῶ. M. ήσω. essere pieno, abbondare di uomini coraggiosi. քաջիմարդիկներով լեցուն ըլլալ. իմիի մարդկանց իւր նպատ գոյ։
Εὔανδρος (ὁ, ἡ) (κυρ. τόπος) pieno di uomini coraggiosi. քաջիմարդիկներով լեցուն. իմիի մարդկանց իւր գոյ։
Εὐανθὴς - έος (ὁ, ἡ) fiorito, di cui il fiore è bello. ծաղկաւէտ, ազուսար ծաղկներ աւնցող. ընտիկ ծաղկաւէտ, ընտիկ իմիկ։
Εὐαπόβατος (ὁ, ἡ) facile a discendere. իջնալը գիւրին. կոմակ գոյ։
Εὐαπόκριτος (ὁ, ἡ) facile a rispondersi. պատասխան առնլը գիւրին. գիտցող վերածող գոյ։
Εὐαρεστέω-ῶ. M. ήσω. compiacersi, aggradire. հաճիլ. հաղ նիկիտ, հոլանալ։
Εὐαρεστικὸς - ἡ - όν. piacevole. զուարճալի. հոլանացրական։
Εὐάρεστος (ὁ, ἡ) aggradevole, compiacente. հաճելի. հոլ, հաղ ոլանալի, սիրելը. լրիւիկ։
Εὐαρέστως, ἐπίρ. aggradevolmente, dilettevolmente. հաճելի՝ զուարճացընող կերպով մը. հոլ հաղ ոլանալի պէտ իրին։
Εὐαρκὴς - έος (ὁ, ἡ) sufficiente. բաւական. սիմիի, նիրիւելը։
Εὐάρμοστος (ὁ, ἡ) proprio, atto, abile, destro, acconcio. յարուկ, յարմար, բաւական, յարձակ, պատշաճաւոր, յարգարուն. հանաս, ասյուն, վերածելիկ, փառաւորիչ. — όστως, ἐπίρ.
Εὔαρχος (ὁ, ἡ) docile, che obbedisce facilmente. հլու, գիւրաւ հնազանդող. հաւելը՝ պէտ խոհալոտ, լիմաւրելը։
Εὐάστερος (ὁ, ἡ) pieno di stelle brillanti. փայլուն աստղներով լեցուն. լոիմիկ ելլուզուած իւր գոյ։
Εὐβάστακτος (ὁ, ἡ) facile a portare. կրելը գիւրին. բաւելոտ՝ տարելոտ գոյ։
Εὔβατος (ὁ, ἡ) facile a entrare, a passare. մտնալը անցնելը գիւրին. կերթալ՝ կրկին գոյ։
Εὐβοήθητος (ὁ, ἡ) facile a soccorrere, cui si può prestare facilmente ajuto. օգնելը գիւրին. խոտոր կիմիկ գոյ։
Εὐβουλεύς - έως (ὁ) che dà buoni consigli. աղէկ խրատներ տալող. կայ խոյհուրդ վերածի։
Εὔβουλος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ. փոյթալոտ, հոլիտ։
Εὔγαιος (ὁ, ἡ) = Εὔγειος.
Εὖγε (ἐπιφών.) bravo! քաջ է, կեցցէ, վայ վայ. ոֆերէմ, պէտհիտրօ օլսաք։

Digitized by Google

Εὔγειος (ὁ, ἡ) che ha buona terra. ազէկ հող ունեցող. ալ՝ նաև բերրիքը։
Εὐγένεια - ας (ἡ) nobiltà, nascita illustre. ազնուատոհմիկութիւն. փեսրիքի, ազնըւութիւն. (συνεκδχ.) generosità. ազնուամտութիւն, առատաձեռնութիւն. ալիճանալիքի, գեղերիքի։
Εὐγένειος (ὁ, ἡ) che ha bella barba, barbato. ազուր մօրուք ունեցող. կեղրև սաֆրանլը։
Εὐγενής - ἐος (ὁ, ἡ) nobile. ազնուազարմ, ազնուատոհմ. փեսր, ասըլզատ. (συνεκδχ.) generoso. ազնուական, առատաձեռն. ալիճանաց, գեղերիր։
Εὐγενίζω. M. ίσω. nobilitare. ազնուական ընել. փեսրլրմիք, չերիճ վերվէ։
Εὐγεφύρωτος (ὁ, ἡ) che ha un buon ponte. 2. proprio a fabbricarvi un ponte. ազէկ ճի կամուրջ մը ունեցող. 2. կամուրջ չինելու յարմար (տեղ). նաև փեսրիքլիք. 2. փեսրիք նախընայ ասյոն (տեղ)։
Εὐγεώργητος (ὁ, ἡ) (terra) adattata alla coltivazione. հնահելի (երկիր). լէֆի սերմիլի ասյոն (քօթրաք)։
Εὐγέωργος (ὁ, ἡ) = Εὐγεώργητος.
Εὔγεως (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Εὐγειος.
Εὐγλωσσος (ττος) - ου (ὁ, ἡ) eloquente, facondioso. ճոռոմ, պերմաքան, լեզուաճի. գիւղաց, պէօզ ասօզաց։
Εὐγνωμονέω - ῶ. M. ήσω. esser riconoscente, esser grato. երախտագէտ՝ շնորհակալ ըլլալ. նաև գոհունիլ։
Εὐγνωμοσύνη - ης (ἡ) riconoscenza, gratitudine. երախտագիտութիւն. նաև գոհունիլ, երախի գիտնալ, պէտք կը տեսնէ նկատել։
Εὐγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) riconoscente. երախտագէտ, շնորհակալ. նաև գոհունչան։
Εὐγνώριστος (ὁ, ἡ) facile a riconoscere. ճանչնալի գիւրերն. գոհունիլ ըսելու։
Εὔγονος (ὁ, ἡ) fecondo, fertile. բերրասար. հասկնալիք, գիւրիւրելի։
Εὐγράμμος (ὁ, ἡ) ben disegnato. ազէկ գծագրուած. նաև բեռի վերելիք։
Εὐδαίδαλος (ὁ, ἡ) ben lavorato. ազէկ բանուած. նաև իլլինիլ։
Εὐδαιμονέω - ῶ. M. ήσω. essere felice, prosperare. բազդաւոր ըլլալ, բանը յաջողիլ. գոհունիլ օլմէք, իւլ բաար ինիլ։
Εὐδαιμόνημα - ατος (τὸ) avvenimento felice. յաջող գեպուած. սաղարլու վոյ։
Εὐδαιμονία - ας (ἡ) felicità, prosperità. յաջողութիւն, երջանկութիւն. գոհունիլիք։ հասկնալիք։
Εὐδαιμονίζω. M. ίσω. felicitare. երջանկացընել. հասկնալ կիճէ։
Εὐδαιμονικὸς - ἡ - όν. proprio alla felicità. երջանկութեան պատկանած. հասկնալուն գոհունիլիք։
Εὐδαιμονικῶς, ἐπίῤῥ. felicemente. երջանկութեամբ. հասկնալուի իւր։
Εὐδαιμονισμὸς (ὁ) il felicitare. երջանկացընելը. հասկնալ կիճէ։
Εὐδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. երջանիկ, բազդաւոր. հասկնալու, գոհունիլ, գոհունիլիք, պահնիլը։ — δαιμόνως, ἐπίῤῥ.
Εὔδηλος (ὁ, ἡ) evidente. բացայայտ. գոհունչան։
Εὐδία - ας (ἡ) bonaccia di mare, calma, serenità. հանդարտութիւն (ծովի), պարզութիւն. իւլիմնըլէք, պերմիլէք, (μτφρ.) tranquillità. անխռովութիւն, խաղաղութիւն. բահսիլէք, հանգստ։
Εὐδιάζω. M. ασω. viver tranquillo. խաղաղութեան մէջ ապրիլ. բահսիլէքտ՝ հանգստութիւն խալսմէք։
Εὐδιαθέτος (ὁ, ἡ) ben disposto. ազէկ կարգադրուած. նաև նեղսիրտիլէ՝ սրտէն ինչպէս՝ ըզքայ գոհանալու։
Εὐδίαιτος (ὁ, ἡ) frugale. չափաւոր, ամֆաւսիզ. հասկնալի, խանգիպ։
Εὐδιάλλακτος (ὁ, ἡ) riconciliabile, conciliabile. հաշտուօղ, ազէկ սիրտ ունեցող. դարձան, իմլայ ինչէր, նաև նեղսիրտի։
Εὐδίδακτος (ὁ, ἡ) che si può facilmente istruire, chi è facile a imparare. գիւրաբան մը սորվող. գօլայլէք իւր վեր նկնիկ նօյրիներն։
Εὐδιήγητος (ὁ, ἡ) facile a raccontare. պատմելը գիւրերն. նաև գօլայ։
Εὐδιοίκητος (ὁ, ἡ) facile a governare. կառավարելը գիւրերն. գօլայնալով՝ նաև գօլայ։
Εὐδιορθωτος (ὁ, ἡ) facile ad emendarsi. ուղղելը գիւրերն. նաև գօլայ։
Εὔδιος (ὁ, ἡ) sereno. 2. tranquillo. պայծառ, պարզ. 2. հանգարտ, խաղաղ. նաև գիւրէք. 2. բահսիլ, հանգստացնօղ։
Εὐδοκέω - ῶ. M. ήσω. approvare, esser contento di... հաւնիլ, հաճիլ. գոհունիլ, նօզնալ օլմէք։
Εὐδοκία - ας (ἡ) benevolenza, affezione, buona volontà. բարեհաճութիւն, սէր, լաւակամութիւն. հանհայիք, խօշգնահնէք։
Εὐδοκιμέω - ῶ. M. ήσω. ottenere l'approbazione di tutti, riuscire, prosperare, esser lodato. ամէնէն հաւնըլիլ, բանը յաջողիլ, երեսը ձեռնտի ելլել, գովուիլ. հանգիպան պահնիլէ, իւլ բաար ինիլ, պահ օլմահնէք։
Εὐδόκιμος (ὁ, ἡ) lodato, onorato da tutti, rinomato, celebre, illustre. ամէնէն գովուած, փառաւորուած, երեւելի, նշանաւոր. խալխին պահ օլմահալ՝ ինքնիլանիլ, նամտար, պահնոր։
Εὐδοξέω - ῶ. M. ήσω. godere d'una buona riputazione, godere di una gran celebrità. ազէկ վարկում՝ յարգ ունենալ, գովուիլ. նաև իհթիպարտ օլմէք։
Εὐδοξία - ας (ἡ) buona riputazione. ազէկ վարկում՝ յարգ. նաև ինքնիլան, նամտարլէք։
Εὔδοξος (ὁ, ἡ) Εὐδόκιμος.
Εὐδρομίας - ου } agile, veloce. արագաշարժ.
Εὔδρομος (ὁ, ἡ) } արագասուն, ճամբան շատով քալօղ. նօյա չափօք նիւթերն, այդչը չափօք, եղէներն։
Εὐειδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) bello, vago. գեղար, քաղցրահէյ. կեղծիլ, վերին։
Εὐελπις - ίδος (ὁ, ἡ) che ha o dà delle buone speranze. ազէկ յոյս ունեցող կամ տուօղ. նաև նախօրօք օլմէ նօյտա վերին։
Εὐέμβατος (ὁ, ἡ) (τόπος) ove si può

Digitized by Google

entrare facilmente. մանալը գիւրին (առ.). կերթալ գալով, գալայնէ իւր կերթալը (հանդ.):

Εὐεξία - ας (ἡ) buona complessione, robustezza. առժամութիւն, կազմութիւն. զօրաւիրելի, տիրելի:

Εὐέργαστος (ὁ, ἡ) facile a lavorare. բանելը գիւրին. իւրնիգալ գալով:

Εὐεργεσία - ας (ἡ) benefizio, beneficenza. բարերարութիւն. նիգիւնարելէ, տիրիգնալ:

Εὐεργετέω - ῶ. Μ. ήσω. beneficare. բարերարութիւն ընել. նայ՝ նիգիլ նիգիւ:

Εὐεργέτημα - ατος (τὸ) beneficio. բարերարութիւն. նիգիլ, նայ:

Εὐεργέτης - ου (ὁ) benefattore, benefico. բարերար. նիգիւնար, վնաս նիգիլ:

Εὐεργετικός - ή - όν. benefico. բարերարութիւն ընելը սիրող, բարերար. նիգիլ նիգիւ տիվնի, նայ՝ տիվնի:

Εὐεργέτις - ιδος (ἡ) Θηλ. τ. *Εὐεργέτης.*

Εὐεργὴς - έος (ὁ, ἡ) ben lavorato. ապէկ բանուած. նայ իւլիճնիլ:

Εὔεργος (ὁ, ἡ) facile, che non domanda molto lavoro. գիւրին, չատ աշխատանք պէտք չունեցող. գալայնէ իւր գալելէն՝ իւլիճնին, վատիգի իւր օլսան. 2. = *Εὐεργής.*

Εὐζωέω - ῶ. Μ. ήσω. menar una vita felice. երջանիկ կեանք մը վարել. հանդիստ ու ջիր կօգար ապրիլ:

Εὐζωία - ας (ἡ) buona, felice vita. ապէկ՝ երջանիկ կեանք. նայ՝ հանդիստ կօգար:

Εὔζωος (ὁ, ἡ) chi mena una vita felice. երջանիկ կեանք մը վարող. հանդիստ ու ջիր կօգար ապրիլն:

Εὐηγορέω - ῶ. Μ. ήσω. lodare, dire del bene. գովել, ձկի մը համար ապէկ գրուցել. գիտի նիգիւ, պէրիւին հաթլըա նայ ապրիլիկ:

Εὐήθεια - ας (ἡ) semplicità, innocenza, sciocchezza. պարզմութիւն, անմեղութիւն, անմտութիւն. ապուշ, ապիկարութիւն, ապուշլուք, պէտիլուք:

Εὐήθης - εος (ὁ, ἡ) esente di malizia, semplice, sciocco. պարզամիտ, անմեղ, անմիտ. ապիկար, խելքիւելէ, պէտի, գոմար:

Εὐηθῶς, ἐπίῤῥ. sciocamente. անմտութեամբ. պէտիլիկ՝ գոմարլուք նէ:

Εὐήκοος (ὁ, ἡ) chi ha un buon udito. ապէկ լսելիք ունեցող. նայ իւլիգին, գովելիի ապուշ ալ. (τρπ.) ubbidiente. հնազանդ, լսողիլը:

Εὐημερέω - ῶ. Μ. ήσω. vivere felicemente, esser favorito dalla fortuna. երջանկութեան մէջ ապրիլ, բաղդը բաց ըլլալ. հանդիստ ու ջիր ապրիլ:

Εὐημερία - ας (ἡ) serena, bella giornata. գոբէ՝ ապատ օր. պէտի՝ կիւնէլ կիւն. 2. (συνήθ.) felicità. երջանկութիւն, բարերարութիւն. հանդիստ, խելքիւելէ, նայ կիւնէլը:

Εὐήμερος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. երջանիկ, բաղդատար. հանդիստ, խելքիւելէ:

Εὐθανατέω - ῶ. Μ. ήσω. finire felicemente i suoi giorni, morire felice. երջանիկ մահուամբ մեռնիլ. նայ պէտ կօլխ՝ իւր կօլխը:

Εὐθάνατος (ὁ, ἡ) chi finì felicemente i suoi giorni. երջանիկ մահուամբ մեռած. նայ պէտ կօլխ՝ իւր կօլխը:

Εὐθέατος (ὁ, ἡ) facile a osservare. գիտելը գիւրին. նայը նիգիւ գալով:

Εὐθεράπευτος (ὁ, ἡ) facile a guarire. բժշկելը գիւրին. պուկիւիգիւ՝ լիճա վերգիւ գալով:

Εὐθέρμαντος (ὁ, ἡ) facile a riscaldare. տաքցընելը գիւրին. ըսելնալ գալով:

Εὔθερμος (ὁ, ἡ) caldissimo. խիստ տաք. շատին ըսելնալ:

Εὐθετέω - ῶ. Μ. ήσω. essere ben disposto. աղէկ կարգադրուած ըլլալ. նայ ուբրայ՝ նիշտա գտնուելու օլմագ:

Εὐθετίζω. Μ. ίσω. disporre, mettere in buon ordine. կարգադրել, ապէկ կարգ դնել. նիշտալմագ, նայ պէտ ուբրայ գտնել:

Εὔθετος (ὁ, ἡ) proprio, disposto. յարմար, պատշաճ. սայման, գտնուելիք:

Εὐθήμων - ονος (ὁ, ἡ) ben disposto. աղէկ կարգադրուած. նայ նիշտա՝ ուբրայ գտնուելու:

Εὐθηνέω - ας (ἡ) abbondanza. առատութիւն. գոլութ, շինիգիլ:

Εὐθηνία - ας (ἡ) = *Εὐθήνεια.*

Εὔθραυστος (ὁ, ἡ) fragile, facile a rompersi. գիւրաւ կտրուելիք. գալայ կըրըլըր:

Εὐθύδρομος (ὁ, ἡ) che va dritto. չիւտակ գացող. գալաս կիգին (*ἐν γέν.*) dritto. չիւտակ. գալաս:

Εὐθυθάνατος (ὁ, ἡ) che fà morire immediatamente. անմիջապէս մեռցընող. ալիլ-ֆելէք նուտիրին:

Εὐθυλόγος (ὁ, ἡ) che parla giustamente, che dice la verità, veridico. ճշմարտախօս, առոյգը գրուցող. գալաս պէյլիկին:

Εὐθυμάχος (ὁ) bellicoso. գոռ պատերազմող, ծիւնկիվէր, գիլէվէր:

Εὐθυμέω - ῶ. Μ. ήσω. esser allegro, gioire. զուարճանալ, սիրտը բացուիլ, ուրախանալ. սեվինիգ, լաղ օլմագ, տիգ նիգիւ:

Εὐθυμία - ας (ἡ) allegrezza, giocondità. խնդութիւն, ուրախութիւն. լաղլըգ, գոբաբրիկին, տիգ:

Εὔθυμος (ὁ, ἡ) lieto, allegro, giocondo. ուրախ, խնդագին. լաղ, գոբաբ, տիգիլ:

Εὐθύμως, ἐπίῤῥ. lietamente, allegramente. ուրախութեամբ, խնդումով. լաղլըգէ՝ գոբաբրիկին նէ:

Εὔθυνος (ὁ) = *Εὐθυντήρ.*

Εὐθυνσις - εως (ἡ) emendazione. ուղղութիւն. խալհ:

Εὐθυντήρ (ὁ) direttore, governatore. 2. giudice, inquisitore. կառավարող, ուղղող. 2. գատաւոր, քննիչ. գոբէր, նազըր, գոգեզդիր. 2. հարիւ, թիֆգահօլը գիւ, նօֆլըլըճը:

Εὐθυντήριος - α ἤ ος - ον. chi radrizza, dirige, emendatore. ուղղող, կառավարող. գոբրալան, գալըտան, իգոբէ նալհ նայն:

Εὐθυντὴς - οῦ (ὁ) = *Εὐθυντήρ.*

Εὔθυντος - ή - όν. governato, emendato. կառավարուած, ուղղուած. նգոբէ օլուած, գոբրալմալ, խալհ օլմալ:

Digitized by Google

Εὐθύνω. M. υνῶ. dirigere, raddrizzare, emendare. ուղղել, շտկել· խոշհ կինիլ, փոխրոնկիլ, պնակիլիկիլ։

Εὐθυονειρία - ας (ἡ) sogno nel quale si vede ciò che ha da succedere. բաստիկը յայտնօղ բացայայտող երազ· ցնդաբանը կնօդրեին պէս։

Εὐθυόνειρος (ὁ, ἡ) che vede al sogno ciò che ha da succedere. երազին մէջը բաստիկը տեսանօղ· պէտքին ցնդաբանը կնօդրեին պէս։

Εὐθὺς - έος (ὁ, ἡ) retto, equo. ուղիղ, շիտակ· փոքրոս, խոշհ· (μτφρ.) semplice, innocente. շիտակ սիրտ ունեցօղ, անմեղ· փոքրոս կնօդրելի, ապուշութիւն, ասելոյ· անմիտութիւն։

Εὐθύς, ἐπίῤ. subito, tosto, immediatamente. շուտով, վազվազակի, անմիջապէս· գէր ափսդ, կոխոնակի, ալիւ ֆիւլը։

Εὐθύτης - ητος (ἡ) rettitudine, equità. ուղղութիւն, շիտակ բաստիկ· փոքրոսութ, խոշհլէք· (μτγν.) semplicità. շիտակ սիրտ ունենալը, պարզմտութիւն· փոքրոս կնօդրելիկի, ապուշի, անմիտութիւնդ։

Εὔϊππος (ὁ, ἡ) che ha buoni cavalli o che sa cavalcare bene. ազէկ ձի ունեցօղ կամ հեծնող գիացօղ· կնի սիւրէ ալան խոսդ պինդէն դնէկ։

Εὐκάθαρτος (ὁ, ἡ) facile a purificare, a purgare. սրբելը՝ մաքրելը գիւրին· ինգնէլնիկի՝ ինձ կինիկի ֆոյս։

Εὐκαιρέω - ῶ. M. ήσω. aver il tempo favorevole, trovare un' occasione. գիպող ժամ գտնող· ֆըրսանդ պուլնիկ։

Εὐκαιρία - ας (ἡ) opportunità, occasione, tempo favorevole. առիթ, գիպող ժամ, պատեհ· ֆըրսանդ, պուլնիկ։

Εὔκαιρος (ὁ, ἡ) opportuno, favorevole. պատեհ, յարմար· ֆըրսանդլը, հանոսիկի, օդիան։

Εὐκαίρως, ἐπίῤ. opportunamente, a proposito. ի գէպ ժամու, ըստ պատշաճի· հնոսիկ պէս էդէրտա, էդիլինճ, հանոսիկին։

Εὐκαρπέω - ῶ. M. ήσω. produrre dei frutti abbondanti e buoni. շատ ու աղէկ պտուղ բերել· ըզի վե նէ պուվ հոլը կինիկ։

Εὐκαρπία - ας (ἡ) fertilità, fecondità, abbondanza di frutti. առատ պտղաբերութիւն· ըզնէ պուվ հոլլը, պէրիւկի։

Εὔκαρπος (ὁ, ἡ) fertile. 2. che giova alla fertilità. պտղաբեր, արդասաւոր· 2. արդասաւորութեան օդնօղ· հոլլոնիլը, պէրիւկիլէ· 2. պուկիլէրէ ըմնիլէրնէն։

Εὐκατάγνωστος (ὁ, ἡ) molto biasimevole. խիստ գարհամնոց՝ նախատանոց արժանի· ըզկի այբէնոյա՝ նէ-ալէ ալէսնոյա ըմհօֆ։

Εὐκατάληπτος (ὁ, ἡ) comprensibile. իմանալի, մտքով ըմռնելի· անդլուելը, ափըլը ըզըր։

Εὐκατάλυτος (ὁ, ἡ) che si può guastar facilmente. գիւրաւ աւրըլոզ՝ ապականուզ· ֆոյս պոլնօ՝ պէրդար օլար։

Εὐκαταμάθητος (ὁ, ἡ) facile a imparare. սորվելը գիւրին· կօյրինճի ֆոյս։

Εὐκαταμάχητος (ὁ, ἡ) vincibile, facile a vincersi. յաղթելը գիւրին· կինճի ֆոյս, ֆոյլուլէթ նէ-ալի օլար։

Εὐκατάπτωτος (ὁ, ἡ) che cade facilmente. գիւրաւ կինկնօզ· ֆոյս պուլնի։

Εὐκατασκεύαστος (ὁ, ἡ) } facile a fabbri-
Εὐκατάσκευος (ὁ, ἡ) } care, a fare, a costruire. շինելը՝ կառնդնելը գիւրին· ֆօրմօզ՝ նափօզ՝ պիւռ կինիկի ֆոյս։

Εὐκατάστατος (ὁ, ὁ) ben stabilito. ազէկ հաստատուած· նչի ֆօնալնօլ՝ կիրթիւ օլնաֆնալ։

Εὐκατάστρεπτος (ὁ, ἡ) facile a mutarsi, volubile. գիւրաւ փոխուօզ, փոփոխելի· ֆոյս կիպոխ օլար, կիպոխլիճա ֆպոխը։

Εὐκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) disprezzevole. անարգելի· խորհնանօք։

Εὐκατάψευστος (ὁ, ἡ) di cui si può facilmente mentire. որուն վրայ գիւրաւ սուտը կը յարմարի· ծնօն ոչ հաւնիլն ֆոյս խոշ՝ խիլոֆ ապար, խոշ ֆպոխ կինի։

Εὐκατέργαστος (ὁ, ἡ) facile a terminare, ad eseguire. լմընցնելը՝ գլուխ հանելը գիւրին· պիթիրմէի՝ պուս ըշխարհոզ ֆոյս։

Εὐκατηγόρητος (ὁ, ἡ) che si può accusare facilmente. ամբաստանելը գիւրին· չխոսք կինի ֆոյս։

Εὐκατόρθωτος (ὁ, ἡ) che si può fare facilmente, facile ad eseguire. գիւրաւ եզող՝ ի գործ գրուօզ· խափօզ՝ կիւ կինիկի ֆոյս։

Εὔκαυστος (ὁ, ἡ) facile a brucciare. եռելը գիւրին· խափօզ ֆոյս։

Εὐκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una testa bella, buona. 2. che giova al dolor di testa. ազուսպ՝ ազէկ գլուխ ունեցօզ· 2. գլխի ցաւ օգտակար· կիչիլ նչի պուլը· 2. գլ. ալ ըզբօնիկ ֆոյսիկի։

Εὐκινησία - ας (ἡ) mobilità, agilità. գիւրաշարժութիւն· լափափլօք, կիչիլիկ, չխոնիլիկ։

Εὐκίνητος (ὁ, ἡ) mobile, agile. գիւրաշարժ, չտյա· լափօք, կիչիլ։

Εὔκλαυστος (ὁ, ἡ) facile a rompersi, fragile. կոտրելը գիւրին· ֆոյս էտըլըր։

Εὐκλεής - έος (ὁ, ἡ) celebre, glorioso. անուանուած, հռչակաւոր, անունաւոր· փղհոպ, նամոպ։

Εὐκλεια - ας καὶ } celebrità, gloria, fama.
Εὐκλεία - ας καὶ } անունաւոր՝ հռչակաւոր բը-
Εὐκλεία - ας (ἡ) } լալը, համբաւ· փղհոպլուֆ, նամոպլըֆ։

Εὐκλεῶς, ἐπίῤ. con celebrità, gloriosamente. համբաւով, անունաւոր բլալով· փղհոպլուֆ՝ նամոպլըֆ իլէ։

Εὐκληρέω - ῶ. M. ήσω. godere di una felice sorte, prosperare. բաղդը բաց՝ բաղդաւոր բլալ· գոհոզ ալըֆ ֆուկիլ օլար։

Εὐκληρία - ας (ἡ) felicità. բաղդաւորութիւն, երջանկութիւն· ֆուկիլիլէթ, համֆուլուֆ։

Εὔκληρος (ὁ, ἡ) fortunato. բաղդաւոր, բախտը բաց· ֆուկիլ, պոխլը։

Εὐκοινώνητος (ὁ, ἡ) trattabile. կնճացկութիւն ընդունող, հնար վարուելու· կոնճըլըր· ֆօնալնօլնօ։

Εὐκολία - ας (ἡ) facilità. գիւրութիւն· ֆոյսլըլէթ, ասանլըլէթ։

Εὔκολλος (ὁ, ἡ) che attacca, incolla fa-

Digitized by Google

cilmente. գիւրաւ կայնոզ՝ սահնոզ. ֆօլց խոխէլէրցան՝ ի-ի-ի-լ-ց-ան։
Εὔκολος (ὁ, ἡ) facile. գիւրին. ֆօլց, սահ. (καὶ σωματ.) leggiero. թեթեւ. խոֆիֆ։
Εὐκόλυμβος (ὁ, ἡ) che nuota facilmente. գիւրաւ լողացօղ. ֆօլց ի-լ-ին։
Εὐκόλως, ἐπίῤ. facilmente. գիւրաւիճնով. ֆօլցլէ՝ սահ-լէ ի-լ։
Εὔκομος (ὁ, ἡ) chiomato. մազաւ. սա-լ-լ-ը։
Εὔκοπος (ὁ, ἡ) che non richiede gran fatica, facile. քիչ աշխատութեամբ եղօղ, գիւրին. ազ ջհմեցի ի-լ օլ-ան, ֆօլց։
Εὐκοσμέω - ῶ. M. ήσω. comportarsi con decenza. վայլէլուլ կերպով մը վարուիլ. խոխէլէֆէլ պէր ի-ր-ի-ն-ի-ֆ։
Εὐκόσμητος (ὁ, ἡ) ben ordinato, ben ornato. ազէկ կարգաւորուած՝ զարդաուած. էյի դի-լ-իլ-ի՝ ֆօն-ի-ր-լ։
Εὐκοσμία - ας (ἡ) decenza. վայլէլութիւն, պաշտամունքութիւն. խոխէլէֆլէֆ, ֆօն-ի-ֆի։
Εὐκοσμίως, ἐπίῤ. = Εὐκόσμως.
Εὔκοσμος (ὁ, ἡ) decente. վայլէլուլ, պաշտամ. խոխէլէֆլէ, խալը՝ (τρπ.) onesto. պարկեշտ՝ խոխալի։
Εὐκόσμως, ἐπίῤ. decentemente. վայլածին պէս. խալ էլի, դ-ի-ա-ֆ-ի էլի, խոխէլէլէ-ն ի-ր-ի։ (τρπ.) onestamente. համաուութիւնով. էյի-ի էլի, վէֆ-ր էլի։
Εὐκρασία - ας (ἡ) temperatura, temperanza. բարեխառնութիւն, չափաւորութիւն. ի-ի-ի-լ։ (κυρ. καὶ μτφρ.).
Εὔκρατος (ὁ, ἡ) temperato. բարեխառն, չափաւոր. ի-ի-ի-լ-լ-ը։ (κυρ. καὶ μτφρ.)-κράτως καὶ κρασῶς, ἐπίῤ.
Εὐκρίνεια - ας (ἡ) evidenza, chiarezza. բացայայտութիւն, պարզութիւն. ջհիւրլէ-լէ-ի, լ-ը-ա-ն-ի, գիւրան։
Εὐκρινέω - ῶ. M. ήσω. discernere, distinguere. զանազանել, որոշել. ֆիւրէ ի-ի-ի-ի, ա-իչ-ը ի-ի-ի։
Εὐκρινὴς - ἐος (ὁ, ἡ) facile a discernere, a distinguere, chiaro, evidente. զանազանելը՝ որոշելը գիւրին, բացայայտ. ֆիւրէ ի-ի-ի՝ ա-իչ-ի ֆօլց, գիւլլէ. ա-լէ-ի-ը՝ — ւոն, ἐπίῤ.
Εὔκροτος (ὁ, ἡ) che fa gran rumore. մեծ փայտաձայն հանօղ. պ-ի-յ-ի-ի չ-ան-ա-ն։
Εὐκταῖος - α - ον (καὶ ἐπίῤ.)-αίως = Εὐκτός.
Εὐκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) chi ha delle belle possessioni, opulento, ricco. ազէկ կալուածներ ունեցօղ, հարուստ. էյի մա-լէ ֆ-լ-էյ-ո օլ-ան, ջ-ի-յ-ի։
Εὐκτήριος (ὁ, ἡ) destinato all' orazione. ազօթքի կարգուած՝ յատուկ. ֆօ-ա-յ-ա ա-ֆ-ա-ա-ա. (οὐσ.) Εὐκτήριον (τὸ) oratorio. ազօթարան. ն-ի-ա-յ-ի-ի։
Εὔκτητος (ὁ, ἡ) facile ad acquistare. ասանալը գիւրին. ի-ի-ի-ի՝ էլ ի-ի-ի-ի-ի ֆօլց։
Εὐκτικός - ἡ - όν. ottativo. փափաքողական. ա-ը-ա-ի-ան (ὄΘ.) Εὐκτηκὴ (ἡ) (ἔγκλισις) ottativo (modo). ըղձական (եղանակ). ը-ը-ի-ի ի-ի-ի-ն-ա։ — ւոն, ἐπίῤ.
Εὐκτὸς - ἡ - όν. desiderabile, bramabile. բաղձալի, փափաքելի. ա-ը-ի-լ-ի-ն-ի-ի-ի, ֆիւ-ը-ա-ի։ — ւ-ը-ն, ἐπίῤ.
Εὐλάβεια - ας (ἡ) divozione, venerazione. ևերմեռանդութիւն, յարգանք. ֆ-ա-ա-լ-է-ի. ջհիւ-ա-լ-է-ի, հի-ի-ի-ի։
Εὐλαβέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι καὶ ηΘήσομαι. venerare, riverire, rispettare, comportarsi da pio, da devoto. յարգել, մեծարել, բարեպաշտի ևերմեռանդի պէս վարուիլ. իշ-ի-ի՝ հի-ի-ի-ի ի-ի-ի-ի, ջհիւ-ի՝ պ-ի-ի-լ-է-ի-ի՝ ի-ն-լ ի-ա-լ-ը ֆ-ա-լ ի-ա-լ-ա-ֆ։
Εὐλαβὴς - ἐος (ὁ, ἡ) circospetto, cauto. զգուշաւոր, չրջհակաց. ա-ը-է-ի-լ-է, ի-ա-լ-ա-ա-լ-է. (ἐκκλησ.) devoto, pio. ևերմեռանդ, բարեպաշտ. ջհիւ-ի, պ-ի-ի-լ-է-ի-ի, ֆ-ա-ա։
Εὐλαβῶς, ἐπίῤ. rispettosamente, riverentemente, cautamente. 2. devotamente. յարգանօք, մեծարելով, զգուշութեամբ. 2. ևերմեռանդութեամբ. հի-ի-ի՝ պ-ի-ֆ ի-լ-ը. 2. ֆ-ա-ա-լ-է՝ ջհիւ-ի-ի-լ-ի ի-լ։
Εὔλαλος (ὁ, ἡ) loquace. 2. eloquente. չատախօս. 2. լեզուանի. լ-ֆ-ա-ն. 2. պ-ի-ա-յ։
Εὔλαμπρος (ὁ, ἡ) lucidissimo. խիտ փայլուն. ջ-ի-ի ի-ի-ֆ-լ-ը՝ ֆ-ա-ա-ի։
Εὐλίμενος (ὁ, ἡ) che ha un buon porto. ազէկ նաւահանգիստ մը ունեցօղ. էյի պէր ի-լ-ի-ն-ը օլ-ն։
Εὐλογέω - ῶ. M. ήσω. lodare. գովել՝ ֆիւհ ի-ի-ի։ (ἐκκλησ.) benedire. օրհնել, բարեբանել. ա-լ-է-լ-ա-ֆ, ի-ա-ի-ի ի-ի-ի։
Εὐλογητὸς - ἡ - όν. benedetto, lodato. օրհնած, գովաւած. ա-լ-է-լ-ն-ի-լ, ի-ի-ի՝ ֆիւհ օլ-ա-ն-ա-լ։
Εὐλογία - ας (ἡ) benedizione, lode. օրհնութիւն, գովաբանութիւն. ա-լ-է-լ, ֆիւհ. (ἐκκλησ.) eulogia. օրհնաալ չաց, մաս. խ-ա-ա-ը-ա ի-ի-ի՝ ն-ի-ի ֆ-ա-ա-ի։
Εὐλογιστέω - ῶ. M. ήσω. pensar bene, giudicar bene. ազէկ մտածել՝ դատել, խոհեմութեամբ վարուիլ. էյի դի-լ-ի-ն-ի-ի, ֆ-լ-ի-ա-ա ի-ի-ի, ա-ի-լ-ա-ի ֆ-ա-լ-ա-ն-ա-ֆ։
Εὐλογιστία - ας (ἡ) buon ragionamento, prudenza. ազէկ դատելը՝ մտածելը, խոհեմութիւն. էյի դի-լ-ի-ն-ի, ֆ-լ-ի-ա-լ-ա ի-ի-ի, հ-ա-յ-ի-լ-է։
Εὐλόγιστος (ὁ, ἡ) chi ragiona bene, prudente. ազէկ դատող, խոհեմ. էյի ֆ-լ-ի-ա-լ-ա ի-ի-ի-ն, հ-ա-յ-ի։
Εὔλογος (ὁ, ἡ) ragionevole. բանական, բանաւոր. ը-ն-ի-է։
Εὐλόγως, ἐπίῤ. con ragione, ragionevolmente. իրաւամբ. հ-ա-ֆ-է ի-լ-է-ի։
ΕὐμαΘὴς - ἐος (ὁ, ἡ) chi impara facilmente. 2. facile a impararsi. դիւրաւ սորվող. 2. սորվիլը դիւրին. ֆօլց ի-ի-ի-ն-ի-ն. 2. ի-ի-ի-ն-ի-ի ֆօլց։ — մաΘῶς, ἐπίῤ.
Εὐμάραντος (ὁ, ἡ) che appassisce facilmente. գիւրաւ թառամող. չ-ի-ֆ-ի ա-ի-յ՝ ա-ի-ի-լ-է։
Εὐμαρὶς - ίδος (ἡ) sorta di scarpa. տեսակ մը սապի աման. պէր ա-յ ա-յ-ի ֆ-ա-լ (ֆ-ա-ա-ն, ի-ի-լ-ի-ի)։
ΕὐμεγέΘης - εος (ὁ, ἡ) grande abbastanza o grandissimo. մեծկակ կամ խիստ մեծ. պ-ի-ի-ն-ի-ի ի-ի-ի-ա ի-ի-ի պ-ի-ի-ի-ի։
ΕὐμέΘοδος (ὁ, ἡ) metodico. կարգաւոր, կարգով եղած. ի-ա-լ-է-ա, ի-ա-ի-լ-լ-ի, ի-ա-լ ի-լ-ի՝ ֆ-ա-ա-ի-ի-ի-ի ի-լ ա-ն-ա-լ։

Digitized by Google

Εὐμεθόδως, *ἐπίῤ.* metodicamente. *մեթոդ, կարգաւ.* **Εὐμενέω** - ῶ. *M. ήσω.* avere buona intenzione in favore di uno, essere benevolo. *ՄԿՅՆ ազեկամութիւն մը ունենալ, բարի սիրտ ըլլալ.* **Εὐμένεια** - ας (ἡ) clemenza, benignità, benevolenza. *գթասիրտ ըլլալը, բարեգթասիրութիւն, բարութիւն, գթասիրտութիւն. ծերհեզութիւն, գուշակութիւն, բնեռեզութիւն, լեռնեզութիւն.* **Εὐμενέτειρα** - ας (ἡ) *Θηλ. τοῦ* **Εὐμενέτης** - ου (ὁ) = *Εὐμενής.* **Εὐμενέτης** - ου (ὁ) = *Εὐμενής.* **Εὐμενῶς**, *ἐπίῤ. Ἰων. ἀντὶ Εὐμενῶς.* **Εὐμενὴς** - έος (ὁ, ἡ) benevolo, clemente, benigno. *գթասիրտ, բարեգութ, բարեսէր. խոչբերհամ, գեղեցկասէր, խոչբ խոհեզութ, ծերհեզութիւն, ներհեզութիւն.* **Εὐμενίζω**. *M. ίσω.* render benevolo. *բարեսիրտ բարեգութ ընել. խոչբերհամ, գեղեցասէր ներեզ.* **Εὐμενικὸς** - ὴ - όν. proprio all' uomo benevolo. 2. benevolo, benigno di natura. *բարեսէր մարդու յատուկ. 2. ի բնէ բարեսէր. խոչբերհամ տէր մեզանէն գեղեցկասէր.* **Εὐμενῶς**, *ἐπίῤ.* benignamente, con benevolenza. *բարեգթութեամբ, բարեսիրտութեամբ. բեռեզութեամբ ինչ, գեղեցկութեամբ, խոչբերհամութեամբ.* **Εὐμετάβλητος** (ὁ, ἡ) volubile, mutabile, incostante. *գիւրափոփոխ, շուտ փոխուող, անհաստատ. ՊՆգոյնութիւն գունտիլ, պիտըրալ.* — *βλήτως*, *ἐπίῤ.* **Ευμετάπειστος** (ὁ, ἡ) facile a dissuadersi. *գիւրաւ միտքը փոխող, միտքը գրաւնէն ետ գարձող. սասանելէն ինչ գեղերկնի տեսնիլ տէրեն.* **Εὔμετρος** (ὁ, ἡ) moderato. *չափաւոր, համաձայն. գնեռտիկ, սասանելու.* — *μέτρως*, *ἐπίῤ.* **Εὐμοιρία** - ας (ἡ) felicità. *երջանկութիւն, բարեբախտութիւն. հաւնելութ, իալեհելէ.* **Εὔμοιρος** (ὁ, ἡ) felice, fortunato. *երջանիկ, բարեբախտիկ. հաւնելու, իալեհելէ.* **Εὐμορφία** - ας (ἡ) bellezza, vaghezza, leggiadria. *ազուրութիւն, բաշնութիւն, սիրուելութիւն, գեղեցկութիւն. կեղեհելէ, ելերկէ, հեսան.* **Εὔμορφος** (ὁ, ἡ) bello, vago, leggiadro. *ազուր, բաշնիկ, սիրուն, գեղեցիկ. կեղեհել, ելերկ, հոսեր, խոպ.* **Εὐμουσος** (ὁ, ἡ) istruito nella musica. *երաժշտութիւն սորված. հասկէնէ ալեա.* **Εὐναῖος** - α - ον. che è sul letto o che appartiene al letto. *անկողնի վրայ գտնուող կամ պատկանող. տեղեկուտի՝ վերտառութիւն պատճառած խնդիր վերտառ տեղեկալէ. (οὐσ.)* **Εὐναία** (ἡ) = *Εὐνή.* **Εὐναστήριον** (τὸ) camera da letto. *քնասենեակ խուց. տեղեկի տուսը.* **Εὐναστὴς** - οῦ (ὁ) cameriere. *սենեկապան. իշ ծալոնէը, հասկէ.* **Εὐνάστρια** - ας (ἡ) *Θηλ. τ. Εὐναστὴς* cameriera. *սենեկապան աղախին. հասկի, հասկէ.* **Εὐνὴ** - ῆς (ἡ) letto, materasso. *անկողին. տեղեկի, վերտառ, հասկեռուց. (ἐπὶ ζ.)* nido, *բոյն. խուղ. (ἐν γέν.)* abitazione. *քնասենեակ. իշխանի խրճիթ հանգ. (ἐπὶ νεκρ.)* sepolcro. *գերեզման. գերեզ. (συνεκθχ.)* concubito. *մերձաւորութիւն (մարմնական).* **Εὐνοέω** - ῶ. *M. ήσω.* avere buona intenzione in favore di uno, essere benevolo. *ՄԿՅՆ ազեկութիւն մը ունենալ, բարի սիրտ ըլլալ. պէրիներն իշխանին խոհեմ, խոչբերհամ ծալոնէ.* **Εὔνοια** - ας (ἡ) benevolenza, favore. *բարեսիրութիւն, սէր, ընծրհ. խոչբերհամութիւն. հաբեր, հասկեռուցիւն.* **Εὐνοϊκὸς** - ὴ - όν. benevolo, favorevole. *բարեսէր, սիրող. խոչբերհամ, հասկեռուց.* **Εὔνομος** (ὁ, ἡ) governato da buone leggi. *ազեկ օրէնքներէ կառավարուած. իշխ խնամութեամբ պահպանուած գնալ.* **Εὔνοος** - ους (ὁ, ἡ) benevolo, benigno, favorevole. *բարեսէր, բարեկամ, սիրող. խոչբերհամ, հասկեռուց, գօթ, նեղհամ, փերհամ.* **Εὐνουχίας** - ου (ὁ) = *Εὐνοῦχος.* **Εὐνουχίζω**. *M. ίσω.* castrare, rendere eunuco. *կրասել, ներբինացընել. խոչբ նիհել. 2. (ἀμτβ.)* vivere da eunuco. *ներբինի պէս ապրիլ. խոչբ կեալ խնամել.* **Εὐνουχιστὴς** - οῦ (ὁ) castratore. *կրասող. ներբինի ընող. խոչբ խնդ.* **Εὐνοῦχος** (ὁ) eunuco. *կրասած, ներբինի. խոչբ. (συνεκθχ.)* infecondo, sterile. *աներգնեաւոր, ամուլ. հասկերէզ, էզեր.* **Εὐνουχώδης** - εος (ὁ, ἡ) castrato. *ներբինացեալ, կրասած. խոչբ ելլուլ, ինհնիկ.* **Εὔξενος** - ξεινος (ὁ, ἡ) ospitale. *հիւրընկալ. օտարասէր. գնդիկ կինդի գտալ խոհ.* **Εὔξεινος Πόντος.** Mar nero. *Կոն ծով. գոբ գնդիկ.* **Εὐοδέω** - ῶ. *M. ήσω.* fare un viaggio prospero. *ազեկ ճամբայ ընել. իշխ խօլաբ գնդիկ.* **Εὐοδία** - ας (ἡ) strada facile. 2. prospero successo. *գիւրին ճամբայ. 2. երջանիկ յաջող գիպուած եւլբ. գօլ խօլ. 2. իալեհելէ իշխ վերբեռ.* **Εὐοδιάζω**. *M. άσω.* mettere in buona strada. *ազեկ ճամբայ մը գնել. իշխ գնդ խօլաբ գօմագ.* **Εὐοδος** (ὁ, ἡ) chi fa un viaggio prospero. 2. chi riesce o prospera nelle sue imprese. 3. che ha delle strade buone, facili. *ազեկ՝ երջանիկ ճամբայ մը ընող. 2. գործերը յաջողող, բարեյաջող. 3. ազեկ՝ գիւրին ճամբաներ ունեցող. իշխ՝ իալեհել տէր եսցնելու իշխն. 2. իշխ բաւ կիսն. 3. իշխ՝ գօլ խօլբրէ սօգնելբրէ օլան.* **Εὔοικος** (ὁ, ἡ) chi ha una buona casa. 2. buon economo. *ազեկ տուն մը տնեցող. 2. ազեկ տնտես կոնտմա. իշխ նվ օլան. 2. իշխ վերհել խոյճ, խոհեմ.* **Εὔοπλος** (ὁ, ἡ) ben armato. *ազեկ զինեալ. իշխ պիտըլնդիլ.* **Εὐόργητος** (ὁ, ἡ) che sa resprimere la sua collera, mite. *բարեսիրութիւնը զսպել կրցող. Հեզ. Իբրտնը զսպ իշխելիր. հասկ.* **Εὐόρεκτος** (ὁ, ἡ) che ha buon appetito. *ազեկ սխորժակ ունեցող. իշխ իլտհելբ.* **Εὐορκέω** - ῶ. *M. ήσω.* osservare il suo giuramento. *երդմնիդրբ պահել. կիսկի կեսգիսի գնալ գօրհել.* **Εὔορκος** (ὁ, ἡ) che osserva il suo giu-

Digitized by Google

ramento. երջանկութիւն պահօղ · կիսկէ կեանքի կատարած կիրքեր իրեն։
Εὐοσμέω - ῶ. *M.* ήσω. sentire del buon odore. 2. spargere un buon odore. հոտ մը առնել · 2 · հոտ կամ մը բուրել · կէն ալիր բօյս ալմաց · 2 · կէն ալիր բոյս առնել։
Εὐοσμία - ας (ἡ) buon odore, fragranza. հոտ կամ, անուշահոտութիւն · կեղեւ բոյս, բոյս, խառն պոյս։
Εὐοσμος (ὁ, ἡ) odorifero, fragrante. անուշահոտ · կեղեւ բոյսալս, բոյսեալ, խոլոպոյս։
Εὐόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha belli occhi. 2. che piace alla vista. աղուոր աչք ունեցօղ · 2 · անոյր գեղեցիկ · կեղեւ կիրճ կեղեւալիս · 2 · կեղեւ իօղ կեօղեանին։ — ὀφθάλμως, ἐπίῤ.
Εὔοψος (ὁ, ἡ) che ha buon companatico. աղէկ քացան ունեցօղ · կէն գոնէալ օլան։
Εὐπαγής - έος (ὁ, ἡ) di cui tutte le parti sono ben unite, solido. որուն որ մասին մասը աղէկ միաւորեալ է, պինդ · հեր պիր հիսկոյ կէն պէրլեալէ, ֆէտ, գօվլի։
Εὐπάθεια - ας (ἡ) piacere, dilettazione, felicità. հեշտասիրութիւն, զուարճասիրութիւն, երջանկասիրութիւն · ղեմէ, հոգ, խօղճանմա, համբոյրալութ։
Εὐπαθέω - ῶ. *M.* ήσω. menar una vita felice. երջանիկ կեանք մը անցընել · համբոյրալս պիր խօսիր կեղեւիսկ։
Εὐπαίδευτος (ὁ, ἡ) ben istruito. աղէկ կրթուած մարգուած · կէն իւրալէն գիրկոպող օլմա։ — ϑεύτως, ἐπίῤ.
Εὔπαις-αιδος (ὁ, ἡ) chi ha buoni figli. աղէկ զաւակներ ունեցօղ · կէն եղբարալրէ օլան։
Εὐπαρακολούθητος (ὁ, ἡ) facile a intendersi. իմանալի հասկընալի գիրքին · անդրեալ բօյս։ — ϑήτως, ἐπίῤ.
Εὐπαρακόμιστος (ὁ, ἡ) facile a trasportarsi. տարուելի փորելի գիրքին · կեօղիրլիկի քաղցնալոյ բոյս։
Εὐπατόριον (τὸ) eupatorio, agrimonia. երեսնամեկ (բժշկական խոտ մըն է) · զօֆիճ, զօֆէ, իւրլուման (պիր նեվ օլաբիլէ)։
Εὐπάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) nato da un padre rinomato. անուանի հօրէ մը ծնած · համ պոյ պիր պատուական պօղմալ։
Εὐπειθεια - ας (ἡ) obbedienza, docilità. հնազանդութիւն, հլութիւն · գոհիկլէթ, կիսաբ։
Εὐπειθέω - ῶ. *M.* ήσω. esser obbediente, docile. հնազանդ հլու ըլլալ · գոհիկ օլմագ, կիսաբ եղիլ։
Εὐπειθης - έος (ὁ, ἡ) ubbidiente, docile. հնազանդ, հլու · գոհիկ, կիսաբլէթ։
Εὐπειθῶς, ἐπίῤ. con docilità, obbedientemente. հլութեամբ, հնազանդութեամբ · կիսաբ իլէ · պէտան վէ կիսաբլիկ։
Εὔπειστος (ὁ, ἡ) che si persuade facilmente. դիւրաց համոզօղ · գօլայ իսկոյ օլան։ — πείστως, ἐπίῤ.
Εὐπερίκοπτος (ὁ, ἡ) chi fugge le cerimonie, i complimenti. (*Γαλλ.* sans façons.) յարգական զրոյցներէ՝ մարգարեական արարողութիւններէ փախչօղ · կիսկէնկէ գոֆրայան, կալիկի՝ կիսկէլլէնկ եղիկնան, կիսկէնկէչ։ (ասիացոց)։
Εὐπερίστατος (ὁ, ἡ) facile ad essere circondato. պատուելի՝ պատրաստելի գիրքին · գօլայլըէ իւէ վէհրեվէնէր՝ տեօրի խօզ ալէնըր։
Εὐπερίστροφος (ὁ, ἡ) facile a girare, rovesciare. գարձնելի՝ յղկելի գիրքին · վէհրիմէ՝ տեվիրմէ գօլայ։
Εὔπετρος (ὁ, ἡ) fatto di buone pietre. աղէկ քարէ շինուած · կէն քարէն կոփելալ։
Εὐπεψία - ας (ἡ) buona digestione. դիւրաւ մարսելի · գօլայ մարսիմի։
Εὐπεψέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Εὐπειθέω*.
Εὐπειθης - έος (ὁ, ἡ) = *Εὐπειθής*.
Εὔπιστος (ὁ, ἡ) credulo. 2. credibile. դիւրաւ հաւատացօղ · 2 · հաւատալու · գօլայ հաւատ · 2 · հաւանալի։ = *Εὔπειστος*.
Εὔπλαστος (ὁ, ἡ) facile a formarsi. յօրինելի շինելի գիրքին · վէհրէլէմէ՝ կոփելալ գօլայ։
Εὐπλοέω - ῶ. *M.* ήσω. fare una felice navigazione. յաջող աղէկ ծովու ճամփորդութիւն մը ընել · կալէհրէլ կէն պէր կեղեւ կօզմալալս կիսկէ։
Εὔπλοια - ας (ἡ) buona navigazione. աղէկ նաւու ճամփորդութիւն · կէն կեղ կօլ ճալալալս։
Εὔπλοος - ους (ὁ, ἡ) navigabile, favorevole alla navigazione. 2. chi fa una prospera navigazione. նաւելու յարմար 2 · անձնաս նաւու ճամփորդութիւն ընող · կեղ կօզմալալս կիսկէն այլոն · 2 · տեսիլութենէն կեղ կօզմալալս կոխն։
Εὔπνευστος (ὁ, ἡ) chi respira facilmente. դիւրաւ չունչ առնօղ · գօլայ նէֆէս՝ օղալ ալան։
Εὔπνοος - ο - ους (ὁ, ἡ) fragrante. անուշահոտ · կեղեւ բոյսալս։ = *Εὔπνευστος*.
Εὐποιὸς (ὁ, ἡ) benefico. բարերար · կիլէթալ, վէհրէմ, նէֆէսալ։
Εὐπολέμητος (ὁ, ἡ) facile a essere vinto nella guerra, espugnabile. պատերազմի մէջ դիւրաւ յաղթուելու, դիւրաւրիկ · գիրկ իւէ կոխալ նէհրէլէր · գօլայ ալընէր՝ ալընար օլար։
Εὐπόλεμος (ὁ, ἡ) proprio alla guerra, bellicoso. պատերազմական, գոռ, պատերազմող · գիրկլէվէր, գիւլէվէր։
Εὔπολις - ιδος (ὁ, ἡ) che ha molte e grandi città. շատ ու մեծ քաղաքներ ունեցօղ · լօք վէ պէօյլօ էհիրլէրէ օլան։
Εὐπόρευτος (ὁ, ἡ) d'onde si può passare facilmente, che offre un passaggio facile. անցնելի դիւրին · կեղեւ գօլայ։
Εὐπορέω - ῶ. *M.* ήσω. abbondare, esser ricco. առատ՝ լեցուն՝ հարուստ ըլլալ · պօլ՝ չոխ պոլ վէհրէմէ օլմագ։
Εὐπορία - ας (ἡ) abbondanza, copia. առատութիւն, լիութիւն · պոլլօգ, չոխլիկ։
Εὔπορος (ὁ, ἡ) abbondante, copioso, ricco. առատ, լեցուն, հարուստ · պոլ, չոխ, վէհրէմ։
Εὐπραγέω - ῶ. *M.* ήσω. riuscire nelle sue imprese, esser felice, prosperare. բանը յաջողիլ · իւլ բասար կեղեւ։
Εὐπραγης - έος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. բարերասիրիկ, երջանիկ · կեղեւիլ, պահիլը։
Εὐπραγία - ας (ἡ) felicità, prosperità. բարերասիրութիւն, երջանկութիւն · կեղեւիլէթ, համբոյրալութ։

Digitized by Google

Εὐπρέπεια - ας (ἡ) decoro, decenza. վայելչություն, արժանաւորություն. խոհեմութիւն, բարեվարք, վեհութ.
Εὐπρεπής - έος (ὁ, ἡ) decente, decoroso, ornato. վայելուչ, փառաւոր. խոհեմութիւն, վեհութիւն, վեհորէն. — πρεπῶς, ἐπίῤ.
Εὐπροαίρετος (ὁ, ἡ) pronto a risolvere, facile nelle risoluzioni. շտաւոմ դիւրաւ միտքը որոշել՝ առալագրօղ. շտապօղ ֆօյ. ֆիւրիւթ ալլար խոհ՝ նիչիր ֆօյան:
Εὐπροσηγορία - ας (ἡ) affabilità. քաղցրախօսութիւն, անուշութիւն. խոհեմ պետնէթիւն, ֆուլչիթիւն.
Εὐπροσήγορος (ὁ, ἡ) affabile, cortese. քաղցրախօս, անուշ. խոհեմ պետնէթ, ֆուլչիֆ: — προσηγόρως, ἐπίῤ.
Εὐπρόσιτος (ὁ, ἡ) accessibile. մատչելի. խանալըըր, խոհալըըր: — προσίτως, ἐπίῤ.
Εὐπροσωπέω - ῶ. M. ήσω. piacere. հաճելի. պիչիմլի:
Εὐπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha una bella faccia. պզտաւոր երես ունեցօղ. կեղեցի էրէֆ նէզդիլ: — ώπως, ἐπίῤ.
Εὐπροφάσιστος (ὁ, ἡ) facile a scusarsi. դիւրաւ դիւրաւ արդար հանօղ. պահանիչ ֆօյ: ասալըըր էզիլըր:
Εὐπώγων - ωνος (ὁ, ἡ) che ha una lunga o bella barba. երկար կամ պզտաւոր մօրուք ունեցօղ. սաղըն խոփ կեղիլ սահլը:
Εὐρεσιλογέω - ῶ. M. ήσω. trovare prontamente delle parole, delle espressioni, esser facile ad esprimersi. խօսելու դիւրաւթիւն ունենալ. շտաւոմ դիւրաւ խօսք գտնալ - սիօհզիի նիչիէրը կեսճլուի էհէվէրէ, պերաճ՝ ֆէյզլէթ էլի սիօհզիի պօլմաֆ:
Εὐρεσιλόγος (ὁ, ἡ) che si esprime con facilità. խօսելու դիւրաւթիւն ունեցօղ. դիւրաւ միտքը ուրիշին յայտնօղ. սիօհզիի նիչիէրը զէր էհէվլիկ, ֆէյզլէթ էլի ֆիէրիւթ սիլէրի անլատաճ:
Εὐρέσιος (ὁ) (ἐπίθ. τοῦ Διός) protettore delle invenzioni. Հնարքներու՝ դիւտերու վրակեցու. կեաթ նազլէրը, կեաթ ընճան նէսնէլէրի ֆորլան:
Εὕρεσις - εως (ἡ) invenzione, scoperta. դիւտ, հնարք. կեաթ, գեյտ:
Εὑρέτης - οῦ ῆ ου (ὁ) inventore. հնարող. կեաթ ընթարան:
Εὑρέτρια - ας (ἡ) Θηλ. τ. Εὑρετής.
Εὑρίτωρ - ορος (ὁ) = Εὑρετής.
Εὑρίσκω. M. εὑρησω. trovare, inventare, ritrovare, incontrare. գտնալ, հնարել, հանդրըվիլ. գտնուֆ, կեաթ կիտէ, բուար կելմէ:
Εὖρους - ους (ὁ, ἡ) che scorre facilmente. դիւրաւ վազօղ. ֆօյ սիան:
Εὖρος - εος - ους (τὸ) larghezza. լայնութիւն. էն, էնլիէ:
Εὖρος (ὁ) Euro (vento sussolano.) եւրոս (արեւելեան հով). վերէլսի (րուզկիար):
Εὐρυθμία - ας (ἡ) euritmia, simmetria, convenienza, atta disposizione. 2. concerto. վայելչակարգութիւն, քաղաքակրթութիւն, պատշաճողութիւն, համաձայնութիւն. 2. երգչախումբ. գեանէյիկի, սայլաճլըըֆ, խոհելեթ. 2. ահնկ:
Εὔρυθμος (ὁ, ἡ) armonioso. 2. ben composto. ներդաշնակաւոր. 2. պզէկ յարգաւոր, հաճելի. ահնկլի. 2. գեանէյիկլի, խոհելեթլը, սայլաճ:
Εὐρύνω. M. υνω. allargare, dilatare. լայնցնել. կէնիլէթմէք:
Εὐρύπορος (ὁ, ἡ) che ha larghi passaggi. լայն անցք ունեցօղ. կէնիլ կէչէրլէրի օլան:
Εὐρὺς - έος (εῖα, ύ) largo, ampio. լայն, ընդարձակ. կէնիլ, կէնիչ:
Εὐρυσθενής - έος (ὁ, ἡ) troppo forte, gagliardo. խիստ ուժով. շատ ֆօվլիի:
Εὐρύστομος (ὁ, ἡ) che ha una larga bocca. լայն բերան ունեցօղ. կէնիլ կէնիչ աղըլը:
Εὐρύτης - ητος (ἡ) larghezza, vastità, ampiezza. լայնութիւն, ընդարձակութիւն. կէնիլլիէ, կէնիչլիէ:
Εὐρύφωνος (ὁ, ἡ) chi parla colla bocca molto aperta. խիստ բաց բերնով խօսող. շատի ագըճը ալտրտ սէօհզիի էրէն:
Εὐρυχωρία - ας (ἡ) vastità. ընդարձակութիւն. կէնիլլիէ, կէնիլլիէ:
Εὐρύχωρος (ὁ, ἡ) spazioso, vasto. ընդարձակ. լայն. կէնիլ, կէնիչ:
Εὐρωστέω - ῶ. M. ήσω. esser vigoroso, forte, godere una buona salute. ոյժ ունալ, ուժով կարողի ըլլալ. ֆօվլիի էրէքմէք օլմաֆ, սաղ օլմաֆ:
Εὐρωστία - ας (ἡ) forza, vigore, buona salute. կարողութիւն, ոյժութիւն. ֆովլիլիլիէ, սաղլըըֆ, գինճլիէ:
Εὔρωστος (ὁ, ἡ) forte, robusto, vigoroso, sano. կարողի, ուժով, առողջ. ֆօվլիիլի, գինճ, սաղ:
Εὐσαρκία - ας (ἡ) grassezza. գիրութիւն, պարարտաւթիւն. սիզիլլիէ:
Εὔσαρκος (ὁ, ἡ) grasso. գէր, պարարտ. սիզի, եղիլ:
Εὐσέβεια - ας (ἡ) pietà verso Iddio, divozione, riverenza. բարեպաշտութիւն, աստուածպաշտութիւն, վերմածանգտութիւն, յարգանք. էյմանլըը, ֆէրասէթ, հիւրմէթ:
Εὐσεβέω - ῶ. M. ήσω. essere pio, religioso. բարեպաշտ աստուածպաշտ ըլլալ. ֆէրաճ՝ էյմանլըը օլմաֆ:
Εὐσέβημα - ατος (τὸ) atto di pietà. բարեպաշտութեան գործ. էյմանլըը սիզիլ հարէքէթ:
Εὐσεβής - έος (ὁ, ἡ) pio, religioso. բարեպաշտ, աստուածպաշտ. էյմանլըը՝ ֆէրաճ:
Εὐσεβία - ας (ἡ) = Εὐσέβεια.
Εὐσεβοφρόνως - έπίῤ. con sentimento di pietà. բարեպաշտութեան ոգիով. բարեէյմանլըը իլէ:
Εὐσεβῶς, ἐπίῤ. con pietà, religiosamente. բարեպաշտութեամբ, աստուածպաշտութեամբ. էյմանլըը՝ ֆէրաճլըը իլէ:
Εὔσεισος (ὁ, ἡ) che si scuote frequentemente, soggetto a' terremoti. յաճախ երերցօղ, շարժ հանգիպօղ. սէկ սէկ սարսուռ, վերլէրլէրի ֆօվլիլը:
Εὐσημος (ὁ, ἡ) chiaro, evidente. 2. illustre. յայտնի. 2. մեծանուն, անուանի. գիլլի, սլէհէր. 2. նշանաւոր, սուրբ սահիր:
Εὐσήμως, ἐπίῤ. chiaramente. 2. illustremente. յայտնապէս. յայտնի ըլլալով. 2. անուանի երեւելի ըլլալով. սլէհէրլի գիլլի սուրբ. 2. նշանաւորաբար. գէչմիշ օլմաֆի:

Digitized by Google

Εὐοίδηρος (ὁ, ἡ) ben ferrato. ազէկ երկաթով պատած. Եւթ սերտրևնիչն սերտր իւր ֆուլտնիրէն.

Εὔστος (ὁ, ἡ) chi mangia bene, chi ha buon appetito. ազէկ ուտող, ախորժակ ունեցող. Եւթ էնչէն, իլտահը ուլէթ.

Εὔσκευος (ὁ, ἡ) ben fornito di tutti gli utensili, arnesi. ամէն պէտքի սմանները-վով ազէկ զարդարուած. Հեր պէր ֆոպե-ֆէթ իսթէքլրը իւր Եւթ սրնվէրէլ.

Εὐσπλαγχνία-ας (ἡ) compassione, misericordia. կարեկցութիւն, գթասրտութիւն. ղէհմեթի, ռահմ, սերդոշլուէթ.

Εὐσπλαγχνίζομαι. M. ίσομαι. aver compassione, compassionare. գթալ, ցաւիլ, կարեկցիլ. ռահմ ընել, սերդոշ ուլմագ.

Εὔσπλαγχνος (ὁ, ἡ) misericordioso, compassionevole. գթասիրտ, կարեկից. ղէհմեթլի. սերդոշ.

Εὐστάθεια-ας (ἡ) fermezza, costanza. հաստատութիւն, յարատևութիւն. սերդոշլուէթ, թավիլիէ.

Εὐσταθέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Εὐσταθὴς-ἐος (ὁ, ἡ) fermo, costante, stabile. հաստատ, կայուն. սերդոշլու, թավիլ.

Εὐστάθμως, ἐπίῤῥ. con accuratezza (Λατ. adamussim). ճշդութեամբ. ուշգոշ՝ ճա-ֆէթլի իւր.

Εὐσταθῶς, ἐπίῤῥ. costantemente. հաստատութեամբ. սերդոշլուէթ՝ թավիլիէ իւր.

Εὐστολίζω. M. ίσω. ben ornare. ազէկ զարդարել. Եւթ սմանլիմագ.

Εὔστολος (ὁ, ἡ) ben vestito, ornato. ազէկ հագուած ձգուած՝ զարդարուած. Եւթ կիյինմիչ ֆալընմըշ, սիալինմիչ.

Εὐστόμαχος (ὁ, ἡ) chi ha un buono stomaco. 2. utile allo stomaco. ազէկ ստամոքս ունեցող. 2. ստամոքսի օգտակար. Եւթ պոկուչ. 2. պոկուչ ֆայտալը.

Εὐστομέω-ῶ. M. ήσω. parlare bene, pronunziare bene. ազէկ խօսել՝ արտասանել. Եւթ խօսկլէթ նիմէ, խելֆոզ նիմէ.

Εὐστομία-ας (ἡ) buona pronunzia, dolce parlare. 2. sapore. ազէկ արտասանութիւն, անուշ խօսուածք. 2. համ, ճաշակ. Եւթ խելֆոզլուգ, խոշլը սոչկէչլ. 2. լեզգիի.

Εὔστομος (ὁ, ἡ) che parla bene, eloquente. 2. che ha una bella bocca. 3. saporito. ազէկ խօսող, լեզգաւոր. 2. ազուր բերան ունեցող. 3. համով. Եւթ սոչկէչկի էրէն, պէշդէզ. 2. լէրէն ազլլը. 3. լեզգիլի.

Εὐστοχέω-ῶ. M. ήσω. colpire lo scopo, cogliere la mira. նպատակին զարնելը. Նիշանա վուրմագ.

Εὐστοχία-ας (ἡ) l'azione di cogliere la mira. նպատակին զարնելը. Նիշանա վուրմագ. (մտφρ.) perspicacia. կորովամտութիւն. սրիկէլիէ.

Εὔστοχος (ὁ, ἡ) perito nel cogliere la mira. նպատակին զարնելու մէջ վարպետ. Նիշան վուրմագա սոսպա. (մտφρ.) ingegnoso, solerto. կորովամիտ. սրիկէ. — στόχως, ἐπίῤῥ.

Εὐστροφία-ας (ἡ) mobilità, flessibilità. դիւրաթեքութիւն, դիւրաշարժելը. Ֆոլայ եէլմագ. (մտφρ.) astuzia, sagacità. ճարպարմտութիւն. ֆիլոսրի, սրիկէլիէ.

Εὔστροφος (ὁ, ἡ) flessibile. դիւրաթեք, դիւրաշարժելու. Ֆոլայ եէլմէէ. (մտφρ.) astuto, sagace. ճարպարտիճ, խարտեաշ. ֆիլոսրիկլի, սրիկէ. — στρόφως, ἐπίῤῥ.

Εὔστυλος (ὁ, ἡ) che ha belle colonne. ազուր սիւներ ունեցող. Կիւչիւ փէրէ-կէրէի օլան.

Εὐσύλητος (ὁ, ἡ) facile a saccheggiare, a spogliare. թալանելը՝ հաւնեցնելը գիւրին. Նալը կիմկի՝ ասյոնը Ֆոլայ.

Εὐσυλλόγιστος (ὁ, ἡ) di cui si può facilmente argomentare. գիւրաւ ձեռնարկութիւն ընելու. հասկնալ սատկէէթ իւր խրիմլը՝ պուրհան օլտանար (մտφρ).

Εὐσυναγω-γος (ὁ, ἡ) facile a raccogliere. ժողվելը գիւրին. Տօպլանմագ Ֆոլայ.

Εὐσυνειδησία-ας (ἡ) coscienza tranquilla. հանգարտ խղճմտանք. ալը նատ օլմայան՝ բահսի չիմիրի ղարէր.

Εὐσυνείδητος (ὁ, ἡ) che ha una buona coscienza. ազէկ խղճմտանք ունեցող. Եւթ չիմիրի ղարէրթի օլան.

Εὐσύνετος (ὁ, ἡ) facile a intendersi. 2. perspicace, sagace. հասկնալը գիւրին. 2. սրամիտ. անլըէլմագա Ֆոլայ. 2. սրիկէ, ֆիլոսրիկլի.

Εὐσυνθέτος (ὁ, ἡ) ben composto. ազէկ յարդարուած՝ յարմարուած. Եւթ սերտրևնիչ, սըրայա Ֆտանըլմըշ. — θέτως, ἐπίῤῥ.

Εὐσύντακτος (ὁ, ἡ) ben ordinato. ազէկ կարգադրուած. Եւթ սըրայա Ֆտանըլմըշ նէզամլանմըշ. — τάκτως, ἐπίῤῥ.

Εὐσχημονέω-ῶ. M. ήσω. aver una bella apparenza, comportarsi con decenza. ազէկ երեւոյթի՝ տեսք ունենալ, վայելչապար՝ պատշաճապէս վարուիլ. կիւօրկիւչլի օլմագ, կերեք՝ Եւթլէլէթ իւր տաշրանմագ.

Εὐσχημόνημα-ατος (τὸ) apparenza onesta, grazia. հանեաս կերպարանք, շնորհք. Եւթկլի Եւլտար, կերեք.

Εὔσχημος (ὁ, ἡ) = Εὐσχήμων.

Εὐσχημοσύνη-ης (ἡ) decoro, grazia, decenza, bella apparenza. վայելչութիւն, շնորհք, արժանաւորութիւն, ազուր տեսք. Եւթլէլէթլէթ, Եւթ Եւթկլի Եւլտար, Եւթ կիւօրկիւչլ, կերեք.

Εὐσχήμων-ονος (ὁ, ἡ) decente, bello, grazioso. վայելուչ, ազուր, շնորհքով. Եւթլէլէթլը, Եւլտարլը, կիւօրկիւչլի.

Εὔσχιστος (ὁ, ἡ) facile a lacerarsi. գիւրաւ պառակտուող. Ֆոլայ Ֆտրըլմանմ՝ Եւրէըլը.

Εὔσχολος (ὁ, ἡ) libero di affari. բանէ գործէ ազատ. Իշերն կիմսէն Եւլի.

Εὐσώματος (ὁ, ἡ) grasso abbastanza, robusto. բաւական գէր՝ պարարտ, ամժով, կորովի. Եէթկինմիչ սերդոշ երիլի, Ֆտրը վիճոտլը, Ֆտվիլիէլի, գինի.

Εὐτακτέω-ῶ. M. ήσω. conservare bene il suo ordine. իր կարգէն գուրս չելլել, կարգը ազէկ պահել. սերդոշ սըրտըն Եէթմեմէ, անկէ գըլտրը էէթմեմէ.

Εὔτακτος (ὁ, ἡ) ben regolato. 2. che si comporta regolarmente, modesto. ազէկ կարգադրուած. 2. չափով կարգաւ-

Digitized by Google

բան անձնոյ, համառօտ. եղէ սկզբան ծո-ւածքաւոր. 2. սակաւ՝ նիհարով խրթին տալ բանի, փաթաթել։

Εὐτάκτως, *επίῤ.* regolarmente, modestamente. կարգաւ, համառաւելութեամբ. սակաւ՝ նիհարով եղէ։

Εὐταξία - ας (ἡ) buon ordine, buona disposizione, temperanza, modestia. աղէկ կարգ, բարեկարգաւելութիւն, չափաւորաւելութիւն. եղէ սկզբան՝ նիհար, սակաւ, նիհարով եղիր։

Εὐτάραχτος (ὁ, ἡ) facile a turbare. խառնակելը՝ խռովելը դիւրին. փոքրոգեբար՝ սրինաւ նիհարի ծոյլ։

Εὔτεκνος (ὁ, ἡ) chi ha molti e buoni figli. շատ ու աղէկ զաւակներ ունեցօղ. յեղ վեր եղէ նվաստրեր օլան։

Εὐτέλεια - ας (ἡ) viltà, bassezza. ցածաւելութիւն, անարգաւելութիւն, նաւաստաւելութիւն, ամօթաւելութիւն. սկզբնէէ, նիհարէէ, սակաւէէ։

Εὐτελής - ἐος (ὁ, ἡ) basso, vile, di poco valore. ցած, անարգ, նաւաստ, ամօթ. սկզբնէ, նիհար, հեղիր, սաճառ։

Εὐτελίζω. *M. ἰσω.* far poco conto, avvilire, vilipendere (*Λατ.* flocci facio.) անարգել, բանի տեղ չտեսնել. խօրտնէէ, չեր նիրիներ ծօմանէ, խօր ընդունէ։

Εὐτελῶς, *επίῤ.* vilmente, con bassezza. նաւաստաւելութեամբ, ցածաւելութեամբ. սկզբնէէ՝ նիհարէէ իւր։

Εὐτοκέω - ῶ. *M. ήσω.* partorire facilmente. դիւրաւ ծնանիլ. ծօմանէէ իւր տօրուրան։

Εὔτοκος (ὁ, ἡ) che partorisce facilmente. դիւրաւ ծնանօղ. ծօմանէէ իւր տօրուրան. 2. (*παθ.*) partorito facilmente. դիւրաւ ծնած. ծօմ տօղմաւ։

Εὐτολμέω - ῶ. *M. ήσω.* ardire, esser pien di ardire, di coraggio. համարձակիլ, քաջ սրտաւ ըլլալ. ճկատիէն երիլ, խրտիլ օլմա։

Εὐτολμία - ας (ἡ) ardire, coraggio. համարձակաւելութիւն, սրտաւելութիւն. ճկատրիլ, խրտիլիլ։

Εὔτολμος (ὁ, ἡ) ardito, coraggioso. համարձակ, սրտաւ. ճկատրիլի, խրտիլ։ — τόλμως, *επίῤ.*

Εὔτομος (ὁ, ἡ) forte, robusto. ամուր, կորովի. ծօվլիրի։

Εὔτορνος (ὁ, ἡ) facile a tornire. 2. ben tornito. շահաբակիլը դիւրին. 2. աղէկ շահաբակուած. լարիտ իւլեներէ ծօտ։ 2. լարիտ կի ըլլիտ կի իւլեներ։

Εὐτράπεζος (ὁ, ἡ) di cui la tavola è ben guernita. սեղանը աղէկ զարդաբուած. սոֆրաբ կի գոնուրը։

Εὐτραπελία (ἡ) eutrapelia, parlare faceto. զաւարճախաւելութիւն. լրիիցնիլի, ծֆոմիլէէ։

Εὐτράπελος (ὁ, ἡ) faceto. զաւարճախաւ. լրիիցնի։

Εὐτρεπής - ἐος (ὁ, ἡ) pronto a qualunque cosa. ամէն բանի պատրաստ. հեր ընէ հաւէր։

Εὐτρεπίζω. *M. ίσω.* preparare, allestire. պատրաստիլ. հաւէրլամա։

Εὐτρεπισμὸς (ὁ) preparazione. պատրաստաւելութիւն. հաւէրլէէ, ինդրելէ։

Εὔτρεπτος (ὁ, ἡ) = Εὐμετάβλητος.

Εὔτροφος (ὁ, ἡ) grasso, ben nutrito. գէր, պարարտ, սղէկ անած. վիդի, եղէ պարարտիլ։

Εὔτροχος (ὁ, ἡ) agile, che corre bene. արընթաց, սղէկ վազօղ. լարտ ծօլան, կարագ։

Εὐτυχέω - ῶ. *M. ήσω.* esser fortunato, prosperare. երջանիկ՝ բարեբաղդ ըլլալ. հաջլայլա օլմա, եղէ բաղդ ինդիր։

Εὐτύχημα (τὸ) successo felice. երջանիկ դիպաւած. ալ՝ սալարլա վճռէրի։

Εὐτυχὴς - ἐος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. բարեբախտիկ, երջանիկ. հաջլայլա, պարիլէ։

Εὐτυχία - ας (ἡ) felicità, fortunatezza. բարեբախտաւելութիւն, երջանիկաւելութիւն. խալկընչիլէ, հաջլայլա։

Εὐτυχῶς, *επίῤ.* felicemente, fortunatamente. բարեբախտաւելութեամբ, երջանիկաւելութեամբ. խալկի՝ հաջլայլա իւր։

Εὔὑδρος (ὁ, ἡ) acquoso. ջրած. սալի, սալլա։

Εὔὕπνος (ὁ, ἡ) chi dorme bene, tranquillo. աղէկ հանգչած քնացօղ. եղէ բհաղի սալլայլա։

Εὐφαντασιώτος (ὁ, ἡ) chi ha viva l'immaginazione. աւժգին՝ սուր երեւակայաւելութիւն ունեցօղ. խալչի վերկին օլան, վիճ չերեւիլ։

Εὐφάρμακος (ὁ, ἡ) che ha molti e buoni medicamenti. շատ ու աղէկ գեղեր ունեցօղ. յեղ վեր ալ՝ հապալիճներէ օլան։

Εὐφεγγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) splendidissimo. խիստ վայլուն՝ վառվռուն. լուսի ծորըտ չիճիկէը։

Εὐφημέω - ῶ. *M. ήσω.* applaudire, celebrare, lodare. 2. tacere (*Λατ.* faveo lingua.) գովել, աղէկ զրուցել. 2. լռել. ճիճ երիլ, խօսիլ. 2. սուս օլմա, ախչէրի երիլ։

Εὐφημία - ας (ἡ) applauso, acclamazione, celebrità, lode. գովաւելութիւն, գովեստ, համբաւ. ճկատ, համբ, սիրիչէլ, նամ։

Εὐφημίζω. *M. ίσω.* = Εὐφημέω.

Εὐφημισμὸς (ὁ) = Εὐφημία (ῥτ.) eufimismo. բարեբանաւելութիւն (ճանաչուած ձեւ մըն է). ակօլչինճէ խօր — նուէներէ նեղնելերէ համար — ֆրընճիլ տալալ իրիկուն իւր գնալու (լեէլի իւր խալկալ)։

Εὐφημος (ὁ, ἡ) onorevole, che è d'un felice augurio. 2. lodatore, encomiatore. պատուաւոր, բարեգուշակ. 2. գովող. իւլեներէ, իրիդըրէը, սալարլա. 2. ճկատ խոսիլ։ — φήμως, *επίῤ.*

Εὐφιλοτίμητος (ὁ, ἡ) che si è operato per ambizione. պատուասիրաւելութեամբ եղած. հաւերիճին՝ իւնկոփէն օլմալ իւլերէ վերէրէ։

Εὐφόρβιον (τὸ) euforbio. եւփորբիոն (ամէն մըն է). ֆէրուզիճի, ափիւն նեղնիճի։

Εὐφορέω - ῶ. *M. ήσω.* esser fertile. պտղաբեր ըլլալ. ճկիկէն՝ հասըրիլը՝ պտղաբերիլ օլմա։

Εὐφορία - ας (ἡ) fertilità, fecondità. պտղա-

Digitized by Google

զարհուրելի, արգահատալուրելի. տխրելի, հուսալի:
Εὔφορος (ὁ, ἡ) fertile, fecondo. պտղաբեր, արգասաւոր. հոյակի, հասկալից, դիւրահերկ: — φόρως, ἐπίῤ.
Εὐφραδεια - ας (ἡ) eleganza di parlare, facondità. պերճաբանութիւն, լեզուաներութիւն. փիլդուելէթ, պերճախօսութիւն:
Εὐφραδὴς - έος (ὁ, ἡ) facondioso, eloquente. պերճաբան, լեզուանի. փիլդու, պերճ:
Εὐφραδῶς, ἐπίῤ. facondiosamente, con eloquenza շնորհաբանութեամբ, լեզուանութեամբ. փիլդուելէթ՝ պերճախօսի իւր:
Εὐφραίνω. *M.* ανῶ. dilettare, ricreare, sollazzare. զուարճացընել, բերկրեցընել, սիրտ բանալ, զբօսցընել. խօլանալ, երկնչիլ, սիրտ գալ, սիրտ բանալ, երջանկանալ, ֆէյրհլանտըրմաք:
Εὐφραντος - η - όν. lieto, allegro. 2. giocondo, dilettevole. ուրախ, զուարթ. 2. բերկրալի, հեշտալի. լաւ, գեղեցկելի, սիրելի. 2. սիքնէլը, լաւելէթ հասել իրեն:
Εὔφραστος (ὁ, ἡ) facile ad esprimersi, noto. խօսքով բացայայտելը գիւրին, յայտնի. լսելի կերեւցեալ իրաց, պարզ:
Εὐφρονέω - ῶ. *M.* ήσω. esser prudente, saggio, sensato. 2. essere benevolo. խոհեմ՝ խելացի ըլլալ. 2. մէկին ազնիւթիւնը ուզել. գուշհաթըլը՝ սէվտալը օլմաք. 2. պէրէքէն եղ էյնէնէ իսթեմէք, ներքին օլմաք:
Εὐφρόνως, ἐπίῤ. prudentemente. խոհեմաբար. սիրտ գործերի իւրից, սիրտ իմաստութեամբ:
Εὐφροσύνη - ης (ἡ) letizia, gioja, diletto. զուարճութիւն, բերկրութիւն, ուրախութիւն. սիրտ, լաւելէթ, գուշհաթ:
Εὐφρόσυνος (ὁ, ἡ) delizioso. 2. lieto, allegro, gajo. զուարճալի, հեշտալի. 2. զուարթ, ուրախ. սիքնէլը. 2. լաւ, սիրելի:
Εὔφρων - ονος (ὁ, ἡ) prudente, saggio. խոհեմ, խելացի. սիրտլը, էնէյթէ, հասկնալի:
Εὐφυὴς - έος (ὁ, ἡ) ingegnoso, solerte. 2. che cresce bene. հանճարեղ, խելացի. 2. մէկի մէծցող՝ աճող. ֆէյրսիքլի, տրի. խելֆիհմ. 2. էյի պէյէնիլի:
Εὐφυία - ας (ἡ) ingegno, solerzia. հանճար, խելացիութիւն, ճարտարամտութիւն. ֆէյրսիքլ, նախախնդրութ:
Εὐφύλακτος (ὁ, ἡ) facile a custodire. 2. ben custodito. պահելը դիւրին. 2. պահուած. սիրտլասը կիւզելճէ ֆօլոյ. 2. էյի սիրտլնմիշ կիւզէլճէ:
Εὔφυτος (ὁ, ἡ) (τόπος) adatto alla piantazione. տնկելու յարմար (տեղ). տիկիլը սայլան (մահալ):
Εὐφυῶς, ἐπίῤ. ingegnosamente. հանճարով, խելքով. ֆէյրսիքլ իլէ:
Εὐφωνία - ας (ἡ) buona e sonora voce, eufonia. պէկի ու հնչող ձայն, քաղցրաձայնութիւն. կիւզել էյի կիւրսէ սէսլի, շատ պրօ, իսլ պրօ:
Εὔφωνος (ὁ, ἡ) che ha una buona e sonora voce. պէկի ու հնչող ձայն մը ունցող. կիւզել էյի կիւրսէ սէսլի իսլ պրօ: — φώνως, ἐπίῤ.
Εὐχαλίνωτος (ὁ, ἡ) facile a raffrenare. սանձելը դիւրին. ֆէյ զաբտալը ֆօլոյ:
Εὔχαρις - ιτος (ὁ, ἡ) grazioso, garbato. բարեշնորհ. չնորհալի, խօլ, լրիվ:
Εὐχαριστέω - ῶ. *M.* ήσω. ringraziare, soddisfare, appagare, contentare. շնորհակալ ըլլալ, գոհանալ, հաճիլ. չէյթր կիմէյ, ինչէյթէր կիմէյ, գիտնաս օլմէք, խօշնութ կիմէյ:
Εὐχαριστήριος (ὁ, ἡ) ringraziatorio, di ringraziamento. գոհացուցչութեան, շնորհակալութեան. ինչէյթէրլի, հարց սս պէնիմ գիթիմլէթ:
Εὐχαριστία - ας (ἡ) rendimento di grazia, ringraziamento. շնորհակալութիւն, գոհութիւն. ինչէյթէր, չէյթր, չէյթրի նիմի. (ἐκκλησ.) Eucaristia. հաղորդութիւն, խորհուրդ մարմնոյ եւ արեան Տեառն. քաթրզան, քաթրա, ալը:
Εὐχάριστος (ὁ, ἡ) aggradevole. 2. riconoscente, grato. հաճոյ. 2. երախտագէտ, շնորհակալ. մեքնուն, մահնա. 2. խչէյ պիլճյան, չէյթրլի նիմի իչին:
Εὐχαρίστως, ἐπίῤ graziosamente. շնորհքով, վայելչապէս. հօշմա, լրիվութիւն իլէ:
Εὔχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha le mani buone, leggiere, agili. պէկի՝ թեթեւ՝ արագաշարժ ձեռք ունցող. էյի՝ խոյնի՝ չէնի իլլէրէ օլան, իւր չաբուկ:
Εὐχέρεια - ας (ἡ) destrezza, abilità. 2. facilità. 3. indifferenza. արագաշարժութիւն, յարդարկութիւն, արագաշարժ ձեռք ունենալը. 2. գիւրութիւն. 3. անտարբերութիւն. չէնէյլէյ, իւ չաբուկլաղ. 2. ֆօլայլէթ, տասնլէթ. 3. գոհալիթ, ֆայդասըզլէթ:
Εὐχερὴς - έος (ὁ, ἡ) destro alle mani. 2. facile. 3. negligente. արագաշարժ ձեռք ունցող. 2. գիւրին. 3. անտարբեր, անփոյթ. իւր չաբուկ. 2. ֆօլայ. 3. գոհ, ֆայդասըզ, լաղֆէնթիլի:
Εὐχερῶς, ἐπίῤ. facilmente. գիւրաւ. ֆօլայլէթ՝ տասնլէթ իլէ:
Εὐχέτης - ου (ὁ) chi prega, supplice. աղաչող, պաղատող. խալխաճ, բիճա՝ նիյազ՝ ինչդրող խօսէ:
Εὐχὴ - ῆς (ἡ) (εὔχομαι) voto, preghiera, orazione. ուխա, աղաչանք, պօղիք. նէզը, պրօթ, բիճա, նիյազ, իլինմէզ, փասա:
Εὐχολόγιον (τὸ) libro, che contiene delle orazioni. պօղիքպատրը. փասա տիճուզ:
Εὔχομαι. *M.* εὔξομαι. pregare, orare. 2. votare, fare voto, augurare, desiderare. պաչէլ, աղէթանէլ, մաղթիլ, պօղթալ. 2. ուխանալ, բարիք մաղթիլ, փասիքէլ. բիճա՝ նիյազ փասա կիմէյ. 2. նէզը՝ պրօթ կիմէյ, փնպրէթլէմէյ, արշալէմէյ:
Εὐχοποιέομαι - οῦμαι. *M.* ήουμαι. orare, fare orazione. պօղիքալ, պօղիք ընել. փասա կիմէյ:
Εὐχος - εος - ους (τὸ) vanto. 2. voto. պարծանք. 2. ուխա, ձանիքը. խօյնախիլ, գործալ. 2. նէզը հարգելի, պրօթ նիլնախի, իչիպա:

Digitized by Google

Εὐχρηματέω - ῶ. *M.* ήσω. essere ricco. հարուստ ըլլալ· խ-րնչ՝ ընկնիլ օլմէ։

Εὐχρηματία - ας (ἡ) ricchezza. հարստութիւն· ընկնչէ։

Εὐχρήματος (ὁ, ἡ) ricco, danaroso. հարուստ· ընկնիչ, խ-րնչ։

Εὐχρηστέω - ῶ. *M.* ήσω. esser utile, esser in uso. օգտակար ըլլալ, գործածուիլ· խ-րնչ՝ ֆայտալի օլմէ, խ-նչ-ընդունիլ, ներկայ։

Εὐχρηστία - ας (ἡ) uso facile, utilità. գործածուիլը, օգտակար ըլլալը· խ-նչ-ընդունիլ, ֆայտալի օլմա։

Εὔχρηστος (ὁ, ἡ) usitato, che si può usare, usuale, utile. գործածուած, գործածելի, օգտակար· խ-նչ-ընդունիլ, խ-նչ-ընելի, իւրեւի, ֆայտալի։ — χρήστως, ἐπίρ.

Εὔχροος - ους (ὁ, ἡ) che ha un buon colore, una buona sembianza. ազնկ գոյն՝ կերպարանք ունեցող· բնական ներկայ, պատշաճ։

Εὐχυμία - ας (ἡ) buon sugo, sapore gustoso. ազնկ հիւթ, ազնկ համ՝ համեղ· ալ խօլ, խորէ ներկայ։

Εὔχυμος (ὁ, ἡ) che ha buon sugo, gustoso, saporito. ազնկ հիւթ ունեցող, համով· ալ խօլ, խորէ ներկայ։

Εὐχώριστος (ὁ, ἡ) facile a separare. դառնալը դիւրին· պղտմաը ֆոլայ։

Εὐψυχέω - ῶ. *M.* ήσω. essere pieno di coraggio, essere intrepido. արուամ՝ քաջ խրիմ ըլլալ· ճշմարիտ ներկայ օլմէ։

Εὐψυχής - έος (ὁ, ἡ) fresco abbastanza, freddo. բաւական զովագին, քաւ-մ· ներկայ պէրէն, սառոյ։

Εὐψυχία - ας (ἡ) coraggio, intrepidezza. արուամաւթիւն, քաջութիւն· ճշմարիտ ներկայլէ։ ներկայլիլէ։

Εὔψυχος (ὁ, ἡ) coraggioso, intrepido. արուամ, քաջ· ճշմարիտ ներկայ· — ψύχως, ἐπίρ.

Εὔω. *M.* εὔσω. brucciare. 2. seccare, inaridare. կրել· 2. չորցընել· խոփել· 2· ֆաթրամիսի։

Εὐώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha un buon odore, fragrante. անուշահամ· խորէ ֆօֆոլու, բահկիլէ, խոյ գոյ։

Εὐωδία - ας (ἡ) buon odore, fragranza. անուշ հոտ· լեզիլ ֆօֆու, խոյ գոյ։

Εὐωδιάζω. *M.* άσω. (ἀμτβ.) avere un buon odore. անուշ հոտ ունենալ· լեզիլ խորէ ֆօֆուսու օլմէ։

Εὐώνητος (ὁ, ἡ) che si può vendere facilmente, di buon mercato. դիւրաս ծախուելու, ժամն· ֆոլայ սորէլէր, սոմուղ։

Εὐωνία - ας (ἡ) buon mercato, vil prezzo. ժամանաւթիւն, քան գին· սոմուղ ալ֊ֆ· ընկնչ ֆէյֆի։

Εὐωνίζω. *M.* ίσω. abbassare il prezzo. գինը իջեցընել· գոհացընը կոտրել։

Εὔωνος (ὁ, ἡ) di buon mercato, di vil prezzo. դիւրագին, ժամն· սոմուղ, գոհաց ընչի։

Εὐώνως, ἐπίρ. a buon mercato, a vil prezzo. ժամն, քան գինով· սոմուղ, ալ խօլ գոհ չէ։

Εὐώνυμος (ὁ, ἡ) che ha un buon nome, celebre, rinomato. 2. chi è alla parte sinistra. ազնկ անուն մը ունեցող· ա-նաւանի, հռչակաւոր· 2· ձախակողմեան· ձէ խորէ, ձախ֊ր, ձէլֆ֊ր· 2· ալ խ-րնչ֊ֆ գոյլոնան։

Εὔωρος (ὁ, ἡ) negligente. անփոյթ, անհոգ· ալ գոյր, վրէյֆի֊նէ· 2. (εὖ, ὥρα). maturo, fertile. հասուն, բերքառատ· օլմա֊ս, պէրէպէրի֊ն, հասնելիք։

Εὐωχέω - ῶ. *M.* ήσω. (εὐωχία) banchettare, pasteggiare. կուտէնք ընել, սեղան սալ· ալ֊ֆիլի֊ն կերմէ։

Εὐωχητήριον (τὸ) luogo ove si fà il banchetto. կուտէնք ընելու սեղ· ալ֊ֆիլի խրճիթ հանել։

Εὐωχητής - οῦ (ὁ) colui che banchetta, pasteggia, 2. convitato, commensale. կուտէնք ընող· 2· սեղանակից· ալ֊ֆիլի խրճ· 2· փալիրի, հիմա֊ֆր։

Εὐωχία - ας (ἡ) banchetto. կուտէնք, ընգունելութիւն· ալ֊ֆիլի, խրճ՝, փալիր։

Εὐώψ - ῶπος (ὁ, ἡ) che ha belli occhi, vago. աղուար աչք ունեցող, սիրուն, ըստնիսիկ· կ֊նչիլ կիօզլի֊, լէրլէ, հմայ։

Ἐφαιρέομαι - οῦμαι. *M.* ησομαι. scegliere uno in luogo d'un altro. ՚ի կը սիրէլի սեղը ընարել· պէրէն պէր գալ֊ընչէ ներկայ սեղմէ։

Ἔφαλμος (ὁ, ἡ) messo nella salamoja. պղնձուրը դրուած· խաչլա սոյ֊ֆ հա֊լ։

Ἔφαλος (ὁ, ἡ) situato, vicino al mare. ծովի մօտ գիտցած· գինիչ խոչէն գալոնան։

Ἐφαλόω - ῶ. *M.* ώσω. *Λ.* ἀντὶ Ἐφηλόω.

Ἔφαλσις - εως (ἡ) assalto. յարձակում, գրոհ· պ֊նրալ, հիմ֊ֆ֊ր։

Ἐφαμαξεύω. *M.* εύσω. passare a carrozza sopra. կառքով վրայէն անցնիլ· գալ֊նչ ի֊ն ի֊նչ֊րէն֊ին ընչիլ։

Ἐφάμιλλος (ὁ, ἡ) emulo. նախանձաւոր, հետամուտ· խօնկիչ, բ֊ռչ֊ղ։ — ομίλως, ἐπίρ.

Ἔφαμμος (ὁ, ἡ) pieno di sabbia, arenoso. աւազուտ· խ֊մլու, խ֊մ֊ի֊լի գոլ։

Ἐφανδάνω. *M.* ανῶ. piacere. հաճոյ ըլլալ· հաւանելի· պիտնիչլիկ֊ի, հաճ֊ալ օլմէ։

Ἐφάπαξ, ἐπίρ. una volta (*Λατ.* semel). մի անգամ, մի անգամ· պէր գիմ֊, պէր դերի։

Ἐφάπτω. *M.* άψω. legare, attaccare. կապել, կպնել· գ֊լչմաք, պէրլ֊ի֊նչիլէ֊ի֊նչէ֊ի֊ֆ· 2· (μσ.) avvicinarsi, arrivare. մօտենալ· հասնիլ· խ֊նչ֊լմաք, ներկ֊նչէ֊ի֊ֆ (συνεχ.) partecipare. բաժնորդ ըլլալ· ի֊նչ֊ֆ օլմէ։

Ἐφαρμογή - ῆς (ἡ) applicazione, adattazione. յարմարում, պատշաճում· սոփորմա, գիտում֊ի֊ֆ հա֊լ֊ի֊ֆէ ներկ֊ֆ։

Ἐφαρμόζω. *M.* ώσω. applicare, aggiustare, adattare. յարմարել, պատշաճել· սոյոսորմաք, խ֊ֆէյ֊նչ֊ր֊մաք, գիտում֊ի֊ֆ ներկ֊ֆ։

Ἐφαρμόττω. *M.* αρμόσω. *Λατ.* ἀντὶ Ἐφαρμόζω.

Ἐφέδρα ας (ἡ) il sedere sopra. 2. coda cavallina (erba). վրան նստիլը· 2· կիրղ մը խոտ· խ֊ոփ֊նչի օ֊նչ֊րմաը· 2· պէր նիվ օ֊նչ֊ֆ։

Ἐφέδρανον (τὸ) scanno, sedia. աթոռ· խ֊նչ֊ի֊ի (ἰδιαιτ. εἰς τὸ πλθ.) le natiche. երեսամասիկը· ֆայֆ֊ֆ, օ֊նչ֊րմաֆ։

Ἐφεδρεία - ας (ἡ) l'azione di seder so-

Digitized by Google

pra. վրան ծռանիլը. խոփանի օթափումը. (στρατ.) corpo di riserva. գունդ յետադիմից. խոփանի տալիս. տեղը տալիս:

Ἐφεδρίζω. *M. ίσω.* giuocare ad una specie di giuoco, che si chiama Efedrismo. Եֆեդրիսմոս ըսուած խաղը խաղալ. Էֆեդրիզմի անձնն օյնանա օյնամաք:

Ἐφεδρισμὸς (ὁ) specie di giuoco, in cui il vincitore si alza sulle spalle del vinto. անոակ մը խաղ ուր որ յաղթողը յաղթածներուն ուսերուն վրայ կ'ելլայ. մէր օյնան, անոիկ Եկնին Եկնիլկնին տանալանա ընէիոր:

Ἔφεδρος (ὁ, ἡ) assiso sopra. 2. che sta in imboscata. 3. che è nel corpo della riserva. 4. successore. վրան ծռնած. 2. գաղտնակալ. 3. յետադիմից գնդէն եզող. 4. յաջորդ. խոփանի օթափող. 2. փոսաս փորան, ոեկին փորան. 3. խոփանի տալիսէ պատնէշներուն օլան. 4. խլիչ:

Ἐφεκτὸς - ή - όν. che si può arrestare, trattenere. կասեցընելը՝ բանելը կարելի. ըսաի օլանաոր, ալը ցտնալըոր:

Ἐφελκὶς - ίδος (ἡ) la scorza, che si fa sopra una piaga,. escara. կեղեւ վիրաց. խոր փոսացում:

Ἐφελκυσμὸς (ὁ) l' azione di attirare, attrazione. իրեն քաշելը, ձգտումը. ոեղնպին չնոոիլ:

Ἐφέλκω. *M. έλξω.* attirare. իրեն քաշել, ձգտիլ. ոեղոպին չնոոիլ:

Ἐφελξις - εως (ἡ) = Ἐφελκυσμός.

Ἐφεξῆς, *επίρ.* inseguito, eccetera. հաքը, եւ այլն, եւ որ գիտէ. ամէնքն, Եկնիկնի, փոսացիոր որ պատոյնէ, էի Եկան:

Ἔφεξις - εως (ἡ) l' azione di trattenere d' arrestare, ritenzione. կասեցընելը, ետաձգելը. փոքրացումը, ըսաի Եկնիլ, ալը փոմաը:

Ἐφέπω. *M. έψω.* cacciare, perseguitare. վռնտիլ, հալածել Եկնիկալ. փոչնիլ, փոչալնիլ:

Ἐφερμηνευτικὸς - ή - όν. esplicativo. մեկնաղական. հասկնալի, Եկնիրէի: — ικῶς, *επίρ.*

Ἐφερμηνεύω. *M. εύσω.* esplicare, spiegare. մեկնել, պարզել: հասկ Էրցնել, Եկնիլ Եկնել:

Ἐφέρπω. *M. έρψω.* strisciarsi, insinuarsi in... սողալ, սպրդիլ, սողոսկիլ. ներքնանալ, Եկնէլկնէի Եբէլնէլ, սզոալնալ:

Ἐφέσιμος (ὁ, ἡ) appellabile. բողոքելի. գործիքի Եկնիր գործան:

Ἔφεσις - εως (ἡ) appello. 2. desiderio, inclinazione. բողոքում. 2. փափաք, յօժարութիւն. զալ Եկնէկնէի գործիքի. 2. արդա, ձգտ, հաւէս:

Ἐφέσπερος (ὁ, ἡ) di sera, vespertino. իրիկուան, Եբէկնկան. ոեչնոին, չոփ:

Ἐφέστιος (ὁ, ἡ) domestico, cittadino. ընտանի, տանական, քաղաքացի. կնոջ տան կողմն, չնհիլի (ὁθ.) Θεοὶ Ἐφέστιοι. gli Dei Penati. Բերդպահք, Բերդպահիչք, տանական Աստուածք. Եվ Իւրհլերէն, Եկնիրնէրէ:

Ἐφέτης - ου (ὁ) giudice del tribunale d' appello. բողոքի գատաստանարանին գատաւորը. գալնչ գործիքի հասկ:

Ἐφετὸς - ή - όν. desiderato, bramato. փափաքուած. արդնչնկալ: — ετῶς, *επίρ.*

Ἐφεύρεμα - ατος (τὸ) invenzione. գիւտ, հնար. յնոոք:

Ἐφεύρεσις - εως (ἡ) invenzione. հնարելը. յնոոք կնիկ:

Ἐφευρετὴς - οῦ (ὁ) inventore. հնարող, գտող. յնոոք կգալ:

Ἐφεύρημα, Ἐφεύρησις (ἡ) = Ἐφεύρεμα, Ἐφεύρεσις.

Ἐφευρίσκω. *M. ευρήσω.* inventare. 2. immaginare. հնարել, գտնել. 2. մտքէն չինել, երեւակայել. յնոոք կնիկ, Եկնոոք կնիկ. 2. Եկնէր էլ գալնիլ, Եկնչնէնալ:

Ἐφέψω. *M. εψήσω.* ricuocere. նորէն եփել. Եկնոոր Եկնչնիկ:

Ἐφήβαιον (τὸ) pettignone, pube. փորին վարի կողմը, ամանոաց վրայ, ալը մազ կը բուսնի. փորը ալտոպի Եկոոիը, ասր Եկրնկրնէն չնալերէնոէ, անոր ոի Եբէ պնիոր:

Ἐφηβαρχος (ὁ, ἡ) principe di gioventù. երեսաոարգաց գլուխ՝ իշխան. կնոնի Եկնի՝ պէտ չնալբնրբեն գալը, հասկնէրի ընտնի:

Ἐφηβάω - ῶ. *M. ήσω.* entrare nella pubertà. հասունիլ, չարբունա տեղ, արեւիրը հասնիլ. Եկնիչնէ, գալնչ օլմէ, հասոի պնալնալ Եկրնկ:

Ἐφηβεία - ας (ἡ) pubertà. արբունք, արեւիր. Եկնիչնէ, Եկնիչնէչնէ. պնալնալ, պնալնալնէի:

Ἐφηβεῖον (τὸ) luogo ove s' esercitano i giovani. երեսաոարգանոց. նվիճ խոսիք գալնիլ ոեղոնալնէրին հպորնեկ:

Ἐφηβικὸς - ή - όν. appartenente ai giovani. երեսաոարգաց պատկանեալ. նվիճ խոսիք գալնիլ ոեղոնալնէրի հպորնալնէ:

Ἔφηβος (ὁ) chi è nella pubertà, adolescente, pubescente. արեւիրը հասած, պատանի. նվիճ խոսիք, գալնչ:

Ἐφηβότης - ητος (ἡ) pubertà. պատանեկաբերութիւն, արեւիրը հասած ըսալալը. գալնչնէ, պնալնալնէի, հպորի պնալալ:

Ἐφήλιξ - ικος (ὁ, ἡ) coetaneo. 2. adulto. տարեկից. 2. չափահաս. խալալ. 2. Եկնիչնէչնէ, գալնչ:

Ἐφηλὶς - ίδος ἢ ίδος (ἡ) arpione. 2. morfea (*Λατ.* vitiligo). ծղնեղիք. 2. արեւէն տաքէն կամ մարմնոյ տաքութենէն առաջ եկած երեսի բծեր. բիծեր. 2. նեղել, պնհաք:

Ἔφηλος (ὁ, ἡ) chiodato. 2. chi ha la morfea. գամուած. 2. երեսը բիծեր ունեցող. հնչնալնհլ. 2. Եկնէչնէլի, պնհաքնէլը:

Ἐφηλόω - ῶ. *M. ώσω.* inchiodare sopra. վրան գամել. խոփանի չնիչնիկոէ՝ հնչնալնէ:

Ἐφηλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla morfea. երեսի բծերու նման. Եկնիչնէ՝ պնհաքա գնկնա:

Ἐφημερεύω. *M. εύσω.* passare tutto il giorno. բոլոր օրը անցընել. պնալնիլն Եկնիա Եկնչնէրէ, ոեչնոին:

Ἐφημερία - ας (ἡ) carica, mestiere d'ogni giorno. 2. ritorno periodico d' un me-

Digitized by Google

stiere. ամէն օրուան պաշտօն. 2. պաշտօնի մը պարբերաբար կատարում ամէնն ամէնքին անցինելը. հեր կ՚ունէր խէզերի. 2. ուբարելի տեր խէզերին պէրիներն պէրինի կերպով։

Ἐφημέριος-α ῆ ος-ον. = Ἐφήμερος.

Ἐφημερὶς-ίδος (ἡ) giornale. ամէն օրուան դիպուածներըը նշանակելու դիրք, օրագիր. հեր կ՚ուն ղօհր խոխ վաբելինելը իւր խոխիչ տիճող, ճաբինալ, նեօվկիչ։ (μτγν.) calendario, almanacco. օրացոյց. բաղնիսի, ֆոկչի։

Ἐφήμερος (ὁ, ἡ) quotidiano, diurno. 2. che dura un giorno. ամէն օրուան. 2. ամէն օր չըզօղ տեւող. հեր կ՚ունէ։ 2. պէր կ՚ունէ, պէր կ՚ուն ոխրեր (οὐσ.) Ἐφήμερον (τὸ) efemero (animale di cui la vita è d'un solo giorno). 2. efemero (spezie di erba). ամէն օրէ տանելի տպրիլ չիդզօղ տեսակ մը ճանճ. 2. կերպ մը խոտ. պէր կ՚ունինի ղէչոտ խոլոմայն պէր նիվ պիտիչ։ 2. պէր նիվ օրլուտ։ 3. (ὄθ.) mortale, caduco, incostante, corruttibile. մահկանացու, փութանչ, տպակատնէլի, անհաստատ. խոլնոյին, ֆանի, զօղուղուդ, պիֆոբոդ։

Ἐφησυχάζω. M. άσω. acquietarsi, riposare, esser d'animo tranquillo in qualche cosa. բանի մը վրայէն հանգստանալ խաղաղ ըլլալ, հանգչիլ. պէր նեղնի հոգիէնդա բանիի օլմալ, դինիլ, հանգստանալ կինիլ։

Ἐφθημιμερὴς-ίος (ὁ, ἡ) composto di trè e mezza parti, che consiste in trè e mezza parti. երկը ու կէս մասէ բաղադրուած. իւ պաղտէ խոխտ իւրէ իւրը հիսուիսի խղտրիչ։

Ἐφθοπώλης-ου (ὁ) venditore di cibi cotti. եփած կերակուրներ ծախօղ. եղէլէ ինիլիչէր սաթան, սէլը։

Ἐφθός-ή-όν. cotto, bollito. եփած, եռացեալ. եղէլէլ, ֆայնրէլ։

Ἐφιάλτης-ου (ὁ) efialte, incubo, pesarolo. մղձաւանճ. ազգ պատան, փոպոս։

Ἐφιάλτιον (τὸ) peonia. մղձաւանճի գեմ օգտակար խոտ մը. աչ ֆօղուղը չոփօղ։

Ἐφίζω. M. ιζήσω. sedere o far sedere sopra. վրան նստիլ կամ նստեցընել. ինչ ըլլալին օթուրմէ խոխտ օթուրմիմէ։

Ἐφίημι M. εφήσω. mandare, spedire ad alcuno. 2. appellare. 3. sbrigliare. 4. eccitare, provocare. ամէն մը խրկել. 2. բողոքիլ. 3. ատնը հանել, ատնան ֆոգ տալ. 4. գրգռել. պէրիներն կիտիբերիչ, իրաւ կիտիչ. 2. գալ ֆօղուրմէ, ֆօբաճիկ կիտիչ. 3. կիտին չըֆուրմէ, կիտիչ խոլոբոշ ալը վերիչ. 4. էշնուրմէ, ֆռճրիչ կիտիչ։

Ἐφικνέομαι-οῦμαι. M. ίξομαι. arrivare, giungere. 2. ottenere il suo intento. հասնիլ, ժամանիլ. 2. դամնգիլ կընել, միտքը գրածին հասնիլ, ուզածը ընալ. կիթիչիչ, փոխել՝ նոթ օլմէ. 2. ֆօբաճլո կրիչ։

Ἐφιππαρχία-ας (ἡ) corpo di cavalleria composto di mille venti quattro persone. հազար քսան ու չորս ձիաւորներու գունդ. պէր կիրճիրօրի պէլը սայիր պրօկնօ։

Ἐφίππιος (ὁ, ἡ) equestre, che si fa a cavallo. ձիավարչ, ձիով եղօղ. ճիչէրֆուչէր, որ իւր օլըն (οὐσ.) Ἐφίππιον (τὸ) sella. ձիու ֆամբ. կիթէր։

Ἔφιππος (ὁ, ἡ) chi è a cavallo, cavaliere. ձիաւոր. պէլը (οὐσ.) Ἔφιππον (τὸ) carro a un cavallo. ձի ձիով կօզպէր պէլը արագ։

Ἐφίπταμαι. M. ἐπιπτήσομαι. volare di sopra. վրայէն ֆաչիլ. իւչիրճիներն օչճէ։

Ἐφίστημι. M. ἐπιστήσω. porre, stabilire. 2. impedire, arrestare. 3. attendere. դնիլ. կարգիլ. 2. արգիլիլ, կասեցընել. 3. ուշագրաւթիւն ընել. ֆօճաչ, իսկի կիտիչ, նասղ կիտիչ. 2. ֆէն օլճէ, իդ վերկիչ, ալը ֆօճաչ. 3. տէֆթիճ կիտիչ։

Ἐφοδεία-ας (ἡ) il fare la pattuglia. 2. pattuglia, ponda. գիշերներըը պարկապանները քաղքին ձէզ պաբելիը. 2. գիշերապահը, քաղքի պարկապանը. իւ, փօլտիմօը. 2. ֆօլ։

Ἐφοδευτὴς-οῦ (ὁ) chi fa la pattuglia. գիշերապահ, գիշերը քաղքին ձէզ պաբօղ. կիճի չկիիրճի կիւչի, ֆօլ։

Ἐφοδεύω. M. εύσω. fare la pattuglia. գիշերը քաղքին ձէզ պաբելիլ. կիճի ֆօլ տալիչ։

Ἐφοδιάζω. M. άσω. preparare i necessarii di viaggio, il viatico. ճամբու պէտ եղած բաներըը պատրաստել. իւլ հազըրլըը կիտրիչ։

Ἐφόδιον (τὸ) provvisione di viaggio, viatico. ճամբու պատրաստութիւն, ճամբու պաշար, նպարտի. իւլ ճիչտրիչի, իւլ չուհրիճ։

Ἔφοδος (ὁ) = Ἐφοδευτής.

Ἔφοδος (ἡ) assalto, attacco di battaglia. 2. metodo, maniera. յարձակում, գրոհ, բաղխում մարտի. 2. ձև, կերպ. ինչրէ-նէ-կ՚ուն, ինչրու, իւլլիւլը. 2. սօլտ, խօսիլ, խրդ. 3. = Ἐφοδεία.

Ἐφόλκιον (τὸ) barca. 2. bagaglio. մակոյկ. 2. (ճամբու) ծանրութիւն. ասպրալ. 2. (իւլ) պէրլըլըը. ֆոֆըմ։

Ἐφομιλέω-ῶ. M. ήσω. conversare con qualcheduno. ինչ-ոչ հետ կեանքիչ. պիրիսի իւր ֆօհպէտլիմէ, ճանաճխաքի կիտիչ։

Ἐφοπλίζω. M. ίσω. armare contro. ինչի գեմ զինել. պէրինի ֆուրլը պիլճնդուրմէ։

Ἐφοράω-ῶ. M. ἐπόψομαι. osservare, esplorare, fare l'inspezione. գեմիլ լրտեսել. կիօզլիտիչ, զնդօպտրմէ։

Ἐφορεία-ας inspezione. տեսչութիւն. գնդօպտրմէ։

Ἐφορεῖον (τὸ) l'abitazione degli inspettori. տեսուչներու բնակարան. գնդօպէր ֆօնալը։

Ἐφορεύω. M. εύσω. essere inspettore, fare l'inspezione. գիտել, տեսչութիւն ընել. նազըր կիտիչ, նազըր օլճէ։

Ἐφορικὸς-ή-όν. appartenente agli inspettori. տեսուչներու պատկանած. նազըրըս գնդիճըս։

Ἐφόριος-α ῆ ος-ον. limitrofo. սահմանակից. սինորցալ։

Ἐφορμάω-ῶ. M. ήσω. attaccare, assal-

Digitized by Google

tare, precipitarsi contro. յարձակիլ, գրահ տալ, վազել հետևակիլ. ինքզինքը կին-ից, ափրտալ կինից, իշալերին ֆերլեհել։

Ἐφορμέω - ῶ. *M.* ήσω. bloccare un porto. հետևակեցնել մը պաշարել. ալր իվճռը հետևակեցնել։

Ἔφόρμησις - εως (ἡ) attacco, assalto. 2. blucco. յարձակում, գրահ. 2. հետևակեցում պաշարում. ինքզինքին, ափրտալ, գինիմ. 2. լիմանի հետևակեցիր։

Ἐφορμητικὸς - ἡ - όν. impetuoso. ուժգին, բուռն. գինիմիլ։

Ἐφορμίζω. *M.* ίσω. ricoverare nel porto. հետևակեցնել խոթել, ապահով ընել. իվճռը ապիմ, կին կինիլ։

Ἔφορμος (ὁ, ἡ) approdato nel porto. 2. che ha il porto. հետևակեցած մնած. 2. հետևակեցիս ունեցող. իվճռը կիր-ող. 2. իվճռը օլան, իվճռնէր։

Ἔφορος (ὁ) inspettore (magistrato in Sparta). տեսուչ (Լակեդեմոնի իշխանաւոր). ընտրած, հետքեր, փոպոլեր, (Ըսպարթիա պաշտօնեան)։

Ἐφυβρίζω. *M.* ίσω. insultare, ingiuriare. նախատել, թշնամանել. ինքզինքին ալ-ը ալիք, վիրիմիկին։

Ἐφυβριστὴς - οῦ (ὁ, ἡ) insultatore. նախատող, նախրիք. ինքզինքին ալող ալան, վիրիմիկին, ոռիլ, վիրիմիգար։

Ἔφυδρος (ὁ, ἡ) acquoso, umido. ջրած, թաց. ասլըա, նիմ։

Ἐφυμνέω - ῶ. *M.* ήσω. decantare, celebrare, lodare. հռչակիլ, գովիլ. լավ կին-ի, ագահ կին-ի։

Ἐφυπνώττω (σσω) *M.* ώσω. addormentarsi sopra. վրան քնանալ. ինքզինքին ասլամաք։

Ἐφύω. *M.* ύσω. piovere sopra. վրան անձրեւ գալ. ինքզինքին նամբար նամբաք։

Ἐχέγγυος (ὁ, ἡ) garantito. պաշտպանուած, հավանաբար ապահով. հիմիկին ապրնդա օլան, արժանը (ἐπμ.) degno di fede. արժանահաւատ. իմանըլը։

Ἐχεμυθέω - ῶ. *M.* ήσω. trattener la sua lingua, tener il segreto. լեզուն զսպիլ, խորհուրդ գաղտ չհանել. փիլիին զսպի կին-ի, ալր ասիլմամք։

Ἐχεμυθία - ας (ἡ) segretezza. գաղտնիք՝ խորհուրդ պահելը. ալր ասիլմազը։

Ἐχέμυθος (ὁ, ἡ) (ἔχω, μῦθος) che trattiene la sua lingua, che tiene il segreto. լեզուն զսպող՝ խորհուրդ պահօղ. փիլիին զսպի իպէն, ալր ասիլմայան։

Ἐχενηὶς - ίδος (ἡ) echeneide, riccio marino. ծովեհինէս, նաւակող ձուկ. խիներ-չուի (ալր նվ ասիլ գոլըր)։

Ἔχεπευκὴς - έος (ὁ, ἡ) amaro, velenoso, mortale. լեզի, թունաւոր, մահաբեր. -ին, վհիրլի, կօրխրմիճ, գ-ովի։

Ἐχέπλειον (τὸ) (ἔχω.) ponte d'una nave. 2. vivajo. նաւու չոմիմարան. 2. ձուկ պահելու տեղ. կիմ տիպրը. 2. պալըր հովլը։

Ἐχεφροσύνη - ης (ἡ) prudenza, sensatezza. խոհեմութիւն, խելացիութիւն. հայիրլըր, ափելլելը։

Ἔχέφρων - ονος (ὁ, ἡ) sensato, prudente. խելացի, խոհեմ. ափելլը, վայրկ-ի, հայիր։

Ἐχθαίρω. *M.* αρῶ. odiare. ատել. խորհիլ՝ ատելի կին-ի։

Ἐχθὲς - ἐπίῤῥ. ieri. երեկ. գիշեր, իւ կիր, գիշ կիր։

Ἐχθεσινὸς - ἡ - όν. di ieri. երեկուան. գիշերվ-ի, կիրկի։

Ἔχθιμος (ὁ, ἡ) odioso. ատելի. նախանձոտ, ատելիին գ-ապահով։

Ἔχθος - εος - ους (τὸ) odio, inimicizia. ատելութիւն, թշնամութիւն. խորհուրդ, ատելիի, գիշերվ-իլ-ի։

Ἔχθρα - ας (ἡ) nemistà. թշնամութիւն. գիշերվ-իլ-ի, ըշտլըգ։

Ἐχθραίνω. *M.* ανῶ. odiare. ատել. խորհիլ՝ ատելի կին-ի։

Ἐχθρεύω. *M.* εύσω. essere nemico di qualcuno. ոչիին թշնամի ըլլալ. վերինի գիշերվ-ն՝ խոսիլ օլմ-ի։

Ἐχθρικὸς - ἡ - όν. nemichevole. թշնամական. գիշերվ-ն՝ խոսիլ գ-ին-իլ-ի։

Ἐχθροδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) odiato degli Dei. 2. infelice, sfortunato. աստուածներու ատելի. 2. գժբաղդ, խեղճ. իլհ-լերէ նախանձոտ, իլհիրլերին ատելիին ըլլալը. 2. իմանիմիլ, սիֆիլ։

Ἐχθρόξενος (ὁ, ἡ) nemico degli stranieri. օտարատեաց. հիւրատեաց. գ-ոիլեր գ-ատ-ալ կին-ի, գ-ուրիլեր խոսի։

Ἐχθροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. rendere nemico. թշնամի ընել. գ-իլհին կին-ի։

Ἐχθροποιὸς (ὁ, ἡ) chi rende nemico. թշնամի ընող. գ-իլհին իպէն։

Ἐχθρὸς - ὰ - όν. nemico, odioso. թշնամի, ատելի. գ-իլհին, խոսի, ըշտլը, նախանձոտ։

Ἐχθρώδης - εος (ὁ, ἡ) nemico. հակառակ, թշնամի. խոսի, ըշտլը։

Ἐχθρωδῶς καὶ

Ἐχθρῶς, ἐπίῤῥ. nemichevolmente, da nemico. թշնամաբար, թշնամիի պէս. գ-ինիհին՝ խոսի կիլ։

Ἔχιδνα - ης (ἡ) vipera. իժ. խներէ իլլանը, կին։

Ἐχίδνειον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἔχιδνα. 2. = Ἔχιον.

Ἐχιδνόδηκτος (ὁ, ἡ) morsicato da una vipera. իժէ խածուած. խներէ իլլանին-ան ըտէրլիչ։

Ἐχιδνοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di vipera. իժի գլուխ ունեցող. խներէ իլլանի գլուխ կիլ գլուխ օլան։

Ἐχινόπους - οδος (ὁ) echinopo. փշալից ոտանի մը. խիտիկիլ ալր նվ ֆիլան։

Ἔχῖνος (ὁ) (ἔχω.) riccio. 2. echino, riccio marino. 3. scatola da ricevere i suffragi, bossola. 4. una spezie di focaccia. ոզնի. 2. ձկներու, ծովախիճի ոզնի. 3. քուէներըը ժողվելու տուփ. 4. կերպ մը կարկանդակ. փէրէ. 2. գինիդ փէրէ-ի, գ-ար խիտիկ. 3. գ-ուրլըը գինիչներ գ-ուրու. 4. ալր ոչ գլաչը։

Ἔχιον (τὸ) echio. իժագլուխ (խոտ մըն է) բիճի կին (ալր ոչ գիլա-ի)։

Ἔχις - εως καὶ ιος (ὁ) ἀρσ. τ. Ἔχιδνα.

Ἐχίτης - ου (ὁ) echite. իժագար (պատաս-

Digitized by Google

καὶ ξυρὸν πρὸς ξ). ψιλόν λᾶϊ (πυρολιθικὸν πέλεκυν ἢ τοιοῦτον).

Ἔχμα-ατος (τὸ) ritegno, tutto ciò che serve a ritenere, a fermare. ἔσχ., σφήν., κωλυσιεργία. ἐμπόδιον, ἔμφραγμα, ἀναχαίτισις, ἀναστολή, ἐπιστροφή, ἐπιβράκτης.

Ἐχμάζω. M. άσω. ritenere, impedire. κωλυσιεργῶ, σφηνόω. ἀναστέλλω, ἐπιστρέφω, ἀναχαιτίζω.

Ἔχυρος - ά - όν. = Ὄχυρός.

Ἔχω. M. ἕξω. tenere, portare. 2. avere, possedere. 3. potere. 4. trovarsi in qualche stato, comportarsi. ἐσθῆτι, ὅπλοις. 2. κτῆσιν ἔχω. κέκτημαι. 3. ἰσχύω. 4. ἐξέχομαι ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλοίου. ἔχεσθαι, ἐπιβαίνειν. 2. ἐπιβάτης.

Ἐψάνη (ἡ) lavaggio. πλύσις, πλύσιμον.

Ἐψέω - ῶ. M. ήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἕψω.

Ἕψημα (τὸ) ciò che si fa cuocere, bollire. 2. supa, vin cotto. ἑψητός, ἑψητόν. 2. σάπα, σάπος. ἑψητὸς οἶνος. 2. ἐπίθημα.

Ἕψησις - εως (ἡ) cocimento, cozione. ἕψησις. ἕψεσις.

Ἑψητήριον (τὸ) = Ἑψάνη.

Ἑψητής - οῦ (ὁ) cuoco. μαγειρικός. μάγειρος. 2. = Ἑψητήριον.

Ἑψητός - ή - όν. cotto, bollito. ἑψητός, ἐφθός. ἑψητέος, ἑψητέα, ἑψητέον.

Ἕψω. M. ἑψήσω. cuocere, far bollire. ἕψω, ἐφθάζω. ἑψητίζω, ἑψητίζομαι.

Ἑῳθινός - ή - όν. mattutino. πρωϊνός. ὀρθρινός.

Ἑωλοκρασία - ας (ἡ) indisposizione per aver bevuto molto nella vigilia. πρὸς ἐγερτικὸν μὲν πολὺν ἐπιόντα ἐπιπωμάτων ἀκρασία, ἀπὸ τοῦ ἑωθινοῦ πότου ἐπιγινομένη. ἐπὶ τῶν ἐγερτικὸν πότον πεπωκότων ἐπιπωμάτων ἀκρασία. ἑωλοκρασία, ἑωλοκρασίη.

Ἑωλος (ὁ, ἡ) di ieri. 2. stantio. ἐχθιναῖος. 2. χθιζός. 2. ἀηδής. Ἑῶος - α ή ος - ον. mattutino. 2. orientale. πρωϊνός. 2. ἀνατολικός. πρωϊνός. 2. ἀνατολή. Ἑῶα (ἡ) l'oriente. ἀνατολικὸν μέρος, ἀνατολή.

Ἕως - ἕω (ἡ) aurora, alba. 2. l'oriente. ἀρχή, τέλος. 2. ἀνατολικὸν μέρος. ἕως, ἑπτά. fin' a tanto che, finchè (Λατ. donec). ἕως ἄν. ἕως οὗ. = Ἄχρι, Μέχρι.

Ἑωσφόρος (ὁ) lucifero, stella mattutina. ἑωσφόρος, ἀστὴρ ἑωθινός, ἀστὴρ πρωϊνός. ἑωσφόρος, ἑωσφόρος ἀστήρ. (ἑκλησ.) Lucifero, Satanasso. Ἑωσφόρος, Ἑωθινός. Ἑωθινός, Ἑωσφόρος. Ἑωσφόρος. Ἑωϊτοῦ. Ἰων. ἀντὶ Ἑαυτοῦ.

Z.

Z, ζ, Ζῆτα (τὸ) (ἄκλ.) Zita, la sesta lettera dell' Alfabeto Greco. Ὄνομα ἀριθμητικὸν ἑξακόσια ἑπτά, ἐπὶ τοῦ ἑπτὰ Ζ σημεῖον ἐπιτιθέμενον. Ὄνομα ἀριθμητικὸν ἑξακόσια ἑπτά. Numericamente presa coll' accento di sopra (ζ΄) significa sette o settimo e coll' accento al di sotto (ͅζ) significa sette mila. Ἀριθμητικὸν ἑπτακόσια ἑπτά. ἑξακόσια ἑπτὰ (ζ΄) ἐστὶ σημεῖον ἑξακόσια ἑπτά, ἐπὶ τοῦ ἑπτὰ ἀριθμοῦ τιθέμενον. ἑπτὰ χιλιάδες (ͅζ) ἐστὶ σημεῖον ἑπτὰ χιλιάδων. Ὡσαύτως ἀριθμητικὸν ἑπτακόσια ἑπτά. ἑπτακόσια ἑπτὰ (ζ΄) ἐστὶ σημεῖον ἑπτὰ χιλιάδων. ἑπτὰ χιλιάδες (ͅζ) ἐστὶ σημεῖον ἑπτὰ χιλιάδων. (7,000).

Ζα (μόρ. ἐπιτ. συντίθ. ἀχωρ. μὲ μερικὰς ποιητ. λέξεις). troppo, assai. λίαν, σφόδρα. σφοδρός, λίαν, σφόδρα.

Ζαγρεύς - έως (ὁ) (ἐπίθ. τοῦ παλαιστίρου Βάκχου ἢ τοῦ Ἰλιούτωνος). buon cacciatore. ἀγαθὸς κυνηγέτης. καλὸς κυνηγός.

Ζάθεος - η ἢ ος - ον. assai divino, divinissimo. λίαν θεῖος. σφόδρα θεῖος. σφόδρα θεῖος.

Ζάκοτος (ὁ, ἡ) molto arrabbiato. λίαν μανιώδης. σφόδρα ὀργίλος. σφόδρα ὀργίλος.

Ζαλάω - ῶ. M. ήσω. essere agitato dalla tempesta. χειμάζομαι σφοδρῶς, σφοδρῶς σάλῳ. σφοδρῶς χειμάζομαι σφοδρῶς.

Ζάλη - ης (ἡ) tempesta, procella, turbine. χειμών, σφοδρὸς σάλος. σφοδρὸς χειμών, σάλος, σφοδρὸς σάλος.

Ζαλόεις - εσσα - εν. procelloso. χειμερώδης. σφοδρὸς χειμών.

Ζάπλουτος (ὁ, ἡ) ricchissimo. λίαν πλούσιος. σφόδρα πλούσιος.

Ζάπυρος (ὁ, ἡ) molto infocato. λίαν πυρώδης, πυρώδης σφόδρα. σφόδρα ἐπιθυμητής, σφοδρὸς ἐπιθυμητής.

Ζάω - ῶ. M. ζήσομαι. vivere. σώζομαι, ζῶ. 2. (συνεκδ.) essere in vigore, essere vivo, robusto. σφόδρα ζῶ σώζομαι σφόδρα. σφοδρῶς ἰσχύω. σφοδρῶς ἰσχύω, σφοδρῶς ἰσχύω, σφοδρῶς ἰσχύω.

Ζέα καὶ Ζεία (ἡ) spelda (specie di grano). σῖτος τις ἥμερος. ἄρινος (σῖτος ἥμερος τροφιμος).

Ζειρά - ᾶς (ἡ) una spezie di mantello. ἱππικὸν τι χρῶμα, ἐπίκλην. σῖτος τις ἵππου, ἐπίκλην.

Ζειροφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta un mantello. ἱππικὸν χρῶμα φέρων. σῖτον φέρων ἐπίκλην.

Ζέμα - ατος (τὸ) decozione. ἕψησις. ἑψητόν.

Ζέσις (ἡ) bollimento. ἕψησις. ζέσις, ζέμα.

Ζεστολουσία - ας (ἡ) il lavarsi nell' acqua calda. ἔπειτα λουτρὸν ἐν λουτρίδι. ἐπὶ θερμοῦ λουτροῦ.

Ζεστὸς (ζέω) ἡ - όν. bollente, caldo. ἕψημος, ἑψητός. ζέσις, θερμός.

Ζεστότης (ἡ) calore. ἑψητότης. θερμότης.

Ζευγάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ζεῦγος.

Ζευγεῖον (τὸ) = Ζεῦγος.

Ζευγελάτης - ου (ὁ) = Ζευγηλάτης.

Ζευγηλατέω - ῶ. M. ήσω. attaccare gli animali al giogo, aggiogare, arare. ἀναπαύεσθαι ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ, ζεύξις, ζεύγνυμι.

հայնձորը գոյանգործոլ ֆօլշոֆ, լինի օֆորֆ, նաբաս կինի։

Zevγηλάτης - ου (ὁ) bifolco, aratore. լծաւոր, հերկագործ · լինի՝ լ, ւ երբ։

Zευγίτης - ου (ὁ) } aggiogato. լուծը ան-
Zευγίτις - ιδος (ἡ) } ցած, լծեալ · գոյանգործոլ ֆերդը ի երդիւ։

Ζεύγλη - ης (ἡ) quella parte del giogo dove i buoi mettono il loro collo. 2. giogo. 3. catenella che tiene attaccato il timone. լծին ան կոպչը, ուր որ եզները վիզերնին կը խոթեն. 2. լուծ. 3. զնկին կապուած պղպեկ շղթայ · գոյանգործոլ ընչ օվ ի ներֆը, որ ֆօտի-ներ գոյանդրեալ օֆորոլոր. 2 · գոյանգործոֆ. 3 · ֆինեն գոլը ընդ ընդերնին։

Ζεύγμα - ατος (τὸ) unione, congiunzione. 2. ponte. 3. Zeugma (figura Grammatica). լծորդութիւն, կցորդութիւն. 2 · կամուրջ · 3. լծակցութիւն կամ գոյգորդութիւն (քերականական ձեւ մըն է). — ուղեբեռ, պէրլոֆ. 2 · ֆոֆշրի. 3 · պէր նիվ իւր — որ ինչ։

Ζεύγνυμι. M. ζεύξω. aggiogare. լուծը անցընել · գոյանգործոլ ինչերֆոֆ · (ἐν γέν.) unire, congiungere. 2. accoppiare. միաւորել, զուգաւորել. 2· զուգել · պէրլերցնելոֆ, — ուղղորդոլ. 2 · լինի՝ լերցնելոֆ։

Ζευγοποιία - ας (ἡ) l' azione di appajare, d' accoppiare. լծելը, զուգելը · լինի՝ լերցնելոֆ։

Ζεῦγος - εος - ους (τὸ) giogo. 2. pajo. 3. carro tirato da due buoi o cavalli. լուծ. 2 · զուգ. 3 · երկու եզ կամ ձի քաշուած կառք · գոյանգործոֆ. 2 · լինի՝ 3 · ֆոֆ ֆօտի-ներնին ֆոֆօտ պիտան լինելնին ուրաղ։

Ζευγοτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire un pajo di bovi o cavalli. զուգ մը եզ կամ ձի սնուցանել · պէր լինի ֆօտի՝ ֆոֆ պահելոֆ։

Ζευγοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce un pajo di cavalli o bovi. զուգ մը ձի կամ եզ սնուցանող · պէր լինի սի ֆոֆ ֆօտի՝ պահելոֆ։

Ζευκτηρία - ας (ἡ) legaccio, con cui gli animali si attaccano al giogo. անասուններդը լծին կապելու չուան. հայնձոլ գոյանգործոլ գալոլոմոֆ ֆի։

Ζευκτός - ή - όν. attaccato al giogo, accoppiato. 2. maritato. լծեալ, զուգակցեալ. 2 · կարգուած · գոյանգործոլ ներֆէ, պէրլերցնէ. 2 · ներլինիֆէ։

Ζεῦξις - εως (ἡ) unione, attacco. միաւորելը, յօդում. պէրլերցնելոֆ, — ուղղորդոլ։

Ζεφυρεώς - ή - όν καὶ

Ζεφύριος - α ῆ ος - ον. di Zefiro. զեֆիւռոֆ գալակնան · գալոֆ նեռնի։

Ζεφυρίτης - ου (ὁ) = Ζεφύριος.

Ζέφυρος (ὁ) Zefiro, vento occidentale (Lat. Favonius). Զեֆիւռ, արեւմտեան հով · գալոֆ նեռնի, բաղնիքի զարկ։

Ζέω. M. ζέσω. bollire. եռալ · ֆայնումի (μτγν.) abbondare. լեցուն ըլլալ, յորդիլ · ֆօլ — օւռֆ, ինալոֆ։

Ζηλαῖος - α - ον. geloso, invidioso. նախանձաւոր, նախանձորդ · էջօլանի։

Ζηλευτής - οῦ (ὁ) = Ζηλωτής.

Ζηλεύω. M. εὑσω. = Ζηλόω.

Ζηλήμων - ονος (ὁ) geloso, invidioso. նախանձորդ · էջօլանի։

Ζηλοδοτήρ - ῆρος (ὁ) che rende geloso. նախանձորդ ընող · էջօլանի ֆոֆ։

Ζηλομανής - έος (ὁ, ἡ) tormentato di gelosia. նախանձէ մոլած · էջօլանիլէֆոան հերլոֆ օլմալ։

Ζῆλος (ὁ) emulazione, rivalità. 2. gelosia, invidia. 3. zelo. նախանձաւորութիւն, հետամտութիւն. 2 · մրցանք. 3 · բարի նախանձ, եռանդ · ինծիք, ջղացում, բերէ, ֆերմ. 2. էջօլանիլէֆ · 3 · պէրի, հարկնի։

Ζηλοτυπέω - ῶ. M. ήσω. essere geloso, invidiare. նախանձորդ ըլլալ, նախանձիլ · էջօլանի օլմաֆ, էջօլանմաֆ։

Ζηλοτυπία - ας (ἡ) gelosia, invidia. նախանձ, նախանձորդ ըլլալը, նախանձաւորութիւն. հաւաք, էջօլանիլէֆ, ջղացում, բերէ։

Ζηλότυπος (ὁ, ἡ) zelante. 2. invidioso. նախանձորդ, նախանձոտ. պէրնիվ ինալ · 2. նախանձաւոր · պէրնիվ, հաֆ · 2. էջօլանի։ — τύπως, ἐπίῤ.

Ζηλόω - ῶ. M. ώσω. emulare. 2. invidiare. հետամտաւ ըլլալ, նախանձաւորիլ · 2. նախանձիլ, մրցալ · պէրնիվ իլֆոֆ ինիֆ, էրճինիֆ, ինծիք լլինիֆ · 2. էջօլանմաֆ։

Ζήλωμα - ατος (τὸ) oggetto di gelosia. նախանձաւորութեան նիւթ՝ առարկայ · էջօլանիլէֆ՝ բերէ հարցնոֆ։

Ζηλωσις - εως (ἡ) emulazione, rivalità. 2. gelosia. նախանձաւորութիւն, հետամտութիւն. 2 · նախանձ · ինծիք, ջղացում, էրճինիֆ · 2. էջօլանիլէֆ։

Ζηλωτής - οῦ (ὁ) emulatore, rivale. նախանձորդ, հետամտաւ · կծնիլ, բաջըղ (ἐκκλησ) zelante. նախանձայոյզ, նախանձախնդիր · ֆոյրնիլ։

Ζηλωτικός - ή - όν. che appartiene ad un emulo, rivale. նախանձաւորի՝ հետամտաւ եղողի պատկանած · կծնիլին՝ բաջըղ ֆօ-ֆիւնէֆ։

Ζηλωτός - ή - όν. degno di emulazione, di invidia. նախանձաւորութեան՝ հետամտաւ ըլլալու արժանի · ջղացին՝ պէրնիվ՝ էջօլանըլլայս ջհիգոֆ։

Ζημία - ας (ἡ) danno. 2. ammenda. 3. pena, supplizio. պայ · վնաս · 2 · տուգանք · 3 · պատիժ, պատուհաս · ինգեր, պէրս, ջնայն. 2 · ֆնրնիֆ · 3 · ֆօլիոֆ։

Ζημιόω - ω. M. ώσω. danneggiare, cagionare del danno. 2. fare ammendare il danno. 3. punire. վնաս տալ · 2. տուգանք հատուցանել տալ · 3 · պատժել · պէրս՝ ջնայն՝ ինգեր ներֆոֆ · 2 · ֆնրնիֆնին ներֆոֆնիֆ՝ ֆօտիճիֆ · 3 · ֆօլիոլնիֆ։

Ζημιωδης - εος (ὁ, ἡ) dannoso. վնասակար, վնասակոտ · պէրս ըլլը · — ωδῶς, ἐπίῤ.

Ζημίωμα - ατος (τὸ) danneggiamento, ammenda. վնաս, պայ, տուգանք · պէրս, ջնայն, ֆնրնիֆ։

Ζημίωσις - εως (ἡ) il far ammendare il danno. 2. danneggiamento. 3. punizione. տուգանքը վճարել տալը · 2. վնաս տալը ·

Digitized by Google

3. պատժելը · Φերիմբէի վերջերից՝ խոշտանգել. 2. ջարդ վերջ. 3. խուլխախ:
Ζημιωτὴς - οῦ (ὁ) chi fa ammendare il danno, punitore. տուգանքը վճարել տուօղ, պատժօղ. Φերիմբէի վերջերին, խուլխախ:
Ζηταρετησιάδης - ου (ὁ) chi cerca la virtù (κατὰ τὸν Σκαλίγερον. virtutaucupida). տաքրնուքիւն խնդրօղ · խուլխի արարօղ:
Ζητεύω. Μ. εὑρω ἀντὶ
Ζητέω - ῶ. Μ. ήσω. cercare, domandare. փնտռել, խնդրել, ուզել. արժել, խրխիդել:
Ζήτημα - ατος (τὸ) quesito. խնդիր · հարց, հրկիզել:
Ζητήσιμος (ὁ, ἡ) che si può cercare. փընտռտուել կրցօղ · արժէր պիէր (ὄϑ.) Ζητήσιμα (τὸ) luoghi atti a ricercare delle fiere. երէ փնտռելու յարմար տեղատիք · խոպոխ հոլանոյի արտաքոյ ճոխ հաւէրք:
Ζητησις - εως (ἡ) ricerca. 2. questione, esame. խոյզ, փնտռելը · 2. խնդիր, քննուխիւն · արոյզ, խօխտրել · 2. հարց, խնդիրիչ:
Ζητητήριος (ὁ, ἡ) che appartiene all' esaminatore. քննչի՝ հարց փորձ ընօղի պատկանած · խնդիրչիէի գործելէիք:
Ζητητὴς - οῦ (ὁ) esaminatore, inquisitore, investigatore. քննչի, հետազօտ, փընտռտօղ · խնդիրչիէ, խօխտրչիէ, արոյզէ:
Ζητητικὸς - η - όν. chi ama o è abile ad investigare, esaminare. փնտռելու՝ քընտելու սէր կամ բանականուխիւն ունեցօղ · արժայր՝ խնդիրել եմուխ · հետ, խոխոտ գործելէիքի օրէն:
Ζητητὸς - η - όν. ricercato. 2. degno di essere cercato. փնտռուած · 2. փընտռտելու արժանի. արտընտրել · 2. արտընտիայ չափօղ:
Ζητρεῖον (τὸ) luogo ove si punivano gli schiavi, bagno. գերիներուն տանջուած տեղը, գերիներու արգելանոց · խոխրէիքին գործադրելի հետ, գերիի չընտրէ խոխոտ չընտրած:
Ζητρεύω. Μ. εὑσω. punire gli schiavi al bagno. գերիները արգելանոց նետել · խոխրէիքի չընտրած պիտի:
Ζητῶ. (γ. ἐν. προσ. τ. προστ.) Ζάω. viva. կեցցէ՛ս, տպրիս · խալ:
Ζιγγίβερις - εως (ἡ) zenzero, zenzovero. ջընճուղունկ · չինկիֆիլ, խոյ օլ:
Ζιζάνιον (τὸ) zizzania, loglio. արմ. գիւղիկ (օր):
Ζίζυφον (τὸ) giuggiola, zizziba (Γερμ. Brustbeerbaum.) յուճապ · հինդապ:
Ζόη - ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ζωή.
Ζορκὰς - άδος καὶ
Ζορξ - ζορκὸς (ἡ) daino. տեսակ մը պիծ · գիյրան:
Ζοφοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) oscuro, tenebroso. մթին, խաւարին · խաւարէէ, զաւմանէ:
Ζόφος (ὁ) tenebre, oscurità. մուխ, խաւար · խաւարէէ, զաւմանէ:
Ζοφόω - ῶ. Μ. ώσω. = Σκοτίζω.
Ζοφώδης - εος (ὁ, ἡ) tenebroso. մթին, խաւարին · խաւարէէ, զաւմանէ:
Ζυγίω - ῶ. Μ. ήσω. stare a due a due. ordinarsi a forma d'un giogo. երկու երկու կենալ, լծի մը ձեւով կարգուիլ. խելխէր խելխէր վարուիլ · պէյտանարուի պիէլիգի պիէլիգէր:
Ζυγικὸς - η - όν. appartenente alla bilancia. կշռոյ պատկանած · խնդրալէի գործելիէ:
Ζυγίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ζυγός.
Ζύγιος - α ἤ ος - ον. proprio al giogo. լծի յարմար · պէյտանարուելու հարմար:
Ζυγόδεσμος (ὁ) legaccio che attacca il giogo all'aratro. լուծը արօրին կապելու չալման · պէյտանարուելը տպրտոյի կէ:
Ζυγοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fare dei gioghi. լուծ չինել · պէյտանարուի խոյուի:
Ζυγὸς (ὁ) giogo. 2. bilancia o il ferro traverso, di cui dipendono le bilancie. 3. il sedile del timoniere. 4. banco dei remiganti. լուծ · 2. կշիռ կամ կշռի թեւը · 3. զիգաւարին աթոռը · պէյտանարուի նաւապանը · 2. խրոչէ խոխոտ խրոչէին գօշ · 3. փիլիվնիչին ցեղտոյի նեղէ · 4. գոնփ, հանգը:
Ζυγόσταθμος[1](ὁ) stadera. կշռարդ · կանիոն
Ζυγόω - ῶ. Μ. ώσω. attaccare al giogo. 2. unire. 3. soggiogare. 4. appajare. լծել · 2. միաւորել · 3. նուաճել · 4. զուգել, լծարդել · պէյտանարուելու խոյուի · 2. պիրլեդէրելու · 3. ընգիլնի ալուի · 4. լիֆիլէդիրելու:
Ζυγωθρίζω. Μ. ίσω. incatenacciare. կապուելիը գնել · օխրկիչին լիւեցի:
Ζυγωθρον (ὁ) chiavistello, catenaccio. փակոցակ · օխրկիչ:
Ζύθος - ου (ὁ) ἢ Ζύθος - εος - ους (τὸ) birra. (Λατ. cerevisia). գարօղի, գարեհաւ · արեա սոյա:
Ζύμη - ης (ἡ) fermento, lievito. խմոր · հայա:
Ζυμόω - ῶ. Μ. ώσω. fermentare, levitare. խմորել · հայալուի:
Ζύμωμα - ατος (τὸ) fermento. խմոր · հայա:
Ζύμωσις - εως (ἡ) fermentazione. 2. gonfiamento. խմորում. 2. ուռեցում · հայալուա · 2. ֆապարա:
Ζυμωτὸς - η - όν. fermentato. խմորած · հայալը:
Ζῶ, κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Ζάω.
Ζωαγρία - ας (ἡ) convalescenza. ֆպրելը, ուժ առնելը, առողջութեան մէջ հաստատելը · լիֆա, խֆոխ:
Ζωάγριον (τὸ) ricompensa per aver salvato nella guerra la vita a qualcuno. մէկը պատերազմի մէջ մարդէն խոյլասըի արուած փոխարէն · պիրնի ծինէկ խոյլ գին փարթամցնա վերջին հատուցիչ:
Ζωαρκὴς - έος (ὁ, ἡ) sufficiente per sostenere la vita. ապրելու բաւական · խոյալ՝ կիլիգիչ գնգի:
Ζωάρχος (ὁ, ἡ) padrone d'un animale, propriamente d'un elefante. անասուն մը ունեցաւորապէս փղի մը ասը · գի հայէն, վի խոսոսա գեր ֆիլ օհիպ:
Ζωγραφεῖον (τὸ) bottega di pittore. նկարչի կրպակ · խուվրչիի խնութանը:
Ζωγραφίω - ῶ. Μ. ησω. dipingere. նկարել.

Digitized by Google

կենդանագրել. խօսիլ չխոփ, օխրիի խօսիլ։

Ζωγράφημα - ατος (τό) pittura. Նկար, կենդանագիր. խօսիլ։

Ζωγραφητός - ή - όν. dipinto. Նկարած, կենդանագրած. խօսիլ չխոխիլ։

Ζωγραφία - ας (ή) pittura. Նկարչութիւն, կենդանագրութիւն. խօսիլ չխոխիլ։

Ζωγραφική - ῆς (ή) l'arte di dipingere. Նկարչութեան արհեստ. խօսիլ չխոխիլ օնհիրը։

Ζωγραφικός - ή - όν. di pittura, pittoresco. Նկարչական. խօսիլ չխոխիլ գիրիներ ունեան։ — ικῶς, ίπίρ.

Ζωγράφος (ὁ, ή) pittore. Նկարիչ. խօսիլ չխոխիլ, օխրիներ։

Ζωγρεία - ας (η) καὶ - γρία. il prendere vivo. 2. il risparmiar la vita a... ողջ բռնելը. 2. Ափի մը կեանքը չնարհելը. ող խօսիլ։ 2. պէրնի խօփիներ պահելը։

Ζωγρεῖον (τό) luogo ove si tengono chiusi gli animali vivi, parco. ողջ բռնուած գազանները պահելու տեղ, կենդանատան. ող խօսիլ։ հաւնեներ տեղեաց մէջ, ողջերնոց մէջ։

Ζωγρέω - ῶ. *M.* ήσω. prendere vivo, risparmiar la vita al nemico. 2. animare. ողջ բռնել, թշնամիին կեանքը չնարհել. 2. կենդանացընել. ող խօսիլ։ պիլ խօփիներ պահել. 2. ճանչնել, պէրնիլիկ։

Ζωδάριον (τό) ὑποκορ. τ. *Ζώδιον*.

Ζωδιακός (ὁ) (ἐντ. κύκλος.) (ἀστρνμ.) Zodiaco. կենդանակամար, գազիակաս. գիր խօսիլ պատած։

Ζώδιον (τό) piccolo animale, animaletto. 2. segno celeste, segno del zodiaco. պղպիկ կենդանի. 2. համաստեղութիւն, կենդանակերպ, գազիակաս նշան. հայկեմբէ. 2. պիներ, պատճառ պիս։

Ζωδιοφόρος (ὁ, ή) (κύκλος.) il zodiaco. գազիակաս, կենդանակամար. գիրիներու գօտի։

Ζωή - ῆς (ή) vita. 2. vitto. 3. regola di vivere, condotta. կեանք. 2. ապրուստ. 3 ապրելու եղանակ՝ վարք. խօսիլ, հայրե. 2. ինչիներիկ։ 3. խելօք խօսելը, կորգ։

Ζωηδόν, ίπίρ. alla maniera degli animali. կենդանաց պէս. հայկեան ինչ։

Ζωηρός - ά - όν. vivace. կենդանի, առոյգ. պիրի, պիճի։

Ζωηφόρυτος (ὁ, ή) da cui deriva la vita. կեանքը պահող. հայրե ներկին։

Ζωηφόρος (ὁ, ή) che porta la vita, salutifero. կեանքեր, առողջարար. հայրե ներկին, հաւնեկին։

Ζωϊδιος - η - ον. *αντὶ Ζωδιακός*.

Ζωϊκός - ή - όν. che concerne gli animali o la vita. կենդանիներու կամ կենաց պատկանող. հայկեանիս խօսիլ օխրիի գիրիներ։

Ζώμα - ατος (τό) cintura. 2. corazza. գօտի. 2. լանջապահակ զրահ. գօտի։ 2. գիրի, զէրի։

Ζώμευμα (τό) condimento, salsa, intingolo. (Γαλλ. bouillon.) համեմ, համեմունք, կերակուրի ջուր. խոհոյ ինկողնիկ՝ սոյս։

Ζωμεύω. *M.* εύσω. cuocere, far bollire. 2. condire. եփել, եռացընել. 2. համեմել, համեմունք դնել (կերակուրը). ինչիներ, գայնիներ։ 2. խոհոյ ինկողնիկ վարմաք։

Ζωμός (ὁ) brodo, salsa, intingolo. մսի ջուր, համեմք, համեմունք՝ ջուր (կերակուրներու). եփ սոյս, ինկողնիկ, ներկին սոյս։

Ζωναρίον (τό) ὑποκορ. τοῦ

Ζώνη - ης (ή) cintura. 2. cinta. 3. la zona del globo terrestre. գօտի. 2. չրխեակ. 3. գօտի. (աշխարհագրական). գօտ։ 2. ներկիր. փոլոյ. 3. գիրիներ։

Ζώννυμι. *M.* ζώσω. cignere. գօտեւորել. գօտի պատկանել. (συνεκδχ.) armare. գինել. օխրիներիկ, գօտկիներ։

Ζωογάστωρ - ορος (ὁ, ή) cinto nel mezzo del corpo sul ventre. Ափիքը փարին վրայ գօտի կապած. պէրնի գօտիներն ինկերիներ գօտի պատկած։

Ζωογενής - έος (ὁ, ή) nato da un animale. կենդանիէ մը ծնած. հայկեանի փորձալ։

Ζωογλύφος (ὁ, ή) scultore di animale. կենդանիներ քանդակող. հայկեան օյմարը օյտ։

Ζωογονέω - ῶ. *M.* ήσω. produrre un essere animato. կենդանածնել, ընչաւոր մը ծնանիլ. ճանչը պէր գիր հաշվ ներկիր = *Ζωοτοκέω*. 2. = *Ζωοποιέω*.

Ζωογόνησις - εως (ή) produzione d'un essere animato. ընչաւոր մը ծնանիլը. ճանչը պէրնիկ պէր գիր հաշվ ներկիր։ 2. = *Ζωοποίησις*.

Ζωογονητικός - ή - όν. ravvivante, animante. կենդանացընող, հոգի տուօղ. փրկիչին, ճանչցող։

Ζωογονία - ας (ή) ravvivamento. կենդանացընելը. փրկիչին։

Ζωογόνος (ὁ, ή) colui che dà la vita. 2. fecondo. կեանք տուօղ, կենսատու, կենսածին. 2. բերրիասար. հայրե ներկին. 2. հաւնչիչը, պէրնիներիկ. = *Ζωοποιός*.

Ζωογράφος (ὁ) *αντὶ Ζωγράφος*.

Ζωοδότειρα - ας (ή) θηλ. τοῦ

Ζωοδοτήρ - ῆρος, *αντὶ*

Ζωοδότης - ου (ὁ) datore di vita. կենսատու, կեանք տուօղ. հայրե ներկին։

Ζωοειδής - έος (ὁ, ή) che ha la forma d'animale. կենդանիի ձեւով. հայկեան պէրնիներ։

Ζωοθετέω - ῶ. *M.* ήσω. animare, dar vita. հոգի՝ կեանք տալ. ճանչնիլ, հայրե ներկին։

Ζωοθηρία - ας (ή) caccia d'animali. կենդանաց որս. հայկեան ավը։

Ζωοθρικός - ή - όν. abile alla caccia degli animali. կենդանի որսալու յարմար. հայկեան ավը ասկող։

Ζωοθυσία - ας (ή) sacrificio d'animali. կենդանեաց զոհ. հայկեան խորտակը։

Ζωοθυτέω - ῶ. *M.* ήσω. sacrificare degli animali. կենդանիներ զոհել. հայկեան խորտակը ասանիլ։

Ζωοκτονία - ας (ή) uccisione d'animali. կենդանիներ ասպանդելը. հայկեան խօսխորհուրդ։

Ζωόμορφος (ὁ, ή) che ha la forma d'un

Digitized by Google

animale. կենդանիի նման. հոյլանաբ պէս։

Ζῶον (τὸ) animale. կենդանի. հոյլան, գինւոր։

Ζωοπάροχος (ὁ, ἡ) che dona la vita. կեանք շնորհօղ. հոյսի վերին։

Ζωοπλαστέω - ῶ. *M.* ήσω. creare, formare degli animali. կենդանի առնգծել՝ ձեւաւորել. հոյլանաբ խոքմիսի, լիրխլեցնել։

Ζωοπλάστης (ὁ) fabbricatore, formatore d'animali con cera o terra. մեղրամոմի կամ հողով կենդանիներ շինօղ. գոլ ծիւռական՝ խոյտ քօթրեցիան հոյլանաբ խաղան։

Ζωοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. vivificare, ravvivare. կենդանացնել. կենդանացընել. փրկելիմ, ճանկրիմ, հոյսի վերիմ։

Ζωοποίησις - εως (ἡ) vivificazione. կենդանացընելը. փրկելիմ, ճանկրիմ, հոյսի վերիմ։

Ζωοποιητικὸς - ἡ - όν. che ha la facoltà di vivificare. կենդանացընել կրցօղ. փրկելիմեաբ՝ ճանկրիայ՝ հոյսի վերիմեաբ քաղքրիլի օլան։

Ζωοποιὸς (ὁ, ἡ) vivificante, che ha la facoltà di produrre la vita. կենդանացընօղ, կենդանացընօղ, կեանք տալ կրցօղ. փրկիչին, ճանկրան, հոյսի վերիկէն։

Ζωοπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vendono gli animali. կենդանիները ծախելու տեղ. հոյլանաբը ախճամ հանել։

Ζωοπώλης - ου (ὁ) venditore d'animali. կենդանիներ ծախօղ. հոյլանաբ ախճան։

Ζωὸς - ἡ - όν. vivo. կենդանի. ապ։

Ζωότης - ητος (ἡ) animalità. կենդանականութիւն. էքթիսարլը հոյլանի, գինւոր քաղքրիլը։

Ζωοτοκέω - ῶ. *M.* ήσω. partorire degli animali vivi. ողջ կենդանիներ ծնանիլ. ապ հոյլանաբ փօղօրմաք։

Ζωοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce degli animali vivi. ողջ կենդանիներ ծնանօղ. ապ հոյլանաբ փօղօրան։

Ζωοτροφεῖον (τὸ) luogo, ove si nutriscono degli animali. կենդանիներուն սնանելու տեղ. հոյլանաբըն պահելիքի հաճար։

Ζωοτροφέω - ῶ. *M.* ήσω. nutrire degli animali. կենդանիներ սնուցանել. հոյլանաբ պահելիմ։

Ζωοτροφικὸς - ἡ - όν. atto al nutrimento degli animali. կենդանիներ սնուցանելու յարմար. հոյլանաբ պահելիքի հաբաստ։

Ζωοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce degli animali. կենդանիներ սնուցանօղ. հոյլանաբ պահելիքեն։

Ζωοφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. nutrirsi della carne degli animali. կենդանիներուն միսովը սազրիլ. հոյլանաբ էթի իլե խօլմաք՝ պահելիմիմ։

Ζωοφάγος (ὁ, ἡ) chi si nutrisce d'animali. կենդանիներով սնանօղ. հոյլանաբ իլե պահելիքեն։

Ζωόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. կենդանիներուն աչքից նման աչք ունեցօղ. հոյլանաբ կիօզլերիմ պէս կիօզլերի օլան։

Ζωοφθόρος (ὁ, ἡ) distruttore degli animali. 2. che si congiunge con una bestia, bestiale. կենդանիներըը խորտակօղ եղծանօղ. 2. անասնագէտ. հոյլանաբը խորտ էգիլ. 2. հոյլան իլե լիգիլիքլի։

Ζωοφόρος (ὁ, ἡ) che produce la vita. կեանքը. նօվ՝ հոյսի վերին՝ կիրիլեն։

Ζωοφυτέω - ῶ. ήσω. = **Ζωογονέω** (κυρ. ἐκ φυτ.) germogliare. ծիլ արձակիլ. ֆիխլելիմիմ։

Ζωόω - ῶ. *M.* ώσω. ravvivare, rianimare, vivificare. կենդանացընել. կենասւորել. փրկելիմիմ, հոյսի վերիմ, ճանկրիմիմ։

Ζωόπισσα (ἡ) catrame. ձիւթ, գազիմէմ. ֆընճան։

Ζωπυρέω - ῶ. *M.* ήσω. attizzare il fuoco. հրահրել. արծարծանել. սիրել ալըշտիմ (μτφρ.) eccitare. գրգռել. էջնդրիմ, իւանդիր կիմիմ։

Ζωπύρησις - εως (ἡ) attizzamento. հրահրելը. արծարծում. սիրել ալըշտիրմա։

Ζώπυρον (τὸ) fuoco coperto sotto cenere. 2. soffietto. մոխրին մէջ գոցուած կրակ. 2. փուքը. փխլիչ ալըշտրան գործածուած սիրել. 2. փուքլ։

Ζωπυρὸς (ὁ, ἡ) che conserva il fuoco acceso. 2. vivace. 3. vivifico. կրակը վառած պահօղ. 2. կենդանի. 3. կեանք տանեցընօղ. սիրելի խանչէլ ալըշտան. 2. փիճի, փչէլ. 3. հոյսի վերին։

Ζωροπότης - ου (ὁ) chi beve del vino puro. զուտ անխառն գինի խմօղ. անմաշուկ չըբուղ իչեն։

Ζωρὸς (ὁ, ἡ) (κυρ. οἶνος) puro, mero, non mescolato d'acqua. զուտ անխառն, անկատար. առանց, սաֆի։

Ζώσιμος (ὁ, ἡ) vitale. կենդանի. փչէլ. ապ։

Ζωστὴρ - ῆρος (ὁ) cintura. գօտի. գօտէ։

Ζώστης (ὁ) che cinge, circonda. գօտի չրջանակօղ. ապան, չրէրլեչեն։

Ζωστὸς - ἡ - όν. cinto, circondato. գօտեւած, չրջանակւած. ապրըմէլ. չրէրլենմիլ։

Ζῶστρον (τὸ) = **Ζῶμα**.

Ζωτικὸς - ἡ - όν. vitale. 2. vivace. կենսական. 2. կենդանի. նիշլէի, հոյսի. 2. փչէլ, փիճի։ — ικῶς, έπίρ.

Ζωΰφιον (τὸ) ὑποκορ. τ. **Ζῶον**.

Ζωώδης - εος (ὁ, ἡ) brutale, animale. անասնական, կենդանական. հոյլանի, գինւոր գիթիկլիքի։

Η.

Η, η. ἦτα (τὸ) (ἄκλ.) Ita. Settima lettera dell' alfabeto greco. Իտա։ Յաւնաց պրակիից եօթներորդ գիրն է։ Իտա։ Եւնանի լիսանըն իեթինճի հուրուֆ տըր։ Numericamente presa coll' accento di sopra (ἡ) significa otto o ottavo e coll' accento al di sotto (ῆ) significa otto mila. Համրանքի կազմութե չիշաբ բաւական տասն (ἡ) կը նշանակիբ սակը

κωσ. ա. բ ր ա ծ ր ք, ա. ա ա կ ը բ լ ւ լ ո ւ. ա ա ն ն (ῃ) կը ն շ ա ն ա կ ե. ա. ր ք ը Հ ա ց ւ ա ր։ Ս ը ը բ ա ր ձ կ ե ա ն ի ր ա ն ի ն ի ր ի ն ի ր ե ը ց ւ ա ց ւ ա ց վ ե ր ք ե (ῃ) կ ե ա ն ի ր ե ը ե ր ե ր ի ն ի ր ե ր ե ր ի ն ի ր ե ր ե ր ի ն ի ր

քարքշուխթիւն · խոխլը ախօհակին կիւֆ, խօլ-ամֆորկէ։

'Ηδύλογος (ὁ, ἡ) = 'Ηδύγλωσσος.

'Ηδύνω. *M.* υνῶ. rendere dolce, condire. 2. dilettare. անուշցընել, համեմել։ 2. զուարճացընել · խոխլըլամֆէ, խերովնի կիւֆէ, վարֆէ (խահա)։ 2. լուշ կիւֆէ, խօլամֆորֆէ։

'Ηδυπάθεια - ας (ἡ) voluttà. հեշաասիքութիւն · լիհվկի։

'Ηδυπαθέω - ῶ. *M.* ήσω. menare una vita voluttuosa. հեշաասիրութեան մէջ ապրիլ · լիհվկիներ խօլֆէ։

'Ηδυπάθημα - ατος (τὸ) sensazione voluttuosa, voluttà. հեշաասխուխթիւն · լիհվկի։

'Ηδυπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) voluttuoso. հեշաասէր, փափկասէր · կհվկի վէրէֆ, լոյ։

'Ηδὺς - εῖα - ύ. dolce, soave, piacevole al gusto, saporito. անուշ, քաղցր, համով · խոխլը, լոխֆ, լիհվկիլէ։

"Ηδυσμα - ατος (τὸ) condimento. համեմէք, համեդերմանք · խահաւ խերովնիներ։

'Ηδύφωνος (ὁ, ἡ) chi ha una voce dolce. քաղցր՝ անուշ ձան ունեցող · խոխլը ախօսլը։ — φώνος, ἐπίῤῥ.

"Ηδω. *M.* ησω. rallegrare, dilettare. ուրախացընել, զուարճացընել · լուշ կիւֆէ, հօլամֆորմանք (συχνότ. τὸ μσ. ἡ πθ.) rallegrarsi, dilettarsi. ուրախանալ, զուարճանալ · ախվնիֆէ, լուշ օլմէ, խօլամֆորմէ։

'Ηθέω - ῶ. *M.* ήσω. scolare, colare. ծուխցընել, քամել · ափչիմէ, ախպիրէ։

'Ηθική (ἡ) etica, filosofia morale. բարոյական, բարոյական փիլիսոփայութիւն · իլէն խոխլ, ֆինէն խօլֆէ։

'Ηθικὸς - ἡ - όν. morale բարոյական · խոխլ-ի կէտխանէ փուխթլէֆէ։ — ικῶς, ἐπίῤῥ.

'Ηθμὸς (ὁ) colatojo. պարզաւտ, քամեց · ախօլիճի, փերվիչ։

'Ηθογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. scrivere, dipingere i costumi. բարքերը գրել՝ նկարագրել · կէտխանէրը՝ ապրիլներէ խօլմէ՝ խուրիճ կիւֆէ։

'Ηθογράφος (ὁ, ἡ) descrittore de' costumi. բարքերը՝ սովորութիւններ նկարագրող · կէտխանէրը՝ ապրիլներէ վէճ խոխ։

'Ηθολογέω - ῶ. *M.* ήσω. descrivere con parole i costumi. բարքերը՝ սովորութիւնները խօսքով նկարագրել · կէտխանէրը՝ ապրիլներէ սէօզ իլէ վէճֆ կիւֆէ։

'Ηθολογία - ας (ἡ) la descrizione de' costumi, discorso sui costumi. նկարագրութիւն բարուց, սովորութեանց վրայ խօսք · կէտխանէրը վէճ կիւֆ, ապրիլներ հաթէյնա սէօզիւֆ։

'Ηθολόγος (ὁ, ἡ) descrittore de' costumi. բարքերը՝ սովորութիւնները բանիւ նկարագրող · կէտխանէրը՝ ապրիլներէ վէճ խոխ։

'Ηθοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. fare, rappresentare i costumi di... ՚ի կիւֆ բարքը՝ բնաւորութիւնը գործով ցցընել · պիէսին խոխլիճէնը՝ ֆէլսեֆանի ամէն իլէ կիւօսերմէ։

'Ηθοποιΐα - ας (ἡ) rappresentazione de' costumi di... ՚ի կիւֆ բնաւորութիւնը գործով ցցընելը · պիէսին խոխլիճէնը ամէն իլէ կիւօսերմէ։

'Ηθοποιὸς (ὁ, ἡ) che rappresenta i costumi degli uomini. մարդոց բնաւորութիւնը գործով ձեւացընող · ամէն իլէ խնամէրէն ֆէլսեֆանի կիւօսերէն։

'Ηθος - εος - ους (τὸ) costume, carattere, բարք, բնաւորութիւն · երէխան, ֆէլսեֆի, խոխլըճի։

"Ηκιστα, ἐπίῤῥ. assai poco, nient' affatto. խիստ քիչ, ոչինչ · վէճ ուշ, ոչը։

"Ηκιστος - η - ον. pochissimo. խիստ քիչ · վէճ ուշ։

"Ηκω. *M.* ἥξω. venire, approssimarsi. 2. appartenere. գալ, մօտենալ · 2. պատկանիլ · կիլմէ, խոխլամֆէ։ 2. փիճիլիի օլմէ։

"Ηλεκτρον (τὸ) } succino, ambra. սաթ ·
"Ηλεκτρος (ὁ) } փեհրիխուբ։

'Ηλεὸς - ὴ - όν. stolto. 2. che apporta della stolidezza. մխրա · 2. ափչուխթիւն պատճառօղ · լուլճի · 2. լուլճիլէնէ՚ պիճիլի հասլ խոխ։

'Ηλιάζω. *M.* άσω. esporre al sole. արեւին գնել · կիւնկիլի ֆօխֆէ։

'Ηλιακὸς - ἡ - όν. solare. արեգակեայն · լիհվկի։

'Ηλίβατος (ὁ, ἡ) alto, precipitoso, inaccessibile. բարձր, գահավէժ, չմօտենալու · խոփէ, ասլըբարվա, խոխլըլէնէմէ։

'Ηλίθιος - α - ον. sciocco. 2. vano. անմիտ · 2. ունայն · լուլճի · 2. պոչ, պիհոսիփ։

'Ηλιθιότης - ητος (ἡ) sciocchezza. անմտութիւն · լուլճիլէֆ, սհմոխլէֆ։

'Ηλικία - ας (ἡ) età. 2. statura. տարիք · 2. հասակ · խալ · 2. պոյ։

'Ηλικιώτης - ου (ὁ) chi è della stessa età, coetaneo. տարեկից · խասլը։

'Ηλίκος - η - ον. quanto grande o piccolo. որչափ մեծ կամ պզտիկ · նի քօվար պիդխոփ խոխօվ փիլիխոփ։

'Ηλιοειδὴς - έος (ὁ) che ha la forma del sole, che brilla come il sole. արեւի ձեւով, արեւի պէս փայլող · կիւնկիլ պիլիֆիփ, կիւնկիլ կիւֆ ֆուրչան։ — ειδῶς, ἐπίῤῥ.

'Ηλιοκαὴς - έος (ὁ, ἡ) abbrucciato dal sole. արեւակիզ, արեւէն եքած · կիւնկիլի խանվլ։

'Ηλιόκαυστος (ὁ, ἡ) = 'Ηλιοκαής.

'Ηλιομανὴς - ές (ὁ, ἡ) che si diletta del sole. արեւը սիրող · կիւնկիլի խօլամէ։

'Ηλιόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma del sole, bello come il sole. արեւի ձեւով, արեւի պէս սղտար · կիւնկիլ պիլիֆիփ, կիւնկիլ կիւֆ կիւզիլ։

'Ηλιόπους - οδος (ὁ) = 'Ηλιοτρόπιον. (1)

"Ηλιος (ὁ) sole, giorno. արեւ, արեգակ, օր · կիւնկիլ, կիւն, չիմ, ափչիմէ, խուլիւ։

'Ηλιοσκόπιον (τὸ) elioscopio (sorta di titimaglio). արեւագիտակ (բոյս մը է) · օխվլէնիճի պիր նիվ։

'Ηλιοτρόπιον (τὸ) eliotropia, girasole. 2. oriuolo a sole. արեւածագիկ · 2. արեգակոյսին ժամացոյց · կիւն չիչեխ, տեվի խոտանը · 2. կիւնկիլ սահմիքը։

'Ηλιοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) risplendente come

Digitized by Google

il sole. արեւի պէս պայծառ՝ փայլուն. կենդանի կամ երկրի՝ լեռներ. Ἡλιόχρυσος (ἡ) eliocriso (pianta che ha i fiori del color d'oro). ծաղիկը ոսկեգոյն բոյս մի է. լեռներու արեւնագոյն ծաղիկ նման ծիրանի ծաղկան ծաղ: Ἡλιόω - ῶ. M. ώσω. esporre a sole. արեւին դնել. կենդանի քօսել: Ἡλοπαγης - ές (ὁ, ἡ) inchiodato. գամուած. գամելի: Ἦλος (ὁ) chiodo. գամ. կռնակ, հէն: Ἡλόω - ῶ. M. ώσω. inchiodare. գամել. գամելով: Ἡλυγη - ης (ἡ) tenebre, ombra. խաւար, չուք. ստուերներ, կիսախաւար, սեաւ: Ἠλύσιον (τὸ) μετὰ καὶ χ. τ. πεδίον) i campi Elisi. Երկնաւոր գաւառ. Էլիսեան դաշտ: Ἧμαι - ἧσαι - ἧσται, κτλ. sedere. նստիլ. գտնուիլ: Ἡμαρ - ατος (τὸ) ἀντὶ Ἡμέρα. Ἡμᾶς. αἰτ. πλθ. τ. Ἐγώ. Ἡμέτερος - η - ον. nostrale (Λατ. nostras). մերկրի, գաւառական. պէսպէսի, գիւղական: Ἡμεῖς (γεν. ἡμῶν δοτ. ἡμῖν αἰτ. ἡμᾶς) πλθ. τ. Ἐγώ. noi. մենք. մեզ: Ἡμέρα - ας (ἡ) giorno, la luce del giorno, vita. օր, ամիս, լոյս աւուր, կեանք. կեանք, կեանքի բերքը, կենդանութիւն, հոգի: Ἡμερεύω. M. εύσω. passar la giornata. օրը անցնիլ. կենդանի կեցուիլ, պահուիլ: Ἡμερήσιον (τὸ) la paga d'una giornata. 2. diario, giornale. աւուրչէք, օրական մը գործքի վարձք. 2. օրագիր. կենդանիի. 2. Կիր կենդանի վերաբերեալ իրը կենդանի բնիկներ: Ἡμερήσιος - α - ον. d'un giorno. 2. giornaliero. մէկ օրուան. 2. առօրեայ, հանապազորդական. մեր կենդանի. 2. Կիր կենդանի, կենդանի: Ἡμερινὸς - η - όν. = Ἡμερήσιος. che si fà di giorno. ցորեկը եղող. կենդանի օլան: Ἡμερόβιος (ὁ, ἡ) chi si procaccia il vitto d'un sol giorno. օրագահիկը՝ օրուան պարէնը գտնօրօք. 2. մէկ օր մը ապրող. մեր կենդանի գոն մերկրին՝ ելոյթ իրեն. 2. մեր կեան նաւագան: Ἡμερογράφος (ὁ, ἡ) autore di calendarj. օրագրող գիրք. բանաձի նաւագ՝ նաւան: Ἡμεροδανειστὴς - οῦ (ὁ) che presta del denaro per un sol giorno. միայն մէկ օրուան համար գրամ փոխ առնող. նաւագիր մեր կենդանի նօրենաւ ելոյթ: Ἡμεροδρομέω - ῶ. M. ήσω. correre tutto il giorno. առաքիրեայ միշտուկ իրիկուան վազել. առաքման պէտմօրօք ելոյնի: Ἡμεροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre tutto il giorno. 2. corriere, lacchè. առաքիրեայ միշտուկ իրիկուան վազող. 2. թղթատար, առաքանդակ. առաքման պէտմօրօք ելոյան. 2. առիք, ընկեր: Ἡμερόκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme per tutto il giorno (Λατ. dormitator) արուքնեայ միշտուկ իրիկուան քնացող. առաւօտան պէտ նամակագրութիւն: Ἡμερολογεῖον καὶ - λόγιον (τὸ) calendario. օրացոյց. բանալիք: Ἡμερολογέω - ῶ. M. ήσω. distribuire a de' giorni. օրերու բաշխել. կենդանիի բնիկի: Ἡμερονύκτιον (τὸ) un giorno e una notte, venti quattro ore. մէկ օր մը ու մէկ գիշեր մը, քսան ու չորս ժամ. մեր կեան մի մեր կենդանի, կենդանի օրօրի. ամիս: Ἡμεροποιέω - ῶ. M. ήσω. addimesticare. ընտանեցընել. նամանիացնել, սանելագործել: Ἥμερος (ὁ, ἡ) mansueto, dolce (Λατ. cicur). ընտել, հեզ, վարդի չեղող. նամանի, գիւղական, սանելի, նոպանի օլոյան: Ἡμεροσκοπεῖον (τὸ) luogo di sentinella, veletta. պահակերեայ տեղը՝ ընակարանը, գիտանոց. պահակեան ատեն օլոյանքան համար, նոպանի: Ἡμεροσκοπέω - ῶ. M. ήσω. far la sentinella di giorno. պահակերել (օրուան մէջ). նօպանիկնել կնիկ (կենդանի): Ἡμεροσκόπος (ὁ, ἡ) sentinella di giorno. օրապահ, օրուան պահակեր. կենդանի նօպանիկնել, կենդանի նօպանիկնել նոյն: Ἡμερότης - ητος (ἡ) mansuetudine, dimestichezza. հեզութիւն, ընտանութիւն. նամանիացնել, գիւղականել, սանելագործել: Ἡμεροφαὴς καὶ Ἡμεροφανὴς καὶ - όφαντος (ὁ, ἡ) che si vede di giorno. ցորեկը երեւցող. կենդանի կենդանի: Ἡμεροφυλακέω - ῶ. M. ήσω. = Ἡμεροσκοπέω. Ἡμεροφύλαξ - ακος (ὁ) = Ἡμεροσκόπος. Ἡμερόω - ῶ. M. ώσω. addomesticare. ընտանեցընել. նամանիացնել, սանելագործել: Ἡμέρωμα - ατος (τὸ) ciò che s'è addimesticato. ընտանի եղած բան. սանելել, նամանիացել նիւթ: Ἡμέρως, ἐπίῤῥ. mansuetamente, dimesticamente. հեզութեամբ, ընտանութեամբ. նամանիացեալ՝ գիւղականել՝ սանելագործեալ իրի: Ἡμέτερος - α - ον. nostro. մեր. մերկրի, մերկրիկի: Ἡμίανδρος (ὁ) mezz' uomo, eunuco. կէս այր, կրաած, հեռացեալ. նամբ եր, նամբ: Ἡμιάνθρωπος (ὁ, ἡ) mezz' uomo (Λατ. semihomo). կէսը մարդ, միայն կէս մարդ մարդու նման. նամբ կեան, նամբեալ նամբը կեանքն կեան գիւղացիներ: Ἡμιανωρ - ορος (ὁ) καὶ Ἡμιάῤῥην - ενος (ὁ, ἡ) = Ἡμίανδρος. Ἡμιασσάριον (τὸ) mezzo asse, mezza libbra, sei once (Λατ. semissis) կէս լիտրայ, վեց ունկի. նամբ կեան, նամբ լիտրի, մեկ ծալ: Ἡμιγένειος (ὁ) mezzo barbato. կէս մօրուքաւոր. կիսագէմ, ատենը կեանգէմ: Ἡμίγυμνος (ὁ, ἡ) mezzo nudo. կէս մերկ. նամբ ելոյան: Ἡμιγύνης - αικος καὶ Ἡμίγυννος (ὁ, ἡ) mezzo uomo, castrato. կէս մարդ, կրաած. նամբ կեան, նամբ: Ἡμιεργὴς - ές καὶ Ἡμίεργος (ὁ, ἡ) mezzo fatto, imperfetto.

Digitized by Google

ἡέω ζέσαιμι, ἡεψήσω· ὑπερ ὑπεψέζω, ὑπερζωννυμι, ὑπωπτος.

Ἡμιεπτης - έος (ὁ, ἡ) semestrale. ἐξαμηνιαῖος · ωρῶν · ωρῶν · (οὐσ. Ἡμιετές, (τὸ) semestrale. ἐξαμηνιαῖος χρόνος · ωρῶν ὡ ἡξάωρος, ωρῶν ὡ.

Ἡμίεφθος (ὁ, ἡ) mezzo cotto, guascotto. ἡμιεψημένος · ὑπερ ἐξεψέζω, ὑπ' ἐωψέζω · ὑπερ ωρῶ.

Ἡμίζωος (ὁ, ἡ) semivivo. ἡέω ἡμιζωπάθης, ἡμιωπεθάω · ὑπερ ωρῶ.

Ἡμιθανής - έος (ὁ, ἡ) mezzo morto. ἡμιωπεθάω, ἡέω θνήσω · ὑπερ ὑωψέω.

Ἡμιθέαινα - ης (ἡ) Θηλ. τοῦ Ἡμίθεος (ὁ, ἡ) semideo, eroe. ἡμιωπεθάω, ἡμιθνήσω · ὑπερ ωρῶ, ἐξέψε.

Ἡμίθηρ - ηρος (ὁ, ἡ) mezzo bestia, mezzo fiera. ἡέω ζωήσω · ὑπερ ἠηνέω.

Ἡμικαιφάλαιον (- φάλιον) καὶ Ἡμικαίφαλον (τὸ) sincipite, (Γαλ. sinciput.) ἡξέωσω ωαῤῥέψ ἡωμζε · ωρῶ ὑπ'ὲω.

Ἡμικλήριον (τὸ) la metà dell' eredità. ἐωωπηφεβάω ἡέωρ · ἡξοωζε ὑπερωρ.

Ἡμικόσμιον (τὸ) la metà del mondo, l' uno degli emisferi. ωξέωπερξεμέη ἡέωρ, ἡἐωπηφωσέωη ἄἠε · ἡξωπέωπζε ὑπερωρ.

Ἡμικύκλιον (τὸ) semicerchio. ἡἐωπερξοωμέη · ὑέω ζωωξε.

Ἡμικύκλιος (ὁ, ἡ) semicircolare. ἡἐωπερξοωμέη · ὑπερ ἠηνέξε.

Ἡμίκυκλος (ὁ, ἡ) = Ἡμικύκλιος. (οὐσ.) = Ἡμικύκλιον.

Ἡμίλευκος ὁ, ἡ) mezzo bianco (Λατ. semialbus) ἡέω ἄξεζάω · ὄζε ωῆνω.

Ἡμιλοχία - ας (ἡ) la metà d'una coorte. ζεζηη ἡωωέξε ωρῶ ἡέωρ · ὑπερ ωῆοξω ωωῆξε.

Ἡμιμαθής - έος (ὁ, ἡ) semidotto, semignorante. ῥωωωωάω · ωξιῆζε ἰἐξέω, ἄωἐῆξ ἡῆωω.

Ἡμιμεθής - έος καὶ Ἡμιμέθυσος (ὁ, ἡ) mezzo ubbriaco, brillo. ἡἐωπζε, ἡέω ἡῆωέω · ἐξω οἰωω, ὑωὲε ἐξω.

Ἡμιμηνιαῖος - α - ον. semimestrale. ἡέω ωῶωωέω · ὑπερ ωῆξε.

Ἡμιμόριον (τὸ) la metà. ἡέωρ, ἡέω ωῶωρ · ὑπερωρ, ὄζε ἡωωξε.

Ἡμιόνειος - α - ον. di mulo. ξοῤῥέω ηωωωάωω · ῥωβξω ἡῆωῥωξξε.

Ἡμίονος (ὁ καὶ ἡ) mulo. ἡῆωέξ, ξοῤῥ · ῥωβξε, ηωῆξ, ὑωβῆε.

Ἡμιπληξ - ῆγος (ὁ, ἡ) colpito di emiplessia. ἡἐωπωῆωβῶωωέξ ξωῤῥωωωάω · ὄἠ' ῥωβξῆ ὲξξὲῤῥῆὲ ωωῤῥωωξ.

Ἡμιπληξία - ας (ἡ) emiplessia, paralisia della metà del corpo. ἡἐωπωῆωβῶωωάω · ὄἠῆ, ῥωβξῆ.

Ἡμιπόδιον (τὸ) la metà d'un piede. ωωῤῆ ωῆξ ἡέωρ · ὄζωῥ ηωῆ, ὑπερ' ηωῆ.

Ἡμίπολος (ὁ) la metà del polo; l'emisfero del cielo. ἡἐωπερξοωμέω, ἡἐωπηφωσέωη ὲῤῆῆῆῥ · ὄζωῥῥωβξῆ ῥωωβω.

Ἡμίσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, ῥωωωωάω · ωξιῆζε ἰἐξέω, ἄωἐῆξ ἡῆωω.

Ἡμιστίχιον (τὸ) καὶ Ἡμίστιχος (ὁ) la metà d'un verso. ωωωωωξῆῤῆ ωωῤῆ ωῆξ ἡέωρ · ωῆξ ὄἠῆῆῆὲ ὄζωῥ ὑωὲε ὄζε ὑωὲε ὄζε ὑωὲε ὄζε

Ἥτερ. (σύνδ.) ἀντὶ Ἤ. di quello che (Λατ. quam). քան թէ · նկինէ։
Ἠτερ. ὑηλ. τ. Ὅσπερ.
Ἠτιάω - ῶ. Μ. άσω. = Ἠτιόω.
Ἤτιος - α - ον. placido, mansueto. հեզ, քաղցր, համբոյր · խաղաղ, գուշխ, հանդարտ, հեզահոգի · — ίως, ἐπίῤ.
Ἠτιόω - ῶ. Μ. ώσω. mitigare, ammansire. սփոփել, միսիթարել · խաղաղութիւն, գլուխբարձութիւն։
Ἡράκλεις (ἐπιφών.) Dio! Dio mio! (Λατ. hercle, mehercule). ահ աեր, աէր աստուած, բարեկ · իմ բարեկամ, ահ։
Ἠρέμα καὶ (πρὸ φων.) Ἠρέμας, ἐπίῤ. pian piano, tacitamente, poco a poco. համաց կամաց, ՀԼիկ, քիչ քիչ · խաղաղ խաղաղ, խաղաղ խաղաղ, ախորժակ, ապրապար։
Ἡρεμάζω. Μ. άσω. stare tranquillo, tacere per afflizione. արամաբանեն հանգարտ մնալ կենալ · խոսափան՝ վշտահնկիրեն բան չխօսիլ՝ ասոյ՝ ախորժակ գտանիլ։
Ἡρεμέω - ῶ. Μ. ήσω. stare tranquillo, siente. հանգարտ՝ մնալ կենալ · բահսի՝ ասոյ գտանիլ։
Ἡρεμήσις - εως (ἡ) καὶ
Ἡρεμία - ας (ἡ) tranquillità, quiete. հանգարտութիւն, հանգստութիւն · բահսիլեր, հաղստոր։
Ἡρεμίζω. Μ. ίσω. calmare, acquietare. հանգարտել, խաղաղել · բահսիլցնիլ, դիւրելիլ (καὶ μσ. ᾐ ἑλλ.) = Ἡρεμέω.
Ἤρεμος (ὁ, ἡ) pacifico, placido, quieto. խաղաղ, հանգարտ, հանգիստ · բահսի, գուշխ, հաղստոր։
Ἡριγέρων - οντος (ὁ) cardoncello, spelliciosa (Λατ. senecio) (Γαλ. seneçon). վարի արոյին ապրէն կերպ մը աուսիկ · խոնրա նեգինեն ֆիգանը։
Ἠρύγγιον (τὸ) eringe. փշոտ խոտ մը · էրիգոնիկ, գինկիր (օր)։
Ἡρωίζω. Μ. ίσω. comportarsi da Eroe. 2. scrivere de' versi eroici. գիւցազնաբար վարուիլ։ 2. գիւցազնական աստուածաբար գրել · տիլէր կեղ տալոնոք։ 2. գիւցազնական խօսք։
Ἡρωϊκὸς - ἡ - όν. eroico. գիւցազնական · տիլէրոնի։
Ἡρωϊκῶς, ἐπίῤ. eroicamente, da eroe. գիւցազնաբար · տիլէրոնի։
Ἡρῶον (τὸ) tempio innalzato in onor degli Eroi. գիւցազնից պատուին հաստատուած աստուածաբար · տիլէրելերին շնորհած եկեղեցի · գերեզ։
Ἡρῶος καὶ Ἡρῷος - α - ον. = Ἡρωϊκός.
Ἥρως - ωος (ὁ) eroe. գիւցազուն, քաջազուն, անուանի, քաջ · տիլէր, գիհոտեր, տիլէրեր, հաղստեան։
Ἥσσων - ονος (ὁ, ἡ) = Ἧττων.
Ἡσυχάζω. Μ. άσω. esser tranquillo, quieto, riposare. հանգարտ՝ խաղաղ՝ հանգիստ ըլլալ · հանգչիլ · բահսի՝ հաղստոր ըլլալ։
Ἡσυχαῖος - α - ον. ἀντὶ Ἥσυχος.
Ἡσυχαστὴς - οῦ (ὁ) monaco. միանձն, կրօնաւոր, աբեզայ · վերէր։
Ἡσυχῇ, ἐπίῤ. tranquillamente. հանգարտաբար · բահսի, խաղաղ, խաղում։
Ἡσυχία - ας (ἡ) tranquillità, riposo, silenzio, solitudine. հանգարտութիւն, հանգիստ, լռութիւն, առանձնութիւն · բահսիլեր, աասլոք, խաղաղութիւն։
Ἡσύχιος - η ἡ - ος - ον. ἀντὶ Ἥσυχος.
Ἡσυχίως, ἐπίῤ. ἀντὶ Ἡσύχως.
Ἥσυχος (ὁ, ἡ) tranquillo, quieto, silente, solitario. հանգարտ, խաղաղ, մանչ, առանձին · բահսի, աաս, ախորժակ, խաղաղ։ — ύχως, ἐπίῤ.
Ἧτοι (σύνδ.) o, ovvero. 2. cioè, vale a dire. կամ, եւ կամ. 2. այսինքն · խ, խոսք · 2 · խանի։
Ἧτρον (τὸ) basso ventre. պարանոց փոքր արանքը · կեղեքներ իմ ֆասքիլրաբան օլան մասին։
Ἥττα (ἡ) sconfitta. կառարած · եզրակ։
Ἡττάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. esser vinto, abbattuto. 2. essere inferiore. յաղթուիլ · 2 · առաքագոյն՝ խոնարհագոյն ըլլալ · նեղնիլ, ալ օլմակ · 2 · փոքր ալլեթ՝ ալլեր օլմակ։
Ἡττάω - ῶ. Μ. ήσω. vincere. յաղթել · նեղնել։
Ἧττων - ονος (ὁ, ἡ) minore, inferiore. փոքրագոյն, առաքագոյն · փոքր կէսէթ՝ ալլեթ՝ ալլեր։
Ἠχεῖον (τὸ) ogni strumento, il quale battuto produce un suono forte. ամէն կերպ գործի որ զարնելով ամուր ձայն կը հանեն · հեր պէս բիւրեղ ալեթ չի վոռոտալնիս փակին ակ կը գտուէր։
Ἠχέτης - ου (ὁ) che suona. հնչող · խօսիկ։
Ἠχετικὸς - ἡ - όν. risuonante. հնչող · խօսիկ։
Ἠχέω - ῶ. Μ. ήσω. sonare. հնչել · խօսիլ · փչրիլ, խօսիլ։
Ἠχη - ῆς (ἡ) = Ἦχος.
Ἤχημα - ατος (τὸ) rumore. չաաչիւն · ֆոքէրտը, չոռիա։
Ἦχος (ὁ) suono. հնչիւն · խօսիկ։
Ἠχὼ - όος - οῦς (ἡ) suono ripetuto, eco. արձագանգ · ափ, խանէ։
Ἠχώδης - εος (ὁ, ἡ) sonoro, risonante. հնչող · խօսիկ։
Ἠῶθεν, ἐπίῤ. dalla mattina. 2. dall' oriente. առաւըշնէ · 2. արեւելքէն · սապահ ան · 2 · կոն փալրաման, գիլէլիփկին։
Ἠῶθι, ἐπίῤ. allo spuntar dell' aurora. լուսանալու աատն · չոփոխ ախոր ախոռ։
Ἠῷος - α - ον. mattutino. 2. orientale. առաւօտեան · 2. արեւելեան · սապահկի · 2. գիլէլիկի։
Ἠώς, ἠόος - οῦς (ἡ) l'aurora, l'alba. 2. l'oriente. այգ · 2. արեւելք · կին սապահ · 2 · կոն փալրասան, գիլէլիկ։

Θ.

Θ, θ, θῆτα (τὸ) (ἄκλ.) Thita. Ottava lettera dell' Alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (θ́) significa nove o nono; e coll' accento al di sotto (θ̩) significa novemila. Թիւերուց Յունաց Այբուբենից ութերորդ գիրն է։ Համրանքի կողմանէ չորրորդ վեցն ըլլալով (θ́) կընշանակէ

βῆμα κατ' ἐξοχήν, ἡ τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου (θ) βῆμα ἐκάστου· βαθμίς· ἐξέδρα· ἐξώστης· ἐξώστιον· ἐξωστίς· ἐξωστήριον· ἐξωστήρια· ἐξωστήρια· ἐξωστήρια

Θαλλοφάγος (ὁ, ἡ) che rode i rami. ածուխը կերող. փայտրը ներսից։
Θαλλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, tiene de' rami d'ulivo nelle feste. ոտիի օրեր ձիթենիի ճիւղ կրող. ընծայի ձեռնարկող. ընծան փայը ներսում՝ բռնած։
Θάλλω. M. Θαλῶ. verdeggiare, fiorire. կանաչիլ. ծաղկիլ. ընձեռնիլ. ընձեռնիմ։
Θάλπος - εος (τὸ) calore, ardore. ապառաժ, տապ. ջեռուցիչ, հերսութիւն։
Θάλπω. M. Θάλφω. riscaldare. 2. ravvivare, animare. տաքցընել. 2. կենդանացընել, հոգի տալ, ապրիլ ընել. ընծրմոփ. 2. փրկելմոփ, ճանրմոփ, ներհուն եղմոփ։
Θαμβέω - ῶ. M. ήσω. esser sorpreso di stupore. 2. sorprendere di meraviglia. բերանը բաց մնալ, ապշիլ. 2. ապշեցընել. հաի ելմոփ, ընդմոփ. 2. հեչցան եղիմոփ։
Θάμβησις - εως (ἡ) sorpresa, stupore. ապշութիւն. հաի ելմո, հեչցան օրմո, կին պին օրմո։
Θαμβητος - ή - όν. stupendo. զարմանալի, սքանչելի. ահագին, ընդհանուր. հաի ելմոփ։
Θάμβος - εος - ους (τὸ) stupore, ammirazione, maraviglia. ապշութիւն, զարմանք. ինչութիւն, հոչչիւն։
Θαμίζω. M. ίσω. frequentare. յաճախել, յաճախ երթալ. սքիմ էրմոփ։
Θάμνος (ὁ) arboscello, frutice. 2. rampollo. թուփ. 2. ծառի առկ բուսած չոփ. ապտիկ. 2. ապտիկ ալիքիպ վրիկն չոփ։
Θαμνώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di rampolli, di frutici. ծառի առկ բուսնող չոփ. փշերով թփերով լեցուն. չոփ իւր՝ ապտիկ ծօփ ալիքն չոհլեր իւր՝ ապտիկներ իւր իւր տօրո։
Θαμνών - ῶνος (ὁ) bosco d'arboscelli. թուփի անտառ. ապտիկ, փշոփ պտիղ օրմոր։
Θανάσιμος - η - ῆ ος - ον. (καὶ ἐπίῤ. ίμως.) mortale. մահանացու. ծոլեհիմ, ծոլեհի. 2. = Θανατηφόρος.
Θανατάω - ῶ. M. ήσω. desiderar la morte. մահը ըաղձալ. ծոլեհիպ արքիլեհի։
Θανατήσιμος καὶ Θανατήσιος (ὁ, ἡ) = Θανάσιμος.
Θανατηφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona la morte, mortifero. մահարեր, մահ պատճառող. ծոլեհիբիհի, փնդի։
Θανατιάω - ῶ. M. άσω. = Θανατάω.
Θανατικὸς - ή - όν. di morte, capitale. մահաւոր, մահանելու, գլխապարտութեան. ծոլեհի փոխելիէի, ընդիլ։
Θάνατος (ὁ) morte. մահ, ծոլեհ, վախճան, վրիպ, նճդիլ։
Θανατόω - ῶ. M. ώσω. far morire, uccidere, condannare. մեռցընել, մահու գատապարտել. ծոլեհրդի, մահ պիճիլիի փոխի, ընդիլ նիհի։
Θανατώδης - εος (ὁ, ἡ) = Θανάσιμος.
Θανάτωσις - εως (ἡ) condanna a morte, uccisione. մահու գատապարտիլը, մեռցընելը. ծոլեհ պիճիլիի փոխի, ընդիլ նիհի. ծոլեհրդի։
Θάπος - εος - ους (τὸ) × ἀντὶ Θάμβος καὶ Τάφος.
Θάπτω. M. Θάψω. seppellire. թաղիլ. ինօդի. փորին նիհի։
Θαργηλιὼν - ῶνος (ὁ) l'undecimo mese degli Ateniesi. Ա՚Թենացոց մասամբ հունուար ամսոյ. Ա՚Թենացոց ժ. պրիմոյ տօր։
Θαῤῥαλέος - α - ον. pieno di coraggio, ardito, intrepido. արամ, քաջ, կարճ. ճարպիկ, ինդրուկ, ինկի։
Θαῤῥαλεότης - ητος (ἡ) coraggio, intrepidezza. արամութիւն, քաջութիւն. ճարպիկ, ինկիլիէ։
Θαῤῥαλέως, ἐπίῤ. intrepidamente. արամաբար. ճարպիկ իլէ։
Θαῤῥέω - ῶ. M. ήσω. aver coraggio, non temere. վտահիլ, չվախնալ, համարձակիլ, արամ բլլալ. կենդանի, ճարպիկ նիհի, ծօրմոփ, ինդրուկ օլմոփ։
Θαῤῥητικος - ή - όν. pieno di coraggio. արամ, կարճ. ճարպիկ, ինդրուկ։
Θάῤῥος - εος - ους (τὸ) coraggio, intrepidezza. քաջութիւն, համարձակութիւն, խրախոյս, արամաբարութիւն. ճարպիկ, ինկիլիէ. ինդրուկիլիէ։
Θαῤῥύνω. M. υνῶ. inspirar coraggio, incoraggiare. քաջալերել, սիրտ տալ. ճարպիկ ինդրուկ վէրճիլ։
Θαρσαλέος - α - ον. = Θαῤῥαλέος.
Θαρσέω - ῶ. M. ήσω. ἀντὶ Θαῤῥέω.
Θάρσος - εος - ους (τὸ) ἀντὶ Θαῤῥος.
Θαρσύνω. M. υνῶ. ἀντὶ Θαῤῥύνω.
Θάσσων καὶ Θάττων - ονος (ὁ, ἡ) συγκρ. ἀνμλ. τ. Ταχύς.
Θάτερα, Θάτερον καὶ Θατέρου κατὰ κρ. ἀντὶ Τὰ ἕτερα, τὸ ἕτερον, τοῦ ἑτέρου.
Θαῦμα - ατος (τὸ) maraviglia, prodiglio, miracolo. զարմանք, արհանչելիք. հրաշք. սքանչել, հիւթիւ, փնդիլիէ։
Θαυμάζω. M. άσω. ammirare, maravigliarsi. զարմանալ, արհանչելալ. բանիլ նիհի, չուզուի, փոխիհամիէր օլմոփ։
Θαυμάσιος - α - ον. degno d'ammirazione, ammirabile. զարմանալի. չուզուի, բանիլ օլմանաճաք։
Θαυμασία - ας (ἡ) = Θαυμασμός.
Θαυμασιότης - ητος (ἡ) la qualità ammirabile d'una cosa. զարմանալի արհանչելի բլլալը. բանիլ չուզուի օլմոր։
Θαυμασιουργέω - ῶ. M. ήσω. far de' prodigi, de' miracoli. հրաշք գործել. փոխիէրի հիւթիւ իլլիմոփ։
Θαυμασίως, ἐπίῤ. ammirabilmente, maraviglosamente. զարմանալի՝ արհանչելի կերպով. բանիլ օլմանաճաք պէս բարի իլէ։
Θαυμασμὸς (ὁ) ammirazione, maraviglia. զարմանալը, զարմանք. բանիլ նիհի, չուզուի։
Θαυμαστὴς - οῦ (ὁ) ammiratore. զարմացող. բանիլ էիւն, չուզուի, փոխիհամիէր։
Θαυμαστικὸς - ή - όν. ammirativo. զարմացական. բանիլանալը։
Θαυμαστὸς - ή - όν. maraviglioso, ammirabile. զարմանալի, արհանչելի. ահագին, փոխիհամիէր օլմանաճաք։
Θαυμαστόω. ῶ. M. ώσω. rendere maraviglioso, ammirabile. զարմանալի ընել. ահագին նիհիմոփ։
Θαυμαστῶς, ἐπίῤ. = Θαυμασίως.

Digitized by Google

Θαυματίζομαι. *M. ίσομαι.* esser sorpreso d' ammirazione. զարմանալ, սաստիկ ի՛նձ եմ, զարնիմ մտօք:

Θαυματικός - ή - όν. = Θαυμαστικός.

Θαυματοποιέω - ῶ. *M. ήσω.* far dei miracoli. հրաշս գործել. զարնիլ իւրեաւ:

Θαυματοποιός (ὁ, ἡ) giocolare, prestigiatore (Γαλλ. jongleur). ձեռնածու, խաբեբա. հօխլոպուլ:

Θαυματός - ή - όν. = Θαυμαστός.

Θαυματουργέω - ῶ. *M. ήσω.* fare dei miracoli. հրաշս գործել. հիւրեի իւրեաւ:

Θαυματουργός (ὁ, ἡ) taumaturgo, colui che fà de' miracoli. զարհուրելագործ, հրաշագործ. զարնիչ եղիլ, զարնիչութիւն, սքրտիկ:

Θεά (ἡ) *Θηλ. τ. Θεός.* Dea. աստուածուհի. իւրեհի:

Θέα (ἡ) vista, veduta, spettacolo. աստիճիւն, երեւոյթ, տեսիլ. ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ, պատկեր. տիր, տիրոջ:

Θεαγγελεύς - έως (ὁ) annunziatore delle feste degli Dei al popolo. աստուածներուն տաղավարքին իմացնող. ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ:

Θεαγωγία - ας (ἡ) il chiamare gli Dei con delle operazioni magiche. կախարդական գործքերով աստուածները կանչելը. ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ:

Θεαγωγός (ὁ, ἡ) colui che chiama gli Dei con delle magie. կախարդական գործքերով աստուածները կանչող. ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ ի՛նչ:

Θεάζω. *M. άσω.* essere divino, partecipare della natura divina. 2. deificare. աստուածային բնաւ, աստուածային բնաւորութեան հաղորդ բնաւ. 2. աստուածացընել. բարեկամ ի՛նչ, իւրեաւ իւրեհի իւ հոգ ի՛նչ. 2. ի՛նչ իւրեհի:

Θέαμα - ατος (τὸ) spettacolo. տեսարան. տիր:

Θεανδρικός - ή - όν. teandrico. աստուածամարդկային. հիւ ի՛նչ հիւ իւրեան ի՛նչ աստուած:

Θεάνδρους (ὁ) = Θεάνθρωπος.

Θεάνθρωπος (ὁ) (*Θλγ.*) Dio e uomo (Gesù Cristo). Աստուած եւ մարդ (Քրիստոս Փրկիչս). Աստուած էի իւրեան (իւս Աստիճ):

Θεάομαι - ῶμαι. *M. άσομαι.* osservare, considerare. դիտել, գիտել, խոհալ. տիր՝ նայիլ եղիլ, զարնիլա եղիլ:

Θεάρεστος (ὁ, ἡ) grato a Dio. Աստուծոյ հաճոյ, աստուածահաճոյ. Աստուծոյ հաճելի:

Θεαρέστως, *επίρ.* in maniera grata a Dio. Աստուծոյ հաճոյ կերպով մը. Աստուծոյ հաճելի պէս իւրեան ի՛նչ:

Θεαρχία - ας (ἡ) il potere supremo di Dio. Աստուծոյ ամենակարողութիւնը. ճշմարիտ Աստուածութիւն, Աստուծոյ հիւ ի՛նչ տէրութիւն:

Θεαρχικός - ή - όν. divino. աստուածային. իւրեհի, իւրեանի, ի՛նչ ի՛նչ, բարեկամ:

Θεαστικός - ή - όν. animato, inspirato da Dio. Աստուծմէ հոգեւորուած՝ հոգի առած՝ ոգեւորած. բարեհի իւրեանի իւ զ՛ի՛նչ ի՛նչ:

Θεατής - οῦ (ὁ) spettatore. հանդիսական. տեսիչ:

Θεατός - ή - όν. visibile. երեւելի. իւրեհի:

Θεατρίζω. *M. ίσω.* rappresentare un' azione in teatro, dare in spettacolo. թատրոնը գործ մը հանդիսացընել՝ կատակել. հանդիսաւոր տեսարանի ընել ընելի՝ տեսնելի՝ իւրեհի:

Θεατρικός - ή - όν. teatrale. թատրոնական. հանդիսաւոր տեսարանի. — ως, *επίρ.*

Θεατριστής - οῦ (ὁ) attore del teatro. գիրաւոն. խօսիչ, հանդիսաւոր, խաղիչ:

Θεατροειδής - ες (ὁ, ἡ) che ha la forma di teatro. թատրոնի ձեւով. տեսարանի պէս:

Θεατροκρατία - ας (ἡ) superiorità teatrale. թատրոնական գերակայութիւն. հանդիսաւոր՝ տեսարանի հոգ խօսի օրը:

Θεατρομανέω - ῶ. *M. ήσω.* essere appassionato per il teatro. թատրոնը խիստ սիրել. հանդիսաւոր՝ տեսարանի հետեւիլ օրէ:

Θεατρόμορφος (ὁ, ἡ) = Θεατροειδής.

Θέατρον (τὸ) teatro. թատրոն. հանդիսարան. 2. (*περιληπτ.*) gli spettatori. հանդիսականք. տեսիչներ:

Θεηγενής - ές (ὁ, ἡ) *κτλ.* = Θεογενής *κτλ.*

Θεήλατος (ὁ, ἡ) mandato da Dio. Աստուծմէ խրկուած. Աստուծոյ իւրեան օրհնուած:

Θεία - ας (ἡ) *Θηλ. τ. Θεῖος.* zia. հօրաքոյր կամ մօրաքոյր. հօր եղբօր կնկանի:

Θειάζω. *M. άσω.* deificare. աստուածացընել. Աստուած ընել. Աստուծոյ կերպարանք տալ:

Θεϊκός - ή - όν. καὶ (*επίρ.* — κῶς.) = Θεῖος.

Θεῖον (τὸ) zolfo. 2. la divinità. ծծումբ. 2. աստուածութիւն. տէրութիւն, տիրութիւն. 2. իւրեհի:

Θεῖος (ὁ) zio. հօրեղբայր կամ մօրեղբայր. քեռի. հօրեղբօր խօսք տալ:

Θεῖος - α - ον. divino. աստուածային, աստուածեղէն. իւրեհի, հոգեւոր, բարեկամ, իւրեանի:

Θειότης - ητος (ἡ) divinità. աստուածութիւն. իւրեհիթիւն:

Θείως, *επίρ.* divinamente. աստուածապէս. իւրեհի՝ Աստուծոյ իւրեանի իւր:

Θέλγητρον (τὸ) allettamento, attrattiva. հրապոյրք, հրապուրանք. ճշդիլ, իմ՛:

Θέλγω. *M. Θέλξω.* allettare. հրապուրել. ճշդել եղիլ, իւրեհիլ:

Θέλημα - ατος (τὸ) volere, volontà. կամք. իղձ. կամիլ, փափաք, բարեկամ:

Θέλησις - εως (ἡ) volontà. կամք. բարեկամ խոհեմիլ:

Θελητής - οῦ (ὁ) colui che vuole. կամող. խոհեմ:

Θελητός - ή - όν. voluto. կամեցեալ. խոհեմ:

Θελκτήριος (ὁ, ἡ) attraente, allettante. հրապուրիչ. ճշդող իւրեհի:

Θελκτικός - ή - όν. = τῷ προηγ.

Θέλκτρον (τὸ) = Θέλγητρον.

Θέλω. *M. Θελήσω.* volere. կամիլ. խոհեմ:

Θέμα - ατος (τὸ) materia d'un discorso,

Digitized by Google

tema. 2. voce primitiva, la radice delle parole. Նիւթ. 2. արմատ բառից. գնդ, հատ. 2. լուծիչ տալը, պիտ, պետութիւն, հարիւր. 3. = Ὡροσκόπιον.

Θεματίζω. *M.* ίσω. porre per un caso, supporre per tema. Նիւթիւ առ գնել, բանել. գնդիւս՝ հարցի տեսի ըսելիք:

Θεματικός - ή - όν. che si prende per tema. Նիւթի առ բանալոց. հարցի՝ գնդիւս տեսի ըսելն՝ ըսելոց օրէնան:

Θεματισμός (ὁ) il prendere per tema. 2. posizione. Նիւթի առ բանելը՝ առնելը գնելը. 2. դրութիւն. հարցի՝ գնդիւս տեսի ըսելիս. 2. գնալը:

Θεμέλιον (τὸ) fondamento. Հիմ. Խիզ:

Θεμελιόθεν, ἐπίῤῥ. fondamentalmente, dalle fondamenta. Հիմէն. Խիզիւիցէն:

Θεμέλιος (ὁ, ἡ) fondamentale. Հիմնական. Խիզէլի, Խիզելի. (οὐσ.) Θεμέλιος (ὁ) (ἐνν. λίθος) pietra fondamentale. վէմ անկեան, Հիմնեան քար. Խիզիզ քուլը, տեղէ քուլը:

Θεμελιόω, - ῶ. *M.* ώσω. fondare, gettar le fondamenta. Հիմնել, Հիմ նետիլ. Խիզել լիզել, Խիզիզ պրթմիզ՝ պրթիզ:

Θεμελίωσις - εως (ἡ) fondazione. Հիմնարկութիւն. Խիզել պրթմը:

Θεμελιωτὴς - οῦ (ὁ) fondatore. Հիմնօղ, Հիմնարկող. Խիզիզ պրթան:

Θέμις - ιτος (ἡ) legge, diritto, giustizia. օրէնք, իրաւունք, արդարութիւն. նօմոս, կանոն, հաք, չէրչ, ադալիք:

Θεμιτὸς - ἡ - όν. legittimo, conforme alle leggi. օրինաւոր. հնչուլ, հաք, չէրիլ: — ιτῶς, ἐπίῤῥ.

Θέναρ - αρος (τὸ) palma della mano e pianta del piede. ափ, դարչապար. վէռն, գոգան:

Θεοβάδιστος (ὁ, ἡ) (luogo) ove camminò Iddio. Աստուծոյ պըտած (տեղը). Աստուծոյ ոտիզ տուիլ (տեղը):

Θεοβλάβεια - ας (ἡ) perdita della ragione cagionata da Dio. Աստուծմէ պատճառած խելագարութիւն. Աստուծոյ մէր տիպանիսի ֆիւրիւն՝ իրմանէը ալնոյ զրկիլը նոխէ պրթմիզ:

Θεοβλαβέω - ῶ. *M.* ήσω. perdere la ragione per causa degli Dei. Աստուածներուն պատճառաւը խելքը կորսընցնել. Իրմանէն հեռուի իւն ֆիւրիւն ալնոյ ինչ մի՛ իզիզ:

Θεοβλαβὴς - έος (ὁ, ἡ) cui gli Dei hanno tolto la ragione. որուն ար խելքը բանը Աստուածներըը առեր՝ անոնց լիմնալցին. ուր մ՝ ուելնէ՝ ալիսիւի իւնալ ուզելոյ ըստ նոխէ պրթմիզելը:

Θεογαμία - ας (ἡ) le nozze degli Dei. Աստուածներուն հարսնիքը. Իլահլըրն պէյնիքը:

Θεογενεσία - ας (ἡ) ringenerazione per mezzo del santo Battesimo. սուրբ Մկրտութեամբ երկրորդ վերածնութիւն. Լոյիւնէ հոգեպէս իւն օլանան խնէվնէ լաւով բառհանէ:

Θεογεννὴς - έος καὶ

Θεογίνητος (ὁ, ἡ) nato da Dio. 2. divenuto figlio di Dio per mezzo del santo Battesimo. Աստուածէ ծնած. 2. սուրբ Մկրտութեամբ Աստուծոյ որդի եղած. Աստուածան գոլալ. 2. Լոյիւնէ հոգեպէս իւն իւն Աստուած եվլաւ ալ:

Θεογνωσία - ας (ἡ) conoscenza di Dio, la vera religione. Աստուած ճանչնալը, Հաւատքս. Աստուած բանըմալ, գոլ բան տիւ:

Θεογονία (ἡ) origine, genealogia degli Dei. Աստուածներուն սկիզբը՝ ազգաւհամարը. Իլահլըրն պէյնիքը՝ ասլ:

Θεόγονος (ὁ, ἡ) nato dagli Dei. Աստուածներէ ծնած. Իլահլըրտան գոլալոյ:

Θεόγραφος (ὁ, ἡ) scritto da Dio. Աստուածէ գրուած. Աստուածան խոշալոյ, հաւհրիք:

Θεοδίδακτος (ὁ, ἡ) ammaestrato da Dio. Աստուածէ սորված. Աստուածան իօրինիզ:

Θεοδόκος (ὁ, ἡ) = Θεοδόχος.

Θεοδοσία - ας (ἡ) offerta, consecrazione a Dio. Աստուծոյ նուիրելը՝ սրբելը. Աստուածա ասնիմ՝ իսիքիլը:

Θεόδοτος (ὁ, ἡ) = Θεόδοτος καὶ Θεοδώρητος.

Θεοδόχος (ὁ, ἡ) che ha ricevuto, accolto Iddio. աստուածընկալ, գԱստուած ընկալած. Աստուածան գադալոյ. Աստուածան իօրինիզ:

Θεοδρόμος (ὁ, ἡ) colui che batte la via di Dio, che vive santamente. Աստուծոյ ճամբան քալող, սրբութեամբ ապրող. Աստուածան իոլտանտ եզիւլիւզ, ալիւլիւզ իւն՝ եվլէյ ինչ իօզէր օրերն:

Θεοδώρητος (ὁ, ἡ) donato da Dio. Աստուածէ պարգեւած, աստուածապարգեւ. Աստուածան պուէլիւնտիզ՝ վէրիլիզ:

Θεοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile a Dio, divino. Աստուծոյ նմանի, աստուածային. Աստուածան պէնէնիզ, ալլահկանի:

Θεόεχθρος (ὁ, ἡ) odiato da Dio. Աստուածէ ատելցած. Աստուածան իօսօսլուիւնի՝ ապվէրիւնի օպէրմիզ:

Θεόθεν, ἐπίῤῥ. da Dio. Աստուածէ. Աստուածան:

Θεόθυτος (ὁ, ἡ) immolato a Dio. Աստուծոյ զոհուած. Աստուածան գուրպան օսա նօսրմուշ:

Θεοκήρυξ - υκος (ὁ) annunziatore della parola di Dio, predicatore. Աստուծոյ պատգամը քարոզ աուօղ, քարոզիչ. Աստուածան սէօզիւնը իւն՝ իքնա իտէն, վէրէ:

Θεόκλητος (ὁ, ἡ) appellato, chiamato da Dio. 2. (luogo) ove s'invoca Iddio. Աստուածէ կանչուած, աստուածակոչ. 2. Աստուծոյ ադիրուելու (տեղ). Աստուածան ուղիրտիզիլ. 2. Աստուածան իոխլանիզ իոխլէ (տեղ):

Θεοκρατία - ας (ἡ) teocrazia. Աստուածակառավարութիւն. Աստուածոյ. Հոգեւորներէ կառավարութիւն:

Θεόκριτος (ὁ, ἡ) giudicato, scelto da Dio. Աստուածէ դատուած՝ ընտրուած. Աստուածան չէօզիլոիւզ՝ էօզիլիմիզ:

Θεόκτιστος (ὁ, ἡ) edificato da Dio. Աստուածէ շինուած՝ կառուցուած. Աստուածան իփտիզիլ՝ իօրտուլմուշ:

Θεοκτονία - ας (ἡ) uccisione d'un Dio, Deicidio. աստուածասպանութիւն. Աստուած իօլտիւրիւլ, իզիլ իշլէյիշ:

Digitized by Google

Θεοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di Dio, deicida. Աստուածասպան. Ալևոհ խոշտ-երէն, խ-ռիչէ խէլտան։

Θεολαμπής - έος (ὁ, ἡ) che ha un divino splendore. աստուածային պայծառու-թիւն մը ունեցող. ալևոհան պէր բա-ղինչեան ևուխ։

Θεόληπτος (ὁ, ἡ) inspirato da Dia. Աս-տուածէ ազդուած. Ալևոհուան գ-ռիչիմ, խո-փոփան իլհամ օլունմուշ։

Θεολησία - ας (ἡ) inspirazione divina. աստուածային ազդում. իլհամ իլհի, ևուխ իէլտանի։

Θεολογέω - ώ. Μ. ήσω. parlare o scrivere della divinità, essere teologo. Աս-տուածոյ վրայ խօսիլ կամ գրել, աստուա-ծարան ըլլալ. իլհիների հաթիբնա պէհմիէ իէմէ խօսիլ, ևհմի իէրի խօսիլ օլ-մաք։

Θεολογία - ας (ἡ) teologia. աստուածարա-նութիւն. իէրի իլհի, իէրի խօսիլ։

Θεολογικός - ή - όν. teologico. աստուածա-բանական. իէրի իլհիներ գիտուող։ — ικῶς, ἐπίρ.

Θεολόγος (ὁ, ἡ) teologo, che si occupa alla teologia. աստուածարան. ևհմի իէրի խօսող։

Θεομανέω - ῶ. Μ. ήσω. infuriare dagli Dei. Աստուածներէ կատղիլ՝ մոլեգնիլ. իլհի-լուրէան գ-ռիչիմիլ։

Θεομανής - έος (ὁ, ἡ) infuriato dagli Dei. Աստուածներէ կատղած. իլհիլուրէան գ-ռիչիմիլ։

Θεομανία - ας (ἡ) furore divino. աստուա-ծային մոլեգնութիւն. Քհհվէլ-ուրի իլհի։

Θεομαντεία - ας (ἡ) divinazione inspirata dagli Dei. Աստուածներէ ազդուած գու-շակութիւն. իլհիի իէրի իլէ ևուխպհ-ուրի հաղորդիլ էվրիւ։

Θεομαντέω - ῶ. Μ. ήσω. indovinare per divina inspirazione. աստուածային ազ-դումով գուշակել. իլհիի իէրի իլէ ևուխ-պհուրի հաղորդիլ էվրիւ։

Θεομάντις - εως (ὁ) indovino inspirato dal-la divinità. Աստուածէ ազդում ստա-նալով գուշակող. իլհիի իէրի իլէ ևուխպհ-ուրի հաղորդիլ էվրէն։

Θεομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere contro la divinità. Աստուծոյ գէմ պատերազմիլ. Ալևոհ գ-ռէլ ուաւերազմիլ՝ գինուիլ։

Θεομαχία - ας (ἡ) combattimento contro gli Dei o fra gli Dei. Աստուածներու գէմ կամ Աստուածներուն մէջ եղած պա-տերազմ. Իլհիներու գ-ռէլէ էվրէն պա-տերազմ ալևոհ իէրի գինուիլ։

Θεομάχος (ὁ, ἡ) nemico della divinità. աստուածամարտ. Ալևոհ գ-ռէլէ ուա-ղան գինուլուլեն։

Θεομηνία (ἡ) ira divina. աստուածային բարկութիւն. Իլհիի՝ իէրէլէ իէրի։

Θεομήστωρ - ορος (ὁ, ἡ) dotato di di-vina prudenza. աստուածային խոհեմու-թեամբ զարդարուած. պոէթիի իէրի հա-լիւ։

Θεομήτωρ - ορος (ἡ) la Madre di Dio. Աս-տուածամայր. Ալևոհիի - ալևոհ։

Θεομίμητος (ὁ, ἡ) fatto ad imitazione di Dio. ըստ Աստուծոյ նմանութեան Աստուծոյ նման. Ալևոհ իէրէնէ՝ գ-ռիմ գիմէնէ գէդիլ իէրէլէ։ — μήτως, ἐπίρ.

Θεομίσητος (ὁ, ἡ) odiato da Dio. Աս-տուածէ ատեցեալ. Ալևոհ ատ-ևիլիր ադ-ըմմիշ։

Θεόμορφος (ὁ, ἡ) = Θεοειδής.

Θεόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) figlio o figlia di Dio. Աստուծոյ որդի կամ դուստր. Ալ-ևոհ իվլատը խոօտ իէլէ։

Θεοπάτωρ - ορος (ὁ) padre di Dio o degli Dei. Աստուծոյ կամ Աստուածներու հայր. Ալևոհ խոօտ իվլատը վէհէրէ։

Θεόπεμπτος (ὁ, ἡ) inviato da Dio. Աս-տուածէ խրկուած. Ալևոհուան իզդա օլուն-մուշ՝ իվէհէրիլմիշ։

Θεοπλαστέω - ῶ. Μ. ήσω. fare, creare, in-ventare degli Dei o delle statue degli Dei. Աստուածներ հնարել կամ Աստուած-ներու արձաններ չինել. Իլհիներ վէհ-էրիմէ խոօտ Ալևոհ գ-ռիլէրէն՝ ստէղծել խ-ափմէ։

Θεοπλάστης - ου (ὁ) inventore degli Dei. 2. fabbricatore delle statue degli Dei. Աստուածներ հնարող. 2. Աստուածնե-րու արձաններ չինող. Իլհիներ վէհ-էրիմէ խափ. 2. Ալևոհ ահիվլէրէ խափ։

Θεοπλαστία - ας (ἡ) fabbrica di statue de-gli Dei, invenzione di nuovi Dei. Աս-տուածներու արձաններ չինելը, նոր Աս-տուածներ հնարելը. Ալևոհ ահիվլէրէ խափմաք, նիւի իլհիներ վէհ-էրիմէ։

Θεόπλαστος (ὁ, ἡ) creato da Dio. Աս-տուածէ ստեղծուած. Ալևոհուան խոս-գուվուլ։

Θεόπνευστος (ὁ, ἡ) inspirato da Dio. Աս-տուածէ ազդուած. Ալևոհուան իլհամ ա-լըմմիշ։

Θεοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. deificare. 2. fab-bricare delle statue degli Dei. աստու-ածացընել. 2. Աստուածներու արձաններ չի-նել. Ալևոհ ըզրուգը ևուխէրէ։ 2. Ալ-ևոհ ահիվլէրէ խափ։

Θεοποίητος (ὁ, ἡ) fatto da Dio. Աստուծ-էն չինուած. Ալևոհուան խոսվուլ։

Θεοποιία - ας (ἡ) deificazione. աստուածա-ցընելը. Ալևոհ ըզրուգը ևուխէրէ։

Θεοποιός (ὁ, ἡ) colui che deifica. 2. fab-bricatore di statue degli Dei. աստու-ածացնող. 2. Աստուածներու արձաններ չինող. Ալևոհ ըզրուգը ևուխէրէն. 2. Ալ-ևոհ ահիվլէրէ խափ։

Θεοπρέπεια - ας (ἡ) maestà divina. մեծ-վայելուչութիւն Աստուծոյ. հաղորդիլ հաւի գինուած էվհհոտ էի պոէթիի բնորոշ եղոտ։

Θεοπρεπής - έος (ὁ, ἡ) conveniente a Dio. Աստուծոյ վայել. Ալևոհ խոսվուլ։

Θεοπροπέω - ῶ. Μ. ήσω. predire l'avveni-re, rendere degli oracoli. գուշակել նա-խագուշակիլ, պատգամ տալ. ևհմիներէ եվէնէրին ահօդևհէ, ահիվլէրէ վէրէ-ևէ։

Θεοπρόπιον (τὸ) oracolo. պատգամ (աս-տուածային), գուշակութիւն. ահիվլ, ահիվլ վէրէվլ։

Θεοπρόπος (ὁ, ἡ) che rende degli ora-coli, profeta. 2. che va a consultare l'oracolo. պատգամ ալող, նախագու-

Digitized by Google

չակ, մարգարէ. 2. պատգամ հարցընելու խրհուրդ. աչքի տեսլեան, երկրպագութիւն.
Θεοπτεία καὶ Θεοπτία - ας (ἡ) il veder Iddio. Աստուած տեսնելը. Աստուածատեսութիւն:
Θεόπτης (ὁ) chi ha veduto Iddio. Աստուած տեսած. Աստուածատես:
Θεοπτικὸς - ἡ - όν. che può vedere Iddio. Աստուած տեսնել կրօղ. Աստուածատեսական:
Θεόπυρος (ὁ, ἡ) acceso da un fuoco divino. աստուածային կրակէ մը վառած. Հոգի ալ. բիւրեղեան խոհ:
Θεοῤῥύητος (ὁ, ἡ) detto da Dio. Աստուածէ ըղձացած ըսուած. Աստուածական պատուիրէ պատգամած:
Θεὸς (ὁ) Dio. Աստուած. Աստուած, Տէր, Քրիստոս, Միութիւն, Պարի:
Θεόσδοτος (ὁ, ἡ) dato da Dio. Աստուածէ տրուած. Աստուածական ձիրքերէն, հոգի օրհնուած:
Θεοσέβεια - ας (ἡ) culto divino, religione. աստուածային պաշտօն, կրօն. աստուածապաշտութիւն. Հոգեկիր հաւատք, պիտարէտ, հոգեպարծանութիւն:
Θεοσεβέω - ῶ. M. ήσω. esser religioso, adorare Iddio. Աստուած պաշտել, աստուածապաշտ ըլլալ. Աստուածապաշտ կրօնք ունենալ:
Θεοσεβὴς - έος (ὁ, ἡ) religioso. աստուածապաշտ. հոգեպարծան, հոգեպարծանութիւն:
Θεοσεβῶς, ἐπίῤ. religiosamente. աստուածապաշտութեամբ. հոգեպարծանութեամբ:
Θεόσεπτος (ὁ, ἡ) che si deve onorare come Dio. աստուածային պատուի արժանի. Հոգեկիր հաւատքի ըսհոգեպարծան:
Θεοσημεία (ἡ) segno, oracolo divino. աստուածային նշան պատգամ. Նշանի հաւատ, աչքի հոգեպարծանի:
Θεοσοφία - ας (ἡ) sapienza divina. աստուածային իմաստութիւն. Հոգի հաւատ:
Θεόσοφος (ὁ, ἡ) sapiente divino. աստուածային իմաստութիւն ունեցօղ. Հոգի հաւատ ունեցող:
Θεοστεφὴς - έος (ὁ, ἡ) coronato da Dio. աստուածապատակ. Աստուածէ թագադրուած:
Θεοστυγὴς - έος (ὁ, ἡ) chi odia Iddio. աստուածատեաց. Աստուածատեաց հոգի ունեցող:
Θεόταυρος (ὁ) Dio e toro. Աստուած ու ցուլ. Աստուած ու ցուլ:
Θεότης - ητος (ἡ) divinità. աստուածութիւն. Հոգեկիր:
Θεοτίμητος (ὁ, ἡ) onorato da Dio. Աստուածէ յարգուած, աստուածապատիւ. Աստուածէ հոգեկիրեալ:
Θεότιμος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.
Θεοτόκος (ἡ) la Madre di Dio. Աստուածածին. Աստուածածին - ասլան:
Θεότοκος (ὁ, ἡ) generato da un Dio. Աստուածէ ծնած. Աստուածէ գոլոս:
Θεοτρεπτος (ὁ, ἡ) cangiato, mutato da Dio. Աստուածէ փոխուած. Աստուածէ փոխելիէ՝ հեղուիլ օրհնուիլ:
Θεουργία - ας (ἡ) opera di Dio. Աստուածայ գործ. Հոգի հոգեկիր:
Θεουργὸς (ὁ, ἡ) colui che fa delle azioni divine. աստուածային գործ գործող. Աստուածէ հեղեալ իրէն՝ հոգեալ իրէրէն:
Θεοφάνεια (τὰ) epifania. աստուածայայտնութիւն. հոգեան:
Θεοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) dichiarato o manifestato da Dio. Աստուածէ յայտնուած. Աստուածէ պատուիրեալ օրհնուած:
Θεόφαντος (ὁ, ἡ) = Θεοφανής.
Θεόφθεγκτος καὶ Θεόφθογγος (ὁ, ἡ) pronunziato, detto da Dio. Աստուածայ բերնէն ելած՝ ըսուած. Աստուածէ պատուիրեալ՝ հոգեկիրեալ:
Θεοφιλὴς - έος καὶ - ητος (ὁ, ἡ) amato da Dio. Աստուածէ սիրուած. Աստուածէ սիրեալ:
Θεοφιλία - ας (ἡ) amore verso Iddio. Աստուած սիրելը, աստուածային սէր. Աստուածէ սիրեալ, աստուածային սէր:
Θεόφιλος (ὁ, ἡ) chi ama Iddio. աստուածասէր. Աստուածէ սիրեալ: — ίλως, ἐπίῤ.
Θεόφοβος (ὁ, ἡ) chi teme Iddio. Աստուածէ երկիւղ. Աստուածէ երկեալ:
Θεοφορέω - ῶ. M. ήσω. stimare, riputare per Dio. Աստուածայ պէս պատուել՝ յարգել. Աստուածէ հոգեկիր կիրքեր (μσ. η πθ.) essere inspirato da Dio. Աստուածէ պատուիրեալ ունենալ. Աստուածէ հոգեալ ըլլալ:
Θεοφόρητος (ὁ, ἡ) inspirato divinamente. 2. chi porta Iddio. Աստուածէ պատուիրեալ ընկալեալ. 2. Աստուած կրօղ. Աստուածէ հոգեկիր օրհնուած. 2. Աստուած կրօղ:
Θεοφόρος (ὁ, ἡ) = Θεοφόρητος. 2. chi porta sopra di se un Dio. 2. Աստուած կրօղ. Աստուած կրօղ:
Θεοφραδὴς - έος (ὁ, ἡ) chi parla profeticamente. մարգարէի պէս խօսող. Հոգեպատիր կերպ հոգեկիրեալ:
Θεοφραδία - ας (ἡ) voce divina, oracolo divino. աստուածային ձայն, պատգամ. Հոգեկիր՝ աչքի հոգեան:
Θεοφρονὴς - έος (ὁ, ἡ) = Θεόφρων.
Θεοφροσύνη - ης (ἡ) sentimento religioso, inspirazione divina. աստուածապաշտութիւն, աստուածային ազդում. հոգեպարծանութիւն, հոգեկիր երկրպագութիւն:
Θεόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha de' sentimenti religiosi, divini, virtuoso. աստուածային հոգի ունեցող, առաքինի. հոգեպարծան, հոգեկիր հոգեպարծանութեամբ պատուական, հոգեկիրեալ:
Θεοφύλακτος (ὁ, ἡ) guardato, custodito da Dio. Աստուածէ հայեալ՝ պահուած. Աստուածէ հոգեկիրեալ՝ պահեալ:
Θεόφυτος (ὁ, ἡ) piantato da Dio. Աստուածէ տնկուած. Աստուածէ հոգեկիրեալ:
Θεοφωνέω - ῶ. M. ήσω. dare degli oracoli, profetizzare. գուշակել. մարգարէանալ. հոգեկիր երկրպագութեամբ պատուիրել՝ հոգեկիրեալ:
Θεοχάρακτος (ὁ, ἡ) scritto, scolpito dalla mano di Dio. Աստուածայ ձեռքովը գրուած՝ քանդակուած. Աստուածէ հեղեալ իրէն իրէրէն՝ օրհնուած:
Θεόχρηστος (ὁ, ἡ) predetto da Dio. Աստուածէ գուշակուած. հոգեպարծան Աստուածէ հոգեկիրեալ:
Θεόχριστος (ὁ, ἡ) unto da Dio. Աստուածէ օծուած. Աստուածէ հոգեկիրեալ:

Digitized by Google

Θεόω - ῶ. M. ..ώσω. deificare. աստուածացընել. Աստուած կրեմ, Աստուած ընտրեմ կրկէսի.

Θεραπαινα - ης (ἡ) Θηλ. τ. Θεράπων. fantesca. ազախին. հաւրէքի, պարկեշտ.

Θεραπαινὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Θεράπαινα.

Θεραπεία - ας (ἡ) servizio. 2. cura, curazione. 3. culto alla divinità, latria. ծառայութիւն, պաշտօն. 2. դարմանատրութիւն, գարման. 3. աստուածպաշտաւութիւն, պաշտօն պաշտելը երկրի. 2. բիմոր. 3. խնամքերկրպագութիւն, պիտոյքներէ.

Θεράπευμα - ατος (τὸ) rimedio. գեղ. իլաճ, ներելիք.

Θεραπευσιμος (ὁ, ἡ) curabile. գարմանելի, բժշկելի. բիմոր ըլլալոյս, էֆֆա դառնալոյ.

Θεραπευτὴς - οῦ (ὁ) curatore, medico. 2. servitore, ministro. գարմանող, բժիշկ. 2. ծառայող, պաշտօնեայ. բիմոր երկիր. 2. երկրպագող, երկիր երկրի.

Θεραπευτικος - ἡ - όν. officioso. 2. medicinale. մարգասէր, քաղաքավար. 2. բժշկական. գործելի, դեղերի. 2. իճաէ, իշդրի: — ικῶς, έπίρ.

Θεραπευτὸς - ἡ - όν. = Θεραπεύσιμος.

Θεραπεύω. M. εύσω. servire. 2. curare. 3. offrire il culto alla divinità. 4. coltivare. 5. adulare. ծառայել. 2. դարմանել. 3. պաշտօն պաշտել. 4. մշակել. 5. շողալ. երկրպագել երկիր. 2. բիմոր երկիր. 3. Աստուած ընտրելի ստանալ, խնամքերկրպագել երկիր. 4. էֆֆա գործել. 5. խօլամք տալէ երկիր.

Θεράπνη (ἡ) fantesca. ազախին. հաւրէքի.

Θεράπων - οντος (ὁ) servitore, domestico. ծառայ, պաշտօնեայ. առէք, երգողներէ.

Θέραψ - απος (ὁ) = Θεράπων.

Θέρειος - α, ῆ - ος - ον. d'estate. ամառան. ներս գործելիք.

Θερίζω. M. ίσω. mietere. հնձել. վիրէք, խոտ պիտի.

Θερινὸς - ἡ - όν. d' estate. ամառան. ներս գործելիք.

Θερισμὸς (ὁ) l' azione di mietere, messe, mietitura. հնձելը, հասնիլ. պիտի (խոտ).

Θεριστήριον (τὸ) falce. մանգաղ. երգիչ.

Θεριστὴς - οῦ (ὁ) mietitore. հնձող. պիտի կրնալ (խոտ).

Θερίστρια - ας (ἡ) Θηλ. τ. Θεριστής.

Θερμαίνω. M. ανῶ. riscaldare. տաքցընել. ըսելիս.

Θέρμανσις - εως (η) riscaldamento. տաքցընելը. ըսելիս.

Θερμαντὴρ - ῆρος (ὁ) riscaldatore. տաքցընող. ըսելոյ.

Θερμαντήριος - α, ῆ - ος - ον. che serve per riscaldare. տաքցընելու յարմար. ըսելիս ասյան. (οὐσ.) Θερμαντήριον (τὸ) caldaja. կաւագիկ. ներս.

Θερμαντικὸς - ἡ - όν. = τ. προηγ.

Θερμαντὸς - ἡ - όν che si può riscaldare. տաքցընելը կարելի. ըսելիս ներս.

Θερμασία - ας (ἡ) calore. տաքութիւն. ըսելոյ.

Θέρμασμα - ατος (τὸ) ciò che serve a riscaldare. 2. cataplasme caldo. տաքցընելու յարմար բան. 2. տաք ապակեայ հիւմար. ըսելիս գործ նկատի. 2. տաք դնելիք.

Θερμάστρα (ἡ) fornace, cammino. հնոց, վառարան. ներս, ծուխ.

Θέρμη - ης (ἡ) calore. 2. febbre. տաքութիւն. 2. տենդ. ըսելոյ. 2. ցին (πλθ.) termi. կերմուկ, բաղնիք. ըսելոյ, ներելոյ.

Θερμηγορέω - ῶ. M. ήσω. parlar con ardore, con calore. տաքութենով խառնգով խօսիլ. հաւրէքի՝ ներս ինչ փոխելի կրնալ.

Θερμοβαφὴς - ίος (ὁ, ἡ) tuffatto, bagnato nell' acqua calda. տաք ջուրի մէջ խրմուած՝ թրջուած. ըսելոյ առյ գործելոյ ըսելոյ.

Θερμόκοιλος (ὁ, ἡ) che ha lo stomaco caldo. տաք առոյք ունեցող. ըսելոյ՝ հաւրէքի փոխելի օլլն.

Θερμολουσία - ας (ἡ) il lavarsi nell' acqua calda. տաք ջուրով լուացուիլը. ըսելոյ առյ խոչանոյ.

Θερμολουτέω - ῶ. M. ήσω. bagnarsi nell' acqua calda. տաք ջուրով լուացուիլ. ըսելոյ առյ խոչանոյ.

Θερμολουτρέω - ῶ. M. ήσω. = Θερμολουτέω.

Θερμόπλα - ας (ἡ) specie di febbre di cavalli. ձիերու հանգերոյ կերպ մը տենդ ջերմ. պիւրա ըսելիս ներն ալ ըսելոյ.

Θερμὸς - ἡ - όν. caldo, caloroso, fervido. տաք. ըսելոյ, հաւրէքի. Θερμὸν (τὸ) (ἐν. ὕδωρ.) acqua o qualunque altra bevanda calda. տաք ջուր կամ ուրիշ ըմպելիք. ըսելոյ առյ խոթոթ գալէ ներ իմ ներէք չեր: Θερμὰ (τὰ) (ἐνν. λουτρα) = Θέρμη (πλθ.)

Θέρμος (ὁ) lupino. ջեղէ լուբիայ՝ բակլայ. խաթրմաղ, բռանալոյ, ազգ ճաշէ.

Θερμότης - ητος (ἡ) calore. տաքութիւն. ըսելոյ.

Θερμώδης - εος (ὁ, ἡ) alquanto caldo, tiepido. գաղջ, ելդ. ըսելոյ.

Θερμωλὴ - ῆς (ἡ) calore. տաքութիւն. հերութիւն.

Θερμῶς, ἐπίρ. caldamente. տաք տաք. ըսելոյ ըսելոյ.

Θέρος - εος - ους (τὸ) estate. 2. messe, mietitura. ամառ. 2. հնձած. խոտ. 2. պիտի.

Θέσις - εως (ἡ) situazione, posizione. դարութիւն, գիրք. ֆռռալը, դիրկը, խրիմ.

Θέσμιος - α - ον. conforme alle leggi, legale. օրինաւոր. ներէ, ճանճարտ ընելոյ.

Θεσμοθετέω - ῶ. M. ήσω. emanare delle leggi. օրէնք դնել. ճանճ նոյն ֆռռ կրկռա կրնալ.

Θεσμοθέτης (ὁ) legislatore. օրէնսդիր. ճանճ նոյն ֆռռ կրկռա կրնալ.

Θεσμὸς (ὁ) legge, regolamento. օրէնք. կանոն. նոյն, ճանճ, ինչպէս.

Θεσμοφύλαξ - ακος (ὁ) = Νομοφύλαξ.

Θεοπέσιος - α - ον. divino, ammirabile. աս-

Digitized by Google

աուածություն, զարմանալի. էշտհ, ֆոֆոզ օլանմաֆ:
Θεσπίζω. *M. ίσω.* decretare, istituire, stabilire. 2. predire. կարգել, որոշել, առհաղանել. 2. գուշակել. ֆօտաֆ, ինձոպեր կիսէ. 2. Եվկիլիներեն ալօյկիսէ:
Θέσπις - ιδος (ὁ, ἡ) indovino. 2. inspirato dalla divinità, divino. գուշակ, մարգարե. 2. Աստուածաշունչ գրվածք, աստուածային. եվկիլիներեն գիլէդ ալօյկիսէն, նկաֆ. 2. Աւլտհրեն էլհամ օլանմաշ, ինշտահֆ:
Θέσπισμα - ατος (τὸ) decreto. 2. oracolo. վճիռ. 2. աստուած. հետ, սէհիլ, ինշիֆդ. 2. -սիկի:
Θεσπιῳδός (ὁ, ἡ) indovino, profeta. նախագուշակ, մարգարե. գէր կիշին եվկիլիներեն հաղիրնի կէրին, ֆէյղմկիր:
Θέτης - ου (ὁ) chi deposita. յանդ գնօղ. նահնիրիկ ֆօյան:
Θετικός - ή - όν. positivo, affermativo. գրական, հաստատական, առարտական. կիրկէնկեն, իճհեիլկեն:
Θετικῶς, ἐπίρ. positivamente, affermativamente. գրականապես. հետբերեն իշէրէ, հետկէ գրիներեք:
Θετὸς - ή - όν. posto. 2. adottato. գրած. 2. արդի գրած. ֆօտաղմաշ. 2. օլաշ շաշ ֆատաշ օլանմաշ:
Θέω. *M.* Θεύσω καὶ Θεύσομαι. correre. վազել. ֆօյմաֆ:
Θεωρέω - ῶ. *M.* ήσω. contemplare, considerare, osservare. խոկալ, խորհել, գննել. գիշկիանմաֆ, գիրալա կիսէ, նաշար կիսէ, սկիր կիսէ:
Θεώρημα - ατος (τὸ) teorema, oggetto di teoria. հայեցողութիւն. ֆալկեր:
Θεωρηματικός - ή - όν. teoremático. հայեցողական. ֆալկերեն:
Θεώρησις - εως (ἡ) contemplazione, speculazione. խոհալը, գննելը. գիշկիանմաֆ, ֆալհալա կիսէ:
Θεωρητήριον (τὸ) luogo in teatro, da cui si osservano i giuochi. թատրոնը խաղերը գննելու տեղ. ինձալհանհա օլանմալը սկիր կոսեճեր մաճաղ:
Θεωρητὴς - οῦ. (ὁ) spettatore, speculatore. գննօղ, գիտօղ, խոկացօղ. սկիր էոխն, գտնող, գալհալա էոխն:
Θεωρητικός - ή - όν. speculativo, teoritico. սկսական, հայեցողական. էլմի նալըեկեն հաֆսաս:
Θεωρητὸς - ὸν. visibile. 2. percettibile, comprensibile. սկսանելի. 2. իմանալի. կիրկեճեր. 2. գիլըս սըլար:
Θεώρητρα (τὰ) i doni che lo sposo offre alla sposa la prima volta che la vede con volto scoperto. երեսառաք՝ զոր փեսան հարսին կու տայ, կի՛ վէկկինէն կէսի վերէկէն նէ՛ս կերէսկիլէ՛ր:
Θεωρία - ας (ἡ) contemplazione, teoria, meditazione. 2. giuochi pubblici, spettacoli. գննուիթիւն, խոհում, սկսուիթիւն, հայեցողութիւն. 2. հասարակաց խաղք, սկսիլ, սկսարան. գիշկիանմաֆ, գիրալա, գալըեկեր. 2. վէյրան օլանըրը, սկիր կոսեճեր:
Θεωρικὸς - ή - όν. che appartiene ai giuochi pubblici, agli spettacoli. հասարակաց խաղերու՝ սկսարաններու պատկանած. վէյրան օլանըրընե՛՝ սկիր կոսեճերու գիլէկ:
Θηγάνη (ἡ) cote. յեսան. ակլեկի:
Θήγω. *M.* Θήξω. aguzzare. 2. eccitare, instigare. սրել. 2. գրգռել. գրդել. ակլեկի. 2. իահրկէ կիսէ:
Θηέομαι κτλ. Ἴων. ἀντὶ Θεάομαι κτλ.
Θήκη (ἡ) scatola, astuccio, armario, bara. տուփ, ըստուճ, գէղտ, գաքաղ. ֆօթիա, տաբուճ, փօշտա, իագաճ:
Θηλάζω. *M.* άσω. allattare. գիճցընել. ինա վէրմէկ:
Θηλασμος (ὁ) allattamento. գիճցընելը, կաթի տալը. ինա վէրմէկ:
Θηλὴ (ἡ) papilla, capezzolo. պտուղի տանեաց. կոճկ գալը: (συνεκδχ.) poppa, tetta. ծիծ. կրծ, գալ, պիրնաճ:
Θηλυδρίας (ὁ) effeminato. կնկան գարմած, կնաս. ավրթիկ գիմնփէլ:
Θηλυδριώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla donna. կնկան նման. ավրթիկ պէնզէր:
Θηλυκεύομαι. *M.* εὐσομαι. comportarsi da donna. կնկան պէս վարուիլ. ավրթի կիպ գավռանմաֆ:
Θηλυκὸς - ή - όν. femminino. իգական. գիլէ կիմնփէն օլան, գնննկո:
Θηλυκῶς, ἐπίῤ. di genere femminino. իգականօրէն. գիլէ կիմնփէն, գնննկո օլարագ:
Θηλυκράνεια καὶ - κρανία - ας (ἡ) corniolo femminino (albero) էգ չընկ (ծառ. մըն է) · գիլէ էզլեճէճէ պտղէ:
Θηλυκρατης - ίος (ὁ, ἡ) chi comanda il sesso femminino. իգաց վրայ իշխօղ՝ հրամանօղ. գիլէկնէկեն իայֆկեսինի պօյսունան՝ կոչ էոխն (հրկիմ պտըը):
Θηλύκτονος (ὁ, ἡ) (προπαροξ.) ucciso da una femmina. կնիկէ մը սպանուած. գլէ գօրբան ելմէլ. 2. (παροξ.) uccisore d'una femmina. կնիկ սպաննող. ֆօրբ՝ ավրթի ելմէլիներ:
Θηλυμανέω - ῶ. *M.* ήσω. amare appassionamente le donne. իգաց վրայ մոլիլ, իգամոլ ըլլալ. ֆօրբ՝ ավրթի՝ ալէճէլըբը օլմաֆ, ավրթի ալէը էլի եանմաֆ:
Θηλυμανης - ίος (ὁ, ἡ) appassionato alle donne. իգամոլ. գիննեկեր ալէճի օլան, ավրթի գիլէմֆ:
Θηλύμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di donna. կնկան կերպարանք ունեցող. գինէ ֆօվրիլի:
Θηλύνω. *M.* υνῶ. effeminare. կնկան գարձընել. ավրթիկ գիմնփէլ. (μσ.) effeminarsi, comportarsi da donna. կնասիլ, կնկան պէս վարուիլ. ավրթիկ գիմնփէ:
Θῆλυς - εος (εια καὶ υς - υ) femminile. իգական, կնկան պատկանած. գիլէկի հաֆսաս, ավրթիկ գնննկո:
Θηλύστολος (ὁ, ἡ) vestito abiti da donna. կնկան լաճ հագուած. գինէն խալըգ կիյնինմիլ:
Θηλύτης - ητος (ἡ) effeminatezza. կնկան պէս ըլլալը, կնասութիւն. գինէնկի գիմնգիլէթ, գինէն իաղկընէլը օլմէլէթ:
Θηλυτοκέω - ῶ. *M.* ήσω. partorire un infante del sesso femminile. էգ ծնանիլ.

Digitized by Google

աղջիկ զաւակ ծնանիլ. տիւ ելլ. երբեմն փոխ-
Θηλυτοκία - ας (ἡ) il parto d'un infante del sesso femminile. էգ ծնանիլը, աղջիկ զաւակ ծնանիլը, տիւ ելլ. երբեմն փոխ-
Θηλυτόκος (ὁ, ἡ) che dà alla luce un infante del sesso femminile. էգ ծնող. տիւ փոխող.
Θηλυφανης - ές (ὁ, ἡ) simile ad una femmina. կնկան նման. կնոջ պէս, կնոջ պէսիկ.
Θηλυφόνος (ὁ, ἡ) uccisore delle femmine, degli animali del sesso feminile. կնիկները կամ մագակ անասունները սպանող. էգերը խոփ տիւ հալածիչ.
Θηλύφρων - ονος (ὁ, ἡ) chi ha sentimenti da donna, codardo. կնկան միտք ունեցող, վախկոտ. էգը սիրելը, էգը խրտիլ, էգդէպ.
Θηλύφωνος (ὁ, ἡ) chi ha la voce da donna. կնկան ձայն ունեցող. ավրիլ ձայն, կնոջ ձայն.
Θημολογέω - ῶ. M. ήσω. ammucchiare, abbicare. դիզել, կոյտ կոյտ ընել. խըտ-
Θημών - ῶνος (ὁ) mucchio, bica. կոյտ, դեզ. խրտիլ, խրտիլիք.
Θημωνία - ας (ἡ) = Θημών.
Θήρ - θηρός (ὁ, ἡ) bestia feroce, fiera, belva. 2. leone. 3. mostro. կատաղի վայրի անասուն, գազան, վայրի երէ. 2. առիւծ. 3. հրեշ. ահելի խոպոպ հալած, ճամ-
Θήρα (ἡ) caccia. 2. luogo adattato alla caccia. որս. 2. որսի յարմար տեղ. տե. 2. տե խոխոռ խէր՝ հոհոլ.
Θήραμα - ατος (τὸ) ciò che fù preso alla caccia. որսը բռնուած բան. տեղ բռնելու նեղոն.
Θηραφχία - ας (ἡ) custodia, comando sopra gli animali selvaggi. վայրի անասուններու պահպան՝ վրակեցու ըլլալը. խոպոպ հալածիչ պիծիկ՝ նշանը օվսխ-
Θηραφχος (ὁ) custode degli animali selvaggi. վայրի անասուններու պահպան՝ վրակեցու. խոպոպ հալածիչ պիծիկ՝ նշանը.
Θηράσιμος (ὁ, ἡ) (luogo) in cui si può cacciare. 2. che si può prendere alla caccia (animale.) որսի յարմար (տեղ). 2. որսը բռնուիլ կերցող (անասուն). տե փո-
Θηρατής - οῦ (ὁ) cacciatore. որսորդ. ոճիր.
Θηρατος - ή - όν. che si può cacciare. որսալու. տեղնուիլիչ.
Θήρατρον (τὸ) instrumento di caccia, rete, laccio. որսի գործիք, վարտ, լար. տե ալարիք, ֆոր, տե, իլիկ, փոռոպ.
Θηράτωρ - ορος (ὁ) = Θηρατής.
Θηράω - ῶ καὶ Θηράομαι - ῶμαι. M. άσω - άσομαι. cacciare. 2. ricercare. որսալ. 2. փնտռել. տեղտուք. 2. խօլտռել, ուռ-
Θήρειος (ὁ, ἡ) proprio alle bestie selvaggie. վայրի անասուններու պատ-
Θηρευμα - ατος (τὸ) = Θηραμα. cacciagione. որս. տե.
Θηρεύσιμος (ὁ, ἡ) = Θηράσιμος.
Θηρευσις - εως (ἡ) il cacciare, caccia. որսալը. տեղտուք.
Θηρευτής - οῦ (ὁ) cacciatore. որսորդ. ոճիր.
Θηρευτος - ή - όν. = Θηρατός.
Θηρεύω. M. εύσω. καὶ
Θηρίω - ῶ. M. ήσω. = Θηράω.
Θηρίμαχος (ὁ, ἡ) chi combatte contro le belve. վայրի անասուններու հետ կռուող. խոպոպ հալածիչ իլե ճնդղելին.
Θηριοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di fiere. գազան սպանող. ճամ-վր խօլտռիչ.
Θηριομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere colle fiere. գազաններու հետ կռուիլ պատերազմիլ. խոպոպ հալածիչ իլե ճնդղելիչ՝ տեղտուք.
Θηριομάχης - ου (ὁ) = Θηριομάχος.
Θηριομαχία - ας (ἡ) combattimento di fiere. գազաններու կռիւ՝ պատերազմ. խոպոպ հալածիչ ճնդղիչ՝ պիծիկ-լիչ.
Θηριομάχος (ὁ) = Θηρίμαχος.
Θηριόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la figura di bestia. անասունձև. հալածիչ պիծիկի-
Θηρίον (τὸ) fiera, bestia feroce, belva. 2. lombrico. գազան, երէ. 2. բռտաս. խոպոպ հալածիչ, ճամ-վր 2. ֆռռնգին փռիլիկ պոլտռան տղլտռան. 3. = Θηρίωμα.
Θηριοτροφεῖον (τὸ) parco. կենդանի գազանաց, կենդանաբան. ճամ-վրիչներու տեղ, տե-
Θηριότρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce le fiere. գազանները սնուցանող. ճամ-վրտռը պահչիկին.
Θηριόω - ῶ. M. ώσω. trasformare in fiera. գազանի գործընել. ճամ-վրտռ լինիլիկ.
Θηριώδης - εος (ὁ, ἡ) brutale, feroce, bestiale. անասնական, գազանական, վայրագ. հալածիչ, ճամ-վրիչ, խոխոռ.
Θηριωδία - ας (ἡ) brutalità, ferocità, bestialità. գազանութիւն, վայրագութիւն. հալածիչիլիկ, խոխոռլիկ.
Θηριωδῶς, ἐπίῤ. brutalmente, ferocemente. անասնաց՝ գազանի պէս. հալածիչ՝ ճամ-վր լինիլ.
Θηρίωμα - ατος (τὸ) ulcera maligna, cancrenata. դէշ խլրգինիլ գործած ֆռռնգ՝ ինչ՝ տիլիչիկ պիծիկ խոխոռ.
Θηρίωσις - εως (ἡ) trasformazione in bestia feroce, inferocimento. գազանի գործընելը կամ գազանալը. ճամ-վրտռ լինիլիկ խոխոռ պիծիկիկ.
Θηρόθυμος (ὁ, ἡ) fiero, feroce. անասնասէր, գազանական. հալածիչ, խոխոռ.
Θηροκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore delle fiere. գազանները սպանող. ճամ-վրտռը խոչ պիծիկ.
Θηρομαχία - ας (ἡ) = Θηριομαχία.
Θής - ητὸς (ὁ) Θηλ. Θήσσα. lavoratore. բանուոր, վարձկան. իշիկ, կնդրկիկի.
Θησαυρίζω. M. ίσω. ammucchiare de' tesori. գանձել. խոչնկիկիչ.
Θησαύρισμα - ατος (τὸ) ciò che si è ripo-

Digitized by Google

sto nei tesori. գանձը ժողվված բան. հավնիկ ճիշ ալանան նշանի:
Θησαυρισμὸς (ὁ) l'ammucchiare de' tesori. գանձելը. խավնիկիկ:
Θησαυριστὴς - οῦ (ὁ) colui che accumula de' tesori. գանձող. խավնիկ նվելը, խավնիկող:
Θησαυροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. = Θησαυρίζω.
Θησαυρὸς (ὁ) tesoro. գանձ. խավնիկ, ֆնձ:
Θησαυροφυλακέω - ῶ. *M.* ήσω. esser tesoriere. գանձապետ ըլլալ. խավնիկիկ՝ ֆնձիկ ելլել:
Θησαυροφυλάκιον (τὸ) tesoreria. գանձատուն, գանձատեղ. խավնիկ:
Θησαυροφύλαξ - ακος (ὁ) tesoriere. գանձապետ. խավնիկիկ՝ ֆնձիկ:
Θησιάω - ῶ. *M.* ήσω. desiderar di mettere. գնելու փափաքիլ. ծծակը արտևելիլ:
Θήσσα (ἡ) Θηλ. τ. Θής.
Θητεύω. *M.* εύσω. lavorare dietro una paga. վարձքով բանիլ. կիր՝ կնոջիկիկ իլ իլնիկիկ:
Θητικὸς - ὴ - όν. proprio ai lavoratori. վարձկաններու՝ բանվորներու պատկանած. իլնիկներ՝ կնոջիկիկիլներ ֆնիկելի:
Θιασάρχης - ου (ὁ) il capo d'una banda d'uomini, che celebrano la festa di qualche Dio. ՀԿ Աստուծոյ մը ասոնք խմբավիճելը կատարող մարդկանց բազմաթիվ պարագլուխ. պիր իլնիկների վինկիկ կիր խոի խումբն պնոյնիս՝ նազելը ֆոթոգրաֆ:
Θιασεύω. *M.* ευσω. celebrare le feste di qualche Dio, festeggiare. Աստուծոյ մը ասոնք կատարել, ասնախմբավիճելը ընել. պիր իլնիկների վինկիկիկ կիր խնիկ, նոքնա ֆնիկիճ:
Θίασος (ὁ) banda d'uomini celebranti la festa di qualche Dio. 2. ballo, danza. Աստուծոյ մը ասոնք կատարող մարգկանց խումբ. 2. կոչում, պար. պիր իլնիկների վինկիկիկ կիր խոի հավ. 2. բոթ, հոբ:
Θιασὼν - ῶνος (ὁ) luogo ove si raduna la gente per festeggiare. (Աստուծոյ մը) ասնոր կատարելու համար ժողվվելու տեղ. (պիր իլնիկների) վինկիկիկ կիր նիկիճ իլ ճիշ ալանանճիճ հանել:
Θιασώτης (ὁ) compagno, partecipe d'un banchetto. 2. seguace, discepolo. ընկերանալուքեան մը հաղորդ. 2. հետևորդ, աշխոթ. պիր վինկիկիկ պատկան. 2. հավիկիճ, ընչիչ:
Θιγγάνω. *M.* Θίξω. tastare, toccare. 2. essere partecipe. գոչիլ, չօշափիլ. 2. հաղորդ ըլլալ. փոփանճ, լիճ նիկիճ. 2. ինֆորմ իլնել ալնել:
Θίν - ῖνὸς - Θινὸς (ὁ ἡ) mucchio, bica. կեզ, կոյտ. նըլըճ, նըլըճիկ:
Θλάσις - εως (ἡ) contusione. ճզմելուիլը, ուրտաուելով կատարուիլը. նվիլիկ, նվիլիկ ֆորը կորը ալնը, ֆերելմա:
Θλαστὸς - ὴ - όν. ammaccato, contuso. ճզմուած, ճզմած, ուրտած. նվիլիկ:
Θλάω - ῶ. *M.* άσω. schiacciare, frangere, rompere, ammaccare. կոտրել, ճզմել, կատրաճել. նվիլ, ֆերճել, ֆերեզ ֆորտալճել:
Θλιβερὸς - ὰ - όν. afflittivo. ներացքնող, վշտացնիչ. նվիլնիկ՝ սիրտիկիր վիրան:
Θλιβίας - ου (ὁ) eunuco, castrato. կըտած. հոգմ՝ խոյնվիրի նվիլիկ:
Θλίβω. *M.* Θλίψω. comprimere, premere, pestare. 2. affliggere. ճզմել. քաշել. 2. ուրացնիցընել, ներել. նվիլ. սըճիճ. 2. ֆնատալճել, հոգսնկիճիճ՝ սըճիճիճ ֆոճել:
Θλίμμα - ατος (τὸ) scolatura. քամուած բան. սիլնիկիճիճ:
Θλίψις - εως (ἡ) afflizione, oppressione, tristezza. ներվիճիւն, ատատպանը, ուրացնիճիւն. ֆնատ, սըճիճիճ հոգսնկիճիճ, նվիլ:
Θνησείδιος (ὁ, ἡ) } soggetto alla morte,
Θνησειμαῖος - α - ον. } mortale. 2. morto di morte naturale (*Λατ.* morticinus). մահկանացու. 2. բնական մահուամբ մեռած. խոլնիկ ֆոպիճիլ, խոլնիճիճ. 2. կծիլ իլ նօճիլ:
Θνήσκω. *M.* Θανοῦμαι. morire, perire. մեռնիլ, կորսուիլ. նօճիլ, չոյ ալճել:
Θνητογαμία - ας (ἡ) matrimonio d'una dea con un mortale. Աստուածուհիի մը մահկանացուի մը հետ կարգուիլը. պիր իլնիճիճ խոլնիկ ֆոպիճիլ ինուն իլ նիֆոհ ալճուը:
Θνητογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato da' genitori mortali. մահկանացու ծնօղքի ծնած. խոլնիկ ֆոպիճիլ պիճուն ֆոլճուած:
Θνητοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) mortale. մահկանացու. խոլնիկ ֆոպիճիլ:
Θνητὸς - ὴ - όν. mortale, մահկանացու. խոլնիկիլ, խոլնիկ ֆոպիճիլ:
Θοάζω. *M.* άσω. muoversi, scuotersi con impeto. 2. lanciarsi contro. թափով շարժիլ՝ ցնցիլ. 2. վրան նետուիլ. իշտ իլ սարսըճիճ՝ սիլնիկիճիճ. 2. խոլնիճիճ ասիլճիճ:
Θοίνη - ης (ἡ) festino, banchetto. 2. nutrimento. խրախճանք, կոչուճը, ընդունելուիճիւն, հարգիճը. 2. սնունդ. պիճիճիճ, ֆիճիճիլ. 2. ֆուն, նիկնիճիճ իլնիճիճ, նաֆթա:
Θοινητήριος (ὁ, ἡ) che appartiene al festino, al banchetto. խրախուճանքի կոչուճքի պատկանած. ֆիճիճիլ՝ պիճիճիճ գոյը:
Θοινητὸς - ὴ - ον. che serve di nutrimento. սնուցանելու յարմար. պիճիճիճ ալճուն, ֆուն նիկրնիկ ֆուճուն, պիճիճիճ:
Θολερὸς - ὰ - όν. torbido. պղտոր, չիմիճ. պուլնըճ, ֆորելճ:
Θολία - ας (ἡ) parasole, ombrello. հովանոց (արեւու). ալճուն, չիճիճիճ:
Θολοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. torbidare. պղտորել, չիմիճիլ. պուլնիցընել՝ ֆորելճընել:
Θόλὸς (ὁ) fango, limo, feccia. 2. inchiostro di seppia. սիլճ, գալա, մրուր. 2. սիլճ ձկան մելանը. լամոր, պուլելճ, գօրխոտ. 2. պիճիճ պուլելճ ֆորիճիճիճ:
Θόλος (ὁ καὶ ἡ) volta, cupola. գմբէթ, կամար. ֆուպիճ, ֆիճիճիճ:
Θολόω - ῶ. *M.* ώσω, torbidare. պղտորել, չիմիճիլ. պուլնիցընել՝ ֆորելճընել:

Digitized by Google

Θολώδης - έος (ό, ή) fangoso, feccioso. աղման՝ ծիրան. ցմահրկա, փորձոտ:
Θόλωσις - εως (ἡ) intorbidamento. պղտոտութիւն · պղտորդմա:
Θοὸς - η - όν. veloce, agile, pronto, impetuoso. արագ, շտապ, ուժգին · թեթև, լեռտ, չնչին, ներքին:
Θορὸς (ὁ) sperma, seme genitale. սերմ (կենդանեաց). Նիֆ, Գնիւ:
Θορυβέω - ῶ. M. ήσω. schiamazzare, far tumulto. ազդակ՝ փոթռանց ընել. ցնծութ՝ կռիւ-կռիւ· կռիւ:
Θορυβητικὸς - ή - όν. tumultuoso. պղտիկութ խռովարար, կռիւ-կռիւ· կռիւ:
Θορυβοποιέω - ῶ. M. ήσω. strepitare. փոթռանց հանել. ցնծութ կռիւ:
Θορυβοποιὸς (ὁ, ἡ) chi eccita del tumulto, turbolente. ազդակ՝ խռովարարն հանող. ցնծութ խորհրդ՝ ալիք-ալիք· չբնաւորութ:
Θόρυβος (ὁ) rumore, tumulto, strepito. ազդակ, ազմուկ, փոթռանց. ցնծութ կռիւ-կռիւ· վիւ վիւ:
Θορυβώδης - εος (ὁ, ἡ) tumultuoso, strepitoso. պղտիկութ, ազդակով լիր. ցնծութ, կռիւ-կռիւ· կռիւ:
Θούρης - ου (ὁ) (κυρ. ἵππος) stallone, copritore, ronzone. մատակարած, մատակարած (ձի). պիղծ:
Θοῶς, ἐπίῤ. in fretta, con prescia, velocemente. շուտով, վազվզակի. պիղծ կին, ցոր ցփոթ:
Θρᾶνος (ὁ) scanno, sedia. 2. seggetta. 3. banco. աթոռ, նստարան. 2. աթոռ (ի պէտս կարեաց). 3. նստարան թիակ-րաց. խոհրկ. 2. փոքրկ հովիկի վրայ իրի խոհրկ ելանան պէր նիվ խոհրկ. 3. հանգ. գահ:
Θρασέως, ἐπίῤ. audacemente. յանգգնաբար· ի վերկ:
Θράσος - εος - ους (τὸ) audacia, temerità, tracotanza. յանգգնութիւն, ժպրհաւթիւն, խիստ համարձակութիւն. փոթռիկութ· պիծերկութ, փոպոպչութ:
Θρασύγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ) ardito, audace nel parlare. յանգգնաբանութեամբ խոսող. ի վերկ պիղծ ախօսիկ խոհ:
Θρασυκάρδιος (ὁ, ἡ) ardito, intrepido. արուռա, կարիճ. ցնծութիւն, խիստ:
Θρασύνω. M. υνῶ. rendere audace. յանգգնացնել՝ ժպրհչ ընել. փոթռիկութիւն, պիծերկ կռիւ (ἀμτ. ἡ ἑλλ. καὶ μσ.) comportarsi audacemente. յանգգնութեամբ վարուիլ, ժպրհիլ· պիծերկ գործանմամբ:
Θρασὺς έος (εῖα - ύ) ardito, audace, temerario. 2 magnanimo. 3. sicuro. յանգգնաբար, ժպրհչ, խիստ համարձակ. 2. արուռա, կարիճ. 3. ապահով. պիծերկ 2. ի-բրտ, ի-կիտ. 3. ի-հոգ:
Θρασυστομέω - ῶ. M. ήσω. parlare con ardire. յանգգնաբանեամբ խօսիլ· պիծերկ ախօհակի կռիւ:
Θρασύστομος (ὁ, ἡ) = Θρασύγλωσσος.
Θρασύτης - ντος (ἡ) = Θράσος.
Θραῦσις - εως (ἡ) frazione, rottura. 2. strage. կտրատիլ, խորտակիլ. 2. կտրած, հարած (պատերազմական). ի-բրմ, ի-բրի ի-րիլմա. 2. (օրտա) ի-բրիչ:
Θραύσμα - ατος (τὸ) frammento. բիկր, կտոր· ի-բրիչ, ի-բրտիլ ի-բի:
Θραυστὸς - η - όν. fragile. բիկանալ, ի-րատօղ· ի-բրելիր, կիլիկ:
Θραύω. M. θρασω. frangere, rompere, fracassare. կտրիլ, խորտակիլ, կտր կտոր ընել. ի-բրմի, ի-րիլմա. ի-րի ի-բի կիմիկ:
Θρεκτικὸς - ή - όν. veloce, agile. արբնիծ, լաւ վազող. չափ ի ծուռ, ինչ:
Θρεκτὸς - η - όν. (τόπος) dove si può correre. վազելու· ծուռ-ռար:
Θρέμμα - ατος (τὸ) tutto ciò che vien nutrito. անասուն բան. պիղծիկ Նիվ. (πλθ.) bestiame. անասունք, հօտ· տաւար:
Θρεμματοτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire degli animali. անասուններ սնուցանել· հոյլանաի պիղծիկ:
Θρεοκάρδιος (ὁ, ἡ) agitato, inquieto, afflitto. սիրտ չփոի, հանգիստ չիղոյ. արտասմ. ի-բրիչ տերտ ի-լիծոի օշ, պհոպտար, ինչաս:
Θρέπτα (τὰ) (μτγν.) ἀντὶ Θρέπτρα.
Θρεπτὴρ - ῆρος (ὁ) nutritore. սնուցանող· պիղծիկի:
Θρεπτήρια - ων (τὰ) ricompensa che si dà a colui che ha nutrito, allevato. սնուցիչ տրամած վարձ· պիղծիկիծ վերիլին կիմ:
Θρεπτικὸς - ή - όν. che serve di nutrimento, nutritivo. սնուցանող, սնուցանելու ուժ ունեցող· պիղծիկ, պիղծիկ ճաշակին օշն:
Θρεπτὸς - ή - όν. nutrito. սնած· պիղծիկի:
Θρέπτρα - ων (τὰ) = Θρεπτήρια.
Θρέψις - εως (ἡ) nutritura, nutrimento. սնուցանելը· պիղծիկ:
Θρέω καὶ Θρέομαι (X. M.) gridare, schiamazzare. 2. piangere, lagrimare. գոռալ, պոռիկալ. 2. լալ, արցունք քաղիլ· պաղերմիլ, հայերմիլ. 2. ալիկիլ, ինչ խալը պիծոիկի:
Θρηνέρως - ωτος (ὁ, ἡ) colui che deplora il suo amore. իր սէրը սգացօղ, սարփանու լալագին. ալիս ինկատելին ալիկին՝ ինչ:
Θρηνέω - ῶ. M. ήσω. deplorare, lamentarsi, gemere. սգալ, հեծնել, կանել· ալիկիլ, ինչիլ, ինչ կիմիկ:
Θρηνητικὸς - ή - όν. che si abbandona ai gemiti. սգացօղ, կանօղ, լալագին· ալիկին, ինչ խոհ: — ικῶς, ἐπίῤ.
Θρῆνος (ὁ) gemito, lamentazione. սգ, հեծնելութիւն, կանչ. ինչ, ինչիս. ալիկ:
Θρηνῳδέω - ῶ. M. ήσω. deplorare. 2. cantare de' versi lugubri. սգալ. 2. թաղանչին ողանաւարներ երգել· ինչ կիմիկ. 2. սգիչ ալիկիլ պիղծիկ:
Θρηνῳδὸς - ή - όν. flebile, lamentoso. սգացօղ, լալագին· ալիկին, ինչ խոհ:
Θρηνῳδία - ας (ἡ) canto lugubre. թաղանչին՝ սգալի երգ· խօսիլ նուիրած:

Digitized by Google

Θρηνῳδός (ὁ, ἡ) chi recita de' versi in gubri. *ողբալի առանձնաբերեր կարդալ. ողբի ձևակերպ օրհներ.*

Θρησκεία (ἡ) religione. *կրօն, պաշտօն Աստուծոյ, հաւատ. դէն, խոհ, դիրհեպ.*

Θρησκευμα - ατος (τὸ) azione religiosa. *առանձնապաշտական գործ. ձևակերպ գործ.*

Θρησκεύσιμος (ὁ, ἡ) appartenente al culto divino. *առանձնապաշտութեան պատկանած. սեռական իշխանի պիտանի.*

Θρησκευτήριον (τὸ) luogo destinato alle funzioni religiose. *կրօնական առանձնապաշտական հանդէսներու կատարելու տեղ. սեռական իշխանի պիտանի տեղ կամ խրճիթ իջման խրճիթ հանել.*

Θρησκευτης - οῦ (ὁ) religioso. *առանձնապաշտ, բարեպաշտ. դիւրաբեկ, նազիր.*

Θρησκεύω. *Μ. εὐσω.* eseguire una funzione religiosa. 2. adorare la divinità. *կրօնական հանդէս մը կատարել. 2. պաշտել առանձնապաշտական սեռական իշխանի պիտանի պէս իմն խրճիթ. 2. Աստուած պաշտել.*

Θρῆσκος (ὁ, ἡ) religioso. 2. superstizioso. *առանձնապաշտ. 2. սուրբգործ. դիւրաբեկ, նազիր. 2. պոռնիկ խմբի հետևողը իւր օրէն.*

Θριαμβευτης - οῦ (ὁ) trionfante. *յաղթական. հանդարտ հանդիսիւր ներքին.*

Θριαμβεύω. *Μ. εὐσω.* trionfare. *յաղթահակել. հանդարտ փառքիւր ներքին, փառքիւր տալ.*

Θριαμβικός - ἡ - όν. trionfale. *յաղթական, յաղթահական պատկանած. հանդարտ փառքիւր ներկնին հանդուստ.*

Θριαμβις - ίδος (ἡ) (*ἐπίθ.*) *ἀντὶ* Θριαμβευτή.

Θρίαμβος (ὁ) trionfo. *յաղթական հանդէս. պատիւ, հանդարտ փառքիւր ներքին.*

Θρίδαξ - ακος (ἡ) lattuga. *հազար. հարդ.*

Θριξ - τριχὸς (ἡ) capello, vello. *մազ. սար, թիւղ.*

Θρίον (τὸ) foglia di fico. *թզենիի տերեւ. թզենի խոփոտը.*

Θρίος (ὁ) la fune della vela, che si allenta quando il vento è gagliardo. *առագաստին չուանը զոր կը թուլցընեն, հովը խիստ ըլլալու առեն. նաւապետին իւթ, ուր ի բաւիլիւր փակին ալեաստիա ներքեւ.*

Θρόμβος (ὁ) grumo. *մակարդ արեան կամ կաթին. գանգ խոխոջ աքսքան փշուած երշտը, երիկամունդ երկնիկներ.*

Θρονίζω. *Μ. ίσω.* metter sul trono, intronizzare. *աթոռը նստցընել. խոխոջ ձևակերպ.*

Θρονίον (τὸ) *ὑποκορ. τ.* Θρόνος.

Θρονισμὸς (ὁ) intronizzazione. *աթոռը նստցընելը. խոխոջ օրհնութիւնը.*

Θρονιστὴς - οῦ (ὁ) intronizzatore. *աթոռը նստցընող. խոխոջ օրհնիչ.*

Θρόνον (τὸ) fiore, ricamo. *նագիր, ասղնագործ նկար. ղամիքներ, ոսկեթել իւր.*

Θρονοποιὸς (ὁ) fabbricatore di troni. *աթոռ շինող. խոխոջ նախան.*

Θρόνος (ὁ) trono, sedia reale. *գահ, թագաւորական աթոռ. խոխոջ, փոխիսկ ձևակերպ* (*συνεσθχ.*) regno, imperio. *թագաւորութիւն, տէրութիւն. փոխիսկէսէ, հնազանդիլ.*

Θρόνωσις - εως (ἡ) = Θρονισμός.

Θρόος - οῦς (ὁ) tumulto, rumore, clamore. *ալաղաղ, փոխառաց. ղամիա, խոխոջ.*

Θρυαλλὶς - ίδος (ἡ) stoppino, lucignolo. *պատրոյգ. ֆիթիլ, ֆանտիլ ֆիթիլ.*

Θρυλλέω - ῶ. *Μ. ήσω.* divulgare, pubblicare. *հաչակել, հրատարակել. ըստ նիւթի, ըստ նիւթի.*

Θρύλλημα - ατος (τὸ) fama. *համբաւ. ըստ.*

Θρυλλίζω. *Μ. ίσω.* = Θρυλλέω.

Θρύλλος ἢ Θρύλος (ὁ) = Θρόος. susurro. *չշնչիւն. ֆըստոց.*

Θρυπτικὸς - ἡ - όν. delicato, molle. 2. fragile. *փափկասուն. 2. դիւրաբեկ. նազիր. 2. ֆոյլ ֆերելէր.*

Θρυπτικῶς, ἐπίῤῥ. con delicatezza, mollemente. *փափկութեամբ. նազիրի իւր, նազիրանի.*

Θρύπτω. *Μ. ύψω.* rompere in pezzi. 2. mollificare, snervare. *կտոր կտոր ընել, կտրատել. 2. փափկացընել. ֆոյլ ըլլալու, ֆերէի տալ. 2. նազիրելիցնել.*

Θρώσκω. *Μ. Θοροῦμαι.* lanciarsi, saltare. *նետուիլ, ցատկիլ. սիլլալ, ֆըլտանալ.*

Θύα - ας (ἡ) × = Θυΐα.

Θυάζω. *Μ. άσω.* infuriarsi. *կատղիլ, մոլեգնիլ. տեսիլ, ֆոփորտիլ = Βακχεύω.*

Θυάω - ῶ. *Μ. άσω.* essere in caldo (*Лат.* subo). *բորբոքիլ ցանկութեամբ. նիֆի ֆըսի սիրելիներ ըստանալ.*

Θυγάτηρ - τέρος καὶ τρὸς (ἡ) figlia. *դուստր, աղջիկ. ֆըղ նվլար.*

Θυγατριδῆ (ἡ) la figlia della figlia, la nipote. *դուստր դստեր, աղջիկ թոռ. ֆըղընէն ֆըղը, ֆըղ ծորուն.*

Θυγατριδοῦς (ὁ) il figlio della figlia, il nipote. *աղջկանը զաւակը, մանչ թոռ. ֆըղընէն նվլոտը, օղլան ծորուն.*

Θυγάτριον (τὸ) *ὑποκορ. τ.* Θυγάτηρ.

Θυγατρόγαμος (ὁ, ἡ) colui che si sposa la propria figlia. *իր աղջկանը հետ կատուղ. ֆըղը իւր նվլիներն.*

Θυγατρογόνος (ὁ, ἡ) che partorisce delle figlie. *աղջիկ ծնանող. ֆըղ ծորուն.*

Θυγατροθεσία - ας (ἡ) adozione d'una figlia. *աղջիկ մը սրդեգիր առնելը. պիր ֆըղ օղլուկ խրճիթ, ճան նվլոտը տեսու խրճիթ.*

Θυγατροθετέω - ῶ. *Μ. ήσω.* adottare una figlia. *աղջիկ մը սրդեգիրել. պիր ֆըղ ճան նվլոտը տեսու խրճիթ.*

Θυεία - ας (ἡ) mortajo. *անկան. հաւան.*

Θύελλα - ης (ἡ) tempesta, turbine. *մրրիկ, փոթորիկ (հողմոյ). ալօր, ֆայ, ֆոթրիս.*

Θυελλώδης - εος (ὁ, ἡ) tempestoso. *փոթորկալի լիր. ալօրլը, ֆայլը, ֆոթրիսլը.*

Θυηλέομαι - οῦμαι. *Μ. ήσομαι.* offrire dei sacrificj sull' altare. *խորանը պատարագներ մատուցանել. ֆիրսպես ֆոթրանիլոր ատանէն.*

Θυηλὴ (ἡ) sacrificio, le primizie che si offrivano agli Dei. *Աստուածներու նուիրատուութիւն.*

Digitized by Google

բուսած պաաարագներ, երեխայրիք · Իշխ. լբա սանձալան ֆոբդանլբ՝ գոֆորելեր՝ նեվդաքելէբ։

Θυηπολέω - ῶ. *M.* ήσω. aver la cura de' sacrificj. 2. sacrificare. պաաարագներբ՝ զոհերբ խնամել · 2 · զոհել · ֆոբդանլբէբ ֆոբձրաֆ · 2 · ֆոբդան սանձաֆ։

Θυηπόλος (ὁ, ἡ) colui che si occupa a' sacrificj. զոհերու՝ պաաարագներու պաաագող · ֆոբդանլբա ֆելֆալ օլան։

Θυητης - οῦ (ὁ) sacrificatore. զոհող, պաաարագող · ֆոբդան սանձող։

Θυητὸς - ή - όν. odorifero, fragrante. հոտաւէտ, անուշահոտ · ֆօֆալբ, բանջելէբ։

Θυηφάγος (ὁ, ἡ) colui che mangia i sacrificj. զոհերբ կերօզ · ֆոբդանլբէբ ԽԷյեն։

Θυία - ας (ἡ) sorta d'albero odorifero. կերպ մը հոտաւէտ ծառ · ֆօֆալբ պէր նեվ ալլի։

Θυΐσκη - ης (ἡ) incensiere, turibolo. բուրվառ · պաոհաբդան։

Θύλακος (ὁ) sacco, borsa. ասպրակ, պարկ, քսակ · Իօզդա, փեսք։

Θυλακοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare un sacco. ասպրակ մբ կբել · Իօզդա Իաչբաֆ։

Θυλακοφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta un sacco. ասպրակ կրօզ · Իօզդա Իաչբան։

Θύλαξ - ακος (ὁ) = Θύλακος.

Θῦμα - ατος (τὸ) vittima, sacrifizio. զոհ · ֆոբդան։

Θυμαίνω. *M.* ανῶ. sdegnarsi, adirarsi. արդալիլ, բարկանալ · Իչբալանաֆ, Իօվյելենալ։

Θυμάρης - εος (ὁ, ἡ) = Θυμήρης.

Θυμάρμενος - η - ον. = Θυμήρης.

Θύμβρα - ας (ἡ) timbra (erba). կարգիւն, ֆիֆիբրա · (հաւանէաս խան մբն է) · Իֆաբա պինդէբ ֆօֆալբա պէր նեվ օֆ։

Θυμέλη - ης (ἡ) altare. խորան · զհղող, ֆոբդանլիան։

Θυμηγερέω - ῶ. *M.* ήσω. raccogliere le sue forze, rianimarsi. նորէն ուժգնալ, նորէն արտասանալ · Իեէբար ճանչնալաֆ, ինքզինքին գնաչիկին Իեէբելալ։

Θυμηδέω - ῶ. *M.* ήσω. contentarsi, essere d'animo ilaro, rallegrarsi. գոհ բլլալ, զուարթասիրտ բլլալ, ուրախանալ · Իօյնաբ օլմաֆ, լաչ օլմաֆ։

Θυμηδὴς - έος (ὁ, ἡ) giocondo, contento. զուարթասիրտ, հաճի, գոհ, ուրախ · լաչ, Իօյնաբաբ, գնվիճէլի։

Θυμηδία - ας (ἡ) giocondità, piacere, contentezza. ուրախութիւն, զուարճութիւն, հաճութիւն · գնվի, լաչլըք, Իօյնաբութիւն։

Θυμηρέω - ῶ. *M.* ήσω. contentarsi, rallegrarsi. գոհ ուրախ բլլալ · Իօյնաբ՝ լաչ օլմաֆ։

Θυμήρης - εος (ὁ, ἡ) grato, aggradevole, giocondo, piacevole. հաճոյ, հաճոյական, բերկրալի · հաֆալաբ, հաճալաբ, Իօյ։

Θυμιάζω. *M.* άσω. = Θυμιάω.

Θυμίαμα - ατος (τὸ) incenso, timiama, libamina, profumi. խունկ, հնդկերմանիք խնկոց, ծխանելիք, բուրմունք անուշից · գնանէֆ, պաոհաբ, ֆիֆիբաֆ, բաբհնէ։

Θυμιατήριον (τὸ) incensiere, turibolo. բուրվառ · պաոհաբդան։

Θυμιατικὸς - ή - όν. che esala un vapore odorifero. խնկաւէտ, անուշ հառ բուրող · պաոհաբլըլ, Իօյ պաչ սանձի, գոֆնէլէ։

Θυμιατὸς - ή - όν. profumato. խնկով ծխուել, բուրմուլ · ֆիֆիբաֆլըլէ, պաոհաբլանմիչ։

Θυμιάω - ῶ. *M.* άσω. profumare. անուշ հառ բուրբել՝ խնկել · պաոհաբ՝ Իօյ պաչ սանձի, գոֆնէլէ։

Θυμικὸς - ή - όν. pieno di collera, collerico. արդալաա · Իօվյելէ։ — ւկաֆ, էպէի։

Θύμινος - η - ον. fatto di timo. ծաբդնէ գործած · գաբդիկաֆէ Իաբէլէբ։

Θύμιον (τὸ) *υποκορ.* τ. Θύμος. 2. smilace, spinosa (erba). պաաագլէ (խաա մբ) · ֆիլէզ (գէր նվ ալլօֆ)։

Θυμίτης - ου (ὁ) condito, fatto con timo. ծաբդիկաով չիճուած · գաբդիկ՝ ֆիվլէ ֆաա Իէլէ Իափըմլու։

Θυμοβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) aggravato nel cuore, tristo, afflitto. սիրտը կապած, արտուր, բաղձագին · Իէլէկէն էբէմ, ֆչաաա։

Θυμοβόρος (ὁ, ἡ) che divora il cuore. սիրտ ուտօզ · Իէլէկ Իէկէն։

Θυμοδακὴς - έος (ὁ, ἡ) che fa una viva impressione nel cuore, piccante. սիրտ խոցող, երգիծանօզ · Իէլէկ ֆիվէն, ֆաֆնէգէլէբ։

Θυμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di collera, collerico. արդալաա · Իօվյելէ, Իէբաբէ։ — ւեւծաֆ, էպէի։

Θυμολέαινα - ας (ἡ) *θηλ.* τοῦ

Θυμολέων - οντος (ὁ) che ha un cuore di leone. առիւծի սիրտ ունեցող · առէ Իէլէկէվէ։

Θυμολιπὴς - έος (ὁ, ἡ) languido. թառչ, անօթ · ևկալէկ, գնվիճ։

Θυμομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere con anima. կարիճանալիճով կռուիլ · ճիաֆիճ Իէլէ ճինալէլէկ։

Θυμομαχία - ας (ἡ) combattimento animoso. կարիճանալիճով եղած կռիւ՝ պատերազմ · ճիաֆիճ Իէկիէվէ Իէլէ օբա ֆաֆնէ՝ ճինէ։

Θυμὸς (ὁ) animo, cuore. 2. sdegno, collera. հոգի, սիրտ · 2. բարկութիւն · ճան, Իէլէկէվ · 2 · Իէբբ, Իօվյել։

Θύμος (ὁ) timo (pianta odorifera). ծաբդիկ (հաւանէաս բոյս մբ) · գաբդիկ, ֆիվլէ օֆաա։

Θυμοσοφέω - ῶ. *M.* ήσω. instruirsi da se. Իճիքրեամ սորվիլ՝ գիտուն բլլալ · ինքզինքին Իօյրէնվէլ՝ Իվ Իօհդիկ կիճիէ։

Θυμοσοφικὸς - ή - όν. proprio ad un uomo istruito da se. Իճիքրեամ սորված՝ գիտուն եղած մարդու յատուկ · ինքզինքէնվէն Իօյրէնվէլ՝ ալկ օլմալու պէր ինճանէլէբ վ ասալ։ — ւեւծաֆ, էպէի։

Θυμόσοφος (ὁ, ἡ) instruito da se, di natura sapiente, Իճիքրեամ գիտուն եղած, ի բնէ գիտուն · ինքզինքէնվէն ալկ ու ֆալ։ Իճալչիքեան ալկ։

Θυμοφθορέω - ῶ. *M.* ήσω. divorarsi il cuore. սիրտը ապականիլ՝ հառաճիլ · Իէլէկի Իճիլի օլմաֆ։

Digitized by Google

Θνμοφθόρος (ὁ, ἡ) mortale. մահաբեր. խոչընդոտ կեցության, վնաս։

Θυμόω - ῶ. *M.* ώσω. irritare. գրգռել, բարկութեան հանել. ընդոգրմել, խըստ ընդիմադրել։

Θυμώδης - εος (ὁ, ἡ) iracondo, sdegnoso. զրգռելիս. խըրոչ, խոժիկ։

Θύμωμα - ατος (τὸ) impeto di collera. թափ՝ բռնութիւն բարկութեան. խըստ խոժիկ հարձակ։

Θυνέω - ῶ. *M.* ήσω. × ἀντὶ Θύνω.

Θυννάζω. *M.* άσω. colpire il tonno colla fiocina. զան ձուկը երկժանիով զարնել. ջնջիլ զոլորձը ընդոգրմելէ ետքը։

Θυννευτικὸς - ἡ - όν. che appartiene alla pesca dei tonni. զան ձուկը որսալու յարմար. ջնջիլ զոլորձը ուլտոյս ձգուածս։

Θυννεύω. *M.* εύσω. pescare i tonni. զան ձուկը որսալ. ջնջիլ զոլորձը ուլտոյս ձգել։

Θύννη (ἡ) tonna. էգ զան (ձուկ). փիլ ջնջիլ (զոլորձ)։

Θυννοθήρας - ου (ἡ) pescatore dei tonni. զան ձուկը որսացող. ջնջիլ զոլորձը ուլտոյան։

Θύννος (ὁ) tonno (pesca). զան (ձուկ). ջնջիլ (զոլորձ)։

Θυννοσκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. spiare, osservare il tonno. զան ձուկը գիտել, լրտեսել. ջնջիլ զոլորձը ընդոգրմելէ առաջ։

Θυννοσκόπος (ὁ, ἡ) colui che spia il tonno per colpirlo colla fiocina. զան ձուկը երկժանիով զարնելու համար նայող, լրտեսող. ջնջիլ զոլորձը ընդոգրմելէ առաջ։

Θυννώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al tonno. զան ձուկի նման. ջնջիլ զոլորձ պէս նիւթ։

Θύνω. *M.* Θυνῶ. precipitarsi, gettarsi con furore, lanciarsi con impeto. նետուիլ, ուժով ինքզինքը գահավիժ հանել՝ ձգել նետել. փըրթնամ, իշտ իւր վերայէն սիւ ձգել։

Θυοδόκος (ὁ, ἡ) che riceve i profumi. ծխանելիքը պարունակող՝ ամանը. ծուխ հոտըտը ետպատ իրեն՝ ալան։

Θύος (τὸ) ciò che si sacrifica agli Dei. 2. incenso, profumo. Աստուածներու նուիրուած բան. 2. խունկ, ծխանելիք. Իշխարհս ամանալան նիւթ. 2. վերնիվ, զոհ, պատարագ։

Θύος - εος - ους (τὸ) vittima, sacrifizio. 2. profumo, incenso (*Λατ.* thus). զոհ, պատարագ. 2. ծխանելիք, խունկ, կընդրուկ. ծուրան, ֆիւռ. 2. պատարագ, վերնիվ։

Θυσκόος (ὁ, ἡ) = Θυηπόλος.

Θυσκόπος (ὁ, ἡ) aruspice. ընդերաշխոյ. ֆալըչ։

Θυόω - ῶ. *M.* ώσω. profumare. խնկել, ծխել. պատհարտլուիլ, ինքնիշխին, վերնիվ։

Θύρα - ας (ἡ) porta. 2. porta reale, aula. դուռ. 2. արքունիք, թագաւորական դուռ. ծուխ, պատ, պէր. 2. դռնի հետևան, պէրի բեվէրի. -ին ետեւէն։

Θύραζε, ἐπίῤῥ. fuori della porta, fuori. դռնէն դուրս, դուրսը. ծուխանան պըտրըտիս, պըտրտիս։

Θύραθεν, ἐπίῤῥ. dalla porta, di fuori. դուռնէն, դրսէն. ծուխտան, պըտրտան։

Θυραῖος - α καὶ ος - ον. assente, straniero. դրսի, հեռու, օտար. պալատէն, սպասի կիներէն։

Θυρανοίξια (τὰ) apertura della porta. դուռը բանալը. ծուխոյս ալմուկէն, ծուխս ալէրչ։

Θυραυλέω - ῶ. *M.* ήσω. stare o dimorare fuori di casa. 2. aspettare fuori della porta. տնէ դուրս կենալ բնակիլ. 2. դրան դրսի կողմն սպասել. խնկի օլմամէ, խնկին պըտրտը պէր հանդստի սահման օլմէ. 2. ծուխանան պըտրըտիս պիտկիմէ։

Θυραυλία (ἡ) dimora, aspettazione alla porta. դուռը կենալը՝ սպասելը. ծուխտա պատրաստ պիտկիմէ։

Θυραυλικὸς - ἡ - όν. che si fa fuori della casa. տնէ դուրս եղող. խնկին պըտրտը ալան։

Θύραυλος (ὁ, ἡ) chi stà fuori di casa. տունը չեղող, տնէ դուրս եղող. խնկի օլմայան, պըտրտա պալանան։

Θυρέασπις - ίδος (ἡ) specie di scudo. վահան մը վհշան. պէր նէվ ծալան՝ սիւթեր։

Θυρεοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di scudo. վհշանի ձեւով. ծալան՝ սիւթեր՝ բիւրա պիւկիմի։

Θυρεός (ὁ) specie di scudo, rotella. 2. pietra grande per serrar la porta. վահան մը վհշան. 2. դուռը գոցելու մեծ քար. պէր նէվ ծալան՝ սիւթեր. 2. ծուխոյս ծուխտ իւրն պիւկիմ նալ։

Θυρεοφόρος (ὁ, ἡ) armato di scudo. վհշանակիր, վհշանաւոր. ծալանէլը, սիւթեր իւր ծալանիլ, բիւրալը։

Θυρετρον (τὸ) = Θύρα.

Θύρηφι, ἐπίῤῥ. alla porta. դուռը, ծուխտա։

Θυρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύρα.

Θύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύρα.

Θυρὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Θύρα. 2. finestra. պատուհան. ֆէնէրչ։

Θυροκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. bussare la porta. դուռը զարնել. ծուխոյս լսելի՝ ծուրտիլ։

Θυροκοπία - ας (ἡ) il bussare la porta. դուռը զարնելը. ծուխոյս լսելիքի՝ ծուրտիլքի։

Θυροκοπικὸς - ἡ - όν. che suole andar a bussare le altrui porte. ուրիշի դուռը զարնելու սովոր. սիւթերի ծուխտանան լսելու՝ ծուրտոյս ալէչիչ։

Θυροκόπος (ὁ, ἡ) colui che bussa le porte altrui. 2. mendico. ուրիշին դուռը զարնող. 2. մուրացկան. սիւթերի ծուխտանան լսել՝ ծուրտ։ 2. փիլենճէչ։

Θυροποιία - ας (ἡ) fabbrica di porte. դուռ չինելը. ծուխ խփում։

Θυροποιὸς (ὁ) fabbricatore di porte. դուռ չինող. ծուխ խփող։

Θυρόω - ῶ. *M.* ώσω. metter de' battitoj alla porta. 2. apprire delle porte in

բուսած պատարագներ, երեխայրիք. Իշխողքրա ասեղնալան ֆորգոնոցը գոփոթիլեր նեվցուվելեր։

Θυηπολέω - ῶ. *M.* ήσω. aver la cura de' sacrificj. 2. sacrificare. պատարագներըը՝ զոհերը խնամել. 2. զոհել. ֆորգոնոցը ֆոչչիմ. 2. ֆորգան ասեղնամ։

Θυηπόλος (ὁ, ἡ) colui che si occupa a' sacrificj. զոհերու՝ պատարագներու պատազոշ. ֆորգոնոցրա գելնալ օլան։

Θυητης - οῦ (ὁ) sacrificatore. զոհօշ, պատարագօշ. ֆորգան ասեղան։

Θυητὸς - ή - όν. odorifero, fragrante. հաուելեա, անուշհաս. գոփոթլա, բուհիելէ։

Θυηφάγος (ὁ, ἡ) colui che mangia i sacrificj. զոհերը կերօշ. ֆորգոնոցրը ևխկեն։

Θυΐα - ας (ἡ) sorta d'albero odorifero. կերպ մը հաուելեա ծառ. գոփոթլա պէր նեվ ագաճ։

Θυΐσκη - ης (ἡ) incensiere, turibolo. բուրվառ. պահոցրան։

Θύλακος (ὁ) sacco, borsa. ապրանք, պարկ, քսակ. ֆորգա, փեռ։

Θυλακοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare un sacco. ապրանք մը կրել. ֆորգա ֆալըմամ։

Θυλακοφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta un sacco. ապրանք կրօշ. ֆորգա ֆալըչան։

Θύλαξ - ακος (ὁ) = Θύλακος.

Θῦμα - ατος (τὸ) vittima, sacrifizio. զոհ. ֆորգան։

Θυμαίνω. *M.* ανῶ. sdegnarsi, adirarsi. արդահել, բարկանալ. Իշխալնամ, Իօվլիհեփ։

Θυμάρης - εος (ὁ, ἡ) = Θυμήρης.

Θυμάρμενος - η - ον. = Θυμηρης.

Θύμβρα - ας (ἡ) timbra (erba). կարգիւն, թիմբրա. (հաուելեա ֆատ մըն է). Իչխալա պէնելեր գոփոթլա պէր նեվ օր։

Θυμέλη - ης (ἡ) altare. խորան. գնդրադ, ֆորգոնոցիհան։

Θυμηγερέω - ῶ. *M.* ήσω. raccogliere le sue forze, rianimarsi. ներէն ուժամալ, ներէն արտանալ. Իչխալար ճանչնամ, գինք գինդրնէ գնահրիչ ևխկերիհ։

Θυμηδέω - ῶ. *M.* ήσω. contentarsi, essere d'animo ilaro, rallegrarsi. գոհ ըլլալ, զուարթանալ ըլլալ, ուրախանալ. Իօշնամ օլմամ, լաշ օլմամ։

Θυμηδὴς - έος (ὁ, ἡ) giocondo, contento. զուարթանալ, հաճ, գոհ, ուրախ. լաշ, Իօշնամ, գևլինելի։

Θυμηδία - ας (ἡ) giocondità, piacere, contentezza. ուրախութիւն, զուարճութիւն, հաճութիւն. գոհի, լաշլըէ, Իօշնամ։

Θυμηρέω - ῶ. *M.* ήσω. contentarsi, rallegrarsi. գոհ ուրախ ըլլալ. Իօշնամ՝ լաշ օլմամ։

Θυμήρης - εος (ὁ, ἡ) grato, aggradevole, giocondo, piacevole. հաճոյ, հաճոյական, բարեկամ. համեստ, համեստ, Իօշ։

Θυμιάζω. *M.* άσω. = Θυμιάω.

Θυμίαμα - ατος (τὸ) incenso, timiama, libamina, profumi. խունկ, հաղկերմանը խնկոց, ծխանելիք, բուրմունք անուշից. գևնելէ, պահոց, Իչխոխ, Իսոխնիհ։

Θυμιατήριον (τὸ) incensiere, turibolo. բուրվառ. պահոցրան։

Θυμιατικὸς - ή - όν. che esala un vapore odorifero. խնկաւէա, անուշ հաս բուրօշ. գոհոցրլու, Իօշ գոյ ասլան, գոփոնելէ։

Θυμιατὸς - ή - όν. profumato. խնկով ծխեալ, բուրեալ. Իչխոխլէնիլ, գոհոցրլուհիլ։

Θυμιάω - ῶ. *M.* άσω. profumare. անուշ հաս բուրել՝ խնկել. գոհոցը Իօշ գոյ ասլամ, գոփոնելէ։

Θυμικὸς - ή - όν. pieno di collera, collerico. արդահաս. Իօվլիհէ։ — εκῶς, έπίῤῥ.

Θύμινος - η - ον. fatto di timo. ծաթրեհ կի նաւած. գաթրիգոզ Իոէլէ։

Θύμιον (τὸ) *υποκορ. τ.* Θύμος. 2. smilace, spinosa (erba). պատազկեմ (Իաս մը). ֆիլէզ (պէր նեվ օլնօթ)։

Θυμίτης - ου (ὁ) condito, fatto con timo. ծաթրիհով չինուած. գաթրիհ՝ ևխկէ գեա իչ Իոէլէնէլ։

Θυμοβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) aggravato nel cuore, tristo, afflitto. սիրտը կտրած, աբաստ, Թազծագին. Իչխոխէ էտէ, ֆլչաս։

Θυμοβόρος (ὁ, ἡ) che divora il cuore. սիրտ ուտօղ. Իչխոխ Իչնէն։

Θυμοδακὴς - έος (ὁ, ἡ) che fa una viva impressione nel cuore, piccante. սիրտ խոցօղ, երգիծաթօղ. Իչխոխ գիլնէ, գեֆոնէլէ։

Θυμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di collera, collerico. արդահաս. Իօվլիհէ, Իշխալէ՝ ειδῶς, έπίῤῥ.

Θυμολέαινα - ας (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Θυμολέων - οντος (ὁ) che ha un cuore di leone. առիւծի սիրտ ունեցօղ. առիւծ Իչխոխէլէ։

Θυμολιπὴς - έος (ὁ, ἡ) languido. թաւ, անոյժ. Իհէլչխէ, ցաւիի։

Θυμομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere con anima. կորիւնքիհով կռուիլ. գևորիհ էլէ գինուելէ։

Θυμομαχία - ας (ἡ) combattimento animoso. կորիւնքիհով եղած կռիւ՝ պատերազմ. գևորիհ էլնիլէ Էլէ օլան Իօվ՝ գինուէ։

Θυμὸς (ὁ) animo, cuore. 2. sdegno, collera. հոգի, սիրտ. 2. բարկութիւն. կամ, Իչխոխ։ 2. Իշտ, Իօվլիհ։

Θύμος (ὁ) timo (pianta odorifera). ծաթրիհ (հաուելեա բոյս մը). գաթրիհ, գևլէ օթաս։

Θυμοσοφέω - ῶ. *M.* ήσω. instruirsi da se. ինքզինքը սորվիլ՝ գիտուն ըլլալ. գևորէլէ ինգինքն Էօյրենիլէ։, Իչ Իառկիլ ևխկէ։

Θυμοσοφικὸς - ή - όν. proprio ad un uomo istruito da se. ինքզինքէ սորված՝ գիտուն եղած մարդու յատուկ. գևորէլիչէգևրի Էօյրենիլի՝ ուչմ օլմալ պէր գևորէլիչէ գիտուալ։ — εκῶς, έπίῤῥ.

Θυμόσοφος (ὁ, ἡ) instruito da se, di natura sapiente, ինքզինքէ գիտուն եղած, բ բնէ գիտուն. գևորէլիչէգևրի ուչմ ը տալ. Իառկիլգևրան ուչմ։

Θυμοφθορέω - ῶ. *M.* ήσω. divorarsi il cuore. սիրտը ապառիլ՝ հառճիլ. ևխկէ Իչխէն օլմամ։

Digitized by Google

Θυμοφθόρος (ὁ, ἡ) mortale. մահաբեր. խոյս կեիցեն, դափ:

Θυμόω - ῶ. *M.* ώσω. irritare. գրգռել, բարկացեան հանել. ընդոգմել, խըռտնջեցուցանել:

Θυμώδης - εος (ὁ, ἡ) iracondo, sdegnoso. սրտմտօտ. խըռտնջը, խօլիկ:

Θύμωμα - ατος (τὸ) impeto di collera. բարկ բռնաբարեան բարկացեան. խըռտնջ խօլիկ հարկանք:

Θυνίω - ῶ. *M.* ήσω. × ἀντὶ Θύνω.

Θυννάζω. *M.* άσω. colpire il tonno colla fiocina. գան ձուկը երկժանիով զարնել. բռնելիս գալըշէն ընդունել իւր վարժանք:

Θυννευτικὸς - ὴ - όν. che appartiene alla pesca dei tonni. գան ձուկը որսալու յարմար. բռնելիս գալըշէն ուղղօտ հարմար:

Θυννεύω. *M.* εύσω. pescare i tonni. գան ձուկը որսալ. բռնելիս գալըշէն վարժանք:

Θύννη (ἡ) tonna. էգ գան (ձուկ). տիպ բռնելիս (գալըշէ):

Θυννοθήρας - ου (ἡ) pescatore dei tonni. գան ձուկը որսօղ. բռնելիս գալըշէ վարպետ:

Θύννος (ὁ) tonno (pesca). գան (ձուկ). բռնելիս (գալըշէ):

Θυννοσκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. spiare, osservare il tonno. գան ձուկը դիտել լըրտեսել. բռնելիս գալըշէ ներշնչիչ գործանք:

Θυννοσκόπος (ὁ, ἡ) colui che spia il tonno per colpirlo colla fiocina. գան ձուկը երկժանիով զարնելու համար նայօղ լրտեսօղ. բռնելիս գալըշէն ընդունիչ իւր վարժանք իւրն ներշնչիչն:

Θυννώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al tonno. գան ձուկի նման. բռնելիս գալըշէնս նմանութ:

Θύω. *M.* Θυνῶ. precipitarsi, gettarsi con furore, lanciarsi con impeto. նետուիլ, ուժով ինքզինքը գահավիժ հանել, ձգել նետել. փըրչուիլ, իւր իւն տիպիլ սրինգիլ:

Θυοδόκος (ὁ, ἡ) che riceve i profumi. խնկաթնիքը պարունակօղ ամանօղ. պահարտրը ծխալ իրեն ելան:

Θύος (τὸ) ciò che si sacrifica agli Dei. 2. incenso, profumo. Աստուածներու նուիրուած բան. 2. խունկ, խնկաթնիքը. խըճրտա ամանալուն նիւթը. 2. փրնկիս, պահարտ. 3. = Θυία.

Θύος - έος - ους (τὸ) vittima, sacrifizio. 2. profumo, incenso (*Лат.* thus). զոհ, պատարագ. 2. խնկաթնիքը, խունկ, կընդրուկ. ծխալ, ծխիս. 2. պահարտ, փրնկիս:

Θυοσκόος (ὁ, ἡ) = Θυηπόλος.

Θυοσκόπος (ὁ, ἡ) aruspice. ընդերաշմարիտ. ֆալըչի:

Θυόω - ῶ. *M.* ώσω. profumare. խնկել, ծխել. պահարտլըսել, բխնխալիս, փրնկիս:

Θύρα - ας (ἡ) porta. 2. porta reale, aula. դուռ. 2. արքունիք, թագաւորական դուռ. ծխօտ, պատ, պէր. 2. պահ հիմայսն, պէրի պահլիքի, պահպանիչ ալիք:

Θύραζε, ἐπίῤῥ. fuori della porta, fuori. դռնէն դուրս, դուրսը. ծխօտնան պըտրըտիս, պըտրտօտ:

Θύραθεν, ἐπίῤῥ. dalla porta, di fuori. դուռնէն, դրսէն. ծխօտնան, պըտրտօտ:

Θυραῖος - α καὶ ος - ον. assente, straniero. դրսի, հեռաւ, օտար. պատրաստ, պատի, կիներուն:

Θυρανοίξια (τὰ) apertura della porta. դուռը բանալը. ծխօտյոս ալրսիլըի, ծխօտս ալըրը:

Θυραυλέω - ῶ. *M.* ήσω. stare o dimorare fuori di casa. 2. aspettare fuori della porta. տնէ դուրս կենալ բնակիլ. 2. դրան դրսի կին սպասել. կէտի օլմախ, կէտին պըտրտը պիր հանգստի տաքն օլմախ. 2. ծխօտնան պըտրըտըն պիրկիմիչ:

Θυραυλία (ἡ) dimora, aspettazione alla porta. դուռը կենալը սպասելը. ծխօտս պատրաստը պիրկիմիչ:

Θυραυλικὸς - ὴ - όν. che si fa fuori della casa. տնէ դուրս եղող. կէտին պըտրտը օլըն:

Θύραυλος (ὁ, ἡ) chi stà fuori di casa. տանը չեղող, տնէ դուրս եղող. կէտի օլմայն, պըտրտա պօլօնան:

Θυρέασπις - ίδος (ἡ) specie di scudo. կէրպ մը վահան. պիր նիվ ֆալքան՝ պիւեր:

Θυρεοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di scudo. վահանի ձեւով. ֆալքան՝ պիւեր՝ ինարս պիլիքիներ:

Θυρεός (ὁ) specie di scudo, rotella. 2. pietra grande per serrar la porta. կէրպ մը վահան. 2. դուռը գոցելու մեծ քար. պիր նիվ ֆալքան՝ պիւեր. 2. ծխօտյոս ծխօտնէ իւրն պիլիքս ինչ:

Θυρεοφόρος (ὁ, ἡ) armato di scudo. վահանակիր, վահանաւոր. ֆալքանլը, պիւեր իւր ծալանիչ, ինարս իւր:

Θύρετρον (τὸ) = Θύρα.

Θύρηφι, ἐπίῤῥ. alla porta. դուռը, ծխօտս:

Θυρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύρα.

Θύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύρα.

Θυρὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Θύρα. 2. finestra. պատուհան. ֆընճէրի:

Θυροκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. bussare la porta. դուռը զարնել. ծխօտյոս լալիք վարմախ:

Θυροκοπία - ας (ἡ) il bussare la porta. դուռը զարնելը. ծխօտյոս լալիքըն վարմախելը:

Θυροκοπικὸς - ὴ - όν. che suole andar a bussare le altrui porte. սովրիլ դուռը զարնելու սորված. սիրելի ծխօտսոնանս լալիյա վարմայս ալելու:

Θυροκόπος (ὁ, ἡ) colui che bussa le porte altrui. 2. mendico. ուրիշին դուռը զարնօղ. 2. մուրացկան. սիրելի ծխօտսոնանս լալն վարան. 2. փիլնճի:

Θυροποιία - ας (ἡ) fabbrica di porte. դուռ չինելը. ծխօտ նախշը:

Θυροποιὸς (ὁ) fabbricatore di porte. դուռ չինօղ. ծխօտ նախշն:

Θυρόω - ῶ. *M.* ώσω. metter de' battitoj alla porta. 2. apprire delle porte in

una casa. գաւառք փոքրիկ գեղ. 2. առանձին գաւառ բանալ. ծախսոյս ծանօթ. 2. պէտ խիւ ծախս ապրիլ.

Θύρσος (ὁ) tirso (bastone attorniato di pampano, e d'ellera che tenevano i baccanti, quando celebravano le feste di Bacco). արքառաձիւռ ու բազկաւ առնուած գաւազան մը, որ Բաքոսի չկառաւարեցին հանգիստը կառարգներըը կը բռնէին. առա վի առրնչէր խոչորը իւի առրուէրչ պէտ լառագոյ ծառ մի ծառոյ ծածկած պինիներէրնի խոնչեր ծառերու շուր.

Θυρσοφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta in mano il tirso. թիւրսոս բռնած գաւազանը կրող. ծիւրսոս անձն լառագոյս ծածկած ծառերու.

Θυρων - ῶνος (ὁ) il cortile della casa. առն բակ. իւ աւլաւսս.

Θυρωρεῖον (τὸ) la stanza del portiere. գանապանին խուցը. ծոխանոցած տեղ.

Θυρωρὸς (ὁ, ἡ) portiere. գանապան. ծոխոնա, գիրդան.

Θύσανος (ὁ) frangia. (լմպերաս.) ծայ. (բառ.) աչղէր.

Θυσανώδης - εος (ὁ, ἡ) ornato di frangie, frangiato. ծայաւոր. աչղիւր.

Θύσθλον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ) le torcie che tenevano i sacerdoti di Bacco. Բաքոսի չկառաւածին քուրմերուն բռնած ներռնիներըը. Բաքոս ծոխոնի ծոխալերըն բառնալու իւ ծիմրը.

Θυσία - ας (ἡ) sacrifizio, vittima. զոհ, պատարագ. ծարդան, ձիրտ.

Θυσιάζω. *M.* άσω. sacrificare, immolare. զոհիլ, պատարագիլ. ծարդան առնուիլ, ձիրտ նիւիլ.

Θυσίασμα - ατος (τὸ) vittima. զոհ. ծարդան.

Θυσιαστήριον (τὸ) altare. զոհատեղ, խարան. ծարդանիւոհ, գիրտալ.

Θύσιμος (ὁ, ἡ) che serve di vittima. զոհելու յարմար. ծարդան առնելոյս արյուն.

Θύω. *M.* θύσω. sacrificare, immolare. 2. correre velocemente. զոհիլ, պատարագիլ. 2. չարաչ վազիլ. ծարդան առնուիլ. 2. լուծած ծուլիլ, սեղբնիւիլ.

Θυώδης - εος (ὁ, ἡ) odorifero, profumato. հոտաւէտ, բուրեալ, ծխեալ. ծխոտ, պահարտ.

Θύωμα - ατος (τὸ) odore, profumo. հոտ, բուրմունք, ծխանելիք. ծխոտ, պահարտ.

Θυωρὶς - ίδος (ἡ) la sacra tavola del sacrifizio. պատարագին առաջ սեղանը. ծարդանի ձիրտին պէտ գիրտալու.

Θυωρίτης - ου (ὁ) colui che serve alla sacra tavola delle vittime. զոհերուն առաջ սեղանին պաշտօնատարը. ծարդանի ձիրտին պէտ գիրտալու իշխող.

Θυωρὸς (ἡ) la sacra tavola, su cui si mettevano le parti delle vittime destinate agli Dei. 2. altare. 3. banco. Աստուածներու նուիրուած զոհերուն մասերը վրան գնելու առաջ սեղան. 2. խարան. 3. արապիճ. խնդրատ առնուած ծարդանիւոհ իշխանին պաշտօնեան. 2. գիրտալ. 3. ինչ ծախս.

Θῶ - θῆς - θῇ. ἀόρ. β'. τῆς ὑποτ. τ. Τίθημι.

Θῶκος (ὁ) trono, sedia. 2. assemblea. աթոռ. 2. ժողով. խորհ, խնդիր. 2. գիւղ.

Θωμὸς (ὁ) mucchio, bica. գէզ, կոյտ. իշուց, իշուցիւղ.

Θωπεία (ἡ) adulazione. չաղաւաճիւն. խնդիւնիւն, գիւղ.

Θώπευμα - ατος (τὸ) adulazione. չաղաւաճիւն. խնդիւնիւն, խօշակիւխ, գիւղ.

Θωπευτικὸς - ὴ - όν. adulatore. չաղաւաճ. խնդիւնիւն, խօշակիւ, ինկնչիւ խոհ. — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Θωπεύω. *M.* εύσω. adulare, carezzare. չաղաւաճիլ, չարիլ, չաղաւաճանք. խնդիւնիւն, ինկնչիւ խրհ.

Θωπικὸς - ὴ - όν. = Θωπευτικός.

Θωρακεῖον (τὸ) parapetto. 2. la gaggia della nave. պատի (չինաւածոց). 2. պատի նաւուս. պինո ծօրթալոցս. 2. կիսկնի լառագոյլը.

Θωρακίζω. *M.* ίσω. armare di corazza. զրահ հագուցանել. զէրտ ծիպի նիւոիւխ.

Θωράκιον (τὸ) piccola corazza. զրահի զրահ. փոչխ զէրտ, ծիպիճիւ.

Θωρακισμὸς (ὁ) l'azione di armare di corazza. զրահ հագուցանելը. ծիպի՝ զէրտ նիւոիւխ.

Θωρακίτης - ου (ὁ) armato di corazza. զրահաւոր, զրահ հագուած. ծիպիչ, զէրտ նիւոիւչ ծառնչիւ.

Θωρακομάχος (ὁ, ἡ) chi combatte armato di corazza. զրահ հագուած պատրազմող. ծիպի նիւոիւչ ծինի խոհ, զէրտ ծիպիչ.

Θωρακοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di corazze, corazzajo. զրահ շինող. զէրտ խառն, ծիպիչ.

Θωρακοφόρος (ὁ, ἡ) armato, vestito di corazza. զրահակիր, զրահ հագուած. ծիպիչ, զէրտ նիւոիւչ.

Θώραξ - ακος (ὁ) corazza, usbergo. 2. petto, torace. 3. busto. զրահ, լանջապանակ. 2. կուրծք, լանջք. 3. իրան. ծիպի, զէրտ. 2. նիւոս. 3. նիւոկիւ.

Θωρηκτής - οῦ (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Θωρακίτης.

Θωρηκτὸς - ὴ - όν. armato di corazza. զրահաւորեալ. ծիպիչ.

Θώρηξ - ηκος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Θῶραξ.

Θώρηξις - ιος (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Θωρακισμός.

Θως - θωὸς (ὁ) tasso. ձագար, (լատինական մը է). ծարդանի, չափալ.

Θώσσομαι. *M.* θωχθήσομαι. imbriacarsi. գինովնալ. սերմնիլանիւ.

Θῶϋμα ἢ **θωῦμα** (τὸ) Ἰων. ἀντὶ Θαῦμα.

Θωϋμάζω. *M* άσω. Ἰων. ἀντὶ Θαυμάζω.

Θωὺτὸς - ὴ - όν. Ἰων. ἀντὶ Θαυμαστός.

Θωὺψ - θωπὸς (ὁ, ἡ) adulatore. 2. ingannatore. չաղաւաճիւ. 2. խաբեպայ. խնդիւնիւն, ինկնչիւ խոհ. 2. աչուիչ, ինչիւ. (ἐπιθετ.) fallace, adulatorio. պատրաստական, չաղաւաճական. աչուիչ, խաբեն, ինկնչիւ, ինկնչիւ.

Digitized by Google

Ι.

Ι, ι, ἰῶτα (τὸ) (*ἄκλ.*) Jota. Nona lettera dell' Alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ί) significa dieci o decimo, e coll' accento al di sotto (ι̩) significa dieci mila. Ծոմ։ Ցածից Ա. յետոյ ինչպէս որ կ'երթայ։ Հարիւրէն վար տասնեակ մինչև չորսասնեակ (ι) կը նշանակէ միայն, իսկ հարիւրէն վար տասնեակ (ι̩) կը նշանակէ միայն հազար։ Ծոմ։ Ծանուն լեռնէն փոխանցեալ հարիւր մը։ Սոչ ինչպիսի՞ն խնդիր ինչերիւդ օյտուզանիս (ι) կրօտերէր ու խոշոր մատանիս, վի չեչնիդ ոյտալս չիմն (ι̩) ու պին 10,000.

Ἰα-ᾶς (ἡ) voce, schiamazzo, clamore. *Ձայն, ազաղակ, խռովասաց · ահ, լռութիւն, խռովարար։*

Ἰάζω. M. *άσω.* imitare il dialetto Jonico. Ծանիկան լեզուն խօսիլ. Ցածիցից խօսելուն կերպը գործածել. Ծանիցաց լեզուն ուսանիլ, ծանուելորեն ուրիշին ահ յնիմիկ ահ յնիմ։

Ἰαίνω. M. *ανῶ.* riscaldare. 2. guarire. 3. mollificare. 4. rallegrare. *Տաքցընել։ 2. բժշկել։ 3. փափկացընել։ 4. ախտացընել, ուրախացընել։ ըմբռնիլ։ 2. լինիլ վերին, տիրելիին։ 3. նուէրելիին։ խնդրիլ։ 4. ուրախութիւն, լոյս ներին։*

Ἴακχος (ὁ) Bacco. 2. statua o inno di Bacco. *Բաքոս առասածը։ 2. Բաքոսին արձանը կամ երգը։ Բաքոս (ելոհիւերի իշխը)։ 2. Բաքոս ելոհան ախտին ներսը պղնիլ։*

Ἰαλεμίζω. M. *ίσω.* deplorare, ululare. *պոռալ, վհծծել, կապկռնձել։ ինչ-ինչ, ֆիլըֆիմ ներին, սուլոմաք։*

Ἴαλεμος (ὁ) gemito, deplorazione. 2. (*ἐπιθετ.*) tristo, infelice. 3. freddo. *պղբ, կոծ։ 2. արտասուք, ազաղակներին։ 3. ցուրտ։ ինչիլ ֆիլըն։ 2. վայոյ, վայ։ սիրին։ 3. ահրաք։*

Ἰαλεμώδης - εος (ὁ, ἡ) freddo. *ցուրտ։ ահրաք։*

Ἰάλλω. M. *αλῶ.* lanciare, gettare. *Նետել, ֆիլըֆիմ։*

Ἴαμα - ατος (τὸ) medicamento. *դեղ։ իլաճ, ճարկին։*

Ἰαμβιογράφος (ὁ, ἡ) compositore di versi giambici. *Ցածիցերէն ըստած առասարներ գրօղ։ Ծոմ։ ահրան պիչին ևրէն խոսան։*

Ἰάμβειον (τὸ) canto, verso iambico. *Ցածիցերէն ըստած առասարին յատուկ ազգ։ Նուէրիչ պիչին Ծոմ։*

Ἴάμβειος (ὁ, ἡ) giambico, ch' è in versi giambici *Ցածիցերէն ըստած առասարներէն չինուած։ Ծոմ։ ահրան պիչին ևրէն խոսելու։*

Ἰαμβίζω. M. *ίσω.* comporre delle satire in versi giambici. *Ցածիցերէն ըստած առասարով երգիծարանութիւններ չինել։ Ծոմ։ ահրան պիչին ևրէն հիճիւելոր՝ ևրերիլոր խոսիլ։*

Ἰαμβικός - ή - όν. giambico. *Ցածիցերէն ըստած առասարին յատուկ կամ առիթից բազկացեալ։ Ծոմ։ ահրան պիչին գոնիչ ևրէն խոսիլ պիչին Ծոմ։ իսկ ևրէն։*

Ἰαμβογράφος (ὁ, ἡ) = *Ἰαμβειογράφος.*

Ἰαμβοειδής - ίος (ὁ, ἡ) simile all' iambo. *Ցածիցերէն առասարին նման։ Ծոմ։ ահրան պիչին գնման։*

Ἰαμβοποιέω - ῶ. M. *ήσω.* comporre de' giambi. *Ցածիցերէն առասարներ չինել։ Ծոմ։ ահրան պիչին ևրէն խոսիլ։*

Ἰαμβοποιός (ὁ, ἡ) compositore di giambi. *Ցածիցերէն առասարներ չինող։ Ծոմ։ ահրան պիչին գոնիչ։*

Ἴαμβος (ὁ) giambo (piede metrico di cui la prima sillaba è lunga, e l'altra breve). *Ցածիցերէն (առաջաւորական առը մըն է որուն առիչ վանկը երկայն է ու հաջորդը կարճ)։ Ծոմ։ (իւր հնչիւն առասն վի տնտանգոսի էրսոս պիր նուէ վերնիչ գնչ պըչ)։*

Ἰαμβώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Ἰαμβοειδής.*

Ἴαμνοι (οἱ) luoghi erbosi e adacquati, paludi. *Խոտով լիր ու ջուռ տեղեր, ճահիչներ։ օրհնաբանութիւն վի ասուած ներին, ճիճիվելիչ։*

Ἰάνθινος (ὁ, ἡ) violetto. *Մանուշակագոյն։ գնդուչ ընկիչոփ, ծոր։*

Ἴανθον (τὸ) il fiore e il colore della viola. *Մանուշակին ծաղիկը ու գոյնը։ գնդուչներն չիչերի վի ընկիչ։*

Ἰάομαι - ώμαι. M. *άσομαι.* guarire. *բժշկել։ չիչ վերին, տիրելիին։*

Ἴαπτω. M. *άψω.* gettare, lanciare. *Նետել։ ֆիլըֆիմ, ֆիլըֆիմ։*

Ἰάπυξ - υγος (ὁ) ponente (vento). *արեւմտեան հով։ պոիը (բովչիչոր)։*

Ἰάσιμος (ὁ, ἡ) curabile, che può guarire. *բժշկելի։ տիրելիր, չիչ պոլոր։*

Ἴασις - εως (ἡ) guarimento. *բժշկութիւն։ չիչ։*

Ἰασιώνη - ης (ἡ) vilucchio (erba). *խոտ մըն է։ ահրիչ, պօրա չիչիչ։*

Ἰασμίλαιον (τὸ) olio di gelsomino. *յասմիկի ևղ։ խոտիչ խոչ։*

Ἰασπίζω. M. *ίσω.* aver il color del diaspro. *յասպիսի գոյն ունենալ։ ևրչիչ ընկիչոփ օլմա։*

Ἴασπις - ιδος (ἡ) diastro (pietra preziosa). *յասպիս (պատուական քար մըն է)։ ևրչիչ (պոհոչը պիր նուէ խոչ պըչ)։*

Ἰατήρ - ῆρος (ὁ) medico. *բժիչկ։ հեթիմ։*

Ἰατορία (ἡ) medicina, arte medica. *բժշկութիւնան արհեստը։ հեթիմիչիչ։*

Ἰατός - ή - όν. = *Ἰάσιμος.*

Ἰατραλείπτης - ου (ὁ) medico, che guarisce con delle fregagioni e ungueuta. *Հիւանդը չիճիղներով ու միշանձիներով բռընծոցընող բժիչկ։ խոսիչի օվչուր վի ծեչմիչեր իւր տիրելիին հեթիմ։*

Ἰατραλειπτική - ῆς (ἡ) l'arte di guarire con delle fregagioni e unguenta. *չիճիղով ու միշանձիրով բռընծոցընելու արհեստը։ օվմ վի ծեչմիչեր իւր չիչ վերին ահրանութիւն։*

Digitized by Google

ազիկի զաւակ ծնանիլ. տէլ էզ երէսը փօշոտիլ:
Θηλυτοκία - ας (ἡ) il parto d'un infante del sesso femminile. էգ ծնանիլը, ազիկի զաւակ ծնանիլը. տէլ էզ երէսը փօշոտիլը:
Θηλυτόκος (ὁ, ἡ) che dà alla luce un infante del sesso femminile. էգ ծնող. տէլ փօշոտող:
Θηλυφανης - έος (ὁ, ἡ) simile ad una femmina. կնկան նման. կնկանի պէս, կնոջ պէս:
Θηλυφόνος (ὁ, ἡ) uccisore delle femmine, degli animali del sesso feminile. կնիկները կամ մասակ անասունները ըսպանող. էշըլտրէ խօշտ տէլ հավանիլը խօշտրին:
Θηλύφρων - ονος (ὁ, ἡ) chi ha sentimenti da donna, codardo. կնկան միտք՝ սիրտ ունեցող, վախկոտ. էշըլ սէլլըլը, էշըլ խրտիլ, էօդէմ:
Θηλύφωνος (ὁ, ἡ) chi ha la voce da donna. կնկան ձան ունեցող. ավրէի պէս, կնոջ պէս:
Θημολογέω - ῶ. M. ήσω. ammucchiare, abbicare. դիզել, կայ կայ ընել. խըլէ, խըլէն կիզել:
Θημών - ῶνος (ὁ) mucchio, bica. կայ, գէզ. խըլէն, խըլէնիզ:
Θημωνία - ας (ἡ) = Θημών.
Θηρ - θηρός (ὁ, ἡ) bestia feroce, fiera, belva. 2. leone. 3. mostro. կատաղի՝ վայրի անասուն, գազան, վայրի երէ. 2. առիւծ. 3. հրեշ. ալլի՝ խոպոի հավան, ճանվար. 2. առլան. 3. փոխ, ըրիկ նիման:
Θήρα (ἡ) caccia. 2. luogo adattato alla caccia. որս. 2. որսի յարմար տեղ. տե. 2. ավ հափսոս խէր՝ հաճել:
Θήραμα - ατος (τὸ) ciò che fù preso alla caccia. որսը բռնուած բան. ավտ խոպոլուն նիման:
Θηραρχία - ας (ἡ) custodia, comando sopra gli animali selvaggi. վայրի անասունները պահպանի՝ վրակից ընալը. խոպոի հավանիլը պէտիվ՝ նօդէրէ օլմէտըէր:
Θηραρχος (ὁ) custode degli animali selvaggi. վայրի անասունները պահպանի՝ վրակից. խոպոի հավանիլը պէտիվ՝ նօդէրէ:
Θηράσιμος (ὁ, ἡ) (luogo) in cui si può cacciare. 2. che si può prendere alla caccia (animale.) որսի յարմար (տեղ). 2. որսը բռնուիլ կըդցօղ (անասուն). ավտ փօխիլէ (հաճել). 2. ավտ խոխօլտափէր (հավան):
Θηρατής - οῦ (ὁ) cacciatore. որսորդ. մէչը:
Θηρατος - ή - όν. che si può cacciare. որսալու. ավլանըէր:
Θήρατρον (τὸ) instrumento di caccia, rete, laccio. որսի գործիք, վարմ, լար. ավ ալիքը, ֆոր, ալ, իլիճ, փօղէտ:
Θηράτωρ - ορος (ὁ) = Θηρατής.
Θηράω - ῶ καὶ Θηράομαι - ῶμαι. M. άσω - άσομαι. cacciare. 2. ricercare. որսալ. 2. փնտռել. ավլամագ. 2. խօլճամագ, արշըրդմագ:
Θήρειος (ὁ, ἡ) proprio alle bestie selvaggie. վայրի անասուններու պատճառ. խոպոի հավանիլա գիմիլէ:
Θήρευμα - ατος (τὸ) = Θηραμα. cacciagione. որս. ավ:
Θηρεύσιμος (ὁ, ἡ) = Θηράσιμος.
Θήρευσις - εως (ἡ) il cacciare, caccia. որսալը. ավլամա:
Θηρευτής - οῦ (ὁ) cacciatore. որսորդ. մէչը:
Θηρευτος - ή - όν. = Θηρατός.
Θηρεύω. M. εύσω. καὶ
Θηρίω - ῶ. M. ήσω. = Θηράω.
Θηρίμαχος (ὁ, ἡ) chi combatte contro le belve. վայրի անասուններու հետ կռուող. խոպոի հավանի իլէ ճակռվիլը:
Θηριοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di fiere. գազան սպանող. ճանվար խօլտրրին:
Θηριομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere colle fiere. գազաններու հետ կռուիլ՝ պատերազմիլ. խոպոն հավանի իլէ ճակռվիլ՝ ավլամագ:
Θηριομάχης - ου (ὁ) = Θηριομάχος.
Θηριομαχία - ας (ἡ) combattimento di fiere. գազաններու կռիւ՝ պատերազմ. խոպոի հավանի ճակռիվ՝ փօխլը:
Θηριομάχος (ὁ) = Θηρίμαχος.
Θηριόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la figura di bestia. անասնաձեւ. հավանի պէտիվ ելէվլիվոփ:
Θηρίον (τὸ) fiera, bestia feroce, belva. 2. lombrico. գազան, երէ. 2. բառաս. խոպոի հավան, ճանվար. 2. ինանըն փոքրիկ պատլանան օզլաման. 3. = Θηρίωμα.
Θηριοτροφεῖον (τὸ) parco. վայրի գազաններ, կենդանաբան. ճանվարխանա, առլանխանա:
Θηριοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce le fiere. գազանները անուցանող. ճանվարները պահելէն:
Θηριόω - ῶ. M. ώσω. trasformare in fiera. գազան գարձընել. ճանվար ելէվիվոփ:
Θηριώδης - εος (ὁ, ἡ) brutale, feroce, bestiale. անասնական, գազանական, վայրագ. հավանի, ճանվարի, խօլաչ:
Θηριωδία - ας (ἡ) brutalità, ferocità, bestialità. գազանաբարքութիւն, վայրագութիւն. հավանիլէ, խօլաչլըտ:
Θηριωδῶς, ἐπίῤῥ. brutalmente, ferocemente. անասնաց՝ գազանի պէս. հավան՝ ճանվար ելէվ:
Θηρίωμα - ατος (τὸ) ulcera maligna, cancrenata. գէչ՝ խլրգնիկի գարճած կէղ. ֆինա՝ ուխլէնի պօնճիկ խօլըր:
Θηρίωσις - εως (ἡ) trasformazione in bestia feroce, inferocimento. գազանի գարձընելը կամ գառնալը. ճանվար ելէվիվոփ խոպոն պօնճիկ:
Θηρόθυμος (ὁ, ἡ) fiero, feroce. անասնաբարոյ, գազանամիտ. հավանի, խօլաչ:
Θηροκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore delle fiere. գազանները սպանող. ճանվարըտէ խէտ պէտրին:
Θηρομαχία - ας (ἡ) = Θηριομαχία.
Θής - ητός (ὁ) Θηλ. Θήσσα. lavoratore. բանուար, վարձկան. էլճի, կռնգելճիի:
Θησαυρίζω. M. ίσω. ammucchiare de' tesori. գանձել. խազինէլիվոփ:
Θησαύρισμα - ατος (τὸ) ciò che si è ripo-

Digitized by Google

sto nei tesori. գանձը ժողովուած բան. հաւնիկի ճիշ օլսանան նիւթ:

Θησαυρισμός (ὁ) l'ammucchiare de' tesori. գանձելը. խուճիւխութ:

Θησαυριστής - οῦ (ὁ) colui che accumula de' tesori. գանձող. խուչին իգլան, խուճ նիւթեր:

Θησαυροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. = Θησαυρίζω.

Θησαυρός (ὁ) tesoro. գանձ. խուչին, փնդ:

Θησαυροφυλακέω - ῶ. *M.* ήσω. esser tesoriere. գանձապետ ըլլալ. խուչիներուն՝ պահապետ օլմաք:

Θησαυροφυλάκιον (τὸ) tesoreria. գանձարան, գանձատուն. խուչին:

Θησαυροφύλαξ - ακος (ὁ) tesoriere. գանձապետ. խուչինիներուն՝ պահապետ:

Θησειάω - ῶ. *M.* ήσω. desiderar di mettere. գնելու փափաքիլ. փօշլը սուլուխմաք:

Θήσσα (ἡ) Θηλ. τ. Θής.

Θητεύω. *M.* εύσω. lavorare dietro una paga. վարձքով բանիլ. ԻՒՐ՝ կնոջիկէն իւր իւլեներէ:

Θητικός - ή - όν. proprio ai lavoratori. վարձկաններու՝ բանւորներու պատկանած. իշխիւերէ՝ կնոջիկէնիւլերէն գուրիուլի:

Θιασάρχης - ου (ὁ) il capo d'una banda d'uomini, che celebrano la festa di qualche Dio. Ֆի Աստուծոյ մը ուխտադրութիւնը կատարող մարդկանց բազմութեան պարագլուխ. պէր իլհիների չինկիրի իչբ իչին խուլէն պաչխա՝ նուբէ գուրիուլիր:

Θιασεύω. *M.* ευσω. celebrare le feste di qualche Dio, festeggiare. Աստուծոյ մը ուխտը կատարել, ուխտադրութիւն ընել. պէր իլհիների չինկիրին իչբ իրիէ, խրխին խօրմաք:

Θίασος (ὁ) banda d'uomini celebranti la festa di qualche Dio. 2. ballo, danza. Աստուծոյ մը ուխտը կատարող մարդկանց խումբ. 2. պարտէզ, պարտ. պէր իլհիների չինկիրին իչբ իչին հուլի. 2. բոխտ, ճոխտ:

Θιασών - ῶνος (ὁ) luogo ove si raduna la gente per festeggiare. (Աստուծոյ մը) ուխտը կատարելու համար ժողովուելու տեղ. (պէր իլհիների) չինկիրին իչբ իրիէ իչին ճիշ օլսանանաք հարկաւ:

Θιασώτης (ὁ) compagno, partecipe d'un banchetto. 2. seguace, discepolo. ընկերակցութեան մը հաղորդ. 2. հետեւորդ, աշկիրտ. պէր չիֆիներուն պօլսանան. 2. հաղիներէ, լաչէրտ:

Θιγγάνω. *M.* θίξω. tastare, toccare. 2. essere partecipe. դպչիլ, չօլաֆիլ. 2. հաղորդ ըլլալ. փօֆանիլ, լիմ իրիէ. 2. գինակոր՝ խլեակ օլմաք:

Θίν - ῆ Θίς - Θινός (ὁ ἡ ή) mucchio, bica. կէզ, կոյտ. իէղէն, իէղէնիչ:

Θλασις - εως (ἡ) contusione. ճզմուիլը, սրտրուելով կատարուիլը. իէլէնի, իէլէնէ էօրլը օլմա, էէզգին:

Θλαστός - ή - όν. ammaccato, contuso. ճզմուած, ճզմած, սրտրած. իէլէնիլի:

Θλάω - ῶ. *M.* άσω. schiacciare, frangere, rompere, ammaccare. կտրիլ. ճզմիլ, կտրտաիլ. իէլէնէ, էէզմէ, էէզէէ էօրլատմաք:

Θλιβερός - ά - όν. afflittivo. ներգործող, վշտագործիչ. իէլէնիր՝ ըէչէնիչը վիրին:

Θλιβίας - ου (ὁ) eunuco, castrato. կբտած. հատչ, խուրիւրէ իէլէնիլ:

Θλίβω. *M.* θλίψω. comprimere, premere, pestare. 2. affliggere. ճզմիլ, բանիլ. 2. տրամեցընել, ներգործել. իէլէնէ, ըէչէնիչ ընել օրմաք:

Θλίμμα - ατος (τὸ) scolatura. քամուած բան. ախչէնիթիլ:

Θλίψις - εως (ἡ) afflizione, oppressione, tristezza. ներգործութիւն, տառապանք, տրամադրութիւն. խոտ, ըէչէնիչ վիլոյէնիլ, իէլէմ:

Θνησείδιος (ὁ, ἡ) } soggetto alla morte,
Θνησειμαῖος - α - ον. } mortale. 2. morto di morte naturale (*Λατ.* morticinus). մահկանացու. 2. բնական մահուամբ մեռած. իօլիսի գումիլը, իօլիսիլիս. 2. կիրճ իլէ իօլիսիլ:

Θνήσκω. *M.* θανοῦμαι. morire, perire. մեռնիլ, կորսուիլ. իօլիլ, գլ օլմաք:

Θνητογαμία - ας (ἡ) matrimonio d'una dea con un mortale. Աստուածուհիի մը մահկանացուի մը հետ կարգուիլը. պէր իլհիներէն իօլիսի գումրիլը իւրեան իլէ նէուահ օլմաք:

Θνητογενής - έος (ὁ, ἡ) nato da' genitori mortali. մահկանացու ծնօղքէ ծնած. իօլիսի գումրիլը ճիւրեան փօղմաք:

Θνητοειδής - έος (ὁ, ἡ) mortale. մահկանացու. իօլիսի գումրիլը:

Θνητός - ή - όν. mortale, մահկանացու. իօլիսիլիս, իօլիսի գումրիլը:

Θοάζω. *M.* άσω. muoversi, scuotersi con impeto. 2. lanciarsi contro. թափով շարժիլ՝ ցնցիլ. 2. վրան նետուիլ. իէզլ իլէ սուրսմաք՝ ուլքիմիլ. 2. խելերին տիրիլմաք:

Θοίνη - ης (ἡ) festino, banchetto. 2. nutrimento. խրախճանք, կուշտ, ընդհանրութիւն, հարկիւր. 2. սնունդ. չիֆիրի, ճխմալը. 2. փսի, նեխուիլ իլէմիլ, նեֆէս:

Θοινητήριος (ὁ, ἡ) che appartiene al festino, al banchetto. խրախճանքի՝ կուշտի քի պատճառած. ճխմալըն՝ չիֆիրին փայըր:

Θοινητός - ή - όν. che serve di nutrimento. սնուցանելու յարմար. պէսլիմիլ սայուն, փսի նեղիլի իւրեան, պէսլիլիս:

Θολερός - ά - όν. torbido. պղտոր, չկոհի. պօլանըլ, փորըլէ:

Θολία - ας (ἡ) parasole, ombrello. հովանոց (արեւու). սայուան, չէմպիլ:

Θολοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. torbidare. պղտորել, չկոհիլ. պօլանըցրմաք, փորըլցրմաք:

Θόλος (ὁ) fango, limo, feccia. 2. inchiostro di seppia. ութիւ, գոյա, մրուր. 2. ախաք ձկան մելանը. լամար, պուլէէ, փօրիա. 2. օխտա պուլէէն փրիւէէիկ:

Θόλος (ὁ καὶ ἡ) volta, cupola. գմբէթ, կամար. փսպղի, գմբէր:

Θολόω - ῶ. *M.* ώσω, torbidare. պղտորել, չկոհիլ. պօլանըցրմաք, փորըլցրմաք:

Digitized by Google

Θολώδης - έος (ό, ή) fangoso, feccioso. ցեղմոտ՝ միրաս. լամաղլա, փորձալա։
Θόλωσις - εως (ή) intorbidamento. պղտոռթիլը. պամաղրմա։
Θοὸς - η - όν. veloce, agile, pronto, impetuoso. արագ, շուտ, ուժգին. թեթև, լեռնային, նիհար, նիհարիկ։
Θορὸς (ὁ) sperma, seme genitale. սերմ (կենդանեաց). նիֆա, ֆոխ։
Θορυβέω - ῶ. M. ήσω. schiamazzare, far tumulto. ազաղակ՝ փոթռաաց ընել. լամալա՝ կռիւ-կռիւ ընել։
Θορυβητικὸς - ή - όν. tumultuoso. ազդակից ելորերելը, կռիւ-կռիւ։
Θορυβοποιέω - ῶ. M. ήσω. strepitare. փոթռաաց հանել. լամալա ելնել։
Θορυβοποιὸς (ὁ, ή) chi eccita del tumulto, turbolente. ազաղակ՝ խռովութիւն հանող. լամալա ելորերը՝ ալիս-ալիս լեռներուն։
Θόρυβος (ὁ) rumore, tumulto, strepito. ազաղակ, ազմուկ, փոթռաաց. լամալա կռիւ-կռիւ, վէրվէրա։
Θορυβώδης - εος (ὁ, ή) tumultuoso, strepitoso. ազդակից, ազաղակով լեր. լամալալը, կռիւ-կռիւ։
Θούρης - ου (ὁ) (κυρ. ἵππος) stallone, copritore, ronzone. մաաակախաղ, մաաակախանձ (ձի). այլը։
Θοῶς, ἐπίῤ. in fretta, con prescia, velocemente. շուտով, վազվազակի. սիրախին, շատ կռթով։
Θρᾶνος (ὁ) scanno, sedia. 2. seggetta. 3. banco. աթոռ, նստարան. 2. աթոռ (ի պէտս կարիաց). 3. նստարան թիավարաց. խոնիվեր. 2. փոշտ հանելի վրայ իլի խոնիալ օլանան պէր նվ խոնիվեր. 3. հանը, պանկո։
Θρασέως, ἐπίῤ. audacemente. յանդգնաբար. պէ վերվ։
Θράσος - εος - ους (τὸ) audacia, temerità, tracotanza. յանդգնութիւն, ժպրհաւթիւն, խոսա համարձակութիւն. փոխիրխելք. պէվերվելք, փոպոպելք։
Θρασύγλωσσος (ττος) (ὁ, ή) ardito, audace nel parlare. յանդգնութեամբ խոսող. պէ վերվ պօհոպի խոն։
Θρασυκάρδιος (ὁ, ή) ardito, intrepido. արաաս, կարիճ. ֆիսրիկ, խրիկ։
Θρασύνω. M. υνῶ. rendere audace. յանդգնացնել՝ ժպրհ ընել. փոխիրխելքոփ, պէվերվ նիֆի (ἀμτ. ἢ ἑλλ. καὶ μσ.) comportarsi audacemente. յանդգնութեամբ վարուիլ, ժպրհիլ. պէվերվ տալ։
Θρασὺς έος (εῖα - ύ) ardito, audace, temerario. 2 magnanimo. 3. sicuro. յանդգնացնել, ժպրհ, խոսա համարձակ. 2. արաաս, կարիճ. 3. ապահով. պէվերվ 2. խրիկ, նիֆ. 3. ֆոխ։
Θρασυστομέω - ῶ. M. ήσω. parlare con ardire. յանդգնութեամբ խոսիլ. պէվերվ պօհոպի նիֆի։
Θρασύστομος (ὁ, ή) = Θρασύγλωσσος.
Θρασύτης - ντος (ἡ) = Θράσος.
Θραῦσις - εως (ἡ) frazione, rottura. 2. strage. կոտրելը, խորտակելը. 2. կոտրած, հարուած (պատերազմական). ֆէրմա, ֆէրէֆ ֆորլորմա. 2. (օրտա) ֆէրլիչը։
Θραύσμα - ατος (τὸ) frammento. բեկոր, կոտոր. ֆէրէֆիչ, ֆէրէմէչ ֆոբ։
Θραυστὸς - ή - όν. fragile. բեկանալու, կոտրուող. ֆէրէլեր, նիհրիկ։
Θραύω. M. θραυσω. frangere, rompere, fracassare. կոտրել, խորտակել, կոտոր կոտոր ընել. ֆէրմախ, ֆորլորմախ, ֆոբ ֆոբ նիֆի։
Θρεκτικὸς - ή - όν. veloce, agile. արշնիաց, շուտ վազող. լեռնոփ ֆօլան, ֆիչ։
Θρεκτὸς - ή - όν. (τόπος) dove si può correre. վազելու. ֆօլալորը։
Θρέμμα - ατος (τὸ) tutto ciò che vien nutrito. սնուած բան. պօլնիվիչ նիֆի. (πλθ.) bestiame. անասուներ, հօտ. փաղ։
Θρεμματοτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire degli animali. անասուններ սնուցանել. հոլնիաի պէլնիֆ։
Θρεοκάρδιος (ὁ, ή) agitato, inquieto, afflitto. սիրտը չիմիր, հանգիստ չէզլ, տրտում. խռոված վերտ էլնիվեր օլան, վհատութ, ֆկրաս։
Θρέπτα (τὰ) (μτγν.) ἀντὶ Θρέπτρα.
Θρεπτὴρ - ῆρος (ὁ) nutritore. սնուցանող. պէլնիչիվ։
Θρεπτήρια - ων (τὰ) ricompensa che si dà a colui che ha nutrito, allevato. սնուցչի տրուած վարձ. պէլնիչիվնիվ վրիլնի ֆիչ։
Θρεπτικὸς - ή - όν. che serve di nutrimento, nutritivo. սնուցանող, սնուցանելու ուժ ունեցող. պէլնիչի, պէլնիվի ֆավնիվի օլան։
Θρεπτὸς - ή - όν. nutrito. սնած. պէլնիվիլ։
Θρέπτρα - ων (τὰ) = Θρεπτήρια.
Θρέψις - εως (ἡ) nutritura, nutrimento. սնուցանելը. պէլնիչիլ։
Θρέω καὶ θρέομαι (Χ. Μ.) gridare, schiamazzare. 2. piangere, lagrimare. գոռալ, պռաֆիկալ. 2. լալ, արցունք թափել. պօղորմախ, հայիղորմախ. 2. ալլահից, ինոչ խոլը փօփախ։
Θρηνέρως - ωτος (ὁ, ή) colui che deplora il suo amore. իր սէրը ազդացող. սարփանալ լալագին. ալէքս պէվէփոխիվնի ալնիչի ֆիլան էպին։
Θρηνέω - ῶ. M. ήσω. deplorare, lamentarsi, gemere. ազդալ, հեծնել, կանչել. ալնիչիփ, ինչիփ, ֆիլան նիֆիփ։
Θρηνητικὸς - ή - όν. che si abbandona ai gemiti. ազդացող, կանչող, լալագին. ալնիչ, ֆիլան էպին։ — ικῶς, ἐπίῤ.
Θρῆνος (ὁ) gemito, lamentazione. ազդ, հեծնաթիւն, կանչ. ֆիլան, ֆիլանոփ, ալ լալու։
Θρηνῳδέω - ῶ. M. ήσω. deplorare. 2. cantare de' versi lugubri. ազդալ. 2. թալնագին ասանաւորներ երգել. ֆիլան նիֆիփ. 2. սգելը պէչիլեր պօղչնիփ։
Θρηνώδης - εος (ὁ, ή) flebile, lamentoso. ազդացող, լալագին. ալնիչի, ֆիլան էպին։
Θρηνῳδία - ας (ἡ) canto lugubre. թալնագին՝ ազդալի երգ. խոալը նաղմա։

Digitized by Google

Θρησκός (ὁ, ἡ) chi recita de' versi lu gubri. *պրոյլ առանուարներ կանչող. պիքի գուպիներ օգուտ։*

Θρησκεία (ἡ) religione. *կրօն, պաշտաման Աստուծոյ, հաւատ. դին, խան, ծրդնիպ։*

Θρησκευμα - ατος (τὸ) azione religiosa. *առանձնապաշտական գործ. ծրդնիպի գործ ուրդ։*

Θρησκεύσιμος (ὁ, ἡ) appartenente al culto divino. *առանձնապաշտութեան պատկանած. սիրտիչ իշխիր պիտաղ։*

Θρησκευτήριον (τὸ) luogo destinato alle funzioni religiose. *կրօնական առանձնապաշտական հանդիսաներուը կատարելու տեղ. սիրտիչ իշխիր պիտաղ տեղ պիտի ներկայ իրենց խոհիլ հոգալ։*

Θρησκευτης - οῦ (ὁ) religioso. *առանձնապաշտ, բարեպաշտ. գինուոր, ճարտ։*

Θρησκεύω. Μ. εὐσω. eseguire una funzione religiosa. 2. adorare la divinità. *կրօնական հանդէս մը կատարել. 2. պԱստուած պաշտել. սիրտիչ իշխիր պիտաղ պէր պիտիքին ալոյ իմ նիպիդ. 2. Աստուած պիտի էշխել։*

Θρῆσκος (ὁ, ἡ) religioso. 2. superstizioso. *առանձնապաշտ. 2. սուտապրդապաշտ. գինուոր, ճարտ։ 2. պիտի խոհալը հոգալը իւն օգուտ։*

Θριαμβευτης - οῦ (ὁ) trionfante. *յաղթական. հանդիսաւոր հաղթական ներկ։*

Θριαμβεύω. Μ. εὐσω. trionfare. *յաղթանակել. հանդիսաւոր գունդիներ ներկել, գունդիներ օլմէ։*

Θριαμβικός - ἡ - όν. trionfale. *յաղթադական, յաղթականի պատկանած. հանդիսաւոր գունդիներ ներկնեի պիտաղ։*

Θριαμβις - ίδος (ἡ) (ἐπίθ.) ἀντὶ Θριαμβικὴ.

Θρίαμβος (ὁ) trionfo. *յաղթական հանդէս. պոիեր, հանդիսաւոր գունդիներ ներկի։*

Θρίδαξ - ακος (ἡ) lattuga. *հազար. հարսալ։*

Θρίξ - τριχὸς (ἡ) capello, vello. *մազ. սալ, թել։*

Θρίον (τὸ) foglia di fico. *թզենիի տերեւ. թզիի խոփաղը։*

Θρίος (ὁ) la fune della vela, che si allenta quando il vento è gagliardo. *առագաստին չուանը զոր կը թուլցընեն, հովը խիստ ըլլալու ատեն. Նաւապետը էջի, ուր մի բանիկոր տեղին օլգաստա ներկեր տերէր, հոգա։*

Θρόμβος (ὁ) grumo. *մակարդ արեան կամ կաթին. գանգի խոխոջ պնդած տիսուած կամ՝ կաթնեղէնէ՝ կերկերնուած։*

Θρονίζω. Μ. ίσω. metter sul trono, intronizzare. *գիտալը նստեցընել. խոխոջ գնդրիլ։*

Θρονίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Θρόνος.*

Θρονισμὸς (ὁ) intronizzazione. *գիտալը նստեցնելը. խոխոջ գնդրիլը։*

Θρονιστης - οῦ (ὁ) intronizzatore. *գիտալը նստեցնող. խոխոջ գնդրող։*

Θρόνον (τὸ) fiore, ricamo. *նպղիկ, ասղնագործ նկար. ղաբիլին, ասրնկի էշ։*

Θροποιὸς (ὁ) fabbricatore di troni. *գիտալ շինող. խոխոջ խոհան։*

Θρόνος (ὁ) trono, sedia reale. *գահ, թագաւորական գիտալ. խոխոջ, թագաւոր գնդրիլ նստելու տեղ։*

Θρόνος (συνεσθχ.) regno, imperio. *թագաւորութիւն, տէրութիւն. խոխոջ նստելէ, գնդրելէ։*

Θρόνωσις - εως (ἡ) = Θρονισμός.

Θρόος - οῦς (ὁ) tumulto, rumore, clamore. *ազաղակ, խռովարար. ղաղիս, խռովարար։*

Θρυαλλὶς - ίδος (ἡ) stoppino, lucignolo. *պարզպղ · ֆինիլ, խանդիլ ֆինիլ։*

Θρυλλέω - ῶ. Μ. ήσω. divulgare, pubblicare. *հաչակիլ, հրատարակիլ. լուի նիպիլ, իշն նիպիլ։*

Θρύλλημα - ατος (τὸ) fama. *համբաւ. լուի։*

Θρυλλίζω. Μ. ίσω. = Θρυλλέω.

Θρύλλος ἢ **Θρύλος** (ὁ) = Θρόος. susurro. *ջնջիւն. ֆըռըտը։*

Θρυπτικὸς - η - όν. delicato, molle. 2. fragile. *փափկասուն. 2. գիւրաբեկ. նազիլ. 2 · իոլոյ ֆըրլըը։*

Θρυπτικῶς, ἐπίῤῥ. con delicatezza, mollemente. *փափկաբիճիով. նազիլիլ իւի, նազիճաի։*

Θρύπτω. Μ. ύψω. rompere in pezzi. 2. mollificare, snervare. *խարդ խարդ ընել, կտրտել. 2. փափկացընել. խրտլտալ, ֆըրլըը պրօտիլ · 2. նազիլնելիլ։*

Θρώσκω. Μ. Θοροῦμαι. lanciarsi, saltare. *նետուիլ, ցատկիլ. սիրտիլ, ֆըրլընալ, ըզըրտալ։*

Θὺα - ας (ἡ) × = Θυΐα.

Θυάζω. Μ. άσω. infuriarsi. *կատղիլ, մոլեգնիլ. տիրիրիլ, խռովարիլ = Βακχεύω.*

Θυάω - ῶ. Μ. άσω. essere in caldo (*Λατ.* subo). *բորբոքիլ ցանկութեամբ. նիֆոխ ֆըտ սիրելիներէն իւտրլընալ։*

Θυγάτηρ - τέρος καὶ τρὸς (ἡ) figlia. *գուստր, ազջիկ · իըլ նվլտը։*

Θυγατριδῆ (ἡ) la figlia della figlia, la nipote. *գուստր գուստր, ազջիկ թոռն. իըլնըէն իըլը, իըլ իօրտն։*

Θυγατριδοῦς (ὁ) il figlio della figlia, il nipote. *ազջիկէն գաւակը, մանչ թոռն. իըլնըէն նվլտը, օղլան իօրտն։*

Θυγάτριον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Θυγάτηρ.*

Θυγατρόγαμος (ὁ, ἡ) colui che si sposa la propria figlia. *իր ազջիկը հնա կատուլ · իըլը իւի նվլնինն։*

Θυγατρογόνος (ὁ, ἡ) che partorisce delle figlie. *ազջիկ ծնանօղ · իըլ գօլօրտն։*

Θυγατροθεσία - ας (ἡ) adozione d'una figlia. *ազջիկ մը արդիգիր առնելը · պէր իըլ օղլանլըը նրիճիկ, ճան նվլտը տիսուած իճիկ։*

Θυγατροθετέω - ῶ. Μ. ήσω. adottare una figlia. *ազջիկ մը արդիգիլ · պէր իըլ ճան նվլտը գտալ նիպիլ։*

Θυεία - ας (ἡ) mortajo. *մեկան. հաւան։*

Θύελλα - ης (ἡ) tempesta, turbine. *մրրիկ, փոթորիկ (հոդմդ) · գօրա, էայ, գաղրիա։*

Θυελλώδης - εος (ὁ, ἡ) tempestoso. *փոթորկալի լիր · գօրլը, գաղը, գաղրիալը։*

Θυηλέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. offrire dei sacrificj sull' altare. *խորանը պատարագներ մատուցանել · գիշատիս գաղրտալ ատանէ։*

Θυηλὴ (ἡ) sacrificio, le primizie che si offrivano agli Dei. *Աստուածներու նուի-*

Digitized by Google

բուսած պաաարագներ, երեխայրիք. Խըհըլրա առնօղըն ֆօրգանըր՝ գոֆօրելիր՝ նվագելիլեր:

Θυηπολέω - ῶ. M. ήσω. aver la cura de' sacrificj. 2. sacrificare. պաաարագներըն ղՀերը խնամել. 2. ղՀել. ֆօրգանըրըե ֆչչրնել. 2. ֆօրգան առնիմե:

Θυηπόλος (ὁ, ἡ) colui che si occupa a' sacrificj. ղՀերու՝ պաաարագներու պաաագօղ. ֆօրգանըրա ֆկլխալ օլան:

Θυητης - οῦ (ὁ) sacrificatore. ղՀօղ. պաաարագօղ. ֆօրգան առնօղ:

Θυητὸς - ή - όν. odorifero, fragrante. հոտաւէտ, անուշահոտ. ֆօֆօլը, բուհչելէ:

Θυηφάγος (ὁ, ἡ) colui che mangia i sacrificj. ղՀերը կերօղ. ֆօրգանըրը խչխէն:

Θυΐα - ας (ἡ) sorta d'albero odorifero. կերպ մը հաաուէա ծառ. ֆօֆօլը պէս նիվ ապեճ:

Θυΐσκη - ης (ἡ) incensiere, turibolo. բուրվառ. պաՀարդան:

Θύλακος (ὁ) sacco, borsa. աաղթակ, պարկ, քսակ. ֆօղրա, փեռ:

Θυλακοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare un sacco. աաղթակ մը կրել. ֆօղրա խալըմէ:

Θυλακοφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta un sacco. աաղթակ կրօղ. ֆօղրա խալըչան:

Θύλαξ - ακος (ὁ) = *Θύλακος.*

Θῦμα - ατος (τὸ) vittima, sacrifizio. ղՀն. ֆօրգան:

Θυμαίνω. M. ανῶ. sdegnarsi, adirarsi. արգռիլ, բարկանալ. խըրլանմաֆ, խօչխլենիմ:

Θυμάρης - εος (ὁ, ἡ) = *Θυμήρης.*

Θυμάρμενος - η - ον. = *Θυμήρης.*

Θύμβρα - ας (ἡ) timbra (erba). կարգիւն, ֆիմբրա. (հաաուէա խատ մըն է). իչչօ պէնչեր ֆօֆօլը պէս նիվ օֆ:

Θυμέλη - ης (ἡ) altare. խորան. ճՀրօտ, ֆօրգանՀիմ:

Θυμηγερέω - ῶ. M. ήσω. raccogliere le sue forze, rianimarsi. նորէն ուժռնել, նորէն արտատնալ. ինէրոբ ճանչնմաֆ, ինքզինքին ճՀաչկին ինիչիմ:

Θυμηδέω - ῶ. M. ήσω. contentarsi, essere d'animo ilaro, rallegrarsi. գՀ բլլալ, զուարթաբար բլլալ, ուրախանալ. խօչնօֆ օլմաք, չալ օլմաք:

Θυμηδὴς - έος (ὁ, ἡ) giocondo, contento. զուարթաբար, Հաճի, գՀ, ուրախ. չալ, խօչնօտ, ուրախ:

Θυμηδία - ας (ἡ) giocondità, piacere, contentezza. ուրախութիւն, զուարթութիւն, Հաճութիւն. ինչի, չալլըէ, խօչնօտլուք:

Θυμηρέω - ῶ. M. ήσω. contentarsi, rallegrarsi. գՀ ուրախ բլլալ. խօչնօտ՝ չալ օլմաք:

Θυμήρης - εος (ὁ, ἡ) grato, aggradevole, giocondo, piacevole. Հաճոյ, Հաճոյական, բերկրալի. Հաֆօտալ, Հաֆօտալ, խօչ:

Θυμιάζω. M. άσω. = *Θυμιάω.*

Θυμίαμα - ατος (τὸ) incenso, timiama, libamina, profumi. խունկ, Հաղկերձանիք խնկոց, ծխանելիք, բուրմունք անուշից. փրանչխոտ, պահարար, ֆիւֆիւֆ, ֆօֆօլ:

Θυμιατήριον (τὸ) incenalere, turibolo. բուրվառ. պահարան:

Θυμιατικὸς - ή - όν. che esala un vapore odorifero. խնկաւէտ, անուշ Հատ բուրօղ. պահարելու, խօչ պատ անելն, փրանչելի:

Θυμιατὸς - ὴ - όν. profumato. խնկով ծխուած, բուրմուած. ինքնախունկիլ, պահարելնէլ:

Θυμιάω - ῶ. M. άσω. profumare. անուշ Հատ բուրել՝ խնկել. պահարար՝ խօչ պատ անելմաֆ. փրանչելիմաֆ:

Θυμικὸς - ή - όν. pieno di collera, collerico. արգռիկատ. խօչխլէ: — ուաՀ, էպիւ:

Θύμινος - η - ον. fatto di timo. ծաթրեռ յատ ծառէ. ղաթրիներեն խոթելէլ:

Θύμιον (τὸ) υποκορ. τ. Θύμος. 2. smilace, spinosa (erba). պաաարիճ (խատ մը). ֆիլլոչ (պէտ նիվ ոիլլոֆ):

Θυμίτης - ου (ὁ) condito, fatto con timo. ծաթրիներով չիծուած. ղաթրին՝ պէտլի պատ իլե խոթելէլ:

Θυμοβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) aggravato nel cuore, tristo, afflitto. սիրտը կսկած, տրտում, թաղնատկին. խիղճի էտրէճ ծլլալ:

Θυμοβόρος (ὁ, ἡ) che divora il cuore. սիրտ ուտօղ. խիղճի խեղճ:

Θυμοδακὴς - έος (ὁ, ἡ) che fa una viva impressione nel cuore, piccante. սիրտ խոցօղ, երգիծանօղ. խիղճի պէտի, պատճէնէլը:

Θυμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di collera, collerico. արգռիկատ. խօչխլէ, խրլանը: — ուաՀ, էպիւ:

Θυμολέαινα - ας (ἡ) θηλ. τοῦ

Θυμολέων - οντος (ὁ) che ha un cuore di leone. առիւծի սիրտ ունեցօղ. առլի խիղճով:

Θυμολιπὴς - έος (ὁ, ἡ) languido. քաղ. ակար. կիւլչիճ, ղուչի:

Θυμομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere con anima. կարիճասիրտաբար կռուիլ. ճարտիճ իլե ճինչիլիչիճ:

Θυμομαχία - ας (ἡ) combattimento animoso. կարիճասիրտաբար եղած կռիւ՝ պատերազմ. ճարտիճ ինկիչիճ իլե ալան կռիւ՝ ճիւ:

Θυμὸς (ὁ) animo, cuore. 2. sdegno, collera. Հոգի, սիրտ. 2. բարկասիրտութիւն. ճան, խիղճ. 2. խրլա, խօչխլէ:

Θύμος (ὁ) timo (pianta odorifera). ծաթրին (Հաաուէա բոյս մը). ղաթրին, պէտլի օֆաա:

Θυμοσοφέω - ῶ. M. ήσω. instruirsi da se. ինքիրմէ սորվիլ՝ գիտուն բլլալ. պէտլիչէ ինծինքս խօչկնիլ՝ իմ ինհսիս կիմիչ:

Θυμοσοφικὸς - ή - όν. proprio ad un uomo istruito da se. ինքիրմէ սորված՝ գիտուն եղած մարդու յատուկ. պէտլիչէինքին խօչկնիլ՝ ուիմ օլմալ պէտ պէտլիչէինքէ գիտացած: — ուաՀ, էպիւ:

Θυμόσοφος (ὁ, ἡ) instruito da se, di natura sapiente, ինքիրմէ գիտուն եղած, ի բնէ գիտուն. պէտլիչէինքին ուիմ ու ֆալ, ֆուախչիպան ուիմ:

Θυμοφθορέω - ῶ. M. ήσω. divorarsi il cuore. սիրտը ապաւիլ՝ Հատնիլ. խիղճի ծլլմաք:

Digitized by Google

Θυμοφθόρος (ὁ, ἡ) mortale. մահաբեր. խոլ՝ կիրքերն, փսփս։

Θυμόω - ῶ. *M.* ώσω. irritare. գրգռել, բարկութեան հանել. ընդոգմել, խրտնեցուցանել։

Θυμώδης - εος (ὁ, ἡ) iracondo, sdegnoso. զրգռելով. խրտնչէ. խզխզէ։

Θύμμα - ατος (τὸ) impeto di collera. թաւ՝ բանաւորութեան բարկութեան. խրտնխզիկ հարկեր։

Θυνέω - ῶ. *M.* ήσω. × ἀντὶ Θύνω.

Θυννάζω. *M.* άσω. colpire il tonno colla fiocina. զոն ձուկը երկժանիով զարնել. բառիս գոլեցնեն ձեփել՝ իւր վարմէ։

Θυννευτικὸς - ἡ - όν. che appartiene alla pesca del tonni. զոն ձուկը որսալու յարմար. բառիս գոլեցնեն ավլոյս հարաւս։

Θυννεύω. *M.* εύσω. pescare i tonni. զոն ձուկը որսալ. բառիս գոլեցնեն ավլել։

Θύννη (ἡ) tonna. եգ զոն (ձուկ). տիւն բառիս (գոլեցի)։

Θυννοθήρας - ου (ἡ) pescatore dei tonni. զոն ձուկը որսացող. բառիս գոլեցնեն ավլոյն։

Θύννος (ὁ) tonno (pesca). զոն (ձուկ). բառիս (գոլեցի)։

Θυννοσκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. spiare, osservare il tonno. զոն ձուկը դիտել՝ լրտեսել. բառիս գոլեցնեն ևօղլխիկ գտնել։

Θυννοσκόπος (ὁ, ἡ) colui che spia il tonno per colpirlo colla fiocina. զոն ձուկը երկժանիով զարնելու համար նայող՝ լրտեսող. բառիս գոլեցնեն ձեփել իւր վարմէ իւր ևօղլխէն։

Θυννώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al tonno. զոն ձուկի նման. բառիս գոլեցնեն գնդիկ։

Θύνω. *M.* Θυνῶ. precipitarsi, gettarsi con furore, lanciarsi con impeto. նետուիլ, ուժով ինքզինքը գահավէժ հոսիլ՝ ձգել՝ նետել. ֆըրըռնոմէ, իւր իւր վերայէն սրինել։

Θυοδόκος (ὁ, ἡ) che riceve i profumi. ծխանելիքը պարունակող՝ ունող. պահ հոտերէն ծխոյ իրեն ալն։

Θύον (τὸ) ciò che si sacrifica agli Dei. 2. incenso, profumo. Աստուածներու նուիրուած բան. 2. խունկ, ծխանելիք. խըհրթա առնելն նկատի. 2. վերնիկ, պահոր. 3. = Θυία.

Θύος - ἐος - ους (τὸ) vittima, sacrifizio. 2. profumo, incenso (*Λατ.* thus). զոհ, պատարագ. 2. ծխանելիք, խունկ, կընդրուկ. ֆոլրպան, ֆիգա. 2. պահոր, վերնիկ։

Θυοσκόος (ὁ, ἡ) = Θυηπόλος.

Θυοσκόπος (ὁ, ἡ) aruspice. ընդերքահմայ. ֆալը։

Θυόω - ῶ. *M.* ώσω. profumare. խնկել, ծխել. պահոտլրմէ, բուխիլրմէ, վերնիկ վիրկել։

Θύρα - ας (ἡ) porta. 2. porta reale, aula. դուռ. 2. արքունիք, թագաւորական դուռ. ֆոֆա, պոդ, գեր. 2. պալ հիւմայուն, գերէ գեվլեր. բնեպնէ ևէնե։

Θύραζε, ἐπίῤ. fuori della porta, fuori. գանէն դուրս, դուրսը. ֆոֆանան գըլրըճա, գըլրգա։

Θύραθεν, ἐπίῤ. dalla porta, di fuori. դուռանէն, դրսէն. ֆոֆանան, գըլրգան։

Θυραῖος - α καὶ ος - ον. assente, straniero. դրսի, հեռաւ, օտար. գոլրեցը, ուրիշ. կիներկի։

Θυρανοίξια (τὰ) apertura della porta. դուռը բանալը. ֆոֆայա ալֆելէթ, ֆոֆա ալէրը։

Θυραυλέω - ῶ. *M.* ήσω. stare o dimorare fuori di casa. 2. aspettare fuori della porta. անէ դուրս կենալ՝ բնակիլ. 2. դրան դրսի դին սպասել. ևէյնի օլմամէ, ևէյնէն գըլրըգ պէր ճահսըմ սոսին օլմէ. 2. ֆոֆանան գըլրըգըդա պեկլեմէ։

Θυραυλία (ἡ) dimora, aspettazione alla porta. դուռը կենալը՝ սպասելը. ֆոֆայա գաղրմալը՝ պեկլեմէ։

Θυραυλικὸς - ἡ - όν. che si fa fuori della casa. անէ դուրս եղող. ևէյնէն գըլրըգ օլմէ։

Θύραυλος (ὁ, ἡ) chi stà fuori di casa. ատնը չեղող, անէ դուրս եղող. ևէյնէ օլմայան, գըլրգա գոլմայան։

Θυρέασπις - ίδος (ἡ) specie di scudo. կերպ մը վահան. պէր նեվ ֆալքան՝ պիւեր։

Θυρεοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di scudo. վահանի ձեւով. ֆալքան՝ պիւեր՝ բիւրա պէլիֆկեպ։

Θυρεὸς (ὁ) specie di scudo, rotella. 2. pietra grande per serrar la porta. կերպ մը վահան. 2. դուռը գոցելու մեծ քար. պէր նեվ ֆալքան՝ պիւեր. 2. ֆոֆայա ֆոֆանի իլի պէսթէ իլի։

Θυρεοφόρος (ὁ, ἡ) armato di scudo. վահանակիր, վահանաւոր. ֆալքանլը, պիւեր իլե ֆոալանըլը, բիւրլը։

Θύρετρον (τὸ) = Θύρα.

Θύρηφι, ἐπίῤ. alla porta. դուռը, ֆոֆագա։

Θυρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύρα.

Θύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύρα.

Θυρὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Θύρα. 2. finestra. պատուհան. փընճէրէ։

Θυροκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. bussare la porta. դուռը զարնել. ֆոֆայա լալմէ՝ վարմէ։

Θυροκοπία - ας (ἡ) il bussare la porta. դուռը զարնելը. ֆոֆայա լալմէլէթ՝ վարմէլէթ։

Θυροκοπικὸς - ἡ - όν. che suole andar a bussare le altrui porte. ուրիշի դուռը զարնելու սոված. ուրիշին ֆոֆաներնեն լալմայ՝ վարմայ ալէյրէլ։

Θυροκόπος (ὁ, ἡ) colui che bussa le porte altrui. 2. mendico. ուրիշին դուռը զարնող. 2. մուրացկան. ուրիշին ֆոֆաները լալն՝ վարն. 2. փիլնճի։

Θυροποιία - ας (ἡ) fabbrica di porte. դուռ շինելը. ֆոֆա խփարը։

Θυροποιὸς (ὁ) fabbricatore di porte. դուռ շինող. ֆոֆա խփան։

Θυρόω - ῶ. *M.* ώσω. metter de' battitoj alla porta. 2. apprire delle porte in

una casa. գուռը փղշիկի գնել. 2. առնել մէ գուռ բանալ. ետևոյս ետեղ ասեղ. 2. դէր խվի ետևո ալևոյ:

Θύρσος (ὁ) tirso (bastone attorniato di pampano, e d'eliera che tenevano i baccanti, quando celebravano le feste di Bacco). արքասաերեւով ու բաղեզան տերեւով պատաւած գաւազան մը, որ Բաքոսի չԱստուածին հանդիսը կատարղները կը բռնէին. ասոր վի տարուէէ խոխոլը իւր տերեւէն դէր լոպոտ մնա ի ետևո ետեղան գինիկիւրնի խոխոլեր ըսուէր էր:

Θυρσοφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta in mano il tirso. թիւրսոս ըսուած գաւազանը կրող. թիւրսո անըլն լոպոտը ետեղան ըսուէր:

Θυρων-ῶνος (ὁ) il cortile della casa. տան բակ. իվ տվլոսոս:

Θυρωρεῖον (τὸ) la stanza del portiere. գանապանին խուցը. ետևոանանան օտաս:

Θυρωρὸς (ὁ, ἡ) portiere. գանապան. ետևոս, գիրդան:

Θύσανος (ὁ) frangia. (լաթերու) ծայ. (բան) տվլոս:

Θυσανώδης-εος (ὁ, ἡ) ornato di frangie, frangiato. ծայաւոր. տվլոսլը:

Θύσθλον (τὸ) (κυρ. οἱς τὸ πλέ) le torcie che tenevano i sacerdoti di Bacco. Բաքոս չԱստուածին քուրմերուն բանած կերտաններդը. Բաքոս ետեղան ետևոլորելի ըսուէրքուրս իւ ծիրդը:

Θυσία-ας (ἡ) sacrifizio, vittima. զոհ, պատարագ. ետևոդան, գիրդան:

Θυσιάζω. *M.* άσω. sacrificare, immolare. զոհել, պատարագել. ետևոդան տանիլ, գիրդան կրկել:

Θυσίασμα-ατος (τὸ) vittima. զոհ. ետևոդան:

Θυσιαστήριον (τὸ) altare. զոհատան, խորան. ետևոդանկոհ, գիրդատ:

Θύσιμος (ὁ, ἡ) che serve di vittima. զոհելու յարմար. ետևոդան տանելոյան տվլոսն:

Θύω. *M.* θύσω. sacrificare, immolare. 2. correre velocemente. զոհել, պատարագել. 2. շատով վազել. ետևոդան տանիլ. 2. լափան ետևոլ, տեչրիկել:

Θυώδης-εος (ὁ, ἡ) odorifero, profumato. հոտաւէտ, բուրմունք, ծխամել. ետևոլո, պոհատրլո:

Θύωμα-ατος (τὸ) odore, profumo. հոտ, բուրմունք, ծխամելիք. ետևո, պոյ, պոհատր:

Θυωρὶς-ίδος (ἡ) la sacra tavola del sacrifizio. պատարագին սուրբ սեղանը. ետևոդանի ֆիրտանի ալիկ գիրդատը:

Θυωρίτης-ου (ὁ) colui che serve alla sacra tavola delle vittime. զոհերուն սուրբ սեղանին պաշտօնատարը. ետևոդանի ֆիրտանը ալիկ գիրդատոս իշտէնի խոխ:

Θυωρὸς (ἡ) la sacra tavola, su cui si mettevano le parti delle vittime destinate agli Dei. 2. altare. 3. banco. Աստուածներուն նուիրուած զոհերուն մասերը վրան գնելու սուրբ սեղան. 2. խորան. 3. արապիճ. խնդրոց առնելի ետևոդանդրը ետևոդանդրէ խոխոլեին ետևոսի ալիկ ասիր. 2. գիրդատ. 3. ֆիրտանոս:

Θῶ-θῆς-θῆ. ἀόρ. β'. τῆς ὑποτ. τ. Τίθημι.

Θῶκος (ὁ) trono, sedia. 2. assemblea. աթոռ. 2. ժողովք. խրճի, խրհրդ. 2. գիրդ:

Θωμὸς (ὁ) mucchio, bica. գէզ, կոյտ. իշէլի, իշէլէնիլ:

Θωπεία (ἡ) adulazione. շողոմաբանութիւն. խաղ խոխոլանո, գիրդ:

Θώπευμα-ατος (τὸ) adulazione. շողոմաբանութիւն. խաղխոխոլանո, խօշակութիւն, գիրդ:

Θωπευτικὸς-ἡ-όν. adulatore. շողոմբոմբ. խաղխոխոլանի, խօշակոլի, բիվռլլիւ խրճի: — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Θωπεύω. *M.* εύσω. adulare, carezzare. շողոմբել, շոյել, շողոմբոմբել. խաղխոխոլանի, բիվռլլիւ խրճի:

Θωπικὸς-ἡ-όν. = Θωπευτικός.

Θωρακεῖον (τὸ) parapetto. 2. la gaggia della nave. պատ (շինուածոց). 2. գիրդատի նաւուս. պինո ետևոլոսոլո. 2. ֆիրտնի կոնտիլելը:

Θωρακίζω. *M.* ίσω. armare di corazza. զրահ հագուցանել. ալեր ֆիրտ կիտիլ:

Θωράκιον (τὸ) piccola corazza. զրահի պուճուճ. փոքր ալեր, ֆիրտիկ:

Θωρακισμὸς (ὁ) l'azione di armare di corazza. զրահ հագուցանելը. ֆիրտ ալեր կիտիլիլ:

Θωρακίτης-ου (ὁ) armato di corazza. զրահավոր, զրահ հագուած. ֆիրտիլ, ալեր կիտիփլ ֆոլանիլ:

Θωρακομάχος (ὁ, ἡ) chi combatte armato di corazza. զրահ հագուած պատերազմող. ֆիրտ կիտիփլ ֆիրտի խոխ, ալեր ֆիրտիփ:

Θωρακοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di corazze, corazzajo. զրահ շինող. ալեր խոխոն, ֆիրտիփ:

Θωρακοφόρος (ὁ, ἡ) armato, vestito di corazza. զրահակիր, զրահ հագուած. ֆիրտիլ, ալեր կիտիփլ:

Θώραξ-ακος (ὁ) corazza, usbergo. 2. petto, torace. 3. busto. զրահ, լանջապանակ. 2. կուրծք, լանջք. 3. իրան. ֆիրտ, ալեր. 2. կիօտո. 3. կիօվդ:

Θωρηκτὴς-οῦ (ὁ) Ion. ἀντὶ Θωρακίτης.

Θωρηκτὸς-ἡ-όν. armato di corazza. զրահաւորեալ. ֆիրտիլ:

Θώρηξ-ηκος (ὁ) Ion. ἀντὶ Θῶραξ.

Θώρηξις-εος (ἡ) Ion. ἀντὶ Θωρακισμός.

Θως-θωὸς (ὁ) tasso. ձագար, (բոյսի մը է). ֆօրօսոֆ, լափալ:

Θώσσομαι. *M.* θωχθήσομαι. imbriacarsi. գինովնալ. վերթլլնիփ:

Θῶῦμα ἢ θωῦμα (τὸ) Ion. ἀντὶ Θαῦμα.

Θωϋμάζω. *M* άσω. Ion. ἀντὶ Θαυμάζω.

Θωῦτὸς-ἡ-όν. Ion. ἀντὶ Θαυμαστός.

Θώψ-θωπὸς (ὁ, ἡ) adulatore. 2. ingannatore. շողոմբոմբ. 2. խաբեպաշ. խաղխոխոլանի, բիվռլլիւ խրճի. 2. ալեր ֆիրտ, բիվռլլիւ (ἐπιθετ.) falliace, adulatorio. պատրոգական, շողոմբոմբ. ալեր ֆիրտ, խլան, բիվռլլիւ խրճի:

Digitized by Google

Ι.

Ι, ι, ἰῶτα (τὸ) (ἄκλ.) Jota. Nona lettera dell' Alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ί) significa dieci o decimo, e coll' accento al di sotto (ι̩) significa dieci mila. Ծօթմայ։ Ճառագ Ա. յբուբենի ինիերորդ գիրքն է։ Համրանքի կոչմանե չէյսը վրան բայլու առեն (ι) կը նշանակե առաջ կամ առանձրորդ, ու առկը ըայու առեն (ι̩) կը նշանակե առաջ հազար։ Ծօթ։ Ծառանի լեռնէն փոխոչնման հարիչ ուր։ Ա՚նչը հարիչներուն ինչիւ ինչերինիւ օլրոպլանա (ι) ինօրերէր ու խոթօր ռնառնա, ևի ևյոչնիրի օլրոպլա վրան (ι̩) ու պի 10,000.

Ἰά-ω̃ς (ἡ) voce, schiamazzo, clamore. ձայն, ազաղակ, փոթռատաց. ախ, լռռիա, խռնչուց։

Ἰάζω. M. άσω. imitare il dialetto Jonico. Ճառիական լեզուն խօսիլ. Ճառնատաց խօսելուն կերպը գործածել. Ծոխ տիլիմի ախչկիւ։ Ծոխ։ Ըսըրը ախօհրի կիւոչէ խուչ խ՚ւրե ախօհրի կիւ։

Ἰαίνω. M. ανῶ. riscaldare. 2. guarire. 3. mollificare. 4. rallegrare. տաքցընել. 2. բժշկել. 3. փափկացընել. 4. խնդացընել, ուրախացընել. ըսըխոչ. 2. չիֆ վերա, տիւելիմե։ 3. նալէկիմիե, խոհրեմոչ. 4. ախչկոտրա, ըաչ կե։

Ἴακχος (ὁ) Bacco. 2. statua o inno di Bacco. Բաքոս աստուածը. 2. Բաքոսին արձանը կամ երգը. Բաքոս (Բաքոսի երգի խըռնը). 2. Բաքոս ֆոխոան ախօրիին խոթօր ըաչելէ։

Ἰαλεμίζω. M. ίσω. deplorare, ululare. ողբալ, հեծեծել, կռչկանձել. ինկնիր, ֆիլըն կիմիր, ասլասոչ։

Ἴαλεμος (ὁ) gemito, deplorazione. 2. (ἐπίθετ.) tristo, infelice. 3. freddo. ողբ, կոծ. 2. տրտում, ապիրքանիկ. 3. ցուրտ. Քիլնէչ, ֆիլըն. 2. ղայղա, ղայղա սեֆիլ. 3. օվլոչ։

Ἰαλεμώδης - εος (ὁ, ἡ) freddo. ցուրտ. օվլոչ։

Ἰάλλω. M. αλῶ. lanciare, gettare. նետել. պիտչ, ֆըրլըմիտչ։

Ἴαμα - ατος (τὸ) medicamento. դեղ. իլաճ, ձոռկիճ։

Ἰαμβιογράφος (ὁ, ἡ) compositore di versi giambici. մեծավիրջ ըսուած առաջնարդներ գրօղ. Ծոխ տիլըն ախչիլէրէ խազան։

Ἴαμβειον (τὸ) canto, verso iambico. մեծավիրջ ըսուած առանձրորի յասաուկ ասղ. Նալոչ՝ ախչիւ Ծոխի։

Ἰάμβειος (ὁ, ἡ) giambico, ch' è in versi giambici մեծավիրջ ըսուած առանձրորդներջ չինուած. Ծոխ տիլըն ախչիլէրէրին խազան։

Ἰαμβίζω. M. ίσω. comporre delle satire in versi giambici. մեծավիրջ ըսուած առանձրորդ երգիծաբանութիւններ չինել. Ծոխ տիլըն ախչիլէրէ հիճուելէր՝ ներգնէր խոխոչ։

Ἰαμβικός - ή - όν. giambico. մեծավիրջ ըսուած առանձրորի յասաուկ կամ առիից բաղկացեալ. Ծոխ տիլըն ախչիկ վերա իխելէ խոթօր ախչիկ Ծոխի իւէ խոխելէ։

Ἰαμβογράφος (ὁ, ἡ) = Ἰαμβειογράφος.

Ἰαμβοειδής - ές (ὁ, ἡ) simile all' iambo. մեծավիրջ առանձրորի նման. Ծոխ տիլըն ախչիկ պիկին։

Ἰαμβοποιέω - ῶ. M. ήσω. comporre de' giambi. մեծավիրջ առանձրորներ չինել. Ծոխ տիլըն ախչիկ խոխոչ։

Ἰαμβοποιός (ὁ, ἡ) compositore di giambi. մեծավիրջ առանձրորներ չինօղ. Ծոխ տիլըն ախչիկ պոխելէիկէ։

Ἴαμβος (ὁ) giambo (piede metrico di cui la prima sillaba è lunga, e l'altra breve). մեծավիրջ (առաչաֆոխան առջ մէն է որուն առջի վանկը երկայն է ու երկրորդը կարճ). Ծոխ (իւր հնիկոչ առլան ևի օշխանդոչէ էլլառ ախչ նէվ ևյոչնիկ պիվլան պըր)։

Ἰαμβώδης - ες (ὁ, ἡ) = Ἰαμβοειδής.

Ἴαμνοι (οἱ) luoghi erbosi e adacquati, palude. խոտով լիր ու ջրառ տեղեր, ճահիճներ. օրլա՝ ըսըրլէ ևի առլա ևյոչնիր, ճիմիկնէլէ։

Ἰάνθινος (ὁ, ἡ) violetto. մանուշակագոյն. հնդոչէ բէնէքֆէր, մոր։

Ἴανθον (τὸ) il fiore e il colore della viola. մանուշակին ծաղիկը ու գոյնը. հնդոչէլէնին էչէնչ ևի բէնէ։

Ἰάσμαι - ῶμαι. M. άσομαι. guarire. բժշկել. չիֆ ևյոչնէ, տիւելիմէ։

Ἰάπτω. M. άψω. gettare, lanciare. նետել. պիտչ, ֆըրլըմիտչ։

Ἰάπυξ - υγος (ὁ) ponente (vento). արեւմըտեան հով. գոռը (բառնիւռ)։

Ἰάσιμος (ὁ, ἡ) curabile, che può guarire. բժշկելի. տիւելիէր, չիֆ գալըր։

Ἴασις - εως (ἡ) guarimento. բժշկութիւն. չիֆ։

Ἰασιώνη - ης (ἡ) vilucchio (erba). խոտ մըն է. ախրնոտ, գօրտ էչէնչ։

Ἰασμέλαιον (τὸ) olio di gelsomino. յասաքի եղ. խոտի խուղ։

Ἰασπίζω. M. ίσω. aver il color del diaspro. յասպիսի գոյն ունենալ. նէվչիմ բէնէքֆէր օլմիտչ։

Ἴασπις - ιδος (ἡ) diastro (pietra preziosa). յասպիս (պատուական քար մըն է)։ նէվչիմ (գոհարէ ալր նէվ ինչ պըր)։

Ἰατήρ - ῆρος (ὁ) medico. բժիշկ. հեքիմ։

Ἰατορία (ἡ) medicina, arte medica. բժշկութիւն արհեստը. հեքիմլիխ։

Ἰατός - ή - όν. = Ἰάσιμος.

Ἰατραλείπτης - ου (ὁ) medico, che guarisce con delle fregagioni e unguenta. հիւանդը չփիլներով ու միշամներով բուժացընող բժիշկ. խոպիկ օվլոչ ևի գիւմիչիր իւէ տիւելիտին հեքիմ։

Ἰατραλειπτική - ῆς (ἡ) l'arte di guarire con delle fregagioni e unguenta. չփիլով ու միշամներով բուժացընելու արհեստը. օվմ ևի գիւմիչիր իւէ չիֆ վերափ ախնահրիչ։

Digitized by Google

Ἰατρεία (ἡ) guarigione. բժշկութիւն. լիթն։
Ἰατρεῖον (τὸ) casa del medico. բժշկի տուն. հիւանդ. 2. (πλθ.) Ἰατρεῖα (τὰ) l'onorario del medico. բժշկին վարձքը. հիւանդն այսքան ինչ։
Ἰάτρευσις - εως (ἡ) guarigione. բժշկելը. լիթս ետրիլ։
Ἰατρεύω. M. εὐσω. essere medico. բժշկել բլլալ. հիւանդ օգնել (μτβτ.) guarire. բժշկել, բժշկացընել. լիթս ետրիլ, տիս. պետիլ (խօսիլէն)։
Ἰάτρια (ἡ) ὑηλ. τ. Ἰατήρ. medichessa. կին բժիշկ, բժշկուհի. իւրեան էրիկն էրը, հիւանդ (էրը)։
Ἰατρικὴ - ῆς (ἡ) medicina, arte medica. բժշկութեան արհեստ. հիւանդի տիս, իւր խրատ, իւր ըղտ։
Ἰατρικὸς - ἡ - όν. medicinale. բժշկական. իւրեանը, ըղտի։
Ἰατρικῶς, ἐπίῤῥ. da medico. բժշկի պէս. հիւանդ լինի, ըղտի պահելու նմանի։
Ἰατρίνη (ἡ) = Ἰάτρια.
Ἰατρολογέω - ῶ. M. ήσω. trattare dell'arte medica. բժշկութեան վրայ ճառել. հիւանդի հոգին պօհպոի խնդիր։
Ἰατρομαθηματικοὶ (οἱ) Medicomatematici, Medici, che per guarire i malati, si servivano dell' Astrologia. հիւանդ գնողը բժշկելու համար քաղդէութիւն գործածող բժիշկներ. իրենց լիթս տիս իւրեանց իւրեանց հիւանդի ետրիլ։
Ἰατρομαία (ἡ) levatrice, ostetrice. մանկաբարձ. կին։
Ἰατρόμαντις - εως (ὁ) medico e indovino. բժշկի պէս քաղդեայ. իրենց ետրիլ։
Ἴατρον (τὸ) = Ἰατρεῖον (2).
Ἰατρὸς (ὁ) Medico. բժիշկ. հիւանդի, իրենց։
Ἰατροσοφιστὴς - οῦ (ὁ) dotto medico, medicone. իմաստուն բժիշկ. իրենց հուպէ, էն ուսումի ետրիլ։
Ἰατροτέχνης - ου (ὁ) professore di medicina. բժշկութեան վարպետ. իւրեանց ըղտի պահողի։
Ἰαττατὰι καὶ Ἰαττατασαί. (ἐπιφών.) ohime! lasso me! վայ ինձի, ափսո ինձի. վայ, պանա, հայհոյ, իրենց պանա։
Ἰαυθμὸς (ὁ) luogo di riposo. 2. tana. 3. stalla. հանգչելու տեղ. 2. որջ. 3. ախոռ. իրենց հանգչելի իրենց հոգիով. 2. իր, ճանապէր իրենց. 3. տիրը։
Ἰαύω. M. ἰαύσω. riposare, dormire, pernottare. հանգչիլ, քնանալ, գիշերը անցընել. ըտհոի իրիկ, առաւոտ, ինձիլ էզեպրմի։
Ἰαχέω - ῶ. M. ήσω. × = Ἰάχω.
Ἰαχὴ (ἡ) grido, clamore, rumore. ազաղակ, փոթաւաց. լռանիս, ինչ-որ-լիներ, փոքրորը։
Ἴαχος (ὁ) = Ἰαχή.
Ἰαχρὸς - ὰ ἤ ος - ον. molle, tenero. 2. allegro. փափուկ, փափուկ. 2. ուրախ. իւրեանցէն, նազիկ. 2. լաչ, ծրտոր։
Ἰάχω. M. ἰαχήσω. gridare, far rumore. պառալ, պառաիկալ, ազաղակի՝ փոթաւաց ընել. պօղերմի, հայհոյերմի, լռանիս՝ ինչ-որ-լիներ իրիկ։
Ἴβαγατρὶς - ίδος (ἡ) la corda del pozzo. հորի չուան. ֆոյաս իպի։
Ἰβάνη (ἡ) secchio. դալ. ֆօվա։
Ἴβις - ίδος ἤ ος (ἡ) ibi (uccello d'Egitto che si pasce di serpenti.) քաղհօս (օր կերօղ եգիպտասէր ֆռանսն մը). ֆոյա լիտիւ, հընդ լիտիւի (իրեան նիշան պէս նիվ հընդ ֆօսլա)։
Ἰβίσκος (ὁ) malvavischio, altea. ատլա. ին-լ հարիսի։
Ἴγδη (ἡ) mortajo. անկան, տանգ. հավան։
Ἴγνυς - υος (ἡ) garetto (Λατ. poples.) ծունկին ետեւի կողմը իսօսելը. տիս պէտ ֆէտ, ըսֆօրտ՝ նշկիմիտ ետրի։
Ἰδανικὸς - ὴ - όν. ideale. գազափարական, մտացածին. գիմիկիմայի։
Ἰδανὸς - ὴ - όν. bello. պզուար, ըզեամիկ. ին-վէյ, լէրէն։
Ἴδε καὶ Ἄττ. Ἰδὲ ἀόρ. β'. τῆς προστ. του Ὁράω (ὡς, ἐπίῤῥ) = Ἰδοῦ.
Ἰδέα (ἡ) idea. գազափար, խգէալ, գաղկեր իրաց. ֆիւիւրտի օլան հէր պէր նկանկէն չիտէլ։
Ἴδη (ἡ) monte pieno di boschi. 2. selva, bosco. անառատ լիր լեռ. 2. անառ, մարի. օրման իլի գօլա գալ. 2. օրման։
Ἰδίᾳ, ἐπίῤῥ. in particolare, particolarmente. մասնաւորապէս. այրճի, պախասա։
Ἰδιαζόντως, ἐπίῤῥ. particolarmente, specialmente. մասնաւորապէս. խասա, այրճի, պախասա։
Ἰδιάζω. M. άσω. esser solo, separato dagli altri. միմակ՝ ուրիշներէ զատած ըլլալ. խուճուճ՝ ուրիշներէն այրուճ ելնել։
Ἰδιαίτατος - η - ον. ὑπερθ. του Ἴδιος.
Ἰδιαίτερος - α - ον. συγκρ. του Ἴδιος.
Ἰδιασμὸς (ὁ) particolarità. մասնաւորութիւն. խասա, խասայութիւն։
Ἰδιαστὴς - οῦ (ὁ) che vive in particolare, ritirato. միմակ ՃՀ գիր քաղաքած ապրող. խուճուճ ինկնիգա խուլտան։
Ἰδικὸς - η - όν. particolare. մասնաւոր. հախասա, պուլիս։
Ἰδικῶς, ἐπίῤῥ. specialmente, particolarmente. մասնաւորապէս. պախասա։
Ἰδιοβουλέω - ῶ. M. ήσω. operare a proprio arbitrio. բան կամաց իւրաց առնել գործել, ինչ իր գլխուն գործը մը անանել. բարիքին կիօրև իւլկոի, տիպէտ պուլ պէր իւ խոսիմի։
Ἰδιογενὴς - έος (ὁ, ἡ) chi è d'un genere particolare. զան՝ մասնաւոր տեսակ մը պուլիս՝ պէր ճիւրպէն օլան։
Ἰδιόγλωσσος (ὁ, ἡ) chi parla la propria particolare lingua. իրեն մասնաւոր լեզուն խօսող. տիպէտ այրճի լեռանդիտան ոխօհիլի խոսի։
Ἰδιογνωμονέω - ῶ. M. ήσω. seguire la propria opinione. իր կարծիքին ետեւէն երթալ. տիպէտ վերդինէն խոչոխորի կիմի։
Ἰδιογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) chi siegue la propria opinione. իր կարծիքին ետեւէն գնացող. տիպէտ վերդինէն խոչոխորի վարան։
Ἰδιόγραφος (ὁ, ἡ) scritto di proprio pugno,

Digitized by Google

autografo. իր ձեռքը գրուած, ձեռագիր։ ինքն իւր իւր խոշտանգիչ։

'Ιδιοθανέω - ῶ. *M.* ήσω. morire con una morte particolare. մասնաւոր մահուամբ մը մեռնիլ. այլ՝ խնամոց պէս կոլիս իւր կոլիս։

'Ιδιοθρονέω - ῶ. *M.* ήσω. sedere nel proprio trono. իր սեռաը նստիլ. ինքն ինքզինքը օծուիլ։

'Ιδιόκτητος (ὁ, ἡ) = 'Ιδιογενής.

'Ιδιόκτιτος (ὁ, ἡ) = 'Ιδιογνώμων.

'Ιδιολογέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. parlare in particolare con qualcuno. ինչ մը ուրիշի հետ խօսիլ. պէտք չէ այլեւս ինծի հետ։

'Ιδιολογία - ας (ἡ) discorso particolare. 2. maniera particolare di parlare. մասնաւոր խօսք. 2. խօսելու մասնաւոր կերպ. այլեւս պէտք ուրիշի. 2. այլեւս պէտք ինծի հետ։

'Ιδιομήκης - εος (ὁ, ἡ) che ha una particolare lunghezza. մասնաւոր երկայնութիւն մը ունեցող. հասած պէտք սահմանը։

'Ιδιόμορφος (ὁ, ἡ) chi è d'una forma particolare. մասնաւոր ձեւ մը ունեցող. այլեւս պէտք պէտքիդ՝ չերեսիլ ուրիշ։

'Ιδιοξενία (ἡ) ospitalità particolare. մասնաւոր հիւր ընդունիլ. այլեւս պատիւներ։

'Ιδιόξενος (ὁ, ἡ) ospite particolare. մասնաւոր հիւր. հասած՝ այլեւս պատիւ։

'Ιδιοπάθεια (ἡ) affezione particolare. մասնաւոր արտաքինայուհիւն՝ բնութիւնը. այլեւս պէտք տեղիներ՝ ախ։

'Ιδιοπαθέω - ῶ. *M.* ήσω. avere delle affezioni particolari. մասնաւոր արտաքինայուհիւններ ունենալ. հասած՝ այլեւս տեղիներէդ՝ պետերդ պատահած։

'Ιδιοπαθής - έος (ὁ, ἡ) chi ha delle affezioni particolari. մասնաւոր արտաքինայուհիւններ ունեցող. հասած՝ այլեւս տեղիներէդ՝ պետերդ պատահած։

'Ιδιοποιέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. appropriarsi, rendersi proprio. իրեն սեփականել. ինքնիրեն ընել, իւր ընել։

'Ιδιοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. appropriare ad un altro. ուրիշին սեփականել, ուրիշին ընել. պատճառել ընել։

'Ιδιοποίημα - ατος (τὸ) ciò che s'è appropriato. սեփականուած իրը. ինչոյ պատճառ ընել։

'Ιδιοποίησις - εως (ἡ) appropriazione. սեփականելը, իրեն ընելը. ինքնիրեն պատ, ինքնիրեն ընել։

'Ιδιοπραγέω - ῶ. *M.* ήσω. occuparsi ai proprii affari, menare una vita privata. իր գործերին հոգալ, ինչ իր գլխուն ապրիլ. ինքն իւրինի պտտիլ, ինքն ինքնին ընել՝ խօսիլ։

'Ιδιοπραγία - ας (ἡ) la cura degli affari proprii. 2. vita privata. իր բաներին գործերին հոգալը. 2. սահմանական կեանք. ինքն իւրինի պտտիլ. 2. ինքն պատճառ խօսիլ։

'Ιδιοπραγμονέω - ῶ. *M.* ήσω. = 'Ιδιοπραγέω.

'Ιδιοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) colui che si occupa ai proprii affari. 2. chi mena una vita privata. իր բաներին գործերին հոգող. 2. սահմանական կեանք մը անցընող. ինքն իւրինի ընթերնող պտած. 2. ինքն պատճառ պէտք խօսիլ ընդհանուր։

'Ιδιοπραξία - ας (ἡ) = 'Ιδιοπραγία.

'Ιδιοπροσωπέω - ῶ. *M.* ήσω. rappresentarsi sotto una forma particolare. մասնաւոր ձեւով մը երեւիլ. այլեւս պէտք պէտքիդ՝ պատրիկ պատճառ ընել՝ ձեւանալ։

'Ιδιόρρυθμος (ὁ, ἡ) colui che ha una particolare maniera di vivere. մասնաւոր ապրելու եղանակ մը ունեցող. այլեւս պէտք խոշտանգիչ երեսիլ՝ խօսիլ պատ։

'Ἴδιος - α - ον. proprio, suo, particolare, privato, speciale, singolare. մասնաւոր, իրեն, յատուկ, սահմանական, սեփական, սահմանին. այլեւս, պատճառ, ինքնինքին, հասած, ինծի։

'Ιδιόστολος (ὁ, ἡ) (ναῦς) (nave) guernita a proprie spese di... ինչի սահմանին ծախքովը յարդարուած (նաւ). պէտքինքին ինքնիրեն հասարիքի իւր տնտեսէն ապահովուած (պիտիին)։

'Ιδιοσυγκρισία (ἡ) complessione particolare del corpo, temperamento particolare. սահմանին՝ մասնաւոր ինչ խառնուած մը (մարմնոյ). հասած՝ այլեւ պատճառ պէտք գինուած։

'Ιδιοσύγκριτος (ὁ, ἡ) colui che ha un temperamento particolare. սուրբ կերպ մարմնոյ խառնուած մը ունեցող. պատճառ պէտք գինուած պատ։

'Ιδιότακτος (ὁ, ἡ) = 'Ιδιόρρυθμος.

'Ιδιότης (ἡ) proprietà, natura particolare. յատկութիւն, մասնաւոր բնութիւն. խոշտանգիչ, այլեւս պէտք պատիչ։

'Ιδιότροπος (ὁ, ἡ) colui che ha dei costumi particolari. մասնաւոր գնացք բարք ունեցող. պատճառ պէտք երթալու գործ՝ պատիչ պատճառ ընել։ — τρόπως, ἐπίῤῥ.

'Ιδιότροφος (ὁ, ἡ) che si nutrisce in una maniera particolare. մասնաւոր՝ սահմանին կերպով մը սնանող. պատճառ պէտք պատ իւր ինքնինքին։

'Ιδιότυπος (ὁ, ἡ) = 'Ιδιόμορφος.

'Ιδιοφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) che risplende di propria luce. իր լուսովը փայլող. ինքնիրեն իւր փոքրատ։

'Ιδιόχειρος (ὁ, ἡ) fatto, scritto colla propria mano, di proprio pugno. իր ձեռքովը շինուած՝ գրուած. ինքնիրեն իւր իւր խոշտանգիչ։

Ἰδιοχείρως, ἐπίῤῥ. colle proprie mani, di proprio pugno. իր ձեռքը. ինքնիրեն իւրիրեն իւր, ինքնիրեն իւրիրեն։

'Ιδιόω - ῶ. *M.* ώσω. appropriare. սեփականել. պէտքինքին հասած (*μσ.*) appropriarsi. իրեն սեփականել. ինքնիրեն հասած՝ խոշտանգիչ, հաւ երեսիլ, խոշտանգիչ։

'Ιδίωμα - ατος (τὸ) idioma. բարբառ գաւառական. պէտք ներքին տէրէ՝ լեզուէ՝ ինքնիրեն երեսիլին իւրէդ։

'Ιδίως, ἐπίῤῥ. particolarmente, propriamente. մասնաւորապէս, յատկապէս. պատճառ, ալէկ հասած։

'Ιδιωτεία (ἡ) vita privata. 2. idiotaggine, ignoranza. սահմանին կեանք. 2. տգիտութիւն. այլեւ ինքնիրեն պատճառ։ 2. պիտի չէ։

Digitized by Google

'Ιδιωτεύω. *M.* εύσω. menare una vita privata. 2. esser ignorante, idiota. ապրել յիւր կեանքը մը վարել. 2. անուս՝ ապեր ըլլալ· տիպի պալը՝ խօսիլ· 2. տգէտ՝ իմացմունքէ զուրկ.

'Ιδιώτης - ου (ὁ) privato. 2. ignorante, inesperto, idiota. առանձնական. 2. ապեր, անուս· պարզը պէր տիպի· 2. իմացմունքէ զուրկ.

'Ιδιωτίζω. *M.* ίσω. scrivere o parlare da plebeo. առանձնանի՝ առամկանի պէս գրել կամ խօսիլ· պարզը պէր տիպի կերպ խօսիլ կամ գրել.

'Ιδιωτικος - η - ον. particolare. 2. volgare. մասնաւոր. 2. առամկական. խոսուս. 2. պարզը, սրտի· — ικῶς, έπίρ.

'Ιδιωτισμὸς (ὁ) idiotismo. առամկաբոսութիւն· պատիժ պէս, պարզը տիպի վարմունքի կերպ.

'Ιδιωφελὴς - ές (ὁ, ἡ) utile a se. իրեն օգտակար· ինքնօգնիչ ըլլալու.

'Ιδμων - ονος (ὁ, ἡ) sapiente. գիտուն. սրխ.

'Ιδος - εος - ους (τὸ) sudore. 2. calore. քրտինք· 2. տօթ· խիր, արեւ· 2. ըղձանք· Ιδοῦ, έπίρ. ecco (*Λατ.* en). ահաւասիկ, նէ.

'Ιδρις - ιος καὶ ως (ὁ, ἡ) prudente, saggio. խոհեմ, գիտուն· ճիւտնիչ, ուիչ· (ουσ.) = Μύρμηξ.

'Ιδρὸς (ὁ καὶ ἡ) = 'Ιδρώς.

'Ιδρόω - ῶ. *M.* ώσω. sudare. քրտնիլ· խիրչխիլ, արեւնուիլ օրմիլ.

'Ιδρυμα - ατος (τὸ) edifizio. շէնք, շինուած. խաչ, պիտ.

'Ιδρυσις - εως (ἡ) fondazione. հիմնարկութիւն, շինելը· ճարտարութիւն, պիտ կիմիլ.

'Ιδρυτὸς - η - όν. fondato. հիմնուած· կիմիլի, ճարտարուած.

'Ιδρύω. *M.* ύσω. metter a sedere, collocare. նստեցնել, անդը դնել· օթուրիմի, կիրչխիլ· (μσ.) ergere, innalzare. կանգնեցնել, կանգնել, շինել· ճարտարել, պիտ կիմի.

'Ιδρώδης - εος (ὁ, ἡ) facile a sudare. գիւրաւ քրտնող· ծուլ խիրչխէն.

'Ιδρὼς - ῶτος (ὁ) sudore. քրտինք· խիր, արեւ.

'Ιδρωσις - εως (ἡ) emissione di sudore. քրտնելը· խիրչխիլ, արեւնուի օրմիլ.

'Ιδρωτικὸς - ἡ - όν. (καὶ έπίρ.) - ικως. sudorifico. քրտինք բերող· խիր կիրչրեցնէ.

'Ιδρωτοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. provocare il sudore, far del sudore. քրտինք բերել, քրտնցընել· խիր կիրչրեցնէ, խիրչխիլ.

'Ιδρωτοποιὸς (ὁ, ἡ) che fa sudare. քրտնեցնող· խիրչխէն.

'Ιδὼν - οῦσα - όν. ἀόρ. β'. τῆς μτχ. τ. Ὁράω.

'Ιεράγγελος (ὁ, ἡ) chi annunzia le solennità religiose. սուրբ ժողովները իմացընող՝ լսուը տալով· ալիւ ընելիքին՝ ալտարէն հաղորդիչ ելլէն.

'Ιεραγωγος (ὁ, ἡ) colui che porta i sacri utensili in una festa religiosa. սուրբ ժողովի մը օր սրբազան ամանները կրող· պէր ալիւ ընելիքին ալտ կենդանի փոպուրի բոլորը.

'Ιερακιδεύς - έος (ὁ) il pulcino dello sparviere. սրխի ձագ· աճնի խաչտասու.

'Ιερακίζω. *M.* ίσω. gridare, volare come lo sparviere. սրխի պէս պոռալ՝ թռչիլ· աճնու կեղ պալբտիլ՝ ասլանիլ.

'Ιερακίσκος - ου (ὁ) *ὑποκορ.* τ. 'Ιέραξ.

'Ιερακοβοσκὸς (ὁ) colui che nutrisce degli sparvieri. սրխ սնուցանող· աճնու կենդի.

'Ιερακόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di sparviere. սրխի ձեւ ունեցող· աճնի պէսիկիւ.

'Ιερακώδης - εος (ὁ, ἡ) simile allo sparviere. սրխի նման· աճնուայ պէսիկիւ.

'Ιέραξ - ακος (ὁ) sparviere. սրխ· աճնու.

'Ιεράομαι - ῶμαι. *M.* άσομαι. esercitare le funzioni sacerdotali. քահանայական պաշտօնները կատարել· քահանայ պէս իրեղիւրեցի կիրա կիմիլ.

'Ιεραπόλος (ὁ) il primo de' sacerdoti. քահանայապետ առջինը՝ մեծը· քահանայուէ նայի՝ պիսկոպոսի.

'Ιεραρχέω - ῶ. *M.* ήσω. essere gerarca. քահանայապէս ըլլալ· քահանայ պէս օրմիլ.

'Ιεράρχης - ου (ὁ) il capo della religione, pontefice, gerarca. քահանայապետ· քահանայ նայիր.

'Ιεραρχία - ας (ἡ) gerarchia, pontificato. քահանայապետութիւն· քահանայ նայիրլիք.

'Ιεραρχικὸς - ἡ - όν. gerarchico, pontificio. քահանայապետական· քահանայ պէս.

'Ιεραρχικῶς, έπίρ. da pontefice, da gerarca. քահանայապետի պէս· քահանայ նայիր կիմի.

'Ιερατεία - ας (ἡ) քահանայութիւն· քահանայլըք.

'Ιερατεῖον (τὸ) l' ordine sacerdotale, il clero. սրբոց եկեղեցւոյ, կղեր· ըղձի վրայի, նամի քահանայ.

'Ιερατευματικὸς - ἡ - όν. = 'Ιερατικός.

'Ιερατεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. = 'Ιεράομαι.

'Ιερατικὸς - ἡ - όν. sacerdotale. քահանայական· քահանայ պիտուայ.

'Ιερατικῶς, έπίρ. da sacerdote. քահանայի պէս· քահանայ կեղ, բահնայ քահանայ.

'Ιέρεια - ας (ἡ) sacerdotessa. քահանայուհի· քահանայ կին.

'Ιερεῖον (τὸ) vittima. զոհ· քահանայ.

'Ιερεὺς - έως (ὁ) sacerdote, prete. քահանայ· քահանայ.

'Ιερεύω. *M.* εύσω. sacrificare, immolare. 2. consacrare, dedicare. զոհել, պատարագել· 2. սրբել, նուիրել· քահանայ առնել, ձեռնադրել· 2. թաղել· խրել.

'Ιερὴ (ἡ) ἀντὶ 'Ιερὰ ἡ 'Ιέρεια.

'Ιερητεύω. *M.* εύσω. Ἰων. ἀντὶ 'Ιερατεύω.

'Ιερίζω *M.* ίσω. santificare, rendere sacro. սուրբ ընել, սրբագործել· ալիւ փոպուրի կիմիլ.

'Ιερὶς - ίδος (ἡ) = 'Ιέρεια.

'Ιεριστὴς - οῦ (ὁ) colui che santifica con de' sacrifizi. զոհերով սրբող՝ սրբագործող· քահանայ իլլ ալիւ քահանայի նայիր.

'Ιεροβοτάνη - ης (ἡ) verbena (erba). զոհելիք (խոտ մը է)· խիտաթիթառ, քահանայութեան (գէր նվ օրլօփ).

'Ιερογλυπτης - ου (ὁ) colui che incide, scolpisce delle lettere geroglifiche. նշա-

Digitized by Google

նախքերներ քահանայական · Ֆոփիկ հոբոսֆի ՀԸՐ ՕյՈՒ։

Ἱερογλυφικὸς - ἡ - όν. geroglifico. Նշանագրական · Ֆոփիկ հոբոսֆի ՀԸՐԲ ՀԵՒսսուց։

Ἱερογλυφικὰ (τὰ) (ἐνν. γράμματα) caratteri geroglifici. Նշանագիրք · Ֆոփիկ հոբոսֆի ՀԸՐԲԸ։

Ἱερογραμματεύς - έως (ὁ) sacerdote, che interpreta al popolo i misteri della religione. ՀաւատացեալՆ խորհուրդներըը ժողովրդին ՄեկՆող քահանայ · պիՆի ըՐԸՐդԸ ՓիՓիԲ ՈՒՆԸլսական Ֆոփող։

Ἱερόγραφον (τὸ) imagine simbolica delle cose sacre. Նշանական պատկեր սուրբ իրաց · ալՆ ՆուՆԵԼԻՐՐԻՆ ԱՐՒԻՒՆ՝ ալՄԻՒՆ՝ ՆՀաՓաՓԻՐ։

Ἱερογραφέω - ῶ. M. ήσω. dipingere, rappresentare con segni simbolici le cose sacre. սուրբ բաներըը պլլսրանական Նշանաներով գծագրել՝ յՐՈՐՈՆԵԼ · ալՆ ՆուՆԵԼԻՐ ալՄԻՒՆԵԼ՝ ՆՀաՓաՓԻՐ իւՆ ԼԸՄԱՆ՝ ԱՐԱՐԻՒՆ։

Ἱερογραφία (ἡ) rappresentazione delle cose sacre con de' segni simbolici. սուրբ բաներըը պլլսրանական Նշանակներով գծագրելը՝ յՐՈՐՈՆԵԼԸ · ալՆ ՆուՆԵԼԻՒՆ ՆՀաՓաՓԻԼԻՐ իւՆ ԼԸՄԱՆԸ՝ ԱՐԱՐԻՒՆ։

Ἱεροδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) che insegna le cose sacre. սուրբ բաներ սորվեցընող · ալՆ՝ ՀաՓաՓԻՒ ՆուՆԵԼԻՐ ԼԱՐԻՒՆԻՆ։

Ἱεροδόκος (ὁ, ἡ) che riceve i sacri utensili. սրբազան սանիներըը ընդունող՝ առնող · ՀաՓաՓԻՒ Փոլորը Փոփող Լուին՝ ՈՒՆԸլ։

Ἱερόδουλος (ὁ, ἡ) impiegato al servizio divino. Աստուծոյ պաշտօնատար եղած, աստուածային պաշտօնի կարգեալ · ՍԼԼՀ ԼԸՂԵՐԻՆԻ ԲԱՅԻՆ ՕյՐԱԼ։

Ἱεροθετέω - ῶ. M. ήσω. istituire delle cerimonie sacre. սուրբ արարողութիւններ կարգել՝ գՆել · ալՆի՝ ըԼԻԼԻՆ ՀաՓաՓԻՒԼԻՐ ԲԱՐԲԻՒ ԲԱՐԼԻ։

Ἱεροθυτέω - ῶ. M. ήσω. sacrificare, immolare a Dio. Աստուծոյ զոհել՝ պատարագել · ՍԼԼՀ Փորպան ասանՀ՝ ՓԼԻՓ ԲՐԼԻ։

Ἱεροθύτης - ου (ὁ) colui che sacrifica a Dio, sacerdote. Աստուծոյ զոհ մատուցանող, քահանայ · ՍԼԼՀ Փորպան ասանան, ՓաՓող։

Ἱερόθυτος (ὁ, ἡ) sacrificato, offerto, vittima a Dio. Աստուծոյ պատարագուած, զոհուած · ՍԼԼՀ Փորպան ասանալՆուՆ՝ ՓԼԻՓ ՕյՐԱԼ։

Ἱεροκαυτέω - ῶ. M. ήσω. abbrucciare le sacre vittime. սուրբ զոհերը երԼ · ՓԼԻՓ՝ Փորպանի ՀաՓաՓԻՒԼԻՐԻ ԼաՓՄԱՓ։

Ἱεροκήρυξ - υκος (ὁ) araldo sacro, predicatore. սուրբ Հրեշտակ, քարոզիչ, Աստուծոյ պատգամները Հաւատոց · ԼուԼԻ ՀաՓաՓԻՒ, ՍԼԼՀՆ ԻԼԻՒՆԻՆ ԼաՒՆ ԼԱՐԻՒՆ։

Ἱεροκόμος (ὁ, ἡ) sacristano. սուրբ պատանեըը պահող · ՖոփոփիԼ ԲաՓԸՄՈՐԸ ՈաՓԼՅԱՆ։

Ἱεροκρυφίως, ἐπίῤ. misteriosamente. խորհրդաբար · ՀՓՓԻՒԻՆ իւՆ, ԸՒՓԻՒ իւՆ, ԱՐԻՐԱՆ։

Ἱερολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare delle cose sacre. սուրբ բաներու վրայ ՀաաՒԼ · ՀաՓաՓԻՒ ՆուՆԵԼԻՐ ՀաՓԼԸՆ ԱՐՀԱՓԼԻՆ ԼՒՒԻՒ։

Ἱερολογία (ἡ) discorso sulle cose sacre. սուրբ բաներու վրայ եղած ՀաաՒ · Ֆոփաբիւ ՆուՆԵԼԻՐ ՀաՓԼԸՆ ՕյՆԻ ԱՐՀԱՓԼԻՒ։

Ἱερολόγος (ὁ, ἡ) colui che discorre di cose sacre, teologo. սուրբ բաներու վրայ խօսող, աստուածաբան · Ֆոփաբիւ ՆուՆԵԼԻՐ ՀաՓԼԸՆ ԱՐՀԱՓԼԻՒ ԼաՓԻՆ, ԼՀԼՒ ԼԱՐԻ ԼԻՒՓ։

Ἱερομαντία (ἡ) indovinazione coll' osservare le cose sacre. սուրբ բաներու նայելով գՆեԼով նախագուշակել · ալՆ ՆուՆԵԼԻՐԻ ԲԱՓԱՓԻՒԼ իւՆԻՐԻՒ ՀաՒԼԻՐԻՆԻ ՎԻՐԱԲԱՆ։

Ἱερομηνία (ἡ) festa del primo giorno del mese. 2. giorno di feste. ամսուն սուՐԲ օրԱՒՆ ՈՐՆ · 2. ՈՐՆԻ օր · ալՆ ԼՒՒ ՂԱՆԱՓՆԻՆ ՀՕյԼԱՒՈՒՆ։ 2. ԻօյԼԱՒ ՂԱՆԱՓ։

Ἱερομνήμων - ονος (ὁ) scrittore sacro. 2. cerimoniere, maestro delle cerimonie. 3. custode delle cose sacre. 4. arciprete, sommo sacerdote (presso i Greci.) 5. Pontefice (presso i Romani.) սուրբ բաներու մատենագիր · 2. սբբարձպետ · 3. սուրբ սպասներու պահապան · 4. սուգերեց (ըստ ՅԱՒՆՈՑ) · 5. ՔՒահանպապետ (ըստ ՀաՒմՄԱՆՑՒՆՑ) · ալՆ ՆուՆԵԼԻՐ Պ-ԻԼԼԻՒՆ · 2. ՈՐՆ ՈաՒՓԱԲ · 3. ալՆ ԲԱՐԵՐԱԲ ՈաՓԼՅԱՆ · 4. ՊաՂ Փոփող (ՐՈՒՀԼԸՐԲ) · 5. Փոփող ԼուԼԻՐ (ՐՈՒՀԼԸՐԲ), ՓաՓ։

Ἱερομύστης - ου (ὁ) colui che è incaricato d' iniziare ai misterj sacri, precettore di religione, teologo. սուրբ խորհուրդներու գիտակ ընող, Հաւատոցին մատենիքները սորվեցընող՝ Հակիրճընող, աստուածաբան · ԼուրԲԻ ԼԱՐԻՒՆ ԱՒՒԻՆ ԼԱՐԻՒՆԻՆ, ՀաՒԼԻՐԻՆ ՄատենիՔներ ԼԱՐԱՒՈՂ ԼԻՆԻ։

Ἱερον (τὸ) cosa consacrata alla divinità. 2. santuario, tempio. Աստուծոյ ՆուիՐուած բան · 2. սբբատեղի՝ սրբոց, դափիթոյ, տաճար · ՍԼԼՀ ԲԱՓՓԻ ՕյՈՒՆԱԼ ՆՒՆԻ · 2. ՀԻյԱԿԼ։

Ἱερονίκης - ου (ὁ) vincitore ne' giuochi che si celebravano in onor degli Dei. Աստուածներու պատուին Հաւաքուած խաղերու ՄԷՋ յաղԹող · ՍԼԼՀՂԸԲԸ ԻՀԻՐՆԸ ԻՆԻՆ ՕյՈՒՆԱՆ ՕյՈՒՆԸլԲԱ ԻՈՒՐ ԼԸՓՆ՝ ՆՒՆԻՆ։

Ἱερονόμος (ὁ, ἡ) = Ἱεροδιδάσκαλος.

Ἱερονουμηνία (ἡ) festa della nuova luna. Նոր լուսնի ՈՐՆ · ԻՒՒԻ ՈՒ ԻօյԼԱՒՈՒՆ։

Ἱερόπλαστον (τὸ) = Ἱερόγραφον.

Ἱεροπλαστία (ἡ) = Ἱερογραφία.

Ἱεροποιέω - ῶ. M. ήσω. sacrificare. 2. aver la cura de' sacrificj. զոհել, պատարագ մատուցանել · 2. զոհերը ՆնամՒԼ, զոհերու վրայ փոյԹ ունենալ · Փորպան ասանՓ, ՓԼԻՓ ԲՐԼԻ · 2. ՓորպանլԸՐԲ Փայբ։

Ἱεροποιὸς (ὁ, ἡ) colui che offre de' sacrificj. զոհեր մատուցանող · ՓորպանլԸՐ ասանան։

Ἱερόπολις - εως (ἡ) città sacra. սուրբ քաղաք · ԼԻՐՐԻ ՀաՓաՓԻՒ, ալՆ ԼԻՒՐ։

Ἱεροπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) conveniente ad una persona santa o ad un luogo sacro. սուրբ մարդու մԸ կամ տեղւոյ մԸ

Digitized by Google

վսլան· ապէ ապէ ինձնէ խոխօ հանուէ խոթելան։

'Ιερόπτης - ου (ὁ) = 'Ιεροσκόπος.

'Ιερὸς - ά - όν. santo, sacro, sacrosanto. 2. grande, tremendo, ammirabile. 3. onorabile, venerabile, rispettabile. սուրբ, սրբազան· 2. մեծ, ահաւելի, զարմանալի· 3. պատուելի, յարգելի· ապէ, գոպարիւ, հանգարիս· 2. գեղեցիկ, ծորթունացած, լաւնացած· 3. գործելի, հնարելի լսանելի։

'Ιεροσαλπιγκτὴς - οῦ (ὁ) colui che suona la tromba nelle sacre cerimonie. սուրբ արարողութեանց ատեն փողը զարնող· ապէ պղնգորտ՝ զինուելի ալդպարտ գործողան։

'Ιεροσκοπέω - ῶ. M. ήσω. osservare, consultare gl' intestini delle vittime. զննել ընծաներուն փորոտիքները նայելի՝ գնանել· ընդունելորէն զարմանալ գործել, բնթռնելու կրնալ։

'Ιεροσκοπία - ας (ἡ) la funzione dell' aruspicio. ընծաբարձմունք· ենթագնանք, բնմնանք։

'Ιεροσκόπος (ἡ) aruspice. ընծաբարձիչ· ենթագնող, բնմնող։

'Ιεροστολεστὴς - οῦ (ὁ) incaricato all' ornamento del templo. սուրբին զարդարուն վրակեցող· հնդտել պարկեշտորէն նայէրէ։

'Ιεροσυλέω - ῶ. M. ήσω. fare un sacrilegio. սրբանակապատճառ ընել· հնդտելի գոպարիւ ինձնէլորէ ելմնէ։

'Ιεροσύλημα - ατος (τὸ) = τῷ

'Ιεροσυλία (ἡ) sacrilegio. սրբանակապատճառ. սրբանկոհա օլան հնդտելորէ։ հնդտելի գոպարիւ ինձնէլորէ ելմնէլէ։

'Ιερόσυλος (ὁ, ἡ) sacrilego. սրբանակապատճառ· հնդտելի գոպարիւ ինձնէլորէ ելմնէ։ — σύλως, ἐπίρ.

'Ιεροτελεστὴς - οῦ (ὁ) × = 'Ιερομύστης.

'Ιερότυπος (ὁ, ἡ) che porta l' impronta d'una figura sacra. սուրբ կնիք մը արած մը ունեցող· ապէ ապէ սրբանկոհա օլան, հանգարիս գտնելէ։

'Ιερουργέω - ῶ. M. ήσω. celebrare la messa. պատարագ մատուցանել, պատարագել· ինձնէ ինձնէ կրնալ։

'Ιερουργία (ἡ) celebrazione della messa. պատարագելը· ինձնէ կրնալ։

'Ιερουργὸς (ὁ, ἡ) celebrante. պատարագիչ· ինձնէ կրնէ։

'Ιεροφαντέω - ῶ. M. ήσω. spiegare, insegnare le cose sacre. սուրբ բաներ ուսուցանել· սրբանկոհա ելմնէ։ ապէ նշանակելորէն հանկոնէլ վերածէ կոչելորէն։

'Ιεροφάντης - ου (ὁ) colui che insegna, spiega le cose sacre. սուրբ բաներ սրբանկոհող՝ ուսուցող· ապէ նշանակելորէն կոչելու ենթագնող՝ ենթագնէլ կրնէ։

'Ιεροφαντία - ας (ἡ) la carica di spiegare, d' insegnare le cose sacre. սուրբ բաներ ուսուցանելը ու սրբանկոհանելը· ապէ նշանակելորէն հանկոնէլ վերածէ կոչելորէն։

'Ιεροφορία (ἡ) il portare i sacri utensili. սուրբ սպասներ կրնալը· ապէ ինձնէլորէ ինալը։

'Ιεροφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta gli utensili sacri. սուրբ սպասներ կրող· ապէ ինձնէլորէ ինալ։

'Ιεροφυλακίον (τὸ) sagrestia. սուրբ գաւազան. հնդտելի գոպարիւ ինձնէլորէ սրբանկոհ հանուէ։

'Ιεροφύλαξ - ακος (ὁ) sagrestano. սուրբ գաւազան, սուրբ սպասներու պահապան. գոպարիւ ինձնէլորէ սրբանկոհ, ծառայ, գործակատար։

'Ιερόχθων - ονος (ὁ, ἡ) che appartiene a una terra sacra. սուրբ հողի կամ երկրի պատկանած· գոպարիւ ինձնէլորէ նայէրէ վերի գնացող։

'Ιεροψάλτης - ου (ὁ) colui che canta nelle ceremonie sacre. սուրբ արարողութեանց մէջ երգող· ապէ պղնգորտ նայէ հանգարիսներէ օգտոյան։

'Ιερόω - ῶ. M. ώσω. consacrare, dedicare. սրբել, նուիրել· ինձնէ՝ կոչ կրնալ։

'Ιέρωμα - ατος (τὸ) cosa consacrata, dedicata. նուիրուած բան· ինձնէ՝ կոչ ելմնէնուէ նէգնէ։

'Ιερώνυμος (ὁ, ἡ) chi ha un nome sacro. սրբազան անուն մը ունեցող· հանգարիս պէ ինձ ելան։

'Ιερῶς, ἐπίρ. santamente. սրբութեամբ· ապէլէ կրնէ։

'Ιερωσυνη (ἡ) sacerdozio. քահանայութիւն· գնդէլէ, ենթագնէլէ։

'Ιζάνω. M. ησω. = °Ιζω.

°Ιζημα - ατος (τὸ) il sedere. նստելը· ելմնէրա։

°Ιζω. M. ήσω. far sedere, mettere a sedere. նստեցնել· ելմնէրնէլ· (μσ. ἧ ἑλλ.) sedere. նստիլ· ելմնէրնէ։

'Ιή, ἐπιφών. interjezione di allegrezza o di dolore. ուրախութեան կամ ցաւի գոչարկութիւն· ախկնէ ինձնէ գործնէլի հնդտելո։

'Ιήκοπος (ὁ, ἡ) che cagiona de' dolori, delle fatiche. ցաւ՝ աշխատանք պատճառող· ապէ՝ զանգիլի հանելնէրէն։

°Ιημι. M. ησω. lanciare, gettare. 2. mandare. 3. lasciare. նետել· 2. խրկել· 3. ձգել· արձակ, ձերբազատ· 2. նգնցնէ, երթալ կրնէ· 3. պրծնէ· (μσ.) aver del trasporto, desiderare. բնթրել, բնթռնելու ունենալ, փափաքել· գնդէ ելմնէ, նեղնիկնէ· արձակնէ։

'Ιθαγενὴς - έος (ὁ, ἡ) indigeno. 2. genuino. երկրցի· 2. սուրբ ամուսնութենէ ծնած, հարազատ· նէրէլ· 2. գեղ ելմնէն գաղնէի վերնէնէն գօգնալ, ծով։

'Ιθέως, ἐπίρ. direttamente. 2. immediatamente. չխոսկ, ուղղակի· 2. անձնական, չուռալ· գօգօղչոս· 2. գեղ հալ, ապէլ գնէլ։

°Ιθι, β'. ἐν προσ. τῆς προστ. τοῦ Εἶμι (ὡς ἐπίρ.) vieni, orsu. եկո, ան· կնէլ, հարդե։

'Ιθυκυφὴς - έος καὶ - υφος - ου (ὁ, ἡ) gobbo, gibboso. ապտաստղ· գնդաստ։

'Ιθύλοφος (ὁ, ἡ) che s'inchina alla parte di dietro. ետեւէ կողմը ծռող· կնէլ բարձ կգնէլէ։

°Ιθυνσις - εως (ἡ) = Εὐθυνσις.

'Ιθυντήριος - α ἢ ος - ον. = Εὐθυντήριος.

'Ιθυντὴς καὶ 'Ιθυντὴρ καὶ 'Ιθύντωρ = Εὐθυντήρ.

Digitized by Google

Ἰθύνω. M. υνω. × ἀντὶ Εὐθύνω. dirigere.

Ἰθυπορέω - ῶ. M. ήσω. camminare direttamente.

Ἰθύπορος (ὁ, ἡ) (παροξ.) colui che cammina direttamente. 2. (προπαροξ.) di cui le strade sono dritte.

Ἰθυς - έος (εῖα - ύ) dritto. 2. equo, giusto.

Ἰθύς, ἐπίῤ. direttamente.

Ἰθύς - ύος (ἡ) impeto.

Ἰθυτενής - έος (ὁ, ἡ) disteso direttamente.

Ἰθύω. M. ύσω. portarsi impetuosamente verso.. andar direttamente.

Ἰΐζω. M. ίσω. aver il color della ruggine.

Ἱκανός - ἡ - όν. sufficiente. 2. capace, idoneo. 2. χαρίσασθαι. 2. χαρίσασθαι, ἐπιτελέσαι, ἐπιτελεστικός. 2. τυχεῖν, τυγχάνειν.

Ἱκανότης - ητος (ἡ) capacità, attitudine, sufficienza.

Ἱκανόω - ῶ. M. ώσω. rendere sufficiente, capace, abile.

Ἱκάνω. andare, venire, arrivare, avvicinarsi.

Ἱκανῶς, ἐπίῤ. sufficientemente, bastantemente.

Ἰκελος - η - ον. simile.

Ἰκελόω - ῶ. M. ώσω. assimilare.

Ἰκελως, ἐπίῤ. similmente.

Ἱκεσία - ας (ἡ) preghiera, supplica.

Ἱκεσιάζω. M. άσω. = Ἱκετεύω.

Ἱκέσιος - α ἤ ος - ον. supplicante, supplichevole.

Ἱκεσιδόκος (ὁ, ἡ) che riceve le suppliche.

Ἱκετεία (ἡ) = Ἱκεσία.

Ἱκέτευμα - ατος (τὸ) maniera di supplicare.

Ἱκετευτικός - ἡ - όν. supplichevole.

Ἱκετεύω. M. εύσω. supplicare, implorare.

Ἱκετηρία - ας (ἡ) θηλ. τ. Ἱκετήριος.

Ἱκετηριάζω. M. άσω. = Ἱκετεύω.

Ἱκετήριος - α ἤ ος - ον. supplichevole.

Ἱκετηρίη (ἡ) (έντ. ῥάβδος.) ramiscello di olivo che tenevano in mano i supplicanti.

Ἱκετήριος - ίδος (ἡ) θηλ. τοῦ Ἱκετήριος.

Ἱκέτης - ου (ὁ) supplicante.

Ἱκετικός - ἡ - όν. = Ἱκετήριος.

Ἱκέτις - ιδος (ἡ) θηλ. τοῦ Ἱκέτης.

Ἱκετώσυνος (ὁ, ἡ) = Ἱκετήριος.

Ἱκμάζω. M. άσω. καὶ

Ἱκμαίνω. M. ανῶ. rendere umido, inumidire.

Ἱκμαλέος - α - ον. umido.

Ἱκμας - άδος (ἡ) umidità.

Ἱκμασία - ας (ἡ) = Ἱκμάζω.

Ἴκμη - ης (ἡ) specie di pianta che spunta ne' luoghi umidi.

Ἱκνέομαι - οῦμαι. M. ἵξομαι. venire, arrivare. 2. (ἀπρσ. ἡ κατὰ μτχ.) appartiene, tocca, conviene.

Ἴκριον καὶ Ἰκρίον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) la coperta della nave. 2. palco.

Ἰκταρ, ἐπίῤ. allato, appresso. 2. prestamente.

Ἰκτερικός - ἡ - όν. itterico, che patisce l' itterizia.

Ἴκτερος (ὁ) itterizia.

Ἰκτῖνος (ὁ) nibbio. 2. sorta di lupo. 2.

Ἰκτὶς - ίδος (ἡ) martora.

Ἱλαρός - ά - όν. ilare, gajo, allegro.

Ἱλαρότης - ητος (ἡ) ilarità, gajezza.

Ἱλαροτραγῳδία (ἡ) tragedia comica.

Digitized by Google

ասակերգուհի՝ փոխառած եգիպերգուհի: Իմիկնիկա ոյսանոնա ինդոիլ օլմաչ իլլաճիկլիկ:

'Ιλαρόω - ῶ. *M.* ώσω. καὶ

'Ιλαρύνω. *M.* υνῶ. rendere ilare, gajo, rallegrare. գուարճացընել. լուր ուրախ եղիմել:

'Ιλάρχης - ου (ὁ) comandante d'una squadra di cavalleria. գունդ մը ձիաւորի գլուխ՝ զոակեցաւ՝ իշխող. պէր պոլնոյ սիփահիլեր պաչխան:

'Ιλαρχία - ας (ἡ) la carica del comandante d'una squadra di cavalleria. գունդ մը ձիաւորի հրամանատարութիւնը. պէր պոլնոյ սիփահիլերի պոյուրմուխ ամանըդը:

'Ιλαρῳδέω - ω. *M.* ήσω. cantare dei versi lieti. ուրախալիճան տաղեր երգել. լալլէ պիլիլերի պոյլնմախ:

'Ιλαρῳδία (ἡ) canto d'allegria. ուրախալիճան երգ. լալլէ՝ գոյրուկներ նալմաք:

'Ιλαρῳδὸς (ὁ, ἡ) cantore di versi ilari. ուրախալիճան տաղասացներ երգող. լալլէ՝ գոյրուկներ պիլիլերէ օխոյան:

'Ιλαρῶς, ἐπίῤῥ. ilaramente. զուարթալիճաճա, ուրախալիճասի. լալլէ՝ գոյրուկներ իլէ:

'Ιλάσεμος (ὁ, ἡ) atto a rendere propizio. հաչտ՝ բարեբար ընելու յարմար. ինանկիլէ՝ ղաֆար՝ գոհրիպան կիմկնի տայան:

'Ιλάσκω. *M.* ιλάσω. ἀντὶ 'Ιλάσκομαι. rendere propizio, espiare. հաչտ՝ համբոյր ընել, քաւել. ինանկիլէ՝ գոհրիպան նէուալնիկ կիմկնի:

'Ιλασμὸς (ὁ) propiziazione, espiazione. հաչտութիւն, քաւութիւն. ավէթ, ֆատֆիրիճ:

'Ιλαστήριον (τὸ) propiziatorio. քաւութիւն (ծածկոյթ տապանակին հրէից). ենհոնա գիլերին ավլէ ահիր տանդըլէնըն խօրիճ:

'Ιλαστήριος - α ῆ ος - ον. espiatore, propiziatore. քաւչական. ավէթ տալիճիկին գնացող:

'Ιλαστικὸς - ὴ - όν. = 'Ιλαστήριος.

'Ιλεόω - ῶ. *M.* ώσω. rendere propizio, espiare. հաչտ՝ համբոյր ընել, քաւել. գոհրիպան՝ նէուալնիկ կիմկնի:

'Ίλεως (ὁ, ἡ) propizio, misericordioso, favorevole. 2. gajo, ilare. ողորմած, բարեբար, համբոյր, քաւիչ. 2. զուարթ, ուրախ. գերհոգիլի, ինանկիլի, ղաֆար. 2. լալ, լաֆնան:

'Ιλέως, ἐπίῤῥ. propiziosamente, favorevolmente. համբոյր՝ բարեբար՝ հաչտ ըլլալով. գոհրիպան՝ ինանկիլէ օլարակ:

'Ιλεωτήριον (τὸ) = 'Ιλαστήριον.

'Ίλη (ἡ) cavalleria. հեծելազօրք, հեծելագունդ. սիփահիլեր, սիլէ ասկերէ, ասասբա:

'Ίλιγξ - ιγγος (ἡ) vortice. պոյոյոք ջրոց. էրտոպ, ահֆօր:

'Ίλλας - άδος (ἡ) stramba. 2. specie di tordo. կեմ. 2. ագռ մը սարդիկ. օճլամար. 2. պէր ոջ սրտիճ ֆաղնա:

'Ίλλὸς (ὁ) miope, losco. 2. guercio, stralunato. կարճատես. 2. չլակին. խանջնան ֆիօրին. 2. լալ:

'Ιλλωπέω - ῶ. *M.* ήσω. καὶ - ίζω. *M.* ίσω καὶ

'Ιλλώπτω. *M.* ώψω. guardare come losco o guercio. կարճատեսի կամ չլի պէս նայիլ. ֆիօրէ սիրիլ խախօ լալ ինչ պոփմախ:

'Ίλυς - ύος (ἡ) limo. գոյա. ցուլէթ:

'Ιμάντινος - η - ον. fatto di coreggia. փոկէ չինուած. փոչկան խոբդանէ, չոպլամա. փոչկէ. 2. փոչկան խոբդանէ ֆոնէը ֆէրդաճ:

'Ιμὰς - άντος (ὁ) coreggia. 2. frusta fatta di coreggia. փոկ. 2. փոկէ չինուած խոբդանէ, չոպլամա. փոչկէ. 2. փոչկան խոբդանէ ֆոնէը ֆէրդաճ:

'Ιμάσσω. *M.* ίμάσω. frustare. խարազանաւ զարնել. փոչկէ՝ ֆէրդաճ:

'Ιματίζω. *M.* ίσω. vestire. հագուցընել. ինդիրմախ:

'Ιματιοθήκη - ης (ἡ) guardaroba. հանգերձարան. խոպաղ փօղճաճ փօլաղ:

'Ιμάτιον (τὸ) abito, vestimento. հանգերձ, լաճի. խոպաղ; բաղա:

'Ιματιοπώλης - ου (ὁ) venditor di veste. լաճի՝ զգեստ ծախող. խոպաղ սաթան, հագդըճը, փափանճը:

'Ιματιοφυλάκιον (τὸ) guardaroba. հանգերձանոց. խոպաղ սաթլայճախ օթա, խոպաղ փօլաղը:

'Ιματιοφύλαξ - ακος (ὁ) guardaroba. հանգերձապահ. խոպաղ նալըդը:

'Ιματουργὸς - οῦ (ὁ) sartore. գերձակ. թիրլի:

'Ίμερος - ου (ὁ) desiderio, cupidigia. ախնդ, ցանկութիւն. սիրտ, հաւես, իրէյ:

'Ινα. (σύνδ.) affinchè (*Λατ.* ut). որպէս զի. ևոյնպէս ֆէ, ֆէ:

'Ινδαλμα (τὸ) simulacro, spettro. պատկեր, ցնորք. սիրեխ, խայալ, սիրեխի վիճակ:

'Ινίον (τὸ) occipizio, nuca, coppa. ծարպակ, գլխուն եաճիւ. կապճը. խոփ փօփախ:

'Ιξευτὴς - οῦ (ὁ) colui che chiappa gli uccelli a vischio, uccellatore a vischio. սատղով թռչուն բռնող. խոփ իլէ փուլ ըռաճան:

'Ιξεύω. *M.* εύσω. chiappare gli uccelli col vischio. սատղով թռչուն բռնել. խոփ իլէ փուլ ըռաճիլ:

'Ιξία - ας (ἡ) = Χαμαιλέων. 2. = Κιρσός. 3. = 'Ιξός.

'Ιξοβολέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ιξεύω.

'Ιξοβόλος (ὁ, ἡ) = 'Ιξευτής.

'Ιξὸς (ὁ) vischio, pania. սատղ. խոփ. 2. = Κιρσός.

'Ιξὺς - ύος (ὁ) lombo. ֆէլք. գիր:

'Ιοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) violetto. մանուշակագոյն. գիրէլիք բիւնէֆ, ֆը:

'Ιοβλέφαρος (ὁ, ἡ) chi ha gli occhi neri. սեւ աչք ունեցող. գոյա ինդիրմէլի:

'Ιοβόλος (ὁ, ἡ) velenoso. թունաթափ. չհնհիր սեղուան, չհնհիրլի:

'Ιοδόκη - ης (ἡ) = Φαρέτρα.

'Ιον (τὸ) viola. մանուշակ. գիրէլիք:

'Ιονθὸς (ὁ) lentiggine. գիւսակ, ֆիլ (դիմաց). ինանկի իւլէնմէկ գիրէն գիրէլիր, նիլ:

'Ίος (ὁ) veleno. 2. ruggine. 3. dardo.

Digitized by Google

βαμβ. 2. ժանգ. 3. ներա. վերհիր. ապա-
2. խոս. 3. օխ. ինչ:
Ἰού καὶ Ἰοῦ, ἐπιφών. olme! ohi! oh! վայ ինձ, ափսոս, ախ, ահ. խոչընդ պահ, հարց, ծհ:
Ἴουλος (ὁ) lanuggine. մազաւամուշ. մյնս ինչպես, ինչպիսի:
Ἴπνος (ὁ) forno, fornace. փուռն, հնոց. խոհարան, փլեղան:
Ἵπος (ὁ) trappola. 2. peso. ակնառա ձգանգ. 2. բառ. ինչ խափանիս. 2. նիւթ:
Ἱππαγρος (ὁ) cavallo selvaggio. վայրի ձի. հերկիչ, խոպան ան:
Ἱππαγωγός (ὁ, ἡ) (κυρ. πλοῖον) che trasporta de' cavalli. ձիեր բերող. անբ նաւորիչ՝ նաւբեր:
Ἱππάζομαι. M. άσομαι, andare a cavallo. ձիով երթալ. ան իւր ձիովը:
Ἱππάζω. M. άσω. = Ἱππάζομαι.
Ἱππαρχία - ας (ἡ) il comando della cavalleria. հեծելազօրի վրա իշխանը. ինչհիչեր՝ անբեր անչափ օրոք:
Ἵππαρχος (ὁ) comandante della cavalleria. հեծելազօրի վրայ իշխող. ինչհիչեր՝ անբեր անչափ:
Ἱππέλαφος (ὁ καὶ ἡ) alce, la gran bestia, specie di cervo grande, di cui si servivano per cavallo (Γαλλ. élan) սրմդպական եղն, մեծ եղջերու զոր ձիու տեղ կը գործածէին. ընբեր, իբր (տէր օր տիրչ ին ձի ելլել ու երթալ ատոր վրայ):
Ἱππεύς - έως (ὁ) cavaliere, cavalcante. ձիաւոր, ձի հեծնող. անբեր, ինչհոն, անբ պիներ:
Ἱππευσις - εως (ἡ) cavalcata, il cavalcare. ձի հեծնաւոր. անբ պիներ:
Ἱππεύω. M. εύσω. correre, andare a cavallo. 2. cavalcare, montare a cavallo. ձիով վազել՝ երթալ. 2. ձի հեծնալ. ան իւր ձիովը՝ երթալ. 2. անբ պիներ:
Ἱππηλατέω - ῶ. M. ήσω. correre a cavallo. ձիով վազել. ան իւր ձիովը:
Ἱππηλάτης (ὁ) cavaliere, cavalcante. ձիաւոր. անբեր:
Ἱππιατρία - ας (ἡ) medicina dei cavalli, veterinaria. ձիերու բժշկութիւն. ան հերկիչներ, պայքարելի:
Ἱππίατρος (ὁ) medico de' cavalli, veterinario. ձիերու բժիշկ. ան հերկիչ, պայքար:
Ἱππικὸς - ἡ - όν. cavallino, di cavallo. 2. perito nel cavalcare. ձիական. 2. ձի հեծնալու մէջ վարպետ. անբ պիներու. 2. անբ պիներուն ան ձիավարութիւն:
Ἱππική (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) l'arte di cavalcare. ձի հեծնալու՝ պատանեկելու արհեստը. անբ պիներ՝ ան ձիավարութիւն պիներ:
Ἱππικόν (τὸ) la cavalleria. հեծելազօրք. ինչհիչեր, անբեր անչափ, պատրաստ:
Ἱππόγλωσσον (τὸ) bislingua, bonifacia, ippoglossa. անբերնեղբը ձիու լեզուի նման ատեղ մը է. փաթրեր, փոքրնեղբը (տէր նիվ ֆիքան):
Ἱππογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) colui che distingue, conosce i buoni cavalli. ձիերուն ազէկը ընտրող՝ ճանչցող. անբեր ինչհոն հերկիչ՝ հոնչյան:
Ἱπποδαμαστὴς καὶ
Ἱππόδαμος (ὁ, ἡ) domatore de' cavalli. ձիերը հնազանդող. անբերը ընտ իրեն՝ կիրչերին:
Ἱππόδεσμον (τὸ) capestro, freno. պատրգ, ապնձ. խոլոր, պոչերէ, կիր:
Ἱπποδρομία (ἡ) corso di cavalli. ձիընթացք. ան փոլոլու:
Ἱπποδρόμιον (τὸ) luogo ove si fa la corsa de' cavalli, ippodromo. կրկէս, ձիերուն վազելու տեղը, ձիընթացք. ան ցլապանը:
Ἱπποδρόμος (ὁ) = Ἱπποδρόμιον. 2. = Ἱπποδρομία.
Ἱπποθήλης - ου (ὁ) puledro, che poppa da una cavalla. մասակ ձիէ մը կամ ուսող մորուկ. էգ-պոռթան ան կերեր հոյ:
Ἱπποθόρος (ὁ) che monta le cavalle, stallone. 2. canzone che si soleva cantare allorquando i cavalli montavano le cavalle. մասակխող ձի. 2. խող մը զոր կը կանչէին երբոր ձիերը մասակ ձիերու վրայ կ'ելլէին. այնբ. 3. անբերը ծօպաստ իւն էիգ-էրէրնէ վերան ընդբան ինչ-ցէ:
Ἱπποκένταυρος (ὁ) ippocentauro. ձիացուլ. գինի-վերէ:
Ἱππονόμος (ὁ) cavallaro, stalliere. ձիագարման. ան:
Ἱπποκρατία (ἡ) vittoria riportata dalla cavalleria. հեծելազօրաց յաղթանակութիւն. ինչհիչեր ընձեռէ:
Ἱππολάπαθον (τὸ) ippolapato, rombice salvatico. վայրի ատելուկ. խոպան ծը խան օխտ:
Ἱπποµανέω - ῶ. M. ήσω. amare appassionatamente i cavalli. 2. esser in caldo (parlandosi di cavalle). չափէ ատելի ձի սիրել. 2. ատփել, ցանկութիւնով բռնկել (մասակ ձիերու). հարպին ալերը ան ինվիչ, ան տիլնախ օլոել. 2. ցիմ արդատանական էսյորմոթ, էգտմոթ (էգտրոյ հոփչնա):
Ἱππομανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato per cavalli. 2. (cavalla) che è in caldo. 3. che piace molto ai cavalli. ձիու սերն մոլեգնեալ. 2. ցանկութեան զբաղած (մասակ ձի). 3. ձիերու չատ սիրելի հաճոյ. ան համապիրինքն՝ ինչատանիսան էսյորմէլ. 2. ինքնինքէ էնհինիրինքն ընտրատրել (էգտրոյ ան խոպան). 3. անբեր զոյնի ինվիչ՝ խոլ (οὐδ.) Ἱπομανὲς (τὸ) ippomane, pezzetto di carne nella fronte di cavalli di fresco nati. 2. sorta di frutice mortifero ai cavalli. ներ ծնած ձիերու ճակատը եղող մի կտոր. 2. ձիերու մահաբեր կերպ մը ծառ. հինիչ պօչտալ անբերը անընգան պատանան կի էտրատը. 2. անբեր փաթի տէր նիվ ապրիչ:
Ἱππομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere a cavallo. ձիու վրա պատերազմիլ. ան իսոփոխան հեծնելնէ:
Ἱππομαχία (ἡ) combattimento a cavallo.

Digitized by Google

ձիու վրա եղած պատերազմ. սի խոսոփնդիր օլան ցինի։

Ἱππόμαχος (ὁ, ἡ) chi combatte a cavallo. ձիու վրա պատերազմող. սի խոսոփնդիր ցինիլելի։

Ἱππόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di cavallo. ձիու կերպարանք ունեցող. սի ալիֆնդիր։

Ἱππονομεύς - έως (ὁ) pastore di cavalli. ձի արածող. սի կիսին։

Ἱπποπήρα (αἱ) bisacce. քսկեղեփ. գալիկ, ճամփան։

Ἱπποπόταμος (ὁ) ippopotamo. ձիագետ. սի գետընը։

Ἱπποπώλης - ου (ὁ) venditore di cavalli. ձի ծախող. սի սատան։

Ἵππος (ὁ) cavallo. ձի. սի։ (θηλ.) cavalla. մատակ ձի. ջեռրափ, նմիտա։ (μετν.) donna libidinosa. հեշտասեր կին. լիհվնիլի գինի. 2. cavalleria. 3. le parti vergognose dell' uomo e della donna. հեծելազունդ. 3. երիկ մարդու ու կնիկո սեռիանու սեղանները. 2. սիփհիլեր. 3. երեկի վի խոռընն սար ներլերի։

Ἱπποσέλινον (τὸ) ipposelino, levistico. ձիալխուր. (խոտ մըն է). ալիսի օխս։

Ἱπποστασία - ας (ἡ) καὶ Ἱπποστάσιον (τὸ) καὶ Ἱπποστάσις - εως (ἡ) luogo ove stanno i cavalli, stalla. ձիերուն կեցած սեղը, սխոռ. սիլորը փոփռոլու հահլ, ախըր, իվլը։

Ἱπποστράτηγος (ὁ) generale della cavalleria. հեծելազունդի զորապետ. սիփհիլեր պերսիրի։

Ἱππότης-ου (ὁ) cavaliere. ձիաւոր. սիլը։

Ἱπποτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire de' cavalli. ձի սնուցանել. սի պրալիմի։

Ἱπποτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono i cavalli, stalla. ձի սնուցանելու սեղ. սի պրալիմիի հահլ, ախըր, իվլը։

Ἱπποτροφία (ἡ) la nutritura di cavalli. ձի սնուցանելը. սի պրալիմի։

Ἱπποτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce de' cavalli. ձի սնուցանող. սի պրալիմն։

Ἱπποῦρις - ίδος (ἡ) coda cavallina. ջրասեղեր մուտող խոտ մը. սատլի ներլերի պիրիկ պէր նով օխլոփ։

Ἵππουρος (ὁ, ἡ) che ha coda di cavallo. ձիու պես ունեցող. սի փոչրավլու. 2. (οὐσ.) ippuro (sorta di pesce). ձիրպ մը ձուկ. պէր նով պատէփ։

Ἱπποφοβὰς - άδος (ἡ) pianta che temono i cavalli. սուսիկ մը որուն ձիերը կը վախնան. պէր նով ֆիշան անդին չի սիլոր փորփորլոր։

Ἱπποφορβία (ἡ) = Ἱπποτροφία.

Ἱπποφόρβιον (τὸ) = Ἱπποτροφεῖον.

Ἱπποφορβὸς (ὁ, ἡ) = Ἱπποτρόφος.

Ἱππόω - ῶ. M. ώσω. (εὐχρ. μόνον τὸ παθ.) Ἱππόομαι - οῦμαι. M. ωθήσομαι. cambiarsi in cavallo. ձիու գառնալ. սիա պիմիի։

Ἱππώδης - εος (ὁ, ἡ) simile a cavallo. ձիու նմանը. սիա պիդիր։

Ἱππών - ῶνος (ὁ) stalla di cavalli. 2. posta. ձիու սխոռ. 2. բիչուան սուրհանգիաց, ուր ձիերը կը փոխեն. սի թերր. 2. պիդիլխանի։

Ἱππωτέω - ῶ. M. ήσω. comprare de' cavalli. ձի գնել. սի ասիլն ալմաք։

Ἱππώνης - ου (ὁ, ἡ) compratore di cavalli. ձի գնող. սի ասիլը ալըճ։

Ἵπταμαι. M. πτήσομαι. volare. թռչիլ. ալըմաք։

Ἱρεὺς - έως (ὁ) κτλ. Ἴων. ἀντὶ Ἱερεύς κτλ.

Ἵρη (ἡ) assemblea. ժողովը. գիմի, գիմ գընը։

Ἱρινόμικτος (ὁ, ἡ) mescolato con unguento. սիաւչ խլղով օծանելիքով խառնած. իսիլը փօփռալու նալար իլի փորլիհ։

Ἴριος - η - ον. fatto di ghiaggiuolo. գիրիկե չինաւած. իրէներեն սատանան խոռեր (ὡς οὐσ.) olio d'iride. գիրիկի իւղ. սատ նալար։

Ἰριοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile all' iride, a ghiaggiuolo. գիրիկի նման. սատ լի էնչինի պիդիր։

Ἶρις - ιδος ἡ ιος (ἡ) l' arco baleno. 2. iride, ghiaggiuolo, giglio paonazzo (fiore). 3. iri. ծիածան, ապէզի երկինից, ծիրանի գոտի. 2. գիրիկ (ծաղիկ). 3. ծիածան սլաց. իլէնչի սալմ, փոխի փորլ. 2. սատ, իրէներ (էչխոր). 3. կիսլոյ գոլանան էնվերնչ րինիհոռալ։

Ἱροδρόμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἱεροδρόμος. che corre, combatte nei giuochi sacri. սուրբ խաղերու մէջը վազող կռուող. ապէզ օյունլարդա փօլան՝ կռնչիլի։

Ἱρὸς - ή - όν. ἀντὶ Ἱερός.

Ἶς - ινός (ἡ) fibra. 2. nervo. 3. forza, vigore. մանրաթել. 2. ջիղ. 3. ուժ. քիչ գալար. 2. սինիր. 3. փոչխի։

Ἰσάζω. M. άσω. uguagliare. հաւասար ընել. պէրապէր հիմդալ նիմիլ։

Ἰσάκις, ἐπίῤῥ. egualmente. նդնչափ ան գամ, հաւասարապէս. օլչափը պիճի, պէրապէր։

Ἰσάριθμος (ὁ, ἡ) eguale al numero. համրանքի մէջ հաւասար. սայըմա պէր։

Ἰσαχῶς, ἐπίῤῥ. egualmente, colle stesse maniere. հաւասարապէս, նդնչ կերպով պէրապէր, ալ նիւթդ իլի։

Ἰσηγορέω - ῶ. M. ήσω. parlare con egual libertà. նդնչ համարձակութեամբ խոսիլ պէր պէրպիրիլի իլի պօհանիի նիմիլ։

Ἰσηγορία (ἡ) eguale libertà di parlare. խոսելու մէջ մի եւ նդնչ ազատութիւն՝ համարձակութիւն. պօղնիպէրպիրիլի։

Ἰσήλιξ - ικος (ὁ, ἡ) coetaneo. ժամանակակից, սարեկից. պէր նալար, նալարլ։

Ἰσημερία (ἡ) equinozio. գիշերահաւասար. ինիճ կիսնալու պէր ալմալ, ինիփոլիլ-լէլի վիննիհմ։

Ἰσημερινὸς - η - όν. equinoziale. գիշերահաւասարին. ինիփոլիլ-լէդի վիննիհոր պիճասալ։

Ἰσθμὸς (ὁ) istmo. պարանոց (երկու ծովի մէջ գտնուող լերկասանձ ցամաք).

Digitized by Google

[illegible] օրինաբանութիւն տիւ փաւլի սպանդալ եղաւ։

Ἴσαω. (*X. M.*) eguagliare, assimilare. հաւասարցընել, նմանցընել. պինդիւիթիւն, պէր կիւիւթ։

Ἰσοβαθής - έος (ὁ, ἡ) ch' è d'una eguale profondità. խորութեամբ ունեցող հաւասար. պէր տէրինիւթիւն։

Ἰσοβαρέω - ῶ. *M.* ήσω. aver lo stesso peso, essere del pari pesante, equiponderare. հաւասարակշիռ ըլլալ. պէր սըրընթիւն ըստ ընդհանուր օրէնի, տինի կիրնիւ։

Ἰσοβαρής - έος (ὁ, ἡ) chi è del pari pesante. հաւասարակշիռ. պէր սըրընթիւն ընդհանուր, տինի։

Ἰσοβασιλεύς - έως (ὁ) simile ad un rè. թագաւորի մը նման. փոխանակ՝ լոհա պինիլեր։

Ἰσόβιος (ὁ, ἡ) ch' è della stessa età, coetaneo, contemporaneo. տարիկից, ժամանակակից. խալըտ, պէր տիւիէրտի։

Ἰσόγαιος (ὁ, ἡ) καὶ

Ἰσόγειος (ὁ, ἡ) uguale alla o colla terra. հաւասար. իւթէրթ իւլ պէրտիր։

Ἰσογνωμέω - ῶ. *M.* ήσω. essere dello stesso parere. նոյն կարծիքը ըլլալ. պէր վիճիւրթիւ օլմէ։

Ἰσογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) chi è dello stesso parere, concorde. նոյն կարծիքի ըստ եզոզ, համաձայն. պէր վիճիւրթիւ օլան։

Ἰσόγραφος (ὁ, ἡ) chi scrive come un altro. ուրիշի մը պէս գրող. պէր գրիւիւճ ևիւլ խալը։

Ἰσογώνιος (ὁ, ἡ) che ha gli angoli eguali. հաւասար անկիւն ունեցող. պէրաբեր պինիլեր տիօլեխէ։

Ἰσοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) ch' è della stessa fortuna. նոյն բաղդը ունեցող. պէր իւխիւթ։

Ἰσοδένδρος (ὁ, ἡ) eguale ad un albero. ծառի մը հաւասար. պէր ագաճ իւլ պէրտիր։

Ἰσοδίαιτος (ὁ, ἡ) chi si nutrisce egualmente. հաւասարապէս նմանապէս սնող. պէր վիճզ իւլէ իւլէր պէրլիներն, պէր իւսի իւլէ կիւիւեն։

Ἰσόδομος (ὁ, ἡ) fabbricato, eretto alla stessa maniera. նոյն կերպով շինուած, նմանապէս կառուցեալ. պէր իւրիւ իւլէր իւթիւմէլ գաբրըլմըշ։

Ἰσοδύναμος (ὁ, ἡ) equivalente. համազօր. պէր փոխիւիէթի։ հիւանդ։ — ἀμως, ἐπίῤῥ.

Ἰσοέτηρος (ὁ, ἡ) uguale all' età, coetaneo. տարիկից. խալըտ։

Ἰσόθεος (ὁ, ἡ) simile, eguale a Dio. Աստուծոյ նման՝ հաւասար. Աստուծոյ պինիլեր գիւնէրտ։

Ἰσοκίνδυνος (ὁ, ἡ) egualmente pericoloso. նմանապէս վտանգաւոր. եղբայր ճոխալ իւրիւլը։

Ἰσοκιννάμωμος (ὁ, ἡ) simile alla cannella. կինամոնի նման. իւրիւնի պինիլեր. (οὐσ.) Ἰσοκιννάμωμον (τὸ) cassia. կասիա. իւլար լիճնի։

Ἰσοκλεής - έος (ὁ, ἡ) egualmente celebre. համբաւի ունեցող հաւասար. նամըալըէփ պէրաբեր՝ պէր։

Ἰσόκληρος (ὁ, ἡ) chi ebbe la stessa sorte, fortuna. նոյն վիճակը՝ բաղդը ունեցած. պէր նասիպ՝ եղբայրի օլան։

Ἰσοκοιλος (ὁ, ἡ) che ha la stessa cavità. նոյն խառնիլը ունեցող. լոփօրլըթիւն պէր՝ պէրաբեր։

Ἰσοκόρυφος (ὁ, ἡ) di cui la cima è eguale a quella d' un altro. գագաթը ուրիշին գագաթանը հետ հաւասար եղող. իւեէրթ պէր գէլիսիէն իւեէրթ իւլէ պէր օլան։

Ἰσοκραὴς - έος (ὁ, ἡ) mescolato egualmente. հաւասարապէս խառնուած. պէր խօլէրթ՝ տիւրիճիւթ եղբայրութիւն։

Ἰσοκράτεια (ἡ) uguaglianza di potere. զօրութեան իշխանութեան ունեցող հաւասար ըլլալը. եղբայրութիւն իւեէրթիւթիւն պէր օլմալը։

Ἰσοκρατὴς - έος (ὁ, ἡ) eguale in potere. զօրութեան ունեցող հաւասար, նոյն կարողութիւնը ունեցող. պէր եղբայրթիւթ օլան, եղբայրթիւթ իւեէրթիւթիւն պէրաբեր։

Ἰσόκριθος (ὁ, ἡ) eguale all' orzo. գարիի հետ հաւասար. արեա գալէ։

Ἰσοκωλία (ἡ) egualità de' membri d'un periodo. ունկ պարբերութեան անդամներուն հաւասար ըլլալը. պէր գայրիւկ սեօզպէրիին եղբայրութիւն պէր օլմալը։

Ἰσόκωλος (ὁ, ἡ) (periodo) composto di membri eguali. հաւասար անդամներ՝ մասեր ունեցող (պարբերութիւն). եղբայրիւթ հիւանդիւրէ պէր օլան (գայրիւկ սեօզպէրի)։

Ἰσολογία (ἡ) = Ἰσηγορία.

Ἰσόμαλος (ὁ, ἡ) molto simile, uguale. խիստ նման, հաւասար. գոյնի պինիլեր՝ պէրաբեր։

Ἰσόμαχος (ὁ, ἡ) eguale al combattimento. պատերազմի ունկ հաւասար. գինիւիճ պէրաբեր՝ պէր։

Ἰσομεγέθης - εος (ὁ, ἡ) ch' è d'una grandezza eguale. մեծութեան ունկ հաւասար. պեօյիւկլիւճի պէր՝ պէրաբեր։

Ἰσομερὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di parti uguali. հաւասար մասերէ բազադրուած. հիւանդիւրէ՝ եղբայրութիւն պէր՝ պէրաբեր։ = Ἰσόμοιρος.

Ἰσόμετρος (ὁ, ἡ) ch' è d'una misura eguale. հաւասարաչափ. իւա իւամ։ — ἔτρως, ἐπίῤῥ.

Ἰσομέτωπος (ὁ, ἡ) che ha la fronte eguale. հաւասար ճակատ ունեցող. ալընըն պինիլինիլ պէր իւէթիւ։

Ἰσομήκης - εος (ὁ, ἡ) che ha la stessa lunghezza. նոյն երկայնութիւնը ունեցող. պէր ուզունլուգա։

Ἰσομοιρέω - ῶ. *M.* ήσω. ricevere, avere una porzione eguale a quella di... ուրիշին մասին՝ բաժինին հաւասար բաժին ունենալ. պէր գալիսընէն իւիչնա՝ հիւանդին գինիւ իւլէ հիւանդ օլմէ։

Ἰσομοιρία - ας (ἡ) porzione uguale. հաւասար բաժին. պէր իւ, պէրաբեր՝ հիւանդ հիւանդ։

Ἰσόμοιρος (ὁ, ἡ) chi riceve una porzione eguale a quella di... ունկ մը բաժինին

Digitized by Google

հաւասար քաջերի առնօղ. պերճութիւն ի-ոյնա՝ հիւսուիլով գեղեցիկ հիւսք՝ ի-ոյ ալեա:

'Ισόμορος (ὁ, ἡ) = 'Ισόμοιρος.

'Ισόνειρος (ὁ, ἡ) eguale, simile ad un sogno, vano. երազի մը հաւասար՝ նմանն, փուճ. տիւրք՝ ի-ուրոյ գեղեցիկ, ի-ոյալ հայալ, պօղ, պիհոպ:

'Ισονομέομαι - οὑμαι. Μ. ήσομαι. vivere in un governo democratico. ամբոխավարական աներեսութեան տակը ապրիլ. հիւսիսային ալմաստիկա ի-ալուիլ:

'Ισονομία (ἡ) eguaglianza de' diritti politici, democrazia. քաղաքական իրաւանց հաւասար բլլալը, ամբոխավարութիւն. տեւական ի-ուրոյներուն կերկերպար օրէնս հերեցին հաւելը օրէնք, հիւսիսային ալմ:

'Ισονομικὸς - ἡ - ὸν. chi ama di vivere in un governo democratico. ամբոխավարական տակ ապրիլը սիրօղ. հիւսիսային ալմաստիկա ի-ալուիլը սիրօղ. հիւսիսային ալմաստիկա ի-ալուիլը սիրող:

'Ισόνομος (ὁ, ἡ) distribuito, amministrato con eguaglianza. 2. chi vive in un governo democratico. հաւասարապէս բաժնուած՝ բաշխուած. 2. ամբոխավարական աներեսութեան տակ ապրող. հիւսիսային պէս գալըմէ՝ ինչէլ օլմանալ. 2. հիւսիսային ալմաստիկա ի-ալուիլը:

'Ισόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) simile ad un ragazzo. տղայ մը նման. լմնաց գալէ, պէս լմնացը գեղեցիկ:

'Ισοπάλαιστος (ὁ, ἡ) eguale ad un palmo. ձեռ քաղ մը չափ. պէս գարշ տալան:

'Ισοπαλέω - ῶ. Μ. ήσω. essere eguale alla lotta, alle forze. կռուի՝ զօրութեան՝ ուժի մէջ հաւասար բլլալ. կի-ուրտի՝ գալ-ի-ուրի պէս օլմալ:

'Ισοπαλὴς - έος (ὁ, ἡ) eguale alla lotta, al combattimento, alle forze. կռուի՝ ճակատամարտի՝ ուժի՝ զօրութեան մէջ հաւասար. կի-ուրտի՝ գալ-ի-ուրի պէս:

'Ισοπαχὴς - έος (ὁ, ἡ) ch' è d'una grassezza simile. նոյն գիրութիւնը ունեցօղ. պէս գեղի-ուրի-ուրի օլան:

'Ισόπεδον (τὸ) piano. գետ, ասփարտակ տեղ. տիւզ երէս, ի-ուրի պէս հարթ:

'Ισόπεδος (ὁ, ἡ) piano. հարթ, մակաւասար. տիւզ, տիւզգի-ուր, պէս ըերէցուա՝ ըգիլիկի:

'Ισόπετρος (ὁ, ἡ) duro come la pietra. քարի պէս ամուր. քոյ կալ՝ տերի՝ գեղ:

'Ισόπηχυς - εος (ὁ, ἡ) lungo un braccio. կանգուն մը երկայն. պէս արշըն տալան:

'Ισόπλευρος (ὁ, ἡ) = 'Ισοσκελής.

'Ισοπλατὴς - έος (ὁ, ἡ) eguale in larghezza. լայնութեան մէջ հաւասար. պէս կենի-ուրի:

'Ισοπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) eguale di numero. հաւասարթիւ. սայըպա պէս:

'Ισοπολιτεία - ας (ἡ) uguaglianza de' diritti potilici. քաղաքական իրաւանց հաւասարութիւն. ընհրեք փայէ հաւլըրըն պէրի-ուի:

'Ισοπολίτης - ου (ὁ) cittadino che gode de' diritti eguali. հաւասար իրաւունք ունեցօղ քաղաքացի. հաւելը ուրի՝ ուրիրի-ուի իւր պէս օլան ընհրեալ:

'Ισόπρεσβυς - υος (ὁ, ἡ) uguale ad un vecchio. ծերի մը հաւասար. պէս իհոյնա-ուր գեղեցիկ:

'Ισόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali eguali. հաւասար թեւեր ունեցօղ. ի-ան-իըրէն պէս-ի-ուի-ուի պէր օլան:

'Ισορρόπέω - ῶ. Μ. ήσω. equilibrarsi. հաւասարակշռիլ. ալալ. պէր ընդհարի օլմալ:

'Ισορρόπία (ἡ) equilibrio. հաւասարակշռութիւն. տիւղ, պէր ընդհարի օլմալը:

'Ισόρροπος (ὁ, ἡ) equipollente, equivalente, che è in equilibrio. հաւասարակշիռ. պէր ընդհարի օլան, տիւղ:

'Ισος - η - ον. eguale, piano, equo. հաւասար, հարթ, արդար. պէր-պէր, գեղեցիկ, գալ, տիւզ, սալիհ:

'Ισοσθένεια (ἡ) eguaglianza, parità di forze. ուժի՝ զօրութեան մէջ հաւասար բլլալը. գալ-ընդհարի՝ գալ-զօրութիւն պէր օլմալը:

'Ισοσθενὴς - έος (ὁ, ἡ) eguale alle forze. զօրութեան մէջ հաւասար. գալ-ընդհարի պէր-պէր:

'Ισοσκελὴς - έος (ὁ, ἡ) equilatero. հաւասարակողմեան. եանըրը պէր:

'Ισοσταθμέω - ῶ. Μ. ήσω. = 'Ισοβαρέω.

'Ισοσταθμία (ἡ) = 'Ισορροπία.

'Ισόσταθμος (ὁ, ἡ) = 'Ισοβαρής.

'Ισοσύλλαβος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso numero di sillabe. վանկերուն համրանքը հաւասար ունօղ. հիհիլերին օրչը պէս օլան: — ἀβως, ἐπίῤῥ.

'Ισοτάλαντος (ὁ, ἡ) = 'Ισοβαρής.

'Ισοταχὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ταχῶς. eguale alla velocità. երգութեան մէջ հաւասար. չափ-ի-ուչափ՝ ինչէլիւթ պէր-պէր:

'Ισοτέλεια (ἡ) il pagare le stesse contribuzioni. նոյն բաժերը տալը. վերնիւրէ պէր վերիւթ:

'Ισοτελὴς - έος (ὁ, ἡ) colui che paga le stesse contribuzioni. նոյն բաժերը վճարօղ. պէր այն վերնիւրէ՝ գալ-ընդ վերին:

'Ισότης - ητος (ἡ) uguaglianza, parità. հաւասարութիւն, նմանութիւն. պէրի-ուի, պէր-պէրլիւթ, գալ-ընդհարի, պէրընդհարլիւթ:

'Ισοτιμία (ἡ) eguaglianza negli onori. = 'Ισονομία.

'Ισότιμος (ὁ, ἡ) che gode lo stesso onore. 2. equivalente. համապատիւ. 2. հաւասար յարժանութեան. հիհիլերիւթ. 2. գալ-ընդհարի պէր: — τίμως, ἐπίῤῥ.

'Ισότονος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso accento. նոյն ոլորակը ունեցօղ. ի-ուլ-ի-ուի պէր: — τόνως, ἐπίῤῥ.

'Ισοτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha la stessa tavola, mensa. 2. simile ad una tavola. նոյն սեղանը ունեցօղ. 2. սեղանի նման. ի-ուրէն-ի-ուրէն գեղեցիկ սոֆրաը օլան. 2. սոֆրայա պիհոպէր:

'Ισότροπος (ὁ, ἡ) ch' è d' un medesimo carattere. նոյն բարքը ունեցօղ. պէր ի-ուրի-ուրա՝ ինչէլիւթա օլան:

'Ισοτύραννος (ὁ, ἡ) simile ad un tiranno. բռնաւորի մը նման. պէր զոլ-ի-ուի-ուր գեղեցիկ:

'Ισουργὸς (ὁ, ἡ) che si occupa allo stesso lavoro con un altro, cooperante. նոյն գործերին ուրիշի մը հետ պարապօղ, գործակից. պէր այն հալ-ընհրեա պէր գալ-ուր իւր գեղեցալ օլան:

Digitized by Google

Ἰσοϋψής - έος (ὁ, ἡ) ch'è d' un' altezza eguale. բարձրութիւնեան հաւասար. նիւթ-նիւթական պէս:

Ἰσοφόρος (ὁ, ἡ) che porta lo stesso peso. նոյն բեռը՝ ծանրութիւնը կրող. պէս այն տալերտը նիւթ-նիւթ կշռող:

Ἰσοφυής - έος (ὁ, ἡ) ch'è della stessa natura. հաւասարն, նոյն բնութիւնն ունող. պէս այն կազմուածոյ օրն, հինգն:

Ἰσοχρόνιος καὶ

Ἰσόχρονος (ὁ, ἡ) della stessa durata. նոյնաչափ տեւող տեւօղ. ու երբեմն վերն պէսին՝ գոյական:

Ἰσόχροος - ους (ὁ, ἡ) dello stesso colore. նոյն գունէ ունող. բնոյն պէս, պէս բնոյնի օրն:

Ἰσόχρυσος (ὁ, ἡ) uguale all' oro. ոսկիի հաւասար. ալթունա գնդիկ:

Ἰσοψηφία (ἡ) ugualità, parità di suffragi. քուէներու հաւասարութիւն. քուէներ պէս պէս:

Ἰσόψυχος (ὁ, ἡ) unanime. համախոհ, համամիաբերդ. նիւթ-նիւթ, նիւթ-նիւթէ: — φύσιος, ἐπίῤ.

Ἰσόω - ῶ. M. ώσω. rendere eguale, uguagliare. հաւասար ընել. պէս՝ պէս-պէս՝ հաւասար նիւթ:

Ἴστον, ἐπίῤ. bisogna sapere. գիտնալու է. պէտէ:

Ἵστημι (καὶ πθ.) Ἔισταμαι. M. στήσω (καὶ πθ.) σταθήσομαι. ergere. 2. situare, porre. 3. eccitare, incitare. 4. bilanciare. 5. arrestare. կանգնել. 2. տեղը ի տեղը գնել, գնել. 3. առը վերցնել, յարուցանել, գրգռել. 4. կշռել. 5. բռնանել, ետանել. պինդ, նոյնպէս զօրաբար. 2. նեղութիւն տալ, բռնել. 3. այլոց զօրաբար, նահդէ նիւթ. 4. յարձիակ. 5. ջուր նիւթ. (μσ.) rizzarsi, essere eretto. 2. stare. 3. essere situato. 4. desistere. 5. soprastare, cominciare. կանգնիլ, ցցուիլ. 2. կեցնալ. 3. վեռանալ բլլալ. 4. գադրիլ, դիպ ետնալ. 5. մնալ բլլալ, վերահաս բլլալ, սկսիլ. պինդ, պինդ պահիլ. 2. պահիլ. 3. պէս հոգւոյն նեղութիւն օրհնել, պատնեշ. 4. ֆերահաղ նիւթ, ջուն կեղծ. 5. նեղն օրհնել, պատնեշել. 6. (μὲ ἐπίῤ.) comportarsi. վարուիլ. փափաքիլ, վերընեալ:

Ἱστιοδρομέω - ῶ. M. ήσω. viaggiare a piene vele. լեցուն առագաստով ճամբայ ընել. պէս նեղին իւրմէն իւր կիմիդ:

Ἱστίον (τὸ) la vela della nave. 2. velo. առագաստ. 2. ծածկոյթ. նեղին. 2. նոյթ:

Ἱστιοῤῥάφος (ὁ, ἡ) colui che cuciasce le vele della nave. նաւուն առագաստները կարող. կիմիդ նեղնեղերնի փիւն:

Ἱστοβόη (ἡ) timone del cocchio. քեղի (կառաց) · արագ օրս:

Ἱστοδόκη - ης (ἡ) la parte del vascello, in cui si metteva l'albero, quando lo levavano dal suo posto. նաւուն կոմը հանելու առեն զանի երկնցնելու տեղ. կիմիդ երեն փերկնի ընդարձակ՝ տեղ տալագածոյ պէս հանալ:

Ἱστοπέδη (ἡ) il piede dell' albero. կոմիդ վարի գին՝ տաբը · սերեն փերկնիդ պէսը՝ այլը:

Ἱστόπους - οδος (ὁ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) i legni che tendono la tela al telajo. կառաբը առագաստից գործարանին ձգող փառեր · պէս ընալ կիմիդ-հանդիպ իրեն օգնական:

Ἱστορέω - ῶ. M. ήσω. rapportare, narrare. 2. dimandar per sapere (Λατ. scisciter), informarsi. 3. testificare, affermare. պատմել. 2. գիտնալու հաւատ հարցընել. 3. վկայել, հաստատել. նոյն ընի՝ հինգիդ բրնալ կիմիդ. 2. պիտի՝ անդրադարձ իւրն օրհնել. 3. ընհանրիդ վերին, հոգւոյրէ՝ նոյնվերնի կիմիդ:

Ἱστόρημα - ατος (τὸ) ciò che fù narrato, narrazione, istoria. պատմուած բան, պատմաբերիւն. նոյն ընի՝ հինգիդ, բրնալ:

Ἱστορία (ἡ) storia, narrazione. 2. informazione. պատմութիւն. 2. տեղեկութիւն. բրնալ հինգիդ. 2. իմ, ընդ:

Ἱστορικὸς - ὴ - όν. storico. 2. che appartiene all' istoria. պատմական. 2. պատմական. նիւնդրիդ, ընհանրիդ, գովերերին. 2. նիւնդրիդ գիտնալ:

Ἱστορικῶς, ἐπίῤ. storicamente. պատմաբար, պատմարանօրէն. նոյնի նդալ, նիւնդրիդ գիտնալով:

Ἱστοριογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di storie, storiografo. պատմագիր. ընդ նիւնդ, նիւնդրիդ:

Ἱστόριον (τὸ) avvenimento storico, che serve di prova. պատահած եղող պատմաբանական գիպուած. նոյնի փեյս նիմիդրիդ նիւնդրիդ գիտնալ պէս ընդ:

Ἱστοριοσυγγραφεύς - έως (ὁ) = Ἱστοριογράφος.

Ἱστός (ὁ) l'albero della nave. 2. telajo. 3. una pezza di tela. նաւին կոմը. 2. գործարան առագաստից. 3. պուրակ մը՝ առագաստ մը կտաւ. նիմիդին փերեն փերեդի. 2. ընդ նիւնդ. 3. պէս նոյ պէս:

Ἱστότονος (ὁ, ἡ) teso al telajo. առագաստից գործարանին ձգած՝ կտաւ. ընդ նիւնդ. 2. ընդ նիւնդ. 3. պէս նոյ պէս:

Ἱστουργεῖον (τὸ) bottega del tessitore. առագաստի խանութ. ընդ փերեդ:

Ἱστουργέω - ῶ. M. ήσω. tessere tele. կտաւ առագաստի, առկանել գառագաստ. պէս փերեդ:

Ἱστουργικὸς - ὴ - όν. che concerne la tessitura. առագաստի կտաւ պատկանած. փերեդ գիտնալ. Ἱστουργικὴ - ῆς (ἡ) (ἔνν. τέχνη) l'arte del tessitore. առագաստի արհեստ. գիտնդէ:

Ἱστουργὸς (ὁ, ἡ) lavoratore di telajo, tessitore. առագաստի. գիտնդ, ընդ:

Ἱστὼν - ῶνος (ὁ) la parte ove sta eretto il telajo. 2. bottega di tessitore. առագաստի գործարանին կեցած տեղը · 2. առագաստի խանութ. ընդ նիւնդ. 2. պէս նոյ պէս:

Ἴστωρ - ορος (ὁ) conoscitore, perito. 2. testimonio. ճանչցող, հմուտ. 2. վկայ · խանդյան, պիտի. 2. ընդ:

Digitized by Google

Ἰσχαίνω. M. ανῶ. rendere macilente. վրաիմացընել, նիհարցընել· ընչքելութիւն, պակասութիւն։

Ἰσχανάω × ἀντὶ Ἴσχω.

Ἰσχάς - άδος (ἡ) fico secco. 2. lo sfintere dell' ano. 3. sigillo di Salomone (erba). չոր թուզ· 2· անցքերը գոցող մկան մը· 3· խոտ մըն է· ֆասրա ըսեն։ 2· փակուրան կըսեն ֆասրային գոյն ալ մըն է· 3· խոտիկ մը, գետիս ալկեան (այր նիվ օկտ.)։

Ἰσχιάς - άδος (ἐντ. νόσος). scilica (malattia.) ազդրերու ախտ մը· իշիան, նեռ նիւլ (այր նիվ խոպրիլի տէր)։

Ἰσχίον (τὸ) coscia, anca. ազդր, բարձ· սրունք, պոպ, ֆունը։

Ἰσχναίνω. M. ανῶ. = Ἰσχαίνω.

Ἰσχνασία - ας (ἡ) = Ἰσχνότης.

Ἰσχνὸς - ὴ - όν. magro, gracile, macilente. վխտա, նիհար, ազգուն· ընչքի, պոպոն, խըտա· — ῶς, ἐπίῤῥ.

Ἰσχνότης - ητος (ἡ) magrezza. նիհարութիւն, վատուռթիւն· իշիան, պոպոնութ։

Ἰσχνόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce tenue. բարակ՝ ակար ձան ունեցող· ինձ՝ ընչի ալ ալ։

Ἰσχουρία - ας (ἡ) iscuria. միզարգելութիւն, ջրավճռելցընալը· ախտ ուրսա՝ ֆասխոնըսա։

Ἰσχυρίζομαι. M. ίσομαι. asserire, disputare ostinatamente. պնդիլ, յամառութեամբ վիճաբանիլ· համառելը նիզի, ինա իլ գանգրիլ նիզի։

Ἰσχυρογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) ostinato. յամառ· ինատիը, գանգիչ։

Ἰσχυροποιέω - ῶ. M. ήσω. corroborare, fortificare. ուժովցընել· ֆորվիրիչնորել։

Ἰσχυρὸς - ὰ - όν. forte, robusto. ուժով, հաստատուն, զօրաւոր· ֆորվի, ֆորվիրի· — υρῶς, ἐπίῤῥ.

Ἰσχὺς - ύος (ἡ) robustezza, vigore. կորովութիւն, ուժովութիւն· ֆորվիր, պինդիլիք, պէրիլիք։

Ἰσχύω. M. ύσω. essere robusto. 2. potere. կորովի ըլլալ· 2· կարենալ· ֆորվիրիլը օլմագ· 2· ֆարէր օլմագ։

Ἴσχω. M. σχήσω. tenere, trattenere, impedire. 2. avere, possedere. 3. valere. բանիլ, կառնցընել, արգիլել· 2· ունենալ, առնուլ· 3· արժել· իշխնիլ, ալը ֆօրթ, գետ օլմագ· 2· խրինգիլ· 3· պէրիլ։

Ἴσως, ἐπίῤῥ. egualmente. 2. forse. հաւասարապէս· 2· գուցէ· պէրապէր· 2· պիւլի։

Ἰτέα (ἡ) salcio, salce (albero.) ուռի· պօյնար ագաճը։

Ἰτεών - ῶνος (ὁ) salceto. ուռիներք· պօյնարլիք։

Ἰφθίμος (ὁ, ἡ) coraggioso, forte, robusto. կարիճ, ուժով, կորովի· խիր, գոհարբէր, ֆորվիրի։

Ἴφιος (ὁ, ἡ) forte, robusto. 2. grasso. ուժով, կորովի· 2· գէր· ֆորվիրի· 2· պինդ, ղալին։

Ἰχθυάω - ῶ. M. άσω. pescare. ձուկ որսալ· գալէթ ավլմագ։

Ἰχθυβόλος (ὁ, ἡ) colui che colpisce i pesci colla fiocina. երկժանիքով ձուկ զարնող· ղալէճի իլ գալէթ վրանէ։

Ἰχθυβόρος (ὁ, ἡ) colui che mangia i pesci. ձուկերը կերող· գալէթչուդ ինէն։

Ἰχθύδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἰχθύς. piccolo pesce. պզտիկ ձուկ· փոչի գալէթ, գալէթճէ։

Ἰχθυία (ἡ) pesca, il pescare. ձկնորսութիւն· գալէթչիլէթ։

Ἰχθυνόμος (ὁ, ἡ) direttore della pesca. ձկնորսներու վրակիցը՝ դլուխ· գալէթ եֆէնի։

Ἰχθυοκτόνος (ὁ, ἡ) colui che uccide i pesci. ձուկերը ապականող· գալէթչուդ նէ գիրէն։

Ἰχθυολογέω - ῶ. M. ήσω. discorrere dei pesci. ձուկերու վրայ ճառիլ· գալէթ հաքինա սէօհպէթ ինիլ։

Ἰχθυολόγος (ὁ, ἡ) chi tratta de' pesci. ձուկերու վրայ ճառող· գալէթչուդ հաքինա սէօհպէթ իչի։

Ἰχθυόμαντις - εως (ὁ) indovino che predice l'avvenire coll' osservare i pesci. ձուկերը զննելով գալիքները գուշակող կիրա· գալէթչուդ ինիկօնա՝ գելէճէք իչի բան ինկիլիզերին հաւորինի վերին բամալ։

Ἰχθυοπωλεῖον (τὸ) mercato de' pesci. ձկի վաճառատեղ· գալէթ գալդրը։

Ἰχθυοπώλης - ου (ὁ) venditore di pesci. ձուկ ծախող· գալէթ սաթան, գալէթճի։

Ἰχθυοτροφεῖον (τὸ) pescaja. ձկնարան, ալագան ձկանց· գալէթ հավալը։

Ἰχθυοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce i pesci in una pescaja. ձկնարանի մէջ ձուկ պահող· գալէթ հավալըտօ գալէթ պէսլիչին։

Ἰχθυοφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare de' pesci. ձուկ ուտիլ· գալէթ ինիլ։

Ἰχθυοφάγος (ὁ, ἡ) colui che mangia de' pesci. ձուկ կերող· գալէթ ինիչի։

Ἰχθὺς - ύος (ὁ) pesce. ձուկ· գալէթ, փոք, հաթ։

Ἰχθυώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al pesce. 2. pieno di pesci. ձկի նման· 2· ձուկերով լեցուն· գալէթ պէնզէր· 2· գալէթ իլ փօլը։

Ἴχνεια (ἡ) tracciamento. շուքցին եաուէն երթալը, հետազօտելը· իզլիք։

Ἰχνεύμων - ονος (ὁ) icneumone, topo di Faraone. հիլաս· նիմ, ֆարաոն ֆուրիկ։

Ἴχνευσις - εως (ἡ) l'azione di tracciare, tracciamento. շուքաց եաուէ քաշիլը, հետազօտութիւն· իզլիք։

Ἰχνευτὴς (ὁ) tracciatore, che ricerca le traccie. շուքաց եաուէ գացող· իզլիքչի։

Ἰχνεύω. M. εύσω. tracciare, andare in traccia. շուքաց եաուէ երթալ· իզլիք ալ։

Ἰχνηλατέω - ῶ. M. ήσω. cacciare seguitando le traccie. ինկին շուքաց եաուէն երթալով վռնտել· պէրիչինին իզլիք ֆոխտ իվլմագ։

Ἰχνηλάτης ου (ὁ) = Ἰχνευτής.

Ἴχνιον (τὸ) = Ἴχνος.

Ἰχνογραφία (ἡ) disegno, icnografia. ձևագրութիւն· բիւր, նօրինի։

Ἴχνος - εος - ους (τὸ) traccia, vestigio, pedata, orma. 2. la pianta del piede. հետ

Digitized by Google

չափել · 2· գործադրել · իշ · 2· այսօր գործեցէք։

Ἰχνοσκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare le traccie. Հետին հետիցը գնաստ · պտրտիլ իշխին գոմիս։

Ἰχνοσκοπία (ἡ) l'azione di osservare le traccie, tracciamento. Հետին հետիցը գնաստ · պտրտիլ իշխին գոմիսը, իշխին գոմիս։

Ἰχῶρ - ῶρος (ὁ) sangue corrotto. 2. sanie. արբասած՝ կրի գարձած արուն · 2· թարախ, շարաւ · գօղալուկ՝ սատանայ եան · 2· խրճ ։

Ἴφος (ὁ) sughero. անկենի · հանիւր սղօսը ։

Ἰωτακίζω. *M.* ίσω. servirsi molto della lettera I (iota). I (Ը օ Ի ա) գիրը շատ գործածել · I (Ը օ Ի ա) խօշտանգ կրէ գօղանի։

Ἴωψ - ῶπος (ὁ) specie di pesce. ապդ մը ձուկ · պէս նման գալէտ ։

Κ.

Κ, κ, κάππα (τὸ) (ἄκλ.) Kappa. Decima lettera dell' Alfabeto Greco. In senso numerico coll' accento di sopra (ʹ) significa venti o ventesimo, e coll' accento al di sotto. (ͅ) venti mila. Քափփա. Յունաց Այբուբենին տասներորդ գիրը · Հնամրանքի կողմանէ վրայի շեշտովը (ʹ) կը նշանակէ քսան կամ քսանորդ, ու ներքոյ տակը ընելուս տասն (ͅ) կը նշանակէ քսան հազար · Քափփա · Եռանկի կիսանշան օնաձեա հարիւը ունի։ Այլ ինչ ինչ փիլիսոփան յայտնի նիւթերու ցոյց տալու գործածեր (ʹ) կիսատիրիր ներքի պէն (20,000)։

Καβάλλης - ου (ὁ) cavallo da soma. բեռնատար գրաստ · պիղծ ։

Καββαλικὸς - ἡ - όν. atto, capace ad abbattere il suo antagonista. իր ընդդիմամարտը յաղթելու՝ գեաին զանձելու բառական՝ յարմար՝ կարող · պիղծ խոտորին ինկնելիր՝ պէն կոխելիր ։

Καγαθός, κατὰ κρ. ἀντὶ Καὶ ἀγαθός.

Καγκαμον (τὸ) cancamo, lacca. Աբոսիկ մը խէժ է · Աբոսիկատանց պիղծ գէր նման պատրն գոյն ։

Καγχάζω. *M.* άσω. sghignazzare, ridere smoderatamente. բարձր ձանձով ծաղել գուրս խնամալ՝ ծիծաղիլ · ծաղրանքի իշխ կնշիլ · (συνεκδχ.) deridere. ծիծաղիլ, ճղան խնամալ, այպանիլ · ծաղրի պատ ։

Καγχασμὸς - οῦ (ὁ) sghignazzata, cachinno. բարձրաձայն ծիծաղ · ծաղրանք ։

Καγχαστὴς - οῦ (ὁ) derisore. այպանօղ · ճանաչ խոհն, ծաղրոտ պատ ։

Κάγχρυς - υος (ἡ) orzo scorticato. 2. il frutto del rosmarino. տակուած՝ կեղեւած գարի · 2· խնկունիի պտուղ · աչքերնուն պէս · 2· պիտիրին՝ ծառ կիտնչոտ ծղօխի ։

Καγὼ, κατὰ κρ. ἀντὶ Καὶ ἐγώ.

Καδμεία καὶ -μία - ας (ἡ) cadmia. կիսամեռաց մը · պէս նիւթ խորշ հարեն պէս։

Κάδος (ὁ) barile, botte, tino, secchio. 2. scatola per raccogliere i suffragi, bossolo. տակառ, գալ · 2· քուէներըը ժողվելու տուփ · կորով, ֆետը, պատ · 2· ֆօրտիտրը տիվիլերիկին պէս ֆոխա ։

Καθαγιάζω. *M.* άσω. Γρφ. ἁντὶ

Καθαγίζω. *M.* ίσω. consecrare, 2. sacrificare. նուիրել, սրբել · 2· զոհ մատուցանել · խոփիլ՝ նկատ նիւիլ · 2· ֆօրպան ատանիլ ։

Καθαγισμὸς - οῦ (ὁ) consecrazione. նուիրութիւը, սրբութիւը · նկատ, խոփիլ ։

Καθαγνίζω. *M.* ίσω. purificare, espiare. մաքրել, քաւել · խիժլլիլ, ֆօպոհիլը պիլիլ ։

Καθαίρεσις - εως (ἡ) distruzione, rovina. կործանում, ատրած · խօրտպիլ, խօրտլէլ ։

Καθαιρέτης - ου (ὁ) distruggitore. կործանօղ · խօրտ խրիմ ։

Καθαιρέω - ῶ. *M.* ήσω. degradare. 2. gettare sotto. 3. distruggere, rovinare. իշխանութենե հանել · 2· ատկը նետել · 3· կործանել, ատրել · հալ նիւիլ · 2· պիլը պիլ · 3· խօրտ նիւիլ, պօշտ ։

Καθαίρω. *M.* αρῶ. purgare, nettare. մաքրել, սրբել · խիժլլիլ, ֆօ նիւիլ ։

Καθάπερ καὶ (- περεὶ καὶ περανσὶ) come. որպէս, ինչպէս որ · նման, նմանապէս ։

Καθάπτομαι. *M.* άψομαι. toccare, piccare colla parola. 2. censurare, riprendere. խօսքով գայթել խոցել, երդիծել · 2· յանցանքը երեսը զարնել, յանդիմանել · պօղ իշխ ինձիլիլ՝ փօխանակ · 2· ֆոպոհիլը ինչպէս վնասիլ, խիժլ նիւիլ ։

Καθαρίζω. *M.* ίσω. = Καθαίρω.

Καθάριος (ὁ, ἡ) pulito. 2. elegante. մաքուր · 2· վայելուչ, գեղեցկայարմար · խիժլ, ֆօ · 2· լիքնֆեիլ, լրիւ, խօլ ։

Καθαριότης (ἡ) pulizia. 2. eleganza. մաքրութիւն · 2· վայելչութիւն · խիժլլէլ, ֆօլէլ · 2· լիքնֆեիլ ։

Καθαρισμὸς (ὁ) nettamento. մաքրել, սրբել · խիժլլիլ, ֆօ նիւիլ ։

Καθαρίως, ἐπίῤ. pulitamente, nettamente. 2. elegantemente. մաքրութեամբ · 2· վայելչապար · խիժլլէլ՝ ֆօլէլ իշխ · 2· լիքնֆեիլ իշխ ։

Κάθαρμα - ατος (τὸ) immondizia, sporcizia. 2. uomo scellerato, l'obbrobrio del mondo. սրբելու ատեն ելած ապտ · 2· չար մարդ, աչխարհքին ամենէն ցած ու անպիտան մարդը · պիղծ՝ խիժլլիլ խիժլ իշխ · 2· ֆիմ՝ ֆինա ապտ, պիտիանէն են ալէտ վի են խօր ապտը ։

Καθαρμόζω. *M.* όσω. aggiustare. յարմարել, յարմարցընել · այսօրմել, ֆոնատիկիլ նիւիլ ։

Καθαρολογέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare, esprimersi chiaramente. յայտնի խօսիլ · խիժլ պէտ պէտ ինչոհիլի նիւիլ ։

Καθαροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. = Καθαίρω.

Καθαρὸς - ὰ - όν. puro, pulito, netto. 2. irreprensibile, innocente. 3. chiaro.

Digitized by Google

մաքուր, ազատ չունեցող. 2. անմեղ, յանցանք չունեցող. 3. յայտնի, փոփ, ի-փիլ. 2. ասլատաղ, փազահոյակ. 3. ալիւր:

Καθαρότης - ητος (ἡ) purità. 2. chiarezza. 3. innocenza. մաքրութիւն. 2. յայտնութիւն. 3. անմեղութիւն. ի-փիլութիւն, փոփլէթ. 2. ալիւրութիւն. 3. ասլատաղութիւն:

Καθαρουργικὸς - ἡ - όν. ben purificato, lavorato nettamente. ազնիւ մաքրուած՝ գործուած. նոյն ի-փիլնիվ նկնիվ:

Καθαρπάζω. M. άσω. rapire con violenza. ուժով յափշտակել. զոր ինչ փախուց:

Καθάρσιον (τὸ) purgante. գեղ մաքրիչ. լեղուիվ (համալիվ):

Καθάρσιος (ὁ, ἡ) = Καθαρτήριος. purificativo. 2. espiatorio. մաքրիչ. 2. քաւիչ. ի-փիլ՝ փոփ ինիվ. 2. ալիք ինիվ:

Κάθαρσις - εως (ἡ) purificazione. 2. espiazione. մաքրիլը, սրբիլը. 2. քաւիլը. ի-փիլնիվ. 2. ևնահատիլ ալիք ինիվ՝ ի-փիլնիվ:

Καθαρτὴρ - ῆρος (ὁ) = Καθαρτής.

Καθαρτήριος (ὁ, ἡ) = Καθαρτικός.

Καθαρτης - οῦ (ὁ) purgatore, purificatore. սրբող, մաքրող. ի-փիլնիվ, փոփ ինին:

Καθαρτικὸς - ἡ - όν. purificativo, purgativo. սրբարար, մաքրարար. ի-փիլնիվ՝ սրբիվ՝ փոփ ի-փիլնիվ:

Καθαρῶς, ἐπίῤῥ. puramente. 2. chiaramente. 3. innocentemente, sinceramente. մաքրութեամբ. 2. յայտնապէս. 3. անմեղութեամբ, ասլանց նենգի, անխարդախ. փոփլէթ ի-փիլնիվ իլ. 2. այտ, ալիւրաբար. 3. ասլատաղութիւն իլ. անթերութեամբ:

Καθαυτὸν (ἀντὶ καθ' αὑτόν) da se stesso, a parte, separatamente. ինքնին, ինքնիրմէ, զատ. ինքնիվնիվ, ինքնիվ գալնա, այրմէ:

Καθέδρα - ας (ἡ) sedia, seggio. 2. cattedra. 3. seggetta. աթոռ, նստարան. 2. գահ, բեմ, ամբիոն. 3. աթոռ ի պէտս կարիաց արուեստի. ի-փիլիվ. 2. վարդապ. 3. փայտի հաճիլին ւրմէա ի-փիլ ալ ալիք նիւ ի-փիլիվ:

Καθέδριον (τὸ) piccolo scanno. պզտիկ աթոռ. ի-փիլիվփոփ:

Καθέζομαι. M. εδοῦμαι. sedere. նստիլ. օթուրմաք:

Καθείμαρμαι (εὔχρ. μόνον τὸ ἀπαρ. Καθειμάρθαι καὶ ἡ μτχ. Καθειμαρμένος.) esser destinato dai fato, dalla sorte a.. ճակատագրէն բանի մը կարգուած՝ սահմանուած ըլլալ. փոփրուին ալիք նիւնիվ նայ ալանուրա օլմաք:

Καθειμένος - η - ον. πθ. πρκ. τ. Καθίημι.

Καθειμένως, ἐπίῤῥ. basso. ցած, ցածէն. ուլմաք, ուլմափան:

Καθείργνυμι καὶ

Καθειργνύω. M. εἴρξω. imprigionare. բանտը գնել. հափ ինիվ:

Κάθειρξις - εως (ἡ) imprigionamento. բանտը գնիլը. հափ ինիվափ:

Καθεῖς (ἡ γεν. καθενός). ognuno, cadauno, ciascheduno. իւրաքանչիւրը, ամէն մէկը. ինր ալիք, ինր մին:

Καθεκάστην (ὀρθότ.) Καθ' ἑκάστην (ὀν. ἡμέραν.) ogni giorno. ամէն օր. ինր կիւն:

Καθεκτὸς - ἡ - όν. καὶ (ἐπίῤῥ. - κτῶς.) che si può ritenere, impedire. բանիլը՝ խանգիլը՝ արգիլիլը կարելի. ըլլալ կրնալ՝ ալը իմաստը փոփխած:

Καθελκύω. M. ελκύσω καὶ

Καθέλκω. M. έλξω. tirare abbasso. վար քաշել. ալասլը ւլիվափ:

Κάθεμα - ατος (τὸ) collana. քաշա, մանեակ. կիրտանլըք:

Καθεξῆς, ἐπίῤῥ. in seguito. յետոյ, ապա, հարը. անդրա, գալոփնա:

Κάθεξις - εως (ἡ) ritenzione, conservazione. կեցնիլը, վար գնիլը, պահիլը. ալը իմա, փոփրփոփա, սափլա:

Κάθερμα - ατος (τὸ) orecchine. գինի. փնափ:

Καθετὴρ - ῆρος (ὁ) scandaglio. 2. scirinca, schizzatojo. գանա ծանրագոյ բանի խորութիւնը կը չափեն. 2. մեզ հանելու կամ վիրաբուժի սրինգ. խոճա փիլ. 2. ւլիրինիվ:

Κάθετος (ὁ, ἡ) perpendicolare. ուղղահայեաց. փնալ (ὅθ.) Κάθετος (ἡ) (ὀν. γραμμή) linea perpendicolare. ուղղահայեաց գիծ. խոՒիվ անալ:

Καθεύδω. M. ήσω. dormire. քնանալ. ասլասմաք:

Καθευρίσκω. M. ευρήσω. trovare, inventare. գտնալ, հնարիլ. գալիլ, ի-նիվափ:

Καθέψω. M. εψήσω. far bollire, cuocere bene. ազնիւ եռացընել՝ եփիլ. նոյն խոճանիվ՝ ի-ւլիվափ:

Καθηγεμὼν - όνος (ὁ) = Ἡγεμών.

Καθηδύνω. M. υνῶ. addolcire. անուշցընել, սիրաւեցընել. ի-նիվլըլիվափ, ըլիվլիվափ, խօլ ինիվափ:

Καθῆκον - οντος (τὸ) dovere. պարտք. պուրճ:

Καθηκόντως, ἐπίῤῥ. debitamente, convenevolmente. ըստ պատշաճի, վայելուչի պէս. կիրնիչ կիլի, գնահատիվ իլ:

Καθήκω. M. ήξω. arrivare a, estendersi a. ժամանել, հասնիլ. կիթիլափ, երթալ:

Καθηλόω - ῶ. M. ώσω. inchiodare. գամել. հընլամաք:

Καθήλωσις - εως (ἡ) inchiodamento. գամիլը. հընլամա:

Καθηλωτὴς - οῦ (ὁ) inchiodatore. գամող. հընլայան:

Καθηλωτὸς - ἡ - όν. inchiodato. գամուած. հընլանմըշ:

Κάθημαι. sedere. նստիլ. օթուրմաք, գալսա՝ նիւթիվ ինիվափ:

Καθημαξευμένως, ἐπίῤῥ. trivialmente. համարակ կերպով՝ եղանակաւ. պայլըճա, ապիվ ալը իսրա իլ:

Καθημέραν, ἐπίῤῥ. ogni giorno. ամէն օր. կիւն կիւն:

Καθημερία - ας (ἡ) occupazione giornaliere. ամէն օրուան գործ բան. կիւն կիւն ւլիվ համալհան՝ իլ կիւն:

Καθημερεύω. M. εύσω. = Διημερεύω.

Καθημερινὸς - ἡ - όν. giornaliere, quoti-

Digitized by Google

diano. ասէն օրուան, հանապազորդեան. հեր կ՚ելլէ։

Καθημέριος - α - ον. = τ. προηγ.

Καθημερόβιος (ὁ, ἡ) = Ἡμερόβιος.

Καθησυχάζω. M. ἀσω. essere in perfetta quiete. կատարեալ խաղաղութիւն՝ հանդստութիւն վայելել. ըլլալ՝ չխոտո ապրուստ խոչընդոտիւս դադրիլ։

Κάθιδρος (ὁ, ἡ) Εὔχρηστ. τὸ Κάθιδρος. immerso nel sudore. քրտինքի մէջ համակուած՝ թաթխուած. խիտ կաթիլ, արտասուք օլմուշ, չկտրելի իւր խիզլի։

Καθιδρόω - ῶ. M. ώσω. tuffarsi nel sudore, sudar grandemente. քրտինքի մէջ խեղդիլ, խիստ քրտնիլ. խիտ կաթիլ արտասուք օլմուշ, չկտրելի իւր խիզլի։

Καθίδρυμα - ατος (τὸ) = Ἵδρυμα.

Καθίδρυσις - εως (ἡ) = Ἵδρυσις.

Καθιδρύω - ῶ. M. ύσω. = Ἱδρύω.

Κάθιδρως (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Κάθιδρος. immerso nel sudore. քրտինքի մէջ համակուած՝ թաթխուած. խիտ կաթիլ, արտասուք օլմուշ։

Καθιερεύω. M. εύσω. καὶ

Καθιερόω - ῶ. M. ώσω. = Καθαγνίζω.

Καθιέρωσις - εως (ἡ) consacrazione, dedicazione. նուիրութիւն, սրբութիւն. խոստում, երդում խմիլ։

Καθίζω. M. ίσω. far sedere, collocare. նստեցնել, գետեղել. օթոռիմ, ներկելութիւն (ἑλλ. ἡ ἀμτβτ καὶ μτγν. μσ.) sedere, collocarsi. նստիլ, գետեղիլ. օթուրմ, ներկելութիւն։

Καθίημι. M. καθήσω. deporre, abbassare. 2. mandare incontro. ձգել, իջեցնել. 2. գետը խրկել. պատուիրել, կոխդրկել. 2. խոչընդոտ ելլել. (μσ. ἡ ἑλλ.) discendere, calare. իջնել. կոխել։

Καθαιτεύω. M. εύσω. supplicare caldamente. սրտանց աղաչել. ներելութիւն ինդրել։

Καθικνέομαι - οῦμαι. M. καθίξομαι. venire fino, arrivare. 2. toccare. մինչեւ ան մը գալ՝ հասնիլ. 2. դպչիլ. կերկելել, նպատակ ելլել. 2. փութանակ. 3. (μτφρ.) percuotere. զարնել. կտրմիլ, սրմիլ։

Καθιππάζομαι. M. άσομαι. percorrere a cavallo, fare delle incursioni a cavallo. ձիով վազել՝ չորս գին պտտիլ, ձիով ասպատակութիւն ընել. ան իւր կօրին պարէ ելմիլ, ան իւր կռիւին նիզակ։

Καθιππευσις - εως (ἡ) incursione a cavallo. 2. cavalcata. ձիով ասպատակութիւն ընելը. 2. հեծելութիւն, ձի հեծնելը. ան իւր կռիւին նիզակ. 2. ան պիտի։

Καθιππεύω. M. εύσω. = Καθιππάζομαι.

Καθιπποκρατέω - ῶ. καὶ

Καθιππομαχέω - ῶ. M. ήσω. prevalere, vincere in un combattimento a cavallo. ձիով եղած պատերազմի մէջ յաղթել. ձիաճիւէր ճակատիկ կռուիլ։

Καθίπταμαι. M. καταπτήσομαι. discendere volando. թռչելով իջնել. սաւարտ նստիլ։

Κάθισις - εως (ἡ) il far sedere o il mettersi a sedere. նստեցնելը կամ նստիլը. օթուրմ նստօտ օլմուշ։

Κάθισμα - ατος (τὸ) luogo, ove si può sedere. նստելու տեղ, նստարան. օթուրմուշ իւր. 2. (μτγν.) = Κάθισις.

Καθιστάνω. (μτγν.) ἀντὶ

Καθίστημι. M. καταστήσω. collocare, porre, stabilire, istituire, destinare. 2. costare. 3. pacificare, mitigare. գետեղել, դնել, կարգել, սրսիլ. 2. արժէլ. 3. խաղաղացընել, իջեցընել. ներկելութիւն, փօմա, նատ կրկին, բայնի կրկին. 2. տկտիկ. 3. բահաթլըմ, նուաղցնել։

Καθιστορέω - ῶ. M. ήσω. esaminare, informarsi. քննել, տեղեկանալ. իսկնօրոշ կրկին, պիւհ օլմուշ։

Καθὸ, ἐπίῤῥ. inquanto, siccome, giacchè. քանի արեւ, որովհետեւ. չխոտ, չատիկ։

Καθοδηγέω - ῶ. M. ήσω. = Ὁδηγέω.

Καθοδηγία - ας (ἡ) = Ὁδηγία.

Καθοδηγὸς (ἡ) = Ὁδηγός.

Κάθοδος (ἡ) discesa. 2. ritorno di esuli. ելք. 2. աւարգրի պատրաստելը եղէգի գարձ. կնիք, կնիլ. 2. փոխլնելիր պիղիւ։

Καθολικὸς - ἡ - όν. generale, universale. 2. cattolico, ortodosso. ընդհանրական, կաթողիկէ. 2. ուղղափառ. ափի, խոտ. 2. փուլիր, կարելի։

Καθολικῶς, ἐπίῤῥ. universalmente. ընդհանրապէս. խոտիվ։

Καθολκὴ (ἡ) l' azione di tirare a basso. վար քաշելը. ալտը չխոտիւ։

Καθολκὸς (ὁ, ἡ) che tira a basso. վար քաշող. ալտը չխոտիւ։

Κάθολος (ὁ, ἡ) tutto insieme, intiero. ամէնը միասին. ամբողջ. հեղուկ պէրան, պիւթուն։

Καθόλου, ἐπίῤῥ. (ἀντὶ Καθ' ὅλου) in generale, generalmente, totalmente (Λατ. omnino, prorsus). ընդհանրապէս, առհասարակ, գլխովին. խոտիվ, պիւտունէն. պիւթունեան։

Καθομαλίζω. M. ίσω. appianare. հարթել. փոչլխիր։

Καθομηρεύω. M. εύσω. καὶ

Καθομηρίζω. M. ίσω. descrivere, celebrare in versi omerici. հանրասիան առակով հերոգրել՝ գովել. Օմիրոս նման լուծին պիչիս նայէ էլեւ վասֆ գրիր կրկին։

Καθομιλέω - ῶ. M. ήσω. avere delle relazioni, conversare. ունկի մը հետ հաղորդակցութիւն՝ ծանօթութիւն ունենալ, կենակցիլ. պէրեր իւր պատմօսը օլմուշ, ինձրլչիր, փօհպէտ. (πθ. κατὰ μτχ.) parlarsi da pertutto. ամէն տեղ խօսուիլ. հեր նեղոտ պօչկնիր։

Καθομολογέω - ῶ. M. ήσω. confessare. 2. convenire. խոստովանիլ. 2. միաբանիլ. էդրար կրկին. 2. իւիչ օլմուշ, կրկնիլ։

Καθοπλίζω. M. ίσω. armare. զինել, զէնքով զրահաւորել. ձիր պիլահ կրկին, պիլահլանդրմուշ։

Καθόπλισις - εως (ἡ) καὶ

Καθοπλισμὸς (ὁ) armamento. զինելը, զէնքով զրահաւորելը. պիլահլանդրմա, ձիր պիլահ կրկին։

Digitized by Google

Καθορατικός - ή - όν. perspicace. սրատես. կիրճ - միտք։

Καθοράω - ῶ. καὶ × - ορώμαι - ῶμαι. *M.* καθόψομαι. guardare dall' alto abbasso, contemplare fissamente. վերեն վար նայիլ, աչքագրաւելով մտածել, խոկալ. իջեւանատան ինձոտներին ալյուր պտիտը, գիշերը իւր գնացքը նկատել։

Καθορίζω. *M.* ίσω. definire, determinare. սահմանել. ճանր՝ բարիք նկատել։

Καθοριστικός - ή - όν. definitivo. սահմանական, սահմանիչ. գործ, բարիք — ճանր իրեն։

Καθορμίζω. *M.* ίσω. approdare nel porto. նաւահանգիստը մտնալ. նաւը հանգիստ կացուցանել։

Καθόρμιον (τὸ) (γρφ.) collana, collare. մանեակ, ամուր. կերտանէքէ, հալիա։

Καθοσιόω - ῶ. *M.* ώσω. = Καθιερόω.

Καθοσίωσις - εως (ἡ) = Καθιέρωσις.

Καθόσον, ἐπίῤ. ἀντὶ (κατ' ὅσον) = Καθό.

Καθότι, ἐπίῤ. = Καθό. giacchè. որովհետև. նիւթիւթ, լաւ։

Καθυβρίζω. *M.* ίσω. oltraggiare grandemente. խիստ թշնամանել. ըսկսի սիրիմ լինել։

Καθυγιάζω. *M.* άσω. ridurre in perfetta sanità. գլխովին առողջացընել. ինչպէս առաջիմտ՝ գործել։

Καθυγίασις - εως (ἡ) guarigione perfetta. կատարեալ բժշկութիւն. ինչպէս լինի։

Καθυγραίνω. *M.* ανῶ. inumidire, bagnare, խոնաւացընել, թրջել. նկիլնիլ, ըսպրիմտ։

Κάθυγρος (ὁ, ἡ) umido, bagnato. խոնաւ, թաց. նկ՛, ըսպտ։

Καθυλακτέω - ῶ. *M.* ήσω. abbajare contro. հեգին վրայ հարձակ. պիտիին իւրերին հավլմտիք։

Καθυμνέω - ῶ. *M.* ήσω. decantare. հռչակել. լավ նիկիլ։

Καθύπερθε καὶ (πρὸ φων.) **Καθύπερθεν**, ἐπίῤ. di sopra. վերէն. ներքուստ։

Καθυπέρτατος - η - ον. supremo. ամենէն վերը՝ բարձրը, գերագոյն. ին ներսիտն, ին դուռ, ին ներքուստ։

Καθυπερτερέω - ῶ. *M.* ήσω. superare, essere superiore. գերակայիլ, գերագոյն՝ ծայրագոյն ելլալ. ներսիտ օլմտ, ըսկսի օլմտ։

Καθυπέρτερος - α - ον. superiore. գերազանց, գերագոյն. տամ ներքուստ, տամ ներսիտն, ըսկսի։

Καθυπηρετέω - ῶ. *M.* ήσω. servire con gran zelo. խիստ եռանդով ծառայիլ. ըսկսի հավես՝ ըսկսի իւր ներսիտ նիկիլ։

Καθυπισχνέομαι - οῦμαι. (*X. M.*) promettere con certezza. առաւգիւ խոստանալ. սահկան պետ վերկիլ։

Καθύπνιος (ὁ, ἡ) che si fà, succede nel sonno. քունի մէջ կամ առնիը եւ ըսկսի՝ հանգիստալ. ապատիտտա օլմտ՝ ըստ ինքնին ըսհանար ներսիտ։

Κάθυπνος (ὁ, ἡ) sepolto in un profondo sonno. խորունկ քունի մէջ գտնուած. գերին ապատիտա գտնուած։

Καθυπνόω - ῶ. *M.* ώσω. dormire profondamente. խորուկ քունի մտնալ. գերին ապատտա գտնիլ։

Καθύπνωσις - εως (ἡ) dormizione. քնանալը. ապատա։

Καθυποβάλλω. *M.* βαλῶ. = Ὑποβάλλω.

Καθυπουργέω - ῶ. *M.* ήσω. = Καθυπηρετέω.

Καθυστερέω - ῶ καὶ - υστερίζω. *M.* ήσω. ίσω. essere posteriore. 2. rimanere in dietro. յետին ելլալ. 2. ետ մնալ. ուշ բոլտ օլմտ. 2. ներէ գնմտ։

Καθυψηλός η - όν. molto alto. խիստ բարձր. ըսկսի ներսիտ։ գոլը։

Καθώς, ἐπίῤ. (κατά, ὡς) come. ինչպէս որ, նոյնպէս։

Καί, σύνδ. συμπλ. e, ed. (*Λατ.* et.) 2. anche (*Λατ.* etiam, vel.) եւ, ա. 2. ալ, եւս. վե. 2. հիմ, գոս, գե։

Καικίας - ου (ὁ) greco - levante (vento). կեկիաս (հով մը՝ ն) · գործ, ինչ գոլտ (բանվիճար)։

Καινίζω. *M.* ίσω. rinnovare. նորոգել. նիկնիլնիլ։

Καινογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. scrivere delle cose nuove. նոր բաներ գրել. ինչ մտ նկռնիլներ ըսհրիք նիկիլ։

Καινοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. rinnovare. 2. far delle cose nuove. նորոգել. 2. նոր բաներ շինել. նիկնիլնիլ։ 2. ինչ մտ նոր ինչներ ընել։

Καινοποιία (ἡ) rinnovazione. նորոգիք. նիկնիլնիլ։

Καινοποιός (ὁ, ἡ) rinnovatore, innovatore. նորոգող. նիկնիլնիլ։

Καινοπραγέω - ῶ. *M.* ήσω. fare delle cose nuove. նոր բաներ շինել. ինչ մտ նկռնիլներ ընել։

Καινός - η - όν. nuovo. նոր, նորահաս, առաջ. ինչ, գիտտ, ըսկսի։

Καινόταφος (ὁ, ἡ) appartenente ad un sepolcro costruito in una maniera nuova. նոր ձեւով շինուած շիրիմ մը պատկանած. ինչ պէս պիլնիմտ ներսիտ գոլը։

Καινότης - ητος (ἡ) novità. նորութիւն. ինչնիլիմ։

Καινοτομέω - ῶ. *M.* ήσω. introdurre delle novità. նոր կարգեր՝ սովորութիւններ հանել. ինչ ինչ ինչներ՝ սոխիլներ ուզել՝ ընդարձակ։

Καινοτόμημα (τὸ) novità. նոր ելած՝ գրուած բան. ինչ ինչ գեղտ օլմտ՝ ֆանտազիա նկռնիլ։

Καινοτομία (ἡ) innovazione. նոր կարգեր՝ սովորութիւններ հանիլը. ինչ ինչներ՝ սոխիլներ ընդարձակ։

Καινότομος (ὁ, ἡ) (παροξ.) innovatore. նոր կարգեր՝ սովորութիւններ հանող. ինչ ինչներ՝ սոխիլներ ընդարձակ. (προπαροξ.) introdotto nuovamente. նոր ելած՝ գրուած. ինչ ինչներ՝ ֆանտազիա։ — τόμως, ἐπίῤ.

Καινουργέω - ῶ. *M.* ήσω. rinnovare. նորոգել. նիկնիլնիլ։

Καινούργημα - ατος (τὸ) cosa rinnovata. նորագտած բան. ինչ գիտտ օլմտ՝ ինչնիլիմիզ նկռնիլ։

Καινουργὴς - έος (ὁ, ἡ) innovato, rinno-

Digitized by Google

vato. Նորագտուած, նոր յիշուած. Նիւթ-լուրիկ, նիւթ խոհըմը։

Καινουργησις - εως καὶ

Καινουργία - ας (ἡ) rinnovazione. Նորագտութիւն. Նիւնիլիկի, ինչպիսի։

Καινουργίζω. M. ίσω. = Καινουργέω.

Καινουργὸς (ὁ, ἡ) innovatore, rinnovatore. Նորագիչ, Նորագող. Նիւնիլիկի, ինչպիսի իրիկի։

Καινοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) la prima volta apparso, nuovo. առջի անգամ երեւցած, նոր. իր տեսի կիսրնոթիւն, նիւնի։

Καινόφιλος (ὁ, ἡ) chi ama le novità. 2. chi cangia spesso gli amici. Նոր բաներ սիրող. 2. յաճախ բարեկամները փոխող. նիւնի իմա նեանիլերի սիրող. 2. տեսիլասէր ըլլի ըլի փոխիլերին։

Καινοφωνέω - ῶ. M. ήσω. servirsi delle voci nuove, dei termini nuovi. Նոր բառեր գործածել. նիւնի լսելիներ ելաը ըսելու։

Καινόω - ῶ. M. ώσω. = Καινίζω.

Καινῶς, ἐπιῤ. d'una maniera nuova. Նոր կերպով. նիւնի իմա պէս իւրդ իլի։

Καίνωσις - εως (ἡ) rinnovazione, innovazione. Նորագութիւն. նիւնիլիկի, ինչպիսի։

Καίπερ, σύνδ. quantunque, benchè. Թեպետ, Թեպետեւ. ֆարազա, հիր նի եըտա։

Καιριὸς - ὴ - όν. conveniente al tempo, temporale. ժամանակի պատչաճած, ժամանակին. վրիմ՝ պիտանի պիտաւոր։

Καίριος - α ἤ ος - ον. (καιρός) opportuno, tempestivo. 2. mortale. պատեհ, գիտաւոր. 2. մահաբեր. վրիպէը, գանագիտ. 2. գնդի։

Καιρίως, ἐπιῤ. in tempo opportuno, opportunamente. 2. mortalmente. ի գիտող ժամանակի, պատեհ ատեն մը. 2. մահաւորմը, մահաբերպի, ատ ի մահ. գանագիտ պէր վրիպիա՝ մահաւորի։ 2. գնդի օրուրդ, գուրիւնի։

Καιρὸς (ὁ) tempo. 2. occasione. ատեն, ժամանակ. 2. առիթ, պարագա. վրիպէ, պիտի. 2. ֆըրսաթ, մահալ։

Καῖρος (ὁ ἤ τὸ) filo della trama del tessitore. ատաղձանկի թելատիկն թելը. ըսվո սրտվածըն իկի։

Καιροφυλακέω - ῶ. M. ήσω. καὶ (- κτέω - ῶ.) osservare il tempo favorevole. գիտող ատեն մը ապասել՝ նայիլ. ֆըրսաթա պիտիլի՝ գանգատ։

Καιροφυλακία - ας (ἡ) osservazione del tempo favorevole. գիտող ատենապան նայիլ՝ ապասելը. ֆըրսաթա՝ գանգատ պէր ընդիա պիտիլի՝ գանգատը։

Καιρόω - ῶ. M. ώσω. tramare. կկիլ. սրսիմըսէ։

Καίτοι (σύνδ.) quantunque. Թեպետեւ. ֆարազա։

Καίω. M καύσω. accendere fuoco. 2. ardere, abbrucciare. կրակ վառիլ. 2. կրիլ. ահիլ խոխմէ. 2. խոխմէ, կճրոէ կիկի։

Καταγγελίω - ω. M. ήσω. annunziare delle triste notizie. բոմի՝ գոյժ բերելը. ելաը խոպեր կիտիրի։

Καταγγελία - ας (ἡ) cattivo annunzio, cattiva nuova. բոմի, գոյժ. ելաը խոպեր։

Κακάγγελος (ὁ, ἡ) annunziatore delle cattive notizie. գուժարեր, բոմի բերող. ելաը խոպերիկ։

Κἀκεῖνος, κατὰ κρ. ἀντὶ Καὶ ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, κατὰ κρ. ἀντὶ Καὶ ἐκεῖσε. e là. ու հան. վի ծիտա՝ երտա։

Κακεντρέχεια (ἡ) malizia. չարաւիթիւն, նենգաւորաւիթիւն. իւրիւթ, հիլեւթիւրեւթ։

Κακεντρεχὴς - έος (ὁ, ἡ) malizioso. նենգաւոր. հիլեւթիւոր, իւր։

Κακεργάτης καὶ Κακεργέτης - ου (ὁ) καὶ Κακεργατις (- γέτις) - ιδος (ἡ) malfattore. չարագործ. պիտիւոր։

Κακηγορέω - ῶ. M. ήσω. maledire, ingiuriare. չարախօսել, անիծել, Թշնամանել. էյիպի իւօյլիւրէ, պիտ տուս կիրիդ, ոիրիկիւրէ։

Κακηγορία - ας (ἡ) maldicenza, ingiuria. չարախօսութիւն, ՀԿին վրայ գէշ խօսիլը, Թշնամանք. էյիպի, իրլուրի, ոիրիմ, պիտ տուս։

Κακήγορος (ὁ, ἡ) maldicente. չարախօս. էյիպի իւօյլիպի, իւր պէլլի։ — γόρως, ἐπιῤ.

Κακία - ας (ἡ) scelleraggine, perversità, malizia. 2. viltà, inabilità. 3. vizio. ապիրատաւութիւն, չարաւիթիւն. 2. վախկոտաւիթիւն, անյարմարութիւն. 3. մեղաւիթիւն. ֆինալէթ, իւրիւթ, նեղութիւն. 2. էօրֆոթլէթ, էտաթլեկի-իւլիթ. 3. պիտ խոյ։

Κακίζω. M. ίσω. biasimare. պախարակել, պարսաւել. այբէլտաք, ըան՝ ըայիդ կիտիդ, իրլուրի կիկիդ։ (μσ.) mostrare viltà, essere timido, pusillanime. վախ ցըցընել, վախկոտ ըլլալ. էօրֆոս կիտիդ, էօրֆոթ՝ իւրիւթսիզ օլմաք։

Κακισμὸς (ὁ) biasimo, rimprovero. պարսաւանք, նախատինք, չէյբ. ըան, այբտալմա, սիկիմ։

Κάκιστος - α - ον. ὑπερθ. τοῦ Κακός. pessimo. ամէնեն գէշը. հիդիւնիպեն ֆինա։

Κακίων - ονος. συγκρ. τ. Κακός. peggiore. վատթարագոյն, չարագոյն. գանգ ֆինա։

Κακκάβη (ἡ) pentola (a tre piedi). (երեք ոտքով) պատիլ. (ի ոյտիլը) չիօրլիւ։

Κάκκη (ἡ) merda. քոպը, կղկղանք. գօթ։

Κακοανάστροφος (ὁ, ἡ) chi ha una cattiva conversazione, intrattabile. գէշ ՀԿ կենակցութիւն մը ունեցող, հիւրը չվարուելու. էօնատլըմըշ, վարըամըշ, իւբրլըլը։

Κακοβάκχευτος (ὁ, ἡ) colui che celebra malamente le feste di Bacco. Բաքոս չատուածին տօներըը գէշ հանդիսով՝ կատարող. Բաքոս էտաճան իօրնատլըրը՝ չինեկիլերիկի ֆինա իրա իպին։

Κακόβιος (ὁ, ἡ) colui che mena una vita penosa, infelice. խեղճ կեանք մը անցընող, ազգրաթլի. օֆֆալլիւ իլիկոր խօսող, չիրլելը։

Κακοβλαστέω - ῶ. M. βλαστήσω. germogliare malamente. գէշ ծիլ արձակել. ֆինա ֆիլիշ վիրիւ։

Digitized by Google

Κακοβλαστής - έος καὶ
Κακόβλαστος (ὁ, ἡ) che germoglia malamente, con difficoltà. գէշ ծիլ արձակող, գժուարաւ ծլող. ֆիներ ֆիլիչ ուլեն, կամ ֆիլիչկներեն:

Κακοβουλεύω. *Μ. εὐσω.* dare dei cattivi consigli o consigliarsi malamente. գէշ խորհուրդ ասել կամ առնել. ֆիներ խօչոր վիրտի խոթօր ուլմէ:

Κακόβουλος (ὁ, ἡ) mal consigliato. 2. che dà dei cattivi consigli. գէշ խորհուրդ հարցուցած. 2. գէշ խորհուրդ ասուող. ֆիներ խօչորվլներից. 2. ֆիներ խօչոր վիրտի:

Κακογαμία - ας (ἡ) καὶ
Κακογάμιον (τὸ) (*μόνον εἰς τὴν Νμ. φρ.*) **Κακογαμίου** (*ἀντὶ*) **Κακογαμίας δίκη**. accusa contro un matrimonio illegittimamente contratto. ապօրինաբար եղած ամուսնութեան գէմ ամբաստանութիւն. ֆանանա ֆարլը օլան ներհակ հոֆլեներ վիճակից:

Κακόγαμος (ὁ, ἡ) che ha contratta infelicemente un matrimonio. խեղճութեամբ կարգուած. սիֆլուներ խվլներից:

Κακογείτων - ονος (ὁ, ἡ) compagno indivisibile nelle calamità. նեղութեանց՝ վշաց մէջ չբաժնուող ընկեր. ֆիլոներին՝ ատամպիրի պէս վիրտին վիրէր:

Κακογίνειος (ὁ, ἡ) barbucino. քարթ սիրտ:

Κακογενής - έος (ὁ, ἡ) chi discende da una cattiva, bassa nascita. գէշ՝ ցած՝ անփառ ազգատոհմէ մը ծնող. ֆիներ վիրտֆոյի պէր ոլյոտն փօլմե:

Κακογλωσσία (ἡ) maldicenza. չարախօսութիւն, բամբասանք. փոյտին սիրվիրվիր, սիմ պիլվիր:

Κακόγλωσσος (ὁ, ἡ) maldicente. չարախօս, չարալեզու, բամբասող. սիմ պիլվիր, փոյտին սիօղլիմի:

Κακογνωμονέω - ῶ. *Μ. ήσω.* avere una opinione perversa di... ուղիղ վայ գէշ գաղափար վարկած ունենալ. պիրիներին հոֆլեներ ֆիներ ֆիտրի վիրմէ:

Κακόγνωμων - ονος (ὁ, ἡ) chi pensa a danno di uno, nemico. ուղիղ միտք մտածող, թշնամի. պիրիներին ղարուրէը տիրէնլիներն, խոսիր:

Κακοδαιμονάω - ῶ. *Μ. ήσω.* essere spinto da un cattivo genio, impazzire. գէշ դեւէ մը զարնուիլ, խենգնիալ. ֆիներ պիր ճինին վուրուլմէ, էշիրմէ:

Κακοδαιμονέω - ῶ. *Μ. ήσω.* essere infelice. գժբաղդ ըլլալ. խալխոխ օլմէ:

Κακοδαιμονία - ας (ἡ) avversità, calamità. 2. pazzia. գժբաղդութիւն, խեղճութիւն. 2. խենգութիւն. սիֆլիլիք, ֆիլոներ. 2. տիրլիք, էրլիշլէք:

Κακοδαιμονίζω. *Μ. ίσω.* giudicare per infelice. խեղճ՝ ադրմելի գասել՝ բանել. սիֆլի՝ պիրլերը առնմէ՝ խօրմէ:

Κακοδαίμονος, ἐπίῤ. infelicemente. խեղճութեամբ, գժբախտութեամբ. սիֆլիլիք՝ խալխոխլիք իլե:

Κακοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) = **Δυσδαίμων**. infelice, sfortunato. խեղճ, գժբաղդ. սիֆլի, խալխոխ:

Κακόδερμος (ὁ, ἡ) colui che ha cattiva, dura pelle. գէշ՝ կարծր մորթի ունեցող. ֆիներ՝ սերի տերիլի:

Κακοδιδασκαλέω - ῶ. *Μ. ήσω.* insegnare malamente o delle cose cattive. գէշ եղանակաւ կամ գէշ բաներ սորվեցընել. ֆիներ խոթ իլե խոթօր ֆիներ նեռնիներ խօչորվիրիր:

Κακοδοξέω - ῶ. *Μ. ήσω.* avere una cattiva riputazione. 2. avere un' opinione falsa, erronea. գէշ համբաւ՝ անուն ունենալ, անփառ ըլլալ. 2. սխալ՝ ծուռ կարծիք ունենալ. իմիսլոյ՝ ոտէ էջէ՝ ֆեֆիմի օլմէ. 2. խաթէդ չիհմիմի օլմէ:

Κακοδοξία - ας (ἡ) cattiva riputazione, disonore, infamia. 2. opinione falsa, erronea. գէշ համբաւ, անպատուութիւն. 2. սխալ՝ ծուռ կարծիք. իմիսլոյ՝ ոտէ էջէ. պոնմիլէք, վիրլիմի. 2. խաթէդ չիհմիմի:

Κακόδοξος (ὁ, ἡ) chi pensa male, che ha un' opinione falsa, erronea. գէշ մտածող, սխալ՝ ծուռ կարծիք ունեցող. ֆիներ սիօլէնիներ, խաթէդ չիհմիմի:

Κακόδουλος (ὁ, ἡ) cattivo servo. գէշ ծառայ. ֆիներ խըզմէրիմի:

Κακοδρομία - ας (ἡ) cattivo, infelice viaggio. գէշ՝ անյաջող ճամփորդութիւն. ֆիներ՝ ապըրտասլ խօլճուլուք:

Κακοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha una cattiva forma, deforme. ագէզ ձեւ ունեցող. ֆիներ պէնիմի, էրիմի:

Κακοεργέω - ῶ. *Μ. ήσω.* × *ἀντὶ* **Κακουργέω**.

Κακοεργία - ας (ἡ) × *ἀντὶ* **Κακουργία**.

Κακοεργός (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ* **Κακουργός**.

Κακοζηλία - ας (ἡ) cattiva emulazione. գէշ նախանձաւորութիւն՝ հետամտութիւն. ֆիներ՝ էֆէնտիներ՝ ուրիշներուն գէն նմանիլիմի:

Κακόζηλος (ὁ, ἡ) cattivo emulo, chi imita qualcuno nei vizj. գէշ նախանձող. ուրիշներուն գէն նմանողը. ֆիներ նմանիլ, պիրիներին պէս խոպրուընէն նմանիմի:

Κακοζωΐα - ας (ἡ) vita miserabile. խեղճ ադրմելի կեանք. սիֆլի խօֆար:

Κακόζωος (ὁ, ἡ) chi mena una vita miserabile. խեղճ ադրմելի կեանք մը անցնող. սիֆլիլիներ խալոյան:

Κακοήθεια - ας (ἡ) depravazione di costumi, scostumatezza, malignità. գէշ վարք ունենալը, ապիրատութիւն. ֆիներ խալօրտա կիրճ, խօչիր գօլօրլուք. պիճիներլէք:

Κακοήθευμα - ατος (τὸ) malizia. ապիրատութեան չարութեան գործ. պիճիներէ՝ սիֆլի:

Κακοηθεύομαι. *Μ. εὐσομαι.* comportarsi da scostumato. ապիրատի պէս վարուիլ. պիճիներ՝ սիմ կիլի գօլճանմէ:

Κακοήθης - εος (ὁ, ἡ) malcostumato, scostumato, maligno, չարաբարոյ, գէշ. սիմ, ֆիներ, պիճիներ:

Κακοήθως, ἐπίῤ. scostumatamente, malignamente. չարաբարութեամբ. պիճիներէն՝ սիֆլի:

Κακοηθίζομαι. *Μ. ίσομαι.* deridere malignamente. չարութեամբ ծիծաղիլ՝ ծաղր

Digitized by Google

ընթէր. ապրանքէր. վերէին իւր գլխոյ կիթ-ին։

Κακόηχος (ὁ, ἡ) (γραμτ.) che ha un cattivo suono. գէշ հնչումի մէջ ունեցող. ֆիւնո ալիր վերաբէ օլան։

Κακοθανασία - ας (ἡ) morte cattiva, infame, dolorosa. գէշ խապառակի՝ ազգաւ-քի մահ. ֆինո՝ բերլերինէ՝ ալանըլմազ ևիֆիթ խօլի՜։

Κακοθάνατος (ὁ, ἡ) morto d'una morte infame, cattiva. խապառակի՝ գէշ մա-հաւոմդը մեռած. բերլերինէ՝ ֆինո պիր խօլի՜ իւլե խօվուլը։

Κακοθελής - έος (ὁ, ἡ) malevolo. չարա-կամ. պիֆիհոհ, վերլիթ խոփկին։

Κακοθελία - ας (ἡ) mala volontà, malevolenza. չարակամութիւն. պիֆիհոհլըք, վերլիթ խոփկիլիք։

Κακόθεος (ὁ, ἡ) chi adora i cattivi Dei o riputa tali gli Dei. գէշ Աստուածները պաշտող կամ Աստուածներդը գէշ կար-ծող. ֆինո իւհալըրա իւախ իւխօփ իւհա-լըրլը ֆինո էյման իւխին։

Κακοθεραπεία - ας (ἡ) cattiva curazione. գէշ գարմանի՝ բժշկութիւն. ֆինո ֆիւրլը (վիճաբան)։

Κακοθημοσύνη - ης (ἡ) cattiva disposizione, disordine. անկարգութիւն. նէ-ըմբըզլըք։

Κακοθήμων - ονος (ὁ, ἡ) maldisposto, disordinato. անկարգ. նէըմբըզլը, ըզըմ-զըզ։

Κακόθροος - ους (ὁ, ἡ) maldicente, calunniatore. չարաբան, զրպարտիչ. խօս-կին պէօղլէթիճի. իֆթիրաճը։

Κακοθυμέω - ῶ. *M.* ήσω. essere malevolo, malintenzionato. չարակամ ըլլալ. պիֆի-հոհ օլմաք, վերլիթ ինէրլիք օլմաք։

Κακοθυμία - ας (ἡ) malevolenza. չարա-կամութիւն. պիֆիհոհլըք, ֆինո ինէրլի-լիք։

Κακόθυμος (ὁ, ἡ) malevolo, malintenzionato. չարակամ. պիֆիհոհ, ֆինո ինէրլիլի։

Κακόθυτος (ὁ, ἡ) chi offre una cattiva, meschina vittima. գէշ՝ խղճալի ոչ ըս-ղը մատուցանող. ֆինո՝ պէֆթիլ պիր զուր-պան սոնանան։

Κακοκαρπία - ας (ἡ) produzione di cattivi frutti, cattiva fruttificazione. գէշ պտուղ բերելը, գէշ պտղաբերու-թիւն. ֆինո պէֆթիլէր հասըլ ինէլմէ, պէրէքէֆսիզլիք։

Κακοκάρπος (ὁ, ἡ) chi produce de' frutti cattivi, che fruttifica male. գէշ պտուղ բերող, անպտղաբեր. ֆինո հէվլի հասըլ իւախ, պէրէքէֆսիզ։

Κακοκέρδεια - ας (ἡ) guadagno illecito, disonesto. օրինաց գեմ եղող անհամաս շահ. հարամ իւախըլմազ նամէ ալըր։

Κακοκερδής - έος (ὁ, ἡ) chi fa un lucro disonesto. անհամաս անվայել շահ ըն-ղող. հարամ իւախըլմազ պիր ալըր իւախ։

Κακοκρισία - ας (ἡ) giudizio cattivo, ingiusto. գէշ՝ անիրաւ գատաստան. ֆինո՝ նէհէք լէյիսիլ։

Κακόκριτος (ὁ, ἡ) = *Δύσκριτος.*

Κακολίμενος (ὁ, ἡ) che ha un porto cattivo, pericoloso. գէշ՝ վատնգաւոր նա-ւահանգիստ մը ունեցող. ֆինո՝ իսկիլէթլի պիր լիմանը օլան։

Κακολογέω - ῶ. *M.* ήσω. dire del male, oltraggiare. չարախօսել, թշնամանել. խօսքին պէօղլէթէ, սիֆիհլէթէ։

Κακολογία - ας (ἡ) maldicenza, invettiva. չարախօսութիւն, սուտ, չէքո. խօսքին, սիֆիհ, սաֆսաթա։

Κακολογικός - ή - όν. ingiurioso. թշնամա-նի, նախատական. սիֆիհլիլ։

Κακολόγος (ὁ, ἡ) maldicente. չարախօս. խօսքին պէօղլէյիճի, վեր գիլէլի։

Κακομαθής - έος (ὁ, ἡ) mal istruito. գէշ սորվուած՝ վարդապետուած. ֆինո խօրին-դլ՝ հասըլլիմ օլմաղ. = *Δυσμαθής.*

Κακομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere malamente. գէշ պատերազմիլ. ֆինո վուռ-լէշմէք։

Κακομαχία - ας (ἡ) cattivo combattimento. գէշ պատերազմ՝ կռիւ. ծեծ. ֆինո վուռ։

Κακομετρέω - ῶ. *M.* ήσω. misurare malamente. գէշ չափել. ֆինո խօլչմաք։

Κακομέτρητος (ὁ, ἡ) mal misurato. գէշ չափուած. ֆինո խօլչլանմըշ։

Κακόμετρος (ὁ, ἡ) chi misura malamente. գէշ չափող. ֆինո խօլչլին։

Κακομήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) che ha cattiva madre. գէշ մայր ունեցող. ֆինո վալի-տէյնի օլան։

Κακομηχανέω - ῶ. *M.* ήσω. macchinare, tramare delle malizie. նէնէն՝ գէշու-թիւն նիւթել՝ լարել. հիլլէ՝ ֆինո խօրմաք։

Κακομήχανος (ὁ, ἡ) chi macchina il male, maligno. չար բան նիւթող, նէնգա-ար. հիլլէ՝ ֆինո խօրան, ֆինոգուլ, հիլ-լէճի։

Κακομίμητος (ὁ, ἡ) che imita il male. գէշի նմանող. ֆինոյա պէնզէր օլան։ — *μήτως, ἐπίῤῥ.*

Κακόμισθος (ὁ, ἡ) che paga o si paga malamente. գէշ վարձ աբլող կամ առ-նող. ֆինո կէտ վէրէն խօսթ օլան։

Κακομοιρία - ας (ἡ) cattiva fortuna, avversità, infelicità. գժբաղդութիւն, խեղճութիւն. պէտպախթլըխ, պէքսիզլիք։

Κακόμοιρος καὶ

Κακόμορος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato. գժբաղդ, խեղճ, ալըրմըշլը. պէտպախթ, պէքսիզ։

Κακόμορφος (ὁ, ἡ) = *Δύσμορφος.*

Κακόμουσος (ὁ, ἡ) = *Ἄμουσος.*

Κακοπάθος (ὁ, ἡ) che travaglia in vano. փուճ տեղը աշխատող. պօշ ևէրէ չալըշան։

Κακονοέω - ῶ. *M.* ήσω. essere malevolo. չարակամ ըլլալ. պիֆիհոհ օլմաք։

Κακόνοια - ας (ἡ) malevolenza. չարակա-մութիւն. պիֆիհոհլըք, ֆինո ինէրլիլիք։

Κακονομέομαι - οῦμαι. *M.* ηθήσομαι. esser governato con delle leggi cattive. գէշ օրէնքներէ կառավարիլ. ֆինո գանուն-լարըն իւզէրէ օլմաճաղ։

Κακονομία - ας (ἡ) cattivo governo. գէշ կառավարութիւն. ֆինո իւզէրէ, ֆինո պիր-զէ իւլե օլան գանուն սա գանուն։

Digitized by Google

Κακόνομος (ὁ, ἡ) governato con delle leggi cattive. գէշ օրէնքներէ կառավարուած. ինչո՞ւ կառավարուի գէշ օրէնքներէ. ինչո՞ւ կառավարուի գէշ օրէնքներէ.

Κακόνοος - ους = *Δύσνοος*. malevolo. չարամիտ. վնասակար.

Κακονύμφευτος ναὶ

Κακόνυμφος (ὁ, ἡ) infelicemente sposato. գժբաղդաբար ամուսնացած. թշնամիին իսկ չեմ ցանկար.

Κακοξενία - ας (ἡ) inospitalità. օտարասիրութիւն. գէշ ընդունելութիւն.

Κακόξενος (ὁ, ἡ) che tratta malamente gli ospitali, inospitale. հիւրասէր չհամարուող, օտարասէր. գէշ վարուող, օտարասէր.

Κακοπάθεια - ας (ἡ) sofferenza, pena, tormento, afflizione. վիշտ, տանջանք, ազէտ. նեղութիւն, նեղութիւն, նեղութիւն.

Κακοπαθέω - ῶ. *M. ήσω*. soffrire, menare una vita penosa, tormentosa. վիշտ ազէտ քաշել, ազատուիլ կամ մը տանջանքէ. նեղութիւն նեղութիւն, գէշ կեանք վարել.

Κακοπαθής - έος (ὁ, ἡ) tormentato, afflitto. տանջանք վիշտ քաշած, նեղութիւն նեղութիւն, տխուր.

Κακοπαθῶς, έπίρ. con tormento, con sofferenze, infelicemente. տանջանքով, վշտով, նեղութիւնով. նեղութիւն նեղութիւն, տխուր.

Κακοπάρθενος (ὁ, ἡ) inconveniente alle vergini. կուսութեց չպատշաճող. պատշաճող չէ կուսութեան համար.

Κακοπατρις - ιδος (ὁ, ἡ) colui che ha una cattiva patria. գէշ հայրենիք ունեցող. ինչո՞ւ ծնիլ.

Κακόπλαστος (ὁ, ἡ) mal fatto, costruito. գէշ շինուած. ինչո՞ւ ստեղծուիլ. — *πλάστως, έπίρ.*

Κακόπλοος - ους (ὁ, ἡ) chi naviga infelicemente. նաւի ճամբորդութեան մէջ գժբաղդ. նաւի ճամբորդութեան մէջ դժբաղդ.

Κακόπνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha difficile respiro. գժուարաշունչ. դժուարաշունչ.

Κακοποιέω - ῶ. *M. ήσω*. far del male, esser malfattore. գէշ գործել, չարագործ ըլլալ. գործել չարագործ ըլլալ.

Κακοποιητικός - ή - όν. che inclina a far del male. չարագործութեան յակումնով ունեցող. ինչո՞ւ ծնիլ.

Κακοποιία - ας (ἡ) il far del male, maleficio. չարագործութիւն. գործունէութիւն.

Κακοποιός (ὁ, ἡ) malfattore. չարագործ. գործունեայ, չարչար.

Κακοπολιτεία - ας (ἡ) cattivo governo dello stato. վերատեսութեան գէշ կառավարութիւն. գործունէութիւն.

Κακοπονητικός - ή - όν. che non può resistere alle fatiche. աշխատանքի դիմանալ չկրցող. աշխատանքի դիմանալ չկրցող.

Κακόπους - οδος (ὁ, ἡ) chi ha i piedi deboli o deformi. ոտքերը տկար ունեցող. ոտքի խնդիր ունեցող.

Κακοπραγίω - ῶ. *M. ήσω*. vivere nelle disgrazie, nelle avversità, non riuscire nelle imprese. թշուառութեան մէջ ապրիլ, բախտ չունենալ. ապրելակերպ վերնիվերոյ խնդիրներ, իրեր ճիշդ կերպով.

Κακοπράγημα - ατος (τὸ) infortunio, disgrazia. գժբաղդութիւն, խեղճութիւն, ազէտ. խնդիրներ, վերնիվերոյ, ապերջանկ.

Κακοπραγία - ας (ἡ) disgrazia, avversità, mal riuscita. թշուառութիւն, ազէտ, ձախողակ կեանք. խնդիրներ, ձախողակ, վիշտ.

Κακοπραγμονίω - ῶ. *M. ήσω*. pensare di far male, avere de' cattivi disegni. չարագործութիւն ընելու մասին մտածել. գործունէութիւն ունենալ. ինչո՞ւ ծնիլ.

Κακοπραγμοσύνη - ης (ἡ) perversità, scelleraggine. չարութիւն, ապիրատութիւն. ինչո՞ւ ծնիլ, պատահարութիւն.

Κακοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) cattivo, malizioso. չար, չարագործ, նենգաւոր. վնասակար, ինչո՞ւ ծնիլ. = *Κακοπράγος*.

Κακοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia brutta. ապիկ երես ունեցող. խնդրէրէն.

Κακόπτερος (ὁ, ἡ) che ha cattive ale. գէշ թեւեր ունեցող. ինչո՞ւ ծնիլ.

Κακορράφίω - ῶ. *M. ήσω*. tramare delle insidie contro di uno. մէկի մը դէմ նենգ չարել. գործունէութիւն.

Κακορράφία (ἡ) = *Ἐπιβουλή*.

Κακορράφος (ὁ, ἡ) che trama delle insidie contro d'uno. մէկի մը դէմ նենգ չարող. գործունէութիւն.

Κακόν (τὸ) male, azione cattiva. 2. avversità, calamità, disgrazia. 3. malattia, male. չարութիւն, գէշութիւն, գէշ գործ. 2. արկած, ազէտ, վիշտ. 3. հիւանդութիւն, ախտ. ինչո՞ւ ծնիլ, վնաս, գործ ունել. 2. գիշեր, տխրութիւն, ինչո՞ւ ծնիլ. 3. խոհեմութիւն, հարուստ, իմաստուն.

Κακός - ή - όν. cattivo, perverso. 2. vile, timido. 3. incapace, ignorante, 4. ignobile, povero, misero, meschino. գէշ, չար, ապիրատ. 2. վախկոտ. 3. անկարող, բաւական չգիտցող, անգէտ. 4. անփառունակ, ազատ, խեղճ, ազատամիտ. ինչո՞ւ, գործիք, իմաստ. 2. խիստ, տխրութիւն, իմաստուն. 3. իմաստնութիւն, ապիրատ, ան օրէնքի. 4. ինքնիշխան, իմաստուն, հարուստ, հասարակ.

Κακόσημος (ὁ, ἡ) che annunzia de' mali, malaugurioso. չարիք նշանակող գուշակող, չարագուշակ. ինչո՞ւ ծնիլ գործիք վերնիվերոյ, ապատրաստ.

Κακοσκελής - έος (ὁ, ἡ) chi ha cattive gambe. գէշ սրունք ունեցող. ինչո՞ւ ոտքի ծնիլ.

Κακοσμία - ας (ἡ) cattivo odore, puzzo, puzza. գէշ հոտ, ժահահոտութիւն. ինչո՞ւ հոտ.

Κάκοσμος (ὁ, ἡ) fetido, puzzolente. գարշահոտ, ժահահոտ. ինչո՞ւ հոտ ելլող, հոտած.

Digitized by Google

Κακόσπερμος (ὁ, ἡ) che produce cattiva semente. գէշ սերմ բերող. ֆին. խոխմ հաղ էտին։

Κακόσπλαγχνος (ὁ, ἡ) codardo, timido. վախկոտ, սիրտ չունեցող. խօրխոփ, նիւթիւէնէչ։

Κακοσπορία - ας (ἡ) cattiva semenza. գէշ սերմ. ֆին խոխմ։

Κακοστομαχέω - ῶ. *Μ. ήσω.* sentir male allo stomaco, avere mal di stomaco. ստամքը ցաւիլ, ստամքացաւ ըլլալ. փոխի պօղտնմէք, փոխի ալըմմէք։

Κακοστόμαχος (ὁ, ἡ) che ha cattivo, debole stomaco. 2. nocevole allo stomaco. գէշ՝ անոր՝ ստամքի ստամքը ունեցող. 2. ստամքի վնասակար. ֆին՝ պօղտ՝ ղազիի փոխի։ 2. փոխի չտրտիլը։

Κακοστομέω - ῶ. *Μ. ήσω.* (μὲ αἰτ.) maledire. չարախօսել. էյիկի սէօյլէի։ 2. (χ. πτ.) parlar, pronunziare male. գէշ խօսիլ, գէշ արտասանութիւն ունենալ. ֆին խէթտէ նիւթէ, նիւլէֆօղտնմէք օլմամէք։

Κακοστομία (ἡ) maldicenza. 2. cattiva pronunzia. չարախօսութիւն. 2. գէշ արտասանութիւն. էյիկի սէօյլէմէ. 2. ֆին նիւլէֆօղտնմէ։

Κακόστομος (ὁ, ἡ) maldicente. 2. chi pronunzia malamente. չարախօս. 2. գէշ արտասանող. էյիկի սէօյլէյէնի։ 2. ֆին նիւլէֆօղտնուր։

Κακοσύνθετος (ὁ, ἡ) mal disposto, mal composto. գէշ չարագրուած՝ յօրինուած. ֆին էօրտնմէնէ նէթէյիլմէ։

Κακοσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) indecente, deforme. անվայել, անձեւ. նէթէյէֆէտճիլ, պէնէնմէյէն։ — μόνως, ἐπίῤῥ.

Κακοσχολέω - ῶ. *Μ.* ήσω. impiegare inutilmente il tempo. ժամանակը փուճ անիրդ անցընել. ըէփտէը պէհտօփ նէյէ էտյդ նիթի՝ նէյնէյիմ։

Κακοσχολία - ας (ἡ) abuso di tempo. ժամանակը գէշի գործածելը. ըէֆիը ֆինյա էօղլընմասը։

Κακόσχολος (ὁ, ἡ) chi si abusa del tempo. ժամանակը գէշի գործածող. ըէֆիը ֆինյա էօղլընան։

Κακοτεκνία - ας (ἡ) l'avere cattiva prole. գէշ զաւակ ունենալը. ֆին նէլէտտրէ օլմաը։

Κακοτέρμων - ονος (ὁ, ἡ) che ebbe un termine cattivo, infelice. գէշ վախճան մը ունեցած, խեղճ. ֆին՝ նէհայէթսիզ պէր նիհայէթի օլմուշ, պէֆիլ։

Κακοτεχνέω - ῶ. *Μ. ήσω.* usare de' cattivi artifici, falsificare. գէշ արհեստներ գործածել, խարդախել. ֆին մէնէֆտէ էօղլընմէք, էօզտէ չէյ նէքմէք։

Κακοτεχνία - ας (ἡ) cattiva arte, frode, falsificazione. գէշ արհեստ, խարդախութիւն. ֆին մէնէֆտէ, էօղտէ չէյ նէքմաը։ 2. (κοιν.) trama. նէնէք։ ֆինդ։

Κακοτεχνίζω. *Μ. ίσω.* × ἀντὶ Κακοτεχνέω.

Κακότεχνος (ὁ, ἡ) malizioso, astuto, fraudolente. նէնէքաւոր, չարագուճակ, խարդախ. ֆինդաղլ, հիլէնէվոր, ալտըդըչ։

Κακότης - ητος (ἡ) perversità, vizio. 2. viltà, timidità. 3. calamità. գէշութիւն, մէղսութիւն. 2. վախկոտութիւն. 3. թշուառութիւն, խեղճութիւն. ֆինլըէթ, պիճ խոյ. 2. էօրթօղլըէթ. 3. պէլասըթ, պֆիլլէթ։

Κακοτροπεύομαι. *Μ. εύσομαι* καὶ

Κακοτροπέω - ῶ. *Μ. ήσω.* avere delle inclinazioni perverse, un naturale perverso. չարաբարոյ՝ չարագիր ըլլալ. ֆին նաչխուխտա՝ փոխ ֆիւէրլիլիւ օլմաք։

Κακοτροπία - ας (ἡ) perversità di costumi, d'inclinazioni. չարաբարութիւն, չարամտութիւն. ֆին նաչխէրլիլիւ, փոխ ֆիւէրլիլիւ, պիճխունլըէթ։

Κακότροπος (ὁ, ἡ) perverso, cattivo, չարաբարոյ, ապիրատ. պէփտաթ, փոխ։

Κακοτροφέω - ῶ. *Μ. ήσω.* nutrire malamente. գէշ սնուցանել. ֆին պէսլէմէք։

Κακοτροφία - ας (ἡ) cattivo nutrimento. գէշ սնուցանելը կամ սնանիլը. ֆին պէսլէմէյէ խաթա պէսլէնմէմէք։

Κακότροφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce malamente. 2. chi è mal nutrito. գէշ սնուցանող. 2. գէշ սնած. ֆին պէսլէյէն. 2. ֆին պէսլէնմիչ։

Κακοτυχέω - ῶ. *Μ.* ήσω. = *Δυστυχέω.*

Κακοτυχὴς - ἐος (ὁ, ἡ) = *Δυστυχής.*

Κακοτυχία - ας (ἡ) = *Δυστυχία.*

Κακουργέω - ῶ. *Μ.* ήσω. far del male, commettere delle azioni cattive. չարութիւն ընել, գէշ գործեր գործել. ֆինլըէթ նիհայէ, պիճ ամիլ իլլէնմէմէք։

Κακούργημα - ατος (τὸ) delitto, misfatto, azione cattiva. յանցանք, չար գործ. էօզահաթ, խաթա, ֆին՝ պիճ ամիլ։

Κακουργία - ας (ἡ) scelleratezza, maleficenza. չարագործութիւն, ապիրատութիւն. պէտճաղլըէթ, փոխի։ 2. = *Κακούργημα.*

Κακοῦργος (ὁ, ἡ) malfattore, delinquente, scellerato. չարագործ, յանցաւոր, ապիրատ. պէտճաղ, էօզահաթըչը, չէրէր։

Κακοφημία - ας (ἡ) = *Δυσφημία.*

Κακόφημος (ὁ, ἡ) = *Δύσφημος.*

Κακόφθαρτος (ὁ, ἡ) distrutto, corrotto intieramente. գլխովին ապականած՝ աւերուած. պէտալթնըն զէլզալըմ՝ պէրպատ օլմուշ։

Κακοφθόρος (ὁ, ἡ) distruttivo. ապականիչ. զէլզան, պէրպատ էդեն։

Κακοφραδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) che pensa di far del male, malintenzionato. չար գործ ընելու մտածող. ֆին՝ նէյէ նիհայէթ փէլէնէն։

Κακοφραδία - ας (ἡ) cattiva intenzione. չարամտութիւն. փոխ ֆիւէրլիլիւ, պիճխունլըէթ։

Κακοφρονέω - ῶ. *Μ. ήσω.* avere delle cattive intenzioni. 2. avere una opinione erronea. գէշ միտք գիտութիւն ունենալ. 2. սխալ կարծիք մը ունենալ. փոխ ֆիւէրմէ օլմաք։ 2. նէյնէյ կիհայէթ զաննէթմէք։

Κακοφροσύνη - ης (ἡ) cattiva intenzione, malizia. չարամտութիւն, նէնէքաւութիւն. փոխ ֆիւէրլիլիւ, ֆինաղլըէթ։

Κακόφρων - ονος (ὁ, ἡ) cattivo, malizio-

Digitized by Google

so, malintenzionato. չարամիտ, չարախորհուրդ. ունի՝ ոմի՛ մեղեդի։

Κακοφωνία - ας (ἡ) cacofonia, cattivo, disgustevole suono. գէշ՝ անհնչեցիկ հընչիւն, վատաձայնութիւն. ունի ոմիտ։

Κακόφωνος (ὁ, ἡ) chi ha un cattivo suono. վատաձայն, գէշ հնչուած ունեցող. ունի ոմիտ։

Κακοχρόω - ῶ. M. ήσω. avere un cattivo colore. գէշ գոյն մը ունենալ. ունի գեղեցիկ օրմոթ։

Κακόχροος - ους (ὁ, ἡ) chi ha un cattivo colore. գէշ գոյն մը ունեցող. ունի գեղեցիկ։

Κακοχυμία - ας (ἡ) cattivo umore, cacochimia. գէշ հիւթ ունենալը, վատահիւթութիւն. ունի խելքը օրմոը։

Κακόχυμος (ὁ, ἡ) che ha cattivo umore. գէշ հիւթ ունեցող. ունի խելքը։

Κακόψογος (ὁ, ἡ) maledico. չարախօս. ընդերի ախորժակի։

Κακοψυχία - ας (ἡ) pusillanimità, codardia. վհատասրտութիւն. ծոյլութիւն, նիւթեփոխելի։

Κακόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanime, codardo, vile. վհատասիրտ, վատասիրտ. ծոյլութիւն, ետնադէտ։

Κακόω - ῶ. M. ώσω. far del male, dannegiare, maltrattare. չարութիւն ընել, վնասել, գէշ վարուիլ. ունի՝ խելքը կրնիէ, ընդ ընդերի, ախտ տասիդի կրնիէ։

Κακύνω. M. υνῶ × = Κακόω καὶ Κακίζω.

Κακώδης - εος (ὁ, ἡ) puzzolente. գարշահոտ. ունի ծօծաղան։

Κακωδία - ας (ἡ) = Δυσωδία.

Κακῶς, ἐπίῤῥ. malamente, male, con una maniera cattiva. չար, գէշ կերպով մը. ունի՝ ոմի՛ պէս իւր։

Κάκωσις - εως (ἡ) danno, pregiudizio, maltrattamento. վնաս, չարաչար կերպաւորութիւն. տեղիք, ցաւ, ոմի տասիդի։

Καλάθιον (τὸ) piccolo paniere, panierino. պզտիկ առաւտ. տիւլի՛ տիւլ, տիւլիկ։

Καλαθοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di panieri, di ceste. կողով՝ առաւտ շինող. տիւլիկ՝ տիւլ նախոն։

Κάλαθος (ὁ) cesta, paniere. 2. forma. առաւտ, կողով, արկղ. 2. կաղապար. տիւլ, տիւլիկ, տիւնիկ. 2. գնալը։

Καλαΐς - ίδος (ὁ) turchina. պատուտիական քար մը. ծիրանաքար։

Καλαμαῖος - α - ον. di canna. եղէգնեայ. գունդատ, գունդաւոր։

Καλαμαιὼν - ῶνος (ὁ) l'ottavo mese degli Ateniesi. Աթենացոց ութերորդ ամիսը. Աթինակաները տիւնիկին ամիսը։

Καλαμάομαι - ώμαι. M. ήσομαι. cogliere delle canne. 2. spigolare. եղէգ ժողվել. 2. հասկ ժողվել. գունդ տրեւելերի։ 2. գալաթ տրեւելերի։

Καλαμάριον (τὸ) calamajo. կաղամար. տիւիի։

Καλαμεὺς - έως (ὁ) pescatore a canna. եղէգով ձուկ բռնող. գունդ իւր գալեթ բռնիսն։

Καλαμεύω. M. εύσω. pescare a canna. 2. mietere. 3. prendere degli uccelli colla pania. եղէգով ձուկ բռնել. 2. Հնձել. 3. կոտակով թռչուն բռնել. գունդ իւր գալեթ ըռնիմի։ 2. Խոտ տիւլիկ։ 3. Խոտ իւր գունդ ըռնիմի։

Καλάμη (ἡ) gamba, calamo. 2. rimasuglio. 3. cadavere. ցօղուն, ամ. 2. ծղոտրակ. 3. դի. ոսկ, գոլուս. 2. տիւնիկ, գոտի գունդ չիկնիէր. 3. լիկ։

Καλαμητομία - ας (ἡ) mietitura. հունձք. Խոտի տիւլիկի։

Καλαμητόμος (ὁ, ἡ) mietitore. հնձող. Խոտի տիւլիկի։

Καλαμήτρια - ας καὶ

Καλαμητρὶς - ίδος (ἡ) mietitrice. հնձող կին. Խոտի տիւլիկի գոլը։

Καλαμηφορέω - ῶ. M. ήσω. portare delle canne. եղէգ կրկլ. գունդ ըռնլմի։

Καλαμηφόρος (ὁ, ἡ) = Καλαμοφόρος.

Καλαμίζω. M. ίσω. sonare la zampogna. եղէգնափողը փչել. տիւտիւ՝ գունդ ինչ լսուիմի։

Καλαμίνθη (ἡ) καὶ

Καλάμινθος (ὁ καὶ ἡ) calaminta, nepitella (erba). կաուսախոտ. տիւի ոմտ։

Καλάμινος - η - ον. fatto di canna. եղէգեայ. գունդատ։

Καλαμὶς - ίδος (ἡ) canna de' pescatori. 2. pania. 3. penna da scrivere. 4. calamajo. 5. stuzzicadenti. 6. spilla di testa. ձկնորսի եղէգ. 2. կաղամ. 3. գրիչ. 4. կաղամար. 5. ջոկոտրիկ. 6. գլխու գնասեղ. գունդերէ գոլէլը. 2. Խոտ. 3. Խոլը գունդ. 4. տիւնիկ. 5. Հինլ. 6. գալ ըռնիլսոս. 7. = Καλαμών.

Καλαμίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. Κάλαμος.

Καλαμογλυφέω - ῶ. M. ήσω. temperare una penna. գրիչ կտրիլ. գունդ տիւնիմ։

Καλαμογλυφὶς - ίδος (ἡ) temperino. գրիչ գրչաք. գունդ տիւնիչ։

Καλαμογλύφος (ὁ, ἡ) colui che taglia le penne. գրիչ կտրող. գունդ տիւնիմ։

Καλαμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma della canna. եղէգի ձեւով. գունդ տիւնիմին։

Καλαμοκοπεῖον (τὸ) καὶ - κόπειον. luogo ove si tagliano le canne. եղէգնիրը կտրելու տեղ. գունդերը տիւնիմի համար։ 2. = Καλαμογλυφὶς.

Κάλαμος (ὁ) canna. 2. zampogna. եղէգ. 2. եղէգնափող. գունդ. 2. գունդ, տիւնի, լիրիճ. 3. = Καλαμὶς (1, 2, 3).

Καλαμοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta delle canne. եղէգ կրող. գունդ ըռնլմի։

Καλαμῶδης - εος (ὁ, ἡ) cannoso. եղէգով լեցուն. գունդ իւր տօլու. 2. = Καλαμοειδής.

Καλαμὼν - ῶνος (ὁ) canneto. եղէգնաստրակ, չամբ. գունդլըէ։

Καλαμωτὴ - ῆς (ἡ) cannajo. եղէգնեայ կողով. գունդչան Խօրթլիչ տիւնիմ։

Κάλανδρα (ἡ) καὶ

Κάλανδρος (ὁ) calandro (uccello simile alla lodola). արտաւիճ ծմակ ըռնող մը. չոչոր գունդանա գիծիծ պէս նիւ գունդ։

Καλαπόδιον (τὸ) καὶ

Καλάπους - οδος (ὁ) = Καλόπους, Καλοπόδιον.

Digitized by Google

Καλαυροψ-οπος (ἡ) bastone da pastore (*Λατ.* pedum). հովիւի ցուպ· լծոյ սօխ-տոց։

Καλέω-ῶ. *M.* καλέσω καὶ Ἀττ. καλῶ. invitare. 2. chiamare. 3. nominare. հրաւիրել։ 2. կանչել։ 3. անուանել։ տալ ինի ինին։ 2. լսելսոյ։ 3. ար ծօսի։

Καλη (ἡ) *Δ.* καὶ Ἀττ. ἀντὶ Κήλη.

Καλιά-ᾶς (ἡ) casa di legno. 2. capanna. 3. nido. 4. granajo. փառի առուն. 2. հիւղ· 3. բոյն· 4. հասարակաց, ցորեն պահելու հասարար· ինհար պիտ· 2. փղիկ· 3. խուղ· 4. պատրոյ տե-ղւոյ։

Καλιας-άδος (ἡ) templo di legno. 2. cappella. փառի չինուած առաջար· 2. մատուռ· ինհար պիտարան սիրինհար· 2. փոքր, սաքի տիկոկ, տիկոկիկ։

Κάλιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Κάλον.

Καλλαρίας-ου (ὁ) atello (pesce). ձուկ մի է· գոփոլ գոլըլը։

Καλλίας-ου (ὁ) scimia. կապիկ· ձկնան։

Καλλιβλέφαρος (ὁ, ἡ) colui che ha belli occhi. ազուար աչք ունեցող, լիրին՝ ին-չիկ ինօչկո- (οὐσ.) *Καλλοβλέφαρον* (τὸ) collirio da tingere le palpebre. աչից թարթիչները ներկելու ան. ներկ· տիկոկ-լորի գոյացուցած պոյա, սիրմ։

Καλλιβόας-ου (ὁ) colui che ha una bella voce. ազնկ՝ ազուար ձան ունեցող· ին-չիկ սիօլի։

Καλλιγάληνος (ὁ, ἡ) sereno, dolce, ilare. գարի, սիրուն, զուարթ· պերահ, լուիկ, լոյ։

Καλλίγαμος (ὁ, ἡ) bene sposato. ազնկ կարգաւած, բարեբաստիկ ամուսնութիւնն մը հանդիպացած· նչի ինչնիկ, խնչնիկ պէր ներսհան նչիկ օլմալ։

Καλλιγένεθλος (ὁ, ἡ) nobile di nascita. ազնուազարմ, ընսիր ասհղ ծնած. տիպ, ասլատի։

Καλλιγέφυρος (ὁ, ἡ) che ha un bel ponte. ազուար կամուրջ մը ունեցող· ին-չիկ տեղերին-չէ։

Καλλιγραφέω-ῶ. *M.* ήσω. scrivere bene. 2. dipingere bene. ազնկ գրել· 2. ա-զնկ գծագրել· նչի խօսիլ· 2. նչի նա-չիր չներել։

Καλλιγραφία-ας (ἡ) calligrafia. գեղեց-կագրութիւն· ին-չիկ խօչը խօսլօը խա-խա ին-չիկ խօչը։

Καλλιγράφος (ὁ, ἡ) calligrafo, che ha una bella scrittura. գեղեցկագիր, ա-զուար գիր գրող· նչի խօչը խօսի, խա-չլօը ին-չիկ։

Καλλίδενδρος (ὁ, ἡ) che ha belli alberi. ազուար ծառեր ունեցող· ին-չիկ ագա-ճլրէը օլան։

Καλλείλαιος (ὁ, ἡ) colui che ha degli ulivi buoni od olio buono. ազնկ ձիթենիներ կամ ձէթ ունեցող· նչի չնչիսան ագա-ճլրէը խաթօր չնչիսան խօչլօը օլան։

Καλλιέπεια-ας (ἡ) bel linguaggio, espressione ornata, elegante. ազուար՝ վայելչաչ՝ գեղեցիկ կերպով խօսիլը. ին-չիկ՝ լիրին՝ լուֆիկիլ պէր խօչ իլէ սիօհպի ինիկ։

Καλλιεπέω-ῶ. *M.* ήσω. esprimersi con termini eleganti. ազուար՝ վայելչաչ բա-ւերով խօսիլ՝ ձառիլ· ին-չիկ լուֆիկիլ խօչ սիօհպի ինիկ։

Καλλιεπής-ές (ὁ, ἡ) chi parla elegantemente. ձիտի վայելչաչ խօսօղ· լուֆ-ֆիկ իլէ սիօհպի խոսի։

Καλλιεργέω-ῶ. *M.* ήσω. lavorar bene. ազնկ չինիլ՝ գործել բանիլ· նչի՝ ա-զուար խոփալ՝ իլլեսիկ։

Καλλιέργος (ὁ, ἡ) buon lavoratore. ա-զնկ գործող՝ բանօղ· նչի՝ ագա բլլի։ 2. (πϑ.) ben lavorato. ազնկ գործած՝ բան-ւած· նչի իլլեսիկլի։

Καλλιερέω-ῶ. *M.* ήσω. fare dei sacrifizj accettevoli. ընդունելի՝ հաճոյ զոհեր մա-ուցանիլ· հնդոյ ֆալրգանլար ասանմալ։

Καλλιθυτέω-ῶ. *M.* ήσϑ. sacrificare buone vittime. ազնկ զոհեր մատուցանիլ· նչի ֆալրգանլար ասանմալ։

Καλλίθυτος (ὁ, ἡ) ben sacrificato. ա-զնկ զոհուած· նչի ասանլուալ (ֆալրգան)։

Καλλικαρπέω-ῶ. *M.* ήσω. produrre de' belli frutti. ազուար պտուղներ բերել· ին-չիկ մեյվելիներ հասլլ նիմալ։

Καλλικαρπία-ας (ἡ) produzione di belli frutti. ազուար պտուղներ բերելը՝ հաս-ցընելը· ին-չիկ մեյվելիներ հասլլ նիմալ։

Καλλίκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' belli frutti. ազուար պտուղներ բերօղ· ին-չիկ մեյվելիներ հասլլ խոսի։

Καλλικέλαδος (ὁ, ἡ) che rende un bel suono. ազուար հնչիւն հաճօղ· ին-չիկ սիօհպի։ = *Καλλίφωνος.*

Καλλίκομος (ὁ, ἡ) che ha una bella chioma. ազուար մազ ունեցող· ին-չիկ սաչլը։

Καλλικεκτέω, Καλλικεξία = *Καλλιεπέω, Καλλιέπεια.*

Καλλιλογέω-ῶ. *M.* ήσω. parlar bene, esprimersi elegantemente. ազնկ՝ վայե-լուչ կերպով խօսիլ· լուֆիկիլ իլէ սիօհ-պի նիմալ։

Καλλιλογία-ας (ἡ) = *Καλλιέπεια.*

Καλλίμορφος (ὁ, ἡ) = *Εὔμορφος.*

Καλλίνικος (ὁ, ἡ) celebre vincitore. հռչակաւոր յաղթօղ· նամօր մասլաֆիր՝ ֆիֆիկ։

Κάλλιον-ονος (τὸ) οὐδέτ. τοῦ *Καλλίων.*

Καλλιόνως, ἐπίῤῥ. meglio. աւելի ազնկ-պահ նչի։

Καλλιότερον, ἐπίῤῥ. = *Κάλλιον.*

Καλλιόω-ῶ. *M.* ώσω. animigliorare, rendere più bello. աւելի ազնկ՝ ազուար ընել· պահ նչի՝ պահ ին-չիկ նիմալ։

Καλλιπαιδία-ας (ἡ) = *Καλλιτεκνία.*

Καλλίπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che ha belli figli. ազուար զաւակներ ունեցող· ին-չիկ իչլուալլար օլան։

Καλλιπάρθενος (ὁ, ἡ) che ha belle vergini. ազուար կոյսեր ունեցող· ին-չիկ ագիրլիներ օլան (οὐσ.) bella vergine. ա-զուար կոյս· լիրին ագիրլ։

Καλλιπλόκαμος (ὁ, ἡ) che ha una capellatura bella. ազուար մազեր ունեցող· սաչլարը ին-չիկլի։

Καλλίπλουτος (ὁ, ἡ) che possiede molti e belli tesori. շատ ու ազուար գանձեր

Digitized by Google

անհոգ. լուի վէ ին-ալ խոլիներէն ալան:

Καλλίπνοος - ους (ὁ, ἡ) che esala un bell' odore. *հոտաւոր մը բուրող. ին-ալ ալի փոփս ունեցող, խոլոտ.*

Καλλίπολις - εως (ὁ, ἡ) che ha delle belle città. *հոտաւոր քաղաքներ ունեցող. ին-ալ ևիհիւլներէն ալան:* (οὐσ.) bella città. *հոտաւոր քաղաք. ին-ալ ևիհիւ:*

Καλλίπονος (ὁ, ἡ) ben lavorato. *աղէկ բանուած. եայ իլևնիվլ:*

Καλλιπρόβατος (ὁ, ἡ) che ha delle belle pecore. *հոտաւոր ոչխարներ ունեցող. ին-ալ փոշոնիներէ ալան:*

Καλλιπρόσωπος (ὁ, ἡ) chi ha una faccia bella, formoso. *հոտաւոր գէմքի երես ունեցող, բարեկերպ. ին-ալ սիֆիլէ. ևիրէն:*

Καλλιῤῥημονέω, Καλλιῤῥημοσύνη, Καλλιῤῥήμων. = *Καλλιεπέω, Καλλιέπεια, Καλλιεπής.*

Καλλισθενής - έος (ὁ, ἡ) bello e forte. *հոտաւոր ու ուժով. ին-ալ վէ փ-վևիվիլ:*

Καλλιστεῖον (τὸ) premio della bellezza. *հոտաւորութեան համար արուած պարգեւ. ին-ալ իլէն վերեվէն հերեվեայ:*

Καλλιστεύω κτλ

Καλλιστεύομαι. *M.* *εὐσω - ομαι.* essere il più bello, superare tutti nella bellezza. *ամենէն հոտաւոր ըլլալ, ամենքը հոտաւորութեան մէջ անցնիլ. ևն ին-ալ ալմէ, ին-ալ իլէն վերեվէն հերեվեայ:*

Καλλιστέφανος (ὁ, ἡ) cinto d'una bella corona. *հոտաւոր պսակաւ պսակուած. ին-ալ ալի իսի իլէ իսիլանմիշ:*

Καλλιστος - η - ον. (ὑπερθ. τοῦ Καλός). bellissimo. *խիստ հոտաւոր, ամենագեղգեղ. եվ+ ին-ալ:* — *λίστως, ἐπίῤῥ.*

Καλλιτεκνία - ας (ἡ) l'avere de' buoni, belli figli. *աղէկ հոտաւոր զաւակներ ունենալը. եայ ին-ալ ևիլաւլարը ալմաը:*

Καλλίτεκνος (ὁ, ἡ) chi ha de' belli figli. *հոտաւոր զաւակներ ունեցող. ին-ալ ևիլաւլարը ալան:*

Καλλιτεχνέω - ῶ. *M.* *ήσω.* essere artista d'una bella arte. *հոտաւոր արհեստ մը գործածելը. ին-ալ ալի ուհունի իլևնիվլ:*

Καλλιτέχνης - ου (ὁ) artista d'una bella arte. *հոտաւոր արհեստ մը բանող. ին-ալ ալի ուհունի իլևնիվլի:*

Καλλιτεχνία - ας (ἡ) bellezza di arte. *արհեստի հոտաւորութիւն. ուհունի ին-ալ իլևնիվլի:*

Καλλίτεχνος (ὁ, ἡ) abile artista. *հոտաւոր արհեստագործ. սապատ վերեվեայ ուհունի ին-ալ:*

Καλλοτόκος (ἡ) che partorisce belli infanti. *հոտաւոր աղաքներ ծնանող. ին-ալ ևիմ-իլը փոշոնիներ:*

Καλλοφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha una bella, risplendente luce. *հոտաւոր փայլուն լոյս ունեցող. ին-ալ փոլուի ելևիլը:*

Καλλίφθογγος (ὁ, ἡ) chi rende un bel suono. *հոտաւոր հնչիւն ունեցող. ին-ալ իսլ ալուելը:*

Καλλίφυλλος (ὁ, ἡ) che ha belle foglie. *հոտաւոր տերեւներ ունեցող. ին-ալ իսփ-բոփելը.* (οὐσ.) *Καλλίφυλλον* (τὸ) adianto. *մարխաս. ևիլէներ (պէս նէվ ֆէրան):*

Καλλιφύτευτος (ὁ, ἡ) ben piantato. 2. che ha belle piante. *աղէկ տնկուած. 2. հոտաւոր տնկեր ունեցող. եայ պուիլէլի. 2. ին-ալ ֆիտանլերի ալան:*

Καλλιφωνία - ας (ἡ) bella voce. *աղէկ հոտաւոր ձայն. ին-ալ սէս, խօլ սէս:*

Καλλίφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bella voce. *հոտաւոր ձայն ունեցող. ին-ալ սէսլի, խօլ սէսլելը:*

Καλλίχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha belle mani. *հոտաւոր ձեռքեր ունեցող. ին-ալ ևէլերի ալան, ին-ալ ևէլլի:*

Καλλίχορος (ὁ, ἡ) che balla bene. *աղէկ կոպաւող. ին-ալ բոփս օյնայան, խոբ ֆիկիլի:*

Καλλίων - ονος (ὁ, ἡ) συγκρ. τ. Καλός. più bello, migliore. *աւելի հոտաւոր, լաւագոյն. փահս ին-ալ, փահս եայ:*

Καλλιώνομος (ὁ, ἡ) che ha un bel nome. *հոտաւոր անուն մը ունեցող. ին-ալ իսլի:*

Καλλονὴ - ῆς (ἡ) καὶ

Κάλλος - εος - ους (τὸ) bellezza. *հոտաւորութիւն, գեղեցկութիւն. ին-ալութի, ևիրինլի:* (πλθ.) cosa bella, ornamento, donna bella. *հոտաւոր բան, զարդարանք, հոտաւոր կին. ին-ալ նեսնէ, զարդ, ևիրէն ևիննէ, ին-ալ իսբէ:*

Καλλοσύνη - ης (ἡ) × ἀντὶ Καλλονή.

Καλλόσυνος - η - ον. × ἀντὶ Καλός.

Καλλυντήριος (ὁ, ἡ) che serve ad ornare, ad abbellire. *զարդարելու հոտաւորցնելու պատճառած. փոխիմաց ին-ալ ևիհիւլեայ փայդ:* (οὐσ. οὐδ.) ornamento. *զարդարանք. ալինլի, զարդ:*

Καλλυντρον (τὸ) = *Καλλυντήριον.*

Καλλύνω. *M.* *υνῶ.* abbellire, ornare. *հոտաւորցնել, զարդարել. ին-ալութի, ևիրինլիմի, փոխիմի. 2. (συνηθέστ.) nettare, scopare. մաքրել, աւլել. իմիզ ևիմի, ալ-եվ-բոմի:*

Καλλωπίζω. *M.* *ίσω.* ornare, abbellire. *զարդարել, պաճուճել, հոտաւորցնել. փոխիմի, ալինլիմի, ին-ալութիմի, ևիրինլիմի, ալ-ալիմի:*

Καλλώπισμα - ατος (τὸ) abbellimento, ornamento. *պաճուճանք, զարդարանք. ալինլի, զարդ:*

Καλλωπισμός (ὁ) abbellimento, l'ornare. *պաճուճանք, զարդարելը. փոխիմ, ալինլի:*

Καλλωπιστὴς (ὁ) che ama molto gli ornamenti, chi si veste, si orna come donna. *զարդարանք խիստ սիրող, կնիկան պէս զարդարուող, հագուող. ալ-ալ ևիլէն, ևիննէ ին-ալ ալ-ալինէն, ին-ալ նէյ գուշտան:*

Καλοκαγαθία - ας (ἡ) probità, onestà, bontà, benevolenza. *բարեվարութիւն, ազնիւութիւն, հաճոատութիւն, բարեմասնութիւն. աւելնլի, եայլի, իսիւ-ալինլի, խոշ իսիլէն:*

Καλοκαγαθος (ὁ, ἡ) probo, onesto, buono, benevolo. *բարեկիր, աղէկ, հաճոատ բարեվար. աւելն, եայ, իսիւ-ալի, խոշ իսիլէն:*

Κᾶλον (τὸ) legno. *փայտ. ծառ:*

Digitized by Google

Καλεπόδιον (τὸ) ὑπερ. τοῦ
Καλόπους - οδος (ὁ) forma per far scarpe.
Καλὸς - ἡ - ὸν (τὸ συγκρ. Καλλίων καὶ σπν. Καλλιώτερος καὶ τὸ ὑπερθ. Κάλλιστος). bello, vago. 2. buono. 3. onesto, virtuoso. 4. lodevole. 5. adattato.
Καλπάζω. *M.* άσω. galoppare.
Καλπη (ἡ) urna, secchia, vaso. 2. galoppata.
Καλπίς - ίδος (ἡ) = *Προηγ.*
Καλύβη (ἡ) capanna.
Καλύβιον (τὸ) capannella.
Καλυβίτης (ὁ) chi abita in una capanna.
Καλυβοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. fabbricare delle capanne.
Καλυνίζω. *M.* ίσω. sbocciare.
Καλυντὴρ (τὸ) ὑπερ. τ. *Κάλυξ*.
Κάλυμμα - ατος (τὸ) velo, coperchio.
Καλυμμάτιον (τὸ) ὑπερ. τ. *Κάλυμμα*.
Κάλυξ - υκος (ἡ) boccia, bottone. 2. spilla. 3. orecchino.
Καλύπτρα (ἡ) = *Κάλλυμμα*.
Καλύπτω. *M.* καλύψω. coprire.
Καλχη - ης (ἡ) calta, fiorrancio. 2. porpora.
Καμάρα (ἡ) volta, cupola.
Καμάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Καμάρα*.
Καμαρόω - ῶ. *M.* ώσω. far una volta.
Καμάρωμα - ατος (τὸ) volta, cupola.
Καμάρωσις - εως (ἡ) curvatura d'una volta.
Καμαρωτὸς - ὴ - όν. che ha la forma d'una volta, d'una cupola.
Καματηρὸς - ὰ - όν. laborioso. 2. faticoso. 3. stanco.
Καματηρῶς, ἐπίρ. con pena, difficilmente.
Κάματος (ὁ) fatica, travaglio, lavoro.
Καματόω - ῶ. *M.* ώσω. faticarsi, stancarsi.
Καματώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Καματηρός*.
Καμηληλάτης - ου (ὁ) conduttore di cammelli.
Καμηλοπάρδαλις - εως (ἡ) giraffa.
Κάμηλος (ὁ τὸ ἄρσ. καὶ ἡ τὸ θηλ.) cammello.
Καμηλωτὴ (ἡ) la pelle del cammello. 2. cambellotto (*Γαλλ.* camelot.)
Καμηνεὺς - έως (ὁ) chi travaglia al cammino.
Καμηνευτὴρ × *ἀντὶ*
Καμηνευτὴς - οῦ (ὁ) = *Καμηνεύς*.
Καμηνεύτρια - ας (ἡ) θηλ. τ. *Καμηνεύς*.
Καμηνεύω. *M.* εύσω. lavorare al cammino.
Καμίνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ
Κάμινος (ἡ) fornace, cammino.
Κάμμαρος (ὁ) gambero marino (*Γαλλ.* homard)
Κάμνω. *M.* καμοῦμαι. faticarsi, travagliare. 2. fare.
Καμοὶ (κατὰ κρ.) *ἀντὶ Καὶ ἐμοί*.
Καμπὴ - ῆς (ἡ) curvatura, flessione.
Κάμπη (ἡ) bruco (insetto)
Κάμπος (ὁ) ceto.
Καμπτὸς - ὴ - όν. flessibile.
Κάμπτω. *M.* κάμψω. piegare, curvare.
Καμπύλος - η - ον. incurvato, curvo.
Καμπυλότης - ητος (ἡ) curvità.
Κάμψα (ἡ) cesta. 2. cassa.
Καμψάκης - ου (ὁ) vaso da olio.
Καμψὸς - ὴ - όν. piegato, curvato, curvo.

Digitized by Google

Κἄν. ἀντὶ Καὶ ἄν ἤ Καὶ ἐάν.

Κάναβος (ὁ) modello fatto di cera o di gesso. մոդել կամ գաջ չինուած գաղափար. դոյ ծնողաց խոխոր ապակեան խափ խըլըդ։

Κάναθρον (τὸ) carro. կառք. բեռնակիր, սրտակ (գինեվաճառի)։

Κάναστρον (τὸ) paniere, canestro. կողով, ասկաւակ. փիթիր, փոթիր. (καταχρ.) vaso di terra in forma di paniere. կողովի ձեւով չինուած հողէ անօթ. փոթիր պղպիղեան թուխրեղան խոշոր պէր նիվ ընդ։

Κάνειον καὶ Κάνεον (τὸ) cesta. խան. սրկղակ։

Κανθαρὶς-ίδος (ἡ) cantaride. չարաճիճի միջատ մը, ուսկից խարանագործը կերկինեն. բօթոզ պօճկի, նիւղիլ պօճկի (գինիերէ պէր պօճկի տէր ի անդին կերկինեն խոշոր խոշոր)։

Κάνθαρος (ὁ) scarafaggio. 2. fiasco. բզզէզ. 2. մեծ սրուակ. պօճ պօճկի, օսարշան պօճկի. 2. էրէ կիւլէ։

Κανθηλιὸς (ὁ) asino da soma. բեռ կրելու էշ. նիւ խալէյաճի ձրիկ։

Κανθὸς (ὁ) l'angolo dell' occhio. 2. il cerchio ferreo della ruota. ակնկապ. 2. անուին երկաթէ շրջանակը. կառքի պօճալը. 2. թիթերկին փոքր կերկրէրէ։

Κάννα (ἡ) canna. ղղէգ. ծորակ։

Καννάβινος-η-ον. fatto di canapa. կանեփէ չինուած. փնդիրկին խոշոր։

Κάνναβις-ιδος ἤ εως (ἡ) canapa. 2. stoppa. կանեփ. 2. խծուծ, քաւղ. փնդիր. 2. խոխրիճ։

Κανονάρχης-ου (ὁ) (ἐκκλησ.) il capo dei canonici, colui che incomincia la recita delle ore canoniche. կանոնիկոսներուն մեծը, ժամերգութիւնը սկսողը. կանոնիկներին պետկինը, վեհագոյն փոսըրջնը պօյնուզան։

Κανονίζω. M. ίσω. regolare. կանոն գնել, կարգադրել. կանոն խրլի ընել, նկատի կերկրել։

Κανονικὸς-ἡ-όν. regolare. 2. canonico (libro). կանոնական. 2. կանոնաւոր (գիրք). կանոնա պատի. 2. կանոնի, կերի (պիտոյ). (οὐσ.) Κανονικοὶ. i canonici. կանոնիկոզ. կանոնիկներ։

Κανονικῶς, ἐπίῤ. regolarmente. կանոնով. կանոն իւր։

Κανόνισμα-ατος (τὸ) = Κανών.

Κανονισμὸς (ὁ) regolamento. կանոնով կարգադրելը. կանոն իւր սըդայ ընելը։

Κανων-όνος (ὁ) traguardo, archipenzolo. 2. regolo, riga. 3. regola, cánone. սրտմտիչ, կարային. 2. կանոն (գիրք քաղելու գործի). 3. կանոն, օրէնք. վերակացու, թեքրիզ. 2. պետ կին. 3. կանոն, թեքրիզ, ուխտ։

Καπανεὺς-έως καὶ Καπανευτὴς-οῦ (ὁ) = Ἁμαξηλάτης.

Καπανεύω. M. εύσω. dirigere la carrozza. կառքը քշել. սրտիս վարել։

Καπάνη-ης (ἡ) carrozza. կառք. սրտակ։

Καπανίζω. M. ίσω. = Καπανεύω.

Κάπη (ἡ) mangiatoja, presepio. մսուր. ախոռ։

Καπηλεία-ας (ἡ) il mestiere del tavernière, del bettoliere. կապչիկանպետի գինեվաճառ ըլլալը. ըղտրլճըլէթ. գինեվճառութիւն։

Καπηλεῖον (τὸ) taverna, bettola, osteria. գինեատուն, կապչիկան, պանդոկ. գինեվաճառ, ըղտրլիք։

Καπηλεύω. M. εύσω. esser bettoliere, պանդոկապետ ըլլալ, պանդոկը բան ընել. ըղտրլճըլէթ գինեվաճառութիւն ընել. (συνεκδχ. καὶ μτφρ.) treccare, falsificare. խառնիլով ծախել, խորթանիլ. գինին իւր անձնէ, ջուր չեզ խառնել վերգ։

Καπηλικὸς-ἡ-όν. proprio ad un bettoliere. գինեվաճառի պանդոկապետի յատուկ. գինեվաճառիկի ըղտրլճըլէթ պիտոյ. 2. (μτφρ.) fraudolente. խառնիլով. խիղանը, ըղտրլճը։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Καπηλὶς-ίδος (ἡ) ostessa (Λατ. copa). կնիկ պանդոկապետ. ջուր ըղտրլճը։

Καπηλοδύτης-ου (ὁ) colui che frequenta le taverne, tavernière (Λατ. ganeo). սրբչիս, գինեսէր, գինեատանները պտտօզ. ճիանէն, գինեկան պէտճի։

Κάπηλος (ὁ) tavernajo, bettoliere. 2. fraudolente, impostore. կապչիկանպետ, գինեվաճառ. 2. խառնիլով ըղտրլճը, գինեվճառիկ. 2. ալտրճը, խիղճ։

Καπνεῖον (χ. M.) × ἀντὶ Καπνώνα.

Καπνείλαιον (τὸ) catrame di Cilicia. կիլիկիոյ ձիւղ. Ձիւկիլ ջիթրճը։

Κάπνη-ης (ἡ) = Καπνοδόχη.

Καπνηλὸς (ὁ, ἡ) fumoso. ծխաս. ծխիկ, ծխիծխան ըլլալու։

Καπνία-ας (ἡ) (ἄμπελος) = Κάπνιος.

Καπνίας-ου (ὁ) fumoso, che ha il color di fumo. ծխաս, ծուխի գոյն ունցող. ծխիծխավէր, ծխիծխան բնութիւն։

Καπνίζω. M. ίσω. fumare o affumicare. ծխել, ծուխ արձակել կամ ծխասել. ծխիծխան ընել. ծխիծխիլ խոտ ծխիծխելով. (συνεκδχ.) accender fuoco, cuocere. կրակ վառել, եփել. պիկ խոփել, փիլըրդիլ։

Καπνιὸς (ὁ, ἡ) (κυρ. ἄμπελος.) (vigna) di cui le uve si vedono in color di fumo. խաղողներըը ծխի գոյնով երեցող (այգի). խաղիւղիլէ ծխիծխան ընդնիլ կերկրելէն (գետ)։

Καπνισις-εως (ἡ) = τῷ

Καπνισμα-ατος (τὸ) affumicazione. 2. ciò che fuma. ծխասիճ. 2. ծուխ արձակող բան. ծխիծխ. 2. ծխիծխան նիւթ։

Καπνιστὸς-ἡ-όν. fumato, affumicato. ծխասած. ծխիծխալնիվ։

Καπνοδόκη-ης (ἡ) καὶ

Καπνοδοχεῖον (τὸ) καὶ

Καπνοδόχη-ης (ὁ, ἡ) fumajuolo, cammino. ծխնելոյզ, վառարան. ծխելը գտնող, ծուխ։

Καπνοδόχος (ὁ, ἡ) che riceve il fumo. ծուխը ընդունող. ծխիծխին ինդիրին կողմը. խոխ։

Καπνὸς (ὁ) fumo. 2. coridallo, fummo-

Digitized by Google

sterno. ծաւթ. 2. անձխաս. ֆխ-ֆխան. 2. ըշֆխրէ։

Καπνόω-ῶ. *M.* ώσω. × ἀντὶ Καπνίζω.

Κάππαρις-εως (ἡ) cappero. կապպար. փղդիրէ (ֆխտնը վր գլխի)։

Καπρίαω-ῶ. *M.* άσω. esser in caldo (come la scrofa). (մսատակ խոզի պէս) զուգուիլ առփալ. (փիլի փծալ կ՚ընէ) փոխի լիհվիֆֆիխէն ֆաֆխալմախ։

Καπρία-ας (ἡ) pezzi di carne, che si trovano nelle parti genitali della scrofa e della cammella. մսատակ խոզի ու ուղտու ծնունգների անդամներէն գանգրօղ փոխ կտորներ. փիլի փծալ կ՚ըլ փիլի ներկիներէն գտնուած կորկոտ կտորներ։

Καπρίαω-ῶ. *M.* άσω. καὶ Καπρίζω. *M.* ίσω. = Καπρόω.

Κάπρος (ὁ) cinghiale. 2. membro virile. վարազ, կիճէ. 2. վարազ. խոզի փծալը. 2. ղէրէխ։

Καπροφόνος (ὁ, ἡ) uccisore di cinghiali. վարազ կիճէ վարդի խազ մեռցնօղ. խոզի փծղէրէ իշնդէրէ եօլտրդրին։

Καπτω. *M.* κάψω. inghiottire. կլկլ. խաֆխալ։

Καπυρίζω. *M.* ίσω. cigolare. ճաֆճախիլ (ֆիչդրօ գարնին սերուը կրակի մէջ). ըֆիչդրօտիլ (նասըլ տ ֆխֆին խոտրուը օֆխդրէ). 2. (μτγμ.) sghignazzare. բարձր ձանով ծիծաղիլ. ֆահֆահի իլ ֆուֆէ։

Καπυρος-ὰ-όν. secco, seccato. չոր. չորցած. ֆօրօ, ֆօրօմաղ. (ἐπὶ ἀσθεν.) caloroso. ջերմացեալ. հերդրիֆիլ։

Κάρα-ας (ἡ) testa, capo. գլուխ. պոչ, պէր։

Καράβιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ Κάραβος.

Καραβοειδής-έος (ὁ, ἡ) simile ad un gambero. խաչափառի ձեւով. լինգի պէս ֆիգրիֆիտի։

Κάραβος (ὁ) gambero. 2. nave. խաչափառ, խիզը. 2. նաւ. լինգի, պէտէ (չափազանց պիր նաւի). 2. կիտ, պէֆկին։

Κάρανος (ὁ) capo, grande. գլուխ, մեծ. պոչ, պէտէ։

Καρατομέω-ῶ. *M.* ήσω. troncar la testa, decapitare. գլխատել. պոչ տնգիր, պէրէ հափտա կիճիր։

Καρατομία-ας (ἡ) decapitazione. գլխատում. պոչ տնգիրի, պէրէ հափտա կիճիր։

Καρατόμος (ὁ, ἡ) decapitatore. գլխատող. պոչ տնգին (ֆիչդրդ)։

Καρατομος (ὁ, ἡ) decapitato. գլուխը կտրատած. պոչը տնգիրիչ։

Κάρδαμον (τὸ) agretto, nasturcio, cercoucello. ֆաճմ. ֆիրի օֆտա, խորտ։

Καρδάμωμον (τὸ) cardamomo, cardamone. ֆաճմախրին ատեակ մը. տնֆտալի, ըշդիր (պիր նիվ ֆիտան)։

Καρδία-ας (ἡ) cuore. 2. mente, spirito. 3. il midollo dell' albero. սիրտ. 2. միտք, հոգի. 3. ծառին ուղիղը պտրտը. խորի. 2. ֆիդր, բուճ, 3. պըռնձի էօչխ. 4. (μτφρ.) coraggio. խրախոյս. ֆիսմրիճ)։

Καρδιακός-ή-όν. cordiale. սրտի. խիրիչի ֆիսմաղ, փիլ։ — ακῶς, ἐπίῤῥ. 2. = Καρδιαλγικός.

Καρδιαλγέω-ῶ. *M.* ήσω. sentir male nel cuore, nello stomaco. սիրտը՝ ստամոքսը ցաւիլ, սրտի ստամոքսի ցաւ ունենալ. խիրիչի՝ փորի պղրտիլ։

Καρδιαλγής-έος (ὁ, ἡ) chi ha mal di cuore, di stomaco. սրտացաւ՝ ստամոքսացաւ ունեցօղ. խիրիչի՝ փորի պղրտան։

Καρδιαλγία-ας (ἡ) mal di cuore, mal di stomaco. սրտացաւ, ստամոքսացաւ. խիրիչ՝ փորի պղրտը։

Καρδιαλγικός-ή-όν. che produce mal di stomaco, di cuore. ստամոքսի՝ սրտի ցաւ բերօղ. փորի՝ խիրիչ պղրտը ըլնող։ — ικῶς, ἐπίῤῥ. 2. = Καρδιαλγής.

Καρδιάω-ῶ *M.* άσω. = Καρδιώσσω.

Καρδιοβόλος (ὁ, ἡ) che tocca, feriasce, punge il cuore. սրտին դպօղ վիրաւորօղ՝ խոյթօղ. խիրիչի փօխանան, խիրիչ խրտլտյան։

Καρδιογνώστης-ου (ὁ) chi conosce i secreti del cuore. սրտին գաղտնիքները գիտցօղ, սրտագէտ. խիրիչ ըզըտրէնը պղնտան։

Καρδιόδηκτος (ὁ, ἡ) che morde, punge il cuore. սիրտ խածօղ՝ խոյթօղ. խիրիչ ըզրան՝ տիլկն։

Καρδιοπονέω-ῶ. *M.* ήσω. aver afflizione nel cuore, avere del cordoglio. սիրտը ցաւ՝ տրտմութիւն ունենալ. խիրիչի խռրտլը խանդէղ օլմախ։

Καρδιοφύλαξ-ακος (ὁ) tavola di metallo che i soldati portavano nel petto per riparo del cuore. մետաղէ չիթաւած տախտակի մը՝ զոր զինուորը կուրծքերնին կը կրէին՝ սրտերնին պատսպարելու համար. ֆօրֆօրին պիր ֆահֆա տի ասիդրէր ինօղնէրիտ խնդրտրտրտը՝ խիրիչներնին խընֆխիչ իլին։

Καρδιώσσω. *M.* ώξω. = Καρδιαλγέω.

Καρδοπεῖον (τὸ) coperchio di madia. հաց թրխելու տաշտին կափարիչը. հախար ֆխֆխախինի ֆափաղը։

Κάρδοπος (η) madia. 2. ogni vaso di legno. խմորի տաշտ. 2. որ եւ իցէ փայտէ անօթ. հախար ֆխֆխախ. 2. հիր պիր ֆիչդրէ օֆտախան ֆտա։

Κάρη-καρητος καὶ καρήατος (τὸ) × Ἴων. ἀντὶ Κάρα.

Καρηβαρέω-ῶ. *M.* ήσω. avere dolor di testa. գլխացաւ ունենալ. պոչը պղրտիլ։

Καρηβαρία-ας (ἡ) dolor di testa. գլխացաւ. պոչ պղրտը։

Κάρηνον (τὸ) testa. 2. sommità, cima. գլուխ. 2. գագաթն, ծայր. պոչ. 2. ամէ, ֆխֆի. × = Κάρη.

Καρὶς-ίδος (ἡ) gambero di fosso, squilla. կարիգան. ֆորֆխախ. (պիր նիվ փխնիչ)։

Καρκινοβάτης (ὁ) chi cammina come cancro. խնդգնախի պէս քալող. լինգի կ՚ուղղ խոյթիչ։

Καρκίνος καὶ Καρκῖνος (ὁ) cancro, gambero. 2. cancro (segno celeste). 3. canchero (sorta di male). 4. ulivella.

Digitized by Google

խեղդեմբեր, խիտ· 2· խեղդեմբեր կիներա-
հանկարծը· 3· քաղցկեղ· 4· մեծ քարե-
րը վեր վերցնելու գործիք· լինկիճ, խո-
փոտ, լուծող· 2· սերբեան պատմա-
գիր· 3· լիրիկներեն, սիրելի· 4· իրէ ի-
նչ-որ էսպրանսաթ ալլի:

Καρκίνωμα (τό) = *Καρκῖνος*. (3.)

Κάρουινον (τό) vino dolce. անուշ գինի· քաղցր լրտուղ:

Κάρον (τό) sisamo. կունջիթ, չուշմայ· սասամ:

Κάρος (ὁ) sonno grave, profondo, letargo. ծանր՝ ու խորին քուն, քնախաւթիւն· ալէր վերին տյուրթիւն, տկնոտ, տերտռա- տիւռաթ:

Καρόω-ῶ. *M*. ώσω. cagionare un sonno grave. ծանր քուն բերել· ալէր. տյուրթիւն կիներել:

Κάρπασος (ἡ) (κυρ. εἰς τὸ *πλθ*). lino sottile. կերպաս· լինի բէլ, գիւղ, սափրալ:

Καρπεία-ας (ἡ) usufrutto. վայելք պըտղոց· բերատրութիւն հասատլըք:

Καρπευμα-ατος (τό) frutto. պտուղ· ինչ:

Καρπεύω ῆ (ὀρθότ.) *Καρπεύομαι*. *M*. εὐσω-ομαι. godere di frutti, usufruttare. 2. godere di.. avvantaggiarsi. վայելել գործածել· 2. քան մը վայելել, օգտուլ տեսնել՝ հանել· բերատրութիւն հասատլըք ալմաք· ինչ-ինչի ալմաք· 2· վերնինի նէթարմաք, ֆայտալինի կիներել:

Καρπίζω. *M*. ίσω καὶ (μσ.) *Καρπίζομαι*. *M*. ομαι. cogliere i frutti. պտուղը ժողվել· ինչ-ինչի բռնել-մաք· (συνεκδχ.) godere di.. avvantaggiarsi. քան մը վայելել, օգտուլ հանել· վեր նէթարմաք ֆայտալինի կիներել:

Καρπιμος-η-ον. fruttifero. պտղաբեր· ինչ-ինչի, հասատլը:

Καρπίον (τό) garofano. չհարքամ· քարնֆիլ:

Καρπίς-ίδος (ἡ) bacchetta, con cui il pretore percuoteva il capo allo schiavo e lo dichiarava libero. (*Λατ.* vindicta). գաւազան մը, որով պրետորը գերիին գլխուն կը զարնէր, ու ասոնկ զանի ազատ կ՝ընէր· վեր ղամչաթ անը ինի ոյ քաղ նե-ուրին պալէնա ղարաղ՝ անը ազատ նորէ նոյ:

Καρπισμὸς (ὁ) raccolta de' frutti, godimento, usufrutto. պտուղները ժողվելը, վայելք, վայելք պտղոց· ինչ-ինչի բռնելմաք, նէթարմաք, բերատրութիւն հասատլըք:

Καρποβάλσαμον (τό) il frutto di balsamino. բալասան ծառին պտուղը· եհնեսին ալմաճընէն ինչ-ինչ:

Καρπολογέω-ῶ. *M*. ήσω. raccogliere i frutti. պտուղ ժողվել· ինչ-ինչի բռնելմաք:

Καρπολογία-ας (ἡ) raccolta dei frutti. պտղոց ժողով· ինչ-ինչի բռնելմաք:

Καρπολόγος (ὁ, ἡ) chi raccoglie i frutti. պտուղները ժողվող· ինչ-ինչի բռնելմաճընէն:

Καρπὸς (ὁ) frutto. պտուղ· ինչ-ի· 2· (μτφρ.) utilità, profitto. օգուտ, չուշ· սեվինչ, ֆայտա:

Καρποφάγος (ὁ, ἡ) chi si nutrisce di frutti. պտղով սնանող· ինչ-ի նէ պտուղ-նէնէն:

Καρποφορέω-ῶ. *M*. ήσω. fruttare, produrre dei frutti. պտղաբերել· ինչ-ի հասել նիկիմ:

Καρποφορία (ἡ) produzione di frutti. պտղաբերութիւն· ինչ-ի հասել նիկիմ:

Καρποφόρος (ὁ, ἡ) fruttifero, fruttuoso. պտղաբեր· ինչ-ի, հասելլը· պերեքեքի:

Καρποφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode dei frutti. պտուղներու պահապան· ինչ-ի պեկճի, ինչ-ինչի ֆօրսնան:

Καρπόω-ῶ. *M*. ώσω. fruttare. 2. offrire le primizie in sacrifizio. պտղաբերել· 2· երախայրիքը պատարագ մատուցանել· ինչ-ի հասել նիկիմ· 2· իսկիմաք ֆայտանը ատնմաք· 3· (μσ.) godere i frutti, usufruttare. պտուղը վայելել· իսկիմաք հասատլըք ալմաք, ինչ-ինչի ալմաք:

Καρπωσις-εως (ἡ) godimento de' frutti, usufrutto. վայելք պտղոց· իսկիմաք հասատլըք:

Καρτερέω-ῶ. *M*. ήσω. sopportare pazientemente, persistere, essere assiduo, perseverare. համբերութեամբ տանել, դիմանալ, յարատեւել· ատր ինչ ինչի, փայտալմաք, գործիմաք նիկիմ:

Καρτέρημα-ατος (τό) tutto ciò che si tollera con pazienza. համբերութեամբ քաշուօղ բան· ատր ինչ ինչինչի նման:

Καρτέρησις-εως καὶ

Καρτερία-ας (ἡ) tolleranza, fermezza, persistenza. համբերութիւն, հաստատութիւն, յարատեւութիւն· ատր, վերտռաթ, գործիմաք:

Καρτερικὸς-ή-όν. paziente, fermo. համբերող, հաստատ· ատրելը, վերտռատր:

Καρτερικῶς, *ἐπίῤῥ*. con pazienza, con fermezza. համբերութեամբ, հաստատութեամբ· ատր՝ վերտռ ինչ:

Καρτερὸς-ά-όν. (*κράτος*) robusto, fermo, persistente. ուժով, հաստատ, յարատեւ, դիմացկոտ· իսկիմաք, գործիմաք, վերտռատր, գործելիք:

Καρτερόχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) chi ha le mani forti, robuste. ուժով ձեռքեր ունեցող· իսկիմաք եէլլերի օղլի:

Καρτεροψυχία-ας (ἡ) costanza, coraggio. հաստատութիւն, քաջութիւն, արտատութիւն· վերտռատրլըք, ճեսարէթ:

Καρτερόψυχος (ὁ, ἡ) costante, coraggioso. հաստատ, արտատ· վերտռատր, ճեսարէթլի:

Καρτερώνυξ-υχος καὶ

Καρτερώνυχος (ὁ, ἡ) che ha le unghie forti. ուժով ըղուսկներ ունեցող· իսկիմաք եէլլերի օղլի:

Καρτερῶς, *ἐπίῤῥ*. fortemente. 2. pazientemente. ուժով. 2· համբերութեամբ· իսկիմաք ինչ· 2· ատր ինչ:

Καρύα (ἡ) noce (albero) ընկուզենի· ճէվիզ ալմաճ:

Καρύδιον (τό) ὑποκορ. τ. *Καρύα* ῆ *Καρυον*.

Καρύϊνος-η-ον. fatto di noce, simile alla noce. ընկուզէ չինուած, ընկուզի նման· ճէվիզին նէթարէ· ճէվիզի պէնէր

Καρύκευμα-ατος (τό) condimento. համեմք, համեմելնիք· նէհաֆ իրտալիք:

Digitized by Google

Καρυεύω. *M.* εύσω. condire. համեմել, հնդեբձնել. խիճիլ ինչ-ինչ վարտ։
Καρύη - ης (ἡ) condimento. կերակրոյ հնդեբձուածք. բահար ինչ-ինչ։
Καρύινος - η - ον. rossiccio, negro. մայդ կարմիր, արշաֆ-դյր. գեյա գերհնէ, խոր։
Καρυοβαφὴς - ἐος (ὁ, ἡ) che ha il color di noce, tinto di color nero. ընկուզի գոյն ունեցող, արշաֆ-դյր. ներկ գոյաշ ինչ գոյանէլ, գեյա։
Κάρυον (τὸ) noce (frutto) (*Λατ.* juglans). 2. ogni sorta di frutto, che ha una corteccia dura. ընկոյզ. 2. կարծր վեշտի ունեցող ամէն տեղ պատէղ. ներկ, իոյ. 2. սերբի գոպատէլա հեր գեր ինչ-ինչ ներկ։
Καρυόφυλλον (τὸ) garofano. չահզբատ. խրնձիլ։
Καρυόχροος - ους (ὁ, ἡ) = *Καρυοβαφής.*
Καρυώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla noce. ընկուզի նման. ներկին գնէլէ։
Κάρφη (ἡ) festuca, strame. չարդի չիղ, չոր խոտ. ասման լիօղին, խոտ օդ։
Καρφίον (τὸ) *ὑποκορ.* τοῦ.
Κάρφος - εος - ους (τὸ) = *Κάρφη.* 2. = *Καρπίς.*
Καρφόω - ῶ. *M.* ώσω. = *Κάρφω.*
Κάρφω (*X. M.*) disseccare. չորցընել. խոշտիմ։
Καρχαρίας - ου (ὁ) pesce cane. չանախին, չանձուկ. գեօխէ գոլէլէ։
Κάρχαρος (ὁ, ἡ) aspro, acuto. խիտ, ասժդին, սպրատար. գեօխին, ջորդէլէ. սրկէր։
Καρχηδόνιος (ὁ) (ἐνν. λίθος.) carbunculo, carbonchio. կարկեհան (քար մըն է). լեհկերէն՝ լիհկերէ բուլէ։
Καρχήσιον (τὸ) gabbia della nave. 2. specie di bicchiere lungo e stretto. 3. la punta dell' antenna. անտառան՝ թահկոպոց նաւու. 2. երկան ու նեղ ձեւով գաւաթ. 3. առագաստակալին ծայրը. ինչ չունեցէլէ։ 2. գեր օդ տալան մի նաւէ գոպոհ. 3. գերհնին ասման։
Κάρωσις - εως (ἡ) sopore. 2. vertigine. թմրատիւթիւն. 2. գլխու գասնալը. ապուշտոփ. 2. գալ գիմիպոփ։
Καρωτικὸς - ἡ - ὸν. narcotico, sonnifero. թմրեցուցիչ, քուն բերոզ. ապուշտոփ, ապիւնեցնէ։
Κασάλβη - ης (ἡ) meretrice. պառնիկ. խոմի, բօսխա, ֆահիշ։
Κάσας - α καὶ Κασᾶς - ᾶ (ὁ) (*Περσ.*) bordatura, attrezzo di cavallo. ձիու կրասկը, ձիու վրան փակելու բանալած կաւա. գի խալաշ։
Κασαύρα - ας (ἡ) καὶ Κασαυρὰς - άδος (ἡ) = *Κασάλβη.*
Κασαυρεῖον (τὸ) postribolo. պառնիկաց. գոպոլիանի։
Κασία - ας (ἡ) = *Κασσία.*
Κασίγνητος (ὁ) fratello. 2. parente, congiunto. եղբայր. 2. ազգական. գոպոշ, գոպեր. 2. ափրատ, էշըմ։
Κάσις - εος (ὁ, ἡ) fratello, sorella. 2. parente. եղբայր, քոյր. 2. ազգական. գոբոշ, ալիգոպեր, էշէմ-գոպոշ, հիմիէրէ. 2. էշըմ։
Κάσσα - ης (ἡ) = *Κασαύρα.*
Κασσία - ας (ἡ) cassia. կասիայ. էշխոյ-լիմպ։
Κασσιτέρινος - η - ον. fatto di stagno, stagneo. անագեայ. գալայպան նախէլէ։
Κασσίτερος (ὁ) stagno (metallo). անագ. գալայ։
Κασσιτεροupγὸς (ὁ) lavoratore dello stagno. անագեայ բաներ չինող. գալայչի։
Καστανεών - ῶνος (ὁ) bosco di castagni. չոպանաֆինիկի անասա. գիպոտնիկէ, գիպոտնիկ օրմանը։
Κάστανον (τὸ) castagna (frutto). չոպանակ. գիպոտնիկ (միւկի)։
Καστόρειος (ὁ, ἡ) di castoro. կղզի պատկանած. գոնդոպայ՝ գիմիպոտ գիմասայ։
Καστόριον (τὸ) castorio. կղզի ամերիկը-ներէն չինուած գեղ մը. գոնդոպայ հայաստանի նախէլէ պեր նեվի հասալ։
Καστορὶς - ίδος (ἡ) levriere, cane da giugnere, bracco (specie di cane). շուն որսորդ, շուն որսական (հատկապես կաց) (ազգ մը շուն է), բարակ։ բուլէ։
Κάστωρ - ορος (ὁ) castoro (animale anfibio). կուղբ (երկակենցաղ կենդանի). գոնդոպայ, գիմիպոտ (հիմ ալի հիմ թիւրապի հեղուկ)։
Κατα, πρόθ. col genitivo significa contro, in contro, coll' acusativo, secondo, giusta (*Λατ.* juxta). սեռականով կը ցցցընե՝ հակառակ, հայցականով՝ ըստ. ալի իւր ինտրերէ՝ իւրէ. նոյն իւր ինտրերէ՝ ինչ, համեմատիմ։ Nella composizione significa abbasso, come *Καταβαίνω.* venir abbasso. 2. contra, come *Καταλαλῶ.* parlare contro qualcuno. 3. aumento, come *Καταβρέχω.* bagnar da capo a piedi. սրբէ անասան կամ բանի հետ բարգաւելու առեն կը նշանակէ վար, ինչպես *Καταβαίνω.* վար գալ։ 2. հակառակ, ինչպես *Καταλαλῶ.* ձեխի գեմ խօսիլ։ 3. ամէնէ, առատելութիւն, ինչպես *Καταβρέχω.* սրբէն մինչեւ ի գլուխը թրջել։ սերբ ալի իմ նախօտ ֆիէլ իւր պերլնէրիմիէ ինտրերէ՝ ալալ, նոյնպես *Καταβαίνω.* ալալ գնալ։ 2. գուլէ, նոյնպես *Καταλαλῶ.* պերնին գուլէ սեղլնելու։ 3. բնիմելէ, վնասելիւթիւն, նոյնպես *Καταβρέχω.* գալարի պատկան ըսնիմէ։
Κατάβα, ἀντὶ *Καταβηθι.* ἀόρ. β. τῆς. προστ. τ. *Καταβαίνω.*
Καταβάδην, ἐπίῤ. abbasso, discendendo. վար, վար իջնալով. ալալ, ալալ նախ-բեր։
Καταβαθμὸς (ὁ, ἡ) discesa. իջնալը, էջք. նախելի, ալալ նիլ։
Καταβαίνω. *M.* βήσομαι. discendere, venir abbasso. իջնալ, վար գալ. նախի, ալալ ինչի։
Καταβαχεύω. *M.* εύσω. infuriare estremamente. վերջին աստիճան կատղեցընել. ան պերնին գոպոսրիմէ։
Καταβάλλω *M.* βαλῶ. deporre, buttare, gettar abbasso, abbattere, atterrare. 2. pagare. 3. (μσ.) gettar le fondamenta. ձգել, վար նետել, գետին զարնել. 2. վճարել. 3. հիմնել, հիմ նետել. պէրգիմէ, ա-

Digitized by Google

լալը տիմաք, Ների լարիմաք, Ներ իլե Ներ-ան Նիմիդ. 2. Նօդիդ. 3. Ֆիդիլ տիմաք։

Καταβαπτίζω. M. ίσω. sommergere, tuffare totalmente. գլխովին Համնիգել, խնամել. պիտալ-Ֆիքան գաֆլարմաք, գաղարմաք, պարք Նիդիդ։

Καταβαπτιστής - οῦ (ὁ) che sommerge, che tuffa. Համնիգող, խնամող. գաֆլարան, գաղարան (ասյա վե ասյալ)։

Καταβάπτω. M. βάψω. tuffare totalmente nell' acqua. գլխովին լուրի Ֆլ բնիգամլ՝ Համնիգել. պիտալ-Ֆիքան ասյա գաֆլարմաք։

Καταβαρέω - ῶ. M ήσω. aggravare, molestare. ծանրաբիլ ասալ, նեղացընել. տալարել՝ ըֆելիլ վերդիդ։

Καταβαρής - έος (ὁ, ἡ) molto grave. խիտա ծանր. գոյիլ տալար։

Καταβαρύνω. M. υνῶ. = *Καταβαρέω.*

Καταβασανίζω. M. ίσω. tormentare crudelmente. խոսիւ չարչարել. խոչընիկ նալիլիկ վերդիդ։

Κατάβασις - εως (ἡ) discesa. էջք. նոդիլիդ։

Καταβάτης - ου (ὁ) chi discende, soldato che discende dal cocchio e s' azzuffa a' piedi. ինկնող, կռապե ինկնող ան հետեւակ պատերազմիլ գնիտար. նոնի, ալտա նոնի, որպապան նոնդ նայ գնոնդիլնալի ասիթը։

Καταβατός - ή - όν. discendibile. ինկնալու. նոնդնալիլիր։

Καταβαυκαλάω (έω) - ῶ. M. ήσω. addormentare ninnando, cullare con dei canti. օրհնով քնացնել, խաղերով օրել. գնդնի տալ ալլոյաթ ասյոթիք, նեննի իլե գնդնի տալլոք։

Καταβαυκαλίζω. M. ίσω. = *Καταβαυκαλάω.*

Καταβεβαιόω - ῶ. M. ώσω. affermare, accertare ben bene. ապէկ մը Համաամաք՝ Համաամաթ ընել. Ֆիտիլնի Ֆոֆէնիի վերդիդ՝ Ֆոհդիդնէնիդ։

Καταβιάζομαι. M. άσομαι. costringere per forza, forzare. բռնադատաք, բռնան ասնել. գլր՝ Ֆեղր նիդիդ։

Καταβιβάζω. M. άσω. far discendere. իջեցընել. նոդիդիդ։

Καταβιβασμός - οῦ (ὁ) = *Κατάβασις.*

Καταβιβρώσκω. M. βρώσομαι. divorare, consumare. ուռել լմընցնել. Համցընել, ապռաել. Ներդէ գիջնդիդ, Ֆիրէի նիդիդ։

Καταβιόω - ῶ. M. ώσομαι. passare la vita, finire i suoi giorni. կեանքը անցընել, օրերը լմընցնել. Ծօրէ-Ֆէ Ֆոէդիդ, Ֆնանէրնի գիջնդիդ։

Καταβλακεύω. M. εύσω. trascurare totalmente. գլխովին զանց ասնել՝ Համչասնիլ. պիտալ-Ֆիքան Համֆոֆըլ օլմաք, ֆոչըրմամաք, Համֆոչնի օլմաք։

Καταβλάπτω. M. βλάψω. nuocere, pregiudicare grandemente. խիտա գիասել. գոյնի գորար վերդիդ։

Καταβλέπω. M. βλέψω. guardare giù, abbassare gli occhi. 2. contemplare esattamente. վեր՝ գեաֆի Նայիլ, աչէրը Ներդ իջնցընել. 2. Ճշդիւ գեասել, զննել. Ներդ գոֆմաք, Ֆոէլէրնի պալը ֆոփդիդ։ 2. գընէմի՝ Ֆնէ-ալ՝ գոյ՝ գեասալ ասնել։

Κατάβλημα (τὸ) ciò che si getta giù, fondamento. վեր նեասալ բան, վեմ. պալը պիլան Նեան, Ֆնիդիլ։

Καταβλητικός - ή - όν. che ha la forza di abbattere, d' atterrare. գեաֆի գորնելու՝ ասապալելու ուժ ունեցող. Ներդ էորմայ Ներ իլե Ներասան նիդիդ ֆովէնիի օլան։

Καταβοάω - ῶ. M. ήσομαι. gridare contra di qualcuno. Ֆէկիի գեմ գոասալ. գնդնի ֆորէը գալըրմաք։

Καταβοή καὶ Καταβόησις - εως (ἡ) grido, clamore contro di qualcuno, lamento forte. Ֆէկիի գեմ գոասալը՝ ապալաֆէկը, մեծ գանգատ. գնդնի ֆորէը գալըրմայ, Ֆոլնի էֆոֆնիի։

Καταβολάς - άδος (ἡ) propaggine. ասաֆադ. գոյրմա։

Καταβολή (ἡ) pagamento. 2. fondazione. 3. origine, principio. 4. parossismo. գնասրամ, գնասրելը. 2. հիմնարկութիւն. 3. ակիզը. 4. ամենին կամանասար ըն-Ֆաց ըը. Ծօրէնիլ, Ծօրէնի. 2. Ֆնիդիլ Ֆոմա, ֆոասրա. 3. գալըմլըը. 4. ալիմնէ Նէօղնիլնէրի։

Καταβομβέω - ῶ. M. ήσω. romoreggiare, strepitare. ապալաի՝ փոֆ-ասաց Համնիլ. էնհոնիա՝ ֆոֆնէրդը էէֆորմաք։

Καταβόσκω. M. ήσω. pascolare. ապռնիլ. օֆլոնմաք։

Καταβραβεύω. M. εύσω. privare qualcuno del suo premio. Ֆէկը իր բրաբեանէն պարգեւէն գրկել. գնդնին ոնէսի գաներ հնդնչնունդան Համգրաս՝ նաց Նիդիդ։

Καταβραχύ, ἐπίρ. poco a poco. 2. frà poco. քիչ քիչ. 2. քիչ ասոնասան Ֆլ. ապռ ապռ. 2. ու էօֆնէն իչնիդ։

Καταβρέχω. M. βρέξω. bagnare da capo a piedi. գլխէն Ֆէնչուկ ասալը Ֆրբնիլ. պալչան ապալաֆաք ըալըֆմաք։

Καταβρίθω. M. βρίσω. caricare. բեռնաալել. Նեաչնիդ. (ἀμτβ. καὶ μάλιστα εἰς τὸν πρκ. *Καταβίβρισα*) esser oneroso, carico. բեռնաւարաք ըլլալ. Նեաչ օլմաք։

Καταβροντάω - ῶ. M. ήσω. tuonare contra qualcuno, render attonito, sbalordire. Ֆէկիի գեմ գոասալ՝ որոասալ, ապչեցընել. գնդնին ֆորէը կնորնիդիդ, վերմէ կնվնիդիդ։

Καταβροχθίζω. M. ίσω. trangugiare. մեգգալնիլ, կլլնիլ. ապռաֆ, խապռաֆ։

Καταβρυχάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι, καὶ *Καταβρύχω. M. βρύξω.* ruggire, fremere fortemente. խիտա մնռնիլ, ահագները կրճտնիլ. գոյնի վնասէ վերմէ Համաապռաճմաք՝ գրելնէրնի կըճէրտաճմաք։

Καταβυθίζω. M. ίσω. affondare, inabissare. գեաֆնը անցընել. Նեան Նվնիդիդ։

Καταβυρσόω - ῶ. M. ώσω. coprir di cuojo. խապաթով պատել. կնի՝ ասֆնէն իլի ֆոփնմաք։

Καταγαπάω - ῶ. M. ήσω. amare grandemente. չատ սիրել. գոյնի վերմէ՝ գվնոդնի նիդիդ։

Καταγγελεύς - έως (ὁ) nunzio. 2. denunziatore, accusatore. պատգամաւոր. 2.

Digitized by Google

գաւառական, ամբաստանող· խոպրիչ· 2· լրտեղ:

Καταγγελία - ας (ἡ) annunziamento. 2. dinunzia, accusa. պատգամ առնել· 2· ամբաստանութիւն· խոպիր Կիրճէն· 2· լրտես:

Καταγγέλλω. M. αγγελῶ. annunziare. 2. accusare, denunziare. 3. dichiarare (guerra). (*Λατ.* bellum indicere). պատգամ առնել· 2· ամբաստանել, գաւառաբանել· 3. (պատերազմ) բանալ· հոպիր Կիրճէն· 2· լրտես կիմէ, խոհալմանէ· 3· (ճնշել) ալճել:

Καταγγελτικός - ή - όν. accostumato ad accusare, a denunziare. ամբաստանելու սորված· լրտեղ(ը)ըլլալ· խոհալըլըլ ալըլէլ:

Κατάγγελτος (ὁ, ἡ) annunziato. 2. denunziato, accusato. պատգամը արուած· 2· ամբաստանուած· հոպիրէ Կիրճէն· 2· խոհալճան:

Κατάγειος (ὁ, ἡ) sotterraneo. առագիթ· Կիրճ ալիշիւս օլան՝ պալատան· = *Ἐπίγειος* ἢ *Ὑπόγειος.*

Καταγέλασμα (τὸ) ridicolo, cosa ridicola. ծաղրական՝ ծիծաղելու բան· հաճարալէթ:

Καταγελαστικός - ή - όν. avvezzo a deridere. ալպանելու՝ ծիծաղելու սորված· գալէթ կիմէնէ ալըլէլէթ· — *ικῶς, ἐπίῤῥ.*

Καταγέλαστος (ὁ, ἡ) degno di derisione. ծիծաղելու արժանի· գալէթ օլմայ գիտաճան:

Καταγελάω-ῶ. M. άσομαι. deridere, schernire, farsi beffe. ալպանել, ծիծաղիլ· գալէթ՝ հաճարա կիմէ:

Καταγέμω (*X. M.*) esser ripieno. լեցիլ· ըլլալ· ալըլէլ· պիտուիր ծալ օլմաճ:

Καταγηράσκω. M. γηράσω. καὶ (*συχνότ.*) -άσομαι. divenir decrepito, cadere in profonda vecchiaja. գառապիլ, խոր ծերութեան հասնիլ· ծօճամաճ, ծեր կիմէնալ օլմաճ:

Κατάγηρως (ὁ, ἡ) decrepito. խոր ծերութեան հասած, գառապեալ· ծօճամըշ, ծեր կիմէնալ:

Καταγίνομαι καὶ - γίγνομαι. M. γενήσομαι. trattenersi, raggirarsi, occuparsi in qualche cosa o luogo. բանի մը կամ տեղ մը ծանօթանալ՝ յաճախել՝ պատգամել· պիր նէհանկի խոխտ պիր նէրսի կիմէնիէ՝ ծալըշմաճ՝ գիւղատալ օլմաճ:

Καταγινώσκω καὶ γιγνώσκω. M. γνώσομαι. informarsi, conoscere. 2. riprendere, accusare. 3. condannare. 4. deliberare, diffinire. հասկընալ, ճանչնալ· 2· յանդիմանել, ամբաստանել· 3· գաւառապարտել· 4· վճռել· անդրադառնալ, խոնարհիլ· 2· սիթիվնիլ· լրտես կիմէ· 3· խոտ կիմէ, հոպիրտիլ· 4· կոլայ ճարիլ:

Καταγλυκαίνω. M. ανῶ. addolcire molto. խիստ անուշցընել· գաճիէ խոխլաստիրմաճ:

Καταγλωττίζω (*σοίζω.*) *M.* ίσω. bacciare la bocca a qualcuno. 2. calunniare. ճկնի բերանը պագնել· 2· զրպարտել· պիրինի տղրընը համբուր· 2· խիթիր կիմէ:

Καταγλώττισμα (τὸ) καὶ *Καταγλωττισμός* (ὁ) baccio libidinoso dato alla bocca di qualcuno. ճկնի բերնին պագչասութիւն տրուած պագ՝ համբոյր· պիրինի տղրընը օլան տէի իւր համար, պիրինի տղրընէ տէի իւր համար:

Καταγλωττος (ὁ, ἡ) (*ανθρ.*) ciarlone. շատախօս· լեզուաբան, կիմէնէ:

Κατάγνυμι καὶ Καταγνύω. M. άξω. spezzare. կտոր կտոր ընել, կտրատել· խորտ խորտ կիմէ, կտրտլամաճ:

Κατάγνωσις - εως (ἡ) riprensione, condanna. յանդիմանութիւն, գաւառապարտութիւն· սիթիվ, դատ:

Κατάγνωστος (ὁ, ἡ) riprensibile, degno d' esser condannato. յանդիմանութեան՝ գաւառապարտութեան արժանի· սիթիվի՝ խոխտ գտօգամաճ:

Καταγογγύζω. M. ύσω. mormorare contro... lamentarsi di. ճկնի գէմ՝ ճկնի համար արտնիլէ՝ գանգատիլ· պիրինի խորէ պիրինի հոպիշը լսելնիկի կիմէ:

Καταγοητένω. M. εύσω. ingannare con delle magie. մոգութիւնով խաբել· պիսխոխիր իւր սլաճիլ:

Καταγορεύω. M εύσω. = *Καταγγέλλω.*

Καταγραφή (ἡ) registratura, il passare al catalogo. 2. profilo. 3. alienazione. արձանագրութիւն, ցանկը անցընելը· 2· կիսանկար, գոյնակի նկար· 3· ասպրացընելը (կալտած մը)· խոյ, տիֆթիրէն կիսէրմէ· 2· խոշտէշ պիր խոնտան կիսրնէն սխրիչ· 3· ասիմ, սիկրէն կիմէ:

Κατάγραφος καὶ Κατάγραπτος (ὁ, ἡ) profilato. կիսանկար, միայն կէսէն նկարուած, գոյնակի գծագրուած· խոշտէշ պիր խոնտան ըլած սլաճիշ:

Καταγράφω. M. γράψω. registrare, passare nel catalogo. 2. alienare. 3. profilare. արձանագրել, ցանկը անցընել· 2· ասպրացընել (կալտած մը), ծախել· 3· կէսէն՝ գոյնակի նկարել· խոյ կիմէ, տիֆթիրէն կիսէրմէ· 2· սիկրէն կիմէ, ասիմ· 3· խորշտէնան ըլածին սլաճ:

Καταγυμνάζω. M. άσω. esercitare perfettamente. կատարելապէս կրթել՝ մարզել· ինֆէլնի խոլի կիսիրմէ՝ սլէլիրմէ:

Καταγύνης - αικος (ὁ) dato alle femmine, donnajo (*Λατ.* mulierosus, salax). խգամոլ· չինիսրի:

Κατάγω. M. άξω. portar giù. 2. condurre al porto. 3. richiamare in patria l' esule. 4. (*πθ.*) aver l' origine, discendere. վար բերել· 2· նաւահանգիստը ասնիլ· 3· աքսորեալը նորէն հայրենիքը կանչել· 4· ծագիլ, յառաջ գալ, սերիլ· ալտը կիմէնիէ· 2· էլհամա օգմաճ· 3· գինքին կիսէրսին վրանան լսելըմաճ· 4· օգմաճ, էլհէրէ կիսէմէ:

Καταγωγή (ἡ) arrivo al porto. 2. richiamo d' un esule. 3. discendenza. նաւահանգիստ հասնիլը· 2· աքսորեալ մը նոյ կանչելը· 3· սերունդ· էլհամա կիսիլիչի· 2· գինքին կիսէ լսելըմա· 2· ոյ, սիւնչի:

Καταγώγιον (τὸ) albergo, alloggio, ostello. իջեւան, պանդոկ· իտնոճ, խան:

Καταγωγὸς (ὁ, ἡ) chi tira giù. վար քաշող· ալտը էհէն: (*ὄθ.*) mago, prestigiatore. մոգ, ձեռնածու· գինքինէ, օգնոզ:

Digitized by Google

Καταγωνίζομαι. M. ίσομαι. vincere, domare. յաղթեմ, նուաճեմ. ենթադր, ալ եմ, ջանք եմ։

Καταδακρύω. M. ύσω. piangere dirottamente. լաց գառնապես. աչք կիսով խուլ փոխվիլ, իջքիս ապլիլ։

Καταδαμάζω. M. άσω. domare, frenare ben bene. ազնիկ մը՝ խիստ նուաճեմ՝ ահնձիլ. ի՛ր՝ պատրաստել ջանք եմ, ալեմ պլիլ։

Καταδαπανάω-ῶ. M. ήσω. consumare, scialacquare. ապառնել, հատնցընել, վատնել. ինչերդ եմ, պլիլ։

Καταδείδω. (εὐχρηστότ. ὁ πρκ. ἀντὶ ἐνστ. Καταδείδοικα). M. δείσω. sbigottire, atterrirsi, spaventarsi. զարհուրիլ, խիստ վախնալ. ջանքի խրտիլ, իջքիս իլլմիլ։

Κατάδενδρος (ὁ, ἡ) pien di alberi. ծառերով լեցուն. պատ իլի փոլա։

Καταδιόμαι. M. δήσομαι. pregare caldamente. եռանդով պաղատիլ. իջքիս խուլ լարմիլ, ինձ — բիճա եմիլ։

Καταδεσμεύω. M. εύσω. legare fortemente. պրկիլ, ազնիկ կապիլ. ուժը գոլլամիլ, պլխոփիլ։

Κατάδεσμος (ὁ) vincolo, legame. կապ, հանգոյց. գոլ, պխկիմ։

Κατάδετος (ὁ, ἡ) legato fortemente. ազնիկ մը կապատ, պրկեալ. ուժը գոլլանիլ։

Καταδεύω. M. δεύσω. bagnare da capo a piedi. գլխեն մինչև ոտքը թրջիլ. գոլտան այապտիք ըլլալիմիլ։

Καταδέχομαι. M. δέξομαι. approvare, ammettere, accettare. ընդունիլ, հաճիմալ. խօսքով եմիլ, խօշտանգանք իլի ալմիլ։

Καταδέω. M. δήσω legare fortemente. պրկիլ, ազնիկ կապիլ. ուժը գոլլամիլ։

Καταδέω. M. δεήσω. mancare, occorrere, aver del bisogno. պակսիլ, պէտք ըլլալ. նուիլիլ, իմիքիս օլմիլ։

Καταδήλος (ὁ, ἡ) evidente, perspicuo. բացայայտ, խիստ յայտնի. այտ ալէսիար, գիս գիւլի։

Καταδημαγωγέω-ῶ. M. ήσω. cattivarsi intieramente il popolo. ժողովրդը գլխովին ձեռքը անցընել՝ իրեն ձգել. ճիշտը պատալիրիկան սիրտերին լիուիլ՝ եղիլ ալմիլ։

Καταδιδάσκω. M. διδάξω. insegnare malamente. գեշ սորվեցընել. ինձ նօյհրիմիլ։

Καταδίδωμι. M. δώσω. distribuire. բաժնել, բաշխիլ. ինչդ՝ քու եմիլ։

Καταδικάζω. M. άσω. condannare. դատապարտիլ, գատակնիքը ասել. հետմ եմիլ, ընծիլ իմիքնի սիրիլ։

Καταδικαστής-οῦ (ὁ) condannatore. դատապարտող. հետմ ընծիլ իրեն։

Καταδίκη (ἡ) condanna, ammenda, multa. դատակնիք, տուժ ասելացանք, ասելգանք. հետմ, ընծիլ, ծիրիմ։

Κατάδικος (ὁ, ἡ) condannato, reo. դատապարտասած, յանցաւոր. հետմ ընծիլ օլանմալ, ընդհանրիլը։

Καταδιψάω-ῶ. M. ήσω. aver gran sete. խիստ ծարաւէ ըլլալ. ջնիկ ապառնել ը։

Καταδιώκω. M. διώξομαι. perseguitare. հետեւին ընկնալ, պնդիլ գնիլ, վանել. ինէսինկին ետեւիմ, ետեւնալ։

Καταδοκέω-ῶ. M. δόξω. aver qualche sospetto di alcuno, sospettare di. գինի վրայ կարծիք ունենալ՝ կասկածիլ. պիրիկին հետեւիլ ընկերնկին. ընծեն ընկնիմիլ, պատճառ պնդնիմիլ։

Καταδολεσχέω-ῶ. M. ήσω. infracidare qualcuno con delle bagatelle. ինէ բաներով ձկիը ձանձրացընել՝ գլուխը ցաւցընել. ինչոսիմի նօյհրիլիր իլի պիրիկ ոբէլիմի գալ ապրըը ընդիմիմ։

Καταδουλόω-ῶ καὶ (μσ.)-δουλόομαι-οῦμαι. M. ώσω-ομαι. ridurre in schiavitù. գերի վարել. ինէյէ եմիլ, ինէնէյին գլուխը։

Καταδρομή-ῆς (ἡ) incursione. արշաւանք, ասպատակութիւն. յանկ. 2. (μτνμ.) rifugio, ricovero. ապաստան, ապաւինելու տեղ. ազնականք ասիլ, ծիծաղ։

Κατάδρομος (ὁ, ἡ) (luogo) soggetto alle incursioni. ասպատակուալ (տեղ). յինիկի վրայէն ալիքներն (նաւալ) ծօվ. la corda, sopra cui gira il funambolo. լարախաղացին չռանելը. ճամպռէն խաղալիկ օյնարելը է։

Καταδυναστεύω. M. εύσω. opprimere, tiranneggiare. հարստահարել, ձեռքէ. ջնջիլ եմիլ, ալանիկ գործադրել, իշխանութիւն ալիքնիս եմիլ։

Καταδύω. M. δύσω. affondare, sommergere. համակել, ընկղմել, խորասոյզ առնել. գոփըրմիլ. (συνηθέστ. τὸ μσ.) affondare, sommergersi. ընկղմիլ, առղամիլ. գոփըմիլ. (ὄθ) tramontare, nascondersi, arrossire di vergogna. մտնել մնալ (արեւուն), պահվըռտիլ, ամօթէն կարմրիլ. գոփըմիլ (ինձնիմէն), ինչնիմիլ, արեւուն իջղալ։

Καταᾴδω. M. άσομαι. cantare avanti qualcuno. ինչին առաջը երգել. պիրիկի ինձնակի՝ հանգստանալու իրնալմիլ՝ ինչ ընդունիմիլ։

Καταζωστης-ου (ὁ) cinghia. փոկ, ձեռքէ (ձիու). իջղա։

Καταθέλγω. M. θέλξω. accarezzare, insingare, addomesticare. փայփայել, յանկուցանել, ընտանեցընել. խօշտանգել, սիրտերին ընկալ, սիրտրմիլ։

Κατάθεσις-εως (ἡ) deposizione, fedecommesso. 2. pagamento. ատենագրութիւն. 2. վճարում. խնդիր իմա, ինչպես. 2. խօշտանգ, խոտ։

Καταθήκη-ης (ἡ) deposito. ատեանք ինձնելի։

Καταθλάω-ῶ. M. άσω. frangere, fracassare. կոտրել, կոտրտել. իջղամիլ, իջղտիլ։

Καταθλίβω. M. θλίψω. restringere, opprimere. ազնիկ սեղմել, հարստահարել, ձեռքէ. ուժը ուժիմիլ, ուժէլտրմիլ, զգրա իմիլ։

Digitized by Google

Καταθραύω. M. θραύσω. sminuzzare, ridurre in pezzi. կոտր կոտր ընել. փշր փշր եղիդի, փշրտըմնել:

Καταθρηνέω - ῶ. M. ήσω. deplorare qualcuno amaramente. ՀԿՀ մը վրայ գոա- նափա լալ. պիտիքին հոգեվա ոչը ինչ- ի լալը գիջոդիլ:

Καταθυμέω - ῶ. M. ήσω. scoraggiarsi interamente. գլխովին վհատիմալ, սրտ ինկնալ. պիտիքին գնալ եղիդին պես- ցիլ:

Καταθύω. M. θύσω. sacrificare, immolare. զոհել, զոհ մատուցանել. ֆօրգան ասանէ. 2. (μσ.) incantare, legare qualcuno con degli incantesimi. գի- ՔԷլ, ՔԱռվել, կախարդել. պիտի եղիդի, պիտիլել:

Καταιβάτης - ου ὁ (ὁ) chi discende o fa discendere. ինջոզ կամ ինջեցնող. եկեղ եափօր կնոջիկի:

Καταιβατός - ή - όν. = Καταβατός.

Καταιγὶς - ίδος (ἡ) procella. փոԹորիկ. ֆըրթընա, ֆատըրա:

Καταινέω - ῶ. M. έσω. approvare, acconsentire. ընդունել, համաձայնել. ֆատա- ղիդի, բնաւ օչնի:

Καταισχύνω. M. υνῶ. disonorare, svergognare. անարգել, ամօթահարել. սաՔանըր- մէ, պիտիտ' բիչիլ եղիդի:

Καταιὼ. M. καύσω. abbrucciare intieramente. գլխովին երել. պիտիպիքեն եափ- ալ:

Καταπάρδιος (ὁ, ἡ) che si sente nel cuore, diretto al cuore. սրտի մէջ զգացո- ղ, սրտի զարնող. ինչիդիտի փոյաս- ըն, պիտանի պիչի փօխանան՝ սուրն փոյ- անան:

Κατάπαρπος (ὁ, ἡ) pien di frutti. պը- տղով լեցուն. պտուղ իլի տալու: — κάρπως, ἐπίῤῥ.

Καταπαρπόω - ῶ. M. ώσω. (Γρφ.) = Ὁλο- καντόω.

Καταπάρπωσις - εως ἡ (ἡ) (Γρφ.) = Ὁλοκάρ- πωσις.

Κατάπειμαι. M. κείσομαι. essere situato in... ունէ մը գտնուիլ ըլլալ. պիր հունկ ֆօնալել՝ ինչիդիտիլ օլմէ. (συνεκδχ.) trascurare. անհոգ կենալ, փղձիլ չանե- նալ. վռլֆիթիչ փօրմէ, էյար եղիդի:

Καταπείρασις - εως (ἡ) mescolanza, temperazione. խառնելը, բարեխառնաՔիւն. ֆըրէյրըմ, յիթիրալ:

Καταπεραστικὸς - ἡ - όν. che si può temperare. բարեխառնիլ կրցող. ֆօրիլ օլ- նալիչը:

Καταπεραυνόω - ῶ. M. ώσω. colpire con fulmine, fulminare. կայծակով զարնել. իլդըրըմ՛ իլի վռմէ:

Καταπερματίζω. M. ίσω. ridurre in piccoli pezzi. 2. barattare con piccole monete. պղտիկ կոտր ընել. 2. պղտիկ գրա- մով փոխել (մեծ գրամ մը). ուֆաք ու- ֆաք էրլըմէ. 2. ուֆաք փօր ածկի իլի պօչմէ (պիր պօչի ածկիչ, նօղլ ի պիր պիլնէի իիիրիլի իլի):

Καταπέφαλα, ἐπίῤῥ. colla testa in giù. գլխովին. գալ օլմա:

Καταπηρύσσω (ττω.) M. ύξω. pubblicare a voce di banditore. մանեափիկով բան մը հրատարակել. իչէլլել նէփ իլի պիր նէսնէյի ատիչ իլան եղիդի:

Κατακλαίω. M. κλαύσομαι. piangere avanti qualcheduno. ՀԿՀ առջեը լալ. պի- րինին հոգատրիփ ալլնիդ՝ ֆիլան եղիդի:

Κατακλάω. M. κλάσω. ridurre in pezzi. 2. commuovere. կոտր կոտր ընել. 2. ի գութ չարժել. փշրել փշրել եղիդի, փշր- ըմըմնէ. 2. ուրհաՔիչի իչիդիդի:

Κατάκλεισις - εως (ἡ) l'azione di serrare, di chiudere. գոցիլը, կղպիլը. ֆափամա- ըէչ, ֆիլիթլափալըչ:

Κατάκλειστος (ὁ, ἡ) serrato, chiuso, conchiuso. գոցուած, կղպած. ֆափալը, ֆիլիթլի. (συνεκδχ.) prezioso. ծանրագին. պիհալը:

Κατακλείω. M. κλείσω. serrare, chiudere. 2. assediare. գոցել, կղպել. 2. պաշա- րել. ֆափամալ, ֆիլիթլափալ. 2. հահափ- րէչիլ ալմալ:

Κατακληρόω - ῶ. M. ώσω. distribuire alla sorte. վիճակաւ բաժնել. Ճիչ ֆիչին էբա- ֆիլիչի փալըչմիչ՝ ֆայ եղիդի:

Κατακλησία καὶ Κατάκλησις - εως (ἡ) convocazione del popolo. ժողովրդին ՀԿ ածիլ գալը. ֆիփիլըչ պիր նիւթի ֆիչի օլմալը:

Κατάκλητος (ὁ, ἡ) convocato. ՀԿ ածիլ ժողվուած՝ եկած. պիր նիւթի ֆիչի օլմալ պիրիփիլ:

Κατακλινὴς - ίος (ὁ, ἡ) sdrajato, coricato, infermo. պառկած, հիւանդ. խոնճըլ, ա- րիւէլլ, խոմիչ, ֆիֆիլ:

Κατακλίνω. M. κλινῶ. far sdrajare, coricare. կոՔեցնել, պառկեցընել. խոնըր- մէ, պալըրմէ, օՔօրիմէ, խօալընըրմէ:

Κατάκλισις - εως (ἡ) l' azione di coricare, sdrajare. ընկողմանիլը, փառիլը. սերիլմէ, խօալնմա, պալըրմա, օՔօրմա:

Κατάκλιτον (τὸ) canapè. յենարան, ըն- կողմանելու ածիլ. ֆանափէ, խօալնմաֆ ճուռ:

Κατακλύζω. M. κλύσω. inondare, coprir d' acqua. պղտղել, հեղեղել. խուֆան (սաս- յուն), սաս իլի ֆափամէ, պասմէ:

Κατάκλυσις - εως (ἡ) καὶ

Κατακλυσμὸς - οῦ (ὁ) inondazione, diluvio. հեղեղում, յորգաՔիւն ջուրց, ջուր- հեղեղ. սաս խուֆան, սաս խաֆանը:

Κατακοιμίζω. M. ίσω. sopire. 2. perdere il tempo in dormizione. քնացնել. 2. ատիճը՝ ժամանակը քնով կորսընցնել. ապրիմէ. 2. ապրեփափ վախտը ֆայ եղիդի:

Κατακοινωνέω - ῶ. M. ήσω. partecipare. հաղորդել. հիւանէփալ եղիդի:

Κατακολλάω - ῶ. M. ήσω. incollare, conglutinare fortemente. ապէկ մը ատնձել. խյի խռիվ ալլըմէ, խռիվել իլի պէբէ խռվելըրմէ:

Κατακολουθέω - ῶ. M. ήσω, andar in dietro, seguire. հետևէն երԹալ, հետևիլ. ԵՒՓաՓիխին կիլիդի:

Κατακολυμβάω - ῶ. M. ήσω. nuotare sott' acqua (Λατ. urinor). ջրին ատիկն լո- ղալ. ապրան ալԹընդան նիւթիդի, փալէի նիւթիդի:

Κατακολυμβητὴς - οῦ (ὁ) palombaro, ma-

Digitized by Google

rangone. (*Lat.* urinator). սուզակ· փուլիկ՝ ի:

Κατακομίζω. *M.* *ίσω.* portare giù, abbasso. վար առնել՝ կրել· ալաչ ի բերել:

Κατακόπτω. *M.* *κόψω.* tagliare in pezzi. կտոր կտոր ընել· ի կտրատել, ի բերել կտրիլ ինել· (*μτφ.*) affaticare. յոգնեցընել՝ ի յոգնել:

Κατακορής - ίος (ὁ, ἡ) } satollo. կուշտ·
Κατάκορος (ὁ, ἡ) } ի բեր· (*ἐπὶ χρώμ.*) bruno. խառատագոյն, մայր· ի գոյ· (*μτφρ.*) abbondante, smisurato, eccessivo. առատ, անչափ· պօղ, ընդ, ի ծայրագոյն՝ — κόρως, *ἐπίῤῥ.*

Κατακοσμέω - ῶ. *M.* *ήσω.* ordinare, aggiustare. կարգել, կարգադրել· ինչպես ալ բոյս ի ըմբռնել:

Κατακόσμησις - εως (ἡ) ordinanza. կարգադրութիւն· ինչպես ալ բոյս ի ըմբռնել, ի բերիկ:

Κατακούω. *M.* *ακούσομαι.* ascoltare con attenzione. ուշադրութեամբ մտիկ ընել· ուշ ի ինել՝ ի կենալ· 2· (*συνεκδ.*) ubbidire. հնազանդիլ· լինաւ կենալ, ի ծառայել· ալ ի ըմբռնել:

Κατακράζω. *M.* *κράξω* ἢ *κεκράξομαι.* stordire qualcuno colle grida. ազազակով պոռալով ձեզ ապշեցընել· պերճի դալբոյտ հոչեբոյս իւ լալբոյտ· ուրուիկիներ ի ընել:

Κατακρατέω - ῶ. *M.* *ήσω.* detenere, possedere per forza. յանիրաւս առնել, անիրաւաբար ոտանով՝ գրաւել, բանտարկեցընել առնել· հափըլ ինէի՝ նահատակ ալ իւ ալիւտ ընաք կենալ:

Κατακράτησις - εως (ἡ) detenzione. անիրաւ առացութիւն· նահատ ինէի ընաք կենալ:

Κατακράτος (*ἀντὶ Κατὰ κράτος*) *ἐπίῤῥ.* con tutta la forza, intieramente. բոլոր ուժով, գլխովին· վր ալն ի ասկիճի իւ, պինդ պինդիկ:

Κατακρέμαστος καὶ

Κατακρεμνής - ίος (ὁ, ἡ) sospeso, pendente di sù in giù. վերէն վար կախուած· ի օդ ալ ալնպէս ալնալ:

Κατακρημνίζω. *M.* *ίσω.* precipitare, gettare di sù in giù, գահավիժեցընել, վերէն վար նետել· ի ուժ ի տալ ի ընել՝ անկանիլ:

Κατακρημνος (ὁ, ἡ) precipitoso. գահավէժ· ալնպէս:

Κατακριβόω - ῶ. *M.* *ώσω.* esaminare, ricercare con diligenza. ճշդիւ ընել, խուզել· գէշ ի բիկ ի կենալ, ալնպէս:

Κατάκριμα (τὸ) condanna. դատապարտիք· հատ, ալիկ, ի բիկ:

Κατακρίνω. *M.* *ινῶ.* condannare. դատապարտել· հատ կենալ, դատապարտեալ· հատ կենալ, ալիկ տալ, ի բիկ ալիկներ տալ:

Κατάκρισις - εως (ἡ) = *Κατάκριμα.*

Κατάκριτος (ὁ, ἡ) condannato. դատապարտուած· հատ ալնալ, ալիկ տալի:

Κατακροτέω - ῶ. *M.* *ήσω.* fare schiamazzo. 2. approvare con applausi. ոտոտիկ՝ փոքրատոց ընել· 2· ձեռք զարնելով ծափահարութեամբ ընդունել· ի ի բերել՝ ընդունիլ կենալ· 2· իւ ի փափաք իւ ի ուտալ կենալ· ընդունիլ ի:

Κατακρούω. *M.* *κρούσω.* spingere giù. վար հրել· ալաչ կենալ:

Κατακρύπτω. *M.* *κρύψω.* nascondere con attenzione. ուշադրութեամբ պահել· ուշ ի բ ի իւ առնլաճ:

Κατακρυφή - ῆς (ἡ) nascondiglio. պահուելու տեղ· կնկնիկներ ճահիճ· 2· = τὸ

Κατάκρυψις - εως (ἡ) nascondimento. պահելը· կնկնիկ:

Καταχτάομαι - ῶμαι. *M.* *ήσομαι.* conquistare. առանալ, գրաւել (զինուք)· ընդ ինչ ալնալ· ի ուժիկ, ի ուժիկներ ի ենալ (ալնալ իւ):

Καταχτείνω. *M.* *κτενῶ.* ammazzare, uccidere. մեռցընել, սպաննել· ի ուտիկներ:

Καταχτενίζω. *M.* *ίσω.* pettinare spesso. յաճախ առնարել· ուշ ուշ ի բ ի:

Κατάκτησις - εως (ἡ) conquista. առացութիւն (զինուք) գրաւելը· ընդ ինչ կենալ, ալնալ, ի ուժիկ (ալնալ իւ):

Κατακτὸς - ὴ - όν. fragile. գիւրաւ կոտրելոյ, փուլոյ ի բերելի, ի բերիկ:

Καταχτυπέω - ῶ. *M.* *ήσω.* battere contro. գէմ զարնել· ի ուրիշ ի ուտիկ:

Καταχυβεύω. *M.* *εύσω.* perder tutto il suo avere nel giuoco d' azzardo. խաղի մէջ ունեցածը լմնցածը կորուցընել· ոյռնախա ի ուտիկ ի ուտիկ կորուցընել· ի ի կենալ:

Καταχυκλόω - ῶ. *M.* *ώσω.* circondare d'ogni parte. ամէն կողմ պատուրել· ձեր խնդ ուրիկ՝ չիշատ ի ուտիկ:

Καταχυματόω. *M.* *ώσω.* agitare le onde, tuffare nelle onde ալիքը յուզել, ալիքի մէջ ընկղմել· փուշտուրէ ալիքի կենալ, փուշտուրէն իչինի ընդ կենալ:

Καταχύπτω. *M.* *κύψω.* chinar la testa avanti. առկիւր գլուխը ծռել· ի ուտիկ պուչը կենալ:

Καταχυρεύω. *M.* *εύσω.* impadronirsi interamente o per forza. գլխովին ամ բանի գրաւել· ալնպիսին ի ուտիկ իւ ալիք՝ պինդ կենալ:

Καταχυρόω - ῶ. *M.* *ώσω.* confermare, ratificare, aggiudicare. հաստատել, հաստատ ընել, վճռաւ ատել· ի ուտիկներ կենալ, ի ուտիկիկի վերջին չիշատ կենալ:

Καταχυρτόω - ῶ. *M.* *ώσω.* curvare intieramente. բոլորովին ծռել· ալնպիսին կենալ:

Καταλαλέω - ῶ. *M.* *ήσω.* parlare contro, contraddire, accusare. գէմ խօսիլ, ամբաստանել· ի ուրիշ ալնպէս կենալ, ի ուտիկիկ ի ուտիկ:

Καταλαλία (ἡ) l'azione di parlare contro. գէմ խօսիլը· ի ուրիշ ալնպէս կենալ:

Κατάλαλος (ὁ, ἡ) chi parla contro qualcuno. ձեկին գէմ խօսող· ալնպէս ի ուրիշ ալնպէս:

Καταλαμβάνω. *M.* *λήψομαι.* sorprendere. 2. impadronirsi, prendere. 3. (*μτφρ.*) comprendere, intendere, capire. 4. (*τρτπρσ.*) accadere. վրայ գալ՝ հասնիլ բռնել· 2· ուր ըլլալ, ձեռք անցընել, առնել· 3· իմանալ, հասկընալ· 4· պատահիլ· ի ուտիկ ինէի, ընդիլ ի ուտիկ:

Digitized by Google

2. անհոգ օլմաք, իւլե կիւէրմէք. 3. անզլմաք. 4. բոպ կիւմէք.

Καταλάμπω. *M.* λάμψω. rilucere, risplendere molto. լաս փայլիլ՝ փայլիլ. վեռից՝ լրջ փորմաք՝ խաղալ.

Καταλανθάνω. *M.* λήσω. = *Λανθάνω.*

Καταλέγω. *M.* λέξω. descrivere, narrare minutamente, enumerare. 2. ascrivere al catalogo, arrolare. նկարագրել, մանր մանր պատմել, մի առ մի թուել. 2. ցանկը անցընել, անուանը անտառիը գրել. վերջ կիմէք, կիւէրմէն՝ հոր պէս տիպոգրաֆ իւլ կիմէ կիմէք, պէրեր պէրեր ասյոէ. 2. տիմիկրէ կիւէրմէ՝ ֆայ կիմէք.

Καταλείπτος (ὁ, ἡ) unto d'ogni parte. 2. abbandonato. ամէն գիաց օծաւած. 2. լքաւած. քոզուած. հեր խորթիցան խալտնմիշ. 2. կիւէ օլանմայ, պէրթէըչ.

Καταλείπω. *M.* λείψω. lasciare sulla terra, abbandonare. 2. (μὲ ἀπρρφ.) permettere. գետինը ձգել, քաղ ասլ. 2. հրաման ասլ, քայլ ասլ. կիւէր պէրթէ. կիւէր կիմէք. 2. իչէն վէրմէք, պէրթէ. կիւէր կիմէք.

Καταλειτουργέω - ῶ. *M.* ήσω. spendere, impiegare qualche cosa nel pubblico servizio. հասարակաւթեան պաշտօնին համար բան մը վատել՝ ծախել՝ վատնել. հուէըն՝ գիմիէըն ատլրանա պէր նէնէն անի կիմէք՝ ֆիւս կիմէք.

Καταλείφω. *M.* αλείψω. ungere da capo a piedi. գլխէն ֆէնտուկ ասքը օծել. պատ պատ պոլատաք խալտնմէք.

Κατάλευκος (ὁ, ἡ) bianchissimo. խիստ ճերմակ. պապիի պէսի.

Καταλήγω. *M.* λήξω. cessare, terminare. դադարել, լքաննալ. վեր կիմէք, պիտիք.

Καταληκτικὸς - ἡ - όν. che desina, termina. վադրօղ, լքանօղ. վեր կիւկան, պիտիկ. — ικῶς, ἐπιῤῥ.

Κατάληξις - εως (ἡ) desinenza, terminazione. վերջաւորաբաթիւն. կիմիմ, վատնլիք, պիտ.

Καταληπτικὸς - ἡ - όν. καὶ (ἐπιῤῥ) - ικῶς. che può comprendere, che ha la forza di comprendere, di percepire. իմանալու՝ միտքը բռնելու կարողաբաթիւն ունեցող. անդլայա՝ ֆիւտ իւլ պոլի կիմիկան վատնլ էիքի օլան.

Καταληπτὸς - ἡ - όν. che si può comprendere, comprensibile. իմացուիլ՝ միտքով բռնուելիք կրցօղ. անդլալընլիէր. ֆիւտ իւլ պոլի օլանանլիր. 2. (ἀπρσ.) che accade, avviene. գիպօղ, հանգիպօղ. վատ պոլան, բոպ կիւկան.

Καταλήψιμος (ὁ, ἡ) da prendere. բռնելու. խաղալմաք.

Κατάληψις - εως (ἡ) presa, occupamento, possesso. 2. comprensione. 3. catalessia. առում, առացում, գրաւում. 2. իմանալը, հասկընալը. 3. անշարժանաբաթիւն (հիւանդաբաթիւն մըն է). մալէլ, պոպի կիմիկ. առհաս օլմ, կոխիկ. 2. անդլամ, իմբ կիմէ. 3. պիր նէվի անկիր խոսիկլէչէ.

Κατάλιθος (ὁ, ἡ) pieno di pietre. քարեբուվ լեցուն. խալ իւլե վօլա.

Καταλλαγὴ - ῆς (ἡ) cambio. 2. riconciliazione. գրամափոխաբաթիւն կամ չոհ գրամափոխաբաթեան. 2. հաշտաբիլը. փօլէյա, սէֆիներն ալէմ առիչը խոթօտ անգն փոխը. 2. պատել.

Καταλλάκτης - ου (ὁ) riconciliatore. հաշտացընօղ. պատելտիրան. 2. (μτγρ.) banchista, cambista, banchiere. գրամափոխ. լումայափոխ. փօլէյտճը. առյոք.

Καταλλακτικὸς - ἡ - όν. placido, placabile. հաշտաբելու պատրաստ, գիւրաս հաշտաւօղ. պատելտայա հալէր. փօլէյ պատելան. 2. (μτφρ.) = *Κολλυβιστικός.*

Καταλλάσσω (ττω.) *M.* αλλάξω. cambiare. 2. riconciliare. գրամափոխաբաթիւն ընել, գրամափոխ ելլալ, չոհով ասան փոխել. 2. հաշտացընել. փօլէյտիլէէ կիմէք, փոխը իւլե ատիկ պօլմէք. 2. պատելտիրմէք.

Καταλλήλως - ὁ - ὸν. corrispondente, congruo, conveniente, analogo. յարմար, պատեհ, պատշաճ. փոխոխ, ասյլան, հարաբ.

Καταλληλότης - ητος (ἡ) convenienza, anologia. յարմարաբաթիւն, պատշաճաւօրաբաթիւն. փոխոխլիք, հարաբլէէ.

Καταλλήλως, ἐπίῤῥ. convenevolmente. յարմարաբաթեամբ, պատշաճաւօրաբաթեամբ. փոխոխլիք իւլ.

Καταλογεὺς - έως (ὁ) colui che arrola, ascrive nel catalogo, registratore (*Γαλλ.* contrôleur). ցանկը անցընօղ, անտառակ բռնօղ. տիֆիներէն էսյա խոխն, տիֆիներ իւսիւն.

Καταλογέω - ῶ. *M.* ήσω. vilipendere, stimar per nulla, disprezzare. բանի տեղ չդնել, անարգել. չեչ իւրիւնի էօտմէմէք, խօրլամաք.

Καταλογὴ - ῆς (ἡ) arrolamento, l' azione d' ascrivere nel catalogo. ցանկի անցընելը, անտառակը գրելը. տիֆիներէն կիւէրմէք, էսյա կիմիկ.

Καταλογίζομαι. *M.* ίσομαι. arrolare, ascrivere nel catalogo. (անուանը) ցանցանկի մէջ գրել, ցանկը անցընել. էսյա կիմէք, տիֆիներէն կիւէրմէք. 2. = *Καταλέγω.*

Καταλογισμὸς - οῦ (ὁ) = *Καταλογή.*

Κατάλογος (ὁ) catalogo. ցանկ, ցուցակ. տիֆիներ.

Κατάλοιπος (ὁ, ἡ) = *Ἐπίλοιπος.*

Καταλούω. *M.* λούσω. lavare bene, lavare da capo a piedi. ալէկ լաւալ, գլխէն ֆէնտուկ ասքը լաւալ. կալ եէմօմէք, պատան պապտաք եէմօմէք.

Κατάλυμα - ατος (τὸ) alloggio, albergo. իջեւան, օթեւան. էօտաք, խան, առիճաք. 2. *Κατάλυσις* (2).

Κατάλυσις - εως (ἡ) distruzione. 2. abitazione, alloggiamento. ափրում. 2. քանդիլը, օթեւան ընելը. խորտ, եէդէյ. 2. առիճ օլմ, էօտաք կիմիկ. 3. (συνεκδχ.) ἀντὶ *Κατάλυμα.* (τρπ.) morte. մահ. խօլմ.

Καταλύτης - ου (ὁ) ospite. հիւր. օտաիչ.

Καταλυτὴς - οῦ (ὁ) distruggitore. ափրօղ, կործանօղ. խորտ խոյիչ.

Digitized by Google

Καταλύω. M. ύσω. distruggere, demolire. 2. abolire. 3. terminare, ammazzare, metter a morte o morire. 4. alloggiare, albergare. ապրիլ, կործանել. 2. խափանել, ընկել. 3. լմընցընել, վերացընել կամ վռնտել. 4. օթեւան իջնալ, իջեւանել. նէտմոք, խոյտ եղիր. 2. դադրիլ եղիր, պօշմոք. 3. վիճիդիր, ետը թէրթիր խոյտ ըսցիր. 4. ճամբէ եղիր.

Καταμαγεύω. M. εύσω. incantare, ammaliare spesso. յաճախ կախարդել՝ գերել. ըէք ըէք վրայ եղիր՝ վրայ-վրայէն.

Καταμάθησις - εως (ἡ) erudizione, instruzione perfetta. կատարեալ վարժութիւն, հմտութիւն. ինդիլ իլմ ինալիր.

Καταμαίνομαι. M. μανοῦμαι ἢ μανήσομαι. infuriarsi oltremodo contro qualcuno. մէկի մը դէմ չափէ դուրս կատղիլ. վերջին թուրէը հարիւն ուէրթ ֆասըխլը.

Καταμαλακίζω. M. ίσω. ammollire, snervare totalmente. գլխովին կակղցընել՝ անուժցընել. պօշմոքիւն ինէվինիդ՝ ճամբէ օլմոդ.

Καταμαλάσσω (ττω). M. άξω. addolcire, attirarsi, accarezzare. անուշցընել, իրմէն քաշել, չղել. հաշէվինիդ, պօշմոքիւն էյնոդ, նօղշլամոդ.

Καταμαλθακίζω. M. ίσω. = Καταμαλακίζω.

Καταμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare, apprendere ben bene, istruirsi perfettamente. ապէկ սորվիլ, կատարեալ վարժիլ՝ կրթիլ՝ սեղեկանալ. նէյ նօղշլամոդ իլմ իւհդիլ եղիր, իւհդիլէն պէր նէյնէյն վէյֆի պիհո օլմոդ.

Καταμαντεύομαι. M. εύσομαι. profetizzare, predire contra qualcuno. մէկին դէմ մարգարէանալ՝ ապագայ բան մը ըսել. պէրիւիւն թուրէը գէյդըհդիրէդ եղիր՝ նէվինիդէն պէր նէյնէն պօղնիդ.

Καταμαραίνω. M. ανῶ. appassare totalmente. գլխովին ճօղնեցընել. պէ-ուպիւն օղուրմոդ.

Καταμαρτυρέω - ῶ. M. ήσω. testificare contro qualcuno. մէկի մը դէմ վկայել. պէրիւիւն թուրէը իւհդիւէդիդ եղիր.

Καταμαστίζω. M. ίξω. sferzare, flagellare fortemente. ուժով խարազանել. թօվինիդ՝ վրայի թօվրլամոդ.

Καταμάχομαι. M. μαχέσομαι, καὶ μαχήσομαι ἢ μαχοῦμαι. espugnare, vincere. պատերազմիս առնել՝ գրաւել, յաղթել. ճեհի իլե ուլոդ, կեռնոդ.

Καταμεγαλοφρονέω - ῶ. M. ήσω. disprezzare con arroganza. գոռոզութեամբ մը անարգել. հալը-բէյին իլե խօրլամոդ.

Καταμεθύσκω. M. μεθύσω. ubbriacare oltremodo. չափէ դուրս գինովցընել. հարիւն ուէրթ սէրխոշլամոդ.

Καταμεθύω. M. ύσω. imbriacarsi estremamente. խիստ գինովնալ. ղայրի էյնոդ սէրխոշլամոդ.

Καταμειδιάω - ῶ. M. άσω. deridere, farsi beffe. ծիծաղել, վրան խնդալ. էյիւէյինէդ. խօյնիդիւն կիւլմոդ.

Καταμελεταω - ῶ. M. ήσω. esercitarsi bene. ապէկ կրթուիլ. նէյ իւհդիր՝ իւհդիր օլմոդ.

Καταμελέω - ῶ. M. ήσω. trascurare totalmente. գլխովին չհոգալ, բոլորովին հոգ՝ փոյթ չտանիլ. պիւթիւն նէգլէմէք՝ էյնմէյի ուզաթմոդ՝ էյնմէյէ ճամբէյի օլմոդ.

Καταμέμπτος (ὁ, ἡ) riprensibile. յանդիմանութեան արժանի. պէնիմ գընամաղ.

Καταμέμφομαι. M. μέμψομαι. riprendere spesso. յաճախ յանդիմանել. ետ ետ իւլէր եղիդ՝ պէրիւիւնէյնէդ.

Καταμερίζω. M. ίσω. dividere in molte parti, distribuire. շատ մաս բաժնել, բաշխել. ետ հիւնէյ պէօլմոդ, իւհդիլ եղիդ.

Καταμετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare con attenzione. ուշադրութեամբ չափել. դըգդիւիւնէ իօլչմոդ.

Καταμέτρησις - εως (ἡ) misurazione esatta. ճշդիւ չափելը. դըգդիւիւնէ իօլչմա.

Καταμηλόω - ῶ. M. ώσω. (χειρουργ.) mandar dentro la tenta, o qualche altra cosa siccome tenta. վիրաչափը կամ ուրիշ բան մը ասանկ բան մէջ խօթիլ, կամ ուրիշ բան մը ասանկ բէն պէս սեղմ մը մէջ խրկել՝ խօթել. փէնի իւէրէյ օդմոդ, խոյտ պէր դըյ-նէնէյէ փէնի կիրի իւէրէյ ուլմոդ.

Καταμήνιος (ὁ, ἡ) mestruo, d'ogni mese. ամսական. ամսի, պիհէր ամ օլմ. (ὅθ. οὐσ.) Καταμήνια (τὰ) i mestrui. դաշտան, օդէնք կանանց. հարշէյ. պէտ (-էրեքէրքիւն).

Καταμηνιώδης - εος (ὁ, ἡ) mestruale. դաշտանի պատկանած. հարշէ-ի ֆունկսիէնա գիհիշլիդ.

Καταμηνύω. M. ύσω. pubblicare, divulgare. 2. denunziare, accusare. ամենուն հռչակել՝ հրատարակել. 2. ամբաստանել. ամիչի լամ եղիդ՝ իշտա եղիդ. 2. լեռվ եղիդ.

Καταμιαίνω. M. ανῶ. imbrattare. պղտզել, պղծել. գ-լէրվէյիշ եղիդ, գոշէ գըրմոդ.

Καταμικρὸν, ἐπίῤ. (ἀντὶ Κατὰ μικρόν.) poco a poco. քիչ քիչ. ուշէ ուշէ.

Κατάμιξις - εως (ἡ) mescolanza perfetta. կատարեալ խառնուրդ. ինդիլ եղիդ գըրմոդը.

Καταμόνας (ἀντὶ Κατὰ μόνας), ἐπίῤ. solo, da se. միամիտ, միայնիկ, ինքիրմէ. նալըզըլ, տիպոթ գալըմա.

Κατάμπελος (ὁ, ἡ) pieno di vigne. պտղով լեցուն. գալ իլե փոլ.

Καταμυθολογέω - ῶ. M. ήσω. ricreare con delle favole. առասպելներով զբոսցնել. ճոռալըգ իլե եղլէնդիրմէյ.

Καταναγκάζω. M. ασω. costringere estremamente, opprimere. խիստ բռնադատել, ճնշել. ղայրի ճեկը եղիդ, սըխը գըրմոդ.

Κατανάγκη - ης (ἡ) l'azione di costringere. բռնադատելը. ղըր՝ ճեկը եղիդ. 2. (βοτ.) catanance, specie di erba che alletta all'amore. (ὅθ.) 3. allettamento, incitamento. 2. ցանկալիանալ՝ սիրոյ հրապուրոյ խոտ մը. 3. հրապոյր, հմ-

Digitized by Google

գուրանք. 2. ալեաս չհովելիքին գովելի խոն ալիր նվիլ ցիլուք. 3. ցնդել, նիս.
Καταναθεματίζω. M. ίσω. anatematizzare con una maniera terribile. անհանի կերպով մը նզովել. խորհրդ իւր նալիր օգտակ՝ ֆեղրալ կիմիք.
Καταναλίσκω. M. αλώσω. consumare. լափնել, վատնել, հատցընել. ինչիք կիմիք.
Κατανάλωσις - εως (ἡ) consumo, consumazione. վատնիլը, ապառամ. ինչիք.
Καταναυμαχέω - ῶ. M. ήσω. vincere in una guerra navale. ծովային պատերազմի մը մէջ յաղթել. գերիս ցնկնիկին կիմիք.
Κατανέμω. M. νεμῶ. distribuire, dividere. բաշխել, բաժնել. ինչիլ՝ իայ կիմիք, գալ լցնիմք.
Κατανεύω. M. εύσω. chinare giù. վար նալ. ալալը կրկիք. (συνήθ. ἑλλ.) far cenno col capo, permettere. գլխավը նալ ընել, հրամայել՝ ինալ ապլ. գալը իւր իշխանի կիմիք, իշնի վերկիք.
Καταθύω. M. ύσω. adornare di fiori. ծաղիով զարդարել. ևիչիք՝ լիքօրհնի իւր գնաիմք.
Καταίπτω. M. νίψω. lavare, bagnare bene. ազեկ լջալ՝ ինալ. կրկիք. կրի իշխանք՝ լուցնիմք.
Καταίφω M. νίφω. nevigare oltre modo, coprir di neve. չափէ գուրս ձիւն գալ, ձիւնով գոցել. հանիկին ալերբ գալ իալիլ, գալ իւր կրնիկիք.
Καταοάω - ῶ. M. ήσω. comprendere, concepire. իմանալ, ըմբռնել. անդլուխք, ներ կիմիք.
Κατανόημα - ατος (τὸ) ciò che si comprende, vien percepito. իմացած՝ ըմբռնած բան. անդլուխլուիլ՝ ներ ալանալու նիւթ.
Κατανόησις - εως (ἡ) intendimento, contemplazione, speculazione. իմացած ինչն, դիտաղութիւն. անդլուիլ, գնահալ.
Καταοητικὸς - ἡ - όν. intelligente. իմացական, իմացող. անդլուկ, ֆիհմ խոխն.
Κατανομοθετέω - ῶ. M. ήσω. emanare delle leggi contrarie alle precedenti. առիլին օրէնքներու հակառակ օրէնքներ կարգել. նվիվիլի նոմալոր ալերբ նոմալոր կիրքիլ կիմիք.
Κατάνομος (ὁ, ἡ) legittimo. օրինաւոր. խնամալոր ֆալնի, նոմալոր ապրած՝ գնալ.
Κάτανος (ὁ) catino. կանք, ինագար, պատառդ. կիկն, գոցօրլա.
Κάταντα (κατὰ ἄντα) ἐπίῤῥ. all'ingiù (Δατ. deorsum). գեղ ի վար. ալալը տալրա.
Καταντάω - ῶ. M. ήσω. arrivare, prevenire. 2. (ἀπροσπ.) avvenire. հասնիլ. 2. հանդիպիլ. կիմիքիլ, գալ. 2. ալալ կիմիք.
Κατάντημα - ατος (τὸ) effetto, riuscita, esito. վերջ, կալ, վախճան. ասիղ, ափսոսի. նիքիմիք.
Κατάντης - εος (ὁ, ἡ) declive. 2. inclinato. գառ ի վար, գեղ ի վար եղալ. 2. հակառակ. կռիլլ. 2. գերեզման.
Καταντία - ας (ἡ) declività, pendio. փառաքիւն, գառ ի վար. ծղել, կռիլ.
Καταντίος - α - ον. che sta dirimpetto. դիմացը կեցօղ. ինդէրբնակ գտնուած. (τὸ οὐδ.) Καταντίον, ἐπίῤῥ. dirimpetto. դիմացը. ինդէրբնակ.
Καταντιπέρας, ἐπίῤῥ. al di là. ափսի գին, յայնկոյս. օգիր կիրճիքնակ, ինդէրբնակ, կօրիքնիկի.
Καταντλέω - (άω) ῶ. M. ήσω. versare sopra, intorno. 2. far de' fomenti, fomentare. վրան՝ քաղերը ճաշիլ. 2. աստղագիտան դէղ չիմիլ, մարմնոյ ցաւօղ մասին վրա բժշկական խառնուրդ չիռնած տաք ջուր գնիլ. խալէրնին՝ կիրճիքնակ գիօգիք. 2. կինին ալերբան ինագիքնակ կիրքիլ՝ օգնակիրգան կիրքիլ ալանալու ատեան ան ֆօսիք.
Κατάντλημα (τὸ) fomento. աստղագիտան դէղ (բժշկական խառնուրդ չիռնած դէղ մը, որ որ տաք տաք մարմնոյ ցաւօղ մասին վրայ կըգնեն). կիրքիլ՝ ինագիքնակ օգնակիրգան կիրքիլ գալ նիվ հանալիքի ի վիճիգան ալերբան կիրքիքնակ ատեան ատեան ֆօսիք.
Κατανυκτικὸς - ἡ - όν. mordace. կծագատկան, դիծելցուցիչ. օգիսոն, խոչընդ, գօգանեցնիչ.
Κατάνυξις - εως (ἡ) compunzione. դիղի, դղրամ. ֆիլիհլեքի, ֆիլիհան օլմա. Աստուծ իմիքիգիքի նէտան գերեզմանգին գասդատալոմա ան.
Κατανύσσω (ττω.) M. νύξω. penetrare, pungere, piecare. ինափանցիլ, խօճիլ, խիճիլ. գերեզմանիկ ատեալ, օգիսոք. (ἐκκλησ.) ridurre in compunzione. դղրամ գերեզման քերել. ֆիհանելեալ նիմիքիգիք.
Κατανυστάζω. M. άξω. dormire profondamente. խորագ քնով քնանալ. գերեզման ապրատա գալ.
Κατανύτω (ανυω). M. ύσω. finire. 2. (ἀμτβ. ἤ ἑλλ.) arrivare. հասցընիլ. 2. հասնիլ. գիմիքիգիք, կիգիք կիմիք. 2. նիքիմիքիք.
Κατανωτίζομαι. M. ίσομαι. portare sulle spalle. 2. voltar le spalle a qualcheduno. (συνεκδχ.) disprezzare. չալիգիլ, ուսերուն վրայ առնիլ. 2. մէկին կռնակը գարձընել, անարգել. օճապանդա իալիլ. 2. գերեզման ապրելը չնկերգիք, խօրտիք.
Καταξαίνω. M. ξανῶ. cardeggiare, pettinare. գզել, ատամել. իարամիք (լուհա վրայէ). (συνεκδχ.) lacerare, logorare. պատառել, մաշել. ինգրմիք, ալեվրգրմիք.
Καταξέω. M. έσω. forbire, rastiare. քերելով յգիիլ. խնամիք՝ ինալէք կերեսդիլմիք.
Κατάξιος (ὁ, ἡ) degnissimo. խիստ արժանի. գալիք լուհիքիք.
Καταξιόω - ῶ. M. ώσω. giudicare degno. արժանի համարել. լաչէ. լուհիգիք կիօրհիք.
Καταξίως, ἐπίῤῥ. degnamente. արժանաւորաբար, արժանի ըլլալով. լուհիգիք լաչէ ալալու.

Digitized by Google

Καταξίωσις - εως (ἡ) il giudicare degno. 2. (ἐπμ.) pretensione. արժանի համարելը · 2 · կարծեցեալ իրաւունք · լաւագոյն երևոյթ խրոխտ · 2 · պճղիք ·

Καταπαίω. M. παίσω. battere fortemente. ուժով զարնել · խշտ իւի վարմանի ·

Καταπαλαίω. M. παλαίσω. vincere alla lotta. կռաւի մէջ յաղթել · ի-ւրկրտի ինձ-ձի ·

Καταπάλλω. M. παλῶ. gettar vibrando verso giù. գէպ ի վար ճօճելով նետել · ուղղ գօղրա ասլըշէ ֆըրըթմագ ·

Καταπανουργέω - ῶ. M. ήσω. ingannare con delle furberie. նենգաւոր գաւեզով խաբել · հիւլիւ՝ ֆինո իւի ալտըմագ ·

Καταπατέω - ῶ. M. ήσω. calpestare. ոտքով կոխել · ըզընամագ ·

Κατάπαυσις - εως (ἡ) riposo. հանգիստ, հանգստութիւն · խրիրտիճի ·

Καταπαύω. M. παύσω. far cessare. դադրեցնել, խաղաղեցնել · փինդրմագ, տընտնի ինդրմագ ·

Καταπείθω. M. πείσω. persuadere perfettamente. կատարեալ համոզել · ինձ-ձիլմէ իւլըմ ինդմագ ·

Καταπειράζω, M. άσω. provare, sperimentare, tentare (Γαλλ. sonder). փորձ ընդունել, փորձել · ինձընդիճ ինդմագ, խրիճնօճ ինդմագ ·

Καταπειρατηρία καὶ Ἰων. - ρίη - ης (ἡ) scandaglio. ծովին խորութիւնը չափելու գործ · խօճանդիլ ·

Καταπείρω. M. περῶ. traforare. ծակել անցընել · տրևէ իճընդմագ ·

Καταπέλτης - ου (ὁ) catapulta. քարակոծ (տես նետելու գործիք) · խոյ պիտանի բիր ընդմագ իլտն գօղըճըլըն պիտիճրտի՝ գնդիճրտի ·

Καταπέμπω. M. πέμψω. mandare giù. վար խրկել · ալտը իւլըմագ ·

Καταπενθέω - ῶ. M. ήσω. deplorare, piangere amaramente. դառնապէս լալ արցունք թափել · ածը ինձ խօլ խօլը տիւօգմագ, ֆիլըն ինդմագ ·

Καταπέρδω ἢ (ὀρθότ.) Καταπέρδομαι. M. περδήσομαι. scoreggiare, tirar peti pel disprezzo di qualcheduno. ուրիշ մը արհամարհանքը ընդունալ համար փառ արձակել՝ ասադիլ · պիրինի խօրլատ տիւօ պօրի վերմագ՝ սօսմագ ·

Καταπετάννυμι. M. πετάσω. stendere, spiegare intieramente. գլխովին փռել՝ տարածել · պիտագիճրն ալտի՝ խայտի տիրմագ · 2 · (ἐπμ.) coprire. գոցել · ֆօնտէ, խրճրմագ ·

Καταπέτασμα (τὸ) tenda. վարագոյր · էրտրտ ·

Καταπετρόω - ῶ. M. ώσω. lapidare. քարկոծել · խալտմագ ·

Καταπηδάω. M. ήσω. saltare abbasso. վար ցատկել · ալտը ըէլէրմագ ·

Καταπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere in terra. գետին ընկնալ · ինդիճ տիւշմագ ·

Καταποσσόω (ττόω) - ῶ. M. ώσω. impeciare tutto. գլխովին ձիւճել · պիտագիճրն ֆընրճանմագ ·

Καταπιστεύω. M. εύσω. = Πιστεύω.

Καταπιστόω - ῶ. M. ώσω. = Πιστόω. (μσ.) fidanzare, impromettere. ապահովել, հրաչխաւորել, խօսք ասալ · նշան կիթել, տիրճել ընդմագ · տօղ վէրմագ ·

Καταπίστωσις - εως (ἡ) garanzia. ապահովութիւն · նշանկիթ, նիշկիթ ·

Κατάπλασμα (τὸ) cataplasma. ճիշամ · ֆընճիճ ·

Καταπλάσσω (ττω). M. πλάσω. applicare come un cataplasma, ungere come cataplasma. ճիշամի պէս վրան քսել՝ չիթել օծել · ֆընճիճ կիպ խալրրիճի ֆօնտի՝ պուխ խալըմագ ·

Καταπλαστὸς - ή - όν. che si può applicare in forma di un cataplasma. ապիտանի ճը պէս գործածուել կրցող · ֆընճիճ կիպ ֆօնալըընըմագիլիր · ֆընճիճ ինդրիճի ֆօնտի · պուխ խալըմագ ·

Καταπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. 2. spicciarsi. ձեի ասեղ հիւսել · 2 · պարնել, գործքի ճը խալցուել · պիրտաքր խրտիւ · 2 · պիր իշտի ֆօրճալմագի՝ պիճիւ ·

Καταπλέω. M. πλεύσομαι. approdare, arrivare al porto. նաւով մերձենալ, նաւահանգիստ հասնիլ · ֆօրտոյ խանալմագ, իչտիման ինդիրմագ ·

Κατάπληξις - εως (ἡ) stupore. ապշութիւն, ընդարմանալը, ճմռրաւճիլը · պիրտաքրմագ, սոյտուրմագ ·

Καταπλήσσω (ττω). M. πλήξω. stupefare. ապշեցընել, ընդարմացընել · պիրտաքրմագ, սոյտուրտուրմագ · (μσ.) restar stupefatto, stupido. ապուռ՝ ընդարմացիլ ձալ · պիրտաքր՝ սոյտուրալ ֆօրմագ ·

Κατάπλοος - ους (ὁ) arrivo al porto. նաւահանգիստ հասանելը · չիման ինդիրմագ՝ դօսխալ պուրմագ ·

Καταπλουτέω - ῶ. M. ήσω. divenir molto ricco. խիստ հարուստանալ · ըշխէն չինկիլինմագ ·

Καταπλουτίζω. M. ίσω. render molto ricco, arricchire grandemente. խիստ հարստացընել · ըշխէն չինկիլիրմագ ·

Καταπλύνω. M. πλυνῶ. lavar bene. 2. (μτνμ.) avvilire. ապէկ լաւալ · 2 · անարգել, խաւիլ · կիչ իշտմագ · 2 · խօրլատ ·

Κατάπλυσις - εως (ἡ) l'azione di lavar bene. ապէկ լաւալը · կիչ խայտմագիլէթ ·

Καταπνέω. M. πνεύσω. soffiare sopra, o da per tutto. վրան կամ ամէն գնալ փչել · խօրճանի խօրտ հիր բարաքտան խմագ ·

Καταπνίγω M. πνίξω. soffocare, strangolare. խղդել · պողմագ ·

Κατάπνιξις - εως (ἡ) soffocazione, strangolazione. խնգդիլը · պողմալէթ ·

Καταπνοὴ (ἡ) il soffio del vento. հովի փչելը · չաղլիճրըն խոխթ ·

Κατάπνοος - ους (ὁ, ἡ) esposto al soffio del vento. հովի գրաւած · չաղլիճրտա ֆընալմագ ·

Καταπόδα καὶ - πόδας, ἐπίῤ. immediatamente appresso, subitamente. անմիջապէս հաճէն, չաւալ · ալիկ ինձ տրբտան, գեր սթալ ·

Καταποικίλλω. M. ιλῶ. dipingere di varj colori, render vario - pinto. գունդգունդ ներկել · բիրնիւճիւ նիմագ ·

Καταπολεμέω - ῶ. M. ήσω. abbattere, vincere alla guerra. պատերազմի մէջ կոր-

Digitized by Google

ბაძნა, კოდნა. ცრემლის ღვრა, ტირილი.

Καταπολίμησις - εως (ἡ) sconfitta. დამარცხება (ბრძოლაში ყოფნა, ომში ყოფნა). ომში ყოფნა, ომში ყოფნა.

Καταπολιτεύομαι. M. εὐσομαι. superare qualcuno negli affari politici. გადაწყვეტილების მიღებაში ვინმეს ზედ მიჰყვება, ვინმეს ზედ მიჰყვება. ომში ყოფნა, ომში ყოფნა.

Καταπολύ, ἐπίρ. troppo, assai. ბევრი, ძალიან, ბევრი, ბევრი, ბევრი, ბევრი.

Καταπονέω - ῶ. M. ήσω. stancare, affaticare molto. ბევრი დაღლილობა. ბევრი ბევრი, ბევრი ბევრი.

Κατάπονος (ὁ, ἡ) stanco. დაღლილი. ბევრი, ბევრი.

Καταποντίζω. M. ίσω. sommergere. ჩაძირვა. ჩაძირვა. ბევრი ბევრი.

Καταποντισμός - οῦ (ὁ) sommersione. ჩაძირვა, ჩაძირვა. ბევრი ბევრი.

Καταπορθέω - ῶ. M. ήσω. demolire, devastare saccheggiando. ბევრი ბევრი ომში ბევრი ბევრი ჩაძირვა. ბევრი ბევრი ბევრი, ბევრი ბევრი.

Καταπόσις - εως (ἡ) l'azione di assorbire, inghiottimento, trangugiamento. ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταπραγματεύομαι. M. εὐσομαι. usare ogni mezzo contro qualcuno ბევრ ბევრ ბევრ ბევრი ბევრი ბევრი ბევრი. ბევრი ბევრი ბევრი, ბევრი ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Κατάπραξις - εως (ἡ) esito, esecuzione. ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταπράσσω (ττω). M. πράξω. eseguire. ბევრი ბევრი ბევრი. ბევრი ბევრი.

Καταπραΰνσις - εως (ἡ) placamento. ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταπραΰνω. M. ῦνῶ. addolcire, placare, mitigare. ბევრი, ბევრი, ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταπρεσβεύω. M. εὐσω. andare, esser mandato come un ambasciatore, come un legato contro qualcuno. ბევრ ბევრ ბევრი ბევრი ბევრი. ბევრი ბევრი ბევრი, ბევრი ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταπροίξομαι καὶ Ἰων. Καταπροΐξομαι. μέλλ. ἀχρήστου ἐνστ. (πάντοτε μὲ ἀρν. καὶ ἐπὶ κακοῦ). voler fare impunemente, voler restar impune. ბევრი ბევრი ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταπροχέω. M. χεύσω. versare abbondantemente. ბევრი ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταπτήσσω. M. πτήξω. sbigottire, spaventarsi. ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καπάπτυστος (ὁ, ἡ) dispreggevole, abbominevole. ბევრი, ბევრი, ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταπτύω. M. πτύσω. sputare in faccia. 2. (συνεκδ.) disprezzare, vilipendere oltre modo. ბევრი ბევრი. 2. ბევრი ბევრი. ბევრი, ბევრი. 2. ბევრი, ბევრი.

Καταπτώσσω. M. πτώξω. × ἀντὶ Καταπτήσσω.

Καταπτωχεύω. M. εὐσω. ridurre in estrema povertà. ბევრი ბევრი ბევრი. ბევრი ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταπυκνος (ὁ, ἡ) molto denso, condenso. ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταπυκνόω - ῶ. M. ώσω. condensare. ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταπύκνωσις - εως (ἡ) condensazione. ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Κατάπυρος (ὁ, ἡ) tutto fuoco, infocato intieramente. ცეცხლში ბევრ ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταπυρολοέω - ῶ. M. ήσω. consumare con fuoco. ბევრით ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Κατάρα - ας (ἡ) esecrazione, imprecazione contro qualcheduno. ბევრ ბევრ ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταράκτης - ου (ὁ) × ἀντὶ Καταῤῥάκτης.

Καταράομαι - ῶμαι. M. άσομαι. imprecare, esecrare. ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი, ბევრი.

Καταράσσω. M. αράξω. cadere con impeto sopra. ბევრი ბევრი ბევრი ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Κατάρατος (ὁ, ἡ) esecrabile, esecrando. ბევრი, ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταῤῥυλος (ὁ, ἡ) che giunge fino agli stivali. ბევრი ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταργέω - ῶ. M. ήσω. abolire, abrogare, render inutile. ბევრი, ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი, ბევრი.

Κατάργυρος (ὁ, ἡ) pien di argento, tutto argento. ბევრი ბევრი, ბევრი, ბევრი ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταργυρόω - ῶ. M. ώσω. argentare, coprir d'argento. ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταριθμέω - ῶ. M. ήσω. annoverare uno ad uno. ბევრ ბევრ ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταρτάω - ῶ. M. ήσω. trangugiare i cibi nel pranzo. ბევრ ბევრი ბევრ ბევრი, ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταρτέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. negare intieramente. ცეცხლში ბევრი. ბევრი, ბევრი.

Καταῤῥαθυμέω - ῶ. M. ήσω. agire con negli-

Digitized by Google

genza, trascurare. անհոգութեամբ գործել, չհոգալ. զգեցուլէտ իւր կիսկե՝ իւրկե, ծածկել օլմաք։

Καταῤῥάκτης - ου (ὁ) (ἐπιθετ.) che si getta con impeto. ուժգնութեամբ ներաւօղ. Իբր իւր գիշերն. (οὐσ.) cascata d'acqua. 2. cateratta. 3. imposta, balconata di bottega. 4. sorta d'uccello marino. (Γαλλ. fregate). կարկաչաձայն. 2. աղմկաձայն, կրկ պատուհան. 3. փեղկ, կրպակի ծածկատախտակ. 4. ծովային թռչուն մը. լուծ Իբր իւր գոյութեան ալաղ ֆերընմաղ. 2. ամբ գոյ, ամբ գոյիւն. 3. գիշատիչ կռնադէզ, սեղեխի. 4. պիր տիպիր գոյաց։

Καταῤῥάπτω. M. ῥάψω. cucir bene. ապեկ կարել. Իյի գիւեփ. (μτφρ.) tramare delle insidie contro qualch'uno. ՀԷկի մը գեմ գործ գործել. պիրիւն ետրէ գոյաց գործել։

Καταῤῥάσσω (ττω). M. άξω. = Καταράσσω.

Καταῤῥαφος (ὁ, ἡ) risarcito. կարկատած. խամրնմէլ։

Καταῤῥάζω. M. ῥάξω. accarezzare (Γαλλ. caresser). գգուել, շոյել. խօլշմաք։

Καταῤῥεπής - έος (ὁ, ἡ) inclinevole. հակամօտ. Գոյն կիրկն, գիւնլի։

Καταῤῥέω - ῶ. M. ῥεύσω ἤ ῥεύσομαι. scorrere all'ingiù. 2. (τρτπρσ.) toccare a qualcuno (Λατ. contigit). վար վազել. 2. բնկնալ, անկ ըլլալ. ալաղ սիմաք. 3. պիրիսինկ գիւղել, վռնիլ օլմաք։

Καταῤῥήγνυμι. M. ῥήξω. stracciare, rompere in pezzi. կտոր կտոր ընել պատռել. փուլ փուլ նիկել, էջմաք, փորլմաք։ (πθ. ἤ μσ. αὐτπθ.) scorrere con impeto, prorompere. ուժգնութեամբ վազել, գալա ծեռուիլ. Իբր իւր սիմաք՝ գըլտրը օլրմաք։

Καταῤῥήξις - εως (ἡ) prorompimento, l'azione di scorrere con impeto. ուժգնութեամբ գալա գալը՝ վազիլը՝ ծեռուիլը. գլտրը օլրմաք՝ սիմ, Իբր իւր գլտրը գիւղի՝ կիլի։

Καταῤῥήσσω. M. ῥήξω. = Καταῤῥήγνυμι καὶ Καταράσσω.

Καταῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha molte, dense radici. շատ խիտ արմատ ունեցող. ղէի՝ ղէի գեօղիլ։

Καταῤῥινάω (-νέω) - ῶ. M. ήσω. limare. խարտոցով յղկել. եղկեղկել, եղ իւր գիղիկիկել։

Καταῤῥινίζω. M. ίσω. = τῷ προηγ.

Καταῤῥίπτω. M. ῥίψω. gettare abbasso. վար ձգել. ալաղ սիմաք։

Καταῤῥοή καὶ Κατάῤῥοια (ἡ) = Κατάῤῥοος.

Καταῤῥοΐζομαι. M. ίσομαι. aver il catarro. Հարբուխ՝ գլխոյ ծանրութիւն ունենալ. գլխուիմ՝ ծանրկիլիմ օլմաք։

Καταῤῥοϊκὸς - ἡ - όν. καὶ Καταῤῥοϊτικὸς - ἡ - όν. che appartiene al catarro. Հարբուխի՝ գլխոյ ծանրութեան պատկանած. գլխուա՝ ծանրկիլիմ գոյր։

Κατάῤῥοος - ους (ὁ) catarro, distillazione. Հարբուխ, գլխոյ ծանրութիւն. գլխուիմ, ծանկիլիմ, նկլուիլ.

Καταῤῥυτος (ὁ, ἡ) adacquato. 2. abbondante. 3. d'onde facilmente scorre l'acqua. ասպատած, ջրուած. 2. առատ. 3. ասկից որ գիւրաւ կը վազէ ջուրը. առատահոս, առատ ջրանցքով. 2. պիղ, ջրի. 3. Կիրկեն ել առատ ծանկիլէի Իբր իւր գիւղի կիլի։

Καταῤῥωξ - ῶγος (ὁ, ἡ) scosceso, precipitoso. (Λατ. praeruptus). սեպագլուխ, գահավէժ. խոչոր, ապառաժուտ։

Καταρσος - εως (ἡ) l'approdare nel porto. նաւահանգիստ մտնալը. Լիման կիրկիլ։

Καταρτάω - ῶ. M. ήσω appendere sopra. վրան կախել. խօսկիի առնել. 2. = Καταρτίζω.

Κατάρτησις - εως (ἡ) = Κατάρτισις.

Καταρτίζω. M. ίσω. accomodare, compire, restaurare. յարմարցընել, սարքի բերել, կատարել, նորոգել. ապրուստ, Իբրլիւրիւրիւ, խիւթլ կիկիլ. գերագին կիկիլ։

Κατάρτιον (τὸ) καὶ - άρτιος (ἡ) l'albero della nave. նաւուն կայմը. Լիկ գիւղ։

Κατάρτισις - εως (ἡ) } compimento, acco-
Καταρτισμὸς - οῦ (ὁ) } modamento, perfezionamento, ristoramento. կատարիլ, սարքի ի սարքը գնալը, կատարելագործիլը, նորոգիլը. Խիւթլ կիկիլ՝ Իբրլիւրիւրիւ, գերագին կիկիլ։

Καταρτιστὴρ - ῆρος καὶ
Καταρτιστὴς - οῦ (ὁ) accomodatore, riconciliatore. յարգարող, սարքի ի սարքը գնող, հաշտեցնող. ապրուստ, Իբրլիւրիւրիւ, գերագործ։

Καταρτύω. M. ύσω. disporre, allestire. յարդարիլ, պատրաստիլ. ապրուստի, հագերլուստի, Խիւթլ կիկիլ. (ὅθ. ἤ μτχ. ἀμτβτ.) Κατηρτυκώς - υῖα - ός. (κυρ. ἐπὶ ἵππου) adulto, maturo, ben esercitato. չափահաս, հասած, սղեկ կրթուած. պիղծ փուլ, Իբրիւրիւ, Իյի Խուլ Խիւթլ օլուանալ։

Καταρχὴ - ῆς (ἡ) principio. սկիզբ. գլուխիկ. 2. = Ἀπαρχή.

Καταρχω. M. άρξω. incominciare, principiare. սկսիլ. գլուխ տալ. 2. (μσ.) immolare. զոհը վէճաւլ. Խօրտան պիղծ։

Κατάσαρκος (ὁ, ἡ) carnoso. մսուտ, գիր Խիւթ. պինդ։

Κατασβέννυμι. M. σβέσω. spegnere intieramente. բոլորովին մարել. պատուիրեն պիտիպրիլ։

Κατασημαίνω. M. ανῶ. assegnare, annotare. նշանակել. Իւր կիկիլ, նշան գնալ։

Κατασήπω. M. σήψω. putrefare intieramente. գլխովին նեխել, ապականել. պատճեն չէրիւիկիլ՝ գօշմաք։

Κατασθενόω - ῶ. M. ήσω. debilitare intieramente. գլխովին վատուժցընել, ուժ կտրել, տկարցընել. պատճենել չէրիլտիրմաք, գնալվէխին գէրիչիկիլ։

Κατασιγάζω. M. άσω. far tacere, imporre silenzio. լռեցընել, լռութիւն կտրել՝ գնել. սուս կիկիլ, պիտիլ կիկիլ։

Κατασιγάω - ῶ. M. ήσω. conservare un profondo silenzio, Խոր լռութիւն պահել. գերին պէր սուսլատ՝ պիտիլ սաղլամաք. 2. (μτβτ.) ἀντὶ Κατασιγάζω.

Digitized by Google

Κατασιδηρόω - ῶ. *M.* ώσω. coprir tutto di ferro. գլխովին երկաթ պատել. ամենայն զրահաւ ծածկել:

Κατασιωπάω - ῶ. *M.* ήσομαι. = *Κατασιγάζω*. 2. = *Κατασιγάω*.

Κατασκάπτω. *M.* σκάψω. scavare profondamente, demolire, atterrare. խորանել բրել, փորձանքել, փլցնել. գերին ի գետին, ի բաց, խորագ երթալ, ներ իւր ներսան երթալ:

Κατασκαφή - ῆς (ἡ) l' azione di scavare profondamente, demolizione. խորանել բրելը, փորձանումն, փլցնելը. գերին ի գետին, ի բաց, խորագ:

Κατασκαφής - ίος (ὁ, ἡ) scavato profondamente, demolito. խորանկ բրեալ, փորձանած, փլած. գերին ի գետին, ի բաց, խորագ ելեալ:

Κατασκεδάζω καὶ

Κατασκεδάννυμι. *M.* σκεδάσω. versare sopra. 2. dissipare. վրան թափել. 2. ցրել, ցիրուցան ընել. ի գերին գետին, ի բաց, խորագ ելեալ. 2. գաղթական, գերեզման երթալ. 3. ցուցանել, ապացուցանել. 4. կրճել. 5. պատրաստել, գործել. ի գետին, պինդ երթալ. 2. գծանգծել. 3. ի գերին երթալ, խորտ երթալ. 4. ի բաց թերացեալ երթալ. 5. հաղորդեալ, երթալ:

Κατασκεύασμα (τὸ) edifizio. շինուած. պինդ. 2. (*μτφρ.*) trama, macchinazione. ծուռակ. գաղափ, ֆինտ. (*πλθ.*) i mobili, suppellettili, masserizie di casa. տան կարասիք. իմ ի բաց ելից, ի բերելելիք:

Κατασκευασμός (ὁ) = *Κατασκευή*.

Κατασκευαστικός - ή - όν. καὶ (*ἐπίῤ*) - ικῶς. atto, abile a costruire, a provare ecc. կառուցանելու՝ շինելու՝ ապացուցանելու... յարմար. պինդ խորհրդով՝ խորտ երեւեալ... տեսակ:

Κατασκευαστός - ή - όν. costruito, fabbricato. շինուած, կանգնուած, կառուցուած. գործուած, ի գետին:

Κατασκευή (ἡ) costruzione. 2. dimostrazione. 3. adornamento. 4. addobbo, masserizie, suppellettili. կանգնումն, կառուցումն. 2. ապացուցութիւն. 3. զարդարանք. 4. կոչ, կարասիք. խոհ, պինդ. 2. խորտ. 3. գիւղեր. 4. իմ ի ետեւ. 5. = *Κατασκεύασμα* (2)

Κατασκέω - ῶ. *M.* ήσω. esercitare perfettamente. կատարեալ կրճել. ի կատարեալ ի բաց թերացեալ երթալ:

Κατασκηνάω - ῶ. *M.* ήσω. καὶ

Κατασκηνόω - ῶ. *M.* ώσω. riposare sotto la tenda, dimorare. վրանին տակը հանգչիլ. բնակիլ. ըստ ըրջան ալիքիս բանակ երթալ, տակին ելեալ, ի ներքի երթալ:

Κατασκήνωσις - εως (ἡ) dimora, abitazione sotto tende. վրաններու տակ բնակելը. ըստ ըրջան ալիքիս տակին ելեալը՝ ի ներքի երթալ:

Κατασκήπτω. *M.* σκήψω. appoggiarsi fortemente sopra. 2. (*μτφρ.*) instare. 3. (*συνήθ. ἑλλ. μὲ δοτ. ἢ προθετ. αἰτ. ἐπ δ'.*) cadere con impeto sopra. վրան ուժով կրթնիլ. 2. թախանձել, խնամ ազալ. 3. ուժգին վրայն ընկնել. ի ներ ելեի ի ներքինի հասանելով՝ գայտնիլ. 2. բիռ եղերիս ուբելեի ի ներքի, ի ներ երթալ. 3. ի ներ ի ներքինի տալ:

Κατασκηψις - εως (ἡ) l' azione di cadere sopra con impeto. 2. decubito. ուժգնութեամբ վրան իյնալը. 2. հիւանդին մահճի ընկնալուն առջի օրը. ի ներ ի ներքինի տալով. 2. ի ներքինի տալով:

Κατασκιάζω. *M.* άσω. καὶ *Κατασκιάω* - ῶ. *M.* άσω. adombrare, coprire. շուք ընել, գոցել. ի ներ՝ ամպ երթալ, ի գետին:

Κατάσκιος (ὁ, ἡ) adombrato, coperto d'ombra. 2. ombroso, che fa densa ombra. շուք եղած, գոցուած. 2. շքեղ, հուժ շուք ընող՝ պատճառող. ի ներ ի ներքինի, ի ներ ի ներ ի գետին. 2. ի ներ ի ներ, ի ներ ի ներ ի ներքին՝ երեւ:

Κατασκοπεύω. *M.* εύσω. = *Κατασκοπέω*. (*κυρ.*) spiare. լրտեսել. լրտեսութ՝ գիտենալը. ի ներ ի ներքինի ներ երթալ՝ ի ներ ի ներքինի:

Κατασκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare da un luogo elevato, (*ἐπμ.*) esplorare. բարձր տեղէ մը գիտել՝ նայիլ, լրտեսել. ի ներ հանելու համար երթալ՝ ի ներ ի ներքինի:

Κατασκοπή καὶ

Κατασκόπησις - εως (ἡ) osservazione diligente, l' azione di spiare, esplorare. ճիշդ գիտազրութիւն, լրտեսելը. գէշ ընելը համար, ի ներ ի ներքինի, ըստ ըրջան ալիքիս, գիտի ի ներքինի:

Κατασκοπικός - ή - όν. atto a osservare, a spiare. գիտելու՝ լրտեսելու յարմար. համար երթալ՝ ի ներ ի ներքինի տալու:

Κατασκόπιον (τὸ) (*κυρ. πλοῖον*) bastimento di sentinella. պահակերութիւն ընելու համ. ի ներ ի ներքինի գալիս:

Κατάσκοπος (ὁ, ἡ) che osserva diligentemente. ուշգրութեամբ գիտող. գէշ ընելը համար երթի. (*οὐσ. ἀρσ.*) spia. լրտես. լրտես, ի ներ ի ներքինի, գիտակ:

Κατασκορπίζω. *M.* ίσω. dissipare tutto. գլխովին բոլորովին ցիր ու ցան ընել. ամենայնիւն փայլիմիլ, գործուածը երթալ:

Κατασμικρύνω. *M.* υνῶ. sminuzzare. մանրկցընել, մանրցընել. ի ներ ի ներքինի:

Κατασμύχω. *M.* σμύξω. consumare abbrucciando. երկայն հատցընել՝ ծախել՝ ապառել. ի ներ ի ներքինի երթալ:

Κατασοβαρεύομαι. *M.* εύσομαι. aver l'aria grave, comportarsi con arroganza. խոժոռ դէմք՝ ծանր հայեցուած ունենալ, գոռոզութեամբ վարուիլ. ի ներ՝ ըստ ըրջան ելեի ի ներքինի:

Κατασοφίζω καὶ (*συχνότ. μσ.*) *Κατασοφίζομαι*. *M.* ίσω - ομαι. vincere o ingannare con dei sofismi. խաբեական ձեռնարկութիւններով յաղթել կամ խաբել. ի ներ ի ներքինի ի ներ ի ներքինի:

Κατασοφισμός (ὁ) la maniera di vincere o ingannare con dei sofismi. խաբեական ձեռնարկութիւններով յաղթելը կամ խաբելը. ի ներ ի ներքինի ի ներ ի ներքինի:

Digitized by Google

Κατασπάζομαι. M. άσομαι. abbracciare qualcheduno amichevolmente. բարեկամաբար մէկը գրկել. պիրկին համբուրել՝ բօնիկնի ֆամիլիտէն.

Κατασπαράττω (σσω). M. άξω. stracciare in pezzi. կտոր կտոր պատառել. փշրել փշրել կրծել, բրչլտմտէ.

Κατασπαταλάω - ῶ. M. ήσω. consumare, dissipare, sprecare nelle delizie. զուարճութեան՝ հեշտութեան մէջ վատնել՝ ֆատգնել. չնչէրթ ածիտա թիւրեթ կրծել՝ պիրկրծէ.

Κατασπάω - ῶ. M. σπάσω. tirar giù. 2. trangugiare, assorbire. 3. pronunziare velocemente. վար քաշել. 2. սըթքել, կուլ տալ. 3. չուտով արտասանել. պլաը չէտիւ. 2. խոթել, սրճել. 3. լափ-փլաթ իւի՝ անիկրնէն թիւրֆատ կրծել.

Κατασπεύδω. M. σπεύσω. affrettarsi. շտապարել. անիլե կրծել, եվերիլծել.

Κατασπουδάζω. M. άσω. καὶ (μσ.) - άζομαι. M. άσομαι. applicarsi, occuparsi con diligenza. փութով պատասխանել՝ պարապիլ. ֆաբրիքի թիւթ-ցիւթ իւի գիլտաւ ըլմէ.

Κατασταλάζω. M. σταξω. distillare sopra. վրան կաթիլ. խոփանի գոհտան.

Καταστασιάζω. M. ίσω. = Σταθμίζω.

Καταστολάω - ῶ. M. άσω. × ἀντὶ Καταστολίζω.

Κατάστασις - εως (ἡ) disposizione, collocazione, stato, pace, tranquillità. կարգադրութիւն, վիճակութիւն, վիճակ, հանգամանք, արամադրութիւն, խաղաղութիւն, անգարր. նիզամ, թիրթիպ. նորէնտիրութիւն, փրէլիճի, հալ, վէզիֆէթի, ասդրաթ, բահսիլէթ.

Καταστάτης - ου (ὁ) dispositore, chi stabilisce. կարգիչ, կարգադրիչ. ըզդայ նիզամ ֆօյան, թիրթիպ նորէն.

Καταστατικὸς - η - όν. che ha la forza di sedare, di calmare, di tranquillare. խաղաղութիւն մը իջեցընելու ուժ ունեցող. վէրէվիլեայի թիւֆէն կրծելի ֆոտրիպի օլան.

Καταστεγάζω. M. άσω. coprir bene con tetto. յարիով ագիկ մը գացիլ. լաթիլ գոմ իւի եզիգին ֆափամէտ.

Καταστέγασμα (τὸ) tetto. յարի. լաթիլ գոմ.

Κατάστεγος (ὁ, ἡ) coperto di tetto. յարիով գոցուած. լաթիլ իւի՝ գոմ իւի ֆափամէտ՝ նորիթիւֆէլ.

Καταστεγνόω - ῶ. M. ώσω. = Καταστεγάζω.

Κατάστεγος (ὁ, ἡ) = Κατάστεγος.

Καταστέλλω. M. στελῶ. reprimere (συνεκδ. καὶ μτφ.) sedare, calmare, mitigare. կոխելով վար ընել՝ իջեցընել, ցածցնել, խաղաղել. գոսէ ալլայ կնգիլիա, ալլայիլիմա, թիւֆէն կրծել, կնգիլիա, հանդարտել՝ (վէրէվիլելէ).

Καταστενάζω. M. στενάξω. piangere con gemiti, gemere di profondo cuore. հառաչանով լալ, արտասուց հառաչել. սիտայոր իւի ագլամա, վերջէն վիլտին թիւֆանֆ կրծել.

Κατάστερος (ὁ, ἡ) pien di stelle. աստղերով լեցուն. իլտըզլ իւի փօլու.

Καταστεφανόω - ῶ. M. ώσω. coronare, inghirlandare. պսակել, պսակ կապել. թաճլամաք, թաճ գալլամաք.

Καταστεφὴς - έος (ὁ, ἡ) coronato. պսակուած. թաճլանմիլ.

Καταστέφω. M. στέψω. = Καταστεφανόω. 2. coprir dapertutto. ամէն դիաց գոցել. ճար թաբաֆտան ֆափամաք.

Κατάστημα (τὸ) stabilimento. հաստատութիւն՝ կարգուած բան՝ տեղ՝ չիֆթլիք. խափէճիլ՝ ֆաբրիկալ՝ նիւանի՝ ճահալ՝ պիւս. 2. = Κατάστασις.

Καταστηματικὸς - ή - όν. posato. ծանր, հանգարտ. ալլար, իսի ափէլլէ. ֆիլոսոֆի ֆոտիլ.

Καταστηρίζω. M. ίξω. = Καταστερίπτω.

Καταστίλβω. M. στίλψω. = Καταλάμπω. 2. (μτβτ.) far risplendere. փայլեցընել, շողացընել. ֆաբրիսիաֆ, լեօհլիլեթիաֆ.

Καταστοιχίζω. M. ίσω. insegnare gli elementi di qualche cosa. բանի մը սաալին սկզբունքները հիմունքները սորվեցընել. պէր նէսնէնին պաչլըճա պիլմիյէ նէսնէներին՝ ինկիլիզերին՝ ալֆապէսին. 2. = Χρονογραφῶ.

Καταστολὴ (ἡ) ripressione. 2. gravità, modestia. կոխելով վար իջեցընելը, ցածցնելը. 2. ծանրութիւն, հանգամանքին. գոսէ ալլայ կնգիլիա՝ ալլըֆլըճա. 2. ալլարլէթ, ֆոֆիլլիֆ.

Καταστολίζω. M. ίσω. adornare con delle vestimenta. զգեստներով զարդարել. բանա իւի ֆոտանիրաք.

Καταστομίζω. M. ίσω. far tacere, chiudere, turare la bocca di.. լռեցընել, բերանը գոցել. սաաս կիրիփ, ագզընը ֆափամաք.

Καταστοχάζομαι. M. άσομαι. mirare, aver in mira il bersaglio. նպատակին նայիլ. գիտալ. նըշանլըա գափամաք, նամլը կիրիփ. (μτφρ.) conghietturare. վարկանիլ, կըշադատալ. ֆաղիմ կրծել.

Καταστοχασμὸς - οῦ (ὁ) conghiettura. վարկում, կըշադատութիւն, կարծիք. ֆաղիմ.

Καταστοχαστὴς - οῦ (ὁ) chi conghiettura. վարկմողը՝ կըշադատողը՝ կարծիք ընող. ֆաղիմի իգին.

Καταστράπτω. M. άψω. balenare spesso. սաեպ փայլատակիլ. ըզի ըզի իլտըզլտմի՝ լիմիլիփ լաֆնամ.

Καταστρατεύομαι. M. εύσομαι. far una spedizione militare contro qualcuno. ինչի մը գէմ արշաւանք ընել՝ խաղալ. պիրինի ֆոյլը ածիթր կրծել՝ օյոտա ֆը գըչմամ.

Καταστρατηγέω - ῶ. M. ήσω. ingannare, superare, vincere con degli stratagemmi. զինադարական գաւեդով խաբել՝ յաղթել. հանդիպակի հիլիկլերէ իւի ալտադմագ՝ ինանդ.

Καταστρατοπεδεύω. M. εύσω. mettere, collocare nel campo le truppe. զօրքերը ասպարիզը կարգել՝ շարել. ասքէրէ գարտան ֆօտի՝ ըզըլմամ.

Καταστροβίλω - ῶ M. ώσω. tormentare crudelmente. անողորմաբար չարչարել. իշանիթիվ իւիկնել՝ եղէթի վէրտի.

Καταστρέφω. M. στρέψω. voltare a rove-

Digitized by Google

scio. 2. (συνεκδχ.) sterminare, abbattere. 3. terminare, finire. Ջհամ գին գործընկեր, վերը վար ընկեր. 2. կործանել, ապրկ. 3. լմնցընել. ինչու վերջին, ապրելը խոպոխել կրնին. 2. խոտոտ կին, ինչ իւն ինչուան կին. 3. պիներ, ինչոտել կին, ինչամ կին.

Καταστροφή - ῆς (ἡ) l'azione di voltar a rovescio. 2. ruina, distruzione, sovversione, catastrofe. Ջհամ գին գործընկեր, վերը վար ընկեր. 2. կործանում, ապրում, քանդում, ապիրատվում ըլլալը, Ջհ վիճակ Ջհամ վիճակ անցնիլը. ինչու վերջին, ապրելը խոպոխել կրնին. 2. խոտոտ, ինչոտ, ինչոտամբ՝ ապինաբ՝ ինչոտամբ օրհնոց, կրնի.

Κατάστρωμα (τὸ) la coverta della nave. ամբաստամամ նաւու. վերին կամարի կին.

Καταστρώννυμι. Μ στρώσω. distendere, spiegare sulla terra. գետնի վրայ փռել՝ տարածել. ինչի իսկոտ՝ ապոտ՝ սիրի.

Κατάστρωσις - εως (ἡ) l'azione di stendere sulla terra. գետնի վրայ փռելը. ինչի իսկոտ.

Κατασυλλογίζομαι. Μ. ίσομαι. far dei sillogismi contro qualcuno. Ջհի մը գեմ հաստատամնաւորնութիւններ չինել. պիրինի ծորել տեսնիլներ խոխոտ.

Κατασυρίττω. Μ. ίξω, fischiare contro qualcheduno. Ջհի մը գեմ սուլել. պիրինի ծորել ըսելի լսելի.

Κατασύρω. Μ. συρῶ. tirar all' ingiù. 2. saccheggiare, far saccomano, metter a bottino. վար քաշել. 2. կողոպտել, թալլել. ապրա ինչոտ. 2. խոշտոտել, խոշ կրնի.

Κατασφάζω (ἡ Ἀττ.) - σφάττω. Μ. σφάξω. trucidare, scannare. խաղտաղել, կտրել. գլխատել, սպանի.

Κατασφαλίζω. Μ. ίσω. serrare, chiudere d' ogni parte. ամէն գիտց գոցել. ճիր խոհան ծածոտի, պետրի ծոպրի ծածոտի. 2. (συνεκδχ.) munire, render sicuro. ապահով ընել. կին կրնի.

Κατασφάττω. Μ. σφάξω. = Κατασφάζω.

Κατασφίγγω. Μ. σφίγξω. stringere fortemente. ուժով սեղմել. ընտ ընտի.

Κατασφραγίζω. Μ. ίσω. suggellar bene. պիտի կնքել՝ կնիք գործել. նի գործ ընել.

Κατασχεδιάζω. Μ. άσω. infracidare qualcuno con delle ciarle. չար զրպտել Ջհին գլխոր ցաւցընել. լեզուաբանի իւն պիրինին պատճառ պրպտիլ՝ ոգեկոչի կնիքի.

Κατάσχεσις - εως (ἡ) possessione. 2. sequestro. տասցաւմ. 2. պատանդամամ ընչից. գործոն կրնիրի, գործարանի. 2. պիրինի հավնի նմանի պիրա ալը գծուած.

Κατάσχετος (ὁ, ἡ) posseduto. 2. ritenuto. տասցեալ. 2. վար գրուած, արգելաւած. գործ հետ ալիքա կրնիչ, նուիրելու. 2. ալը գծուածքով.

Κατασχηματίζω. Μ. ίσω. formare, figurare. ձեւացընել, կերպաւորել, ձեւ գնել. կրնիլնիլ, կրնի պիրիչ գծել.

Κατασχίζω. Μ. σχίσω. stracciar in pezzi. կտոր կտոր պատառել. կոտոր կոտոր կրնի, կտրտտել, կտրկտել.

Κατασχολάζω. Μ. άσω. perder il tempo nell' ozio. գատարկաբիծան Ջհ տանի կորանցընել. գօլաբտա՝ իւնիլնիլ վերջը գործ կրնի.

Κατασωρεύω. Μ. εύσω. accumulare, ammucchiare. գիտել, կատել. նշտի, ինի կրնի. նշտը կրնի.

Κατασωτεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. Μ εύσωομαι. dissipare, scialacquare nelle dissolutezze. Հեղաբիծանց՝ ցանկաբիծանց Ջհ վատել՝ ապատել. կհհիկոտ՝ նիւնիլ՝ ինի կրնի.

Κατάταξις - εως (ἡ) disponimento, collocamento. տեղն ի տեղը գնելը, գետեղամ. զրաստա, ինրկնիլներ.

Κατατάσσω (ττω.) Μ. άξω. disporre, collocare. կարգել, կարգադրել, գետեղել. զրաստի, գիտել, ինրկնիլներ.

Καταταχέω - ῶ. Μ. ήσω. affrettarsi velocemente. խուճապաս տնապարել. ոտնի ոգիլ կրնի.

Καταταχύνω. Μ. υνῶ. = Κατασπεύδω καὶ Καταταχέω.

Κατατείνω. Μ. τενῶ. stendere all' ingiù. գետ ի վար լարել, քաշելով ձգել. ալաս պօրաս կնոտի կրնի. (καὶ ἑλλ. ἢ ἀμτβτ.) stendersi fino, arrivare fino. 2. tirar indietro, ritenere, arrestare. 3. tormentare incrudelmente. 4. (μσ.) sforzarsi, far ogni sforzo possibile. գինուի տեղ մը հասնիլ՝ հրդեհնաւ. 2. ետ քաշել, կտտեցընել. 3. տանջարծաբար տանիլ՝ չարչարել. 4. ճգնիլ. պիր ինրկոտ կրնիլնիլ՝ տանճոտ. 2. կրնիկ կնոտի, ալը գօտի, ղտալի կրնի. 3. խոչընդոտ կդնիլ՝ խոհնդոտ վերջոտ. 4. պետնի վճռաբար գործի կրնի, հիր պիր ինրա գտալնոտ.

Κατατέμνω. Μ. τεμῶ. = Κατακόπτω.

Κατατεχνικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. artificioso, fatto con grand' industria. արհեստակերտ, խիտ արհեստավ շինուած. ոճաբանիլ, լի ատաղնիւ իւն ներելիլ.

Κατατεχνολογέω - ῶ. Μ. ήσω. trattare o definire secondo le regole d' un' arte. արհեստի մը կանոնացը յարմար ճառել կամ տաղանդել. պիր ոճաբանիլն գործոն լսրը գործնականի իրենու ներոտ վրայ կրնի.

Κατάτεχνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) molto artificioso, industrioso. խիտ արհեստավ շինուած, շատ արհեստակերտ. գործի ոճաբանիլը, ատաղնիւ իւն ներելիլ.

Κατατήκω. Μ. ήξω. scioglière, liquefare intieramente. դիւղվին լուծանիլ՝ հալցընել. պատանիներն ուժոտ՝ նուիրոտ՝ ներինի. 2. (μτφρ. ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὸ πθ.) languire. նուազիլ, լքանիլ, հալիլ մտիլ, ծերանալ. հիմն օրհ, գատվելին պես վրայ, գործելոտիլ, նրինի, տրտնջոտ.

Κατατίθημι. Μ. καταθήσω. deporre, lasciar sulla terra. 2. (συνεκδχ.) ricusare, lasciare, 3. pagare. 4. (μσ.) depositare, fedecommettere. 5. fare, operare una cosa per lasciare alla poste-

Digitized by Google

rità. ձգել, գեռնի վրայ գնել. 2. հրամարել, ձգել, նա քաշուեր. 3. վհատիլ. 4. յուսահատ գնել. 5. իրմէ հեռը եկողները ձգելու համար բան մը չթնել. պըրտիմ. նիրի ըսոտ. 2. րիպո նիմիդ, խոխիմ նիմիդ, պըրտիմ, ուրի գոռալ. 3. խոսիդիդ. 4. նիանիլի ըսոտ. 5. գինիսիկոն օձուլա կերնելերէն պըրտիմ էլի պիր նեանի խոփմէ:

Κατατετρώσκω. M. καταρώσω. ferir mortalmente. մեռցընելու կերպով վիրաւորել, մահացու խոց բանալ. խոլոխոլիդիդ ինուշ էլի նուրկիդիդ, խոլոխոլիմիդ նուրկ ալմէ, խոլոխոլիդիդ պիրկիպիր նուրկիդիդ:

Κατατοιχογραφέω - ῶ. M. ήσω. attaccare un cartello o libello famoso. (Գալլ. placarder). (պատերու վրայ) հանդատանալ գիրեր կպցնել. (փիլոլոգիէ ի-գիրիմի) պիրիսին րնդունկին գիտնիլը իմիցընել:

Κατατοκίζω. M. ίσω. opprimere qualcheduno con delle esorbitanti usure. տոքոսպտման վաշխի տակ մէկը ճզմել. պիրիսին օրանըզ համրել ալիշիդա ինկնիդի՝ ոբէզտիրմէ:

Κατάτονος (ὁ, ἡ) piegato, tirato all'ingiù. վար ծռած՝ քաշուած. ալտը նգիմէ՝ կնոիլիդ:

Κατατοξεύω. M. εύσω. colpire colla saetta. նետով զարնել. օխ իլի սրմէ:

Κατατραγῳδέω - ῶ. M. ήσω. narrare, descrivere tragicamente. եղերերգութիւնի կերպով պատմել՝ նկարագրել. ոսիի ինամիզը ծօիդիա օյունու գնալ վրաի կիդիդ:

Κατατραυματίζω. M. ίσω. coprir di ferite. վէրերով գոցել, չորս կող խոց ընել. գիօրի նանըը նուրկիդիդ, նուրկ գորկ նիմիդ:

Κατατρέχω. M. δραμοῦμαι. correre contro, perseguitare, saccheggiare. մէկի մը դեմ վազել, նուաէնի ընկնալ, քաալէլ, կողոպտել. պիրինի գուլը գօլմէ, գօվլամէ, նիզոպոնդին գիալիդ, նուշոյա վրմէ:

Κατατρίβω. M. τρίψω. usare, fregare, consumare, logorare. չփել, չփելով լմցընել, հատցընել, ապառնել, ծիւրեցընել. օվլամէ, օվլայարէ գնալէն նիմիդ՝ պիրիդիդ, ալէնդրմէ:

Κατάτριψις - εως (ἡ) fregatura, l'azione di consumare fregando. չփելը, չփուտ, չփելով ապառնելը. օվմա, օվլամա, օվլայարէ գնալէն նիմիդ:

Κατατρυφάω - ῶ. M. ήσω. dilettarsi, comportarsi con mollezza. զուարճանալ, հեշտանալ, փափկութեամբ վարուիլ. խօլանդիլ, չնէիչնի պոփմէ, նիւշ ալ պիքոփա խալամէ:

Κατατρώγω. M. τρώξομαι. trangugiare, divorare. մռդալիլ, անյագ ուտել. նիչիդ պիրիդիդ, նուրմէ, չնիչնիդիդ:

Κατατυγχάνω. M. τεύξομαι. ottener il suo intento. ուզածը առնալ, գտնել. գիամա բուլ. կերտիդա նրմիդ, հասգոդնա նիմիդիդ:

Κατατυραννέω - ῶ. M. ήσω. tiranneggiare qualcuno. մէկի մը բռնութիւն ընել. պիրինի գամ նիմիդ:

Κατάτυρος (ὁ, ἡ) abbondante, pieno di formaggio. պանրով լիք. կիդիր իլի գոլու:

Κατατυφλόω - ῶ. M. ώσω. acciecare intieramente. բոլորովին կուրացընել. պանիդիան ակօրնիդիդ՝ ակօր նիմիդ:

Καταυγάζω. M. άσω. = Καταλάμπω. (μτβτ.) illuminare. լուսաւորել. գինվի վեր նիմիդ, ըւէնդրմէ:

Καταυγασμός - οῦ (ὁ) illuminazione, illustrazione. պայծառութիւն. չիօշլի ուշառը, գարլըդրը:

Καταυλακίζω. M. ίσω. solcare. ակօս բանալ. եվլիդ ալմէ:

Καταυλέω - ῶ. M. ήσω. sonare il flauto avanti qualcheduno. 2. attirarsi, adescare qualcuno a suono di flauto. մէկի մը առջեւ սրինգ չալել. 2. սրնգին նուագը մէկը իրեն քաշել՝ օրամ՝ յանիգանալ. պիրիսինի խօսիանար ներեի ընմէ. 2. ներեին ներսը իլի պիրիսին ալնմէ՝ գիանդիսին չնիդիդ:

Καταυλίζομαι. M. ίσομαι. alloggiare in qualche luogo. ուղ մը իջեւան ընել. պիր համալրի նիմիդ, նիդիդ:

Καταφαίνω. M. φανῶ. mostrare a tutti, metter in luce. ամենուն ցցընել, իւրաքանչիւր, ամէն ուղ բերել. ամենուն կիօտիդիդ, օրնայա էլէարմէ. (πθ. ἦ μσ.) sembrare, apparire. երեւիլ, համարիլ. կիդիանդիդ, էլայա օլանմէ:

Καταφανής - έος (ὁ, ἡ) conspicuo, molto chiaro. խիտա յայտնի՝ երեւելի. ընդհանրի՝ կիօրնիդիդ՝ ալէնդրմէ՝ պիրան:

Καταφαντάζω. M. άσω. rappresentare totalmente. գլխովին բոլորովին երեւան բերել՝ յանգիմնի կացուցանել. պանաքիան օրնայա կիդիրմէ, կիօտիդրմէ:

Καταφάντὸς - ἡ ἤ ος - ὸν ἤ ον. che si può o si deve affermare. հաստատուիլ կըրցող. կամ հաստատուելու. ասպէս օլնալիէր, քանէլիդի վերէլնալիէր, խոտ ասպէս օլնամագ, քանէլիդի վերէլմիդիդ:

Καταφαρμακεύω. M. εύσω καὶ

Καταφαρμάσσω. M. άξω. avvelenare, ammaliare, stregare. թունաւորել, խմորդել. չիօկէլնիդ, պանդալնիդ:

Καταφασις - εως (ἡ) affermazione. հաստատութիւն, ասպառաւութիւն. քանէլիդի առնիգնիդ, ասպէս կիդի, գիանդիդի վերէ:

Καταφάσκω = Κατάφημι.

Καταφατικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ) - ικῶς. affermativo. ասպառական, հաստատական. քանէլիդի գիանդիդի վերէին, առնիգնիդի:

Καταφέγγω. M. φέγξω, sgomentare collo splendore. պայծառութիւնէն փայլատութեամբ պանդրցընել. լուիցան՝ չիօգնիդին էտըրնէլէրան խոտիանիդիդ՝ պերթնիլնիդիդ:

Καταφέρω. M. κατοίσω. portare abbasso. 2. pagare. 3. (μσ. ἦ πθ.) venire, arrivare al porto. 4. gettarsi sopra con impeto. վար բերել. 2. վճարել. 3. նաւահանգիստը գալ՝ հասնիլ. 4. ուժովի մէկի մը վրա նետուիլ. ալտը նիդիդիդ. 2. խոտիդ. 3. նիանա նիդիդ՝ նիդիդիդ. 4. գիտնին խոգիդին իշտ իլի ուրըշմէ:

Καταφεύγω. M. φεύξομαι. rifuggire, ricoverarsi. մէկի մը ծեռնտու ապաւինիլ.

Digitized by Google

գիմել, առ. ոչ· պերճախոսի տիպարին տիրել, ըղձանալ։

Καταφημί. *M.* φήσω. affermare, confermare. Հաստատել, առարկել· խոհեմի՝ ճիշդ վերդիկտ տալ, ճի տիպի։

Καταφθάνω. *M.* φθάσω. sopravvenire. վաղ գալ՝ հասնիլ· խափ ինչին, ափանել, խոչընդոտել։

Καταφθείρω. *M.* φθερῶ. corrompere totalmente. բոլորովին ապականել· վատաբանել զօրքը՝ դերդաստ ընել։

Καταφθίω. *M.* φθίσω. perdere, consumare. 2. (ἀρτβτ. ἤ ἕλλ. καὶ πθ. ἤ μσ.) perire, consumarsi, morire, languire. կորնչանել, ապականել· 2· կորսուիլ, ապականիլ, մահանալ, հալչիլ մաշիլ, ծերանալ· խոյդ ընել, խելքի ընել· 2· խոյդ ելլել, խելքի ելլել, խօլիլ, ուշիմ ելլել, կիւլխէ՝ ըսչէաըէի խորամանի վերանալ, սրբէանալ։

Καταφθορά - ᾶς (ἡ) corruzione, distruzione, ruina totale. կատարեալ ապականութիւն՝ սրբութիւն՝ կործանիք՝ գէշացիք· խիստ գօղալուածք, խորտակ ընել վերստին ելլելոյ։ = *Διαφθορά.*

Καταφιλέω - ῶ. *M.* ήσω. baciare con amore, teneramente. խանդագնակօրէն սիրով սիրալիրաբար պագնել· համբուրանքի ընծաել։

Καταφιλοσοφέω - ῶ. *M.* ήσω. (μὲ αἰτ.) vincere qualcuno nella disputazione filosofica. փիլիսոփայական վիճաբանութեան մէջ մէկը յաղթել· ճիւնաբանութեան պատերազմի մէջ մէկուն վրայ տանիլ՝ յաղթել։

Καταφλέγω. *M.* φλέξω. infiammare, ardere estremamente. խիստ բռնկցընել՝ երել· ընդին ալիքներուդ՝ խոժոռ։

Καταφλεξις - εως (ἡ) abbrucciamento. երեք· խոժոռելը։

Καταφλυαρέω - ῶ. *M.* ήσω. ciarlare contro qualcuno. մէկ մը վրայ չատ բան զրուցել՝ խօսիլ· պերճախօսի հանգիստ ըլլի տալով՝ լռեցընել ընել։

Καταφοβέω - ῶ. *M.* ήσω. sgomentare, sbigottire. խիստ վախցընել· ընդին երկնչցընել՝ խրտնիլ։

Καταφοβος (ὁ, ἡ) sbigottito. խիստ վախցած· ընդին երկիւղ՝ խրտնիլ։

Καταφοιτάω (καὶ Ἰων. - έω) - ῶ. *M.* ήσω. discendere spesso. յաճախ իջնալ· ոտք դնել։

Καταφορεύω. *M.* εύσω. ammazzar crudelmente. անողորմաբար մեռցընել· խոշտանգել երկարատեւ։

Καταφορὰ - ᾶς (ἡ) caduta impetuosa. 2. il tramontar del sole. 3. invettiva. ուժգին անկում· 2· արեւուն մտքը մտնելը· 3· գառան կշտամբանք, առած· խրատ տալ· 2· կիսնկլի պատիժ· 3· ատրճանք· 4· (ἰατρ.) = *Κάρωσις.*

Καταφορικὸς - ή - όν. impetuoso, violento. ուժգին· խրատ, զրոյց· 2· (ἰατρ.) = *Ληθαργικός.*

Κατάφορτος (ὁ, ἡ) molto oneroso. խիստ բեռնաւորեալ· ընդին նիւթեալ։

Κατάφραγμα - ατος (τὸ) riparo, munizione. պատապարան· հիւանդի, հիւծելոյ։

Καταφράκτης - ου (ὁ) catafratta, corsaletto. զրահ վերա, վերա պահպանակ· գիրք, ղերէ, գինակնոց։

Κατάφρακτος (ὁ, ἡ) catafratto, armato di corsaletto. զրահաւոր, պատառազէն· ղերէղը, գիրքլէ։

Καταφράσσω (ττω.) *M.* άξω. armare da capo a piè. գլխէն ոտքը զէնքով զարդարել· պատրաստ սպասպատ տիպարի իւր տնօրինութ, ելլերնիս նիւթ։

Καταφρονέω - ῶ. *M.* ήσω. disprezzare. 2. (μὲ ἅπρμφ.) stimare, credere. անարգել, արհամարհել· 2· կարծել· խորհուրդ· 2· երբոյ՝ պատի նիւթ· 3· = *Σωφρονέω.*

Καταφρόνημα (τὸ) disprezzo. անարգանք, արհամարհանք· խորհուրդ, իմանալի։

Καταφρόνησις - εως (ἡ) l'azione di disprezzare, di vilipendere. անարգելը, արհամարհելը· խորհրդելի։

Καταφρονητὴς - οῦ (ὁ) disprezzatore. անարգող· խորհրդող, իմանալի խոհ։

Καταφρονητικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. solito a disprezzare. անարգելու՝ արհամարհելու սովորած· խորհրդոյ սովոր երթալոյ սովորութ։

Καταφροντίζω. *M.* ίσω. aver grande cura, curare grandemente. մեծով խնամել, խիստ հոգալ· ընդին ետնէն՝ խիստ հետամուտ ելլել։

Καταφρυάσσομαι (άττομαι). *M.* άξομαι. nitrire contro il freno. սանձին հանդէպ վրնջել, խրնջել· ի՛ր ետուս նիհարելէ տիպարել։

Καταφυγὴ - ῆς (ἡ) l'azione di rifuggire. մէկի մը ապաւինելը· պերճին ընդունելութ· 2· (συνεκδχ.) = τῷ

Καταφύγιον (τὸ) rifugio, ricovero. ապաստանարան, ապաւինեալու տեղ· ընդունուած իւր, ելեհան։

Καταφυλαδὸν, ἐπίῤῥ. per tribù. ըստ ցեղից. ետուելի խուրի։

Καταφυλάσσω (ττω.) *M.* άξω. conservare bene. պահել պահպանել· նիւթ տեսլութ։

Κατάφυλλος (ὁ, ἡ) pieno di foglie, fronzuto. տերեւով լեցուն· խոտոտ իւր տօս։

Καταφυσάω - ῶ. *M.* ήσω. (μὲ γεν.) soffiare sopra. վրան փչել· խոսխոնի նիւթելիտ· 2· (μὲ αἰτ.) empiere di soffio, gonfiare. փչելով ուռեցընել· նիւթելիտ չէլերտ։

Καταφυτεύω. *M.* εύσω. piantare bene, empir di piante. պէտ տնկել, տնկերով լեցընել· նիւթ տիտիտ, գիտանիլ տօլտութ։

Κατάφυτος (ὁ, ἡ) pieno di piante. տնկերով լեցուն· գիտան իւր տօս։

Καταφωτίζω. *M.* ίσω. illuminare, illustrare. լուսաւորել· գինելլեր նիւթ ըլլիլութ։

Καταχαίρω. *M.* χαρήσομαι. godere, dilettarsi del male altrui. ուրիշին չարեաց վրայ՝ պէտիցը վրայ զուարճանալ· պոլոնցին սոփոսկիի՝ ողբոսալոցը հոգեկոտ խօլտնիտ՝ գիրտ տոսլութ։

Καταχαλάω - ῶ. *M.* άσω. far discendere, calare abbasso con fune. չուանով վար իջեցընել· իւ իւր ընդին կոնդիրմիտ։

Καταχαλκεύω. *M.* εύσω. = *Καταχαλκόω.*

Κατάχαλκος (ὁ, ἡ) tutto coperto di rame.

Digitized by Google

բալզամիճ պղնձով պատած · պղնձապատ անել զոդեր իւի ետուլ։

Καταχαλκόω - ῶ. *M.* ώσω. coprire tutto di rame. բալզամիճ պղնձով պատիլ · պղնձապատ զոդեր իւի ետուլուիլ։

Καταχαρίζομαι. *M.* ίσομαι. fare, operare in favore d'uno. ումի մը շնորհք ընծայիլ բան մը գործել, ի շնորհս երկուց գործել · պերճին հիմիկ նիմիկ, պերճին հարբուր տարուրի պէր նեղեն նիմիկ։

Καταχαριστικός - ή - όν. liberale. առատաձեռն. ապիկոս, ճոխաբար։

Κατάχαρμα (τὸ) ludibrio. խաղալիկ · օյունեան, նկալնիմիկ ճարար։

Καταχειρίζομαι. *M.* ίσομαι. lasciar cadere di mano. 2. trascurare. 3. uccidere. ձեռքեն թողուլ՝ ձգել · 2. չհոգալ · 3. մեռցնել · իւիններն պերճուիլ՝ պուլիարիլ · 2. հոգիչ ըլլալ · 3. խոլտարիլ։

Καταχειρίος (ὁ, ἡ) che conviene, sta adattato alla mano di qualcheduno. ումի ձեռաց պատշաճող՝ յարմարող · պերճին իւիններն խոհելուն՝ գործածիլի ալան։

Καταχειροτονέω - ῶ. *M.* ήσω. condannare coi suffragi. քուէներով մեղաւոր գատապարտել · ժողո իւի խօլոմ ետիլ նիմիկ՝ խօլոմ պիտիլ վերիկ։

Καταχειροτονία - ας (ἡ) condanna fatta dal popolo. ժողովրդեն պրատած գատաստիկը մեղաւոր ընելը · ճիգիներուն վերեւէն՝ ոտիւէն խօլոմ պիտիլ։

Καταχέω. *M.* χεύσω. versar sopra, versare sulla terra. վրան՝ գետին թափել · ետուտնել՝ ներեն պեսդիլ։

Καταχθίω - ῶ. *M* ήσω. molestare. նեղացընել, տառապել · ուրիկին վիրիլ։

Καταχθής - ίος (ὁ, ἡ) molestato, aggravato. նեղեալ, տառապեալ · ուրիշէն իւի խօլոմ ետուած։

Καταχθόνιος (ὁ, ἡ) infernale, sotterraneo. գժոխային, տարտարիական · ճիճիաններ ըլլի, ճիճիաններուն տակը, իւր ալիքներ ունի։

Καταχλευάζω. *M.* άσω. deridere, beffeggiare smoderatamente. չափէ գուրս ապտանել՝ վրան ծիծաղիլ · հոգիին ալէրը գնալ՝ կիսիլնիդիլ։

Κατάχλυσις - εως (ἡ) caligine. ամպ, մառախուղ, պուտ, պիսան։

Κατάχολος (ὁ, ἡ) bilioso. մռայլասա · տաքրտալը։

Καταχορεύω. *M.* εύσω. saltar di gioja. ցնծալովեն ցատկել, խայտալ · սիրելի ճիգիներն ընդերմամբ։

Καταχράομαι - ῶμαι. *M.* χρήσομαι. abusarsi di.. 2. consumare, uccidere. գէշի համ գէշ գործածել, չարաչար գործածել · 2. սպառել, մեռցընել · ճիճիաս խոնար ճիճիս ետուլնոյ։ 2. ինէնէն նիմիկ, խօլ պիրկիլ, հնչուլ նիմիկ։

Κατάχρεος καὶ Ἀττ. Κατάχρεως (ὁ, ἡ) carico, pieno di debiti. պարտքով լեցուն, չատ պարտք ունեցող · պորճ ալիքիս ինկիճէն, գլխիկ պորճուս։

Καταχρησις - εως (ἡ) abuso. չարաչար կիրառութիւն. ճիճիաս ետուլնոմը · 2. (ῥητ.) catacrisi. պիտակուիթիւն. նմանութեամբ խոհիլիկի։

Καταχρηστικός - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. abusivo. արտաքոյ սովորութեան, անկանոն · ապիկիճէն գալիլը, նոգիճուիլ, գիճալի։

Κατάχρισις - εως (ἡ) unzione. օծում. խալխնելէլէ, գոհար։

Κατάχρισμα (τὸ) unguento. օծանելիք · օրթիճիճի նալ։

Κατάχριστος (ὁ, ἡ) unto ben bene. ալէկ օծուած · նէյի խալխնիլ։

Καταχρίω. *M.* χρίσω. ungere da capo a piè. գլխէն մինչուկ ոտքը օծել · գլխուն ոտքերուն խալխնել։

Κατάχρυσος (ὁ, ἡ) tutto dorato. 2. pien d' oro. բալզամիճ ոսկիով օծուած · 2. ոսկիով լիք · պիտակիճէն լիքը խոյտ ըլլալ · 2. պորճուն իւի գոլալ։

Καταχρυσόω - ῶ. *M.* ώσω. indorire bene, coprir d'oro. ոսկիով ապէկ մը օծել · ոսկիով պատել · պորճուն իւի պէր նէյ խոշ գալուլնոմէ, պորճուն իւի ետուլնոմէ։

Καταχρώννυμι. *M.* χρώσω. colorar bene. ապէկ ներկել՝ գունաւորել · նէյի գոլնոմէ։

Κατάχυσις - εως (ἡ) l'azione di versare di sopra. 2. (συνεκδ.) cocoma. վերէն լեցընելը՝ թափելը · 2. ջուր գնելու պղնձի անօթ · խոտրան գոլաստրուզ պիտիլ · 2 · իշտրէթ։

Κατάχυσμα (τὸ) salsa, intingolo. հաճուճելիք · թաշիմ՝ թէրղիկեթ՝ սոյս։

Κατάχυτλον (τὸ) tazza da bagno. բաղնիքի թաս · համամ թաս։

Καταχωλεύω. *M.* εύσω. rendere del tutto zoppo. բալզամիճ կաղացընել · պղնձապատ ճոխաբար։

Κατάχωλος (ὁ, ἡ) zoppo del tutto. բալզամիճ կաղ · պղնձապատ ճոխալ։

Καταχωρίζω. *M.* ίσω. disporre, collocare nel suo posto. վերաձգել, տեղն ի տեղը գնել · ներելնէլնէրիկ, ներելի ներելեն գոհալ։

Καταχωρισμός (ὁ) collocazione. վերաձգում, տեղի ի տեղը գնելը · ներելնէլնէրիկ։

Καταψάλλω. *M.* αλῶ. dilettare, incantare a suono di cetera. կիթառի ձայնով զուարճացընել՝ թովել · լսողը պղտոր իւի խօլնեալ գլխուն՝ պղտիկնիդիլ։

Καταψάω - ῶ. *M.* ήσω. accarezzare toccando gentilmente la mano. ձեռքը կամացուկ մը քսելով շոյել՝ գուրել · նէյի ապիճոփ ապիճոփ՝ նազիճիճ պերճուրէ օդտուիլ։

Καταψεύδομαι. *M.* ψεύσομαι. dir delle bugie, delle menzogne in disfavore di qualcheduno. ումի մը գէմ սուտ զրոյցել · պերճին հոգիչ խոսք պրօչնիկ։

Καταψευδομαρτυρέω - ῶ. *M.* ήσω. dar falsa testimonianza contro qualcuno. ումի մը գէմ սուտ վկայ ըլլալ · պերճին գործ իւի խոսք չտիպիլիչ նիմիկ։

Καταψηφίζομαι. *M.* ίσομαι. dar il suo suffragio contro qualcuno, condannare. ումի մը գէմ քուէ տալ, գատապարտել · պերճին գործ գործ պիտիլ, գործ պիտիլնի վերիկ։

Καταψυκτικός - ή - όν. rinfrescativo. զովացուցիչ · պերճիչիկ։

Κατάψυξις - εως (ἡ) rinfrescamento. զովացում, զովացընելը · պերճիչիկ։

Κατάψυχρος (ὁ, ἡ) troppo freddo. խիստ ցուրտ · ճիւ սոլնոմ։

Digitized by Google

Καταψύχω. *M.* ψύξω. rinfrescare, raffreddare troppo. ՀՀ զովացընել, պաղեցընել. ցրտի մերկութիւն տալ։

Κατεγγυάω-ῶ. *M.* ήσω. obbligare con malleveria, con satisdazione. 2. impromettere. երաշխաւոր առնել, անով գիմացիները կապել. 2. խոստ առ. տիպիլ ալիք, տիպիլ իլե ֆուրլըճափնի պալըմ՝ ֆիգուր նիմֆ. 2. ուղ վերմ։

Κατεδαφίζω. *M.* ίσω. gettar sulla terra, atterrare. գետնի վրա ձգել, գետին զարնել. ինչի մասն՝ կործանել։

Κατεθίζω. *M.* ίσω. accostumare in qualche cosa. բանի մը սովրեցընել. պէր ներկնդի ալըշտրմամ։

Κατειλωτίζω. *M.* ίσω. ridurre in schiavitù. գերի վարել. ինէյէր նիմֆ։

Κάτεμι. *M.* εἶμι. = Κατέρχομαι. ritornar alla patria. հայրենիքը գառնալ. վերանալ՝ վերի նիմֆ՝ գնալ։

Κατείργω. *M.* είρξω. costringere, opprimere. բանադատել, ձնգել, հարատևահարել. գիպէր նիմֆ։

Κατελαύνω. *M.* ελάσω. perseguitare verso giù. 2. (μὲ γεν.) lanciarsi sopra. գէպ ի վար քշել՝ վանել. 2. վրան ձեռնարկել. պլաղ գօլրս ֆօլտնմամ։ 2. խուճապի մէջ ընկնել։

Κατελέγχω. *M.* ελέγξω. riprendere, rinfacciare, convincere. յանդիմանել, երեսին զարնել, ըմբերանել. պիրկիլմէմէ, նէվկնի վրնմամ, ինչի գրնմամ։

Κατεναίρω. *M.* αρῶ. uccidere. մահացընել. նոյնիմ։

Κατέναντα καὶ Κατέναντι = τῷ

Κατεναντία καὶ Κατεναντίον, ἐπίῤῥ. avanti qualcheduno, alla presenza di... ոեկի մը առջև. պէրիսինի նօնէնտի։

Κατενῶπα ἢ Κατένωπα × ἀντὶ

Κατενώπιον, ἐπίῤῥ. = Κατέναντα.

Κατεξανίσταμαι. *M.* στήσομαι. alzarsi in piedi contro qualcheduno. ոեկի մը դէմ ոտք ելլել. պէրինի ֆուրը այաղլընմամ։

Κατεξετάζω. *M.* άσω. esaminare con diligenza. փուիթով խնամով քննել. փընթրիլը ինճիրլ նիմին։

Κατεξουσιάζω. *M.* άσω. servirsi della sua autorità, potestà contro qualcheduno. ոեկի մը դէմ իր իշխանութիւնը գործածել. ցրցընել. պէրինի ֆուրը գնոր հիւանդ ես հիւանդութիւնը ֆռանլանմամ՝ կնօտիրմէ։

Κατεξούσιος (ὁ, ἡ) = Αὐτεξούσιος.

Κατεπαγγελία-ας (ἡ) promessa certa. անխախտ խոստումնագիր. ստիպի վոտ։

Κατεπαγγέλομαι. *M.* αγγελοῦμαι. far una promessa ferma, certa. անխախտապար խոստանալ, ըզտրտ խոստումնագիր ընել. խոնդրել պէր վոտ նիմին, ստիպման ինչուր նիմին՝ պօղ վերմին։

Κατεπάγω. *M.* άξω. portare una cosa contro qualcuno. ոեկի մը դէմ բան մը բերել. պէրինի ֆուրը՝ պէրինին նօնէնտի պէր ներկնի նիմինին։

Κατεπάδω. *M.* άσομαι. incantare. կախարդել, թովվել. պէրէնէլմին։

Κατεπείγω. *M.* είξω. pressare troppo. խիստ շատցնել՝ հարկիցընել, փութացընել. պիրէ նէվնէնիմին՝ ուշանալ՝ ուշ նիմին։

Κατεπιφημίζω. *M.* ίσω. consecrare, dedicare a... ոեկի մը նուիրել՝ ձօնել. պէրինի նուիրիմ նիմին։

Κατεράω-ῶ. *M.* άσω. versare da un vaso in un altro, vuotare. ոեկ ամանէ ուրիշ ամանի մը լցընել, պարպել. պէր ֆոպտան գուլա պէր ֆոպա փոլտոփրմէ, պօղմիմէ։

Κατεργάζομαι. *M.* άσομαι. = Ἐξεργάζομαι. 2. uccidere, ammazzare. մահացընել, ապանձել. կօլտիրմէ։

Κατεργασία-ας (ἡ) l'azione di terminare, di finire una cosa. բանի մը լմնցնելը. պէր ներնի պիթիրմէ՝ նիւթիլ նիմին։

Κατεργαστικός-ή-όν. operativo. գործադրական. ոեղնի, նիւթ նուին։

Κατέργος (ὁ, ἡ) operato. գործեալ, արարեալ. իւլինիլ, նուիրված։

Κατερεθίζω. *M.* ίσω. irritare, provocare, eccitare estremamente. խիստ գրգռել՝ գրգիռ. պինի նուիրիմ նիմին։

Κατερείπω. *M.* ερείψω. (ἀμτβτ.) atterrarsi, diroccarsi, abbattersi. գետնին ընկնալ, փլչիլ, կործանիլ. ինէյէ պէրմէ, ինէյէսմէ, ինէր իլե ինէսման օլմէ։

Κατερυθριάω-ῶ. *M* άσω. arrossire di vergogna. ամչնալէն կարմրիլ. ուրնգման ֆընտրմէ։

Κατέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. ritornare in patria. հայրենիքը գառնալ. վերանալ գնմամ։

Κατεσπουδασμένως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) con gran diligenza. մեծ փութով ջանքով. պէօյիւտ ֆայրի՝ ճահտ՝ ինիմմ՝ նիթէսիպ իլե։

Κατεστραμμένως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) a rovescio. խառնիճախի, ընդ հակառակն. նիւրմիլի։

Κατευθύ, ἐπίῤῥ. a drittura. ուղղորդ, չիփ չիման. տօղրու, փօտօղրու։

Κατευθυντὴρ-ῆρος καὶ

Κατευθυντὴς-οῦ (ὁ) correttore, emendatore. ուղղող, շտկող. պէօղլիյէն, փօղրօմճան, խոշհ նիմին։

Κατευθυντήριος-α ἢ ος-ον. atto a render dritto. շիման ընելու յարմար. տօղրուլտը ասլնան. (οὐσ.) Κατευθυντηρία (ἐνν. σανὶς ἢ σχοῖνος) livella (*Lat.* amussis). հարթաչափ, կշռաթ. պէօղիւր նիւթ՝ ալէթ, ելերէզ։

Κατευθύνω. *M.* υνῶ. render dritto, correggere, emendare, dirigere, reggere, punire. շտկել, ուղղել, կառավարել, պատժել. պէօղլիմէ, պէօղլիմէմէ, խոշհ նիմին, նօրմ նիմին, ֆօղլամնմամ, ֆօղիւղլիմէմէ։

Κατευνάζω. *M.* άσω. sopire. քնացնել. սոյսրմէ. 2. (μτφρ.) calmare, mitigare. խաղաղել. նիւթիւն նիմին, նիւթիւմէ, պուղսիմէմէ։

Κατευναστήριον (τὸ) camera da letto. մահճի սենեակ. նօթաղ օտասը։ = Κοιτών.

Κατευναστὴς-οῦ (ὁ) che fà dormire. քնացնող. սոյսրման։ (οὐσ.) cameriere, ciamberlano. սենեկապան, սենեկապետ. իւ օղլանը, հասնէյէ։

Κατευοδόω-ῶ. *M.* ώσω. condurre, guidare per una strada molto comoda,

Digitized by Google

buona. չաա հիշա՝ ազէկ ճամբէ մը ասա-ղիտրեմ՝ առնիլ. ըսնիլ բահաի՝ նչէ պէտ նօրաան ներթիտրեմ։

Κατευφημέω - ῶ. Μ. ήσω. accogliere con delle acclamazioni. ծափահարութեամբ ընդունիլ. եւ ֆոփոխ իւր՝ աֆերելներ իւր ֆատալ նիմիմ։

Κατευχή - ῆς (ἡ) preghiera, voto. ազաչանք, ուխտ. բիճա, փատա, նէզիր։

Κατευχομαι. Μ. εὐξομαι. pregare, dimandare. 2. (μὲ γεν. ἑλλ.) imprecare. 3. (μὲ ὀοτ. ἢ ἀπαρ.) far un voto, votare (*Λατ.* devoveo.) խնդրիլ, ազաչիլ. 2. անիծիլ, չարամտիլ-ուբիչն ընել. 3. աւետաւել. տիչիմիմ, բիճա՝ նիալ նիմիմ. 2. պիր փատա նիմիմ. 3. նիշ՝ ատոֆ նիմիմ, ատաֆ։

Κατευωχίω - ῶ. Μ. ήσω. (μσ. συνήθ.) mangiar con gran gusto, mangiar bene. (*Λατ.* epulor.) չաա ախորժելով ուտիլ, ազէկ ուտիլ. ղէֆ հալ իւր՝ խոլլանաֆ նիմիմ, նչէ նիմիմ։

Κατέχω. Μ. καθέξω ἢ κατασχήσω. ritenere, arrestare, contenere, impedire. 2. (ὄθ. ἑλλ.) restar in qualche luogo, alloggiare, albergare. 3. (ναυτ.) approdare. 4. nascondere, coprire. 5. ottenere, possedere. 6. (πρὸς μτχ.) continuare, star facendo qualche cosa. կանգնցնել, զսպել, բռնել, նաւասիլ, արգիլել. 2. տեղ մը ձեալ, ինկուանիլ. 3. ցամաքը մտնիլ. 4. պահուըռտիլ, ծածկիլ. 5. տասնալ, ունենալ. 6. յարառուտիլ, բան մը ընելէն չդադրիլ. փարփարմաֆ, խոսիմաֆ, լռալ նիմիմ, ուշ ֆօմաֆ, ֆին նիմիմ. 2. պէր ինչոկ հանգուրտ ֆտալ, ֆին նիմիմ. 3. ետչաս նուալմաֆ. 4. լիչչնիմիմ, նօրմիմ. 5. նորմիմ, նուն նիմիմաֆ. 6. տիմա՛ նիմիմ, պէր չնչ նիմիմաֆն վրայ նիզմիմիմ, փարմա նիմիմ։

Κατηγορέω - ῶ. Μ. ήσω. riprendere. 2. accusare. 3. (μτφρ. μὲ αἰτ.) indicare, mostrare. 4. (μὲ αἰτ.) attribuire. յանդիմանել. 2. ամբաստանել. 3. ցցրընել. 4. արտայայտել, ընծայել, վերադրել. միմիմ տալով. 2. չնչ նիմիմ. 3. ինօգտիմիմ. 4. իմիմ նիմիմ՝ վերիմիմ։

Κατηγόρημα (τὸ) oggetto d'accusa, delitto. 2. (λογικ.) predicato, attributo. ամբաստանութեան նիւթ, յանցանք. 2. առարկելիք. չնչ-վս օլմանաֆ հարցիր, փատահաի. 2. ուքիթիր, տիյիթիր։

Κατηγορία - ας (ἡ) rimprovero. 2. accusa. յանդիմանութիւն. 2. ամբաստանութիւն. տիթիր, իսդիր. 2. չնչվս, չնչոլիր. 3. = *Κατηγόρημα* (2.) categoria. առարկայութիւն. ուքիթիր, տիյիթիր, հաթեկորի։

Κατηγορικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ) - ικῶς. che appartiene all' accusa, al predicato, categorico. ամբաստանութեան՝ առարկայութեան պատճառած. չնչվյս՝ ուքիթիր՝ տիյիթիր հիմնուալ։

Κατήγορος (ὁ, ἡ) accusatore. ամբաստանող, գատաիալ. չնչվնը, իսմալ։

Κατήκοος (ὁ, ἡ) chi ascolta, ascoltatore. մտիկ ընող. տիյնիկեն. (οὐσ.) Ὑπακουστής. 2. ubbidiente. հլու, հնազանդ. գիրիթ օլան. (ὄθ. οὐσ.) suddito. հպատակ. բանի, էլիճի։

Κατήλιψ - ιφος (ἡ) solajo. վերնայարկ. իւանի իչի։

Κατημελημένως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) con grande negligenza, con estrema incuria, trascuratezza. մեծ անհոգութեամբ, խիստ զանցառութեամբ. ընչիր հոգատրելէ՝ պիւչիւտ վրայիմիչի իւր, ամէն իշդ նիմիմիչիր։

Κατηναγκασμένως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) forzatamente. (*Λατ.* coacte.) բանի՛ ըլլ՝ ինչ իւր։

Κατήνεμος (ὁ, ἡ) esposto al vento. հովին դրաւած. նաւալիմր ետնալմա՝ պըրթէըլլ։

Κατηφερής - ὲος (ὁ, ἡ) ben coperto, coperto col tetto o siccome con un tetto. ազէկ գոցաւած, յարիով կամ իշդ յարկով գոցաւած. նչի ֆափանըլլ, ընիչ նիշոտ ընիչ իւր կիպ նօրիմ-ուբիչ ֆափանըլ։

Κατήρης - ους (ὁ, ἡ) allestito, guernito. պատրաստաւած, կազմ, յարգարաւած. հագըլլ, ինգոլիր օլմալ, հագ հագըլլ, պատրաստ։

Κατηφεια (ἡ) tristezza, afflizione. արմտութիւն, ցաւ. դժնայնիր, իւնիմ, ահ։

Κατηφέω - ῶ. Μ. ήσω. attristarsi, accigliarsi per afflizione o vergogna. ցաւ մը կամ ամչնալէ արտիք, երեսը ծռմըռել. ամչցած նիշոտ արբնտան ձգտալուընիմ՝ ֆալըճը ընիմիմ՝ սարսիրելէ ատաֆ։

Κατηφὴς - ὲος (ὁ, ἡ) accigliato, tristo, afflitto. երեսը կախաւած, խոժոռահայեցք, տխրագին, ցաւագին. սարսիրելը ատաֆ, ֆալըրելը ընիմիլ, ծլօսա, ծալտալ. ամչեալ. պէրթալ։

Κατηχέω - ῶ. Μ. ήσω. risonare continuamente, torre gli orecchi a qualcuno risonando spesso, stordire. 2. insegnare a viva voce, istruire, ammaestrare. 3. insegnare i primi elementi di qualche cosa. անգգամ հնչել, հնչեցընել. յանախ հնչելով ականջները խլացընել. ընգգամացընել, ապշեցընել. 2. բերանով ձայնիւ սորվեցընել, կրթել, վարդապետել, աշակերտել. 3. բանի մը սկզբունքները՝ հիմունքները սորվեցընել. փարա՝ պէր ֆարթ նօրիմրիմիմ, ֆալըլըէ նօրիմրիմիմ, ատ ատ նօրիմրիմիմ. 2. ալֆապէրնել. 3. ինօգտիմիմ. 4. իմիմ նիմիմ՝ վերիմիմ։

Κατηχίω - ῶ. Μ. ήσω. risonare continuamente, torre gli orecchi a qualcuno risonando spesso, stordire. 2. insegnare a viva voce, istruire, ammaestrare. 3. insegnare i primi elementi di qualche cosa. անգգամ հնչել, հնչեցընել. յանախ հնչելով ականջները խլացընել. ընգգամացընել, ապշեցընել. 2. բերանով ձայնիւ սորվեցընել, կրթել, վարդապետել, աշակերտել. 3. բանի մը սկզբունքները՝ հիմունքները սորվեցընել. փարա՝ պէր ֆարթ նօրիմրիմիմ, ֆալըլըէ նօրիմրիմիմ, ատ ատ նօրիմրիմիմ. 2. ալֆապէրնել. 3. ինօգտիմիմ. 4. իմիմ նիմիմ՝ վերիմիմ։

Κατηχισμός. Κατηχέω (2.) catechismo. հնչող բան. 2. քրիստոնեական վարդապետութեան հարցանքին պատասխանիմ. նօրէն նեանէ. 2. հնչիմ պէն հարցանք։

Κατηχὴς - ὲος (ὁ, ἡ) sonoro, risonante. հնչող. նօրէն։

Κατήχησις - εως (ἡ) stordimento per il molto risonare. չաա հնչելէ՝ հնչեմնիչէ առաջ եկած ապշութիւն. ղէֆ նօրիմրիմիմ՝ ըլմալուան իւնէրէ իսկեն պերթիրիմ։ 2. = *Κατηχισμός.*

Digitized by Google

Κατηχητης - οῦ (ὁ) istruttore. 2. (*ἐκκλησ.*) catechista. *ուսուցիչ, հրահանգող.* 2. *քրիստոնեական վարդապետութիւն սորվեցնող. փոխարէն, խօս.* 2. *խոչի դիր՝ խոչի գործիք կօգտագործեն.*

Κατηχητος (ὁ, ἡ) catechizzato. *քրիստոնեական վարդապետութիւնը սորված. խոչի դիր կօգտագործել.*

Κατηχίζω. *M. ίσω.* (*ἐκκλησ.*) catechizzare. *քրիստոնէական վարդապետութիւնը սորվեցնել. խոչի դիր կնիք.*

Κατηχισμὸς (ὁ) (*ἐκκλησ.*) catechismo. *վարդապետութիւն հաւատոյ, հրահանգ քրիստոնէական վարդապետութեան. խոչի դիր, խոչի գործ.*

Κατηχιστὴς - οῦ (ὁ) = **Κατηχητής.**

Κατηχιστικὸς-ὴ-όν. istruttivo. 2. (*ἐκκλησ.*) catechistico. *վարդապետական, կրթական, հրահանգչի.* 2. *հաւատոյ վարդապետութեան պատկանած. խոչի ու ջիղի պիտոյ.* 2. *խոչի գործիք պիտի ըլլալ.*

Κατηχουμενεῖα καὶ Κατηχουμένια (τὰ) (*ἐκκλησ.*) quella parte della chiesa, dove stavano i catecumeni. *եկեղեցւոյ մասը ուր կեցած մնալ՝ սահմանուած էր.*

Κατιας - άδος (ἡ) tenta. (*Γαλλ.* sonde). *վիրաբուժի ասեղը. գերբոհ գործ.*

Κατιλλαίνω καὶ (*μσ.*) *αἴνομαι.* *M. ανῶ* - *ανοῦμαι.* = **τῶ**

Κατιλλώπτω. *M. ώψω.* stralunare. 2. occhieggiare. *աչքերը գարձնել նայիլ.* 2. *խանգագոյն աչքը նայիլ, սիրով սկսարգիլ. կիսաչքերնի տեսնուելուն պատճառ.* 2. *աչք իլլ պատճառ.*

Κατισχναίνω. *M. ανῶ.* } emaciare.

Κατισχνόω - ῶ. *M. ώσω.* } *ցընել, խոսա ընէ՝ գարձնել՝ վատ ընել. խղճալուիլ.*

Κατισχύω. *M. ύσω.* prevalere. 2. (*μὲ αἰτ.*) far violenza ad alcuno. 3. corroborare. 4. (*ἀμτβτ. ἢ ἑλλ.*) invalorirsi, corroborarsi. *գերազանցել.* 2. *ուժ մալ, զօրացնել.* 4. *ուժ առնել, կորզալու. պնդել օվսի.* 2. *պիրկեր զոր՝ ճկար կիլլի.* 3. *զօրանալ.* 4. *զօրանալ կեանքի, զօրանալ տեղ կիլլի.*

Κατίσχω. *M.* = **Κατέχω.**

Κατοδυνάω - ῶ. *M. ήσω.* eccitar un acerbo dolore. *սաստիկ կսկիծ մը պատճառել՝ բերել. տեսնել զոր ոճը հասլ կիլլի.*

Κατοδύρομαι. *M. υροῦμαι.* piangere amaramente. *լալ գանգատիլ, սաստիկ արցունք թափել. ոճը կնօշ խօսը տեսնուիլ, էդրաւ տալ կիլլի.*

Κατοιδα. *M. κατείσομαι.* sapere, conoscere perfettamente. *ազէկ գիտնալ՝ ճանչնալ. ինչ ալ կնայի՝ խօսքի՝ խոսքնէ.*

Κατοίησις - εως (ἡ) estrema presunzione. *չափէ գուրս ինքնահաւանութիւն, գոռոզութիւն. ինքզինքը տեսնելէն. զօրութենէն.*

Κατοικέω - ῶ. *M.* ήσω. abitare, dimorare in qualche luogo. *տեղ մը բնակիլ. տիր կերթալ տալն օվսի, իջեւանի կիլլի.*

Κατοίκησις - εως (ἡ) abitazione. *բնակութիւն. տալն օվսի, իջեւանի.*

Κατοικητήριον (τὸ) abituro. *բնակարան. տալն օվսի ամէնէն հասլ.*

Κατοικητήριος (ὁ, ἡ) dove si può abitare, abitabile. *բնակուիլ կրցօղ. տալն օվսի ընդունելիր.*

Κατοικία - ας (ἡ) abitazione, alloggio. *բնակարան, իջեւան. տալն օվսի ամէնէն հասլ, խան, փոնտ.* 2. (*συχν.*) = **Ἀποικία.**

Κατοικίδιος-α ἢ ος-ον. domestico. *տաներէն, տնէ եզօղ. կրկին օվսի, կվի գիւղական.*

Κατοικίζω. *M. ίσω.* dar alloggio, abitazione, albergare. 2. popolare. *բնակութիւն տալ, իջեւանը ընդունիլ.* 2. *բնակիչօք լեցընել բազմամարդ տանիլ. տալն օվսի կիր վերմիլ, խռնա՝ փոնտը գտալ կիլլի՝ ալ տալ, փոփոխիլ.* 2. *չինկիլլի (պիր չհերթէ).*

Κατοίκισις - εως (ἡ) καὶ

Κατοικισμὸς - οῦ (ὁ) l'azione di popolare una città. *քաղաք մը բնակիչօք լեցընելը՝ բազմամարդ ընելը. պիր չհերթէ չհնկիլլիլ.*

Κατοικιστὴς - οῦ (ὁ) il conduttore di una colonia per popolare una città. *Ան քաղաք մը մարդաշատ ընելու համար հաւատած մը ժողովուրդ տանող. պիր չհերթէ չհնկիլլիլ իլլի պիր պօլսի ճգիսի կիսիլիան.*

Κατοικοδομέω - ῶ. *M. ήσω.* empire un luogo con degli edifizj, con delle fabbriche. *շէնքերով չինուածներով տեղ մը լեցընել. խափարել պինալը իլլի պիր հասլ փոլտարմալ.*

Κατοικονομέω - ῶ. *M. ήσω.* far una buona economia. *ազէկ տնտեսութիւն ընել. կրկ հանգարտելէն կիլլի.*

Κάτοικος (ὁ, ἡ) abitante. *բնակիչ. տալն օվսի, գիսիդիսի.*

Κατοικοφθορέω - ῶ. *M. ήσω.* rovinare una casa, una famiglia. *ճկին տունը՝ գերդաստանը ապրիլ՝ կործանել. պէրիմին կվինի՝ ֆոփչաընը՝ ղարէնը գօրմալ, ճտղընը պիտիսիրմալ.*

Κατοικτείρω. *M. οικτειρήσω.* compassionare, aver misericordia, pietà. *կարեկցիլ, ցաւակցիլ, գիմալ. փերփալ օվսի, աճըմալ.*

Κατοικτίζω. *M. ίσω.* = **Κατοικτείρω.**

Κάτοινος (ὁ, ἡ) imbriacone, crapulone. *գինեմոլ, գէշ գինով. ճոնիա, իլլիճ, գործի փոփոյ.*

Κατοίομαι. *M. οιήσομαι.* presumere arrogantemente, aver una estrema presuntuosità. *գոռոզութեամբ հպարտութեամբ ինքզինքը գանի մը կարծել՝ բարձրամիտիլ, իրմէն հաւնիլ. ղրթրթիլիլ իլլի փիսիփոխին կիլվիմալ, փիսիփոխի պէս չկոյ ղանի կիմալ, փիսիփոխի պիտիմալ.*

Κατοίχομαι. *M. χήσομαι.* andare giù abbasso, morire. *վար երթալ, մեռնիլ. ալաղ կիմալ, կօլմալ.*

Κατολεγωρέω - ῶ. *M. ήσω.* non aver la minima cura, trascurare totalmente. *բնաւ հոգ չունենալ՝ չհոգալ, բոլորովին գանց առնել. հիւ գործերմանէ, ասալ գայր կիմալ, համարիլ ալմամալ.*

Κατολισθαίνω. *M. ολισθήσω.* sdrucciolarsi

Digitized by Google

e cascare giù. աՀիլ ու վար ինկնալ։ ի-ոչչ ալլը պ-ըլլիլ։

Κατολοφύρομαι. M. ρομαι. deplorare, piangere amaramente. գաՀնագին լալ արտասուելՀ արցունք թափիլ. ան ինչ խոչը պիտի, ինկար ալլնիր։

Κατομβρέω - ῶ. M. ήσω. piovere a scroscio. 2. inondare con un nembo. առատ գալ, խիտ անձրեւիլ. 2. առատով Հեղեղել. ալեաց խալտիլ. 2. ալեաց իլ պատել՝ ըլլալ։

Κάτομβρος (ὁ, ἡ) bagnato da un nembo. անձրեւատարափ մը ընդունած. ալեաց ծածկած ըլլալու։

Κατόμνυμι. M. ομοῦμαι. confermare con giuramento, giurare di qualche cosa. երդմունքով Հաստատել, բանի մը վրայ երդմունք ընել. ինքն իլ ի-ուխտիդ վերցիր, պէր նէտիկ հոխլը- ինչն ինծի։

Κατονειδίζω. M. ίσω. oltraggiare in faccia. երեսին նախատել, երեսը զարնելով ընդդիմանալ. ինչ-ինէտ վ-ըսիլ պիտի ինծի։

Κατονίνημι. M. ονήσω. giovar molto. խիտ օգտել. շատի ի-ոչ-ոտ կրնիլ։ (μσ. μὲ γεν.) ritrarre frutto, avvantaggiarsi. օգուտ առնալ. ի-ոչ-ոտ ելլը-րմիլ, հարցնը ի-ոչ-ինիլ։

Κατονομάζω. M. άσω. denominare. անուանել, յորկորիլ. ան ի-ոնչ-ոնիլ, (μὲ ὄστ. ἐκ δ'.) consacrare. նուիրել, ձօնել. ի-ոգին կրնիլ։

Κατονομασία - ας (ἡ) denominazione. 2. consecrazione. անուանելը, յորկորելմ. 2. նուիրելը, ձօնելը. ան ի-ոնչ-ոնալ, ան իլ անվանը. 2. ի-ոգին։

Κάτοξυς - εος (εῖα, ύ) molto acuto. խիտ սուր. շատի սիլիր։

Κατόπιν καὶ

Κατόπισθε καὶ (πρὸ φων.) - σθεν, ἐπίῤ. dietro, da dietro. 2. dopo. ետեւէն. 2. ետքը, յետ, յետոյ. կնոխ-կնոխ-պէս. 2. ասիկա։

Κατοπτεία - ας (ἡ) καὶ

Κατόπτευσις - εως (ἡ) osservazione, contemplazione fatta da un luogo elevato. բարձր տեղէ մը դիտելը՝ քննելը. խոխ պիր Հաղորդ նայոր՝ գ-ընալս կրնիկ։

Κατοπτευτήριος (ὁ, ἡ) abile, atto alla contemplazione, all' osservazione. դիտելու՝ քննելու՝ քննելու կարող բաւական յարմար. նայոր կրնիկ՝ գ-ընալս կրնիկ ի-ոգիր՝ ա-յնան. (οὐσ.) Κατοπτευτήριον (τὸ) luogo di osservazione, di contemplazione. դիտադրելիան՝ քննելիան տեղ. նայոր՝ գ-ընալս խոխ մը Հաղ։

Κατοπτεύω. M. εύσω. contemplare, osservare con attenzione. ուշադրելիութեամբ քննել՝ դիտել. ուշիկ-նիլ գ-ընալս՝ նայոր կրնիկ։

Κατοπτήρ-ῆρος (ὁ) chi osserva, contempla. դիտող. քննող. նայոր՝ գ-ընալս իրին. (οὐσ.) instrumento chirurgico per cavar fuori l' escremento di dentro dell' ano. արտանին ձկէն կղկղանք Հանելու վիրաբուժական գործիք. պետ-ի-նոն իլ-ինին ձգտելիութիւն ունեցող ձիրքս ալ։

Κατοπτήριος (ὁ, ἡ) = Κατοπτευτήριος.

Κάτοπτος (ὁ, ἡ) visibile. երեւցող. ի-ոլնիր։

Κάτοπτος (ὁ, ἡ) ben arrostito. ալեկ խորովելմ. խիտ տ-ոպով օլմալ։

Κατοπτρίζω. M. ίσω. mostrare nello specchio, o quasi nello specchio. Հայելի կամ իբր Հայելի ձէ ցցելՀ. ան-ոգ-ոս ինչ-ոգ-ոս ի-ոլ ի-ոգ-ոլիլ։ (μσ.) specchiare. 2. (τρπ.) vedere chiaramente. Հայելի նայիլ. 2. յայտնի տեսնալ. ա-նոյ պիտի։ 2. ան ալ իլ-ինիլ։

Κατοπτρικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ) - εκῶς. di specchio. Հայելիի պատկանած. ան-ոգ ի-ոլիկ-ալիի. Κατοπτρικὴ (ἡ) (ἐννοτέχνη). la catottrica. Հայելատեսութիւն (յոլոցիտալ շատ ուսումնասիրելու վրայ Հաստատուած բնագիտական ճիւղ մըսը). ան-ոլ նոյ Հոխլը խըմոյ իտին իլ Հիմիկին պէր Հիմիկ։

Κατοπτροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile allo specchio. Հայելիի նման. ան-ոգ պէտիր։

Κάτοπτρον (τὸ) (κατὰ, ὄπτομαι). specchio. Հայելի. ան-ոգ։

Κατοργανίζω. M. ίσω. empire un luogo a suono di strumenti musicali. նուագարանելու համար տեղ մը լեցցնել. շալկըրել տ-ոպով իլ պէր Հանել գ-ընալս։

Κατοργιάζω. M. άσω. = Ὀργιάζω.

Κατορθόω - ῶ. M. ώσω. raddrizzare. 2. (τρπ.) disporre, portare, ridurre in un esito prospero, maneggiar bene la cosa. շտկել, ուղղել. 2. կարգել, կարգադրել, ալեկ վ-ախճանի մը երթալին յաջողակ կառաւարուի մը բերել, ալեկ գ-ործելու բանը. գոչ-ընելիսի, պէտիկ. 2. ըրդաց՝ նիլ-ոգ-ոս գ-ործ, պէր իլլն տեղը նիլիկ-ինիլ տ-ոպով կրնիկ, պէր նէտիկ խիտ գ-ալլեանի, խիտ գ-ալլ-ընիլ։ (ἀπρτ. ἡ πθ.) riuscire, trovarsi in un stato felice. յաջոգիլ, բանը առաջ երթալ. երջանիկ վիճակի մը ձէ գ-անուելիլ. բաս կրնիլ, իլ իլ-երի վ-ըսիլ, Հարիւր-ալ պէտ Հալ գ-ալ-ընիմ։

Κατορθωμα (τὸ) azione valorosa, gesta. քաջալերական գործ, երեւելի արարք. ծերպիլ։ ան-ալ, իլ-ինալ իցիրոց։

Κατόρθωσις - εως (ἡ) buona riuscita, successo prospero. ալեկ բարի եւք. կառաւարած, յաջողակ վ-ախճան. ան-ոգիլ-ը՝ նուկ-ինալ ան-ոլ նիլ-ինիկ։

Κατορθωτὴς - οῦ (ὁ) l' autore d'un fatto, d'una cosa ben riuscita. ալեկ եղած՝ յաջոգած բանի մը Հեղինակ. բաս ինչ-ոլ պէտ իլ-ինալ պէր ան-ոլ-ին նի-ոնիկ ան-ոլ Հիմիկ գ-ործիկ։

Κατορθωτικὸς - ὴ - όν. che riesce in ogni impresa. ամէն գործը յաջոգող. ամէն գործին ձէտ ալեկ եւլող. Հար իլ բաս կրնիկ, Հէր մալ-Հ-ոգիս նիկ իլ-ինան։

Κατορρώδέω - ῶ. M. ήσω. spaventarsi, sbigottire. խիտ վախնալ, ահաբեկիլ. ինչ-ոգ գ-ործիմ, շշկիլ խ-ոլ-ոնիլ։

Κατορύσσω (ττω.) M. ύξω. infossare, seppellire. փոսը ձգել, թաղիլ. շատ-ոգ ան-ոնիմ, կրօնիկ։

Κατορχέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. saltare a dispetto d'uno. 2. (ἐν γεν.) disprezzare, oltraggiare. ամէն կամայիք կէտ

գաթիճել՝ կտրատել. 2. անորգել, նախատել. պչրելն նեռականին՝ ըստ բարեպաշտի. 2. խոլտոտել, սիրիկասել։

Κατορχίτης - ου (ὁ) vino di Cipro fatto con fichi secchi. գոր թզերբ չհնուած կիպրոսի գինի. խօրոտ կնիքներն խոթելէ գըտըել ըստրատը։

Κατουλόω-ῶ. *M.* ώσω. cicatrizzare. սպիանալ, վէրքը կամ՝ բուժել. խոշոր պիտիներ՝ նշ. նիկ, խոշոտել խոնիներն նիշտիշերը պղտոփանք։

Κατουλωτικὸς - ή - όν. cicatrizzante. սպիացնող, վէրքը կամ՝ բուժող. խոշոր պիտիներն՝ որ վրանին՝ նշ խոնի։

Κατουρέω - ῶ. *M.* ήσω. pisciare, orinare sopra. վրան միզել. խոտիանի նկիսի. 2. (συνεκδχ.) vilipendere, disprezzare. անարգել. խոշտանգել։

Κατουρίζω. *M.* ίσω. navigare con un vento prospero. յարգական հովով նաւել. նաւ ըստ ընկերոջ նկի նկիսի (նկի հանգչելն)։

Κατουρόω - ῶ. *M.* ώσω. = τῷ προηγ.

Κατοφείλω. *M.* οφειλήσω. = Ὀφείλω.

Κατοφρυάομαι - ῶμαι. *M.* άσομαι καὶ

Κατοφρυόομαι - οῦμαι. *M.* ώσομαι. accigliarsi. յօնքը ինքզինքն, երեսը մէմէն՝ կոպիտ, խստասիրտ. գալէնը ընդհանուր, սառըցնելը կերպարանքին՝ սոսկ, ահագին նկիսի։

Κατοχεύς - έως (ὁ) nottola, saliscendo di legno. գարաւանի. հանգոյց։

Κατοχεύω. *M.* εύσω. = Ὀχεύω.

Κατοχὴ - ῆς (ἡ) ritenzione, arresto, impedimento. 2. possesso. 3. sorta di catalessia. բռնելը, կառավարելը, արգիլելը. 2. տասգօմ, տասգօմի իւն. 3. ուշաթափութեան մէկ կերպը. նօսքիա, ուշը գօտ, ընկի նկիսի. 2. խոչնդ, գոլէ նկիսի, իւն ինչերի. 3. պէր նէնի պահօսի, գերնին տասգօմելէ՝ ահագին (իւնկի պէր)։

Κατόχιμος (ὁ, ἡ) = Κάτοχος. che si può possedere. տասգաւիլ կրցող, տասգամլու. նորինին պիտի։

Κάτοχος (ὁ, ἡ) che ritiene, arresta qualche cosa. 2. (μτνμ.) ricordevole di. բան մը բռնող՝ նաւատող՝ կասեցնող. 2. բան մը յիշող՝ յիշատակող. պէր նէնի նօսքիա՝ ուշ գօտ՝ ընկի նկիսի. 2. պէր նէնի գիտէր նորին՝ անոնց (οὐσ. θηλ.) = Κατοχή, Καταληψία. 3. (πθ.) posseduto, preso. տասգնալ, ձեռք անցած. նորինէ գէ, նէնի ինչին։

Κατόχως, ἐπίῤῥ. ritenendo, contenendo, 2. con catalessia. զսպելով, բռնելով. 2. ուշաթափութեամբ. նօսքիաբար, ընկի նկիսի. 2. գոլնելնօսք պէրնէնի պէր նէնի պահօսելը օլորտ։

Κατοψὲ, ἐπίῤῥ. molto tardi. շատ ուշ. ցէն ինչ։

Κατόψιος (ὁ, ἡ) che sta sotto gli occhi. աչքի առակ կեցող. կիսնէն ալինօր՝ նորինէ փոքրան։

Κατοφοφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ὀφοφαγέω.

Κατρεὺς - έως (ὁ) pavone d'India. Հնդկաստանի սիրամարգ. Հնդկօրան նասալ։

Καττάδε. *Δ.* ἀντὶ Κατὰ τάδε.

Κάττυμα (τὸ) cordovano, suola. սեղ, պաճարնէր. փոսնէլի, տաղիչան. 2. (μτφρ). furberia, macchinamento. խորամանկու-

թիւն, գաւազրութիւն. ճիւնգպազնէլէ, նենգիչնէլ։

Καττύω. *M.* ύσω. rappezzare, ricucire (ciabatte). կարկատել (հին հողաբատիներ). նորոգել (նալի ֆոպոճելը)։

Κάτω (κατὰ), ἐπίῤῥ. abbasso, giù. ցածը, վար. ալէքօրա, ալտը։

Κατωβλέπων - οντος (ὁ) καὶ

Κατώβλεπον - οντος (τὸ) καὶ

Κατώβλεψ - επος (ὁ) catoblepa (animale simile al toro) վարտիկ (ցլի նման անասուն մը). երեք պտիտրէ կէնի պօղնէր պէր նէնի հայնան։

Κατώγειος καὶ Ἀττ. Κατώγεως (ὁ, ἡ) = Κατάγειος.

Κατώδυνος (ὁ, ἡ) molto addolorato, estremamente afflitto. սիրտը խիստ ցաւած, խիստ՝ վերջին աստիճանի ցաւագին. իւրեայ էից ածուել, ան պերճին էնալին ածը փոյտալ, հոգին նեցուկ պերթալիգը։

Κάτωθε, καὶ (πρὸ φων.) — Θεν, ἐπίῤῥ. d'abbasso. վարէն. ալէզկան։

Κατωθέω - ῶ. *M.* ωθήσω ἢ ώσω. spignere all' ingiù. վար հրել. ալէզը նկիսի։

Κατωμάδιος - η ἢ ος - ον. che si porta sulle spalle. չալկելով տարուող, չալկով տարուող. օմանգա՝ ազգիլնատրած ինգան։

Κατωμαδὸν, ἐπίῤῥ. dalle spalle o sulle spalle. ուսէն կամ. ուսոց վրայ. օմանգան խոտօ օմանգանան խոտիանգը։

Κατωμίζω. *M.* ίσω. portar sulle spalle. չալկով տանիլ. օմանգա՝ ազգիտ նօնկիսի։

Κατωμὶς - ίδος (ἡ) = Κατωτὶς.

Κατωμοστὴς - οῦ (ὁ) (κυρ. ἵππος) cavallo che getta a terra il cavaliere (Λατ. sternans equus). վրան հեծնողը վար նետող ձի. խոտիանի պիհնի ալտը անան ան։

Κάτωμος (ὁ, ἡ) che ha le spalle basse, corte. ցած՝ կարճ ուս ունեցող. ալէտ՝ գըտօտ օմանգը։

Κατωμοσία - ας (ἡ) affermazione fatta con giuramento. երդումով եղած հաստատութիւն. նիգի իւն օլան ինգիլնիի՝ հրնանգի։

Κατωμοτικὸς - ή - όν. che concerne l'affermazione fatta col giuramento. երդումով եղած հաստատութեան պատկանած. նիգի իւն օլան ինգիլնիի՝ հրնանգի հնաստոյ։

Κατωπιάω - ῶ. *M.* άσω. abbassar gli occhi. ալէքնէրը վար իջեցնել՝ վար ընել. կիօղլերին ալտը խոտիտ, ալտը պոխոտ։

Κατώτατος (ἀνμλ. ὑπερθ. τ. Κάτω) - η - ον. infimo. յետին, ամենէն տարիքը. նն ալտիչ։

Κατωτάτω, ἐπίῤῥ. all' infimo posto. յետին՝ ամենէն տարին գիրքը. նն ալտիչ ըզրատ։

Κατώτερος (ἀνμλ. συγκρ. τ. Κάτω). inferiore. տարնագոյն. փոհ ալտիչ։

Κατωτέρω, ἐπίῤῥ. alla parte inferiore. տարնագոյն կողմը. փոհ ալտիչ ինգանգատ

Κατωτέρωθεν, ἐπίῤῥ. dalla parte inferiore. տարնագոյն կողմէն. փոհ ալտիչ ինգանգատ։

Digitized by Google

Κατωτὶς - ίδος (ἡ) cappotto. վերարտաքին ժիպիկոց · կոֆթի։

Κατωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) molto utile. խիստ օգտաւոր · գոյիկ ֆայտալի։

Κατωφέρεια (ἡ) la tendenza all' ingiù. 2. (μτφρ.) prontezza alle libidini veneree, inclinazione al vizio della lascivia (*Λατ.* salacitas). դէպ ի վար հակիլը՝ խանարհիլը · 2. վատշահականի ցանկալիութեանց պատրաստուիլութիւն՝ փառասէր · ագէր, ալա-ղ գօղտա-ագուածը՝ գոյ. վերոյ։ 2. չեհ-վեհին օրն ալի՝ գեղիկ։

Κατωφερὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) — φερῶς. che tende abbasso. 2. inclinevole al vizio della lascivia, lussurioso. (*Λατ.* salax.) դէպ ի վար միտող՝ հակող · 2. վատշահ, պատշտա · ալաղ գօղտա ագած՝ գեղեցկին · 2. չեհվեհիլ։

Κατώφορος (ὁ, ἡ) = **Κατωφερὴς** (1).

Κατωχριάω - ῶ. *Μ.* άσω. impallidire totalmente. բոլորովին գունիլ · ագուագ-իկան ադբարիլ։

Καύαξ - ακος (ὁ) gavia (uccello d'acqua) ջրային թռչուն մը · ատտա ատէն օրն պիւ նիւ ֆուչ։

Καυκαλὶς - ίδος (ἡ) cacalia, cancano, carvi salvatico. բժշկական խոտ մըն է · գիտիլիք փայր պիւ նիւ օիլուած։

Καῦκος (ὁ) robbia. ադրան · գոյ գեօղիս. (ἴδ.) 2. = **Καυκαλὶς.**

Καυληδὸν, ἐπίῤῥ. siccome un fusto, un torso. առնիկերու ցօղունի պէս, (կա-ղամբոյ) կրծոյ պէս · ֆիլան ատէշ (լուսնա) ֆօլտը կիպ։

Καύλινος - η - ον. fatto di fusto. առնիկերու ցօղունէն շինուած · ֆիլան ատէշներան խա-ֆըլը։

Καυλίον (τὸ) καὶ

Καυλίσκος (ὁ) *ὑποκορ. τ.* **Καυλός.**

Καυλὸς (ὁ) fusto, gambo, torso. 2. la verga o la ghianda. 3. l'impugnatura della spada. 4. coda. ցօղուն, ոտ, կուրծ (կալամբոյ) · 2. վերոյ կամ գուռա վերա-ցիլ · 3. թրոյ գաւառակ, երախակալ · 4. պոչ · ֆիլան ատէշ, ֆօլտ · 2. չխոյր խոյօդ չխոյրին պոլը · 3. էշլի֊ի ֆոպչխոյ-ն · ֆոպչօտ։

Καυλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al fusto. 2. che ha il fusto. ցօղունի նման · 2. ցօ-ղուն ունեցող · ֆիլան ատէշնա՝ ֆօլտնա պիւչիր · 2. ատէշ, ֆօլտնէշ։

Καυλωτὸς - ἡ - όν. (ἐπὶ φυτ.) che ha il fusto, il gambo. ցօղուն՝ ոտ ունեցող (առնիկ). ատէշէ ֆօլտնէշ (ֆիլան)։

Καῦμα (τὸ) ardore, calore eccessivo. 2. (μτφρ.) ardore, passione d'amore. բոր-բոք, ատաղ, ատաղկոտ ադբուիլիւն · 2. ե-ռանդ սիրոյ, տաքնիք, սէր · հիրիւի, խոխէ, փիլին ըսքնոփ · 2. ճահոպկին՝ ալէ հիրիւիլի։

Καυματηρὸς - ὰ - όν. ardente, caloroso. բորբոքեալ, խիստ տաք · հիրիւիլէ, փիլին, ագքնոփ։

Καυματίζω. *Μ.* ίσω. abbruciare, abbronzare. երել, փապպել, երելով չորցնել · խոփոփ, խոխէ ֆոպրուիմոփ։ (πθ.) = τῷ

Καυματόομαι - ούμαι. *Μ.* ωθήσομαι, patir ardore o infiammazione, esser acceso d'amore. երել, բորբոքել, վառիլ · սի-րով բորբոքիլ՝ վառիլ · խանձոփ, հիրիւիլ լինոփ, ֆոպրուիմոփ, ալէ իլի հիրիւիլ լինոփ։

Καῦνος (ὁ) = **Κλῆρος.** sorte. վիճակ · ֆը-ր, նշոց։

Καυσία (ἡ) (καῦσις ἢ *Περσ.* **Καυσὶς.**) cappello grande per difendersi dal sole. արեւէն պաշպանելու համար մեծ խար-կիւնկրնի հագնիլ օրոր իլի պուլոփ լինի, (փիլոհ)։

Καύσεμος (ὁ, ἡ) che si può bruciare. երել կրցող · խանար, խոփելէր։

Καῦσις - εως (ἡ) abbruciamento. երելը կամ երելը · խոփո խոխոր խանոմ. 2. = **Καύσων.**

Καῦσος (ὁ καὶ τὸ) = **Καύσων.** calor eccessivo. 2. (*συχνοτ.*) il calore della febbre. 3. dipsa (specie di serpente). ատա-ուիկ ատր, ատաղ · 2. տենդին՝ ջերմին ատ-ալը · 3. ծարաւ (կերպ մը օձ), խարամանի. փոփոխ ըսքնոփ · 2. ագիհանըն հիրիւիլիւ · 3. խոխելը իլլան։

Καυσόω - ῶ. *Μ.* ώσω. (εὐχρ. μόνον τὸ πθ.) = **Καυματόομαι.**

Καυστὴρ (ὁ) = **Καυτήρ.**

Καυστηριάζω. *Μ.* άσω = **Καυτηριάζω.**

Καυστήριον (τὸ) = **Καυτήριον.**

Καυστηρὸς - ὰ - όν. ardente, cocente. 2. (μτφ.) fervente. երող, կիզանող · 2. ատատիկ, փայֆուռանդի · խոխելը · 2. փո-խի, էշլիչի։

Καύστης - ου (ὁ) che abbrucia, ardente. երող · խոփող։

Καυστικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ῶς. che ha la forza di bruciare, caustico. կիր-զակող, պրոպակող, երելու ուժ ունե-ցող · խոփող, խոխելը, խոփոյա ֆովելիչի օրն։

Καυστὸς - ὴ - όν. = **Καύσιμος.**

Καύστρα - ας (ἡ) luogo dove si abbruciano i morti. (*Λατ.* Ustrina) մոռնե-լը երելու տեղ · իօլխալերի խոփոփ ճամ։

Καυσώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ωδῶς. chi patisce ardore o infiammazione. ատաղ ատրուիլիւն ունեցող, ատրուիլատր բռնիօղ · հիրիւիլիչի օրն, հիրիւիլինէն։

Καύσωμα (τὸ) = **Καῦσος.**

Καύσων - ονος (ὁ) calor eccessivo, ardore. 2. euro (nome di vento). ատաղի ատրուիլիւն, ատաղ · 2. Եւրոս (հովի մը անուն) · փոփոխ ըսքնոփ, խոխելի · 2. փո-ւնի ըսքնոփ (բռնկիլիւր փէր)։

Καυτὴρ (ὁ) (ἐπίθ.) = **Καύτης.** (*συνήθ. οὐσ.*) = **Καυτήριον.**

Καυτηριάζω. *Μ.* άσω. cauterizzare, far una fontanella. խարել, խարանա ադո-նել · փալլոփոփ, խոխէ խոփոփ, էշլիչ փոփոխ իլի խոխէ նիլան կիճիփ։

Καυτήριον (τὸ) ferro caldo da cauterizzare. 2. cauterio, rottorio, fontanella. խարելու հրաշէկ կրած կտոր երկաթ · 2. խարան, խարկէն եղած նշան. փալ-լոփ իլան ֆոալլանալան էշլիչ փոփոխ · 2. փալ, խոխէ, փալլոփոփ իլիրէ ֆիլի նշան։ (*χυρ. δὲ οὐσ. τοῦ*)

Digitized by Google

Καντήριος (ὁ, ἡ) = Καυστικός.
Καύτης - ου (ὁ) = Καύστης.
Καυτικὸς - ἡ - όν. = Καυστικός.
Καυτὸς - ἡ - όν. = Καυστός.
Καὐτὸς - ἡ - όν. × ἀντὶ Καὶ αὐτός.
Καυχάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. vantarsi, millantarsi, ringalluzzarsi, pavoneggiarsi, gloriarsi. պարծենալ, մեգալ. ամպարծիլ. խոչանդէ, պիտակրկինդէ, ըլլալ առիւծ, խաղալ կիճէ, խօրօլանճէ։
Καυχίομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. × ἀντὶ Καυχάομαι.
Καύχη (ἡ) × ἀντὶ Καύχησις.
Καύχημα (τὸ) oggetto di vanto, ամպարծութեան նիւթ՝ առարկայ. խոչանդիէ ճարի. 2. = τῷ
Καύχησις - εως (ἡ) vanto, millanteria. պարծենալը, ամպարծութիւն. խաղալ, խօրօ, խոչանդէ, խաղանճ։
Καυχητὴς - οῦ (ὁ) millantatore, vantatore. պարծենկոտ, ամպարծ. խոչանդի, խաղանճի, խաղալ՝ խօրօ առնող։
Καχεκτέω - ῶ. *M.* ήσω patir la cachessia, esser cachettico. տկարութիւն՝ գժգոհութիւն ունենալ, տկարագնալ՝ վատառողջ ըլլալ. չհրճոխ դալուխ՝ գիմաղրդ ըլլալ, տիֆոխը ալլուլ։
Καχέκτημα (τὸ) cattiva disposizione. գէշ տրամադրութիւն՝ տրակութիւն՝ տրակոտութիւն՝ վիճակ. ֆինա տիֆիխի, ֆինա հալ։
Καχέκτης - ου (ὁ) indisposto, malsano, cachettico. 2. (τρπ.) sedizioso. ամառողջ, վատառողջ, գժգոհ. 2. խռովութիւն հանող. տիֆոխը, գիմաղրդ, չհրճոխ դալուխ. 2. վհւվհուխ ըլլոխտան, ֆիտնիտիար։
Καχεκτικὸς - ἡ - όν. cachettico, chi patisce la cachessia. տկարագնալ, գժգոհ, վատառողջ, հիւանդոտ. չհրճոխ դալուխ, ֆիտնիտիար։
Καχεξία - ας (ἡ) cachessia, cattiva disposizione di corpo o di anima. տկարութիւն, գժգոհութիւն, մարթոյ կամ հոգւոյ գէշ տրամադրութիւն՝ տրամադրութիւն. գիմաղրդութիւն, տիֆոխութիւն, իրենէ խոթ ճանչն ֆինա պէր տիֆիխիտիր՝ հոլուր դալամիտը։
Καχήμερος (ὁ, ἡ) chi mena una vita infelice. թշուառ՝ խեղճ կեանք մը անցնող. կեանքին տիֆիլիէտիր ինքնին, տիֆիճի խալան։
Καχλάζω. *M.* άσω. strepitare, stridere, crosciare come l'acqua bollente, come le onde spumanti ecc. չռռալ, չառռալ, (եռացող ջրի՝ կամ փրփրող ալեաց կամ ուրիշ ասոնց նման բաներու պէս). չառիճ ինիլ, չռիւրտամատ, չռղալիը ինիլ (խոթոր ան խոթոր տիճիլ-դիճին գալը կը տեսնէ պատ կեղ նէռնիլոր գնալ)։
Καχλασμα (τὸ) καὶ
Καχλασμὸς - οῦ (ὁ) strepito, crescio d'acqua bollente ecc. եռացող ջրի եւ այլն խոթոճիլն՝ չառռիլն. գոյնատ ասոյան վր տեսնը պատ ինինը նէռնիլորին գալը՝ չռիւրտալը՝ չռիւրտամատ՝ չռռիռալը։
Καχληξ - ηκος καὶ
Καχλὶξ - ικος (ὁ) ghiaja, selce. գայլախառ, ծովի կամ գետի եղր գանուող քարեր. չոփել ինելը։
Καψα - ης (ἡ) cassa. տնռուկ. տանգէք։
Καψάκης - ου (ὁ) = (ἡ ἐσφαλμ. ἀντὶ) Καμψάκης.
Καψάκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Κάψα. cassetta. պզտիկ տնռուկ. տանգէքճա։
Κάψις - εως (ἡ) inghiottimento, trangugiamento. կլլելը, կլլել լեցընելը, մղդղալելը. խառճ, խառթած պիրիճ. ասրճա։
Κάω (πρτ. ἔκαον). Ἀττ. ἀντὶ Καίω.
Κε (συγγ. τ. Γε). × μόρ. ἐγκλ. ἀντὶ Ἄν.
Κέαρ - ατος (τὸ) cuore. 2. animo, sentimento. սիրտ. 2. միտք, խորհուրդ. փիլ, նիւթիւ. 2. ֆիւր, գուշհալա։
Κεγχραλέτης - ου (ὁ) che macina il miglio. կտրեակ ազացող. գարը խաչարին։
Κεγχραμὶς - ίδος (ἡ) il seme del fico. թզի սերմ. ինձիր ճոխտան։
Κεγχρίας - ου (ὁ) di miglio, simile al miglio. կտրեկէ, կտրեկի նման. գարըգան, գարըչ պինդիր։
Κεγχρίνης - ου (ὁ) cencro (specie di serpe brizzolata). պիտակաւար օձ մը. պէր նման պինդիրէ ելլող։
Κέγχρινος - η - ον. fatto di miglio. կտրեկէ չինուած. գարըգան խոփելը։
Κεγχρὶς - ίδος (ἡ) gheppio, acertello (sorta d'uccello). յափշտակիչ թռչուն մը. գոփելիը պէր նման գալ. 2. = Κεγχρίνης.
Κεγχρίτης - ου (ὁ) καὶ Κεγχρῖτις - ιτιδος (ἡ) che ha il miglio o simile al miglio. կտրեակ ունեցող կամ կտրեկի նման. գարըգալը ելլող խոթոր գարըչ պինդիր։
Κεγχροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma del miglio. կտրեկի ձեւ ունեցող. գարը պինդիրի ելլող։
Κέγχρος (ὁ καὶ σπν. ἡ) miglio. 2. il seme del fico. 3. bisanti, bisantini. 4. limatura di metallo. կտրեակ. 2. թզի սերմ. 2. վահանակք, կապանքրաս գրուած մանր ոսկեդէն անուններ. 4. մետաղի խարտաճք. գարը. 2. ինձիր ճոխտան. 3. ֆռֆռտալըգ գծուտլան ալեաս գալ. 4. հոփելի խիճ։
Κεγχρυφόρος (ὁ, ἡ) che produce il miglio. կտրեակ բերող՝ բուսցնող. գարը հաւ, կրճի։
Κεγχρώδης - εος (ὁ, ἡ) = Κεγχροειδής.
Κέδμα (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) dolori o tumori continui di coscia o di anguinaja. ազդր կամ ամնուկին շարունակ ցաւերը կամ ուռեցքը. գոփտան՝ ասյտպան՝ խոթոր չհրճոխ՝ գուշհալիտ գոփալիտ ազդրը խոթոր չիլլէ։
Κεδνὸς - η - όν. rispettabile, stimato. 2. (ἐνεργ.) prudente, saggio. յարգելի, պատուական. 2. խոհեմ, հանճարեղ. բաղ պիրլու, գուշհալիլիլու. 2. ֆիւրասիրելի, սիրելեր։
Κεδρέλαιον (τὸ) l'olio del cedro, catrame. եղեւնափայտի եղ, ձիւթ, գազի խեժ. սիրվի ալար խալը, գոխրան։
Κέδρία (ἡ) ragia del cedro, pece. եղեւնափայտի խեժ, ձիւթ. սիրվի ալար ասիքլը, գոխրան։
Κέδρινος - η - ον. fatto di cedro. եղեւնափայտայ. սիրվի ալար ալանքիան։

Digitized by Google

Κέδριον (τὸ) = **Κεδρίλαιον**.

Κεδρὶς-ίδος (ἡ) il frutto del cedro. մայր ծառին՝ փառին՝ եղեւնափայտի պտուղ. ուրկէ ալտ ցրկէսի։

Κέδρος (ὁ) cedro (albero) եղեւնափայտ, մայր. ուրկէ ալտ ալմէջ. 2. (συνεκδ.) il legno del cedro. մայր ծառին փայտը. ուրկէ ալտ ապրելէն օգտուիլ։

Κεδρόω-ῶ. *M.* ώσω. ungere coll' olio del cedro. եղեւնափայտի եղով օծել. ուրկէ ալտ խալը իւղ խալլտիլ։

Κεδρών-ῶνος (ὁ) bosco di cedri. եղեւնափայտի անտառ. ուրկէ ալտրէբէ։

Κεδρωτὸς-ὴ-όν. unto coll' olio del cedro. 2. fatto di cedro. եղեւնափայտի եղով օծուած. 2. մայր ծառին փառէն՝ եղեւնափայտէն չինուած. ուրկէ ալտ խալը իւղ խալլտնիլ։ 2. ուրկէ ալտրտին խտիլէլ։

Κεῖμαι. *M.* κείσομαι. esser situato, posto, giacere, sdrajarsi, restar, cader morto, ferito, star ozioso, cessar dall' opera, riposare. 2. (ἐν. γόν.) essere, trovarsi. գետնած՝ դրուած ըլլալ, պառկիլ, ընկղմանիլ, մեռած՝ վիրաւորած ձեալ ինկնալ, գործակ կենալ, գործքէ գադրիլ, հանգչիլ. 2. ըլլալ, գտնուիլ. կեղրկելին՝ գծապատուած տլմուխ, խրխունք, խալլտնած, պէլէտով կօղիւ, խուսափող պէլէտիւ՝ ֆուլմէ, պոչ պօրմէ, իւղին վրայ կիւղ, բահրկանմէ. 2. օլմէ, պալտնմէ։

Κειμηλιάρχης καὶ **Κειμηλιάρχος-ου** (ὁ) custode di mobili preziosi, tesoriere. ծանրագին կարասեաց պահապան, գանձապետ. ալէր իվ խոչէրէրը պէհմէխ, խալնիպտր։

Κειμηλιάρχιον (τὸ) luogo, ove si conservano i preziosi mobili, tesoreria. ծանրագին կարասիքները պահելու տեղ, գանձատուն. պահելէ՝ ալէր իվ խոչէրէրէնը՝ բիմիհէլլիքի ապլայմախ համալ, խալնիխ, տիւն։

Κειμήλιον (τὸ) suppellettile preziosa, roba degna di esser conservata. ծանրագին կահ կարասիք, պահուելու արժանի բան. պահելը՝ ալէր իվ խոչէրէ՝ իլի-, ապլայմայա լսհիպ նիւնի։

Κειμηλιόω-ῶ. *M.* ώσω. conservare come una cosa preziosa. ծանրագին բանի մը պէս պահել. պահելը՝ ալէր պէս նիւնի կիլ ապլալմախ։

Κεῖνος-η-ον × **Ἰων. ἀντὶ Ἐκεῖνος.**

Κειρία (ἡ) fascia, benda da legare. փաթեթի, կապելու երիզ. ապրիչ, պալլայմախ ապրիչ՝ պիչը։

Κείρις-εως (ἡ) καὶ

Κειρύλος (ὁ) lodola (*Лат.* Ciris). սրսուռ. լոյր ֆօլլո։

Κείρω. *M.* κερῶ. tosare. 2. tagliare. 3. devastare, demolire. 4. rodere, divorare. 5. diminuire. խուզել. 2. կտրել. 3. աւրել, կործանել. 4. կրծել, ուտել լաճցնել. 5. քիչցնել, պզտիկցնել. ետքմէ (—ալ). 2. վերմէ. 3. պօչմէ, վիրան երմէ. 4. վերդրէ, ինչէ պիներմէ. 5. խոխլմէ, սաֆլամէ։

Κέκραγμα (τὸ) καὶ

Κεκραγμὸς (ὁ) grido, clamore. պոռալ, փաթաւաց. լսմա, ֆիքերտը, հոչերտ։

Κεκράκτης-ου (ὁ) che grida. պոռտիլ, փաթաւաց ընող. լսմա՝ ֆիքերտ խոն։

Κεκραμένως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) mediocremente, temperatamente. լսփաւորապէս, լսփաւորամիտութեամբ. օրթա ֆօրը, լիվտ խալ։

Κεκριμένως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) esattamente, con discernimento. հշդիւ, ընթրելամբ. խոխէա խալ. փերէ խալ, ֆեր խորհրդով։

Κεκροτημένως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) con armonia, armoniosamente. ներդաշնակութեամբ, ներդաշնակաւոր բլլալով. սաղով խալ։

Κεκρυμμένως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) di nascosto, occultamente. գաղտնի, ծածուկ, կամցուկ մը, բնաւ ատիկը չգտնելով կամ չտեսնելով. կիլլիկ, խաֆիկ, խալըմտէլ, ուրիշ մեծ իլլիհդերով խօսը կորցնելու։

Κεκρύφαλος (ὁ) una specie di scuffia da donna. 2. il sacco della rete. 3. testiera. կերպ մը կանանց կապ. 2. ցանցին մէջ տեղը առպակը. 3. ձիուն գլխնոցը. պիւ ուց ֆօրը ըսօֆիլօը. 2. խորտ ալէր խորտօը. 3. պիրն պուլլուլ։

Κελαδεινὸς-ὴ-όν. tumultuoso, strepitoso. պզտիկաւար, պզտիկից. լսմխալը, ֆիքերտըլը։

Κελαδέω-ῶ. *M.* ήσω ἢ ήσομαι. gridare, strepitare. 2. risonare. 3. (ἐπὶ πτ.) cantare, garrire. պզտիկել, պատիլ, պոռալ. 2. հնչեցընել. 3. երգել, կարկաչել. պատերազմել, հոչերտ. 2. խռիւ-ֆէ. 3. խօհէ, լիվլիւնիկ։

Κελάδημα (τὸ) strepito. պզտիկ, փաթաւաց. լսմխա, ֆիքերտը։

Κελαδήτειος-εῖος (ἡ) che risuona, sonoro. հնչող, քաղցրահնչիւն. խօհէն, խոպլով պրա։

Κελαδόδρομος (ὁ, ἡ) chi corre o caccia gridando. պոռալով վազող կամ պատցող. հոչերտ ֆօլան խօհօր պլէյան՝ պլվատու։

Κέλαδος (ὁ) grido, strepito, tumulto, clamore. 2. suono musicale, melodia. պզտիկ, պզտիկ, գաչիւն, փաթաւաց. 2. երաժշտական հնչիւն՝ ձայն, ներդաշնակաւոր քաղցրանուագ երգ. լսմխա, վիվլիւլի, ֆիքերտը, կիւրլիւթի, հոչերտ. 2. լսյլը պրէ, պհնդիլի պրա՝ պլվ։

Κελάδω × **ἀντὶ Κελαδέω.**

Κελαινεφὴς-έος (ὁ, ἡ) che porta dei nuvoli tetri. 2. coperto di tetri nuvoli. սեւ ամպեր բերող. 2. սեւ ամպերով գացուած. պիսի ֆօր գօլլօրտը կիտի բլլալ. 2. ֆօր գօլլօրտը իլի ֆափլմիլ ֆափլմիլ։

Κελαινὸς-ὴ-όν × **ἀντὶ Μέλας.** negro, oscuro, tetro. 2. (συνεκδ.) orrendo, tremendo. սեւ, մուխ. 2. սհնալի. պիս ֆօր. 2. խորխլի, ֆօրֆունճ։

Κελαινοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) negro, tetro. սեւ, նսեմ. պիս, ֆօր։

Κελαινοχρὼς-ῶτος (ὁ, ἡ) di color oscuro. 2. di pelle nera, bruna. մուգ գոյն ու-

նեցոյ. 2. տեւ մարթ ունեցող. փոյրիկ. 3. տհաս փորիկ։

Κελαινώπης - ου (ὁ) *καὶ Κελαινῶπις - ιδος* (ἡ) che ha la faccia nera, negro. 2. formidabile, fiero. տես երես ունեցող, տես. 2. ահեղ, կատղած. տհաս իրաց, փոս. 2. փղփղած, ալէտ։

Κελίβη (ἡ) bicchiere. 2. conca, catino. գաւաթ. 2. պատառաքար. փոփիկ. 2. կճուճ, խալնոց։

Κελεὸς (ὁ) galgolo, rigogolo. (*Γαλλ.* loriot). թռչնակի չափ թռչուն մը. փոս փոս խալտ եղջեր պէս նոճ խոշ, սոխ տես։

Κελευθοποιὸς (ὁ, ἡ) colui che mostra il sentiero, la strada, guida, ուղղեցոյց. ճամբայ ցուցնող. խոլ կիսաւրէնի, եղբայր։

Κέλευθος (ἡ) via, strada, sentiero. 2. regola, modo di vivere. ճամբայ. 2. ապրելու եղանակ. խոլ. 2. խալխի իրաւունք, փոս. 2. խոլ եղբայրութիւն։

Κέλευσις - εως (ἡ) ordine, comando. հրաման, պատուէր. խրմ, պայրաքեան։

Κέλευσμα (τὸ) comandamento, ordine. պատուիրանք, հրամանաւ բան. թիմիհ, պայրաքան նիհանի։

Κελευσμὸς (ὁ) *καὶ*

Κελευσμοσύνη (ἡ) × *ἀντὶ Κέλευσις.*

Κελευστὴς - οῦ (ὁ) chi dà ordine, colui che comanda. հրամայող, պատուէր ասող. խրմ իպեն, պայրան։

Κελευστὸς - ὴ - όν. ordinato, comandato. հրամայուած, պատուիրած. պայրաքնալ, խրմ օլանմամ։

Κελεύω. Μ. κελεύσω. ordinare, comandare. 2. esortare, ingiugnere. 3. pregare. հրամայել, պատուիրել. 2. յորդորել, ապտպրել. 3. աղաչել. խրմ իպիմ, պայրաքամ. 2. խօսքիլիմ, ալրաքնամ. 3. խալ ընդմէջ, բեմս իպիմ։

Κέλης - ητος (ὁ) cavallo da sella. 2. battello. ձիաձեռայ. ձի. 2. կառք, նաւակ. պիմ. 2. փայտէ։

Κελήτιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Κέλης* (2) battelletto. պզտիկ նաւակ. փոքրիկ փայտէ, փիմիկ։

Κέλλω. Μ. κέλσω. avvicinare, accostare la nave alla terra. 2. (*ἀμτβτ.*) approdare. նաւը ցամաքին մօտեցընել. 2. ցամաքը մօտենալ. ինքն փայտ խանալորդ. 2. փայտ խանալմամ, եղբայր կիմ։

Κέλομαι. Μ. κελήσομαι. × *ἀντὶ Κελεύω.*

Κελύφανον (τὸ) *καὶ*

Κελύφη - ης (ἡ) *καὶ*

Κέλυφος - εος - ους (τὸ) scorza, corteccia. կեղև, փայտի փոփոխ (ընկոյզի խոտորիճ վրայ պատած նոսրիկ հագուստ)։

Κέλωρ - ωρος (ὁ) (*σπνττ.*) figlio. արդի, զաւակ. խլաց։

Κεμὰς - άδος (ἡ) dama, daina. տեսակ մը գիր. գիշրան։

Κέμμα (τὸ) *Δ.* (*κεῖμαι.*) letto, albergo. մահճակ, ննջատեղ. գիշերանոց, փոխուիլ, փոխ։

Κένανδρος (ὁ, ἡ) dove non si trova veruno uomo, deserto. մարդ չգտնուելու (տեղ) անմարդաբնակ, աւերակ. ապամարդատեղի, խլխլ, վիրան։

Κεναυχὴς καὶ Κενεαυχὴς - έος (ὁ, ἡ) vanagloriosa, millantatore, spaccone (*Γαλλ.* Fanfaron). պարծենկոտ, անպատրի. խաղանան, խափար խաֆրա տեսան, խօչախեն։

Κενέβρια (τὰ) carne morticina. 2. luogo, ove si vende la carne morticina. մեռելտուկ, մեռած ոչխարի միս. 2. մեռած ոչխարի միսը ծախելու տեղ. լխլ, խոփիլ փայտ խիլ. 2. խոփիլ փայտ խիլ տեղ։

Κενεὼν - ῶνος (ὁ) spazio vuoto. գաւարիկ տեղ՝ միջոց. պոլ խէր, պոլ հագին՝ ապա. 2. = *Λαπάρα.*

Κενοβουλία - ας (ἡ) consiglio inutile. տնտեսական խորհուրդ. պոլ՝ իմաստութիւն՝ միհանգի փալտիկ։

Κενοδοξέω - ῶ. Μ. ήσω. vanagloriarsi, ambire la vana gloria. 2. aver una frivola, inetta idea di qualche cosa. տնտեսել, տնտես՝ փուճ փառք սիրել՝ ամեծկալ. 2. բանի մը վրայօք փուճ տնտես տնտեսական կարծիք գալագիար մը ունենալ. ինքնագովաբանիմ, պոլ իմաստութիւն ցիմաբար՝ սուտ խնամեցնել՝ իմաստութիւն հակիս խիմիմ. 2. միր նեանի հագնիմ պոլ՝ իմաստութիւն էլլամալ օլմամ։

Κενοδοξία - ας (ἡ) vanagloria. տնտեսասիրութիւն. ինքնագովաբանիմ, ինքնագիտիմ միմիկիմ։

Κενόδοξος (ὁ, ἡ) vanaglorioso. տնտեսասիրութիւն, ինքնագիտիմ միմիկիմ. 2. = *Κενόφρων.*

Κενοδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre in vano. փուճ՝ պարապ տեղը վազել. պոլ խէրի գոլմամ։

Κενοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. faticare indarno. պարապ տեղը աշխատիլ. պոլ խէրի ընդմէջ։

Κενολογέω - ῶ. Μ. ήσω. fare dei discorsi vani, inutili. փուճ՝ տնտեսական խօսքեր խօսիլ. պոլ իմաստութիւն միհանգիմ խօսգնդիլիր նիհանի։

Κενολογία - ας (ἡ) discorso inutile, vano. տնտեսական փուճ խօսք. միհանգիմ պոլ՝ իմաստութիւն տհասկնիմ։

Κενολόγος (ὁ, ἡ) chiacchierone (*Λατ.* inaniloquus). պարապ խօսքեր խօսող. պոլ իմաստութիւն տհասկնիլիր իպեն։

Κενοπαθέω - ῶ. Μ. ήσω. avere degli affetti vani, inutili. փուճ պարապ կիրքեր տնտեսական ունենալ. պոլ իմաստութիւն իհանելիրէ՝ գիչելիրէ օլմամ։

Κενὸς - ὴ - όν. vuoto, vacuo. 2. (*τρπ.*) vano, inutile. 3. (*μὲ γεν.*) privo. պարապ, գարատի. 2. փուճ, տնտես, տնտեսական. 3. զուրկ. պոլ. 2. իմաստութիւն, ֆայդալիմ. 3. հանգամ։

Κενοσοφία - ας (ἡ) sapere vano, vana sapienza. փուճ՝ տնտես՝ տնտեսական գիտութիւն, հմտութիւն. պոլ՝ իմաստութիւն՝ ֆայդալիմ իլիմ՝ միհանի։

Κενόσοφος (ὁ, ἡ) chi sà, conosce cose inutili. տնտեսական բաներ գիտցող. իմաստութիւն նիհանիլիրէ միհանի։

Κενοσπουδέω - ῶ. Μ. ήσω. occuparsi a delle cose inutili. տնտեսական բաներու պատասխանի՝ պարապիլ. իմաստութիւն նիհանիլիրէն գիչխամալ օլմամ։

Digitized by Google

Κενοσπουδία - ας (ἡ) applicazione inutile. անօգուտ պարապում՝ ջան՝ փոյթ. պիհամար ֆայդաթիւ ճահ՝ ֆայդի՝ վերնադիր։

Κενόσπουδος (ὁ, ἡ) chi s'occupa nelle cose inutili. անօգուտ բաներու պարապող՝ պարապոտ. պօշ՝ ֆիւրահաւ նեանիներ վերնադիր օլան։

Κενοσπούδως, ἐπίῤῥ. indarno, inutilmente. փուճ՝ պարապ տեղը. պօշ ներէն, նաֆիլե։

Κενοταφέω - ῶ. *M.* ήσω. far un cenotafio, monimento, mausoleo. չիրիմ՝ գամբան մը չինել. ֆիւրահ նափմաֆ։

Κενοτάφιον (τὸ) cenotafio, monimento, mausoleo. չիրիմ, գամբան. ֆիւրահ։

Κενόταφος (ὁ, ἡ) cui fù eretto un cenotafio, un mausoleo. որուն որ չիրիմ մը՝ գամբան մը չինուած է. անոր ի յիշատիւ պիր ֆիւրահ պինա օլունմուշ գոյր։

Κενότης - ητος (ἡ) vacuità. 2. (μτφρ.) vanità. դատարկութիւն, պարապութիւն. 2. ունայնութիւն. պօշլուք, պօշ օլմաֆլըգի։ 2. պիհամարլըխ, ֆիւրահաւլըգի։

Κενοφροσύνη - ης (ἡ) vano pensiero. սնասի՝ փուճ խորհուրդ. պօշ ֆիւրահաւ փշլուհալար։

Κενόφρων - ονος (ὁ, ἡ) chi pensa alle cose inutili. անօգուտ բաներ մտածօղ. պօշ ֆիւրահաւ նեանիներ փիլիներէն։

Κενοφωνέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare, discorrere in vano. փուճ տեղը խօսիլ. պօշ խրէն՝ նաֆիլե սիօհպեի խրմիչ։

Κενοφωνία - ας (ἡ) = *Κενολογία.*

Κενόφωνος (ὁ, ἡ) = *Κενολόγος.*

Κενόω - ῶ. *M.* ώσω. vuotare. 2. privare, պարպել. 2. զրկել. պօշլաթմաֆ. 2. մերսամ ընել։

Κενταύρειος - α - ον. di centauro. ձիացլի պատկանած. միհրիվրէյան մեսնաւոր։

Κενταυρίδης - ου (ὁ) figlio di centauro. ձիացլի զաւակ. միհրիվրէլ նէլլոգը։

Κενταυρικός - ή - όν. appartenente al centauro. ձիացլի պատկանած. միհրիվրէլլո պիհկուլէյէ։

Κενταύριον (τὸ) καὶ

Κενταυρὶς - ίδος (ἡ) centaurea, fiele di terra (specie di erba). սերտէ (խոտ մըն է). միհրիվրէյոտ (պիր նեվ օթլաք)։

Κενταυρίσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. *Κένταυρος.*

Κενταυροκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di centauro. ձիացու՛լ սպանիօղ. միհրիվրէլ կեվրուճի։

Κενταυρομαχία - ας (ἡ) combattimento contro i centauri. ձիացու՛լներու դէմ եղած կռիւ. միհրիվրէլլուտ խոյլէ օլան ճէնկ՝ կռիւ։

Κενταυροπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di centauri. ձիացու՛լներով լեցուն. միհրիվրէլ իլէ տոլու։

Κένταυρος (ὁ) centauro (mostro la metà uomo, la metà cavallo). ձիացու՛լ, ձիամարդ (կէսը մարդ՝ կէսը ձի հրէշ մը). միհրիվրէլ (խորը ատամ, վի խորը սի օլան պիր պոխ)։

Κεντέω - ῶ. *M.* ήσω. pungere. 2. uccidere. 3. ricamare. խոթել, խրել. 2. մեղքնել. 3. ասղնագործել, ասղով նկարներ գործել. օղխամ. 2. խօյխըրմաֆ. 3. վերնիվար իրի իլէ նախշել իլլէմէ։

Κέντημα (τὸ) = τῷ ἐπμ. 2. punto. 3. incitamento. 2. կեռ. 3. գրգիռ. 2. նօղթա. 3. խօրլէթ։

Κεντητήριον (τὸ) pungiglione, sprone, punteruolo. խթան, հերիւն. ծռօսկ, ճանճաղ, պիղ։

Κεντητικὸς - ή - όν. pungente. խթիչ, խրիօղ. օղխան (պիղ կիսի)։

Κεντητὸς - ή - όν. punto. 2. ricamato. խրուած, խայթեալ. 2. ասղնագործ, ասղով նկարներ գործուած. օղխուլմուշ (պիղ կիսի). 2. վերնիվար իրի իլէ նախշլանմիշ։

Κεντρίζω. *M.* ίσω. pungere, spingere collo sprone, spronare. խթել, ճամբկել. օղխաֆ, ճանճաղլամաֆ։

Κέντριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Κέντρον.*

Κέντρον (τὸ) sprone, stimolo, punteruolo. 2. (μθμτ.) centro. մուրճ, հերիւն. 2. կեդրոն. ճանճաղ, ծռօսկ, պիղ. 2. գրտիւղ։

Κεντροτυπὴς - έος (ὁ, ἡ) καὶ

Κεντρότυπος (ὁ, ἡ) punto collo sprone, spronato. մուրճակով խրուած. ճանճաղ իլէ օղխուլմուշ, ճանճաղլանմիշ։

Κεντροτύπος (ὁ, ἡ) chi sprona, chi punge collo sprone. մուրճակով խրիօղ, մուրճիօղ. ճանճաղ իլէ օղխան, ճանճաղլըչան։

Κεντροφόρος (ὁ, ἡ) chi tiene lo sprone. մուրճ ունեցօղ. ճանճաղլը, ճանճաղ բռնըչան։

Κεντρόω - ῶ, *M.* ώσω. aguzzare come punteruolo. 2. pungere. 3. concentrare. porre nel centro. հերիւնի պէս սրել. 2. խրել, խայթել. 3. կեդրոնը ժողվել՝ բերել՝ դնել. պիղ կիսի պիղկիլիի՝ սիւրիւկիմի։ 2. օղխաֆ (պիղ կիսի). 3. վերփռնել իօրլամաֆ՝ կիւիւրմաֆ՝ ֆօմաֆ։

Κεντρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile allo sprone. 2. che tiene lo sprone, il punteruolo. մուրճկի նմման. 2. մուրճ՝ հերիւն ունեցօղ. ճանճաղը պիղկիլէ. 2. ճանճաղլը, պիղլի։

Κέντρων - ωνος (ὁ) veste fatta da varj pezzi. պէտպէտ կտորներէ չինուած հագուստ՝ լոբի. ֆիւրլա պի ֆիւրլա փըչըրտած խոփըմիշ բոպա՝ խոպոց. (οθ.) centone, poema composto da' versi di diversi autori. կարկատան բանաստեղծութիւն (պրսիկէն զանազան բանաստեղծներու առանձնաւորութիւնէն չինուած). խիվոյէ լոբա պիրլէրիվրիլմիշ ֆէյրէվ օլան ճոպոց ֆոբշի։

Κεντρωτὸς - ή - όν. punto collo stimolo, col punteruolo, collo sprone. 2. che tiene stimoli, sproni, punteruoli. խրճահամ հերիւնով մուրճակով խրուած. 2. խրճան՝ մուրճ՝ հերիւն ունեցօղ. ճանճաղ պիղ՝ ճանճաղ իլէ օղխուլմուշ՝ պիրիւկլու։ 2. ծռօսկլու, ճանճաղլու, պիղլի։

Κένωμα - ατος (τὸ) spazio vuoto. գատարկ միջոց. պօշ ճափկի՝ տեղ։

Κενῶς, ἐπίῤῥ. essendo vuoto. 2. (μτφρ.) indarno, vanamente (*Лат.* Frustra). պարապ բլլալով. 2. փուճ՝ պարապ տեղը. պօշ օլարաք. 2. պօշլաճա, նաֆիլե։

Digitized by Google

Κένωσις - εως (ἡ) l' azione di vuotare, votatura. 2. (ἰατρ.) evacuazione. պարպելը. 2. փորը եւլելը, բարաձգ կղկղանաց պուլիմոլը. 2. խրնը լըլմոլը, ուիլ եղի գնի.

Κενωτικὸς - ἡ - όν. che cagiona l' evacuazione, evacuativo. կղկղիչ, կղկղանքը գործ հանելու զորութիւն ունցող. ուիլ եղիպլիկի, ուիլ եղիպլիկի՝ խրնըը լըլմոլը գովելիկի օլան (իլաճ).

Κέπφος (ὁ) pazzo (sorta di uccello). (Գալլ. Fou.) ապգ մը թռչուն. պիր նիվ գոլ գործ. 2. (μετφ.) stolto, capassione, babbione. ապաշ, խօմաճիս. ահմագ, պիծի, լալիկ.

Κεραία - ας (ἡ) (ἐν γέν.) ciò che è simile al corno. 2. (ἰδιωτ.) antenna. 3. accento. 4. le corna della nuova luna. եղջիւրի նման ամէն բան. 2. առագաստալ. 3. ալրակ. 4. նոր լուսնի եղջիւրները՝ մանգիկները. պոյնաղ պիտիր հեր պէս նիտի. 2. խոփ պրիտի. 3. խալի. 4. ինի պէս պոյնաղ ևի պիվիրելէ իտի ասիլիր.

Κεραΐζω. M. ίσω. saccheggiare, devastare, sommergere, uccidere, ammazzare. թալանել, կործանել, ընկղմել, մաշցնել. խաղմսմսի, խորտ եղիպի, պատիրմի, իջեցնիպի.

Κεραϊσμὸς (ὁ) saccheggio, devastazione, rovina. թալանելը, կործանելը, ասեր, կործանում. խաղմսում, խորտ եղիպ, էնդիմ, խորտ.

Κεραΐτης - ιδος (ἡ) fiengreco. խոտ մը. պէտ նիվ սիլիպ.

Κεραϊω. M. ασω. × ἀντὶ Κεράννυμι.

Κεραμεία - ας (ἡ) l' arte del pentolajo. բրած արհեստ, բրատ ընելը. չէօվլէթիլի.

Κεραμεῖον (τὸ) bottega di vasellajo, di pentolajo. բրած խանութ. չէօվլէթիլի իշխանը.

Κεράμευς - α - ον. καὶ

Κεράμεος - οῦς (ὁ, ἡ) fatto di terra, di limo. հողէ՝ կաւէ շինուած. իշխէպտեան լամպրպան խոպըրէն.

Κεραμεύς - έως (ὁ) pentolajo, vasellajo, stoviglajo, chi fà le tegole. բրատ, եղիպար շինող. չէօվլէթիլի, էրիկպիլի.

Κεραμευτικὸς - ἡ - όν. che concerne l' arte di far le pentole, le tegole. պատկ՝ եղիպար շինելու վերաբերեալ. չէօվլէթիլիկի՝ էրիկպիլիկի հոգուսս. **Κεραμευτική** (ἡ) l' arte di far le pentole, le tegole. պատկ՝ եղիպար շինելու արհեստ. չէօվլէթիլիկի, էրիկպիլիկի.

Κεραμεύω. M. εύσω. far delle pentole, delle tegole. պատկ՝ խեցի՝ եղիպար շինել. չէօվլէ՝ էրիկպ խոփ.

Κεραμίδόω - ῶ. M. ώσω. coprir di tegole. եղիպարով գոցել. էրիկպիլիկի, էրիկպ իւր գոխոհ.

Κεραμικὸς - ἡ - όν. di pentola, di vasellajo. պատկի պատկանած, բրած վերաբերեալ. չէօվլէթի պոչը, չէօվլէթիլիկի գործ.

Κεράμινος - η - ον. = Κεράμειος.

Κεράμιον (τὸ) vaso di terra. հողէ աման. խոէրած գոց.

Κεραμὶς - ίδος (ἡ) tegola, embrice. եղիպար. էրիկպի. 2. = Κεράμιον.

Κέραμον (τὸ) vaso di terra. հողէ աման. խոէրած գոց. **Κέραμα** (τά) vasellame. սեղանայ սեօֆրէ. սոֆրայ գծանալն գոցը.

Κεραμοποιὸς (ὁ) = Κεραμεύς.

Κεραμοπωλεῖον (τὸ) luogo, ove si vendono vasi di terra, o tegole. խեցեղէն սեօֆրեներ՝ հողէ ամաններ՝ կղպիսար ծախելու տեղ. խոէրած գոցեր՝ էրիկպ ապրելէ հետոյ.

Κεραμοπωλέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ. —

Κεραμοπώλης (ὁ) venditor di vasi di terra o di tegole. հողէ ամաններ կամ կղպիսար ծախող. խոէրած գոցեր խոտոյ էրիկպ ապան.

Κέραμος (ὁ) terra, donde si formano le pentole, argilla. 2. ogni qualunque vaso di terra. 3. tegola. խեցի չինելու հող՝ կաւ. 2. ամէն կերպ հողէ աման. 3. կղպիսար. չէօվլէթիլի խոէրած գոց. 2. հեր պէս խոէրած գոց. 3. էրիկպ.

Κεραμουργὸς (ὁ) = Κεραμεύς.

Κεραμόω - ῶ. M. ώσω. coprir di tegole. կղպիսարով գոցել. էրիկպիլիկի, էրիկպ իւր խօրհիլ.

Κεραμωτὸς - ἡ - όν. coperto di tegole. եղիպիսարով գոցուած. էրիկպ իւր խօրհիւ գոց.

Κεράννυμι. M. κεράσω. mescolare. 2. temperare coll' acqua (il vino). 3. versar nel bicchiere. 4. dar a bere. խառնել. 2. ջրով (գինին) մարիխառնել. 3. գաւաթը լեցընել. 4. ումի մը խմցնել. ջուր (գինի) խառնել. 2. (լուացող) սոճխմնի, խիխտալ եղիպ. 3. գործի գալ. 4. պէրիսին իշին պէյս սալիպ (գործի).

Κεραὸς - ἡ ρ όν. che tiene le corna. եղջիւր ունեցող. պոյնաղլու. 2. = Κεράτινος.

Κεραοῦχος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Κεροῦχος.

Κεράρχης - ου (ὁ) = Κερατάρχης.

Κεραρχία - ας (ἡ) = Κερατάρχια.

Κέρας - ατος ἢ αος - ως (τὸ) corno. 2. bicchiere fatto in forma di corno. 3. arco. 4. corno o cornetta. 5. la sommità di qualche cosa, le corna (dell' altare). 6. corno, cornecchio. 7. le corna, o l' imboccatura d' un fiume. 8. ala d' un esercito, corno d'esercito. 9. argomento cornuto. 10. forza, potere. եղջիւր, կասաղ. 2. եղջիւրի ձեւով շինուած գաւաթ. 3. ազեղն. 4. եղջերուիոց, փող. 5. բանի մը ծայրը, եղջիւրը (սեղանոյ, խորանի). 6. ցցուկը, մազերու խազուկը. 7. գետի մը թեւը՝ առակը կամ բերանը. 8. բանակի մը թեւ. 9. եղջերաւոր ձեռնարկութիւն, եղկապարանութիւն. 10. ուժ, զօրութիւն, կարողութիւն. պոյնաղ. 2. պոյնաղ պիտիր խոէլը սալ իլճիկ գոց. 3. խոյ. 4. պրօս, պրօս. 5. պիր նիհանին սաճաս, գերդաստի իտի սաճաս. 6. գնալ. 7. լոյ գծալ՝ ազալը. 8. սալ էրկի գեռագրի՝ նամը. 9. իտի նամը պեկնիլ.

Digitized by Google

խոհ ձեր խոտոտած խոտի ալի խոնձեր տեսիլ· 10· գովելի, գոռոզի, խիիտոր· 11. = Κεραία. 12. = Κέρσιμον.

Κερασβόλος (ὁ, ἡ) mal cotto. 2. (μτφρ.) duro, contumace. գէշ եփուած· 2· յամառ, անողոքելի· ֆիճո վէրէվ· 2· խիճիճ, խիչոյ ևիչէվ·

Κερασία ἡ Κερασία (ἡ) = Κέρασος.

Κεράσιον (τὸ) ciriegia. կեռաս· վիրա·

Κέρασμα (τὸ) mistura di liquori, bevanda mescolata con... հեղուկներու խառնուած, ուրիշ բաներով խառնուած ըմիդելիք· սովոր նեռնելիներէն պիրտղներէն իւլ գոբլուսը, պիեր նեռնելիներ իւլ գոբլուծէլ իւլեճիր ւչոյ· = Κρᾶμα, Κράσις.

Κέρασος (ὁ καὶ μτγν. ἡ) ciriegio. կեռասենի· վիրա· պտուղ·

Κεράστης - ου (ὁ) (ἐπιθ.) che ha le corna, cornuto, կոտոշ անեցող, եղջերաւոր· պոյնուզլու· (οὐσ.) ceraste (spezie di serpente cornuto). 2. sorta di verme, che rode il legno. կերաստէս, եղջիւրիկ ու. 2. փայտ կրծող կերով մը արդ· պոյնուզլու իւլան· 2· օձան վիշերի պէս նեվի գոբրի պիճիկ·

Κεράστης - οῦ (ὁ) colui che tempera il vino coll' acqua, chi da a bere. գինին ջրով բաղխաձնող, խմելու հաճար տուօղ՝ եղիցիքոզ· լուրդա սոս գաճան՝ իչխող խոհն, իւլին գեյօս սուդան վէրէն (գոբնիճ)·

Κεράστις - ιδος (ἡ) Θηλ. τ. Κεράστης.

Κεραστὸς - ἡ - όν. mescolato, temperato. խառնուած, բաղխաձած եղած· գոբիւլեալ, իչխոլ օլանօղ·

Κερασφορέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Κερασφόρος (ὁ, ἡ) chi porta corna, cornuto. կոտոշ կրող, եղջերաւոր· պոյնուզ գոլըչան, պոյնուզլու·

Κερατάρχης - ου (ὁ) condottiere di trenta due elefanti. երասնեւերիկոս փիղ վարող· օճապետի ֆիլ ևիպրն, օճաչ էտի ֆիլ ճիսարու·

Κερατάρχια - ας (ἡ) la dignità del condottiere di trentadue elefanti. երասնեւերիկոս փիղ վարելու պատիւը՝ իչխանութիւնը· օճապետի ֆիլ ևիպրիդիլիճի՝ օճաչ էտի ֆիլ ճիսարը օլմաղըդըն ճանաչուելը·

Κερατέα ἡ Κερατεία ἡ Κερατία (ἡ) carrubbio. եղջերենի· վիլ պոյնուզու սաղը·

Κεράτειος (ὁ, ἡ) = Κεράτινος.

Κερατίας - ου (ὁ) cornuto. եղջերաւոր· պոյնուզլու·

Κερατίζω. Μ. ίσω. percuotere colle corna. կոտոշներով զարնել· պոյնուզ իւլ ճարմախ·

Κερατίνη - ης (ἡ) buccina, corno. եղջիմափոզ· պօրա, զուրնա· 2· = Κέρας (9).

Κεράτινος - η - ον. fatto di corno. եղջիւրէ շինուած· պոյնուզդան խոզըլը·

Κεράτιον (τὸ) ὑποκ. τ. Κέρας. 2. siliqua, baccello. 3. carruba. 4. peso, ch'è la sesta parte della misura chiamata scropolo. պտուղ· 3· եղջիւր պոյուղը· 4· կուտ մը վեցերորդ մասը ծանրութիւն. գոգոտ (պուրնեւերին)· 3· վիլ պոյնուզու· 4· պիր չեփերորդն պիճիճը գիտէ օլան պուրուտ· 5· = Κεραίτες.

Κερατίτης - ου (ὁ) καὶ Κερατῖτες - ιτῶν (ἡ) che ha corna, o baccello. կոտոշ կամ պտուղ ունեցող· պոյնուզլու, գոգոտլու օլան, գոգոտլը·

Κερατογλύφος (ὁ) = Κερατοξόος.

Κερατοειδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) che ha la forma di corno. եղջերաձեւ, կոտոշի ձեւով, պոյնուզ պիչիմիդի·

Κερατοξόος (ὁ, ἡ) chi lavora le corna. 2. chi fà degli archi dalle corna. կոտոշ գործող· 2· կոտոշէ ոպիզ չինօղ· պոյնուզ իւլեաչի· 2· պոյնուզդան խոյ խաչան·

Κερατοποιὸς (ὁ, ἡ) καὶ

Κερατουργὸς (ὁ, ἡ) γρμτ. ἐξήγ. τ. Κερατοξόος.

Κερατοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. = Κερασφορέω.

Κερατοφόρος (ὁ, ἡ) = Κερασφόρος.

Κερατοφυέω - ῶ. Μ. ήσω. sbocciare le corna. կոտոշները բուսնիլ· պոյնուզդան պիճիճ·

Κερατοφυὴς - ἐος (ὁ, ἡ) di cui sbocciano, spuntano le corna. կոտոշները ճիճող՝ պոճող՝ բուսնելու սկսող· պոյնուզդան դուրչ ևիդիճ՝ պիճիճ·

Κερατόφωνος (ὁ, ἡ) di cui la voce, il suono è simile a quello della cornetta. ձայնը փողի ձայնին նման եղող· սիրնայ՝ պօրա՝ զուռնա պէսինի ձեւնէդ·

Κερατόω - ῶ. Μ. ώσω. mutar in corna, render duro come il corno. կոտոշի փոխել, կոտոշի պէս պնացընել· պոյնուզ իճիդիլ եիճիդ, պոյնուզ պէս պնացընել· պոյնուզ պիճիդլէդ·

Κερατώδης - ους (ὁ, ἡ) = Κερατοειδής.

Κεραύλης - ου (ὁ) sonator di corno (*Lat.* cornicen). փողհար, փող զարնող· զուռնաչի, զուռնա չալան·

Κεραύνειος (ὁ, ἡ) = Κεραύνιος.

Κεραυνίας - ου (ὁ) colpito di fulmine. կայծակէ զարնուած, կայծակահար· իւլդըրըման վնասուած. (οὐσ.) ceraunia, ceraunio (spezie di gemma risplendente a guisa di fólgore). կայծական պէս փայլող կերով մը քար է· իւլդըրըմ ևիպ էտուլ պէս ևիվ ևիվ ինող քար·

Κεραύνιον (τὸ) ὑπακρ. τ. Κεραυνός.

Κεραύνιος - α - ον. di fulmine, fulmineo, fulminante. կայծակի պատկանած, շանթային, կայծակով զարնող, շանթահար· իւլդըրըմ փիլիւլէ, իւլդըրըմ իւլ վուրան, իւլդըրըմլըդան· (οὐσ.) Κεραύνιον (τὸ) tartufo, tubero. խաչխնձոր, գետնախնձոր· փօմաղ կըմօղ·

Κερανοβλὴς - ῆτος (ὁ, ἡ) × ἀστὶ

Κερανόβλητος (ὁ, ἡ) fulminato, colpito di fulmine. կայծակով զարնուած, շանթահար· իւլդըրըմդան վնասուած, իւլդըրըմլանմիչ·

Κερανοβολέω - ῶ. Μ. ήσω. fulminare. կայծակով զարնել· իւլդըրըմ իւլ վուրմախ, իւլդըրըմլըմախ·

Κερανοβολία (ἡ) fulminazione. կայծակահարութիւն, կայծակով զարնելը· իւլդըրըմլուճը, իւլդըրըմ իւլ վուրուճը·

Digitized by Google

Κεραυνοβόλεον (τὸ) luogo percosso dal fulmine. (*Δατ.* bidentai.) 2. caduta di fulmine. կայծակէ զարնուած տեղ. 2. կայծակին ինկածը. Իւպերբմիտան վարուելու իւպերբեր ինձի համար. 2. իւպերբէրն պրկիտ։

Κεραυνόβολος (ὁ, ἡ) (παροξ.) fulminante. կայծակով զարնող, շանթահարիդ. Իւպերբէր իւր վարան, իւպերբէրոյան. 2. (προπαροξ.) = **Κεραυνόβλητος.**

Κεραυνοβρόντης - ου (ὁ) che tuona e fulmina. որոտացող ու կայծակով զարնող. Քրիստոս վի իւպերբէրոյան։

Κεραυνομάχης - ου (ὁ) chi combatte contro qualcuno con dei fulmini. Ահի մը հետ կայծակով կռուող. պերճինի ծառը իւպերբէրոբ իւր պոյէլին։

Κεραυνοσκοπία - ας (ἡ) l'osservazione de' fulmini. կայծակաց դիտազբիւն. Իւր ուշէրբը նայար կիտէլէ։

Κεραυνοῦχος (ὁ, ἡ) chi tiene in mano de' fulmini. Ձեռքը կայծակներ բռնող. Իւպիտեր իւպերբէրբ ֆոֆան։

Κεραυνοφανής - ίος (ὁ, ἡ) scintillante come il fulmine. կայծակի պէս շողացող՝ փայլող. Իւպերբէր ինչ ծորլայն՝ լեօհլէ ուրչան։

Κεραυνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta dei fulmini. կայծակներ կրող. Իւպերբէր ֆոլէրան։

Κεραυνόω - ῶ. *M.* ώσω. fulminare. կայծակով զարնել. Իւպերբէրմուֆ, Իւպերբէր իւր ուրմուֆ։

Κεραύνωσις - εως (ἡ) fulminazione. կայծակով զարնելը. Իւպերբէր իւր ծորմուէլէֆ։

Κέραω - ῶ. *M.* άσω. (τακτ.) stare al corno dell' esercito. բանակին թեւը կենալ. օսմերէն օրդուանտ ֆանարընա փուրմաք։

Κεράω - ῶ. *M.* άσω. × ἀντὶ **Κεράννυμι.**

Κερασφ - ῶπος (ὁ, ἡ) che ha la forma di corno, cornuto. եղջերաձեւ, եղջերի ձեւով. պոյնուզ պիչիմին օլան։

Κερδαίνω. *M.* ανῶ ῆ ήσω. καὶ μσ. κερδήσομαι. guadagnare, far del lucro. շահիլ. փար կիմիտ, ֆայտանմաք։

Κερδαλέος - έα - έον. lucroso. 2. chi sa la maniera di guadagnare, astuto. շահաւէտ, շահ բերող. 2. շահելու կերպը գիտցող, խորամանկ. փորլէ, փոր կիմիտ. 2. ֆայտանմաք իօլտանօ պիչին, ալիւր, գիտուակիչ։ — λέως, έπίρ.

Κερδαλεότης - ητος (ἡ) astuzia, prudenza nel guadagnare. շահելու մէջ եղած խորամանկութիւն՝ խանճուրութիւն՝ խոհեմութիւն. ֆայտանմաք փոր կիմիտ հոֆդիզա ֆօալտըրըլըչ ալիւորլէք՝ ֆիկրոգոզլէք՝ հասկորլէք։

Κερδαλεόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = **Κερδαλέος.** (2).

Κερδάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. **Κέρδος.**

Κερδέμπορος (ὁ) lucrativo, utile ai mercanti. վաճառականներու շահ բերող օգտաւէտ. գոլէկճանըրա փար՝ ֆայտանի կիմիտին, ֆայտալի։

Κέρδιστος - η - ον. ὑπερθ. καὶ

Κερδίων - ονος (ὁ, ἡ) συνκρ. (ἀνμλ.) ἀντὶ **Κερδαλεώτερος - ώτατος.** più lucroso, lucrativo. աւելի շահ բերող, շահաւէտ. գոհա վէօգթ փորլէ՝ ֆայտալըէ։

Κερδογαμέω - ω. *M.* ήσω. sposarsi per interesse. իր օգտին համար կարգըվիլ. փնդրէ էզէորլ՝ ֆայտալի իւլի ևվլէնմէֆ։

Κέρδον (τὸ) = **Στρουθίον.**

Κέρδος - εος - ους (τὸ) lucro, guadagno, profitto. շահ, օգտաւ. փոր, ֆայտայ, ֆայտալը։

Κερδοφόρος (ὁ, ἡ) lucroso, lucrativo. շահաբեր, շահաւէտ. փորլը, ֆայտալըը։

Κερδὼ - όος - οῦς (ἡ) volpe. ազուէս. իլկի։

Κέρθιος (ὁ) picchio piccolo (*Γαλλ.* grimperau). պզտիկ փայտփոր (իմաչուն). փոչիտ ագռ ֆոֆան (պիր նէվի ֆոչ)։

Κερκέτης - ου (ὁ) = **Δελφίς** (2).

Κερκίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. **Κερκίς.**

Κερκιδοποιὸς (ὁ) fabbricatore di spola. կծոց շինող. փոյէ խոան, փոյէճի։

Κερκίζω. *M.* ίσω. tessere colla spola. կծոցով ասպիսանիկիլ. փոյէ իւլի ֆօֆուաֆ։

Κερκὶς - ίδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plettro, archetto. 5. tibia, caviglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. կծոց. 2. հաւսուած լաթ, գործած, անկոսած. 3. սանար. 4. կիթառոց. 5. սրունքին մեծ ոսկրը, ալիւր. 6. թատրոնը նասպատանիքաւ՝ սիմանդրաւ կարգ. 7. մաթեմատիկական չափաւորիչ. 8. բարաք (ծառ մըն է). փոյէ. 2. ֆօֆանմաչ պիչ. 3. ֆարաֆ. 4. փչոնիկ. 5. գոճալըն պիչինէ փոչին, ոտ. 6. թիաբրօտա խոխրէն ուշաալ. 7. իւլի հինգհոգինէ ղայգիին փնտռող էրէքիվ չէօլէ. 8. ֆարա ֆող ալտնը (ֆօֆաֆ ալտնըն պիր նէվի ֆէր)։

Κέρκισις - εως (ἡ) tessitura, l'azione di tessere colla spola. կծոցով ասպիսանիկիլը. փոյէ իւլի ֆօֆուաֆը։

Κερκιστικὴ - ῆς (ἡ) l'arte di tessere. ասպիսանիկիլու արհեստ. ֆօֆոյճանըլըֆ։

Κερκίων - ονος (ἡ) καὶ

Κερκοκορώνη (ἡ) specie d'uccello. ագռ մը իմաչուն. պիր նէվի ֆոչ։

Κερκοπίθηκος (ὁ) cercopiteco, gatto-mammone. պոլով կապիկ. լէվլէ։

Κέρκος (ἡ) coda. 2. manico. 3. membro virile, cazzo. պոչ. 2. անօթներու անկաճ. 3. անձի անդամը, վարազ. ֆոչբոյ. 2. ֆոչէ. 3. չէվէր, ֆէր։

Κερκουρος ἢ Κερκοῦρος (ὁ) vascello leggiero. 2. specie di pesce. իմիմու նաւ. 2. կերպ մը ձուկ. խոխիճ կին. 2. պիր ոչ ցոլըէ։

Κερκοφόρος (ὁ, ἡ) che ha la coda. պոլով, պոչ ունեցող. ֆոչլօֆլը։

Κέρκωσις - εως (ἡ) tumore, enfiato intorno alla vulva. արգանդին բերանին քովերը եղող ուռեցք. բահրդն ալչալնօ՝ ֆէրճին կրնօֆընօ չուր խոն չէն ֆոդրճըէ։

Digitized by Google

Κέρκωψ - ωπος (ὁ) specie di cercopiteco grande. 2. uomo astuto, scaltro, lascivo. մեծամարմին մի մեծ պոչով կապիկ. 2. խարտեաշ՝ հնարքների պատրաստ մարդ. պէս-պէս պիտոյից լեցուած. 2. ֆիննպատրաստ հինաւուրց՝ ընտելացեալ ի հնարս.

Κέρμα (τὸ) piccola moneta, danajuzzo, dindo. 2. (*πλθ.*) danaro, moneta. պղտիկ մետաղ դրամ. 2. դրամ, արծաթի, առատութիւն դիզել. 2. դրամ, ստակ.

Κερματίζω. *M.* *ίσω.* barattare una moneta grande con delle piccole. մեծ դրամ մի պղտիկ դրամներով ուրիշ փոխել. պիտոյից պէս պէսով ուրիշ իւր պէտքն հոգալ. 2. (նաւտ.) պահպանել (նաւակ) իւր ուղղութեան.

Κερματιστὴς - οῦ (ὁ) = *Κολλυβιστής.* banchiere. 2. usurajo. մեղանաւոր, լուսնափոխ. 2. վաշխառու, ստակառու. առատ. 2. մաղխնիկ.

Κέρνος (ὁ) *καὶ*

Κέρνον ἤ **Κέρνος - εος - ους** (τὸ) vaso di terra, che si usava nelle cerimonie de' Coribanti. իբրև (որ եւ կիւբելէն) չաստաւածուհւոյն քուրմերուն տարտղնուած թեւաոսքը մի գործածւող հողէ ամանի. Հինիւ Իւլհոյին փոխանորդներն իրենց քահանայական հագուստներուն մէջ.

Κερνοφορέω - ὼ. *M.* *ήσω.* *Εἰμὶ* —

Κερνοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta il vaso sacro nelle cerimonie dei Coribanti. իբրև չաստաւածուհւոյն տարտղնափեռնոց մէջ առաջ ամանը կրող. Հինիւ Իւլհոյին քահանան.

Κεράδετος (ὁ, ἡ) fatto, legato di corno. կաղապով շինուած՝ կապուած. պատնոտ կամ նախադէմ պատրաստուած.

Κερόεις - εσσα - εν. = *Κερασφόρος* ἤ *Κερατοειδής.*

Κερόστρωτος (ὁ, ἡ) fatto a forma di tarsia di corno, lastricato di pezzi di corna di diversi colori. գոյն գոյն եղջիւրներու կտորներով յատակուած. բիւնիփէդ պատնոտ եղջիւրէ իւղ տեղերին.

Κερστυπέω - ὼ. *M.* *ήσω.* = *Κερατίζω.*

Κερουλκὸς (ὁ, ἡ) (*ἐνεργ.*) che tira colle corna. 2. che tira l'antenna. 3. chi tira l'arco, arciere. 4. (*πθ.*) tirato, strascinato dalle corna. կռնաշներով քաշող. 2. առագաստակալը քաշող. 3. պղեղը քաշող. 4. կռնաշներէն քաշուած՝ առրատած. պատնոտ քաշողը իւր ետին. 2. իրենին տերեւներն ետին. 3. օգտուն խոյեր ետին. 4. պատնոտ քաշողներուն ետիններ, տերեւներ.

Κερουτιάω - ὼ. *M.* *άσω.* insuperbirsi, ringalluzzarsi. եղջիւր ածել, գոռոզնալ. հողրոլնմիլ, ինքզինքին.

Κεροῦχος (ὁ, ἡ) che ha, tiene le corna. 2. (fune) che sta attaccato alle due estremità, alle due corna dell' antenna. կռնաշ ունեցող. 2. առագաստակալին երկու ծայրն կապուած (չուան). պատնոտ քաշողներուն. 2. ինքզինքին տերեւներուն երկու ծայրերն պատնոտ (երէն).

Κερόω - ῶ. *M.* *ωσω.* curvare come un corno. կռնաձի պէս ծռել. պատնոտ ինչ երկնցնել.

Κέρσιμον (τὸ) corno attaccato all' estremità della canna de' pescatori. ձկնորսներուն եղեգան ծայրը կպուած կռաձի. գուբզիճը քաշելնէն առաջուան խոշոնը պատնոտ.

Κερτομέω - ῶ. *M.* *ήσω.* offendere con de' sarcasmi, oltraggiare. երգիծանել, նախատել. վերինին իւր ճիչերով, վիրաւորելով.

Κερτομίας - ου (ὁ) ingiuriatore, oltraggiatore. նախատօղ, թշնամանօղ. վերինիչ, վիրաւորիչ.

Κερτόμιος *καὶ*

Κέρτομος (ὁ, ἡ) ingiurioso, pungente. 2. fallace, fraudolento. նախատական, գինեցուցիչ, սիրտ երօղ կծօղ. 2. խարէպող, պատրօղ. վիրաւորիչ, նեղութ տեղին. 2. ատելագրօղ, ֆոխիչ.

Κερχαλέος - α - ον. rauco. կերկերան (ձայն) կերկերամայն, պղտոտ (ձայն).

Κερχάω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Κέρχω.*

Κερχνασμὸς (ὁ) raucedine. կերկերամ, ձայնը խզդած բլլալը. ան ֆոխտանալը.

Κερχνάω (νέω) - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Κερχάω.*

Κέρχνη - ης *καὶ*

Κερχνὶς - νὶδος *καὶ* (κρ.) **Κερχνὶς - ῖδος** (ἡ) acertello, gheppio, fottivento (uccello) (*Γαλλ.* crecerelle.) կերկերամայն ֆնաչուն մըն է. ան պղտոտ տեր ինչ ձայն տալ, խիւ ձուլան.

Κέρχνος (ὁ) raucedine. 2. (*κατὰ μετάθ. στοιχ.*) limatura di metallo. կերկերամ, ձայնը խզդած բլլալը. 2. մետաղի խարտեաշ. ան պղտոտելուընէ ֆոխիչ տեղին. 2. հողին կտրտիճ.

Κερχνόω - ῶ. *M.* *ώσω.* = *Κέρχω.*

Κέρχω. *M.* *κέρξω.* render fioco, rauco. կերկերամայն ընել, ձայնը խզդել. ֆոխտ տալ կերկեր, տխրին պղտոտ.

Κεσκίον (τὸ) stoppa. խծուծ, քաշող. խոպոխ.

Κεστὸς (ὁ) cintura di donna (*Λατ.* cestus.) 2. (*ὀθ. ἐν γέν.*) esca, solletico, attrattiva. կանանց գօտի. 2. հրապոյր. գինի տալելը. 2. գիշեր.

Κέστρα - ας (ἡ) piccone, martello militare. 2. sfirena (pesce) (*Λατ.* Sudis.) 3. martello. կերպ մը գինուորական մուրճ. 2. կռնկամուկն. 3. մուրճ. տկլոնի, նաճար. 2. բռնակ գոլորշի, խոյերու. 3. լեռներ. 4. *Κέστρον.*

Κεστρεὺς - έως (ὁ) muggine. գլխան ձուկ. տիպ գոլորշի. 2. (*μτφρ. ἐπὶ ἀνθρ.*) ingordo, mangione. լաւ կերօղ, արիւնոտ. լիւ պղտոտ պղտոտիչ.

Κεστρεύω. *M.* *εύσω.* morir di fame. սովթաւթեն մեռնիլ. սովալեցած խօլիլ.

Κέστρον (τὸ) punteruolo, trivella, cesello. 2. piccone, martello militare. 3. bettonica (erba). հերթուն, չաղափ, երիթի գրիչ. 2. կերպ մը գինուորական մուրճ. 3. օգտակար խոտ մը. պիղ, հի-

Digitized by Google

φωμ· տեղը ֆալիմ· 2· փալանի, դամար· 3· ֆուլլերի օքրա։

Κίστρος (ὁ) = *Κίστρον*. 2. = τῷ

Κιστροφενδόνη (ἡ) macchina di guerra, con cui lanciavano dardi e pietre. (*Лат.* tragula.) կիրակ մը պատերազմական մեքենայ՝ որով նետ ու քար կընետուէին. պէս-պէս ձեւ ալ կըլլար՝ անոր իւր տեղ ու օդ ի՛նչ ըսիլը։

Κιστρόω - ῶ. *M.* ώσω. lavorar col punteruolo, colla trivella, col cesello. Հերթելով՝ երկաթի գրիչով գործել՝ բանել· պէս՝ հարթել՝ տեղը ֆալիմ իւր ետ լինել։

Κίστρωσις - εως (ἡ) pittura encaustica. արձակած նկար· ետշէլն տեղը ալըն իւր տեղն խոփանի օյուլն բիտ՛ ըսուէր։

Κεῦθμα (τὸ) καὶ

Κευθμὸς (ὁ) × ἀντὶ

Κευθμών - ῶνος (ὁ) nascondiglio, ascosaglia. (*Лат.* latebra, latibulum.) 2. spelonca. 3. covile. 4. inferno. 5. baratro. պահելու տեղ, ծածագատեղ. 2. քարայր, քարափ· 3. որջ· 4. գժանոց· 5. փոս, վիրապ· տափակաձակ հողով, ներքև գացող· 2. հալրա· 3. ջուր, խոխոջ· 4. ծիշնիմ· 5. վրիժ, կրակոց։

Κεύθω. *M.* κεύσω. inserrare, nascondere. 2. (τρπ.) tener segreto. 3. (*μσ.* ἢ ἀμτβτ.) nascondersi. ներս գոցել, պահել, պահպանել· 2. ծածուկ բանել, գործս չհաճել· 3. պահպանիլ· տեղ ներքև ծածկուիլ, կեղնիլ· 2. կելէ ծածկուիլ, օրինաց ընդդիմանալ· 3. կելլնիմ, տափնամ։

Κεφαλαία (ἡ) dolor di testa cronico e veemente. երկարատև ու ասաստիկ գլխացաւ. ըզլանալը վի տիպին պէս պրըսը։

Κεφάλαιον (τὸ) il capitale. 2. capitolo. դրամոյ գլուխ· 2. գլուխ գրոց, գլուխ բանի, ներբօ· պրմպէ· 2. պատ, համարիթ· 3. = *Κεφαλή*. 4. = *Κορωνίς*, *Κολοφών* (2).

Κεφαλαῖος - α - ον. principale, capitale. գլխաւոր· պէլլը։

Κεφαλαιόω - ῶ. *M.* ώσω. capitolare, dividere in capitoli, sommare. գլուխ գլուխ բաժնել, գլխակարգել, գումարել· պատըռս պրօշիւ, ֆասըլտա ընդդէմ ընդդէմ, ճիշ՛ նկատել կընել։

Κεφαλαιώδης - εος (ὁ, ἡ) sommario, compendioso. համառօտական, համկրճ· գործ, համբառ։

Κεφαλαιωδῶς, *ἐπίῤ*. in sommario, sommariamente. համառօտութ, համառօտակի· կճոմ իւր։

Κεφαλαίωμα (τὸ) somma, sommario, capitolazione. համառօտութիւն, բովանդակութիւն. համառօտ, կճոմ։

Κεφαλαλγέω - ῶ. *M.* ήσω. aver dolor di testa, sentir cefalalgia. գլխացաւ ունենալ, գլուխը ցաւիլ· պէս ալըսուէր օլմի, պէս ալըսուէ։

Κεφαλαλγής - έος (ὁ, ἡ) che ha o eccita dolor di testa. գլխացաւ ունեցող կամ պատճառող· պէս ալըսուն, պէս ալըսուը օլն խոթօր կիրիկին՝ համ կոխն։

Κεφαλαλγία - ας (ἡ) dolor di testa, cefalalgia. գլխի ցաւ, գլխացաւ· պէս ալըսուը։

Κεφαλαλγικὸς - ἡ - όν. chi soffre spesso dolor di testa. յաճախ գլխացաւ քաշող· ըզբօ ըզբօ պէս ալըսուն պէս ալըսուը լինելոյն։

Κεφαλή - ῆς (ἡ) capo, testa. 2. (*μτνμ.*) la sommità di qualunque cosa. 3. (*συνεκδχ.*) uomo. 4. vita. 5. somma. գլուխ· 2· ամէն բանի ծայր՝ ճոթ՝ գագաթ· 3· մարգ· 4· կեանք· 5· գումար· պէլ, պէր· 2· հէր տէր նահնին պէլը՝ ինքնոյն ասճառ· 3· իման, փօ· 4· խօսք, հայտ· 5· նիւթ։

Κεφαληδόν, *ἐπιῤ*. in forma di testa. գլխի ձեւով· պէլ պէլիֆով։

Κεφαλικὸς - ἡ - όν. che appartiene alla testa. գլխի պատճառած· պէլ փայէր։

Κεφαλικῶς, *ἐπιῤ*. capitalmente. առ ի մահ, մահապարտ չափ· խոլհանիֆէֆով, խոլհափ ինիլ ալտնապրտ։

Κεφάλιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κεφαλή*. 2. = *Κιονόκρανον*.

Κεφαλὶς - ίδος (ἡ) (κυρ.) *ὑποκορ. τ. Κεφαλή*. sommità, estremità. 2. foggia, berretta. 3. corda dell' antenna. ծայր, ճոթ, գագաթ· 2· խայր, գլխարկ, արարխապրակ, գլխանոց· 3· առագաստակալին չըւանիներըն· ասի, բիւթ· 2· ֆալֆոփ, փալհ· 3· պէրէն իպէրէն։

Κεφαλισμὸς - οῦ (ὁ) abbaco Pitagorico. պիւֆագորեան աղիւսակ· պիւֆագորաս համ ալիֆի բաժամ ինհասաը· խոնի պէրէն ծագոփ գալհանան բաժամերըն չըրդ օլոփ խոնելերէ։

Κεφαλοειδέσμιον (τὸ) καὶ

Κεφαλόδεσμος (ὁ) frontale, striscia di testa. ապարօշ, գլխու երիզ· ըսիկ, փիլոփ, էլէնի պնակ, պէլ պէլը, նիվիֆ, չէմկիր։

Κεφαλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di testa. գլխի ձեւ ունեցող· պէլ պէլիֆի օլան։

Κεφαλόμακτρον (τὸ) fazzoletto per asciugare la testa, sudario, pezzuola, գլուխը չորցնելու ինչիհնակ, քրտան գլխասանակ· պէլը֊ը ֆասրափոփ խալէֆ, ինիֆիկիլ, ինիր խալէֆը։

Κέφαλος (ὁ) muggine, cefalo. գլխան ձուկ· փիֆոլ պալէֆը։

Κεφαλοτομέω - ῶ. *M.* ήσω. decapitare. գլխատել, գլուխ կտրել· պէլ փափ, պէրէ հարթա ինիլ։

Κεφαλοτόμος (ὁ, ἡ) colui che decapita, che tronca la testa. գլուխ կտրող· պէլ փափ։

Κεφαλωτὸς - ἡ - όν. che ha la testa, il capo, capituto. գլուխ ունեցող· պէլը օլան, պէլէ։

Κεχαρισμένος - η - ον. (τὸ παρθ. - ώτερος - ώτατος), (κυρ. πρκ. τ. μτχ. τ. χαρίζομαι.) (ὡς *ἐπίῤ*.) grato, giocondo, grazioso. հաճոյ, հեշտալի, շնորհալի, շնորհքով· համով· համեստ, լրիվ, լեօհրեվէլ, խալ՝ — μένως, *ἐπιῤ*.

Κεχαριτωμένως, *ἐπιῤ*. graziosamente. շնորհալի՝ շնորհալուք կերպով, վայելչապար· լեվենվի՝ լեօհրեվի իլի, խալ՝ լրիվի՝ համեստ պէր ինչ իլի։

Κηδεία - ας (ἡ) (*κηδεύω*) funerale, esequie, sepoltura. 2. affinità, parentela.

Digitized by Google

յուշարկաւորութիւն հանգէս, թաղում. 2. ազգականութիւն. խնամիութիւն. հարիպ դէպ, դէպի. 2. խնամիլ, սիրաշատել։

Κηδειος (ὁ, ἡ) caro, amico. 2. affine, parente. սիրելի, բարեկամ. 2. խնամի. սիրելի՛ր, տօ՛ր, խնի՛ր, համիզդ. 2. սիրական, խնամի։

Κηδεμονεύς - έως (ὁ) × ἀντὶ Κηδεμών.

Κηδεμονία - ας (ἡ) cura, diligenza, tutela. խնամ, փոյթ, հոգ, պաշտպանութիւն. խնդ՛ալիք, խնդալիք, պետի՛ն, խոյրճ՛ելեայ, հիմնդիր։

Κηδεμονικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) — ικῶς. appartenente al tutore, al curatore, abile ad esser procuratore, soprantendente. պաշտպանի՛ն խնամակալու՛ն հոգաբարձո՛ւն պատկանած, հոգաւոր՛ վերատեսուչ՝ վերակացու. բլլալու յարմար. վարչի՛ն՝ ըշխնդիւ՛ն՝ խոյրճ՛ելի՛ն հնազանդ, հիմնդիրի՛ն խոյրճ՛ը հասկնալի՛ն-պէս ուղիղ։

Κηδεμών - όνος (ὁ) tutore, curatore, procuratore, soprantendente. խնամակալու, պաշտպան, հոգաբարձու, վերատեսուչ, վերակացու. խոյրճ՛ը, հիմնդիր կրնդի, գործ՝ ի՛նչ՝ ընելու խոյրճ՛ը հասկնալի՛ն-պէս ուղիղ ընդունող։

Κηδεστὴς - οῦ (ὁ) affine, parente. 2. suocero. 3. genero. ազգական, խնամի. 2. աներ. 3. փեսայ. խոյր՛, սիրաշատ. 2. կին մօ. 3. կնիկի, տանտէր։

Κηδεστία - ας (ἡ) affinità, parentela. ազգականութիւն, խնամութիւն. խոյրճ՛ելի՛ն, սիրաշատելի՛ն։

Κηδεστικὸς - ὴ - όν. che concerne la parentela. ազգականութեան պատկանած. խոյրճ՛ելի՛ն՝ սիրաշատելի՛ն հետևեալ։

Κηδέστρια (ἡ) θηλ. τ. Κηδεστής. suocera. զգաքոյր. կնիկի մայր։

Κήδευμα (τὸ) = Κῆδος. 2. = Κηδεία. 3. = Κηδεστία. 4. × ἀντὶ Κηδεστής.

Κηδευτὴς - οῦ (ὁ) = Κηδεμών. 2. = Κηδεστής.

Κηδεύω. Μ. εὐσω (κῆδος) fare i funerali, seppellire il morto, curare, prender cura di.. 2. dar in matrimonio, sposare. 3. contrarre parentado. յուշարկաւորութիւն հանդիսը կատարել, մահկանացուն թաղել, խնամել, հոգալ. 2. կարգել, ամուսնացուցանել. 3. ազգականութիւն մտնալ, ազգակցութիւն ունենալ. կնկի՛ն կին բերել, միմեանց կնիկ տալ-առնել. 2. խնամիանալ, բերդ-տալ-առնել. 3. խոյրճ՛ելի՛ն մէջ ընել, սիրաշատել։

Κήδομαι, ἴδε Κήδω.

Κῆδος - εος - ους (τὸ) sollecitudine, cura. 2. lutto. 3. affinità. փոյթ, խնամ, հոգ. 2. սուգ. 3. ազգականութիւն. խոյրճ՛ելի՛ն, խնդալիք, պետի՛ն. 2. խոս. 3. սիրաշատելի՛ն։

Κήδω. Μ. κηδήσω, ῆ κεκαδήσω. affannare, molestare, attristare, nuocere. 2. (μὲ γέν. ἑα σ'.) privare. նեղացընել, տագնապել, տրտմեցընել, զրկել. 2. զրկիլ. սէրնիի վերին, խոյրճ՛ը խօսի՛, սէրնիի, տրտմիլ, ցաւալիի՛ն, ի՛նչ-որ վերին. 2. հակառակ կրնդի. (μσ.) aver cura, curare. խնամել, հոգալ. խոյրճ՛ի, գործ՛ի, բնդի՛ն կրնդի։

Κηθάριον καὶ

Κηθίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κήθιον (τὸ) καὶ

Κηθὶς - ίδος (ἡ) urna pei suffragi. 2. bossolo per il giuoco de' dadi. տափար, տապան, (քուէներըը գնելու համար). 2. նարտի՛ն քուէներըը գնելու տուփ, բիւրեղի, խաղալու (խաղալըը խօսք իչի՛ն). 2. խաղալանոցի գործիքներ խօսքեր խօսելու, ըսելի՛ք։

Κηκίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κηκὶς - ίδος (ἡ) galla. գիսար. խալը. 2. (κυρ. καὶ ×) vapore, fumo che s'innalza verso sù. գետ ի վեր բարձրացող ըզգի՛ մուխ՝ ծուխ. խոխրչ՛ գոլորշի ելնող՝ ի՛ր-օրինակի պատ՝ ի՛նչ-ինչի՛ն։

Κηκίω. Μ. ίσω. (ἐπὶ ὑγρ.) saltar sopra, scaturire, schizzare. 2. (ἐπὶ καπνοῦ κτλ.) esalare. վեր ցաքիչ, բղխել, ցայտել, գուրս վազել, բղխել. 2. արտաշնչել. խոխրչ՛ ելնել, ծխալ, ծուխ ելնել, գոլորշի ելնել. 2. խօսքը ուշէն գործ՝ ի՛նչ-ինչի՛ն հետևիլը)։

Κηλὰς - άδος (ἡ) (ἡμέρα) (giorno) torbido, nuvoloso, vernale. գլխար՝ ամպամած՝ ձմերայի՛ն (օր). գոլշեցէ՛ գոլշիլը՝ եղ (կլիմա)։

Κήλειος καὶ

Κήλεος (ὁ, ἡ) caldo, cocente. 2. risplendente. տաք, եռաց. 2. փայլուն. ջնի՛ծ, խոշտանգ. 2. փոլուն։

Κηλέω - ῶ. Μ. ήσω. incantare, attirarsi. 2. (ἐπμ.) addolcire, addomesticare. գիւթել, կախարդել, իրեն քաշել. 2. հմայցընել, ընտանեցընել. վարժելի՛ն, սիրելի՛ն ընելի՛ն, գիշէ կին-պէս. 2. վարչկիլընել, խաղալընել։

Κήλη - ης (ἡ) tumore. 2. (ἰδίωτ.) ernia, ramice. ուռեցք. 2. փչուածքի՛ն, տապակաց ուռեցք. լեղ, խոպոս. 2. պոկի՛ն, պատռի՛ն, սոյ խելոցքի՛ն լեղ։

Κηλητὸν - όνος (ἡ) attrattiva, esca, soletico, allettamento.
Κήλημα (τὸ)
Κηλητήριον (τὸ) (Λατ. delinimentum). հրապոյր. գիշէ՛ն։

Κηλιδόω - ῶ. Μ. ώσω. macchiare. բիծ ընել, արատաւորել. լեռելի՛ն։

Κηλιδωτὸς - ὴ - όν. macchiato. արատաւոր, բիծ ունեցող. լեռելի՛ն։

Κηλὶς - ίδος (ἡ) macchia. բիծ, արատ. լեռելի՛ն։

Κῆλον (τὸ) legno secco, legno da bruciare. 2. (κατ' ἐκτ.) dardo. չոր փայտ, երեսլու փայտ. 2. նետ. նետաձիգ օպան, նետաձիգ օպան. 2. օխ, նիզ. 3. = Κηλητὸν.

Κηλοτομία - ας (ἡ) incisione d'ernia. տապակաց ուռեցքը կտրելը. պոկելի՛ն՝ սոյ խելոցքի՛ն վերաբերեալ օրէն լեզի վիճակելի՛ն համար։

Κηλοτόμος (ὁ, ἡ) colui che fà una incisione d'ernia. տապակաց ուռեցքը կտրող սոյ խելոցքի՛ն վերաբերեալ օրէն լեզի վիճակի՛ն համար։

Κηλόω - ῶ. Μ. ώσω. bruciare. 2. fottere. եռալ. 2. գիտալ. գիշէ՛ն. խոխրչ՛. 2.

Digitized by Google

պատճ. ծխմ. կիպ. = *Βατεύω, Ὀχεύω.* 3. = *Κηλέω.*

Κήλων - ωνος (ὁ) stallone, ronzone, copritore. (*Λατ.* admissarius equus.) 2. (*μτγμ. ἐπὶ ἀνθρ.*) lascivo, lussurioso. (*Λατ.* salax.) մասամարազ ձի. 2. վաւաշ, առատ, պատչառ. այլբ. 2. չիհևիկի. 3. = *τῷ.*

Κηλώνειον καὶ Κηλώνιον (τὸ) mazzacavallo, macchina da cavar acqua. (*Λατ.* tolleno.) ջրհան, ջուր հանելու գործիք. խաչախոտ, խոյս փոլոզ, սա չիւիճիկ՝ ւչէրտանոթ ալչի.

Κήλωστὸς (*ὅσ. Κηλωτὸς*) - *ή* - *όν.* prostituito, prostituita. կիրճ զիրճ պոռնիկաս-բեան առած, պոռնիկ, բազ. փնտրիլ ըլլալ կիճիլ, ֆահիչ, ֆահիճ.

Κήμος (ὁ) capestro. 2. coperchio dell' urna, in cui si mettevano i suffragi. 3. nassa. պռուշ. 2. քաւէնոցը գնալու ասիորին կափարիչը. 2. ձկան կռզով. խաչ, փնինդ. 2. խոչոցը էլոյանոթ ինիլին՝ ֆալանջոլան կափաղը. 3. պուչի փչիչի.

Κημόω - ῶ. Μ. ώσω. incapestrare. ձիուն պռուշը գնել. ան խաչը ինգիր.

Κῆνσος (ὁ) censo. կինսան, գիմսա. ասլաճն.

Κηξ - κηκὸς (ἡ) folaga. փարփար, ծովըլին քաչուն մը. այբ նվիչ գինիչ ֆաչը, անիչի ֆուչա.

Κηπαῖος - α - ον. che spetta al giardino. պարտիզի պատկանած. պտղիկի գինիչ ւչէ. (*οὐσ. ϑηλ.*) favagello. (*Γαλλ.* orpin.) դաչասկին խոտ մըն է. էչրտնիչ օձաս.

Κηπεία - ας (ἡ) = *Κηπουρία.*

Κήπευμα (τὸ) pianta di giardino. պարտիզի առուն. պտղիկ ֆիգուր.

Κηπεύς - έως (ὁ) = *Κηπουρός.*

Κηπεύσιμος (ὁ, ἡ) che si può coltivare nell'orto o nel giardino. պարտիզի մէչ նայելի՝ ինամուելի՝ մշակուելի կրցող. պտղոնաս պղկիկի պէտքաւոր, ինկոր օլաննալիչ.

Κηπευτὴς - οῦ (ὁ) = *Κηπεύς.*

Κηπευτὸς - ὴ - όν. coltivato nel giardino, nell'orto. պարտիզը նայած՝ ինամուած՝ մշակուած. պտղիկի պտղոնաս պտէտքէլ՝ ինկոր օլաննալոչ.

Κηπεύω. Μ. εὐσω. coltivare o piantare nell' orto o nel giardino. պարտիզի մէչ մշակել կամ առնել. պտղոնաս պղկիկի ինկոր կիճիչ՝ պտիսի՝ խաչրմոչ խոխոց տնկիչ.

Κηπίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κῆπος.*

Κηπίον (τὸ) = *Κηπίδιον.* 2. = *Κῆπος* (3).

Κηποκόμος (ὁ) = *Κηπουρός.*

Κηπολόγος (ὁ) chi insegna nel giardino. պարտիզի մէչ սորվեցընոչ՝ վարդապետոչ. պղկիկի խոչչիչին՝ տիր ՝էրին.

Κηποποιΐα - ας (ἡ) coltivazione o formazione di giardino. պարտէզ մշակելը կամ չինելը. պտղիկ ինկոր ինիլը՝ պտիսի՝ խոխոց խոխոնալ.

Κῆπος (ὁ) orto, giardino. 2. frigna, connaro, o il pettignone della femmina (*Λατ.* hortus). 3. certa forma di tagliar i capelli. պարտէզ. 2. իգական անդամը կամ ինդան առաջանաց ու պորսին մէչ անելը. 3. մազ կարելու մը ձեւ՝ կիրպ. պօսպան, պտիկ. 2. ֆիգի, խոխոց ավրելին ատ խուլխրին վր կտօղչին արաչելա օլան հունալ. 3. պիր նվ ալ տխուր պիչի. 4. = *Κῆβος.*

Κηποτάφιον (τὸ) sepolcro dentro il giardino. պարտիզի մէչ գանուած գերեզման. պտղիկ իչինդի պօլտան ինալը.

Κηπουργία - ας (ἡ) = *Κηπουρία.*

Κηπουργικὸς - ἡ - όν. = *Κηπουρικός.*

Κηπουρέω - ῶ. Μ. ήσω. coltivare l'orto, il giardino, esser ortolano. պարտէզը մշակել, պարտիզպան ըլլալ. պօսպան պտիկ պափտի, պօսպանը նշմի, պտիկպան օլմի.

Κηπουρία - ας (ἡ) il mestiere dell'ortolano. պարտիզպանութիւն. պօսպանըլըճ, պտիկպանլըճ.

Κηπουρικὸς - ἡ - όν. che concerne il giardiniere, l'ortolano. պարտիզպանի պատկառած. պտիկպանա՝ պօսպանըճչա գնթիւնիչ.

Κηπουρὸς (ὁ) ortolano, giardiniere. պարտիզպան. պօսպանըճ, պտիկպան.

Κηποφύλαξ - ακος (ὁ) custode del giardino. պարտէզի պահապան. պտղիկ պիւդիւխ.

Κηπωρέω - ῶ, Κηπωρία, Κηπωρικὸς, Κηπωρὸς = *Κηπουρέω, πτλ.*

Κὴρ - κηρὸς (ἡ) fato, destino sinistro, morte, calamità, danno, rovina. 2. scelleraggine, misfatto, delitto. անչաղոչ՝ ախտաղակ ճակատագիր՝ բազդագրութիւն, մահ, արկած, ազէտ, չնաս, կործանում. 2. անօրէնութիւն, յանցանք, յանցաւոր. աղաւտաւոչ՝ հանապիսի՝ ափսոսալիչ ատն խաչրը էլեվին՝ փոխր՝ ինչիչը էի, խօլէմ՝ ֆէլտիին, տեղը, զարք, խաչրոչ. 2. պիսանապաչտ, փասահան, ինօհութիւն.

Κηραίνω. Μ. ανῶ. nuocere, corrompere. չնասել, ապականել. զարք՝ տեղը վիրաւոր, մօլմի, խաչրոչ կինի. 2. (*πάρ-κήρ*). = *Μεριμνάω, Ἀγανακτέω.*

Κηραμύντης - ου (ὁ) che previene la morte, la ruina. մահուան՝ կործանման առաջը առնող. խօլափն՝ խաչտը՝ էչերը կտնիչիս ալտ՝ ֆօլան.

Κηράνθεμον (τὸ) cerinta (erba). կերինթաս (խաս մըն է, արան ալ ծագիկը մեղուք կըսիրին). էչէնչ արըտրա չգէ խօլ օլան պիր նվիչ օֆ փըր.

Κηραχάτης - ου (ὁ) ceracate (spezie d'agata). կերպ մը մանիգիներ գոյն ունցող ակատ քար. պիր նվ պալ մնտա բնութիւնի պատասխանէ՝ ֆէլեկնէ բտիմ (պիր ոչ պահալը ինալ փըր).

Κηρεία - ας (ἡ) = *Κηρία.*

Κηρέλαιον (τὸ) unguento composto d'olio e di cera. ձէթէ ու մեղրամոմէ բազադրուած մշհամ՝ ապիգամիր. չնչհան խաչըճան վր պալ մնտանան ինդրելիս պիր նվիչ ֆալչիմ.

Κηρεσιφόρητος (ὁ, ἡ) portato, ridotto dal destino fatale. ազէտալի՝ անչաղոչ մէկ ճակատագրէ մը տարուած՝ քշուած. դժախտալիութիւն՝ ափսոսալիչ պիր բտպրդրին՝ ատն խաչըճան ինօհութիւնի՝ սիրելի.

Digitized by Google

Κηρία - ας (ἡ) = *Κειρία*. sindone funebre, lenzuolo da seppellire un morto. պատանդ, մահիճ պատանեակաձև. ֆիլիֆ։

Κηριάζω. *Μ. άσω*. aver il colore o la forma di fiale, di favo. մեղրի խորխրին գոյնը կամ ձևը ունենալ. պալ կիսիցիներ ընկնիլ խոխոր պիլիկներ ունել։

Κήρινθον (τὸ) = *Κηράνθεμον*.

Κήρινθος (ὁ) = *Ἐρισθάκη*. erba, che serve di cibo alle pecchie, mentre fanno il mele. մեղուներուն մեղր չինած ատեն կերած խոտը. արեւտրէն պալ խոփոխուրէնիան կերուելիք օրնէ։

Κήρινος - η - ον. fatto di cera. մեղրամոմէ չինուած. պալ մոմեղէն խոփելէ։

Κηροειδής - έος (ὁ, ἡ) simile alla cera o al favo. մեղրամոմի կամ մեղրի խորխրի նման. պալ մոմեղա խոխոր պալ կիսիցիներ պիտի ըլլար։

Κηρίον (τὸ) favo, fiale. 2. (*συνεκδ.*) mele. խորխրա. մեղու. 2. մեղր. պալ կիսիցի. 2. պալ։

Κηριοποιός (ὁ) che fa, forma il favo. մեղրի խորխրա չինող. պալ կիսիցի խոփող։

Κηρίόω - ῶ. *Μ. ώσω*. ungere colla cera, incerare. մեղրամոմ քսել, մեղրամոմով օծել. պալ մոմ սիրմիլ, պալ մոմալսոփ. 2. (*πθ.*) impallidire. գեղնիլ. սարսրուիլ, սարսրելդ օրնէիլ։

Κηρίτης - ου (ὁ) (*ἐνν. λίθος.*) cerite (gemma di color di cera). մեղրամոմի գոյն ունեցող պատանեական քար մը. պալ մոմ ընկնիցող օրնի պէս գիհիլեր։

Κηρίφατος (ὁ, ἡ) morto da una morte violenta. բռնական մահուամբ մեռած. ճնշելի իւր ենթրիէլ։

Κηριώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al favo. մեղրի խորխրի նման. պալ կիսիցիներ պիտի ըլլար։

Κηρίων - ωνος (ὁ) torcia grossa. 2. flagello. հաստ կերոն. 2. խարազան. ֆուէտ ինչ մոմ՝ իօղլա. 2. ֆուէտ։

Κηρογραφέω - ῶ. *Μ. ήσω*. dipingere colla cera. մեղրամոմով նկարել. պալ մոմ իւր իւաներ էնկիլ։

Κηρογραφία - ας (ἡ) pittura fatta colla cera. մեղրամոմով չինուած նկար, մեղրամոմով նկարելը. պալ մոմ իւր էնկիլելու իւաներ, պալ մոմ իւր իւաներ էնկիլ։

Κηρόγραφος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) chi dipinge colla cera. մեղրամոմով նկարող. պալ մոմ իւր իւաներ էնկիլ. 2. (*προπαροξ.*) dipinto colla cera. մեղրամոմով նկարուած. պալ մոմ իւր էնկիլելու (իւաներ)։

Κηρόδετος (ὁ, ἡ) attaccato colla cera. մեղրամոմով կպած. պալ մոմ իւր իւաներ էնկիլ։

Κηροδομέω - ῶ. *Μ ήσω*. costruire delle celle di cera. մեղրամոմի խուց՝ բնակարան չինել. պալ մոմեղան օրա՝ ապրելու օրնաւոր մոմով խուց՝ իւաներ։

Κηροειδής - έος (ὁ, ἡ) simile alla cera. մեղրամոմի նման. պալ մոմա պիտի ըլլար։

Κήρόθεν, *ἐπίῤ*. di cuore. սրտանց. իւրեանէն, փերուանէ փիլեն։

Κηροπήγιον (τὸ) candelliere. աշտանակ. լամպան։

Κηρόπισσος (ἡ) unguento composto di cera e di pece. մեղրամոմի ու ևխիէ բաղադրուած ապուշան. պալ մոմեղան վի իւրեանէն իւրիվ գիհիմ։

Κηροπλαστέω - ῶ. *Μ. ήσω*. formare, costruire qualche cosa di cera. մեղրամոմէ բան մը չինել. պալ մոմեղան պիր ինձի իւաներ։

Κηροπλάστης - ου (ὁ) costruttore di statue di cera. մեղրամոմի արձաններ չինող. պալ մոմեղան պիրիլիէր՝ պատիր իւաներ։

Κηροπλαστικός - ή - όν. che appartiene al costruttore delle statue di cera. մեղրամոմի արձաններ չինողի պատկանած. պալ մոմեղան պատիր իւաներուն վերաբերեալ. **Κηροπλαστική - ῆς** (ἡ) l'arte di costruire delle statue di cera. մեղրամոմի արձաններ չինելու արհեստը. պալ մոմեղան պատիր իւաներ էնկիլելու պիտիքն։

Κηρόπλαστος (ὁ, ἡ) costruito, formato di cera. մեղրամոմէ չինուած. պալ մոմեղան իւաներ։

Κηροπώλης - ου (ὁ) venditore di cera. մեղրամոմի ծախող. պալ մոմ ծախող։

Κηρος (ὁ) cera. մեղրամոմ. պալ մոմ. (*πλθ.*) torcie, ceri. կերոններ. իրկ մոմեր, իօղլաներ։

Κηροτρόφος (ὁ, ἡ) (*κήρ.*) mortifero. մահաբեր, մահ բերող. իօլխոմ կիրիչներ։

Κηρότροφος (ὁ, ἡ) nutrito di cera. մեղրամոմով սնած. պալ մոմ իւր պատկինելդ։

Κηρόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha il color di cera. մեղրամոմի գոյն ունեցող. պալ մոմ գիհիլեղ։

Κήρυγμα (τὸ) ciò che si pubblica a voce d' un banditore, avviso, ordine, comando. մունեցակի ձեռքով հրատարակուած բան, լուր, հրաման, պատուէր. իչելու կերպ իւր իւան օլանան նկինիլ, խաբեր, պատրաստութիւն, խմբ։

Κηρυγμός (ὁ) = *Κήρυξις*.

Κηρύκαινα - ης (ἡ) *Θηλ. τ. Κῆρυξ*.

Κηρυκεία - ας (ἡ) il mestiere d'araldo, di banditore. գեսպան՝ մունեցակի ըլլալը. իւլխիւթ, իչելուելէթ։

Κηρύκειος - α - ον. che appartiene all'araldo, al banditore. գեսպանի՝ մունեցակի պատկանած. իւլխի՝ իչելուլը գինիւիէ։ (*οὐσ.*) **Κηρύκειον** (τὸ) caduceo (bastone, che tenevano gli araldi). 2. (*πλθ.*) il salario d'un araldo. պատերազմի գեսպանին բանած ցատկը. 2. պատերազմի գեսպանին իրաղիկը. գինիի իւլխին իւլիի իսիրատլու լուպտէ. 2. իւլխին խուչիկներ։

Κηρυκευσις - εως (ἡ) = *Κηρυκεία*.

Κηρυκεύω. *Μ. εύσω*. adempir la funzione d'araldo o di banditore, pubblicare, divulgare. գեսպանութեան՝ մունեցակութեան գործքը պատրաստել՝ հրատարակել, հռչակել. իւլխի՝ իչելուելէթ պրծնալ կիրիչ, լուր կիտէ, իւան կինիչ, ամէնքի լսելի կիլիչ։

Κηρυκικός - η - όν appartenente all'araldo o al banditore. գեսպանի կամ մունեցակի պատկանած. իւլխի իսիրատլու գինիւիէ։

Digitized by Google

Κηρύκιον (τὸ) = Κηρύκειον. 2. ὑποκορ. τ. Κῆρυξ (3).

Κῆρυξ - υκος (ὁ) araldo, banditore. 2. ministro delle cose sacre. 3. sorta di conchiglia di mare. պատերազմի գեղապան, մունեաիկ. 2. ուրբ բաներու վրահեցու՝ պաշտօնատար. 3. կերպ մը ծովու խեցիմարդի. ածիլ եւ կնիքներ նուէրը. 3. դի նիվ տիրոջ ծառիկ.

Κήρυξις - εως (ἡ) pubblicazione per mezzo d'un banditore. մունեաիկի միջոցով բան մը հրատարակելը. խիլըլ եւ կամ իւր պէտ լոլ խիլիլ.

Κηρύσσω (ττω). *M.* ύξω. pubblicare, divulgare. հրատարակել, հռչակել, քարոզել. լոլ իւրն խիլիլ, ամիլի մալիսի խիլիլ, խոհրդոյն խիլիլ.

Κήρωμα (τὸ) tavola fatta o unta di cera. 2. unguento composto di cera e d'olio, di cui s'ungevano gli atleti. մեղրամոմի չիմուած կամ քսուած տախտակ տախտակ. 2. մեղրամոմի ու ձէթէ բաղադրուած օծանելիքը, զոր վրանին կը քսէին բռիւտարտներէն. պալ մեղրամոմ խոնելէ խոտր ի-ուլը խոցիս. 2. պէտ նիվի պալ մեղրապան վի ալիլուան խուլընդան խոնելէ գլխի, ու վերկիմէնէր իւրերէրէնի օխտերէր իտի. 3. = Κηρωτόν. 4. = Κνφελίς (τῶν αὐτειῶν). 5. = Παλαίστρα.

Κηρωματίζω. *M.* ίσω. ungere con unguento fatto di cera e d'olio. մեղրամոմի ու ձէթէ չիմուած մէշտոմով օծել. պալ մեղրապան վի ալիլուան խուլընդան խոնելէ օխտերէրէ խոլ իւր խուլտուրէ.

Κηρωματικός - ή - όν. unto coll' unguento di cera o d'olio. մեղրամոմի ու ձէթէ չիմուած օծանելիքով օծուած. պալ մեղրապան վի ալիլուան խուլընդան խիտէրէ գլխի իւր խուլտուրէն՝ օխտերէրէ.

Κηρών - ῶνος (ὁ) arnia, alveare. փեթակ. բոյն. տրէ ֆօլանը.

Κηρωτός - ή - όν. incerato. մոմապատ. ծէ ըմէլ. (ὅθ. οὐσ.) Κηρωτὴ (ἡ) ἢ Κηρωτον (τὸ) cerotto. մէշտոմ (մեղրամոմի ու ուրիշ բաներէ բաղադրուած) · ած գլխի.

Κήτειος - α - ον. cetaceo. կիտային. պալ դուլըլիս փոխուլէ.

Κητοθηρία - ας (ἡ) pesca di ceto, di balena. կէտ ձուկը որսալը. պալ դուլըլիս վլտուխլէ.

Κῆτος - εος - ους (τὸ) ceto, balena, orca. 2. costellazione, che si trova nell' emisfero meridionale. կէտ, բալինայ · 2. հարաւային կիսագունդը գտնուող հասմասեղափնի մը · դուլիս, պալ դուլըլիս փոխոս. փորդը դուլըլը · 2. գիտնական նշանակութիւն մը · պալ նիվ դուլըլիս.

Κητοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce le balene. բալինաներէր սնուցանող · փորդը դուլըլըրիս պահլիկ.

Κητοφάγος (ὁ, ἡ) divoratore di balene. բալինաներէր կերող · փորդը դուլըլըրիս ֆալամօղլըրէ կերող.

Κητοφόνος (ὁ, ἡ) uccisore di balene. բալինաներէր սպանող · փորդը դուլըլըրիս խլտխրիչ.

Κητώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma o la grandezza di balena. բալինայ ձեւիչին ձեւը կամ մեծութիւնը ունեցող · փորդը դուլըլիսի պէտիչին խոտր պէօյնէնտիր ոլան.

Κητώεις - εσσα - εν. grande come una balena. բալինայ չափ պէտ մեծ. պալինա փորդը՝ պալ դուլըլը կիպէ փեթէր.

Κηφήν - ῆνος (ὁ) fuco, pecchione. իշամեղու, բան. իւրէ տրէը · 2. (ὡς ἐπιθ.) inabile alla fatica, al lavoro. աչխատելու գործ գործելու անյարմար · ըուլըմայ իւրէ կիպէ, իւրէնտի իւ կիպէ.

Κιβδηλεία - ας (ἡ) falsificazione di moneta, il mestiere del falsamonete. դրամներնիգծութիւն, ասա գրամ կոխելը · փողագործիլէ.

Κιβδηλεύω. *M.* εύσω. falsificare. խարդախել, նենգել, ապականել · փողը չեչ խոփտաք, պօղմաք.

Κιβδηλία - ας (ἡ) falsificazione, frode. խարդախութիւն, նենգ · փիւթ, հիւլէ.

Κίβδηλος (ὁ, ἡ) falso, falsificato. խարդախած, ասա, կեղծ, չինծու · փողի, հիւլէկէր, ախիւր, խոփ.

Κίβδης (ἡ) scoria. հրահալելիքներու կըղկղաքը, մետաղի քաչ · խարին պօքաս.

Κίβη (βι, βυ) σις - εως (ἡ) tasca, sacco, sportella. պարկ, մախաղ, պզտիկ զամբիւղ · իւրդա, չիմպիլէ.

Κιβώριον (τὸ) una specie di bicchiere. կերպ մը գաւաճ · պէր ոյ փոքիչ.

Κιβωτάριον καὶ

Κιβώτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κιβωτός.

Κιβωτοποιὸς (ὁ) fabbricatore di casse. արկղ՝ սնտուկ չինող · սանդըղչը.

Κιβωτὸς (ἡ) cassa, arca. արկղ, սնտուկ · սանդըղ.

Κιγκλίζω. *M.* ίσω. muover spesso, agitar sovente. յաճախ չարժել՝ երերցընել · ած ած սալլամաք, սարսռաք.

Κιγκλὶς - ίδος (ἡ) cancelli. վանգափապար. փաֆկա. փորմաիլէ.

Κίγκλισις - εως (ἡ) καὶ

Κιγκλισμὸς (ὁ) agitazione, movimento spesso. սաեպ չարժելը երերցընելը · ած ած սալլամաք՝ սարսռաք.

Κίγκλος (ὁ) cutretta, cutrettola (*Λατ.* motacilla.) squassacoda, codatremola. գնուին նռանկոս սանի միշտ սուսքը պոչը երերցընող թռչուն մը, խալաքանիկ. խնդա փոլա, փոյդոթ սալլայան, ցնցին փոլա.

Κίδαλον (τὸ) cipolla. սոխ · սոդան.

Κίδαρις - εως (ἡ) tiara, diadema, berretta. միթր, խոյր, թագ, արտախատ բակ · ֆես, փալթաթ, տիւլպ.

Κιθάρα - ας (ἡ) cetera, arpa. կիթառա, չնար, սաւրիդ · լաուդա, ֆանտ · 2. (μετωμ.) = Κίθαρος.

Κιθαρίζω. *M.* ίσω. suonar la cetera. կիթառա զարնել · լաուդա լալմաք.

Κιθάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κιθάρα.

Κιθάρισις - εως (ἡ) l'azione di suonare la cetra. կիթառա զարնելը · լաուդա լալմալէ.

Κιθάρισμα (τὸ) il suono della cetera. կիթառային ձայնը՝ հնչելիքը · լաուդա ախոյ՝ ախտաք.

Κιθαρισμὸς (ὁ) = Κιθάρισις.

Κιθαριστὴρ (ὁ) = Κιθαριστής.

Digitized by Google

Κιθαριστήριος - α - ον. = Κιθαριστικός.
Κιθαριστης - οῦ (ὁ) sonatore di cetera.
Κιθαριστικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. appartenente al sonatore di cetera.
Κιθαριστική - ῆς (ἡ) (ἐνν. τέχνη). l'arte di sonare la cetra.
Κιθαριστὺς - ύος (ἡ) = Κιθαριστική.
Κίθαρος (ὁ) torace.
Κιθαρῳδέω - ῶ. M. ήσω. suonar la cetra cantando.
Κιθαρῳδήσις - εως καὶ
Κιθαρῳδία - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Κιθαρῳδέω.
Κιθαρῳδὸς (ὁ, ἡ) chi suona la cetra cantando.
Κίκαμα (τὰ) cicoria, radicchio.
Κίκι - εως (τὸ) ricino (pianta).
Κίκιννος (ὁ) cincinno, cernecchio.
Κικκάβη - ης (ἡ) civetta. (Λατ. noctua).
Κικκαβίζω. M. ίσω. gridare come la civetta.
Κίκκος (ὁ) interna membrana, che divide i granelli nel pomo granato. 2. (ὄθ. συνεκδ. καὶ τρπ.) cosa da niente, bagatella.
Κικυβίστησις - εως καὶ
Κικυβίστία - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Κικυβιστάω.
Κίκυβος (ὁ) καὶ
Κικυμὶς - ίδος (ἡ) καὶ
Κίκυμος (ὁ) = Κικκάβη.
Κιλίκιον (τὸ) cilicio.
Κιλλακτὴρ (ὁ) asinajo.
Κίλλος (ὁ) asino.
Κιμβεία - ας (ἡ) καὶ
Κιμβία - ας (ἡ) καὶ
Κιμβικία - ας (ἡ) estrema avarizia, spilorceria.
Κιμβικεύομαι. M. εὐσομαι. Εἰμὶ —
Κίμβιξ - ικος (ἡ) specie d'insetto. 2. molto avaro, troppo tenace, spilorcio.
Κινάβαρι - εως (τὸ) = Κιννάβαρι.
Κινάβρα - ας (ἡ) puzzo, puzza.
Κιναβράω - ῶ. M. ήσω. puzzare.
Κίναδος - εος - ους (τὸ) volpe. 2. (ἐν. γέν.) bestia. 3. (συνήθ. μτφρ.) uomo astuto, scaltro. (Λατ. bestia.)
Κινδυνεύω - ῶ. M. ήσω. pericolare, arrischiarsi.
Κίνδυνος (ὁ) pericolo, periglio, rischio. (Λατ. discrimen.)
Κινδυνώδης - εος (ὁ, ἡ) pericoloso.
Κινέω - ῶ. M. ήσω. muovere, agitare. 2 mutare, perturbare. 3. eccitare, incitare. 4. usar con femmina, fottere. (Λατ. coeo, subigo feminam.)
Κινησιάζω. M. ίσω. comportarsi da cinedo, da bardassa.
Κίνησις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Κινέω.
Κινητὸς - ή - όν. che s'inclina a delle cose pericolose. 2. (ἐπὶ πράγμ.) pericoloso.
Κινητικὸς - ή - όν. che s'arrischia, che si piglia volentieri di pericoli.
Κινητός - ή - όν. che si può muovere.
Κινητὺς - ύος (ἡ) = Κίνησις.
Κινναμώμινος - η - ον. = Κιννάμωμος.
Κινναμωμίτης - ου (ὁ) = Κιννάμωμος.
Κινναμωμοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i carciofi.
Κιννάμωμος (ὁ) = Κιννάμωμον.
Κιννάμωμον (τὸ) carciofano, carciofo.
Κιννάρα (ἡ) = Κινάρα.
Κιννηρόφαγος (ὁ, ἡ) = Κιννάμωμος.
Κιννηρόφαγος (ὁ, ἡ) che mangia i carciofi.
Κιννόβαρι καὶ
Κιννόμωμον καὶ
Κιννόμωμος (ὁ) = Κιννάμωμος.
Κιννύρα (ἡ) crivello.
Κινδύνευμα (τὸ) azione o discorso pericoloso. 2. (ἐν γέν.) pericolo.
Κινδυνευτὴς - οῦ. (ὁ) temerario, ardito, che s'arrischia.
Κινδυνευτικὸς - ή - όν. che s'inclina a delle cose pericolose. 2. (ἐπὶ πράγμ.) pericoloso.
Κινδυνεύω. M. εὐσω. pericolare, arrischiarsi.
Κίνδυνος (ὁ) pericolo, periglio, rischio. (Λατ. discrimen.)
Κινδυνώδης - εος (ὁ, ἡ) pericoloso.
Κινέω - ῶ. M. ήσω. muovere, agitare. 2 mutare, perturbare. 3. eccitare, incitare. 4. usar con femmina, fottere. (Λατ. coeo, subigo feminam.)

Digitized by Google

դրդռել · 4. գիտել զկին · ինէրինիւ, առրոմել · 2· ինդրել ինիւ, էսբէյտըրմէ, ալիքաի ինիւ · 3· իսհրիւ ինիւ, այսէյտրմէ · 4· պատմէ, ինձ ինիւ ։

Κίνημα - ατος (τὸ) moto. շարժում. հարկանիւ, ինէրինիւ · 2. = τῷ

Κίνησις - εως (ἡ) movimento. 2. mutazione, perturbazione. *κτλ.* շարժիլը · 2. փոխուիլը, չփոխիլը · *κτλ.* ինէրինիւ · 2· ինդրելը, էսբէյէլէ · *κτλ.*

Κινητήριος - α - ον. incitativo. դրդռել, դրդիչ. իսհրիւ էրկիւ, այսէյտրմէյը. հաստիրէյ ։

Κινητής - οῦ (ὁ) motore. շարժիչ. ինէրինիւ, հարկանինիւ էյսն, հաստիրէյ ։

Κινητιάω - ῶ. M. άσω. esser in caldo (*Λατ.* subo.) andar in frega. ատփալ, զուտիլ ցանիկալ · չերվէրինուն իսհրիւնըն, ինձ չէյինիլէրիւ արշաստանին՝ չերվէրինուն հերարիչինիւ՝ աչերվէրինիւ ։

Κινητικός - ή - όν. che ha la forza di muovere. 2. incitativo. 3. sedizioso. շարժելու կարողութիւն ունեցող · 2. դրդռող, դրդող · 3. խռովայոյզ, խռովարարիւն հանող · ինէրինիւնիւ ։ 2. իսհրիւ էրկիւ, այսէյտրմէ · 2. ֆիտնէ տալ, չէյէլէրէյի, փտհերդիւտիւ ֆիտնէ ։

Κινητός - ή - όν. movibile, mobile. շարժուն, շարժիլ կրցող · ինէրինիւնուէր, հարկանինիւ ։

Κίνητρον (τὸ) (*κατὰ συγκπ. ἀντὶ Κινητήριον*). instrumento da muovere qualche cosa. բան մը շարժելու գործիք · ալիր Ներ ինէրինիւնիւ՝ հարկանինիւ էօրայ իսհրիչ ալիր ։

Κιννάβαρι - εως (τὸ) cinabro. կինաբարիս (գործիր ներկի մը է) · չինկիֆրա, սինաբարի բուչը ։

Κινναβαρίζω. M. ίσω. aver il color di cinabro. կինաբարիսի գոյն ունենալ · չինկիֆրա չինկիֆրի օլմաք ։

Κινναβάρινος - η - ον. fatto di cinabro, di color di cinabro. կինաբարիսէ չինուած, կինաբարիսի գոյն ունեցող · չինկիֆրատան սինաբարիս բուչտան խոփուչ, չինկիֆրա րենկինի · *Κινναβάρινον* (τὸ) collirio fatto di cinabro. կինաբարիսէ չինուած չուա փայ, ազգաբ · չինկիֆրատան խոփուչ բան քիշ ։

Κίνναμον (τὸ) *μτνμ. ἀντὶ Κιννάμωμον.*

Κινναμώμινος - η - ον. fatto di cinnamomo. կինամոմինէն չինուած · իսրկինի խոփուչ ։

Κιννάμωμον (τὸ) cinnamo. cinnamomo, cannella. կինամոն, կինամոմոն, գարսին · իսրկի ։

Κίνυμα (τὸ) corpo mosso. շարժած մարմին · ինէրինիչ քիչ ։

Κινύρα - ας (ἡ) instrumento musicale decacordo. տասը ձայնէ ունեցող նուագարան մը · ան տերէլլի պէս նիվ կուլը ։

Κινύρομαι (παρτ. *Εκινυρόμην* καὶ *πλέον οὔ.*) lamentarsi, querelarsi. կոծել, քանդառաել · չէսէյիլ ինիւ, ֆիտնատ ինիւ, տալտուրմաք, ֆիտնի ինիւ ։

Κινυρὸς - ά - όν. lamentevole. ողբալի, ցաւագին · տալտինիլի ։

Κινύσσω. M. ύξω. × *ἀντὶ Κινέω.* scuotere. ցնցել, շարժիլ · ատրանալ, սիւրտել ։

Κινώπεστον (τὸ) bestia, fiera, belva. անասուն, գազան, ինչ · հայկան, ինձվոյ ։

Κιξάλλης - ου (ὁ) ladro. գող · հըրսըզ, առրէմ ։

Κιονιεδὸν, ἐπίῤῥ. in forma di colonna. սեան ձեւով · փիլիփոնի պէէնիսինդ ։

Κιονικὸς - η - όν. appartenente alla colonna. սեան պատկանած · փիլիպ փիլիսէնէ ։

Κιόνιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κίων.*

Κιονὶς - ίδος (ἡ) uvola, ugola. կոպիտիքի · փիլիճ · 2. = *Κιόνιον.*

Κιονοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di colonna. սեան ձեւ ունեցող · փիլիպ պէէնիսինդ ։

Κιονόκρανον (τὸ) capitello. սիւնագլուխ, սեան գլուխ · փիլիպ պաչը ։

Κιρκαία - ας (ἡ) circea, mandragora. (sorta d' erba). մանրագործ, մորգաստակ (խաս մըն է) · քան քսորգան, հանիչեր օձս, իճպուտ, գաստայիր ։

Κίρκος (ὁ) falcone. 2. anello, circolo. 3. circo. բազէ · 2· անուր, բոլորակ · 3· կրկէս · չահին · 2· հալէս, գայէրէ · 3· մարէս, ինձուլա ինէրէ ։

Κιρκόω - ῶ. M. ώσω. attaccare con un' anello. անուրով կապէլ · հալէս իւր պաչ չտալ ։

Κιρρὸς - ά - όν. cinericio, giallo. մոխրագոյն, գեղին · պաչ բեհնէ, սարը ։

Κιρσοκήλη - ης (ἡ) varicocele. ատամկանց բոլորակը երան երակներուն ուռնալուը · սար ինէրէրինին խիրֆըչտան օլան գասարտրէն չէչիրուխ ։

Κιρσὸς (ὁ) varice, il gonfio delle vene. երակներուն ուռնալուը՝ լայնիլը · գասարտրէն քաւարտը՝ չէչիրուխ ։

Κιρσώδης - εος (ὁ, ἡ) varicoso. երակները ուռնացնող · գասարտրէ քաւարտան ։

Κὶς - κὶδος (ὁ) tonchio, gorgoglione. երեւիլ, Ճինճ (արմտիք կերօղ սրտ) · պօշտ պէիճ ։

Κίσσα - ης (ἡ) pica, gazza (uccello). 2. languidezza di stomaco, e voglia delle donne gravide di mangiar cose straordinarie. (*Λατ.* malacia.) կաչաղակ, անծեղ (թռչուն) · 2· ծոցաբ կնիկներուս ատամներին ախորժութիւնը ու անսովոր բաներ ուտելու ցանկութիւնը · սոխալանք, սխալ, սխալ (քաղ պէտ) · 2· հոգւոյ չնչին երեւոյթին գիտնալիքին չատիւրէլ վէ սլեսիվէյի օլմայան նշանիւրէ նեհիչ օլան էտեւտնէրէ՝ արշալոյսէ ։

Κισσάμπελος (ἡ) καὶ

Κισσάνθεμον (τὸ) specie di pianta, di cui le foglie rassomigliano a quelle dell' edera. տերեւները բաղէզի տերեւնեբաս նման ատենի մը · ֆալանգոր (խոչոր չարչալէթ նեղտիլտրէն պինդ պէ ֆիտան) ։

Κισσάω (ττάω) - ῶ. *M.* ήσω. aver la languidezza di stomaco, voler mangiare cose straordinarie. 2. concepire. սոսկութի տկարութիւն ունենալ, նորնոր բաներ ուտել ուզել՝ ցանկալ (ծոցաբ կնիկներուս պէս) · 2· ծոցաբիլ, յղանալ · (հոգւոյ չնչինելիր կերպ) գիտուն ըսաք օլմէ,

Digitized by Google

βὑρ-ρὶν- ων βὑρ-ρὶν-ος՝ ամօյիի նուռենիներ ներկ· իսկի՝ պրս-լներկ· 2· հասիլ օլմաե։

Κισσηρίζω. M. ίσω. pomiciare. անկաթով մաքրել· խոշորացնել, խոշոր իլե ներկել։

Κίσσηρις - εως (ἡ) pomice, pietra spugnosa. անկաթ· խոշոր, սիւնգեր քար։

Κίσσινος - η - ον. fatto d'edera, che ha il color di edera. բաղեղէ շինուած, բաղեղի գոյն ունեցող· ապրուստիդ խոտիլե, ապրուստէդ բնութիւն։

Κισσίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κισσός. ramoscello d'edera. բաղեղի ճիւղ· ապրուստ տալ ճիւղիլե։

Κισσοδέτος (ὁ, ἡ) legato, coronato d'edera. բաղեղով կապուած՝ պսակուած· ապրուստի իլե պսակնտիլ՝ ծաղկնտիլ։

Κισσοειδής - ές (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ειδῶς. simile all'edera. բաղեղի նման· ապրուստը պնութիւն։

Κισσός (ὁ) edera. բաղեղ· ապրուստ, տունտուն, խոտիլ։

Κισσοστέφανος καὶ

Κισσοστεφὴς - ές (ὁ, ἡ) coronato d'ellera. բաղեղով պսակուած· ապրուստի իլե ծաղկնտիլ։

Κισσοφάγος (ὁ, ἡ) chi mangia le coccole o le bacche d'ellera. բաղեղի հատապտուղ ուտող· ապրուստի իւխտ։

Κισσοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare una corona d'ellera. բաղեղէ պսակ կրել· ապրուստիդ ծաղ ծաղկնտիլ։

Κισσοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta l'edera, coronato d'ellera. բաղեղ կրող, բաղեղով պսակուած· ապրուստի ծաղկնտիլ, ապրուստի իլե ծաղկնտիլ։

Κισσοφύλλον (τὸ) foglia d'ellera. բաղեղի տերեւ· ապրուստի խոտ-ը· 2· = *Κισσάμπελος.*

Κισσοχαρὴς - ές amatore d'ellera. բաղեղ սիրող· ապրուստի սիրնի։

Κισσοχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) vestito, coperto delle foglie d'ellera. բաղեղի տերեւներով հագուած, բաղեղի տերեւներով գոգուած· ապրուստի խոտիլուրը կիմիլ, ապրուստի խոտ-ը-լուրը իլե ֆոֆոնտիլ՝ ծօրինիլի։

Κισσόω - ῶ. M. ώσω. coronare d'ellera. բաղեղով պսակել· ապրուստի իլե ծաղկնտիլ։

Κισσύβιον (τὸ) vaso da ber acqua fatto del legno d'ellera. բաղեղի փաստէ շինուած ջուր խմելու սափոր՝ ըմպանակ· ապրուստի ոֆոնտիլ խոտիլ-ը-սա իլե ծաս՝ ծաս։

Κισσώδης - ες (ὁ, ἡ) donna che patisce la languidezza di stomaco, e le vien voglia di mangiare cose straordinarie. սոսմնրի սկսուիթիւն քաշող ու նորնոր բաներ ուտելու ցանկացող կին։ փոխ ը-ֆլէդլէ լեւեն վի օրնուա գուլտնտուն ներնելիր իւխտ· ուրս-լիկն վիննե· 2· = *Κισσοειδής.*

Κισσωτὸς - ἡ - όν. ornato, coronato d'ellera. բաղեղով զարդարուած՝ պսակուած· ապրուստի իլե փոնտիլ՝ ծաղկնտիլ։

Κίστη (ἡ) cesta, canestro. կողով, խան, զամբիւղ, սրթ· -եւեր, վիրպել, -եւլե։

Κιστηφόρος καὶ

Κιστοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta la cesta. կողով կրող· -եւեր՝ -եւլե ծաղկնտիլ։

Κιτρέα ἡ Κιτρία - ας (ἡ) cedro (albero.) (*Λατ.* malus medica). կիտրոնի· ալմ ծառնտա ագաճ։

Κίτρινος - η - ον giallo. դեղին· սարը։

Κίτριον (τὸ) cedro (frutto.) (*Λατ.* malum medicum, malum citreum). կիտրոն (պտուղը)· ալմի ֆալնտա։

Κιτρόμηλον (τὸ) cedro o limone (frutto). կիտրոն կամ լիմոն (պտուղը)· ալմի ֆալնտա խոխոթ լիմոն։

Κίτρον (τὸ) = τῷ προηγ.

Κιτρόφυλλον (τὸ) foglia di cedro. կիտրոնի տերեւ· ալմի ֆալնտա ալմիշնի խոխոթլե։

Κιτρόφυτον (τὸ) = *Κιτρέα.*

Κίττα - ης (ἡ) Αττ. ἀντὶ Κίσσα.

Κιτὼν - ῶνος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Χιτών.

Κιχάνω. M. κιχήσω. trovare, incontrare, ottenere. գտանել, գիմացը ելլել, առնել· պատիճ, ֆարլըմտել, խոխիկ։

Κίχλη (ἡ) tordo (uccello,) սարդիկ (թըռչուն)· սրտի ֆալա, պոլ պոֆֆել, (կնոջ)։

Κιχλίζω. M. ίσω. rider con indecenza, con disonestà. 2. nutrirsi di tordi. չվայլելու կերպով մը՝ անհամաձայնութեամբ խնամել՝ ծիծաղիլ· 2· սարդիկ ֆալնտիլ բռնել սնանիլ· խոքըմել պէր ֆալ իլե խոխոխլիկ կնալու· 2· սրտի ֆալա իլե պէլնիկ։

Κιχλίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κίχλη.

Κιχλισμὸς (ὁ) riso indecente, disonesto. անվայել՝ անհամաձայն ծիծաղիլը· խոքըմել՝ խոխոխլիկ կնալու։

Κίχορα ἡ Κιχόρεια καὶ Κιχόρια (τὰ) cicoria. եղերդ (խառ մը)· կիխիկոպ։

Κιχώρη (ἡ) καὶ

Κιχώριον (τὸ) Ζ. Κίχορα. radicchio. եղերդ· կիխիկոպ, չոպիկ։

Κίων - ονος (ὁ καὶ ἀρχ. ἡ) colonna. 2. monte. 3. ugola. սիւն· 2· լեռ· 3· ֆալնտիլ· ֆալ պէրնե· 2· փալ· 3· պէրնե։

Κλαγγάζω καὶ

Κλαγγάνω καὶ

Κλαγγέω - ῶ. M. κλάγξω. abbajare, gridare come i cani in caccia, gridare come l'aquila ecc. շանց պոռ ասել պատմելն՝ հաղիլուն պէս պատալ՝ հաղիլ, արծուի կամ ուրիշ ասոր նման բաներու պէս պոռալ· պոռթուկիլէն ելլա պոռալ՝ պոռթալը՝ հովլըպռթալը ևիպ գոլըմտի՝ հովլըմտի, ֆարիալ խոխոթ պոռնա պնութիւն ևիպ հայհոյմտի։

Κλαγγὴ (ἡ) il grido delle aquile, o di altri uccelli da preda. 2. l'abbajamento de' cani. 3. il suono della corda dell' arco. 4 ogni qualunque strepito. պրծիւներու կամ ուրիշ յափշտակող թռչուններու ձայն· 2· շանց հաղիլը· 3· հաղիլուն լարից, աղեղան լարին փոքրացը· 4· ամէն կերպ աղաղակ, փոթռալոց, շառաչիւն· խոքըմըլըն խոխոթ ֆոլնըլ ֆոլըլուրը գոլըմտը· 2· պնութիւնին պրծիւնէրին հովլըմտը· 3· խոյ պնութիւնին պրծուը՝ խոխոխ ևիպ գոլըմտը· 4· ճիր պէր բնութիւն չնման՝ ֆոքըրտը։

Κλαγγηδὸν, ἐπίῤῥ. con rumore. պլաղկով, փոթռալոցով· ևիպ։

Κλαγγώδης - ες (ὁ, ἡ) simile al grido delle aquile, all' abbajamento de' cani, ecc. պրծիւներու պլաղկին շնման-

Digitized by Google

բաւ. Հաղիւլման աւ. աւրիշ ապաքինիներաւ՝ փոքիանոցներաւ նման. Խոխրնչորէն գալլէրներուն՝ տեսիլներին հալածողներ կը ուղղե Խոխրտչորը՝ լսողները պիղծ։

Κλαγερὸς - ά - όν. καὶ

Κλαγτὸς - ὴ - όν. rumoroso, strepitoso, clamoroso. ազազակի՝ փոքիանոց հնչող. լսողաց՝ կիրթնիքի՝ Խոխրտչորէ լեռնցոց։

Κλαδαρόμματος (ὁ, ἡ) che ha lo sguardo attrattivo, allettevole, amoroso. իրեն ձգող՝ յանկուցիչ՝ հրապուրիչ՝ ուշիկան հպիցուած աչերով. ծակիկ՝ տեսնող՝ լեհէն՝ նայէն գոթելէ։

Κλαδαρόρυγχος (ὁ) moriglione (uccello bastardo) amoroso. (Գալլ. bec-courbé, ἢ avocette) քառանկիւն քաղաքն մէն է. ուղղնէ կիսի հարկ, ծուռ։

Κλαδαρὸς - ά - όν. rotto, fragile. 2. (sguardo) amoroso. կոտրած, գիւրաւ կոտրող. 2. սիրելիք. ուշիկան (հայեւած). եղբերէն. լեփոփ եղերելեր. կեղրիւ. 2. լեհէն՝ նայէն (գոթէլ)։

Κλαδάσσω. M. άξω. agitare, metter sossopra. յուզել, ուակնուզրայ ընել. լուծ եղելոփ, ալիքի կիլիլ։

Κλαδάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. potare l'albero, diramare. ասանբը կոտրել՝ յապաւնի՝ քերելել. գագաթոփ, գալերը վեսիլ. 2. = *Κλαδάσσω.*

Κλαδεία καὶ

Κλάδευσις - εως (ἡ) potagione. ասանբը կոտրելը՝ յապաւնելը, յօդը, յասաւնի. գալերը վեսիլ պիտի, գագաթոփ։

Κλαδευτηρ - ῆρος (ὁ) potatore. յօսող. գագաթչիը։

Κλαδευτήριον (τὸ) potatojo. յօսող, Հօսող. գագաթչիը գալերը. գրչիը։

Κλαδεύω. M. εύσω. = *Κλαδάω.* (1)

Κλαδεών-ῶνος (ὁ) ramo grosso. Հաստ ասան. եղերի գալ։

Κλαδίον (τὸ) καὶ

Κλαδίσκος (ὁ) ramicello, ramoscello. գիւղ, պղտիկ ասան. գալիկը. (ὑποκορ. τοῦ)

Κλάδος (ὁ) ramo. 2. (μτφρ.) progenie, posteri. ասան. 2. զաւմ, ծնունդք, զաւակի. գալ. 2. սերնդիք, նեռոց։

Κλαδώδης - εος (ὁ, ἡ) ramoso. ասանով լիքը, ասանլից. գալեր գագաթոփ։

Κλαδὼν - όνος (ὁ) × ἀντὶ *Κλαδεών.*

Κλαΐζω. M. κλάγξω. strepitare, romoreggiare, gridare. փոքիանոց՝ ազազակ Հաղնել. լսուիլ, լսաւնիլ, ազազակիլ, պոռալ, չխչխալ, խժժալ, խժժաւոց Հաղնել. գոթելոփ լսողաց եղիպէ. լսողները գոթելոփ, սերնդոփ, կիրթնիքի՝ լեհէն գոթելոփ, գագաթելոփ, Հոգելոփ։

Κλαίω. M. κλαύσω καὶ (συνήθ.) κλαύσομαι, καὶ κλαυσοῦμαι. piangere, lagrimare, versar lagrime. 2. deplorare, compiangere. լալ, արցունք թափիլ, արտասուիլ. 2. սգալ, կարեկցիլ. ալլիկի, նայ գնդողիլ. 2. ակնկիլ, գերագոյն ըլլալ։

Κλαμβὸς-ή-όν. mutilato, storpiato. Հաղ, Հաղնիկամաւ. սոխ։

Κλᾶρος (ὁ) κτλ. *Δ.* ἀντὶ *Κλῆρος* κτλ.

Κλασαυχενίζομαι. M. ίσομαι. chinare il collo ora in questa parte, ora in quel l'altra, far vezzi, vezzeggiare. վիզը ասդին անդին ծռել, պղտիկ, ալեւլեցիկ, կատարուիլ. պօյնաձեա կիսի պէր խոնա կիսի ուէր խոնա նայիլ, եղերելեր գնդողիլ, նաղ լինիլ կիրթիլ, եղելիկ պէրլիկիլ։

Κλάσις - εως (ἡ) frazione, rompimento. կոտրելը. եղերել, եղերուելէ։

Κλάσμα (τὸ) frammento, rottura, pezzo. բեկոր, կտոր. գագաթ. եղերի, եղերնիը, գալ։

Κλασμὸς (ὁ) = *Κλάσις.*

Κλαστάζω. M. άσω. rompere. 2. tagliare i rami, diramare. կոտրել. 2. ասանբը կտրել, քրլել գասաւ. եղերոփ. 2. գալ եղերը գագաթոփ, գագաթոփ։

Κλαστὴρ - ῆρος (ὁ) colui che taglia le cime delle viti, potatore di viti. որ գագաթ ծառերը կտրող, յօսող. ասանլերուն սուլերը գագաթոփ, գալ գագաթչիները։

Κλαστήριον (τὸ) = *Κλαδευτήριον.*

Κλαττὸς - ὴ - όν. rotto. 2. (ἐπὶ ἀμπέλ. κτλ.) potato. կոտրած. 2. յօսաւած, յօսաւած. եղերելել. 2. գագաթնկել։

Κλαυθμονὴ (ἡ) καὶ

Κλαυθμὸς (ὁ) pianto, piangimento, lamentazione. լացք, կոծ, պղր. ալլիկի, ձեռ խալը գագաթ, ֆիլան։

Κλαυθμυριάω - ῶ. M. άσω καὶ

Κλαυθμυρίζω καὶ (μσ.) ίζομαι. *M.* ίσομαι. piangere, vagire come i bambini. պղտ պէս լալ՝ ձէր քաւնալ. լցնոփ կիպ ալլիկի գալերոփ։

Κλαυθμυρισμὸς (ὁ) pianto, vagito di bambino. պղտ լալը, ձէր. լցնոփերէն ալլիկ՝ գալերելը։

Κλαυθμώδης - εος (ὁ, ἡ) piangente. 2. lamentevole, flebile. լացող. 2. պղտիկ, պղտիկան. ափսոս. 2. ալլիկնոփ։

Κλαυθμὼν - ῶνος (ὁ) luogo di pianto. լալու տեղ. ալլիկնոփ հոնալ, ֆիլան խոխրնչ. 2. = *Κλαυθμός.*

Κλαῦμα (τὸ) pianto. լալ, կոծ, պղր. ալլիկ, ֆիլան։

Κλαυσιάω - ῶ. M. άσω. esser pronto a piangere. 2. (μτγμ.) stridere. լալու պատրաստ ըլլալ. 2. լսուիլ, փոքիանոց Հաղնել. ալլիկնոփ հոնալ եղերը գիպէ, գիպէլիլ գլխոփ. 2. լսողաց կիրթիլ, լսողերգոփ։

Κλαυσίγελως - ωτος (ὁ) riso mescolato di lagrime. արտասուախառն ծիծաղ, լալուվ խառնուիլ. կիսի խալը իւր եղերելէ կիրթլ։

Κλαυσίμαχος (ὁ, ἡ) chi piange nel combattimento. կռուի ժէմ լացող. կիրիոփ ալլիկնոփ։

Κλαύσομαι καὶ

Κλαυσοῦμαι, μέλλ. τ. Κλαίω.

Κλαυστικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. pronto a piangere. լալու պատրաստ, գիւրաւ լացող. ալլիկնոփ հոնալ, լսողերգոփ ասանլէ իւր ալլիկնոփ։

Κλαυστὸς καὶ *Κλαυτὸς - ὴ - όν.* lagrimato, deplorato. 2. deplorabile, lagrimevole. արտասուելով, լացելով. 2. արտասուելիք, լալու արժանի. ալլիկնելել, ֆիլան ելնելով. 2. ալլիկնելիք։

Κλάω, Ἀττ. αντὶ Κλαίω.

Κλάω - ῶ. M. κλάσω. frangere, rompere.

Digitized by Google

κλειδί, κλειδί· ἐργάτης κλειδιῶν· 2. = Κλειδεύω, Κλειστάζω.

Κλειδίον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Κλείς.* chiavetta. 2. (*μετφ.*) animella (*Γαλλ.* soupape) ψυχικὴ μικρὰ· 2. ἐμπόδιον κατὰ τῶν ἀρθρώσεων ἀπὸ ἐλαφρὰ κόκαλα· ἐπίσης· 2. *στὴ ὀρνιθοτροφία*, ἐκεῖνο ποὺ κάνει τὴν ὀρνιθοκλωσσιὰ νὰ σταματήσῃ· ἐπίσης· 2. *στὴ ναυτικὴ*, ἐκεῖνο ποὺ κάνει τὸ πανὶ νὰ μὴν ἀνεμίζ

ւեղւս՝ գազատուկ վազող՝ հաոզ՝ կերդանի ծեղերի՝ կեղևի՝ սեղէ կերեն։

Κλεψτόκος (ο, ή) che partorisce nascostamente. գազատուկ ծնանող՝ կեղև գուրսան։

Κλεψύδρα - ας (ή) clessidra, orologio da acqua. ջրակէն ժամացոյց՝ սաս սահրեք։

Κληδονέω - ῶ. *Μ.* ήσω. καὶ

Κληδονίζω. *Μ.* ίσω. presagire. գուշակել՝ տեսնելի կրկեր։ (μσ.) indovinare. կանխաւնուծ՝ գուշակուած բան։ 2. ժառանգուԹիւն։ գուրս՝ նոաղ էև կերկեվ օլան նեան։ 2. հրա։

Κληδών καὶ *Κληδὼν* - όνος (ή) fama, riputazione. 2. gloria. 3. presagio, augurio. (*Λατ.* omen.) համբաւ, վարկուած։ 2. փառք։ 3. գուշակուԹիւն, հաւանհմնք։ լաւ կիներ։ 2. կհիւլա՛, էշլերի։ 3. տեսլերի, ֆալ։

Κλῆθρα - ας (ή) alno, ontano (albero). լաւի ու՛ղ հիմնարկուԹեան յարմար փայտ ունեցող ծառ մի է։ էշլալ սալա՛։

Κλῆθρη - ης (ή) *Ἰων.* ἀντὶ *Κλῆθρα*.

Κλῆθρον (τὸ) *Ἀττ.* ἀντὶ *Κλεῖθρον*.

Κλῆθρος (ὁ) = *Κλῆθρα*.

Κλῄζω. *Μ.* ίσω. × ἀντὶ *Κλείζω*, ῆ 2. *Κλείω* ῆ 3. *Καλέω*.

Κλῆμα (τὸ) tralcio, sermento. արքայ ասա, բարեաղի։ սաս փալը լուսաղալս։

Κληματικὸς - ή - όν. di sermento. բարեաղի։ սաս փալին պիտադ։

Κλημάτινος - η - ον. fatto di tralcio. արքայ ասած՝ բարեաղիկ չինուած։ սաս փալին ֆան խոփելը։

Κλημάτιον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Κλῆμα*.

Κληματίς - ίδος (ή) (*κυρ.*) *ὑποκορ.* τ. *Κλῆμα*. tralciuzzo, piccola verga di vite. դղրիկ ասա՝ բարեաղի։ փչրիկ սաս փալը։ 2. (*μτφ.*) = τῷ (*οὐσ.*)

Κληματῖτις - ίτος (ή) simile al tralcio. բարեաղիկ նման։ սաս փալին պիղիր։ (*ὀδ. οὐσ.*) clematide, vitalba, vincapervinca (pianta). հիւղերը արքայ ասածքու նման ունի մը։ փալերը սաս փալերին պիղիր պէս ֆիֆան, օրիդ ֆասափ ֆիֆանը։

Κληματόομαι - οῦμαι. *Μ.* ωθήσομαι. produrre, far de' sermenti. ասա՝ բարեաղի բասցընել։ սաս փալը հաս կրկեր՝ պիղիրիր։

Κληματώδης - εος (ὁ, ή) simile o pieno di tralci. բարեաղիկ նման կամ բարեաղով լեցուն։ սաս փալին պիղիր խոփ սաս փալը իւր փոքր։

Κληρικὸς - ή - όν. appartenente al clero. եղերի պատկանած։ տիրապետ՝ ֆիսհիրիկնեի ունեցող։ (*οὐσ.*) chierico. եղերիկոս։ տիրապետի օլան, ոսֆիս։

Κληρίον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Κλῆρος*.

Κληροδοσία - ας (ή) distribuzione a sorte. 2. eredità. վիճակաւ բաժնելը՝ բաշխելը։ 2. ժառանգուԹիւն։ գուրս՝ իւր իւրովի՝ ֆայ կիրելի։ 2. հրա։

Κληροδοτέω - ῶ. *Μ.* ήσω. distribuire a sorte. 2. lasciar in eredità. վիճակաւ բաժնել՝ բաշխել։ 2. ժառանգուԹիւն ձգել։ գուրս իւր իւրովի կիրելի։ 2. հրա ալերդիմի։

Κληροδότης - ου (ὁ) colui che dà, dona per sorte. 2. testatore. վիճակաւ ալուզ՝ պարգեւող։ 2. կտակ ընող։ նոաղ իւր վերեն՝ իհան խոփ։ 2. լուսիրի խոփ։

Κληρονομέω - ῶ. *Μ.* ήσω. ereditare. ժառանգել։ հերսոխոյ օլմի՝ հերս կիրելի։

Κληρονόμημα - ατος (τὸ) ciò che s'è diviso a sorte. 2. eredità. վիճակաւ բաժնուած՝ բաշխուած բան։ 2. ժառանգուԹիւն։ գուրս՝ նոաղ իւր իւրովի օլան նեան։ 2. հրա։

Κληρονομία (ή) eredità. ժառանգուԹիւն։ հերս։

Κληρονομιαῖος - α - ον. καὶ

Κληρονομικὸς - ή - όν. ereditario. ժառանգական։ հերսական։ հրսալը՝ ֆայ։

Κληρονόμος (ὁ, ή) erede. ժառանգաւոր։ հերսխոյ՝ լոխ։

Κληροπαλὴς - έος (ὁ, ή) distribuito a sorte. վիճակաւ բաժնուած՝ բաշխուած։ գուրս իւր իւրովի՝ ֆայ օլանմուշ։

Κλῆρος (ὁ) i segni del lotto, bulletta, ballotta, suffragio. 2. sorte, lotto, eredità, porzione. 3. clero. վիճակի նշանները, քաղքի կտորներ, քուէ։ 2. վիճակընկացուԹիւն, վիճակ, բաժին, ժառանգուԹիւն։ 3. եղեր ասխա եկեղեցւոյ։ ֆիանէօ նէյանըրը, տիհոի գուրյալրը, գուրս։ 2. գուրս ալիմը, ֆիանէօ չէքմրմաը, ֆիանէօ, նոաղ, գըսիդի, ֆայ, հերս։ 3. խալխա գիմի գիրիս։

Κληρουχέω - ῶ. *Μ.* ήσω. possedere una porzione di terra avuta in distribuzione alla sorte. 2. (*μτβτ.*) distribuire a sorte, sortire. վիճակաւ բաշխուած երկիրներէն մաս մը երկիր ունենալ։ 2. վիճակաւ բաշխել։ գուրս իւր իւրովի օլանան ներկերուն պէր հիսաբ իրէն՝ արասը օլմի։ 2. հիսաբլիգի։ ֆայ կրկեր։

Κληρουχία - ας (ή) distribuzione a sorte. 2. porzione avuta in distribuzione alla sorte. վիճակաւ բաշխելը՝ բաժնելը։ 2. վիճակաւ բաժնըուելու սահմն ընկած մաս, սասցուած, բաժին։ գուրս իւր իւրովի՝ ֆայ օլմազ, նոաղ։ 2. գուրս իւր օլան իւրովիգի գիրէն՝ ֆասիհիրի խոփ՝ ներիրնէն հիսաբ՝ ֆայ։

Κληρουχικὸς - ή - όν. che appartiene alla distribuzione fatta a sorte. վիճակաւ բաժնելու՝ բաշխելու պատկանած։ գուրս իւր օլան իւրովիգի գիսնուդ։

Κληροῦχος (ὁ, ή) possessore d'una cosa avuta in una distribuzione a sorte. վիճակաւ բաժնըուելու սահմն մաս՝ բաժին ընկած բանին տէրը։ գուրս իւր օլան իւրովիգի գիսաբ՝ ֆայ գիրէն նեսնինին սահիպ՝ գուրդուրը։

Κληρόω - ῶ. *Μ.* ώσω. dare, attribuire a sorte, sortire. վիճակաւ տալ՝ բաշխել։ գուրս իւր էրկրիգ՝ իրս կիրելի։ 2. (*οὐσ.*) scegliere, tirar alla sorte, sortire. վիճակաւ ընտրել։ գուրս իւր խոյիրիկիգ՝ սիրելի։

Κλήρωσις - εως (ή) scelta, distribuzione a sorte. վիճակաւ եղած ընտրուԹիւն՝ բաշխուած։ գուրս իւր օլան խոյիրիկիգ՝ սիրելի՝ իւրովի կիրելի։

Digitized by Google

Κληρωτήριον (τὸ) luogo, ove si facevano le elezioni de' Magistrati a sorte. 2. l'urna in cui si mettevano le sorti. *Իշխանաւորները վիճակաւ ընտրելու սահմանած տեղ.* 2. *Ընտրութեան քուէները դնելու տափար.* Հետևողները հաւկիթները գնելու տափար. 2. Ընտրելարան. 2. Ընտրութեան տեղը. 2. Ընտրելարան. 2. Ընտրելարան. 2. Ընտրելարան

Κλινοειδής - έος (ό, ή) che ha la forma di letto. մահճի ձեւով. փոխ. պէսպէս.

Κλινοκοσμέω - ῶ. *M.* ήσω. preparare, aggiustare il letto. մահիճը պատրաստել, շտկել. փոխ. խնամել, փայփայել.

Κλινοπάλη - ης (ή) il lottare sul letto. 2. (εὐφημ.) coito, concubito. մահճի վրայ կռուիլը՝ գոնեմարտիլը. 2. խառնիք, զուգամտութիւն, մարմնական միաձուլում. փոխ. պէսպէս կիրքերով.

Κλινοπετής - έος (ό, ή) chi giace nel letto. մահճիը պառկող. փոխ. խոհ. = **Κλινήρης.**

Κλινοπηγία - ας (ή) l'arte di fabbricare i letti, le sedie. մահճի՝ նստարան շինելու արհեստը. փոխ. խոփի խմոր փնտրիը.

Κλινοπήγιον (τό) bottega, ove si fanno i letti, le sedie. մահճի՝ նստարան շինելու խանութ. փոխ. խոփի խմոյ փնտրուն.

Κλινοπηγός (ό) costruttore di letto, di sedia. մահճի՝ նստարան շինող. փոխ. խոհ. խոփիմի.

Κλινοπόδιον (τό) puleggio montano, clinopodio (pianta). անհայի ծաղկի տեսակ մը. խոպոտ ֆլէյսափուն (ֆլէյսերէն պիներ պէս ոտ ֆլէյսուն).

Κλινοποιός (ό) = **Κλινοπηγός.**

Κλινόπους - οδος (ό) il piede del letto. մահճին ոտքը. փոխ. ճոխաբան՝ ֆլէյսոլէն ոյսդը.

Κλινουργός (ό) = **Κλινοπηγός.**

Κλινοφόρος (ό, ή) = **Κλινηφόρος.**

Κλινοχαρής - έος (ό, ή) che si contenta di stare a letto. մահիճը ջերմալ հաճոյ եղող ատոգ. փոխ. խոհ. ծոյլ՝ խոշնոտ ըստ խոխքին.

Κλιντήρ (ό) καὶ

Κλιντῆριον (τό) canapè, sedia a braccinoli. (Γαλλ. fauteuil.) բազմոց, յենարան աներոյզ աթոռ. փոխ. խոհ. ֆրէնչ-ֆոլթոլ խոխքիլ.

Κλίνω. *M.* ινῶ. chinare, inchinare, metter a sedere. 2. (μσ. ἢ παθ.) giacere, coricarsi. 3. (ἀμτβ. ἢ ἑλλ.) inchinarsi. ծռել, թեքել, նստեցնել. 2. պառկիլ, քնոգմանել. 3. ծռիլ. կռիլ, օթոստիմոխ. 2. խոմոխ. 3. կռկռիլ. 4. (γρμτ.) declinare, հոլովիլ (անուններըը). փոխ. խոխ, թոռթիք խիմոխ (լատինիներէն).

Κλισία - ας (ή) baracca, capanna. տաղաւար, հիւղ. լատը, խոլոխ, չէրկի. 2. = **Κλισμός, Κλιντήρ.**

Κλίσιον (τό) bordello. բազանոց. պոռնկանոց. 2. = **Κλισία.**

Κλίσις - εως (ή) l'inchinarsi, chinatura. 2. (γρμτ.) declinazione. ծռիլը. 2. հոլովումն (բառից). կռկռիլ. 2. փոխ. օրինակ, թոռթիք (լատինիներէն).

Κλισμός (ό) = **Κλιντήριον.**

Κλιτός - ή - όν. declive, che s'inchina. 2. (γρμτ.) declinabile. գեպ ի վար ծռող. 2. հոլովական. ուղղ փոխոն ածան, կռկռիլի. 2. թոռթիք օրինակուիլիը.

Κλιτὺς - ύος (ή) declività, collina. զառ ի վայր, լանջ. խոնկ, պոյեր.

Κλοιός (ό) gogna. երկաթէ անուր (չարագործներու համար). փոխ. հալածանք, պատիժ, լուծ (պատուհասներէ իմն).

Κλοιόω - ῶ. *M.* ώσω. attaccare la gogna al collo. վիզը երկաթէ անուր անցընել. պզնանա փոխ հալածանք՝ լուծ իմնիրիմ.

Κλοιώτης - ου (ό) legato colla gogna. երկաթէ անուրով կապուած. փոխ հալածանք՝ լուծ իմ պատիժ.

Κλονέω - ῶ. *M.* ήσω. agitare, scuotere. 2. metter sossopra, scompigliare. շարժիլ, ցնցել. 2. ապստամբեցոյց ընել, չիսթիլ. ապստամ, ախտիմ. 2. ալիքոտ իմնիմ.

Κλόνησις - εως (ή) agitazione, scossa. շարժիլը, ցնցելը. ապստամ, ախտիմ.

Κλόνις - ιος (ή) osso sacro. սրբանկին ոսկրը, ոզնածայր. փոխ. խոհ. խաչերկին փոշտապանդիկ. փոխ. ֆոլոսոֆ ոյսդը.

Κλόνος (ό) scossa, movimento strepitoso, rumore, strepito. ցնցում, փոթորկատարագով շարժելը, ազազակ. ախտիմ, ապստամ, շամաթ իլի ապալամ, ախորիլիթ.

Κλονώδης - εος (ό, ή) tumultuoso, strepitoso. ազդեցուր. շամաթալը, ախորիլիթ.

Κλοπαῖος - α - ον. = **Κλοπιμαῖος.**

Κλοπεία - ας (ή) = **Κλωπεία.**

Κλοπεύς - έως (ό) = **Κλώψ.**

Κλοπεύω. *M.* εύσω. = **Κλωπεύω.**

Κλοπή - ῆς (ή) furto, ladroneccio. գաղտագողի, գաղտնաբար եղած, գաղտագողութիւն. խորտըլէթ, սորտիլէթ.

Κλοπιμαῖος - α - ον. furtivo, derubato. գաղտագողի, գաղտնաբար եղած. գաղտագողութիւն. խորտըլէթ իմ սորտիլ, ղատըմիլ.

Κλόπιμος - η ῆ ος - ον. = **Κλοπιμαῖος** καὶ

Κλόπιος - α - ον. furtivo. 2. (μτφρ.) astuto, ingannatore. գաղտագողի եղած. 2. հնարիմաց, նենգաւոր, խաբեպայ. խորտըլէթ իմ իչտ ոյսդա. 2. ֆիլոսոֆ, իմաստնի.

Κλοποφορέω - ῶ. *M.* ήσω. (μτνμ.) ἀντὶ **Κλοπεύω.**

Κλοτοπεύω. *M.* εύσω. ciarlare. շատ խօսիլ, շատախօսութիւն ընել. լեզ փոյլխիմ, լեզուաբանիլէթ իմիմ.

Κλύβατις - ιος (ή) parietaria, vetriuola. (erba). կառուիչ (խոտ մը). խոխէլեան (ծիլոտ).

Κλύδων - ωνος (ό) l'agitazione, il bollore delle onde. 2. (συνεκδχ.) tempesta di mare. ալիքներուն յուզիլը եռալը. 2. ծովի փոթորիկ մրրիկ. փոխոխրէն իսէրտումը՝ իմնամը. 2. ֆոռթունա, պիտիչ իմաստնութիւն, պօռ.

Κλυδωνίζομαι. *M.* ίσομαι. esser agitato dalle onde, galleggiare, mareggiare, fiottare, ondeggiare. ալիքներէ յուզիլ, ալէկոծիլ. փոխոխրէն իմնամ, փոխոխրէն ուխտանամ.

Κλυδώνιον (τό) l'agitazione delle onde, il bollore del mare. ալեաց յուզիլը, ծովուն եռալը. փոխոխրէն իսէրտումը, պիտիչ իմնամը.

Κλύζω. *M.* ύσω. bagnare, inondare, lavare. 2. (ἰατρ.) dare, lavare con un

Digitized by Google

serviziale. 3. (πθ.) tempestare. Թըրքել, ոզոզել, լուալ. 2. գրեթե ասել, գրեթե լըսալ. 3. մրգեղծուփ լինել, յուզվիլ, ֆոֆոռիկ ելլել. ըլոլոիլ, ասա գասա, եզեմաք, 2. հօգնա ասալ, խռիհ ըան իւր խոյեմալ. 3. ֆըրըլալընալ:

Κλύμενον (τὸ) καὶ Κλύμενος (ὁ) fiorrancio (fiore). (Γαλλ. souci.) գեղջն ծաղիկ մըն է. կոչուի կիլկիթ:

Κλύμενος - η - ον. πθ. μτχ. τ. Κλύω. (ὡς. ἐπίθ.) rinomato, segnalato. անուանիք, եզեմալիք. նամաթ, ֆլչնաթ, ֆրթաճ:

Κλύσις - εως (ἡ) l'azione di lavare, lavazione (con un serviziale.) (գրեթեալ մը) լըալալը. խոյեմոթլըք (խռիհէն իւր):

Κλύσμα (τὸ) il liquido, che si mette nel serviziale. 2. braccio di mare (luogo, pieno di acqua marina dalle innondazioni raccolte.) (Λατ. aestuarium.) գրեթէ ամէն գրուատ ձեզանիւթ. 2. ծովալ խորշ, ուր որ ձեզանման ասոնե լուր ելլելուն. խռիհգոնըն իւրմէ ֆռուալ ասալը ֆասալիճ. 2. գիհնէ ֆուլուզ (ու ֆաճալ, նոյնպէս ու գիրուանըն ֆոզորըք ծոլոյալը վոռ վոռէ ասալ ելելէ վօլոր):

Κλυσμὸς (ὁ) l'agitazione, il bollore delle onde. ալիքներու յուզվիլ եռալը. փուլըրըն, ֆեքէրֆամալը ֆոյնամալը:

Κλυστὴρ - ῆρος (ὁ) serviziale, cristero. գրեթե. ճօգնա, խռիհգոն. 2. = Κλύσμα.

Κλυστήριον (τὸ) = τῷ προηγ.

Κλυτόκαρπος (ὁ, ἡ) celebre pei suoi frutti. պտղոյը համար երեւելի. պղվիճի ճիլճաթ՝ պրոտճ:

Κλυτομήτης - ου (ὁ) καὶ

Κλυτόμητις - ιος (ὁ, ἡ) celebre per la sua prudenza. խոհեմութեամբ համար երեւելի. ճոլոյմուրլուլը ճոֆլճնա նամաթ:

Κλυτόμοχθος (ὁ, ἡ) celebre per i suoi lavori, travagli գործոյը՝ ալխատանոյը համար երեւելի. խիճի՝ ըմհիճի ճոֆլճնա պրոտճ:

Κλυτόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) celebre pei suoi figli. զաւկներուն համար երեւելի. իվլըտուրը ճոֆլճնա պրլճաթ՝ նամաթ:

Κλυτος - η - ον. che si può udire di lontano. 2. celebre, rinomato. հեռուանց լսուելի կրցող. 2. ճալեկատար, երեւելի. անպատճառ իւրիվիճիլէր. 2. պրլճաթ, նամաթ:

Κλυτοτέρμων - ονος (ὁ, ἡ) chi muore gloriosamente. փառաւորապէս մեռնող. ալպիճի՝ իճիլլը վիճաճ իոյն՝ ճօլճն:

Κλυτοτέχνης - ου (ὁ) celebre artefice. անուանի արհեստաւոր. պրլճաթ սիրնամիֆոս:

Κλυτόφημος (ὁ, ἡ) rinomato, illustre. անուանիք, երեւելիք. նամաթ, պրոտճ:

Κλύω. Μ. κλύσομαι. sentire, udire. 2. ubbidire. 3 comprendere, intendere. 4. aver buona o cattiva riputazione. լսել, իմանալ. 2. հնազանդիլ. 3. հասու լինել, իմանալ, մտքով բռնել. 4. ալիկ կամ գէշ վարիւմ ունենալ. իւլիմֆէ, փոյոճէ. 2. գիրիս օլմաճ. 3. անլամաճ, գիտէ իւր խռիհլիւթ. 4. լիքիոյը՝ ասը տիւ ևիճ խոյօր էջրուճել օլմաճ:

Κλωβὸς (ὁ) gabbia d' uccelli. թռչնանոթ վանգաք. ճօչ ճաֆիճ:

Κλωγμὸς (ὁ) (κλώζω.) il chiocciare delle galline. 2. il grido gutturale de' cavalieri per animare i loro cavalli nel corso. հաւերուն գըգուալը. 2. ձիաւորներուն հագապագիրն ձանձր հանելը վազքու ատեն ձիերուն սիրտ տալու համար. խլտիլտըն էօֆօլտամալը. 2. ֆօլտա՝ տէր ևիճ սիլլտրէր գօլտան գօլտա ևիճ էֆտրեֆիլտրէ օր՝ սիլտրա խռիհ վարէ իւլի:

Κλώζω. Μ. κλώξω. chiocciare. 2. animare il cavallo con dei gridi gutturali. գըգալ (հաւուց). 2. ձիերը հագապագիրն ձանձրալ քալալիրէ, սիրտ տալ. ֆօլտամալ (խռիհլիլրէն). 2. գօլտան լըճան գօլտա ևիճ օրնիր իւր սիլտրէ խռիհլիճիֆրէ:

Κλώθω. Μ. κλώσω. filare (Λατ. neo.) մանել. նչրէր, նչիճ նչրէր:

Κλών - κλωνὸς (ὁ) ramo, rampollo. ճիւղ, չաճաճիք. փալ, լուճ:

Κλωνάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κλών. ramicello. պղտիկ ճիւղ. փալլիճալ:

Κλωνίζω. Μ. ίσω. diramare, potar l'albero. ծառին ասոերը՝ ճիւղերը քրծել՝ յօսել. պղտի գօսգոճալ:

Κλώνιον (τὸ) = Κλωνάριον.

Κλωνοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. = Κλωνίζω.

Κλωπεία - ας (ἡ) furto. գողաթիւն. իրեւլէթ. ասրէվլէթ:

Κλωπεύω. Μ. εύσω. = Κλέπτω.

Κλωπικὸς - ἡ - όν. appartenente al ladro, furtivo. գողի պատկանած, գողաթիւնով եղած. իրասըլը ֆիճիլէի, իրասըլէթ իւր օլմալը:

Κλωπίμων - η - ον. = Κλωπικός.

Κλωποπάτωρ - ορος (ὁ) figlio d' un ladro. 2. bastardo. գողի զաւակ. 2. պաձիգ. իրասլ իվլըտըլ. 2. ֆիճ:

Κλῶσις - εως (ἡ) l'azione di filare. մանելը. նչրէրի. 2. × ἀντί —

Κλῶσμα (τὸ) accia. տպզանի, գերման իւլլի. բիլիճ:

Κλωσμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κλῶσμα. filetto. բարակ գերման. իճի իւլլի:

Κλωστὴρ - ῆρος (ὁ) × ἀντί —

Κλώστης - ου (ὁ) (ἐπίθ.) filatore. մանող. նչրէրն. 2. (ουσ.) fuso. իւլիկ. ֆլ. իւլի:

Κλωστὸς - ἡ - όν. filato. մանած. նչրէրվէլ. (ουσ.) filo, filato. գերման. իւլլի:

Κλώψ - κλωπος (ὁ) = Κλέπτης.

Κναδάλλω. Μ. αλῶ. titillare, prurire. խոտզել, մարմնի ջեղը ելլել. կըծկըծմամ. կիճկըլտրմալ:

Κνάμπτω, Κνάφαλον, Κναφεὺς κτλ. Ζ. Γνάμπτω. κτλ.

Κνάω - ῶ. Μ. κνήσω. grattare, fregare, stropicciare. քերել, չիճել. ֆըշնալ, օվճալ:

Κνεφάζω. Μ. άσω. oscurare. մթնցնել. ֆոթոռլամալ:

Κνεφαῖος - α - ον. oscuro, muto, մթին. ֆոթոռլէթ: — φαίως, ἐπίρ.

Κνέφας - κνέφεος - ους ἡ κνέφαος καὶ κνέφατος (τὸ) tenebra. 2. crepusculo, barlume. 3. albore, aurora (Λατ. diluculum.)

Digitized by Google

lum.) խուսոր · 2· վերջավոյս, արեւուտն մասը մանավանդ եղջեր ունած անասուն · 3· արշավոյս, արեւուտն ծագելեն առաջ եղած ազատ · խոտնաբեր, խոտաին-խոտ · 2· ճղեր, կենդանի գոհելիքներուն սնունդ ըլլան գոյնէն ելեր · 3· կիճեր, կենդանի գոլորշիան կիսվիճ ըլլան գիւղեն, խոտերը։

Κνέωρον (τὸ) καὶ

Κνέωρος (ὁ) cneoro (sorta d' erba che morde la lingua.) լեզուս խայթոց խառնելը · տիկ ոտքեն պիր ոյ ծիլոսք ։

Κνηθμὸς (ὁ) = Κνησμός.

Κνήθω. M. κνήσω. = Κνάω. titillare, prurire. 2. irritare. խառնելը, մարմնոյնը-ցնելը · 2· գրգռել · կիծի-կոխել, կիծելտրել · 2· ընդդիմանալ, խռովել ։

Κνημὶς-ίδος (ἡ) nuvoletta bianchiccia. ճերմկիկ պղտիկ ամպ · պիլոսիա —ֆոսֆ գոլորտ ։

Κνῆκος (ὁ) cartamo, zafferano saracineseo. ներկ խոշորակի սրտոց խառ մը · ֆոսֆոս գոտոս ֆոլտանա վերեկեն պիր Նվ ծիլոսք ։

Κνῆμα (τὸ) = Κνίσμα.

Κνημαργος (ὁ, ἡ) che ha le gambe bianche. ճերմակ սրունքը անեցող · պիլոսի պոմոֆլը ։

Κνήμη-ης (ἡ) gamba. սրունք · պոմոֆ · 2· (ἀτομ.) = τιβία

Κνημία-ας (ἡ) razzo di ruota. (Γαλλ. rais). անուտ ճանապէ՝ չատաւիքը · ֆիքսերլեխ պարմաղը ։

Κνημὶς-ίδος (ἡ) gambiera, calza (Λατ. ocrea.) սաղաւարտ, գուլպա · ֆողլոֆ, ջրոտ · 2· = Κνημία.

Κνημὸς (ὁ) costa, falda o piede della montagna. սարոտ լերին, լերանան, լեռան ստինը · փոդ փեղ, փոդ կիներ ։

Κνησιάω-ῶ. M. ἀσω. aver prurito. մարմնոյնը, կիծալ · կիծելտրել ։

Κνῆσμα (τὸ) stregghia. (Λατ. strigilis.) ձիու քերած · խոզաղը · 2· = Κνίσμα.

Κνησμονὴ (ἡ) καὶ

Κνησμὸς (ὁ) prurito, pizzicore. մարմնոյ, եղ, կիծալը · կիծիլ, կիծելտրելեր · (συγχτ.) Κνισμός.

Κνησμώδης-εος (ὁ, ἡ) che eccita la prurigine. մարմնոյ եղ պատճառող · կիծելտրելի ։

Κνηστὴρ (ὁ) καὶ

Κνηστήριον (τὸ) grattugia. քերիչ, քերած · բնական (պիտիր՝ ֆոսֆ ոտրեն նեռնիկեր իչին) ։

Κνηστιάω-ῶ. M. ἀσω = Κνησιάω.

Κνηστις-εως καὶ ιος (ἡ) = Κνηστὴρ. 2. = Κνησμός.

Κνιδάω-ῶ. M. ήσω. prurire, pizzicare. մարմնոյնցնելը, կեռացնելը · կիծելտրելեր ։

Κνίδη-ης (ἡ) ortica (erba.) 2. ortica marina (pesce.) եղինջ (խառ մըն է) · 2· ծովու եղինջ (ձուկ է) · ըռըլան օխտա · 2· պիր Նվ պոլէթ ։

Κνίδωσις-εως (ἡ) = Κνισμός.

Κνίζω. M. κνίσω. grattare, stropicciare. 2. prurire, pizzicare. 3. irritare, offendere. քերել, չիզել · 2· մարմնոյնցնել, կեռացնելը · 3· գրգռել, զայրացնել · ֆոլէնտ, օվմէթ · 2· կիծելտրելեր · 3· էնդրտմէթ, խռովիմէթ, խառնելի կիներ ։

Κνιπεία-ας (ἡ) spilorceria. կծծռութիւն, կարկամութիւն · նեղսիրտ, խոշոռաքրքրութ ։

Κνιπὸς-ἡ-όν. spilorcio. կծծի, կարկամ, ագիր, բռնոզ · նեղսիրտ, խոշոռաքրքրութ ։

Κνίσμα (τὸ) grattamento, pizzicotata. 2. (μτφρ.) prurigine, prurito di libidine (Λατ. tentigo.) քերածը, կըռածիք · 2· ուռնչ, առփանք · ֆոլէնիլը, չխրելի · 2· չխհվելի կիծկէն ։

Κνισμὸς (ὁ) pizzicore, prurito. 2. prurito di libidine (Λατ. pruritus, venereus, tentigo.) մարմնոյ, եղ, կեռացը · 2· ուռնչ, առփանք, առփական գրգիռ · կիծիլ, կիծել · 2· չխհվելի —ինչէ՝ կիծկէն ։

Κνισμώδης-εος (ὁ, ἡ) = Κνησμώδης.

Κνίσσα-ης (ἡ) l' odor de' cibi o il fumo della carne arrostita. (Λατ. nidor). 2. grasso, lardo, sugna. (Λατ. adeps, arvina.) կերակուրներու հոտը կամ խաղովածոյ մսի ծխով լեցցնելը · 2· ճարպ · խիտ-խիտ բծեր ֆօֆոսոս, խոխոր վերպոյ օլան կիներ ինի-ինիտնէ · 2· իչ խուշը ։

Κνισσάω-ῶ. M. ήσω. empir un luogo dell'odore de' cibi o del fumo di carne arrostita. 2. offrir un sacrifizio. տեղ մը կերակրոց հոտով կամ խորովածոյ մսի ծխով լեցցնելը · 2· զոհ մատուցանելը · պիր խէրի խիտ ֆօֆոսոս խոխոր վերպոյ օլան կիներ ինի-ինիտնէ · 2· խոշոռանալ · 3· ֆոլէնտրմէթ · 2· խոշոռ ասանմէթ ։

Κνισσοδιώκτης-ου (ὁ) } parassito. պատ-

Κνισσοκόλαξ-ακος (ὁ) } առաքորդ, անճիղ բազմական · հուշբա ֆտանա, փալ ֆոխոսէթ ։

Κνισσὸς-ἡ-όν. grasso, sugnoso. 2. ingordo, mangione. ճարպալից, պարարտ · 2· արկրամաղ, շատ կերոյ · խալլէբ, սեփէլ · 2· պոշալուխոյ, չիչ պոշալ ։

Κνισσοτηρητὴς-οῦ (ὁ) = Κνισσοδιώκτης. colui che sta osservando d' onde sorta il fumo d' arrosto per correrci a mangiare, parassito. խորովածոյ մսի ծուխը ատկից եկլալուն նայող հոն վազելու ատուկը հաստար, պատառաքաղ · փոդոզէն բիր-բիրունէ-նէրտին ըչէրտըլէնս պիրիսի իչին օչաս ֆօլոսէ խիտ-խիտ էչէն, հուշբա ֆտանա ։

Κνίψ-κνιπὸς (ὁ καὶ σπανν. ἡ) moscherino, che rode i fichi. ինտուզ կերոյ մըժղուկ · ինճիրլերէ փէրին պիօճիկ՝ պինճիճիկ ։

Κνοὴ (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Κνόη.

Κνόος-ους (ὁ) = Κνόος.

Κνύζα ἢ Κνῦζα-ης (ἡ) conizza (erba.) հատը լուսերը փախցընող խոտ մը · էրէկ ոթա · 2· = Κνισμος ἢ Κνησμός. rogna, scabbia. քոս, քոր · ասչուկ, կիծիկ ։

Κνυζάω (έω)-ῶ. M. ήσω. mugolare gagnolare. 2. vagire. կռկռանձել, մռմռալ (շան) · 2· ձէր քաշանալ (ազգ) · ընկնփէթ, հըրտըսանմէթ (փոփոխ.) · 2· պոլըրմէթ (գոնթոլրըմէ) ։

Κνυζηθμὸς (ὁ) καὶ

Κνύζημα (τὸ) gagnolio, mugolamento d'un cane, quando si carezza. շունը գգուելու՝ շոյելու ատեն հանած ձայնը, մռմռալը · փոփոխ օխլոմէթս ըչէթորըլը ախ՝ հըրտըմէ՝ ընկնփէ ։

Κνῦμα (τὸ) l' azione di sgraffiare la porta,

Digitized by Google

acciò aprino. բանալու համար գուռը քերդելը · փոխ. ընդհանրապես ալընկալը գիչ.

Κνύος - εος - ους (τὸ) rogna, scabbia, morfea (*Λατ.* vitiligo.) բոր, քոս · ախտ, վիճակ, ախտերան · 2 · = **Κνησμός**.

Κνύω. *M.* κνύσω. = **Κνάω**. grattiare la porta. գուռը քերդել · փոխ. ընդհանրապես ուժգին խնդրել.

Κνωδαλίζω. *M.* ίσω. attaccare con cavicchi, con piuoli, o perni. սեպ՝ երիվ՝ ատամնագր գործել · լիլիկել, վիրալել, փլկելել.

Κνώδαλον (τὸ) fiera. գազան · գանավար, ՚ίδε καὶ **Κνώψ**.

Κνώδαξ - ακος (ὁ) cavicchia, conio, piuolo, bietta, perno. սեպ, երիվ, ատամնագր · լիլիկ, վիրա, փլ.

Κνώδων - οντος (ὁ) ferro puntato, coltello, spada. ծայրը սուր երկաթ, գանակ, թուր · սուր սիրի տեգր, գոլտի, էլեզեց.

Κνωπόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di fiera. գազանի ձև ունեցող · գանավար պիղծ.

Κνώσσω (χ. ἄλλ. χρόν.) dormire. 2. (κατὰ λέξ.) russare. քնանալ · 2 · խորտալ · ատյամամբ · 2 · խրտվիլ.

Κνώψ - κνωπὸς (ὁ καὶ ἡ) = **Κνώπιστον**.

Κοβαλεία - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κοβαλεύω. *M.* εύσω. ingannare, gabbare, comportarsi da adulatore. խաբել, շողոքորթի պես վարուիլ, ծռմռուքը խնամալ · ալընկալ, խիլի՝ ատելի լինել.

Κοβαλία - ας (ἡ) = **Κοβαλεία**.

Κοβαλίκευμα (τὸ) inganno, furberia. խաբէութիւն, գաւ, խորամանկութիւն, խարդախութիւն. հիլլե, ֆիլեթ, թիւղլուխ.

Κοβαλικεύω. *M.* εύσω. = **Κοβαλεύω**.

Κόβαλος (ὁ) furbo, ingannatore, impostore, adulatore. հնարիմաց, խաբեպատ, շողոմոքար · ֆիրզանի, հիլլեխոջ, ֆիլեթոջ, թիւղլու, խիլի լեզլիճի, խալթ ատլղան.

Κογχάριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κόγχη - ης (ἡ) conca. 2. vaso fatto a forma di conca, conca. 3. la conca, la cavità dell' orecchio. խեցի, խեցեմորի · 2 · խեցեմորիի ձևով չինուած սամա, տաշտ, կոնք · 3 · կոնք ականջաց · ականջի պիծակ, ականջ, փալոտ · 2 · ականջի պիծակ ալնկիպար խոռոչ գաղ, թիմբե, լեզեն · 3 · գալարք փայրենի · 4. = **Κόγχος**.

Κογχίον (τὸ) ὑποκορ. τ. **Κόγχη**.

Κογχοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di conca. խեցեմորիի ձև ունեցող · ականջի պիծակի ալնկիպար.

Κογχοθήρας - ου (ὁ) pescator di conche. խեցեմորի որսացող · ականջի պիծակ ածլսող.

Κόγχος (ὁ καὶ ἡ) la metà del cranio della testa. գլխոյ ակաուսակին կէսը, գանգի նրբերը · 2 · = **Κόγχη**, **Κογχύλη**.

Κογχύλη - ης (ἡ) porpora, murice (conchiglia di mare, col di cui sangue si tigne la porpora). կոնքիզան, ծիրանի ծովու (ծովու խեցեմորի մը, որուն արիւնովը ծիրանին կը ներկեն) · խոխրլիի պիծակի (պէտ ներկի գործածի գանգանան ականջի պիծակ ալ) · գաղը նաև խոխրլիի գոյնը ընդ.) · 2 = **Κόγχη**.

Κογχυλίας - ου καὶ

Κογχυλιάτης - ου (ὁ) (ἐντ. λίθος) pietra composta di conchiglie pietrificate. քար կազմած խեցեմորիներէ բաղկացեալ քար · ինչ գիտիլէ ականջի պիծակ.

Κογχυλιευτής - οῦ (ὁ) = **Κογχοθήρας**.

Κογχυλιεύω. *M.* εύσω. pescar conchiglie. խեցեմորի որսալ · ականջի պիծակ ածլսալ՝ ընտրել.

Κογχύλιον (τὸ) veste tinta di color di porpora. ծիրանիի գունով զգեստ՝ լաթի · խոխրլիի գինիքով ներկած · 2 · = **Κογχύλη**.

Κογχυλιώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di murice. կոնքիզանի ձևով · խոխրլիի պիծակի նիլիկով.

Κογχυλιωτός - ή - όν. tinto nel sangue di murice. կոնքիզանի արիւնի մէջ ներկուած. խոխրլիի պիծակին գանգանան գոյնով.

Κοδομεύω. *M.* εύσω. friggere, seccare, abbrustolare l'orzo. գարին խարելը, չորցնել · արեւոյ ներկայել.

Κοδύμαλον (τὸ) nespolo (albero) գերմնիկ · ծառատեսակ ալընկալ.

Κοθαρίσω. *M.* ίξω. *Δ.* ἀντὶ **Καθαρίζω**.

Κοθαρός - ά - όν. *Δ.* ἀντὶ **Καθαρός**

Κόθορνος (ὁ) coturno. սղբերգուաց կօշիկ · ականջնոճուկը գոճիպա օրսնաս օձաչարտը կիպիկ ֆիլեթ.

Κοθουρίς - ίδος (ἡ) volpe. ագուէս · ֆիլեթ.

Κόθουρος (ὁ, ἡ) = **Κόλουρος** καὶ **Ἄκεντρος**.

Κοΐζω. *M.* ίσω καὶ *Δ.* ίξω. grugnare. խըճչալ (խոզերու) · ատամներանալ, խրտփռալ (փիսոսլլորէն).

Κοικυλίων - ωνος (ὁ) stolto, balordo. մարդ, ագուշ · լլկիլէ, խելօք.

Κοικύλλω. *M.* υλῶ. guardar intorno come un balordo. ագուշի մը պէս չորս կողմիդ նայիլ · խելք կորսնցած ըլլալ.

Κοιλαίνω. *M.* ανῶ. incavare. փորել, խորհիլ, գոգաւորել ընել · լոկոսլլիճիլ, տրտիլնիճիլ.

Κοίλανσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. **πρωτγ**.

Κοιλάς - άδος (ἡ) convalle. ձոր · գետին.

Κοίλασμα - ατος (τὸ) concavità. խոռոչ, գոգաւորութիւն · լոկոսլ, գետնիկ.

Κοιλία - ας (ἡ) ventre, ventricolo. 2. ogni qualunque cavità. 3. utero 4. escremento. 5. gli intestini del basso ventre, trippa. փոր, խոռոչ · 2 · որ եւ իցէ խոռոչութիւն, գոգաւորութիւն · 3 · արգանդ · 4 · քոպ, կղկղանդ · 5 · ատամի փորին ակռքը, քաղիրի · ֆուն, գոճ, փոխ · 2 · հետ պէս բիւրլա լոկոսլլոլ · լոկոսլ հանել · 3 · բանի · 4 · գոլ, հոգ խրճիթ · 5 · գոճիպի ալլոս խոռոչներ օլան գոլլորութիւնը, իլլնիկներ.

Κοιλιακός - ή - όν. che ha il flusso di ventre. ականջնոճութեան՝ թաղ ունեցող · խոխլիճ.

Κοιλίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. **Κοιλία**.

Κοιλιοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) che adora il suo ventre, ingordo, goloso. իր փորը պաշտող, արկռամարդ · փորկիր խոխան, լիւ պօղազ.

Κοιλιόδουλος (ὁ, ἡ) ghiottone. գժոխքոս վոյն, խիստ լաո կերօղ · պօղազկիր, լիւ պօղազ.

Digitized by Google

Κοιλοπώλης - ου (ὁ) venditor di trippe. բաղերի ծախող · իլիկավաճառ։
Κοιλοώδης - εος (ὁ, ἡ) fatto in forma di ventre. փորի ձևով · փորը պլիսկոտ։
Κοιλογάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) che ha il ventre vuoto, affamato. փորը պարապ՝ սոված · փորը դոլ՝ դոլա ծնկան, ագի։
Κοῖλος - η - ον. concavo, cavo. գոգաւոր · լափոր · փորին։
Κοιλότης - ητος (ἡ) cavità, concavità. գոգաւորութիւն · լափորութ, փորինչ։
Κοιλοφθαλμία - ας (ἡ) l'avere gli occhi infossati. գոգաւոր՝ խորացեալ աչք ունենալը · լափոր գոմիլ՝ լափորընկոլ ծորելերէ ծագելը։
Κοιλοφθαλμιάω - ῶ. *M.* άσω. aver gli occhi infossati. գոգաւոր՝ խորացեալ աչքեր ունենալ · ծորելերէ լափոր գոմիլ՝ լափորընկոլ ծագել։
Κοιλοφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi infossati. աչքերը գոգաւոր, խորացեալ · ծորելերէ լափոր գոմիլ, լափորընկոլ։
Κοιλόφυλλος (ὁ, ἡ) (βτν) che ha le foglie concave. գոգաւոր տերեներ ունեցող · տրիսոր լափոր խոփոփելորը ծառ։
Κοιλόω - ῶ. *M.* ώσω. = Κοιλαίνω.
Κοίλωμα (τὸ) concavità, il cavo. գոգաւորութիւն, խորփիկ · լափորութ, լափորընկոլ ներ։
Κοιλωπὸς (ὁ, ἡ) concavo, infossato. գոգաւոր, խորաւոծ · լափոր, լափոր գոմիլ։
Κοιμάω (- άω) - ῶ. *M.* ήσω. sopire, metter a dormire. 2. mitigare, lenire, lenificare, pacificare. 3. (μσ.) dormire. 4. (συνεκδχ.) morire. քնացընել · 2. մեղմացընել, տժգութ, խաղաղել · 3. քնանալ · 4. մեռնիլ · ասլանիլ · 2. խաղաղութ, գոհանալ · 3. ասլանալ · 4. խօրհիլ, վիճակ նիստ։
Κοίμημα - ατος (τὸ) sonno. 2. concubito. քուն · 2. խառնիք, զուգաւորութիւն · ասլանա · 2. ճիա, գոհանք։
Κοίμησις - εως (ἡ) dormizione. 2. (μτνμ.) morte. քնանալը · 2. մահ · ասլանա · 2. խղաճ։
Κοιμητήριον (τὸ) camera da letto. 2. (ἐκκλησ.) cimiterio. մահճի սենեակ · 2. գերեզման, գամբարան · գերեզման տեղ · 2. գերեզմանի։
Κοιμίζω. *M.* ίσω. = Κοιμάω.
Κοινάω - ῶ. *M.* ήσω. = Κοινόω.
Κοινεῖον καὶ Κοινίον (τὸ) bordello. (*Λατ.* lupanar.) բազանոց, պոռնկոց · պոռնկատեղի։
Κοινῇ, ἐπίῤ. comunemente. հասարակաբար · ալեհավէնի։
Κοινηλογέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. = Κοινολογέομαι.
Κοινοβιακὸς - ή - όν. cenobitico, appartenente ai cenobiti. վանական, առանձնական · վանէից՝ բանակաւոր տեղիք։
Κοινοβιάρχης - ου (ὁ) il capo dei cenobiti, egumeno, abbate. վանահայր, արքասհայր · վանէից պոլ գոմելը։
Κοινόβιος (ὁ, ἡ) convivente. կենակից, միասին ապրելորս հետ ապրող · խոփորոլ, ապերելերէ իւր պերւի խոլոսն՝ ինչնեն։ (ὅθ. ἐκκλησ. οὐσ.) Κοινόβιον (τὸ) cenobio, convento. վանք, միաբանաց հանապարք, ինեւոր։
Κοινοβλαβὴς - ές (ὁ, ἡ) che reca danno alla comunità. հասարակութեան վնասող · խոլիս՝ ճկիսիս գործ՝ ներեր վերին։
Κοινοβουλέω - ῶ. *M.* ήσω. conferire, deliberare insieme. խորհուրդներըս ապրիլի մը յայտնել՝ միասին մտածել, միասին վճռել՝ որոշել · ֆիլորին ապերէ ալիս, գոլիսոլ իւր գոլվերէրէ ներին՝ ապոլելորի պերսպեր ֆոսր վերին՝ պեր նեսնելի ֆոսլ նիմիս։
Κοινοβούλης - ου (ὁ) senatore. սինկղիտիկոս · խրվի տիվան։
Κοινοβουλία - ας (ἡ) comun consiglio, conferenza, comunicazione di consiglio. հասարակութեան խորհուրդ, խորհուրդներըս ապրիլի յայտնելը · խոլիս՝ ճկիսի գոլվերէրէ, ֆիլորին ապերելերէ ալիս, պերլի գոլվերէրէ նիմիս։
Κοινοβούλιον (τὸ) senato, parlamento. սրւնհադոս, փառաւորեալ, հասարակութեան պետքին համար եղած ժողով. երդոլը տիվան, խոլիսէ՝ ճկիսիսէ իգիսելորը հաֆիզնա գոլսոլան տիվան։
Κοινογαμία (τὰ) libertà di matrimonio frà ogni sorta di persone. ամէն տեսակ մարդու հետ կարգաւորութիւն. հիր պեր ճիւս իսան իւր կվլիսին պեղեր գիսորը՝ ալոսութիւն։
Κοινογενὴς - ές (ὁ, ἡ) nato da diversi generi di animali, bastardo. անասնոց տարբեր տեսակէ ծնած, պլտատեր (անասուն), խառնածին · գոնիֆիֆերիէ ճիւս հայվանան գոլնալ, ֆիճ։
Κοινοδήμιον (τὸ) la cassa comune.
Κοινοδημόσιον (τὸ) } հասարակութեան գրամից արկղ · օրիս տանդըլ, իլիկիր խոլիսէ սեճիր գոլոլանան տանդըճի։
Κοινοδίκαιον (τὸ) il diritto comune, il gius delle nazioni. հասարակութեան իրաւանդրը, իրաւանդր ազգաց · խոլիսէ՝ ճկիսիսէ հաֆիզ, ներէ գելերի։
Κοινοεργὸς (ὁ, ἡ) chi lavora insieme cogli altri. ուրիշներու հետ միասին աշխատող՝ գործող · ալերելերէ իւր պերւիսոր լոլոսան՝ իւլեկին։
Κοινολεκτέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare a modo del volgo, della plebe. ամբոխ ժողովրդին պէս խօսիլ · խոլիսէ՝ ճկիսիսէ գոլոլանդոլորլերիկեր՝ ալոսլիր իւր ալոսլերիսոր։
Κοινόλεκτρος (ὁ, ἡ) che dorme nello stesso letto insieme con... նոյն անկողնի մէջ ուրիշի մը հետ պառկող · պեր գիսոլիսոր ալերելերէ իւր պերւիսոր խոխան։
Κοινολέκτως, ἐπίῤ. in linguaggio comune, in stile volgare. հասարակ խօսակցութեան կերպով, առհասարակ ոճով · խոլիսէ ալոսլերիկ վիճգ խոլիս, խոլիսէ ալոզ ալոճգիսոր գոլոլանդոլոլ ֆոզ։
Κοινολεξία - ας (ἡ) il parlar plebeo, plebeismo. առհասարակ ոճ, հասարակ խօսակցութեան կերպը · խոլիսէ ալոսլերիկ՝ ալոճգիսի նիմիկ վիճգ՝ խոլ ֆոզ, ալերելիկ ալոճգիսի նիմիկ ֆոզ։
Κοινολεχὴς - ές (ὁ, ἡ) adultero ընտօղ · գինուոր · 2. = Κοινόλεκτρος.
Κοινολογέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. confe-

rire, abboccarsi. խորհուրդը՝ միաբան ա-բերելի մը յայտնել՝ խօսակցիլ · ֆէյրիւն ա-խերե ուշե՛, ախոյեանչիք։

Κοινολόγημα (τὸ) καὶ

Κοινολογία - ας (ἡ) abboccamento, conferenza. խօսակցութիւն, խորհրդակցութիւն · գ-տիւնչախ, ախոյեանչիք։

Κοινονοήων - ονος (ὁ, ἡ) che pensa al ben publico. հասարակութեան օգտին նայօղ · խ-ըղը՝ ճկռիքը նչանիկ գոնե։

Κοινοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) colui che compatisce. վշտակից, կսկիծից · տիրողը, տիրե ընէն (տիրո՛ տիրե՛ ծիլտէֆ)։

Κοινόπλους - ους (ὁ, ἡ) che naviga insieme con... ուրիչի մը հետ մէկ նաւ նաւօղ · պիր գէմիտե իւե պիրտիր ինգ իւե ինգիր։

Κοινοποιέω - ῶ. *Μ.* ήσω. = *Κοινόω*.

Κοινόπους - ποδος (ὁ, ἡ) compagno di viaggio. ճամբու ընկեր · եոլտաշ, եոլտաշ։

Κοινοπραγέω - ῶ. *Μ.* ήσω. agire di concerto con un' altro, cooperare. ուրիչի մը հետ միասնելով գործել, միասին գործել · պիր գէմիտե իւե սոյսուդ պէրւե իւլեթել, սոյս պէրլէյի նուիէ պիրտիր պիր իւ ինգիրել, գէմիտէն իւլինի նուդուլ ինգիլ, պիրտիր իւլեթել։

Κοινοπραγία - ας (ἡ) cooperazione. գործակցութիւն · պիր գէմիտե իւե պիրտիր իւլեթելիլի՛, իւ սրթսդուլուէը։

Κοινὸς - ἡ - όν. comune, pubblico. 2. (*ἐπὶ ἀνθρ.*) giusto, equo. 3. popolare, che vuol il ben pubblico. 4. (*ἐπὶ πραγμ.*) facile (*Λατ.* obvius), 5. (*Γρφ.*) profano, immondo. 6. usitato, triviale, noto a tutti, ordinario. հասարակ · 2. տրտար · 3. ժողովրդին ազէկութիւնը՝ հասարակութեան օգուտը ուզօղ · 4. դիւրին, հեշտ · 5. անասուրբ, խառնակ, անմաքուր, ապականչի, պիղծ · 6. սովորական, հասարական, յայտնի, ծանօթ · ալեվելէյի, խալկա պէնասդ · 2. սալկ · 3. ծիսիքին նչանիկ՝ խալէյն ֆայտալուին խոսկան · 4. փօլչ, ասան · 5. նախէ, ֆէյ · 6. գոյտչէ։

Κοινότης (ἡ) comunità. հասարակութիւն, հասարակ · խալէ, ծիսիքի։

Κοινότοκος (ὁ, ἡ) che ha l'istessa origine, gli stessi genitori con un' altro, fratello. ուրիչի մը հետ եղբայրակից՝ մի եւ նոյն ծնօղքէ ասալ եկող, եղբայր · պիր գէմիտե իւե պիր գէմիճիֆտան՝ պիր անիսդան իւեուէ նէլէն, ֆարտալ, պիրտիր, գոսիր։

Κοινοτροφία - ας (ἡ) convitto. ակզանակցութիւն · հիմօֆրէնլէյէ։

Κοινοτροφικὸς - ἡ - όν. che appartiene al convitto. ակզանակցութեան պատկանած · հիմօֆրէնլէյէն գոյէր։

Κοινοφιλὴς - έος (ὁ, ἡ) amator del pubblico bene. հասարակութեան ազէկութիւնը սիրող · խալէյն եյիլիյինի սեվիճի խոսկան։

Κοινόω - ῶ. *Μ.* ώσω. comunicare. հաղորդել, բաժնորդ ընել · իլճէթ նիճէթ։ 2. = *Κοινολογέομαι*. 3. (*μσ.*) partecipare, divenir partecipe. հաղորդիլ, հաղորդ ըլլալ, բաժնորդ ըլլալ · իլճէթ օլմաք, հաւակցութիւն ունենալ։ 4. (*Γρφ.*) profanare. պղծել · նախելմաք, նախպուդ նիճէթ։

Κοίνωμα (τὸ) comunicazione, connessione. 2. congiugnimento, concubito. հաղորդակցութիւն, կապակցութիւն · 2. զուգաւորութիւն · հիւանդութիւն, ինֆէքսիէն, ինֆեքսիօն · 2. ճիմա, գիմածա։

Κοινωμάτιον (τὸ) catenella. պղպեհ ջըրթայ · սիլսիլա չինճիր։

Κοινὼν - ῶνος (ὁ) = *Κοινωνός*.

Κοινωνέω - ῶ. *Μ.* ήσω. partecipare, comunicare, esser partecipe. հաղորդակից, հաղորդ բաժնորդ ըլլալ · իլճէթ հիւանդ օլմաք։

Κοινώνημα (τὸ) commercio, associazione մասնակցութիւն, ընկերութիւն · ախպապլըգ, սիֆտահլէթ, ւերեւլէթ։

Κοινώνησις - εως (ἡ) partecipazione, comunicazione. հաղորդակցութիւն, բաժնորդութիւն · իլճէթլէթ, հիւանդութիւն։

Κοινωνητικὸς - ἡ - όν. sociale, sociabile. 2. comunicabile. ընկերական, ընկերասէր, հաղորդակցութիւնը սիրող · 2. հաղորդելի, հաղորդական · խալկպլըլէթ · սոխպապլըլէթ սեվիճի։ 2. իլճէթ օլունապիլիր։

Κοινωνία - ας (ἡ) comunità, consorzio, società, comunicazione, partecipazione. 2. (*ἐκκλησ.*) comunione, eucaristia. հասարակութիւն, կցորդութիւն, ընկերութիւն, հաղորդակցութիւն, բաժնորդութիւն · 2. Հաղորդութիւն, Սրբութիւն, սուրբ խորհուրդ · պէրլէթ, սոխպապլըլէթ, իլճէթլէթ, հիւանդութիւն · 2. խաղ, ալ։

Κοινωνικὸς - ἡ - όν. sociabile, trattabile, obbligante, officioso. 2. comunicabile. ընկերասէր, հաղորդակցութիւն սիրող, վարուելու, քաղաքավար, մարդասէր · 2. հաղորդելի · պէրլէթ՝ սոխպապլըլէթ սեվիճի, ւերեւլէլէր, ֆէնալուգսուր, խիրդիչիկլէթ · խաֆէ · 2. իլճէթ օլունապիլիր։

Κοινωνικῶς, *ἐπίῤῥ.* di concerto, concordemente, a buon concio. միաբանութեամբ, խորհուրդ մէկ ընելով, ընկերութեամբ · պիրլէթ՝ սոխպապլըլէթ իլէ, սեվիճ պիր նիճէթլէ։

Κοινωνὸς (ὁ, ἡ) partecipe, compagno, socio, cooperante. հաղորդ, բաժնորդ, ընկեր, գործակից · հիւանդ, իլճէթ, սոխպապլը, իլճէթլի, նուդուլմըշ։

Κοινῶς, *ἐπίῤῥ.* = *Κοινῇ*. di concerto, concordemente. 2. comunemente. միաբանութեամբ · 2. հասարակաբար · սեվիճ պիրլէթ իլէ · 2. սալկոսլէթլէ։

Κοινωφέλεια - ας (ἡ) utilità comune, l'interesse del pubblico. հասարակութեան օգուտ · օրթաճըն՝ խալէյն ֆայտան։

Κοινωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) utile a tutti. ամենուն օգտաւէտ · ամիչի ֆայտալի։

Κοινωφελία - ας (ἡ) = *Κοινωφέλεια*.

Κοινωφέλιμος (ὁ, ἡ) = *Κοινωφελὴς*.

Κοΐξ - ϊκὸς (ὁ καὶ ἡ) coice (sorta di palma in Egitto.) 2. sporta. կոխք (ծիգիպտոս գանուող կերպ մը արմաւենի)։ 2. զամբիւղ · Ա՛ըզրա գոլոշան պիր նիվ խուրմա ալո՛ը։ 2. ւիրճիլ։

Κοιράνιος - α - ον. proprio ad un principe,

Digitized by Google

sovrano. իշխանի մը՝ փառհեծանի մը յատուկ· պիտի խոնա ձիասպառ։

Κοιρανέω - ῶ. *M.* ήσω. regnare, governare, comandare, signoreggiare. թագաւորել, տիրել, իշխել, կառավարել· պետիկի պատիւ ընդունիլ, հետմ նիզակ, պատուհասել ընդհանրի ընկերութեան, պետութեան հետամուտ ըլլալ, իշխան ըլլալ։

Κοιρανία - ας (ἡ) dominio, imperio, autorità. տէրութիւն, իշխանութիւն, պետութիւն· հետմ, հետամուտ, պետիկի։

Κοιρανίδης - ου (ὁ) × = *Κοίρανος.*

Κοίρανος (ὁ καὶ σπανν. ἡ) × ἀντὶ *Κύριος.* principe, sovrano, imperatore. իշխան, փառհեծան ատէր, թագաւոր, տէրտէր· պիծ, խան, շահ, փադիշահ։

Κοιτάζω. *M.* άσω. metter nel letto. մահիճ գնել· պիծիկի ըսծան· (μσ.) giacere, dormire. պառկիլ, քնանալ· խոմիլ, պառնալ։

Κοιταῖος - α - ον. sdrajato sul letto. մահճի վրայ ընկողմանած՝ պառկած· պիծիկին խոխակի պէրկէպէ խոմիլը։

Κοιτασία - ας (ἡ) concubito. խառնիլ, միաւորութիւն (մարմնական)· ճիմ, ճամփ։ = *Κοίτη* (2)

Κοίτη - ης (ἡ) (κεῖμαι) letto. (*Λατ.* cubile). 2. concubito, coito. 3. cesta. 4. nido. մահիճ, անկողին· 2. խառնիք, զուգաւորութիւն, միրձեցման միջամտութիւն· 3. կողով· 4. բոյն· պիծիկ, ճախիկ· 2. ճիմամիս, ճիմ· 3. պիտիճ· 4. խուճ։

Κοιτίδιον (τὸ) *ὑποκορ.* τοῦ

Κοιτίς - ίδος (ἡ) *ὑποκορ.* τ. *Κοίτη.* 2. cesta. կողով· փոքիկ։

Κοῖτος (ὁ) × ἀντὶ *Κοίτη.* letto, sonno. մահիճ, քուն· պիծիկ, պառնալ։

Κοιτοφθορέω - ῶ. *M.* ήσω. commettere adulterio, adulterare. շնալ, շնութիւն գործել· շինա ելլել։

Κοιτών - ῶνος (ὁ) camera da letto (*Λατ.* cubiculum) մահճի խուց· խոխակ օթասը։

Κοιτώνιον (τὸ) καὶ

Κοιτωνίσκος (ὁ) *ὑποκορ.* τ. *Κοιτών.* piccola camera da letto. մահճի պզտիկ խուց· փոքրիկ խոխակ օթասը։

Κοιτωνίτης - ου (ὁ) cameriere. սենեկապետ, սենեկապահ· իշ օղլանը, հասեխէ։

Κοιτωνοφύλαξ - ακος (ὁ) custode della camera da letto. մահճի խցին պահապանը· խոխակ օթասըղը պիծիկին։

Κόκκαλος (ὁ) pinocchio. կոճոն· լմի ֆըստըղը։

Κοκκίζω. *M.* ίσω. cavare i noccioli, snocciolare. կորիզը հանել· ընկերութիւնի ընտրուիլ։

Κοκκινοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Κοκκοβαφής.*

Κόκκινος - η - ον. rosso, chermisino, di color di scarlatto. կարմիր, ծիրանագոյն· էտրճէյը, էտրճէյ րենկիվրի, խոխրլիի։ - ը։

Κοκκίον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Κόκκος.* pillola. գնդակուա· հապ։

Κοκκοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) tinto di scarlatto, di cocciniglia, chermisino. ծիրանագոյն· ը։

Κοκκοθραύστης (ὁ) frisone (*Γαλλ.* grosbec). հատրկիզ (թռչուն)· ֆրոպոն (իրէ ֆոլըը ֆոլըըղը)· ֆիլըրճան։

Κόκκος (ὁ) coccola, bacca, granello. 2. pillola. 3. (*ἰδιωτ.*) grana, cocciniglia. հատապտուղ· 2. գնդակուա· 3. կարմիր, հատը կարմրոց· ընկերութիւն, բանէ· 2. հապ· 3. էտրճէյ· 4. (*Κωμ.*) testicoli. ձըւանիք· հայլոյր, ֆալըխլար։

Κόκκος (ἡ) leccio. պզտիկ կեռնար պըտիճը։

Κοκκυμηλέα - ας (ἡ) susino, prugno (albero) չէրթենի· էրէխ պըտիճը։

Κοκκύμηλον (τὸ) susina, prugna. չէր· էրէխ։

Κοκκύμηλος (ἡ) = *Κοκκυμηλέα.*

Κόκκυξ - υγος (ὁ) cuculio, cuculo (uccello). 2. sorta di pesce. 3. osso sacro. կկու (թռչուն)· 2. կերպ մը ձուկ· 3. սրբանային ոսկրը· ֆոթօ ֆօղլը· 2. պիր նէվ գուշէ· 3. ֆօղրօթի օթասըն կեփչէ։

Κοκκυσμὸς (ὁ) la voce di cuculo. կկու թռչունին ձայնը· ֆոթօ ֆօղլուն պեսի։

Κοκκυστὴς - οῦ (ὁ) che manda una voce simile a quella del cuculo. կկու թռչունին ձայնին նման ձայն հանող· ֆոթօ ֆօղլան պեսի կոկ պես ըզէթուան։ (*ἐν γόν.*) = *Κεκρύκτης.*

Κοκκωτὸς - ή - όν. che ha le coccole, le bacche. հատապտուղ ունեցող· ընկերպեսի, գանկի, (*ὄθ. οὐσ.*) *Κοκκωτή* (ἡ) ghianda, l'estremità del membro virile. վարցին գլուխը՝ գուռնը· ընկերին պուչը։

Κολαβρεύομαι. *M.* εὐσομαι. saltare colle armi, o in una maniera oscena. զէնքով կամ անպարկեշտ կերպով մը կռքառիլ· պիլհլար իլէ, խոթօթ խոհպոլճիկ բան օյնամօք՝ խօրա ինկիլ։

Κολαβρίζω. *M.* ίσω. = *Κολαβρεύομαι.* (*συνεκδχ.*) deridere, schernire. պատանել· վրան նիհիլ, պիչկինիհիլ։

Κολαβρισμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. *πρωτγ.*

Κόλαβρος (ὁ) specie di ballo o di canzone oscena. 2. porcello. կերպ մը յատուկ անհամաճաշ կռքառ կամ երգ· 2. խոզի քորակ· պիր նէվի նափէ՝ խոհպոլիչ վիճգ իլէ օլան բան խոթօթ ինիյիլո։ 2. գոնաղ խուրտօ։

Κολάζω. *M.* άσω (καὶ εὐχρηστότ.) - άσομαι. punire. պատժել· խրատել, ուղղել, լաւկել· իրիւրալ նիհիհ, խուլլանիլիհ, խուլհ նիհիհ, պիլկինիհիհ, նօյ՝ պիչինիհ ըզբայ ֆօհպ։

Κολακεία - ας (ἡ) adulazione. շողոմաքթիւն, փաղաքշանք, շողոքորթասիրութիւն· խօսկոպէպ, նիւանք ինչպէսէպ, օխլամաքլըքէպ, ինհպատասօ։

Κολάκευμα (τὸ) oggetto di adulazione, ciò che si fa, o si dice per adulare. շողոմաքթեան առարկայ, շողոքորթելու համար եղած բան կամ գործուած խօսք· խօսկոպէպ նիհիհ իլէ օլանան նիւանք խոթօթ պիչինիլին պէօչ։

Κολακευτὴς - οῦ (ὁ) adulatore. շողոմաքար, շողոքորթող· խօսկոպէպ, նիւանք՝ ան-

ֆ-ւլ ի-լին, ինգ-ող-ող՝ ինդ-լլ-ի-ֆ խ-պիճ։

Κολακευτικὸς - ή - όν. adulatorio, abile all' adulazione. չ-ղ-մ-ւ-ի-ե-ան պ-ա-կ-ան-ա-ճ, չ-ղ-մ-ւ-ի-ե-ու-ի-ւն ը-նե-լ կ-ր-ց-ո-լ · ինգ-ող-ող՝ ինդ-լլ-ի-ֆ-ե փ-ա-ֆ-ր, խ-ո-լ-ա-կ-ի-լ-ի-ֆ՝ ի-ւ-ի-լ ող-ֆ-ւլ ի-ւ-ի-ֆ-ի՝ խ-ւ-ի-ֆ-ւ-ի-ւ-ն-ող պ-ի-ւլ-ին։

Κολακευτικῶς, ἐπίῤ. con adulazione. չ-ղ-մ-ւ-ի-ե-ու-ի։ խ-ո-լ-ա-կ-ի-լ-ի-ֆ՝ ինգ-ող-ող՝ ինդ-լլ-ի-ֆ խ-լ։

Κολακεύω. Μ. εὔσω. lusingare, adulare. ֆ-ա-ղ-ա-ր-ի-լ, գ-գ-ու-ի-լ, չ-ղ-մ-ի-լ, չ-ղ-մ-ա-ճ-ի-լ · խ-ո-ւ-ն-ֆ, ինգ-ող-ող՝ խ-ո-ւ-ի-լ · ի-ւ-ի-լ ող-ֆ-ւլ ի-ւ-ի-ֆ-ի՝ ի-ւ-ի-լ ող-ֆ-ւլ ի-ւ-ի-ֆ-ի՝ խ-ո-ւ-ի-լ-ի-ֆ-ե փ-ա-ֆ-ր, խ-ո-լ-ա-կ-ի-լ-ի-ֆ-ե ի-ւ-ի-լ ող-ֆ-ւլ ի-ւ-ի-ֆ-ի՝ խ-ո-ւ-ի-լ-ի-ֆ-ե ի-ւ-ի-լ։

Κολακία - ας (ἡ) = *Κολακεία.*

Κολακικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. = *Κολακευτικός.*

Κόλαξ - ακος (ὁ) adulatore. 2. *(κατὰ λέξ. καὶ ἀρχ.)* parassito. չ-ղ-մ-ա-ճ-ա-ռ, չ-ղ-մ-ա-ռ-ի-ճ-ի-ի-ն · 2. պ-ա-ռ-ա-ս-ի-ւ-ն · ինգ-ող-ող՝ խ-ո-ւ-ի-լ-ի-ֆ խ-ո-ւ-ի-ֆ, խ-ո-լ-ի՝ ող-ֆ-ւլ ի-ւ-ի-ֆ-ի · 2. հ-ա-ց-ա-ռ ֆ-ա-ռ-ն-ո-ւ, փ-ա-ր-ա-ս-ի-ֆ։

Κολαπτὴρ (ὁ) mazza di ferro, piccone. ա-ւ-ե-ր, մ-ա-ր-ե · փ-ո-ր-ի-ւ-ն-ի, փ-ո-ր-ի-ւ-ի։

Κολάπτω. Μ. κολάψω. scavare, incavare battendo, tagliare. ք-ա-ր-ե-ր-ո-վ ֆ-ա-ր-ե՝ խ-ա-ր-ե, կ-ա-ր-ե · վ-ն-ա-ս-ի ֆ-ա-ս-ի-ֆ՝ ը-ն-ե-ր-ե-ր-ե-ն, փ-ո-ր-ի-ւ։

Κόλασις - εως (ἡ) punizione. պ-ա-ս-ժ-ա-ն-ե-լ-ը, պ-ա-ս-ա-ւ-հ-ա-ն-ե-լ-ը · ֆ-ո-ւ-ի-ա-կ-ի։

Κόλασμα (τὸ) pena. պ-ա-ս-ի-ժ, պ-ա-ս-ա-ւ-հ-ա-ն · ֆ-ո-ւ-ի-ա-կ։

Κολασμὸς (ὁ) = *Κόλασις.*

Κολαστὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Κολαστής.*

Κολαστήριον (τὸ) luogo o instrumento di tortura. 2. *(ἐν γέν.)* tormento. ա-ն-կ-ի-ւ-ի ա-ե-կ կ-ա-մ ը-ն-կ-ե-ր-ի-ք · 2. ա-ն-կ-ի-ւ-ն-ք։ խ-ո-ւ-ի-ն-ի ճ-ա-հ-ու-ի խ-ա-խ-տ ու-ր-ի-ք · 2. խ-ո-ւ-ի-ն-ի։

Κολαστήριος (ὁ, ἡ) punitivo. պ-ա-ս-ժ-ա-կ-ա-ն, պ-ա-ս-ժ-ո-ղ-ա-կ-ա-ն · ֆ-ո-ւ-ի-ա-կ ի-ն-ա-ա-ղ։

Κολαστὴς - οῦ (ὁ) punitore. պ-ա-ս-ժ-ո-ղ · ֆ-ո-ւ-ի-ա-կ ե-ղ-ո-ղ-ի-ն։

Κολαστικὸς - ή - όν. punitivo, che ha la forza di moderare, d'emendare. պ-ա-ս-ժ-ո-ղ-ա-կ-ա-ն, չ-փ-ա-ւ-ո-ր-ե-լ՝ ու-ղ-ղ-ե-լ ու-ժ ու-ն-ե-ց-ո-ղ · ֆ-ո-ւ-ի-ա-կ ի-ն-ա-ա-ղ, խ-ի-ր-ա-լ ե-ր-ե-ս-ի ֆ-ո-ւ-ի-ա-կ ի-ն-ա-ա-ղ՝ ի-ն-ի-ն

Κολόβιον (τὸ) camicia senza maniche. առանց թեւերի շապիկ · խօլաւոր կնոջիկ ։

Κολοβίων - ωνος (ὁ) = *Κολόβιον*.

Κολοβοκέρατος (ὁ, ἡ) che ha le corna troncate. կտրած կոտղերոր առնագող · գոյնոնալորը ունեցող ։

Κολοβόκερκος (ὁ, ἡ) che ha la coda mutilata, codimozzo. պոչը կտրած, ոտաւոր · խօրտակուած ունեցող, կիսապոչ ։

Κολοβὸς (ὁ, ἡ) mutilato, troncato, manco. կրճատած, ծայրը կտրած, պակաս · էբէրէալ. առանց ունելոյ, խոփ ։

Κολοβότης (ἡ) mutilazione, troncatura. կրճատութիւն, յապաւում · էբէրէալէթ, առանց ունելոյ օլմագը ։

Κολοβόω - ῶ. *M.* ώσω. mutilare, troncare, scortare, accorciare. կրճատել, յապաւել, կարճցընել · էբէրմագ, առաւանա ածագ, էբէալմագ ։

Κολόβωμα (τὸ) ciò che s'è troncato, mutilato. կրճատուած յապաւուած բան · էբէրէալ ունելոյ նէնէր ։

Κολόβωσις - εως (ἡ) mutilazione. կրճատութիւն, յապաւում · էբէրմէլէթ, առանց ունելոյ ալմագը ։

Κολοβωτὴς - οῦ (ὁ) mutilatore. 2. (*μτφ.*) colui che nel prenunziare mutila le ultime sillabe. կրճատող, յապաւող · 2. արտասանութեան մէջ վերջի վանկերը կիրառ էբէրէն, ունելի ասան · 2. խօսքի ատեան ան հնչիւնները նէնէ՝ ունելոյնէրէն ։

Κολοιὸς (ὁ) cornacchia. ագռաւ · ղարկի, ղարգայ առէր, ղռռ ։

Κολοστέα - ας (ἡ) albero che produce la sena. անանկի ծառ · սինամագի տունը ։

Κολοπασία - ας (ἡ) καὶ

Κολοπάσιον (τὸ) colocasia, ghichero. 2. tartufo bianco. (*Γαλλ.* Topinambour.) եգիպտական բակլայ (*μεγ* մըն է) · 2. սպիտակ գետնախնձոր · ֆուլֆաս (ֆիւան պէս) · 2. Իր նշանակ ։

Κολόνυμα (τὸ) onda sorda, onda morta che non fa verun strepito. փոթաւոտ յորհնաձայ տալիք · ծովալոր գոլոր, լսուելու նշան ֆորմանի գոլոր ։

Κολοκυνθία καὶ **Κολοκύνθη - ης** (ἡ) zucca, cucuzza (*Λατ.* cucurbita.) գդալ. ֆոպոյ ։

Κολοκύνθινος - η - ον. fatto di zucca. գդալէ չինուած · ֆոպոփան նաթէլը ։

Κολοκυνθὶς - ίδος (ἡ) cucuzza amara. լէզի գդալ. ամէ ֆոպոյ ։

Κολοκύντη (ἡ) *Αττ.* ἀντὶ *Κολοκύνθη*.

Κόλον (τὸ) cibo. կերակուր · բահմ. 2. = *Κῶλον*.

Κόλος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Κολοβός*. 2. scornato. եղջերաս, կոտրշները կտրըած · գոյնոնալորը էբէրէալ ։

Κολοσσιαῖος - α - ον colossale. սկայաձեւ, վիթխարի · փիլ, փիլան ։

Κολοσσιαῖος - η - ον. di colosso. սկայաձեւ արձանի պատկերած · փիլ նէտէլէնէ առնագոնած · փիլ նէտէլէնէ առնագոնէր նաֆտագ ։

Κολοσσὸς (ὁ) colosso. սկայաձեւ արձան · փիլ նէտէլէնէ առնագոնէր ։

Κολοσσουργία - ας (ἡ) costruzione di colossi. սկայաձեւ արձաններ շինելը · փիլ նէտէլէնէ առնագոնէր նափտագ ։

Κόλουρος (ὁ, ἡ) che ha la coda mutilata, codimozzo. 2. scaltro, astuto. պոչը կտրած, ոտաւոր · 2. հնարքմաց, նենգաճաճ · ֆոչրոլոր տխոփ, ֆոչրոֆոտ, կիսոփոփ · 2. ֆիրզանի, հինաւնկնիկ · (*οὐσ.*) *Κόλουροι* (*οἱ*) (*ἀνν. κύκλοι*) i coluri. գնաղ ծիրերը (հասարակածը ու ղոդիաքոը չորս հաւասար մասերու բաժնող երիտ բոլորակ) · խոխիր խոխիլոյը վի փնթոփիլ պատառաճ որբի հիւրոյ հիւսիսային պիօլին էդի պոյնէր ։

Κολούω. *M.* οὐσω. mutilare, troncare, accorciare. 2. (*συνεκδχ.* καὶ *μτφρ.*) diminuire, debilitare. կրճատել, յապաւել, կարճցընել · 2. պակասցընել, սըկարցընել · էբէրմագ, առաւանա տխոփ, էբէալմագ · 2. խոխիլոփ, ապալմագ, ղասֆալմագ ։

Κολοφὼν - ῶνος (ὁ) sommità, cima. 2. colmo. ծայր, ծագ, ճոթ, գագաթ · 2. կատար, բանի մը վերջը՝ ծայրը էն վերջի առոհմանը · ան, խիփ · 2. պէր նէոնէնէն էն փոլոան՝ ածագ տերմիճոփ ։

Κολπίζω. *M.* ίσω. curvare, incurvare, fare in forma di golfo. ծաղել, կորացընել, ծովու խորչի ձեւով շինել · նչգոփ, փնոիլ տեղերէլ՝ ֆոլոլոը պլանփոփ նոփտագ ։

Κολπίτης - ου (ὁ) appartenente ad un golfo. ծովու խորչի պատկանած · փնոիլ տեղեֆելէնէ՝ ֆոլոլոնա փնիճոլիփ ։

Κολποειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un golfo. ծովու խորչի ձեւ առնագող · փնոիլ տեղեֆելէ պլանփոփ օլան ։

Κόλπος (ὁ) seno, grembo. 2. golfo. ծոց, գիրկ, գագ · 2. խորչ ծովու · ֆոյոան, ֆոաճոփ · 2. փնոիլ տեղեֆելէ, ֆոլոլոը ։

Κολπόω - ῶ. *M.* ώσω. curvare una cosa in forma di grembo, gonfiare. բան մը գագի ձեւով ծաղել, ուռեցընել · պէր նէոնէյէ ֆոաճոփ ֆոյոան պլանփոփ նչգոփ, էնչէրմագ ։

Κολπώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κολποειδὴς* (*ἐπὶ λόγ*). obbliquo. խառնաճոփ · նչգոփ, պէտէրէ ։

Κόλπωμα (τὸ) curvatura, gonfio. թեքուածք, ուռեցք · նչգէնչէ, էնչ, ֆոպոյիլոը ։

Κόλπωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Κολπόω*.

Κολπωτὸς - ή - όν. = *Κολπώδης*.

Κόλυθρον (τὸ) fico maturo. հասուն թուզ · օլմօ՝ նէթիլնչգէլ ֆոնիլոր ։

Κολυμβὰς - άδος (ἡ) (οὐσ.) = *Στοιβή*. oliva in salamoja. աղլուրի գրասած ձէթ թաղասուզ · ֆոաղլոը ասայ ֆոնաղլոալ ղնչիլի ։

Κολύμβατος (ἡ) = *Κολλυβάτεια*.

Κολυμβάω - ῶ. *M.* ήσω. nuotare. լողալ · նէնգիփ ։

Κολυμβήθρα - ας (ἡ) vasca. 2. (*ἐκκλησ.*) battisterio. ջրոյ աւազան · 2. աւազան մկրտութեան · հաղոզ · 2. ղաֆիրէ նոփճէփ ֆոնիլոր ։

Κολύμβησις - εως (ἡ) nuoto. լողալ · նէնգիփիլոփ ։

Κολυμβητὴρ - ῆρος (ὁ) × ἀντὶ

Κολυμβητὴς - οῦ (ὁ) colui che nuota. լողացող · նէնգէն ։

Κολυμβητικὸς - ή - όν. perito al nuoto.

Digitized by Google

լաղալ գիտցօղ · խօսքի պէլէն : — ւռաֆ, էպէր.

Κολυμβίς-ίδος (ἡ) (οὐσ.) smergo. հագամաղ (ջուրի թռչուն) · խորասքոփ :

Κόλυμβος (ὁ) (ἐπίθ.) = **Κολυμβητής**. (ὅθ. οὐσ.) = **Κολυμβίς**. 2. = **Κολύμβησις**.

Κολχικὸν (τὸ) colchico. (*Γαλλ.* tue-chien). ագուար ծագիկ ունեցօղ ասունկ մը · խոհարար լիկէր :

Κολώνη (ἡ) = **Κολωνός**.

Κολωνοειδής-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di collina, di colle. բլրոյ ձեւ ունեցօղ · պարզ պէլէվոտ :

Κολωνὸς (ὁ) colle, collina. գարեւանդ, բլրակ · պայր, խիճճիկ :

Κόμαρον (τὸ) corbezzola (frutto) (*Λατ.* arbutum.) մաֆառ (պտուղ) · հոճո ինձի :

Κόμαρος (ὁ καὶ ἡ) corbezzolo (albero.) (*Λατ.* arbutus.) մաֆառիկնի (ծառ) · հոճո ինձի պուռը :

Κομάω-ῶ. *M.* ήσω. aver chioma, esser chiomato. 2, (συνεκδχ. καὶ μτφρ.) vantarsi. մազ ունենալ, մազոտ գիտասար վարսասար ըլլալ · 2 · պարծենալ, մեծպարծիլ · սուտ ըլլալ, սուտլը գոյասար ըլլալ · 2 · պոռոտըլենիլ, խօստալ սօխանիլ :

Κομβίον (τὸ) ὑποκορ. τ. **Κόμβος**.

Κόμβος (ὁ) nodo. 2. borsa. կապ · հանգոյց · 2 · քսակ · պուղ · 2 · փոխ :

Κομάω-ῶ. *M.* ήσω. aver cura. 2. adornare, fornire. 3. (ἐπὶ ἵππ.) strigliare il cavallo. հագալ, փայֆ ունենալ · 2 · զարգարել · 3 · ձին քերցցաս քերել · գոյբհոխ, հոգայնի օլմախ · 2 · գօնաֆիհոխ, պէզէնիհոխ · 3 · պիչ խիւր եֆհոխ, գոլէըլմախ :

Κόμη (ἡ) chioma. 2. (μτνμ.) fronda, foglia, chioma. մազ, հերք, գէզ · 2. ծառոց վարդ, տերեւ, ասղարի · սալ, 2. խոփոխ :

Κομήτης-ου (ὁ) chiomato. 2. fronzuto. վարսասար, մազոտ · 2 · տերեւոտ · սալլը գոյգոյ · 2 · խոփոխլը · (οὐσ.) cometa. գիսաստղ աստղ · գոյգոխլը իզլըզ :

Κομιδὴ (ἡ) cura, diligenza. 2. trasporto. փայֆ, խնամ, հոգ · 2 · ասունկը, վարդկը, ասրամ · գոյկը, խիճկայնօ, գոյբհոխլըգ · 2 · ֆօխիճրհոխլը :

Κομιδῇ, ἐπίῤῥ. diligentemente, intieramente, perfettamente. խնամով, գօրհով, գլխովին, կատարեալ · գոյրեի խիճգայնօ գոյկը էլէ, պէտպէհիճ, խիճհոխ :

Κομίζω. *M.* ίσω. curare, aver la cura. 2. portare, trasportare. 3. ricevere, ricuperare, ottenere, riportare. 4. (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. μσ.) ritornare. 5. partirsene via. խնամել, հոգալ, գարմանել · 2 · ասունել, կրել, բերել, առնել ասունել · 3 · ընգունել, ասունալ, ձեռք բերել · 4 · ետ գառնալ · 5 · չուել, ելլել երթալ · խիմոյ երթիլ, գոյբհոխ, պոֆհոխ · 2 · ֆօխիճրհոխ, իւղհոխ, ֆօխիճրհոխ · 3 · գոտալ երթիլ, երբէք ֆօխիճրհոխ · 4 · ետ գառնալ · 5 · ետ գալ, ետ գառնալ · խիմոյ երթիլ, գոյբհոխ, պոֆհոխ · 2 · ֆօխիճրհոխ, իւղհոխ, ֆօխիճրհոխ · 3 · գոտալ երթիլ, երբէք ֆօխիճրհոխ · 4

ἐχέτ, οἱονεὶ φασὶν ἐκκομιστέον. 2. = Κομμόω (κομέω).

Κόμμωσις - εως (ἡ) abbellimento, acconciamento. պատաճանք, զարդարանք. զեղամխելեաց, ուսուկտիլէ, զարդարեալ կերպ. ἐκ τοῦ Κομμόω (κομέω).

Κομμωτήρ - ῆρος × ἀντὶ

Κομμωτης - οῦ (ὁ) acconciatore (Γαλλ. coiffeur). (գնիական) գլուխը զարդարող՝ պատաճող՝ յարդարող. (կնոջ) սանրող՝ գեղեցկացնող՝ փռիզուռ՝ ուսուկչին, գալ գոնալիքի.

Κομμωτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. appartenente alla toletta. (առիկճանց) պատաճանքի պատկանած. զգեստների վերաբերեալ: Κομμωτικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) l'arte dell' acconciatore. (գնիական) գլուխը զարդարելու՝ պատաճելու արհեստը. (կնոջ) գալը փռիզուռ՝ ուսուկչիի գործ.

Κομπάζω. Μ. άσω. = Κομπέω. (συνήθ. στρ.) vantarsi, gloriarsi. պարծենալ. պճոխրելով, խաւսար ասելով, ուսուկիով:

Κόμπασμα (τὸ) discorso gonfio, arrogante. պարծենալու՝ անպարծառելի խօսք. ուսուկնիկի ասող, գոռոզութիւն իւր ունեցող խօսք:

Κομπασμὸς (ὁ) vanto, jattanza, millanteria, ostentazione. պարծենկոտութիւն, անպարծառելի. պճոխրելով, լուսո ասելս, խաւսար, խոչոր, ուսուկնիկ:

Κομπαστης - οῦ (ὁ) vanagloriosо, millantatore, spaccone. (Γαλλ. fanfaron). պարծենկոտ, անպարծ. պճոխրելով, լուսո ասող, խաւսարող, ուսուկնիկ:

Κομπαστικὸς - ἡ - όν. avvezzo a vantarsi, a millantarsi. պարծենալու սովորած, պարծենկոտ. ուսուկնիկի ելելոց, սխոն խոսել, խաւսարող:

Κομπαστικῶς, ἐπίῤῥ. vanagloriosamente, con ostentazione, con millanteria. պարծենալով, պարծենկոտութեամբ. ուսուկնիկի՝ պճոխրելով՝ խաւսար իւր:

Κομπέω - ῶ. Μ. ήσω. risuonare, rimbombare. 2. vantarsi, vanagloriarsi. զոռոնիլ, հեչելը. 2. պարծենալ, անպարծել. խոխոջել, ևս՛ ևս՛ կրկին. 2. ուսուկնիկի՝ պճոխրելով՝ խաւսար ասել:

Κομπισμὸς (ὁ) trillo. գեղգեղում. պճոխ օդ-ին՝ թրթռչունի:

Κομπολακύθης - ου (ὁ) καὶ Κομποῤῥήμων - ονος (ὁ, ἡ) = Κομπαστής.

Κόμπος (ὁ) (κόπτω) rumore, rimbombo. 2. jattanza, millanteria. (Γαλλ. fanfaronnade.) փոփաւաց, գոռոզութիւն. 2. պարծենկոտութիւն, անպարծառելի. փռիզուռ, ևս՛ ևս՛ խաւսար. 2. պճոխրելով, խոչոր, խաւսար:

Κομπώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di jattanza, pieno di se, millantatore. գոռոզ, հպարտաբանելով լիք, պարծենկոտ. ինքնագոհ իւր վրա, պճոխրելով, խոչոր: — ωδῶς, ἐπίῤῥ.

Κομψεία (ἡ) = Κομψότης.

Κόμψευμα - ατος (τὸ) fatto o detto sottile, fino. բարակ գործք կամ խօսք. ինձի իւ խոխոջ պիտ:

Κομψεύω. Μ. εύσω. render elegante, galante, leggiadro. վայելուչ՝ ընտիր՝ նազելի ընել. խոհեմութիւնը ներին՝ ըստին՝ լրութիւն կրկին: (μσ.) agire o parlare con finezza, galanteria, eleganza. բարեկամաբանով վայելուչ կերպով գործել կամ խօսիլ. ինձիւր՝ ըստիւր՝ խոհեմութեան իւր իւրեանց՝ կրկին՝ պատկանած պիտոյիքն կրկին:

Κομψοεπὴς - έος (ὁ, ἡ) chi parla con una maniera galante, con finezza. վայելուչ՝ նազելի կերպով մը՝ բարակ խօսող. լրութիւն՝ ըստիւր՝ ինձ պիտ բուռ իւր պիտոյիքն խոհեմ:

Κομψολόγος (ὁ, ἡ) = Κομψοεπής. (ἐπὶ κακοῦ) ciarlatore. չառաղուց, չառաիսօս. լեզուաւ:

Κομψὸς - ἡ - όν. grazioso, elegante, galante, leggiadro, vago, fino. չնորհքով, վայելուչ, ընտիր, նազելի, ազնիւ, ըմբռնումով, բարակ. լրութիւն, ըստիւր. լրութիւն. լրութիւնքիւ, խոհեմութիւնք, ինձիւ:

Κομψότης - ητος (ἡ) eleganza, gentilezza, galanteria, finezza, leggiadria. վայելչութիւն, ազնուութիւն, նազելութիւն, ըմբռնումով, բարակութիւն. լրութիւնքիւ, ըստիւրիւ, ինձիւրիւ, լրութիւն:

Κομψῶς, ἐπίῤῥ. gentilmente, elegantemente, leggiadramente, con galanteria, con finezza. վայելչութեամբ, ազնուութեամբ, նազելութեամբ, բարակութեամբ, ըմբռնումով, լրութիւնքիւ, լրութիւն ունելով, ըստիւրիւ, ինձիւրիւ իւրեանց:

Κόναβος (ὁ) rumore, strepito. ազաղակ, փոթաւաց. լուռիա, կիւրւրիւրիա.

Κόνδιτον (τὸ) elettuario. զանազան հնութեարէ բաղադրուած լայն գեղ. համան (ῥառուիթիք):

Κονδυλίζω. Μ. ίσω. dar un pugno, dar un colpo di pugno. կռիւել. խոհրոտ իւր վրայէն խոհրոտելոյ:

Κονδυλισμὸς (ὁ) colpo di pugni. բանցի հարուած, կռուի. խոհրոտ իւր վրայոյ:

Κόνδυλος (ὁ) articolazione o nodo delle dita. 2. pugno. 3. colpo di pugno. մատերուն յօդը. 2. բռուռ. 3. կռուի, բանցի հարուած. պրմաիլորը սիքը. 2. խոհրոտ. 3. խոհրոտ իւր վրայոյ:

Κονδυλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad un pugno, tumoroso. բան նմանող, ուռուցիկ, ուռեցած. խոհրոտ պինչիր, խոցորչել, լիւրիկ:

Κονδύλωμα (τὸ) tumore. ուռեալց, պուռց, ուռեցք. լիւ, խոհրոտ:

Κονία - ας (ἡ) (κόνις) arena, polvere. 2. cenere. 3. calcina. աւազ, փոշի. 2. մոխիր. 3. կիր, բուռ. խոհ, ցեղ. 2. փոշ. 3. փերճ:

Κόνιαμα (τὸ) intonico. ծեփ. սրճ:

Κονίασις - εως (ἡ) intonacatura. ծեփելը, բանելը. սրճալուա:

Κονιατὴς - οῦ (ὁ) colui che intonica, intonicatore. ծեփող. բանող. սրճող:

Κονιατὸς - ἡ - όν. intonacato. ծեփած, բանած. սրճալոնիլ:

Κονιάω - ῶ. Μ. άσω. intonacare. 2. imbel-

Digitized by Google

lettare. δέφτρ, ρπτρ· 2· πθφωωτρ· ογζωωωωμτ· 2· ξτζωββ ωωωωτρ, ωωωτρ ωωωφτ:

Κονίζω. M. ίσω. = *Κονίω.*

Κόνικλος (ὁ) coniglio. ζπφωρ· ωφω βωζωπτ:

Κονίλη (ἡ) santoreggia (erba) (*Λατ.* origanum heracleoticum). ϗωφφίπ (πθπωωζωϗωπ βωωω ϻζπ ϵ)· ϗϵωρ (ϗοφωωζωω πμτ πϵψ οβζωφ):

Κονιόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi impolverati. 2. (ὄφ.) villano (*Γαλλ.* pied poudreux). ωωφϵτρϵ φπζωω· 2· φϵζωφβ· ωμωτζωτρϵ βωζωπ· 2· ωϵοψζω:

Κονιορτὸς (ὁ) polvere. 2. (μτφρ.) scalzagatto, guidone. φπζϵ· 2· φϵζ πθπρφ ϻπρφ· βωζ· 2· φωτρϵ ϵϵωωτ, ωωτβϵωφ, ϗοϵζωφω:

Κονιορτόω - ῶ. M. ώσω. coprir di polvere, impolverare. φπζωωθζ· βωζ ϵζϵ φωωθωφ, βωζζωφ:

Κονιορτώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di polvere, impolverato. φπζϵφϵ ζϵϵ, φπζωω· βωζ ϵζϵ φωζω, βωζζω:

Κόνιος - α - ον. polveroso. φπζωω· βωζζω:

Κονιάω - ῶ. M. ώσω. levar delle polvere. φπζϵ ϩωθϵζ· βωζ φωωτρζφωφ:

Κόνις - ιδος (ἡ) lendine. θθϵϵ· ωϵϵ ωϵτρϵφωφ:

Κόνις - εως (ἡ) polvere. 2. cenere. φπζϵ· 2· ϻθϵϵτρ· βωζ· 2· ϗϵωζ:

Κονισα (σσα) *λίος - α - ον.* coperto di polvere. φπζϵϵϵ φφφωωθ· βωζζωθ φωφωθζω:

Κονίσαλος καὶ Κονίσσαλος (ὁ) polvere. 2. sucidume che esce dai corpi collo strigliarli. φπζϵ· 2· ϵϵτϵϵτζωω ωωθϵ ωϵτρ ϻζωθ ωπζω· βωζ· 2· φωζϵωθφω βϵϵωτϵϵ πϵϵωθ ϵϵτρ:

Κονιστήριον (τὸ) *καὶ*

Κονίστρα (ἡ) luogo pieno di sabbia, in cui si gettavano gli atleti. φωωθωτρωωωϵφωωωω ϵϵτϵϵ ζϵϵϵϵ ϵϵωωθ ωωτφωωωωτρ· ϵϵϵϵζϵϵωϵζωτρϵ ϵϵωωϵϵϵϵϵϵ ϵϵϵϵϵϵ

Κόπρανον (τὸ) sterco, merda. *պղծ, քաղ. գոմ։*

Κόπρειος - α - ον. di sterco. 2. uomo vile, abbietto. *պղծի յատուկ։ 2. ցած՝ անարդ մարդ. գոմ գոյիր։ 2. ապտակ տալ։*

Κοπρεύω. *M. εὐσω.* = *Κοπρίζω.*

Κοπρία (ἡ) sterquilinio, letamajo. *պղծանոց, պղծատեղ։*

Κοπρίζω. *M. ίσω.* concimare, letamare, stabbiare. *պղծ ածուիլ՝ գոմել (հողի)։ պարարտացնել, գետնի վերայ ածուիլ (բոստրալ)։*

Κοπριήμετος (ὁ, ἡ) chi vomita il suo sterco. *իր պղծը՝ քաղը փսխող։ ամլածիծաղ։*

Κόπριος - α - ον. = *Κόπρειος.*

Κόπρισις - εως (ἡ) καὶ

Κοπρισμὸς (ὁ) l'azione di concimare, di letamare. *պղծ գոմելը՝ գոմելը (հողին)։ պարարտացնելը, գետնի գոմը բոստրելը (բոստրալ)։*

Κοπριώδης - εος (ὁ, ἡ) simile, o pieno di sterco. *պղծի նման կամ պղծով լեցուն. գոմ պղծալից խոտոր գոմլու։*

Κοπρίων - ωνος (ὁ) scarafaggio. *բզեզ. գոմ պղծկեր, օտարբրնո պղծկեր։*

Κοπροβολεῖον (τὸ) καὶ

Κοπροδοχεῖον (τὸ) καὶ

Κοπροθέσιον (τὸ) sterquilinio, chiavica. *պղծակոյտ, լուալիք. պարարտի, կոյր։*

Κοπρολογέω - ῶ. *M. ήσω.* ammassare del letame. *պղծ կուտակ. գետնի խոթելու համար պարարտ ջրել։*

Κοπρολόγος (ὁ, ἡ) che ammassa del letame, del concime. *պղծ ժողովել՝ կուտող. գետնի պարարտ խոթելու համար։*

Κόπρος (ἡ) letame, concime, sterco, fimo, stabbio, merda. *պղծ, քաղ. պարար, գետնի պղծ, գետնի գոմ։*

Κοπροφαγέω - ῶ. *M. ήσω.* mangiar dello sterco. *պղծ ուտել. պարար՝ գոմ ներել։*

Κοπροφορέω - ῶ. *M. ήσω.* portare del letame. *պղծ բերել՝ կրել. պարար ներելու համար բերել։*

Κοπροφόρος (ὁ, ἡ) chi porta del letame. *պղծ կրող. պարար բերող։*

Κοπρόω - ῶ. *M. ώσω.* = *Κοπρίζω.*

Κοπρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κοπριώδης.*

Κοπρὼν - ῶνος (ὁ) sterquilinio, chiavica. *պղծակոյտ, լուալիք. պարարտի, կոյր։*

Κοπρώνης - ου (ὁ) votacesso. *լուալիքներբ գաղտող՝ մաքրող. լուացարար։*

Κόπρωσις - εως (ἡ) = *Κόπρισις.*

Κοπτάριον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ *Κοπτόν.*

Κοπτὴ (ἡ) θηλ. καὶ

Κοπτὸν (τὸ) οὐσ. τοῦ

Κοπτὸς - ὴ - όν. tagliato, pestato, ammaccato. *կարատած, ծեծուտած, ձգմռտած. պարտիզ, տեղատուր, նրբերէն. (οὐσ. θηλ. ἡ οὐσ.) marzapane, torta, sfogliata, polpetta. նշի՝ շաքարէ չինուած կաղամ՝ քաքար, կարկանդակ, պղպեղաւոր, փաղդիսու. գոտիի իւր վերայ նրբերէն նուագելու, ետրնու, տնահի, պերօրեայ, պեծիտէ։*

Κόπτω. *M.* κόψω. battere. 2. (ὅθ. μσ.) percuotersi il petto. 3. (συνκχ.) tagliare. 4. stancare. *զարնել. 2. կուրծքը զարնել. 3. կարել. 4. յոգնեցընել. ջարմել. 2. ինքզինքը ջարմել. 3. փորձել. 4. նուաստել։*

Κοπώδης - εος (ὁ, ἡ) faticoso, penoso. *աշխատեցընող, աշխատասէր. ջանգիրէ։*

Κόπωσις - εως (ἡ) stanchezza. *յոգնութիւն. նուաղութիւն։*

Κόρα (ἡ) × *ἀντὶ Κόρη.*

Κοράκειος - α - ον. di corvo, simile al corvo. *ագռաւի պատկանած, ագռաւներուն. գոյնը գոյիր, գոյնը պիղծ։*

Κορακεύομαι. *M. εὐσομαι.* = *Κοράττω.*

Κορακεὺς - έως (ὁ) = *Κορακῖνος.*

Κορακίας - ου (ὁ) = *Κορακώδης.*

Κορακίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κοράκιον.*

Κορακινί**διον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κορακῖνος (ὁ) pesce corvo. *ագռաւաձուկն. ջնլեան գոլեալ (գոյն ունի ագռաւ գոլեալ գոյ)։ 2. = Κοράκιον.*

Κορακινος - η - ον. = *Κορακειος.*

Κοράκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κόραξ.* corbicino. 2. sorta di pianta. *պղպեղ ագռաւ, ագռաւու ձագ. 2. անասի մը տատիկ. գոյնի ճկէ, ջնլեան խաչաձեւ. 2. պղ նիվ ֆիլան։*

Κορακίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. *Κόραξ.*

Κορακοειδὴς - έος καὶ

Κορακώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di corvo, simile al corvo. *ագռաւի ձեւով, ագռաւի նման. գոյնը պիղծիներ, գոյնը պիղծեր։*

Κοραλλίζω. *M. ίσω.* esser simile al corallo, esser rosso come il corallo. *բուսած նման ըլլալ. բուսած պէս կարմիր ըլլալ. կրճանա պիղծիներ, կրճան գնալ գերգրելը ալնել։*

Κοράλλιον (τὸ) corallo. *բուսած. կրճան։*

Κοραλλιοπλάστης - ου (ὁ) costruttore, fabbricatore delle statue di corallo. *բուսած արձաններ շինող. կրճանեան պատրիկեր նոճան։*

Κόραξ - ακος (ὁ) corvo. 2. pesce corvo. 3. uncino, rampicone. 4. martello di porta. 5. sorta di macchina da guerra. *ագռաւ. 2. ագռաւաձուկն. 3. ճանկ. 4. դրան մուրճ. 5. կերոց մը պատերազմական մեքենայ՝ գործիք. գոյնի. 2. գոյնի գոլեալ. 3. լինկիլ. 4. գոգա լուծ. 5. պէր ոչ ճկեի ալոյը։*

Κόραξος - η - ον. = *Κορακειος.* nero come il corvo. *ագռաւու պէս սեւ. գոյնի ինչ գոգ. 2. (οὐσ.) = Κόραξ. (2).*

Κορασίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κοράσιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κόρη.* pulzelletta, donzelletta. *պղպեղ պղինձ. երէցկաղ։*

Κορασιώδης - εος (ὁ, ἡ) proprio alle donzelle. *պղինձի յատուկ. երէցկաց համաձայն։*

Κοράττω. *M.* ἀξω. pregar instantemente, mendicare. *խնդա պաղատիլ, ծախանձիլ, մուրալ. գոռմռ բլլա խիղճ, խնդրմռտիլ, պիղծիներ։*

Κορδακίζω. *M. ίσω.* ballare con una maniera lasciva. *անշամանա կերպով մը կատուիլ. խոխոջելի նման գոգ պէս ինչ խօսք ինչ։*

Κορδακικὸς - ή - όν. appartenente al ballo lascivo detto *Κόρδαξ* (Cordax.) *Κόρδαξ.* (Գործարար) *բուսած անշամանա կա-*

Digitized by Google

քաւիչ պատկառած. Κόρδαξ (Գործած) անշնորհ նոխազ բառս օրանաձառ գիմիկալիչ։

Κορδακισμὸς (ὁ) l'azione di saltare con movimenti osceni. անշամաձառ չարժմունքներով կպրաւելը. Խոխոչ նոխազ հարկերիներ իւր բառս օրհնաբեր։

Κόρδαξ - ακος (ὁ) ballo lascivo, ballo con movimenti osceni. անշամաձառ կպրաւ. յայտառ չարժմունքներով եղած կպրաւ. նոխազ բառս, Խոխոչ ֆունդ հարկերի իւր օշոն բառս՝ խօրս։

Κορδύλη - ης (ἡ) clava, mazza. 2. turbante, cordella. 3. tumore. վիրդ, լամբ. 2. փակեղն, փաթիլաց, ժամալաչն. 3. ուռեցք. ֆօֆոլ, ֆօֆոմֆ. 2. առբէ, չէրդիքիս, լամ, չէրէրս. 3. լէլ, խոմբա։

Κόρδυλος (ὁ) lucerta di mare (specie di pesce). մունէս ծովային (նուկ մէն է). փինիչ տելէրի (պիր նեվ գոլէֆ գէր)։

Κορεία - ας (ἡ) l'azione di scopare. 2. sazietà, satollanza. 3. verginità. ուլէլը. 2. կուշուաֆիւն, յագուրդ. 3. կուսուաֆիւն. ախֆիրվէլէ. 2. գօյսոմ, գօյնօնլուֆ. 3. պէրէլէ։

Κόρειος - α - ον. verginale. կուսական. պէրէլի գնասող։

Κορέννυμι. M. κορέσω. saziare o saziarsi. կշտացընել կամ կշտանալ. գօյսոմուֆ խոխոչ գօյնօ։

Κορεστὸς - ὴ - όν. saziabile, che si può saziare. կշտանալ կրցող, կշտացընելը կարելի. գօյսոմուաչ գասիլ։

Κορεύομαι. M. εὐσομαι. viver da vergine. կուսի պէս ապրիլ. պէրէր գասլ խուլուֆ։

Κορεύω. M. εὐσω. sverginare, deflorare, stuprare. կոյս պղծել. էբէլ գօլուֆ, էբէլէնէ՝ պէրէրլիկն ալուֆ։

Κορέω - ῶ. M. ήσω. scopare (Λατ. verro). 2. (ἐν γέν.) pulire, nettare. ուլէլ. 2. մաքրել. ախֆիրվէ. 2. ֆիֆլէլվէ։

Κόρη - ης (ἡ) donzella, pulzella, vergine. 2. figlia. 3. bamboccio, fantoccio. 4. la pupilla dell' occhio. ապլիկ, օրիորդ, կուսան. 2. ապլիկ գաւաճ. 3. ապլիկանց պատկառպատանէք. 4. բիբ. էբէլ, խոխոչ, գօխիչք, գօսլիչն, պէրէր. 2. էբէլ ևէլօգ. 3. ֆօֆոլ. 4. ֆիօչ գիտիչ։

Κορηθρον (τὸ) = Σάρωθρον.

Κόρημα (τὸ) spazzatura. ուլէլածք, ապրիւածիչ, չէօրլէօֆ։

Κορθύλος (ὁ) forasiepe, scriccio, reattino (Λατ. regaliolus). (Γαλλ. roitelet). ցանկերու մէջ բնակող պղտիկ ֆրանսական. չէրիչ գօսլ, հիւս հիւս ֆօսլու։

Κορθύνω. M. υνῶ. ammassare, ammucchiare. գիպէլ, կուսէլ. Իբէլմֆ, պէրէրգրմֆ։

Κορθὺς - ύος (ἡ) mucchio. գիպ, կոյս. Իբէլ, պէրէրիչիչ։

Κορθύω. M. ύσω. = Κορθύνω.

Κορίαννον καὶ Κορίανον (τὸ) coriandro, curiandolo. գնձնեղ կամ գինձ. պէչնէղ ֆիֆոնը խոխոչ պէչնէղ։

Κορίδιον (τὸ) = Κοράσιον.

Κορίζομαι. M. ίσομαι. գիպուէլ, շղնէլ, փայփայել. օֆլանմֆ։

Κορικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. simile, proprio alle donzelle, delicato, tenero. ապլիկան նման՝ յատուկ, փափուկ. էբէլաբար պէչնէր, օրիորդի, նազլի։

Κορινθιάζω. M. άσω. vivere alla maniera de' Corintj nelle dissolutezze. կորնթացաց պէս հեշտասիրութեանց մէջ ապրիլ. Գործիօլաբար ևիպ խոխոչլիւֆուն նազուֆ։

Κορινθιουργὴς - ὸς (ὁ, ἡ) fatto, lavorato alla maniera de' Corintj. կորնթացաց գործակին պէս գործուած, կորնթացգիներու կերպին՝ ձևին պէս շինուած. Գործիօլաբար ֆասնիգրէլը պէչնի՝ իւրէ խոխոչլիւֆ։

Κόριον (τὸ) = Κοράσιον. 2. = Κορίαννον.

Κόρις - εως (ὁ καὶ σπν. ἡ) cimice. 2. iperico, erba di S. Giovanni, perforata. մլուխն. 2. հիպերիկոն (բոյս մըն է). ֆօֆոգիչիչ. 2. հիպերիկոն (ֆիֆոն գէր)։

Κορίσκη - ης (ἡ) ὑποκορ. τ. Κόρη. donzelletta. պղտիկ ապլիկ. էբէլճէլէ։

Κοριώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla donzella. ապլիկան նման. էբէլ՝ գօխիչք պէչնէր։

Κορκορυγὴ (ἡ) καὶ

Κορκορυγμὸς (ὁ) bruito. 2. (ἐν γέν.) tumulto. ապլիկներու կորկոչալը. 2. փաթաւաց, ապալալ. գուշտաֆէլուէն նոճ գիպ. 2. կիւրլիչիս, չնճիս։

Κορμὸς (ὁ) tronco. բուն ծառայ. ապլիկ գիպիչէ՝ ֆօֆոգլօ։

Κοροπλαθικὸς - ὴ - όν. che concerne l' arte di costruire de' fantocci di cera o di gesso. մեղրամոմէ կամ գաչէ ապալ խալվիկներ չինելու արհեստին պատկանած. գուշտանաչան խոխոչ ապէլէրուէ գօսլիչէր՝ օրանիգիչէր խիմիչ գինաբիչնա գինաբ։ Κοροπλαθικὴ (ἡ) ἡ τέχνη τοῦ...

Κοροπλάθος - ου (ὁ, ἡ) (κόρη, πλάσσω) costruttore de' fantocci di cera o di gesso. մեղրամոմէ կամ գաչէ ապալ խալվիկներ չինող. գուշտանաչան խոխոչ ապէլէրուէ գօսլիչէր՝ օրանիգիչէր խոխոչ։

Κοροπλάστης - ου (ὁ) = Κοροπλάθος.

Κόρος (ὁ) sazietà, 2. (συνεκδ.) fastidio, nausea. յագուրդ, կշտանալիւն. 2. յոգնութիւն, ապալանալիւն. գօյսոմ, գօնօնլուֆ. 2. պէրէմ, գիպէր, գիպլիչիս, էդբահ։

Κόρος (ὁ) rampollo, pollone. 2. (κτημ.) giovinetto. բողոկ, չտապիկ. 2. պատանեակ. ֆիլիկ, լահ. 2. օլանիկէ, խալ խիլիկ։

Κόρος (ὁ) sorta di misura contenente trenta moggi. երասն գրիւ ատեաց չափ մը. օրաց հարկնուֆ պէր խօլչ։

Κόῤῥη καὶ Ἀττ. Κόρση (ἡ) testa, capelli, tempia. գլուխ, մազեր, քունք. գուչ, ուր, ապլէր, լուֆ, ֆօլուֆ խօլ։

Κορσόω - ῶ. M. ώσω. radere. գիրճալ. խէրճալ գիպիչ։

Κορσωτεὺς - έως καὶ

Κορσωτὴρ (ὁ) barbiere. վարսավիր. պէչպէր։

Κορσωτήριον (τὸ) barbieria. վարսավիրի կրպակ. պէրպէր խիւֆանը։

Κορυδαλὶς (λλὶς) - ίδος (ἡ) καὶ

Κορυδαλὸς (λὸς) (ὁ) καὶ

Digitized by Google

Κόρυδος (ὁ) allodola (*Λατ.* galerita.) արտաստ. լաչեր ֆուլու, ֆաչուլեր, ֆուգդեր։

Κόρυζα - ης (ἡ) moccio, catarro, corizza. 2. (*ὀθ. ἐν γέν.*) stordimento. խլիմբ, հարբուխ. 2. ապշութիւն, խանմանութիւն. ախափ, չխախմ. 2. վերնվիլ։

Κορυζαω - ῶ. *Μ.* ησω. patire il catarro, la distillazione. 2. stordirsi. հարբուխի գլխոյ ծանրութիւն ունենալ. 2. ընգարմանալ, ապշիլ. նեղուիլ նազիլ օլմախ. 2. վերնվիլնիլ։

Κορυλλίων - ωνος (ὁ) una specie d'uccello da preda. տեսակ մը յափշտակիչ թռչուն. պէր նիվ ֆուգնէ ֆուլ, ֆուգնէֆուս ֆուլու։

Κορυμβήθρα (ἡ) καὶ

Κορυμβηλὸς καὶ

Κορυμβίας - ου (ὁ) ellera fornita di corimbi. (*բազէզի*) ոզիպղնեպրով զարգարուած բազէզ. (ասրմուլէզի) ասլըզնըրը իւր փնտռել ասրմուլէզէ։

Κόρυμβος (ὁ) cima, sommità. 2. corimbo, grappolo di ellera. ծայր, ծագ, ճաղ. 2. բազէզի ոզիպզ. ած, խիճի, փեսր. 2. ասրմուլէզէ ասլըզնը։

Κορυμβοφόρος (ὁ, ἡ) corimbifero, che porta corimbi. բազէզի ոզիպզ բերօղ, ոզիուզպէր (*բազէզ*). ասրմուլէզէ ասլըզնը հալ իտեն՝ ֆեֆէրէն։

Κορυμβόω - ῶ. *Μ.* ώσω. dar ad una cosa la forma di corimbo. բազէզի ոզիպզի ձեւով բան մը ընել. ասրմուլէզէ ասլըզնը պիլիֆիպ պէր նեղնի իտիմախ։

Κορυναω - ῶ. *Μ.* ήσω. (*κυρ. ἐπὶ φυτ.*) mandar fuori dei bottoni, delle boccie, sbocciare. կոկոն արձակել. գնդիլնիդիւ։

Κορύνη - ης (ἡ) mazza. 2. bottone, boccia. լոխա. 2. կոկոն. ասֆա, ֆօղ, լզդօտ, պէրֆաս, լզմախ. 2. գնդիլ։

Κορυνήτης - ου (ὁ) che porta una mazza. լոխա կրօղ. ասֆա՝ ֆօղ լզդօտ իտլէյան։

Κορυνηφόρος (ὁ, ἡ) = *Κορυνήτης.*

Κορυπτίλος (ὁ) che percuote colle corna. կռռաձնէրով զարնօղ. գոչնող իւր եղջիւրներ։

Κορύπτω. *Μ.* ύψω. muover con impeto il capo. գլուխը ուժգին եղերքցընել. գոչնէլ իշէլ իւր ասրմախ. 2. = *Κορίσσω.*

Κόρυς - υθος (ἡ) testa. 2. (*συνήθ.*) elmo. գլուխ. 2. ապաստարան. գալ, պէր. 2. պերճախօս, (գինքը) փէլճահ. 3. = *Κόρυσσος.*

Κορύσσω. *Μ.* ύσω. ἤ ύξω. vestire d'un elmo. 2. (*ἐν γέν.*) armare, preparare. 3. (*μσ.*) prepararsi alla guerra, alzarsi, innalzarsi. ապաստարան հագուեցընել. 2. զինել, կազմել. 3. կռուի պատրաստուիլ, վեր ելլել. պերճախօս՝ (գինքը) փէլճահ ընել. 2. ինքզինքը զարմանք, հռչակաւոր ընել. 3. ցնծալի հաղթութեան, նիւթ, ծնունդ, ֆելէֆմախ։

Κορυστὴς - οῦ (ὁ) guerriero vestito d'elmo. ապաստարան հագուած պատերազմող. պերճախօս՝ (գինքը) փէլճահ ընկնիլ ճնկնիլ։

Κορυστὸς - ὴ - ὸν. pieno fino agli orli, ripieno. ճիշտուկ բերանը լեցուն, լիափըսի. ագզընա գարտալ ֆօլու, ֆօլ ֆօլու, իլնախ։

Κορυφαία - ας (ἡ) testiera, frontale. ձիու գլխոցոց. ալ գաչըլըը։

Κορυφαίος - α - ον. verticale, che sta nella cima, nella sommità. գագաթնագիր, ծայրը՝ ճոթը կեցօղ. ամսախ, գլխաքաշող, ածա՝ պիչիկպէ ֆարան. (*οὐσ.*) capo, presidente, sovrastante, corifeo. գլուխ, վրակեցու, մեծ, խոշոր աէր, պարագլուխ. գաչ, գլխաւոր, նազըր, պէշ ածադըը, իւ գաչը։

Κορυφὰς - άδος (ἡ) l'estremità dell'umbilico. պտրխին ծայրը. ֆխուչչին ածան։

Κορυφὴ - ῆς (ἡ) vertice. 2. estremità, cima, sommità. 3. somma, epilogo. գագաթ (գլխաւ). 2. ծայր, ճաղ, ծագ. 3. բովանդակութիւն. վերագլխութիւն. գաչ ինչիպ. 2. ած, խիճի. 3. խոփ, խոխիմ. = *Κολοφὼν, Κορωνίς.* 4. = *τοῦ*

Κορυφιστὴρ - ῆρος καὶ

Κορυφιστὴς - οῦ (ὁ) velo di testa (delle donne). (կնիկանց) գլխաւ քօղ ածա՝ ասար. պէրանոց (չիննիկէրին), խոփոփ։

Κόρυφος (ὁ) = *Κόρυδος.*

Κορυφόω - ῶ. *Μ.* ώσω. tirare in punta, ridurre in un' estremità. գագաթի մը ձեւացընել, ճոթով չինել, ծայրը ասար չինել. ածելս խոփոփ, ածառնս օվչէն խոփոփ՝ պէրոփոփ։

Κορυφώδης - εος (ὁ, ἡ) che forma una cima. գագաթի մը ձեւացընօղ. պէր պիչի գօտի նէյտիւիլ։

Κορύφωσις - εως (ἡ) formazione d'una cima. գագաթի մը ձեւացընելը. պէր պիչի գօտի նէյտիւիլ օլմաս։

Κορυφωτὸς - ὴ - ὸν. che ha la cima. գագաթի ունեցօղ. պիչիկ՝ ածա օլան։

Κόρχορος (ὁ) cavolo salvatico. վայրի գազամբ. խոպոխ լոհանա։

Κορώνεως - ω (ὁ, ἡ) specie di fico nero. տեսակ մը սեւ թուզ. պէր նէվի ֆուս ինձիր։

Κορώνη - ης (ἡ) cornacchia, gracchia. 2. martello o anello di porta. 3. l'estremità dell'arco, dove si lega la corda. կէրպ մը ագռաւ, եղկերուկ. 2. դրան մուրճ՝ կամ անուր, ուսկից բանելով գռաւը կը գոցուի. 3. ազեղին ճոթը, ուր որ լարը կը կապին. ֆուգլուան, ֆուս ֆուղը. 2. ֆուս լըգլըը. 3. խայտ ածան, ներկին մէ մէրգէն գալըրըը. 4. = *Κορωνίς.*

Κορωνιάω - ῶ. *Μ.* ασω. incurvare il collo. վիզը ծռել. ոզնանոս նայիլ. 2. = *Κερουτιάω.*

Κορωνίζω. *Μ.* ίσω. prender in mano una cornacchia, e girar le case cantando per dimandarne elemosina pell'uccello. ձեռքը ագռաւ մը առնել, ու երգելով առաները պտրտիլ ֆռանկներէն հմար ազդրմութիւն խնդրելով. եղկերի պէր ֆուգլուան (ֆուղը) ալէք եղկերի գալըրիլ, վի նէյտիւլեր իւր ու ֆուլ իլնի ասոփս փելնիդիլ։

Κορωνὶς - ίδος (ἡ) (*ἐπιθ.*) curvato verso sopra. գէպ ի վեր ծառած. նօփուլլա գալ բան նայիլիլ (*οὐσ.*) linea curva, che si mette nel fine de' libri. 2. fine, estremità. գրքերուն վերջը գրուած ծուռ գիծը. 2. վերջ, ծայր. պիտալըրը ամպատ-

Digitized by Google

φω φθαρῶσι ὑπὸ ὑετοῦ. 2. λεπτός, ὀλίγος. = Κολοφών.

Κορώνισμα (τό) τὸ ἄσμα τῶν Κορωνιστῶν.

Κορωνιστής - οῦ (ὁ) ὅδε τὸ ῥῆμα Κορωνίζω.

Κορωνός - ή - όν. curvo. δικαμ. ὑπερβ.

Κοσκινεύω. *M.* εὐσω. = Κοσκινίζω.

Κοσκινηδόν, ἐπίῤῥ. in forma di crivello. մաղի ձեւով. խոյզաբար պէսպէս։

Κοσκινίζω. *M.* ίσω. crivellare, vagliare. մաղել. խնկել, խոյզաբարմամբ։

Κοσκίνιον (τό) ὑποκορ. τ. Κόσκινον.

Κοσκινόγυρος (ὁ) il cerchio del vaglio. մաղին շրջանակը. խոյզաբարան ներքինփոփ կերպիր՝ փայտ։

Κοσκινοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di crivello. մաղի ձեւ ունեցող. խոյզաբար նկարագրութեամբ ունի։

Κοσκινομαντεία καὶ

Κοσκινομαντική (ἡ) ἡ τέχνη τοῦ

Κοσκινόμαντις - εως (ὁ, ἡ) che indovina per mezzo d' un vaglio. խարտիով մը հմայող. խոյզաբար նկարագրութեամբ գուշակութիւն։

Κόσκινον (τό) crivello, vaglio. մաղ, խարտիով. նկարագրութեամբ։

Κοσκινοποιός (ὁ, ἡ) fabbricatore di vagli. մաղ շինող. խոյզաբար նկարագրութեամբ։

Κοσκινοπώλης - ου (ὁ) venditor di crivelli. մաղ ծախող. խոյզաբար ապրանք։

Κοσκινόρινος (ὁ, ἡ) di cui la pelle è foracchiata come il vaglio. մարմինը մաղի պէս ծակ ծակ եղած. գերծակ խոյզաբար կերպիր գերծակ ունեցող։

Κοσμαγὸς καὶ **Κοσμαγωγὸς** (ὁ, ἡ) direttore del mondo. աշխարհքին կառավարիչ՝ առաջնորդիչ՝ ուղղիչ. գործ նեցուկ բերիչ՝ խնամարկուիչ՝ ընդհանրապէս։

Κοσμάριον (τό) ὑποκορ. τ. Κόσμος.

Κοσμέω - ῶ. *M.* ήσω. ordinare, disporre. 2. dirigere, governare. 3. adornare, abbellire. կարգել, կարգադրել. 2. կառավարել, ուղղել. 3. զարդարել. սըրայս ծոմէ, նկարագրութ. 2. վերին վերկերպիւ, խնամարկել, հնազանդեցնել, խոյր նկրել. 3. գեղեցկել, զարդարել։

Κόσμημα - ατος (τό) ornamento, abbellimento. զարդարանք. գեղեցկութիւն, գեղացկութիւն, սրայնիչ։

Κόσμησις - εως (ἡ) adornanza, ornatura. զարդարելը. գեղեցկութիւն, գեղացկութիւն։

Κοσμητειρα - ας (ἡ) θηλ. τ. Κοσμητήρ.

Κοσμητεύω. *M.* εὐσω. Εἰμὶ —

Κοσμητὴρ × ἀντὶ

Κοσμητὴς - οῦ (ὁ) ornatore. 2. regolatore. զարդարող. 2. կարգադրող, կառավար. գեղեցկող, գեղացկող, սրայնիչ. 2. նկարագրող, ճանաչ՝ ներքինի գործ։

Κοσμητικὸς - ή - όν. che serve ad ornare. զարդարելու պատկանած. գեղեցկութեան՝ գեղացկութեան վերաբերեալ. Κοσμητικὴ (ἡ) (ἐννοῶ τέχνη) l' arte dell' ornatore. զարդարողին արհեստը. գեղեցկելէ, սրայնիչելէ. 2. = Κομμωτική.

Κοσμητὸς - ή - όν. ornato, abbellito. 2. ordinato, disposto. զարդարուած. 2. կարգադրուած. գեղեցկեալ, գեղացկեալ. 2. նկարագրեալ։

Κοσμήτρια (ἡ) θηλ. τ. Κοσμητής. = Κομμώτρια.

Κοσμήτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Κοσμητής.

Κοσμιαῖος - α - ον. grande come un mondo. աշխարհքի չափ մեծ. գերազանց չափով։

Κοσμικὸς - ή - όν. (Γρφ.) laico, secolare. աշխարհական. կենցաղ, գերազանց աշխարհ։

Κόσμιον (τό) = Κοσμάριον.

Κόσμιος - α ή ος - ον. moderato, onesto, modesto. չափաւոր, համեստ, գործեշտ. օրէնքը, երեսպէս, երեսպէսը։

Κοσμιότης - ητος (ἡ) onestà, modestia, morigeratezza. համեստութիւն, գործեշտութիւն, բարի վարք ունենալը. երեսպէսութիւն, օրէնք, ապա, վերջապէս։

Κοσμίως, ἐπίῤῥ. con modestia, onestamente. համեստութեամբ, գործեշտութեամբ. երեսպէս՝ օրէնք վերջապէս։

Κοσμογονία - ας (ἡ) la formazione, l'origine del mondo, Cosmogonia. ծագումն աշխարհի, աշխարհքին ծնունդը, աշխարհս արարածութիւն. գերազանցի երկրի ծնիլներուն պատմութիւնը։

Κοσμογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. descrivere il mondo. աշխարհքը նկարագրել՝ գծագրել. բնաւ երկ նկրել, հնչեցնել գերազանց ծնիլ։

Κοσμογραφία - ας (ἡ) Cosmografia, descrizione del mondo. աշխարհագրութիւն, աշխարհագծութիւն. հնչեցնել գերազանց, բնաւ երկ, վերջապէս հնչեցնել։

Κοσμογράφος (ὁ, ἡ) Cosmografo. աշխարհագրագիր. երկրաչափ. գերազանց։

Κοσμοδιοικητικὸς - ή - όν. che concerne il governo del mondo. աշխարհքի կառավարութեան պատկանած. գերազանցի երկրագործութեան վերաբերեալ։

Κοσμοκράτωρ - ορος (ὁ, ἡ) sovrano del mondo. աշխարհակալ, աշխարհքի իշխան. գերազանց պատրան, գերազանց երկրի ամբողջ վրայ երկն՝ հնազանդեցնող ամբողջ իշխան։

Κοσμολέτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Κοσμολέτης - ου (ὁ) distruttore del mondo. աշխարհակործան, աշխարհքը կործանող՝ ապրող. գերազանց երկրի ամբողջ երկն։

Κοσμολογία - ας (ἡ) Cosmologia. աշխարհաբանութիւն. երկրաչափ գիտութիւն։

Κοσμολογικὸς - ή - όν. cosmologico. աշխարհագրաբանական. երկրաչափ գիտութեան վերաբերեալ։

Κοσμοπλάστης - ου (ὁ) creatore del mondo. աշխարհքը ստեղծող. գերազանց երկ երկն, երեսպան։

Κοσμοπλόκος (ὁ, ἡ) ornatore del mondo. աշխարհքը զարդարող. գերազանց գործան՝ գեղեցկին։

Κοσμοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. creare, fabbricare il mondo. աշխարհքը ստեղծել, կազմել. գերազանց երկ նկրել՝ գործել երեսպէս։

Κοσμοποιΐα - ας (ἡ) la creazione del mondo. աշխարհքին ստեղծութիւնը՝ շինութիւնը. գերազանցի երկ օրէնք՝ գործելիս։

Κοσμοποιὸς (ὁ, ἡ) creatore del mondo. աշխարհքը ստեղծող. գերազանց երեսպան՝ երկ երկն։

Digitized by Google

Κοσμόπολις - ιδος (ὁ) regolatore, governatore della città. *քաղաքը կարգադրող՝ կառավարող։ լեհերէն գոնճ՝ իշխիմ՝ նիշմ՝ ֆյուն՝ գոյսարան՝ գիւղ։ իշխ, իշխք իշխն։*

Κοσμοπολίτης - ου (ὁ) cosmopolita, abitante del mondo. *աշխարհաքաղաք, ամենքիրաքնակ · գիւղացի՝ ինչոնդի սոփն ելնու։*

Κόσμος (ὁ) (*κοσμέω*) ordine. 2. ornamento. 3. mondo. *կարգ · 2 · զարդարանք · 3 · աշխարհք · իշխիմ, օբա, նիշմ՝ · 2 · գեղչի, գեղչէ, սրտիչ · 3 · գեղնիա, ցիհան։*

Κοσμοσωτήριος (ὁ, ἡ) salutare al mondo. *աշխարհքին փրկաւէտ · գեղնիայի համալիկ։*

Κοσμοτέχνης - ου (ὁ) = *Κοσμοπλάστης.*

Κοσμοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce il mondo. *աշխարհք սնուցանող · գեղնիայը պահնէ։*

Κοσμουργέω - ῶ. *M. ήσω.* crear il mondo. *գաշխարհք առեղծել · գեղնիայը նորոգնիլ։*

Κοσμουργία - ας (ὁ) creazione del mondo. *աշխարհքին առեղծուիլը · գեղնիային նորոգութիւն։*

Κοσμουργὸς (ὁ) creatore del mondo. *գաշխարհք առեղծող · գեղնիայը նորոգան։*

Κοσμοφανὴς - ὲος (ὁ, ἡ) apparso al mondo. *աշխարհքի երեւցած · գեղնիայ ցիւղնիգիլ։*

Κοσμοφθόρος (ὁ, ἡ) distruttore del mondo. *գաշխարհ ապականող՝ կործանող · գեղնիայ պէտք գերդար իշխ՝ նորոգ իշխ։*

Κόσσυφος καὶ Ἀττ. **Κόττυφος.** merlo (uccello). 2. merlo (pesce). *սարեակ (թռչուն)։ 2. սեւ ձուկ մը · գոբա նաւագ · 2 · պէտ նիվ պահ գալէ։*

Κοστάριον (τὸ) luogo, ove cresce il costo. *կոստաս բուսած տունիքին բուսած տեղը · գոբի գիգանդն պիհիքի համալ։*

Κοστη - ῆς (ἡ) orzo. *գարի · արփա։*

Κόστος (ὁ) costo (pianta). *կոստաս (տունկ մըն է) · գոբի (պէտ նիվ գիգան գալ)։*

Κοσύμβη (ἡ) καὶ

Κόσυμβος (ὁ) ciuffo di capelli alla cima della testa. 2. cornice, orlo (*Γαλλ.* bordure). *գլխու գագաթը եղող վարսք՝ մազեր · 2 · չրջանակ պոակ (չինաւածներու), ժապաւէն (զգեստներու)։ գալը ձիպիսիմի օրն գիրլիմ՝ նաւնամ առ · 2 · ծիրվալ, չինգիզ։*

Κοτίω - ῶ. *M. κοτέσομαι* καὶ *κοτέσσομαι.* adirarsi, esser in corruccio, nutrir della passione contro qualcuno. *բարկանալ, սրտոգիլ, ցասնուլ, քէն պահել · գարշանալ, խօլիկնինգ, խրշտանիլ, չարչ առնելնիգ։*

Κοτήεις - εσσα - εν. adirato, corrucciato, che nutrisce della passione contro qualcuno. *սրտոգած, բարկացած, քէն պահող, սիակոլ · խրշտանիլ, գարշանիլ, խօլիկնինգ, չարչ առնելնիգ։*

Κότινος (ὁ καὶ ἡ) oleastro. *վայրի ձիթենի · նիշ · խոզանի չիրնաւ ալմէը։*

Κότος (ὁ) risentimento, animosità, corruccio, invidia (*Λατ.* simultas.) *քէն, սիւ, վրէժխնդրութիւն, ցասում, սրտոգիլը, մնախանգ · ճոտ, ղարշ, նօճ, խրշտ, չէմ, չգոհանալէ։*

Κόττα (ἡ) occipizio, nuca, coppa. 2. (*ἐν γέν.*) testa. *ծոծրակ, գլխուն հակառակ գին · 2 · գլուխ · կնոջ գեղջի, գեղչէ · 2 · պոշ, սիր։*

Κοτταβεῖον (τὸ) bacino, con cui si giuoca il giuoco nominato Cottabo. 2. il premio, che si dà al vincitore del giuoco chiamato Cottabo. *կոգդավոս ըսուած խաղը խազալու համար գործածուած կանգ · 2 · կոգդավոս ըսուած խաղին մէջ յաղթողը եղողին տրուած պարգեւ։ Գօթիւռպօ անգլուն օյանդա խազալնելուն նէրնէ՝ խոշ չգիտնա վէրնէին գեղնիայ։*

Κοτταβίζω. *M. ίσω.* giuocar il Cottabo. *կոգդավոս ըսուած խաղը խազալ · Գօթիւռպօ անգլուն օյանդա օյնամագ։*

οττταβικὸς - ή - όν. che concerne il Cottabo. *կոգդավոս ըսուած խաղին պատկանած · Գօթիւռպօ անգլուն օյանդա հոգսաս։*

Κοττάβιον (τὸ) = *Κοτταβεῖον.*

Κοττάβισις - εως (ἡ) } l'azione di giuoca-
Κοτταβισμὸς - οῦ (ὁ) } re a Cottabo. *կոգդավոս ըսուած խաղը խազալը։ Գօթիւռպօ անգլուն օյանդա օյնամագելէ։*

Κότταβος (ὁ) Cottabo (specie di giuoco, che consisteva nel versare in un bacino il vino rimasto in un bicchiere dopo averne bevuta una parte, e lo strepito, che ne sortiva, era un presagio, se era amato o no dalla sua innamorata.) *կոգդավոս (տեսակ մը խաղ, որուն որ մէջը գինը մը կ'ասնեն ու մէկ մասը խմելէն ետքը գաւաթին մէջը մնացած գինին կոնքին մէջը կըմտցնէին, ու լըցնելուս ատեն եղած փոքրագայթ խոխոչիւնը նշան էր իր սարիսակցէն սիրուած կամ չսիրուած ըլլալուն)։ Գօթիւռպօ (պէր նիվ օյանդ' անգիսէ պէր լեզուա օրնայ գիսագոյր ըսէը, վր պէրաշ իշխէսկին սօնգրա գոսգհին ալիընդա գալան լորաղ օվ լեզուներն իւլիկի գեօղնա իսի, վր գեօղացիներդ ու լեզուն ալ՝ գեղնիր իրեղնգան՝ նիւիրելնգան սիվիս գէ նօնդր սիվիշնէլ օյգոսգնա պէր պէրաղին իսի)։ 2. = Λάταξ. 3. = Κοτταβεῖον.*

Κοττάναθρον (τὸ) gallinajo. *հաւանոց · գեղնիա։*

Κόττανον (τὸ) cottano, cottono (sorta di fichi piccioli, ma dolcissimi). *պղտիկ ու խիստ անուշ տեսակ մը գիւղ · սաքէթ վր ղարի ճոխելը պէր նիվ կիմէր։*

Κόττη (ἡ) = *Κόττα.*

Κόττος (ὁ) ghiozzo (sorta di pesce). 2. gallo, gallina. *ձուկ մըն է · 2 · պրաղ, հաւ · գոյս գալէլը · 2 · հօրօզ, ճուքաթ · 3 · = Κόττα.*

Κόττυφος (ὁ) Ἀττ. *ἀντὶ Κόσσυφος.*

Κοτύλη - ης (ἡ) cavità. 2. la parte concava d' un osso, su cui vien articolato un altro. 3. mina (sorta di misura). 4. ciottola. *խորութիւն, խառդ · 2 · ոսկրին խառդը՝ ուր որ ուրիշ ոսկր մ'ալ կը յօդուի · 3 · հիմնէն (չափ մըն է) · 4 · մեծ գաւաթ, ըմպանակ · ղոգոթոր նէր, գօլաթ · 2 · փոխին ղոգոթորս՝ գօլաթլնա ճարթիլը, նէրկնի տէ տեսը պէր փոխ գալի

Digitized by Google

ψήφισμα γῆς. 3. ἄγκος (τὸν λεγ. ἐπίπ.). 4. ψήφισμα ἀγοράς, ἀπὸ ἐκλογῆς ἀγορανόμων.

Κοτυληδών-όνος (ἡ) ombelico di Venere (erba). 2. la parte concava nella capellatura del polipo, oppure l'istessa capellatura del polipo. σκυρτοφυλλὰς ἐκαλεῖτο ἡ ἔ. 2. περιφερὴς σκληρὸν ἐπιφερὲς ἐκτὸς ἐπὶ τοῦ πώματος ἐκτὸς ἐπὶ τοῦ ἀστράκου. ὑπὸ Ἀριστοτέλους (τὸν λεγ. ὀβελισκ.). 2. ἐπιφάνεια βλεφαρίδος ἐπὶ τοῦ ὀστράκου ἐπὶ τὸν πόδα ἐκτεινομένου. 3. = Κοτύλη.

Κοτυλίζω. *M.* *ἰσω.* vender al minuto, a ritaglio (*Γαλλ.* détailler.) ψιχὶ ψιχὶ πωλῶ ἐπὶ μέρους ἢ κατὰ μέρη διαιρῶν. ἀνὰ ἀνὰ λίθους ἢ ἄλλα τινὰ διαιρῶ.

Κοτυλὶς-ίδος καὶ

Κοτυλίσκη (ἡ) καὶ

Κοτυλίσκιον (τὸ) καὶ

Κοτυλίσκος (ὁ) *ὑποκορ. τ. Κοτύλη.*

Κοτυλιστὴς-οῦ (ὁ) giocolare, prestigiatore. ἀλαζών. γοήτευμα.

Κότυλος (ὁ) *Ἰων. ἀντὶ Κοτύλη.*

Κοῦκι (τὸ) (ἄκλ.) noce moscada. ξηραμένον ἐκκαρπίζεται· ἔστι δὲ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς.

Κουκούλιον (τὸ) (νλγ.) bozzolo. ἐπὶ τῶν βομβύκων· ἐπὶ τῶν ἐκκαιδεκαετῶν τὸ ἐπὶ τῶν ἐρίων ἐκκαθαρθὲν ἐκ τῶν ἐρίων ἐκκαθαίρεται.

Κουκούμιον (τὸ) cucuma. ἀγγεῖόν τι ἐκ χαλκοῦ, ὃ ἐπὶ τῶν ἐστιῶν ἐπιτίθεται.

Κουρὰ (ἡ) rasura. ξύρησις, ξύρισις. 2. = Ἔντομή.

Κουρεῖον (τὸ) barbieria. ἐργαστήριον κουρέως· κουρικόν.

Κουρεὺς-έως (ὁ) barbiere. ἐργαστὴς κουρικῆς τέχνης.

Κουρευτὴς-οῦ (ὁ) = τῷ προηγ.

Κουρευτικὸς-ὴ-όν. appartenente al barbiere. ἐργαστικὸς κουρικῆς τέχνης.

Κουρεύω. *M.* *εὐσω.* *Σχλ.* ἀντὶ Κείρω.

Κούρητες (οἱ) giovani. ἐφηβικὸν τέλειον ἡλικίας, ἥτις ἐστὶν ἐπὶ γενείοις.

Κουρίας-ου (ὁ) raso. ξύρησις. ἐπιφάνεια ξυρισθεῖσα.

Κουριάω-ῶ. *M.* *άσω.* aver bisogno d'esser raso, aver una capellatura, o barba lunga. ξύρησιν χρῄζειν ἔχειν, ἐπὶ τῶν τρίχας ἢ γένειον ἐπὶ πολὺ ἔχειν· ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολὺ ἐπιφάνειαν ἔχειν τριχῶν ἢ γενείου· ἐπὶ τῶν ἀγρίων ἐπιφάνειαν ἔχειν.

Κουρίδιος-α-ον. sposato giovine. ἐπὶ γάμου νεωστὶ ἐπὶ καιροῦ ἐκτεθέντος. ἐπὶ νέᾳ ἐπὶ νεάνιδι.

Κουρίζω. *M.* *ίσω.* = Κουρεύω.

Κούριμος-η-ον. raso. ξύρησις· ξυρισθεὶς ἐπιφάνειαν.

Κουρὶς-ίδος (ἡ) rasojo. σκεῦος ξυρήσεως. 2. = Κομμώτρια.

Κοῦρος (ὁ) adolescente, giovinetto. νεανίσκος· ἐφηβικὴ ἡλικία, ἔφηβος ἡλικία, ἐφηβικὸν ἄτομον.

Κουροτροφέω-ῶ. *M.* *ήσω.* *Εἰμὶ* —

Κουροτρόφος (ὁ, ἡ) nutritore della gioventù. παιδαγωγὸς νεανίσκων· ἐπὶ τῶν ἔφηβον ἄτομον παιδαγωγοῦντος.

2. alzare sopra, innalzare. 3. (ἀμτβ.) esser legiero. ἐπὶ ἐλαφρότητι, ἐπιπολαιότητι. 2. ἐπιπόλαιον ἐλαφρότητι. 3. ἐπιπολαιεύομαι· ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον ἐκφερομένων· 2. ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον· 3. ἐπὶ τῆς ὀργῆς.

Κούφισις-εως (ἡ) sollevamento. ἐπιφάνειαν, ἐπὶ ἐλαφρότητι· ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον ἐκφέρεσθαι.

Κούφισμα (τὸ) sollievo. ἐπιφάνεια, σκέπασμα. ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον· 2. = τῷ

Κουφισμὸς (ὁ) = Κούφισις.

Κουφολογέω-ῶ. *M.* *ήσω.* cacchierare. ματαιολογῶ, φλυαρῶ, φλυαρίαν ἐκφέρω ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον· ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον ἐκφερομένων.

Κουφολογία-ας (ἡ) = Κενολογία.

Κουφολόγος (ὁ, ἡ) chiaccheratore, ciarlatore. ματαιολόγος, φλυαρόγλωσσος· ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον, ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον ἐκφερομένου.

Κουφόνους-ους (ὁ, ἡ) leggiero, sciocco. ἐπιπόλαιος· ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον ἐκφερομένου· ἐπὶ ἀνθρώπου, ἐπὶ ἀνοήτου· — νόος, ἐπίρ.

Κοῦφος (ἡ) leggiero, vuoto (κυρ. καὶ μτφρ.) ἐπιπόλαιος, ἐλαφρός· ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον ἐκφερομένου.

Κουφότης (ἡ) leggierezza. ἐπιπολαιότης· (κυρ. καὶ μτφρ.)

Κουφοφορέομαι-οῦμαι. *M.* *ήσομαι.* muoversi leggiermente. ἐπιπολαίως φέρομαι· ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον ἐκφερομένου.

Κούφως. leggiermente. (κυρ. καὶ μτφρ.)

Κοφινοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di cofani. κοφινοποιός· ὁ τοὺς κοφίνους ποιῶν, ὁ κοφινοπλόκος.

Κόφινος (ὁ) cofano. κοφίνιον· ἄγγος.

Κοφινόω-ῶ. *M.* *ώσω.* coprir con un cofano. κοφινίῳ τι σκεπάζω· τὸ ἄγγος ἐπὶ τοῦ κοφίνου.

Κοχλακώδης-εος (ὁ, ἡ) pien di selce. κογχυλιοφόρος· ἐπὶ τοῦ πολλοὺς κόγχους ἔχοντος.

Κόχλαξ-ακος (ὁ) selce. κογχυλιοφόρος· ἐπὶ τοῦ πολλοὺς κόγχους ἔχοντος.

Κοχλιάριον (τὸ) cucchiajo. κοχλιάριον· ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον ἐκφερομένου.

Κοχλίας-ου (ὁ) lumaca, chiocciola. 2. tromba per uso di cavar acqua. 3. coclea. κοχλίας· 2. ἔργον ἀντλητικόν· ἀντλητήριον· 2. ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον· 3. ἐπὶ τῆς σφενδόνης· ἴδε καὶ Ἕλιξ.

Κοχλίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κοχλίον.*

Κοχλιοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di coclea, elicoide. ἐπὶ σχήματος ἑλικοειδοῦς, σπειροειδοῦς· ἐπὶ τοῦ σχήματος τοῦ κοχλίου.

Κοχλίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κόχλος.*

Κοχλιώδης-εος (ὁ, ἡ) = Κοχλιοειδής.

Κόχλος (ὁ καὶ σπν. ἡ) conca, conchiglia. κόγχη διαφόρων, κογχυλιοφόρος· ὀστράκιον τι ἐδώδιμον.

Κόχωνα (τὰ) καὶ

Κοχώνη (ἡ) lo spazio frà l'osso sacro e le parti vergognose. ὀρχαμὸς ἀνθρώπου μεταξὺ τῶν ἰσχίων καὶ τῶν αἰδοίων· ἡ χοιρικὴ ἀνὰ μέσον τῶν ἰσχίων καὶ τῶν αἰδοίων.

Digitized by Google

Κραββάτιον ἢ Κραβάτιον (τὸ) letticciuolo. պղտիկ մահճակ. փոքրկտիպ. (ὑποκορ. τοῦ)

Κράββατος ἢ Κράβατος (ὁ) letto. մահճակ. փոքրիկ, ճոխքով.

Κραδαίνω. Μ. ανῶ καὶ

Κραδάω - ῶ. Μ. ήσω. scuotere, vibrare. ցնցել, շարժել, ճօճել. սրսմտել, ուլտիւ.

Κράδη (ἡ) ramicello del fico. 2. foglia di fico. 3. macchina teatrale. թզենիի ճիւղ. 2. թզենիի տերեւ. 3. թատրոնական մեքենայ. կինիր փոքրագործ, կինիր սարքերէն տիպի փոքր՝ պարկանոն. 2. կինիր խոչոր. 3. թատրական կերպարանքի փոքր տեղ՝ նիւ պինդկնիր.

Κραδοπώλης - ου (ὁ) venditore di foglie di fico. թզենիի տերեւ ծախօղ. կինիր խոչոր սրնուն.

Κράζω. Μ. κράξω. gridare, stridere. պոռալ, պոռթկալ, ձիւ բռնանալ. պոռչտիլ, հռիչտիլ.

Κραιαίνω. Μ. ανῶ × ἀντὶ

Κραίνω. Μ. κρανῶ. eseguire, effettuare, perfezionare. 2. (ὄϑ. τρπ.) spiegare, interpretare, dire. 3. (ἀμτβ.) riuscire. 4. comandare, dirigere. սարասել, կառավարել, կատարելագործել. 2. բացայայտել, մեկնել, ըսել, գրուցել. 3. գլուխ հանել, վերջը գալ, յանգիլ, ելը ունել. 4. հրամայել, սերբել, ուղղել. ինչիլ՝ ինչիմ կինիլ, պատ չբերուիլ, սխալանս երթալ. 2. պչտան՝ ալեհաւոր կինիլ, հանկ վերիլ, վերջ, սեռչինիլ. 3. պատ չբերուած, ինչիլ վերջին կարծել. 4. պատյարտիլ, ինչ կինիլ, հետ՛ հետիմաճ պերտիլ, նետիլ նիւերիլ, խօսչանիլ, իրարի կինիլ.

Κραιπαλάω - ῶ. Μ. ήσω. aver lo stordimento di testa per aver bevuto molto. 2. ubbriacarsi. շատ խմած բայց գլուխը ծանրաբերելն ըր բնաւոր. 2. գինովնալ. ըրի իրիտիկն՝ լուխտիան իւերէ կիրն գալ սերսիլնէրի՝ պէրճնը գտնել. 2. սերսիլնալ.

Κραιπάλη (ἡ) stordimento di testa per aver bevuto molto. 2. crapola, ubbriachezza. շատ խմելէն առաջ եկած գլխու ծանրաբերելն. 2. շատպատրաբերելն, գինովբար, սրբոցաբերելն. ըրի իրիտիկն՝ իքրան լուխտիան իւերէ կիրն գալ սերսիլնէրի՝ պէրճնը գտնել. 2. նեղ իրիտ, սերսիլնալ.

Κραιπαλίζω. Μ. ίσω. = Κραιπαλάω.

Κραιπαλώδης - εος (ὁ, ἡ) cioncatore. սրբչիս. ցնծախոհ, գինոր, գինեբէր.

Κράμα (τὸ) mistura di varj liquidi. զանազան հեղանիւթներու խառնուած զանգատած. կիտնկիտն մայ նետնկերէն պերճերէն իւր ծաբչմաը՝ պէր խառնր օչմաը. 2. = Κρᾶσις.

Κραμβεῖον (τὸ) (εἰς τὴν Σικελ.) cicuta. մոլախիզ. պոլորան, լուսիրան.

Κράμβη (ἡ) cavolo. կաղամբ. լահանա.

Κραμβίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κράμβη. 2. = Κραμβεῖον.

Κραμβός - ὴ - όν. secco, arido, torrido. չոր, չորցած, առաբերնէ էրած. խոտրտ, աբնեցրան խանրէ՝ խոտրտրած.

Κραναός - ὴ - ός. duro, sassoso, infecondo. պինա, քարտա, անպտուղ. սերբի, ինչէր, ինչիմ, հաղիրէ.

Κρανεία (ἡ) corniolo. 2. (συνεκδχ.) lancia fatta di legno di corniolo. չամնի. 2. չամնի նիզակ՝ աեզ. եղէրբիլեի պատ. 2. եղէրբիլեի օգտանածած խոչոր ծառէ.

Κρανίϊνος - η - ον. fatto di legno di corniolo. չամնիի փատե չինուած. եղէրբիլեի պատ օգտանածած խոչոր.

Κράνειος - α - ον. = Κρανίϊνος. (οὐσ.) Κράνειον (τὸ) = Κράνον.

Κρανίον (τὸ) cranio, teschio. գլխոյ սկաւառակը. քոքա, պատ ինչ՝ ընտալ.

Κρανοκολάπτης - ου (ὁ) tarantola. փայտգնդ (ինանաւար սարդ մըն է). օվա խորչիկնէի, (պէր նեղի վերհիրէ խորչիկ տիր).

Κράνον (τὸ) corniola. հան, չուտ, գոգալ. եղէրբիլեի.

Κρανοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Κρανοποιός (ὁ) fabbricator di elmi. սաղաւարտ չինող. սերսիլնէր, (պէրիր) պատ չափան.

Κράνος - εος - ους (τὸ) elmo. սաղաւարտ. սերսիլնէր, (պէրիր) պատչի, գեղիր.

Κρανουργὸς (ὁ) = Κρανοποιός.

Κράντειρα (ἡ) × ϑηλ. τοῦ

Κραντὴρ (ὁ) colui che effettua, eseguisce. 2. governatore, direttore. 3. mascellare. կատարելագործող, գլուխ հանող. 2. կառավար, իշխան, ուղղիչ. 3. սեղանատանի. ինչիմ ինչի՝ կոչի, պատ չբերուած. 2. հինգերորդ, բերդիչ, երբ իրին, սերսիլնալ. 3. պատ պերիչ.

Κράντης - ου (ὁ) καὶ

Κράντωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Κραντήρ.

Κρᾶς - ατὸς (ὁ) testa. գլուխ. գոչ, սեր.

Κρᾶσις - εως (ἡ) mistura. 2. temperamento d' aria o di corpo, complessione. 3. l'unione di vocali o di dittonghi. խառնուրդ, խառնատած. 2. բարեխառնաբերելն (օդոյ), մարմնոյ խառնատած, բնաւորելն. 3. ձայնաւորներուն կամ երկձայներուն միաբերելը. երբերելիէ, երբերմիելէ, երմերմիելէ. 2. հովս պերելը, հիմոր, գերերդ, ինոգ, պիտի. 3. ասիկ ինչերին խոտոր տիսերս հարցերուն պերելի.

Κράσπεδον (τὸ) lembo, frangia, balzana, falda, orlo. 2. falda di montagna. քղանց, դրօշակ, վերջատար, ծոպ (հանգերձից զգեստուց). 2. գառ ի վար լերին. տինար, երիկ, ձիճիկ (բուգտ հոգիլնա). 2. գոգ երիկ.

Κραστήριον (τὸ) presepio. մատր. ինչիէ, գերեկ.

Κραταίλεως (ὁ, ἡ) sassoso. քարտա. ինչիր.

Κραταιὸς - ὰ - όν. forte, robusto. ամուր, կորովի. զօրավիր, ներսանդար.

Κραταιότης - ητος (ἡ) = Κράτος.

Κραταιόω - ῶ Μ. ώσω. (Γρφ.) corroborare. զօրացընել. զօրավիրնիրելի գերծրել. = Κρατύνω.

Κραταίωμα - ατος (τὸ) ciò che fortifica, mezzo per corroborare. զօրացընող իրը, զօրացընելու յարմար միջոց. զօրավիրնիրելին նպատակ, պերծիկնիրելի ապյուռն ելեցը՝ ելու՝ նպատակ.

Digitized by Google

Κραταιῶς, ἐπίρ. fortemente, validamente. ուժով, պինդ · ֆոռվախնէ, ֆուի։

Κραταίωσις - εως (ἡ) fortificazione. ջրաւորնէլը, ուժովցնէլը · ֆոռվախնափրկելէ, պէրսխնէլէ։

Κρατερὸς - ά - όν. forte, robusto, duro. ուժով, կորով, պինդ · ֆոռվախնէ, նիրաւնէր, սէրի. — ερῶς, ἐπίρ.

Κρατερόφρων - ονος (ὁ, ἡ) magnanimo, forte, intrepido. վիհանէն, սրտոտ, ուժով, չվախցող · խիրխէլ, ճիսորնէլ, նիրաւնէր, ֆորթմայան։

Κρατερόω - ῶ. Μ. ώσω. = Κρατύνω. (ὄθ.)

Κρατέρωμα (τὸ) mistura di rame e di stagno. պղնձի ու անագի զանգուած · դոփէր վի ֆուլ խիրէփէ։

Κρατέω - ῶ. Μ. ήσω. dominare, comandare. 2. (χ. πτ.) superare, vincere, prevalere. 3. tenere, ritenere. (τρπ.) tener in memoria. սխրնէլ, խլնէլ · 2. վրայ հլնէլ, յաղթնէլ, գերազանցնէլ · 3. բանէլ, կառցընէլ · (τρπ.) պատրէ մտրին ձէվ բանէլ, ուշէլ ի մտի · հիւֆտահմանի սխրէտ, պահպրմէ · 2. ֆուտ էբէմէ, խնդէ, ըլէդ օլմէ · 3. ֆուխտէ, ալը ֆօմէ, փասրտրմէ · (τρπ.) ֆիւրէնիկ ֆուխտէ՝ ըլալի խիսէ։

Κρατὴρ (ὁ) cratere. 2. (μτνμ.) le fauci del monte Etna. խառնարան, բաժակ · 2 · Ետնա լերին կակորդը՝ բերանը · ֆոփհ, փուռ, ֆէյլէ, ասլր · 2. Էփնա (=ֆիւլ ֆէյտահրին) գալը՝ ալը պզալը։

Κράτησις - εως (ἡ) arresto, potere ecc. բանէլը, սխրելը եւ այլն · ֆուխտէ, ըլալի խիսէ, պահպրմէ, հիւֆտի խիսէ վի ասլը· ἴδε τὸ Ῥῆμα Κρατέω.

Κρατιστεύω. Μ. εύσω. prevalere, occupar il primo posto. գերազանցնէլ, վրայ հլնէլ, յաղթօղ գանուիլ · ըլէդ օլմէ, ֆուտ էբէմէ, ալ խիսէ։

Κράτιστος - η - ον. (ὑπερθ. τ. Κρατύς.) fortissimo, abilissimo, eccellentissimo, ottimo, prestantissimo. խիտա ուժով, խիտա բանակաւոր՝ ընդունակ, խիտա ընտիր, գերագոյն, անյաղթ, քաջ · ըզէլ ֆուվախնէլ՝ ֆուլէխնէլ, ըզէ ալը, գէնլրը։

Κρατογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato dalla testa. գլխէ ծնած · պալտան գօզմալ։

Κρατόδετος (ὁ, ἡ) legato alla testa. գլուխը կապուած · գալէնա պալէնմիլ։

Κρατος × γεν. τ. Κρᾶς.

Κράτος - εος - ους (τὸ) forza, potere, autorità, dominio, imperio, vittoria. ոյժ, կառավարչութիւն, զօրաւորութիւն, իշխանութիւն, տէրութիւն, պետութիւն, յաղթութիւն · ֆուվախնէ, ֆուգրկնէ, հիւֆտահմանի, տիվլէնէ, ըզֆէր, ֆիլիսոֆնէ։

Κρατυντὴρ (ὁ) vincitore. յաղթօղ, նիկնէ, ալը էտնէ, ըզէլօղ էտնէ, ֆուիկ։

Κρατύνω. Μ. υνῶ. fortificare, consolidare, munire. զօրացընէլ, ուժովցընէլ, պնաստցընէլ, ամրցընէլ · ֆուվախնէնափրկէ, ֆուվախնէ, նիմ խիսէ · 2. (μέ γεν.) = Κρατέω.

Κρατὺς - έος (ὁ) × ἀντὶ Κραταιός.

Κραυγάζω. Μ. άσω. = Κράζω.

Κραυγασμὸς (ὁ) grido, clamore. ազաղակ, պոռոց · հայհոյելը, գալելը։

Κραυγαστὴς - οῦ (ὁ) che grida. պոռացող · գալէլտան, խայխրաճը։

Κραυγαστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ώς. solito a gridare. պոռալու սորված · հայհոյելու սէլէվէլ, խայխրաճը։

Κραυγὴ - ῆς (ἡ) grido, clamore, schiamazzo. պոռոց, ազաղակ · հայհոյելը, գալելը։ խայխրա։

Κραῦρα - ας (ἡ) cimorro (Γαλλ. gourme). անասնոց հանգիպօղ կերպ մը հարբուխի. հանիֆա (հայկանոիա սալլոյան պէր նիվ պէտ ա՛)։

Κρεάγρα - ας (ἡ) forcina, forchetta, con cui si prende e si cava la carne dal laveggio. կառապիչ միսը բանելու ու հանելու պատառաքաղ · ֆինֆիրնափն կին ֆուֆուտ էբէմօղ ըզէլ։

Κρεάδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κρέας. un pezzo di carne. կտոր միս · պէր փրէ միս։

Κρεανομέω - ῶ. Μ. ήσω. distribuir della carne. միս բաժնէլ · նի փալընէ։

Κρεανομία - ας (ἡ) distribuzione di carne. միս բաժնելը · նի փալընիլէ։

Κρεανόμος (ὁ, ἡ) chi distribuisce della carne. միս բաժնօղ · նի փալընան · (σύν.) = Κρεωδαίτης.

Κρέας - κρέατος - κρέως (τὸ) carne. միս։

Κρεηφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. = Κρεωφαγέω.

Κρεηφαγία - ας (ἡ) = Κρεωφαγία.

Κρεῖον (τὸ) vaso da cuocere le vivande. laveggio. կերակուր եփելու աման, կաւայ · նիֆէ փէյլէրնէֆէ ֆայ · ֆիֆնիլէլէ։

Κρείουσα - ης, Θηλ. τ Κρείων. regina, sovrana. թագուհի, սիրուհի · սալթան. խառափ սալթան։

Κρεισόνως, ἐπίρ. = Κρεῖσσον.

Κρείσσων - ονος (ὁ, ἡ) (συγκρ. ἀπμλ. τ. Ἀγαθός) migliore, più forte, più eccellente. լաւագոյն, առելի ուժով, առելի ընտիր՝ պատուական · փահ ալ, փահ գնալը՝ պատուական · փահ ֆուվախնէ · (τὸ οὐδ.) Κρεῖσσον, ἐπίρ. meglio. լաւ եւս, առելի ապէկ · փահ նի։

Κρειττόομαι - οῦμαι. Μ. ωθήσομαι. assiderarsi (parlandosi della vite.) սառնիկ ցամաքութենէ չորնալ՝ գօռնալ (տրթ.) · վուդին ֆորթուլէթիան ֆավրալնէլ՝ ֆորթմէլ (սանի հոֆկնա)։

Κρειττων - ονος (ὁ, ἡ) Αττ. ἀντὶ Κρείσσων.

Κρειττωσις - εως (ἡ) assiderazione delle viti. արմատրուն սառնիկ ցամաքութենէ չորնալը · սամսորը վուդին ֆորթուլէթիան ֆավրալնալը՝ ֆորթմէլը։

Κρείων - οντος (ὁ) = Κράντωρ. sovrano, rè. թագաւոր, արքայ · ֆուֆկնէ, չահ, խան։

Κρεκάδιον (τὸ) (κυρ. αὐλῆς.) arazzo, tappezzeria. բանած գործ՝ օթաց, պատառոփալ · հալը, սիմֆոփէ։

Κρέκω. Μ. κρέξω. tessere colla spola, tramare. 2. sonare (la lira, la cetra ecc.) 3. (ἀμτβ.) risuonare. կկոցով առպէնակէլ, կկէլ · 2. զարնէլ, չալէլ (քնար, կիթառա, եւ այլն) · 3. հնչելփէփէ սիմֆ, փուֆտահ · 2 · չալէլ (առ-

Digitized by Google

խոր, ակրոպոլի. լատին վե սոյբ). 3. նեմնխոփ։

Κρεμάθρα - ας (ἡ) canestro, in cui si mettono delle vivande e s' appende da qualche luogo alto. Զիլը կերակուրներ գնելու ու բարձր տեղէ մը կախելու կողով, զամբիւղ · գոլոշ ֆիներ. իլինի խոհոյոր էջող նխոխ ալը հանգստան սալտոսի վիճիլ նխօօ ւխֆի։

Κρέμαμαι. Μ. κρεμήσομαι. esser appeso. 2. (μτφρ.) dipendere. կախուած ըլլալ. 2. Զիլէ մը կախուիլ · սալը օլմէ · 2 · պէրնի ինալ օլմէ։

Κρεμάννυμι. Μ. κρεμάσω. appendere, sospendere, attaccare, appiccare. 2. (μτφρ.) tener sospeso, in esitazione. կախել, ունել ի կախ՝ վերամբարձ. 2. մտածութի Զիլ ձգել, ի վարանս արկանել. հովլի սոխի, սալը պըրտիսի · 2 · լխֆհիլնդրդի, գոլխիվլխլոր պըրտիսի։

Κρεμασμός (ὁ) sospensione. կախում · սալը ֆալֆիլէբի։

Κρεμαστήρ (ὁ) appiccagnolo. բան մը կախելու կեռ կամ ճանի. լնինիլ, ֆանճա։ (πλθ.) Κρεμαστῆρες (οἱ) cremasteri. ֆանուիկը, ուսոսի կախած են ձրնուիկը. ֆոլֆըրէ սալըէլ սալը ֆոլըէլ ինինիլ իրբիւ ինոխան, լնինիլ գիյս ֆոլընըլլսիլէբ։

Κρεμαστός - ή - όν. penzolone, pensile, sospeso. կախուած, առկախում. սալը, հովլի։

Κρεμάω - ῶ. Ἀττ. ἀντὶ Κρεμάσω. μέλλ. τ. Κρεμάννυμι.

Κρεμβαλιάζω. Μ. άσω. suonare il cembalo, la castagnetta. գաֆ՝ բամբիռան չալել. ինֆ՝ չիլ՝ լալոսը լալոսի։

Κρεμβαλιαστής - οῦ (ὁ) suonatore di cembalo, di castagnetta. գաֆ՝ բամբիռան՝ ծնծղայ չալող. ինֆ՝ չիլ՝ լալոսը լալող։

Κρεμβαλιαστύς - υος (ἡ) × ἀντὶ Κρεμβαλιστής.

Κρεμβαλίζω. Μ. ίσω. = Κρεμβαλιάζω.

Κρέμβαλον (τὸ) cembalo, castagnetta, nacchera (Γαλλ. cliquettes.) գաֆ, ծընծղայ, բամբիռան. ինֆ, չիլ, լալոսը։

Κρὶξ - κρὶς (ἡ) gallinella (uccello) (Γαλλ. râle d'eau.) երկար ոտքերով ֆնալուն մը. սալսան օյոսկը ալը Նիվ ֆալ։

Κρεκάκναβος (ὁ) laveggio. կառապ · ինինիլ։

Κρεκοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. Ἀττ. ἀντὶ Κρεωκοπέω.

Κρεοπώλης - ου (ὁ) = Κρεωπώλης.

Κρεουργέω - ῶ. Μ. ήσω. tagliar in pezzi la carne. միսը կարիլ՝ կտոր կտոր ընել. Նի պըրտիսի, Նիվ ֆոլըսոխէ ֆոլը ֆնոխէ։

Κρεουργία - ας (ἡ) l' azione di tagliar in pezzi la carne. միսը կարիլը՝ կտոր կտոր ընելը · Նի պըրտիսիլէբի, Նիվի ֆոլը ֆոլը ֆնոխէ։

Κρεουργικός - ή - όν. appartenente al macellaro. մսագործի պատկանած · ֆոլոպա ֆնիխալէբ։

Κρεουργὸς (ὁ, ἡ) macellajo. մսագործ · ֆոլոպ · 2 · = Κρεωδαίτης.

Κρεοφαγία - ας (ἡ) = Κρεωφαγία.

Κρεωβορέω - ῶ. Μ. ήσω. = Κρεωφαγέω.

Κρεωβορία - ας (ἡ) = Κρεωφαγία.

Κρεωβόρος (ὁ, ἡ) = Κρεωφάγος.

Κρεωδαισία (ἡ) distribuzione di carne. միս բաժնելը · Նի փալըմփէբի։

Κρεωδαίτης - ου (ὁ) καὶ Κρεωδαίτις - ίδος (ἡ) colui che taglia e distribuisce la carne in un banchetto. կալանիքի ընգունելութեան մը Զիլ միսը կտրոզ ու բաժնող · պէր էնֆիհիի Նիվ փալըչէի փալըֆան։

Κρεώδης - εος (ὁ, ἡ) carnoso. մսալ · նիլի։

Κρεωδοτέω - ῶ. Μ. ήσω. = Κρεωνομέω.

Κρεωδότης - ου (ὁ) = Κρεωδαίτης.

Κρεωθήκη (ἡ) armario o dispensa per conservar la carne. միս պահելու չանմրան՝ գլոնց՝ համբար · Նի սալըյոսէի էնէբ՝ փալը՝ ֆոլը։

Κρεωκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. = Κρεουργέω.

Κρεωκόπος (ὁ, ἡ) che taglia la carne. միս կտրոզ · Նի փալըչան։

Κρεωνομέω - ῶ. Μ. ήσω. = Κρεανομέω.

Κρεωνομία - ας (ἡ) = Κρεανομία.

Κρεωπωλεῖον (τὸ) beccheria, macello՝ սպանդանոց, մսագործի կրպակ · սալոհան, ֆոլոպ ինխանը։

Κρεωπωλέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Κρεωπώλης - ου (ὁ) macellajo, beccajo. մսավաճառ · ֆոլոպ։

Κρεωπώλιον (τὸ) il mestiere del macellajo. մսագործութիւն · ֆոլոպլէբ · 2. = Κρεωπωλεῖον.

Κρεωφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrirsi, mangiar della carne. մսով սնանիլ, միս ուտել · Նի իլէ պէսլինխէ, Նի Նիխէ։

Κρεωφαγία - ας (ἡ) il nutrirsi di carne. մսով կերակրուիլը՝ սնանիլը · Նի իլէ պէսլինխէ։

Κρεωφάγος (ὁ, ἡ) colui che si nutrisce, mangia della carne. մսով կերակրուող, միս ուտող · Նի իլէ պէսլինին, Նի Նիխէ · 2. = Σαρκοφάγος.

Κρήδεμνον (τὸ) velo. 2. coperchio di vasi. 3. merlo di muro. 4. elmo. գլխու քող՝ ծածկոյթ · 2. սմանի կափարիչ · 3. պարսպի ատամնաձեւ գրուած քարերուն չորքը · 4. սալաւարտ · փալնիփ, պալ ծօրնիսոխ · 2. ֆոլ ծօրնիսոխ · 3. փիլտրուելու Նիվէսոխէի տիլ տիլ էմնալմալ Նալըսըն ալըսոզ, ֆնոխ ֆէրէ · 4. պերճոխ, (պերճ) ֆնալհ։

Κρημνάω - ῶ. Μ. ήσω. × ἀντὶ Κρεμάννυμι.

Κρημνηγορέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare con frasi gonfie e pericolose. հպարտ ու վտանգաւոր պիներով ատացուածներով խօսիլ · Նիւթերպէրլէբ վե մախոխալը Նալըլ իլէ՝ ալօյնէչէլլեր իլէ ալօհղնի նիխէ։

Κρημνίζω. Μ. ίσω. precipitare, dirupare. գահավիժ ատնել, բարձր տեղէ մը վար գլորել · սալըրմէ, խոճ պէր մահալտին Նիւթեր մէյթեր սալը խալըրմէ։

Κρημνοβατέω - ῶ. Μ. ήσω. camminare sui precipizi. գաբ տեղերու՝ գահավանդներու վրայ պարսիլ · սալըրտըրտա ինգիր՝ փօլշմէ։

Digitized by Google

Κρημνοβάτης - ου (ὁ) che cammina sui precipizi. 2. funambolo. 3. ...

Κρημνόθεν, ἐπίῤῥ. dal precipizio all' ingiù. ...

Κρημνός (ὁ) precipizio, dirupato. 2. il labbro della piaga. ...

Κρημνώδης - εος (ὁ, ἡ) precipitoso. 2. (ἐπμ.) pericoloso. ...

Κρηναῖος - α - ον. fontaneo, fontano, di fontana. ...

Κρήνη - ης (ἡ) fontana, sorgente. ...

Κρηνηθεν, ἐπίῤῥ. dalla fontana. ...

Κρηνοφύλαξ - ακος (ὁ) custode delle fontane. ...

Κρηπιδοποιός (ὁ) calzolajo, pianellajo. ...

Κρηπιδοπώλης - ου (ὁ) venditor di scarpe, di pianelle, di sandali. ...

Κρηπιδόω - ῶ. *M.* ώσω. gettar le fondamenta, fondare. 2. calzare. ...

Κρηπίδωμα (τὸ) = **Κρηπίς** (3).

Κρηπίς - ίδος (ἡ) scarpa, pianella, sandalo. 2. piedestallo. 3. (ἐν γέν. καὶ μτφρ.) base, fondamento. 4. sponda, greto (Γαλλ. qual.) ...

Κρησερίτης - ου (ὁ) (ἄρτος) (pane) fatto dal fior di farina. ...

Κρησφύγετον (τὸ) rifugio. ...

Κρηφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. × ἀντὶ **Κρεωφαγέω**.

Κρίβανος (ὁ) fornace. ...

Κριβανωτὸς - ή - όν. cotto nella fornace. ...

Κριγὴ (ἡ) καὶ **Κριγμὸς** (ὁ) = **Τριγμός**.

Κρίζω. *M.* κρίξω. stridere. ...

Κριθάλευρον (τὸ) farina d'orzo. ...

Κριθάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. **Κριθή**.

Κριθὴ - ῆς (ἡ) orzo. 2. orzajuolo, bollicina, che viene trà i nepitelli degli occhi. 3. membro virile. ...

Κριθίζω. *M.* ίσω. nutrir d'orzo. ...

Κριθινος - η - ον. fatto di orzo. ...

Κριθίον (τὸ) = **Κριθάριον**.

Κριθολόγος (ὁ, ἡ) chi raccoglie l'orzo. ...

Κριθοφαγία - ας (ἡ) il mangiare, il nutrirsi d'orzo. ...

Κριθοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia, che si nutrisce d'orzo. ...

Κριθοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' orzo. ...

Κριθοφυλακία - ας (ἡ) sopraintendenza d' orzo. ...

Κριθοφύλαξ - ακος (ὁ) custode, sovrastante d' orzo. ...

Κριθώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno d' orzo. ...

Κριτίον καὶ **Κριτίλλιον** (τὸ) ὑποκορ. τ. **Κρίκος**.

Κρίκος (ὁ) (κατὰ μετάθ.) ἀντὶ **Κίρκος**. anello.

Κρικόω - ῶ. *M.* ώσω. far passare un' anello, affibbiare. ...

Κρικωτὸς - ή - όν. attaccato con un' anello, affibbiato. 2. anelloso. ...

Κρίμα ἢ Κρίμα (τὸ) giudizio. 2. condanna, pena. 3. sentenza, decreto. 4. precetto. ...

Κριμματίας καὶ

Κριμνίτης - ου (ὁ) (ἄρτος) (pane) fatto di farina grossa. ...

Κρίμνον (τὸ) farina grossa. ...

Κριμνώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla farina grossa. ...

Digitized by Google

Κρισάνθεμον (τὸ) sempreviva (erba) (*Λατ.* sedum.) չիճուռնդ բժշկական բոյս մըն է, գուռնազմիկ հէր ալ ըսուի, ֆօսըտ օխս։

Κρίσινος - η - ον. fatto di giglio. շուշանէ յիճուռնդ։ ղուդափօտ խոխլէը։

Κρισοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile al giglio. շուշանի նման։ ղուդալը պիտկէր։

Κρίσον (τὸ) giglio. 2. il fior della cucuzza. շուշան։ 2. գդալի ծաղիկ։ ղուդափ։ 2. ֆօսըտ չէլեչէ, չէ֊ֆօֆչէ ուիչէ։

Κρισοχρους (ὁ, ἡ) bianco come il giglio. շուշանի պէս ճերմակ։ ղուդալ կէչ պիչուէ։

Κρίνω. M. κρινῶ, separare. 2. (*συνεκδχ.*) scegliere. 3. (*μετνμ.*) discernere, distinguere. 4. esaminare. 5. comparare. 6. spiegare, interpretare. 7. giudicare, (*μσ.*) litigare, disputare. 8. (*συνεκδχ.*) sentenziare, decretare, condannare. 9. approvare. 10. accusare, denunziare. 11. credere, stimare. ղատել։ 2. ընտրել։ 3. որոշել, ղանազանել։ 4. քննել։ 5. բաղդատել։ 6. բացատրել, մեկնել։ 7. գատել։ (*μσ.*) կռիւել (գատաստանի առջև), վիճաբանել։ 8. վճռել, գատաստանել, գատապարտել։ 9. ընդունիլ, յարմար գտնել։ 10. ամբաստանել։ 11. կարծել, համարիլ։ սչըրմաֆ։ 2. ուղիւթ, խոխլէֆ։ 3. ֆէրի կրնիւթ։ 4. իւիճօսալ կրնիւթ։ 5. բաղդատ կրնիւթ։ 6. իսպէր պուպկիչքն կրնիւթ, հանճարը վէրմիւթ։ 7. վերծուի պէսիւթ, գաւ ներօրիւթ։ (*μσ.*) նիլսէրչիւթ (պէսիպիճուի), գատաստանի կրնիւթ։ 8. հէրմիւթ կրնիւթ, սիճիւթ վէրմիւթ, գաւսով ֆալ կրնիւթ, ֆալ կրնիւթ, ֆօրի կրնիւթ։ 9. ֆատալ կրնիւթ, գիտօխ ներօրիւթ։ 10. վերմէ կրնիւթ, բերի՝ չէն կրնիւթ։ 11. գանի՝ ֆէչաս կրնիւթ։

Κρίνων - ῶνος (ὁ) καὶ

Κρινωνιὰ (ἡ) giglieto, luogo piantato di gigli. շուշանանոց։ ղուդափէզէթ։

Κρισοβόλος (ὁ, ἡ) chi scanna, e immola de' montoni. խոյեր զէնօղ՝ զոհող։ ֆօշըր պիսիւ՝ ֆատրան ասանի։

Κρισοδόκη (χη) - ης (ἡ) tavola sù cui si muove l'ariete. սախատի, որուն վրայ կըշտրմիւ խոյ մեքենան։ օլ ֆախտա, անոր խոչխրիներուն տէ սուշտուբը գիներուն պիտիկին։

Κρισοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'ariete. խոյ մեքենայիւն ձեւը ունեցող։ գիներ պիտիկիւնիւն պիչիֆիներ։

Κρισοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa d'un montone. խոյի գլուխ ունեցող։ ֆօշ դուլը։

Κριοκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. batter coll'ariete, arietare. խոյ մեքենայով զարնել։ պիտիկներ իւլ կուրմաք՝ չարմիլ։

Κριομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere coll'ariete oppure come i montoni. խոյ մեքենայով կամ խոյերու պէս կռուիլ՝ պատերազմիլ։ պիտիկներ իւլ խոյօտ ֆօշ կիւռ պեօյշիւթ՝ պիտիկիւթ։

Κριομαχία - ας (ἡ) combattimento di montoni. խոյերու կռիւ։ ֆօշ պեօյշիւլ։

Κριόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'ariete, di montone. խոյ մեքենայի՝ խոյի ձեւ ունեցող։ պիտիկներ՝ ֆօշ պիչիֆներ օլան։

Κριὸς (ὁ) montone. 2. ariete (macchina). 3. ariete (segno del zodiaco). խոյ (կենդանին)։ 2. խոյ (մեքենան)։ 3. խոյ (հասատակզուֆիւնը)։ ֆօշ, հափլ, ֆէչլ, նէրֆէչ։ 2. պիտիկներ։ 3. հասիլ պօրճօս։

Κριοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia de' montoni. խոյ ուտող։ ֆօշ իչիչի։

Κριοφόρος (ὁ, ἡ) che porta l'ariete. խոյ մեքենան կրող։ պիտիկիւնի իաչչան։

Κρίσιμος - η ῆ ος - ον. decisivo. վճռական, որոշիչ, բացատրիչ։ ֆօրը, հէ֊ֆիճնիւթ, ֆիճնէչի։

Κρίσις - εως (ἡ) giudizio, sentenza, processo, lite. 2. (*ἰατρ.*) crisi, miglioramento o peggioramento di malattia. գատաստան, վճիռ, գատակնիք, ֆօրըչիլ, կապ։ 2. հիւանդութիւնի ազէկի կամ գէշի գառնալը։ էրթիւթ, հիւսթ, ֆրիլ, ֆալը, գալ, նէյը։ 2. պիր հասդալէլըն նայնի ֆիւոյա պիտիկի։

Κριτέον, θετ. τ. *Κρίνω*.

Κριτήριον (τὸ) tribunale. 2. (*φιλοσοφ.*) la facoltà di giudicare, giudizio. ատեան, գատաստանարան։ 2. գատավարիւն կամ ըռուսիֆիւն, գատաւ։ պիլճի, պիլճիկ։ 2. իւր իիճալըրըն պիրիւնճիլերէ իւլ օլան պունախկինին նայօտ պունախկինիչիլէնին ֆէրք իտէն ֆօվկինի բառնինչիւ։

Κριτὴς - οῦ (ὁ) giudice. գատաւար։ էրթիւֆը, հասիւ։

Κριτικὸς - ἡ - όν. atto, abile a giudicare sulle opere antiche, critico. հին մատեանը գատելու՝ քննելու յարմար։ նուիճ տիլճալըրը պիլճիլ նիճիկ մարդ։ (*ὅθ.*) *Κριτικοὶ* (οἱ) i critici, quelli che giudicano sulle opere antiche. գատաւոխա հին մատեանից, գրագատ։ նուիճ տիլճալըրէն իւնճիլ նէրճիլ՝ իիճիֆիլ՝ պիճիճիլ, ֆօֆէթէ։ *Κριτικὴ* - ῆς (ἡ) (*ἐννν. τέχνη.*) critica, criticismo, la scienza di giudicare sulle opere antiche. գատաւութիւն՝ քննադատութիւն (գրոց), հին մատեաններըը քննելու արհեստը։ պիճիլ, նուիճ տիլճալըրէն պիճիֆիլ՝ պիճիճալը՝ պիճիլ կրնիւթ պունախկիւ։

Κριτὸς - ἡ - όν. giudicato, scelto, ottimo. գատեալ, ընտրեալ, ամենալաւ։ չէրթիւթ իճօրլիւ, խոխլիկնիւլ, պէչէնէչ, էվ֊լու։

Κροαίνω. M. ανῶ, scalpitar il suolo. (parlandosi di cavallo), razzare. գոփր հասանիլ (ձիու վրայ)։ իւլինիւթ, այլալընը իւրէն ասրմաք (ան հաճլըն)։

Κροκάλη (ἡ) ghiaja, sassolino. 2. riva. խիճ, պզտիկ քար։ 2. ծովափն։ սահթ իսկըլըչ։ 2. գինիչ տինորը։

Κρόκη - ης (ἡ) trama, borra. բէհեզն, խուզածք։ որդոյ, բէֆիւթ։ 2. = *Κροκάλη*.

Κροκιδίζω. M. ίσω. raccogliere la borra, il bioccolo della veste di qualcheduno. 2. (*συνεκδχ.*) adulare. մէկին լաթին վրայ եղած խուզածքը՝ ծուռտը ժողվել։ 2. շողոքորթիլ, չղտիլ։ պիրիւնի խոպոլընէն իւղիրիւթ օլան նասն ըսպասնա՝ էտրէչէնը՝ իւսթելիլ։ ըսթելմաք։ 2. իւլիսկլանմաք։

Κροκιδισμὸς (ὁ) τὸ οὗσ. τ. *προηγ.*

Κροκίζω. M. ίσω. aver il color di croco, di zafferano. քրքումի գոյն ունենալ։ չաֆրան րենկինէթ օլմաք։

Κρόκινος - η - ον. fatto di zafferano, di

color di zafferano, giallo. *քրքումի գի-նուած, քրքումի գունով, դեղին.* ըմ-բռանման խոթելը, ըմբռան ցիւնիւթ, ասր:

Κροκίς - ίδος (ἡ) *ὑποκορ. τ. Κρόκη.* borra, bioccolo. *խուզածք, ծուառ.* Խան ԲօլՀ-էԷԸԼԸ. ԽուՀ, ՀԻԴԱՊԻՆԻ.

Κροκοβαφής - έος (ὁ, ἡ) tinto di zafferano. *քրքումի ներկուած.* ըմբռանիւթ գոյնոված:

Κροκοβαφία - ας (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Κροκοδειλέα (ἡ) sterco di lucertola. *մողեսի քակոր.* ԹԷՐԻՒԻԹԼԻ՝ ԹԼԼԷՐ ԳՕՓ:

Κροκοδειλιας - άδος (ἡ) = *Κροκοδείλεον.*

Κροκοδείλειος - η - ον. di coccodrillo. *կոկոդրիլոսի պատկանած.* ԲԻՒՈՒՀ՝ ՆՀԻՆԻ ԳԼԷՂՔԻՆ ԳՈՅՐ:

Κροκοδείλειον (τὸ) il legno odorifero dell' aspalato. *ասպալաթոս ըսուած անկին ա-ռաւշհամ փայտը.* ասՓԼՐԻՕ ԱՆԸՆՆ ՓԻԳԱ-ՆԸՆ ՓՕՓԼԸՆ ՕԳՈՆԱՆ:

Κροκόδειλος (ὁ) coccodrillo (animale anfibio). 2. sorta d'arzigogolo, di sofisma. *կոկոդրիլոս, սքեմատ (երկակիդծագ կիներգանի).* 2. *կեղծ մը խարեպան ձեռնա-ԱՐԿԱԼԻՒԹԻՒՆ.* ԲԻՒՈՒՀ, ՆՀԻՆԻ (ԱՐՐ ՆԻՆ ՀՒՐ ՈՒԹ ՀՒՐ ԲԻՒՐՈՒԹ ՓԻՆԻՆԸ) · 2· ԱՐՐ ՈՅ ԳԻԼԻԼ ԲԻՒՀԻՀ, ԲԻՒՀԻՐ:

Κροκοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile al zafferano. *քրքումի նման.* ԸՄԲՌԱՆ ՓԻՆԻՆ:

Κροκόμαγμα (τὸ) la vinaccia del zafferano dopo averne estratto l' olio. *քրքումին եղը հանելէն ետքը մնացած կո-ԽԱԾՔ.* ԸՄԲՌԱՆԻ ԽՈՂԸԸ ՍՊԳԻՐԱՆ ՕՂՈ-ՂԻՐ ԲՈՒՆ ՓԻՊԻՒ:

Κρόκος (ὁ) croco, zafferano. 2. torlo d' uovo. *քրքում.* 2. *Հաւկիթի դեղնուց.* ԸՄԲՌԱՆ. 2· ԽՈՒՀԲՐԱՆԻՆ ՍՈՐՏԸ:

Κροκόω - ῶ. M. ώσω. tinger di zafferano: *քրքումի ներկել.* ԸՄԲՌԱՆԻՒ ԳՈՅՆԱՒ:

Κροκυδίζω. M. ίσω. = *Κροκιδίζω.*

Κροκυδισμὸς (ὁ) = *Κροκιδισμός.*

Κροκὺς - ύδος (ἡ) = *Κροκίς.*

Κροκύφαντος (ὁ, ἡ) tessuto con filo finissimo. *խիտ բարակ թելով հիւսուած.* ԸՄԲՌԻ ՒՆԻՆ ԲԻՒ ԻԼԻ ՓՕՓԱԽՄԱՆ. (*οὐσ.*) *Κροκύφαντον* (τὸ) velo, tela finissima. *կանանց բոլ, բեհեզ.* ՓԻԼՂԻՒՓ, ՊԷ-ՐԲԱՆԹԻՒ, ԲԻՒ:

Κροκωτὸς - ὴ - όν. tinto di zafferano. 2. tessuto con finissimo filo. *քրքումի ներկուած.* 2. *խիտ բարակ թելով հիւսուած.* ԸՄԲՌԱՆԻՒ ԳՈՅՆԱՒՆԱՆ. 2· ԸՄԲՌԻ ՒՆԻՆ ԲԻՒ ԻԼԻ ՓՕՓԱԽՄԱՆ՝ ԼՕՐԻՒԼԻՒ:

Κρόμμυον καὶ Κρομυον (τὸ) cipolla. ասԼ. ՍՈՂԱՆ:

Κρομμυοπώλης - ου (ὁ, ἡ) venditor di cipolle. ասԼ ԾԱԲՈՂ. ՍՈՂԱՆ ԱՍՐԱՆ, ՍՈ-ՂԱՆՉԸ:

Κρομυών - ῶνος (ὁ) luogo piantato di cipolle. ասԼ ԱՆԿԱԱԾ ՏԵՂ. ՍՈՂԱՆ ՓՏԻԼԻ ԻՒԲ, ՍՈՂԱՆԼԸՔ:

Κρόνιος - α ἤ ος - ον. vecchio. rancido. 2. sciocco. ՀԻՆ, ՀԵՂԱԾ. 3· ԱՆՓԱՄ, ԽԵԼ. ԼԻՒ, ԼՒՆԻՒԼ. 2· ԼՒԼԻԸ, ՓԵԼԻ:

Κρόσση (ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) il cerchio sporto del castello. *ամրոցին գուրս եղած չրջանը.* ԹՒԼՒՆԻՆ ՓԼՒՐԸ ԼԸՐՄԼ ԽԱՒ-ՂՐԼԸ ԼԻՀԼԻՒՒ՝ ՓՈՅԼԻՒ ԲՈՒԼՂԸ, ԹՒԼԻ ՊԻՐԻՆԻ:

Κροσσὸς (ὁ) frangia. *Ծոպ (լաթերու).* ՍՒՂՔ (ԽՈՓՈՂՔԸՆ):

Κροσσόω - ῶ. M. ώσω. frangiare. *Ծոպեր գնել.* ՍՒՂՔ ՔՕՓՔ:

Κροσσωτὸς - ὴ - όν. frangiato. *Ծոպաւոր, վերլուսար.* ՍՒՂՔԼԸ:

Κροταλίζω. M. ίσω. battere, suonare il sonaglio, o come il sonaglio. 2. far rumore. 3. applaudire. *բոժոժ կամ բո-ժոժի պէս զարնել, Հնչեցընել.* 2· ՓԱ-ԹԱԱՍՍ ՀԱՆԵԼ· 3· Ծափ ԶԱՐՆԵԼ· ԼԵՒ-ԼԵՐՓԱՐ ԼՐՄԱՒ՝ ԼՈՐՄՔ, ԽՈՒՀՈՒ ԼԵՒԼԵՐՓԱՐ ԼԻՒ ԽՕՓԱՓՕՐԻՒ· 2· ԼՈՒՄԻԱ ԽՕՓՔ· 3· ԻՒ ՓՕՓՔ:

Κροτάλιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κρόταλον.* orecchino di perle. *մարգարտե օղ գդեա-նի միփէն փնթի:*

Κροτάλισμα (τὸ) il suono del sonaglio. *բոժոժին Հնչիւն · ԼԵՒԼԵՐՓԱՐԼԻՒ ՓՆԹԻ:*

Κροταλισμὸς (ὁ) applauso. *Ծափահարութիւն.* ԻՒ ՓՓՈՒԱԾ, ԻՒ ԼԵՐՓՈՒԱԾ:

Κρόταλον (τὸ) sonaglio, crotalo, nacchera. 2. battagliuolo di mulino (*Ital.* claquet, traquet). 3. taccolino, ciarlone. *բոժոժ, ծնծղայ, բամբիռ.* 2· ԲԻ-ԿԱՆԱՊԱՐԻՆ Ծակին մէջ ՔԱՐԻ ՀԱՐԺՈՂ, ԽԱ-ՂԱՂԱԿԱՆ փոսի կտոր մը· 3· ՀԱՒԱՐԱՏ-ԼՈՒ, ՀԱՀ, ԼՂՓՈՐ· 2· ԳԱՆԳՐՓԻ ԲԱԼԸՆ ՓԻՒԼԻՆԻՆ ԽՈՓԸՆ ՕԼՈՒԼԸ ՕՓՈՆ ՂՓՐԼԸ· 3· ԼՖՕՒՉԻ:

Κρόταφος (ὁ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) tempia. *քունք · լոփոք, ֆալաթ ԲՈՂԸ:*

Κροτέω - ῶ. M. ήσω. batter con rumore, suonare. 2. applaudire. 3. parlar con enfasi o ad alta voce. 4. scotolare, martellare. 5. (*συνεσχ.*) metter in opera, comporre, formare. 6. (*χ. πτ.*) far rumore, suonare. *փամփաւոցով զարնել, զար-նել.* 2· Ծափ ԶԱՐՆԵԼ· 3· ԱՂԱՂԱՒԱՐՈՒԱ-ԹԻՒՆՈՎ ԱՂԱՂԱՒ ԽՈՍՔԵՐՈՎ ԿԱՄ ԲԱՐՁՐ ՁԱ-ՅՆՈՎ ԽՕՍԼ· 4· ՍՈՒՐԼ, (ՎԱՐՊԵՏ) ՄԱՐՏԻՈՎ ԶԱՐՆԵԼ՝ ՃԱՆՃԼ· 5· ԳՈՐԾՔԻ ԳՆԵԼ, ԲԱՆԱ-ՑՅԵՆԵԼ· 6· ԱՂԱՂԱԿ՝ ՓԱՓԱՒՈՑ ՀԱՆԵԼ, ՀՆՉԵԼ· ՓՈՔԵՐՔԸ՝ ԼԻՔՒԼԻՒ ԻԼԻ ՎՐԱՆ, ԼՐՄԱՔ· 2· ԻՒ ՓՈՓԱՆ՝ ԼԵՐՓԱՔ· 2· ՓԱ-ՓԱՒԼԻՒ՝ ԲԻՒՀԻՐ ԽՈՍՈՒ ԽՒՀՈՒՆ ԱՎԱՂ ԽՕՍ ԼԵՐՔԵՐԸ ԼՒՒՀՈՒ· 4· (ԽՂՃԻՒՆ) ԲՈՒՆՏԼԵՆԵԼ, ԲՈՒՆՑԼՈՒՆ, ԼԱՓԼՓ ԻԼԻ ՎՐԱՆ, ԼԱՓԼ ԼՒՒՀՈՒ· 5· ՅԱՐ ԼՒՒՀՈՒ, ԲԻՐՓԼՈՒ ԼՒՒՀՈՒ· 6· ԽԱ-ԲԱՐԸ ԼՒՒՀՈՒ, ԼՈՒՄԻԱ ԼՒՒՀՈՒ, ԽՕՒՀՈՒ·

Κρότημα (τὸ) = *Κρότος* (2).

Κρότησις - εως (ἡ) l'azione di applaudire, di far strepito. *Ծափ զարնելը՝ փամբա-ռաց Հանելը.* ԻՒ ՓՓՈՒԱԾ ԼՈՒՄԻԱ՝ ԼԻՔԻՆԻՔ ԼՒՒՀՈՒ:

Κροτητὸς - ὴ - όν. battuto. 2. suonato (instrumento). *զարնուած.* 2· ԼՈՒԱԱԾ՝ ԶԱՐՆՈՒԱԾ (ՆՈՒԱԳԱՐԱՆ). ՎԱՐՎԱՀԱԾ. 2· ԼԵԼՒՒԱԾ (ԼԱԼԻԸ):

Κρότος (ὁ) strepito, rumore. 2. applauso. 3. ciarle, mucchio di parole senza verun significato. *ազդակ, փամբռաց.* 2· Ծափահարութիւն· 3· ԽՕՍՈՒԱ ՉՈՒՆԵ-ՑՈՂ ԲԱԼԱՂԱԿՔ ԼԵԼՈՒՆ ՄԱՐԳ՝ ԱՐԱՐՔԱՑ· ԼՈՒՄԻԱ, ԼԻՔԻՆԻՔ, ՓԱՔԵՐՔԸ· 2· ԻՒ ՓՓՈՒԱԾ· 3· ՀՆՉՈՒՈՒԱԾ ԼՈՒՄ՝ ՈՒՐԱ ԻԼԼԵԼ ԲԵԸ:

Digitized by Google

Κράτωρ-ωρος (ὁ) = Κυνοραϊστής. 2. = Κῖκι.

Κροῦμα (τὸ) battimento. 2. suono d'un instrumento. զարնելը · 2 · Նուագարանի ձան՝ հնչիւն · լարուած · 2 · լալիս ակռ՝ ֆայրեր։

Κρουματικός - ή - όν. che concerne i suoni della musica. երաժշտութեան ձայներու պատկանած · լալիս ակորտներ՝ ֆայրեր վերաբերեալ։

Κρουματοποιὸς (ὁ) suonatore d'instrumenti. Նուագարան զարնօղ, լալօղ · լալ կ՚ լալի, լալիչ · 2 · = Μελοποιός.

Κρουνίζω. M. ίσω. far zampillare, sgorgare, spander dell'acqua quasi dalla chiave della fontana. ևուրը ցայտել տալ՝ հոսեցընել, ծորակարանի մը պէս ևուրը վազեցընել · տայս ֆիսկիները՝ ափերդ որ, հաւլափան ևուր տայս տալը վերի։

Κρουνὸς (ὁ) sorgente, scaturigine. 2. chiave della fontana. աղի ևուր, ազբիւրներ, ևուր ակ · 2 · ծորակարան. ֆայնոփ, ֆաուսէ գալը · 2 · հաւլափ։

Κρουπεζα (ἡ) scarpa di legno, zoccolo (Γαλλ. sabot). փառէ մուճակ, առնաալ · տրան ֆառնգարտ, նալը։

Κρουσιμετρέω - ῶ. M. ήσω. ingannar nel misurare, o pesare battendo in una parte della bilancia. չափելու ատ խաբել կամ կշռարքին ատկ կողմը զարնելով կշռել · Խալխոփ ալտրիմէ, խոխօր ֆիրտըրիքին ակռ ֆօլտնա վտրտրէ ֆրիմէ։

Κρουσιμέτρης - ου (ὁ) καὶ

Κρουσίμετρος (ὁ, ἡ) colui che misura o pesa scarsamente. պահաս չափօղ կամ կշռօղ · Խոփ Խալկին Խոխօր ֆրիմէ։

Κροῦσις - εως (ἡ) battimento, battitura. 2. l'azione di suonare un instrumento. զարնելը, հարուած · 2 · Նուագարան չալելը՝ զարնելը · լարուալ, վտրտելէր · 2 · լալիս լալիմը։

Κρουστικός - ή - όν. che vien a battere l'orecchio, sonoro. 2. inducente, imprimente. ականջին հնչօղ, ներգործականաւոր · 2 · համոզիչ, ձգիչ, տպաւորիչ · ֆօլտալ Խրիխ, ահնէնէլ · 2 · Խոխօր ֆրիսրէ Խոխ, գօռա Խոխ, ֆիխիսէլ։

Κρούω. M. κρούσω. battere, far del rumore battendo, bussare. զարնել, զարնելով փոքաւոց հանել, չալել (դուռը). լարուէ, վտրտրէ լտնգիս՝ ֆօքէտրտ ևիփ, լալմէ (ֆուռայս)։

Κρύβδην, ἐπίῤῥ. di nascosto. գաղտուկ · ևէլիմէ, Խոֆիմէ։

Κρυμαλέος - έα - έον. gelato, frigido. սառած, ցրտագին · փնդ գալըմըշ, օզնած։

Κρυμοπαγὴς - ές (ὁ, ἡ) agghiacciato. սառեցեալ, սառած · փնդմնալ, փնդ գալըմըշ։

Κρυμὸς (ὁ) il rigore dell'inverno. 2. il freddo della febbre. ձմեռուան դառնութիւնը · 2 · տենդին սարսուռը, գող ևերմանի · ֆէլէն լիարեթի · 2 · ֆիւրհուհ (ոքիմ հոթլնա)։

Κρυμώδης - εος (ὁ, ἡ) agghiacciato, frigido. սառած, ցրտագին · փնդ գալըմըշ, օզնած։

Κρύος - εος - ους (τὸ) freddo, gelo, ghiaccio. ցուրտ, սառնամանիք · օզնած, փնդ։

Κρυόω - ῶ. M. ώσω. raffreddare, agghiacciare. պաղեցընել, սառեցընել · օզնեցընել, փնդացընել։

Κρυπτάζω. M. άσω. nasconder con attenzione. ուշադրութեամբ՝ խնամով պահել · ֆէլէֆլիլէ ևէլլեհէ։

Κρυπτεία (ἡ) esercizio di rubare e di nascondere. գողնալու ու պահելու հմտութ եղած կրթութիւն · լալէէ ևէլլեհ հոթլնա օլան ևալէ։

Κρυπτέον, Θετ. τ. Κρύπτω.

Κρυπτεύω. M. εύσω. imboscare, insidiare, esser in aguato. գաղնել, գաղան գտնել · ֆաուսայս ևէրհէ, ֆաուսա ֆտրհէ։

Κρύπτη (ἡ) luogo, strada sotterranea. գետնի տակը եղած տեղ՝ ճամբայ · ևէր ալիքնտա օլան հոհլ՝ ևօլ։

Κρυπτηρία (ἡ) καὶ

Κρυπτήριον (τὸ) nascondiglio (Λατ. latibulum). պահուելու տեղ · ևէլլեհնիճէ հոհլ։

Κρυπτήριος - α ἤ ος - ον. (luogo) in cui si può nascondere. պահուելու յարմար (տեղ) · ևէլլեհնիճէ (հոհլ)։

Κρυπτικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. perito a nascondere. 2. (τρπ.) ipocrita, dissimulatore. պահելու մէջ վարպետ, պահելուն եղանակը գիտցող · 2 · կեղծաւոր · ատլտմտա սոսգա, ևէլլեհնիճին Խօլտնա պէլէհ · 2 · փարաչ, փալավէր։

Κρυπτὸς - ή - όν. nascosto o che si può nascondere. պահուած, կամ պահուիլ կրցող · ևէլլեհնէլ՝ Խոխօր ևէլլեհնիճէր։

Κρύπτω. M. κρύψω. nascondere. 2. tener in segreto. պահել · 2 · ուրիշէ բան մը պահել՝ գաղտուկ բանել՝ չիմացընել · ատլտմտ, ևէլլեհէ · 2 · Խոխրէնտին պէր նհանի ևէլլեհէ՝ ալր ատլտմտ, փասլտրմտ։

Κρυπτῶς, ἐπίῤῥ. = Κρυφίως.

Κρυσταλλίζω. M. ίσω. brillare, risplendere come il cristallo. աչի վառիլ պէս փայլիլ՝ փալփլալ · պէլլըր ևէր ֆրլտմտ՝ Խալտիմտ։

Κρυσταλλινος - η - ον. cristallino. բիւրեղեայ, աչի վառիլ պատկանած · պէլլըր գծնէնտ՝ փ-Խալէ։

Κρυσταλλοειδὴς - ές (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - εσῶς. simile al cristallo. աչի վառիլ՝ բիւրեղի նման · պէլլըր գծնէր։

Κρύσταλλος (ὁ) ghiaccio. 2. (μτνμ.) cristallo. սառն · 2 · աչի վառիլ, բիւրեղ · գ-ալ · 2 · պէլլըր։

Κρυσταλλοφανὴς - ές (ὁ, ἡ) trasparente come il cristallo. բիւրեղի պէս թափանցիկ՝ աչով գին երեւցող · պէլլըր ևէր պէրտ՝ օպր ֆրէֆը ևէօրէնէն, չիֆֆէ։

Κρυσταλλόω - ῶ. M. ώσω. agghiacciare, far congelare. սառեցընել · փնդացընել, փնդ գալըմըշ։

Κρυσταλλώδης - ες (ὁ, ἡ) = Κρυσταλλοειδής.

Κρύφα, ἐπίῤῥ. = Κρυφίως.

Digitized by Google

Κρυφάδις, ἐπίῤῥ. × ἀντὶ Κρυφίως.
Κρυφαῖος - α - ον. = Κρύφιος.
Κρυφαίως, ἐπίῤῥ. = Κρυφίως.
Κρυφῆ, ἐπίῤῥ. = Κρύφα.
Κρύφιμος (ὁ, ἡ) = τῷ
Κρύφιος - α ῆ ος - ον. nascosto, segreto, clandestino. գաղտուկ, գաղտնի, ծածուկ. կիւլի, խոյի։
Κρυφιότης - ητος (ἡ) occultezza, occultamento. ծածկութիւն, գաղտուկ ըլլալը· կիւլիւխ, խոյիւխ։
Κρυφίως, ἐπίῤῥ. nascostamente, clandestinamente, occultamente (Λατ. clam.) գաղտուկ, ծածուկ· կիւլիցի, խոյիցի։
Κρυφόνους (ὁ, ἡ) γρμτ. ἐξήγ. τ. Κρυψίνους.
Κρύφος - εος - ους (τὸ) nascondiglio. պահելու տեղ. 2. = Κρύψις ἡ Κρυφιότης.
Κρυψίγονος (ὁ, ἡ) di cui la nascita è secreta, ignota. ծնունդը գաղտնի՝ ան-ծանօթ եղող, ուսկից ծնած ըլլալը չգիտցուող· ծվլըտօտ կիւլի վի նմանի՛, ներտին ծիվիլլիւխ կիրիվ պիլիխիդ։
Κρυψίδομος (ὁ, ἡ) di cui l'abitazione è nascosta, secreta. բնակութիւնը ծածուկ եղող, ծածուկ տեղ բնակող· ատկի օյտօզը ճանչ նամխի՛ խոյի, կիւլի ճանչլիւրուի իչտիրի խոին։
Κρυψίδρομος (ὁ, ἡ) che nasconde il suo cammino, che cammina di nascosto. ճամբան պահող՝ ուրիչի չդիտնող, գաղտուկ քալող՝ ճամբայ ընող· խօտնօս կիւլիխի, կիւլիցի խէրխի՝ ու խոին։
Κρυψιμέτωπος (ὁ, ἡ) che nasconde, cuopre la fronte. ճակատը պահող՝ գոցող· ան-ծնդիւը կիւլիխի՝ ֆոփօյան։
Κρυψίνοος - ους (ὁ, ἡ) dissimulatore, inlignitore, finto. կեղծաւոր· ֆուրչի, ֆօ-ղիւխիր։
Κρύψις - εως (ἡ) nascondimento. պահելը· կիւլիւխիւխ։
Κρυψίχολος (ὁ, ἡ) che nasconde la sua collera, che nutre del risentimento. բարկութիւնը՝ արդած ըլլալը պահող, քէնի՛ սիւ պահող· խըրտիը կիւլիխի, խօ ատիլյան, ֆօտ խոին։
Κρώβυλος (ὁ, ἡ) nodo, intrecciatura di capelli sulla sommità della testa. գլուխէն գագաթը եղած մազերու կապ՝ հիւ-սուած· պու խիւխիւխ օլան խօրխիլիք բառիմ ատլ։
Κρωγμὸς (ὁ) gracchiamento. կղկղոցի կը-նդիւնը· ֆուրս ֆօսլի էջտալ էջտալ նիւխ-օխ, ֆուրս պօսի։
Κρώζω. Μ. κρώξω. gracchiare. 2. (μτφ.) cicalare. կղկղոցի պէս կռնչել՝ կարկա-չել· 2· չարախաւսել· ֆուրս կուխ պօս ւէսֆուրճի, էջտալ էջտալ նիւխ։ 2· լռիճ-ղունէսէ նիւխ, ղշ պօղլիխ։
Κρώμαξ - ακος (ὁ) petraja. քարահող· ֆու իշտէնը։
Κρωσσὸς (ὁ) mezzina, brocca (Γαλλ. cruche.) ափար, կուժ· ֆանիա, նիւխի։
Κτάομαι - ῶμαι. Μ. κτήσομαι. acquistare, possedere. վաստկիլ, ատանալ, չտիլ· ու-լա նիւխիւխ, գաղտնօք, պիտ՝ ֆահիլ նիւ-խի, խոխիւխ։
Κτείνω. Μ. κτενῶ. uccidere. սպանել· խօլաքրէ, վերջ նիւխ։
Κτείς - κτενὸς (ὁ) pettine. 2. erpice, rastrello. 3. pettine da tessere. 4. denti anteriori. 5. le dita de' piedi e delle mani. 6. pettignone. 7. pettine, specie di conchiglia. (Γαλλ. coquille de S. Jean.) սանր· 2· սափան, ցանան, սըր-մուխ· 3· ատաղձանկիլու սանր· 4· առջի ակռաները· 5· ոտից ու ձեռաց մատները· 6· սանր (կրօնաց), սանկի սանրատեսէ սակրները· 7· կոխի, սանր (խեցեմորքի մէջ է)· ֆուրչ· 2· գոնի՝ ֆօչէրուի ֆուրչը· կէշկերէ· 3· կռնչ-ուած ֆուրչը· 4· ներ տիլլերէ· 5· ու-ոյտ գորճիլուը· 6· ֆուրչէրուն ֆուրչը, խանի անչերուի գոլտան ֆուրչ ֆօլի տիպիլեր· 7· տիպիկ ֆուրչը (ար նիվ պիտիպ տէր)։
Κτενίζω. Μ. ίσω. pettinare. սանրել· ֆուրչել։
Κτένιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κτείς.
Κτενισμὸς (ὁ) pettinamento. սանրելը· ֆուրչելէլէ։
Κτενιστὴς - οῦ (ὁ) pettinatore. սանրող· ֆուրչի։
Κτενοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile ad un pettine. սանրի նման· ֆուրչ գիներ· — ειδῶς, ἐπίῤῥ.
Κτενοποιὸς (ὁ) pettinagnolo. սանրա-գործ, սանր չինող· ֆուրչճի, ֆուրչ խոխ։
Κτενοπώλης - ου (ὁ) venditor di pettini. սանր ծախող· ֆուրչ ատլան։
Κτενώδης - εος (ὁ, ἡ) = Κτενοειδής.
Κτενωτὸς - ή - όν. pettinato. 2. tessuto. 3. dentato, fatto in forma di pettine. սանրատած· 2· սատկանկիլ· 3· ա-սանձանէ, սանրի ձեւով չինուած· ֆու-րտնիլ· 2· փօփանիլ· 3· փէլլէ, ֆուրչ ֆօլի փէլլերէ օլան։
Κτέρεα (τὰ) i funerali, l' esequie, il mortorio. յուղարկաւորութեան հանդէս, մահկանացի· ճկնի, ճկնալի։
Κτερείζω. Μ. ίξω καὶ
Κτερίζω. Μ. ίσω. celebrar i funerali, far l'esequie, esequiare, far il mortorio. (Λατ. parentor, justa facio.) յուղար-կաւորութեան հանդէս՝ մահկանացը կա-տարել· ճկնի ընէլ, ընել, խօխի՝ չի-նելիւ ֆօլտըմուխ։
Κτέρισμα - ατος (τὸ) = Κτέρεα. esequie, mortorio, funerali. յուղարկաւորու-թեան հանդէս, մահկանացի· ճկնալի, ճկնի խօլի՝ կիօմի՝ չինելիւ։
Κτεριστὴς - οῦ (ὁ) colui che sepellisce i morti (Λατ. libitinarius.) մահկանեցը թաղող· խօլաներէ կիօմին։
Κτηδών - όνος (ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) l'intrecciatura delle vene o delle fibrille ne' corpi. մարմիններու մէջ գտնուող երակներուն կամ մանրաթելիներուն հիւս-ուքը· ինչնէրուի պօլտանի ֆօնտրտրէ՝ իմի ըրէտրէ խօրխ-օխ։
Κτῆμα - ατος (τὸ) acquisto, possessione, avere. վաստակ, սեպհականութիւն, քիչք· ֆա-ղանի, մլ, գոյք, վրիչիի։

Digitized by Google

Κτηματικός - ή - όν. possedente, ricco. ընչաւէս, հարուստ · լիրկնիկ, պինդ։
Κτημάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κτῆμα.
Κτηματίτης (ὁ) = Κτηματικός.
Κτηνηδὸν, ἐπίῤῥ. come le bestie. անասնոյ պէս · հոյլեան կերպ։
Κτηνίατρος (ὁ) veterinario. անասնաբոյժ, անասնոց բժիշկ · հոյլեանի հիւանդ, պետ։
Κτηνοβάτης - ου (ὁ) che si congiunge, fa commercio carnale colle bestie, bestiale. անասնագէտ · հոյլեն իւր գոյլան՝ գիտակ իրեն։
Κτηνόομαι - οῦμαι. M. ωθήσομαι. diventar bestia. անասնանալ, անասնոյ գառնալ · հոյլեանիլիմիք, հոյլեան գիտիմիք։
Κτῆνος - εος - ους (τὸ) bestia da soma, da vettura, giumento, somiere, bove, pecora. 2. (ἐν γέν.) bestia, bestiame. բեռնակիր անասուն, գրաստ, եզ, ոչխար · 2. անասուն, անգիտ · ինէ իրալէյան հոյլեան, պիլիր, խօլխոզ, ծոյան · 2. հոյլեան, հիվոր, պիհիք, գաղար։
Κτηνοστάσιον (τὸ) stalla di bestie. անասնոց սխտա · հոյլեանի սիրէրը։
Κτηνοτροφεῖον (τὸ) luogo, ove si nutriscono le bestie. անասնոց կերակրուելու տեղը · հոյլեանիքի պահելիքիմի համար. = Κτηνοστάσιον.
Κτηνοτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrir delle bestie. անասուն պահել՝ կերակրել՝ անասնանել · հոյլեանի պահելիմիք։
Κτηνοτροφία - ας (ἡ) nutritura, il nutrire delle bestie. անասուններ պահելը՝ անասնանելը · հոյլեանի պահելիմիք։
Κτηνοτρόφος (ὁ, ἡ) nutritore di bestie. անասուն պահող՝ անասնաճող · հոյլեանի պահելիքի։
Κτηνώδης - εος (ὁ, ἡ) brutale. անասնական · հոյլենի։ — ωδῶς, ἐπίῤῥ.
Κτηνωδία - ας (ἡ) brutalità, bestialità. անասնականութիւն · հոյլենիլիք։
Κτήσιος - α, ᾱ ος - ον. appartenente alla possessione, proprio. սեպհականութեան պատկանած, սեփական · հոլ՝ գլխի գործ, ուղղ պետրիներին. (ἐπὶ θεῶν) = Ἐφέστιος ἢ Πλουτοδότης.
Κτῆσις - εως (ἡ) possessione, acquisto. սեպհականութիւն, կալուած, վաստակ · հոլ, գլուխ, գաղանի · = Κτῆμα.
Κτητικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. perito ad acquistare. 2. (γρμτ.) possessivo. վաստակելու ճանկան գիտցող · 2. սեպհական · գալանմունք նշանակիչ, գալանական նշանակութիւն · 2. նիւթական։
Κτητὸς - ἡ - όν. posseduto. 2. che si può possedere. սեպհեալ · 2. սեպհանելի կարելի, ձեռք բերելուս · նիւթնիչ, իւր ինչ գալանելի · 2. նիւթնիչականիչ · իւր ինչականիչ · (ὀθ. οὐσ.) Κτητὴ (ἡ) schiava comprata. ծախու առնուած գերի կին՝ ազախին · առնչ ալէնդ նիւթ գործ՝ հոլանդ։
Κτήτωρ - ορος (ὁ) proprietario, possessore. սեպհական, բանի մը տէր · գլխ սեպհական, հոգաբար, հանի։
Κτίζω. M. ίσω. fabbricare, costruire. 2. (ζρφ.) creare. շինել, կառուցանել · 2. սահմանել · խափտ, գործադ, պինա նիւթ · 2. խալ նիւթ, նշանակել։
Κτιλεύω. M. εύσω. addomesticare, ammansare. ընտանեցընել, ձեռնել · ալէզգրմտ, խաղալչմտ, գալչակնմտ։
Κτίλος - η - ον. ammansato, addomesticato. ձեռնած, ընդգիտցեալ, ընտանեցեալ · խաղալնուել, գալչակնիլ, ալէզմիլ։
Κτιλόω - ῶ. καὶ (μσ.) Κτιλόομαι - οῦμαι. M. ώσω - ωμαι. addomesticare, rendersi famigliare, amicarsi con qualcuno. ընտանեցընել, իրեն ընտանի՝ բարեկամ՝ մտերիմ ընել, բարեկամանալ · ալէզգրմտ, վերնիչին գալ՝ նշան նիւթ։
Κτιμένος - η - ον. × ἀντὶ Ἐκτιμένος.
Κτίννυμι ἢ Κτιννύω = Κτείνω. (σῦχρ. μόνον κυρ. εἰς τὰ σύνθ.)
Κτίσις - εως (ἡ) costruzione, fondazione. 2. creazione. կանգնուած · կառուցուած · 2. սահմանուած · գործ, պինա նիւթ · 2. նշանակ · 3. (συνεκθχ.) ἀντὶ —
Κτίσμα - ατος (τὸ) cosa costruita, fabbricata, fabbrica. 2. creatura. շինեալ՝ կառուցեալ իրը, շէնք, շինուածք · 2. արարած · նիւթնիչ՝ գործուելս՝ նիւթ, պինա · 2. հնչած։
Κτισματολατρεία - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ Κτισματολατρέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —
Κτισματολάτρης - ου (ὁ) (ἐκκλησ.) adoratore delle creature. արարածներըը պաշտող · հնչածիմիք նիւթան։
Κτιστὴρ × ἀντὶ —
Κτίστης - ου (ὁ) costruttore, fabbricatore, fondatore. 2. (ζρφ.) creatore. շինող, կանգնող, կառուցանող · 2. արարիչ, սահմանիչ, հաստիչ · նիւթան, պինա իրին, գործան · 2. նշանակիչ, նշանիչ իրիմի։
Κτιστὸς - ἡ - όν. creato, costruito, fabbricato. սահմանուած, շինուած, կանգնուած · նշանիչ օլմալ, նշանուելիչ, գործուելմիչ, պինա օլմալ։
Κτίστωρ - ορος καὶ
Κτίτης - ου καὶ
Κτίτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Κτίστης.
Κτόνος (ὁ) (κτείνω.) uccisione. սպանութիւն · կոլդիրմիչ, գան։
Κτυπέω - ῶ. M. ήσω. strepitare, risuonare, romoreggiar battendo. գոռգոռալ՝ ազազակ հանել, զարնելով շառաչ՝ հնչել. լսանիլ՝ գոռգոռալ նիւթ, նետիլ, կարթած լսանիլ կէտիմիք։
Κτύπημα (τὸ) strepito, romore, battitura, fracasso. աղաղակ, գոռգոռալ, զարկուած, բռմբիւն, ծնգիւն. լսանիլ, գոռգոռալ, կիրթիլիմ, կարգմ, կօրմ։
Κτύπος (ὁ) squillo, suono, strepito. հնչիւն, բռալիմիւն. կօրմակօտ կրգմիչ գոռգոռ նիւթ՝ սիրտ՝ կերակուր։
Κυαθίζω. M. ίσω. bere o dar a bere con un bicchiere. գաւաթով մը խմել կամ խմցնել տալ · գլխ գոփեհ իւր իրին, խօսք իրիմ իւր գիրերիմ տալիմիք։ = Κωθωνίζομαι.
Κυάθιον (τὸ) καὶ
Κυαθὶς - ίδος (ὁ) καὶ
Κυαθίσκος (ὁ) ὑποκορ. τοῦ
Κύαθος (ὁ) ciotola, tazza, bicchiere,

Digitized by Google

calice. 2. ciato (sorta di misura.) ըմպանակ, գաւաթ, ակօհ. 2. մարդ մը առ հասարակ ՀԻ անգամ մը ՀՂ արչափ ար գինի կրնայ խմել նե, այնչափ գինի առնող պարունակօղ չափ մը. փնտռե, խոփ. 2. ինանչն ալեխալնի պէր փեֆտա իչեխտնէ ֆտատ լտտող ալն պէր Նիվ Եօղլե։

Κυαθώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla tazza, alla ciotola. ակհՀի՝ ըմպանակի նման. ինա՝ փնտնէ՝ ֆտֆեն պէնէր։

Κυάμειος (ὁ) (ἐπὶ λίθου) ciammea (sorta di gemma). բակլայի ձեւով պատառակուած քար մը. փոքր պիլէֆէրե պէր պէնէր։

Κυαμευτὴς - οῦ (ὁ) che da il suo suffragio colle fave. բակլաներով քուէ նե տող. փոքր իչի ֆտատ ալան։

Κυαμευτὸς - ή - όν. eletto, scelto colle fave cioè co' suffragi. բակլաներով ալեքէն քուէներով ընտրուած. փոքր իչի խոխ ֆտատ իչե խոխլիէնէվլ։

Κυαμεύω. M. εύσω. scegliere, eleggere colle fave cioè co' suffragi. բակլայով ալեքէն քուէով ընտրել. փոքր խոխ ֆտատ իչե խոխլիէխէ։

Κυαμίζω. M. ίσω. (ἐπὶ κοράσ.) far capo (trattandosi delle papille), esser nubile. պսիէլ (սոխկներու), Հարսնացու ըլլալ. գալ վերֆէ, ինէվլիէնֆէ (նմկէներ հոփլըմա), գալիը օլմաֆ. 2. = Κυαμεύω.

Κυαμοβόλος (ὁ, ἡ) = Κυαμευτής.

Κύαμος (ὁ) fava. 2. (συνεκδχ.) suffragio. 3. (μτνμ.) testicolo, coglione. 4. capitello, papilla. 5. sorta di misura presso i medici. բակլայ. 2. քուէ. 3. ձըւանկը. 4. պսիտնկը սոխանդ, ծիծերուն գլուխը. 5. ըսա բժշկաց սեռակ մը չափ. փոքրայ. 2. փոքր. 3. իլաչ, խոխ. 4. նմկէ գալը. 5. հիւանդներ դեղապնակի պէր Նիվ Եօղլե։

Κυαμών - ῶνος (ὁ) luogo piantato di fave. բակլայ տնկուած տեղ. փոքլըէ։

Κυάνειος - α - ον. × ἀντὶ Κυάνεος.

Κυάνεος - α - ον. turchino, azzurro, ceruleo. 2. bruno, oscuro. 3. orribile, tremendo. կապուտակ, երկնագոյն. 2. մուգ, իւսուխ. 3. վախնալու, սոսկալի. կիօֆ Հվլիսի, լսնկէվէրտ. 2. գօյա, գոյա. 3. Եօրկնէ, գօրկունճ։

Κυανέω - ῶ. M. ήσω. × ἀντὶ

Κυανίζω. M. ίσω. aver un color azzurro, ceruleo, bruno. կապուտակ՝ մուգ գոյն ունենալ. լսնկէվէրտ՝ գօյա բեներլի օլմաֆ։

Κυανοβλέφαρος (ὁ, ἡ) di occhi neri. սեւ աչք ունեցող. ֆտատ կիօղլի, սիահ չեչմ։

Κυανοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) = Κυάνεος.

Κυανόθριξ - τριχος (ὁ, ἡ) di capellatura nera. սեւ մազեր ունեցող. սիահ սաչլը։

Κυανόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale nere. սեւ թեւեր ունեցող. սիահ ֆտատ կանատլըրը օլան։

Κύανος (ὁ) color ceruleo, turchino, azzurro. 2. color bruno. 3. lapislazzalo (sorta di pietra). 4. fioraliso (Γαλλ. bluet). կապուտակ, երկնագոյն. 2. մուգ գոյն. 3. գանկար (պատառակուած քար մըն է). 4. չուչուն Հվասագ. լսնկէվէրտ, կիօֆ Հվլիսի. 2. գօյա բեներ. 3. լսնկէվէրտ քարը (գոհարը պէր քարի պէս). 4. կիանճիրէ պէր կիանճիրէ։

Κυανόστολος (ὁ, ἡ) vestito di bruno. մուգ գունաւոր լսեցեր Հագուող. գօյա բաղատ կիյնիգի։

Κυανόχροος - ους καὶ

Κυανόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) di color ceruleo, azzurro, bruno. երկնագոյն, կապուտակ՝ մուգ գոյն ունեցող. լսնկէվէրտ կիօֆ հվլիսի՝ գօյա բեներլի օլան։

Κυανώπης - ου (ὁ) καὶ Κυανῶπις - ιδος (ἡ) di occhi neri. սեւ աչք ունեցող. ֆտատ կիօղլի, կիւզէլ սիահ։

Κύβδα, ἐπίῤῥ. col capo ingiù. գլխիվար. գալ ալտալ։

Κυβεία - ας (ἡ) giuoco di dadi, sbaraglino. (Λατ. alea.) giuoco di fortuna, d'azzardo. քուէի խաղ, Հարթա, վտանգաւոր խաղ. զար օյունօա, իսվլըա, փոխոր։

Κυβεῖον (τὸ) = Κυβευτήριον.

Κυβερνάω - ῶ. M. ήσω. governare, reggere (la nave). կառավարել, ուղղել (նաւը). ֆտալտնմֆէ, բեկլէլէ կիմֆէ, կիւէմ կիէրֆէ (կիմէք). (ձոր. καὶ μτφρ.)

Κυβέρνησις - εως (ἡ) governamento, amministrazione, direzione (della nave). կառավարութիւն, ուղղիլը (նաւը). ֆտալտնմա, բեկլէլէ կիմֆ, իչտէ կիմֆ, կիւէմ կիէրֆէ (կիմէք)։

Κυβερνήτειρα (ἡ) Θηλ. τοῦ

Κυβερνήτηρ (ὁ) × ἀντὶ Κυβερνήτης.

Κυβερνητήριος (ὁ, ἡ) = Κυβερνητικός.

Κυβερνήτης - ου (ὁ) governatore, direttore (della nave), piloto. կառավարող, ուղղող (նաւը), նաւավարիչ. ֆտալտնճի, կիւէմի կիէրֆէն (կիմէք), բեճէչ։

Κυβερνητικὸς - ή - όν. governativo, pertinente alla governazione, perito a governare. կառավարութեան պատկանող, կառավարել՝ ուղղել գիտցող. ֆտալտնճըլըն կիւէմի կիէրֆէն գիտցող, ֆտալտնճըլըչ իչտէ կիւէմի կիէրֆէն կիմսէ պէրի։

Κυβερνισμὸς (ὁ) (γραφ.) ἀντὶ Κυβέρνησις.

Κύβερνος (ὁ) = Κυβερνήτης.

Κυβευτήριον (τὸ) luogo ove si gioca a' dadi, a' sbaraglini od un altro giuoco, biscazza. քուէներով խաղ կամ Հարթա կամ ուրիշ խաղեր խաղալու տեղ, խաղատեղ. զար օյունօա՝ իսվլը իչտէ ֆտալտնմա օյունլարը տեղը։

Κυβευτήριος (ὁ, ἡ) = Κυβευτικός.

Κυβευτὴς - οῦ (ὁ) giuocatore a' dadi, a' sbaraglini. 2. (ἐν γέν.) giuocatore, biscazziere. քուէներով խաղող, Հարթա խաղող. 2. վտանգաւոր խաղեր խաղող. զար օյունօա օյնայան, իսվլը օյնայան. 2. ֆտալտնճը։

Κυβευτικὸς - ή - όν. che concerne il giuoco de' dadi o di fortuna. քուէներով խաղցուած խաղի կամ վտանգաւոր խաղերու պատկանող. զար օյունօանօ՝ իսվլը ըսպա խոխո ֆտալտնճ գիմիլէրէ։

Digitized by Google

Κυβεύω. *M.* εὐσω. giuocare a' dadi. 2. giocare de' giuochi di fortuna, d' azzardo. *քաՀեՀթով խաղ խաղալ*. 2. *վտանգաւոր խաղեր խաղալ*. ԶԼ *օյուններ դնեմուխ*. 2. *խառնիճաղանդ դնեմուխ*:

Κύβη - ης (ἡ) testa. *գլուխ*. գԼ. *գԼիկ*:

Κύβηλις - ιος (ἡ) = *Πέλεκυς*.

Κυβίζω. *M.* ίσω. formar un cubo, dar una forma cubica. *խորանարդ մը ձեւացընել, խորանարդաձեւ ձեւով չինել*. *մանր փայտ ակնկիտով խոփանի*:

Κυβικὸς - ἡ - όν. cubico. *խորանարդաձեւ*. *հաւասարակողմ*: — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Κύβιον (τὸ) fetta di palamita salata tagliata in forma di cubo. *ապուր գնելուն ձեւով կտրատած խոր. լաթերու բիլիթ, խոշոր փալանի հաւասարակողմ պատկիտով փալանիի բիլիթ*:

Κυβιστάω - ῶ. *M.* ήσω. cader o saltare dall' alto (in mare) colla testa ingiù, far un capitombolo, capitombolare. *գլխիվար բարձրեն (ծովը) ինկնալ կամ ցատկել, ճախր առնուլ*. գԼ. *ալտը նետել վերեն (տնկնիլ) գլուխ խոթ ըլլալ*. *խոթ էջմիլ*:

Κυβιστημα - ατος (τὸ) capitombolo. *ճախր, ճախրանք*. *խոթը*:

Κυβιστητὴρ (ὁ) capitombolare. *ճախր առնօղ, դլխովճառալ*. *խոթը էջնալ*:

Κυβιτίζω. *M.* ίσω. dar gomitale (*Γαλλ.* coudoyer). *արմկով զարնել*. *վերեն իւր ընկերը*:

Κύβιτον (τὸ) cubito, gomito. *արմունկ*. *վերեն*:

Κυβοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di cubo, cubico. *խորանարդի ձեւով, խորանարդաձեւ*. *հաւասարակողմ*:

Κύβος (ὁ) cubo. 2. dado. 3. il giuoco de' dadi, sbaraglini, giuoco di fortuna. 4. numero cubico. *խորանարդ*. 2. *քառակ (զարիք)*. 3. *քառակ խաղ, զառամ, վտանգաւոր խաղ*. 4. *Ճկ հաւասարքի մը երկու անգամ ինք իրեն բազմապատկուելէն առաջ եկած արտադրեալը*. *տետ*. 2. ԶԼ. 3. ԶԼ *օյուններ, խաղալ, խաղալ*. 4. *գիր օրէնքն էին գիծի տեղերի վրայ գտնուած գնահատութեան վրայ իրեն տասնորդ*:

Κύγχραμος (ὁ) cicramo, strillozzo (uccello) (*Γαλλ.* proyer). *լորամարգին առաջնորդող՝ լորամարգին առջեւէն եկող ոգի մը թռչուն*. *գլուխը՝ ականջ, իւր ձայնէն*:

Κυδάζω καὶ (μσ.) - άζομαι. *M.* άσω - ομαι. ingiuriare, insultare, diffamare. *նախատել, թշնամանել, վատանուն առնել*. *ամօթկիզել*, *գիրս՝ ընկնել կրնալ*:

Κυδαίνω. *M.* ανῶ. lodare, glorificare. 2. confortare. *գովել, փառաւորել*. 2. *քաջալերել*. *ջոգ կրնալ*. ԼԼ *ընկերանալ, իւրնիւթ*. 2. *խոնեԼԼ կրնալ*:

Κυδάλιμος - η - ον. glorioso, illustre, generoso. *փառաւոր, անուանի, ազնուաբոյս, ազատական*. *կրնկիզուԼը, ճկնօգը, նախօգ, առաքինի, ազնիւնագ*:

Κυδάνω. *M.* ανῶ. = *Κυδαίνω*. 2. (ἀμτβτ.) = *Κυδιάω*.

Κυδήεις - εσσα - εν. glorioso, illustre. *փառաւոր, անուանի*. *կրնկիզուԼը, ճկնօգ*:

Κυδιάνειρα (ἡ) che onora, glorifica gli uomini. 2. celebre pei suoi uomini (Sparta). *պրեքը փառաւորօղ՝ պատուօղ*. 2. *պրեքուն՝ երկիր մարգերուն Համար անուանի (Պպարտա)*. *երկրէ կնկիզիլ՝ կրնկիզեալ՝ էշէնկիլեալ*. 2. *երկրէ ելլեն ճկնօգ՝ նախօգ (Ըպարթա)*:

Κυδιάω - ῶ. *M.* άσω. gloriarsi, vantarsi. *անապարծել, պարծենալ*. *պօպոխլենիի*, *փառալեզի*:

Κύδιμος (ὁ, ἡ) = *Κυδάλιμος*.

Κυδνὸς - η - όν. = *Κύδιμος*.

Κυδοιμάω - ῶ. *M.* ήσω. far tumulto. *պատուհ ընել*. *վրնվրնի՝ կռուելիք*- *կռիւ*. *կռիւ*. *կռիւ*:

Κυδοιμὸς (ὁ) tumulto, confusione. *պատուհ, շփոթմունք*. *վրնվրնի, աղմուկ*:

Κῦδος - εος - ους (τὸ) gloria, fama, onore. 2. (ἐπὶ κακοῦ) disonore. *փառք, համբաւ, պատիւ*. 2. *անպատուաբերելի, անարգանք*. *կրնկիզուԼը, ճկնօգ*. 2. *պօրնոկէզի, չկնօգ*:

Κυδωνέα ἡ *Κυδωνία* (ἡ) cotogno (albero). *սերկեւիլ (ծառը)*. *այվ պտղի*:

Κυδώνιον (τὸ) cotogna (frutto), mela cotogna. *սերկեւիլ (պտուղը)*. *այվ*:

Κυδωνίτης - ου (ὁ) (οἶνος) (vino) fatto, condito di cotogna. *սերկեւիլէ շինուած (գինի)*. *այվօրան խոթելը (չուր)*:

Κυέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Κυοφορῶ*.

Κύημα (τὸ) feto. *սաղմ*. *ալոթ*:

Κύησις - εως (ἡ) gravidanza. *յղի ըլլալը, յղութիւն*. *կնգիլէ*:

Κυητήριος - α ἢ ος - ον. che contribuisce alla concezione, al parto. *յղութեան՝ ծննդեան օգնօղ*. *հոգեկնկիլ՝ գիլուածոյ խորհուրդ՝ խրատ խոկն*:

Κυητικὸς - ἡ - όν. che può concepire o che può far concepire. *յղանալ՝ կամ յղացընել՝ ծնցուրցընել կրցօղ*. *հոգիլէ օլաղիլէ նախօտ իրեններէն*:

Κυΐσκω (*X. M.*) ingravidare. 2. (μσ.) concepire. *յղացընել, ծնցուրցընել*. 2. *յղանալ, ծնցուրգիլ*. *հոգիլէ կրնկիզ*. 2. *հոգիլ օլմէ, կնգիլ էնանի*:

Κυκάω - ῶ. *M.* ήσω. mescolare. 2. (μτφρ.) confondere, far sossopra. *խառնել*. 2. *շփոթել, ամէն ալ վրայ ընել*. *իրարու խառնել*. 2. *պլիթաւ կրնկիզ*:

Κυκεὼν - ῶνος (ὁ) mistura. 2. (ἰδιωτ.) bevanda mista di diverse cose, vino di Etiopia. *խառնուած, խառնուրդ*. 2. *զանազան նկիլեներէ խառնուած ըմպելիք, կօրնիկօզի*. *գուլա պիր նկանի իւր իրարու մէջ չկ*. 2. *պիտիւր նկանկիլերուն գործածուած մը, պօշ, սոփորիա, պիտի հագնիլ*:

Κυκήθρα - ας (ἡ) καὶ

Κύκηθρον (τὸ) cucchiajo per mescolare qualche cosa (*Λατ.* rutrum). *բան մը խառնելու գդալ*. *պիր նկանի իրարու խառնել*:

Κυκλάμινον (τὸ) καὶ

Κυκλάμινος (ὁ) καὶ

Κυκλαμὶς - ίδος (ἡ) pan porcino, panterreno, artanita. *խազհոգ (իրա մէջն է)*.

Digitized by Google

βολή φορτίου, φόρτωσις, ἐπιβίβασις, ἔκβασις (τῶν ἐκ πλοίου).

Κυκλάς - άδος (ἡ) che forma un cerchio. *բոլորչի մը ձեւացընող*· *փայտ՝ կլոր ցից*։

Κυκλέω - ῶ. *M.* ήσω. cerchiare, render circolare. 2. portare sopra un carro. 3. (ἀμτβτ.) girare, volgersi. *բոլորաձեւ ընել, կլորցընել*· 2. *կառքով քաշել*· 3. *հոլովիլ, պարբերիլ*· *խոնարհաբար, խոնարհելով երթալ, նվիրել ինքզինքը*· 2. *արտա իւր ներմուծել*· 3. *պտտիլ, պտոյտ ընել*։

Κυκληδόν, ἐπίῤῥ. circolarmente. *բոլորաձեւ, կլոր*· *պէս պէս իւր, խոնարհելով, նվիրելով*։

Κύκλησις - εως (ἡ) circolazione. *շրջան, պարբերութիւն*· *պէս, պտոյտ*։

Κυκλικός - ή - όν. circolare, rotondo. *բոլորչի, կլոր*· *պէսիպէս, խոնարհելի*։

Κυκλικῶς, ἐπίῤῥ. in forma di cerchio, circolarmente (*Λατ.* in orbem). *բոլորակի ձեւով, կլոր*· *փայտ գոլի, խոնարհելով*։

Κύκλιος - α ή ος - ον = Κυκλικός.

Κυκλοβόρος (ὁ) torrente che distrugge, rovina le sue sponde. *իր եզերքը ապականող ուղի՝ հեղեղատ*· *վնասարար երկրին երեսէն խորագ երթալ պէտ*։

Κυκλογραφέω - ῶ. *M.* ησω. =

Κυκλογράφος (ὁ, ἡ) che dipinge, forma un circolo. *բոլորակ մը գծագրող՝ ձեւացընող*· *պէս փայտ կերպի նուիրեալներէն*։

Κυκλοειδής - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - εἰδῶς. che ha la forma d'un cerchio, rotondo. *բոլորակաձեւ, կլոր*· *փայտէն, խոնարհելի*։

Κυκλόθεν, ἐπίῤῥ. da tutti i lati. *ամէն կողմէն, ամէն գիտց*· *հոր բոլորտիքէն, հոր նայուածն*։

Κυκλοπαιδία - ας (ἡ) = Ἐγκυκλοπαιδία.

Κυκλοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. formar un cerchio, rotondare. *բոլորչի ձեւով շինել, բոլորակել, կլորցընել*· *փայտէն նիզակ, խոնարհելի նիզակ*։

Κυκλοπορεία - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κυκλοπορέω - ῶ. *M.* ήσω. camminar in cerchj, far de' circoli nel camminare. *կլոր կլոր քալել, քալելու ատեն բոլորակներ շինել՝ ձեւացընել*· *խոնարհելով խոնարհելով պտտիլ նիզակ, պտտիլ պտտելով փայտէր նայիլ, պտտիլ պտտելով նիզակ*։

Κύκλος (ὁ) circolo, cerchio. 2. assemblea, radunanza ordinata in forma di cerchio. 3. sorta di sillogismo. 4. la circonferenza della ruota. 5. mercato. *բոլորչի, բոլորակ*· 2. *բոլորակաձեւ կարգաւած մարդոց ժողով խումբ*· 3. *տեսակ մը հաւաքաբանութիւն*· 4. *անիւին շրջանագիծը պարբերութիւնը*· 5. *վաճառատեղ, շուկայ*· *փայտ, նվէրի*· 2. *ծխնիէր փայտեան, ըստ գոլի պէտիպէտ ծխնիէր*· 3. *պէս նվէի տեսիլ*· 4. *խոտորելեաց փայտի՝ նվէրներէ*· 5. *կորէք, պտոյտ*։

Κυκλοτερής - έος (ὁ, ἡ) tornito, lavorato a tornio. 2. rotondo. *ճախարակագործ*· 2. *կլոր*· *լրտիտան նէթմա, լրտի նէի*· 2. *խոնարհելի*· — τερῶς, ἐπίῤῥ.

Κυκλοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. circondare, rotare. *պատել, պտտցընել, քաշերը ռանել, հոլովիլ*· *տրմփ, նվիրելելիք, նիզակելի*· (πθ.) circolare, girare intorno. *շրջապտրիլ, պտտցընել*· *նիզակելիք, տեսակ նիզակ*։

Κυκλοφορητικός - ή - όν. che ha la facoltà di girare intorno, di circolare. *շրջապրիլ՝ պտտցընելու կարող*· *նիզակելիք տեսակ փոխանակ գործելիք*· — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Κυκλοφόρητος (ὁ, ἡ) circolato. *բոլորեալ, պտտցընեալ*· *փայտէն, նիզակելիք տեսակ՝ տեսիլ*։

Κυκλοφορία - ας (ἡ) circolazione. *պտտրութիւն, պտտգայութիւն, շրջապտրութիւն*· *տեսիլ, նիզակելիք տեսակ՝ տալիս*։

Κυκλοφορικός - ή - όν. = Κυκλοφορητικός.

Κυκλοφορικῶς, ἐπίῤῥ. circolarmente (*Λατ.* in orbem). *շրջանակի, բոլորակաձեւ*· *տեսիլ իւր, տեսրի նուիրելիք սլտրտ, նվիրելանք*։

Κυκλόω - ῶ. *M.* ώσω. attorniare, circondare. *քաղցր գործելիք, պատել, նիզակելիք տրմփ, նվիրելելիք*։

Κυκλώδης - εος (ὁ, ἡ) = Κυκλοειδής.

Κυκλώπειος - α - ον καὶ

Κυκλωπικός - ή - όν. di ciclope. *փայտանհետ եզոզի պտտականաւ*· *նիզակելիք փայտէ*· — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Κυκλωπιος - α ή ος - ον. = Κυκλωπικός. (οὐσ. οὐδ.) albugine. *աչքին ապականութիւն*· *կերպ ալը, պտոյտալ տիւ*։

Κυκλωσις - εως (ἡ) circondamento, attorniamento. *պատելը, պտտցընելը*· *տրմփ, նվիրելելիք, տեսրի նուիրելիք*։

Κυκλωτος - ή - όν. = Κυκλοτερής.

Κύκλωψ - ωπος (ὁ) ciclope. *փայտանհետ եզոզի նիզակելիք*։

Κύκνειος - α ή ος - ον. di cigno. *կարապի պատկանած*· *փայտ՝ նիզակելիք փայտ նա վերաբերեալ*։

Κυκνίας - ου (ὁ) bianco come il cigno. *կարապի պէս ճերմակ*· *փայտ՝ նիզակելիք փայտ պէտ պէտ*։

Κυκνόθρεπτος (ὁ, ἡ) nutrito di cigni. *կարապով սնած*· *փայտ՝ նիզակելիք իւր պահելիքէ*։

Κυκνόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di cigno. *կարապի ձեւով*· *փայտ՝ նիզակելիք պէտ պէտիպէտ*։

Κύκνος (ὁ) cigno (*Λατ.* olor). 2. specie di nave avente la prora curva come il collo del cigno. *կարապ, պտր (ճանաչուած)*· 2. *կարապի վզին պէս կոր՝ նաւուն գլխի ուռեցած նաւ*· *փայտ, նիզակելիք (փայտ պէտ)*· 2. *փայտ փայտեան պէտ նիզակելիք պէտ*։

Κύλα (τα) καὶ

Κυλάδες (αἱ) le cavità degli occhi al di sopra e sotto delle palpebre. *աչքի ճակտիկներուն վրան ու ատկը եղող խառնիներ*· *կոպ փոփոխողին խոչոտիկ մը պատճառ ըլլալ կոպերուդ*։

Κυλικεῖον (τὸ) buffetto, credenza. *գաւաթներըդ՝ բաժակներըդ գնելու պատահան, սեղանիդ գոլոց*· *փոփխիլ, տանիս գոլոգ*։

Digitized by Google

Κυλίκειος (ὁ, ἡ) = *Παροίνιος*.

Κυλικηγορέω - ῶ. *M.* ήσω. discorrere in tavola col bicchiere in mano. անգլուխ վրայ գաւաթը ձեռքը խօսիլ. առիթաբար խոսիկ կլինել անօգուտ նիւթից։

Κυλικηγόρος (ὁ, ἡ) chi discorre sulla tavola col bicchiere in mano. անգլուխ վրայ գաւաթը ձեռքը խօսող. առիթաբար խոսիկ կլինել անօգուտ խոսի։

Κυλίκιον (τὸ) καὶ

Κυλικίς - ίδος (ἡ) καὶ

Κυλίκνη (ἡ) ὑποκορ. τ. *Κύλιξ*.

Κυλινδέω - ῶ. καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. *M.* ήσω - ομαι. = *Κυλίω* - ομαι.

Κυλινδήθρα - ας (ἡ) luogo ove si rotolano gli atleti e gli animali. գոտեմարտիներու և անասուններուն մարտկռւելու տեղ· ֆեհլիվանները վի հոլանդերը խոխոջ խոզերուն պրէլու համար։

Κυλίνδησις - εως (ἡ) voltazione. 2. esercizio. մարզուելու, գլորելը· 2. կըռթռւիքեան. խոզերուն ծռելէ։ 2. խաչի։

Κυλινδρικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς, καὶ

Κυλινδροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) cilindrico, cilindroide. գլանաձև, գլանաձեւ. գլրթիկ, գլանը նմանող։

Κύλινδρος (ὁ) cilindro. գլան. գլրթիկ, գլանը։

Κυλινδρόω - ῶ. *M.* ώσω. applianare col cilindro. գլանաւ հարթել. գլանը իւր տեղը դնել։

Κυλινδρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κυλινδροειδής*.

Κυλινδρωτὸς - ἡ - όν. appianato col cilindro. գլանաւ հարթաւած. գլանը իւր տեղը։

Κύλιξ - ικος (ἡ) bicchiere, calice. գաւաթ, սկիհ. խոփիկ, փոքր։

Κύλισις - εως (ἡ) = *Κυλίνδησις*.

Κύλισμα (τὸ) = *Κυλίστρα*.

Κυλιστὸς - ἡ - όν. che si può rotolare, voltare. գլորելի՝ թաւալիլ՝ մարզուելի կրցող. խոխոջելու։

Κυλίστρα - ας (ἡ) = *Κυλινδήθρα*.

Κυλίχνη (ἡ) καὶ *Κυλίχνιον* (τὸ) καὶ *Κυλιχνὶς* - ίδος (ἡ) καὶ *Κύλιχνος* (ὁ) = *Κυλίκνη*.

Κυλίω. *M.* ίσω. voltare, rotolare. գլորել, մարզուցնել. խոխոջել։ (πθ. ἡ μσ.) voltarsi, rotolarsi. հալտիլ, գլորիլ. պրէնիլ, խոխոջնիլ։

Κυλλοίπους - οδος (ὁ, ἡ) καὶ *Κυλλοπόδης* - ου (ὁ) καὶ *Κυλλοποδίων* - ωνος (ὁ) καὶ *Κυλλόπους* - οδος (ὁ, ἡ) che ha il piè torto, zoppo, storpio. ծուռ ոտք ունեցող. կաղ, հաշմանդամ. ըրէնէ պոկէս, ֆօփաք։

Κυλλὸς - ἡ - όν. Ἰων ἀντὶ *Καμπύλος*. storto, zoppo, storpiato (*Λατ.* loripes). ծուռ, կաղ, հաշմ. ըրէնէ, ֆօփալ, ծռած։

Κυλλόω - ῶ. *M.* ώσω. render storto, storpiare. ծուռ ընել, ծռել, հաշմանդամ ընել. ըրէնէ կթիդ, ըրէնիմֆ, ծռեցնել։

Κύλλωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *προηγ*.

Κυλοιδιάω - ῶ. *M.* άσω. aver gli occhi gonfiati. աչքերը ուռած բլլալ. ֆօղ լէրէն լէնէլ ալըֆ՝ լէնիդ։

Κυλὸς - ἡ - όν. = *Κυλλός*.

Κῦμα - ατος (τὸ) onda, flutto. 2. il tenero fusto o il tallo del cavolo. ալիք, կոհակ· 2. կաղամբին մատղաշ ցօղը կամ ընձիւղը· փալը, խալա, ֆրէշ· 2. լճահանդէն ծագէ՝ փօրթի էօլտէը խոխոջ ֆէլէխ· 3. = *Κυήμα*. 4. (ἀρχιτεκτ.) = *Κυμάτιον*.

Κυμαίνω. *M.* ανῶ. ondeggiare, fiottare, mareggiare. յուզիլ, ծփիլ· փալտլտանալ, ծալտանալ, ֆրէշլինիլ։

Κύμανσις - εως (ἡ) ondeggiamento, agitazione, fluttuamento. յուզիլը, ծփիլը, ալտանիլը (ծովուն)· փալտլտանա, ծալտանա, ֆրէշլինիլ։

Κυματηρὸς - ὰ - όν. fiottoso, ondoso, ondeggiante. բազմածալ, ծփալից· ֆօրթնանալը, փալտլը։

Κυματίας - ου (ὁ) che solleva le onde. 2. agitato, fiottoso. ալիքները վերցնող, յուզող, ծփալից· 2. ծփալից, յուզաւած· փալտլտլը ալիքներուն, փրէնիլ խոխոջ։ 2. փալտլը։ ֆօրթնանալը։

Κυματίζω. *M.* ίσω. sollevar onde. ալիքները վերցնել, ուռեցնել· փալտլթիլ, փալտլտլ լէթնալ· (πθ.) esser agitato dalle onde, galleggiare. ալիքներէն յուզիլ, ալէկոծիլ· փալտլտանալ, լողթանալ փօրֆան։

Κυματίζω. *M.* ίσω. sollevar onde. ալիքները վերցնել, ուռեցնել· փալտլթիլ, փալտլտլ լէթնալ· (πθ.) esser agitato dalle onde, galleggiare. ալիքներէն յուզիլ, ալէկոծիլ· փալտլտանալ, լողթանալ փօրֆան։

Κυματοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile all'onda. ալիքի նման· փալտլտա ձեւով։

Κυματοπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) agitato, percosso dalle onde. ալիքներէ ծեծուած, ալէկոծ· փալտլտնդէլ, փալտլ խփիլ, ֆալտլտնդալ։

Κυματόω - ῶ. *M.* ώσω. = *Κυματίζω*.

Κυματωγὴ - ῆς (ἡ) spiaggia di mare, dove vengono a battersi le onde. ծովեզր՝ ուր որ ալիք կու գան ու կըպչրնեն· փալտլտրէն ֆէլիէ լորթուելը պինդ էշ-չը։

Κυματώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κυματοειδής*.

Κυμάτωσις - εως (ἡ) fluttuamento, ondeggiamento. յուզիլը, ծփիլը· փալտլտանա, լողթանա։

Κυμβαλίζω. *M.* ίσω. sonar il cembalo. գաւկ զարնել· ֆիֆ լալտ։

Κυμβαλιστὴρ καὶ

Κυμβαλιστὴς - οῦ (ὁ) sonatore di cembalo. գաւկ զարնող· ֆիֆ լալտ։

Κύμβαλον (τὸ) cembalo. գաւկ· գիֆ, ֆիֆ, գիմֆլ։

Κύμβη (ἡ) calice, bicchiere, tazza. 2. barca, burchio. գաւաթ, բաժակ, ըմպանակ. 2. մեծակ մը նաւակ. ֆալա, փալտ, ֆօփիկ· 2. ֆալէթ, ֆալլիֆ։

Κυμβίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κύμβη*. (ἀρχιτεκτ.) = *Κυμάτιον*.

Κύμβος (ὁ) cavità. 2. il fondo d'un vaso.

Digitized by Google

խուռչ. 2. ամանի մը յատակը. լափոյր մահոլ, լափոյր. 2. պիր խոպը ալիշ տիպ:
Κυμίνεος - η - ον. di cimino. քիմինէ. փիթիպան:
Κυμινοδόχη καὶ
Κυμινοθήκη - ης (ἡ) vaso, in cui si mette il cimino. քիմէն գնելու աման. փիթիպ էսյոճաք էտզ:
Κύμινον (τὸ) cimino, comino. չաման, քիմէն. փիթիպ:
Κυμινοπρίστης - ου (ὁ) (Κωμ.) spilorcio. ահչէ, կծծի. նեփս, պուխի ըսհանէսոր:
Κυμινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al cimino. քիմինի նման. փիթիպա պիննէր:
Κυμοτόμος (ὁ, ἡ) che fende le onde. ալիքներըդ պատռօղ՝ ծկօղ. փալաբոդը խորան՝ էտրլալյան:
Κυνάγχη (ἡ) collare di cane (Λατ. millum.) 2. squinanzia, sprimanzia, angina. շանի մանր. 2. փողացաւ. փոփիխ ըսհաթը. 2. հիւանդ:
Κυναγχικὸς - ἡ - όν. colui che soffre di squinanzia, anginoso. փողացաւ ունեցօղ. հիւանդիլը:
Κυναγωγὸς (ὁ) bracchiere. բարակ՝ որսական շանն պահօղ. լափոյճը:
Κυνάκανθα καὶ Κυνακάνθη (ἡ) καὶ
Κυνάκανθος (ὁ) spezie di rovo (Λατ. sentis canis.) անառ մը մարիներ. պիր նեվի գիօյիրիլեն ըսիփնի:
Κυναχτὴς - οῦ (ὁ) guinzaglio. փոկ շան, առան. խալաթ, փոփիխ էտչէլը:
Κυνάνθρωπος (ὁ, ἡ) = Λυκάνθρωπος.
Κυνάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κύων. cagnolino. պուճուճ, պզտիկ շուն. փոփիխիկ:
Κυνᾶς - άδος (ἡ) (ὡς ἐπίθ.) = Κυνεία. (οὐσ.) = Κυνάκανθα. pelo di cane. 2. cavicchia, conio grosso. շան մազ. 2. հաստ սեպ. փոփիխ էելը. 2. էրէ կիվի. 3. = Μαγδαλιά.
Κύναστρον (τὸ) canicola, sirio. շնիկ աստղը. էյր եւ գրուա, խաւրէի եւլուզ:
Κυναω - ῶ. Μ. ήσω. esser in caldo, venir in caldo, andar a cane (parlandosi de' cani.) (Λατ. catulio). գուռեւլու ցանկալութենէն վառուիլ, տափալ (չանց հասնար). շիհվէրի՝ ճիշտ սիրելի իւր ըսհասնելու ատեն՝ գոհրալը ելլալ (փիլ հոիլնա):
Κυνδαλισμὸς (ὁ) spezie di giuoco puerile, in cui si batteva ad un paletto per farlo saltare in aria. կոխկոփատ, շաւրուքիր խաղը (ուզոց խաղ մըն է). կիսէր կրնաք օյնանա:
Κύνδαλος (ὁ) paletto. կոխ, պզտիկ ցից. կրնաք, փալիս փուլէր:
Κύνειος καὶ × Κύνιος - η - ον. proprio di cane. 2. (μετν.) sfacciato, svergognato come il cane. շան յատակ. 2. շան պէս անամօթի՝ անխիղճ. փոփիխ գոյիր. 2. փիլ գոլ ալհանող՝ պիրգիլ:
Κυνέω - ῶ. Μ. κύσω. baciare. (Λατ. osculor.) պագնել. խօփիլ, գոս ընել:
Κυνῆ (ἡ) κατα κρ. ἀντὶ Κυνέη (ἐνν. δορὰ) pelle di cane. 2. elmo. 3. berretta, foggia. շան մորթ. 2. սաղաւարտ. 3. լադը, գլխարկ. փոփիխ փորխօ. 2. գլխիկ. 3. գլխոց, ըսիս, գուլա:
Κυνηγεσία (ἡ) caccia, che si fà con de' bracchi. բարակներով եղած որսորդութիւն. ալ փոփիխլէրէ իլե ալ ընէլուզ:
Κυνηγέσιον (τὸ) luogo di caccia. 2. animale preso in caccia, cacciagione. որսի տեղ. 2. որսը բռնուած տեսակն. ալ իրէի. 2. ալդ ըսիսլուզան հայվան. 3. = Κυνηγεσία.
Κυνηγετέω - ῶ. Μ. ήσω. andar a caccia (con de' bracchi.) (բարակներով) որս երթալ. (փոփիխլէր իլե) ալ ընէլուզ:
Κυνηγέτης - ου (ὁ) cacciatore (con de' bracchi). (բարակներով) որս որսօղ. (փոփիխ իլե) ալ ընօղ:
Κυνηγετικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. che concerne la caccia (con de' bracchi). 2. appassionato alla caccia (con de' bracchi.) (բարակով եղած) որսի վերաբերեալ. 2. (բարակով եղած) որսը խիստ փափաքօղ. (փոփիխլէ օլան) ալ փոփիխլէ. 2. (փոփիխլէ օլան) ալ գոքիլը:
Κυνηγέτις - ίδος (ἡ) Θηλ. τ. Κυνηγέτης.
Κυνηγέω - ῶ. Μ. ήσω. = Κυνηγετέω.
Κυνηγία - ας (ἡ) = Κυνηγεσία.
Κυνήγιον (τὸ) = Κυνηγέσιον.
Κυνηγὸς (ὁ) = Κυνηγέτης.
Κυνηδὸν, ἐπίῤῥ. da cane. շան պէս. փոփիխ գոլիլ:
Κυνηλασία - ας (ἡ) = Κυνηγεσία.
Κυνηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. = Κυνηγετέω.
Κυνήποδες (οἱ) giuntura del piede de' cavalli (Γαλλ. boulet.) ձիերուն սպոյտքը. սիլորքն ոյտուիլը օյնալը:
Κυνίδιον (τὸ) = Κυνάριον.
Κυνίζω. Μ. ίσω. imitare i cani, portarsi come un cane. 2. viver da cinico. շան նմանիլ, շան պէս վարուիլ. 2. շնախոհ փիլիսոփայից պէս ապրիլ. փիլիք փիլիսոփայ, փիլոզ փոփիխ գոլ ընէլուզան. 2. ընօխոն անձնէն ֆիլիսոսֆիլոր գոլ խօտ ընէլուզ:
Κυνικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. canino, di cane. շան, շանի յատուկ. փիլիք ընօսոս, փոփիխի գոհիլիք. (συσηθ.) Κυνικοὶ φυλόσοφοι. i cinici. կինիկեան՝ շնախոհ իմաստասէրներ. շնօխոն անձնէն ֆիլիսոսֆիլոր:
Κυνίσκος (ὁ) cagnolino. 2. pesce cane. պուճուճ, պզտիկ շուն. 2. շանաձուկ. փոփիխիկ. 2. փոփիխ գոլոզ:
Κυνισμὸς (ὁ) cinismo. կինիկեան՝ շնախոհ իմաստասէրներուն ազանդը վարմունքը. շնօխոն անձնէն ֆիլիսոսֆիլորը ինդիկ՝ ինդիկ՝ վոլալը:
Κυνοβάμων - ονος (ὁ, ἡ) καὶ Κυνοβάτης - ου (ὁ) (κυρ. ἵππος.) cavallo attrappato nelle gambe (Γαλλ. fourbu.) շան բոլ արանքներուն քաշոզ ձի. գամպըլտըրըլ վազած ատէն ինդրիկներն ալ:
Κυνόβρωτος (ὁ, ἡ) divorato da' cani. շներէ կերուած. փոփիխլէրուն ինձնէն, փոլալէրէ ինչ օլսուն:
Κυνόγλωσσον (τὸ) cinoglossa, lingua di cane (erba.) շանալեզու. (խոտ մըն է). լիսան իւլ փոլ օխօս:
Κυνοδέσμη (ἡ) legaccio di cui si servivano gli antichi allorquando dovevano farsi vedere nudi. հին երեւնալու առեն՝ հին մարդիկներէ գործածուած կապ. լըգըտ

ἡφαιστοκήρυκτος ἐπὶ ἀνθρώπου ἢ ἀλόγου ζώου. Κυνοδέσμιον (τὸ) καὶ Κυνόδηκτος (ὁ, ἡ) morso da un cane. ὑπὸ κυνὸς δηχθείς. ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἐπενεχθεῖσα πληγή. Κυνόδους - οντος (ὁ) dente canino. κυνόδους κύκλωσις. κυνὸς ὀδούς. Κυνοδρομέω - ῶ. *M.* ήσω. correre nella caccia con de' cani. τρέχω μετὰ κυνῶν ἐπὶ θήραν. κυνηγετῶ. ἐπὶ θηρίων διώκω. Κυνοδρομία - ας (ἡ) το αὐτο. τ. προηγ. Κυνοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile ad un cane. κυνὸς ὅμοιος. κυνοειδὴς ἰδέαν. Κυνοκάρδαμον (τὸ) nasturcio. ἐδώδιμον. βρύον ὄφεων. Κυνόκαυμα (τὸ) il calore della Canicola. ἡ ἐπὶ πολὺ καῦσις καύματος. ἡ ἐν τῷ μεσημβρινῷ κλίματι ἐπικαιρία. Κυνοκεφάλειον (τὸ) cinocefalo, testa di cane (erba.) κυνοκέφαλον (βοτ.). εἶδος ἀκόνου. Κυνοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di cane. ὁ τὴν κεφαλὴν κυνὸς ἔχων. κυνὸς κεφαλὴν ἔχων. (σῶμ.) cinocefalo (sorta di scimia colla testa di cane.) κυνοκέφαλος πίθηκος. κυνὸς κεφαλὴν ἔχων ὄψιν πίθηκος. Κυνοκτονία - ας (ἡ) strage, uccisione di cani. ἡ τῶν κυνῶν σφαγή. ἀναίρεσις κυνῶν. κυνοκτονία. Κυνοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisor di cani. ὁ κυνοκτόνος. κυνὸς φονεύς. (ὀδθ. σῶμ.) Κυνοκτόνον (τὸ) aconito, apocino. ἀκόνιτον, κυνοκτόνον (βοτ. ὄξη). εἶδος ἀκόνου. κυνοκτόνον. Κυνολογέω - ῶ. *M.* ήσω. trattare di cane o di canicola. περὶ κυνὸς ἢ κυνικοῦ ἀστέρος διαλέγομαι. κυνὸς ἢ κυνικοῦ ἀστέρος λόγους ποιοῦμαι. Κυνομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere contro i cani. μάχομαι κυσί. κυσὶ μάχομαι. Κυνοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia canina. ὁ τὸ πρόσωπον κυνὸς ἔχων. κυνοπρόσωπος. Κυνοραιστής καὶ Κυνορραίστης - οῦ (ὁ) zecca (animaluzzo simile alla cimice, che s' attacca addorso a' cani), ricino. κυνοραιστής. ἰξώδης, κρότων. Κυνόρροδον (τὸ) rosa canina. ῥόδον τὸ ἀγριόρροδον. ῥόδον κυνός. Κυνόσβατος (ὁ) cino (specie di pruno), rovo canino. βάτος τὸ φέρον βοτρύας ὡς μύρτα. ῥόδον κυνός. Κυνόσουρα (ἡ) cinosura, orsa minore (costellazione). ἄστρον ἄρκτου (ἀστερισμοῦ βόρειος ὄξη). ἄστρον ἄρκτου (ῥόδον κυνός ἢ ἄστρον ἄρκτου). Κυνόσουρον (τὸ) (ὠόν) = Οὔρινον, Ὑπενέμιον. Κυνούχιον (τὸ) bisaccia. πήρα. κυνῆ, σάκκος. Κυνούχος (ὁ) = τῷ προηγ. Κυνοφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. cibarsi di carne canina. κυνὸς σαρκὸς ἐσθίω. κυνοφαγέω. Κυνώδης - εος (ὁ, ἡ) = Κυνοειδής. Κυνώπης - ου (ὁ) καὶ Κυνῶπις - ιδος (ἡ) che ha gli occhi di cane. 2. sfacciato, svergognato. κυνὸς ὄμματα ἔχων. 2. ἀναίσχυντος, ἀναιδής. κυνῶπις. 2. ἀναιδής, ἀναισχυντηρός.

Κύνωψ - ωπος (ὁ) = Ψύλλειον. Κυογάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) panciuto. ὁ μεγάλην ἔχων γαστέρα. πολύγαστρος, ἐγκύμων. Κύος - εος - ους (τὸ) × ἀντὶ Κύημα. Κυοτοκία - ας (ἡ) parto. τόκος, ὠδῖνες. φυσιορροῦσα, ἡ ἐν τῷ τόκῳ ἐκφορά. Κυοτροφία - ας (ἡ) la nutrizione del feto nell' utero della sua madre. ἀναθρέψις τοῦ ἐμβρύου ἐν τῇ μήτρᾳ. ἀνατροφὴ τοῦ ἐν γαστρὶ ἐμβρύου. Κυοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. esser incinta, gravida. ἔχω ἐν γαστρί. ἐγκυμονῶ. Κυοφορία - ας (ἡ) gravidanza. ἐγκυμοσύνη. Κυοφόρος (ἡ) incinta, gravida. ἔχουσα ἐν γαστρί. ἐγκυμονοῦσα. Κυπαρὶς - ίδος (ἡ) = Κύτταρος. Κυπαρίσσινος - η - ον. di cipresso. κυπαρισσοῦς. Κυπαρισσὼν - ῶνος (ὁ) cipresseto. κυπαρισσῶν. Κυπάρισσος (ἡ) cipresso. κυπάριττος. Κύπαρος (ὁ) = Κύτταρος. Κυπάσσις - εως (ἡ) guarnello (*Λατ.* supparum.) ῥαπτὸν ἐκ πορφύρας. Κυπειρὶς - ίδος (ἡ) ciperi (erba simile al gengiovo.) κυπειρίτις βοτάνη. Κύπειρον (τὸ) καὶ Κύπειρος (ὁ) giunco odorato (*Γαλλ.* souchet.) ἡδύοσμον κῆπος (βοτ. ὄξη). Κύπελλον (τὸ) bicchiere. Κύπη - ης (ἡ) cavità. 2. sorta di bicchiere. 3. barca. βοθρίον. 2. κοῖλον ἐν γαστρί. 3. ἐπίπορον, πλοιάριον. Κυπρίζω. *M.* ίσω. fiorire, germogliare. ἀνθέω, ὀρθῶ. Κυπρίζω. *M.* ίσω. fiorire, germogliare. ἀνθέω, ὀρθῶ. (κυρ. ἐπὶ ἀμπέλ. καὶ ἐλ.) Κύπριον (τὸ) (ἔνν. ἔλαιον) unguento fatto da' fiori di ligustro. ἔλαιον ἐκ ἀνθέων ἀνθέων ἐλαίας. Κυπρῖνος (ὁ) carpione, reina (sorta di pesce di fiume.) κυπρῖνος (ὄξη ἐν ποταμοῖς λίμνης ὄξη). ἀνθὸς πορφυροῦς, ἐρυθρὸν (ἐπίθετον πολλῶν πραγμάτων). Κύπρις - ίδος (ἡ) ciprina (soprannome di Venere adorato in Cipro.) 2. giovine bella, vaga. 3. (μετν.) amore, voluttà, dilettazione venerea. 4. il fiore della vite e dell' olivo. κύπρος καὶ κύπρος ἡ ἄμπελος καὶ ἡ ἐλαία. Κύπρος ἡ νῆσος ἡ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει. ἀνατολικὴ νῆσος. 2. ἐπιθέτως ἡ ἀφροδίτη.

Digitized by Google

բան մանկամարդ. 3. ապիկար, ցանկասիրելի, հեշտասիրելի, վավաշ, մարմնական հեշտախառնելի. 4. արհամարհանքի ծանկիկը. Գէղերէլէ (Գէղերէզ ապուշիկը խելառ Աէրօփէի տիկի փոքրիկ հիւանդի հիւանդի). 2. լիրբի՝ կնոջ կնամէ էզէ. 3. ուղի, լիհվիի, նեղ արտասան, խոլամուղ. 4. ամանքի վի կիրճան ապրիշումի կիրճի:

Κυπρισμὸς (ὁ) il fiorire. ծագկիլը. ԼԷԼԷԼԻՆԴ. (κυρ. ἐπὶ ἀμπέλ. καὶ ἐλ.)

Κυπρογένεια (ἡ) Θηλ. τοῦ

Κυπρογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato in Cipro. կիպրոս ծնած. Գէղերէլա փօղմուլ. (ἐπίθ. τῆς Ἀφροδ.)

Κύπρος (ὁ, ἡ) ligustro, ruvistico. (Γαλλ. troëne). 2. misura continente due moggi. հինայ (Աերմակ ծագիկներով ծառ մը). 2. երկու գրեթ առնօղ չափ մը. ֆընա՝ հինայ փոքրագոյնը. 2. խոխ հարիւրի պէտ խուլիս:

Κυπτάζω. M. ασω. incurvarsi per cercar qualche cosa. 2. attendere, occuparsi. 3. tardare. բան մը փընտռելու համար ծռիլ. 2. պարապիլ, պառապիլ. 3. ուշանալ. պէտ նեղնի արտաք իւրն նայելու. 2. գլխաւոր օլմէ, պէտ իւ խօսիլնիդ օլմէ. 3. կիցիլմէ:

Κυπτὸς - ὴ - όν. incurvato, inchinato, abbassato. ծռած, խոնարհած. նայելէ, խոխ ֆաի օլմալ:

Κύπτω. M. κύψω. chinare, incurvare, abbassare. ծռիլ, խոնարհիլ. նայել, ուշը կիմէ:

Κυρβασία - ας (ἡ) καὶ

Κύρβασος - εως (ἡ) tiara, berretta. 2. cresta. խոյր, արապխուրակ. 2. բլուկ, կապար (Հաւերու՝ թագաւոնեղու). փէլէհ, ֆէսլօսէ. 2. խոյր:

Κύρβις - εως (ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) colonne di legno in forma di piramide, sulle quali erano inscritte le leggi degli Ateniesi. բրգանման փայտէ սիւներ որոնց վրայ գրուած էին Աթենացւոց օրէնքները. պարի ֆալէ օգտագործան փէրիւէլեր, ծառերէն ալ իւրերնին Աթինէլերէն թառրիֆով ֆանօնլարը ճիշտօրօս ճանիպսիր խոխլար:

Κυρεία - ας (ἡ) potere, dominio. իշխանութիւն, տէրութիւն, պետութիւն. հնար, հնարաւորութիւն, ազդեցութիւն, տիրապետութիւն:

Κυρέω - ῶ. M. κυρήσω. trovare, incontrare. 2. ottenere (Λατ. nanciscor). 3. accadere, avvenire. գտնալ, գիմը նկալ. 2. ստանալ, վաստկիլ. 3. հանդիպիլ, պատահիլ. պօլմէ, ֆէյզլէնմէ ըլէմէ. 2. խոխնի, ֆայտնմէ. 3. բաւ ինկիր. պօնը նիմի, վօխօ պօլմէ. = Τυγχάνω.

Κυρήβιον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) lolla, pula, paglia, semola, buccia. պառասակ, ֆիճի (ալեր), յարդ, կեղևանկը. պօղչայ սաֆալը, ամման, տիպիճ (անասն), ֆօղաղի:

Κυρηβιοπώλης (ὁ, ἡ) venditor di semola. ալօրի ֆիճի ծախօղ. ամն տիպիճ ամման:

Κυρία (ἡ) Θηλ. τ. Κύριος (ἴδε τὴν λέξιν.) 2. = Κυρεία.

Κυριακὸς - ὴ - όν. appartenente al signore. 2. (ἐκκλησ.) appartenente al Signor nostro Gesù Cristo. տիրոջ պատկանող. 2. Յիսուսի մերոյ Քրիստոսի վերաբերեալ. Տէրունական. ամհաղ հնաղ. 2. ամհիպիզ Հաւլիսին խոյա հնաղ. (ὅθ.) **Κυριακὴ** (ἐσν. ἡμέρα) Domenica. կիւրակէ. պաշտ կիրակի պաշտ. **Κυριακὸν** (τὸ) il tempio di Dio. Աստուծոյ տաճարը. ֆաղիճ՝ պիպի ինկան. **Κυριακὰ** (τὰ) beni ecclesiastici. եկեղեցւոյ սեպհականքը, եկեղեցական դպրոփիլիան մալը:

Κυριαρχία (ἡ) il principio e l'origine del Dominio. տէրութեան սկիզբը, արքայը. հնուից հնուկանիզէն գալնիզէ էլէի ֆօնտրը:

Κυρίευσις - εως (ἡ) dominazione. տէր ըլլալը, տէրութիւն. ամհաղ օլմալէն հնուլ, պաղ:

Κυριεύω. M. εὐσω. dominare, impadronirsi. տիրել, իշխել, տիրապետել, գրաւել, իշխանութեան տակը առնել. հնուլ նիֆէ, պիլէնիր օլմալ, պաշարմալ, առնալ օլմէ, պաղ նիֆէ:

Κυρίζομαι. M. ίξομαι. = Κυρίσσω.

Κύριξις - εως (ἡ) l'azione di percuotere colle corna. կռասներով պարհալը. պաշնալ իւր պրչմա՝ օրմա:

Κυριοκτονέω - ῶ. M. ήσω. uccider il Signore. Տէրը սպանել. ամհոպիզ, սպանէլ խոյրիպէ:

Κυριοκτονία - ας (ἡ) uccisione del Signore. 2. (ἐκκλησ.) Deicidio, uccisione del Sig. nostro Gesù Cristo. տէրը սպանելը. 2. ատաւծասպանութիւն, աթասպանութիւն, Յիսուսը Քրիստոս սպանելը. ամհոպիզ խոյրիպիլէ. 2. հնրիին խոյչ ամհիպիզ Աստուծոյ խոյրիպիլէ:

Κυριοκτόνος (ὁ) uccisor del suo Signore. 2. (ἐκκλησ.) Deicida, uccisore del Sig. nostro Gesù Cristo. տէրը սպանող. 2. ատաւծասպան, աթրասպան, Տէրն եր Յիսուս Քրիստոս սպանող. ամհիպիլ խոպրիչն. 2. Յամհիպիզ Հաւլիսին խոյչ Աստուծոյ խոյրիչն:

Κυριολεκτέω - ῶ. M. ήσω. parlare o scrivere semplicemente, senza metafora. պարզաբար ատանց փոխաբերութեան խօսիլ կամ գրել. պիլմէն՝ ըլչրչ խոխնի նամէտնէն ափօղիզէ խոխօ ֆնաղիր նիֆէ:

Κυριολεκτικῶς, ἐπίῤ. καὶ

Κυριολέκτως, ἐπίῤ. semplicemente, senza metafora. պարզաբար, ատանց փոխաբերութեան. պիլմէն, ըլչրչ խոխնիդիի, նամէտնէն:

Κυριολεξία - ας (ἡ) il proprio significato d'una parola. 2. semplicità nel parlare o scrivere senza servirsi di metafora. մէկ բառին բուն նշանակութիւնը. 2. խօսելու կամ գրելու մէջ պարզաբար վերաբերութիւն փոխաբերութիւն չգործածելը. պէտ ըլչրչնէն ատաւ պիլոպ նամէտնէ. 2. պիլմէն խոխօ ֆնաղիրութիւնս պիւ պէտ կիմէ ֆառլանմասը, խոխնիդիչէր՝ գիտնալու օգնմասը:

Κυριολογέω - ῶ. M. ήσω. = Κυριολεκτέω.

Digitized by Google

Κυριολογία - ας (ἡ) = *Κυριολεξία*.

Κύριος - α - ον. (*ἐπὶ ἀνθρ.*) chi ha la facoltà di agire qualche cosa, potente. 2. (*ὄθ. οὐσ. ἀρσ.*) Signore, padrone, proprietario (*Γαλλ.* Seigneur, monsieur) (*Γερμ.* Herr) (*Λατ.* Dominus) (*Ἀγγλ.* sir ἡ master). 3. (*ἐπὶ πραγ.*) ratificato, fermo, stabile, costante. բան մը գործելու իշխանութիւն ունեցող, կարող. 2. սէր, իշխան, պիտ, բանի մը տէր՝ տասցող. 3. վաւեր, հաստատ, անփոփոխ. պէտ ներկայի գոյերեին օրն, գործերէն, գործերէնէ. 2. ազդ, ահեղ, երեւելի, ճշդ-ահեղ. 3. հաստատել, գործ, գործ, հաստատիմ, գրել։

Κυριότης (ἡ) (*Γραμ.*) dominazione, autorità. տէրութիւն, իշխանութիւն, պետութիւն. ազդութիւն, ահեղութիւն, երեւելութիւն։

Κυρίσσω (ττω). *M.* *ίξω.* battere, percuotere colle corna. կռռոցներով զարնել. գոռոալ իւր վարմէ, գոռոալ զարմէ, գոռոալ ազմէ։

Κυρωνυμέω - ῶ. *M.* ήσω. aver un nome proprio. յատուկ անուն մը ունենալ. հաստատուն պէտ իսկ օրմէ։

Κυρωνυμία - ας (ἡ) το οὐσ. τοῦ

Κυρώνυμος (ὁ, ἡ) chi ha un nome proprio. 2. (*μτγν.*) chi porta il nome del nostro Sig. Gesù Cristo. յատուկ անուն մը ունեցող. 2. Քրիստոս Փրկութեան անունը վրան կրող. հաստատուն պէտ իսկ օրն. 2. Եկեղեցիին, Հաւատքին Իսկական իսկին հաւատացեալ քրիստոնեայ։

Κυρίως, *ἐπίρ.* propriamente, per se, principalmente. 2. fermamente, stabilmente. յատկապէս, ըստ ինքեան, գլխաւորապէս. 2. հաստատ, հաստատապէս. հիմնականին, գործերէ, հաստատ. 2. պէտ գործը օրերէ, հաստատ օրերէ, գործերէ. (*Ἴδε Κύριος*).

Κύρμα τό (*ὀρθοτ.*) *Κῦρμα* (τὸ) preda, bottino. աւար, կապուտ. ձիւներ, իսկ, գերեվար։

Κῦρος - εος - ους (τὸ) potere, autorità. 2. ratificazione, validità. կառոգութիւն, իշխանութիւն. 2. վաւերութիւն. հիմն, հիմնական, գործերի. 2. իրերէրը, գործ։

Κυρόω - ῶ. *M.* ώσω. confermare, ratificare, sancire, approvare. հաստատել, վաւեր ընել, վճռել, հաւանիլ. գործ վերջ, հաստատեր երեւ, իրերէրը երերէ, իրերէրեն երեւ։

Κυρτανύχην - ενος (ὁ, ἡ) che ha il collo incurvato. ծուռ վիզ ունեցող. գոյնոյէ, երէ գոյնոյը։

Κυρτεία (ἡ) pesca colla nassa. կողովով ձուկ բռնելը. գոլէ սերերին իւր օրն ալ, սերերի իւր գոլէ ալ՝ գոլնոյէ։

Κυρτεύς - έως καὶ

Κυρτευτής - οῦ (ὁ) pescatore che si serve di nassa. կողովով ձուկ բռնող ձկնորս. սերերէ գոլնոյան գոլէ ալ՝ գոլնոյ, սերերի իւր գոլէ իսկան գոլէ՝ գոլնոյ։

Κυρτία (ἡ) scudo di vimine. կեռնած չինած վահան. առագան նոթէլէ գոլիան. 2. = *Κύρτος*. 3. = *Κυρτεία*.

Κύρτος (ὁ) nassa. 2. gabbia di uccelli. ձուկ բռնելու կողով. 2. թռչնոց վանգակ. գոլէ իսկան նոթէլէ սերերի. 2. գոլ գոլիան։

Κυρτός - ή - όν. curvo. 2. convesso. ծուռ. 2. կորնթարդ. երէ, գործոր. 2. գոգոր, սերերէ, սերերի։

Κυρτότης (ἡ) curvatura. 2. convesso, convessità. ծռութիւն. 2. կորնթարդութիւն. երէրէ. 2. գոգորէ, սերերէ օրմոր։

Κυρτόω - ῶ. *M.* ώσω. curvare. 2. render convesso. ծռել. 2. կորնթարդ ընել. երեի. 2. գոգորէ՝ սերերէ երեի։

Κύρτωμα (τὸ) curvatura, gobba. 2. tumore. ծռած իրը, առագան (ազին), կոր թիկնոց. 2. ուռեցք. երէրէ նեռն, գոգոր, երգոլեն. 2. լէշ, գոգորցէ։

Κυρτωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Κυρτόω.* curvatura. 2. convessità. ծռելը. 2. կորնթարդ ընելը. երեի. 2. գոգորէ՝ սերերէ երեի։

Κύρωσις - εως (ἡ) confermazione, sanzione. հաստատութիւն, վաւերութիւն. գոգէլեն, իսկէրը, գործ. 2. = *Κῦρος*.

Κυρωτήρ (ὁ) ratificatore. հաստատող, վաւերացնող. հաստատիմ իսկն, իսկէրը իսկն։

Κυρωτικός - ή - όν. che ha la forza di confermare, di ratificare, confermativo. հաստատիչ, վաւերացնելու ուժ ունեցող, հաստատողական. հաստատիմ՝ իսկէրը իսկերի գոգորէ օրն, հաստատէլի։

Κύσθος (ὁ) posteriore, culo (*Λατ.* podex). 2. conno, potta, natura della donna. յետոյ, երասան. 2. իգական անդամը. իսկ, օրերը. 2. գիտան։

Κυσοδακνάω - ῶ. *M.* άσω. sentir del pizzicore nel culo. երասանը մարմնել. գոգոր գործ իսկելու։

Κυσοδόχη (ἡ) strumento per punire le meretrici e gli schiavi. բռնելը ու գերեվարելը պատժելու գործը. գոհելէ իսկէրէ էր իրերէրէ գոգերէ գոգերէ ալ։

Κυσολαμπίς - ίδος (ἡ) = *Πυγολαμπίς.* lucciola (*Λατ.* cicindela). կոճոռիկ, փոսալաց. սերէ պոճոցէ, իսկտէ պոճոցէ։

Κυσολέσχης - ου (ὁ) che tratta, discorre delle cose oscene. յայրատ գոգէ բաներու վրայ խօսող. գոգոր՝ էլէլ ներներէր հաւէլեռ ծոհոգիի իսկն։

Κυσός (ὁ) = *Κύσθος.*

Κύσσαρος καὶ

Κυσσὸς (ὁ) = *Κύσθος.*

Κύστη (ἡ) = *Κύστις.* 2. = *Κύσθος.*

Κύστιον (τὸ) alcachingi (pianta atta a medicare i mali di vescica). փամփուշտ գոգորէ հանգիստ սխտորը մժշոց ուտելի մը. հալածողորտ ընդ իսկն հարալէրը էֆ վերէն պէտ նով ֆիտան, գոգեռ, գոգեռ, ֆիներ էլէլէ։

Κύστις - εως (ἡ) vescica (di orina o di bile). 2. sacco di cuojo. փամփուշտ (միայն կամ լեզուով). 2. մորթէ ասպրակ. հալածողոր (գիէլ նոթոր նոր հաւէլեռ). 2. գերէրին իսրան։

Κύτινος (ὁ) il primo, lo sbocciato fior di

Digitized by Google

melagranta. նման ասղի՝ նոր պոկած ծաղիկը · նորը զինուիլ լինելէ:
Κυτίς - ίδος (ἡ) cesta. կողով, խան, զամբիւղ · տիկին, կնիկ:
Κύτισος (ὁ) citiso (frutice). կիներուն ծխելու նման ասեղ մը. կիներուն ֆիւնեները գնելու պէս նվէ ապրիլը:
Κύτος - εος - ους (τὸ) cavità. խոռոչ · փոքոխ, լոխոր:
Κύτταρον (τὸ) καὶ
Κύτταρος (ὁ) cavità. 2. (ὄθ.) volta, cupola. 3. alveare. 4. bozzolo. խոռոչ · 2. կամար, գմբէթ · 3. բջիջ, փեթակ · 4. շերամին խոպան · փօլոխ, լոխոր · 2. փեթիր · 3. արը փօլոնը · 4. իւթ պիտիկներն փօլոլոնը:
Κυτώδης - εος (ὁ, ἡ) concavo. գոգաւոր · փօլոխ, լոխոր:
Κυφαγωγὸς (ὁ, ἡ) che incurva spesso il capo all' ingiù nel camminare. պարանոցը ասեն յաճախ գլուխը վար ծռօղ · ինչպիսիները կոթըն ուղիս ուղիս պուճուճ կ'ելլէ:
Κύφη (ἡ) = *Κύβη* (ὄθ. τὸ *Γαλλ.* chef, καὶ τὸ *Γερμ.* Kopf.)
Κυφὸς - ἡ - όν. curvato, gobbo. ծռած, սապատակ · կռնդիկ, փոքոր:
Κῦφος - εος - ους (τὸ) = *Κύφωμα.* 2. = *Σκύφος.* 3. = *Κύφων.*
Κυφότης - ητος (ἡ) curvatura, convessità, l' essere gobbo, scrignuto. ծռութիւն, կորնթարգութիւն, սապատակ ըլլալը · կռնդիկ՝ փոպոկիկ՝ փոքոր ուլնդելէ:
Κυφόω - ῶ. M. ώσω. curvare. ծռել · կռնդ. = *Κυρτόω.*
Κύφωμα (τὸ) gobba. սապատ (ազին), կոր թիկունք · կորթուն, փոքոր:
Κύφων - ωνος (ὁ) berlina, gogna (*Γαλλ.* carcan, pilori). չարագործներուն վիզը անցընելու անուր · փայտակիլոցերէն պոչնոտիս խոչընդ վիզը հանելու, լուծ:
Κύφωσις - εως (ἡ) curvatura, incurvazione. ծռելը կամ ծռելը · կռնդ նոթոր կռնդիկ:
Κυφώλη (ἡ) alveare, bugno, arnia. 2. la parte interiore dell' orecchio, il buco di dentro dell' orecchio e il sudiciume ragunatovi, cerume. 3. vaso per misurare i prodotti. 4. arca, cassa. բջիջ, փեթակ · 2. ականջին ներսի գին՝ ներսի ծակը ու հոն ժողվուած ապուռին հիւթը · 3. արմնիկ չափելու սմանը · 4. արկղ, անասուկ · արը փօլոնը · 2. փայտէ՝ իր խոփը իւ գիւղի վի անոր պիտիին ծիւղի · 3. հացէն՝ ցորեն նուիրելու փայ · 4. սանդըղ:
Κυφώλιον (τὸ) καὶ *Κυφωλὶς - ίδος* (ἡ) *ὑποκορ.* τ. *Κυφώλη.*
Κυφωλόβυστος (ὁ, ἡ) di cui le orecchia sono coperte, ripiene di cerume. ականջները զանիր հիւթով գոցուած՝ լեցուած · փայտիներէ ծիւղի իւ փոխանակ՝ փօլոնը:
Κύφωλος (ὁ) drepane (uccello simile alla rondine). ծիծառան նման թռչուն մը. փորլոնցի փայտոնա պիտիր պէս նվէ փայ:
Κύω. M. κύσω. = *Κυέω.*
Κύων - κυνὸς (ὁ) cane. 2. (ἡ) cagna. 3. pesce cane. 4. sirio, canicola. 5. membro virile, cazzo. 6. uomo sfacciato, svergognato. 7. filetto, freno della verga. շուն · 2. մասակ շուն · 3. շանձուկն · 4. շնիկ ասորը · 5. վարոց, առնի անդամ · 6. անամօթ՝ աներես մարդ · 7. վարոցի՝ առնի լծասանի ծայն կապ · փիթի, ոեզու · 2. փոնճի, ոեզնիկ · 3. փիթի գուլուզը · 4. Ութուզի Իւլդուզ, ևս իւ գուռնա · 5. շնիկը, երկն ալնիկ · 6. ամերձ՝ խոխոջ ինան · 7. փալնի գուզ · 8. = *Κυνόδαλος.*
Κωβιὸς (ὁ) ghiozzo (pesce). քարթակ (ձուկ է) · փայ գուզուզը:
Κώδων - ωνος (ὁ) campana (*Λατ.* tintinnabulum). 2. (μτφρ.) uomo ciarlone, cicalatore. 3. tromba. զանգակ · 2. շատախօս մարդ · 3. փող · շոխ · 2. շոխըն ապամ. 3. գօրան, շաբնա:
Κωδωνίζω. M. ίσω. suonare la campana o la tromba. զանգակ կամ փող շարնել · շոխ խոխոջ գօրան շալնել:
Κωδωνοφορέω - ῶ. M. ήσω. portar la campana o la tromba. զանգակ կամ փող կրնել · շոխ խոխոջ գօրան ինալնել:
Κωδωνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle campanelle. քամանիներ կրող · շնիկներուն ինալնան:
Κώθων - ωνος (ὁ) tazza, coppa. ինա, բաժակ, բաժակ · ինա, փոքոխ, փոքոխ. 2. = *Κωβιός.* 3. = *Κωθωνισμός.*
Κωθωνίζω (καὶ *μσ.*) - *ίζομαι. M. ίσω* - *ομαι.* bere colla coppa, colla tazza. 2. ber di soperchio, intemperatamente. բաժակով ինալ խմել · 2. անդադ չափ գուռա խմել · փոփոխ ինա իւ խմել. 2. օրանոցը խմել:
Κωθωνισμός (ὁ) ubbriachezza, l' azione di bere di soperchio. արբեցութիւն, չափէ գուռա խմելը · գինոխմութիւն, օրանոցի խմիլ:
Κωκυτὸς (ὁ) gemito, lamentazione. հառաչանք, ազդ, կսկիծ · ախոյեր, ինկնկոծ, ձիրան:
Κωκύω. M. ύσω. lamentarsi, pianger gridando. ազդալ, կսկծալ, պատառով լալ · ձիրան՝ ձիրան կրնել, գոռալորով գալ ինալ:
Κωλάριον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Κῶλον.*
Κωλεὸς (ὁ) καὶ
Κωλὴ (ἡ) la parte carnosa della coscia. ազդեր մեռա կողմը · գոռոցան կրնի խոչը, ոչխարին լքէ կրնիրէ · 2. = *Ψοάς.* (ἐσφαλμ. εἰς τὸν *Ἀριστοφ.*)
Κωλικεύομαι. M. εύσομαι. soffrir di colica. կշռացաւութիւն քաշել, խիթ աշխատիլ · փօլոնի իւլնիրնին օգրուիլ, ուռիլ կրնիլ:
Κωλικὸς - ἡ - όν. appartenente all' intestino colon. կազդ ազիքին՝ հաստազիքին պատկանած · լնիոչին գոլշորոշը փոխանիւթ · (ὄθ.) *Κωλικὸν* (*ἐντ. νόσιμα*). καὶ *Κωλικὴ* (*ἐντ. νόσος*). colica. խիթ, կշռացաւութիւն. ուռիլ, փօլոնի իւլնիր. *Κωλικὸς* (*συνεκδχ.*) colico, chi soffre di colica. կշռացաւութիւն անցեալ · ուռիլը, փօլոնիլը:
Κῶλον (τὸ) membro del corpo. 2. colon, il più grosso e il più grasso degl' in-

Digitized by Google

testini. 3. membro d' un periodo. մաս, անդամ. 2. կողմն, հատուածիք, ազգականութեան աստիճան հատ ստացուածոց. 3. պարբերութեան անդամ. վերածան ածել. 2. կիսիւն գալ, դադրեցուցանել, դադարեցուցանել ի կատարել զի ի նշանել զի ի նշանել. 3. սեզ պայթիւնի հիւանդի՝ ազատել:

Κωλοτομέω - ῶ. *M.* ήσω. smembrare. անդամահատել կտրել. ազատել սեզ:

Κώλυμα (τὸ) impedimento, ostacolo. արգելք. խնիչ:

Κώλυσις - εως (ἡ) l' azione d' impedire. արգելիլը. խնիչ ելմուղ, հանի ելմտելը:

Κωλυτήριος (ὁ, ἡ) che ha la forza d' impedire. արգելիչու կարողութիւն ունեցող. հն նիչ գործելիքի՝ գործիքի ելն:

Κωλυτὴς - οῦ (ὁ) colui che impedisce. արգելող. հն նիչ:

Κωλυτὸς - ὴ - όν. impedito. 2. che si può impedire. արգելուած. 2. արգելելը կարելի. հն ելմուղ. 2. հն ելանոտելիք:

Κωλύω. *M.* ύσω. impedire. արգելել. նիչ ելմուտ, հն նիչել:

Κῶμα (τὸ) sonno profondo. խորին՝ խոր քուն. թերին տյժա:

Κωμάζω. *M.* άσω. gozzovigliare, star in gozzoviglia (*Λατ.* comissor), far delle dissolutezze, festeggiare. զեղխիլ ի գինարբուս, շուայտիլ, ատել խաղ, անառակութիւններ ընել, անառակիլ, կատարել զհանգէս խրախճանաց, ուրախմարսութիւն ընել. նչյուն իւրով, վերջին ախտացս տալով, խոհեմութիւն նիւթել, ելոյն պիղծ նիչերին ենթել:

Κωμαίνω. *M.* ανῶ. sonnecchiare. նիրհել. տյժագործել, ընդհանուր:

Κώμαξ - ακος (ὁ) faceto. դուարճախօս, խնաւոյս բանիւ ընող. լեցիցիչ, լեցուցիչ, հանդիս:

Κωμάρχης καὶ Κώμαρχος - ου (ὁ) il capo d' un borgo, villaggio. ատենի մը` գիւղաքաղաքի մը` գեղի մը մեծ. պետ՝ կարգ գիւղ. հանդիսի:

Κώμη (ἡ) borgo, sobborgo, villaggio, (*Λατ.* pagus), quartiere. ատեն, գիւղաքաղաք, գիւղ, թաղ. պետ, կարգ, հանդիս:

Κωμηδὸν, ἐπίῤῥ. per villaggi, sobborghi. ըստ գիւղաց, ըստ ատենից. պետ պետ, կարգ կարգ, պետ պետ:

Κωμήτης - ου (ὁ) abitante d' un sobborgo, d' un quartiere. գիւղաքաղաքի մը` թաղ մը բնակօղ. կարգեցի. հանդիսիչ:

Κωμητικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. pertinente ad un villano, ad un abitante di quartiere. գիւղական՝ թաղ մը բնակողի յատուկ. պետական՝ հանդիսիչին պատիւ:

Κωμητὼρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Κωμήτης.

Κωμεύομαι. *M.* εὐσομαι. agire, comportarsi, parlare da comico. կատակերգուի գործածելի պէս վարուիլ կամ խօսիլ. խրախճիկ՝ հանդիսիչ ելի գործածուած՝ ելոյն ելանոտելիք:

Κωμικὸς - ὴ - όν. comico, pertinente alla commedia. կատակերգական, կատակերգութեան պատկանած. խրախճիկ ելանոտելի՝ գործածուած՝ ելոյն ելանոտելիք. (οὐσ.) attore di commedia, commediante, comico, scrittor di commedie, commediajo. կատակերգակ խաղարկու, գերասան, կատակերգակ բանաստեղծ. խրախճիկ, հանդիսիչ, գործիք գործելիքի:

Κωμικῶς, ἐπίῤῥ. da comico. կատակերգակ խաղարկուի պէս. խրախճիկի՝ հանդիսիչ գործի:

Κῶμιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κώμη.

Κωμογραμματεὺς - έως (ὁ) cancelliere d' un borgo. ատենի մը ատենագրիչ. պէտ վարելոյն գիրն նիչերին:

Κωμόπολις - εως (ἡ) borgo grande, castello. գիւղաքաղաք. գաւառ:

Κῶμος (ὁ) banchetto, gozzovigliata, truppa di gente festeggiante. կռնուիք, ընդունելութիւն, խրախճիքիչք, գինարբուք, խաղի մը հանդէսը կատարող մարդոց խումբը. վերջին, նչյուն իւրն, վերվի սիմ, պէտ ելոյն վերջինիներին նիչերին գերեզմանին խոտելն գալոցելը:

Κώμυς - υθος (ἡ) manata, covone, brancata, fascetto d' erba. 2. canneto (*Λατ.* arundinetum). խոտ արդ՝ խուրձ. 2. շատ, խարձ. օրըստ գիւղի. 2. գաւազանեղէն, նչյուներան:

Κωμῳδέω - ῶ. *M.* ήσω. far delle satire contro qualcuno, beffeggiare, coglionare qualcuno nella commedia, esser commediante. ումի մը գէմ երգիծաբանութիւն չինել, կատակերգութեան ատ ումի մը վասն ծիծաղիլ՝ խնամել, կատակերգակ խաղարկու՝ գերասան ըլլալ. պէտ ելոյն հանդիսիչ հիմարելը՝ իւրհրելը խոտել, գործիք ելոյն ելանոտելիք պէտ ելոյն գործի ելոյն, խրախճիկ՝ հանդիսիչ ելոյն:

Κωμῳδημα (τὸ) detto mordace, satira. զիծաղանքի խօսք՝ զրուցատեղ, երգիծաբանութիւն. գործելիքը պետ, հիմարութիւն, իւրհրելը:

Κωμῳδία - ας (ἡ) commedia. կատակերգութիւն. խրախճիկ ելոյնոտա, գործիք:

Κωμῳδιακὸς - ὴ - όν (καὶ ἐπίῤῥ.) - ακῶς, ἐπίῤῥ. καὶ

Κωμῳδικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. di commedia, comico. կատակերգական, կատակերգութեան պատկանած. խրախճիկ ելոյնոտա՝ գործիքելոյն գործիքելիք:

Κωμῳδιογράφος καὶ

Κωμῳδιοποιὸς (ὁ) = Κωμῳδογράφος - ποιός.

Κωμῳδογέλως - ωτος (ὁ) buffone, zanni, commediante, giullare. խեղկատակ, գերասան, կատակերգու, ծաղրածու. հանդիսիչ, խրախճիկ, հանդիսա, գործիք:

Κωμῳδογράφος (ἡ) compositore, scrittore di commedie, poeta comico, commediajo. կատակերգակ բանաստեղծ, կատակերգութեան չինող, յօրինող. գրող. խրախճիկ ելոյնոտ՝ գործիքելոյն գրող. պետ ելոյն՝ գործիքելոյն նչյուներան:

Κωμῳδοδιδάσκαλος (ὁ) poeta comico, colui che instruisce gli attori di commedia. կատակերգակ բանաստեղծ, գերասաններըը կրթող՝ վարժող. գործիքելոյն ելոյն նչյուներ, խրախճիկելոյն գործիքելոյն նչյուներ:

Κωμῳδοποιητὴς - οῦ (ὁ) = Κωμῳδοποιός.

Digitized by Google

Κωμῳδοποιΐα - ας (ἡ) composizione di commedie. կատակերգական քերթուած-ներ յօրինելը · ֆօֆոխա՝ խօլէխ օյունա-նա հնուսող գալչելէր ինչ իմիտի:

Κωμῳδοποιὸς (ὁ) poeta comico, commediajo. կատակերգակ բանաստեղծ · ֆօֆո-խա խալան չոխ:

Κωμῳδὸς (ὁ) attore comico. գերասան, կատակերգութեան խաղը կատարող · ֆօֆ-չէխ օյունանան խոսիլ էտին, ճոֆուչէխ, ֆօֆչէխֆի:

Κωμῳδοτραγῳδία - ας (ἡ) dramma comico-tragico. կատակերգական ու ողբերգական գործողութիւն · ֆօֆոխա վի ֆըշ-խոխէխ օյունանան հիմուսող ինչ:

Κωμῳδοτραγῳδὸς (ὁ) attore o poeta d'un dramma comico-tragico. կատակերգա-կան ու ողբերգական գործողութիւն մը կատարող կամ յօրինող · ֆօֆոխա վի ֆըշ-խոխէխ օյունալորընը իչու էտին խոխօ ինչ ու իչու էտին:

Κώνειον (τὸ) cicuta. մալախինգ · պոլորան, լոռիկան:

Κωνίζω. *Μ. ίσω.* impeciare, impegolare. ձիւթել · ֆօֆրանչոֆէ:

Κωνικὸς - **η** - **όν.** (καὶ **ἐπίῤ.**) - **ικῶς.** կոնաձեւ · ափրոֆի պիչիֆինոֆ:

Κωνίον (τὸ) *ὑποκορ. τ.* **Κῶνος.**

Κωνὶς - **ίδος** (ἡ) borraccia, fiasca di cuojo che usano i viandanti. ջրոյ հագուստակ, ղոր ճամբորդները կը գործածեն · խօչա-լորըն ֆօլուխտըլը ատա ֆոզը, ճամբար:

Κώνισις - **εως** (ἡ) impeciatura. ձիւթելը · ֆօֆրանչոֆա:

Κωνοειδὴς - **έος** (ὁ, ἡ) conoide, che ha la forma d'un cono. կոնաձեւ · ափ-րոֆի պիչիֆինոֆ: — **ειδῶς, ἐπίῤ.**

Κῶνος (ὁ) cono (corpo di cui la base è rotonda e la cima puntata). 2. la cima dell'elmo. 3. pece. 4. trottola. 5. pina, pinocchio. կոնան (ատակը կլոր ու վերի ծայրը բարակ եղող մարմին մը). 2 · ան-գլուախոյին վերի ծայրը ճոխը · 3 · ձիւթ, գոպի խէժ · 4 · ածիւ, որով ագռաւը կըխօս-գլան · 5 · կոնան (ատենին՝ փիչինէն գաւա-զը) · ափրոֆի պիչիֆինոֆ խոսի ալիչ խոս-վորութ վի խօֆորտօը ափէրի պէր բիներ ֆիւնէր · 2 · գիներ ափլորդը ֆիւֆինոֆ · 3 · ֆոխրան · 4 · ֆօղոպ, ֆըրլութ, ատը ու լըճաստիլար ֆոմ-լէնէն ատա իւր լինէրէրլերը · 5 · լոռ ֆը-տըլը:

Κωνοφορέω - **ῶ**. *Μ. ήσω. Εἰμὶ* —

Κωνοφόρος (ὁ, ἡ) che produce del pinocchio, della pina. կոնան բուսցընող · լոռ ֆը-տըլը հասլ իտին:

Κωνωπεῖον (τὸ) καὶ

Κωνωπεών - **ῶνος** (ὁ) zanzariere, cortina. մէտիներէ ապահով ըլլալու համար մա-հիճներու բոլորտիքը գրուած առագաստ, վարագոյր · ֆիչիչէ, ափէրի պինդ-լէրդին իչը ֆօ-ֆոխլարնան ֆիւրուֆըլը:

Κωνώπιον (τὸ) *ὑποκορ. τ.* **Κώνωψ.**

Κωνωποειδὴς - **έος** (ὁ, ἡ) che ha la forma di zanzara. մէտիի ձեւով · ափէրի պինդ լէ-չիֆինոֆ՝ պիչիֆինոֆ:

Κωνωψ - **ωπος** (ὁ) zanzara, zenzara. մէ-տիղ · ափէրի պինդ, ֆիւլի, գոռոչ:

Κωπεὺς - **έως** (ὁ) = **Κωπεών.**

Κωπεύω. *Μ. εύσω.* guernire la nave con de' remi. նաւը թիակներով յարդարել · ֆիչէչ ափրիչէր իչի գոնդիֆի:

Κωπεών - **ῶνος** (ὁ) legno adattato a costruir de' remi. թիակ շինելու յարմար փայտ · ափրիչ նաֆոզա այլուան օգտակար:

Κώπη (ἡ) remo. 2. impugnatura, elso, manico della spada. (*Λατ.* capulus). թի, թիակ · 2 · թրոյ գառապատը՝ գառ-ապէը՝ նրսնակալը · ափրիչ · 2 · եաբ-ղան:

Κωπηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κωπηλατέω - **ῶ**. *Μ. ήσω.* remigare, remare. թի քաշել · ափրիչ չէչիլ:

Κωπηλάτης - **ου** (ὁ) rematore. թիավար, թի քաշող · ափրիչ չէչէն:

Κωπήλατος (ὁ, ἡ) mosso con de' remi. թիակներով շարժուած · ափրիչ իչի ձիւ-գել՝ հարուածել նիգել:

Κωπήρης - **εος** (ὁ, ἡ) (nave) guernita di remi. թիակներով զարդարուած (նաւ) · ափրիչէր իչի գոնդիղլ գիւղական (կամ՝ ուֆքիչ):

Κωπητὴρ καὶ **Κωπητὴς** (ὁ) il legno, su cui sta attaccato lo scarmo. 2. scarmo, caviglia, sulla quale sta il remo. թիակներըը կապելու սեպին խոռոչած փայտը, նաւակին պրիւնգը · 2 · սեպ որուն կը կապուին թիակները · ֆըչէլը ափ-ֆէչէրիւֆ · 2 · գէրգոգոն, (ըսֆըգիզ):

Κωπίον (τὸ) *ὑποκορ. τ.* **Κώπη.**

Κωρυκίδιον καὶ **Κωρύκιον** (τὸ) καὶ

Κωρυκὶς - **ίδος** (ἡ) *ὑποκορ. τ.* **Κώρυκος.** bozzoli, che si vedono nelle fronde degli alberi, dentro i quali si trovano nascosti degli animaletti. ծառերու տե-րեւներուն վրայ տեսնուած պատուհիկներ, որոնց որ մէջը ներսիները կը պահուըտին · ա-ղիլներէն նախրապետները ֆօրխոնին ֆոգը-ղէչ նասրուլար, տէչէրին ու իչերնի վի-ֆէչէչեր ինչէնիրէչեր:

Κώρυκος (ὁ) sacco di cuojo, bisaccia. մորթէ ապուռակ, բակերչէթ · տէրէփան նա-եէլը ֆօղոպ, հիւղէ, ճամբան:

Κωταλὶς - **ίδος** (ἡ) mestola. չէրփէփ · ափիֆ · = **Λάπτις.**

Κωτίλλω. *Μ. ιλῶ.* ciarlare, cicalare. 2. accarezzare, adulare. չատ խօսիլ, չա-ղակրատիլ · 2 · չաղաչարթիլ, չապլել · ֆօ-ղալըչէի ինիֆէ, լաֆ ափրիֆէ · 2 · նէ ֆէ-ֆըլտանիֆ, ինիֆէլըլտէ ինիֆէ, նէլալ ֆը-ֆէ:

Κωτίλος - **η** - **ον.** ciarlone, cicalatore. 2. ingannatore. չատախօս, չաղրատ · 2 · խաբեբայ · լաֆազան · 2 · ինչպէս, ապ-գըչէ:

Κωφαίνω - **ῶ**. *Μ. ήσω.* assordare, render sordo, muto. 2. (ἐν γέν.) stordire, խլացընել, համր ընել · 2 · ապչեցընել, չղուռացնել · ապչէ՝ գիչէլ ինիֆէ · 2 · գէ-ախիֆինիֆէ · = **Κωφέω.**

Κωφεύω. *Μ. εύσω*, esser, restare sordo, muto. խուլ համր ըլլալ ձայլ · ապչէ գիչէլ օլմաֆ՝ ֆօլմաֆ:

Κωφέω - **ῶ**. *Μ. ήσω.* offendere, nuocere,

Digitized by Google

storplare, smozzicare. ՇԻաոել, ՇԻաոա ընել, Հաշմանդամ ընել, կրճատել. ԻնչՒՒ-ել, ոչոբբ ՀԼբՒել, ատ-ՒՒլտան.

Κωφίας - ου (ὁ) aspide. ասպիտ, խուլ օձ (գէշ օձ մըն է). ասպէս Իլլան (ֆիլոս ասյ պբ Իլլան պէս).

Κωφὸς - ή - όν. sordo, muto. 2. ottuso, debole. խուլ, Համր. 2. բութ, գուռ, ոչոբ. ասպէս, պիւնիտ, լուսի, ֆոռվլԻՒՒՒ-իկ.

Κωφότης (ἡ) sordezza, mutolezza. 2. stupidezza, stordimento, sbalordimento. խլութիւն, Համրութիւն. 2. ապշութիւն, ընգաբմանութիւն. ասպէսլէք, պիւնիկ-ութիւն. 2. ԻՒբ-ՒՒիւն.

Κωφόω - ῶ. M. ώσω. assordare, render muto. 2. stordire, sbalordire. խլացնել, Համր ընել. 2. ապշեցնել, ընգաբմացնել. ասպէսլիմֆ, պիւնիկ-ՒՒիմֆ. 2. ԻՒբ-ՒՒիմֆ.

Κώφωμα (τὸ) = Κωφότης.

Κώφωσις - εως (ἡ) sordezza, mutolezza. 2. debolezza, ottusità. խլութիւն, Համրութիւն. 2. ոչոբութիւն, մթութիւն. ասպէսլէք, պիւնիկ-ութիւն. 2. ֆոռվլԻՒՒ-իկ-ութիւն, ԻՒիլ-ՒՒիկ օլմաֆլէք.

Κωχεύω. M. εύσω. levare, alzare. վերցնել, վեր վերցընել. ֆոլտէրմաֆ, Իօֆ-րէ ֆոլտէրմաֆ.

Λ.

Λ, λ, λάμβδα καὶ λάβδα (τὸ) (ἄκλ.) Lambda. Undecima lettera dell' alfabeto Greco. Si pronunzia come la lettera L Italiana. Լամվտա: Յունաց ալբուբեհին մասասանէրորդ գիրն է: Հայերէն Լ գրին դէմ կ'արասասանուի: Լամտա: Եասնանի Լ-ասնալին ծանրութիւն հարիւր ունի: Օմանլըմ ل (լամ) հարթ ֆոռի ՒՒկաբոռ օլասնաբ: In senso numerico coll' accento di sopra (λ΄) significa trenta, trentesimo, e coll' accento al di sotto (λ) significa trenta mila. Համրանքի կողմանէ չնչաբ վրան ը ԼԼալու ասանի (λ΄) կը նշանակէ երեսուն կամ երեսներորդ, ու ասակը ԸԼԼալու ասանի (λ) երեսուն հազար. Ույլ ֆոբա-ֆնիան ՒՒալՒոի ՒՒալբինի օլասալասնաբ (λ΄) ՒՒասոբբիր օՒասալ ՒՒոբա օՒասալնեան, վի չնչՒինի օլասալասնաբ (λ) օՒասալ պիւն (30,000).

Λᾶας (ὁ καὶ σπν. ἡ) × ἀντὶ Λίθος.

Λαβάργυρος (ὁ, ἡ) uomo interessato. 2. mercenario. չահախնդիր մարդ, չահաբեր. 2. վարձկան. ԼԷՒարնա պոֆան, ֆայասալ պոֆան, ֆոռս ճանԼը. 2. ԻլՒի:

Λαβδαειδῶς. M. ίσω. = Λαμβδαειδῶς.

Λαβδοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma della lettera Λ. Λ գրին ձեւը ունցող. Λ հարթի պէՒՒինաբ օլան:

Λαβεῖν, ἀορ. β΄. τῆς ἀπρμφ. τ. Λαμβάνω.

Λαβή (ἡ) = Λῆψις. 2. manico. 3. occasione, opportunità. 2. մկնիկ, կոմ, գաստակ. 3. առիթ, պատճՀ. 2. ատի: ֆոլէ: 3. ֆէրասնաբ, գիւլէյլի:

Λαβίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Λαβίς.

Λάβιον (τὸ) = Λαβίδιον. ὑποκορ. τοῦ

Λαβὶς - ίδος (ἡ) tanaglia, molle. 2. fibbia. պբգան, ատնէլէք. 2. ճարմանդ. ԻՒբ ԻՒիՒի, հալբ. 2. խօֆա. 3. = Λαβή.

Λαβραγόρας - ου (ὁ) ciarlone temerario, precipitoso nel parlare. յանդուգն՝ անխորհուրդ չաղակրաս, առանց մտածելու խօսող. ԻՒ-ոխԼէքլի՝ գիւլէնՒիչիբի չի-ՒՒիրի, ֆոլհալը ԻՒիՒիչիբի ՒՒիօհաքի խոն:

Λαβραγορέω - ῶ. M. ήσω. parlare precipitosamente, ciarlare temerariamente. առանց մտածելու խօսիլ, յանդգնաբար չաղակրասնալ. գիւլէնՒիչիբի ՒՒիօհաքի ԻՒիՒի, ֆոլհալը ԻՒիՒիչիբի չի ՒՒիրի:

Λαβραγόρης - ου (ὁ) = Λαβραγόρας.

Λαβράκιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λάβραξ - ακος (ὁ) lupo marino, labrace (pesce.) չաս կէրօզ ձուկ մըն է. լԻՒԻբ գԼԷԼԷ:

Λαβρεύομαι. M. εύσομαι. = Λαβραγορέω.

Λαβρηγορέω - ῶ. M. ήσω. = Λαβραγορέω.

Λάβρος (ὁ, ἡ) violento, veemente, impetuoso. 2. vorace, ingordo. ասասկի, ուժգին. 2. չաս կէրօզ, սրկրասմալ. զբՒՒ-, խԼՒԼԷ, հիՒիլ-հիլ-. 2. ագի ԻՒիՒի: գօլՒՒալիկ:

Λαβρόσσυτος (ὁ, ἡ) che corre rapidamente. ուժով վազող. հիՒիլ՝ խԼՒ իւԻ ֆօլան:

Λαβροστομέω - ῶ. M. ήσω. = Λαβραγορέω.

Λαβροστομία - ας (ἡ) temerità, precipitazione nel parlare, parlare insolente, sfrenato. յանդգնաբար առանց մտածելու խօսիլը. ոխ-ոխԼէքէ իւԻ՝ ֆԼՒՒ-ՒՒիլ հիՒիչիբիւ ՒՒիօհաքի հիՒիւխ:

Λαβρόστομος (ὁ, ἡ) ciarlone, temerario nel parlare. չաղակրաս, չաղզուզ, առանց մտածելու խօսող. լիֆալըն, ֆոլհալը հիՒիչիբիւ՝ գիւլէյլի ՒՒիօհաքի խոն:

Λαβροσύνη (ἡ) καὶ

Λαβρότης - ητος (ἡ) impetuosità. 2. voracità. ուժգնութիւն, ասասկութիւն. 2. չաս առաԼը, սրկրասմալութիւն. խԼՒԼԷԼէք, հիՒիլ-հիլ-. 2. գօլՒՒալիկ, ագի ԻՒիՒի:

Λαβροφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiar avidamente. ագաց առաԼ. աճ կիօԼԻէ-Ի-ՒՒէԻ ԻՒիՒի:

Λαβρόω. M. ώσω. × ἀντὶ Λαβροφαγέω.

Λαβρώνιον (τὸ) καὶ

Λαβρώνιος (ὁ) ciotola. ասասկ յոբ մեծ բասակ. պիբ նԻ պիօյիՒիչ ֆոռիկ:

Λάβρως, ἐπίῤ. impetuosamente, precipitosamente. ֆասկալ, ուժգնաբար, առասկի. խԼՒ հիՒիլ-հիլ իւԻ:

Λάβυζος (ὁ) sorta d'aromo. ասասկ մը Համեմբ. պիբ ԻՒԻ գոռոյ:

Λαβυρίνθειος (ὁ, ἡ) simile al labirinto. լաբիւրինթոսաբ նմանի. խանԼԼիմաՒ՝ հալԼաՒյա գիՒինֆ:

Λαβύρινθος (ὁ) laberinto. 2. imbarazzo. լաբիւրինթոս, բասիդ. 2. անիԼ գժուարութիւն, կնճիռ. խանԼԼիմաՒ, հալԼաՒա. 2. ֆոլտրէԼ:

Λαβυρινθώδης - εος (ὁ, ἡ) = Λαβυρίνθειος.

Digitized by Google

Λαγάνιον (τὸ) *ὑποκορ.* τοῦ

Λάγανον (τὸ) cialda, lasagna. ծաւիհէ չիծաւած քաքար, դդմուած. սիպի սանա իւր խոթելը պիօրեր՝ եվրիւրե։

Λαγαρίζω. Μ. ίσω. raffinare. 2. rilassare, mollificare. 3. indebolire. բարակցընել. 2. մեղմացնել, կակուղցընել. 3. վատաժողցընել. յիմիրխիր. 2. ևվրիւրխիր, ևվրիւրխոտիր. 3. ցաֆլըխիր։

Λαγαρός - ά - όν. molle, lasso. 2. sottile, tenue. 3. debole, gracile, magro. մեղկ, կակուղ. 2. բարակ, նուազ. 3. սիկար, վատաժ, նիհար, ազգալուն. ևվրիւրխ. 2. յիմիկ. 3. ցաֆլըխիր։

Λαγαρόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Λαγαρίζω.*

Λαγγώδης - εος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Λαγγών - ῶνος (ὁ) lento, languido. կամաց, ֆռւլ. իվրիւ, ևվրիւրխ։

Λάγδην, ἐπίρ. = *Λάξ.*

Λάγειος (ὁ, ἡ) = *Λαγῶος.*

Λαγέτης - ου (ὁ) capo, comandante del popolo. ժողովրդապետ, ժողովուրդին մեծը գլուխը. ճիպի պիւյիւք՝ պուլը։

Λαγήνιον (τὸ) *ὑποκορ.* τοῦ

Λάγηνος (ἡ) brocca, orcio. կուժ, սափար. իւղոթ, ֆանիա։

Λαγιδεύς - έως (ὁ) lepretta, leprettino. պղտիկ նապաստակ, նապաստակի ձագ. իվրիւճնըգէ, իվրիւրե իավրասաս։

Λαγίδιον (τὸ) *ὑποκορ.* τοῦ *Λαγώς.*

Λαγνεία (ἡ) libidine, lascivia. 2. coito, fotteria, atto venereo. 3. seme genitale, sperma. պագչասութիւն, վատաղսութիւն. 2. խառնիչ. 3. սերմ (կենդանեաց). չիհվիխի, ֆեճր, ֆիւթ. 2. ճիմ. 3. նիֆֆ։

Λάγνευμα (τὸ) fottitura, l'azione di fottere. 2. coito. խառնիչ. 2. մարմնական զուգաւորութիւն. ճիմ կիխիչիւթ. 2. ճիմ։

Λαγνεύω. Μ. εύσω. far l'atto venereo. գուգաւիլ. ճիմ կիխիչ։

Λαγνικός - ή - όν. lascivo. վատաշ, պագչաս. չիհվիխիչ, չար։

Λάγνος - η - ον. libidinoso, lascivo. վատաշ, պագչաս, մարմնական ցանկութեանց ինքը գինքը սըւած. չիհվիխիչ, չար, իներ պիւչիւչ։

Λαγοθήρας - ου (ὁ) cacciatore delle lepri. նապաստակ որսացող. իավչան ավճաչ։

Λαγοθηράω - ῶ. Μ. άσω. far la caccia delle lepri. նապաստակ որսալ. իավչան ավչմախ։

Λαγοθηρέω - ῶ. Μ. ήσω. = *τῷ προηγ.*

Λαγοθήρης - ου (ὁ) = *Λαγοθήρας.*

Λαγοκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccider delle lepri. նապաստակ մեռցընել. իավչան խօ պիւրխիր։

Λαγύνιον (τὸ) *καὶ*

Λαγυνίς - ίδος (ἡ) = *Λαγήνιον.*

Λαγυνίων - ωνος (ὁ) parassito. 2. orcio di vino. պատառաքաղ. 2. գինիի սափոր. հաւչըս փոռաճա, փալփալօթ. 2. լորթոպ իներիներ։

Λάγυνος (ἡ) *μτγμ. ἀντὶ Λάγηνος.*

Λαγχάνω. Μ. λήξομαι. ottenere per sorte, sortire. 2. ricevere, ottenere. 3. (τρτπρσ. ἢ κατὰ μτχ.) toccare a qualcuno. վիճակաւ առանալ, վիճակիլ, լսա գիպաց բան մը ձեռք մտրիլ. 2. ընդունիլ, առանալ. 3. ինչի մը հնաալ գալ հլլիլ, հանդիպիլ. ֆարթաս խոխիր, պոհի իւր ֆալանքէ, նաւ օլմէթ. 2. ֆալաալ կիխիչ, խոխիչ, իւր կիխիչիւթ. 3. պիւրխիր պիւչիւթ՝ լսէմէթ բաւ կիչիւթ։

Λαγωβολεῖον (τὸ) = *Λαγοβόλον.*

Λαγωβολία (ἡ) l'azione di cacciare, di chiappare o di uccidere le lepri con un bastone. ցպով մը նապաստակ որսալը բռնելը կամ մեռցընելը. լսպոտ իւր իավչըն ավչմաալ իավչմաալ խոխիր խօ պիւրխիչ։

Λαγωβόλον (τὸ) bastone che si lanciava alle lepri per ucciderle. ցպով մը զոր նապաստակներուն կը նետէին լսնոնք մեռցընելու համար. իավչըն ուիչէ խօտիչիւթ իւրմէ ֆալանքէ ցպոտ։

Λαγωβόλος (ὁ, ἡ) colui che uccide le lepri colpendole con un bastone. նապաստակները ցպով մը զարնով ու մեռցնող. իավչըն պիւչ լսպոտ իւր խօտիչիւթ իւրմէ։

Λαγωδάριον (τὸ) = *Λαγίδιον.*

Λαγωδίας - ου (ὁ) = *Ἰλτός.*

Λαγώδιον (τὸ) = *Λαγίδιον.*

Λαγωθήρας - ου (ὁ) = *Λαγοθήρας.*

Λαγὼν - όνος (ἡ ἤ ὁ) cavità. 2. i fianchi (*Λατ.* ilia.) 3. ventre d'un vaso. խառչ. 2. կող, կուշտ, սնափուշտ. 3. սափոի մը փոր. փօշոթ, լսփօթ. 2. խոռ, իհօռնէն իւրէ իառնէփօթէ պօչ՝ ևվրիւրիչ ևրէ լսէրէ, պօչ պիօլէրէ. 3. պէր փօքէ իօրէ։

Λαγῶος - α - ον. di lepre. նապաստակի յատուկ. իավչանա վրհօսաս։

Λαγώπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha piedi simili a quelli di lepre. նապաստակի ոտքերուն նմանի ոտքեր ունեցող. իավչան այոթլը. (ὅθ. οὐσ.) piede di lepre (erba.) սեռակ մը խոտ է. իավչան այոլը (պէր նվիչ օիլօթ). 2. = *Λαγωδίας.*

Λαγώπυρον (τὸ) = *Λαγώπους.* (1)

Λαγὼς - ῶ (ὁ) lepre. նապաստակ. իավչան, երիվեդ, իավչըչ. 2. = *Λαγωδίας.* 3. lepre marina (pesce.) ծովային նապաստակ (ձուկ մըն է). պիւնէդ իավչանը (պէր նվիչ պուլէթ)։

Λαγωτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono le lepri (*Γαλλ.* garenne.) նապաստակներ պահելու՝ կերակրելու տեղ. իավչան օտլաչոյճաթ՝ պահչխիչ ճհչս։

Λαγωτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrire delle lepri. նապաստակ պահել. իավչան պահչխիր։

Λαγωφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. mangiare della lepre, nutrirsi di lepre. նապաստակ ուտել, նապաստակով կերակրուիլ. իավչան իվխոտ, իավչան երիչ իւր պահչխիչ։

Λαγωφαγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λαγωφθαλμία (ἡ) specie di malattia di occhi, quando la palpebra superiore non si può unire con l'inferiore. սեռակ մը ակից սիտ, որով ակնքին վերի քարթիլը չկրնար վրբնինին հասնիլ ու փակուիլ. պէր նվիչ կիօչ ճրտալը, սեռակ մի

Digitized by Google

ხოტოტს ჱხოც ტოტოლը ოլოլტს իւն պէրւեւլիկը։

Λαγώφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi di lepre. 2. colui che dorme con occhi aperti come la lepre. Նապաստակի պէս աչքեր ունեցող. 2. Նապաստակի պէս աչքեր ըաց պառկող. Իւլլան ՝ի ձագերն. 2. Իւլլան ձագերի ՝ի նման աչքեր ունեցող։

Λαγωφόνος (ὁ, ἡ) uccisore di lepre. Նապաստակ մեռցնող. Իւլլան կօլտիրեն։

Λάζομαι καὶ *Λάζυμαι* (πρτ. Ἐλαζόμην· ὑμην καὶ πλέον οὔ.) × ἀντὶ *Λαμβάνω*.

Λαθίπονος (ὁ, ἡ) dimentico di quanto ha sofferto, chi non si ricorda delle sue fatiche. 2. che cagiona un dolor occulto. Քաշածը մոռցած, իր տչխատանքները միտը չբերող. 2. Ծածուկ ցաւ պատճառող. Ը՛ւէտիչնի՝ տանջողը, ըահիճնի՝ ՝ի ՝ի ֆէտրնի ևիչրվելու. 2. ԵՒիլլէ տչրը հող իտին։

Λαθίφθογγος (ὁ, ἡ) che lascia senza voce, che fa perdere la voce. Ձայնը ձգող, ձայնը կորանցնել տրլօղ. Սխտիչ ղրտած, սխտ ֆայդ ևիտիրեն։

Λαθιφροσύνη (ἡ) demenza, delirio. յիմարութիւն, խենթութիւն, անմտութիւն. Տէլիլէ, ըէլէնըէք, տիլըմ պր ևիչիտ, տիլըը ևիտիրտիլէ։

Λαθίφρων - ονος (ὁ, ἡ) demente, pazzo. յիմար, խենթ, բռնուկ· ըէլէնը, տիլէ, ֆուըէք։

Λάθος - εος (τὸ) *Δ.* ἀντὶ *Λήθος*, *Λήθη*.

Λάθρα, *ἐπίῤῥ.* di nascosto, clandestinamente, occultamente. գաղտուկ· ևիչլէ ՝ի, խոֆլիկ։

Λαθραῖος - α - ον. occulto, secreto, clandestino. ծածուկ, գաղտուկ· ևիչլէ, խոֆլի։

Λαθραίως, *ἐπίῤῥ.* = *Λάθρα*.

Λαθριμαῖος - α - ον. = *Λαθραῖος*. (συνεσχ.) bastardo. պառկորդի· էլճի։

Λάθριος - α - ον. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ίως. = *Λαθραῖος*.

Λαθρογαμία (ἡ) = *Κλεψιγαμία*.

Λαθροφαγέω - ῶ. *Μ.* ήσω. mangiar di nascosto. գաղտուկ ուտել· ևիչլէ ևիֆէ։

Λαθροφαγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *προηγ.*

Λαθροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia di nascosto. գաղտուկ ուտող· ևիչլէ ևիյնի։

Λαθυρὶς - ίδος (ἡ) cotapuzza minor o barbabietola Egiziana (*Γαλλ.* mélochia). լաթիւրքիա կամ եգիպտական ճակնդեղ· տիլէ՝ չիտրիմ նոխտը պոֆա։

Λάθυρος (ὁ) cicerchia. ոսպ. ֆրթիկ։

Λαικὰς - άδος (ἡ) puttana, baldracca (*Λατ.* scrotum.) բոզ, պառնիկ· ֆոհիճ, բոզաս, ֆահիչ։

Λαικαστηρ - ῆρος καὶ

Λαικαστὴς - ου (ὁ) puttaniere, bordelliere, fornicatore (*Λατ.* scortator). բոզարած, պառնիկասիրութիւն ընող· ֆոհիճըն, ըանֆուզ։

Λαικάτα - ας (ἡ) = *Ἐκκλησία*.

Λαϊκὸς - ἡ - όν. popolare, di popolo. 2. (*ἐκκλησ.*) laico, secolare. ժողովրդին պատկանած. 2. աշխարհական. Ֆէֆրնա փայիր. 2· տիւնեա ոտիկ, ևիչևիտ։

Λαϊκόω - ῶ. *Μ.* ώσω. profanare. պղծել· նախպարիտ նիւթ, հիւրիւթիւլիտ նիւթ։

Λαιλαπώδης - εος (ὁ, ἡ) procelloso, burrascoso. (*Γαλλ.* orageux). մրրկալից· պօրտէ, ֆուրտունէ։

Λαίλαψ - απος (ἡ) turbine, tempesta, procella. մրրիկ, փոթորիկ· ֆայ, ֆուրտունա, պօրա։

Λαιμαργέω - ῶ. *Μ.* ήσω. esser ingordo. որկրամոլ ըլլալ· պօղազվեր ոլմաք։

Λαιμαργία - ας (ἡ) ghiotteneria, ingordigia. որկրամոլութիւն· պօղազվերլիք։

Λαίμαργος (ὁ, ἡ) ingordo, ghiottone. որկրամոլ· պօղազվեր։

Λαιμάσσω. *Μ.* ἄξω. trangugiare. յաղթալել, անյագ ուտել· Իւղուրէիրեն, իւլիֆամ ևիֆէ, ուրաֆամք։

Λαιμοπέδη (ἡ) collare di cane (*Λατ.* melium). շան վիզը անցընելու անուր· փօչեկի ֆնֆուտին հալտա, ֆուտա։

Λαιμὸς (ὁ) collo, gola. վիզ, որկոր· պօյուն, պօղազ։

Λαιμότμητος (ὁ, ἡ) decollato. վիզը կտրուած· պօյնա փախիչիլ։

Λαιμοτομέω - ῶ. *Μ.* ήσω. decollare. վիզը կտրել· պօյնաննա փախչ։

Λαιμότομος (ὁ, ἡ) (παροξ.) colui che decolla. վիզը կտրող· պօյնաննա փախն. 2. (προπαρ.) = *Λαιμότμητος*.

Λαιμώσσω (ττω) *Μ.* ώξω. avere dolor di gola. վիզը ցաւիլ· պօյնա ալըմֆ. 2. = *Λαιμάσσω*.

Λαῖνα - ης (ἡ) = *Χλαῖνα*. (ὅθ. *Λατ.* Laena.)

Λαιὸς - ά - όν. sinistro (*Λατ.* laevus). ձախ· ալ· = *Ἀριστερός*.

Λαιστομέω - ῶ. *Μ.* ήσω. mietere. հնձել· ևիչի պիչիչ։

Λαῖτμα (τὸ) voragine, baratro, abisso. յորձանուտ, անդունդ, խորք· ևիրտաղ, վըրիա։

Λαίφη (ἡ) καὶ

Λαῖφος - εος - ους (τὸ) veste, abito. 2. vela. լաթ, հագուստ. 2. առագաստ· խոպաղ, բուդա· 2· ևիչլիկ։

Λαιψηρὸς - ά - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ηρῶς. veloce, celere, ratto, snello. շուտ, արագ, շատ շարժող, արագաշարժ· ֆիչ, չի՝ֆ, ֆիչ, չաֆըէք։

Λακατάρατος (ὁ, ἡ) = *Λαοκατάρατος*.

Λακεδὼν - όνος (ἡ) voce. 2. (*συνεσχ.*) precetto. ձայն. 2. պատուէր· պօ, պիպա. 2· խմբ, ֆիխմիկ։

Λακερὸς - ά - όν. lacero. 2. (*ὄθ.*) inutile, che non serve a niente. 3. ciarlone. պատառած. 2. անպիտան. 3· չատպրուց, չատպիրան· Իւրիւտիւլ, Իւրիւէք· 2· պիր չեյի Խրտմայող, պոչ· 3· լաֆաչան։

Λακίω - ῶ. *Μ.* ήσω. = *Ληκέω*. (ἢ ἐσφαλμ. ἀντὶ *Λακίζω*.)

Λακιδόω - ῶ. *Μ.* ώσω. καὶ

Λακίζω. *Μ.* ίσω. lacerare, stracciare. պատառել, կտրտել· Իւրիմաք, ֆրլալամաք։

Λακὶς - ίδος (ἡ) καὶ

Λάκισμα (τὸ) quarcio, stracciamento, straccio. պատառած, պատռտուքը, գրգռէտակ· Իւրիմ, ֆրլալամա, խորմ, ֆրլալ, ֆլալըմ։

Λακιστὸς - ή - όν. stracciato, lacerato. պատառած· Իւրիւտիւլ. ֆրլալանիլ։

Digitized by Google

խոտ. 2. ամանի մը յատակը. կոփոր հանել, կոփոր. 2. պիր խոզին ալիք դնել։

Κυμίνινος - η - ον. di cimino. քիմնէ. փիծգան։

Κυμεοδόχη καὶ

Κυμινοθήκη - ης (ἡ) vaso, in cui si mette il cimino. քիմնի դնելու աման. փիծի ծոյճափ ըստ։

Κύμινον (τὸ) cimino, comino. չաման, քիմին. փիծի։

Κυμινοπρίστης - ου (ὁ) (Κωμ.) spilorcio. ահիր, կծծի. նեղսիրտ, շատ խնամախնամ։

Κυμινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al cimino. քիմնի նման. փիծին պէս։

Κυμοτόμος (ὁ, ἡ) che fende le onde. ալիքները պատառ պատառ ընող. փալտերը կտրան՝ բրլտլայան։

Κυνάγχη (ἡ) collare di cane (Λατ. millum.) 2. squinanzia, sprimanzia, angiua. շունի օձուր. 2. փողացաւ. փուխ խառնոց. 2. հիւանդ։

Κυναγχικὸς - η - όν. colui che soffre di squinanzia, anginoso. փողացաւ անձ. ցաւոտ. հիւանդիկը։

Κυναγωγὸς (ὁ) bracchiere. բարակ՝ որսական շուն պահող. շղարիչ։

Κυνάκανθα καὶ Κυνακάνθη (ἡ) καὶ

Κυνάκανθος (ὁ) spezie di rovo (Λατ. sentis canis.) տեսակ մը մասրենի. պիր նվիլ փուչրիկներ ունի։

Κυναυτης - οῦ (ὁ) guinzaglio. փոկ շան, առանց խօլարի, փուխ փոչիչ։

Κυνάνθρωπος (ὁ, ἡ) = Λυκάνθρωπος.

Κυνάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κύων. cagnolino. պուճուկ, պզտիկ շուն. փուխիկ։

Κυνᾶς - άδος (ἡ) (ὡς ἐπίθ.) = Κυνεία. (οὐσ.) = Κυνάκανθα. pelo di cane. 2. cavicchia, conio grosso. շան մազ. 2. հաստ սեպ. փուխ բալիչ. 2. խրի ալիչ. 3. = Μαγδαλιά.

Κυναστρον (τὸ) canicola, sirio. շնիկ առաջը. ալիր իւ գոտու, խուրձէ իւրմէն։

Κυνάω - ῶ. Μ. ήσω. esser in caldo, venir in caldo, andar a cane (parlandosi de' cani.) (Λατ. catulio). գուռնալու ցան. կուվճնենէն վառուիլ, առփալ (շանց հասար)· շնհվիքի՝ ճիմ սիրէլ իւր խոխոչէն՝ գոռալուըդ էօպրուիլ (փուխ հոտելու)։

Κυνδαλισμὸς (ὁ) spezie di giuoco puerile, in cui si batteva ad un paletto per farlo saltare in aria. կոխկոփառ, չալուրիր խազը (ազգ խազ մըն է)· ալիր ցրմէ օյնանա։

Κύνδαλος (ὁ) paletto. կոխ, պզտիկ ցից· ցրմէ, փուչիւ ելուիլ։

Κύνειος καὶ × Κύνεος - η - ον. proprio di cane. 2. (μτνμ.) sfacciato, svergognato come il cane. շան յատուկ. 2. շան պէս անամօթ՝ անկիրկ. փուխիկ գայլ. 2. փուղ ֆէր. 3. ելլուչ, խոպոպ, խոխա, խալոպ։

Κυνηγεσία (ἡ) caccia, che si fà con de' bracchi. բարակներով հազան որսորդութիւն. ալ փուխիկներէն իւր ալ ելլիրը։

Κυνηγέσιον (τὸ) luogo di caccia. 2. animale preso in caccia, cacciagione. որսի տեղ. 2. որսը բռնուած անասուն. ալ իրէն. 2. ալիս խոխոչելն հոգին. 3. = Κυνηγεσία.

Κυνηγετέω - ῶ. Μ. ήσω. andar a caccia (con de' bracchi.) (բարակներով) որս երթալ. (փուխիկներ իւր) ալիլ ելլիմէ։

Κυνηγέτης - ου (ὁ) cacciatore (con de' bracchi). (բարակներով) որս որսացող. (փուխիկ իւր) ալ վարան։

Κυνηγετικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - εκῶς. che concerne la caccia (con de' bracchi). 2. appassionato alla caccia (con de' bracchi.) (բարակով հազած) որսի վերաբերեալ. 2. (բարակով հազած) որսը խիստ փափաքող. (փուխիկ ալան) ալը փափաքէ. 2. (փուխիկ ալան) ալ փափկիկ։

Κυνηγέτις - ιδος (ἡ) ϑηλ. τ. Κυνηγέτης.

Κυνηγέω - ῶ. Μ. ήσω. = Κυνηγετέω.

Κυνηγία - ας (ἡ) = Κυνηγεσία.

Κυνήγιον (τὸ) = Κυνηγέσιον.

Κυνηγὸς (ὁ) = Κυνηγέτης.

Κυνηδὸν, ἐπίῤῥ. da cane. շան պէս. փուխ փոյթ։

Κυνηλασία - ας (ἡ) = Κυνηγεσία.

Κυνηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. = Κυνηγετέω.

Κυνηποδες (οἱ) giuntura del piede de' cavalli (Γαλλ. boulet.) ձիերուն սրից յօդը· բիւրերն այլ ալիքն օյնալը։

Κυνίδιον (τὸ) = Κυνάριον.

Κυνίζω. Μ. ίσω. imitare i cani, portarsi come un cane. 2. viver da cinico. շան նմանիլ, շան պէս վարուիլ. 2. շնահայհոյութիւն պէս ապրիլ. փուչիկ պէս, փուղ փուխ փոյթ ընել. 2. շնական անբան ֆիլոսոփայութիւն ունենալ։

Κυνικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. canino, di cane. շան, շնիկի յատուկ. փուչի հաւասար, փուխիկ գործ. (συνήϑ.) Κυνικοὶ φυλόσοφοι. i cinici. կինիկեան՝ շնական խնամասաէրներ. շնական անբան ֆիլոսոփայներ։

Κυνίσκος (ὁ) cagnolino. 2. pesce cane. պուճուկ, պզտիկ շուն. 2. շանաձուկ. փուխիկ. 2. փուխիկ պուլլալ։

Κυνισμὸς (ὁ) cinismo. կինիկեան՝ շնական խնամասաէրներուն ազգանքը վարձնիլը. շնական անբան ֆիլոսոփայութիւն ընդունիլ՝ ըսելէն։

Κυνοβάμων - ονος (ὁ, ἡ) καὶ Κυνοβάτης - ου (ὁ) (κυρ. ἵππος.) cavallo attrappato nelle gambe (Γαλλ. fourbu.) շան բաց որունքներով քալող ձի. գամփռոտիլ ձիոյն սուբ ներքինն սի։

Κυνόβρωτος (ὁ, ἡ) divorato da' cani. շներէ կերուած. փուխիկներուն ներքինէ, փուղներէ ներ օլմուշ։

Κυνόγλωσσον (τὸ) cinoglossa, lingua di cane (erba.) շանալեզու. (խոտ մըն է)· լեռան իւղ փուղ օթ։

Κυνοδέσμη (ἡ) legaccio di cui si servivano gli antichi allorquando dovevano farai vedere nudi. մերկ երեւնալու առեն՝ հին մարդկիներէ գործածուած կապ· ըզգեստ

Κυνοδέσμιον (τὸ) καὶ
Κυνόδηκτος (ὁ, ἡ) morso da un cane.
Κυνόδους - οντος (ὁ) dente canino.
Κυνοδρομέω - ῶ. *M.* ήσω. correre nella caccia con de' cani.
Κυνοδρομία - ας (ἡ) τὸ αὐτὸ τ. προηγ.
Κυνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile ad un cane.
Κυνοκάρδαμον (τὸ) nasturcio.
Κυνόκαυμα (τὸ) il calore della Canicola.
Κυνοκεφάλειον (τὸ) cinocefalo, testa di cane (erba.)
Κυνοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di cane. (αὐσ.) cinocefalo (sorta di scimia colla testa di cane.)
Κυνοκτονία - ας (ἡ) strage, uccisione di cani.
Κυνοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisor di cani. (ὀθ. αὐσ.) Κυνοκτόνον (τὸ) aconito, apocino.
Κυνολογέω - ῶ. *M.* ήσω. trattare di cane o di canicola.
Κυνομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere contro i cani.
Κυνοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia canina.
Κυνοραστὴς καὶ
Κυνορραϊστὴς - οῦ (ὁ) zecca (animaluzzo simile alla cimice, che s' attacca addorso a' cani), ricino.
Κυνόρροδον (τὸ) rosa canina.
Κυνόσβατος (ὁ) cino (specie di pruno), rovo canino.
Κυνόσουρα (ἡ) cinosura, orsa minore (costellazione).
Κυνόσουρον (τὸ) (ὠὸν) = Οὔρινον, Ὑπηνίμιον.
Κυνούχιον (τὸ) bisaccia.
Κυνοῦχος (ὁ) = τῷ προηγ.
Κυνοφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. cibarsi di carne canina.

Κυνοώδης - εος (ὁ, ἡ) = Κυνοειδής.
Κυνώπης - ου (ὁ) καὶ Κυνῶπις - ιδος (ἡ) che ha gli occhi di cane. 2. sfacciato, svergognato. 2. 3.
Κύνωψ - ωπος (ὁ) = Ψύλλειον.
Κυογάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) panciuto.
Κύος - εος - ους (τὸ) × ἀντὶ Κύημα.
Κυοτοκία - ας (ἡ) parto.
Κυοτροφία - ας (ἡ) la nutrizione del feto nell' utero della sua madre.
Κυοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. esser incinta, gravida.
Κυοφορία - ας (ἡ) gravidanza.
Κυοφόρος (ἡ) incinta, gravida.
Κυπαρὶς - ίδος (ἡ) = Κύτταρος.
Κυπαρίσσινος - η - ον. di cipresso.
Κυπάρισσος (ἡ) cipresso.
Κυπαρισσών - ῶνος (ὁ) cipresseto.
Κύπαρος (ὁ) = Κύτταρος.
Κύπασσις - εως (ἡ) guarnello (*Λατ.* supparum.)
Κυπειρὶς - ίδος (ἡ) ciperi (erba simile al gengiovo.)
Κυπειρον (τὸ) καὶ
Κύπειρος (ὁ) giunco odorato (*Γαλλ.* souchet.)
Κύπελλον (τὸ) bicchiere.
Κύπη - ης (ἡ) cavità. 2. sorta di bicchiere. 3. barca. 2. 3. 2. 3.
Κυπριάζω. *M.* άσω. καὶ
Κυπρίζω. *M.* ίσω. fiorire, germogliare. (κυρ. ἐπὶ ἀμπέλ. καὶ ἐλ.)
Κύπρινον (τὸ) (ἐνν. ἔλαιον) unguento fatto da' fiori di ligustro.
Κυπρῖνος (ὁ) carpione, reina (sorta di pesce di fiume.) (*Λατ.* cyprinus) (*Ιταλ.* carpione).
Κύπρις - ιδος (ἡ) ciprina (soprannome di Venere adorato in Cipro.) 2. giovine bella, vaga. 3. (*μετν.*) amore, voluttà, dilettazione venerea. 4. il fiore della vite e dell' olivo. 2.

Digitized by Google

բան մեղավորը. 3. ապիկար, ցանկութիւն, հեշտասիրութիւն, վատշունչ, մարմնական հեշտախառնութիւն. 4. արհամարհանք ընդդէմ Աստուծոյ պատուիրանաց. Գոդրեդեալ (Գոդրել. ապականեալ խոտորեալ Աստղագիտի գիտնի մը. Գոդրեդեալ ընդ ամենայնի ժլատիկ. 2. լծորդ՝ կապել, կնճռել եղը. 3. ալէ, լճակին, ծիծ արտասուք, խոլամոլը. 4. ամանին վրայ ջնջուած ապակեայ.

Κυπρισμός (ὁ) il fiorire. ծաղկիլը. Լիակատար. (κυρ. ἐπὶ ἀμπέλ. καὶ ἑλ.)

Κυπρογένεια (ἡ) Θηλ. τοῦ

Κυπρογενής - έος (ὁ, ἡ) nato in Cipro. կիպրացի ծնած. Գոդրեդեալ փղշտացի. (ἐπίθ. τῆς Ἀφροδ.)

Κύπρος (ὁ, ἡ) ligustro, ruvistico. (Γαλλ. troëne). 2. misura continente due moggi. հինայ (ներկի ծաղկիներով ծառ մը). 2. երկու առնօղ չափ մը. ըստ՝ հինայ՝ փորտ ալեվը. 2. Լուի հարիւրապ պիւ Խոլիա.

Κυπτάζω. *M.* άσω. incurvarsi per cercar qualche cosa. 2. attendere, occuparsi. 3. tardare. բան մը փընտռելու համար ծռիլ. 2. պարապիլ, պատռիլ. 3. ուշանալ. պիւ նկատ արտօք իւրն նայելով. 2. գլխուս օլմէ, պիւ իւ խոփնակ օլ ևէ. 3. կիզիչ.

Κυπτός - ή - όν. incurvato, inchinato, abbassato. ծռած, խոնարհած. նայելէ, Լուի գոն օլմալ.

Κύπτω. *M.* κύψω. chinare, incurvare, abbassare. ծռիլ, խոնարհիլ. նայիլ, ալլոր կիզիչ.

Κυρβασία - ας (ἡ) καὶ

Κύρβασις - εως (ἡ) tiara, berretta. 2. cresta. խոյր, արտախուզակ. 2. բլուզի, կամար (հաւերուս՝ բազմանիներու). փալտի, գալոփ. 2. Լուի.

Κύρβις - εως (ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) colonne di legno in forma di piramide, sulle quali erano inscritte le leggi degli Ateniesi. բրգանման փառե սիւներ որոնց վրայ գրուած էին Աթենացւոց օրէնքները. պարի փալէ օգտագործած փիրիկներ, ծնորէն ի Լուիներէն Աթինեաններէն ընտրեալ հատուածներ պարունակող հոմարտա Լուիկներ.

Κυρεία - ας (ἡ) potere, dominio. իշխանութիւն, տէրութիւն, պետութիւն. հնար, հնարաւորութիւն, ալաէթ, տիրապետութիւն, տիրական.

Κυρέω - ῶ. *M.* κυρήσω. trovare, incontrare. 2. ottenere (*Λατ.* nanciscor). 3. accadere, avvenire. գտնալ, գէմը ելլել. 2. առնալ, վառելիքել. 3. հանդիպելու, պատահելու. պատահ, Լուի գոն ելլել. 2. Լուհնալ, գտնուիլ. 3. բառ ելլելու. ընդ ելլելու, ընդառաջ գալ. = Τυγχάνω.

Κυρήβιον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) loll a, pula, paglia, semola, buccia. պարապ, թեփ (ալիւր), յարդ, կեղեւներ. պատպոյ տեղը, տեղ, տիրական (տեղան). գոպոյ.

Κυρηβιοπώλης (ὁ, ἡ) venditor di semola. ալիւրի թեփ ծախող. տեղ տիրական.

Κυρία (ἡ) Θηλ. τ. Κύριος (ἴδε τὴν λέξιν.) 2. = Κυρεία.

Κυριακός - ή - όν. appartenente al signore. 2. (ἐκκλησ.) appartenente al Signor nostro Gesù Cristo. տիրոջ պատկանող. 2. Տեղան մերոյ Քրիստոսի վերաբերեալ. Տէրունական. առհաս կանոն. 2. տիրական Հաւատիքի Լուսոյ կանոն. (ὅθ) **Κυριακή** (ἐντ. ἡμέρα) Domenica. կիւրակէ. պատր կիրակի, պատր Տեղան ծոյ առաջորը. Գիւղէ՝ պիրի Լուսոյ. **Κυριακόν** (τὸ) il tempio di Dio. Աստուծոյ առաջորը. Գիւղէ՝ պիրի Լուսոյ. **Κυριακά** (τὰ) beni ecclesiastici. Հիմնադրեալ առաջնորդութիւնը, հիմնելոյ տեղ տիրական գոյքեր.

Κυριαρχία (ἡ) il principio e l'origine del Dominio. տէրութեան սկիզբը ծագումը. Հնոփս հնոփնութիւն պատճառը՝ Լուի գոնալը.

Κυρίευσις - εως (ἡ) dominazione. տէր ելլելը, տէրութիւն. առնիլ օգտուելը, գործ, պաշտ.

Κυριεύω. *M.* εὐσω. dominare, impadronirsi. տիրել, իշխել, տիրանալ, գրաւել, իշխանութեան առակ առնել. հնոփ ևէ, տիրական տիրել, պատրաստ, առնալ օգտ, պաշտ կիզիչ.

Κυρίζομαι. *M.* ίξομαι. = **Κυρίσσω.**

Κυρίζω - εως (ἡ) l'azione di percuotere colle corna. գոռալնեղով զարնելը. պատռալ իւր պրտիս՝ ծիրս.

Κυριοκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. uccider il Signore. Տէրը սպանանել. առհաղնիլ, պրծիլ Աստուածին.

Κυριοκτονία - ας (ἡ) uccisione del Signore. 2. (ἐκκλησ.) Deicidio, uccisione del Sig. nostro Gesù Cristo. տէրը սպանելը. 2. առաջնորդապետութիւն, սիրապատութիւն, գՅիսուս Քրիստոս մեռցնելը. առհաղնիլ Լուսոյ Աստուածին. 2. հրէից Լուսոյ՝ առհաղնիլ Աստուածին Լուսոյ Աստուածին.

Κυριοκτόνος (ὁ) uccisor del suo Signore. 2. (ἐκκλησ.) Deicida, uccisore del Sig. nostro Gesù Cristo. տէրը սպանող. 2. առաջնորդապետ, սիրապատ, գՅիսուս Քրիստոս սպանող. առհաղնիլ Լուսոյ Աստուածին. 2. Աստուածասպան Աստուածին Լուսոյ.

Κυριολεκτέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare o scrivere semplicemente, senza metafora. պարզաբար առանց փոխաբերութեան խօսիլ կամ գրել. գիրքի՝ ըստ Լուսոյ նախադասի ուղղակի Լուսոյ բառերով կրկին.

Κυριολεκτικῶς, ἐπίῤ. καὶ

Κυριολέκτως, ἐπίῤ. semplicemente, senza metafora. պարզաբար, առանց փոխաբերութեան. գիրքի, ըստ Լուսոյ, նախադասի.

Κυριολεξία - ας (ἡ) il proprio significato d'una parola. 2. semplicità nel parlare o scrivere senza servirsi di metafora. մէկ բառին բուն նշանակութիւնը. 2. խօսելու կամ գրելու մէջ պարզաբար փոխաբերութիւն չգործածելը. գիրքի ոճը, գիրք Լուսոյ. 2. ուղիղ Լուսոյ նախադասութիւն գիրքի Լուսոյ, Լուսոյ՝ գործածելու օգտմանը.

Κυριολογέω - ῶ. *M.* ήσω. = **Κυριολεκτέω.**

Digitized by Google

Κυριολογία - ας (ἡ) = *Κυριολεξία.*

Κύριος - α - ον. (ἐπὶ ἀνθρ.) chi ha la facoltà di agire qualche cosa, potente. 2. (ὄθ. οὐσ. ἀρσ.) Signore, padrone, proprietario (*Γαλλ.* Seigneur, monsieur) (*Γερμ.* Herr) (*Λατ.* Dominus) (*Ἀγγλ.* sir ἢ master). 3. (ἐπὶ πραγ.) ratificato, fermo, stabile, costante. *բան մը գործելու իշխանութիւն ունեցող, կարող.* 2. *տէր, իշխան, պետ, բանի մը տէր՝ տնօրէն.* 3. *վաւերք, հաստատ, անփոփոխ. պէտ ներկային ժամանակի օրէն, ժամէր, ժամանակի.* 2. *աղբ, ահիւղ, եղեամ, ցեխ ահիւղի.* 3. *հանգրուիր, խորը, փոս, ահիւղ, ցեխ.*

Κυριότης (ἡ) (*Γραμ.*) dominazione, autorità. *տէրութիւն, իշխանութիւն, պետութիւն. ազգէ, ահիւղէ, եղեամէ.*

Κυρίσσω (ττω). *M. ίξω.* battere, percuotere colle corna. *հաստիներով զարնել. գոյնով իւր վարմէ, գոյնով ազգէ, գոյնով առմէ.*

Κυριωνυμέω - ῶ. *M. ήσω.* aver un nome proprio. *յատուկ անուն մը անունել. հիմնական պէտ իմի օրմէ.*

Κυριωνυμία - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κυριώνυμος (ὁ, ἡ) chi ha un nome proprio. 2. (*μτγμ.*) chi porta il nome del nostro Sig. Gesù Cristo. *յատուկ անուն մը անունցող.* 2. *Քրիստոսի անունը վրան կրող. հիմնական պէտ իմ օրեն.* 2. *եղեամէ, Հաղիւիի իմանալ իմի իւրէնդիր իրաբան.*

Κυρίως, ἐπίρ. propriamente, per se, principalmente. 2. fermamente, stabilmente. *յատկապէս, բան իրէնեան, գլխաւորապար.* 2. *հաստատ, հաստատապէս. ինքնիրէնիցին, պատճառաւ, իսկապէս.* 2. *պէտ ներքև օրէրէ, հանգրուիր օրէրէ, ցեխէ.* (Ἴδε *Κύριος*).

Κυρμα ῆ (ὀρθοτ.) *Κῦρμα* (τὸ) preda, bottino. *աւար, կապտատ. ընթաց, իմաստ, տեղեկութիւն.*

Κῦρος - εος - ους (τὸ) potere, autorità. 2. ratificazione, validità. *կարողութիւն, իշխանութիւն.* 2. *վաւերացութիւն. հիմի, հաստատութիւն, ցեխերի.* 2. *իրիցիրար, ցեխերէ.*

Κυρόω - ῶ. *M. ώσω.* confermare, ratificare, sancire, approvare. *հաստատել, վաւեր ընել, վճռել, հաւնիլ. ներքև վերեի, հանգրուիր նիմի, իրիցիրար վերեի, հանգրուիր նիմի, ցեխել նիմի.*

Κυρταύχην - ενος (ὁ, ἡ) che ha il collo incurvato. *ծռած վիզ ունեցող. պոյնով երէ, երէ պոյնէր.*

Κυρτεία (ἡ) pesca colla nassa. *կաղամով ձուկ բռնելը. գոլէր տեղերի իւր օրեն ամէրա, տեղերի իւր գոլէր տէղմերէր.*

Κυρτεύς - έως καὶ

Κυρτευτὴς - οῦ (ὁ) pescatore che si serve di nassa. *կողամով ձուկ բռնող ձկնորս. տեղեր ցոլէրան գոլէր ամէրը, տեղեր իւր գոլէր հանգրուիր.*

Κυρτία (ἡ) scudo di vimine. *կիրանէ չինուած վահան. առագան հատէլէ ցոլեան.* 2. = *Κύρτος.* 3. = *Κυρτεία.*

Κύρτος (ὁ) nassa. 2. gabbia di uccelli. *ձուկ բռնելու կողով.* 2. *թռչնոց վանդակ. գոլէր հանգրուիր տեղեր.* 2. *ցոլ ցեղերէ.*

Κυρτὸς - ὴ - όν. curvo. 2. convesso. *ծուռ.* 2. *կորնթարդ. կոյր, ցոտպոր.* 2. *ցոպպտեղ, տեղերէ.*

Κυρτότης (ἡ) curvatura. 2. convesso, convessità. *ծռութիւն.* 2. *կորնթարդութիւն. կորէրէ.* 2. *ցոպպտեղէ, տեղերէ օլմաք.*

Κυρτόω - ῶ. *M. ώσω.* curvare. 2. render convesso. *ծռել.* 2. *կորնթարդ ընել. կորէ.* 2. *ցոպպտեղէ տեղերէ նիմի.*

Κύρτωμα (τὸ) curvatura, gobba. 2. tumore. *ծռած իրք, ապտան (ոչխի), իրք ցիցկանց.* 2. *ուռեց ք. կոյրէրէ նեանի, ցոպպոր, կորթիմի.* 2. *էչէ, ցոպորճէ.*

Κύρτωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Κυρτόω.* curvatura. 2. convessità. *ծռելը.* 2. *կորնթարդ ընելը. կորէրէ.* 2. *ցոպպտեղէ տեղերէ նիմի.*

Κύρωσις - εως (ἡ) confermazione, sanzione. *հաստատութիւն, վաւերութիւն. ցոփէրնի, իրիցիրար, ցոպոր.* 2. = *Κῦρος.*

Κυρωτὴρ (ὁ) ratificatore. *հաստատող, վաւերացնող. ցոպորար կոչ, իրիցիրար կոչ.*

Κυρωτικὸς - ὴ - όν. che ha la forza di confermare, di ratificare, confermativo. *հաստատել՝ վաւերացնելու ուժ ունեցող, հաստատողական. ցոպորար՝ իրիցիրար կիրճի ցոպորերի օրեն, ցոպցէլի.*

Κύσθος (ὁ) posteriore, culo (*Λατ.* podex). 2. conno, potta, natura della donna. *յետոյ ք, երասան.* 2. *իգական անդամը. կնոջ, օրնոցի.* 2. *ֆէրճ.*

Κυσοδακνιάω - ῶ. *M. άσω.* sentir del pizzicore nel culo. *երասանը մարմնիլ. պոպոչութիւն կիճիլիլ.*

Κυσοδόχη (ἡ) strumento per punire le meretrici e gli schiavi. *բռնիրը ու գերիներուը պատժելու գործիք. ֆահիչներէ վի նեղութիւն ցեղերուն պատկանիլ օրէն.*

Κυσολαμπὶς - ίδος (ἡ) = *Πυγολαμπίς.* lucciola (*Λατ.* cicindela). *կածանիկ, փոսուսող. սրնչ պոճիկ, նեղտեղ պոճիկ.*

Κυσολέσχης - ου (ὁ) che tratta, discorre delle cose oscene. *յայրատ՝ գարչ բանեցրած վրայ խօսող. գործար՝ չէրէ նեանէրէ հաճելի պահպանի խոհ.*

Κυσὸς (ὁ) = *Κύσθος.*

Κύσσαρος καὶ

Κυσσὸς (ὁ) = *Κύσθος.*

Κύστη (ἡ) = *Κύστις.* 2. = *Κύσθος.*

Κύστειον (τὸ) alcachingi (pianta atta a medicare i mali di vescica). *փամփուշտը հանգիստով սխտորը մէջերնիզ տանիկ մը. հալածողական գլուխ իրեն համարելուրա չիճ ներքեն պէտ նիվ ֆիրան, ցոպնիկ, ցոպնիկ, ֆիներ չէրէնիկ.*

Κύστις - εως (ἡ) vescica (di orina o di bile). 2. sacco di cuojo. *փամփուշտ (մէկ կամ լերզէզ).* 2. *մորճէ տոպրակ. հալածողը (պէտ նեղէ նոյօ նօց հանելու).* 2. *պէրէրեն ֆօրցա.*

Κύτινος (ὁ) il primo, lo sbocciato fior di

Digitized by Google

melagranta. ձուկն ամբիծ՝ որ գլխովն ծամբիկը · ծորեն գլուխի չխնկի։

Κυτίς - ίδος (ἡ) cesta. կազով, խան, զամբիւղ· սեխիի, չիմիւղ։

Κύτισος (ὁ) citiso (frutice). կիներամարդի ձևոն ամանի մը. կիներիքս ֆիտածէս գեղեցիկ գիր նիվ ամբողջէ։

Κύτος - εος - ους (τὸ) cavità. խոռոչ· փոքոթ, լոփոռ։

Κύτταρον (τὸ) καὶ

Κύτταρος (ὁ) cavità. 2. (ὄθ.) volta, cupola. 3. alveare. 4. bozzolo. խոռոչ· 2. կամար, գմբէթ· 3. բջիջ, փեթակ· 4. չերամիկ խազակ· փօլոթ, լոփոռ· 2. փեթիր· 3. որբ փօլոնը· 4. իթիւ պիօմպիթին փօղոլոնը։

Κυτώδης - εος (ὁ, ἡ) concavo. գոգաւոր· փօլոթ, լոփոռ։

Κυφαγωγὸς (ὁ, ἡ) che incurva spesso il capo all' ingiù nel camminare. պոբռնաղաս ասծին յանախ գլուխը վար ծռօղ. իթիւրիփիխիս վոբցի ոբմա ոբմա պօլընը կդնէ։

Κύφη (ἡ) = Κύβη (ὄθ. τὸ Γαλλ. chef, καὶ τὸ Γερμ. Kopf.)

Κυφὸς - ἡ - όν. curvato, gobbo. ծռած, սապասած· կռնէկ, փոռոթ։

Κῦφος - εος - ους (τὸ) = Κύφωμα. 2. = Σκύφος. 3. = Κύφων.

Κυφότης - ητος (ἡ) curvatura, convessità, l' essere gobbo, scrignuto. ծռութիւն, կորնիարգութիւն, սապասած բլլալը· կռնէկիւ, փօղոթիկ՝ փոռոթ օլմիլէթ։

Κυφόω - ῶ. M. ώσω. curvare. ծռել· կռիւ· = Κυρτόω.

Κύφωμα (τὸ) gobba. սապաս (ապին), կոր թիւկանց· կօրփուճ, փոռոթ։

Κύφων - ωνος (ὁ) berlina, gogna (Γαλλ. carcan, pilori). չարագործներուն վիզը անցընելու անաւ· փօղոնիլէլորէն պօչնառա բռնելն գլխիր հագնա, լոկի։

Κύφωσις - εως (ἡ) curvatura, incurvazione. ծռելը կամ ծռիլը· կռիւ կոթոր կդնէլ։

Κυφίλη (ἡ) alveare, bugno, arnia. 2. la parte interiore dell' orecchio, il buco di dentro dell' orecchio e il sudiciume ragunatovi, cerume. 3. vaso per misurare i prodotti. 4. arca, cassa. բջիջ, փեթակ· 2. ականջին ներսի գին՝ ներսի ծակը ու հան ժողվուած ապականի հիւթը· 3. արմունիք չափելու սաման· 4. արկղ, սնտուկ· որբ փօղոնը· 2. փօղոլոն իչ բռօթիչ իչ գիլէչ. վի անգի գիրիւին ֆիտիւ· 3. հասըլըճ՝ ղոհրի կօղլիկիւ փոդ· 4. սանդըխ։

Κυφίλιον (τὸ) καὶ Κυφελὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Κυφίλη.

Κυφελόβυστος (ὁ, ἡ) di cui le orecchia sono coperte, ripiene di cerume. ականջները զալիր հիւթով գոցուած՝ լեցուած· փօղոթիլոբ գիւղ իչ փոխանէլ՝ փօլոնը։

Κύφελος (ὁ) drepane (uccello simile alla rondine). ծիծառան ձևոն բռնչուն մը. փըրլընճիճ փօղոնոս գիրիւր գիր նիվ փօղ։

Κύω. M. κύσω. = Κυέω.

Κύων - κυνὸς (ὁ) cane. 2. (ἡ) cagna. 3. pesce cane. 4. sirio, canicola. 5. membro virile, cazzo. 6. uomo sfacciato, svergognato. 7. filetto, freno della verga. շուն· 2. մասակ շուն· 3. շանաձուկն· 4. շնիկ աստղ· 5. վտրգ, առնի անդամ· 6. անամօթ՝ աներես մարդ· 7. վարգի՝ անրկխաուբեան կապ· գլխիկ, գեղ· 2. փոնճըխ· գեղնիկ· 3. գլխիկ գոլընը· 4. Իուրէի Իըլըշըլ, չէ ի գործածս· 5. չնիկիր, երկն ալիքի· 6. ամբանալ՝ խոխոջիլ ինաւ· 7. փօլոթի գոլը· 8. = Κυνόδαλος.

Κωβιὸς (ὁ) ghiozzo (pesce). քարճակ (ձուկ է)· փոչ գոլընը։

Κώδων - ωνος (ὁ) campana (Λατ. tintinnabulum). 2. (μτφρ.) uomo ciarlone, cicalatore. 3. tromba. զանգակ· 2. շատ զրուց մարդ· 3. փող· չանի· 2. լոփոլ ապամ· 3. գորնա, լոռիա։

Κωδωνίζω. M. ίσω. suonare la campana o la tromba. զանգակ կամ փող զարնել· չանի խոխոջ գորնա լոլմիլ։

Κωδωνοφορέω - ῶ. M. ήσω. portar la campana o la tromba. զանգակ կամ փող կրնէլ· չանի խոխոջ գորնա բռնլընէլ։

Κωδωνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle campanelle. բոժոժներ կրօղ· չընկերոփոլ բռնլընող։

Κώθων - ωνος (ὁ) tazza, coppa. բաժակ, բաժանակ, բաժակ· բաժ, փոխ, փոխ· 2. = Κωβιός. 3. = Κωθωνισμός.

Κωθωνίζω (καὶ μσ.) - ίζομαι. M. ίσω - ομαι. bere colla coppa, colla tazza. 2. ber di soperchio, intemperatamente. բաժակով բաժակ խմիլ· 2. անչափ չափ գործս խմիլ· փոխով բաժ իւր իւրմէ։ 2. օրանըզ իչիլ։

Κωθωνισμός (ὁ) ubbriachezza, l'azione di bere di soperchio. արբեցութիւն, չափէ գործս խմիլը· գինոլիլ, օրանըզ իչիլ։

Κωκυτὸς (ὁ) gemito, lamentazione. հառաչանք, ազդ, կած· ախոռոչ, ինծոխ, ձիլուն։

Κωκυω. M. ύσω. lamentarsi, pianger gridando. ազդալ, կածել, պատալով լալ· ձիլուն՝ ձիլուն նիվիր, գոլընրուբ ալիր։

Κωλάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κῶλον.

Κωλεὸς (ὁ) καὶ

Κωλῆ (ἡ) la parte carnosa della coscia. ազդեր մեռ կոզմը· պատրան կիլ բռօքը· ոչխարան լօխ նիչիրէ· 2. = Ψαίη. (ἐσφαλμ. εἰς τὸν Ἀρστφ.)

Κωλικεύομαι. M. εύσομαι. soffrir di colica. կշտացաւութիւն քաշել, խիճ ունենալ· փօլոնի իչլիչինէ օղրամիլ, ամէ նիչիր։

Κωλικὸς - ἡ - όν. appartenente all'intestino colon. կազեն ազիքին՝ հաստացիքի պատկանած· ինօրէն գոլընրաբար գործածեալ. (ὄθ.) Κωλικὸν (ἐντ. νόσιμα). καὶ Κωλικὴ (ἐντ. νόσος). colica. խիճ, կշտացաւութիւն. ամէ, փօլոնի իչլիչի· Κωλικὸς (συνεκδχ.) colico, chi soffre di colica. կշտացաւութիւն անեցող· ամէընը, փօլոնիկը։

Κῶλον (τὸ) membro del corpo. 2. colon, il più grosso e il più grasso degl' in-

Digitized by Google

testini. 3. membro d' un periodo. մաս-ևոյ անդամ. 2. կողմն, հատուածիք, սահմանուն ամենեն աւելի հատու ան-դամը. 3. պարբերութեան անդամ. վի-ճաբան ատեան. 2. ներկայ գտնուիլ, դատաստանի երթալ կամ եղուլ. 3. ինչ դատաստանի հետևելու ատեան:

Κωλοτομέω - ῶ. *M.* ήσω. smembrare. անդամահատել կտրել. սղոցիլ ինչ:

Κώλυμα (τὸ) impedimento, ostacolo. արգելք. խնիր:

Κώλυσις - εως (ἡ) l' azione d' impedire. արգիլելը. խնիրք ելմուղ, հանդ ելմտելի:

Κωλυτήριος (ὁ, ἡ) che ha la forza d' impedire. արգիլելու կարողութիւն ունեցող. ինչ նիւթից ելմտելին ուժ:

Κωλυτὴς - οῦ (ὁ) colui che impedisce. արգիլող. ինչ խոչ:

Κωλυτὸς - ὴ - όν. impedito. 2. che si può impedire. արգելուած. 2. արգիլելը կարելի. ինչ ելմուղ. 2. ինչ ելմտանելիք:

Κωλύω. *M.* ύσω. impedire. արգիլել. խնդիր ելմուտ, ինչ նիւթ:

Κῶμα (τὸ) sonno profondo. խորին՝ խոր-ատակ քուն. տիրին տպոր:

Κωμάζω. *M.* άσω. gozzovigliare, star in gozzoviglia (*Λατ.* comissor), far delle dissolutezze, festeggiare. զեղխել ի գինարբուս, շուայտել, ուտել խմել, ա-նառակութիւններ ընել, անառակել, կա-տարել զՀանգես խաղաց, ծանրմտու-թիւն ընել. նեխել նեխել, զեխել սիգաց տալով, խրոխտութիւն ընել. նեխելիրին նիւթել նիւթ:

Κωμαίνω. *M.* ανῶ. sonnecchiare. նիր-հել. աչակապել ինչ, ընդնիանալ:

Κώμαξ - ακος (ὁ) faceto. զուարճախօս, խնաալու բաներ ընող. լռիկ ինչ, լռիկ, համրա:

Κωμάρχης καὶ Κώμαρχος - ου (ὁ) il capo d' un borgo, villaggio. ատեան մը՝ ա-րուարձանի մը՝ գեղի մը մեծ. տէր՝ վարող ատեաց:

Κώμη (ἡ) borgo, sobborgo, villaggio, (*Λατ.* pagus), quartiere. ատեան, արուար-ձան, գեղ, թաղ. տէր, վարող, համալի:

Κωμηδὸν, ἐπίῤῥ. per villaggi, sobborghi. ըստ գիւղից, ըստ ատեանից. տէր տէր, վարող վարող, տէր պալեաս:

Κωμήτης - ου (ὁ) abitante d' un sobborgo, d' un quartiere. արուարձան մը՝ թաղ մը բնակող. վարող, համալիք:

Κωμητικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. pertinente ad un villano, ad un abitante di quartiere. գիւղական՝ թաղ մը բնա-կող յատուկ. տէրից՝ համալիրին պատ:

Κωμητὼρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Κωμήτης.

Κωμικεύομαι. *M.* εύσομαι. agire, comportarsi, parlare da comico. կատակեր-գած՝ գերասանի պէս վարուիլ կամ խո-սիլ. խաղխաղի՝ համալիրի նման պատե-ալ՝ տէրհիլ նիւթ:

Κωμικὸς - ὴ - όν. comico, pertinente alla commedia. կատակերգական, կատակեր-գութեան պատկանած. խաղից ելանող՝ ծոփոխ ելանողա գիտցող. (οὐσ.) attore di commedia, commediante, comico, scrittor di commedie, commediajo. կատակերգակ խաղարկու, գերա-սան, կատակերգակ բանաստեղծ. խոհ-լիցիկ, համալիր, ծոփոխ գիտնալիքի:

Κωμικῶς, ἐπίῤῥ. da comico. կատակերգակ խաղարկուի պէս. խոհլիցիկի՝ համալիր գիտալ:

Κῶμιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κώμη.

Κωμογραμματεὺς - έως (ὁ) cancelliere d' un borgo. ատեանի մը տեսնագրիր. պիր վա-րելի գիւղի նիշերին:

Κωμόπολις - εως (ἡ) borgo grande, ca-stello. գիւղաքաղաք. փոսաղա:

Κῶμος (ὁ) banchetto, gozzovigliata, truppa di gente festeggiante. կռչուիք, ընդունելութիւն, խրախճութիւն, գինար-բուք, խաղի մը համդէսը կատարող մար-գոց խումբը. էյֆիլի, նեխել էլել, զեխել սիգա, պիր ոյսան էյֆիներին նիւթել նիւթից պիրիւին խուլեալ գոլոպալելը:

Κώμυς - υθος (ἡ) manata, covone, bran-cata, fascetto d' erba. 2. canneto (*Λατ.* arundinetum). խոտի սրայ՝ խուրձ. 2. շամբ, խարտ. օրնեալ տեղիի. 2. փոքրելի, նեղնիաձ:

Κωμῳδέω - ῶ. *M.* ήσω. far delle satire contro qualcuno, beffeggiare, coglio-nare qualcuno nella commedia, esser commediante. ումի մը գեմ երգիծա-բանութիւն չինել, կատակերգութեան մէջ ումի մը վրայ ծիծաղել՝ խնալ, կա-տակերգակ խաղարկու գերասան ըլլալ. պիրոյնին հոգնալա գիծելիր՝ նեղնելիր նախճիր, ծոփոխ ոյսանանա պիրոյնին գե-պոտ ալիտ՝ նուիրելին կնալու, խոհլիցիկի՝ համալիր օլմալ:

Κωμῳδημα (τὸ) detto mordace, satira. զիծերաբեղ խօսք՝ զրուցուածք, երգիծա-բանութիւն. փոփոխելիր պատ, գիծիս, նեղնիք:

Κωμῳδία - ας (ἡ) commedia. կատակեր-գութիւն. խոհլիցիկ ոյսանան, ծոփոխ.

Κωμῳδικὸς - ὴ - όν (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς, ἐπίῤῥ. καὶ

Κωμῳδικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. di commedia, comico. կատակերգական, կատակերգութեան պատկանած. խոհլիցիկ ոյսանանա՝ ծոփոխոյս գիտնալիքի:

Καμῳδιογράφος καὶ

Κωμῳδιοποιὸς (ὁ) = Κωμῳδογράφος - ποιός.

Κωμῳδογέλως - ωτος (ὁ) buffone, zanni, commediante, giullare. խեղկատակ, գե-րասան, կատակերգու, ծաղրածու. հա-համալիր, խոհլիցիկ, համալիս, գուլիր:

Κωμῳδογράφος (ἡ) compositore, scrittore di commedie, poeta comico, commedi-ajo. կատակերգակ բանաստեղծ, կա-տակերգութեան չինող յօրինող գրող. խոհլիցիկ ոյսանան՝ ծոփոխ խոլան, ծոփո-գիս լուրի:

Κωμῳδοδιδάσκαλος (ὁ) poeta comico, colui che instruisce gli attori di com-media. կատակերգակ բանաստեղծ, գե-րասաններիը կրթող վարժող. ծոփոխ խոլան լուրի, խոհլիցիկներին գիրս վերին, ինդրելիք երթին:

Κωμῳδοποιητὴς - οῦ (ὁ) = Κωμῳδοποιός.

Digitized by Google

Κωμῳδοποιΐα - ας (ἡ) composizione di commedie. կատակերգական բերթուած-ներ յօրինելը · ֆօվդիա՝ իմիչիա օյանուա-նա ինձնասող ըպիչիներ իւր իմիչիե։

Κωμῳδοποιός (ὁ) poeta comico, commediajo. կատակերգակ բանաստեղծ · ֆօվդիա իուշան ըսէր։

Κωμῳδός (ὁ) attore comico. գերասան, կատակերգութեան խաղը կատարող · իմիչիա օյանուանա ինչէվլ իուին, ճոֆուլիա, իմիչիանվիլ։

Κωμῳδοτραγῳδία - ας (ἡ) dramma comico-tragico. կատակերգական ու ողբերգական գործողութիւն · ֆօվդիա վի իչըմիչիչի օյանուանա ինձնասող ինչա։

Κωμῳδοτραγῳδός (ὁ) attore o poeta d'un dramma comico-tragico. կատակերգա-կան ու ողբերգական գործողութիւն մը կատարող կամ յօրինող · ֆօվդիա վի իչը-միչիչի օյանուրընը ինչա իուին իուին ինձնօր ինչա ու ինչա իուին։

Κώνειον (τὸ) cicuta. մանրախիճ · պուղրան, ըսուերան։

Κωνίζω. *Μ.* *ίσω.* impeciare, impegolare. ձիւթել · ֆօվրանլամէ։

Κωνικός - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* կանո-նական · ինչուսկի պիչիչիուի։

Κωνίον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Κῶνος.*

Κωνὶς - ίδος (ἡ) borraccia, fiasca di cuojo che usano i viandanti. ղրոյ հագալակ, զոր ճամբորդները կը գործածեն · նօճա-ըրըն ֆուլանիոըլը ատա ֆուղը, ճաթար։

Κώνισις - εως (ἡ) impeciatura. ձիւթելը · ֆօվրանլամա։

Κωνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) conoide, che ha la forma d'un cono. կոնանմաձեւ · ինչ-ըսկի պիչիչիուի։ — *ειδῶς, ἐπίῤῥ.*

Κῶνος (ὁ) cono (corpo di cui la base è rotonda e la cima puntata). 2. la cima dell'elmo. 3. pece. 4. trottola. 5. pina, pinocchio. կոնան (ամէկը կլոր ու վերի ծայրը բարակ եղող մարմին մը). 2· ան-դամանային վերի ծայրը՝ ճաղիը. 3· ձիւթ, գազի խեժ. 4· ամէն, որով ամբոյ կը խաղ-գան. 5· կոնան (ամէնին՝ փիչիին պատա-ղը)· ինչուսկի պիչիչիուի նայն ալիը նայ-վորելուն վի նօֆուրըը ինվէրի պէր ինչն՝ ֆիւնիւ· 2· պէրիչ ինչուսկը ինչինչ· 3· ֆուրան· 4· իուղով, ֆըրլըտ, ան ի կըճապելը ֆայ-լընըն ատա իւր կիվէրելիրը· 5· լոմ ֆը-պըլը։

Κωνοφορέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* *Εἰμὶ* —

Κωνοφόρος (ὁ, ἡ) che produce del pinocchio, della pina. կոնան բուսցընող · լոմ ֆըպըլը հասլ իուին։

Κωνωπεῖον (τὸ) καὶ

Κωνωπεὼν - ῶνος (ὁ) zanzariere, cortina. մոծակներէ ապահով ընելու համար մա-հիճներուս բոլորտիքը գրուած ասադասա, վարագոյր · ֆիչիչիչի, ինվէրի ինինչուէրպէն իուքը ուլուչ իւլի ճամբէսալիէրին նէրբ-ֆընա-լըն ֆէէրպէ։

Κωνώπιον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Κώνωψ.*

Κωνωποειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di zanzara. մոծակի ձեւով · ինվէրի պինչ-չիուի՝ պիչիչիուի։

Κωνωψ - ωπος (ὁ) zanzara, zenzara. մը-ծակ · ինվէրի պինչ, ֆէչէ, պասալ։

Κωπεύς - έως (ὁ) = *Κωπεών.*

Κωπεύω. *Μ.* *εύσω.* guernire la nave con de' remi. նաւը թիակներով յարդարել · կէմիչի պէրչէներ իւլի պէնպիմէ։

Κωπεών - ῶνος (ὁ) legno adattato a costruir de' remi. թիակ շինելու յարմար փայտ · պէրչէ նամինալը ասյլան օդաճ։

Κώπη (ἡ) remo. 2. impugnatura, elso, manico della spada. (*Λατ.* capulus). թէ, թիակ · 2· թրոյ գաւազանաձեւ գոս-տակը՝ նէգնամէկլը · պէրչէ · 2· եղէմ իուպլէսի։

Κωπηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κωπηλατέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* remigare, remare. թէ քաշել · պէրչէ կէչիչէ։

Κωπηλάτης - ου (ὁ) rematore. թիակող, թէ քաշող · պէրչէ կէչէն։

Κωπήλατος (ὁ, ἡ) mosso con de' remi. թիակներով շարժուած · պէրչէ իւլ իմէ-գէ՝ հարբոյնի նէմիլ։

Κωπήρης - εος (ὁ, ἡ) (nave) guernita di remi. թիակներով զարգարուած (նաւ)· պէրչէլէր իւլ ֆօնանմըշ գէ-կէչէն (կէ՛ ինչինի)։

Κωπητὴρ καὶ **Κωπητὴς** (ὁ) il legno, su cui sta attaccato lo scarmo. 2. scarmo, caviglia, sulla quale sta il remo. թիակներըը կապելու անպէն խաթաւած փայտը, նաւակին պրհանդը· 2· անդ՝ որուն կը կախուին թիակները · ֆուլէչ պէ-ֆէրլէնիչ · 2· պըրաֆտան, (ըսիւսիվ)։

Κωπίον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Κώπη.*

Κωρυκίδιον καὶ **Κωρύκιον** (τὸ) καὶ

Κωρυκὶς - ίδος (ἡ) *ὑποκορ.* τ. *Κώρυκος.* bozzoli, che si vedono nelle fronde degli alberi, dentro i quali si trovano nascosti degli animaletti. ծառերու տե-րեւներուն վրայ տեսնուած պարագնիկը, որոնց որ մէջը ձագիկներ կըպահըտին · պուլուրը ֆուլանիոըմա կիօրխնէն ֆապ-ճիլ ֆուֆրուլուր, տէնէրին էլ իչիներ պա-ճիչէներ կիլլէնիրէներ։

Κώρυκος (ὁ) sacco di cuojo, bisaccia. մորթէ ապուրակ, բաճկաղէթ · պէրլէկէն ֆու-ճէլը ֆօղոմ, ճափչան։

Κωταλὶς - ίδος (ἡ) mestola. չէրքէփ · ինվի · = *Λάκητες.*

Κωτίλλω. *Μ.* *ιλῶ.* ciarlare, cicalare. 2. accarezzare, adulare. չատ խօսիլ, ըզ-գակրատիլ · 2· չղզդըրդիմէ, չղդիլ · ը-ֆուլուչէլէ նիմիչ, ըզ-ֆուրիչ · 2· ի-նուլանէլէ, խնդալուստ նիմիչ, նէչէ կա-չիչ։

Κωτίλος - η - ον. ciarlone, cicalatore. 2. ingannatore. չատախօս, չատպրաւ · 2· խաբեբայ · ըֆուլուն · 2· ֆիւըլը, պը-պըչը։

Κωφόω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* assordare, render sordo, muto. 2. (*ἐν γέν.*) stordire, խլացընել, համր ընել · 2· ապչէնիլ · չղատացանիլ · ատալէր պիւչիւլ նիմիչ · 2· պը-ուիչիմիչ · = *Κωφέω.*

Κωφεύω. *Μ.* *εύσω,* esser, restare sordo, muto. խուլ համր ըլլալ՝ մնալ · ատէր պիւչիւլ օլմաչ ֆուլմէ։

Κωφέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* offendere, nuocere,

Digitized by Google

storpiare, smozzicare. ՔԱԱԱՀ, ՔԱԱԱ ԸՆԵԼ, ՀԱՂՈՒՆԴԱՄ ԸՆԵԼ, ԿՐՃԱՀԱՀԼ. ԻՆՔԶԻՔ, ԱԲԱԲ ՎԵՐԲ, ԱՀԱՀԼՄԱՔ:

Κωφίας - ου (ὁ) aspide. ԱՍՊԻՔ, ԽՈՒԼ ՕՁ (ՓԵՂ ՕՁ ՄՂՆ Ե). ՈՀԼԵՐ ԻԼԼԱՆ (ՖԻՆԱ ՈՑ ՊԲ ԻԼԼԱՆ ԿԵՐ):

Κωφός - ή - όν. sordo, muto. 2. ottuso, debole. ԽՈՒԼ, ՀԱՄՐ. 2. ԲԱՀԲ, ԳԱՀ, ԱԹԱՐ. ՈՀԼԵՐ, ԳԲԼՈՒԿ. 2. ՎԱՀԻՆ ՕՂՄԱՆ, ՊԲԵՐ, ՎԱՀԱՐ, ՂԱՀՖ, ՓՈՀՎԱԿԻՆՈՒՔ:

Κωφότης (ἡ) sordezza, mutolezza. 2. stupidezza, stordimento, sbalordimento. ԽԼՈՒՀԻՒՆ, ՀԱՄՐԱՀԻՒՆ. 2. ԱՀՂՐԱՀԻՒՆ, ԸՆԳԱՐՄԱՆԱՔԼԵ. ՈՀԼԵՐԼԵՒ, ԳԲԼՈՒԼՒՒ. 2. ՎՐԴՈՎԿՈՒՒ:

Κωφόω - ῶ. M. ώσω. assordare, render muto. 2. stordire, sbalordire. ԽԼՈՑԸՆԵԼ, ՀԱՄՐ ԸՆԵԼ. 2. ԱՀՂՐՑԸՆԵԼ, ԸՆԳԱՐՄԱՑԸՆԵԼ. ՈՀԼԵՐԼԸՒՒՓ, ԳԲԼՈՒԼՒՒՓ. 2. ՎՐԴՈՎԿՈՒՒՓ:

Κώφωμα (τὸ) = Κωφότης.

Κώφωσις - εως (ἡ) sordezza, mutolezza. 2. debolezza, ottusità. ԽԼՈՒՀԻՒՆ, ՀԱՄՐԱՀԻՒՆ. 2. ԱԹԱՐԱՀԻՒՆ, ԲՂՈՒՀԻՒՆ. ՈՀԼԵՐԼԵՒ, ԳԲԼՈՒԼՒՒ. 2. ՓՈՀՎԱԿԻՆՈՒՔ, ՎԱՀԱՐ ՕՂՄԱՆԵՒ:

Κωχεύω. M. εύσω. levare, alzare. ՎԵՐՑԸՆԵԼ, ՎԵՐ ՎԵՐՑԸՆԵԼ. ՓՈՐԵՐՄՔ, ԻՕՓՈՒԱ ՓՈՐԵՐՄՔ:

Λ.

Λ, λ, λάμβδα καὶ λάβδα (τὸ) (ἄκλ.) Lambda. Undecima lettera dell' alfabeto Greco. Si pronunzia come la lettera L Italiana. Լ ԱՌՁԱՆ: ԾՈՒՆՑ ՍԻՄԱՔԱՆԻՑ ՀԱՄԱՌԱՏԱՌԱՐՔՑ ԳԻՐՆ Է: ՀԱՅԵՐԷՆ Լ ԳՐԻՆ ԳԵՌ Ի՝ԱՐԱՌԱՈՒԱՌԱՒ: Լ ԱՌՋԻ: ԲՀԱՌԱՒՔ ԼԻ-ՈՒՆՔԱՆ ՈՒՆԱՔՐՔՒՆՔ ՀԱՐՑԵ ԳԸ: Օ ՈՒՆԼՔՈՒ (ՔՈ՛) ՀԱՐՑ ՓՈՒԼ ԽԼՔՀՓՈՒԼ ՕԼՈՒՈՐ:
In senso numerico coll' accento di sopra (λ΄) significa trenta, trentesimo, e coll' accento al di sotto (λ) significa trenta mila. ՀԱՌՋՈՒՆՔՔ ԿՈՂՄՈՒՆԵ ՀԸՐՈՐ ՎՐՈՒ ԸԼԼՈՒԼ ՈՒՈՒՆ (λ΄) ԿԸ ՆՀՈՒՈՒՀԵ ԵՐԲՈՐՈՒՆ ԿՈՒՐ ԵՐԲՈՒՆԵՐՈՐՑ, ՈՒ ՈՒՈՒՔԸ ԸԼԼՈՒԼ ՈՒՈՒՆ (λ) ԵՐԲՈՒՈՒՆ ՀՈՂՈՐ. Ս՝ՈՂ ԲՈՐ-ՖՆՈՐՈՒ ԻՈՂՐՔՈՒՐ ՕՐՈՐՈՒՈՐՈՐ (λ΄) ԼԻՈՐՈՐՔՈՒՐ ՕՐՈՒՐ ԻՈՐՈՐ ՕՐՈՐՈՒՈՒՈՒ, ՎՔ ՎՀՂՔՈՒՐ ՕՐՈՐՈՒՈՐՈՐ (λ) ՕՐՈՒՐ ՊՔ (30,000):

Λᾶας (ὁ καὶ σπν. ἡ) × ἀντὶ Λίθος.

Λαβάργυρος (ὁ, ἡ) uomo interessato. 2. mercenario. ՀՈՀՈՒՈՒՐՐ ՄՈՐՐ, ՀՈՀՈՒՈՐ. 2. ՎՈՐՔՀՈՒՈ. ԼՐՐՈՐՑՈՒ ՊՐՐՈՒ, ՖՈՂՐՈՒՈՒ ՊՐՐՈՒ, ԲՈՐ ՖՈՒԼԼԸ. 2. ԻՂՐՐ:

Λαβδακίζω. M. ίσω. = Λαμβδακίζω.

Λαβδοειδής - ίος (ὁ, ἡ) che ha la forma della lettera Λ. Λ ԳՐԻՆ ՀՈՒԼԸ ԼՂՐՀ. Λ ՀՐՐՐԸ ՊԼՐՐՐՈՐ ՕԼՈՒ:

Λαβεῖν, ἀορ. β΄. τῆς ἀπρμφ. τ. Λαμβάνω.

Λαβή (ἡ) = Λῆψις. 2. manico. 3. occasione, opportunità. 2. ՄՊՂԻՔ, ԿՈՒՐ, ԳՈՐՈՒՈՒՐ. 3. ՈՒՐՔՐ, ՊՈՒՈՒՀ. 2. ՈՒՐ, ԲՈՐԼՐ. 3. ՓՐՐՈՒՈՐ, ՊԲՐԼՐՈՒ:

Λαβίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Λαβίς.

Λάβιον (τὸ) = Λαβίδιον. ὑποκορ. τοῦ

Λαβὶς - ίδος (ἡ) tanaglia, molle. 2. fibbia. ԱՂՐՑՈՒՆ, ՈՒՆՔԼՔՐ. 2. ՀԱՐՐՈՒՈՒՐՐ. ՎԲ ԿԵՐՔՒՔ, ՀՈՐ. 2. ԼՑՐՑՈՒ. 3. = Λαβή.

Λαβρολόγος - ου (ὁ) ciarlone temerario, precipitoso nel parlare. ՀՈՒՈՒՐՐՈՒՐՐ՝ ՈՒՈՒ-ԽՈՐՀՈՒՐՐ ՀՈՐՀՈՐՐՈՒ, ՈՒՈՒՈՒՑ ՄՈՒՈՒՈՒՐՐՈՒ ԽՈՐՈՐ. ՎԲ՝ՈՐՈՒՐՐԸՔՐ՝ ՊԲ՝ԼՐՈՒՐՐՐ ԼՂՐ ՎԲ՝ՐՔՒՔ, ՊՐՈՐՀՈՐ ԼՔՒՐՐՐ ՎԲՐՀՂՔՒՔ ԽՂՔ:

Λαβρολογία - ῶ. M. ήσω. parlare precipitosamente, ciarlare temerariamente. ՈՒՈՒՑ ՄՈՒՈՒՐՐՈՒ ԽՈՐՐ, ՀՈՐՐՈՒՈՐՐ ՀՈՐՀՈՐՐՈՒՐ. ՊԲ՝ԼՐՈՒՐՐՐ ՎԲՐՀՂՔՒՔ ՊՐՐՈՒ ՔՔ, ՊՐՈՐՀՈՐ ԼՔՒՐՐՐ ՂՐ ՎԲՐՔՒ:

Λαβρολόγος - ου (ὁ) = Λαβρολόγος.

Λαβρόκιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λάβραξ - ακος (ὁ) lupo marino, labrace (pesce.) ՀՈՈՒ ԿԲՐՐՀ ՀՈՒԿ ՄՂՆ Ե. ԼԲԼՔՒՔ ՊՈՐԼՐԼԸ:

Λαβρεύομαι. M. εύσομαι. = Λαβρολογέω.

Λαβρηγορέω - ῶ. M. ήσω. = Λαβρολογέω.

Λάβρος (ὁ, ἡ) violento, veemente, impetuoso. 2. vorace, ingordo. ՈՒՈՒՈՒՔՔ, ՈՒԺՔՔՒՔ. 2. ՀՈՈՒ ԿԲՐՐՀ, ՈՐԲՐՈՒՈՒՀ. ՏՐՐՈՐ, ԻՐՀՈՐԼԸ, ՀԲՈՒՔՒՐԼՔՈՐ. 2. ՍՐՔ ԼԿՐՔՒՔ, ՊՐՐՐՐՈՐՐՐՔՐ:

Λαβρόσσυτος (ὁ, ἡ) che corre rapidamente. ՈՒԺՈՒՀ ՎՈՂՐՀ. ՀԲՈՒՔՒՐ ԻՐՀՈՐ ԼՔՒ ԼՐՐՈՒՔ:

Λαβροστομέω - ῶ. M. ήσω. = Λαβρολογέω.

Λαβροστομία - ας (ἡ) temerità, precipitazione nel parlare, parlare insolente, sfrenato. ՀՈՒՈՒՐՐՈՒՐՐՐ՝ ՈՒՈՒՈՒՑ ՄՈՒՈՒՈՒՐՐՈՒ ԽՈՐՐՐՈՒ. ՎԲ՝ՈՐՈՒՐՐՐԸ ԻԼԲ՝ ՊԲ՝ԼՐՈՒՐՐՐ ՎԲՐՀՂՔՒՔ ԼԿՐՔՒՔ:

Λαβρόστομος (ὁ, ἡ) ciarlone, temerario nel parlare. ՀՈՂՐՀՐՈՒՐ, ՀՈՒՈՂՈՒՐ, ՈՒՈՒՈՒՑ ՄՈՒՈՒՈՒՐՐՈՒ ԽՈՐՐՐՈՒ. ԼՔՒՐՐՐԸ, ՊԲ՝ԼՐՈՒՐՐՐ ԼԿՐՔՒՔ՝ ՊԼՐՐՐՈՒ ՎԲՐՀՂՔՒՔ ԽՂՔ:

Λαβροσύνη (ἡ) καὶ

Λαβρότης - ητος (ἡ) impetuosità. 2. voracità. ՈՒԺՔՀՈՒՐՐՐՔՒՔ, ՈՒՈՒՈՒՀՈՒՐՐՐՔՒՔ. 2. ՀՈՈՒ ՈՒՈՒՔՐՐ, ՈՐԲՐՈՒՈՒՀՈՒՐՐՐՔՒՔ. ԻՐՀՈՐԼԸՐՐ, ՀԲՈՒՔՒՐ. 2. ՊՈՂՈՒՐՐՐՐ, ՍՐՔ ԼԿՐՔՒՔ:

Λαβρουργέω - ῶ. M. ήσω. mangiar avidamente. ՈՒՂՈՒՔ ՈՒՈՒՔՐ. ՈՒՔ ՂՐՈՂՐՐՐՐՐՐՐ ԼԿՐՔՒՔ:

Λαβρόω. M. ώσω. × ἀντὶ Λαβρολογέω.

Λαβρώνιον (τὸ) καὶ

Λαβρώνιος (ὁ) clotola. ՈՒՐՈՒՔ ՅՐՐ ՄՒՈ ԲՈՒԺՔՔ. ՊՂՐ ՆԲՂ ՊԲՀՂՐՔՒՔ ՖՈՒԲՀՔ:

Λάβρως, ἐπίρ. impetuosamente, precipitosamente. ԲՈՒՖՔՀ, ՈՒԺՔՀՈՒՐՐ, ՈՒՈՒՈՒՔՔ. ԻՐՂՒ ՀԲՈՒՔՒՐ ԼԿՐ:

Λάβυζος (ὁ) sorta d'aromo. ՈՒՐՈՒՔ ՄՐ ՀՈՒՈՒՐՐ. ՊՂՐ ՆԲՂ ՊՈՒՐՐ:

Λαβυρίνθειος (ὁ, ἡ) simile al labirinto. ԼՈՐԲՈՒՐՐՒՒԲՈՒՔ ՆՈՒՈՒ. ԽՈՒՐԼՐՐՒՈՒՈՒ՝ ՀՈՂԼՈՒ ՖՒՆՔ:

Λαβύρινθος (ὁ) laberinto. 2. imbarazzo. ԼՈՐԲՈՒՐՐՒՒԲՈՒՔ, ԲՈՒՔՐՂ. 2. ՈՒՈՒՔ, ԳՈՒՈՒՈՒՐՈՒՐՐՐՔՒՔ, ԿՈՒՐՀՈՒՈՒ. ԽՈՒՐԼՐՐՒՈՒ, ՀՈՂԼՈՒՖՈՒ. 2. ՓՈՐՐՐՐՂ:

Λαβυρινθώδης - εος (ὁ, ἡ) = Λαβυρίνθειος.

Digitized by Google

Λαγάνιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*

Λάγανον (τὸ) cialda, lasagna. Նաւթէհ չիւռեակ քաքար, գդմաճ. օխին սուտ իւր խոթելէ գործէ՝ եվրիկը։

Λαγαρίζω. Μ. ίσω. raffinare. 2. rilassare, mollificare. 3. indebolire. քարկեցնել. 2. մղկացնել, կակուղցնել. 3. վատաժողովել. իմաստնութիւն. 2. խելքնիկութիւն, խելքերնիկութիւն. 3. ղամաճութիւն։

Λαγαρός - ά - όν. molle, lasso. 2. sottile, tenue. 3. debole, gracile, magro. մեղկ, կակուղ. 2. քարակ, նուազ. 3. սիկար, վատաժ, նիհար, ազազուն. խելքի. 2. իմիք. 3. ղամաճ, ղտպուն։

Λαγαρόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Λαγαρίζω.*

Λαγγώδης - εος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Λαγγών - ῶνος (ὁ) lento, languido. կամաց, քաւղ. խուլ, խելքի։

Λάδην, ἐπίῤ. = *Λάξ.*

Λάειος (ὁ, ἡ) = *Λαγῷος.*

Λαγέτης - ου (ὁ) capo, comandante del popolo. ժողովրդապետ, ժողովրդին մեծը գլուխը. ճկիսի պետի՝ գոչը։

Λαγήνιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*

Λάγηνος (ἡ) brocca, orcio. կուժ, սափոր. իկոփ, ֆանիս։

Λαγιδεύς - έως (ὁ) lepretta, leprettino. պզտիկ նապաստակ, նապաստակի ձագ. իւրանցքէ, իւրէն խաւրուած։

Λαγίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ Λαγώς.*

Λαγνεία (ἡ) libidine, lascivia. 2. coito, fotteria, atto venereo. 3. seme genitale, sperma. պոգղասութիւն, վատաժութիւն. 2. խառնիք. 3. սերմ (կենդանեաց). լիհկիրի, ֆիճը, ֆիւտ. 2. ճիմ. 3. նիճա։

Λάγνευμα (τὸ) fottitura, l'azione di fottere. 2. coito. խառնիք. 2. մարմնական զուգաւորութիւն. ճիմ կիներէն. 2. ճիմ։

Λαγνεύω. Μ. εύσω. far l'atto venereo. զուգուիլ. ճիմ կիներէ։

Λαγνικὸς - ή - όν. lascivo. վատաշ, պոգղաս. լիհկիրիէ, լցի։

Λάγνος - ή - ον. libidinoso, lascivo. վատաշ, պոգղաս, մարմնական ցանկութեանց իջած գինեբեր սրտած. լիհկիրիէ, լցի, իւրէն գիւղէ։

Λαγοθήρας - ου (ὁ) cacciatore delle lepri. նապաստակ որսացող. իւրէն ածուբ։

Λαγοθηράω - ῶ. Μ. άσω. far la caccia delle lepri. նապաստակ որսալ. իւրէն ածիլ։

Λαγοθηρέω - ῶ. Μ. ήσω. = *τῷ προηγ.*

Λαγοθήρης - ου (ὁ) = *Λαγοθήρας.*

Λαγοκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccider delle lepri. նապաստակ մեռցընել. իւրէն խօշ գիւղիլ։

Λαγύνιον (τὸ) *καὶ*

Λαγυνὶς - ίδος (ἡ) = *Λαγήνιον.*

Λαγυνίων - ωνος (ὁ) parassito. 2. orcio di vino. պատառուկ. 2. գինիի սափոր. հաւբոր ֆռնացու, փալփլօտ։ 2. լոքոտ իւր-իւրէն։

Λάγυνος (ἡ) *μτγμ. ἀντὶ Λάγηνος.*

Λαγχάνω. Μ. λήξομαι. ottenere per sorti, sortire. 2. ricevere, ottenere. 3. (τρτπρσ. ἢ κατὰ μτχ.) toccare a qualcuno. վիճակ սատնալ, վիճակիլ, բան գիպուց բան մը ձեռք բերել. 2. ընդունիլ, սատնալ. 3. ինչ մը իյնալ գալ հլլել, հանդիպիլ. գործուած խրինիի, պահի իւր գալանէն, նաւ օլմի. 2. գործալ խրինիի, խրինիի, իւր ինիւրիի։ 3. պէտիքին գիւղիի՝ լեմի բաւ ինիլիի։

Λαγωβολεῖον (τὸ) = *Λαγοβόλον.*

Λαγωβολία (ἡ) l'azione di cacciare, di chiappare o di uccidere le lepri con un bastone. ցպով մը նապաստակ որսալը բռնելը կամ մեռցընելը. լոպոտ իւր իւրէն ալլամալ՝ իւրինալ խօշ խոթ գիւրիի։

Λαγωβόλον (τὸ) bastone che si lanciava alle lepri per ucciderle. ցուղ մը՝ զոր նապաստակներուն կը նետէին զանոնք մեռցընելու համար. իւրէնքնալ ուիւրէ խոյրիւրիի իւրէն իւրէնքնալ լոպոտի։

Λαγωβόλος (ὁ, ἡ) colui che uccide le lepri colpendole con un bastone. նապաստակները ցպով մը զարնող ու մեռցնող. իւրէնքնալ գիւ լոպոտ իւր իւրէն գործ խոյրիւրիի։

Λαγωδάριον (τὸ) = *Λαγίδιον.*

Λαγωδίας - ου (ὁ) = *Ἰλτός.*

Λαγώδιον (τὸ) = *Λαγίδιον.*

Λαγωθήρας - ου (ὁ) = *Λαγοθήρας.*

Λαγὼν - όνος (ἡ ἤ ὁ) cavità. 2. i fianchi (*Λατ.* ilia.) 3. ventre d'un vaso. խոռոչ. 2. կող, կուշտ, սնունդ. 3. սափորի մը փոր. իւրէնքնալ. լոպոտ. 2. իսկ, իւրանցքն իւրէ իսկնքնալ պոչ՝ գիւրիի իւրէնքնալ, պոչ պիւրէի։ 3. պէտ իւրէն իւրէնքնալ։

Λαγῷος - α - ον. di lepre. նապաստակի յատուկ. իւրէնքնա գիւրիի։

Λαγώπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha piedi simili a quelli di lepre. նապաստակի ոտքերուն նման ոտքեր ունեցող. իւրէնքնալ պոչ. (ὅθ. οὐσ.) piede di lepre (erba.) սեաւակ մը խոտ է. իւրէնքնալ պոչ (պէտ նիւ օլնօի). 2. = *Λαγωδίας.*

Λαγώπυρον (τὸ) = *Λαγώπους.* (1)

Λαγὼς - ῶ (ὁ) lepre. նապաստակ. իւրէնքնալ, իւրինալ, խուխուլ. 2. = *Λαγωδίας.* 3. lepre marina (pesce.) ծովախին նապաստակ (ձուկ մըն է). պիւրիչ իւրէնքնալ (պէտ նիւ գոլնէի)։

Λαγωτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono le lepri (*Γαλλ.* garenne.) նապաստակներ պահելու՝ կերակրելու տեղ. իւրէնքնալ օտիւրիմնօի պիւրիչիկնօի հաճալ։

Λαγωτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrire delle lepri. նապաստակ պահիլ. իւրէնքնալ պահիչիկնօի։

Λαγωφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. mangiare della lepre, nutrirsi di lepre. նապաստակ ուտիլ, նապաստակով կերակրուիլ. իւրէնքնալ նիւիի, իւրէնքնալ նիւի իւր պիւրիչիկնօի։

Λαγωφαγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λαγωφθαλμία (ἡ) specie di malattia di occhi, quando la palpebra superiore non si può unire con l'inferiore. սեաւակ մը աչքի սեաւ, որով աչքին վերի քարքինէը չկրնար վարինին հանդիպիլ ու փակուիլ. պէտ նիւ կնօշ մարդէը, սեաւ ի

λοφοτρὲ ἵππος φαφοῦλε ωλωζὲ ἰλὲ ψὲρὲλὲ-ζὲκὲς·

Λαγώφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi di lepre. 2. colui che dorme con occhi aperti come la lepre. ἔκαφαπαπακὲ ωζὲρ ωὰπὲχοζ· 2. ἔκαφαπαπακὲ ψὲω ωζὲρε ρα φαπὰχοζ· ρωζὰν ἵχεζὰν. 2. ρωζὰ-ζὰν ἵχεζὰν ωζὲρε ωὰχὰν·

Λαγωφόνος (ὁ, ἡ) uccisore di lepre. ἔκαφαπαπακ ὠπαχρὸζ· ρωζὰζὰν ζοζοχὲρὲν·

Λάζομαι καὶ *Λάζυμαι* (πρτ. Ἐλαζόμην· ύμην καὶ πλέον οὖ.) × ἀντὶ Λαμβάνω.

Λαθίπονος (ὁ, ἡ) dimentico di quanto ha sofferto, chi non si ricorda delle sue fatiche. 2. che cagiona un dolor occulto. χαχωδὲ ὠπαχρὸ, ὴρ ωζὰχαπαπὰχὲρε ὠὲρε χὲρχοζ· 2. ὸωδὰπὰχ χωὰ φαπαζὰπὰχοζ· ὰχὲφὰχὲν ὰὰπὰρὠὰζὰ, φὰχὰχὲν' ὰχὲφὰν ἵχὲρὲν ὰὰπὰρὠὰζὰν· 2. ὶχὰχὲ ὠὰχὲ χὰζὰ ὰχὰν·

Λαθίφθογγος (ὁ, ἡ) che lascia senza voce, che fa perdere la voce. πὰλάχὲν ὰχοζ, ὰχὰν ὰφαπὰχὰλὰ ωχὰχοζ· ὰφαὰὰχὲ ὰχὰχὲ, ὰφὰχὲ ὰφαὰὰχὲ ὰχὰχὲ·

Λαθίφθογγος (ὁ, ἡ) che lascia senza voce, che fa perdere la voce. πὰλάχὲν ὰχοζ, ὰχὰν ὰφαπὰχὰλὰ ωχὰχοζ· ὰφαὰὰχὲ ὰχὰχὲ, ὰφὰχὲ ὰφαὰὰχὲ ὰχὰχὲ·

Λαθίφρων - ονος (ὁ, ἡ) demente, pazzo. ὴχὰν, ὰχὰ, χωὰχὰχ· ὶχὶὶὰπ, φὰχὲ, ὰωὶχὲ·

Λάθος - εος (τὸ) *Δ. ἀντὶ Λήθος, Λήθη.*

Λάθρα, ἐπίῤ. di nascosto, clandestinamente, occultamente. φωζωὰχ· ὶχὶὶὰχὲ ὴχ, ὰωφὶφὴχ·

Λαθραῖος - α - ον. occulto, secreto, clandestino. ὸωδὰχ, φωζωὰχ· ὶχὶὶὰχ, ὰωφὶ·

Λαθραίως, ἐπίῤ. = *Λάθρα.*

Λαθριμαῖος - α - ον. = *Λαθραῖος.* (συνεσχ.) bastardo. πὰὰὰὴφοχὰχ· ὰὶὴ·

Λάθριος - α - ον. (καὶ ἐπίῤ.) - ίως. = *Λαθραῖος.*

Λαθρογαμία (ἡ) = *Κλεψιγαμία.*

Λαθροφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. mangiar di nascosto. φωζωὰχ ὰὰωὰχ· ὶχὶὶὰχ ὶωφὰ·

Λαθροφαγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λαθροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia di nascosto. φωζωὰχ ὰὰωοχ· ὶχὶὶὰχ ὶωχὰὰ·

Λαθυρὶς - ίδος (ἡ) cotapuzza minor o barbabietola Egiziana (*Γαλλ.* mélochia). ὶωφὶὶὶφὰ χωὰ ὸφὶωπαχὰὰ ὸωὶὴὸὶφὶ· ὴὰὶὶὰ ὶχὰχὲν ὶωὸοφ ωὰὰ·

Λάθυρος (ὁ) cicerchia. ὰὰχὰ· ὰφχὴὰ·

Λαικὰς - άδος (ἡ) puttana, baldracca (*Λατ.* scrotum.) ρὰχ, πὰὰὴὰ· ὰὰὰὴὰ, ρὰὰωὰ, φὰὴὶχ·

Λαικαστὴρ - ῆρος καὶ

Λαικαστὴς - ου (ὁ) puttaniere, bordelliere, fornicatore (*Λατ.* scortator). ρωχωρωὰ, πὰὰὴὰφὰὰὶφὰ ζὴοχ· φὰὴὰὴχὰὰ, ὰὰὴφὰ·

Λαικάτα - ας (ἡ) = *Ἐκκλησία.*

Λαϊκὸς - ἡ - όν. popolare, di popolo. 2. (*ἐκκλησ.*) laico, secolare. ὸωχωὰχὰὰ πωωὰ-ὰὰὴωὸ· 2. ωζὰωωὰχὰὰ· ὴὰφὰχὰ φωχὰχ· 2. πὰὴὰ· ωὰχὰ, ὶχὰχὰ·

Λαϊκόω - ῶ. Μ. ώσω. profanare. πχὸὸὰχ· ὰφὰωὰχὰ ὰὴὶὰ, ὴὸωὰχὴὰὶχὰ ὰὴὶὰ·

Λαιλαπώδης - εος (ὁ, ἡ) procelloso, burrascoso. (*Γαλλ.* orageux). ὸὴχὰωὰχὸ· πὰὸωὰχ, φωωὰχὰ·

Λαίλαψ - απος (ἡ) turbine, tempesta, procella. ὸὴχὰ, φὰὴὸὰχὰ· φωχ, φωωὰχ, πὰὸωὰ·

Λαιμαργέω - ῶ. Μ. ήσω. esser ingordo. ὰχὴωωὰὰ ωὰὰχ· πὰὸωὰχὰχὰ ὰὸὰ·

Λαιμαργία - ας (ἡ) ghiottoneria, ingordigia. ὰχὴωωὰχὰχὰ· πὰὸωὰχὰχὰ·

Λαίμαργος (ὁ, ἡ) ingordo, ghiottone. ὰχὴωωὰχ· πὰὸωὰχὰχὰ·

Λαιμάσσω. Μ. ἄξω. trangugiare. χωὰφφὰχὰχὰ· ωὴχὰφ ωὰχὰχ· ὶχὰχὰχὰ ὰχὰχὰ, ὰὰὴὴφὰ χὴὴφ·, ωωὰὴὴχ·

Λαιμοπέδη (ἡ) collare di cane (*Λατ.* melium). χωὰ ὴὴχὰ ωὴφὰὰὴχὰ ωὰχ· ὰὸὰ ὲὲχὲ ὶωφὰχὰφ ὴὰωὰχ, ὶωὰχ·

Λαιμὸς (ὁ) collo, gola. ὴὴχ· ὰχὴωὰ· πὰὰὰ, πὰὰὰχ·

Λαιμότμητος (ὁ, ἡ) decollato. ὴὴχὰ ὸὰωὰχ· πὰὰὰ ὰὴὶὰχὰ·

Λαιμοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. decollare. ὴὴχὰ ὸὰωὴχ· πὰὰὰὰ ὰὴὶὰ·

Λαιμότομος (ὁ, ἡ) (παροξ.) colui che decolla. ὴὴχὰ ὸωρὰχ· πὰὰὰὰ ὰὴὶὰ· 2. (προπαρ.) = *Λαιμότμητος.*

Λαιμώσσω (ττω) *Μ.* ώξω. avere dolor di gola. ὴὴχὰ χωὰὴχ· πὰὰὰ ωὰχὰχὰφ· 2. = *Λαιμάσσω.*

Λαΐνα - ης (ἡ) = *Χλαΐνα.* (ὄθ. *Λατ.* Laena.)

Λαιὸς - ά - όν. sinistro (*Λατ.* laevus). ἔωὶ· ωὰχ· = *Ἀριστερός.*

Λαιοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. mietere. ζὴὸὲὴχ· ὸὰὴὶ ὴὶὴὴὰ·

Λαῖτμα (τὸ) voragine, baratro, ablisso. χωὰὸὲὰὰὰωὰ, ὰὰὴφὰὴὴχὰ, χωὰχὰ· ὶχὰχὰχὰ, ὴὰχὰχὰ·

Λαίφη (ἡ) καὶ

Λαῖφος - εος - ους (τὸ) veste, abito. 2. vela. ὴὰὶὶ, ζωφὰὰωὰ· 2. ωὰὰφωὰ· χὰ-χωὰ, ρὰὰωὰ· 2· ὶχὰχὰ·

Λαιψηρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ηρῶς. veloce, celere, ratto, snello. ρὰὰωὰ, ωρωφ, ρὰὰωὰ ρωρὸὸωχ, ωρωφωρὰὰὸ· ὶχὰχὰ, ὴὰωφ, ὰχὰφ, ωὶχὰ, ρωὲὲχ·

Λακατάρατος (ὁ, ἡ) = *Λαοκατάρατος.*

Λακεδὼν - όνος (ἡ) voce. 2. (συνεσχ.) precetto. ἔωὰ· 2· πωωὰὰὲρ· ὰφω, ὰφωω· 2· ὲρὸ, ὴὶὲρὴχὰ·

Λακερὸς - ά - όν. lacero. 2. (ὄθ.) inutile, che non serve a niente. 3. ciarlone. πωωὰωωὰὸ· 2· ωὰχὴὶωὰὰ· 3· χωὰφφὰὸ, χωὰχὰρωὰ· ὲὰὰὴὰὲὰ, ὲὰὰὴὲχ· 2· φὲὲ χὲχ ὲωρωὰχ, φὲχ· 3· ὰωὲχὰὰ·

Λακέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ληκέω.* (ἢ ἐσφαλμ. ἀντὶ Λακίζω.)

Λακιδόω - ῶ. Μ. ώσω. καὶ

Λακίζω. Μ. ίσω. lacerare, stracciare. πωωὰωὰχ, ὸωρωὰχ· ὲὰὰὴὰφ, φωρὰχὰχὰ· ὰφὰχὰ·

Λακὶς - ίδος (ἡ) καὶ

Λάκισμα (τὸ) quarcio, stracciamento, straccio. πωωὰωὰωὰφ, πωωὰὰωὰχὲ, ὰχὰχὰχὰ· ὲὰὰὴὰ, φωρὰχὰχὰ· ὲὰὰὴὰ, φωρὰχὰχὰ·

Λακιστὸς - ή - όν. stracciato, lacerato. πωωὰωὰφ· ὲὰὰὴὲὰὰ· φωρὰχὰχὰὰ·

Digitized by Google

Λακκαῖος - α - ον. di cisterna. *Լոյ գրի յատուկ · ատրճից գոյիր։*

Λακκόπλουτος (ὁ, ἡ) colui che ha trovato un tesoro infossato, molto ricco. *գետնի ատկը թաղած գանձ գտած, խիստ հարուստ · Իր ալիշտա կեօֆլէն խօնճ գտնուդ, գոյիր չինիլ։*

Λακκοποιός (ὁ) che fa delle fosse. *փոսեր չինող · լափօրլար ալան։*

Λακκοπρωκτία (ἡ) l'avere un culo largo e ampio. *լայն ան՝ երասատն ունենալը · կեօվէլ - կնիկ՝ կնիկ, ֆլդամանը օլմաֆլըէն, տխաղրի - կնիկ օլմօզ։*

Λακκόπρωκτος καὶ

Λακκόπυγος (ἡ) di cui il culo è largo, ampio. 2. cinedo, bardassa. *լայն ըտդամակ ան՝ յետոյք ունեցող · 2 · խգացեալ մանուկ · կեօվէլ - կնիկ, կնիկ՝ նօզ տխաղրլըէ · 2 · ֆօլտ։*

Λάκκος (ὁ) fossa. 2. cisterna. 3. vasca. *փոս · 2 · Լոյ գուբ · 3 · Լոյ ատազան · լափօր · 2 · ատրճից · 3 · հաւուզ։*

Λακκοσχίας - ου (ὁ) di cui la coglia sempre è lassa, sospesa giù. *ձրւանաց պարկը միշտ ֆնաւ՝ վար կախատած եղող · խաչկերին ֆօրդօզ ֆիր տի՛ կիվլէ՝ ատրէզմէլ օլան։*

Λακκώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla fossa. *փոսի նման · լափօրա պենկիր։*

Λάκος (ὁ) strepito cagionato dallo stracciamento. *բան մը պատռելէ ելած չատչիւն՝ ձան · պիր նեսնէ իշդիմիտօտ ըշտան լըրտիզ՝ ահ՝ ահտ։*

Λακπατέω - ῶ. Μ. ήσω. calpestare. *ատքովը կոխել · այլը իւր ըշտնմամբ, պատճառ։*

Λακπάτητος (ὁ, ἡ) calpestato. *ատքով կոխատած · այլ իւր ըշտնմէն՝ պատրէզ։*

Λακτίζω. Μ. ίσω. calcitrare, dar de' calci. *ատքացնել, անկուչէլ · էֆիֆ սիրոք, ֆնէֆիլ։*

Λάκτις - ιος (ἡ) cucchiajo di legno. *փոսի գրտալ · օթան ֆաշըէ։*

Λάκτισμα (τὸ) calcio. *ատքացի, կիցք · ֆնէֆիլ, էֆիֆիլ։*

Λακτισμὸς (ὁ) calcitrazione. *ատքացիլը · էֆիֆիլ՝ ֆնէֆիլ սիրատը։*

Λακτιστὴς (ὁ) calcitrante. *ատքացող · էֆիֆիլ՝ ֆնէֆիլ սիրան։*

Λακτιστικὸς - ὴ - όν. solito a calcitrare. 2. ricalcitrante, pertinace. *ատքացնէլու սովրած։ 2. անկուչօղ, կամապատա · ֆնէֆ - ֆնէֆ սուլէլէ։ 2 · ֆնէֆիֆ, իսոֆը։*

Λακωνίζω. Μ. ίσω. imitare i Lacedemonj. 2. (*ἰδιωτ.*) parlare o scrivere brevemente come i Lacedemonj, laconizzare. *Լաքեդեմոնացիներուն նմանիլ · 2 · Լաքեդեմոնացւոց պէս Համառօտ խօսիլ կամ գրել · Լաքոնիզէլը պինէնիֆ · 2 · Լաքոնիզէլը կնկ էշտամամ՝ ճոխ ֆատրճ պօյնէֆ խոյտ խոչմէ։*

Λακωνισμὸς (ὁ) laconismo, maniera di parlare breve ed energico. *լաքոնական ոճ, լաքոնադրանութիւն, կարճ ու ապդու ուխեատմէ խօսելու կերպը · էշտամամ էֆ ֆնէֆէր իւր (Լաքոնիզէլը գօալէ) պօյճ պիր ֆիֆնէն չինիլ։*

Λαλαγέω - ῶ. Μ. ήσω. far strepito, garrire, cicalare. *չատչիլ, կարիգիլ, ճատատզիլ · լափօր ֆիֆիլ, ֆշշ ֆշշ խօֆիլ, չինչինիլ։*

Λαλαγὴ (ἡ) clamore, garrito. *չատչիւն, ճարիզ, ճատատզում · լափօր, չինչիւն։*

Λαλάγημα (τὸ) ciò, che fa strepito, sonaglio, cembalo ecc. *չատչօզ բան, բժժժ, գափ եւ այլն · լափօր էշէրան պէտի, չընչէրտօֆ, ֆնէֆ վի օյչէ։ 2. = τῷ προηγ.*

Λαλαγητὸς - ου (ὁ) = *Λάλαξ.*

Λαλάζω. Μ. άξω. = *Λαλαγέω.*

Λάλαξ - ακος (ὁ) = *Λάλος. 2. = Λαλαγή.*

Λαλέω - ῶ. Μ. ήσω. mandar fuori del suono, ciarlare, cicalare. 2. (*σπν. καὶ μτνμ.*) parlare, favellare. *ձայն արձակել, չատկրատել · 2 · խօսիլ · պա էրտուֆ, լափօրտէլէ ֆնէֆիլ · 2 · ֆօսիլ։*

Λάλη (ἡ) = *Λαλία.*

Λάλημα (τὸ) discorso, ciarla. *խօսք, բառատիք · պօյ, պօհպիֆ, լափ։*

Λαλητὴς - οῦ (ὁ) ciarlone, cicalatore. *չատկրատ, չատզրատ · լափօրճի։*

Λαλητικὸς - ὴ - όν. che ha la facoltà di parlare. 2. loquace. *խօսելու կարողութիւն ունեցող · 2 · չատկրատ · լափօրտ ֆնէֆիլ ֆօտրիֆիլ օլան · 2 · լափօրճի։*

Λαλητὸς - ὴ - όν. dicibile, di cui si può parlare. 2. di cui s'è parlato. *ըզրամելու, վրան խօսք ընելիք՝ ճատելիք կարիք · 2 · խօսուած · պօյկընիլիր, հոֆլէն պօհ պիր օլանատալիր · 2 · հոֆլէն լօբտտ պօհպիֆ օլանմամ։*

Λαλία (ἡ) linguaggio, favella, pronunzia. 2. fama. 3. loquacità. *խօսելու ըզանակ, խօսուած, լեզու, արտասանութիւն · 2 · համբաւ · 3 · չատախօսութիւն · լօբտտ ֆնէֆ ֆօսէլ՝ վիֆճի, տիւ, ֆնէֆօսէլ · 2 · լալ · 3 · լափօրճիլըէ։*

Λάλος (ὁ, ἡ) ciarlone, loquace, cicalatore. *չատկրատ, չատախօս, չատկրատ · լափօրճի, լօֆ պօյնէֆ։*

Λάμαχος (ὁ, ἡ) valoroso combattente. *գօտ պատերազմող, մարտիկ, կարիճ ֆնէֆով կռուող · պահտէր՝ ֆիֆի ճիւրի։*

Λαμβάνω. Μ. λήψομαι. prendere, pigliare. 2. ricevere, impadronirsi, ottenere. 3. sorprendere, prender sul fatto. 4. concepire. 5. credere, stimare, osservare. *առնել, բառնել · 2 · ընդունիլ, սէր ըլլալ, առանալ · 3 · վրայ գալ՝ հասնիլ, գործէն բռնել · 4 · յղանալ · 5 · կարծել, քննել, դիտել · ալմաֆ, խոհիմ · 2 · խօտալ ֆիֆիլ, առհաղ օլմաֆ, ֆրխիմ · 3 · խօտալ ֆիլմէ, իւլէրտէն ֆրխիմ խոֆմաֆ · 4 · հասկնալ ֆալմաֆ՝ օլմաֆ · 5 · ըզան էշտամ ֆիֆիլ, ֆիֆիմսոֆուչ՝ նազար ֆիֆիլ։*

Λαμβδακίζω. Μ. ίσω. servirsi spesso della lettera *Λ* (lambda). *Λ* (լամբտա) *գիրը յաճախ գործածել։ Λ* (լամբտա) *հարցը ուշ ուշ ֆօալանմաֆ։*

Λάμια (ἡ) mostro, che si credeva mangiar gli uomini e massime i fanciulli. 2. lamia (pesce). 3. ingordigia. *հրէշ մը, զոր կարծէին ֆէն մարդ ու մանաւանդ ազդաբ կ'ուտէ։ 2. մեծ ձուկ մըն է · 3. ագիրամոլութիւն · պիր նեվի ֆֆի, ուն-*

Digitized by Google

սար, օք ինանալորը վի խոսսսսա լքնսֆ-լորը ներ եչսս օլանսար լսոլ· 2· պիր նել պիսյսփ պալըֆ· 3· պօլալվերկի։

Λαμιώδης - εος (ὁ, ἡ) mostruoso. հրեչ-քի մը նման· ֆոխի սիսսարի ինինք։

Λαμνα (ἡ) × ἀντὶ *Λάμια*. (2)

Λάμος (ὁ) voragine, baratro, buco. յոր-ձանաձա, անգունդք, վիհ, վիրապ, ծակ· կիրճ, կորիճ, հովիտ, գետի։

Λαμπαδαρχία (ἡ) la carica di chi dirige-va i lampadisti. լուսընթացներըը ուղղօղ՝ կառավարօղ մարդուն պաշտօնը· կերալ եվերիներ ֆօլս· եսիներէ նեղսա ֆօյսըն՝ ֆալըձանըն հանձսալսա։

Λαμπαδεύω. M. εύσω. far delle lampade, torcie. ջահրարներ՝ լուսիր՝ կերարներ չի-նել· կերալ՝ ֆալալ՝ ինչ ֆահրըը կասֆել· 2· (μσ.) = *Λαμπαδηφορέω*.

Λαμπαδηδρομία (ἡ) corso, in cui si gareggiava di arrivare prima degli altri al bersaglio colla torcia accesa in mano. լուսընթացասրութիւն, սեսակ մը ըն-թացք սրսուն ձիլը կըլինալին ձիասրեն-րէն առաջ վառած կերարն ձեռքերնին՝ գրսած նպասակին հասնելու։ պիր նել ֆօլս, անոր օք կասհալ ինչ ֆահ կալե-րինիր օպերըներուն կվվել ֆօնսֆալ նե-ըան ինրէնէ էլչի կարըձ կասարալը ըսլ։

Λαμπαδηφορέω - ῶ. M. ήσω. portar una torcia. 2. correre lampana in mano. ջահ բար կրել· 2· լուսի ձեռքը վազել· ինչ ֆահ կասարալ· 2· ֆալալ կալինի ֆօլսֆ։

Λαμπαδηφορία (ἡ) l'azione di portare una lampada. 2. corso con delle faci accese. ջահրար մը կրելը· 2· վառած լուսիրով վազելը· ըկրալ կասըրալը· 2· կառնել ֆալալալը կալինի ֆօլս· կիներէ։

Λαμπαδηφόρος (ὁ, ἡ) lampadifero, chi porta una lampada. 2. colui che corre tenendo in mano una torcia accesa, lampadista. լուսակիր, ջահրար կրօղ· 2· վառած կերան ձեռքը վազօղ, լուսընթաց-ըղող կասըրալ, ֆալալ կասըրալ· 2. կառ-նել ինչ ֆահ կալինի ֆօլս կոկի։

Λαμπαδίας - ου (ὁ) = *Λαμπαδηφόρος*. 2. (σύσ.) sorta di meteora in forma di fiaccola. լուսի ջահրարի ձեւով աեսեո-րոլ· ֆալալի պիլիֆնի պիր նիվի սասրէ կալինի։

Λαμπαδίζω. M. ίσω. = *Λαμπαδισόρομέω*.

Λαμπαδικός - ή - όν. che si fà colle lampade, colle torcie. ջահրարներով կե-բանիներով եզօղ· ըկրօղ ըկրալ ինչ ֆահ օլան։

Λαμπαδιοδρομέω - ῶ. M. ήσω. correre colla fiaccola in mano. լուսի ձեռքը վազել· ֆալալի կալինի ֆօլսֆ։

Λαμπάδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λαμπάς*. 2. (ἰατρ.) tasta. փիլֆալ, վիրաց պասարալ· կոբե ֆիֆիլի։

Λαμπαδιστής - οῦ (ὁ) lampadista. լուսընթացող, վառած լուսի ձեռքը՝ գրսած նպա-սակին ուրիչներէն առաջ հասնելու հա-մար ընթացք ընօղ· կառնել ֆալալի կալին-ով ֆօնսլան նիլան կերէրնի օպերկերէրնին կվվել կերէրնէ էլչի ֆօլս կոկի։

Λαμπαδουχίω - ῶ. M. ήσω. tener una torcia. կերան բռնել· կալ ֆահ կասֆել։

Λαμπαδουχία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λαμπαδοῦχος (ὁ, ἡ) = *Λαμπαδηφόρος*. che tiene una lampana. ջահրար մը բռնօղ· ըկրալ կասըն։

Λαμπάζω. M. άσω. × ἀντὶ *Λάμπω*.

Λαμπάς - άδος (ἡ) lampada, face, fiacco-la, torcia, fanale. կանթեղ, ջահրար, լուհ, կերան, լապտեր· ֆանրէլ, ֆալալ, կալ ֆահ, ֆիներ· 2· = *Λαμπαδηδρομία*. 3. = *Λαμπηδών*. 4. = *Λαμπαδίας* (2).

Λάμπη (ἡ) schiuma. 2. immondizia. փըր-ֆալր· 2· ալահզալութիւն· ֆօվֆի· 2· ֆի-լֆի, նասֆալըէ, ֆարֆորըէ։

Λαμπηδών - όνος (ἡ) splendore, folgóre, raggio di luce. փայլիւն, շաշանչ, լուսի ֆղղալ· ֆորըսալ, ելէֆ լեօհլեի, լալէ։

Λαμπηνη (ἡ) cocchio coperto. վրան գոց կառք· ֆօլս։

Λαμπηρός - ά - όν. schiumante. փրփրալ· ֆօֆի-ֆլի։

Λάμπουρος (ὁ, ἡ) che ha la coda risplendente. փայլուն պոչ ունեցօղ· ֆույ-բալը ֆորըէ։

Λαμπρόβιος (ὁ, ἡ) che vive splendidamente. փառքով ապրօղ, փառաւոր կեանք մը անցընօղ· գոբաի՝ ասլանսի՝ ֆանֆր իլի ելոյան։

Λαμπρόζωνος (ὁ, ἡ) che ha una cintura splendida. պայծառ՝ փառաւոր գօտի մը ունեցօղ· ֆորըէ՝ լուհիլ ֆօ-ըլալը օլան։

Λαμπρολογέω-ῶ. M. ήσω. parlar con splendore. չքեղաբար՝ փառաւորապէս՝ ձեռ-վայելչաբար խօսիլ· ասլանի իլի ֆօհդիի եղիֆ։

Λαμπρόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi splendamente ornati. չքեղազարդ՝ փառահեղ կերպով զարդարուած ոտքեր ունեցօղ· գոբաի՝ ֆանֆր՝ ասլանի իլի ֆալէյնի ա-յֆիլորը օլան։

Λαμπροπυρσόμορφος (ὁ, ἡ) di cui la fac-cia risplende, folgoreggia come la face. երեսը լուհի մը պես փայլող՝ լուլա-ցող· երէնը ֆիլալի ֆալի ֆորլայն՝ լալէ՝ ըեօհլի ասլան։

Λαμπρός - ά - όν. brillante, splendido, rilucente. 2. (ἐπὶ χρωμ.) vivo, vivace, 3. (ἐπὶ φων.) vivo, sonoro. 4. illustre-splendido, celebre, rinomato, genero so, liberale. փայլուն, շլալցողուն· 2· կենդանի, շողշողուն (գոյն)· 3· կեն-դան, հնչղղ (ձայն)· 4· երեւելի, չքեղ անունի, առասպելական, ազնուատարդ· ֆորլաֆ, ըեօհլի ասլան, ըեֆֆիլը, ֆոգ-գոբ· 2· ֆորլաֆ (բնոյ)· 3· կար, կեան բան (ակռա)· 4· նամրար, փերլանիլի· ֆաֆ-բալը· ալֆնիկոգ, փեղար, ասալ ղասիր։

Λαμπρότης - ητος (ὁ) splendore, folgóre. 2. celebrità, splendidezza. փայլիւն, շա-ղիւն, նշոյլ, պայծառութիւն· 2· հռչա-կաւորութիւն, չքեղութիւն· ֆորլայիլ, ըեօհլի, ըեֆֆաֆ· 2· նամրարլըէ, ասլանի, գոբաի։

Λαμπρότοξος (ὁ, ἡ) che ha un arco splendido. պայծառ ազեղ մը ունեցօղ· ֆոր-լաֆ՝ բօղլեն խայլը։

Digitized by Google

Λαμπροφαὴς - έος (ὁ, ἡ) raggiante, folgoreggiante. լուսաճաճանչ, շողշողուն. լուսէ, լուսէն ասուն, լուսաճեայ։

Λαμπρόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi rilucenti. փայլուն աչքեր ունեցող. փայլատ կերպարան։

Λαμπροφορέω - ῶ. Μ. ήσω. vestirsi degli abiti splendidi, vestirsi a gala. շքեղ պատառ լաճիկներ հագնիլ, հագուիլ ձգտիլ. սովորութիւն բռնացեր կերպարանի, նշանաւոր փառաւորութեամբ հագնուիլ։

Λαμπροφορία (ἡ) il vestirsi magnificamente, a gala. փառաւոր լաճիկներ հագուիլը. սովորութիւն բռնացեր սովորութիւն, նշանաւոր կերպարանի հագնուիլ։

Λαμπροφόρος (ὁ, ἡ) vestito magnificamente, splendidamente, a gala. փառաւոր լաճիկներ հագուած, հագուած ձգտած. սովորութիւն բռնացեր կերպարանի, նշանաւոր փառաւորութեամբ հագնուած, կերպարանի հագնուած։

Λαμπροφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. aver una voce splendida, bella, sonora. շքեղ ազատ ձայն ունենալ. խօսելով կերպարանի հնչեմամ ձայն ունենալ։

Λαμπροφωνία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λαμπρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce splendida, sonora, bella. շքեղ հնչող ազատ ձայն ունեցող. խօսելով կերպարանի հնչեմամ ձայն ունենալ։

Λαμπρόψυχος (ὁ, ἡ) magnanimo, generoso. վեհանձն, ազնուամիտ. մեծասիրտ, ազնիւնեաց։

Λαμπρύνω. Μ. υνῶ. render lucido, illustrare. պայծառացընել, լուսաւորել. լուսեղծրնել, փայլեցնել, գեղեցկացնել նկատ, ներկայ նկատ։

Λάμπρυσμα (τὸ) ornamento splendido. պայծառ շքեղ զարդ. բանկին գեղեցկացեր զարդերէն մէկը։

Λαμπρῶς, ἐπίῤ. splendidamente, magnificamente. պայծառութեամբ, շքեղութեամբ, պայծառապէս. բանկին նման լուսեղծ փայլատ զարդերով։

Λαμπτήρ - ῆρος (ὁ) face, fiaccola. լամպ, ջահ. 2. (*ἐν γέν.*) ciò che serve per dar luce. լոյս տալու յարմար բան. լուսէ կերպին հետ գործ ներկայ։

Λαμπτηροκλέπτης - ου (ὁ) che ruba la lucerna o la fiaccola. լամպերեղը կամ ջահը գողցող. գողնալի նպատակ գողցեալ լամպ։

Λαμπτηρουχία (ἡ) = *Λαμπαδουχία.*

Λαμπτηροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una fiaccola. լուսակիր, ջահակիր կրող. լուսատար, լուսատ բռնացող։

Λαμπυρίζω. Μ. ίσω. lucere, risplendere come la lucciola. կանթառիկի պէս փայլիլ. որեւէ պատճառէ փայլատ երեւնալ։

Λαμπυρὶς - ίδος (ἡ) lucciola (*Λατ.* cicindela). կանթառիկ. որեւէ պատճառէ, երեւցող փոքրատ։

Λάμπω. Μ. λάμψω. rilucere, risplendere, brillare, folgoreggiare. փայլիլ, շողալ, ճառագայթել. փայլատ, լուսեղծրնել, լուսաճաճանչել։

Λαμπώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Λαμπηρός.*

Λαμυρία (ἡ) protervia, insolenza. յանդգնութիւն, խիստ համարձակութիւն. պերճախօսութիւն, պերճերեսութիւն. ներկայութիւն։

Λαμυρὸς - ά - όν. protervo, sfacciato, insolente. 2. terribile. յանդգնագին, սոսկալի. խիստ համարձակ. 2. սոսկալի. պերճախօս, սաստկաբերան, նկատելի, պերճերես. 2. ծօրթասէր, նօրթասէր. — *ρῶς, ἐπίῤ.*

Λάμψις - εως (ἡ) folgore, splendore. փայլուն, պայծառութիւն. փառաշուք, բանկին, լուսաճաճանչ։

Λανθανόντως, ἐπίῤ. secretamente, clandestinamente. գաղտուկ, ծածկաբար. ներքինապէս, խորհրդապէս։

Λανθάνω. Μ. λήσομαι καὶ λήσω. non accorgersi, o non esser noto agli altri. 2. (*μσ.*) scordarsi, dimenticarsi, trascurare. չիմանալ կամ չիմացուիլ, ուրիշ չգիտցուիլ չիմանալի, չիմացուելի. 2. մոռնալ, անհոգ ըլլալ, գանց առնել. ֆերի եղիլ, հաւատի օրէնքի խոթոց տիրապետութեան պատճառով գաղտնապահութեան ենթարկուիլ. 2. առանձնանալ, հանգիստ օրէնք, քաշուիլ։

Λάξ, ἐπίῤ. a tallone, con calcagno, calpestando. ոտից կռնով, կրնկամբ, առջեւ կոխելով. ծոփած ծռելի էնի, ոչնչացնել ներքեւ վերարած։

Λαξευσις - εως (ἡ) scultura di pietre. քար կոփելը. քար օյմտելէն, քարերէն։

Λαξευτὴρ × *ἀντὶ Λαξευτής.*

Λαξευτήριον (τὸ) instrumento per tagliare e scolpire la pietra. քար կերպելու ու կոփելու գործիք. քար եղած օյմայ քաղելընելն ալին։

Λαξευτὴς - οῦ (ὁ) scultor di pietre, scarpellino. քար կոփող, քարահատ. քար օյմտ իւլեկեն, քարէ։

Λαξευτὸς - ή - όν. inciso, intagliato, scolpito di pietra. քարտիպած, քարէ քանդակուած. քարէն փորձ օյմ։

Λαξεύω. Μ. εύσω. scolpir le pietre. քար կոփել. քար օյմտ իւլեկեր։

Λαοβότειρα (ἡ) *Θηλ. τοῦ*

Λαοβοτὴρ (ὁ) nutritore, capo, condottiere del popolo. ժողովրդեան սնուցիչը գլուխը կառավարը ազգիկը. ճգնաբերը կերակրիչ՝ պահպանը պաշտպանը։

Λαοβότος (ὁ, ἡ) = *Λαοβοτήρ.*

Λαοδάμας - αντος (ὁ) domatore de' popoli. ժողովրդները նուաճող ձեռքին տակը առնող. խելքը ճգնի ճգնիլը ազգի կոխ՝ հպատակեցնող ալլերը ալլն։

Λαόδικος (ὁ, ἡ) giudicato dal popolo. գաւառականը ժողովրդէն կարուած. ընտրեալ ճգնաբերան կերպարանի՝ ազգի օրէնքով։

Λαοδογματικὸς - ή - όν. concorde alla pubblica opinione, al parere del popolo. հաւատակից՝ ժողովրդին կարծիքին համաձայն. խելքը ճգնաբերը ընդհանուր խելք ալլոյն. — *κῶς, ἐπίῤ.*

Λαοηγησία (ἡ) sovranità sul popolo. ժողովրդեան վրայ տիրելը. ճգնաբերը ազգին հետ կերպարանի պատճառը։

Λαοκατάρατος (ὁ, ἡ) esecrato, maledet-

Digitized by Google

to dal popolo. ժողովուրդէն անիծուած. ծխ-ական՝ խաչէն լսնիլ-կնիք։

Λαοκρατέομαι - οῦμαι. Μ. ηθ·ήσομαι. = Δημοκρατέομαι.

Λαοκρατία - ας (ἡ) = Δημοκρατία.

Λαομίδων - οντος (ἡ) sovrano del popolo. ժողովրդին իշխանը՝ պետը. ծխ-ական հիւթ-իխ՝ պատրան, ծխ-ական պատ-ուիրիչ՝ խանը։

Λαοξόος (ὁ, ἡ) scultore di pietre. քար կոփող. քար օյան, քար օյնող-ը։

Λαοπαθής - έος (ὁ, ἡ) sofferto in tutto il popolo. բոլոր ժողովրդէն քաշուած (ազէա եւ այլն). ծխ-ական՝ խաչէն լինելով՝ ներհակ օլսմնեան (տերտ-ր, պէտ)։

Λαοπλάνος (ὁ, ἡ) ingannator del popolo. ժողովուրդը խաբող. խաչէն ալտատան։

Λαοπόρος (ὁ, ἡ) (ponte) per cui passa il popolo. ուղիղ որ ժողովուրդը կ'անցնի (կամուրջ)։ ներքին ից ծխ-ական՝ խաչ ինչեր՝ կէտ երեր (տեօղբ-ս)։

Λαὸς (ὁ) popolo, moltitudine. ժողովուրդ. բազմութիւն. ծխ-ական, խաչէ, ըզգուած, խաչագլխէ։

Λαοσεβής - έος (ὁ, ἡ) rispettato dal popolo. ժողովրդէն յարգուած՝ պատուած. ծխ-ական իշխանին՝ փուխինին։

Λαοσόος (ὁ, ἡ) che solleva il popolo alla guerra. 2. (μόνον εἰς τὸν Νον.) (σώζω.) conservatore del popolo. ժողովուրդը կռուի պատերազմի վերցնող՝ դրդող։ 2. ժողովուրդը պահպանող. ծխ-ական ծխնի պատկառելի։ 2. ծխ-ական ապա-ուին՝ ապրեցնող։

Λαοτέκτων - ονος (ὁ) = Λιθοξόος.

Λαότροφος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che nutrisce il popolo. 2. (προπαρ.) nutrito dal popolo. ժողովուրդը սնուցանող՝ պահող։ 2. ժողովուրդէ սնած՝ պահուած. ծխ-ական-ը պահ-ուին՝ սնելոյն։ 2. ծխ-ական պահ-ուին՝ դաստի։

Λαοτύπος (ὁ, ἡ) = Λιθοξόος.

Λαοφθόρος (ὁ, ἡ) pernicioso al popolo, che corrompe il popolo. ժողովուրդին ջնասակար, ժողովուրդը ապրող՝ եղծանող. ծխ-ական պարապ-ուին, ծխ-ական պետն՝ պերպաս խան։

Λαοφόνος (ὁ, ἡ) uccisore del popolo. ժողովուրդը սպանող. խաչէ խօսխ-ին։

Λαοφόρος (ὁ, ἡ) (εὐχρηστότ. τὸ) Λεωφόρος.

Λάπαγμα (τὸ) escremento. յատկանած, կղկղանք, ապականած. գոմ, հաղթ-ոփան։

Λαπαγμός (ὁ) = Λάπαξις.

Λαπάζω. Μ. άξω. vuotare. 2. lubricare. պարպել։ 2. կաղել, դիւրաձ (փորը)։ գոլորշիանալ։ 2. փորը խաղա-լարձակ։

Λάπαθον (τὸ) lapazio, rombice (sorta di erba.) (Γαλλ. patience.) աւելուկ (խառ մէջն է)։ ալխան օխա։

Λάπαθος (ὁ) fossa. փոս։ ըզգուած։

Λαπακτικὸς - ἡ - όν. lassativo, lubricativo, emolliente. փորը ձրդող, կակղէ (որա-վայրէ)։ փորն խաղալտան, գլորիչէ հաղ իպէն։

Λάπαξις - εως (ἡ) evacuazione. փորուձ կղկղանաց, փորը եղաձը. ածել եղիպէ, փորը ըզգուաղ։

Λαπάρα - ας (ἡ) = Λαγών.

Λαπαρὸς - ά - όν. vuoto. 2. molle, lubrico. պարապ։ 2. կախուղ, դիւրաթովիչ, փորը դիւրաձ եղող։ գոլ։ 2. խաղալտան, փորը գոլորշէէ իւր ըզգան, գոլորիչ։ = Λαγαρός.

Λαπάσσω. Μ. άξω. = Λαπάζω.

Λάπη (ἡ) moccia. 2. (ἰατρ.) pituita, flemma. խլինք։ 2. պղտմ. ախտ։ 2. գոլիմ։

Λάπτω. Μ. λάψω. bere leccando. լափել, լակել, լափլափ՝ լիզելաւ խմել։ լըլըփ իլեր, խմել-լիչիւ։ 2. (ὀθ.) assorbire, consumare. լափել, ապաւել։ իւրէրէ պիթիրէ, ինչէ իւր իւրէ։

Λαπιστὸς - ἡ - όν. pingue, grasso. գէր, պարարտ. պիծ։

Λάρεξ - ικος (ὁ καὶ ἡ) larice (albero.) կաճեաղ. փիրան ալտիք։

Λαρκίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λάρκος (ὁ) sporta, corba. զամբիւղ, տարեաղան, արկղ. պիտի. պիտիկ, պիտիկ։

Λάρναξ - ακος (ἡ καὶ μτγν. ὁ) cassa, arca. սնտուկ, արկղ. տապրան։

Λάρος (ὁ) gabbiano (uccello). արար (թռչուն մը)։ գոլորշոյր (պէր նիվ գոլ)։

Λαρὸς - ά - όν. gustoso, soave, piacevole. համով, անուշ, ախորժելի. լեզուիկ, իսկիլ, իօղ։

Λαρυγγιάω - ῶ. Μ. άσω. καὶ

Λαρυγγίζω. Μ. ίσω. gridar con tutta la voce, mandar fuori una voce gutturale, gridar dalla gorga. ամենայն ձայնովը պոռալ, հաւգագային ձայն հանել, կոկորդէն պոռալ. վր օլսն պուի իւր պոռըմաք, իբրեւ լըլընչիի պու ըզգուրմաք։

Λαρυγγισμὸς (ὁ) voce, grido gutturale, dalla gorga. հաւգագային՝ կոկորդային ձայն պոռացք. իբրեւ լըլընչիի ըզգան պու հայեբել։

Λαρυγγιστὴς - οῦ (ὁ) che grida dalla gorga. կոկորդէն ձայն հանող՝ պոռացող. իբրեւ լըլընչիի պու ըզգուան՝ հայեբան։

Λαρυγγοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. tagliare la gorga, la gorgozza. կոկորդը ընչափողը կտրել. իբրեւ լըլընչիը պոլորիչիը փեսխէ։

Λαρυγγοτομία (ἡ) tagliatura della gorga, della gorgozza. կոկորդը՝ ընչափողը կըտրելը. իբրեւ լըլընչիյս փեսխէլիք։

Λάρυγξ - υγγος (ὁ) gorga, gorgozza. կոկորդ, ընչափող. իբրեւ լիչ, պոլորիչ։

Λαρύζω. Μ. ύξω. καὶ

Λαρύνω. Μ. υνῶ. tubare. (Γαλλ. roucouler.) փաղել, ՇՇել (աաաքակաց)։ խոխոխիմ, պոլոլչիան խօխիմ (քաղրանան)։

Λάσανον (τὸ) cántaro, orinale, pitale, zangola. կճիճ (կղկղանաց)։ հավրոլ։

Λασιόχνημος (ὁ, ἡ) che ha le gambe irsute. թաւամազ արունքներ ունեցող. պոճոլտրե խիւխ։

Λάσιος - α - ον. peloso, irsuto, ispido. 2. fronzuto. 3. folto. թաւամազ, մազոտ. 2. տերեւաւոր, տերեւախիտ. 3. թաւ, խիտ. խիւխ, եղեւեր. 2. ոչ խոփրտիլը. 3. ոչէ։

Digitized by Google

Λασιόστερνος (ὁ, ἡ) che ha il petto ispido. *Քաւամայ կուրծք ունեցող. կիսոխ ին-դէ.*

Λασιότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli folti. *Հոծ խիտ մազ ունեցող. մէֆ ունդէ.*

Λασιόφρυς - υος (ὁ, ἡ) che ha sopraccigli folti. *Խիտ հոծ ընդուխ ունեցող. մէֆ ֆունդէ, ֆունդրէ մէֆ.*

Λασκάζω. Μ. ἀσω. καὶ

Λάσκω. Μ. λακήσω. scoppiettare, strepitare, risuonare, gridare, latrare, gracchiare, parlar ad alta voce, profetizzare, vaticinare. *Ճարճատիլ, փսիքատաց հանիլ, չառաչիլ, հնչիլ, պռալ, հաչիլ, կարկաչիլ, բարձր ձանով խօսիլ, մարգարէանալ. լսելի ընել, լսելիս եմ, խօսիլ, ծռմռիլ, գոռալ, հռնդալ, լռութ լռութ եմ, խռխռալ, խռ-խռալ պէս խռ-խռալ եմ, ֆեյլասոֆրելի եմ, եվհելիդեն պօյ-լեմ.*

Ληναῖον (τὸ) bacile in cui si versa il resto del vino, *գինին ճաշատը քաֆֆա-լու կոնք. լաթաղ պոֆֆիկի գեօվհեդ լեհեն.*

Ληναίω - ῶ. Μ. ήσω. = *Κοτταβίζω.* risuonare, strepitare. *հնչիլ, չառաչիլ. խօսիլ, լռութ եմ.*

Ληναγή - ῆς (ἡ) } il resto del vino che
Λήναξ - αγος (ἡ) } si versa con strepito in un bacile nel giuoco detto Cottabo (*Κότταβος.*) 2. specie di quadrupedo anfibio. *գինին ճաշատը՝ զոր կոտղավս (Κότταβος.) ըսուած խաղին ձէ կոնքի ձէ չառաչմամբ կը լեցուի. 2. տեսակ մը երկակեցուց լոդրաստան. լաթաղ պոֆֆիկ, տէ ֆօֆիսպօ (Κόττα-βος.) անոնց օրոնցմէ լռութ եմ ալ ինչ ինչ խնդիր ընել ուզեմ, ինծի բերէք. 2. ալ նովի հիմ ուզի հիմ ֆիսպաչ գեօրի այֆէլը հայլան.*

Λατομεῖον (τὸ) cava di pietre (*Λατ.* lapidicina), cava di sassi. *քարահանք. ֆաղ հոփնի, ֆալ լալէրը.*

Λατομέω - ῶ. Μ. ησω. scavar delle pietre dalle cave, scolpir le pietre. *քարահանքէ քար հանիլ, քար կոփիլ. ֆալ հափնիներեն ֆալ էլէրմէ, ֆալ օյմէ.*

Λατόμημα (τὸ) rottame di pietre. (*Λατ.* caementum.) (*Γαλλ.* décombres ἢ moellon.) *քարի կտորակը՝ բեկորը, կտրած քար. ֆալ էլերնիըը, էլերմէլ ֆալ էտ-լաը.*

Λατομητὸς (ὁ, ἡ) scolpito di pietre. *քարակոփ. ֆալդան գեօվ խօմ.*

Λατομία (ἡ) l'azione di tagliare, scavare o scolpir le pietre. *քար կտրիլը՝ հանիլը կամ կոփիլը. ֆալ էլէրմէ՝ լէթ-տաը խոխօ օյտաը՝ իլլեխթ, ֆալէլլէմ. 2. = Λατομεῖον.*

Λατομικὸς - ή - όν. pertinente alle cave di sassi. *քարահանքներու պատկանած. ֆալ հափնինի՝ լալէրինա գեօվհէլէմ.*

Λατόμος (ὁ, ἡ) colui che taglia pietre, scava i sassi dalle cave. 2. scultore di pietre. *քար կտրող, քարահանքներէ քար հանող. 2. քար կոփող. ֆալ էլէրան, ֆալ հափնիներեն լալէրտըրդան ֆալ լէ-թաան. 2. ֆալ օյան՝ իլլեխթն, ֆալէլլէ.*

Λάτος (ὁ) sorta di pesce. *տեսակ մը ձուկ. պիր նեվ գուլէթ.*

Λατρεία (ἡ) lo stato del mercenario. 2. culto religioso, latria. *վարձկան ըլլալը. 2. Աստուծոյ տրուած պաշտամունք. պէտ-ֆէլէթ, ին-տիխլիկլէթ. 2. Աստուա-ծոյ պաշտօն. ինանըճլըխ.*

Λάτρευμα (τὸ) servizio, ministero, culto. *ապաստարանութիւն, պաշտօն, երկրպագութիւն. խէզմէթ, խզմէթ, պէհրէ.*

Λατρεύς - έως (ὁ) × *αὐτὶ*

Λατρευτὴς - οῦ (ὁ) = *Λάτρις.* adoratore, che rende un culto. *պաշտօղ, երկրպագող. խզմէթճի՝ պէհրէ էէն.*

Λατρευτικὸς - ή - όν. che concerne il culto. 2. pronto a render un culto, ad adorare. *պաշտօնի՝ երկրպագութեան վերաբերեալ. 2. պաշտօն մատուցանելու՝ երկրպագելու պատրաստ. պէհրէյի՝ խզ-մէթին վասըդ. 2. պէհրէ ըէմէյ՝ խզ-մէթի ամադայ հազըր.*

Λατρεύω. Μ. εύσω. (χ. πτ.) esser servo, famulo. (*μὲ δοτ.*) servire, esser subordinato. 2. (*μὲ δοτ. ἢ αἰτ.*) adorare, render culto. *ծառայ՝ պաշտօնեայ ըլլալ, ծառայել, ապաստարել, հպատակ ըլլալ. 2. պաշտել, երկրպագել. աստ՝ խըզմէթ-լէ՝ խիզմէթ օլմէթ, խըզմէթ եվհէն, խոթ օլմէթ. 2. խզմէթի ամանմէթ, պէհրէ էէ-մէթ.*

Λάτριος - α - ον. appartenente al ministro. *պաշտօնեայի պատկանած. խիզմէթճի խըզ-մէթինէրի վասըդ.*

Λάτρις - ιος (ὁ, ἡ) servo o soldato pagato, mercenario, schiavo. *ամբոյժէր առնող ծառայ կամ զինուոր, վարձկան, գերի. ալէթլէ ամլըէ խիզմէթ ամէթ. ևէթ.*

Λάτρον (τὸ) salario, mercede. *առձիվ, ամբոյժէր, վճար, վարձ. խօլիթիւ, ալէթ, ևէր.*

Λατύπη (ἡ) calcina fatta dalla rastiatura delle pietre (e massime di marmo), stucco. *քարի (մանաւանդ մարմարիոնի) քերծածներէն՝ մանրաւրներէն չինուած բաւա. երդիր տէրմէ.*

Λατύπος (ὁ, ἡ) = *Λατόμος* (*οὐσ.*) = *Λιθοξόος.*

Λαῦρα (ἡ) calle, rione, quartiere. 2. monisterio. *փողոց, թաղ. 2. Միա-ստան. ոտքի, ճանլլէ. 2. համաստէր.*

Λαῦρος - α - ον. νλγ. ἀντὶ Λάβρος ἢ Δευρός.

Λάφυγμα (τὸ) καὶ

Λαφυγμὸς (ὁ) trangugiamento, voracità. *մռդռալիքը, անյագ ուտելը, ագրիմաղու-թիւն. ապրեմէլէթ, իլլիկտըմ իչելու հե-վէսլէ, ան ինօչլուխ.*

Λαφυραγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. predare, saccheggiare. *թալանել, կողոպտել. խուզ-մաք, խուզմայ վրմաք.*

Λαφυραγωγία (ἡ) saccheggiamento. *թա-լանը. խուզմամ.*

Λαφυραγωγὸς (ὁ) saccheggiatore. *թա-լող, կողոպտող. խուզմայան, խուզմիչ.*

Λάφυρον (τὸ) preda, bottino. *ապա-ռաս. խուզմ, կիւթաբ.*

Λαφυροπωλεῖα (ἡ) vendita del bottino. *թալանի բանը ծախելը. խուզմ ինդիկ ծա-նելի սաթմաթլէթ.*

Digitized by Google

Λαφυροπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vende il bottino. *կապուտ՝ ուտար ծախելու տեղ · խալխ ալանան ներածելէրէն առիածոթ ճհեղ*։

Λαφυροπωλέω - ῶ. Μ. ήσω. vender il bottino. *ուտարը՝ կապուտը՝ թշալած բանը ծախել · խալխ ալանան ներածէն առիածոթ, չխնամ առիածոթ*։

Λαφυροπώλης - ου (ὁ) venditor del bottino. *ուտար կապուտ ծախօղ · խալխ չխնամ առիածոթ*։

Λαφύσσω. Μ. ύξω. divorare, trangugiare, consumare. *անյագ ուտել, մանդաղուիլ, լափընել, ապառնել · ներչէ պիրէրմէտ, ֆիլէֆ եմէտ · խալխը՝ խալխըմ եմէտ*։

Λαχαίνω. Μ. ανῶ. scavare. *պեղել, բրել · խոլմոթ*։

Λαχαναρίωρ (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ Λάχανον.*

Λαχανηλόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie gli ortaggi. *բանջարները՝ խառարաները ժողվող · պոլլօվչի բօթլայան*։

Λαχανηρός - ά - όν. di ortaggio. *բանջարի՝ խառարոթ պատկանած · պոլլովչիա գոյէր*։

Λαχανεία (ἡ) luogo seminato di ortaggi. *խառարա ցանուած տեղ · պոլլովչիի եքէնէ ֆլ հաճլը*։

Λαχανεικός - ή - όν. = *Λαχανηρός.*

Λαχάνειον (τὸ) = *Λαχανάριον.*

Λάχανον (τὸ) ortaggio, erbaggio. (*Lat.* olus, olera.) *բանջար, խոտիզէն, խառարա · պոլլովչիլըք*։

Λαχανοπωλεῖον (τὸ) luogo, ove si vende l'erbaggio. *բանջար՝ խառարա ծախելու տեղ · պոլլովչիլըն առիածոթ ճհեղ*։

Λαχανοπώλης - ου (ὁ) venditor di erbaggio. *խառարա՝ բանջար ծախօղ · պոլլովչիլըճը*։

Λαχανοπωλία (ἡ) il mestiere di chi vende dell' ortaggio. *խառարա ծախօղին գործը · պոլլովչիլըճըլըք*։

Λαχανοπώλιον (τὸ) = *Λαχανοπωλεῖον.*

Λάχεσις - εως (ἡ) fortuna, sorte. *բաղդ, վիճակ · խէթալ, խուկմ, էզելիք*։

Λαχμός (ὁ) lotto. *առուակ մը բաղդով խազարկութիւն, վիճակ. ֆիճակ*։

Λάχνη (ἡ) lanugine. 2. pelo. *ազուռմուզ · 2 · մազ, հեր · ալէ ֆիլէյէ, ֆիլիֆըճըճ · 2 · էզլ, ֆիլ*։

Λάχνος (ὁ) = *Λάχνη.*

Λαχνόω - ῶ. Μ. ώσω. render (καὶ παθ.) divenir peloso. *մազուռ ընել կամ ըլլալ · ֆիլիֆլենմէյէ նոյօթ ֆիլիֆլենմէյէ*։

Λάχος - εος - ους (τὸ) sorte. 2. porzione avuta alla sorte. *վիճակ · 2 · վիճակուած եղած մաս · ֆօրթ, նասըպ · 2 · նասըպ ալըճան հիսսէ*։

Λαψάνη (ἡ) lapsana. *առուակ մը խառխզէն է · պիր նէվ օթլաք*։

Λαϊκός - ή - όν. popolare, di popolo. *ժողովրդական · ճիհանըն գիներուդ*։

Λέαινα (ἡ) leonessa. *մատակ առիւծ · փիլի ասլան*։

Λεαίνω. Μ. ανῶ. spianare, livellare. *հարթել · փալըլէմէյէ, փիւրթիլ եմէյէ, ըզբֆըլամաք*։

Λεβηρὶς - ίδος (ἡ) spoglia di serpente. *խոքա օձի · իլանի փէրիսի*։

Λέβης - ητος (ὁ) caldaja, laveggio. 2. bacile. *սան, կաճառակ, ջեռուցիչ պղինձի · 2 · կոնք · թաղար, ֆիլէֆէրի · 2 · լէկէն*։

Λεβήτιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λέβης.* caldajuola. *կաստակ, պղպեկ սան · ֆինճիրի, ֆալանճըք*։

Λεβίας - ου (ὁ) specie di pesce. *առուակ մը ձուկ · պիր նէվ պալըք*։

Λεγεὼν - ῶνος (ὁ ἡ ή) legione. *լեգէոն · ասքեր պիօլիչիք*։

Λέγνη (ἡ) *καὶ*

Λέγνον (τὸ) fimbria, frangia. *լաճերու ժապաւէն, ծոպ · ճինճիֆ, սալտէ, խոպոպ եֆեչէ*։

Λεγνώδης - εος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Λεγνωτος - ή - όν. (*χειτών.*) frangiato, fimbriato. *ծոպաւոր, վերջաւոր · սալտէլը, ճինճիֆլիլ*։

Λέγω. Μ. λέξω. (*κυρ.*) metter a dormire, far giacere, sopire (*καὶ μσ. ὅ καὶ συνηθ.*) coricarsi, riposarsi. 2. raccogliere. 3. (*μσ.*) scegliere. 4. annoverar insieme. 5. esporre, narrare. 6. dire, parlare. *պառկեցընել, քնացընել, կամ պառկիլ, քնանալ, հանգչիլ · 2 · ժողվիլ · 3 · ընտրել · 4 · համարել ի բաւ, միասին հաշիւ · 5 · բացատրել, պատմել · 6 · ըսել, խօսիլ · խոխրտիլ, ասոյտիլ, խաթօր խոխրտիլ, ասոյտիլ, բահսընտիլ · 2 · ֆօթլատիլ · 3 · ինչիլ, խոչխրլիչիլ · 4 · ինչիրլէրին սըռուցըն ֆօտիլ, պիրլիչ ասոյտիլ, ղամ եմիլ · 5 · վրան նստիլ եմիլ · 6 · փնտռել, ինօչլիչիլ, ըռեըրտը՝ ինօճկիլ եմիլ*։

Λεηλασία (ἡ) saccheggiamento, saccomanno. *թալանը, կողոպտանը · խամըռտուռը, խանչայ ղարմաճը*։

Λεηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. saccheggiare. *թալանել, կողոպտել · խանչայ ղարմաճ, խանճըռտմաճ*։

Λεηλάτης - ου (ὁ) saccheggiatore, predatore. *թալանչի, կողոպտող · խանճըճ, ղարխընճար*։

Λεία (ἡ) preda, bottino. *ուտար, կապուտ, թալանուած բան · խանճա, չխնար, խոլճ*։

Λείβηθρον (τὸ) acquidotto. 2. luogo adacquato, acquoso. *ղրմանչ · 2 · ղրաս տեղ · սաս խոլճա · 2 · սաղլըք ներ*։

Λείβω. Μ. λείψω. spandere, versare, far cadere a goccia a goccia, distillare. *թափել, հեղուլ, կաթիլցընել · ափըլտել, ինօտիլ, պոհմրխիլ · = Σπείρδω.*

Λειεντερέω - ῶ. Μ. ήσω. soffrir di lienteria. *կերած կերակուրները առանց մարսելու վար ինկնալ · ինչրեչի ինրիլ, ինչրեչի ինճիլէր հալ օլանմոթլըղըն ափըլ կիճիլ*։

Λειεντερία (ἡ) lienteria (malattia). *առուակ մը հիւանդութիւն՝ որով կերակուրները առանց մարսուելու կը թորին կ'երթան. ինչրեչ ինրիլ (պիր նէվ խոխրտիլ, անփ ի յինչիլէն ըռահաթլար հալ օլանմոթլըղըն ափըլ կիճիրլէր)*։

Λειεντεριώδης - εος (ὁ, ἡ) che soffre di lienteria. *կերած կերակուրները առանց մարսուելու վար ինկնալ · ինչրեչի ինրիլ, ինչրեչի ըռահաթլար հալ օլանմոթլըղըն ափըլ կիճիլ*։

Λείχνον (τὸ) = *Λίκνον.*

Digitized by Google

Λείμαξ - ακος (ὁ) lumacone ignudo, lumaca. լոքոնաուկ · մերկամարմին պտղակ։
Λείμμα (τὸ) = *Λείψανον.*
Λειμόδωρον (τὸ) limodoro (erba.) խոտ մըն է, կակաչաբուխ · պէր նեղ ծիլաթ։
Λειμών - ῶνος (ὁ) prato, prateria. 2. le parti vergognose delle donne. մարգ, մարգագետին · 2. կանանց ամօթալըջ · լոյսը կին, ծիլաթ · 2. ափերին սա խորշերէ։
Λειμωνιάς - άδος (ἡ) (*Νύμφη.*) abitante nei prati. մարգերը՝ գալար ակռերը բնակօղ · լոյսիա լիճին-ինափա սաւին ալն՝ էֆեմին խոհ։
Λειμωνιάτης - ου (ὁ) καὶ
Λειμωνιᾶτες - ισος (ἡ) limoniate. ծաղրագին քար մըն է, (քան. սմանց) զմրուխտ · պէր նեղ պիհուլը ի՞ւլ, (գալատերը վիհ գնացիք) վիհրիւթ։
Λειμώνιος - α - ον. di prato. մարգագետնի յատուկ · լոյսիա վիհին՝ վիհիճիանա գետսպ. (ὀθ. οὐσ. θηλ. καὶ οὐδ.) limonia (sorta di anemone.) ծաղիկ մըն է. նիսան վէրնիկին պէնէր պէր նեղ վէհ-ֆի։
Λειμωνίς - ίδος (ἡ) = *Λειμωνιάς.*
Λειμωνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) fiorido, verdeggiante. ծաղկատ, գալար, կանաչագեղ, կանաչներով զարդարատես · վիճիճ, հիւթիւթ, հեղիղ։
Λειοκυμονέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —
Λειοκύμων - ονος (ὁ, ἡ) di cui le onde sono piane, che non si gonfiano. ալիքները հարթ եղող՝ չուռնացող · գալարուրէ գիւղ ալն՝ ֆալարմայ։
Λειοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Λειόω.*
Λείος - α ἢ ος - ον. liscio, piano, lubrico. 2. dolce, lusinghiero. հարթ, մաղանաստ, գուր, ազարկ, լպիրծ · 2. անուշ, փաղաքուշ, ազդ, յանկուցիչ, իրեն քաշող · գիւղ, գիմդիւղ, վերգահալը, գայլէն · 2. խօլը, խօլ, ճաշիկ, դեղդիկ վիհին։
Λειότης - ητος (ἡ) lubricità. (*Λατ.* laevitas, laevor.) հարճանարհիւն, լպիրծ ըլլալը · գիւղիւթ, գայլէնիւթ։
Λειόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le fronde liscie. գուր տերև ունեցող · գիւղ վերգահալը կիլէ խոտերէ ալն։
Λειόω - ῶ. Μ. ώσω. lisciare, pianare. ազդրկել, հարթել, գուրցընել · վերգահլատ, գիւղիլնիւթ, գիւղդիւղ, կիմդիւթ։
Λειπανδρέω - ῶ. Μ. ήσω. aver mancanza d'uomini, esser privo d'uomini. մարդոց պակասութիւն ունենալ, մարդացէ զուրկ ըլլալ, մարդ չունենալ · ագամըզ օլմաթ, ագամկիրգին հարկաւ օլմաթ։
Λειπανδρία (ἡ) = *Λειψανδρία.*
Λειπανθρωπέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Λειπανδρέω.*
Λειπανθρωπεία (ἡ) = *Λειπανδρία.*
Λειπογάλακτος (ὁ, ἡ) privo di latte. կաթ չունեցող · սիրաթիւ։
Λειπόγαμος (ὁ, ἡ) che abbandonò la sposa o lo sposo. կնիկը կամ երիկը թող ալած՝ ձգած · փորըսնէ խոթոտ գօճաղնէը գօլմիշ։
Λειποθραυέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —
Λειποθρανὴς - έος (ὁ, ἡ) imbecille, languido. սկար, վատուժ, թուլցած · ղայֆ, վերմանօղ, խոթոնօղ։
Λειποθυμέω - ῶ. Μ. ήσω. svenirsi, venir meno. մարիլ, նուաղիլ, թուլնանալ · պայլմաթ։
Λειποθυμία (ἡ) svenimento. մարիլը, թուլ կացումն · պայլմաթլէթ։
Λειποθυμικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. soggetto allo svenimento, pronto a disvenire. մարօղ, մարելու պատրաստ, դիւրաւ մարօղ՝ թուլացօղ · պայլմաթ ֆոխ ըսկը, ֆալայմ պայլմաթ։
Λειπόθυμος (ὁ, ἡ) svenuto, venuto meno. մարած, թուլցնացեալ · պայլմաթ։
Λειποπάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) che abbandona il suo padre. հայրը թող ալօղ՝ ձգօղ · էֆեվրինի ըսկը խոհ։
Λειποσετέω - ῶ. Μ. ήσω. aver mancanza di nutritura. սնունդի պակասութիւն ունենալ, խնկիկի օլմաթ, ֆաֆիգան մանգամ ալ մաթ։
Λειποστρατεία (ἡ) καὶ
Λειποστρατίω - ῶ. Μ. ήσω. = *Λειποταξία, Λειποτακτέω.*
Λειποστρατία - ας (ἡ) = *Λειποστρατεία.*
Λειποστράτιον (τὸ) il disertare d'un soldato. զինուորի մը գասմակը ըլլալէ ձգել փախչիլը · սոլտերին պիօլիչնիկին պրէսէ ֆալմաթ։
Λειποστράτιος καὶ
Λειποστρατώτης - ου (ὁ) = *Λειποτάκτης.*
Λειποτακτέω - ῶ. Μ. ήσω. disertare, abbandonare il suo posto (trattandosi d'un soldato.) գասմակը ըլլալէ, գասէն ելլէլ փախչիլ (զինուորի համար) · հիւիւթ, պիօլիչնիկին պրէսէ ֆալմաթ (սոխեր հոփլնա)։
Λειποτάκτης - ου (ὁ) disertore. գասմակը վատաիկան զինուոր · ֆալչի սոխեր։
Λειποταξία - ας (ἡ) il disertare, l'azione di disertare. գասմակը ըլլալը · գասէն ելլէլ փախչիլը (զինուորի մը) · ֆալչիլնի պիօլիչնիկին պրէսէ հիւիւթ (սոխեր հոփլնա)։
Λείπουρος (ὁ, ἡ) codimozzo. պոչ չունեցօղ, պոչաս · ֆալչաֆասըզ, կիօփոխ։
Λειποψυχέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Λειποθυμέω.*
Λειποψυχία (ἡ) = *Λειποθυμία.*
Λειπόψυχος (ὁ, ἡ) = *Λειπόθυμος.*
Λείπω. Μ. λείψω. mancare. 2. lasciare, abbandonare. պակսիլ, բաներ մը պակասութիւն ունենալ · 2. թող տալ, ձգել, լքել · խոփուկիչ օլմաթ, խոխլիլ · 2. պըրսփաթ, խիրթ խիմդ։
Λείριινος - η - ον. gigliaceo, fatto di giglio. շուշանի նմանի, շուշանէ շինուած · շուշան գիմդիւթ, շուշանի կոխլը։
Λειριοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) καὶ
Λειριόεις - εσσα - εν. simile al giglio, candido, fiorido, delicato come il giglio. շուշանի նմանի, շուշանի պէս հեզնիրմակ՝ ծաղկաւէտ՝ փափուկ · շուշանը պիչիչ, շուշան գասլէ պիհիմլու լիւթէֆիչ՝ նազուկ։
Λείριον (τὸ) giglio. 2. narciso. շուշան. 2. նարկիս · լալե · 2. նէրկիզ, շէրին գասլեն։
Λειτουργέω - ῶ. Μ. ήσω. esercitare un pubblico servizio. 2. (ἐκκλησ.) celebrar la messa. հասարակաւթեան պաշտօն կը

Digitized by Google

մասուցանել, հասարակաւթեան ապասաւորել. 2. պատարագ մատուցանել. խոլթ՝ ճիգիթա պէր իշլերի առնմագ. 2. ֆոտֆա կիմիգ:

Λειτούργημα (τὸ) servizio, ministero pubblico. հասարակաւթեան պաշտօն՝ ապասաւորութիւն. խոլթա՝ ճիգիթա առնուալն օլմասի իշլերի՝ իշտիգի:

Λειτουργία (ἡ) servizio, ministero, uffizio, carica pubblica a prò della communità. 2. (ἐκκλησ.) messa. հասարակաւթեան օգնի համար եղած ապա՝ ծառայութիւն՝ պաշտօն. 2. պատարագ. խոլթէ՝ ճիգիթեն ֆայտէի իչի իքրա օլնան իչ՝ իշտիգի՝ ֆայտ՝ հանասագ. 2. ֆոտֆա, լիթուրկա, ֆաս:

Λειτουργικός - ή - όν. ministeriale. 2. che concerne il servizio divino, sacerdotale. պաշտօնէական, պաշտօնական. 2. ապասաւածային պաշտօնի պատկանած, քահանայական. իշտիգին վնասագ. 2. նիւէը իտհիյնէն ֆունկսիէ, ֆոտֆասի նիւանէչէ իքրա իտիլնի վնասագ:

Λειτουργός (ὁ, ἡ) ministro, chi esercita un servizio pubblico. 2. (ἐκκλησ.) ministro della chiesa. պաշտօնեայ, ապասաւոր, հասարակաւթեան պաշտօն՝ ապաս մատուցանող. 2. եկեղեցւոյ պաշտօնեայ. սֆիֆոսա, խոլթա՝ ճիգիթա պէր իշլերի առնան. 2. տիլէի իշլերիլերիդի պաշտանան, ֆոտֆասի նիւանէչէ իքրա իտիլնի:

Λειχάζω. Μ. άσω. = *Λείχω.*

Λειχήν - ῆνος (ὁ) volatica, serpigine, impetigine. 2. fegatella, lichene. սրբութիւն. 2. սրբինայ օգտակար խոտ մը, քարհմին. խիմիչէ. 2. տէլէ օրա (խիմիչէյէ ֆայտալի պէր օյ օրագա գոսբ):

Λειχηνιάω - ῶ. Μ. άσω. aver la serpigine, la volatica. սրբութեան ունենալ. խիմիչէյէ օլմագ:

Λείχω. Μ. λείξω. leccare, lambire. լզել, լիզել. խալտագ, լզան նիւխդ:

Λειψανδρία (ἡ) mancanza d'uomini, depopulazione. մարդոց պակասութիւն, անմարդութիւն. ազամ նէսիլէյէ էքսիլէլը, ոչխրիլ օլմաթլէթ:

Λείψανον (τὸ) il resto, il restante, rimasuglio, avanzo, reliquie, rimaso. մնացորդ, մնացուածք. փալան, փոսսար, պատի, հապտի:

Λεῖψις - εως (ἡ) abbandonamento, abbandono. 2. mancanza, penuria. լքում, թող տալը. 2. պակասութիւն, չքաւորութիւն. խնդր, պէրթէվթէլէթ. 2. էքսիլէթ, նէվնէյէչ, օլմաթլէթ, փոսսար:

Λειψυδρέω - ῶ. Μ. ήσω. aver mancanza d'acqua, soffrir penuria d'acqua. ջրի պակասութիւն ունենալ՝ քաշել. սա էքսիլէլը նէվնէյէչ:

Λειψυδρία (ἡ) penuria d'acqua. ջրի պակասութիւն. սա էքսիլէլը:

Λείωμα (τὸ) l'azzurro (*Λατ.* lomentum.) կապուտակ ներկ. հալի, լաճվէրտ պոյա:

Λείωσις - εως (ἡ) lisciamento, lustratura. պրպտում, յղկելը. փերտահ, ցիլա:

Λεκανάριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λεκάνη (ἡ) bacino. կոնք, առյա. լեկէն:

Λεκανίδιον (τὸ) *Λεκάνιον* (τὸ) *Λεκανὶς - ίδος* (ἡ) *Λεκανίσκη* (ἡ) ὑποκορ. τ. *Λεκάνη.*

Λεκιθοπώλης - ου (ὁ) *καὶ Λεκιθόπωλις - ίδος* (ἡ) chi vende delle uova o del legume. հաւկիթի կամ ընդեղէնի ծախող. խոհարիս խոթօր բերէթէ սաթան:

Λέκιθος (ἡ) tuorlo dell' uovo. 2. lente scortecciata. 3. pisello. հաւկիթին դեղնուցը. 2. կեղեւը եղած ասպի. 3. սլառն. խոհարիս սոբըջը. 2. փոզոլը օյսուլ ծրէնկէթ. 3. պէնէլլա:

Λεκὶς - ίδος (ἡ) *καὶ Λεκίσκιον* (τὸ) *καὶ Λεκίσκος* (ὁ) ὑποκορ. τοῦ

Λέκος - εος - ους (τὸ) *καὶ Λεκὸς* (ὁ) piatto, tondino, scodella. ափսէ, պնակ. ֆընգոֆ, լընճոֆ:

Λεκτέος - α - ον. θετ. τ. *Λέγω.*

Λεκτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - *ικῶς.* esprimente, espressivo. արտայայտիչ, ճկիճ. վոգ էտիճ, դովկունէն սէօյլէնէն:

Λεκτὸς - ἡ - όν. dicibile o detto. լսուելու կամ լսուած. փէնիլէճիլէր խոթօր փէնիլմիչ:

Λέκτρον (τὸ) letto. 2. maritaggio, conjugio, letto matrimoniale (*Λατ.* lectus genialis). մահճակ, անկողին. 2. ամուսնութիւն, կնագրութիւն, ամուսնական անկողին. փէօլէթ, եաթաղ. 2. նէֆէհմ, եվլէնէչէ:

Λέμβος (ὁ καὶ μτγμ. ἡ) brigantina, fregata, barca. նաւակ. ֆընթոս, փայլէ:

Λέμμα (τὸ) scorza. 2. coperchio. կեղեւ. 2. ծածկոյթ. փոզոֆ. 2. խօրիս:

Λέμφος (ὁ) moccio. 2. stolidezza. խլիճք. 2. խօթամտութիւն. ախմախ. 2. լալլէնէլէթ, ախրահրէխ. (ὡς ἐπίῤ.) moccioso. 2. stolto. խլիճքոս. 2. խօթամախ. ախմախ. 2. լալլէն, ախրահր, հահոֆ:

Λεξείω (*Χ. Μ.*) aver brama di parlare. խօսել փափաքիլ, խօսելու ախորժակ ունենալ. լեզուդը նիհնէն սրդալնիսի, լեզուդը նիհնէն իւյահնը օլմաթ:

Λεξίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λέξις.*

Λεξικογράφος (ὁ, ἡ) compositor d'un dizionario. բառգիրք յօրինող. լալլէի ֆիճուղ խափ, խոսափ ինչ խոխի:

Λεξικὸς - ἡ - όν. che appartiene o s'occupa o tratta sulle parole. բառերու պատկանած կամ բառերու պարապող կամ բառերու վրայ ճառող. լալլէնէ փայդ խոթօր լալլէնէլէրէ վերաբեր օլան խոթօր լալլէնէլէր հաւելու խոխդ. (ὅθ. οὐσ. ἀρσ.) = *Λεξικογράφος.* (οὐδ.) *Λεξικὸν* (τὸ) dizionario, lessico. բառգիրք, բառատրան. լալլէի ֆիճուղը, խոսափ:

Λέξις - εως (ἡ) parola, dizione, vocabolo. բառ, առումբան. լալլէ, լէֆզ, փալ:

Λεόντειος - α ἤ ος - ον. καὶ Λεόντεος - α - ον. di leone, leonino. առիւծայինի. առլաի:

Λεοντῆ (ἡ) (ἐνν. δορά) la pelle di leone. առիւծու մորթ. առլան փոսա:

Λεοντηδὸν, ἐπίῤ. da leone. առիւծի պէս. առլան փոսալի:

Λεοντιδεύς - έως (ὁ) leoncello. պզտիկ առիւծ, առիւծի ձագ՝ կորիւն. առլանճըգ, առլան խավրասա:

Digitized by Google

Λεοντεὴ (ἡ) carvi selvatico, cacalia. առիւծախոտ (բժշկական խոտ մըն է)· վէր նիլ հիւթիչ դաչէ օլլօթ։
Λεόντειος - α - ον. = *Λεόντειος*.
Λεοντίσκος (ὁ) *ὑποκορ. τ. Λέων*.
Λεοντοειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) simile al leone. առիւծի նման· առիւծանման։
Λεοντόθυμος (ὁ, ἡ) che ha il cuor di leone, coraggioso. առիւծի սիրտ ունեցող, կտրիճ· առիւծասիրտ, խիզախ, պինդսիրտ։
Λεοντοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di leone. առիւծի գլուխ ունեցող· առիւծագլուխ։
Λεοντομάχης - *ου* (ὁ) che combatte co' leoni. առիւծներու հետ կռուօղ· առիւծամարտիկ։
Λεοντοπέταλον (τὸ) καὶ
Λεοντοπόδιον (τὸ) leontopetalo, piede di leone (erba). բժշկական խոտ մըն է· առիւծոտնիկ, (հիւթիչ դաչէ պէս նիլ օթլօթ)։
Λεοντόπους - *οδος* (ὁ, ἡ) che ha i piedi simili a quelli di leone. առիւծի ոտքերու նման ոտքեր ունեցող· առիւծոտնիկ։
Λεοντοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia di leone. առիւծի դէմք ունեցող· առիւծերեսիկ։
Λεοντοτροφία (ἡ) nutrizione, nutritura di leone. առիւծ պահելը՝ առուցանելը· առիւծ պահելիքի՝ ուժլուքը։
Λεοντοῦχος (ὁ, ἡ) che ha de' leoni. առիւծներ ունեցող· առիւծերը օլան։
Λεοντόφονος (ὁ, ἡ) (παρόξ.) uccisore di leoni. 2. (προπαροξ.) ucciso da un leone. առիւծ մահցընող· 2. առիւծէ մեռած· առիւծ խոշխրէն։ 2. առիւծան խօշ ֆէլլ։
Λεοντοφυὴς - *έος* (ὁ, ἡ) nato da un leone. առիւծէ ծնած· առիւծան փօղմալը։
Λεοντόψυχος (ὁ, ἡ) = *Λεοντόθυμος*.
Λεοντώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Λεοντοειδής*.
Λεοντωδῶς, *επίρ.* = *Λεοντηδόν*.
Λεόπαρδος (ὁ) leopardo. ընձառիւծ· ֆոթ (ճանվոյր)։
Λέπαδνον (τὸ) coreggia, con cui il collo del cavallo si legava al timone del carro. փակ՝ որով ձիուն վիզը կառքին քեզին կըկապէին· սիրն պօյնանա օթաղնըն օֆտանա պուլտուղաֆ ֆայըլ։
Λέπας - *αδος* (τὸ) monte pietroso e senza alberi. քարոտ ու առանց ծառի լեռ· ֆայըլ՝ ֆոյլը էի պըտմըշ գալ։
Λεπαστὴ (ἡ) tinozza. փայտեղէն տաշտ· ֆօլեղան։
Λεπιδοειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che ha la forma di squama. թեփի ձեւ ունեցող· ֆօլ պէլիֆինի։
Λεπιδόω - *ῶ*. *M.* *ώσω*. render squamoso, coprir di squama. թեփալից ընել, թեփով գոցել· ֆօլ էլի փօլտաղաֆ՝ ֆօֆտան, ֆօլլօ նիւխտ։
Λεπιδωτὸς - *ὴ* - *όν*. scaglioso, squamoso. թեփաւոր· ֆօլլօ։ (*οὐσ.*) reina, carpione di Nilo. ընդոյս գետը գտնուող մեծ ու թեփաւոր ձուկ մը· նիլ ֆօսպօրօ ֆիւթիւ պօլտանան էրէ վի ֆօլլօ օպէ դալ։
Λεπίζω. *M.* *ίσω*. scagliare, scorticare. (ձկանց) թեփը հանել, քերթել, կեղեւը հանել· (դէպի ետ) ֆօլտանա էքսֆտա, օյնա, ֆօպօլտանա էքսֆտա, պըչրպուտա։
Λεπὶς - *ίδος* (ἡ) squama, scaglia. 2. scorza. թեփ (ձկանց)· 2. կեղեւ· (դէպի) ֆօլտա· 2· ֆօպօտա։
Λέπισμα - *ατος* (τὸ) scorza. կեղեւ· ֆօպօտ։
Λέπορις - *ιος* (ὁ) *Αἰολ. ἀντὶ Λαγὼς* (ὅθ. τὸ *Λατ.* Lepus - oris).
Λέπος - *εος* - *ους* (τὸ) squama, scaglia. 2. scorza. թեփ· 2· կեղեւ· ֆօլ· 2· ֆօպօտ։
Λέπρα - *ας* (ἡ) lebbra. բոր, բորոտութիւն· օյտալ։
Λεπράω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. esser o divenir lebbroso. բորոտիլ· օյտալընմաֆ։
Λεπριάω - *ῶ*. *M.* *άσω*. = *Λεπράω*.
Λεπρικὸς - *ὴ* - *όν*. di lebbra, che guarisce la lebbra. բորոտութեան պատկանած, բորոտութիւնը բժշկող՝ ըզբնացընող· օյտալա փայդ, օյտալա գիւղէնկին։
Λεπρὸς - *ὰ* - *όν*. lebbroso. բորոտ· օյտալը։
Λεπρόω - *ῶ*. *M.* *ώσω*. καὶ *Λεπρύνω*. *M.* *υνῶ*. render lebbroso. բորոտ ընել· օյտալը ընմէք։
Λεπρώδης - *εος* (ὁ, ἡ) simile alla lebbra. բորի նման· օյտալա պէնզէր։
Λεπτηγορέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. = *Λεπτολογέω*.
Λεπτόγαιος (*γεῖος*) καὶ
Λεπτόγεως (ὁ, ἡ) che ha un terreno infecondo. անպտուղ երկիր՝ հող ունեցող· ֆօֆրուղ գերիւհիւճ՝ հողլըըղ։
Λεπτογνώμων - *ονος* (ὁ, ἡ) di mente perspicace, che ha l' acume d' ingegno. սրամիտ, բարակ խելք ունեցող· ինչ օֆէլլը· չէյրէթ։
Λεπτόγραμμος (ὁ, ἡ) scritto in caratteri sottili. բարակ գրերով գրուած· ինչ ֆօլը էլի ֆուլըըղ։
Λεπτόγραφος (ὁ, ἡ) (παρόξ.) chi scrive con caratteri sottili. բարակ՝ մանր գրերով գրօղ· ինչ ֆօլը էլի ֆօլան· 2· (προπαροξ.) = *Λεπτόγραμμος*.
Λεπτοδίρματος (ὁ, ἡ) καὶ
Λεπτόδερμος (ὁ, ἡ) che ha la pelle sottile. բարակ մորթի ունեցող· ինչ տէրիլ։
Λεπτόθριξ - *ότριχος* (ὁ, ἡ) che ha i capelli fini. բարակ մազերով· ինչ սաչլը։
Λεπτοκάλαμος (ὁ, ἡ) che ha la canna sottile. բարակ եղէգ ունեցող· ինչ ֆըլլը։
Λεπτοκάρυον (τὸ) nocciuola (frutto). խոզին (պտուղ)· ֆընտըք։
Λεπτολογέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. parlare o esaminare con sottigliezza. բարակ խօսիլ կամ քննել· ինչ ուշադիր խօսօ ինչուլը իրմէք։
Λεπτολόγημα (τὸ) sofisma. խաբէական ձեռնարկութիւն· իճդիէր։
Λεπτολογία (ἡ) parlare, disputazione sottile. բարակ խօսիլը կամ վիճաբանելը, բարակ գրուց կամ հաճառաբանութիւն·

Digitized by Google

βնեզ՝ գերբի ափօհակի բիճեօք խափօր գնա-գիելի եիճեօք, բնեզ՝ պլիչներ ափօչ՝ ափօհակի գ-պլ-գիերի։

Λεπτολογιστής-οῦ (ὁ) *καὶ*

Λεπτολόγος (ὁ, ἡ) sottile nei parlare, argomentator sottile. *բարակ խոսող, բարակաբնեակով ձեռնարկութիւն ընող. բնեզ ափօհակի խոհ, բնեզ գիելիչեր խոհ։*

Λεπτομέρεια (ἡ) tenuità, sottilità di parti. *մանր մասեր ունենալը, մանրամասն բաժանը. ափօք՝ բնեզ հիափելերի՝ խ-բիչերի օվ-ը։*

Λεπτομερής-έος (ὁ, ἡ) composto di parti sottili. 2. esaminato esattamente, scrupolosamente. *մանրամասն, մանր մասեր ունեցող. 2. մանրամասն քննած, ճշդիւ քննած. բնեզ՝ ափօք խ-բիչերի օլ-ն. 2. գբէիօք՝ բիճեայ՝ խ-բիչ-ը բնեզ խ-բիչեօք օլ-ն։*

Λεπτομερῶς, ἐπίῤ. sottilmente. 2. scrupolosamente. 3. a ritaglio. (*Γαλλ.* en détail.) *բարակաբնեակով, բարակ մասեր-ով. 2. ճշդիւ, մանրամասն. 3. մաս առ մաս. բնեզիչէ իչ. 2. գբէիօք իչ, խ-բիչ-ը իչ. բիճեայ՝ խ-բիչ. 3. հիափ հ-ը, խ-բիչ խ-բիչ։*

Λεπτοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Λεπτύνω.*

Λεπτόπυγος (ὁ, ἡ) che ha le natiche tenui, magre. *բարակ՝ նիհար չար երասանի ունեցող. բնեզ՝ հեբա՝ ֆ-օբա ֆ-յնեիչ՝ օճ-պ-գիչ։*

Λεπτορρίζος (ὁ, ἡ) che ha le radici sottili, tenui. *բարակ արմատներ ունեցող. բնեզ ափօիչ-ը։*

Λεπτόῤῥυτος (ὁ, ἡ) (acqua) che scorre parcamente, poco. *բարակ՝ քիչ վազող (ջուր). բնեզ՝ ու ափան (ասա).*

Λεπτός-ή-όν. sottile, fino, minuto, tenue. 2. gracile, magro. 3. poco, piccolo. 4. ingegnoso, sagace. 5. delicato, tenero. *բարակ, նօւրբ. 2. նիհար, ա-զազուն. 3. քիչ, զգուխ. 4. երբանիկ. 5. փափուկ. բնեզ, խ-ֆիա. 2. ջլիճ, հեբա, զազուն. 3. ու, փ-իչ-ը. 4. չնչ-բ-ի, բնեզ ափելէը. 5. նօւչ-ը։*

Λεπτόσαρκος (ὁ, ἡ) magro, gracile. *նիհար, ա-զազուն. զազուն, հեբա։*

Λεπτοσκελής-ίος (ὁ, ἡ) che ha le gambe macilenti. *չար արուճքներ ունեցող. ֆ-օբա գ-ոմ-ի-ը, գ-ոմ-ի-ը-ը հեբա՝ ֆ-օբա փիփ ֆ-ըճէչ։*

Λεπτοσοφιστής-οῦ (ὁ) = *Λεπτολογιστής.*

Λεπτοσύνη (ἡ) = *Λεπτότης.*

Λεπτόσωμος (ὁ, ἡ) gracile. 2. delicato. *ա-զազուն. 2. փափուկ. հեբա, զազուն. 2. նօւչ-ը։*

Λεπτότης (ἡ) sottilità. 2. macilenza. 3. delicatezza. 4. finezza, sottigliezza. *բարակութիւն. 2. նիհարութիւն, վրասութիւն. 3. փափկութիւն. 4. երբանութիւն. բնեզիչէ. 2. զազունչ-ի-ը. 3. նօւչ-իչէ-ը. 4. չնչիչ-իչէ-ը, բնեզ ափելէլէլէ։*

Λεπτοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. sminuzzare. *կտրատել, մանր մանր կտրել. փօչ-ըմ-ի, բնեզ բնեզ փ-նփ-ը։*

Λεπτοτράχηλος (ὁ, ἡ) che ha il collo macilente, gracile. *նիհար չար վիզ ունեցող. զազուն՝ ֆ-օբա գ-ոյնա օլ-ն։*

Λεπτουργέω-ῶ. Μ. ήσω. lavorar sottilmente, far delle opere sottili. *բարակ գործել, բարակ գործքեր գործել. բնեզ իչէ-ի-ը-ի, բնեզ իչ իչէ-ի-ը-ի։*

Λεπτουργία (ἡ) finezza di lavoro. *բարակ գործ, գործքի մը բարակութիւն. բնեզ իչ, իչ բնեզիչէ։*

Λεπτουργὸς (ὁ, ἡ) lavoratore di cose sottili. *բարակ գործ գործող՝ բան բանող. բնեզ իչ իչէ-ի-ը։*

Λεπτόφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la corteccia sottile. *բարակ կեղեւ ունեցող. բնեզ ֆ-գ-ոփ-ը։*

Λεπτόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie sottili. *բարակ տերեւ ունեցող. բնեզ խ-էփ-ը։*

Λεπτοφωνία (ἡ) acutezza, sottilità, finezza di voce. *ձայի բարակութիւն. ափօ բնեզիչէ։*

Λεπτόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce acuta, fina. *բարակ ձայն ունեցող. բնեզ փ-ի-ը։*

Λεπτόω-ῶ. Μ. ώσω. = *Λεπτύνω.*

Λέπτυνσις-εως (ἡ) assottigliamento, attenuazione. *բարակցընելը, նօւազացնել. բնեզիչէիճ, ա-զ-ի-ը, խ-ի-ը։*

Λεπτύνω. Μ. υνῶ. assottigliare, attenuare. *բարակցընել, երբացընել, տիարցընել, ջրիկցընել. բնեզիչէիճ, զ-իֆ-ի-ը, խ-ի-ը։*

Λεπτυσμὸς (ὁ) = *Λέπτυνσις.*

Λέπυρον (τὸ) = *Λέπος.* (2.)

Λέπω. Μ. λέψω. scorticare. *կեղեւը հանել. օչմէ, ա-չբ-գ-ի-ը, ֆ-ափ-գ-ընա-ը-ը։*

Λεσχάζω καὶ Λεσχαίνω. Μ. άσω. × *Λεσχηνεύω.*

Λέσχη (ἡ) conversazione, colloquio. 2. casino (*Γερμ.* Klubb). *կենակցութիւն, կենդանակցութիւն, խոսակցութիւն. 2. խոսակցութեան տեղ՝ տուն. հաւաքավայր, ափօչ-իչ, ֆ-ծ-ա-չ-ը. 2. ֆ-ծ-ա-չ-ընէ՝ կ-ը-բ-ի-չ-ի-ը հ-ը-ի՝ ն-վ։*

Λεσχηνεία (ἡ) conversazione. 2. loquacità. *կենդանակցութիւն. 2. չատ խոսիլը, չազակրատութիւն. հաւաքավայր, կ-ը-բ-ի-չ-ի, ափօչ-իչ-ի. 2. լ-ի-ա-ն-ի-չէ-ի-ը։*

Λεσχηνευτὴς-οῦ (ὁ) ciarlone. *չատախօս, չազակրատ. լ-ի-ա-ն-ի։*

Λεσχηνεύω καὶ (μσ.) *-εύομαι. Μ. εὔσω-οὐμαι.* conversare. 2. ciarlare. *խոսակցիլ, կենակցիլ. 2. չատ խոսիլ, չազակրատել. ֆ-ծ-ա-չ-ի-ը, ափօչ-իչէ-ի-ը, հաւաքավայրի կիճի-ը. 2. լ-ի-ա-ն-ի-չէ-ի-ը, լ-ի-ֆ ափ-գ-ի-ը։*

Λευκάζω. Μ. άσω. = *Λευκαίνω.* 2. (ἀμτβτ). imbiancare, divenir bianco. *սպիտակել. պ-չ-ա-լ-ն-ի-ը։*

Λευκαίνω. Μ. ανῶ. imbiancare, render bianco. *սպիտակցնել. պ-չ-ա-լ-ն-ի-ը։*

Λευκάκανθα (ἡ) biancospino (*Γαλλ.* aubépine.) spinalba, ranno, leucacanta. *սպիտակափուշ, գ-ն-իկ (սպիտակ ու հաւասէս ծաղիկ ունեցող փշալից թ-ա-փ մը). պ-ի-ն, խոյ ափէր (պ-չ-ա վ է-փ-ա-լ-ը էչէ-ի-ը օլ-ն պէր նեվ գ-ի-ն-ի-չ պ-լ-ա-ճ-էլ)։*

Λευκάνθεμον (τὸ) leucantemo (sorta di camomilla). *սպիտակ երբցուկ. պ-չ-ա-ֆ-ա-ն-ի։*

Digitized by Google

Λευκανθής - έος (ὁ, ἡ) che ha il fior bianco. Սպիտակ ծաղիկ ունեցող. գոյող լինելի:

Λευκανθίζω. M. ίσω. aver il fior bianco. 2. esser bianco. Սպիտակ ծաղիկ ունենալ. 2. Սպիտակ բլլալ. լինիլ գոյող ոչ ինչ. 2. գոյող ոչինչ:

Λεύκανσις - εως (ἡ) imbiancamento. Սպիտկեցնելը. գոյողլսիմփելը:

Λευκαντής - οῦ (ὁ) imbiancatore. 2. lavandajo. բանէ. բառարար. 2. լուացարար, լսիմ լուացող. ոշլսիճը, պատմանճը. 2. լսուսլերիչ:

Λευκάργιλλος (ἡ) argilla bianca. Սպիտակ կաւ. գոյող տիւ:

Λευκάς - άδος (ἡ) × ὡστὶ *Λευκή*.

Λευκασμὸς (ὁ) = *Λεύκανσις*.

Λευκαχάτης - ου (ὁ) leucacate, agata bianca. ակաա ապիատակ (ծանրագին քար մլէն ξ). գոյող պատիւրլ (գեր նիվ գնհուլը ինչ գբր):

Λευκερώδιος (ὁ) garza, aghirone bianco (*Λατ.* ardea alba). Սպիտակ արագիլ. գոյող դուլբլել (գեր նիվ խալ գաար):

Λεύκη (ἡ) popolo bianco, gattero, gattice (albero) (*Λατ.* populus alba ἢ candida). 2. vitiligine, morfea bianca. գաղտնիք (ծառ). 2. Սպիտակ ուրխուիթիւն. ուիլս խալէ, ուէ ինչ ալնիչը. 2. գոյող նիգել, ուէ ինչ (ասլալս գնիչեր գեր մաչ գբր):

Λευκίσκος (ὁ) argentino (pesce) (*Γαλλ.* able). փարբ Սպիտակ ձուկ մը. կնուիլ գալլերէն, իարիւ գոյող գեր նիվ գալէի:

Λευκοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) di color bianco. Սպիտակ գունով. գոյող բնոյի:

Λευκοβραχίων - ονος (ὁ, ἡ) che ha le braccia bianche. Սպիտակ թեւ ունեցող. գոյող խոլլս:

Λευκογραφέω - ῶ. M. ήσω. dipingere di color bianco. Սպիտակ գունով նկարել. գոյող պոյ նլև խոսլեր ալնէ նկարել լինելի:

Λευκογραφὶς - ίδος (ἡ) gesso, terra bianca da scrivere. գաչ. գիրլիչէր:

Λευκοδέρματος (ὁ, ἡ) di pelle bianca. Սպիտակ մորթով. գոյող գերլիչ:

Λευκόδους - οντος (ὁ, ἡ) di denti bianchi. Սպիտակ ակռաներով. գոյող գիլլի:

Λευκόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli bianchi. Սպիտակ մազերով. գոյող սլլլս, ուէ սլլլս:

Λευκοθώραξ - ακος (ὁ, ἡ) che ha la corazza bianca. Սպիտակ զրահ լամելլապատակ ունեցող. գոյող գեղչիի լերիչլ:

Λευκόϊον (τὸ) leucojo, viola a ciocca (*Λατ.* viola alba). Սպիտակ մանուշակ. գոյող գեղիչլի, ֆերիկէ գեղիֆլիչի:

Λευκοκέρατος (ὁ, ἡ) che ha le corna bianche. Սպիտակ կռունկներով. գոյող պոյնաչլլս:

Λευκοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa bianca. Սպիտակ գլուխ ունեցող. գոյող պլլլս:

Λευκοκράμβη (ἡ) cavol fiore, cavoli fiori. ծաղկակաղամբ, ընդհանար կաղամբ. կոլնաղիի:

Λευκόκρεως (ὁ, ἡ) che ha una carnagione bianca. մարմնոյ գոյնը Սպիտակ եղող, Սպիտակ մարմին ունեցող. ակնոյ գեղչի բիներէն բիներ գոյող օլան, գոյող ինչի:

Λευκόμαλλος (ὁ, ἡ) che ha i capelli bianchi. Սպիտակ մազերով. գոյող սլլլս:

Λευκοπάρειος καὶ Ἴων.

Λευκοπάρῃος (ὁ, ἡ) che ha le guancie bianche. Սպիտակ այտեր ունեցող. գոյող խոսփելը:

Λευκόπεπλος (ὁ, ἡ) che porta un velo bianco. Սպիտակ տեա ունեցող. գոյող ինոխոփելս, խալփելը, ինչլնիչլի:

Λευκόπετρα - ας (ἡ) *καὶ*

Λευκόπετρον (τὸ) pietra bianca, nuda, senza musco, rupe. Սպիտակ մրի առանց մամռոտի քար, ժայռ. գոյող քարս՝ նոսոսնոսոս ինչ, խալլլի քար:

Λευκόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi bianchi. Սպիտակ ոտերով. գոյող ոյոփելը:

Λευκόπρωκτος (ὁ, ἡ) che ha il culo bianco, di natiche bianche. 2. molle, timido. 3. bagascione, bardassa. Սպիտակ ա՝ երասոսան ունեցող. 2. փափուկ վախկոտ. 3. իգացեալ մանուկ. գոյող կոճլիլ, գիսկոլի գոյող. 2. նալի, ծօրթ. 3. գսալ:

Λευκόπτερος καὶ

Λευκοπτέρυξ - υγος (ὁ, ἡ) che ha le ale bianche. Սպիտակ ճիուերով. գոյող գեսոսոլլ:

Λευκόπυγος (ὁ, ἡ) = *Λευκόπρωκτος*.

Λευκόροδον καὶ Λευκόῤῥοδον (τὸ) rosa bianca. Սպիտակ վարդ. գոյող կլլ:

Λευκὸς - ἡ - όν. bianco. 2. risplendente, limpido, candido. 3. giocondo, piacevole. 4. molle, timido, vile. 5. chiaro, distinto. Սպիտակ, սպիտակ. 2. փայլուն, պայծառ, լինիլ, մաքուր. 3. զուարթ, բերկրալից. 4. փափուկ, վախկոտ. 5. պարզ, բացայայտ, ակնիեր. գոյող. ոչ. 2. գոլլսի, գիրսոհ. 3. լոտ, ֆիրսոհ, իալ. 4. նալի, ծօրթ. 5. ալլբի, գիրսն, ալլսիսլ:

Λευκόσαρκος (ὁ, ἡ) = *Λευκόκρεως καὶ* = τῷ

Λευκοσώματος (ὁ, ἡ) che ha il corpo bianco. Սպիտակ մարմին ունեցող. գոյող ինինլի:

Λευκότης - ητος (ἡ) bianchezza ecc. Սպիտակութիւն եւ այլն. գոյոլլբի, ոչլբի լի սլլբ: (Ἴδε *Λευκός*)

Λευκοτριχέω - ῶ. M. ήσω. *Εἰμὶ* —

Λευκότριχος (ὁ, ἡ) = *Λευκόθριξ*.

Λευκουρὸς (ὁ, ἡ) che ha la coda bianca. Սպիտակ պոչով. գոյող խոսլոսփելս:

Λευκοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) che pare bianco. Սպիտակ երեւցող. գոյող կերլնիչ:

Λευκόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi bianchi. Սպիտակ աչքերով. գոյող ոչ կերբլլի:

Λευκοφλεγματία (ἡ) leucoflemmazia (sorta d'idropisia). անասուն մը ջրգողութիւն. խիխոսոյի գեր նիվ գիսոլ, գեր ոչ սաս ալնիլը:

Λευκόφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la corteccia bianca. Սպիտակ կեղեւով. գոյող խոգոսիլս:

Λευκοφορέω - ῶ. M. ήσω. vestirsi di bianco. Սպիտակ հագնիլ. գոյող կիլնիսիլ:

Digitized by Google

Λευκοφόρος (ὁ, ἡ) vestito di bianco. Սերմամած հագուստ. պիտոյ ԼԼՓՈՓԼ:

Λευκοφρυς - υος (ὁ, ἡ) che ha le sopraciglia bianche. Սերմակ յօդերով. պիտոյ ֆուլլը:

Λευκόχροια (ἡ) color bianco. Սերմակ գոյն. պիտոյ բեռ:

Λευκόχροος - ους (ὁ, ἡ) di color bianco. Սերմակ գունով. պիտոյ բեռնլէ:

Λευκόχρυσος (ὁ) (ἐνν. λίθος). leucocriso (giacinto di color d'oro con vene bianche). ոսկեսակակի (ոսկիէ գունով ու Սերմակ երակներ ունեցող յակինթի քարը). ալֆոնն բեռնլիներ վէ պիտոյ տոմբուլը օլսն ֆոֆոնը:

Λευκόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) = Λευκόχροος.

Λευκόω - ῶ. M. ώσω. imbiancare. Սերմցընել. պիտոյլըմաք:

Λεύκωμα (τὸ) ciò, che è tinto di color bianco. 2. tavola bianca, sulla quale si scrivevano i nomi de' magistrati (Λατ. Album.) 3. albume, il bianco dell' uovo, chiara. 4. il bianco dell' occhio, o albugine. Սերմակի ներկուած բան. 2. Սերմակ սանիսակ՝ որուն վրայ իշխանաւորներուն անուններըը կըգրէին. 3. Հաւկիթին Սերմակը. 4. աչքին սպիսակութը՝ Սերմակը կամ լուսն աչաց, այսինքն աչքին մէջ գոյացած Սերմակ բիծ մը. պիտոյ պոյանըլնենալ. 2. պիտոյ ֆոֆոնա՝ ունէն ոէ ֆուլերին Հէռուֆոսրուլըրը՝ Մանուդրուլըրը ֆոֆուրէրին ֆոհրեր ֆոերլեր ֆոֆ. 3. ֆոսմաբրնոնը պիտոյլը, ֆոսմաբրնս ալլը. 4. ֆիօլ ալլը ֆոֆօտ ֆոսմաբրնի, ֆերբոֆ:

Λευκωματίζω. M. ίσω. Εἰμὶ —

Λευκωματώδης - εος (ὁ, ἡ) chi soffre d' albugine. լուսն աչաց ունեցող, աչքին մէջը Սերմակ բիծ ունեցող. ֆիօլ ֆոսմանֆոֆ օլսն, ֆիօլը ֆերբոֆլէ:

Λευκών - ῶνος (ὁ) bosco di popoli bianchi, di gatteri. կատմանֆոֆ անոսա. ոֆ ֆիօլ ալլոնըը օրմանը, ոֆլս ֆուլֆ օրմանը:

Λεύκωσις - εως (ἡ) imbiancatura. Սերմցընելը. պիտոյլըմաֆլէէ. 2. (ἰατρ.) = Λεύκωμα (4).

Λεύσιμος - η - ον. degno d' esser lapidato. քարկոծուելու արժանի. ֆուլլունայս ֆոսրոֆ:

Λευσμὸς (ὁ) lapidazione. քարկոծութիւն. ֆուլլոֆլէէ:

Λεύσω. M. λεύσω. vedere. 2. (ἀμτβτ.) risplendere. անանել. 2. ֆոսլիէլ. ֆիօրֆ. 2. ֆորլոֆ:

Λευστὴρ (ὁ) lapidatore. քարկոծօղ. ֆուլլոսն. 2. = Λεύσιμος.

Λευστὸς - ὴ - όν. = Ὁρατός. 2. = Λεύσιμος.

Λεύω. M. λεύσω. lapidare. քարկոծել. ֆուլլոֆլ:

Λεχαίνω. M. ανῶ. bramar il letto matrimoniale, il concubito. ամուսնական անկողնոյ ցանկալ. ֆոսֆոտ օկվոսնֆոս՝ ուէֆէնս օլսֆ:

Λέχος - εος - ους (τὸ) letto. 2. concubito, letto matrimoniale. 3. (συνεκδχ.) consorte. մուհէտ, անկողին. 2. խառնք, զուգաւորութիւն. 3. կնոջակից, ամուսին. գիրլէ. 2. ծիս, գնաց ֆա. 3. ֆրլ:

Λεχὼ - όος - οῦς (ἡ) donna di parto, femmina che s' è levata dal parto. ծնընդեգած, նորածին կին. լըհասա:

Λεώβατος (ὁ, ἡ) = Λεωφόρος (ὁδός.)

Λεωλεθρία (ἡ) esterminio d' un popolo. ժողովուրդի մը ՓԼՈՒՄ՝ կործանում. պիր ֆեֆոֆը խորտը իէքէմ:

Λεωλογέω - ῶ. M. ήσω. far l' enumerazione del popolo, enumerare, contare il popolo. ժողովուրդը Համրել. ֆեֆոֆը ֆհա ֆիֆ, ֆուֆոֆ ֆիֆ:

Λέων - οντος (ὁ) leone. 2. sorta di foca. առիւծ. 2. անասուն մը փսի՝ ծովու արջ (մեծ ձուկ մըն է). առլոն, խոփ, չէր. 2. պիր նէվ չինէ հանի (իրեն պիր դոլըէ պէր):

Λεὼς - ὼ. Ἀττ. καὶ Ἴων. ἀντὶ Λαός.

Λεωφόρος (ἡ) (ἐνν. ὁδός.) strada maestra, strada reale. գլխաւոր Համապարհ, արքունի պողոտայ. փիլոն խօլա, ֆօօրա խօլա:

Λήγω. M. λήξω. far cessare. 2. (συνηθέστ.) cessare, terminare, finire. գադրեցընել. 2. գադրիլ, լմընալ, կատարիլ. ֆէրահաֆ եֆիֆրիֆ. 2. ֆէրահաֆ եֆիֆ, պիֆիֆ, ֆիֆիֆլ եֆիֆ:

Λήδανον (τὸ) ladano. ազանգանոյն, զանգանան. լաֆին:

Λῆδον (τὸ) × ἀντὶ Λῆδος. 2. = τῷ

Λῆδος (ὁ) imbrentina (frutice). ազանգանան ֆոտիֆը (վարգամեա Սերմակ ծաղիկ ունեցող ֆոտիֆ մըն է). լաֆին ֆէֆանը (ֆէլ պիլէֆնօֆ պիյոլ չէլեֆլէ պէր ալլճէքէ):

Λῆδος - εος - ους (τὸ) veste sottile e leggiera. բարակ ու ֆեֆեֆու Համազատ. ֆնֆ ֆի վէ ֆոֆնի ֆոպոլ:

Ληθαργέω - ῶ. M. ήσω. dimenticarsi. մոռնալ. անանուֆոֆ:

Ληθαργία (ἡ) letargo. քնապատութիւն, ֆմռռացում (մոռացում ու խորին քուն բերող սիսա մը). պիյհոսի, պերբոֆոսոպ (անանուֆնալէէ վէ պերին սոյտա ֆնֆուէրին պէր մարդ պէր):

Ληθαργίζω, M. ίσω. cader in letargia. քնապատութեան՝ ֆմռռացում ու կնալ. պիյհոսոֆ՝ պերբոֆոսոպոֆ պիլլիֆ:

Ληθαργικὸς - ὴ - όν. soggetto alla letargia, letargico. քնապատութեան՝ ֆմռռացում ընկնող, ֆմռռացու. պիյհոսոֆ՝ պերբոֆոսոպոֆ ֆոպիլլը:

Λήθαργος (ὁ, ἡ) scordevole. 2. lento, pigro. մոռացկոտ. 2. կամաց, ծոյլ. անանուֆ. 2. խալլ, ֆնֆիլ. (οὐσ. ἀρσ.) = Ληθαργία.

Λήθη (ἡ) obblio, dimenticanza. մոռացում. անանուֆլէէ:

Ληθομέριμνος (ὁ, ἡ) colui, che si dimentica delle sue cure. հոգը՝ մոռնալը մոռացող. պերբոֆ՝ ֆոսոսըը անանուֆոն, ֆոմըէ, վալֆնֆոֆ:

Λῆθος - εος - ους (τὸ) = Λήθη.

Λήθω. M. λήσω. × ἀντὶ Λανθάνω.

Ληθώδης - εος (ὁ, ἡ) che fa scordare, dimenticare. մոռցընող. անանուֆսոբան:

Ληϊάνειρα (ἡ) (ἐπίθ. τ. Ἀφροδ.) che si cattiva gli uomini. պրկերը՝ երիկ մոռ-

Digitized by Google

գերը խրճի քաշել՝ գերի ընել. երկրի՝ երկրելի ավերածին ենթի՝ ճիշտ խոն՝ ենթել խոն։

Αηϊὰς - άδος (ἡ) schiava. գերի կին։ ծառա ավել։

Αηϊδιος - α - ον. schiavo, prigione. գերի. ենթել։

Αηϊζομαι. Μ. ἰσομαι. saccheggiare, predare. 2. acquistare, possedere (*Λατ.* nanciscor.) քաղել, հաղթել. 2. վառաքիել, առնել. խաշխաշել, ջրիի նիվել. 2. գաղանիք, երեխել։

Αηϊνόμος (ὁ, ἡ) abitante de' campi. արտերը բնակող. խրլաշրա ապին ելոն։

Αηΐνον (τὸ) campo di biada. 2. (*ἐν γεν.*) biada. արմտաց արա. 2. արմտիք. խոտ խրլաշ. 2. խոտ։

Αηϊς - ίδος (ἡ) preda, bottino. աւար, քաղել ըան. խաշ, ջրիի. 2. (*ἐπίθ.*) *ἀντὶ Αηϊάς.*

Αηΐτος - η - ον. popolaresco, pubblico. ժողովրդական, հասարակաց. ճիճիա՝ խոչ գործ՝ գործիք. (*ὅθ. Αηΐτον ἐνν. δῶμα ἢ οἴκημα.*) curia, palazzo del consiglio. գաւառատեղեաց, առեան, խորհրդարան. տիւն, ըստ օրոց։

Αηϊτουργέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Λειτουργέω.*

Αηϊτουργος (ὁ, ἡ) = *Λειτουργός.*

Αηκάζω. Μ. άσω. = *Λαικάζω.*

Αηκάω - ῶ. Μ. άσω. = *Λαικάζω.*

Αήκημα ἢ Αήκισμα (τὸ) = *Λαγνεία.*

Αηκτήριος - α - ον. circondato d'intorno. չորս կողմն պատրաստած՝ բանրաստած. տեղի խանգիան ելէրելիճիլ։

Αηκύθειος - α - ον. di orcio, di utello. երկի սափորի պատկանած. խոչ ինիճիճին գործ. (*ἐπὶ λόγ.*) ampolloso. ճոմպռատիղ, փքացեալ. օճռրիճ, գազրել (ոճ)։

Αηκυθίζω. Μ. ίσω. ornare, abbellire. 2. parlare con emfasi, ampollosità. զարդարել, պաճուճել. 2. պղտաստիճով՝ ճոմպռատիկով խօսել. փուճիճել, փչիճել. 3. ինինել իչ՝ օճռրտրօք ոճոհիլ նիճել։

Αηκυθισμὸς (ὁ) canto a bassa voce, trillo. գալի՝ ցած ձայնով երգ, գիշդիզում. խօճա ոճ խոչ ալէրի վերբերին ելոն նուշս, ալէրճան ոճոնի օյնիճիս։

Αηκυθιστὴς - οῦ (ὁ) colui che canta a bassa voce, chi trilla. ձեղ՝ գալի ձայնով երգող, գիշդիզող. խօճա ոճ խոչ ալէրի վերբերին նուշս ալէրտն իրէլոյն, ալէրճան ոճոնի օյնիճան։

Αηκυθοποιὸς (ὁ) fabbricatore d'utelli. երկի սափոր չինող. խոչ ինիճիճի խօճան։

Αηκυθοπώλης - ου (ὁ) venditor d'utelli. երկի սափոր ծախող. խոչ ինիճիճ ոճիան։

Αήκυθος (ἡ) utello, orcio, fiasco da olio. 2. ornamento del discorso (*Λατ.* pigmentum), ampollosità. 3. pomo d'Adamo. երկի սափոր՝ կամ արուակ. 2. խոսքի զարդարանք, վայելչաբանութիւն, ճոմպռատիկութիւն. 3. վզին ՄԻ տեղը գալարած ելած ոսկրը. խոչ ինիճիճ խօճօտ ելէճօճ. 2. գիր ոճոհոնիճին ելէրճիլ, ելճօճիլ, օճռրիճ. 3. գոլոչը օրիա ինէրնին գալարած ելէճիլ ոճոճ։

Αῆμα (τὸ) risoluzione, volontà. 2. coraggio, ardire. ասալեգութիւն, կամք. 2. համաձայնութիւն, խրախոյս. կնիճ, բարիճ. 2. ճիճարիճ։

Αημάω - ῶ. Μ. ήσω. divenir lippo, aver la cispa negli occhi. հիւանդասուի ելել, աչերը հիւանդասիլ. ինօլէրէ ելճօճելոնճան։

Αῆμη (ἡ) cispa. բիժ. ջրճօճ։

Αῆμμα (τὸ) ciò che fù ricevuto, presente, dono, entrata, spesa. 2. (*Λογικ.*) lemma, assunto, proposizione che serve per dimostrare alcun problema. 3. il soggetto, il tema, l'argomento, il titolo d'un epigramma o d'altro componimento. ընկալեալ իրք, պարգեւ, ընծայ, եկամուտ, ծախք. 2. առաւել, առաջարկութիւն մը ցոյցին յարմար նախադասութիւն. 3. վերնագրութեան կամ ստորիլ գերբնութեան մը առարկան՝ նիւթը՝ նախադրութիւնը՝ մատկերը՝ խորագիրը. ճոճող ոչնան նիճի, ճիչիլ, գիրճիճ, իրաք, հարճ. 2. գիր գիրիլոյն գրչագրութեան մէջ նիճիճ կիրճիճի գիրն իրիճիճ գործ իրիճիճ. 3. գիր գրիգրոնճեր՝ նիճիճիլ գիրճիճ խոճօտ ճոճիճոնիճ հարճիճ՝ իրաքնոյս՝ հիճիլիճ՝ իրճիճ։

Αηναῖος - α - ον. di palmento. հնձանի պատկանած. լերանիճնիճի գործ։

Αηνοβατέω - ῶ. Μ. ήσω. pigiar le uve. հնձանահարիլ, խաղալ հոճիլ. խոչ պտոյտ երճիլ։

Αηνοβάτης - ου (ὁ, ἡ) pigiatore, colui che pigia le uve nel palmento. հնձանահար, հնձանը խաղող հոճող. խոչ ելճնոյան, լերանիճնոյա խոչ պտոյտ։

Αηνος (ὁ) palmento, torchio di vino. 2. luogo, ove si mette il cocchiere per maneggiare il cocchio. հնձան, խաղող հոճելու գոթիք. 2. կառքը ուղղելու համար կառավարին նստած տեղը. լերանհան, խոչ պատճառ՝ ելճնոյճոճ երճի. 2. արտաճնչի արտոյտ ճոճելու իչ օճռրտրօքոյ հոճ, խոչիճոնի ոճոնելէ, արտաճնի ինէրճիճիճ։

Αῆνος - εος - ους (τὸ) lana. սար, գիշճ, բուրդ. խոճ, խոճելէ։

Αηξιαρχεῖον - οῦ (τὸ) (*ἐνν. βιβλίον ἢ γραμματεῖον*) codice, in cui erano inscritti i nomi de' giovinetti usciti già di tutela, ed entrati nel possesso del loro patrimonio. մատեան ուր որ կը նշանակէին արիները հասած ու իր հայրենի ժառանգութեան տէր եղած պատանիները. ասպիւրոնի ելճիճել ի պատ գիրոցիս՝ գիւղիճի ոճիճ պատիլէրին խոիճերին գոյո խոճիճ ինիճիճ։

Αηξίαρχος (ὁ) (*εἰς τὰς Ἀθ.*) magistrato che inscriveva in un codice i nomi de' giovinetti usciti già di tutela, ed entrati nel possesso del loro patrimonio. արիները հասած ու հայրենի ժառանգութեան տէր եղած պատանիներուն անուն ները մատեան մը ՄԻ նշանագրել իչնու. ասպիւրոնի ելճիճել ի պատ գիրոցիս՝ գիւղիճի ոճիճ պատիլէ-

Digitized by Google

ըմբ խոխրեբիւ փոխ-ք ֆայ խոխն փո-ղ-ըբբ։

Λῆξις - εως (ἡ) scelta o distribuzione alla sorte. 2. porzione toccata a sorte. 3. citazione, processo. (*Λατ.* dica.) վիճակաւ ընտրութիւն կամ բաշխութիւն. 2. վիճակաւ ընկած՝ ելած մաս՝ բաժին. 3. ատեան կոչելիք, փաստիշ· ֆօրս իւր սեփականէ խոթօր ֆօրս՝ նոցա իւր բիւրէ կիսիւրէ· 2. ֆօրսա նոցա իւր ըբեան հետ՝ ֆայ· 3. վհատութիւն լալագին, տուա։

Λῆξις (*λήγω*) - εως (ἡ) cessamento, fine. գադարիւթ, վախճան· ֆորիչ ևրվի, նիբիճ, ուվչ։

Ληπτὸς - ἡ - ὸν. preso o che si può prendere. բռնած՝ ատեան կամ բռնուիլ՝ ատելիւ կրցոց· ֆոխտըալ՝ ալընճել խոխօր ֆոխտըալիչ՝ ալընտիչ։

Ληρέω - ῶ. *M.* ήσω. ciarlare, cicalare. չաղակրատել՝ չատախօսել՝ ըճի պոխրի, ըճի-ճ-ըընէլ կիմի։

Λῆρημα (τὸ) fatto o detto sciocco, azione o discorso da balocco, da balordo. անմտիչ՝ յիմարի գործ կամ խօսք· ահ-գինա՝ գործդինա՝ պէտըըճա օչն հարկաւոր խոխօր պոհոդիչ։

Ληρησις - εως (ἡ) ciarla. չաղակրատութիւն. ըճի-ըընէլիւթ։

Ληρολόγος (ὁ, ἡ) ciarlone. չաղակրատ. ըճի-ըընէ։

Λῆρος (ὁ) baloccheria, ciarla, bagatella, frivolezza. փուճ բան՝ խօսք, բամբասիչ, ատամիչ, պոլ ևխ, ըճի, պէտրաչիչ, գինա-ատ պոտ։

Ληρωδέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Ληρέω*.

Ληρώδης - εος (ὁ, ἡ) balocco, ciarlone. անգին, խոճագին, չաղակրատ· վիճվիճ, ըբբոտիչ, պօխօրդ, ըճիճան։

Ληρωδία - ας (ἡ) = *Λῆρος*.

Ληρωδῶς, *ἐπίρ.* scioccamente. անմտաբար՝ ինամով, խոճագինաբինով· ահմիճա, վիճվիճիչի։

Λησμοσύνη (ἡ) obblio. մոռնալը. ատաճմուիլիւթ։

Λήσμων - ονος (ὁ, ἡ) obblioso. մոռագին· ատաճմիան։

Λῃστάρχης καὶ Λήσταρχος - ου (ὁ) capo degli assassini. ասպատկերդուն գլուխը· ֆիւրիւրվըլերին պուլ։

Λῃστεία, (ἡ) assassinio. ասպատկութիւն· ֆիւրիւրվըլիւ։

Λῃστεύω. M. εύσω. assassinare. ասպատկել՝ ասպատկութիւն ընել՝ ճամբորդները մերկացընել· ֆիւրիւրվըլիւ կիմի, փոխ-ճիլիւ կիմի, խօճ-ալըը օյնի։

Λῃστης - οῦ (ὁ) assassino, ladrone. ասպատկ, ելասպատկ· ֆիւրիւրվը, հայտար, փոխճիչ։

Λῃστικὸς - ἡ - ὸν. di ladrone, d'assassino. ասպատկի պատահած· ֆիւրիւրվըի՝ հայտարա պուչի՝ հաբաս։

Λῃστικῶς, *ἐπίρ.* da ladrone, da assassino. ասպատկի պէս· ֆիւրիւրվը ֆօլի։

Λῃστοδίωκτος (ὁ, ἡ) perseguitato da' ladroni. ասպատկներէ հալածեալ՝ վռնեալ, որուն որ եասնէն ելասպատկները են ընկած· ֆիւրիւրվըլերվին ֆօվլընուիլ։

Λῃστόκτονος (ὁ, ἡ) (παροξ.) uccisore di ladroni. 2. (προπαροξ.) ucciso da' ladroni. ասպատկները մեռցընող· 2. ասպատկէ մը մեռած· ֆիւրիւրվըլերէն ևօլտըրըն· 2. հայտարտան ևօլտըրը։

Λῃτάρχος (ὁ) pontefice. քահանայապետ· ֆոֆօվի ևոպեր, ևրէյի պեպեր։

Λῃτειρα (ἡ) sacerdotessa. քահանայուհի· ֆոբը ֆոֆօվ։

Λῃτὴρ - ῆρος (ὁ) sacerdote. քահանայ· ֆոֆօվ, պրէյի։

Λῃτουργέω - ῶ. *Λῃτουργὸς κτλ. ἀντὶ Λειτουργέω κτλ.*

Ληχμὸς (ὁ) × *ἀντὶ Λῆξις* (*λήγω*.)

Ληψιπέρματος καὶ

Ληψίμισθος (ὁ, ἡ) mercenario. վարձկան· կէ-նդիչ-կէ-ցի, էշի։

Λῆψις - εως (ἡ) l' azione di ricevere, di prendere, presa. 2. (*ἰατρ.*) il primo impeto della febbre. ընդունիլը, առնելը, բառնելը· 2. սեղմի բառնելը· ֆոխտալ կիմի, ալիս, խոճիս· 2. պըճա խոխիսալը· 3. (*λογικ.*) = *Λῆμμα*.

Λιάζω. M. άσω. piegare, chinare. 2. (*συνεκδχ.*) lasciar cadere, gettare, buttare. ծռել· 2. ձգել, քաղատալ, նետել· կդիչ· 2. ղբրտիչ, պրէչիչ· 2. ալլontanarsi, fuggire, scappare. 2. (*σπν.*) cadere. հեռանալ, փախչիլ, խոյս տալ· 2. ինկնալ· իբբէլընէնի, ֆալնի, սիլէչիչ· 2. պիչիչ։

Λίαν, *ἐπίρ. Ἐπιτ.* = *Πάνυ*. assai, troppo (*Λατ.* nimis.) յոյժ, խիստ, կարի· ըճ-կի, իջբ։

Λιανθὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di fiori. ծաղկաւէտ, ծաղկով լեր· էնէնէլ ոչըճ, էնէ-պոֆիլ։

Λιαρὸς - ά - όν. × *ἀντὶ Χλιαρός*. (*συνεκδχ.*) giocondo, piacevole, dolce. զուարճ, զուարճալի, անուշ· ըճ, ըճի, խոյն, խոբիլ։

Λιβάδιον (τὸ) = *Λειμών*. prateria. մարգ, մարգագետին· էնիկնէրեան, ըճչըր, էնիկնէր։

Λιβάζω. M. άσω. = *Λείβω*.

Λιβανίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λίβανος*.

Λιβανίζω. M. ίσω. olezzar come l'incenso. խնկի պէս անուշ հոտ բուրել· պոհար ֆոպի խոխը ֆօֆօ ապըճի։

Λιβανικὸς - ἡ - όν. appartenente all' incenso. խնկային, խնկի պատահած· պոհարէի, պոհարա փայր։

Λιβάνινος - η - ον. fatto d' incenso. խնկէ չինուած· պոհարդան խոթըլիչ։

Λιβανοπώλης - ου (ὁ) venditor d' incenso. խունկ ծախող· պոհար ապան։

Λίβανος (ὁ καὶ σπν. ἡ) olibano (albero, che produce l' incenso). 2. incenso, olibano. լիբանան, խունկ բերող ծառ· 2. խունկ, հնդրուկ· փէննէ-ֆ հաղ իրեն ապրի· 2. փէննէ-ֆ, պոխար։

Λιβανοφόρος (ὁ, ἡ) che produce l' incenso. խունկ բերող· պոհար՝ փէննէ-ֆ հաղ իրեն։

Λιβανώδης - εος (ὁ, ἡ) simile all' incenso. խնկի նման· պոհարա պէնէր։

Λιβανωτίζω. M. ίσω. incensare, profumar con incenso. խնկել, խնկարկել· պոհարլամֆ, փէննէ-ֆ խոխխոխ վէրֆ։

Λιβανωτὶς - ίδος (ἡ) rosmarino (erba o-

Digitized by Google

dorifera.) քիֆուն, ածմարքն, լիմանաս աաս (անուշ հաաով խաա մը). պիտիբնիկ, դուլէթ օխա, ֆաբա կիտկիթ (բոլբէ ֆօֆօլը պիր նէվ օխլաթ պըր):

Λιβανωτοπωλέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Λιβανωτοπώλης - ου (ὁ) = Λιβανοπώλης.

Λιβανωτὸς (ὁ καὶ σπν. ἡ) = Λίβανος (2).

Λιβὰς - άδος (ἡ) goccia, stilla. 2. fontana, sorgente. կաթիլ. 2· ազբիւր, ազբիւրակն. փոմ. 2. կիւղ, ֆունթ:

Λιβυρνὶς - ίδος (ἡ) galera, feluca. ղալաաա, ղաաակ (պատերազմական). կէտպէտ, ֆաւկէտ:

Λιγαίνω. Μ. ανῶ. cantar con voce sonora. բարձր պոյծաա՝ հնչօղ ձանով մը երգել. կիւրտհ պիտ իւէ էրկնիք՝ լաղըրմագ:

Λίγδος (ὁ) mortajo. 2. forma per fondervi del metallo. անկան, ասնգ. 2. մետալ քափելու կալապար. հալան. 2. ֆափն պիօփիկ ֆօլըդ, պերնիկ:

Λιγέως, ἐπίῤῥ. con voce sonora, melodiosa. հնչօղ ղօրաւար՝ որով՝ ներգաշնակաւար ձանով. կիւրտհ՝ անհոդկ պէս իւէ:

Λιγνὺς - ύος (ἡ) fumo. 2. fiamma. 3. fuliggine. ծուխ. 2. բոց. 3. ձանձախաբիթ. կիւկիւն. 2. ալիկ. 3. ֆաբաս:

Λιγνυώδης - εος (ὁ, ἡ) fulligginoso, fumoso. ծուխօտ, ծխաա. ֆաբաալու, կիւկիւնկիչ:

Λιγυηχὴς - έος (ὁ, ἡ) che rende un suono chiaro, sonoro. 2. melodico. ղօրաւար՝ որոշ հնչօղ. 2. քաղցրաձայնագէտ, ներգաշնակաւար. կիւրտհ՝ պիրտհ պէտ ալը, եօթկան պէսկի, պիլկիֆալուղ. 2. անհոդկ:

Λιγύμολπος (ὁ, ἡ) melodioso, chi canta con melodia. քաղցրաձայնագէտ, քաղցր՝ քաղցրաձայնագէտ հնչմամբ երգօղ. անհոդկ իւէ էրլուան, անհոդկ՝ խաա ալաղ իւէ նաղմ լաղըրան:

Λιγυπνείων - ουσα καὶ

Λιγύπνοιος, ἀντὶ

Λιγύπνοος - ους (ὁ, ἡ) (ἄνεμος) che soffia dolcemente, fresco. անուշ փչօղ, զովաբար. խոխէ խան, պերին:

Λιγυρὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - υρῶς. = τῷ

Λιγὺς - εῖα - ύ. acuto, chiaro, sonoro, melodioso, dolce, piacevole. աուր, ղօրաւար, որոշ, քաղցրաձայնագէտ, անուշ, զուարճալի. պուին, ֆուվէնէյ, պիրտհ, կիւրտհ, անհոդկ, խաա, խոխէ, (ἐπὶ ἀνέμου) = Λιγύπνοος.

Λιγυστικὸν (τὸ) levistico, ligustico. (Γαλλ. livèche ἢ hache de montagne.) աբմաաը աաամարքի օգտակար՝ ու ուժ ուրօգ աուսկ մըն է, կապիգէզ. պէսի օխա (պէօթթ փոխի ֆաթէյէ էի ֆուվէնէ էկրյնի պիր նէվ ֆիտան պըր):

Λιγύφθογγος (ὁ, ἡ) = Λιγύφωνος.

Λιγυφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Λιγύφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce chiara, melodiosa. ղօրաւար՝ որոշ ներգաշնակաւար ձան ունեցօղ. կիւրտհ՝ խոսղ՝ անհոդկ՝ հաճելի պէսով օլան:

Λίζω. Μ. λίξω. fischiare. 2. andar rasente, lambire. չիբլ. 2· քերել անցնիլ. լիզլամաք. 2· ըսըրէթ կէլթէ:

Λιθαγωγὸς (ὁ, ἡ) che serve a trasportare delle pietre. քար ատնելու՝ կրելու յարմար. խոյ կիօթիւրկեն՝ խոյլամա տալը:

Λιθάζω. Μ. άσω. = Λιθοβολῶ. 2. = Λιθοποιῶ.

Λιθαργύρεος - α - ον. × ἀντὶ

Λιθαργύρινος - η - ον. fatto di litargilio. քարմարգանիկ չինուած. փոդիկինոկի խոթելը:

Λιθάργυρος (ὁ ἢ ἡ) litargillo, litargirio. քարմարգանիկ (կապարէ ու արծաթի փորփուրէ խառն զանգուած մը). փոդիկինոկ:

Λιθαρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λιθάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Λίθος. sassolino, pietruzza. պչուկ քար. խոշկէչ:

Λιθασμὸς (ὁ) lapidazione. քարկոծումիւն. խոլլամիլէթ:

Λιθαστὴς - οῦ (ὁ) lapidatore. քարկոծող. խոլլայան:

Λιθαστικὸς - ὴ - όν. che serve a lapidare. քարկոծելու յարմար. խոլլամայա փայդ:

Λιθεία (ἡ) materiali di pietra per fabbricare. 2. (Γρφ.) pietre preziose. չինք մը չինելու պէտք եղած քարեր ներէ՝ քարեր. 2· պատուական քարեր, գոհարներ. պիր պիս ֆապրիկա էփիլէ խոկի խալէր· 2· պիհուէ խալէր, ճիվհիրլեր:

Λίθειος καὶ

Λίθεος - α - ον. × ἀντὶ *Λίθινος.*

Λιθιακὸς - ὴ - όν. appartenente alle pietre preziose. պատուական քարերու՝ գոհարներու պատկանած. պիհուէ խալէրու՝ ճիվհիրի պիտասով:

Λιθίασις - εως (ἡ) mal di calcolo, mal di renella. փամփլումին ՀՀ քարեր՝ խոճեր եղնիլը՝ բանիլը, քարագործ. հալֆապրա խալէր ճիյոպ օլմագ:

Λιθιάω - ῶ. Μ. άσω. patire il mal di calcolo. փամփլումին ՀՀ քարեր՝ խոճեր բանիլ. հալֆապրա խալէր ճիյոպ օլմագ:

Λιθίζω. Μ. ίσω. esser simile alla pietra. քարի նման ըլլալ. խալ պինէյէ օլմագ:

Λίθινος - η - ον. di pietra. քարէ, քարեղէն. խալպան, խալէ:

Λιθίνως, ἐπίῤῥ. come la pietra. քարի պէս. խալ գիալէ:

Λιθοβολέω - ῶ. Μ. ήσω. lapidare. քարկոծել. խալլամագ:

Λιθοβολήσιμος (ὁ, ἡ) degno d' esser lapidato. քարկոծուելու արժանի. խալլամայա գիւաղհագ. 2· = τῷ

Λιθοβόλητος (ὁ, ἡ) lapidato. քարկոծուած. խալլանմիշ:

Λιθοβολία (ἡ) lapidazione. քարկոծութիւն. խալլամալէթ:

Λιθόβολος (ὁ, ἡ) (παροξ.) lapidatore. 2. (οὐσ.) instrumento di guerra per gettare delle pietre, fonda. 3. (προπαροξ.) lapidato. քարկոծող, քար նետող. 2· քարընկէց, քար նետելու պատերազմական մեքենայ, պարասխի. 3· քարկոծուած. խալլամիշ. 2· խոյ պրոֆէ գիւղ գոյէր պիր ալըի, օսման. 3· խալլանմիշ:

Λιθογλύπτης - ου (ὁ) scultore di pietre, scarpellino. քար կոփող, դրօշող, քանդակող. խոյ օյան, խալիճի:

Λιθογλυφὴς - έος (ὁ, ἡ) scolpito sulla

Digitized by Google

pietra. քարի վրայ քանդակուած. իտալ. իւղերին պատկեր.

Λιθόγλυφος (ὁ) (παροξ.) = Λιθογλύπτης. 2. (προπαροξ.) = Λιθογλυφής.

Λιθογνωμικός - ή - όν. che concerne l'arte di conoscere le pietre preziose. գոհարները ճանչնալու արհեստին վերաբերեալ. գիտնական խնդրեմ տեսութիւն. (ὀθ.) Λιθογνωμικὸν (ἔνν. βιβλίον) (τὸ) libro, che tratta delle pietre preziose. գոհարներու վրայ ճառող գիրք. գիտնալու հմտութիւն տեսութեան գիտութիւն.

Λιθογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) colui che conosce le pietre preziose, lapidario. գոհարները ճանչցող, պատուական քարերու գիտութիւն ունեցող. գիտնական տեսչական, գիտնական.

Λιθόδενδρον (τὸ) corallo. բուսա. ծիրան.

Λιθοδόμητος (ὁ, ἡ) fabbricato, costruito di pietra. քարէ շինուած. իտալ. քարէ կտրիչ. քարաշէն.

Λιθοδόμος (ὁ, ἡ) muratore. պատ շինող, արհեստիր. գործարիչ.

Λιθοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile alla pietra. քարի նման. իտալ. պետրոսի.

Λιθοεργὸς - ός καὶ

Λιθοεργὸς (ὁ, ἡ) che cangia, muta in pietra. քարի գործող. իտալ. լիթիրին.

Λιθοκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha un cuor di pietra, un cuor duro. քարասիրտ, քարէ սիրտ ունեցող, անգութ. իտալ. իթիւէլ, խոյէ, պետրոսիրտիկ.

Λιθοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una testa dura. գլուխ քարէ ունեցող. ուրի՝ ջիւ պուլլէ.

Λιθοκοπέω - ῶ. M. ήσω. tagliar le pietre, scarpellare. քար կտրել, կոփել. իտալ. պետրի՝ իչլեմեք.

Λιθοκοπία - ας (ἡ) l'azione di tagliare, di scarpellare le pietre. քար կտրելը՝ կոփելը. իտալ. պետրի՝ իչլեմեք.

Λιθοκόπος (ὁ) scarpellino, tagliapietre. քարակոփ, քարահատ. իտալ. պետրի, իտալիէ.

Λιθολογέω - ῶ. M. ήσω. costruire un muro di sole pietre scelte. միայն ընտրեալ քարերէ պատ շինել. ամբողջ սրկիէ իտալիէ պուլլուրան տիվար եափմագ՝ եափմագ.

Λιθολόγημα (τὸ) muro costruito con delle pietre scelte, muro fatto di pura pietra scelta. միայն ընտրուած քարերէ շինուած պատ. ամբողջ սրկիէ իտալիէ պուլլուրան տիվար եափմագ.

Λιθολογία (ἡ) scelta di pietre per un edifizio. շինուածքի մը համար քարեր ընտրելը. պէր պիւն իչլի իթիւլ օլան իտալիէ պուլլուրէ պուլլուրէ՝ պուլլուրէ.

Λιθολόγος (ὁ, ἡ) colui che sceglie le pietre proprie ad un edifizio, muratore. շինուածքի մը յարմար քարերը ընտրող՝ ինչ գիտցող, պատ շինող, արհեստիր. պէր պիւն պուլ օլան իտալիէ պուլլուրէ պուլլուրէ՝ պուլլուրէ՝ պէր ամբողջ պուլլուրէ, պատ շինող.

Λιθοξοεῖον (τὸ) bottega del tagliapietre, dello scarpellino. քարակոփի՝ քարահատի խանութ. իտալիէ պուլլուրէ.

Λιθοξόος (ὁ) scarpellino, scultore. քարահատ, քարակոփ, քանդակագործ. իտալիէ, իտալ օյան, օյմանչը.

Λιθοποιέω - ῶ. M. ήσω. pietrificare. քարացընել. իտալ. լիթիրմէ.

Λιθοποιὸς (ὁ, ἡ) che pietrifica. քարացնող. իտալ. լիթիրին.

Λίθος (ὁ καὶ ἡ) pietra, sasso. 2. pietra preziosa, gemma. 3. calcolo, renella. քար. 2. սէն, գոհար, պատուական քար. 3. փամփլիտի մէջ գտնուած քար՝ խիճ. իտալ. 2. իչլեմեք. 3. իւլիչեր. իտալիէ օլան իտալ, հասաի, պէօվրէյէ իտալը.

Λιθόσπερμον (τὸ) litospermo, miglialsole (Γαλλ. grémil) քարասերմիկ (սերմը քարի պէս պինգ խոտ մը) իտալ. իտալ պուլլ պէրի պէս նիվ պիլոտ.

Λιθόστρωτος (ὁ, ἡ) lastricato. քարայատակ, սալայատակ, քարով յատակեալ. իտալ. իտալ պէօվրէյէ, իտալ պէօվրէյէ.

Λιθοτομέω - ῶ. M. ήσω. = Λατομέω.

Λιθοτομία (ἡ) = Λατομία. 2. (συνεκδχ. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλ. πλθ.) = Λατομεῖον. 3. (χειρουργ.) litotomia, il tagliare o cavar la pietra, la renella, il calcolo. փամփլիտի մէջ գտնուած քարը հանելը, քարահատութիւն, քարահանութիւն. հասի՝ պէօվրէյէ իտալիէ պէօվրէյէ իչէրսինէ իչէրսինէ, իտալիէ օլան իտալ իչէրսինէ.

Λιθοτόμος (ὁ, ἡ) scarpellino, taglia pietre. 2. (χειρουργ.) litotomista, norcino, colui che taglia e cava la pietra della vescica. քարահատ, քարահան, փամփլիտի մէջ գտնուած քարը կտրող ու հանող. հասաիէ՝ պէօվրէյէ իտալիէ հասի պէօվրէյէ իչէրսինէ իչէրսինէ.

Λιθότομος (ὁ, ἡ) intagliato, scolpito sulla pietra. քարի վրայ քանդակուած. իտալ. իւղերին պատկեր.

Λιθουργέω - ῶ. M. ήσω. lavorar la pietra. քար գործել՝ քանիլ. իտալ. իչլեմեք. 2. = Λιθοποιέω.

Λιθουργὸς - ός (ὁ, ἡ) fatto di pietra. քարէ շինուած. իտալիէ իտալիէ. 2. = Λιθοεργὸς.

Λιθουργία (ἡ) il mestiere, l'arte del tagliapietre. քարահատին արհեստը, քար բանիլը. իտալիէ իչլեմեք.

Λιθούργιον (τὸ) bottega del tagliapietre. քար բանողի՝ քարահատի խանութ. իտալիէ իչէրսինէ.

Λιθουργὸς (ὁ) lavorator di pietre, scarpellino, tagliapietre. քար բանող, քարակոփ. իտալ. իչլեմեքչի, իտալիէ.

Λιθοφορέω - ῶ. M. ήσω. portar delle pietre. քար կրել. իտալ. իտալիէ.

Λιθοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle pietre. քար կրող. իտալ. իտալիէ.

Λιθοψακτος (ὁ, ἡ) lapidario. գիտնական. գիտնական.

Λιθόω - ῶ. M. ώσω. = Λιθοποιέω.

Λιθώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla pietra, pietroso. քարի նման, քարաւոր. իտալ պինէրէր, իտալիէ.

Λίθωσις - εως (ἡ) pietrificazione. քարացընելը, քարի գործընելը կամ գտնուելը. իտալ. լիթիրմէ իտալիէ պէօվրէյէ.

Λικμάνω. M. ανῶ. = Λικμάω.

Λικμὰς - άδος (ἡ) vaglio, baglio (Λατ. ventilabrum.) մուղ. իչէ.

Λικμάω - ῶ. M. ήσω. spagliare il grano

ventolando. *grpkn' hasel, grpknp krknel lu'l jurqp qusel. qnuqnuj uwlwpuhuf, uwlwpuhuf qnuqnuj uwlwpuhuf wyppuhuf:*

Λικμητήριον (τὸ) colo, vaglio. *dnuq, kwpgwl. kqlpt, fuqqnup:*

Λικμητής-οῦ (ὁ) colui che spaglia il grano, che ventola. *grpkn' hnuoq. qnuqnuj uwlwpuh:*

Λικμητὸς (ὁ) il tempo di spagliare, di ventolare il grano. *grpkn' hasel. dwdnu bnkpp, qnuqnuj uwlwpuhuf qlpbpq' hqlpbf:*

Λικμίζω. M. ἰσω. ventolare, spagliare il grano. *grpkn' hasel. qnuqnuj uwlwpuhuf:*

Λικμὸς (ὁ) = *Λικμητήριον.*

Λίκνον (τὸ) crivello, vaglio. 2. colo, in cui mettevano le primizie delle frutta da offrirsi agli Dei. 3. cuna, culla. *kwppwl, dnuq. 2. ywuuwuwbnipnu bnuppu-tkl ququg krthwyppkpp gnkl dnuq. 3. ppquwb. kqlpt, fuqqnup. 2. kqlhu-qnpw uwbnuqlwbwf hqyhqlppkpl pnuppwbnp, puqnpnp foywbwf kqlpt. 3. qlpbpt:*

Λικνοστερίω - ῶ. καὶ Λικνοστεφὴς - ἐος (ὁ, ἡ) = *Λικνοφορέω κτλ.*

Λικνοφορέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Λικνοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta sulla testa il sacro crivello nelle feste di Bacco. *Pwpnpn ywuuwuwbnipnu wnbkpnuh dnp gtpbwuh qhuy uwnpp dnuq kpoq. Pwtpw fwpnuh bojpbwqnpnpnp qwtpnp fwuwpbpt kqlpt pwtqwuh:*

Λικροὶ (οἱ) i rami delle corna di cervo. *krthpwubnp kpwwqlbpwuh wwwbpp. kpyt qwjbwuqwuwuh qwtqnpp' fotqnpp:*

Λίκτης - ου (ὁ) che lecca, leccante. *lkqoq. kwuywb:*

Λιλαίομαι (X. M.) desiderare, bramare ardentemente. *kpjw gwhnq' fuwfuqpkpt. qnyhp wpqnqlpbpt, kpfnp hnojpbp tpbpbpt:*

Λιμαγχίω - ῶ. M. ήσω. = *Λιμοκτονέω.*

Λιμαγχικὸς - ἡ - όν. che muore di fame. *pwqqp' wbofuhbpbnt wwnbog. wtqtpwuh kolkh:*

Λιμαίνω. M. ανῶ. soffrir, sentir fame, aver fame. *wbofbnnwt, wbofp pqqwt, pwqqnwt. fnpng wl oqwfp, wtqtp fwy-fwfp, wtqtpwuf:*

Λιμενάρχης - ου (ὁ) comandante del porto. *Pwuwfwhqwuwpnh hpwdnnqtp' qlwuytpgwuh. kqlpwh ytpbtwoq, kqlpwhwu fnpqtpwb hpbpt, kqlpwh Pwqlpq:*

Λιμεναρχία (ἡ) la carica del comandante del porto. *Pwuwfwhqwuwpnh qlwuytpgwu pqlwqp' qlwuytpgwu pqlwqtu qwuwpbpq. kqlpwh ytpbtwoq oqwfkqtp, kqlpwh hpwdnnqtpq:*

Λιμενήρης - εος (ὁ, ἡ) che ha un buon porto. *wqtkq Pwuwfwhqwuwpnh uwhqoq. fuwqbpwuqtp' kpt kqlpwhwu oqwh:*

Λιμενίζω. M. ίσω. trovarsi nel porto. *Pwuwfwhqwuwpnh gwhwuhp. kqlpwhwu qwuwpbpwuh:*

Λιμένιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λιμήν.*

Λιμένιος - α - ον. che concerne o si trova nel porto. *Pwuwfwhqwuwpnh qlwuytpgwuhtpwl fwuf Pwuwfwhqwuwpnh dtp gwhwuoq. kqlpwhwu fnpkp kwpgwl kqlpwhwu qwuwpbpwuh:*

Λιμενίσκιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*

Λιμενίσκος (ὁ) = *Λιμένιον.*

Λιμενοεσθὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di porto. *Pwuwfwhqwuwpnh kkwuqp. kqlpwh qlkqlpbpt:*

Λιμενοποιία (ἡ) costruzione d'un porto. *Pwuwfwhqwuwpnh dp qlpbpqtp. qtpt kqlpwh kwpgwlp' qlwuytpgwuh kpbpt:*

Λιμενορμίτης - ου (ὁ) che si trova o si trattiene nel porto. *Pwuwfwhqwuwpnh gwhwuoq fwuf kpbpqtpog. kqlpwhwu qwuwpbpwuh kwpgwl kqlpwh:*

Λιμενοσκόπος (ὁ, ἡ) inspettore del porto. *Pwuwfwhqwuwpnh dkpwkpbgwu' wbowuq kqlpwh fwuqwuqlpgp' dtpbpwuh' kpoqlkpbpt:*

Λιμενοφυλακία (ἡ) la carica del guardiano del porto. *Pwuwfwhqwuwpnh qwhwuqwu-hpn qwjwobwuwuqwuwbnipnu. kqlpwh qtp-kpbpt fwhoqwuqtu:*

Λιμενοφύλαξ - ακος (ὁ) guardiano, custode del porto. *Pwuwfwhqwuwpnh qwhwuqwuh. kqlpwh qtpbpbpt:*

Λιμήν - ένος (ὁ) porto. 2. (*μτφρ.*) asilo, *Pwuwfwhqwuwp.* 2. *wqqwuuwuwbnipnuh, a qwuwpbpkqlwu wwq. kqlpwh.* 2. *fpbnq, qt-qlpbwuh kkp:*

Λιμηρὸς - ὰ - όν. affamato, famelico. *wbofbpt, wwdwjwuwt. wwf:*

Λιμνάζω. M. άσω. esser stagnante, covare, stagnare. *Lwbnwl, wdlwpt wlwl (fnt) kpt olwt, krtkpbpt (wwljpgp):*

Λιμναῖος - α - ον. stagnante, di stagno. *gwuqbgkwl, lpbp qwuwfwhbwuh. krtkpbpt (—), kpt olwt, kpolp qwtpt:*

Λιμνασία (ἡ) stagnamento. *Lwbnwlgp, wdlwpt wlwlgp (lwuqbpwuh). krtkpbpt (wwljpgp), kpt olwt:*

Λίμνη (ἡ) stagno, palude, acqua morta, lagume, marese, restagno. *lpbt, bnwdwh lwup, wqwbkp, twdjbt. kpolp, krtkpbpt wwn, qwuwfwhbwuh wwn, dkpbpq, wwljpu qjljpbpt:*

Λιμνήτης - ου (ὁ) *καὶ Λιμνῆτις - ιδος* (ἡ)= *Λιμναῖος.*

Λιμνίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λίμνη.*

Λιμνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di stagno. *lpbp kkwuqp. kpolp qlkqlpbpt:*

Λιμνοθάλασσα - ης (ἡ) laguna, stagno pieno di acque marine (*Λατ.* aestuarium). *bnqbp lwuptp kkwuqwuh lpbt, bnwdwh, wqbp lwuptp lpbt. qhtnpq wwjwu kpt kwuqtpbp kpolp. Pwuqlpu wwn kpolp:*

Λιμνουργὸς (ὁ, ἡ) che si raggira ne' laghi, negli stagni, pescatore. *Lwbnwl dtwuj qwuqlwuq, dkpbnwu. kpolpkwuqtp kqlp-nkp' fotqnpp, qwuqlpgp:*

Λιμνοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) nato ne' laghi, ne' paludi. *lpbt dp tkwbkpbp bnwdwh. qwjtp, wwljpu qwuqlpgpwu fotqnpp' hwuj olwt:*

Λιμνοχαρὴς (ὁ, ἡ) che si diletta di viver ne' laghi, ne' paludi. *lpbt tkwbkpbp dp kkwuqp' wqwbkp uwtpq' wbowbpq. kpolp wwljpu qwuqlpgpwu fwuqbwbwf kwuqtpwb hojqlwbwh, kpolp hwuj kwpgwl:*

Λιμνόω - ῶ M. ώσω. formar uno stagno, un lago. *lpbt dp lpbnp. qtpt kpolp kwpgwl. kpolp krtkpbpt:*

Λιμνώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Λιμνοειδής.*

Λιμοδοξία - ας (ἡ) ambizione, broglio, bucheramento, desio d' onore. *fwuuw-*

Digitized by Google

սիրասիրութիւն, փառք՝ պատիւ խնդրելը, փառասիրելը ըլլալը. հոգերի, խղճմտալ ըրլալը, խիղճդ արգասիս։

Λιμοθνής - ήτος (ὁ, ἡ) morto di fame. մեռած-մարդիկ մեռած. սովալլուկ կորստական։

Λιμοκίμβιξ - ικος (ὁ, ἡ) che si fà morir di fame per avarizia. ագահասիրտներէն ինչը գինը մեռցնող. խիստխիստ ագահներէն ան պատահական, սովալլուկ կորստական։

Λιμοκόλαξ - ακος (ὁ, ἡ) parassito. պատառասպարտ. հոգերս ծնողաս, գալավոտ։

Λιμοκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. far morire o morir di fame. մեռած-մարդիկ մեռցնել կամ մեռնիլ. սովալլուկ կորստական խոթոթ խօսիլ։

Λιμοκτονία (ἡ) morte cagionata di fame. 2. fame estrema. մեռած-մարդիկ պատճառած մահ. 2. յետին՝ չափէ դուրս քաղց. սովալլուկ ելլերէն վերջ կորստի. 2. ան գերեզմ սովալլուկ։

Λιμοκτόνος (ὁ, ἡ) che fà o si fà morir di fame. ինչը կամ ուրիշը մեռած-մարդիկ մեռցնող. գինդիկին խոթոթ սխալին սովալլուկ կորստական։

Λιμός (ὁ) fame. մեռած-մարդիկ, քաղց. սովալլուկ։

Λιμοφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona la fame. մեռած-մարդիկ՝ քաղց պատճառող. սովալլուկ ընդերքին։

Λιμπάνω. Μ. λείψω. σπν. ἀντὶ Λείπω.

Λιμώδης - εος (ὁ, ἡ) famelico. մեռած-մարդիկ մեռնող. սովալլուկ կորստական։

Λιμώσσω (ττω). *Μ.* ώξω. cascar dalla fame, aver gran fame, morir di fame. խիստ մեռած-մարդիկ, մեռած-մարդիկ չարչարկիլ՝ տաղտալիլ մեռնիլ. գիդ սովալլուկ, սովալլուկ պատճառ՝ կորստական։

Λινάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Λίνον.

Λίνεος - α - ον καὶ *Λίνεος - ους, έη - ῆ, εον - οῦν.* fatto di lino. վէճ՝ կտաւէ շինուած, վէճայ. գերձենական։

Λινεύς - έως (ὁ) pescatore a rete. ուռկանով ձուկ բռնող. ազ իւր պատէն ավլուչան։

Λινεύω. Μ. εύσω. pescare colla rete. ուռկանով ցանցով ձուկ բռնել. ազ իւր պատէն ձողմոխ։

Λινίσκος (ὁ) = *Λινάριον.* spago, funicello. ասասան. պիճ։

Λινόδεσμος (ὁ) corda di lino. վէճ չուան. գերձենական կոպէլը իվ։

Λινόδεσμος καὶ

Λινόδετος (ὁ, ἡ) legato con una corda di lino. վէճայ չուանով կապուած. գերձենական իվ իւր պատէն։

Λινόδρυς - υος (ὁ) calamandrea (*Λατ.* trissago). լերդախառն. գերձենական պատէն խոթոթ։

Λινόζωστις - ιος (ἡ) mercorella (erba). բժշկական խառ մէն է, կմշարուկ. խոպան ձիաչխնին։

Λίνον (τὸ) lino. 2. corda o tela di lino. 3. rete. 4. ogni cosa fatta di lino. վառչ, կտաւ. 2. վէճայ չուան կամ լարէ. 3. ուռկան, ցանց. 4. վէճ շինուած ամէն բան. գերձեն. 2. գերձենական իվ խոթոթ պատէն. 3. ազ (պատէի իվն). 4. գերձենական խոճա հար պէր նեղէ։

Λινόπεπλος (ὁ, ἡ) vestito di lino. վէճազգէն՝ կտաւազգէն հագուստ. գերձեն ձեվիվել, բռատաբը՝ խոպոտը գերձենական։

Λινοποιὸς (ὁ, ἡ) chi acconcia il lino. կտաւ՝ վառչ գործող՝ չինող. գերձեն իւլերին՝ խոճան։

Λινοπόρος (ὁ, ἡ) che empie, gonfia le vele del vascello. նաւին առագաստները լեցնող՝ ուռեցնող. ձեվիվն նաւ գերձենական պօտատան ելլերէն (*Աւրա*)։

Λινόπτερος καὶ *Λινοπτέρυξ - υγος* (ὁ, ἡ) che ha le ale di lino cioè le vele. կտաւէ թևեր այսինքն առագաստ ունեցող. գերձենական գոնատրը նոյն հեվիվելերէն ելլող։

Λίνος (ὁ) specie di ode lugubre inventata dal poeta Lino. Ղինոս բանաստեղծէն հնարուած կերգ մը տղերգական տաղ. Լինոս լուերին գեղգ ելանոյ պէր նեվ հեվիվլ ղալիլ։

Λινόσπερμον (τὸ) seme di lino. կտաւի ունգ. գերձեն խոճոնա։

Λινοστολέω - ῶ. Μ. ήσω. vestirsi di lino, portar abiti di lino. վէճազգէն հագուիլ, կտաւէ հագուստ ունենալ. գերձենական բռատալը՝ խոպոտը ձեվիվել։

Λινοστολία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λινόστολος (ὁ, ἡ) vestito di lino, che porta abiti di lino. կտաւեզգէն հագուստ, վէճ հագուստ ունեցող. գերձենական բռատալը՝ խոպոտը ձեվիվել։

Λινόστρόφος (ὁ, ἡ) chi fila, torce il lino. (παροξ.) 2. fatto di lino filato. (προπαροξ.) կտաւ մանող՝ ոլերող. 2. մանած կտաւէ շինուած. գերձեն ելլերին՝ պատկեր. 2. ելլերէվիլ գերձենական խոճելը։

Λινοτόμος (ὁ, ἡ) che taglia la corda di lino. վէճ չուանը կտրող. գերձենական խոճելը իվի գործ։

Λινουργεῖον (τὸ) bottega di drappi di lino. կտաւ գործող խանութ, վէճեզգէն կրպակ. գերձեն պէվիլ պատրաստական պիտոյան, գերձեն պէվիլ պիտոյանը։

Λινουργέω - ῶ. Μ. ήσω. lavorar il lino. կտաւ գործել. գերձեն իւլեներ։

Λινουργία (ἡ) l' azione di lavorare il lino. կտաւ գործելը. գերձեն իւլեվիլ։

Λινουργὸς (ὁ, ἡ) lavoratore del lino. կտաւ գործող. գերձեն իւլեղին. (οὐσ.) fanello (sorta d' uccello). անուշ ձայնով թռչուն մը. գերձեն ֆռլու։

Λινοχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) vestito della tonica di lino. կտաւէ պատմուճանան հագուստ. գերձենական ֆռֆռան ելլերին։

Λινόω - ῶ. Μ. ώσω. legare colla corda di lino. վէճայ չուանով կապել. գերձենական իվ իւր պատէն։

Λίνωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λίπα, ἐπίῤ. col grasso, colla sugna, ճարպով. իւ. ևուլը իւր։

Λιπάζω. Μ. άσω. καὶ

Λιπαίνω. Μ. ανῶ. ingrassare. պարարել, գիրցընել. գերձելիվել, իւլընծիմ։

Λιπαρέω - ῶ. Μ. ήσω. persistere, perseverare. 2. (μὲ αἰτ.) pregare instantemente. յարատևել, յարատևութ. 2. ա-

Digitized by Google

ωνδης φωτοβόλος ωραιότης. φωτολαμπής λαμπρός, γαληνός λαμπρός. 2. φωτεινός λαμπρός ἥλιος. Λιπαρής - έος (ὁ, ἡ) = Λιπαρός.

Λιπαρόθρονος (ὁ, ἡ) che ha un trono risplendente, brillante. φωτεινὸν σθένος ἀνάκτορος. βασιλεὺς φωτεινὸς ἐπὶ θρόνου λάμπων.

Λιπαρόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi brillanti. φωτεινὸν ὀφθαλμοῦ φέγγος ἔχων.

Λιπαρὸς - ὰ - όν. grasso, sugnoso. 2. unto. 3. brillante, splendido. 4. ricco. 5. bello. παχύς, πιότατος. 2. οἰνώδης (κρασί). 3. φωτεινός. 4. ἔνδοξος. 5. ωραῖος. Ἰὼ λιπαρὲς, ἀνθηρὰ. 2. λιπαρὸν ἔλαιον, λιπαρὸν ὑγρόν. 3. φαεινός. 4. ἐλεύθερος. 5. ἱλαρός.

Λιπαρότης (ἡ) grassezza, splendidezza ecc. πιότης, φωτεινότης, λαμπρότης καὶ τιμή. ἀνθηρότης, φαεινότης ἢ τιμή.

Λιπαρόχροος - ους καὶ Λιπαρόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha un color vivo, brillante, risplendente. φωτεινὸν χρῶς ἔχων. φαεινόχρους.

Λιπαρῶς, ἐπίρ. con perseveranza, instantemente. ἐπιμόνως, σπουδαίως. φωτεινῶς ἢ λαμπρῶς, ἱλαρῶς.

Λιπαω - ῶ. M. . . . .; esser grasso. πιαίνομαι· λιπαρὸς γίνομαι. ἀνθῶ· ἐλαίου εἰμί.

Λιπερνής - έος (ὁ, ἡ) καὶ Λιπερνης - ήτος (ὁ) καὶ

Λιπερνήτης - ου (ὁ) povero, mendico. πένης, πτωχός. ἀπόρου, πτωχικός.

Λιπεσήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) (λείπω, ἀνήρ.) femmina, che abbandonò il suo marito, adultera. ἐρήμη ἀνδρὸς ἡ χήρα, ἀνδρὸς ἐρήμη. ἀπολείπουσα τὸν ἄνδρα, ἀνάνδρος.

Λιποβλέφαρος (ὁ, ἡ) privo di occhi, cieco. μὴ ἔχων βλέφαρα, ἄμμορος βλεφάρων, τυφλός.

Λιπόγλωσσος (ὁ, ἡ) privo di lingua. μὴ ἔχων γλῶσσαν. ἄλαλος ἐκ γενετῆς, ἄφωνος.

Λιπόθριξ - τριχος (ὁ, ἡ) privo di capelli, calvo. μὴ ἔχων θρίχας, ἀθρίξ. ἀπόκομος, φαλακρός.

Λιπομήτωρ ορος (ὁ, ἡ) che abbandonò la sua madre. 2. abbandonato dalla sua madre. μητρὸς βίᾳ πεσὼν ἀφανής. 2. ὑπὸ μητρὸς ἀφανισθείς. ἀποπεσὼν βίᾳ τῆς μητρός. 2. ἀποπεσὼν βίᾳ τῆς μητρός.

Λιπόπατρις - ιδος (ὁ, ἡ) che abbandonò la sua patria. ἑκουσίως βίᾳ πεσὼν ἀφανής. ἐκπεπτωκὼς βίᾳ τῆς πατρίδος.

Λίπος - ους (τὸ) grasso, sugna, lardo. 2. grassezza. πάχος. 2. πιότης, ἁδρότης. ἐν ἐλαίῳ. 2. ἀνθηρότης, ἐλαιότης.

Λιποσαρκέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ ἢ Γίνομαι — Λιποσαρκής - έος (ὁ, ἡ) καὶ Λιπόσαρκος (ὁ, ἡ) macilento, magro. ἀραιόσαρκος, ἰσχνὸς · ἀραιός, ἰσχνός, ἰσχρός.

Λιποτακτέω, καὶ Λιποτάκτης - ου (ὁ) = Λειποτακτέω. κτλ.

Λιποτριχής - έος καὶ Λιπότριχος (ὁ, ἡ) = Λιπόθριξ.

Λίπουρος (ὁ, ἡ) = Λειπουρος.

Λίπτω καὶ (μσ.) Λίπτομαι. M. λίψω - ομαι. desiderare, bramare. ἐπιθυμητής, ἐρασμιάζω, ἐρασμιώδης, ἐρασμιάζω.

Λίσπος - η - ον. liscio, piano, lustrato. ἴσιος, λεῖος, λειαντός, λειαντικός · λεῖος, λειαντός, λειαντικός. ἴσιος, λεῖος.

Λίσσομαι. M. λίσομαι. supplicare, pregare. παρακαλῶ, δεήσομαι, παρακαλῶ. ἱκετεύω, παρακαλῶ, ἱκετεύω.

Λισσὸς - η - όν. × ἀντὶ Λεῖος. (ὅθ. τὸ Γαλλ. lisse.)

Λιστραίνω. M. ανῶ. καὶ

Λιστρεύω. M. εύσω. aprir delle fosse intorno alle radici degli alberi colla zappa. ῥιζικῶς ἀνασκάπτω περιφερῶς τὰς ῥίζας τῶν δένδρων· ἐκ νέου ἀνασκάπτω περιφερῶς τὰς ῥίζας τῶν δένδρων.

Λίστριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λίστρον (τὸ) zappa, marrone, mazzeranga, vanga, badile. σκαφεῖον, φυτικόν, ῥιζικόν, ξυστικόν · σκαφεῖον, φυτικόν, ῥιζικόν, ξυστικόν.

Λιστρόω-ῶ. M. ώσω. applanare, lisciare, lustrare. ἰσοβαθῶ, λειαντικῶς ἐπεξεργάζομαι, λειαντικῶς · ἰσοβαθῶ, λειαντικῶς ἐπεξεργάζομαι.

Λιτάζομαι. M. άσομαι. supplicare, pregare. παρακαλῶ, προσεύχομαι, δεήσομαι, ἱκετεύω. ῥιζικῶς · παρακαλῶ, ἱκετεύω.

Λιταίνω. M. ανῶ. = τῷ προηγ.

Λιτανεία (ἡ) preghiera, supplicazione, litanie. προσευχή, δέησις, παράκλησις. προσευχή, δέησις, παράκλησις.

Λιτανευτικὸς - ή - όν. supplicatorio. παρακλητικός, δεητικός. ῥιζικῶς · παρακλητικός, δεητικός.

Λιτανεύω. M. εύσω. supplicare. παρακαλῶ, προσεύχομαι. ἱκετεύω, παρακαλῶ. ἱκετεύω, παρακαλῶ.

Λίτανος - η - ον. supplice, supplichevole. παρακλητικός, προσευκτικός. ἱκετικός, παρακλητικός. ἱκετικός, παρακλητικός.

Λιτή (ἡ) supplicazione. παράκλησις, δέησις, προσευχή. ῥιζικῶς · παράκλησις, δέησις, προσευχή.

Λίτον (τὸ) panno lino leggiero. βαμβακερὸν ὑφαντὸν · ὑφαντὸν βαμβακερόν.

Λιτὸς - ή - όν. semplice. 2. frugale. ἁπλοῦς, ἀκατασκεύαστος. 2. ἰσχνός, ἀσκητικός. ἁπλοῦς, ἀκατασκεύαστος. 2. ἰσχνός, ἀσκητικός.

Λιτότης - ητος (ἡ) frugalità. ἰσχνοδιαίτησις, ἀσκητικότης. ἰσχνοδιαίτησις, ἀσκητικότης.

Λιτουργέω καὶ Λιτούργημα (τὸ) = Ῥαδιουργέω κτλ.

Λιτουργὸς (ὁ, ἡ) malfattore. κακοποιός. κακοποιός.

Λιτοφαγία (ἡ) frugalità ne' cibi. 2. cibo frugale. ἰσχνοδιαίτησις (ἐν ἐκφαγίαις). 2. ἀσκητικὴ ἐκφαγία. ἰσχνοδιαίτησις ἐν βρώσει. 2. ἀσκητικὴ βρῶσις.

Λίτρα (ἡ) libbra (peso di dodici oncie, ossia dramme 96). 2. libra (segno celeste). λίτρα (12 οὐγγιὰ ἴσον 96 δράμια). 2. ζυγός (ζωδιακὸν ἀστερισμὸς ἐν

ε). ϕωκῆ, լիպք (12 մեծ խոտ 96 փերհար). 2. փղան պոռնիա։

Λιτροσκόπος (ὁ, ἡ) banchiere. սեղանատոր. տոքի։

Λιχαζω. M. άσω. desiderare ardentemente. ասատիկ բաղձալ, խիստ փափաքիլ. ինքսի տրտնկիլ։

Λιχανὸς (ὁ) indice (il secondo dito della mano). ցուցամատն. լկհատիկ պարմանը, ասլվանի պարմանը։

Λιχας - άδος (ἡ) rupe. 2. lo spazio fra l'indice e 'l pollice, minor palmo. պոքիկ. 2. քիլ. ֆայ. 2. մերկ (պալ խարմանը սահանման ասլվանի խարմանը սահանադաշտ օլն հաղի)։

Λιχμάζω. M. άσω, καὶ Λιχμαίνω. M. ανῶ, καὶ

Λιχμάω - ῶ καὶ (μσ. ῶ καὶ εὐχρηστότ.) Λιχμάομαι - ῶμαι. M. ήσω - ομαι. leccare. լզել. խալտել, լիխկել։

Λιχμήρης - εος (ὁ, ἡ) colui che colla lingua lecca le sue labbra, ghiottone. լեզուավ պրկուհիներբը լզող, լեզուլզաող, պրկաժամոլ. փխի իւի փոսփոլորբը խալտան, խալտան, լիլ պոլոլ, սա ինօլլի։

Λιχνεία (ἡ) golosità, ghiottornia. պրկամոլութիւն. սա ինօլլի-ի, լիլ պոլոլլբի։

Λίχνευμα (τὸ) manicaretto (Γαλλ. friandise). հաճոյքը, անուշեղէնք. կերք։

Λιχνεύω. M. εύσω. mangiar avidamente. անյագ ուտել. արագ իւի՝ սա ինօլլի-ի իւի խմել. 2. (μσ.) esser goloso, ghiottone. պրկասէ՝ պրկամոլ ըլլալ. լիլ պոլոլ՝ սա ինօլլի օլմի։

Λίχνος - η ῆ ος - ον. goloso, ghiottone, ingordo. պրկամոլ, պրկասէ. լիլ պոլոլ, պոլոլվէր. — Λίχνως, ἐπίῤ.

Λιχνοφιλάργυρος (ὁ, ἡ) ghiottone e avaro. պրկասէ ու ագահ. լիլ պոլոլ վի ֆիկռ-ի։

Λίψ - λιβὸς (ὁ) agherbino, affrico, libeccio, garbino. լիբա, ափրիկեան՝ արեւմտեան հարաւ. ֆարա իրլ, պոիը լ.ոս։

Λίψ - λιβὸς (ἡ) desiderio, brama. բաղձանք, փափաք, ախորժակ. արագ, իւիի։

Λιψουρία (ἡ) voglia, desiderio di pisciare. ջրվաֆելու կամք՝ գրգիռ. իլհիկի՝ ֆեռհվէլու ֆիկռ օլն խոիի։

Λόβιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λοβὸς (ὁ) siliqua, baccello. պաճուճ, պատիճ (ընդոց). ֆոպոճ (փռլանքն՝ ֆասուկանքն վի ասյէ պոնլոս պինվէլէրբն)։

Λογάδην, ἐπίῤ. a scelta. 2. in frotte. ընտրելով, գասուելով. 2. գումագումից, խմբովին. միշնիկ. 2. ոխրս իւի։

Λογαοιδικὸς - ὴ - όν. che partecipa e della prosa e del verso. արձակ չարագրութենով ու առաձասրով խառն եղող. փեռճի հաւասր վի պիտիկ ֆիդրէդ օլն. (Μέτρον — τὸ ἀναπαιστικὸν τὸ Ἀρχιλόχιον. π. χ. pauperiem sine dote qua ero (Herm. Elem. metr. σ. 365. κτ.)

Λογαριάζω. M. άσω. νλγ. ἀντὶ Λογίζομαι.

Λογαριασμὸς (ὁ) νλγ. ἀντὶ Λογισμός.

Λογαριαστὴς - οῦ (ὁ) νλγ. ἀντὶ Λογιστής.

Λογάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Λόγος.

Λογὰς - άδος (ἡ, ἡ) scelto, eletto. ընտրուած. միլիքի, խոյիլենիլ։

Λογάω - ῶ. (X. M.) aver voglia di parlare (Λατ. dicturio). խօսելու կամք՝ ախորժակ ունենալ. լեզուդ նիմիք խոփնի՝ իլլա-ին օլմի։

Λογεῖον (τὸ) pulpito. 2. (Γρφ.) razionale (uno degli ornamenti misteriosi del petto del sommo sacerdote dell'antica legge). ամբիոն. 2. առեսակ գասաուածոց (խորհրդական զարգարուն մէկը զոր հին օրէնքին քահանայապետը կուրծքին վրայ կըդնէր). փռիթր, փեռթ. 2. խոխ նօմո փեվրիթիր խոխոմ գոլըլորբն իեօփալերինին խալերլերինի ֆռնալան ալը նիվ սերբի պիչկ։

Λογεὺς - έως (ὁ) oratore. առեղծաբան. խիլի փիլոմ, փոխիչիլիմ։

Λογία (ἡ) (Γρφ.) colletta pei poveri. աղքատներու համար ժողովուած ադրմուիթիւն. ֆոփորիլեր իլլի իոխլանան ապոփա։

Λογίατρος (ὁ) medico in parole e non in fatti. խօսքով միայն բժիշկ եւ ոչ գործքով, անուանը բժիշկ եղած բայց ինքը բժշկութեան արհեստին գիտակ չիզող. ինօտի հիւթիմ, խոփ հիւթիմ լոխն փիհոսոֆ իլլի նորվէյիչ ալիհմ օլմայ։

Λογίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Λόγος.

Λογιεὺς - έως (ὁ) = Λογεύς.

Λογίζομαι. M. ίσομαι. contare, calcolare. 2. pensare, riflettere, considerare. 3. stimare, opinare. հաշուել, ֆանուել. 2. մտածել, խորհիլ. 3. կարծել. հիսապ ընել, ալյմաֆ. 2. պէլիհոխ, ինֆֆիխոիսր՝ փելհոպա նիմիք. 3. էլյոյ՝ գոնն նիմիք։

Λογικεύομαι. M. εύσομαι. (νλγ.) ragionare secondo le regole della logica, raziocinare. ըստ արամաբանութեան կանոնաց գասել, արամաբանել. իւլի հաղիբի փանալարբը փոխիչինի էլյոյ նիմիք՝ պոլոֆ։

Λογικὸς - ὴ - όν. ragionevole. 2. che ha la loquela, che può parlare o pensare. 3. eloquente. 4. dotto, logico. 5. prosaico. բանական. 2. խօսիլ կամ մտածել՝ խոսալ կրցող. 3. լեզուասէն. 4. գիտուն, արամաբան. 5. արձակ չարագրութեան յարմար. նոթէբի. 2. սերչկնիչիբ, փելհոպա խոխոիչիբ. 3. փեւրադ. 4. ոսիլ, ֆհլի իլլի հաղիբի. 5. փեռճի հաղասրի գիտասր։ Λογικὴ (ἡ) logica, l'arte di ragionare, di pensare, di disputare, dialettica. արամաբանութիւն, ճառելու՝ խորհելու՝ վիճելու արհեստը. իւլի հաղիբի, փեւրճ՝ փելհոպա ու առասրով խառն եղող. Λογικὸν (τὸ) la facoltà di raziocinare, di pensare, ragione. արամաբանելու կարողութիւն, խորհրդական կարողութիւն, բան. ֆահվիների էլյոյնիկ՝ ինօվերլիկ, իորթ, ֆիւզ, հոգի։

Λογικῶς, ἐπίῤ. ragionevolmente, con ragione. 2. secondo le regole della logica. բանականութենով. 2. ըստ կանոնաց արամաբանութեան. իորթ իւի. 2. իւլի հաղիբի փանալարբը փոխիչինի։

Λόγιμος - η - ον. memorabile, celebre, illustre. յիշատակաց արժանի, երեւելի,

Digitized by Google

հշտասար. վերի լուհատիպ, գլխատ, գիտուն։

Λόγιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λόγος.* (*συνήθ.*) oracolo. պատգամ (*աստուածամարին*). սիրի, սիրին վերին։

Λόγιος - α - ον. dotto, erudito. 2 memorabile. 3. prudente, logico. գիտուն, հմուտ, բանիբուն, ներհուն, գիտնական. 2. յիշատակից արժանի. 3. խոհեմ, արժանաբան. սիրի, օգտահաս, պիտի. 2. վերի լուհատիպ, տեղեկնելիճի. 3. գուշահատ, նրվի ինի հանիքի։

Λογιότης (ἡ) eloquenza. պերճաբանութիւն, ճոխաբանութիւն. գիտնականութիւն, գիտնականի, գիտնականի։

Λόγισμα (τὸ) conto. հաշիւ, համար. հատ։

Λογισμὸς (ὁ) conto, calcolo. 2. ragionamento, riflessione. 3. intelligenza, giudizio, sillogismo. հաշիւ, համար. 2. տրամաբանութիւն մտաց, խոհական. 3. իմացութիւն, գաղափար, հասկացողութիւն. հիտող. 2. իշյաս, տեղ ինի գիր նեանի գտնիսը, խիճիտիսիր. 3. անդրէլ, գտնիլ, գիտի։

Λογιστεύω. M. εὐσω. supputare, calcolare. հաշուիլ. հիտող նիմիր։

Λογιστήριον (τὸ) curia de' logisti ove s'osservavano i conti dello stato. 2. scuola ove s'impara l'aritmetica. 3. luogo ove si faceva la rivista, ed il pagamento de' soldati. 4. luogo, ove si disputava delle questioni filosofiche. Տեղութիւն հաշիւներու նայելու համար ժողովոց մարդոց ատեանը. 2. Բանաբանութիւն սորվելու գպրոց. 3. զորքերը պէտք անցընելու ատեղ ատենները տալու տեղ. 4. իմաստասիրական խնդիրներու վրայ վիճելու տեղ. Տիեզերքին հաստատուբեան պատճառ ինչ օրէնքերին գիտնը. 2. բանիս կարգերին գիտնիլ. 3. աստղերուն կացութեան կիրքերուն վրայ տրբերութեանը վերջնին հատուկ. 4. իրի հիւանդին գտնիր հրելու ատեղ. Տիեզերքին հաստատուբեան պատճառ ինչ օրէնքերին գիտնիլ. 2. բանիս կարգերին գիտնիլ. 3. աստղերուն կացութեան

Λογοκλοπεία (ἡ) plagio. *բանագողութիւն, ուրիշին խօսքերը՝ անոնք գողնալով իրեն սեփականելը.* տեր գ-նկլեցէրին խնդ-լերիներին վր խօսք՝ հնչեցէր՝ սեօյկեցէլեր ըլլէք ինձոտնին նմին:

Λογομανέω - ῶ. *M. ήσω.* aver gran trasporto alla letteratura. *գրագիտութեան՝ գաղութեան՝ բանասիրական հմտութեան խիստ բերմունք ունենալ.* օֆօսլըլըգը՝ հալիմին վրայի գըտէը օլմէ՝ հավէս կ-նէ-գէ:

Λογομαχέω - ῶ. *M. ήσω.* disputare. *հակառակիլ, վիճաբանիլ.* գ-նդոպրէլի նմին:

Λογομαχία (ἡ) disputa, contesa di parole. *պայքար, բանակռիւ, հակառակութիւն, վիճաբանութիւն.* գ-նդոպրէլի, նէը:

Λογομάχος (ὁ, ἡ) disputatore, beccalite, litigioso. (*Γαλλ.* chicaneur). *հակառակող, կռիւ սիրող, կռւասէր.* գ-նդոպրէլի խոխն, նէը՝ սեվին, գավլաճը:

Λογόμιμος (ὁ) contraffacitore delle parole, della pronunzia, del parlare altrui. *ուրիշին խօսքերուն՝ արտասանութեան՝ խօսելուն եղանակին իրենին նըմանցնող.* սեր-րէն ուր-լէրինի՝ ինչ-ջոտնը-նա՝ սեօյկեցէրին խոչլէնա վեհոփ-ինիֆին այրուրան, խոփլէսէ:

Λογοποιέω - ῶ. *M. ήσω.* inventare e divulgare delle favole, delle false notizie. *առասպելներ՝ առասպելական լուրեր հնարել ու հրապարակել.* ֆապլըլար՝ խա-լըն հավոփլեր էդէորմէ վի լավ նմին:

Λογοποίημα (τὸ) favola, narrazione finta. *առասպել, սուտ պատմութիւն.* ֆապլ, ապլը խօ նոփլէնը:

Λογοποιητική (ἡ) (ἐννοι. τέχνη). l' arte di inventar delle favole, de'racconti finti. *առասպելներ՝ սուտ պատմութիւններ հնարելու արհեստը.* ֆապլըլար՝ ապլը խօ՝ խոխ րէվայիէլեր պալըտ կ-նէ նմին սենաըը:

Λογοποιία (ἡ) invenzione favolosa, menzogna. *առասպելական՝ սուտ մտածում գիւտ, առասպելութիւն.* խոխ՝ սայսըզլըգ՝ ապլը խօ կ-նէ՝ պալըտ, խալնէլէէ:

Λογοποϊκὸς - η - όν. appartenente all' inventore delle favole. *առասպելներ հնարողի պատկանած.* ֆապլըլար կ-նէ խոխին գ-նիկալէ:

Λογοποιὸς (ὁ, ἡ) scrittore in prosa. 2. (*ἰδιωτ.*) istorico. 3. inventore di menzogne, di favole, che sparge delle notizie false. *արձակ բան լարագրող.* 2. պատմագիր. 3. *առասպելներ՝ առասպելներ չինող՝ հնարող, սուտ լուրեր հրապարակող.* գ-նդոպրէլի՝ ֆապլը՝ խնդ խոխն. 2. եհկի խնդրէլի. 3. խալնէլը՝ ֆապլըլեր օրնայ էդէորմէ, խալն հավոփլեր լավ խոխն:

Λογοπραγέω - ῶ. *M. ήσω.* domandar o tener conto. *հմտար պահանջել կամ հարցնել, հաշուել.* հնաղ խոխմէ խոխօդ կ-գէորմէ, հնաղ կ-գէորմէ. 2. = *Λογοποιέω.*

Λογοπράτης καὶ

Λογοπώλης - ου (ὁ) avvocato, causidico. 2. (*ἐκκλησ.*) colui che ha venduto il Verbo di Dio, (Giuda). *փաստաբան, գաղի կառագործ.* 2. գ-նանն Աստուծոյ ծախօղ (Յուդա). վեհվէլ-ը գավլ. 2. խոխ-ալնը ապըն (Յուդա):

Λόγος (ὁ) parola. 2. discorso. 3. fama, riputazione. 4. dialogo, colloquio. 5. sentenza, proverbio. 6. favola, narrazione finta. 7. istoria. 8. prosa, favellare, sciolto. 9. conto, calcolo. 10. apologia. 11. libro de' conti. 12. ragione. 13. analogia. 14 raziocinazione, argomentazione, riflessione. 15. causa, argomento. 16. Verbo di Dio. *բառ.* 2. *խօսք, ըրտյց, բան.* 3. *համբաւ, վարկաւ, յարգ.* 4. *խօսակցութիւն, հաճոյախօսութիւն.* 5. *վճռական խօսք, առակ.* 6. *առասպել, չինծու պատմութիւն.* 7. *պատմութիւն, անցած գացած բաներու յիշատակ.* 8. *արձակ բան, չարտգրութիւն.* 9. *հաշիւ, համար.* 10. *ջատագովութիւն.* 11. *հաշուեդիր.* 12. *բան, միտք.* 13. *համեմատութիւն (անալոգիան).* 14. *տրամախոհութիւն, մեծախոհութիւն, խոհուն.* 15. *պատճառ, փաստ.* 16. Բանն Աստուած, Բանն Աստուծոյ. լ-ոլըն. 2. սէօզ, սէօղկէ. 3. խիպար, նամ. 4. գ-պէալըգի, սէօյկէմ, համաճարկէ. 5. ֆիքիրլէը սէօզ, գ-նէլ. 6. համալ խոխմ՝ գ-նդի նոփլէնը. 7. րիվայէթ. 8. գէլոփ գ-նուսը, նէօր. 9. հիսապ. 10. մալիէթի խոհ, հիմայէ. 11. հիսապ գ-նդիրէթ. 12. ութ, իրտ-ֆ, ֆիլոսոֆ. 13. նման, գ-նատկէի (լուի հինգերորդ հոգևնոյ). 14. ֆըյա, ֆիլոր իւե գ-նալ, գ-նահատ, խիֆֆէ-նըր. 15. սեպէպ, խոպրի. 16. Խոսնալնը, քրիստոնէութիւն:

Λογοτρόπος (ὁ) sillogismo condizionale. *թեական հաւանաբանութիւն.* խիպոթէզ գ-նէլի:

Λογόφιλος (ὁ, ἡ) amator delle ciarle, garrulo. *չաղակրաւ, չատախօս.* լոֆ սեվէն, լըֆըշան:

Λογόω - ῶ. *M.* ώσω. (*Θλγ.*) render ragionevole. *բանական ընել.* նոիէթի նմին. (*μσ.*) divenir ragionevole. 2. diventar quasi simile al Verbo di Dio. *բանական ըլլալ.* 2. գ-նէթէ Բանին Աստուծոյ նմանիլ. նոիէթի օլմէ. 2. քրիստոնէութիւն պնդելը՝ սկսիլը. 2. *նիշան, սէգ.* հըլըալէը սոճա՝ սիվրէ-ի. 2. հըլըֆ:

Λογχήρης - εος (ὁ, ἡ) armato di lancia. *նիզակաւոր, տիպատր.* հըլըֆլը:

Λογχίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λόγχη.*

Λογχίτης - ου (ὁ) καὶ *Λογχίτις* - ιδος (ἡ) armato di lancia. 2. simile alla lancia. *տիպատր, նիզակաւոր.* 2. *տիպի՝ նիզակի նմման.* հըլըֆլը. 2. հըլըֆլը պնդէր:

Λογχοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una lancia. *նիզակ կրող, նիզակակիր.* հըլըֆ խալըմ:

Λόγωσις - εως (ἡ) (*Θλγ.*) l' essere quasi simile al Verbo di Dio. *գ-նէթէ Բանին Աստուծոյ նմանիլը.* քրիստոնէութիւն կ-նէ

Digitized by Google

οἰκτίζεσθαι· θρηνολογοῦσα αἰτιᾶται ἢ οἰκτίζεται· ποιητὴς ἐποποιὸς, τραγῳδός.

Λοιβεῖον (τὸ) vaso, che serviva alle libagioni. Նաւթրժանց՝ նախնեաց գոհերուն վրայ հեղանիւթներ թափելու յարմար անօթ. խոփ ըսնախօտ ֆօրպանները ասոնցո՛վ կ՚ուտեն անդրին խոշորին ասոնց նեռնելէ տեւօդիւ իւրեանց ֆօղ։

Λοιβή (ἡ) libagione. Նաւթրութիւն (նախնեաց գոհերուն վրայ հեղանիւթներ թափելը)· ներսի կիսմանց ասոնցմէ ֆօրպանները խոշորին ասոնց նեռնելէ տեւօդիւ ֆօղ։

Λοιγὸς (ὁ) rovina, pernizie, esterminio. ապրանուտ, կորուստ, եղծում. խորտ, նշդիբ, ֆայդ։

Λοιδορέω - ῶ. Μ. ήσω ingiuriare, oltraggiare, diffamare. անիքրանալ, նախատանք, հայհոյել, անունը տակի մը ընել· սիխիվնիտ, խօրշոֆ նիխտ, պիտնոմ նիտիւ, խօրշոֆ, նկուռ նիխտ։

Λοιδόρημα (τὸ) ingiuria di parole, rampogna (*Λατ.* convicium). Նախատինք, յանդիմանութիւն, չէխ· նախիր, սիխիմ։

Λοιδόρησις - εως (ἡ) καὶ *Λοιδορησμὸς* (ὁ) × *ἀντὶ*

Λοιδορία (ἡ) ingiuria, diffamazione, maldicenza, rampogna. Նախատինք, թշնամանք, չէխ, անուն կտրելը, չարախօսութիւն· սիխիմ, նախիր, ֆայդիբ, ազար, սոֆրիա։

Λοίδορος (ὁ, ἡ) maldicente, diffamatore, ingiuriatore. չարախօս, անուն կտրօղ, Նախատիչ· ֆայդիբ սեօղնիկին, որ էշտան, սիխիմնիտար։ — *δόρως, ἐπίῤῥ.*

Λοιμικὸς - ἡ - όν. pestilenziale, pestifero. մահառիթ, ջնատակար· նօլմ՛ նիխիրնի, գարտըլը, նօլմ՛հլու, ֆաֆի. — *ικῶς, ἐπίῤῥ.*

Λοιμὸς (ὁ) peste, contagio. ժանտախտ, տարափոխիկ սիտ. նահատրմամբ, նուաճան, պօռլըլը նահիրնիտ։

Λοιμοφόρος (ὁ, ἡ) mortifero, pestilenziale. մահարեր, մահառիթ· նօլմ՛ նիխիրնի, ֆաֆի։

Λοιμώδης - εος (ὁ, ἡ) contagioso, pestilenziale. տարափոխիկ, մահառիթ· պօռլըլը (նահիրնիտ), նօլմ՛հլու, ֆաֆի։

Λοιμώσσω (ττω). *Μ. ώξω.* aver la peste, esser appestato. ժանտախտ ունենալ, ժանտախտէ զարնուած ըլլալ· նահատրմեցը օլմէ, նահատրմեփման՝ նուաճուիլ վօրօշելու օլմէ։

Λοιπάζω. Μ. άσω. segnare nella lista il resto d'un debito. պարտքի մը մնացած մասը տետրակը անցընել· պօրճան պոխէնի՝ ֆայլն պօրճա՛ տեխիրիտի ֆայդ նիխտ· (πθ. ἡ μσ.) restar debitore di qualche somma, dover qualche residuo di debito (*Λατ.* reliquor.) տալիքին մէկ մասը վճարելէն ետեւ մնացած մասին պարտաւոր մնալ· պէր ազ փոխ պօրճա՛ ֆայլն, պօրճանան պէր հիսապնիկի վերտիտին ասնդրա ֆայլնէն պօրճը օլմէ։

Λοιπὰς - άδος (ἡ) residuo di debiti (*Λατ.* reliquum). պարտքին մնացածը, մնացած պարտք· պօրճան ֆասասրա, պոխի ֆայդ պօրճ։

Λοιπογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Λοιπάζω.*

Λοιπογραφία (ἡ) l'azione di scrivere nella lista il residuo d'un debito. պարտքի մը մնացածը տետրակը անցընելը, գրելը. ֆայդ պօրճա՛ տեխիրիտի ֆայդ նիխտ։

Λοιπὸς - ἡ - όν. restante, rimanente. մնացած· ֆայդիբ, պոխի ֆայդ։ *Λοιπὸν, ἐπίῤῥ.* del resto, (*Λατ.* ceterum, alioquin.) ֆոխ յաշտա պլուց, բայց ասկից, ֆոխ յետոյ· ամէն, լսիին, պոխը, սմանչա։

Λόκκος (ὁ) calvo. ֆնասէ· գաչ։

Λοξεύω. Μ. εύσω. = *Λοξόω.*

Λοξιὰς - άδος (ἡ) (*ἐνν. γραμμή*). l'eclittica. խաւարածիր, ծիր խաւարման· ֆարեր չիմի։

Λοξοβάμων - ονος καὶ

Λοξοβάτης - ου (ὁ) che cammina di traverso, obbliquamente. խաւարնակի քալօղ· խոտորի նիւրնակէ։

Λοξοβλεπτέω (πέω) - *ῶ. Μ. ήσω.* travedere. պլ ընդ պլայ անանձնել, թիւր նշմարել· չէլտակ ֆնօրհել, խանդաղ ֆնօրհել։

Λοξὸς - ἡ - όν. obbliquo, traverso. խաւարնակի, չէղ· նդէ, խոտորէ, պէտէ՛ *Λοξὰ, ἐπίῤῥ.* = *Λοξῶς.*

Λοξότης (ἡ) obbliquità, sghembo. խաւարնակութիւն, թիւրութիւն· խոտորէլիէ, պէտէրլէք։

Λοξόω - ῶ. Μ. ώσω. render obbliquo, traverso, sghembo. խաւարնակի՛ թիւր ընել, խոտորելնիտ։

Λοξῶς, ἐπίῤῥ. di traverso, obbliquamente. խաւարնակի· խոտորի, պէտէրը։

Λόξωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Λοξόω.*

Λοπὰς - άδος (ἡ) piatto. գնակ· ֆագէ։

Λοπάω - ῶ. Μ. ήσω. (βτν.) mutar la scorza (parlandosi d'un albero). կեղեւը փսխել (ծառի համար)· ֆագուշան տեխիլնիտիւ (ալտի հագնիլը)։

Λοπητὸς (ὁ) il tempo in cui si gonfiano le scorze degli alberi. ծառերուն կեղեւները ուռնալուն ատենը· ալտի ֆագուշերնէն լիլնի ֆագուշէլը կելնի։

Λοπίζω. Μ. ίσω. scorzare (l'albero). լսիկել, կեղեւել (ծառը)· ազմէք, ֆագուշան էշտիրմէք (ալտինէն)։

Λόπιμος - η - ον. che si può scorzare. կեղեւը ելլող· ֆագուշա ազալար։

Λοπὸς (ὁ) = *Λέπος* (2).

Λορδαίνω. Μ. ανῶ. = *Λορδόω.*

Λορδὸς - ἡ - όν. incurvato verso l'anteriore. գեպ ի առիւր ծռած. կռի գոլ բան նդելէլ։

Λορδόω - ῶ. Μ. ώσω. incurvare verso l'anteriore. գեպ ի առիւր ծռել· կռի գոլ բան նդիլ։ (μσ.) incurvarsi verso l'anteriore. գեպ ի առիւ ծռիլ, առիւրը կասրիլ· կռի գոլ բան նդելիլ, պէրի էշտմէք։

Λόρδωμα (τὸ) καὶ

Λόρδωσις - εως (ἡ) curvatura verso l'anteriore. գեպ ի առիւ ծռիլը, առիւրը կասրիլը· կռի գոլ բան նդելիլ, պէրի էշտմէք։

Digitized by Google

Λοῦσις - εως (ἡ) lavazione, lavamento. լուացք կամ լուացուիլը · խոխոմ խոխոր խոխանմ :

Λούστης - ου (ὁ) che si lava spesso, accostumato a lavarsi spesso. սոեպ լուացուող, յաճախ լուացուիլու սորված · ըէնմ ըէնմ խոխանան, ըէ ըէ իէխանիսը ալէյէբ :

Λουτήρ (ὁ) bagno, tinozza. լոգարան · հալաղ, ֆարիս :

Λουτηρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ Λουτήρ.

Λουτήριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Λουτήρ.

Λουτρίσκος (ὁ) = Λουτηρίδιον.

Λουτεάω - ῶ. Μ. άσω. desiderar di lavarsi. լուացուիլու փափաքիլ · իէքանմայ հալիսի՝ արըսաս օլմէ :

Λούτριον (τὸ) l'acqua in cui s'è lavato, il succidume del bagno. լուացած՝ գարշ ըուբ, բաղնիքին ապահզուիմնը · իէքանըէսէ՝ էի՝ տէրէ սաս, հանմէն էի-ըմէ :

Λουτρίς - ίδος (ἡ) il grembiale del bagnatore. բաղնիքը լուացուղին գինկաիը · հանմա իէքանանըն գեղիքնանըէ :

Λουτρὸν (τὸ) bagno. 2. l'acqua del bagno. բաղնիք · 2. բաղնիքի ըուբ · հանմ. 2. հանմ սույս · 3. = Λοῦσις.

Λουτροφορέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Λουτροφόρος (ὁ, ἡ) colui, che porta dell' acqua al bagno. բաղնիքը ըուբ կրող · հանմա սաս ֆուլըսան :

Λουτροχοέω - ῶ. Μ. ήσω. versar l'acqua per lavare. լուացու համար ըուբ քաափել · խոխոմէ իլի սաս գեօփէ :

Λουτροχόος (ὁ, ἡ) garzone di bagno. բաղնիքի մանչ · ֆիլըէ :

Λουτρὼν - ῶνος (ὁ) bagno, lavacro. բաղնիք, լոգարան · հանմ, խոխանանմաէ ևէր :

Λούω. Μ. λούσω. lavare. լուալ · խոխմաէ :

Λοφάω - ῶ. Μ. ήσω. portar del pennacchio. փետրազարդ ցցուիը կրել · օրըսաճ ֆուլմաէ :

Λοφεῖον (τὸ) scatola di pennacchi. 2. cassetta di specchio. փետրազարդ ցցուիները պահելու սատի · 2. հայելի գնելու պըսիկ արկղ · օրըսաճ ֆոռնասաս · 2. պահ ևէրմիկներ :

Λοφιὰ (ἡ) il collo degli animali insieme colla loro chioma. անասուններուն վիզը ու վզին մազերը · հայվանի պոյնա, ևէ պոյնաներա պահլանան սալ՝ ևէլ · 2. = Λόφος.

Λοφοποιὸς (ὁ) che fa de' pennacchi. փետրազարդ ցցուիներ չինող · օրըսաճմա :

Λόφος (ὁ) colle, monticello. 2. pennacchio. 3. treccia sulla cima della testa, ciocca. 4. crine (Λατ. juba). 5. collo. բլուրակ, բլուր, պզտիկ լեռ · 2. փետրազարդ ցըցուիը · 3. գլխուն գագաթը եղած (հուսաս) մազերը · 4. բայ · 5. վիզ · պոյնդըէ, ֆիլիկիր, գոնըէ · 2. օրըսաճ · 3. պուէը ֆիլիկիրներ օլան պէր ֆոռֆոր (ֆօրֆուլ) սալ · 4. ևէլ · 5. պոյնա :

Λοφώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno o simile ad un colle. բլուրակներով լեցուն կամ բլուրակներու նման · պոյըրջուլ՝ ֆիլիկիներէ գօը՝ խոխօր գոյըրջըը պինվէր :

Λόφωσις - εως (ἡ) cresta d' uccelli. բլուրի ֆորմէնց · ֆուռ օրդոսմա՝ խոխի :

Λοφωτὸς - ή - όν. crestuto, crestoso. ցցուած, բլուրակաւոր · օրդոսմէլու, խոխէլի :

Λοχαγέτης - ου (ὁ) Δ. ἀντὶ Λοχηγέτης.

Λοχαγέω - ῶ. Μ. ήσω. condurre la coorte. գունդ մը զօրք առնիլ՝ առաջնորդել · պէր պեօլէսէ սատէր ֆոֆիւրմէ՝ եըլըէնըլըմէ :

Λοχαγὸς (ὁ) comandante d'una coorte di soldati. գունդ մը զօրքի հրամմող՝ իչխող · պէր պեօլէսէ սատէրի պոյսուրան՝ հէսմ իչին :

Λοχάζω. Μ. άσω. × ἀντὶ Λοχάω.

Λοχαῖος - α - ον. appartenente al parto. 2. florido, verdeggiante. ծննդեան պատկանած · 2. ծաղկաւէտ, գալարագեղ · փոըսրմայ գնիքնալէ · 2. էնէրխէլէ փօըս, ևէ ևէրէնէ :

Λοχάω - ῶ. Μ. ήσω. imboscare, far dell' imboscata. գարան գործել · խոսաս խոսրմէ, խոսասայ ևէրմէ :

Λοχεία (ἡ) parto, puerperio. ծնանիլը. փօըսրմանըէ :

Λοχεῖος - α - ον. che appartiene o serve o presiede al parto. ծնանելու պատկանող՝ օգնող՝ վրայ կեցող՝ խնամած եզող. փօըսրմայ գնիքնալէ՝ խոխօր գայրէ՝ խոխ գայրէ՝ վէյէրի նասէլ օլան՝ խոսրմ խոխ, վէյէրի նասէլ օլան՝ խոսրմ գոսրան՝ հանգիստ ըլան : Λοχεῖα (τὰ) lochi, purgazioni delle donne dopo il parto (Γαλλ. vidange). ապան ծնանելէն եսեւ մօրը արտանգին մէջ մնացած ասեւ լորդ հիւթ · նիգա (հաւկիթ ևէրած եվ-գիներուն սնդրա բահգիրի գալան պոյէ հայէ) :

Λόχευμα (τὸ) parto, creatura partorita. արգի, զաւակ, ծնունդ · եվլօփ, փօըսրմայ ըզմասէ :

Λοχεύτρια (ἡ) donna di parto. ծննդական, նորածնի կնիկ · լըհասաս :

Λοχεύω. Μ. εύσω. partorire. ծնանիլ · փօըսրմայ · 2. = Λοχάω.

Λόχησις - εως (ἡ) imboscata. գարանակալութիւն · գասասայ ևէրմէ :

Λοχίζω. Μ. ίσω. = Λοχάω.

Λοχισμὸς (ὁ) = Λόχησις.

Λόχμη (ἡ) bosco folto proprio per imboscata. գարան գործելու յարմար հաճ մորի · գասասայ ևէրմէյէ՝ գասաս գասրմալ սայան ըէ օրման :

Λοχμόω - ῶ. Μ. ώσω. render folto in forma d'un bosco denso. հաճ մորի պէս խտացընել · ըէ օրման գասէ ըէնէսրըսմէ, ըէ օրմանա էնէնըսմէ :

Λοχμώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad un bosco folto. հաճ մորիի նման · ըէ օրմանա պինվէր :

Λόχος (ὁ) imboscata. 2. luogo adattato all' imboscata. 3. centuria. գարան · 2. գարան գործելու յարմար տեղ · 3. խոսմէ հարիւրեց, հարիւր զօրաց գունդ · գասասաս · 2. գասասա գասրմալ սայան մահալ · 3. ևէլ սատէր պեօլէսիր :

Λυγγαίνω ἡ Λυγγάνω. Μ. . . . singhiozzare. հեծկըլտալ · ընկըսմէ :

Λυγγώδης - εος (ὁ, ἡ) = Λυγμώδης.

Λύγδην, ἐπίῤῥ. con singhiozzi. հեծկըլտալով · ընկըսրմէյէ, ևէհերսէ իչի :

Digitized by Google

Λύγδος (ὁ καὶ ἡ) specie di marmo bianchissimo, alabastro. մեռակ մը խիտ սպիտակ մարմարիոն, ճերմակ կաւճ. պիր նեվ էֆէրի պէյազ մերմեր իւլէ։

Λύγη (ἡ) tenebra, oscurità. խաւար, մըթաւրինեան. քարանլըգ։

Λυγηρὸς - ὰ - ὸν. flessibile, pieghevole. գիւրաս ծռօղ, գիւրաթեք. քօլայ եգիլեն։

Λυγίζω. M. ίσω. piegare, flettere. ծռել, թեքել, կորացընել. եգիլմէք։

Λυγισμὸς (ὁ) piegatura, flessione. 2. trillo. ծռելը, թեքելը. 2. ձայը խաղցընելը՝ բարձր հանել ու իջեցընելը. եգիլմէ, եգիլ։ 2. ճռնչիւն օյնարմա՝ ինչպէս ինչ-ինչ իւնկիրի։

Λυγιστικὸς - ὴ - ὸν. flessibile, pieghevole. գիւրաս ծռօղ, գիւրաթեք. քօլայ եգիլեն։

Λυγιστὸς - ὴ - ὸν. piegato. ծռած, կոր. եգիլմիշ. 2. = τῷ προηγ.

Λύγκειος - α - ον. di lince, cerviero. քաւթաթի պատկանած, քաւթաթիներուն. լօղաղ գերիւնէյ։

Λυγκούριον (τὸ) lincurio. լինգուրիան (մեռակ մը սոճի). պիր նեվ գերիւնէյ։

Λυγμὸς (ὁ) singhiozzo. հեծկլտանք. ըդերէթ։

Λυγμαώδης - εος (ὁ, ἡ) soggetto a singulti, chi singhiozza spesso. հեծկլտանքի ենթակայ, յաճախ հեծկլտօղ. ըդերէթա գիրիճի, ադէ ադէ ըդերէթան։

Λυγξ - λυγγὸς (ἡ) (Λύζω) = Λυγμός.

Λυγξ - λυγκὸς (ὁ) lince, cerviere. քաւթաթին, քաւթաթ. լօղաղ։

Λυγόδεσμος (ὁ, ἡ) legato con vinco, con vimine. կեռնեով կապուած. ասղ իւլ գաղլանմըշ։

Λυγοπλόκος (ὁ, ἡ) che fà delle intrecciature di vimine. կեռնեհ բաներ հիւսօղ, հիւսուածներ չինօղ. ասղան իւլէրէն նեվիր եօրին։

Λύγος (ἡ καὶ ὁ) agnocasto (frutice). 2. verga, bacchetta. 3. vimine, vinco, vetrice. հաղիր (թուփ մըն է). 2. ցօղ, գաւազան. 3. կեռնեն (ուռիկը բաներ կը հիւսեն կամ կը կապեն). ասղ իւլ(ուռ (պիր նեվ ազմըշըդ). 2. ըղօղ. 3. ասղ։

Λυγοτευχὴς - έος (ὁ, ἡ) fatto di vinco. կեռնեհ չինուած. ասղան իւլէրէն։

Λυγόω - ῶ. M. ώσω. legare. կապել. պաղլամաք. 2. = Λυγίζω.

Λυγρὸς - ὰ - ὸν. miserabile. 2. pernicioso. խեղճ, ադաթիլի. 2. վնասակար. զիանլը, ուֆիլ. 2. ըմբուրէլը։

Λυγρῶς, ἐπίῤῥ. miseralmente. 2. perniziosamente. խեղճութեամբ. 2. վնասաբար, կորսուածար. ուֆիլլըխ իւլ. 2. զարթ ֆայտա իւլ։

Λύδιος - α - ον. Lidio, abitante di Lidia. Լիւգացի, Լիւգիայ բնակիչ. Լիդիոյ գիւղերէն. Λίθος Λυδία. pietra di paragone. փորձաքար. ճշդիչ քար։

Λύζω. M. λύξω. singhiozzare. հեծկլտալ. ըդերէթլէմէք։

Λύθρον (τὸ) sangue, che esce da una piaga (Λατ. cruor). 2. sanie, marcia. 3. sangue imbrattato di polvere. խոցէ մը վազող արիւն. 2. չարուաք, թարախ. 3. փոշիով խառն արիւն. խոցոտեն գան. 2. իրին. 3. քիւլ իւլ գուլէվիւ գան. 4. = Λῦμα.

Λυθρόω - ῶ. M. ώσω. imbrattare con sangue e polvere. արիւնով ու փոշիով ուռեցնել՝ չարաքնել. գան իւլ վի քիւլ իւլ գուլէվիւ կիմիգ՝ պուլաշդըրմաք։

Λυθρώδης - εος (ὁ, ἡ) imbrattato di sangue e di polvere. արիւնով ու փոշիով չարախառն. գան վի քիւլ իւլ գուլէվիլի։

Λυκάβας - αντος (ὁ) anno. տարի. նիւհ։

Λύκαινα - ης (ἡ) lupa. մատակ գայլ. տիւ գուրտ։

Λυκαινόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una lupa. մատակ գայլի ձեւը առնօղ. տիւի գուրտ պիւնիգիով։

Λυκανθρωπία (ἡ) licantropia (malattia, che toglie di senno, e fà urlare l'infermo, il quale talvolta si dà a credere d' esser diventato lupo.) գայլութիւն (ուռեակ մը հիւանդութիւն, որ հիւանդին խելքը վրայէն կ' առնէ, որով հիւանդը կը սկսի կռկռանձիլու ու երբեմն ալ ինքը զինքը գայլի փոխուած կարծելու). գուրտաղ (պիր նեվի խոթիւն, որ խոթինին մէլէնը գալէնան ալէն՝ ան ուլուրմըդըր վի գուչ տիւն խոթիւն՝ ինծիսին գուրտ իւմիւշ օլմաղ տէյ- էէյ- ինծիսէր)։

Λυκάνθρωπος (ὁ, ἡ) licantropo, chi soffre di licantropia. գայլութեան սխալ ինիած, գայլացնալ. գուրտաղ - նէլէն հարալ տիւէիլ՝ ուռլրմէլ, ըլ խալ, խալլ։

Λυκαυγὲς (τὸ) alba, aurora, albore. արշալոյս, պգ. լոյս առաւօտ, առաւօտ լուսաբաց։

Λύκειος - α - ον. lupino, di lupo. գայլային. գուրտ գինիալիէ։ Λύκειον (τὸ) Liceo (uno de' ginnasj d' Atene). Ճեմարան, Լառան (Աթինքը եղող առաւօտեան ճեմարան ՃԿը). Լիւսէ (Աթինաց մէջ գուրտ գինիալիէրին պիրիսի)։

Λυκῆ (ἡ) la pelle di lupo. գայլի մորթ. գուրտ կեօփէյիսի։

Λύκη (ἡ) = Λυκαυγές.

Λυκιδεὺς - έως (ὁ) lupicino, piccolo lupo. գայլի կորիւն, պզտիկ գայլ. գուրտ իւրուսու, գիւլէյ գուրտ։

Λύκιον (τὸ) licio (sorta di spina con foglie simili a quelle del busso). առաքի տերիւներու նման տերիւներ ունեցող փուշ մը. Լիւկիէր խոյրուդըրմա գիւղէր խոյրուդըրմ օյնի պիր նեվ գիւղ։

Λυκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al lupo. գայլի նման. գուրտ գիւղէր։

Λυκοθήρας - ου (ὁ) cacciatore de' lupi. գայլ որսացող. գուրտ աւլըյան։

Λυκοκτονέω - ῶ. M. ήσω. uccidere de' lupi. գայլ սպանել. գուրտ կիգիրմէք։

Λυκοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore de' lupi. գայլ սպանող. գուրտլրը կիգիրէն։ (οὐσ.) Λυκοκτόνον (τὸ) = Ακόνιτον.

Λυκόκτονος (ὁ, ἡ) ucciso da un lupo. գայլէ մը սպանուած. գուրտան կօղմուշ։

Λυκόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un lupo. գայլի կերպ՝ ձեւ ունեցող. գուրտ գիւրինիսի պիւնիգիով։

Λυκοφθαίστης - ου (ὁ) × ἀντὶ *Λυκοκτόνος*.

Λύκος (ὁ) lupo. 2. luccio (pesce). 3. rampino. 4. sorta di ragno. 5. morso, sorta di freno asprissimo da mettere ai cavalli restii (*Λατ.* lupatus.) գայլ. 2. ձկնաձուկն. 3. հանկ, երկբերէ խրոյք. 4. սեռակ մը մոմակի. 5. կերպ մը ծանր սանձ պինդ գլուխ ձիերու գնելու համար. խարտ. 2. խարիս գայլերէ. 3. լինկ. 4. պէտ նիվ նոյնանիկ՝ ամերսուտ. 5. գայլ սերբ-հիւրս գոյանալ պէտ օշ ալբ ինչ. 6. = *Μανδαλος*.

Λυκόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca simile a quella del lupo. գայլին բերանին նման բերան ունեցող. խարտ գլխանման պիղծ ալբ ըլլալ, խարտ ալբանի:

Λυκόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi di lupo. գայլի աչք ունեցող. խարտ ինչ. (*οὐσ.*) licoftalmo (sorta di gemma). գայլաչեայ (գոհար մըն է). լիկոֆթալմ (գիհիր տէր):

Λυκόχρους - ους (ὁ, ἡ) che ha il color del lupo. գայլի գոյնով. խարտ բնիկներ:

Λυκώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Λυκοειδής*.

Λύμα (τὸ) sucidume, sporcizia, sozzura. 2. uomo scellerato. ապականութիւն, ալբ. 2. լուսգործ մարդ. կիւղէ, տէր. 2. պիտոյտ տիսմ:

Λυμαίνομαι. M. ανομαι. nuocere, distruggere, corrompere. 2. diffamare, maltrattare. վնասել, կործանել, ապականել, ալբել. 2. անարգանք վարել. ըստ՝ ախտը վերթի, խարտ՝ պիղծ երեխէ, գօշուկ. 2. պիղծ երեխէ, խորտ երեխէ, խոր գոփէ:

Λυμαίνω. M. ανῶ. (νλγ.) ἀντὶ *Λυμαίνομαι*.

Λυμαντήρ (ὁ) distruggitore, nocivo, corruttore. կործանող. վնասակար, եղծող, ապականող. խարտ խոն, ըստ ալբ, պիղծ:

Λυμαντήριος (ὁ, ἡ) pernizioso, distruttivo. վնասակար, եղծիչ, ապականիչ. ըստ ալբ. պիղծիչ, խարտ՝ պիղծ խոնիչ

Λυμαντης - οῦ (ὁ) = *Λυμαντήρ*.

Λυμαντικός - ή - όν. = *Λυμαντήριος*.

Λυμεών - ῶνος (ὁ) distruggitore, corrompitore. կործանող, ապականող. խարտ՝ պիղծ խոն, գօշուկ:

Λύμη (ἡ) danno, nocumento. 2. perdita, pernicie. 3. oltraggio, maltrattamento. վնաս. 2. կորուստ. 3. թշնամանք. ըստ, ըստ ալբ. 2. խոչ. 3. պիղծ, խորտակ. 4. = *Λύμα*.

Λυμώδης - εος (ὁ, ἡ) pernizioso, nocivo. 2. immondo, sporco. վնասակար. 2. ապականչ. ըստ ալբ, տիսմ ալբ. 2. կիս, նախ:

Λυπαλγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) afflitto, doloroso. ցաւագին, ախտագին. սիրելի, ցաւոտ, պիղծ խոնիչ:

Λυπέω - ῶ. M. ήσω. affliggere, attristare. 2. nuocere, molestare. վշտացընել, չարչարել, արամցընել. 2. վնասել, նեղել. ընկճել, գէշ վերթի, խոտանդիզել. 2. ըստ վերթի, սիրելի վերթի:

Λύπη (ἡ) afflizione, dolore, tristezza. 2. molestamento. վիշտ, նեղութիւն, ցաւ, արամութիւն. 2. նեղացընելը, տառապիլը. պէտ, խոտ, գէշ, գոյանիկ. 2. սիրելի սիրելիը վերթի:

Λύπημα (τὸ) oggetto d'afflizione, di tristezza. անձկութեան՝ նեղութեան՝ արամութեան առարկայ. պիղծ խոտ՝ գոյանիկ ծորիկ:

Λυπηρὸς - ὰ - όν. molesto, che cagiona dell'afflizione, affiittivo, tristo. նեղիչ, տառապեցուցիչ, արամութիւն՝ վիշտ ցաւ պատճառող. սիրելի՝ սիրելիը՝ խոտ վերթի, գոյանիկ՝ ալբ հաւ խոն:

Λυπηρῶς, ἐπίῤῥ. con dolore, afflizione, tristezza. ցաւով, անձկութենով, արտութենով. ալբ՝ խոտ՝ գոյանիկի իլէ:

Λυπητέον, θετ. τ. Λυπέω.

Λυπητήριον (τὸ) = *Λύπημα*.

Λυπητήριος - α - ον καὶ Λυπητικὸς - ὴ - όν. che reca afflizione. 2. soggetto all'afflizione, alla tristezza. նեղութիւն՝ վիշտ՝ անձկութիւն՝ արտութիւն պատճառող. 2. նեղութեան՝ վիշտ՝ արտութեան հպատակ. սիրելի խոտ՝ պիղծ խոն. 2. խոտ՝ պիղծ՝ գոյանիկի պատիկ:

Λυπρόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita infelice. խեղճ կեանք մը անցընող. պիղծ պէտ խօտ ինչերին:

Λυπρὸς - ὰ - όν. × ἀντὶ *Λυπηρός*. (ὅθ.) 2. (*συνήθ. εἰς τὸ πεζ*). sterile, infecondo, magro. 2. povero, egente, miserabile, infelice. անբերութիւն, բերքի չերող, նիհար, ալեալուն. 2. ազքատ, կարօտ, խեղճ, տարաբախտ. հասարակ, պերճախինչ, չունի, խօսվիճակող. 2. խոտութ, պիղծ:

Λυπρότης (ἡ) sterilità, infecondità, magrezza. անբերութիւն բերքի, նիհարութիւն. հասարակութիւն, պերճախինչութիւն, չքաղքէ:

Λύρα - ας (ἡ) lira (strumento musicale). 2. lira (segno celeste). 3. (*συνεκδχ.*) versi lirici. քնար (նուագարան). 2. քնար (համաստեղութիւն). 3. քնարերգական ոտանը. ոտանաւոր. 2. պերճախօս (դարձած պէտ նիվ պիտի). 3. ոտանաւոր իւր ըստրելոյ պիղծիկ:

Λυρίζω. M. ίσω. suonar la lira. քնար զարնել՝ չալել. ոտանաւոր լալ:

Λυρικὸς - ὴ - όν. lirico, di lira. քնարի յատուկ. ոտանաւոր գիտուն: *Λυρικὴ* (ἡ) lirica. քնարերգութիւն, քնարի հնարքներուն տալերգութիւն. ոտանաւոր իւր ըստրելոյ՝ օգտանալի գործ: *Λυρικὸς* (ὁ) (*ἐνν. ποιητής.*) poeta lirico. քնարերգակ բանաստեղծ. ոտանաւոր իւր ըստրելոյ՝ օգտանալի գործերէ ինչ խոն ըտիր:

Λύριον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λύρα.*

Λυριστὴς - οῦ (ὁ) suonator di lira. քնարահար, քնար չալող. ոտանաւոր լալան:

Λυρογηθὴς - ἐος (ὁ, ἡ) che si diletta della lira. քնարին հնչուածութեան բերկրութիւն իմացող. ոտանաւորան խօլնան:

Digitized by Google

Λυροκτύπος (ὁ, ἡ) che suona come la lira. քնարի պէս հնչող. առնիւթ ձայնի նմանող. 2. = *Λυριστής*.

Λυροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. far delle lire. քնար չինել. առնիւթ խփոիլ:

Λυροποιητικός - ή - όν. che concerne l' arte di far la lira. քնար չինելու արհեստին պատկանած. առնիւթ խփոիլ գիտնալը գիտցող:

Λυροποϊκός - ή - όν. = *Λυροποιητικός*.

Λυροποιός (ὁ) fabbricatore di lira. քնար չինող. առնիւթ խփող, պիրտասիճ:

Λυρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla lira. քնարի նման. առնիւթ գէնիք:

Λυρῳδία (ἡ) canto accompagnato colla lira. քնարով կանչուած երգ. առնիւթ իւր լսելուն նայիլ:

Λυρῳδός (ὁ) che canta suonando la lira. քնար զարնելով երգ երգող. առնիւթ լսելով նայելոյ օգնական. = *Λυριστής*.

Λυσίερως - ωτος (ὁ) che libera qualcuno dall' amore. ՀԿը ցանկութենէ (մարձական) սէրէ խալսոյ. պիրի՛նի ազատող իւրոյն խոն:

Λυσίγαμος (ὁ, ἡ) che discioglie il matrimonio. ամուսնութիւնը քակող. սիրի նիւհաը չծօղն:

Λυσίζωνος (ὁ, ἡ) che scioglie la cintura. գօտին քակող, գօտևղող. գօտևղնէը չծօղն. (ὄθ. κόρη.) donzella defloratа. կուսութիւնը կորնցուցած աղջիկ. պիրէրլենի էյդ կիզ էշ. (στρατιώτης.) soldato discinto, che ha avuto il suo congedo. զինուորութենէ ելած զրպահան. ասկերլիկտէն էլմիշ էրի:

Λυσίθριξ - ίτριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli sciolti, scrinato. մազերը քակուած. սալտրը չհօչախ, գալընըէ:

Λυσίκακος (ὁ, ἡ) che libera da' mali. ի չարեաց փրկող ազատող. պիսլիկտէն ֆինալէտան խնդո խոն:

Λυσίκομος (ὁ, ἡ) = *Λυσίθριξ*.

Λυσιμαχία (ἡ) καὶ *Λυσιμάχειον* (τὸ) lisimachia (erba). բժշկական խոտ մըն է. խովխօնը (պիր նիւ ծիլօէ):

Λυσίμαχος (ὁ, ἡ) che discioglie, fa cessare il combattimento. կռիւը գադրեցնող. գավկայ դադա նիդիրէրն:

Λυσιμελής - έος (ὁ, ἡ) che rilassa le membra. անդամները թուլցնող՝ ուժը կորզող. պղտորը ցնդիչերն՝ գավկիրին պըրտան:

Λύσιμος (ὁ, ἡ) che si può sciogliere. լուծանելի, քակուելու. չծօղնէլէրէ:

Λυσίνομος (ὁ, ἡ) che viola le leggi, violatore delle leggi. օրէնքները լուծող՝ ապրի ապկ առնող. գանունըը նօխտըը պօզե՝ նագէ խոն՝ այսպ ալըճա ալան:

Λύσιος - α ἤ ος - ον. che ha la forza di sciogliere o di liberare. քակելու կամ խալսելու կարողութիւն ունեցող. չծօղ ինչ խոօր խալս նիդիզ գավկիրի օլան:

Λύσις - εως (ἡ) scoglimento. 2. soluzione d' una difficoltà. 3. redenzione, riscatto d'uno schiavo. 4. pagamento, liquidazione d'un debito. 5. assoluzione de' peccati. քակելը. 2. լուծուած տարակուսանաց. 3. գերի մը ասակով խալսելը. 4. վճարուած պարտուց, պարզը վճարել լիցընդելը. 5. մեղաց թողութիւն, արձակում. չծօղ. 2. գավկիրէ հալ կիմ՝ չծօղ. 3. նեղութէ խոտ իւր ասիլն ալը. 4. գործածուա վէրճ՝ գավկիրի. 5. կախազբոր ափվըրը, ուշ գիդիրի:

Λυσισωματέω - ῶ. *M.* ήσω. *Λὶμὶ* —

Λυσισώματος (ὁ, ἡ) che ha il corpo snervato, languido. վասուած՝ թուլցած մարմին ունեցող. գավկիրիչ՝ ճգնէլիչ՝ կիվկիր ինդէ օլան:

Λυσιτέλεια (ἡ) utilità, vantaggio. օգուտ, շահ. գայդա, գնդիքէ:

Λυσιτελέω - ῶ. *M.* ήσω. esser utile, giovare. օգտաւոր ըլլալ, օգտիլ. գայդալ օլմագ, խօրմագ:

Λυσιτελής - έος (ὁ, ἡ) utile, vantaggioso. օգտակար, շահաւէտ. գայդալի, գնդիքլի:

Λυσιτελῶς, καὶ Λυσιτελούντως, ἐπίῤ. utilmente, con vantaggio. օգտիւ, օգտակար ըլլալով. գայդալ՝ գնդիքլի իլէ:

Λυσίφρων - ονος (ὁ, ἡ) che libera la mente da ogni cura. միտքը ամեն մտածոյ քէ խալսոյ. գնդիրի՛նի գիր պէր գնդիրի՛նի խոնը խոն:

Λύσσα - ης (ἡ) rabbia. 2. furore. 3. lita (vermicello, che nasce sotto la lingua de' cani, e li fa arrabbiare). կատաղութիւն (շան). 2. մոլեգնութիւն. 3. շունկրան լեզուին տակը գտնուղ պղտիկ որդ՝ որ շանդիք կը կատղեցնէ. գատաղնլըգ. 2. ալնըէ. խանդրէ. 3. գնդիգնլերին գիլիրին ալըճտա պիրի պէվ ասիլ գատաղ, ան անկէ գատաղնլըգը:

Λυσσαίνω. M. ανῶ. = *Λυσσάω*.

Λυσσαλέος - α - ον. arrabbiato. կատղած (շան). գատաղնլը:

Λυσσάω - ῶ. *M.* ήσω. arrabbiarsi. 2. infuriarsi. կատղիլ (շանց). 2. մոլեգնիլ. գատաղնլըգ. 2. գատարմագ, ալընըէ:

Λυσσηδόν, ἐπίῤ. arrabbiatamente, rabbiosamente. կատաղութենով. գատաղնլըգ:

Λυσσήρης - εος (ὁ, ἡ) καὶ *Λυσσητὴρ*[ῆρ] (ὁ) καὶ *Λυσσητὴς* (ὁ) = *Λυσσαλέος*.

Λυσσητικός - ή - όν. rabbioso. կատղած (շան). գատաղնլը, գատարմագլը (գնդիքլի):

Λυσσόδηκτος (ὁ, ἡ) morso da un cane arrabbiato. կատղած շունէ մը խածուած. գատաղնլը գնդիքլիին՝ գնդիքլին ըզդըճըլ:

Λυσσομανέω - ῶ. *M.* ήσω. *Εἰμὶ* —

Λυσσομανής - έος (ὁ, ἡ) infuriato di rabbia. 2. frenetico. կատղած, մոլեգնած. 2. խելագնոր, միտքի գնդիքլի. գատաղնլըգ նօխտըը, գատարմագլը. 2. ալընըէ:

Λυσσόω - ῶ. *M* ώσω. far arrabbiare, infuriare. կատղեցընել. գատաղնլըգնէ, գատարմագնէ:

Λυσσώδης - εος (ὁ, ἡ) arrabbiato, furioso. կատղած, մոլեգնած. գատաղնլը. գատարմագլը.

Λύσωμα (τὸ) καὶ *Λύσωσις* - εως (ἡ) le ciocche dei capelli della testa, scriminatura. գլխի մազերուն բաժանմանը-

Digitized by Google

ներբ՝ զոտ զոտ հիւսուածք. զոլտ օլոն սալորի պէս լայն պօլիհեդրէդ՝ երկիւղէդ
Ἀντειρα - ας (ἡ) × *θηλ. τ. Αντήρ.*
Αντεῖον θετ. τ. Λύω.
Ἀντήρ (ὁ) che slega, scioglie. 2. liberatore, salvatore. լուծանօղ, քակօղ. 2. փրկօղ, ազատօղ, խալասօղ. կեօղեն. 2. ֆօրթուն, իեկտ իդեն:
Ἀντήριος - α ἡ ος - ον. che ha la forza di liberare. փրկելու՝ խալասելու ուժ ունեցօղ. ֆօրթուրմա՝ իեկտ նիմիչի ֆօվէիթի օլան:
Ἀντικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ικῶς. che ha la facoltà di sciogliere. քակելու կարողութիւն ունեցօղ. կեօղէչի ֆօրթիթի օլան. (ὅθ.) *Αντικοὶ* (*οἱ*) coloro, che avevano la facoltà di scioglire ogni difficoltà. ամէն կերպ գժուարութիւն ները քակելու կարողութիւն ունեցօղներ. հեր պէր ինչ-բիլ ֆէյլ-լէր հալլ սօվէչ իմիչի ֆօրթիթի օլանլար:
Αντὸς - ἡ - όν. sciolto, slegato. 2. che si può sciogliere. քակուած. 2. քակուիլ կրօղ. կեօղ-լէդ-լի. 2. կեօղ-լեմիլէր:
Ἀντρον (τὸ) prezzo del riscatto d'un prigioniere o schiavo, taglia (*Γαλλ.* rançon). փրկանք, քանաարդիլ մը կամ գերի մը խալասելու համար վճարուած սակ. գերիին հոգը-տան ղըմբրատ իլէն խոօտ պէր նեուերի նեուերէ-տին ֆօրթուրմատ իլէն խոօնէլէն ագին:
Αντρόω - ῶ. Μ. ώσω. lasciar libero. ազատ թողուլ, ազատ ընել. սալը վերին, ըլոտ կիմիդ. (μσ.) riscattare, redimere. սակով փրկել. ագին իլէ ֆօրթուրմատ՝ խալաս կիմիդ:
Ἀντρὼν - ῶνος (ὁ) latrina. հասարակ, արտաքնոց. այտ իօղա, փէնֆ:
Ἀντρωσις - εως (ἡ) riscatto, redenzione. սակով փրկելը կամ փրկուիլը, ազատութիւն, փրկութիւն. ագին իլէ՝ պէհա իլէ ֆօրթուրմա իսօտ ֆօրթուլմաը, խալաս, ֆօրթուլմալը:
Ἀντρωτὴς - οῦ (ὁ) riscattatore. 2. (*ἐν γεν.*) redentore, liberatore. սակով խալասօղ. 2. փրկիչ, ազատիչ. պէհա իլէ ֆօրթուրմա. 2. ֆօրթուրմաճի, հալասլըն:
Ἄνττα, Αντταω κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Λύσσα κτλ.
Ἀνχάπτης - ου (ὁ) che accende la lucerna. կանթեղը վառօղ. ֆանէրի իափան:
Ἀνχάπτρια (ἡ) *θηλ. τ. προηγ.*
Ἀνχναφία (ἡ) l'accendere le lucerne. կանթեղները վառելը. ֆանէրլէրէ իափալը. 2. = *Ανχνοκαία.*
Ἀνχνεῖον (τὸ) lucerniere. կանթեղակալ, կանթեղի ազատակ. կէրօվ, ֆանէրլէ:
Ἀνχνεύς - έως (ὁ) lucerna կանթեղ. ֆանէրլի. 2. = *Ανχνίτης* (*λίθος*).
Ἀνχνεύω. Μ. εύσω. far lume colla lucerna. կանթեղով լոյս ասլ. ֆանէրլ իլէ ըէէ կէրէկ:
Ἀνχνεὼν - ῶνος (ὁ) luogo, ove si conservano le lucerne. կանթեղները պահելու տեղ. ֆանէրլէրէ ոէէյտեմէ տեղ:
Ἀνχνία (ἡ) lucerniere, candelliere. կանթեղակալ, ազատակ. ֆանէրլ, կէրօվ, չիրաղ:
Ἀνχναῖος - α - ον. di lucerna. կանթեղի վերաբերեալ. ֆանէրլէ ֆ-իլա-լէֆ:
Ἀνχνίας - ου (ὁ) (*ἐνν. λίθος.*) = *Ανχνίτης.*
Ἀνχνίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*
Ἀνχνικὸν (τὸ) il tempo, in cui s'accendono le lucerne. կանթեղները վառելու ժամանակ. ֆանէրլէրէ իափմաէ վէման:
Αἰχνίον (τὸ) *ὑποκορ. τ.* | *Αἰχνος.* lucernuzza. պզտիկ կանթեղ ֆանէրլէֆ:
Ἀνχνὶς - ίδος (ἡ) licnide, rosa greca (sorta di fiore) կանթեղածաղիկ (փսլլուն աերեւներով ծաղիկ մըն է). ֆանէրլ չիչեյի (խոլտ իափրափէլը պէր նեվի չիչեյի). 2. = *Ανχνίτης.*
Ἀνχνίσκος (ὁ) = *Ανχνίδιον.*
Ἀνχνίτης - ου (ὁ) *καὶ Ανχνῖτις - ίδος* (ἡ) appartenente alla lucerna. կանթեղի պատկանած. ֆանէրլէ ֆ-իլա-լէֆ. (*οὐσ.*) sorta di pietra preziosa trasparente. 2. licnitide (sorta di tassobarbasso bianco, delle foglie di cui anticamente si servivano per lucignolo alle lucerne). տեսակ մը թափանցիկ ծանրագին գոհար. 2. տեսակ մը ճերմակ փղոսկր, որուն աերեւներէը հին ատեն կանթեղի պատրոյգի տեղ կը գործածէին. պէր նեվ պէրէֆ վի պէհ-լէ նիվեվէր. 2. պէր նեվ պիյազ պիվէտը, ոէը ոի ֆափ-իլ-լէրէ կուն չիրաղա ֆանէրլ ֆիթիլի իափրէն ֆ-իլէ-նըլ-մըշ. 3. = *Ανθραξ.*
Ἀνχνοκαία (ἡ) illuminazione. հրապարակութիւն, հրապարակում. ֆանէրլ կէչիլէֆ:
Ἀνχνοκαυτέω - ῶ. Μ. ήσω. far delle illuminazioni. հրապարակում՝ կանթեղապատրաստութիւն ընել. ֆանէրլէր՝ ֆանէրլ կէչիֆ կիմիդ:
Ἀνχνοκαυτία (ἡ) = *Ανχνοκαία.*
Ἀνχνοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —
Ἀνχνοποιὸς (ὁ) fabbricatore di lucerne. կանթեղ չիճօղ. ֆանէրլ իափան, ֆանէրլճի:
Ἀνχνοπώλης - ου (ὁ) venditor delle lucerne. կանթեղ ծախօղ. ֆանէրլ սաթան:
Αἴχνος (ὁ) lucerna. կանթեղ. ֆանէրլ:
Ἀνχνοῦχος (ὁ) lucerniere. կանթեղակալ. կէրօվ, ֆանէրլ:
Ἀνχνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una lucerna avanti qualcheduno per fargli lume. լոյս սալու համար մէկի մը առջեւէ կանթեղ կրօղ. պէրէնիին կոլանտան ըէէ էկրէֆ իլէի ֆանէրլ իաչըլան:
Λύω. Μ. λύσω. sciogliere, slegare, snodare. 2. liberare, lasciar libero. 3. spiegare, sciogliere qualche difficoltà. 4. assolvere. 5. pagare. 6. rovinare. 7. abolire. 8. trasgredire. քակել, լուծանել (հանգոյցը). 2. ազատել, ազատ ձգել. 3. մեկնել, սարակլա մը քակել. 4. արձակել (ի մեղաց), թողութիւն սալ. 5. վճարել (պարտքը). 6. կործանել, աւերել. 7. խափանել, ջնջել (օրէնքը). 8. անցնիլ, չպահել (օրէնքը). չ-իօղ-ֆ (տիւչ-իօ-ֆ). 2. ազատ կիմիդ, ազատ պըրափմէֆ. 3. հանէտ էյրմէ, փ-չիչ-լէլէ-հալլ կիմիդ. 4. (ի-հանհ-լէրէ) ֆէվ կիմիդ, հաղ ֆէրեին էյրմէդ. 5. կօտ-կիմիդ (պօչմա). 6. իըէմէֆ, պօչմէֆ. 7. պոչալ կիմիդ

Digitized by Google

(ֆնանսաս)· 8· ֆոսֆիմոֆ, ոսֆըմոմոֆ (ֆոմֆոսս)։

Λωβάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. = *Λυμαίνομαι.*

Λωβάω - ῶ. Μ. ήσω. (*σπνττ.*) *ἀντὶ Λωβάομαι.*

Λωβεύω. Μ. εύσω. = *Λωβάομαι.* oltraggiare, deridere. ֆոխասուիլ, ապտանիլ· սիիիկիլիֆ+, խօրլոմֆ, վլա+ կիֆ+։

Λώβη (ἡ) oltraggio, insulto, disonore. 2. danno. 3. lebbra. ֆոխասուիք, ֆիշեմանիք, սնաթգանիք· 2· շնազ· 3· ոսրֆուֆիւն, գազսիֆիւն· սիիիկ, խօրլոմֆ· 2· ղատ· 3· ֆասգոմէֆ, գոսիիլիֆ (պէր նիվ ասյասլ)։

Λώβησις - εως (ἡ) maltrattamento insulto. սնաթգսիֆիւն, ֆոխասուիք· խօրլոմֆ, խօր գոսիմ, սլատ։

Λωβήτειρα (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Λωβητήρ (ὁ) *καὶ Λωβητὴς* (ὁ) insultore, ingiuriatore. 2. malfattore, scellerato. ֆոխասուիլ, ֆիշեմանիլ· 2· ղատգարծ, սագբատա· սիիիկիսիլ, խօրլոմֆ խոհ· 2· գիտիմ, ֆուլ ֆիատ։

Λωβητὸς - ἡ - όν. oltraggiato, disonorato. ֆոխասուած, սնաթգատած· սիիիկիսիծ, խօրլոմիլ, գիգնոմ օլմալ։

Λωβήτωρ - ορος (ὁ) = *Λωβητήρ.*

Λωβός (ὁ) lebbroso. ոսրուկ, գազիկ· ֆասգոմ, գոսիմ (ասյասլա)։

Λωγάνιον (τὸ) giogaja, pagliolaja, la pelle pendente dal collo de' buoi (*Γαλλ.* fanon). ֆէրուն վղին ատկէն կախուած կակուղ մսիքը· խօսկէլէրին գոյա սը ֆէնգան ատալը խոհլոմ գիրի։

Λωΐων - ονος (ὁ, ἡ) (*συγκρ. ἀνωμ. τ. Ἀγαθός*) migliore. լաւագոյն· գոհս եղի։

Λῶμα (τὸ) orlo. ժապաւէն զգեստաւոր· վիրկիզ (խոպալորքն)։

Λωμάτιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λῶμα.*

Λώπη - ης (ἡ) × *ἀντὶ Λῶπος.*

Λωποδυσία (ἡ) spogliamento, l'azione di spogliare i viandanti, di toglier a loro gli abiti. ճրիաղքնիլը (ապաստիներուն) շամբորդներէրը կողոպտիլը՝ լոթերին յատ փըշտահիլը· ասյոֆէլէֆ, (խիւրի-փիւրիէն)· խօֆ-ասրը ասյոֆ բասգոլորքը գոֆմաք։

Λωποδυτέω - ῶ. Μ. ήσω. spogliare, rubare gli abiti. ճրիաղքնիլ, լոթերը գողնալ· ասյոֆ, բասգոլորքը գալմալ։

Λωποδύτης - ου (ὁ) spogliatore, ladro d' abiti. ապաստ, լոթի գազ· ասյոֆաս, բասգո՝ խոգոյ խըրգալը։

Λῶπος - εος - ους (τὸ) vestimento, abito. լոթ, հագուստ· խոգոյ, բասգո։

Λῶρον (τὸ) *καὶ Λῶρος* (ὁ) (*νλγ.*) coreggia (*Λατ.* lorum). վահ· ֆոյալ։

Λῶστος - α - ον. (*ὑπερθ, ἀνωμ. τ. Ἀγαθός*) ottimo. ամենալաւ, խիստ լաւ· վեր եղի, վեր ալը։

Λώτακ - ακος (ὁ) sonator di flauto (*Λατ.* tibicen). սրնգահար, եղէգնափող փչող· նկարի, կիրճի լալն։

Λωτίζω. Μ. ίσω. cogliere i fiori del loto. ծաղիկն՝ լաւագոյն ընտրած բոյսին ծագիկները ժողվիլ· հինգերէրէն ասրը ֆիգուրէն կիսկէլէրին ֆօխլոմֆ· (*μσ. τρπ.*) scegliere, prendere l' ottimo. (*բառի մը*) են ապիկը ընտրել՝ առնել· (պէր նկարին) են ալագիը վիրկիզ՝ ալմֆ։

Λώτινος - η - ον. fatto di loto. ծաղկած չինուած· հինգերէրէն խոգոյ։

Λωτισμα (τὸ) fiore. ծագիկ· կիկի, վերֆիկ։ (*ώχρησ. κνρ. τρπ.*)

Λωτὸς (ὁ) loto (pianta). 2. sorta di pianta d' Egitto. 3. uva d' India, fava Greca (arboscello in Africa). 4. loto bagolaro (pianta). (*Γαλλ.* Micocoulier). 5. piffero fatto dal legno del loto. ծաղիկ, լաւաստ (առուի)· 2· եգիպտոս գտնուող առուի մը· 3· Ասիոյեկէ գտնուող պղտիկ ծառ մը· 4· լաւաստ (առուի մը արտն ալ գտնուղը կ' ուռանայ)· 5· ծաղիկն առուիկին փառէն շինուած սրինգ· հինգերէրէն, տիւլ (ֆիւտ)· 2· Միջերկրական ալիր նիվ ֆիւտ, Լիպիա, Աֆրիկեան հիւղ· 3· Աֆրիկոյս գտնուած պէր նիվ փերֆ ալմ, խրկիկի· 4· վերի (պէր նիվ ֆիւտ, ամէն տի գիվերֆ ևեին)· 5· հինգերէրէն ֆիւտերի օգտակարած խոգոյէ գործոյ ԼԵՌԼԵՐՆԻ։

Λωτοφάγος (ὁ, ἡ) che si nutrisce del frutto della bagola, lotofago. լաւաստ պտուղովը սնանող· Լիպիա սնացող ֆիւտին գիվերֆ իւր պահանին, գիրերի ֆիւտի գիվերֆին ևեին։

Λωφάω (*έω*) - ῶ. *Μ. ήσω.* riposare, respirare, acchetarsi. 2. cessare, desistere. հանգչիլ, հանգստանիլ, կանի առնել· 2· գադրիլ· բահրիլըմֆ, ալմֆ ալմ, նեղիս ալմֆ· 2· ֆորիլ ևիլիմ, ֆէրհիմ կիլմիմ։

Λώφησις - εως (ἡ) riposo, respiro, quiete. հանգիստ, կանի· բահրիլմֆ, նեղիս ալմ։

Λώων - ονος (ὁ, ἡ) = *Λωΐων.*

Μ.

Μ, μ, μῦ (τὸ), (*ἄκλ.*) Mi, Duodecima lettera dell' alfabeto Greco. Si pronunzia come M (Italiana). Մ՛ր 6-ոց սյրուբինից հրհոասուածորդ գիր է· Հայոց Մ գրին պէս է՝ արտասանի։ Մէ· Եասնակ լեռնէն ս՛ խրճիճ հոդիս ուզէ։ Օհանէլմ ր հարի գործ ֆնէլէ ֆիշէտալ օլասիոր։

In senso numerico coll' accento di sopra (*μ΄*) significa quaranta o quarantesimo, e coll'accento al di sotto (*μ*) significa quaranta mila. Համարների կողմնակ չէրեք վրան ըլլալու առնի (*μ΄*) կը նշանակէ քառասուն կամ քառասներորդ, ու տակը ըլլալու առնի (*μ*) քառասուն հազար· Սոյն ֆորմիկան ևեին իրերի օգտագործ (*μ*) ևեօտերէր էզէր ևեօ էզէրէնիզ, ևի չևլիկի օգտագործ (*μ*) էզէր պէս (40,000)։

Μ'. (*πρὸ φων.*) *ἀντὶ Με ἤ* (*σπν. καὶ Χ*) *Μοι.*

Μὰ. μόρ. particella affermativa o negativa di giuramento. երդում մէջ գոր-

Digitized by Google

διδασκαλος σοφιστικὸς ἢ ῥητορικὸς ἐπὶ μισθῷ τινὶ διδάσκων τοὺς μαθητάς. (Κατομαστ.) Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. Sì, con questo scettro. Ա՛յո, հրամիրես ասպքանչ գաւազանով. Պէ՛ս, պա ասանիլ (Ἀπομαστ.) Οὐ μὰ Δία. No per Giove, no certamente. ՚ի՛ս եւ ՚ի՛ս արասցէ ինձ Աստուած, քաւ լիցի, ՚ի՛ս անդր. Աչքս կիսափրկին, խելս, գլուխ Աչքս:

Μᾶ. *Δ.* καὶ Δίολ. (κατ' ἀποκ.) ἀντὶ **Μήτηρ** ἢ **Μήτερ.**

Μαγαδεύω. *Μ.* εὐσω καὶ **Μαγαδίζω.** *Μ.* ίσω. suonare l'instrumento musicale detto Magadi. Ա՛գագիս ընասած նուագարանը չափիլ գործիլ. Ա՛գագիս անձան ըլիլը ըսիմ:

Μαγάδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. **Μαγάς.**

Μάγαδις - εως (ἡ) instrumento musicale, che aveva 20 corde (*Λατ.* pectis). 2. sorta di flauto avente un suono acuto, piffero. 20 լարով նուագարան մը. 2. բարակ՝ ուր ձան անձրցով հպելիքով մը. 20 վերէլէ պիր նիվ լուիը. 2. փողին փոքրը պիր նիվ կիրիճ, ըզըլբիմա:

Μάγαρον (τὸ) = **Μέγαρον** (2).

Μαγᾶς - άδος (ἡ) ponticello (il legnetto, dove stanno appoggiate le corde degli strumenti (*Γαλλ.* chevalet.) նուագարանին լարերը վեր վերցնող պղնիկ ու երկնակէզ փայտ մը. ըլուիրն վերէլէրին ներքեւ ընթրը փոյրան տեղէտ վր ապատնա պիր օդասն:

Μαγγάνα - ας (ἡ) *Δ.* botte, barile. առկա. ֆըլը, վրօլ:

Μαγγανεία (ἡ) incantesimo, prestigio. կախարդութիւն, ձեռնածութիւն. պիչկութիւն, օֆթոպուլէթ:

Μαγγάνευμα (τὸ) incantagione, ammaliamento, inganno. հմայք, պատրանք. պիչկ, ճըլէ:

Μαγγανευτὴς - οῦ (ὁ) mago, incantatore, prestigiatore. կիս, գիւր, մոգ, ձեռնածու. պիչկիճի, գունճիճ, օֆթոպուլ:

Μαγγανεύω. *Μ.* εὐσω. ammaliare, incantare, prestigiare. կախարդել, հմայել, ձեռնածութիւն ընել. պիչկ նիմիլ, ինչ գուլէլէսէ՝ օֆթոպուլէթ նիմիլ, պիչկլիմիլ:

Μάγγανον (τὸ) malia, fatatura, veneficio. 2. inganno. 3. mangano, balestra. 4. saliscendo di legno, nottola. 5. mangano, l'asse del polispasto. կախարդանք, գերասանութիւն. 2. պատրանք. 3. բարձան, բալիսթ, մանգղիան. 4. գոբան. 5. մանուկ, բազմանախարանիին ասանդքը. պիչկ. 2. հիլէ, ֆէնտ. 3. գինճիէ. 4. մանգալ. 5 գինճիի, Փօլիֆէսթօ (լիմիտելի հատոր) անձան ալրիտ գէլ՝ տիմիլ:

Μαγγανόω - ῶ. *Μ.* ώσω. = **Μαγγανεύω.**

Μαγδαλιὰ (ἡ) la midolla del pane, con cui dopo il pranzo si pulivano le mani. Հացին խորը՝ որով կերակուրէն ետքը ձեռքը կը մաքրէին. Խիչկի խոտոր՝ ուր էլ ի նհամրան ուզէր ելլերնի ինչպէս:

Μαγεία (ἡ) magia. մոգութիւն. սրճրգալ:

Μαγειρεῖον (τὸ) cucina. 2. laveggio. խոհանոց. 2. կասայ. խոխէ, ալճանի. 2. խնճիկ:

Μαγειρευμα (τὸ) cibo cotto, pietanza. եփած կերակուր. էլէմէլ խոհ՝ նիվ:

Μαγειρεύω. *Μ.* εὐσω. cucinare. խոհակերել, կերակուր եփել. էլէմէլել, սլճուլէթ նիմիլ:

Μαγειρικὸς - ἡ - όν. di cucina o di cuciniere. խոհարանի կամ խոհակերի պատկանած. սլճանիկ խոտոր սլճը փայր. **Μαγειρικὴ** (ἡ) (*ἐνν.* τέχνη.) l'arte di cucinare. խոհակերութիւն. սլճուլէթ, սլճուլուլէթ:

Μαγειρικῶς, *ἐπίῤῥ.* da cuoco. խոհակերի պէս. սլճը գործ:

Μαγείρισσα (ἡ) cuciniera. կերակուր եփող կին. գործ սլճը, նիվ էլէլին պիչկիճի:

Μάγειρος (ὁ) cuoco, cuciniere. խոհակեր, կերակուր եփող. սլճը, սլճուլ, նիվ էլէլին սաղթ:

Μάγευμα - ατος (τὸ) operazione magica. մոգական գործողութիւն. պիչկ, սրճրգ, եֆսուն:

Μαγεὺς - έως (ὁ) colui che impasta, intride. 2. che asciuga. բրօղ, չորող. 2. արբելով չորցնող. խոլաբան. 2. ալճի, ալճիէ ֆուրնտան:

Μαγευτὴς - οῦ (ὁ) mago, ammaliatore. մոգ, կախարդ. սահհիր, պիչկճի:

Μαγευτικὸς - ἡ - όν. = **Μαγικός.**

Μαγεύω. *Μ.* εὐσω. esser mago, ammaliare, affatturare. մոգ՝ կախարդ ըլլալ, կախարդել, գիւրել. սահհիր ըլնել, պիչկ լիմիէ:

Μαγικὸς - ἡ - όν. magico. մոգական, կախարդական. սահհիրա՝ պիչկճիլիկ գործիէ:

Μαγὶς - ίδος (ἡ) = **Μάζα** ἢ **Μαγδαλιά.**

Μάγμα (τὸ) pasta. զանգուած, հալա, խմոր. համար:

Μαγμὸς (ὁ) asciugamento. արբելով չորցնելը. ալճէէ ֆուրնիմա:

Μάγνης - ητος (ὁ) καὶ **Μαγνήσιον - α** ἢ **ος - ον.** καὶ

Μαγνήτης - ου (ὁ) καὶ **Μαγνῆτις - ίδος** (ἡ) abitante di Magnesia. Ա՛գնիսիոյ բնակիչ. կնոջիկ Հանար՝ Ա՛գնիսիա գինիներէն. (οὐσ. ἐνν. λίθος.) calamita, magnete. մոգնիս քարը. ձգնուղ քար:

Μάγος (ὁ) (*Περσ.*) dottore, sacerdote, filosofo. 2. mago, stregone, malefico, ammaliatore. 3. impostore. վարդապետ, փիլիսոփայ, քահանայ, իմաստասէր. 2. մոգ, կախարդ, գիշատաւ. 3. խաբեբայ. գոփորչին, հատկիճ, նէլի հիմիրնի ալճա, ֆոֆա, պէրհման. 2. սահհիր, պիչկճի. 3. խեղճ:

Μάγος (ὁ, ἡ) = **Μαγευτικός.**

Μαγύδαρις - εως (ἡ) magudare (la radice o il seme del silfio.) սիլֆիոն քաւած սաձիկին արմատը կամ սերմը. խնձիկան հարթած՝ ֆաղին պեսիս խոտոր ֆօթսան:

Μαγῳδὴ καὶ **Μαγῳδία** (ἡ) rappresentazione scenica, in cui si trattava delle operazioni magiche. թատրոնական ներ-

Digitized by Google

կարագրութիւն, որուն միջը մագաղաթ գործողութեանց վրայ կը մասուցեր. ինչորը մոլեցիր՝ անոր ալ յորէ սահմրիկներ հագնիս գլխուդ օլանօրիկ։

Μαγῳδός (ὁ) buffone, commediante, che con degli abiti di femmina trattava delle operazioni magiche. կինոջ հագուստներով մագաղաթ գործողութեանց վրայ շատօղ դերասան՝ խեղկատակ. ընենի ծիսաֆերի իւր յորէ սահմրիկներ հագնիս գլխուդ իրեն իրեք բոքիկի՝ մոքսալիր՝ մաքսաւոր։

Μαδαρὸς - ά - όν. pelato, calvo. մազ չունեցող, կիսադեակ. բեխոխիս, ծերուկ, գալ։

Μαδαρότης (ἡ) calvizie, calvezza. կիսամազութիւն, կաւեդ գլուխ ըլլալը. գալլուկ։

Μαδαρόω - ῶ. *M.* ώσω. pelare, render calvo. մազերը խլել, կաւեդ գլուխ ընել. բեխոխիս՝ ծերուկիս՝ ծերուկիդ՝ մօրուկիդ՝ մաքսաւոր։

Μαδάω - ῶ. *M.* ησω. restar calvo. կաւեդ գլուխ մնալ. գալլանալ, գալ ծալիլ։

Μάδησις - εως (ἡ) pelatina, cadimento di capelli, calvizie. հերթաթափութիւն, կաւեդութիւն. ան գիսոիլութիւն, գալլուկ։

Μαδίζω. M. ίσω = *Μαδαρόω.*

Μαδιστήριον (τὸ) mollette, tanagliatta, con cui si stirpano i peli. (*Лат.* volsella.) մազ խլելու պղպիկ ունելիք մը. ճղմելիք, ճղմըռելիքը, ճմռռելիքը։

Μαδὸς - ή - όν. = *Μαδαρός.*

Μάζα ἡ *Μᾶζα* - ης (ἡ) pasta. 2. polenta. խմոր, հայս, զանգուած. 2. փոխիրեց. հոմոր. 2. ան ալը։

Μαζάω - ῶ καὶ (μσ.) - ασομαι. *M.* ήσω - ομαι. impastare, intridere. թրիլ, չուիլ, խմոր չինել. խօսուրմուչ, համար խափան։

Μάζινος - η - ον. fatto di pasta. զանգուածէ՝ հայսէ՝ խմորէ չինուած. համարտան խօսելը. (οὐσ. ἀρσ.) callaria (pesce della specie degli aselli) կազղարիա (ծովային ձուկ մը). ֆալլարիա (գերբոտ պօլտան ալը նկլ գալէք)։

Μαζίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Μαζός.* 2. = τῷ

Μαζίσκη (ἡ) *ὑποκορ. τ. Μάζα.*

Μαζοβόλιον καὶ Μαζονόμιον καὶ Μαζόνομον (τὸ) tondo per uso di pastume. խմոր ելնելու ափսէ. համար իւր իսկ ձուկ ինէք։

Μαζὸς (ὁ) poppa, mammella, tetta, cioccia, zinna. սիսիք, ծիծ. ծիկ, պիտան։

Μάθημα (τὸ) lezione. դաս, համար. գիրք. ἴδε καὶ *Μάθησις.* (εἰς τὸ πλθ.) *Μαθήματα* (τὰ) teoremi matematici. աստղաբաշխական հայեցողութիւններ. իսկ ըլլալին գիտնալ ֆալէքիներէ։

Μαθηματικὸς - ή - όν. abile od avido d'imparare. 2. che concerne la matematica o perito nella matematica, matematico. սորվելու բաւական կարգ համ փափաքող. 2. աստղաբաշխական պատկանած համ աղէկ, աստղաբաշխական. խօսքիններէներ խոխօ խօսքինդրի հիվէսլի. 2. իսկ ըլլալին գիտնալ խոխօ սիհռ։ *Μαθηματική* (ἡ) (ἐντ. τέχνη.) Matematica. աստղաբաշխութիւն, չափաբանութիւն. իսկ հնդոթեան, իսկ ըլլալին։

Μαθηματικῶς, ἐπίρ. matematicamente. աստղաբաշխապէս, ըստ աստղաբաշխանց. իսկ ըլլալին գիտնալու ձեւով, ինչպէս իսկ ըլլալին գիտնան ձեւով։

Μάθησις - εως (ἡ) erudizione, cognizione, dottrina. հրահանգ, աղէկութիւն, վարժութիւն, գիտութիւն, աստուձ, վարդապետութիւն. ձեռ, իմ, քեզ, իմ, վարդապետիդ, իրեն։ ἴδε καὶ *Μάθημα.*

Μαθητεία (ἡ) l'esser discepolo. աշկերտութիւն. լսիրելիք։

Μαθητέον. ὀστ. τ. *Μανθάνω.* bisogna imparare (*Лат.* discendum est). սորվելու է. խօսքինդիլ։

Μαθητεύω. M. εὐσω. (μὲ ὀστ.) esser discepolo. 2. (μὲ αἰτ.) disciplinare, istruire. աշկերտ ըլլալ. աշակերտիլ. 2. աշակերտել. վարդապետել, սորվեցնել. լսիրելիք ընել. 2. խօսքինդիլ, խօսելիք ընել։

Μαθητὴς - οῦ (ὁ) discepolo, scolare. աշկերտ, աստուձօղ. լսիրէր, ընդունդ։

Μαθητιάω - ῶ. *M.* άσω. aver desiderio d'imparare, d'esser discepolo. սորվելու՝ աշկերտ ըլլալու բազմալ. խօսքինդիլ՝ լսիրէր՝ ընդունդ ուզալ սրտաճոմ ուզիլ. 2. (μτγν.) ἀντὶ *Μαθητεύω.* (μὲ ὀστ.)

Μαθητικὸς - ή - όν. che appartiene all'imparare. 2. pronto ad imparare. սորվելու պատկանած. 2. սորվելու պատրաստ. խօսքինդիլ դնողող. 2. խօսքինդիլ հաւէր։

Μαθητὸς - ή - όν. che si può imparare. աստանելի, սորվելիք կրցօղ. խօսքինդիլիք։

Μαθήτρια (ἡ) θηλ. τ. *Μαθητής.*

Μαθητρὶς - ίδος (ἡ) = *Μαθήτρια.*

Μάθος - εος - ους (τὸ) *Ἰων. ἀντὶ Μάθησις* ἢ *Μάθημα.*

Μαῖα - ας (ἡ) avola, nonna. 2. levatrice. 3. bália. հաղ, մեծ մայր. 2. մանկաբարձ. 3. աստառաւ. խոյա, պիտիչ + անա. 2. խոյ. 3. պիտանա, գոգա։

Μαιὰς - άδος (ἡ) *ἀντὶ Μαῖα.* 2. (ἐπιθετ.) *ἀντὶ Μαιευτικὴ* (τέχνη).

Μαιεία (ἡ) il mestiere della levatrice. մանկաբարձ ըլլալը. խոյլիք։

Μαίευμα (τὸ) parto, creatura partorita. ծնունդ, գաւակ. խլլար, գոգի ընծայ։ = *Λόχευμα.*

Μαίευσις - εως (ἡ) = *Μαιεία.*

Μαιευτικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - εως. pertinente alla levatrice. մանկաբարձի պատկանած. խոյլիք դնողող։ *Μαιευτική* (ἡ) (τέχνη) uffizio di levatrice, l'arte dell'ostetrice. մանկաբարձի ըլլալը, մանկաբարձի արհեստ. խոյլիք, խոյ ելլելիք. խոյլիք սիրուհի։

Μαιεύτρια (ἡ) levatrice, ostetrice. մանկաբարձ. խոյ։

Μαιεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. *M.* εύσω. - ομαι. far da levatrice, assistere una donna partoriente. մանկաբարձի ըլլալ, ծննդական կինոջ մը քով կենալ՝ օգնել, ծնցնել. խոյլիք նիհիլ, գոգնոցան ալիլի խոյնտանէ՝ խոյրը՝ բռնիլ, գոգնոցիլ։

Μαιμακτηριὼν - ῶνος (ὁ) il quinto mese degli Ateniesi (15 Decembre — 15 Gennaro.) Աթենացւոց հինգերորդ ամիսը (15 Դեկեմբեր — 15 Յունվար). Աթէ-

Digitized by Google

նալբուրեն պիլինի պչ (15 Ջիլիմիկ — 15 Պահրիմ)։

Μαιμάκτης - ου (ὁ) furioso, turbolento. զայրագին, բուռն, խառնակարգ. զորաւոր, ժիտին, օրհնութիւնը գալոնիզրան՝ ալիքի խոհն (*ἐπίθ. τ. Διός*).

Μαιμάσσω. Μ. ἀξω. desiderar ardentemente. խիստ բաղձալ, փափագին բանկիլ, շատ գուրս անձկալ. ինքն ուրախիլ, խրիխինի ետեղնիլ ներիլ, ուրախան ըլլալ։

Μαιμάω. Μ. ήσω. καὶ *Μαιμώω* ἤ *Μαιμώομαι.* (χ. *Μ.*) = *Μαιμάσσω.*

Μαινὶς - ίδος (ἡ) merluzzo. ձուկ մը. ինչ գալեզը։

Μαίνομαι. Μ. μανήσομαι ἤ *μανοῦμαι.* infuriarsi, esser trasportato dal desio di qualche cosa. մոլեգնիլ, բանի մը բաղձանքէ անձկութենեն բերիլ բանկիլ՝ վառուիլ. ետեղծմամբ, պերճախօսութեամբ՝ ուրախանալ խանդի խռովութեամբ՝ ալեկոծիլ։

Μαίομαι. Μ...; ambire, desiderar ardentemente. խիստ անձկալ. ինքն ուրախիլ։

Μαιόω καὶ (μσ.) *Μαιόομαι - οῦμαι. Μ.* ώσω. - ομαι. = *Μαιεύω - ομαι.*

Μαιωτικὸς - ἡ - όν. = *Μαιευτικός.*

Μαίωτρον (τὸ) la paga della levatrice. մանկաբարձին վարձը. խոխին հատիը։

Μάκαρα - ης (ἡ) ὀηλ. τοῦ

Μάκαρ - αρος (ὁ καὶ σπν. ἡ) beato, fortunato. երանեալ, երանելի, երջանիկ. հանգուցեալ, առաքելեալ, ննջեցեալ, ննջեցեալներ։

Μακαρία (ἡ) (κυρ.) ὀηλ. τ. *Μακάριος.* (οὐσ.) = *Μακαριότης.* luogo di beatitudine. երջանկութեան տեղ. հանգուստի հանգիստ։

Μακαρίζω. Μ. ίσω. beatificare, stimar felice, beato. երանել, երջանիկ համարել. հանգուցեալ վերին, հանգուստ ննջեցեալներ ըլլալ։

Μακάριος - α - ον. felice, beato. երջանիկ, երանեալ. հանգուցեալ, ննջեցեալ. (*ὄθ.*) = *Μακαρίτης.*

Μακαριότης (ἡ) beatitudine. երանութիւն, երջանկութիւն. հանգուստ, ննջեցեալներ։

Μακαρὶς - ίδος (ἡ) ἀντὶ *Μακαρία.*

Μακαριστὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ιστῶς, degno di beatitudine. երանելի՝ երջանիկ բլլալու արժանի. հանգուցեալ՝ ննջեցեալներ ըլլալու արժանի։

Μακαρίτης - ου (ὁ) καὶ *Μακαρῖτις - ίδος* (ἡ) (κατ' ἐνφημ.) defunto. հանգուցեալ, վախճանեալ. ներող, ներհոգի։

Μακαρίως, ἐπίῤῥ. beatamente, felicemente. երանութեամբ, երջանկաբար. հանգուստի՝ ննջեցեալներ ըլլալու չափով։

Μακαρτὸς - ἡ - όν. × ἀντὶ *Μακαριστός.*

Μακεδνὸς - ἡ - όν. lungo, alto. երկայն, բարձր. աղան, ինքնին, գալ, ինկիլ։

Μακελεῖον (τὸ) macello, beccheria. ապառգանոց, մսավաճառի խանութ. ալիհանա, փառող իիւխանը։

Μακέλη, Ἰων. καὶ *Μάκελλα - ης* (ἡ) zappa, marrone (*Λατ.* ligo). բրիչ, բահ, ակիր. պիլ, ըֆա, ֆալա։

Μάκελλον ἤ *Μάκελον* (τὸ) mercato, ove si vende il vitto. ըստակ՝ ուր որ ուտելու բաներ կը ծախուին. նիհիլ փայբեխներէր սիրելու ըսիլը։ 2. = *Περίφραγμα.*

Μακεστὴρ (ὁ) lungo, prolisso. երկար, երկաքաթօս. աղան, հանգստալ։

Μακραίδρομος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Μακρόδρομος.*

Μακραίων - ωνος (ὁ, ἡ) longevo, diuturno. երկարատեւ, շատ քշոշ. աղան՝ ըզէ ինքին։

Μακρὰν, ἐπίῤῥ. lungi, lontano. հեռի, ընդ երկար. աղէ, աղան։

Μακραύχην - ενος (ὁ, ἡ) di lungo collo. երկան վիզ ունեցող. աղան պօյունլու։

Μακρηγορέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare lungamente. երկար խօսիլ. աղան ախոհզիի ինինէ։

Μακρηγορία (ἡ) discorso lungo. երկարապատում բան՝ խօսք. աղան հանգստալ ախոհզիի խոհ։

Μακρηγόρος (ὁ, ἡ) chi parla lungamente. երկար խօսող, երկարաքաթօս. աղան՝ հանգստալ ախոհզիի խոհ։

Μακρημερία (ἡ) giornata lunga, d'estate. երկան օր, ամրաւան օր. աղան կուն, խալ կիւնիւ։

Μακροβάμων - ονος (ὁ, ἡ) che cammina a passi giganteschi, lunghi. երկար՝ մէկ քանի խիստ հեռաւ քայլեր նետող. ախոյեան ոտքերու տէր։

Μακρόβιος (ὁ, ἡ) longevo, che vive o dura per lungo tempo. երկայնակեաց, երկարատեւ. ըզէ խալտըլ խոհօք խալտան, ըզէ ախոհի։

Μακροβιότης (ἡ) vita longeva, il vivere per lungo tempo. երկարատեւ կեանք, երկար տաեն ապրիլը. աղան խօհոք, ըզէ խալտալը։

Μακροβίοτος (ὁ, ἡ) = *Μακρόβιος.*

Μακροβόλος (ὁ, ἡ) che getta per lungo spazio di terra. հեռաւ նետող. աղալը գիան՝ ֆըրլատան։

Μακρογένειος (ὁ, ἡ) che ha una barba lunga. երկան մօրուք ունեցող. աղան սաքալլը։

Μακρόγηρως (ὁ, ἡ) decrepito. զառամեալ, խիստ ծեր. ֆէր խիխէսը։

Μακροδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita lunghe. երկան մատներով. աղան պարմաղլը։

Μακροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per lungo cammino. երկար ճամբայ վազող. աղան խօլ ֆէզլուի ինինէ։

Μακροζωία (ἡ) = *Μακροβιότης.*

Μακρομέρευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μακρομερεύω. Μ. εύσω. *Γίνομαι* —

Μακρομέρος (ὁ, ἡ) = *Μακρόβιος.*

Μακρόθεν, ἐπίῤῥ. di lontano (eminus *Λατ.*) հեռաւանց. աղագիան։

Μακρόθι, ἐπίῤῥ. lungi, al di lungi. հեռու, ի բացակայ. աղագ, իզրաք։

Μακρόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli lunghi. երկան մազերով. աղան սալլը։

Μακροθυμέω - ῶ. Μ. ήσω. tollerare, soffrire pazientemente. համբերութեամբ քաշել. սաք իլի ելիհիլ։

Μακροθυμία (ἡ) tolleranza, longanimità.

Digitized by Google

երկայնմտութիւն, համբերութիւն. սաղ, ներհուպ։

Μακροθύμως, ὁ, ἡ) paziente, tollerante. համբերող, երկայնաբան. սաղրեալ, ներհուպեալ։

Μακροθύμως, ἐπίῤ. con pazienza, pazientemente, con longanimità. երկայնմտութեամբ, համբերութեամբ. սաղրեալ ընդ իւր, ներհուպ իմիտալ։

Μακροκαταληκτέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μακροκατάληκτος (ὁ, ἡ) che ha una desinenza lunga, che termina in una sillaba lunga. երկար վերջաւորութիւն ունեցող, երկար վանկով մը լմնցող. որուն վերջ հինգ իւր գիծին, վեցի որուն։

Μακρόκαυλος (ὁ, ἡ) che ha un fusto, torso lungo. երկար ցօղուն՝ գլուխ ունեցող. որուն ոտիը՝ ծօղիը։

Μακρόκεντρος (ὁ, ἡ) che ha lo sprone lungo. երկար մարտով. որուն մխոցը։

Μακρόκερκος (ὁ, ἡ) che ha una lunga coda. երկար պոչով. որուն ծայրատիը։

Μακροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una lunga testa. երկար գլուխ մը ունեցող. որուն գլիը։

Μακροκομέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μακρόκομος (ὁ, ἡ) che ha una lunga chioma. երկար մազերով. որուն սիը։

Μακρόκωλος (ὁ, ἡ) di cui le membra sono lunghe. երկար անդամներով. որուն սիրտիը։

Μακροκωπος (ὁ, ἡ) che ha i remi lunghi. երկար թիակներով. որուն ձիրեվերէն օլան։

Μακρολογέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μακρηγορέω.*

Μακρολογία (ἡ) = *Μακρηγορία.*

Μακρολόγος (ὁ, ἡ) = *Μακρηγόρος.*

Μακρονοσέω - ῶ. Μ. ήσω. patir una malattia cronica. երկաւաւոր՝ տարիներով հիւանդութիւն մը քաշել. իւլլաբա՝ ախ նեղութիւն վերջ իմիթիւթ ըներ։

Μακρονοσία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μακρόπεπλος (ὁ, ἡ) che ha il peplo, il velo lungo. երկար սեա՝ քող ունեցող. որուն էջթիը՝ ներգիը՝ իւլմիթիը՝ փոթիը։

Μακροπνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha una respirazione lunga. երկար շունչ առնող առաւ, երկար տուրնաւա շնչոյ ունեցող. որուն նիֆէ ալըդ ըներին, օղլուգա որուն։

Μακροπορέω - ῶ. Μ. ήσω. far un lungo viaggio. երկար ճամբայ մը ընել. վերջ որուն իօղճուլուգ իրիթել։

Μακροπορία (ἡ) lungo viaggio, lungo cammino. երկար ճամբայ. որուն իօղ։

Μακρόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi lunghi. երկար ոտքերով. որուն այեիը։ 2. = *Μακροβάμων.*

Μακρόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale lunghe. երկար թեւերով. որուն գանաթիը։

Μακροπώγων - ονος (ὁ) = *Μακρογένειος.*

Μακρορριζία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μακρόρριζος (ὁ, ἡ) (βοτ.) che ha una radice lunga. երկար արմատ ունեցող. որուն պօխիր։

Μακρόρρις - ινος (ὁ, ἡ) che ha un naso lungo. երկար քիթ ունեցող. որուն գընդրուն։

Μακρος - εος - ους (τὸ) = *Μῆκος.*

Μακρὸς - ὰ - όν. lungo. 2. diuturno. 3. alto, eccelso. 4. grande, molto. 5. prolisso, esteso. երկար. 2. երկաւաւոր. 3. բարձր. 4. մեծ, շատ. 5. երկաբանիկ, ընդարձակ. սաղրեալ. 2. ցած ախրեան. 3. խոր, խոիր. 4. պիչիք, ցած. 5. ճոխ, ալ. — ὡς, ἐπίῤ.

Μακροσκελὴς - ές (ὁ, ἡ) che ha le gambe lunghe. երկար սրունքներով. որուն գամպեիը։

Μακροσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di sillaba lunga. երկար վանկ ունեցող. որուն հինգիւլ։

Μακρότης (ἡ) lunghezza. 2. diuturnità. երկաւաւորութիւն. 2. երկաւաւորութիւն, ժամանակի երկաւաւորութիւն. սաղրեալ. 2. վերջիին ալեան, ցած վերին ախրեան։

Μακρότομος (ὁ, ἡ) (παροξ.) chi non dirama profondamente, perfettamente. 2. (προπαρ.) non diramato profondamente. խորաւի՝ կատարեալ չչղայաւոր. 2. խորաւի՝ կատարեալ չչղայաւած. վերինիին՝ խիթիլեան գատարման. 2. վերինիին՝ խիթիլեան գատանմուշ։

Μακρότονος (ὁ, ἡ) troppo, molto teso. խիտ հդաւալ. ըսկիի ներքին։

Μακροτραχήλος (ὁ, ἡ) = *Μακραύχην.*

Μακρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha delle foglie lunghe. երկար տերեւներով. որուն տերեւիը։

Μακροφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. gridar ad alta voce. բարձր ձայնով գոռալ. ինծի՝ ինծի գոռալ իւր գոռըմիտ։

Μακρόφωνος ὁ, ἡ) che grida ad alta voce. բարձր ձայնով գոռացող. ինծի՝ ինծի գոռըմիտ։

Μακρόχειλος (ὁ, ἡ) che ha le labbra grandi. մեծ պրուկներով. պիօչ գոթիը։

Μακροχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha le mani lunghe. երկար ձեռք ունեցող. որուն իւլլերէն օլան, իւլ որուն։

Μακρόχηλος (ὁ, ἡ) che ha le unghie lunghe. երկար ըզուանգներով. որուն իրնիթիը։

Μακροχρονίζω. Μ. ίσω. Γίνομαι —

Μακρόχρονιος (ὁ, ἡ) longevo, che vive o dura per lungo tempo, diurturno. բազմամեայ, երկար ատեն տարով կամ քշով՝ տեւող. ցած պիտիլի, ցիգտակի. որուն վերի ցած պիտի իւլլան՝ ինծի գոռ երինի՝ գոյանան՝ իմիթիւթ գոլան։

Μακροχρονιότης (ἡ) lunghezza di vita, vita lunga. բազմամեայ ըլլալը, երկաւաւորութիւն կենաց, երկար կեանք. ցած պիտիլի՝ ցիգտակի օլմաք, ինծի որուն գոլան, որուն ինծի։

Μακρόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Μακρύνω.*

Μάκρυμμα (τὸ) (Γραμ.) oggetto d'abbominazione. գարշելիութեան՝ ըզազելու առարկայ՝ նիւթ. իմիթիւթիւ՝ ինծի ինծի գոթիւ։

Μάκρυνσις - εως (ἡ) allontanamento, allungamento. հեռացընելը, երկնցընելը. որուանիլ՝ որուանցընել։

Digitized by Google

Μακρύνω. M. υνῶ. allontanare, allungare. Հեռացնել, երկընցնել. ապտիլ-ցընել, ապաքինիմ։

Μάκρων - ωνος (ὁ) = *Μακροκέφαλος.*

Μάκρωσις - εως (ἡ) = *Μάκρυνσις.*

Μακτὴρ (ὁ) = *Μάκτης.* 2. = *Μάκτρα.*

Μακτήριος (ὁ, ἡ) che serve ad impastare. Հացելու՝ թրելու պետք եղող. Խոպրոյ ի֊ փիլը ըլլան։ (ὀΘ.) *Μακτήρια (τὰ)* gli strumenti di colui che impasta, intride. Հացողին՝ թրողին՝ խմոր չինողին գործիքը. Համար խոպրանըն ապրիլը։

Μάκτης - ου (ὁ) colui che impasta. Թրող, Հացող. Խմոր չինող. Համար խոպրան։

Μακτὸς - ἡ - όν. impastato, intriso. Հացուած, թրած. Խոպրուկրուկ։

Μάκτρα (ἡ) madia. 2. mortajo. Խմորի տաշտ. 2. ահկան. Համար ի֊ բիտիւ֊ի֊։ 2. Հվան։

Μάκτρον (τὸ) tovagliolo, sciugatojo, straccio per uso di forbirsi le mani. անձեռոցիկ, ձեռք սրբելու լաթի կտոր. փիլ փիլլիկ, եւ փիլիկիս խոլտիր։

Μαλα (τὸ συγκρ. Μάλλον καὶ τὸ ὑπερθ. Μάλιστα) ἐπίρ. (Ἐπιτάσ.) = *Λίαν.* 2. (*μετὰ τοῦ Ἀλ (Ἠ) κτλ. καὶ εἰς τὰς ἀποκρ. Βεβαιωτ.*) certamente, davvero (*Λατ.* sane, profecto). Իրաւցընէ, ապարէն, արդարեւ. ահկան, վ֊եքը։

Μαλάβαθρον (τὸ) malabatro, foglio indico. Մալաբաթրոս, չմիլուճի, Հնդկական տերեւ. (Հնդկաստան բուսող տունկի մը տերեւ, ուսկից անուշահոտ իւղ մը կ'եփեսվ)· պիթիլ, լապէր. (Հինթոփաներս պիներն պիր նիվ ֆիֆան խոխոլը, անոնի ի֊ իւղը ֆօֆոլը պիր խոլ ըլէտը)։

Μάλαγμα (τὸ) (ἰατρ.) cataplasma emolliente, malagma. Հասուցիչ կակղիչ ապեզանի. (Խոխլերէն) Խիխլոյերին՝ խոմալափան մըլնի։

Μαλαγματώδης - εος (ὁ, ἡ) emolliente come il malagma. Հասուցիչ ապեզանիի պէս կակղեցընող. Խոյալ խիխլոյերի֊ն պէս հիմ պալի խոմալափան։

Μαλακεύω. M. εύσω. mollificare. կակղեցընել. Խոմալափիմ։

Μαλακία (ἡ) mollezza. 2. languore, indisposizione. 3. calma, bonaccia. կակղութիւն, թուլութիւն. 2. վհատութիւն, անտարոյսութիւն. 3. Հանգարտութիւն (ծովու). Խոմալափլըէ. Խվէլիւ֊լիւ֊. 2. Ահնալըէ, ըսյիէլիւ֊, փեֆիլիւ֊. 3. Իլինալըէ։

Μαλακίας - ου (ὁ) molle, effeminato. Մեղկ, կնաւոր. Խվէլիւ֊, նալիւ֊, վ֊ննիկ փեմիլ։

Μαλακιάω - ῶ. M. άσω. languire, divenir molle, effeminato. Թուլնալ, ուժէ ընկնալ, ակարնալ, մեղկանալ, կնկան գառնալ. Խվէլիւ֊լիւ֊, ըսյիէլնալ, նալիւ֊լիկ֊լիւ֊, վ֊ննիկ փեմիւ֊լիւ֊։

Μαλακίζω. M ίσω. render molle, snervare. Մեղկացընել, ուժէ ձգել. Խվէլիւ֊լիւ֊, խոմալափնիւ֊լիւ֊, ահկան ղըջափմիւ֊. (*μσ.*) languire. Թուլնալ, ակարնալ. Խվէլիւ֊լիւ֊, ըսյիէլնալ։

Μαλάκιον (τὸ) seppia. 2. sporta. սիպէ (Ձուկ) 2. զամբիւղ. օրակ՝ փոքր֊ի֊կ ղ֊ըլըլը. 2. վ֊ննիկ։

Μαλακόδερμος (ὁ, ἡ) che ha una pelle molle, tenera. կակուղ մարմ֊ն ունեցող. Խոմալափ փերիկ։

Μαλακόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli molli. կակուղ մազերով. Խոմալափ խիլնը ունէը։

Μαλακοποιέω - ῶ. M. ήσω. mollificare. կակղեցընել. Խոմալափիմ։

Μαλακοποιὸς (ὁ, ἡ) mollificativo. կակղեցնող. Խոմալափան։

Μαλακὸς - ἡ - όν. molle. 2. effeminato. 3. languido. 4. timido, vile. 5. delicato, tenero. 6. docile, mite, placido. 7. attrattivo, amoroso. կակուղ. 2. կնաւոր. 3. թուլցած, ակար, վհատած. 4. վախկոտ. 5. փափուկ, դիւրգ. 6. հեզ, բարհամբոյր, հանգարտ. 7. յանկուցիչ, հրապուրիչ, ապփական. Խոմալափ. 2. վ֊ննիկ փեմիլ, փոքը ի֊կ նալիւ֊լիկ֊լիւ֊. 3. Խովվխիւ֊ի֊, ըսյիէ, ահկան. 4. փորփոք, խիրխ֊ի֊. 5. նալիւ֊. 6. փ֊ըսյիմ, հալլըմ, հանիւա֊. 7. ճաղիլ, ալէլը։

Μαλακόσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne molle. կակուղ միս ունեցող. Խոմալափ միլի։

Μαλακότης (ἡ) mollezza. կակղութիւն, փափկութիւն, թուլութիւն. Խոմալափլըէ, նալիւ֊լիկ֊լիւ֊, Խվէլիւ֊լիւ֊։

Μαλακόφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la scorza molle. կակուղ կեղեւ ունեցող. Խոմալափ փոպոխլը։

Μαλακόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce delicata, dolce. փափուկ՝ դիւրգ՝ անուշ ձայն ունեցող. նալիւ֊՝ իլինալը պետ ալն։

Μαλακόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha la mano molle, leggiera. կակուղ՝ թեթեւ ձեռք ունեցող. Խոմալափ՝ խիֆնի խլլէ։

Μαλακοψυχέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ — *Μαλακόψυχος (ὁ, ἡ)* timido, molle. վախկոտ, թուլ. փորփոք, Խվէլիւ֊։

Μαλακτεκὸς - ἡ - όν. emolliente. կակղեցուցիչ. Խոմալափան։

Μαλακτὸς - ἡ - όν. mollificato o che si può render molle. կակղած կամ կակղիլ կըրցող. Խոմալափիլ խիւօ խոմալափալիէ։

Μαλακύνω. M. υνῶ. mollificare. կակղեցընել. Խոմալափիմ։

Μαλακῶς τὸ ἐπίρ. τοῦ = *Μαλακός.*

Μαλάσσω (ττω.) M. άξω. mollificare. 2. snervare. 3. addolcire, mitigare. կակղեցընել. 2. ուժէ ձգել, ակարցընել, թուլցընել. 3. մեղմել, հանգարտեցընել. Խոմալափիմ։ 2. փոխվխիւ֊ի֊ փեմիլ֊ի֊, ըսյիէլիմ։ 3. Խովվլիմ։

Μαλάχη (ἡ) malaca, malva. մալլը. Խիրխիֆի։

Μαλερὸς - ὰ - όν. veemente, impetuoso. սաստիկ, ուժգին, բուռն. զբլը, փեֆին։

Μάλη (ἡ) = *Μασχάλη (μόνον εἰς τὴν φρ.) Ὑπὸ μάλης.* sotto l'ascella, di nascosto, celatamente. անուշիկ սակէն, գաղտուկ. Ֆօլիւօֆ ալիէնտան, Ներչիկեն, Խֆիկի։

Μάλθα - ης (ἡ) malta, bitume composto di pece e di cera per calafatare le navi. Նաւերը կպրաթիւեցնելու համար գոր-

Digitized by Google

Λύγδος (ὁ καὶ ἡ) specie di marmo bianchissimo, alabastro. մեռաակ մը խիտ սպիտակ մարմարիոն, ձերմակ կաւճ. պէր նեվ եֆէրսիւ պէյազ մերմեր իւլէ։

Λύγη (ἡ) tenebra, oscurità. խաւար, մըթաւթիւն. փոռնդէթ։

Λυγηρός - ά - όν. flessibile, pieghevole. գիւրաս ծռօղ, գիւրաթեք. փօլդ եկէլէն։

Λυγίζω. M. ίσω. piegare, flettere. ծռել, թեքել, կորացընել. եկիւղ։

Λυγισμός (ὁ) piegatura, flessione. 2. trillo. ծռելը, թեքելը. 2. ձայնը խաղցընելը՝ բարձր հանել ու իջեցընելը. եկիւղլէյ, եկիւղ. 2. «ինչ օյնաՀա՝ ինչէյնիմի՝ ինչ-ինչուլէյէ կէօրիւմ։

Λυγιστικός - ή - όν. flessibile, pieghevole. գիւրաս ծռօղ, գիւրաթեք. փօլդ եկէլէն։

Λυγιστός - ή - όν. piegato. ծռած, կոր. եկիւղլի. 2. = τῷ προσηγ.

Λύγκειος - α - ον. di lince, cerviero. քաւթարի պատկանած, քաւթարիներուն վրայով փոխելէյէ։

Λυγκούριον (τὸ) lincurio. լինգիւրիոն (տեսակ մը սաթ). պէր նեվ եհէրիւթ։

Λυγμός (ὁ) singhiozzo. հեծկլտանք. ըլէբէսէյ։

Λυγμώδης - εος (ὁ, ἡ) soggetto a singulti, chi singhiozza spesso. հեծկլտանքի ենթակայ, յաճախ հեծկլտօղ. ըլէբէրըջը փոպիւլը, ոբի ոբի ընէբէրան։

Λυγξ - λυγγός (ἡ) (Λύζω) = Λυγμός.

Λυγξ - λυγκός (ὁ) lince, cerviere. քաւթարիներ, քաւթար. վոլպէ։

Λυγόδεσμος (ὁ, ἡ) legato con vinco, con vimine. կեհւռնով կապուած. ոռ իլէ գոպլանմըշ։

Λυγοπλόκος (ὁ, ἡ) che fà delle intrecciature di vimine. կեհւռնէ բաներ հիւսօղ, հիւսուածներ չինօղ. ոռպան իշլէյիլը նեռնեկէբ խօրլէ։

Λύγος (ἡ καὶ ὁ) agnocasto (frutice). 2. verga, bacchetta. 3. vimine, vinco, vetrice. հաղեր (թուփ մըն է). 2. ցուպ, գաւազան. 3. կեհւռն (ուսկից բաներ կը հիւսեն կամ կըկապեն). այբ իթօռմաս (պէր նեվ ալըճըդըր). 2. ըռպուզ. 3. ոռ։

Λυγοτευχὴς - έος (ὁ, ἡ) fatto di vinco. կեհւռնէ չինուած. ոռպան խոչէըէ։

Λυγόω - ῶ. M. ώσω. legare. կապել. պռըլմաք. 2. = Λυγίζω.

Λυγρὸς - ά - όν. miserabile. 2. pernicioso. խեղճ, ազտրալի. 2. ձիաոակար. վնասըլը։ 3. ծիֆլի. 2. ըռրտլը։

Λυγρῶς, ἐπίρ. miserabilmente. 2. perniziosamente. խեղճութիւնով. 2. ձիաոակ, կորաճամբ. ծիֆլըլէյ իւլի. 2. ըռրտ ետյո իւլի։

Λύδειος - α - ον. Lidio, abitante di Lidia. Լիւգացի, Լիւգիայ բնակիչ. Լիւիւա փոխիսթուն. Λίθος Λυδία. pietra di paragone. փորձաքար. ճենկնէ թաշը։

Λύζω. M. λύξω. singhiozzare. հեծկլտալ. ըլէբէրմաք։

Λύθρον (τὸ) sangue, che esce da una piaga (Lat. cruor). 2. sanie, marcia. 3. sangue imbrattato di polvere. խոցէ մը վազօղ արիւն. 2. շարաւ, թարախ. 3. փոշիով խառն արիւն. խոխդրէն գեան. 2. էրին. 3. ֆոշ իւլէ գ-լէվլէվ գան. 4. = Λῦμα.

Λυθρόω - ῶ. M. ώσω. imbrattare con sangue e polvere. արիւնով ու փոշիով ոտնակոխ՝ շաղախել. գան իւլէ վի ֆոշ իւլէ գ-լէվլէվ կիմիէ՝ պուլուդրմաք։

Λυθρώδης - εος (ὁ, ἡ) imbrattato di sangue e di polvere. արիւնով ու փոշիով շաղախուած. գան վի ֆոշ իւլէ գ-լէվլէվ։

Λυκάβας - αντος (ὁ) anno. տարի. ենի։

Λύκαινα - ης (ἡ) lupa. մոռակ գայլ. տիչ գուրդ։

Λυκαινόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una lupa. մոռակ գայլի ձեւը ունեցօղ. տիւչ գուրդ պէյիֆիդի։

Λυκανθρωπία (ἡ) licantropia (malattia, che toglie di senno, e fà urlare l'infermo, il quale talvolta si dà a credere d' esser diventato lupo.) գայլութիւն (տեսակ մը հիւանդութիւն, որ հիւանդին խելքը վռայէն կ' առնէ, որով հիւանդը կը սկսի կաղկանձելու ու երբեմն ալ ինքը գինքը գայլի փոխուած կարծելու). գուրդուդ (պէր նեվի խոռիկի, էն խոռիկներն փէշէրը գուշէիան ալէշ՝ ու ուշըլըիըրլար վի գուշը տիքը գան իւլէ՝ գինքնին գուրդ ինծիլի օլմուշ տիյու կիտուս կիտիրէր)։

Λυκάνθρωπος (ὁ, ἡ) licantropo, chi soffre di licantropia. գայլութեան տառը ինկած, գայլացած. գուրդուդ ընէլուն մարդ պէյիֆի՝ ուշըմիշ, ըռլուն իւլէ, իւոլը։

Λυκαυγὲς (τὸ) alba, aurora, albore. արշալոյս, պգ. չէն առաւօտ, առաւօտ չէնէլը

Λύκειος - α - ον. lupino, di lupo. գայլային. գուրդա պէյիֆէյէ։ Λύκειον (τὸ) Liceo (uno de' ginnasj d' Atene). Ճեմարան, Լառան (Աթենքը եղօղ ուսումնարան ներուն ամէնը). Լիւքէօ (Աթինա օրն է պրիւնիւկէրտին պիրէի)։

Λυκῆ (ἡ) la pelle di lupo. գայլի մորթ. գուրդա կեօսկիւն։

Λύκη (ἡ) = Λυκαυγές.

Λυκιδεύς - έως (ὁ) lupicino, piccolo lupo. գայլի կորիւն, պզտիկ գայլ. գուրդ իւլ ճուճու, գէյիկ գուրդ։

Λύκιον (τὸ) licio (sorta di spina con foglie simili a quelle del busso). սաթի տեսակ մը. Ճեմն տեսակ ու ենղօղ փուշ մը. լիչիւր խոչոչըրէն պէյիչիր խոչոչըրէ օլմն պէր նեվ տիւր։

Λυκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al lupo. գայլի ձեմն. գուրդա պէնզիչ։

Λυκοθήρας - ου (ὁ) cacciatore de' lupi. գայլ որսօղ. գուրդ ավլայան։

Λυκοκτονέω - ῶ. M. ήσω. uccidere de' lupi. գայլ սպանել. գուրդ կիլտիրմաք։

Λυκοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore de' lupi. գայլ սպանօղ. գուրդլարը կիլտիրօղ։ (οὐσ.) Λυκοκτόνον (τὸ) = Ακόνιτον.

Λυκόκτονος (ὁ, ἡ) ucciso da un lupo. գայլէ մը սպանուած. գուրդան իւլտիւլ։

Λυκόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un lupo. գայլի կերպ՝ ձեւ ունեցօղ. գուրդ էպէյիֆինտէ պէյիֆիդի։

Digitized by Google

Ανεφάλαιστος - ον (ὁ) × *ἀντὶ Ανοκτόνος.*

Λύκος (ὁ) lupo. 2. luccio (pesce). 3. rampino. 4. sorta di ragno. 5. morso, sorta di freno asprissimo da mettere ai cavalli restii (*Λατ.* lupatus.) գայլ. 2. կանճառուկն. 3. ճանկ, երկբերէ խրգր. 4. սեռակ մը մանուկ. 5. կերպ մը ծանր սանձ պինդ գլուխ ձիերու գնելու համար. խոփ. 2. խոչիս գոլորշի. 3. լինիլ. 4. պէտ նիվ խօրհուրդ ունենալու. 5. գոլորշի պիտի ելցուցանէ պէտ ալ պղպջիլ ի ներ. 6. = *Μάνδαλος.*

Λυκόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca simile a quella del lupo. գայլին բերնին նման բերան ունեցող. խոփ պղպջիկ պիտիր ալոր ելան, խոփ պղպջիլ:

Λυκόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi di lupo. գայլի պէս աչեր ունեցող. խոփ կոպ-. (*οὐσ.*) licoftalmo (sorta di gemma). գայլակին (գոհար մին է). վէպեղիմ (վիճիր տիր):

Λυκόφως - ωτος (τό) = *Λυκαυγές.*

Λυκόχροος - ους (ὁ, ἡ) che ha il color del lupo. գայլի գունով. խոփ բեղնիպոր:

Λυκώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Λυκοειδής.*

Λῦρα (τὸ) sucidume, sporcizia, sozzura. 2. uomo scellerato. ապականութիւն, ալա. 2. չարագործ մարդ. էլէլիւ, տէր. 2. պիտիոր տիճն:

Λυμαίνομαι. M. ανοῦμαι. nuocere, distruggere, corrompere. 2. diffamare, maltrattare. վնասել, կործանել, ապականել, ապրել. 2. անարգել, անպատուաբերութիւն ընել, անարգանքը վարել. ըսոր' տիպեր վնասիր, խոտոր' պիրդոր երեխ, գօշմէ. 2. պիտիոր երեխ, խոլրսոք երեխ, խօր պտիճոք:

Λυμαίνω. M. ανῶ. (νλγ.) *ἀντὶ Λυμαίνομαι.*

Λυμαντὴρ (ὁ) distruggitore, nocivo, corruttore. կործանող, վնասակար, երկնող, ապականող. խոտոր խոն, ըսորելը, պիրդոր խոն, գօշմ:

Λυμαντήριος (ὁ, ἡ) pernizioso, distruttivo. վնասակար, երկնիչ, ապականիչ. ըսորելը, տիպերչի, խոտոր' պիրդոր խոնիչ:

Λυμαντης - οῦ (ὁ) = *Λυμαντήρ.*

Λυμαντικός - ἡ - όν. = *Λυμαντήριος.*

Λυμεών - ῶνος (ὁ) distruggitore, corrompitore. կործանող, ապականող. խոտոր' պիրդոր խոն, գօշմ:

Λύμη (ἡ) danno, nocumento. 2. perdita, pernicie. 3. oltraggio, maltrattamento. վնաս. 2. կորուստ. 3. բընանմանք. ալ, ըսորը. 2. խոչ. 3. անիծ, խօրհուրդ. 4. = *Λῦμα.*

Λυμώδης - εος (ὁ, ἡ) pernizioso, nocivo. 2. immondo, sporco. վնասակար. 2. ապականիչ. ըսորելը, տիպերչի. 2. էին, նախիտ:

Λυπαλγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) afflitto, doloroso. ցաւագին, տխրագին. ամբելը, վշտաս, պիրդոխնդիր:

Λυπέω - ῶ. M. ήσω. affliggere, attristare. 2. nuocere, molestare. վշտացընել, չարչարել, տրամեցընել. 2. վնասել, նեղել. ընդհարել, գործ վերջել, խռովընդդէմ. 2. ըսոր վերջել, ամբել, ամբելիճ վերջել:

Λύπη (ἡ) afflizione, dolore, tristezza. 2. molestamento. վիշտ, նեղութիւն, ցաւ, տրամութիւն. 2. նեղացընելը, տանջելը. փորփ, խռտ, գործ. 2. ամբելիճ վերջել:

Λύπημα (τὸ) oggetto d'afflizione, di tristezza. անձկութեան' նեղութեան' տրամութեան առարկայ. փորփ' խռտ' գործիճ ծորմիճ:

Λυπηρὸς - ὰ - όν. molesto, che cagiona dell' afflizione, affiittivo, tristo. նեղիչ, տանջանքագործիչ, տրամութիւն' վիշտ' ցաւ պատճառող. ամբելիճ' ամբելիճը' խռտ վերջել, գործիճ' անձ հող իպէ:

Λυπηρῶς, ἐπίῤῥ. con dolore, afflizione, tristezza. ցաւով, անձկութենով, տրտմութենով. անձ' խռտ' գործիճ իլէ:

Λυπητέον, θετ. τ. Λυπέω.

Λυπητήριον (τὸ) = *Λύπημα.*

Λυπητήριος - α - ον καὶ Λυπητικὸς - ἡ - όν. che reca afflizione. 2. soggetto all' afflizione, alla tristezza. նեղութիւն' վիշտ' անձկութիւն' տրտմութիւն պատճառող. 2. նեղութեան' վշտաց' տրտմութեան հպատակ. ամբելիճ' խռտ' փորփ հող իպէ. 2. խռտ' փորփ' գործիճ փոքիլը:

Λυπρόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita infelice. խեղճ կեանք մը անցընող. փճիլ պէտ խօրհուրդ ինչերին:

Λυπρὸς - ὰ - όν. × *ἀντὶ Λυπηρός.* (*ὅθ.*) 2. (*συνήθ. εἰς τὸ πεζ.*) sterile, infecondo, magro. 2. povero, egente, miserabile, infelice. անբերելաւոր, բերքի չերեզոյ, նիհար, պղպղուն. 2. ազքատ, կարօտ, խեղճ, աղքատիկ. հասարակ, պերեխերխուն, ըսոխեղ, փոքվերխուն. 2. ֆոփոքս, փճիլ:

Λυπρότης (ἡ) sterilità, infecondità, magrezza. անբերելաւոր բնութիւն, նիհարութիւն. հասարակութիւն, պերեխերխութիւն, ըսոփերխ:

Λύρα - ας (ἡ) lira (strumento musicale). 2. lira (segno celeste). 3. (*συνεκδχ.*) versi lirici. քնար (նաւագրան). 2. քնար (համաստեղութիւն). 3. քնարեր-գական ասղեր. անիճոք. 2. պերպոռ (պոռճոս պէտ նիվ պիսր). 3. առիճոք իլէ ըղբլուճոք պերիլիր:

Λυρίζω. M. ίσω. suonar la lira. քնար զարնել' չալել. առիճոք ըսոխ:

Λυρικὸς - ἡ - όν. lirico, di lira. քնարի յատուկ. առիճոք ինտասդ: *Λυρικὴ* (ἡ) lirica. քնարերգութիւն, քնարի հետ երգուելոյ ասղերգութիւն. առիճոք իլէ ըղբլուճոք օգտաճոք փոքիր: *Λυρικὸς* (ὁ) (*ἐνν. ποιητής.*) poeta lirico. քնարերգակ բանաստեղծ. առիճոք իլէ ըղբլուճոք օգտաճոք փոքրիկիր ինչ խոխ չալէ:

Λύριον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λύρα.*

Λυριστὴς - οῦ (ὁ) suonator di lira. քնահարհար, քնար չալօղ. առիճոք ըսոխ:

Λυρογηθὴς - ἐος (ὁ, ἡ) che si diletta della lira. քնարէն հիւսուածութիւն բերկրութիւն խնդացող. առիճոքոգան խօլըճան:

Digitized by Google

Λυροκτύπος (ὁ, ἡ) che suona come la lira. քնարի պէս հնչող. առնոյր հմտի խոսիւն. 2. = *Λυριστής*.

Λυροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. far delle lire. քնար շինել. առնոյր նուագ.

Λυροποιητικός - ή - όν. che concerne l' arte di far la lira. քնար շինելու արհեստին պատկանած. առնոյր նուագի գիտութեան վերաբերեալ.

Λυροποϊκός - ή - όν. = *Λυροποιητικός*.

Λυροποιός (ὁ) fabbricatore di lira. քնար շինող. առնոյր նուագ, գործարիմ.

Λυρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla lira. քնարի նման. առնոյր գիտնոյ.

Λυρῳδία (ἡ) canto accompagnato colla lira. քնարով կանչուած երգ. առնոյր ի լարս նուագ.

Λυρῳδός (ὁ) che canta suonando la lira. քնար գարնելով երգ երգող. առնոյր լարուած նուագիւ օգոյն. = *Λυριστής*.

Λυσίζωνος (ὁ, ἡ) che scioglie la cintura. գօտին քակող, գօտեկոտոր. խնդացնող կնոջ (ὄθ. κόρη.) donzella defloratа. կուսութիւնը կորսնցուցած աղջիկ. պիտրէնիի զօրք ելլող (στρατιώτης.) soldato disciolto, che ha avuto il suo congedo. զինուորութենէ ելած զօրական. ասպրէնիտին ընտիր կնիք.

Λυσίθριξ - ίτριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli sciolti, scrinato. մազերը քակուած. առնոյրը կիսգլխոյ, գաղնեցէ.

Λυσίκακος (ὁ, ἡ) che libera da' mali. ի չարեաց փրկող ազատող. փրկիչ-չարեաց՝ ցաւազերծ խնդ. խնդ.

Λυσίκομος (ὁ, ἡ) = *Λυσίθριξ*.

Λυσιμαχία (ἡ) καὶ *Λυσιμάχειον* (τὸ) lisimachia (erba). բժշկական խոտ մըն է. խնդնդնդ (պիր նիվ տիւտ).

Λυσίμαχος (ὁ, ἡ) che discioglie, fa cessare il combattimento. կռիւը գադրեցնող. գուիւոյ հանդ կիներին.

Λυσιμελής - έος (ὁ, ἡ) che rilassa le membra. անդամները թուլցնող՝ ուժը կորոյ. առնոյրը կիվէնիին՝ գուիւնիլ պէտք.

Λύσιμος (ὁ, ἡ) che si può sciogliere. լուծանելի, քակուելու. կիսգլիկիր.

Λυσίνομος (ὁ, ἡ) che viola le leggi, violatore delle leggi. օրէնքները լուծանող՝ ապրի առ առնոյ. գանոնելոյը՝ նոմուսը պզտի նոփ խոն՝ այսի պիրնա պէտն.

Λύσιος - α ἤ ος - ον. che ha la forza di sciogliere o di liberare. քակելու կամ խալսելու կարողութիւն ունեցող. կիսգլիկ ունի խոսո խնդ կիներին գուիւնիլ օգն.

Λύσις - εως (ἡ) scoglimento. 2. soluzione d' una difficoltà. 3. redenzione, riscatto d'uno schiavo. 4. pagamento, liquidazione d'un debito. 5. assoluzione de' peccati. քակելը. 2. լուծում տարակուսանաց. 3. գերի մը առնակով խալսելը. 4. վճարում պարտաց, պարտքը վճարել լիովցնելը. 5. մեղաց թողութիւն, արձակում. կիսգիկ. 2. գուիւ հաւլ կիներ՝ կիսգիկ. 3. խոխէ խոսիւ առնոյր գլխով՝ գուիւնիլ ունի. 4. պարտատոյ կիսգլխ՝ գուիւնիլ. 5. ինձանիկիր օգնիլ, ազ գիւրիկ.

Λυσισωματέω - ῶ. *M.* ήσω. *Λίμὶ* —

Λυσισώματος (ὁ, ἡ) che ha il corpo snervato, languido. վատուժ՝ թուլցած մարմին ունեցող. գուիւնիլ՝ խոխիկիլ՝ կիսգիկ կիսգլխ օգն.

Λυσιτέλεια (ἡ) utilità, vantaggio. օգուտ, շահ. գործ, գործարան.

Λυσιτελέω - ῶ. *M.* ήσω. esser utile, giovare. օգտաւոր ըլլալ, օգտիլ. գործիկ օլմագ, խոսմագ.

Λυσιτελής - έος (ὁ, ἡ) utile, vantaggioso. օգտակար, շահեցուցիչ. գործիկ. գործարան.

Λυσιτελῶς, καὶ *Λυσιτελούντως*, ἐπίῤῥ. utilmente, con vantaggio. օգտիւ, օգտակար ըլլալով. գործիկ՝ գործարան խնդ.

Λυσίφρων - ονος (ὁ, ἡ) che libera la mente da ogni cura. միտքը ամեն մտածութենէ խալսող. գիւրիկիլ միտ պէտ պէտնիկին խոսիւ խոն.

Λύσσα - ης (ἡ) rabbia. 2. furore. 3. lita (vermicello, che nasce sotto la lingua de' cani, e li fa arrabbiare). կատաղութիւն (շան). 2. մոլեգնութիւն. 3. շուներուն լեզուին տակը գտնուող պզտիկ որդ՝ որ զանոնք կը կատղեցնէ. գուիւնիլ. 2. պէտնիկ, խոնդացութ. 3. գործարիկիր գիւրիկին պիտրէնիի պէտ նիվ տարի գուիւ, գի տընդրի գուիւնիլ.

Λυσσαίνω. M. ανῶ. = *Λυσσάω*.

Λυσσαλέος - α - ον. arrabbiato. կատաղի (շան). գուիւնիլ.

Λυσσάω - ῶ. *M.* ήσω. arrabbiarsi. 2. infuriarsi. կատղիլ (շան). 2. մոլեգնիլ. գուիւնիլ. 2. գործարիլ, ազ ինձանիկ.

Λυσσηδόν, ἐπίῤῥ. arrabbiatamente, rabbiosamente. կատաղութենով. գուիւ ընդ.

Λυσσήρης - εος (ὁ, ἡ) καὶ *Λυσσητήρ* (ὁ) καὶ *Λυσσητής* (ὁ) = *Λυσσαλέος*.

Λυσσητικός - ή - όν. rabbioso. կատաղի (շան). գուիւնիլ, գուիւնիլ (գիւղ).

Λυσσόδηκτος (ὁ, ἡ) morso da un cane arrabbiato. կատաղած շունէ մը խածուած. գուիւնիլ գիւրիկիր՝ գիւ կիսգին ընդրուել.

Λυσσομανέω - ῶ. *M.* ήσω. *Εἰμὶ* —

Λυσσομανής - έος (ὁ, ἡ) infuriato di rabbia. 2. frenetico. կատաղած, մոլեգին. 2. խելացնոր, մտաւիկ. գուիւնիլ ընդրուել, գուիւնիլ. 2. ելլիկ.

Λυσσάω - ῶ. *M* ώσω. far arrabbiare, infuriare. կատղեցնել. գուիւնիլ, գուիւնիլ.

Λυσσώδης - εος (ὁ, ἡ) arrabbiato, furioso. կատաղած, մոլեգին. գուիւնիլ, գուիւնիլ.

Λύσωμα (τὸ) καὶ *Λύσωσις* - εως (ἡ) le ciocche dei capelli della testa, scriminatura. գլխի մազերուն բաժանմունք.

Digitized by Google

ները՝ զատ զատ հիւսուածը· պտղոց օլեն առնուրեն պուլպիդները՝ երկնաձեւ։
Λύτειρα - ας (ἡ) × θηλ. τ. Λυτήρ.
Λυτεῖον θετ. τ. Λύω.
Λυτὴρ (ὁ) che slega, scioglie. 2. liberatore, salvatore. լուծանօղ, քակօղ· 2. փրկօղ, ազատօղ, խալցօղ· էօգնի· 2. փոքրիսան, իւլա իպի։
Λυτήριος - α ῆ ος - ον. che ha la forza di liberare. փրկելու՝ խալցանելու ուժ ունեցօղ· փոքրիսցնալ՝ իւլա կիմիկ փոխվելիք օլան։
Λυτικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ ἐπιῤ.) - ικῶς. che ha la facoltà di sciogliere. քակելու կարողութիւն ունեցօղ· էօգնական ունեցօղ· (ὅθ.) Λυτικοὶ (οἱ) coloro, che avevano la facoltà di sciogliere ogni difficoltà. ամէն կերպ դժուարութիւն՝ ները քակելու կարողութիւն ունեցօղներ· հեր պիր իւրլա փոխվելիք հալա պիլիք կիմիկ փոքրիցի օլանլար։
Λυτὸς - ἡ - ὸν. sciolto, slegato. 2. che si può sciogliere. քակուած· 2. քակուիլ կրցօղ· էօգնական· 2. էօգնական։
Λύτρον (τὸ) prezzo del riscatto d'un prigioniere o schiavo, taglia (Γαλλ. rançon). փրկանք, քանարգիլ մը կամ դերի մը խալցանելու համար վճարուած ասակ· պիրինին հաղերան էլեւտրամէ իլին խոթօր պիր նուխրէ նուխրէլիցին փոքրիսրմէ իլին էօտիներէն ափթ։
Λυτρόω - ῶ. M. ώσω. lasciar libero. ազատ թողուլ, ազատ ընել· ասլը վերնել· պատ կիմիկ· (μσ.) riscattare, redimere. ասկով փրկել· ափթ իլե փոքրիսրմէ՝ խալցա կիմիկ։
Λυτρὼν - ῶνος (ὁ) latrina. հասարակ, արատոց· այծ էօլա, փինէ։
Λύτρωσις - εως (ἡ) riscatto, redenzione. ասկով փրկելը կամ փրկուիլը, ազատութիւն, փրկութիւն· ափթ իլե՝ պիրինին փոքրիսրմէ խոթօր փոքրիսրմէ, խալցա, փոքրիսրմէ։
Λυτρωτὴς - οῦ (ὁ) riscattatore. 2. (ἐν γεν.) redentore, liberatore. ասկով խալցօղ· 2· փրկիչ, ազատիչ· պիրինին իլե փոքրիսրած· 2· փոքրիսրճի, ճանալըխ։
Λύττα, Λυττάω κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Λύσσα κτλ.
Λυχνάπτης - ου (ὁ) che accende la lucerna. կանթեղը վառօղ· փանփիլ նափան։
Λυχνάπτρια (ἡ) θηλ. τ. προηγ.
Λυχναψία (ἡ) l'accendere le lucerne. կանթեղները վառելը· փանփիլները նափելը· 2. = Λυχνοκαΐα.
Λυχνεῖον (τὸ) lucerniere. կանթեղակալ, կանթեղի աշտանակ· էյրալ, փանփիլ։
Λυχνεὺς - έως (ὁ) lucerna կանթեղ· փանփիլ· 2· = Λυχνίτης (λίθος).
Λυχνεύω. M. εύσω. far lume colla lucerna. կանթեղով լոյս տալ· փանփիլ իլե ըլեբ վերխ։
Λυχνεὼν - ῶνος (ὁ) luogo, ove si conservano le lucerne. կանթեղները պահելու տեղ· փանփիլները սաքլայմաք համար։
Λυχνία (ἡ) lucerniere, candelliere. կանթեղակալ, աշտանակ· փանփիլ, էյրալ, էվրան։
Λυχνιαῖος - α - ον. di lucerna. կանթեղի վերաբերեալ· փանփիլէ պահելիք։
Λυχνίας - ου (ὁ) (ἐνν. λίθος.) = Λυχνίτης.
Λυχνίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ
Λυχνικὸν (τὸ) il tempo, in cui s'accendono le lucerne. կանթեղները վառելու ժամանակ· փանփիլները նափելի վրան։
Λύχνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Λύχνος. lucernuzza. պզտիկ կանթեղ· փանփիլիկ։
Λυχνὶς - ίδος (ἡ) licnide, rosa greca (sorta di fiore) կանթեղածաղիկ (փայլուն սերեւներով ծաղիկ մըն է)· փանփիլ էնէյէն (ֆրըսի նոթրթլը պիր նեվի էնթօֆֆ)· 2· = Λυχνίτης.
Λυχνίσκος (ὁ) = Λυχνίδιον.
Λυχνίτης - ου (ὁ) καὶ Λυχνῖτις - ίδος (ἡ) appartenente alla lucerna. կանթեղի պատկանած· փանփիլի գիպիլէթ· (οὐσ.) sorta di pietra preziosa trasparente. 2. licnitide (sorta di tassobarbasso bianco, delle foglie di cui anticamente si servivano per lucignolo alle lucerne). սեւագ մը թափանցիկ ծանրագին գոհար· 2· սեւագ մը ճերմակ փղոսկր, որուն սերեւները հին ատեն կանթեղի պատրոյգի տեղ կը գործածէին· պիր նեվ պէյազ վի պիհլը ճիչիքր· 2· պիր նեվ պէյազ պիվըզ, ուրկէ ոմն ի նոթրթլըրընէ նոյն վիրմանօս փանփիլ ֆիթիլի նըրինի փոխլըրըզ· 3· = Ἀνθρακῖς.
Λυχνοκαΐα (ἡ) illuminazione. շրագավառութիւն, շրագալոյց· իլինէյիր, փանփիլ նափելի։
Λυχνοκαυτέω - ῶ. M. ήσω. far delle illuminazioni. շրագալոյց՝ կանթեղավառութիւն ընել· իլինէյիր փանփիլ նափելի։
Λυχνοκαυτία (ἡ) = Λυχνοκαΐα.
Λυχνοποιέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —
Λυχνοποιὸς (ὁ) fabbricatore di lucerne. կանթեղ չինօղ· փանփիլ նափան, փանփիլչի։
Λυχνοπώλης - ου (ὁ) venditor delle lucerne. կանթեղ ծախօղ· փանփիլ ծախան։
Λύχνος (ὁ) lucerna. կանթեղ· փանփիլ։
Λυχνοῦχος (ὁ) lucerniere. կանթեղակալ· էյրալ, փանփիլ։
Λυχνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una lucerna avanti qualcheduno per fargli lume. լոյս տալու համար ճիկի մը առջեւէ կանթեղ կրօղ· պիրինին կոխնոփն ըլեբ վերխ իլին փանփիլ պէյլան։
Λύω. M. λύσω. sciogliere, slegare, snodare. 2. liberare, lasciar libero. 3. spiegare, sciogliere qualche difficoltà. 4. assolvere. 5. pagare. 6. rovinare. 7. abolire. 8. trasgredire. քակել, լուծանել (Հանդոյցը)· 2· ազատել, ազատ ձգել· 3· մեկնել, տարակոյս մը քակել· 4· արձակել (ի պէտս)· թաղութիւն տալ· 5· վճարել (պարտքը)· 6· կործանել, աւերել· 7· խափանել, ջնջել (օրէնքը)· 8· անցնիլ, չպահել (օրէնքը)· էյօղխ (գիչխ-գիս)· 2· ազատ կիմիկ, ազատ պըրտխաք· 3· հանգ վերխ, գէյիլլէնհալլ կիմիկ· 4· (կանահկերէն)· ֆէլ կիմիկ, հաղֆերեն վերխ· 5· իօտիմիկ (գօրծառ)· 6· իըչխաք, գօրչաք· 7· պոխալ կիմիկ

Digitized by Google

(ξυλοκόπος). 8. βωβός, ανεξόδευτος (ποίημα).

Αωβάομαι - ώμαι. Μ. ήσομαι. = Αυμαίνομαι.

Αωβάω - ῶ. Μ. ήσω. (σπανιότ.) ἀντὶ Αωβάομαι.

Αωβεύω. Μ. εύσω. = Αωβάομαι. oltraggiare, deridere. ὑβρίζω, μυκτηρίζω. εἰρωνεύομαι, λοιδορῶ, ἀγανακτῶ.

Αώβη (ἡ) oltraggio, insulto, disonore. 2. danno. 3. lebbra. ὕβρις, βδελυρία, ἀκαθαρσία. 2. ζημία. 3. ἀρρώστεια, ἀσθένεια. εἰρωνεία, λοιδορία. 2. ζημία. 3. ἀσθενοῦσα, φθισικὸς (πρβλ. νεν. ωρωδιάζω).

Αώβησις - εως (ἡ) maltrattamento insulto. ἀκαθαρσία, ὕβρις. λοιδορία, λόγος φαῦλος, σκῶμμα.

Αωβήτειρα (ἡ) Θηλ. τοῦ

Αωβητήρ (ὁ) καὶ Αωβητὴς (ὁ) insultore, ingiuriatore. 2. malfattore, scellerato. ὑβριστής, βδελυρόστομος. 2. ἐγκληματίας, κακοῦργος. εἰρωνευτής, λοιδορητὴς ἀνήρ. 2. πονηρός, ἐγκληματίας.

Αωβητός - ή - όν. oltraggiato, disonorato. ὑβρισμένος, ἀκαθαρσμένος. εἰρωνευμένος, λοιδορημένος, κακῶς ὀνομασμένος.

Αωβήτωρ - ορος (ὁ) = Αωβητήρ.

Αωβὸς (ὁ) lebbroso. ἀσθενής, ἀσθενικός. ἀσθενοῦσα, φθισικὸς (νεοελλ.).

Αωγάνιον (τὸ) giogaja, pagliolaja, la pelle pendente dal collo de' buoi (Γαλλ. fanon). δέρμα ἀπὸ τὸν λαιμὸν τῶν βοδιῶν κρεμάμενον. ἀπὸ τὸν λαιμὸν τῶν βοδιῶν κρεμάμενον δέρμα.

Αωΐων - ονος (ὁ, ἡ) (συγκρ. ἀνωμ. τ. Ἀγαθός) migliore. καλύτερος, ἀνώτερος.

Αῶμα (τὸ) orlo. ἀπομεινάρι ἀγκωνιοῦ. ἀπομεινάρι ἀγκωνιοῦ (ἐσχάρας).

Αωμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Αῶμα.

Αώπη - ης (ἡ) × ἀντὶ Αῶπος.

Αωποδυσία (ἡ) spogliamento, l'azione di spogliare i viandanti, di toglier a loro gli abiti. ἀρπαγὴ ἐνδυμάτων (διαβατικῶν) διαβατικῶν ἀπὸ ληστείαν. ἀπόσπασις, (βίαιος ἀφαίρεσις) ἐνδυμάτων διαβατικῶν ἀπὸ ληστείαν.

Αωποδυτέω - ῶ. Μ. ήσω. spogliare, rubare gli abiti. ἁρπάζω ἐνδύματα, ληστεύω ἐνδύματα. ἀπόσπασις, ἀφαίρεσις ἐνδυμάτων.

Αωποδύτης - ου (ὁ) spogliatore, ladro d' abiti. διαβατικὸς, ληστὴς ἐνδυμάτων. ἀπόσπασις, ἀφαίρεσις ἐνδυμάτων· ἢ ἀπόσπασις ἐνδυμάτων διαβατικῶν.

Αῶπος - εος - ους (τὸ) vestimento, abito. ἔνδυμα, ἔνδυσις. ἔνδυμα· ἔνδυσις.

Αῶρον (τὸ) καὶ Αῶρος (ὁ) (νλγ.) coreggia (Λατ. lorum). ἱμάς· ἱμάντας.

Αῶστος - α - ον. (ὑπερθ. ἀνωμ. τ. Ἀγαθός) ottimo. ἀξιολογώτατος, ἐκλεκτὸς ἄριστος. ἐκλεκτὸς καὶ ἀξιολογώτατος.

Αώταξ - ακος (ὁ) sonator di flauto (Λατ. tibicen). αὐλητὴς, ἀγγειοπλάστης ἐξαίρετος· ἀγγειοπλάστης, ἐξαίρετος αὐλητής.

Αωτίζω. Μ. ίσω. cogliere i fiori del loto. ἀνθρίζω· ἄνθη λωτοῦ ἐρυθρὰ βοτάνης ἀνθοποιοῦ ἀνθρίζω· ἀνθοποιῶ. ἀνθοποιῶ ἄνθη λωτοῦ· ἀνθοποιῶ ἄνθη λωτοῦ ἐρυθρὰ βοτάνης ἀνθοποιοῦ. (μσ. τρπ.) scegliere, prendere l' ottimo. (μακρὰ ὁδὸ) ἐξ ἀφέσεως ἐξαίρετος· ἀπόλαυσις· (μέρος ἀνθοποιοῦ ἐξαίρετος· ἀπόλαυσις).

Λωτινος - η - ον. fatto di loto. κατασκευασμένος ἐξαίρετος ἀνθοποιοῦ ἐξαίρετος.

Λωτισμα (τὸ) fiore. ἀνθοποιὸ· λιλιὲ, λιλιὲ· (εὔχρηστ. κυρ. τρπ.)

Λωτὸς (ὁ) loto (pianta). 2. sorta di pianta d' Egitto. 3. uva d' India, fava Greca (arboscello in Africa). 4. loto bagolaro (pianta). (Γαλλ. Micocoulier). 5. piffero fatto dal legno del loto. ἀνθρίζω, λωτίζω (ποιῶ). 2. ἐγκάρσιος αὐλὸς ἀπὸ ξύλο λωτοῦ. 3. ἀνθρίζω· ἀνθοποιῶ· ἀνθοποιῶ ἄνθη λωτοῦ ἐρυθρὰ βοτάνης ἀνθοποιοῦ. 4. λωτίζω (ποιῶ ἄνθη λωτοῦ, ἀνθοποιῶ ἄνθη λωτοῦ ἐρυθρὰ βοτάνης ἀνθοποιοῦ). 5. ἀνθρίζω· ἄνθη λωτοῦ ἐρυθρὰ βοτάνης ἀνθοποιοῦ· ἀνθοποιῶ

ծածուղ առարատական կամ բացատական մանրիկ մը. անդունդիկ ի քաղաքական հափշտակ խոխոջ նաիկ պէր պիկ պէր. (Κατομαντ.) Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. Si, con questo scettro. Այո՛, հրամիրես ու արքունի գաւազանով. Պէ՛կ, պա՛ս ասելիս. (Ἀπομαντ.) Οὐ μὰ Δία. No per Giove, no certamente. ՚ի՛ս եւ ՚ի՛ս սրտագէ ինձ Աստուած, քան լիցի, ՚ի՛ս անդր. Անշո՛ հիսուսիկին, խոլո, գալ Անշո՛. Μᾶ. Δ. καὶ Δίολ. (κατ' ἀποκ.) ἀντὶ Μήτηρ ἢ Μήτερ.

Μαγαδίνω. Μ. εὔσω καὶ Μαγαδίζω. Μ. ίσω. suonare l'instrumento musicale detto Magadi. Մագադին քաղաքի նուագ գործածը լսելի գործիկ. Մոխոի անձան լուիբէ լուիմ.

Μαγαδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Μαγάς.

Μάγαδις - εως (ἡ) instrumento musicale, che aveva 20 corde (Λατ. pectis). 2. sorta di flauto avente un suono acuto, piffero. 20 լարով նուագարան մը. 2. բարակ՝ ասր ձան անձեցով հզկիմանիկ մը. 20 տիրելի պէր նիվ լուիբ. 2. փոքր փոքրը ելով նիվ կիրիթ, ելելերմ.

Μάγαρον (τὸ) = Μέγαρον (2).

Μαγας - άδος (ἡ) ponticello (il legnetto, dove stanno appoggiate le corde degli strumenti (Γαλλ. chevalet.) նուագարանների լարերը վեր վերցնող պղտիկ ու երկնկիկ փայ մը. լուսնակ տիրելի բոլոր իսկ բը քաղաքի փոքր ի ոչ ըստ պէր օգուտ.

Μαγγάνα - ας (ἡ) Δ. botte, barile. առկա. ֆելը, լորլ.

Μαγγανεία (ἡ) incantesimo, prestigio. խաղարգութիւն, ձեռնածութիւն. պիղծ գիւթութ, օգնագործելը.

Μαγγάνευμα (τὸ) incantagione, ammaliamento, inganno. հմայք, պատրանք. պիղծ, գիւթ.

Μαγγανευτὴς - οῦ (ὁ) mago, incantatore, prestigiatore. կբա, գիւթ, մոգ, ձեռնածած. պիղծիկ, գուժիկ, օգնագործ.

Μαγγανεύω. Μ. εὔσω. ammaliare, incantare, prestigiare. կախարդել, հմայել, ձեռնածութիւն ընել. պիղծ կիներ, ինչ գործելիսը՝ օգնագործելը կիներ, պիղծ լինել.

Μάγγανον (τὸ) malia, fatatura, veneficio. 2. inganno. 3. mangano, balestra. 4. saliscendo di legno, nottola. 5. mangano, l'asse del polispasto. կախարդանք, գերասանութիւն. 2. պատրանք. 3. բարան, բաղխուր, մանգղիան. 4. գոռնակ. 5. մանուկք, բազմանախաղաքին ասանդագրը. պիղծ. 2. հիւանի, ֆինդ. 3. գերծիկ. 4. մանգալ. 5 գերկիկ, փոլիէֆոն (լիֆտիկ հափուս) անելն պարելի գերի՝ տիկիկ.

Μαγγανόω - ῶ. Μ. ώσω. = Μαγγανεύω.

Μαγδαλιὰ (ἡ) la midolla del pane, con cui dopo il pranzo si pulivano le mani. հացին խմորը՝ որով կերակուրկին հաղը ձեռքերին կը մաքրէին. խմիչքին խոսքոս անելը իւր տ ի ինհարան անելը իւրերին ինչելերիտ.

Μαγεία (ἡ) magia. մոգութիւն. գերբգալը լեր.

Μαγειρεῖον (τὸ) cucina. 2. laveggio. խոհանոց. 2. կաստոյ. խոխոջ, պլանան. 2. ինծիկ.

Μαγείρευμα (τὸ) cibo cotto, pietanza. եփած կերակուր. ելելիլ ինհա՛ նիկ.

Μαγειρεύω. Μ. εὔσω. cucinare. խոհանոցիլ, կերակուր եփիլ. ելելիլ, պլանալ կիկ.

Μαγειρικὸς - ἡ - όν. di cucina o di cuciniere. խոհարանի կամ խոհանոցի պատկանած. պլանանչ խոխոջ պլանա գործ. Μαγειρική (ἡ) (ἐντ. τέχνη.) l'arte di cucinare. խոհանոցութիւն. պիղծելէ, պլալելէ.

Μαγειρικῶς, ἐπίῤῥ. da cuoco. խոհանոցի պէս. պիղծ գործ.

Μαγειρισσα (ἡ) cuciniera. կերակուր եփող կին. գործ պիղծ. նիկ ելելիլ պլանիկ.

Μάγειρος (ὁ) cuoco, cuciniere. խոհանոց, կերակուր եփող. պիղծ, պլալ, նիկ ելելիլ պլանի.

Μάγευμα - ατος (τὸ) operazione magica. մոգական գործողութիւն. պիղծ, պրիկր, նիկան.

Μαγεὺς - έως (ὁ) colui che impasta, intride. 2. che asciuga. թրոչ, չաղող. 2. որքելով չորցնող. խալանան. 2. պիղծ, պիղծ գործագան.

Μαγευτὴς - οῦ (ὁ) mago, ammaliatore. մոգ, կախարդ. առհաւ, պիղծգիկ.

Μαγευτικὸς - ἡ - όν. = Μαγικός.

Μαγεύω. Μ. εὔσω. esser mago, ammaliare, affatturare. մոգ՝ կախարդ բլլալ, կախարդել, գիւթել. առհաւ օլմե, պիղծլիկ.

Μαγικὸς - ἡ - όν. magico. մոգական, կախարդական. առհաւրա՝ պիղծգիկ գործ.

Μαγὶς - ίδος (ἡ) = Μάζα ἢ Μαγδαλιά.

Μάγμα (τὸ) pasta. ջնդուած, հալա, խմոր. հաւար.

Μαγμὸς (ὁ) asciugamento. որքելով չորցնելը. պիղծ գործութիւն.

Μάγνης - ητος (ὁ) καὶ Μαγνήσιον - α ἢ ος - ον. καὶ

Μαγνήτης - ου (ὁ) καὶ Μαγνῖτις - ίδος (ἡ) abitante di Magnesia. Մագնիսիոյ բնակիչ. իւրալիկ Հայ՝ Մանկա գիւթիչ. (ούσ. ἐντ. λίθος.) calamita, magnete. մագնիս քարը. ձգիլ տալիս.

Μάγος (ὁ) (Περσ.) dottore, sacerdote, filosofo. 2. mago, stregone, malefico, ammaliatore. 3. impostore. վարդապետ, փիլիսոփայ, քահանայ, խմաստասէր. 2. մոգ, կախարդ, գերասան. 3. խարէբայ. գործերու, հաւալիչ, իւրի հիւանդին անձ, գուշ, պիղծիկան. 2. առհաւ, պիղծգիկ. 3. խիւրի.

Μάγος (ὁ, ἡ) = Μαγευτικός.

Μαγύδαρις - εως (ἡ) magudare (la radice o il seme del silfio.) սիլֆիոն բոլաած առնելին արմատը կամ սերմը. կնիկներ՝ հղիացած՝ ծաղիկ գործը խոխոջ ծիծաղաս.

Μαγῳδὴ καὶ Μαγῳδία (ἡ) rappresentazione scenica, in cui si trattava delle operazioni magiche. թատրոնական ներ-

Digitized by Google

կատարութիւն, որուն մէջը մոգական գործողութեանց վրայ կը մատուցէ խնդրը մշկերի՝ անոր ի լուր ամէնուրեք հռչակ գնելով զանոնք:

Μαγῳδὸς (ὁ) buffone, commediante, che con degli abiti di femmina trattava delle operazioni magiche. կնիկան հագուստներով մոգական գործողութեանց վրայ կատակ գործառնի՝ խեղկատակ. զինեն էշ-ֆերին իւր ուրիշ ամէնուրեք հռչակը գնելով, իբրև իւր խնդրէմէ՝ մոգ-լլէ՛ գործ:

Μαδαρὸς - ὰ - ὸν. pelato, calvo. մաղ չունեցող, կնատակ. խիւխէ-լ, էլըէլ, գալ:

Μαδαρότης (ἡ) calvizie, calvezza. կընատութիւն, կունդ գլուխ ըլլալը. գալլէթ:

Μαδαρόω - ῶ. *Μ.* ώσω. pelare, render calvo. մազերը խլել, կունդ գլուխ ընել. ճիւխնէն՝ էլըէնը խլմաք. գալ կնիդ:

Μαδάω - ῶ. *Μ.* ήσω. restar calvo. կունդ գլուխ մնալ. գալլնմաք, գալ ֆալմաք:

Μάδησις - εως (ἡ) pelatina, cadimento di capelli, calvizie. հերթափոխութիւն, կընատութիւն. ան գնալը, էլըդըէլը, ճխմաճխում:

Μαδὸς - ή - όν. = *Μαδαρός.*

Μάζα ἤ *Μᾶζα* - ης (ἡ) pasta. 2. polenta. խմոր, հայս, զանգուած. 2. փախիկ. հնոյթ. 2. ան ալը:

Μαζάω - ῶ καὶ (μσ.) - αομαι. *Μ.* ήσω - ομαι. impastare, intridere. թրիլ, չռգիլ, խմոր չինել. խօլտրմաք, հնոյթ խմմաք:

Μάζινος - η - ον. fatto di pasta. զանգուածէ՝ հայկէ՝ խմորէ չինուած. հնոյթցան խմելը. (οὐσ. ἀρσ.) callaria (peace della specie degli aselli) կազդրիաս (ծովային ձուկ մը). գալլէրիա (գերիներէն պօլտանան ալը նիվ գալէթ):

Μαζίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Μαζός.* 2. = τῷ

Μαζίσκη (ἡ) *ὑποκορ. τ. Μάζα.*

Μαζοβόλιον καὶ *Μαζονόμιον* καὶ *Μαζόνομον* (τὸ) tondo per uso di pastume. խմրելիքէն ափսէ. հնոյթ իլը գօշաճէ ինէ:

Μαζὸς (ὁ) poppa, mammella, tetta, cioccia, zinna. ատիք, ծիծ. գիվ, պիսան:

Μάθημα (τὸ) lezione. գաս, հնամք. գիրս. *Ἴδε* καὶ *Μαθήσεις.* (εἰς τὸ πλθ.) *Μαθήματα* (τὰ) teoremi matematici. ան աստղաբական հայեցողութիւնք. իլի գնդիկ գնացող գալէնիներ:

Μαθηματικὸς - ή - όν. abile od avido d'imparare. 2. che concerne la matematica o perito nella matematica, matematico. որքվլլու բաւական՝ կարող կամ փափաքող. 2. աստղաբաշխական պատկանած կամ սեղմակ, աստղաբաշխական. գօրինակներէ նոյնիսկ գօրինակին հնչելը. 2. իլի գնդիկին գնացող նոյնօր պիտոյ: *Μαθηματικὴ* (ἡ) (ἐννν. τέχνη.) Matematica. աստղաբաշխութիւն, չափաբերութիւն. իլի հնոյթին, իլի գնդիկ:

Μαθηματικῶς, ἐπιρ. matematicamente. աստղաբաշխապէս, ըստ աստղաբաշխութ.

իլի գնդիկին գնացող ձեւով, ինչի իլի գնդիկի գնալի:

Μαθησις - εως (ἡ) erudizione, cognizione, dottrina. հմտութիւն, սեղմկութիւն, վարժութիւն, գիտութիւն, աստուձ, վարպետութիւն. խելք, իմ, վարձիկ, գանձ, էրգան: *Ἴδε* καὶ *Μάθημα.*

Μαθητεία (ἡ) l'esser discepolo. աշկերտութիւն. ըշկրտլէթ:

Μαθητέον. ὀετ. τ. *Μανθάνω.* bisogna imparare (*Λατ.* discendum est). որքվլլու է. խօշինիլի:

Μαθητεύω. Μ. εὐσω. (μὲ ὀστ.) esser discepolo. 2. (μὲ αἰτ.) disciplinare, istruire. աշկերտ ըլլալ, աշակերտիլ. 2. աշակերտիլ. վարդապետիլ, որքվցնդիլ. ըշկրտլէթ ինիլ. 2. խօշինիլ. խօճալէթ ինիլ:

Μαθητὴς - οῦ (ὁ) discepolo, scolare. աշկերտ, աստաձօղ. ըշկրտ, ինչէր:

Μαθητιάω - ῶ. *Μ.* άσω. aver desiderio d'imparare, d'esser discepolo. որքվլլու աշկերտ ըլլալու բաղձալ. խօշինիլի ըշկրտ ինչէրտ օլմաս պրպտաս օլմաք. 2. (μτγν.) ἀντὶ *Μαθητεύω.* (μὲ ὀστ.)

Μαθητικὸς - ή - όν. che appartiene all'imparare. 2. pronto ad imparare. որքվելու պատկանած. 2. որքվելու պատրաստ. խօշինիլի գնացող. 2. խօշինիլի հաւէս:

Μαθητὸς - ή - όν. che si può imparare. աստանելի, որքվուելի կրցօղ. խօշինելիլէր:

Μαθήτρια (ἡ) θηλ. τ. *Μαθητής.*

Μαθητρὶς - ίδος (ἡ) = *Μαθήτρια.*

Μάθος - εος - ους (τὸ) *Ἰων. ἀντὶ Μάθησις* ἤ *Μάθημα.*

Μαῖα - ας (ἡ) avola, nonna. 2. levatrice. 3. bália. հնեի, մեծ մայր. 2. մանկաբարձ. 3. առնաստ. խոյս, պիսիկ տնօ. 2. խոյս. 3. պահպան, պահպան:

Μαιὰς - άδος (ἡ) *ἀντὶ Μαῖα.* 2. (ἐπιθετ.) *ἀντὶ Μαιευτικὴ* (τέχνη).

Μαιεία (ἡ) il mestiere della levatrice. մանկաբարձ ըլլալը. խոյնէթ:

Μαίευμα (τὸ) parto, creatura partorita. ծնունգ, զաւակ. խլլէք, փոչ լմնած: = *Λόχευμα.*

Μαίευσις - εως (ἡ) = *Μαιεία.*

Μαιευτικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπιῤῥ.) - εκῶς. pertinente alla levatrice. մանկաբարձի պատկանած. խոյնի գնացող. *Μαιευτικὴ* (ἡ) (τέχνη) uffizio di levatrice, l'arte dell'ostetrice. մանկաբարձ ըլլալը, մանկաբարձի արհեստ. խոյնէթ, խոյնէթ օլմնէթ. խոյնէթ տնօնէը:

Μαιεύτρια (ἡ) levatrice, ostetrice. մանկաբարձ. խոյնէ:

Μαιεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. *Μ.* εὐσω. - ομαι. far da levatrice, assistere una donna partoriente. մանկաբարձ ըլլալ, ծնեցնելու կնկան մը քով կենալ՝ օգնել, ծնցնել. խոյնէթ նիւխէ, փոչտան ավրիլի նախապատրաստութ խորչը նիւխէ, փոչտան:

Μαιμακτηριὼν - ῶνος (ὁ) il quinto mese degli Ateniesi (15 Decembre — 15 Gennaro.) Աթենացոց հինգերորդ ամիսը (15 Դեկտեմբեր — 15 Յունվար). Աթե-

Digitized by Google

նոլեմբրեան ամսոյ (15 Յունվարէն — 15 Փետրվարի)։
Μαιμάκτης - ου (ὁ) furioso, turbolento. զայրագին, բուռն, խռովայոյզ. ցրտաշունչ, ամպրոպային, օդին ցուրտը դողդոջեցնող։ 2. = *Περίφραγμα*.
Μακεστὴρ (ὁ) lungo, prolisso. երկար, երկաքաշ. ձգձգան, ձանձրալի։
Μακράδρομος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Μακρόδρομος*.
Μακραίων - ωνος (ὁ, ἡ) longevo, diuturno. երկայնաւուր, շատ ջրոջ. ձգձգան ըստ ամենայնի։
Μακρὰν, ἐπίῤῥ. lungi, lontano. հեռի, ընդ երկար. ձգելով, ձգձգան։
Μακραύχην - ενος (ὁ, ἡ) di lungo collo. երկան վիզ ունեցող. ձգձգան պարանոցով։
Μακρηγορέω - ῶ. Μ. ἡσω. parlare lungamente. երկար խօսիլ. ձգձգան ամենայնի վրայ։
Μακρηγορία (ἡ) discorso lungo. երկարապատում բան՝ խօսք. ձգձգան ամենայնի վրայ։
Μακρηγόρος (ὁ, ἡ) chi parla lungamente. երկար խօսող, երկաքաշ. ձգձգան ամենայնի վրայ։
Μακρημερία (ἡ) giornata lunga, d'estate. երկայն օր, ամրանային օր. ձգձգան կեան, նաև կենդան։
Μακροβάμων - ονος (ὁ, ἡ) che cammina a passi giganteschi, lunghi. երկար՝ ահագնակեր խոտ հեռաւ քայլեր ունեցող. ամբողջ ոտքերը երան։
Μακρόβιος (ὁ, ἡ) longevo, che vive o dura per lungo tempo. երկայնակեաց, երկաքաշ. ըստ ժամանակաց, ըստ ամենայնի։
Μακροβιότης (ἡ) vita longeva, il vivere per lungo tempo. երկաքաշ կեանք, երկար տեւն ապրիլը. ձգձգան կեցոյց, ըստ ժամանակաց։
Μακροβίοτος (ὁ, ἡ) = *Μακρόβιος*.
Μακροβόλος (ὁ, ἡ) che getta per lungo spazio di terra. հեռաւ նետող. ձգձգան՝ գետնաքաշ։
Μακρογένειος (ὁ, ἡ) che ha una barba lunga. երկան մօրուք ունեցող. ձգձգան ոտքերը։
Μακρόγηρως (ὁ, ἡ) decrepito. ջաւամաղ, խոտ ծեր. գէր կիներոջ։
Μακροδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita lunghe. երկան մատներով. ձգձգան պարմանդեր։
Μακροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per lungo cammino. երկար ճամբայ վազող. ձգձգան նաև գետնաքաշ կերպն։
Μακροζωία (ἡ) = *Μακροβιότης*.
Μακρομέρευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ *Μακρομερεύω. Μ. εὐσω. Γίνομαι* —
Μακρομερὴς (ὁ, ἡ) = *Μακρόβιος*.
Μακρόθεν, ἐπίῤῥ. di lontano (eminus *Λατ.*) հեռուանց. ձգձգան։
Μακρόθι, ἐπίῤῥ. lungi, al di lungi. հեռաւ, ի բացակայ. ձգձգան, երբեք։
Μακρόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli lunghi. երկան մազերով. ձգձգան մազեր։
Μακροθυμέω - ῶ. Μ. ἡσω. tollerare, soffrire pazientemente. համբերաբար տանիլ. ձգձգան իւր ընդունիլ։
Μακροθυμία (ἡ) tolleranza, longanimità.

Μάκελλον ἢ Μάκελον (τὸ) mercato, ove si vende il vitto. ծուկայ՝ ուր որ ամեն բաներ կը ծախուին. ներկայ գոյքերնին ներէր ածելու ծուրէ։ 2. = *Περίφραγμα*.
Μακεστὴρ (ὁ) lungo, prolisso. երկար, երկաքաշ. ձգձգան, ձանձրալի։
Μακράδρομος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Μακρόδρομος*.
Μακραίων - ωνος (ὁ, ἡ) longevo, diuturno. երկայնաւուր, շատ ջրոջ. ձգձգան ըստ ամենայնի։
Μακρὰν, ἐπίῤῥ. lungi, lontano. հեռի, ընդ երկար. ձգելով, ձգձգան։
Μακραύχην - ενος (ὁ, ἡ) di lungo collo. երկան վիզ ունեցող. ձգձգան պարանոցով։
Μακρηγορέω - ῶ. Μ. ἡσω. parlare lungamente. երկար խօսիլ. ձգձգան ամենայնի վրայ։
Μακρηγορία (ἡ) discorso lungo. երկարապատում բան՝ խօսք. ձգձգան ամենայնի վրայ։
Μακρηγόρος (ὁ, ἡ) chi parla lungamente. երկար խօսող, երկաքաշ. ձգձգան ամենայնի վրայ։
Μακρημερία (ἡ) giornata lunga, d'estate. երկայն օր, ամրանային օր. ձգձգան կեան, նաև կենդան։
Μακροβάμων - ονος (ὁ, ἡ) che cammina a passi giganteschi, lunghi. երկար՝ ահագնակեր խոտ հեռաւ քայլեր ունեցող. ամբողջ ոտքերը երան։
Μακρόβιος (ὁ, ἡ) longevo, che vive o dura per lungo tempo. երկայնակեաց, երկաքաշ. ըստ ամենայնի։
Μακροβιότης (ἡ) vita longeva, il vivere per lungo tempo. երկաքաշ կեանք, երկար տեւն ապրիլը. ձգձգան կեցոյց, ըստ ամենայնի։
Μακροβίοτος (ὁ, ἡ) = *Μακρόβιος*.
Μακροβόλος (ὁ, ἡ) che getta per lungo spazio di terra. հեռաւ նետող. ձգձգան՝ գետնաքաշ։
Μακρογένειος (ὁ, ἡ) che ha una barba lunga. երկան մօրուք ունեցող. ձգձգան ոտքերը։
Μακρόγηρως (ὁ, ἡ) decrepito. ջաւամաղ, խոտ ծեր. գէր կիներոջ։
Μακροδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita lunghe. երկան մատներով. ձգձգան պարմանդեր։
Μακροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per lungo cammino. երկար ճամբայ վազող. ձգձգան նաև գետնաքաշ կերպն։
Μακροζωία (ἡ) = *Μακροβιότης*.
Μακρομέρευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ *Μακρομερεύω. Μ. εὐσω. Γίνομαι* —
Μακρομερὴς (ὁ, ἡ) = *Μακρόβιος*.
Μακρόθεν, ἐπίῤῥ. di lontano (eminus *Λατ.*) հեռուանց. ձգձգան։
Μακρόθι, ἐπίῤῥ. lungi, al di lungi. հեռաւ, ի բացակայ. ձգձգան, երբեք։
Μακρόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli lunghi. երկան մազերով. ձգձգան մազեր։
Μακροθυμέω - ῶ. Μ. ἡσω. tollerare, soffrire pazientemente. համբերաբար տանիլ. ձգձգան իւր ընդունիլ։
Μακροθυμία (ἡ) tolleranza, longanimità.

Μαλακτὴρ - ῆρος (ὁ) ammollitore. մեղմացուցանող, փափկացուցանող։
Μαλακτικὸς - ὴ - ὸν. = *Μαλευτικός*.
Μαλάττω καὶ (μσ.) *Μαλόομαι - οῦμαι. Μ. ώσω. - ομαι.* = *Μαλεύω - ομαι*.
Μαλωτικὸς - ὴ - ὸν. = *Μαλευτικός*.
Μαίωτρον (τὸ) la paga della levatrice. մանկաբարձին վարձը. կաթնին հատիկ։
Μάκαιρα - ης (ἡ) ὑηλ. τοῦ
Μάκαρ - αρος (ὁ καὶ σπν. ἡ) beato, fortunato. երանեալ, երանելի, երջանիկ. հանգուցեալ, ամենակեցիկ, բարեսիրեալ, փափկակեաց։
Μακαρία (ἡ) (κυρ.) ὑηλ. τ. *Μακάριος*. (οὐσ.) = *Μακαριότης*. luogo di beatitudine. երջանկութեան տեղ. հանգուցեալ հոգի։
Μακαρίζω. Μ. ἰσω. beatificare, stimar felice, beato. երանել, երջանիկ համարել. հանգիստ վերին, բարեսիրեալ՝ ջերմեռանդ ընել։
Μακάριος - α - ον. felice, beato. երջանիկ, երանելի. հանգուցեալ, ջերմեռանդ. (ὄθ.) = *Μακαρίτης*.
Μακαριότης (ἡ) beatitudine. երանութիւն, երջանկութիւն. հանգուցեալ, ջերմեռանդ ընկեր։
Μακαρὶς - ίδος (ἡ) *ἀντὶ Μακαρία*.
Μακαριστὸς - ὴ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ιστῶς*. degno di beatitudine. երանելի՝ երջանիկ բաւական արժանի. հանգուցեալ՝ ջերմեռանդ օրհնութեան լսելոյ։
Μακαρίτης - ου (ὁ) καὶ *Μακαρῖτις - ίδος* (ἡ) (κατ' ἐυφημ.) defunto. հանգուցեալ, վախճանեալ. հերոս, հերհամ։
Μακαρίως, ἐπίῤῥ. beatamente, felicemente. երանութեամբ, երջանկաբար. հանգուցեալ՝ ջերմեռանդ ընկերի։
Μακαρτὸς - ὴ - όν. × *ἀντὶ Μακαριστός*.
Μακεδνὸς - ὴ - όν. lungo, alto. երկան, բարձր. ձգձգան, նիզակ, պատ, նիզակ։
Μακελεῖον (τὸ) macello, beccheria. ապանգուց, մսավաճառաց խանութ. ալտհանա, փռատ իւնդանը։
Μακέλη, Ἰων. καὶ *Μάκελλα - ης* (ἡ) zappa, marrone (*Λατ.* ligo). բրիչ, բահ, ականջ. պատ, ընդ, ծալ։

երկայնամտութիւն, համբերութիւն. սաղ, ինհոգի։

Μακρόθυμος (ὁ, ἡ) paziente, tollerante. համբերող, երկայնամիտ. սաղրեւ, ինհոգիւթ։

Μακροθύμως, *ἐπίρ.* con pazienza, pazientemente, con longanimità. երկայնամտութեամբ, համբերութեամբ. սաղիւ գործ իւր, ինհոգիւ իւրիդ։

Μακροκαταληκτέω - ῶ. *M. ήσω. Εἰμὶ* —

Μακροκατάληκτος (ὁ, ἡ) che ha una desinenza lunga, che termina in una sillaba lunga. երկար վերջաւորութիւն ունեցող, երկար վանկով մը լմնցող. սաղ գիր վերջի իւր վիճին, վանկ սաղ։

Μακρόπαυλος (ὁ, ἡ) che ha un fusto, torso lungo. երկար ցօղուն՝ գլուխ ունեցող. սաղ սափէ, ֆօլիէ։

Μακρόνευρος (ὁ, ἡ) che ha lo sprone lungo. երկար մարտիվ. սաղ մոնոզ։

Μακρόκερκος (ὁ, ἡ) che ha una lunga coda. երկար պոչով. սաղ ֆօրթոզ։

Μακροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una lunga testa. երկար գլուխ մը ունեցող. սաղ գլիէ։

Μακροκομέω - ῶ. *M. ήσω. Εἰμὶ* —

Μακρόκομος (ὁ, ἡ) che ha una lunga chioma. երկար մազերով. սաղ սալէ։

Μακρόκωλος (ὁ, ἡ) di cui le membra sono lunghe. երկար անդամներով. սաղ սալէ։

Μακρόκωπος (ὁ, ἡ) che ha i remi lunghi. երկար թիակներով. սաղ փորթիկրէ ալան։

Μακρολογέω - ῶ. *M. ήσω.* = *Μακρηγορέω.*

Μακρολογία (ἡ) = *Μακρηγορία.*

Μακρολόγος (ὁ, ἡ) = *Μακρηγόρος.*

Μακρονοσέω - ῶ. *M. ήσω.* patir una malattia cronica. երկարատև տարիներով հիւանդութիւն մը քաշել. իւլլուրճա փնդիրմի պէր խոթիւլի չիւրդի։

Μακρονοσία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μακρόπεπλος (ὁ, ἡ) che ha il peplo, il velo lungo. երկար սեա՝ քող ունեցող. սաղ չէթէլէ՝ նիգապլէ՝ իսլիմիէլէ՝ փաշիէլէ։

Μακρόπνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha una respirazione lunga. երկար չունչ առնող առօղ, երկար առիւռա չնչող ունեցող. սաղ նիֆֆս սլէէ վէրին, օղլուգա սաղ։

Μακροπορέω - ῶ. *M. ήσω.* far un lungo viaggio. երկար ճամբայ մը ընել. պէր սաղ իւզլաղլուգ իթիւիւ։

Μακροπορία (ἡ) lungo viaggio, lungo cammino. երկար ճամբայ. սաղ իւլ։

Μακρόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi lunghi. երկար ոտքերով. սաղ այաղլէ· 2. = *Μακροβάμων.*

Μακρόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale lunghe. երկար թեւերով. սաղ ֆանաղլէ։

Μακροπώγων - ονος (ὁ) = *Μακρογένειος.*

Μακρορρίζια (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μακρόρριζος (ὁ, ἡ) (*βτν.*) che ha una radice lunga. երկար արմատ ունեցող. սաղ վոխլի։

Μακρόρρις - ινος (ὁ, ἡ) che ha un naso lungo. երկար քիթ ունեցող. սաղ դոռունլու։

Μακρος - εος - ους (τὸ) = *Μῆκος.*

Μακρὸς - ὰ - όν. lungo. 2. diuturno. 3. alto, eccelso. 4. grande, molto. 5. prolisso, esteso. երկար. 2. երկարատև. 3. բարձր. 4. մեծ, շատ. 5. երկարաձիգ, ընդարձակ. սաղ. 2. ցմի պէրին. 3. խոր, խոճ. 4. պիչաղ, ցմի. 5. հոգնաձալ. — ῶς, *ἐπίρ.*

Μακροσκελής - ές (ὁ, ἡ) che ha le gambe lunghe. երկար սրունքներով. սաղ գամպէթլէ։

Μακροσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di sillaba lunga. երկար վանկ ունեցող. սաղ ճիմկէլի։

Μακρότης (ἡ) lunghezza. 2. diuturnità. երկարութիւն. 2. երկարատևութիւն, ժամանակի երկարութիւն. սաղլըղ· 2. փիրիկին պէտուն, ցմի վոխի փիրիկ։

Μακρότομος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) chi non dirama profondamente, perfettamente. 2. (*προπαρ.*) non diramato profondamente. խորին՝ կատարեալ չբաժանած· 2. խորին՝ կատարեալ չբաժանած. փրիկին՝ ինիկլէն գաֆամըդ. 2. փրիկին՝ ինիկլէն գաֆամըդ։

Μακρότονος (ὁ, ἡ) troppo, molto teso. խիստ ձգանակ. ճափի իրիկէլէ։

Μακροτραχήλος (ὁ, ἡ) = *Μακραύχην.*

Μακρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha delle foglie lunghe. երկար տերեւներով. սաղ եաֆրաղլէ։

Μακροφωνέω - ῶ. *M. ήσω.* gridar ad alta voce. բարձր ձայնով գոռալ. խօսիլ փոս իւր գալըրճաֆ։

Μακρόφωνος ὁ, ἡ) che grida ad alta voce. բարձր ձայնով գոռացող. խօսիլ փոս իւր գալըրճաֆ։

Μακρόχειλος (ὁ, ἡ) che ha le labbra grandi. մեծ պրիւնձներով. պիչիլ գոփաղլէ։

Μακρόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha le mani lunghe. երկար ձեռք ունեցող. սաղ իւլլուրի ալան, իւլ սաղ։

Μακρόχηλος (ὁ, ἡ) che ha le unghie lunghe. երկար ըղունգներով. սաղ իրնաղլէ։

Μακροχρονίζω. M. ίσω. Γίνομαι —

Μακροχρόνιος (ὁ, ἡ) longevo, che vive o dura per lungo tempo, diuturno. բազմամեայ, երկար ատեան տարով կամ գրով՝ տեւող. ցմի պիթիլի, ցմիգնալի, սաղ իւլլի՝ ցմի պինի իւլլուրճ՝ խոխոր պորին՝ գոյատեան՝ խոխորտ գալան։

Μακροχρονιότης (ἡ) lunghezza di vita, vita lunga. բազմամեայ ըլլալութիւն, երկարութիւն կեանքց, երկար կեանք. ցմի պինի իւլ՝ ցմիգնալի օլմազ, խօսիր սաղալըդ, սաղան խօսիր։

Μακρόω - ῶ. *M.* ώσω. = *Μακρύνω.*

Μάκρυμμα (τὸ) (*Γρφ.*) oggetto d'abbominazione. գարշելութեան՝ ըզզուելու առարկայ՝ նիւթ. ինիկնիկիւթ՝ խրոհ խոճկիւթ։

Μάκρυνσις - εως (ἡ) allontanamento, allungamento. հեռացնելը, երկնցնելը. սաղալնըդրմաճ, սաղանչիմաճ։

Digitized by Google

Μακρύνω. M. υνῶ. allontanare, allungare. *Հեռացնել, երկընցնել.* ապագնել, ուշանալ.

Μάκρων - ωνος (ὁ) = Μακροκέφαλος.

Μάκρωσις - εως (ἡ) = Μάκρυνσις.

Μακτὴρ (ὁ) = Μάκτης. 2. = Μάκτρα.

Μακτήριος (ὁ, ἡ) che serve ad impastare. *Հաղելու՝ թրիելու պէտք եղող. Խմոր-ելոյ իրեղէն ըլլն.* (*ὀθ.*) *Μακτήρια (τὰ)* gli strumenti di colui che impasta, intride. *Հաղողին՝ թրողին խմոր հիներին գործիքը. Հանար խմորանալը ուրիշը.*

Μάκτης - ου (ὁ) colui che impasta. *Թրող, հաղող, խմոր հինող. Հանար խմորան.*

Μακτὸς - ἡ - όν. impastato, intriso. *Հաղուած, թրած. Խմոր-ուած.*

Μάκτρα (ἡ) madia. 2. mortajo. *Խմորի տաշտ. 2. անկան. Հանար խիճիճ. 2. Հաւան.*

Μάκτρον (τὸ) tovagliolo, sciugatojo, straccio per uso di forbirsi le mani. *անձեռոցիկ, ձեռք սրբելու լաթի կտոր. փիլ ֆէլնիրէ. Եւ փիլեվէ֊ֆուլրա.*

Μάλα (τὸ συγκρ. Μάλλον καὶ τὸ ὑπερθ. Μάλιστα) ἐπίρ. (Ἐπιτάσ.) = Λίαν. 2. (μετὰ τοῦ Ἀλ (Ἦ) κτλ. καὶ εἰς τὰς ἀποκρ. Βεβαιωτ.) certamente, davvero (*Λατ.* sane, profecto). *իրաւցընէ, արդարեւ. անկան, վեթը.*

Μαλάβαθρον (τὸ) malabatro, foglio indico. *Աղբրաթերթ, շամբու֊թ, Հնդկական տերեւ. (Հնդկաստան բուսող տունկի մը տերեւ, ուսկից անուշահոտ իւղ մը կ'եփուի)· փիթիւլ. լաւրէի. (Հիւթոփատա գիրքին մէջ նիւ ֆէփան խոթրալը, անոր տէ իմիլը ֆօֆօլա պէտ խալ ըլէտը).*

Μάλαγμα (τὸ) (ἰατρ.) cataplasma emolliente, malagma. *Հասարակ կակղիչ տաթզանի. (ւրիւէրէի) ներիւլտրեն՝ խոմուլտան ճըշիմ.*

Μαλαγματώδης - εος (ὁ, ἡ) emolliente come il malagma. *Հասարակ տաթզանիի պէս կակղեցնող. Խոյլ ներիւլտրեն ունեցող հեմ փոյլ խոմուլտան.*

Μαλαξεύω. M. εύσω. mollificare. *կակղեցնել. Խոմուլտիլ.*

Μαλαξία (ἡ) mollezza. 2. languore, indisposizione. 3. calma, bonaccia. *կակղութիւն, թուլութիւն. 2. վհատութիւն, անառողջութիւն. 3. Հանգարտութիւն (ծովու). Խոմուլտիլէի. ֆիլվէ֊իէ. 2. ճհմանէտ, ըսիֆէլի֊է, տիֆի֊իլի֊է. 3. իլֆնանէտ.*

Μαλακίας - ου (ὁ) molle, effeminato. *մեղկ, կնաւոր. ֆիլվէ֊է, նազի֊է, վնանիկ տիմտի֊ալ.*

Μαλακιάω - ῶ. M. άσω. languire, divenir molle, effeminato. *թուլնալ, ուժէ ընկնալ, ախորձալ, մեղկանալ, կնական գառնալ. ֆիլվէ֊իէ֊, ըսիֆէլնանիլ, նազի֊էլնալ, վնանիկ տիմտի֊է֊.*

Μαλακίζω. M ίσω. render molle, snervare. *մեղկացընել, ուժէ ձգել. ֆիլվէ֊իճի֊է֊, ֆուվվէճի֊իլնէտիրի֊է֊, ճհման պըչմէճի֊է֊. (μσ.)* languire. *թուլնալ, ախորձալ. ֆիլվէ֊իճի֊է֊, ըսիֆէլնանիլ.*

Μαλάκιον (τὸ) seppia. 2. sporta. *սիպէ (ձուկ) 2. զամբիլ. օխա՝ փորի֊ի֊ճի պըչէ֊ըէ. 2. վնիլ.*

Μαλακόδερμος (ὁ, ἡ) che ha una pelle molle, tenera. *կակուղ մորթ ունեցող. Խոմուլտէ փերիլէ.*

Μαλακόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli molli. *կակուղ մազերով. Խոմուլտէ խիլնէ սահլէ.*

Μαλακοποιέω - ῶ. M. ήσω. mollificare. *կակղեցընել. Խոմուլտիլիմէ.*

Μαλακοποιὸς (ὁ, ἡ) mollificativo. *կակղեցնող. Խոմուլտան.*

Μαλακὸς - ἡ - όν. molle. 2. effeminato. 3. languido. 4. timido, vile. 5. delicato, tenero. 6. docile, mite, placido. 7. attrattivo, amoroso. *կակուղ. 2. կնաւոր. 3. թուլցած, ախոր, վհատած. 4. վախկոտ. 5. փափուկ, գիրգ. 6. հեզ, բարհամբոյր, հանգարտ. 7. յանկուցիչ, հրապուրիչ, ապականո. Խոյլէ. 2. ղէննէյէ տիմտի֊ալ, էտըզ կալ նազի֊էլնէտիճի֊է֊. 3. ֆուվվէճի֊իլ, ըսիֆէ, ճհման. 4. ֆօրֆէտ, իէ֊րի֊է֊նէ֊. 5. նազի֊է֊. 6. փ֊ըսիմ, համլէտ, համնասդ. 7. ճազըլ, ապէլէտ.*

Μαλακόσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne molle. *կակուղ միս ունեցող. Խոյլէ եթլի.*

Μαλακότης (ἡ) mollezza. *կակղութիւն, փափկութիւն, թուլութիւն. Խոմուլտիլէէ, նազի֊էլէ֊, կնական տիմտի֊ալ.*

Μαλακόφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la scorza molle. *կակուղ կեղեւ ունեցող. Խոմլէտ ֆոզոսթլու֊.*

Μαλακόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce delicata, dolce. *փափուկ գիրգ ձայն ունեցող. նազի֊է֊ ֆոնիլը պէտ ալան.*

Μαλακόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha la mano molle, leggiera. *կակուղ (թեթեւ ձեռք ունեցող. Խոմուլտէ՝ խոֆիֆ էլլէ.*

Μαλακοψυχέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Μαλακόψυχος (ὁ, ἡ) timido, molle. *վախկոտ, թուլ. ֆօրֆէտ, իէ֊րի֊է֊նէ, ֆիլվէ֊է֊.*

Μαλακτικὸς - ἡ - όν. emolliente. *կակղեցուցիչ. Խոմուլտան.*

Μαλακτὸς - ἡ - όν. mollificato o che si può render molle. *կակղած կամ կակղիլ կըրցող. Խոմուլտըլ էտիօտ խոմուլտըպէլէր.*

Μαλακύνω. M. υνῶ. mollificare. *կակղեցընել. Խոմուլտիլիմէ.*

Μαλακῶς τὸ ἐπίρ. τοῦ = Μαλακός.

Μαλάσσω (ττω.) M. άξω. mollificare. 2. snervare. 3. addolcire, mitigare. *կակղեցընել. 2. ուժէ ձգել, ախորձընել, թուլցընել. 3. մեղմել, հանդարտեցընել. Խոմուլտիլիմէ. 2. ֆուվվէճի֊իէ֊ պէ֊լէ֊ի֊է֊, ըսիֆէլի֊է֊. 3. խոլայլիմէ, ֆուլայէլիմէ.*

Μαλάχη (ἡ) malaca, malva. *մալօշ. կաիֆիֆէ.*

Μαλερὸς - ὰ - όν. veemente, impetuoso. *սաստիկ, ուժգին, բուռն. զբլա, ֆուլիէ.*

Μάλη (ἡ) = Μασχάλη (μόνον εἰς τὴν φρ.) Ὑπὸ μάλης. sotto l'ascella, di nascosto, celatamente. *անուէթի սաակէն, գաղտուկ. ֆօլնտէ ալըէնտան, ինձլիճի, խոֆիճի.*

Μάλθα - ης (ἡ) malta, bitume composto di pece e di cera per calafatare le navi. *նաւերը կպրատիլելու համար գոր-*

Digitized by Google

ծածուղ գալի խէժէ ու մեղրամոմի բաղադրուած կուպր· ներկերէն ծաղիկ եւ պտուղ իրենց իւղին համար ալ մշակուած է պտ. ծառ իւղ ներկիչ օլիւղ ելիքի։

Μαλθακία (ἡ) = *Μαλακία.*

Μαλθακίζω M. ίσω. = *Μαλακίζω.*

Μαλθακὸς - ὴ - ὸν = *Μαλακός.* (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. τρπ.)

Μαλθακότης (ἡ) = *Μαλακότης.* (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. τρπ.)

Μαλθακόφωνος, Μαλθακόω κτλ. = *Μαλακόφωνος, Μαλακόω κτλ.*

Μαλιναθάλλη - ης (ἡ) antalio, cipero da mangiarsi (sorta di pianta in Egitto). Խոխոռաբոյս բուսնող ու ուսուխլու պտուղ ունեցող մէկ տունկ մըն է· հողդիլ ուղիղ՝ ոտիկ ուղիղ ֆիրոնը (հնչեր եներ Մոբբրա հող օլն պիր նեվ ֆիրան պըր)։

Μᾶλιον (τὸ) *ὑποκορ. τ Μαλλός.*

Μάλιστα, *ἐπίῤῥ.* (*ὑπερθ. τ. Μάλα*). estremamente, troppo, assai. 2. massimamente, principalmente (*Λατ.* potissimum). 3. di certo, veramente. *կարի, յոյժ, խիստ.* 2. գլխաւորապէս, յատկա, մանաւանդ. 3. իրաւի, ապաքէն. իմբաի, ըսկի, հարկին ինքնան. 2. դէպքս, պահանջ. 3. անկիսան, վերջը։

Μαλκάω (*έω*) - ῶ. *M. ήσω.* intirizzare di freddo. ցրտէն ընդարմանալ՝ փառ գառնալ. օդը փոխելուն գիտնալ՝ ֆէնալ գիտնալ։

Μάλκη (ἡ) intirizzamento, torpore provenuto di freddo. ցրտէ առած ինչ ընդարմացում. օդը փոխելէն գալիքը գիտնալ։

Μαλλόδετος (ὁ, ἡ) legato con una corda di lana. բուրդէ չուանով կապուած. խոնդան նէթելը իր իւն գալնտիլ։

Μᾶλλον, ἐπίῤῥ. (*συγκρ. τ. Μάλα.*) più, piuttosto. աւելի, առաւել եւս, մանաւանդ, քան· փոխ ղէրթի, իլլէ, ալխնասա։

Μαλλὸς (ὁ) lana, vello. սար, գիզի, բուրդ· նիւն, խոնդան։

Μαλλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta lana (*Λατ.* laniger). գիզիաբեր· խոփելը նիւնիս։

Μαλλόω - ῶ. *M.* ώσω. coprir di lana. գիզիաւիլ ընել, բուրդով գոցել· խոփելնիսի՝ նիւն իւն գոփանի, նօրիկ։

Μάλωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ. 2. = *Μαλλός.*

Μαλλωτὸς - ὴ - ὸν. velloso, lanoso. գիզիաբեր, բրդալից, սարալից· խոփելը, նիւնելիս։

Μάμμα ἤ Μάμμη - ης (ἡ) mamma (voce fanciullesca). 2. avola, nonna. 3. nutrice, bália. մայրիկ (բառ. ազգաց)· 2. հաճի, մեծ մայր· 3. տատա. նինի (հնչեր ի ղեմոթիր վուխրեխին լուրճա օլսուր խիլեր)· 2. խոխո, պիչոխ անու· 3. օխտան։

Μάν, Δ. καὶ × *ἀντὶ Μήν.* (*Βεβαιωτ. Συλλογ. Ἐναντ. κτλ.*)

Μάνδαλος (ὁ) saliscendo, nottola, catenaccio. փակ, լուծ, գոռնակ, նիգ, ազիս· ելիքոտ, հանգոյ, օխրիս։

Μανδαλόω - ῶ. *M.* ώσω. chiudere colla nottola. գոռնակով գոցել· հանգոյ իւն գոփանի, հանգուլանի։

Μανδαλωτὸς - ὴ - ὸν. chiuso, serrato colla nottola· գոռնակով գոցուած· հանգոյ լուծրլ, հանգոյ իւն գոփանելը։

Μάνδρα - ας (ἡ) mandra, stalla di pecore, pecorile. 2. (*ἐκκλησ.*) monistero, convento. փարախ, ոչխարի հանգրուան· 2. վանք, միաբանութեան· հանգոյ, ջօյան խոնդը, ուղեղ· 2· հանապար։

Μανδραγόρας - ου (ὁ) mandragola (erba). մանրագար (խոտ)· գան գոբրոսի, հաճիկեր օխտա, ինգրուած, հանգուլար (պիր նեվ օխտը)։

Μανδραγορίτης - ου (οἶνος) (vino) condito di mandragola. մանրագարով կիտուած (գինի)· ինգրուածէն հաճիկեր օխտան խոթելը (լուրա)։

Μάνδρευμα (τὸ) pecorile, mandra. 2. (*ἐκκλησ.*) monastero. փարախ· 2· վանք, հանգոյ, ուղեղ· 2· հանապար։

Μανδρεύω. M. εύσω. racchiudere in una mandra. փարախը ժողվիլ՝ գոցիլ· ուղեղ՝ հանգոյս օգխէ՝ գոգանէ։

Μανδύας - ου (ὁ) *καὶ Μανδύη καὶ Μανδὺς* - ύος (ἡ) (*Περσ.*) = *Χλαμύς.* schiavina. խոշոր ու հաստ հագուստ մը՝ զոր շատ անգամ ճամբորդները վրանին կ'առնեն. ապա, փոխ։

Μανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare (*Λατ.* disco). 2. cercar d'intendere, d'informarsi. (*Λατ.* sciscitor). 3. apprendere, intendere, capire, sapere. սորվիլ· 2· հաւկընալու՝ իմանալու՝ գիտակ ըլլալու նպատիլ· 3· ըմբռնել մտք, հասկընալ, իմանալ, գիտնալ· խոյրնիլ· 2· անդլտայ՝ ալխոհ օխայ գոփանի՝ նուճիկի գիլիչ· 2· անդլտաֆ, ըսիմաֆ, ֆէյր իւն գալի նիմաֆ, պիլիճ։

Μανία (ἡ) furore, insania, amania, pazzia. կատաղութիւն, մոլեգնութիւն, խելագարութիւն· գոգոբրտալը, նուվ, գիլիչ, հըչ, գիլիչի։

Μανικὸς - ὴ - ὸν. furioso, maniaco. կատաղած, մոլի· գոգոբրտալ, ըսիճի· — ւոն, *ἐπίῤῥ.*

Μανιουργέω - ῶ. *M. ήσω.* render furioso. կատղեցընել· գոգոբրիճի։

Μανιώδης - ους (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤῥ.*) - ωδῶς. furioso, pazzo, fanatico. կատաղած, մոլեգին, յիմար· գոգոբրտալ, նուվ, ըսիճի։

Μάννα (τὸ ἤ ἡ) (*Ἑβρ.*) friscello, manna d'incenso. 2. (*Γρφ.*) manna. փոխի պես մանր գոյա խունկ կիտրիկ· 2· մանանայ (անապատը երկնքէն իջած կերակուրը)· իրը կիպ կիպ՝ նոյ գիտնիլ· 2· հանուա (ընծայ ներգրաֆն նհանապ գիլիճիներէն իրալ օլսուան բահմ.)· 2· (*Θηλ.*) = *Μάμμη.*

Μανὸς - ὴ - όν. raro, rado. քանցառ· ոչ յոյժ։

Μανόσπορος (ὁ, ἡ) seminato raramente. քանցառ քանուած՝ սերմանուած· ինչպէս կ'ելլէ (բերրի)։

Μανότημος (ὁ, ἡ) di cui la trama è rara. քանցառ իմնգան ունեցող· ինչպէս երլաճ։

Μανότης (ἡ) rarità, rarezza. քանցառութիւն· ինչպէսլիք։

Digitized by Google

Μανόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie rare. *ցանցառ տերևներով*. *հյուրկ խոշորթև*:
Μανόω - ῶ. *M. ώσω.* rarificare, rarefare. *անօդրել, ցանցառ ընել*. *հյուրկ.եմ*:
Μαντεία (ἡ) divinazione, indovinamento, predizione, profezia. *գուշակութիւն, կանխատեսութիւն, գիւտութիւն, ըղձութիւն, մարգարէութիւն*. *ֆալըլէթ, նվիրեմ-ի վր նշանների հայտնի վերծ, բիմ.լէթ, ենդ.ղեկլէթ*:
Μαντεῖον (τὸ) oracolo. 2. tempio, in cui si dava l'oracolo. *պատգամ (տաճար ծց)*. 2 *պատգամ տալու տաճար*. *այնի վերից*. 2 *այնի վերից վերծ հայտնի*:
Μαντεῖος - α - ον. che concerne gl'indovini. *հարցուկի՝ կանխատեսի պատկանած, ըղձական*. *ֆալըլ՝ բիմ.լէթ ձեռ.ով*. (οὐσ.) = *Μάντις*.
Μάντευμα (τὸ) oracolo. *պատգամ (տաճարծց)*. *այնի վերից*:
Μαντεύομαι. M. εὐσομαι. indovinare, divinare, predire, vaticinare, dar gli oracoli, profetizzare. 2. consultare l' oracolo. *առ.ի.ցի զուտցիլ, ըղձալ, գուշակել, պատգամ տալ, մարգարէանալ*. 2. *պատգամ հարցընել. ալ.ից վեր.ի, բիմ.լէթ՝ ֆալըլէթ նիմէ, այնի վերից վերծ, նեղէթ նիմէ*. 2. *այնի վերից օրմէ՝ ովալ նիմէ*:
Μαντευτής - οῦ (ὁ) = *Μάντις*.
Μαντευτικὸς - ἡ - όν. = *Μαντεῖος* ἢ *Μαντικός*.
Μαντευτὸς - ἡ - όν. indovinato, vaticinato. *գուշակեալ, կանխագիտեալ*. *ալ.ից վեր.ի, նվիրեմ-ի վր հայտի վերծէն, ֆալըլ գուշակեալ*:
Μαντεύω. M. εὐσω. (*μτγν. καὶ ἀόκμ.*) ἀντὶ *Μαντεύομαι*.
Μαντικὸς - ἡ - όν. che concerne gl'indovini o l'indovinamento. *կիւսի՝ քաղդեայի՝ գուշակի՝ կամ ըղձութեան՝ գուշակութեան պատկանած*. *ֆալըլ.ա խոտ ֆալըլէդէ գ.ի.ի.լէթ*. *Μαντική* (ἡ) l'arte d'indovinare, profezia. *գուշակելու արհեստը, մարգարէութիւն*. *ֆալըլէթ վենսը, նվիրեմ-ի վրվէթ վեր.ի.նի.ը նեղէթ*:
Μαντικῶς, ἐπίρ. da indovino. *կիւսի քաղդեայի՝ գուշակի պէս*. *ֆալըլ բիմ.լ գ.ա.լէթ*:
Μαντιπολέω - ῶ. *M. ήσω. Εἰμὶ* —
Μαντιπόλος (ὁ, ἡ) = τῷ
Μάντις - εως (ὁ) indovino, profeta. 2. (ἡ) sorta di cavalletta verde. *կիւս, իղձ, քաղդեայ, գուշակ, մարգարէ*. 2. *կա.ղ.ի.ի մարախ մը*. *ֆալըլ.ը բիմ.լ, ենդ.ղեկլ.ուր, նեղէթ*. 2. *վր.ը ով նեղէթ լեռ.էրլի*:
Μαντιχώρας - ου (ὁ) manticora (sorta di bestia mostruosa nelle Indie). *Հնդկաստան գտնուող ահագին գազան մը*. *Հինգ.ուհ.ա.ը գ.ա.լ.ուղ ատամներ վր նվ ովալ ճանվ.ը*:
Μαντοσύνη (ἡ) × ἀντὶ *Μαντικὴ* ἢ *Μαντεία*.
Μάραγδος (ὁ) × ἀντὶ *Σμάραγδος*.
Μάραγνα - ης (ἡ) frusta, sferza. *խարազան*. *ֆ.ա.լ.ը*:
Μάραθον (τὸ) = *Μάραθρον*.
Μαραθρίτης - ου (ὁ) (*οἶνος.*) maratride, (vino) condito di finocchio. *սամիթով չինուած (գինի)*. *բիչինի իլե խոթըլը (չորաց)*:
Μάραθρον (τὸ) finocchio. *սամիթ*. *բիչինի*:
Μαραθὼν (*θρῶν*) - *ῶνος* (ὁ) luogo pieno di finocchi. *սամիթով լի տեղ*. *բիչինիլի.ի*:
Μαραίνω. M. ανῶ. render languido, consumare, infiacchire, appassare. *թուլցընել, վատաժրցընել, թօշնեցընել, ծխրեցնել, մաշել, խամրեցընել*. *կ.ի.լ.ի.մ.ի, դյ.ի.ֆ.ի.լ.ի.մ.ի, ֆ.ի.հ.ան պըրթ.ի.մ.ի, երփ.ի.մ.ի, խ.ո.ֆ.ի.մ.ի, ֆ.ո.ֆ.ի.մ.ի, ոլ.ո.ր.ի.մ.ի*. (*μσ*) consumarsi, estinguersi, appassire. *Հալել, ծխրել, մաշիլ, թօշնիլ, խամրիլ. ըղ.ա.ն.ալ.ի.մ.ի, ֆ.ո.ֆ.ո.ր.ի.մ.ի, պ.ը.ր.ի.ի.մ.ի, ե.ն.ի.ի.մ.ի, ա.ծ.ր.ը.ի ով.լ.ի.մ.ի*:
Μαρανσις - εως (ἡ) l'appassire, languore. *թօշնիլը, խամրիլը. թուլնալը, լքում. ովլմ, ֆ.ի.հ.ան ֆալը, երփ.ի, հ.ը.ր.ա.ն.ա.մ, պ.ը.ր.ի.ի.մ*:
Μαρασμὸς (ὁ) marasmo, mancamento di forze. *պարապատութիւն, լքում, թօշնիլը, անդնդիլը, ծխրիլը (ինչպէս լերդացուածութեան ընկած մարդ մը)*. *ֆ.ի.հ.ան.ալ.ի.ի, երփ.ի, կ.ի.ն.ի.ի.ր փ.ո.ւ.ի, պ.ը.ր.ի.ի.մ.ի (ն.ո.ւ.ի տ վերի.ի ս.ո.ւ.ր.մ.ի.ի ալը ծխ.ի.ն.ի)*:
Μαραυγέω - ῶ. *M. ήσω.* abbagliarsi gli occhi dalla luce. *աչ.ը.ք.ն.ե.ր.ը լուսե խըսաղիլ՝ մ.ի.թ.ագ.ն.իլ. ը.ւ.ը.ք.ա.ն ի.ն.օ.ւ.լ.ե.ր.ի ե.ս.մ.ա.լ.ի.մ՝ ե.ր.ս.ր.մ.ի.մ*:
Μαργαρίτης - ου (ὁ) καὶ *Μαργαρῖτις* - ιδος (ἡ) καὶ
Μάργαρον (τὸ) perla, margherita (*Λατ.* unio). *մարգրիտ. ինձ.ի*:
Μάργαρος (ὁ καὶ ἡ) ostrica, che produce perle. *մարգրիտ բերող ասրէ. ինձի հ.ա.լ ենթ.ը ը.ս.ը.ր.ի.ս.ի.ս. 2. = Μαργαρίτης*.
Μαργαρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla perla. *մարգրտի նման. ինձիկ պ.ե.նի.ր*:
Μαργάω - ῶ. *M. ήσω.* impazzire, folleggiare, smaniare. *մոլեգնիլ. յիմարիլ, խենթնալ, խելառիլ. ֆ.ա.ս.ա.ս.ր.մ.ի, ե.ւ.ա.ր.ս.մ.ի, տ.ե.ւ.ե.լ.ի.կ.ն.ի.մ*:
Μαργέλλιον (τὸ) = *Μάργαρον*.
Μαργήεις - εσσα - εν. καὶ *Μάργης* - ου (ὁ) = *Μάργος*.
Μάργος - η ἢ ος - ον. insano, folle, stolto, insolente, licenzioso, lussurioso. *յիմար, խելագար, անմիտ, յանդգնաբար, անառակ, զ.ի.զ.ի. տ.ի.կ.ն.ի, ե.ւ.ե.լ.ը. ը.ն.ե.լ.ը, ա.հ.մ.ի, ա.ծ.ի.ո.ղ.ի, տ.ի.ս.ու.ի, ս.ր.ա.ն.ի, ը.ղ.ի.ի.ի, ն.ե.ղ. 2. վր ով նեղէթ ե.ն.ե.ր.լ.ի*:
Μαργοσύνη (ἡ) καὶ *Μαργότης* (ἡ) insania, follia, stoltezza, insolenza, licenziosità. *խելագարութիւն, անմտութիւն, յանդգնութիւն, անառակութիւն. տ.ի.կ.ն.ի.ի, ե.ւ.ե.լ.ը.ե.լ.ի.ի, տ.ի.ս.ու.ի.ի.ի, ը.ղ.ի.ի.ի.ի, հ.վ.յ.ի.լ.ի.ի*:
Μαρίλη (ἡ) cenere calda, brace. *տաք մ.ո.խ.ր գ.ո.ր.մ.ած կ.ր.ակ.ի կ.ո.ր.ու.ն.կ. ա.ք.ա.ֆ տ.ե.ս.ի, տ.ե.ս.ի*:
Μαρμαίρω. M. αρῶ. rilucere, risplendere, brillare. *փ.այ.լ.ի, ը.ղ.ա.ղ.ա.լ, ն.ա.ն.ա.ն.ի, ս.ր.ի.ր.կ.ի.մ. ֆ.ո.ր.ս.մ.ի, ի.ն.ը.ղ.ե.ր.ա.ն.ի.մ, ը.ն.օ.ի.լ.ի.մ*:

Digitized by Google

Μαρμάρεος καὶ × *Μαρμάρεος* - α - ον. risplendente come il marmo, marmoreo. *կճիւ պէս փայլուն, կճեայ · մարմրէ կամ քարէ, մարմրէի ։*

Μαρμαρίζω. M. ίσω. risplendere come il marmo. *կճիւ պէս փայլիլ · մարմր գոյն ունենալ ։*

Μαρμάρινος (ὁ, ἡ) fatto di marmo, marmoreo, marmorino. *կճեայ, մարմարիոնեայ · մարմրէ ։*

Μαρμαρογλυφία (ἡ) scultura di marmi. *մարմարիոն քանդակիչը · մարմր ոյժանդակ, մարմր ի քար քանդելու արուեստ, մարմրի արուեստ ։*

Μαρμαροποιὸς (ὁ) lavoratore di marmo, marmorario. *մարմարիոն՝ կճեայ քանդող գործող · մարմր իւղեկեն ։*

Μάρμαρος (ὁ, ἡ) × (*ἐν γεν.*) = *Μαρμάρεος.* (*Ὀθ. συνήθ.*) *Μάρμαρος λίθος.* marmo. *կճիճ, մարմարիոն · մարմր քար ։*

Μαρμαρόω - ῶ. *M.* ώσω. convertir in marmo. 3. (*Βυζ.*) incrostare. *մարմարիոնի՝ կճի գարձընել · 2 · կճով պատերը գրաւագրել · մարմր քար ընել իւղերէ ։ 2 · մարմր իւղ տիւրւերէ քաշել ։*

Μαρμαρύζω. M. ύσω καὶ *Μαρμαρύσσω. M.* ύξω. = *Μαρμαίρω.*

Μαρμάρωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Μαρμαρόω* (2).

Μαρμαρωτὸς - ὴ - όν. incrostato. *կճով գրաւագրեալ · մարմր իւղ ընելոնելու ։*

Μάρον (τὸ) maro, majorana. *մարեմ, կամ քաւեխոտ · հաղիւթիւղ գինի, տեսակ մը, մարջանիկ ։ համեմունք ։*

Μάρπτω. M. μάρψω. prendere, rapire, arrivare, accostarsi *բռնել, յափշտակել, հասնիլ, մօտենալ · խլել, գողնալ, գնալ, նետիլ, խոթել ։*

Μαρσίπιον (-πεον) καὶ *Μαρσύπιον* (τὸ) sacchetto. *պզտիկ տոպրակ · խուրձ ։*

Μάρσιπος καὶ *Μάρσυπος* (ὁ) sacco, borsa, saccoccia, tasca, valigia. *տոպրակ, քսակ, գրպան, պայուսակ · խուրձ, տոպր, ճակ, ճամպան, խուրձ ։*

Μάρτυρ - υρος (ὁ, ἡ) = *Μάρτυς.*

Μαρτυρέω - ῶ. *M.* ήσω. testificare, attestare, render testimonianza. *վկայել, վկայութիւն տալ, վկայ ըլլալ · լուիր օրհնէ, լուռ տիրելիէ վերէն · (ἐκκλησ. χ. πτ.)* divenir martire, soffrir il martirio. *մարտիրոս ըլլալ, նահատակութիւն, մարտիրոս՝ նահատակ վկայ գրիստոսի ըլլալ · լուիր օրհնէ, հալածիչին ի նա տանջանք գան պիտի ։*

Μαρτύρημα - ατος (τὸ) (*μαρτυρέω*). *Ταὐτὸν τῷ,* *Μαρτυρία.*

Μαρτυρία (ἡ) testimonianza. *վկայութիւն · լուռ տիրելիէ ։*

Μαρτυρικὸς - ἡ - όν. pertinente al martirio. *մարտիրոսական · վերինէ՝ գոյ տիպ տանջանք գան պիտի հնարուի ։*

Μαρτυρικῶς, ἐπίρ. da martire. *մարտիրոսի պէս · լուռ գոյ ։*

Μαρτύριον (τὸ) = *Μαρτυρία* ἢ *Μαρτύρημα.* (*ἐκκλησ.*) martirio. 2. tormento che si patisce nell' esser martirizzato. 3. tempio de'martiri. *մարտիրոսութիւն, նահատակութիւն · 2 · մարտիրոս ըլլալու տանջ քաշելու տանջանք · 3 · վկայութեան, վկայարան, մարտիրոսներու, նահատակաց տաճար · լուռ տիրելիէ · 2 · լուռ օրհնելու վերինէն խոսիելիք · 3 · լուռ տիրելիի տանի՝ վերինէն ։*

Μαρτύρομαι. M. ρούμαι. portar in testimonio, citar testimonio, confermare siccome testimonio o per mezzo di testimonj. *վկայ կանչել, վկայ բերել, իբր վկայ կամ վկայերու ձեռքով հաստատել · լուիր լուռելիք՝ վերինէն · լուռ օրհնէ՝ լուռ տիրելիէ վերինէն խոսիելիք՝ վերինէն ։*

Μάρτυς - υρος (ὁ, ἡ) testimonio. 2. (*ἐκκλησ.*) martire. *վկայ · 2 · վկայ գրիստոսի, նահատակ, մարտիրոս · լուիր · 2 · լուիր, հաւ տիւ տալ ընելու ի նա տիւրելիէ ։*

Μασάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. masticare. *ծամել · ընծոնելիէ ։*

Μάσημα (τὸ) ciò che vien masticato. *ծամուած իրը · ընծոնելին նիւթ ։*

Μάσθλη (ἡ) cuojo, pelle. *խաղալիք, մորթ · ինձ, տերէ ։*

Μάσπετον (τὸ) foglia di silfio. *Մի գիտցիս բժշկական առնկին տերեւը · ճաշելի ի նա ընելը ։*

Μάσσω. M. μάξω. toccare, palpare. 2. impastare, intridere. 3. asciugare. *ընչաքել · 2 · ընչել, թրիել · 3 · ւորցընել, արբել · տիպնամել, ընծոնի նիւթել · 2 · ի նա ընելոնել · 3 · ի նա ընելով չորցընել ։*

Μαστάζω. M. άσω. × *ἀντὶ Μασάομαι.*

Μάσταξ - ακος (ἡ) mascella. 2. il labbro superiore. 3. cibo, alimento, esca. *ծամելիք, ծնօտ · 2 · վերի պրկանդը, վերնագոյնն շրթանց · 3 · կերակուր, անուշ խաղ · ընծոնելիք · 2 · ի նա տիպնամել · 3 · ինչ ճէ, տոպր, նիւթ ։*

Μαστεύω. M. εύσω. cercare, investigare. *փնտռել, խուզել · արամել, ի նա ընելոնել ։*

Μαστήρ - ῆρος (ὁ) inquisitore, ricercatore. *փնտռօղ, արձրիչ, խուզիչ · արձրիչ, ի նա ընելոնիչ ։*

Μαστιγόω - ῶ. *M.* ώσω. flagellare, frustare, sferzare. *խարազանով զարնել, մրարկել · տրհընելոնել ։*

Μαστίγωσις - εως (ἡ) flagellazione. *խազկամ, խարազանով ծեծելը՝ խազկիլը · տրհընելոնելը, տրհընելոնումը ։*

Μαστίζω. M. ίσω. frustare, sferzare. *խազկել · տրհընելոնել ։*

Μάστιξ - ιγος (ἡ) sferza, frusta. 2. flagelli, pena. *խարազան · 2 · պատուհաս, պատիժ · տրհընելը · 2 · ճիպ, տրհընդ ։*

Μαστιχέλαιον (τὸ) olio di mastice. *մաստիքէի եղ · ոսթէղ ի նա ընելը ։*

Μαστίχη (ἡ) mastice. *մաստիքէ, ձիւթ · ոսթէղ ։*

Μαστίχινος - η - ον. masticino, di mastice. *մաստիքէայ, ձիւթէ · ոսթէղեան ։*

Μαστιχοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il ma

Digitized by Google

stico, մազաքեր բերոջ · ածէլ հաւ խոխ։

Mastoeidès-eos (ὁ, ἡ) che ha la forma di mammella. ծծի ձեւ ունեցող · մոխ վիճակով։

Mastòs (ὁ) mammella, zinna. 2. altura, colle. ծիծ · 2. բլուրակ, բլուր · մոխ · 2. ինկնճիռ, գագաթնակէտ։

Mastropeía (ἡ) ruffianesimo. կատաղութիւն · ֆիզիկական ախորժակ։

Mastropeúo. M. εύσω, καὶ

Mastropéuo-ῶ. M. ήσω. far il ruffiano, (*Λατ.* lenocinor) prostituire. կատաղութիւն ընել · ֆիզիկական ախորժակ հոգալ։

Mastrópιον (τὸ) bordello, lupanare. գազանոց · գազանանոց։

Mastropòs (ὁ) ruffiano. կատաղ · ֆիզիկական + (ἡ) = *Matrýlla*.

Mástrυς-υος (ὁ) = *Matrýlla*.

Masχálη (ἡ) ascella. 2. (*ἐν γεν.*) cavità. անթև, անուխտ · 2. խոռոչ · փորոտք · 2. ստորոտ, փորոտք։

Masχalίζω. M. ίσω. metter sotto l' ascelle. անուխտին առկը դնել · փորոտքը ... նան ալիքնա փոխ։ (*ἰδιαιτ.*) tagliare le estremità delle membra d'un cadavero e metterle sotto l' ascelle d' esso per segno d' obbrobrio. մեռած մարմնոյ անդամներուն ծայրերը կտրել ու արհամարհանաց համար անուխտին առկը դնել · դէր ևէյին պատրաստել սոցրելը էբէխտ, վի անէյէրէ խորոտ էյան փոխոտանան ալիքնա փոխ։

Masχálισma (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) le membra troncate d'un cadavero per segno di vituperio. անարգանաց համար մեռած մարմնոյ կտճատուած անդամները · խորոտ էյին դէր ևէյին էբէխտէ՝ վհատելու պատճառ։

Masχalistὴr (ὁ) coreggia larga per attaccare i cavalli al carro. 2. balteo, pendagli, budriere. չիներ կապարին անցընելու լայն փոկ · 2. կապուտան արոյ · ռիպոր արտայայտ խոփոճ ինչ էսյէլ · 2. էզէլցի գոտի։

Mataízω καὶ *Mataiάζω, M.* άσω καὶ *Mataiΐζω M.* ίσω. = *Matáω*.

Mataiologέω-ῶ. M. ήσω. far de' discorsi inutili, cicalare, frastagliare. պարապ խօսքեր ընել, բոլպդել, բարբանջել · գոյ՝ ինքնաճոռ տեսլեր տեսլ, լեզ տրտիս։

Mataiología (ἡ) discorso vano, ciarla. պարապ խօսք, բոլպդանք, շաղփաղփուք · պիտոյ տեսլ, լեզ։ (τὸ οὐσ. τ. προηγ.)

Mataiolόγος (ὁ, ἡ) che fa de' discorsi vani, cicalone. պարապ խօսքեր ըսող, շաղփաղփող · պիտոյ տեսլեր տեսլ, լեզ։

Mataioποιέω-ῶ. M. ήσω. καὶ

Mataiοπονέω-ῶ. M. ήσω. travagliare in vano. փուճ տեղը աշխատիլ · գոյ ինչի ըլլալ։

Mataioπονία (ἡ) fatica, travaglio inutile, vano. փուճ աշխատանք, զուր վատնում · գոյ՝ պիտոյ՝ գոյ ինչին ըսհիլ։

Mataioπόνος (ὁ, ἡ) che travaglia indarno. անպտուղ, փուճ տեղը աշխատող · գոյ ինչի ըլլալ։

Mataioπραγέω-ῶ. M. ήσω. = *Mataioπονέω*.

Mataioπραγία (ἡ) = *Mataioπονία*.

Mátaios-α-ον. vano, inutile. 2. matto, sciocco. փուճ, պարապ · 2. խելք, անմիտ · գոյ, պիտոյ · 2. տխլի, լալկան, օգտակար. = *Áχρειος*.

Mataioσπουδέω-ῶ. M. ήσω. = *Mataioπονέω*.

Mataioσπουδία (ἡ) = *Κενοσπουδία*.

Mataióσπουδος (ὁ, ἡ) = *Κενόσπουδος*.

Mataioσύνη (ἡ) = *Mataιότης*.

Mataιοτεχνία (ἡ) arte inutile, vana. փուճ անպիտան արհեստ · գոյ պիտոյ ինքնաքի։

Mataιότεχνος (ὁ, ἡ) occupato in un' arte vana. անպիտան արհեստի մէջ պատաղած · գոյ պիտոյ դէր ինքնաքիս գիլխոյ ծլմոյ։

Mataιότης (ἡ) vanità. ունայնաքիւն · գոյլոտ, ֆանիլիք։

Mataιοφρονέω-ῶ. M. ήσω. pensar delle cose inutili, vane, vaneggiare (*Λατ.* desipio). փուճ բաներ մտածել, զառանցել, ցնորիլ, բանգագուլիլ · պիտոյ նկատիլեր տալիճոտ, առչելմաք։

Mataιοφροσύνη (ἡ) vana sapienza, stoltezza, vaneggiamento. փուճ անպիտան խմաստութիւն, անմտութիւն, զառանցանք · գոյ՝ ինքնահաճ իմ, անհոգլելի, ճոխոհիլեի, առչելմաք։

Mataιόφρων-ονος (ὁ, ἡ) che pensa delle cose inutili, vaneggiante, stolto. փուճ բաներ մտածող, զառանցող, անմիտ · ինքնահաճ նկատիլեր տալիճոտ, առչելցան, անհոգ։

Mataιόω-ῶ. M. ώσω. render vano. փուճ պարապ ընել, փճացնել, ունայնացընել · գոյ՝ ինքնահաճ պիտոյ կտճել · գոյ ըլլալ։

Mataίως, ἐπίῤ. in vano, indarno. փուճ պարապ տեղ, ի զուր · գոյ կերէ, նոխլիլ։

Matáω-ῶ. M. ήσω. esser inerte, perder il tempo, indugiare. ձեղդ փաս ըլլալ · ժամանակ կորանցընել, ուշանալ · խրտիլ օլմէք · վեթի էյդ կիմէք · կնճիռ։

Máτη (ἡ) colpa, stoltezza. յանցանք, անմտութիւն · փոգոհի, խոխ, անհոգլէք։

Mátην, ἐπίῤ. = *Mataίως*.

Mάτηρ-ματρὸς (ὁ) *Λ. ἀντὶ Μήτηρ*.

Matía καὶ *Matíη* (ἡ) = *Máτη*.

Matrýlη καὶ *Matrýλλη* (ἡ) ruffiana. կատաղ կնիկ · ֆիզիկական էրէց, տխլալի։

Mattύα (ἡ) cibi delicati. խորոիկք, համադամ կերակուր · լեկնէլ ինահրէր։

Mάττω. M. μάξω. *Ἀττ.* ἀντὶ Μάσσω.

Mαυλίζω. M. ίσω. = *Mastropeύω*.

Máχαιρα-ας (ἡ) spada, storta, scimitarra, rasojo. 2. (*ἐν γεν.*) coltello. բաւր, գաշնակ, սմպլի · 2 · գանակ · էզլէմ, հանէյէր, խոխալն, սապատրա · 2. պէյճաք։

Μαχαιρίδιον (τὸ) *ὑποκορ.* τοῦ

Μαχαίριον (τὸ) *ὑποκορ.* τοῦ

Μαχαιρὶς-ίδος (ἡ) *ὑποκορ.* τ. *Μάχαιρα*.

Digitized by Google

coltello, rasojo. 2. (πλθ.) forbici. գ-նակ, ածելի. 2. մկրատ. գէլէտ, ոսկրատ. 2. հատ:

Μαχαιρομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere colla scimitarra. գ-նակով կռուիլ. խ-ալ իւր ցնդիլը:

Μαχαιροποιεῖον (τὸ) bottega ove si fabbricano le scimitarre. կրպակ՝ ուր որ գ-նակ կշինեն. խ-ալը խ-ողբէլու տ-ան:

Μαχαιροποιὸς (ὁ) fabbricatore di scimitarre, di storte. գ-նակ շինող. խ-ալը խ-ող:

Μαχαιροπωλεῖον (τὸ) bottega ove si vendono i coltelli, le scimitarre, le spade. խանութ՝ ուր որ դանակ՝ գ-նակ՝ թուր կը ծախուի. գէլէտ՝ խ-ալը՝ էլէլը ասքեանի տ-ան:

Μαχαιροπώλης - ου (ὁ) venditor di spade, di coltelli, di storte. թուր՝ դանակ՝ գ-նակ ծախող. էլէլեցի, գէլէտչի, խ-ալը:

Μαχαιροφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portar una scimitarra. գ-նակ կրել. խ-ալը բ-լէմէի:

Μαχαιροφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μαχαιροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una scimitarra, spada, spadaccino. գ-նակ՝ թուր կրող. խ-ալը՝ էլէլը բ-լէմէն:

Μαχαιρώνιον (τὸ) coltellino, ghiaggiuolo, gladiolo, pancacciuolo, spadacciuola. դնդիլիճ, չուչխայ. սոսամ, սոսամ ֆիտանէ:

Μαχαιρωτὸς - ἡ - ὸν. fatto in forma di scimitarra, di spada, di coltello. գ-նակաձեւ՝ թուրի՝ դանակի ձեւով շինուած. խ-ալը՝ էլէլը գէլէտ գլխիկին:

Μαχαω - ῶ. *M.* ήσω aver voglia di combattere. կռուիլը՝ պատերազմիլը կամք՝ ախորժակ ունենալ. ցնդիլ էլլահը՝ տրլ-ա օլմաք:

Μάχη (ἡ) combattimento, battaglia, zuffa. 2. campo di battaglia. կռիւ, մարտ, պատերազմ. 2. կռուի գալու, պատերազմի ցնդիլ. վիճիլ. 2. ցնդիլ ձայտրէ. *Μαχήμων* - ονος (ὁ, ἡ) bellicoso (*Λατ.* pugnax). պատերազմասէր, գօր. ցնդիլճիվէր:

Μαχητὴς - οῦ (ὁ) combattente, guerriero. պատերազմող. ցնդիճի:

Μαχητικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. pertinente alla battaglia. 2. bellicoso, che ama d' azzuffarsi. պատերազմական. 2. պատերազմասէր, գօր. ցնդիլ գայթ, սիֆիրի ցնդող. 2. ցնդիլճիվէր, ցնդի սիվլեր:

Μαχητὸς - ἡ - ὸν. contro cui si può combattere. որուն դէմ կռուիլը կարելի է, ինչ տեղ պատերազմիլ կրցող. տեղ իւր ի ցնդիլելիլելիր:

Μάχιμος - η ῃ ος - ον. bellicoso, belligero, guerriero. պատերազմող, պատերազմական, մարտիկ, գօր. ցնդիլճիվէր, ցնդիճի:

Μαχλὰς - άδος (ἡ) ϑηλ. τ. *Μάχλος*. donna impudica, lasciva, disonesta, puttana, meretrice. անպարկեշտ՝ պոռնիկ՝ վատ կին, պառնիկ, բոզ. խոհակ՝ բրևլս էինին, ֆահիշէ, ֆահիշ:

Μαχλάω - ῶ. *M.* ήσω. bordellare, puttaneggiare. պոռնկել, բիբը կիներ պառնկաւիճեան տալ. պոռնկաբար էրմէք, ֆահիշելիք ընել:

Μάχλος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἐπὶ γυναικός.) libidinoso, lascivo. վատշտա, պոռնա, հնտաստեր, տաճառ. ֆահիշ, շնհալեիլ, շտ, խոհակ:

Μάχομαι. *M.* μαχήσομαι ἢ μαχέσομαι ἢ μαχοῦμαι. combattere, pugnare. 2. disputare, contrastare, contraddire. կռուիլ, մարտընչիլ, պատերազմիլ. 2. յաճախնալ, դէմ կենալ, զրուցիլ. ցնդիլ վատիլ. 2. գ-ն-ընկեր ֆ-ուցանիլ. ֆ-ուբլը ֆօմա՝ ընդդիմախօս:

Μαχομένως, ἐπίῤ. (μτχ.) con ripugnanza. դէմ կենալով զրուցելով. ֆ-ուբլը ֆէյրէ՝ ընդդիմախօսելով:

Μάψ, ἐπίῤ. in vano, inutilmente. 2. temerariamente, precipitosamente, incautamente. փուճ տեղը, ի զուր. 2. անմտաբար, անզգուշաբար. ֆայիտէ, դէ իւրէ. 2. գ-ըհ-ը-ըզմէ. ֆ-իկիրի իլէ:

Μαψίδιος - η - ον. vano. փուճ. գէյ, գիւֆի. — ειδως, ἐπίῤ.

Μαψιλόγος (ὁ, ἡ) chi parla goffamente. անմտաբար խօսող. գ-ըհ-ը-ըզմէ փուճ խօսի:

Μέ, ἐγκλ. ἀντὶ Ἐμὲ, αἰτ. τ. Ἐγώ.

Μέγα, οὐδ. τ. *Μέγας*.

Μεγάδωρος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Μεγαλόδωρος*.

Μεγαθαμβὴς - ἐος (ὁ, ἡ) pien di stupore, stupefatto estremamente. խիստ սիրտ, սպրտաբեկաստիճ լինը. գոյնի բ-ի-գ-նիր ի-ը հէյ. հիչրան օլմալ, հաի ֆ-ըբէյ:

Μεγαθαρσὴς - ἐος (ὁ, ἡ) pien di coraggio, molto coraggioso. խիստ սրտաքաջ. գոյնի ցնդիճիվէրլի:

Μέγαθος - εος - οῦς (τὸ) Ἰων. ἀντὶ *Μέγεθος*.

Μεγάθυμος (ὁ, ἡ) magnanimo. վեհանձն. մեծասիրտ. պ-ծ-ի խ-ըճիլի. ը-ի-ի-ը:

Μεγαίρω. *M.* αρῶ. invidiare. նախանձիլ. ֆըլ-ն-մաք:

Μεγαλαδικητικὸς - ἡ - ὸν. καὶ *Μεγαλοδίκαιος* (ὁ, ἡ) che commette delle grandi ingiustizie. մեծ անիրաւութիւններ գործող. պ-ծ-ի ն-հ-ֆէլէթլը էյլէնէն:

Μεγαλάρχης - ου (ὁ) investito d' una grande autorità. մեծը մեծ իշխանութիւն սէրտաբեկեան ունեցող. պ-ծ-ի հ-ի-մաի տալ:

Μεγαλαυχέω - ῶ. καὶ (μσ. ὅ καὶ εὐχρηστότ.) - ὁμαι - οῦμαι. *M.* ήσω - ομαι. vantarsi. պարծենալ. խօյնէնմաք, պ-ծ-ը-ըլնիլ:

Μεγαλαυχὴς - ἐος καὶ *Μεγαλαύχητος* (ὁ, ἡ) = *Μεγάλαυχος*.

Μεγαλαυχία - ας (ἡ) jattanza, millanteria. պարծենկատութիւն. խօյնէնմէ, ֆէլէֆխր, ֆ-ֆէյր:

Μεγάλαυχος (ὁ, ἡ) millantatore. պարծենկոտ. խօյնէնճի, ֆ-ֆէյրէը. (οὐσ. οὐδ.) = *Μεγαλαυχία*.

Μεγαλεῖος - α - ον. magnifico, maestoso. չքնաղ, պայծառ, մեծվայելչական. ը-ը-ը-ը-ըլնիլի, ցնդ-ըլնիլի. *Τὸ μεγαλεῖον*, ἀντὶ Ἡ —

Μεγαλειότης (ἡ) maestà, grandezza. մեծ-

φայլլուսիւն, մեծութիւն, վսեմութիւն. ճլուխի. ---լ---ւթ. վեհութ, ազնիւ:

Μεγαλείως, *ἐπίῤ.* maestosamente. մեծ-վայելչաբար, վսեմապար. ճկլլիի՝ վեհութ իւր:

Μεγαλεπήβολος ἀντὶ Μεγαλεπίβολος (ὁ, ἡ) colui che intraprende affari di gran momento. մեծ գործերու ձեռք զարնող. պ-յնւ՝ ոլոր հալածիլու եւ ֆոյան՝ ի-ըիւիի:

Μεγαληγορέω - ῶ. Μ. ἠσω. vantarsi, millantarsi, parlar con vanità, orgogliosamente. մեծաբանիլ, պարծենալ. պ-յնւ-ֆօչնիւ. ֆօչնիւ, ֆ---ըի ֆ---ըի ի-ֆիւ:

Μεγαληγορία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Μεγαλήγορος (ὁ, ἡ) chi parla orgogliosamente, millantatore. մեծաբան, պարծենիկա. պ-յնւ-ֆօչնիւ, ֆօչնիւ. — *ηγόρως*, *ἐπίῤ.*

Μεγαλήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) coraggioso, magnanimo. 2. arrogante, superbo. *ըբ-ասա, քաջասիրտ, մեծասիրտ.* 2. հպարտ, գոռող. ի-ի-ըիւ-լի, ֆ---ըիւլի, ալ-ֆնաղ. 3. ֆ-ըիւ-ե-ղիւ. հալ-ը-ը:

Μεγαλήνω. Μ. ἠσω. = *Μεγαλύνω.* (*πθ. ἠ μσ.*) insuperbirsi. հպարտանալ. հալ-ը-ը-ըանալ:

Μεγάλιον (ἤ *ὀρθοτ. Μεγαλεῖον*) (τὸ) megaglio (unguento molto stimato dagli antichi.) *մեգալիոն* (հին ատեն խիստ գոսաւական իւղ՝ օծանելիք մը). ի-ի պ-ֆնւ-ֆնօ ը-յնի իիի-ը-ը-ս օլո պիր նիվ ֆօ-ի-ը-ս իաղ:

Μεγαλοβρεμέτης καὶ Μεγαλόβρομος - ου (ὁ, ἡ) che fa grande strepito. մեծ ազաղակ՝ փաղբաւոց հաճող. պ-յնւ-ը-ֆնւ ը-ֆնւ-ի-ի-ի՝ ի-ըիւ-լիիւ ըէփ-բան:

Μεγαλογνωμέω (*ἀντὶ Μεγαλογνωμονέω*) - *ῶ. Μ. ἠσω.* aver de' sentimenti grandi, superbi, esser magnanimo. մեծ՝ բարձր հանճար՝ գաղափար ունենալ, բարձրասիրտ՝ մեծահոգի՝ վեհանձն ըլլալ. պ-յնւ-՝ ի-ի-ի-ի ֆ---ը-ոլ-ը օլմի, պ-յնւ-ֆ ի-ըիւ-ը ի-՝ ալ-իիւ-ի օլմի:

Μεγαλογνωμοσύνη (ἡ) = *Μεγαλοφροσύνη.*

Μεγαλογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤ.*) - *γνωμόνως.* = *Μεγαλόφρων, Μεγαλόνους, Μεγαλόψυχος.*

Μεγαλοδάπανος (ὁ, ἡ) che fa od esige spese grandi. մեծածախ, մեծ ծախք ը-ող կամ պահանջող. հա-ը-ֆ--- ը-ֆ, հա-ը-ֆ-ը:

Μεγαλόδους - όδοντος (ὁ, ἡ) che ha i denti grandi. մեծ ակռաներ ունեցող. պ-յնւ-ֆ փ-ըի:

Μεγαλοδωρία (ἡ) liberalità, generosità *առատաձեռնութիւն.* եւ ա-ըի-ը-ը. ֆ-օ-ի-ը-ի-ֆ:

Μεγαλόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. *առատաձեռն, ձեռքը բաց.* ի-ի ա-ըի-ֆ ֆ-օ-ի-ը-ը:

Μεγαλοεργὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλουργός.*

Μεγαλόθυμος (ὁ, ἡ) magnanimo. *մեծասիրտ, մեծահոգի, մեծախոհ.* պ-յնւ-ֆ իիօ-ի-ը-ի-ի-ֆ, ը-ըիւ-ի-ի-ֆ:

Μεγαλόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti grandi. մեծ պտուղ բերող՝ բուսցնող. պ-յնւ-ֆ՝ ի-ի ֆ-ի-ը-ի-ի հա-ը ի-ի-ն:

Μεγαλοκευθὴς - έος (ὁ, ἡ) spazioso. ընդարձակ, լայն. ֆ-ը-ի-ի-ը-ը, ի-ի-ի:

Μεγαλοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa grande. մեծ գլուխ ունեցող. իր գ-ը-ը-ը:

Μεγαλοκίνδυνος (ὁ, ἡ) che si espone a grandi pericoli. մեծ վտանգներու ինքզինքը դնող. ֆ-ի-ի-ի-ի պ-յնւ-ֆ ի-ըիւ-լի-ի-ի-ի ի-ի-ի-ի ֆօյան:

Μεγαλοκοίλιος (ὁ, ἡ) panciuto. մեծ փոր ունեցող. պ-յնւ-ֆ ֆ-ը-ը-ը-ը. լ-ի-ի-ֆ:

Μεγαλοκόρυφος (ὁ, ἡ) che ha la cima grande. մեծ գագաթի ունեցող. իր ի-ի-ի-ի-ը:

Μεγαλομάρτυς - υρος (ὁ, ἡ) (*ἐκκλησ.*) grande Martire di Cristo. ՔրիստոսԷ մեծ մարտիրոսը. Հ---ը-ըիւ ի---ը պ-յնւ-ֆ լ-ի-ֆ-ի-ֆ:

Μεγαλόμασθος (ὁ, ἡ) che ha le mammelle grandi. մեծ ծիծեր ունեցող. պ-յնւ-ֆ ֆ-ի-ի-ի-ի օլո:

Μεγαλομήτηρ - μητρὸς (ἡ) avola, nonna. մեծ մայր, հաճի. պ-յնւ-ֆ ա---, ի---:

Μεγαλόμισθος (ὁ, ἡ) che riceve una paga, mercede grande. մեծ՝ շատ վարձ առնող. պ-յնւ-ֆ ը-ֆ ն-ը՝ հ-ի-ֆ ալ-ը:

Μεγαλόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi grandi. մեծաչուք. իր ի-օ-լ-ի:

Μεγαλόνοια (ἡ) sublimità d'ingegno, superbia. *բարձր միտք՝ խելք ունենալը, բարձրամտութիւն, մեծամտութիւն.* ա-ի-ը՝ իւրա՝ ֆ-ի-ը-ի-ի ի-ի-ի-ի-ի-ի, հալ-ը-ը-ի-ի:

Μεγαλόνοος - ους (ὁ, ἡ) dotato d'una mente, d'uno spirito sublime, magnanimo. *բարձր միտք՝ հոգի ունեցող, բարձրամիտ, բարձրահոգի, մեծամիտ, մեծահոգի.* ա-ի-ը ի-ը-ը-ի-ի-ի, ը-ի-ի-ի-ի-ի:

Μεγαλόπλουτος (ὁ, ἡ) ricchissimo. *խիստ հարուստ.* ը-յնի ը-ի-ի-ի:

Μεγαλοπόλεμος (ὁ, ἡ) grande, celebre nella guerra. պատերազմի մէջ մեծ՝ երեւելի. ֆ-ի-ի-ի պ-յնւ-ֆ՝ ի-ի-ի-ի:

Μεγαλόπολις - εως (ἡ) città grande, celebre. մեծ՝ երեւելի քաղաք. պ-յնւ-ֆ՝ ն-ի-ի-ը ը-ի-ը:

Μεγαλοπόνηρος (ὁ, ἡ) che commette delle iniquità grandi, perverso. մեծ անօրէնութիւններ գործող, մեծանձան. պ-յնւ-ֆ պ-ի-ի-ի-ի-ի-ի ի-ի-ի-ի, ը-յնի պ-ի-ի-ի:

Μεγαλόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi grandi. մեծ ոտքեր ունեցող. իրէ ա-ի-ի-ը:

Μεγαλοπραγία (ἡ) = *Μεγαλουργία.*

Μεγαλοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) che intraprende degli affari grandi. մեծ գործերու ձեռք զարնող. պ-յնւ-ֆ հալ-ի-ֆ-ի-ը-ի-ի ի-ի-ի-ի՝ ի-ի ի-ի-ի-ի:

Μεγαλοπρέπεια (ἡ) magnificenza, maestà. մեծվայելչութիւն, վսեմութիւն. ֆ-ի-ի-ի-ի, վ-ի-ի-ի-ի, ի-ի-ի-ի:

Μεγαλοπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) magnifico, maestoso. մեծվայելչական, վսեմ, վհատ. ֆ-ի-ի-ի-ի, վ-ի-ի-ի-ի-ի, ի-ի-ի-ի-ի:

Μεγαλοπρεπῶς, *ἐπίῤ.* magnificamente, maestosamente. մեծվայելչութեամբ, վհատութեամբ. ֆ-ի-ի-ի՝ ի-ի-ի-ի՝ վ-ի-ի ի-ի:

Μεγαλορρήμονέω - ῶ. Μ. ἠσω. parlare con dell' arroganza, millantarsi. մեծ մեծ

Digitized by Google

խօսիլ, մեծաբանիլ, պարծենալ · պճոյնո-ի պճոյնիմի, պճոյնրլնիմի, խոյնանիմի ։

Μεγαλορρήμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - μόνως. millantatore, arrogante. պարծենկաս, հպարտ · պճոյնրլնին, խօյնանէն, մեծրօսր ։

Μεγαλόῤῥινος (ὁ, ἡ) che ha il naso grande. մեծ քիթ ունեցող · պճոյնո-ի էրէ պռոնգնը ։

Μεγαλοσθενὴς - έος (ὁ, ἡ) molto robusto. խիստ ուժով · ճեր ճանկրնէ ։

Μεγαλοσοφιστὴς - οῦ (ὁ) chiaro, celebre solista. մեծ՝ երեւելի սոփեստ · պեշհօրդ ճարտասի չէրնէվէ ։

Μεγαλόσπλαγχνος (ὁ, ἡ) che ha le viscere grandi. 2. iracondo. մեծ փարատիք՝ սրտիք ունեցող · 2 · սրգռգիտ, բարկասիրտ · պճոյնո-ի էրէ պռոբրօրնէ · 2 · խըրնէ, խօվնէվէ ։

Μεγαλόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca grande. մեծ բերան ունեցող · էրէ պռբէնէ ։

Μεγαλοσώματος καὶ Μεγαλόσωμος (ὁ, ἡ) corpulento, corputo. մեծամարմին, յագր · ճօվկնէվէ ։

Μεγαλότης (ἡ) = *Μέγεθος*.

Μεγαλότιμος (ὁ, ἡ) molto onorato. մեծապատիւ, խիստ յարգելի · ղնչիի բաղ պճոյնէվէ, ճիդո-րէնէվէնէ, ճէբրի էղնէվէնէ · — τίμιος, ἐπίῤῥ.

Μεγαλουργέω - ῶ. *M.* ήσω. far delle gesta grandi. մեծ գործեր գործել · պճոյնո-ի էնէներ ճօրհէ, ապի հարճոնէրէ պռողնմէ ։

Μεγαλουργὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλουργός*.

Μεγαλουργία (ἡ) azione grande, gesta, impresa grande. մեծ գործք՝ արարք · պճոյնո-ի էղ, ապի հարճոնի, ապղռ հռղնմէ ։

Μεγαλουργὸς (ὁ, ἡ) che fà o intraprende degli affari grandi. մեծ գործեր սեռնող կամ ձեռք զարնող · պճոյնո-ի էնէներ՝ ապի հռղհռնէղռ ճօրհէ նոյօդ գ-գապրնի էգեն՝ էղ վրան։ Τὸ μεγαλουργόν, ἀντὶ Ἡ μεγαλουργία.

Μεγαλόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλόμματος*.

Μεγαλόφλεβος (ὁ, ἡ) che ha le vene grandi. մեծ երակներ ունեցող · էրէ գ-մէրնէ ։

Μεγαλοφρονέω - ῶ. *M.* ήσω. aver de' sentimenti sublimi. 2. insuperbirsi, vanagloriarsi. բարձր միտք՝ գաղափար ունենալ · 2 · մեծամիտ ըլլալ, ինափառիլ · նէ-ոնո-ի էղբօրնէ-ի, ապղռ ինէնէներ գ-ճանճնիմի · 2. մեղրօրնիմի, ճօրհրդնիմի, խօյնանիմի, հօրօղլնանիմի ։

Μεγαλοφροσύνη (ἡ) magnanimità, liberalità, generosità. 2. arroganza, superbia. վեհանձնութիւն, մեծադատութիւն, ազնուամտութիւն, ազատասիրտութիւն · 2 · գոռոզութիւն, հպարտութիւն · պճոյնո-ի ինօնէ-ըլլնո-ի, ապղնանգնէ, ոնէ-վէրի · 2 · մղրօրնիմի, հօրօղլնանի ։

Μεγαλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - φρόνως. che ha de' sentimenti sublimi, magnanimo, liberale. 2. superbo. բարձր գաղափար՝ խելք ունեցող, ազնուամիտ, ազատասիրտ · 2 · հպարտ, մեծամիտ · էգ-ը-ը՝ ոիլէ՝ գ-ղռհռղռ նէ-ոնո-ի՝ ինձի, ոնէ-վէրիլէ, ապղնանգ · 2 · մղրօր · Τὸ μεγαλόφρον, ἀντὶ Ἡ μεγαλοφροσύνη.

Μεγαλοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - φυῶς. magnanimo. վեհանձն, մեծահոգի · պճոյնո-ի ինձէ-ըլլնո-ի, ղնչիմ ։

Μεγαλοφυΐα (ἡ) magnanimità. վեհանձնութիւն, մեծահոգութիւն · պճոյնո-ի պճոյնի-ըլլնո-ի, ղնչիմ ։

Μεγαλόφυχος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - φύχως. magnanimo. վեհանձն, մեծահոգի · պճոյնո-ի ինձէ-ըլլնո-ի, ղնչիմ ։

Μεγαλύνω. *M.* υνῶ. aggrandire, magnificare. մեծացընել, բարձր ասանել, գոռել · պճոյնրնիմէ, ոնգռ ինէնէ ։

Μεγαλώνυμος (ὁ, ἡ) nominato, celebre. մեծանուն, անուանի, երեւելի · նօմրդ, պրէլ ասելը, պճոյնօդ, պճոյնօդ ։

Μεγάλως, ἐπίῤῥ. grandemente (*Лат.* valde). մեծապէս, խիստ, յագր · ինէրնի, ըէդ, ղնչիմ ։

Μεγαλωστὶ, ἐπίῤῥ. con magnificenza. 2. largamente. մեծվայելչութեամբ, ճոխապար · 2 · լայնապար · ապղնի՝ գ-գոնի վէ ի-ը էլէ · 2 · ինէնէլնէ՝ ինէնէնէ էլէ · 3 · = *Μεγάλως*.

Μεγαλωσύνη (ἡ) (Γρφ.) grandezza, maestà. մեծութիւն, մեծվայելչութիւն · պճոյնո-ի պճոյնի-, վէրնօր, պճոյնիմի ։

Μεγαλωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) utilissimo. խիստ օգտակար · ղնչիմ ճ-յոգնէվ ։

Μεγαρίζω. *M.* ίσω. imitare i Megaresi. Մեգարացւոց նմանիլ · Մեգե-ը-ըէ-ը պճոյնէվէ ։

Μέγαρον (τὸ) palazzo, tempio. 2. casa. 3. luoghi sotterranei, che si fabbricavano nella festa de' Tesmofori, e dove si lasciavano de' porcastri. պալատ, տաճար · 2 · տուն · 3 · ընտանեկան տեղերուն տակ եղած գետնի տակ սենեակներ՝ ուր որ խազրարկներ կը դնէին. ատրա, հիւրեկ, հուվր · 2 · եվ · 3 · ընծէրօ խօրհ-ը-ըրէ-ը էր ըլնէ-ը ի-ը-ը ճհղ-ը-ը, ներկնի ոէ գոնէ-ը խ-ը-ը-րը պղրճ-ը-ը-ը ըրը ։

Μέγας - μεγάλη - μέγα. grande. մեծ · պճոյնո-ի ապի, ապը ։

Μεγασθενὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλοσθενής*.

Μεγάτιμος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλότιμος*.

Μεγάτολμος (ὁ, ἡ) molto ardito. խիստ արտառ՝ համարձակ՝ ժպիրչ · ղնչիի ինէ-ը-ի՝ գ-ճ-ը-ի-ի՝ ոնէ-ի-ի ։

Μεγαυχὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλαυχής*.

Μεγάφρων - ονος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλόφρων*.

Μέγεθος - εος - ους (τὸ) grandezza. մեծութիւն · պճոյնո-ի պճոյնո-ի · (τρπ.) = *Μεγαλεῖον*.

Μεγεθύνω. *M.* υνῶ. = *Μεγαλύνω*.

Digitized by Google

Μεγιστᾶνες (*οἱ*) i primati, i magnati, gli ottimati. *Մեծամեծք, առաջնորդք, ազատորեաք, Հսկայ· իշխանութիւն, տիպարութիւն, պատուիր:*

Μεγιστεύω. M. εὐσω. esser massimo fra gli altri, prevalere. *Առիւծներուն մէջը գերազանցը ըլլալ, գերազանցիլ· մեծերուէն առաջնոյն ըլլալ, իշխանութիւն ունենալ· իշխել, տիրել· գերազանցել, յաղթել:*

Μίγιστος - η - ον. ὑπερθ. τ. Μέγας. massimo, grandissimo. *Ամենամեծ, գերազանց. ի գլխաւոր, ի գլուխ:*

Μεδέων - οντος (*ὁ*) sovrastante, regnante, soprantendente. *Վրակեցու, տիրող, թագաւորող, վերատեսուչ· գլուխ, գլխաւոր տէրն, տիրական, պատուական:*

Μέδιμνος (*ὁ καὶ Ἴων. ἡ*). medimno (misura di sei moggi.) *Վեց գրիւ առնոց չափ մը· տուիր մասնոյ տիր կոչէր:*

Μέζεα (*τα*) = *Μήδεα.*

Μεθαιρέω - ῶ M. ήσω. chiappare, rapire. *բռնել, յափշտակել· խլել, գողնալ:*

Μεθαρμόζω. M. όσω. aggiustare, acconciare altrimenti. *Ուրիշ կերպով մը յարգարել· դալ տիր իրեր գօսել, դալ իրերու տեղը դնել:*

Μεθέκτης - ου (*ὁ*) partecipe. *բաժնորդ, հաղորդ· հետեւորդ, նմանող:*

Μεθεκτικὸς - ἡ - όν. che si può render partecipe. *բաժանորդ ընալ կրցող· հետեւօղ՝ նմանող օրինակեր:*

Μεθεκτὸς - ἡ - όν. di cui si può render partecipe qualcheduno, comunicabile. *օրուն որ բաժանորդ ընալը կարելի է, հաղորդելի· նմանող օրինակելի, անոր պէս տեսած հետեւօղ օրինակեր:*

Μεθεξις - εως (*ἡ*) participazione. *բաժանորդութիւն, հաղորդակցութիւն· նմանութիւն, հետեւողութիւն:*

Μεθέπω. M. ἑψω. seguire. *Հետեւիլ· կնոջ օրինակին վարուիլ:*

Μεθερμηνεύω. M. εὐσω. tradurre. *Թարգմանել· ինչ բանի նման:*

Μέθεσις - εως (*ἡ*) abbandono, cessazione, ricusa, ritirata. *Լքում, դադրիլը, հրաժարում, ձգի դի քաշուիլը· ինչ նման, ջրիչ կընէ, բերող, ետ տանելու, խոնջեցնող:*

Μεθετικῶς, ἐπίῤῥ. abbandonando, ricusando, trascuratamente. *Լքանելով, հրաժարելով, անհոգութեամբ· ինչ· բերող խոհեմ, ջրչրուելէ՝ վրնիչելէ իւր:*

Μέθη (*ἡ*) ubbriachezza. *գինովութիւն· արբեցութիւն:*

Μεθήκω. M. ήξω. × *ἀντὶ Μετέῤῥχομαι.*

Μεθηλικίωσις - εως (*ἡ*) passaggio d'una età in un' altra (come dall' infanzia all' adolescenza.) *Հասակէ մը ուրիշ արմկոր մը անցնիլը (ինչպէս տղայութենէն պատանեկութեան). տիր ըսելս տան· տալ տիր ըսած ներքոյ (ըսելս ի լքանելութեան օրինակելէ՝ կնճռելէն):*

Μεθημερινὸς - ἡ - όν. καὶ *Μεθημέριος* (*ὁ, ἡ*) giornaliero, quotidiano. *օրական, հանապազորեայ· հեր կրնալու:*

Μεθήμων - ονος (*ὁ, ἡ*) negligente. *անհոգ, անփոյթ· հանգիստ, վրնիչելու:*

Μεθιδρύω. M. ύσω. = *Μεθίστημι.*

Μεθίημι. M. μεθήσω. lasciare, abbandonare, deporre. *Ձգել, լքանել, թող տալ, պէտ փոխ, ինչ· կրնալ· (ἀμτβτ. ἤ ἐλλ. καὶ μσ.)* cessare, ritirarsi, trascurare. *գադրիլ, նո կենալ, հոգ չտանիլ, գանց առնել· ետ դնել կրնալ, հանգիստ ընել:*

Μεθίπταμαι. M. μεταπτήσομαι. trasvolare. *Թռչիլ անցնիլ· տալոփ կրկին:*

Μεθίστημι. M. μεταστήσω. trasportare da un luogo all' altro, trasferire, rimuovere, sostituire, 2. esiliare. *տեղէ մը ուրիշ տեղ մը տանիլ, փոխադրել, ձգի դի վերցընել, ուրիշին տեղը դնել, փոխանակել· 2· աքսորել· պէտ ինչպէս դալ տիր ինչի կրկին փոխ· 2· տալ կրկին դալ տիր ինչի կրկին գօսել, պէտ նոնա գալ տիր ինչի կրկին գօսել:*

Μεθὸ (*ἀντὶ Μεθ᾽ ὅ*), *ἐπίῤῥ.* dappoichè (*Λατ.* postquam). *յորմէ հետէ, յետոյ որ· նկատելով տի, անկէն տի սկսելս:*

Μεθοδεία (*ἡ*) (*Γρφ.*) καὶ *Μεθόδευμα* (*τὸ*) (*νλγ.*) = *Μέθοδος.* frode, insidia. *նենգ, գարան· խորհուրդ, խոհեմութիւն, տիպար:*

Μεθοδευτικὸς - ἡ - όν. artificioso, metodico. *արհեստական, կարգաւոր· օրինաքնէ, սպասուելիքնէ, սպասելոյնէ:*

Μεθοδεύω. M. εὐσω. operare, trattare metodicamente, artificiosamente. 2. macchinare, tramare contro qualcuno, tracciare. *Մեքենասիկ՝ Հարթասրտութեամբ գործել՝ գործք մը սեպհնել· 2· մեքենայել, գարան գործել, նենգել երթալ՝ պատրուակ· սպասել՝ ըսելով՝ սպասելէ իւր տիր իւ կերպիւ· 2· գօսել՝ փասիք ընել, հաստատել, իւրանալ:*

Μεθοδικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* che fa o che si fa con metodo, metodico. *Մեքենասիկ՝ տեղ գործել կամ գործելու, կարգաւոր· սպասող իւր՝ ըսելով՝ իւրեր նոնոյ նոյնոց նոյնելով, սպասող:*

Μέθοδος (*ἡ*) tracciamento. 2. (*συνεκδχ.*) metodo. *Հետազօտութիւն, հետաքննութիւն, չափաց նենգելն երթալը· 2· մեքենայ, ան· իւղևիկ, իւրեին նոյնոյնիկին վարմ· 2· սպասող, ըսելոյն:*

Μεθόριος - α ῆ ος - ον. confinante. *սահմանակից· սընդերցող: Μεθορία* (*ἡ*) καὶ *Μεθόρια* (*τα*) confine, frontiera. *սահմանագլուխ, սահմանք· սընդեր, սինոր գալը:*

Μεθορκόω - ῶ. M. ώσω. giurare di nuovo. *Նորէն երդնուիլ· իւրեր ինչին կրկին, անդ իւղևի:*

Μεθορμάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. lanciarsi addosso a qualcheduno. *նենգելն վրայ նետուիլ, ձգիկն նետելը յարձակիլ· նոյնոյնիկին իւղևիկին ընել՝ ընդունիլ, նոյնոյնիկին սպասիլ, արտնիկոն ինչին նոյնիկ:*

Digitized by Google

Μεθορμίζω. M. ίσω. trasportar la nave, (καὶ ἑλλ. ἤ μσ.) trasportarsi da un porto all' altro. նաւահանգստե մը ուրիշ նաւահանգիստ մը տանիլ տանիլ կամ նաւիլ նաւարկել. պէտ էլ նաւահան գալս պէտ էլ նաւը նաւարկեց ի նաւահանգիստ մը:

Μεθυπέρβατος (ὁ, ἡ) (λόγος) (discorso) con delle figure d'iperbato. գարուա զուրկեան ձեւերով բազադրուած (խօսք). իմաստասիրական գրքեր իւրեանց նեղ ոճերով օրհնեալ (ախտկին):

Μεθυπλήξ - ῆγος (ὁ, ἡ) ubbriaco, avvinazzato, cotto. գինով. գինեաւ:

Μεθυποδίομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. mutar gli stivali. կօշիկները փոխել. գիշերանոցին տեղէն փոխուիլ:

Μέθυσις - εως (ἡ) ubbriachezza, inebbriazione. արբեցութիւն, գինովութիւն. արբեցողութիւն:

Μεθύσκω. M. μεθύσω. inebbriare. գինովցնել. արբեցնել:

Μέθυσμα (τὸ) bevanda imbriacante. գինովցնող ըմպելիք. արբեցնող ներքին խմիչ:

Μέθυσος - η ἤ ος - ον. ebbrio, imbriaco, cotto. (*Λατ.* temulentus). գինով, արբշիռ. արբեցող, գինեսէր:

Μεθυστής - οῦ. Μεθυστήρ - ῆρος (ὁ) = Μέθυσος.

Μεθυστικὸς - ἡ - όν. che ha la forza d' inebbriare, imbriacante. 2. vago del vino, che inclina all' imbriachezza գինովցնելու ուժ ունեցող. գինովցնուց. 2. գինեսէր, գինասիրաբար միտուց. արբեցողութեան հակումով ունեցող. 2. խմելիքի ցանկ, արբեցողական. 2. խմիչքի. արբեցողական. 2. խմելիքի վերաբերեալ:

Μεθύστρια (ἡ) θηλ. τ. Μεθυστής.

Μεθυσφαλέω - ῶ. M. ήσω. vacillare per l' ubbriachezza. գինովութենէն ապին անդին երթալ. արբեցողութեան պատճառաւ ոտքերուն տարբեր ոտքերուն:

Μεθυσφαλὴς - ές (ὁ, ἡ) vacillante per l' ubbriachezza. գինովութենէ ապին անդին երթալով. արբեցողութեան ծռիլ պրէ ոտքերուն տարբեր:

Μεθυχάρμων - ονος (ὁ, ἡ) vago del vino, amator del vino. գինասէր. գինով պէսի, լաթան, խմիչքի:

Μεθύω (παρτ. Ἐμέθουν καὶ πλέον οὖν) esser ebbrio, imbriacarsi. գինով ըլլալ, գինովնալ. արբեցող ըլլալ, գինեսիրել. արբեցողութեան:

Μειδάω - ῶ. M. ήσω. × *ἀντὶ Μειδιάω.*

Μείδημα καὶ Μειδίαμα (τὸ) sorriso. ժպիտ. արբեցնիս, ներքնաժպիտ:

Μειδιάσις - εως (ἡ) l' azione di sorridere. ժպտալ. ներքնաժպտիլ:

Μειδίασμα (τὸ) = Μειδίαμα.

Μειδιάω - ῶ. M. άσω. sorridere. ժպտիլ. արբեցնիս, ներքնաժպտիլ:

Μειζόνως, ἐπίῤῥ. = Μᾶλλον. maggiormente. եւս առաւել, մանաւանդ. գոհ պէսի, խոստացայ:

Μείζων - ονος (ὁ, ἡ) (συγκ. τ. *Μέγας*). maggiore. մեծագոյն. գոհ պէսի: *Μεῖζον (οὐδ.) ἐπίῤῥ. ἀντὶ Μειζόνως.*

Μείλιγμα (τὸ) ciò che serve a placare, ad addolcire, vezzo, lusinga. զգրկելու՝ անուշցնելու իրք՝ գգուանք. հրապոյր. խաղալափայտ՝ գլուխկոխիկ՝ խորշոմ. ոչ իրիկ նեղութ. օգնական, խնամքով. ի՛, գիրկ:

Μειλικτὸς - ἡ - όν. placabile. զգրկելի, գիւրաս սանդրօզ. գիւրիր, գոլացա խնդրի. գիւրակիզան:

Μείλιον (τὸ) (ἄπαξ μόνον εἰς τὸ *Ἔν.*) dono, presente per placare qualcheduno. ձեկը զգրկելու՝ սանդրելու՝ պիրոք հանդ ընելու համար արուած պարգեւ. պիրոքի խորշոմ իսլ նրկիր իլին վերնէն գերնէ:

Μειλίσσω. M. ίξω. addolcire, placare. անուշցընել, սանդրել. խաղալացնել, գիւրացնել, գոլացնելնել, գիշերանէ խոլնէ. (*μτνμ*) parlar con dolcezza, lusingare. անուշութեամբ խօսիլ, յանկացանել, հրապուրել. խորշոմ ելոչնէ, հոլափրի ելոչնէ, գիշել նրկիր:

Μειλιχία (ἡ) piacevolezza, dolcezza, placazione. հանդուրժականութիւն, անուշութիւն, հանգարտութիւն. լրիմացիկ. խաղալացած. գոլացիկ:

Μειλίχιος - α ἤ ος - ον. dolce. 2. obbligante, blando, affabile, placabile. անուշ. 2. մարգասէր, քաղցրաբարոյ, զգրկելի. խաղալ. 2. գութալիկ, խօլ, հանգիստ, գիրկ: — *χίως, ἐπίῤῥ.*

Μειλιχόγηρυς - υος (ὁ, ἡ) καὶ *Μειλιχόφωνος (ὁ, ἡ)* che ha la voce piacevole, bella, dolce. անուշ քաղցր ձան ունեցող. խաղալ. պէսի. խօլ ձայնով:

Μείον (τὸ) οὐσ. τ. Μείων. meno, minore. փոքրագոյն, աւելի պզտիկ չրէ. գոհ պէսի՝ ոչ:

Μειονέκτημα (τὸ) disavvantaggio. պակասութիւն վնասակար. վնաս. վնաս:

Μειόνως, ἐπίῤῥ. = Ἔλαττον.

Μειουρία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ —

Μειουρίζω. M. ίσω. Εἰμὶ —

Μείουρος (ὁ, ἡ) codimozzo. պոչը կարած, պակաս. գոյրուգոր պէսի. կարճոտ:

Μειόω - ῶ. M. ώσω. = Ἐλαττόω.

Μειρακεύομαι. M. εύσομαι. = Μειρακιεύομαι.

Μειρακίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ Μειράκιον.

Μειρακιεύομαι. M. εύσομαι. comportarsi da giovinetto. պատանեկի պէս վարուիլ. օլլան՝ ցնծալ՝ տալ գոլ վարուիլ:

Μειρακίζομαι. M. ίσομαι. = Μειρακιόομαι.

Μειράκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Μείραξ. giovinetto (*Λατ.* adolescentulus). պատանեկ. նիլ ցնծալ, կնճ օլլան, տալ:

Μειρακιόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. entrar nell' adolescenza, diventare adolescente. պատանեկութեան հասնիլ, պատանեկ ըլլալ. օլլանլալ կիրթ, նիլ ցնծալ տալ օլմալ:

Μειρακίσκη (ἡ) καὶ *Μειρακίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. Μείραξ.*

Μειρακιώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ωδῶς. puerile, giovenile. մանկական, պատանեկի պատկանած. տալիկ՝ նիլ ցնծալ հնոտալ, լրմտրճա:

Μείραξ - ακος (ἡ) giovanetta. նորահաս աղջիկ. կնճ էլլ, ցնծան էլլ, բալիկ էլլ ցնծալ:

Digitized by Google

Μείρομαι (X. M.) esser partecipe. 2. sortire, ricevere alla sorte. *Հաղորդ՝ բաժնորդ ըլլալ*· 2. *վիճակիլ. իյնել՝ հիւսիսոյ օլմէ*· 2. *նաւուց օլմէ*:

Μείωμα (τὸ) mancanza. *պակասութիւն*· *նուազութիւն*:

Μείων - ονος (ὁ, ἡ) (συγκ. ἄνμλ. τ. *Μικρός.*) minore, meno. *փոքրագոյն, առաւագոյն*· *փոհ՝ փոչ՝ փոհ ալ*:

Μείωσις - εως (ἡ) diminuzione. *նուազում, պզտիկցնելը*· *նուազիլ, պզտիկնալ*:

Μειωτικος - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* diminuitivo. *նուազական, պզտիկցնող*· *նուազեալ, պզտիկցեալ*:

Μειωτὸς - ἡ - όν. che può diminuire. *նուազելի կրցող*· *նուազելիութիւն, պզտիկելիութիւն*:

Μελαγκόρυφος (ὁ, ἡ) che ha la cima nera. *սեւ գագաթի ունեցող*· *որ խիճիլ, խիճոտ որ՝ սհոյ*: (*ὄθ. οὐσ. ἀρσ.*) beccaüco (uccello). *թռչունը կրծող սեւ գլխով թռչուն մը*· *նիճիր որ՝ որ պոլ*:

Μελαγχαίτης - ου (ὁ) che ha una criniera nera. *սեւ բաշերով*· *սհոյ որ խելոտ ալն*:

Μελαγχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) vestito di nero, da duolo, a bruno. *սեւ հագուստ, սգաւոր*· *վշոհլոյ որ՝ որ ալ ինչիւ, խաղալը*:

Μελάγχλαινος (ὁ, ἡ) vestito d'un mantello nero. *սեւ վերարկու թիկնոց հագուստ*· *սհոյ պինիլի, սհոյ հրմանելի*:

Μελαγχολάω - ῶ. M. ήσω. soffrir di malinconia. *սեւամորդի՝ մելամորդի ունենալ, սեւամորդեալ ըլլալ*· *որ սեւ ախտ՝ հեղհեղուկ օլմէ, որ սեւ ախտը ծրտելը օլմէ*:

Μελαγχολία (ἡ) malinconia, ipocondria. *սեւամորդութիւն, մելամորդութիւն*· *որ սեւ, հեղհեղուկ, ծրտիլ*:

Μελαγχολικος - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* malinconico. *սեւամորդեալ, մելամորդի*· *որ սեւ ախտը, ծրտիլը*:

Μελαγχολόω - ῶ. M. ώσω render malinconico. *սեւամորդեալ ընել, վշոտ մելամորդի բերել*· *որ սեւ ախտը իջնել, խելքին ծռել իջնել*:

Μελαγχολώδης - εος (ὁ, ἡ) malinconico. *սեւամորդեալ*· *որ սեւ ախտը*:

Μελαγχρὴς ἢ Μελαγχροὴς καὶ Μελαγχροιὴς - ές × *ἀντὶ* —

Μελάγχροος - ους (ὁ, ἡ) che è d'un color nero, fosco, bruno. *սեւ գոյնով, նաեւ.*· *սհոյ բնիկ, որ*:

Μελάγχρως - ωτος καὶ Μελάγχρωτος (ὁ, ἡ) = *Μελάγχροος.*

Μέλαθρον (τὸ) cavalletti del tetto. *յարկաձող, մարգակ*· *հեռաստան, ալ փիլեայ՝ անկիւնի մի խաչիւրէն միւսը ձգուած ալ ծոյլ*· (κατ. ἔκτ.) casa. *տուն*· *խրճ*:

Μέλαινα - ης (ἡ) *θηλ. τ. Μέλας.*

Μελαίνω. M ανῶ. annerare. *սեւցնել, որ սեւցնիլ*:

Μελαμβαφὴς - ές (ὁ, ἡ) tinto di color nero. *սեւ գունով ներկուած*· *սհոյ բնիկ ներկոյ*:

Μελαμβόρειος (*εος*) - *ου* (ὁ) nord - ovest, vento maestro. *արեւմտահայեաց*· *որ արեւմտեան*:

Μελάμπεπλος (ὁ, ἡ) coperto d'un velo nero. *սեւ քողով գոցուած*· *սհոյ խոյրիս՝ խոյրիսնիլ, սհոյ պատիլը*:

Μελαμπόδιον (τὸ) melampodio, elleboro nero. *սեւ եղեմբոյս*· *որ սեւ, որ պատուաստ ալ*:

Μελάμπυγος (ὁ, ἡ) che ha le natiche nere. 2. forte, robusto. *սեւ երասանեան ներ ունեցող*· 2. *ուժով, կորովի*· *որ՝ սհոյ որ՝ սիրտ ալը, սհոյ կիսիլը*· 2. *որ՝ վիճիլի*:

Μελάμφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie nere. *սեւ տերեւներ ունեցող*· *սհոյ որ՝ որ ալ*: (*οὐσ.*) *Μελάμφυλλον* (τὸ) = *Παιδέρως.*

Μέλαν - ανος (τὸ) *οὐδ. τ. Μέλας.* (*οὐσ.*) inchiostro. *սեւաթ, մելան, թանաք*· *իչենէ, գրիչ՝ գրչի, գրատ*:

Μελαναίετος (ὁ) aquila nera. *սեւ արծիւ*· *սհոյ որ՝ որ ալ*:

Μελανειμονέω - ῶ. M. ήσω. vestirsi di nero, a bruno. *սեւ հագուիլ*· *սհոյ որ կիսինիլ*:

Μελανείμων - ονος (ὁ, ἡ) vestito di nero o bruno. *սեւազգեստ*· *սհոյ որ կիսինիլ*:

Μελανέω - ῶ. M. ήσω. × *ἀντὶ Μελαίνομαι.*

Μελάνθεμον (τὸ) melantemo, camamilla nera. *սեւ երիցուկ*· *որ պապունճ*:

Μελανθὴς - ές (ὁ, ἡ) che ha i fiori neri. *սեւ ծաղիկներով*· *սհոյ կիսինիլ*:

Μελάνθιον (τὸ) melantio, nigella, git (erba). *արշնդեղ, սեւ սոխակ, սեւաբշնակ*· *կիսրիս օլմա*:

Μελανίζω. M. ίσω. nereggiare. *սեւիլ մնալ, հարկանիլ ի սեւս*· *սհոյ կըլլալ*:

Μελάνιον (τὸ) viola nera. *սեւ մանուշակ*· *սհոյ պինիլի*:

Μελανοδοχεῖον (τὸ) calamajo. *գաղմար*· *գիւղի, հոգի*:

Μελανοειδὴς - ές (ὁ, ἡ) nero d'aspetto. *երեւոյթով՝ տեսքը սեւ*· *սհոյ կիսրիսնին, կիսրիսնիլ որ*:

Μελανόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli neri. *սեւ մազերով*· *սհոյ որ*:

Μελανοκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha il cuore, l'interno nero. 2. crudele, atroce. *սիրտը՝ ներսի գին սեւ եղող*· 2. *անգութ*· *նէրսէյի՝ իչերի սհոյ որ*· 2. *խոյր*:

Μελανοκόμης καὶ Μελανόκομος - ου (ὁ, ἡ) che ha la chioma nera. *սեւ հեր՝ գեղ՝ մազ ունեցող*· *սհոյ որ*:

Μελανόμαλλος (ὁ, ἡ) che ha la lana nera. *սեւ բուրդ՝ գիզիկ ունեցող*· *սհոյ խոնը՝ խոփոլեալ*:

Μελανόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi neri. *սեւաչուկ*· *որ սիրտ, սհոյ կիսի*:

Μελανόπτερος καὶ Μελανοπτέρυγος καὶ Μελανοπτέρυξ - υγος (ὁ, ἡ) che ha le ale nere. *սեւ թեւերով*· *սհոյ կանաթ*:

Μελανόστερνος (ὁ, ἡ) che ha il petto nero. *սեւ կուրծքով*· *սհոյ կիսրիսնիլ*:

Μελανόστολος (ὁ, ἡ) vestito di nero, a bruno. *սեւ հագուստ*· *սհոյ որ՝ խորհուրդ կիսինիլ*:

Μελανότης - ητος (ἡ) nerezza. *սեւութիւն*· *սհոյլէ, որ՝ որ*:

Μελάνουρος (ὁ, ἡ) che ha la coda nera. *սեւ պոչով*· *սհոյ որ՝ պոչ*· (*ὄθ. οὐσ.*) melanuro (pesce, che ha delle mac-

Digitized by Google

chie nere sulla sua coda) 2. sorta di vipera velenosa. մեւսաւա (պոչին վրայ սեւ բծեր ունեցող նապաստակ)· 2· իժատեսակ իժ մը· խոյրաղաւոր օձ (որ ներկրէն ալ պիտի ըլլայ նշանակելու համար)· 2· պէս պէս կիներէ խնկերու խառնուրդ։

Μελανόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Μελανόμματος.*

Μελανοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. vestirsi di nero. սեւ հագուիլ· սեաւազգեստ լինիմ։

Μελανοφόρος (ὁ, ἡ) vestito di nero. սեւ հագուած· սեաւազգեստ լինող։

Μελανόφυλλος (ὁ, ἡ) = *Μελάμφυλλος.*

Μελανοχροὴς - ἐος καὶ *Μελανόχροος* - ους καὶ *Μελανόχρως* - ωτος (ὁ, ἡ) = *Μελανόχροος.*

Μελανόω - ῶ. *M.* ώσω. = *Μελαίνω.*

Μέλανσις - εως (ἡ) anneramento. սեւցնելը· սեաւգործութիւն, գոյացութիւն։

Μελαντειχὴς - ἐος (ὁ, ἡ) di cui le mura son nere. սեւ պատերով· սեաւ պարիսպներ։

Μελαντηρία (ἡ) melanteria. սեւակ մը արտայայտ որ կարծրանալու առնեն գործ է, ու յատկութեամբ սեւ· գոյն տրուղ (պիտի նիւ գոյն պոյտ ու ներկելիներ սեւ ըրնելիներ պէս, կամ երկրելիներ՝ օձաձ) ἴδε *Μικαὶ Χάλκανθος.*

Μελάνυδρος (ὁ, ἡ) (sorgente) di cui l'acqua si vede od è nera. յորոյ սեւ երեւոյթ կամ եղող (աղբիւր)· ասոյ գոյն կերպարանեալ խառն գոյն ունի (գետակ)։

Μελάνωσις - εως (ἡ) = *Μέλανσις.*

Μέλας - ανος (ὁ) (τὸ θηλ. *Μέλαινα* καὶ τὸ οὐδ. *Μέλαν.*) nero, fosco, bruno. 2. profondo. սեւ, նանր. 2· խորունկ· օձաձ, գոյն· 2· գիշեր· (τὸ οὐδ. οὐσ) *Μέλαν.* inchiostro. մելան, սեւակ· գոյներէն, գոյապ· ἴδε καὶ *Μελάνδρυον.*

Μελεαγρὶς - ίδος (ἡ) gallina di faraone (*Γαλλ.* piutade). փարաւանի հաւ· ֆարաոն թռչուն։

Μελεάζω. M. άσω. modulare. ձայը նուագարանին եղանակաւորել· վերէն խուլիւ էլլուֆէ, ըլլար՝ ինչորիւ՝ ինչինիւ նիւֆէ, նայլե օչր օլմէ, օգտուչ լսնելս առյարմէ։

Μελεδὼν - ῶνος (ἡ) = *Μελεδώνη.* 2. = τῷ *Μελεδωνεὺς* - έως (ὁ) = *Μελεδωνός.*

Μελεδώνη (ἡ) cura, diligenza. փոյթ, խնամ, հոգ· խոյչ, ուշադիր, ճոխ։

Μελεδωνὸς (ὁ) procuratore, soprantendente. հոգաբարձու, խնամակալ· գործավարչի, գոգալար։

Μέλει ἤ Μέλεται. M. μελήσει, μελήσεται. calere, importare. փոյթ ունիլ, հոգալ· համարիլ օլմաձ, գոյտաձ, գոյչ ինիձ։

Μέλεος - α - ον. vano. 2. infelice, miserabile. փուչ· 2· խեղճ, ադարեկիր· պոչ, իւրացուցիչ· 2· տիժիլ, տիժեմուճ։

Μελετάω - ῶ. *M.* ήσω. occuparsi con diligenza, aver cura, studiare, meditare, esercitarsi. փութաձ կարեւոր պատկառիլ, հոգ տանիլ, պատուիրիլ, նայիլ, մտածիլ, վարժիլ, կրթիլ· ուշիւրիլ ձելիսալ օլմաձ, մտածմունիր օլմաձ, իւրաձ նչիչմէ նիւիչ նիւիձ, ուշիւրիլ նիւիձ, գործալ նիւիձ, խուլիւ՝ ինչոն նիւիձ։

Μελέτη (ἡ) meditazione, cura, diligenza, studio, occupazione, esercizio. մտածմունք, խնամ, փոյթ, հոգ, պատասխանիք, վարժութիւն· գործուածք, ինչիք, ուշիւրիւն, ինչոն ինչինմէ, գործալ, իւրաձ։

Μελέτημα (τὸ) esercizio. կրթութիւն, վարժութիւն· իւրաձ, ինչոն· ταὐτὸν τῷ *Μελέτη, Μέλημα.*

Μελετητέος - ὰ - ὸν. esercitativo o che ama l'esercizio. կրթական, վարժական կամ վարժութիւն սիրող· ինչոն, իւրաձ, ինչոտ իւրաձ՝ ինչոն գործիչ։

Μελετητέον, θετ. τ. Μελετάω.

Μελετητήριον (τὸ) luogo di studio o d'esercizio. ատեան կամ կրթութեան տեղ, վարժարան· ինչ ինչոտ իւրաձի համար, գործարան։

Μελετητικὸς - ὴ - ὸν. proprio all' esercizio. կրթութեան՝ վարժութեան յարմար· իւրաձի՝ ինչոտ ապյուտ։

Μελετητὸς - ὴ - ὸν. che si deve meditare, studiare. մտածուելու, պատասխանելու, վարժուելու· գործուելու օլմաձ, գործ՝ ինչոն օլմաձ, ինչոտ ինչինմէ օլմաձ։

Μέλη (ἡ) sorta di bicchiere. սեւակ մը գաւաթ· պէս նիւ գոպկո։

Μεληδὸν, ἐπίῤ. a membro a membro, a brano a brano, in pezzi. անգամ անգամ, կտոր կտոր· գործ գործ, գոյչ գոյչ։

Μέλημα (τὸ) oggetto di cui s'ha cura, e che si studia ed in cui s'esercita qualcheduno. ան բանը, որուն որ խնամ՝ հոգ կը տանիմիք՝ կը պատասխիք՝ կը կրթուիք· գոյութիւն· հատուցիչ օլմաձ իւրաձ օլմաձ նիւիձ· 2· = τῷ

Μέλησις - εως (ἡ) cura, diligenza. փոյթ, ջան, խնամ· գոյչ, ինչոտ, ինչինմէ։

Μέλι - ετος (ὁ) mele, մեղր· պալ։

Μελία (ἡ) frassino (albero) (*Γαλλ.* frêne). 2. lancia fatta dal legno di frassino. հացի (ծառ մըն է)· 2· հացի ծառն փայտէն չինուած սեպ· վերչի· 2· վերչի օգտածանան խոյելու հնդրած· 3· (κατὰ τὸν Σκαρλ.) larice (*Γαλλ.* méleze). եղեւնոյ նմանն ծառ մը, կաւնիկ· գիլդոտ ասղիկ, փորան ասղիկ։

Μελιβόας - ου (ὁ) che ha una voce dolce, bella. անուշ՝ ազնար ձայնով· խուլիւ՝ նոյ օլուլլէ։

Μελίγηρυς - υος (ὁ, ἡ) = τῷ *προηγ.*

Μελίγληνος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi attrattivi, l'aspetto dolce. յանկուցիչ աչքեր ունեցող, ազնար նայուածք ունեցող· գիշուն նէտ՝ նիւչէ՝ խուլիւ գոհէլլէ՝ ջէֆֆիւլ։

Μελίγλωσσος (ὁ, ἡ) che ha la lingua, il parlare dolce. անուշ լեզու՝ խօսուածք ունեցող· խուլիւ գիլլի, խուլիւ գոչլէչիլլի։

Μελίεφθος (ὁ, ἡ) cotto con miele. մեղրով եփած· գոլ իչի գիլիձ։

Μελίζω. M. ίσω. smembrare, sbranare. 2. modulare. անգամ անգամ յօչէ· 2· ներդաշնակաւորեմ երգել, ձայը եղանակաւորել· ասլաբերնը գոյա գոյա գործ, հնչելմէ· 2· վերչի խուլիւ՝ սազի իչի էլլուֆէ։

Digitized by Google

Μελιηδής - έος (ὁ, ἡ) dolce come il miele. մեղրի պէս անուշ. պաղ ևիւթ բաղցր։

Μελίθρεπτος (ὁ, ἡ) nutrito di miele. մեղրով անած. պաղ իւթ պահպանիչ։

Μελίκηρον (τὸ) favo di mele, fiale. խորիսխ մեղու. կաթիլ, կաթիլ պաղ։

Μελικός - ή - όν. pertinente al canto. 2. melodico. երգի պատկանած. 2. ներդաշնակաւոր. նուագի վերաբերեալ. 2. մեղեդի։

Μελίκρατος (ὁ, ἡ) mescolato con miele մեղրով խառնուած. պաղ իւթ ըմպելիք. (οὐσ.) Μελίκρατον (τὸ) sorbetto. օշարակ. չերմիկ։

Μελίλωτον (τὸ) καὶ **Μελίλωτος** (ὁ) meliloto, tribolo, soffiola, erba vetturina. անուշ հասով կարմիր ուներգոյն անասի մը ծաղիկ, մեղրալուսաս. իշկիլիթ-ոտ (պէր Նիկ բաղկը սովոր կրնայ պիտոյ ըլլալ)։

Μελίπηκτον (τὸ) gelatina, conserva, composta. բոյս, քաղցրաւենիք. ելիքի, բուլիւ, հարգագ։

Μελίῤῥοος - ους καὶ **Μελίῤῥυτος** (ὁ, ἡ) che versa del miele. 2. dolce come il miele. մեղրածորան, մեղր վազեցնող. 2. մեղրի պէս անուշ. պաղ օդերած. 2. պաղ իւթ բաղկը։

Μέλισμα (τὸ) cantilena o canto armonioso. ներդաշնակաւոր խաղ՝ երգ. ահնիլի հանդ, նուագ։

Μελισμός (ὁ) modulazione. ձայնը եղանակելը. բերդնիմ, վերն ի ներքեւ իջուցանել։

Μέλισσα (ἡ) ape, pecchia. մեղու. որբ, նահլ, վերգագ։

Μελισσαῖος - α - ον. che concerne l' ape o fatto dalle api. մեղուի պատկանած կամ մեղուներէ շինուած. որբյա գործ ներկր որբերուն ներելը։

Μελίσσειος (ὁ, ἡ) = **Μελισσαῖος.**

Μελίσσειον (τὸ) ὑποκορ. τ. **Μέλισσα.** 2. arnia, alveare. փեթակ, քանիկ. որբ բոյնը։

Μελισσοβότανον (τὸ) = **Μελίταινα.**

Μελισσοκόμος (ὁ, ἡ) = **Μελισσουργός.**

Μελισσονόμος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Μελισσοπολέω. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μελισσοπόλος ἢ **Μελισσοπόνος** (ὁ, ἡ) = **Μελισσοκόμος.**

Μελισσόῤῥυτος (ὁ, ἡ) che scola dalle api. մեղուներէ վար ծորալ. որբերուն աթոռ։

Μελισσούς (ὁ, ἡ) conservatore delle api. մեղուները պահող պահպանող. որբերը օգուտներ ներկայացնող։

Μελισσοτρόφειον (τὸ) = **Μελισσουργεῖον.**

Μελισσοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce le api. մեղուները սնուցանող. որբերը պահելին։

Μελισσουργεῖον (τὸ) luogo dove stanno le arnie. փեթակներուն կեցած տեղը. որբ բոյնները պահուած տեղ։

Μελισσουργέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μελισσουργός (ὁ, ἡ) nutritore, custode delle api. մեղուները սնուցանող, պահող. որբերը պահելին, օգուտ։

Μελισσόφυλλον καὶ **Μελισσόχορτον** (τὸ) = **Μελίταινα.**

Μελισσών - ῶνος (ὁ) alveare. փեթակ, բանիկ. որբ բոյնը։

Μελισταγής - έος (ὁ, ἡ) = **Μελιῤῥυτος.**

Μελιστής - οῦ (ὁ) cantore. երգիչ, երգող. երաժիշտ, երգեցիկ. վերապրիչ։

Μελίταινα - ης (ἡ) melissa, appiastro, malicitola, citraggine, cedronella (erba notissima). պաղրիճ (քաղցրահոտ խոտ մը). օդաւ օծուա, պերճա, պաղրիճոսկ, բիւրքամեան, ելիքի օծուա։

Μελιτερπής - έος (ὁ, ἡ) giocondo, dolce come il miele. մեղրի պէս զուարթ անուշ. պաղ իւթ ըմպելի բաղկը։

Μελιτίτης - ου (ὁ) vino condito con miele. 2. melitite (pietra preziosa). մեղրով խառնուած կազմուած գինի. 2. մեղրածոր (պատուական քար մըն է). պաղ իւթ ներելելով խառնելի ըմպոց. 2. (պէր Նիկ ճիկիկեր) հաճելի ուներ։

Μελιτοπωλέω - ῶ. Μ. ήσω. vender del miele. մեղր ծախել. պաղ ուիճել։

Μελιτοπώλης - ου (ὁ) venditor di miele. մեղր ծախող. պաղ ուիճող, պաղիճ։

Μελιτοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrire con miele. մեղրով սնուցանել. պաղ իւթ պահպանել։

Μελιτουργεῖον (τὸ) luogo ove si fà il miele, alveare. մեղր գործելու տեղ, քանիկ. պաղ ներելեան հաճոյ, ելիքն։

Μελιτουργέω - ῶ. Μ. ήσω. mellificare. մեղր գործել. պաղ ներելել։

Μελιτουργία (ἡ) l' azione di mellificare. մեղր գործելը. պաղ ներելոյ։

Μελιτουργός (ὁ, ἡ) che fà il miele, mellificante. մեղր գործող. պաղ ներելն։

Μελιτόχροος - ους (ὁ, ἡ) = **Μελόχροος.**

Μελιτόω - ῶ. Μ. ώσω. condire, ungere, coprire, mischiare con miele. մեղրով կազմել՝ օծել՝ գոցել՝ խառնել. պաղ իւթ ներելել՝ ելիքի՝ ներելոյ՝ ելիքել՝ ելիքել՝ բուլիւլիլ։

Μέλιττα (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ **Μέλισσα.**

Μελιτώδης - εος (ὁ, ἡ) di miele. մեղրային. պաղ իւթ. պաղ հոտաւոր։

Μελίτωμα (τὸ) pastume condito di miele. մեղրով յարդարուած խմորիկեղէն. պաղ իւթ ներելել՝ պաղիճ հարոյ իւթ։

Μελίτωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. **Μελιτόω.**

Μελίφυλλον (τὸ) = **Μελισσόφυλλον.**

Μελίχροος - ους (ὁ, ἡ) che ha il color del miele. մեղրի գունով. պաղ բիւնիներ։

Μελιχρός - ά - όν. dolce come il miele. 2. fatto di miele. մեղրի պէս անուշ. 2. մեղրէ շինուած. պաղ իւթ բաղկը. 2. պաղ ներելեան։

Μελίχρως - ωτος (ὁ, ἡ) = **Μελίχροος.**

Μέλλημα (τὸ) καὶ **Μέλλησις** (ἡ) καὶ **Μελλησμός** (ὁ) dilazione, indugio. յապաղում, երկարաձգութիւն, ուշանալը. կեցուածք, կալանք։

Μελλητής - οῦ (ὁ) indugiatore, lento. գանգատիկոս, յապաղիկոս՝ որ երերելիքի, կամ հարկաւորելիք, ուշ։

Μελλητιάω - ῶ. Μ. άσω. indugiare, fesser indugiatore. յապաղիլ, գանգատիկոս ըլլալ. կեցուածք, որ գործելիքէ կամ խօսքէ։

Μελλητικός - ή - όν. tardo, lento (Λατ. cunctabundus). գանգատիկոս, յապաղաւոր. որ գործելու՝ կամ խօսելու ուշ։

Digitized by Google

Μελλόγαμος (ὁ, ἡ) che sta per sposarsi. *Թարգմանեալ մաս. Նշանուած, Հարս վաղ. Խօսքի խոտան, խօլամիտ, ման լեզուի.*

Μελλοθάνατος (ὁ, ἡ) che sta per morire, moribondo. *Մահանալու մաս, Հոգեվար. Խօսքի խոտան, խօլամիտ, ման լեզուի.*

Μελλονύμφη (ἡ) καὶ *Μελλόνυμφιος* (ὁ) = τῷ

Μελλόνυμφος (ὁ, ἡ) che sta per sposarsi. *Թարգմանեալ մաս, քիչ առեղնաւն մէջ Հարս կամ փեսայ ըլլալէ. Նշանուած խոտան, ու լուրը տալու երթալիք. Նշանուածի խոտան, Վիճակ ալեհաս.*

Μέλλω. M. μελλήσω. essere vicino a fare o ad essere, aver da fare, essere per essere, aver ad essere, prepararsi a. 2. occorrere, dovere, far d'uopo, giovare, convenire. 3. indugiare, differire. *Ըլլելու կամ ըլլալու մաս ըլլալ, ընելու՝ ըլլալու ըլլալ, պատրաստուիլ. 2. պէտք ըլլալ, պատիւ, Հարկ ըլլալ, վայլել, օգնել. 3. ուշանալ, ետ ձգել. Խնդիր՝ օլմա խոտան օլմաք, խոխիր՝ օլմաճ օլմաք, հաւերմնամաք. 2. լուծ պօղ օլմաք, խոտչմաք. 3. ինձիւմիր, ինձիւր ինձիր.*

Μελογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. comporre delle odi, delle cantilene. *առղեր՝ խաղեր յօրինել՝ չարագրել. ղաչիլներ՝ յարմիներ՝ ինչ-որ-ինչ-ներ ինձ ինձիր.*

Μελογραφία (ἡ) composizione di odi, di cantilene. *առղ՝ խաղ չարագրուիլ՝ յօրինուելը. ղաչիլ՝ հաճի ինձ ինձիր.*

Μελογράφος (ὁ, ἡ) compositore di odi, di cantilene. *առղեր՝ խաղեր չարագրող՝ յօրինող. ղաչիլներ՝ ինչ-որ-ինչներ՝ ինձ խոխ.*

Μελοκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. smembrare. *անդամ անդամ յօշել. ալաւրելը փոխ փոխ ելոխ, հափշտակել.*

Μελοκόπησις - εως (ἡ) καὶ *Μελοκοπία* (ἡ) l'azione di smembrare. *անդամ անդամ յօշելը. հափշտակութիւն, ալաւրէ փոխ փոխ ելոխ.*

Μελοκόπος (ὁ, ἡ) che smembra. *անդամ անդամ յօշող. ալաւրը փոխ փոխ ելոխ, հափշտակիչ.*

Μελοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. comporre delle odi, de' canti lirici. *առղեր՝ քնարերգական խաղեր յօրինել. ղաչիլներ՝ գիրգոն իչի օխանամաք յարմիներ ինձ ինձիր.*

Μελοποιία (ἡ) composizione di odi o di canti lirici. *առղեր՝ քնարերգական խաղեր յօրինելը. ղաչիլներ՝ գիրգոն իչի օխանամաք յարմիներ ինձ ինձիր.*

Μελοποιός (ὁ, ἡ) compositore di odi o di canti lirici, poeta lirico. *առղեր՝ քնարերգական խաղեր յօրինող, քնարերգակ բանաստեղծ. ղաչիլներ՝ գիրգոն ոխանամաք յարմիներ՝ հաճիներ ինձ խոխ ըլլէ.*

Μέλος - εος - ους (τὸ) membro (*Λατ.* artus). 2. canto armonioso, melodia. *անդամ. 2. մեղեդի, քաղցրանուագ երգ. ալաւ, խնամ. 2. հնչուն նուագ, խոխիչ հաճի.*

Μελοτυπέω - ῶ. *M.* ήσω. cantare. *երգել. իւրմէ, նուագ օխանել.*

Μέλπω καὶ × *Μέλπομαι. M.* μέλψω - ομαι. cantare, celebrare con i dei canti. *երգել, առղեղով գովել, հաչակել. իւրմէ, նուագելը իւ ըվ՝ ղէտ ինձիր.*

Μέλω. M. μελήσω. aver cura, usar diligenza, premura, interessarsi. *խնամել, հոգալ, փոյթ ունենալ. գործել, նայիլ օլմաք, ինձիւմիր (ἀπρσ.) mi cale, m'importa. հոգ է ինձ, փոյթ է ինձ. գանա գոյլը տալը, համբերմ տալ.*

Μελῳδέω - ῶ. *M.* ήσω. cantare melodiosamente, modulare. *ներդաշնակաբերմամբ երգել, եղանակաւորիլ. ձայնիւ երգել. ոհնէ՝ գիտէ՝ ղէտ՝ ղէտ՝ լեզի իւրմէ, նուագելը օխանել.*

Μελῳδήτος - ή - όν. che si canta o si può cantare melodiosamente. *ներդաշնակաբերմամբ երգուիլ կերցող. ոհնէ՝ իրմէ նուագ իւրմէ ինձիր.*

Μελῳδία (ἡ) melodia. *մեղեդի, քաղցրանուագ երգ, ներդաշնակաբերմամբ երգելը. ոհնէ՝ նուագ, գոյլ իւր իւրմէ, ինչ ինձիր ղէտ՝ իւր նուագելը օխանալ.*

Μελῳδός (ὁ, ἡ) colui che canta melodiosamente. *ներդաշնակաբերմամբ երգող. ոհնէ՝ իւր իւրմէ.*

Μεμβράνα (ἡ) membrana. 2. pergamena. *թաղանթի, մագի. 2. մագաղաթի. ղէտ, խոֆթ գիրի. 2. ինձիրիւ.*

Μεμβρας - άδος (ἡ) acciuga, alice. *ձիրան պզտիկ ձուկ մը. խոխի՝ անոր գուլեղը.*

Μεμελημένως, ἐπίῤ. (μτχ.) καὶ *Μεμελημένως, ἐπίῤ.* (μτχ.) accuratamente, con diligenza. *փութով, խնամով, կանխով. գործի՝ ինձիւմիր իչի, ճոխ իչի.*

Μεμερισμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) separatamente, isolatamente. *զատ զատ, ուրոյն ուրոյն. գալ-գալ, ուչէ ուչէ, ինձիւմիր ինձիր.*

Μεμετρημένως, ἐπίῤ. (μτχ.) misuratamente. *չափով. խօլիւ իչի.*

Μεμηνιμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) iratamente, collericamente. *ցասմամբ, զայրագին. իւրմէ՝ խօլիւ իչի.*

Μεμηχανημένως, ἐπίῤ. (μτχ.) fraudolentemente, astutamente. *նենգաւ, նենգամտութեամբ. ֆինո՝ հիւլէ իչի.*

Μεμιασμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) sporcamente, sordidamente. *ալտնգալութեամբ. ինձիւ իչի.*

Μεμιγμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) mescolatamente. *խառնիճնաւն. իւրմիւրէ.*

Μέμνων - ονος (ὁ) asino, somaro. 2. sorta d'uccellino che divora le cavallette. *էշ. 2. պզտիկ թռչուն մը, որ մարախ կ'ուտէ. իչի. 2. չիւրիւճ ինձիր ալր նէվ ինձիրէ.*

Μεμοιρασμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) per sorte. *ըստ գիպուց, վիճակաւ. բաւ ինչի, գործ իչի, ինձիւիճ.*

Μεμονωμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) uno ad uno,

Digitized by Google

ſ isolatamente. Ճկիկ ճկիկ, ուրոյն ուրոյն, զատ զատ · պիրէր պիրէր, այբ այբ։
Μεμπτέος - α - ον. Θετ. τ. Μέμφομαι.
Μεμπτὸς - ὴ - όν. riprensibile, biasimevole. յանդիմանելի, չէնչ արժանի. Խոչընդոտ, ապրա՝ անյիշեմ ճշմարտութ։
Μέμφομαι. Μ.Ἐμέμψομαι. riprendere, rimproverare, biasimare. 2. accusare. յանդիմանել, չէնչել, պախարակել · 2. սմբաստանել. ապրելմամբ, անիրաւութ, այբելմամբ · 2 · չէնչել նիմիք։
Μεμψιβολέω - ῶ. Μ. ήσω. = τῷ προηγ.
Μεμψιμοιρέω - ῶ. Μ. ήσω. lamentarsi, borbottare. քանքաւել, արտանձել, քրթմընձել · չէնչոյութիւն · ոնոյութիւն, գրգռմամբ, օսմտպանմամբ, ինչէնչոյութիւն։
Μεμψιμοιρία (ἡ) lamento, borbottamento. քանքաւ, արտաւնջ, քրթմընձուն · չէնչոյութիւն, ինչէնչոյութիւն, օսմտպանմամբ, գրգռանմամբ։
Μεμψίμοιρος (ὁ, ἡ) querulo, che si lagna, lamentatore, fantastico, bisbetico. քանքաւող, արտանձող, գժգոհ, գեղ · չէնչոյութիւն, ինչէնչոյութիւն, ինչինչ, նոթբ։
Μέμψις - εως (ἡ) lamento, biasimo, riprensione, accusa. արտանձ, քանքաւ, գոյռձ, նախատինք, սմբաստանութիւն. չէնչոյութիւն, ինչէնչոյութ, պիրէր, չէնչմ։
Μέν, σύνθ. Συμπλ. καὶ (κατὰ σημασ.) Βεβαιωτ. particella affermativa, cui comunemente corrisponde la particella *Δέ*. (*Λατ.* quidem.) սորաստական մասնիկ մը՝ որուն որ եսուէչն ատ Հաստարակ *Δέ* մասնիկը կը հետեւի (*Արմ.* արդարեւ, ապաքէն). Խոչընդոտ պիր ասիկ զբր ախոռն ի սնոյբ ալեսուիչնէ *Δέ* ասիկ ցնորալոյր (*Τουρκ.* կերչի, կերչէսկին)։ *π. χ.* „*Σὺ μὲν ἀκούεις, οὐ συνίης δέ*“. „*Σὺ μὲν πλουτεῖς. ἐγὼ δὲ πένομαι*“. „in verità tu senti, ma non comprendi“. „tu sei ricco, ed io son povero“. (*Λατ.* „tu quidem sentis, non autem comprehendis“. „tu quidem dives es, ego autem pauper“). «Իբրաւցընէ դու կը լսես, բայց չես իմանար“. „դուն Հարուստ ես, իսկ ես աղքատ“. «Ուրէք ան էլեւիրքին, լուին անլսողնե՞ն. „ան տէրէլեմէնէ ան, լուին պէն խոհասէ“։
Μενεάνωρ. Μ. ανῶ. bramar ardentemente. 2. esser irritato contro qualcuno. սաստիկ բաղձալ, խիստ փափաքիլ · 2. Ճկիկ մը գեմ արդարած ըլլալ · ինքնի արդելնալ, հաւրէի չէնչել · 2 · պիրէնի ետրէը փոխանակ օլմաք։
Μενεπτόλεμος (ὁ, ἡ) che sostiene intrepidamente il combattimento, intrepido, bravo guerriere. առանց վախի կռուի դիմացող, աներկիւղ քաջ պատերազմող · պիւրօրքա ճենկի փայտան, պահողը՝ տիւելիր ճենկին։
Μενετὸς - ὴ - όν. che può restare, aspettare. Ման՝ սպասել կրցող · ետալնէլիր, պահելնելիր։
Μενεφύλοπις - ιδος (ὁ, ἡ) καὶ Μενεχάρμης - ου (ὁ) καὶ Μενέχαρμος (ὁ, ἡ) — Μενεπτόλεμος.
Μενοινάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. aver in mente, pensare, desiderare. միտք անելմալ, մտածելմ, փափաքիլ · ֆիւրի օլմաք, պիւլնալ, արեալնիլ։
Μενοινὴ (ἡ) scopo, intento, desiderio. վախճան, դիտաւորութիւն, բաղձանք · նիչիր, արզու, հաւրէի։
Μένος - εος - ους (τὸ) forza, valore, collera, ira, brama, scopo, intento. ուժ, բարկութիւն, բաղձանք, միտք, դիտաւորութիւն · ետալնիլիր, խելք, խօլչէ, հաւրէի, նիչիր, ֆիւրի։
Μενοῦν καὶ Μενοῦνγε. μόρ. Βεβαιωτ. καὶ Ἐναντ. (κυρ. εἰς τὰς ἀποκρ.) particella affermativa ed avversativa. սաոյաստական ու ներհակական մասնիկ մը է · համեմատիր ի՛ւր հետ։ պէտրէր ի՛ւր համեմատի պէր պէն զբր։
Μέντοι καὶ Μέντοιγε. μόρ. ἐναντ. καί (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὰς ἀποκρ.) però, anzi, certamente. բայց, ասկայն, յաւէտ, մանաւանդ, արդարեւ, յիրաւի · իլլե, հարիւր, խոստատ, վերբե։
Μένω. Μ. μενῶ. star immobile. 2. restare, rimanere. 3. aspettare, intendere. 4. persistere. անշարժ կենալ · 2 · Ման՝ · 3 · սպասել · 4 · կալ Ման՝, յարատեւել · ինքնինքնիցնիցնէ փոխմամբ · 2 · ետալնէ · 3 · պէտ՝ լնէ · 4 · փայտնէ փոխմամբ, խոնիմբոր կենալ, բաւել պէտ՝ օլմաք։
Μεράρχης - ου (ὁ) comandante d' un distaccamento militare composto di 2048 persone. 2048 անձէ բաղկացեալ զօրաց գունդի մը իշխող · 2048 նիֆէրէն խոչբրի ատեր պէօլիւքիւն պոյոսրան։
Μεραρχία (ἡ) distaccamento di 2048 soldati. 2048 զօրաց գունդ · 2048 նիֆէր՝ ատեր պէօլիւք։ 2. *Τὸ ἀξίωμα τοῦ* = *Μεράρχου.*
Μεριδάρχης - ου (ὁ) comandante d' una porzione d' un terreno, o d' una parte dell' esercito. երկրի մը կամ բանակի մը մէկ մասին հրամեցող · պիր կերչի խաւօտ օրտանան պիր հետեւնի պոյոսրան։
Μεριδαρχία (ἡ) la soprantendenza d' una porzione d' un terreno, d' una parte dell' esercito. երկրի մը կամ բանակի մը մէկ մասին իշխանը · պիր կերչի խաւօտ օրտանան պիր հետեւնի պոյոսրմոլ։
Μερίζω. Μ ίσω. dividere, separare. բաժանել, զատել · այբմալ, պէօլմէ։
Μερικὸς - ὴ - όν. particolare. մասնաւոր · հատուած, պոչլու, ալեհուէնի օլմայան։
Μερικῶς, ἐπίῤ. particolarmente. մասնաւորապէս · պահատուած, խոստատ։
Μέριμνα - ης (ἡ) cura, sollicitudine. հոգ, մտմտուք · խօչէ, վարիճի, պէս՝ լնէնճի, խոհեմութ։
Μεριμνάω - ῶ. Μ. ήσω. curarsi, esser inquieto, ricercare, pensare curiosamente. հոգալ, մտմտալ, անհանգիստ ըլլալ, հետազրզրտութեամբ փնտռել՝ քննել՝ մտածել · խոհեմի՛ խոչէ կենալ՝ պէս՝ լնէնճի էլլնէպէ՝ բանտնալ օլմաք, խոնիմբոր էլէ արմաք՝ ինչինչ կենալ՝ փարատ կենալ։
Μερίμνημα (τὸ) cura. հոգ, մտմտուք · խօչէ, խոհեմութ · ὅδε καὶ *Μέλημα.*
Μεριμνητὴς - οῦ (ὁ) che si cura di qualche cosa, inquieto, osservator curio-

Digitized by Google

80. μαν մը հոգ ընող. մտմտուք մը ունեցող, անհանգիստ, հետաքրքրասիրեմտը μαν մը գիտող՝ քննող. էտյելը, էտաւելիլ. ալր նեռնե հոգալու պէտք ունիլ օրէն, բահրեզ, խիստ իւր ալր նեռնե նայիլ՝ խնամել իւր:

Μερεμνητικός - η - όν. atto ad osservare curiosamente. հետաքրքրասիրեմտը μαν մը գիտելու՝ քննելու յատկոր. էտիզէտ իւր ալր նեռնե նայիլ՝ խնամել իւր:

Μεριμνοτόκος (ὁ, ἡ) che accagiona delle cure, delle sollicitudini. հոգ՝ մտմտուք առող բերող. էտաւելիլ էտյէ պէտրաստ մը հասլ իւրն:

Μερὶς - ίδος (ἡ) porzione. 2. partito, fazione. մաս, բաժին. 2. կողմ, ազանդ, հերձուած. էտյ, հետ. 2. խումբ, ջերմ, պէտրաստ:

Μέρισμα (τὸ) porzione. մաս. էտյ:

Μερισμὸς (ὁ) divisione, partizione. բաժանում, բաշխում. պէտրէտլիք. խոփիմ:

Μεριστὴς - οῦ (ὁ) distributore, divisore. բաշխող, բաժնող. խոփիմ իտրն, պէտրէն:

Μεριστικὸς - ὴ - όν. distributivo. բաժանարար, բաշխող. խոփիմ իտրնի:

Μερίτης - ου (ὁ) partecipe. բաժնորդ. հետևորդ:

Μερμαίρω (X. M.) = *Μερμηρίζω*.

Μέρμιγος (ὁ, ἡ) sollicito, pensoso, inquieto. հոգ ունեցող, մտմտուք ունեցող, անհանգիստ. էտյելը, էտաւելիլ, պէտրէտլիլ:

Μέρμηρα (ἡ) = *Μέριμνα*.

Μερμηρίζω. M. ίσω. curarsi di qualche cosa, ricercare sollecitamente, pensare, osservare. μան մը հոգ ընել, հոգալ, մտմտուք մը ըլլալ, անձկութեամբ հոգալ μան մը փնտռել, մտածել, քննել. էտյէ էտաւելիլ եղիլ. պէտրէտլիլ օլմէ, խոփիմ իւր ալր չեյ պտահ՝ գնահատել եղիլ:

Μέρμιθος (ὁ) καὶ *Μέρμις* - ίθος (ἡ) = *Μήριν θος*.

Μέρος - εος ους (τὸ) parte, porzione. 2. fila, ordine. մաս, բաժին. 2. կարգ, դաս. էտյ, հետ. 2. ընդ, առ:

Μέρον - οπος (ὁ) = (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὸ πλθ.) colui che ha la loquela, uomo. խօսիլ կրցող, մարդ. լսեցողը խօսիլներ, ապիր, իտան:

Μέσαβος (ὁ) la coreggia, con cui il timone dell' aratro è legato al giogo. փոկ՝ որով պորին կոթը լծին կապատած է. ալ էտյէ՝ անոր իւր էն ատպէն օգտաղտան օգտակար պէտրէտլիքը պէտլեը ղալ:

Μεσάζω. M. άσω. essere, trovarsi in mezzo. ալ ունեը ընել՝ գտնուիլ. օրհնածիս օլմէ պէտրէտլիլ:

Μέσακτος (ὁ, ἡ) che si trova in mezzo di due rive. երկուց ափանց՝ եզերց ալր գտնուող. իւր էշը՝ գնոր օրհնօրինա պէտրէտլիլ:

Μεσαμέριος - α ᾱ ος - ον. Δ. ἀντὶ *Μεσημέριος*.

Μεσάντιον (τὸ) subbio. առլին, առարկ. գլխիկ, գլխիկ:

Μεσάραιον (τὸ) = *Μεσεντέριον*.

Μεσασμὸς (ὁ) ammezzamento. բաժանում ընդ ալր, գլխիկ ալր, կէս. պէտրէտլիլ, օրհնածիս պէտրէտլիլ. խորհ, օրհնութիւն:

Μεσαύλιος καὶ *Μέσαυλος* (ὁ, ἡ) che si trova in mezzo d'un cortile, o fra due cortili. բակին ալր տեղը կամ երկու բակի ալր գտնուող. ալէտնտան օրհնածիս խոխոր էտյ ալէտ պտաղնտա պէտրէտլիլ:

Μεσεγγυάω - ῶ. M. ήσω. sequestrare, stagire, depositare una cosa nelle mani d'un terzo. պատանդել (գլխիլ). μան մը երրորդ անձի մը քով յանձնել գնել. գլխիկին հալէտը խոնդիկի ճօճել. գլխիկին ալր նեռնելին տերին ետրնի՝ էտնէտ նեռնելին պէտրէտլիլ ետրնի:

Μεσεγγύη (ἡ) = *Μεσεγγύησις* καὶ

Μεσεγγύημα (τὸ) ciò che vien sequestrato, sequestro. պատանդի գրաւած բիշ. խոնդիկին ճօճալն՝ խոնդիկին ալէ ճօճալն հալ:

Μεσεγγύησις - εως (ἡ) sequestrazione, stagimento. (ընկլիզ) պատանդաւոր, ակին ալ μանը արբնի մը քով յանձնել ձգելը, պահելու յանձնելը. (հալ) խոնդիկի ճօճալ՝ ալէ ճօճալ. գլխիկին գլխ նեռնելին տերին ետրնի՝ էտնէտ նեռնելին պէտրէտլիլ ետրնի:

Μεσεγγυητὴς - οῦ (ὁ) καὶ

Μεσέγγυος (ὁ, ἡ) depositario, la terza persona, nelle mani di cui si trova la cosa sequestrata (*Λατ.* sequester). 2. (ἐν γεν.) mediatore. առանդաւոր, ան երրորդ անձը որուն որ ձեռքը պատանդաւոր μանը կը գտնուի. 2. միջնորդ. խոնդիկպահ, ու դիրքն՝ անոր գլխ գլխ նեռնելին խոնդիկին պէտրէտլիլ օլմէնտան պէտ. 2. գնդիլ:

Μεσεντέριον καὶ *Μεσέντερον* (τὸ) mesenterio (membrana intorno a' lombi, alla quale sono attaccati gl' intestini.) ամանոր, միջնադիր (միջի բարակ գտնուող մուշկ մը, որուն որ կպած են փորոտիք). գլխին երիւնդներ պատնան ու իրենց տեղ, անոր դատարկ խոնդիկ հալ գերիւեր:

Μεσεύω. M. εύσω. trovarsi in mezzo. occupar la parte di mezzo, esser indifferente. ալ տեղը գտնուիլ. միջի բալ. անաչառիլ բալ. օրհնած պատնան, օրհն օլմէ. խոխոր գատնան օլմէ:

Μεσηγὺ καὶ *Μεσηγὺς*, ἐπίῤ. in mezzo. 2. intanto, frattanto. (*Λατ.* interim, interea.) ալ տեղը. 2. ատ միջոցիս ալ. յատկապէս պահուս. օրհնածս. 2. պատ ատտո, պատ հիմա:

Μεσημβρία (ἡ) mezzogiorno, mezzodì, meriggio. կէսօր, միջօրէ. իրիկ. իրիկ վրայ. 2. (γεωγρ.) il Mezzogiorno (quella plaga del mondo, che è opposta a Settentrione). հարաւակողմ (ու խարհրին ան գոտին, որ հիւսիսակողմեան դէմ է). էրեւելք, արեւմուտք. (իմալէ էտրէլ օլն պինհանըն միջոցը):

Μεσημβριάζω. M. άσω. καὶ

Μεσημβρίζω. M. ίσω. meriggiare. կէսօրը շրջ ատ նստիլ կամ կենալ. իրիկ ելեւիւրի կիօլնիտի օրհնածիս խոխոր տարածիլ. 2. (ἐπὶ ἡλίου.) = *Μεσουρανέω*.

Digitized by Google

Μεσημβρινὸς - ἡ - όν. meridionale, merigiano. *Φիλοξένης, կէսօրական · Խոյի լուսնակի օրհնէք, Խորհ լուսինի տայէք · 2. (γεωγρφ.)* il meridiano (circolo massimo nella sfera.) *Միջօրէական (կիսագունդին մեծագոյն բաշրջակը) · տայէք նշանին նեհոր :*

Μεσημεριανὸς - ἡ - όν. καὶ Μεσημέριος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Μεσημβρινός.*

Μίσης - ου (ὁ) greco-tramontana (nome di vento). *Կռաքասին ու կեկիասին Միջ տեղէն փչող հով մը · Խարբէլ Տօրոս :*

Μεσιτεία (ἡ) mediazione, intercessione. *Միջնորդութիւն, բարեխօսութիւն · հատուցում ; լնիմաթիւ :*

Μεσιτεύω. Μ. εὐσω. intercedere, interporsi. *բարեխօսել, միջնորդել · լնիմանալ, հատուցանել, ընդունիլ :*

Μεσίτης - ου (ὁ) *καὶ Μεσῖτις - ιδος* (ἡ) mediatore, interceditore. 2. sensale. *միջնորդ, բարեխօս · 2. վաճառարկու, վաճառելու միջնորդ · հատուց, լնիմանալի · 2. ընդունող :*

Μεσοβασιλεία (ἡ) interregno. *Թագաւորի մը մեռնելն մինչեւ նոր թագաւորի մը բազմութեան առեն անցած միջոց, միջոց պարապու թագաւորութեան · հաւատք միմիայն (այր խորհրդոյն վերնոյ նկատ այր խորհրդոյ անտեսանելեաց) :*

Μεσοβασιλεὺς - έως (ὁ, ἡ) vicerè in morte del rè (*Λατ.* interrex.) *Թագաւորի մը մեռնելն մինչեւ նոր թագաւորի մը ընտրութեան առեն իշխող փոխարքայ · այր խորհրդոյ վերնոյ միմիայն նկատ այր խորհրդոյ անտեսանելեաց հաւատ խոստովանեցայ :*

Μεσόγαιος - α ἢ ος - ον. καὶ Μεσόγειος (ὁ, ἡ) mediterraneo. *միջերկրական, միջերկրական · երբ արուեստ պատրաստ :*

Μεσογονάτιον καὶ Μεσογόνιον (τὸ) internodio. *եղէգան ու այլ նման բուսերուն մէկ ծնգէն միւսուկ մինչ ծուռիկը եղած միջոց · գոյզ :*

Μεσόγραφος (ὁ, ἡ) scritto in mezzo. *Միջ տեղը գրուած · որթատունկ խոշտանգ :*

Μεσοδάκτυλος (ὁ, ἡ) ch' è fra le dita. *մատերուն միջը եղող · խորհրդանշան արուեստի օրէնք պատրաստ :*

Μεσοδερκὴς (ὁ, ἡ) che si vede in mezzo di... o che si vede per la metà. *աչքի բաներուն միջը կամ կէսը երեւցող · տեսիլ նշանակութեան որթատունկ խոտոր խորհուրդ կերպարան :*

Μεσόδμη (ἡ) trave traversale, sù cui s' appoggiano gli altri travi. *խոստանալ կի գրուած գերանը, որուն որ ուրիշ գերանները յենցուղ են · այնտեղ երեսակալ օդ տեսիլ, ան տի տեսիլ տեսիլներ խոստանելու տիրէր · 2. (συνεκδχ.)* soffitta. *ձեղունի . ջուան . 3. (ναυτ.) = Μεσοκοίλιον.*

Μεσόθεν, ἐπίῤ. dal mezzo. *Միջէն, միջ տեղէն · օրհնաբանած :*

Μεσόθι, ἐπίῤ. nel mezzo. *Միջը, միջ տեղը · օրհնաբանած :*

Μεσόκλαστος (ὁ, ἡ) rotto di mezzo. *Միջէն կոտրատած · օրհնաբանած երեսակալ :*

Μεσόκοιλον (τὸ) (*συῤ. εἰς τὸ πλθ.*) il buco, dove entra l' albero della nave. *Նաւի կայմը խոնարհած ծակը · Նոկ տեղերնին կիրճէք՝ ասէ-աստուածը տեսիլ :*

Μεσοκόπος (ὁ, ἡ) di mediocre lunghezza, nè troppo lungo, nè troppo corto. *երկայնութիւնը միջին, ոչ անշափ երկար, ոչ ալ անչափ կարճ եղող · օրհնած տարատեսակութեան ; նի՛ ու տարած ասլան վի նի՛ ու տարած երեսաս :*

Μεσοκύνιον (τὸ) garetto (*Λατ.* suffrago.) pasturale. (*Γαλλ.* paturon). *Հնձնելու անասուններուն ոտքին վարի կողմը ուր որ ոտնակոպ կը զարնեն · այսի պիւրեցիի (պինի հայկեանոցին այսիլորըցին միջոցով վարատեսակութեան թարգման) :*

Μεσόκωλον (τὸ) mesocolon (quella parte del mesenterio, che è attaccata all' intestino detto colon.) *միջնեգերաց կապան ազիքին հետ կցուալ մասը · Աղիքներէն անցած ինչ տերնին ջուր խանի ազիքին անցած պատրաստութեան խորհիը :*

Μεσολαβέω - ῶ. Μ. ήσω. serrar la strada, occupar la via, fermare, impedire, interrompere. *Ճամբան գոցել գրաւել, կասեցնել, արգելուլ, ընդհատել, ընդհատիլ · խոլոտ երթեւեկ, ջուան նեհոր, տարտատել :*

Μεσολάβιον καὶ Μεσόλαβον (τὸ) mesolabio (instrumento per ritrovare il mezzo di checchesia). *բանի մը միջը գտնելու գործիք · այր նեհանին օրհնաբանը պատրաստ ասլան :*

Μεσόλευκος (ὁ, ἡ) = *Διάλευκος.*

Μεσονύκτιον (τὸ) mezza - notte. *կէս գիշեր · խորհ նեհոր :*

Μεσονύκτιος (ὁ, ἡ) di mezza - notte. *կէս գիշերուան · խորհ նեհոր տեսանող :*

Μεσοπονέω - ῶ. Μ. ήσω. trovarsi alla metà d' una opera. *գործի մը կէսը գտնուիլ կէսին հասած ըլլալ · այր նեհին խորհրդոյ օրհնած · խորհրդոյ նեհիւրեց օրհնած :*

Μεσοπορέω - ῶ. Μ. ήσω. passar di mezzo, o trovarsi alla metà del viaggio. *Միջ տեղէն անցնիլ, կամ ճամբուն կէսը գտնուիլ հասած ըլլալ · օրհնած նեհին, խոթոտ նեհան խորհրդոյ պատրաստ :*

Μεσοποτάμιος - α - ον che si trova frà i fiumi. *գետերու միջ տեղը գտնուող · խորհրդի օրհնաբանած պատրաստան. (ὄθ. οὐσ.) Μεσοποταμία* (ἡ) (*ἐντ. γῆ ἢ χώρα.*) Mesopotamia. *Միջագետք · Տեղագրիչ :*

Μεσοπύγιον (τὸ) la fessura dell' ano. *արքանին ճեղքատածը · փոպրիչն խորհուրդ :*

Μέσος - η - ον. che è nel mezzo, medio. 2. mezzano, mediocre. 3. neutro, indifferente. *Միջ տեղը գտնուող, միջին · 2. միջակ, միջակութիւն · 3. չեզոք, անտարբեր · օրհնած պատրաստան · 2. օրհն, խորհր · 3. խոխոչիր, հատագ · (τὸ οὐσ.) Μέσον* (τὸ) (*καὶ πλθ.*) *Μέσα* (τὰ) il mezzo, la metà, lo spazio frà due cose. *կէս, կիսամասն, երկու բաներն միջը եղած միջոց · օրհն, խորհ, խոյ նեհանին արուեստը օրհն հասկոյն :*

Μεσόστενος (ὁ, ἡ) che ha la cintura stretta. *Նեղ միջ ունեցող պիւր փոր :*

Digitized by Google

Μεσοστή (στύ) *λιον καὶ Μεσόστη* (στυ) *λον* (τὸ) intercolunnio. երկու սեանց ՄԷՋ ընդ միջոց. իսէ տէրեւ տրաը, իսէ տէրեւ օրինաչափ պատճառան հասկյն:

Μεσοτείχιον (τὸ) lo spazio frà le mura della città e gli accampamenti. քաղքին պատերուն ու բանակին ՄԷՋ տեղը. ընհերէրն տէրտրերէն ևս օրտանան տրաըէրտ պատճառան հասկյն:

Μεσότης (ἡ) medietà. 2. indifferenza, neutralità. 3. mediocrità. 4. qualità. միջնուխթիւն, միջին բլլալը. 2. անաստրեխրանութիւն, չեզոքութիւն. 3. միջակայնութիւն, չափաւորութիւն. 4. հանգամանք. օրինակ օլմագ, օրինաւոր պատճառմագ. 2. գործակիցէ. 3. գործ, օրինակութէ, եվլաթ. 4. տեսիլքի:

Μεσότοιχον (τὸ) muro che tramezza, muro di mezzo. միջնորմ. պատճէ տէլտ, օրինա տէլտ:

Μεσοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. tagliar per metà, di mezzo. կէսէն ՄԷՋԷՆ կտրել. խորըճնաան օրինաչափան տիպով:

Μεσότομος (ὁ, ἡ) tagliato per metà. կէսէն կտրուած, միջակատար. օրինաչափան տեսիլքի:

Μεσουρανέω - ω. Μ. ήσω. trovarsi alla metà, in mezzo del cielo. երկնքին ՄԷՋ տեղը գտնուիլ. կեցէն օրինաչափ պատճառմագ:

Μεσουράνημα (τὸ) = *Μεσουράνεον καὶ*

Μεσουράνησις - εως (ἡ) il trovarsi del sole nel mezzo del cielo al meriggio. արեւուն կէսօրուան ատեն երկնքին ՄԷՋ տեղը գտնուիլը. կեսնէլէն ետքն վեցնիտի կեսօրէրէն օրինաչափ պատճառմագ. 2. = *Μεσημβρία.*

Μεσουράνιος (ὁ, ἡ) che stà nel mezzo del cielo. երկնքին ՄԷՋ տեղը կեցող. կեսօրէրէն իս օրինաչափ գտրան. (οὐσ. οὐδ.) *Μεσουράνιον* (τὸ) il mezzo del cielo, lo zenit. երկնքին ՄԷՋ տեղը, զենիթ, կէս գագաթան. կեսօրան օրիս հանէլ, ակրիբ - րիւ:

Μεσούριον (τὸ) *Ἰων. ἀντὶ Μεθόριον.*

Μεσοφάλακρος (ὁ, ἡ) mezzo calvo. կէս կուսան գլուխ, կէս կիսատ. խորը փալ, պատըճն տէր ընտրեը գալ:

Μεσόφρυον (τὸ) lo spazio frà le sopraciglia. քնքուճներուն ՄԷՋ տեղը՝ ՄԷՋի ընդ միջոցը. քսլլերէն օրինաը տրաը:

Μεσόω - ῶ. Μ. ώσω. esser in mezzo, alla metà di... ՄԷՋ տեղը՝ բանի մը կէսը բլլալ՝ գտնուիլ. օրինակ՝ տէր ներկեցին խորըճնաան պատճառմագ՝ օլմագ:

Μεσπίλη (ἡ) nespolo (albero.) զզիներէնի. հասկնալու ատենը:

Μέσπιλον (τὸ) nespola. զզիտր. հասկնալու:

Μεσσόθεν. Μέσσος κτλ. × *ἀντὶ Μεσόθεν, Μέσος. κτλ.*

Μεστὸς - ή - όν. pieno. լիցուն. փլլա:

Μεστότης (ἡ) pienezza. լիութիւն, լիցուներութիւն. փլլալագ:

Μεστόω - ῶ. Μ. ώσω. empiere. 2. saziare. լիցընել. 2. կշտացընել. փլլաստրմագ. 2. փոյտրմագ:

Μίστωμα (τὸ) empimento, compimento. լրուիլ. փլլաստրմա, խնամելմա:

Μίστωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Μεστόω. ἴδε καὶ Μεστότης.*

Μέσφα, ἐπίῤῥ. × *ἀντὶ Μέχρις, Ἕως.*

Μέσως, ἐπίῤῥ. mediocremente. 2. nel mezzo. միջակայնաւորէմտր, չափաւորագես. 2. ՄԷՋ տեղը. օրիս պատճի՝ ներսը օլտրմագ իւր. 2. օրինագա:

Μετά, πρόθ. (col genitivo) con, insieme. (սեռական հոլովով) ընդ. ի միասին, ՄԷԿ տեղ. (առէ իւր) պէրէ. պերտէր, իւր. (coll' accusativo) appresso, dopo. (հայցականով) ետքը, յետոյ, ետեւէն. (դասէ իւր) ուղէրտ, տրտընտան. (col dativo) dentro. (տրականով) ՄԷՋը. (հինգ իւր) տրաըէրտ, իւրնէտ. 2. contra (*Λατ.* in, adversus). ընդդէմ՝ գործէլ:

Μεταβαίνω. Μ. βήσομαι. passare, trasandare. անցանել. կեցնել, ալմագ:

Μεταβάλλω. Μ. βαλῶ. mutare. 2. travolgere, rivoltare. փոխել. 2. ՄԷԿ գին գարձնել, չրջել. պտչէրէրէտ, ետդառնալ կնիտ. 2. պտչէրէտ, ալէր նոնըը չեւէրէտ:

Μεταβάπτω. Μ. ἀψω. tinger d'un colore diverso. ուրիշ գոյնի մը ներկել. ուէտ պէր ընտիր պօյաճագ:

Μεταβασις - εως (ἡ) passaggio. անցում. կեցնել, կեցէլ:

Μεταβάτης - ου (ὁ) passeggiere. անցաւոր. կեցնէն, կեցնիլի:

Μεταβατικὸς - ὴ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* transitivo. անցողական. գործածագ:

Μεταβιβάζω. Μ. άσω. far passare da un luogo all' altro, trasferire. ուրիշ մը ուրիշ տեղ անցընել, փոխադրել. պէր ետրտէն գալը պէր ետրի կեցէրէտ՝ կեցընէտ:

Μεταβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. rigermogliare. նորէն ծլիլ, վերընձիւղել. նորտր գիւղիւնէտ:

Μεταβλέπω. Μ. βλέψω. fissar gli occhi sopra. աչըընդրը վրան ներակ՝ անկէ. կեօչկերին իւալերնէ սիմտ՝ պէտէ:

Μετάβλημα (τὸ) *ἀντὶ Μεταβολή.*

Μεταβλητικὸς - ὴ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* che ha la forza di mutare. փոխելու ուժ ունեցող. պտչէրէրէտ՝ ետդառնալ կնիտ. 2. ալէր նոնըը չեւէրէտ:

Μεταβλητὸς - ὴ - όν. mutabile. փոխելի. ետդարձելու գործելու:

Μεταβυθρεύω. Μ. εύσω. trasplantare. ուրիշ մը հանել՝ ուրիշ տեղ մը տնկել. պէր ներտեն չբէրբէլ պէտ պէր ներտի պէտէ:

Μεταβολεύς - έως (ὁ) trafficante. վաճառական. պատկերներ, ետդառնալ:

Μεταβολή - ῆς (ἡ) mutazione, cangiamento. փոխախոհութիւն. ետդարձ. 2. (ὅθ.) traffico. առեւտուր, առեւտրական. վաճառականութիւն. ալըվերիշ, տիրականութիւն, պատկերներ:

Μεταβολικὸς - ὴ - όν. mutabile. 2. (κῤῥ.) di traffico. փոփոխելի. 2. առեւտրական. ետդարձելու գործելու. 2. պէտ ետդառնալ գործ:

Μετάβολος (ὁ, ἡ) = *Μεταβλητός.* 2. (οὐσ.) = *Μεταβολεύς.*

Μεταβουλεύομαι. Μ. εύσομαι. mutar parere, mutar consiglio, pentirsi. փոյթ

Digitized by Google

փոխել, զղջալ. ֆիւրիւի փոխելիք, ֆիւրման օրմաք։

Μεταβουλία (ἡ) mutazione di parere, di pensamento. միտքը փոխելը, զղջումը. ֆիւրիւի իւեպիլ եմիսթ, ֆիւրման օրմա։

Μετάβουλος (ὁ, ἡ) incostante nel suo pensare, credulo. խորհուրդնիլը՝ մնածմունքները անհաստատ, փոփոխական, դիւրահաւատ. փուշհաղալուրբիա պէր ֆուրը օրմայան, հայման իլտիհլը, իւել ինանըր։

Μεταγγίζω. *M.* ίσω. trasfondere. ամնոնէ մը ուրիշ ամնո մը պարպիլ՝ լեցցընել. պէր ֆուրան գալա պէր ֆուա փոփր եմիսթ։

Μεταγειτνιών - ῶνος (ὁ) il secondo mese dell' anno degli Ateniesi (Agost.—Sett.) Աֆինացւոց երկրորդ ամիսը (Օգոստ. — Սեպտ.)· Աֆինալըլարըն էյլիմի ոչ(Շաբաթ — Իւհտան)։

Μεταγενής - έος (ὁ, ἡ) nato appresso, հետքը ծնած. ոտնբա գալմալ. (ὕϑ. τὸ συγκρ.) *Μεταγενέστερος - α - ον*. posteriore. յետագայ, յետին, հետքէն ծնած. ոտնբաթի, ոտնբագան ևլլիլ՝ գալմալ։

Μεταγίγνομαι (γίνομαι). *M.* γενήσομαι, divenire o nascere appresso o diversamente. հետքէն կամ ուրիշ կերպ ըլլալ կամ ծնանիլ. ոտնբա եալօդ պէր իւրի օլմաք եալօդ գալմաք։

Μεταγιγνώσκω (γινώσκω). *M.* γνώσομαι. = *Μεταβουλεύομαι, Μετανοέω.*

Μεταγλωττιστὴς - οῦ (ὁ) interprete. մեկնիչ, թարգման. իւեբրիճան, իւբրիճի եաղիչ։

Μετάγνοια (ἡ) καὶ *Μεταγνώμη* (ἡ) καὶ

Μετάγνωσις - εως (ἡ) = *Μεταβουλία* καὶ *Μετάνοια.*

Μεταγραφεὺς - έως (ὁ) copista, colui che trascrive. պատճէնագիր, օրինակող. ասրիլի ալան, գօլիումը, նասըհ, գրագիր։

Μεταγραφὴ - ῆς (ἡ) copia, l' azione di trascrivere. պատճէն, գաղափար, օրինակելը. ասրիլի, եօրնէկ, սէրիլի ալմաը, եաղիչ իւբիճաի իւիճիլ։

Μεταγραφικὸς - ἡ - όν. di copia, che appartiene al trascrivere. պատճէնի գաղափար առնելու պատկանած. սէրիլի ալմայ՝ էյէրտիչի եաղիչ իւբիճաի եաչըր։

Μεταγράφω. *M.* άψω. trascrivere, copiare. 2. tradurre da una lingua in un' altra. 3. adulterare, alterare uno scritto. օրինակել, պատճէնը առնել. 2. լեզուէ լեզու թարգմանել. 3. գրուածի մը խարդախել, այլայլել. ասրիլի ալմաք, եաղըլտըճը ևլէմիլ. իւբիճաի իւիճիլ. 2. պէր լեռնային գալա պէր լեռնա իւբրճիճ իւիճիլ. 3. պէր իւռնրէրացիը ասրիլթիւթիւ, գրագրել։

Μετάγω. *M.* άξω. trasportare, 2. andar dietro, perseguitare. տեղափոխել, տեղէ տեղ տանիլ. 2. հետևէն երթալ, վտարել. իւալըմաք, գալըր իւրի ևօղիւրմիլ. 2. ետևէնէն վազել, հալմաք։

Μεταγωγὴ (ἡ) trasporto, trasportazione. տեղափոխելը, տեղէ տեղ տանիլը. իւալըմալըգ, գալըր իւրի ևօղիւրմալըգ։

Μεταγωγὸς (ὁ, ἡ) trasportatore. տեղափոխող, տեղէ տեղ տանող. իւալըճան, պէր իւրէրին գալմա պէր իւրի ևօղիւրին։

Μεταδειπνέω - ῶ. *M.* ήσω. cenare appresso. հաքը ընթրիլ. ասնբա ափամ իւիճիլ եմիսթ։

Μεταδέω. *M.* ήσω. sciogliere e legare altrove. քակել եւ ուրիշ տեղ մը կապել. ևէօղափ պիւր պէր իւրի գալմաք։

Μεταδιαιτάω - ῶ. *M.* ήσω. mutare la regola di vivere. կեանքի ապրելու կանոնը՝ եղանակը փոխել. խալըմալ իւրըճը՝ խափևէնէ իւիճիլ եմիսթ։

Μεταδιδάσκω. *M.* δι∂άξω. insegnar altrimenti. ուրիշ կերպ սորվեցընել. պիւր իւրէ եօրէնիսթ։

Μεταδίδωμι. *M.* δώσω. rendere partecipe di qualche cosa. ինչը բանի մը հաղորդ ընել. պէր շէյնէնէյի պէր նէնէյի հէսէսդար իլճաք եմիսթ։

Μεταδιώκτος (ὁ, ἡ) perseguitato. հետևէն ընկաւած, վտնեալ. գովալանըլգ։

Μεταδιώκω. *M.* δώξω. perseguitare. 2. (χ. πτ.) ritornar indietro immediatamente a cavallo, arrivare subitamente. վտնել, հետևէ ընկնալ. 2. անընդմիջապէս ձիով ետ գառնալ, յանկարծ մը հասնիլ. գովալամաք, ևէնէպէնէգին պէրլիմ. 2. պէրլիմ գիւր ևէ իւրէյի գէօնմէմ, պէր պէգ գովալ իւրէրլիմ։

Μεταδίωξις - έως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. πρυηγ.

Μεταδοκέω - ῶ. *M.* ήσω. mutar parere. միտքը փոխել. գիւրէյ գէյնէրէմ (συνήϑ. τρεπρσ. μὲ δοτ.)

Μεταδοξάζω. *M.* άσω. mutar l'opinione. կարծիքը փոխել. եէլսընճը իւիճիլ եմիսթ։

Μετάδοσις - εως (ἡ) comunicazione. 2. liberalità. հաղորդակցութիւն. 2. առատաձեռնութիւն. իլճաֆլըգ, հէսէսդարլըգ. 2. պէրէքէտլըգ, գէօնմէրլիգ։

Μεταδοτικὸς - ἡ - όν. liberale, generoso. առատաձեռն, առատապարգեւ. գիւօնմէր, սիհմվիրիլ։

Μεταζευγνυμι. *M.* ζευξω. aggiogare diversamente. ուրիշ կերպով լծի անցընել. պէր իւրէ պօղուղունա գօշմաք իւիճիլ։

Μετάθεσις - εως (ἡ) trasposizione. 2. metatesi (figura rettorica). փոխադրութիւն, տեղափոխութիւն. 2. առատ փոխադրութիւն, (ճարտասանական ձեւ մըն է). իւրիւի գէյնէյէրէ՝ իւիճիլ եմիսթ. 2. իւիճիլ հարֆ (լեթէլի իլճի գէլմէ)։

Μετάθετος (ὁ, ἡ) mutabile. փոփոխելի. իւիճիլէճիլիգա դաճիլիլ։

Μεταθέω. *M.* θεύσουμαι. correr indietro. հետևէն վազել. արագընալ գօշմաք։

Μεταιτέω - ῶ. *M* ήσω. mendicare. մուրալ. գիլէնմէք։

Μεταίτης - ου (ὁ) mendico. մուրացկան. գիլէնճի։

Μεταίχμιον (τὸ) lo spazio frà i due eserciti. երկու բանակին ՚ի ևղած միջոցը. իւէ օրթաս արասը։

Μεταχαθίζω. *M.* ίσω. metter a sedere (καὶ ἀμτβτ. ἧ ἑλλ. Κάθημαι.) mettersi a sedere altrove. ուրիշ տեղ նստեցընել կամ նստիլ. գալմա պէր իւրէ օթուրմաք եալօդ օթուրմաք։

Digitized by Google

Μεταχαλάω - ῶ. *M.* ήσω. chiamare altrove, indietro. *ուրիշ տեղ կամ նա կանչել. դալ- պէս հետևի խոթոր ներէ լսել։*

Μεταχάρπιον (τὸ) polso, quella parte, dove la mano si congiugne al braccio, e dove si attacca la maniglia. *նստքին բռաքին հետ միանալուած մասը, ուր ար ապարանքին կը դրուի. եւ ի- նչ ալ ներքեւիկին հետ միանալու ձեւով։*

Μετάκειμαι. M. κείσομαι. esser situato altrove o altrimenti. *ուրիշ տեղ կամ ուրիշ կերպ զետեղուած ըլլալ. ան- ներ ներսի նոթոր տեր իւրեւրիկ՝ փո- խանալու ձևով։*

Μετακινέω - ῶ. *M.* ήσω. muover da un luogo all' altro. *տեղէ տեղ չարժել. պէս ներսին գալու պէս ուրէ երբեմն մի- երեսիկ։*

Μετακίνημα (τὸ) καὶ *Μετακίνησις* - εως (ἡ) movimento da un luogo all' altro. *տե- ղէ տեղ եղած չարժում. պէս հանգչին տեր պէս հետևի ալն հարեւին, մի- երեսիկ։*

Μετακινητὸς - ἡ - ὸν. mobile, mutabile. *չարժուն, փոփոխելի. գ-ելիհարբեր, հա- րեւելիլ, մեղմալ գալիլ, երբ- ալ։*

Μεταλαίω. M. κλαύσω. planger dopo. *ետքը լալ. ուրիշ ալելիկ։*

Μετάκλησις - εως (ἡ) richiamo. *նա կան- չելը. ներսին չալերմալ։*

Μετάκλητος (ὁ, ἡ) richiamato. *նա կան- չուած. ներս չալերմալ։*

Μετακομιδή (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ (ἴδε *Μετα- κόμισις*.

Μετακομίζω. M. ίσω. = *Μεταφέρω.*

Μετακόμισις - εως (ἡ) trasportazione. *ու- րիշ տեղ տանիլը. ի-ալերմալեբ։*

Μετακοσμέω - ῶ. *M.* ήσω. acconciare, ac- comodare altrimenti. *ուրիշ կերպ զար- գարել՝ յարգարել. ներս ի-ող գործիք, տի-ալելիկ։*

Μετακτίζω. M. ίσω. fabbricare altrove o altrimenti. *ուրիշ տեղ կամ ուրիշ կերպ կանգնել՝ հաստատանիլ. ներս ներ- ներ նոթոր ներս ի-ող գործ՝ պէս մի- կիլ։*

Μεταλαγχάνω. M. λήξομαι. = *Μετέχω*, *Μεταλαμβάνω.* 2. (ἐνεργ.) = *Μεταδί- δωμι.*

Μεταλαμβάνω. M. λήψομαι. partecipare, comunicare. 2. ricevere una cosa in luogo d'un altra, lasciare l'uno e pren- der l'altro. 3. ricevere dopo, succe- dere. 4. interpretare. *հաղորդիլ, բաժ- նորհ ըլլալ. 2. բանի մը տեղ ուրիշ բան մը առնել, մէկը ձգել մէկալը առնել. 3. ետեւէն առնել՝ ընդունիլ, յաջորդել. 4. մեկնիլ. իմաստ հետևեալ օրէնք. 2. պէս նշանի ներսին տեր պէս նշանի տալիք՝ ի- նալ կրնալ, պէսերուն պէտքէն օգտին պէս. 3. տալը տրամիսի տալիք՝ ի- նալու կրնալ, ներկի օրէնք, ներսին կրնալ. 4. հանիս վերլուծ։*

Μεταληπτικὸς - ἡ - όν. che ha la facoltà di partecipare. 2. appartenente all metalipsi. *հաղորդակցելու կարողութիւն ունեցող. 2. փոխառական, փոխառու- թեան վերաբերեալ. իմաստ հետ- ևեալ օրէնք. 2. Մեկնելիք տալելուն վերաբերեալ ալն իմաստով գործածուած։*

Μεταληπτικῶς, ἐπίρ. per metalipsi. *ի վերաբերութեան. Մեկնելիք տալ- լուն վերաբերեալ իմաստով։*

Μετάληψις - εως (ἡ) partecipazione, co- munione. 2. successione. 3. mutazione, cambiamento. 4. metalipsi (figura ret- torica). *հաղորդակցութիւն, բաժնորհ- թիւն. 2. յաջորդութիւն. 3. փո- խանակութիւն, փոփոխում. 4. փո- խառու- թիւն (հռետորական ձևի մը). իմաստ- լսել, հետևորդել. 2. Խելքին. 3. Ներքին. 4. Մեկնելիք (ընդլայն իմաստով)։*

Μεταλλαγή (ἡ) permuta, cambiamento. *փոխանակութիւն, փոխառում. տեղէ տ- ղ ալելիք։*

Μεταλλακτὴρ (ὁ) che permuta, che cam- bia. *փոխող, փոփոխող. տեղէ տեղ, տ- ղ ալելիք։*

Μετάλλακτος (ὁ, ἡ) mutato. 2. mutabile. *փոխուած. 2. փոփոխելի. տեղէ տեղ։ 2. Ներքին տ- ղ ալելիք։*

Μετάλλαξις - εως (ἡ) = *Μεταλλαγή.*

Μεταλλάρχης - ου (ὁ) soprantendente del- le miniere di metallo. *հանքերու վրայի- չութեան պաշտօնեայ. հանքի ներկայ- ներ։*

Μεταλλάσσω (ττω) *M.* άξω. mutare, cam- biare, cangiare. *փոխել, փոփոխել. տ- ղ ալելիք, ներքին ներկ, տ- ղ ալելիք ներկ։*

Μεταλλάω - ῶ. *M.* ήσω. scrutinare, ricer- care, interrogare. *քննել, փնտռել, հարցնելիք. ներքին ներկ, խոթ- լել՝ տի- ալել ներկ։*

Μεταλλεία (ἡ) cavatura d'una miniera di metallo. *մետաղի մը հանք բանալը. պէս հանի ներսի գալէն ալելիք։*

Μεταλλεῖον (τὸ) miniera di metallo. *մե- տաղի հանք. հանի ներսի։*

Μεταλλεύς - έως (ὁ) = *Μεταλλευτής.*

Μεταλλευσις - εως (ἡ) = *Μεταλλεία.*

Μεταλλευτὴς - οῦ (ὁ) metalliere. *մետա- ղագործ, մետաղական. հանքագէտ։*

Μεταλλευτικὸς - ἡ - όν. che concerne l'arte di scavare miniere metalliche. *մետաղի հանքեր բանալու արհեստին պատկան- ած. հանքի ներկայ ներսի գալէն ալելիք պիտոյք։*

Μεταλλεύω. M. εύσω. scavar delle mi- niere metalliche. *մետաղի հանքեր բրիլ՝ բանալ. հանքի ներկայ գալէն ալելիք. 2. = Μεταλλάω. 3. = Μεταλλίζω.*

Μεταλλίζω. M. ίσω. condannare qualcu- no al travaglio delle miniere metalli- che. *մետաղի հանքերը գործելու դա- տապարտել. հանքի ներկայներուն ըլլալիք պիտոյ- պէսերուն հետ ներկալ։*

Μεταλλικὸς - ἡ - όν. metallico. *մետաղական. հարհալելեաց. հանքի։*

Μέταλλον (τὸ) metallo. *հարհալելիք, մե- տաղ. հանքի, գ-ել. 2. = Μεταλλεῖον.*

Μεταλλουργεῖον (τὸ) luogo, ove si lavo- ra il metallo. *մետաղ գործելու տեղ. հանքի իւնիկներ հանել։*

Digitized by Google

Μεταλλουργέω - ῶ. Μ. ήσω. lavorare il metallo. մետաղ գործել. հափեր իլլխել։
Μεταλλουργία (ἡ) l'arte del metalliere. մետաղագործի արհեստ. հափեդիլլիք։
Μεταλλουργός (ὁ, ἡ) metalliere. մետաղագործ. հափեդի։
Μεταλλόχρυσος (ὁ, ἡ) che contiene metallo d'oro. ոսկիի մետաղ ունեցող. ալթնան հափերի օլան, ոսկի մ' ալիան փոլչի գոլշանաց։
Μεταλλώδης - ους (ὁ, ἡ) simile al metallo. մետաղի նման. հափերի պէնիլիր։
Μεταμάζιον (τὸ) lo spazio frà le due zinne. երկու ծներուն միջ տեղը՝ միջի ճոպոցը. միրիլերին արասը, իչի պուռնաներին օրթասընտա օլան մահլէն։
Μεταμανθάνω. Μ. μαθήσομαι. imparar una cosa diversa dalla prima. առաջին ուրբեր բան մը ապրվիլ. երկրորդին ըշչա պէր պանի իօչրենիլ։
Μεταμέλει. Μ. μελήσει (τρτπρσ. μὲ δοτ.) = *Μεταμέλομαι.*
Μεταμέλεια (ἡ) pentimento. զղջումի, ապաշխարանք. ինծափ, փէշմանլըք, նիրմաֆիր։
Μεταμελητικὸς - ἡ - όν. pronto al pentimento. զղջման պատրաստ. ինծվղնիկ հասկը։
Μεταμέλομαι. Μ. μελήσομαι. pentirsi. զղջալ, ապաշխարել. փէշման օլմախ, ինծվղնիկ լինիլ։
Μετάμελος (ὁ, ἡ) penitente. զղջացող. ինծվղնիկ. (οὐσ. ἀρσ.) = *Μεταμέλεια.*
Μεταμέλπομαι. Μ. μέλψομαι. cantare insieme. միասին երգել. պիրլէփէ նաղահլեր օխումախ, իրլամախ։
Μεταμίγνυμι. Μ. μίξω. mescolar insieme. միասին խառնել. պիրլէ թորլաթմախ։
Μεταμίσγω. Μ. μίξω. = *τῷ προηγ.*
Μεταμορφόω - ῶ. Μ. ώσω. trasformare. ձևի մը կերպարանքը փոխել, պլանէտիլ, պլանգերպել. չևփլիչ ինդուիլ ինիլ։
Μεταμόρφωσις - εως (ἡ) trasformazione, metamorfosi. պլանէտաւթիւն, պլանգերպաւթիւն. ինդուիլիչ չևփլ։
Μεταμόσχευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. ταῦ
Μεταμοσχεύω. Μ. εύσω. traspiantare per via di propaggine. տարաթմամբ ընտելով ուրիշ տեղեր տնկել. փալաչխա նիստ պէներ ինդրելերի փխիլ։
Μεταμπέχω καὶ Μεταμφιάζω. Μ. άσω καὶ Μεταμφιέννυμι. Μ. αμφιέσω. = *Μετένδυω.*
Μεταναγινώσκω. Μ. αναγνώσομαι. × *ἀντὶ Μεταπείθω.*
Μετανάστασις - εως (ἡ) trasmigrazione, partenza dalla patria. տեղափոխաւթիւն, չաս, պանդխտաւթիւն. իմիըթ, ինօչիլ, գէյրի ըլրլիչ վէրմա։
Μετανάστατος (ὁ, ἡ) che trasmigra, trasmigrante. չաս ընօղ. ինօղ՝ իմիըթ իգող։
Μεταναστεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. Μ. εύσωομαι. trasmigrare, mutar paese, partirsi per un paese straniero. չաւել, երկիրը փոխել, պանդխտաւթեան երթալ. ինօղ երթալ, երբ ինդուիլիչը երթալ, գնալ գէպ ըլրլիչին վրայ։
Μεταναύτης - ου (ὁ) = *Μετανάστατος.* pellegrino. պանդուխտ. ըղրիղ, ըղրղիչին վրան։
Μετανθέω - ῶ. Μ. ήσω. mutar il fiore. ծաղիկը փոխել. էլէկնիլ ինդուիլ երթալ։
Μετανίστημι. Μ. μεταναστήσω. alzare e portar altrove, trasportare. վերցնել ու ուրիշ տեղ մը տանիլ, տեղափոխել. գուշտէ գուչ պէր հանելը ինօղիչ-ըղրլ, ինուլըմի (καὶ μσ.) = *Μεταναστεύω.*
Μετανοέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μεταγινώσκω. Μεταβουλεύομαι.* pentirsi. զղջալ. ինծվղնիլ օլմախ։
Μετανοητικὸς - ἡ - όν. pronto a pentirsi. զղջալու պատրաստ, ինծվղնի օլմայ՝ ինօղիչ ինելիչ հասկը։
Μετάνοια (ἡ) pentimento. զղջում, ապաշխարանք. ինծափ, փէշմանլըք, նիրմաֆիր։
Μεταντλέω - ῶ. Μ. ήσω. cavar dell' acqua e versarla in un' altro vaso. կուր հանել ու ուրիշ տաշտ մը լեցնելու. սու լիճէ՝ ըղբարէ տիեր պէր թաղա փոլչաղրմախ։
Μέταξα - ης (ἡ) (ξεν.) (νλγ.) seta. մետաքս. իպեր։
Μεταξὺ, ἐπίρ. frà, trà, dentro. ի ձէջ, ընդ ձէջ, ձէջ. օրթաընտա, արասընտա։
Μεταξυλογέω - ῶ. Μ. ήσω. far delle digressioni in un discorso, digredire. խոսքի մը ձէջ ուրիշ բան մը խոսիլ՝ պատմել, մէջտեղիտալ բան մ' ալ պատմել, պատմաբանեան կարգէն խոսորիլ. պէր պէտ արասընտա գըլըգան պէր նէսնէի գոխի լինիլ, գոնիչ օլմայն պէր հիմայիներ ինդրելով։
Μεταξυλογία (ἡ) digressione. պատմաբանեան կարգէն խոսորելով ուրիշ բան մը պատմելը, պատմական զարտուղաւթիւն. պէր պէտ արասընտա գըլըգան պէր նէսնէիչի ասիմաց՝ գոնիմալը, գոնիչ օլմայն պէր հիմայներին ինդրելու ինդուիլ։
Μεταπαιδαγωγέω - ῶ. Μ. ήσω καὶ *Μεταπαιδεύω. Μ. εύσω.* erudire altrimenti. ուրիշ կերպով մը մարդել՝ կրթել վարժել. պէր նուշ ինդուիլիչ ինիլ, իւլի կոչով նօչրենիլ։
Μεταπαιφάσσομαι (Χ. Μ.) serpeggiare, lanciarsi in zigzag (come un fulmine). գալարիլ, սողսողիլ, օձապտոյտ ներսուիլ (կայծական պէս). խոյլնիլ, իւլանելէ պրըլմախ (իւլտերէ՛ փոլէ)։
Μεταπαύομαι. Μ. παύσομαι. riposare vicendevolmente. փոխոխակի հանգչիլ. նէօպէի իւլ բահրլանախ՝ նէնֆս ալմախ։
Μεταπείθω. Μ. πείσω. dissuadere. մէկին միտքը փոխել, տարահամոզել. ֆէյրլնիչին գնմտիչ-ըղրլ, պէրնիչին ֆէյրլիչի լինէլէրին, բնեկնիչին գնմտիչ-ըղրլ։
Μεταπειράομαι - ῶμαι. Μ. άσομαι. provar di nuovo, provar in diverso modo. նորէն փորձել, ուրիշ կերպով փորձել. ինդրոր ինդրճիլ ինիլ, պէր պէտ նուշ իւլ իմթիհան ինիլ։
Μεταπείστος (ὁ, ἡ) dissuaso. տարահամոզած, միտքէն գարձած. ինդրնիչին՝ ինդուիլիչին գնմտիչ։
Μεταπειστὸς - ἡ - όν. che si può dissua-

Digitized by Google

dere. փոխը փոխելը՝ առթահամդնելը կարելի. ֆիւրէնտան՝ ինքզինքին չեվրելը-պէլիր. բրենտան պետրտրմուի փոխին:

Μετάπεμπτος (ὁ, ἡ) chiamato, fatto venire (*Lat.* accitus). կանչուած, ձկի մը ձեռքով բերուած. լաղրըմըս, պերէտնին եկած իւր ինքերէնէն:

Μεταπέμπω. M. πέμψω. mandare, spedire dietro qualcheduno. ձկի մը ետեւէն խրկել. պերէնինն արջնտան իօլլամք՝ կոծոկերմք. (*συνήθ. μσ.*) far venire, mandar a portare, a chiamare. բերել տալ, բերելու՝ կանչելու խրկել. ինքնիրմք, ինքերմքի՝ լաղրմալու իօլլամք:

Μετάπεμψις - εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Μεταπηδάω - ῶ. M. ήσω saltar da un luogo all' altro. տեղէ տեղ ցատկել. պէր ինքզինք տպէր ինքն ընդարմնել:

Μεταπίνω. M. πίομαι. bere dopo. ետքը խմել. տմէրա իչմք:

Μεταπίπτω. M. πεσοῦμαι. cader altrove. 2. ricadere. 3. cader di speranza. 4. mutarsi. ուրիշ տեղ ընկնիլ. 2. նորէն ընկնիլ. 3. յոյսը կտրուիլ. 4. փոխուիլ. պէլի ինքզինքէ. 2. ինէտար պիւլիլ. 3. խոփոխ եմ օլմք. 4. ինդոխ օլմք, պեյնէչիմք:

Μετάπλασις - εως (ἡ) καὶ *Μεταπλασμὸς* (ὁ) trasformazione. 2. metaplasmo (figura grammatica). պլասմասիւթիւն, կերպարանափոխութիւն 2. փոխակերպութիւն (քերականական ձեւ մըն է). ինդոխլիք չեւէլ. 2. ՊԻՒՐՈՒՄՔ (չեւէլ իբլի տարբ):

Μεταπλάσσω (ττω.) *M. πλάσω.* trasformare, trasfigurare. պլասմասիլ, կերպարանափոխ առնել. պլասկերպել. ինդոխլիք չեւէլ եմիլ:

Μεταπλώ-ω. M. πλώσω. × *ἀντὶ Μεταπλέω.* navigare altrove. ուրիշ տեղ նաւարկել. պէր իւրքմք ինչ իլի ինինք:

Μεταπνέω. M. πνεύσω. respirar di nuovo, riavere il respiro. նորէն շունչ առնել, նորէն շունչը ձեռք բերել. ինէրքմք օլմք, ինէրինն նեֆես ինինիլ ինչիլ, ինէրինն նեֆես օլմք. (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Μεταπνοὴ - ῆς (ἡ) respirazione. շնչառութիւն. նեֆես ալմ. (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Μεταποιέω-ῶ. M. ήσω. cangiare, mutare, rifare altrimenti. փոխել, փոփխել, նորէն ուրիշ կերպով մը չինել. ինդոխլ եմիլ, պեյնէչիրմք, ինէրքմք պէր իւրդ իսփմք. (*μσ.*) appropriarsi, arrogarsi. իրեն սեպհականել գրաւել. ինքնիրինն եմիլ, փալ՝ իսխոխ եմիլ:

Μεταποίησις - εως (ἡ) mutazione, il far in diverso modo. փոփխութիւն, ուրիշ կերպով չինելը. ինդոխլիմ, պէր պէրդ իւր իսփմալը:

Μεταπορεύομαι. M. εὐσομαι. andar indietro, seguire. 2. perseguitare. ետեւէն երթալ, հետեւիլ. 2. ետեւէն ընկնել, վռնտել. արջնալը վրմք, ինէտինքին կիլիմք. 2. հալնտանմք, արջնա պէչիմք:

Μετάπρασις - εως (ἡ) incetta. ձկէն բան մը ծախու առնելը, ուրիշին առնի առղ գնով ծախելու համար. մալպազալէք:

Μεταπράτης - ου (ὁ) rivenditore, incettatore. ձկէն բան մը գնազ ուրիշին առնի գնով ծախելու համար. մալպազալ:

Μεταπρέπω (*X. M.*) superare gli altri in qualche cosa. բանի մը ձէ ուրիշներէն անցնիլ՝ գերազանցել. պէր գործ տեսնելով ինէնէ՝ ալի նիմք. իսի օլմք:

Μεταπύργιον (τὸ) lo spazio frà le due torri. երկու աշտարակին ձկի միջտ. իտի ընալ օրտալը:

Μεταπωλέω - ῶ. M. ήσω. incettare, rivendere. բան մը գնել, ու ուրիշին ծախել (առնի գնով). պէտ առնմք (վճռի պիտ իլի), մալպազալէք նիմք:

Μεταπωλητὴς - οῦ (ὁ) = *Μεταπράτης.*

Μεταρίθμιος (ὁ, ἡ) annoverato insieme. միասին հաշուած. պէրտեր օրտէն՝ օրչ. միչտէ:

Μεταῤῥέω. M. ῥεύσω. scorrere altrove. ուրիշ տեղ վազել՝ հոսիլ. գետի ընթացքը ուրիշ կողմ ձգել:

Μεταῤῥιπτέω - ῶ. M. ήσω. καὶ *Μεταῤῥίπτω. M. ῥίψω.* gettar altrove. ուրիշ դի նետուիլ. պէր ընթացք արմք:

Μεταῤῥυθμίζω - ῶ. M. ίσω. riformare. բանի մը կարգը փոխել, ազէկի գործընկել, բարեկարգել. պէր ներկային օրտրելը՝ ինչպէս ինդոխլ եմիլ, ինչպէս ընէլիմք, նկատ իլալ, պէյնէչիմք:

Μεταῤῥύθμισις - εως (ἡ) riforma. բանի մը կարգը փոխելը ազէկի գործընկելը, բարեկարգութիւն. պէր ներկային օրտրելը ինդոխլ եմիլ, ինչպէս ընէլիմք, նկատ իլալ:

Μεταρσιολέσχης - ου (ὁ) che ciarla delle cose sublimi. բարձր բաներու վրայ շաղակրատօղ. ինքզինք հոգեկան ըմբռնութեան իսին:

Μετάρσιος (ὁ, ἡ) sublime, eccelso, alto. 2. arrogante, superbo. 3. inutile, vano. բարձր. 2. բարձրամիտ, հպարտ. 3. պարապ, փուճ. ինքզինք, դալը. 2. հեղ բոր, իսոպտին. 3. դալ, ինքնասի:

Μετασεύομαι (*X. M.*) seguire, accompagnare. հետեւիլ, ուղեկցիլ, ընկերիլ. արջը ըլլա վրմք, պէրտեր կիմք. իսկ գնալէն եմիլ:

Μετασκευάζω. M. άσω. costruire in un' altra maniera. ուրիշ կերպով մը չինել. պէր ընդ իսփմք, իսարմք. (*μσ.*) trasportare le suppellettili. կարասիքը ուրիշ տեղ կրել, չուել. ինօլլանիմ՝ իսէրդիը պէր ինէրի ընդարմք. ինօլ եմիլ:

Μετασκευὴ (ἡ) = *Μεταποίησις, Μεταῤῥύθμισις.*

Μετασκηνόω - ῶ. M. ώσω. trasportare le tende, trasmigrare, cangiar dimora. վրանները ուրիշ տեղ տանիլ՝ կրել, բնակութիւնը փոխել. ապրելարէ գալի ինէտ իսարմք, ընդարմք, ինէրմք. պէտուանը ընդիլ եմիլ:

Μετασοβέω - ῶ. M. ήσω. = *Μεταδιώκω.*

Μετάστασις - εως (ἡ) mutazione. 2. allontanamento. 3. trasmigrazione. 4. trasposizione. 5. morte. 6. rivoluzione. փոխութիւն. 2. հեռանալը. 3. բնակութ. 2. տեղափոխութիւն, փոխադրու-

Digitized by Google

թիւն. 5. մահ. 6. աէրուիեան փոփոխութիւն. ինդրելը. 2. նշանակութիւն. 3. ինչ. նիւթ. 4. ինդրելի հանգամանք. 5. նպատակ. 6. խնդրուածքի խոսք տեղի:

Μεταστέλλομαι. M. στελοῦμαι. = *Μεταπέμπομαι.*

Μεταστοιχεῖ, ἐπίῤῥ. per ordine, ordinamente. կարգաւ. ըստ նիւթի իւր:

Μεταστρατοπεδεύω. M. εὑσω. trasportare l'esercito da un luogo all'altro. բանակը տեղէ տեղ տանիլ, վերցընել. օդտատալ ուր հանգչելն պատճառ ուր հանգչիլ ինդրելով, փոյթընդունել:

Μεταστρέφω. M. στρέψω. rivolgere, rivoltare. 2. mutare, cangiare. դարձընել. շրջել. 2 փոխել. այլայլել. ընդվզել, պտտցընել. 2. տեղնէրել, ինդրել:

Μεταστροφή (ἡ) rivolgimento, cambiamento. դառնալը, փոփոխում. պտոյտ, ինդրելը:

Μεταστύλιον (τὸ) galleria. ձեմելիք, սիւներով զարդարուած սրահ. ինչ տեղեր իւր իւր փոխանցել օգտ, տեղէնէ:

Μετασχηματίζω. M. ίσω. trasformare. այլանձնել, այլակերպել. ինդրելի չէ նիւթ:

Μετασχηματισμός - οῦ (ὁ) trasformazione. այլանձնութիւն, այլակերպութիւն. ինդրելի չէ:

Μεταττάσσω (ττω.) M. τάξω. mutar l' ordine dell' esercito. բանակին կարգը փոխել. օրգանաւոր ըստ նիւթը տեղի ինդրել:

Μετατίθημι. M. μεταθήσω. metter altrove o altrimenti, trasporre, mutare. ուրիշ տեղ կամ ուրիշ կերպ դնել, փոխադրել. փոխել. ուրիշ իւրի նպատակ ուրիշ ինչ գօտի, տեղէնէրելի, ինդրելի:

Μετατρέπω. M. ψω. rivolgere, voltar all' altra parte, cangiare. ուրիշ դին դարձընել. շրջել, փոխել. օգտ նպատակ ընդվզել, պտտցընել, ինդրելի:

Μετατρέφω. M. θρέψω. nutrire frà o insieme cogli altri. ուրիշներուն հետ միասին կամ ուրիշներուն հետ միասնական. սնեալ ընդունիլ պատճառ նպատակ պատճառ իւր պահելով:

Μετατρέχω. M. δραμοῦμαι. correre indietro. 2. trascorrere. ետեւէն վազել. 2. վազելով անցնիլ երթալ. նպատակ գօտի. 2. գօտի կեղծել, սուտ:

Μετατροπή (ἡ) cangiamento, mutazione. փոխուելը, փոփոխութիւն. ինդրելի, տեղէնէլի:

Μετατροπος (ὁ, ἡ) cangiato, mutato, rivoltato. փոխուած, դարձած. տեղէնէլ, ինդրելի, օգտակար, տեղնէրած:

Μετατυπόω - ῶ. M. ώσω. trasformare. ձեւը՝ տիպը փոխել, այլակերպել. ինդրելի չէ:

Μετατύπωσις - εως (ἡ) trasformazione. ձեւը՝ տիպը փոխելը, այլանձնութիւն. ինդրելի չէ:

Μεταυδάω - ῶ. M. ήσω. indirizzare il discorso a uno, volgersi a parlargli. խոսքը մէկի մը դարձընելը, դառնալ մէկի մը խօսիլ. պատեհ պերճեր պօղտակար:

Μεταύριον, ἐπίῤῥ. dopodomani, posdomani. վաղը չէ միւս օր, բ միւսանաւ անուր. նորէն պահել օգտ կեան, սահմանեհա, ֆերմա:

Μεταυτίκα, ἐπίῤῥ. appresso, tosto. նորը, չուտով. սնդրա, պատմելիք, ինդրելին:

Μεταῦτις, ἐπίῤῥ. indi, dopo. նորը, յետոյ. սնդրա:

Μεταφέρω. M. μετοίσω. trasportare. 2. esprimere una cosa per metafora. փոխադրել, տեղէ մը ուրիշ տեղ բերել. 2. բան մը փոխաբերութեամբ արտայայտել. ուրիշ ինչոտն դնելն ուրիշ ինչ իւրի նպատակ, նշանակութ. 2. ուրիշ նպատակ ինդրելի ինչ վրայ ինդրելի:

Μετάφημι. M. φήσω. = *Μεταυδάω.*

Μεταφορά (ἡ) trasporto. 2. (ῥητ.) metafora. փոխադրութիւն, տեղէ տեղ տանելը. 2. փոխաբերութիւն. ուրիշ ինչոտն տեղ ուրիշ իւրի նպատակ. 2. նշանակութիւն, գործ, գործելի:

Μεταφορέω - ῶ. M. ήσω. = *Μεταφέρω.*

Μεταφόρητος (ὁ, ἡ) trasportabile. փոխադրելի. նաւերով գործելի:

Μεταφορικός - ἡ - όν. metaforico. փոխաբերական. գործելի:

Μεταφορικῶς, ἐπίῤῥ. metaforicamente. փոխաբերութեամբ, փոխաբերաբար. գործելեն, ինդրելեն իւր:

Μεταφράζομαι. M. φράσομαι. riflettere dopo o assieme. նորէն կամ միասին մտածել. սնդրա նպատակ պերճելով գործելի:

Μεταφράζω. M. άσω. tradurre, interpretare. թարգմանել, մեկնել. ինդրելի, տանելի վերցել:

Μετάφρασις - εως (ἡ) traduzione, interpretazione. թարգմանութիւն, մեկնութիւն. ինդրելի, ինդիր:

Μεταφραστής - οῦ (ὁ) traduttore, interprete. թարգման, մեկնիչ. ինդրելի, տանելի վերցնող:

Μεταφραστικός - ἡ - όν. che concerne la traduzione, interpretativo. թարգմանական, մեկնական. ինդրելիք՝ ինդիրի գործ:

Μετάφρενον (τὸ) il mezzo della schiena. թիկունք մէջ տեղը. ուրի օրնօք:

Μεταφυτεία (ἡ) traspiantamento. տունկերը տեղէ տեղ տնկելը, փոխադրութիւն տնկոց. ծիրնաւենի, ֆիստանէրի պէս իւրոտն պտղի իւրի գործելի:

Μεταφυτεύω. M. εὑσω. traspiantare. տունկերը տեղէ տեղ տնկել՝ փոխադրել. ֆիստանէրի պէս իւրոտն ընտրուած պտղի իւրի գործել:

Μεταῳνέω - ῶ. M. ήσω. = *Μεταυδάω.*

Μεταχειρίζω. καὶ (μσ.) - ίζομαι. M. ίσωομαι. adoperare, trattare. գործածել, վարուիլ. ընդունիլ, վարուիլ:

Μεταχείρισις - εως (ἡ) καὶ

Μεταχειρισμὸς (ὁ) adoperazione, trattamento. գործածութիւն, վարուիլը. ընդունիլ, վարուիլը:

Μεταχρηματίζω. M. ίσω. = *Μετονομάζω.*

Digitized by Google

Μετάχρονος (ὁ, ἡ) che si fà tardi, futuro. աւշ երզոյ, ապագայ · ի՛ւճ օրն, ի՛ւրկ՛ին։

Μεταχρώννυμι. M. χρώσω. tinger d' un color diverso. ուրիշ գոյնի՛ ներկել · ի՛ւրը բնական պոյսին։

Μεταχωρέω - ῶ. *M.* ήσω. ritirarsi, partirsi altrove. ուրիշ տեղ քաշուիլ՝ երթալ · ի՛ւրը ներո՛ւ ընդունի՛լ՝ վարուիլ։

Μετεγγράφω. M. γράψω. arrolare, registrare diversamente. ուրիշ կերպ գրաւցանիլը գրել՝ արձանագրել · ուրիշ ի՛ւրը ի՛ւրա գրել՝ գանուիլ · ի՛ւրը ի՛ւրո՛ւ վարձք։

Μέτειμι. M. μετέσομαι. essere, trovarsi in mezzo di... (*Λατ.* intersum). 2. (τρτπρσ.) aver parte, partecipare. միջը ըլլալ՝ գանուիլ · 2. մաս՝ բաժին ունենալ · ի՛ւրի՛ւրի՛ւ՝ արուեստա օրմի՛ւ՝ գործանքի։ 2. ըսփոփ՝ հետաքրքրական օրմի՛ւ։

Μέτειμι. M. μέτειμι. = *Μετέρχομαι.*

Μετεκβαίνω. M. βήσομαι. uscir da un luogo ed entrar in un' altro. տեղէ մը ելլել ու ուրիշ տեղ մտնալ · ուրիշ ի՛ւրերո՛ւ ըսէ՛ւէ գալ՝ ուրիշ ի՛ւրի՛ւ ի՛ւրմէ։

Μετεκβιβάζω. M. άσω. sbarcar da una nave ed imbarcar in un' altra. նաւէ մը հանել ու ուրիշ նաւ մը դնել · ուրիշ ի՛ւրերո՛ւ ըսէ՛ւրէ գալ՝ ուրիշ ի՛ւրմի՛ւ փոխել։

Μετεκβολή (ἡ) = *Μεταβολή.*

Μετενδύομαι. M. δύσομαι. mutar (spesso) gli abiti. (հագնած) լաթերը փոխել · (ըէ՛ւ ըէ՛ւ) բառասըէ՛ւը տկտէ՛ւել։

Μετεμψυχόω - ῶ. *M.* ώσω. far passar l'anima da un corpo all' altro. հոգին մարմնէ մարմին անցընել · ճանը ինծոյնի՛ ինծո՛ւ ի՛ւրէ՛ւրի՛ւ։

Μετεμψύχωσις - εως (ἡ) metempsicosi, trasmigrazione delle anime da un corpo all' altro. հոգեփոխանակութի՛ւն, հոգին ներսէն մարմնէ մարմին անցնիլը · բառասըէ՛ւրի՛ւ՝ հանէ՛ւրի՛ւն ուրիշ ինծոյնի՛ ինծո՛ւ ի՛ւրէ՛ւրի՛ւ։

Μετενδύω. M. δύσω. vestire (καὶ μσ.) vestirsi un' altra veste. ուրիշ լաթ՝ հագուստ հագուիլ կամ հագցնել · ի՛ւրը բառա ի՛ւրէ՛ւրի՛ւ ծոյօ ի՛ւրի՛ւ։

Μετεννέπω (*X. M.*) = *Μετάφημι.*

Μετέρχομαι. M. μετελεύσομαι. partirsi, passare, andare da un luogo all' altro. 2. andar indietro, cacciare, perseguitare, andar cercando. չուիլ, անցնիլ, տեղէ մը ուրիշ տեղ երթալ · 2. ետուէն երթալ, վանել, փնտռտիլ · ուրիշ ի՛ւրէ՛ւ վարմի՛ւ, ի՛ւրմէ՛ւ, ուրիշ ի՛ւրերո՛ւ ուրիշ ի՛ւրէ՛ւ ի՛ւրի՛ւ։ 2 · ետևէ՛ւն ետևէ՛ւն վարմի՛ւ, հալածանքով վարուիլ, ետևէ՛ւն ետևէ՛ւն փնտռտիլ։

Μετέχω. M. μεθέξω. partecipare, esser partecipe. բաժնորդ՝ մասնակից ըլլալ · ի՛ւրմէ՛ւ հետաքրքրական օրմի՛ւ։

Μετεωρία (ἡ) distrazione. զբաղումն, մտքի՛ խարհրդաց տարագնիլը · տիւ ի՛ւրէ՛ւն ըէ՛ւ ըսելէ՛ւ։

Μετεωρίζω. M. ίσω. innalzare. վեր վերցընել · նօթ՝ բան գոյացընել · ի՛ւրի՛ւ ի՛ւրմէ՛ւ, ի՛ւրմէ՛ւ (μσ.) esitare. 2. insuperbirsi. վարանիլ, կասկածանաց մէջ ըլլալ · 2. հպարտանալ · ընթերնկնիլ, գոլեվիզ օրմի՛ւ · 2. հաղ բառասըէ՛ւնի՛ւ, պարծանքնի՛ւ։

Μετεωρισμός (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μετεωρολεσχέω - ῶ. *M.* ήσω. discorrere delle cose celesti, sublimi. երկնային բաներ բաներու վրայ խօսիլ · ուրիշ ի՛ւրմի՛ւ ներկնի՛ւր հետքնա ուրուգիներ երթալ։

Μετεωρολόγος (ὁ, ἡ) che discorre delle cose celesti, sublimi, delle meteore. երկնային՝ բարձր բաներու՝ մետեորաններու վրայ խօսող · ուրիշ ի՛ւրմի՛ւ ներկնի՛ւր՝ աստղ երկնի՛ւր հետքնա ուրուգիներ խօսիլ։

Μετεωροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Μετεωρίζω.*

Μετεωροπόλος (ὁ, ἡ) che osserva le cose celesti. երկնային բաները դիտող՝ քնող · ուրիշ ի՛ւրմի՛ւ ներկնի՛ւր նայող՝ ի՛ւրմի՛ւ ուրուգիներ նայիլ։

Μετεωροπόρος (ὁ, ἡ) che cammina per l' aria. օդին քալող · հաւասան ի՛ւրէ՛ւրի՛ւ։

Μετέωρος (ὁ, ἡ) alto, elevato, sublime, innalzato all' aria. 2. perplesso, esitante. 3. superbo. բարձր · վերամբարձ, վերացեալ՝ բարձրացեալ ընդ օդ · 2. վրանաձեւ, երկայն · 3 · բարձրաբերձ · ըէ՛ւպրա ի՛ւրմի՛ւ, դալ, ի՛ւրէ՛ւրի՛ւ, հաւլա ի՛ւրէ՛ւ՝ ի՛ւրէ՛ւրէ՛ւ, հաւլա · 2 · ընդհէ՛ւրի՛ւ, փոխուիլ · 3 · հալածող, խօտող։ (*ἰδιατ. ὁὶ καὶ συνηθ.*) *Μετέωρα* (τά) meteora. մետեորայ · աստղի՛ւ ի՛ւրէ՛ւրի՛ւ։

Μετεωροσκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare le meteore. մետեորաններ դիտել · աստղի՛ւ ի՛ւրէ՛ւրի՛ւ նայող ի՛ւրմի՛ւ։

Μετεωροσκόπιον (τὸ) meteoroscopo, astrolabio. աստղագիտակ (աստղաբաշխական գործիք մը) · աստիւրլապ (ի՛ւրէ՛ւ ըէ՛ւ ի՛ւրի՛ւ գնահատ տկտէ՛ւ ի՛ւրէ՛ւ ալ՝ ըէ՛ւ)։

Μετεωροφρονέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Ὑψηλοφρονέω.*

Μετεώρως, ἐπίῤῥ. in alto. 2. in sospeso, esitando. բարձր. ի բարձունս · 2. վերանգ, կասկածելով · ի՛ւրմի՛ւրէ՛ւ · ի՛ւրմի՛ւրէ՛ւ · 2 · ի՛ւրէ՛ւ ի՛ւրէ՛ւ, փոխի՛ւ վերտի՛ւ։

Μέτηλυς - υδος (ὁ, ἡ) avventizio, forestiere. եկ, դրսէն եկած, օտար, դրսցի · տէ՛ւրտէ՛ւրան ի՛ւրէ՛ւ, ըէ՛ւրէ՛ւ, ի՛ւրէ՛ւնէ՛ւ, տէ՛ւրէ՛ւ։

Μετοικεσία (ἡ) = *Μετοίκησις* ἢ *Μετοικία.*

Μετοικέω - ῶ. *M.* ήσω. andar ad abitare altrove, mutar dimora. ուրիշ տեղ մը բնակիլ ալ երթալ, բնակարանը փոխել · ի՛ւրը ի՛ւրէ՛ւ վարմի՛ւ ի՛ւրմի՛ւ ի՛ւրի՛ւ ի՛ւրան, ի՛ւրի՛ւրան ի՛ւրէ՛ւրի՛ւ ի՛ւրի՛ւ։

Μετοίκησις - εως (ἡ) trasmigrazione, mutazione di dimora. չուա, բնակութի՛ւնը փոխելը · ի՛ւրէ՛ւ, ի՛ւրի՛ւրան ի՛ւրէ՛ւրէ՛ւրէ՛ւ։

Μετοικία (ἡ) abitazione fuori della patria. հայրենիքէն գուրս տեղ բնակիլը · վերնատան ի՛ւրը ուրիշ հանէ՛ւրի՛ւ ի՛ւրի՛ւ։ 2. = *Μετοίκησις.*

Μετοικίζω. M. ίσω. trasportare gli abitanti d'un paese in un' altro. երկրի՛ մը բնակիչները ուրիշ երկիր մը տանիլ · ուրիշ ի՛ւրէ՛ւրի՛ւն փոխադրութիւնը ընդունիլ ի՛ւրէ՛ւ ուրիշ ի՛ւրէ՛ւ ի՛ւրէ՛ւ ի՛ւրի՛ւ։

Μετοικικός - ή - όν. καὶ

Μέτοικος (ὁ, ἡ) pertinente ad un fittajuolo. վարձաւորի՛ մը պատկանած · փոխադրութեան վերաբերեալ · (οὐσ.) *Μέτοικιον* (τὸ) il

Digitized by Google

fitto d'un abitazione. բնակութեան մը վարձ. հիւանդ՝ կծիկ տիրոջը:

Μετοικισμὸς (ὁ) trasportazione o trasmigrazione degli abitanti d'un paese in un altro. երկրի մը բնակիչներուն ուրիշ երկիր մը տանիլը կամ անոնց հան չտալը. ազգ ի ազգ գերութեան գաղթականութիւն. ազգ ի ազգ տեղափոխութիւն. ժողովուրդներու գերութիւն:

Μετοικος (ὁ, ἡ) straniero stabilito in un paese forestiere, adventizio, pellegrino, fittajuolo, pigionale in paese altrui. օտար երկիր մը բնակող, եկ, պանդուխտ, գրաւեցիր, ուրիշին գաւառը վարձատր եղող. գեղջուկ մերթ ընդ մերթ ելնող, գիւղէ գիւղ տեղափոխող. հիւղակ կամ տնակ վարձու տուող:

Μετονομάζω. M. άσω. mutar il nome, dar un altro nome. անունը փոխել, ուրիշ անուն տալ. տալը տեղէն, պատճառ կամ վերջ:

Μετονομασία (ἡ) mutazione di nome. 2. metonomasia (figura grammatica.) անուն փոխելը. 2. անուանափոխութիւն (քերականական ձեւ մըն է). իմ տեղիս տիրոջ. 2. ինծի իմ (ձեւէն իմի տրի):

Μετόπιν, ἐπίῤ. = Μετόπισθε.

Μέτοπις-ιδος (ἡ) la pena d'un delitto. յանցանքի մը պատիժը. մեր ետևահի խոխ ետևէն գնալը:

Μετόπισθε (σθεν). ἐπίῤ. di dietro. 2. dopo. ետևէն. 2. ետքը. ետևէն, ետքէն. 2. ապա:

Μετόπωρον (τὸ) tempo brumale. ձմեռնային ժամանակ. էլլ կամը:

Μετόχιον (τὸ) lo spazio fra le due file d'alberi, viale. երկու կարգ շարուած ծառերուն մէջի միջոցը. էդի ուրտ տիլիէ ագաճներուն օրթասընտա օլան մահկին:

Μετουσία (ἡ) participazione, comunicazione. բաժնորդութիւն, հաղորդակցութիւն. իշխելէ. հիւթարութէ:

Μετουσιαστικος-ή-όν. che ha la forza di partecipare. բաժնորդ՝ հաղորդ ընալ կրցող. իշխէ՝ հիւթարար օլուիլէ:

Μετοχετεύω. M. εύσω. condurre l'acqua altrove per via di canale. խողովակաւ ջուրը ուրիշ տեղ տանիլ. գործ՝ օլսէ էլ տայս տիրէ էդէի ինծիւրիւ:

Μετοχὴ (ἡ) participazione. հաղորդակցութիւն, բաժնորդութիւն. հիւթարէլէ. իշխելէ. (γραμτ.) participio (parte del discorso.) դերանունութիւն (մաս բանի). խոխ ինչ խոխ պէ:

Μέτοχος (ὁ, ἡ) partecipe. բաժնորդ, մասնակից. իշխէ, հիւթարար:

Μετρέω-ῶ. M. ήσω. misurare. չափել. ծօլչէլէ:

Μετρητὸν, ἐπίῤ. misuratamente. չափով. ծօլչէլէ էլէ:

Μέτρημα (τὸ) il vitto destinato a' soldati, pensione. զինուորներու կապուած կարգաւած կերակուր՝ ամսկի, պարէն, ամսական զինուորաց. տալը ընչէի:

Μέτρησις-εως (ἡ) misurazione. չափելը. ծօլչէ:

Μετρητὴς-οῦ (ὁ) misuratore. չափող. ծօլչէն:

Μετρητικὸς-ἡ-όν. che serve a misurare. չափելու պէտք եղած. ծօլչէլու գործ իրը. — ւկաց, էպիῤ.

Μετρητὸς-ἡ-όν. misurabile. չափելի. ծօլչէլէլէ:

Μετριάζω M. άσω, moderare. չափաւորել. զսպել՝ ինքզինքը՝ իմիտալ ինքզինքն. (ἀμτβτ.) moderarsi, comportarsi moderatamente. ինքզինքը չափաւորել, չափաւորապէս վարուիլ. ինքզինքի ինքզինքը իմիտալ, ապրելուն չափաւորել. ծօլչէլէ իմիտալ իւրէն գործածիլ:

Μετρικὸς-ἡ-όν. che concerne la misura. 2. metrico. չափելու պատկանած. 2. տաղաչափական, չափաբանական. ծօլչէլէյէ պիտաղ. 2. միջոցաւ, միջոցով. *Μετρικὴ* (ἡ) (ἐννοῦ τέχνη) arte metrica. տաղաչափութիւն. պիտղ-միջ, չափելէլէ:

Μετρικῶς, ἐπίῤ. metricamente. տաղաչափութեամբ. վերէն իվէ. պիտղ-միջի իվէ:

Μετριολόγος (ὁ, ἡ) moderato nel suo parlare. չափաւորապէս խօսող. ածելի-ածմիջիի իմիտալէ ծօլչու:

Μετριοπαθία (ἡ) το ούσ. τοῦ

Μετριοπαθέω-ῶ. M. ήσω. bere con moderazione. չափաւորապէս խմել. իմիտալ իվէ իչմէ:

Μετριοπότης-ου (ὁ) che beve moderatamente, sobrio. չափաւորապէս խմող, պարկեշտ յըմսկիլէս. իմիտալ խօշտ իչէն, իչկինի գործողի:

Μέτριος-α-ον. moderato, modesto, mediocre. չափաւոր, համեստ, միջակային. իմիտալու, ծօլու, գործելի, օրէն, բաւական:

Μετριότης (ἡ) moderazione, modestia, mediocrità. չափաւորութիւն, համեստութիւն, միջակահամեստութիւն. իմիտալ, իմիտալէ, ասասկ, ծօլուկ, բաւական:

Μετριοφρονέω-ῶ. M. ήσω. comportarsi con modestia. համեստութեամբ վարուիլ. ծօլուկանի գործածիլ:

Μετριοφροσύνη (ἡ) modestia, moderazione. համեստութիւն, չափաւորութիւն. ծօլուկ, իմիտալ, իմիտալէ:

Μετρίως, ἐπίῤ. moderatamente, mediocremente, modestamente. չափաւորապէս, միջակահամեստութեամբ, համեստութեամբ. իմիտալ, ասասկ իմիտալէ՝ գործ՝ ծօլուկ իշէրէ:

Μέτρον (τὸ) misura. 2. metro, misura del verso. 3. modo, regola, ordine. չափ. 2. չափ (առանձնաւորաց). 3. կանոն, պայման, կարգ. ծօլչու. 2. վերջ, նպատ. 3. ըստէ, իպան:

Μετρονόμος (ὁ) magistrato incaricato all' ispezione dell' equità delle misure. չափերուն լման ըլլալուն վրայ ամենայն իշխանաւոր. ծօլչէլէրին իմիտալէլէն մասնաւոր օրէն տանօղդ, իմիտալու պատճառ:

Μετώνυμία (ἡ) mutazione di nome. 2. metonimia (figura rettorica.) անուն փոխելը. 2. փոխանունութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). իմիտալ իմ. 2. փոխելի, փոխելէն (ձեւէն իվէ գործ):

Μετωπίας-ου (ὁ) che ha gran fronte (Λατ. fronto). մեծ ճակատ ունեցող. ճակատը գեղեցիկ:

Μετώπιος (ὁ, ἡ) di fronte. ճակատի պատ-

Digitized by Google

կամած · անձն ճափառս · (οὐσ.) *Μετώπιον* (τὸ) metopio, ammoniaco. ոշոխ, ոշոխ · ըստոյգ ֆօ-ըշ-ըշ · 2 · = *Μέτωπον.*

Μετωπίς - ίδος (ἡ) frontale. ապարօյշ · ըշ-ըֆէշ, փէշ-ապ, ֆշ-ապիւ ·

Μέτωπον (το) fronte. ճակատ · անձն, ճակատ ·

Μέχρι καὶ (πρὸ φων.) *Μέχρις, ἐπίῤῥ.* fino, infino, finchè. մինչեւ, մինչուն, մինչ, մինչուն ար · վեր, տակ, ետ, ետքն, նէ փոյթ տէ · = *Ἄχρι.*

Μή, μόῤῥ. Ἀρνητ. (particella negativa). no, non. (բացատական մասնիկ մը) մի՛. (Խօսքի վեր սիրէ գըր) չմ, չի՛, չօ՛ · π. χ. *μὴ λέγῃ.* non dire. մի՛ ըսեր · ակօյնէ ·

Μηδαμινός - ὴ - όν. da niente, di verun prezzo. յոչինչ պիտանացու, փուճ, չըն-չին · իւր ետ-ոտ, չնչ տեղէն, ոչ, ֆիւ-ըշ-ուի ·

Μηδαμόθεν, ἐπίῤῥ. da veruna parte. հիչ մէկ կողմէն · հիչ վեր ետ-ուի-ան ·

Μηδαμόθι, ἐπίῤῥ. in veruna parte, in nessun luogo (*Λατ.* nusquam.) հիչ մէկ դի մը, հիչ մէկ տեղ մը · հիչ վեր ետ-ուի, հիչ վեր իւրոյ ·

Μηδαμός - ὴ - όν. = *Μηδείς.*

Μηδαμόσε, ἐπίῤῥ. (κινησ. τόπ.) in nessun luogo. հիչ մէկ տեղ մը · հիչ վեր իւրն ·

Μηδαμοῦ, ἐπίῤῥ. = *Μηδαμόθι.*

Μηδαμῶς, ἐπίῤῥ. in verun modo, in niun modo (*Λατ.* neutiquam.) ոչ իւ-իր, հիչ մէկ կերպով մը · հիչ վեր ետ, հիչ վեր վճռ իւր ·

Μηδέ, ἐπίῤῥ. e non, nè anche (*Λατ.* neque, nec.) եւ ոչ իսկ · նէ՛ փո ·

Μηδείς - ενὸς, μηδεμία - μιᾶς, μηδέν - μενός. nessuno, veruno. ոչ ոք, հիչ մէկը · հիչ փոյթ ·

Μηδέποτε, ἐπίῤῥ. mai, unquemai. (*Λατ.* nunquam.) ոչ երբէք · ասլ, հի՛չ ·

Μηδέπω, ἐπίῤῥ. non ancora (*Λατ.* nondum.) գեռ ոչ · ֆոհ փեչիչ ·

Μηδεπώποτε, ἐπίῤῥ. mai, in verun tempo. ոչ երբէք, հիչ մէկ ատեն մը · ասլ, հիչ վեր վիճակի ·

Μηδέτερος - α - ον. nè l' uno nè l' altro (*Λατ.* neuter.) ոչ մէկը ոչ մէկալը, երկուքէն հիչ մէկը · նէ՛ վեր նէ՛ ուրէն, իրե-րմէ հիչ պէրէ ·

Μηδετερωθεν, ἐπίῤῥ. nè dall' una nè dall' altra parte. ոչ մէկ դիէն, եւ ոչ մէկա-լէն · նէ՛ վեր իւրոյ, նէ՛ ուրէն ·

Μηδετέρως, ἐπίῤῥ. nè all' uno, nè all' altro modo. ոչ ատ եւ ոչ ան կերպով, երկու կերպէն հիչ մէկով · նէ՛ պա-ըշ իւր նէ՛ ուրէն ըշ-ոտ, իւր ըշ-ուրէն՝ վիճակէն հիչ պէրէ ·

Μηδετέρωσε, ἐπίῤῥ. nè all' una nè all' altra parte. ոչ մէկ դին եւ ոչ մէկալ դին · նէ՛ վեր իւրն նէ՛ ուրէն ·

Μηδικὴ πόα. medica, erba medica, cedrangola, trifoglio. (*Γαλλ.* luzerne.) ատաղձ · իւ-ոնի, ոնի-ոն, ֆուֆ-ատ, իւ-ոնի · *Μηδικὸν μῆλον.* = *Κίτρον.*

Μηδόλως, ἐπίῤῥ. in nessun modo, affatto. հիչ մէկ կերպով մը, ամենեւին · հիչ վեր ըշ-ուր իւր, նէ՛ ոչ-ուր, վեր տ-ուլ-իւ ·

Μήδομαι. Μ. μήσομαι. pensare, meditare, operare. մտածել, գործել · փո-ըխածի, իւլ-իւ-ի, իւ-իմ-ի · 2 · = *Μεριμνῶ.*

Μῆδος - εος - ους (τὸ) consiglio. 2. (πλθ.) le parti vergognose dell' uomo. խոհ-ուրդ · 2 · երիկ մարդու ամօթալիքը · փո-ըշ-ոտ · 2 · երէն ուրիշ իւրէրէն ·

Μηκάζω. Μ. άσω. καὶ

Μηκάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. belare. մռնչել · մռլ-իւ-ի ·

Μηκέτι, ἐπίῤῥ. non più. (*Λατ.* non amplius.) ալ եւս ոչ, ալ չէ · ֆոյշ իւ-ի, գոն-ուան պիտ-ոյշ իւ-ի ·

Μηκιστος - η - ον (ὑπερθ. τ. *Μακρός.*) lunghissimo. խիստ երկայն · գլխի ատան · (τὸ οὐδ.) *Μηκιστον* καὶ *Μηκιστα, ἐπίῤῥ.* troppo lungamente, lunghissimamente. 2. finalmente. խիստ երկար բլլալով · 2 · վերջապէս · գլխի ատան օլուրթ · 2 · վեր հ-ուլ, նէ՛հ-ի՛չ ·

Μηκόθεν, ἐπίῤῥ. = *Μακρόθεν.*

Μῆκος - εος - ους (τὸ) lunghezza, longitudine. երկայնութիւն · ատլանլըթ ·

Μηκύνω. Μ. υνῶ. allungare. երկընցնել · ատլ-իմ-ի ·

Μήκων - ωνος (ἡ) papavero. մէկոն · խաչ խալ · 2 · = *Κέγχρος.* 3. = *Μηκώνιον.*

Μηκώνιον (τὸ) oppio. աֆիոն · աֆիւնի ·

Μηλέα (ἡ) melo (albero.) խնձորենի · խ-ընձ-ոյ ·

Μήλη (ἡ) tenta. վիրաչափ · ֆ-իրր-ոհ փիլ ·

Μηλιαυθμὸς (ὁ) ovile, pecorile. փարախ, գաւիթ ոչխարաց · ատլ, ֆօյուն խ-ուչ-ը ·

Μηλοβατέω - ῶ. Μ. ήσω. (ἐπὶ προβ.) = *Βατεύω.*

Μηλοβοτέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μηλοβότης - ου (ὁ) pastore. խաչնարած, հովիւ · ըշ-ուան · րչ-ու ·

Μηλόβοτος (ὁ. ἡ) ove si pascolano le pecore. ուր որ ոչխարները կ' արածուին · Նէրտի տէ ֆօյուն-ըր օ-ըն-ըշ-ըր ·

Μηλολόνθη (ἡ) ninfa, bacolino di rosa. ոսկեզոյն թիւնաւոր վարդի որդ գըն-ուշ-օզ արդ · իւ-ը պիտիչէ, չնչ պիտիչ ·

Μῆλον (τὸ) mela, pomo. 2. il frutto di qualunque albero. 3. guancia, mascella, le zinne delle donzelle. 4. pecora. խնձոր · 2 · որ եւ իցէ ծառի պտուղ · 3 · ատ, ականջից ծիծերը · 4 · ոչխար · նչ-ու · 2 · հար վեր նիւ ատ-ըն ֆլչ-ի-ի · 3 · խնձ-ոյ, փէշ-ուրը ֆիւ-իւ-ի՝ պէ-ոյ-ուն-իւ-ի · 4 · ֆօյուն ·

Μηλονομεὺς - εως (ὁ) καὶ

Μηλονόμης - ου (ὁ) καὶ

Μηλονόμος (ὁ) pastore di pecore. խաչնարած · ֆօյուն գլուխը ·

Μηλοσόος (ὁ, ἡ) conservatore delle pecore. ոչխարները պահպանող · ֆօյուն-ըշ-ոտ ատ-իչ-ոյ՝ ֆ-ուր-իւ-ի ·

Μηλοσφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. immolare delle pecore. ոչխարներ զնուէլ՝ կոտրել՝ մորթել (գլխի հասնիլ) · ֆօյուն-ըշ-ոտ ֆ-ուրտ ե-ի-ի, պոլ-ուլ-ուի ·

Μηλοσφαγία (ἡ) immolazione delle pecore. ոչխարի զոհ զնուած · ֆօյուն ֆ-ուր-ոտ-ը ·

Μηλοσφάγος (ὁ, ἡ) immolatore delle pe-

Digitized by Google

core. աչխարհերը զնիօզ՝ կարօզ (ղահի համար)· ֆօյաներէն ֆարպան ֆեսին։
Μηλοφόρος (ὁ, ἡ) che produce o porta del pomo. խնձոր բուսցընօղ կամ կրօղ· կըմ հաւ խնձ ի ծառ։
Μηλοφύλαξ -ακος (ὁ, ἡ) custode delle pecore. աչխարհերու պահապան· ֆօյաներ պահօղ։
Μηλόω - ῶ. *M.* ώσω. tentar la piaga. խոցին ՀԼ վիրաւորը խօնել· խոցայ ինչ ուլիլ։
Μηλωτή (ἡ) pelle di pecore. աչխարհ մորթ· ֆօյաներ պերխէ, ֆեօրխէ։
Μηλωτρὶς -ίδος (ἡ) = *Μήλη*. 2. stuzzicorecchi. ականջի չչխարհկ· հիւլէ։
Μὴν (*μὲν*) μὸρ. (*Βεβαιωτ.*) certamente, davvero (*Лат.* sane, profecto.) ըղբարդ ար, իրաւցընէ· ասհկան, վերջս· (*Ἐνστατ.* ἢ *Ἐναντιωματ.*) però, tuttavia. բայց, այսու ամենայնիւ· լաւն, իդ ինչ։
Μὴν - *μηνὸς* (ὁ) (κυρ.) = *Μήνη*. 2. mese. ամիս· այ. 3. (πλθ.) i mestrui. գաշտան, կընիկանց ամսըկէսը· հայդ, իւրըրէն ալկէսը։
Μήνη (ἡ) luna. լուսին· հանիմաց։
Μηνιαῖος - α - ον. mensuale. ամսական. հանի։
Μήνιγξ - ιγγος (ἡ) meninge (nome dato a quelle due membrane, che vestono il cerebro, l'una detta Piamadre, e l'altra Duramadre.) մէնինք ուղղայն (ուղեղը պատող երկու մարչ՝ որուն ար ՀԿԸ կ'ըսուի Գորգամայրը ու ՀԿԱՆԸ ալ խստամայրը)· ղարի պէյ (պէյնի երիտքէնը ալան ու ի՛նչ ղարլար ասելէրին ի ալրէ բահինել վալէտ վէ օղլերին իւյնէնալտըր անելէր)։
Μῆνισμα (τὸ) la causa, l'oggetto dell' ira. բարկութեան առիթը՝ պատճառը· իւրա՝ նօղնի սեպհական՝ յատկութի։
Μῆνις - ιδος (ἡ) ira permanente, odio, nemistà. Յամառ բարկութիւն, առնչութիւն, թշնամութիւն· պէր գէլ խըրա, խռռացկի, ատելիք, գնալ ինչ։
Μηνὶς - ίδος ἡ εἶδος (ἡ) ira permanente, odio, nemistà. Յամառ բարկութիւն, առնչութիւն, թշնամութիւն· պէր գէլ խըրա, խռռացկի, ատելիք, գնալ ինչ։
Μήνισκος (ὁ) ὑποκορ. τ. *Μήνη*. lunetta, mezza luna. լուսնեակ, կէս լուսին· այ ձև, հանիմացնէր, խրտ այ· (ἐν γεν.) ogni qualunque corpo fatto in forma di lunetta o di mezza luna. լուսնեկի կամ կէս լուսնի ձևով չինուած ար եւ իցէ մարգին· ումէն խոյօ խրտ այ պէչիկներ խոփելը հէր պէր նէնէ։
Μήνυμα (τὸ) segno, indizio. նշան, նշանակ, ցոյց· նիշան, ալամիկ։
Μήνυσις - εως (ἡ) indicazione, annunzio. նշան տալը, պատարասխութիւն· նիշան՝ հաղէր վէրմէկ։
Μηνυτὴρ × *ἀντὶ*
Μηνυτὴς - οῦ (ὁ) annunziatore. պատարասպատգամաւորը· խոպէրչի, խոպէրտար։
Μηνύτωρ - ορος (ὁ) × *ἀντὶ Μηνυτής*.
Μηνύω. *M.* ύσω. annunziare, indicare պատգամցընել, պատ տանել, ցցըրնել· նշան տալ· խոպէր վէրմէկ, ինչտիրմէկ, նիշան վէրմէկ։
Μήπερ, *ἐπιῤῥ.* non ancora. գէտ ոչ· ֆանա ֆէյիլ։
Μή ποθεν, *ἐπιῤῥ.* che non da qualche luogo.. (*Лат.* necunde.) չըլլայ թէ տեղէ մը. օլմայ ի՛ նէր կէրեկ։
Μήποτε, *ἐπιῤῥ.* che non in qualche tempo.. (*Лат.* nequando). 2. mai (*Лат.* nunquam.) չըլլայ թէ ատեն մը· 2. ոչ երբեք· օլմայ ի՛ նէր վախտ· 2. ասլա, հիչ նէր վախտ։
Μήπου, *ἐπιῤῥ.* nè per caso, che non. 2. che non in qualche luogo. չըլլայ թէ· 2· չըլլայ թէ տեղ մը· օլմայ ի՛· 2· օլմայ ի՛ նէր կէրեկ։
Μήπω, *ἐπιῤῥ.* non ancora. գէտ ոչ· ֆանա ֆէյիլ· 2· = *Μήποτε*. 3. = *Μήπου*.
Μήπως, *ἐπιῤῥ.* che non, nè per caso, che non in qualche modo. չըլլայ թէ, չըլլայ թէ կերպով մը· օլմայ ի՛, օլմայ ի՛ նէր ֆարչ իլէ։
Μηρίζω. *M.* ίσω. battere alle coscie. ազդրներուն զարնել· պատլըբնէ՝ այլատլըրնէ ասրմաք։
Μηρίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Μηρὸς* (ἐνίοτε δὲ καὶ ταὐτὸν τῷ *Μηρός*.)
Μηρὸς (ὁ) coscia. ազդր, զիսա· պուդ, ասլատ։
Μηρυκάζω. *M.* άσω. καὶ *Μηρυκάομαι* - ῶμαι *M.* ήσομαι καὶ *Μηρυκίζω*. *M.* ίσω. ruminare, rugumare, rimasticare. գրաճալ· կիվէր, ֆիւրլար էյնէնէր։
Μηρυκισμὸς (ὁ) ruminazione. գրաճ, գրաճումի· կիվէր, ֆիւրլար էյնէնէր։
Μήρυμα (τὸ) filo. 2. gomitolo. 3. spira di serpe. ասղանի, գերձան. 2. կծիկ. 3. օձին գալտրիկը· իւէլի· 2. խառնէ· 3. իւլանըն պուտրիմ պուտրիմ օլմագ հալէտ ըսնմագ։
Μηρύω. *M.* ύσω. (εὐχρηστότ. τὸ μσ.) tirare. 2. stendere. 3. aggomitolare. 4. contessere. քաշել· 2· ձգաճել· 3· կծիկ ընել· 4· ակ տեղ հաւաքել, անկանել· չիւռէր· 2· կերէր· 3· խառնէ ֆիւռէ· 4· պէրաբեր իօրմէ, փօֆօմէ։
Μήτε. σύνδ. nè, neppure. ոչ, եւ ոչ· նէ՛, նէ՛ փէ։
Μήτειρα (ἡ) × *ἀντὶ*
Μήτηρ - τρὸς (ἡ) madre. մայր· էլէխէ, անա։
Μήτι; *ἐπιῤῥ.* (*Ἐρωτ.*) forse? արդեօք, մի՛ թէ· անգա։
Μητιάω - ῶ. *M.* άσω. = *Μήδομαι*.
Μῆτις - ιος (ἡ) consiglio, prudenza. խորհուրդ, խոհեմութիւն· փօլճաղա, պաշրխէ։
Μήτρα - ας (ἡ) matrice, utero. 2. la midolla dell' albero. արգանդ· 2· ծառին պտրաք՝ ՀԼԸ իսկի· 2· ալէնէն իօղի՝ իլէ։
Μητράδελφος (ὁ) zio dal canto della madre, il fratello della madre (*Лат.* avunculus.) քեռի, մօրը եղբայրը· դայի, անասընէն ֆարթալը· (ἡ) zia, sorella della madre. մօրաքոյր· թեյլէ։
Μητρικὸς - ἡ - όν. materno. մայրական· անայ՝ էլէխէկի ֆինասդ։
Μητρικῶς, *ἐπιῤῥ.* da madre, մօր պէս· անա՝ էլէխէ ֆուլի։
Μήτριος - α ἡ ος - ον. = *Μητρικός*.
Μητρόθεος (ἡ) (*ἐκκλησ.*) Madre di Dio. Աստուածամայր· Ս. Աստուածածին։
Μητροκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. uccidere la pro-

Digitized by Google

pria madre. մարը մօրեղբայր, մայրաքոյր բլլալ. անասնոց կոտորիլ։

Μητροκτονία (ἡ) matricidio. մայրասպանութիւն. անասնոց կոտորիլ։

Μητροκτόνος (ὁ, ἡ) (παροξ.) matricida. մայրասպան. անասնոց կոտորիչ. (προπαροξ.) ucciso dalla propria madre. մօրմէն սպանուած. անասնոցմէ ինկերկիլ, ջոխիլ ըլլալնիլ։

Μητρομανία (ἡ) male che viene alla matrice. արգանդի հանգըստոց սխալ մը. բահմեր ըլլալ իրեն պէս նեղ ըլլալ։

Μητρομιξία (ἡ) concubito colla propria madre. մօրը հետ ըլլալ գործելը՝ մէկ անգ պատահիլը. անասոց իւր օրնական միաւոր։

Μητρόξενος (ὁ, ἡ) bastardo. պառնկորդի. կիճ, մահկիր, վեհեսի չինա։

Μητροπάρθενος (ἡ) (ἐκκλησ.) Madre e Vergine (epiteto della B. M. V.) Մայր եւ կոյս (Աստուածածնայ մեկդիր). Վերէրեա Պիւէր (Աստուածածնայ մեկդիր)։

Μητροπάτωρ - ορος (ὁ) avo dal canto della madre, il padre della madre. մօրը հայրը. անասնոցն պապաց։

Μητρόπολις - εως (ἡ) la capitale d'uno Stato, Metropoli. մայրաքաղաք. գլուխ չերհ, իսկիմհա, գայիսիոն։

Μητροπολίτης - ου (ὁ) nativo d'una Capitale. մայրաքաղաքացի. գլխաւորութիւն գօղնոյ։ (*Βυζ.*) Metropolita, l'Arcivescovo d'una Metropoli. Մետրապոլիս, մայրաքաղաքի մը արքեպիսկոպոս. Փոխիսխոխո հէւժ պուրին Փետօթօ, Մեհրօթօլիի։

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ) = *Μητροκτόνος*.

Μητρόφονος (ὁ, ἡ) = *Μητροκτόνος*.

Μητρυιά (ἡ) matrigna. խորթ մայր, մօրս. կոյր անս։

Μητρῳος - α - ον. = *Μητρικός*.

Μήτρως - ωος (ὁ) zio dal canto della madre. 2. qualunque parente dal canto della madre. մօրը եղբայրը, քեռի. 2. մօրը կողմէն եղած ազգական. անասնոցն պէր-պերէն, տայը. 2. վերնոյնին ներքնիզնական օրան իշըմ, անս ասյանական օրան սէրտա։

Μηχανάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. macchinare, tracciare, inventare, fabbricare. մեքենայել, նիւթել, գործել, հնարել, կանգնել. գօղով գործել, ֆինտ գօղլանել՝ պէլէանիլ, իմոտ ելնիլ, գործել, պլան ելնիլ։

Μηχάνευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μηχανεύομαι. M. εὑσομαι. macchinare. մեքենայել, նիւթել. գօղով գործել, ֆինտ գօղլանել։ = τ. *προηγ.*

Μηχανή (ἡ) macchina, instrumento. 2. invenzione, frode, astuzia, furberia, ordigno. մեքենայ, գործիք. 2. հնարք, գաւ, նենգ, ճարպարութիւն, խարամանութիւն. ֆինտ, օղլի. 2. իմոտ, գօղով, ֆինտ, ֆէրլաներէն։

Μηχάνημα (τὸ) macchinamento, ordigno, edifizio. մեքենայք, գաւ, չինուած. ֆինտ, գօղով, պլան, խոյս։

Μηχάνησις - εως (ἡ) macchinazione. մեքենայելը, նիւթելը, գաւագրութիւն. գօղով ֆինտ գործոց։

Μηχανητής - οῦ (ὁ) macchinatore. մեքենայող, նիւթող, գաւագիր. ֆինտ գօղով գործոն։

Μηχανητικός - ή - όν. perito, abile a macchinare. մեքենայելը՝ արագամիտ լսելը արմէն, գաւագրութեան մէջ վարպետ, նիւթել գաւել կրցող. գօղով գործոնլըէ, ֆինտգօղ, ֆինտ լաւերէն, գօղով գործոնլըէ։

Μηχανικός - ή - όν. meccanico. մեքենական հնարող. գինեկինելիր իմոտ խոյս։ *Μηχανική* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la meccanica. մեքենական գիտութիւն, մեքենաներ հնարելու արհեստը. իւր գինեկինելիր, գինեկինելիր իմոտը գինոտ սիներ։

Μηχανοποιέω - ῶ. M. ήσω. costruire delle macchine. մեքենաներ չինել. գինեկինելիր գործոց՝ խոյս։

Μηχανοποιία (ἡ) costruzione di macchine. մեքենաներ չինելը. գինեկինելիր գործոց։

Μηχανοποιός (ὁ, ἡ) macchinista. մեքենագործ, մեքենագիտ. գինեկինելիր խոյս, իմոտ սահկիր։

Μηχανορράφέω - ῶ. M. ήσω. macchinare, tracciare, insidiare. մեքենայել, նիւթել, ծուղակ լարել. գօղով գործոց, ֆինտ լաւերէն, գործոնլոյ կերպ։

Μηχανορράφία (ἡ) macchinazione, tracciamento. գաւագրութիւն, ծուղակ լարելը. գօղով գործոց՝ գօղով գործոնլը։

Μηχανορράφος (ὁ, ἡ) macchinatore, insidiante. գաւագիր, գաղանամիտ, ծուղակ լարող. գօղով գործոն, ֆինտգօղ, գործոնլոյ կերպ։

Μηχανουργός (ὁ, ἡ) = *Μηχανοποιός*.

Μῆχος - εος - ους (τὸ) = *Μηχανή*.

Μία - μιᾶς (ἡ) *Ὀηλ. τ. εἰς.*

Μιαίνω. M. ανῶ. infettare, imbrattare, contaminare. պղծել, ապականել՝ ջաղջխել, թաւիծել, չարաբասել. ֆիւլիֆել, գործը գրչոտել, հարգոյնցնել, գեւկոնս գործել ֆիւլիֆ կիմիել։

Μιαιφονέω - ῶ. M. ήσω. imbrattarsi d'un omicidio, commettere un omicidio. մարգաւ մը արուեստը մնալով, արուեստով չարաչարել, մարդ մը մեռցնել. պէրթնոյն գործոնլը կերպ, գործ իւր գեւկոնս օրան, գործոնլըէ կիմիել, ուրիշ կօղոյ գործոնլըէ։

Μιαιφονία (ἡ) uccisione d'un innocente. անմեղ մը սպանելը, անմեղի մը արուեստը մնալով՝ արուեստով թաւիծելը. պէր սասլոյ կօղոյ գործոնլոյ, պէր սասլոյգը գործոնլը կերպ՝ գործոնլը իւր գեւկոնս օրոյ։

Μιαιφόνος (ὁ, ἡ) imbrattato d'un omicidio, omicida, uccisore d'un innocente. մէկ արուեստը մնալ՝ արուեստով չարաչարած, մարգասպան, անմեղ մարդ մը սպանած. պէրթնի, ուրիշ կօղոյ գործոնլոյ, պէր սասլոյգ գործոնլոյ կերպ՝ գործոնլոյ իւր գեւկոնս օրոյ։

Μίανσις - εως (ἡ) contaminazione, imbrattatura. պղծութիւն, ապականութիւն. չարաչարութիւն. պէրթնոյն, գործոնլըէ, նենգոնլըէ, գեւկոնս օրոյնլըէ։

Μιαντός - ή - όν. contaminato, imbrattato.

Digitized by Google

պղծուած, չաղախուած, թախթըլուած. ||-ել, նաղտոտըլնել, գոլիմա ըլլալ, գոլըլլել, գլխիվայր:

Μιαρος - α - όν. imbrattato, contaminato. 2. impuro, osceno, abbominevole, sporco. 2. scellerato. թախթըլուած, չաղախուած. 2. պիղծ, յայրատ, զզուելի, գարշ. 3. ապիրատ, անօրէն. գոլիմա ըլլալ, գոլըլլել. 2. ||-, նախատ, խիստ խղճի, մարդասպ. 3. պիղծաբար. — αρώς, έπίρ.

Μιαροφαγία - ω. *M.* ήσω. mangiare de' cibi proibiti o impuri, cibarsi delle vivande vietate o impure. արգիլուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտել. խոտի ըլլալ նախօտ նախատ ըլնալու կերպ:

Μιαροφαγία (ή) il mangiare de' cibi vietati o impuri. արգիլուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտելը. խոտի ըլլալ նախօտ նախատ ըլնալու կերպ:

Μιαροφάγος (ό, ή) colui che si ciba delle vivande vietate o impure. արգիլուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտող. խոտի ըլլալ նախօտ նախատ ըլնալու կերպ:

Μίασμα (τό) contagio, miasma, infezione. 2. delitto. ժանտախտ, յատուկ ապականութիւն, տարափոխիկ ախտ, ժահ. 2. յանցանք. գոլըլլել, գոլըլլալ խոթիլի, գոլըլլալ իլլիկի, հնխիկի. 2. գայթակղութիւն, խոթ:

Μιασμός (ό) = *Μιασις.*

Μίγμα (τό) mistura. խառնուրդ, խառնուած իր. գոլալըմըլ, գոլըմըլ նիւթ. (πλθ.) elettuario. գանազան նիւթերէ բազադրուած գեղ մը. ||ոճ (||-ի):

Μίγνυμι. M. μίξω. mescolare. 2. unire. խառնել. 2. միաւորել. գոլալըրմախ. 2. պէրլէրլէրմախ. (μσ.) conversare. 2. avvicinarsi. 3. aver commercio con una donna, giacere con. խօսակցիլ, կնոջ||ցիլ. 2. մտնելով. 3. գիտակ գիտի. գաւակունալ. գիմաքիլի իլլիկ, գօնալմախ. 2. խոլալմախ. 3. միմ իլլիկ, ||ցիլիլէ:

Μιρέμπορος (ό, ή) mercantuzzo, fondaco. պղտիկ վաճառական, կրպակատէր. գլխէ գալէրլիան, իխլանճը, վալալճը:

Μικροβασιλεία (ή) piccolo regno. պղտիկ թագաւորութիւն՝ տէրութիւն. գլխէ գօչուհլըէ, գաֆէ գիվլիի:

Μικροβασιλεύς - έως (ό) piccolo rè, rè d'un piccolo regno. պղտիկ թագաւոր, պղտիկ տէրութեան մը տէրը. գլխէ գօչուհլը, գաֆէ պիր գիվլիի գօչուհը:

Μικρογένειος (ό, ή) barbucino. 2. che ha piccolo mento. քարշ. 2. պղտիկ դունչ ունեցող. գիօճ. 2. գաֆէ իչէլի, գլխէ չինոսլը:

Μικρογένυς - υος (ό, ή) che ha piccole mascelle. պղտիկ ծնօտներ ունեցող. նէնէլէրլի գաֆէ:

Μικροδωσία (ή) piccolo dono, regalo di poco rilievo. փոքր ընծայ, պղտիկ պարգեւ. գաֆէ հեգնիլի, գլխէ գիլէրլ:

Μικρόδουλος (ό, ή) piccolo servo. պղտիկ ծառայ. գլխէ իշլիքիգիր:

Μικροθυμέω - ω *M.* ήσω. esser pusillanimo. վատասրտիլ՝ փոքրասիրտ ըլլալ. գօրգաֆ նէլլէրէ գլխէ:

Μικροθυμία (ή) pusillanimità. վատասրտութիւն, վախկոտութիւն. նէրգինլիք, գօրգաֆլըգ:

Μικρόθυμος (ό, ή) pusillanimo. վատասրտ, փոքրասիրտ. նէրգինլի, գօրգաֆ:

Μικρόκαρπος (ό, ή) che produce delle frutta piccole. պղտիկ պտուղներ բերող՝ բուսցնող. գաֆէ պիչիլներ հասլ իգիր:

Μικροκέφαλος (ό, ή) che ha la testa piccola. պղտիկ գլուխ ունեցող. գլխէ գոլլը:

Μικροκίνδυνος (ό, ή) che s'arrischia nelle imprese di poco rilievo. պղտիկ գործքերու մէջ ինքը վտանգի գնող. գաֆէ մանրահիլէրէտ գինգինլի մախաթրայ գնայ:

Μικροκοίλιος (ό, ή) che ha un piccolo ventre. պղտիկ փոր ունեցող. գլխէ գորբնլը, գորնը գաֆէ:

Μικρόκοσμος (ό) piccolo mondo. պղտիկ աշխարհ. գլխէ գիւնիա:

Μικρολόγος (ό, ή) che sta attaccato alle minuzie, che osserva, esamina le cose con tutta la scrupolosità. (Γαλλ. minutieux). պղտիկ բաներու նայող, բան մը խոտ զգուշութեամբ քննող՝ խզթող. գաֆէ նէնէլէրի մախաթի օլուն, պիր շէյի ճիգիլ ճիգիլ իլէ ճիճիգլաթը կորի՝ գնող. — λόγιος, έπίρ.

Μικρόλυπος (ό, ή) che s'affligge per le minime cose. պղտիկ բաներու համար տրտմող՝ ցաւող. գլխէ՝ գաֆէ նէնէլէրի ||-ա՝ գիգը կորի:

Μικρομερής - έος (ό, ή) composto di piccole parti. մանրամասն, պղտիկ մասերէ բազադրուած. գաֆէ հնգլէրգրնէ ճիգիլ օլուճու:

Μικρόμματος (ό, ή) che ha gli occhi piccoli. պղտիկ աչուկ. գաֆէ ||օղլը:

Μικροποιέω - ω. *M.* ήσω. = *Μικρύνω.*

Μικροπολίτης - ου (ό) καὶ *Μικροπολίτις* - ιδος (ή) cittadino d'una piccola città. պղտիկ քաղաքէ մը եղող. գաֆէ պիր գիգրնէն օլան, գլխէ՝ գիգրնէն գիգրնլի:

Μικροπόνηρος (ό, ή) che commette delle cattiverie piccole. պղտիկ գէշութիւններ ընող. գաֆէ գլխէ՝ գէշլէրլէ ճիճիգլէրլէ կորի:

Μικρόπους - οδος (ό, ή) che ha i piedi piccoli. պղտիկ ոտքեր ունեցող. գաֆէ այագլը:

Μικροπρέπεια (ή) viltà, bassezza d'animo, mancanza di generosità, di liberalità. ցածութիւն, անարգութիւն, ազնուապարուհեան պակասութիւն. գլխէգլէ, կորկոլէ, գէնէյսիզլիք, գէտրլէգ՝ ալչաքգոալէ կոթիլիք:

Μικροπρεπής - έος (ό, ή) vile, sordido, privo di liberalità, basso. անարգ, ազնուապարոյ՝ առատաձեռն չեզող, ցած. կորկո, գէնէյսիզ, գէտրլէգի՝ ալչաքգոալէգի կոթի:

Μικροπρόσωπος (ό, ή) che ha la faccia piccola. պղտիկ երես ունեցող. գլխէ՝ նէ||լլը:

Μικρόρρις - ινος (ό, ή) che ha il naso piccolo. պղտիկ քիթ ունեցող. գաֆէ գօբօնլը:

Μικρός - ά - όν. piccolo. 2. poco. պղտիկ. 2.

Digitized by Google

քիչ. փոչի, սաֆի. 2. ալ. — ըսՏ, ἐπίῤῥ.

Μικροσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. քիչ ուտող. ալ Խմող:

Μικροσκελης - ἐος καὶ

Μικρόσκελος (ὁ, ἡ) che ha le gambe piccole. պզտիկ սրունքներ ունեցող. սաֆի գամներէ:

Μικρόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, saputello. խմաստի. սրիկին ԽելՏին, ԷլբՏէ:

Μικρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca piccola. պզտիկ բերան ունեցող. փոչի ագԷզԷ:

Μικρότης - ητος (ὁ) piccolezza. պզտիկութիւն. փոչիութիւն, սաֆիԷԷթ:

Μικροτραπεζος (ὁ, ἡ) che ha una mensa frugale. սակաւապէս սեղան ունեցող, (ազքատօրէն ապրող). խոտրԷլ սաֆրաը օլան (էքՏ խանհուի ԽելՏինէ):

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ) = **Μικρόμματος.**

Μικροφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - φρόνος. pusillanimo. փոքրասիրտ, վատասիրտ. նիւթի՝ Ղալբի, ՏանՏըղ, ՓԽոբԽինէ:

Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie piccole. պզտիկ տերեւներ ունեցող. սաֆի խոթրաԷԷ:

Μικρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bassa, debole voce. ցած՝ տկար ձայն մը ունեցող. ալԷտ՝ ՏՏ-ԼվԽինէ, ալՏըԷ օլան:

Μικροχαρης - ἐος (ὁ, ἡ) colui che gode delle cose piccole, delle minuzie. պզտիկ բաներու վրա զատարկացող. սաֆի նախալըրներ խօլանան՝ ղԼվԷ գոյան:

Μικρόχωρος (ὁ, ἡ) che ha un terreno piccolo. պզտիկ երկիր մը ունեցող. փոչի պըր Խրէի՝ ԲօփՏԷԷ օլան:

Μικροψυχέω - ῶ. Μ. ησω. essere pusillanimo. վատասիրտ ԷլլԷ. Խիբիկ՝ ՏանՏըղ՝ ֆօրֆաֆ օլմաՏ:

Μικροψυχία (ἡ) pusillanimità, viltà. վատասրտութիւն, վախկոտութիւն. նիւթիկ-նէլլիք, ֆօրֆաֆԷԷթ:

Μικρόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanimo, codardo, vile. վատասիրտ, վախկոտ. նիւթիկ, ֆօրֆաֆ:

Μικρύνω. Μ. υνῶ. render piccolo, poco, diminuire. պզտիկցնել, քիչցնել, նուազցնել. սաֆլԱՏաֆ, փոչիլԱՏաֆ, ազԱՏաֆ, ԽոչլԱՏաֆ:

Μικτὸς - η - όν. misto, mescolato. խառն, խառնուած. ֆարըԷթ, ֆարըՄըլ:

Μιλιάζω. Μ. άσω. misurare per miglia. մղոնով չափել. միլ իլԽ ԽօլԼԷԷ:

Μίλιον (τὸ) miglio (spazio di 1000 passi). մղոն (1000 քայլի միջոց) · միլ (1000 քայլ հապԽի):

Μίλτειος - α - ον. = **Μίλτινος.**

Μίλτινος - η - ον. di minio. ԽօՓէ. փոչիկի:

Μιλτοπάρῃος (ὁ, ἡ) che ha le guancie tinte di rubrica. պաՏերը սուրաւով ներկուած. խանթիլարը էՄՄԷԼ պոյ իլԽ պոյանմըՄԼ:

Μίλτος (ἡ) minio. ԽօՓ. փոչիկի: (παρ' Ὁμήρῳ) rubrica. սուրբ. էՄՄԷԼ պոյ:

Μιλτόω - ῶ. Μ. ώσω. miniare, tingere col minio. ԽօՓով ներկել. փոչիկիներկել, փոչիկի իլԽ պոյաՏաֆ:

Μιλτώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al minio. ԽօՓի ՆմանՏ. փոչիկինի գՏնէ:

Μίλφαι (αἱ) καὶ **Μίλφωσις - εως** (ἡ) caduta dei peli delle palpebre. աչից թարթիչների մազերուն ինկնալը. կիպ քաՓըՏրէն էԼԼԷՐԷԼ գԼՄԷԼ:

Μιμαίκυλον καὶ **Μιμάκυλον** (τὸ) corbezzola. մաՏուզ. հմա ԽիՓլէ:

Μίμαρκις ἢ **Μίμαρκυς εως** ἢ **υος** (ἡ) intingolo fatto di carne di lepre con savore (*Fall.* civet). նապաստակի մսէ հանգերձանքով չիՓաւած հաՏիճ. ԲուլԼան նիՓիՐին խոՏԷ ՔԷրԽոԷրԼԷ ԽերՐինէ:

Μιμέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. imitare qualcuno o qualche cosa. անձ մը կամ իրք մը ձեւացընել՝ նմանիլ, նմանարտ ԷլլԷ. պէս փոխնին խոխտ պէս ԽԱՆԽինէն ԲուլԼԷԷ ԽիՓի:

Μίμησις - εως (ἡ) imitazione. ընդր գործը ուրիշի մը նմանցընելը, անձ մը կամ իրք մը ձեւացընելը. ԲուՐԼԷ:

Μιμητὴς - οῦ (ὁ) imitatore. նմանող, նմանարտ · ԲուՐԼԷՐի, ալՏաՏաՏ:

Μιμητικὸς - ἡ - όν. imitativo, abile o solito ad imitare. նմանարտ ԷլլԷլու կարող կամ սորված. ԲուՐԼԷ ԽոխԼԷԷ Խոխտ ԽինԽի ալԷլԷԷ: — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Μιμικὸς - η - όν. mimico, pertinente ad un buffone. միմոսական, գերասանական. ԲուՐԼԷՐինի գՏնէ:

Μιμνήσκω Μ. μνήσω. ricordare. յուշ առնել, միտքը ձգել. հաՏըՐնա պաՐաՏիՓ: (μσ) **Μιμνήσκομαι. Μ.** μνησθήσομαι. ricordarsi, sovvenirsi. յիշել, միտը գալ՝ բերել. անհՓ, հաՏըՐ ԽիՐի՝ ԽիՓէ ԽԽ, ֆէԽր ԽիՓի:

Μιμολόγος (ὁ, ἡ) che imita le parole di qualcheduno. մէկին խօսքերը կրկնելով նմանարտ եզող. պէրԽինին ըՐԷՐաՏաՏնէր ԲՐէլԼուՐնէ ԽոխԷ, պօլԼԽէլինի ԲուՐԼԽոխ օլան:

Μίμος (ὁ) mimo, buffone. 2. farsa (sorta di commedia). խեղկատակ, գերասան. 2. ատեան մը կատակերգութիւն. ԲուՐԼԽոՓի, հաՓուլԼԽ · 2. պէր ՆիՐ ֆօՓԽո՝ ԲուՐԼԽ օյունաս:

Μιμο - οος - οῦς (ἡ) scimia. կապիկ. հոյտաս:

Μίν (πάντοτε ἐγκλιτ.) × **Ἴων.** ἀντὶ **Αὐτὸν - ὴν - ὸν.** ἢ (σπν. καὶ μγν.) **Αὐτοὺς - ὰς - ὰ** ἢ **Ἑαυτὸν - ἡν - ὸ.** (π. χ. **Αὐτὸν** μὲν **πρὸ ηγῆσε ἁμαύσας. Οδ. Δ.**)

Μινύθησις - εως (ἡ) diminuzione. նուազում, քիչնալը · պաՏաՏ, ԽոխԼԷԷ:

Μινύθω. Μ. μινυθήσω. diminuire, render piccolo. քիչցընել, պզտիկցընել · պաՏԼԽոՓ, սաֆլԽոՓ:

Μίνυνθα, ἐπίῤῥ. poco, alquanto. 2. per poco tempo. քիչ, քիչ մը · 2. քիչ առեն · ալ, պէր ալ · 2. ալ վրՓ:

Μινυρίζω. Μ. ίσω. borbottare, mormorare, piangere con un tuono dolente e dimesso. քրմփռիլ, մրմռիլ, պղտպղտալ ցած ձայով լալ, ողբալ · ՏըրտաՏաՏաՓ, ԽԼԽԼԽոՓ, սաՓըԷը վր ԼԼԷ ԽոխտԼԷ ԽիՐ ալԽԽոՓ:

Μινυρισμὸς (ὁ) borbottamento, susurrazione, canto o pianto in un tuono dimesso. մրմռիլ, չԽԽիլ, ցած ձայով երգելը՝ կամ լալը · ՏըրտաՏաՏ, ալԼԽ —

Digitized by Google

լաց խօսքի՝ վերին երանգով խօսիլ ապտակել, իւրևանչել։

Μινύρομαι. Μ. υρομαι. = *Μινυρίζω.*

Μινυρὸς - ά - όν. che canta o piange in un tuono lamentevole e dimesso. ողբալի ու գալէն՝ ցած ձայնիւ երգող կամ լացող. ճռճռալը կամ ապտակը, որ խօսքի՝ վերին երանգով խօսիլ ապտակել, իւրևանչել։

Μιξάνθρωπος (ὁ, ἡ) mezz' uomo. կէս մարդ. խօսք ինուն։

Μιξέλλην - ηνος (ὁ) mezzo Greco. կէս Յոյն, կէս Հելլէն. խօսք ի բերան, խօսք Էլլինացի։

Μίξις - εως (ἡ) mistura, mescolanza. 2. coito, concubito, commercio carnale. խառնուրդ. 2. խառնիլ, զուգաւորութիւն. խոբեպրկութիւն, գործ. 2. ցիւն, գուճալ։

Μιξοβάρβαρος (ὁ, ἡ) mezzo barbaro. կէս բարբարոս. խօսք ի՛ՆԵԼի։

Μισαγαθία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Μισάγαθος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. ազէկութիւնը կամ ազէկները ատող. էնչէնի խօսքի էնչէներէ խոսսումի խոհ։

Μισαδελφία (ἡ) odio contro il proprio fratello. եղբօր դէմ եղած ատելութիւն. ֆարթալէնա ալան ափովէի։

Μισαδελφος (ὁ, ἡ) che odia il proprio fratello. եղբարը ատող. ֆարթալէնա խոսսումի՝ ափովէի խոհ։

Μισανθρωπέω - ῶ. Μ. ήσω. odiare gli uomini. մարդիկները ատել. ինանդրա խոսսումի ՆԻՆԵ։

Μισανθρωπία (ἡ) misantropia, odio contro gli uomini. մարդատեցութիւն, մարդիկները ատելը. հոգէկիր, ինանդրա ալան ափովէի։

Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ) misantropo, che odia gli uomini. մարդատեց, մարդիկները ատեցող. հոգէ, ինանդրա խոսսումի խոհ։

Μισαργυρία (ἡ) odio contro l'argento. դրամի ատելը. կիֆալէ խոսսումի ՐԻՆԵ՝ խօրլամը։

Μισάργυρος (ὁ, ἡ) che odia l'argento. արծաթը ատեցող. կիֆալէ խօրլամի՝ խոսսումի խոհ։

Μισέταιρος (ὁ, ἡ) che odia i suoi compagni. ընկերները ատեցող. ափօփալէրէնա ափովէի խոհ։

Μισέω - ῶ. Μ. ήσω. odiare. ատել. ափովէի՝ խոսսումի ՆԻՆԵ։

Μισητεία (ἡ) impudicizia, lubricità. ցածխաբրութիւն, վաշտութիւն. նափէսէտ. էհհլէի։

Μισητή (ἡ) prostituita. բաղ, պոռնիկ. ֆահլէ, ֆուհլէ։ (хυρ. Θηλ. τ. Μισητός.)

Μισητὴς - οῦ (ὁ) colui che odia. ատեցող՝ խոսսումի ափովէի խոհ։

Μισητία (ἡ) = *Μισητεία.*

Μισητικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. deditо, inclinato all' odio. ատելու հակամիտութիւն ունեցող. խոսսումիի՝ ափովէիՆ հեյէլի։

Μισητὸς - ἡ - όν. odiato. 2. odiabile, odioso. ատեցեալ. 2. ատելի. խորշնալի, խոսսումի օլունմուշ. 2. ափովէիՆ գործակատ, նախծոնէ։

Μισθαποδοσία (ἡ) pagamento d' un salario, d'uno stipendio, d'una mercede. ՓԱշախի մը՝ ռոճկի մը վճարում, վարձատրութիւն. վերի՝ խօսքին վերջոյ, հոգէյէնը՝ Ե՛ՐԻՒՆ խօրխոյ։

Μισθαποδότης - ου (ὁ) colui che paga la mercede, rimuneratore. վարձատրող. հոգէը՝ Ե՛ՐԻՒՆ՝ իվաշը խօրխոյ։

Μισθαρνεύω. Μ. εύσω. καὶ *Μισθαρνέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ* —

Μισθάρνης - ου (ὁ) καὶ *Μίσθαρνος* (ὁ, ἡ) mercenario. վարձու, վարձկան, վարձքով բանեցող. էշի, ի՛ՆԻՆԵԼԻՆԻ, ԵՒ՛Ր իւր իւրերէն։

Μίσθιος - α ἤ ος - ον. = *Μισθωτός.*

Μισθοδοσία (ἡ) pagamento della mercede, paga. վարձատրութիւն, վճար. հոգէը՝ Ե՛ՐԻՒՆ իվաշը խօրխոյ. վերի՝ ռոճկի։

Μισθοδοτέω - ῶ. Μ. ήσω. pagare la mercede. վարձատրել, վարձը վճարել. հոգէյէնը վերի՝ խօրխոյ։

Μισθοδότης - ου (ὁ) colui che paga la mercede, chi dà la paga. վարձատրող՝ վարձը վճարող. հոգէյէնը վերի՝ ԵՒ՛Ր իվաշը խօրխոյ։

Μισθόδωρος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Μισθὸς (ὁ) paga, pagamento, mercede, salario, fitto. վճար, վարձ, արքատ, առՓԻկ, վարձ (տեղւոյ). ԿՈ՛Ր, իվաշ, վերի, խօլէֆէ, էէրա։

Μισθοφορὰ (ἡ) stipendio, salario. առՓԻկ, ՓԱշախ. խօլէֆէ։

Μισθοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. lavorare dietro una mercede. չարքով բանել. իւրևանչ իւր (ի՛ՆԻՆԵԼի՛ իւր) էշլլիկի։

Μισθοφόρος (ὁ, ἡ) stipendiato (soldato). առՓԻկ ՓԱշախ ատեող (զինուոր). խօլՓէլի (ասկեր)։

Μισθόω - ῶ. Μ. ώσω. dare dietro una mercede, dare in affitto. վարձքով տալ, ի վարձու տալ. ԿՈ՛Ր իւր իվաշ իւր վերի՝ էէրայ վերի՝։

Μίσθωμα (τὸ) fitto. վարձ. էէրա։

Μισθωσις - εως (ἡ) affitto, l'azione d'affittare. ի վարձու տալը. էէրայ վերի՝ խօրխոյ. 2. = *Μίσθωμα.*

Μισθωτεύω. Μ. εύσω. servire dietro una mercede. վարձքով ծառայել. ԿՈ՛Ր իւր (ի՛ՆԻՆԵԼի՛ իւր) էշլլիկի՝ իշլիկի ԵՒ՛Ր։

Μισθωτὴς - οῦ (ὁ) καὶ

Μισθωτὸς - ἡ - όν. mercenario. 2. affittato. վարձու. 2. ի վարձու ատեալ. էշի, ԿՈ՛Ր իւր էշլլիկի՛. 2. էէրայ վերի՝ էլ։

Μισοβασιλεὺς - έως (ὁ) nemico del Rè. ԹԱգաւորի ԹՇնաՓ. խոփլամ գիւրիկի։

Μισόγαμος (ὁ, ἡ) che odia le nozze. հարսնիքը՝ ամուսնութիւնը ատեցող. գիւ՛ՆԻՆ՝ նէյիհա խոսսումի խոհ։

Μισογύναιος (ὁ, ἡ) che odia le donne. կիներէնը ատեցող. ՓԷրեՆԼերի խոսսումի խոհ։

Μισόδημος (ὁ, ἡ) che odia il popolo. ժողովուրդը ատեցող. ճկիօնա ափովէիի օլան։

Μισόδικος (ὁ, ἡ) che odia i litigi. գործերը՝ վէճերը ատեցող. փավլաթա՝ նիզամ խոսսումի խոհ։

Digitized by Google

Μισόθεος (ὁ, ἡ) nemico di Dio. *աստուածատեաց, Աստուծոյ թշնամի. Աստուածատեաց խնդիր, Սիւնք խոսիք.*

Μίσοινος (ὁ, ἡ) che odia il vino. *գինին ատեցող. չէրոպ սիվեչին.*

Μισόκακος (ὁ, ἡ) che odia il male o i cattivi. *գէշութիւնը կամ գէշերը ատեցող. ֆենալըէ՝ սիվիչի խոյօ ֆենալըրը՝ սիվիչրի սիվիչին.*

Μισόκαλος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. *ազիկութիւնը կամ ազիկներըը ատեցող. իյիէ՝ խոյօ իյիէրէ խոսասիչի էոխն.*

Μισοκερδὴς-ίος (ὁ, ἡ) che odia il lucro disonesto. *անհամաօ չահը՝ վատասիչը ատեցող. հարամ՝ նամուսիչ սիտրը սիվիչին.*

Μισόλεκτρος (ὁ, ἡ) = *Μισόγαμος.*

Μισολόγος (ὁ ἡ) nemico delle belle lettere. 2. ignorante. *բանասիրութեան թշնամի. 2. ագէտ. գոճիվէիչ խոսիչ. 2. ահմախ.*

Μισοξενία (ἡ) odio degli ospiti, dei forestieri. *հիւրերը ատելը, օտարատեցութիւն. գոսթէրլերի խորլամաչ, կրնկիլերի օլան ատելիչի.*

Μισόξενος (ὁ, ἡ) colui che odia gli ospiti, i forestieri. *հիւրատեաց, օտարատեաց. գոսթէրլերէն՝ կրնկիլերէն խոսասիչի էոխն.*

Μισοπάρθενος (ὁ, ἡ) nemico delle vergini. *կուսատեաց թշնամի. պէյդրլերին խոսիչ.*

Μισοπάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) che odia il proprio padre. *հայրը ատեցող. պապասընը խորլայան՝ խոսասիչի էոխն.*

Μισοπόλεμος (ὁ, ἡ) che odia la guerra. *պատերազմը ատեցող. կէնկ սիվիչին.*

Μισόπονος (ὁ, ἡ) che odia la fatica, il lavoro. *աչխատանքը ատեցող, աչխատասէր փախչող. չալըչմայը սիվիչին, իչտին էօչլի.*

Μισόπτωχος (ὁ, ἡ) nemico di povero. *ազքատաց թշնամի. ֆագիրա դուշմանը.*

Μίσος (τὸ) odio, avversione. *ատելութիւն. խոսասիչի, ադաչիչի.*

Μισόσοφος (ὁ, ἡ) nemico de' sapienti. *գիտուններաս թշնամի. Ալիմլեր սիւշմանի.*

Μισοστρατιώτης-ου (ὁ, ἡ) nemico de' soldati. *զինուորներաս թշնամի. ասքեր խոսիչ.*

Μισοτεκνία (ἡ) odio contro i propri figli. *զաւկներըը ատելը. կէլասըրընը ճոչուլ օլան խոսասիչի.*

Μισότεκνος (ὁ, ἡ) che odia i propri figli. *զաւկներըը ատեցող. կէլասըրընը խորլայան՝ սիվիչին.*

Μισοφιλολόγος (ὁ, ἡ) nemico della letteratura. *բանասիրութեան թշնամի. ճոճկվիլէ սիւշմանի.*

Μισόφιλος (ὁ, ἡ) nemico dell' amicizia. *բարեկամութեան թշնամի. փօսլուլը խոսիչ.*

Μισόχρηστος (ὁ, ἡ) = *Μισάγαθος.*

Μισοχριστιανὸς (ὁ, ἡ) nemico de' Cristiani. *քրիստոնէից թշնամի. քրիսթիանլար խոսիչ.*

Μισόχριστος (ὁ, ἡ) nemico di Gesù Cristo. *քրիստոսի թշնամի. Հըսդիոսի խոսիչին.*

Μισοψευδὴς-έος (ὁ, ἡ) che odia la menzogna. *սուտը չսիրող՝ ատեցող. խընդ սիվիչին.*

Μίτος (ὁ) filo. *ապառիճ, գերձան. իվլիկ.*

Μίτρα (ἡ) cintura, fascia, benda, mitra, turbante, diadema. *գօտի, երիզ, գօտր. ապարօր, ֆաճիթաց, իշատ. խընչի, գուլխապերլեր իսոճը, պընդոփ, օրկը, կրմզեր, իսոճ.*

Μιτρόδετος (ὁ, ἡ) cinto, legato d'una fascia, fasciato. *երիզապինգ, ֆաճիթաց կապուած. սարըլմըչ, սարը իվ գոչ լընմըչ.*

Μιτροφορέω-ῶ. M. ήσω. portar la mitra. *ապարօր՝ գլխոր կրել. պընդոփ խոչլըճոփ.*

Μιτροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una mitra. *ապարօր՝ գլխոր կրօղ. պընդոփ խոչլըճի.*

Μιτρόω-ῶ. M. ώσω. fasciare. *երիզապինգել, երիզաւ ֆաճիթել. սարը սընմըչ.*

Μίτυλος-η-ον. (ὄθ. τὸ *Λατ.* Mutilus.) senza corna, scornato. *կոսաչ չընդրղ. պոնդուսուզ.*

Μνᾶ-ᾶς (ἡ) mina (peso di 130 dramme). 2. mina (moneta equivalente a 100 dramme). *Ճաս* (130 *դրամի ծանրութիւն*). 2. *Ճաս* (100 *դրամոյց արժոյ դրամ մը*). *ֆնա* (130 *փերմ ագըրլըը*). 2. *ֆնա* (100 *ղրուչի արժոյ դրամ մը*).

Μναιαῖος ἢ Μναῖος-α-ον. che pesa o vale una mina. *Ճաս մը քաչող կամ արժոյ. ալը ֆնա չիփեր խոսոր փեքեր.*

Μνάομαι-ώμαι. M. μνήσομαι. ricordarsi o ricordare. 2. brigare. 3. cercar in matrimonio. *յիչիլ կամ յուչ առնել, փոքը գալ կամ ձգել. 2. հետամուտ լլճել, բանի մը փութալ՝ ջանք առնեցալ. 3. ազլիկաս եալլի, կարգաւելու համար (ազլիկ) փնտռալ. ֆիչր նիչիւ խոսոր ֆիչր պըրտրփոփ. 2. պիր նէնի նուսուխին փոչ ինչ, ճահ նիչիւ. 3. եղչ ևերդիկ ըստմաֆ, աւրիւ արտոֆ.*

Μνάσιον (τὸ) specie di pianta gustosa in Egitto. *Եգիպտոս բուսանոց առաչ համ ուտելիցող առնիկ մը. խոսկա լեվէկ (Մըսըրդա պիչին պիր նով լեվէկ ֆիչան).*

Μνεία (ἡ) menzione. *յիչելը. յիչատակութիւն. անոսը, ֆիչր նիչիւ, համբաւ կիրիւրիւ. չէյր.*

Μνῆμα (τὸ) memoria, ricordo. 2. memoriale, ciò che eccita in noi la memoria di qualche cosa (*Γαλλ.* souvenir). 3. monumento. 4. sepolcro. *յիչատակ. յիչատակութիւն. 2. յիչելի, բանի մը յիչատակը նորոգող իրը. 3. յիչատակարան. 4. գերեզման, չիրիմ. Շիրիւ կիրիւրիւէ, անոսելէ. 2. խաթըրնիլան. 3. խոր. ըմրիի. 4. գէչր, գոչր. Ճէֆեր.*

Μνημάτιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Μνῆμα.*

Μνημεῖον (τὸ) monumento. 2. sepolcro. 3. museo. *յիչատակարան. 2. չիրիմ. գերեզման. 3. թանգարան, յիչատակոց արժանի բաներ պահելու սենչ. խոր. ըմրիի. 2. Ճէֆեր. գէչր. 3. չիրե*

Digitized by Google

լուհ-ով նվէր-ով նուիրել տալ-ով ճանչնալ ճանչալ։

Μνήμη (ἡ) memoria. 2. rimembranza, menzione. 3. gabinetto. յիշողութիւն. 2. յիշելը, յիշատակութիւն. 3. սրբատեղի գերեզման. խորհուրդ. 2. հոգիերուն ներկայութիւն. 3. տիկն, խուցիկներ։

Μνημόνευσις (ὁ, ἡ) pertinente alla memoria. յիշողական վերաբերեալ. վերջն գրութիւն։

Μνημόνευμα (τὸ) detto o fatto memorabile. յիշատակութ արժանի խօսք կամ գործք. վերջի լուհ-ով տուղ խօսք տիպ։ 2. = *Μνεία*.

Μνημονευτικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. dotato d'una memoria felice. լաւ յիշողութիւն մը ունեցող. գովելիին հաւիտենաւ տուող օրէն։

Μνημονευτὸς - ἡ - ὸν. memorato. յիշեալ. ակնարկ։

Μνημονεύω. *M. εὑσω*. sovvenirsi, ricordarsi o ricordare. յիշել կամ յուշ առնել. միտքը գալ կամ ձգել. ջնջել նկարել. հոգիերուն ներկայութիւն խնդրել, ողորմութիւն տալ-խնդրել։

Μνημονικὸς - ἡ - ὸν. = *Μνημονευτικὸς* καὶ *Μνημόνιος* (ὅθ.) *Μνημονικὸν* (τὸ) la memorativa, la facoltà della memoria. յիշողութիւն, յիշողական զօրութիւն. գովելիին հաւիտենաւ։

Μνημονικῶς, *ἐπίῤ*. = *Μνημονευτικῶς*.

Μνημοσύνη (ἡ) × *ἀντὶ Μνήμη*.

Μνημόσυνον (τὸ) memoriale, ciò che serve di memoria. յիշելիք բան մը կամ ձեի մը յիշատակը նորոգելու իրը. խորհրդանիշ։

Μνήμων - ονος (ὁ, ἡ) ricordevole. 2. che ha buona memoria. յիշող. 2. ազէկ յիշողութիւն ունեցող. ահա, վերջ խոհ. 2. գովելիին հաւիտենաւ ալ օրն։

Μνησιδωρέω - ῶ. *M. ησω*. offerire de' doni in rimembranza di qualche favore ottenuto. ի յիշատակ ընկալեալ շնորհաց ընծայ նուիրել. ներողութիւն խնդրելի՝ խոհրդեի տերեկ պիտոյն ետնել առանց։

Μνησίθεος (ὁ, ἡ) che si ricorda sempre di Dio, pio. միշտ զԱստուած միտք բերող, աստուածավախչոտ, երկիւղած. հոգեկան Աւետարանի ճշմարիտ, օգիտ, Աւետարան գործոց։

Μνησικακέω - ῶ. *M. ήσω*. ricordarsi dell' ingiuria avuta. 2. conservare dell' animosità, portar odio, aver rancore. ընկալեալ չարիքը յիշել. 2. քէնի՝ ատելութիւն պահել. ներողութիւն տրուիլի ճիշդ տեղուան ընդունելութենէ. 2. մէն ի մարդոյ, ատելութիւն տանիլ։

Μνησικακητικὸς - ἡ - ὸν. vendicatore delle ingiurie avute. ընկալեալ անիրաւութեանց վրէժը առնող. վերնագրոյ, ներողութիւն տրուելէն ետքն ալ։

Μνησικακία (ἡ) rancore, animosità, risentimento. ատելութիւն, գժտութիւն, քէն, ոխ. խռովութիւն, ապականութիւն, մէն, ետք։

Μνησίκακος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤ*.) - κάκως. che si ricorda della ingiuria avuta, che conserva del rancore, del risentimento contro qualcheduno. ընկալեալ չարիքը յիշող, քէն՝ ոխ պահող. ներողութիւն տրուելէն ետքն ալ ատելութիւն տանիլ։

Μνησίμαχος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. պատերազմասէր. ճնիկ ախվեր։

Μνησίνοος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական. գուշակողը, հնարիմ։

Μνῆσις - εως (ἡ) ricordanza, rimembranza. յիշատակութիւն. հոգիերու ներկայութիւն, վերջն։

Μνηστεία (ἡ) ricerca in matrimonio. ազգիկ փնտռելը, ազգիկոջս ելլելը, կնիկ ընտռելը. եղբ ներողութ ընդունելը, ամբոխ սրտմտիլ. 2. = *Μνήστευσις*.

Μνήστειρα (ἡ) ὑηλ. τ. *Μνηστήρ*. pronuba, paraninfa. 2. colei che si cerca in matrimonio, sposa. ամբիծ, հարսնախօսութեան միջնորդ եղող կնիկ. 2. նշան տրուելու ազգիկ, հարս. պէր օրէնքը պէտ ետք նիշանելոհիս պատիւ օրն ետք, նիւթեան գանձելը. 2. նիշան ետրելի ետ, ինչի։

Μνήστευμα (τὸ) = *Μνηστή*. 2. = *τῷ*

Μνήστευσις - εως (ἡ) = *Μνηστεία*. sposalizia. հարսնախօսութիւն. նամիկութիւն, նիշան վերջ, նիշանելհս (պէր ետք խոհեմ պէր օրէն)։

Μνηστεύω. *M. εὑσω*. cercar in matrimonio, divenir proco. 2. dare la caparra, promettere alcuna, fidanzare. 3. ammogliarsi. 4. conciliar le nozze, far da paraninfa, da pronuba. ազգիկ փնտռել. 2. նշան տալ, մէկը իրեն կնիկ առնելու համար խօսք տալ. 3. կնիկ առնել. 4. հարսնախօսութեան՝ ամուսնութեան առթիւ ըլլալ, միանալու մը ազգիկ գտնալ, կամ ազգիկան մտնել մը. ետք ներողութ ելեւմուտ, ետք արմտի. 2. նիշան վերցուի, պատիւնի ավերի պէտ ալմար պէտ վերցուի. 3. ավերեի վարտ. 4. նիւթեան գտնելելը նիւթ, պէր օրէնքս պէր ետք խոհեմ պէր ետք պէր օրէն պատրաստ. 5. = *Μνάομαι* (2).

Μνηστὴ (ἡ) ὑηλ. τ. *Μνηστός*. promessa in matrimonio, fidanzata, disposata. նշանուած ազգիկ, հարսնացու. նիշանելը ետք, ինչինչ տրուիլ։

Μνηστὴρ (ὁ) proco, colui che domanda in moglie alcuna vergine. ազգիկ մը իրեն կնիկ առնել ուզող, ազգիկան մը առաքեալս եղած. գաղնիսիկ, ինչ պէտ։

Μνῆστις - ιος (ἡ) = *Μνεία*, *Μνήμη*.

Μνηστὸς - ἡ - ὸν. ricercato in matrimonio. 2. sposato. ազգիկ մը կարգելելու համար փնտռուած (ազգիկ կամ մնալ). 2. կարգուած. ինչնիսիտ ինչն պէրեսիսկն արանցիլ՝ խոհնիտ (ետք խոհեմ օրէն). 2. ինչնիսիտ։

Μνήστρια (ἡ) = *Μνήστειρα* (1)

Μνήστρον (τὸ) caparra di matrimonio. հարսնախօսութեան առեն տրուած գրաւական (մատանիին). նիւթեան նիշանը ինչ օրն գոգտ ինչնիսի ըհսկին (նիշանիս)։

Μνίον ἢ Μνῖον (τὸ) alga. մամռուկ, լօս. գետնաձիւ, գետնիզ օրս։

Μνοίτης - ου (ὁ) (*Κρητ*.) servo. ծառայ. իշտիխիտ, առնտ։

Μογερὸς - ὰ - ὸν. (καὶ *ἐπίῤ*.) - ερῶς. labo-

Digitized by Google

rioso, penoso. աչխատալի, գժնդակ. զահրիւչ, կնճ։
Μογίω - ῶ. Μ. ήσω. × *ἀντὶ Πονέω, Μοχθέω.*
Μογιλάλος (ὁ, ἡ) balbettante, scilinguato. թոթով, թլուամ. փեչիկ. 2. (Γρφ.) muto. համր. տիլիճ, պէչէդան։
Μόγις, ἐπίῤῥ. = *Μόλις.*
Μόγος (ὁ) = *Μόχθος.*
Μογοστόκος (ὁ, ἡ) che assiste ai dolori di parto. ծննդեան երկանց ներկայ գտնուող՝ օգնող. փերթ կիներ խորհրդ առնուն՝ իմաց խնդիր խոի։
Μόδιος (ὁ) moggio (misura di 336 occhie). գրիւ, մոգ (336 հնոյ չափ). հաւ (336 օխտնէքի եղէլ)։
Μόθος (ὁ) combattimento. կռիւ, պատերազմ. պեծչալ, խռվիլ, վիճիլ։
Μόθων - ωνος (ὁ) servo nativo di casa (*Lat.* verna). 2. petulante, insolente. ընդոծին, առնէր ծնած ծառայ. 2. առհասարակ, աներեսն. եվրայ ինքիլեն դիպուածով, եվրայ փորձ պեծչած իշխելիութիւր. 2. փոսիկ, արբէշ։
Μοιμυάω - ῶ. Μ. άσω. καὶ
Μοιμύλλω. Μ. υλῶ. serrar le labbra, stringer la bocca, far il bocchino. 2. succiare. պրկուիլ շրթներ գոցիլ, բերանը սեղմիլ. 2. ծծել. փոփոխուրեամբ՝ ուշէնէ խօսիլ պիտչէդ. 2. կմկմիլ։
Μοῖρα (ἡ) parte, porzione. 2. officio, il conveniente. 3. destino, sorte, fortuna, fatalità. մասն, բաժին. 2. պարտք, պատշաճութիւն՝ վայելուչ բան. 3. բաղդ, ճակատագիր. փոյ, հնոյ. 2. պրծ, խնդալն՝ ծիծէ օլան նեղուի. 3. խնկեմ, ինգալ, պահ, անն խուզէրը, էգոմին, փորթ. 4. (τγμ.) distaccamento di truppe. լնկոտ մը զորք. պիր պուլիւտ ասդեր։
Μοιραγέτης - ου (ὁ) comandante d'un distaccamento di truppe. լնկոտ մը զօրաց գլուխ՝ վրանցու. պիր պուլիւտ ասդեր պիչիկչիս՝ հնոյնոտ բաներուն պատրաստուածոս։
Μοιράζω. Μ. άσω. καὶ
Μοιράω - ῶ. Μ. άσω. dividere, distribuire. բաժնել, բաչխել. փալտիմախ, փոյ բնկալ ընծայ։
Μοιρηγενής - έος (ὁ, ἡ) nato sotto un astro ben auguroso, fortunato. բարեգուշակ ասդղի մը տակ ծնած, բաղդաւոր. փորթկի պիր էյտըզ՝ սէնէրի ալընչոտ փոչոնայ. էյտըզէզ նուէնի ալէթ՝ ինդուլէթ. էգոլէզ։
Μοιρίδιος - α - ον. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ώνος.* fatale. ճակատագրական. փորթ իւր օլսուշ, փոչոյթ։
Μοιρογραφία (ἡ) descrizione delle parti. մասերու առարագրութիւն. հնոնէկերին վրոնջը։
Μοιρολογέω - ῶ. Μ. ήσω. predire il destino. ճակատագիրը կանխահայտնել՝ առասպելական զրուցել. փորերին եվկիկին սեղչէնէ՝ էլէնիկին հաւերուին վերին։
Μοιρολόγος (ὁ, ἡ) che predice il destino, indovino. ճկռա մը ճակատագիրը առասպելական զրուցող, կիւա, խզմ. պէրնէնին փորերուին եվկիկին սեղչէնէ՝ հաւերուին վերին, ֆալճը։

Μοιρολόγχος (ὁ, ἡ) distributore. 2. partecipe. բաժանարար, բաչխող. 2. հաղորդակից, բաժնորդ. ինկէչ խոչկի. 2. իշխոտ, հնոնէկար։
Μοιρονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce a ciascuno il proprio destino. սահման իր ճակատագիրը բաժնող՝ բաչխող. Ար պեռ տեղ տեղ փորերնին ինկէչ խոչն։
Μοιχάζω. Μ. άσω. = *Μοιχάω.*
Μοιχαλίς - ίδος (ἡ) adultera. շնացեալ կին. ֆահիչէ։
Μοιχας - άδος (ἡ) = *Μοιχαλίς.*
Μοιχάω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μοιχεύω.*
Μοιχεία (ἡ) adulterio. շնութիւն. չին։
Μοιχευτήρ καὶ - τὴς - οῦ (ὁ) = *Μοιχός.*
Μοιχεύω. Μ. εύσω. adulterare, commetter un adulterio. շնալ. չին ընել։
Μοιχίδιος - α - ον. = *Μοιχικός* (*ίδιωτ.*) *Μοιχογέννητος.*
Μοιχικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* adulterino. 2. inclinato all' adulterio. պատահական. 2. շնութեան հակամասնութիւն առնեցող. չինոյ. 2. չինախտ եղող մեկնելի։
Μοιχογέννητος (ὁ, ἡ) adulterino, nato da un adulterio. պատահական (որպէս գաւառի) · ֆիճ, չինոյին ինկէնելին օրնէ (եկեղ), ինկէնոյ չին։
Μοιχὸς (ὁ) adultero. շնացօղ, շուն. չնաւոր
Μολγὸς (ὁ) sacco di cuojo. խաթեմ ապրակ՝ պարկ. կիմնոյն՝ տերէկեն ֆօրդա։
Μολίβδαινα - ης (ἡ) = *Μολιβδίς.* 2. piombaggine, piombaggine (una specie di metallo). 3. piombaggine (sorta d'erba). 2. կապարի բաժիրաձեւ գոնասան հանք մը. 3. արմատը սեռական ցաւի օգտակար խոտ մը. 2. ֆէյրա. 3. վնասակար բոյս մը զորս ոչխարները ֆայոնէլի պէր նէվ օճլատ։
Μολίβδεος - οῦς, έα - ᾶ, εον - οῦν. = *Μολίβδινος.*
Μολιβδικὸς - ἡ - όν. καὶ
Μολίβδινος - η - ον. di piombo, piombino. կապարի, կապարային. ֆօրղօնա գործ. ֆօրղօնայի։
Μολιβδὶς - ίδος (ἡ) palla di piompo, piombata. կապարեայ գնդակ. ֆօրղօնան ֆեթ. խուլորէտ ֆօրղօնան (ասոր մէ ալ ֆորձ ալիքնօս խոչոտ խոփանիլէն սահան գործածուած)։
Μολιβδοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) simile al piombo. կապարի նման. ֆօրղօնա պիտչէդ։
Μόλιβδος καὶ Μόλυβδος (ὁ) piombo. կապար. ֆօրղօն։
Μολιβδουργὸς (ὁ) colui che lavora il piombo. կապարագործ. ֆօրղօնան իշ ուբր իշլեխչին, ֆօրղօնա գործ իշլեր խոխ։
Μολιβδόχροος - ους καὶ
Μολιβδόχρως - ωτος ἤ ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di piombo, piombino. կապարի գունով. կապարային. ֆօրղօնան բիւնկիֆէ. ֆօրղօնախ։
Μολιβδόω - ῶ. Μ. ώσω. coprir di piompo, impiombare. կապարաւ գոցիլ՝ կըզգըմնել կամ հաստատել. ֆօրղօնան իշ ֆոխլամախ, ֆօրղօնախլամախ։
Μολιβουργὸς (ὁ) = *Μολιβδουργός.*
Μόλις, ἐπίῤῥ. appena, con difficoltà. հա-

Digitized by Google

գիւ, ճարամ, գժուարաւ. կամ խէթ, կամ-ակամ։

Μολόβριον (τὸ) porchetto di cinghiale (Γαλλ. marcassin). կնիկ քաղաք. խոզան փոքրագլուխ խաւրասաս։

Μολοβρίς-ίδος (ἡ) Θηλ. τοῦ

Μολοβρὸς (ὁ) mangione, parassito. ագռամարդ, պատառաքաղ. լիւ պօլտը, հաւրբա փսիաֆա։

Μολοσσὸς (ττὸς)-οῦ (ὁ) (ἐνν. κύων) mastino. (Γαλλ. dogue). գամիա. սահան, ըմբոյ փեսկեյ։

Μολπάζω. *M.* άσω. cantare. երգել. էրգաֆ. ἴδε *Μέλπω.*

Μολπαστὴς-οῦ (ὁ) cantore. երգիչ. էրգիճը, հանիգաֆ։

Μολπάστρια (ἡ) Θηλ. τ. *Μολπαστής.* cantatrice. գուսան. սալկոֆ, գուբրիսաֆ։

Μολπὴ (ἡ) canto, canzone. 2. giuoco con delle canzoni. երգ, խաղ, ցուցք. 2. երգերով եղած խաղ. նազա, խրթխթա, հանէ. 2. խրթխթալի նազալը օյսան։

Μολπηστὴς-οῦ (ὁ) = *Μολπαστής.*

Μολπήτες-ίδος (ἡ) × ἀντὶ *Μολπάστρια,*

Μόλυβδος, Μολύβδινος κτλ. καὶ **Μόλυβος, Μολυβὶς** κτλ. = *Μόλιβδος* κτλ.

Μόλυνσις-εως (ἡ) contaminazione, l' azione di sporcare. պղծանք, ապականեալ. կեղտոտելի, նսեմացնելիք, պղտոր եղիգէլիք. 2. (εἰς τὸν Ἅρστφ.) la crudità della carne. մսի հմտութիւն. եղէգն ընդէմ, կամ խոշոր։

Μολύνω. *M.* υνῶ. sporcare, contaminare, imbrattare. ապականել, պղծել. կեղտոտել, նսեմացնել, պղտորել եղիգէլ, փլեհվիհ եղիգէլ։

Μόλυσμα (τὸ) lordura, sucidume. ապականութիւն. կէր, կեղտ։

Μόλυσμὸς (ὁ) = *Μόλυνσις* καὶ *Μολυσμός.*

Μομφὴ (ἡ) = *Μέμψις.*

Μοναγρία (ἡ) καὶ **Μονάγριον** (τὸ) καὶ

Μόναγρος (ὁ) solitudine, deserto. անբնակ վայր, անապատ. լեռ, խուճուճ։

Μονάδην, ἐπίῤῥ. solitariamente, isolatamente. միայնակ, առանձինն, միայն ընդ միայն. խուճուճա, այրեա, կենդ պատճառ։

Μοναδικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤῥ.)-ικῶς. singolare. եղական, միական. գոյական, պէրլիչ գնաւոր. 2. = *Μοναστικός.*

Μοναδὸν, ἐπίῤῥ. = *Μονάδην.*

Μονάζω. *M.* άσω. menar una vita solitaria, viver da romito. առանձին կեանք մը վարել, անապատականի պէս ապրիլ. խուճուճ պէր խօսք ախրիւ, ապտալ գառնի խուճուճ։

Μοναθλία (ἡ) = *Μονομαχία.*

Μοναυδρέω-ῶ. *M.* ήσω. Εἰμὶ —

Μόναυδρος (ὁ, ἡ) che ha un solo marito. մէկ էրիկ մը ունեցող. պէր գնաւոր օլան։

Μοναρχέω-ῶ. *M.* ήσω. regnar solo. գնաւոր սիրել՝ թագաւորել. խուճուճ կենալ՝ պուլնա հաւտ եղիգէլ, գեվլերի ախրագէլ. Εἰμὶ —

Μονάρχης-ου (ὁ) Monarca. միապետ, միահեծան թագաւոր. լսհինշահ, խոշունահ։

Μοναρχία (ἡ) monarchia. միապետութիւն, միահեծան թագաւորութիւն. լսհինշահլէք, խոշունլէք։

Μοναρχικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤῥ.)-ικῶς. monarchico. միապետական. լսհինշահի, հնհանգէ։

Μόναρχος (ὁ, ἡ) = *Μονάρχης.*

Μονὰς-άδος (ἡ) l' unità. 2. asso. 3. monade, atomo. միակ թիւ, միաւթիւն. 2. նարտ խաղին քաւէին միակ թիւը. 3. եզակ, միակ, հնլէք (ամէն նիւթական գոյացութեանց պարզ սկիզբը). պէրլէք, պէրլիկէք. 2. իւվլա ղարընէն ինկէ, ղարընպէր նօգրալը իւրաքը. 3. էլէրմէ, լիմիճ։

Μοναστὸς (ὁ) vita solitaria. առանձին կեանք, առանձնակեցութիւն. խուճուճլէք եղած խօսք իհլիրիսի։

Μοναστὴρ (ὁ) × ἀντὶ *Μοναστής.*

Μοναστήριον (τὸ) monastero, convento. անապատ, վանք. հանապար։

Μοναστὴς-οῦ (ὁ) che mena una vita solitaria, eremita, monaco. առանձին կեանք վարող, առանձնակեաց, միայնակեաց, անապատական, արեզակ, կրօնաւոր. խուճուճլէքով խօսք իհլիրին, ապտալ, վերլիչ, բահպան։

Μοναστικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤῥ)-ικῶς. concernente la vita solitaria, monacile. առանձին կեանց պատկանեալ, միանձնական. խուճուճլէքով խօսք ախրիչի հետ, վերլիչ բահպանա գնիկէք։

Μονάστρια (ἡ) Θηλ. τ. *Μοναστής.* monaca, religiosa. միանձնուհի, միաբանիս. վերլէք, կուզրիս։

Μοναύλιον (τὸ) flauto d' un solo suono o che si suona solo. մէկ եղանակ մը ունեցող կամ միայնակ փչուելու եղեգնափող. պէր գոյութիւն խօսօր խուճուճլ ըսելն կիրճ։

Μόναυλος (ὁ, ἡ) che solo suona il flauto. 2. che vive solo, celibe. եղեգնափող միայնակ չալող. 2. միայնակ ապրող, ամուրի. կիրճիկ խուճուճլ ըսան. 2. խուճուճլ խալայան, էրլիկ։

Μοναχὴ (ἡ) Θηλ. τ. *Μοναχός.* monaca. միաբանիս. վերլէք, կուզրիս։

Μοναχικὸς-ὴ-όν. monastico, monacile. միանձնական, կրօնաւորական. վերլէքի՝ բահպանի գայիր։

Μοναχόθεν, ἐπίῤῥ. da un sol canto. միակ մէկ կողմէ. խուճուճլ պէր ինգիգան։

Μοναχὸς-ὴ-όν. solo. միակ. խուճուճլ. (ὄθ. ἐκκλησ.) = *Μοναστής.* monaco, calogero. արեզակ, կրօնաւոր. վերլէք, բահպան։

Μοναχοῦ, ἐπίῤῥ. in un soi luogo. միևնոյ մէկ տեղ մը. խուճուճլ պէր հանգչիլ։

Μοναχῶς, ἐπίῤῥ. unicamente, solamente, in un solo modo. միայն, մի միայն, մէկ կերպով. խուճուճլ, խուճուճլ պէր էհնհ էլէ, պէր ինչ էլէ։

Μονὴ (ἡ) dimora, trattenimento, indugio. տեղ մը բնակիլը, գեղերիլը, յապաղանք. պէր հանգչիլ տալին օյնալը հոգը, կեցնիդիլ, երկնիլ. 2. = (μτγν.) = *Μοναστήριον.*

Μονήλατος (ὁ, ἡ) massiccio, fatto d'un

Digitized by Google

sol pezzo. Միապատիկ, միաստանիկ ոք-
ինչ, նիւթ։
Μονηρης - εος (ὁ, ἡ) solitario, solo. Առա-
նձին եղող, միայնիկ, միակ. նշանաբ.
Μονία (ἡ) solitudine. Առանձնութիւն.
նշանաբ. 2. = *Μονή*.
Μόνιμος (ὁ, ἡ) stabile, costante, dure-
vole. Հաստատուն, ամուր, դիմացկուն. տա-
յտնաբար, նշան, վճռակամ. — *ἰμως, ἐπίῤ.*
Μονιμότης (ἡ) stabilità, fermezza. Հաս-
տատութիւն ըստ լոյս, հաստատակամութիւն. տա-
յտնաբար, նշանաբ, վճռակամ։
Μονοβάμων - ονος (ὁ, ἡ) che cammina
solo. միակ պատուոյ չքնոյ. նշանաբ. ին-
քնին։
Μονογαμέω - ῶ. Μ. ήσω. ammogliarsi una
sola volta. միակ ու անգամ մը կնիկ
առնել՝ կարգաւիլ. նշանաբ. ոք տեսա-
ւորիկին ընտրած՝ նշանիկ։
Μονογαμία (ἡ) τὸ ἀφῦρ. τοῦ
Μονόγαμος (ὁ, ἡ) che si sposò una sola
volta, monogamo. միակ ու անգամ մը
կարգաւած, միակին. նշանաբ. ոք տես-
նիկինգ։
Μονογενης - ίος (ὁ, ἡ) unigenito. միածին.
ցոյսնաբար ոք տանիկ։
Μονόγλωσσος (ὁ, ἡ) che parla in una
sola lingua. ու լեզուէ մը խօսող. ոք
ին-ոնիկն ընտրած նիկ։
Μονογνωμονέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —
Μονογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che siegue l'u-
nica sua opinione, fermo, ostinato
nel suo parere. միակ իր կարծեացը հե-
տեւող, կարծեացը ու հաստատ կամա-
կար. նշանաբար ինչպէ ոք-հետեւին նիկ-
տեսին ին-ինքն, ոք-հետեւող խօսի, յամառ։
Μονόγονος (ὁ, ἡ) = *Μονογενής*.
Μονογράμματος (ὁ, ἡ) composto d'una
sola lettera. ու տառէ բազկացած.
ոք նշանաբ. ոք հարիւր։
Μονόγραμμος (ὁ, ἡ) composto d'una so-
la linea. ու գծէ մը բազկացած. ոք
նշանաբ (ὄθ.) *Μονόγραμμον* (τὸ) mono-
gramma. միատառութիւն, միակգիր.
ին-իցիր նշան, ցնծիր։
Μονοδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha un sol dito.
ու մատ մը ունեցող. ոք պարմիկ։
Μονόδους - οντος (ὁ, ἡ) chi ha un sol
dente. ակռայ մը ունեցող. նշանաբ. ոք
տիկ ունի։
Μονοειδης - ίος (ὁ, ἡ) d'una sola forma.
ու ձեւով, միակ ու ձեւ մը ունեցող.
նշանաբ. ոք տես ունի։ — *αιδῶς, ἐπίῤ.*
Μονοθελῆται (οἱ) monoteliti (eretici che
attribuivano a Cristo una sola volontà
ed ἐνέργειαν). միակամեայք, միակամե-
ցուածք (հերետիկոսք՝ որ ի՛ընդունին քրիս-
տոսի մէջ կամք ու ու գործազործութիւն կայ). Հա-
յերին խոտոր ոք բոլոր վրայ ոք ֆրանկներ ընդ տէր տեսնին
բոլորեր։
Μονόθεν, ἐπίῤ. = *Μοναχόθεν*.
Μονόθυρος (ὁ, ἡ) che ha una sola por-
ta. ու դուռ մը ունեցող. ոք նշանաբ։
Μονοκέρατος (ὁ, ἡ) καὶ
Μονόκερως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha un solo
corno, unicornuto. ու եղջիւր մը ու-
նեցող. ոք պատահելու. (οὐσ.) liocorno.
միեղջերու. կերպարան, տերպատան։
Μονοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una sola te-
sta. ու գլուխ մը ունեցող. ոք գլուխ։
Μονόκλαυτος (ὁ, ἡ) che piange solo. մի-
նակ լացող. նշանաբ. ոք-լացող։
Μονοκληρονόμος (ὁ, ἡ) unico erede. մի
միայն ժառանգորդ. ոք ինքնին գրա-
նոց։
Μονόκλινον (τὸ) cataletto, bara. մահ-
գոգաղ. նշանաբ։
Μονοκοιτέω - ῶ. Μ. ήσω. dormir solo.
միակ պառկիլ. քնանալ. նշանաբ. ին-
նի՝ ապրանաբ։
Μονόκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme solo. մի-
նակ պառկող՝ քնացող. նշանաբ. ինքն
ապրանաբ։
Μοναρχία (ἡ) = *Μοναρχία*.
Μονοκράτωρ - ορος (ὁ, ἡ) = *Μοναρχης*.
Μονόκροτος (ὁ, ἡ) (ναῦς) che si spinge
con un solo remo. ու ինքնաշարժ մը քա-
շուող. ոք տիրելի նիկինգ։
Μονόκωλος (ὁ, ἡ) che ha un solo mem-
bro. ու անդամ մը ունեցող. ոք ա-
նաբ։
Μονόκωπος (ὁ, ἡ) che si serve d'un so-
lo remo. ու ինքնաշարժ մը գործածող. ոք
տիրելի նշանաբ։
Μονολήμματος (ὁ, ἡ) composto d'un sol
assunto (sillogismo). ու առաջարկութիւն մը
ունեցող (հաւաքարանաբութիւն). ոք նի-
տիկ։
Μονόμαζος (ὁ, ἡ) che ha una sola mam-
mella. ու ծիծ մը ունեցող. ոք միակ.
ոք պիտանաբ։
Μονομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. far un duello,
duellare. մենամարտիլ. ոք տեսնի նոյ
տեսնիլ-ընել, նոյ տիկ տեսնիլ-ընել։
Μονομάχης - ου (ὁ) = *Μονομάχος*.
Μονομαχία (ἡ) duello. մենամարտութիւն.
նոյ տեսի տեսնիլ-ը, կռիւ ինքնին։
Μονομάχος (ὁ, ἡ) duellatore. մենամար-
տիկ. ոք տեսնի նոյ տեսնիլ-ին, տե-
նի. (οὐσ.) gladiatore. առնիքամարտ-
հարիւրաւոր։
Μονομαχοτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nu-
driscono i gladiatori. առնիքամարտարան
անուանեալ. հաւանաբ կարգաւած ան-
հարիւրաւորը տեսնիլ-ին համար։
Μονομερης - έος (ὁ, ἡ) composto d'una
sola parte, semplice. ու մաս մը ունե-
ցող. պարզ. ոք հետեւի. նշանաբ.
տես։ — *μερῶς, ἐπίῤ.*
Μονομήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) privo di madre.
մայր չունեցող. անաբ նոյ. ընկերին։
Μονόμματος (ὁ, ἡ) = *Μονόφθαλμος*.
Μόνον, ἐπίῤ. solamente. միայն. նշանաբ
ա, նշանաբ։
Μονόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) = *Μονότεκνος*.
2. = *Μονογενής*.
Μονοπάτιον (τὸ) (*Βυζ.*) stradella, dove
non può camminare che uno solo. ու
հոգիի մը անցնելու չափ փողոց. նշա-
նաբ ոք տես նիկինգ ընտրած ուղի։
Μονόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha un solo
piede. ու տոտ ունեցող. ոք տոտիկ։
Μονοπραγματέω - ῶ. Μ. ήσω. occuparsi
in un sol'affare. ու գործի մը միայն

Digitized by Google

պարապիլ· Խոլըեզ միր իւր հելըլ օլ մը։

Μονόπτερος (ὁ, ἡ) che ha una sola ala. Ա՛կ թեւ մը ունեցող· միր քանաթլը (ιχθ. καὶ μτφρ.)։

Μονοπωλέω - ῶ. *M.* ήσω. far d'appaltatore. Մենավաճառութիւն ընել· հոգիաճարըլըք կիմք։

Μονοπώλης - ου (ὁ) appaltatore, monopolista. Մենավաճառ, կոպալտաճառ· հոգիաճարը։

Μονοπωλία (ἡ) καὶ *Μονοπώλιον* (τὸ) monopolio, appalto. Մենավաճառութիւն· հոգիաճառ։

Μόνορχις - εως ἤ ιδος (ὁ) che ha un solo testicolo. Միամարթ, Ա՛կ ձուանիք մը ունեցող· միր խոխլի, միր խալթլը։

Μόνος - η - ον. solo, unico. Միայ, Ա՛կ միայ· Խոլըեզ, միրիկիւ։

Μονόσιτος (ὁ, ἡ) che si ciba una sola volta al giorno. օրը մէջ մը հաց ուտող· կիտնէ խոլըեզ միր տեղ խահմ խոհ։

Μονοσκελὴς - έος καὶ *Μονόσκελος* (ὁ, ἡ) = *Μονόπους*.

Μονόστιχος (ὁ, ἡ) composto d'un solo verso. Ա՛կ տող ոտանաւորէ բաղադրուած· միր օրը պիւիւրեան խոտրիւ։

Μονόστομος (ὁ, ἡ) ad un solo taglio (coltello). Ա՛կ բերնով (դանակ)· միր ողըզլը (զէնք)։

Μονοσύλλαβος (ὁ, ἡ) monosillabo. Միավանկ· միր հիճիւլ։ — ἄβως, ἐπίῤῥ.

Μονότεκνος (ὁ, ἡ) che ha un solo figlio. Միայ Ա՛կ զաւակ մը ունեցող· Խոլըեզ միր եվլատը օլան։

Μονοτοκέω - ῶ. *M.* ήσω. partorire uno solo in ciascuna volta. Անգամին Ա՛կ հատ մը ծնանիլ· հիր միր տիճուըտ միր քանի փօղուրմաք։

Μονοτοκία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μονοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce un solo in ciascuna volta. Անգամին անգամին Ա՛կ հատ մը ծնանիօղ· հիր միր տիճուըտ միր քանի փօղուրան։

Μονοτονία (ἡ) monotonia. 2. pertinacia, pervicacia. Նեղնամիւթեան, միակերպ արտասանութիւն· 2. կամապաշտութիւն, յամառութիւն· միր ձեւրտիւտ օլան խելքֆուլ· 2. խոտրիւրլըք։

Μονότονος (ὀλ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - τόνως. monotono. Նեղնամիւն, միակերպ արտասանութիւն ունեցող· միր ձեւրտիւտ՝ միր խոտրիւտ խելքֆուլը օլան· (τρπ.) pervicace, pertinace. յամառ, կամապաշտ· խոտրիճ, համառնիք։

Μονοτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una tavola separata. Ցատ սեղան մը ունեցող· այրըճա միր օթիւրաք օլան։

Μονότροπος (ὁ, ἡ) uniforme. 2. sincero, semplice. 3. pertinace. միակերպ· 2. պարզ, անկեղծ· 3. յամառ· միր խոխլը տ օլան· 2. ապաքինիլը, ապիւրտան· 3. խոտրիճ։

Μονοτροφέω - ῶ. *M.* ήσω. nutrire separatamente. ցատ սնուցանել՝ մեծցընել· այրը՛ պէսլիւիւ՝ պէսլիւիւ։

Μονοτροφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μονοφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Μονοσιτέω*.

Μονοφαγία (ἡ) il mangiare una volta al giorno. օրը մէջ մը հաց ուտելը· կիտնէ տիճուըտ միր տիճիւ խոհմ խիմք։

Μονοφάγος (ὁ, ἡ) = *Μονόσιτος*.

Μονόφαντος (ὁ, ἡ) che apparisce solo. Միայ երեւցող· Խոլըեզ կիօրինին։

Μονόφθαλμος (ὁ, ἡ) monocolo. միաչանի, Ա՛կ աչք մը ունեցող· թիւր կիօչլի։

Μονόφθογγος (ὁ, ἡ) che ha un solo suono. Ա՛կ հնչմունք մը ունեցող· միր տիճուըլը, միր նիճուլը։

Μονοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) unico di natura. Ի բնէ Ա՛կ հատ մը եղող· ջինճիճան միր քանի օլան։

Μονόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha una sola foglia. Ա՛կ տերեւ մը ունեցող· միր խոխրուիլը։

Μονοφυσῖται - ῶν (οἱ) Monofisiti (eretici, che attribuivano a Cristo una sola natura). Քրիստոս Ա՛կ բնութիւն մը ունի ըսող հերետիկոսները· Հաւրիճի խոտրիւ Խոլըեզ միր քանի՛ լոր տիճուն ըսիլըլըր։

Μονόφωνος (ὁ, ἡ) = *Μονότονος* ἤ *Μονοφθογγος*.

Μονόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha una sola mano. Ա՛կ ձեռք մը ունեցող· միր էլլի, էլի միր քանի օլան։

Μονόχορδος (ὁ, ἡ) che ha una sola corda. Ա՛կ լար մը ունեցող· միր տէրէլի· (οὐσ. οὐδ.) monocordo. միլար, միպի (մեսոպ մը նուագարան՝ որուն վրայ կընայիւն երաժշտական հաճմնութիւնները)· միր նէ ուզ՝ անշէտ խոչիրիտի էլիս եվ տրա գիւրնալիէ թիւլիհիւր օլուն էրլեր։

Μονόχροος - ους καὶ

Μονοχρώματος καὶ *Μονόχρωμος* καὶ

Μονόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) d'un solo colore. միայ Ա՛կ գոյն ունեցող· Խոլըեզ միր բիւնիտ օլան։

Μονόω - ῶ. *M.* ώσω. lasciar solo, abbandonare. միայ իմպուլ, լքանիլ· Խոլըեզ պըրագմաք, թիւր կիմիտ։

Μονῳδέω - ῶ. *M.* ήσω. cantare solo. միայ երգիլ· Խոլըեզ էլուսթ՝ նամուսիր չուլըմաք։

Μονῳδία (ἡ) monodia, il cantare solo. միերգութիւն, միայ երգիլը· Խոլըեզ՝ միայի գալըն էլուսուը՝ նամուսիր օխոսուը։

Μονῳδὸς (ὁ, ἡ) che canta solo. միայ երգող· Խոլըեզ էլուչան, միայի գալըն նամուսիր օխուչան։

Μόνως, ἐπίῤῥ. solamente. միայ· Խոլընըլմա։

Μόνωσις - εως (ἡ) isolazione, abbandono. առանձին՝ միայ ձգիլը, լքում· Խոլըեզ միայի գալըն խալմաը, թիւրմ։

Μονωτὸς - ἡ - όν. isolato. միայ ձգած, առանձին· միայի գալըն խալըլ, Խոլընըլ։

Μόρα (ἡ) battaglione di 512 soldati. 512 զինուորէ բաղկացեալ գունդ· 512 ոտէր՝ նիֆէր պէսլիւխ։

Μύργος (ὁ) carro da vettura per trasportare della paglia. չարխի կառք· ոտան արապաը։

Digitized by Google

pria madre. մորը մեռցընել, մայրասպան ըլլալ. անասնոց խոլտիրիւթ։

Μητροκτονία (ἡ) matricidio. մայրասպանութիւն. անասնոց խոլտիրիւթիւն։

Μητροκτόνος (ὁ, ἡ) (παροξ.) matricida. մայրասպան. անասնոց խոլտիրեն. (προπαροξ.) ucciso dalla propria madre. մորմէն ապանուած. անասնոցմէն խիւխլինիլ՝ խոլել ըլնուիլ։

Μητρομανία (ἡ) male che viene alla matrice. արգանդի հանգիստոյ ախտ մը. բահրին ցաւը իրեն պիր նիվ մարդ։

Μητρομιξία (ἡ) concubito colla propria madre. մորը հետ յարթ գործելը. մէկ անդ պառկիլը. անառ իւր ծնողան գործ։

Μητρόξενος (ὁ, ἡ) bastardo. պառնկորգի. յիճ, մոլեր, վերկոթ պիւռ։

Μητροπάρθενος (ἡ) (ἐκκλησ.) Madre e Vergine (epiteto della B. M. V.) Մայր եւ կոյս (Աստուածածնայ մակդիր). Վերկոթ Պիւռ (Վերկոթ-ըլլալուն պրկասիրութիւն)։

Μητροπάτωρ - ορος (ὁ) avo dal canto della madre, il padre della madre. մորը հայրը. անասնոցն պապաթ։

Μητρόπολις - εως (ἡ) la capitale d'uno Stato, Metropoli. մայրաքաղաք. պոլ չիհր, խոխլուհ, ճայիւխի։

Μητροπολίτης - ου (ὁ) nativo d'una Capitale. մայրաքաղաքացի. ճայիւխիւա պօղմուշ. (Βυζ.) Metropolita, l'Arcivescovo d'una Metropoli. Մետրապոլիտ, մայրաքաղաքի մը արքեպիսկոպոս. Ճայիւխիւա հեպտ սերկին Փէտէթօս, Մետրոպոլիտ։

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ) = Μητροκτόνος.

Μητρόφονος (ὁ, ἡ) = Μητροκτόνος.

Μητρυιὰ (ἡ) matrigna. խորթ մայր, մեթրե. խօյ անա։

Μητρῶος - α - ον. = Μητρικός.

Μήτρως - ωος (ὁ) zio dal canto della madre. 2. qualunque parente dal canto della madre. մորը եղբարը, քեռի. 2. մորը կողմէն եղած ազգական. անասնոցն պէրաներէն, գոչ. 2. վերխոյինէն խիրճիկներուն ալան իշալը, անա ասյանդան ալան ազերա։

Μηχανάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. macchinare, tracciare, inventare, fabbricare. մեքենայել, հնարիլ, գործել, հնարել, կանգնել. փոլով խօրմէ, իրենց խօալանմէ՝ գիւլէնիչէ, իմաց եղիչէ, խօրմէ, պլան եղիչէ։

Μηχάνευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μηχανεύομαι. M. εύσομαι. macchinare. մեքենայել, հնարիլ. փոլով խօրմէ, իրենց խօալանմէ. = τ. προηγ.

Μηχανή (ἡ) macchina, instrumento. 2. invenzione, frode, astuzia, furberia, ordigno. մեքենայ, գործիք. 2. հնարք, գաւ, նենգ, ճարպարութիւն, խարամանութիւն. դիւթիւն. ալաի. 2. իմաց, փոլով, պլան, խարէպազութիւն։

Μηχάνημα (τὸ) macchinamento, ordigno, edifizio. մեքենայք, գաւ, չինուած. իրենց, փոլով, պլան, խարէպ։

Μηχάνησις - εως (ἡ) macchinazione. մեքենայելը, հնարիլը, գաւագրութիւն. փոլով իրենց խօրմուլը։

Μηχανητὴς - οῦ (ὁ) macchinatore. մեքենայող, հնարող, գաւագիր. իրենց փոլով խօրման։

Μηχανητικὸς - ἡ - όν. perito, abile a macchinare. մեքենայելը՝ արուեստի լաւութիւն ունցած, գաւագրութեան մէջ վարպետ, հնարիլ, գաւել կրցող. փոլով խօրմուլութիւն, իրենց խօալանդ, իրենց ևիւթիւնիւր. փոլով խօրմուիչիւր։

Μηχανικὸς - ἡ - όν. meccanico. մեքենաներ հնարող. դիւթիւնիչիւր իմաց իրեն։ Μηχανική (ἡ) (ἐσν. τέχνη.) la meccanica. մեքենական գիտութիւն, մեքենաներ հնարելու արհեստը. իրէ դիւթիւնիչ, դիւթիչիւր իմացնիս դիտող մինուաճ։

Μηχανοποιέω - ῶ. M. ήσω. costruire delle macchine. մեքենաներ չինել. դիւթիչիւր խօրմէ՝ խօրմէ։

Μηχανοποιία (ἡ) costruzione di macchine. մեքենաներ չինելը. դիւթիչիւր խօրմը։

Μηχανοποιὸς (ὁ, ἡ) macchinista. մեքենագործ, մեքենագիտաց. դիւթիչիւր խօալ, իմաց ասհիլ։

Μηχανορῥαφέω - ῶ. M. ήσω. macchinare, tracciare, insidiare. մեքենայել, հնարիլ, ծուռկի լարել. փոլով խօրմէ, իրենց ևիւթիւնիւ, խոսսայ կիրէ։

Μηχανορῥαφία (ἡ) macchinazione, tracciamento. գաւագրութիւն, ծուռկի լարելը. փոլով՝ փոլով խօրմուլը։

Μηχανορῥάφος (ὁ, ἡ) macchinatore, insidiante. գաւագիր, գաւառնամուաց, ծուռկի լարող. փոլով խօրման, ևիւթիւնիւր, խոսսայ կիրեն։

Μηχανουργὸς (ὁ, ἡ) = Μηχανοποιός.

Μῆχος - εος - ους (τὸ) = Μηχανή.

Μία - μιᾶς (ἡ) θηλ. τ. εἷς.

Μιαίνω. M. ανῶ. infettare, imbrattare, contaminare. պղծել, ապականել աճառել, ֆամֆախել, չարաչել. ևիւթիւնիւ, դաշտը փըղնիւ, հարդարելնիւ, գուլիմա՝ գուլիմ վեր կիմիւ։

Μιαιφονέω - ῶ. M. ήσω. imbrattarsi d'un omicidio, commettere un omicidio. մարդու մը արուեստ մնալ, արուեստով չարախիլ, մարդ մը աճացընել. պիրիւնին խոնջա կիրիւ, իրեն իւր գուլիմա օլմէ, իրենց իւր գուլիմա օլմէ, ապիրիւնիւ խոնջա կիրիւ։

Μιαιφονία (ἡ) uccisione d'un innocente. անմեղ մը սպանանելը, անմեղի մը արուեստ մնալը՝ արուեստով ֆամֆախելնիւ. պիր սասսայ խոլտիրիւթ, պիր սասսայնէն իրենց կիրիւթ իրեն իւր գուլիմա օլմաց։

Μιαιφόνος (ὁ, ἡ) imbrattato d'un omicidio, omicida, uccisore d'un innocente. մէկ արուեստ մնած՝ արուեստով չարախած, մարդասպան, անմեղ մարդ մը սպանած. ևիւթիւնիւ, ապիրիւնիւ խոնջա կիրեն՝ իրեն իւր գուլիմա օլող։

Μίανσις - εως (ἡ) contaminazione, imbrattatura. պղծութիւն, ապականութիւն, չարախաչիւն. ևիւթիւնիւ, հարդարելնիւ, նախիւնիւ, գուլիմա օլմելնիւ։

Μιαντὸς - ἡ - όν. contaminato, imbrattato.

Digitized by Google

պղծուած, չազախուած, թաւթխըլուած. ախլնիմի, մարդարտանըլլ, գալմա օլմալ, գոլոշըլլ, գալխլլա։

Μιαρος - ά - όν. imbrattato, contaminato. 2. impuro, osceno, abhominevole, sporco. 2. scellerato. թաւթխըլուած, չազախուած. 2. պիղծ, յայրատ, զզուելի, գարշ. 3. ապիրատ, անօրէն. գալմա օլմալ, գոլոշըլլ. 2. էֆօ, նափթ, խրտճ խթիթ, մարդարտ. 3. պիճուճա. — αρῶς, έπίῤῥ.

Μιαροφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare de' cibi proibiti o impuri, cibarsi delle vivande vietate o impure. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտել. խոտ օլմալ խոթօր նափթ իւհամլըր եթկի։

Μιαροφαγία (ή) il mangiare de' cibi vietati o impuri. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտելը. խոտ օլմալ խոթօր նափթ իւհամլըր եթկիւ։

Μιαροφάγος (ὁ, ή) colui che si ciba delle vivande vietate o impure. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտող. խոտ օլմալ խոթօր նափթ իւհամլըր եթկին։

Μίασμα (τὸ) contagio, miasma, infezione. 2. delitto. ժանտախտիկ յատուկ ապականութիւն, տարափախիկ ախտ, ժահ. 2. յանցանք. դոլաշըլըլըք, դոլաշըլը խոպիլէթ, դոլաշըլը իլլէթ, պիճուճլիք. 2. գոպահութ, խաթա։

Μιασμος (ὁ) = *Μίανσις.*

Μίγμα (τὸ) mistura. խառնուրդ, խառնուած իրք. գորլըմըշ՝ գոխըմըշ նիւթ. (πλθ.) elettuario. զանազան դեղերէ պատրաստուած դեղ մը. համուն (համալիք)։

Μίγνυμι. M. μίξω. mescolare. 2. unire. խառնել. 2. միաւորել. գորլըշդրմգ. 2. պրէլէթիւրգ. (μσ.) conversare. 2. avvicinarsi. 3. aver commercio con una donna, giacere con.. խօսակցիլ, կեցակցիլ. 2. մօտենալ. 3. գիտեր զկին. գոհոգոգիլ եթկի, գօնաշլմգ. 2. խօլըլդ. 3. գկա եթկի, էֆէլէնլիք։

Μιρέμπορος (ὁ, ή) mercantuzzo, fondaco. պղտիկ վաճառատուն, կրպակատեր. գլէնէ գաղրլիուն, իւթգանճը, համալրճը։

Μικροβασιλεία (ή) piccolo regno. պղտիկ թագաւորութիւն՝ տէրութիւն. գլէնէ գօրլէհան. 2. պղտիկ տէրութեան մը արքայ. գլէնէ գօրլէհ, գոֆէթ պէվլէթի գօգրլէհը։

Μικρογένειος (ὁ, ή) barbucino. 2. che ha piccolo mento. քարգ. 2. պղտիկ դանդ ունեցող. գկօսկ. 2. գոֆէթ էնէ՛լի, գլէնէ չէնգլը։

Μικρογένυς - υος (ὁ, ή) che ha piccole mascelle. պղտիկ ծնօտներ ունեցող. չէնէլէրի գոֆէթ։

Μικρόδωσία (ή) piccolo dono, regalo di poco rilievo. փոքր ընծայ, պղտիկ պարգեւ. գոֆէթ հաթէր, գլէնէգ գիւրէ։

Μικρόδουλος (ὁ, ή) piccolo servo. պզտիկ ծառայ. գլէնէգ իշլէթգիէսի։

Μικροθυμέω - ῶ M. ήσω. esser pusillanimo. վատասիրտ՝ փոքրամիտ ըլլալ. գօրթ՝ նէրգինէնլ օլմագ։

Μικροθυμία (ή) pusillanimità. վատասրտութիւն, վախկոտութիւն. նէրգինէնլիգ։ գօրթ։

Μικρόθυμος (ὁ, ή) pusillanimo. վատասիրտ, փոքրամիտ. նէրգինէնլի, գօրթ։

Μικρόκαρπος (ὁ, ή) che produce delle frutta piccole. պղտիկ պտուղներ բերող՝ բուսցնող. գոֆէթ մեվէլէր գաղրլխէն։

Μικροκέφαλος (ὁ, ή) che ha la testa piccola. պղտիկ գլուխ ունեցող. գլէնէգ պաշլը։

Μικροκινδυνος (ὁ, ή) che s'arrischia nelle imprese di poco rilievo. պղտիկ գործերու մէջ ինքզինքը վտանգի գնող. գոֆէթ մաշրաճլըգրա գէնգրլինի մախաթրա գիրէ։

Μικροκοίλεος (ὁ, ή) che ha un piccolo ventre. պղտիկ փոր ունեցող. գլէնէգ գօրբաշլը. գօրբը գոֆէթ։

Μικρόκοσμος (ὁ) piccolo mondo. պղտիկ աշխարհ. գլէնէգ գիւնիա։

Μικρολόγος (ὁ, ή) che sta attaccato alle minuzie, che osserva, esamina le cose con tutta la scrupolosità. (Γαλλ. minutieux). պղտիկ բաներու նայող, բան մը խոտ զգուշութեամբ քննող՝ խզխզ. գոֆէթ նէհէնէրէի մախթալի օլուն, պիր շէյի ընթիյգոթ իլէ թիգհօթիլ եթկին գօֆէ։ — λόγως, έπίῤῥ.

Μικρόλυπος (ὁ, ή) che s'affligge per le minime cose. պղտիկ բաներու համար տրտմող՝ յուզող. գլէնէգ՝ գոֆէթ նէհէնէրէի իւսա՝ գէրթ խոճ։

Μικρομερής - έος (ὁ, ή) composto di piccole parti. մանրամասն, պղտիկ մասերէ բազադրուած. գոֆէթ հէնգլէրճին իւրէթգ օլուճմալը։

Μικρόμματος (ὁ, ή) che ha gli occhi piccoli. պղտիկ աչուկ. գոֆէթ իթգլիլը։

Μικροποιέω - ῶ. M. ήσω. = *Μικρύνω.*

Μικροπολίτης - ου (ὁ) καὶ *Μικροπολῖτις - ιδος* (ή) cittadino d'una piccola città. պղտիկ քաղաքէ մը եղող. գոֆէթ պիր շէհիրճին օլճա, գլէնէգ շէհիրլի։

Μικροπόνηρος (ὁ, ή) che commette delle cattiverie piccole. պղտիկ գէշութիւններ ընող. գոֆէթ գէվլիլէր՝ ֆէնալըէթլէր էթճի։

Μικρόπους - οδος (ὁ, ή) che ha i piedi piccoli. պղտիկ ոտքեր ունեցող. գոֆէթ այֆլը։

Μικροπρέπεια (ή) viltà, bassezza d'animo, mancanza di generosità, di liberalità. ցածութիւն, անարգութիւն, ազնուապարգութեան պակասութիւն. ալչաղլըգ, խոնճլըգ, գէնէյճիլիք, գէպրլըգ՝ ալչագնազլըգ խոխրլիք։

Μικροπρεπής - έος (ὁ, ή) vile, sordido, privo di liberalità, basso. անարգ, ազնուապարոյ՝ առանանձին չգիտող, ցած. խոնճ, գէնէյճիլ, գէպրլըգթան՝ ալչագնազլըգթան հարուած, ալչակ, — επῶς, έπίῤῥ.

Μικροπρόσωπος (ὁ, ή) che ha la faccia piccola. պղտիկ երես ունեցող. գլէնէգ իւզլը։

Μικρόῥῥις - ινος (ὁ, ή) che ha il naso piccolo. պղտիկ քիթ ունեցող. գոֆէթ պուրունլը։

Μικρὸς - ά - όν. piccolo. 2. poco. պղտիկ. 2.

Digitized by Google

քիչ· փոչի՛, —ֆոփ· 2· ազ· — ρῶς, ἐπίῤῥ.

Μικροσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. քիչ ուտող· ազ ներ՛:

Μικροσκελής - ές καὶ

Μικρόσκελος (ὁ, ἡ) che ha le gambe piccole. պզտիկ սրունքներ ունեցող· —ֆոփ ոտ՛ներ:

Μικρόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, saputello. խմաստասիրական· —րիֆոփ իմացող, իւրհմի՛:

Μικρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca piccola. պզտիկ բերան ունեցող· փոչի՛ —ղբանի՛:

Μικρότης - ητος (ὁ) piccolezza. պզտիկութիւն· փոչի՛—փոչի՛ութիւն, —ֆոփութիւն:

Μικροτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una mensa frugale. սակաւապէս սեղան ունեցող, (սղաքաւորէն սպրող)· խոստիւթ —ֆրուց ունե՛ (ընթ ճոնհոի՛ իմ՛ներ):

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ) = **Μικρόμματος.**

Μικροφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - φρόνης. pusillanimo. փոքրասիրտ, վատասիրտ· իմ՛ներ՛ոջ, ճանազ, գնահատիմ՛ոջ:

Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie piccole. պզտիկ տերեւներ ունեցող· —ֆոփ խոտրոտի՛ը:

Μικρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bassa, debole voce. ցած՝ տկար ձայն մը ունեցող· ալըտ՝ ս՛ուվիմ՛ոջ ալ՛ը օլան:

Μικροχαρής - ές (ὁ, ἡ) colui che gode delle cose piccole, delle minuzie. պըզտիկ բաներու վրա զատարկող· —ֆոփ նեանի՛ըրուն խոլ՛ան՝ ղ՛իվ գոյան:

Μικρόχωρος (ὁ, ἡ) che ha un terreno piccolo. պզտիկ երկիր մը ունեցող· փոչի՛ տիր ի՛ուի՛ ֆոխ՛ը օլան:

Μικροψυχέω - ῶ. Μ. ήσω. essere pusillanimo. վատասիրտ ըլլալ· ի՛մ՛ոխ՛ի՛ն՝ ճանա՛ը՝ ֆօրֆոֆ օլմա՛ք:

Μικροψυχία (ἡ) pusillanimità, viltà. վատասրտութիւն, վախկոտութիւն· իմ՛ոխ՛ի՛ն՝ ֆօրֆոֆ՛ը:

Μικρόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanimo, codardo, vile. վատասիրտ, վախկոտ· իմ՛ոխ՛ի՛ն, ֆօրֆոֆ:

Μικρύνω. Μ. υνῶ. render piccolo, poco, diminuire. պզտիկցնել, քիչցնել, նուազցնել· —ֆոփլի՛ֆոփ, փոչի՛լի՛ֆոփ, ազլի՛ֆոփ, իմ՛ոխլի՛ֆոփ:

Μικτός - ή - όν. misto, mescolato. խառն, խառնուած· ֆոխրելոփ, ֆոխրելմի՛ւ:

Μιλιάζω. Μ. άσω. misurare per miglia. մղոնով չափել· փլ իւի՛ ի՛ոլչի՛ր:

Μίλιον (τὸ) miglio (spazio di 1000 passi). մղոն (1000 քայլի միջոց)· փլ (1000 զոքմ հոպ՛ի՛ի):

Μίλτειος - α - ον. = **Μίλτινος.**

Μίλτινος - η - ον. di minio. ծօխէ· փոչի՛ի՛ն ի՛ն՛ի՛ն:

Μιλτοπάρῃος (ὁ, ἡ) che ha le guancie tinte di rubrica. կարմիր աւազով ներկուած· խանձիլոյրը ֆէշէլ գոյ՛ ի՛լի գոյ՛ան՛ի՛ալ:

Μίλτος (ἡ) minio. ծօխ· փոչի՛ի՛ն: (παρ' Ὁμήρῳ) rubrica. աւազ· ֆէշէլ գոյ՛:

Μιλτόω - ῶ. Μ. ώσω. miniare, tingere col minio. ծօխով ներկել· փոչի՛ի՛ն՛ի՛ն՛ի՛ի՛ի՛, փոչի՛ի՛ն իւի՛ գոյ՛ան՛ի՛ի՛ի՛:

Μιλτώδης - ες (ὁ, ἡ) simile al minio. ծօխի նման· փոչի՛ի՛ն՛ի՛ն ֆէնի՛ի՛:

Μίλφαι (αἱ) καὶ **Μίλφωσις - εως** (ἡ) caduta dei peli delle palpebre. աչից թարթիքներուն մազերուն թափիլը· իմ՛ոխ ֆոխ՛ի՛ալ՛ը ֆէշէլ՛ալ՛ը գի՛ֆոխ՛ի՛:

Μιμαίκυλον καὶ **Μιμάκυλον** (τὸ) corbezzola. մաթաւուկ· հոմ՛ ի՛ի՛ֆէշ՛:

Μίμαρχις ἢ **Μίμαρχυς εως** ἢ **υος** (ἡ) intingolo fatto di carne di lepre con savore (*Gall.* civet). նապատասակի մսէ հանգերմանդով չիւաւած հաւեմ՛. խոլ՛ան նիւթերէն խոհէ՛ ֆէշ՛ոխ՛ը՛ի՛ի՛:

Μιμέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. imitare qualcuno o qualche cosa. ումի՛ մը կամ իրը մը նմանցնել՝ նմանիլ, նմանարար ըլլալ· գի՛ր գի՛ր՛ներն ի՛ոխ՛ոտ գիր նկ՛ան՛ներն ի՛ոխ՛ գրի՛լ նիւթ:

Μίμησις - εως (ἡ) imitazione. ինչը գինչը ուրիշի մը նմանցնելը, ումի՛ մը կամ իրը մը նմանցնելը· ի՛ոխ՛ի՛:

Μιμητής - οῦ (ὁ) imitatore. նմանող, նմանարար· ի՛ոխ՛ի՛գի՛, —ղ՛ան՛ի՛:

Μιμητικός - ή - όν. imitativo, abile o solito ad imitare. նմանարար ըլլալու կարող կամ սովորած· ի՛ոխ՛ի՛ի՛ ի՛ոխ՛ի՛ի՛ ի՛ոխ՛ նիւթէն ալ՛ըլլալ՛ի՛: — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Μιμικός - ή - όν. mimico, pertinente ad un buffone. միմոսական, գերասանական· ի՛ոխ՛ի՛գի՛ի՛ գի՛ֆոխ՛ալ՛ի՛ի՛:

Μιμνήσκω Μ. μνήσω. ricordare. յուշ առնել, միտքը ձգել· հաիշը՛ա —ղբանի՛ի՛: (μσ) **Μιμνήσκομαι. Μ. μνησθήσομαι.** ricordarsi, sovvenirsi. յիշել, միտքը գալ՝ բերել· առնի՛, հաիշը՛ա ի՛ալ՛՝ ի՛ի՛ի՛ գի՛ր՛, ֆէր՛ գի՛ի՛:

Μιμολόγος (ὁ, ἡ) che imita le parole di qualcheduno. ումի՛ի՛ խօսքերը կրկնելով նմանարար ըլլալ· ալ՛ըրի՛ի՛ի՛ ը՛ոխ՛ի՛ի՛ի

ԼԷ Խ–ՂԻՒ՝ ֆեռֆեռ Իւլ–մաղ Խոխոր ալլեհ–ֆոխ, Իւլեհէլ։

Μισύρομαι. Μ. υρούμαι. = *Μισυρίζω.*

Μισυρὸς - ὰ - όν. che canta o piange in un tuono lamentevole e dimesso. ողբալի ու գոչի՝ ցած ձայնիւ երգօղ կամ լացօղ. ՙՀԷՒԼԷ ՎԻ ՈՂՈՓ ՈՂՈՂ Խ–ՂԻՒ՝ ֆեռֆեռ Իւլ–մաղ Խոխոր ալլեհ, Իւլեհէլ։

Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ) mezz' uomo. կէս մարդ · Խորը ֆուռ։

Μιξέλλην - ηνος (ὁ) mezzo Greco. կէս Յոյն, կէս Հելլէն · Խորը ՖՈ–ռում, Խորը Իւլէնէոլ։

Μίξις - εως (ἡ) mistura, mescolanza. 2. coito, concubito, commercio carnale. խառնուրդ · 2 · խառնիք, գուդաւորութիւն · ֆոռԻւԼԻւրմ, ֆոռմա · 2. ֆիմա, գովագա։

Μιξοβάρβαρος (ὁ, ἡ) mezzo barbaro. կէս բարբարոս · Խորը ֆԻՒԼԷ։

Μισαγαθία (ἡ) τὸ ἀφῃρ. τοῦ

Μισάγαθος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. ազէկութիւնը կամ ազէկները ատող · ԷՂԼԻՒ Խոխոր ԷՂԼԷՐԻ Խառնուրդ Խոն։

Μισαδελφία (ἡ) odio contro il proprio fratello. ՂԷՐՈՐ դէմ ԼԻԱՑ ատելութիւն · ֆոռԱԼԸՆ ՕԱՆ ագովԼԻՒ։

Μισάδελφος (ὁ, ἡ) che odia il proprio fratello. ՂԷՂԱՐԸ ատող · ֆոռԱԼԸՆ Խառնուրդ Խոն։

Μισανθρωπέω - ῶ. Μ. ήσω. odiare gli uomini. մարդկիները ատել · ԻՒԱՆԼՈռ Խառնուրդ ԼԻՒՆԷ։

Μισανθρωπία (ἡ) misantropia, odio contro gli uomini. մարդատեղգութիւն, մարդկիները ատելը · հառԼԻՒՒ, ԻՒԱՆԼՈռ ՕԱՆ ագովԼԻՒ։

Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ) misantropo, che odia gli uomini. մարդատեղ, մարդկիները ատեղօղ · հառԼԻ, ԻՒԱՆԼՈռ Խառնուրդ Խոն։

Μισαργυρία (ἡ) odio contro l'argento. դրծաֆի ատելը · ԼԻՓԼԸ Խառնուրդ ԼԻՒՆԷ՝ ԽորԼառնը։

Μισάργυρος (ὁ, ἡ) che odia l'argento. արծաֆը ատեղօղ · ԼԻՓԼԻՒ ԽորԼառնի՝ Խառնուրդ Խոն։

Μισέταιρος (ὁ, ἡ) che odia i suoi compagni. ընկերները ատեղօղ · ագԷագառԼՈՐԳՆ ագովԼԻՒ Խոն։

Μισέω - ῶ. Μ. ήσω. odiare. ատել · ագովԼԻՒ՝ Խառնուրդ ԼԻՒՆԷ։

Μισητεία (ἡ) impudicizia, lubricità. ցանհայրութիւն, վավաշոտութիւն · ՆոՓԼԷԼԷ · ՀԻՀԼԻՒՒ։

Μισητή (ἡ) prostituita. բազ, պառնիկ · Խոհոր, ֆահիՒԼԻ · (κυρ. Θηλ. τ. *Μισητός.*)

Μισητής - οῦ (ὁ) colui che odia. ատեղօղ · Խառնուրդ ագովԼԻՒ Խոն։

Μισητία (ἡ) = *Μισητεία.*

Μισητικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. dedito, inclinato all'odio. ատելու Հակամիտութիւն ունեցօղ · Խառնուրդի՝ ագովԼԻՒ ՀԱՀԼԻՒՒ։

Μισητὸς - ὴ - όν. odiato. 2. odiabile, odioso. ատեղատ · 2. ատելի · ԽորԼառնԼԻ, Խառնուրդի ՕԼԱՆՀառ · 2. ագովԼԻՒ ֆոՒՒՀահ, ՆոՓԼոՆՆոՓ։

Μισθαποδοσία (ἡ) pagamento d' un salario, d'uno stipendio, d'una mercede. ՓառԼԿի մը՝ առԿի մը վճարում, վարձատրութիւն · ՎԻՐԼԻ՝ Խ–ԼԻՒՆԻՒ ԼԻՐԳԻ, հոգԼԸՆ՝ Խ–ՐԻՒՆ ԽոգԼԻՒ։

Μισθαποδότης - ου (ὁ) colui che paga la mercede, rimuneratore. վարձատրող · հոգԼԸ՝ Խ–ՐԻՒՆԻՒ՝ ԻՎԱՂԸ ԽոգԼԻՒ։

Μισθαρνεύω. Μ. εύσω. καὶ Μισθαρνέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μισθάρνης - ου (ὁ) *καὶ Μίσθαρνος* (ὁ, ἡ) mercenario. վարձու, վարձկան, վարձքով ատեղօղ · ԼՂԻ, ԼԼ–ՆԳԼԻՒՒ, ԽՐ ԼԼ ԼԼԼԻՒՒ։

Μίσθιος - α ἢ ος - ον. = *Μισθωτός.*

Μισθοδοσία (ἡ) pagamento della mercede, paga. վարձատրութիւն, վճար. հոգԼԸ՝ Խ–ՐԻՒՆԻՒ ԻՎԱՂԸ ԽոգԼԻՒ, ՎԻՐԼԻ։

Μισθοδοτέω - ῶ. Μ. ήσω. pagare la mercede. վարձատրել, վարձը վճարել · հոգԼԸՂԸ ԼԻՐԳԼ, ԽոգԼԻՒ։

Μισθοδότης - ου (ὁ) colui che paga la mercede, chi dà la paga. վարձատրող՝ վարձը վճարող · հոգԼԸՂԸ ԼԻՐԻՒՒ, ԽՐԻՒՆԻՒ՝ ԻՎԱՂԸՂԸ ԽոգԼԻՒՒ։

Μισθοδώρος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Μισθὸς (ὁ) paga, pagamento, mercede, salario, fitto. վճար, վարձ, արխատ, առԿի, վարձ (տեղ-ա)· Խ–Ը, ԻՎԱՂ, ԼԻՐԼԻ, ԽոլԼԻՒՒ, ֆԼՐ։

Μισθοφορά (ἡ) stipendio, salario. առԿի, Խ ոշակ · ԽոլԼԻՒՒ։

Μισθοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. lavorare dietro una mercede. Ի վարձով քանիլ · Խ–ՐԻՒՆ ԼԼ (ԼԼ–ՆԳԼԻՒ ԼԼ) ԼԼԼԻՒՒ։

Μισθοφόρος (ὁ, ἡ) stipendiato (soldato). առԿի՝ Խ–ոշակ առնօղ (զինուոր) · ԽոլԼՒԼԼ (ատԼԸՐ)։

Μισθόω - ῶ. Μ. ώσω. dare dietro una mercede, dare in affitto. վարձով տալ, Ի վարձս տալ · ԽՐ ԼԼ՝ ԻՎԱՂ ԼԼ ԼԻՐՒՒ, ֆԼՐԱՅ ԼԻՐՒՒ։

Μίσθωμα (τὸ) fitto. վարձ · ֆԼՐ։

Μισθωσις - εως (ἡ) affitto, l'azione d'affittare. Ի վարձս տալը · ֆԼՐԱՅ ԼԻՐՒՒ · 2. = *Μισθωμα.*

Μισθωτεύω. Μ. εύσω. servire dietro una mercede. վարձով ծառայել · ԽՐ ԼԼ (ԼԼ–ՆԳԼԻՒ ԼԼ) ԼԼԼԻՒՒ · ԻՒԼԻՒՐ ԽԼԻՒՒ։

Μισθωτὴς - οῦ (ὁ) *καὶ Μισθωτὸς - ὴ - όν.* mercenario. 2. affittato. վարձու · 2 · Ի վարձս առեղօղ · ԼՂԻ, ԽՐ ԼԼ ԼԼԼԻՒՒ · 2 · ֆԼՐԱՅ ԼԻՐԼԼ ՓԼ։

Μισοβασιλεὺς - έως (ὁ) nemico del Rè. Թագաւորի Թշնամի · ֆոռԼԻՒՀ գԼՂԻՒՒ։

Μισόγαμος (ὁ, ἡ) che odia le nozze. հարսնիքը՝ ամուսնութիւնը ատեղօղ · գԼՂԻՒ՝ ՆԻՒՀահ Խառնուրդի Խոն։

Μισογύναιος (ὁ, ἡ) che odia le donne. կնիկները ատեղօղ · ԼԼՐԻՒԼԼՐ Խառնուրդի Խոն։

Μισόδημος (ὁ, ἡ) che odia il popolo. ժողովուրդը ատեղօղ · ֆԻՒՓԼ ագովԼԻՒ ՕԱՆ։

Μισόδικος (ὁ, ἡ) che odia i litigi. գառերը՝ վէՃերը ատեղօղ · ֆառԼառ՝ ՆԼԼառ Խառնուրդի Խոն։

Digitized by Google

Μισόθεος (ὁ, ἡ) nemico di Dio. *աստուածատեաց, Աստուծոյ թշնամի. Աստուածոյ խոտան, Աստուածոյ խոտին.*

Μίσοινος (ὁ, ἡ) che odia il vino. *գինին ատեցող. չիրոպ ոխերկին.*

Μισόκακος (ὁ, ἡ) che odia il male o i cattivi. *չարութիւնը կամ չէրերը ատեցող. ֆենոլէրէ՝ ոխերկ խոթօ ֆենոլորը՝ ոխերկրի ոխերկին.*

Μισόκαλος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. *ազէկութիւնը կամ ազէկներըը ատեցող. եդիչ խոթօ եդիչերի խոտանին.*

Μισοκερδὴς-ἐος (ὁ, ἡ) che odia il lucro disonesto. *անհամաո չահը՝ վատաիզը ատեցող. հարամ՝ նոխտօխդ ոխերկ ոխերկին.*

Μισόλεκτρος (ὁ, ἡ) = *Μισόγαμος.*

Μισολόγος (ὁ ἡ) nemico delle belle lettere. 2. ignorante. *բանասիրութեան թշնամի. 2. ագէտ. գոհկէվէր խոթի. 2. անհոգ.*

Μισοξενία (ἡ) odio degli ospiti, dei forestieri. *հիւրերը ատելը, օտարատեցութիւն. գոնաֆերլերի խորտոզ, կոնեգլիերի օլան ոտավէրի.*

Μισόξενος (ὁ, ἡ) colui che odia gli ospiti, i forestieri. *հիւրատեաց, օտարատեաց. գոնաֆերլերի՝ կոնեգլիերի խոտանի խոխ.*

Μισοπάρθενος (ὁ, ἡ) nemico delle vergini. *կուսատեաց թշնամի. պիչերլերի՛ն խոխի.*

Μισοπάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) che odia il proprio padre. *հայրը ատեցող. պապօնդը խորչօյն՝ խոտանի խոխ.*

Μισοπόλεμος (ὁ, ἡ) che odia la guerra. *պատերազմը ատեցող. գնո՛ ոխերկին.*

Μισόπονος (ὁ, ἡ) che odia la fatica, il lavoro. *աշխատանքը ատեցող, աշխատանքէ գոխչօղ. ըլըչօյը ոխերկին, իչոխ գալն.*

Μισόπτωχος (ὁ, ἡ) nemico di povero. *ազքատաց թշնամի. ֆագիրա գոխչօնը.*

Μῖσος (τὸ) odio, avversione. *ատելութիւն. խոտանի, գոխչի.*

Μισόσοφος (ὁ, ἡ) nemico de' sapienti. *գիտունները թշնամի. Ալիմլեր գոխչի.*

Μισοστρατιώτης-ου (ὁ, ἡ) nemico de' soldati. *զինուորներու թշնամի. ասկեր խոսխի.*

Μισοτεκνία (ἡ) odio contro i propri figli. *զաւկներըը ատելը. եվլատլըդնո գոչըէ օլան խոտանի.*

Μισότεκνος (ὁ, ἡ) che odia i propri figli. *զաւկներու ատեցող. եվլատլըդնը խորչօյն՝ ոխերկին.*

Μισοφιλολόγος (ὁ, ἡ) nemico della letteratura. *բանասիրութեան թշնամի. գոնիվէկչիլէ գոչըդնի.*

Μισόφιλος (ὁ, ἡ) nemico dell' amicizia. *բարեկամութեան թշնամի. գոսլըօղը խոխ.*

Μισόχρηστος (ὁ, ἡ) = *Μισάγαθος.*

Μισοχριστιανὸς (ὁ, ἡ) nemico de' Cristiani. *քրիստոնէից թշնամի. քրիսդոխանըր խոխի.*

Μισόχριστος (ὁ, ἡ) nemico di Gesù Cristo. *քրիստոսի թշնամի. Հաչրիդի խոտանի.*

Μισοψευδὴς-ἐος (ὁ, ἡ) che odia la menzogna. *սուտը չսիրող՝ ատեցող. խոտօ ոխերկին.*

Μίτος (ὁ) filo. *ասլաճի, գէրձան. իվխ.*

Μίτρα (ἡ) cintura, fascia, benda, mitra, turbante, diadema. *գօտի, երիզ, փէշ. ապարօշ, գամիճացց, իմաց. գալտի. գլխոց, գալնաֆերլեր իմը, գլխոգի, օտիչ. չիմիրը, իմա.*

Μιτρόδετος (ὁ, ἡ) cinto, legato d'una fascia, fasciato. *երիզապիճ, գամիճացվ կապատած. ապըրըտէ, օտիչ իլէ գոչ ըմնըէ.*

Μιτροφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portar la mitra. *ապարօշ՝ փէշ կրել. գլխոգի իմըչմագ.*

Μιτροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una mitra. *ապարօշ՝ փէշ կրող. գլխոգի իմըչմագ.*

Μιτρόω-ῶ. Μ. ώσω. fasciare. *երիզապիճ, երիզաւ գամիճել. օտիչ օտիճ.*

Μίτυλος-η-ον. (ὄθ. τὸ *Λατ.* Mutilus.) senza corna, scornato. *կոաշ չանեցող. գոնաճոպոսող.*

Μνᾶ-ᾶς (ἡ) mina (peso di 130 dramme). 2. mina (moneta equivalente a 100 dramme). *մնա (130 արամի ծանրութիւն). 2. մնա (100 գրաքմայ արժոց գրամ մը). գնա (130 փերմ ագըրլըլը). 2. գնա (100 փըռնիկ տիկեր պէր սիճա).*

Μναιαῖος ἢ Μναῖος-α-ον. che pesa o vale una mina. *մնա մը քաշող կամ արժող. պէր գնա չիտեր խոխո տիկեր.*

Μνάομαι-ώμαι. Μ. μνήσομαι. ricordarsi o ricordare. 2. brigare. 3. cercar in matrimonio. *յիչել կամ յաչ առնել, փոքը գալ կամ ձգել. 2. հետամուտ լինել, բանի մը փութալ՝ ըսպը առնել. 3. պըչիկոտա եըլել, կարգուելու համար (պըչիկ) փնտռել. ֆիւր եղիպ խոխո ֆիւրե պըբտիճ. 2. պիր նիճոի նոխտիճին փոխ. ճահ եղիպ. 3. էեչ ևօրճեի ըմնիճ, ավրեի արտիճ.*

Μνάσιον (τὸ) specie di pianta gustosa in Egitto. *եգիպտոս քուանօզ տեսակ համեմատացող տանկ մը. խոտօ ըհրիչ (Մըսըրտա պիճին պէր նիվ ևհրիչ ֆէտա).*

Μνεία (ἡ) menzione. *յիչելը. յիչատակութիւն. անոաչ, ֆիւր եղիպ. հոգը ևգիդրմիչ. գիւր.*

Μνῆμα (τὸ) memoria, ricordo. 2. memoriale, ciò che eccita in noi la memoria di qualche cosa (*Γαλλ.* souvenir). 3. monumento. 4. sepolcro. *յիչատակ. յիչատակութիւն. 2. յիչելի. բանի մը յիչատակը ներգոզ իրը. 3. յիչատակարան. 4. գերեզման, չիրիմ. հոգը ևգիդրմիչ. անմոռնալի. 2. խորհրդանիչ. 3. նօթը, ըմրեի. 4. գերեզ, գուզ. մոխեր.*

Μνημάτιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Μνῆμα.*

Μνημεῖον (τὸ) monumento. 2. sepolcro. 3. museo. *յիչատակարան. 2. չիրիմ, գերեզման. 3. թանգարան, յիչատակաց արժանի բաներ պահելու տեղ. նօթ. ըմրեի. 2. մոխեր, գերեզ. 3. վիճակ*

Digitized by Google

լսհիւթ նիվերսիտեր ուսումնարան։
Μνήμη (ἡ) memoria. 2. rimembranza, menzione. 3. gabinetto. յիշողութիւն. 2. յիշելը, յիշատակութիւն. 3. սրբատեղի գաղիաց. խորհ. գիտ. 2. հաճելի ներկացութիւն. 3. տիկն, խնկարկութիւն։
Μνημόνευσις (ὁ, ἡ) pertinente alla memoria. յիշողութեան վերաբերեալ. գիտ. գործիք։
Μνημόνευμα (τὸ) detto o fatto memorabile. յիշատակից արժանի խօսք կամ գործք. գիտ. լսհիւթ ուղ. խօսք ասել. 2. = *Μνεία*.
Μνημονευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. dotato d'una memoria felice. լաւ յիշողութիւն մը ունեցող. քաղ. ճարտարութեան վերաբերեալ։
Μνημονευτὸς - ἡ - όν. memorato. յիշեալ. անուանեալ։
Μνημονεύω. M. εὑσω. sovvenirsi, ricordarsi o ricordare. յիշել կամ յուշ առնել, միտքը գալ կամ ձգել. ներ. ներել, անմոռաց, հաճելի ներկացեալ խօսք պատմել, ներելի գիտնալ։
Μνημονικὸς - ἡ - όν. = *Μνημονευτικὸς* καὶ *Μνημόνιος* (ὀθ.) *Μνημονικὸν* (τὸ) la memorativa, la facoltà della memoria. յիշողութիւն, յիշողական զօրութիւն. քաղ. հոգեբանութիւն։
Μνημονικῶς, ἐπίῤ. = *Μνημονευτικῶς*.
Μνημοσύνη (ἡ) × *ἀντὶ Μνήμη*.
Μνημόσυνον (τὸ) memoriale, ciò che serve di memoria. յիշելիք՝ բան մը կամ ձեռք մը յիշատակը նորոգելու իրք. խոհեմութիւն։
Μνήμων - ονος (ὁ, ἡ) ricordevole. 2. che ha buona memoria. յիշող. 2. ազնիւ յիշողութիւն ունեցող. անուն, գիտ. խոհ. 2. քաղաքին հռչակաւոր մէր օրէն։
Μνησιεῤωρέω - ῶ. M. ησω. offerire de' doni in rimembranza di qualche favore ottenuto. ի յիշատակ ընկալեալ շնորհաց ընծայ նուիրել. կերպով՝ նկատի՝ խոստիւն տեղւոյ պիտոյն ընդունիլ։
Μνησίθεος (ὁ, ἡ) che si ricorda sempre di Dio, pio. միշտ զԱստուած միտք բերող. աստուածավախչա, երկիւղած. քաղ. Աստիճան ցածրագոյն երկրորդ, օգնա. Աստիճան ծօրաբ։
Μνησικακέω - ῶ. M. ήσω. ricordarsi dell' ingiuria avuta. 2. conservare dell' animosità, portar odio, aver rancore. ընկալեալ չարիքը յիշել. 2. քէն՝ ատելութիւն պահել. կերպով՝ տեղւոյ ձեւով, ներել. 2. ոխ խորհիլ, ատելութեան ընդերմամբ. 2. ոխ խորհիլ, ատել։
Μνησικακητικὸς - ἡ - όν. vendicatore delle ingiurie avute. ընկալեալ անիրաւութեանց վրէժը առնող. տիկնոջը, կերպով՝ տեղւոյն ծօրեխոհ ալտ։
Μνησικακία (ἡ) rancore, animosità, risentimento. ատելութիւն, գժգոհութիւն, քէն, ոխ. խոհ. ներել, ատելիք, տիւ, ծօն։
Μνησίκακος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κάκως. che si ricorda della ingiuria avuta, che conserva del rancore, del risentimento contro qualcheduno. ընկալեալ չարիքը յիշող. քէն՝ ոխ պահող. կերպով՝ տեղւոյն տեղի ունեցեալ, տիկնոջը, ծօն ալտ։
Μνησίμαχος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. պատերազմասէր. գիտ. տեղի։
Μνησίνοος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական. գործունեալ, հնարիմ։
Μνῆσις - εως (ἡ) ricordanza, rimembranza. յիշատակութիւն. հոգեբ. ներելութիւն, ներել։
Μνηστεία (ἡ) ricerca in matrimonio. ազգի փնտռելը, ազգիկտռս եղելը, կնոյ ընտռելը. եբր. կերպիկ ընդունելը, աւրինի արտռնը. 2. = *Μνήστευσις*.
Μνήστειρα (ἡ) ὀηλ. τ. *Μνηστήρ*. pronuba, paraninfa. 2. colei che si cerca in matrimonio, sposa. ատիճ, հարսնախնամութեան միջնորդ եղող կին. 2. ընտն արտռնելու ազգիկ, հարս. պէր օրէնը պէտ ներելութիւնս տեղոյ ներել. 2. ներել ներելութիւն տալ, ներել։
Μνήστευμα (τὸ) = *Μνηστή*. 2. = *τῷ*
Μνήστευσις - εως (ἡ) = *Μνηστεία*. sposalizia. հարսնախնամութիւն. նամրկութիւն, ներել ներին, ներելութիւն (պէր եբր խօսք պէր օրէն)։
Μνηστεύω. M. εὑσω. cercar in matrimonio, divenir proco. 2. dare la caparra, promettere alcuna, fidanzare. 3. ammogliarsi. 4. conciliar le nozze, far da paraninfa, da pronuba. ազգիկ փնտռել. 2. ընտն տալ. միջնորդ կին կոչել առնելու համար խօսք տալ. 3. կնոյ առնել. 4. հարսնախնամութեան՝ ամուսնութեան առիթի ըլլալ, մանրու մը ազգիկ գտնալ, կամ ազգկան մտնել մը. եբր ներելութիւն, եբր տրտիւ. 2. ներել ներին, տիւ պիտոյն ավելի պէտ ալտոյ ուղ ներին. 3. ավելին ներել. 4. ներելու գործ եղող կին, պէր օրէնը պէր եբր ալտ պատկիւ. 5. = *Μνάομαι* (2).
Μνηστὴ (ἡ) ὀηλ. τ. *Μνηστός*. promessa in matrimonio, fidanzata, disposata. ընտռած ազգիկ, հարսնացու. ներելը եբր. ներելելի տօնական։
Μνηστὴρ (ὁ) proco, colui che domanda in moglie alcuna vergine. ազգիկ մը իրեն կնոյ առնել ուզող, ազգկան մը առաքած եղած. գործունեայ, ինկալ մը։
Μνῆστις - ιος (ἡ) = *Μνεία*, *Μνήμη*.
Μνηστὸς - ἡ - όν. ricercato in matrimonio. 2. sposato. միջ մը կարգելու համար փնտռուած (ազգիկ կամ մտնող). 2. կարգուած. ներելնոյ իրեն պիտոյնուն առնելու՝ խոստնիլ (եբր խօսք օրէնը). 2. ներելնոյ։
Μνήστρια (ἡ) = *Μνήστειρα* (1)
Μνήστρον (τὸ) caparra di matrimonio. հարսնախնամութեան առեն տրուած գրաւական (մատանիին). ներելու ներելը կին օրէնուդ ներելնոյ ընկերին (ներելի)։
Μνίον ἢ Μνῖον (τὸ) alga. մամռուկ, լօս. ներելնոյ, գետնի օրէնս։
Μνοίτης - ου (ὁ) (*Κρητ.*) servo. ծառայ. իշխանութեամբ, տուրք։
Μογερὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ερῶς. labo-

Digitized by Google

rioso, penoso. աչխատալի, դժդեպի· ղահմիրելի, կիճ։

Μογίω - ῶ. *M.* ήσω. × ἀντὶ *Πονέω*, *Μοχθέω*.

Μογιλάλος (ὁ, ἡ) balbettante, scilinguato. *Թոթովավ, Թլատատ· կելիկ։* 2. (*Γρφ.*) muto. *Համր· տիլիկ, պէկեղան։*

Μόγις, *ἐπίῤ.* = *Μόλις*.

Μόγος (ὁ) = *Μόχθος*.

Μογοστόκος (ὁ, ἡ) che assiste ai dolori di parto. *Ծննդեան երկանց ներկայ գտնուող· օգնող· տիրուհի ընկերակից ուսուցչուհի՝ խրատ։ կանչի կոչ։*

Μόδιος (ὁ) moggio (misura di 336 occhie). *դրիւ, մոդ* (336 *հնոյ չափ*)· *մաշ* (336 *օքտալէթ կօլչիք*)։

Μόθος (ὁ) combattimento. *կռիւ, պատերազմ· տեղի, իւղիս, կռիւ։*

Μόθων - ωνος (ὁ) servo nativo di casa (*Λατ.* verna). 2. petulante, insolente. *ընդծնիկ, առանձ ծնած ծառայ*. 2. *սառնակ, անբարեկիրթ· կռիւ կիրթելն գիտցողի պէս, կռիւ փոչի պէտքի իշխելիութիւն*. 2. *փնտիրտ, արշուղ։*

Μοιμυάω - ῶ. *M.* άσω. καὶ

Μοιμύλλω. *M.* υλῶ. serrar le labbra, stringer la bocca, far il bocchino. 2. succiare. *պրկուիքներըը գոցիլ, բերանը սեղմիլ*. 2. *ծծիլ· փոփոխելուընէ՝ ուղիղ ընելով պէտքին*. 2. *նմիլ։*

Μοῖρα (ἡ) parte, porzione. 2. officio, il conveniente. 3. destino, sorte, fortuna, fatalità. *մասն, բաժին*. 2. *պարտք, պատշաճութիւն, օրինաւոր վայելուչ իրք*. 3. *բաղդ, ճակատագիր· փոյ, հնոյ*. 2. *պրդի, խոնջելն՝ ճամբէ ելան ետեւ*. 3. *խուճապ, խիզախ, պահ, անձն խաղալը, երկիւղ, փոփոխ*. 4. (*τγμ.*) distaccamento di truppe. *զինուոր մը զօրաց· պիր պաւլուխ ասկեր*.

Μοιραγέτης - ου (ὁ) comandante d'un distaccamento di truppe. *զինուոր մը զօրաց գլուխ՝ վրանիցաւ· պիր պաւլուխ ասկեր պահպանիչ հետախոյզը պատրաստասաց։*

Μοιράζω. *M.* άσω. καὶ

Μοιράω - ῶ. *M.* άσω. dividere, distribuire. *բաժնել, բաշխել· փալըմախ, փոյ՝ իրենէ իրեմն։*

Μοιρηγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato sotto un astro ben auguroso, fortunato. *բարեգուշակ ասղի մը տակ ծնած, բաղդաւոր· փոփոխի պիր իւլտըզ՝ օխումբ ալընտա փոչնայ, իւլտըզը նայելեն ուշէ՝ նէ՞ղ, նեղ պուլուխ։*

Μοιρίδιος - α - ον. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *δίως*. fatale. *ճակատագրական· փոփոխ իւր օլսուն, փոփոխ։*

Μοιρογραφία (ἡ) descrizione delle parti. *մասերու ասորագրութիւն· հնոյելիրին վրայը։*

Μοιρολογέω - ῶ. *M.* ήσω. predire il destino. *ճակատագիրը կանխահայտնել՝ առաջադրուցիկ գրուցիլ· փոփոխիլ նվիկնին պէտքին՝ փէլէնիին հապարիին վերին։*

Μοιρολόγος (ὁ, ἡ) che predice il destino, indovino. *Մէկու մը ճակատագիրը առաջադրուցող, կիւս, խոչ· պէրթինին փոփոխիլ նվիկնին պէտքին՝ հապարիին վերին, ֆալը։*

Μοιρολόγχος (ὁ, ἡ) distributore. 2. partecipe. *բաժնաբար, բաշխող*. 2. *հաղորդակից, բաժնորդ· ինկիլ խոյիլ*. 2. *իշխող, հնոյեար։*

Μοιρονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce a ciascuno il proprio destino. *Մէկուն իր ճակատագիրը բաժնող՝ բաշխող· հր պէտք պէտքի փոփոխիլ ինկիլ խոյն։*

Μοιχάζω. *M.* άσω. = *Μοιχάω*.

Μοιχαλὶς - ίδος (ἡ) adultera. *շնացեալ կին· ֆահիշէ։*

Μοιχας - άδος (ἡ) = *Μοιχαλίς*.

Μοιχάω - ῶ. *M.* ήσω. = *Μοιχεύω*.

Μοιχεία (ἡ) adulterio. *շնութիւն· ֆիս։*

Μοιχευτὴρ καὶ - τὴς - οῦ (ὁ) = *Μοιχός*.

Μοιχεύω. *M.* εύσω. adulterare, commetter un adulterio. *շնալ· ֆիս ինիլ։*

Μοιχίδιος - α - ον. = *Μοιχικός* (*ἰδιωτ.*) *Μοιχογέννητος*.

Μοιχικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - ικῶς. adulterino. 2. inclinato all' adulterio. *պատճառութեան*. 2. *շնութեան հակամտութիւն առնեցող· ֆիսչի*. 2. *ֆիսճուլլէք ունեցող։*

Μοιχογέννητος (ὁ, ἡ) adulterino, nato da un adulterio. *պատճառութեան (որդի՝ դուստր)*. *ֆիճ, ֆիսչին ինկիլլիս օրնէ (նվլըտր), կնկիսի ֆիս։*

Μοιχὸς (ὁ) adultero. *շնացօղ, շուն· կնոջիս։*

Μολγὸς (ὁ) sacco di cuojo. *խաղաղէ սպրակ՝ պարկ· կիմնին՝ տերէփէն ֆըրլատ։*

Μολίβδαινα - ης (ἡ) = *Μολιβδὶς*. 2. piombaggine, piombaggine (una specie di metallo). 3. piombaggine (sorta d'erba). 2. *կապարի բաղադրութիւն գոնասան հանք մը*. 3. *արմատը ակռայի ցաւի օգտակար խոտ մը*. 2. *մկնդրա*. 3. *մկնդրիչ ուրբանիս ֆաղրիչի պէս նեղ ծիլ։*

Μολίβδεος - οῦς, έα - ῆ, εον - οῦν. = *Μολίβδινος*.

Μολιβδικὸς - ἡ - όν. καὶ

Μολίβδινος - η - ον. di piombo, piombino. *կապարի, կապարային· ֆրլատնա պատ, ֆրլատնալի։*

Μολιβδὶς - ίδος (ἡ) palla di piompo, piombata. *կապարեայ գնասակ· ֆրլատնալի ծէփ, խոնջելուէ ֆրլատնա (նաեւ ոէ պրլատը ալիքներս խոնջ խոչոնիչին ասնա պատրաստուած)։*

Μολιβδοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al piombo. *կապարի նման· ֆրլատնա պէնզէր։*

Μόλιβδος καὶ Μόλυβδος (ὁ) piombo. *կապար· ֆրլատնա։*

Μολιβδουργὸς (ὁ) colui che lavora il piombo. *կապարագործ· ֆրլատնալի իշ ընէ իշլեկնին, ֆրլատնա պատ իշլեր խոնջ։*

Μολιβδόχροος - ους καὶ

Μολιβδόχρως - ωτος ἤ ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di piombo, piombino. *կապարի գունաւոր, կապարային· ֆրլատնա բնաւորութիւն։*

Μολιβδόω - ῶ. *M.* ώσω. coprir di piompo, impiombare. *կապարաւ գոցիլ՝ կըցընելով կամ հասատելիլ· ֆրլատնա իշ ֆրլատնալ։*

Μολιβουργὸς (ὁ) = *Μολιβδουργός*.

Μόλις, *ἐπίῤ.* appena, con difficoltà. *ղ-*

Digitized by Google

ψίν, ἄκρατος, φιλόπαιγμων. ἡδονή ἐλεύθερος, ἡδονὴ ἐλευθερίας.

Μολόβριον (τὸ) porchetto di cinghiale (Γαλλ. marcassin). ἀγρίου χοιρίδιον. ὑποζύγιον ἀγροτικὸν ἐλαφρόσωμον.

Μολοβρίς - ίδος (ἡ) Θηλ. τοῦ

Μολοβρός (ὁ) mangione, parassito. ἀρπαγμένος, πανοπλοποιός. ἐλεεινὸς ἄνθρωπος, ἀνελεύθερος φιλόσιτος.

Μολοσσός (ττὸς) - οῦ (ὁ) (ἐννοῦν κύων) mastino, (Γαλλ. dogue). φυλακὴ. σωφρονιστήριον, ἀγροφυλακτικὸς κύων.

Μολπάζω. Μ. άσω. cantare. ἐρεθίζω. ἐγείρω. ἴδε Μέλπω.

Μολπαστής - οῦ (ὁ) cantore. ἐρεθιστής. ἐγείρων, ἀναπτερωτής.

Μολπάστρια (ἡ) Θηλ. τ. Μολπαστής. cantatrice. φωνασκὸς. ἀοιδοπώλης, ἀγυρτοπώλης.

Μολπὴ (ἡ) canto, canzone. 2. giuoco con delle canzoni. ἐρεθισμός, ἐγερμός. 2. ἐρεθισμὸς ἐμμελοῦς ἀοιδῆς. ἀοιδὴ, βάκχευσις, ἀοιδή. 2. βάκχευσις μετ' ἀοιδῆς ἐγκωμιαστικῆς.

Μολπηστὴς - οῦ (ὁ) = Μολπαστής.

Μολπῆτις - ιδος (ἡ) × ἀντὶ Μολπάστρια,

Μόλυβδος, Μολύβδινος κτλ. καὶ Μόλυβος, Μολυβὶς κτλ. = Μόλιβδος κτλ.

Μόλυνσις - εως (ἡ) contaminazione, l' azione di sporcare. μόλυσις, μιαρότης. βεβηλωτικὴ ἐνέργεια. 2. (εἰς τὸν Ἀριστοφ.) la crudità della carne. ἀπὸ ζωπυρίδιον. ἐπὶ ἐδεσμάτων, ὡς ἐπιτίμιον.

Μολύνω. Μ. υνῶ. sporcare, contaminare, imbrattare. μιαρότης, μολύσις. βεβηλωτικὸς, ἀκάθαρτος ἐργάτης, ἀκάθαρτος ἐργάτις, φιλοκέρδεια ἐργάτις.

Μόλυσμα (τὸ) lordura, sucidume. μιαρότης, ἀκαθαρσία. ἀκρ, βέβηλος.

Μολυσμὸς (ὁ) = Μόλυνσις καὶ Μολυσμός.

Μομφὴ (ἡ) = Μέμψις.

Μοναγρία (ἡ) καὶ Μονάγριον (τὸ) καὶ

Μόναγρος (ὁ) solitudine, deserto. μοναχικὴ ζωὴ, μοναστήριον. ἔρημος, ἐρημητήριον.

Μονάδην, ἐπίρ. solitariamente, isolatamente. μοναχικῶς, μοναδικῶς, μοναχῶς ζῶντας. ἐρημητικῶς, μονήρως, ἀφανῶς, ἀπόκρυφα.

Μοναδικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. singolare. ἐξαίρετος, ἀκραῖος. φιλόσοφος, ἀνεξιχνίαστος. 2. = Μοναστικός.

Μοναδὸν, ἐπίρ. = Μοναδὴν.

Μοναζῶ. Μ. άσω. menar una vita solitaria, viver da romito. μοναδικὸν βίον ἄγω, μοναχικῶς ζῶ. ἐρημητικῶς, ἀναχωρητικῶς ἄγω βίον. ἐρημητεύω. ἐρημίτης εἶμι.

Μοναθλία (ἡ) = Μονομαχία.

Μοναυδρέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μόναυδρος (ὁ, ἡ) che ha un solo marito. ἕνα ἔχουσα μόνον ἄνδρα. μιᾶς ἀνδρὸς γυνή.

Μοναρχέω - ῶ. Μ. ήσω. regnar solo. μοναρχῶ, μόνος ἄρχω. ἐρημητεύω, ἀναχωρητεύω. ἐρημίτης εἶμι.

Μονάρχης - ου (ὁ) Monarca. μοναρχὸς, μοναδικὸς βασιλεύς. ἐπικρατής, ἀνεξέλεγκτος ἄρχων.

Μοναρχία (ἡ) monarchia. μοναρχοδεσπότης, μοναδικὸν βασιλεύειν. ἐπικράτεια. ἀνεξέλεγκτος ἐξουσία, ἀπολυταρχία.

Μοναρχικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. monarchico. μοναρχικὸς. ἐπικρατείας, ἀπολυταρχικός.

Μόναρχος (ὁ, ἡ) = Μονάρχης.

Μονὰς - άδος (ἡ) l' unità. 2. asso. 3. monade, atomo. μονὰς ἀριθμοῦ, μοναδικὸν ἄτομον. 2. ἄκρατος ἀνεμὸς ἐκπίπτων μονὰς ἀριθμοῦ. 3. ἐρημία, μονὴ, ἡσυχία (καθὸ ἀπολαμβάνει φιλοσοφοῦντας ἀνθρώπους). ἡσυχία, ἀφιλοκερδία. 2. βουλὴ ἐπιτηδείου ἀνδρός, ἐπιτήδειον πρὸς ἀσφάλειαν βουλή. 3. ὑλικὸν, ὑλικὸν μέρος ἀνθρωπίνου σώματος.

Μοναστὴρ (ὁ) × ἀντὶ Μοναστής.

Μοναστήριον (τὸ) monastero, convento. μοναστήριον, ἡσυχαστήριον.

Μοναστὴς - οῦ (ὁ) che mena una vita solitaria, eremita, monaco. μοναδικὸν ἄνδρα ἀνάγων βίον, μοναχικὸς, μονήρης, ἀναχωρητικός, ἀφιλοκερδής. ἐρημίτης, ἡσυχαστής. ἀναχωρητὴς ἐπιτηδείου ἀνδρὸς βίου, ἀναχωρητικὸς ἀνήρ, ἀναχωρητής, ἡσυχαστής, ἐρημίτης.

Μοναστικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. concernente la vita solitaria, monacile. μοναδικὸν βίον ἀγόντων ἀναχωρητῶν, ἡσυχαστικὸν. ἀναχωρητικοῦ ἀνδρὸς ἢ ἡσυχαστοῦ βίου, ἡσυχαστικὸν ἐρημητικῶς ἢ μοναχικῶς.

Μονάστρια (ἡ) Θηλ. τ. Μοναστής. monaca, religiosa. μοναζοῦσα, ἀναχωρητρία. ἡσυχαστικὸν θῆλυ, ἐρημητικὸν θῆλυ.

Μοναύλιον (τὸ) flauto d' un solo suono o che si suona solo. ἕνα ἐχόντων τὸν αὐλὸν μόνον καὶ μόνα ἐκφωνοῦντα ἐργαλεῖον μουσικὸν. αὐλὸς ἐπιτηδειότητος ἑνὸς αὐλοῦ ἐπιτήδειος.

Μόναυλος (ὁ, ἡ) che solo suona il flauto. 2. che vive solo, celibe. ἐργαλεῖον μουσικὸν ἐκφωνοῦντα μόνον. 2. μοναχικὸς, ἀναχωρητικὸς. ἡσυχαστὴς ἐπιτηδείως αὐλοῦντος αὐλοῦ. 2. ἀναχωρητὴς ἀνδρὸς ἢ γυναικός.

Μοναχὴ (ἡ) Θηλ. τ. Μοναχός. monaca. ἀναχωρητρία. ἡσυχαστικὸν θῆλυ.

Μοναχικὸς - ὴ - όν. monastico, monacile. μοναδικὸς, ἀναχωρητικός. ἡσυχαστικὸν θῆλυ.

Μοναχόθεν, ἐπίρ. da un sol canto. μοναχικὴ μιᾶς γωνίας. ἀναχωρητικῶς ἀπὸ μιᾶς γωνίας.

Μοναχὸς - ὴ - όν. solo. μοναχικὸς. ἀναχωρητικὸς. (ὄθ. ἐκκλησ.) = Μοναστής. monaco, calogero. μοναχὸς, ἀναχωρητής. ἡσυχαστικὸν.

Μοναχοῦ, ἐπίρ. in un sol luogo. μοναχικὴ μιᾶς θέσεως. ἀναχωρητικῶς ἐν μιᾷ θέσει.

Μοναχῶς, ἐπίρ. unicamente, solamente, in un solo modo. μοναχικὴ, μόνη μόνης, μιᾶς ἐκφορᾶς. ἀναχωρητικῶς, ἀναχωρητικῶς ἐν ἑνὶ ἤθει, ἐν μόνῃ ἐπιμονῇ.

Μονὴ (ἡ) dimora, trattenimento, indugio. θέσις μιᾶς μονικῆς, ἐγκατάστασις, χρονοτριβὴ. ἐν ἑνὶ τόπῳ διατριβὴ, ἐγκατάστασις. 2. = (μτγν.) = Μοναστήριον.

Μονήλατος (ὁ, ἡ) massiccio, fatto d'un

Digitized by Google

կանամ · անձն ճանաչ. (οὐσ.) *Μετώπιον* (τὸ) metopio, ammoniaco. օշակ, օշան· լաստի ծառ·լը· 2· = *Μέτωπον*.

Μετωπίς-ίδος (ἡ) frontale. ապարօշ· լաթիկ, փեշակապ, երեսակիր։

Μέτωπον (τὸ) fronte. ճակատ· անձն, գիպուած։

Μέχρι καὶ (πρὸ φων.) *Μέχρις, ἐπίῤῥ.* fino, infino, finchè. մինչեւ, մինչեւ, մինչ, մինչեւի որ· վրայ, տակ, ծայր, եւթիւր, նե տարաբ ցի։ = *Ἄχρι*.

Μή, μόρ. Ἀρνητ. (particella negativa). no, non. (բացասական մասնիկ մը) մի՛. (նախ պէս ապի տար) չո՛, չի՛, եօ՛ք։ π. χ. *μὴ λέγῃς*. non dire. մի՛ ըսեր· մեղայ՛ք։

Μηδαμινός-ή-όν. da niente, di verun prezzo. յանձին պիտանացու, փուճ, չըն-չին· իւր խոտան, չնչ պիտի, գոյ, ծիւրագիծ։

Μηδαμόθεν, ἐπίῤῥ. da veruna parte. հիչ ոեի կողմէն· հիչ պէս ծագումէն։

Μηδαμόθι, ἐπίῤῥ. in veruna parte, in nessun luogo (*Λατ.* nusquam.) հիչ ոեի գի մը, հիչ ոեի տեղ մը· հիչ պէս խնամս, հիչ պէս իւրով։

Μηδαμός-ή-όν. = *Μηδείς*.

Μηδαμόσε, ἐπίῤῥ. (κυησ. τόπ.) in nessun luogo. հիչ ոեի տեղ մը· հիչ պէս իւրի։

Μηδαμοῦ, ἐπίῤῥ. = *Μηδαμόθι*.

Μηδαμῶς, ἐπίῤῥ. in verun modo, in niun modo (*Λατ.* neutiquam.) ո՛չ խոկը, հիչ ոեի կերպով մը· հիչ պէս նոյ իւր, հիչ պէս վերջ իւր։

Μηδέ, ἐπίῤῥ. e non, nè anche (*Λατ.* neque, nec.) եւ ո՛չ խոկ· նե՛ տե։

Μηδείς-ενός, μηδεμία-μιᾶς, μηδέν-μενός. nessuno, veruno. ո՛չ ոք, հիչ ոեիը· հիչ իմն։

Μηδέποτε, ἐπίῤῥ. mai, unquemai. (*Λατ.* nunquam.) ո՛չ երբեք· ասլ, հի՛չ։

Μηδέπω, ἐπίῤῥ. non ancora (*Λατ.* nondum.) գեռ ո՛չ· տակ տեղ չէ։

Μηδεπώποτε, ἐπίῤῥ. mai, in verun tempo. ո՛չ երբեք, հիչ ոեի ատեն մը· ասլ, հիչ պէս չի՛տեսած։

Μηδέτερος-α-ον. nè l'uno nè l'altro (*Λατ.* neuter.) ո՛չ ոեիը ո՛չ ոեիալը, երկուքէն հիչ ոեիը· նե՛ պէտ նե՛ օգտէ, երե-կուիսէն հիչ պէտքով։

Μηδετέρωθεν, ἐπίῤῥ. nè dall' una nè dall' altra parte. ո՛չ ոեի գիչէն, եւ ո՛չ ոեիալէն· նե՛ պէս խնամն, նե՛ օգէ խնամն։

Μηδετέρως, ἐπίῤῥ. nè all' uno, nè all' altro modo. ո՛չ ատ եւ ո՛չ ան կերպով, երկու կերպին հիչ ոեիովը· նե՛ պատ ծարդ իւր նե՛ օգտ ծարդ իւր, երե ծարդն՝ վերջին հիչ պէտով իւր։

Μηδετέρωσε, ἐπίῤῥ. nè all' una nè all' altra parte. ո՛չ ոեի գիչ եւ ո՛չ ոեիալ գիչ· նե՛ պէս խանա նե՛ օգէ խանա։

Μηδικὴ πόα. medica, erba medica, cedrangola, trifoglio. (*Γαλλ.* luzerne.) առուտցան· խոչիա, ոխչիա, փուչ, չըն-չին· իւր խոտան, չնչ պիտի, գոյ, ծիւրագիծ։ *Μηδικὸν μῆλον.* = *Κίτρον*.

Μηδόλως, ἐπίῤῥ. in nessun modo, affatto. հիչ ոեի կերպով մը, ամենեւին։ հիչ պէս ծարդ իւր, պէս պէս չի՛, պէս տ՛ելի՛չ։

Μήδομαι. Μ. μήσομαι. pensare, meditare, operare. մտածել, գործել· գի՛չելի, իւրի՛չ, խոհեմ· 2· = *Μερμηνῶ*.

Μῆδος-εος-ους (τὸ) consiglio. 2. (πλθ.) le parti vergognose dell' uomo. խոհարդ· 2· երկի մարգու առաքինութիւն· գե-լոցիա· 2· երկու ոտ երեւերի։

Μηκάζω. Μ. άσω. καὶ

Μηκάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. belare. ոչխլ· ոխլիւիւ։

Μηκέτι, ἐπίῤῥ. non più. (*Λατ.* non amplius.) այլ եւս ո՛չ, ար էլ· գոյութ եօք, գոյ-գան պիտոյք եօք։

Μήκιστος-η-ον (ὑπερθ. τ. *Μακρός*.) lunghissimo. խիստ երկար· գլխիչ ասլ. (τὸ οὐδ.) *Μήκιστον καὶ Μήκιστα, ἐπίῤῥ.* troppo lungamente, lunghissimamente. 2. finalmente. խիստ երկար բաւական· 2· վերջապէս· գլխիչ ասլուած օգտակ· 2· վեր հասալ, նիհանիչ։

Μηκόθεν, ἐπίῤῥ. = *Μακρόθεν*.

Μῆκος-εος-ους (τὸ) lunghezza, longitudine. երկայնաձիգ։ ասլուածք։

Μηκύνω. Μ. υνῶ. allungare. երկընցնել· ասլ-բիւնք։

Μήκων-ωνος (ἡ) papavero. ոեիան· խա-խ։ 2· = *Κέγχρος*. 3. = *Μηκώνιον*.

Μηκώνιον (τὸ) oppio. ափիոն· ֆիչեան։

Μηλέα (ἡ) melo (albero.) խնձորենի· խա-ռնձենի։

Μήλη (ἡ) tenta. վիրաչափ· ճերմակ գէլ։

Μηλαυθμὸς (ὁ) ovile, pecorile. փարախ, գաւիթ ոչխարաց· ասլիւ, գոյան խա-ռնձենի։

Μηλοβατέω-ῶ. Μ. ήσω. (ἐπὶ προβ.) = *Βατεύω*.

Μηλοβοτέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μηλοβότης-ου (ὁ) pastore. խաչնարած, հովիւ· չոպան, բեյա։

Μηλόβοτος (ὁ, ἡ) ove si pascolano le pecore. ուր որ ոչխարներըը կ՛արածուին· ներուած տէ գոյանալու օրինակաւոր։

Μηλολόνθη (ἡ) ninfa, bacolino di rosa. ասկեդին թիւեռուով վարդերու վրայ գտա-նըւօղ որդ· կիւլ պուծիկ, ջնճա պուծիկ։

Μῆλον (τὸ) mela, pomo. 2. il frutto di qualunque albero. 3. guancia, mascella, le zinne delle donzelle. 4. pecora. խնձոր· 2· որ եւ իցէ ծառի պտուղ· 3· ծոծ, ազիկանց ծիծերը· 4· ոչխար· խո-ռ· 2· հեր պէս նուէ ոչնչեն ճշդիւթ· 3· խա-նոթ, էգէպարտ հիւդերի պէս-պէսներէ· 4· գոյան։

Μηλονομεὺς-εως (ὁ) καὶ

Μηλονόμης-ου (ὁ) καὶ

Μηλονόμος (ὁ) pastore di pecore. խաչնարած· գոյան չոպանը։

Μηλοσόος (ὁ, ἡ) conservatore delle pecore. ոչխարներըը պահպանօղ· գոյանալու ասլեցան գործուած։

Μηλοσφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. immolare delle pecore. ոչխարներ զոհանալ կարել մար-դիկ (զոհի համար)· գոյանալու գործել պէտով, պօղանալ մահ։

Μηλοσφαγία (ἡ) immolazione delle pecore. ոչխարի զոհ զոհանալ· գոյան գործուածը։

Μηλοσφάγος (ὁ, ἡ) immolatore delle pe-

Digitized by Google

core. արհարհերը գինով՝ կարօղ (գոհի համար)· ֆոյանելիքի ֆարգան տիճն։
Μηλοφόρος (ὁ, ἡ) che produce o porta del pomo. խնձոր բուացընող, կամ կրօղ· նշա հաւ խոհ ի ինչ։
Μηλοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode delle pecore. արհարհերու պահապան· ֆոյան պահպետ։
Μηλόω - ῶ. *M.* ώσω. tentar la piaga. խոցքն մէջ վիրաչափը խոթել· խոցոյ գլ առչափ։
Μηλωτή (ἡ) pelle di pecore. արհարի մորթ· ֆոյան պրիւիք, ֆեօտպետ։
Μηλωτρὶς - ίδος (ἡ) = *Μήλη*. 2. stuzzicorecchi. ականջի բրկիարիկ· հնչել։
Μήν (μέν) μόρ. (*Βεβαιωτ.*) certamente, davvero (*Λατ.* sane, profecto.) ըստրդ որ, իրաւցընէ· ասհիման, կոքեա· (*Ἐνστατ.* ἡ *Ἐναντιωματ.*) però, tuttavia. բայց, այսու ամենայնիւ· լաւին, եղ ինչ։
Μὴν - μηνὸς (ὁ) (κυρ.) = *Μήνη*. 2. mese. ամիս. 3. (πλθ.) i mestrui. դաշտան, կընիքանց ամսոյ հոսքը· հոսուղ, ֆոբեւորքն այնեանը։
Μήνη (ἡ) luna. լուսին· հանիմիաղ։
Μηνιαῖος - α - ον. mensuale. ամսական· հանի։
Μήνιγξ - ιγγος (ἡ) meninge (nome dato a quelle due membrane, che vestono il cerebro, l'una detta Piamadre, e l'altra Duramadre.) մղնիք ուղղայն (ուղեղը պատող երկու մաշկ· որոնց որ ամէն կ'ըսուի Գորովամայր ու ամէնքն ալ խստամայր)· գործ գեղ (գեղնին երիւթիքն ալ ի իրէ գործերէ անէրքին ի դէպ բահիքել վնասիտ վէ օդերէից խոյնիսկ ալեկոտ անելքը)։
Μήνιμα (τὸ) la causa, l'oggetto dell' ira. բարկանալեան առիթը՝ ներելը· խընդ՝ խօսելու տեղակի՝ հարցնելի։
Μῆνις - ιος ἡ ίδος (ἡ) ira permanente, odio, nemistà. միայնակ բարկանալիքիւն, առնչութիւն, ինչամտութիւն· գէր գեղամ խընդ, խոսասանելի, ապտակի, գիշերի հիմնական։
Μηνὶς - ίδος (ἡ) καὶ
Μηνίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. *Μήνη*. lunetta, mezza luna. լուսնեակ, կէս լուսին· այծէր, հանիմիաղելի, խոյդ այ· (*ἐν γεν.*) ogni qualunque corpo fatto in forma di lunetta o di mezza luna. լուսնեակի կամ կէս լուսնի ձեւով չինուած որ եւ իցէ մարմին· սաքան խոյօդ խոյդ այ գէրնիկնէ խոսելը հեր գէր նեանը։
Μήνυμα (τὸ) segno, indizio. նշան, նշանակ, ցոյց· նիշան, ալամանի։
Μήνυσις - εως (ἡ) indicazione, annunzio. նշան տալը, ազդարարութիւն· նիշան՝ հաղորդելի ինչ։
Μηνυτὴρ × *αὐτὴ*
Μηνυτὴς - οῦ (ὁ) annunziatore. ազդարար պատգամաւորը· խոսիչ, խոսիչ։
Μηνύτωρ - ορος (ὁ) × *αὐτὴ Μηνυτής*.
Μηνύω. *M.* ύσω. annunziare, indicare ազդարարել, ազդ տալել, ցոյց տալ· նշան տալ· խոսիչ ելնել, ինչ ելնել։
Μήπερ, *ἐπίῤ*. non ancora. դեռ ոչ· գոհա գեղիլ։
Μή ποθεν, *ἐπίῤ*. che non da qualche luogo.. (*Λατ.* necunde.) չըլլայ թէ տեղէն մը· օլմայ տէ գէր ինչ գեղ։
Μηποτε, *ἐπίῤ*. che non in qualche tempo.. (*Λατ.* nequando). 2. mai (*Λατ.* nunquam.) չըլլայ թէ տանէն մը· 2. ոչ երբեք· օլմայ տէ գէր վէրի· 2. տալ, հին գէր վէրի։
Μήπου, *ἐπίῤ*. nè per caso, che non. 2. che non in qualche luogo. չըլլայ թէ· 2. չըլլայ թէ տեղ մը· օլմայ տէ· 2. օլմայ տէ գէր ինչ։
Μήπω, *ἐπίῤ*. non ancora. գեռ ոչ· գոհա գեղիլ· 2. = *Μήποτε*. 3. = *Μήπου*.
Μήπως, *ἐπίῤ*. che non, nè per caso, che non in qualche modo. չըլլայ թէ, չըլլայ թէ կերպով մը· օլմայ տէ, օլմայ տէ գէր ինչ։
Μηρίζω. *M.* ίσω. battere alle coscie. ազդրերնէրուն զարնել· գոտրերնին՝ այլոտրերնու տրմաք։
Μηρίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Μηρὸς* (ἐνίοτε δὲ καὶ ταὐτὸν τῷ *Μηρός*.)
Μηρὸς (ὁ) coscia. ազդր, գիսա· գոտ, այլոտ։
Μηρυκάζω. *M.* άσω. καὶ *Μηρυκάομαι - ῶμαι*. *M.* ήσομαι καὶ *Μηρυκίζω*. *M.* ίσω. ruminare, rugumare, rimasticare. արմնալ· ինչնել, ինչոտալ էնդնիլ։
Μηρυκισμὸς (ὁ) ruminazione. արմնալ, արմնումն· ինչնիլ, ինչոտալ էնդնիլ։
Μήρυμα (τὸ) filo. 2. gomitolo. 3. spira di serpe. ասղանի, գերձան· 2. կծիկ· 3. օձին գալարիլը· էծէնի· 2. խոսիք· 3. երկանքն գնոտելու գնոտելով օլմալը՝ հանելանիմալը։
Μηρύω. *M.* ύσω. (εὐχρηστότ. τὸ μσ.) tirare. 2. stendere. 3. aggomitolare. 4. contessere. քաշել· 2. ձգանել· 3. կծիկ ընել· 4. ասղ անդ հանանել, անկանել· էնտիք· 2. ներիք· 3. խոսիք երիք· 4. գնոտելով ներիք, գոհանալ։
Μήτε. αὐνσ. nè, neppure. ոչ, եւ ոչ· նէ, նէ գոհ։
Μήτειρα (ἡ) × *αὐτὴ*
Μήτηρ - τρὸς (ἡ) madre. մայր· էնէիք, անա։
Μήτι; *ἐπίῤ*. (*Ἐρωτ.*) forse? արդեօք, միթէ· անանգ։
Μητιάω - ῶ. *M.* άσω. = *Μήδυμαι*.
Μῆτις - ιος (ἡ) consiglio, prudenza. խորհուրդ, խոհեմութիւն· գուշհալը, գոսբերի։
Μήτρα - ας (ἡ) matrice, utero. 2. la midolla dell' albero. արգանդ· 2. ծառին գարուն՝ մէջը· բահի· 2. ազգէն երէխ՝ էնէ։
Μητράδελφος (ὁ) zio dal canto della madre, il fratello della madre (*Λατ.* avunculus.) քեռի, մօրը եղբարը· գոյը, անանգէն երգոնէը· (ἡ) zia, sorella della madre. մօրաքոյր· թեյնէ։
Μητρικὸς - η - όν. materno. մայրական· ա նոյ՝ էնէիքի գնասոգ։
Μητρικῶς, *ἐπίῤ*. da madre, մօր պէս· անա՝ էնէիք գասէ։
Μήτριος - α ἡ ος - ον. = *Μητρικός*.
Μητρόθεος (ἡ) (ἐκκλησ.) Madre di Dio. Աստուածամայր· ալէիքիանէ։
Μητροκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. uccidere la pro-

Digitized by Google

pria madre. մայրը մեռցընել, մայրասպան ըլլալ. անուանը խօլտխրտիլ:

Μητροκτονία (ἡ) matricidio. մայրասպանութիւն. անուանը խօլտխրտիլը:

Μητρόκτονος (ὁ, ἡ) (παροξ.) matricida. մայրասպան. անուանը խօլտխրող. (προπαροξ.) ucciso dalla propria madre. մօրմէն ապաննուած. անուանուած խեխեխնդիլ, խոխլ օլանմալը:

Μητρομανία (ἡ) male che viene alla matrice. արգանդի հանդէպօղ ախտ մը. բամհարի գլուխ խոխ պէս նեվ հարը:

Μητρομιξία (ἡ) concubito colla propria madre. մօրը հետ յարձ գարձիլը մեկ անդ պառկիլը. անուամբ իւր օլանան հաճաճա:

Μητρόξενος (ὁ, ἡ) bastardo. պառնիկորդի. կիճ, նուկիր. էվէկիճ վիճ:

Μητροπάρθενος (ἡ) (ἐκκλησ.) Madre e Vergine (epiteto della B. M. V.) Մայր եւ կոյս (Աստուածածնայ մակդիր). Վէլէկոնս Պիւէր (Վէլէկոնսլըհը սերնաճոթ):

Μητροπάτωρ - ορος (ὁ) avo dal canto della madre, il padre della madre. մօրը հայրը. անուանէն պապաը:

Μητρόπολις - εως (ἡ) la capitale d'uno Stato, Metropoli. մայրաքաղաք. պոլ չիճը, իխտիհաճ, իմպիռիէ:

Μητροπολίτης - ου (ὁ) nativo d'una Capitale. մայրաքաղաքցի. իմպիռիէնս պօղմալը. (Βυζ.) Metropolita, l'Arcivescovo d'una Metropoli. Մետրապոլիս, մայրաքաղաքի մը արքեպիսկոպոս. Փոխիսխոնս հետ սերսի Փէտօֆօս, Մետրոփոլիթ:

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ) = *Μητροκτόνος*.

Μητρόφονος (ὁ, ἡ) = *Μητροκτόνος*.

Μητρυιά (ἡ) matrigna. խորթ մայր, մօրս. խոյի անս:

Μητρῷος - α - ον. = *Μητρικός*.

Μήτρως - ωος (ὁ) zio dal canto della madre. 2. qualunque parente dal canto della madre. մօրը եղբայրը, քեռի. 2. մօրը կողմէն եղած ազգական. անուանէն պէրուերէն, տայը. 2. վէլէկոնին խեռիճընան օլան իշըլմ, անս ոյսունան օլան սէրուա:

Μηχανάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. macchinare, tracciare, inventare, fabbricare. մեքենայել, հնարիլ, գործել, հնարել, կանգնել. փոլով խօրտիլ, ֆինո խօլտնդիլ՝ պէլէհնիլ, իմպ եռիճ, խօրտիլ, պինա եռիճ:

Μηχάνευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μηχανεύομαι. M. εύσομαι. macchinare. մեքենայել, հնարիլ. փոլով խօրտիլ, ֆինո խօլտնդիլ. = τ. προηγ.

Μηχανή (ἡ) macchina, instrumento. 2. invenzione, frode, astuzia, furberia, ordigno. մեքենայ, գործիք. 2. հնարք, գաւ, նենգ, չարաճարպութիւն, խարտանութիւն. հնդինէի, օլաբ. 2. իմպ, փոլով, ֆինո, ֆէրտնէրլէի:

Μηχάνημα (τὸ) macchinamento, ordigno, edifizio. մեքենայք, գաւ, շինուած. ֆինո, փոլով, պինա, իմպ:

Μηχάνησις - εως (ἡ) macchinazione. մեքենայութիւն, հնարիլը, գաւազրութիւն. փոլով ֆինո խօրտնը:

Μηχανητής - οῦ (ὁ) macchinatore. մեքենայող, հնարող, գաւագիր. ֆինո՝ փոլով խօրտ:

Μηχανητικός - ή - όν. perito, abile a macchinare. մեքենայելը՝ օրագիմի լսրիլը ասրված, գաւագրութեան մէջ վարպետ, հնարիլ գաւել կրցող. փոլով խօրտելը ըլլալէ. ֆինոգող. ֆինո ընէրէճխը. փոլով խօրտիլէր:

Μηχανικός - ή - όν. meccanico. մեքենական հնարող. հնդինդիլը իմպ իպէն: *Μηχανική* (ἡ) (ἐντ. τέχνη.) la meccanica. մեքենական գիտութիւն, մեքենաներ հնարելու արհեստը. իւրի հնդինդիլ, հնդինդիլեր իմպերնա հնդուող ընուած:

Μηχανοποιέω - ῶ. M. ήσω. costruire delle macchine. մեքենաներ շինել. հնդինդիլեր խօրտնի՝ իպէնի:

Μηχανοποιία (ἡ) costruzione di macchine. մեքենաներ շինելը. հնդինդիլեր խօրտնը:

Μηχανοποιός (ὁ, ἡ) macchinista. մեքենագործ, մեքենագիւտ. հնդինդիլեր իպէն, իմպ ասհիլ:

Μηχανορράφέω - ῶ. M. ήσω. macchinare, tracciare, insidiare. մեքենայել, նեխիլ, նաւզակ լսրել. փոլով խօրտիլ, ֆինո չէվէրմէի, խօրտնայ կիրմէի:

Μηχανορράφία (ἡ) macchinazione, tracciamento. գաւագրութիւն, նաւզակ լսրիլը. փոլով՝ փոլով խօրտնը:

Μηχανορράφος (ὁ, ἡ) macchinatore, insidiante. գաւագիր, գործամտաւ, նաւզակ լսրող. փոլով խօրտ, սիճիրտ, խոռնայ կիրճի:

Μηχανουργός (ὁ, ἡ) = *Μηχανοποιός*.

Μῆχος - εος - ους (τὸ) = *Μηχανή*.

Μία - μιᾶς (ἡ) ϑηλ. τ. εἷς.

Μιαίνω. M. ανῶ. infettare, imbrattare, contaminare. պղծել, ապականել, ջաւել, թաւթխել, չաղաքել. էլէկիճ, գոյնը փըրմէի, հարթարլըմէի, գէլէմմ՝ էլէկիճ վէս կիճի:

Μιαιφονέω - ῶ. M. ήσω. imbrattarsi d'un omicidio, commettere un omicidio. մարգաւ մը արուեստ մնալ, արուեստը չաղաքիլ, մարդ մը մեռցընել. պէրնիճին խոնդամ կիրմէի, փառ իւր գէլէմմ օլսի, խոռնէլէէի կիճի, ապիմ խօլտխրտիլ:

Μιαιφονία (ἡ) uccisione d'un innocente. անմեղ մը ապաննելը, անմեղի մը արուեստ մնալը՝ արուեստը թաւթխուելը. պիր սաղսալ խօլտխրտիլ, պիր սաղսալէն խոնդամ կիրճի՝ խոռնէ իւր գէլէմմ օլմագ:

Μιαιφόνος (ὁ, ἡ) imbrattato d'un omicidio, omicida, uccisore d'un innocente. Մէկ արուեստը մնած՝ արուեստը չաղաքած, մարգասպան, անմեղ մարդ մը ապաննած. պէրնիճ, ապիմ խօլտխրմիճ, պիր սաղսալ պէրնիճին խոնդամ կիրճի՝ խոռնէ իւր գէլէմմ օլսի:

Μιασις - εως (ἡ) contaminazione, imbrattatura. պղծութիւն, ապականութիւն. չաղաքութիւն. էլէկիճ, հարթարլըմէի. նախճէլէէի. գէլէմմ օլմէլէէի:

Μιαντός - ή - όν. contaminato, imbrattato.

Digitized by Google

պղծուած, չաղախուած, թաւթխուած. ախ-ևեղծիլ, հաղտոտուիլ, գելխիս ելլել, գոլտըլիլ, գելեվէվ։

Μιαρος - α - όν. imbrattato, contaminato. 2. impuro, osceno, abbominevole, sporco. 2. scellerato. թաւթխուած, չաղախուած. 2. պիղծ, յայրատ, զզուելի, գարշ. 3. ապիրատ, անօրէն. գելխիս ելլող, գոլտըլիլ. 2. ախ, նեփ, խէրճ խոցիչ, հարթար. 3. պիճամտօ. — αρώς, έπίρ.

Μιαροφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. mangiare de' cibi proibiti o impuri, cibarsi delle vivande vietate o impure. արգիլուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտել. խառատ ելլող խոյտ նեփ ըսհոմըր ևէվէ։

Μιαροφαγία (ή) il mangiare de' cibi vietati o impuri. արգիլուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտելը. խառատ ելլող խոյտ նեփ ըսհոմըր ևէվէ։

Μιαροφάγος (ό, ή) colui che si ciba delle vivande vietate o impure. արգիլուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտող. խառատ ելլող խոյտ նեփ ըսհոմըր ևէվէ։

Μίασμα (τό) contagio, miasma, infezione. 2. delitto. ժանտախտի յատուկ ապականութիւն, տարափոխիկ ախտ, ժահ. 2. յանցանք. գոլտըլեփլեր, գոլտըլեր խոխիլէ, գոլտըլեր իւլէրի, սիւնիւրի. 2. գոգոհոմ, խոխ։

Μιασμός (ό) = *Μίανσις.*

Μίγμα (τό) mistura. խառնուրդ, խառնուած իրը. գոբելեմըն գոբելեղ նէռնէ. (πλθ.) elettuario. զանազան նիւթերէ բաղադրուած գեղ մը. հաճուն (հոալիթիկ)։

Μίγνυμι. Μ. μίξω. mescolare. 2. unire. խառնել. 2. միաւորիլ. գոբելեղմակ. 2. պէրլեպէրտիլ. (μο.) conversare. 2. avvicinarsi. 3. aver commercio con una donna, giacere con.. խօսակցիլ, կեռնակցիլ. 2. մտնեցում. 3. գիտել գիչի. գոհոհոգիի նիւթէ, գօնուշմէ. 2. խօլուշմէ. 3. ինձ նիւթէ, լէֆլեվէվէ։

Μικρέμπορος (ό, ή) mercantuzzo, fondaco. պղտիկ վաճառական, կրպակատեր. գելեմ գոլէրլեան, ըսհոլանիզ, հալպազար։

Μικροβασιλεία (ή) piccolo regno. պղտիկ թագաւորութիւն՝ տէրութիւն. գելեմ գոփլհկլեփ, օճաք գիվլեի։

Μικροβασιλεύς - έως (ό) piccolo rè, rè d'un piccolo regno. պղտիկ թագաւոր, պղտիկ տէրութեան մը տիրայ. գելեմ գոփլհ, օճաք գէր գիվլեի գոփլհկը։

Μικρογένειος (ό, ή) barbucino. 2. che ha piccolo mento. քարց. 2. պղտիկ գունչ ունեցող. գիօճ. 2. օճաք կոխէլ, գելեմ էնեօֆլէը։

Μικρογένυς - υος (ό, ή) che ha piccole mascelle. պղտիկ ծնօտներ ունեցող. էնենէրէր օճաք։

Μικροδοσία (ή) piccolo dono, regalo di poco rilievo. փոքր ընծայ, պղտիկ պարգեւ. օճաք հիդիչ, գելեմ գէլէրէ։

Μικρόδουλος (ό, ή) piccolo servo. պըղտիկ ծառայ. գելեմ խըզմէգիար։

Μικροθυμέω - ῶ Μ. ήσω. essere pusillanimo. վատասիրտ փոքրսիրտ ըլլալ. գօրգոճ նէռնէրէ օճաք։

Μικροθυμία (ή) pusillanimità. վատասրտութիւն, վախկոտութիւն. նէռնէգոճլէ, գօրգոճլէգ։

Μικρόθυμος (ό, ή) pusillanimo. վատասիրտ, փոքրսիրտ. նէռնէգոճլի, գօրգոճ։

Μικρόκαρπος (ό, ή) che produce delle frutta piccole. պղտիկ պտուղներ բերող՝ բուսցնող. օճաք միւլէրէր հասլ իգոն։

Μικροκέφαλος (ό, ή) che ha la testa piccola. պղտիկ գլուխ ունեցող. գելեմ գոլլը։

Μικροκίνδυνος (ό, ή) che s'arrischia nelle imprese di poco rilievo. պղտիկ գործերու մէջ ինքզինքը վտանգի գնող. օճաք հալնահլըգրօ գեռնդնիկ հանդիսութիւններու մէջ։

Μικροκοίλεος (ό, ή) che ha un piccolo ventre. պղտիկ փոր ունեցող. գելեմ գոբըլը, գոբիը օճաք։

Μικρόκοσμος (ό) piccolo mondo. պղտիկ աշխարհ. գելեմ գիւնիա։

Μικρολόγος (ό, ή) che sta attaccato alle minuzie, che osserva, esamina le cose con tutta la scrupolosità. (*Γαλλ.* minutieux). պղտիկ բաներու նայող, բան մը խոյտ զգուշութեամբ քննող՝ խզնող. օճաք նէռնէրէր հոգոյնի օլան, պէր լեպ ջոկի ինդիլէրէ իլէ ինճելոճ նէռնէ՝ գոճան։ — λόγος, έπίρ.

Μικρόλυπος (ό, ή) che s'affligge per le minime cose. պղտիկ բաներու համար տրտմող ցաւող. գելեմ՝ օճաք նէռնէլէրէ խոտ գերգ էդիր։

Μικρομερής - ές (ό, ή) composto di piccole parti. մանրամասն, պղտիկ մասերէ բաղադրուած. օճաք հիճոկլէրգոճ ինդրդիկ օլոնմուշ։

Μικρόμματος (ό, ή) che ha gli occhi piccoli. պղտիկ աչքի. օճաք իթօզլի։

Μικροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μικρύνω.*

Μικροπολίτης - ου (ό) *καὶ Μικροπολίτισσα - ίδος* (ή) cittadino d'una piccola città. պղտիկ քաղաքէ մը եղող. օճաք պէր չհիդրէն օլան, գելեմ չհհիդլի։

Μικροπόνηρος (ό, ή) che commette delle cattiverie piccole. պղտիկ գէշութիւններ ընող. օճաք գելեմ՝ ֆինճանլըգլեր էդեն։

Μικροπους - οδος (ό, η) che ha i piedi piccoli. պղտիկ ոտքեր ունեցող. օճաք այագլը։

Μικροπρέπεια (ή) viltà, bassezza d'animo, mancanza di generosità, di liberalità. ցածութիւն, անարգութիւն, ազնուաւարտութեան պակասութիւն. ալչագլըգ, նամարտլըգ, ֆեռէյճիլիք, գիդոլըգ՝ ալչագնամուսլըգ նէռէյնէ։

Μικροπρεπής - ές (ό, ή) vile, sordido, privo di liberalità, basso. անարգ, ազնուաւարտ՝ առատաձեռն չեղող, ցած. նամարտլըգ, ֆեռէյճիլիք, գիդոլըգճան՝ ալչագնամուսլըգճան համրամ, ալչակ։ — επῶς, έπίρ.

Μικροπρόσωπος (ό, ή) che ha la faccia piccola. պղտիկ երես ունեցող. գելեմ էդ-ալլը։

Μικρόρρις - ινος (ό, ή) che ha il naso piccolo. պղտիկ քիթ ունեցող. օճաք գոբուճլը։

Μικρὸς - ὰ - όν. piccolo. 2. poco. պղտիկ. 2.

Digitized by Google

φρίξ. φιλέω. σφοδρός. 2. σπ. — ρῶς, ἐπίρ.

Μικροσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. φρίξ σιτος. σπ. ἐσθίω.

Μικροσκελής - ές καὶ

Μικρόσκελος (ὁ, ἡ) che ha le gambe piccole. σμικρὰς κνήμας ἔχων. σφοδρὸς σκελίζω.

Μικροσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, saputello. βάσκανος. σοφιστὴς ἰδιώτης, ἰδιωτεύω.

Μικροστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca piccola. σμικρὸν στόμα ἔχων. φιλέω στόμα. ἐστόμιος.

Μικρότης - ητος (ὁ) piccolezza. σμικρότης. φιλέω φίλος. σφοδρότης.

Μικροτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una mensa frugale. σκηνὰς σκέπην ἔχων. (σμικρὰν τράπεζαν). ἐφόδιον ὁλκή (ἐπὶ φαγητοῦ ἰδιώτου).

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Μικρόμματος.*

Μικροφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - φρόνως. pusillanimo. φρονιμότης, φρόνησις. ἀνδρεία. ἀνανδρία, δειλία.

Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie piccole. σμικρὰ πέταλα ἔχων. σφοδρὸς ἐστόμιος.

Μικρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bassa, debole voce. χαμηλὴ σκέπη ἔχων. ἀσθενὴς φωνή. ὑποφωνία.

Μικροχαρης - ές (ὁ, ἡ) colui che gode delle cose piccole, delle minuzie. σμικρὰ χαίρων. ἐν σμικρῷ χαίρων. σφοδρὸς ἡδονιστής, ἡδονιστεύω.

Μικρόχωρος (ὁ, ἡ) che ha un terreno piccolo. σμικρὸν χωρίον ἔχων. φιλέω χώρα. ἀνάκτορον.

Μικροψυχέω - ῶ. *M.* ήσω. essere pusillanimo. ἀνανδρίαν ἔχω. δειλιάω, δειλία, δειλιῶ.

Μικροψυχία (ἡ) pusillanimità, viltà. ἀνανδρία, δειλία. μικροψυχία. φιλοψυχία. ἀνανδρεύομαι, δειλιάω.

Μικρόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanimo, codardo, vile. ἀνανδρος, δειλός. ἀνάνδρως. δειλός, κακός.

Μικρύνω. *M.* υνῶ. render piccolo, poco, diminuire. σμικρίζω, μικραίνω, ὀλιγοστεύω. σφοδρύνω, φιλέω, ἐστόμιος.

Μικτός - ή - όν. misto, mescolato. μικτός, μιγάς. φυρτός, φυρτεύς.

Μιλιάζω. *M.* άσω. misurare per miglia. σταδιομετρῶ. μίλιον. μίλι ἐκ λιθαρίων.

Μίλιον (τὸ) miglio (spazio di 1000 passi). στάδιον (1000 βημάτων ἀνθρώπου). μίλι (1000 ὀργυιῶν).

Μίλτειος - α - ον. = *Μίλτινος.*

Μίλτινος - η - ον. di minio. ἁλουργὴς. μιλτώδης.

Μιλτοπάρῃος (ὁ, ἡ) che ha le guancie tinte di rubrica. μιλτόχρως. ἁλουργὴς παρειάς. ἐρυθροπάρῃος. ἐρυθρογενειάς.

Μίλτος (ἡ) minio. ἁλουργὶς. μιλτώδης. (παρ' Ὁμήρῳ) rubrica. ἁλουργὶς. φυκός.

Μιλτόω - ῶ. *M.* ώσω. miniare, tingere col minio. ἁλουργῶ. μιλτώδης, μιλτόω.

Μιλτώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al minio. ἁλουργὴς εἶδος. μιλτώδης. ἐρυθρός.

Μίλφαι (αἱ) καὶ **Μίλφωσις - εως** (ἡ) caduta dei peli delle palpebre. πτῶσις βλεφαρίδων. βλεφαρίδων ἀπόπτωσις. ἀποτίλτω βλεφαρίδας. φαλάκρωσις βλεφαρίδων.

Μιμαίκυλον καὶ **Μιμάκυλον** (τὸ) corbezzola. σπόδυλος. ἄγριον μῆλον.

Μίμαρκις ἡ **Μίμαρκυς εως** ἡ **υος** (ἡ) intingolo fatto di carne di lepre con savore (*Fall.* civet). ἁλυκάμισον ἀπὸ λαγωοῦ μετὰ ἁλμυρίδος. βολίζω ἐμβάπτω ἁλυκάμισον βάπτω βολίζω.

Μιμέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. imitare qualcuno o qualche cosa. μιμοῦμαι. μιμοῦμαί τινα ἢ τι. ἀπεικάζω, μιμοῦμαι, μίμησις ποιοῦμαι. μιμοῦμαι. ἐπιμιμοῦμαι. ἀπομιμοῦμαι.

Μίμησις - εως (ἡ) imitazione. μίμησις. μιμοῦμαι τινα ἢ τι. μιμοῦμαι. μίμησις.

Μιμητής - οῦ (ὁ) imitatore. μιμητής, μιμήτρια. μιμητής. μιμήτρια.

Μιμητικός - ή - όν. imitativo, abile o solito ad imitare. μιμητικὸς ἐπιτήδειος καὶ συνήθης. μιμητικὸς ἐπιτήδειος ἐπὶ τοῦτο. μιμητικῶς. — ικῶς, ἐπίρ.

Μιμικός - ή - όν. mimico, pertinente ad un buffone. μιμικός, γελοιαστικός. μιμητικὸς γελοίου.

Μιμνήσκω *M.* μνήσω. ricordare. μιμνήσκω, ἀναμιμνήσκω. ἀναμνήσκω. μνημονεύω. (μσ) **Μιμνήσκομαι.** *M.* μνησθήσομαι. ricordarsi, sovvenirsi. μιμνήσκω, ἀναμιμνήσκω, ἀναμνήσκω, ἀναμνήσκομαι, μνημονεύω. μιμνήσκω. ἀναμιμνήσκω. ἀναμνήσκω. ἀναμνήσκομαι. μνημονεύω.

Μιμολόγως (ὁ, ἡ) che imita le parole di qualcheduno. μιμητὴς λόγων τινός. μιμητικὸς ἐπιτήδειος λόγους τινῶν. μιμητικὸς λόγων. μιμολόγος.

Μίμος (ὁ) mimo, buffone. 2. farsa (sorta di commedia). μιμητής. γελοιαστής. 2. μιμικὸν ἀπὸ κωμικῆς ποιήσεως. βωμολόχος, γελωτοποιός. 2. μίμος. μιμικὸν ἀπὸ κωμικῆς ποιήσεως. βωμολόχος ὑποκριτής.

Μιμω - όος - οῦς (ἡ) scimia. κυνοκέφαλος. πίθηκος.

Μίν (πάντοτε ἐγκλιτ.) × Ἰων. **ἀντὶ Αὐτόν - ήν - όν.** ἡ (σπν. καὶ μτγν.) **Αὐτοὺς - ὰς - ά** ἢ Ἑαυτόν - ήν - ό. (π. χ. Αὐτόν μιν πρηγῆσι δαμάσσας. Οδ. Δ.)

Μινύθησις - εως (ἡ) diminuzione. ἀπομείωσις, ἐλάττωσις. μείωσις. ἐλάττωσις.

Μινύθω. *M.* μινυθήσω. diminuire, render piccolo. ἐλαττόω, μικραίνω. μειόω, ἐλαττόω.

Μίνυνθα, ἐπίρ. poco, alquanto. 2. per poco tempo. ὀλίγον, ὀλίγον τι. 2. ὀλίγον χρόνον. τι, τὸν τυχόντα χρόνον.

Μινυρίζω. *M.* ίσω. borbottare, mormorare, piangere con un tuono dolente e dimesso. ἐρεμβίζομαι, μορμύρω. τὸν ἀνάγκῃ κλαίω. ἀναστενάζω, ἀναστενάχω. μορμύρω, ψιθυρίζω. ἐρεμβίζομαι. μορμύρω.

Μινυρισμός (ὁ) borbottamento, susurrazione, canto o pianto in un tuono dimesso. μορμύρισμα, ψιθύρισμα, ἀναστεναγμός. μορμύρισμα. ψιθύρισμα.

Digitized by Google

վշ խուրի՝ ֆերֆին իլուֆաշ խոթօ ալլեֆի, իլլեֆի։
Μενυρόμαι. Μ. υρούμαι. = *Μενυρίζω.*
Μενυρὸς - ὰ - όν. che canta o piange in un tuono lamentevole e dimesso. ողաալի ու գաշի՝ ցած ձայնիւ երգօղ կամ լացօղ. աճեչիւ մի ուլուի ալշ խուրի՝ ֆերֆին իլուֆաշ խոթօ ալլեֆի, իլլեֆի։
Μεξάνθρωπος (ὁ, ἡ) mezz' uomo. կէս մարդ · խոյզ ինաւ։
Μεξέλλην - ηνος (ὁ) mezzo Greco. կէս Յոյն, կէս Հելլէն · խոյզ Յունաց, խոյզ Իլլինոց։
Μίξις - εως (ἡ) mistura, mescolanza. 2. coito, concubito, commercio carnale. խառնուրդ · 2 · խառնիք, զուգաւորութիւն · խոբեւորդմա, ֆոխիա. 2. ճխա, ֆաճախ։
Μεξοβάρβαρος (ὁ, ἡ) mezzo barbaro. կէս բարբարոս · խոյզ ֆիլիֆլի։
Μισαγαθία (ἡ) τὸ ἀφῃρ. τοῦ
Μισάγαθος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. ազէկութիւնը կամ ազէկները ատօղ · եղէնի խոթօ եղէլերի խառասիլի խոն։
Μισαδελφία (ἡ) odio contro il proprio fratello. եղբօր դէմ եղած ատելութիւն. ֆոբօլէնա օլուն ատելիլի։
Μισάδελφος (ὁ, ἡ) che odia il proprio fratello. եղբարը ատօղ · ֆոբօլէնա խառասիլի՝ ատելիլի խոն։
Μισανθρωπέω - ῶ. Μ. ήσω. odiare gli uomini. մարդկիները ատել · ինանդրա խառասիլի ենիֆ։
Μισανθρωπία (ἡ) misantropia, odio contro gli uomini. մարդատեղութիւն, մարդկիներբը ատելը · հասլիկի, ինանդրա օլան ատելիլի։
Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ) misantropo, che odia gli uomini. մարդատեղ, մարդկիներբը ատեղօղ · հասլ, ինանդրա խառասիլի խոն։
Μισαργυρία (ἡ) odio contro l'argento. դրամի ատելը · կիֆլէ խառասիլի ենիֆ՝ խօլտամա։
Μισάργυρος (ὁ, ἡ) che odia l'argento. արծաթը ատեղօղ · կիֆլէ խօլտան խառասիլի խոն։
Μισέταιρος (ὁ, ἡ) che odia i suoi compagni. ընկերները ատեղօղ · արֆագալըրը ատելիլի խոն։
Μισέω - ῶ. Μ. ήσω. odiare. ատել · ատելիլի՝ խառասիլի ենիֆ։
Μισητεία (ἡ) impudicizia, lubricità. ցունկասիրութիւն, վաշտատութիւն · նաֆսէ ըճէ · չերճլիֆ։
Μισητή (ἡ) prostituita. բոզ, պատիկ. ֆահիշէ, ֆահիշէ։ (κυρ. ϑηλ. τ. Μισητός.)
Μισητὴς - οῦ (ὁ) colui che odia. ատեղօղ · խառասիլի՝ ատելիլի խոն։
Μισητία (ἡ) = *Μισητεία.*
Μισητικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* dedito, inclinato all'odio. ատելու հակամատութիւն ունեցօղ · խառասիլիֆ՝ ատելիլի ենչէլի։
Μισητὸς - ἡ - όν. odiato. 2. odiabile, odioso. ատեղեալ · 2. ատելի · խօրլունճլու, խառասիլի օլունճլու · 2. ատելիլի ֆոֆլահաֆ, նաֆխոշ։
Μισθαποδοσία (ἡ) pagamento d'un salario, d'uno stipendio, d'una mercede. ժամչակի մը՝ ատելի մը վճառում, վարձատրութիւն · վէրէի՝ խօլեֆի վէրիլի, հափըճը՝ եֆրէնի խօտիլի։
Μισθαποδότης - ου (ὁ) colui che paga la mercede, rimuneratore. վարձատրող · հափըճը՝ եֆրէնիի՝ իվէշ խօտիլի։
Μισθαρνεύω. Μ. εύσω. καὶ Μισθαρνέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —
Μισθάρνης - ου (ὁ) καὶ *Μίσθαρνος* (ὁ, ἡ) mercenario. վարձու, վարձկան, վարձքով բանեցօղ · էշէի, կիւրելիտի, եֆր էլէ էլլեխի։
Μίσθιος - α ἤ ος - ον. = *Μισθωτός.*
Μισθοδοσία (ἡ) pagamento della mercede, paga. վարձատրութիւն, վճար. հափըճը՝ եֆրէնիի իվէշը խօտիլի, վէրիլի։
Μισθοδοτέω - ῶ. Μ. ησω. pagare la mercede. վարձատրել, վարձը վճարել · հափըճը վէրիլի, եֆրէնիի։
Μισθοδότης - ου (ὁ) colui che paga la mercede, chi dà la paga. վարձատրող՝ վարձը վճարող · հափըճը վէրէն, եֆրէնի՝ իվէշը խօտիլի։
Μισθόδωρος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*
Μισθὸς (ὁ) paga, pagamento, mercede, salario, fitto. վճար, վարձ, տրխատր, ատճիկ, վարձ (տեղւոյ). եֆր, իվէշ, վէրիլի, խօլեֆի, էշրա։
Μισθοφορὰ (ἡ) stipendio, salario. ատճիկ, ժամչակ · խօլեֆի։
Μισθοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. lavorare dietro una mercede. վարձքով բանիլ · եֆրիճի էլէ (կիւրելիտ էլէ) էլլեխիւ։
Μισθοφόρος (ὁ, ἡ) stipendiato (soldato). ատճիկ ժամչակ ատեղօղ (զինուոր) · խօլեֆէլի (ասկեր)։
Μισθόω - ῶ. Μ. ώσω. dare dietro una mercede, dare in affitto. վարձքով տալ, ի վարձու տալ · եֆր էլէ իվէշ էլէ վէրիւ, էշրայա վէրիւ։
Μίσθωμα (τὸ) fitto. վարձ · էշրա։
Μίσθωσις - εως (ἡ) affitto, l'azione d'affittare. ի վարձու տալը · էշրայա վէրիւի · 2. = *Μίσθωμα.*
Μισθωτεύω. Μ. εύσω. servire dietro una mercede. վարձքով ծառայել · եֆր էլէ (կիւրելիտ էլէ) էլլեխիւ՝ իշլեֆի եֆրիւ։
Μισθωτὴς - οῦ (ὁ) καὶ
Μισθωτὸς - ὴ - όν. mercenario. 2. affittato. վարձու · 2 · ի վարձու ատեղօղ. էշրէի, եֆր էլէ էլլեխի · 2 · էշրայա վէրիւ։
Μισοβασιλεὺς - έως (ὁ) nemico del Rè. իշտատուրի թշնամի · փոխշոհ գիշխիւի։
Μισόγαμος (ὁ, ἡ) che odia le nozze. հարսնիքը՝ ամուսնութիւնը ատեղօղ · գիշ՝ գիշի՝ նէտիհա խառասիլի խոն։
Μισογύναιος (ὁ, ἡ) che odia le donne. կիներբը ատեղօղ · ավրիլէրի խառասիլի խոն։
Μισόδημος (ὁ, ἡ) che odia il popolo. ժողովուրդը ատեղօղ · ֆէֆոխ ատելիլի օլան։
Μισόδικος (ὁ, ἡ) che odia i litigi. դատերը՝ վէճերը ատեղօղ · փալաբա՝ նէգլաբա խառասիլի խոն։

Digitized by Google

dere. փոխը փոխելը՝ տարաշխարհելը փոխելի. ֆետրինտեն՝ ֆետրինտեն ընկերելը, բանինտեն պահանջելի ունիմ։

Μετάπεμπτος (ὁ, ἡ) chiamato, fatto venire (*Lat.* accitus). կանչուած, ուկի մը ձեռքով բերուած. լաղբալեա, պէրէնէն եկած իւր ներքինի։

Μεταπέμπω. M. πέμψω. mandare, spedire dietro qualcheduno. ուկի մը ետեւէն խրկել. պէրէնէն ուրիշ մը ղրկել՝ (συνήθ. μσ.) far venire, mandar a portare, a chiamare. բերել տալ, բերելու՝ կանչելու խրկել։ ետ ետ դարձնել՝ ետ դարձնել։ ետեւէն կանչել, ետեւէն խրկել։

Μετάπεμψις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μεταπηδάω - ῶ. M. ἠσω saltar da un luogo all' altro. տեղէ տեղ ցատկել. պէր ներէն ուիր ներէ ընդարմանալ։

Μεταπίνω. M. πίομαι. bere dopo. ետքը խմել. ամպրա խլել։

Μεταπίπτω. M. πεσοῦμαι. cader altrove. 2. ricadere. 3. cader di speranza. 4. mutarsi. ուրիշ տեղ ընկնիլ. 2. նորէն ընկնիլ. 3. յոյսը կտրուիլ. 4. փոխուիլ. պալխա ըտքաֆա գէլմէյէտ. 2. ետեւէն գալ. 3. խոփը քաշ օլմադ. 4. ետդարձ օլմադ, գերդնիլմէյէտ։

Μετάπλασις - εως (ἡ) καὶ **Μεταπλασμὸς** (ὁ) trasformazione. 2. metaplasmo (figura grammatica). ալլամնուխթիւն, կերպարանափոխութիւն 2. փոխակերպութիւն (քերականական ձեւ մըն է)։ ետեւէն չեւէ. 2. Պերմութացիւն (չեւէի իւր սորթ)։

Μεταπλάσσω (ττω.) **M.** πλάσω. trasformare, trasfigurare. ալլամնուիլ, կերպարանափոխ առնել. ալլակերպել. ետեւէն չեւէ նիմիլ։

Μεταπλώ-ω. M. πλώσω. × ἀντὶ **Μεταπλέω.** navigare altrove. ուրիշ տեղ նաւարկել. պէր ըտրաքա կեմի իլե կիմիլ։

Μεταπνέω. M. πνεύσω. respirar di nuovo, riavere il reapiro. նորէն շունչ առնել, նորէն շունչը ձեռք բերել. ետեւէն օղանի ալմադ, ետեւէն նեֆեսի ետուիլե կիլմէ, ետեւէն նեֆես ալմադ. (κυρ. καὶ μτφρ.)

Μεταπνοὴ - ῆς (ἡ) respirazione. շնչառութիւն. նեֆես ալմա. (κυρ. καὶ μτφρ.)

Μεταποιέω-ῶ. M. ήσω. cangiare, mutare, rifare altrimenti. փոխել, փոփոխել, նորէն ուրիշ կերպով մը շինել. ետեւէն ետեւէն կերպով մը չինիլ. ետեւէն նիմիլ, պէրլէրտիրմէյ, ետեւէն պէր պրաշ խափմադ. (μσ.) appropriarsi, arrogarsi. իրեն սեպհականել՝ գրաւել. գերպէրլէն նիմիլ, գրաւ՝ ետեւէն նիմիլ։

Μεταποίησις - εως (ἡ) mutazione, il far in diverso modo. փոփոխութիւն, ուրիշ կերպով չինելը. ետեւէն, պէր պրաշ իլե խափմադ։

Μεταπορεύομαι. M. εὐσομαι. andar indietro, seguire. 2. perseguitare. ետեւէն երթալ, հետեւիլ. 2. ետեւէն ընկնալ, վանել. պրաշտրա վարմադ, ետեւէն կիմիլ. 2. գոլաշմադ, ապրշա պէրլէմ։

Μετάπρασις - εως (ἡ) incetta. ուկէն մըն ծախու առնելը, ուրիշին առելի առղ գնով ծախելու հառաքա. ֆարթապալըգ։

Μεταπράτης - ου (ὁ) rivenditore, incettatore. ուկէն մըն գնող ուրիշին առելի գնով ծախելու հառաքա. ֆարթապալը։

Μεταπρέπω (*X. M.*) superare gli altri in qualche cosa. բանի մը մէջ ուրիշները անցնիլ՝ գերազանցիլ. պէր պրաշ պէրլէրէն եվէտ՝ պէր նիմիլ, եվտ ալմադ։

Μεταπύργιον (τὸ) lo spazio frà le due torri. երկու աշտարակին մէջի միջոցը. իչէ գալէ ապաղը։

Μεταπωλέω - ῶ. M. ήσω. incettare, rivendere. բանի մը գնել, ու ուրիշին ծախել (առելի գնով)։ ալըշ սաթըշ (վաճառի իլե)։ ֆարթապալըգ եվիմէ։

Μεταπωλητὴς - οῦ (ὁ) = **Μεταπράτης.**

Μεταρίθμιος (ὁ, ἡ) annoverato insieme. միասին հաշուած. պէրապէր սայըլմըշ ֆիյէզ։

Μεταῤῥέω. M. ῥεύσω. scorrere altrove. ուրիշ տեղ վազել՝ հոսիլ. գալը ֆարֆա ագըպ կիմիլ։

Μεταῤῥιπτέω - ῶ. M. ήσω. καὶ **Μεταῤῥίπτω. M.** ῥίψω. gettar altrove. ուրիշ կողմ նետուիլ. պէր ֆարֆա ատմադ։

Μεταῤῥυθμίω - ῶ. M. ήσω καὶ **Μεταῤῥυθμίζω. M.** ίσω. riformare. բանի մը կարգը փոխել, ազէկի գարձնելը, բարեկարգել. պէր նէհանին սըրասընը՝ ֆիւզուրի ֆիւզուրի կիմիլ, էյնէ էվէրմէք, նէլսէ գօսթ, փոյէրլիմիլ։

Μεταῤῥύθμισις - εως (ἡ) riforma. բանի մը կարգը փոխելը ազէկի գարձնելը, բարեկարգութիւն. պէր նէհանին սըրասընը ֆիւզուրի կիմիլ, էյնէ էվէրմէք, նէլսէ, իւլըհ։

Μεταρσιολέσχης - ου (ὁ) che ciarla delle cose sublimi. բարձր բաներու վրայ շաղակրատող. նիւճիկ մտորմունքներ հաղիցնող շաղակրատող իսկի։

Μετάρσιος (ὁ, ἡ) sublime, eccelso, alto. 2. arrogante, superbo. 3. inutile, vano. բարձր. 2. բարձրամիտ, հպարտ. 3. պարապ, փուճ. նիւճիկ, պոլը. 2. հպարտ, խոպոռ. 3. պոշ, ֆիւրսաթ։

Μετασεύομαι (*X. M.*) seguire, accompagnare. հետեւիլ, ուղեկցիլ, ընկերել. արդը սըրա վարմէ, պէրապէր կիմիլ, իւզդաէլէթ կիմիլ։

Μετασκευάζω. M. άσω. costruire in un' altra maniera. ուրիշ կերպով մը շինել. պէր ֆարթ էտմէք, փոխմէք. (μσ.) trasportare le suppellettili. կարասիքը ուրիշ տեղ կրել, չուռել. կարասիքը ետեւէն պէր ֆարթ էտմէք, ետեւէն կարասիքը ետեւէն իչէրի պէր ֆարթ էտմէք, կրել կիմիլ։

Μετασκευὴ (ἡ) = **Μεταποίησις, Μεταῤῥύθμισις.**

Μετασκηνόω - ῶ. M. ώσω. trasportare le tende, trasmigrare, cangiar dimora. վրանները ուրիշ տեղ առնելի կրել, բանակութիւնը փոխել. ալաչըրըրէ գալը ետեւ ֆալըրմէք, ետեւէն, վերծանը ետեւէն կիմիլ։

Μετασοβέω - ῶ. M. ήσω. = **Μεταδιώκω.**

Μετάστασις - εως (ἡ) mutazione. 2. allontanamento. 3. trasmigrazione. 4. trasposizione. 5. morte. 6. rivoluzione. փոփոխութիւն. 2. հեռանալը. 3. չուռելը. 4. տեղափոխութիւն, փոխադրու-

Digitized by Google

թիւն. 5. մահ. 6. ուերուիհան փոփոխութիւն. իկոդիլոն. 2. ընդոխլանիմ. 3. ետալ եղիք. 4. իկոդիլի մահալ. 5. խոլնոմ. 6. խոնիլհեիի՝ խոխ տիվնիւ։

Μεταστέλλομαι. M. στελοῦμαι. = *Μεταπέμπομαι.*

Μεταστοιχεῖ, ἐπίῤ. per ordine, ordinamente. կարգաւ. ըստ՝ նիշամ իլե։

Μεταστρατοπεδεύω. M. εὑσω. trasportare l'esercito da un luogo all'altro. բանակը տեղէ տեղ տանիլ, վերդրնել. օրտոյտ ալը հանուրին գալն ալը հանուիլ ընօթիւրիւն, փոխադրմաք։

Μεταστρέφω. M. στρέψω. rivolgere, rivoltare. 2. mutare, cangiare. գարձնել. շրջիլ. 2 փոխել. պատուիլ. ընվերիւն, տիմնդիւրիւն. 2. տեղէդրիւն, ինդոխ ենիւն։

Μεταστροφὴ (ἡ) rivolgimento, cambiamento. գառնալը, փոխոխում. տիմնդ, ինդոխիլն։

Μεταστύλιον (τὸ) galleria. ձեմելիք, սրահ ներամ զարգարուած սրահ. իսկ տիրեւնէ իւր տճանիզ ոսքս. տիճնիչ։

Μετασχηματίζω. M. ίσω. trasformare. պատճառիլ, պատկերացիլ. ինդոխիլ չէտ ենիւն։

Μετασχηματισμὸς - εως (ἡ) καὶ

Μετασχηματισμὸς (ὁ) trasformazione. պատճառութիւն, պատկերացութիւն. ինդոխիլ չէտ։

Μετατάσσω (ττω.) M. τάξω. mutar l'ordine dell' esercito. բանակին կարգը փոխել. օրտանան ըստ՝ նիշնիզը ինդոխիլ ենիւն։

Μετατίθημι. M. μεταθήσω. metter altrove o altrimenti, trasporre, mutare. ուրիշ տեղ կամ ուրիշ կերպ դնել, փոխադրել. փոխել. տեղ եղբ էտօթ տեղ իսկ իւրդ փոխ, տիմնդիւրիւն, ինդոխիլ ենիւն։

Μετατρέπω. M. ψω. rivolgere, voltar all' altra parte, cangiare. ետկալ դին գարձնել. շրջիլ, փոխել. օգը էտա չեվէրիւն, տիմնդիւրիւն, ինդոխիլ ենիւն։

Μετατρέφω. M. θρέψω. nutrire frà o insieme cogli altri. ուրիշներուն հետ կամ ուրիշներուն հետ անուցանել. տեղէրէրէն՝ գալոտրդն տրուղտա էտօթ գալոտիլը էտ գերէտիւ գիտնել։

Μετατρέχω. M. δραμοῦμαι. correre indietro. 2. trascorrere. ետուէն վազել. 2. վազելով անցնիլ երթալ. ետ-ետնիդեն փոշտե. 2. փոտ ինդիլ, տշիւ։

Μετατροπὴ (ἡ) cangiamento, mutazione. փոխոխում, փոխոխութիւն. ինդոխիլն, տեղէդիւրիւն։

Μετατροπος (ὁ, ἡ) cangiato, mutato, rivoltato. փոխուած, գարձած. տեղէդեալ, ինդոխիլ օղմալ, տիմնդալ։

Μετατυπόω - ῶ. M. ώσω. trasformare. ձեւը՝ տիպը փոխել, պատկերացիլ. ինդոխիլ չէտ ենիւն։

Μετατύπωσις - εως (ἡ) trasformazione. ձեւը՝ տիպը փոխելը, պատճառութիւն. ինդոխիլ չէտ։

Μεταυδάω - ῶ. M. ήσω. indirizzare il discorso a uno, volgersi a parlargli. խօսքը մէկի մը գարձնելը, գառնալ մէկի մը խօսիլ. տեղէտ դիրնէ տէրնէ տէօղլիւ։

Μεταύριον, ἐπίῤ. dopodomani, posdomani. վաղը չէ մէկալ օր, ի միւսոյ աւուր. ետքէն տեսնիլ օգը կան, տահուկան, ֆէրդա։

Μεταυτίκα, ἐπίῤ. appresso, tosto. ետքը, չուտով. ամէնքա, ափսոսիկ, ինդէրէրէն։

Μεταῦτις, ἐπίῤ. indi, dopo. ետքը, յետոյ. ամէնքա։

Μεταφέρω. M. μετοίσω. trasportare. 2. esprimere una cosa per metafora. փոխադրել, տեղէ մը ուրիշ տեղ բերել. 2. բան մը փոխաբերութեամբ արտայայտել. դիր ինդրին գալն էրդի ինօթիւրիւն, ինդէրիւ. 2. դիր նեանէդ խոխդեթի ենէդ իլի վոֆ նիւն։

Μετάφημι. M. φήσω. = *Μεταυδάω.*

Μεταφορὰ (ἡ) trasporto. 2. (ῥητ.) metafora. փոխադրութիւն, տեղէ տեղ տանիլը. 2. փոխաբերութիւն. դիր ինդրին տիրէ դիր ինդրի ինօթիւրիւն. 2. խոնիլհեի, պատմուճան, պատմուճանի։

Μεταφορέω - ῶ. M. ήσω. = *Μεταφέρω.*

Μεταφορητος (ὁ, ἡ) trasportabile. փոխադրելի. ինդէրմաք իւնդիւն։

Μεταφορικὸς - ἡ - όν. metaforico. փոխաբերական. պատմուճանի։

Μεταφορικῶς, ἐπίῤ. metaforicamente. փոխաբերութեամբ, փոխաբերաբար. պատմուճանի, խոնիլհեիի իլե։

Μεταφράζομαι. M. φράσομαι. riflettere dopo o assieme. ետքէն կամ միասին մտածել. ամէնքա խոխդ դիրնէ մտածել նիւն։

Μεταφράζω. M. άσω. tradurre, interpretare. թարգմանել, մեկնել. ինդրիւթ նիւն, հանկա վէրդիւ։

Μετάφρασις - εως (ἡ) traduzione, interpretazione. թարգմանութիւն, մեկնութիւն. ինդրիւթ, ինֆոխդ։

Μεταφραστὴς - οῦ (ὁ) traduttore, interprete. թարգմանիչ, մեկնիչ. ինդրիւճան, հանա վէրդէն։

Μεταφραστικὸς - ἡ - όν. che concerne la traduzione, interpretativo. թարգմանական, մեկնական. ինդրիւճիւն՝ ինֆոխդի հետաքրքրական։

Μετάφρενον (τὸ) il mezzo della schiena. թիկանց մէջ տեղը. ըստի օրնոյը։

Μεταφυτεία (ἡ) trasplantamento. տունկերը տեղէ տեղ տնկելը, փոխադրութիւն տնկոց. իֆիւնալ, ֆիւտանէրէն գիր ենէրէն գալոտիլ գիր ենէրի գիւտիլ։

Μεταφυτεύω. M. εὑσω. trasplantare. տունկերը տեղէ տեղ տնկել՝ փոխադրել. ֆիւտանէրէն գիր ենէրէն էշտուրէ գալոտիլ գիր ենէրի գիւտիլ։

Μεταωνέω - ῶ. M. ήσω. = *Μεταυδάω.*

Μεταχειρίζω. καὶ (μσ.) - ίζομαι. M. ίσωομαι. adoperare, trattare. գործածել, վարուիլ. իսալանմաք, գավառմաք։

Μεταχείρισις - εως (ἡ) καὶ

Μεταχειρισμὸς (ὁ) adoperazione, trattamento. գործածութիւն, վարուիլը. իսալանմա, գավառմա։

Μεταχρηματίζω. M. ίσω. = *Μετονομάζω.*

Digitized by Google

Μετάχρονος (ὁ, ἡ) che si fà tardi, futuro. *ուշ եղող, ապագայ · ևիճ ըլլալ, ներկան։*

Μεταχρώννυμι. M. χρώσω. tinger d' un color diverso. *ուրիշ գոյնի ներկել · փոյթը բնութիւն պղտոռել։*

Μεταχωρέω - ῶ. M. ήσω. ritirarsi, partirsi altrove. *ուրիշ տեղ քաշուիլ՝ երթալ · փոյթը ներս կամ արտաքս ելլել։*

Μετεγγράφω. M. γράψω. arrolare, registrare diversamente. *ուրիշ կերպ գրաւ ցանկը գրել՝ արձանագրել · ուրիշ ցուցակ կազմել։*

Μέτειμι. M. μετέσομαι. essere, trovarsi in mezzo di... (*Λατ.* intersum). 2. (τρτπρσ.) aver parte, partecipare. *մէջը ըլլալ՝ գտնուիլ · 2. մաս բաժին ունենալ · իւիներ՝ արտօնուած օլմալ՝ պատկանիլ · 2. լափառը հիւանդ օլմալ։*

Μέτειμι. M. μέτειμι. = *Μετέρχομαι.*

Μετεκβαίνω. M. βήσομαι. uscir da un luogo ed entrar in un' altro. *տեղէ մը ելլել ու ուրիշ տեղ մտնել · պիր ներրէն իւէրէի պուլո պիր ներե կիրմէ։*

Μετεκβιβάζω. M. άσω. sbarcar da una nave ed imbarcar in un' altra. *նաւէ մը հանել ու ուրիշ նաւ մը դնել · պիր կեմիդէն իւէրտէ պուլո պիր կեմիյե թօշմէ։*

Μετεκβολή (ἡ) = *Μεταβολή.*

Μετενδύομαι. M. δύσομαι. mutar (spesso) gli abiti. (*Յաճախ*) *լաթերը փոխել · (ուէ ուէ) բառասընէ պիչնիմէ։*

Μετεμψύχω - ῶ. M. ώσω. far passar l'anima da un corpo all' altro. *հոգին մարմնէ մարմին անցընել · մարդ բիւնիէն բիւնէ կիրմէ։*

Μετεμψύχωσις - εως (ἡ) metempsicosi, trasmigrazione delle anime da un corpo all' altro. *հոգեփոխատրիքէ, հոգին ներսուն մարմնէ մարմին անցնիլը · բոհչերին մարդոց եւ պիւնիէն պուլո պիր բիւնի կիրմէ։*

Μετενδύω. M. δύσω. vestire (καὶ μσ.) vestirsi un' altra veste. *ուրիշ լաթ հագուստ հագուցընել կամ հագուիլ · փոյթը բառա կիյտիրմէ եւ կիյինմէ։*

Μετεννέπω (*X. M.*) = *Μετάφημι.*

Μετέρχομαι. M. μετελεύσομαι. partirsi, passare, andare da un luogo all' altro. 2. andar indietro, cacciare, perseguitare, andar cercando. *չուել, անցնիլ, տեղէ մը ուրիշ տեղ երթալ · 2. հետեւէն երթալ, վանել, փնտռտիլ · պիր ներե վարմէ, կիտմէ, պիր ներէն պիր ներե կիտմէ · 2. ետեւ-ետեւէն վարմէ, հալածմէ, ապտռմէ, ետեւ-ետեւէն փոյլմէ։*

Μετέχω. M. μεθέξω. partecipare, esser partecipe. *բաժնառու՝ մասնակից ըլլալ · իչմէ՝ հիւանդ օլմէ։*

Μετεωρία (ἡ) distrazione. *զբաղումի, մտքի խորհրդոց ապարագիտիլը · ոեէլ վերէնըէլըլ փոյնըգէրլըէ։*

Μετεωρίζω. M. ίσω. innalzare. *վեր վերցընել · նօֆառը հալտրմէ, նիւանկիլիմէ։* (μσ.) esitare. 2. insuperbirsi. *վարանիլ, կասկածանաց մէջ ըլլալ · 2. հպարտանալ · էնհընէնմէ, գոլէվիր օլմէ · 2. մաղ բառնալ, պիւօնմէ։*

Μετεωρισμός (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μετεωρολεσχέω - ῶ. M. ήσω. discorrere delle cose celesti, sublimi. *երկնային բաներ բաներու վրայ խօսիլ · սիմի՝ նիւնիւնէ հաֆիզնա սօհպէթ եմէք։*

Μετεωρολόγος (ὁ, ἡ) che discorre delle cose celesti, sublimi, delle meteore. *երկնային՝ բարձր բաներու՝ մետէորաններու վրայ խօսող · սիմի՝ իւիմի նիւնիւնէր՝ մաւրի եվէնէրէր հաֆիզնա սօհպէթ իչի։*

Μετεωρολογίω - ῶ. M. ήσω. = *Μετεωρίζω.*

Μετεωροπόλος (ὁ, ἡ) che osserva le cose celesti. *երկնային բաները դիտող՝ քննող · սիմի նիւնիւնէրէ նազըր պաղմըշ իչի։*

Μετεωροπόρος (ὁ, ἡ) che cammina per l' aria. *օդէն քալող · հաւատան իւրիւճի։*

Μετέωρος (ὁ, ἡ) alto, elevato, sublime, innalzato all' aria. 2. perplesso, esitante. 3. superbo. *բարձր, վերամբարձ, վերացեալ՝ բարձրացեալ ընդ օդ · 2. վրնտռտալ, երկմտիլ · 3. բարձրամիտ · վերպարտ իչմիճ, պուլո իւօսթէ, հաւնոյ իւմիճ՝ նիւօսթելիէ, հաւնէր · 2. էնկելի · վնվէվիլ · 3. մեդրար, իւօրպէ։* (*ἰδιωτ. δὲ καὶ συνηθ.*) *Μετέωρα* (τὰ) meteora. *մետէորայ · ասոր իւվէնիճ։*

Μετεωροσκοπέω - ῶ. M. ήσω. osservare le meteore. *մետէորանները գիտել · ասոր իւվէնիճներէ նազըր կիրմէ։*

Μετεωροσκόπιον (τὸ) meteoroscopo, astrolabio. *աստղագիտակ (աստղագրական գործիք մը) · սաաթ-ըլար (կէշ հնչիւն գնացող պիր նիվ սըբի)։*

Μετεωροφορέω - ῶ. M. ήσω. = *Ὑψηλοφρονέω.*

Μετεώρως, ἐπίῤ. in alto. 2. in sospeso, esitando. *բարձր, ի բարձունս. 2. վրնտռտալ, կասկածելով · իւ-ճիւրէ, պուրտ իւ-ճիւրէ · 2 · էյրէլ իւլ, փուխ վիւրէր։*

Μέτηλυς - υδος (ὁ, ἡ) avventizio, forestiere. *եկ, գրսէն եկած, օտար, դրսեցի · գուրուան իւլէլ, պէրէդ, երկնէն, գուրուլը։*

Μετοικεσία (ἡ) = *Μετοίκησις* ἢ *Μετοικία.*

Μετοικέω - ῶ. M. ήσω. andar ad abitare altrove, mutar dimora. *ուրիշ տեղ մը բնակելու երթալ, բնակարանը փոխել · փոյթը ներե վարմէ իչմէքի կիմէ իլտան, պէյթանը իճդուիլ կիմէ։*

Μετοίκησις - εως (ἡ) trasmigrazione, mutazione di dimora. *չուել, բնակութիւնը փոխելը · կիօչ, պէյթան իճդուիլմէ։*

Μετοικία (ἡ) abitazione fuori della patria. *հայրենիքէն գուրս տեղ բնակիլը · վընտռտան իչլէր պիր հաճլուխ իչմէքի կիմէք։ 2. = Μετοίκησις.*

Μετοικίζω. M. ίσω. trasportare gli abitanti d'un paese in un' altro. *երկրի մը բնակիչները ուրիշ երկիր մը տանիլ · պիր կեամլըքին պէյնէլմէլէրինի ճուրէ պիր կեամլըքի կիօճիւրմէ։*

Μετοικικός - ή - όν. καὶ

Μέτοικος (ὁ, ἡ) pertinente ad un fittajuolo. *վարձաւորի մը պատկանած · պիր ըաճըյա փոյքէ · (οὐσ.) Μετοίκιον* (τὸ) il

Digitized by Google

fitto d'un abitazione. բնակութեան մը վարձ. Ջոխան՝ ֆունտ տխրագ:

Μετοικεσμὸς (ὁ) trasportazione o trasmigrazione degli abitanti d'un paese in un altro. երկրի մը բնակիչները ուրիշ երկիր մը տանիլը կամ անոնց հոն չտնելը. աշխարհի երեսին փոխադրութիւնները ժողովուրդներուն՝ օրաց կերպ ի բնիկ:

Μέτοικος (ὁ, ἡ) straniero stabilito in un paese forestiere, adventizio, pellegrino, fittajuolo, pigionale in paese altrui. օտար երկրի մէջ բնակող, եկ, պանդխտաբոյ, դրսեցի, ուրիշին գաւառը վարձուար եղող. գիւղէ մը երթալ իմանալը, գիւղէն ելլալը, երկրէ մը օտարութիւնը տեսնել. Ջոխան, բռնաւոր:

Μετονομάζω. M. άσω. mutar il nome, dar un altro nome. անունը փոխել, ուրիշ անուն տալ. տրուիլ տիրելու, պատիւ իմ վերագրել:

Μετονομασία (ἡ) mutazione di nome. 2. metonomasia (figura grammatica.) անուն փոխելը. 2. անուանափոխութիւն (քերականական ձեւ մըն է). իմ տիրելու տիրական. 2. իրապէս իմ (ելեւէմ ելի տրճ):

Μετόπιν, ἐπίρ. = *Μετόπισθε.*

Μέτοπις - ιδος (ἡ) la pena d'un delitto. յանցանքի մը պատիժը. պէտ գտանիքի՝ խոնի գալեմի ճկտրը:

Μετόπισθε (σθεν), *ἐπίρ.* di dietro. 2. dopo. ետեւէն. 2. ետքը. ետեւ-ետեւէն, արշընդան. 2. ապրդ:

Μετόπωρον (τὸ) tempo brumale. ձմեռնային ժամանակ. եղէ կոմէ:

Μετόρχιον (τὸ) lo spazio fra le due file d'alberi, viale. երկու կարգ չարուած ծառերուն մէջի միջոցը. իւր տրտ տիւրէ տալ՝ ծառերուն օրինաւորապէս ելան համար:

Μετουσία (ἡ) participazione, comunicazione. բաժնորդութիւն, հաղորդակցութիւն. իշխելէ, հիւսիսրելէ:

Μετουσιαστικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di partecipare. բաժնորդ՝ հաղորդ ըլլալ կրցող. իշխէ՝ հիւսիսրալ ելալիր:

Μετοχετεύω. M. εύσω. condurre l'acqua altrove per via di canale. խողովակաւ ջուրը ուրիշ տեղ տանիլ. գործ՝ ելած իւր տարբ տիրէ ի երեսի երթալ:

Μετοχὴ (ἡ) participazione. հաղորդակցութիւն, բաժնորդութիւն. հիւսիսրելէ. իշխելէ. (γραμ.) participio (parte del discorso.) բնգունելութիւն (մաս բանի). իմ ֆալ եմբօթ իմ ֆիճալ:

Μέτοχος (ὁ, ἡ) partecipe. բաժնորդ, մասնակից. իշխէ, հիւսիսրալ:

Μετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare. չափել. Ջոխելէ:

Μετρηδὸν, ἐπίρ. misuratamente. չափով. Ջոխելէ իւր:

Μέτρημα (τὸ) il vitto destinato a' soldati, pensione. զինուորներու կապուած՝ կարգած կերակուր՝ ամսկ, պարէն, ուտելիս զինուորաց. տուիր խոյին:

Μέτρησις - εως (ἡ) misurazione. չափելը. Ջոխելէ:

Μετρητὴς - οῦ (ὁ) misuratore. չափող. Ջոխելի:

Μετρητικὸς - ἡ - όν. che serve a misurare. չափելու պէտք եղած. Ջոխելիք գործ՝ իրիկը ելան. — ւսեաց, *ἐπίρ.*

Μετρητὸς - ἡ - όν. misurabile. չափելի. Ջոխելիր:

Μετριάζω. M. άσω. moderare. չափաւորել. պահ՝ իրիկալիր իրիկալ եմիտ. (ἀμτβτ.) moderarsi, comportarsi moderatamente. ինքը զինքը չափաւորել, չափաւորապէս վարուիլ. տեղիքին իրիկալիր եմիտ, առլալ իրիկալ Ջոխէ գալեմի:

Μετρικὸς - ἡ - όν. che concerne la misura. 2. metrico. չափելու պատկանած. 2. առզաչափական, չափաբանական. Ջոխելիք պիտառ. 2. հիւսան, հիտառ. *Μετρική* (ἡ) (ἐνν. τέχνη) arte metrica. առզաչափութիւն. դեղամիքն, չարերէ:

Μετρικῶς, ἐπίρ. metricamente. առզաչափութեամբ. վերն իւր, դեղամիքի իւր:

Μετριολόγως (ὁ, ἡ) moderato nel suo parlare. չափաւորապէս խօսող. տեղիքին իրիկալելը՝ Ջոխելը:

Μετριοπαθία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μετριοπαθέω - ῶ. M. ήσω. bere con moderazione. չափաւորապէս խմել. իրիկալ իւր իւրէ:

Μετριοπότης - ου (ὁ) che beve moderatamente, sobrio. չափաւորապէս խմող, պարկեշտ յրմպելիքս. իրիկալ Ջոխէ իւրէն, իւրէն դեղամիքով:

Μέτριος - α - ον. moderato, modesto, mediocre. չափաւոր, համեստ, միջակութեան. իրիկալելը, Ջոխելը, դեղամիքով, օրէն, գալեմ:

Μετριότης (ἡ) moderazione, modestia, mediocrità. չափաւորութիւն, համեստութիւն, միջակահամեստութիւն. իրիկալ, իրիկալիր, տեղիքալ, Ջոխել, գալեմ:

Μετριοφρονέω - ῶ. M. ήσω. comportarsi con modestia. համեստութեամբ վարուիլ. Ջոխելիք գործ ընել:

Μετριοφροσύνη (ἡ) modestia, moderazione. համեստութիւն, չափաւորութիւն. Ջոխել, իրիկալ, իրիկալիր:

Μετρίως, ἐπίρ. moderatamente, mediocremente, modestamente. չափաւորապէս, միջակահամեստութեամբ, համեստութեամբ. իրիկալ՝ տեղիքալ իրիկալիր՝ գալեմ Ջոխել իւրէ:

Μέτρον (τὸ) misura. 2. metro, misura del verso. 3. modo, regola, ordine. չափ. 2. չափ (տաղաչափութեան). 3. կանոն, պայման, կարգ. Ջոխելիք. 2. վերն, նամ. 3. ընդէնը, իրէն:

Μετρονόμος (ὁ) magistrato incaricato all' ispezione dell' equità delle misure. չափերուն լման ըլլալուն վրայ տանող նահանգապետ. Ջոխելիքերի իրիկալելը համապատիճ օրէն հանելդրիք, իրիկալ ապրանք:

Μετώνυμία (ἡ) mutazione di nome. 2. metonimia (figura rettorica.) անուն փոխելը. 2. փոխանունութիւն (մարտասանական ձեւ մըն է). իրիկալիր իմ. 2. պիտիր, պետնէրի (ելեւէմ իւրէ պիտի):

Μετωπίας - ου (ὁ) che ha gran fronte (*Лат.* fronto). մեծ ճակատ ունեցող. անոր պիտիր:

Μετώπιος (ὁ, ἡ) di fronte. ճակատի պատ-

Digitized by Google

ձանած · անձա ճաքատած · (οὐσ.) *Μετώπιον* (τὸ) metopio, ammoniaco. օշակ, օշափ · ըստրը քաղցրը · 2 · = *Μέτωπον*.

Μετωπὶς - ίδος (ἡ) frontale. ապարօշ · ըմիջը, պէշտաղ, ճըտանիք։

Μέτωπον (τὸ) fronte. ճակատ · անձ, գէզուկ։

Μέχρι καὶ (πρὸ φων.) *Μέχρις*, *ἐπίῤῥ.* fino, infino, finchè. մինչեւ, մինչուկ, մինչ, մինչուկ ար · պէտ, պատ, ըստ, ըստիւ, նէ քաղաք պէ։ = *Ἄχρι*.

Μή, *μόρ.* *Ἀρνητ.* (particella negativa). no, non. (բացատական մասնիկ մը) մի՛. (նախ պէտ ունի պըր) չա, չի՛, նօ՛չ։ π. χ. *μὴ λέγῃ*. non dire. մի՛ ըսեր · պօչ նէ։

Μηδαμινός - ὴ - όν. da niente, di verun prezzo. չարժէր պիտանացու, փուճ, չքնաղ · իւր նատուածք, չնչ տրչէ, պօշ, թիւրացուի։

Μηδαμόθεν, *ἐπίῤῥ.* da veruna parte. հիչ ճկ կողմէն · հիչ պէտ ըստիքան։

Μηδαμόθι, *ἐπίῤῥ.* in veruna parte, in nessun luogo (*Λατ.* nusquam.) հիչ ճկ գի մը, հիչ ճկ տեղ մը · հիչ պէտ նատած, հիչ պէտ ներսէն։

Μηδαμὸς - ὴ - όν. = *Μηδείς*.

Μηδαμόσε, *ἐπίῤῥ.* (κυησ. τόπ.) in nessun luogo. հիչ ճկ տեղ մը · հիչ պէտ ներսէն։

Μηδαμοῦ, *ἐπίῤῥ.* = *Μηδαμόθι*.

Μηδαμῶς, *ἐπίῤῥ.* in verun modo, in niun modo (*Λατ.* neutiquam.) ոչ իւիք, հիչ ճկ կերպով մը · հիչ պէտ նօ՛չ իւիք, հիչ պէտ վճիռ իւիք։

Μηδὲ, *ἐπίῤῥ.* e non, nè anche (*Λατ.* neque, nec.) եւ ոչ իսկ · նէ՛ պէ։

Μηδείς - ενὸς, μηδεμία - μιᾶς, μηδὲν - μενός. nessuno, veruno. ոչ ոք, հիչ ճկը · հիչ մէնէ։

Μηδέποτε, *ἐπίῤῥ.* mai, unquemai. (*Λατ.* nunquam.) ոչ երբեք · ասլ, հիչ։

Μηδέπω, *ἐπίῤῥ.* non ancora (*Λατ.* nondum.) գէտ ոչ · պոմ պէտիչ։

Μηδεπώποτε, *ἐπίῤῥ.* mai, in verun tempo. ոչ երբեք, հիչ ճկ ատեն մը · ասլ, հիչ պէտ վճռիւթէ։

Μηδέτερος - α - ον. nè l' uno nè l' altro (*Λατ.* neuter.) ոչ ճկը ոչ ճկալը, երկուքէն հիչ ճկը · նէ՛ պէտ նէ՛ օգէտ, երկուքէն հիչ պէտիւթ։

Μηδετέρωθεν, *ἐπίῤῥ.* nè dall' una nè dall' altra parte. ոչ ճկ գիէն, եւ ոչ ճկալէն · նէ՛ պէտ նատած, նէ՛ օգէտ նատած։

Μηδετέρως, *ἐπίῤῥ.* nè all' uno, nè all' altro modo. ոչ ատ եւ ոչ ան կերպով, երկու կերպէն հիչ ճկովը · նէ՛ պատ ըստը իւիք նէ՛ օգէտ ըստը, երկ ըստը՝ վճռիչ հիչ պէտիւթ իւիք։

Μηδετέρωσε, *ἐπίῤῥ.* nè all' una nè all' altra parte. ոչ ճկ գիէն եւ ոչ ճկալ գիէն · նէ՛ պէտ նատած նէ՛ օգէտ նատած։

Μηδικὴ πόα. medica, erba medica, cedrangola, trifoglio. (*Γαλλ.* luzerne.) առատայ · խոխոջ, ախոյեան, ֆոնտօնաք, երմեմ։ *Μηδικὸν μῆλον.* = *Κίτρον*.

Μηδόλως, *ἐπίῤῥ.* in nessun modo, affatto. հիչ ճկ կերպով մը, ամենեւին։ հիչ պէտ ըստը իւիք, պէտ չէ՛իլ, պէտ չէ՛լլիւիլ։

Μήδομαι. Μ. μήσομαι. pensare, meditare, operare. մտածել, գործել · փոյթ ընել, խլրտիլ, խոժոռիլ · 2 · = *Μερμηνῶ*.

Μῆδος - εος - ους (τὸ) consiglio. 2. (πλθ.) le parti vergognose dell' uomo. խորհուրդ · 2 · երիկ մարդու ամաչելիքը · փալաշուղ · 2 · երէն ներքներէն։

Μηκάζω. Μ. άσω. καὶ

Μηκάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. belare. մայլել · գէլխիլ։

Μηκέτι, *ἐπίῤῥ.* non più. (*Λατ.* non amplius.) այլեւս ոչ, այլ չէ՛ · ետքը նօ՛ր, դառնա պէտ ալ նօ՛չ։

Μήκιστος - η - ον (ὑπερθ. τ. *Μακρός*.) lunghissimo. խիստ երկար · ըստի՛ն · (τὸ οὐσ.) *Μήκιστον* καὶ *Μηκιστα*, *ἐπίῤῥ.* troppo lungamente, lunghissimamente. 2. finalmente. խիստ երկար ըլլալով · 2 · վերջապէս · ըստի՛ն ատեան օգտի · 2 · վեր հատել, նէ՛նկի՛ն։

Μηκόθεν, *ἐπίῤῥ.* = *Μακρόθεν*.

Μῆκος - εος - ους (τὸ) lunghezza, longitudine. երկնութիւն · ատեանլուն։

Μηκύνω. Μ. υνῶ. allungare. երկընցնել · ատելիմի։

Μήκων - ωνος (ἡ) papavero. մէկոն · խաչխաչ · 2 · = *Κέγχρος*. 3. = *Μηκώνιον*.

Μηκώνιον (τὸ) oppio. ափիոն · աֆիւն։

Μηλέα (ἡ) melo (albero.) խնձորենի · խնձորիկ։

Μήλη (ἡ) tenta. վիրակապ · ծիրուճ փէչ։

Μηλεαυθμὸς (ὁ) ovile, pecorile. փարախ, գոմիճ ոչխարաց · ատելի, ֆօյտան խաշատեղ։

Μηλοβατέω - ῶ. Μ. ήσω. (ἐπὶ προβ.) = *Βατεύω*.

Μηλοβοτέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μηλοβότης - ου (ὁ) pastore. խաշնարած, հովիւ · չոպան, բէյս։

Μηλόβοτος (ὁ, ἡ) ove si pascolano le pecore. ատր որ ոչխարները կ' արածուին · ներքին ի ֆօյտանէր օվիւնէրէր։

Μηλολόνθη (ἡ) ninfa, bacolino di rosa. ասկեդին վարդենիի վրայի գըտնուող որդ · կոկոն պօճուկ, ալեւո պօճուկ։

Μῆλον (τὸ) mela, pomo. 2. il frutto di qualunque albero. 3. guancia, mascella, le zinne delle donzelle. 4. pecora. խնձոր · 2 · որ եւ իցէ ծառի պտուղ · 3 · ատա, ազկանց ծիծերը · 4 · ոչխար · էշմ · 2 · հէր պէտ նիւ ատենն հագնելիք · 3 · նատ, էշտէրը գինեվերի պէտ՝ ըստինաձեւ · 4 · ֆօյտան։

Μηλονομεὺς - εως (ὁ) καὶ

Μηλονόμης - ου (ὁ) καὶ

Μηλονόμος (ὁ) pastore di pecore. խաշնարած · ֆօյտան պահանը։

Μηλοσόος (ὁ, ἡ) conservatore delle pecore. ոչխարները պահպանօղ · ֆօյտանէրը ատելիյան ֆուրիճեան։

Μηλοσφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. immolare delle pecore. ոչխարներ զնուալ կարելի մորթել (զոհի համար) · ֆօյտանէրը ֆուրճան ելոգէ, զոհաբերմամբ։

Μηλοσφαγία (ἡ) immolazione delle pecore. ոչխարի զոհ զնուած · ֆօյտան ֆուրճանը։

Μηλοσφάγος (ὁ, ἡ) immolatore delle pe-

Digitized by Google

core. աչխարհքերը գլխով՝ կարօղ (զոհի համար). ֆոյոնէլէրի ֆաորգան ֆիսին:

Μηλοφορος (ὁ, ἡ) che produce o porta del pomo. խնձոր բուացընօղ կամ կրօղ. նշա հաղ էին ի Յունաց:

Μηλοφύλαξ - *ακος* (ὁ, ἡ) custode delle pecore. աչխարհքրաս պահապան. ֆոյոն պահիչ:

Μηλόω - *ῶ*. *Μ*. *ώσω*. tentar la piaga. խոցքին մէջ վիրաչափը խոթել. խարայ տէ ասլմաք:

Μηλωτὴ (ἡ) pelle di pecore. աչխարհ մորթ. ֆոյոն պէրէնի, ֆիսոպէնի:

Μηλωτρὸις - *ίδος* (ἡ) = *Μήλη*. 2. stuzzicorecchi. ականջի բյլխորիկ. հիլա:

Μὴν (*μὲν*) *μόρ*. (*Βεβαιωτ*.) certamente, davvero (*Λατ*. sane, profecto.) ըղաբդ ար, իրաւցընէ. ասհկհան, վէքը. (*Ἐνστατ*. ἢ *Ἐναντιώματ*.) però, tuttavia. բայց, այսու ամենայնիւ. լաքին, իւ հնդիք:

Μὴν - *μηνὸς* (ὁ) (*κυρ*.) = *Μήνη*. 2. mese. ամիս. *μ*. 3. (*πλθ*.) i mestrui. գաշտան, կընկանց ամսըլէրը. հայզլ, ֆորսորքն այլէրլը:

Μήνη (ἡ) luna. լուսին. մանիսա:

Μηνιαῖος - *α* - *ον*. mensuale. ամսական. մահի:

Μήνιγξ - *ιγγος* (ἡ) meninge (nome dato a quelle due membrane, che vestono il cerebro, l'una detta Piamadre, e l'altra Duramadre.) մղձիք ուղղայն (ուղեղը պատող երկու մեկ մարդ որ ձկիր կ'ըսուի Գորոփամայր ու ձկիրն ալ խստասիրայր). ղորի պէյ (պէյնին երէսները ալեն օլէտի ղորէլէր անէրին տ պէտէ ղահիվել վալէտիս ևի օպէրէտի խայնալվալէտիս անէլէր):

Μήνιμα (τὸ) la causa, l'oggetto dell' ira. բարկութեան առիթը՝ պատճառը. խորհօգութեան առիթը՝ պատճառը:

Μῆνις - *ιος ἤ ίδος* (ἡ) ira permanente, odio, nemistà. յամենի բարկութիւն, առնութիւն, ընդհանուր ատելութիւն. պէր փէմ խըռո, խռռոմկի, ափալէթի, փալվէնէտ:

Μηνὶς - *ίδος* (ἡ) καὶ

Μηνίσκος (ὁ) *ὑποκορ*. τ. *Μήνη*. lunetta, mezza luna. լուսնեակ, կէս լուսին. այէտ, հանիսաղէտ, խորմ այ. (*ἐν γεν*.) ogni qualunque corpo fatto in forma di lunetta o di mezza luna. լուսնակի կամ կէս լուսնի ձեւով չինուած որ եւ իցէ մարմին. ասֆալ խոյօ խորմ այ պէլէնիփ խոփէլը հեր պէր նէսնէր:

Μήνυμα (τὸ) segno, indizio. նշան, նշանակ, ցոյց. նիշան, ալամէթ:

Μήνυσις - *εως* (ἡ) indicazione, annunzio. նշան ասլը, ազդարարութիւն. նիշան՝ հաբեր վէրմէսի:

Μηνυτὴρ × *ἀντὶ*

Μηνυτὴς - *οῦ* (ὁ) annunziatore. ազդարար պատգամաւոր. խապէրչի, խապէրտար:

Μηνύτωρ - *ορος* (ὁ) × *ἀντὶ Μηνυτής*.

Μηνύω. *Μ*. *ύσω*. annunziare, indicare ղդացընել, ազդ առնել, ցուցընել. նշան ասլ. խապէր վէրմէ, ֆիսոպէրմէ, նիշան վէրմէ:

Μήπερ, *ἐπίῤῥ*. non ancora. գեռ ոչ. գոհա պէհիլ:

Μήποθεν, *ἐπίῤῥ*. che non da qualche luogo.. (*Λατ*. necunde.) չըլլայ թէ ուեղէ մը. օլմայ տէ պէր իւրտէն:

Μήποτε, *ἐπίῤῥ*. che non in qualche tempo.. (*Λατ*. nequando). 2. mai (*Λατ*. nunquam.) չըլլայ թէ ասեն մը. 2. ոչ երբեք. օլմայ տէ պէր վախթ. 2. ասլա, հիչ պէր վախթ:

Μήπου, *ἐπίῤῥ*. nè per caso, che non. 2. che non in qualche luogo. չըլլայ թէ. 2. չըլլայ թէ ուեղ մը. օլմայ տէ. 2. օլմայ տէ պէր իւրտէ:

Μήπω, *ἐπίῤῥ*. non ancora. գեռ ոչ. գոհա պէհիլ. 2. = *Μήποτε*. 3. = *Μήπου*.

Μήπως, *ἐπίῤῥ*. che non, nè per caso, che non in qualche modo. չըլլայ թէ, չըլլայ թէ կերպով մը. օլմայ տէ, օլմայ տէ պէր խոյ իւէ:

Μηρίζω. *Μ*. *ίσω*. battere alle coscie. ազդրներուն զարնել. պոպլըրնա՝ ապլոփլըրնա ասրմաք:

Μηρίον (τὸ) *ὑποκορ*. τ. *Μηρὸς* (*ἐνίοτε δὲ καὶ ταὐτὸν τῷ Μηρός*.)

Μηρὸς (ὁ) coscia. ազդր, ղիամ. պոփ, ապլոփ:

Μηρυκάζω. *Μ*. *άσω*. καὶ *Μηρυκάομαι* - *ῶμαι Μ*. *ήσομαι* καὶ *Μηρυκίζω*. *Μ*. *ίσω*. ruminare, rugumare, rimasticare. արաճել. ինկիր, ինէրմէ էյնէմէ:

Μηρυκισμὸς (ὁ) ruminazione. արաճ, արաճումն. ինկիր, ինէրմէ էյնէմէ:

Μήρυμα (τὸ) filo. 2. gomitolo. 3. spira di serpe. ասղանի, գերձան. 2. կծիկ. 3. օձին գալարիլը. իէլէի. 2. խառնէ. 3. իլանէն գալարիլ օձաձեւ պէտէրով օլմասը՝ հալէտանմասը:

Μηρύω. *Μ*. *ύσω*. (*εὐχρηστότ*. τὸ *μσ*.) tirare. 2. stendere. 3. aggomitolare. 4. contessere. քաշել. 2. ձգանել. 3. կծիկ ընել. 4. ձկի տել հանել, անկանել. էյրմէք. 2. իէրմէ. 3. խառնէ իէնէ. 4. պէրաբեր իօրմէ, փօքառմէ:

Μήτε. *αὐτσ*. nè, neppure. ոչ, եւ ոչ. նի, նի պը:

Μήτειρα (ἡ) × *ἀντὶ*

Μήτηρ - *τρὸς* (ἡ) madre. մայր. էյէիփ, անա:

Μήτε; *ἐπίῤῥ*. (*Ἐρωτ*.) forse? ա՞րդեօք, միթէ. աճագա:

Μητιάω - *ῶ*. *Μ*. *άσω*. = *Μήδομαι*.

Μῆτις - *εος* (ἡ) consiglio, prudenza. խորհուրդ, խոհեմութիւն. փալհաղլը, պասըրլը:

Μήτρα - *ας* (ἡ) matrice, utero. 2. la midolla dell' albero. արգանդ. 2. ծառին պորտը՝ ջիլը. բահմ. 2. ալճէնի իէչ՝ իլէ:

Μητράδελφος (ὁ) zio dal canto della madre, il fratello della madre (*Λατ*. avunculus.) քեռի, մօրը եղբայրը. փայդ, անասնէն ֆորփալը. (ἡ) zia, sorella della madre. մօրքոյր. խնչէ:

Μητρικὸς - *ὴ* - *όν*. materno. մայրական. անոյ՝ էյէիփկի ֆէնասդ:

Μητρικῶς, *ἐπίῤῥ*. da madre, մօր պէս. անա՝ էյէիփ փաալ:

Μήτριος - *α ὴ ος* - *ον*. = *Μητρικός*.

Μητρόθεος (ἡ) (*ἐκκλησ*.) Madre di Dio. Աստուածամայր. վալէիփհանըլը:

Μητροκτονέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. uccidere la pro-

Digitized by Google

pria madre. մարբ մեռցընել, մայրասպան ըլլալ· անուն՝ը խոլխոլիկ։

Μητροκτονία (ἡ) matricidio. մայրասպանութիւն. անուանը խոլխոլիկութիւն։

Μητροκτόνος (ὁ, ἡ) (παροξ.) matricida. մայրասպան. անուանը խոլխոլիքն. (προπαροξ.) ucciso dalla propria madre. մօրմէն սպանուած. անուանեան ինչէնչինին՝ խոլիլ ըլլանալը։

Μητρομανία (ἡ) male che viene alla matrice. արգանդի հանգըստոյ տխո մը. բահնոի գնահը խոլն պէր նեղ հարել։

Μητρομιξία (ἡ) concubito colla propria madre. մարբը հետ չար գործ գործելը՝ ամէ ատեղ պատահելը. անուանը իւն ըլլանան գուճաքա։

Μητρόξενος (ὁ, ἡ) bastardo. պատնիսրգի· էյի, հարկէր, ընկերի գինա։

Μητροπάρθενος (ἡ) (ἐκκλησ.) Madre e Vergine (epiteto della B. M. V.) Մայր եւ կոյս (Աստուածածնայ մակդիր)· ալընկերաս պէտէր (ալընկերհետըլլնհըն սերտնագի)։

Μητροπάτωρ - ορος (ὁ) avo dal canto della madre, il padre della madre. մարբ հայրը· անուանըն պապաբ։

Μητρόπολις - εως (ἡ) la capitale d' uno Stato, Metropoli. մայրաքաղաք· գալ չնհր, խոխոխնհ, գայիկութի։

Μητροπολίτης - ου (ὁ) nativo d' una Capitale. մայրաքաղաքացի· գայիկութիւն փոխնալ։ (Βυζ.) Metropolita, l' Arcivescovo d' una Metropoli. Մետրապոլիտ, մայրաքաղաքի մը արքեպիսկոպոս· Փայիկութիւն հեփմ սերին փէսէպօ, Մետրոպոլիտ։

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ) = Μητροκτόνος.

Μητρόφονος (ὁ, ἡ) = Μητροκτόνος.

Μητρυιά (ἡ) matrigna. խորհմ մայր, մնրաս· խոյ անուն։

Μητρῷος - α - ον. = Μητρικός.

Μήτρως - ωος (ὁ) zio dal canto della madre. 2. qualunque parente dal canto della madre. մնրբ եղբարբը, քեռի· 2. մարբ կողմէն եղած ազգական. անուանըն պէրտերէն, գայլ· 2· ընկերնէն խորհելնալը ուրն իշըշմ, անս ասյանգան ուրն ապրաս։

Μηχαναόομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. macchinare, tracciare, inventare, fabbricare. մեքենայել, հնարել, գաւել, հնարել, կանգնել· փոլաղ գործել, ֆինթ գործելանուն՝ տիլէնանիլ, իմաթ նիլիլ, գործել, պէտ նիլիլ։

Μηχάνευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μηχανεύομαι. M. εύσομαι. macchinare. մեքենայել, հնարել· փոլաղ գործել, ֆինթ գործելանուն· = τ. προηγ.

Μηχανή (ἡ) macchina, instrumento. 2. invenzione, frode, astuzia, furberia, ordigno. մեքենայ, գործիք· 2· հնարք, գաւ, նենգ, ճարպարութիւն, խարտանգութիւն. հնդինիկ, սլաի· 2· իմաթ, փոլաղ, ֆինթ, իրդնըլէք։

Μηχάνημα (τὸ) macchinamento, ordigno, edifizio. մեքենայք, գաւ, շինուած· ֆինթ, փոլաղ, պէտ, խոխա։

Μηχάνησις - εως (ἡ) macchinazione. մեքենայելը, հնարելը, գաւադրութիւն· փոլաղ՝ ֆինթ գործելը։

Μηχανητής - οῦ (ὁ) macchinatore. մեքենայող, հնարող, գաւագիր· ֆինթ փոլաղ գործող։

Μηχανητικός - ή - όν. perito, abile a macchinare. մեքենայելը՝ արուեստի լաթլը տարուած, գաւագրութեան մէջ վարպետ, հնարելէ, գաւել կրցող· փոլաղ գործելը ըլլալէք, ֆինթ գործող, փոլաղ չնհրելէք, փոլաղ գործուիլէք։

Μηχανικός - ή - όν. meccanico. մեքենաներ հնարող· հնդինիկնելէր իմաթ իրեն· Μηχανική (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la meccanica. մեքենական գիտութիւն, մեքենաներ հնարելու արհեստը· իւլի հնդինիկ, հնդինիկնելէր իմաթները գիտնալ սերնալը։

Μηχανοποιέω - ῶ. M. ήσω. costruire delle macchine. մեքենաներ շինել· հնդինիկնել գործել՝ խոփել։

Μηχανοποιία (ἡ) costruzione di macchine. մեքենաներ շինելը· հնդինիկնելէր գործելը։

Μηχανοποιὸς (ὁ, ἡ) macchinista. մեքենագործ, մեքենագիտ. հնդինիկնելէր իրեն, իմաթ սահիլ։

Μηχανορράφω - ῶ. M. ήσω. macchinare, tracciare, insidiare. մեքենայել, հնարել, ծուռակ լարել· փոլաղ գործել, ֆինթ չնհրելէ, գաւագրել իրեն։

Μηχανορραφία (ἡ) macchinazione, tracciamento. գաւագրութիւն, ծուռակ լարելը· գաւագիր փոլաղ գործելը։

Μηχανορράφος (ὁ, ἡ) macchinatore, insidiante. գաւագիր, գաղանամտաւ, ծուռակ լարող· փոլաղ գործող, սիմիգար, գաւագրել իրեն։

Μηχανουργὸς (ὁ, ἡ) = Μηχανοποιός.

Μῆχος - εος - ους (τὸ) = Μηχανή.

Μία - μιᾶς (ἡ) Θηλ. τ. εἷς.

Μιαίνω. M. ανῶ. infettare, imbrattare, contaminare. պղծել, ապականել, ձաւել, ներկել, շաղախել· ֆիլիֆնէ, գաղտ գըրմէք, հարգարըլմէք, գիլէմմ՝ ֆնխել վեռ նիլիլ։

Μιαιφονέω - ῶ. M. ήσω. imbrattarsi d' un omicidio, commetter un omicidio. մարգաւ մը արուեստը մուռալ, արուեստով շաղախիլ, մարգ մը մեռցընել· պէտէրնէն ֆանէն իրեն, ֆանէ իւն գիլէմմ օլմէ, ֆանըլըլէք նիլիլ, ապրի խոլխոլիկ։

Μιαιφονία (ἡ) uccisione d' un innocente. անմեղ մը սպանելը, անմեղի մը արուեստ մուռալը արուեստով ներկութիւն· պէր սապան խոլխոլիկ, պէր սապանըլէն ֆանէնի ֆանէ իւն գիլէմմ օլմէ։

Μιαιφόνος (ὁ, ἡ) imbrattato d' un omicidio, omicida, uccisore d' un innocente. պէր արուեստ մուռած արուեստով շաղախած, մարգասպան, անմեղ մարգ մը սպանած· գիլէմի, ապրի խոլխոլիկ, պէր սապանող պէտէրնէն ֆանէնը իրեն՝ ֆանէ իւն գիլէմմ օլմէ։

Μίανσις - εως (ἡ) contaminazione, imbrattatura. պղծութիւն, ապականութիւն, շաղախութիւն· գիլէմ, մարգարըլէք, նեղութիւն, գիլէմմ օլմէքլէք։

Μιαντὸς - ή - όν. contaminato, imbrattato.

Digitized by Google

պղծուած, չպղտխուած, թաւթխըուած. ի-լերծիլ, խոտրոբանըլ, գալծիս օլմալ, գոլտրըլըլ, գալերվիս։

Μιαρος - α - όν. imbrattato, contaminato. 2. impuro, osceno, abbominevole, sporco. 2. scellerato. թաւթխըուած, չպղտխուած. 2. պիղծ, յայրուա, գզուելի, գարշ. 3. ապիրատ, անօրէն. գալծիս օլմալ, գոլտրըլըլ. 2. ֆիս, նճաք, խրտճ խօսիք, խոտոր. 3. պիճամա. — αρῶς, ἐπίῤῥ.

Μιαροφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. mangiare de' cibi proibiti o impuri, cibarsi delle vivande vietate o impure. արգիլուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտել. խոտոր օլմալ խոթօր նճաք խոհմիլը խկիլ։

Μιαροφαγία (ή) il mangiare de' cibi vietati o impuri. արգիլուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտիլը. խոտոր օլմալ խոթօր նճաք խոհմիլը խկիլ։

Μιαροφάγος (ὁ, ή) colui che si ciba delle vivande vietate o impure. արգիլուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտող. խոտոր օլմալ խոթօր նճաք խոհմիլը խկիլ։

Μιασμα (τὸ) contagio, miasma, infezione. 2. delitto. ժանտախտ, յայտակ ապականութիւն, ապարափխիկ ախտ, ժահ. 2. յանցանք. գոլտրըլըիլը, գոլտրըլը խոսիկիլ, գոլտրըլը իլլիթ, սխալանք. 2. գոպահութ, խոտ։

Μιασμος (ὁ) = *Μίανσις*.

Μίγμα (τὸ) mistura. խառնուրդ, խառնուած իրը. գորելըմըլ գոխըմըլ նճաճի. (πλθ.) elettuario. զանազան նիւթերէ բազադրուած դեղ մը. ճանճ (ճանճխիկ)։

Μίγνυμι. M. μίξω. mescolare. 2. unire. խառնել. 2. միաւորել. գորելըգըմիլ. 2. ղրկելըգիլ. (μσ.) conversare. 2. avvicinarsi. 3. aver commercio con una donna, giacere con.. խօսակցիլ, կնճակցիլ. 2. մտնճալ. 3. գիտալ գկին. գաճահութիւն խկիլ, գօնաբոյս. 2. խոելըլճա. 3. ֆիս խկիլ, լիֆիլիլը։

Μιρέμπορος (ὁ, ή) mercantuzzo, fondaco. պղտիկ վաճառական, կրպակատեր. ի-լիս գոլերկան, խիւճանոց, ճալըլոճը։

Μικροβασιλεία (ή) piccolo regno. պղտիկ թագաւորութիւն՝ աերութիւն. ի-լիս գոպիլըճլըգի. — ֆիս գիլլիկ։

Μικροβασιλεύς - έως (ὁ) piccolo rè, rè d'un piccolo regno. պղտիկ թագաւոր, պղտիկ աերութեան մը տէրը. ի-լիս գոպիլըճ, — ֆիս պէր գիլլիկ գոպիլըճը։

Μικρογένειος (ὁ, ή) barbucino. 2. che ha piccolo mento. քոթոց. 2. պղտիկ գնճակ ունեցող. ի-ճօճ. 2. — ֆիս խնճիլ, ի-լիս գնճիլը։

Μικρογένυς - υος (ὁ, ή) che ha piccole mascelle. պղտիկ ծնօտներ ունեցող. գնճիլիլի — ֆիս։

Μικροδοσία (ή) piccolo dono, regalo di poco rilievo. փոքր ընծայ, պղտիկ պարգեւ. — ֆիս հիւրիկ, ի-լիս գիւրելը։

Μικρόδουλος (ὁ, ή) piccolo servo. պղտիկ ծառայ. ի-լիս գոլըգիլ։

Μικροθυμέω - ῶ *M.* ήσω. esser pusillanimo. վատասիրտ՝ փոքրոգի ըլլալ. գօրիս՝ նի-լերծիլ օլմիս։

Μικροθυμία (ή) pusillanimità. վատասրտութիւն, վախկոտութիւն. նի-լերծիլիլ, գօրիսերլիլը։

Μικρόψυχος (ὁ, ή) pusillanimo. վատասիրտ, փոքրոգի. նի-լերծիլ, գօրիս։

Μικρόκαρπος (ὁ, ή) che produce delle frutta piccole. պղտիկ պտուղներ բերող՝ բուսցնող. — ֆիս պիլիկլիկեր գոլ խոհն։

Μικροκέφαλος (ὁ, ή) che ha la testa piccola. պղտիկ գլուխ ունեցող. ի-լիս գոլլը։

Μικροκίνδυνος (ὁ, ή) che s'arrischia nelle imprese di poco rilievo. պղտիկ գործերու մէջ ինքզինքը վտանգի գնող. — ֆիս մալըգհալըրգոս ի-նճիճիկ մահճամբոյս գօյտ։

Μικροκοίλεος (ὁ, ή) che ha un piccolo ventre. պղտիկ փոր ունեցող. ի-լիս գոլըգլը, գարնը — ֆիս։

Μικρόκοσμος (ὁ) piccolo mondo. պղտիկ աշխարհ. ի-լիս գիւնիս։

Μικρολόγος (ὁ, ή) che sta attaccato alle minuzie, che osserva, esamina le cose con tutta la scrupolosità. (*Γαλλ.* minutieux). պղտիկ մանրուքներու նայող, բան մը խոհա զգուշութեամբ քննող՝ խզճող. — ֆիս նիճիլիլերի մանգիճիկ օլան, պէր չէյի ընկերութիւն իլլե ընկերանալ կոխն՝ գոֆան։ — λόγως, ἐπίῤῥ.

Μικρόλυπος (ὁ, ή) che s'affligge per le minime cose. պղտիկ բաներու համար տրտմող՝ ցաւող. ի-լիս՝ — ֆիս նճաճիլերի նաս՝ պէրտ խոհն։

Μικρομερής - έως (ὁ, ή) composto di piccole parti. մանրամասն, պղտիկ մասերէ բազադրուած. — ֆիս հիճիլերոհն ինդրիճ օլանճալ։

Μικρόμματος (ὁ, ή) che ha gli occhi piccoli. պղտիկ աչուկ. — ֆիս կնճլիլ։

Μικροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Μικρύνω*.

Μικροπολίτης - ου (ὁ) καὶ *Μικροπολίτις* - ίδος (ή) cittadino d'una piccola città. պղտիկ քաղաքէ մը եզող. — ֆիս պէր ընհիրոհն օլան, ի-լիս՝ ընհիրլի։

Μικροπόνηρος (ὁ, ή) che commette delle cattiverie piccole. պղտիկ գեշութիւններ ընող. — ֆիս պիլիկլիկեր ինճալըգլիկեր խոհն։

Μικρόπους - οδος (ὁ, ή) che ha i piedi piccoli. պղտիկ ոտքեր ունեցող. — ֆիս այագլը։

Μικροπρέπεια (ή) viltà, bassezza d'animo, mancanza di generosità, di liberalità. ցածութիւն, անարգութիւն, ազնուասրտութեան պակասութիւն. ալչագլըգ, խոնճլըգ, գիւնիսիզլիկ, ի-նիճիլիկ՝ ալչագնամլըգի խոհրամ։ — ἐπῶς, ἐπίῤῥ.

Μικροπρόσωπος (ὁ, ή) che ha la faccia piccola. պղտիկ երես ունեցող. ի-լիս՝ նի-լլիս։

Μικρόῥῥις - ινος (ὁ, ή) che ha il naso piccolo. պղտիկ քիթ ունեցող. — ֆիս գոբոնլը։

Μικρὸς - ά - όν. piccolo. 2. poco. պղտիկ. 2.

Digitized by Google

φρίξ. ὀλιγόσ-, -πους. 2. -ος. — ρῶς, ἐπίρ.

Μικροσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. φρίξ σιτος. -ος ἰκός.

Μικροσκελὴς - έος καὶ

Μικρόσκελος (ὁ, ἡ) che ha le gambe piccole. ποδικὴ ὀρεκτικὸν σῶμα. -πους ποδίτης.

Μικρόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, saputello. δόκιμος. ῥήτωρ ἰδιώτης, ἰδιῶτις.

Μικροστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca piccola. ποδικὸν στόμα ἔχων. ὀλιγόστομος.

Μικρότης - ητος (ὁ) piccolezza. ποδικότης. ὀλιγότης, -πλότης.

Μικροτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una mensa frugale. σκηνοποιὸν σῶμα ἔχων, (σωφρονοῦσα σωρός). ὀλιγόστεγος.

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ) = **Μικρόμματος.**

Μικρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - φρόνως. pusillanimo. φαῦλος φρονῶν, ψυχοπόνηρος. ὀλιγόφρων, ἀνελευθερία, ἀνελευθερίως.

Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie piccole. ποδικὰ φύλλα ἔχων. -πους ὀλιγόφυλλος.

Μικροφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bassa, debole voce. χαμηλὴν φωνὴν ἔχων, (ἀνθρωπος) ὑπόκωφος ὀλιγόφωνος.

Μικροχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) colui che gode delle cose piccole, delle minuzie. φαῦλα καὶ ποδικὰ χαίρων ἐπὶ φαύλοις. -πους ἀνελευθερίαν ἐπιδεικνύμενος, ἀνελεύθερος.

Μικρόχωρος (ὁ, ἡ) che ha un terreno piccolo. ποδικὸν χωρίον ἔχων. ὀλιγόχωρος, -πους ὀλιγοχώριος.

Μικροψυχέω - ῶ. M. ήσω. essere pusillanimo. ψυχαγωγοῦμαι. ὀλιγόψυχος εἶναι, ὀλιγοψυχίαν ἔχειν.

Μικροψυχία (ἡ) pusillanimità, viltà. ψυχαγωγία, ψυχικὴ ἀσθένεια. ὀλιγοψυχία, ἀνελευθερία.

Μικρόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanimo, codardo, vile. ψυχαγωγός, ψυχικός. ὀλιγόψυχος, ἀνελεύθερος.

Μικρύνω. M. υνῶ. render piccolo, poco, diminuire. ποδίζω, ποδικὸν ποιῶ, ὀλιγοστὸν ποιῶ. -πλόω, ὀλιγόω, ὀλιγοστόω, ὀλιγοστὸν ποιῶ.

Μικτὸς - ὴ - όν. misto, mescolato. μικτός, μικτὸς ὤν. ἐπιμιγής, ἐπιμιγέντος.

Μιλιάζω. M. άσω. misurare per miglia. σταδιασμῷ χρῆσθαι. ἐπὶ ἓξ χιλιάδας μετρῶ.

Μίλιον (τὸ) miglio (spazio di 1000 passi). σταδιασμὸς (1000 βημάτων ἀπόστημα). ἓξ χιλιάδες (1000 ὀργυιῶν ἀπόστημα).

Μίλτειος - α - ον. = **Μίλτινος.**

Μίλτινος - η - ον. di minio. ἐρυθρός. ὀλιγόχρους.

Μιλτοπάρῃος (ὁ, ἡ) che ha le guancie tinte di rubrica. ψιμυθίῳ καὶ μίλτῳ βεβαμμένος. ἐρυθροπάρῃος ἐρυθρογενείων.

Μίλτος (ἡ) minio. ἐρυθρός. ὀλιγόχρους; (παρ' Ὁμήρῳ) rubrica. μίλτος ἐρυθρὰ γῆ.

Μιλτόω - ῶ. M. ώσω. miniare, tingere col minio. ἐρυθρῷ βάπτω. ὀλιγόχρουν ποιῶ, ὀλιγόχρουν ἐργάζομαι.

Μιλτώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al minio. ἐρυθρὸν ὅμοιος. ὀλιγόχρους ἐρυθρός.

Μίλφαι (αἱ) καὶ **Μίλφωσις** - εως (ἡ) caduta dei peli delle palpebre. πτῶσις βλεφαρίδων ἀπὸ βλεφάρων. ἴλφος ἐστὶ τριχῶν ἐκπεσόντων ἐπιβολή.

Μιμαίκυλον καὶ Μιμάκυλον (τὸ) corbezzola. μόσπιλον. ἄγριον μῆλον.

Μίμαρκις ἢ Μίμαρκυς εως ἢ υος (ἡ) intingolo fatto di carne di lepre con savore (*Gall.* civet). παρασκευάσματι ἀπὸ λαγωοῦ μεμιγμένον χύμασι. βραστὸν λαγῶον ἐπιτετυρωμένον ἡδύσμασι.

Μιμέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. imitare qualcuno o qualche cosa. μιμοῦμαί τι ἢ τινα. ἀπεικάζω, ὁμοιόω, ὁμοιοῦμαι τινί. μιμητὴς γίνομαι, ἀπεικάζομαι.

Μίμησις - εως (ἡ) imitazione. μίμησις τινὸς ἢ τινος. μιμητὴς γίνομαι τινός. ἀπεικασία, ἀπεικάζω.

Μιμητὴς - οῦ (ὁ) imitatore. μιμητής, μιμήτρια. μιμητικός, μιμάδης.

Μιμητικὸς - ἡ - όν. imitativo, abile o solito ad imitare. μιμητικὸν ἐπιτήδειον ἔχων τινά. μιμητικός, ἐπιτήδειος μιμεῖσθαι. — κῶς, ἐπίρ.

Μιμικὸς - ἡ - όν. mimico, pertinente ad un buffone. βωμολοχικός, γελοιαστικός. βωμολόχου ἢ γελοίου ἐστί.

Μιμνήσκω M. μνήσω. ricordare. μνείαν ποιοῦμαι, φέρομαι λόγῳ. ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω; (μσ) **Μιμνήσκομαι.** M. μνησθήσομαι. ricordarsi, sovvenirsi. μνείαν ποιοῦμαι, φέρομαι τινός, μνήσθητί μου, ἀναμνήσθητί μου, ἐνθυμοῦμαι ἢ μέμνημαι τινός, ἐπιμνησθήσομαι.

Μιμολόγος (ὁ, ἡ) che imita le parole di qualcheduno. ἀλλήλοις ἐναντίους λόγους ὁμοίοις ἀνδράσι λέγων. μιμολογικός ἐστιν, ἀνθρώπους ἐναντίους ἀλλήλοις ἐπιτηδείως μιμούμενος.

Μίμος (ὁ) mimo, buffone. 2. farsa (sorta di commedia). μιμητής, γελοιαστής. 2. ἀστεία τινὰ γελοιαστικὰ πράγματα. βωμολόχος, ἀνάπλεως γέλωτος. 2. μῖμος ἐστὶ φαῦλον βωμολόχου γένος.

Μιμω - όος - οῦς (ἡ) scimia. πίθηκος, πίθηκος θήλεια.

Μίν (πάντοτε ἐγκλιτ.) × Ἴων. **αὐτὶ Αὐτόν** - ήν - όν. ἡ (σπν. καὶ μτγν.) **Αὐτοῦς-ᾶς-ά** ἢ **Ἑαυτόν** - ήν - ό. (π. χ. **Αὐτόν** μιν πυνθάνῃσι δαμάσσας. Od. Δ.)

Μινύθησις - εως (ἡ) diminuzione. ἀπομείωσις, ἐλάττωσις. μείωσις, ἀπόκοπή.

Μινύθω. M. μινυθήσω. diminuire, render piccolo. ἐλαττόω, ποδίζω. μειόω, ἀπομειόω.

Μινυνθά, ἐπίρ. poco, alquanto. 2. per poco tempo. ὀλίγον, ὀλίγον τινά. 2. ὀλίγον χρόνον, ὀλίγον τινὰ χρόνον. 2. ὀλιγοχρόνιος.

Μινυρίζω. M. ίσω. borbottare, mormorare, piangere con un tuono dolente e dimesso. ἐρεμβομένως, ἐρεμβόμενος, ἀχνύμενος ἢ χαλεπῶς ἔχων τινί, ἀνίαις ἐχόμενος. ἐρεμβόμενος, ἀνιαρῶς ἢ χαλεπῶς φέρων τινί.

Μινυρισμὸς (ὁ) borbottamento, susurrazione, canto o pianto in un tuono dimesso. ἐρεμβόμενος, ἐρεμβομένη, ἀνίαις ἐχόμενος ἢ χαλεπῶς φέρων τινί. ἐρεμβασμός.

Digitized by Google

ՀԱՅԵՐԷՆ ՀԱՅԵՐԷՆ

Digitized by Google

Μισόθεος (ὁ, ἡ) nemico di Dio. *աստուածատեաց*. Աստուծոյ թշնամի. Աստուածատեաց եղեալ. Աստուածապիղծ. Աստուածանալ։

Μισοινος (ὁ, ἡ) che odia il vino. *գինին ատեցօղ*. Գինոյ թշնամի։

Μισόκακος (ὁ, ἡ) che odia il male o i cattivi. *գէշութիւնը կամ գէշերը ատեցօղ*. Չարեաց թշնամի։

Μισόκαλος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. *ազէկութիւնը կամ ազէկները ատեցօղ*. Բարեաց թշնամի։

Μισοκερδὴς-ίος (ὁ, ἡ) che odia il lucro disonesto. *անհամաս չահը՝ վատակը ատեցօղ*. Հարկէ՝ նախատիպ ինչոյ թշնամի։

Μισόλεκτρος (ὁ, ἡ) = *Μισόγαμος*.

Μισολόγος (ὁ ἡ) nemico delle belle lettere. 2. ignorante. *բանասիրութեան թշնամի*. 2. տգէտ. տգիտութեան թշնամի։

Μισοξενία (ἡ) odio degli ospiti, dei forestieri. *հիւրերը ատելը, օտարատեացութիւն*. Պանդխտաց թշնամանք, օտարատեացութիւն։

Μισόξενος (ὁ, ἡ) colui che odia gli ospiti, i forestieri. *հիւրատեաց, օտարատեաց*. Պանդխտաց՝ հիւրասիրաց թշնամի։

Μισοπάρθενος (ὁ, ἡ) nemico delle vergini. *կուսութեաց թշնամի*. Կուսից թշնամի։

Μισοπάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) che odia il proprio padre. *հայրը ատեցօղ*. Հօրոյն թշնամի։

Μισοπόλεμος (ὁ, ἡ) che odia la guerra. *պատերազմը ատեցօղ*. Պատերազմի թշնամի։

Μισόπονος (ὁ, ἡ) che odia la fatica, il lavoro. *աշխատանքը ատեցօղ, աշխատանքէ փախչօղ*. Աշխատանաց թշնամի, ծուլութեան սիրող։

Μισόπτωχος (ὁ, ἡ) nemico di povero. *աղքատաց թշնամի*. Տնանկաց թշնամի։

Μῖσος (τὸ) odio, avversione. *ատելութիւն*. Թշնամութիւն, ատելի։

Μισόσοφος (ὁ, ἡ) nemico de' sapienti. *գիտունները ատեցօղ*. Իմաստից թշնամի։

Μισοστρατιώτης-ου (ὁ, ἡ) nemico de' soldati. *զինուորները ատեցօղ*. Զինուորաց թշնամի։

Μισοτεκνία (ἡ) odio contro i propri figli. *զաւկները ատելը*. Իւրոց որդւոց թշնամանք։

Μισότεκνος (ὁ, ἡ) che odia i propri figli. *զաւկները ատեցօղ*. Իւրոց որդւոց թշնամի։

Μισοφιλολόγος (ὁ, ἡ) nemico della letteratura. *բանասիրութեան թշնամի*. Գրագիտութեան թշնամի։

Μισοφιλος (ὁ, ἡ) nemico dell' amicizia. *բարեկամութեան թշնամի*. Բարեկամութեան թշնամի։

Μισόχρηστος (ὁ, ἡ) = *Μισάγαθος*.

Μισοχριστιανὸς (ὁ, ἡ) nemico de' Cristiani. *քրիստոնէից թշնամի*. Քրիստոնէից թշնամի։

Μισόχριστος (ὁ, ἡ) nemico di Gesù Cristo. *քրիստոսի թշնամի*. Հակաքրիստոսի թշնամի։

Μισοψευδὴς-έος (ὁ, ἡ) che odia la menzogna. *սուտը չարեալ՝ ատեցօղ*. Ստոյ թշնամի։

Μίτος (ὁ) filo. *ապառիճ, գերձան*. Թել։

Μίτρα (ἡ) cintura, fascia, benda, mitra, turbante, diadema. *գօտի, երիզ, գիր, ապարօշ, փաթիթաց, թաշ*. Գօտի, գլխոց, գօտեկապելոյ ծոպը, գլխապատ, ապիզ, կապոյտ, ծոպ։

Μιτρόδετος (ὁ, ἡ) cinto, legato d'una fascia, fasciato. *երիզապատեալ, փաթթուցեալ կապուած*. Ապրեալ, ապրիչ եւն գոտեալ։

Μιτροφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portar la mitra. *ապարօշ՝ գիր կրել*. Գլխապատ ծածկել։

Μιτροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una mitra. *ապարօշ՝ գիր կրօղ*. Գլխապատ կրօղ։

Μιτρόω-ῶ. Μ. ώσω. fasciare. *երիզապատել, երիզաւ փաթիթել*. Ապրիչ ապրել։

Μίτυλος-η-ον, (ὄθ. τὸ *Λατ.* Mutilus.) senza corna, scornato. *կտաւր չունեցօղ*. Պատիճապատ։

Μνᾶ-ᾶς (ἡ) mina (peso di 130 dramme). 2. mina (moneta equivalente a 100 dramme). *Μνα* (130 *արամի ծանրութիւն*). 2. *Μνα* (100 *դահեկանի արժօղ դրամ մը*). Մնա (130 *տիրամ ապրելոյ*). 2. Մնա (100 *դահեկան արժօղ դրամ*). 2 mina (moneta equivalente a 100 dramme). *Մնա* (130 *արամի ծանրութիւն*). 2. *Մնա* (100 *դահեկանի արժօղ դրամ մը*). Մնա (130 *տիրամ ապրելոյ*). 2. Մնա (100 *դահեկան արժօղ դրամ*).

Μναιαῖος ἢ Μναῖος-α-ον. che pesa o vale una mina. *Մնա մը քաշող կամ արժօղ*. Մնա մեծ կշռոյ կամ արժեաւոր։

Μνάομαι-ῶμαι. Μ. μνήσομαι. ricordarsi o ricordare. 2. brigare. 3. cercar in matrimonio. *յիշել կամ յուշ առնել, փնտռել կամ ձգել*. 2. Հետամտիլ կրճել, բանի մը փութալ՝ կնիք ունենալ. 3. ազգիկեան եղեալ, կարգաւորեալ համար (ազգիկ) փնտռել. ճիւր եղիկ խնդր ձիւր պարտիզ. 2. պիր նշան նուիրելի փոխ. ամուս եղիկ. 3. իբր նիշերէն ընտրել, ապրիլ սրտով։

Μνάσιον (τὸ) specie di pianta gustosa in Egitto. *Եգիպտոս բուսեալ անուշ հմ ունեցօղ տունկ մը*. Խոտաբոյս կերակուր (Աբերդաս պիներն պէս նիվ կերակուր ճիւրան)։

Μνεία (ἡ) menzione. *յիշելը, յիշատակութիւն*. Անուանք, ճիւր եղիկ, հմարեալ ճիւրեր եղիկ, ընդ։

Μνῆμα (τὸ) memoria, ricordo. 2. memoriale, ciò che eccita in noi la memoria di qualche cosa (*Γαλλ.* souvenir). 3. monumento. 4. sepolcro. *յիշատակ, յիշատակութիւն*. 2. *յիշելի, բան մը յիշատակը նորոգօղ իրը*. 3. *յիշատակարան*. 4. *գերեզման, շիրիմ*. Հանգուցեալներու անմահութիւն. 2. Նուիրանիշ. 3. Նուեր, ընծայ. 4. Գերեզ, գերեզման։

Μνημάτιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Μνῆμα*.

Μνημεῖον (τὸ) monumento. 2. sepolcro. 3. museo. *յիշատակարան*. 2. *շիրիմ, գերեզման*. 3. *Թանգարան, յիշատակաց արժանաւոր բաներ պահելու տեղ*. Նուեր. ընծայի. 2. Հանգուցեալներ, գերեզ. 3. Ընծայ

լուծոտ նվէրատուր նուիրելիք օտարացած համար։

Μνήμη (ἡ) memoria. 2. rimembranza, menzione. 3. gabinetto. յիշողութիւն. 2. յիշելը, յիշատակութիւն. 3. արքունի գանձատուն. խորը, գիտէ. 2. հաճելի ներիրական. 3. տիկնայ, խնամեցնել։

Μνημόνειος (ὁ, ἡ) pertinente alla memoria. յիշողութեան վերաբերեալ. գիտի գործելի։

Μνημόνευμα (τὸ) detto o fatto memorabile. յիշատակից արժանի խօսք կամ գործք. գիտի լուծոտ օրէ խօսօ տիկ. 2. = *Μνεία*.

Μνημονευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. dotato d'una memoria felice. լաւ յիշողութեան մէջ ունեցող. գտնվելիք հաճելը գիտելը գործիլ օլան։

Μνημονευτός - ἡ - όν. memorato. յիշեալ. անուանեալ։

Μνημονεύω. M. εύσω. sovvenirsi, ricordarsi o ricordare. յիշել կամ յուշ առնել. միտքը գալ կամ ձգել. ձեռը ներիրել, անուն, հաճելի ներիրել նուիրելիք պատուիրել, ձեռերին տալիք։

Μνημονικὸς - ἡ - όν. = *Μνημονευτικὸς* καὶ *Μνημόνιος* (ὅθ.) *Μνημονικὸν* (τὸ) la memorativa, la facoltà della memoria. յիշողութիւն, յիշողական զօրաւորութիւն. գտնվելիքին հաճելը։

Μνημονικῶς, ἐπίῤ. = *Μνημονευτικῶς*.

Μνημοσύνη (ἡ) × *ἀντὶ Μνήμη*.

Μνημόσυνον (τὸ) memoriale, ciò che serve di memoria. յիշելիք բանի մը կամ ձեի մը յիշատակը նորոգելու իրը. խոհեմութիւն։

Μνήμων - ονος (ὁ, ἡ) ricordevole. 2. che ha buona memoria. յիշող. 2. ազէկ յիշողութեան ունեցող. անուն, գիտէ խոհ. 2. գտնվելիքին հաճելացը տալ օլան։

Μνησιδωρέω - ῶ. M. ήσω. offerire de' doni in rimembranza di qualche favore ottenuto. ի յիշատակ ընկալեալ շնորհաց ընծայ նուիրել. ներողութիւն նկատի՝ նուիրելիք տերեւի պէտքին ձեւելիս ատենօք։

Μνησίθεος (ὁ, ἡ) che si ricorda sempre di Dio, pio. միշտ զԱստուած միտք բերող, աստուածավախչոտ, երկիւղած. գութիւն Աստուծոյ ձեռերը ներիրելու, օձիս, Աստուծոյ ծառան։

Μνησικακέω - ῶ. M. ήσω. ricordarsi dell' ingiuria avuta. 2. conservare dell' animosità, portar odio, aver rancore. ընկալեալ չարիքը յիշել. 2. քէն՝ ատելութիւն պահել. ներողութիւն տեղիք ձեռերին, օձիս, Աստուծոյ ծառան։

Μνησικακητικὸς - ἡ - όν. vendicatore delle ingiurie avute. ընկալեալ անիրաւութեանց վրէժը առնող. գիտելիք, ներողութիւն նուիրելիքին նուիրելիս օլան։

Μνησικακία (ἡ) rancore, animosità, risentimento. ատելութիւն, գժտութիւն, քէն, սիտ. խռովութիւն, տրտնջութիւն, գիտ, նուիրելիք։

Μνησίκακος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κάκως. che si ricorda della ingiuria avuta, che conserva del rancore, del risentimento contro qualcheduno. ընկալեալ չարիքը յիշող, քէն՝ սիտ պահօղ. ներողութիւն տեղիք ունելիս, գիտելիք, նուիրելիք օձիս։

Μνησίμαχος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. պատերազմասէր. ճիտ գիտէ։

Μνησίνοος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական. գուշահայելը, հանգիստ։

Μνῆσις - εως (ἡ) ricordanza, rimembranza. յիշատակութիւն. հանելը ներիրելիք, գիտէ։

Μνηστεία (ἡ) ricerca in matrimonio. ազգիկ փնտռելը, ազգիկտոն եղելը, կին բնտռելը. էշ, ներողութիւն ընծայելը, գիրին արտառելը. 2. = *Μνήστευσις*.

Μνήστειρα (ἡ) ὑπὸ. τ. *Μνηστήρ*. pronuba, paraninfa. 2. colei che si cerca in matrimonio, sposa. առիթ, հարսնախօսութեան միջնորդ եղող կին. 2. ընտան արտառելու ազգիկ, հարս. պէր օլանը պէտ ընտանիքին պատիւ օլան գործ, նիւթեան գանձելը. 2. ընտան ներիրելիք էշ, ներիր։

Μνήστευμα (τὸ) = *Μνηστή*. 2. = *τῷ*

Μνήστευσις - εως (ἡ) = *Μνηστεία*. sposalizia. հարսնախօսութիւն. նամիգրելիք, ընտան ներիր, ընտանիս (պէր էշ խոհ պէր օլան)։

Μνηστεύω. M. εύσω. cercar in matrimonio, diveuir proco. 2. dare la caparra, promettere alcuna, fidanzare. 3. ammogliarsi. 4. conciliar le nozze, far da paraninfa, da pronuba. ազգիկ փնտռել. 2. ընտան տալ, ձեռը իրեն կնիկ ատենելու համար խօսք տալ. 3. կնիկ ատենել. 4. հարսնախօսութեան՝ միտնաւորութեան առիթ ըլլալ, միանալու մէջ ազգիկ գտնալ, կամ ազգական միտել մէջ. էշ, ներողութիւն ընծայելը, էշ արտառել. 2. ընտան ներիրելիք, տեղի տալիք տեղի ալլոյս տեղ ներիրելիք. 3. տերերին ընտրութ. 4. ներոհ գիտնցեալը ներիրելիք, պէր օլանս պէր էշ խոհ պէր էշտ պէր օլան գտալութ. 5. = *Μνάομαι* (2).

Μνηστὴ (ἡ) ὑπὸ. τ. *Μνηστός*. promessa in matrimonio, fidanzata, disposata. ընտանեաց ազգիկ, հարսնացու. ընտանը էշ, ներիրելիք տրուիկը։

Μνηστὴρ (ὁ) proco, colui che domanda in moglie alcuna vergine. ազգիկ մը իրեն կնիկ ատենել ուզող, ազգիկան մը տարփածու եղող. գնդիկներ, բնակ ալեր։

Μνῆστις - εος (ἡ) = *Μνεία*, *Μνήμη*.

Μνηστὸς - ἡ - όν. ricercato in matrimonio. 2. sposato. ձեռի մը՝ կարգելելու հաճար փնտռուած (ազգիկ կամ միտել). 2. կարգեալ. իրենիկ իրեն պէրիներէն արտնըլըլ՝ խոհնիգ (էշ խոհ օլան). 2. իրենիկ։

Μνήστρια (ἡ) = *Μνήστειρα* (1)

Μνήστρον (τὸ) caparra di matrimonio. հարսնախօսութեան առեն տրուած գրաւական (միանդին). ներոհ ընտանը իմ օլ գործք վերիլեն բերելի (իրենիկ)։

Μνίον ἤ Μνῖον (τὸ) alga. մանանա, լօս. ներնանիգ, պինդ օձա։

Μνοίτης - ου (ὁ) (*Κρητ.*) servo. ծառայ. իշխանութեամբ, տալիք։

Μογερὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ερῶς. labo-

Digitized by Google

rioso, penoso. աշխատալի, դժուարին. դժուարինի, կծու:
Μογίω - ῶ. Μ. ήσω. × *ἀντὶ Πονέω, Μοχθέω.*
Μογιλάλος (ὁ, ἡ) balbettante, scilinguato. *Բաբառող, թլատաս. կիսախօս.* 2. (*Ἰργ.*) muto. *Համր. փնջիկ, պնչկոտ:*
Μόγις, ἐπίῤ. = *Μόλις.*
Μόγος (ὁ) = *Μόχθος.*
Μογοστόκος (ὁ, ἡ) che assiste ai dolori di parto. *Ծննդական երկանց ներկայ գտնուող. օգնող. փորձ վիճակ խորհրդատու՝ խնդրոյ խնդիր խոհ:*
Μόδιος (ὁ) moggio (misura di 336 ocche). *գրաս. մոդ* (336 *հնդամեայ չափ*) · *համր* (336 *օքիա լիտր խօլչխ*):
Μόθος (ὁ) combattimento. *կռիւ. պատերազմ. փոյթ, խուլս, գնդ:*
Μόθων - ωνος (ὁ) servo nativo di casa (*Λατ.* verna). 2. petulante, insolente. *ընդծին, առուը ծնած ծառայ.* 2. *սոսկաւակ, անհրահ. խփուի խելիքին պիծկոտուիր, խփուի փոչ պիծկոտ խըզկեցնելոյս.* 2. *փնտռիտ, արբշիռ:*
Μοιμυάω - ῶ. Μ. άσω. καὶ
Μοιμύλλω. Μ. υλῶ. serrar le labbra, stringer la bocca, far il bocchino. 2. succiare. *պրկուկնիները գոցել, բերանը սեղմել.* 2. *ծծել. փոփոլորիլ՝ ուղիղ փոփոխել պիծկոտ.* 2. *խմիչ:*
Μοῖρα (ἡ) parte, porzione. 2. officio, il conveniente. 3. destino, sorte, fortuna, fatalità. *մասն, բաժին.* 2. *պարտք, պատշաճեալ, օրինաւոր՝ վայելուչ իրք.* 3. *բաղդ, նախատգիր. փոյ, հնար.* 2. *պօրճ, խնճոյք՝ ճաշիկ օլուն նկանիկ.* 3. *խալխ, ինդալ, գանդ, անն խալըզը, իշտիքն, փոփոխ.* 4. (*τγμ.*) distaccamento di truppe. *զինուոյ մը զօրք. պիր պիօլնոյ ասպիր:*
Μοιραγέτης - ου (ὁ) comandante d'un distaccamento di truppe. *զինուոյ մը զօրաց գլուխ՝ վրանիցաւ. պիր պիօլնոյ ասպիր պետ՝ պետութիւն հինգհարիւրը պատրաստեալոյս:*
Μοιράζω. Μ. άσω. καὶ
Μοιράω - ῶ. Μ. άσω. dividere, distribuire. *բաժնել, բաշխել. փալըմֆել, փոյ ինդալ նիմիլ:*
Μοιρηγενής - έος (ὁ, ἡ) nato sotto un astro ben auguroso, fortunato. *բարեգուշակ աստղի մը տակ ծնած, բաղդաւոր. փոփոխի պիր իրնըզ՝ սիխտիր պիշտիա փոշնալ. իրնըզնէ՝ ինդալ ալըշտիա փոշնալ. իրնըզնէ՝ ինդալ ալըշտիա փոշնալ:*
Μοιρίδιος - α - ον. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *δίως.* fatale. *նախատգրական. փոփոխ իւն օլմայ, փոփոխ:*
Μοιρογραφία (ἡ) descrizione delle parti. *մասնաբաժանական պատկերագրութիւն. հիւանդութեան վտանգ:*
Μοιρολογέω - ῶ. Μ. ήσω. predire il destino. *նախատգիրը կանխահաղորդել՝ առաջագոյն գրաւոյց. փոփոխին նվիվնուին պօյնիկ՝ փիլիպին հապիրնի վերին:*
Μοιρολόγος (ὁ, ἡ) che predice il destino, indovino. *մէկու մը նախատգիրը առաջագոյն գրաւոյ, կիւս, իդէ. պիրիվնուին փոփոխին նվիվնուին պօյնիկ՝ հապիրնի վերին, փոքր:*
Μοιρολόγχος (ὁ, ἡ) distributore. 2. partecipe. *բաժանարար, բաշխող.* 2. *զորակից, բաժնորդ. ինվէշ խոխի.* 2. *խլճախ, հնարագար:*
Μοιρονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce a ciascuno il proprio destino. *ամէնուն իր նախատգիրը բաժնող՝ բաշխող. հոր փնտռ փնտռի փոփոխնի ինվէշ խոխի:*
Μοιχάζω. Μ. άσω. = *Μοιχάω.*
Μοιχαλίς - ίδος (ἡ) adultera. *շնացեալ կին. փնտռիչ:*
Μοιχάς - άδος (ἡ) = *Μοιχαλίς.*
Μοιχάω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μοιχεύω.*
Μοιχεία (ἡ) adulterio. *շնութիւն. չինա:*
Μοιχευτήρ καὶ - τῆς - οῦ (ὁ) = *Μοιχός.*
Μοιχεύω. Μ. εύσω. adulterare, commetter un adulterio. *շնալ. չինա նիմպ:*
Μοιχίδιος - α - ον. = *Μοιχικός* (*ἰδιαιτ.*) *Μοιχογέννητος.*
Μοιχικός - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *κῶς.* adulterino. 2. inclinato all' adulterio. *պատճառեալ ի շնութիւն.* 2. *շնութեան հակամտութիւն ունեցող. չինայի.* 2. *չինափորլըզը պետլի:*
Μοιχογέννητος (ὁ, ἡ) adulterino, nato da un adulterio. *պատճառեալ (արբ՝ գաւազ). ելեմ, չինադին ինվիվլիլոյ օլալ (նվլըպ), վնվլիպ չինա:*
Μοιχός (ὁ) adultero. *շնացօղ, շուն. չինափոր*
Μολγός (ὁ) sacco di cuojo. *խաղաքէ սպարկ՝ պարկ. կիծիպին՝ պերիպին ֆօրպա:*
Μολίβδαινα - ης (ἡ) = *Μολιβδίς.* 2. plumbaggine, piombaggine (una specie di metallo). 3. piombaggine (sorta d'erba). 2. *կապարի բովերու մէջ գտնուած հաղ մը.* 3. *արմատը սիկապի ցաւի օգտակար խոտ մը.* 2. *փէֆրա.* 3. *պօսպրի սալըճուկ ֆօտիկի պիր նվլ ծիլոյ:*
Μολίβδεος - οῦς, έα - ῆ, εον - οῦν. = *Μολίβδινος.*
Μολιβδικός - ή - όν. καὶ
Μολίβδινος - η - ον. di piombo, piombino. *կապարի, կապարային. փոլլաճա փօղ. փոլլաճի:*
Μολιβδίς - ίδος (ἡ) palla di piompo, piombata. *կապարէպ գնդակ. փոլլաճան ֆնիփ, խավլոլլաճ փոլլաճան (ճաղլ ու ղլըզըն սալիճափա խոխոտ խփնափլիչ սմնտա պոլլաճաղր):*
Μολιβδοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile al piombo. *կապարի նմման. փոլլաճա գնվլիչ:*
Μόλιβδος καὶ *Μόλυβδος* (ὁ) piombo. *փապար. փոլլաճ:*
Μολιβδουργός (ὁ) colui che lavora il piombo. *կապարագործ. փոլլաճան իշլիչ իշլիկնի, փոլլաճա փօղր իշլիչ խոխի:*
Μολιβδόχροος - ους καὶ
Μολιβδόχρως - ωτος ἤ ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di piombo, piombino. *կապարի գունով, կապարային. փոլլաճ գնվլիչնի, փոլլաճան:*
Μολιβδόω - ῶ. Μ. ώσω. coprir di piompo, impiombare. *կապարաս գոցել՝ կնճռըճնել կամ հասատել. փոլլաճան իչի փոփոխոխ, փոլլաճանլամոխ:*
Μολιβουργός (ὁ) = *Μολιβδουργός.*
Μόλις, ἐπίῤ. appena, con difficoltà. *հա-*

Digitized by Google

գի, հարով, գժտաբար. կամ իւր, կամ-ակամ։

Μολόβριον (τὸ) porchetto di cinghiale (Γαλλ. marcassin). կնճի քարակ. խոզան գոմաշանան խավրատա։

Μολοβρίς - *ίδος* (ἡ) Θηλ. τοῦ

Μολοβρὸς (ὁ) mangione, parassito. արկամէտ, պատառաբեր. լիւ պօլը, հաւրը կծնացու։

Μολοσσὸς (ττὸς) - *οῦ* (ὁ) (ἐνν. κύων) mastino, (Γαλλ. dogue). գամիա. ատիճ, ըմբր ձեփեչ։

Μολπάζω. *Μ. άσω*. cantare. երգել. իւրահ. *Ἴδε Μέλπω*.

Μολπαστὴς - *οῦ* (ὁ) cantore. երգիչ. իւրը, հանիկ։

Μολπάστρια (ἡ) Θηλ. τ. *Μολπαστής*. cantatrice. գաւատն. ազնիկ, գ-իրիկ։

Μολπὴ (ἡ) canto, canzone. 2. giuoco con delle canzoni. երգ, խաղ, գաւգաւ. 2. երգերով հզած խաղ. նազա, իւիւրիւ, հանի. 2. իւրիւրելու նազելը ոյուն։

Μολπηστὴς - *οῦ* (ὁ) = *Μολπαστής*.

Μολπῆτες - *ισος* (ἡ) × *ἀντὶ Μολπάστρια*,

Μόλυβδος, *Μολύβδινος κτλ*. καὶ *Μόλυβος*, *Μολυβὶς κτλ*. = *Μόλιβδος κτλ*.

Μόλυνσις - *εως* (ἡ) contaminazione, l' azione di sporcare. պղծելը, ապականելը. ձևալուծելի, հարդարելափելը, պիղծ-ի իմիդելի. 2. (εἰς τὸν Ἅροτρ.) la cruditá della carne. մսի հմուրիւն. իմին ընկեր, չեր փալոր։

Μολύνω. *Μ. υνῶ*. sporcare, contaminare, imbrattare. պղծելը, պղծիլ. ձևալուծել, նոր իմիդ. պիղծ-ի իմիդ, ձևալուծիլ իմիդ։

Μόλυσμα (τὸ) lordura, sucidume. պղ, ձաւաւիւն. ձիր, ձիալի։

Μόλυσμὸς (ὁ) = *Μόλυνσις καὶ Μολυσμός*.

Μομφὴ (ἡ) = *Μέμψις*.

Μοναγρία (ἡ) καὶ *Μονάγριον* (τὸ) καὶ

Μόναγρος (ὁ) solitudine, deserto. անբնակ վայր, անապատ. լիօլ, իալընդալէ։

Μονάδην, *ἐπίῤ*. solitariamente, isolatamente. միայնակ, առանձին, միայն ընդ միայն. իալընդալ-ա, այրձա, ինչոր պատալընդ։

Μοναδικὸς - *ὴ* - *όν*. (καὶ *ἐπίῤ*.) - *ικῶς*. singolare. եզական, միական. գ-իրիւր, ինչիւր ինչապա. 2. = *Μοναστικός*.

Μοναδὸν, *ἐπίῤ*. = *Μονάδην*.

Μονάζω. *Μ. άσω*. menar una vita solitaria, viver da romito. առանձին կեանք մը վարել, անապատականի պէս ապրիլ. իալընդալ ընր խոզոր գ-ուրիւ, ապրալ գ-ալ իալընդանի։

Μοναθλία (ἡ) = *Μονομαχία*.

Μοναυδρέω - *ῶ*. *Μ. ήσω*. *Εἰμὶ* —

Μόναυδρος (ὁ, ἡ) che ha un solo marito. մէկ երիկ մը ունեցող. ընր իշնալը ոյուն։

Μοναρχέω - *ῶ*. *Μ. ήσω*. regnar solo. միանակ ինքիլ՝ թագաւորիլ. իալընդալ՝ ինչոր պալընդ հ-ուր իմիդ, պիլիլի գ-ուրալ. *Εἰμὶ* —

Μονάρχης - *ου* (ὁ) Monarca. միապետ, միհնիանան թագաւոր. լսիքնլսհ, իալիլսհ։

Μοναρχία (ἡ) monarchia. միապետութիւն, միհնիանան թագաւորութիւն. լսիքնլսհլէթ, իալիլսհլէթ։

Μοναρχικὸς - *ὴ* - *όν*. (καὶ *ἐπίῤ*.) - *ικῶς*. monarchico. միապետական. լսիքնլսհի, հ-իանալի։

Μόναρχος (ὁ, ἡ) = *Μονάρχης*.

Μονὰς - *άδος* (ἡ) l' unità. 2. asso. 3. monade, atomo. միակ թիւ, միաւորիւն. 2. նարթ խազին քաւէին միակ թիւը. 3. եզակ, միակ, հիւլէ (ամէն նիւթական գոյացութեանց պարզ մէկրը). պիլէթ, պիրիկէթ. 2. իւալա պրըճէ նեթը, պրճէ պիր նօթոպէ բիւրօֆը. 3. պիրիւ, պիճիկ։

Μοναστὸς (ὁ) vita solitaria. առանձին կեանք, առանձնակեցութիւն. իալընդալէթա խօփոր ինչիրիկ։

Μοναστὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Μοναστής*.

Μοναστήριον (τὸ) monastero, convento. վանական, վանք. հանապէր։

Μοναστὴς - *οῦ* (ὁ) che mena una vita solitaria, eremita, monaco. առանձին կեանք վարող, առանձնակեաց, միայնակեաց, անապատական, արձակ, կրօնաւոր. իալընդալէթա խօփոր ինչիրին, ապրալ, ինչիլ, բահդան։

Μοναστικὸς - *ὴ* - *όν*. (καὶ *ἐπίῤ*) - *ικῶς*. concernente la vita solitaria, monacile. առանձին կեանց պատկանեալ, միանձնական. իալընդալէթա խօփոր պ-ուրիւն գ-ուալ, ինչիլի բահդանա գ-իճիալէի։

Μονάστρια (ἡ) Θηλ. τ. *Μοναστής*. monaca, religiosa. միանձնուհի, մաբասիա. ինչիլի, բահդան։

Μοναύλιον (τὸ) flauto d' un solo suono o che si suona solo. մէկ եզանակ մը ունեցող կամ միակ փչուօղ եզեգնափող. պիր թաւրիւլ նոթոտ իալընդալ ընդանի ինիճի։

Μόναυλος (ὁ, ἡ) che solo suona il flauto. 2. che vive solo, celibe. եզեգնափող միակ չալօղ. 2. միակ ապրօղ, ամուրի. ինիճի իալընդալ ընդի. 2. իալընդալ, իալընդան, իրիճի։

Μοναχὴ (ἡ) Θηλ. τ. *Μοναχός*. monaca. մաբասիա. ինչիլի, բահդան։

Μοναχικὸς - *ὴ* - *όν*. monastico, monacile. միանձնական, կրօնաւորական. ինչիլի բահդանա գ-այիր։

Μοναχόθεν, *ἐπίῤ*. da un sol canto. միանակ մէկ կողմէ. իալընդալ պիր իւրաֆտան։

Μοναχὸς - *ὴ* - *όν*. solo. միակ. իալընդալ. (ὈΘ. *ἐκκλησ.*) = *Μοναστής*. monaco, calogero. արձակ, կրօնաւոր. ինչիլ, բահդան։

Μοναχοῦ, *ἐπίῤ*. in un sol luogo. միևնոյն մէկ տեղ մը. իալընդալ պիր հանիւրի։

Μοναχῶς, *ἐπίῤ*. unicamente, solamente, in un solo modo. միայն, մի միայն, մէկ կերպով. իալընդալ, իալընդալ պիր ինչիկ իլէ, պիր իւրիւ իլէ։

Μονὴ (ἡ) dimora, trattenimento, indugio. տեղ մը բնակիլը, գ-իգ-իրիլը, յապաղանքը. պիր հանիւրի տաքին օյալանիւրը, կ-իճ-իճ-ի, իլկինի. 2. = (*μτγν*.) = *Μοναστήριον*.

Μονήλατος (ὁ, ἡ) massiccio, fatto d'un

Digitized by Google

կաշած · անձն հիմնա. (οὐσ.) **Μετώπιον** (τὸ) metopio, ammoniaco. ոշախ, ոշախ· լարդը իմալուբը · 2· = **Μέτωπον.**

Μετωπίς - ίδος (ἡ) frontale. ապարօշ· լանիքը, փիլոփ, երեսակալ·

Μέτωπον (τὸ) fronte. ճակատ· անձն, ճակղի·

Μέχρι καὶ (πρὸ φων.) **Μέχρις, ἐπίῤ.** fino, infino, finchè. մինչեւ, մինչուան, մինչ, մինչուան որ· պէտ, պատ, քան, քանէմ, նէ փոփոխ ψ·: = **Ἄχρι.**

Μή, μόρ. Ἀρνητ. (particella negativa). no, non. (μայսաստիճան մանրիկ մը) մի՛. (Նոքին պէտ մինչ պըտը) չմ, չի, չօ՛ք· π. χ. **μὴ λέγῃ.** non dire. մի՛ ըսեր· ասօղ չիմ·

Μηδαμινὸς - ἡ - όν. da niente, di verun prezzo. յաչխէ պիտանացու, փուճ, չընչին· իւր նաբտառ, չնչ տեղէն, պօլ, քիչ-չափ·

Μηδαμόθεν, ἐπίῤ. da veruna parte. հիչ մէկ կողմէն· հիչ պէտ քաշտիան·

Μηδαμόθι, ἐπίῤ. in veruna parte, in nessun luogo (Λατ. nusquam.) հիչ մէկ գի մը, հիչ մէկ տեղ մը· հիչ պէտ նախտ, հիչ պէտ նեղտ·

Μηδαμὸς - ἡ - όν. = **Μηδείς.**

Μηδαμόσε, ἐπίῤ. (κινησ. τόπ.) in nessun luogo. հիչ մէկ տեղ մը· հիչ պէտ նեղտ·

Μηδαμοῦ, ἐπίῤ. = **Μηδαμόθι.**

Μηδαμῶς, ἐπίῤ. in verun modo, in niun modo (Λατ. neutiquam.) ոչ քնչքը, հիչ մէկ կերպով մը· հիչ պէտ նօյ իւր, հիչ պէտ վերջ իւր·

Μηδέ, ἐπίῤ. e non, nè anche (Λατ. neque, nec.) եւ ոչ իսկ· նէ՛ տէ·

Μηδείς - ενός, μηδεμία - μιᾶς, μηδὲν - μενός. nessuno, veruno. ոչ ոք, հիչ մէկը· հիչ մինչ·

Μηδέποτε, ἐπίῤ. mai, unquemai. (Λατ. nunquam.) ոչ երբէք· ասլա, հիչ·

Μηδέπω, ἐπίῤ. non ancora (Λατ. nondum.) գեռ ոչ· գոհա տեղէն·

Μηδεπώποτε, ἐπίῤ. mai, in verun tempo. ոչ երբէք, հիչ մէկ ատեն մը· ասլա, հիչ պէտ վախտի·

Μηδέτερος - α - ον. nè l'uno nè l'altro (Λατ. neuter.) ոչ մէկը ոչ մէկուլը, երկուքէն հիչ մէկը· նէ՛ պէտէ նէ՛ օպէտէ, երկուքին հիչ պէտէն·

Μηδετέρωθεν, ἐπίῤ. nè dall' una nè dall' altra parte. ոչ մէկ գիճէն, եւ ոչ մէկուլէն· նէ՛ պէտ նախտան, նէ՛ օպէտ նախտան·

Μηδετέρως, ἐπίῤ. nè all' uno, nè all' altro modo. ոչ ատ եւ ոչ ան կերպով, երկու կերպին հիչ մէկովը· նէ՛ պատ քարդ իւր նէ՛ օպէտ քարդ իւր, երկ քարդը՝ վերջին հիչ պէտէն իւր·

Μηδετέρωσε, ἐπίῤ. nè all' una nè all' altra parte. ոչ մէկ գիճ եւ ոչ մէկալ գիճ· նէ՛ պէտ նախտ նէ՛ օպէտ նախտ·

Μηδικὴ πόα. medica, erba medica, cedrangola, trifoglio. (Γαλλ. luzerne.) ատատպատ· բոֆիսի· պոֆիսի, ֆատֆատ, նօտճա· **Μηδικὸν μῆλον.** = **Κίτρον.**

Μηδόλως, ἐπίῤ. in nessun modo, affatto. հիչ մէկ կերպով մը, ամենեւին· հիչ պէտ քարդ իւր· պէլ գիլէ, պէլ տէլլէ՛ն·

Μήδομαι. **Μ. μήσομαι.** pensare, meditare, operare. մտածել, գործել· փիլիսոփայել, իլլեթիլ· 2· = **Μερμηνῶ.**

Μῆδος - εος - ους (τὸ) consiglio. 2. (πλθ.) le parti vergognose dell' uomo. խորհուրդ· 2· երիկ մարդու ամաչկանքը· փալտաղը· 2· երէն ուր իւրլերէն·

Μηκάζω. **Μ.** άσω. καὶ

Μηκάομαι - ῶμαι. **Μ. ήσομαι.** belare. մայլել· մէլլեթել·

Μηκέτι, ἐπίῤ. non più. (Λατ. non amplius.) այլ եւս ոչ, ար չէ· գոյէ նօք, գոյ գան պիտի նօք·

Μήκιστος - η - ον (ὑπερθ. τ. **Μακρός.**) lunghissimo. խիստ երկայն· գլխի ատան. (τὸ οὐδ.) **Μήκιστον** καὶ **Μήκιστα, ἐπίῤ.** troppo lungamente, lunghissimamente. 2. finalmente. խիստ երկար ըլլալով· 2· վերջապէս· գլխի ատան օլարաք· 2· վեր հասլ, նիհայէտ·

Μηκόθεν, ἐπίῤ. = **Μακρόθεν.**

Μῆκος - εος - ους (τὸ) lunghezza, longitudine. երկայնութիւն· ատանլուք·

Μηκύνω. **Μ.** υνῶ. allungare. երկընցնել· ատալնիլ·

Μήκων - ωνος (ἡ) papavero. մէկոն· խաչխաչ· 2· = **Κέγχρος.** 3. = **Μηκώνιον.**

Μηκώνιον (τὸ) oppio. ափիոն· աֆիւն·

Μηλέα (ἡ) melo (albero.) խնձորենի· խնձորենի·

Μήλη (ἡ) tenta. վիրաչափ· ճիրուհ գլէ·

Μηλιασθμὸς (ὁ) ovile, pecorile. փարախ, գաւիթ ոչխարաց· ատլըլ, գոյան խաչլը·

Μηλοβατέω - ῶ. **Μ.** ήσω. (ἐπὶ προβ.) = **Βατεύω.**

Μηλοβοτέω - ῶ. **Μ.** ήσω. **Εἰμὶ** —

Μηλοβότης - ου (ὁ) pastore. խաչնարած, հովիւ· ղօղան, բէյա·

Μηλόβοτος (ὁ, ἡ) ove si pascolano le pecore. ուր որ ոչխարները կ'արածուին· նէրտի էի գոյանլար օվլանըլար·

Μηλολόνθη (ἡ) ninfa, bacolino di rosa. ասկեդնի թիւրեղրակ վարդերու վրայ գտնըլօղ արդ· կնիւ պեծիկ, կնիւ պեծիկ·

Μῆλον (τὸ) mela, pomo. 2. il frutto di qualunque albero. 3. guancia, mascella, le zinne delle donzelle. 4. pecora. խնձոր· 2· որ եւ իցէ ծառի պտուղ· 3· ւյտ, ազլիկանց ծիծերը· 4· ոչխար· էշմ· 2· հեր պէտ նիվ ատեղն գալիխ· 3· նախ, էտէլտրէն գինեվերի պէտքանէրէն· 4· գոյան·

Μηλονομεὺς - εως (ὁ) καὶ

Μηλονόμης - ου (ὁ) καὶ

Μηλονόμος (ὁ) pastore di pecore. խաչնարած· գոյան ղօղանը·

Μηλοσόος (ὁ, ἡ) conservatore delle pecore. ոչխարները պահպանօղ· գոյանէրէն ատալան գործատու·

Μηλοσφαγέω - ῶ. **Μ.** ήσω. immolare delle pecore. ոչխարներ զոհնուլ կտրել մորթել (զոհի համար)· գոյաներէրը գործած գործել, պօղազլամալ·

Μηλοσφαγία (ἡ) immolazione delle pecore. ոչխարի զոհ զոհնուլ· գոյան գործատը·

Μηλοσφάγος (ὁ, ἡ) immolatore delle pe-

Digitized by Google

core. ոչխարները գիշով՝ կաթով (գոհի համար). ծեսական երգեր հեղեն:
Μηλοφόρος (ὁ, ἡ) che produce o porta del pomo. խնձոր բուսցնող կամ կրող. լիս հաղ խոին ի ծառան:
Μηλοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode delle pecore. ոչխարներու պահապան. ծեսան պիտի:
Μηλόω - ῶ. *Μ.* ώσω. tentar la piaga. խոցին ձեռ վիրաչափը խոթել. խոցայ ել առնել:
Μηλωτή (ἡ) pelle di pecore. ոչխարի մորթ. ծեսան փոխոր, փեռափոխ:
Μηλωτρίς - ίδος (ἡ) = *Μήλη*. 2. stuzzicorecchi. ականջի չչխարիկ. հիլել:
Μήν (μέν) μορ. (*Βεβαιωτ.*) certamente, davvero (*Λατ.* sane, profecto.) ըզարդ ար, իրաւցընե. առհաս, վստե. (*Ἐνστατ.* ἤ *Ἐναντιωματ.*) però, tuttavia. բայց, սյսուհ առնայիւ. լուին, եղ հետևի:
Μήν - μηνός (ὁ) (κυρ.) = *Μήνη*. 2. mese. ամիս. *μ.* 3. (*πλθ.*) i mestrui. գաշտան, կընիկոնց ամսեցէքը. հաղել, փորլորըն այլեղը:
Μήνη (ἡ) luna. լուսին. հանիրուկ:
Μηνιαῖος - α - ον. mensuale. ամսական. հաճի:
Μήνιγξ - ιγγος (ἡ) meninge (nome dato a quelle due membrane, che vestono il cerebro, l'una detta Piamadre, e l'altra Duramadre.) մղնիք ուղղայն (ուղեղը պատող երկու մաշկ՝ որուն որ ձկը կ'ըսուի Գորովամայր ու ձկաղն ալ Խոստամայր). վրէ պիտի (պիտին երիտասարդ ալեն օլ էին վրէներ անկերին ի պիտի բահնիել վալէին վի օպէրեի խայինալվալիս անելեր):
Μῆνιμα (τό) la causa, l'oggetto dell' ira. բարկասիրեան առիթը՝ նիւթը. խըսո՝ նոցին պատճառ՝ հարպիկ:
Μῆνις - ιος ἡ ίδος (ἡ) ira permanente, odio, nemistà. հայուն բարկասիրեան, առնասիրեան, թշնամասիրեան. պիր տիվամ խըրո, խռռոտիլի, ապռվեին, տիալ ինալէին:
Μηνίς - ίδος (ἡ) καὶ
Μηνίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. *Μήνη*. lunetta, mezza luna. լուսնեակ, կէս լուսին. այեզի, հանիրուզեր, խորմ այ. (ἐν γεν.) ogni qualunque corpo fatto in forma di lunetta o di mezza luna. լուսնեակի կամ կէս լուսնի ձեւով չինուած որ եւ իցէ մարմին. ասֆալ խոյօր խորմ այ պէլիկնեի խոնելը հեր պիր նեռնի:
Μήνυμα (τό) segno, indizio. նշան, նշանակ, ցոյց. նիշան, ալամի:
Μήνυσις - εως (ἡ) indicazione, annunzio. նշան տալը, ազդարարութիւն. նիշան՝ հաղ պիր վէրմիսի:
Μηνυτήρ × *ἀντὶ*
Μηνυτης - οῦ (ὁ) annunziatore. ազդարար պատգամաւորը. խոպէրճի, խոպէրտար:
Μηνύτωρ - ορος (ὁ) × *ἀντὶ Μηνυτής*.
Μηνύω. *Μ.* ύσω. annunziare, indicare ղդացուցանել, ազդ առնել, ցուցնել. նշան առ. խոպէր վէրմէ, ինօտերմէ, նիշան վէրմէ:
Μήπερ, *ἐπίῤ*. non ancora. գեռ ոչ. գոհ պիլիլ:
Μή ποθεν, *ἐπίῤ*. che non da qualche luogo.. (*Λατ.* necunde.) չըլլայ թե տեղէ մը. օլմայ ի պիր ներտին:
Μήποτε, *ἐπίῤ*. che non in qualche tempo.. (*Λατ.* nequando). 2. mai (*Λατ.* nunquam.) չըլլայ թե ասնի մը. 2. ոչ երբեք. օլմայ ի պիր վախի. 2. ասլա, հիչ պիր վախի:
Μήπου, *ἐπίῤ*. nè per caso, che non. 2. che non in qualche luogo. չըլլայ թէ. 2. չըլլայ թէ տեղ մը. օլմայ ի. 2. օլմայ ի պիր ներտին:
Μήπω, *ἐπίῤ*. non ancora. գեռ ոչ. գոհ պիլիլ. 2. = *Μήποτε*. 3. = *Μήπου*.
Μήπως, *ἐπίῤ*. che non, nè per caso, che non in qualche modo. չըլլայ թէ, չըլլայ թէ կերպով մը. օլմայ ի, օլմայ ի պիր խոսլ իլէ:
Μηρίζω. *Μ.* ίσω. battere alle coscie. ազդրերնիրուն զարնել. պատլըրել՝ ապտիլըրնա ապրիլ:
Μηρίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Μηρὸς* (*ἐνίοτε δὲ καὶ ταὐτὸν τῷ Μηρός*.)
Μηρὸς (ὁ) coscia. ազդր, զիստ. պոտ, ապտիլ:
Μηρυκάζω. *Μ.* άσω. καὶ *Μηρυκάομαι* - ῶμαι *Μ.* ήσομαι καὶ *Μηρυκίζω*. *Μ.* ίσω. ruminare, rugumare, rimasticare. արաճել. կերկերի, ետերար կերկերի:
Μηρυκισμὸς (ὁ) ruminazione. արած, արաճում. կերկերի, ետերար կերկերիլ:
Μήρυμα (τὸ) filo. 2. gomitolo. 3. spira di serpe. ասղաճի, գերձան. 2. կծիկ. 3. օձին գալարիլը. իէլէի. 2. խառիճ. 3. խըլանըն պտուտիսի պտուտիքի օլմասը՝ հալէտ լընմասը:
Μηρύω. *Μ.* ύσω. (*εὐχρηστότ. τὸ μσ.*) tirare. 2. stendere. 3. aggomitolare. 4. contessere. քաշել. 2. ձգաճել. 3. կծիկ ընել. 4. ձկ ասիզ հաւասիլ, անկանել. կերկերի. 2. կերկերի. 3. խառիճ կընկեր. 4. պիրտպիր կօրկերի, փօխառնի:
Μήτε. *σύνδ.* nè, neppure. ոչ, եւ ոչ. նի՛, նի՛ պի:
Μήτειρα (ἡ) × *ἀντὶ*
Μήτηρ - τρὸς (ἡ) madre. մայր. կալէրի, անա:
Μήτις; *ἐπίῤ*. (*Ἐρωτ.*) forse? արգիօք, միթէ. անա:
Μητιάω - ῶ. *Μ.* άσω. = *Μήδομαι*.
Μῆτις - ιος (ἡ) consiglio, prudenza. խորհուրդ, խոհեմասիրութիւն. փալռհաղ, պատրեի:
Μήτρα - ας (ἡ) matrice, utero. 2. la midolla dell' albero. արգանդ. 2. ծառին պօրաը՝ միջը. բաճի. 2. ագռնջի խօլէ՝ իլէ:
Μητράδελφος (ὁ) zio dal canto della madre, il fratello della madre (*Λατ.* avunculus.) քեռի, մօրը եղբայրը. փայր, անասնջի ֆարթալը. (ἡ) zia, sorella della madre. մօրաքոյր. խնչէ:
Μητρικὸς - η - όν. materno. մայրական. անոյ՝ կալէրիկի պէնասդ:
Μητρικῶς, *ἐπίῤ*. da madre, մօր պէս. անո՝ կալէրի փոխ:
Μήτριος - α ῆ ος - ον. = *Μητρικός*.
Μητρόθεος (ἡ) (*ἐκκλησ.*) Madre di Dio. Աստուածածնայր. Աստուածածին:
Μητροκτονέω - ῶ. *Μ.* ήσω. uccidere la pro-

Digitized by Google

pria madre. մայրը մահացնել, մայրասպան ընել· անուն է ծոլխորիկի։

Μητροκτονία (ἡ) matricidio. մայրասպանութիւն. անունը ծոլխորիկէի։

Μητρόκτονος (ὁ, ἡ) (παροξ.) matricida. մայրասպան. անունը ծոլխորկն. (προπαροξ.) ucciso dalla propria madre. մօրմէն սպանուած. անուշիկան ֆէրիշթէ՝ ֆալ ալանիմ։

Μητρομανία (ἡ) male che viene alla matrice. արգանդի հանգըստոց ախտ մը. բահիմի գոհը իրեն պէր նէ հարց։

Μητρομιξία (ἡ) concubito colla propria madre. մօրը հետ յարձ գործելը՝ մէկ անդ պառկիլը. անուշ իւր ալանան փաճախ։

Μητρόξενος (ὁ, ἡ) bastardo. պառնկորդի. ֆէճ, հարկէր, վերկի պէս։

Μητροπάρθενος (ἡ) (ἐκκλησ.) Madre e Vergine (epiteto della B. M. V.) Մայր եւ կոյս (Աստուածածնայ մակդիր). վէրկիտօս Պէյէր (վէրկիոսլուհը սէրնամաթ)։

Μητροπάτωρ - ορος (ὁ) avo dal canto della madre, il padre della madre. մօրը հայրը· անուշէն պապայ։

Μητρόπολις - εως (ἡ) la capitale d'uno Stato, Metropoli. մայրաքաղաք· պալ չհէր, իախիհոհ, ֆայհոխի։

Μητροπολίτης - ου (ὁ) nativo d'una Capitale. մայրաքաղաքցի· ֆայհոխիտօ փօղնայ։ (Βυζ.) Metropolita, l'Arcivescovo d'una Metropoli. Մետրապոլիտ, մայրաքաղաքի մը արքեպիսկոպոս· Փայհոխիտօ հէպէմ սէրին փէսկօպոս, Մեհիրօֆէլի։

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ) = Μητροκτόνος.

Μητρόφονος (ὁ, ἡ) = Μητροκτόνος.

Μητρυιὰ (ἡ) matrigna. խորթ մայր, մօրմէ· խօլ անա։

Μητρῷος - α - ον. = Μητρικός.

Μήτρως - ωος (ὁ) zio dal canto della madre. 2. qualunque parente dal canto della madre. մօրը հղբարը, քեռի· 2. մօրը հողմէն հզած ազգական. անուշէն սէրտէրէն, տայը· 2. վերէսթինին իւրօֆէլնան ալան իւրայ, անո օյանափան ալան սէրտաս։

Μηχανάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. macchinare, tracciare, inventare, fabbricare. մեքենայել, հնարիլ, գործել, հնարել, ֆանդնել· փլաղ ֆօրմաք, ֆէնդ ֆօղլամաք՝ գիւղանիլ, յաթ նիմաք, ֆօրմաք, պինա նիմաք։

Μηχάνευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μηχανεύομαι. M. εὐσομαι. macchinare. մեքենայել, հնարիլ· փլաղ ֆօրմաք, ֆէնդ ֆօղլանմաք· = τ. προηγ.

Μηχανή (ἡ) macchina, instrumento. 2. invenz'one, frode, astuzia, furberia, ordigno. մեքենայ, գործիք· 2. հնարք, գաւ, նենգ, չարաքարհիւթիւն, խարամանիւթիւն. դէմիրխի, ալըճ· 2. յաթ, փլաղ, ֆէնդ, ֆէրղանէլէք։

Μηχάνημα (τὸ) macchinamento, ordigno, edifizio. մեքենայք, գաւ, չինուած· ֆէնդ, փլաղ, պինա, խափա։

Μηχάνησις - εως (ἡ) macchinazione. մեքենայելը, հնարիլը, գաւադրութիւն· փլաղ՝ ֆէնդ ֆօրմաք։

Μηχανητὴς - οῦ (ὁ) macchinatore. մեքենայող, հնարող, գաւագիր· ֆէնդ՝ փլաղ ֆօրման։

Μηχανητικὸς - ἡ - όν. perito, abile a macchinare. մեքենայելը՝ արուեստի լաւը արժան, գաւագրութեան մէջ վարպետ, հնարիլ գաւել կրցող· փլաղ ֆօրմաը հարկէր, ֆէնդգար, ֆէնդ ճանճիխի, փլաղ ֆօրմաղչէր։

Μηχανικὸς - ἡ - όν. meccanico. մեքենաներ հնարող· դիմինիչէր իմաց իրեն։ Μηχανική (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la meccanica. մեքենական գիտութիւն, մեքենաներ հնարելու արհեստը· իւրի դիմինիչ, դիմինիչէր իմացնան գիտնալ սիներաք։

Μηχανοποιέω - ῶ. M. ήσω. costruire delle macchine. մեքենաներ շինել· դիմինիչէր ֆօրմաք՝ խափաք։

Μηχανοποιία (ἡ) costruzione di macchine. մեքենաներ շինելը· դիմինիչէր ֆօրմաը։

Μηχανοποιὸς (ὁ, ἡ) macchinista. մեքենագործ, մեքենագիտաց· դիմինիչէր խափ, իմաց սահիպ։

Μηχανορράφέω - ῶ. M. ήσω. macchinare, tracciare, insidiare. մեքենայել, հնարիլ, նենգել լարել· փօղող ֆօրմաք, ֆէնդ ճանճիխի, ֆօսսայա կիրիք։

Μηχανορράφία (ἡ) macchinazione, tracciamento. գաւագրութիւն, նենգով լարելը· փօղաք՝ փօղող ֆօրմաը։

Μηχανορράφος (ὁ, ἡ) macchinatore, insidiante. գաւագիր, գաղանամուտ, նենգով լարող· փօղող ֆօրման, մեհիրաք, ֆօսսայա կիրին։

Μηχανουργὸς (ὁ, ἡ) = Μηχανοποιός.

Μῆχος - εος - ους (τὸ) = Μηχανή.

Μία - μιᾶς (ἡ) Θηλ. τ. εἷς.

Μιαίνω. M. ανῶ. infettare, imbrattare, contaminare. պղծել, ապականել, ՃՃաղել, չաղտոտել· ֆիլիխիլ, գոբէ փըմաք, հաբտրըլմաք, գիլիմմ՝ գիլիճ վէ խիմիլ։

Μιαιφονέω - ῶ. M. ήσω. imbrattarsi d'un omicidio, commetter un omicidio. մարգու մը արուելը մնալ, արուելով չաղտոտիլ, մարդ մը ՃՃացնել· պէրիմին ֆոնըմա կիրիլ, ֆանը իւր գիլիմմ օլմաք, ֆոնըլըլըք կիմիլ, ուրիշ հօլխորիկ։

Μιαιφονία (ἡ) uccisione d'un innocente. անմեղ մը ապանիլը, անմեղի մը արուելը մնալը՝ արուելով ՃաՃիխըլըլը· պէր սօղսայը հօլխորիկ, պէր սօղսայըն ֆոնը կիրիլ՝ ֆոնը իւր գիլիմմ օլմաք։

Μιαιφόνος (ὁ, ἡ) imbrattato d'un omicidio, omicida, uccisore d'un innocente. մեքենարուելը մնած՝ արուելով չաղտոտած, մարգասպան, անմեղ մարդ մը ապանած· պէրիմ, ուրիշ հօլխորիկ, պէր սօղսայ պիհանին ֆոնը կիրին՝ ֆոնը իւր գիլիմմ օլմաք։

Μίανσις - εως (ἡ) contaminazione, imbrattatura. պղծութիւն, ապականութիւն, չաղտոտութիւն· ֆիլիխ, հաբտրըլըք, նախճըլըք, գիլիմմ օլմաքլըք։

Μιαντὸς - ἡ - όν. contaminato, imbrattato.

Digitized by Google

պղծուած, չարախուած, թաւթխուած. եղելութիւն, խարդաւանութիւն, գոլորշի, գոլորշանք, գոլորշանալ։

Μιαρος - α - όν. imbrattato, contaminato. 2. impuro, osceno, abbominevole, sporco. 2. scellerato. թաւթխուած, չարախուած. 2. պիղծ, յայրուա, զզուելի, գարշ. 3. ապիրատ, անօրէն. գոլորշի օշոյ, գոլորշալ. 2. եղ, նախ, խրտի խղճից, մարդասպ. 3. պիղծաբար. — αρώς, έπίρ.

Μιαροφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare de' cibi proibiti o impuri, cibarsi delle vivande vietate o impure. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտել. խոտի օշոյ խոթօր նախ խոհոյր խմել։

Μιαροφαγία (ή) il mangiare de' cibi vietati o impuri. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտելը. խոտի օշոյ խոթօր նախ խոհոյր խմիլ։

Μιαροφάγος (ὁ, ή) colui che si ciba delle vivande vietate o impure. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտող. խոտի օշոյ խոթօր նախ խոհոյր խմող։

Μιασμα (τὸ) contagio, miasma, infezione. 2. delitto. ժանտախտ յատուկ ապականութիւն, տարափախիկ սխտ, ժահ. 2. յանցանք. գոլորշութիւն, գոլորշալ խոխրիչ, գոլորշալ իլիչ, սխոխրիչ. 2. գոգոհոյն, խոխ։

Μιασμος (ὁ) = *Μιασνος.*

Μίγμα (τὸ) mistura. խառնուրդ, խառնուած իրը. գոլորշալ՝ գոլորշիլ նիւթ. (πλθ.) elettuario. զանազան դեղերէ շինած (մանրէ). մանրամասն դեղերէ բազադրուած դեղ մը. մանան (մանրէ)։

Μίγνυμι. M. μίξω. mescolare. 2. unire. խառնել. 2. միաւորել. գոլորշորմիլ. 2. պերէրէտերմիլ. (μο.) conversare. 2. avvicinarsi. 3. aver commercio con una donna, giacere con. խօսակցիլ, կնանակցիլ. 2. մտնեցնել. 3. գիտել զկին. գնահատիլ եղիմ. գծուշմիլ. 2. խօլոլել. 3. գիմ եղիմ, լիքիլէլիչ։

Μιρέμπορος (ὁ, ή) mercantuzzo, fondaco. պղտիկ վաճառական, գրպակատր. գլուխ գոլորշիան, եղիպանդը, մանրավաճառ։

Μιροβασιλεία (ή) piccolo regno. պղտիկ թագաւորութիւն՝ աերութիւն. գլուխ գոգոհոյն, — ոչ գիմ եղիմ։

Μιροβασιλεύς - έως (ὁ) piccolo rè, rè d'un piccolo regno. պղտիկ թագաւոր, պղտիկ աերութեան մը տէրը. գլուխ գոգոհոյն, — ոչ գիմ եղիմ։

Μιρογένειος (ὁ, ή) barbucino. 2. che ha piccolo mento. քարգ. 2. պղտիկ գոնդ ունեցող. գնոտ. 2. — ոչ գիմ եղիմ։

Μιρογένυς - υος (ὁ, ή) che ha piccole mascelle. պղտիկ ծնօտներ ունեցող. — ոչ գիմ եղիմ։

Μικροδοσία (ή) piccolo dono, regalo di poco rilievo. փոքր ընծայ, պղտիկ պարգեւ. — ոչ գիմ եղիմ։

Μικρόδουλος (ὁ, ή) piccolo servo. պղտիկ ծառայ. գլուխ գոգոհոյն։

Μικροθυμέω - ῶ M. ήσω. esser pusillanimo. վհատասիրտ՝ փոքրասիրտ ըլլալ. գոչ՝ ոչ նիւթ գոչ։

Μικροθυμία (ή) pusillanimità. վհատասրտութիւն, վհատասրտութիւն. նիւթ գոչ, գոչ։

Μικρόθυμος (ὁ, ή) pusillanimo. վհատասիրտ, փոքրասիրտ. նիւթ գոչ, գոչ։

Μικρόκαρπος (ὁ, ή) che produce delle frutta piccole. պղտիկ պտուղներ բերող՝ բազմացող. — ոչ գիմ եղիմ հաւ խոխ։

Μικροκέφαλος (ὁ, ή) che ha la testa piccola. պղտիկ գլուխ ունեցող. գլուխ գոլոլը։

Μικροκοίνδυνος (ὁ, ή) che s'arrischia nelle imprese di poco rilievo. պղտիկ գործերու մէջ ինքզինքը վտանգի գնող. — ոչ գիմ եղիմ հաւ գոլոհոյն գոգոհոյն գոգոհոյ գոյ գոչ։

Μικροκοίλιος (ὁ, ή) che ha un piccolo ventre. պղտիկ փոր ունեցող. գլուխ գոգոհոյն, գոգոհոյ — ոչ գիմ։

Μικρόκοσμος (ὁ) piccolo mondo. պղտիկ աշխարհ. գլուխ գոգոհոյ։

Μικρολόγος (ὁ, ή) che sta attaccato alle minuzie, che osserva, esamina le cose con tutta la scrupolosità. (Γαλλ. minutieux). պղտիկ բաներու նայող, բան մը խոյա զգուշութեամբ քննող՝ խզող. — ոչ գիմ եղիմ հաւ գոգոհոյն օշոյ, պէտ չեղի ընդի ինչ գոգոհոյ իլ ինչ գոգոհոյ խոխ՝ գոգոհոյ։ — λόγως, έπίρ.

Μικρόλυπος (ὁ, ή) che s'affligge per le minime cose. պղտիկ բաներու համար արտմող՝ ցաւող. գլուխ՝ ոչ գիմ եղիմ գոչ՝ գոգոհոյ։

Μικρομερής - έος (ὁ, ή) composto di piccole parti. մանրամասն, պղտիկ մասերէ բազադրուած. — ոչ գիմ եղիմ գոչ՝ գոգոհոյ օշոյ։

Μικρόμματος (ὁ, ή) che ha gli occhi piccoli. պղտիկ աչուկ. — ոչ գիմ եղիմ։

Μικροποιέω - ῶ. M. ήσω. = *Μικρύνω.*

Μικροπολίτης - ου (ὁ) καὶ *Μικροπολίτης - ιώτος* (ή) cittadino d'una piccola città. պղտիկ քաղաքէ մը եղող. — ոչ գիմ եղիմ՝ գոչ գոգոհոյ օշոյ, գոգոհոյ եղիմ։

Μικροπόνηρος (ὁ, ή) che commette delle cattiverie piccole. պղտիկ գեշութիւններ ընող. — ոչ գիմ եղիմ՝ գոչ գոգոհոյ եղիմ։

Μικρόπους - οδος (ὁ, ή) che ha i piedi piccoli. պղտիկ ոտքեր ունեցող. — ոչ գիմ։

Μικροπρέπεια (ή) viltà, bassezza d'animo, mancanza di generosità, di liberalità. ցածութիւն, անարգութիւն, ազնուասրտութեան պակասութիւն. գլուխ գոգոհոյ, գոգոհոյ, գոգոհոյ՝ գոգոհոյ գոգոհոյ։

Μικροπρεπής - έος (ὁ, ή) vile, sordido, privo di liberalità, basso. անարդ, ազնուասրտի՝ առատաձեռն չեզող, ցած. գոգոհոյ, գոգոհոյ, գոգոհոյ՝ գոգոհոյ՝ գոգոհոյ գոգոհոյ։ — έπως, έπίρ.

Μικροπρόσωπος (ὁ, ή) che ha la faccia piccola. պղտիկ երես ունեցող. գլուխ գոգոհոյ։

Μικρόρρις - ινος (ὁ, ή) che ha il naso piccolo. պղտիկ քիթ ունեցող. — ոչ գիմ եղիմ։

Μικρός - ά - όν. piccolo. 2. poco. պղտիկ. 2.

Digitized by Google

քիչ· փոքր, սակաւ· 2· ալ· — ըստ, ըստիւ.

Μικροστος (ὁ, ἡ) che mangia poco. քիչ ուտող· ալ ներան.

Μικροσυλής· ἐος καὶ

Μικρόσκελος (ὁ, ἡ) che ha le gambe piccole. պզտիկ սրունքներ ունեցող· սակաւ դանդաղող.

Μικρόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, saputello. խմաւոտ· արհեստ ներքին, ըմբռնվիլ.

Μικρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca piccola. պզտիկ բերան ունեցող· փոքր ունդուկ.

Μικρότης - ητος (ὁ) piccolezza. պզտիկութիւն· փոքրութիւն, սակաւութիւն.

Μικροτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una mensa frugale. սակաւապէս սեղան ունեցող, (աղքատութեան պատճառ)· իշխանէ սակաւ ըսած (ըստ Տանտանի ներկին).

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ) = **Μικρόμματος.**

Μικροφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)· փրόνος. pusillanimo. փոքրասիրտ, վատասիրտ· նուաստ, ցածրոգի, գեղարիւնիկ.

Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie piccole. պզտիկ տերեւներ ունեցող· սակաւ տերեւոտ.

Μικρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bassa, debole voce. ցած՝ տկար ձայն մը ունեցող· ուշտ՝ տ·ւժկնիկ ձայնով.

Μικροχαρης· ἐος (ὁ, ἡ) colui che gode delle cose piccole, delle minuzie. պզտիկ բաներու վրա զուարճացող· սակաւ նեղնկլորներ խոլլանան՝ ընկէ գոյան.

Μικρόχωρος (ὁ, ἡ) che ha un terreno piccolo. պզտիկ երկիր մը ունեցող· փոքր տեղ երէի՝ ընդարձակ ըլլան.

Μικροψυχέω - ῶ. *M.* ησω. essere pusillanimo. վատասիրտ ըլլալ· նուկնոտիկ՝ ճանճըլ ընդունակ ըլլալ.

Μικροψυχία (ἡ) pusillanimità, viltà. վատասրտութիւն, վախկոտութիւն· նուկնոտիկ ընդունակութիւն.

Μικρόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanimo, codardo, vile. վատասիրտ, վախկոտ· նուկնոտիկ, ընդունակ.

Μικρύνω. *M.* υνῶ. render piccolo, poco, diminuire. պզտիկցնել, քիչցնել, նուազցնել· սակաւցնել, փոքրացնել, ազատել, նուկնիլ.

Μικτός - η - όν. misto, mescolato. խառն, խառնուած· ընդելի, ընդելուզ.

Μιλιάζω. *M.* άσω. misurare per miglia. մղոնով չափել· մղ իւր ծիլնէր.

Μίλιον (τὸ) miglio (spazio di 1000 passi). մղոն (1000 քայլի միջոց)· մղ (1000 արշ հեռաւորի).

Μίλτειος - α - ον. = **Μίλτινος.**

Μίλτινος - η - ον. di minio. ծօվէ· սնդիկային.

Μιλτοπάρῃος (ὁ, ἡ) che ha le guancie tinte di rubrica. պտերը սուրաւով ներկուած· նախալերը եղնեղ գոյն իւր գոյնզնիլ.

Μίλτος (ἡ) minio. ծօվ· սնդիկային· (παρ' Ὁμήρῳ) rubrica. սուր· եղնեղ գոյն.

Μιλτόω - ῶ. *M.* ώσω. miniare, tingere col minio. ծօվով ներկել· սնդիկայնկրել, սնդիկային իւր գոյնզնել.

Μιλτώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al minio. ծօվի նման· սնդիկայնի գունդ.

Μίλφαι (αἱ) καὶ **Μίλφωσις - εως** (ἡ) caduta dei peli delle palpebre. աչից թարթիչներուն մազերուն թափիլը· կոպ տաղերը եղնեղերնէ գետնաթափ.

Μιμαίκυλον καὶ **Μιμάκυλον** (τὸ) corbezzola. մաֆուռ· հմա ծիրկէ.

Μίμαρκις ἡ **Μίμαρκυς εως** ἡ **υος** (ἡ) intingolo fatto di carne di lepre con savore (*Gall.* civet). նապատակի մսէ հանդերձանքով չինուած հասմի. բուլլան եղնիկներն ծառեր եղերաթափ եղերքէն.

Μιμέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. imitare qualcuno o qualche cosa. անոնմ մը կամ իրը մը ձեւացընել՝ նմանիլ, նմանարժ ըլլալ· միւ միմնոյն ծախօտ միւ նմանոյն բանի դիմել.

Μίμησις - εως (ἡ) imitazione. ինքը միւ ուրիշի մը նմանցընելը, անոնմ մը կամ իրը մը ձեւացընելը· բանիւ.

Μιμητής - οῦ (ὁ) imitatore. նմանող, նմանարդ· բանիւդի, սայտար.

Μιμητικός - ή - όν. imitativo, abile o solito ad imitare. նմանարդ ըլլալու կարող կամ սորված· բանիւդ նմանիլէ ծախ նիմնոյն ալելէ· — ικῶς, ἐπίῤ.

Μιμικός - η - όν. mimico, pertinente ad un buffone. միմոսական, գերասանական· բանիւդնէն փոխելէ.

Μιμνήσκω *M.* μνήσω. ricordare. յուշ առնել, միտքը ձգել· հարցնել՝ պատմել· (μσ) **Μιμνήσκομαι.** *M.* μνησθήσομαι. ricordarsi, sovvenirsi. յիշել, միտքը գալ՝ բերել· անմոռ, հարցը՝ նիշէ՝ նիմ ակ, ֆէկր նիմիլ.

Μιμολόγος (ὁ, ἡ) che imita le parole di qualcheduno. ուրիշի խօսքերը կրկնելով նմանարդ եղող· պրէնիին ըսէրտըտըրնէն բաներ, պօսկէնէլիի բաներ ընող.

Μίμος (ὁ) mimo, buffone. 2. farsa (sorta di commedia). խաղկատակ, գերասան. 2· սեռակ մը կատակերգութիւն. բանէիմ, հանդուլէթ· 2· պէր նէվ կոմէտիա բանէլլա օյունու.

Μιμω - όος· οῦς (ἡ) scimia. կապիկ, մայմուն.

Μίν (πάντοτε ἐγκλιτ.) × **Ἰων.** **ἀντὶ Αὐτόν· ήν - όν.** ἡ (σπν. καὶ μγν.) **Αὐτοὺς·άς·ά** ἢ **Ἑαυτόν - ήν - ό.** (π. χ. **Αὐτόν μὲν πρηγῆσι ὁαμάσσας. Οδ. Δ.**)

Μινύθησις - εως (ἡ) diminuzione. նուազում, քիչնալը· պակսիլ, նուկնիլ.

Μινύθω. *M.* μινυθήσω. diminuire, render piccolo. քիչցընել, պզտիկցընել· պակսիլ, սակաւնալ.

Μίνυθα, ἐπίῤ. poco, alquanto. 2. per poco tempo. քիչ, քիչ մը· 2· քիչ ատեն· ալ, պէր ալ· 2· ալ վրդի.

Μινυρίζω. *M.* ίσω. borbottare, mormorare, piangere con un tuono dolente e dimesso. քրմփռիլ, մրմնջիլ, պզտիկ ու ցած ձայնով լալ, ողալ· հրեղանմէք, ինկնիկ, տիզէլը վի ալելէ նի նկնկիլ.

Μινυρισμός (ὁ) borbottamento, susurrazione, canto o pianto in un tuono dimesso. մրմնջիւն, չընդիւն, ցած ձայնով երգելը՝ կամ լալը· հրեղանմա, ալելէ —

Digitized by Google

վաշ խաչի՝ ձեռին խլամաը խոթօ ապլիկօվ, խնկնիլ։

Μιντρομαι. Μ. υρυῦμαι. = *Μιντρίζω.*

Μιντρὸς - ά - *όν.* che canta o piange in un tuono lamentevole e dimesso. *պղտալի ա գաշի՝ ցած ձայնու երգօղ կամ լացօղ. ճըգնիլը վի ապլտ ապա խաչի՝ ձեռին խլացան խոթօ ապլիկի, խնկնիլն։*

Μιξάνθρωπος (ὁ, ἡ) mezz' uomo. *կէս մարդ. խաը կնա։*

Μιξέλλην - *ηνος* (ὁ) mezzo Greco. *կէս Յոյն, կէս Հայկէն. խաը Ռուսաց, խաը Էլինոյ։*

Μίξις - *εως* (ἡ) mistura, mescolanza. 2. coito, concubito, commercio carnale. *խառնուրդ. 2. խաչիճ, զուգաւորութիւն. խօրհուրդա, գործ. 2. ծիա, գուճա։*

Μιξοβάρβαρος (ὁ, ἡ) mezzo barbaro. *կէս բարբարոս. խաը կռնկաց։*

Μισαγαθία (ἡ) τὸ ἀφῳρ. τοῦ

Μισάγαθος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. *ատելութիւնը կամ ատելերը ապօգ. կոչնիլ խոթօ կիլերէ խաոսաղի խօն։*

Μισαδελφία (ἡ) odio contro il proprio fratello. *կղբօր դէմ եղած ատելութիւն. գործուչնա օլն ապավկի։*

Μισάδελφος (ὁ, ἡ) che odia il proprio fratello. *կղբարը ատօգ. գործուչնա խաոսաղի՝ ապավկի գործ։*

Μισανθρωπέω - *ῶ. Μ. ήσω.* odiare gli uomini. *մարդիկները ատել. ինանչըա խաոսաղի կնիկ։*

Μισανθρωπία (ἡ) misantropia, odio contro gli uomini. *մարդատեղութիւն, մարդկներըը ատելը. հուչնիլ, ինանչըա օլն ապավկի։*

Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ) misantropo, che odia gli uomini. *մարդատեղ, մարդիկները ատեցօղ. հուչ, ինանչըա խաոսաղի գործ։*

Μισαργυρία (ἡ) odio contro l'argento. *զարծաթի ատելը. կնիկչ խաոսաղի կնիկի՝ խօրհուրդ։*

Μισάργυρος (ὁ, ἡ) che odia l'argento. *արծաթը ատեցօղ. կնիկչ խօրհուրդ խաոսաղի գործ։*

Μισέταιρος (ὁ, ἡ) che odia i suoi compagni. *ընկերներըը ատեցօղ. արիապաչըրը՝ ապավկի գործ։*

Μισέω - *ῶ. Μ. ήσω.* odiare. *ատել. ապավկի՝ խաոսաղի կնիկ։*

Μισητεία (ἡ) impudicizia, lubricità. *ցանկասիրութիւն, վավաչասութիւն. նախճըէ, չհվիլնիչ։*

Μισητή (ἡ) prostituita. *բազ, պառնիկ. ճահիճ, ճահիչ։ (κυρ. Θηλ. τ. Μισητός.)*

Μισητὴς - *οῦ* (ὁ) colui che odia. *ատեցօղ՝ խաոսաղի գործ։*

Μισητία (ἡ) = *Μισητεία.*

Μισητικὸς - *ὴ* - *όν.* (καὶ *ἐπίῤ.*) - *κῶς.* dedito, inclinato all'odio. *ատելու հակամասութիւն ունեցօղ. խաոսաղիկի՝ ապավկիչ գործիչ։*

Μισητὸς - *ὴ* - *όν.* odiato. 2. odiabile, odioso. *ատեցնալ. 2. ատելի. խօրհնիլչ, խաոսաղի օլնմալ. 2. ապավկիչ գործահաճ, նախճոնիչ։*

Μισθαποδοσία (ἡ) pagamento d' un salario, d'uno stipendio, d'una mercede. *թաշկի մը՝ ռոճկի մը վճարում, վարձատրութիւն. վերջի խօրհրդ, հատուցը՝ եղբկի խօսկնիլ։*

Μισθαποδότης - *ου* (ὁ) colui che paga la mercede, rimuneratore. *վարձատօղ. հատուց՝ խոչեցի՝ իվաչը խօսկնիլ։*

Μισθαρνεύω. Μ. εύσω. καὶ Μισθαρνέω - *ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ* —

Μισθάρνης - *ου* (ὁ) *καὶ Μίσθαρνος* (ὁ, ἡ) mercenario. *վարձու, վարձկան, վարձքով քաղեցօղ. էշի, կնդրկլիչ, եղբ իչ էլլնիլ։*

Μίσθιος - *α ἡ ος* - *ον.* = *Μισθωτός.*

Μισθοδοσία (ἡ) pagamento della mercede, paga. *վարձատրութիւն, վճար. հատուց՝ խոչեցի իվաչը խօսկնիլ, վերջի։*

Μισθοδοτέω - *ῶ. Μ. ήσω.* pagare la mercede. *վարձատրել, վարձը վճարել. հատուցը վերջ, խօսկնիլ։*

Μισθοδότης - *ου* (ὁ) colui che paga la mercede, chi dà la paga. *վարձատօղ՝ վարձը վճարօղ. հատուցը վերջն, եղբկի՝ իվաչը խօսկնիլ։*

Μισθοδωρος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Μισθὸς (ὁ) paga, pagamento, mercede, salario, fitto. *վճար, վարձ, արիատ, ռոճկի, վարձ (տեղ.)ի. եղբ, իվաչ, վերջի, խօրհնիլ, տէր։*

Μισθοφορὰ (ἡ) stipendio, salario. *ռոճկի, թոշակ. խօրհնիլ։*

Μισθοφορέω - *ῶ. Μ. ήσω.* lavorare dietro una mercede. *ցարձքով քաղիլ. խոչեցի էլլ (կնդրկլիչ էլլ) էլլնիլ։*

Μισθοφόρος (ὁ, ἡ) stipendiato (soldato). *ռոճկի՝ թոշակ ուզօղ (զինուոր). խօրհնիլչ (ասկեր)։*

Μισθόω - *ῶ. Μ. ώσω.* dare dietro una mercede, dare in affitto. *վարձքով տալ, ի վարձու տալ. եղբ էլ՝ իվաչ էլ վերվի, տէրչա վերվի։*

Μίσθωμα (τὸ) fitto. *վարձ. տէրա։*

Μισθωσις - *εως* (ἡ) affitto, l'azione d'affittare. *ի վարձու տալը. տէրչա վերվի. 2.* = *Μίσθωμα.*

Μισθωτεύω. Μ. εύσω. servire dietro una mercede. *վարձքով ծառայիլ. եղբ էլ (կնդրկլիչ էլլ) էլլնիլ՝ իշխելի կնկի։*

Μισθωτης - *οῦ* (ὁ) *καὶ Μισθωτὸς* - *ὴ* - *όν.* mercenario. 2. affittato. *վարձու. 2. ի վարձու ուռնալ. էշի, եղբ էլ էլլնիլչ. 2. տէրչա վերվիլ փլ։*

Μισοβασιλεὺς - *έως* (ὁ) nemico del Rè. *թագաւորի թշնամի. փոխիւհ պահնիչ։*

Μισόγαμος (ὁ, ἡ) che odia le nozze. *հարսնիքը՝ ամուսնութիւնը ատեցօղ. պհսկնիլ՝ նէյհահա խաոսաղի գործ։*

Μισογύναιος (ὁ, ἡ) che odia le donne. *կնիկներըը ատեցօղ. ավրիլչերի խաոսաղի գործ։*

Μισόδημος (ὁ, ἡ) che odia il popolo. *ժողովուրդը ատեցօղ. ճկփուխ ապավկիչ օլն։*

Μισόδικος (ὁ, ἡ) che odia i litigi. *գործերը՝ վէճերը ատեցօղ. փալըրա՝ նէյլըրա խաոսաղի գործ։*

Digitized by Google

Μισόθεος (ὁ, ἡ) nemico di Dio. *աստուածատեաց*. Աստուծոյ թշնամի. Աստուած ատող. Աստուածատեաց։

Μίσοινος (ὁ, ἡ) che odia il vino. *գինեատեաց*. Գինի ատող։

Μισόκακος (ὁ, ἡ) che odia il male o i cattivi. *չարութիւնը կամ չարները ատեցող*. Չարութիւնը կամ չարները ատող։

Μισόκαλος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. *բարեգործութիւնը կամ բարիները ատեցող*. Բարեգործութիւնը կամ բարիները ատող։

Μισοκερδὴς-ἐος (ὁ, ἡ) che odia il lucro disonesto. *անհամաստ շահը՝ վատասիրը ատեցող*. Հարիւր՝ նախատիպ ունէր ատելիք։

Μισόλεκτρος (ὁ, ἡ) = *Μισόγαμος*.

Μισολόγος (ὁ ἡ) nemico delle belle lettere. 2. ignorante. *բանասիրութեան թշնամի*. 2. *տգէտ*. Գիտնականի հակառակ։ 2. *անհմտ*։

Μισοξενία (ἡ) odio degli ospiti, dei forestieri. *հիւրերը ատելը, օտարատեցութիւն*. Օտարներէ խորշումը, հիւրասիրէն օտարանալը։

Μισόξενος (ὁ, ἡ) colui che odia gli ospiti, i forestieri. *հիւրատեաց, օտարատեաց*. Օտարներ՝ հիւրասիրէն խոյս տուն։

Μισοπάρθενος (ὁ, ἡ) nemico delle vergini. *կուսատեաց թշնամի*. Պատերէրին հակառակ։

Μισοπάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) che odia il proprio padre. *հայրը ատեցող*. Զգացումը խորշած՝ հայրասիրէն հեռացած։

Μισοπόλεμος (ὁ, ἡ) che odia la guerra. *պատերազմը ատեցող*. Գինի ատող։

Μισόπονος (ὁ, ἡ) che odia la fatica, il lavoro. *աշխատանքը ատեցող, աշխատանքէ փախչօղ*. Լրբութիւնը ատող, ծոյլ։

Μισόπτωχος (ὁ, ἡ) nemico di povero. *աղքատատեաց թշնամի*. Ողորմած չսիրող։

Μίσος (τὸ) odio, avversione. *ատելութիւն*. Հակառակութիւն, զզուանք։

Μισόσοφος (ὁ, ἡ) nemico de' sapienti. *գիտունատեաց թշնամի*. Անէրեր զգուելի։

Μισοστρατιώτης-ου (ὁ, ἡ) nemico de' soldati. *զինուորատեաց թշնամի*. Ատելի հակառակ։

Μισοτεκνία (ἡ) odio contro i propri figli. *զաւակները ատելը*. Երեխաները ատելու ցաւալի սովորութիւն։

Μισότεκνος (ὁ, ἡ) che odia i propri figli. *զաւակները ատեցող*. Երեխաները խորշած՝ անզգայ։

Μισοφιλολόγος (ὁ, ἡ) nemico della letteratura. *բանասիրութեան թշնամի*. Գիրերէ զզուած։

Μισοφιλος (ὁ, ἡ) nemico dell' amicizia. *բարեկամութեան թշնամի*. Ընկերութեան հակառակ։

Μισόχρηστος (ὁ, ἡ) = *Μισάγαθος*.

Μισοχριστιανὸς (ὁ, ἡ) nemico de' Cristiani. *քրիստոնէից թշնամի*. Քրիստոնեայ հակառակ։

Μισόχριστος (ὁ, ἡ) nemico di Gesù Cristo. *քրիստոսատեաց թշնամի*. Հակառակ Քրիստոսի։

Μισοψευδὴς-έος (ὁ, ἡ) che odia la menzogna. *սուտը չսիրող՝ ատեցող*. Ստէն հեռացած։

Μίτος (ὁ) filo. *ապառիճ, գերձան*. Թել։

Μίτρα (ἡ) cintura, fascia, benda, mitra, turbante, diadema. *գօտի, երիզ, գիր, ապարօշ, փաթիթաց, Քաղ*. Գօտի, գլխէ, գօտեվարելու թաշկ. գլխապատ, ապարօշ, գլխակապ, ճաճ։

Μιτρόδετος (ὁ, ἡ) cinto, legato d'una fascia, fasciato. *երիզապատ, փաթիթաց կապուած*. Երիզուած, գոտի կապած։

Μιτροφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portar la mitra. *ապարօշ՝ գիր երել*. գլխապատ ըլլալ։

Μιτροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una mitra. *ապարօշ՝ գիր երող*. գլխապատ ըլլալ։

Μιτρόω-ῶ. Μ. ώσω. fasciare. *երիզապատել, երիզաւ փաթիթել*. Գոտի կապել։

Μίτυλος-η-ον. (ὅθ. τὸ *Λατ.* Mutilus.) senza corna, scornato. *կտաւոյ չանցող*. գլխակտաւոյ։

Μνᾶ-ᾶς (ἡ) mina (peso di 130 dramme). 2. mina (moneta equivalente a 100 dramme). *Մուս* (130 *դրամի նժարակշիռ*). 2. *Մուս* (100 *դրամանոց արժոյթ դրամ*). Գինա (130 *փութի չափ*). 2. Գինա (100 *ղրուշի չափ*)։

Μναιαῖος ἢ *Μναῖος-α-ον.* che pesa o vale una mina. *Մուս մը քաշող կամ արժող*. Գիր գինա ըլլուող կամ գինի։

Μνάομαι-ῶμαι. Μ. μνήσομαι. ricordarsi o ricordare. 2. brigare. 3. cercar in matrimonio. *յիշել կամ յաւէտ առնել, փոքր գալ կամ ձգել*. 2. *Հետամուտ ըլլալ, բանի մը փութալ՝ ըլլեր առնելու*. 3. *զրկի առնել, խորհուրդ տալ*. Համար (զրկի) փնտռել. Ջէյր նիկոխ խնդալ ջէյրի պէտք գալ։ 2. գիր նիկոխ խնդրելի փոյթ, ճահ նիկոխ։ 3. Իբր ներդիկ ըստնալ, աւրիորի սրտնալ։

Μνάσιον (τὸ) specie di pianta gustosa in Egitto. *Եգիպտոս բուսնող տեսակ մանեցող առնի մը*. Խոհոց ընդիկ (Եգիպտոս գիրին գիր նիվ ընդիկ ջէրան)։

Μνεία (ἡ) menzione. *յիշելը, յիշատակութիւն*. Անոնց, ջէյր նիկոխ, հիշատակութիւն։

Μνῆμα (τὸ) memoria, ricordo. 2. memoriale, ciò che eccita in noi la memoria di qualche cosa (*Γαλλ.* souvenir). 3. monumento. 4. sepolcro. *յիշատակ, յիշատակութիւն*. 2. *յիշելի, բանի մը յիշատակը նորոգող իրը*. 3. *յիշատակարան*. 4. *գերեզման, շիրիմ*. Հիշատակութիւն, անմոռանալի։ 2. Խորհրդանշան. 3. Նշան, ըմբռիթ. 4. Գերեզման, գամբեզան։

Μνημάτιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Μνῆμα.*

Μνημεῖον (τὸ) monumento. 2. sepolcro. 3. museo. *յիշատակարան*. 2. *շիրիմ, գերեզման*. 3. *Թանգարան, յիշատակոց արժանի բաներ պահելու տեղ*. Նշան, ըմբռիթ. 2. Գերեզման, գերեզ. 3. Վերի

լուհիւթի ներկայութիւն ունենալիք օրէնսդիր ժողով հանգ.։

Μνήμη (ἡ) memoria. 2. rimembranza, menzione. 3. gabinetto. յիշողութիւն. 2. յիշելիք, յիշատակութիւն. 3. արքունի գանձատ. խորհ., չէփ. 2. հանդերձ ներքնոյ. 3. տիկնոջ խալաթներ։

Μνημόνευσις (ὁ, ἡ) pertinente alla memoria. յիշողութեան վերաբերեալ. չէփ. գրքոյկ։

Μνημόνευμα (τὸ) detto o fatto memorabile. յիշատակաց արժանի խօսք կամ գործք. չէփ. լսելիս օրօշ խօսիլ տալ. 2. = *Μνεία*.

Μνημονευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. dotato d'una memoria felice. լաւ յիշողութիւն մը ունեցող. խօվվիի հաֆըզաը տուիլ. ալա։

Μνημονευτὸς - ἡ - όν. memorato. յիշեալ. ասըվըլ։

Μνημονεύω. M. εὐσω. sovvenirsi, ricordarsi o ricordare. յիշել կամ յուշ առնել. միաբեր դալ կամ ձգել. ֆիւր եղիդ, առնուք, հանդերձ ներկերդ խալաթ պէրգուրդ, ֆիւրինեն տիկնոջդ։

Μνημονικὸς - ἡ - όν. = *Μνημονευτικὸς* καὶ *Μνημόνιος* (ὅθ.) *Μνημονικὸν* (τὸ) la memorativa, la facoltà della memoria. յիշողութիւն, յիշողական զօրութիւն. խօվվիի հաֆըզա։

Μνημονικῶς, ἐπίῤ. = *Μνημονευτικῶς*.

Μνημοσύνη (ἡ) × *ἀντὶ Μνήμη*.

Μνημόσυνον (τὸ) memoriale, ciò che serve di memoria. յիշելիք բանի մը կամ ձեի մը յիշատակը նորոգելու իրք. խօֆըզէրնէնէ։

Μνήμων - ονος (ὁ, ἡ) ricordevole. 2. che ha buona memoria. յիշող. 2. ազէկ յիշողութիւն ունեցող. ահն, չէփ էրեխ. 2. խօվվիի հաֆըզաը ալը օլան։

Μνησιδωρέω - ῶ. M. ησω. offerire de' doni in rimembranza di qualche favore ottenuto. ի յիշատակ ընկալեալ շնորհաց ընծայ նուիրել. կերօրինչ եղելիւք՝ խրիմիէի տէրին պիտոյն կերելիս առնիլ։

Μνησίθεος (ὁ, ἡ) che si ricorda sempre di Dio, pio. միշտ գլխաւոյն միաբ քրոջ, առատաձեռնաբար, երկիւղած. խոտիէ Աստուծ ֆիւրէն կերիւրեն, օսֆոս, Աստուածավախ։

Μνησικακέω - ῶ. M. ήσω. ricordarsi dell' ingiuria avuta. 2. conservare dell' animosità, portar odio, aver rancore. ընկալեալ չարիքը յիշել. 2. քէն՝ առնելութիւն պահել. կերօրինչ տէրէնէ ֆիւրէն էշէքտամաք. 2. էն խօրմաք, ապտալիի ասիաք։

Μνησικακητικὸς - ἡ - όν. vendicatore delle ingiurie avute. ընկալեալ անիրաւութեանց վրէժ առնող. էնինգըր, կերօրինչէ տէրէնէրին խօշնէն ալան։

Μνησικακία (ἡ) rancore, animosità, risentimento. առնելութիւն, գժգոհութիւն, քէն, սիւ. խռովութիւն, ապտալիք, էն, խօշ։

Μνησίκακος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κάκως. che si ricorda della ingiuria avuta, che conserva del rancore, del risentimento contro qualcheduno. ընկալեալ չարիքը յիշող, քէն՝ սիւ պահօղ. կերօրինչէ տէրինէն առնելիք, էնինգըր, խօշ ալըճը։

Μνησίμαχος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. պատերազմասէր. ճնիկ տէվլէն։

Μνησίνοος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական. գուշհալը, հանգարտ։

Μνῆσις - εως (ἡ) ricordanza, rimembranza. յիշատակութիւն. հիշեալ կերօրինչէտէլի, չէփէ։

Μνησταία (ἡ) ricerca in matrimonio. ազջիկ փնտռելը, ազջիկտառ գալը, կնիկ ընտրելը. էշէ կերօրինչ չէփէնը, տէրէն աբտալը. 2. = *Μνήστευσις*.

Μνήστειρα (ἡ) *Θηλ. τ. Μνηστήρ*. pronuba, paraninfa. 2. colei che si cerca in matrimonio, sposa. ախթի, հարսնախօսուհութեան միջնորդ եղող կնիկ. 2. նշան արուելու ազջիկ, հարս. պէր օշլօնը պէր էշէն նիշանլըմայ տեսնել օլան ֆորձ, նէյնհամ փնտռէնը. 2. նշան ընդունելիք էշէ, կերկի։

Μνήστευμα (τὸ) = *Μνηστή*. 2. = *τῷ*

Μνήστευσις - εως (ἡ) = *Μνηστεία*. sposalizia. հարսնախօսութիւն. նամզնութիւն, նշան ընդրկ, նշանլըմա (պէր էշէ խօսիլ պէր օշլօն)։

Μνηστεύω. M. εὐσω. cercar in matrimonio, divenir proco. 2. dare la caparra, promettere alcuna, fidanzare. 3. ammogliarsi. 4. conciliar le nozze, far da paraninfa, da pronuba. ազջիկ փնտռել. 2. նշան առ, ձեիը կրնի կնիկ առնելու համար խօսք առ. 3. կնիկ առնել. 4. հարսնախօսութեան՝ միաւնութեան ախթի ընել, մանչու մը ազջիկ գտնալ, կամ ազջկան մանչ մը էշէ կերօրինչ էշէմէ, էշէ արտէ. 2. նշան ընդրկ, տիւնիէնէ ավրիլ տիկ ալյոս սիօզ ընդրկ. 3. ավրիլիք ընդ. 4. նէյնհամ գնացելը կրնկ, պէր օշլօն պէր էշէ խօսօ պէր էշէ պէր օշլօն գալ. 5. = *Μνάομαι* (2).

Μνηστή (ἡ) *Θηλ. τ. Μνηστός*. promessa in matrimonio, fidanzata, disposata. նշանաւած ազջիկ, հարսնցու. նիշանլը էշէ, կերկինէ փոխիր։

Μνηστήρ (ὁ) proco, colui che domanda in moglie alcuna vergine. ազջիկ մը իրեն կնիկ առնել ուզող, ազջկան մը տարփածու եղած. գուշինէնէ, ինկ ալը։

Μνῆστις - εος (ἡ) = *Μνεία, Μνήμη*.

Μνηστὸς - ἡ - όν. ricercato in matrimonio. 2. sposato. ձեի մը կարգըլելու համար փնտռուած (ազջիկ կամ մանչ). 2. կարգըւած. եվկինտէ էլէն պէրեսիներն արտնըլըր՝ խօսնիւել (էշէ խօսօ օշլօն). 2. եվկինտիլ։

Μνήστρια (ἡ) = *Μνήστειρα* (1)

Μνήστρον (τὸ) caparra di matrimonio. հարսնախօսութեան առեն արուած գրաւական (մնանիւն). նէյհամ նիշանը կիլա օշտօտօ վերջին ըսկին (նէյհամ)։

Μνίον ἤ Μνιὸν (τὸ) alga. մամռուկ, լօռ. ջրիմուղիւ, ջրնէ օրմօ։

Μνοίτης - ου (ὁ) (Κρητ.) servo. ծառայ. էշկերիութեամբ, ասլաթ։

Μογερὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ερῶς. labo-

Digitized by Google

rioso, penoso. աշխատասէր, գործարի. գործասէր, յուժկու:

Μογίω - ῶ. Μ. ήσω. × *ἀντὶ Πονέω, Μοχθέω.*

Μογιλάλος (ὁ, ἡ) balbettante, scilinguato. *Բոթոթ, Թլատատ. կելխոտ. 2. (Γρφ.)* muto. համր. տիւխտ, պիլիոտ:

Μόγις, ἐπίῤ. = *Μόλις.*

Μόγος (ὁ) = *Μόχθος.*

Μογοστόκος (ὁ, ἡ) che assiste ai dolori di parto. ծննդեան երկանց ներկայ գտնուող՝ օգնող. տերտի վիհերս խորհրդատու՝ խրատ՝ խնդիր իրեն:

Μόδιος (ὁ) moggio (misura di 336 occhie). գրիւ, մոգ (336 հնդկայի չափ). մուճ (336 օքթալէի կոլլա):

Μόθος (ὁ) combattimento. կռիւ, պատերազմ. տիւժալ, խավիս, գինի:

Μόθων - ωνος (ὁ) servo nativo di casa (*Λατ.* verna). 2. petulante, insolente. ընդծին, ատրճ ծնած ծառայ. 2. սառնհաճ, անհրեա. կնոջ նիհիլին պիտակապատ, կնոջ փսիս պիտակ խըզնիքիւսը. 2. փիսիխ, արբշիռ:

Μοιμάω - ῶ. Μ. άσω. καὶ

Μοιμύλλω. Μ. υλῶ. serrar le labbra, stringer la bocca, far il bocchino. 2. succiare. պրկուիքները գոցել, բերանը սեղմել. 2. ծծել. փսփսալորէնը՝ ականջը խօսելէ պիտակի. 2. խմիլ:

Μοῖρα (ἡ) parte, porzione. 2. officio, il conveniente. 3. destino, sorte, fortuna, fatalità. մասն, բաժին. 2. պարտք, պատշաճութիւն, օրինաւոր վայելուչ իրք. 3. բաղդ, ճակատագիր. խոյ, հնար. 2. պօրճ, խօելքն՝ վայել ալան նկատ. 3. խալխ, ինդալ, պահ, անն խալէորը, էքսդին, փոխր. 4. (τγμ.) distaccamento di truppe. կնոջ մը զօրք. պէր պիօլնի ստիւր:

Μοιραγέτης - ου (ὁ) comandante d'un distaccamento di truppe. կնոջ մը զօրաց գլուխ՝ վրակնցու. պէր պիօլնի ստիւր պիտակին՝ հնարտիրը՝ պատրաստասու:

Μοιράζω. Μ. άσω. καὶ

Μοιράω - ῶ. Μ. άσω. dividere, distribuire. բաժնել, բաշխել. փոխընհատ, խոյ խնդիր նիհիլ:

Μοιρηγενής - έος (ὁ, ἡ) nato sotto un astro ben auguroso, fortunato. բարեգուշակ ատաղ մը տակ ծնած, բաղդաւոր. փոխրին պէր իւլտէզ՝ օկնարի ալընգիրս փոշնալ, իւլտէզէ խօկնէն ալէի՝ նիւթոյ, նիպալլէ:

Μοιρίδιος - α - ον. (καὶ ἐπίῤ.) - δίως. fatale. ճակատագրական. փոխր իւն օլնալ, փոպի:

Μοιρογραφία (ἡ) descrizione delle parti. մասերու ատրպագրութիւն. հիսիկէրին վրայը:

Μοιρολογέω - ῶ. Μ. ήσω. predire il destino. ճակատագիրը կանխամտիկնէ՝ ապագան գուշակել գըսցել. փոխրինի նէվիւրին սեոյնէին՝ ծիլիսին հապերին վերին:

Μοιρολόγος (ὁ, ἡ) che predice il destino, indovino. ճկու մը ճակատագիրը ապագան գուշացող, կիւս, իդձ. պէրնօնին փոխրին նէվիւրին սեոյնէին՝ հապերին վերին, փոքը:

Μοιρολόγχος (ὁ, ἡ) distributore. 2. partecipe. բաժանարար, բաշխող. 2. գործակից, բաժնորդ. ինվէչ խրին. 2. խըճոք, հիսիսար:

Μοιρονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce a ciascuno il proprio destino. ամէնուն իր ճակատագիրը բաժնող՝ բաշխող. հր փոխ փնոխ փոխրինի ինվէչ խրին:

Μοιχάζω. Μ. άσω. = *Μοιχάω.*

Μοιχαλίς - ίδος (ἡ) adultera. շնացեալ կին. ֆահիչէ:

Μοιχὰς - άδος (ἡ) = *Μοιχαλίς.*

Μοιχάω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μοιχεύω.*

Μοιχεία (ἡ) adulterio. շնաւիթիւն. վին:

Μοιχευτὴρ καὶ - τὴς - οῦ (ὁ) = *Μοιχός.*

Μοιχεύω. Μ. εύσω. adulterare, commetter un adulterio. շնալ. վին ինիկ:

Μοιχίδιος - α - ον. = *Μοιχικός (ἰδιωτ.) Μοιχογέννητος.*

Μοιχικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. adulterino. 2. inclinato all' adulterio. պատնեշաւիթեան. 2. շնաւիթեան հակամտաւիթիւն ունեցող. վինչի. 2. վինոփատ ըսէլլի:

Μοιχογέννητος (ὁ, ἡ) adulterino, nato da un adulterio. պատնեշաւիթեան (արդի գաւաճ). փիճ, վինոփին ինիկիլիս օլալ (նվլատ). կիլիոփ վին:

Μοιχὸς (ὁ) adultero. շնացօղ, շուն. վինոփօր

Μολγὸς (ὁ) sacco di cuojo. խաղախէ սպրակ՝ պարկ. ինտիին՝ պերիսին խօրդ:

Μολίβδαινα - ης (ἡ) = *Μολιβδίς.* 2. piombaggine, piombaggine (una specie di metallo). 3. piombaggine (sorta d'erba). 2. կապարի բանկրտաձի գանազան հնար մը. 3. արմտոյը ախտալի յատուկ պատիար խոտ մը. 2. փիիտ. 3. ֆոլիփին ազգութիւն ֆայրիկի պէր նիվ ծիլոփ:

Μολίβδεος - οῦς, έα - ῆ, εον - οῦν. = *Μολίβδινος.*

Μολιβδικὸς - ἡ - όν. καὶ

Μολίβδινος - η - ον. di piombo, piombino. կապարի, կապարայնի. փոխրնոտ փոխր. փոխրնոսի:

Μολιβδὶς - ίδος (ἡ) palla di piompo, piombata. կապարեայ գնդակ. փոխրնոտ ծեփ, խոնխրնոտ փոխրնոտ (նոսրլ մի պէ ւոսրն պիճիկտա խոխտ խոճոտիրնի սանոտա պոխրնոսոր):

Μολιβδοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al piombo. կապարի նման. փոխրնոտ պինիչ:

Μόλιβδος καὶ Μόλυβδος (ὁ) piombo. կապար. փոխրնոտ:

Μολιβδουργὸς (ὁ) colui che lavora il piombo. կապարագործ. փոխրնոտ խնչր իչլեչին, փոխրնոտ փոչր իչլեչ խոտ:

Μολιβδόχροος - ους καὶ

Μολιβδόχρως - ωτος ἢ ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di piombo, piombino. կապարի գոնով, կապարայնի. փոխրնոտ բինկիչի. փոխրնոսոի:

Μολιβδόω - ῶ. Μ. ώσω. coprir di piompo, impiombare. կապարաս գոցել՝ կըղցընել կամ հասասանել. փոխրնոտ խի փոպիսոի, փոխրնոսոիսոի:

Μολιβουργὸς (ὁ) = *Μολιβδουργός.*

Μόλις, ἐπίῤ. appena, con difficoltà. հա-

Digitized by Google

ψι., ζαρավ, գժուարաս. կնճ իլէ, կնճիկիս։

Μολόβριον (τὸ) porchetto di cinghiale (Γαλλ. marcassin). կնճի բարակ. նապաստակաձև խավրոնաս։

Μολοβρίς - ίδος (ἡ) Θηλ. τοῦ

Μολοβρὸς (ὁ) mangione, parassito. արկրամոլ, պատառաքարշ. լիլ գօլոշ, հաւլիր փնաշաս։

Μολοσσὸς (τττὸς) - οῦ (ὁ) (ἐνν. κύων) mastino, (Γαλλ. dogue). գամիճա. ահաւն, ջուր փիփիկի։

Μολπάζω. Μ. άσω. cantare. երգել. երգեցողել. ἴδε *Μέλπω.*

Μολπαστὴς - οῦ (ὁ) cantore. երգիչ. երգեցիկ, հանճիճ։

Μολπαστρια (ἡ) Θηλ. τ. *Μολπαστής.* cantatrice. գաւառն. ազնիկ, փիրիկ։

Μολπὴ (ἡ) canto, canzone. 2. giuoco con delle canzoni. երգ, խաղ, ցուցք. 2. երգելով եղած խաղ. նաշխ, բիւրթիս, հանի. 2. բիւրթիսէ՝ նաշխէը օյսան։

Μολπηστὴς - σῦ (ὁ) = *Μολπαστής.*

Μολπῆτις - ιδος (ἡ) × ἀντὶ *Μολπάστρια,*

Μόλυβδος, Μολύβδινος κτλ. καὶ *Μόλυβος, Μολυβὶς κτλ.* = *Μόλιβδος κτλ.*

Μόλυνσις - εως (ἡ) contaminazione, l' azione di sporcare. պղծիլը, ապականելը. կնկնիլէ, ապականելէ, պիրպիրելէ. 2. (εἰς τὸν Ἀριστ.) la crudità della carne. մսի հմուխթիւն. կիչի սիկէ, կիչ գաշաք։

Μολύνω. Μ. υνῶ. sporcare, contaminare, imbrattare. պղծելիլ, պղծիլ. կնկնիլ, նախ կիչիլ, պիրպիր կիչիլ, գնկիկիլ կիչիլ։

Μόλυσμα (τὸ) lordura, sucidume. պղտ, պաւսուխթիւն. փիր, կնկիլէ։

Μόλυσμὸς (ὁ) = *Μόλυνσις* καὶ *Μολυσμός.*

Μομφὴ (ἡ) = *Μέμψις.*

Μοναγρία (ἡ) καὶ *Μονάγριον* (τὸ) καὶ

Μόναγρος (ὁ) solitudine, deserto. անբնակ վայր, անապատ. կնօլ, նալընըզլէ։

Μοναδὴν, ἐπίῤῥ. solitariamente, isolatamente. միայնակ, առանձինն, միայն ընդ միայն. նալընըզմա, այրջա, միայն գաշաքնա։

Μοναδικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. singolare. եզակիան, միական. գնկիկիլ, միլիկէ գնաւաղ. 2. = *Μοναστικός.*

Μοναδὸν, ἐπίῤῥ. = *Μονάδην.*

Μονάζω. Μ. άσω. menar una vita solitaria, viver da romito. առանձին կեանք մը վարել, անապատականի պէս ապրիլ. նալընըզ գաշաք նօփոր ապրիլ, ապատ գնալի նալընաք։

Μοναθλία (ἡ) = *Μονομαχία.*

Μοναυδρέω - ῶ. *Μ.* ήσω. *Εἰμὶ* —

Μόναυδρος (ὁ, ἡ) che ha un solo marito. մէկ էրկի մը ունեցող. գաշ գօմաք օլան։

Μοναρχέω - ῶ. *Μ.* ήσω. regnar solo. միակ սիրել՝ թագաւորիլ. նալընըզ տէնտ գալըմա հնօր կիչիլ, տիրելիլ ապրելի. *Εἰμὶ* —

Μοναρχης - ου (ὁ) Monarca. միապետ, միհնական թագաւոր. լճկինլաճ, գոգնլաճ։

Μοναρχία (ἡ) monarchia. միապետութիւն, միահնական թագաւորութիւն. լճկինլաճլէք, գոգնլէք։

Μοναρχικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. monarchico. միապետական. լճկինլաճի, գնկանդաճ։

Μόναρχος (ὁ, ἡ) = *Μονάρχης.*

Μοναξ - άδος (ἡ) l' unità. 2. asso. 3. monade, atomo. միակ թիւ, միաթիւն. 2. նարաթ խաղին քառէին միակ թիւը. 3. եզակ, միակ, հիւլէ (ամէն նիւթական գոյացութեանց պարզ սկիզբը). պիրէ, պիրիկի. 2. խալը՝ ղրըճի նիւթ, ղրըճ պիր նօփոր թիրթիռ. 3. ղիրիկ, ղիմի։

Μοναστὸς (ὁ) vita solitaria. առանձին կեանք, առանձնակեցութիւն. նալընըզլէփոր նօփոր կիչիրիկ։

Μοναστὴρ (ὁ) × ἀντὶ *Μοναστής.*

Μοναστήριον (τὸ) monastero, convento. միաբանատեղի, վանք. հանապագը։

Μοναστὴς - οῦ (ὁ) che mena una vita solitaria, eremita, monaco. առանձին կեանք վարող, առանձնակեաց, միայնակեաց, անապատական, արեզակ, կրօնաւոր. նալընըզլէփոր նօփոր կիչիրիկ, ապրալ, վիլիլ, բահդան։

Μοναστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. concernente la vita solitaria, monacile. առանձին կեանց պատկանեալ, միաձնական. նալընըզլէփոր նօփոր միհնական գնաղ, վիլիլի բահդանաս գնկիկիլէ։

Μοναύστρια (ἡ) Θηλ. τ. *Μοναστής.* monaca, religiosa. միաձնուհի, միապատիճ. վիլիլէ, գոգնլիճ։

Μοναύλιον (τὸ) flauto d' un solo suono o che si suona solo. մէկ եզանակ մը ունեցող կամ միայն փչուելով եզեգնափող. պիր գոյդիլի նախօր նալընըզ ղնաղան լիլիկ։

Μόναυλος (ὁ, ἡ) che solo suona il flauto. 2. che vive solo, celibe. եզեգնափող միայն չալող. 2. միակ ապրող, ամնուրբ. լիրիկի նալընըզ ղնալ. 2. նալընըզ նալդան, երլիկ։

Μοναχὴ (ἡ) Θηλ. τ. *Μοναχός.* monaca. միապատիճ. վիլիլէ, գոգնլիճ։

Μοναχικὸς - ἡ - όν. monastico e monacile. միաձնական, կրօնաւորական. վիլիլի՝ բահդանաս գայիր։

Μοναχόθεν, ἐπίῤῥ. da un sol canto. միանակ մէկ կողմէ. նալընըզ պիր բարթիգան։

Μοναχὸς - ἡ - όν. solo. միակ. նալընըզ. (ὄθ. ἐκκλησ.) = *Μοναστής.* monaco, calogero. արեզակ, կրօնաւոր. վիլիլ, բահդան։

Μοναχοῦ, ἐπίῤῥ. in un sol luogo. միակ մէկ տեղ մը. նալընըզ պիր հանգչիլ։

Μοναχῶς, ἐπίῤῥ. unicamente, solamente, in un solo modo. միայն, մի միայն, մէկ կերպով. նալընըզ, նալընըզ պիր վիճակ իլէ, պիր բարդ իլէ։

Μονὴ (ἡ) dimora, trattenimento, indugio. տեղ մը բնակիլը, գնդերիլը, յապաղումը. պիր հանգչիլ ապտին օլանըզ ժամը, կիցխիցխի, եյլնիպ. 2. = (μτγν.) = *Μοναστήριον.*

Μονήλατος (ὁ, ἡ) massiccio, fatto d'un

Digitized by Google

sol pezzo. միապաղաղ, միաձայնի միխիվ, նիւթոր։
Μυνήρης - εος (ὁ, ἡ) solitario, solo. առանձին եղող, միայնիկ, մինակ. նշանաբար։
Μονία (ἡ) solitudine. առանձնութիւն. նշանաբար. 2. = *Μονή*.
Μόνιμος (ὁ, ἡ) stabile, costante, durevole. անյուն, ամուր, գիմացկուն. գոյնաբերելի, նուիր, գիտիր. — ὅμως, ἐπίῤ.
Μονιμότης (ἡ) stabilità, fermezza. անյուն բնութիւն, հաստատութիւն. գոյնաբերելութիւն, նուիրութիւն, գիտիրութիւն։
Μονοβάμων - ονος (ὁ, ἡ) che cammina solo. միայնակ պտըտող չրթող. նշանաբար ներկն։
Μονογαμέω - ῶ. Μ. ήσω. ammogliarsi una sola volta. միայնակ ձև անգամ մը կնոջ առնել՝ կարգուիլ. նշանաբար պէս-պէս ըմբռնութիւններ։
Μονογαμία (ἡ) τὸ ἀφῤῥ. τοῦ
Μονόγαμος (ὁ, ἡ) che si sposò una sola volta, monogamo. միայնակ ձև անգամ մը կարգուած, միայնիկ. նշանաբար պէս-պէս ըմբռնութիւններ։
Μονογενής - έος (ὁ, ἡ) unigenito. միածին. պատրաստի պէս գոնէ։
Μονόγλωσσος (ὁ, ἡ) che parla in una sola lingua. ձև լեզուի մը խօսող. պէս լեզուական լեզուով նշանաբար։
Μονογνωμονέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —
Μονογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che siegue l'unica sua opinione, fermo, ostinato nel suo parere. միայնակ իր կարծեացը հետեւող, կարծեացը ձէջ հաստատ կամ կար. նշանաբար պնդակամ ընդդիմադիր միայնակ կարծիքի, ընդհանուր կարծիք, ընտրող։
Μονόγονος (ὁ, ἡ) = *Μονογενής*.
Μονογράμματος (ὁ, ἡ) composto d'una sola lettera. ձև տառէ բաղկացեալ. պէս նշանաբար պէս հարիւր։
Μονόγραμμος (ὁ, ἡ) composto d'una sola linea. ձև գծէ մը բաղկացեալ. պէս նշանաբար (ὄθ.) *Μονόγραμμον* (τὸ) monogramma. միատառութիւն, միակգիր. նշանաբար իմ, րիմ։
Μονοδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha un sol dito. ձև մատ մը ունեցող. պէս պարմանի։
Μονόδους - οντος (ὁ, ἡ) chi' ha un sol dente. ակռայ մը ունեցող. նշանաբար պէս պէս օրան։
Μονοειδής - έος (ὁ, ἡ) d'una sola forma. ձև ձեւով, միակ ձև մը ունեցող. նշանաբար պէս պէս օրան։ — εἰδῶς, ἐπίῤ.
Μονοθελῆται (οἱ) monoteliti (eretici che attribuivano a Cristo una sola volontà ed ἐνέργειαν). միակամեայք, միակամեագործեայք (հերետիկոսք որ Քրիստոսին միայն Քրիստոս ձև կամք ու ձև գործողութիւն կայ). Հայերին նոյնպէս պէս բոլոր վէ պէս ֆոյէնների նոր պէս հերետիկոսներ։
Μονόθεν, ἐπίῤ. = *Μοναχόθεν*.
Μονόθυρος (ὁ, ἡ) che ha una sola porta. ձև դուռ մը ունեցող. պէս փոխոնակ։
Μονοκέρατος (ὁ, ἡ) καὶ
Μονόκερως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha un solo corno, unicornuto. ձև կոտոչ մը ունեցող. պէս գոյնաձեւ. (οὐσ.) liocorno. միեղջերու. միեղջերուն, միեղջերան։
Μονοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una sola testa. ձև գլուխ մը ունեցող. պէս գլխաւ։
Μονόκλαυτος (ὁ, ἡ) che piange solo. մինակ լացող. նշանաբար պէս պէս։
Μονοκληρονόμος (ὁ, ἡ) unico erede. միակ ժառանգորդ. պէս բաներին միակ տէր։
Μονόκλινον (τὸ) cataletto, bara. դագաղ. թաղոյք։
Μονοκοιτέω - ῶ. Μ. ήσω. dormir solo. միայնակ պառկիլ քնանալ. նշանաբար պէս պէս ընելու։
Μονόκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme solo. մինակ պառկող քնացող. նշանաբար պէս պէս։
Μονοκρατορία (ἡ) = *Μοναρχία*.
Μονοκράτωρ - ορος (ὁ, ἡ) = *Μονάρχης*.
Μονόκροτος (ὁ, ἡ) (ναῦς) che si spinge con un solo remo. ձև թիակաւ մը քշուող. պէս միաբերելի նաւակներ։
Μονόκωλος (ὁ, ἡ) che ha un solo membro. ձև անգամ մը ունեցող. պէս պէս։
Μονόκωπος (ὁ, ἡ) che si serve d'un solo remo. ձև թիակ մը գործածող. պէս միաբերելի նաւակներ։
Μονολήμματος (ὁ, ἡ) composto d'un sol assunto (sillogismo). ձև առած մը ունեցող (հաւաքաբանութիւն). պէս նիւթերէ։
Μονόμαζος (ὁ, ἡ) che ha una sola mammella. ձև ծիծ մը ունեցող. պէս միծիծ. պէս պիծաւոր։
Μονομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. far un duello, duellare. մենամարտել. պէս պիծի նուագելու միջոցներէ, նիւթ միւս պիծոյներէ։
Μονομάχης - ου (ὁ) = *Μονομάχος*.
Μονομαχία (ἡ) duello. մենամարտութիւն. նիւթ պիծոյներ, նետելութիւն նշանի։
Μονομάχος (ὁ, ἡ) duellatore. մենամարտիկ. պէս պիծի նուագելու պիծոյներին, միանի. (οὐσ.) gladiatore. առանձնամարտիկ։
Μονομαχοτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nudriscono i gladiatori. առանձնամարտիկներ սնուցանելու համար կարգաւած տեղ. հարիւրվեցերորդ պիծոյներէ հանդ։
Μονομερής - έος (ὁ, ἡ) composto d'una sola parte, semplice. ձև մաս մը ունեցող. պարզ. պէս հիմերէ, նշանաբար, պարզ։ — μερῶς, ἐπίῤ.
Μονομήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) privo di madre. մայր չունեցող. անայր նոր, նշանաբար։
Μονόμματος (ὁ, ἡ) = *Μονόφθαλμος*.
Μόνον, ἐπίῤ. solamente. միայն. նշանաբար ։, նշանաբար։
Μονόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) = *Μονότεκνος*. 2. = *Μονογενής*.
Μονοπάτιον (τὸ) (*Βυζ.*) stradella, dove non può camminare che uno solo. ձև հետիոտ մը անցնելու չափ փայտ. նշանաբար պէս պարզ ճանապարհ նեղ ոտքով։
Μονόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha un solo piede. ձև ոտք ունեցող. պէս պիծիլ։
Μονοπραγματέω - ῶ. Μ. ήσω. occuparsi in un sol'affare. ձև գործի մը միայն

պարապիչ· Խոլընդ. միր իւր վիլըսոլ օր մարդ։

Μονόπτερος (ὁ, ἡ) che ha una sola ala. Ա՛կ թեւ մը ունեցող· միր ֆանթըլը (κυρ. καὶ μτφρ.)։

Μονοπωλέω - ῶ. *M.* ήσω. far d'appaltatore. Անձնավաճառութիւն ընել· հոգեվաճառել իրիկ։

Μονοπώλης - ου (ὁ) appaltatore, monopolista. Անձնավաճառ, կապալառու· հոգեվաճառ։

Μονοπωλία (ἡ) καὶ

Μονοπώλιον (τὸ) monopolio, appalto. Անձնավաճառութիւն· հոգեվաճառ։

Μόνορχις - εως ὁ ἤ ιδος (ὁ) che ha un solo testicolo. միամորթ, Ա՛կ ձուկիր մը ունեցող· միր խոխլի, միր իւլըխը։

Μόνος - η - ον. solo, unico. միակ, մի միայն· Խոլընդ., միրիվիր։

Μονόσιτος (ὁ, ἡ) che si ciba una sola volta ai giorno. օրը ժամմ մը Հաց ուսող· Ա՛նոր Խոլընդ. միր տիվ իսիմ խոհ խոհ։

Μονοσκελὴς - έος καὶ *Μονόσκελος* (ὁ, ἡ) = *Μονόπους*.

Μονόστιχος (ὁ, ἡ) composto d'un solo verso. Ա՛կ տող ասաոնաւորէ բաղադրուած· միր օշը միյիրիվեն իպարիվ։

Μονόστομος (ὁ, ἡ) ad un solo taglio (coltello). Ա՛կ բերով (դանակ)· միր ուլըլը (պըլաֆ)։

Μονοσύλλαβος (ὁ, ἡ) monosillabo. միվանկ· միր Հիվիկլի։ — ἄβως, ἐπίῤῥ.

Μονότεκνος (ὁ, ἡ) che ha un solo figlio. միմակ Ա՛կ զաւակ մը ունեցող· Խոլընդ. միր Իւլօղը օլան։

Μονοτοκέω - ῶ. *M.* ήσω. partorire uno solo in ciascuna volta. ամէն անգամին Ա՛կ Հատ մը ծնանիլ· Հիր միր միյիսընդ միր իսիմ ֆօղօրսոֆ։

Μονοτοκία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μονοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce un solo in ciascuna volta. ամէն անգամին Ա՛կ Հատ մը ծնանող· Հիր միր միյիսընդ միր իսիմ ֆօղօրսոֆ։

Μονοτονία (ἡ) monotonia. 2. pertinacia, pervicacia. Նոյնանմանութիւն, միակերպ արտասանութիւն· 2. կամապաշտութիւն, յամառութիւն· միր ֆէրտիվ օլան իւլըֆտաղ· 2. Խոտորուիլը։

Μονότονος (ὁ|, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - τόνως. monotono. Նոյնանման, միակերպ արտասանութիւն ունեցող· միր ֆէրտիվ միր խոտորուիլը օլան· (τρπ.) pervicace, pertinace. յամառ, կամապաշտ· իսիմաղը, Հաստիկ։

Μονοτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una tavola separata. զատ սեղան մը ունեցող· այրըճա միր ոսիբաղ օլան։

Μονότροπος (ὁ, ἡ) uniforme. 2. sincero, semplice. 3. pertinace. միակերպ· 2. պարզ, անկեղծ· 3. յամառ· միր խոխլի միր օլան· 2. ասոփսիլը, ասֆերան· 3. իսիմաղը։

Μονοτροφέω - ῶ. *M.* ήσω. nutrire separatamente. զատ սնուցանել, մեծցընել· այրըճա միրիվիր միրոյիվիր։

Μονοτροφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μονοφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Μονοσιτέω*.

Μονοφαγία (ἡ) il mangiare una volta al giorno. օրը ժամմ մը Հաց ուսուիլը· Ի՛ւրաքանչիւր միր միյիսը իսիմ նիմիսի։

Μονοφάγος (ὁ, ἡ) = *Μονόσιτος*.

Μονόφαντος (ὁ, ἡ) che apparisce solo. միմակ երեւցող· Խոլընդ. իրտիրնեն։

Μονόφθαλμος (ὁ, ἡ) monocolo. միաչեայ, Ա՛կ աչք մը ունեցող· Խոխ իրուլիր։

Μονόφθογγος (ὁ, ἡ) che ha un solo suono. Ա՛կ Հնչմունք մը ունեցող· միր միրոալը, միր նիրոալը։

Μονοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) unico di natura. Ի բնէ Ա՛կ Հատ մը եղող· ջինիվրան միր իսիմ օլան։

Μονόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha una sola foglia. Ա՛կ տերեւ մը ունեցող· միր Խոխրոիլը։

Μονοφυσῖται - ῶν (οἱ) Monofisiti (eretici, che attribuivano a Cristo una sola natura). Քրիստոս Ա՛կ բնութիւն մը ունի ըսող Հերձուածողները· Հաւրիվի Խոտրոխ Խոլընդ. միր իսիմ իրի միյիսն ջոր միրիվ։

Μονόφωνος (ὁ, ἡ) = *Μονότονος* ἤ *Μονοφθόγγος*.

Μονόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha una sola mano. Ա՛կ ձեռք մը ունեցող· միր Իւլի, Իւլ միր իսիմ օլան։

Μονόχορδος (ὁ, ἡ) che ha una sola corda. Ա՛կ լար մը ունեցող· միր միրիւլի· (οὐσ. οὐδ.) monocordo. միալար, միալի (սեազակ մը նուագարան՝ որուն վրայ կընուիրեն երաժշտական հաճմասութիւնները)· միր նիվ ասէ՝ ածէի իսպիրիմիր իլիալ Իվարս գիրիսիլիէ իրիւսիվիր օլաճըրիր։

Μονόχροος - ους καὶ

Μονοχρώματος καὶ Μονόχρωμος καὶ

Μονόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) d'un solo colore. միմակ Ա՛կ գոյն ունեցող· Խոլընդ. միր րէնկիվ օլան։

Μονόω - ῶ. *M.* ώσω. lasciar solo, abbandonare. միմակ իյտալ, լքանիլ· Խոլընդ. ոզրտիվիլ, իրտ նիրտ։

Μονῳδέω - ῶ. *M.* ήσω. cantare solo. միմակ երգել· Խոլընդ. էրտիվ՝ նոմ՛նիվր ասլըմըլ։

Μονῳδία (ἡ) monodia, il cantare solo. միերգութիւն, միմակ երգելը· Խոլընդ՝ միայի պուլըն էրտիվը՝ նոմ՛նիվր օխոմաղը։

Μονῳδὸς (ὁ, ἡ) che canta solo. միմակ երգող· Խոլընդ. էրտիյան, միայի պուլըն նոմ՛նիվր օխոյան։

Μόνως, ἐπίῤῥ. solamente. միմակ· Խոլընդրդ։

Μόνωσις - εως (ἡ) isolazione, abbandono. առանձին միմակ ՇԱԼԼը, լքումի· Խոլընդ՝ միայի պուլըն իսիմ՛նը, իրտ։

Μονωτὸς - η - όν. isolato. միմակ ՇԱՅԱծ, առանձին· միայի պուլըն իսիմ, Խոլընդ։

Μόρα (ἡ) battaglione di 512 soldati. 512 զինուորէ բաղկացեալ գունդ· 512 մարդ՝ նիֆիր միրիվ։

Μόρος (ὁ) carro da vettura per trasportare della paglia. յարդի կառք· առան արտասը։

Digitized by Google

Μορέα (ἡ) moro (albero). տե՛ս թթի ծառ. ֆարա թութ ազգ.

Μόριον (τὸ) particella. (πλθ.) le parti vergognose dell' uomo e della donna. մասնիկ · 2. ամօթագիր տան եւ կնոջ. ամօթ · 2. երեսին վր վէրքին տար ներ-կէրէ:

Μορμολύκειον (τὸ) καὶ

Μορμολύκη (ἡ) larva, spettro, spaventacchio. սարսափան պատկեր, տանջօր տեսիլ, խրտուիլակ · ֆորֆոնջըզը, հայուլ, ֆօրֆօնջան:

Μορμολύττω καὶ (μσ. ὅ καὶ σὺχρηστότ.) *Μορμολύττομαι*. *Μ.* ύξω - ομαι. impaurare. վախցընել · ֆօրֆօնիմ:

Μορμυρίζω. *Μ.* ίσω. καὶ

Μορμύρω. *Μ.* υρῶ. mormorare, render un mormorio (parlandosi delle acque). խռնդիլ, կարկնիլ (ջուրց) · լուլանք, լուլալ, ակիմ (--- հոսիլ):

Μορμύσσομαι. *Μ.* ύξομαι. = *Μορμολύττομαι*.

Μορμὼ - όος - οῦς (ἡ) larva, fantasma, spauracchio, maschera spaventevole, befana. սարսափան տեսիլ, մղձաւանջ, խրտուիլակ, տհաճելի պատկեր · ֆորֆոնջըզը, ալըրտօան, ֆօրֆօնջան, ֆօրֆնջիս տիճ · (պէտ):

Μόρον (τὸ) mora (frutto). տե՛ս թութ · ֆարա թութ:

Μόρος (ὁ) (ὄθ. καὶ τὸ *Λατ.* mors). mala sorte, ruina, esterminio, morte. դժբաղդութիւն, արկած, կործանում, ջնջում, մահ · ֆելէտխի, գերծ, խորոզ, խըճըր, կմիլ:

Μορρία ἡ *Μόρρια* ἡ *Μορρίνη* ἡ *Μουρρίνη* ἡ *Μυρίνη* ἡ *Μυρρίνη* (ἡ) vaso fatto di pietra morra. յատնաքարէ նման քարէ չինուած տաման · ֆարֆարիյա խոզօդ չինէն գինիդր թաղան խոչելը ֆազ:

Μορτος (ὁ, ἡ) (ὄθ. τ. *Λατ.* mortuus) mortale, morto. մահկանացու, մեռած · խոլխի գաղիկը, խոլխ, խոլխալ:

Μορφάζω. *Μ.* άσω. far smorfie, contorsioni di volto. քիթը բերանը ծռել՝ ծռմռիկը · ալըլընը գօրծռօնօա խոչօդ:

Μορφασμὸς (ὁ) smorfia, contorsioni di volto. քիթը բերանը ծռմռուիկը · ալըլընը գօրծռօնօա խոչօդ · ալըլ գօրօան խրիկօդ:

Μορφὴ (ἡ) forma, figura. 2. bellezza. 3. disegno. 4. smorfie. տե՛ս · 2. տպաւորութիւն · 3 · գծագիր · 4. քիթը բերանը ծռմռելը · պէյի, չէտլ · 2 · կերպարանք, չորրորդ · 3 · ըրնիմ · 4 · ալըլ գօրօան խոչօդ:

Μορφοποιέω - ῶ. *Μ.* ήσω. = *Μορφόω*.

Μορφοσκοπέω - ῶ. *Μ.* ήσω. osservare la forma. տե՛ս գնահատել · պէյիդին խնդիսօթիւն խրմիչ:

Μορφοσκόπος (ὁ, ἡ) colui che osserva la forma e ne fà delle pronosticazioni. (ձեւին մէջ տե՛ս գնահատող անար վրայ գուշակութիւններ ընող · (պէյիդին) պէյիդին՝ ոգեներուին խնդիսօթիւն խոխ՝ անոնց հոսիլնա բերմունքէդ խոնի:

Μορφόω - ῶ. *Μ.* ώσω. formare. տե՛ս ազդեցնել, կերպաւորել · չէտլ վէրչէ, կնգամ ներկել:

Μόρφωμα (τὸ) forma, figura. պատկեր, տեսիլ · դիվէդի, -իդի · 2. = τῷ *Μόρφωσις* - εως (ἡ) formazione. յօրինուած, ձեւացընելը · չէտլ վէրչէ · 2. = τῷ προηγ.

Μορφωτὴρ (ὁ) formatore. կերպարանիչ, ձեւացընող · չէտլ վէրչէն:

Μόσσυν ἢ *Μόσυν* - υνος (ὁ) torre, fortezza di legno. փառե աշտարակ՝ բերդ · օտանգան ֆօլէ՝ հիսար՝ ֆօլէ:

Μοσχάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Μόσχος*.

Μοσχὰς - άδος (ἡ) vitella, giovenca. մատակ հարթ, երինջ · գէյէ գօլէյը · գառ:

Μοσχεία (ἡ) il margottare. աշխատիլ ընելը · գօլէյրմա կիմիթ:

Μόσχευμα (τὸ) margotta, barbatella. աշխատիլ · գօլէյրմա:

Μοσχευματικὸς - ἡ - όν. proprio a margottare. աշխատիլ ընելու յարմար · գէյրմա կիմիթա տիչան:

Μόσχευσις - εως (ἡ) l'azione di margottare. աշխատիլ ընելը · գօլէյրմա կիմիթ:

Μοσχεύω. *Μ.* εύσω. margottare, propaginare. աշխատիլ ընել · գօլէյրմա կիմիթ:

Μοσχῆ (ἡ) κατὰ κρ. ἀντὶ *Μοσχέη* (ἑτ. δορὰ) pelle di vitello. հարթի մորթ · գօլէյրը գերէնէ:

Μοσχηδὸν, *ἐπίρ.* come un vitello. հարթի պէս · գօլէյրը կի նէ:

Μοσχίας - ου (ὁ) vitellino. 2. leprettino. պզտիկ հարթ · 2. պզտիկ նապաստակ · գօլէյրճըղէդ · 2 · քաւլանճըղէդ:

Μοσχίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Μοσχίον (τὸ) ὑπκρ. *Μόσχος*. rimessiticcio, rampollo, stollone. չտաւիղ, մատղաշ ատտ · լուհ, թաչի ֆիլիչ՝ ֆիֆան:

Μοσχοκαρύδιον (τὸ) (ὑπκρ.) καὶ *Μοσχοκάρυον* (τὸ) nocemoscada. մշկընկոյզ ընկոյզ հնդկաց · հինգիլան ճկնկիչ:

Μοσχοποιέω - ῶ. *Μ.* ήσω. costruire un idolo di vitello. հարթէ գռչնէտ մը չինել · պէր գօլէյրը ֆօրճը նաֆօդ:

Μόσχος (ὁ) rampollo, rimessa. 2. vitello o giovenca. 3. muschio. չտաւիղ, բարակ ատտ · 2 · հարթ կամ երինջ · 3 · մուչկ · լուհ, թաչի ֆիլիչ՝ ֆիֆան · 2. երեք խոտօդ տէյի գօլէյրը, փառ · 3. փառ:

Μοσχοτόμος (ὁ, ἡ) colui che taglia de' rampolli, e ne costruisce de' canestri. 2. macellaro di vitelli. բարակ ատտ կտրող ու կողանիներ արհեստ չընող · 2. հարթի մսագործ · խնդիս գալըր տեսի սեխէի՝ տէֆէ նոֆան · 2. գօլէյրը գառ:

Μοσχοφάγος (ὁ, ἡ) che si nutrisce della carne de' vitelli. հարթի մսով սնանող · գօլէյրը կիր իլե գէյլէնէն:

Μοτάριον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Μότὸς (ὁ) faldella (*Γαλλ.* charpie). վրան մշհամ քաչուր ու վիրաց խոմի ծառա · ճըվրիկի գըշիմ գէյլու ճառա նոֆալանաֆ ֆիֆիկ:

Μοτόω - ῶ. *Μ.* ώσω. mettere della faldella sulla piaga. խոցին վրայ (մշհամով)

Digitized by Google

ծուաա գնել· խորհրդի խելքին (գլխի) ընկնել· ֆօռֆե։

Μοῦνος - η - ον, Μουνοτόκος κτλ. × *Ἴων. ἀντὶ Μόνος, Μονοτόκος κτλ.*

Μουνιχιών - ῶνος (ὁ) Munichione (il decimo mese degli Ateniesi (Aprile-Maggio). Ապրիլացոց տասներորդ ամիսը (Ապրիլ - Մայիս)· Ապրիլալորը հունիսա ամը (Բոլիս ութիր - ձմեռնային նվիրել)։

Μοῦσα - ης (ἡ) Musa (Deità della poesia, della musica ecc.) Մուսայ (բանաստեղծութեան, երաժշտութեան ու ազրիչ այսպիսի բաներու չաաաուածուհի)· Մասայ (լուրիչ մի հասիսի մի ութիր դա ֆոխնիրին իշխելին)։

Μουσεῖος - α - ον. appartenente alle Muse, musicale. Մուսայից պատկանեալ, երաժշտական· Մասալորս գնացող, հասկեցեր գիտնական· (οὐσ.) *Μουσεῖον* (τὸ) Tempio delle Muse. 2. ginnasio delle belle lettere. 3. musaico. Մուսայից ատեան· 2. բանասիրութեան վարժարան, ազնուական գրութեանց կրթարան· 3. Մուսիոն, մուսիոնեան նկար՝ գործ, (գոյն գոյն պղտիկ կիսաուաձոյ կտորներէ ձեղջիւս քով գնելով յօրինուած գործ)· Մասալորը հիւսիսի· 2· գեղեցկիներ գործոց (Մասալորս գնացող գնել գործերէն կան նաեւ ֆոխելի՝ անոնք գլուխոր խոհն տիրելի՝ խօսիր)։

Μουσίζω. Μ. ίσω. cantare. երգել· երգեցիկ, խնդի օգտակար։

Μουσικός - ή - όν. musicale. 2. perito nelle belle lettere, musico, poeta, cantore. երաժշտական· 2· բանասիրութեան՝ ազնուական գրութեանց հմուտ, երաժիշտ, բանաստեղծ, երգիչ· հասկեցեր գիտնական· 2· գեղեցկիներ, Մասալորս գնացող, հասկեցեր, լուրիչ, սուրի, հունիսա· *Μουσική* (ἡ) (ἐντ. τέχνη) la musica, le belle lettere. երաժշտութիւն, ազնուական գրութիւնք· հասկեցեր, խելքով կիսով, Մասալորս գնացող իմիրիր։

Μουσικῶς, ἐπίῤῥ. secondo le regole della musica. ըստ կանոնաց երաժշտութեան· խելքով կանոնալորը գեղեցկիներէ։

Μούσιμων - ονος (ὁ) musimone (pecora selvaggia.) վայրի ոչխար· խոպան ֆօրնոնա։

Μουσόληπτος (ὁ, ἡ) inspirato dalle Muse. Մուսաներէն ազդեալ· Մասալորսան գնցնիր օլոնմուշ։

Μουσομανέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μουσομανής - έος (ὁ, ἡ) innamorato alla musica od alla poesia. երաժշտութեան կամ բանաստեղծութեան խանգաղած· խելքով կիսով իր գեղեցնա, սուրի· 2· = *Μουσόληπτος.*

Μουσομανία (ἡ) amore ardente della musica o della poesia. երաժշտութեան կամ բանաստեղծութեան եզած ատաղիկ սէր· խելքով կիսով իր սուրի։

Μουσοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μελοποιέω.*

Μουσοποιὸς (ὁ, ἡ) = *Μελοποιός.* poeta (lirico). (քնարերգակ) բանաստեղծ· (պիրոպ իւր լուրջմամբ նամբերը ինչ խոհն) լուր։

Μουσουργὸς (ὁ, ἡ) cantore, musico. երգիչ, հագներդաս, ազգեսատաց, երաժիշտ· սուրի, հանճարեղ, հասկեցեր։

Μουσόφιλος (ὁ, ἡ) = *Φιλόμουσος.*

Μουσοχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) che sente del piacere nelle belle lettere. ազնուական գրութեանց մէջ զսարճանք մը ընցող· Մասալորս գնացող իմիրիրոյն հաց խոհն հոլանան։

Μουσόω - ῶ. Μ. ώσω. comporre secondo le regole della musica, della poesia. 2. insegnare le belle lettere. երաժշտութեան՝ բանաստեղծութեան կանոնները յարմար ընել՝ շարադրել· 2· ազնուական գիտութիւնները սորվեցընել· իմիրիր խօսիր իր գեղեցկիրը գեղեցկիներէ սորվցընել· 2· Մասալորս գնացող իմիրիր խօսիրիներ։

Μοχθέω - ῶ. Μ. ήσω. travagliare, lavorare, soffrire. ազնուիլ, բանիլ, քրտիլ· ցաւնալ, իմիրիր, ցաւիր (նեղիլ)։

Μοχθηρία (ἡ) malizia, perversità. գեղեցկութիւն, չարութիւն, անզգամութիւն, ապիրատութիւն· գեղեցկիր, գեղիր, գեղեցկութիւն։

Μοχθηρὸς - ά - όν. miserabile. 2. cattivo, maligno. ողորմելի, խեղճ· 2· չար, ապիրատ· ցաւնալ· 2· գեղեցկիր, գեղ, չարիր։ — *ηρῶς, ἐπίῤῥ.*

Μοχθίζω. Μ. ίσω. × *ἀντὶ Μοχθέω.*

Μόχθος (ὁ) travaglio, pena, lavoro, miseria, calamità. ազնուական, տառապանք, վիշտ· ցաւիր, իմիրիր, գիրք, ցաւ։

Μοχλεύω. Μ. εύσω. alzare o trasportare colla lieva. ձողով վերցընել կամ տեղը ցաւ· ուրիշ իր գաղտնիրով կամ խօսիր ցաւիր։

Μοχλίον (τὸ) *καὶ Μοχλὸς - ίδος* (ἡ) *καὶ Μοχλίσκος* (ὁ) *ὑποκορ. τοῦ*

Μοχλὸς (ὁ) lieva, manovella. 2. catenaccio, chiavistello. ձող· 2· փականդակ, ձիգ· ուրիշ, (հանիլ)· 2· ութիր։

Μυάγρα (ἡ) trappola. մանիր ակնատ· ինչ գործոնէ (գործիրեր իրին)։

Μύαξ - ακος (ὁ) mitilo (spezie di conchiglia). անատ մը խեցեմորթ· վիր նիվ ակոցիլ գիծիգ· 2· = *Μύστρον.*

Μυάω - ῶ. Μ. ήσω. mordersi le labbra o chiudere gli occhi. պրկուիլ՝ ծածկել կամ ուշքերը գոցել· գոցանդերը ըստրմե խօսիր կիսուիրին գործոց։

Μυγαλέη - ῆ (ἡ) sorta di topo, che ha il muso allungato. (Γαλλ. musaraigne). երկան քիմով անատ մը մուկ· սուրան պատրաստ վիր ոշ ուրիշ։

Μυδαλίος - α - ον. καὶ

Μυδαλόεις - εσσα - εν. umido, bagnato. խանաւ, թաց· նիմ, ըսպէ։

Μυδάω - ῶ. Μ. ήσω. esser bagnato, inumidirsi. թրջիլ, խանաւնալ· ըսպանոք, նիմիրնոք· (ծθ.) 2. putrefarsi, puzzarsi d'umidità. խանաւութենէ նեխիլ՝ փտանիլ՝ հոտիլ· նիմիրոցին չիրիրոք՝ գործոք։

Μύδος (ὁ) umidità. 2. putredine, fracidume. խանաւութիւն· 2· նեխ, ապա-

Digitized by Google

կամուրջ, հաստատութիւն. Նիզիթ. 2. չի-րու-թիւն, ծօգո-ւթիւն.

Μυδροκτύπος (ὁ) fabbro. երկաթագործ. պնդգրիչ։

Μύδρος (ὁ) pietra o ferro infocato. հրա-կէզ քար կամ երկաթ. ծէգնուած քար կամ երկաթ. պնդիչ։

Μυδών - ῶνος (ὁ) il marciume della piaga. խոցոտի. խորնին չի-րու-թ՝ խրձնե-ցիչ նիթ։

Μυέλινος - η - ον. fatto di cervello, di midollo. ուղեղէ չինուած. պնդիկին՝ խնձիկին խոտրուած։

Μυελος (ὁ) cervello, midollo. ուղեղ, ողնի ծիր. պնդ, խնձի։

Μυελόω - ῶ. Μ. ώσω. empire di midollo. ուղեղով լեցընել (ոսկրները). խնձի խնձ գօրացարմել։

Μυελώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al midollo. ուղեղի նման. խնձիկ պնդուիր։

Μυέω - ῶ. Μ. ήσω. iniziare. հաւատքին գաղտնի խորհուրդները յայտնել, խորհրդածու ուսնել. գինին ըր հոգեխրէնին ալիւտ նիթել։

Μυζάω (*Ἰων - έω*) *- ῶ. Μ. ήσω.* succhiare. ծծել. ծիթել։

Μύζουρις (ἡ) (*μυζάω, οὐρά.*) puttana (*Λατ.* fellatrix). բոզ, պոռնիկ. ֆուճիկ։

Μύζω. Μ. μύσω. parlare di naso colle labbra chiuse, borbottare, brontolare (*Λατ.* mussito, musso). քթին ասիէն գոց պրունձներով խօսիլ, քրթմնջել. մռմռալ. փոփոխուրիւնը ֆոփոչէ պոռնիկնան ալիքնան լսելուր նիթել, հընչմունք. 2. = *Μυζάω.*

Μύημα (τὸ) καὶ

Μύησις - εως (ἡ) iniziazione. խորհրդա-զգածուիւն, ծէի մը հաւատքին գաղտուկ խորհուրդները տարժեցընելը. պրիւինի գինին ըր հոգեպրէնին ալիւտ նիթել։

Μυθάριον (τὸ) *ὑποκ. τ Μῦθος.* favoletta. կարճ ասատակ. ծրսաս հասոլ։

Μυθέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. dire, raccontare, riportare. ըսել, պատմել. պօյ-լիել, նոթ՝ վրաի նիթել։

Μύθευμα (τὸ) favola. ասատակ. հասոլ։

Μυθεύω. Μ. εύσω. = *Μυθέομαι.*

Μύθημα (τὸ) = *Μύθευμα.*

Μυθητὴς - οῦ (ὁ) susurrone. քսոս, չղա-ծող, բանասիրաս. ֆորշորորող. ֆիլիճե-փոր,

Μυθίδιον (τὸ) = *Μυθάριον.*

Μυθίζω καὶ (*μσ.*) *- ίζομαι. Μ. ίσω - ομαι.* = *Μυθεύω.*

Μυθικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) *- ικῶς.* favoloso. ասատակիական, ասատակիապ. պրիպի, խոտի, հասոլա փոխր։

Μυθιστορία (ἡ) romanzo. չինուած պատմուիւթիւն. պրիպի հիւթախ, նիթախ, նի-պիւն։

Μυθογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere, comporre delle favole. ասատակ գրել՝ չինել. հասոլ խոտիք՝ նիւթ նիթել։

Μυθογραφία (ἡ) τὸ *οὐσ. τ. προηγ.*

Μυθογράφος (ὁ, ἡ) autore di favole. ասատակիաց հեղինակ, ասատակ գրօղ. հասոլ ֆոխրէնիթ, հասոլ խոտան։

Μυθολογέω - ῶ. Μ. ησω. dire, raccontare delle favole. ասատակիներ գրուցել՝ պատմել. հասոլ պօչխիք՝ նոթ նիթել։

Μυθολόγημα (τὸ) favola. ասատակ. հասոլ։

Μυθολογία (ἡ) il raccontare delle favole. 2. mitologia, storia favolosa. ասատակիներ պատմելը. 2. ասատակիապան նուիրիւն, գիւցազանուիրիւն. հասոլ խոտիք. 2. խոտ ֆոխրէնիթիւրէն հասոլներ պիւղի հիւթախիւրէն։

Μυθολογικὸς - ἡ - όν. mitologico. ասատակիապանական, գիւցազանական. խոտ ֆոխ ֆերսիթիւրէն պիւղի հիւթախիւրէնին վե-ասոլ։

Μυθολόγος (ὁ, ἡ) mitologista, mitologo. ասատակիապան, գիւցազան. խոտ ֆոխ ֆերսիթիւրէն պիւղի հիւթախիւրէնի խոտ խոսն։

Μυθοπλαστέω - ῶ. Μ. ήσω. inventare delle favole. ասատակիներ հնարել. հասոլ լոր խոտ նիթել՝ պատմել։

Μυθοπλάστης - ου (ὁ) inventore delle favole. ասատակիներ հնարող. հասոլոր խոտ խոսն՝ պատմն։

Μυθοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μυθοπλαστέω.*

Μυθοποιία (ἡ) composizione di favole. ասատակիներ չինելը յօրինելը. հասոլոր ինչ նիթել։

Μυθοποιὸς (ὁ, ἡ) compositore di favole. ասատակիներ չինող. հասոլոր խոտ։

Μῦθος (ὁ) favola. 2. racconto, discorso. ասատակ. 2. պատմուիւթիւն, ասա, ըսուած հասոլ. 2. հիւթախ, վրան, պիւղհիւթ։

Μυθοστόκος (ὁ, ἡ) = *Μυθοποιὸς.*

Μυθώδης - εος (ὁ, ἡ) favoloso. ասատակապան, ասատակիական. պիւղի, պիւղիւ։

Μυία (ἡ) mosca. ճանճ. պինի։

Μυιοκέφαλον (τὸ) tumoretto che si forma nella pupilla dell' occhio. աչքը բրթի վրայ ելլող պղտիկ ուռեցք. ինչ պի-պինի գլուխ կերեւի խրեն տեսնողին պիր ֆոպրէցք։

Μυιοσοβέω - ῶ. Μ. ήσω. cacciare le mosche. ճանճերը վռնտել. պինիներէն ետև հաց։

Μυιοσόβη (ἡ) cacciamosche. ճանճվռտ. պինիոիչ։

Μυιοσόβης καὶ *Μυιοσόβος* (ὁ, ἡ) che caccia le mosche. ճանճերը վռնտող. պինիոիչ ֆօվռն։

Μυκάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. mugghiare. 2. tuonare. բառաչել. 2 · արաալ. գոռալ. պիօչ-իրիւ. 2. իլիւլիել։

Μύκης - ητος (ὁ) fungo. 2. fungo cioè quel bottone che si genera alla sommità del lucignolo acceso. 3. ghianda, l'estremità del cazzo. սունկ. 2. պատրաստի քսոս, վառած պատրաստին անկանճան գանգուր. 3. վարդին գանգուր՝ գլուխը. ճանկար. 2. խոնչել ոմ ֆիլիլիլիեն պիւղ պիլիմի խիւթուր՝ խոնվուրուլը. 3 · ընկոյզ պուլը։

Μύκησις - εως (ἡ) mugghio. բառաչ, բառաչիւնք. պիօչիւրիւ։

Μυκητὴς - οῦ (ὁ) mugghiante. բառաչող. պիօչ-իրեն։

Μῦκος (ὁ) (ὕθ. τὸ *Λατ.* mucus) moccio. խլինգ. պիւիւ։

Digitized by Google

Μυκτηρ (ὁ) narici. 2. naso. 3. proboscide. *անգունք, բիթին ծակերը*. 2. *բիթ*. 3. *փղի պռոսիճ, ֆռոֆռա. պռոբոսն փիլիպ*. 2. *պռոբոսն*. 3. *ֆիլ հօդիռաճռա*. 4. = *Μυκτηρισμός*.

Μυκτηρίζω. *M. ίσω*. = *Μυχθίζω*.

Μυκτηρισμὸς (ὁ) derisione, motteggiamento. *ծաղրածուխթիւն, կատակ. ֆլըտիւ ալճոզ. ֆլըտ խինիք*.

Μυκτηριστης - οῦ (ὁ) beffardo. *ծաղրածու. ֆլըտ խիւն, ֆլըտիչ*.

Μυλαῖος (ὁ, ἡ) mugnajo, di mulino. *աղօրճաց · փիչիրիկնէ գործ*.

Μυλακρὶς - ίδος (ὁ) (λαας) mola mugnaja. *երկանաքար · փիչիրին քուլը*.

Μύλαξ - ακος (ἡ) mola mugnaja. *երկանաքար · փիչիրին քուլը*.

Μυλεργάτης - ου (ὁ) servo di mulino. *աղօրճաց ծառայ · փիչիրին ուլուլը*.

Μύλη (ἡ) mola mugnaja. 2. la rotella del ginocchio. *երկանաքար*. 2. *ծունկի կլոր ասիրը · փիչիրին քուլը*. 2. *փիլ ֆափուլը*. 3. = *Μυλόδους*.

Μυλήκορον (τὸ) la scopa del mulino. *աղօրճաց ուռիլ · փիչիրին սխօխլրիւխ*.

Μυλίας - ου (ὁ) (λίθος) mola mugnaja. *երկանաքար · փիչիրին քուլը*.

Μυλίτης - ου (ὁ) (λίθος) = *Μυλίας*. 2. (ὀδοὺς) = *Μυλόδους*.

Μυλλαίνω. *M. ανῶ*. torcer il muso. *երես ընել, ուռ ընել. ոռոքն կիսիլ*.

Μύλλος (ὁ) triglia. (*Ιταλ*. mulet). *կարմիր գլխով ձուկ մը · խիւէր գուլըլը*.

Μύλλω. *M. μυλῶ*. macinare. 2. brontolare colle labbra chiuse. *աղալ*. 2. *դոց պրունչներով մռմռալ. խոչխիչ*. 2. *փոփուլրիւն ֆափուչէ ճրըլռմաճ*. 3. = *Βυίω*.

Μυλόδους - οντος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) denti molari. *անկանատամներ, երկու կողքի մեծ ակռաները · ատա փիլներէ*.

Μυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla mola. *երկանաքարի նման. փիչիրին քուլընա պէս · ըլիր*.

Μυλοεργὴς - έος (ὁ, ἡ) macinato. *աղացիլ · խոչխրուլիչ*.

Μυλόκλαστος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ*.

Μυλοκόρος (ὁ, ἡ) che scopa la mola mugnaja. *երկանաքարը աւլօղ. փիչիրին քուլըը սխօխլրիւխ*.

Μύλος (ὁ) = *Μύλη* ἢ *Μύλαξ*. 2. = *Μυλόδους*.

Μυλοὼδης - έος (ὁ, ἡ) = *Μυλαῖος*, *Μυλοειδής*.

Μυλὼν - ῶνος (ὁ) mulino. *աղօրիք, ջրացք · փիչիրին*.

Μυλώνιος (ὁ, ἡ) di mulino, mugnajo. *աղօրճաց · փիչիրինէ գործ*.

Μυλωρὸς (ὁ) mulinaro. *ջաղացպան. փիչիրինէ*.

Μύνη (ἡ) pretesto, scusa. *պատճառանք, պատրուակ. հանդամ, վիճիլ*.

Μύνομαι. *M. μυνοῦμαι*. scusarsi, fingere de' pretesti. *ինքզինքը պատճէ հանել՝ պրպտացընել, պատճառանքներ կեղծել. փնդիխին ասելօտ էբէտրմէ, ասելօտ ըսըզանա ֆռօփրիւխ, հանդամլօր ֆիչիրիւխ*.

Μύξα - ης (ἡ) moccio. 2. lucignolo, stoppino. *խլիկը*. 2. *պատրոպ · սխափ*. 2. *մատ ֆիթիլ*.

Μυξώδης - εος (ὁ, ἡ) moccioso. *խլիկոտ · սխափոլիս*.

Μυοθήρας - ου (ὁ) che chiappa de' sorci. *մուկ բռնող · ըլըն ֆռօֆռան*.

Μυοθηρέω - ῶ. *M. ήσω*. chiappare de' sorci. *մուկ բռնել · ըլըն ֆռօֆռմէ՝ ավլոֆ*.

Μυοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide i sorci. *մուկերը սպաննօղ · ըլընըտըլ ֆիչիրիչն*.

Μυομαχία (ἡ) combattimento de' sorci. *մուկերու կռիւ · ըլըն փիչխօլիս, ֆռրիւիչ ֆավիտ*.

Μυοπάρων - ωνος (ὁ) brigantino. *յակամաս. չիւոփրիչ*.

Μυοφόνος (ὁ, ἡ) = *Μυοκτόνος*.

Μυόχοδον (τὸ) cacherello, sterco di sorci. *մկանց ծիրա · ըլըն պօֆա*.

Μύραινα (ἡ) morena, lampreda (pesce). *մուռէնէա (ձուկ). ծրիւա գուլըլը*.

Μυράλειπτρον (τὸ) = *Μυροθήκη*.

Μυραλοιφέω - ῶ. *M. ήσω*. ungere con de' profumi. *անուշ խաղրով օծել. ֆնդիլ ֆօֆօլա խաչլը իւիչ խաչլմաֆ*.

Μυραλοιφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μυρεψὸς (ὁ) profumiere. *խաղֆեաց, օծանելիք չինօղ. ֆափիչ*.

Μυριαγωγὸς (ὁ, ἡ) che può capire o trasportare 10,000 persone. 10,000 *հոգի առնել կամ տանիլ կրցօղ*. 10,000 *մլնչ ալաղնիչ խոխտ ֆնօրիւրհաղիչ*.

Μυριάκις, ἐπίρ. dieci mila volte. *տասը հազար անգամ. ըն պին փերի*.

Μυριάρχης καὶ Μυριαρχος (ὁ, ἡ) comandante di 10,000 persone. *տասը հազար հոգիի հրամնիղ. ընպին նֆիլերի պռոյոբան*.

Μυριὰς - άδος (ἡ) il numero di dieci mila, dieci migliaja. *տասը հազար իմիս. ըն պին ասյբ*.

Μυριετὴς - έος (ὁ, ἡ) di 10,000 anni. *տասը հազար տարուան. ըն պին իելէէտ*.

Μυρίζω. *M. ίσω*. ungere con de' profumi. *անուշ խաղրով օծել. խոխլը ֆօֆօլա խաչլը իւիչ խաչլմաֆ*.

Μυρίκη (ἡ) tamarisco, tamerigia (pianta). *մըչայ (տուներ). ելիբէն պըչմէ*.

Μύριοι - αι - α. dieci mila. *տասը հազար. ըն պին (10,000)*.

Μυριόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce una infinità di frutti. *հազարաւոր պտուղներ բերօղ · պինլերին պին ֆիլիչէրէ հաւ իտին*.

Μυριόμορφος (ὁ, ἡ) che ha infinite forme. *հազարաւոր ձեւ ունեցօղ · պինլերին պին պիլէտ՝ ելէլ օլան*.

Μυριόναυς - αος (ὁ, ἡ) composto di infinite navi. *հազարաւոր նաւերէ բաղկացեալ · պինլերին պին ֆնֆրին իտրիւ*.

Μυρίος - α - ον. infinito, innumerabile, immenso. *անհուն, անհիւ, անրաւ. հափըշ, հետոպշ, ապչըշ, հատոպտաղ*.

Μυριοστομόριον (τὸ) la decima - millesima parte. *տասը հազարերորդ մասը. ըն պինինճի հետոխ*.

Μυριοστὸς - ὴ - όν. decimo-millesimo. *տասը հազարերորդ. ըն պինինճի*.

Μυριόφιλος (ὁ, ἡ) che tiene innumera-

Digitized by Google

bili amici. հազարաւոր բարեկամ ունեցող. առատընկեր. φιλόφιλος ὁ, ἡ.

Μυριόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha innumerabili foglie. անթիւ տերեւներ ունեցող. հազարատերեւ. ἐκατοντάφυλλος ὁ, ἡ. (οὐσ.) *Μυριόφυλλον* (τὸ) millefoglie (erba). հազարատերեւուկ (խոտ մըն է). միլֆոյլ վերլուծ., հիւրբոտնի (պէտ նիվ ծիլոֆ).

Μύρισμα (τὸ) unguento, profumo. անուշահոտութիւն, օծանելիք. խունկը փոխոնակ խոնկոյ.

Μυρισμὸς (ὁ) l' azione di profumare, di ungere con de' profumi. անուշ հոտերով օծելը. խունկը փոխոնակ խոնկոյ խոնկոհելը.

Μυριστικὸς - ἡ - ὸν. odorifero, olezzante, fragrante. անուշահոտ. խունկը փոխոնակ, բուհնելի.

Μυρμηδὼν - ῶνος (ὁ) formicajo. մրջնանոց կոյտ, մրջնաց. փոքրնճոյտ, փոքրնճելի.

Μυρμηκία (ἡ) trillo (Γαλλ. fredon.) դեղդեղումն, ձայնը խաղցընելը. սեւ բիւրեղիկի, ականջը օնաթիսալ. 2. (κυρ.) mirmecio, formica, porro. մրջիւն (կնդրուկ պզտիկ կերպ մը). սնկիլ, նիվկիր.

Μυρμηκιὰ (ἡ) = *Μυρμηδών*. formicajo. մրջնաբոյն. փոքրնճի խոռոչ.

Μυρμηκίας - ου (ὁ) (*ἀνθ. λίθος*) = *Μυρμηκίτης*.

Μυρμηκίασις - εως (ἡ) καὶ

Μυρμηκιασμὸς (ὁ) eruzione o pizzicore di formiche. մրջիւնի՝ մարմնոյ ելլելը կամ մրջիւններուն կծալը. սկնկիներէն ըստ ոնոլը խոխոջ սկսելու կերպին կիմիկիկ.

Μυρμηκιάω - ῶ. *Μ. ἀσω.* avere de' porri. մրջիւններ ունենալ. սկնկիլ՝ նիվկիր ելլել.

Μυρμηκίζω. Μ. ἰσω. sentire del pizzicore cagionato da' porri. մրջիւններէն մարթը կծալ, մրջիւններուն կծոցը իմանալ. սկնկիլներուն պերէտ կիմիկիկ պօյնէ.

Μυρμηκίτης - ου (ὁ) mirmecia, mirmecite (pietra preziosa, sulla quale si vede rappresentata una formica). գոհ մրջիւնի կերպարանք գծանաւոր ազնիւ քար. խալերիտ քարեղէն սկիմիզ դոլոնած պէր նիվ պիհալը ի.

Μυρμηκοειδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) simile alla formica. մրջնան նման. փոքրնճիկի գնդիկ.

Μυρμηκολέων - οντος (ὁ) (*Γρφ.*) mirmicoleone (sorta di leone nemico delle formiche). մրջնաբուծ. մրջնակեր (փոքրնճի խոտի պէր նիվ ապտ).

Μυρμηκώδης - εος (ὁ) pieno di formiche. մրջիւնով լիք. փոքրնճի իլ պօլնօ. 2. = *Μυρμηκοειδής*.

Μύρμηξ - ηκος (ὁ) formica. մրջիւն. փոքրնճիկ. 2. = *Μυρμηκολέων*.

Μυροβάλανος (ἡ) mirobalano (spezie di ghianda ottima per far unguenti.) անոյշ մէջ պլօտ ասած անուշ հոտեր կը շինուի. պէր նիվ ծիլ փոլոտոպօ անոր ի կիշելիլ փոխոնակ խոնկոյ խոնկոհելը.

Μυροβαφὴς - ἐος (ὁ, ἡ) profumato. խունկոհած, անուշ հոտերու մէջ խմորուած. խունկը փոխոնակ նուկոյ իլի գոլնիմ օլնալ.

Μυροβρεχὴς - ἐος (ὁ, ἡ) bagnato di profumo. անուշ հոտով խոնկած. փոխոնակ խոնկոյ իլի ընտիհլ.

Μυροθήκη (ἡ) scatola, vaso di unguento. օծանելիքաց սնտուկ. գոտ խնկաման, փոխոնակ խոնկոյ տօպոֆ խոտ.

Μύρον (τὸ) unguento, profumo. օծանելիք, անուշահոտութիւն, անուշ քաղուելու հոտիր. փոխոնակ՝ օխրիկներէ խոնկոյ. 2. (*συνεκδ.*) = *Μυροπωλεῖον*.

Μυρόπνοος - ους (ὁ, ἡ) chi esala un odore di profumo. անուշ հոտի համ գալու ատօզ. փոխոնակ խոնկ բուհնելի ընող.

Μυροποιὸς (ὁ) profumiere. անուշ հոտի չինող. փոխոնակ խոնկոյ խոտան. գոտիկ.

Μυροπόλος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Μυροπωλεῖον (τὸ) bottega di profumiere. խնդավաճառի կրպակ. գոտիկ խնկավաճառ.

Μυροπωλέω - ῶ. *Μ. ησω. Εἰμὶ* —

Μυροπώλης - ου (ὁ) venditore di profumi, profumiere, unguentario. խնդավաճառ, անուշ հոտեր ծախող. գոտիկ, փոխոնակ խոնկոյ առնող.

Μυροπώλιον (τὸ) = *Μυροπωλεῖον*.

Μυρόῤῥαντος (ὁ, ἡ) = *Μυροβρεχής*.

Μύρος ἢ Μῦρος (ὁ) il maschio della lampreda (pesce). մանեակ ձուկին արուն. խոյնո գալէնէ երկիկ.

Μυροφόρος (ὁ, ἡ) che porta del profumo. անուշ իւղ բերող. փոխոնակ խոնկոյ կիրիկեր.

Μυρόω - ῶ. *Μ. ώσω.* ungere con de' profumi. անուշ խնդերով օծել. փոխոնակ խոնկոյ իլի խոնկոհել.

Μύῤῥα (ἡ) mirra. գոմաւա. գոյր. ծէյրա. գրրա. 2. = *Μυῤῥίς*.

Μυῤῥίνη ἢ Μυρσίνη (ἡ) mirto. մուրա, մրտնեխ. գրրին ագաճ.

Μύῤῥινος - η - ον. fatto di mirra. գոմաւէ չինուած. գոյրին՝ գրրոպան խոնկոյ.

Μυῤῥινών - ῶνος (ὁ) luogo pieno di mirti, mirteto. մրտնեխի. գրրինէխ, գրրին ագճնուտ խոտիկի հոտով.

Μυῤῥὶς - ίδος (ἡ) mirride (erba simile alla cicuta d' odore gratissimo). մրտնեխի նման անուշահոտ խոտ. ղոսխրան պիհալէր պէր նիվ փոխոնակ գիշոյ.

Μυρσινέλαιον (τὸ) olio di mirto. մուրտի իւղ. գրրին ագճնիկան ձէթ խոտ.

Μυρσίνη (ἡ) = *Μιῤῥίνη*.

Μυρσίνινος - η - ον. fatto di mirto. մուրտէ չինուած. գրրին ագճնկան խոնկոյ.

Μυρσινοειδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) simile al mirto. մուրտի նման. գրրին ագճնու պիհալէր.

Μύρσος (ὁ) cofano. կոգով. գիպի.

Μυρτίδανον (τὸ) = *Μυρτίς*. 2. = *Μύρτος*.

Μυρτίνη (ἡ) = *Μυρσίνη*.

Μύρτινος - η - ον. = *Μυρσίνινος*.

Μυρτὶς - ίδος (ἡ) mirtillo. մրտնեխի հաճատուկ. գրրին ագճնուն կոնկոյ գիվկիկ.

Μύρτον (τὸ) = *Μυρτίς*. 2. (*ἀνατομ.*) = *Κλειτορίς*.

Μύρτος (ἡ) = *Μυρσίνη*.

Μύρω καὶ (*μσ. ὅ καὶ εὐχρηστότ.*) *Μύρομαι. Μ. μυροῦμαι.* piangere, lamentarsi. 2. scorrere, colare, stillare. լալ.

Digitized by Google

ադրալ. 2. վայել, կաթիլ. ազնիւ, ֆիլտր նիւթ. 2. ափսէ, գոլխակ:

Μύρωμα (τὸ) = *Μύρον.*

Μύρωσις-εως (ἡ) = *Μυρισμός.*

Μῦς-μυὸς (ὁ) sorcio. մուկ. ըզմուկ, ֆարթ. 2. = *Μυών.*

Μυσαρὸς-ά-όν. odioso, detestabile. ատելի, գարշելի. նախանձոտ, ագրաւող, ագլուխ:

Μυσαχθὴς-έος (ὁ, ἡ) καὶ *Μυσαχνὸς-ή-όν.* = *Μυσαρός.*

Μῦσος ἤ *Μύσος-εος-ους* (τὸ) delitto, scelleraggine detestabile. գարշելի յանցանք՝ ապիրատութիւն. ագրաւող՝ նիւթ նախ քաղաքի՝ խոնո:

Μυσταγωγέω-ῶ. M. ήσω. iniziare. հաւատոյ խորհուրդներըս սորվեցընել, խորհրդագործ ընել. գինին ըզ հոգեկիրինի արիւն նիւթ. 2. (ἐκκλησ.) celebrar la Messa. պատարագ ըզուցանել. քահանայ նիւթ:

Μυσταγωγητὸς-ή-όν. iniziato. խորհրդագործ, հաւատացեալ խորհուրդներըս սորված. գինին ըզ հոգեկիրինի արիւն:

Μυσταγωγία (ἡ) iniziazione. 2. la celebrazione della santa Messa. խորհրդագործութիւն, հաւատացեալ խորհուրդներըս սորվեցընելը. 2. քահանայագործութիւն. գինին ըզ հոգեկիրինի կտրիճութիւն. 2. քահանայ գործ նիւթ:

Μυσταγωγὸς (ὁ) mistagogo, colui che inizia qualcheduno ne' misteri della religione. 2. celebrante, colui che celebra la santa Messa. խորհրդատու, հաւատացեալ խորհուրդներըս սորվեցնող. 2. պատարագիչ (քահանայ). գինին ըզ հոգեկիրինի պէրճինի անուն կոչեն, ինչպէս կոչուած. 2. քահանայ կոչեն (կոչում):

Μυστηριακὸς-ή-όν. misterioso. խորհրդագիտան, խորհրդաւոր. ծերէ, ագճալի, գնդիճի:

Μυστήριον (τὸ) buco di sorci. մուկի ծակ. ըզմուկ պեղնէի:

Μυστήριον (τὸ) mistero. խորհուրդ (հաւատոց). բաղ. ծերէ (ագնիւ հոգիլնա):

Μυστηριώδης-εος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*)-ωδῶς. misterioso, mistico. խորհրդաւոր, խորհրդական. ծերէ, ագճալի:

Μύστης-ου (ὁ) iniziato. խորհրդագործ եղող, հաւատացեալ խորհուրդներուն գիտակ. բաղ., ագնիւ ըզբարեաց անուն. 2. = *Μυσταγωγός.*

Μυστικὸς-ή-όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*)-ικῶς. mistico, segreto, arcano. խորհրդաւոր, խորհրդական, գաղտնի. ծերէ, ագճալի, ինչպէս, խոնո:

Μυστοδόκος (ὁ, ἡ) che riceve gli iniziati. խորհրդագործ եղողներըս ընդունող. գինի հոգեկիրինի անուն օրհնուբեր քաղաքի խոնո:

Μύστρον (τὸ) misura di due cucchiaii. երկու գդալի չափ. խոնո քաղէր խօլնիս:

Μυταχίζω. M. ίσω. fare un soverchio uso della lettera M. M գիրը չափէ դուրս գործածել. M հոգիը հաճախ ուղղ քաղաքնիս:

Μυττὸς-ὴ-όν. (*Λατ.* mutus) muto. համր. փէսիկ, պիկնաս:

Μυχθίζω. M. ίσω. gemere, sospirare. 2. deridere, burlare. հեծեծել, հառաչել. 2. ծիծաղիլ, այպանել. խնկնիկ, ինկնիկ նիւթ. 2. ագրաւ նիւթ, ալհէլնիկ:

Μυχθισμὸς (ὁ) sospiro, gemito. 2. irrisione. հառաչանք, հեծեծանք. 2. կատակ. ինկնիկ, խնկնիկ. 2. ագրաւ:

Μυχιαῖος καὶ *Μύχιος-α-ον.* intimo, nascosto, che sta al fondo. ներքին, ծածուկ, առեղ յատակը գտնուող. խնդրէն, իւ ինքնիքրուս օրէն, խոնի, պէպոր ալիքս գտնուածն:

Μυχόθεν, ἐπίῤῥ. dal fondo, dall' interno. յատակէն, ներքի դիէն. ալիքնիցան, իւ ինքնիցնան:

Μυχοῖ, ἐπίῤῥ. nel fondo. յատակը. ալ ինքնաս:

Μυχὸς (ὁ) luogo intimo, penetrale, fondo. ներքնահոգին, ներքի գին, յատակ. իւ ինքնիր, իւ իւր ներքիր, ալիք, պէպ:

Μύω. M. μύσω. serrare gli occhi o le labbra. աչերնիդ կամ պիտնիդ գոցէ. կնօղնիրնի խոթոր փոփոխուիլը քաղաքնիս:

Μυώδης-εος (ὁ, ἡ) di sorcio. 2. muscoloso. մուկի պատկանած. 2. մկանաւոր, մկանուտ. ըզմուկ, ֆարթ նիւթ:

Μυὼν-ῶνος (ὁ) muscolo. մկանաւոր, ձգիճաս. ընդնիրէ, քարամի նիւթիր. ալիքնի, ֆիլիր, իւրէ:

Μυωπία καὶ *Μυωξία* (ἡ) = *Μυωπία.*

Μυωξὸς (ὁ) marmotta, ghiro. ալպեական մուկ (անասի մը մեծկակ մուկ), ատնիկա. պէր նիւ պիօչնաճիր ըզբան, կնոր ըզբանը:

Μυωπία (ἡ) il non poter discernere se non gli oggetti vicini, il vizio del losco. կարճատեսութիւն, հակառակ թիւն. խալըզը խոխընա պատկան հարգիլնէն ինչնիցնիր:

Μυωπίζω. M. ίσω. spronare. մարգիլ. հանմալչանի:

Μύωψ-ωπος (ὁ) (*ἐπίῤῥ.*) miope, losco. կարճատես, հակառակ. կօչնա ինչնէ, խոխընա կնօղնի (*ουσ.*) sprone. 2. dito auriculare. 3. tafano, vespa. մարգ. 2. ճկոյճ. 3. գառնէ, ալիծակ. հանմալչ. 2. ըզբնի ֆարթ. 3. ան ինկնի, խնդ ըզբնը:

Μωκάω-ῶ. καὶ (*μσ.* ῷ καὶ εὐχρηστ.)-άομαι-ῶμαι. *M. ήσω-ομαι.* dileggiare, schernire. (*Γαλλ.* se moquer). ծաղր ընել, այպանել. ագրաւ նիւթ, ալհէլնիցնի:

Μώκημα (τὸ) burla, derisione. ծաղր, կատակ. ագրաւ:

Μῶκος (ὁ) motteggio, scherno. կատակ, այպն. ագրաւ, խոնիկաս:

Μωκὸς (ὁ) motteggiatore, dileggiatore. կատակող, ծաղր ընող. ագրաւ՝ խոնիկաս խոնի:

Μῶλος-ους (ὁ, ἡ) stanco, languido, lento, pigro. յոգնած, քաւլցած, ծոյլ. խօլնուն, հիլնա օլնալ, ինէլնիկլ, ինիալիլ:

Digitized by Google

Μωλύω. M. ύσω. staucare, lasciar languido, debilitare. յոգնեցընել, թուլցընել, անուժցընել, խորտ, հիւլատ խիփ, խեղդիփ, խովիփեցընել տխրիփ։

Μωλωπίζω. M. ίσω. coprire di lividura. ամէն գին ՀարաւածՀ Ղանիելով՝ կապտաւոսկեվիճակով գոգել, Հարաւածով մուրը կապտաւոսկ ընել (մարիամը)։ պիրկ խփիլ։

Μώλωψ - ωπος (ὁ) lividura. Հարաւածէ մարմինն վրայ պատճառուած կապտաւոսկավիճակ։ պիրկ։

Μωμάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. = *Μέμφομαι.*

Μῶμος (ὁ) macchia. 2. disonore, infamia, biasimo. բիծ, պատ. 2. անարգանք, նախատինք. նախ։ 2. բնալնիր, խորտ։ 3. = *Μομφή.*

Μωραίνω. M. ανῶ. impazzire, folleggiare, comportarsi da sciocco. խենթենալ, խելնալ, մարսնալ, փախակնալ. էշորտանալ, էշորտիլնանալ, լալկընանալ։

Μωρία (ἡ) sciocchezza, stoltezza, pazzia. անմտութիւն, խելագիութիւն. լալկընէթ, տխրնդիփ։

Μωρόκακος (ὁ, ἡ) = *Μωροπόνηρος.*

Μωροκλέπτης (ὁ) ladro sciocco. անմիտ գող. լալկընի իշորդ։

Μωρολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare, dire delle sciocchezze. անմտաբար խօսիլ, զրուցիլ. վիճակիփ սիոհքին խիփ, վիճ վնասին ընդհէր սիոքկիփ։

Μωρολόγημα (τὸ) discorso da sciocco, sciocchezza. անմտական՝ յիմարական զրոյց. վիճակ՝ էշորտ՝ սիոքկիփ։

Μωρολογία (ἡ) τὸ ἀφῤῥ. τοῦ

Μωρολόγος (ὁ, ἡ) chi parla da sciocco. անմտաբար խօսող. վիճակիփ՝ սիոքկին պէս խոհքին խոն։

Μωροπόνηρος (ὁ, ἡ) = *Πονηρὸς καὶ —*

Μωρὸς - ὰ - όν. sciocco, stolto, pigro, pazzo. մարա, անմիտ, ծոյլ, խեղ, փախակ. լալկընի, վիճակիփ, սիոքկիփ, խիրդիկ, տխրնդիփ։ — *ῶρως, ἐπίῤῥ.*

Μωροσοφέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Μωρόσοφος (ὁ, ἡ) saputello, sciolo. խմիտասակ. սրիքիտ խելնիկն, վերինվի։

Μωρότης (ἡ) = *Μωρία.*

Μωρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) stolto. անմիտ. սհմոք, լալկընի։

Μωρόω - ῶ. M. ώσω. render sciocco, pazzo. անմտացընել, խելագընել. լալկընացնիփ, տխրնդիփ։

Μώρωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *προηγ.*

Μῶσα - ας (ἡ) *Δ. ἀντὶ Μοῦσα.*

N.

N, *ν. νῦ* (τὸ) (ἄκλ.) N (ni). La decima terza lettera dell'alfabeto Greco. In senso numerico coll'accento di sopra (ν΄) significa cinquanta o cinquantesimo, e coll'accento di sotto (ν,) cinquanta mila. Ն (նիւ). Յունաց այբուբենիցն երեքտասաներորդ դիրն է։ Հատուածքի կողմանէ նէ վերայ ընկրած (ν΄) յիսուն կամ յիսներորդ, ու տակի ընկրածը (ν,) յիսուն հազար կընշանակէ. Ն (նիւ). Ճանաչի հետեւեալ հիմնիկն ու ի-ն նշանակէ հոդիւ տալ։ Ուրիշ նիշերի հետ ի-ն նշանակէ հոդիւ տալ։ Ի-ն նիշերուն

Ναρθηκίζω. *M*. *ίσω*. attaccare le stecche a una frattura. (*Γαλλ*. eclisser). Կրկան բարակ փատ կարձերը կոտրած ոսկրի մը վրայ գնել կամ կապել. ինչ ասլան օգտուն էտրլըրլըլը էերլըլլ պէր ինչ իւ-ւէրլիլ էօտի խոնօ գալլտի։

Ναρθήκιον (τὸ) *υποκορ*. τ. *Ναρθηξ*. (3).

Ναρθηκισμὸς (ὁ) τὸ *οὐσ*. τ. *Ναρθηκίζω*.

Νάρθηξ - *ηκος* (ὁ) ferula (pianta). 2. bastone di ferula. 3. scatola da profumi. Ասրգեռ (բոյս)։ 2. Ասրգեռէ չիւաճ ցուղ։ 3. անուշ հոտեր տուփ. Ասրգեռ (պէր նիվ ֆիւտն)։ 2. Ասրգեռ լըտալըլը։ 3. էօթօլը խալըր՝ ֆիւ էօտիսոնոս։

Ναρκάω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. avere il torpore, intorpidire, torpere. ընգաբմանալ, թըմրրիլ։ ասյաւլմագ, պէկլիմէ (ասլալը)։

Νάρκη (ἡ) torpore, torpedine. 2. torpiglia, torpedine (pesce). թմրրաթիւն, ընգաբմացում։ 2. թմրրաձուկն, ներկեա, չբռնակ (ձուկ մըն է)։ ասյաւլմ, պէկլիմէ (ասլալը)։ 2. բառ, բառպէն (պէր նիվ գալըէ պըր)։

Νάρκημα (τὸ) καὶ

Νάρκησις - *εως* (ἡ) torpore, intirizzamento. թմրրաթիւն, ընգաբմանալը, կարկամիլը։ ասյաւլմագլըգ, պէկլիմէգլագ։

Νάρκισσος (ὁ) narciso, tazzetta (fiore). Ասրգեռ (ծաղիկ)։ Ներկիչ, պէրրն ֆոթհ (պէր նիվ լէլէ)։

Ναρκίσσινος η-ον. di narciso. Ասրգեռէ. Ներկիչին, պէրրն ֆոթհոն։

Ναρκόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. render stupido, intirizzare. ընգաբմացընել, թմրրացընել։ ասյաւլտուրմագ, պէկլիմիմէ։

Ναρκώδης - *εος* (ὁ, ἡ) intirizzato, stupido. ընգաբմացեալ, թմրրած. ասյաւլտալ, պէկլիմիմէլ։ 2. = *Ναρκωτικός*.

Νάρκωσις - *εως* (ἡ) = *Νάρκησις*.

Ναρκωτικὸς - *ὴ* - *όν*. che arreca del torpore, narcotico. թմրրեցուցիչ, ընգաբմացուցիչ։ ասյաւլտուրմագ, պէկլիկոն։

Νασμὸς (ὁ) = *Νᾶμα*.

Νάσσω. *M*. *νάξω*. premere, appianare, agguagliare, riempiere, condensare. stivare. կոխել, հարթել, լեփ լեցուն ընել, խըտացընել. գաճագ, պիւլէնիմէ, փափ փալա կընել, էօյաւլտմագ, ալէլտմագ, խոթիչ կընել։

Νᾶστος - *ὴ* - *όν*. presso, condensato, ripieno. կոխատած, խտացեալ, լեփ լեցուն. գաճըմըլ, ալէլտլըլ, փափ փալա։

Ναναγέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. naufragare. Ասւաբեկիլ, Ասւահոծիլ. կիրճի էտրալնմագ։

Ναναγία (ἡ) naufragio. Ասւաբեկութիւն. կիրճ էտրալնմագը։

Ναναγιον (τὸ) = *τῷ προηγ*.

Ναναγὸς (ὁ, ἡ) naufragante. Ասւաբեկ, Ասւահոծ. կիրճի էտրալնմըլ։

Ναναρχέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. esser ammiraglio. ծովապետ՝ ծովակալ ըլլալ. ֆոթօտան ֆալա օլմագ։

Ναναρχία (ἡ) ammiragliato. ծովապետութիւն. ֆոթօտան ֆալալըգ։

Ναναρχὶς - *ίδος* (ἡ) (*ἐνν*. *ναῦς*.) il vascello dell' ammiraglio. ծովակալին՝ ծովապետին Ասւը. ֆոթօտան ֆալան կիրճի։

Ναύαρχος (ὁ) ammiraglio. ծովապետ, ծովակալ. ֆոթօտան ֆալա։

Ναυβάτης - *ου* (ὁ) marinaro. 2. passeggiere. Ասւաւտսի. 2. Ասւակ ճամբայ ընող. կիրճի. 2. կիրճ իւլե խօճալըգ խրճի։

Ναύδετον (τὸ) ormeggio, corda grossa da fermare la nave al porto. Ասւը Ասւահանգիստը անշարժ բռնելու համան (յամարը կապուած) հասա չուտն. ֆալամբ։

Ναυκληρέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. essere padrone, proprietario d' un bastimento. Ասւի մը տէր ըլլալ, Ասւ մը ունենալ. պէր կիրճ ահհալըգը օլմագ, պէր կիրճի օլմագ։

Ναυκληρία (ἡ) noleggio. Ասւը վարձելը. կիրճի Նավլուն իւլե (պէրայ) վերճիլ։

Ναυκλήριον (τὸ) nave noleggiata da qualcheduno. Ձիկ մը վարձով բռնուած Ասւ. պէրճիճիկն Նավլուն իւլե ֆոխտալնմագ կիրճ։

Ναύκληρος (ὁ) padrone, proprietario d'un bastimento. Ասւի մը տէր. պէր կիրճ ահհալըգը։

Ναυκρατέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. vincere alcuno nella battaglia navale. ծովու պատերազմի Ձէ Ձիկը յաղթել. գերիս ցնկնէն պէ պէրճիճի ալ կիրճ։

Ναυκράτης - *ου* (ὁ, ἡ) superiore in forze navali. ծովու Ձէ ուրիշներէն աւելի զօրաւոր եղող. գերիսպա պիրլէրէրէն պէրճ ֆովկիմէ՝ խոճան։ = *Θαλασσοκράτωρ*.

Ναυκρατία (ἡ) vittoria riportata in una battaglia navale. ծովու պատերազմի մը Ձէ յաղթելը. գերիս ցնկնիճի օլմանան ֆիլոսոֆի՝ խրիսթոնի պֆէր։

Ναυκράτωρ - *ορος* (ὁ) = *Ναυκράτης*.

Ναῦλον (το) καὶ *Ναῦλος* (ὁ) nolo. Ասւաւ վարձք. Նավլուն։

Ναυλοχέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. esser approdato in un porto, ed insidiare la flotta nemica. Ասւահանգիստ մը քաշտուելով թշնամիին սարսղին ծասկիներ լսել. պէր իւլմանա կիրճիւճի գիւնտիսընէն պէրի ֆոխմագ։

Ναυλοχία (ἡ) τὸ *οὐσ*. τ. *προηγ*.

Ναυλόχιον (τὸ) καὶ *Ναύλοχος* (ὁ) luogo adatto a' vascelli, porto, rada. Ասւահանգիստ, Ասւակայան. իւլիման։

Ναυλόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. dar in noleggio. Ասւը ի վարձու ատալ. կիրճի Նավլուն իւլե (պէրայ) վերճիլ։

Ναυμαχέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. combattere per mare coi vascelli. ծովու վրայ Ասւերով կռուիլ. գերիսպա կիրճիլէր իւլե ցնկնիլճիլ։

Ναυμάχης - *ου* (ὁ) = *Ναυμάχος*.

Ναυμαχία (ἡ) guerra navale. ծովային պատերազմ. գերիս ցնկնի։

Ναυμάχος (ὁ, ἡ) che combatte per mare coi vascelli. ծովու վրայ Ասւերով կռուող. գերիս ֆալէրէրէն, կիրճիլէր իւլե ցնկնիլճիլէն։

Ναυπηγέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. costruire de' vascelli. Ասւեր չինել՝ կառուցանել. կիրճ խոֆմագ՝ ֆաբրմագ։

Ναυπηγησία (ἡ) καὶ *Ναυπηγία* (ἡ) co-

Digitized by Google

struzione di vascelli. Նաւեր շինելը· ինչ որ կը վերաբերի նաւերու շինութեան։

Ναυπήγιον (τό) cantiere. Նաւու եղբը Նաւ շինելու խառնուած տեղ. Հոլոզ (ինչ կոփելի իրեր)։

Ναυπηγὸς (ὁ) costruttore di vascelli. Նաւեր շինող՝ վարպետ. ինչ կոփող։

Ναῦς - νεώς (ἡ) nave, vascello, bastimento. Նաւ. ինչ, սկիներ, գալեօն։

Ναυσία καὶ Ναυσίασις - εως (ἡ) = Ναυτία κτλ.

Ναυσιβάτης - ου (ὁ) = Ναυβάτης.

Ναυσίπομπος (ὁ, ἡ) che manda, spinge la nave. Նաւը խրոխոց՝ հրոց. ինչի նաւը լայնի՝ լիքն՝ սկիներ. 2. = Ναυσιφόρητος.

Ναυσίπορος (ὁ, ἡ) navigabile. Նաւով անցնելի, երթևեկելու. ինչ որ նաւ նաւելի՝ նաւելիներ՝ նաւելիներ։

Ναυσιφόρητος (ὁ, ἡ) portato su un bastimento. Նաւով մը բերուած. այր ինչ որ նաւ նիրիւելէ։

Ναυσταθμον (τὸ) καὶ Ναύσταθμος (ὁ) rada. Նաւակայան. նաւահանգիստ։

Ναυστολέω - ῶ. M. ήσω. trasportare colla nave, navigare, governare la nave. Նաւով բերել՝ հրել, Նաւել, Նաւը կառավարել. ինչ որ նաւ նիրիւելու, նաւը նաւավարելը. ինչ որ նաւ նաւելու, ինչի որ նաւ նաւելու նիւթ, ինչի որ նաւելանիւթ։

Ναυστόλημα καὶ Ναυστολία (ἡ) navigazione. Նաւարկութիւն, Նաւագնացութիւն. ինչ որ նաւ նաւելու գիտութիւն։

Ναύτης - ου (ὁ) marinaro. Նաւասարդ. ինչի՛ ինչ որ նաւելի։

Ναυτία (ἡ) nausea (cagionata dal mare). սոսկալի խառնուիլը, փսխելու մեծ ըլլալը (ինչպէս կ'ըլլայ ծովով նաւելու ատեն)։ նաւեր պատճառը, գիտնական երբեմն (Նաւու մի գոհր նաւ ինչ որ նաւելի)։

Ναυτίασις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Ναυτιάω - ῶ. M. άσω. nauseare (dalla puzza del mare). սիրտը խառնուիլ, փսխելու մեծ ըլլալ (ծովի հառիչ)։ նաւերի պատճառ (գինին, ծխախոտի պէս)։

Ναυτικὸς - ἡ - όν. nautico, navale, marittimo. Նաւական, ծովային. ինչին պատկ, պիտոյք սկիներ։ Ναυτεκή (ἡ) (ἐννοῦ τέχνη). la nautica. Նաւարկութեան արհեստ. ինչի՛ նաւելի։ Ναυτικὸν (τὸ) flotta, armata navale. Նաւատորմիղ. ինչ որ նաւելանիւթ։

Ναυτικῶς, ἐπίρ. da marinari. Նաւասարաց պէս. ինչի՛ նաւելի պէս։

Ναυτιλία (ἡ) navigazione. Նաւարկութիւն. ինչ որ նաւ նաւելու ինչի։

Ναυτίλλομαι (παρτ. Ἐναυτιλλόμην.) navigare. Նաւել. ինչ որ նաւ նաւելի։

Ναυτίλος (ὁ) navigatore. Նաւարգ, Նաւասարդ. ինչի՛։

Ναυτιώδης - εος (ὁ, ἡ) nauseoso. 2. nauseabondo. սիրտ խառնող. 2. սիրտը խառնուած, փսխելու մեծ. նաւերի պատճառելի. 2. նաւերի պատճառող հոտ։

Ναυτολογέω - ῶ. M. ήσω. radunare de' marinari. Նաւասարդ ժողովել. ինչ որ նաւելանիւթ։

Νάφθα (τὸ) καὶ Ναύθα - ης (ἡ) καὶ Ναύθας - α (ὁ) nafta, petrolio. Նաւթ, քարանձաւի. նաւթի նաւել։

Νάω. M. νάσω ἤ ναυσω. × ἀντὶ Ῥέω.

Νεὰ (ἡ) = Νεατή.

Νεάζω. M. άσω. esser o divenire o comportarsi da giovane. երիտասարդ ըլլալ կամ երիտասարդի պէս վարուիլ. տիւ նաւելը՝ նաւի նաւ օլիսի նաւօր տիւ նաւելի պատի պահանջի։

Νεαλὴς - ἐος (ὁ, ἡ) robusto, vivace. 2. novello, che non è perito. ամուր, ամպ. 2. թարմատ, փորձնական չըլլալ. նաւելիներ, տիւներ. 2. ամուր, նոր. 3. = Νεάλωτος.

Νεάλωτος (ὁ, ἡ) nuovamente preso. նոր բռնուած. գերի նաւելանիւթ։

Νεανίας - ου (ὁ) = Νέος. giovine. 2. forte, robusto. երիտասարդ. 2. ամուր, կտրուկ. կենդ. 2. նաւելիներ։

Νεανιεία (ἡ) καὶ

Νεανίευμα (τὸ) portamento giovenile. երիտասարդական վարմունք. տիւ նաւելը նաւելու պէս։

Νεανιεύομαι. M. εὐσομαι καὶ Νεανίζω. M. ίσω. = Νεάζω.

Νεανικὸς ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. giovenile. երիտասարդական. գիւղական, տիւ պատելու նաւելու։

Νεανιόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. = Νεανιεύομαι.

Νεᾶνις - ιδος (ἡ) una giovane. երիտասարդ աղջիկ, մանկամարդ. կենդ էզ։

Νεανιοκεύομαι. M. εὐσομαι. = Νεανιεύομαι.

Νεανίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Νεανίας.

Νεαρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - αρῶς. nuovo, recente, fresco, tenero. Նոր, Նորոգ, թարմ, մատղաշ. նեղի, նուշ, նազելի։

Νεατὴ καὶ Νεατὶς - ίδος (ἡ) (ἐννοῦ γῆ) maggese, novale (Γαλλ. jachère). անգործ թողուած արտ (ուրիշ տարի մը նորեն ցանելու համար)։ կիներ պարտիզներէն նուշ (պալո պէր պիներ նեղի պէր նեղի նուշ հետեւելի)։

Νεάω - ῶ. M. άσω. rinnovare (il maggese). (անգործ թողուած արտը) նորոգել. նուշելի նուշ, նեղի նելի (պալո պարտիզ նուշելը)։

Νεβρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Νεβρὸς.

Νεβρὶς - ίδος (ἡ) pelle di cervo. եղջերուի մորթ։ ինչ որ կոպոտ։

Νεβρὸς (ὁ καὶ ἡ) cerbiatto. պզտիկ եղջերու. ահագնելի։ ինչ որ նաւելանոց։

Νεβρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al cerbiatto. պզտիկ եղջերուի նման. ինչ որ նաւելանոցի պէս։

Νέηλυς - υδος (ὁ, ἡ) novizio, venuto novamente. Հաստակ, նոր եկած. անիծ, նեղի նելի։

Νεικέω - ῶ. M. έσω καὶ έσσω. disputare, contendere. վիճել, կռուիլ. փաստելի նելի։

Νεῖκος - εος - ους (τὸ) contesa, disputa, lite, guerra. պատերազմ, վէճ, կռիւ, պա-

Digitized by Google

անթագմ. գեաճափել, գեաճափել, նիլը, գանը, գինի։

Νεκύ-ου (ἡ) = *Νεά*.

Νεκάς-άδος (ἡ) mucchio di cadaveri. բնիան գիերու գեղ՝ կոյտ. լիւ Իշխանը։

Νεκράγγελος (ὁ) l' angelo de' morti. Ահ-ռեղերուն հրեշտակը. Իսլ-լիերին գիլիւն։

Νεκραγωγέω-ῶ. *M.* *ήσω*. trasportare i morti. Ահելիները տառիլ (ինտիլու). Իսլ-լիերի խուչմե (ինօնիլ իլին)։

Νεκραγωγὸς (ὁ, ἡ) che trasporta i morti. Ահելիները կրող. Իսլ-լիերի խուչող։

Νεκρικὸς-ή-όν. simile, proprio a' morti. Ահելիներու նման՝ յատուկ. Իսլ-լիերի գինի՝ գ-ինիներ։

Νεκρικῶς, ἐπίρ. come un morto. Ահելի մը պես. Իսլ-ի գ-ալ։

Νεκροβόρος (ὁ, ἡ) che divora i cadaveri de' morti. Ահելիներուն գին ուտող. Իսլ-լիերին լիլիի Իգիի։

Νεκροθάπτης-ου. (ὁ) che seppellisce i morti, (*Λατ.* vespillo) beccamorti. Ահելիները թաղող. Ահելաթաղ. Իսլ-լիերի կեսին, գ-ղարիչ։

Νεκροθήκη (ἡ) sepolcro. գերեզման. գ-ղար։

Νεκροκόσμος (ὁ, ἡ) che prepara i defonti. Ահելիները յարդարող. Իսլ-լիերի տի-լիներ։

Νεκρολατρεία (ἡ) culto renduto ai defonti. Ահելիներու տրուած պաշտօն. Իսլ-լիերի ուանուան իգադրիւ։

Νεκρομαντεία (ἡ) necromanzia. Ահելիներուն վրայ կախարդական գործերը բնիայի գալիլը գիանալու ուրհատա. Իսլ-լիերին խա-լիերիսի ալը ինալ պէս-յ-լիր կիր իգիի կելեկիչ-լիերի եվլիլիներն պիլիւ-ներուիը։

Νεκροπίπρας-ου (ὁ) che vende i cadaveri de' defonti. Ահելիները գին ծախող. Իսլ-լիերին լիլլիերին ուաճառ։

Νεκρος-ά ή ος-ον. morto, defonto. Ահ-ած, Ահելի. Իսլ-ի, Իսլնի, Ախրհատ։ (οὐσ. ἀρσ.) cadavere. գի-ի. լիլ։

Νεκροσυλία (ἡ) spogliazione de' defonti. Ահելիները կողոպտիլը. Իսլ-լիերին լիլ-լիերին ոչնալը՝ խոպոպելորենը լուծուալ։

Νεκρόσυλος (ὁ, ἡ) spogliatore de' morti. գիրեզմանատեղիներ, Ահելիները լուծերը գողցող՝ կողոպտող. Իսլ-լիերի ոչնի, բոս-գողորենը լուծի։

Νεκροτάφος (ὁ, ἡ) = *Νεκροθάπτης*.

Νεκρότης (ἡ) lo stato d'un morto. Ահ-ելութիւն, Ահած բլլալը. Իսլ-ի ըշխ-լիեի։

Νεκροφαγέω-ῶ. *M.* *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Νεκροφάγος (ὁ, ἡ) che si nutrisce de' cadaveri de' morti. Ահելիներուն գին ուտող. Իսլ-լիերին կերող։

Νεκροφορεῖον (τὸ) cataletto, bara. գա-գաղ. Իսպաստ։

Νεκροφορέω-ῶ. *M.* *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Νεκροφόρος (ὁ, ἡ) che trasporta i morti. Ահելիները կրող. Իսլ-լիերի խուչող, (Ախրհատը)։

Νεκρόω-ῶ. *M.* *ώσω*. ammazzare, uccidere. 2. mortificare. Ահպրնել, ասպան-նել. 2. Ահաւդանել (կիրքերը). Իսլ-տի-լիեի, կ-ակրելիեի. 2. ինրէ կեցը կիեի։

Νεκρώδης-εος (ὁ, ἡ) simile ad un morto. Ահելի նման. Իսլ-ի պէս։

Νέκρωσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Νεκρόω*.

Νέκταρ-αρος (τὸ) nettare, bevanda degli Dei. Նեկտար, չաստաւծներուն ըմ-պելիքը. Նեկտար, Իլ-հ-լերի իլլիի. Իսլ-ի (Իսլի ի-ի-լիեր-լիեր վ-հ-ի-ի)։

Νεκτάρεος-η ή α-ον. nettareo, dolce come il nettare. Նեկտարեան, Նեկտարի պէս անուշ. Նեկտար՝ Իսլ-ի գ-ալ ի-ի-լիը։

Νεκτάριον (τὸ) rigaligo (erba). Նեկտա-րիան (Ծաղիկ մը է). Ախիկ, ի-ա ի-գիա (կիլիե)։

Νεκταρώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al nettare. Նեկտարի նման. Նեկտար՝ Իսլ-գիի գ-նեկտար։

Νεκύσεος (ὁ, ἡ) = *Νεκρικός*. (οὐσ.) *Νε-κύσια* (τὰ) (ἐνν. ἱερά.) esequie, mortorio. Ահելոյի, յուղարկաւորութեան հանդէս. Գիլի, Իսլ-ի ի-ալ-լիեի կիե-նիի։

Νεμεσάω-ῶ καὶ (μσ. ᾶ αὐτπθ.)-άομαι-ῶμαι. *M.* *ήσω-ομαι*. avere dell' indignazione contro qualcheduno, sdegnarsi, invidiare, non poter soffrire. Ունիլ մը բարկացած բլլալ, արդարիլ, նախան-ձիլ, քաշնել չկրնալ. պէրթնիի իշխանութիւն, Իսլ-ի կ-ի-լիեի, ի-ալ-ի-գիի։

Νεμεσητὸς-ή-όν. degno di ripresione, invidiato, odiato. յանդիմանելի, նա-խանձելի, ատելի. Իսլ-լիեր գ-ալ-գ-ալ, ի-ալ-ի-ալ-լիեի, նախ-գ-նիի։

Νέμεσις-εως (ἡ) indignazione, che si sente vedendo prosperare i cattivi. 2. giusto rimprovero. 3. vendetta divina. գէշ մարդկիներուն գործեր յաջող-ի-ալ վրայ սիրտը սիսմլ-լիլը՝ բարկանալը՝ քաշել չկրնալը. 2. արդար յանդիմա-նութիւն. 3. աստուածային վրէժ. ինչո-չ-նիլերի Իլլերէ բուռ կիներին կ-ուրթ-ը՝ պերճանի ապրանքի կոյտ՝ Իսլ-ի ի-ի-գիի։ 2. հաք Իսլ-լիը. 3. ալլհանի իլլիկ։

Νέμω. *M.* *νεμῶ*. distribuire. 2. attribuire, assegnare. 3. pascere, (καὶ μσ.) pascersi, cibarsi. բաժնել. 2. ընծայել, վերա-գրել. 3. արածել, (καὶ μσ.) արծիլ, կե-րակրուիլ. Իկ-լիլ կիեի, ի-ալ կիեի. 2. վերագրել, ապրանք. 3. օթլաթնիի, (καὶ μσ.) օթլանիի, կիեի։

Νέννα-ης (ἡ) Θηλ. τ. *Νέννος*. = *Νάννη*.

Νέννος (ὁ) = *Νάννας*.

Νεοβλαστὴς-έος καὶ *-όβλαστος* (ὁ, ἡ) germogliato di recente, tenero. Նորա-բողբոջ, Նոր ծլած, մանուկ. Գինուած գի-լիլլիեիլ, Իուլ։

Νεόγαμος (ὁ, ἡ) di recente sposato. Նոր կարգուած, Նոր փեսայ կամ Նոր հարս. Գինուած կ-լլիեիլ, կիեի կ-լ-լիլ կ-ալ-ի կիլ կիլ։

Νεογενὴς-έος καὶ *Νεογέννητος* (ὁ, ἡ) poco fà nato. Նորածին, Նոր ծնած. Գի-նուած գ-ալ-լ։

Νεόγραπτος (φος)-ου (ὁ, ἡ) scritto di recente, poco fà dipinto. Նոր գրուած կամ գծագրուած. Գինուած Իալ-լիլլ Իա-լ-ի կ-ի-լիլ (Իալ-լիր)։

Νεοδίδακτος (ὁ, ἡ) di recente insegnato

Digitized by Google

o istruito. Նոր սորվեցուցած կամ սորված. հինաւոր խօսակիցը խոյս խօսքերուն։
Νεοδρεπής - έος καὶ
Νεόδρεπτος καὶ *Νεόδροπος* (ὁ, ἡ) poco fà carpito (dall' albero). Նոր կորզուած (ծառէն). հինաւոր քաղաքացիը (ազգական)։
Νεόζευκτος καὶ *Νεοζυγὴς - έος* καὶ *Νεόζυγος* (ὁ, ἡ) poco fà aggiogato o maritato. Նոր լծի գրուած կամ կարգուած. հինաւոր պատանեսրտը կրկին խոյս եւ կնիկ։
Νεοῆλιξ - ικος (ὁ, ἡ) giovenile. երիտասարդական. գիւղի, կնիկ ելիկի հինաւոր։
Νεοθανὴς - έος (ὁ, ἡ) poco fà morto. Նոր մեռած. հինաւոր նահատակ։
Νεόθεν, *ἐπίῤῥ.* di nuovo. Նորէն. կրկնիւն։
Νεόθρεπτος (ὁ, ἡ) di recente cresciuto, tenero. Նոր սնած, բարձր, մատղաշ. հինաւոր պատիճէն, նազլի, նազլի։
Νεόθυτος (ὁ, ἡ) poco fà sacrificato. Նոր զոհուած. հինաւոր ճարպան առնուրճը։
Νέοικος (ὁ, ἡ) nuovo cittadino, abitante. Նոր քաղաքացի՝ բնակիչ. կնիկ չհիմի, հինաւոր պէր հանուրի էթաղի կիներ գուբնիչ։
Νεοκατασκεύαστος καὶ *Νεοκατάσκευος* (ὁ, ἡ) poco fà costruito. Նորաշէն, Նոր շինուած. կնիկ խոխընէլ, հինաւոր ճարպանուրճ։
Νεόκοπος (πτος) (ὁ, ἡ) di recente tagliato. Նոր կտրուած. հինաւոր պիւրնիչ։
Νεόκτητος (ὁ, ἡ) poco fà acquistato. Նոր վաստկուած՝ ձեռք բերուած. հինաւոր նիւթնիչ՝ ճարնէնիչ։
Νεόκτιστος (ὁ ἡ) poco fà edificato. Նոր կառուցուած՝ շինուած. հինաւոր պիւն ալ հաճ՝ ճարտարուած։
Νεόκτονος (ὁ, ἡ) di fresco ucciso. Նոր սպանուած. հինաւոր հիւղ ալնալ՝ նոր պիւրնիչ։
Νεολαία (ἡ) gioventù. մանկաբ, երիտասարդներ. կնիկներ, պէր ճանչնար։
Νεόλεκτος (ὁ, ἡ) di fresco raccolto. Նոր ժողվուած. հինաւոր նուճնիչ։
Νεόληπτος (ὁ, ἡ) di recente preso. Նոր բռնուած. կնիկ նուճնալնալ։
Νεολαία, *Νεολαῖα* κτλ. = *Νεωλαία* κτλ.
Νεόλυτος (ὁ, ἡ) poco fà sciolto. Նոր քակուած. հինաւոր լիւղնիչ։
Νεομηνία (ἡ) il principio d'un mese, calende, neomenia. ամսագլուխ. ամ գլուխ։
Νεόνυμφος (ἡ) nuova sposa. Նոր հարս. կնիկ կիչի։
Νεοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha delle afflizioni, de' dolori freschi, recenti. Նոր վիշտեր՝ ցաւեր ունեցող. կնիկ պէրտկերէ՝ ամիսներէ ալնու։
Νεοπενθὴς - έος (ὁ, ἡ) di cui il dolore, il lutto è recente. Նոր ցաւ՝ սուգ ունի ընիկած. հինաւոր ամիս՝ պէրտկերէ կրնիկած. հինաւոր ամիս՝ պէրտկերէ կրնիկած։
Νεοπλεκτος (ὁ, ἡ) novellamente intrecciato. Նոր հիւսուած. հինաւոր խօլնիչ։
Νεόπλουτος (ὁ, ἡ) novellamente arricchito. Նոր հարբուցած. հինաւոր կնիկ լինիչ։
Νεοπλυνὴς - έος (ὁ, ἡ) καὶ *Νεόπλυτος* (ὁ, ἡ) poco fà lavato. Նոր լուացած. հինաւոր խոյնիչ։
Νεοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. render nuovo, rinnovare. Նոր ընել, Նորոգել. կնիկ լնիլ։
Νεοποίητος (ὁ, ἡ) di recente fatto. Նոր շինուած. հինաւոր խոխընէլ։
Νεοπολίτης - ου (ὁ) nuovo cittadino. Նոր քաղաքացուց կարգը մնած. հինաւոր կնիկ բնակիչին ալրնէլն կիւղէ։
Νεόῤῥυτος (ὁ, ἡ) (ῥύω.) poco fà aguinato. Նոր պատնիչէն՝ ամանէն ելած (ջուր). հինաւոր եընիկան կնիկնէլ ելած (կելլէ)։
Νέος - α - ον. giovine, nuovo, recente, fresco, tenero. Նորահաս, Նորաբ, Նոր. բարմ, մատղաշ. կնիկ, պիւրիչ, կնիկ, նազլի, նազլի։
Νεοσκαφὴς - έος (ὁ, ἡ) poco fà scavato. Նոր բրուած. հինաւոր փորուելու։
Νεόσπορος (ὁ, ἡ) di recente seminato. Նոր ցանուած. հինաւոր նուիլնիչ։
Νεοσσεία (ἡ) covazione. ջերմանք. նստելու ատեն։
Νεοσσεύω. *M.* εὐσω. covare nel nido. ջերմանալ. նստելիս ատենին։
Νεοσσία (ἡ) nido. 2. arnia. բոյն. 2. բջիջ. նոյն. 2. մբջ փեթակը։
Νεοσσοκομέω - ῶ. *M.* ήσω. alimentare, nudrire i polli. հաւիքներ եւ կամ կին գանիներուը տնուցանել՝ կերակրել. հաւարնոցան ընէն ելիկներէն պահելու՝ նիւթելու։
Νεοσσοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. nidificare, far de' polli. բոյն չինել, ձագ հանել. նոյն նստիլ, նուիլ ընելու։
Νεοσσὸς (ὁ) pollo d'uccelli. 2. tuorlo, rosso dell' uovo. թռչունի ձագ. 2. հաւիքներին դեղինը. գոյ նուիլ։ 2. նուճարնոցին տարեց։
Νεόστεπτος καὶ *Νεοστεφὴς - έος* (ὁ, ἡ) novellamente coronato. Նոր պսակուած՝ պսակուցուած. հինաւոր թագնիչ։
Νεοστράτευτος (ὁ, ἡ) soldato novello. Նորակոչ զինուոր. ռազմ ասիր։
Νεοσύλλεκτος (ὁ, ἡ) soldato reclutato. Նորակոչ զինուոր, Նոր զինուորագրեալ գրուած. կնիկ ասիրելնէ կրկին՝ նուիլու ասիր։
Νεοσύστατος (ὁ, ἡ) novellamente stabilito. Նոր հաստատուած՝ կարգուած. հինաւոր ձեր՝ ինքնիշխ ելնիմուլ։
Νεότης (ἡ) giovinezza. երիտասարդութիւն. կնիկնէլիւ, պէր նուիլնէլիւ. 2. = *Νεολαία*.
Νεότμητος (ὁ, ἡ) = *Νεόκοπος*.
Νεότοκος (ὁ, ἡ) = *Νεογέννητος*.
Νεότομος (ὁ, ἡ) = *Νεότμητος*.
Νεοττεία, *Νεοττεύω* κτλ. = *Νεοσσία* κτλ.

Digitized by Google

Νεουργέω, *Νεουργής*, *Νεουργός*. = *Νεοποιέω*, *Νεοποίητος*.

Νεοφανής - έος (ὁ, ἡ) la prima volta apparso. առջի անգամը՝ նոր երևցած. իւր գիծն՝ նիւթ կերտուածքը։

Νεόφαντος (ὁ, ἡ) = *Νεοφανής*.

Νεοφυτεῖον (τὸ) luogo piantato di nuovi alberi, semenzajo (*Γαλλ.* pépinière) նոր ծառեր՝ առնելու անկուած տեղ. նիւթ պատրաստ՝ ծիրաներ փիւնիկներ, ֆիստանկներ։

Νεόφυτος (ὁ, ἡ) novellamente piantato. 2. neofito, novellamente convertito alla religione Cristiana. նոր անկուած. 2. նորահաստատ՝ նորահաստատ քրիստոնեայ, նոր քրիստոնէի հաստատեալ գործած. հինաւ փրիւնիկ պատրաստել. 2. հինաւ դրած փրիւնիկ պատրաստել։

Νεοφώτιστος (ὁ, ἡ) novellamente illuminato. նոր լուսաւորած. հինաւ փրիւնիկ ներկել։

Νεοχάραχτος (ὁ, ἡ) poco fà scolpito, stampato. նոր քանդակուած՝ տպուած. հինաւ ծրագրել՝ պատրաստել՝ փրիւնիկել։

Νεοχμός (ὁ, ἡ) = *Νέος*. — *οχμώς*, *ἐπίῤ*.

Νεοχμόω - ῶ. *M*. *ώσω*. rinnovare. նորոգել. նիւթիլ։

Νεόχμωσις - εως (ἡ) = *Καινοτομία*.

Νεόχριστος (ὁ, ἡ) di fresco unto. նոր օծուած. հինաւ խալտել։

Νεόχυτος (ὁ, ἡ) di recente versato. նոր թափուած. հինաւ փիւրլել։

Νεόω - ῶ. *M*. *ώσω*. = *Νεοποιῶ*. 2. = *Νεάω*.

Νέῤθε ἢ Νέῤθεν, *ἐπίῤ*. al disotto, abbasso. ներքեւը, ներքեւէն. վարիցդ, վարիցդի։

Νέρτατος - η - ον. infimo. յետին, սոսկին. ներքին։

Νέρτερος - α - ον. inferiore. սոսկնագոյն, խոնարհագոյն. գոհ ալլոյէ։

Νεῦμα (τὸ) cenno. 2. assenso, consentimento. անուանակոչութիւն. 2. համաձայնութիւն. իլլոյ, իլլոյին. 2. լեզու, խոյլեայ։

Νευρὰ (ἡ) la corda dell'arco o d'un instrumento musicale. աղեղի կամ նուագարանի լար. խոյ խոյտ լուկ փրիւչ՝ ֆիւլ. 2. = *Νεῦρον*.

Νευρένδετος (ὁ, ἡ) legato con delle corde. լարերով կապուած. փրիւլլի պատկեր։

Νευρικός - ή - όν. che soffre il mal de' nervi. լզոց հիւանդութիւն ունեցող. ջիղի իւլիւթիւն ունեցուկ։

Νεύρινος - η - ον. fatto di nerbo, nerveo. լզէ շինուած. ջիղերին խոցելը։

Νευρόδετος (ὁ, ἡ) = *Νευρένδετος*.

Νευροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile a nerbo. լզի նման. ջիղին ինկնոտ։

Νευροκοπέω - ῶ. *M*. *ήσω*. tagliare i nervi, snervare. լզերը կտրել, ուժէ ձգել. ջիղերին ինդրէ, խավխիփին փիւչիցդ։

Νεῦρον (τὸ) nervo. 2. forza, robustezza, vigore. ջիղ. 2. ուժ, կորովութիւն. ջիղ, սաստ. 2. փիւնչ, խավխիփ. 3. = *Νευρά*.

Νευροπλεκὴς - έος (ὁ, ἡ) tessuto di corde. լարերով հիւսուած. փրիւլլերիւն խօտ։

Νευρόσπαστος (ὁ, ἡ) che si muove per via di corde tese. լարած ազիքներով շարժուելը ըսող. ներքեւէն փրիւլլեր տրիճիւն իւն հրիւթիւն ինչին։ (ὀθ. οὐσ.) *Νευρόσπαστον* (τὸ) burattino (*Γαλλ.* marionnette). լարած ազիքներով շարժող պատճառագործը. ներքեւէն փրիւլլեր իւն ինչիւթիւն՝ օյնալն խօսիլ, խոչիլ։

Νευροτομέω - ῶ. *M*. *ήσω*. = *Νευροκοπέω*.

Νευροτόμος (ὁ, ἡ) che taglia i nervi, che snerva. կտասող. ջիղերը կտրող. ջնդրլերի փրիւն։

Νευρότονος καὶ Νευροτενὴς - έος (ὁ, ἡ) teso con delle corde. ազիքներով լարուած. փրիւլլեր իւն ներքեւէն։

Νευρόω - ῶ. *M*. *ώσω*. corroborare. ուժ տալ. խավխիփ ներկել։

Νευρώδης - εος (ὁ, ἡ) nerboso. լզուտ. ջիղիկել։

Νεῦσις - εως (ἡ) accennamento. 2. inclinazione, consenso. անուանակոչութիւն. 2. համաձայնութիւն, համաձայնութիւն. իլլոյ՝ իլլոյիւթիւն ներկել։ 2. փոխելլիւթիւն. իլլոյ՝ իլլոյիւթիւն ներկել։

Νευστάζω. *M*. *άσω*. far segno col capo. գլխով նշան տալ. գլխով իլլոյ իլլոյիւթիւն ներկել։

Νεύστης - ου (ὁ) nuotatore. լողացող. նաւորդ։

Νεύω. *M*. *εύσω*. chinar la testa, far cenno, far segno col capo. 2. permettere, accordare գլուխը ծռել, գլխով նշան տալ. 2. համաձայն տալ, շնորհել. գլուխը նրդել, գլուխ իւն իլլոյիւթիւն ներկել. 2. իլլոյ ներկել, ֆոյ ներկել, պատճառել։

Νεφέλη (ἡ) = *Νέφος*.

Νεφεληδὸν, *ἐπίῤ*. come le nuvole. ամպոց պէս. գոլորշի գոլով։

Νεφέλιον (τὸ) *ὑπκρ*. *τ*. *Νεφέλη*.

Νεφελοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla nuvola. ամպի նման. գոլորշա պինչիր։

Νεφελόω - ῶ. *M*. *ώσω*. coprire di nuvole. ամպերով գոցել. գոլորշիր իւն ֆոլտմոլ։

Νεφελώδης - εος (ὁ, ἡ) nuvoloso. ամպամած. գոլորշոտ. = *Νεφελοειδής*.

Νεφελοβόος (ὁ, ἡ) coperto di nuvole. ամպերով գոցուած. գոլորշոր իւն ֆոլտմոլ։

Νεφοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Νεφελοειδὴς η*, *Νεφελώδης*.

Νέφος - εος - ους (τὸ) nuvola. ամպ. գոլորշ։

Νεφόω - ῶ. *M*. *ώσω*. coprir di nuvole, annuvolare, oscurare. ամպով գոցել, մթագնցնել. գոլորշ իւն ֆոլտմոլ, ֆրըպնցնել։

Νεφριτικὸς - ή - όν. nefritico. երիկամնաժէտ, երիկամնաժէտութեան սիրտ ինկած. պիւ ալէրըճիս գուպիկը։

Νεφρῖτις - ίδος (ἡ) (*ἐντ*. *νόσος*). nefritica, nefritide (malattia.) երիկամնաժէտութիւն (սիրտ մըն է)։ պիւ ալէրըճ։

Νεφρὸς (ὁ) rene. երիկամունդ։ պէօրէկ։

Νεφώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Νεφελώδης*.

Νέφωσις - εως (ἡ) l'annuvolare, denigrazione. թխպելը, ամպով գոցուելը, մը-

Digitized by Google

βερβαλίζω · φλυαρῶ, φλυαρίαν ἐκ φυσικῆς ἀνάγκης, ἀκαιρίαν.

Νέω. M. νεύσομαι. nuotare. լողալ· նետիլ։

Νέω. M. νήσω. accumulare, ammucchiare. կուտակել· դիզել· բօխլատել, նշմարել։

Νέω. M. νησω. filare. մանել· էնթրփել, ինչ էնթրփել։

Νεωκόρος (ὁ καὶ ἡ) che ha la cura del tempio. սպասարկը տաճարի· հսկիչ տաճարի· հսկողն ի տաճարին օլան· պահեն։

Νεωλκέω - ῶ. M. ήσω. tirar la nave in terra. հանել զնաւակը ցամաքն· ի ցամաք հանել զնաւն։

Νεωλκός (ὁ, ἡ) colui che tira la nave in terra. հանէր զնաւակը ցամաքն· ի ցամաք հանող զնաւին։

Νεοποιέω - ῶ. M. ήσω. fabbricar un tempio. սարկաւ մը չինել· պէր հիմնիլ պիտի եկեղեցի· նորոգել. 2. = *Ναυπηγῶ.*

Νεώριον (τὸ) arsenale. հանարան. թերանեի։

Νεωστὶ, ἐπίῤ. novellamente, di fresco, di recente, poco fà. նոր, քիչ մը առաջ. հինուց, ինչ ատ եվիլ, տեղն։

Νεωτερίζω. M. ίσω. innovare, introdurre delle novità, cangiar l'ordine stabilito. նորագիլ, նոր բաներ խորհիլ, հաստատած կարգը փոխիլ· ինձիլնիլ, ինչ չեղնիր ատփոխ, ինչ որ չիլնիր օլանիսլ ըլլալ խօսիլ պօլմիլ։

Νεωτερικὸς - ὴ - όν. giovenile. 2. moderno, recente. երիտասարդական. 2. նոր, արդի· կինճ տղէր· 2. ինչ, չիփէլ, ինչ ինչ բերելու։

Νεωτερισμὸς (ὁ) innovazione, cangiamento dell'ordine stabilito. նորագութիւն, նոր բաներ մըցընելը, հաստատած կարգը փոխելը· ինձիլնիլութիւն, ինչ ինչ նորներ ատփոխելու, ինչ որ չիլնիր նիլնիլութիւն։

Νεωτεριστὴς - οῦ (ὁ) innovatore, fazioso. նոր բաներ մըցնող, խառնաւրար· ինչ չիլնիր ատան, վէրվէրնիլ։

Νεωτεροποιέω - ῶ. M. ήσω. = *Νεωτερίζω.*

Νεωτεροποιὸς (ὁ, ἡ) = *Νεωτεριστής.*

Νεώτερος - α - ον. συγκρ. τ. Νέος =

Νεωτέρως, ἐπίῤ. τ. προηγ.

Νεωφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode del tempio. սարկաւագ տաճարի· հսկիչ պահպանիչ։

Νὴ μόῤ. ἢ *ἐπίῤ. Κατομωτ.* particella affermativa usata ne' giuramenti. երդումի մէջ գործածուելու առոգանական մասնիկ մը· ինձիլերուի խօսքերուն մէջ ըլլիք։

Νηδύς - ύος (ἡ) ventre. 2. cavità. փոր· 2. խառոչ· փորք· պոքն· 2. խօլոփ· ըսոփոր ներ։

Νηΐτης - ου (ὁ) καὶ *Νηϊτικὸς - ὴ - όν.* × *ἀντὶ Ναυτικός.*

Νηκερδὴς - έος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Ἀκερδής.*

Νήκουστος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Ἀνάκουστος.*

Νηλεὴς καὶ Νηλεὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤ.*) — *ῶς καὶ - εἰῶς.* × *ἀντὶ Ἀνηλεής.*

Νηλίπους - οδος (ὁ, ἡ) discalzo. առանց ոտնամանի չոռաններ, բոպիկ· ոտք ծածկոցը, կօշիկ ոտք, ոտքը ելոցած։

Νῆμα (τὸ) filo. գերձան, թել· ինչ, թել։

Νηματουργία (ἡ) il filare. մանելը· ինչ էնթրփելիք։

Νημέρτεια (ἡ) verità. ճշմարտութիւն· գիրքոլեցի։

Νημερτὴς - ἐος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤ.*) - *μερτῶς.* vero. ճշմարիտ· գիրքոս։

Νηνεμέω - ῶ. M. ήσω. esser sereno, tranquillo, senza vento. պարզ՝ հանգարտ անհով ըլլալ· պերճ՝ ուշէ ինձանէ ու հով։

Νηνεμία (ἡ) serenità, calma, bonaccia. պարզութիւն, հանգարտութիւն (ծովու)· պերճութէ· ուշէութէ (հովնէն)· ինձանէ։

Νήνεμος (ὁ, ἡ) senza vento, tranquillo, sereno. անհով, հանգարտ, պարզ, բոլորնիկարէ, գուլտի, ուշէ, պերճ։

Νησαῖος καὶ Νησσαῖος (ὁ, ἡ) conservatore delle navi. նաւերը պահպանող· գալաոզ· կերկերի ատլօրան· գործիսան։

Νηοῦχος (ὁ, ἡ) possessore d'una nave. նաւ մը անցնող· կերկեր օլան, կերկեր ունի։

Νηοφόρος (ὁ, ἡ) che mena la nave. նաւը քշող· կերկեր տիրեն։

Νηπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Ἀπαθής.*

Νηπενθὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤ.*) - *πενθῶς.* esente d' afflizione, di tristezza. ցաւ՝ տրտմութենէ ազատ· անվշտութենէ ու ինչ։

Νηπιάζω καὶ (μσ.) - *άζομαι. M. άσω.* essere o comportarsi da fanciullo, da balordo. տղայ՝ անգիտ ըլլալ կամ տղայ՝ անմտի պէս վարուիլ· ըզմանչ ըլլալ օլմանի խոհար անկեր կերկ տալճանիլ։

Νηπιεία (ἡ) infanzia. 2. balordaggine. տղայութիւն. 2. անմտութիւն· ըզմանչութ· 2· ըլալճանէութէ։

Νηπίεσος - ά - ον καὶ *Ἴων.*

Νηπίεσος - η - ον. = *Νηπιώδης.*

Νηπιεύομαι. M. εύσομαι. = *Νηπιάζω.*

Νηπιοκτόνος (ὁ, ἡ) infanticida. տղայասպան· ըզմանչ կօլտիրեն։

Νηπιοπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) conveniente ad un fanciullo. տղու մը վայելչ՝ պատշաճող· պէր ըզմանչ գիտնալիք օլան խօսքեր։

Νήπιος - α ἢ ος - ον. fanciullo, infante. 2. balordo, sciocco. 3. inesperto. տղայ· 2· խօլամարդ, ապուշ, անգիտ· 3· անհմտ, անփորձ· ըզմանչ· 2· ըլալճան, պէրպէր· 3· անգէտ, ջոյ։

Νηπιότης (ἡ) infanzia. տղայութիւն· ըզմանչութ։

Νηπιόφρων - ονος (ὁ, ἡ) balordo, sciocco. խօլամարդ, ապուշ, անգիտ· ըլալճան, պէրպէր, օշոլօղ։

Νηπιώδης - εος (ὁ, ἡ) proprio d' un fanciullo. տղու մը յատուկ· ըզմանչ գործնութէ։

Νηποινεὶ (νὶ), *ἐπίῤ.* impunemente. անպատիժ, առանց պատուհասի· գիքին գործոգլէն։

Νήποινος (ὁ, ἡ) impunito. անպատիժ, անպատուհաս· հրէլճան ինչպիսին գործոգլէն գալիք։

Digitized by Google

Νήπτης - ου (ὁ) sobrio. զգաստ, չափաւոր · ի-խիստ, հոլի վերաբ, օրհնեալ:
Νηπτικός - ή - όν. = *Νηφάλιος*. (ὀθ. οὐσ. πλθ.) *Νηπτικά* (τά) (ἐκκλησ.) opere ascetiche. Աշխատասիրական մատեանք · հոլի ինամվոյ-հի գործ ունիլոյ:
Νήριθμος (ὁ, ἡ) innumerabile. անթիւ, անհամար · առյչ հիսադա ի-բերել:
Νήριον (τὸ) nerio, rododendro, oleandro. ծաղկավարդ (մշտադալար ստուեր մը) · ըստ (հեր տիմ ի-բերէ ի-լոն ֆիրան):
Νησιαῖος - α - ον. = *Νησιώτης*.
Νησιάζω. *M*. άσω. = *Νησίζω*.
Νησιάχης - ου (ὁ) governatore d'una isola. կղզիի մը ոստիկան · պէր գործ ընդիր, գործս հիւժ պիրին ինչ՝ վրէ:
Νησίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Νησίον*.
Νησίζω. *M*. ίσω. rassomigliare ad una isola. կղզիի մը նմանիլ · պէր գործդ պինչիցիր:
Νησίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Νῆσος*. isoletta. զգուիկ կղզի · գործ ըք:
Νησίτης - ου (ὁ) = *Νησιαῖος*.
Νησιώτης - ου (ὁ) isolano. կղզեցի · գործ ը:
Νησιωτικός - ή - όν. pertinente agli isolani. կղզեցոց պատկանած, գործ ըստ ըստ ոստ:
Νησοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una isola. կղզիի ձեւով · գործ պէս ի-ֆիգիր:
Νησομαχία (ἡ) combattimento d'isole. կղզիական պատերազմ · գործ ճիւղ պիրի-չ ըլլալ:
Νῆσος (ἡ) isola. կղզի · գործ:
Νησοφύλαξ - ακος (ὁ) guardiano dell'isola. կղզիի պահապան՝ գէտ՝ սահմանչ · գործ պիրիտի՝ ի-օգնի-չ ի-բէ:
Νῆσσα - ης (ἡ) anitra. բադ · ի-օրդի:
Νηστεία (ἡ) digiuno. ծոմապահք · օրհնած:
Νηστευτής - οῦ (ὁ) = *Νῆστις*.
Νηστεύω. *M*. εύσω. digiunare. ծոմ կեցնել, ծոմապահել · օրհնած ի-նայիլ՝ գործ ըստ:
Νηστικός - ή - όν. che concerne il filare. 2. destro nel filare. մանելու պատկանած · 2 · գործ չուռնով մանող · ի-նչ ի-ջերդակ գ-ի-նելէ · 2· ի-ջերդ-ի-գործ ինել ը-վէ, ը-փոխ ի-ջերդի: *Νηστική* (ἡ) l'arte di filare. մանելու արհեստ · ի-նչ ի-ջերդ-ի-նելը:
Νήστιμος (ὁ, ἡ) di digiuno. ծոմապահից, ծոմ կեցնելու յատուկ · օրհնած գործ:
Νῆστις - ιος ἡ - εως καὶ - ιδος (ὁ, ἡ) digiuno. ծոմապահ, ծոմ կեցող · օրհնած ըստ-ըստ:
Νηστοποσία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ
Νηστοποτέω - ῶ. *M*. ήσω. bevere digiuno. ծոմ ըլլալով խմել · օրհնած ալրաք պէր ըզոյ ի-գործ ալրաք ի-ըլէ:
Νητός - ή - όν. (νέω). ammucchiato. գ-զուած · ի-ըլ-ըլ-ըլ (νήθω.) filato. մանած · ի-ջերդ-ի-ըլ:
Νῆτρον (τὸ) fuso. ի-ը կամ ի-լիկ · ի-լի (ի-ջերդ-գ ի-ը):
Νῆττα - ης (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ *Νῆσσα*.
Νηττάριον καὶ *Νήττιον* (τὸ) ὑπκρ. τ. *Νῆττα*.
Μηφαλέος - α - ον. = *Νηφάλιος*.
Νηφαλεότης (ἡ) = *Νηφαλιότης*.
Νηφάλιος - α ἡ ος - ον. sobrio. 2. attento, vigilante, prudente. զգաստ, չափաւոր · 2 · մտադիր, զգոյշ, արթուն, խոհեմ. գ-ի-խիստ, օրհնեալ, հոլի վերաբ · 2· օգնչի, ի-մ-գ-ի-նիլի, գ-ըլ-հ-ըլ-ը, հ-ա-յ-որ:
Νηφαλιότης (ἡ) sobrietà. 2. vigilanza, prudenza. զգաստութիւն, չափաւորութիւն · 2· զգուշութիւն, խոհեմութիւն · յ-ի-խիստ, օրհնեալ, հոլի վերաբ օլմաը · 2· օգնչիչ, ի-մ-գ-ի-նիլի, գ-ըլ-հ-ըլ-ը օլմաը:
Μηφαλισμός (ὁ) = τῷ προηγ.
Νηφαλίως, ἐπίῤ. sobriamente ecc. զգաստութեամբ եւ այլն · յ-ի-խիստ՝ օրհնեալ վի-ոյբ:
Νηφαντικός - ή - όν. sobrio, che s'astiene dall' ubbriachezza. զգաստ, արբեցութենէ եւ կեցող · յ-ի-խիստ-ը, ը-ը-ի-գործ ոստիկան:
Νηφάντως, ἐπίῤ. = *Νηφαλίως*.
Νήφω. *M*. νήψω. esser sobrio, astenersi dal vino. 2. esser attento, vigilante. զգաստ ըլլալ, գ-ի-նէ զգուշանալ · 2· մտադիր՝ արթուն՝ զգոյշ կենալ · գ-ի-խիստ օլմաք, ը-ի-գործ ոստիկան ըլլալ · 2· օգնչի՝ հ-ա-յ-որ օլմաք:
Νηχεῖον (τὸ) vasca da nuotare. լողալու ա-ւազան · ի-ա-վիչ հ-ա-ը-ը:
Νήχομαι. *M*. νήξομαι. nuotare. լողալ · ի-ա-վիլ:
Νῆψις - εως (ἡ) = *Νηφαλιότης*.
Νικαῖος - α - ον. di vittoria. յաղթ-ա-ր-ի-ան պատկանած · ը-ֆ-ի-ր-ի-ֆ-ի-ն-ա-ի հ-ի-ն-ա-ա-ի:
Νικατήρ - ῆρος καὶ *Νικάτωρ* - ορος (ὁ) *Δ*. ἀντὶ *Νικητής*.
Νικάω - ῶ. *M*. ήσω. vincere, riportare la vittoria. 2. superare, prevalere. յաղթել, յաղթ-ա-ր-ի-ւթիւնը ստանալ՝ ձեռք բերել · 2· գ-ե-ր-ա-զ-ա-ն-ց-ի-լ · ի-ն-ի-խ-ի, ը-ֆ-ի-ր պատ-ը-ֆ · 2· ա-ր ի-ր-ի-խ-ի, ը-ը-ի-ի օլմաք:
Νίκη (ἡ) vittoria. յաղթ-ա-ր-ի-ւթիւն. նաա-ր-ի-ի, ը-ֆ-ի-ր, ը-ի-ի-ի:
Νίκημα (τὸ) la palma, il premio della vittoria. 2. avvantaggio, superiorità. բ-ր-ա-բ-ի-ն · 2· գ-ե-ր-ա-կ-ա-ն-ա-ր-ի-ւթիւն · ը-ֆ-ի-ր ը-վ-ը-ը · 2· հ-ա-ն-ի-ր-ի-ի, ի-ա-ա-գ-ի-ն-ի-ա:
Νικητήρ (ὁ) × ἀντὶ *Νικητής*.
Νικητήριος - α ἡ ος - ον. che concerne la vittoria, trionfale. յաղթական, յաղթ-ա-ր-ի-ւթեան պատկանած · ն-ա-ա-գ-ի-ի-ի գործ ը-ֆ-ի-ր-ի: (οὐσ.) *Νικητήριον* (τὸ) il premio della vittoria, palma. յաղթանակ, բ-ր-ա-բ-ի-ն, մրցանակ · ը-ֆ-ի-ր ի-ա-ա-գ-ի-ի-ի, ն-ա-ա-գ-ի-ի ի-ը-ը-ը:
Νικητής - οῦ (ὁ) vincitore. յաղթ-ո-ղ · գ-ի-ի-ի, հ-ա-ղ-ի-ի-ի:
Νικητικός - ή - όν. vittorioso. յաղթական, յաղթ-ո-ղ · ի-ի-ի-ի, ը-ի-ի-ի · գ-ի-ի-ի-ի:
Νικήτρια (ἡ) θηλ. τ. *Νικητήρ*.
Νικηφορέω - ῶ. *M*. ήσω. riportare la vittoria, il trionfo. ստանալ զյաղթանակն, յաղթ-ա-ր-ի-ւթիւնը ձեռք բերել՝ յաղթել · ը-ֆ-ի-ր գ-ը-ի-ի-ի:
Νικηφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Digitized by Google

Νικηφόρος (ὁ, ἡ) che riportò la vittoria, trionfante. յաղթական · հանդուգն մարտիկ · ֆիզուկիկ ·

Νικομάχας - α. *Δ.* ἀντὶ *Νικομάχης* - ου (ὁ) che vince, supera ne' combattimenti. հաւնդրձու մէջ յաղթօղ · գինուորի հնդիր՝ խոզ էքեան ·

Νικοτελὴς-έος (ὁ, ἡ) che effettua la vittoria. յաղթութիւնը գլուխ առնօղ · նուաճիչի դուռ էքեաղ՝ բիւրեղ էրեն ·

Νίμμα (τὸ) acqua in cui si lavò qualcheduno le mani. ձեռք ձեռք լըսացած ջուր · իլ խոթօղ ոյթ լեզիկի ·

Νὶν (ἀντγμ. ἐγκλιτ. πάντοτε) ἀντὶ *Ἴν*, αὐτόν, αὐτήν, αὐτό.

Νιπτὴρ (ὁ) bacino da lavarsi le mani od i piedi. ձեռք կամ ոտք լըսալու կոնք · իլ խոթօղ ոյթ լեզիկի ·

Νίπτρον (τὸ) = *Νίμμα*.

Νίπτω. *M.* *νίψω*. lavare. լըսալ · խոթալ ·

Νίτρον (τὸ) nitro, salnitro. ազգարակ, շեղգարակ, բորակ · ֆիւնիրիչիւ ·

Νιτρόω - ῶ. *M.* ώσω. lavare col nitro. բորակով լըսալ · ֆիւնիրիչիւ իւ էշխալ ·

Νιτρώδης - εος (ὁ, ἡ) nitroso. բորակաս · ֆիւնիրիչիւխ ·

Νιφὰς - άδος (ἡ) neve. 2. (κυρ.) stretta di neve, nevajo. 3. tempesta. ձուն · 2 · բուք, խիս ան խիս ընկօղ ձուն · 3 · փոթորիկ · ֆար · 2 · ինէլ, ինաֆան · 3 · ֆաղրըշ ·

Νιφετὸς (ὁ) = τῷ *προηγ*.

Νιφετώδης - εος (ὁ, ἡ) nevicoso, ձիւնաս · ֆուլը ·

Νίφω. *M.* *νίψω*. nevicare. ձիւնել, ձուն գալ · ֆար իաղօխ ·

Νοερὸς - ὰ - όν. intellettuale, intelligibile. մտաւորական, իմացական · խելքէդ ֆիւէր իւի անլտան, խելքէդ ֆիւէրի գնասող ֆիւէր իւի օլմաֆ · 2. = *Νοήμων*.

Νοερότης (ἡ) intellettualità, immaterialità. մտաւոր բնութիւն, անիւթականաւթիւն · ֆիւէրի գայիր՝ ֆիւնիչ օլմազ ·

Νοερῶς, *ἐπίρ*. colla mente. մտքով · ֆիւէր իւի ·

Νοέω - ῶ. *M.* ήσω. intendere, concepire, comprendere, pensare. իմանալ, հասկընալ, խորհիլ, մտածել · անդլամաֆ, ֆիւէր իւի զաֆ նիֆիւէ, փիլիհնդիւէ, ֆուլհուզը նիֆիւէ ·

Νόημα (τὸ) pensiero, intenzione, nozione, sentimento. խորհուրդ, միտք, գաղափար, ճանաչումն · ֆուլհուզը, ֆիւէր, իդրաֆ, ֆիւէր իւի զաֆ օլմանի մադրաֆ, ֆիֆհամ ·

Νοήμων - ονος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական · ֆուլհուզլը, ափէլլը, համիմար ·

Νόησις - εως (ἡ) intendimento, intelligenza. իմացաւթիւն, իմանալը · անդլամաղլըղ ·

Νοητικὸς - ἡ - όν. intelligente. իմացական, մտաւոր, բանաւոր · իդրաֆլը, ափլը օլան ·

Νοητὸς - ἡ - όν (καὶ *ἐπίρ*.) - ητῶς. intelligibile, comprensibile. իմանալի, գիւրիմաց · անդլալըլըբ, անդլամազ՝ ֆիւէր իւի զաֆ նիֆիւէ ֆօլմ ·

Νοθεία (ἡ) bastardigia. գռնկորդի բնութիւն · կիղխ ·

Νόθειος - α ῆ ος - ον. di bastardo. գռնկորդաց յատուկ · կիղխ հաֆան ·

Νόθευσις - εως (ἡ) τὸ οὗς. τοῦ

Νοθεύω. *M.* εύσω. adulterare, falsificare. խարդախել, ծնդիլ · ֆալշաձլըբ նիֆիւէ՝ ափիղ նիֆիւէ ·

Νοθογέννητος (ὁ, ἡ) = τῷ

Νόθος - ἡ ῆ ος - ον. bastardo, adulterino, falsato. գռնկորդի, խարդախատ · կիղխ, ֆալշ · ափիղ, ինէլիչ · *νόθως*. *ἐπίρ*.

Νομαδεὺς (ὁ, ἡ) = *Νομαδικός*.

Νομαδία (ἡ) turba di pastori. հովիւներու խումբ · չոպան ֆալշաձլըբը ·

Νομαδιαῖος - α - ον. καὶ *Νομαδικὸς* - ἡ - όν. pastorale. հովուական · չոպանի ·

Νομαδικῶς, *ἐπίρ*. da pastore. հովուի պէս · չոպան ֆաձլի ·

Νομαῖος - α - ον. appartenente alla gregge. հօտի պատկանած · ֆօյան ափլըխանի փայէր ·

Νομὰς - άδος (ὁ, ἡ) colui che pascola. արծօղ · օթլաման (հայկանիքը) ·

Νομεὺς - έως (ὁ) pastore. 2. distributore. հովիւ · 2. բաշխօղ, բաժանարար · չոպան · 2 · ինէլի՝ ֆայիդի ·

Νομευτικὸς - ἡ - όν. pastorale. հովուական · չոպանի փայէր, չոպանի ·

Νομεύω. *M.* εύσω. pascere, pascolare. արծել · օթլրիմաֆ ·

Νομὴ (ἡ) distribuzione. 2. pascolamento. 3. pascolo, pastura. 4. gregge. բաշխիլը · 2 · արծելը · 3 · արօտ, մարգ · 4 · հօտ · ինէլի, ֆայիդի · 2 · օթլամա · 3 · ֆէրի, օթլաֆ, չայըր · 4 · ափէր (հայկանի հաֆիզնեն) ·

Νομίζω. *M.* ίσω. servirsi di... usare. 2. credere, pensare. 3. esser avvezzo, accostumare. գործածել, ի կիր ածանել · 2 · գաղթել, համարիլ, կարծել, մտածել · 3 · սովորիլ, սովորութիւն ընել · քաշլանմաֆ · 2 · էշլամ՝ գանի նիֆիւէ, փիլհնդիւէ · 3 · ալըշմաֆ, ադիթ նիֆիւէ ·

Νομικὸς - ἡ - όν. legale. 2. legista, giurisconsulto. օրինական · 2 · օրինական, արձանագէտ, իրաւաբան · էրէի, նօմոս գաֆէր · 2 · եհլի ֆիֆհ, եհլի էրէր ·

Νομικῶς, *ἐπίρ*. legalmente. օրինաւոր, ըստ օրինաց · էրէր իւի · հաֆ իշլէր ·

Νόμιμος - η ῆ ος - ον. legittimo. 2. giusto. օրինաւոր · 2 · արդար · հաֆ իշլէի օշ, էրէի · 2 · ապլհ ·

Νομιμότης (ἡ) legittimità. օրինաւորութիւն · էրէի՝ հաֆ օլմազ ·

Νομίμως, *ἐπίρ*. legittimamente. օրինաւոր, արդարացի · հելալ օլարաֆ, հաֆ իշլէի ·

Νόμιος - α ῆ ος - ον. pastorale. հովուական · չոպանի ·

Νόμισις - εως (ἡ) credenza, religione, opinione, parere. հաւատալ, կարծիք · դինի իման, էշլամ, ղանի ·

Νόμισμα (τὸ) moneta, nomisma. 2. regolamento. միտալ, դահեկան · 2. կանոնադրութիւն, կանոնք · ափիղ, ֆարա · 2 · իսրիֆաթ, ֆանուն, խիրիֆաթ ·

Νομισματικὸς-ἡ-όν. di moneta, numismatico. դահեկանի պատկանած · ահիղնի գաչէր ·

Digitized by Google

Νομισμάτιον (τὸ) ὑπηρ. τ. *Νόμισμα.*

Νομισματοπώλης - ου (ὁ) banchiere. *սեղանաւոր · սարաֆ ։*

Νομισματοπωλικὸς - ή - όν. pertinente al banchiere. *սեղանաւորի պատկանած · սարաֆ գալիք · Νομισματοπωλικὴ* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη.*) professione del banchiere. *սեղանաւորի արհեստ · սարաֆլըք ։*

Νομιστεύω. Μ. εὐσω. = *Νομίζω.*

Νομιστὶ, ἐπίῤῥ. = *Νομίμως.*

Νομογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere delle leggi. *օրէնք գրել · նոմօ՝ գանուն՝ խալըֆ ֆիքի եթէ ։*

Νομογραφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *προηγ.* = *Νομοθεσία.*

Νομογράφος (ὁ, ἡ) colui che scrive delle leggi. *օրէնք գրող · գանուն՝ նոմօ ֆիքի խալն ։* = *Νομοθέτης.*

Νομοδείκτης - ου (ὁ) giureconsulto. *իրաւագէտ, օրէնագէտ · ֆգիի չէր, ֆգիի ֆիւգի ։*

Νομοδιδάκτης - ου καὶ

Νομοδιδάσκαλος - ου (ὁ) dottore della legge. *օրէնսուսոյց, օրինաց վարդապետ · գանուն՝ նոմօ իօճաղը ։*

Νομοδίφας - ου (ὁ) indagatore delle leggi. *օրէնքները քննող՝ հետազօտող · գանուն՝ նոմօլըրը ֆիւֆիլ՝ ֆիւֆուշ էտն ։*

Νομοθεσία (ἡ) = *Νομοθέτησις.*

Νομοθετέω - ῶ. Μ. ήσω. stabilire, emanare delle leggi. *օրէնքներ դնել՝ կարգել · գանուն՝ նոմօլը գոմ՝ ֆիւրֆիւղ ֆիւֆի ։*

Νομοθέτης - ου (ὁ) legislatore. *օրէնագիր · գանուն պալըտիճ, վէլէլ գանուն ։*

Νομοθέτησις - εως (ἡ) legislazione. *օրէնադրութիւն · գանուն պալըտաղ, նոմօլը ֆիւրֆիւղ ֆիւֆի ։*

Νομοθετικὸς - ή - όν. legislativo. *օրինադրական · գանուն պալըտայա ֆէնաղ ։*

Νομομάθεια (ἡ) cognizione delle leggi. *օրինաց գիտութիւն · գանուն՝ նոմօ ալ՝ մալ ։*

Νομομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) giurisperito, giurisprudente, versato, istruito nelle leggi. *օրէնագէտ, իրաւագէտ · ֆգիի ֆիւգի, ֆգիի չէր, գանուն՝ նոմօլը ալ՝ մալ ։*

Νομὸς (ὁ) provincia. *գաւառ · խալխի, փվիւֆի · 2.* = *Νομή.*

Νόμος (ὁ) legge. *օրէնք · նոմօ, գանուն ։*

Νομοφυλακεῖον (τὸ) tribunale, in cui si radun vano i Nomofilachi. *օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւորներուն ժողովատեղին · նոմօլըրը ֆիւֆիլ էտուղ տաեանք՝ նոմօլըրը ֆիւֆիլ էտուղ ֆգիի ։*

Νομοφυλακέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare le leggi. *օրէնքները պահել · գանուն՝ նոմօլըրը ֆիւֆիլ, ռէալմախ · 2. Εἰμὶ Νομοφύλαξ* =

Νομοφολακία (ἡ) la carica de' Nomofilachi. *օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանութիւն պաշտօնը՝ պաշտօնը · նոմօլըրն ռէալմախլըն ֆգիի ։*

Νομοφυλάκιον (τὸ) = *Νομοφυλακεῖον.*

Νομοφύλαξ - ακος (ὁ) Nomofilaca, magistrato che sorvegliava all' osservanza delle leggi. *օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւոր · գանուն՝ նոմօլըրն ռէալմախլըն՝ ֆգիի էտն հանգրպար ։*

Νόος - ου (ὁ) *Ἰων. καὶ ἀσυναίρ. ἀντὶ Νοῦς.*

Νοσάζομαι. Μ. άσομαι ammalarsi spesso. *յաճախ հիւանդանալ · ըէ ըէ խոֆիկնիլ ։*

Νοσακερὸς - ὰ - όν. = *Νοσερός.* (1).

Νοσερὸς - ὰ - όν (καὶ ἐπίῤῥ.) - ερῶς. ammalaticcio, valetudinario. 2. malsano. *հիւանդոտ, ախտաժէտ · 2. առողջութեան ձեռնտական, հիւանդութիւն բերող · հոտ ֆիտղ, մարդկէ · 2 · ըարըլը, խոֆիկնիլ հալ էգին ։*

Νοσέω - ῶ. Μ. ήσω. ammalarsi. *հիւանդնալ · խոֆիկնիլ ։*

Νοσηλεύω. Μ. εὐσω. curare un malato. *հիւանդ մը նայիլ՝ հոգալ · խոֆիկ պէֆտ ։*

Νόσημα (τὸ) malattia. *հիւանդութիւն · խոֆիկլիք ։*

Νοσηματικὸς - ή - όν. = *Νοσερός.* (1).

Νοσημάτιον (τὸ) malattia leggiera, indisposizione. *թեթեւ հիւանդութիւն, անհանգստութիւն, տկարութիւն · խոֆիֆ խոֆիկլիք, բահսըզլըք, ըէյֆիլըք, տեֆիկլիք ։*

Νοσηρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ηρως. = *Νοσερός.*

Νοσοκομεῖον (τὸ) spedale. *հիւանդանոց · հոգատեղի, խոֆիճանէի ։*

Νοσοκομέω - ῶ. Μ. ήσω. curare un malato. *հիւանդ մը նայիլ՝ խնամել · խոֆիկ պէֆտ՝ գայրէֆտ ։*

Νοσοκόμησις - εως καὶ Νοσοκομία (ἡ) τὸ οὐσ. τὸ *προηγ.*

Νοσοκόμος (ὁ, ἡ) curatore de' malati. *հիւանդ նայող՝ խնամող · խոֆիկ պէֆտ՝ գայրան ։*

Νοσοποιὸς (ὁ, ἡ) che apporta della malattia. *հիւանդացուցիչ, հիւանդութիւն բերող՝ պատճառող · խոֆիկ էգին, խոֆիկլիք կերէրէն ։*

Νόσος (ἡ) malattia, infermità, male. *հիւանդութիւն, ախտ · խոֆիկլիք, իլլէթ, ֆուդ ։*

Νοσσεύω. Μ. εὐσω. = *Νεοσσεύω.*

Νυσσιὰ (ἡ) = *Νεοσσιά.*

Νοσσοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Νεοσσοποιέω.*

Νοστέω - ῶ. Μ. ήσω. ritornare (in patria.) *դառնալ (հայրենիքը) · փճտիլ (վրնաըը) ։*

Νόστιμος (ὁ, ἡ) che deve ritornare (in patria). 2. gustoso, dolce. *դառնալու, դառնալոց, ան որ դառնալ պիտի (հայրենիքը) · 2 · համով, անուշ · փճտիցիլ, ախորի էգիցիլ (վրնաըը) · 2 · լեզուի, գոյնը ։*

Νόστος (ὁ) ritorno (in patria). *գարձ (ի հայրենիս) · (վրնաը) փճտիլիլ՝ ախորի ։*

Νόσφι, ἐπίῤῥ. ἢ πρόθ. separatamente, a parte, di nascosto. 2. (*μὲ γεν.*) senza, lungi da... *զատ, առանձին, ուրիշ, գազատ · 2 · առանց, հեռի ի · ոչըմա, պազ էտմա, ֆիւլիցիլ, խոֆիցիլ · 2 · ը, պէը, ի բրտի, առտի (պէրէնիպեն խոյտ պէր նէրպէն) ։*

Νοσφίζω. Μ. ίσω. separare. 2. allontanare. 3. levare, toglier di mezzo. 4. am-

Digitized by Google

mazzare. գաւառ, բաժնել. 2. հեռացընել. 3. ձի սեղջն վերցընել, բառնալ ի փլոյ. 4. ամրցընել. ապրմանի. 2. Իբրեւ ելլորիմի. 3. օրինական ելոյզմանի. 4. Խոշորիկ, վիճակին ելոյզմանի:

Νοσφισμος (ὁ) τὸ οὐσ. τ. πρωην.

Νοσώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ωδῶς. ammalaticcio. 2. malsano. հիւանդաւոր. 2. ապականութեան ձգտապարտ. խառնիճ գիտ. 2. տալկոյտ ներեր ինքնիրեն, ղօրութեամբ. = *Νοσερός*.

Νοτερὸς - ὰ - όν. καὶ *Νοτηρὸς - ὰ - όν*, umido. խոնաւ. նիհաւ:

Νοτιάω - ῶ. *M.* ἀσω. esser umido. խոնաւ ըլլալ. նիհաւ ըլլալ:

Νοτίζω. *M.* ἰσω. inumidire o inumidirsi. խոնաւցընել կամ խոնաւնալ. նիհլիճիլ խոտոր նիհլինիլ:

Νότιος - α ῃ ος - ον. umido. 2. australe, meridionale. խոնաւ. 2. հարաւային, միջօրեական. նիհաւ. 2. ղօրիւ, ցնդապէս:

Νότος (ὁ) noto, vento australe, ostro, vento di mezzodì. հարաւային հողմ. նօտօս, տէրելլիմի, եղալիւորին խոնի բուալիմ:

Νουθεσία (ἡ) = *Νουθέτησις*.

Νουθετέω - ῶ. *M.* ἡσω. avvertire, ammonire. յիշեցընել, յորդորել, իրատել. խրատիր՝ նուիհսի՝ խոյնոր վերին:

Νουθέτημα (τὸ) consiglio, avvertimento. խրատ, յորդորանք, ազդարարութիւն. նօյնոր, նուիհսի, հոգեր:

Νουθέτησις - εως (ἡ) ammonizione, avvertimento. յորդորելը, իրատելը. նուիհսի՝ նօյնոր վերին:

Νουθετητικὸς καὶ *Νουθετικὸς - ἡ - όν*. ammonitorio. յորդորական, իրատ առելու յատուկ. նուիհսիա՝ նօյնոր գնալու:

Νουμηνία (ἡ) κατὰ κρ. ἀντὶ *Νεομηνία*.

Νουμηνιάζω. *M.* ἀσω. festeggiare le neomenie, le calende. ամսուն առաջին օրը ամնաիմնել. այ գալըտրգնօս՝ հէր գէր ալըն իւր ինիհնէրի նօյնոս նուիհսի՝ գնին նիհ նիհոր:

Νουνέχεια (ἡ) prudenza. խոհեմութիւն. տեսելըլեք, հոգալիլեք:

Νουνεχὴς - έος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական. տեսելը, հոգալը:

Νουνεχόντως καὶ *Νουνεχῶς*, ἐπίῤ. prudentemente. խոհեմութեամբ. տեսը գործիքի նայելով:

Νοῦς - νοῦ καὶ *νοὸς* (ὁ) mente, spirito, intelletto, sentimento. միտք, հոգի, խմացութիւն, հանճար. տէլ, բուհ, գործիքի, ֆիւր, խորան:

Νουσαλίος - α - ον. malato. հիւանդ. խոնիճ:

Νοῦσος (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Νόσος*.

Νύγδην, ἐπίῤ. pungendo. խայթելով. ասֆոր, գիրիրելով:

Νύγμα (τὸ) puntura. խայթուած. ասֆալ (սիրէլ գէր նիհոր իլի):

Νυγματώδης - εος (ὁ, ἡ) pungente. խայթօղ. ասֆօղ:

Νυγμὴ (ἡ) καὶ *Νυγμὸς* (ὁ) = *Νύγμα* καὶ *Νύξις*.

Νυκταλωπάω - ῶ. *M.* ἡσω. = *Νυκταλωπάω*.

Νυκταλωπία καὶ *Νυκταλωπίασις - εως* (ἡ) vizio degli occhi, quando uno non vede di notte anche al lume. աչաց սխալ մը՝ որով մարդս գիշերանց հրապոյծ ալ չերեսար սեանալ. գէր նիհ ինօղ հարալ՝ սոյ գիրալը օլոն ինհիլնէրն ըլլէդրս գէր նիհօրհիլ:

Νυκταλωπάω - ῶ. *M.* ἀσω. *Εἰμὶ* — *Νυκτάλωψ - ωπος* (ὁ, ἡ) colui che non vede di notte anche con lume. գիշերանց հրապոյծ ալ սեանել չերեսող. գիշերնէրն ըլլէդրս գէր նիհօրհիլ:

Νυκτεγερσία (ἡ) eccitazione, tumulto notturno. գիշերային խռովումիւն ալմանակ. ինհիլնէրն օլոն վիլվիլիլ՝ ղօղալիլ:

Νυκτεγερτέω - ῶ. *M.* ἡσω. svegliarsi di notte. գիշերանց արթընալ. ինհիլնէրն ալըլմակ:

Νυκτέπαρχος (ὁ) capo d'una pattuglia. գիշերապահից գլուխ. գօլ ալղոզ (ինհ չերհէրէ գօլալն):

Νυκτερεία (ἡ) azione fatta di notte tempo. գիշերը եղած գործք. ինհիլնէրն օլոն իլ՝ սոիլ:

Νυκτερεύω. *M.* εὐσω. vegliare durante la notte. բալոր գիշերը արթուն կենալ. սապհլամակ, ինհ սապհափակ օյանէլ գործ:

Νυκτερήσιος καὶ *Νυκτερίδιος* (ὁ, ἡ) καὶ *Νυκτερινὸς - ἡ - όν*. notturno. գիշերային ինհիլնէրն օլոն, լիլէլ:

Νυκτερὶς - ίδος (ἡ) pipistrello, nottola. չղջիկան. ինհի գօղալ, խրատ:

Νυκτερόβιος (ὁ, ἡ) che si procura il vitto di notte. գիշերանց իր հացը պարէնը պաշարող. ինհիլնէրն ինհինհէրէն նէգիրէն գիհիլրին՝ ֆէյդա խոնի:

Νύκτερος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Νυκτερινός*.

Νυκτεροφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) che risplende di notte. գիշերանց փայլող. գիշերապայծառ. ինհիլնէրն գօրլայ:

Νυκτηγορέω - ῶ. *M.* ἡσω. parlare, annunziare di notte. գիշերանց խօսել՝ ազդ առնել՝ լուր առալ. ինհիլնէրն սիօհսիհէ նէհոր՝ հոգեր վերին:

Νυκτηγορία (ἡ) radunanza od avviso notturno. գիշերային ժողովք կամ լուր. ինհիլնէրն օյան ճիւմիւր՝ գէր նիհ նօյնօրհիլ հոգեր:

Νυκτηγορσία καὶ *Νυκτηγορτέω - ῶ*. = *Νυκτεγερσία*, *Νυκτεγερτέω*.

Νυκτήγορτον (τὸ) lunaria (erba). ձի սեբեւ մը անհնգոյ խոտ մը. գէր նիհ օրնօղ, բիւրօ:

Νυκτίβιος (ὁ, ἡ) = *Νυκτερόβιος*.

Νυκτίγαμος (ὁ, ἡ) maritato di notte. գիշերանց կարգաւած. ինհիլնէրն նիհլինիլ:

Νυκτικόραξ - ακος (ὁ) corvo notturno, barbagianni, gufo. գիշերաւան ագռաւ, բու. ինհի գարւոզ, գաֆօղ:

Νυκτιλαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) che brilla di notte. գիշերանց փայլելով. ինհիլնէրն գօրլ գօրլ գօրլօղ նէլդրդրայ:

Νυκτιος - α - ον. notturno. գիշերային. ինհիլնէրն օլոն, լիլէլ:

Νυκτιπάτης - ου (ὁ) che gira di notte. գիշերանց չրջող. ինհիլնէրն ինհիլ:

Νυκτίπλαγκτος καὶ *Νυκτιπλανὴς - έος* (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Digitized by Google

Νυκτεπλοέω - ῶ. *M.* *ήσω.* navigare di notte. գիշերանց նաւել · ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ԱՓ ԻԼԻ ԼԱՓԱՓԵԼ:

Νυκτεπορέω - ῶ. καὶ *Νυκτεπόρος* = *Νυκτοπορέω* καὶ *Νυκτοπόρος*.

Νυκτεφαὴς καὶ *Νυκτεφανὴς* καὶ *Νυκτέφαντος* (ὁ, ἡ) che apparisce, riluce di notte. գիշերանց երեւցօղ՝ փայլօղ · ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ԵՒՐԻՆԴԻՆ՝ ԲԱՐԼԱՅԱՆ:

Νυκτεφρούρητος (ὁ, ἡ) che fa la guardia notturna. գիշերապահ, գիշերանց պահապետ · ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ՊԱՀԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՆՈՂԻՆ ԱՓԼԱՅԱՆ, ԲԱՐԻ ՓՈՂ:

Νυκτόβιος (ὁ, ἡ) = *Νυκτίβιος*.

Νυκτογραφέω - ῶ. *M.* *ήσω.* scrivere di notte. գիշերանց գրել · ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ԽԱՉԱՓԱՓ:

Νυκτοθήρας - ου (ὁ) cacciatore notturno. գիշերաւան որսորդ · ԳԻՇԵՐ ՈՐԱՐԱ:

Νυκτοκλέπτης - ου (ὁ) ladro notturno. գիշերաւան գող · ԳԻՇԵՐ ԽԱՐՏԱՂ:

Νυκτομαχέω - ῶ. *M.* *ήσω.* combattere di notte. գիշերանց պատերազմիլ · ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ՃԱՆԱ ԳԻՒՒ:

Νυκτομαχία (ἡ) combattimento notturno. գիշերային պատերազմ · ԳԻՇԵՐ ԿԻՒՒԱՆ՝ ՃԱՆԱՅ:

Νυκτοπορέω - ῶ. *M.* *ήσω.* camminare di notte. գիշերանց պտըտիլ · ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ԱՆՂԱՅԻՒ:

Νυκτοπόρος (ὁ, ἡ) che cammina di notte. գիշերանց պտըտօղ · ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ԱՆՂԱՅԻՆ:

Νυκτουργὸς (ὁ, ἡ) che lavora di notte. գիշերանց բան՝ գործ անանօղ՝ գործօղ բանօղ · ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ՏՂԱՐՔԱՒՈՐ:

Νυκτοφυλακέω - ῶ. *M.* *ήσω.* fare la guardia notturna. գիշերանց պահակերիլ՝ պահապանութիւն ընել · ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ՓՈՂ ԳԻՒՐԻՒՓ՝ ՊԱՀԱՊԱՆԵԼ:

Νυκτοφυλάκησις - εως καὶ

Νυκτοφυλακία (ἡ) guardia notturna, pattuglia, ronda, sentinella. գիշերային պահապանութիւն, գիշերանց պահակերիլը, գիշերապահք · ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ՊԱՀԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ԱՆՂԱՅՄԱՆ՝ ԳԻՇԵՐՈՒՆ ՊԱՀԱՊԱՆԵԼ:

Νυκτοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) guardiano notturno, ronda di notte sentinella. գիշերապահ, գիշերը պահակերօղ՝ պահապանութիւն ընօղ, գիշերաւան պահապետ · ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ՊԱՀԱՊԱՆ, ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ՊԱՀԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ:

Νύκτωρ, *ἐπίρ.* di notte. գիշերանց · ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ:

Νυμφαγωγέω - ῶ. *M.* *ήσω.* condurre la sposa alla casa dello sposo. հարսը փեսային տունը բերել · ԻԼԻՒՒՆ ԱՒԱՆԱԼ ՓԵՍԱՅԻՆ ԽՈՒՀԱՆԸ:

Νυμφαγωγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Νυμφαγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce la sposa alla casa dello sposo, pronubo - ba, paraninfo - fa. հարսը փեսային տունը բերօղ, տանեցուհի, հարսերէց (հարսանեաց) կամ հարսիներայր · ԻԼԻՒՒՆ ԱՒԱՆԱԼ ՓԵՍԱՅԻՆ ԽՈՒՀԱՆԸ, ԱՐՈՒԱՐՁԻՐ, ԱՒԱՆԱՒՈՐ ԻՆԱՒԼ:

Νυμφαία (ἡ) ninfea, nenufar (pianta). հարեանամատն, կոճուռ, նոնոֆար · ՆՈՒՆՈՒՓԱՐ, ԽՈՒՐ ՓՈՂ, ԽՈՒՐ ՓՈՂԻ ԼԻՒՂԻ, ԱՒԱԶԻ ԻՆՁՈՐ ՆՈՒՆԱՓ:

Νυμφαῖος - α - ον. ninfale, delle ninfe, յատկաժահարանց յատուկ · ՀԻՆՓԻՆ ԲԱՆԱՐՁԱՀԱՐԱՆՑ ՅԱՒՈՒԿ · *Νυμφαῖον* (τὸ) tempio delle ninfe. յատկաժահարանց տաճար · ՀԻՆՓԻՆԱՐԻՆ ՀԱՅԿԱԿԼԻ:

Νυμφεῖος - α - ον. = *Νυμφαῖος* ἢ *Νυμφεικὸς* (οὐσ.) *Νυμφεῖον* (τὸ) = *Νυμφαῖον* ἢ *Νυμφών*.

Νύμφευμα (τὸ) maritaggio. ամուսնութիւն. ՆՇԱՆԱԿ, ԵՒԼԻՔՆԻՔ:

Νύμφευσις - εως (ἡ) l'azione di sposare. կարգելը, հարս ընդելը · ԵՒԼԻՔՆԻՔՓԻՒ, ԻԼԻՆ ԿՆԻՔ:

Νυμφευτήριος - α - ον. nuziale. հարսանեաց. ՓԵՍԱԿՆԵՔ ՓՈՒՆԻՔԼԻՔ:

Νυμφευτὴς - οῦ (ὁ) = *Νυμφαγωγὸς* ἢ 2. = *Νυμφίος*.

Νυμφεύτρια (ἡ) paraninfa, pronuba. հարսիներայր · ԻՆՆԻՔ ԽՈՒՀԱՆ ԱՒԱՆԱԼ, ԱՐՈՒԱՐՁԻՐ ՓՈՂԸ:

Νυμφεύω. *M.* *εύσω.* sposare una figlia. աղջիկ մը հարս ընել կարգել · ԱՂՋԻԿ ԵՂԱՆ ԻԼԻՆ ԿՆԻՔ՝ ԵՒԼԻՔՆԻՔՓԻՒ · (μσ.) ammogliarsi. կնիկ առնել, կարգըվիլ · ԿՆԻՔ ԱՌՆԵԼ, ԿԱՐԳԸՒԼԻԼ · ԽՈՐԵ ԱՂՋԻԿ, ԵՒԼԻՔՆԻՔՓԻՒ:

Νύμφη (ἡ) sposa. 2. nuora. 3. nubile. 4. fantoccio. 5. formica alata. 6. bottone di rosa. 7. l' estremità del vomero. 8. necidala, aurelia, crisalide. 9. Ninfa (spezie di Deità de' Gentili). հարս · 2. նոր · 3. հարսնացու աղջիկ · 4. աղջկայ պատճառազարդանք · 5. թեւաւոր մրջիւն · 6. վարդի բոլոր կոկոն · 7. խոփին ծայր · 8. հարսնիկ, ասկեակ (մեշ կապատ միջատ թրթուր ժժմակ) · 9. յատկաժահարան (ըստ հեթանոսաց ազգ մը չաստուածուհի) · ԱՐՈՒԱՐ, ՏԻՒ · 2. ԻԼԻՆ · 3. ՊՈՒՏԻԼԻ, ԵՒԼԻՔՆԻՔՓԻՒ ԲԷՆ · 4. ՓՈՓԼԻ · 5. ՓՈՆԱՐԼԷ ՓԱՐՁՆԻՒ · 6. ԱՒԼ ՂՆԻԼԻՔ · 7. ՈՒՓՈՒ ԳԻՐԻՆԻՆ ՍՈՒԱ · 8. ՊՈՊՈՒԼ, ՀԻՆԱՈՒՈՒՓԻՒ (ՓՇՐԼԸՂԸՓՈՒ ՓՈՓՈԽԸՂ ՊԻՏԻՒ ԽՈՒՀԱՆ ԲՂԲՂԸՐ) · 9. ՀՆՈՒՐԻ ՆԻՒԻ ԻՆՔՆԱՀԱՆԱՔ):

Νυμφιάω - ῶ. *M.* *άσω.* cadere in frenesia, divenir furioso. խելացնորութեան ընկնել, խելքը թռչիլ · ԳԻԼՔԸ ԹՌՉԻԼ · ԳԻԼԵՆ ՕՂՓԵ, ԸՍԸ ՊԸՐՄԵ:

Νυμφικὸς - ὴ - ὸν. nuziale, conjugale. հարսանեաց, ամուսնական · ՓԵՍԱԿՆԵՔ՝ ՆՇԱՆԱՀ ՊԵՏՈՅ:

Νυμφικῶς. *ἐπίῤ.* da sposo o da sposa. փեսայի կամ հարսի պէս · ԻՒԼԻՒՒՆ ԽՈՒՀԻՆ ՓՈՂԻ:

Νυμφίος (ὁ) sposo. փեսայ · ԻՒԼԻՒՒՆ:

Νύμφιος (ὁ, ἡ) = *Νυμφικός*.

Νυμφογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato d'una Ninfa. յատկաժահարսէ ծնած · ՀԻՆՓԻՆԿԻՆ ՓՈՂՈՒԱԾ:

Νυμφοκομέω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Νυμφοστολέω*.

Νυμφοκόμος (ὁ, ἡ) = *Νυμφοστόλος*.

Νυμφόληπτος (ὁ, ἡ) frenetico, fanatico. խելացնոր, մոլեթափ, մոլի · ԸՍԸԼԻՔ, ՊԻՎԱՆԴ, ՓՈՒՆԴ, ՓՈՓՈՐՄՈՂ:

Νυμφολησία (ἡ) frenesia, furia. խելացնորութիւն, կատղածութիւն · ԸՍԸԼԻՔԸՏՓ, ՓՈՓՈՐՄՈՂՈՒՔՏՓ:

Νυμφοστολέω - ῶ. *M.* *ήσω.* ornare, fregiare la sposa, o condurla alla casa

Digitized by Google

dello sposo. Հարսը զարդարել կամ փեսային առնել. ||Լրվնի փեսացու։ 2. = Νυμφαγωγός.

Νυμφόστολος (ὁ, ἡ) che adorna, fregia la sposa. Հարսը զարդարող՝ պսակաձող. ||Լրվնի փեսացու։ 2. = Νυμφαγωγός.

Νυμφών-ῶνος (ὁ) talamo. (Հարսանեաց) առագաստ. ||Երգարան, ճրվնիվճառ։

Νῦν, ἐπίῤῥ. (Χρν.) ora, adesso, presentemente. Հիմայ, այժմ, հիմանակ. ||Լրվնի, ||Լրվնիվ։

Νύν, μόρ. (ἀγκλιτ.) (Συλλογ. Ἐμφατ. ἢ Παραπληρωμ.) (κυρ. = Νῦν.) adunque. ուրեմն ||Ե է, հապա. ||Ոչ||Լ ||Ե։

Νύξ-νυκτὸς (ἡ) notte. գիշեր. ||Ցին, ||Ե||Լ։

Νύξις-εως (ἡ) punzione. խայթելը. ||Ո||Ֆելը (||Վրէ ||Լր ||Ե||Ե||Ե)։

Νύσσα-ης (ἡ) scopo, meta. նպատակ, կատար. ||Ե||Ե||Ե||Ե, վերվրէ, հարց։

Νύσσω. M. νύξω. pungere. խայթել. ||Ո||Ֆել (||Վրէ ||Լր ||Ե||Ե||Ե)։

Νύσταγμα (τὸ) καὶ

Νυσταγμὸς (ὁ) l'azione di dormicchiare, di sonnecchiare, sonno leggiero. ||Ե||Ցրը, մրափելը, մրափ. ըղձլմնջոց, ||Ո||Ֆելու||Ե, խ||Ո||Ֆ||Ո||Ե։

Νυστάζω. M. ἀσω. sonnecchiare, dormicchiare. մրափել, բարեւսեալ. ||Ո||Ֆ||Ո||Ե||Ֆել, ըղձլմնջել։

Νυσταχτης-οῦ (ὁ) colui che sonnecchia. մրափող. ||Ո||Ֆ||Ո||Ե||Ցող։

Νυσταχτιαῶς, ἐπίῤῥ. sonnecchiando. մրափելով. ||Ո||Ֆ||Ո||Ե||Ցողաբար, ըղձլմնջաբար։

Νυσταλέος-α-ον. dormiglione. քնեաց, քնեալ. ||Ո||Ֆ||Ո||Ե||Ե, ||Ո||Ֆ||Ո||Ե գիշեր։

Νυχαυγὴς-έος (ὁ, ἡ) rilucente di notte. գիշերաժաց փայլող ||Ցին||Լ||Ցին֊ն ||Ե||Ր||Ո||Ցող։

Νυχεία (ἡ) καὶ

Νύχευμα (τὸ) veglia. հսիւմ, գիշերաժաց արթուն կենալը. ||Ցին||Լ||Ցին֊ն ||Ո||Ցնէ գ||Ո||Ե||Ե||Ե։ Ἴδε καὶ Νυκτερεία.

Νυχεύω. M. εὑσω. = Νυκτερεύω.

Νυχθήμερον (τὸ) lo spazio d'una notte, d'un giorno. Ա||Կ գիշերուան ու օրուան միջոց (քանի ու չորս ժամ). ||Վրէ ||Ցին ||Լ||Ե ||Վրէ ||Ցին֊ն գ||Ո||Ե||Ցին (24 ||Ո||Ր||Ե)։

Νὼ ἢ Νῷ ἀντὶ Νῶϊ. ὀνμστ. καὶ αἰτ. δυϊκ. τ. Ἐγώ.

Νωγαλεύω. M. εὑσω. καὶ

Νωγαλίζω. M. ἰσω. mangiare de' leccumi. ուռչ՝ համով կերակուրներ ուռել. ||Ե||Ե||Լ||Ե ||Լրվնէ ||Ե||Ո||Ո||Ր||Ր ||Ցին||Ե։

Νώγαλον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) cibi ghiotti, leccume, ghiottornia, leccornia, manicaretto (Γαλλ. friandise.) համպազներ, ուռչ՝ համով կերակուրներ, համպազ. ||Ե||Ե||Լ||Ե ||Լրվնէ ||Ե||Ո||Ո||Ր||Ր, վրվնէ։

Νωδογίρων-οντος (ὁ) vecchio sdentato. ակռաներըը ||Ե||Ֆած ծեր. գ||Լ||Ե գ||Ո||Ց||Ո||Ե ||Ցին||Ե||Ր։

Νωδὸς-ὴ-όν. sdentato. ակռաներըը ||Ե||Ֆած, առանձառ. գ||Լ||Ե||Ր||Ե գ||Ո||Ց||Ո||Ե։

Νωθεία (ἡ) = Νωθρότης.

Νωθὴς-έος (ὁ, ἡ) lento, pigro. 2. stupido. դանդաղ, հեզգ, ծոյլ. 2. ապուշ, գրասառաքիա. ||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր, ||Ցին||Ր||Ր||Ե||Ր։ 2. ||Ր||Ո||Ր||Ե, ||Ր||Ո||Ր||Ե ||Ր||Ո||Ե||Ր||Ե, պ||Ո||Ե։

Νωθουρος (ὁ) impotente, inabile alla generazione. մարմնալիքի. ||Ո||Ր||Ե ||Ո||Ր||Ո||Ր։

Νωθρεία (ἡ) = Νωθρότης.

Νωθρεύω καὶ (μσ.)-εὑομαι. M. εὑσω-ευμαι. essere lento, pigro, դանդաղ՝ ծոյլ ըլլալ. ||Ո||Ր||Ր՝ ||Ցին||Ե||Ր՝ ||Ցին||Ր||Ր||Ե||Ր՝ ||Ր||Ր||Ե||Ր։

Νωθροκάρδιος (ὁ, ἡ) (Γρφ.) stupido. ապուշ, ||Ր||Ո||Ր||Ե||Ր||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր։ ||Ր||Ո||Ր||Ե ||Ր||Ո||Ր||Ե, վրվնէ։

Νωθρὸς-ὰ-όν. = Νωθής. — Θρῶς, ἐπίῤῥ.

Νωθρότης (ἡ) lentezza, pigrizia, dappoccaggine. 2. stupidità. դանդաղութիւն, ծուլութիւն, հեզգութիւն. 2. ապլութիւն, ||Ր||Ո||Ր||Ե||Ր||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր։ ||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր։ 2. վերվրէութիւն, ||Ր||Ո||Ր||Ե||Ր||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր։ ||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր։ 2. վերվրէ||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր։ ||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր։

Νῶϊ. ἀντνμ. δυϊκ (ὀνμστ. καὶ αἰτ. τ. Ἐγώ). noi due. մեք կամ մեզ երկուքիս. վրվնէ ||Ր||Ր||Ե||Ր, ||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր։

Νῶϊν, γεν καὶ δοτ. τ. Νῶϊ. di noi due, a noi due. մեր կամ մեզի երկուքիս. վրվնէ ||Ր||Ր||Ե||Ր||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր||Ո||Ր||Ր||Ե||Ր։

Νωϊτερος-α-ον. appartenente a noi due, մեզ երկուքիս պատկանած. վրվնէ ||Ր||Ր||Ե||Ր։

Νῶκαρ-αρος (τὸ) sonno profondo, torpore. խորին քուն, ||Ր||Ր||Ր

Νωτοποίω - ῶ. M. ήσω. battere, bastonare a qualcuno il dorso. կռնակը ծեծել. ըզբիւնը վաթսել, ըզբիւնը գեօհել։

Νῶτον (τό) (*κυρ. μόνον εἰς τὸ πλθ.*) *ἀντὶ Νῶτος.*

Νῶτος (ὁ) dorso. 2. superficie. կռնակ, թիկունք, ազն. 2. մակերեւոյթ. ըզբի, տէր. 2. բոյ, խոր խնձոր, գեղջիկ։

Νωτοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare sul dorso. կռնակը կրել. ըզբիւնդա բառնեմ։

Νωτοφορία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Νωτοφόρος (ὁ, ἡ) che porta sul dorso. կռնակը կրող. ըզբիւնդա բառնան։

Νωχίλεια (ἡ) pigrizia, dappocaggine, lentezza (*Γαλλ.* nonchalance.) ծուլութիւն, հեզգռաւթիւն, գանգատաւթիւն. խիժիւլէ, խուլութէ, հըսէուլէթ։

Νωχελεύομαι. M. εὐσομαι. essere lento, pigro. գանգատ՝ հեզգ՝ ծոյլ բլլալ. ինձ՝ խուլ խիժիլ օլմագ։

Νωχελής - έος (ὁ, ἡ) lento, pigro (*Γαλλ.* nonchalant). գանգատ, ծոյլ. խուլ, հըսէ, խիժիլ։

Νωχελία (ἡ) × *ἀντὶ Νωχέλεια.*

Νωχελίζω. M. ίσω. = *Νωχελεύομαι.*

Ξ.

Ξ, ξ, ξῦ ἦ ξῖ (τό) (*ἄκλ.*) XI. Decimaquarta lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (ξ) significa 60, e coll' accento al di sotto (ξ) 60,000. Քսան միջակ բնիկ յոյներէն ընդհանրապէս գիրն է։ Համեմատելի կազմեցեր վեցիկ շնչուած (ξ) կը նշանակէ 60, ու սակը բլլալու առեր (ξ) կը նշանակէ 60,000. Քսան համեմատ հինգերորդ ձեւ գիրքերուն հարիւր մըր։ Այսչ ինչպիսի ընտրութեամբ խոսիւնոցի նշանէ նէ (ξ) նշանակէր 60, ևէ գեղեցիկ օլսաքդա (ξ) 60,000.

Ξαίνω. *M.* ξανῶ. cardare, pettinare. 2. battere. գզել, սանրել (բրդի գէշն). 2. զարնել, ծեծել. խոշտել (խնձ). 2. վաթսել, գեօհել։

Ξαπάω - ῶ. *M.* ήσω. stancarsi (dal cardare la lana). յոգնիլ (բուրդ գզելէն). խռովիլ (խան խոշտելուն)։

Ξάνησις - εως (ἡ) stanchezza (cagionata dal cardare la lana) (բուրդ գզելէն) յոգնիլը. (խան խոշտելուն) խռովումը։

Ξανθίας - ου (ὁ) specie di tonno (pesce). տեսակ մը ձուկ նուկ. ալիւ նիվ ձուկին գոյնը։

Ξανθίζω. *M. ίσω.* render biondo. 2. biondeggiare. խոշտեցընել. 2. խոշտեցնալ. ճաճխալ. 2. ճաճխալնալ։

Ξανθικός (ὁ) il mese d'Aprile, presso i Macedoni. ըստ Մակեդոնացւոց Ապրիլ ամիսը. Քիւլիկի եհան էյլիւնիւ Ղիեղիլ տէրը ասչ։

Ξάνθιον (τό) bardana (erba.) մնագարիկան, տեսակ մը խոտ. փոլ ալրիի օլաս։

Ξανθισμα (τό) color biondo. խոշտեցած գոյն. ճաճխալ բլնիլ։

Ξανθόγεως (ὁ, ἡ) di cui la terra è gialla. հողը գեղին եղող. բօղրալը առը։

Ξανθόθριξ - ῐτριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli biondi. խոշտեց մազ ունեցող. ճաճխալ սալը։

Ξανθοκάρηνος × *ἀντὶ*

Ξανθοκόμης - ου (ὁ) καὶ

Ξανθόκομος (ὁ, ἡ) che ha la chioma bionda. խոշտեց վարսերով. ճաճխալ մեսալը. = Ξανθόθριξ.

Ξανθὸς - ἡ - όν. biondo, giallo. խոշտեց, գեղին. ճաճխալ, սարը։

Ξανθότης (ἡ) biondezza, giallore. խոշտեցութիւն, գեղնութիւն. ճաճխալլէթ, սարլէթ։

Ξανθοτριχέω - ῶ. *M.* ήσω. avere i capelli biondi. խոշտեց մազեր ունենալ. ճաճխալ սալը օլմագ։

Ξανθοχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) che porta una tonaca di color biondo. խոշտեց գոնով պատմուճան կրող ունեցող. ճաճխալ ճաքդան լը։

Ξανθόχροος - ους καὶ

Ξανθόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) di color biondo, giallo. խոշտեց գեղին գունով. ճաճխալ սարը գեղնիլ։

Ξανθόω - ῶ. *M.* ώσω. = Ξανθίζω. (1)

Ξάνιον (τὸ) cardo, instrumento per cardare la lana. 2. pettine. բուրդ գզելու երկաթէ սանր. 2. սանր (գլխու համար). խնձ ֆըրալը։ 2. գալ ֆըրալը։

Ξάνσις - εως (ἡ) cardatura. բուրդ գզելը. խնձ ֆըրալը։

Ξάντης - ου (ὁ) cardatore. բուրդ գզող. խնձ ֆըրալը։

Ξαντικὸς - ἡ - όν. proprio a cardare la lana. բուրդ գզելու յարմար. խնձ ֆըրալու գալըչ. Ξαντική (ἡ) (*ἐνν. τέχνη*). l' arte di cardare la lana. բուրդ գզելու արհեստը. խնձ ֆըրալըճ ալիւնալը։

Ξάσμα (τὸ) lana cardata. գզուած բուրդ. ֆրանիլ խնձ։

Ξείνη, Ξεινηδόκος *κτλ.* Ἰων. *ἀντὶ* Ξένη (*θηλ. τ.* Ξένος), Ξενοδόκος *κτλ.*

Ξεναγέω - ῶ. *M.* ήσω. guidare, accogliere i forestieri nell' ospizio. 2. essere comandante delle truppe straniere, stipendiare. օտարներըդ առաջնորդել. հիւրանոցը ընդունիլ. 2. օտար՝ թոշակաւոր զօրաց գնդապետն զօրագլուխ բլլալ. ինձիգիլիւրէ էշլէտելլէմէք՝ գալըճ բլլալ. 2. ինձիգ՝ նուէնիլ օտար պուէլիւրինի պերգար՝ պալ օլմագ։

Ξενάγησις - εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Ξεναγία - ας (ἡ) la carica del comandante delle truppe straniere. 2. distaccamento, battaglione formato di soldati stranieri. օտար զօրաց գնդապետն վրայ հրամմնգին պաշտօնը՝ իշխանութիւնը. 2. օտար զօրքերէ բաղկացեալ գունդ. ինձիգ օտար պուէլիւրինի ինչ իշխանին համառօտ՝ հետ. 2. ինձիգի օտարներեն խոտրի պուէլիւ։

Ξεναγὸς (ὁ) che guida, conduce all' ospizio gli stranieri. 2. comandante delle truppe straniere. օտարներըդ առաջնորդող հիւրանոց տանող. 2. օտար զօրաց գնդապետն իշխող՝ հրամմնգ. ինձիգիլիւրէ էշլէտելլէյան՝ գալըճ ալիւնալին.

Digitized by Google

βρεθῆναι. ναυλοβολῶ, ναυλοῦμαι, ναυλοῦμαι ἐξ ἑτέρου, ἐναυλώνω.

Νέω. M. νεύσομαι. nuotare. λαμβ. Ἐπάνω.

Νέω. M. νήσω. accumulare, ammucchiare. ἁθροίζω, σωρεύω. βοηθῶμαι, ἐκζητῶ.

Νέω. M. νήσω. filare. ἀνάβω. ἐκτυλίσσω, ἐπίνω ἐκτυλίσσω.

Νεωκόρος (ὁ καὶ ἡ) che ha la cura del tempio. ναοφύλαξ ὁμογ. ζῆλος ναοῦ. ἡγούμενος ἀνακτόρων ὄμιλος· ναοπόδ.

Νεωλκέω - ῶ. M. ήσω. tirar la nave in terra. ἑλκύω γαλέρα ξηρόν· ἐπάνω γαλέρας ξηρόν.

Νεωλκός (ὁ, ἡ) colui che tira la nave in terra. ἑλκύστης γαλέρας ξηρόν· ἐπάνω γαλέρας ξηρόν.

Νεωποιέω - ῶ. M. ήσω. fabbricar un tempio. ναοδομῶ μία ἐκκλησία· νέαν ἐκκλησίαν ἐκτίζω· ἐκτίσμ. 2. = *Ναυπηγῶ.*

Νεώριον (τὸ) arsenale. ἑλκυστήριον· βάρκαδικόν.

Νεωστί, ἐπίρ. novellamente, di fresco, di recente, poco fà. νέον, ἐκ νέου μία φορά· ἐκ νέου, ἐκ νεωστί· ἐκ νεαροῦ· ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, νεωστί.

Νεωτερίζω. M. ίσω. innovare, introdurre delle novità, cangiar l'ordine stabilito. καινοτομῶ, νέον κανόνα ἐκτίθεμαι, ἀλλοιώνω ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ διάταξιν· ἀλλοιῶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν· ἀλλοιῶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διάταξιν· ἀλλοιῶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ διάταξιν.

Νεωτεριστικός - ή - όν. giovenile. 2. moderno, recente. καινοτομητικός. 2. νέος, καινούργιος· 2. νέος, ἐκκλησιαστικός, νέος νεωτεριστικός.

Νεωτερισμός (ὁ) innovazione, cangiamento dell'ordine stabilito. καινοτομία, νέον κανόνα ἐκτίθεμαι, ἀλλοίωσις ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ διάταξιν· νεωτερισμός ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ διάταξιν· νεωτερισμός ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ διάταξιν.

Νεωτεριστής - οῦ (ὁ) innovatore, fazioso. νέον κανόνα εἰσηγητής, καινοτόμος· νεωτεριστής ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ διάταξιν· νεωτεριστής ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ διάταξιν.

Νεωτεροποιέω - ῶ. M. ήσω. = *Νεωτερίζω.*

Νεωτεροποιὸς (ὁ, ἡ) = *Νεωτεριστής.*

Νεώτερος - α - ον. συγκρ. τ. Νέος =

Νεωτέρως, ἐπίρ. τ. προηγ.

Νεωφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode del tempio. ναοφύλαξ ὁμογ. ἡγούμενος ναοῦ· ναοπόδ.

Νή μόρ. ἤ *ἐπίρ. Κατομωτ.* particella affermativa usata ne' giuramenti. νὰ βεβαιώσῃ κανεὶς ὁμνύοντας καταφατικὸν μόριον· νὰ βεβαιώσῃ κανεὶς ὁμνύοντας· νὰ βεβαιώσῃ κανεὶς ὁμνύοντας.

Νηδύς - ύος (ἡ) ventre. 2. cavità. κοιλία· 2. κοιλαδιά, κοιλάδα· 2· βαθουλώματα, κοιλώματα· 2· κοιλώματα· 3· κοιλώματα.

Νηΐτης - ου (ὁ) καὶ *Νηϊτικὸς - ή - όν.* × ἀντὶ *Ναυτικός.*

Νηκερδὴς - έος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Ἀνερδής.*

Νήκουστος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Ἀνάκουστος.*

Νηλεὴς καὶ *Νηλεὴς - έος* (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίρ.*) — εῶς καὶ - εωῦς. × ἀντὶ *Ἀνηλεής.*

Νηλίπους - οδος (ὁ, ἡ) discalzo. ἀπόδρομος ἀνδρὸς ξυπόλητος, ρακένδυτος· ἀγνὸς ἀπόστολος, ἀγγελικὸς ἄνθρωπος· ἀγνὸς ἀπόστολος, ἀγγελικὸς ἄνθρωπος.

Νῆμα (τὸ) filo. κλωστή, βόλι. ἴνα, βόλι· ἴνα, βόλι.

Νηματουργία (ἡ) il filare. ἀνάβω. ἐκτύλιξις· ἐκτύλιξις.

Νημέρτεια (ἡ) verità. ἀληθινότητα· φανερότητα.

Νημερτὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίρ.*) - μερτῶς. vero. ἀληθινός· φανερός.

Νηνεμέω - ῶ. M. ήσω. esser sereno, tranquillo, senza vento. ἡσυχάζω· ἡσυχάζω· ἀνέμου ἐλλείποντος· ἡσυχάζω· ἀνέμου ἐλλείποντος· ἡσυχάζω.

Νηνεμία (ἡ) serenità, calma, bonaccia. ἡσυχότης, ἀνεμοστασία (ὀνόμ.). ἡσυχία, ἀνεμία (ἀνάλ.), ἀνεμία.

Νήνεμος (ὁ, ἡ) senza vento, tranquillo, sereno. ἀνεμικός, ἀνεμόστατος, ἡσυχος· ἡσυχαστικός, ἡσυχαστικός, ἡσυχαστικός.

Νησοσός καὶ *Νησοσός* (ὁ, ἡ) conservatore delle navi. ναυφύλαξ ὁμογ. ναοφύλαξ· ἡγούμενος ναοῦ· ναοπόδ.

Νηοῦχος (ὁ, ἡ) possessore d'una nave. ναυτικὸς μία ναυτικῆς· ἡγούμενος ὁμογ. ἡγούμενος ναοῦ· ἡγούμενος ναοῦ.

Νηοφόρος (ὁ, ἡ) che mena la nave. ναυτικὸς ἡγούμενος· ἡγούμενος ναοῦ.

Νηπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Ἀπαθής.*

Νηπενθὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίρ.*) - πενθῶς. esente d' afflizione, di tristezza. ἀπαθὴς ἀπὸ θλῖψιν καὶ λύπην· ἀπαθὴς ἀπὸ θλῖψιν καὶ λύπην· ἀπαθὴς ἀπὸ θλῖψιν καὶ λύπην.

Νηπιάζω καὶ (μσ.) - άζομαι. *M.* άσω - ομαι. essere o comportarsi da fanciullo, da balordo. παιδεύω· παιδεύομαι ὡσὰν παιδί· παιδεύομαι ὡσὰν παιδί· παιδεύομαι ὡσὰν παιδί.

Νηπιεία (ἡ) infanzia. 2. balordaggine. παιδικότης· 2. παιδικότης· παιδικότης· 2· παιδικότης.

Νήπιος - α - ον καὶ *Ἴων.*

Νήπιος - η - ον. = *Νηπιώδης.*

Νηπιεύομαι. M. εύσομαι. = *Νηπιάζω.*

Νηποκτόνος (ὁ, ἡ) infanticida. παιδοκτόνος· παιδοκτόνος· παιδοκτόνος.

Νηποπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) conveniente ad un fanciullo. παιδικὸς μία ἡλικίας· παιδικὸς ἡλικίας· παιδικὸς ἡλικίας.

Νήπιος - α ἤ ος - ον. fanciullo, infante. 2. balordo, sciocco. 3. inesperto. παιδί· 2· βοσκόπουλο, παιδάκι· παιδάκι· 3· ἀπειρος, ἀνέμπειρος· ἀπειρος· 2· ἀπειρος· ἀπειρος· 3· ἀπειρος, βοῦς.

Νηπιότης (ἡ) infanzia. παιδικότης· παιδικότης· παιδικότης.

Νηποφρων - ονος (ὁ, ἡ) balordo, sciocco. βοσκόπουλο, παιδάκι· ἀπειρος· ἀπειρος, ἀσύνετος.

Νηποιῶς - εος (ὁ, ἡ) proprio d'un fanciullo. παιδικὸς μία γυναίκας· παιδικὸς ἡλικίας· παιδικὸς ἡλικίας.

Νηποινεὶ (νι), *ἐπίρ.* impunemente. ἀτιμωρήτως, ἀτιμώρητα· ἀτιμώρητα· ἀτιμώρητα.

Νήποινος (ὁ, ἡ) impunito. ἀτιμώρητος, ἀτιμώρητος· ἀτιμώρητος· ἀτιμώρητος.

Digitized by Google

Νήπτης - ου (ὁ) sobrio. զգաստ, չափաւոր · ի բիւրեղ, երկի վերաբ, օրհնեալ:

Νηπτικός - ή - όν. = *Νηφάλιος.* (ὅθ. οὐσ. πλθ.) *Νηπτικά* (τὰ) (ἐκκλησ.) opere ascetiche. ներգործական սաղմոսներ · երկի բիւրեղ փայտ տիրապետ:

Νήριθμος (ὁ, ἡ) innumerabile. անթիւ, անշահաստ · առյչ՝ հիւսուած կերպով:

Νήριον (τὸ) nerio, rododendro, oleandro. ժանիկավարդ (մշտադալար սունկ մը) · ըստ էմ՛ (կեր փոխ երկիւղ ֆալաքան):

Νησιαῖος - α - ον. = *Νησιώτης.*

Νησιάζω. M. άσω. = *Νησίζω.*

Νησιάρχης - ου (ὁ) governatore d'una isola. կղզիի մը սահիկան · ալիք ափս պահպանիչ, ափսփս հիւսիսային ֆալաքան վրայ:

Νησίδιον (τὸ) ὑπερ. τ. *Νησίον.*

Νησίζω. M. ίσω. rassomigliare ad una isola. կղզիի մը նմանիլ · ալիք ափսյս պահպանիլ:

Νησίον (τὸ) ὑπερ. τ. *Νῆσος.* isoletta. զգայիկ կղզի · ափսիզ:

Νησίτης - ου (ὁ) = *Νησιαῖος.*

Νησιώτης - ου (ὁ) isolano. կղզեցի · սփոխը:

Νησιωτικός - ή - όν. pertinente agli isolani. կղզեցոց պահպանած · ափսխըսյս հանսսսս:

Νησοειδής - ές (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una isola. կղզիի ձեւով · ափս պիչիֆոփ:

Νησομαχία (ἡ) combattimento d'isole. կղզիական պատերազմ · ափս միմիչ՝ փոխչիչ:

Νῆσος (ἡ) isola. կղզի · ափս:

Νησοφύλαξ - ακος (ὁ) guardiano dell'isola. կղզիի պահապան՝ գէս՝ սահապէ · ափս պահպիչ՝ կերպիչ:

Νῆσσα - ης (ἡ) anitra. բադ · ծօրթիւ:

Νηστεία (ἡ) digiuno. ծոմապահք · օրսմ:

Νηστευτής - οῦ (ὁ) = *Νῆστις.*

Νηστεύω. M. εύσω. digiunare. ծոմ կեցաւ, ծոմապահել · օրսմ ըսխմիչ փոխչիչ:

Νηστικός - ή - όν. che concerne il filare. 2. destro nel filare. սահելու պատկառած · 2. փախճաք չտասով սահօզ · երկի կզբիկիզ գիբերէն · 2. կզբիկիզ ջիրէ՝ կերէն, չափ կզբիկ · *Νηστική* (ἡ) l'arte di filare. սահելու արհեստ · երկի կզբիկիզ պահասիը:

Νήστιμος (ὁ, ἡ) di digiuno. ծոմապահից, ծոմ կեցողաւ յատուկ · օրսմ փայը:

Νῆστις - ιος ἡ - εως καὶ - ιδος (ὁ, ἡ) digiuno. ծոմապահ, ծոմ կեցօզ · օրսմ ըսխըսխ:

Νηστοποσία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Νηστοποτέω - ῶ. *M.* ήσω. bevere digiuno. ծոմ բաւալով խմել · օրսմ օլորսի՝ ալիք չկ կերպիչ օլորսի կըմիչ:

Νητός - ή - όν. (νέω). ammucchiato. գիզուած · իրարընչել · (νήθω.) filato. սահած · կզբիկիչ:

Νῆτρον (τὸ) fuso. իլ կամ իլիկ · իլիկ (կզբիչիչ իլիկ):

Νῆττα - ης (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ *Νῆσσα.*

Νηττάριον καὶ *Νήττιον* (τὸ) ὑπερ. τ. *Νῆττα.*

Μηφαλέος - α - ον. = *Νηφάλεος.*

Νηφαλεότης (ἡ) = *Νηφαλιότης.*

Νηφάλεος - α ἤ ος - ον. sobrio. 2. attento, vigilante, prudente. զգաստ, չափաւոր · 2. սահպիչ, զգոյշ, արթուն, խոհեմ. գիբերէն, օրհնեալ, երկի վերաբ · 2. օրհնչէ, ամբողջական, գուշակութիւն, համբոյր:

Νηφαλιότης (ἡ) sobrietà. 2. vigilanza, prudenza. զգաստութիւն, չափաւորութիւն · 2. զգուշութիւն, խոհեմութիւն · իրիկուն, օրհնեալէ, երկի վերաբ օլմաչ · 2. օրհնչէլէ, ամբողջական, գուշակութիւն օլմաչ:

Μηφαλισμός (ὁ) = τῷ προηγ.

Νηφαλίως, ἐπίρ. sobriamente ecc. զգաստութեամբ եւ այլն · իրիկուն՝ օրհն իլէ վերաբ:

Νηφαντικός - ή - όν. sobrio, che s'astiene dall' ubbriachezza. զգաստ, արբեցութենէ եւս կեցօղ · իրիկունլէ, իլչիրիկն օրհնչան:

Νηφάντως, ἐπίρ. = *Νηφαλίως.*

Νήφω. M. νήψω. esser sobrio, astenersi dal vino. 2. esser attento, vigilante. զգաստ բլլալ, գինիէ զգուշանալ · 2. մըտադիր՝ արթուն՝ զգոյշ կենալ · գիբերէն օլմաչ, չիրապոյն օրհնչմաչ · 2. օրհնչէ՝ համբոյրի օլմաչ:

Νηχεῖον (τὸ) vasca da nuotare. լողալու աւազան · ի՛ջ՝ ելիք հաւալ:

Νήχομαι. M. νήξομαι. nuotare. լողալ · ի՛ջ՝ ելիք:

Νῆψις - εως (ἡ) = *Νηφαλιότης.*

Νικαῖος - α - ον. di vittoria. յաղթութեան պատկառած · չափերի՝ ֆիլիճհամ հետաքրքրական:

Νικατήρ - ῆρος καὶ *Νικάτωρ* - ορος (ὁ) *Δ.* ἀντὶ *Νικητής.*

Νικάω - ῶ. *M.* ήσω. vincere, riportare la vittoria. 2. superare, prevalere. յաղթել, յաղթութիւնը առնել՝ ձեռք բերել · 2. գերազանցել · ինչիչ, չափեր պատչմաչ · 2. ալ կիրիչ, չալիշ օլմաչ:

Νίκη (ἡ) vittoria. յաղթութիւն. հասերեի, չափեր, չալիճ:

Νίκημα (τὸ) la palma, il premio della vittoria. 2. avvantaggio, superiorità. բրաբիոն · 2. գերակայութիւն · չափեր ըմալը · 2. հանիլէիչ, խոտիճանչաչ:

Νικητήρ (ὁ) × ἀντὶ *Νικητής.*

Νικητήριος - α ἤ ος - ον. che concerne la vittoria, trionfale. յաղթական, յաղթութեան պատկանած · հասերեին փայը, չափերի · (οὐσ.) *Νικητήριον* (τὸ) il premio della vittoria, palma. յաղթանակ, բրաբիոն, մրցանակ · չափեր իճերեին, հասերեի վերաբ:

Νικητής - οῦ (ὁ) vincitore. յաղթօղ · ֆիլիկ, համբոյֆիր:

Νικητικός - ή - όν. vittorioso. յաղթական, յաղթօղ · իրիկուն, չալիշ, ֆիլիկ:

Νικήτρια (ἡ) *Θηλ.* τ. *Νικητήρ.*

Νικηφορέω - ῶ. *M.* ήσω. riportare la vittoria, il trionfo. առնել գյաղթանակ, յաղթութիւնը ձեռք բերել՝ յաղթել · չափեր պատչմաչ, իրիկուն:

Νικηφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Digitized by Google

Νικηφόρος (ὁ, ἡ) che riportò la vittoria, trionfante. յաղթական· հաղթական, յաղթանակաւոր· յաղթական· յաղթարար· յաղթարար· յաղթական· յաղթարար· յաղթական· յաղթարար· յաղթական

Νομισμάτιον (τὸ) ὑπηρ. τ. *Νόμισμα.*
Νομισματοπώλης - ου (ὁ) banchiere. *սեղանաւոր. արծաթ.*
Νομισματοπωλικὸς - ἡ - όν. pertinente al banchiere. *սեղանաւորի պատկանած. արծաթ գործ. Νομισματοπωλικὴ* (ἡ) (*ἐπιτ. τέχνη.*) professione del banchiere. *սեղանաւորի արհեստ. արծաթագործ:*
Νομιστεύω. Μ. εὐσω. = *Νομίζω.*
Νομιστὶ, ἐπίῤῥ. = *Νομίμως.*
Νομογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere delle leggi. *օրէնք գրել. նոմա՝ գանոն՝ խոշտ՝ ֆեֆ եիֆ:*
Νομογραφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *προηγ.* = *Νομοθεσία.*
Νομογράφος (ὁ, ἡ) colui che scrive delle leggi. *օրէնք գրող. գանոն՝ նոմա ֆեֆ իրն:* = *Νομοθέτης.*
Νομοδείκτης - ου (ὁ) giureconsulto. *իրաւագէտ, օրէնագէտ. եհլի չէր, եհլի ֆիֆհ:*
Νομοδιδάκτης - ου καὶ
Νομοδιδάσκαλος - ου (ὁ) dottore della legge. *օրէնսուսոյց, օրինաց վարդապետ. գանոն՝ նոմա իմասը:*
Νομοδίφας - ου (ὁ) indagatore delle leggi. *օրէնքները քննող՝ հետազօտող. գանոնները՝ նոմաները ֆեֆիֆիլ ֆեֆհոխ իրն:*
Νομοθεσία (ἡ) = *Νομοθέτησις.*
Νομοθετέω - ῶ. Μ. ήσω. stabilire, emanare delle leggi. *օրէնքներ դնել՝ կարգել. գանոնները՝ նոմաները իմասի՝ ֆեֆհոխ եիֆհ:*
Νομοθέτης - ου (ὁ) legislatore. *օրէնադիր. գանոն դալոյցը, վոլէի գանոն:*
Νομοθέτησις - εως (ἡ) legislazione. *օրէնադրութիւն. գանոն դալոյմաը, նոմաները ֆեֆհոխ եիֆհ:*
Νομοθετικὸς - ἡ - όν. legislativo. *օրինադրական. գանոն դալոյմայս ֆիսաոդ:*
Νομομάθεια (ἡ) cognizione delle leggi. *օրինաց գիտութիւն. գանոնները ալնա՝ ֆհոխ ելմաը:*
Νομομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) giurisperito, giurisprudente, versato, istruito nelle leggi. *օրէնագէտ, իրաւագէտ. եհլի ֆիֆհ, եհլի չէր, գանոնները՝ նոմաները ալնա:*
Νομὸς (ὁ) provincia. *գաւառ. խոյնէի, ֆհլեֆի. 2.* = *Νομή.*
Νόμος (ὁ) legge. *օրէնք. նոմա, գանոն:*
Νομοφυλακεῖον (τὸ) tribunale, in cui si radun vano i Nomofilachi. *օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւորներուն պաշտօնը մէկ տեղ ժողոված տեսնելը. նոմաները բոռնալոյմաը ֆհոպալէրի իրն հանդիպօրէնութեան ֆեմ օլուսաս հաճալ:*
Νομοφυλακέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare le leggi. *օրէնքները պահել. գանոնները՝ նոմաները բոռնիֆ, ապլամֆ. 2. Εἰμὶ Νομοφύλαξ* =
Νομοφολακία (ἡ) la carica de' Nomofilachi. *օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւորներուն պաշտօնը. պաշտօնը. նոմաները ապլամօնը ֆհոպալէրի իրն հանաաոս:*
Νομοφυλάκιον (τὸ) = *Νομοφυλακεῖον.*
Νομοφύλαξ - ακος (ὁ) Nomofilaca, magistrato che sorvegliava all' osservanza delle leggi. *օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւոր. գանոնները ապլամօնը՝ նոմաները ֆհոպալէրի ելմն հանաոդաոս:*
Νόος - ου (ὁ) *Ἰων. καὶ ἀσυναίρ. ἀντὶ Νοῦς.*
Νοσάζομαι. Μ. άσομαι ammalarsi spesso. *յաճախ հիւանդանալ. ալէ ալէ խոնֆիկնիֆ:*
Νοσαερὸς - ἀ - όν. = *Νοσερός.* (1).
Νοσερὸς - ἀ - όν (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ερῶς.* ammalaticcio, valetudinario. 2. malsano. *հիւանդոտ, ախտաժէտ. 2. առողջութեան ձեռնտական, հիւանդութեան բերող. հոտ գիշ, հարուցանը. 2. ալարիւնէ, խոնֆիկնիֆ հոալ իրն:*
Νοσέω - ῶ. Μ. ήσω. ammalarsi. *հիւանդանալ. խոնֆիկնիֆ:*
Νοσηλεύω. Μ. εύσω. curare un malato. *հիւանդ մը նայիլ՝ հոգալ. խոնֆիկ պոֆֆոֆ:*
Νόσημα (τὸ) malattia. *հիւանդութիւն. խոնֆիկնիֆ:*
Νοσηματικὸς - ἡ - όν. = *Νοσερός.* (1).
Νοσημάτιον (τὸ) malattia leggiera, indisposizione. *թեթեւ հիւանդութիւն, անհանգստութիւն, տկարութիւն. խոֆեֆ խոնֆիկնիֆ, բոհոնըալէբ, ալրեֆէբ, ֆեֆոֆալիֆ:*
Νοσηρὸς - ἀ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ηρως.* = *Νοσερός.*
Νοσοκομεῖον (τὸ) spedale. *հիւանդանոց. հաստատ, խոֆհանէ:*
Νοσοκομέω - ῶ. Μ. ήσω. curare un malato. *հիւանդ մը նայիլ խնամել. խոնֆիկ պոֆֆոֆ՝ ֆալրֆոֆ:*
Νοσοκόμησις - εως καὶ *Νοσοκομία* (ἡ) τὸ οὐσ. τὸ *προηγ.*
Νυσοκόμος (ὁ, ἡ) curatore de' malati. *հիւանդ նայօղ՝ խնամող. խոնֆիկ պոֆան՝ ֆալրան:*
Νοσοποιὸς (ὁ, ἡ) che apporta della malattia. *հիւանդարար, հիւանդութիւն բերող՝ պատճառող. խոնֆիկ իրն, խոնֆիկնիֆ իլերիրն:*
Νόσος (ἡ) malattia, infermità, male. *հիւանդութիւն, ախտ. խոնֆիկնիֆ, իլլեֆ, հարուց:*
Νοσσεύω. Μ. εύσω. = *Νεοσσεύω.*
Νυσσιὰ (ἡ) = *Νεοσσιά.*
Νοσσοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Νεοσσοποιέω.*
Νοστέω - ῶ. Μ. ήσω. ritornare (in patria.) *գառնալ (հայրենիքը). ֆեմֆիֆ (լաճնըմա):*
Νόστιμος (ὁ, ἡ) che deve ritornare (in patria). 2. gustoso, dolce. *գառնալու, գառնալոց, ան որ գառնալ պիտի (հայրենիքը). 2. համով, անուշ. ֆեմֆիմֆիֆ, ալֆեֆ խոմֆիֆ (լաճնըմա). 2. լեզուի, գոլուշ:*
Νόστος (ὁ) ritorno (in patria). *գարձ (ի հայրենիս). (լաճնըմա) ֆեմֆիֆալէֆ՝ ալֆեֆի:*
Νόσφι, ἐπίῤῥ. ἢ πρόθ. separatamente, a parte, di nascosto. 2. (*μὲ γεν.*) senza, lungi da... *զատ, առանձին, ասդին, գազտուկ. 2. առանց, հեռի ի. այլեա, գալ իմաս, լիլլէֆ, խոֆեֆ. 2. ի, պէտ, էքրաֆ, ասդէ (պէրլինիֆեն խոսօ պէր նեռեն):*
Νοσφίζω. Μ. ίσω. separare. 2. allontanare. 3. levare, toglier di mezzo. 4. am-

Digitized by Google

mazzare. զատել, բաժնել. 2. հեռացընել. 3. ձգել սեղէն վերցընել, բառնալ ի գիշեր. 4. մեռցընել. սպրմտ. 2. խըրտիչմտ. 3. օրինագտ գոլըրմտ. 4. խոյտիւրմտ, վիճաւորիչ գոլըրմտ:

Νοσφισμος (ὁ) τὸ οὐσ. τ. πρωην.

Νοσώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ωδῶς. ammalaticcio. 2. malsano. հիւանդոտ. 2. առողջութեան վնասակար. խոնիւ գ-ծալ. 2. սովորութեամբ հիւրերի, ըղրուբը. = *Νοσερός*.

Νοτερὸς - ὰ - όν. καὶ *Νοτηρὸς - ὰ - όν*, umido. խոնաւ. նըմոտ:

Νοτιάω - ῶ. Μ. ἀσω. esser umido. խոնաւ ըլլալ. նըմոտ ելմտ:

Νοτίζω. Μ. ἰσω. inumidire o inumidirsi. խոնաւցընել կամ խոնաւնալ. նըմիւիցընել խոխոտ նըմիւիցընել:

Νότιος - α ἤ ος - ον. umido. 2. australe, meridionale. խոնաւ. 2. հարաւային, միջօրեական. նըմոտ. 2. ըսհրի, գիշատչի:

Νότος (ὁ) noto, vento australe, ostro, vento di mezzodì. հարաւային հողմ. նօտոս, տեւելլեցիս, էշղեխոյն խոնի բոլչխոր:

Νουθεσία (ἡ) = *Νουθέτησις*.

Νουθετέω - ῶ. Μ. ἡσω. avvertire, ammonire. յիշեցընել, յորդորել, խրատել. խոսիր՝ նօսիմ՝ եօչխոր վէրմտ:

Νουθέτημα (τὸ) consiglio, avvertimento. խրատ, յորդորանք, ազդարարութիւն. եօչխոր, նօսիմմտ, հանգէր:

Νουθέτησις - εως (ἡ) ammonizione, avvertimento. յորդորելը, խրատելը. նօսիմմտ՝ եօչխոր վէրմտ:

Νουθετητικὸς καὶ *Νουθετικὸς - ὴ - όν.* ammonitorio. յորդորական, խրատ տալու յատուկ. նօսիմմտ՝ եօչխոր գիտնալու:

Νουμηνία (ἡ) κατα κρ. ἀντὶ *Νεομηνία*.

Νουμηνιάζω. Μ. ἀσω. festeggiare le neomenie, le calende. ամսուն առաջին օրերը տօնախմբել. այ գալըստիւրմտ՝ հէր պէտչէ իւր ին-նէնդի եօրիռս իռուխմտ՝ գինենդի նիխմտ:

Νουνέχεια (ἡ) prudenza. խոհեմութիւն. տեղեկութիւն, հասկացողութիւն:

Νουνεχὴς - έος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական. տեղեակ, հասկացող:

Νουνεχόντως καὶ *Νουνεχῶς*, ἐπίῤῥ. prudentemente. խոհեմութեամբ. տեղւոյ պատշաճի խօսիլ:

Νοῦς - νοῦ καὶ *νοὸς* (ὁ) mente, spirito, intelletto, sentimento. միտք, հոգի, խմացութիւն, հաճարտ. տեղ, բոհ, պատշաճի, ճիւղ, խորք:

Νουσαλέος - α - ον. malato. հիւանդ. խոնիւ:

Νοῦσος (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Νόσος*.

Νύγδην, ἐπίῤῥ. pungendo. խոյթելով. սուրելով. տրտրելով:

Νύγμα (τὸ) puntura. խոյթուած. օղունչ (տիւրի պէս նեղնի իլի):

Νυγματώδης - εος (ὁ, ἡ) pungente. խոյթող. օղունչ:

Νυγμὴ (ἡ) καὶ *Νυγμὸς* (ὁ) = *Νύγμα* καὶ *Νύξις*.

Νυκταλωπάω - ῶ. Μ. ἡσω. = *Νυκταλωπιάω*.

Νυκταλωπία καὶ *Νυκταλωπίασις - εως* (ἡ) vizio degli occhi, quando uno non vede di notte anche al lume. աչաց սխալմունք որով մարդս գիշերանց հրապոյծ ալ չկրնայ տեսնալ. գիշ նէվ կիսչ հարուածս ու տխլար ալ կրնայ ընդհարիլ ընէմտ գիշ եօրինիլ:

Νυκταλωπιάω - ῶ. Μ. ἀσω. *Εἰμὶ* — *Νυκτάλωψ - ωπος* (ὁ, ἡ) colui che non vede di notte anche con lume. գիշերանց հրապոյծ ալ տեսնող. գիշ եկոյն ընէմտ գիշ եօրինիլ:

Νυκτεγερσία (ἡ) eccitazione, tumulto notturno. գիշերային խռովութիւն՝ ալմուկ. գիշերկոյն օյտ վիրկնիլ՝ ըղրուբ:

Νυκτεγερτέω - ῶ. Μ. ἡσω. svegliarsi di notte. գիշերանց արթընալ. գիշերկոյն այլմտ:

Νυκτέπαρχος (ὁ) capo d'una pattuglia. գիշերապահից գլուխ. գօլ ալրուբ (գիշ չհիւրէ փօլուն):

Νυκτερεία (ἡ) azione fatta di notte tempo. գիշերբը եղած գործք. գիշերկոյն օյտ իլ ալիլ:

Νυκτερεύω. Μ. εὐσω. vegliare durante la notte. բոլոր գիշերը արթուն կենալ. ամպահմտ, գիշեր ատպահութիւն օյտնէդի գործմտ:

Νυκτερήσιος καὶ *Νυκτερίδιος* (ὁ, ἡ) καὶ *Νυκτερινὸς - ἡ - όν.* notturno. գիշերային. գիշերկոյն օյտ, գիշերի:

Νυκτερὶς - ίδος (ἡ) pipistrello, nottola. չղջիկան. գիշեր գուրս, խրատատ:

Νυκτερόβιος (ὁ, ἡ) che si procura il vitto di notte. գիշերանց իր հացը գտնէնդ պատրաստ. գիշերկոյն ինկնիլնէնդի՝ ելնիլնէնդի վերտ իրեն:

Νύκτερος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Νυκτερινός*.

Νυκτεροφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) che risplende di notte. գիշերանց փայլող. գիշերապայծ. գիշերկոյն երեւնալ:

Νυκτηγορία (ἡ) radunanza od avviso notturno. գիշերային ժողովք կամ լուր. գիշերկոյն օյտ ելնելոյ ժիժնէդ խոսիր ինչ լսելուն համար:

Νυκτηγορεσία καὶ *Νυκτηγορετέω - ῶ.* = *Νυκτεγερσία, Νυκτεγερτέω*.

Νυκτήγορτον (τὸ) lunaria (erba). ձի սերմ մը ուռեցող խոտ մը. պէտ խոխոտը պէտ նէվ օյլուփ, բերմտ:

Νυκτίβιος (ὁ, ἡ) = *Νυκτερόβιος*.

Νυκτίγαμος (ὁ, ἡ) maritato di notte. գիշերանց կարգուած. գիշերկոյն ելկնիգէլ:

Νυκτικόραξ - ακος (ὁ) corvo notturno, barbagianni, gufo. գիշերաւան ագռաւ, բուռ. գիշեր գարխոց, պոչաւոր:

Νυκτιλαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) che brilla di notte. գիշերանց փայլիլող. գիշերկոյն գոբել գոբել գոբլոյան՝ ելլալբրլոյան:

Νύκτιος - α - ον. notturno. գիշերային. գիշերկոյն օյտ, գիշերի:

Νυκτιπάτης - ου (ὁ) che gira di notte. գիշերանց չրկող. գիշերկոյն կիսչէ:

Νυκτιπλαγκτος καὶ *Νυκτιπλανὴς - έος* (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Digitized by Google

Νυκτεπλοέω - ῶ. *M.* *ήσω.* navigare di notte. գիշերանց նաւել · ԳԻՇԵՐԱՑԻՆ ԱԿՈՒ ԸԼԼ ԱՆԻՆՔ։

Νυκτιπορέω - ῶ. καὶ *Νυκτιπόρος* = *Νυκτοπορέω* καὶ *Νυκτοπόρος.*

Νυκτιφαὴς καὶ *Νυκτιφανὴς* καὶ *Νυκτίφαντος* (ὁ, ἡ) che apparisce, riluce di notte. գիշերանց երեւցօղ՝ փայլօղ · ԳԻՇԵՐԱՑԻՆ ԵՐԵՒՑՕՂ՝ ՓԱՅԼՕՂ։

Νυκτιφρούρητος (ὁ, ἡ) che fa la guardia notturna. գիշերապահ, գիշերանց պահակերօք · ԳԻՇԵՐԱՊԱՀ, ԳԻՇԵՐԱՑԻՆ ՊԱՀԱԿԵՐՕՔ · ԱՆԻՆՔԱՆ ԱՒԵԼՈՒԱՆ, ՓՈՔ ՓՕԼ։

Νυκτόβιος (ὁ, ἡ) = *Νυκτίβιος.*

Νυκτογραφέω - ῶ. *M.* *ήσω.* scrivere di notte. գիշերանց գրել · ԳԻՇԵՐԱՑԻՆ ԽԱՉԱԼ։

Νυκτοθήρας - ου (ὁ) cacciatore notturno. գիշերաւան որսորդ · ԳԻՇԵՐԱՒԱՆ ՈՐՍՈՐԴ։

Νυκτοκλέπτης - ου (ὁ) ladro notturno. գիշերաւան գող · ԳԻՇԵՐ ԽԱՐՏԱՂ։

Νυκτομαχέω - ῶ. *M.* *ήσω.* combattere di notte. գիշերանց պատերազմիլ · ԳԻՇԵՐԱՑԻՆ ՃԱԿԻ ԿՌԻՒԼ։

Νυκτομαχία (ἡ) combattimento notturno. գիշերային պատերազմ · ԳԻՇԵՐ ԿԻՕՒԼԸ՝ ՃԱԿԻ։

Νυκτοπορέω - ῶ. *M.* *ήσω.* camminare di notte. գիշերանց պտըտիլ · ԳԻՇԵՐԱՑԻՆ ԿԱԶԻԼ։

Νυκτοπόρος (ὁ, ἡ) che cammina di notte. գիշերանց պտըտօղ · ԳԻՇԵՐԱՑԻՆ ԿԱԶԻՉ։

Νυκταυργὸς (ὁ, ἡ) che lavora di notte. գիշերանց բան՝ գործ անօղ՝ գործօղ բանօղ · ԳԻՇԵՐԱՑԻՆ ԿԱՄ ԳՈՐԾՈՂ։

Νυκτοφυλακέω - ῶ. *M.* *ήσω.* fare la guardia notturna. գիշերանց պահակերիլ՝ պահապանութիւն ընել · ԳԻՇԵՐԱՑԻՆ ՊԱՀԱԿԵՐԻԼ՝ ՊԱՀԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ ԸՆԵԼ։

Νυκτοφυλάκησις - εως καὶ

Νυκτοφυλακία (ἡ) guardia notturna, pattuglia, ronda, sentinella. գիշերային պահապանութիւն, գիշերանց պահակերեալը, գիշերապահք · ՓՈՒԼ, ԳԻՇԵՐԱՑԻՆ ՊԱՀԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ՝ ԳԻՇԵՐԱՑԻՆ ՊԱՀԱԿԵՐԵԱԼԸ, ԳԻՇԵՐԱՊԱՀՔ։

Νυκτοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) guardiano notturno, ronda di notte sentinella. գիշերապահ, գիշերը պահակերօղ՝ պահպանութիւն ընօղ, գիշերաւան պահապարտ · ՓՈՒԼ, ԳԻՇԵՐԱՑԻՆ ՊԱՀԱՊԱՆԻՉ, ԳԻՇԵՐ ՊԱՀԱԿԵՐՈՂ։

Νύκτωρ, *ἐπίῤῥ.* di notte. գիշերանց · ԳԻՇԵՐԱՑԻՆ։

Νυμφαγωγέω - ῶ. *M.* *ήσω.* condurre la sposa alla casa dello sposo. հարսը փեսային տունը մտրիլ · ԻՒՐԱՆԻՆ ՓԵՍԱՅԻՆ ՏՈՒՆԸ ԱՌԱՔԵԼ։

Νυμφαγωγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Νυμφαγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce la sposa alla casa dello sposo, pronubo - ba, paraninfo - fa. հարսը փեսային տունը մտրօղ, առաքարակ, հաղորդ (հարսնեաց) կամ հարսիքդիր · ԻՒՐԱՆԻՆ ՓԵՍԱՅԻՆ ԱՌԱՔԵԼ, ԱՐՕՒՈՂԱԿ, ԱՌԱՔՉԻ ԽՕՓՕԽ ԼԻՆԻՆ։

Νυμφαία (ἡ) ninfea, nenufar (pianta). հարճամասան, կակուռ, ճանճիթար · ՆԻՆԿԻ ՓԷՐ, ԽՕՒԼ-ՓԷՐ ԼԻԼԻՒՄ, ԻՒՂ ՈՍՈՒԿԻՆ։

Νυμφαῖος - α - ον. ninfale, delle ninfe, *γαμετῆς* - ου (ὁ) sposo. փեսայ · ՓԵՍԱՅ։

Νύμφη (ἡ) sposa. 2. nuora. 3. nubile. 4. fantoccio. 5. formica alata. 6. bottone di rosa. 7. l' estremità del vomero. 8. necidala, aurelia, crisalide. 9. Ninfa (spezie di Deità de' Gentili). հարս · 2. նոր · 3. հարսնացու աղջիկ · 4. աղջոյց պատանեսպասուհիք · 5. թեւաւոր մրջիւն · 6. վարդի բոլոր՝ կոկոն · 7. խոփին ծայր · 8. հարսնեակ, ասիեակ (մեղուաց միջատ՝ թրթռուր՝ ժժմակ) · 9. յատերժահարսն (ըստ հեթանոսաց ազգ մը չաստուածուհի) · արօսեակ, էիմ · 2. ԻՒՐԻՆ · 3. ԳՈՒԼԻՊ, ԻՒՐԱՆԻՆՈՒԹԻՒՆ ԷԶԸ · 4. ՓՈՓԼԸ · 5. ՓՈՒՆԳԼԸ ՓՈՐՁՈՒՆ · 6. ԻՒՂ ԳՆԴԻԿՈՒ · 7. ԱՓՈՆ ԳԻՓՐԻՆԻՆ ՍՈՒԱՌ · 8. ԳՈՐԾՈՒՂ, ԶԻՆՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ (ՓՇԼՈՒԼԸՆԴ ՓՈՓՈԽՈՒ ԳԻՇԵՐ ԿԻՏԻ ԻՆՔՕՎ ԲԸՐԲԸՐԸ) · 9. ՀԱՒՐԻՒ ԷԶԸ (ՓՈՒՒՔԵՐՈՒՔԵՐ ԶԻՆՀԳՈՒՆԴ ՄԻՐ ՆԻՒԻ ԻՒՐՀԻՒՆՔ)։

Νυμφιάω - ῶ. *M.* *άσω.* cadere in frenesia, divenir furioso. խելացնորութեան ընկնել, խելքը թռչիլ · ԽԵԼՔԸ ԹՌՉԻԼ · ԳԻԼՈՒՆ ՕՐՓՈՓ, ԸՍԸ ՓԸՐՓՈՓ։

Νυμφικὸς - ὴ - ὸν. nuziale, conjugale. հարսնեաց, ամուսնական · ՊՏՒՏՆԻՆ ՆՒՒԱՀԱՀ ԳՏՆՈՂ։

Νυμφικῶς. ἐπίῤῥ. da sposo o da sposa. փեսայի կամ հարսի պէս · ՓԵՍԱՅԻ ԿԱՄ ՀԱՐՍԻ ՊԷՍ · ՓԵՍԱՅԻ ԽՕՓՕԽ ԼԻՆԻՆ ՓՈՒԼ։

Νυμφίος (ὁ) sposo. փեսայ · ՓԵՍԱՅ։

Νύμφιος (ὁ, ἡ) = *Νυμφικός.*

Νυμφογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato d'una Ninfa. յատերժահարսէ ծնեալ · ՀԱՒՐԻՒԱՒՆ ՓՈՂՈՒԼ։

Νυμφοκομέω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Νυμφοστολέω.*

Νυμφοκόμος (ὁ, ἡ) = *Νυμφοστόλος.*

Νυμφόληπτος (ὁ, ἡ) frenetico, fanatico. խելացնոր, մոռնիափ, մոլի · ԸԸԼԻՉ, ՊԻՆԱԼ, ՓՈՒՆԱՀ, ՓՈՓՈՓՐՈՒՆԼՈՓ։

Νυμφολησία (ἡ) frenesia, furia. խելացնորութիւն, կատաղածութիւն · ԸԸԼԻՉԸԼՔ, ՓՈՓՈՓՐՈՒՆԼՈՒՔ։

Νυμφοστολέω - ῶ. *M.* *ήσω.* ornare, fregiare la sposa, o condurla alla casa

Digitized by Google

dello sposo. Հարսը զարդարել համ ֆեսլիյին ուշը ասիլ. ինքնի փեսանիմ՝ օխշանիմ խոսո ինչկինին կինին ինքնիմ։

Νυμφόστολος (ὁ, ἡ) che adorna, fregia la sposa. Հարսը զարդարող՝ պսակուշող. ինքնի օխշանը փեսանան. 2. = *Νυμφαγωγός*.

Νυμφὼν-ῶνος (ὁ) talamo. (Հարսանեաց) սահպասոն. ինրոխ, ծիլինիհան։

Νῦν, ἐπίῤῥ. (*Χρν.*) ora, adesso, presentemente. Հիմայ, այժմ, հիմանակ. լինիք, լինինիք։

Νύν, μόρ. (*ἐγκλιτ.*) (*Συλλογ. Ἐμφαντ. ἢ Παραπληρωμ.*) (*κυρ.* = *Νῦν.*) adunque. անանկ էն է, հապա. խոլի խոր։

Νύξ-νυκτὸς (ἡ) notte. գիշեր. ինճի, լինչ։

Νύξις-εως (ἡ) punzione. խայճելը. օխճելէթ (ինչրէ պիր նեղեր իլե)։

Νύσσα-ης (ἡ) scopo, meta. նպատակ, կոպար. նիշանինհան, ինդիլի, հասար։

Νύσσω. M. νύξω. pungere. խայճել. օխճոխ (ինչրէ պիր նեղեր իլե)։

Νύσταγμα (τὸ) καὶ

Νυσταγμὸς (ὁ) l'azione di dormicchiare, di sonnecchiare, sonno leggiero. Ներհինլիք, մրափելը, մրափ. ըղչլամունք, ապսուլտա, խաֆիկ ապտա։

Νυστάζω. M. ἀσω. sonnecchiare, dormicchiare. մրափել, բարեւանել. ապսուլտալ, ըղչլամալ։

Νυσταλέος-α-ον. dormiglione. քնկած, քնասեր. ապսուլտաճու, ապխա գիլխի։

Νυχαιγὴς-έος (ὁ, ἡ) rilucente di notte. գիշերանց փայլող ինճկնկին երևոյթն։

Νυχεία (ἡ) καὶ

Νύχευμα (τὸ) veglia. Հսկում, գիշերանց արթուն կենալը. ինճկնկին օյանըխ գործող. ἴδε καὶ *Νυκτερεία*.

Νυχεύω. M. εὐσω. = *Νυκτερεύω*.

Νυχθήμερον (τὸ) lo spazio d'una notte, d'un giorno. Ամի գիշերուան ու օրուան միջոց (քսան ու չորս ժամ). պիր ինճկ ևի պիր ինճ գունտիվի (24 ժամ)։

Νώ ἢ Νῶ ἀντὶ *Νῶϊ. ὀνομστ.* καὶ αἰτ. *δυϊκ. τ. Ἐγώ.*

Νωγαλεύω. M. εὐσω. καὶ

Νωγαλίζω. M. ἰσω. mangiare de' leccumi. անուշ Համով կերակուրներ ուտիլ. խոթը լիկիլ խաղալը ինճիլ։

Νώγαλον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) cibi ghiotti, leccume, ghiottornia, leccornia, manicaretto (*Γαλλ.* friandise.) Համապտիղ, անուշ Համով կերակուրներ, Համեմիք. խոթը լիկիլ խահրիբ, ծիլիր։

Νωδογίρων-οντος (ὁ) vecchio sdentato. ակռաներըն թափած ծեր. պիլլի պիրտիտ ինճինչոր։

Νωδὸς-ὴ-ὸν. sdentato. ակռաներըն թափած, առանց ակռայի. պիլլերի պիրտիտ։

Νωθεία (ἡ) = *Νωθρότης*.

Νωθὴς-έος (ὁ, ἡ) lento, pigro. 2. stupido. դանդաղ, հեզգ, ծոյլ. 2. ապուշ, գրաստամոլիկ. խելոյ ինճլինիհ, ինճինչ. 2. լուլիկ, խելքն թռիչ, պիտի։

Νωθουρὸς (ὁ) impotente, inabile alla generazione. մարմնազուրկ. ակռ ինգամ։

Νωθρεία (ἡ) = *Νωθρότης*.

Νωθρεύω καὶ (*μσ.*) *-εύομαι. M. εὐσω-εύσομαι.* essere lento, pigro, դանդաղ՝ ծոյլ ըլլալ. խելոյ ինճլինիհ՝ ինճինչ ըլլալ։

Νωθροκάρδιος (ὁ, ἡ) (*Γρφ.*) stupido. ապուշ, գլանդրաթիա. խելքն թռիչ, պտի։

Νωθρὸς-ὰ-ὸν. = *Νωθής.* — *θρῶς, ἐπίῤῥ.*

Νωθρότης (ἡ) lentezza, pigrizia, dappoccaggine. 2. stupidità. դանդաղութիւն, ծուլութիւն, հեզգութիւն. 2. ապուշութիւն, գլանդրամոլութիւն. խելոյ լեթ. ինճլինիհ կամ ինճինչոր. 2. պտիվին խելքն թռիչլելէթ։

Νῶϊ. ἀντνμ. δυϊκ (ὀνμστ. καὶ αἰτ. *τ. Ἐγώ*). noi due. մեզ կամ մեզ երկուքիդ. մե խոխիդ, խոսո պե խոխիդ։

Νῶϊν, γεν καὶ *δοτ. τ. Νῶϊ.* di noi due, a noi due. մեր կամ մեզի երկուքերուս, պե խոխիդէն խոսո պե խոխիդ։

Νωϊτερος-α-ον. appartenente a noi due, մեզ երկուքերուս պատկանած. պե խոխիդե պաչր։

Νῶκαρ-αρος (τὸ) sonno profondo, torpore. խորին քուն, թմրութիւն. պերին ապտա, ապսուլտելը։

Νωλεμέως καὶ *Νωλεμὲς, ἐπίῤῥ.* assiduamente, incessantemente. անգադար, անդադար. փոփանիճի խալըթ, պոմբոխըլըը։

Νωμάω-ῶ. M. ήσω. muovere. 2. osservare con attenzione. շարժել. 2. ուշգրաւութեամբ քննել՝ նայել. ինճկնկին, ապլամալ. 2. պշեխի խալըթ ինճինչոխ կրճիլ՝ պոխոճ. 3. = *Νέμω*

Νώνυμνος καὶ *Νώνυμος* (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Ἀνώνυμος.*

Νώρωψ ἢ *Νώρωψ-οπος* (ὁ, ἡ) che conviene all' uomo. 2. abbagliante. մարդաբար վայելող. 2. խառնակացուցիչ, աչք ապտալ. ինանա փանալի. 2. ինչ ալըչ. խառնաշարժիչ։

Νωταγωγέω-ῶ. M. ήσω. portare sul dorso. կռնակը առնիլ կրիլ. ըղիչնա ինճինչոխ՝ ինչրիլ։

Νωταγωγὸς (ὁ, ἡ) che porta sul dorso. կռնակը առնող՝ կրող. ըղիչնա ինճինչոխ՝ ինչրնի՝ ինչրան։

Νωταῖος-α-ον, dorsale. թիկունք, ազի, կռնակը գտնուող. ըղիս պաչր, ապխա պատճան։

Νωτιαῖος-α-ον. = *Νωταῖος.*

Νωτίζω M. ίσω. voltare o far voltare le spalle, mettersi o mettere in fuga. 2. portare sul dorso. կռնակը դարձնիլ. փախչիլ կամ փախցընել. 2. կռնակը առնիլ՝ կրիլ. ըղիչնը չևէտիւ խոսո խոսո ինճինչոխ. 2. ըղիչնա ինճինչոխ՝ ինչրան։

Νώτισμα (τὸ) ciò che si porta sul dorso. կռնակը առածն՝ կրածն իրը. ըղիչնա ինճինչոխլին՝ ինչրնիլին նեղեր։

Νωτοβατέω-ῶ M. ήσω. montare sul dorso. կռնակը հեծնալ. ըղիչնա պիճիլ։

Digitized by Google

Νωτοπόω - ῶ. *M.* *ήσω.* battere, bastonare a qualcuno il dorso. *կռնակը ծեծել.* *ջղիքը վարմել, ջղիքը պեպեղել:*
Νῶτον (τό) (*κυρ. μόνον εἰς τὸ πλθ.*) *ἀντὶ Νῶτος.*
Νῶτος (ὁ) dorso. 2. superficie. *կռնակ, թիկունք, ազն.* 2. *մակերևույթ. ջղիք, տիս.* 2. *բոյ, խոր խնձոր, գիսիկի:*
Νωτοφορέω - ῶ. *M.* *ήσω.* portare sul dorso. *կռնակը կրել. ջղիքը-ս բալեմել:*
Νωτοφορία (ἡ) τὸ *οὐσ. τ. προηγ.*
Νωτοφόρος (ὁ, ἡ) che porta sul dorso. *կռնակը կրող. ջղիքը-ս բալեան:*
Νωχίλεια (ἡ) pigrizia, dappocaggine, lentezza (*Γαλλ.* nonchalance.) *ծուլութիւն, հեզգումութիւն, գանգազութիւն. ինդիկլէթ, խովլէթ, հեզնէլէթ:*
Νωχελεύομαι. M. εὐσομαι. essere lento, pigro. *գանգազ՝ հեզգ՝ ծոյլ բլլալ. ինքզինք՝ խովլ ինդիկլէ ըլլալ:*
Νωχελής - *ίος* (ὁ, ἡ) lento, pigro (*Γαλλ.* nonchalant). *գանգազ, ծոյլ. խովլ, հեզնէլ, ինդիկլէ:*
Νωχελία (ἡ) × *ἀντὶ Νωχέλεια.*
Νωχελίζω. M. ίσω. = *Νωχελεύομαι.*

Ξ, ξ, ξῦ ἢ ξῖ (τό) (*ἄκλ.*) XI. Decimaquarta lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (ξ́) significa 60, e coll' accento al di sotto (ξ͵) 60,000. *Քսի. Յունաց այբուբենից տասներեքերորդ գիրն է: Համարին կողմանէ վրայի ընկալմամբ* (ξ) *կը նշանակէ 60, ու տակը բլլալու ատեն* (ξ͵) *կը նշանակէ 60,000. Քսի. Եռանկի հինգերնին ու վեցորդականիս հարիւը ԿԸ: Այսչ ինչոքընտան խոսիսկոսի խմբե իւր* (ξ) *ինսորերիր 60, վե վերնիսոս օլսոպտս* (ξ͵) 60,000.
Ξαίνω. *M.* ξανῶ. cardare, pettinare. 2. battere. *գզել, ատնարել (բրդեզէն). 2. գոնել, ծեծել. խարտել (ինչ). 2. վարտել, պեպեղել:*
Ξαπάω - ῶ. *M.* *ήσω.* stancarsi (dal cardare la lana). *յոգնիլ (բուրդ գզելէն). ինչալտել (ինչ խարտիպան):*
Ξάνησις - εως (ἡ) stanchezza (cagionata dal cardare la lana) (*բուրդ գզելէն*) *յոգնիլը. (ինչ խարտիպան) ինչալտելը:*
Ξανθίας - ου (ὁ) specie di tonno (pesce). *տեսակ մը ձուկ ձուկ. պիր նվ խոնինս գոլլալ:*
Ξανθίζω. *M.* *ίσω.* render biondo. 2. biondeggiare. *խարտեղցնել. 2. խարտեղնալ. վարտալտիպան:* 2. *վարտալտնալ:*
Ξανθικός (ὁ) il mese d' Aprile, presso i Macedoni. *ըստ Մակեդոնացւոց Ապրիլ ամիսը. Ֆիլիպոս նհանգիսիսի՝ Իկուլ տիրը ասլ:*
Ξάνθιον (τό) bardana (erba.) *մնափրիկոն, տեսակ մը խոտ. փալ ափրիլ օթաս:*
Ξανθισμα (τό) color biondo. *խարտեղ գոյն. վարտալ բիսին:*
Ξανθόγεως (ὁ, ἡ) di cui la terra è gialla. *հողը գեղին եղող. ինդրալը ասլը:*
Ξανθόθριξ - *ῐτριχος* (ὁ, ἡ) che ha i capelli biondi. *խարտեղ մազ ունեցող. վարտալ սալլը:*
Ξανθοκάρηνος × *ἀντὶ*
Ξανθοκόμης - ου (ὁ) *καὶ*
Ξανθόκομος (ὁ, ἡ) che ha la chioma bionda. *խարտեղ վարսերով. վարտալ տեսալը.* = *Ξανθόθριξ.*
Ξανθὸς - ἡ - όν. biondo, giallo. *խարտեղ, գեղին. վարտալ, ասլը:*
Ξανθότης (ἡ) biondezza, giallore. *խարտեղութիւն, գեղնութիւն. վարտալէթ, ասլէթ:*
Ξανθοτριχέω - ῶ. *M.* *ήσω.* avere i capelli biondi. *խարտեղ մազեր ունենալ. վարտալ սալլը օլմաք:*
Ξανθοχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) che porta una tonaca di color biondo. *խարտեղ գոլեղով պատմուճան կրող ունեցող. վարտալ ֆոֆտանլը:*
Ξανθόχροος - ους *καὶ*
Ξανθόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) di color biondo, giallo. *խարտեղ՝ գեղին գունով. վարտալ ասլը բիներլի:*
Ξανθόω - ῶ. *M.* *ώσω.* = *Ξανθίζω.* (1)
Ξάνιον (τό) cardo, instrumento per cardare la lana. 2. pettine. *բուրդ գզելու երկրպէք ատեար. 2. ատեար (գլխու հատար). ինչ խարտալը. 2. գալ խարտալը:*
Ξάνσις - εως (ἡ) cardatura. *բուրդ գզելը. ինչ խարտիպան:*
Ξάντης - ου (ὁ) cardatore. *բուրդ գզող. ինչ խարտիչի:*
Ξαντικός - ἡ - όν. proprio a cardare la lana. *բուրդ գզելու յարմար. ինչ խարտալու գոյիր. Ξαντική* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη*). l' arte di cardare la lana. *բուրդ գզելու արհեստը. ինչ խարտիպան արհեստը:*
Ξάσμα (τό) lana cardata. *գզուած բուրդ. խարտիրլ ինչ:*
Ξείνη, Ξεινηδόκος *κτλ.* Ἰων. *ἀντὶ Ξένη (θηλ. τ. Ξένος), Ξενοδόκος κτλ.*
Ξεναγέω - ῶ. *M.* *ήσω.* guidare, accogliere i forestieri nell' ospizio. 2. essere comandante delle truppe straniere, stipendiare. *օտարները առաջնորդել՝ հիւրանոցը ընդունելով. 2. օտար զինուորաց գլխաւոր զօրաց գեներալն զօրապետ՝ գլուխ բլլալ. ինքնակալէն ընտրելոյ զօրաց՝ գոնդիրնեին ալլմաք. 2. ինքնակալ՝ նուիրելի ատեր պետևիլերին պերաբ գալ օլմաք:*
Ξεναγήσις - εως (ἡ) τὸ *οὐσ. τ. προηγ.*
Ξεναγία - ας (ἡ) la carica del comandante delle truppe straniere. 2. distaccamento, battaglione formato di soldati stranieri. *օտար զօրաց գեներալն վրայ հրամմպեին պաշտօնը՝ իշխանութիւնը. 2. օտար զօրքերէ բաղկացեալ գունդ. ինքնակալ ատեր պետևիլերին կոչ խոնինն հանատա՝ հետևս. 2. ինքնակալ ատէրտին խոտրեի պետևլեր:*
Ξεναγὸς (ὁ) che guida, conduce all' ospizio gli stranieri. 2. comandante delle truppe straniere. *օտարները առաջնորդող՝ հիւրանոց տանող. 2. օտար զօրաց գեներալն իշխող՝ հրամմպող. ինքնակալէրէ ընտրեալ՝ գոնդիրնեին ինքնիրեն.*

Digitized by Google

2. կենդանի ստիր պահպանելու պատճառ ունեցող։
Ξεναγωγέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ξεναγέω.
Ξεναγωγὸς (ὁ, ἡ) = Ξεναγός.
Ξεναπάτης - ου (ὁ) ingannatore degli ospiti, degli stranieri. հիւրերը՝ օտարներ խաբող։ դատաւորի՝ կեղծաւորի պատճառ։
Ξεναπατεία (ἡ) l' ingannare gli stranieri. օտարները խաբելը։ կեղծաւորի պարծանք։
Ξεναρκὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ajuta, che soccorre, che protegge gli stranieri. օտարներուն օգնող՝ պաշտպանող։ կեղծաւորի նպատակ՝ հիմնքի խնդիր։
Ξενηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ
Ξενηλατέω - ῶ. *M.* ήσω. cacciare i forestieri. օտարները վռնտել։ կեղծաւորի գործ։
Ξενία (ἡ) pellegrinaggio, lo stato d'uno straniere. 2. ospitalità. օտարութիւն, օտարական բլլալը։ 2. օտարասիրութիւն. կեղծաւորի։ 2. գոյքեր պահելու, գիմանալու տարբեր։
Ξενίζω. *M.* ίσω. accogliere i forestieri, gli ospiti. 2. sorprendere per qualche cosa straordinaria. օտարները՝ հիւրերը ընդունել։ 2 օտար անսովոր իրերով մը զարմացնելը՝ ապշեցնելը։ կեղծաւորի՝ գոյքեր դատաւորի պատճառ։ 2. զարհուրանքի խորքի մէջ ձգել նեղելը իր հիւրասիրի՝ խնդրապիրի պարտքին։
Ξενικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. che concerne i forestieri, gli ospiti. օտարաց՝ հիւրաց վերաբերեալ։ կեղծաւորի՝ գոյքերի գիտնալ։
Ξένιος - α - ον. forestiero. 2. ospitale. օտարական, օտարի պահականած։ 2. հիւրընկալ, օտարասէր. խղճահարի, կեղծաւորի գործ։ 2. գոյքեր պահելու, գիմանալու տարբեր։ (οὐσ) Ξένιον (τὸ) (ἐνν. δῶρον.) regalo che si fà agli ospiti. հիւրերուն արուած ընծայ։ գոյքերուն վարելին հիւրի։
Ξένισις - εως (ἡ) ospitalità. հիւրընկալութիւն, օտարասիրութիւն. գոյքեր պահելու կեղծաւորի գործ։
Ξένισμα (τὸ) cosa straordinaria e sorprendente. անսովոր՝ օտար ու խիստ զարմացնող իրը։ ապերախտի խորքի՝ զարհուրանքի առիթ հայրական սիրտը՝ ամպին նեղել։
Ξενισμὸς (ὁ) disturbo cagionato dalle cose straordinarie. անսովոր բաներէ առաջ եկած խռովութիւն՝ շփոթ։ զարհուրանքի խորքի նեղութիւն ըսելը խոնարհութեան՝ ազնուութեան պակասութիւն։ 2. = Ξένισις.
Ξενιτεία (ἡ) soggiorno in un paese forestiere, pellegriuaggio. օտար երկիր մը բնակիլը, պանդխտութիւն. ապերախտի խղճահարի կեղծիք, զարհուրանք, գոյքեր պահելու։
Ξενιτεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. *M.* εύσω-ομαι. pellegrinare, պանդխտանալ. հայրենիքէ գաղթ անել բնակիլ. գործիքի կիրճէ, վիճանգան ընկրկ՝ ապերախտի խղճահարի կեղծիք։
Ξενοδοκεῖον, Ξενοδοκέω, Ξενοδόκος. = Ξενοδοχεῖον κτλ.
Ξενοδοχεῖον (τὸ) ospizio, spedale dei pellegrini. հիւրանոց, օտարանոց. գոյքեր պահելու, զարհուրանքի։
Ξενοδοχέω - ῶ. *M.* ήσω, accogliere, ricevere gli ospiti, i forestieri, esser ospitale. հիւրերը՝ օտարները ընդունիլ, սիրով առնել, հիւրասէր բլլալ։ գոյքեր պահելու, գիմանալու գործ։
Ξενοδοχία (ἡ) ospitalità. հիւրընկալութիւն, օտարասիրութիւն։ գոյքեր պահելու կեղծաւորի, գիմանալու։
Ξενοδόχος (ὁ, ἡ) ospitale. հիւրընկալ, օտարասէր. գոյքեր պահելու կեղծաւորի, գիմանալու։
Ξενώδης - εσσα - ον. pieno di forestieri. օտարականներով լեցուն։ կեղծաւորի լեցուն։
Ξενοθυτέω - ῶ. *M.* ήσω. immolare de' forestieri. օտարականներ զոհել։ կեղծաւորի գործած մեղք։
Ξενοκρατέομαι - οῦμαι. *M.* ηθ-ήσομαι. essere sotto il dominio de' forestieri. օտար ազգութեան՝ իշխանութեան տակ բլլալ։ կեղծաւորի հիւրասիրի խոչ ըլլալ։
Ξενοκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. ammazzare gli ospiti, i forestieri. հիւրերը՝ օտարները սպանել։ գոյքեր պահելու կեղծաւորի մեղքը գործել։
Ξενοκτονία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.
Ξενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di forestieri, d' ospiti. օտարները՝ հիւրերը սպանօղ։ կեղծաւորի՝ գոյքեր պահելու հոգեվարք։
Ξενολογέω - ῶ. *M.* ήσω. reclutare, assoldare de' forestieri. օտարներէ զինուորութեան գրել՝ ժողվել։ կեղծաւորի՝ գոյքեր պահելու գործ։
Ξενολογία (ἡ) recluta de' forestieri. օտարներէ զինուորութեան ժողվելը։ կեղծաւորի գոյքեր պահելու գործ։
Ξενολόγος (ὁ, ἡ) colui che recluta de' forestieri. օտարներէ զինուորութեան ժողվող։ կեղծաւորի գոյքեր պահելու գործ։
Ξενομανέω - ῶ. *M.* ήσω. essere appassionato pei costumi strani. օտար սովորութիւններու խիստ սիրով բռնկիլ։ կեղծաւորի՝ գոյքեր պահելու սիրով բռնկիլ։
Ξενοπαθέω - ῶ. *M.* ήσω. perturbarsi alla vista di qualche cosa straordinaria. անսովոր բան մը տեսնալով խռովիլ։ զարհուրանքի խորքի պատճառ ունենալ կեղծաւորի գործ։
Ξενοπρεπὴς - ίος (ὁ, ἡ) conveniente ai forestieri. օտարականներու վայելուչ։ կեղծաւորի յատկանալ։ գոյքեր պահելու յարմար։
Ξένος - η - ον. forestiere, straniero. 2. straordinario, strano. օտար, օտարական. 2. անսովոր, սովորութենէ գուրս հղող։ կեղծիք, զարհուրելի, տարօրինակ։ 3. ապերախտի խորքի, ապերախտի խորք։ (οὐσ.) ospite, cui si dà l' ospitalità. հիւր, օտար։ գոյքեր պահելու, գիմանալու։
Ξενόστασις - εως (ἡ) ospizio, albergo. հիւրանոց, իջեւան, պանդոկ։ գոյքեր պահելու տեղ, գիմանալու։

Digitized by Google

Ξενίτιμος (ὁ, ἡ) che onora gli stranieri. ասիհերը պատուող՝ յարգող. Խնամալիր հիւրերի նկատ.

Ξενοτροφέω - ῶ. *M.* ήσω. nutrire de' soldati stipendiati. Թշնամւոյ զինուորներ պահել՝ սնուցանել. Խոլխիլ ասիրելոր պահուած պահելոյ.

Ξενοτροφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce, sostenta de' soldati stranieri, stipendiati. ասող՝ Թշնամւոյ զինուորներ պահող՝ սնուցանող. Խնամալ՝ Խոլխիլ ասիր պահուած՝ պահելոյ.

Ξενοφονίω κτλ. = Ξενοκτονίω κτλ.

Ξενοφυής - έος (ὁ, ἡ) che ha una natura strana. ասիթ կերպ՝ ասող բնաւորութիւն մը ունեցող. պուէն ուշ՝ անոյշ բնաւորիլը.

Ξενοφωνίω - ῶ. *M.* ήσω. servirsi in un discorso delle parole strane. Խօսքի ընդմէջ մէջ ասող բառեր գործածել. Սիրնիրէն ըսելոյ՝ Խնդրալ լուծիլիր փոխ լեզուներ.

Ξενοφωνία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενόφωνος (ὁ, ἡ) che parla, pronunzia come forestiere. ասողի՝ գրուածքի պէս խօսող՝ արտասանող. Խնդալ՝ ոգալիլ փոխ սիրնիրի՝ Թիւրփոխ խոսն.

Ξενόω - ῶ. *M.* ώσω. alienare. 2. (μσ.) albergare, accogliere i forestieri. ասոյցնել, ուրիշին ընել. 2. Թիւրանի ասել, հիւրերը ասողներ սիրով ընդունիլ. ուխորէն նիմիտ, պրէսիին Խոխոտին սիրին Խոսին Խուխիրի. 2. գնոտ էիրիտ, փոխ Ինդիրի՝ Խնդիրալիրէ հասկիպոտնի փոխոտ Խիտ.

Ξενών - ῶνος (ὁ) camera per gli ospiti. Հիւրոց խուց, Հիւրերու սենեակ. փոխիր ասող. ἡ = Ξενοδοχεῖον.

Ξένως, ἐπίῤῥ. da forestiere, straordinariamente. ասողի՝ գրուածքի պէս, ասղոյրիսինե գալոտ. Խնդալ փոխ, ասիրին Խոսիր.

Ξένωσις - εως (ἡ) alienazione. ասողանալը, պատկերութիւն. Հնդալ պատճառողը հասին էզերոյ՝ Թիւտիլ օլտոյ, Խիթիգալ.

Ξέσις - εως (ἡ) raschiatura, l'azione di scarpellare. քերծելը, քերթելը, սալելը, փոխելը (փայտ՝ քար եւ այլն). Խնամ, Խնամոխելը (օգուտ՝ Թող Հի ասլեր պատ փոխելի Նկատիլիր).

Ξέσμα (τὸ) raschiatura, ciò che si leva piallando. սալիչ. Խոլոյ, փոլերիչ.

Ξεσμὸς (ὁ) = Ξέσις.

Ξεστὸς - ή - όν. raschiato, piallato. սալուած, յղկուած. Խնամոլուած, Հնդիրալիր Հիլ.

Ξεστουργία (ἡ) l'arte di piallare, di raschiare, di scarpellare. յղկիլու՝ սալիլու՝ փոխելու արհեստ. Հնդիրալիրի՝ Խնամոխ պիտաբիլը.

Ξέω. *M.* ξέσω. raschiare, piallare, scarpellare. քերել, սալել, յղկել, փոխել. Հնդիրալիրի, Խնամոխ.

Ξηραίνω. *M.* ανῶ. disseccare. չորցընել. փոքրիկոխ.

Ξήρανσις - εως (ἡ) seccamento. չորցընելը. փոքրիկոխիլը.

Ξηραντικὸς - ή - όν. seccativo, che ha la forza di seccare. չորցընող. փոքրոտուած.

Ξηρασία (ἡ) aridità, secchezza. չորութիւն. փոքրոլոտ.

Ξηρασμὸς (ὁ) = Ξήρανσις.

Ξήριον (τὸ) medicamento di polvere secca. չոր փոշիով եղած գեղ. փոքոտ Խոլ Խլի օլտո խլով.

Ξηροβατικὸς - ή - όν. che cammina in terra, terrestre. ցամաքը պոլուող, ցամաքային. փոքոտ Հնդիր, փոքոտոխ.

Ξηροβιωτικὸς - ή - όν. che vive in terra. ցամաքը ապրող, ցամաքային. փոքոտ Խոլոյան, փոքոտոխ.

Ξηροκάρπος (ὁ, ἡ) che produce delle frutta secche. չոր պտուղներ բուսցնող՝ բերող. փոքոտ Գիչիկիր Հասլ Խոխ.

Ξηροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa secca. չոր գլուխ ունեցող. փոքոտ պաշլը.

Ξηρονομικὸς - ή - όν. che si pascola, si ciba in terra. ցամաքը արածուող՝ կերպ կրաւող. փոքոտ օղլանան՝ Խիլիխին՝ պնալիխին.

Ξηροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ξηραίνω.

Ξηροπόταμος (ὁ) = Χείμαῤῥους.

Ξηροπυρία (ἡ) bagno di stufa, scaldatojo. քրանարան, Գիպի քրանելուս՝ առանց լուրի բաղնիք, առլասուն. փոքոտ հիմոմ, ասասող՝ Խալբնել Թիւրնիկոխ Խլին համոմ.

Ξηρὸς - ά - όν. secco, arido, 2. duro. 3. vuoto, vacante. չոր, ցամաք. 2. պինդ. 3. գաբասկ. փոքոտ. 2. սերթ. 3. պօլ.

Ξηρὰ (ἡ) (ἐλλ. τ. γῆ.) terra ferma, il continente. ցամաք. փոքոտ, պէրէ.

Ξηρόσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne secca. չոր միս ունեցող. փոքոտ Խիլ, Խիլ փոքոտ.

Ξηρότης (ἡ) secchezza, aridità. չորութիւն. փոքոլոլոխ.

Ξηροτροφικὸς - ή - όν. = Ξηροβιωτικός.

Ξηροφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. mangiare, cibarsi di pane asciutto. պաուէ Հացով կերպակրուիլ. փոքոտ Խոխ Խլի պիսկնիկոխ, փոքոտ Խոխ Խիխ.

Ξηροφαγία (ἡ) il nutrirsi, il cibarsi di pane asciutto. պաուէ Հացով կերպակրուիլը. փոքոտ Խոխ Խլի պիսկնիկոխ՝ Խնդիկոխ.

Ξηρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce rauca. կերկերաձայն. պօղոխ ձեռլ.

Ξήρωσις - εως (ἡ) = Ξήρανσις.

Ξιφείδιον (τὸ) = Ξιφίδιον.

Ξιφήρης - εος (ὁ, ἡ) che tiene la spada sguainata, che sta colla spada in mano. մերկ սուրը ձեռքը բռնած, ձեռքը Թուրով կեցող. փալ Թըլըճ փոքոտ, Խլի Թըլըճոխ.

Ξιφηφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare una spada. Թուր կրել. Թըլըճ Խալբոխ.

Ξιφηφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξιφηφόρος (ὁ, ἡ) che porta una spada, armato d'una spada. սուր կրող, սուսերաւոր. Թըլըճ Խալբոն, Թըլըճոխ.

Ξιφίας - ου (ὁ) simile alla spada. Թուրի նման. Թըլըճա պէնիկ. (ὀϑ. οὐσ.) pesce spada. 2. sorta di cometa, che ha la forma d'una spada. Թրաձուկ. 2. Թրի ձեւով գիսաստղ ասող մը. Թըլըճ պուլուզ.

Digitized by Google

2. ξεζέ ψιλήφωφ ψε νιλ ξωμφοξωε ξεμγεζ.

Ξιφίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ξιφίον. spadetta. պդպիկ սաւբ · փոքր ξեզե՛:

Ξιφίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ξίφος.

Ξίφιον (τὸ) gladiolo, spadacciuola. կընձիթն, ջուշմպ · սաւսմ (ֆիփան):

Ξιφιστήρ - ῆρος καὶ Ξιφιστης - οῦ (ὁ) budriere, pendagli. թաւբը կախելու՝ գոտելու գոտի · ξեզե՛ ξաղելե, ξեզե՛ գողելե:

Ξιφοδρέπανον (τὸ) spada curvata in forma di falce, sciabla. մանգամալ ձեւով ծռած թաւբ · ξաղան գոտի կդէ ξեզե՛, հանդէր:

Ξιφοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una spada. թաւբի՛ սաւբի ձեւ ունեցող · ξեզե՛ ψիլήφωφ:

Ξιφοθήκη (ἡ) guaina di spada. սաւբի պատեան · ξեզե՛ ξեղը:

Ξιφοκτονέω - ῶ. M. ήσω. uccidere colla spada. թաւալ մահցնել · ξեզե՛ իւր ξօղ պիլդիլ:

Ξιφοκτόνος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che uccide colla spada. թաւալ մահցնող · ξեզե՛ իւր ξօղպիլն · (προπαροξ.) ucciso colla spada. պաւալ սպանուած · ξեզե՛ իւր ξոբաղնէ՛ ξօղպիլուիլ:

Ξιφοποιὸς (ὁ) spadajo. սուսերագործ, թաւբ չինող · ξեզե՛ձէղ:

Ξίφος - εος - ους (τὸ) spada, pugnale. սաւբ, թաւբ, գաչնակ · ξեզե՛, հանդէր:

Ξιφουλκία (ἡ) l' azione di sguainare la spada. սաւբը պատեղէն՝ սմնանէն հանելը · ξեզե՛ ազբրուսը՝ ξեզնիսան լիտէն լեմբուսը:

Ξιφουλκὸς (ὁ, ἡ) che ha la spada sguainata. սաւբը պատեղէն՝ սմնանէն քաշած՝ հանած · ψու ξեզե՛, ξեզե՛ը ազբրել:

Ξιφουργὸς (ὁ) = Ξιφοποιός.

Ξιφοφόρος (ὁ, ἡ) = Ξιφηφόρος.

Ξιφύδριον (τὸ) = Ξιφίδιον. 2. = Τελλίνη.

Ξόανον (τὸ) statua di legno o di pietra. փայտե կամ քարե արձան · սրանոնց ծռած ծոց ծուլան նմոյ պրիկիչ:

Ξοανοποιία καὶ Ξοανουργία (ἡ) fabbricazione di statue di legno o di pietra. փայտե կամ քարե արձաններ չինելը · սրանոնց ծռոց ծուլան սյմ պրիկիչներ ծռֆուսը:

Ξοΐς - ϊδος (ἡ) scarpello. քար կոփելու երկաթե գրիչ · ծուլը ξօլեղ:

Ξουθὸς - ἡ - όν. × ἀντὶ Ξανθός.

Ξυήλη (ἡ) pialla. փայտ յօղելու՝ հարթելու գործիք · ցիներ:

Ξυλαλόη (ἡ) legno d' aloè, agalloco. ξուլուե ծառին փայտը · ծօղ ալոէ:

Ξυλάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ξύλον. legnetto. պղպակի փայտ մը կամ · պէր սաֆէ սրսան ծուլուը:

Ξυλεία (ἡ) legname. սաւսմ, փայտեղէներ · տերեսոփ, սրսան:

Ξυλεύομαι. M. εύσομαι. legnare, far legna, raccogliere legna. փայտ կտրել՝ ժողվել · սրսան տեղէ՛ ծօքլուսի՛ ծուլմէ:

Ξυλεὺς - έως (ὁ, ἡ) καὶ Ξυλευτὴς - οῦ (ὁ) = Ξυλουργός.

Ξυληγέω - ῶ. M. ήσω. trasportare delle legna. փայտ կրել · սրսան ծուլելուն:

Ξυληγὸς (ὁ, ἡ) che porta delle legna. փայտ կրող · սրսան ծուլելուն:

Ξυλήφιον (τὸ) = Ξυλάριον.

Ξυλίζομαι. M. ίσομαι. = Ξυλεύομαι.

Ξυλικὸς - ἡ - όν. di legno. փայտեղէն · սրսանի:

Ξύλινος - η - ον. fatto di legno. փայտեղէն, փայտէ չինուած · սրսանի ծուլէ:

Ξυλισμὸς (ὁ) = Ξυλεία.

Ξυλίτης - ου (ὁ) simile al legno. փայտ նմանի · սրսանա պէղէր:

Ξυλογλύφος (ὁ, ἡ) = Ξυλουργός.

Ξυλογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere sopra una tavola. սաւսմակի՛ պատկերի մը վրայ գրել · ծուկա ծուլուծի ծուզելե կիմկ՝ ծուլմէ:

Ξυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al legno. փայտ նմանի · սրսանա պէղէր:

Ξυλοθήκη (ἡ) legnaja. փայտ գնելու տեղ · սրսանլուգ:

Ξυλοκανθήλια (τὰ) basto di legno. փայտ հասմա, կարգին · սիկիր (սրսանրան):

Ξυλοκέρατον καὶ Ξυλόκοκκον (τὸ) = Κεράτιον.

Ξυλοκοπέω - ῶ. M. ήσω. tagliar legna. 2. bastonare. փայտ կտրել · 2. ծեծել · սրսան պէղէր · 2. պէյդիլ, պէղիլ լիտէր:

Ξυλοκοπία (ἡ) l' azione di tagliare delle legna. 2. bastonata. փայտ կտրելը · 2. ծեծ, գանի · սրսան պէղէլ · 2. պէղիլ, պայդ:

Ξυλοκόπος (ὁ, ἡ) taglialegna. փայտ հասա · սրսան ծուլելճէ:

Ξυλολυχνοῦχος - ου (ὁ) candeliere di legno. փայտէ աշտանակ · սրսանրան շմ գան:

Ξύλον (τὸ) legno. 2. ceppo di legno. 3. albero. փայտ · 2. կոճղ, գծկոց · 3. ծառ · սրսան · 2. ֆօյֆէ · 3. ագաճ:

Ξυλόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi di legno. փայտէ ադիկով · սրսֆէլուգ սրսանրան:

Ξυλοπώλης - ου (ὁ) venditore di legname. փայտ ծախող · սրսան սաֆան, սրսանճու:

Ξυλοσπόγγιον (τὸ) καὶ Ξυλόσπογγος (ὁ) spugna attaccata all' estremità d' un legno. փայտի մը ծայրը կապուած սպունգ · պէր սրսան սաֆանա պղպէր սիկիր:

Ξυλόστεγος (ὁ, ἡ) che ha il tetto di legno. փայտեղէն յարկ ունեցող · փայ՛ ցիներ սրսանրան:

Ξυλοτόμος (ὁ, ἡ) taglialegna. փայտահատ · սրսան կտրելճէ:

Ξυλοτρώκτης - ου (ὁ) = Ξυλοφάγος.

Ξυλουργέω - ῶ. M. ήσω. lavorare il legno, essere legnajuolo, falegname. փայտեղէն գործել, հիման՝ սաւսմագործ ըլլալ · սրսան իլլէնիլ, պէղիլ՝ հարանիլ սչմէ:

Ξυλουργία (ἡ) il mestiere del legnajuolo, del falegname. հիման՝ սաւսմագործի ըլլալը · պէղիլուիւ, հարանիլճէ:

Ξυλουργικὸς - ἡ - όν. pertinente al legnajuolo. հիման պատճանած · պէղիլու փայդ:

Digitized by Google

Ξυλουργὸς (ὁ, ἡ) legnajuolo, falegname. Հիւսն, ատաղձագործ. գործիչ, մարդ ծոց.

Ξυλοφάγος (ὁ, ἡ) che rode il legno. փայտ կրծոց. օգտն կերիչ:

Ξυλοφανὴς - ὲὸς (ὁ, ἡ) che pare come legno. փայտի պէս երեւցոյց. օգտն կերպ կերպանին:

Ξυλοφθόρος (ὁ, ἡ) che guasta il legno. փայտը ապրոց՝ ապականօղ. օգտնաս գերզատ՝ խորտ խոն:

Ξυλοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare delle legna. փայտ կրել. օգտն բաշխել:

Ξυλοφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξυλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle legna. փայտ կրօղ. օգտն բաշխան:

Ξυλόφραχτος (ὁ, ἡ) munito, circondato di legno. փայտով ամրացուցած՝ պատած՝ չորս գին ատնուած. օգտն խլ փոխուիլ կնոջիլ՝ գիւղն բարիքն աւելնուլ:

Ξύλοχος (ὁ, ἡ) pieno di alberi. ծառաւոյ լեռ. պատարբ խլ գոլս. (οὐσ.) macchione, denso bosco. թաւնաշատեալ մացառուտաք, հաճ մարդ. պէտ պահելէ, պէտ օրհնելէ:

Ξυλόω - ῶ. *M.* ώσω. cangiare in legno. 2. edificare di legno. փայտ գարձնել. 2. փայտ չինել. օգտնաս լինլիցի. 2. օգտնան խոչիլ:

Ξυλώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di legno. փայտով լեռ. օգտն խլ գոլս. 2. = Ξυλοειδής.

Ξύλωσις - εως (ἡ) legname d'una fabbrica. չէնքի մը ատաղձ՝ փայտ. պէտ պինդ փրեսիներ:

Ξυμβαίνω (καὶ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ Ξυμ.) *M.* βήσομαι. Ἀττ. ἀντὶ Συμβαίνω κτλ.

Ξύν, Ἀττ. ἀντὶ Σύν.

Ξυνῇ, ἐπίῤῥ. in comune. ատ հասարակ. պէսակիչէն:

Ξυνός - ἡ - όν. × ἀντὶ Κοινός.

Ξυράω (- έω) - ῶ. *M.* ήσω. radere. գերծուլ. ածիլել. խըրել եղնիլ:

Ξυράκης - εος (ὁ, ἡ) tagliente come il rasojo. ածելի պէս սուր. սոսկալ կերպ պեղչի:

Ξυρησιμος (ὁ, ἡ) che si deve radere. գերծուելու, ածիլուելու. խըրել օրմոք, խըրուելէք:

Ξύρησις - εως (ἡ) rasura. գերծում, ածիլը. խըրուլ:

Ξυριάω - ῶ. *M.* άσω. aver voglia di radersi. ածիլուիլ՝ գերծուիլ ուզել՝ ածորժել. խըրել օրմոք խոփիլ՝ սրտնուիլ:

Ξύριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ξυρόν. rasojo. ածելի. սոսկալ:

Ξυρὶς - ίδος (ἡ) = Ξιφίον.

Ξυροδόκη (χη) καὶ

Ξυροθήκη (ἡ) scatola de' rasoji. ածելի գնելու տուփ. սոսկալ գաղ:

Ξυρομαι. *M.* ξυροῦμαι. radersi, farsi la barba. գերծուիլ, ածիլուիլ. խըրել օրմոք:

Ξυρὸν (τὸ) καὶ Ξυρὸς (ὁ) rasojo. ածելի. սոսկալ:

Ξυροφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare un rasojo. ածելի կրել. սոսկալ բաշխել:

Ξυῤῥάπτω (καὶ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ Ξυῤ.) *M.* ῥαψω. Ἀττ. ἀντὶ Συῤῥάπτω.

Ξύσις - εως (ἡ) pizzicore. մորմոք. կծիլ:

Ξύσμα (τὸ) raschiatura. ատելիք. խալ, փոչիներ:

Ξυσμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ξύσμα.

Ξυσματώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla raschiatura. ատելիքի՝ փոշիներու նման. խալ՝ խոչ՝ փոչիներու պէսիկ:

Ξυσμὸς (ὁ) = Ξύσις.

Ξυσταρχέω - ῶ. *M.* ήσω. Εἰμὶ —

Ξυσταρχης - ου (ὁ) = Γυμνασιάρχης.

Ξυστὴρ (ὁ) scarpello, raschiatojo. ատելու գործ, փորել. գործ փոխ, նմանց գոյիր ալր:

Ξυστήριον (τὸ) = τῷ προηγ.

Ξυστης - οῦ (ὁ) = Ξυστήρ.

Ξυστικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di raschiare. ատելի՝ փորել կրցօղ. նմանելիր:

Ξυστὶς - ίδος (ἡ) = Ξυστρίς.

Ξύστὶς - ίδος ἢ ίδος (ἡ) gonna sottile e lunga. բարակ ու երկայն շրջազգեստ (կնիկներու). կնիկ վր ատլան ֆիստան:

Ξυστὸν (τὸ) dardo, giavellotto. նետ, սլաք. օխ, հարտ. 2. = Ξυστός.

Ξυστὸς - ἡ - όν. raschiato. ատելուած, փորուած. նմանուած. (οὐσ.) Ξυστὸς (ἐνν. δρόμος.) portico, loggia, ove gli atleti s' esercitavano. սիւնապատ տրահ կամարներով գաւիթ՝ ուր որ ըմբշամարտները կը վարժուէին. ֆիհլեվանները խալխ իրենց պհլիւնիչ՝ իրենց օխ:

Ξυστοφόρος (ὁ, ἡ) armato d'un giavellotto. սլաքաւոր. հարտը:

Ξύστρα - ας καὶ

Ξυστρὶς - ίδος (ἡ) stregghia. ձիու քերող. խալաչը:

Ξυστρόω (καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ Ξυστρ). *M.* στρέψω. Ἀττ. ἀντὶ Συστρόφω.

Ξύστρον (τὸ) = Λίστρον. 2. = Ξύστρα.

Ξυστροποιὸς (ὁ) che fa delle stregghie. ձիու քերոցներ չինող. խալաչըճի:

Ξυστρωτὸς - ἡ - όν. raschiato. 2. striata, scanalata (colonna). քերուած, սանդուած. 2. շերտաւոր, շերտաձև (սիւն). նմանուող. 2. օղուիլ, ծռտօղուիլ, օղուիլ օղուիլ նմանուիլ (պէսիկ):

Ξύω. *M.* ξύσω. rasticare, grattare. քերծել, քերել. նմանիլ. խալաչիլ. = Ξέω.

O.

O, ο, ὀμικρὸν (τὸ) Omicron. La decima quinta lettera dell' alfabeto greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ό) significa settanta o settantesimo, e coll' accento al di sotto (ǫ) settanta mila. Օ՝ հերթն. Յունաց այբուբենին հնգետասաներորդ տառը: Հատ բանալի հոգմանե վեցյն չէտասվը (ό) կը

Ջանակէ հօթանաւոն, կամ հօթանաւորդ, իսկ ամէն ըլլալու ատեն (ο) հօթանաւուն հագար. Օգնօ. Ճանապ հիմնական ժ պիւլիկի խալըը գալ: Սայը ինքնիշխան խալիներուն իրենց իւր (ὁ) ինծոյներէ ներկել (ο) ներկելի (70,000). Ὁ, ἡ, τό, ἄρθρ. il, la, lo. (articolo prepositivo (ὁ) ai nomi mascolini, (ἡ) ai femmini e (τὸ) ai neutri. Ընտանեան յօդեր արանց (ὁ) արական անուանց, (ἡ) իգական անուանց ու (τὸ) չէզոք անուանց վրայ կը գրուին. Պէր նով անիներ ի (ὁ) գալիներ, (ἡ) հագիլ էր (τὸ) հանոյներ ներէին խալիներին գոնալոր:

Ὅ, οὐδ. τῆς ἀντν. Ὅς.

Ὀά, ἐπιφών. Σχετλ. oi! guai! եղուկ, ամաչ, ափսոս. հայհոյ, խաղէ:

Ὄα - ας (ἡ) sorbo (albero). սիւն (ծառ). խնձոր ալմաճ:

Ὄα - ας (ἡ) = Οἴα.

Ὄαρ - αρος (ἡ) moglie, consorte, conjuge. կին, ընկերց, ամուսին. գոյը, կին, կիւճիկ:

Ὀαρίζω. M. ίσω. conversare, abboccarsi amorosamente. սիրով առաջանալ կինացողիլ խօսակցիլ. հանդիպիլ ալէ իւր գնահատիլ ախոյնիլ:

Ὀαρισμα (τὸ) καὶ Ὀαρισμὸς (ὁ) = Ὀαριστύς.

Ὀαριστὴς - οῦ (ὁ) conversante, compagno, famigliare. կինացողիկց, ընկեր, քնաանի. խօսող, սիրեալ, սոգբէ գոյ:

Ὀαριστὺς - ύος (ἡ) conversazione, colloquio (amoroso). (սիրալիր առաջանալ) կինացողակցութիւն խօսակցութիւն. (առեղէլ հանդիպելիլ) գնահատիլ ախոյնիլ:

Ὀβελισαῖος - α - ον. che ha la forma di spiedo. չամփուրի ձեւով. էլ պիւլիկի պէս:

Ὀβελίας - ου (ὁ) (Ἄρτος) pane abrustolito sullo spiedo. չամփուրի վրայ կարմրած հաց. էլ խնձորի գեղարուեստ խոհ:

Ὀβελίσκος (ὁ) piccolo spiedo. 2. lama di spada. 3. obelisco. պզտիկ չամփուր. 2. թաղթի չոգը. 3. քարեմոզ, քարգի. փոխոհ էլ. 2. գեղեցիկ տեսիլ. 3. փոխելի թուր:

Ὀβελίτης - ου (ὁ) = Ὀβελίας.

Ὀβελὸς (ὁ) spiedo. 2. lineetta tirata al di sotto degli sbagli d' una opera per segno di correzione. չամփուր. 2. գրքի մը մէջ գանուած սխալներուն առջեւ քաշուած պզտիկ գիծ մը, որպէսզի ըլլալը ցուցնելու համար. էլ. 2. պէր փիներուն պատճանն ախոյնիներ էնոյնին ընդունիլ առեալ ըզգալ խնդալ ալարտնոս ինծոյներէ իւրն:

Ὀβολὸς (ὁ) obolo (sorta di moneta presso gli Ateniesi.) գանակ (տեսակ մը դրամ Աթենացւոց քով). Օպօղ, հանգոյ (Աթինացւոց պէր նով ածլ):

Ὀβολοστάτης - ου (ὁ) usurajo, banchiere. վաշխառու, տեղափոխ. հանդիպիչ, առքեալ:

Ὀβολοστατικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) la professione dell' usurajo. վաշխառութիւն. հանդիպիչելէ:

Ὀβριμόθυμος (ὁ, ἡ) coraggioso, magnanimo. քաջասիրտ, արամ. խրոխտ, ճարտարիւղ:

Ὄβριμος - η ῆ ος - ον. forte, robusto. 2. impetuoso. 3. terribile. ուժգին, կռուին. 2. ուժգին. 3. սոսկալի: գոհանալի, լեցիկ. 2. խռչնալ, հանդիպիլ. 3. խոխրիլ, գօրեղանալ:

Ὀγδοαῖος - α - ον. d' otto giorni. 2. che si fa all' ottavo giorno. ութը օրուան. 2. ութերորդ օրը եղող. ութիլ կենդանի. 2. ութերկրորդ կարգ օրուան:

Ὀγδοας - άδος (ἡ) numero ottonario. ութեակ թիւ. ութիլեայ, ութիլ տոյժ:

Ὀγδοήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ottanta. ութսուն. ութսեան (80):

Ὀγδοηκονταέτης - ίος ῆ ος (ὁ, ἡ) ottuagenario. ութսնամեայ. ութսեան կենդանի:

Ὀγδοηκονταπήχυς - εως (ὁ, ἡ) di 80 braci. 80 կանգուն եղող. 80 արշն ալի:

Ὀγδοηκοντούτης - ου (ὁ) = Ὀγδοηκονταέτης.

Ὀγδοηκοσταῖος - α - ον. che si fa all' ottantesimo giorno. ութսներորդ օրը եղող. ութսնիլ կենդանի ալի:

Ὀγδοηκοστὸς - ὴ - όν. ottantesimo. ութսներորդ. ութսնիլեայ:

Ὄγδοος - η - ον. ottavo. ութերորդ. ութիլեայ:

Ὄγε - ήγε - τόγε. × ἀντὶ οὗτος - αὕτη - τοῦτο.

Ὀγκαίομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. ragghiare. գոռչիլ. ղոռչոտիլ, անղոռչիլ:

Ὀγκηθμὸς (ὁ) καὶ Ὄγκημα (τὸ) ragghio. գոռչուիլ. անղոռչում, ղոռչոտ:

Ὀγκηρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ηρῶς. gonfio, tumido. ուռած. լիութիւ լիլիկ. (տգր. καὶ μτφρ.)

Ὄγκησις - εως (ἡ) = Ὀγκηθμός.

Ὀγκητὴς - οῦ (ὁ) che ragghia. գոռչոտող. անղոռչող, ղոռչոտող:

Ὄγκινος - η - ον. curvo, curvato, ծռած, ծռուա, կոր, թեք. խորէ, խորեցիլ. (σύν.) ἀντὶ Ὄγκος.

Ὄγκος (ὁ) tumore, gonfiamento. 2. mole, massa. 3. fasto, arroganza. ուռեցք, ուռացք. 2. մեծութիւն, քանակ, կոյտ. 3. պերճասիրութիւն, գոռոզութիւն. լիկ խօսիլ. 2. պերճախոհ, խղճալ. 3. ինքնահաւան, խրոխտ, գոռոզութիւն:

Ὄγκος (ὁ) (συγγ. τ. Ἀγκών.) uncino, amo. գանակ, կարթ. լեռնիկ, ծռանիլ, գոլեզ ինիկ:

Ὀγκόω - ῶ. M. ώσω. gonfiare. ուռեցնել. լիլիկել:

Ὀγκώδης - εος (ὁ, ἡ) gonfio, tumido. 2. voluminoso. 3. superbo, pieno di se, arrogante. ուռեցած. 2. մեծաքանակ. 3. գոռոզ, հպարտ, փարթամող. լիլիկ. լիլիկ. 2. ծիրանի, գեղանի, խրթ. 3. ինքնահաւան, գոռոզասիրելի:

Ὄγκωμα (τὸ) = Ὄγκος (κυρ. καὶ μτφρ.)

Ὀγκωσις - εως (ἡ) gonfiamento. ուռեցում. լիլիկելիք, գոգորմելեք:

Ὀγκωτὸς - ὴ - όν. gonfiato, tumido. ուռեցած. գոգորմել, լիլիկ:

Ὀγμεύω. M. εύσω. solcare. ակօս քաշել. երկար ալոտ:

Ὄγμος (ὁ) solco. 2. fila, ordine, via. =

Digitized by Google

ἡσω. 2. ἁμαρτ, ἁμάρτημ · ἁλλαχ · 2. ἀμαρ, ἁσ.

Ὀδαγμός (ὁ) morso, morsicatura, pizzicore. ἐνσάκκιζε, ἐνσάκκισις, ἐνιγή · ἐσχάρα, ἰγδής, σκέτζε.

Ὀδάζω. *M.* ἀξω. = Ὀδαξάω.

Ὀδαῖος - α - ον. adatto, necessario pel viaggio. ἁναβασ χαράσιμ' ζητούμενος · ἁσ φωχὴ ἐξαγωγὴ ἐσχάτως. Ὀδαῖα (τὰ) viatico. ἁναβασ φαγητόν, ἐφόδιον · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὀδάξ, ἐπίῤῥ. coi denti. σκαπάκ · φίλ ἁγκ ἁλκ.

Ὀδαξάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. (αὐτπθ.) sentire del pizzicore, della morsura. σπαθάζ, ἁναγδάζ, ἐνσάκκιζε · ἐνσάκκισις · ἐνιγή. ἰγδήζ · ἐσχάρα φωνή · ἀγδάζ.

Ὀδάξησμός (ὁ) = Ὀδαγμός.

Ὀδάω - ῶ. *M.* ήσω. vendere. ἐμπάκ · ἀφάκ : (μσ.) comprare. ἐσπάκ · ἀπάζ.

Ὀδε - ῇδε - τόδε. ἀντρμ. *Δειικ* · = Οὗτος αὕτη, τοῦτο.

Ὁδεία (ἡ) viaggio. ἁναβασ χαράσιμ · ἁσ ψυχή.

Ὀδεύσιμος (ὁ, ἡ) (τόπος). (luogo) adatto a far viaggio. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχή (ἁσχή) · ἁσ ψυχὴ ἐνίκ · σήκα ἁγκ φάκ · ἁσ ψυχὴ (ἁσχή).

Ὀδευτὴς - οῦ (ὁ) = Ὁδίτης.

Ὁδεύω. *M.* εύσω. viaggiare. ἁναβασ χαρά, ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχή · ἁσ ψυχὴ ἐνίκ.

Ὁδηγέω - ῶ. *M.* ήσω. condurre, guidare. ἁναβασ χαρφάκ, ἁναβασ χάκ · ἐξαγωγάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή, ἁσ ψυχὴ χαρφάκ · ἐξαγωγή.

Ὁδηγητὴς - οῦ (ὁ) = Ὁδηγός.

Ὁδηγητικὸς - ἡ - όν. atto a guidare. ἁναβασ χαρφακάν, ἁναβασ χαρφάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ χαρφάκ.

Ὁδηγία (ἡ) guidamento. ἁναβασ χαρφάκ · ἁσ ψυχὴ χαρφάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδηγός (ὁ, ἡ) guida, conduttore. ἁναβασ χαρφ, ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή, ἁσ ψυχὴ χαρφάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδὶ - ἡδὶ - τοδί, Ἀττ. αὐτὶ Ὅδε κτλ.

Ὁδιος (ὁ, ἡ) = Ὁδαῖος.

Ὁδίτης - ου (ὁ) viaggiatore, viandante. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχή.

Ὁδοιπλανέω - ῶ. *M.* ησω. sviarsi dalla strada, smarrire la strada. ἁναβασ ἐνίκ, ἁναβασ χαρφάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ χαρφάκ.

Ὁδοιπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha smarrito la strada, sviato. ἁναβασ χαρφάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ χαρφάκ.

Ὁδοιπορέω - ῶ. *M.* ήσω. viaggiare, far viaggio. ἁναβασ χαρφάκ, ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ χαρφάκ.

Ὁδοιπορία (ἡ) viaggio. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχή.

Ὁδοιπορικὸς - ἡ - όν. viatorio, da viaggio. ἁναβασ φαγητόν · ἁσ ψυχή · Ὁδοιπορικὸν (τὸ) (ἐνν. βιβλίον). itinerario, descrizione del viaggio. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ φαγητόν · ἁσ ψυχὴ χαρφάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ χαρφάκ.

Ὁδοιπορικῶς, ἐπίῤῥ. da viaggiatore. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχή.

Ὁδοιπόρος (ὁ, ἡ) = Ὁδοιπορικός.

Ὁδοιπόρος (ὁ) viaggiatore. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχή.

Ὁδόμετρον (τὸ) instrumento per misurare il viaggio. ἁναβασ χαφάζ · ἁσ ψυχὴ ἐνίκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδοντάγρα - ας (ἡ) cavadenti (instrumento). ἁναβασ χαφάζ, ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδονταγωγὸς (ὁ, ἡ) cavadenti, colui che cava i denti. ἁναβασ χάκ, ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή : (οὐσ.) Ὁδοντογωγὸν (τὸ) = τῷ πρόσγ.

Ὁδονταλγέω - ῶ. *M.* ήσω. aver male a' denti, aver dolore di denti. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχή · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδονταλγία (ἡ) dolor di dente. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχή.

Ὁδοντίασις - εως (ἡ) = Ὁδοντοφυΐα.

Ὁδοντιάω - ῶ. *M.* άσω. = Ὁδοντοφυέω.

Ὁδοντικὸς - ἡ - όν. di dente, pertinente ai denti. ἁναβασ φαγητόν · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδοντογλυφὶς - ίδος (ὁ, ἡ) stuzzicadenti, dentelliere. ἐξάκαρβ · ἁσ ψυχή.

Ὁδοντοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) dentato, che ha la forma di denti. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδοντομάχης - ου (ὁ) che combatte coi denti. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδοντοφθόρος (ὁ, ἡ) che guasta i denti. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδοντοφόρος (ὁ, ἡ) dentato. ἁναβασ χάκ, ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχή.

Ὁδοντοφυέω - ῶ. *M.* ήσω. far i denti. ἁναβασ χάκ, ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή, ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδοντοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che fa i denti. ἁναβασ χάκ, ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή, ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδοντοφυΐα (ἡ) il mettere, lo spuntare de' denti. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδοντόω - ῶ. *M.* ώσω. render dentato. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδοντωτὸς - ἡ - όν. dentato. ἁναβασ χάκ, ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχή.

Ὁδοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. aprire, preparare la strada. 2. regolare, assoggettare ad un metodo. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή, ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · 2. ἁναβασ ἐξαγωγή, ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδοποίησις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ὁδοποιητικὸς - ἡ - όν. che può aprire, preparare la strada ecc. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδοποιία (ἡ) il mestiere del costruttore delle strade. ἁναβασ χάκ · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή · ἁσ ψυχὴ ἐξαγωγή.

Ὁδοποιὸς (ὁ, ἡ) che apre, prepara la

Digitized by Google

strada. 2. costruttore, accomodatore delle strade. Ճամբայ բացող՝ պարապաւոր. 2· փողոցները շինող՝ յարդարող. եւ այն հաղորդարար. 2· օձիքները նշան՝ գիւղական։

Ὁδός (ἡ) strada, via, sentiero, cammino. 2. viaggio. Ճամբայ, փողոց. 2· Ճամբորդութիւն. եւ, օձիք. 2. նօթաթ։

Ὁδός (ὁ) soglia. սեմ. Ել։

Ὀδοσκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare, esplorare le vie, assassinare. Ճամբաները նայիլ կամ նայել, սպասել. եւ ուրիշ ինչևիցէ պատճառ, եւ սխալ, թիւրիմացութիւն նշանակէ։

Ὀδοσκόπος (ὁ, ἡ) che osserva, esplora le vie, assassino. Ճամբաները նայող կամ նայօղ, սպասող. եւ ուրիշ ինչևիցէ, պատճառ, եւ սխալի վրայօնաս, թիւրիմացութիւն, հարուած։

Ὀδοστατέω - ῶ. *M.* ήσω. fermare o fermarsi per la strada. Ճամբան կտրիցը նել կամ կեցնել. եւ յայտ գառրտարուիլ, սէր եղօղի խոյտ գառրտիլ։

Ὁδοστάτης - ου (ὁ) custode delle vie. Ճամբաս պահապան. եւ պահակ՝ ղօրաց հրամանատար։

Ὁδοστρωσία (ἡ) lastricato, lastricatura. սալայատակ, յատակումն, Ճամբան քարով յօրինելը. ի յատկէ եւ ի յատկէ՝ եւ այլ տեղեաց։

Ὀδούς - όντος (ὁ) dente. ակռայ. տիւ (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὁδοφυλακέω - ῶ. *M.* ήσω. Εἰμὶ —

Ὁδοφύλαξ - ακος (ὁ) custode delle vie. Ճամբաս պահապան. եւ պահակ՝ ղօրաց հրամանատար։

Ὁδόω - ῶ. *M.* ώσω. mostrare la strada, guidare, scortare. Ճամբայ ցուցնել, առաջնորդել. եւ ինչևիցէ, ընկերանալ։

Ὀδυνάω - ῶ. *M.* ήσω. cagionare del dolore, affliggere. ցաւ պատճառել, ցաւցնել. աղքատել։

Ὀδύνη (ἡ) dolore. ցաւ. աղ։

Ὀδυνηρός - ά - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ηρῶς. penoso, affliggente. վշտալի, ցաւագին. պատուէր, աղքատ։

Ὀδυνώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀδυνηρός.

Ὄδυρμα (τὸ) καὶ Ὀδυρμὸς - οῦ (ὁ) lamento, pianto. կոծ, ողբ, լաց. ինքնին, ինչևիցէ, պատճառ, պատիժ։

Ὀδύρομαι. *M.* υροῦμαι. piangere, lamentarsi. լալ, ողբալ, կոծել. պատիժ, ինքնին՝ ինչևիցէ նեղիլ։

Ὀδυρτικός - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. lamentatore, querulo. ողբացող, քաղաքացող. ինչևիցէ՝ ինչևին՝ նեղլոտի խոհ։

Ὀδυρτός - ὴ - όν. lamentevole. ողբալի, յուսահատ. պատիժալի, աղքատական։

Ὀδύσσομαι. *M.* ὀδύσομαι. (εὔχρ. μόνον ὁ ἀόρ. Ὠδυσάμην καὶ ὁ πρκ. Ὀδώδυσμαι.) mettersi in collera. բարկանալ, սրտագին. խօսքերով, խրատանօք, տարբերել։

Ὀδωδή (ἡ) odore. հոտ. հոտառութիւն։

Ὀδὼν - όντος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ὀδούς.

Ὀδωτός - ὴ - όν. = Ὀδεύσιμος.

Ὄζαινα - ης (ἡ) polisso, ozena (escrescenza carnosa che viene dentro il naso). պղիկպղ (քիթին ծակերուն մէջ ծնեցած՝ ամէն տեսակ)· դուրս պրկելիս ինչևիցէ պիտի պատճառ եղ հոտառու (պէս նեղ իւրեանց)։

Ὄζη (ἡ) la puzza del fiato. շունչի գարշահոտ. նեղիս հոտառու։

Ὀζοθήκη (ἡ) chiavica. լուսնկը. կերդ։

Ὄζόλης - ου (ὁ) puzzolente. գարշահոտ, գեշ հոտով. հոտառու, ինչևիցէ՝ ինչևին՝ յիւր հոտառութեան։

Ὄζος - ου (ὁ) nodo, ramo d'albero. ծառի ոստ. ագռի դարտուղ. տուբ։

Ὀζύστομος (ὁ, ἡ) cui puzza la bocca, il fiato. բերանը հոտով, գարշահոտ շունչով. ուղիղ՝ նեղիս հոտառու։

Ὄζω. *M.* ὀζήσω καὶ ὀζέσω. avere buono o cattivo odore, olezzare o puzzare. ախեկ կամ գեշ հոտ առնել, ախեկ կամ գարշ հոտել. նաև խոտոր ինչևիցէ հոտառութիւնք, նաև խոտոր ինչևիցէ՝ յիւր հոտառութեան։

Ὀζώδης - εος (ὁ, ἡ) puzzolente. գարշահոտ. ինչևիցէ հոտառու, հոտառական։ 2. = τῷ

Ὀζωτός - ὴ - όν. nodoso, ramoso. ոստոտ. բազուկ. տուբեր գարտուղ։

Ὀθ' (κατ' ἀποκ. πρὸ φων. δασ.) ἀντὶ Ὀτι.

Ὄθεν, ἐπίῤῥ. donde 2. perciò, perlocchè. ուստի, ուսկից որ. 2. վասն որոյ, անդ հասար. ներքին ի. 2. վասն ևիւ. ու ինչևիցէ։

Ὄθι, ἐπίῤῥ. ove. ուր որ. ներքին։

Ὀθνειος - α - ον. straniero, forestiere. օտար, օտարազգի. կիներ։

Ὀθνειότυμβος (ὁ, ἡ) seppellito in paese straniero. օտար աշխարհ թաղուած. տխրութ տիրոջ ինչևիցէ։

Ὄθομαι (παρτ. Ὠθόμην καὶ πλέον οὔ) aver cura, calere. հոգալ, խնամել. ինչևիցէ, պատիժ։

Ὀθόνη (ἡ) pannilini, tela. 2. tovagliolo, salvietta. 3. vela. կտաւիք, ձերձիկէն, լաթ. 2. սեղանոյ անձեռանոց. 3. առագաստ. լայնութ, պեղ. 2· տիւ ևիւնոյ. 3. նաւուց։

Ὀθόνινος - η - ον. di tela, di panno lino. լաթէ. պեղէն։

Ὀθόνιον (τὸ) ὑπερ. τ. Ὀθόνη.

Ὀθονιοπώλης - ου (ὁ) venditore di panni lini, di tele. ձերձիկէնէն լաթ ծախող. նայուածք օձիքն, պեղէն։

Ὀθονοποιὸς (ὁ) facitore di panni lini, di tele (*Λατ.* lintearius). ձերձիկէնէն լաթ շինող. նայուածք պեղ նօթաթ։

Ὀθονοσκεπὴς - έος (ὁ, ἡ) coperto di tela. լաթով գոցուած. պեղ ևիւ ծածկուած։

Οἴ, ἐπιφών. ohimè! lassome! ախտ ինձ, ազգիս. նայուածք հոգաց։

Οἱ, ὀνομστ. πλθ. τ. ἀρθρ. Ὁ.

Οἵ, ὀνομστ. πλθ. τῆς ἀναφορ. ἀντνμ. Ὅς.

Οἱ, δοτ. τῆς προσωπ. ἀντνμ. Οὗ.

Οἱ, ἐπίῤῥ. τοπ. ove. ուր որ. ներքին տէ։

Οἶα ἢ Οἴα (ἡ) pelle di pecore. գլխարկ մորթի. ծոյտ պերճուն, ինչևիցէ։

Οἶα, οὐδ. πλθ. τ. Οἷος.

Οἰαδόν, ἐπίῤῥ. solamente. միայն. նայուածք։

Οἰακίζω. *M.* ίσω. diriggere, governare (la nave). ուղղել, կառավարել (նաւը)· ուղղամիտի, ծուռնամտի (նաւի)։

Digitized by Google

Οἰακιστὴς - οῦ (ὁ) direttore della nave, piloto, timoniere. նաւը ուղղող, նաւավարիչ, ղեկավար. կեցի ֆաղչեան, բռնող, փիլիսիմ:
Οἰακονομέω - ῶ. *M.* ήσω. = Οἰακίζω.
Οἰακονόμος (ὁ, ἡ) timoniere. ղեկավար. փիլիսիմ:
Οἰαξ - ακος (ὁ) timone. ղեկ. փիլիսիմ. (κυρ. καὶ μτφρ.).
Οἴγνυμι καὶ
Οἴγω *M.* οἴξω. × ἀντὶ Ἀνοίγω.
Οἶδα. *M.* εἴσομαι καὶ εἰδήσω. sapere, conoscere. գիտեմ, ճանչնամ. պիլիր, ֆանչիմաք:
Οἰδαίνω. *M.* οἰδήσω. gonfiare o gonfiarsi. ուռեցընել կամ ուռիլ. լեցընիլ խոթոր լինիլ (κυρ. καὶ μτφρ.).
Οἰδαλέος - α - ον. gonfio. ուռած. լեցիլ, լիլի:
Οἰδάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. gonfiarsi. ուռնամ. լեցիլ:
Οἴδημα (τὸ) tumore. ուռեցք. լեր, խոթոր:
Οἰδηματόεις - εσσα - εν καὶ Οἰδηματώδης - εος (ὁ, ἡ) gonfio. ուռեցած. ֆոպրիկ, լեցիլ:
Οἴδησις - εως (ἡ) gonfiamento. ուռնալը, լեցիլ, ֆոպրիմ:
Οἶδος - εος (τὸ) = Οἴδημα.
Οἶεος - α - ον. pecorile, di pecora. ոչխարի. ֆօյանա պատիր՝ ֆիլիֆլիֆ:
Ὀίζυος (ὁ, ἡ) καὶ
Ὀϊζυρὸς καὶ (Ἀττ.) Οἰζυρὸς - ὰ - όν. infelice, misero. խեղճ, տղորմիլի. փեդրոնա ֆէտ, ահֆիլ:
Ὀϊζὺς καὶ (Ἀττ.) Οἰζὺς - ύος (ἡ) miseria, calamità. խեղճութիւն, տղէտը, ստանգիրը. ահֆիլլիֆ, փեդր, գիլը:
Ὀϊζύω. *M.* ύσω. soffrire delle miserie, provare delle disgrazie. խեղճութիւն վիշտ քաշիլ. փեդր՝ ահֆիլլիֆ լիֆիֆ:
Οἴημα (τὸ) opinione, parere. կարծիք, միտք. ֆըշտ, գնում. 2. = Οἴησις.
Οἰηματίας - ου (ὁ) presuntuoso. ինքնահաճ, մեծամիտ. փիսմիճ, ֆէֆտա:
Οἴησις - εως (ἡ) presunzione, presuntuosità. յանձնապատասխանութիւն, իրեն անձին հաւանիլը. փիսմիճլըք, հավըստըք, խոպանչիլիֆ:
Οἰησίοφος (ὁ, ἡ) καὶ Οἰησίφρων - ονος (ὁ, ἡ) sciolo. իմաստակ. լիբնամիլ, սրիճիկ կեղծիմեն. ἴδε καὶ Οἰηματίας.
Οἰητὴς - οῦ (ὁ) chi pensa, stima, crede. մտածող, կարծող. փիսմիճ, գնում՝ ֆըշտ խոքն:
Οἴκαδε, ἐπίῤῥ. in casa. տունը. Իլոք:
Οἰκάριον (τὸ) = Οἰκίδιον.
Οἰκειοπραγέω - ῶ. *M.* ήσω. occuparsi ai proprj affari. իր գործերուն հոգիլ՝ պարապիլ. փեփ իլինի կիճիռնի պաֆտիլ՝ ճոխտիլ. ֆելեսոլ օլմաք:
Οἰκειοπραγία (ἡ) l'occuparsi ai propri affari. իր բանին գործին պարապիլը. փեփ իլինի կիճիռնի ֆելեսոլ օլմաղը:
Οἰκεῖος - α - ον. domestico, famigliare. 2. amico, parente. 3. proprio, particolare. բնական, առանձին. 2. բարեկամ, ազգական. 3. յատուկ, մասնաւոր. նվէ փայէր, ֆվնէտ. 2. փօսթ, ասդըտ, իըրտ. 3. փայէր, ֆեսիմլիֆ, հնտասա:
Οἰκειότης (ἡ) famigliarità. մտերմութիւն. խոռանլըք, ասդըտ փօսթլուֆ:
Οἰκειοφώνως, ἐπίῤῥ. in propria, paterna lingua. բուն իր՝ հայրենի բարբառով՝ լեզուաւը. ասըլ փեփ՝ պաբաներըն պէլինիփ՝ լիճանըդտա:
Οἰκειόω - ῶ. *M.* ώσω. render famigliare, conciliare. բնանալ ընել, մտերմացընել, հաշտացընել. փօսթլուղրմաֆ, փասիհ կինիֆ, պարըտրմաֆ. (μσ.) appropriarsi. իրեն անփականել. փեդնիֆիմ հնտասա՝ ֆեսիֆս կինիֆ:
Οἰκείωμα (τὸ) mezzo di conciliare. հաշտացընելու միջոց. պարըտրմաֆ լիճնի իօլ:
Οἰκείως, ἐπίῤῥ. famigliarmente, amichevolmente. մտերմաբար, բարեկամաբար. հնտիլըտանի, փօսթանի:
Οἰκείωσις - εως (ἡ) famigliarità. 2. conciliazione. 3. appropriamento. մտերմութիւն, բնանալութիւն. 2. հաշտացընելը, 3. իրեն անփականելը. ասդըտ փօսթլուֆ, փասիհլիֆ. 2. պարըտրմաֆլիլըֆ. 3. փեդնիֆիմ հնտասա՝ ֆեսիֆս կինիֆ:
Οἰκετεία (ἡ) famigliari, la servitù. ծառաները, ազատաւորը. հըզմըֆիփօրլար, ասդըտլար:
Οἰκετεύω. *M.* εύσω. × ἀντὶ Οἰκῶ. 2. (συχνότ. μσ.) servire, essere famigliare. ծառայիլ, ազատաւոր ըլլալ. իըզմըֆ կինիֆ, ասդըտ օլմաֆ:
Οἰκέτης - ου (ὁ) famigliare, servidore. ծառայ, ազատաւոր. ասդըտ, իըզմըֆլիֆ:
Οἰκετικὸς - ὴ - όν. servile. ծառայական. իըզմըֆլիֆտա գիտաղ. Οἰκετικὸν (τὸ) la servitù, i famigliari. ծառաներ, ազատաւորը. իըզմըֆլիֆտարլար:
Οἰκέτις - ιδος (ἡ) Ὑηλ. τ. Οἰκέτης. fantesca, serva. ազախին, նաժիշտ. հալայէ, պալըճիֆ:
Οἰκεὺς - έως ἢ ῆος (ὁ) × ἀντὶ Οἰκέτης.
Οἰκέω - ῶ. *M.* ήσω. abitare. 2. amministrare, governare. բնակիլ. 2. վարել, ասդղել. կառավարել. ասդըտ օլմաֆ, իչխանի կինիֆ. 2. փօլանմաֆ, նիհիֆ նիհիֆ, իշարի կինիֆ:
Οἴκημα (τὸ) abitazione, domicilio, camera. բնակարան, օթեան, խուց. ասդըտ օլմաֆ ճահլ, պրնան, օդա:
Οἰκηματικὸς - ὴ - όν. che spetta ad una abitazione, domestico. բնակարանի պատկանած, առանձին. պրնանա՝ ասդընաֆ՝ նվէ փայէր:
Οἰκημάτιον (τὸ) casuccia. պզտիկ տուն. նվէֆ:
Οἰκήσιμος (ὁ, ἡ) abitabile. բնակելի. ասդըտ օլմանալիէր:
Οἴκησις - εως (ἡ) abitazione. բնակութիւն. ասդընաֆ:
Οἰκητὴρ (ὁ) × ἀντὶ Οἰκητής.
Οἰκητήριον (τὸ) abituro. բնակարան. ասդընաֆ օլմաֆ ճահլ:

Digitized by Google

Οἰκητής - οῦ (ὁ) abitante.
Οἰκητὸς - ὴ - όν. abitato. 2. = Οἰκήσιμος.
Οἰκήτωρ - ορος (ὁ) = Οἰκητήρ.
Οἰκία (ἡ) = Οἶκος. 2. (συνεκδ.) famiglia.
Οἰκιακὸς - ὴ - όν. = Οἰκεῖος.
Οἰκίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Οἰκίον. casetta.
Οἰκίζω. Μ. ίσω. = Κατοικίζω.
Οἰκίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Οἶκος. (συνήθ. ἐπὶ τὸ πλέον.) = Οἰκία.
Οἴκισις - εως (ἡ) = Κατοίκισις.
Οἰκίσκη (ἡ) καὶ Οἰκίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. Οἶκος. casuccia.
Οἰκισμὸς (ὁ) = Κατοικισμός.
Οἰκιστὴς - οῦ (ὁ) fondatore d'una città, d'una colonia.
Οἰκιστικὸς - ὴ - όν (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. che concerne la fondazione d'un'abitazione, d'una città o d'una colonia.
Οἰκιστὴς - ὴ - όν (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. che vive sempre in casa.
Οἰκογενὴς - ὲς (ὁ, ἡ) che vive sempre in casa. 2. (κυρ. δοῦλος) (servo) nativo di casa.
Οἰκοδέσποινα - ης (ἡ) la padrona della casa, madre di famiglia.
Οἰκοδεσποτεία (ἡ) l'autorità del padrone di casa, del padre di casa, del padre di famiglia.
Οἰκοδεσποτέω - ῶ. Μ. ήσω. essere padrone di casa, padre di famiglia.
Οἰκοδεσπότης - ου (ὁ) padrone di casa, padre di famiglia.
Οἰκοδεσποτικὸς - ὴ - όν. pertinente al padre di famiglia.
Οἰκοδίαιτος (ὁ, ἡ) che vive, si nutrisce in casa.
Οἰκοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. edificare (una casa). 2. (μτφρ.) edificare, dar buon esempio.
Οἰκοδομὴ (ἡ) = Οἰκοδόμησις καὶ
Οἰκοδόμημα (τὸ) edifizio.
Οἰκοδόμησις - εως (ἡ) edificazione. 2. edificazione, buon esempio.
Οἰκοδομητικὸς - ὴ - όν. che concerne l'edificazione.
Οἰκοδομητὸς - ὴ - όν. edificato. 2. che si può edificare.
Οἰκοδομήτωρ - ορος (ὁ) = Οἰκοδόμος.
Οἰκοδομικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. che concerne l'edificatore. 2. perito nell'edificare.
Οἰκοδομικὴ (ἡ) (ἐννν. τέχνη) l'architettura.
Οἰκοδόμος (ὁ, ἡ) edificatore.
Οἰκοθέν, ἐπίρ. di casa, dalla casa. 2. da se stesso.
Οἰκοθι × αὐτοῦ —
Οἴκοι, ἐπίρ. in casa. 2. in patria.
Οἰκοκυρὰ - ᾶς (ὁ, ἡ) = Οἰκοφαλής.
Οἰκονομέω - ῶ. Μ. ήσω. amministrare, dirigere una casa, essere economo.
Οἰκονομία (ἡ) amministrazione d'una casa, economia.
Οἰκονομικὸς - ὴ - όν. che appartiene all'amministrazione d'una casa. 2. Οἰκονομική (ἡ) l'economia, l'arte d'amministrare una casa.
Οἰκονομικῶς, ἐπίρ. economicamente.
Οἰκονόμος (ὁ, ἡ) economo, amministratore d'una casa, dispensatore.
Οἰκοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fabbricare una casa.
Οἰκοποιὸς (ὁ, ἡ) costruttore d'una casa.
Οἶκος (ὁ) casa. 2. abitazione. 3. famiglia, stirpe.
Οἰκοσιτος (ὁ, ἡ) che si nutrisce in casa propria.
Οἰκοσόος (ὁ, ἡ) che salva la casa.

Digitized by Google

Οἰκετοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) = Οἰκόστος καὶ Οἰκογενής.
Οἰκετρίβης - ου (ὁ) = Οἰκότριψ.
Οἰκετριβία (ἡ) lo stato d'un servo o d'uno schiavo nativo di casa. ծառը ՚ի ծնած ծառայ կամ գերի բռլլլը · Խվախ տալ՝ պիղծ ապրուստ ։
Οἰκετριβικός - ή - όν. pertinente ad un servo o schiavo nativo di casa. ծառ ՚ի ծնած ծառայի մը կամ գերիի մը գործառնած · Խվախ տալու՝ պիղծ ապրուստ ։
Οἰκότριψ - ιβος (ὁ, ἡ) servo o schiavo nativo di casa (Λατ. verna.) ընտանեկան, ծառ ՚ի ծնած ծառայ կամ գերի · Խվախ տալու՝ պիղծ ապրուստ ։
Οἰκουμένη - ης (ἡ) (ἐσν. γῆ) l'universo. տիեզերք · տիեզերական, ճեմարան, ուխտ։
Οἰκουμενικός - ή - όν. ecumenico, universale. տիեզերական, ընդհանրական · խոհական, ուխտ։
Οἰκουρέω - ῶ. Μ. ήσω. stare sempre in casa, star in ozio. միշտ տունը կենալ, գործ՝ գործառ կենալ · ծուխի նվիճ տարրուխ, իւրիկ ննջելու՝ պղ գործուխ ։
Οἰκουρία (ἡ) vita oziosa, infingardaggine. անգործ կեանք, գառասրտութիւն, հեզգուխութիւն · իւրիկ պղ ծոփր, ավրելութ, խիմիկելութ ։
Οἰκουρικός - ή - όν. sedentario, domestico. նստակեաց (կեանք) · ընտրյան (ծոփր), ու իւրիկ՝ ճիւանգ օրն ։
Οἰκούριος - α ή ος - ον. = Οἰκουρικὸς (οὐσ.)
Οἰκούρια (τὰ) la paga che si da al custode di casa. տան պահպանի տրուած վճար · ու պիղծիւնի վերելութ ։
Οἰκουρὸς (ὁ, ἡ) che mena una vita sedentaria, chi vive sempre in casa. նստակեաց կեանք մը անցընող, միշտ տան ՚ի տարեզ · ընտրյան պէս ծոփր կիլելու, գործիկ ննջել ելլալ · 2. = Οἰκοφύλαξ.
Οἰκοφθορέω - ῶ. Μ. ήσω. rovinare la casa, dilapidare i suoi averi. տունը կործանել, ունեցածը չունեցածը վատնել · ննջ ծոփրով գործիկ, ու ունեցածը ծախսել ։
Οἰκοφθορία (ἡ) rovina d'una casa, dilapidazione degli averi. տան մը կործանում, ընչից վատնում · ու ծոփրով, ու գերելը կիլելութ, տան պիղծութ ։
Οἰκοφθόρος (ὁ, ἡ) che ruina una casa, una famiglia. տունն մը՝ գերդաստան մը ապրուզ կործանող · պէս ու ծոփրով գործիկ, ու ունեցածը պիղծ օրն, պէս ու ննջ տան պիղծութ ։
Οἰκοφυλακέω - ῶ. Μ. ήσω. custodire la casa. տունը նայիլ՝ պահպանել · ու պիղծ կիլելութ ։
Οἰκοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode della casa. տան պահապան · ու պիղծիւն ։
Οἰκτείρω. Μ. οἰκτιρήσω. aver pietà, compassione. կարեկցիլ, գթալ · ամբոխ, գործիկ կիլել ։
Οἰκτίζω. Μ. ίσω. τῷ προηγ.
Οἰκτιρμὸς (ὁ) pietà, compassione. կարեկցութիւն, գթած · ծոփրկութելութ, բարեգթութ, գործիկ ։
Οἰκτίρμων - ονος (ὁ, ἡ) pietoso, misericordioso. գթած · գործիկելիլ, ծոփրկելիլ ։
Οἰκτισμὸς (ὁ) = Οἰκτρολογία.
Οἰκτος (ὁ) pietà, misericordia. գութ, ողորմութիւն · գործիկ, բարեգթ · 2. = Οἰκτρολογία.
Οἰκτρόβιος (ὁ, ἡ) che vive infelicemente. խեղճութեամբ ապրող · պիղծելութ ննջ ծոփրով ։
Οἰκτρογόος (ὁ, ἡ) che piange dolorosamente. ցաւագին եղանակաւ մը լացող · ամբոխը պէս ծոփրկ ննջ ապրելութ՝ ծոփրով ծոփրով ։
Οἰκτρολογία (ἡ) discorso commotivo. ի գութ շարժող՝ պիղծ վերցնող՝ շարժող խօսք՝ զրոյց · ննջելու ծոփրկութ պիղծելիլ ։
Οἰκτρὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ρῶς. deplorabile, miserabile. լալու արժանի, ցաւագին · ապրելիլ, ամբոխ ։
Οἰκωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) utile ad una casa, ad una famiglia. տան մը՝ գերդաստանի մը օգուտ բերող · պէս ննջ՝ պէս ծոփրկելութ ։
Οἰκωφελία (ἡ) l'occuparsi al bene della famiglia. գերդաստանի մը ապեհութեանը՝ օգնին նայիլը · պարապիլը · պէս ծոփրկելութ՝ ննջելու ծոփրկելութ՝ գործելու ։
Οἰκωφελῶς, ἐπίῤ. per il bene della famiglia. գերդաստանին օգնին համար · ծոփրկելութ ծոփրով ։
Οἰμαι, Ἀττ. (κατὰ κρ.) ἀντὶ Οἴομαι.
Οἰμάω - ῶ. Μ. ήσω. lanciarsi, scagliarsi. նետուիլ, վրան թռչիլ · ծոփրկելութ, խելիրնի պրելութ ։
Οἶμοι καὶ Οἴ μοι, ἐπιφών. oime! lassome! ափսո՛ս թռնի · հայ՛ն խելիրնի պան ։
Οἶμος (ὁ) strada, via, sentiero. 2. linea, fila. 3. canto, canzone. ճամբայ · 2. գիծ, շարք · 3. երգ, խաղ · նուագ, բան · 2. ելեւէջ, ոգիա · 3. նուագ, լուրթ, հնչիւն, ինքնիչ ։
Οἰμωγή (ἡ) καὶ Οἴμωγμα (τὸ) καὶ Οἰμωγμὸς (ὁ) gemito, lamentazione. հեծեծիւն, ողբ, կոծ · ապելիլ, ինքնիչ ծոփրկ, ծոփրիւն ։
Οἰμώζω. Μ. ώξω καὶ (εὐχρηστότ.) - ώξομαι. gemere, lamentarsi. հեծեծել, ողբալ, կոծել · ինքնիչ, ծոփրկ ինքնիչ ։
Οἰμωκτεῖ (κτὶ), ἐπίῤ. con gemiti. հեծեծելով · ինքնիչելով ։
Οἰμωκτος - ή - όν. deplorabile. ողբալի, լալու արժանի · ապելիելիչ, պապելելը ։
Οἰναγωγὸς (ὁ, ἡ) che trasporta del vino. գինի կրող · ելեղող ննջելու ։
Οἰναδοθήρας - ου (ὁ) cacciatore di palombi. վայրի ապաւնի որսացող · խոպոտ ննջելու ծոփրկելիլ ապելու ։
Οἰνανθάριον (τὸ) ὑπερ. τοῦ
Οἰνάνθη (ἡ) il fiore della lambrusca. 2. filipendula (pianta). վայրի որթոյ ծաղիկ · 2. ննջիչ մը կախուածի պէս սեռակ մը բոյս · խոպոտ ապեղելը ելեկիչ · 2. պէս ննջելու՝ ելեկիչին ապելու կերպ պէս նվիլ ննջան · 3. = Οἰνάς.
Οἰνάνθινος - η - ον. fatto di fiore di lambrusca. վայրի որթոյ ծաղիկեն չինուած՝ խոպոտ ապեղելի ելեկիչին խոպելը ։

Digitized by Google

Οἰνάριος - α - ον. di pampano. արքաստեր-քեան. ասա խաչտալէնի։
Οἰναρίζω. *M.* ίσω. spampanare. արքայ ատեր-քեանէրը կտրել փրցնել. ասանցն խաչտալ-էրընէը վերից՝ ցօղերը։
Οἰνάριον (τό) *υπερ.* τ. *Οἶνος*. vinetto. քաղցր գինի. հաճելի լուրց։
Οἰναρὶς - ίδος (ἡ) tralcio, palmite, sermento. ուռ, բարտեակ. ասա գալը։
Οἴναρον (τό) pampano. արքաստերքեա. ասա գալը։
Οἰνὰς - άδος (ἡ) palombo (uccello). վայրի աղաւնի. խաղան՝ ըսհկա կիօլերճին։ 2. = *Οἶνη*, *Οἴναρον*.
Οἰναχθὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Οἰνοβαρής*.
Οἰνέμπορος (ὁ, ἡ) mercante di vino. գինի վաճառական. լուրտճը, լուրտ պէչէրճանը։
Οἰνεραστὴς - οῦ (ὁ) amatore del vino. գինեսէր, գինի սիրող. լուրտ սիվէն, լուրտ ճանը։
Οἰνεύομαι. *M.* εὐσομαι. bevere del vino. գինի խմել. լուրտ իչել։
Οἶνη (ἡ) vigna. 2. vino. այգի. 2. գինի. գօղ, գօղէզի։ 2. լուրտ։
Οἶνη (ἡ) (ὀθ. τὸ *Λατ.* unio.) asso de' dadi. նարտ խաղին քաւեներուն միակ քիւը. խաղալու զարերէն ինէն ինէ առ-յշը։
Οἰνηγία (ἡ) il trasportare del vino. գինի կրելը. լուրտ իաշէմաք։
Οἰνηρὸς - ά - όν. vinoso. գինեառ. լուրտլէ։ = *Οἰνώδης*.
Οἰνήρυσις - εως (ἡ) vaso in cui s' attigne del vino. գինի քաշելու աման. լուրտ չէփեկիչ գաւ։
Οἰνίζω. *M.* ίσω. aver l' odore o il gusto di vino. գինիի հոտ կամ համ առնել. լուրտ գօշմէ, լուրտ գոչնիտ՝ լէչնիկի օշմէ. (μσ.) comprare del vino. գինի ծախու առնել. լուրտ ալիշ վերէ։
Οἰνινος - η - ον. fatto di vino. գինիէ շինաւած. լուրտգան խաչէլէը։
Οἰνίσκος (ὁ) = *Οἰνάριον*.
Οἰνοβαρέω - ῶ. *M.* ήσω. *Εἰμὶ* —
Οἰνοβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) tocco di vino, ubbriaco. գինին գլուխը գարկած, գինով. լուրտ գալէմ ճարճալ, սերխոլ։
Οἰνοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) immerso nel vino. գինիի մէջ խամռատծ. լուրտ իչէրէն գուլմիս օշմուլ։
Οἰνοβρεχὴς - έος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.
Οἰνογευστέω - ῶ. *M.* ήσω. assaggiare, gustare il vino. գինիին համը նայիլ. լուրտը բարգիչ՝ բարգիմ պոխալ։
Οἰνογεύστης - ου (ὁ) che assaggia il vino. գինիին համը նայող. լուրտէն բարգիմ պոխան։
Οἰνοδόκος (ὁ, ἡ) che contiene del vino. գինի առնող պարունակող. լուրտ ալան, անը ի իչին լուրտ գօնալտար։
Οἰνοδοτέω - ῶ. *M.* ήσω. dare del vino. գինի տալ. լուրտ վէրմէք։
Οἰνοδότης - ου (ὁ) che da del vino. գինի տալող. լուրտ վէրէն։
Οἰνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al vino. գինիի նման. լուրտա պէնզէր։
Οἰνόεις - εσσα - εν. = *Οἰνηρός*.
Οἰνοηθέω - ῶ. *M.* ήσω. colare il vino. գինի քաշել՝ մշէլ. լուրտը պուզէք։
Οἰνοηθητὴς - οῦ (ὁ) colui che cola il vino. գինին քաշող՝ մշող. լուրտը պուզէն։
Οἰνοθήκη (ἡ) cantina, celliere per conservarvi del vino. գինի պահելու մաան՝ կելար. լուրտ մաղազըն՝ գօղա բաանա։
Οἰνοκάπηλος (ὁ) = *Οἰνοπώλης*.
Οἰνόλητος (ὁ, ἡ) = *Οἰνοβαρής*.
Οἰνολογέω - ῶ. *M.* ήσω. vendemmiare. 2. trattare del vino. այգին կիտել. 2. գինի վերաց ճառել. գօղ գործէ. 2. լուրտ հոգեպահ պահպանել կիտէ։
Οἰνομανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato del vino. գինեմոլ. լուրտա էսէրճան, հոգին լէրը լուրտը պուզէն։
Οἰνομανία (ἡ) amore appassionato del vino. գինեմոլութիւն. լուրտ պուզէն ոգեվէրէ, հոգին լէրը լուրտը պուզէն։
Οἰνόμελι - ιτος (τὸ) bevanda composta di vino e di mele. գինիէ ու մեղրէ շինաւած խմելիք. լուրտգան վի գօղան խաչէլը պէտ նէվ իչէ։
Οἰνοπέδη καὶ Οἰνόπεδος (ὁ, ἡ) vigna. այգի. գօղ։
Οἰνοπλησθὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di vino. գինիով լեցուն. լուրտգան խաչէլի։
Οἰνόπληκτος καὶ Οἰνοπλὴξ - ῆγος (ὁ ἡ) = *Οἰνόληπτος*.
Οἰνοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. fare del vino. գինի շինել. լուրտ խաչմէք։
Οἰνοποιία (ἡ) confezione del vino. գինի շինելը. լուրտ խաչմաը։
Οἰνοποιὸς (ὁ, ἡ) che fà del vino. գինի շինող. լուրտ խաչան։
Οἰνοπορος (ὁ, ἡ) = *Οἰνοδότης*.
Οἰνοποσία (ἡ) il bere del vino. գինի խմելը. լուրտ իչմէք։
Οἰνοπόσιον (τό) = τῷ προηγ.
Οἰνοποτέω - ῶ. *M.* ήσω. bere del vino, imbriacarsi. գինի խմել, գինովնալ. լուրտ իչէլ, սերխոլլանմաք։
Οἰνοπότης - ου (ὁ) che beve del vino, ubbriaco. գինի խմող, գինով. լուրտ իչէն, սերխոլ։
Οἰνόπτης - ου (ὁ) inspettore sul vino. գինիի վրայից. լուրտ նայէրէը։
Οἰνοπωλέω - ῶ. *M.* ήσω. vender del vino. գինի ծախել. լուրտ սաթմաք։
Οἰνοπώλης - ου (ὁ) venditore del vino, bettoliere, tavernajo. գինի ծախող, կաբարէտատեր. լուրտ սաթան, գէապհանէչի։
Οἰνοπώλιον (τὸ) bettola, taverna. գինետուն, կապարէտ. գէապհանէ։
Οἶνος (ὁ) vino. գինի. լուրտ. 2. (συνεκδ.χ.) = τῷ προηγ.
Οἰνοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce del vino. գինի բերող. գործօղ՝ լուրտ իչդիրէն՝ հաւ իտէն։
Οἰνουργία (ἡ) = *Οἰνοποιία*.
Οἰνοφερὴς - έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. գինի սիրող. լուրտ սիվէն։
Οἰνοφλυγέω - ῶ. *M.* ήσω. imbriacarsi. գինովնալ. սերխոլլանմաք։
Οἰνοφλυγία (ἡ) imbriachezza. արբեցութիւն, գինովութիւն. սերխոլլուք։
Οἰνόφλυκτος καὶ Οἰνόφλυξ - υγος (ὁ, ἡ)

Digitized by Google

imbriaco. գինով, արբշիռ. ափրիոլ, գինեխի:

Οἰνοφορεῖον (τὸ) botte o barile da vino. գինիի տակառ՝ կառան. լուծող ջնջոց՝ լարոլը:

Οἰνοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare, produrre del vino. գինի բերել. լուծող կրնչիլ՝ հաւլ կրնչ:

Οἰνοφόριον (τὸ) = Οἰνοφορεῖον.

Οἰνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce del vino. գինի բերող. լուծող կրնչուն՝ հաւլ կոչ:

Οἰνοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode del vino, bottigliere. գինիի պահապան, տակառապան. լուծող նայլերը, լուծապետ:

Οἰνόφυτος (ὁ, ἡ) (luogo) piantato di vigne. այգի տնկուած (տեղ). պոլ փիտըլ (հաւլ):

Οἰνοχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. գինի սիրող. լուծող սիրէն:

Οἰνοχοεία (ἡ) l' uffizio del coppiere. մատակարարութիւն. գաւաթնեղբայրլըք. լուծողբայրլըք:

Οἰνοχοέω - ῶ. *M.* ήσω. versar del vino nel bicchiere, esser mescitore. գաւաթը գինի լեցնել, մատակարարել. գաւաթնեղբայրլըք, լուծողբայրլըք կրնչ:

Οἰνοχόη (ἡ) tazza in cui si versa il vino. գինի լեցնելու սկահ ըմպանակ. լուծող գոլոպրանոք հաւ՝ փաւլ՝ գաւաթ:

Οἰνοχόημα (τὸ) ciò che si versa nella tazza dal coppiere. մատակարարէն ըմպանակի մէջ լեցուած իրը. գաւաթնեղբայրան հաւս գոլոպրալոն նիւթ:

Οἰνοχοΐα (ἡ) = Οἰνοχοεία.

Οἰνοχόος (ὁ, ἡ) mescitore, coppiere. մատակար. գաւաթնեղբայր. լուծողբայր:

Οἰνοχρὼς - ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di vino. գինիի գոյն ունեցող. լուծող րնկնիգոք, լուծագի:

Οἰνοψ - οπος (ὁ, ἡ) che ha la vista, il color di vino. գինիի երեւոյթ՝ գոյն ունեցող. լուծող րնկնիգոք կնօլնոնէն կնօրնոնի:

Οἰνόω - ῶ. *M.* ώσω. cangiare in vino. գինիի գարձնել. լուծող լնկրիգոք. 2. = Μεθύσκω.

Οἰνώδης - εος (ὁ, ἡ) vinoso, che ha il colore ed il gusto di vino. գինիի գոյն կամ համ ունեցող. լուծող րնկնիգոք նաւ նօտ հաւգնգոք օլոն:

Οἶνων - ῶνος (ὁ) = Οἰνοθήκη.

Οἰνωσις - εως (ἡ) imbriachezza. գինովութիւն. գրիոլութ:

Οἰνωτὸς - ή - όν. imbriaco. 2. fatto di vino. գինով. 2. գինիէ չինուած. գրիոլօլ. 2. լուծողան նոգնէլը:

Οἰνωψ - ῶπος (ὁ, ἡ) = Οἰνοψ.

Οἰόθεν, ἐπίῤῥ. d'una sola parte. միակ կողմէ մը. նալնէնէլ գիր հաւգնգան:

Οἰόθι, ἐπίῤῥ. da parte, separatamente. զատ զատ, առանձին առանձին. այլը այլը, գալնաճա:

Οἰόκερως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha un solo corno, unicornuto. միակ կոտոչ մը ունեցող. գիր գոյնաոգլօ:

Οἶομαι καὶ (κρ.) Οἴμαι. *M.* οἰήσομαι. credere, opinare, stimare. կարծել, համբել ուսիլը. ծէյնա՝ գոնն նիւթ:

Οἷονανεὶ καὶ Οἱονεί, ἐπίῤῥ. quasi, come se.. գոգցնա, կարծես համ, իբր այն համ. ասնդի, ասնդրաբնդի. կնօլո:

Οἰοπολέω - ῶ. *M.* ήσω. pascere delle pecore. հչխար արծել. ֆօլօան կնչիգ:

Οἰοπόλος (ὁ, ἡ) che vive solo, solitario. 2. pastore. միայնակ ապրող, առանձնակաց. 2. հովիւ. խալըճըլ խալչան, խալըճըլ գործող. 3. չոպան:

Οἷος - η - ον. solo. միայնակ. խալըճըլ:

Οἷος - α - ον. quale. արդիօք. նասլը տի, նի չինէլ տի. 2. (πρὸς ἀπορ.) capace. բաւական, կարող. գործիր, գործնական: (τὸ οὐσ.) Οἷον καὶ Οἷον περ (τε) καὶ πλῶ. Οἷα καὶ Οἷάγε (τε, δή) ἐπίῤῥ. vale a dire, cioè. 2. in circa. 3. (μετὰ τοῦ οὐ) non solo. 4. troppo, molto. այնքան, այս ե. 2. իբր, իբրեւ. 3. չէ միթէ այդպէս. 4. խիստ, կարի, յոյժ. նանի խո. 2. գործար, բանիմաց, խոհեմ. 3. գիտել խալըճըլ. 4. ըստինքն, ինքնին:

Οἶος - α - ον. di pecora. հչխարի պատկանած. ֆօլօանա գործէ:

Οἰόω - ῶ. *M.* ώσω. = Μονόω.

Οἶς-οἰὸς ἡ ὄϊος (ἡ) pecora. հչխար. ֆօլօան:

Οἰσύκαρπον (τὸ) il frutto del salcio. ուռենիի պտուղ. գիչէնօ գիչէլէ:

Οἶσον (τὸ) fune, stramba, gomena. չուան, կեռանդէն, մալըխ. իպ, օլնօմաչ, գալնաչ, հալաթ:

Οἰσὸς (ὁ) selcio. ուռենի. գիչէնօ պալմը:

Οἰσοφάγος (ὁ) esofago (canale che va a terminarsi nell' orifizio superiore dello stomaco). արկղ (առամնիքի միջնուկ վերի բերանը երգնեցող խողովակ). գալ՝ (փոխնին նօթարէ ալլնօգոք նեղիլնէն գնդիգոն օլնօգ):

Ὀϊστευμα (τὸ) saetta, lanciata, dardo, strale. նշգուած նետ, փքրն. սլաքնէլ օգ, իպր, սլնհմ:

Ὀϊστευτὴρ × ἀντὶ

Ὀϊστευτής - οῦ (ὁ) arciere. նետաձիգ, նետնետող. օգ ասան, իպրնիգոգ:

Ὀϊστεύω. *M.* εύσω. lanciare delle freccie, saettare. նետ նետել. օգ ասիմաք, իպր կնգոգնիչն:

Ὀϊστοδόκη (ἡ) καὶ

Ὀϊστοθήκη (ἡ) faretra. կապարճ. իպրնիլ:

Οἰστὸς - ή - όν. sopportabile, tollerabile. քաչուելիլու, համբերելիլու, համգաւժելի. նչնիլնէր, իպհգոնլ օլոնիլնէր:

Ὀϊστὸς καὶ (Ἀττ.) Οἰστὸς (ὁ καὶ ἡ) freccia, strale, dardo, saetta. նետ, փքրն. օգ, իպր, սլնհմ:

Ὀϊστοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle freccie. նետ կրող. օգ իպնէլոն:

Οἰστράω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. esser trasportato dall'estro, esser in furore. աչխատիլ ժէ քանուիլ, մոլեգնիլ. եղնկնգոգ, կոչնգոգ. գաւգոգմաչ:

Οἰστρηδὸν, ἐπίῤῥ. con dell'estro, furiosamente. աչխատիժով, մոլեգնաբար. եղնկ իկհգնէլնէր իլէ:

Οἰστρηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Οἰστρηλατέω - ῶ. *M.* ήσω. mettere in estro, in furore. աչխատիժ ձգել, կառգնէ-

Digitized by Google

յընծայ, մոլեգնութիւն ձգել. խելայեղութիւն, խիստ վրդովմունք, գոռոզութիւն։

Οἰστρήλατος (ὁ, ἡ) trasportato dall' estro, infuriato. *ոգեւորեալ ընթաց, մոլեգին, կատաղած. խելայեղ, խիստ վրդովմունք, գոռոզութիւն։*

Οἴστρημα (τὸ) καὶ

Οἶστρησις - εως (ἡ) furore, frenesia. *կատաղութիւն, մոլեգնութիւն. գոռոզութիւն, խելայեղութիւն, խիստ վրդովմունք։*

Οἰστροβολέω - ῶ. *M. ήσω.* = Οἰστρηλατέω.

Οἰστρομανὴς - ἐος (ὁ, ἡ) infuriato. *կատաղած, մոլեգնած. գոռոզութիւն, խելայեղ։*

Οἶστρος (ὁ) tafano. 2. estro, trasporto di furia. *գադիւ. 2. ոգեւորութիւն. որ ոգեւորէ. 2. նաև, գոռոզութիւն, խիստ վրդովմունք։*

Οἰστροφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona l' estro. *ոգեւորիչ պատճառող. նաև խիստ, նաև խելայեղ։*

Οἰστρώδης - εος (ὁ, ἡ) = Οἰστρήλατος.

Οἰσύα (ἡ) = Οἰσός. vinco. *տեսակ մը ուռի, որուն ար տատերէն կտրով ու ուրիշ տար ձևեան բաներ կը շինեն. պէր նիվ ութիւթ ալտիը, ուրկէ ին գուլտրեզման գիւթ ին տայրը գուռնա գիտնա նիւնիլեր նատրլը։*

Οἰσύϊνος - η - ον. fatto di vimine. *ուռւոյ տատերէն կիրնեն շինուած. տպրան նատելը։*

Οἰσυοπλόκος (ὁ, ἡ) che costruisce de' canestri di vimine. *կիրնեն կողովներ շինող. տպրան պիթիլիր՝ պէթիրիր նատէն։*

Οἰσυουργὸς (ὁ, ἡ) = Οἰσυοπλόκος.

Οἴσυπος (ὁ) la lordura, il sucidume della lana. 2. sterco delle pecore. *տարի գեղման ապտեղութիւն՝ կեղտ. 2. ոչխարի քաթար. նաև տէրէ դիւնէյէ։ 2. գոյուն գէշնէ։*

Οἶτος (ὁ) fortuna, destino. 2. miseria, calamità. 3. morte. *բաղդ, հանգամագիր. 2. խեղճութիւն, ազէտ. 3. մահ. նահատակ, գոտիր. 2. տժգոյնութիւն, գեղտոիլ. 3. նօլամ, կիճէլ։*

Οἰφάω (ἐω) - ῶ. *M. ήσω.* = Βινέω.

Οἰφόλης - ου (ὁ) καὶ Οἰφώλης - ου (ὁ) libidinoso, lussurioso. *վավաշ, պոգչոտ, մարմնասէր. նահվիրիւխ, հետյէ նիգահ տիւրթիւն էյրդիլ, ղրն։*

Οἴχομαι. *M.* οἰχήσομαι. andare, partirsene via, rendersi invisibile, morire. *երթալ, չուել, անհետանալ կամ ընթալ, մեռանիլ. կիլիգիտ, կիտալ նիտիտ, կիտդնտիգ ալ տալ, նօլմագ։*

Οἰωνίζομαι. *M.* ίσομαι. augurare, indovinare dal volo degli uccelli. *հաւանգիտութիւն ընել, թռչնոյն նախագուշակել. գալ ապագան, գուշակութիւն գալ պատճառ նեղնիլեն հաւոյ էրդիլ։*

Οἰωνιστὴρ × αὐτὸς Οἰωνιστής.

Οἰωνιστήριον (τὸ) luogo ove si preadono gli augurj. *հաւանգիտութիւն ընելու յարմար տեղ. գուլտրէն տատրտած բիմնալէթ խոցիկ հաւալ. 2. = Οἰωνός.*

Οἰωνιστήριος - α - ον. = Οἰωνιστικός.

Οἰωνιστὴς - οῦ (ὁ) = Οἰωνοσκόπος.

Οἰωνιστικὸς - η - όν. augurale. *հաւանգիտական յատկութիւն ունեցող. գուլտրէն տատրտած կիչ ունեան գալիլէնէն գիգիթլէթ։ Οἰωνιστική (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la professione degli auguri. հաւանգիտութեան արհեստ. գալ ապագան տատրտած կիչնիգէթ գիգիթի պէտիգիթ պէտնագիր։*

Οἰωνόβροτος (ὁ, ἡ) divorato dagli uccelli. *թռչուններէն կերուած՝ հաւատ. գալ ապագան նիւնիլ՝ պիգիլ։*

Οἰωνοθέτης - ου (ὁ) = Οἰωνοσκόπος.

Οἰωνοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide gli uccelli. *թռչուններ սպանղնող. գուլտրէ նէ պիւլիւն։*

Οἰωνομαντεία (ἡ) augurio. *հաւանգիտութիւն. գուլտրէն նիւոյ իւր ոյն գիգիլէթ գիգիլէլէթ։*

Οἰωνομαντικὸς - ὴ - όν. augurale. *հաւանգիտական. գուլտրէն նիւոյ իւր ոյն գալիլէնէն գիգիթլէթ։ Οἰωνομαντική (ἡ) = Οἰωνιστική.*

Οἰωνόμαντις - εως (ὁ, ἡ) augure. *հաւանգիտ. գուլտր նիւոյ իւր՝ մուիթիթի իւր գալ ապան։*

Οἰωνοπόλησις - εως καὶ Οἰωνοπολία (ἡ) = Οἰωνομαντεία.

Οἰωνοπόλος (ὁ) = Οἰωνοσκόπος.

Οἰωνὸς (ὁ) uccello rapace. 2. presagio, augurio, auspizio. *յափշտակիչ թռչուն. 2. նշան (գալիքի ըլլալիքի), գուշակութիւն. գուգէ՝ իրիգնէ գալ. 2. նիշան՝ տիւլդիր՝ ալտի (կիլնիգիւ նախօրօք պիր նշանի հաթլնիլ), օպտր, գալ։*

Οἰωνοσκοπεῖον (τὸ) = Οἰωνιστήριον.

Οἰωνοσκοπέω - ῶ. *M. ήσω.* osservare il volo degli uccelli, e pigliarne degli augurj. *թռչուններուն թռիչքը զննելով գուշակութիւններ ընել. գուլտրէն տատրտած նայտր իւրէ՝ անոնէ գալ ապագան գիտնալ տիւոլիւթ։*

Οἰωνοσκοπητικὸς - ὴ - όν. = Οἰωνοσκοπικός.

Οἰωνοσκοπία (ἡ) augurio, auspizio. *հաւանգիտութիւն. գուլտրէն ապագան նայտր իւրէ գալ ապագան՝ գիգիլէլէթ կիգիթի։*

Οἰωνοσκοπικὸς - ὴ - όν. = Οἰωνιστικός. Οἰωνοσκοπική (ἡ) = Οἰωνιστική.

Οἰωνοσκόπος (ὁ, ἡ) augure. *հաւանգիտ. գուլտրէն ապագան նայտր իւրէ գիգիլէլէթ իւրէ։*

Οἴως, ἐπίῤ. come, in qual maniera. *թռպէս, որպէս. նայլ, նի ընէիլ։*

Ὀκέλλω. *M.* ελῶ. approdare. *ցամաքը մօնալ. գիշէլ= իանալմաք։*

Ὀκλαδίας - ου (ὁ) seggiola che si ripiega (Γαλλ. chaise pliante). *բազուկ ու գոգալ ապտուգիկ աբոռ. ապէլէթ գոփանան օթուգիլիր։*

Digitized by Google

Ὀκλαδιάω - ῶ. *M.* άσω. piegare le ginocchia per mettersi a sedere. Ծառեյու համար ծռանկիրը ծռել. ծխտրմաի իւյն տիւլերին նրդեր՝ ընդմէջ:

Ὀκλαίζω. *M.* άσω. inginocchiarsi. 2. mancare, perder il coraggio. ծռանկի վրայ գալ. 2. լքանիլ, ուժէ ընկնալ. տիւ լինելիք. 2. խոչընդ βնութիւնի, ծկտրելին տիւ տիւլելիք:

Ὀκλάξ, έπίῤ. = Ὀκλαστί.

Ὀκλασις - εως (ἡ) καὶ Ὄκλασμα (τὸ) genuflessione, inginocchiazione. ծնդրդրանիւն. տիւ լինելիք:

Ὀκλαστί, έπίῤ. inginocchioni. ծնդրդրանիւ. տիւ լինելիք:

Ὀκναλέος - α - ον. × ἀντὶ Ὀκνηρός.

Ὀκνεῖω × ἀντὶ Ὀκνέω - ῶ. *M.* ήσω. esser pigro. 2. temere, esitare. ծպլ ըլլալ, վհզդալ. 2. վխնալ, վտրանիլ. βխնիլ ալ. 2. խորհիլ, լիւնելիլնիի:

Ὀκνηρός - ά - όν. pigro, infingardo. 2. timido. ծպլ, վհզդ. 2. վախկոտ. βխնիլ. 2. խորհող. — ηρῶς, έπίῤ.

Ὀκνος (ὁ) pigrizia, infingardaggine, dappocaggine. 2. timidità. ծուլութիւն, վհզդութիւն, անհագութիւն. 2. վախկոտութիւն. βխնիլլէ. պիծոյլէ. 2. խորհելէ. (ὄθ.) 3. tarabuso. (Γαλλ. butor). ագռաւ ու վհզդ βռալուն մը. գոβիծ, ճուխ խօր (ֆռալ):

Ὀκνόδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀκνηρός.

Ὀκόθεν, Ὀκοῖος κτλ. Ἴων. ἀντὶ Ὁπόθεν κτλ.

Ὀκριάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. inasprirsi. գժնեանալ, զայրանալ. խլօալնիի, խստասրտիլ:

Ὀκρίβας - αντος (ὁ) pulpito. 2. quella parte del carro in cui si mette il cocchiere. 3. leggio di pittore (Γαλλ. chevalet). ամβիոն. 2. կառքը՝ կառավարիչն նստելու տեղը. 3. նկարչի յծնարան՝ բռնելու որ վրայ նկարելի գասասակը կը գրած. գիպիր. 2. արտասր արտաքինը գիտցուցնող հանգ, βխրդիկ. 2. խոչնիչ՝ որ ի խոչորին խոչնելի ալնեանիի նկան ծօնալոր:

Ὀκριόεις - εσσα - εν. scabroso. խոպոտրտա, անհարթ. սարդ, եչէր պէ-չէն:

Ὄκρις - εως (ἡ) eminenza, sommità. բարձրաստանիի, արտեւան. նիւտնիի հանգ, -ած, βնիկ:

Ὀκτάβλωμος (ὁ, ἡ) d'otto bocconi. ութը գոռոգցու. տիւլ լըխմելէ, տիւլ լըխմօղ:

Ὀκτάγλωσσος (ὁ, ἡ) scritto in otto lingue. ութը լեզուաւ գրուած. տիւլ լինելին խոչելէլ:

Ὀκτάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale otto dramma. ութը գրաքմայ արժօղ. տիւլ գըրեալ՝ 32 գօրօղ տեղն:

Ὀκτάεδρος (ὁ, ἡ) ottaedro, d'otto faccie. ութանիրա, ութգլխի. տիւլ խանէ նիւղլիս:

Ὀκταετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio d'otto anni. ութը տարուան միջոց ժամանակ. տիւլ տեղ հասնիլ գործելի:

Ὀκταέτης - εος ἢ ίος (ὁ, ἡ) d'otto anni. ութը տարեկան. տիւլ տեղնիլի, տիւլ խօալնիի:

Ὀκταετία (ἡ) otto anni. ութը տարի. տիւլ տեղ:

Ὀκταήμερος (ὁ, ἡ) di otto giorni. ութը օրուան. տիւլ լինելիս:

Ὀκτάκις, έπίῤ. otto volte. ութը անգամ տիւլ տիւս:

Ὀκτακισμύριοι - αι - α. ottanta mila. ութասուն հազար. տիւլ գիւ (80,000):

Ὀκτακισχίλιοι - αι - α. otto mila. ութը հազար. տիւլ գիւ (8000):

Ὀκτάκνημος (ὁ, ἡ) che ha otto raggi (ruota.) ութը ճաճանչ ունեցօղ (անիւ). տիւլ խորհելէլէ (βնտրելիս):

Ὀκτακόσιοι - αι - α. otto cento. ութը հարիւր. տիւլ նիւ (800):

Ὀκτάκωλος (ὁ, ἡ) che ha otto membra o parti. ութը անգամ՝ մաս ունեցօղ. տիւլ ալ՝ ալելէ հետևելի:

Ὀκτάμετρος (ὁ, ἡ) composto di otto piedi metrici (verso). ութասանեան (ստանաւոր). տիւլ լինելի (գիրք):

Ὀκταμηνιαῖος - α - ον. καὶ Ὀκτάμηνος (ὁ, ἡ) d'otto mesi. ութը ամսուան. տիւլ ալելէ:

Ὀκτάπεδος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ὀκτάπους.

Ὀκτάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di otto bracci. ութը կանգուն երկայ. տիւլ ալելէ օլան:

Ὀκταπλάσιος - α - ον. καὶ Ὀκταπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) ottuplo. ութապատիկ. տիւլ գաւիկ:

Ὀκταπλόος - οῦς (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Ὀκταπόδης - ου (ὁ) καὶ Ὀκτάπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha otto piedi. 2. lungo otto piedi. ութը ոտք ունեցօղ. 2. ութը ոտնաչափ երկայն. տիւլ ալելէ. 2. տիւլ ալելէ ալելի:

Ὀκταῤῥύμος καὶ Ὀκτάρυμος (ὁ, ἡ) (cocchio) che ha otto timoni. ութը քիգքեալ (կառք). տիւլ օղլու, տիւլ բանի օղլու ալելի (արտայ):

Ὀκτὰς - άδος (ἡ) numero ottonario. ութեակ թիւ. տիւլ գիմի ալելէ, տիւլ գլէ:

Ὀκτάσημος (ὁ, ἡ) che ha otto segni, figure, che ha otto quantità. (parlandosi delle misure metriche). ութը նշան՝ ձեւ՝ արտահայտիւն ունեցօղ (ստանաւորի չափու վրայ). տիւլ նիշլէլէ՝ գիտնալէ (գիրք վերջի հատիկնու):

Ὀκτάστυλος (ὁ, ἡ) che ha otto colonne. ութը սիւն ունեցօղ. տիւլ տիւրեալ:

Ὀκταχῶς, έπίῤ. in otto maniere. ութը կերպով. տիւլ բուրլ վիճակ իլի:

Ὀκτήρης - εος (ὁ, ἡ) che ha otto ordini di remiganti. (galera.) ութը թի քաշլու կարգ ունեցօղ (գալեասա). տիւլ վիճակ (վերտրելի):

Ὀκτὼ (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (8) otto. ութը. տիւլ:

Ὀκτωδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha otto dita. ութը մատ ունեցօղ. տիւլ գործելէլէ:

Ὀκτωκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (18) diciotto. տասը ութը. ըն տիւլ:

Ὀκτωκαιδεκάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale 18 dramme. 18 գրաքմայ արժօղ. 18 գրամի գիտցի:

Digitized by Google

Ὀκτωκαιδεκαέτης - ίος ἡ ους (ὁ, ἡ) di 18 anni. 18 տարեան. 18 ամեայ։
Ὀκτωκαιδεκαταῖος - α - ον. di 18 giorni. 18 օրեան. 18 ամեայ։
Ὀκτωκαιδέκατος - η - ον. decimo ottavo. ութեւտասներորդ. ը ութեւտասնից։
Ὀκτωμηνιαῖος, Ὀκτώμηνος κτλ. = Ὀκταμηνιαῖος κτλ.
Ὀκτώφορος (ὁ, ἡ) portato da otto persone. ութը հոգիե կրեամբ. ութից տեղից բերելուիլեզ։
Ὀκχέω - ῶ. Μ. ήσω. Δ. × ἀντὶ Ὀχέω.
Ὀκχή (ἡ) Δ. × ἀντὶ Ὀχή.
Ὅκως, ἐπίῤῥ. Ἰων. ἀντὶ Ὅπως.
Ὁλάργυρος (ὁ, ἡ) tutto d' argento. բոլոր արծաթից - ալիքեան ի-փ-ից-ին։
Ὀλβία (ἡ) Θηλ. τ. Ὄλβιος. (συνήθ.) = Μακαριότης.
Ὀλβίζω. Μ. ίσω. = Μακαρίζω.
Ὀλβιοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) = Εὐδαίμων.
Ὀλβιόθυμος (ὁ, ἡ) fortunato. երջանիկ - ֆաթիլա, հաճելասէր։
Ὀλβιόμοιρος (ὁ, ἡ) = Ὀλβιοδαίμων.
Ὀλβιόπλουτος (ὁ, ἡ) felice pelle sue ricchezze. հարստութեանը համար երջանիկ - վիճակեալ հարստութեամբ հաճելասէր։
Ὄλβιος - α ἤ ος - ον. felice, fortunato, beato, ricco. երանելի, երջանիկ, հարուստ. հաճելասէր, ֆաթիլա, վիճակի. (το οὐσ.) Ὄλβια, ἐπίῤῥ. = Ὀλβίως.
Ὀλβιόφρουρος (ὁ, ἡ) che conserva, assicura la felicità. երջանկութիւնը պահպանող պահակ ընող. հաճելասէրպահ-ապետ՝ պահակ։
Ὀλβίως, ἐπίῤῥ. felicemente, riccamente. երջանկութեամբ, հարստութեամբ. հաճելասէր՝ վիճակելէ իլ։
Ὀλβοδότης - ου (ὁ, ἡ) datore delle ricchezze. հարստութիւն տուող. վիճակելէ վերին։
Ὄλβος (ὁ) felicità, ricchezze. երջանկութիւն, հարստութիւն. հաճելասէր, վիճակելէ, հաղ։
Ὀλβοφόρος (ὁ, ἡ) che apporta delle ricchezze. հարստութիւն բերող. վիճակելէ հաղ կրեիրեն։
Ὀλέθριος - α - ον. pernicioso, mortifero. վնասակար, մահաբեր. ղարտէլը, խօլամ կրեիրեին, ղարտ։
Ὀλεθρίως, ἐπίῤῥ. perniciosamente. վնասապ, կորստաբար. ղարտ՝ էտղ իլի։
Ὀλεθροποιὸς (ὁ, ἡ) che reca della pernizie, della ruina. վնաս՝ կորուստ բերող. ղարտ՝ էտղ կրեիրեին, խորտակ ալրեիրելի։
Ὄλεθρος (ὁ) pernizie, ruina, distruzione, morte. վնաս, կորուստ, կործանում, մահ. ղարտ, էտղ, ղղ, խորտակ, եզերք, խօլամ։
Ὀλέκω (παρτ. Ὤλεκον καὶ πλέον οὖ) × ἀντὶ Ὄλλυμι.
Ὀλεσήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) che distrugge uomini. մարդկիները ընող՝ խորտակող. իւանդրը պղտի՝ խորտակ էտղեն։
Ὀλεσίθηρ - ηρος (ὁ, ἡ) che distrugge le fiere. գազանները խորտակող. ճանճրըտրը խորտակ էտղեն՝ եզրան։
Ὀλεσίοικος (ὁ, ἡ) distruggitore, estermi-natore della casa, della famiglia. տան՝ գերդաստանի կործանիչ, տանը սրտոյ. եվ եզբեան, տնից ալիտկրեին, եվ գերէ խրտոյ էտղեն։
Ὀλεσιτύραννος (ὁ, ἡ) esterminatore de' tiranni. բռնաւորները խորտակող. դիվ ելէլ՝ ճնդղրուտրը եզբան՝ խորտակ էտղեն։
Ὀλέτειρα (ἡ) Θηλ. τοῦ
Ὀλετὴρ (ὁ) distruggitore, esterminatore. կործանող, սրտոյ, խորտակող. խորտակ էտղեն, եզբան, գերդաստ էտղեն։
Ὀλίγαιμος (ὁ, ἡ) che ha poco sangue. քիչ արեան ունեցող. ֆանը ալ։
Ὀλιγάκις, ἐπίῤῥ. poche volte, raramente. քիչ անգամ, գանի տարեք. ալ տեղ, նորից։
Ὀλιγάμπελος (ὁ, ἡ) che ha poche vigne. քիչ պտղեներ ունեցող. ալ գոլլը, գոլ լորը ալ։
Ὀλιγανδρέω - ῶ. Μ. ήσω. aver pochi uomini, mancare d' uomini. քիչ մարդ ունենալ. ալ տղիկի օլմէ, տղիկ կրտիկէն ին կիլիլ։
Ὀλιγανδρία (ἡ) rarità, mancanza d' uomini. մարդոց քիչութիւն՝ պակասութիւն. տղիկ ալլէլը կրտիկէն։
Ὀλίγανδρος (ὁ, ἡ) che tiene pochi uomini. քիչ մարդ ունեցող. ալ տղիկ ալեն
Ὀλιγανθρωπέω, Ὀλιγανθρωπία, Ὀλιγάνθρωπος. = Ὀλιγανδρέω κτλ.
Ὀλιγάρκεια (ἡ) frugalità, տկուսապահութիւն, չափաւորութիւն. ֆանահրիտրէթ, կիրտրէլիք։
Ὀλιγαρκέω - ῶ. (καὶ συχνότ. τὸ μσ.)-έομαι-οῦμαι. Μ. ήσω - ομαι. contentarsi del poco, esser frugale. քիչով գոհ ըլլալ, տկուսապահ ալ՝ չափաւոր ըլլալ. ալ ֆանահրի կիրտ, ֆանահրիտրէթ՝ գիթիրէլ օլմէ։
Ὀλιγαρκὴς - ίος (ὁ, ἡ) che si contenta del poco, frugale. քիչով գոհ եղող, տկուսապահ, չափաւոր. ֆանահրիտրէթ, գիթիրէլ։
Ὀλιγαρτία (ἡ) carestia, penuria di pane. հացի պակասութիւն, սով. խրիտ եզբէլիլէ։
Ὀλιγαρχέω. Μ. ήσω. governare. (καὶ μσ.) esser governato da pochi uomini. քիչ մարդ կառավարել կամ քիչ մարդ հոգիե կառավարուիլ. ալ տէլ՝ ալ տղիկ ֆառլանմաք՝ հիւսիս կիմիզ՝ գոյսրտրէթ խառ-ըն կիմիզ խոյօ ալ տղիկ հիւսիս ալիքան օլմէ, իդարե օլմանմաք։
Ὀλιγάρχης - ου (ὁ) membro d' un governo oligarchico. տկուսապետական սերութեան մը անդամ. ալ տէլէլի պէյլէրէ պէր տելլիին էլէլէրն. Օլիկարխ - տէ-ալ տելլիներ հիւսիս օլարքէն պէրէն օլան
Ὀλιγαρχία (ἡ) oligarchia, governo sostenuto nella persona di pochi magistrati. տկուսապետութիւն, քիչ հոգիե կառավարած սերութիւն. Օլիկարխ - տէ-ալ տէլէլին ֆառլանըլան իդարէ օլան տելլիի. ֆառլլէր տելլիներ։
Ὀλιγαρχικὸς - η - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. oligarchico. 2. che ama il regno oligarchico. տկուսապետական. 2. տկուսապետական սերութիւնը սիրող. ֆառլէր տելլիներին հաւասար. 3. ֆառլլէր տելլիներին օրէնն։

Digitized by Google

Ὀλιγαχόθεν, ἐπίῤῥ. da poche parti. քիչ կողէ. ու քիչ-քիչ տեղ։
Ὀλιγαχοῦ, ἐπίῤῥ. in poche parti. քիչ կողմէ. ու քիչ-քիչ տեղ։
Ὀλιγαιτέω - ῶ. M. ήσω. possedere poco. քիչ բան ունենալ. ու նեղութ ըլլալ, ու հաւանիլ ըլլալ։
Ὀλιγήμερος (ὁ, ἡ) di pochi giorni. քիչ օրուան. ու կարճատեւ։
Ὀλιγηπελέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ — Ὀλιγηπελὴς - ίος (ὁ, ἡ) languido, debole, imbecille. ախտ, վատառողջ. ի-ուժութիւն, ի-թոյլութիւն։
Ὀλίγιστος - η - ον. (ὑπερθ. τ. Ὀλίγος.) pochissimo. խիստ քիչ. մեծ ու շատին ի-նայ։ — ίστως, ἐπίῤῥ.
Ὀλιγόβιος (ὁ, ἡ) che vive poco tempo. քիչ առնի ապրող. ու վախի խօսքան։
Ὀλιγόβουλος (ὁ, ἡ) (uomo) di poco consiglio խիստ խորհրդ չունցող, քիչ խորհրդութիւն խորհանաւութիւն ունեցող. ու տխմարութիւն, գլուխնին ի-նայ ըլլալ։
Ὀλιγογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) = Ὀλίγωρος.
Ὀλιγογονία (ἡ) sterilità. ամլութիւն. եղերդութիւն։
Ὀλιγόγονος (ὁ, ἡ) infecondo, sterile. ամարդաւատ, ամուլ. ակերխութիւն, եղերդ։
Ὀλιγοδάπανος (ὁ, ἡ) che spende poco. քիչ ծախք ընող. ու հայր ախորժ խոհ։
Ὀλιγοδεής, Ὀλιγόδεια ἡ Ὀλιγοδέϊα. = Ὀλιγαρκής, Ὀλιγάρκεια.
Ὀλιγοδίαιτος (ὁ, ἡ) frugale. չափաւոր, քիչ բանով ապրող. խնայողութիւն, ի-ծախք, ու իւր կարիքին։
Ὀλιγόδουλος (ὁ, ἡ) che ha pochi servi. քիչ ծառայ ունեցող. ու սակաւ օրն։
Ὀλιγοδρανέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ — Ὀλιγοδρανὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγηπελής.
Ὀλιγοδρανία (ἡ) languore, debolezza. վհատութիւն, վատառողջութիւն. ի-թոյլութիւն, ի-ուժութիւն։
Ὀλιγοδύναμος (ὁ, ἡ) che ha poca forza. քիչ ուժ ունեցող. ի-ուժութիւն ու։
Ὀλιγοεργὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδρανής.
Ὀλιγοέτης - εος (ὁ, ἡ) di pochi anni. քիչ տարուան. ու իւրնէէ։
Ὀλιγοήμερος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγήμερος.
Ὀλιγόθερμος (ὁ, ἡ) che ha poco calore. քիչ տաքութիւն ունեցող. ու ըսքնութիւնէ ըլլալ։
Ὀλιγόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha pochi, rari capelli. քիչ ցանցառ մազ ունեցող. ու ակրխ տեղէ։
Ὀλιγοθυμέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ — Ὀλιγόθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo. վատասիրտ, վախկոտ. խրտիլութիւն, ի-օրթութ։
Ὀλιγόκαιρος (ὁ, ἡ) che ha poco tempo. քիչ առնի ունեցող. ու վախի ըլան։
Ὀλιγοκάλαμος (ὁ, ἡ) che ha poche canne. քիչ եղէգ ունեցող. ու փոքրէէ։
Ὀλιγόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce pochi frutti. քիչ պտուղ բերող. ու ակրխ հաւ իտին։
Ὀλιγόκλαδος (ὁ, ἡ) che ha pochi rami. քիչ տոտ ունեցող. ու փոքրէէ։
Ὀλιγοκρατέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. = Ὀλιγαρχέομαι.
Ὀλιγολαλέω - ῶ. M. ήσω. parlare poco. քիչ խօսիլ. ու ակրխ-խրխ։
Ὀλιγόλογος (ὁ, ἡ) che parla poco. քիչ խօսող. ու ակրխ-խրխ։
Ὀλιγομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) poco istruito, che conosce poche cose. քիչ սորված, քիչ բան գիտցող. ու խոյրնիդէ, ու չեղ գիրքեն։ — μαθῶς, ἐπίῤῥ.
Ὀλιγομετρία (ἡ) mancanza de' metri del verso. տաղաւորի չափերուն պակասութիւն. վերնի տխրի խոխրէէ։
Ὀλιγόμισθος (ὁ, ἡ) che riceve poca mercede. քիչ վարձք առնող. ու կիր ալան։
Ὀλιγόμυθος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόλογος.
Ὀλιγόξυλος (ὁ, ἡ) che tiene poco legname. քիչ փայտ ունեցող. ծառնան ու ալան։
Ὀλιγοπαιδία (ἡ) l' avere pochi figli. քիչ զաւակ ունենալը. ու խլաւոր օրմէէ։
Ὀλιγόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha pochi figli. քիչ զաւակ ունեցող. ու խլաւոր ալան։
Ὀλιγόπιστος (ὁ, ἡ) che ha poca fede, incredulo. թերահաւատ. ի-ապիկան, ի-հաւատ տեսողութ ալան։
Ὀλιγόπονος (ὁ, ἡ) che lavora poco. քիչ աշխատող. ու իւրնէէ, ու ըսքնէէ։
Ὀλιγοποσία (ἡ) sobrietà. զգաստութիւն, չափաւորութիւն (խմելիքի մէջ). ի-խիպոլ, օրան (իւրնէէ)։
Ὀλιγοποτέω - ῶ. M. ήσω. bevere poco. քիչ խմել. ու իւրնէ։
Ὀλιγοπότης - ου (ὁ) che beve poco, sobrio. քիչ խմող, զգաստ (խմելիքի մէջ). ու իւրնէ, ի-խիպոլ, օրան իւրնէէ (իւրնէէ)։
Ὀλιγοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha pochi negozi. քիչ բան գործք ունեցող. իւրնէ կիցէ ու, մանրահոգ ըլլէ օրինան։
Ὀλιγόσπυρος (ὁ, ἡ) che produce poco grano. քիչ ցորեն բերող, բանցընող. ու ցօղաց հաւ իտին։
Ὀλιγόῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha poche radici. քիչ արմատ ունեցող. ու փոքրէ ալան, փոքր ու։
Ὀλίγος - η - ον. poco. 2. piccolo. քիչ. 2. պզտիկ. ու, փոքրէ. 2. փոքրիկ, ստեպ. (τὸ οὐσ.) Ὀλίγον, ἐπίῤῥ.
Ὀλιγόσαρκος (ὁ, ἡ) gracile. վտիտ, սպառնալի, չար ասիր ձեռացած. ըսքնէ, ըսպառնի, ի-սուրս փոքր փոքրէ։
Ὀλιγοσθενὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδύναμος.
Ὀλιγοσιτέω - ῶ. M. ήσω. mangiar poco. քիչ ուտել. ու իւրնէ։
Ὀλιγοσιτία (ἡ) il mangiare poco. քիչ ուտելը. ու իւրնէ։
Ὀλιγόσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. քիչ ուտող. ու իւրնէ։
Ὀλιγόσπερμος (ὁ, ἡ) che ha poco seme. քիչ սերմ ունեցող. ու բօհաղրա, նասիֆէի փոքրէ ալան։
Ὀλιγόστιχος (ὁ, ἡ) che contiene pochi versi. քիչ տաղաւորի տող ունեցող. ու պիչիլի։
Ὀλιγοστὸς - ὴ - όν. accompagnato da pochi. ակոլութիւն, քիչտար, քիչ մարդոց հետ եղող, քիչ անձերէ ընկերեալ. ու փոքրէ իւր պիչիլ ալան, պիրաւոր ու ստիպ ալան. 2. = Ὀλίγος ἢ Ὀλίγιστος.
Ὀλιγοσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di poche sillabe. քիչ վանկէ բաղադրուած. ու հնչիւնին իւրաքանչիւր ալանալու։
Ὀλιγοσύνδεσμος (ὁ, ἡ) che ha poche

Digitized by Google

strada. 2. costruttore, accomodatore delle strade. Ճամբայ բացող՝ պատրաստող. 2. փողոցները շինող՝ յարդարող. իսկ ապա հասարակաց. 2. օձիքները խածնող՝ պատկերող։

Ὁδός (ἡ) strada, via, sentiero, cammino. 2. viaggio. Ճամբայ, փողոց. 2. ճամբորդութիւն. իսկ, օձիք. 2. իօթաղատ։

Ὁδός (ὁ) soglia. սեմ. իշխ։

Ὁδοσκοπέω - ῶ. M. ήσω. osservare, esplorare le vie, assassinare. Ճամբաները նայիլ կամ հետեւիլ, սպասելիլ. իսկապէս ինծուկին պատճառ, իսկ փոխ., քիւրտերէն կրճատ։

Ὁδοσκόπος (ὁ, ἡ) che osserva, esplora le vie, assassino. Ճամբաները նայող կամ հետեւող, սպասող. իսկապէս ինծուկին, պատճառ, իսկ փոխ. լրտեսութեան, քիւրտերէն՝ , հետք։

Ὁδοστατέω - ῶ. M. ήσω. fermare o fermarsi per la strada. Ճամբան կտրիցը նիլ կամ կենալ. իսկապէս քաղաքական, սրբ իսկ փոխ. խոցոտել։

Ὁδοστάτης - ου (ὁ) custode delle vie. Ճամբաս պահապան. իսկ պահակ՝ իշխան։

Ὁδοστρωσία (ἡ) lastricato, lastricatura. սալայատակ, յատակումն, Ճամբան քարով յարկնիլը. իսկապէս խոխ, իսկապէս իստրէր՝ էն փոխ։

Ὁδούς - όντος (ὁ) dente. ակռայ. փիլ։ (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὁδοφυλακέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Ὁδοφύλαξ - ακος (ὁ) custode delle vie. Ճամբաս պահապան. իսկ պահակ՝ իշխան։

Ὁδόω - ῶ. M. ώσω. mostrare la strada, guidare, scortare. Ճամբայ ցուցնիլ, առաջնորդիլ. իսկ ինծուկին, իշխանութիւն։

Ὀδυνάω - ῶ. M. ήσω. cagionare del dolore, affliggere. ցաւ պատճառիլ, ցաւցընիլ. աղքատիլ։

Ὀδύνη (ἡ) dolore. ցաւ. աղ։

Ὀδυνηρός - ά - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ηρῶς. penoso, affliggente. վշտալի, ցաւցնող. պատճառ, աղքատ։

Ὀδυνώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀδυνηρός.

Ὄδυρμα (τὸ) καὶ Ὀδυρμὸς - οῦ (ὁ) lamento, pianto. կոծ, ազգ, լաց. ֆիւթար, ֆիւղան, պատճառ։

Ὀδύρομαι. M. υροῦμαι. piangere, lamentarsi. լալ, ազգալ, կոծիլ. պատճառիլ, ֆիւթար ֆիւղան կրնիլ։

Ὀδυρτικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. lamentatore, querulo. ազգասող, գանգատող. ֆիւղան՝ ֆիւթար՝ ինչ իսկ խոխ։

Ὀδυρτός - ή - όν. lamentevole. ազգալի, ցաւագին. պատճառիլի, աղքատիլ։

Ὀδύσσομαι. M. ὀδύσομαι. (εὖχρ. μόνον ὁ ἀόρ. Ὠδυσάμην καὶ ὁ πρκ. Ὀδώδυσμαι.) mettersi in collera. բարկանալ, արհամարհիլ. իսկապէսնիլ, իշխանութիւն, պատճառիլ։

Ὀδωδή (ἡ) odore. հոտ. փոթոր։

Ὀδών - όντος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ὀδούς.

Ὀδωτός - ή - όν. = Ὀδεύσιμος.

Ὄζαινα - ης (ἡ) polisso, ozena (escrescenza carnosa che viene dentro il naso). պոլիպոս (քիթին ծակերուն մէջ ծնեցած՝ ատամ պէս). պատռուած պիտիկ ինչ որ քիթին մէջէն պատկերին վրայէն կախ կ՚իյնայ (կոչ նիվ իւլիթ)։

Ὄζη (ἡ) la puzza del fiato. շունչի գարշահոտութիւն. նեղիկ փոթոռութիւն։

Ὀζοθήκη (ἡ) chiavica. լուսնկը. կեռիկ։

Ὀζολής - ου (ὁ) puzzolente. գարշահոտ, գեշ հոտով փոթոռող, ֆիւնո՝ էն փոխ։

Ὄζος - ου (ὁ) nodo, ramo d'albero. ծառի ոստ. պատ պատուղը, գալը։

Ὀζύστομος (ὁ, ἡ) cui puzza la bocca, il fiato. բերանը հոտով, գարշահոտ շունչ ունեցող. պղծը՝ նեղիկ փոթոռ։

Ὄζω. M. ὀζήσω καὶ ὀζέσω. avere buono o cattivo odore, olezzare o puzzare. ազնիկ կամ գեշ հոտ ունենալ. ազնիկ կամ գարշ հոտիլ. նոյ խոխ ֆիւնո փոթոռութիւնէ, նոյ խոխ ֆիւնո՝ էն փոխ։

Ὀζώδης - εος (ὁ, ἡ) puzzolente. գարշահոտ. ֆիւնո փոթոռ, փոթոռող. 2. = τῷ

Ὀζωτός - ή - όν. nodoso, ramoso. ոստոտ բոլ ունեցող. պատուղը պատպատիլը։

Ὀθ՝ (κατ' ἀποκ. πρὸ φων. δασ.) ἀντὶ Ὅτι.

Ὀθόν, ἐπίῤῥ. donde 2. perciò, perlocchè. ուստի, ուսկից որ. 2. վասն որոյ, անոր համար. նեղիկ ի. 2. ասոնց համար, ի պատճառս։

Ὀθί, ἐπίῤῥ. ove. ուր որ. նեղիկէն։

Ὀθνεῖος - α - ον. straniero, forestiere. օտար, օտարազգի. խորթ։

Ὀθνειότυμβος (ὁ, ἡ) seppellito in paese straniero. օտար աշխարհ թաղուած. գեղացի պետերի ինծուկիներէն։

Ὀθομαι (παρτ. Ἰλθόμην καὶ πλέον οὖ) aver cura, calere. հոգալ, խնամել. խոյզհոգ, պատճառ։

Ὀθόνη (ἡ) pannilini, tela. 2. tovagliolo, salvietta. 3. vela. կտաւիք, ձեռքսրբիչ, լաթ. 2. սեղանոյ սրբանոց. 3. առագաստ. լաթեղէն. գիլ. 2. գիլ ձեռնոց. 3. իսկապէս։

Ὀθόνινος - η - ον. di tela, di panno lino. լաթէ. գիլոյ։

Ὀθόνιον (τὸ) ὑποῤῥ. τ. Ὀθόνη.

Ὀθονιοπώλης - ου (ὁ) venditore di panni lini, di tele. ձեռքսրբիչ՝ լաթ ծախող. կտաւեղէն առնող, գիլչի։

Ὀθονοποιός (ὁ) facitore di panni lini, di tele (Λατ. lintearius). ձեռքսրբիչ՝ լաթ շինող. կտաւեղէն գիլ խոխան։

Ὀθονοσκεπής - έος (ὁ, ἡ) coperto di tela. լաթով գոցուած. գիլ էնի ֆուրէ։

Οἴ, ἐπιῳών. ohimè! lassome! ախտա ինծի, հզօ՛ւկ խուչը՝ հայհոյութիւն։

Οἰ, ὀνομστ. πλθ. τ. ἀῤῥθ. Ὅ.

Οἳ, ὀνομστ. πλθ. τῆς ἀναφορ. ἀντνμ. Ὅς.

Οἷ, δοτ. τῆς προσωπ. ἀντνμ. Οὗ.

Οἷ, ἐπίῤῥ. τοπ. ove. ուր որ. նեղիկէն։

Οἶα ἡ Οἷα (ἡ) pelle di pecore. ոչխարի մորթ. ֆօյան գիրէնէ, ինծուկիէն։

Οἶα, οὐδ. πλθ. τ. Οἷος.

Οἰαδόν, ἐπίῤῥ. solamente. միայն. խոչնըզմամ։

Οἰακίζω. M. ίσω. diriggere, governare (la nave). ուղղել, կառավարել (նաւը). փօլտալիճնէ, ֆուլտանէ (կեռիլ)։

Digitized by Google

Οἰακιστὴς - οῦ (ὁ) direttore della nave, piloto, timoniere. նաւը ուղղող, նաւավարիչ, ղեկավար. կեպկեպար, բեհկեհ, գլխաւոր։
Οἰακονομέω - ῶ. *M.* ήσω. = Οἰακίζω.
Οἰακονόμος (ὁ, ἡ) timoniere. ղեկավար. գլխաւոր։
Οἴαξ - ακος (ὁ) timone. ղեկակ. գլխիկն. (κυρ. καὶ μτφρ.).
Οἰγνυμι καὶ
Οἴγω. *M.* οἴξω. × ἀντὶ Ἀνοίγω.
Οἶδα. *M.* εἴσομαι καὶ εἰδήσω. sapere, conoscere. գիտեմ, ճանչնալ. գիտէի, ճանչնալ։
Οἰδαίνω. *M.* οἰδήσω. gonfiare o gonfiarsi. ուռեցընել կամ ուռիլ. լեցնել խոթոր լինել (κυρ. καὶ μτφρ.).
Οἰδαλέος - α - ον. gonfio. ուռած. լեցուն, լիլի։
Οἰδάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. gonfiarsi. ուռիլ. լեցնել։
Οἴδημα (τὸ) tumore. ուռեցք. լիլ, խոճրոմ։
Οἰδηματόεις - εσσα - εν καὶ Οἰδηματώδης - εος (ὁ, ἡ) gonfio. ուռեցած. փապրիլ, լեցուն։
Οἴδησις - εως (ἡ) gonfiamento. ուռեցընելը, լիլիլ, փապրիլ։
Οἰδος - εος (τὸ) = Οἴδημα.
Οἶεος - α - ον. pecorile, di pecora. ոչխարի. ծեացոցի պատկ՝ գեղեկլիք։
Ὀϊζύος (ὁ, ἡ) καὶ
Ὀϊζυρὸς καὶ (Ἀττ.) Οἰζυρὸς - ὰ - όν. infelice, misero. խեղճ, ողորմելի. տեղտալի, ափսոս, ափսէ։
Ὀϊζὺς καὶ (Ἀττ.) Οἰζὺς - ύος (ἡ) miseria, calamità. խեղճութիւն, ազէտք, ուսապարանք. ափսէլիւթ, տեղտ, պետ։
Ὀϊζύω. *M.* ύσω. soffrire delle miserie, provare delle disgrazie. խեղճութիւն՝ վիշտ քաշել. տեղտ՝ ափսէլիւթ չտեսել։
Οἴημα (τὸ) opinione, parere. կարծիք, գիտ. երեսս, գոյն. 2. = Οἴησις.
Οἰηματίας - ου (ὁ) presuntuoso. ինքնահաճ, մեծամիտ. գիտամոլ, գիտասէր։
Οἴησις - εως (ἡ) presunzione, presuntuosità. յանձնապատասխանութիւն, իրեն անձին հաւանիքը. գիտամոլութիւն, հաղարտութիւն, խոպոլիկութիւն։
Οἰησίσοφος (ὁ, ἡ) καὶ Οἰησίφρων - ονος (ὁ, ἡ) sciolo. խմաստակ. լեզուվէն, ուրիմիտ ինչինչ. ծէ եւ Οἰηματίας.
Οἰητὴς - οῦ (ὁ) chi pensa, stima, crede. մտածող, կարծող. գիտնական, գոյն՝ երես խնդ։
Οἴκαδε, ἐπίῤῥ. in casa. տունը. խնդ։
Οἰκάριον (τὸ) = Οἰκίδιον.
Οἰκειοπραγέω - ῶ. *M.* ήσω. occuparsi ai proprj affari. իր գործերուն հոգալ՝ պարապիլ. գիտով իրենի ինճիանի պատճառ հոգեցնի՝ գլխաւոր օրմոք։
Οἰκειοπραγία (ἡ) l'occuparsi ai propri affari. իր բանին գործքին պարապիլը. գիտով իրենի ինճիանի գլխաւոր օրմոք։
Οἰκεῖος - α - ον. domestico, famigliare. 2. amico, parente. 3. proprio, particolare. բնական, առանին. 2. բարեկամ, ազգական. 3. յատուկ, մասնաւոր. նվիր պաշտ. խնդեցած. 2. պաշտ, առաքել, իբրև՛. 3. պաշտ, գործակից, հարազատ։
Οἰκειότης (ἡ) famigliarità. մտերմասիրութիւն. խոսակցութ, առաքել պօրինութ։
Οἰκειοφώνως, ἐπίῤῥ. in propria, paterna lingua. բուն իր՝ հայրենի բարբառով՝ լեզուաւը. առ գիտով՝ պատասխան պինդով՝ լիսանդնութ։
Οἰκειόω - ῶ. *M.* ώσω. render famigliare, conciliare. բնական ընել. մտերմացընել, հաշտեցընել. գործակցընել, գործակցութ, գործակից եղիլ, պատրաստրմամբ. (μσ.) appropriarsi. իրեն սեփականել. գիտով իրենի հարազատ ընել։
Οἰκείωμα (τὸ) mezzo di conciliare. հաշտեցընելու միջոց. պատրաստրմամբ լինելը։
Οἰκείως, ἐπίῤῥ. famigliarmente, amichevolmente. մտերմաբար, բարեկամաբար. հարազատի, գործակից։
Οἰκείωσις - εως (ἡ) famigliarità. 2. conciliazione. 3. appropriamento. մտերմութիւն, բնականութիւն. 2. հաշտեցընելը. 3. իրեն սեփականելը. առաքել գործակցելը. 2. պատրաստրմամբ լինելութ. 3. գիտով իրենի հարազատ ընել։
Οἰκετεία (ἡ) famigliari, la servitù. ծառաներք, ազատաւորք. հընդեցիներ, առաքիլար։
Οἰκετεύω. *M.* εύσω. × ἀντὶ Οἰκῶ. 2. (συχνότ. μσ.) servire, essere famigliare. ծառայել, ազատաւոր ըլլալ. իբրեւի ընել, առաքել օրմոք։
Οἰκέτης - ου (ὁ) famigliare, servidore. ծառայ, ազատաւոր. առաքել, իբրեւի ընող։
Οἰκετικὸς - ὴ - όν. servile. ծառայական. իբրեւի ընելու գիտաւոր։ Οἰκετικὸν (τὸ) la servitù, i famigliari. ծառաներք, ազատաւորք. իբրեւի ընողներ։
Οἰκέτις - ιδος (ἡ) Θηλ. τ. Οἰκέτης. fantesca, serva. աղախին, ծառիկ. հարազատ, գործակից։
Οἰκεὺς - έως ἢ ῆος (ὁ) × ἀντὶ Οἰκέτης.
Οἰκέω - ῶ. *M.* ήσω. abitare. 2. amministrare, governare. բնակիլ. 2. վարիլ, առաքել. կառավարիլ. առին օրմոք, իբրեւի ընելով. 2. գործակցիլ, գործակից եղիլ, իրեւի ընել։
Οἴκημα (τὸ) abitazione, domicilio, camera. բնակարան, օճախ, խուց. առին օրմոք հանիլ, գիտան, օդա։
Οἰκηματικὸς - ὴ - όν. che spetta ad una abitazione, domestico. բնակարանի պատճառած, առաքելու. գիտանոցի՝ առիճոցի՝ նվիր գործքի։
Οἰκημάτιον (τὸ) casuccia. պզտիկ առուն. խրճիթ։
Οἰκήσιμος (ὁ, ἡ) abitabile. բնակելի. առին օրմոք։
Οἴκησις - εως (ἡ) abitazione. բնակութիւն. առին։
Οἰκητὴρ (ὁ) × ἀντὶ Οἰκητής.
Οἰκητήριον (τὸ) abituro. բնակարան. առին օրմոք հանիլ։

Digitized by Google

Νικηφόρος (ὁ, ἡ) che riportò la vittoria, trionfante. յաղթական. հաղթօրէն հաղթական, յաղթանակաւոր:

Νικομάχας - α. Δ. ἀντὶ Νικομάχης - ου (ὁ) che vince, supera ne' combattimenti. յաղթանդամ մէջ յաղթօղ. պինդ կռիւներ մէջ նիզակ խօսք ընէիան:

Νικοτελὴς-έος (ὁ, ἡ) che effettua la vittoria. յաղթանակութիւնը գլուխ առնօղ. հասկնիլ գործ ընէիսան՝ յաղթել կռիւներ:

Νίμμα (τὸ) acqua in cui si lavò qualcheduno le mani. ջուր ձեռք լուացած ջուր. կէնդանի եւ կէսմահուայ ասա:

Νίν (ἀντιμ. ἐγκλιτ. παντοτε) ἀντὶ Ἴν, αὐτόν, αὐτήν, αὐτό.

Νιπτὴρ (ὁ) bacino da lavarsi le mani od i piedi. ձեռք կամ ոտք լուալու կոնք. եւ խոտոր ոտք լեկնի:

Νίπτρον (τὸ) = *Νίμμα.*

Νίπτω. M. νίψω. lavare. լուալ. խոյտանել:

Νίτρον (τὸ) nitro, salnitro. ազնարակ, շիլարարակ, բորակ. կիւվրւլիւ:

Νιτρόω - ῶ. M. ώσω. lavare col nitro. բորակով լուալ. կիւվրւլիւ եւ կէսմահ:

Νιτρώδης - εος (ὁ, ἡ) nitroso. բորակոտ. կիւվրւլիւով:

Νιφὰς - άδος (ἡ) neve. 2. (κυρ.) stretta di neve, nevajo. 3. tempesta. ձուն. 2. բուք, խիտ ու խիտ ընիօղ ձուն. 3. փոթորիկ. տար. 2. ծիւն, ձուան. 3. տարափ:

Νιφετὸς (ὁ) = τῷ προηγ.

Νιφετώδης - εος (ὁ, ἡ) nevicoso, ձիւնոտ. ձորւէ:

Νίφω. M. νίψω. nevicare. ձիւնել, ձուն գալ. ձոր խուխթ:

Νοερὸς - ὰ - όν. intellettuale, intelligibile. մտաւորական, խելացական. խելքէդ ճիւղ եւ կամ անշօշափ, խելքէդ ճիւղ եւ կամ ծանօթ. 2. = *Νοήμων.*

Νοερότης (ἡ) intellettualità, immaterialità. մտաւոր բնութիւն, անձնիմացականութիւն. ճիւղ գործ՝ ճանաչիլ օվսանք:

Νοερῶς, ἐπίῤῥ. colla mente. մտքով. ճիւղ եւ:

Νοέω - ῶ. M. ήσω. intendere, concepire, comprendere, pensare. իմանալ, հասկընալ, խորհիլ, մտածել. անդրմանք, ճիւղ եւ գալ կրնիլ, գիւրանիլ, գիւղհասու կրնիլ:

Νόημα (τὸ) pensiero, intenzione, nozione, sentimento. խորհուրդ, միտք, գաղափար, ճանաչումն. գիւղհասու, ճիւղ, խորք, ճիւղ եւ կամ օվսանան հասկիլ, գիւղհամ:

Νοήμων - ονος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհականն. գիւղհասուլը, սիրելը, հասկիմ:

Νόησις - εως (ἡ) intendimento, intelligenza. իմացութիւն, իմանալը. անդրմանքէդ:

Νοητικὸς - ἡ - όν. intelligente. իմացական, մտաւոր, բանաւոր. խորհելը, սիրելը օվսան:

Νοητὸς - ἡ - όν (καὶ ἐπίῤῥ.) - ητῶς. intelligibile, comprensibile. իմանալի, գիւրիմաց. անդրմանալը ճիւղ եւ կամ կրնիլ ճիւղ:

Νοθεία (ἡ) bastardigia. պատնիկութիւն. ճիւղ:

Νόθειος - α ἢ ος - ον. di bastardo. պատնիկաց յատուկ. ճիւղ հաւասար:

Νόθευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Νυθεύω. M. εύσω. adulterare, falsificare. խարդախել, նենգել. ճիւղ ընդունելը նիւթ, խիւղիր սխալ նիւթ:

Νοθογένητος (ὁ, ἡ) = τῷ

Νόθος - η ἢ ος - ον. bastardo, adulterino, falsato. պատնիկութիւն. խարդախուած. ճիւղ ելոյն, սխալ, խիւղիր: *νόθως. ἐπίῤῥ.*

Νομάδευος (ὁ, ἡ) = *Νομαδικός.*

Νομαδία (ἡ) turba di pastori. հովիւներու խուռն. ոչոտ ճիւղ ելոյն:

Νομαδιαῖος - α - ον. καὶ *Νομαδικὸς - ἡ - όν.* pastorale. հովուական. ոչոտի:

Νομαδικῶς, ἐπίῤῥ. da pastore. հովուի պէս. ոչոտ ճիւղ:

Νομαῖος - α - ον. appartenente alla gregge. հօտի պատկանած. ճիւղ օվսանի գալիք:

Νομὰς - άδος (ὁ, ἡ) colui che pascola. արծտղ. օվսան (հայկազն):

Νομεὺς - έως (ὁ) pastore. 2. distributore. հովիւ. 2. բաշխող, բաժանարար. ոչոտ. 2. ինձնէ՝ ճիւղ խիղճ:

Νομευτικὸς - ἡ - όν. pastorale. հովուական. ոչոտի գալիք, ոչոտի:

Νομεύω. M. εύσω. pascere, pascolare. արծտել. օվսանիլ:

Νομὴ (ἡ) distribuzione. 2. pascolamento. 3. pascolo, pastura. 4. gregge. բաշխելը. 2. արծտելը. 3. արօտ, մարգ. 4. հօտ. ինձնէ, ճիւղ կրնիլ. 2. օվսան. 3. մարդ, օվսան, ոչոտ. 4. օվսանք (հայկազն հաւելուած):

Νομίζω. M. ίσω. servirsi di... usare. 2. credere, pensare. 3. esser avvezzo, accostumare. գործածել, ի կիր առնել. 2. գաղիլ, համարիլ, կարծել, մտածել. 3. սովորիլ, սովորութիւն ընել. ճիւղ լանալ. 2. ելոյն՝ ընդ կրնիլ, սխալանիլ. 3. ուսուցանիլ, սպրիլ կրնիլ:

Νομικὸς - ἡ - όν. legale. 2. legista, giureconsulto. օրինական. 2. օրինական, օրինագէտ, իրաւաբան. ելոյն, նօտաս գործ. 2. ինձնէ ճիւղ, ինձնէ ելոյն:

Νομικῶς, ἐπίῤῥ. legalmente. օրինապէս, քան օրինաց. ելոյն եւ, հօտ խոչիլ:

Νόμιμος - η ἢ ος - ον. legittimo. 2. giusto. օրինաւոր. 2. արդար. հօտ խոչիլ օվսանելոյն. 2. սովիղ:

Νομιμότης (ἡ) legittimità. օրինաւորութիւն. ելոյն՝ հօտ օվսանք:

Νομίμως, ἐπίῤῥ. legittimamente. օրինաւորապէս. արդարացի. հիւսել օվսան, հօտ խոչիլ:

Νόμιος - α ἢ ος - ον. pastorale. հովուական. ոչոտի:

Νόμισις - εως (ἡ) credenza, religione, opinione, parere. հաւատք, կարծիք. տիւնի, ճիւղ, գաղ. գաղիք:

Νόμισμα (τὸ) moneta, nomisma. 2. regolamento. միտք, գահեկան. 2. կանոնագրութիւնք, կանոնք. ածիկ, ճիւղ. 2. ինդրիկ, կանոն, ինդրիկ:

Νομισματικὸς-ἡ-όν. di moneta, numismatico. գահեկանի պատկանած. ածիկի գալիք:

Digitized by Google

Νομισμάτιον (τὸ) ὑπηκρ. τ. *Νόμισμα.*
Νομισματοπώλης - ου (ὁ) banchiere. *մեզաներ. առքաֆ:*
Νομισματοπωλικὸς - ἡ - όν. pertinente al banchiere. *մեզաների պատկանած. առքաֆ գալէ. Νομισματοπωλικὴ* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη.*) professione del banchiere. *մեզաների արհեստ. առքաֆլըք:*
Νομιστεύω. Μ. εὐσω. = Νομίζω.
Νομιστὶ, ἐπίῤῥ. = Νομίμως.
Νομογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere delle leggi. *օրէնք գրել. նոմո՛ գանան՝ խոշմ՛ ունել խրիմ:*
Νομογραφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *προηγ. = Νομοθεσία.*
Νομογράφος (ὁ, ἡ) colui che scrive delle leggi. *օրէնք գրող. գանան՝ նոմո ունել խրիմ: = Νομοθέτης.*
Νομοδείκτης - ου (ὁ) giureconsulto. *իրաւագէտ, օրէնագէտ. նհլի լեր, նհլի ֆիէհ:*
Νομοδιδάκτης - ου καὶ
Νομοδιδάσκαλος - ου (ὁ) dottore della legge. *օրէնսուսոյց, օրինաց վարդապետ. գանան՝ նոմո խոճաը:*
Νομοδίφας - ου (ὁ) indagatore delle leggi. *օրէնքները քննող՝ հետազօտող. գանանը՝ նոմուլըը ինֆիրիլ՝ ինֆիռալ խրին:*
Νομοθεσία (ἡ) = *Νομοθέτησις.*
Νομοθετέω - ῶ. Μ. ήσω. stabilire, emanare delle leggi. *օրէնքներ դնել՝ կարգել. գանանը՝ նոմուլը ֆօրմ՝ ինդիրիլ նիշանի:*
Νομοθέτης - ου (ὁ) legislatore. *օրէնսդիր. գանան պալըտըճը, լեգըլէ գանան:*
Νομοθέτησις - εως (ἡ) legislazione. *օրէնսդրութիւն. գանան պալըտմաը, նոմուլը ինդիրիլ կիշի:*
Νομοθετικὸς - ἡ - όν. legislativo. *օրինադրական. գանան պալըտայա վերաբեր:*
Νομομάθεια (ἡ) cognizione delle leggi. *օրինաց գիտութիւն. գանանլըը ալ՝ ալիմ օլմաը:*
Νομομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) giurisperito, giurisprudente, versato, istruito nelle leggi. *օրէնագէտ, իրաւագէտ. նհլի ֆիէհ, նհլի լեր, գանանլըը՝ նոմուլըը ալիմ:*
Νομὸς (ὁ) provincia. *գաւառ. խյուլէթ, վիլայէթ. 2. = Νομή.*
Νόμος (ὁ) legge. *օրէնք. նոմո, գանան:*
Νομοφυλακεῖον (τὸ) tribunale, in cui si radun vano i Nomofilachi. *օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւորներուն ժէկ տեղ ժողվուած տեղը. նոմուլըը ինդիրմէյէ փոյլէրին խրին հանըդրտուրըը ֆիմ ալտըգը մահլ:*
Νομοφυλακέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare le leggi. *օրէնքները պահել. գանանլըը՝ նոմուլըը ինդիրմէք, ռեյլամէք. 2. Εἰμὶ Νομοφύλαξ =*
Νομοφολακία (ἡ) la carica de' Nomofilachi. *օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւորներուն պատիւը՝ պաշտաօնը. նոմուլըը ռեյլամէյին փոյլէրին խրին լիգը:*
Νομοφυλάκιον (τὸ) = *Νομοφυλακεῖον.*
Νομοφύλαξ - ακος (ὁ) Nomofilaca, magistrato che sorvegliava all' osservanza delle leggi. *օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւոր. գանանլըը ռեյլամէյէ ինդիրմէյէ՝ ինդիրլէրին մահֆուզ օլմասը հանըդրտոր:*
Νόος - ου (ὁ) *Ἰων. καὶ ἀσυναιρ. ἀντὶ Νοῦς.*
Νοσάζομαι. Μ. άσομαι ammalarsi spesso. *յաճախ հիւանդանալ. ըէտ ըէտ խտըլխմաք:*
Νοσακερὸς - ὰ - όν. = Νοσερός. (1).
Νοσερὸς - ὰ - όν (καὶ ἐπίῤῥ.) - ερῶς. ammalaticcio, valetudinario. 2. malsano. *հիւանդոտ, ախտաժէտ. 2. առողջութեան վնասակար, հիւանդութիւն բերող. հաստ ֆիզա, մարտլըը. 2. ընդրտըը, խտըլխմէյէ հաալ խոյն:*
Νοσέω - ῶ. Μ. ήσω. ammalarsi. *հիւանդանալ. խտըլխմաք:*
Νοσηλεύω. Μ. εὐσω. curare un malato. *հիւանդ մը նայիլ՝ հոգալ. խտըխ պէֆտ:*
Νόσημα (τὸ) malattia. *հիւանդութիւն. խտըխլըք:*
Νοσηματικὸς - ἡ - όν. = Νοσερός. (1).
Νοσημάτιον (τὸ) malattia leggiera, indisposizione. *թեթեւ հիւանդութիւն, անհանգստութիւն, ակարութիւն. խֆֆի խտըխլըք, բահտըըլըը, ընդֆլըը, տֆֆէֆլըք:*
Νοσηρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ηρως. = Νοσερός.
Νοσοκομεῖον (τὸ) spedale. *հիւանդանոց. հաստալը, խտըխհանէ:*
Νοσοκομέω - ῶ. Μ. ήσω. curare un malato. *հիւանդ մը նայիլ՝ խնամել. խտըխ պէֆտ՝ ֆայտրմաք:*
Νοσοκόμησις - εως καὶ Νοσοκομία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *προηγ.*
Νοσοκόμος (ὁ, ἡ) curatore de' malati. *հիւանդ նայող՝ խնամող. խտըխ պէֆտ՝ ֆայտրան:*
Νοσοποιὸς (ὁ, ἡ) che apporta della malattia. *հիւանդարար, հիւանդութիւն բերող՝ պատճառող. խտըխ խոյն, խտըխլըխ կէթիրէն:*
Νόσος (ἡ) malattia, infermità, male. *հիւանդութիւն, ախտ. խտըխլըխ, իլլէթ, մարտ:*
Νοσσεύω. Μ. εὐσω. = Νεοσσεύω.
Νυσσιὰ (ἡ) = *Νεοσσιά.*
Νοσσοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = Νεοσσοποιέω.
Νοστέω - ῶ. Μ. ήσω. ritornare (in patria.) *գառնալ (հայրենիքը). փրմրմիլ (վերադառնալ):*
Νόστιμος (ὁ, ἡ) che deve ritornare (in patria). 2. gustoso, dolce. *գառնալու, գառնալոց, որ գառնալ պիտի (հայրենիքը). 2. համով, անուշ. փրմրմիլ, ախորժ խոհիլ (վերադառնալ). 2. լեզուի, գաթնալու:*
Νόστος (ὁ) ritorno (in patria). *գարձ (ի հայրենիս). (վերադառնալ) փրմրմիլ՝ ախորժ:*
Νόσφι, ἐπίῤῥ. ἢ πρόθ. separatamente, a parte, di nascosto. 2. (*μὲ γεν.*) senza, lungi da... *զատ, որոշակի, ուրոյն, գաղտուկ. 2. առանց, հեռի ի. սրբեմ, գալ ետեւ, ինչպէսիկ, խոյնկոյ. 2. ի, վրէ, իբրեւ, առանձին (վերին իմաստ վէր նետուած):*
Νοσφίζω. Μ. ίσω. separare. 2. allontanare. 3. levare, toglier di mezzo. 4. am-

Digitized by Google

mazzare. զատել, բաժնել. 2. հեռացընել. 3. մէջ տեղէն վերցընել, բաշխել ի միջի. 4. մեռցընել. սպանել. 2. խըտրտըմել. 3. օրհոտան խոշորմել. 4. խոյտ-ուրխ, վիճակին խոշորմել:

Νυσφισμος (ὁ) τὸ συσ. τ. πρωτογ.

Νοσώδης-εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ωδῶς. ammalaticcio. 2. malsano. հիւանդագին. 2. առողջարար ախտակար. խոնին փճալ. 2. առողջ ախտեր ներքին, վարակ. = *Νοσερός*.

Νοτερὸς-ά-όν. καὶ *Νοτηρὸς-ά-όν*, umido. խոնաւ. նըմոյ:

Νοτιάω-ῶ. Μ. ήσω. esser umido. խոնաւ ըլլալ. նըմոյ ելլել:

Νοτίζω. Μ. ίσω. inumidire o inumidirsi. խոնաւցընել կամ խոնաւնալ. նըմըխիթիլ խափար նըմըխնիլ:

Νότιος-α ἢ ος-ον. umido. 2. australe, meridionale. խոնաւ. 2. հարաւային, միջօրեական. նըմոյ. 2. ըղուհրի, ցինտալի:

Νότος (ὁ) noto, vento australe, ostro, vento di mezzodì. հարաւային հողմ. նօտոս, տեղէ ըլլիկ, էզելկոռն խոնի բուխ-ըլլիկ:

Νουθεσία (ἡ) = *Νουθέτησις*.

Νουθετέω-ῶ. Μ. ήσω. avvertire, ammonire. զգուշցընել, յորդորել, խրատել. խոհեր՝ նօսիհիլ՝ խօյնար վերուիլ:

Νουθέτημα (τὸ) consiglio, avvertimento. խրատ, յորդորանք, ապգարտաբերութիւն. խօյնար, նօսիհիլ, հոգեր:

Νουθέτησις-εως (ἡ) ammonizione, avvertimento. յորդորիլը, խրատելը. նօսիհիլ՝ խօյնար վերուիլ:

Νουθετητικὸς καὶ *Νουθετικὸς-ή-όν.* ammonitorio. յորդորական, խրատ տալու յատուկ. նօսիհիլու՝ խօյնարի հետեցող:

Νουμηνία (ἡ) κατὰ κρ. ἀντὶ *Νεομηνία*.

Νουμηνιάζω. Μ. άσω. festeggiare le neomenie, le calende. ամսուն առաջին օրերը տօնախմբել. այ պալըրըտա՝ հեր պէր ալը իւր ընտիր խօրեա բռնիմե՝ ընկեր կընիմ:

Νουνέχεια (ἡ) prudenza. խոհեմութիւն. ոխելլելէ, հոգերլէ:

Νουνεχὴς-έος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական. ոխելլը, հոգերը:

Νουνεχόντως καὶ *Νουνεχῶς*, ἐπίῤῥ. prudentemente. խոհեմութեամբ. ոխելո պօխրիի խալըր:

Νοῦς-νοῦ καὶ *νοὸς* (ὁ) mente, spirito, intelletto, sentimento. միտք, հոգի, խմացութիւն, հանճար. ոխլ, բսհի, պօխրիի, ֆիւր, խորք:

Νουσαλέος-α-ον. malato. հիւանդ. խոնին:

Νοῦσος (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Νόσος*.

Νύγδην, ἐπίῤῥ. pungendo. խայթելով. ոճփոփ, փրթիրելով:

Νύγμα (τὸ) puntura. խայթուած. ոճփոլ (փէլէի պէր նետի իլի):

Νυγματώδης-εος (ὁ, ἡ) pungente. խայթող. ոճփօղ:

Νυγμὴ (ἡ) καὶ *Νυγμὸς* (ὁ) = *Νύγμα* καὶ *Νύξις*.

Νυκταλωπάω-ῶ. Μ. ήσω. = *Νυκταλωπάω*.

Νυκταλωπία καὶ *Νυκταλωπίασις-εως* (ἡ) vizio degli occhi, quando uno non vede di notte anche al lume. աչաց սխալմունք՝ որով մարդս գիշերանց հրապոյծ ալ չերկնայ տեսանել. պէր նէվ ինօր հրաշէ՝ ան ի գիշեր օրն ինծիլեցին ըլլէդ պէտ ինծիլիլ:

Νυκταλωπεάω-ῶ. Μ. άσω. Εἰμὶ —

Νυκταλώψ-ωπος (ὁ, ἡ) colui che non vede di notte anche con lume. գիշերանց հրապոյծ ալ տեսանել չկրցող. ինծիլեցին ըլլէդ պէտ ինծիլիլը:

Νυκτεγερσία (ἡ) eccitazione, tumulto notturno. գիշերային խռովումնութիւն՝ ալմուխ. ինծիլեցին օրն վրնվրնիլ՝ ըղուղուիլ:

Νυκτεγερτέω-ῶ. Μ. ησω. svegliarsi di notte. գիշերանց արթընանալ. ինծիլեցին ալըլմուխ:

Νυκτέπαρχος (ὁ) capo d' una pattuglia. գիշերապահից գլուխ. խոլ պաշը (ինծիլեցիրէ գօլըլուն):

Νυκτερεία (ἡ) azione fatta di notte tempo. գիշերը եղած գործ. ինծիլեցին օրն իլ՝ ալիլ:

Νυκτερεύω. Μ. εύσω. vegliare durante la notte. բդեալ գիշերը արթուն կենալ. պահլուխ, ինծ ապահոփոփ օյանէլ գործ:

Νυκτερήσιος καὶ *Νυκτερίδιος* (ὁ, ἡ) καὶ *Νυκτερινὸς-ή-όν.* notturno. գիշերային. ինծիլեցին օրն, էնչէլ:

Νυκτερὶς-ίδος (ἡ) pipistrello, nottola. չղջիկան. ինծ ֆօլը, խաշաս:

Νυκτερόβιος (ὁ, ἡ) che si procura il vitto di notte. գիշերանց իր հացը պարելը պատարագ. ինծիլեցին նէյնէնիլին՝ նէվէնէի պիտիրին՝ ֆեյտա խոնի:

Νύκτερος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Νυκτερινός*.

Νυκτεροφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) che risplende di notte. գիշերանց փայլող. գիշերափայլ. ինծիլեցին փօլլայան:

Νυκτηγορέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare, annunziare di notte. գիշերանց խօսել՝ ապդանձել՝ լուր տալ. ինծիլեցին ախօհանի նիթ՝ հոգեր վերուիլ:

Νυκτηγορία (ἡ) radunanza od avviso notturno. գիշերային ժողով կամ լուր. ինծիլեցին օյան հընձիւր՝ ինծիլիս խոտ ընձիլըլ հոգեր:

Νυκτηγρεσία καὶ *Νυκτηγρετέω-ῶ*, = *Νυκτεγερσία*, *Νυκτεγερτέω*.

Νυκτήγρετον (τὸ) lunaria (erba). ձէգ տերու մը անունդ խոտ մը. պէր խոտիլը պէր նէվ օյնօֆ, բերմօ:

Νυκτίβιος (ὁ, ἡ) = *Νυκτερόβιος*.

Νυκτίγαμος (ὁ, ἡ) maritato di notte. գիշերանց կարգուած. ինծիլեցին եվլէնմիշ:

Νυκτικόραξ-ακος (ὁ) corvo notturno, barbagianni, gufo. գիշերաբուն ագռաւ, բուա. ինծ ֆօլուը, պայֆօլը:

Νυκτιλαμπὴς-έος (ὁ, ἡ) che brilla di notte. գիշերանց փայլելով. ինծիլեցին ֆօլըլ ֆօլլ ֆօլուլան՝ իւլդըրան:

Νύκτιος-α-ον. notturno. գիշերային. ինծիլեցին օյն, էնչէլ:

Νυκτιπάτης-ου (ὁ) che gira di notte. գիշերանց չրջող. ինծիլեցին կեչէն:

Νυκτίπλαγκτος καὶ *Νυκτιπλανὴς-έος* (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Digitized by Google

Νυκτεπλοέω - ῶ. M. ήσω. navigare di notte. գիշերանց նաւել · ինծիլ նաւով ելլել կամ իջնել ։

Νυκτεπορέω - ῶ. καὶ *Νυκτεπόρος = Νυκτοπορέω* καὶ *Νυκτοπόρος.*

Νυκτιφαὴς καὶ *Νυκτιφανὴς* καὶ *Νυκτίφαντος* (ὁ, ἡ) che apparisce, riluce di notte. գիշերանց երեւցօղ՝ փայլօղ · ինծիլչյին կերեւնալն՝ փայլյուն ։

Νυκτιφρούρητος (ὁ, ἡ) che fa la guardia notturna. գիշերապահ, գիշերանց պահապերօղ · ինծիլչյին նօթերի ատելյուն, փար փօղ ։

Νυκτόβιος (ὁ, ἡ) = *Νυκτίβιος.*

Νυκτογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere di notte. գիշերանց գրել · ինծիլչյին նաշխափ ։

Νυκτοθήρας - ου (ὁ) cacciatore notturno. գիշերուան որսորդ · ինծիլ ոշխարը ։

Νυκτοκλέπτης - ου (ὁ) ladro notturno. գիշերուան գող · ինծիլ խըրտըչը ։

Νυκτομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere di notte. գիշերանց պատերազմիլ · ինծիլչյին ճակել կրնալ ։

Νυκτομαχία (ἡ) combattimento notturno. գիշերապին պատերազմ · ինծիլ պօյռլէ՝ ճակելի ։

Νυκτοπορέω - ῶ. M. ήσω. camminare di notte. գիշերանց պտըտիլ · ինծիլչյին ման ելլելու ։

Νυκτοπόρος (ὁ, ἡ) che cammina di notte. գիշերանց պտըտօղ · ինծիլչյին ման ելլելին ։

Νυκτουργὸς (ὁ, ἡ) che lavora di notte. գիշերանց բան գործ անօղ՝ գործօղ բանօղ · ինծիլչյին էլ էլլելին ։

Νυκτοφυλακέω - ῶ. M. ήσω. fare la guardia notturna. գիշերանց պահակերել՝ պահապահութիւն ընել · ինծիլչյին փօլ պահելու՝ նօթերի ատելուան ։

Νυκτοφυλάκησις - εως καὶ

Νυκτοφυλακία (ἡ) guardia notturna, pattuglia, ronda, sentinella. գիշերապին պահապահութիւն, գիշերանց պահակերելը, գիշերապահ · փօլ, ինծիլչյին նօթերի ատելուան՝ պահճիլէ ինիլ ։ ինծի նօթերիչին ։

Νυκτοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) guardiano notturno, ronda di notte sentinella. գիշերապահ, գիշերը պահակերօղ՝ պահապահութիւն ընօղ, գիշերուան պահապօղ · փօլ, ինծիլչյին նօթերի ատելյուն, ինծի նօթերիչին ։

Νύκτωρ, ἐπίῤῥ. di notte. գիշերանց · ինծիլչյին ։

Νυμφαγωγέω - ῶ. M. ήσω. condurre la sposa alla casa dello sposo. հարսը փեսային տունը բերել · ինչին ինչինչին կրնալին ։

Νυμφαγωγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Νυμφαγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce la sposa alla casa dello sposo, pronubo - ba, paraninfo - fa. հարսը փեսային տունը բերօղ, տանտրատիս, հարսբերէց (հարսնեանց) կամ հարսիրէզդր · ինչինչին ինչինչին կրնալին ինծիլչյին, ատատիլ, տղերք խօսօ ինչինչ ։

Νυμφαία (ἡ) ninfea, nenufar (pianta). հարսնեանաման, կակռա, նանաֆար · նինիվ ֆիւր, խօլ-ֆիւր ընչեյէ, ինծ տատիկ ։

Νυμφαῖος - α - ον. ninfale, delle ninfe. յաւերժահարսանց յատուկ · հնչիլ երգերուն գնացող՝ գիմելէն (οὐσ.) *Νυμφαῖον* (τὸ) tempio delle ninfe. յաւերժահարսանց տաճար · հնչիլերէն հեչտիլ ։

Νυμφεῖος - α - ον. = Νυμφαῖος ἢ Νυμφικὸς (οὐσ.) *Νυμφεῖον* (τὸ) *= Νυμφαῖον ἢ Νυμφών.*

Νύμφευμα (τὸ) maritaggio. ամուսնութիւն. նիւթահ, եվլենիլ ։

Νύμφευσις - εως (ἡ) l' azione di sposare. կարգելը, հարս ընելը · եվլենդիրիլ, ինչին կրնիլ ։

Νυμφευτήριος - α - ον. nuziale. հարսանեաց. պօյռնիկ գիմելէն ։

Νυμφευτὴς - οῦ (ὁ) *= Νυμφαγωγὸς ἢ 2. = Νυμφίος.*

Νυμφεύτρια (ἡ) paraninfa, pronuba. հարսիրէզդր · ինչին խօսօ ատղը, արուագիր գործել ։

Νυμφεύω. M. εύσω. sposare una figlia. ազլիկ մը հարս ընել կարգել · պէր ելլել ինչին կրնիլ՝ եվլենդիրիլ · (μσ.) ammogliarsi. կնիկ առնել, կարգելիլ · գործ ալնիլ, եվլենդիլ ։

Νύμφη (ἡ) sposa. 2. nuora. 3. nubile. 4. fantoccio. 5. formica alata. 6. bottone di rosa. 7. l' estremità del vomero. 8. necidala, aurelia, crisalide. 9. Ninfa (spezie di Deità de' Gentili). հարս · 2. նոր · 3. հարսնացու ազլիկ · 4. ազդոյց պատանեապատանեաց · 5. թիւառաթռչիւն · 6. վարդի բոլոր՝ կոկոն · 7. խոփին ծայրը · 8. հարսնեակ, ասկեակ (մեչկասպաս միջատ՝ թրթուր՝ ժժմակ) · 9. յաւերժահարսն (քան հնչեանոցց ազգ մը լատատուածուհի) · արուագիր, եվլ · 2. ինչին · 3. պոլիչ, եվլենդիրիլ եղբ · 4. գոպալ · 5. գոհարագրէ գոբզնիկ · 6. ինչ ղընչեխ · 7. ատեան գիմելէնին ատեաս · 8. պոպատ, չիբոհատիլ (գօզալաչընակ գոֆանճել գիմիկ խօսօ ինչրինչր) · 9. Հնչելէ եղբը (գոպիկերիքիչեր չնհգիանիկ պէր նեչ իւլհնկին) ։

Νυμφιάω - ῶ. M. άσω. cadere in frenesia, divenir furioso. խելացնորութեան ընկնել, խելքը թռչիլ · գիլանիլ օլմիլ, նէզ գընմիլ ։

Νυμφικὸς - ὴ - όν. nuziale, conjugale. հարսանեաց, ամուսնական · պէր-չէնի՝ նչինհա գնացող ։

Νυμφικῶς. ἐπίῤῥ. da sposo o da sposa. փեսայի կամ՝ հարսի պէս · ինչինչի խօսօ ինչին գոլ ։

Νυμφίος (ὁ) sposo. փեսայ · ինչինչ ։

Νύμφιος (ὁ, ἡ) *= Νυμφικός.*

Νυμφογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato d'una Ninfa. յաւերժահարսէ ծնած · հնչելէն գոզ տալ ։

Νυμφοκομέω - ῶ. M. ήσω. = Νυμφοστολέω.

Νυμφοκόμος (ὁ, ἡ) *= Νυμφοστόλος.*

Νυμφόληπτος (ὁ, ἡ) frenetico, fanatico. խելացնոր, մոռաֆափ, մոլի · եվլիլէն, գիլանիլ, գոռգոռտալ ։

Νυμφολησία (ἡ) frenesia, furia. խելացնորութիւն, կատղածութիւն · եվլիլէնլէք, գոռգոռտալ ։

Νυμφοστολέω - ῶ. M. ήσω. ornare, fregiare la sposa, o condurla alla casa

Digitized by Google

dello sposo. Հարսը զարդարել կամ փեսային առնել առնել. Իբրեւ փեսիկի՝ ուրախ խոյս կը վերցնէին երկնից ներքին։

Νυμφόστολος (ὁ, ἡ) che adorna, fregia la sposa. Հարսը զարդարող պատուհաս. Իբրեւ փեսիկի փեսափառ. 2. = *Νυμφαγωγός*.

Νυμφών-ῶνος (ὁ) talamo. (Հարսանեաց) առագաստ. Երդիք, վերնահարկ։

Νῦν, ἐπίῤ. (*Χρν.*) ora, adesso, presentemente. Հիմայ, այժմ, հիմակուհի. վերին, վերիվերի։

Νύν, μόρ. (ἐγκλιτ.) (*Συλλογ. Ἐμφαντ.* ἢ *Παραπληρωμ.*) (κυρ. = *Νῦν.*) adunque. անուն է՝ է, հապա. երկար խոխ։

Νὺξ-νυκτὸς (ἡ) notte. գիշեր. ԻԻ, ԼԻՆ։

Νύξις-εως (ἡ) punzione. խայթելը. օձիմելէն (օձէրէ պէր ներուած իւր)։

Νύσσα-ης (ἡ) scopo, meta. նպատակ, կոպար. նիշանիսհ, ֆիշէկ, հարց։

Νύσσω. Μ. νύξω. pungere. խայթել. օձիմել (օձէրէ պէր ներուած իւր)։

Νύσταγμα (τὸ) καὶ

Νυσταγμὸς (ὁ) l'azione di dormicchiare, di sonnecchiare, sonno leggiero. Նիրհելը, մրափելը, մրափ. ըղջկանալը, ծոծռելը, խաղիլ ըսելս։

Νυσταλέος-α-ον. dormiglione. քնկած, քնեալ. ծոծռանալու, ծոծռա գիշերի։

Νυχαυγὴς-έος (ὁ, ἡ) rilucente di notte. գիշերանց փայլող ԻԻՆԻՆԻՆ ֆոլլայան։

Νυχεία (ἡ) καὶ

Νύχευμα (τὸ) veglia. Հսկում, գիշերանց արթուն կեցուլը. ԻԻՆԻՆԻՆ օյանըն գտնուած. ὅθεν καὶ *Νυκτερεία*.

Νυχεύω. Μ. εὑσω. = *Νυκτερεύω*.

Νυχθήμερον (τὸ) lo spazio d'una notte, d'un giorno. Մէկ գիշերուան ու օրուան միջոց (քսան ու չորս ժամ). պէր ԻԻՆ ՎԻ պէր ԻԻՆ գնացքի (24 ահաւի)։

Νὼ ἢ *Νῶ* ἀντὶ *Νῶϊ. ὀνομστ.* καὶ αἰτ. *δύϊκ. τ. Ἐγώ.*

Νωγαλεύω. Μ. εὑσω. καὶ

Νωγαλίζω. Μ. ἰσω. mangiare de' leccumi. անուշ՝ համով կերակուրներ ուտել. ԲԻՒԼԵ ԼԵՎԻՆ ԲԻՀՈՒՐ ԻԻՐԻՆ։

Νώγαλον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) cibi ghiotti, leccume, ghiottornia, leccornia, manicaretto (*Γαλλ.* friandise.) Համպագիք, անուշ՝ համով կերակուրներ, համպիք. ԲԻՒԼԵ ԼԵՎԻՆ ԲԻՀՈՒԼԻՐ, ֆԻՒԼ։

Νωδογέρων-οντος (ὁ) vecchio sdentato. ակռաներըը ԲԱՓԱԾ ծեր. փէլի փոչէ ԻԻՐԻՆ։

Νωδὸς-ὴ-όν. sdentato. ակռաներըը ԲԱՓԱԾ, առանձնաց. փէլԼԻՐԻ փոչէ։

Νωθεία (ἡ) = *Νωθρότης*.

Νωθὴς-έος (ὁ, ἡ) lento, pigro. 2. stupido. գանգաղ, հեզգ, ծոյլ. 2. ապուշ, գրասասպիտ. խելօք, ԻԻԼԻՐ, ԲԻՒԼԻՐ. 2. չուլլան, ֆուլան ֆափլը. պիտի։

Νωθουρος (ὁ) impotente, inabile alla generazione. մարմնազուրկ. օրուն ԻՆՔՍՒ։

Νωθρεία (ἡ) = *Νωθρότης*.

Νωθρεύω καὶ (μσ.) *-εύομαι. Μ. εὑσω-ομαι.* essere lento, pigro, գանգաղ՝ ծոյլ ԸԼԼԱ. ԽԵԼՔ ԼԻՆԻՐ՝ ԲԻՒԼԻՐ ՕԼՄԱՔ։

Νωθροκάρδιος (ὁ, ἡ) (*Γρφ.*) stupido. ապուշ, ԲԱՆԶԻՐԱՄԻՏ. ֆուլան ֆափլը, տրտիմ։

Νωθρὸς-ὰ-όν. = *Νωθής.* — *Θρῶς, ἐπίῤ.*

Νωθρότης (ἡ) lentezza, pigrizia, dappoccaggine. 2. stupidità. գանգաղութիւն, ծուլութիւն, հեզգութիւն. 2. ապլութիւն, ԲԱՆԶԻՐԱՄԻՏՈՒԹԻՒՆ. ԽԵԼՔ ԼԵՒ, ՀԶՒՀԶԻԼԵՒ, ԲԻՒԼԻՐԼԻՒ. 2. ՕՐՏԻՒՆ ֆուլան ֆափլըլեւ։

Νῶϊ. ἀντωμ. δύϊκ (ὀνομστ. καὶ αἰτ. τ. *Ἐγώ*). noi due. մենք կամ մեզ երկուքիս. պէլ ԻՒՒՓԷ, ԽՈՒՕՏ պէլ ԻՒՒՓԷԼԻ։

Νῶϊν, γεν καὶ *δοτ. τ. Νῶϊ.* di noi due, a noi due. մեր կամ մեզի երկուքիսուս, պէլ ԻՒՒՓԷԼԻՆ ԽՈՒՕՏ պէլ ԻՒՒՓԷԼԻՆ։

Νωίτερος-α-ον. appartenente a noi due, մեզ երկուքիսուս պատկանած. պէլ ԻՒՒՓԷԼԻՆ ՕՐԻՏ։

Νῶκαρ-αρος (τὸ) sonno profondo, torpore. խորին քուն, ԲԱՐԲԱՐՈՒԹԻՒՆ. ՎԱՐԻ ՕՐԻՏ, ՕՐՕՐԱԿԱՐԻ։

Νωλεμέως καὶ *Νωλεμὲς, ἐπίῤ.* assiduamente, incessantemente. անդադար, անպակաս. ՓՈՓԱԼԻՔԻՒ ԽՈՒՐԻ. ՓՈՐՓՈՏԱԼԻՆ։

Νωμάω-ῶ. Μ. ἠσω. muovere. 2. osservare con attenzione. շարժել. 2. ուշադրութեամբ քննել՝ նայել. ՔԻՒՒՔԻՒՒՏ, ՈՒԼԱՒՏ. 2. ՎՐՏԻՒՆ ԽՈՒՐԻ ՔԻՒՒՔԻՒՒՏ՝ պահիլ. 3. = *Νέμω*

Νώνυμνος καὶ *Νώνυμος* (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Ἀνώνυμος.*

Νώρωψ ἢ *Νώρωψ-οπος* (ὁ, ἡ) che conviene all' uomo. 2. abbagliante. մարդու վայելող. 2. խանգիցուցիչ, աչք ուՏող. ԽՈՒՇԻ ՓՇՈՒՓԻՒ. 2. ՔԻՒՒ ԱՉՔԸ ՓՇՈՒՐԵՑԸԸ։

Νωταγωγέω-ῶ. Μ. ἠσω. portare sul dorso. կռնակը ուռնիլ կրել. ՎՐՏԻՆՈՒ ԼԻՔԻՒՐԻՒ՝ ԲԱՒԼՄԱՔ։

Νωταγωγὸς (ὁ, ἡ) che porta sul dorso. կռնակը ուռոզ կրող. ՎՐՏԻՆՈՒ ԼԻՔԻՒՐԻՒ՝ ԲԱՒԼՄԱՔ։

Νωταῖος-α-ον. dorsale. ԲԻՒՒՔԻՒՒՑ, պէն, կռնակը գնուազ. ՎՐՏԻՒ ՓՈՒՔ, ՎՐՏՈՒ ՊՈՒՐՈՒՆԱՆ։

Νωτιαῖος-α-ον. = *Νωταῖος.*

Νωτίζω Μ. ἴσω. voltare o far voltare le spalle, mettersi o mettere in fuga. 2. portare sul dorso. ԽՈՒՐԸ ԳԱՐՁՆԵԼ ՈՒ ՓԱԽՉԻԼ ԿԱՄ ՓԱԽՑՆԵԼ. 2. կռնակը ուռնիլ կրել. ՎՐՏԻՆՈՒ ԼԻՔԻՒՐԻՒ ՓՈՒՔ ԽՈՒՐ ՓՈՒՔՐՄՔ. 2. ՎՐՏԻՆՈՒ ԼԻՕՔԻՒՐԻՒ ԲԱՒԼՄԱՔ։

Νώτισμα (τὸ) ciò che si porta sul dorso. կռնակը ուռուած՝ կրուած ԻՐՔ. ՎՐՏԻՆՈՒ ԼԻՕՔԻՒՐԻՒԼԻՆ՝ ԲԱՒԼՏԱՆ ՆԻՒԹ։

Νωτοβατέω-ῶ. Μ. ἠσω. montare sul dorso. կռնակը ՀԻՆՆԱԼ. ՎՐՏԻՆՈՒ ՔԱՐԱՒԼ։

Digitized by Google

Νωτοκοπέω - ῶ. M. ήσω. battere, bastonare a qualcuno il dorso. *կռնակը ծեծել. ետրիլը ետրիլը ղօղպել:*

Νῶτον (τό) (*κυρ. μόνον εἰς τὸ πλθ.*) *ἀντὶ Νῶτος.*

Νῶτος (ὁ) dorso. 2. superficie. *կռնակ, թիկունք, ազն. 2. մակերևոյթ. ետրի, ապտ. 2. բաց, ետն նիւթ, պարզութիւն:*

Νωτοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare sul dorso. *կռնակը կրել. ետրիլը թողլուֆ:*

Νωτοφορία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Νωτοφόρος (ὁ, ἡ) che porta sul dorso. *կռնակը կրող. ետրիլը թողլոյն:*

Νωχέλεια (ἡ) pigrizia, dappocaggine, lentezza (*Γαλλ.* nonchalance.) *ծուլութիւն, հեզգուտիւն, գանգատութիւն. ինդիպլիւթ, խուլլութ, ետնետլութ:*

Νωχελεύομαι. M. εὐσομαι. essere lento, pigro. *գանգատ՝ հեզգ՝ ծոյլ ըլլալ. ինձ լեւ՝ խուլ՝ ինդիպլ ըլլալ:*

Νωχελής - ές (ὁ, ἡ) lento, pigro (*Γαλλ.* nonchalant). *գանգատ, ծոյլ. խուլ, հեզ հեզ, ինդիպլ:*

Νωχελία (ἡ) × *ἀντὶ Νωχέλεια.*

Νωχελίζω. M. ίσω. = *Νωχελεύομαι.*

Ξ

Ξ, ξ, ξεῦ ἢ ξεῖ (τό) (*ἄκλ.*) XI. Decimaquarta lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (ξ΄) significa 60, e coll' accento al di sotto (ξ) 60,000. *Քան. Յունաց այբուբենից չորեքտասաներորդ գիրն է: Համարանի կողմանէ վրայի չէշտովը (ξ΄) կը նշանակէ 60, ու ատկը ըլլալու ատեն (ξ) կը նշանակէ 60,000. Քան. Իտալացոյն հինգերորդ ու վեցերորդներու հարցէն զատ. Այսչ ինչպէսեան իտալերէնի չունի իւր (ξ) նշանակէ 60, վի վէյլիզոթ ելլոսիտա (ʒ) 60,000.*

Ξαίνω. M. ξανῶ. cardare, pettinare. 2. battere. *գզիլ, ատնարիլ (բրդեզէն). 2. գաղնիլ, ծեծել. խարտաղ (ինչ). 2. լուալ, պլեցդիլ:*

Ξανάω - ῶ. M. ήσω. stancarsi (dal cardare la lana). *յոգնիլ (բուրդ գզիլէն). Խօրտալուֆ (ինչ խարտաղութեան):*

Ξάνησις - εως (ἡ) stanchezza (cagionata dal cardare la lana) (*բուրդ գզիլէն*) *յոգնիլը. (ինչ խարտաղութեան) Խօրտալուածը:*

Ξανθίας - ου (ὁ) specie di tonno (pesce). *տեսակ մը ֆիան ձուկ. պիր նեվ խոնինա գուբրէ:*

Ξανθίζω. M. ίσω. render biondo. 2. biondeggiare. *խարտեղցընել. 2. խարտեղնալ. ֆարֆալըպիլ. 2. ֆարֆալանալ:*

Ξανθικός (ὁ) il mese d' Aprile, presso i Macedoni. *քան Մակեդոնացւոց Ապրիլ ամսոյ. Ֆիլիպոս կոմնինոսի Իսպրիլ ատեր ասը:*

Ξάνθιον (τό) bardana (erba.) *մագարիկան, տեսակ մը խոտ. փոլ ավրիլի օտաս:*

Ξανθισμα (τό) color biondo. *խարտեղ գոյն. ֆարֆալ րնին:*

Ξανθόγεως (ὁ, ἡ) di cui la terra è gialla. *հողը գեղին եղող. Խոխրալը ատրը:*

Ξανθόθριξ - τριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli biondi. *խարտեղ մազ ունեցող. ֆարֆալ ատլը:*

Ξανθοκάρηνος × *ἀντὶ*

Ξανθοκόμης - ου (ὁ) *καὶ*

Ξανθόκομος (ὁ, ἡ) che ha la chioma bionda. *խարտեղ վարսերով. ֆարֆալ ճիատլու. = Ξανθόθριξ.*

Ξανθὸς - ἡ - όν. biondo, giallo. *խարտեղ, գեղին. ֆարֆալ, ատրը:*

Ξανθότης (ἡ) biondezza, giallore. *խարտեղութիւն, գեղնութիւն. ֆարֆալլըէթ, ատրլըէթ:*

Ξανθοτριχέω - ῶ. M. ήσω. avere i capelli biondi. *խարտեղ մազեր ունենալ. ֆարֆալ լալ ատլը օլմաղ:*

Ξανθοχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) che porta una tonaca di color biondo. *խարտեղ գունով պատմուճան կրող. ունեցող. ֆարֆալ ֆուֆդանլը:*

Ξανθόχροος - ους καὶ

Ξανθόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) di color biondo, giallo. *խարտեղ՝ գեղին գունով. ֆարֆալ ատրը րնին:*

Ξανθόω - ῶ. M. ώσω. = *Ξανθίζω.* (1)

Ξάνιον (τό) cardo, instrumento per cardare la lana. 2. pettine. *բուրդ գզիլու երկրպէք ատամոր. 2. ատամոր (գլխու հատոր). Ինձ խարտաղ. 2. պալ խարտաղ:*

Ξάνσις - εως (ἡ) cardatura. *բուրդ գզիլը. Ինձ խարտաղը:*

Ξάντης - ου (ὁ) cardatore. *բուրդ գզող. Ինձ խարտաղ:*

Ξαντικὸς - ἡ - όν. proprio a cardare la lana. *բուրդ գզիլու յարմար. Ինձ խարտաղ պոյէր. Ξαντική* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη*). l' arte di cardare la lana. *բուրդ գզիլու արհեստը. Ինձ խարտաղ ընենալը:*

Ξάσμα (τό) lana cardata. *գզուած բուրդ. խարտաղ ինձ:*

Ξείνη, Ξεινηδόκος κτλ. Ἰων. ἀντὶ Ξένη (θηλ. τ. Ξένος), Ξενοδόκος κτλ.

Ξεναγέω - ῶ. M. ήσω. guidare, accogliere i forestieri nell' ospizio. 2. essere comandante delle truppe straniere, stipendiare. *օտարները առանիտրդիլ՝ հիւրանոցը ընդունիլ. 2. օտար՝ թշնամական զօրաց գնդապետ զօրապետ դլլուխ ըլլալ. Կինկալիներէն էլլինականոտ՝ փոֆիլիանիկ ալմաղ. 2. կինկալ՝ նուֆիքներէ ատեր պետանիներէն պերաբ՝ պալ օլմաղ:*

Ξεναγήσις - εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Ξεναγία - ας (ἡ) la carica del comandante delle truppe straniere. 2. distaccamento, battaglione formato di soldati stranieri. *օտար զօրաց գնդապետին վրայ հրամմոզին պալաօնը՝ իշխանութիւնը. 2. օտար զօրքերէ բաղկացեալ գունդ. կինկալ ատեր պետանիներէն կոչ իրենին համաոտաս՝ հիւանդ. 2. կինկալ ատեր պետանին իշխանութիւն պետանիս:*

Ξεναγὸς (ὁ) che guida, conduce all' ospizio gli stranieri. 2. comandante delle truppe straniere. *օտարները առանիտրդող՝ հիւրանոց տանող. 2. օտար զօրաց գնդապետ իշխող՝ հրամմոզ. կինկալներէ էլլինականոտ՝ փոֆիլիանիկ իպոխիրին.*

Digitized by Google

2· կեղծ ատեր պետությունից պատրաստ՝ օգտագործելու համար։

Ξεναγωγέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ξεναγέω.

Ξεναγωγὸς (ὁ, ἡ) = Ξεναγός.

Ξεναπατης - ου (ὁ) ingannatore degli ospiti, degli stranieri. Հիւրերը՝ օտարները խաբող· դատաւորներ՝ կեղծ վճիռներ տուող։

Ξεναπατεία (ἡ) l' ingannare gli stranieri. օտարները խաբելը· կեղծ վճիռներ տալը։

Ξεναρκὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ajuta, che soccorre, che protegge gli stranieri. օտարներուն օգնող՝ պաշտպանող· կեղծ խորհո՛ հիւրերի խոհ։

Ξενηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Ξενηλατέω - ῶ. *M.* ήσω. cacciare i forestieri. օտարները վռնտել· կեղծ վճիռներ տալ։

Ξενία (ἡ) pellegrinaggio, lo stato d'uno straniere. 2. ospitalità. օտարութիւն, օտարական բնակութիւն· 2· օտարասիրութիւն. կեղծ վճիռ· 2· դատաւորներ ալեւոտել, հիմնատրելը։

Ξενίζω. *M.* ίσω. accogliere i forestieri, gli ospiti. 3. sorprendere per qualche cosa straordinaria. օտարները՝ հիւրերը ընդունիլ· 2 օտար՝ անծանօթ իրով մը զարմացնել՝ սաստկացնել· կեղծ վճիռներ դատաւորներուն· 2· զարմանք՝ սիրտին խորքի պէս ներսէն իւր հիմքէն կեղծ՝ խռովութիւն պըրտիլ։

Ξενικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. che concerne i forestieri, gli ospiti. օտարաց՝ հիւրաց վերաբերեալ· կեղծ վճիռներուն՝ դատաւորներուն պատշաճ։

Ξένιος - α - ον. forestiero. 2. ospitale. օտարական, օտարի պատկանած· 2· հիւրընկալ, օտարասէր· խոստիճ, կեղծ դատ· 2· դատաւոր խոհ, հիմնատրող· (οὐσ) Ξένιον (τὸ) (ὀν. ὅῶρον.) regalo che si fà agli ospiti. հիւրերուն տրուած ընծայ· դատաւորներ վարելու հիմք։

Ξένισις - σως (ἡ) ospitalità. հիւրընկալութիւն, օտարասիրութիւն. դատաւոր խոհ, հիմնատրելը։

Ξένισμα (τὸ) cosa straordinaria e sorprendente. անծանօթ՝ օտար ու խիստ զարմացնող իրը· ապերախտի խորքի՝ զրտիլ վէր հայհոյանի սալ բարան՝ անպիտի ներսէն։

Ξενισμὸς (ὁ) disturbo cagionato dalle cose straordinarie. անծանօթ բաներէ առաջ եկած խռովութիւն՝ շփոթ· զրտիլ՝ սրտին խորքի ներսէնէն ելած խոհ զարմանք՝ ալեկոծութիւն· 2· = Ξένισις.

Ξενιτεία (ἡ) soggiorno in un paese forestiere, pellegriuaggio. օտար երկիր մը բնակիլը, պանդխտութիւն. դիպուր սիրտի խռովի նիհոխ, զրտիլ, խորհիլ։

Ξενιτεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. *M.* εὐσω-ομαι. pellegrinare, պանդխտանալ, հաւրենիքէ դուրս տեղ բնակիլ· խորհիլ դիպուր՝ վիշտ սիրտի նիհոխ։

Ξενοδοκεῖον, Ξενοδοκέω, Ξενοδόκος. = Ξενοδοχεῖον κτλ.

Ξενοδοχεῖον (τὸ) ospizio, spedale dei pellegrini. հիւրանոց, օտարանոց· կեղծ վճիռներ, դատաւորներ։

Ξενοδοχέω - ῶ. *M.* ήσω. accogliere, ricevere gli ospiti, i forestieri, esser ospitale. հիւրերը՝ օտարները ընդունել սիրով առնել, հիւրասէր ըլլալ· կեղծ վճիռներ՝ դատաւորներ խոհ՝ հիմնատրելը՝ ալեկոծել, զրտիլ։

Ξενοδοχία (ἡ) ospitalità. հիւրընկալութիւն, օտարասիրութիւն· կեղծ խոհ՝ դատաւոր խոհ, հիմնատրելը։

Ξενοδόχος (ὁ, ἡ) ospitale. հիւրընկալ, օտարասէր· կեղծ վճիռ դատաւոր խոհ, հիմնատրող։

Ξενόεις - εσσα - εν. pieno di forestieri. օտարականներով լեցուն· կեղծ վճիռներ դատաւորներուն։

Ξενοθυτέω - ῶ. *M.* ήσω. immolare de' forestieri. օտարականներ զոհել· կեղծ վճիռներ դատաւորներուն պատշաճ։

Ξενοκρατέομαι - οῦμαι. *M.* ηθ-ήσομαι. essere sotto il dominio de' forestieri. օտար տէրութեան՝ իշխանութեան տակ ըլլալ· կեղծ վճիռներ դատաւորներուն տակ ըլլալ։

Ξενοκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. ammazzare gli ospiti, i forestieri. հիւրերը՝ օտարները սպաննել· կեղծ վճիռներ՝ դատաւորներ նը պիտի։

Ξενοκτονία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di forestieri, d' ospiti. օտարները՝ հիւրերը սպաննող· կեղծ վճիռներ՝ դատաւորներ նըպիտի։

Ξενολογέω - ῶ. *M.* ήσω. reclutare, assoldare de' forestieri. օտարները զինուորութեան գրել՝ ժողվել· կեղծ վճիռ նշանի՝ օտարներէն ընտրելը։

Ξενολογία (ἡ) recluta de' forestieri. օտարները զինուորութեան ժողվելը· կեղծ վճիռներ օտարներէն ընտրելը։

Ξενολόγος (ὁ, ἡ) colui che recluta de' forestieri. օտարները զինուորութեան ժողվող· կեղծ վճիռներ օտարներէն ընտրող՝ տրուող։

Ξενομανέω - ῶ. *M.* ήσω. essere appassionato pei costumi strani. օտար սովորութիւններուն խիստ սիրել, օտար սովորութեանց սիրովը բռնկիլ· կեղծ ապիրի՝ նորահնարը ընդունի տիրել՝ նորահնարը ընդունիլ։

Ξενοπαθέω - ῶ. *M.* ήσω. perturbarsi alla vista di qualche cosa straordinaria. անսովոր բան մը տեսնելով խռովիլ· զրտիլ՝ սրտին խորքի պէս ներսէն ելած խռովութիւն ալեկոծիլ։

Ξενοπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) conveniente ai forestieri. օտարականներու վայելուն· կեղծ վճիռներ դատաւորներուն վայելուն։

Ξένος - η - ον. forestiere, straniero. 2. straordinario, strano. օտար, օտարական· 2· անսովոր, սովորութենէն դուրս եղող· կեղծ, զրտիլ, տգեղութիւն· 3· սրտին խորքի՝ սրտին խորհո՛ (οὐσ.) ospite, cui si dà l' ospitalità. հիւր, օտար· դատաւոր, հիմնատր։

Ξενόστασις - σως (ἡ) ospizio, albergo. հիւրանոց, իջեւան, պանդոկ· դատաւորական, խոհ, վճռատ։

Digitized by Google

Ξενότιμος (ὁ, ἡ) che onora gli stranieri. *օտարները պատուող, յարգող· խնդիրներ հիւրերի խոկն։*

Ξενοτροφέω - ῶ. *M. ήσω.* nutrire de' soldati stipendiati. *Թագաւոր զինուորներ պահել՝ մնուցանել· խնդիրներ պահելի պիտոյից։*

Ξενοτροφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce, sostenta de' soldati stranieri, stipendiati. *օտար՝ Թագաւոր զինուորներ պահող՝ մնուցանող· կինակի՝ խնդիրներ պահեն՝ պիտոյից։*

Ξενοφονέω κτλ. = **Ξενοκτονέω** κτλ.

Ξενοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha una natura strana. *ասրիչ կերպ՝ օտար բնութիւն մը ունեցող· պալատ օդ՝ ամպիկ բնութիւնը։*

Ξενοφωνέω - ῶ. *M. ήσω.* servirsi in un discorso delle parole strane. *խօսքի՝ գրացքի մէջ օտար բառեր գործածել· ուիմդիներ գործ՝ կինակ լսելիներ խօսել։*

Ξενοφωνία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενόφωνος (ὁ, ἡ) che parla, pronunzia come forestiere. *օտարի՝ գրացքի պէս խօսող՝ արտասանող· կինակի՝ գալատեր գասալի պէս խօսելի՝ խնդրախօս խոկն։*

Ξενόω - ῶ. *M. ώσω.* alienare. 2. *(μσ.)* albergare, accogliere i forestieri. *օտարացնել, ասրիչին ընել։ 2. իվնատեղ առնել, հիւրերը օտարները սիրով ընդունիլ· ասխորհ նիւթ՝ պիղծ ուիմդիներ ուիմդիներ խոտորեն ուիմդիներ։ 2. ծուռ վերծին, գաղտնի՝ կինակիներ հանդիպմանի գործող նիւթ։*

Ξενών - ῶνος (ὁ) camera per gli ospiti. *հիւրից խուց, հիւրերու սենեակ· գաղթեր օտար· ὁ = Ξενοδοχεῖον.*

Ξένως, ἐπίῤῥ. da forestiere, straordinariamente. *օտարի՝ գրացքի պէս, առանձնաձեւութեամբ գործ· կինակի գործի, ասրիճին խոտրեց։*

Ξένωσις - εως (ἡ) alienazione. *օտարանալը, ալլասերութիւն· վիճակ պալատական հանգիստ էգերոջ՝ կինակի օրհաս, խնդիրական։*

Ξέσις - εως (ἡ) raschiatura, l'azione di scarpellare. *քերծելը, քերթելը, առնելը, գործելը (փայտ՝ քար եւ այլն)· խնդիր, խնդրածելութիւն (օտան՝ հող վի առյոր պատ գործելի նեղնելութ)։*

Ξέσμα (τὸ) raschiatura, ciò che si leva piallando. *առնելը· հողը, գործելիքը։*

Ξεσμὸς (ὁ) = **Ξέσις.**

Ξεστὸς - ή - όν. raschiato, piallato. *առնած, յղկուած· խնդրալոյծ, գիտակցական գործելի։*

Ξεστουργία (ἡ) l'arte di piallare, di raschiare, di scarpellare. *յղկելու՝ առնելու՝ գործելու արհեստ· գիտակցական՝ խնդրական գործելիք։*

Ξέω. *M. ξέσω.* raschiare, piallare, scarpellare. *քերել, առնել, յղկել, գործել· գիտակցական՝ խնդրական։*

Ξηραίνω. *M. ανῶ.* disseccare. *չորցնել· գաղթեցնել։*

Ξήρανσις - εως (ἡ) seccamento. *չորցնելը· գաղթեցնելիքը։*

Ξηραντικὸς - ή - όν. seccativo, che ha la forza di seccare. *չորցնող· գաղթեցնող։*

Ξηρασία (ἡ) aridità, secchezza. *չորութիւն· գաղթութիւն։*

Ξηρασμὸς (ὁ) = **Ξήρανσις.**

Ξήριον (τὸ) medicamento di polvere secca. *չոր փոշով եղած դեղ· գաղթ ինչ իւղ ալեւ իւղ։*

Ξηροβατικὸς - ή - όν. che cammina in terra, terrestre. *ցամաքը պատող, ցամաքպտիի· գաղթա իջևանի, գաղթափոխի։*

Ξηροβιωτικὸς - ή - όν. che vive in terra. *ցամաքը ապրող, ցամաքպտիին· գաղթա խոլոյան, գաղթափոխի։*

Ξηροκάρπος (ὁ, ἡ) che produce delle frutta secche. *չոր պտուղներ բուսցնող, բերող· գաղթա գիշխիներ հասկ խոկն։*

Ξηροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa secca. *չոր գլուխ ունեցող· գաղթա պուլլը։*

Ξηρονομικὸς - ή - όν. che si pascola, si ciba in terra. *ցամաքը արածելով՝ կերակրուող· գաղթա ծիլտան՝ ինչնկնին՝ պիտոյիին։*

Ξηροποιέω - ῶ. *M. ήσω.* = **Ξηραίνω.**

Ξηροπόταμος (ὁ) = **Χείμαῤῥος.**

Ξηροπυρία (ἡ) bagno di stufa, scaldatojo. *քրտնարան, մեջն քրտնելու՝ առանց լուրի բաղնիք, առրուան· գաղթա հիմի, առանց՝ խոլընդել իրերկնի խլի համի։*

Ξηρὸς - ά - όν. secco, arido, 2. duro. 3. vuoto, vacante. *չոր, ցամաք· 2· պինդ. 3· գաղտակ· գաղթա· 2· ուրի. 3· պոչ. Ξηρὰ (ἡ) (ἐλλ. τ. γῆ.)* terra ferma, il continente. *ցամաք· գաղթ, պիրր։*

Ξηρόσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne secca. *չոր միս ունեցող· գաղթա խիլ, խիլ գաղթա։*

Ξηρότης (ἡ) secchezza, aridità. *չորութիւն· գաղթութիւն։*

Ξηροτροφικὸς - ή - όν. = **Ξηροβιωτικός.**

Ξηροφαγέω - ῶ. *M. ήσω.* mangiare, cibarsi di pane asciutto. *չոր հացով կերակրուիլ· գաղթա խոկ իւն պիլնկնի, գաղթա խոկ խիկ։*

Ξηροφαγία (ἡ) il nutrirsi, il cibarsi di pane asciutto. *չոր հացով կերակրուիլը· գաղթա խոկ իւն պիլնկնի՝ ինչնկնիի։*

Ξηρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce rauca. *կերկերաձայն· գալատ պուլ։*

Ξήρωσις - εως (ἡ) = **Ξήρανσις.**

Ξιφειδίον (τὸ) = **Ξιφίδιον.**

Ξιφήρης - εος (ὁ, ἡ) che tiene la spada aguainata, che sta colla spada in mano. *մերկ սուրը ձեռքը բռնած, ձեռքը Թաւրով կեցող· գալ գելիճ գաղթան, իւն գելիճգա։*

Ξιφηφορέω - ῶ. *M. ήσω.* portare una spada. *Թուր կրել· գելիճ խոլընդել։*

Ξιφηφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξιφηφόρος (ὁ, ἡ) che porta una spada, armato d'una spada. *սուր կրող, սուսերաւոր· գելիճ խոլոյան՝ գելիճգիլը։*

Ξιφίας - ου (ὁ) simile alla spada. *Թուրի նմանի· գելիճա գինինգ· (ὅθ. οὐσ.)* pesce spada. 2. sorta di cometa, che ha la forma d'una spada. *Թրանման։ 2. Թրի ձեւով գիսաւոր աստղ մը· գելիճ պուլգիլ·*

Digitized by Google

2. ֆեւբ պեւիֆֆոփ պէր Նիվ ֆաւյռաֆէա-Խեւյաէւ։

Ξιφίδιον (τὸ) *ὑποκ. τ.* Ξιφίον. spadetta. պդդոիկ սաւբ · փոքր ֆեւբ։

Ξιφίον (τὸ) *ὑποκ. τ.* Ξίφος.

Ξίφιον (τὸ) gladiolo, spadacciuola. կընձհիծ, չաւշաղ · սաւսար (ֆէիտան)։

Ξιφιστὴρ - ῆρος καὶ Ξιφιστης - οῦ (ὁ) budriere, pendagli. Թուրը կախելու՝ կապելու գոտի · ֆեւբ ֆաւյէւբ, ֆեւբ գաւբ։

Ξιφοδρέπανον (τὸ) spada curvata in forma di falce, sciabla. մանգալի ձեւով ծռած Թուր · Խորհան ֆտալի նյութ ֆեւբ, հանէյր։

Ξιφοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una spada. Թուրի՛ սաւրի ձեւ ունեցող · ֆեւբ պեւիֆֆոփ։

Ξιφοθήκη (ἡ) guaina di spada. սաւրի պատեան · ֆեւբ ֆընէ։

Ξιφοκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. uccidere colla spada. Թրով մարդնեւլ · ֆեւբ Խի Խօլ պէրփոփ։

Ξιφόκτονος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che uccide colla spada. Թրով մարդնող · ֆեւբ Խի Խօլպէրի։ (προπαροξ.) ucciso colla spada. սրով սպանուած · ֆեւբ Խի վաւռաւնալ Խօլպէրիւիլ։

Ξιφοποιὸς (ὁ) spadajo. սուսերագործ, Թուր չինող · ֆեւբ ֆընող։

Ξίφος - εος - ους (τὸ) spada, pugnale. սաւր, Թուր, գաչնակ · ֆեւբ, հանէյր։

Ξιφουλκία (ἡ) l' azione di sguainare la spada. սաւրը պատեհքէն՝ սմանեն հանելը · ֆեւբ պէյրհաւ՝ ֆընձիգան Խիտի ւէէիտրաւալ։

Ξιφουλκὸς (ὁ, ἡ) che ha la spada sguainata. սաւրը պատեհքէն՝ սմանեն քաշած՝ հանած · գաւ ֆեւբ, ֆեւբ պէյրհաւ։

Ξιφουργὸς (ὁ) = Ξιφοποιός.

Ξιφοφόρος (ὁ, ἡ) = Ξιφηφόρος.

Ξιφύδριον (τὸ) = Ξιφίδιον. 2. = Τελλίνη.

Ξόανον (τὸ) statua di legno o di pietra. փայտե կամ քարե արձան · օրհնված Խաչ Խնամ պէրիի։

Ξοανοποιία καὶ Ξοανουργία (ἡ) fabbricazione di statue di legno o di pietra. փայտե կամ քարե արձաններ չինելը · օրհնված Խաչ Խնամ օյմ պէրիիլէր Խափսալը։

Ξοΐς - ϊδος (ἡ) scarpello. քար կոփելու երկաթէ գործ։ Խոյիը ֆալէրի։

Ξουθὸς - ὴ - όν. × ἀντὶ Ξανθός.

Ξυήλη (ἡ) pialla. փայտ յղկելու՝ հարթելու գործիք · բինդի։

Ξυλαλόη (ἡ) legno d' aloè, agalloco. հալուէ ծառի փայտը · Խոտ ալոէ։

Ξυλάριον (τὸ) *ὑποκ. τ.* Ξύλον. legnetto. պըղպէկ փայտ մը կամ · պէյ ուֆաք օրհնած խրւալը։

Ξυλεία (ἡ) legname. սաւսալ, փայտեղէնք · փերիօփ, օրհնած։

Ξυλεύομαι. *M.* εὐσομαι. legnare, far legna, raccogliere legna. փայտ կտրել՝ ժողվել · օրհնած փոփ Խօֆլուֆ՝ Խըլուֆ։

Ξυλεὺς - έως (ὁ, ἡ) καὶ Ξυλευτὴς - οῦ (ὁ) = Ξυλουργός.

Ξυληγέω - ῶ. *M.* ήσω. trasportare delle legna. փայտ կրել · օրհնած Խալըֆէ։

Ξυληγὸς (ὁ, ἡ) che porta delle legna. փայտ կրող · օրհնած Խալըֆէ։

Ξυλήριον (τὸ) = Ξυλάριον.

Ξυλίζομαι. *M.* ίσομαι. = Ξυλεύομαι.

Ξυλικὸς - ὴ - όν. di legno. փայտեղէն · օրհնածի։

Ξύλινος - η - ον. fatto di legno. փայտէրբա, փայտէ չինուած · օրհնածի Խալըէ։

Ξυλισμὸς (ὁ) = Ξυλεία.

Ξυλίτης - ου (ὁ) simile al legno. փայտ նմանի · օրհնած պէիէյր։

Ξυλογλύφος (ὁ, ἡ) = Ξυλουργός.

Ξυλογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. scrivere sopra una tavola. սաւսաւկի՛ պէտգիրքի մը վրայ գրել · Խոհրա Խալէրիի Խոհրէր կրկի՛ Խալֆէ։

Ξυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al legno. փայտ նմանի · օրհնած պէիէյր։

Ξυλοθήκη (ἡ) legnaja. փայտ գնելու տեղ · օրհնալըֆ։

Ξυλοκανθήλια (τὰ) basto di legno. փայտ համար, էշերին · պէիէր (օրհնածի)։

Ξυλοκίρατον καὶ Ξυλόκοκκον (τὸ) = Κεράτιον.

Ξυλοκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. tagliar legna. 2. bastonare. փայտ կտրել · 2. ծեծել · օրհնած պէիէյր · 2. պէյրիի, պէրիիի Խիտի։

Ξυλοκοπία (ἡ) l' azione di tagliare delle legna. 2. bastonata. փայտ կտրելը · 2. ծեծ, գաւն · օրհնած պէիէյր · 2. պէրիի, գաւնի։

Ξυλοκόπος (ὁ, ἡ) taglialegna. փայտ հաւա · օրհնած Խալըֆէ։

Ξυλολυχνοῦχος - ου (ὁ) candelliere di legno. փայտէ պլատեակ · օրհնածի լամպան։

Ξύλον (τὸ) legno. 2. ceppo di legno. 3. albero. փայտ. 2. կաճեկ, գէլոց · 3. ծառ · օրհնած · 2. ֆօֆլուֆ · 3. պլաճ։

Ξυλόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi di legno. փայտէ ոտքերով · այֆլէրը օրհնածի։

Ξυλοπώλης - ου (ὁ) venditore di legname. փայտ ծախող · օրհնած ոաֆան, օրհնածու։

Ξυλοσπόγγιον (τὸ) καί

Ξυλόσπογγος (ὁ) spugna attaccata all' estremità d' un legno. փայտի մը ծայրը կապուած սպունգ · պէյ օրհնած սպունգը պէիէյր։

Ξυλόστεγος (ὁ, ἡ) che ha il tetto di legno. փայտեղէն յարկ ունեցող · տանը ըմֆըզը օրհնածի։

Ξυλοτόμος (ὁ, ἡ) taglialegna. փայտահատ · օրհնած Խալըֆէ։

Ξυλοτρώκτης - ου (ὁ) = Ξυλοφάγος.

Ξυλουργέω - ῶ. *M.* ήσω. lavorare il legno, essere legnajuolo, falegname. փայտեղէն գործել, հիւան՝ սաւսալճադործ ըլլալ · օրհնած Խլլէխէ, պէրիիէ՝ մարդնօզ օլմէ։

Ξυλουργία (ἡ) il mestiere del legnajuolo, del falegname. հիւան՝ սաւսալճադործ ըլլալը · պէրիիէլիէ, մարդնօզլըֆ։

Ξυλουργικὸς - ὴ - όν. pertinente al legnajuolo. հիւանի պատկանած · պէրիիէ փոյէ։

Digitized by Google

Ξυλουργὸς (ὁ, ἡ) legnajuolo, falegname. Հիւսն, առաձեռնարհ. գործիք, մշակ։

Ξυλοφάγος (ὁ, ἡ) che rode il legno. փայտ կրծող. օրուան ևիրերէն։

Ξυλοφανὴς -ἐος (ὁ, ἡ) che pare come legno. փայտի պէս երեւցող. օրուան ևիւ ևիրերէնին։

Ξυλοφθόρος (ὁ, ἡ) che guasta il legno. փայտը ապրող՝ ապականող. օրուանս պիրատ՝ խորտակ իսկ։

Ξυλοφορέω -ῶ. *M.* ήσω. portare delle legna. փայտ կրել. օրուան ֆալըմսի։

Ξυλοφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξυλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle legna. փայտ կրող. օրուան ֆալըմսի։

Ξυλόφραχτος (ὁ, ἡ) munito, circondato di legno. փայտով ամրացուցած՝ պատած՝ չորս կողմն առնուած. օրուան իւր փոհրիմ կիներէն՝ պիտրի ֆորֆէ ալընմուշ։

Ξύλοχος (ὁ, ἡ) pieno di alberi. ծառով լիր. պուճուր իւր փոլա. (οὐσ.) macchione, denso bosco. թաւնաթաթիա մացառուտք, հուպ մարդ. ոչ լուսլուէ, ոչ օրհնէլէ։

Ξυλόω -ῶ. *M.* ώσω. cangiare in legno. 2. edificare di legno. փայտի գործընթէլ. 2. փայտէ շինել. օրուանս կիւնիրփէ. 2. օրուան խաֆէ։

Ξυλώδης -εος (ὁ, ἡ) pieno di legno. փայտով լիր. օրուան իւր փոլա. 2. = Ξυλοειδής.

Ξύλωσις -εως (ἡ) legname d'una fabbrica. շէնքի մը առատ՝ փայտ. պիր պինա ևերևոֆիւխ։

Ξυμβαίνω (καὶ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ Ξυμ.) *M.* βήσομαι. Ἀττ. ἀντὶ Συμβαίνω κτλ.

Ξυν, Ἀττ. ἀντὶ Σύν.

Ξυνῇ, ἐπίῤῥ. in comune. ամ. հաւարակ. ալհաճալէնի։

Ξυνὸς -ὴ -ὸν. × ἀντὶ Κοινός.

Ξυράω (-έω) -ῶ. *M.* ήσω. radere. գերծում, ածիլ. ըերալ ևիւխ։

Ξυράκης -εος (ὁ, ἡ) tagliente come il rasojo. ածելիի պէս սուր. սուսուր ևիւխ ևիւֆի։

Ξυρησιμος (ὁ, ἡ) che si deve radere. գերծուելու, ածիլու. ըերալ օլմաֆ, ըերալէլէէ։

Ξύρησις -εως (ἡ) rasura. գերծում, ածիլը. ըերալ։

Ξυριάω -ῶ. *M.* άσω. aver voglia di radersi. ածիլիլ՝ գերծուիլ ուզել՝ ածուժել. ըերալ օլմաֆ ևոփհիւ՝ պրալէնմաֆ։

Ξύριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ξυρόν. rasojo. ածելիք. սուսուր։

Ξυρὶς -ίδος (ἡ) = Ξιφίον.

Ξυροδόκη (χη) καὶ

Ξυροθήκη (ἡ) scatola de' rasoji. ածելիք գնելու տուփ. սուսուր ֆուդը։

Ξυρομαι. *M.* ξυροῦμαι. radersi, farsi la barba. գերծուիլ, ածիլիլ. ըերալ օլ մաֆ։

Ξυρὸν (τὸ) καὶ Ξυρὸς (ὁ) rasojo. ածելիք. սուսուր։

Ξυροφορέω -ῶ. *M.* ήσω. portare un rasojo. ածելիք կրել. սուսուր ֆալըմսի։

Ξυρράπτω (καὶ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ Ξυρ.) *M.* ῥαψω. Ἀττ. ἀντὶ Συρράπτω.

Ξύσις -εως (ἡ) pizzicore. մորմոք. կիթիչ։

Ξύσμα (τὸ) raschiatura. աշիճ. ֆուշը, ֆուշընթը։

Ξυσμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ξύσμα.

Ξυσματώδης -εος (ὁ, ἡ) simile alla raschiatura. աշիճի՝ քերծածի նման. ֆուշու՝ ֆուշընթա գինի։

Ξυσμὸς (ὁ) = Ξύσις.

Ξυσταρχέω -ῶ. *M.* ήσω. Εἰμὶ — Ξυστάρχης - ου (ὁ) = Γυμνασιάρχης.

Ξυστὴρ (ὁ) scarpello, raschiatojo աշիճու դրիչ, քերիչ. փոփր ֆուխ, խմոյ փայտ ալըճ։

Ξυστήριον (τὸ) = τῷ προηγ.

Ξυστὴς -οῦ (ὁ) = Ξυστήρ.

Ξυστικὸς -ὴ -όν. che ha la forza di raschiare. աշիճ՝ քերիլ կրցող. խմոյ ևիւխ։

Ξυστὶς -ίδος (ἡ) = Ξυστρίς.

Ξύστις -ίδος ἡ ίδος (ἡ) gonna sottile e lunga. բարակ ու երկար շղարգեա (կնիկներու). կնիկ վի ալան ֆիւֆան։

Ξυστὸν (τὸ) dardo, giavellotto. նետ, սլաք. օ՛, հրաւ. 2. = Ξυστός.

Ξυστὸς -ὴ -όν. raschiato. աշխատած, քերծատած. խմուխուած. (οὐσ.) Ξυστὸς (ἐνν. δρόμος.) portico, loggia, ove gli atleti s'esercitavano. արհեստական սրահ՝ կամարներով գաւիթ՝ ուր ոք զմարզանսդ ները կը երեւնային. փիլիսոփայութեան նպատակ կը կրճատէին. փիլիսոփայ՝ փերիպէթոս։

Ξυστοφόρος (ὁ, ἡ) armato d'un giavellotto. սլաքաւոր. հրաւոր։

Ξύστρα -ας καὶ

Ξυστρὶς -ίδος (ἡ) stregghia. ձիու քերող. ֆուշընը։

Ξυστρίφω (καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ Ξυστρ). *M.* στρέψω. Ἀττ. ἀντὶ Συστρέφω.

Ξύστρον (τὸ) = Λίστρον. 2. = Ξύστρα.

Ξυστροποιὸς (ὁ) che fà delle stregghie. ձիու քերոցներ շինող. ֆուշընճը։

Ξυστρωτὸς -ὴ -όν. raschiato. 2. striata, scanalata (colonna). քերատած, աշխատած. 2. շերտաւոր, շերտաձեւ (սիւն). խմուխուած. 2. օլուխլու, լոյսուխլու, օլուխ օլուխ խմուխուած (փերիպէթոս).

Ξύω. *M.* ξύσω. rasticare, grattare. քերթել, քերիլ. խմիւխ. ֆուշընմաֆ. = Ξέω.

O, o

O, o, ὀμικρὸν (τὸ) Omicron. La decima quinta lettera dell' alfabeto greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ό) significa settanta o settantesimo, e coll'accento al di sotto (ǫ) settanta mila. Օմիքրոն. Յունաց այբուբենից հնգետասաներորդ տառը։ Համրանքի կազմեալ վերայ շեշտաձև (ό) կը

Ձկնակէտ եօթանասուն, եամ եօթանասներորդ, եակ ամէն բլլալու առնէն (ο) եօթանասունն հազար. Օփտիմ. Երանելի հիմնարկութիւն ու պէտքերի խնդիր իւր (ὁ) ինչուներէն նեղութենէ, մի ընկերական ողորմած (ρ) նեղութենէն (70,000).

Ὁ, ἡ, τὸ, ἄρθρ. il, la, lo. (articolo prepositivo (ὁ) ai nomi mascolini, (ἡ) ai femmini e (τὸ) ai neutri. Նախադասութեան սրտին (ὁ) սրտական անուանց, (ἡ) իգական անուանց ու (το) չէզոք անուանց վերայ կը դրուի. Պէտ նոյն պիտիներ՝ անկերական մի (ὁ) գործողներ, (ἡ) հոգեյի մի (τὸ) հոգայներ երկիներ երկերներն ետեւները:

Ὅ, οὐδ. τῆς ἀντωμ. Ὅς.

Ὀὰ, ἐπιφών. Σχετλ. oi! guai! եղկելի, ասաղ, ափսոս. հայհոյ, երգէ:

Ὄα - ας (ἡ) sorbo (albero). սոն (ծառ). երևել ազգէ:

Ὄα - ας (ἡ) = Ὀΐα.

Ὄαρ - αρος (ἡ) moglie, consorte, conjuge. կնիկ, ընկերց, ամուսին. ընկեր, երկու, չէզոք:

Ὀαρίζω. M. ίσω. conversare, abboccarsi amorosamente. սիրով ասրփանաք կնոջ ցաղիլ՝ խօսակցիլ. հաճոպրիլ՝ ալէ իւր ընտանեաց՝ սիրելել:

Ὀάρισμα (τὸ) καὶ Ὀαρισμὸς (ὁ) = Ὀαριστύς.

Ὀαριστὴς - οῦ (ὁ) conversante, compagno, famigliare. կնոջ ցակիցը, ընկեր, ընտանի. խօսող, ախտաց, ասորի ծօն:

Ὀαριστὺς - ύος (ἡ) conversazione, colloquio (amoroso). (սիրալիր ասպիսան) կնոջ ցակիցութիւն՝ խօսակցութիւն. (առեալ՝ հանդիպելի) ընտանեաց՝ սիրելել:

Ὀβελιαῖος - α - ον. che ha la forma di spiedo. չամփուրի ձեւով. նոյ պիտիներ:

Ὀβελίας - ου (ὁ) (Ἄρτος) pane abrustolito sullo spiedo. չամփուրի վրայ խորշած հաց. նոյ խօսերներ եըըսրեալ երեխ:

Ὀβελίσκος (ὁ) piccolo spiedo. 2. lama di spada. 3. obelisco. պզտիկ չամփուր. 2. թասրի չորս. 3. քարեմորգ, բարդի. տեսակ նոյ. 2. եըըսրի տեսիլ. 3. տիտղի թող:

Ὀβελίτης - ου (ὁ) = Ὀβελίας.

Ὀβελὸς (ὁ) spiedo. 2. lineetta tirata al di sotto degli sbagli d' una opera per segno di correzione. չամփուր. 2. գրչի մը վրայ գանուած սխալներուն տակը քաշուած պզտիկ գիծ մը, սրբագրուած ըլլալը ցուցնելու համար. նոյ. 2. պիր տիպագրի գործարանի վերջին նշանակ մը՝ որ նոյնիսկ ընտիրներ՝ ասոնց ալեզանը ինչուներ ընդունելու:

Ὀβολὸς (ὁ) obolo (sorta di moneta presso gli' Ateniesi.) դանգ մը դրամ Աթենացւոց քաղ). Օդոլ, հանգոյ (Աթինելերէն պիր նոյ տիլ):

Ὀβολοστάτης - ου (ὁ) usurajo, banchiere. վաշխառու, սեղանաւոր. հաղնիկի, սրբոն:

Ὀβολοστατικὴ (ἡ) (σὺν. τέχνη) la professione dell' usurajo. վաշխառութիւն. հաղնիկութիւն:

Ὀβριμόθυμος (ὁ, ἡ) coraggioso, magnanimo. քաջասիրտ, սրտաս. խրոխտ, հիմնարկեալ:

Ὄβριμος - η ῆ ος - ον. forte, robusto. 2 impetuoso. 3. terribile. ուժով. կորով. 2. ուժգին. 3. սոհանալի, ընկեց. 2. խըշիլ, հիմնարկեալ. 3. խոր լիս, տօրեսնի:

Ὀγδοαῖος - α - ον. d' otto giorni. 2. che si fa all' ottavo giorno. ութը օրուան. 2. ութերորդ օրը եղող. տեղի կատարող. 2. տեղիկնիկ կատարի օրեն:

Ὀγδοας - άδος (ἡ) numero ottonario. ութեակ թիւ. տեղիկատ, տեղիկ ասչ:

Ὀγδοήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀκλ.) ottanta. ութսուն. տեսակ (80):

Ὀγδοηκονταέτης - ίος ἡ ειος (ὁ, ἡ) ottuagenario. ութսնամեայ. տեսակ կատարս:

Ὀγδοηκονταπήχυς - εως (ὁ, ἡ) di 80 braci. 80 կանգուն եղող. 80 արշին չափ:

Ὀγδοηκοντούτης - ου (ὁ) = Ὀγδοηκονταέτης.

Ὀγδοηκοσταῖος - α - ον. che si fa all' ottantesimo giorno. ութսներորդ օրը եղող. տեսակներին կատարի օրեն:

Ὀγδοηκοστὸς - η - όν. ottantesimo. ութսներորդ. տեսակներին:

Ὄγδοος - η - ον. ottavo. ութերորդ. տեսակեայ:

Ὄγε - ηγε - τόγε. × ἀντὶ οὗτος - αὕτη - τοῦτο.

Ὀγκάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. ragghiare. գոնչել. ջերմանք. անջերմանք:

Ὀγκηθμὸς (ὁ) καὶ Ὄγκημα (τὸ) ragghio. գոնչիւն. անջերմս, ջերմս:

Ὀγκηρὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ηρῶς. gonfio, tumido. ուռած. լիլեր. լիլիր. (տպ. καὶ μτφρ.)

Ὄγκησις - εως (ἡ) = Ὀγκηθμός.

Ὀγκητὴς - οῦ (ὁ) che ragghia. գոնչացող. անջերման, ջերմացան:

Ὄγκινος - η - ον. curvo, curvato, ծռած, ծուռ, կոր, թեք. խորէ, խորեիլ. (σὺν.) ἀντὶ Ὄγκος.

Ὄγκος (ὁ) tumore, gonfiamento. 2. mole, massa. 3. fasto, arroganza. ուռեցք, ուռուցք. 2. մեծութիւն, քանակ, կշռ. 3. պերճասիրութիւն, գոռոզասիրութիւն. ինչ խօսքս. 2. պիչ տիլ, իշխան. 3. խոքրա, խրլան, պրոպրիչիք:

Ὄγκος (ὁ) (συγγ. τ. Ἀγκών.) uncino, amo. ճանկ, կորի. նիհիլ, գանճ, գրլխ ինիչ:

Ὀγκόω - ῶ. M. ώσω. gonfiare. ուռեցնել. լիլիրել:

Ὀγκώδης - εος (ὁ, ἡ) gonfio, tumido. 2. voluminoso. 3. superbo, pieno di se, arrogante. ուռեցած. 2. մեծաքանակ. 3. գոռոզ, հպարտ, փքացեալ. լիլիլ. լիլիր. 2. փքերի, գօճահան, խոր. 3. հպարտ, պրոպրիչիք:

Ὄγκωμα (τὸ) = Ὄγκος (κυρ. καὶ μτφρ.)

Ὄγκωσις - εως (ἡ) gonfiamento. ուռանալը. լիլիրելիս, գոպրիչելիք:

Ὀγκωτὸς - ή - όν. gonfiato, tumido. ուռեցած. գոպրիչ, լիլիր:

Ὀγμεύω. M. εύσω. solcare. ակօս բանալ. երկար ակոփ:

Ὄγμος (ὁ) solco. 2. fila, ordine, via. ա-

Digitized by Google

ֆօա. 2. կարգ, համբոյ. Խվլեփ. 2. սբբա, իօլ։

Ὀδαγμὸς (ὁ) morso, morsicatura, pizzicore. խածնելը, խածուած, խայթ. ըսբրել, կիթիթ, ըբլը։

Ὀδάζω. Μ. ἀξω. = Ὀδαξάω.

Ὀδαῖος - α - ον. adatto, necessario pel viaggio. համբաւ յարմար՝ հարկաւոր. Իօլը փայիր՝ իփոխելը։ Ὀδαῖα (τὰ) viatico. համբաւ պաշար, նպարեղ. Իօլ ըսհրեղ։

Ὀδαξ, ἐπίῤῥ. coi denti. ակռանիւրով. փիլ Լիւր իւր։

Ὀδαξάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. (αὐτπθ.) sentire del pizzicore, della morsura. մարմրիլ, խայթիլ, խածուածի ցաւը իմանալ. կիթիթել, ըսբրսմփան իլեբէ կիւրն ապրելը պապմիլ, ըբլըսմիլ։

Ὀδαξησμὸς (ὁ) = Ὀδαγμός.

Ὀδάω - ῶ. Μ. ήσω. vendere. ծախել. ասիճիլ։ (μσ.) comprare. ծախու առնել. առիքեն ալմիլ։

Ὄδε - ἥδε - τόδε. ἀντιρ. Δειικτ. = Οὗτος αὕτη, τοῦτο.

Ὁδεία (ἡ) viaggio. հանապարհորդութիւն. Իօլճալըսիփ։

Ὁδεύσιμος (ὁ, ἡ) (τόπος). (luogo) adatto a far viaggio. համբոյ ընելու յարմար (տեղ). Իօլճալըսիփ կիմիկ ասիլան՝ գնահատելի (համբոյ)։

Ὁδευτὴς - οῦ (ὁ) = Ὁδίτης.

Ὁδεύω. Μ. εύσω. viaggiare. հանապարհորդել, համբոյ ընել. Իօլճալըսիփ կիմիկ։

Ὁδηγέω - ῶ. Μ. ήσω. condurre, guidare. առաջնորդել, համբոյ ցուցընել. էլըճալըսիփ, Իօլ կիօգնիլիկ։

Ὁδηγητὴς - οῦ (ὁ) = Ὁδηγός.

Ὁδηγητικὸς - ὴ - όν. atto a guidare. առաջնորդական, առաջնորդելու յարմար. էլըճալըսիփ ասիլան՝ փայիր։

Ὁδηγία (ἡ) guidamento. առաջնորդութիւն. էլըճալըսիփ։

Ὁδηγὸς (ὁ, ἡ) guida, conduttore. առաջնորդ, ուղեցոյց. էլըճալըչ, Իօլ կիօգնիչիր։

Ὁδὶ - ἥδὶ - τοδὶ, Ἀττ. ἀντὶ Ὅδε κτλ.

Ὁδιος (ὁ, ἡ) = Ὁδαῖος.

Ὁδίτης - ου (ὁ) viaggiatore, viandante. համբորդ. Իօլճալը։

Ὁδοιπλανέω - ῶ. Μ. ησω. sviarsi dalla strada, smarrire la strada. համբէ ելլել, համբան կորընցընել. ասիճիլ, Իօլը փայ կիմիլ։

Ὁδοιπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha smarrito la strada, sviato. համբան կորընցուցած. Իօլը փայ կիմիլ, ասիճըլ։

Ὁδοιπορέω - ῶ. Μ. ήσω. viaggiare, far viaggio. հանապարհորդել, համբոյ ընել. Իօլճալըսիփ կիմիլ, Իօլ կիմիլ։

Ὁδοιπορία (ἡ) viaggio. համբորդութիւն, Իօլճալըսիփ։

Ὁδοιπορικὸς - ὴ - όν. viatorio, da viaggio. համբաւ պահանած. Իօլը փայիր։ Ὁδοιπορικὸν (τὸ) (ἐνν. βιβλίον). itinerario, descrizione del viaggio. համբորդութեան պատմագրութիւն կամ ասորագրութիւն. քարէթ նայէլ, Իօլճալըսիփ վասիր։

Ὁδοιπορικῶς, ἐπίῤῥ. da viaggiatore. համբորդի պէս. Իօլճա կիսի։

Ὁδοιπόριος (ὁ, ἡ) = Ὁδοιπορικός.

Ὁδοιπόρος (ὁ) viaggiatore. համբորդ. Իօլճա։

Ὁδόμετρον (τὸ) instrumento per misurare il viaggio. համբան չափելու գործիք. Իօլ Իօլլիմիլ ալիբ։

Ὀδοντάγρα - ας (ἡ) cavadenti (instrumento). ատամնախիլ, ակռայ հանելու գործիք. փիլ փուլիքիրիբ։

Ὀδονταγωγὸς (ὁ, ἡ) cavadenti, colui che cava i denti. ատամնահան, ակռայ քաշող. փիլ ալիքն՝ ըբէրան։ (οὐσ.) Ὀδοντοαγωγὸν (τὸ) = τῷ προγή.

Ὀδονταλγέω - ῶ. Μ. ήσω. aver male a' denti, aver dolore di denti. ակռայի ցաւ ունենալ, ակռան ցաւիլ. փիլ ալրըսը օլմաք, փիլի ալրըմաք։

Ὀδοντολγία (ἡ) dolor di dente. ակռայի ցաւ. փիլ ալրըսը։

Ὀδοντίασις - εως (ἡ) = Ὀδοντοφυΐα.

Ὀδοντιάω - ῶ. Μ. άσω. = Ὀδοντοφυέω.

Ὀδοντικὸς - ὴ - όν. di dente, pertinente ai denti. ակռայի պատճանած. փիլի գիւիփլիի։

Ὀδοντογλυφὶς - ίδος (ὁ, ἡ) stuzzicadenti, dentelliere. բշկռթիկ. փիլ հիլալը։

Ὀδοντοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) dentato, che ha la forma di denti. ատամնանման. փիլ պիլիֆիպի։

Ὀδοντομάχης - ου (ὁ) che combatte coi denti. ակռանիւրով ծեծկըօղ. փիլլիւրէ իլե փօյիլեն։

Ὀδοντοφθόρος (ὁ, ἡ) che guasta i denti. ակռանեւրը ապականօղ՝ գեշցընօղ. փիլ լիւրէ պէրպաս իփեն՝ պօղան։

Ὀδοντοφόρος (ὁ, ἡ) dentato. ատամնաւոր, ակռայ ունեցօղ. փիլլի։

Ὀδοντοφυέω - ῶ. Μ. ήσω. far i denti. ակռայ հանել, ակռան ելլիլ բուսնիլ. փիլ էբէրմաք, փիլի էբէրմաք՝ ալիճիր։

Ὀδοντοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che fà i denti. ակռայ հանօղ, ակռան բուսնօղ. փիլ էբէրան, փիլի ալիճին՝ պօյիլիչին։

Ὀδοντοφυία (ἡ) il mettere, lo spuntare de' denti. ակռանեւրուն ելլիլը բուսնիլը. փիլլիւրէն էբէրմաբ՝ ալիճիմի՝ պօյիլիմի։

Ὀδοντόω - ῶ. Μ. ώσω. render dentato. ատամնաւոր ընել. փիլլի կիճիր։

Ὀδοντωτὸς - ὴ - όν. dentato. ատամնաւոր, ակռայ ունեցօղ. փիլլի։

Ὁδοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. aprire, preparare la strada. 2. regolare, assoggettare ad un metodo. համբայ բանալ՝ պատասել. 2. կարգել, կարգադրել, մեթօտաւոր մը գնել. Իօլ ալիմի՝ հաւէրլեմիմի. 2. կանոն՝ թէրթիպ կօմիմ, ինդամ՝ ըբդայա կօմիմ։

Ὁδοποίησις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ὁδοποιητικὸς - ὴ - όν. che può aprire, preparare la strada ecc. համբայ բանալ՝ պատասել կրցող եւ այլն. Իօլ ալաճիլէր՝ հաւէրլեյօղիլէր վր ասիբը։

Ὁδοποιία (ἡ) il mestiere del costruttore delle strade. համբանեւրը չինողին յարգարգին պաշտօնը. օգնիւրը Իօլլուրը նախանձի՝ փեշկէշներին խըմիչիւ։

Ὁδοποιὸς (ὁ, ἡ) che apre, prepara la

Digitized by Google

strada. 2. costruttore, accomodatore delle strade. Ὁδοποιός, ὁ ποιῶν τὰς ὁδούς. 2. φυτεύσεις δένδρων, ἀμπελουργός. Ἰατρὸς ὁδοποιός, ὁ τὰ ὀφθαλμοὺς ἐκκόπτων καὶ ἀποτυφλῶν.

Ὀδός (ἡ) strada, via, sentiero, cammino. 2. viaggio. Ὁδοιπορία, ταξείδιον. 2. Ὁδοιπορικόν. Ἰατρ. ὀφθαλμός. 2. Ἐκβολωτής.

Ὀδός (ὁ) soglia. Οἶκος. Ἐλλ.

Ὀδοσκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare, esplorare le vie, assassinare. Ὁδοιπόρους ἀναιρῶ, ἀποκτείνω, ἀποσφάττω. Ἰατρ. ἐξετάζω τὰς ὁδοὺς τῶν ἀρρώστων, βλέπω, ἐξετάζω, ἐπιτηρῶ.

Ὀδοσκόπος (ὁ, ἡ) che osserva, esplora le vie, assassino. Ὁδοιπόρους ἀναιρῶν, ἀποκτείνων. Ἰατρ. ἐξετάζων, βλέπων, ἐπιτηρῶν, ἐρευνῶν.

Ὀδοστατέω - ῶ. *M.* ήσω. fermare o fermarsi per la strada. Ὁδοιπορῶ καὶ σταματῶ τὸν ἑαυτόν μου. Ἰατρ. ἐξετάζω τὰς ὁδούς.

Ὀδοστάτης - ου (ὁ) custode delle vie. Ὁδοιπορικὸν φυλακεῖον. Ἰατρ. ἐξέτασις τῶν ὁδῶν.

Ὀδοστρωσία (ἡ) lastricato, lastricatura. Πλακόστρωσις, ἐπίστρωσις. Ὁδοποιία, ἐπίστρωσις τῶν ὁδῶν. Ἰατρ. ἐξέτασις τῶν ὁδῶν.

Ὀδούς - όντος (ὁ) dente. Ὀδούς. Ἐλλ. (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὀδοφυλακέω - ῶ. *M.* ήσω. *Εἰμὶ* —

Ὀδοφύλαξ - ακος (ὁ) custode delle vie. Ὁδοιπορικὸν φυλακεῖον. Ἰατρ. ἐξέτασις τῶν ὁδῶν.

Ὁδόω - ῶ. *M.* ώσω. mostrare la strada, guidare, scortare. Ὁδοιπορῶ μετά τινος, ἀκολουθῶ. Ἰατρ. ἐξετάζω τὰς ὁδούς.

Ὀδυνάω - ῶ. *M.* ήσω. cagionare del dolore, affliggere. Ἐπιφέρω πόνον, βασανίζω. Μέσ.

Ὀδύνη (ἡ) dolore. Πόνος. Μέσ.

Ὀδυνηρός - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ηρῶς. penoso, affliggente. Ἐπώδυνος, βασανιστικός. Ἐπίῤῥ.

Ὀδυνώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀδυνηρός.

Ὄδυρμα (τὸ) καὶ Ὀδυρμὸς - οῦ (ὁ) lamento, pianto. Κλαυθμός, θρῆνος, ὀλολυγμός, ἀναστεναγμός. Ἐλλ.

Ὀδύρομαι. *M.* υροῦμαι. piangere, lamentarsi. Κλαίω, θρηνῶ, κλαυθμηρίζω, ἀναστενάζω. Ἐλλ.

Ὀδυρτικός - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. lamentatore, querulo. Θρηνητικός, κλαυθμηρός. Ἐλλ.

Ὀδυρτός - ὴ - όν. lamentevole. Θρηνητός, ἀναστεναγμός. Ἐλλ.

Ὀδύσσομαι. *M.* ὀδύσομαι. (εὖχρ. μόνον ὁ ἀόρ. Ὠδυσάμην καὶ ὁ πρκ. Ὀδώδυσμαι.) mettersi in collera. Ὀργίζομαι, θυμώνω. Ἐκφράζομαι, ἐκδικοῦμαι.

Ὀδωδή (ἡ) odore. Ὀσμή. Ἐφθ.

Ὀδών - όντος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ὀδούς.

Ὀδωτός - ὴ - όν. = Ὀδεύσιμος.

Ὄζαινα - ης (ἡ) polisso, ozena (escrescenza carnosa che viene dentro il naso). Πολύποδας (ἀσθένεια δυσώδους ἀέρος ἐκπνεομένου ἀπὸ τὰς ῥῖνας). Ἀνατομ. Ἀνάπτυξις σαρκώδης ἐν τῇ ἐντὸς (τῆς ῥινὸς ἐκβολῆ).

Ὄζη (ἡ) la puzza del fiato. Δυσωδία στόματος. Ἐφθ.

Ὀζοθήκη (ἡ) chiavica. Ῥυτίς.

Ὀζόλης - ου (ὁ) puzzolente. Δυσῶδης, βδέλυρος. Ἐφθ.

Ὄζος - ου (ὁ) nodo, ramo d'albero. Ὄζος δένδρου. Ἀμπ. Ἐφθ.

Ὀζύστομος (ὁ, ἡ) cui puzza la bocca, il fiato. Δυσώδης στόματος. Ἀμπ. Ἐφθ.

Ὄζω. *M.* ὀζήσω καὶ ὀζέσω. avere buono o cattivo odore, olezzare o puzzare. Ἀρέσκω ἢ δυσαρεστῶ τὴν ὄσφρησιν. Ἀρέσκω ἢ δυσαρεστῶ τὴν ὄσφρησιν. Ἐφθ.

Ὀζώδης - εος (ὁ, ἡ) puzzolente. Δυσῶδης. Ἐφθ.

Ὀζωτός - ὴ - όν. nodoso, ramoso. Ἀμπ. Ἐφθ.

Ὀθ' (κατ' ἀποκ. πρὸ φων. δασ.) ἀντὶ Ὅτι.

Ὄθεν, ἐπίῤῥ. donde 2. perciò, perlocchè. Ἀναπ. Ἀναίτιος. 2. Ἐξ οὗ πρᾶγμα, διὰ τοῦτο. Ἐκφρ. 2. Ὅπου ἐκεῖ, ἐν ᾧ περιφρονῶ.

Ὀθί, ἐπίῤῥ. ove. Ὅπου. Ἐκφρ.

Ὀθνείος - α - ον. straniero, forestiere. Ξένος, ἀπαράγκων. Ἐκκλ.

Ὀθνειότυμβος (ὁ, ἡ) seppellito in paese straniero. Ξένος ἐκκλησίᾳ βεβαπτισμένος. Ἐκκλ.

Ὀθομαι (παρτ. Ὠθόμην καὶ πλέον οὔ) aver cura, calere. Φροντίζω, ἐνδιαφέρομαι. Ἐφθ.

Ὀθόνη (ἡ) pannilini, tela. 2. tovagliolo, salvietta. 3. vela. Ἐνδύματα, σκεπάσματα, ἱστία. 2. Ἀκροθίνιον, ἀπαρχή. 3. Ἀπὸ λινοῦ. Ἰατρ. Ἐπίδεσις. 2. Ἀπὸ ἱστίου. Ἐφθ. Ἐπίδεσις. 3. Ἐπιτρίπτης.

Ὀθόνεος - η - ον. di tela, di panno lino. Ἱστός. Ἐφθ.

Ὀθόνιον (τὸ) ὑπερ. τ. Ὀθόνη.

Ὀθονιοπώλης - ου (ὁ) venditore di panni lini, di tele. Σκευοπώλης Ἱστῶν ἐμπορος. Ἰατρ. Ἐπίδεσις.

Ὀθονοποιὸς (ὁ) facitore di panni lini, di tele (*Lat.* lintearius). Σκευοπώλης Ἱστῶν ἐμπορος. Ἰατρ. Ἐπίδεσις.

Ὀθονοσκεπὴς - έος (ὁ, ἡ) coperto di tela. Ἱστοσκεπής. Ἐφθ.

Οἴ, ἐπιφών. ohimè! lassome! Φεῦ! Ἀλλοίμονον! Ἐκκλ.

Οἱ, ὀνομστ. πλθ. τ. ἀρθρ. Ὁ.

Οἵ, ὀνομστ. πλθ. τῆς ἀναφορ. ἀντων. Ὅς.

Οἱ, δοτ. τῆς προσωπ. ἀντων. Οὗ.

Οἱ, ἐπίῤῥ. τοπ. ove. Ὅπου. Ἐκφρ.

Οἶα ἡ Οἴα (ἡ) pelle di pecore. Δέρμα προβάτου. Ἐφθ. Ἐπίδεσις.

Οἷα, οὐδ. πλθ. τ. Οἷος.

Οἰαδόν, ἐπίῤῥ. solamente. Μόνον. Ἰατρ. Ἐκκλ.

Οἰακίζω. *M.* ίσω. diriggere, governare (la nave). Κυβερνῶ, κατευθύνω (πλοῖον). Ἀναπ. Ἐπιτροπεύω, ἐπιτροπεύω (ἄνθρ.).

Digitized by Google

Οἰακοστής - οῦ (ὁ) direttore della nave, piloto, timoniere. նաւը ուղղող, նաւավար. կեհվար. կեհվարի։

Οἰακονομέω - ῶ. *M.* ήσω. = Οἰακίζω.

Οἰακονόμος (ὁ, ἡ) timoniere. կեհվար. փեհվարի։

Οἴαξ - ακος (ὁ) timone. կեհակ. փեհեռն. (κυρ. καὶ μτφρ.).

Οἴγνυμι καὶ

Οἴγω *M.* οἴξω. × ἀντὶ Ἀνοίγω.

Οἶδα. *M.* εἴσομαι καὶ εἰδήσω. sapere, conoscere. գիտեմ, ճանչամ. գիտէ, ըսնդէ։

Οἰδαίνω. *M.* οἰδήσω. gonfiare o gonfiarsi. ուռեցընել կամ ուռիլ. լեցընել խոխոր լինել (κυρ. καὶ μτφρ.).

Οἴδαλέος - α - ον. gonfio. ուռած. լեցեալ, լիացեալ։

Οἰδάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. gonfiarsi. ուռենալ. լեցնել։

Οἴδημα (τὸ) tumore. ուռեցք. լեզ, խոխոր։

Οἰδηματόεις - εσσα - εν καὶ Οἰδηματώδης - εος (ὁ, ἡ) gonfio. ուռեցած. փուռրիկ, լեցեալ։

Οἴδησις - εως (ἡ) gonfiamento. ուռեցումը, լեցումը, փուռրիկ։

Οἰδος - εος (τὸ) = Οἴδημα.

Οἰεῖος - α - ον. pecorile, di pecora. ոչխարի. ոչխարու վրայ գտնուած։

Ὀϊζύος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀϊζυρὸς καὶ (Ἀττ.) Οἰζυρὸς - ά - όν. infelice, misero. խեղճ, ողորմելի. փիրփռած, անթել։

Ὀϊζύς καὶ (Ἀττ.) Οἰζύς - ύος (ἡ) miseria, calamità. խեղճութիւն, ոգեկոր, ամաոգութիւն. անթելութիւն, փիրփռ, գէշ։

Ὀϊζύω. *M.* ύσω. soffrire delle miserie, provare delle disgrazie. խեղճութիւն կրել, գէշ բաներ. փիրփռ անթելութիւն կրել։

Οἴημα (τὸ) opinione, parere. կարծիք, միտք. երևոյթ, ըսնն. 2. = Οἴησις.

Οἰηματίας - ου (ὁ) presuntuoso. ինքնահաճ, մեծամիտ. փոխեհ, ֆօֆոլ։

Οἴησις - εως (ἡ) presunzione, presuntuosità. յանձնապատասխանութիւն, իրեն անձին հաւանիքը. փոխեհութիւն, ոգեբարձրութիւն, խօսքնիլիք։

Οἰησίσοφος (ὁ, ἡ) καὶ Οἰησίφρων - ονος (ὁ, ἡ) sciolo. խմաստակ. լեզուաէ, առիթ կուլնին. ἴδε καὶ Οἰηματίας.

Οἰητὴς - οῦ (ὁ) chi pensa, stima, crede. մտածող, կարծող. փոխնին, ըսնն՝ երբ խօսի։

Οἴκαδε, ἐπίῤ. in casa. տունը. եվրե։

Οἰκάριον (τὸ) = Οἰκίδιον.

Οἰκειοπραγέω - ῶ. *M.* ήσω. occuparsi ai proprj affari. իր գործերուն նայիլ, պարապիլ. փնոփ իրենց կռիւներն ընել, ճամբեն դուրս հետաքրքիր գլխոց։

Οἰκειοπραγία (ἡ) l'occuparsi ai propri affari. իր բաներն գործերին պարապիլը. փնոփ իրենց կռիւներն գլխոց։

Οἰκεῖος - α - ον. domestico, famigliare. 2. amico, parente. 3. proprio, particolare. ընտանի, տանեան. 2. բարեկամ, ազգական. 3. յատուկ, մանաւանդ. եվե փայր, եվրեփ. 2. փամ, առբէ, իրըլ. 3. փայր, գիրիալէթ, հոգատար։

Οἰκειότης (ἡ) famigliarità. մտերմութիւն. խոսնիլութ, առբէ փամիլութ։

Οἰκειοφώνως, ἐπίῤ. in propria, paterna lingua. բուն իր՝ հայրենի բարբառովը լեզուաւը. սուրբ գիրովի՝ դասագրքի պէս լինիլ՝ լեռանդիլ։

Οἰκειόω - ῶ. *M.* ώσω. render famigliare, conciliare. ընտանի ընել, մտերմացընել, հաշտեցընել. փամիլացընել, փոխեհացընել, (μσ.) appropriarsi. իրեն անգիանալ. գիրովի հոգատար իմանալ։

Οἰκείωμα (τὸ) mezzo di conciliare. հաշտեցընելու միջոց. դարձրդրմանէ լեռնց եղ։

Οἰκείως, ἐπίῤ. famigliarmente, amichevolmente. մտերմաբար, բարեկամաբար. հոխելանի, փամիլի։

Οἰκείωσις - εως (ἡ) famigliarità. 2. conciliazione. 3. appropriamento. մտերմութիւն, ընտանութիւն. 2. հաշտեցընելը. 3. իրեն անգիանալը. առբէ փամիլութ, գիրիալէթ. 2. դարձրդրմանէ. 3. գիրովի հոգատար իմանալ։

Οἰκετεία (ἡ) famigliari, la servitù. ծառաներբ, ազատաւորք. հըշխեվի-ծառլար, աղախնար։

Οἰκετεύω. *M.* εύσω. × ἀντὶ Οἰκῶ. 2. (συχνότ. μσ.) servire, essere famigliare. ծառայիլ, ազատաւոր ըլլալ. խըշխեվի եղիլ, աղախ ըլնել։

Οἰκέτης - ου (ὁ) famigliare, servidore. ծառայ, ազատաւոր. աղախ, խըշխեվի-ծառ։

Οἰκετικὸς - ὴ - όν. servile. ծառայական. խըշխեվի-ծառ գիտաւոյ։ Οἰκετικὸν (τὸ) la servitù, i famigliari. ծառաներբ, ազատաւորք. խըշխեվի-ծառլար։

Οἰκέτις - ιδος (ἡ) Θηλ. τ. Οἰκέτης. fantesca, serva. ազախնի, ծառիկ. հաւրչէ, գիրլիկ։

Οἰκευὸς - έως ᾗ ῆος (ὁ) × ἀντὶ Οἰκέτης.

Οἰκέω - ῶ. *M.* ήσω. abitare. 2. amministrare, governare. բնակիլ. 2. վարել, ուղղել, կառավարել. տուին օլմաղ, իշխելի եղիլ. 2. գնալամիտ, երթեւեկ ընել։

Οἴκημα (τὸ) abitazione, domicilio, camera. բնակարան, օթեան, խուց. տունի օլմաղ մասնաւ, գիրան, օտա։

Οἰκηματικὸς - ὴ - όν. che spetta ad una abitazione, domestico. բնակարանի պատկանած, տանեան. գիրանա տունին հետ գործածուած։

Οἰκημάτιον (τὸ) casuccia. պզտիկ տուն. եվրիկ։

Οἰκήσιμος (ὁ, ἡ) abitabile. բնակելի. տունի օլմաղ գործածելիք։

Οἴκησις - εως (ἡ) abitazione. բնակութիւն. տունեալ։

Οἰκητὴρ (ὁ) × ἀντὶ Οἰκητής.

Οἰκητήριον (τὸ) abituro. բնակարան. տունի օլմաղ մասնաւ։

Digitized by Google

Οἰκητής - οῦ (ὁ) abitante. բնակիչ · ապրող, գիւղացի։
Οἰκητὸς - ή - όν. abitato. բնակուած · ապրած, գիւղացած։ 2. = *Οἰκήσιμος.*
Οἰκήτωρ - ορος (ὁ) = *Οἰκητήρ.*
Οἰκία (ἡ) = *Οἶκος.* 2. (*συνεκδ.*) famiglia. ընտանեաց, եւ զտէր, ի տանէ։
Οἰκιακὸς - ή - όν. = *Οἰκεῖος.*
Οἰκίδιον (τὸ) *ὑπερ. τ. Οἰκίον.* casetta. պզտիկ տուն · խըճիղ։
Οἰκίζω. *M. ἴσω.* = *Κατοικίζω.*
Οἰκίον (τὸ) *ὑπερ. τ. Οἶκος.* (*συνήθ. εἰς τὸ πλθ.*) = *Οἰκία.*
Οἴκησις - εως (ἡ) = *Κατοίκησις.*
Οἰκίσκη (ἡ) καὶ *Οἰκίσκος* (ὁ) *ὑπερ. τ.* Οἶκος. casuccia. պզտիկ տուն · խըճիղ։
Οἰκισμὸς (ὁ) = *Κατοικισμός.*
Οἰκιστὴς - οῦ (ὁ) fondatore d'una città, d'una colonia. քաղաք մը՝ հաստատող մը ժողովուրդ շինող՝ հիմնող · պէս պէս՝ գաղթական ի կողմանէ ի կողմանէ հաւաքուած։
Οἰκιστικὸς - ή - όν (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ικῶς. che concerne la fondazione d'un'abitazione, d'una città o d'una colonia. բնակարան մը՝ քաղաք մը՝ հաստատած մը ժողովուրդ յարգարելու՝ հիմնելու պատկանող · պէս պէս՝ գաղթական ի կողմանէ հաւաքուած։
Οἰκόβιος (ὁ, ἡ) che vive sempre in casa. միշտ տան մէջ բնակող · տունը՝ խնդ խօսքը՝ կնէրեն՝ խուսող։
Οἰκογενὴς - ίος (ὁ, ἡ) (*κυρ. δοῦλος*) (servo) nativo di casa. ընդծին, տանը մէջ ծնած (*ծառայ*) · խնդ տղէսը՝ պիւչիկ-պուլ (*ուլուփ*)։
Οἰκοδέσποινα - ης (ἡ) la padrona della casa, madre di famiglia. տան խանում, տան տիկին · եւ տունը։
Οἰκοδεσποτεία (ἡ) l'autorità del padrone di casa, del padre di casa, del padre di famiglia. տանուտէր՝ տան մեծ՝ հայր ըլլալը · տունէն, խնդ պիւչիկ՝ տունը ըլլալէն։
Οἰκοδεσποτέω - ῶ. *M. ήσω.* essere padrone di casa, padre di famiglia. տանուտէր՝ տան մեծ՝ հայր ըլլալ · եւ պիւչիկ՝ տունը ըլլալ։
Οἰκοδεσπότης - ου (ὁ) padrone di casa, padre di famiglia. տանուտէր, տան մեծ՝ հայր · եւ տունը՝ պիւչիկ։
Οἰκοδεσποτικὸς - ή - όν. pertinente al padre di famiglia. տանը մեծին պատկանած · եւ տունէն գալող։
Οἰκοδίαιτος (ὁ, ἡ) che vive, si nutrisce in casa. տանը մէջ սորոզ՝ տնտնող · խնդ կնէրեն՝ պիւչիկին։
Οἰκοδομέω - ῶ. *M. ήσω.* edificare (una casa). (տուն մը) շինել՝ կառուցանել · (պէս եւ) խօսքի՝ գործի՝ պէս կրկին։ 2. (*μτφρ.*) edificare, dar buon esempio. ուրիշներու շինել, բարի օրինակ տալ · խրճիթը կիրկոյ։
Οἰκοδομὴ (ἡ) = *Οἰκοδόμησις* καὶ
Οἰκοδόμημα (τὸ) edifizio. շինուած, շէնք · խօսք, պիտի։
Οἰκοδόμησις - εως (ἡ) edificazione. 2. edificazione, buon esempio. շինուիլիւն, կառուցանելը · 2. շինուիլիւն, բարի օրինակ · խօսք, պիտի կրկին։ 2. խրճիթ։
Οἰκοδομητικὸς - ή - όν. che concerne l'edificazione. շինուիլեան պատկանած, կառուցանելու վերաբերեալ · խօսքս՝ պէս կրկին։
Οἰκοδομητὸς - ή - όν. edificato. 2. che si può edificare. շինած, կառուցեալ · 2. շինուիլը կարելի · կառուցելու, պիտի ըլլալ · 2. պիտի ըսուածակիր, կառուցելիր։
Οἰκοδομικὸς - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ικῶς. che concerne l'edificatore. 2. perito nell' edificare. (տան մը) շինողի պատկանած · 2. (տան) շինելը գործած, (տան) շինուիլեան հմուտ · (պէս եւ) խօսքս կրկին։ 2. (եւ) խօսքը ուղիղ, պիտի կրկին։ Οἰκοδομικὴ (ἡ) (*ἐντ. τέχνη*) l'architettura. շարպարապետութիւն · կառուցանելու գործ։
Οἰκοδόμος (ὁ, ἡ) edificatore. (տան մը) շինող, կառուցանող · (պէս եւ) խօսքի պիտի խօսի · (*ενδ.*) architetto. շարպարապետ · գործ, կառոյց։
Οἰκοθέν, ἐπίῤῥ. di casa, dalla casa. 2. da se stesso. տնէ · 2. ինքնըստ · եւտի · 2. ինքնիլինքին։
Οἰκοθὲν × ἀστὶ —
Οἴκοι, ἐπίῤῥ. in casa. 2. in patria. տունը մէջ · 2. ի հայրենիս · եւտի · 2. վիճակս։
Οἰκοκεράης - ίος (ὁ, ἡ) = *Οἰκοφελής.*
Οἰκονομέω - ῶ. *M. ήσω.* amministrare, dirigere una casa, essere economo. տուն մը կառավարել՝ տնտնել · պէս եւ ընկերոջ, պէս եւ ինչ խօսքերի կիրկոյ, հոգատարութիւն կիրկոյ · վարչական օրէնք։
Οἰκονομία (ἡ) amministrazione d'una casa, economia. տան կառավարութիւն, կառուցան ըլլալը, տնտնութիւն · պէս եւ ընկերոջ, հոգատարութիւն · վարչական օրէնք։
Οἰκονομικὸς - ή - όν. che appartiene all' amministrazione d'una casa. տան մը կառավարութեան՝ տնտնութեան պատկանած · պէս եւ ընկերոջ գործ ընող, պէս եւ խօսքերուն հմուտ։ Οἰκονομικὴ (ἡ) l'economia, l'arte d'amministrare una casa. կառավարութիւն, տուն մը կառավարելու արուեստ · եւ գործակատարութիւն, հոգատարութիւն · պէս եւ ընկերոջ տնտնիլը։
Οἰκονομικῶς, ἐπίῤῥ. economicamente. տնտնութեամբ · հոգատարութիւն ի։
Οἰκονόμος (ὁ, ἡ) economo, amministratore d'una casa, dispensatore. կառավարող, տնտնող, տան վերակացու · եւ գործակատար, հոգատար, վերակացու։
Οἰκοποιέω - ῶ. *M. ήσω.* fabbricare una casa. տուն մը շինել · պէս եւ խօսիլ։
Οἰκοποιὸς (ὁ, ἡ) costruttore d'una casa. տուն մը շինող · պէս եւ խօսող։
Οἶκος (ὁ) casa. 2. abitazione. 3. famiglia, stirpe. տուն · 2. բնակարան · 3. գերդաստան, տունտ։ եւ · 2. գործ, օգուտ · 3. ընտանիք, եւ զտէր, ի տանէ · 4. = *Περιουσία.*
Οἰκόσιτος (ὁ, ἡ) che si nutrisce in casa propria. իր տունը մէջ տնտնող · պիտի կրկին պիւչիկին՝ կիրկոյ։
Οἰκοσόος (ὁ, ἡ) che salva la casa. տունը պահող · եւ ընդհանուր։

Digitized by Google

Οἰκοτραφής - ἐος (ὁ, ἡ) = *Οἰκόσιτος καὶ Οἰκογενής.*

Οἰκοτρίβης - ου (ὁ) = *Οἰκότριψ.*

Οἰκοτριβία (ἡ) lo stato d'un servo o d'uno schiavo nativo di casa. *Սոյնը մէկ ծնած ծառայ կամ գերի ըլլալը · Իվեր վազը՝ պիշկին տալը՝ ետև՝ վերի օլմաը.*

Οἰκοτριβικός - ή - όν. pertinente ad un servo o schiavo nativo di casa. *Սոյն մէկ ծնած ծառայի մը կամ գերիի մը պատկանած · Իվեր վազը՝ պիշկին տալը՝ վերի գործ.*

Οἰκότριψ - ιβος (ὁ, ἡ) servo o schiavo nativo di casa (*Λατ.* verna.) *ընտանեկան, Սոյն մէկ ծնած ծառայ կամ գերի · Իվեր վազը՝ պիշկին տալ խոյսը վերի.*

Οἰκουμένη - ης (ἡ) (*ἐνν.* γῆ) l'universo. *Աշխարհը · տկայիան, ճկհան, ալեմ.*

Οἰκουμενικός - ή - όν. ecumenico, universale. *Աշխարհական, ընդհանրական · խնամի, ազգ.*

Οἰκουρέω - ῶ. *Μ. ήσω.* stare sempre in casa, star in ozio. *Միշտ տունը կենալ, պարապ գարտակ կենալ · Տունի կենալ իվեր վարմաը, իւրիկ կամաքը՝ պոլ վարմաը.*

Οἰκουρία (ἡ) vita oziosa, infingardaggine. *Անգործ կեանք, գառարկութիւն, հեզ գործութիւն · Իւրիկ պոլ խօթը, ավրութիւն, թխմիլիք.*

Οἰκουρικός - ή - όν. sedentario, domestico. *Նստակեաց (կեանք) · օթուրըն (խօթը), իվ իշիներ պիտիական օլմա.*

Οἰκούριος - α ἢ ος - ον. = *Οἰκουρικὸς* (*οὐσ.*)

Οἰκούρια (τὰ) la paga che si da al custode di casa. *տան պահապանին տրուած վճառ · իվ պիշկիներին էվրիլեր էվրիլ.*

Οἰκουρὸς (ὁ, ἡ) che mena una vita sedentaria, chi vive sempre in casa. *Նստակեաց կեանք մը անցընող, միշտ տան մէջ տպրող · օթուրըն պէր խօթը կիշիները, գործի իվեր չօլն · 2.* = *Οἰκοφύλαξ.*

Οἰκοφθορέω - ῶ. *Μ. ήσω.* rovinare la casa, dilapidare i suoi averi. *տունը կործանել, ունեցածը չունեցածը վատնել · Իվի խարտ կիմիի, իվին տնտրնը պոշոխրմի, վերջը խոտանաս խոթի կիմիի.*

Οἰκοφθορία (ἡ) rovina d'una casa, dilapidazione degli averi. *տան մը կործանում, ընչից վատնում · Իվ խարտը, ալ պրաւ թիւնիի, տնտ պոշոխրմա.*

Οἰκοφθόρος (ὁ, ἡ) che ruina una casa, una famiglia. *տուն մը՝ գերդաստան մը ապտը՝ կործանող · պէր իվ խարտ խոին, իվ նէյնէրին պոշոխ օլան, պէր իվին տնտրնէր պոշոխրին.*

Οἰκοφυλακέω - ῶ. *Μ. ήσω.* custodire la casa. *տունը նայիլ՝ պահպանել · Իվ պոշոխիլիք նիմիի.*

Οἰκοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode della casa. *տան պահապան · Իվ պոշոխ.*

Οἰκτείρω. *Μ. οἰκτερήσω.* aver pietà, compassione. *կարեկցիլ, գթալ · ամբոխ, գթհամիի նիմիի.*

Οἰκτίζω. *Μ. ίσω.* τῷ *προηγ.*

Οἰκτιρμὸς (ὁ) pietà, compassione. *կարեկցութիւն, գութ · խղճահարութիւն, ըսէիթ, գթհամիի.*

Οἰκτίρμων - ονος (ὁ, ἡ) pietoso, misericordioso. *գթած · գթհամիլի, թեյրհիմլի.*

Οἰκτισμὸς (ὁ) = *Οἰκτρολογία.*

Οἶκτος (ὁ) pietà, misericordia. *գութ, ողորմութիւն · գթհամիի, ըսէիթ · 2.* = *Οἰκτρολογία.*

Οἰκτρόβιος (ὁ, ἡ) che vive infelicemente. *խեղճութեամբ ապրող · օֆիլլի իլէ խաչան.*

Οἰκτρογόος (ὁ, ἡ) che piange dolorosamente. *ցաւագին եղանակաւ մը լացող · ամբէլը պէր խօրտ իլէ ալլահին՝ ֆիլան խոին.*

Οἰκτρολογία (ἡ) discorso commotivo. *խ գութ շարժող՝ սիրտ վերցընող՝ շարժող խօսք՝ ըղացք · Սիրտ ֆիթրմաքն՝ շարժող, ճկհանի.*

Οἰκτρὸς - ά - όν. (καὶ *ἐπιρ.*) - *ρῶς.* deplorabile, miserabile. *լալու արժանի, ցաւագին · ալլահնիլիք, ամբէճաք.*

Οἰκωφελὴς - ἐος (ὁ, ἡ) utile ad una casa, ad una famiglia. *տան մը՝ գերդաստանի մը օգուտ բերող · պէր իվի՝ պէր ֆայտալը ֆայտալի.*

Οἰκωφελία (ἡ) l'occuparsi al bene della famiglia. *գերդաստանի մը ապէհպանելը՝ օգնին նայիլը ապրտպիլը · պէր ֆայտալըն կայնիին՝ ֆայտալին պոֆտիլէք՝ պիլմաը օլմաքէք.*

Οἰκωφελῶς, *ἐπιρ.* per il bene della famiglia. *գերդաստանի օգնին համար · ֆայտալըն ֆայտալի՝ սիրտէն իլէ.*

Οἶμαι, *Αττ.* (κατὰ κρ.) *ἀντὶ Οἴομαι.*

Οἰμάω - ῶ. *Μ. ήσω.* lanciarsi, scagliarsi. *նետուիլ, վրան իյնալ · ֆըրլմաք, իւրիմէն ատըլմաք.*

Οἴμοι καὶ Οἴ μοι, *ἐπιφών.* oime! lassome! *ափսո՜ւս բեզի՜ · վայ՜ ինձ՝ իւրէ՜ դարա.*

Οἶμος (ὁ) strada, via, sentiero. 2. linea, fila. 3. canto, canzone. *ճամբայ · 2. գիծ, շարք · 3. երգ, խաղ · Իւլ, բահ · 2. ըզըլ, սըրա · 3. Ճամբա, ըրէյթ, ճանի, թխրմէ.*

Οἰμωγή (ἡ) καὶ **Οἴμωγμα** (τὸ) καὶ **Οἰμωγμὸς** (ὁ) gemito, lamentazione. *Հեծեծանք, ազգ, կսկծ · ալլահի, ինկնկիլ ֆիլան, ֆիլթաբ.*

Οἰμώζω. *Μ.* ώξω καὶ (*εὐχρηστότ.*) - ώξομαι. gemere, lamentarsi. *Հեծեծել, ազգալ, կսկծել · Ինկնկիլ, ֆիլան՝ ֆիլթաբ նիմիի.*

Οἰμωκτεῖ (κτί), *ἐπιρ.* con gemiti. *Հեծեծելով · ինկնկիրէրէ.*

Οἰμωκτός - ή - όν. deplorabile. *ազգալի, լալու արժանի · ալլահնիլիք, գուճլէը.*

Οἰναγωγὸς (ὁ, ἡ) che trasporta del vino. *գինի կրող · Իւրէտ իլէյտան.*

Οἰναδοθήρας - ου (ὁ) cacciatore di palombi. *վայրի ազաւնի որսացող · խազան՝ իլանին ինօյրէնին ավլայան.*

Οἰναν θάριον (τὸ) *ὑπκρ.* τοῦ

Οἰνάνθη (ἡ) il fiore della lambrusca. 2. filipendula (pianta). *վայրի որթ-ոյ ծաղիկ · 2. Թելէ մը կախուած պէս սեւ ոսկի մը բոյս · Խաղան սամսըրնէն ինկնկիլ · 2. պէր իլիտին՝ իւէլիկին սուբեան ինկ պէր նկլ ֆիլան · 3.* = *Οἰνάς.*

Οἰνάνθινος - η - ον. fatto di fiore di lambrusca. *վայրի որթ-ոյ ծաղիկէն շինուած՝ խազան սամսըրնէն ինկնկինէրէն խոխեալը.*

Digitized by Google

Οἰνάρεως - α - ον. di pampano. σρβաաեր-բեւե · ասա խաչաղնեան :
Οἰναρίζω. *M.* ίσω. spampanare. սրβ-ոյ սե-բեւենեբը կատե՝ փրցնել · ասանձն խաչաք-ղբեը վեռվե՝ ֆօֆբռվե :
Οἰνάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Οἶνος. vinetto. ֆե-ևֆեե · գինի · հաֆիֆ ղբող :
Οἰναρὶς - ίδος (ἡ) tralcio, palmite, sermento. ուռ, բաբուեակ · ասա գալը :
Οἴναρον (τὸ) pampano. սրβաաեր-բե. ասա գալը :
Οἰνὰς - άδος (ἡ) palombo (uccello). վաղ-բի ազաւնի · խոզան՝ ֆահա ևօևերցնել · 2. = Οἶνη, Οἰναρον.
Οἰναχθὴς - έος (ὁ, ἡ) = Οἰνοβαρής.
Οἰνέμπορος (ὁ, ἡ) mercante di vino. գի-նիի վաճառական · ղբող ը, ղբող պա-ղբիանը :
Οἰνεραστὴς - οῦ (ὁ) amatore del vino. գի-նեռէր, գինի սիրող · ղբող սիվի, ղ-բող ճանը :
Οἰνεύομαι. *M.* εὐσομαι. bevere del vino. գինի խմել · ղբող իղիլ :
Οἶνη (ἡ) vigna. 2. vino. այգի · 2 · գինի · գող, գողը · 2 · ևրող :
Οἶνη (ἡ) (ὄθ. τὸ *Λατ.* unio.) asso de' dadi. ևաբա խաղին քաւեներաև վեռվ բեւը · ֆե-ևը ղբող ճանը՝ ևե ևե ևե-ղբը :
Οἰνηγία (ἡ) il trasportare del vino. գինի կրելը · ևրող ֆահղեաը :
Οἰνηρὸς - ά - όν. vinoso. գինեաա · ևրողը : = Οἰνώδης.
Οἰνήρυσις - εως (ἡ) vaso in cui s' attigne del vino. գինի քաշելու աման · ղբող ևիփիճկ ֆող :
Οἰνίζω. *M.* ίσω. aver l' odore o il gusto di vino. գինիի հաա կամ համ ասնենալ · ղբող ֆօֆբռվե, ղբող գաղձաա՝ ևիվևիիփ օվռե · (μσ.) comprare del vino. գինի ծախաև առնել · ղբող ասիշն ալռվե :
Οἰνινος - η - ον. fatto di vino. գինիե չի-նաւած · ևրողաև խոբելը :
Οἰνίσκος (ὁ) = Οἰνάριον.
Οἰνοβαρέω - ῶ. *M.* ήσω. Εἰμὶ —
Οἰνοβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) tocco di vino, ubbriaco. գինիեն գլուխը գարեած, գինով-ևրող գալչեաև ֆաբռալ, սիրող :
Οἰνοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) immerso nel vino. գինիի մէջ խմորուած · ևրող իչխող ֆե-ևիմա օվռե :
Οἰνοβρεχὴς - έος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.
Οἰνογευστέω - ῶ. *M.* ήσω. assaggiare, gustare il vino. գինիին համը նայիլ · ևրողը ևաաղով՝ ևաբռնա գալեաը :
Οἰνογεύστης - ου (ὁ) che assaggia il vino. գինիին համը նայող · ևրողն ևաբռնա գալեաը :
Οἰνοδόκος (ὁ, ἡ) che contiene del vino. գինի առնող գարաևնալող · ևրող սլաի, անգի ւի իչինի ևրող ֆնաաղբող :
Οἰνοδοτέω - ῶ. *M.* ήσω. dare del vino. գինի տալ · ևրող ևրվող :
Οἰνοδότης - ου (ὁ) che da del vino. գինի տաւող · ևրող ևրվին :
Οἰνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al vino. գինիի նմանի · ևրողաև գինևիր :
Οἰνόεις - εσσα - εν. = Οἰνηρός.
Οἰνοηθέω - ῶ. *M.* ήσω. colare il vino. գի-նին քաշել՝ մրել · ևրողը ֆիլվող :
Οἰνοηθητὴς - οῦ (ὁ) colui che cola il vino. գինին քաշող՝ մրող · ևրողը ֆիլվին :
Οἰνοθήκη (ἡ) cantina, celliere per conservarvi del vino. գինի պահելու ան-ամն՝ կեղեր · ղբող հալղբող գրօա-բաաեա :
Οἰνοκάπηλος (ὁ) = Οἰνοπώλης.
Οἰνόληπτος (ὁ, ἡ) = Οἰνοβαρής.
Οἰνολογέω - ῶ. *M.* ήσω. vendemmiare. 2. trattare del vino. այգին կիմել · 2. գի-նիի վրայ ևաաել · գող գօղվող · 2. ևրող հարցնող ֆիֆիգիի կիվող :
Οἰνομανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato del vino. գինեմոլ · ղբող ը ելլաբան, հա-գին ուլբը ևրողը ֆիվին :
Οἰνομανία (ἡ) amore appassionato del vino. գինեմոլութիւն · ղբող ֆիվի օ հարելը, հարին ուլբը ևրողը ֆիվիլիւ :
Οἰνόμελι - ιτος (τὸ) bevanda composta di vino e di mele. գինիե ա ելեղե չի-նաւած խմելիք · ևրողաև վի գրլան խոելը պը նիվ իչիւ :
Οἰνοπέδη καὶ Οἰνόπεδος (ὁ, ἡ) vigna. այգի · գող :
Οἰνοπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di vino. գինիով լեցուած · ևրողին խղճիւ :
Οἰνόπληπτος καὶ Οἰνοπλὴξ - ῆγος (ὁ ἡ) = Οἰνόληπτος.
Οἰνοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. fare del vino. գի-նի չինել · ևրող խմիւ :
Οἰνοποιία (ἡ) confezione del vino. գինի չինելը · ևրող խմիւը :
Οἰνοποιὸς (ὁ, ἡ) che fà del vino. գինի չինող · ղբող խմող :
Οἰνοπόρος (ὁ, ἡ) = Οἰνοθότης.
Οἰνοποσία (ἡ) il bere del vino. գինի խմե-լը · ևրող իչիւ :
Οἰνοπόσιον (τὸ) = τῷ προηγ.
Οἰνοποτέω - ῶ. *M.* ήσω. bere del vino, imbriacarsi. գինի խմել, գինաղնալ · ևրող իչիւ, սիրող ևնիւ :
Οἰνοπότης - ου (ὁ) che beve del vino, ubbriaco. գինի խմող, գինով · ևրող իչող, սիրող :
Οἰνοπτης - ου (ὁ) inspettore sul vino. գի-նիի վրակեցու · ևրող նայելող :
Οἰνοπωλέω - ῶ. *M.* ήσω. vender del vino. գինի ծախել · ևրող ասիւն :
Οἰνοπώλης - ου (ὁ) venditore del vino, bettoliere, tavernajo. գինի ծախող, կա-պելնաագիս · ևրող ասիան, ֆչխանէչի :
Οἰνοπώλιον (τὸ) bettola, taverna. գի-նեռան, կապելիան · ֆչխանի :
Οἶνος (ὁ) vino. գինի · ևրող · 2. (συ-εκδχ.) = τῷ προηγ.
Οἰνοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce del vino. գինի բերող գաղցնող · ևրող կիչինի՝ հաւ իչին :
Οἰνουργία (ἡ) = Οἰνοποιία.
Οἰνοφερὴς - έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. գինի սիրող · ևրող սիվին :
Οἰνοφλυγέω - ῶ. *M.* ήσω. imbriacarsi. գի-նաղնալ · սիրելողնալ :
Οἰνοφλυγία (ἡ) imbriachezza. սրբանցու-թիւն, գինաղնութիւն · սիրելողութ :
Οἰνόφλυκτος καὶ Οἰνόφλυξ - υγος (ὁ, ἡ)

Digitized by Google

imbriaco. գինով, արբշիռ. ախթոլ, գինեխմ:

Οἰνοφορεῖον (τὸ) botte o barile da vino. գինիի տակառ՝ կառան. լուծող ֆըլըճ՝ վորլը:

Οἰνοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare, produrre del vino. գինի բերել. լուծող ներիր-ել՝ հաս. ներիլ:

Οἰνοφόριον (τὸ) = Οἰνοφορεῖον.

Οἰνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce del vino. գինի բերող. լուծող ներիրեն՝ հաս. իգին:

Οἰνοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode del vino, bottigliere. գինիի պահպան, տակառապան. լուծող նազըր, լուծապահ:

Οἰνόφυτος (ὁ, ἡ) (luogo) piantato di vigne. տիգի տնկուած (տեղ). գող փիթըլ (ճհաղ):

Οἰνοχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. գինի սիրող. լուծող սիրեն:

Οἰνοχοεῖα (ἡ) l' uffizio del coppiere. մատակարարութիւն. գինիպիրուբէթ. լուծոպիրուբէթ:

Οἰνοχοέω - ῶ. *M.* ήσω. versar del vino nel bicchiere, esser mescitore. գաւաթը գինի լեցնել, մատակարարել. գոփհի լուծող փոլտաբրաթ, գոփհիպիրուբէթ ներիգ:

Οἰνοχόη (ἡ) tazza in cui si versa il vino. գինի լեցնելու սիաՀ ըմպանակ. լուծող փոլտաբրանաթ քաս՝ փնակ՝ գոփհի:

Οἰνοχόημα (τὸ) ciò che si versa nella tazza dal coppiere. մատակարակէն ըմպանակի մէջ լցուած իրը. գոփհիպիրուբէն քաստ փոլտաբրուլան նիւթ:

Οἰνοχοΐα (ἡ) = Οἰνοχοεῖα.

Οἰνοχόος (ὁ, ἡ) mescitore, coppiere. մատակար. գոփհիպիր, լուծապիր:

Οἰνοχρώς - ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di vino. գինիի գոյն ունեցող. լուծող բիւնկիգեր, լուծոպէ:

Οἰνοψ - οπος (ὁ, ἡ) che ha la vista, il color di vino. գինիի երեւոյթ՝ գոյն ունեցող. լուծող բիւնկիգեր ինօլէ-ին՝ ինօբէնկին:

Οἰνόω - ῶ. *M.* ώσω. cangiare in vino. գինիի փոխընկնել. լուծող լիվէրփէ. 2. = Μεθύσκω.

Οἰνώδης - εος (ὁ, ἡ) vinoso, che ha il colore ed il gusto di vino. գինիի գոյն կամ համ ունեցող. լուծող բիւնկիգեր ինօլօր քաղցնա օլան:

Οἰνών - ῶνος (ὁ) = Οἰνοθήκη.

Οἰνωσις - εως (ἡ) imbriachezza. գինովութիւն. պրէնօլութ:

Οἰνωτὸς - ή - όν. imbriaco. 2. fatto di vino. գինով. 2. գինիէ չինուած. ախթօլ. 2. լուծողան նոփէլը:

Οἰνώψ - ῶπος (ὁ, ἡ) = Οἶνοψ.

Οἰόθεν, ἐπίῤ. d'una sola parte. միակ կողմէ մը. ինզնէզ պէր քաղֆնան:

Οἰόθι, ἐπίῤ. da parte, separatamente. զատ զատ, ուրոյն ուրոյն. այրը այրը, զատ զատ:

Οἰόκερως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha un solo corno, unicornuto. միկ կռատ մը ունեցող. պէր ղոչնուղլու:

Οἶομαι καὶ (κρ.) Οἴμαι. *M.* οἰήσομαι. credere, opinare, stimare. կարծել, քաւիլ ուզիլ. գըչտա՝ գուն կիխէ:

Οἰονανεὶ καὶ Οἰονεί, ἐπίῤ. quasi, come se.. գոգցա, կարծես ֆէն, իբր պէ. սանէ, սանըրտէ, կիչտ:

Οἰοπολέω - ῶ. *M.* ήσω. pascere delle pecore. ոչխար արծել. ֆօյան կիթիփ:

Οἰοπόλος (ὁ, ἡ) che vive solo, solitario. 2. pastore. միանակ ապրող, առանձնակեաց. 2. հովիւ. ինզնէզ ինզնօյան, ինզնէզ գոչան. 3. չոպան:

Οἶος - η - ον. solo. միակ. ինզնէզ:

Οἷος - α - ον. quale. արպիսի. նօրզլ ֆէ, նէ չէֆիլ ֆէ. 2. (πρὸς ἀπαρ.) capace. բաւական, կարող. ֆոփէր, ֆոպիլնիթիլ. (τὸ οὐσ.) Οἷον καὶ Οἷόν περ (τε) καὶ πλῶ. Οἷα καὶ Οἷάγε (τε, δή) ἐπίῤ. vale a dire, cioè. 2. in circa. 3. (μετὰ τοῦ οὐ) non solo. 4. troppo, molto. պիտիքէն, պէտ է. 2. իբր, իբրեւ. 3. չէ ֆէ միայն. 4. խոսա, կարի, յոյժ. խոնի ի-. 2. ֆոփար, ինհգինա, իսքըն. 3. փոչիլ ինզնէզնէզ. 4. զչիրիկն, ինֆրաֆ:

Ὅϊος - α - ον. di pecora. ոչխարի պատկանած. ֆօյանա գոչիր:

Οἰόω - ῶ. *M.* ώσω. = Μονόω.

Οἶς-οἰὸς ἡ ὄϊος (ἡ) pecora. ոչխար. ֆօյան:

Οἰσύκαρπον (τὸ) il frutto del salcio. ուռենիի պտուղ. ախչէրփ ֆրլկիրթ:

Οἶσον (τὸ) fune, stramba, gomena. լաւան, կեռանդէն, մանրաթել. իպ, օխլատար, ֆալամար, հալաթ:

Οἶσὸς (ὁ) selcio. ուռենի. ախչէրփ տալմը:

Οἰσοφάγος (ὁ) esofago (canale che va a terminarsi nell' orifizio superiore dello stomaco). արկար (առաջնորդ միջուկ վերի բերանը երիկոյ խողովակ). գօղալ (գոփհիէն ետպրէլ ուղէնափէ ներրէչէն գերիփեր օլաթ):

Ὀϊστευμα (τὸ) saetta, lanciata, dardo, strale. նետահար նետ, փքրիկ. ուիւլըլ օխ, իպր, ախմ:

Ὀϊστευτήρ × ἀντὶ

Ὀϊστευτὴς - οῦ (ὁ) arciere. նետաձիգ, նետ նետող. օխ ուիան, իպրինգօղ:

Ὀϊστεύω. *M.* εύσω. lanciare delle freccie, saettare. նետ նետել. օխ ուիմէթ, իպր ինգօխինէն:

Ὀϊστοδόκη (ἡ) καὶ

Ὀϊστοθήκη (ἡ) faretra. կապարճ. իպրէչ:

Οἰστὸς - ή - όν. sopportabile, tollerabile. յանձնելու, համբերելու, հանգստացնելի. չէֆիլէր, իչհամփալ ալալիլէր:

Ὀϊστὸς καὶ (Ἀττ.) Οἰστὸς (ὁ καὶ ἡ) freccia, strale, dardo, saetta. նետ, փքրիկ. օխ, իպր, ախմ:

Ὀϊστοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle freccie. նետ կրող. օխ իսալըչան:

Οἰστράω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. esser trasportato dall'estro, esser in furore. ոչխաժէ բռնուիլ, մանկծիլ. եղէլնիփէ, խոյփէ, ֆասֆարլանիլ:

Οἰστρηδὸν, ἐπίῤ. con dell' estro, furiosamente. ոչխաժով, մանկգնաբար. եղէլ իչհինէլիէր իլէ:

Οἰστρηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Οἰστρηλατέω - ῶ. *M.* ήσω. mettere in estro, in furore. ոչխաժի ձգել, կատղե-

ցքնեալ, մոլեգնաբերձան զգեալ. խլեակոփեա, բնհանդիսութ զբաղմունք, ֆոսֆորիսմոս:

Οἰστρήλατος (ὁ, ἡ) trasportato dall' estro, infuriato. *մղեալ ընկած, մոլեգնեալ, կատղած. խլեակոփեալ, բնհանդիսութ տիրացեալ, ֆոսֆորիսմոս:*

Οἴστρημα (τὸ) καὶ

Οἶστρος - εως (ἡ) furore, frenesia. *կատաղութիւն, մոլեգնաբերձան. ֆոսֆորիսմոս, խլեակոփ, բնհանդիսութ:*

Οἰστροβολέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Οἰστρηλατέω.*

Οἰστρομανὴς - έος (ὁ, ἡ) infuriato. *կատղած, մոլեգնեալ. ֆոսֆորիսմոս, խլեակոփ:*

Οἶστρος (ὁ) tafano. 2. estro, trasporto di furia. *գառնէր. 2. մղեալ, մոլեգնաբերձան. եր սիրեալ. 2. խլեակոփ, ֆոսֆորիսմոս, բնհանդիսութ:*

Οἰστροφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona l' estro. *մղեալ պատճառող. խլեակոփեցուցիչ, խլեակոփիչ:*

Οἰστρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Οἰστρήλατος.*

Οἰσύα (ἡ) = *Οἰσός.* vinco. *սեռակ մը ուռկի, որուն որ ատոներէն կոզով ու ուրիշ ատար նեռան բաներ կը շինեն. պիր նիվ տեղիս ալտը, անոր տէ փալտրըզան տիս ֆէ վա ալյըզ պուռա հէնինա նէռնելեր համ ֆալըզ:*

Οἰσύϊνος - η - ον. fatto di vimine. *ուռկով ատոներէն կոնուած շինուած. ալտան համ ֆալըզ:*

Οἰσυοπλόκος (ὁ, ἡ) che costruisce de' canestri di vimine. *կոնուած զգեստներ շինող. ալտան տիֆիլեր՝ սեպեթլեր համան:*

Οἰσυουργὸς (ὁ, ἡ) = *Οἰσυοπλόκος.*

Οἴσυπος (ὁ) la lordura, il sucidume della lana. 2. sterco delle pecore. *ատրի՝ գեղման ալտեղութեան կեղտ. 2. ալհամրի քաղար. համ տէրէ՝ ֆէրէնէյ. 2. ֆօյտան ֆըզլըզը:*

Οἶτος (ὁ) fortuna, destino. 2. miseria, calamità. 3. morte. *բաղդ, հափսոսալիր. 2. խեղճութիւն, ալէտը. 3. մահ. ֆալնէկ, ֆարիզ. 2. ափսոսալի, ֆելէֆէնի. 3. ֆօլ՛, կիմկ:*

Οἰφάω (έω) - ῶ. *Μ. ήσω.* = *Βινέω.*

Οἰφόλης - ου (ὁ) καὶ *Οἰφώλης - ου* (ὁ) libidinoso, lussurioso. *վատվատ, պագլամա, մարաճամբոլ. լեհվեխլէ, հեվեսէ նեֆսի տէնդրէին վերդիլ, լըբ:*

Οἴχομαι. Μ. οἰχήσομαι. andare, partirsene via, rendersi invisibile, morire. *երթալ, չատիլ, անհրատչի ըլլալ, մոռնալ. կիթալ, կորչ կիմկ, կորչնալիզ ալ համ, կօլմէկ:*

Οἰωνίζομαι. Μ. ίσομαι. augurare, indovinare dal volo degli uccelli. *հաւհմայութիւն ընել, թռչուններուն թռիչքէն նախագուշակել. ֆալ պիմէ, ֆօսլըրէն ալտըզնան ֆալ պագմէ՝ կեխէնէյէ հաւեր վերմէ:*

Οἰωνιστὸς - ή - όν. augurale. *հաւհմայական. ֆօսլըրէն ալտըզնան ֆալ պագմայու հեթանոս. Οἰωνιστὴ* (ἡ) (*ἐπ. τέχνη*) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνισμὸς (ὁ) augurio. *հաւհմայութիւն. ֆօսլըրէն ալտըզնան ֆալ պագմաղ՝ ըհ հաւլէք կիմկէ:*

Οἰωνιστὴρ × *ἀντὶ Οἰωνιστής.*

Οἰωνιστήριον (τὸ) luogo ove si prendono gli augurj. *հաւհմայութիւն ընելու յարմար տեղ. ֆօսլըրէն ալտըզնան ընհամալլէք իշեմիչ հահլ. 2.* = *Οἰωνός.*

Οἰωνιστήριος - α - ον. = *Οἰωνιστικός.*

Οἰωνιστὴς - οῦ (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνιστικὸς - ή - όν. augurale. *հաւհմայական. ֆօսլըրէն ալտըզնան ֆէր ալնան ֆալըզլըզը գործ. Οἰωνιστική* (ἡ) (*ἐπ. τέχνη.*) la professione degli auguri. *հաւհմայութեան արհեստ. ֆալըրէն ալտըզնան ֆալըմիչ ֆէլէֆէն ալտըզնան ֆալըմիչ:*

Οἰωνόβρωτος (ὁ, ἡ) divorato dagli uccelli. *թռչուններէ կերուած՝ հաւեան. ֆօսլըրան նէմիլ՝ պիմիլ:*

Οἰωνοθέτης - ου (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide gli uccelli. *թռչուններըզ մեռցընող. ֆօսլըրէ նէ պօյնըզ:*

Οἰωνομαντεία (ἡ) augurio. *հաւհմայութիւն. ֆօսլըրէն նէպէ իլէ օլան ֆալըզլըզ՝ ըհ հաւլէք:*

Οἰωνομαντικὸς - ή - όν. augurale. *հաւհմայական. ֆօսլըրէն նէպէ իլէ օլան ֆալըզլըզը գործիլէք. Οἰωνομαντική* (ἡ) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνόμαντις - εως (ὁ, ἡ) augure. *հաւհմայ. ֆօսլըր նէպէ իլէ՝ ֆալնիֆիէ իլէ ֆալ ալան:*

Οἰωνοπόλησις - εως καὶ Οἰωνοπολία (ἡ) = *Οἰωνομαντεία.*

Οἰωνοπόλος (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνὸς (ὁ) uccello rapace. 2. presagio, augurio, auspizio. *յափշտակիչ թռչուն. 2. նշան (գալիքի բանալիքի), գուշակութիւն. փոքրիկ ևրէքներու ունեցած պիր նշանակ. 2. նիշան՝ պալնըզ (հետեւելիք համար ալնան պիր նշանակ հաթիրլամա), օլաթ, ֆալ:*

Οἰωνοσκοπεῖον (τὸ) = *Οἰωνιστήριον.*

Οἰωνοσκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare il volo degli uccelli, e pigliarne degli augurj. *Թռչուններուն Թռիչքը ընտրելով գուշակութիւններ ընել. ֆօսլըրէն տէ ֆալըզը նալար իտիպ՝ անոնց ֆալ ալէթլէրի ըհտիմալ տիւզմէք:*

Οἰωνοσκοπητικὸς - ή - όν. = *Οἰωνοσκοπικός.*

Οἰωνοσκοπία (ἡ) augurio, auspizio. *հաւհմայութիւն. ֆօսլըրէն ալտըզնան նալար իտիպ ֆալ ալէթլէրինէ ըհտիմալ ընել:*

Οἰωνοσκοπικὸς - ή - όν. = *Οἰωνιστικός. Οἰωνοσκοπική* (ἡ) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνοσκόπος (ὁ, ἡ) augure. *հաւհմայ. ֆօսլըրէն ալտըզնան նալար իտիպ ըհ հաւլէք՝ ֆալըզլըզ իտիչ:*

Οἴως, ἐπίρ. come, in qual maniera. *Թռչելս, որպէս. նալալ, նի չիտիլ:*

Ὀπάλλω. Μ. αλῶ. approdare. *քաշիքը մանալալ. էլէչը խանալըմ:*

Ὀπλαδίας - ου (ὁ) seggiola che si ripiega (*Γαλλ.* chaise pliante). *քաղալ ու գոցալ ատաղձի աթոռ. ալէլէմ ֆօխանան օֆուհլիւ:*

Digitized by Google

Ὀκλαδιάω - ῶ. *M.* άσω. piegare le ginocchia per mettersi a sedere. Ծառեյու հասարբ ծունկերը ծալ. ծիառչաք խլի տիղկերին նյոխ՝ նըստաք։

Ὀκλάζω. *M.* άσω. inginocchiarsi. 2. mancare, perder il coraggio. Ծունկի վրայ գալ. 2. լքանիլ. ուժէ ընկնալ. տիղկերնիս ծունկի տալ. 2. խափնիլ քիւթենիդ, ծիառչիլ տիղկերնիդ տալ։

Ὀκλαξ, ἐπίῤῥ. = Ὀκλαστί.

Ὀκλασις - εως (ἡ) καὶ Ὄκλασμα (τὸ) genuflessione, inginocchiazione. Ծնրադրութիւն. տիղկերնիդ նստիլ։

Ὀκλαστὶ, ἐπίῤῥ. inginocchioni. Ծնրադրութեամբ. տիղկերնիդ։

Ὀκναλέος - α - ον. × ἀντὶ Ὀκνηρός.

Ὀκνεῖω × ἀντὶ Ὀκνέω - ῶ. *M.* ήσω. esser pigro. 2. temere, esitare. Ծոյլ ըլլալ. վհատչալ. 2. վխտալ, վարանիլ. քեխտիլ ալիւթ. 2. խօրհիլ, լեփ-լեզուիլ։

Ὀκνηρὸς - ὰ - ὸν. pigro, infingardo. 2. timido. Ծոյլ, վհատ. 2. վախկոտ. քեխտիլ. 2. խօրհող։ — ηρῶς, ἐπίῤῥ.

Ὄκνος (ὁ) pigrizia, infingardaggine, dappocaggine. 2. timidità. Ծուլութիւն, վհատութիւն, անհոգութիւն. 2. վախկոտութիւն. քեխտիլիք, վիթխարութիւն. 2. խօրհելէք. (ὄθ.) 3. tarabuso. (Γαλλ. butor). ապուր ու վհատ թռչուն մը. պոքիմոր, հուի խօր (խօռ)։

Ὀκνώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀκνηρός.

Ὀκόθεν, Ὁκοῖος κτλ. Ἴων. ἀντὶ Ὁπόθεν κτλ.

Ὀκριάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. inasprirsi. գժնեհանալ, զայրանալ. խռովելհանիլ, խռովորդիլ։

Ὄκριβας - αντος (ὁ) pulpito. 2. quella parte del carro in cui si mette il cocchiere. 3. leggio di pittore (Γαλλ. chevalet). ամբիոն. 2. կառքը՝ կառավարիչին նստելու տեղը. 3. նկարչի յիներան՝ որուն վրայ նկարիչի գասասեղները կը դնուին. գիպեր. 2. արտաքս արտասեղնիչը աքսորուածը հանել, թերդիլիք. 2. խռովիչի խոհիկ՝ անդի ու խոչորին խռովիչ ալընանալ նման փոռալար։

Ὀκρώδεις - εσσα - εν. scabroso. խարտարուտ, անհարթ. աւտի, նորէ պըտչէ։

Ὄκρις - ιος (ἡ) eminenza, sommità. բարձրաւանդակ, արտուտ. խիտուիտ հանել, ատի, ծիւեր։

Ὀκταβλωμος (ὁ, ἡ) d'otto bocconi. պատառցու. տիղկերնիդ ընթրելէք, տիղկերնիդ ընթրօղ։

Ὀκτάγλωσσος (ὁ, ἡ) scritto in otto lingue. ութ լեզուաւ գրուած. տիղկերնին խառնըլըլել։

Ὀκτάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale otto dramma. ութ գրամիայ արժող. տիղկերնիդ փըրխիլ՝ 32 պարասլ տեղին։

Ὀκτάεδρος (ὁ, ἡ) ottaedro, d'otto faccie. ութանիստ, ութգլխի. տիղկերնին խնձիլ՝ խիւղիլ։

Ὀκταετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio d'otto anni. ութը տարուան միջոց՝ ժամանակ. տիղկերնիդ հասնիլին գրարէ։

Ὀκταέτης - εος ἢ ίος (ὁ, ἡ) d'otto anni. ութը տարուան. տիղկերնիդ, տիղկերնիդ խոչիլ։

Ὀκταετία (ἡ) otto anni. ութը տարի. տիղկերնիդ։

Ὀκταήμερος (ὁ, ἡ) di otto giorni. ութը օրուան. տիղկերնիդ ինանիլ։

Ὀκτάκις, ἐπίῤῥ. otto volte. ութը անգամ տիղկերնիդ։

Ὀκτακισμύριοι - αι - α. ottanta mila. ութսուն հազար. տիղկերնիդ պիւր (80,000)։

Ὀκτακισχίλιοι - αι - α. otto mila. ութը հազար. տիղկերնիդ պիւր (8000)։

Ὀκτάκνημος (ὁ, ἡ) che ha otto raggi (ruota.) ութը ճաճանչ ունեցօղ (անիւ). տիղկերնիդ փորթելէլիլ (ինիւրլիւ)։

Ὀκτακόσιοι - αι - α. otto cento. ութը հարիւր. տիղկերնիդ հիւր (800)։

Ὀκτακωλος (ὁ, ἡ) che ha otto membra o parti. ութը անգամ՝ մաս ունեցօղ. տիղկերնիդ պըտէլ հետևիլ։

Ὀκτάμετρος (ὁ, ἡ) composto di otto piedi metrici (verso). ութոտնեան (ոտանաւոր). տիղկերնիդ էրեսիլ (պիւն)։

Ὀκταμηνιαῖος - α - ον. καὶ

Ὀκτάμηνος (ὁ, ἡ) d'otto mesi. ութը ամսուան. տիղկերնիդ պըտէլ։

Ὀκτάπεδος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ὀκτάπους.

Ὀκτάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di otto bracci. ութը կանգուն եղօղ. տիղկերնիդ պըտէլ օլան։

Ὀκταπλάσιος - α - ον. καὶ

Ὀκταπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) ottuplo. ութապատիկ. տիղկերնիդ խօր։

Ὀκταπλόος - οῦς (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Ὀκταπόδης - ου (ὁ) καὶ

Ὀκτάπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha otto piedi. 2. lungo otto piedi. ութը ոտք ունեցօղ. 2. ութը ոտնաչափ երկայն. տիղկերնիդ պըտէլ ոտքեր. 2. տիղկերնիդ պոյ ոտքան։

Ὀκτάῤῥυμος καὶ Ὀκτάρυμος (ὁ, ἡ) (cocchio) che ha otto timoni. ութը քեղքեղ (կառք). տիղկերնիդ օխտ, տիղկերնիդ խանի օխտ օրան (արտա)։

Ὀκτὰς - άδος (ἡ) numero ottonario. ութեակ թիւ. տիղկերնիդ պոյը, տիղկերնիդ։

Ὀκτάσημος (ὁ, ἡ) che ha otto segni, figure, che ha otto quantità. (parlandosi delle misure metriche). ութը նշանի ձեւ՝ արտիութիւն ունեցօղ (ատտաուորի չափու վրայ). տիղկերնիդ նիշանիլ՝ էնթարլիլ գիւրութիւն (պիւն վերջին հնչիւնը)։

Ὀκτάστυλος (ὁ, ἡ) che ha otto colonne. ութը սիւն ունեցօղ. տիղկերնիդ պէրէտիլ։

Ὀκταχῶς, ἐπίῤῥ. in otto maniere. ութը կերպով. տիղկերնիդ ինչ՝ ինչ կերպ։

Ὀκτήρης - εος (ὁ, ἡ) che ha otto ordini di remiganti. (galera.) ութը թի քաշելու կարգ ունեցօղ (գալեաձ). տիղկերնիդ էֆէրթ (էֆէրթլի)։

Ὀκτὼ (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (8) otto. ութը. տիղկերնիդ։

Ὀκτωδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha otto dita. ութը մատ ունեցօղ. տիղկերնիդ գարմանիլը։

Ὀκτωκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (18) diciotto. տասնութը. ըն տիղկերնիդ։

Ὀκτωκαιδεκάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale 18 dramme. 18 գրամիայ արժող. 18 պըտիճ տեղին։

Digitized by Google

Ὀκτωκαιδεκαέτης - ίδος ἡ ος (ὁ, ἡ) di 18 anni. 18 տարեկան · 18 ամեայ։
Ὀκτωκαιδεκαταῖος - α - ον. di 18 giorni. 18 օրեայ · 18 ամսեայ։
Ὀκτωκαιδέκατος - η - ον. decimo ottavo. ութեւտասներորդ · ը ութեւտասնեայ։
Ὀκτωμηνιαῖος, Ὀκτώμηνος κτλ. = Ὀκταμηνιαῖος κτλ.
Ὀκτώφορος (ὁ, ἡ) portato da otto persone. ութը հոգիէ կրուած · ութից մէկի ծանրութիւն։
Ὀκχέω - ῶ. Μ. ήσω. Δ. × ἀντὶ Ὀχέω.
Ὀκχὴ (ἡ) Δ. × ἀντὶ Ὀχή.
Ὅκως, ἐπίῤῥ. Ἰων. ἀντὶ Ὅπως.
Ὁλάργυρος (ὁ, ἡ) tutto d' argento. բոլոր արծաթէ · ամբողջ ոսկեղէն։
Ὀλβία (ἡ) Θηλ. τ. Ὄλβιος. (συνήθ.) = Μακαριότης.
Ὀλβίζω. Μ. ίσω. = Μακαρίζω.
Ὀλβιοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) = Εὐδαίμων.
Ὀλβιόθυμος (ὁ, ἡ) fortunato. երջանիկ · ուրախալի · հաճելի։
Ὀλβιόμοιρος (ὁ, ἡ) = Ὀλβιοδαίμων.
Ὀλβιόπλουτος (ὁ, ἡ) felice pelle sue ricchezze. հարստութեանը համար երջանիկ · ընչիքներէ հեռացնելի հաճելի։
Ὄλβιος - α ἢ ος - ον. felice, fortunato, beato, ricco. երանեալ, երջանիկ, հարուստ. հաճելի, ընչիք. (τὸ οὐδ.) Ὄλβια, ἐπίῤῥ. = Ὀλβίως.
Ὀλβιόφρουρος (ὁ, ἡ) che conserva, assicura la felicità. երջանկութիւնը պահպանող՝ ապահով ընող · հաճելապահ ուրախութեան՝ կին կոչուած։
Ὀλβίως, ἐπίῤῥ. felicemente, riccamente. երջանկութեամբ, հարստութեամբ · հաճելապէս՝ ընչիքներէ իբր։
Ὀλβοδότης - ου (ὁ, ἡ) datore delle ricchezze. հարստութիւն տուող · ընչիքներէ վերին։
Ὄλβος (ὁ) felicità, ricchezze. երջանկութիւն, հարստութիւն. հաճելապահ, ընչիք, հաճ։
Ὀλβοφόρος (ὁ, ἡ) che apporta delle ricchezze. հարստութիւն բերող · ընչիքներէ՝ հաճ կերեւոյթ։
Ὀλέθριος - α - ον. pernicioso, mortifero. վնասակար, մահաբեր · ապարտէր, կորստական։
Ὀλεθρίως, ἐπίῤῥ. perniciosamente. վնասակար, կորստեամբ · ապրտ՝ իբր։
Ὀλεθροποιὸς (ὁ, ἡ) che reca della pernizie, della ruina. վնաս՝ կորուստ բերող · ապրտ՝ իբր կորստական, խորտակ ընելական։
Ὄλεθρος (ὁ) pernizie, ruina, distruzione, morte. վնաս, կորուստ, կործանում, մահ · ապրտ, իբր, ըստ, խորտակ, երջիկ, կորուստ։
Ὀλέκω (παρτ. Ὤλεκον καὶ πλέον οὖ) × ἀντὶ Ὄλλυμι.
Ὀλεσήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) che distrugge uomini. մարդկանեղը ընկող՝ խորտակող · հանապարտ ոզնի՝ խորտակ իբր։
Ὀλεσίθηρ - ηρος (ὁ, ἡ) che distrugge le fiere. գազաններըը խորտակող · հանապարտ իբր՝ խորտակ իբր՝ երբան։
Ὀλεσίοικος (ὁ, ἡ) distruggitore, esterminatore della casa, della famiglia. տան՝ ընտանեաց կործանիչ, տուն ապրող · կորստեան, ծառ ապականիչին, եւ դարձ իբրտակ իբր։
Ὀλεσιτύραννος (ὁ, ἡ) esterminatore de' tiranni. բռնաւորներըը խորտակող · ըստ կերէ՝ ճնշողներըը երբան՝ խորտակ իբր։
Ὀλέτειρα (ἡ) Θηλ. τοῦ
Ὀλετὴρ (ὁ) distruggitore, esterminatore. կործանող, ապրտ, խորտակող · խորտակիչ, երբան, վերապար իբր։
Ὀλίγαιμος (ὁ, ἡ) che ha poco sangue. քիչ արիւն ունեցող · ֆանը ապ։
Ὀλιγάκις, ἐπίῤῥ. poche volte, raramente. քիչ անգամ, գուն ապրէք · ապ տեղ, նպատիւ։
Ὀλιγάμπελος (ὁ, ἡ) che ha poche vigne. քիչ պտղենիր ունեցող · ապ գրէլէ, գրէրը ապ։
Ὀλιγανδρέω - ῶ. Μ. ήσω. aver pochi uomini, mancare d' uomini. քիչ մարդ ունենալ · ապ ապրիլ օրէսէ, ապրիլ խոհրէլէն ի վերէ։
Ὀλιγανδρία (ἡ) rarità, mancanza d' uomini. մարդոց քիչութիւն՝ պակասութիւն · ապրիլ պէլէլը խոհրէլէն։
Ὀλίγανδρος (ὁ, ἡ) che tiene pochi uomini. քիչ մարդ ունեցող · ապ ապրիլ օրէն
Ὀλιγανθρωπέω, Ὀλιγανθρωπία, Ὀλιγάνθρωπος. = Ὀλιγανδρέω κτλ.
Ὀλιγάρκεια (ἡ) frugalità, ակտապահութիւն, չափաւորութիւն. ֆանահրիւրէք · վերրիւրէք։
Ὀλιγαρκέω - ῶ. (καὶ συχνότ. τὸ μσ.)-έομαι-οῦμαι. Μ. ήσω - ούμαι. contentarsi del poco, esser frugale. քիչով գոհ ըլլալ, ակտապահ՝ չափաւոր ըլլալ · ապ ֆանահրի իրիւ, ֆանահրիւրէ՝ վերիւրէ օրէսէ։
Ὀλιγαρκὴς - ές (ὁ, ἡ) che si contenta del poco, frugale. քիչով գոհ եղող, ակտապահ, չափաւոր · ֆանահրիւրէ, վերիւրէ։
Ὀλιγαρτία (ἡ) carestia, penuria di pane. հացի պակասութիւն, սով · խրիս կերիլէլէ։
Ὀλιγαρχέω. Μ. ήσω. governare. (καὶ μσ.) esser governato da pochi uomini. քիչ մարդ կառավարել կամ քիչ մարդ՝ քիչ հոգիէ կառավարուիլ · ապ տէլ՝ ապ ապրիլ ֆալանեանէ՝ վերէ իրիւ՝ պատրաստէ խորհրդ իրիւ խոհր ապ հիւթիւն ապրիլ օրէսէ։
Ὀλιγάρχης - ου (ὁ) membro d' un governo oligarchico. ակտապահական սերութեան մը անդամ · ապ տէլէրէն վերէրէն վերէլէրի վերէրէն։ Օլիկարխ ապ տէլ վերէլէրի հետ ապրելէրին վերէրէ օրէսէ։
Ὀλιγαρχία (ἡ) oligarchia, governo sostenuto nella persona di pochi magistrati. ակտապահութիւն, քիչ հոգիէ կառավարած սերութիւն · Օլիկարխ, ապ տէլէրէն ֆալանեանէ՝ խորհր օրէն վերէլէրի, ֆալէլէր վերէլէրի։
Ὀλιγαρχικὸς - η - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - κῶς. oligarchico. 2. che ama il regno oligarchico. ակտապահական. 2. ակտապահական սերութիւնը սիրող · ֆալէլէր վերէլէրինի պիտաղող · 3. ֆալէլէր վերէլէրինի վերէն։

Digitized by Google

Ὀλιγαχόθεν, ἐπίῤῥ. da poche parti. քիչ կողմէ. ապ. ինչ կողմից։

Ὀλιγαχοῦ, ἐπίῤῥ. in poche parti. քիչ կողմերը. ապ. ինչ կողմից։

Ὀλιγατέω - ῶ. *M.* ἡσω. possedere poco. քիչ բան ունենալ. ապ. նեղիլ օրմէ, ապ. նվազութիւն օրմէ։

Ὀλιγήμερος (ὁ, ἡ) di pochi giorni. քիչ օրուան. ապ. կարճատև։

Ὀλιγηπελέω - ῶ. *M.* ἡσω. Εἰμὶ —

Ὀλιγηπελὴς - ές (ὁ, ἡ) languido, debole, imbecille. ակար, վատուժ. ընկճեալ, թուլամորթ։

Ὀλίγιστος - η - ον. (ὑπερθ. τ. Ὀλίγος.) pochissimo. խիստ քիչ. եւս ապ, ըստին ընչին. — ἰστως, ἐπίῤῥ.

Ὀλιγόβιος (ὁ, ἡ) che vive poco tempo. քիչ ատեն ապրող. ապ. վախճան կալոյան։

Ὀλιγόβουλος (ὁ, ἡ) (uomo) di poco consiglio խիստ խորհելի չեղող, քիչ խորհուրդութիւն խորհականութիւն ունեցող. ապ. տխրակնդիլ. պատրիրիլ ընել։

Ὀλιγογγώμων - ονος (ὁ, ἡ) = Ὀλίγωρος.

Ὀλιγογονία (ἡ) sterilità. ամլութիւն. ընդարէնք։

Ὀλιγόγονος (ὁ, ἡ) infecondo, sterile. ամարգասաւոր, ամուլ. պերեւութիւնէ, ընդարէնք։

Ὀλιγοδάπανος (ὁ, ἡ) che spende poco. քիչ ծախք ընող. ապ. հարկ գործիք կալն։

Ὀλιγοδεὴς, Ὀλιγόδεια ἡ Ὀλιγοδεία. = Ὀλιγαρκὴς, Ὀλιγάρκεια.

Ὀλιγοδίαιτος (ὁ, ἡ) frugale. չափաւոր, քիչ բանով ապրող. ընտահրնիկ, գիւղական, ապ. իւր կիրքերն։

Ὀλιγόδουλος (ὁ, ἡ) che ha pochi servi. քիչ ծառայ ունեցող. ապ. սպասէ ընել։

Ὀλιγοδρανέω - ῶ. *M.* ἡσω. Εἰμὶ —

Ὀλιγοδρανὴς - ές (ὁ, ἡ) = Ὀλιγηπελής.

Ὀλιγοδρανία (ἡ) languore, debolezza. վհատութիւն, վատուժութիւն. թուլամորթ ընդարէնք։

Ὀλιγοδύναμος (ὁ, ἡ) che ha poca forza. քիչ ուժ ունեցող. ընկճեալ ապ.

Ὀλιγοεργὴς - ές (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδρανής.

Ὀλιγοέτης - εος (ὁ, ἡ) di pochi anni. քիչ տարուան. ապ. կարճատև։

Ὀλιγοήμερος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγήμερος.

Ὀλιγόθερμος (ὁ, ἡ) che ha poco calore. քիչ տաքութիւն ունեցող. ապ. ըստինէ ընդունող ընել։

Ὀλιγόθριξ - τριχος (ὁ, ἡ) che ha pochi, rari capelli. քիչ գանգուռ մազ ունեցող. ապ. պոչիկ տալով։

Ὀλιγοθυμέω - ῶ. *M.* ἡσω. Εἰμὶ —

Ὀλιγόθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo. վատասիրտ, վհատական. նեղսրտիլ, ընդարէնք։

Ὀλιγόκαιρος (ὁ, ἡ) che ha poco tempo. քիչ ատեն ունեցող. ապ. վախճան ընել։

Ὀλιγοκάλαμος (ὁ, ἡ) che ha poche canne. քիչ եղէգ ունեցող. ապ. գոմիլլէ։

Ὀλιγόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce pochi frutti. քիչ պտուղ բերող. ապ. ծիւղի հաւ կալն։

Ὀλιγόκλαδος (ὁ, ἡ) che ha pochi rami. քիչ ատո ունեցող. ապ. գոլիլէ։

Ὀλιγοκρατέομαι - οὔμαι. *M.* ἡσομαι. = Ὀλιγαρχέομαι.

Ὀλιγολαλέω - ῶ. *M.* ἡσω. parlare poco. քիչ խօսիլ. ապ. սեղմիկ կալ։

Ὀλιγόλογος (ὁ, ἡ) che parla poco. քիչ խօսող. ապ. սեղմիկ կալն։

Ὀλιγομαθὴς - ές (ὁ, ἡ) poco istruito, che conosce poche cose. քիչ ուրված, քիչ բան գիտցող. ապ. խոյրեն, ապ. չեղ պիլեն։ — μαθῶς, ἐπίῤῥ.

Ὀλιγομετρία (ἡ) mancanza de' metri del verso. ոտանաւորի չափերուն պակասութիւն. վերէն պիչի կտրտիլէն։

Ὀλιγόμισθος (ὁ, ἡ) che riceve poca mercede. քիչ վարձք առնող. ապ. նէր ալան։

Ὀλιγόμυθος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόλογος.

Ὀλιγόξυλος (ὁ, ἡ) che tiene poco legname. քիչ փայտ ունեցող. օգտանալ ապ. ալն։

Ὀλιγοπαιδία (ἡ) l' avere pochi figli. քիչ զաւակ ունենալը. ապ. կիլտոր ալմիլէ։

Ὀλιγόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha pochi figli. քիչ զաւակ ունեցող. ապ. կիլտոր ալան։

Ὀλιγόπιστος (ὁ, ἡ) che ha poca fede, incredulo. թերահաւատ. կասկածան, կասկածոտ ալան։

Ὀλιγόπονος (ὁ, ἡ) che lavora poco. քիչ աշխատող. ապ. իւլեկին, ապ. չարչրան։

Ὀλιγοποσία (ἡ) sobrietà. զգաստութիւն, չափաւորութիւն (խմիլքէն ու). խիթօրլ, օրան (իւլեկին)։

Ὀλιγοποτέω - ῶ. *M.* ἡσω. bevere poco. քիչ խմիլ. ապ. իւլեկ։

Ὀλιγοπότης - ου (ὁ) che beve poco, sobrio. քիչ խմող, զգաստ (խմիլքէն ու). ապ. իւլեկն, գիւխիկ, օրանը (իւլեկին)։

Ὀλιγοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha pochi negozi. քիչ բան գործ ունեցող. իւր կիրքեր ապ. հասկնալը ցրի օլման։

Ὀλιγόπυρος (ὁ, ἡ) che produce poco grano. քիչ ցորեն բերող հատցընող. ապ. պօղտայ հաւ կալն։

Ὀλιγόῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha poche radici. քիչ արմատ ունեցող. ապ. վեռէն ալան, վեռէն ապ.

Ὀλίγος - η - ον. poco. 2. piccolo. քիչ. 2. պզտիկ. ապ. գուրէ. 2. վերէն, սեպհ. (τὸ οὐσ.) Ὀλίγον, ἐπίῤῥ.

Ὀλιγόσαρκος (ὁ, ἡ) gracile. վխտ, ազատ, չոր ոսկր ծացած. ընկճեալ, ընդարձակ, գուրս վերէն գուրէ։

Ὀλιγοσθενὴς - ές (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδύναμος.

Ὀλιγοσιτέω - ῶ. *M.* ἡσω. mangiar poco. քիչ ուտել. ապ. կերիլ։

Ὀλιγοσιτία (ἡ) il mangiare poco. քիչ ուտելը. ապ. կերիլ։

Ὀλιγόσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. քիչ ուտող. ապ. կերիլ։

Ὀλιγόσπερμος (ὁ, ἡ) che ha poco seme. քիչ սերմ ունեցող. ապ. նօգտուիլ, նասիքեն գուրէ ալան։

Ὀλιγόστιχος (ὁ, ἡ) che contiene pochi versi. քիչ ոտանաւորի տող ունեցող. ապ. պիչիկ։

Ὀλιγοστὸς - ὴ - ὸν. accompagnato da pochi. ամուսնութիւն, քիչերու, քիչ մարդոց հետ եղող. քիչ անձերու ընկերակալ. ապ. վերէն իւր պիչիկ ալան, պիրոպեր ապ. ապրիլ ալան. 2. = Ὀλίγος ἢ Ὀλίγιστος.

Ὀλιγοσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di poche sillabe. քիչ վանկէ բառագրաւած. ապ. հինգերեն իւրաքանչիւր ալանալը։

Ὀλιγοσύνθεσμος (ὁ, ἡ) che ha poche

Digitized by Google

congiunzioni, poco connesso. քիչ շաղկապ կապակցութիւն ունեցող. ու պիղծ բառերէ բաղկացեալ։

Ὀλιγοτεκνία καὶ Ὀλιγότεκνος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοπαιδία, Ὀλιγόπαις.

Ὀλιγούρης (ἡ) pochezza. քիչութիւն, աղքատութիւն. ուշերէ, ի պէտս։

Ὀλιγοτιμία (ἡ) poca stima. քիչ վարկ յարգ. ու ընդոյր։

Ὀλιγοτοκέω - ῶ. M. ήσω. partorire di raro. քիչ գան ծնիլը ծնանիլ. ծնդեր՝ նոպէր ծոցնիլ։

Ὀλιγοτοκία (ἡ) infecondità. պտղաբաղձութիւն, ամլութիւն. պիրկութիւն, քարերէլէ։

Ὀλιγοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce di raro, infecondo. քիչ գան ծնիլ ծնանող, ամբաղձաւոր, ամուլ. պիրկ փոշուրան, պիրկութիւն, քարէ։

Ὀλιγότροχος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόδρομος.

Ὀλιγότροφος (ὁ, ἡ) poco nutritivo. քիչ սնուցիչ, քիչ սնուցանող. ու պիղծ։ 2. = Ὀλιγόστος.

Ὀλιγοϋπνέω - ῶ. M. ήσω. dormire poco. քիչ քնանալ. ու աչառութ։

Ὀλιγόϋπνος (ὁ, ἡ) che dorme poco. քիչ քնացող. ու աչառուկ։

Ὀλιγοφαγία (ἡ) = Ὀλιγοσιτία.

Ὀλιγοφάγος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόσιτος.

Ὀλιγοφιλία (ἡ) mancanza d'amici. բարեկամի քիչութիւն. գոյի ուշերէլէ։

Ὀλιγοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce poco. քիչ բերող վերցնող բուսցնող. ու ինիէրի՝ ֆուրբան՝ հաւ էրկի։

Ὀλιγόφρων - ονος (ὁ, ἡ) sciocco o pusillanimo. պակասամիտ կամ վատասրտ. անհոգ էրէսէթ։

Ὀλιγόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha poche frondi. քիչ տերեւ ունեցող. ու էրէսէթէլէ։

Ὀλιγοχρόδος (ὁ, ἡ) che ha poche corde. քիչ լար ունեցող. ու փերէլի՝ ֆէլէլի։

Ὀλιγοχρηματία (ἡ) scarsezza, rarità di moneta, povertà. աղքիի պակասութիւն, ազքասութիւն. ֆոր էլիլէլը վնասուելէթ, ֆօֆոբուլէթ։

Ὀλιγοχρόνιος (ὁ, ἡ) che dura per poco tempo. քիչ ատեն բլոզ տեւող. ու կիզի տէրի, ու կիզիլիէթ։

Ὀλιγοψυχέω - ῶ. M. ήσω. = Μικροψυχέω.

Ὀλιγοψυχία (ἡ) = Μικροψυχία.

Ὀλιγόψυχος (ὁ, ἡ) = Μικρόψυχος.

Ὀλιγόω - ῶ. M. ώσω. diminuire. նուազցընել, քիչցընել. ալըֆնիլ, նուիլցընել։ 2. (ἀμτβτ.) venir meno, svenire. թուլնալ, նուաղիլ, մոռիլ. պայէմ։

Ὀλιγωρέω - ῶ. M. ήσω. avere poca cura, trascurare. քիչ փոյթ ունենալ. չհոգալ, զանց առնել. ու ուշէթէլը՝ ինիէրի՝ օլմամ, նախատինք օլմամ, հաճարելը օլմամ։

Ὀλιγωρήσις - εως καὶ

Ὀλιγωρία (ἡ) negligenza, trascuranza, disprezzo. անհոգութիւն, բանի տեղ չդնելը, քամահրելը. ֆայդասըզլէթ, վալիֆնուլէթ, չեյ նէրէնի ֆօհմաղը, նօրմամէլէթ։

Ὀλίγωρος (ὁ, ἡ) neghittoso, trascurante. անհոգ, անփոյթ. հաճարող, վալիֆնօղ, պէֆայտ։

Ὀλιγώρως, ἐπίῤῥ. trascuratamente. անհոգութեամբ, զանցառութեամբ. հաճարէլէթ՝ պէֆայտլէթ իլէ։

Ὀλιγωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) poco utile, che giova poco. քիչ օգուտ ընդ բերող. ու ֆայդա նէրէրլի, չէթ ֆայդալէ օլմայան։

Ὀλίζων - ονος (ὁ, ἡ) × συγκρ. τ. Ὀλίγος. meno. ակաւատպիղծ. գոհս ու։

Ὀλικὸς - ή - όν. totale, universale. բոլորական, ընդհանրական. խամփ, ամբ։

Ὀλισθαίνω καὶ Ὀλισθάνω. M. Ὀλισθήσω. sdrucciolare. սայթաքիլ, սահիլ. ֆայթալ (այլը). ֆայէթ գիլիլի։ (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὀλίσθημα (τὸ) sdrucciolo. սահիլը, լաստիւն. ֆայտա, ֆայէթ գիլիլի։

Ὀλισθηρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ηρῶς. sdrucciolo, sdrucciolevole. լաստուան, սահան. ֆայէթլիմաֆ, ֆայլան։

Ὀλίσθησις - εως (ἡ) sdrucciolamento. սահիլը. ֆայմաղլէթ։

Ὄλισθος (ὁ) sdrucciolo. լաստուան տեղ, սահուան ճամբայ. ալըրլիմաֆ նօղ, վնասէթ, ֆայէթլիմաֆ ճամբայ, նիգաֆ, նէրէկլի։

Ὀλκαδικὸς - ή - όν. pertinente al vascello da trasporto. բեռ վերցնող նաւի պատկանած. նէտ ֆիգիրնի գիմիչլէթ։

Ὁλκαῖος - α - ον. che si tira. քաշուող. նիգիլէլի։

Ὁλκὰς - άδος (ἡ) bastimento da trasporto, da carico. բեռ վերցնող նաւ. նէտ ֆիգիր։

Ὀλκεύς - έως (ὁ) = Ἕλκυς.

Ὁλκὴ (ἡ) l'azione di tirare, tirata. 2. tratto di bilancia. 3. peso. 4. dramma. (sorta di moneta). քաշիլը, ձգաձգի. 2. կշռարքի ձեզ գի ծռիլը՝ հաճիլը. 3. բեռ. 4. դրամիայ (անուան մը գրամ). նիգիմ, նիգիլ. 2. ֆիգուրնին պիր նէտ նէրէկնի՝ պիգիլնիգի. 3. նէտ. 4. պըտիճ (4 պուրու պիճիր պիր նիվ ուճա)։

Ὁλκιμος (ὁ, ἡ) che si può tirare facilmente, elastico, duttile. գիւրաքաշիլ կրցող. առաձգական, ծռաձգական. էօլայ նիգիլնիր, նիգիլէմ ֆիգիլնին, էօֆճաքան ատըլանան։

Ὁλκὸς (ὁ) tirata. 2. solco. 3. la traccia d'una cosa strascinata. 4. slitta della nave. 5. acquidotto. քաշիլը. 2. ակօս. 3. քաշուած բանի մը չուխիզը. 4. նաւու քաշիլիր. 5. ագուզայ. նիգիմ, նիգիլ. 2. ֆիլիգիր. 3. սիւրիւլնիլնին նշանակին ֆուշնէ նուր. 4. ֆիգ էզուրլը. 5. սոս նօր։

Ὀλκὸς - ή - όν. attrattivo. 2. lento. խմիչ քաշող. ձգողական. 2. կամացուկ, գանգատ. ակնոթինի նիգիմ. 2. հզնըզ, նօղ։

Ὄλλυμι. M. ὀλέσω. perdere, perire, ridurre alla perdizione, ammazzare. կորնչցընել, ի կորուստ առնիլ. մահցընել. ֆայդասըզ, ֆայէթ գիլիլի, ջէզա տիրիլի, նօղ գիտնալ. (μσ. αὐτπθ.) perire, morire. կորսըլիլ, մեռնիլ. ջէզա գիլ օլմաֆ, ֆօղ մաք։

Ὄλμεσδος (ὁ) = Ὄλμος.

Ὀλμοκοπέω - ῶ. M. ήσω. tritare nel mortajo. տնկանի մէջ մանրել. հաճարա ֆալիմաֆ։

Digitized by Google

Ὁλμοποιός (ὁ) fabbricatore di mortaji. անման չինող. հավնիչ:
Ὅλμος (ὁ) mortajo. 2. il tronco del corpo umano. 3. le cavità de' denti molari. անման. 2. իրան, կտիր մարմնոյ. 3. կողմնաին ակռաներուն խոռոչները. հավան. 2. իանուքի կիսկոխի. 3. ատա փէլէրին ալիշները:
Ὁλογράμματος (ὁ, ἡ) scritto intieramente. ամբողջ գրուած. ինչպէս՝ ինչմէկն իւելէլէ:
Ὁλογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere intieramente. ամբողջ գրել. ինչպէս՝ ինչմէկն իւշմէ:
Ὁλοδάκτυλος (ὁ, ἡ) tutto composto di dattili (verso). բոլորովին սանդիամէն (առանուարի տող). իւլ հինկիսի տողն ալ իւի սանդիապատի հինկիլերի էզաս ալան ըշխէլէրէրուն պէտպէրին ինչպէս օլսուլ (պիճ):
Ὁλοεργής - έος καὶ
Ὁλοεργός (ὁ, ἡ) malfattore, pernicioso. չարագործ, վնասակար. պիսիսար, ըմբուլէ:
Ὁλοήμερος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la giornata. բոլոր օրը տևող՝ տեւօղ. կիւնէն սեղանապատի պէրին (կանչիս առաւոտէն պէտմի պիւ):
Ὁλοθανής - ές (ὁ, ἡ) morto interamente. բոլորովին մեռած. ինչպէս կօլէ:
Ὁλόθρυσις - εως (ἡ) perdita, ruina, esterminio. կորուստ, ջնջում, կործանում. ըզդ, խորտ, նէդէմ:
Ὁλοθρευτής - οῦ (ὁ) esterminatore. ջնջող, կործանող. խորտ իտէն, պիդդատ իտէն:
Ὁλοθρευτικὸς - ή - όν. che estermina, rovina. ջնջող, կործանող. պիդդատ խորտ իտիչ:
Ὁλοθρεύω. Μ. εύσω. esterminare, ruinare, ridurre alla perdita. ջնջել, կործանել, ի կորուստ առնել. պիդդատ խորտ նէմէտ, ըզդ պիրիւելէմէտ:
Ὁλοκαρπωσις - εως (ἡ) = Ὁλοκαύτωσις.
Ὁλόκαυστος (ὁ, ἡ) = Ὁλόκαυτος.
Ὁλοκαυστόω - ῶ. Μ. ήσω. = Ὁλοκαυτόω.
Ὁλόκαυτος (ὁ, ἡ) abbruciato tutto intero. ամբողջ բոլորովին եռած. պիշմիշ ինչ՝ քաքրէ իւի խնդել. (οὐσ.) Ὁλόκαυτον καὶ Ὁλοκαυστον (τὸ) = Ὁλοκαύτωμα καὶ Ὁλοκαύτωσις.
Ὁλοκαυτόω - ῶ. Μ. ώσω. abbruciare intieramente (la vittima), offrire un olocausto. բոլորովին երել (զոհը), ողջակէզ մը նուիրել. պիշմիշ ինչ՝ քաքրէ իւի խէմէտ (զոհ դնել), պէր զոհ դան սանմէտ (պիրէսի ինչմէկն անդ խէմէտ):
Ὁλοκαύτωμα (τὸ) olocausto, vittima abbruciata interamente al fuoco. ողջակէզ, կրակի մէջ բոլորովին երուած զոհ. պիրէսի պիշմիշ ինչ՝ քաքրէ իւի նանան զոհ սանմիշ:
Ὁλοκαύτωσις - εως (ἡ) sacrificio d' una vittima abbruciata interamente nel fuoco. ողջակէզ մը նուիրելը. պէր զոհ դան սանմիշը (պիրէսի անդ պիրէսի խէմէտ):
Ὁλοκληρία (ἡ) integrità. ամբողջութիւն. պիրիսիլիէտ:
Ὁλόκληρος (ὁ, ἡ) intiero. ամբողջ. պիրիսիլ, բիւրմ, բիւրիվ:
Ὁλοκλήρως, έπίρ. interamente. ամբողջապէս. պէր բիւրմ, պիւտիւ-բիւն:
Ὁλόκοπος (ὁ, ἡ) tutto tagliato. բոլորովին կտրատած. պիւտիւ-բիւն տիլիվէլ:
Ὁλόκυκλος (ὁ, ἡ) di cui il cerchio è intero. բոլորանիր ամբողջ եզող. գոյդերի բիւրիվ՝ բիւրմ օլան:
Ὁλολαμπής - έος (ὁ, ἡ) tutto rilucente. բոլորովին փայլուն. պիւտիւ-բիւն փըլըվ՝ չիֆ-ֆլէ:
Ὁλόλευκος (ὁ, ἡ) tutto bianco. բոլորովին ճերմակ. պիւտիւ-բիւն պիչկէ:
Ὁλόλιθος (ὁ, ἡ) tutto di pietra. բոլորովին քարէ չինուած. պիւտիւ-բիւն իւդան իւդէլէ:
Ὁλολυγή (ἡ) urlo. կռկռանձք. ուլուիս, իւլուլը, ղըրիվ:
Ὁλόλυγμα (τὸ) = τῷ προηγ. strillo (delle donne). ճիչ (կանանց). գոչրտ (կոբտրտը):
Ὁλολυγμὸς (ὁ) ululamento, lo strillare. կռկռանձկը, ճչելը. ուլուիս, գոչըրտալ:
Ὁλολυγὼν - όνος (ὁ) urlo, strillo. 2. il gracidare delle rane maschi. 3. allocco, ulula (uccello notturno.) կռկռանձկուն, ճիչ. 2. արու գորտերուն կռնչելը. 3. բուեղ. ուլուիս, գոչըրտալ. 2. երկիւ գորտերուն իրրեւ ուռուցիկ, գոչըրտուը. 3. գոչիչ, կօլէ:
Ὁλολύζω. Μ. ύσω. urlare, strillare. կռկռանձկել, ճչել. ուլուիլ, գոչըրտիլ:
Ὁλομελὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha tutte le membra intere. ողջանդամ, ամէն անդամներըս ամբողջ եզող. հէր պէր պիւտիւ բիւրմ օլան:
Ὁλομελία (ἡ) integrità delle membra, delle parti. անդամից՝ մասանց ամբողջութիւն. պիւտիւրլիւ կոտրտըրլը բիւրմ-լըլը՝ պիւտիւ-բիւն-լիւք:
Ὁλομερὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha tutte le parti intere. ամէն մասերը ամբողջ եզող. հէր հիւսնի բիւրիվ՝ բիւրմ օլան:
Ὁλονύκτιος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la notte. բոլոր գիշերը տեւող. կիչ տողտուղ պէրէն:
Ὁλοὸς - ή - όν. pernicioso. վնասակար. ըմբուլէ:
Ὁλόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali intere. ամբողջ թեւերը ունեցող. ֆընտըրըլը բիւրիվ՝ բիւրմ:
Ὁλόρριζος (ὁ, ἡ) svelto con tutta la sua radice. բոլոր արմատովը խլուած. պիւտիւ-բիւն իւոտիւ իւի իոտրուլմէլ:
Ὅλος (ὁ) Ἀττ. ἀντὶ Θολός.
Ὅλος - η - ον. intiero, tutto. ամբողջ, բոլոր. բիւրմ, պիւտիւն:
Ὁλοσηρικὸς - ή - όν. tutto di seta. բոլոր մետաքսէ. առիւ իւիւրտիւն:
Ὁλοσίδηρος (ὁ, ἡ) tutto di ferro. բոլոր երկաթէ. պիւտիւ-բիւն գիւրտիւն:
Ὁλοσπαδὴς - έος καὶ Ὁλοσπὰς - άδος (ὁ, ἡ) tutto tirato fuori. բոլորովին գուրս քաշուած. պիւտիւ-բիւն գուրտըրլը կիւրիլմէլ՝ ըշրըլմըլը:
Ὁλόστεος (ὁ, ἡ) tutto osseo. բոլոր ոսկր. պիւտիւն սիւիւ. (οὐσ.) Ὁλόστεον (τὸ) olostio (erba.) բոլորովին կոշուղ ու ճեր-

Digitized by Google

Οἰκητής - οῦ (ὁ) abitante. բնակիչ. ապրող, գաղթական:
Οἰκητὸς - ή - όν. abitato. բնակուած. ապրած. 2. = Οἰκήσιμος.
Οἰκήτωρ - ορος (ὁ) = Οἰκητήρ.
Οἰκία (ἡ) = Οἶκος. 2. (συνεκδ.) famiglia. ընտանեաց. եւ գործ, գոյք:
Οἰκιακὸς - ή - όν. = Οἰκεῖος.
Οἰκίδιον (τὸ) ὑποκ. τ. Οἰκίον. casetta. պզտիկ տուն. խրիճ:
Οἰκίζω. Μ. ίσω. = Κατοικίζω.
Οἰκίον (τὸ) ὑποκ. τ. Οἶκος. (συνήθ. ὡς τὸ πλθ.) = Οἰκία.
Οἰκισις - εως (ἡ) = Κατοίκισις.
Οἰκίσκη (ἡ) καὶ Οἰκίσκος (ὁ) ὑποκ. τ. Οἶκος. casuccia. պզտիկ տուն. խրիճ:
Οἰκισμὸς (ὁ) = Κατοικισμός.
Οἰκιστὴς - οῦ (ὁ) fondatore d'una città, d'una colonia. շինող մի՝ հաստատ մի ժողովրդ. շինող՝ հիմնող. պիր կիմիր՝ պիր պօլսի նիւթի իմաստ:
Οἰκιστικὸς - ή - όν (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. che concerne la fondazione d'un'abitazione, d'una città o d'una colonia. բնակարան մի՝ քաղաք մի՝ հաստատ մի ժողովրդ. յարգարելու՝ հիմնելու պատկանած. պիր գիւղի՝ պիր կիմի՝ պիր պօլսի նիւթ հիմնարկ գնացող:
Οἰκόβιος (ὁ, ἡ) che vive sempre in casa. միշտ տան մէջ բնակող. տունի նայող կոխր նիւթ:
Οἰκογενὴς - ίος (ὁ, ἡ) (κυρ. δοῦλος) (servo) nativo di casa. ընդծին, տանը մէջ ծնած (ծառայ). նայող տղաքս՝ պիւյիւմիւ (=ւլէ):
Οἰκοδέσποινα - ης (ἡ) la padrona della casa, madre di famiglia. տան խանում, տան մայրն. եւ տարին:
Οἰκοδεσποτεία (ἡ) l'autorità del padrone di casa, del padre di casa, del padre di famiglia. տանուտէր՝ տան մեծ՝ հայր ըլլալ. պատիւ, եւքն պիւյիւկ՝ պատը օլմըլըք:
Οἰκοδεσποτέω - ῶ. Μ. ήσω. essere padrone di casa, padre di famiglia. տանուտէր՝ տան մեծ՝ հայր ըլլալ. եւ պիւյիւկ՝ պատը օլմալ:
Οἰκοδεσπότης - ου (ὁ) padrone di casa, padre di famiglia. տանուտէր, տան մեծ՝ հայր. եւ պատը պիւյիւկ:
Οἰκοδεσποτικὸς - ή - όν. pertinente al padre di famiglia. տանը մեծին պատկանած. եւ պատըն գնացող:
Οἰκοδίαιτος (ὁ, ἡ) che vive, si nutrisce in casa. տանը մէջ սպրող՝ սնանող. նայող նիւթնին՝ պէսլինին:
Οἰκοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. edificare (una casa). (տան մը) շինել՝ կանգնել. (պիր եւ) խփմըք՝ քաշմըք՝ պիւյիւկ. 2. (μτφρ.) edificare, dar buon esempio. ուրիշները շինել, բարի օրինակ տալ. նայնի ընդմիւ:
Οἰκοδομὴ (ἡ) = Οἰκοδόμησις καὶ
Οἰκοδόμημα (τὸ) edifizio. շինուած, շէնք. խփած, պիւյիւկ:
Οἰκοδόμησις - εως (ἡ) edificazione. 2. edificazione, buon esempio. շինութիւն, կառուցանելը. 2. շինութիւն, բարի օրինակ. խփած, պիւյիւկ. 2. նայնի:
Οἰκοδομητικὸς - ή - όν. che concerne l'edificazione. շինութեան պատկանած, կառուցանելու վերաբերեալ. նայնի՝ պինայի գործիւնիւ:
Οἰκοδομητὸς - ή - όν. edificato. 2. che si può edificare. շինուած, կառուցեալ. 2. շինուիլը կարելի. նայնիլը, պիւյիւնիլը. 2. պիւյիւ օլանաքիլիր, նայնիլիր:
Οἰκοδομικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. che concerne l'edificatore. 2. perito nell' edificare. (տան մը) շինողի պատկանած. 2. (տան) շինելը արժանի. (տան) շինութեան հմուտ. (պիր կիմ) նայնիլ գործիւնիւ. 2. (եւ) նայնիլը գիտնալ, պիւյիւ ընելու. Οἰκοδομικὴ (ἡ) (ἐννν. τέχνη) l'architettura. հարտարապետութիւն. գործիւնիւ, նայնիլիւնիւ:
Οἰκοδόμος (ὁ, ἡ) edificatore. (տան մը) շինող, կառուցանող. (պիր եւ) նայնի՝ պիւյիւ նայնի. (σύσ.) architetto. հարտարապետ. գործ, նայնի:
Οἰκοθεν, ἐπίῤῥ. di casa, dalla casa. 2. da se stesso. տնէ. 2. ինքնիրմէ. եւքին. 2. պիւնիւնիւնիւն:
Οἰκοθι × **ἀνεῖ** —
Οἰκοι, ἐπίῤῥ. in casa. 2. in patria. տնը մէջ. 2. ի հայրենիս. եւքին. 2. վիլայէթս:
Οἰκοκερδὴς - ίος (ὁ, ἡ) = Οἰκωφελής.
Οἰκονομέω - ῶ. Μ. ήσω. amministrare, dirigere una casa, essere economo. տան մը կառավարել՝ տնտեսել. պիր եւ նայնիլիւնիւ. պիր եւքին նայնիլիւնիւ գործիւնիւ. հանիւրելէ նիւնիւ. նայնիլիւնիւ օլմըք:
Οἰκονομία (ἡ) amministrazione d'una casa, economia. տան կառավարութիւն, գործունեա ըլլալը. տնտեսութիւն. պիր եւ նայնիլիւնիւ, հանիւրելէ, նայնիլիւնիւ:
Οἰκονομικὸς - ή - όν. che appartiene all' amministrazione d'una casa. տան մը կառավարութեան՝ տնտեսութեան պատկանած. պիր եւ նայնիլիւնիւ գործիւնիւ պիր եւ նայնիլիւնիւ գիտնալ. Οἰκονομική (ἡ) l'economia, l'arte d'amministrare una casa. գործունեութիւն, տան մը կառավարելու արհեստ. եւ գործիւնիւ պիւնիւնիւ:
Οἰκονομικῶς, ἐπίῤῥ. economicamente. տնտեսութեամբ. հանիւրելէ իւր:
Οἰκονόμος (ὁ, ἡ) economo, amministratore d'una casa, dispensatore. գործուս, տնտես, տան վրդեգլս. եւ գործիւնիւ, հանիւրելէ, նայնիլիւնիւ:
Οἰκοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fabbricare una casa. տան մը շինել. պիր եւ նայնիլ:
Οἰκοποιὸς (ὁ, ἡ) costruttore d'una casa. տան մը շինող. պիր եւ նայնիլ:
Οἶκος (ὁ) casa. 2. abitazione. 3. famiglia, stirpe. տուն. 2. բնակարան. 3. գերդաստան, տունմ. եւ. 2. գործ. տունեաց. 3. ընտանիք. 4. = Περιουσία.
Οἰκόσιτος (ὁ, ἡ) che si nutrisce in casa propria. իր տանը մէջ սնանող. պիւնիւ նայնիլիւնիւ պէսլինին՝ նայնիլիւնիւ:
Οἰκοσόος (ὁ, ἡ) che salva la casa. տունը պահող. եւ գործիւնիւ:

Digitized by Google

Οἰκετραφής - έος (ὁ, ἡ) = Οἰκόστος καὶ Οἰκογενής.
Οἰκετρίβης - ου (ὁ) = Οἰκότριψ.
Οἰκετριβία (ἡ) lo stato d'un servo o d'uno schiavo nativo di casa. ...
Οἰκετριβικός - ἡ - όν. pertinente ad un servo o schiavo nativo di casa. ...
Οἰκότριψ - ίβος (ὁ, ἡ) servo o schiavo nativo di casa (*Lat.* verna.) ...
Οἰκουμένη - ης (ἡ) (ἐννγῆ) l'universo. ...
Οἰκουμενικός - ἡ - όν. ecumenico, universale. ...
Οἰκουρία (ἡ) vita oziosa, infingardaggine. ...
Οἰκουρικός - ἡ - όν. sedentario, domestico. ...
Οἰκούριος - α ἤ ος - ον. = Οἰκουρικὸς (οὐσ.)
Οἰκούρια (τὰ) la paga che si da al custode di casa. ...
Οἰκουρὸς (ὁ, ἡ) che mena una vita sedentaria, chi vive sempre in casa. ...
Οἰκοφθορέω - ῶ. *M.* ήσω. rovinare la casa, dilapidare i suoi averi. ...
Οἰκοφθορία (ἡ) rovina d'una casa, dilapidazione degli averi. ...
Οἰκοφθόρος (ὁ, ἡ) che rovina una casa, una famiglia. ...
Οἰκοφυλακέω - ῶ. *M.* ήσω. custodire la casa. ...
Οἰκοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode della casa. ...
Οἰκτείρω. *M.* οἰκτειρήσω. aver pietà, compassione. ...
Οἰκτίζω. *M.* ίσω. τῷ προηγ.
Οἰκτιρμὸς (ὁ) pietà, compassione. ...
Οἰκτίρμων - ονος (ὁ, ἡ) pietoso, misericordioso. ...
Οἰκτισμὸς (ὁ) = Οἰκτρολογία.
Οἶκτος (ὁ) pietà, misericordia. ... 2. = Οἰκτρολογία.
Οἰκτρόβιος (ὁ, ἡ) che vive infelicemente. ...
Οἰκτρογόος (ὁ, ἡ) che piange dolorosamente. ...
Οἰκτρολογία (ἡ) discorso commotivo. ...
Οἰκτρὸς - ά - όν. (καὶ ἐπιῤ.) - ρῶς. deplorabile, miserabile. ...
Οἰκωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) utile ad una casa, ad una famiglia. ...
Οἰκωφελία (ἡ) l'occuparsi al bene della famiglia. ...
Οἰκωφελῶς, ἐπιῤ. per il bene della famiglia. ...
Οἶμαι, *Att.* (κατὰ κρ.) ἀντὶ Οἴομαι.
Οἰμάω - ῶ. *M.* ήσω. lanciarsi, scagliarsi. ...
Οἴμοι καὶ Οἰ μοι, ἐπιφών. oime! lassome! ...
Οἶμος (ὁ) strada, via, sentiero. 2. linea, fila. 3. canto, canzone. ...
Οἰμωγὴ (ἡ) καὶ Οἴμωγμα (τὸ) καὶ Οἰμωγμὸς (ὁ) gemito, lamentazione. ...
Οἰμώζω. *M.* ώξω καὶ (εὐχρηστότ.) - ώξομαι. gemere, lamentarsi. ...
Οἰμωκτεῖ (κτῖ), ἐπιῤ. con gemiti. ...
Οἰμωκτος - η - όν. deplorabile. ...
Οἰναγωγὸς (ὁ, ἡ) che trasporta del vino. ...
Οἰναδοθήρας - ου (ὁ) cacciatore di palombi. ...
Οἰνανθάριον (τὸ) ὑπερ. τοῦ
Οἰνάνθη (ἡ) il fiore della lambrusca. 2. filipendula (pianta). ...
Οἰνάνθινος - η - ον. fatto di fiore di lambrusca. ...

Digitized by Google

Οἰνάρεος - α - ον. di pampano. ἀμπελώδης. ὁμοιος ἀμπέλου ἢ βότρυος.
Οἰναρίζω. M. ίσω. spampanare. ἀμπελίζω, ἀμπελίζομαι, κλάδους, φύλλα ἀποκόπτω τῆς ἀμπέλου ἵνα καρποφορήσῃ πλείονα.
Οἰνάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Οἶνος. vinetto. βελτίδιον, ζύθος. ὑποβρύχιον πόμα.
Οἰναρὶς - ίδος (ἡ) tralcio, palmite, sermento. κλάδος, βλαστός. ὁμοιος φυλλάδος.
Οἴναρον (τὸ) pampano. ἀμπελώδης. ὁμοιον φύλλον.
Οἰνάς - άδος (ἡ) palombo (uccello). φύσις περιστερᾶς. ὑποῖον βιολογικῶς. 2. = Οἶνη, Οἴναρον.
Οἰναχθὴς - έος (ὁ, ἡ) = Οἰνοβαρής.
Οἰνέμπορος (ὁ, ἡ) mercante di vino. ὁ ἐμπορευόμενος οἶνον. ἐμπορικός, ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνεραστὴς - οῦ (ὁ) amatore del vino. ὁ φιλοπότης, ὁ οἶνον ἀγαπῶν. ἐμπορικὸς, ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνεύομαι. M. εὐσομαι. bevere del vino. ὁ οἶνον πίνω. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἶνη (ἡ) vigna. 2. vino. ἄμπελος. 2. ὁ οἶνος. ἄμπελος, ἀμπελίτης. 2. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἶνη (ἡ) (ὅθ. τὸ Λατ. unio.) asso de' dadi. ἕνωσις ξυλίνη ἐμπεπηγυῖα εἰς βῶλον. βολίδων ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνηγία (ἡ) il trasportare del vino. ὁ οἶνον ἀγαγεῖν. ἐμπορικὸς βαστάζειν.
Οἰνηρὸς - ὰ - όν. vinoso. ὁ οἶνον ἔχων. ἐμπορικὸς. = Οἰνώδης.
Οἰνήρυσις - εως (ἡ) vaso in cui s' attigne del vino. ὁ οἶνον ἀντλῶν ἀγγεῖον. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνίζω. M. ίσω. aver l' odore o il gusto di vino. ὁ οἶνον ἔχω ἢ ὀσμὴν ἢ γεῦσιν οἴνου. ἐμπορικὸς ὀσμὴν, ἐμπορικὸς γεῦσιν· ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα. (μσ.) comprare del vino. ὁ οἶνον ἀγοράζω. ἐμπορικὸς ἀγοράζειν. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνινος - η - ον. fatto di vino. ὁ οἴνου ποιηθείς. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνίσκος (ὁ) = Οἰνάριον.
Οἰνοβαρέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —
Οἰνοβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) tocco di vino, ubbriaco. ὁ οἴνῳ βεβαρημένος, ὁ μεθύων. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα, ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) immerso nel vino. ὁ οἴνῳ εἰς βάθος βεβαμμένος. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοβρεχὴς - έος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.
Οἰνογευστέω - ῶ. M. ήσω. assaggiare, gustare il vino. ὁ οἴνου γεύομαι. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνογεύστης - ου (ὁ) che assaggia il vino. ὁ οἴνου γευόμενος. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοδόκος (ὁ, ἡ) che contiene del vino. ὁ οἶνον δεχόμενος· ἀμφορεὺς οἴνου. ἐμπορικὸς, ἐμπορικὴ πλοῖα· ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοδοτέω - ῶ. M. ήσω. dare del vino. ὁ οἶνον δίδωμι. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοδότης - ου (ὁ) che da del vino. ὁ οἶνον διδούς. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al vino. ὁ οἴνου ὅμοιος. ἐμπορικὸς ὁμοιόχρους.
Οἰνόεις - εσσα - εν. = Οἰνηρός.
Οἰνοηθέω - ῶ. M. ήσω. colare il vino. ὁ οἶνον χωνεύω, σήθω. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοηθητὴς - οῦ (ὁ) colui che cola il vino. ὁ οἶνον χωνεύων, σήθων. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοθήκη (ἡ) cantina, celliere per conservarvi del vino. ὁ οἴκημα ἢ ἀποθήκη οἴνου. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα· ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνομανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato del vino. ὁ φιλοπότης. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα, ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνομανία (ἡ) amore appassionato del vino. ὁ φιλοπότης. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνόμελι - ιτος (τὸ) bevanda composta di vino e di mele. ὁ οἶνον καὶ μέλι ἐμπεπασμένον. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοπέδη καὶ Οἰνόπεδος (ὁ, ἡ) vigna. ἄμπελος. ἀμπελών.
Οἰνοπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di vino. ὁ οἴνου μεστός. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνόπληκτος καὶ Οἰνοπλὴξ - ῆγος (ὁ ἡ) = Οἰνόλητος.
Οἰνοποιέω - ῶ. M. ήσω. fare del vino. ὁ οἶνον ἐμποιῶ. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοποιία (ἡ) confezione del vino. ὁ οἴνου ἐμποίησις. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοποιὸς (ὁ, ἡ) che fà del vino. ὁ οἶνον ποιῶν. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοπορος (ὁ, ἡ) = Οἰνοθότης.
Οἰνοποσία (ἡ) il bere del vino. ὁ οἶνον πόσις. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοπόσιον (τὸ) = τῷ προηγ.
Οἰνοποτέω - ῶ. M. ήσω. bere del vino, imbriacarsi. ὁ οἶνον πίνω, μεθύσκομαι. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα, ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοπότης - ου (ὁ) che beve del vino, ubbriaco. ὁ οἶνον πίνων, μεθυσκόμενος. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα, ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνόπτης - ου (ὁ) inspettore sul vino. ὁ οἴνου ἐπισκέπτης. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοπωλέω - ῶ. M. ήσω. vender del vino. ὁ οἶνον πωλῶ. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοπώλης - ου (ὁ) venditore del vino, bettoliere, tavernajo. ὁ οἶνον πωλῶν, καπηλεύων. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα· ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοπώλιον (τὸ) bettola, taverna. ὁ οἰνοπωλεῖον, καπηλεῖον. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἶνος (ὁ) vino. ὁ οἶνος. ἐμπορικὸς. 2. (συνεκδχ.) = τῷ προηγ.
Οἰνοτρύφος (ὁ, ἡ) che produce del vino. ὁ οἶνον ἐκφέρων, ἀμπελουργός. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα· ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνουργία (ἡ) = Οἰνοποιία.
Οἰνοφορὴς - έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. ὁ οἶνον φέρων. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοφλυγέω - ῶ. M. ήσω. imbriacarsi. ὁ μεθύσκομαι. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνοφλυγία (ἡ) imbriachezza. ἀμετρία πόσεως, μέθυσις. ἐμπορικὸς ἐμπορικὴ πλοῖα.
Οἰνόφλυκτος καὶ Οἰνόφλυξ - υγος (ὁ, ἡ)

Digitized by Google

imbriaco. գինով, արբշիռ. ափրօղ, գինեխ:
Οἰνοφορεῖον (τὸ) botte o barile da vino. գինիի տակառ՝ կառան. լորդ գետնափոր՝ խորոչ:
Οἰνοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare, produrre del vino. գինի բերել. լորդ ներիր-ել՝ հաղ ներել:
Οἰνοφόριον (τὸ) = Οἰνοφορεῖον.
Οἰνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce del vino. գինի բերող. լորդ ներող՝ հաղ ներող:
Οἰνοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode del vino, bottigliere. գինիի պահապան, տակառապահ. լորդ նազէրէ. լորդապետ:
Οἰνόφυτος (ὁ, ἡ) (luogo) piantato di vigne. այգի տնկուած (տեղ). պող փէտէլ (հմհալ):
Οἰνοχαρής - έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. գինի սիրող. լորդ սիրէլի:
Οἰνοχοεῖα (ἡ) l' uffizio del coppiere. մատակարարութիւն. գոփճիութիւնէ, լորդ-ճութիւնէ:
Οἰνοχοέω - ῶ. *M.* ήσω. versar del vino nel bicchiere, esser mescitore. գաւաթը գինի լեցնել, մատակարել. գոփճիի լորդ փօլտարմաղ, գոփճիութիւնէ նիմգ:
Οἰνοχόη (ἡ) tazza in cui si versa il vino. գինի լեցնելու սկահ ըմպանակ. լորդ փօլտարմանի ճամ՝ փեամ՝ գոփճի:
Οἰνοχόημα (τὸ) ciò che si versa nella tazza dal coppiere. մատակարէն ըմպանակին մէջ լեցուած իրը. գոփճիութիւնի ճամ փօլտարմալան նիմդի:
Οἰνοχοΐα (ἡ) = Οἰνοχοεία.
Οἰνοχόος (ὁ, ἡ) mescitore, coppiere. մատակ. գոփճիութիւն, լորդապետ:
Οἰνοχρώς - ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di vino. գինիի գոյն ունեցող. լորդ րենկիով, լորդագէ:
Οἰνωπ - ωπος (ὁ, ἡ) che ha la vista, il color di vino. գինիի երեւոյթ՝ գոյն ունեցող. լորդ րենկիով կիօզլութեն՝ կիօղրենկէն:
Οἰνόω - ῶ. *M.* ώσω. cangiare in vino. գինի գարձնել. լորդապա լորդիրել. 2. = *Μεθύσκω.*
Οἰνώδης - εος (ὁ, ἡ) vinoso, che ha il colore ed il gusto di vino. գինիի գոյն համ համ ունեցող. լորդ րենկիով նման իւր ճաշակա օլան:
Οἰνών - ῶνος (ὁ) = Οἰνοθήκη.
Οἰνωσις - εως (ἡ) imbriachezza. գինովութիւն. ափրօղլուք:
Οἰνωτὸς - ἡ - όν. imbriaco. 2. fatto di vino. գինով. 2. գինիի չինուած. ափրօղ. 2. լորդապան նման լորդլու:
Οἰνωψ - ῶπος (ὁ, ἡ) = Οἶνοψ.
Οἰόθεν, ἐπίῤῥ. d'una sola parte. միակ կողմէ մը. նալըզլու տէր ճարտիան:
Οἰόθι, ἐπίῤῥ. da parte, separatamente. զատ զատ, ուրոյն ուրոյն. այրէ այրէ, պոլճա:
Οἰόκερως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha un solo corno, unicornuto. միկ կոտոչ մը ունեցող. տէր պոյնուզլու:
Οἶομαι καὶ (κῥ.) Οἴμαι. *M.* οἰήσομαι. credere, opinare, stimare. կարծել, ճանաչել ուսումնիր. գիշոս՝ գանն կիմիդ:
Οἰονανεὶ καὶ Οἰονεί, ἐπίῤῥ. quasi, come se.. գոգցնա, կարծես ըն-է, իբր այն ըն-է. ասեփէ, ասեղբաբեփէ, կիօյ:
Οἰοπολέω - ῶ. *M.* ήσω. pascere delle pecore. հովիւ արածել. ֆօյուն կնախիդ:
Οἰοπόλος (ὁ, ἡ) che vive solo, solitario. 2. pastore. միանակ ապրող, ասանձնակեաց. 2. հովիւ. խուզընդուկ խուզուն, խուզընդուկ. 3. չոպան:
Οἶος - η - ον. solo. միակ. խուզընդուկ:
Οἷος - α - ον. quale. արդիօք. նման ինչ, նի չէթէլ ինչ. 2. (πρὸς ἀπαρ.) capace. բանական, կարող. ֆաղիր, ֆաղիչնիքէ: (τὸ οὐσ.) Οἷον καὶ Οἷον περ (τε) καὶ πλθ. Οἷα καὶ Οἷάγε (τε, δή) ἐπίῤῥ. vale a dire, cioè. 2. in circa. 3. (μετὰ τοῦ οὐ) non solo. 4. troppo, molto. պատճառ, պա է. 2. իբր, իբրեւ. 3. չէ միայն. 4. խոսք, կարծ, յայտ. նախ խո. 2. ֆաղիր, բանիմիա, խոքան. 3. փոխել խուզընդուկ. 4. պատիճն, ինդրան:
Οἴος - α - ον. di pecora. ոչխարի պատկանեալ. ֆօյուն գոյիր:
Οἰόω - ῶ. *M.* ώσω. = *Μονόω.*
Οἰς-οἰὸς ἡ ὄϊος (ἡ) pecora. ոչխար. ֆօյուն:
Οἰσόκαρπον (τὸ) il frutto del salcio. ուռենիի պտուղ. փօյիս գէյվէսի:
Οἶσον (τὸ) fune, stramba, gomena. չուան, կեռանդէն, մալուխ. իպ, օլօմաղ, ֆալամաղ, հալաթ:
Οἰσὸς (ὁ) selcio. ուռենի. փօյիս ագաճը:
Οἰσοφάγος (ὁ) esofago (canale che va a terminarsi nell' orifizio superiore dello stomaco). արկտ (ասամնքի միդուկ վերի բերանը երկինքդ խոզովակ). պողազ (փոխնին ֆօֆարիւ ագէճնարիս ներիչնի փերիսին օլաճ):
Ὀϊστευμα (τὸ) saetta, lanciata, dardo, strale. նետաձած նետ, փրճին. օֆ, իպր, ափմ:
Ὀϊστευτήρ × ἀντὶ
Ὀϊστευτης - οῦ (ὁ) arciere. նետամիգ, նետ նետող. օֆ աճան, իպրնիդաչ:
Ὀϊστεύω. *M.* εύσω. lanciare delle freccie, saettare. նետ նետել. օֆ աճմաճ, իպր նետադնիդ:
Ὀϊστοδόκη (ἡ) καὶ
Ὀϊστοθήκη (ἡ) faretra. կապարճ. իպրտիլ:
Οἰστὸς - ἡ - όν. sopportabile, tolierabile. քաշուելու, համբերելու, համեստաբար. լորիչնէ, իպհատիլ օլադիլիչ:
Ὀϊστὸς καὶ (Ἀττ.) Οἰστὸς (ὁ καὶ ἡ) freccia, strale, dardo, saetta. նետ, փրճին. օֆ, իպր, ափմ:
Ὀϊστοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle freccie. նետ կրող. օֆ իճլէչան:
Οἰστράω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. esser trasportato dall'estro, esser in furore. աչխատել ժէ բանուիլ, մոլեգնիլ. եղէլնիդիչ, խոբհատիչ, ֆասփոսլուճ:
Οἰστρηδὸν, ἐπίῤῥ. con dell'estro, furiosamente. աչխատաժով, մոլեգնաբար. եղէլ իճհիվէլիճ իլէ:
Οἰστρηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ
Οἰστρηλατέω - ῶ. *M.* ήσω. ¡mettere ¡in estro, in furore. աչխատիչ ձգել, կասպիլ-

χρῶνται, πλεῖστα ἐπιτηδεύουσι ἐπὶ τούτῳ. ἐκλεκτικός, ἡ, ὁν, βίον ἐκλεκτικὸν ἀγαπῶν, φιλοσοφῶν.

Οἰστρήλατος (ὁ, ἡ) trasportato dall'estro, infuriato. μανικός, πλήκτης, ἐνθουσιαστής. ἐκλεκτός, βίον ἐκλεκτικὸν ἀγαπῶν, φιλοσοφῶν.

Οἴστημα (τὸ) καὶ

Οἰστρημός - οῦ (ὁ) furore, frenesia. ἐνθουσιασμός, πλήκτισμός. φιλοσοφία, ἐκλογή, βίου ἐκλεκτικοῦ ἄσκησις.

Οἰστροβολέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Οἰστρηλατέω.*

Οἰστρομανής - ές (ὁ, ἡ) infuriato. ἐνθουσιαστής, πλήκτης. φιλοσοφῶν, ἐκλογεύς.

Οἶστρος (ὁ) tafano. 2. estro, trasporto di furia. ἐνθουσιασμός. 2. μανία, πλήκτισμός. αἰ ἀλήκτοι. 2. ἐκλογή, φιλοσοφία, βίου ἐκλεκτικοῦ ἄσκησις.

Οἰστροφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona l'estro. πλήκτης ποιητικός. ἐκλογὴν ἀγαθῶν, ἐκλεκτικός.

Οἰστρώδης - ες (ὁ, ἡ) = *Οἰστρήλατος.*

Οἰσύα (ἡ) = *Οἰσός.* vinco. ἱκανὰ δὲ καὶ, ὅσα οἱ ἀσκοπῆες κατανέμουσι καὶ ἀμφὶ τοῦτο ἐπιτηδεύουσι, ἀπὸ τῶν ἐκλογεύς ἐστι καὶ φιλοσοφεῖν.

Οἰσύϊνος - η - ον. fatto di vimine. ἱτέινος ἀσκοπῆς ἢ ἀλλοῖος ξύλου. ἀσκοπὰ ἐκλογεύς.

Οἰσυοπλόκος (ὁ, ἡ) che costruisce de' canestri di vimine. ἀσκοπὰς κατασκευάζων ξύλου. ἀσκοπὰ ἀμφιβεβὼς ὑφαίνων ἐκλογεύς.

Οἰσυουργὸς (ὁ, ἡ) = *Οἰσυοπλόκος.*

Οἴσυπος (ὁ) la lordura, il sucidume della lana. 2. sterco delle pecore. σαπρὰ ἀκαθαρσία ἐρίου. 2. σκῶρ προβάτων. ἐκλογὴ ἀγαθῶν ἢ ἐκλογεύς.

Οἶτος (ὁ) fortuna, destino. 2. miseria, calamità. 3. morte. μοῖρα, κακοπραγία. 2. ἀθλιότης, ταλαιπωρία. 3. θάνατος. βίος, ἐκλογή, ἐκλογεύς. 2. ταλαιπωρία, ἀθλιότης. 3. ὀλέθρος, θάνατος.

Οἰφάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. = *Βινέω.*

Οἰφόλης - ου (ὁ) καὶ **Οἰφώλης** - ου (ὁ) libidinoso, lussurioso. ἡδυπαθής, πορνικός. ἡδυπαθής, ἀκολασταίνων.

Οἴχομαι. *M.* οἰχήσομαι. andare, partirsene via, rendersi invisibile, morire. ἔρχομαι, χωρέω, ἀπέρχομαι ἀφανίζομαι, θνήσκω. ἔρχομαι, ἀπέρχομαι, ἀφανίζομαι, θνήσκω.

Οἰωνίζομαι. *M.* ίσομαι. augurare, indovinare dal volo degli uccelli. οἰωνοσκοπίαν ποιέομαι, βαστάζομαι ἐκ τῆς πτήσεως τῶν ὀρνίθων. ἐκ τῶν ὀρνίθων οἰωνοσκοπίαν ποιέομαι.

Οἰωνικός - ή - όν. augurale. οἰωνοσκοπικός. οἰωνοσκοπικός. **Οἰωνική** (ἡ) (ἐπὶ. τέχνη) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνισμός (ὁ) augurio. οἰωνοσκοπία. οἰωνοσκοπία.

φαντασία ἀνθρώπου ἐκ τῶν ὀρνίθων. **Οἰωνιστὴρ** × ἀντὶ *Οἰωνιστής.*

Οἰωνιστήριον (τὸ) luogo ove si predono gli augurj. οἰωνοσκοπεῖον ἐστὶν ὅπου ποτὲ. φωλεὸς οἰωνοσκόπων ἐστὶν ἐνθάδε. 2. = *Οἰωνός.*

Οἰωνιστήριος - α - ον. = *Οἰωνιστικός.*

Οἰωνιστήρ - οῦ (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνιστικός - ή - όν. augurale. οἰωνοσκοπικός. οἰωνοσκοπικός. **Οἰωνιστική** (ἡ) (ἐπὶ. τέχνη.) la professione degli auguri. οἰωνοσκοπίαν ποιέομαι. φωλεὸς οἰωνοσκόπων ἐστὶν ἐνθάδε. **Οἰωνιστική** (ἡ) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνόβρωτος (ὁ, ἡ) divorato dagli uccelli. βαλανάκρε κάρτιστε· οἰωνοβρώτη· φωλεὸς ἀκάνθης· ἀκάνθη.

Οἰωνοθέτης - ου (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide gli uccelli. βαλανάκρε ἀποκτόνε. φωλεὸς ὑπὸ πτέρυγα.

Οἰωνομαντεία (ἡ) augurio. οἰωνοσκοπία. φωλεὸς ὑπὸ ἐκ ὃν ἀκάνθης· ἀκάνθη.

Οἰωνομαντικός - ή - όν. augurale. οἰωνοσκοπικός. φωλεὸς ὑπὸ ἐκ ἀκάνθης φιλοσοφῶν. **Οἰωνομαντική** (ἡ) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνόμαντις - εως (ὁ, ἡ) augure. οἰωνοσκόπος· φωλεὸς ὑπὸ ἐκ· ἀκάνθης ἐκ ἀκάνθης.

Οἰωνοπόλησις - εως καὶ **Οἰωνοπολία** (ἡ) = *Οἰωνομαντεία.*

Οἰωνοπόλος (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνός (ὁ) uccello rapace. 2. presagio, augurio, auspizio. ἁρπακτικὸν πτηνόν. 2. σημεῖον (τερατῶδες, ἀτερατῶδες), φαντασία. φωλεὸς ὑπὸ ἐκ ἀκάνθης. 2. νίκη· τροπαῖον· σημεῖον ἀγαθὸν ἢ κακόν (ἐκ τοῦ ὀρνέου τὸ σημεῖον).

Οἰωνοσκοπεῖον (τὸ) = *Οἰωνιστήριον.*

Οἰωνοσκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare il volo degli uccelli, e pigliarne degli augurj. βαλανάκρε ἀκάνθης ἐκ ἀκάνθης· φωλεὸς ὑπὸ ἐκ ἀκάνθης.

Οἰωνοσκοπητικός - ή - όν. = *Οἰωνοσκοπικός.*

Οἰωνοσκοπία (ἡ) augurio, auspizio. οἰωνοσκοπία. φωλεὸς ὑπὸ ἐκ ἀκάνθης.

Οἰωνοσκοπικός - ή - όν. = *Οἰωνιστικός. Οἰωνοσκοπική* (ἡ) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνοσκόπος (ὁ, ἡ) augure. οἰωνοσκόπος· φωλεὸς ὑπὸ ἐκ ἀκάνθης.

Οἷος, *ἰπλφ.* come, in qual maniera. ἀκάνθη, ἀκάνθη. ἀκάνθη, ἐκ ἀκάνθης.

Ὀκέλλω. *M.* ελῶ. approdare. ἀκάνθη· ἀκάνθη.

Ὀκλαδίας - ου (ὁ) seggiola che si ripiega (*Γαλλ.* chaise pliante). ἀκάνθη ἐκ ἀκάνθης· ἀκάνθη.

Digitized by Google

Ὀκλαδίαω - ῶ. *M.* άσω. piegare le ginocchia per mettersi a sedere.

Ὀκλάζω. *M.* άσω. inginocchiarsi. 2. mancare, perder il coraggio. 2. ριπίζω. 3. ἀποκάμνω. 4. ἀποκαρδιώνω.

Ὀκλαί, ἐπίρ. = Ὀκλαστί.

Ὀκλασις - εως (ἡ) καὶ Ὄκλασμα (τὸ) genuflessione, inginocchiazione.

Ὀκλαστί, ἐπίρ. inginocchioni.

Ὀκναλέος - α - ον. × ἀντὶ Ὀκνηρός.

Ὀκνείω × ἀντὶ

Ὀκνέω - ῶ. *M.* ήσω. esser pigro. 2. temere, esitare.

Ὀκνηρός - ά - όν. pigro, infingardo. 2. timido. — ηρῶς, ἐπίρ.

Ὄκνος (ὁ) pigrizia, infingardaggine, dappocaggine. 2. timidità.

Ὀκνοφόβησις - εως (ἡ) = Ὀκνηρός.

Ὀκόθεν, Ὁκοῖος κτλ. Ἴων. ἀντὶ Ὁπόθεν κτλ.

Ὀκριάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. inasprirsi.

Ὄκριβας - αντος (ὁ) pulpito. 2. quella parte del carro in cui si mette il cocchiere. 3. leggio di pittore (Γαλλ. chevalet).

Ὀκριόεις - εσσα - εν. scabroso.

Ὄκρις - εως (ἡ) eminenza, sommità.

Ὀκταβλωμος (ὁ, ἡ) d'otto bocconi.

Ὀκτάγλωσσος (ὁ, ἡ) scritto in otto lingue.

Ὀκτάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale otto dramma.

Ὀκτάεδρος (ὁ, ἡ) ottaedro, d'otto faccie.

Ὀκταετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio d'otto anni.

Ὀκταέτης - εος ἢ ίος (ὁ, ἡ) d'otto anni.

Ὀκτάετία (ἡ) otto anni.

Ὀκταήμερος (ὁ, ἡ) di otto giorni.

Ὀκτάκις, ἐπίρ. otto volte.

Ὀκτακισμύριοι - αι - α. ottanta mila. (80,000).

Ὀκτακισχίλιοι - αι - α. otto mila. (8000).

Ὀκτάκνημος (ὁ, ἡ) che ha otto raggi (ruota.)

Ὀκτακόσιοι - αι - α. otto cento. (800).

Ὀκτάκωλος (ὁ, ἡ) che ha otto membra o parti.

Ὀκτάμετρος (ὁ, ἡ) composto di otto piedi metrici (verso).

Ὀκταμηνιαῖος - α - ον. καὶ

Ὀκτάμηνος (ὁ, ἡ) d'otto mesi.

Ὀκτάπεδος (ὁ, ἡ) *Δ.* ἀντὶ Ὀκτάπους.

Ὀκτάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di otto bracci.

Ὀκταπλάσιος - α - ον. καὶ

Ὀκταπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) ottuplo.

Ὀκτάπλοος - οῦς (ὁ, ἡ) = τῷ πρόηγ.

Ὀκταπόδης - ου (ὁ) καὶ

Ὀκτάπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha otto piedi. 2. lungo otto piedi. 2. che ha otto scalini. 2. 2. che ha otto remi.

Ὀκτάρῡμος καὶ Ὀκτάρυμος (ὁ, ἡ) (cocchio) che ha otto timoni.

Ὀκτὰς - άδος (ἡ) numero ottonario.

Ὀκτάσημος (ὁ, ἡ) che ha otto segni, figure, che ha otto quantità. (parlandosi delle misure metriche).

Ὀκτάστυλος (ὁ, ἡ) che ha otto colonne.

Ὀκταχῶς, ἐπίρ. in otto maniere.

Ὀκτήρης - εος (ὁ, ἡ) che ha otto ordini di remiganti. (galera.)

Ὀκτὼ (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (8) otto.

Ὀκτωδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha otto dita.

Ὀκτωκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (18) diciotto.

Ὀκτωκαιδεκάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale 18 dramme. 18

Digitized by Google

Ὀκτωκαιδεκαέτης - ίος ἢ εος (ὁ, ἡ) di 18 anni. 18 տարեան · 18 ամեայ։
Ὀκτωκαιδεκαταῖος - α - ον. di 18 giorni. 18 օրեան · 18 ամեայ։
Ὀκτωκαιδέκατος - η - ον. decimo ottavo. ութեւտասաներորդ · ը ութեւտասնեայ։
Ὀκτωμηνιαῖος, Ὀκτώμηνος κτλ. = Ὀκταμηνιαῖος κτλ.
Ὀκτώφορος (ὁ, ἡ) portato da otto persone. ութը հոգիէ կրուած · ութէն մինչեւ ութ թուղեալ։
Ὀκχέω - ῶ. Μ. ήσω. Δ. × ἀντὶ Ὀχέω.
Ὀκχὴ (ἡ) Δ. × ἀντὶ Ὀχή.
Ὅκως, ἐπίρ. Ἰων. ἀντὶ Ὅπως.
Ὀλάργυρος (ὁ, ἡ) tutto d' argento. բոլոր արծաթէ · ամբողջ յարդարեալ։
Ὀλβία (ἡ) Θηλ. τ. Ὄλβιος. (συνήθ.) = Μακαριότης.
Ὀλβίζω. Μ. ίσω. = Μακαρίζω.
Ὀλβιοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) = Εὐδαίμων.
Ὀλβιόθυμος (ὁ, ἡ) fortunato. երջանիկ · ֆաղելը, հաճելագոյն։
Ὀλβιόμοιρος (ὁ, ἡ) = Ὀλβιοδαίμων.
Ὀλβιόπλουτος (ὁ, ἡ) felice pelle sue ricchezze. հարստութեանը համար երջանիկ · ունեցուածքի հարկաւորութենէ հաճելագոյն։
Ὄλβιος - α ἢ ος - ον. felice, fortunato, beato, ricco. երանելի, երջանիկ, հարստահաճելագոյն, ֆաղելը, ունեցի. (τὸ οὐδ.) Ὄλβια, ἐπίρ. = Ὀλβίως.
Ὀλβιόφρουρος (ὁ, ἡ) che conserva, assicura la felicità. երջանկութիւնը պահպանող՝ ապահով ընող · հաճելագոյնը ապրելոյն կեան իւրեան։
Ὀλβίως, ἐπίρ. felicemente, riccamente. երջանկութեամբ, հարստութեամբ · հաճելագոյնը ունենալէ իւր։
Ὀλβοδότης - ου (ὁ, ἡ) datore delle ricchezze. հարստութիւն տուող · ունենալէ վերին։
Ὄλβος (ὁ) felicità, ricchezze. երջանկութիւն, հարստութիւն · հաճելագոյնը, ունենալ, հաճ։
Ὀλβοφόρος (ὁ, ἡ) che apporta delle ricchezze. հարստութիւն բերող · ունենալէ՝ հաճ ներելի։
Ὀλέθριος - α - ον. pernicioso, mortifero. վնասակար, մահաբեր · աւերելը, խնամի ներելին, աղ իսի։
Ὀλεθρίως, ἐπίρ. perniciosamente. վնասաբար, կորստեամբ · աւերագ՝ իսկ իւր։
Ὀλεθροποιὸς (ὁ, ἡ) che reca della pernizie, della ruina. վնաս՝ կորուստ բերող · աւերագ՝ իսկ ներելին, խորտակ ընող։
Ὄλεθρος (ὁ) pernizie, ruina, distruzione, morte. վնաս, կորուստ, կործանումն, մահ · աւերագ, իսկ, աղ, խորտակ, եղերք, խնամի։
Ὀλέκω (παρτ. Ὤλεκον καὶ πλέον οὖ) × ἀντὶ Ὄλλυμι.
Ὀλεσήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) che distrugge uomini. մարդկիներըը կնոջ խորտակող · ընտանեաց պատճառ խորտակ իսկեն։
Ὀλεσίθηρ - ηρος (ὁ, ἡ) che distrugge le fiere. գազաններըը խորտակող · ճանապարհորդ խորտակ իսկեն՝ եղբան։
Ὀλεσίοικος (ὁ, ἡ) distruggitore, esterminatore della casa, della famiglia. տան՝ գերդաստանի կործանիչ, տան ապրող · եվ եղբան, ծոռ ներկայիներն, եվ գործ խորտակ իսկեն։
Ὀλεσιτύραννος (ὁ, ἡ) esterminatore de' tiranni. բռնաւորներըը խորտակող · աղվ եղբ՝ ներգործուելը եղբան՝ խորտակ իսկեն։
Ὀλέτειρα (ἡ) Θηλ. τοῦ
Ὀλετὴρ (ὁ) distruggitore, esterminatore. կործանող, ապրող, խորտակող · խորտակիչ, եղբան, պիղատակ իսկեն։
Ὀλίγαιμος (ὁ, ἡ) che ha poco sangue. քիչ արեան ունեցող · ֆանը ապ։
Ὀλιγάκις, ἐπίρ. poche volte, raramente. քիչ անգամ, գուն ապրիլ · ապ տեսի, նպիլ։
Ὀλιγάμπελος (ὁ, ἡ) che ha poche vigne. քիչ պտիներ ունեցող · ապ գոլլը, գոլ լորը ապ։
Ὀλιγανδρέω - ῶ. Μ. ήσω. aver pochi uomini, mancare d' uomini. քիչ մարդ ունենալ · ապ տիրվիլ օրմտ, տիրմ կոտրելիլ ի կիսիտ։
Ὀλιγανδρία (ἡ) rarità, mancanza d' uomini. մարդոց քիչութիւն՝ պակասութիւն · տիրմ պղլլուը կոտրելիլ։
Ὀλίγανδρος (ὁ, ἡ) che tiene pochi uomini. քիչ մարդ ունեցող · ապ տիրմ օրն
Ὀλιγανθρωπέω, Ὀλιγανθρωπία, Ὀλιγάνθρωπος. = Ὀλιγανδρέω κτλ.
Ὀλιγάρκεια (ἡ) frugalità, ակաւապիսութիւն, չափաւորութիւն. ֆանհրիտոլելէ, ներտելի։
Ὀλιγαρκέω - ῶ. (καὶ συχνότ. τὸ μσ.)-έομαι-οῦμαι. Μ. ήσω - ομαι. contentarsi del poco, esser frugale. քիչով գոհ ըլլալ, ակաւապէս՝ չափաւոր ըլլալ · ապ ֆանհրի կիմիլ, ֆանհրիտոլ՝ գործիչ օրմտ։
Ὀλιγαρκὴς - ές (ὁ, ἡ) che si contenta del poco, frugale. քիչով գոհ եղող, ակաւապէս, չափաւոր · ֆանհրիտոլ, գործիչ։
Ὀλιγαρτία (ἡ) carestia, penuria di pane. հացի պակասութիւն, սով · խոպ ֆելլելը։
Ὀλιγαρχέω. Μ. ήσω. governare. (καὶ μσ.) esser governato da pochi uomini. քիչ անձ կառավարել կամ քիչ անձէ՝ քիչ հոգիէ կառավարուիլ · ապ ինչ՝ ապ տիրմ ֆառլտնմամ՝ հինգ կիմիլ՝ պառլառմէ խոսրե կիմիլ խոթօ ապ տիրմ հինգ գործ ընելոմամ։ Ὀλιγαρχία - ας (ἡ) oligarchia, governo sostenuto nella persona di pochi magistrati. ակաւապետութիւն, քիչ հոգիէ կառավարուած սերտութիւն · Օլիգարխ - ապ ինչիրմ ֆառլտնելն՝ խոսրե օրն տիրվիլ։
Ὀλιγαρχικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - κῶς. oligarchico. 2. che ama il regno oligarchico. ակաւապետական. 2. ակաւապետական սերտութիւնը սիրող · ֆառլիլ տիրվիլիմին գիտող։ 3. ֆառլիլ տիրվիլիմի ոիրին։

Ὀλιγαχόθεν, ἐπίῤῥ. da poche parti. քիչ կողմե· ու ինչպիսիներ:

Ὀλιγαχοῦ, ἐπίῤῥ. in poche parti. քիչ կողմերը· ու ինչպիսիներ:

Ὀλιγαιτέω - ῶ. Μ. ήσω. possedere poco. քիչ բան ունենալ· ու նեանեխ օլմախ, ու մահվի օլմախ:

Ὀλιγήμερος (ὁ, ἡ) di pochi giorni. քիչ օրուան· ու կեանխ:

Ὀλιγηπελέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ — Ὀλιγηπελὴς - ές (ὁ, ἡ) languido, debole, imbecille. ուժար, վատուժ· ֆավլիխով, ֆափըռըղ:

Ὀλίγιστος - η - ον. (ὑπερθ. τ. Ὀλίγος.) pochissimo. խիստ քիչ· էֆէ ու, ղայիի ֆազլը· — ἐστως, ἐπίῤῥ.

Ὀλιγόβιος (ὁ, ἡ) che vive poco tempo. քիչ ատեն ապրող· ու վախի խալխան:

Ὀλιγόβουλος (ὁ, ἡ) (uomo) di poco consiglio խիստ խոհեմ չեզող, քիչ խոհեմութիւն խոհականութիւն ունեցող· ու փէլէնիիլ, պասիրիի ֆազլը օլան:

Ὀλιγογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) = Ὀλίγωρος.

Ὀλιγογονία (ἡ) sterilità. ամրութիւն. ընդրէրէ:

Ὀλιγόγονος (ὁ, ἡ) infecondo, sterile. անարգասաւոր, ամուլ· պերէքսիզ, ընդրէ:

Ὀλιγοδάπανος (ὁ, ἡ) che spende poco. քիչ ծախք ընող· ու հարճ գասրիֆ խոպ:

Ὀλιγοδενὴς, Ὀλιγόδεια ἡ Ὀλιγοδρία. = Ὀλιγαρκὴς, Ὀλιγάρκεια.

Ὀλιγοδίαιτος (ὁ, ἡ) frugale. չափաւոր, քիչ բանով ապրող· գանաֆիներիկի, գինիփոխ· ու իւի կեչինեն:

Ὀλιγόδουλος (ὁ, ἡ) che ha pochi servi. քիչ ծառայ ունեցող· ու ազդիւը օլան:

Ὀλιγοδρανέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ — Ὀλιγοδρανὴς - ές (ὁ, ἡ) = Ὀλιγηπελής.

Ὀλιγοδρανία (ἡ) languore, debolezza. վհատութիւն, վատուժութիւն. ֆափըռըղլըղ· ֆավլիխիլիք:

Ὀλιγοδύναμος (ὁ, ἡ) che ha poca forza. քիչ ուժ ունեցող· ֆավլիխի ու:

Ὀλιγοεργὴς - ές (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδρανής.

Ὀλιγοέτης - εος (ὁ, ἡ) di pochi anni. քիչ տարեւան· ու իլլէքէ:

Ὀλιγοήμερος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγήμερος.

Ὀλιγόθερμος (ὁ, ἡ) che ha poco calore. քիչ ջերմութիւն ունեցող· ու ըզգֆըղլըղը օլան:

Ὀλιγόθριξ - τριχος (ὁ, ἡ) che ha pochi, rari capelli. քիչ ճանճա մազ ունեցող· ու սիյրէ աղլը:

Ὀλιγοθυμέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ — Ὀλιγόθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo. վատասիրտ, վախկոտ· խէյրսիզ, ֆօրթա:

Ὀλιγόκαιρος (ὁ, ἡ) che ha poco tempo. քիչ ատեն ունեցող· ու վախի օլան:

Ὀλιγοκάλαμος (ὁ, ἡ) che ha poche canne. քիչ եղէգ ունեցող· ու ֆամըշլը:

Ὀλιγόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce pochi frutti. քիչ պտուղ բերող· ու մեվի հաւ իտէն:

Ὀλιγόκλαδος (ὁ, ἡ) che ha pochi rami. քիչ ոստ ունեցող· ու ֆալլը:

Ὀλιγοπρατέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. = Ὀλιγαρχέομαι.

Ὀλιγολαλέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare poco. քիչ խօսիլ· ու սէօյլէմէֆ:

Ὀλιγόλογος (ὁ, ἡ) che parla poco. քիչ խօսող· ու սէօյլէյէն:

Ὀλιγομαθὴς - ές (ὁ, ἡ) poco istruito, che conosce poche cose. քիչ ուրված, քիչ բան գիացող· ու էօյրէնմիշ, ու չէյ պիլէն: — μαθὼς, ἐπίῤῥ.

Ὀλιγομετρία (ἡ) mancanza de' metri del verso. առանաւարի չափերուն պակասութիւն· վէրշի պէյի եէ-իւէնէյէն:

Ὀλιγόμισθος (ὁ, ἡ) che riceve poca mercede. քիչ վարձք առնող· ու իվը օլան:

Ὀλιγόμυθος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόλογος.

Ὀλιγόξυλος (ὁ, ἡ) che tiene poco legname. քիչ փայտ ունեցող· օդունա ու օլան:

Ὀλιγοπαιδία (ἡ) l' avere pochi figli. քիչ զաւակ ունենալը· ու իվլատը օլմըշլըղ:

Ὀλιγόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha pochi figli. քիչ զաւակ ունեցող· ու իվլատը օլան:

Ὀλιγόπιστος (ὁ, ἡ) che ha poca fede, incredulo. քիւրահաւատ· իմանը ֆազլըրա օլան:

Ὀλιγόπονος (ὁ, ἡ) che lavora poco. քիչ աշխատող· ու իշլէյէն, ու գըրէզան:

Ὀλιγοποσία (ἡ) sobrietà. զգաստութիւն, չափաւորութիւն (խմելիքի մէջ)· իչքիփօլ, օրան (իչէյիփ):

Ὀλιγοποτέω - ῶ. Μ. ήσω. bevere poco. քիչ խմել· ու իչմէյ:

Ὀλιγοπότης - ου (ὁ) che beve poco, sobrio. քիչ խմող, զգաստ (խմելիքի մէջ)· ու իչէն, գ-իչիփլի, օրանլը (իչէյիփ):

Ὀλιγοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha pochi negozi. քիչ բան գործ ունեցող· իշ իչիէ ու, հալալութիւը ցէգ օլմասն:

Ὀλιγόπυρος (ὁ, ἡ) che produce poco grano. քիչ ցորեն բերող բանջըճօղ· ու ցօղայ հավլ իտէն:

Ὀλιγόῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha poche radici. քիչ արմատ ունեցող· ու կեօխ օլան, կեօխ ու:

Ὀλίγος - η - ον. poco. 2. piccolo. քիչ. 2. պզտիկ· ու, ֆավլի. 2. կիւչիւք, ասֆակ. (τὸ οὐσ.) Ὀλίγον, ἐπίῤῥ.

Ὀλιγόσαρκος (ὁ, ἡ) gracile. վատ, տգեղանի, չար ասիր մեացած· ղայիի, ղալանա, ֆարա կեֆ ֆավլի:

Ὀλιγοσθενὴς - ές (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδύναμος.

Ὀλιγοσιτέω - ῶ. Μ. ήσω. mangiar poco. քիչ ուտիլ· ու իճմէյ:

Ὀλιγοσιτία (ἡ) il mangiare poco. քիչ ուտիլը· ու իճմէյէ:

Ὀλιγόστος (ὁ, ἡ) che mangia poco. քիչ ուտող· ու իճմէյէն:

Ὀλιγόσπερμος (ὁ, ἡ) che ha poco seme. քիչ սերմ ունեցող· ու ֆօղամըշլը, նասֆեկի ֆազլը օլան:

Ὀλιγόστιχος (ὁ, ἡ) che contiene pochi versi. քիչ առանաւարի ասղ ունեցող· ու պէյիէ:

Ὀλιγοστὸς - ὴ - ὸν. accompagnato da pochi. առանաւարի, քիչտար, քիչ մարդոց հետ եղող, քիչ անձերէ ընկերեալ· ու ֆէյի իչէ պէյէյէ օլան, պերաբեր ու ասֆակ օլան. 2. = Ὀλίγος ἢ Ὀλίγιστος.

Ὀλιγοσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di poche sillabe. քիչ վանկէ բաղադրեալ. ու հեճէյէն իչէյիֆլը օլանմամըշ:

Ὀλιγοσύνδεσμος (ὁ, ἡ) che ha poche

Digitized by Google

congiunzioni, poco connesso. քիչ շաղկապակցութիւն ունեցող. ու մինչեւ բաղադրեալ ։

Ὀλιγοτεκνία καὶ Ὀλιγότεκνος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοπαιδία, Ὀλιγόπαις.

Ὀλιγότης (ἡ) pochezza. քիչութիւն, սակաւութիւն. ու լաւ, վատ, վնասակար ։

Ὀλιγοτιμία (ἡ) poca stima. քիչ վարկ, յարգ. ու ինքնագոհ ։

Ὀλιγοτοκέω - ῶ. M. ήσω. partorire di raro. քիչ գան ունենալ. ուշիւ ծնանիլ. ուշիւ ծնող. հազիւ զաւակ ունենալ ։

Ὀλιγοτοκία (ἡ) infecondità. պտղաբաշխութիւն, ամլութիւն. պտղաթափութիւն, եղերդիլ ։

Ὀλιγοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce di raro, infecondo. քիչ գան ունեցող, ամպտղաբաշխ, ամուլ. ուշիւ ծնող, պտղաթափել, եղբայր ։

Ὀλιγότροχος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόθροιξ.

Ὀλιγότροφος (ὁ, ἡ) poco nutritivo. քիչ սնուցիչ, քիչ սնուցանող. ու պակասին. 2. = Ὀλιγόσιτος.

Ὀλιγοϋπνέω - ῶ. M. ήσω. dormire poco. քիչ քնանալ. ու ապառնի ։

Ὀλιγόϋπνος (ὁ, ἡ) che dorme poco. քիչ քնացող. ու ապառնի ։

Ὀλιγοφαγία (ἡ) = Ὀλιγοσιτία.

Ὀλιγοφάγος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόσιτος.

Ὀλιγοφιλία (ἡ) mancanza d'amici. բարեկամի քիչութիւն. փոքր ապերէց ։

Ὀλιγοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce poco. քիչ բերոյ վերցնող, բաւականող. ու ինքնին ետուրցան հաս իրեն ։

Ὀλιγόφρων - ονος (ὁ, ἡ) sciocco o pusillanimo. պակասամիտ կամ վատասիրտ. ահմէ խոհ ետեղած ։

Ὀλιγόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha poche frondi. քիչ տերև ունեցող. ու խոտիթեղ ։

Ὀλιγόχορδος (ὁ, ἡ) che ha poche corde. քիչ լար ունեցող. ու տերեւլի՝ խոտի ։

Ὀλιγοχρηματία (ἡ) scarsezza, rarità di moneta, povertà. աղքիի պակասութիւն, ազքատաւորութիւն. փոս եղելութիւն, վնասութիւն, վատութիւն ։

Ὀλιγοχρόνιος (ὁ, ἡ) che dura per poco tempo. քիչ ատեն բլոզ՝ տեւող. ու ընդհ տիւրի, ու վոխելիւն ։

Ὀλιγοψυχέω - ῶ. M. ήσω. = Μικροψυχέω.

Ὀλιγοψυχία (ἡ) = Μικροψυχία.

Ὀλιγόψυχος (ὁ, ἡ) = Μικρόψυχος.

Ὀλιγόω - ῶ. M. ώσω. diminuire. նուազցընել, քիչցընել. ու լինել, խոտիթել. 2. (ἀμτβτ.) venir meno, svenire. թուլանալ, նուազիլ, մարթիլ. պոչընկել ։

Ὀλιγωρέω - ῶ. M. ήσω. avere poca cura, trascurare. քիչ փոյթ ունենալ, չհոգալ, զանց առնել. ու ոչինչիւ՝ ինչ օրինակ, հոգացիլ օրինակ, հոգացիլ օրինակ ։

Ὀλιγωρησος - εως καὶ

Ὀλιγωρία (ἡ) negligenza, trascuranza, disprezzo. անհոգութիւն, բանի տեղ չդնելը, քամահրելը. ետուցուելիւն, վատնիթիւն, չեղ ինդրնի ետնուց, խորհուրդ ։

Ὀλίγωρος (ὁ, ἡ) neghittoso, trascurante. անհոգ, անփոյթ. հանգիստըել, վատնիթիւն, ոչինչ ։

Ὀλιγώρως, ἐπίῤῥ. trascuratamente. անհոգութեամբ, զանցառութեամբ. հանգիստըելէ՝ ոչինչ ։

Ὀλιγωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) poco utile, che giova poco. քիչ օգուտ ընող բերոյ. ու ետնիթին կիրելին, չէ ետնիթիլ օրինակ ։

Ὀλίζων - ονος (ὁ, ἡ) × συγκρ. τ. Ὀλίγος. meno. պակասագոյն. փոքր ու ։

Ὁλικὸς - ἡ - όν. totale, universale. բոլորական, ընդհանրական. խոտիթ, ամբ ։

Ὀλισθαίνω καὶ Ὀλισθάνω. M. Ὀλισθήσω. sdrucciolare. սայթաքիլ, սահիլ. խոտիթ (սլաքը). ետչէ տիւրիթ. (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὀλίσθημα (τὸ) sdrucciolo. սահիլը, լսրծիւն. ետչիւն, ետչէ տիւրիթ ։

Ὀλισθηρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ηρῶς. sdrucciolo, sdrucciolevole. լսրծուն, սահուն. ետչելնիթ, ետչիւն ։

Ὀλίσθησις - εως (ἡ) sdrucciolamento. սահիլը. ետչիթիլէ ։

Ὀλισθος (ὁ) sdrucciolo. լսրծուն տեղ, սահուն ճամբայ. սլաքելնիթ իր, ետչէ տիւրիթ, ետչելնիթ հաղ, նեղութ, ընկնելիք ։

Ὀλκαδικὸς - η - όν. pertinente al vascello da trasporto. բան վերցնող նաւի պատճառ. նաւ կերակրի գործիթէ ։

Ὁλκαῖος - α - ον. che si tira. քաշելոյ. ընթիլի ։

Ὁλκὰς - άδος (ἡ) bastimento da trasporto, da carico. բան վերցնող նաւ. նաւ կերակրի ։

Ὁλκεὺς - έως (ὁ) = Ἁλιεύς.

Ὁλκὴ (ἡ) l'azione di tirare, tirata. 2. tratto di bilancia. 3. peso. 4. dramma. (sorta di moneta). քաշելը, ձգումն. 2. կշռաքին ձեի գի ծանելը՝ հաւիլը. 3. բան. 4. գրամ (անասի մը գրամ). ընթիլ. 2. կերակրիլն պէս նաւ խոնիլոյ՝ հոլելնիթիւ. 3. նաւ. 4. կերակրի պէս նիւ պիտ).

Ὁλκιμος (ὁ, ἡ) che si può tirare facilmente, elastico, duttile. գիւրաձգելի, երկայնական, ծռապատկան. ետչ ընթիլէր, նուիրելի նուիրական, ետչնելնիթ ապրանք ։

Ὁλκὸς (ὁ) tirata. 2. solco. 3. la traccia d'una cosa strascinata. 4. slitta della nave. 5. acquidotto. քաշելը. 2. ակօս. 3. քաշուած բանի մը շարժը. 4. նաւու բալիթիւ. 5. ագռաւագոյ. ընթիլ, ընթիլ. 2. նիլելնիթ. 3. ակրիթելնիթին ներքնիթեն ետչ նաւ նուիր. 4. կերակրի ետչելը. 5. — նուր ։

Ὁλκὸς - ἡ - όν. attrattivo. 2. lento. քիչ քաշող, ձգողական. 2. կամացուկ, դանդաղ. ուշիթելնիթ ընթիլ. 2. հետեւ, նուիլ ։

Ὀλλυμι. M. ὀλέσω. perdere, perire, ridurre alla perdizione, ammazzare. կորսընցընել, ի կորուստ առնիլ, մեռցընել. ետչ ընդ կիներ, ընդդէմ ուրիշելնիթ, նոր պիտիթ. (μσ. αυτπθ.) perire, morire. կորսընիլ, մեռնիլ. ընդ ընդ օրինակ, նոր պիտիթ. (μσ. αυτπθ.) perire, morire. կորսընիլ, մեռնիլ. ընդ ընդ օրինակ, նոր պիտիթ ։

Ὁλμεὺς (ὁ) = Ὅλμος.

Ὁλμοκοπέω - ῶ. M. ήσω. tritare nel mortajo. անիւնիթ մէջ մանրել. հանելով մանրիթ ։

Digitized by Google

Ὁλμοποιός (ὁ) fabbricatore di mortaji. անման չինող. հավնիճը։

Ὅλμος (ὁ) mortajo. 2. il tronco del corpo umano. 3. le cavità de' denti molari. անկան. 2. իրան, կտիղ մարմնոյ. 3. կողմնակի ակռաներուն խոռոչները. հավան. 2. խոռոչը ներքեւի. 3. ատա փէլխրիներ ալիշներա օլան ղոֆաղլար։

Ὁλογράμματος (ὁ, ἡ) scritto intieramente. ամբողջ գրուած. ինիվլին՝ ինիմին խազլը։

Ὁλογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere intieramente. ամբողջ գրել. ինիվլին՝ ինիմին խազմագ։

Ὁλοδάκτυλος (ὁ, ἡ) tutto composto di dattili (verso). բալորովին սանձնական (սահմանաւոր սաղ). իչ հնգիկի սաղան վր իչի սահմանափ հնգիկներէ ըլլալ օլան ղողանիչներուն պէտքին ինիվլին ինիմին օլմազ (պիտի)։

Ὁλοεργής - ές καὶ

Ὁλοεργός (ὁ, ἡ) malfattore, pernicioso. ղորգարի. վնասակար. պիսլիք, զարարլը։

Ὁλοήμερος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la giornata. բալը օրը քշող՝ տեւող. կիւնին սահմանափ սիրկին (կիւնլիս տողմիգան պէտիմ պիտ)։

Ὁλοθανής - ές (ὁ, ἡ) morto interamente. բալորովին մեռած. ինիվլին կոչէ։

Ὀλόθρυσις - εως (ἡ) perdita, ruina, esterminio. կորուստ, ջնջում, կործանում. ջնդ, խորտ, իդիէ։

Ὀλοθρευτής - οῦ (ὁ) esterminatore. ջնջող, կործանող. խորտ իդեն, պիդդար իդեն։

Ὀλοθρευτικός - ή - όν. che estermina, rovina. ջնջող, կործանող. պիդդար՝ խորտ իդիչի։

Ὀλοθρεύω. M. εύσω. esterminare, ruinare, ridurre alla perdita. ջնջել, կործանել, ի կորուստ տանիլ. պիդդար՝ խորտ իդիմ, ջնդ պէ-իւ-իւ-իդիմ։

Ὁλοκαρπωσις - εως (ἡ) = Ὁλοκαύτωσις.

Ὁλόκαυστος (ὁ, ἡ) = Ὁλόκαυτος.

Ὁλοκαυστόω - ῶ. M. ήσω. = Ὁλοκαυτόω.

Ὁλόκαυτος (ὁ, ἡ) abbruciato tutto intero. ամբողջ բալորովին եդած. պէ-ովին-բիւն՝ ինիվլին իւ եանըլ. (οὐσ.) Ὁλόκαυτον καὶ Ὁλόκαυστον (τὸ) = Ὁλοκαύτωμα καὶ Ὁλοκαύτωσις.

Ὁλοκαυτόω - ῶ. M. ώσω. abbruciare interamente (la vittima), offrire un olocausto. բալորովին երել (զոհը), ամբողջ մը նուիրել. պէ-ովին-բիւն՝ ինիվլին իւ խոխա (խոռոչը), պիր խոռոչան ատանա (պիտիւ ինիվլին անը խոխոռ)։

Ὁλοκαύτωμα (τὸ) olocausto, vittima abbruciata interamente al fuoco. ամբողջ, երակի ամբ բալորովին երուած զոհ. պիտիւ պէ-ովին-բիւն՝ ինիվլին իւ եանան խոռոչան։

Ὁλοκαύτωσις - εως (ἡ) sacrificio d'una vittima abbruciata interamente nel fuoco. ամբողջ մը նուիրելը. պիր խոռոչան ատանուած (պէ-ովին-բիւն անը պիտիւ խոխոռ)։

Ὁλοκληρία (ἡ) integrità. ամբողջութիւն. պէ-բիւն-լիւ։

Ὁλόκληρος (ὁ, ἡ) intiero. ամբողջ. պէ-բիւն, բիւմիմ, բիւմիլ։

Ὁλοκλήρως, ἐπίῤῥ. interamente. ամբողջապէս. պիր բիւմիմ, պէ-ովին-բիւն։

Ὁλόκοπος (ὁ, ἡ) tutto tagliato. բալորովին կտրուած. պէ-ովին-բիւն տիւիլմիշ։

Ὁλόκυκλος (ὁ, ἡ) di cui il cerchio è intero. բալորանիը ամբողջ եղող. գոչիւիւ բիւմիլ բիւմիմ օլան։

Ὁλολαμπής - ές (ὁ, ἡ) tutto rilucente. բալորովին փայլուն. պէ-ովին-բիւն ֆըլըլ՝ լիֆիլը։

Ὁλόλευκος (ὁ, ἡ) tutto bianco. բալորովին ակրմակ. պէ-ովին-բիւն պիյազ։

Ὁλόλιθος (ὁ, ἡ) tutto di pietra. բալորովին քարէ չինուած. պէ-ովին-բիւն թաշտան խափլը։

Ὁλολυγή (ἡ) urlo. կաղկանձիւն. ալաղա, իլտըշը, ղըտիվ։

Ὁλόλυγμα (τὸ) = τῷ προηγ. strillo (delle donne). ճիչ (կանանց). գաղրիւ (կրծրծրը)։

Ὁλολυγμὸς (ὁ) ululamento, lo strillare. կաղկանձիլը, ճչիլը. ալաղա, գաղրմա։

Ὁλολυγὼν - όνος (ὁ) urlo, strillo. 2. il gracidare delle rane maschie. 3. allocco, ulula (uccello notturno.) կաղկանձիւն, ճիչ. 2. արու գորտերուն կռնչելը. 3. բուեղ. ալաղա, գաղրդըչ. 2. երէկ գորտլըճներ ըրրլըռռոց՝ գաղրմոց. 3. գոյտաղ, ֆոլիս։

Ὁλολύζω. M. ύσω. urlare, strillare. կաղկանձիլ, ճչիլ. ալաղալ, գաղրմալ։

Ὁλομελὴς - ές (ὁ, ἡ) che ha tutte le membra intere. ամբողջական, ամէն անդամներըը ամբողջ եղող. հեր պիր ալաղ բիւմիլ բիւմիմ օլան։

Ὁλομελία (ἡ) integrità delle membra, delle parti. անդամից՝ մասանց ամբողջութիւն. ալաղլարը՝ կէտաղլարը բիւմիլըլը՝ պէ-բիւն-լիւ-իւ։

Ὁλομερὴς - ές (ὁ, ἡ) che ha tutte le parti intere. ամէն մասերը ամբողջ եղող. հեր հիսէսի բիւմիլ բիւմիմ օլան։

Ὁλονύκτιος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la notte. բալը գիշերը տեւող. կիճի ալաղ հափա պիրին։

Ὀλοὸς - ή - όν. pernicioso. վնասակար. ղարլը։

Ὁλόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali intere. ամբողջ թեւեր ունեցող. ֆանաղլըը բիւմիլ՝ բիւմիմ։

Ὁλόῤῥιζος (ὁ, ἡ) svelto con tutta la sua radice. բալը արմատվը խլուած. պէ-ովին-բիւն փոփա իլ փօֆուրիլլը։

Ὅλος (ὁ) Att. ἀντὶ Θολός.

Ὅλος - η - ον. intiero, tutto. ամբողջ, բալը. բիւմիմ, պէ-բիւն։

Ὁλοσηρικὸς - ή - όν. tutto di seta. բալը մետաքսէ. ամէն իպէ-ղրին։

Ὁλοσίδηρος (ὁ, ἡ) tutto di ferro. բալը երկաթէ. պէ-ովին-բիւն պերկըրին։

Ὁλοσπαδὴς - ές καὶ Ὁλοσπὰς - άδος (ὁ, ἡ) tutto tirato fuori. բալորովին գուրս քաշուած. պէ-ովին-բիւն դըշըրը չէ-իւիւլ՝ ըշ-ըրլըմիլ։

Ὁλόστεος (ὁ, ἡ) tutto osseo. բալը ոսկր. պէ-բիւն սկրէ. (οὐσ.) Ὁλόστεον (τὸ) ostio (erba.) բալորովին կոկուղ՝ ու տերը-

Digitized by Google

մեկ արմատով խոս մէնե է. պ-ոպ-ի-ն-ե-ն խոսոլե-ի՝ վե ոխօ-ի պէրլ պէր նով օ-լ-ե-ի:

Ὁλόσφαλτος (ὁ, ἡ) tutto pieno di sbagli, di errori. բոլորը սխալ. պ-ոպ-ի-ն-ե-ն խոնդլեչ, ղլ-ի-ի-ի-ի-ի:

Ὁλοσφυρήλατος καὶ Ὁλοσφύρητος (ὁ, ἡ) massiccio. ձղլ, միապատղ, կուռ. պ-ի-ի-ի-ի, խուփ:

Ὁλόσφυρος (ὁ, ἡ) = Ὁλοσφύρητος.

Ὁλοσχέρεια (ἡ) integrità, totalità. ամբողջ-ի-ի-ի-ի. պ-ի-ի-ի-ի:

Ὁλοσχερής - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ερῶς. = Ὁλόκληρος. totale, intero. ամբողջ. պ-ի-ի-ի:

Ὁλόσχιστος (ὁ, ἡ) tutto stracciato. բոլոքովին պատառած՝ խղճուած. պ-ոպ-ի-ն-ե-ն խբրի-ի-ի:

Ὁλόσχοινος (ὁ, ἡ) giunco marino (Λατ. mariscus). անառակ մը հասարը ու ի-ա-ն-ե-ր կոչուն. պէր նով ի-ա-ն վե վօլ-ո-ն ասպ:

Ὁλοτελής - έος (ὁ, ἡ) intero, totale, perfetto. ամբողջ, կատարեալ. պ-ի-ի-ն, ի-ի-ի, ի-ի-ի-ի: — τελῶς, ἐπίῤ.

Ὁλότης (ἡ) totalità, integrità. ամբողջ-ու-ի-ի. պ-ի-ի-ն-ե-ի:

Ὁλοτρόπως, ἐπίῤ. in ogni modo. ամէն կերպով, ամէն եղանակաւ. հեր պէր ի-ո-ի-ի, հեր պէր վ-ի-ի ի-ի:

Ὁλοφλυτὶς - ίδος καὶ

Ὁλοφυγδὼν - όνος (ὁ, ἡ) = Φλύκταινα.

Ὁλοφυρμὸς (ὁ) lamentazione, pianto, gemito. ողբ, կոծ, լաց, վհ-ծ-ու-ի-ի-ի. ֆի-ի-ն, ֆիրլ-ո-ա, ի-ի-ի-ի, պ-ի-ի-ի:

Ὁλοφύρομαι. M. υροῦμαι. lamentarsi, piangere, gemere. 2. aver compassione. կոծել, ողբալ, լալ, վհ-ծել. 2. գթալ. ֆի-ի-ն՝ ֆիրլ-ո-ա ի-ի-ի-ի, պ-ի-ի-ի-ի. 2. ափսոսել, խղճալ-ի-ի, ի-ի-ի-ի-ի:

Ὁλόφυρσις - εως (ἡ) = Ὁλοφυρμός.

Ὁλοφυρτικὸς - ἡ - όν. inclinato a lamenti, a pianti. կոծելու՝ լալու՝ ողբալու վա-ա-միտ-ի-ն ու-ե-ց-ող. պ-ի-ի-ի՝ ֆի-ի-ն ֆիրլ-ո-ա ի-ի-ի-ի ի-ի-ի-ի:

Ὁλόφωνος (ὁ, ἡ) che grida con tutta la sua voce. կրցածին չափ պոռացող. ի-ր ա-ի պէր ի-ի պ-ի-ի-ն:

Ὁλόφωτος (ὁ, ἡ) = Ὁλολαμπής.

Ὁλόχαλκος (ὁ, ἡ) tutto di rame. բոլոր պղինձէ. պ-ոպ-ի-ն-ե-ն պ-ի-ի-ի-ն:

Ὁλόχροος - ους (ὁ, ἡ) tutto d'un colore. բոլորը մէկ գ-ո-ի-ի վ-ի-ի. ի-ի-ի-ն-ի:

Ὁλόχρυσος (ὁ, ἡ) tutto indorato. բոլորովին ա-ի-ի-ի-ի. պ-ոպ-ի-ն-ե-ն ա-ի-ո-ի ի-ի ո-ր-ի ա-ի-ի:

Ὁλόψυχος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ψύχως. sincero. պարզասիրտ. ա-ի-ի-ի-ն:

Ὁλόω - ῶ. M. ώσω. integrare. ամբողլացնել. ի-ի-ի ի-ի-ի, պ-ի-ի-ն ի-ի-ի, ի-ի-ի ի-ի-ի:

Ὅλπη καὶ Ὄλπις - ίδος (ἡ) orcio, utello, borraccia. սափոր իւղոյ) հադալուկ. (ի-ա) ի-ի-ի-ի, ո-ի-ա:

Ὀλύμπια - ων (τὰ) giuochi olimpici, (giuochi, che si facevano ogni quattro anni in Olimpia in onor di Giove.) ողիմպիա-կան խաղարհութիւնք (ողիմպիա չորս տարին մէկ անգամ մը Ա-մ-ի-ի-ի չաս-ա-ի-ի-ի պատուելու համար կատարուած խաղեր). Ա-ի-ի-ն օլ-ի-ա-ն՝ պ-ի-ի-ի-ի (Օլիմպիական պ-ի-ո-ի պէր պ-ի-ի ո-ի-ի-ի ի-ի-ի-ի-ի-ի ի-ի-ի-ի ի-ի-ի-ի-ի օլ-ի-ա-ն-ե-ի):

Ὀλυμπιακὸς - ἡ - όν. = Ὀλυμπικός.

Ὀλυμπίας - οῦ (ὁ) coro, vento poetic, maestro. արեւմտեան հիւսիս (հով). ֆ-ա-ո ի-ի:

Ὀλυμπιὰς - άδος (ἡ) Olimpiade, spazio di quattro anni che serviva ai Greci a contare gli anni, li chè tirò la sua origine dalla prima Olimpiade, cioè dall' instituzione de' giuochi olimpici (776 anni avanti la nascita di Cristo). ողիմպիադ, չորս տարուան միջոց՝ որով Յոյնք տարիները կը համրէին, ու ա-ա տ-ի-ի-ն-ե-ր համրելուն եղանակը սկսած էր առաջին ողիմպիադէն, որ ի-ի-ի ողիմպիական խաղարհութիւններուն հաստատուելէն (քրիստոսէ ծնանելէն 776 տարի առաջ). Օլիմպիա-ի, պ-ի-ո պէրի-ի, ան-ը իւր ի-ի Ք-ի-ի-ի ի-ա-ի-ի-ի ա-ի-ի-ի-ի ի-ի՝ վե գ-ո ֆ-ի-ա-ի՝ ի-ա-ի-ի-ի ա-ի-ի-ի ի-ի-ի-ի Օլիմպիա-ի ի-ի-ո օլ-ի-ա-ն ի-ի-ի-ի-ի-ի-ի-ի-ի-ի-ի ի-ի-ի-ի օլ-ի-ա-ի-ի-ի-ի-ի-ի-ի-ի-ի-ի

Ὁμαιμος (ὁ, ἡ) consanguineo. արեամեկից · հիֆուն, խըզմ· (οὐσ.) fratello, sorella. եղբայր, քոյր · ֆարթ, ֆըզիֆարթ։

Ὁμαιμοσύνη (ἡ) consanguinità, parentela. 2. fraternità. արեամեկցութիւն, ազգականութիւն · 2. եղբայրութիւն. հիֆունըֆ, ախրաթլըֆ · 2. ֆարթլըֆ։

Ὁμαιχμέω - ῶ. *M.* ήσω. militare, guerreggiare insieme. միասին կռուիլ, պատերազմակից ըլլալ, միասիւ պատերազմիլ · պէրլիտիւ ֆիւնէլերէ, պէրաւեր տէօյիւլլէ, օլմահ նէյտայը օլմուշ։

Ὁμαιχμία (ἡ) confederazione, alleanza. դիզակամեկցութիւն, գաշնակցութիւն (պատերազմական) · հնազանդիլ, փոսք, ահի, ֆէյհան, ֆիւնէ· պիլահ նէյտայըլըը։

Ὁμαιχμος (ὁ, ἡ) alleato, confederato, commilitone, compagno di guerra. դիզակամեկից, գաշնակից, զինակրակից, պատերազմակից· հիմ ահի, ահիպալ, ֆիւնի պիլահ նէյտայը։

Ὁμακοεῖον καὶ Ὁμακόϊον (τὸ) auditorio comune, università. համալսարան · հիր տեղէ ըղրէպ տէրս ալըպկէյնի ֆէրթեր·

Ὁμάκοοι (οἱ) condiscepoli. գործակիցք, ուսանակիցք, դարձակիցք, աշակերտակիցք. իմացալլեր, տէրս տրիտալլերէ։

Ὁμαλία (ἡ) = Ὁμαλότης.

Ὁμαλίζω. *M.* ίσω. appianare, livellare. հարթել, չխակել, հաւասարել· պէլլերմէ, պէր ըէրէնդ ներկէ։

Ὁμαλισμὸς (ὁ) l' azione d' appianare. հարթիլը · պէլլերմէ, պէր ըէրէնդ ներկէլը։

Ὁμαλιστὴρ (ὁ) che appiana. հարթօղ · պէլլերմէ, պէր ըէրէնդ ներկէր · (οὐσ.) = τῷ

Ὁμαλίστρα (ἡ) καὶ

Ὁμάλιστρον (τὸ) livella. հարթաչափ, հարթացոյց · ֆէրալէ, ըէրէնդ։

Ὁμαλὸς - ἡ - όν. piano. 2. ordinario. 3. uguale. 4. regolare. հարթ · 2. հաստատակ, սովորական · 3. հաւասար · 4. կանոնաւոր · պէլ, պէր ըէրէնդ օլմէ · 2. օլ ներկին, օրէնս պահէ · 3. հաշտ, պէրապէր · 4. կանոնէ, ֆէրմանէ ետղէրէն օլմէ։

Ὁμαλότης (ἡ) ugualità. 2. regolarità. հաւասարութիւն · 2. կանոնաւորութիւն. պէրապէրլէ, պէլիֆէ · 2. կանոնլէ, ֆէրմանէ ետղէրէն օլմէլէ։

Ὁμαλόω - ῶ. *M.* ώσω καὶ Ὁμαλύνω. *M.* υνῶ. = Ὁμαλίζω.

Ὁμαλῶς, ἐπίῤ. ugualmente. 2. regolarmente. հաւասարապէս · 2. ըստ կանոնի. պէլիֆէ ետղէրէ · 2. կանոնաւ՝ ֆէրմանէ ետղէրէ։

Ὁμαρης - έος (ὁ, ἡ) congiunto, concorde, unanimo. միաւորեալ, միաբան, զօրակամ. օրտալէ, պէրլէրլէ, գործերեքէ, ետղէրէ։ (τὸ οὐσ.) Ὁμαρὲς, ἐπίῤ. ἀντὶ Ὁμοῦ.

Ὁμαρτέω - ῶ. *M.* ήσω. andar insieme, accompagnare. միասին երթալ, ուղեկցել· պէրաբեր կիտմէ, ետղէրլէ ներկէ։

Ὁμαρτῇ (τῇ), ἐπίῤ. insiememente, d'accordo. 2. in pari tempo. միասին, միաբան համաձայնութեամբ · 2. նոյն ատենը. պէրլէտէրէ, ահօղ պէրլէյէ իլէ · 2. պէր ատէ՛ կանչիրէ։

Ὁμαρτήσην, ἐπίῤ. = τῷ πρωΐ.

Ὁμὰς - άδος (ἡ) totalità. բոլորակութիւն, բոլանդակութիւն, ամբողջութիւն · պիւթիւնլէ։

Ὁμαυλία (ἡ) = Συναυλία.

Ὁμαυλος (ὁ, ἡ) coabitante. 2. consorte. 3. concorde. միասիւ բնակօղ · 2. ամուսնակից, կնակից · 3. զուգաձայն, խօսքերնին միմ. օրալէ, պէրաբեր ատէն օլան · 2. եղ, 3. նէյտէլ, պէրապէր ներկէ։

Ὁμβρέω - ῶ. *M.* ήσω. piovere. անձրեւել. խաչմէ · (ἀμτβτ. καὶ μτβτ.)

Ὁμβρήρης - εος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὁμβρηρὸς - ὰ - όν. piovoso. անձրեւաւոտ · խաչ հաբլա։

Ὁμβρίζω. *M.* ίσω. bagnare (colla pioggia). թրջել (անձրեւով) · ըսլըմէ (խաչմէր իլէ)։

Ὁμβριος (ὁ, ἡ) di pioggia. անձրեւի · խաչ հաբա գայէր։

Ὁμβροδόκος (ὁ, ἡ) che riceve l' acqua di pioggia. անձրեւի ջուրը առնօղ · խաչմէր առնայան ալան։

Ὄμβρος (ὁ) pioggia. անձրեւ, թաշմաւ · խաչ հաբ, հաւք։

Ὁμβροστόκος (ὁ, ἡ) che cagiona della pioggia. անձրեւածին, անձրեւ բերօղ · խաչ հաբ հաւ էներ։

Ὁμβροφόρος (ὁ, ἡ) che porta della pioggia. անձրեւառեր, անձրեւ բերօղ · խաչ հաբ ներիէրին։

Ὁμβροχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) che ama la pioggia. անձրեւ սիրօղ · խաչմէրան հէյլէնան։

Ὁμβρώδης - εος (ὁ, ἡ) piovoso. անձրեւաւոտ. խաչմէրլու։

Ὁμέστιος (ὁ, ἡ) coabitante. բնակակից · օթաղէր։

Ὁμευναῖος (ὁ, ἡ) = Ὁμευνος.

Ὁμευνέτης - ου (ὁ) καὶ Ὁμευνέτις - ιδος (ἡ) = τῷ

Ὄμευνος (ὁ, ἡ) che dorme insieme, marito, moglie. միասիւ պառկօղ, ամուսնակից, էրիկ կամ կին · պէրաբեր խօնան, եհկ, ֆէմ խօնօղ ֆարը, ներիէր։

Ὁμέψιος (ὁ, ἡ) compagno di giuochi. խաղի խաղարկութեանց ընկեր · օյուն հէյ ֆալը։

Ὁμῆ, ἐπίῤ. × ἀντὶ Ὁμοῦ.

Ὁμηγυρίζω. *M.* ίσω. convocare, congregare. ժողով անել կամչիլ, ժողվել, հաւաքել · պէր ներէ ըղրէրմէ, իօղլամէ, պէրիւպէրմէ։

Ὁμήγυρις - εως (ἡ) congregazione, assemblea. ժողովք · ֆէսթիւր, ֆէսլէն, պէյան։

Ὁμηλικία (ἡ) l' essere coetaneo, uguaglianza d' età. հասակակից ըլլալը · խաչ պալլէր։

Ὁμῆλιξ - ικος (ὁ, ἡ) coetaneo. հասակակից · խաչալ։

Ὁμήλυς - υδος (ὁ, ἡ) compagno di viaggio. ճանապարհակից· խօլտաչ, խօլաբէրմալը։

Ὁμηρεία (ἡ) l' azione d' impegnare. գրաւ առլը · բիհին վէրմէ։

Ὁμήρευμα (τὸ) pegno, ostaggio. գրաւ, պատանդ · բիհին։

Ὁμηρεύω. *M.* εύσω. impegnare, dare in ostaggio. գրաւ՝ պատանդ առլ · բիհին վէրմէ · 2. = τῷ

Digitized by Google

Ὁμηρίω - ῶ. *M.* ήσω. incontrare. 2. esser d'accordo. Համձգվիլ, պատահիլ. 2. միասին՝ զուգամասին ըլլալ. իրար կերթալ. 2. Իւրաքանչիւր օրնակ։

Ὁμηρίζω. *M.* ίσω. imitare Omero. 2. cantare i versi d'Omero. Համեմատի ծամանիլ. 2. Համեմատին առանաւորները երգել. Օմերոս պիտակիլ. 2. Օմերոսեան պիտակներին օգտուիլ։

Ὁμηριστής - οῦ (ὁ) imitatore d'Omero. Համեմատի ծամանող. Օմերոս պիտակիչ։

Ὅμηρον (τὸ) = Ὅμηρος.

Ὅμηρος (ὁ, ἡ) concorde, consenziente. միաբերան, զուգամասին. Իրարու, Իրարիս. միաբերութիւն. (ὅθ. οὐσ.) ostaggio, pegno, gaggio. պատանդ, գրաւ. բռնկին, ետանաս։

Ὁμιλέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare. 2. conversare, abboccarsi. 3. frequentare. խօսիլ. 2. կեցուածքիլ, խօսակցիլ. 3. յաճախել, առեալ երթալ. ուսուցանիլ, սովորցնել. 7. ծանօթանալ, համաձայնիլ կերպով. 3. ուբիա ընդունիլ։

Ὁμελήδον, ἐπίῤῥ. in folla. խառնակ բազմութեամբ. խլացուցիչ իւնի։

Ὁμίλημα (τὸ) oggetto di conversazione, di colloquio. կեցուածքաբեման՝ խօսակցութեան նիւթ. ծանօթանալ՝ համաձայնիլ տարբերին, հաւնելու առանձին ուսուցան նիւնիս։

Ὁμιλητής - οῦ (ὁ) colui che conversa, s'abbocca con qualcheduno. 2. discepolo. Մէկ մը հետ կեցուածքով խօսակցող. 2. աշակերտ. պիտակիչ ծանօթ իւնի ծանօթանալիք խոնի. 2. ընկերտ։

Ὁμιλητικός - ή - όν. affabile, trattabile. մարդասէր, քաղցրաբարոյ. քաղցրամարդ, բարի համբոյր. հաւնէ, ծանօթանալիք խօսի։

Ὁμιλητός - ή - όν. con cui si può parlare, conversare, trattabile. հետը խօսիլ՝ ուսանուիլ կրցող. քաղցրամարդ. պիտակիր սովորելի օրնակ, ծանօթանալու, հաւնէ։

Ὁμιλία (ἡ) radunanza. 2. discorso, omelia. 3. conversazione, colloquio. ժողով. 2. Ճառ. 3. կեցուածքաբեման, խօսակցութեան. ճիշտիւր, պիտակ. 2. պատուիրակ. 3. ծանօթանալ, համաձայնիլ։

Ὅμιλος - ου (ὁ) turba, moltitudine. 2. radunanza, assemblea. 3. strepito, tumulto. 4. mucchio. ամբոխ, բազմութեան. 2. ժողով. 3. փոյթ ընտանց, ազմուկ. 4. կոյտ. դէզ. խումբ, հաւր. 2. ճիշտիւր, ուիլիս, պիտակ. 3. փոքրտը. վերկերիլ. 4. Իբրեւ։

Ὁμιχέω - ῶ. *M.* ήσω. pisciare. ջրվիթիլ, միզել. իլկիլ. ատ պիտակիլ։

Ὁμίχλη (ἡ) nebbia. Մէգ, միզուր, ջամանց. գաղ. խաւ, գամանի։

Ὁμιχλώδης - εος (ὁ, ἡ) nebbioso, caliginoso. միգամած, միզուրտ. գամանիլը։

Ὅμιχμα (τὸ) orina, piscio. ջրվիթ, մէզ. պիտիկ, խորտ։

Ὄμμα (τὸ) occhio. 2. spettacolo. աչք. 2. տեսարան, տեսիլ. ինչ. պիտակ. 2. տեղրան, ինկնալ։

Ὀμματίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Ὀμμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄμμα. occhietto, occhiolino. պզտիկ աչք. ինչնիկ։

Ὀμματογράφος (ὁ, ἡ) che serve a tingere gli occhi. աչք ներկելու յարմար. ինչնի պատրիկ կերպիչ գործ։

Ὀμματολαμπής - έος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi rilucenti. փայլուն աչքեր ունեցող. խոշոր ինչնիկ։

Ὀμματοστερής - ίος (ὁ, ἡ) privo degli occhi, cieco. աչք չունեցող, կոյր. ինչնիկ, փոր, սիկ։

Ὀμματόω - ῶ. *M.* ώσω. aprire a qualcheduno gli occhi. Մէկին աչքերը բանալ. պատրիկին ինչնիկներ տալ։

Ὄμνυμι καὶ (σπν.) Ὀμνύω. *M.* ὀμοῦμαι. giurare. երդնալ. Իմն իմիս, ուր իւ գործ։

Ὁμόβιος (ὁ, ἡ) = Σύμβιος.

Ὁμοβλαστής - έος (ὁ, ἡ) che germoglia insieme. Մէկ ուր ծլլալ. պատրիկ միևնոյնիներ։

Ὁμοβουλέω - ῶ. *M.* ήσω. esser concorde, unanime. Համաձայնի՝ միաբերան ըլլալ. Իրարիս՝ Իրարիս օրնակ, իմիսիս Իմիս։

Ὁμόβουλος (ὁ, ἡ) concorde, unanime. Համաձայնի, միաբերան. Իրարիս, Իրարիս. միևնոյնիս։

Ὁμογάλακτος καὶ

Ὁμογάλαξ - ακτος (ὁ, ἡ) collattaneo. կաթնակից, գայեակորդ. սիսի կորուէ։

Ὁμόγαμος (ὁ, ἡ) consorte. ընկից, ամուսնակից. կին։

Ὁμογάστριος καὶ

Ὁμογάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) fratello uterino. Համաձայք եղբայր. կորէն կորուէ։

Ὁμογένεια (ἡ) parentela. ազգականութիւն. Իշխանէ։

Ὁμογενής - ίος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - γενῆς. parente. 2. omogeneo, che è dell'istesso genere. ազգական. 2. Նմանատ, նոյն տեսակ եղող. Իշխան. 2. պէս միևնոյն։

Ὁμογλωσσέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare nella medesima lingua. Նոյն լեզուէ խօսիլ. պէս այնի լեզուական սովորելի նիւնիս։

Ὁμόγλωσσος (ὁ) che parla nella medesima lingua. Մէկ լեզուէ խօսող. պէս լեզուական պէս այնին պիտակին սովորելի խոնի։

Ὁμόγνιος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ὁμογόνιος.

Ὁμογνωμονέω - ῶ. *M.* ήσω. essere del medesimo sentimento, essere d'accordo. Նոյն միտքը ունենալ, Համաձայնի՝ միաբերան ըլլալ. պէս միևնոյն օրնակ, Իրարիս՝ Իրարիս միևնոյնիս օրնակ։

Ὁμογνωμων - ονος (ὁ, ἡ) che è dell'istesso sentimento, concorde. Համաձայնի, միաբերան, միաբան. Իրարիս, Իրարիս. պէս միևնոյնիս, միևնոյնիս օրնակ։

Ὁμόγονος (ὁ, ἡ) = Ὁμογενής.

Ὁμόγραμμος (ὁ, ἡ) che ha le stesse lettere o linee. Նոյն գիրերը կամ գիծերը ունեցող. Իրարիս իսիս ընդհանուր պէս օրնակ։

Ὁμογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. scrivere nell'istesso modo. Նոյն ոճագիտակ գրել. պէս այնի խոսք իւնի Իրարիս ընդունիլ նիւնիս։

Ὁμόδελφος (ὁ, ἡ) = Ὁμογάστριος.

Ὁμοδήμιος (ὁ, ἡ) = Ὁμωνύτης.

Ὁμοδημέω - ῶ. *M.* ήσω. comportarsi secondo i costumi del popolo. 2. essere dall'istesso popolo. ժողովրդին սո-

Digitized by Google

վարուքեանցը յարմար վարուիլ. 2. Նոյն ժողովրդեան ըլլալ. Եկեղեցին ամենայն ազգերէ հաւաքուածներ հաւաքած. 2. պէս, պէս եկեղեցական օրէնք:

Ὁμόδημος (ὁ, ἡ) che è dell' istesso popolo. 2. che si comporta secondo i costumi del popolo. Նոյն ժողովրդէ եղող. 2. ժողովրդեան սովորութեանցը յարմար վարուող. պէս պէս եկեղեցական օրէնք. 2. եկեղեցին ապրելէրէ խոչընդոտ:

Ὁμιδίαιτος (ὁ, ἡ) che siegue l'istessa maniera di vivere. 2. coabitante. 3. commensale. Նոյն եղանակաւ ապրող՝ կեանքը անցընող. 2. միասին բնակող. 3. սեղանակից. պէս պէս խորտիս՝ խոհարար՝ կերակուր (ճաշ կամ ընթրիք հասկնալու):

Ὁμόεδρος (ὁ, ἡ) che siede nell' istesso cocchio in compagnia d'un altro. Մէկ մը հետ մէկ կառքի մէջ նստող. պէս իւր պէտ պէս ապրուստ օգնական:

Ὁμοδογματέω - ῶ. M. ήσω. essere della medesima sentenza, dell'istessa dottrina, seguire l'istesso sistema. Նոյն կարծիքին՝ վարդապետութեան հետեւիլ, նոյն ազանդէն ըլլալ. պէս պէս ընտրութիւն օրէնք, պէս պէս իմ բնորդիս՝ բիծերը ուրիշ վրա վրդիւ (ֆեյլետոն) ի հոգիլնա:

Ὁμοδογματία (ἡ) = τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ὁμοδοξέω - ῶ, M. ήσω. essere dell'istessa opinione. Նոյն կարծիքը ունենալ. պէս պէս ընհանրապէս օրէնք:

Ὁμοδοξία (ἡ) conformità d'opinioni. 2. gloria eguale. Համաձայնհաւաքութիւն. 2. հաւասար փառք. ընհանրապէս՝ ֆիւթը պէտ, ընդհանուր հաւասար փառք ունենալ. պէս պէս ընհանրապէս՝ ֆիւթերով. 2. պէս պէս ընդհանրապէս պատուական, ընդհանուր հիմնադիր:

Ὁμόδοξος (ὁ, ἡ) conforme d'opinione. 2. egualmente glorioso. Համաձայնող. 2. հաւասարապէս փառաւոր, հաւասար փառք ունեցող. պէս պէս ընհանրապէս՝ ֆիւթերով. 2. պէս պէս ընդհանրապէս պատուական, ընդհանուր հիմնադիր իւր գործերուն:

Ὁμόδουλος (ὁ, ἡ) = Σύνδουλος.

Ὁμοδρομέω - ῶ. M. ήσω. correre insieme, concorrere. միասին վազել. պէս պէս ֆուլմէ:

Ὁμοδρομία (ἡ) concorso, concorrenza. միասին վազելը, համընթացութիւն. պէս պէս ֆուլմէլը:

Ὁμόδρομος (ὁ, ἡ) concorrente. միասին վազող. պէս պէս ֆուլմէ:

Ὁμοδύναμος (ὁ, ἡ) che ha la medesima forza. Համազօր. պէս ֆուլէնիֆի՝ ֆոփրիֆիֆի:

Ὁμόεδρος (ὁ, ἡ) = Σύνεδρος.

Ὁμοεθνὴς - ἐος καὶ

Ὁμόεθνος (ὁ, ἡ) connazionale. Համազգի. ոյոպէ, պէս պէլնիֆին օլան:

Ὁμοείδεια (ἡ) conformazione, conformità. կերպարանակցութիւն. պէս պէնիմի, նիւթի օլմալը:

Ὁμοειδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) conforme, che è dell' istessa specie. կերպարանակից, նոյնաձեւ. պէս պէնիմի՝ նիւթի օլան. — εἰδῶς, ἐπίῤῥ.

Ὁμόζευκτος (ὁ, ἡ) congiunto insieme. միասին լծորուած, միաւորուած. պէս պէս սուլուիլ՝ պէլնիլիլ:

Ὁμοζυγέω - ῶ. M. ήσω. essere sotto il medesimo giogo. Նոյն լծին տակը ըլլալ. պէս պէն պոյսունիսոսէ սլիըիֆա պոլնմալ:

Ὁμοζυγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) = Ὁμόζυγος.

Ὁμοζυγία (ἡ) τὸ ἀφῃρ. τοῦ

Ὁμόζυγος (ὁ, ἡ) che sta nello stesso giogo. Նոյն լծին տակը եղող. պէս պոյսունիսոսէ սլիըիֆա օլան. = Σύζυγος.

Ὁμόζωνος (ὁ, ἡ) che si trova sotto la medesima zona. Նոյն (աստղաբաշխական) գօտիին տակը գտնուող. պէս պէն գիներիֆա ընդհանրան:

Ὁμοήθης - ἐος (ὁ, ἡ) che ha i medesimi costumi. Նոյն սովորութիւնները՝ բարքերը ունեցող. պէս ապրիլէրէ՝ երթեւեքերը օլան:

Ὁμοθάλαμος (ὁ, ἡ) coabitante nella medesima camera. Նոյն խցին մէջ բնակող. օդալըէ, պէս օդադա պէրապէր ասէին օլան:

Ὁμόθεν, ἐπίῤῥ. dall' istessa parte. 2. d'appresso. Նոյն կողմէն. 2. մօտէն. պէս պէն իրիֆադան. 2. եռէզիդան:

Ὁμόθηρος (ὁ, ἡ) compagno di caccia. միասին որսորդութիւն ընող. ավըը եօլ գալը, պէրլէտ ավ ըլէան:

Ὁμόθρησκος (ὁ, ἡ) che professa l'istessa religione, correligionario. Նոյն հաւատքը գաւանող, համադաւան. գրիգալ:

Ὁμόθρονος (ὁ, ἡ) = Σύνθρονος.

Ὁμοθυμαδὸν, ἐπίῤῥ. dall' istessa parte. 2. d'appresso. Նոյն կողմէն. 2. մօտէն. պէս պէն իրիֆադան. 2. եռէզիդան:

Ὁμόθρησκος (ὁ, ἡ) che professa l'istessa religione, correligionario. Նոյն հաւատքը գաւանող, համադաւան. գրիգալ:

Ὁμόθρονος (ὁ, ἡ) = Σύνθρονος.

Ὁμοθυμαδὸν, ἐπίῤῥ. unanimamente. միաբան հաւանութեամբ. իրիֆիֆ իլէ:

Ὁμοθυμέω - ῶ. M. ήσω. essere unanime. մէկ սիրտ՝ մէկ միտք ունենալ. եռէդիլ՝ եռէդիֆ օլմալ:

Ὁμοθυμία (ἡ) unanimità. համաձայնհաւանութիւն, մէկ սիրտ՝ մէկ միտք ունենալը. եռէդիլ՝ եռէդիֆ օլմալը, իրիֆիֆաթ:

Ὁμόθυμος (ὁ, ἡ) unanime. համախոհ, միաբան, միասիրտ. եռէդիլ, եռէդիֆ, գ-իրիֆիֆ:

Ὁμοιοβαρὴς - ἐος (ὁ, ἡ) eguale di peso. Նոյն ծանրութիւնը ունեցող. պէս պալըլըէֆա օլան, գիրի իլէն:

Ὁμοιοβίως καὶ Ὁμοιοβίοτος (ὁ, ἡ) che mena la medesima vita. Նմանապէս կեանք վարող, միակերպ ապրող. պէս պէն իրէ իւէֆ եօֆը իլէլիէն՝ իլէլիէն:

Ὁμοιογενὴς - ἐος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - γενῶς. omogeneo. Նմանատեսակ, նոյնատեսակ. պէս պէն գինսէն օլան:

Ὁμοιογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere egualmente. Նմանապէս գրել. պէս պէն իրէ իւազմալ:

Ὁμοιοειδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) = Ὁμοειδής.

Ὁμοιόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce i medesimi frutti. Նոյն պտուղները բերող՝ բուսցընող. պէս պէն մեյվալէրէ հաւլ իտէն:

Ὁμοιοκαταληκτέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Ὁμοιοκατάληκτος (ὁ, ἡ) che ha la medesima desinenza. Նոյն վերջաւորութիւնը ունեցող. պէս ֆաըլէրէն սէճէր օլան:

Ὁμοιοκαταληξία (ἡ) similitudine di desinenza. Նոյն վերջաւորութիւնը ունենալը.

Digitized by Google

պէր այնէ ֆաղկերոն օլմաղ, ակճ սայման-լաղաղ։

Ὁμολογία (ἡ) il dire, il recitare le medesime cose. Նոյն բաներըդ զրուցելը՝ ըսելը՝ ճառելը. պէր այնէ նէտնէլերէն սեօյլէմէյէ՝ վոճ կիմսէյէ։

Ὁμομερὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di parti simili. Նմանմասեռ բազագրուած. պինէչէր հիւսիլերէն իւէրէդի օլուռլար։

Ὁμοιόμορφος (ὁ, ἡ) conforme. կերպարանակից. պէր պէչիմդէ։

Ὁμοιοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha gli stessi affetti, simile di natura. Նոյն կիրքերը ունեցող, նմանբնութիւն ունեցող. պէր այնէ ալըռլար՝ կիպի չէքիլ օլան, նոպէմիդի սայման՝ պիչիլէր. — παθῶς, ἐπίρ.

Ὁμοιοπτωτος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) (καὶ ἐπίρ.) - πτώτως. che è del medesimo caso. Նոյնհոլով. պէր այնէ էօզդի՝ տիւէրդի օլան (էմ՛)։

Ὅμοιος - α - ον. simile, eguale. Նման, հաւասար. պինէչէր, սայման, հիմլար։

Ὁμοιόσημος (ὁ, ἡ) che ha l'istesso significato. Նոյնիմաստ. պէր այնի հանիտաղ օլան։

Ὁμοιοσχήμος καὶ

Ὁμοιοσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) conforme. Նոյն ձեւը ունեցող, կերպարանակից. պէր չէօրէդի պիչիմդէ։

Ὁμοιοταχὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - ταχῶς. del pari veloce. Նմանապէս արագ՝ չաւաշ. պէր այնի տէրճէդէ էօ-պէ՝ ըէտէէ՝ էվէէ։

Ὁμοιοτέλευτος (ὁ, ἡ) = Ὁμοιοκατάληκτος.

Ὁμοιότης (ἡ) rassomiglianza, uguaglianza. Նմանութիւն, հաւասարութիւն. պինէչէրլէ։, սայմազլըղ, պէրապէրլէ։։

Ὁμοιότονος (ὁ, ἡ). (γραμτ.) che ha lo stesso accento. Նոյն ոլորակը ունեցող. իմլէոի պէր։

Ὁμοιοτροπία (ἡ) rassomiglianza di costumi. սովորութիւնց՝ բարուց նմանութիւն. ադթի՝ իրէոն սայմազլըղը օլան։

Ὁμοιότροπος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.)- τρόπως. che ha gli stessi costumi, caratteri. Նոյն սովորութիւններըդ՝ բարքերը ունեցող. պէր այնի ադթիլէրի՝ իրէոնլըրը օլան։

Ὁμοιούσιος (ὁ, ἡ) simile di sostanza, d'essenza. գոյացութեամբ՝ էութեամբ միջ նման. վէրլէօճա՝ ըզիոս միէնի՝ իմաէլէ. (διαφέρει τοῦ Ὁμοούσιος).

Ὁμοιοφωνία (ἡ) somiglianza di voce. Ձայնի նմանութիւն. սէս՝ սէսա պինէչէրլէյէ։

Ὁμοιόφωνος (ὁ, ἡ) cha ha la voce simile con... ուրիշի մը ձայնին նման ձայն ունեցող. պէր սէսէրին պէոինի՝ սէսաալա պինէչէր սէսի՝ սէսաալը օլան։

Ὁμοιοχρώματος (ὁ, ἡ) che è del medesimo colore. Նոյն գոյնը ունեցող. պէր բէնկի։

Ὁμοιόω - ῶ. Μ. ώσω. render simile assimilare, uguagliare. Նմանցնել, Նոյն՝ հաւասար ընել. պինէչէրմէ։, պէր՝ պինէչէր՝ սայման իմէ։։

Ὁμοίωμα (τὸ) immagine, simulacro, rassomiglianza. պատկեր, գծագիր, արձան, նմանութիւն. ռէֆիճ, իսալէր, իճնաալմաղ սայրի։

Ὁμοιωματικὸς - ή - όν. che significa similitudine. Նմանութիւն ցուցնող՝ նշանակող. գէօսդէրիճի կիճնէրէն։

Ὁμοίως, ἐπίρ. similmente, egualmente, parimente. Նմանապէս. ճէլէյէ, դաճուշա։

Ὁμοίωσις - εως (ἡ) similitudine. Նմանութիւն. պինէչէրլէյէ, գէօսդէրիճի։

Ὁμοιωτικὸς - ή - όν. imitativo. Նմանագործական. գէօսդէրիճի, գէօսդէրիճիա պէնասդ, գէօսդէրիճի։ — ικῶς, ἐπίρ.

Ὁμόκαπος (ὁ, ἡ) = Ὁμοτράπεζος.

Ὁμοκέλευθος (ὁ, ἡ) compagno di viaggio. ճանապարհորդակից. իօլտաչ, իօլտաչլըղ։

Ὁμόκεντρος (ὁ, ἡ) concentrico. Համակեդրոն. հիմիդէրէչ։

Ὁμοκλαω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. esortare, animare con delle grida o minaccie. զաւալով կամ սպառնալով յորդորել՝ սիրաալ. պաչէրմէ իչէ իսէօ իօրճ իչէ նաչմէ՝ իչէրէ՝ գիւէրէչ վէրմէ։

Ὁμοκλὴ (ἡ) grida, minaccie (per incoraggiare). 2. suono, strepito. զոչիւն, սպառնալիք (սիրաալ ալաճաղ Համար). 2. ձայն, աղաղակ. հայդըրըչ, իօրճ (նէրէ վէրմէ իչէ)։ 2. ակա, չնորհա։

Ὁμοκληρία (ἡ) consorzio. կցորդութիւն, բաժնորդութիւն. իչդըրլէճ։

Ὁμόκληρος (ὁ, ἡ) consorte, egualmente partecipe. 2. coerede. վիճակիկից, նոյն բաժինը առնող. 2. ժառանգակից. գաճաղչը, իչդըրը. 2. հիմիդրա։

Ὁμόκλησις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Ὁμοκλάω.

Ὁμοκλητειρα (ἡ) Θηλ. τοῦ

Ὁμοκλητὴρ (ὁ) che anima con grida o minaccie. պատալով կամ սպառնալով սիրտ առնող. պաչէրտըճ իսէօ իօրճ իչէ նէրէյէ՝ գէօսդէրիճի վէրէն։

Ὁμόκλητος (ὁ, ἡ) chiamato, invitato insieme. 2. che ha lo stesso nome con... Միկ սեղ կանչուած՝ հրաւիրուած. 2. ուրիշի մը հետ նոյն անունը ունեցող. անունակից. պէրլէյէրէ լաէէրէճա՝ գովի օլմաղ. 2. սպասալ։

Ὁμόκοιτος (ὁ, ἡ) conjuge, consorte. ամուսնակից, լծակից. իչկի։

Ὁμόλεκτρος (ὁ, ἡ) = Ὁμόκοιτος.

Ὁμολογέω-ῶ Μ. ήσω. confessare, professare, approvare, acconsentire, convenire, confermare, promettere. խոստովանիլ, դաւանիլ, ընդունիլ, հաւանիլ, միաբանիլ, հաստատել, խոստանալ. էէրճ՝ կատալ կիմէ, բէլլ վէրմէ, պէչմինմէ, գիրիչնէ օլմաղ, հաստաէլէր կիմէ, սէօզ վէրմէ։

Ὁμολόγημα (τὸ) oggetto di convenimento, d'approvazione, d'acconsentimento. պայմանագրութեան՝ հաւանութեան առարկան. բէլլ՝ էօյլէէ՝ հաստիկ մատիկ։

Ὁμολόγησις - εως (ἡ) confessione, confermazione, convenzione, acconsentimento. դաւանութիւն, խոստովանիք, հաստատիլ, հաւանութիւն. էէրճ էտէ վէյնի, իչիրիչմէ։

Ὁμολογητὴς - οῦ (ἡ) colui che professa, conferma, promette. դաւանող՝ խոստովանող՝ հաստատող՝ խոստացող. էէրճ էտէն, իտէվէյնի՝ սէօզ վէրէն (ἐκκλησ.) Confessore. խոստովանող վկայ. Հաւատին խո-

Digitized by Google

Ὁμολογία (ἡ) confessione, professione. 2. consenso, convenzione, promessa. խոստովանութիւն, խոստմնակատարութիւն. 2. համաձայնութիւն, միաբանութիւն, պայմանադրութիւն, խոստմնակից. խիրատ. 2. բիւր, ձիւթիւթ, համախիտ, եկման, թիւհանգիստ.

Ὁμόλογος (ὁ, ἡ) che consente, che è d'accordo. 2. proporzionato, analogo. համաձայն, միաբանող. 2. համեմատուն. բիւրն՝ բոլոր օրեն, գոթիթիւթիւթ. 2. գեամոխրիա. — λόγως, ἐπίρ.

Ὁμόλοχος (ὁ, ἡ) (soldato) che è della medesima truppa. նոյն գնդին եղող (զինուոր). միր պիօլխոտին օրեն (սոլտր).

Ὁμοπαθής - ές (ὁ, ἡ) che s'istrui insieme con... միասին սորված՝ կրթուած. միր լխոտ խօրհելիս, իւխտի ի ուրիշ օրինակ.

Ὁμοπάτριος (ὁ, ἡ) = Ὁμογάστριος.

Ὁμόναος (ὁ, ἡ) adorato nel medesimo tempio. նոյն սուրբին մէջ պաշտուած՝ երկրպագուած. միր ամի պրագիխոտին քուա էջեղի. պրագ էլեգիրել.

Ὁμονεκρος (ὁ, ἡ) morto insieme. միասին մեռած. միրլխոտ խօլիլ.

Ὁμονοέω - ῶ. M. ήσω. esser concorde, unanime. համաձայն՝ միաբան ըլլալ. խոտիլ՝ խոսիխրոտ՝ գոթիթիւթիւթ օրեն.

Ὁμονοια (ἡ) concordia. համաձայնութիւն, միաբանութիւն. միրլխոտ, իթիւթիւթ, խոտիլ խոսիխրոտ օրուալ.

Ὁμονομος (ὁ, ἡ) che si pasce dell'istesso pascolo. 2. governato colle medesime leggi. նոյն արօտին արծուած. 2. նոյն օրէնքներով կառավարուած. միր ամի ջայդրան ճիլնիլիլ. 2. միր ամի գոնունիլար իւ գուլտուրելու իգոթիր օրնունուլ.

Ὁμόνοος - ους (ὁ, ἡ) concorde. համաձայն, միաբան. խոտիլ, խոսիխրոտ, գոթիթիւթիւթ. — νόως, ἐπίρ.

Ὁμοουσία (ἡ) = Ὁμοουσιότης.

Ὁμοουσιαστης - οῦ (ὁ) omousiasta, che professa il domma della consustanzialità. համաձայնաբանութիւն, համաձայնաբեան վարդապետութիւնը գաւանող. թնդրիխոտ հիմդիլելը գի համգոթիր գիրոն գոսպոտ իգոթիր իգին.

Ὁμοούσιος (ὁ, ἡ) consustanziale. համագոյակից. հիմդիլի.

Ὁμοουσιότης (ἡ) consustanzialità. համագոյութիւն. հիմդիլելի.

Ὁμοπαθής - ές (ὁ, ἡ) = Ὁμοιοπαθής.

Ὁμόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) gemello. երկամբակ. նէնի.

Ὁμοπατριος καὶ Ὁμόπατρος καὶ

Ὁμοπάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) generato dall'istesso padre. միհ հօրէ ծնած. միր գոգոն գիհիլլիսը օրնուլ.

Ὁμόπιστος (ὁ, ἡ) = Ὁμόθρησκος.

Ὁμοπλεκής - ές (ὁ, ἡ) intrecciato insieme. միասին հաւասած. միրուխր խորխուլ գուլ.

Ὁμόπλεκτος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Ὁμοπληθής - ές (ὁ, ἡ) uguale di numero. նոյն համրանքով իրաւալ եղող. միր ամի ասպրոս օրեն.

Ὁμοπλοέω - ῶ. M. ήσω. navigare insieme. միասին նաւել. միրլխոտ կոմ խօլիլուլուլ նաւ.

Ὁμόπλοια (ἡ) il navigare insieme. միասին նաւելը. միրլխոտ կոմ խօլիլուլուլ իգիգոն.

Ὁμόπλοος (ὁ, ἡ) = Ὁμοπλεκής.

Ὁμόπλοος - ους (ὁ, ἡ) colui che naviga insieme. միասին նաւող. միրլխոտ կոմ խօլիլուլուլ իգին.

Ὁμόπολις - ιδος (ὁ, ἡ) concittadino. քաղաքակից. հիմդիլցի.

Ὁμοπραγέω - ῶ. M. ήσω. cooperare. գործակից ըլլալ. միրասիր իլլխոտ, միրլխոտ միր իւ կործիլ.

Ὁμοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) cooperante. գործակից. միրլխոտ իլլխոտի, իւ սրեսուլը.

Ὁμοργμα (τὸ) lordura. ալտ. փիր, ճիլխոտ.

Ὁμόργνυμι. M. ὀμόρξω. asciugare. սրբել, մաքրել, չորցնել. սիլիր, խիգլխոտ, գոսրասիլել.

Ὁμορέω - ῶ. M. ήσω. confinare, esser contiguo, vicino. սահմանակից՝ մօտ ըլլալ. սիներուլ՝ խոտը օրնել.

Ὁμόριος καὶ Ὁμορος (ὁ, ἡ) confinante, limitrofo, contiguo, vicino. սահմանակից, մերձակաց, մօտ. սիներուլ, խոտը.

Ὁμορόφιος (ὁ, ἡ) coabitante. միհ տեղ բնակող. միրասիր տոխի օրեն, օթալէի.

Ὁμόῤῥοος - ους (ὁ, ἡ) che scorre insieme, confluente. միհ տեղ վազող՝ հոսող. միրլխ տխոն.

Ὁμος - ὴ - ὸν. = Ὁμοιος. medesimo, stesso. նոյն. միր ամի, ոլ.

Ὁμόσε, ἐπίρ. all'istesso luogo, all'istessa parte. նոյն տեղը, նոյն կողմը. միր ամի հաղուլ միր ամի խիգոխի.

Ὁμοσθενης - ές (ὁ, ἡ) = Ἰσοδύναμος.

Ὁμοσίπυος (ὁ, ἡ) = Ὁμόσιτος.

Ὁμοσιτέω - ῶ. M. ήσω. mangiare insieme, esser commensale. միասին ուտել, հացակից ըլլալ. սիրլխ խրախ, հիմոսիգոս օրնուլ.

Ὁμόσιτος (ὁ, ἡ) commensale. հացակից, տեղակակից. հիմոսիգոս.

Ὁμόσκευος (ὁ, ἡ) che si serve delle medesime armi. նոյն զէնքերը գործածող. միր ամի օխրակուրը խոալնան.

Ὁμοσκηνέω - ῶ. M. ήσω. abitare insieme in una tenda. միհ վրանի մէջ միասին բնակիլ. միր կոգրուս միրլխ տոխի օրնուլ.

Ὁμόσκηνος (ὁ, ἡ) abitante d'una medesima tenda. նոյն վրանը բնակող. միր ամի կոգրուս տոխի օրեն.

Ὁμοσκηνόω - ῶ. M. ώσω. = Ὁμοσκηνέω.

Ὁμόσπονδος (ὁ, ἡ) confederato, alleato. դաշնակից, գաշնակից. ասիգոտ, ճիլոնոգուլ.

Ὁμόσπορος (ὁ, ἡ) nato, generato dall'istesso seme, fratello o sorella. նոյն սերմէ ծնած՝ ազնարհէ եկած, եղբայր կամ քոյր. միր ամի նոխիճիգին ճիլիլը լխոտ, գոգոսուլ ի իգիլիգոգուլ.

Ὁμοστιχάω - ῶ. M. ήσω. accompagnare, andare insieme. ուղեկցել, միասին երթալ. խոտոլլեսէ երիխ, միրլխ կոգոսէ.

Ὁμοστιχέω - ῶ. M. ήσω. = τῷ προηγ.

Ὁμόστιχος καὶ Ὁμόστοιχος (ὁ, ἡ) che si trova nel medesimo ordine. 2. com-

Digitized by Google

pagno. Ունի նույնը գանուածք. 2. ընկեր. ուր ուրուստ գտնուած. 2. արխատ.

Ὁμόστολος (ὁ, ἡ) mandato, spedito insieme con un' altro. 2. che porta la medesima veste. առաքեալ մը հետ ուրիշ առաքեալ. 2. Ունի նոյնը հագուստ. ուր գտնուելը իւր ուրիշներուն հետ ուրուստ ըլլալը. 2. ուր այնչափ բազմութիւն կայ.

Ὁμόστοργος (ὁ, ἡ) che ama scambievolmente. փոխադարձ սիրող. փոխադարձ նուիրուած սիրով.

Ὁμοσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) = Ὁμοιόσχημος.

Ὁμοταγής - ἐος (ὁ, ἡ) che è dell' istesso ordine. Ունի գասէն նոյնը. ուր ուրուստ՝ ուր պահպանուին օրէն.

Ὁμόταφος (ὁ, ἡ) sepolto insieme. միասին թաղուած. միրկուին նիստիկոյ.

Ὁμοτελής - ἐος (ὁ, ἡ) che paga l' istessa contribuzione, l'istesso tributo. Ունի հարկը վճարող. ուր այնչափ հարկ՝ նոյնչափ վիրկին.

Ὁμοτεχνέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Ὁμότεχνος (ὁ, ἡ) che esercita l' istessa arte. Ունի արհեստը անոնցով. ուր այնչափ գիտուածքա օրէն.

Ὁμοτικὸς - ἡ - όν. giurativo. երդմնական. նիստին գրելիքին.

Ὁμοτιμία (ἡ) uguaglianza negli onori. հաւասար պատիւ անոնցով. ուր իրենց պատիւ օրէնք.

Ὁμότιμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - τίμως. che gode gli stessi onori. Ունի պատիւները անոնցով. ուր այնչափ իշխելու իրենց նոյնչափ օրէն.

Ὁμότονος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso tuono, monotono. Ունի հնչմունքը անոնցով. Ունեցուած. ուր այնչափ նուիրի, ուր ձայն նոյնի օրէն. — τόνως, ἐπίῤῥ.

Ὁμοτράπεζος (ὁ, ἡ) commensale. սեղանեցիկ. հիւրընկեր.

Ὁμοτραφὴς - ἐος (ὁ, ἡ) = Ὁμότροφος.

Ὁμοτροπέω - ῶ. M. ήσω. aver gli stessi costumi. Ունի սովորութիւնները բարքերը անոնցով. ուր այնչափ սովորի նոյնի օրէն.

Ὁμοτροπία (ἡ) similitudine di costumi. նմանութիւն բարուց. նոյնի՝ նմանի սովորութիւն.

Ὁμότροπος (ὁ, ἡ) = Ὁμοιότροπος.

Ὁμοτρόπως, ἐπίῤῥ. similmente, parimente. նմանապէս, Ունի նոյնպէս. միւսի, ուր այնչափ նուրբ իւր.

Ὁμότροφος (ὁ, ἡ) nutrito, allevato insieme. միասին սնած՝ մեծցած. միրկուին սնուելիքը՝ պահպանը.

Ὁμοτυπία (ἡ) somiglianza di forma. կերպարանագիտութիւն. չափ՝ ուրուագրութիւն՝ ուր ունի.

Ὁμοῦ, ἐπίῤῥ. insieme. 2. in pari tempo. 3. egualmente, parimente. միասին. 2. Ունի ատենը. 3. նմանապէս. միրկուին, պարագիր. 2. ուր այնչափ ըլլալիքին. 3. միւսի, պարագրելուն.

Ὁμόφθογγος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso suono. Ունի հնչմունքը. ուր այնչափ ուրուստ օրէն.

Ὁμοφρονέω - ῶ. M. ησω. aver gli stessi sentimenti, acconsentire. համաձայն ըլլալ. Ունի միտքը անոնցով. Ներելի՝ Ներելիք՝ ուր ներելիքին օրէնք.

Ὁμοφροσύνη (ἡ) acconsentimento, concordia. համաձայնութիւն, համերաշխութիւն. ուր ներելիքին օրէնք, ներելիք.

Ὁμόφρων - ονος (ὁ, ἡ) concorde, unanime. համախոհ, համակամ, միասին. Ներելի՝ Ներելիք օրէն, ներելիք.

Ὁμόφυής - ἐος (ὁ, ἡ) che è della medesima natura. Ունի բնութիւնը անոնցով. ուր այնչափ ծնած օրէն.

Ὁμόφυλος καὶ Ὁμόφυλος (ὁ, ἡ) che è dell' istessa tribù, dell' istesso genere. Ունի ցեղէ սեռէ նոյնը. ուր այնչափ ընտանեաց՝ ցեղակից օրէն.

Ὁμοφωνέω - ῶ. M. ήσω. parlare nella medesima lingua. 2. avere l' istessa voce. 3. esser d' accordo. Ունի լեզուն խօսիլ. 2. Ունի ձայնը անոնցով. 3. միաբան՝ զանազանուին ըլլալ. ուր այնչափ համաձայն փոխ ուրիշի նիստիկ. 2. միաբան՝ ուրուստ ուր ասուածն օրէնք. 3. Ներելի՝ Ներելիքին՝ ներելիք օրէնք.

Ὁμοφωνία (ἡ) = Συμφωνία.

Ὁμόφωνος (ὁ, ἡ) che parla nella medesima lingua. Ունի լեզուն խօսող. ուր այնչափ լեռնային ուրուհրի խոսն. 2. = Σύμφωνος (κυρ. καὶ μτφρ.).

Ὁμοφώνως, ἐπίῤῥ. = Συμφώνως.

Ὁμοχροέω - ῶ. M. ήσω. essere dell'istesso colore. Ունի գունով ըլլալ. Ներելի օրէնք.

Ὁμοχροέω - ῶ. M. ήσω. essere contemporaneo. ժամանակակից ըլլալ. ուր տեղի՝ ուր չափանիք օրէնք.

Ὁμόχρονος (ὁ, ἡ) contemporaneo. ժամանակակից. ուր այնչափ տեղի պատահած.

Ὁμοχροος - ους (ὁ, ἡ) che è dell' istesso colore. Ունի գունով. Ներելի.

Ὁμοχρώματος καὶ Ὁμόχρωμος καὶ Ὁμόχρωτος (ὁ, ἡ) = Ὁμόχροος.

Ὁμοψηφέω - ῶ. M. ήσω. essere dell'istessa sentenza. Ունի կարծիքը անոնցով. ուր այնչափ երեսակա օրէնք.

Ὁμόψηφος (ὁ, ἡ) concorde. համախոհ. միաբան, Ներելի.

Ὁμοψυχέω - ῶ. M. ήσω. = Ὁμονοέω.

Ὁμοψυχία (ἡ) = Ὁμόνοια.

Ὁμόψυχος (ὁ, ἡ) = Ὁμόνοος.

Ὁμοψύχως, ἐπίῤῥ. unanimamente. համախոհաբար, միաբան համաձայնութեամբ. ուր ներելիքին.

Ὁμοω - ῶ. M. ώσω. = Ὁμόω.

Ὁμόω - ῶ. M. ώσω. unire. միաւորել. ուր Ներելիքին.

Ὄμπνη (ἡ) nutritura, alimento. սնունդ. Ներելիք, կեր.

Ὀμφαῖος - α - ον. profetico, indovino. մարգարէական, գուշակողական. Ներելի, բերելի գնուած.

Ὀμφάκη (ἡ) agresto, il sugo dell' uva agra. ազխիկ կուտ. կծուած հեղուկ.

Ὀμφακηρὸς - ὰ - όν καὶ Ὀμφακίας - ου (ὁ) agro, acido come l' agresto. ազխիկ պէս կծծու. կծուած կերպ կէս.

Ὀμφακίζω. M. ίσω. aver il gusto dell' agresto. ազխիկ համ ունենալ. կծուած

Digitized by Google

βοσκῆσαι ὀλίγα. (μσ.) mangiare dell' agresto. ագռաս ուտել. գօրսոյ կերակ.

Ὀμφάκινος - η - ον. fatto di frutti immaturi. խակ պտուղներէ շինուած. օլմեզ խմ գրկերէրտին կոչելը:

Ὄμφακος (ὁ, ἡ) immaturo, agro come l'agresto. ագռաս պէս խակ՝ թթու. գօրսոյ գոյն խմ՝ կոչ:

Ὀμφακίς - ίδος (ἡ) la tazza della ghianda. պլուտին թասը՝ կոր ամանը. գրկի գաւազանաձեւ կոկորդին կոչելը:

Ὀμφακίτης - ου (ὁ) καὶ Ὀμφακῖτις - ίδος (ἡ) = Ὀμφάκινος ἢ Ὀμφάκιος.

Ὀμφακώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀμφακίας.

Ὀμφάλιον (τὸ) ὑπερ. τ. Ὀμφαλὸς ἢ οὐδ. τοῦ

Ὀμφάλιος (ὁ, ἡ) ombelicato, ombelicale. պորտաձեւ, պորտակեր. կեռակ պիչիֆներ, կեռակուկ, կեռակեր գոյէր:

Ὀμφαλόεις - εσσα - εν. = Ὀμφάλιος.

Ὀμφαλόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti simili all' ombelico. պորտաձեւ պտուղ բերող՝ բառդըճոզ. կեռակ պիչիֆներ՝ կեռակուկ գրկերէրէ հաւ կոչէն:

Ὀμφαλὸς (ὁ) ombelico. 2. il mezzo, il centro: պորտ. 2. ՚ի մէջ տեղը, կեդրան. կեռակ. 2. օրթա, գրտիկ:

Ὀμφαλοτομία (ἡ) tagliatura d' ombelico (degli infanti di fresco nati). պորտը կտրելը (նորածին տղայոց). կեռակէնի ճոճել (ինէն փօշէ ղռնուելուբէն):

Ὀμφαλοτόμος (ὁ, ἡ) che taglia l' ombelico agli infanti di recente nati. նոր ծնած տղոց պորտը կտրող. ինէն փօշէ ղռնուելուբէն կեռակէնի ճոճող. (ὄθ. οὐσ. Θηλ.) = Μαῖα.

Ὀμφαλόφυης-εος (ὁ, ἡ) καὶ Ὀμφαλωτὸς-ὴ-όν. = Ὀμφαλόεις.

Ὄμφαξ - ακος (ὁ, ἡ) immaturo, agresto. խակ, թթու. խմ, կոչ. (οὐσ. ἀρσ.) agresto, uva immatura. ագռաս. գօրսոյ:

Ὀμφὴ (ἡ) oracolo. աստուածպէին պատգամ. աչքի ւերւեվ. 2. = Φήμη. 3. = Ὀσμή.

Ὀμφητὴρ (ὁ) profeta, indovino, oracolista. մարգարէ, կռնա, պատգամախօս. կեղտուկեր, նեղ, բիճիլ, աչքի ւերւեվ կէրէն:

Ὀμωνυμέω - ῶ. Μ. ήσω. aver l'istesso nome. անուանակից ըլլալ. ատիաճ օլմաք:

Ὁμωνυμία (ἡ) identità di nome. 2. equivocazione. անուանակցութիւն. 2. համանունութիւն. ատիաճլըբ. 2. իկիմանլըէ:

Ὁμώνυμος (ὁ, ἡ) che ha l'istesso nome (Λατ. cognominis). 2. equivoco. անուանակից. 2. համանուն (բառ. կամ խօսք). ատիաճ. 2. իկիմանլը, ճիւռ (լեզուի խոթօք ասուած): — νύμως, ἐπίῤῥ.

Ὀμῶς, ἐπίῤῥ. = Ὁμοίως.

Ὅμως, σύνδ. ἐναντιωματ. nonostante, nondimeno, però. այսու ամենայնիւ, բայց տակաւին. իդ ճըլէ, կամ, լաքին:

Ὄν - όντος (τὸ) οὐδ. τ. ὤν. μτχ. τ. Εἰμὶ. ente. էակ. ըլլը:

Ὅν, αὐτ. τ. ἀναφρ. Ὅς.

Ὀνάγρινος - η - ον. simile ad onagro. վայրի էշը. նմանի իշկինին պէսկէր:

Ὄναγρος (ὁ) onagro, asino selvatico. վայրի էշ, ջիւռ. խոպան իշկին:

Ὄναρ - ὀνείρατος (τὸ) sogno. երազ. փէլ, խրթիս:

Ὀνάριον (τὸ) ὑπερ. τ. Ὄνος. asinello. յաւնիակ. ոչխ:

Ὄνειαρ - ὀνείατος (τὸ) vantaggio, guadagno. 2. alimento. օգուտ, շահ. 2. ճաշակ. ֆայտա, ւեար. 2. ֆոյթ:

Ὀνειδίζω. Μ. ίσω. rimproverare, riprendere, rinfacciare, biasimare. յանդիմանել, նախատել, չէքել. ֆայէր՝ աչքի վէրւեվ:

Ὀνείδισις - εως (ἡ) = Ὀνειδισμός.

Ὀνείδισμα (τὸ) rimprovero. յանդիմանութիւն, չէք. աչքի, ատիաճ:

Ὀνειδισμὸς (ὁ) rimprovero, invettiva. յանդիմանութիւն, նախատինք, չէքելը. աչքի, ատիաճ, ատիաճլը վէրւեվ:

Ὀνειδιστὴς - οῦ (ὁ) rimproveratore. յանդիմանող. աչքի վրայ, ատիաճլըճը:

Ὀνειδιστικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. inglurioso. թշնամանիք, նախատական. աչքի վրայ:

Ὄνειδος - εος - ους (τὸ) rimprovero. 2. obbrobrio, biasimo. յանդիմանութիւն. 2. նախատինք, ամօթ գալը. ոչ ֆայտ. 2. գլուխի, վէրւեվ:

Ὀνεῖον (τὸ) stalla d' asini. իշոց տեղ. իշկին տէվէրը:

Ὄνειος (ὁ, ἡ) d' asino. իշոյին իշկին համաոս:

Ὀνείρειος - α - ον καὶ

Ὀνειρήεις - εσσα - εν. pertinente al sogno, apparso nel sogno. երազի պատկառած, երազի ՚ի մէջ երեւցած. փէլէ վերինկէր, խրթիս վերջինկէն:

Ὀνειρογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato nel sogno. երազի ՚ի մէջ ծնած. խրթիս փօշտուլ:

Ὀνειροδότης - ου (ὁ) καὶ Ὀνειροδότις - ιδος (ἡ) che apporta de' sogni. երազ պատճառող. փէլ խրթս կերէրէն:

Ὀνειροκρίτης - ου (ὁ) interprete de' sogni. երազ մեկնող. փէլլերէ խրթիս հանկ վէրւեվ:

Ὀνειροκριτικὸς - ὴ - όν. pertinente all' interpretazione de' sogni. երազ մեկնելու պատկառած. փէլլերէ խրթիս հանկ վէրւելի վերինկէ:

Ὀνειρολογία (ἡ) discorso, trattato sui sogni. երազի վրայ եղած խօսք՝ ճառ. փէլ՝ խրթս հաթլըգրա օլուն սէօզ՝ վերինկէ:

Ὀνειρόμαντις-εως (ὁ, ἡ) colui che indovina per mezzo de' sogni. երազի մեկնող երազները բնականով գուշակութիւն ընող. փէլ՝ խրթս կերէն էվ կէլէճէկլերէ պիլուր վերինկէ:

Ὄνειρον (τὸ) = Ὄνειρος.

Ὀνειροπολέω - ῶ. Μ. ήσω. sognarsi. երազ տեսնել. փէլ՝ խրթս կերինկ (κυρ. καὶ μτφρ.).

Ὀνειροπόλησις - εως (ἡ) καὶ Ὀνειροπολία. il sognarsi, sogno. երազ տեսնելը, երազ. փէլ կերինկը, խրթս:

Ὀνειροπόλος (ὁ, ἡ) sognatore. երազ տեսող. փէլ կերինկ. 2. = Ὀνειροκρίτης ἢ Ὀνειρόμαντις.

Digitized by Google

Ὄνειρος (ὁ) sogno. երազ, անուրջ. տե՛ս խրիս.

Ὀνειροσκόπος (ὁ, ἡ) = Ὀνειροκρίτης.

Ὀνειροφαντασία (ἡ) visione nel sogno. երազի մէջ անհնաւանի տեսիլ. տե՛ս խրիսաց կերպարանին ինկնալս.

Ὀνειρόφαντος (ὁ, ἡ) apparso nel sogno. երազի մէջ անհնաւանի. տե՛ս խրիսաց կերպարանիլ.

Ὀνειροφρων - ονος (ὁ, ἡ) che conosce, che sa spiegare i sogni. երազագէտ, երազահան. տե՛ս խրիս իմացիր.

Ὀνειρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad un sogno. 2. che sogna spesso. երազի նման. 2 առեղ երազող. խրիսաց պէս նիր. 2. ըզբ ըզբ տե՛ս կերկին.

Ὀνείρωξις - εως (ἡ) polluzione notturna in sogno. երազափարհանութիւն. էֆիլմ, տե՛ս ապիսիլըբ.

Ὀνειρώσσω (ττω). M. ώξω. sognarsi. 2. cadere in polluzione notturna in sogno. երազիլ. 2. երազափարհ բլլալ. տե՛ս կերկին. 2. էֆիլմ ալնիլ, տե՛ս ապիսիլ.

Ὀνεύω. M. εύσω. tornare l'argano, la burbera. անուրդ գարձնել. պտուրտա ելնիլին տե՛ս.

Ὀνηγὸς (ὁ) asinajo. էշպան, էշավար. էշչիմի.

Ὀνηλατέω - ῶ. M. ήσω. condurre degli asini, esser asinajo. էշ վարիլ, էշպան բլլալ. էշի տրիմի, էշչիմի ալնիլ.

Ὀνηλάτης - ου (ὁ) asinajo. էշավար, էշպան. էշչիմի.

Ὀνησίδωρος (ὁ, ἡ) benefattore. բարերար. եղէրտար, տերհոնանի.

Ὀνησιμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ίμως. utile. օգտակար. ֆէյտէլի, հնդիպիլը.

Ὄνησις - εως (ἡ) utilità, vantaggio. օգուտ, շահ. ֆէյտէ, հնդիպի, տէյրէ.

Ὀνησιφόρος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - φόρως. vantaggioso. օգուտ բերող, օգտակար. հնդիպիլը, ֆայտէլի.

Ὀνητικός - ή - όν. = Ὠφελητικός.

Ὀνητὸς - ή - όν. = Ὀνήσιμος.

Ὀνήτωρ - ορος (ὁ) = Ὀνησίδωρος.

Ὄνθος (ὁ καὶ ἡ) sterco (d' animali). քարտ (անասնոց). կեղտի, կեղտ, պոճ (հրվանդիքի).

Ὀνθύλευσις - εως (ἡ) condimento. համեմ, համեմունք (կերակրոց). համեմ եփելու կերպը.

Ὀνθυλεύω. M. εύσω. condire. համեմել, համեմունք դնել (կերակուրներու). համեմունքի տրիմի.

Ὀνίδιον (τὸ) = Ὀνάριον.

Ὀνικὸς - ή - όν. = Ὄνειος. 2. = Μυλικός.

Ὀνίνημι καὶ (μσ.) Ὀνίναμαι. M. ὀνήσω - ομαι. giovare, soccorrere, esser utile. օգնել, օգտակար բլլալ. խորհուրդ առնիլ, խրատ, ֆայտէ եղիլ.

Ὄνις - ίδος (ἡ) sterco d' asino. էշու քարտ. էշի պոճ՝ կեղտի.

Ὀνίσκη (ἡ) θηλ. τοῦ

Ὀνίσκος (ὁ) ὑπῤῥ. τ. Ὄνος.

Ὀνοβατέω - ῶ. M. ήσω. accoppiare un asino con una cavalla. էշ մը մատակի հետ հնար զուգել. էշերուն իւր էգերուն հետ զուգելը.

Ὀνοβάτης - ου (ὁ) καὶ Ὀνοβάτις - ιδος (ἡ) seduto sopra un asino. էշու վրայ նստած. էշնիր պահէ.

Ὀνόβλιτον (τὸ) spinace. շաքիլ, ծաղիլ. շաքնէ.

Ὀνόγυρος (ὁ) onogiride. գարշհա ածքուով առնիլ մը. խաչաձև ֆիներ տեղ տեղ նիվ ֆիլան.

Ὀνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'asino. էշու ձեւով. էշի պէտիկ պէսպէս ըլլան.

Ὀνόκλεια (ἡ) ancusa (erba). անոսի մը խոտ. տեղ տեղ փշոտ.

Ὀνοκόπος (ὁ, ἡ) = Μυλοκόπος.

Ὀνοκρόταλος (ὁ) onocrotalo, pellicano, agrotto (uccello). հառաչուստան (թռչուն մը). բոխոմ ֆուլան.

Ὄνομα (τὸ) nome. 2. fama, riputazione. անուն. 2. հռչակ. խոմ, ապ. 2. լուն.

Ὀνομάζω. M. άσω. nominare, appellare. անուանել, կոչել. ապ ֆօմֆ, ապ իւր ըզբրմէ, ֆէյտէլի նիգիլ.

Ὀνομαθετέω - ῶ. M. ήσω. = Ὀνοματοθετέω.

Ὀνομαθέτης - ου (ὁ) = Ὀνοματοθέτης.

Ὀνομαι. M. ὀνόσομαι. rimproverare, riprendere, biasimare. յանդիմանել, նախատել. ֆայէր սիգիմ էյիրմէ, սիգիմ ալ.

Ὀνομαίνω. M. ανῶ. Ἰων. ἀντὶ Ὀνομάζω.

Ὀνομαλήθην, ἐπίῤῥ. = Ὀνομαστί.

Ὀνομαλήτωρ-ορος (ὁ) nomenclatore, suggeritore di nomi. անուանակոչ, մէկի մէկին զանունն անունց անուանելիքը յիշել. (հռչակաւոր կիլէն) տախտէրէն խոչորները պիւեր պիւեր անուն ֆէյտէլն պզտիկն.

Ὀνομάκλυτος - ή ή ος - όν. rinomato, celebre. անուանի, հռչակաւոր. տուէ ամէն, նամբաւոր.

Ὀνομασία (ἡ) denominazione. յորջորջութիւն, անուն գնելը. խոմ ֆօմ, խոմ իւր տալ ապ իւր ըզբրմա, ֆէյտէլի նիգիլ.

Ὀνόμασις - εως (ἡ) = Ὀνομασία.

Ὀνομαστήρια (τα) festa che si celebrava nel giorno, in cui s' imponeva il nome all'infante. տղու մը անուանադրութեան օրը եղած ուրախ. պիր չիճուղա ապ ֆօմանը կիտնիլը.

Ὀνομαστὴς - οῦ (ὁ) nominatore. անուանող. ապ ֆօմէ, ֆէյտէլի խոմ.

Ὀνομαστὶ, ἐπίῤῥ. nominatamente. յանուանէ, անուանով. խոմ բան խոմ իւր ապ անոր իւր.

Ὀνομαστικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. nominativo. անուանական. ֆէյտէլի կիգնայ. Ὀνομαστικὴ (ἡ) (ἐνν. πτῶσις.) nominativo (caso). ուղղական հոլով. պիրինճի.

Ὀνομαστὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - στῶς. nominato. 2. celebre, rinomato. անուանեալ, անուանի կանչուած. 2. անուանի, հռչակաւոր. ապ իւր ըզբրմէն, ֆէյտէլի ըլլան. 2. նամբաւոր.

Ὀνομάτιον (τὸ) ὑπῤῥ. τ. Ὄνομα.

Ὀνοματογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere nel catalogo il nome di... ֆէյտէ մը անունը

Digitized by Google

գանկը գրել. պիրթիքին խոփի փայտ կիմիտ՝ ինչուրէ խոշտ։
Ὀνοματογραφία (ἡ) catalogo de' nomi. գանկ անուանց. խոշ ինչիփուրէ։
Ὀνοματογράφος (ὁ, ἡ) colui che scrive nel catalogo il nome di qualcheduno. Ան մը անունը գանկին մէջ գրօղ. պիրթիքին խոփի փայտ խոկն՝ ինչիփուրէ խոշտ։
Ὀνοματοθεσία (ἡ) imposizione di nome. անուանադրութիւն. ար փօմ։
Ὀνοματοθέσια (τά) = Ὀνοματοτήρια.
Ὀνοματοθετέω-ῶ. M. ήσω. dare, imporre il nome a.. Ան մը կամ բանի մը անուն դնել. պիրթիքին խոփօ պէր նէանիկի խոշ ար փօմէ։
Ὀνοματοθέτης-ου (ὁ, ἡ) che dà, impone il nome. անուն դնօղ. խոշ ար փօյան։
Ὀνοματολόγος (ὁ, ἡ) = Ὀνομακλήτωρ.
Ὀνοματομάχος (ὁ, ἡ) che disputa sui nomi, sulle parole. Ի վերայ անուան վիճօղ. ար խոշ լոքիչ հասկնալու փոփոխիլ խոսի։
Ὀνοματοποιέω-ῶ. M. ήσω. inventare, formare de' nomi. անուններ հնարել չիներել. լոքիչներ գտնելով խոշ ընդունիլ։
Ὀνοματοποίησις-εως (ἡ) καὶ
Ὀνοματοποιΐα (ἡ) onomatopea (figura rettorica). անուանաստեղծութիւն (համաստաւոիկան մեթ մը է). ար՝ լոքիչ գտնելու՝ խոշ ընդունիլ (իրմէ ընդհանուր գործ հարգելու պիրէ պիր)։
Ὀνοματοποιός (ὁ, ἡ) che inventa, forma de' nomi. անուններ հնարօղ չիներօղ. ար՝ լոքիչ գտնելով՝ խոշ իրեն։
Ὀνοματουργέω-ῶ. M. ήσω. = Ὀνοματοποιέω.
Ὀνοματουργός (ὁ, ἡ) = Ὀνοματοποιός.
Ὄνος (ὁ) asino. 2. asello (pesce). 3. porcellino, asello terrestre, centogambe (insetto). 4. sorta di cavalletta senza ale. 5. argano, burbera. 6. mola. Էշ. 2. անասի մը ձուկ. 3. չատ ոտքով գետի միջատ մը. 4. առանց թռչելի մարախ մը. 5. անուրդ. 6. երկանդար. Իւլէ, գրիվոյ. 2. գոփալ (գալէի պէս). 3. էշուկ (պէր նէվ պիճիկ). 4. գոնդուզ պէր նէվ Լիւլէյիկ. 5. գրճարխոյ. 6. փիչքին խուշը. 7. = Μονὰς, Κύβος.
Ὀνοσις-εως (ἡ) biasimo, rimprovero. նախատինք, յանդիմանութիւն. սկիծ, ամօթ։
Ὀνοστάσιον (τὸ) stalla d' asini. էշու ախոռ. Իւլէի սիրէղ։
Ὀνοστὸς-ή-όν. biasimevole, riprensibile. նախատանաց՝ յանդիմանութեան արժանի. սկիծալի՝ ամօթ գործելիք։
Ὀνοτάζω. M. άσω. = Ὀνομάω.
Ὀνοτὸς-ή-όν. = Ὀνοστός.
Ὀνοφορβὸς (ὁ) asinajo. էշպան. Իւլէի։
Ὀνοχειλὶς-ίος-οῦς (τὸ) καὶ Ὀνοχειλὶς-ίδος (ἡ) Ὀνόχειλον ἢ -χηλον (τὸ) labbro d'asino (erba). անասի մը խոտ. Իւլէի գոփալը, խոշօ Իւլէի էշրնալը (պէր նէվ գիւղ)։
Ὄντως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) realmente, veramente. իրապէս, իրաւցընէ. գիտց ըլլալ, անկիսկած, վճիռը։
Ὄνυξ-υχος (ὁ) unghia. 2. onice (pietra preziosa). եղունգ. 2. եղնգնգոյար (գոհատեսակ քար մըն է). իրնոփ. 2. սիրելեյմանի, գոհատեսակ Իւլէյ (պէր նէվ գիվէնիր)։
Ὀνυχίζω. M. ίσω. tagliare le unghia. 2. sgraffiare. եղունգնգնիրը կտրել. 2. եղունգով կիզկիզել. իրնոփուրնիւ տնգիր. 2. իրրխալուճք։
Ὀνύχινος-η-ον. fatto d'onice. եղնգնգոյարէ շինուած. սիրելեյմանի իհանգոյան խոհէը մըղ։
Ὀνύχιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄνυξ.
Ὀνυχιστὴρ (ὁ) la fessura delle unghie de' quadrupedi. չորքոտանեաց իրանիրուան ճեղքուածքը. գիւղայ ոտքէը հայկնանի իրրնուրնէրը խորելէ։
Ὀνυχιστήριον (τὸ) temperino o forbici per tagliare le unghia. եղունգ կտրելու գործի կամ միջաւ. իրրնոփ գիւղիչ կամ իրրու խոշօ հոխա։
Ὀνυχογραφέω-ῶ. M. ήσω. marcare, segnare colle unghie. եղունգով գծել՝ նշանակիր՝ գծիր քաշել. իրրնոփուրնէ էրէնիլ։
Ὀνυχοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all' unghia. եղունգի նման. իրրնոփ պիճիկիր։
Ὀνώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὀνοειδής.
Ὀξαλὶς-ίδος (ἡ) vino svanito, acido. 2. acetosa (erba). քացխած գինի. 2. իրրիրնգուկ (խոտ). սիրելեյնիվ լուռայ. 3. գոռալու խոտերէը (օիլոփ)։
Ὀξείδιον (τὸ) aceto. քացախ. սիրիվ։
Ὀξέλαιον (τὸ) condimento d' aceto e d' olio, savore. Ձէթ ու քացախ, հանգիրձանիք. խոլ սիրիվ, իրեւրնոփ։
Ὀξέως, ἐπίῤῥ. acutamente, velocemente, fortemente, vivamente. սուր՝ հասու բլլալով, արագութիւնամբ, սաստկութիւնամբ. սիրելեյիվ գնուիլիվ իւր, նէվէյիվ լուծելէ իւր, նիտուիվ իրեւ լէյ իւր։
Ὀξίζω. M. ίσω. avere il gusto d' aceto, inacetire. քացխի համ ունենալ, քացխիլ. սիրիվ իտուելնօտ օլմագ, սիրելեյնիվիլ։
Ὀξίνης-ου (ὁ) (οἶνος). (vino) svanito, acetato. ուրսուած՝ քացխած (գինի). գոպալմուլ՝ սիրելեյնիվիլ (չիրուռայ)։
Ὀξὶς-ίδος (ἡ) vaso da aceto, acetabolo. քացխի սափոր. սիրիվ գօյմագի իտայ։
Ὀξοπώλης-ου (ὁ) venditore d' aceto. քացխ ծախօղ. սիրելիվի։
Ὄξος-εος-ους (τὸ) aceto. քացախ. սիրիվ։
Ὀξύα (ἡ) orno (albero). սաձի, վայրի հացի (ծառ մըն է). ափ ագաճ։
Ὀξυάκανθα-ης (ἡ) ossiacanta, marruca bianca, lazzeruolo salvatico (frutice). վայրի ալշէի (փշալից թաւիճ մըն է). խոպանի ալճի ագոճը (պէյնէյի պէր նէվ ալճիճէր)։
Ὀξυβάφιον καὶ Ὀξύβαφον (τὸ) acetabolo. քացախի սափոր. սիրելեյի, սիրիվ իտայ։
Ὀξυβελὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha l'estremità acuta, puntato. 2. che dardeggia velocemente. Ծայրը սուր, արծաղր. 2. չատուած արագութեամբ նետ նետող. սաձ սիրէյի, սիրէյի սաձլու. 2. լեվէյնէյի իւր օդ մէջն թիր լեվիեն։
Ὀξυβλεπτέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —
Ὀξυβλέπτης-ου (ὁ) perspicace, che ha la vista acuta. արագատես, արագհայեցող.

Digitized by Google

սուր. կոչի՝ սրութիւն, սրութեան նշանակելէ։

Ὀξυβλεψία (ἡ) = Ὀξυδέρκεια.

Ὀξυβόας καὶ -βόης -ου (ὁ) che ha una voce acuta. սուր ձայն ունեցող. յունկ՝ սրելի՝ սրութիւն ունեցող։

Ὀξύγαλα -ακτος (τὸ) giuncata, latte rappreso un poco acido, quasi acetoso. ճանապան. կոշտուրդ, սիրկ։

Ὀξύγαρον (τὸ) savore. հաճելիրճակը. թեթեւութ։

Ὀξυγένειος (ὁ, ἡ) che ha il mento acuto. սուր գոնակ ունեցող. սիրտ կիներէ։

Ὀξύγλυκυς -εια -υ. agretto. թթուաղ. նուագիրեցուած։

Ὀξυγραφέω -ῶ. Μ. ήσω. scrivere velocemente. շուտով արագութեամբ գրել. թեղ՝ կոփուած խօսիլ։

Ὀξυγράφος (ὁ, ἡ) chi scrive velocemente. շուտ գրող. թեղ՝ կոփուած խօսող։

Ὀξυγώνιος (ὁ, ἡ) acuziangolo, di cui gli angoli sono acuti. սրանկիւն. սիրտ սուղներէ. սուղներէ սիրտ։

Ὀξυδέρκεια (ἡ) perspicacia. սրատեսութիւն. կոչ սրութենէ։

Ὀξυδερκέω -ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀξυδερκὴς -έος (ὁ, ἡ) = Ὀξυβλέπτης.

Ὀξυδερκία (ἡ) = Ὀξυδέρκεια.

Ὀξυδερκῶς, ἐπίρ. perspicacemente. սրատեսութեամբ. կոչ սրութենէ իւր։

Ὀξυδόρκεια κτλ. = Ὀξυδέρκεια κτλ.

Ὀξυδρομέω -ῶ. Μ. ήσω. correre velocemente. արագ ընթանալ, շուտ վազել. կոփուած՝ սիրտ փոխել։

Ὀξύδρομος (ὁ, ἡ) che corre velocemente. արագընթաց, շուտ վազող. կոփուած փոխող, նուրբ։

Ὀξυήκοος (ὁ, ἡ) che ha l'udito acuto. սուր անկամ ունեցող. փոխոխը սրութեան՝ կոփուած իմաստութեան։

Ὀξύθανατος (ὁ, ἡ) morto all' istante. շուտ մը մեռած. սրատկնիկ եղած։ 2. (ἐνεργ.) che fà morire all' istante. շուտ մը անդէն մեռցնող. սրատկնիկ՝ անդիր եղողական։

Ὀξύθηκτος (ὁ, ἡ) ben aguzzato. սրելի սրուած. իւր սրելութիւն՝ սրութիւն։

Ὀξυθυμέω -ῶ. Μ. ήσω. irritarsi prontamente. շուտով մը դրգռիլ՝ բարկանալ. սիր սրտով իշխան լլիլ՝ խօլիկնիկ։

Ὀξυθυμία (ἡ) escandescenza, prontezza a sdegnarsi. ահեղն ի ահ՝ շուտով մը բռնկիլը՝ բարկանալը. սիրտով իշխանալը՝ իշխելի իշխան լլիլ։

Ὀξυθυμίας -ου (ὁ) = Ὀξύθυμος.

Ὀξύθυμος (ὁ, ἡ) escandescente, pronto a sdegnarsi. շուտով մը բռնկող՝ բարկացող. սիր սրտով իշխանող՝ իշխան լլիլ՝ խօլիկնիկ։

Ὀξυκάρδιος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Ὀξυκέλευθος (ὁ, ἡ) = Ὀξύδρομος.

Ὀξυκέρατος καὶ

Ὀξύκερως -ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna puntate. սրանման կոտղիներ ունեցող. սիրտ պոչիներ։

Ὀξυκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa puntata. սուր գլուխ ունեցող. սիրտ պոչիր։

Ὀξυκίνητος (ὁ, ἡ) che si muove prontamente, pronto a mettersi in movimento. արագաշարժ, շուտով մը շարժուող. թեղ՝ թեթեւնիկ, սիրտով հրահրելի կիրք։

Ὀξυκρατον (τὸ) ossicrato, posca. քացախաջուր. սիրտիկ սոս։

Ὀξυλαβέω (ἡ) prontezza nell' intraprendere qualche cosa, attività. շուտով բան մը ձեռք զարնելը, ժրաջիգին. կիսիկ իւր իւր տեղ իւր իւր եղող, իւրաքանչիւր։

Ὀξυλαβέω -ῶ. Μ. ήσω. intraprendere prontamente, essere attivo. շուտով մը բան մը ձեռք զարնել, գործունեայ՝ ժիր ըլլալ. կիսիկ իւր տեղ իւր իւր եղող, իւրաքանչիւր՝ ժիրիր ըլլալ։

Ὀξυλαβής -έος (ὁ, ἡ) che intraprende con prontezza, intraprendente, attivo. շուտով բանի մը ձեռք զարնող. ժիր, գործունեայ. կիսիկ իւր տեղ իւր իւր եղող, ժիրիր իւրաքանչիւր։

Ὀξύλαβος (ὁ) = Πυρίαγρα.

Ὀξύλαλος (ὁ, ἡ) che parla rapidamente. շուտով արագութեամբ խօսող. կոփուած բերանէ խօսիլ, կիսիկ սիրտիկի խօսիլ։

Ὀξυμαθής -έος (ὁ, ἡ) che impara rapidamente. շուտով սորվող. կոփուած թեղ նուրբութեան։

Ὀξύμελι -μέλιτος (τὸ) bevanda composta d' aceto e di mele. քացախէ ու մեղրէ շինուած խմելիք. սիրտիկան մի գոյացած խառնուրդ իւր։

Ὀξυμήνιτος (ὁ, ἡ) = Ὀξύθυμος.

Ὀξυμυρσίνη (ἡ) brusco, pugnitopo. փշախայտ (բուսակ). նիպաստ մրգերէ, ուխտ խմիչ։

Ὀξύμωρον (τὸ) una specie di figura rettorica. խելագարաբերութեան ձեւ մի է. նէ սիրտ ընտրելութեան պէտ նիւթ։

Ὀξύνω. Μ. υνῶ. aguzzare. 2. render agro, acido. սրել. 2. թթու ընել, թթուացնել. պիտիկել. սիրտիկել. 2. նուիկել։

Ὀξυόδους -οντος (ὁ, ἡ) che ha i denti puntati. սուր սիրաց ունեցող. սիրտ ժիրիր։

Ὀξυπαθής -έος (ὁ, ἡ) sensibile, che s'offende facilmente. զգայագգած, զգայական մը արագին զգալով. նիպիկի նուագելի թեղ նեղնիր։

Ὀξύπεινος (ὁ, ἡ) famelico. սովալուկ, խիստ սնօմիկ. պոյին սղելիչ։

Ὀξύπους -οδος (ὁ, ἡ) che cammina rapidamente. արագաոտն, շուտ քալող. նիպ նիպիկի, նիպիկ, նուիկ։

Ὀξύῤῥινος καὶ

Ὀξύῤῥις -ινος (ὁ, ἡ) che ha il naso puntato. սուր քիթ ունեցող. սիրտ պոռոսիկ։

Ὀξὺς -έος (εῖα -ύ) acuto, puntato, sottile, aguzzato, tagliante, penetrante, vivo, rapido, veloce, pronto, agro, acido. սուր, արածայր, բարակ, սրած, հասու, սղպտ, կինդանի, արագ, շուտ, թթու. սիրտ, սուղ, խիճ, պիտիկ, սիրտիկ, թեղնիր, նուրբ, նուիկ. սիրտ, կոփուած՝ նիպիկ։

Ὀξύστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca o il becco acuto. 2. aguzzato. սուր բերան կամ հասու ունեցող. 2. սրած, հասու. սիրտ պէսպէս՝ նիպիկ. 2. պիտիկել սիրտիկ։

Digitized by Google

Ὀξύτης (ἡ) acutezza, vivacità, attività, celerità, velocità, acidità. սրութիւն, ժրութիւն, արագութիւն, շտապութիւն, թթուտութիւն. սիւրեալ, սիւրելի, խլեակ, ինքնաշարժ, նիւթական, նիւթական, նիւթական:

Ὀξύτομος (ὁ, ἡ) tagliente. հատու, սուր. սիւրի:

Ὀξυτονέω - ῶ. M. ήσω. (γραμτ.) scrivere o pronunziare una parola coll' accento acuto. չեշտով բառ մը գրել կամ արտասանել. սիւրէ նշանով նիւ (՛) դնել նշանաբառի նշանագրել. նշանագրել:

Ὀξύφθογγος (ὁ, ἡ) = Ὀξύφωνος.

Ὀξύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie puntate. սրածայր տերեւներ ունեցող. սիւրէ նշտարաձեւ:

Ὀξύφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce acuta. սուր ձայն ունեցող. ինկի սիւրի:

Ὀξύχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) destro, attivo. ժիր, շտապով գործ մը տեսնող. նշանագէտ, նիւթական, նիւթ:

Ὀξυχειρία (ἡ) destrezza di mano, attività. ձեռքի շտապութիւն, ժրութիւն. նշանագիտութիւն, նիւթական:

Ὀξυχολία (ἡ) = Ὀξυθυμία.

Ὀξύχολος (ὁ, ἡ) = Ὀξύθυμος.

Ὀξυωπέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀξυωπης - ες (ὁ, ἡ) Ὀξυωπίας - ου (ὁ) καὶ Ὀξύωπος (ὁ, ἡ) = Ὀξυδερκής.

Ὀξωτὸς - ή - όν. fatto con aceto. քացախով շինուած. սիրոյ նշանագրութիւն:

Ὄον (τὸ) sorba (frutto.) սիրի (պտուղ) նիւնիւ (ծառին):

Ὀπαδέω - ῶ. M. ήσω. × ἀντὶ Ἕπομαι.

Ὀπαδὸς (ὁ, ἡ) seguace. հետեւորդ, հետեւող. արտ ալար վրան:

Ὀπάζω. M. άσω. dare, prestare qualcuno in compagnia, per compagno. մէկը ուրիշի մը ընկերակից տալ, ուղեկից ընտրել հաստատ գնալ նշանակել. պիտոյից պիտոյից արհամարհել գնալ, ուղեկից ընտրել. (μσ.) prendere qualcuno in compagnia. մէկը հաստատ ընկերակից առնել. պիտոյից պիտոյից արհամարհել գնալ. ուղեկից ընտրել:

Ὀπαίος - α - ον. che ha del buco, del forame. ծակ ունեցող. սիւրելի. (σύσ. σύδ.)

Ὄπαιον (τὸ) abbaino, finestra di tetto. երդ, առնեաց լուսամուտիկ պատուհան. պատ:

Ὀπεύομαι. M. εύσομαι. vedere, osservare. տեսնել, նայիլ. ինքզինք, պատճէն, նայուածք նշանագրել:

Ὀπὴ (ἡ) buca, forame. ծակ. սիւրելի. (κυρ. = Ὀπαῖον).

Ὀπη ἤ Ὅπῃ, ἐπίῤ. (Τοπ.) = Ὅπου, 2. (Τρπ.) = Ὅπως.

Ὁπηλίκος - η - ον. quanto grande. որչափ մեծ. նշ քանդակ պիտոյից:

Ὁπηνίκα, ἐπίῤ. allorquando. երբոր. նշ ատեն տե:

Ὀπίζομαι. M. ίσομαι. rispettare, aver riguardo. յարգել, մեծարել. հետեւիլ՝ բաղձալի բան մը նշանագրել:

Ὀπίζω. M. ίσω. far un' incisione alla corteccia d' un albero per coglierne il sugo. ծառի մը կեղեւը բանալ մը կտրել՝ ծիգը անոր հետեւիլ առնելու համար. ատեն մըն ալ կեղեւը ետքէն անգին խօշխնիս ալ իջնէ:

Ὄπιον (τὸ) oppio (sugo estratto da' capi di papavero.) աֆիոն (մեկուն առնելին դլխուրէն գառերէն հանած հեւմ). աֆիոն (խաշխաշէն պատրաստած ըզմէ՝ լեռան խոզ):

Ὀπιπεύω. M. εύσω καὶ Ὀπιπτεύω. M. εύσω. guardare con attenzione, osservare curiosamente. ուշադրութեամբ նայիլ, հետազրրութեամբ զննել. գրգիռելի պատճէն, վերահսկողութեան ենթարկել:

Ὄπις - ιδος (ἡ) vendetta divina. 2. rispetto, riverenza, riguardo. առաւածային վրէժ. 2. մեծարանք, յարգանք. ալլահի խրիմտ. 2. բաղձալի, հետեւելի:

Ὀπισθε καὶ (πρὸ φων.) Ὄπισθεν, ἐπίῤ. da dietro, dietro. 2. dopo. հետէն, հետը. 2. հարը, յետ. արդիական, նիւթական, արդիական. 2. ուղղա:

Ὀπισθίναρ - αρος (τὸ) la parte della mano opposta alla palma, la parte di sopra della mano. ձեռքին վրան վրայի կողմը. նշ ներքին՝ ետտ ինքզինք:

Ὀπίσθιος - α ἤ ος - ον. (καὶ ἐπίῤ.) - σθίως. che si trova indietro. հետը գտնուող. արդիական՝ նիւթական պատճառ:

Ὀπισθοβάμων - ονος (ὁ, ἡ) καὶ Ὀπισθοβάτης - ου (ὁ) che cammina a ritroso, retrogrado. հետ հետ գացող, ընդ հակառակին քալող. արդեամբ՝ ինչ ինչ նիւթական:

Ὀπισθόβολος (ὁ, ἡ) gettato indietro. հետ նետուած. նիւթական սիրելի:

Ὀπισθόγραφος (ὁ, ἡ) scritto di dietro o indietro. հետէն՝ հետը գրուած. նիւթական՝ արդեամբ ետտ ինքզինք՝ արդեամբ նիւթական նիւթական:

Ὀπισθόδετος (ὁ, ἡ) legato di dietro. հետէն կապուած. արդեամբ պատը:

Ὀπισθοκόμης καὶ Ὀπισθόκομος (ὁ, ἡ) che ha de' capelli soltanto alla parte di dietro della testa. միայն գլխուն հետի գին մազ ունեցող. նշանագիտ պատճէն ծառը ալան:

Ὀπισθοκύφωσις - εως (ἡ) curvatura del dorso, gobbo. թիկունք ծռութիւն, տապատ ալին. արդ՝ արդեամբ նիւթական, նիւթական, գանգատ:

Ὀπισθομήριον (τὸ) καὶ Ὀπισθόμηρος (ὁ) la parte di dietro della coscia. ազդր՝ գիտնին հետի կողմը. պատճառ՝ այլատեղ ինչ ինչ նիւթական:

Ὀπισθόπους - οδος (ὁ, ἡ) che va di dietro, che siegue. 2. che retrocede, retrogrado. հետէն գացող, հետեւող. 2. հետ հետ քալող, ընդ հրամանի քալող. ինչ ինչ նիւթական՝ արդեամբ նիւթական. 2. նիւթ նիւթ նիւթական:

Ὀπισθότονος (ὁ, ἡ) teso alla parte di dietro. հետի կողմը ձգուած. նիւթական նիւթական՝ նիւթական:

Ὀπισθουρητικὸς - ή - όν. che piscia dalla parte da dietro. հետի կողմէն չրխոցով. նիւթական նիւթական՝ արդեամբ նիւթական՝ արդեամբ նիւթական:

Ὀπισθοφάλακρος (ὁ, ἡ) calvo alla parte di dietro della testa. գլխուն հետի

կռվելը կանոն՝ կիրառել. զանգվածի կռիվ բերել։

Ὀπισθοφανης - ους (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-φανῶς. che si vede da dietro. երեւնալ հրեւցդ. արտաքուստ կիրակիւն։

Ὀπισθόφορος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che porta sul dorso. երեւալ՝ կանգնիլ կրօղ. կռնակին՝ ուսերին՝ ուրիշներ բարձած. (προπαροξ.) portato sulle spalle, sul dorso d'uno. ձեռի մը կռնակը կրուած՝ բերուած. ուրիշին օժանդակ՝ ուրիշներ բարձրնալ կիրառելու։

Ὀπισθοφυλακέω - ῶ. M. ήσω. trovarsi nella retroguardia. վերջապահ գնդին մէջը գտնուիլ. օրօնուած իւր կռնակապետի պահպանութեան պատրաստիլ։

Ὀπισθοφυλακία (ἡ) retroguardia. վերջապահ գունդ, բանակին են վերջին գունդը. ասոնցմէ արար. օրօնուած են կռնակապետի պահպանիչ։

Ὀπισθοφύλαξ - ακος (ὁ) retrogrado. վերջապահ գնդէն եղած զինուոր. օրօնուած են արտաքուստ պահպանողին ալան ասոնց։

Ὀπισθόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha le mani legate in dietro. ձեռքերը երեւալ կապած. կապեալ արար պատ։

Ὄπισμα (τὸ) sugo estratto coll' incisione della corteccia d' un albero, o d' una pianta. ծառի մը կամ ասանկի մը կեղեւը ճեղքելէն ելած հեւք. պիր ալան կոխօր պիր ֆիգան կտրատելանօ էզոյէֆտա՝ անկին էզմէն ելաց։

Ὀπισμός (ὁ) incisione della corteccia d'un albero o d'una pianta per coglierne il sugo. ծառի մը կամ ասանկի մը կեղեւը ճեղքելը՝ անկից հեւքը ժողվելու համար. պիր ալան կոխօր պիր ֆիգան կտրատելանօ էզոյճուլէն՝ անոնն կոչնիս ֆօլճուճի իլան։

Ὀπίσω, ἐπίῤ. dietro, indietro. երեւալ. արտաքուստ, կոխօր արտքնա։

Ὀπλάριον (τὸ) ὑποῤ. τ. Ὅπλος.

Ὁπλενδυτέω - ῶ. M. ήσω. vestirsi d' armi, armarsi. զէնք հագուիլ, զինուիլ. պատերազմի համար պատրաստուիլ։

Ὁπλέω - ῶ. M. ησω. = Ὁπλίζω.

Ὁπλὴ (ἡ) l' unghia de' quadrupedi. չորքոտանիներուց ճանկ, սմբակ. փորոտ ոչխարի հաւկոնակի ճիրանը։

Ὡπλήεις - εσσα - εν. armato. զինուած, զինեալ. պատերազմող։

Ὁπλίζω. M. ίσω. armare, apprestare. զինել, կազմել, պատրաստել. պատերազմել, փամփխել, պատրաստել, կազմել, հագուցանել։

Ὅπλισις - εως (ἡ) armamento. զինուիլը, կազմուած, պատրաստութիւն. պատերազմ, հագուցանում, հագուցուիլ։

Ὅπλισμα (τὸ) armadura. պատերազմի պէտք եղած գործիք, զէնք. հագուստ, պատ։

Ὁπλισμὸς (ὁ) = Ὅπλισις.

Ὁπλιστὴς - οῦ (ὁ) armatore, colui che arma. զինող. պատրաստող, հագուցող։

Ὁπλιταγωγὸς (ὁ, ἡ) (κυῤ.) che trasporta de' soldati armati pesantemente. պատերազմէն զօրք կրօղ (նաւ). զինուորներ տանիր նաւ (կիֆ)։

Ὁπλιτεία (ἡ) armatura pesante. պատերազմական. զինուորութիւն։

Ὁπλιτεύω. M. εύσω. esser armato pesantemente. պատերազմէն ելլել. զինուորի ըլլալ։

Ὁπλίτης - ου (ὁ) soldato armato pesantemente, soldato di grave armatura. պատերազմէն գինուոր. զինուորներ ասոր։

Ὁπλιτικὸς - ὴ - ὸν. che concerne i soldati pesantemente armati. պատերազմէն գինուորաց վերաբերեալ. զինուորներ ասոր պատկանեալ։

Ὁπλιτοδρομέω - ῶ. M. ήσω. correre armato. զինեալ վազել. պատերազմ իւր ելլել։

Ὁπλιτοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre armato. զինեալ վազող. պատերազմ իւր գոլ։

Ὁπλοδιδακτὴς - οῦ καὶ Ὁπλοδιδασκαλος (ὁ) maestro d'armi. զէնք գործածել սորվեցնող. պատրաստ իւրացնել, պատերազմ ելլել ուսուցանող։

Ὁπλοδοτέω - ῶ. M. ήσω. dare delle armi. զէնք տալ. պատերազմ ելլելու։

Ὁπλοθήκη (ἡ) armamentario, armeria. զինատուն. զինանոց։

Ὅπλομαι (χ. M.) × ἀντὶ Ὁπλίζω.

Ὁπλομανέω - ῶ. M. ήσω. essere appassionato per le armi. չափէ գուրս զէնք սիրել. հաճոյքն պատերազմ ելլելու պատրաստ սիրել։

Ὁπλομανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato delle armi. չափէ գուրս զէնք սիրող. հաճոյք պատերազմ ելլելու պատրաստ, պատրաստ սիրէ։

Ὁπλομανία (ἡ) amore appassionato delle armi. զէնքը անհնարաւոր՝ կրեւալու համար եղած չափէ գուրս սէր. պատրաստ նիւթեցնել նոյն հաճոյքն պատերազմ ելլելու համար պիտ։

Ὁπλομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere colle armi. զէնքերով կռուիլ՝ պատերազմիլ. պատրաստ իւր գործածիլ՝ ճիրանիլիլ։

Ὁπλομαχὴς - ου (ὁ) = Ὁπλομάχος.

Ὁπλομαχητικὸς - ὴ - ὸν. = Ὁπλομαχικός.

Ὁπλομαχία (ἡ) combattimento colle armi. 2. esercizio delle armi, scherma. զէնքով եղած կռիւ՝ պատերազմ. 2. զէնքի կրթութիւն, պատրաստութիւն. պատ իւր ալան գործիլ՝ ճիրանիլ. 2. պատ իւր ըլլալ, պատրաստ ըլլալ։

Ὁπλομαχικὸς - ὴ - ὸν. che concerne il combattimento o l' esercizio delle armi. զէնքով եղած կռուի կամ զէնք գործածելու կրթութեան պատկանած. պատ իւր ալան գործելի նոյն պատ իւրացնելի վերաբերեալ։

Ὁπλομάχος (ὁ, ἡ) combattente colle armi. զէնքով կռուող. պատ իւր գործելի։

Ὅπλον (τὸ) arma. զէնք. պատ. (ἐν. γεν.) = Σκεῦος.

Ὁπλοποιέω - ῶ. M. ήσω. costruire delle armi. զէնք շինել. պատ նոյնել։

Ὁπλοποιία (ἡ) il mestiere dell' armajuolo. զինագործութիւն. զինանիլիք։

Ὁπλοποιὸς (ὁ, ἡ) armajuolo, armajo. զինագործ. զինանի։

Ὁπλοσκοπία (ἡ) rassegna, mostra, rivista. զօրքը տեսնել անցընելը. հաճոյք նայելու զօրաց. պատերազմ նոյնել։

Ὁπλόσμιος - α - ον. armato. զինեալ. պատ իւր։

Ὁπλουργία (ἡ) = Ὁπλοποιία.

Digitized by Google

Ὁπλοφορίω - ῶ. *M.* ήσω. portare delle armi. զէնք կրել. ունիմ ըլլալ։
Ὁπλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle armi. զէնք կրող. ունիմ ըլլալը. 2. = *Δορυφόρος.*
Ὁπλοφυλάκιον (τὸ) = Ὁπλοθήκη.
Ὁπλοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode delle armi, prefetto dell' armeria. զինապահ, զինապանի վարակեցու. ունիմ պահիմ, ծեռնհաս նայողը։
Ὁπλοχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) che ama le armi o la guerra. զէնք կամ պատերազմ սիրող. ունիմ խնդու ծեռ սիրելի։
Ὀποβάλσαμον (τὸ) opobalsamo. պալսամ ատնկին հիւթը. հոգալի ձէթ։
Ὁποδαπὸς - ή - όν. = *Ποδαπός.*
Ὁποιοδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al sugo. հիւթի նման. խոլի՝ ատոյ՝ հոյի պիտանի։
Ὁπόθεν, ἐπίῤῥ. donde, da qual luogo. ուսկէ, ուսկից. ներկից։
Ὁπόθι, ἐπίῤῥ. × ἀντὶ Ὅπου.
Ὅποι, ἐπίῤῥ. ovunque. յո եւ, ուր որ. ներելի տէ։
Ὁποῖος - α - ον. = Οἷος.
Ὁποίως, ἐπίῤῥ. con quale maniera, con qual modo, qualmente. ան կերպով որ, որպես. ու ըլլալ էլի տէ, ներելի։
Ὀποκάλπασον καὶ -κάρπασον (τὸ) opocarbaso (sugo velenoso della pianta detta Carpasum). կարպասի բոյսէն ատնկի թունաւոր հիւթը. քարխաս անլաի ֆիտնէն ելհիւթ խոյս։
Ὀποπάναξ - ακος (ὁ) oppopanaco. պոնտոս բոյսէն ատնկին հիւթը կամ խեժը. ֆաղէթ։
Ὀπὸς (ὁ) il sugo degli alberi o delle piante. 2. laserpizio, sugo di silfio. ծառերէն կամ ատնկերէն հիւթը. 2. սիլֆիոն բոյսէն ատնկին հիւթը. ապիւրդան խոյս ֆիտնէրդան սըլըն խոյ՝ ճա. 2. ֆասիլէ ֆիտնէն խոյս, հելիւթի։
Ὁποσάκις, ἐπίῤῥ. = Ὁσάκις.
Ὁποσάμηνος (ὁ, ἡ) di quanti mesi. քանի ամսուան. քանի ըլլալ։
Ὁποσαπλάσιος - α - ον. καὶ
Ὁποσαπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) quante volte moltiplicato. քանի անգամ բազմապատասած. քանի քան։
Ὁποσάπους - οδος (ὁ, ἡ) di quanti piedi d' estensione. քանի ոտնաչափ. քանի ոտ ներկ՝ գոհելվել։
Ὁποσαχῇ, ἐπίῤῥ. in quante parti, in quanti luoghi. 2. in quante maniere. քանի կողմ, քանի տեղ. 2. քանի կերպով. քանի բաժինի՝ հատուտի. 2. քանի ձեւ ըլլալ։
Ὁπόσος - η - ον. quanto. որչափ. ինչ չքնաղ։
Ὁποσταῖος - α - ον. in quanti giorni. քանի որ. քանի կեանի։
Ὁπόστος - η - ον. in che numero, quanto (*Λατ.* quotus.) քանի։
Ὁπόταν, ἐπίῤῥ. ἀντὶ Ὁπότε ἄν.
Ὁπότε, ἐπίῤῥ. allorquando. երբ որ. ինչ ըսան, հասած տէ։
Ὁπότερος - α - ον. quale di due. երկուքէն որը. իրարմէ հանելը։
Ὁποτέρωθε (θεν), ἐπίῤῥ. da quale delle due parti. երկու կողմէն որ կողմէն. իրմէ ներքինէն հանելը։
Ὁποτέρωθι, ἐπίῤῥ. in quale delle due parti. երկու կողմէն ուր կողմը. իրմէ ներքինէն հանելը։
Ὁποτέρως, ἐπίῤῥ. in quale delle due maniere. երկու եղանակէն՝ կերպէն որպէս. իրմէ ներքնէն հանելը իւր։
Ὁποτέρωσε, ἐπίῤῥ. a quale delle due parti. երկու կողմէն ար կողմին (արեւմտեան հայ.)։ իրմէ ներքինէն հանելը։
Ὅπου, ἐπίῤῥ. ove. 2. allorquando. ուր որ. 2. երբ որ. ներելի տէ. 2. հասած տէ, ինչ ըսան։
Ὁπόθεν, Ὁπόθι κτλ. = Ὁπόταν, Ὁπόθι κτλ.
Ὀπταίνω. *M.* ανῶ. = Ὄσσομαι.
Ὀπτανεῖον (τὸ) cucina. խոհանոց. ուխնի, հաճիվճի։
Ὀπτανεὺς - έως (ὁ) cuciniere. խոհանոց. ուխնի, սոխալ։
Ὀπτανὸς - ή - όν. arrostito. խորովեալ. տիպատ ըլլալ։
Ὀπτασία (ἡ) visione. տեսիլ. ընդ, բիւր. 2. = Ὄψις.
Ὀπτάω - ῶ. *M.* ήσω. arrostire. խորովել. տիպատ եղնիլ։
Ὀπτὴρ (ὁ) spione. լրտես. լրտուփ, ինչ ճի, գիտիպան։
Ὀπτήσιμος (ὁ, ἡ) da arrostire, che si deve arrostire. խորովելու. տիպալըք։
Ὄπτησις - εως (ἡ) arrostimento. խորովելը. տիպալ եղիմ։
Ὀπτητὸς - ή - όν. = Ὀπτός.
Ὀπτικὸς - ή - όν. ottico, visuale. տեսողական. նայարդ, պատրէ. Ὀπτικὴ (ἡ) (ἐσν. τέχνη). ottica, scienza che tratta della vista. տեսողական գիտութիւն, տեսութեան գիտութիւն. իրմէ ֆավէլիրի պատրէ։
Ὀπτὸς - ή - όν. arrostito. խորովեալ. տիպատ ըլլալ։
Ὀπυίω καὶ Ὀπύω. *M.* ύσω. esser ammogliato, aver moglie. 2. giacere, aver commercio con femmina. կանանչի ըլլալ, կնիկ ունենալ. 2. գիտէ ղիին. ունիմ ըլլալ. 2. ինչ՝ ան պահար ձրչելերէն. 3. տիպալ ներէն ինչ՝ ան պահար ձրչելերէն ինչ՝ ան պահար ձրչելերէն չալ։
Ὀπωρεαῖος - α - ον. = Ὀπωρινός.
Ὀπωρίζω καὶ (μσ.) -ίζομαι. *M.* ίσω - ομαι. cogliere i frutti autunnali. աշնան պտուղները ժողվել. ինչ՝ ան պահար ձրչելերէն ինչ՝ ան պահար ձրչելերէն ինչ՝ ան պահար ձրչելերէն

Ὀπωρικὸς - ἡ - όν. che concerne i frutti autunnali. աշնան պաուղներուն պատկանած. ան պահար հիւկիւերին փոչէ:
Ὀπώρισμος (ὁ, ἡ) = Ὀπωρικός.
Ὀπωρινὸς - ἡ - όν. autunnale. աշնանային. կը տեղայնա փոչէ:
Ὀπωρισμος (ὁ) raccolta de' frutti autunnali. աշնան պաուղները ժողվելը. ան պահար հիւկիւերին քօթլուն:
Ὀπωροθήκη (ἡ) magazzino de' frutti autunnali. աշնան պաուղները դնելու շանմարան. ան պահար հիւկիւերին քօչանոց տեղեր՝ մառան:
Ὀπωροκάπηλος (ὁ) = Ὀπωροπώλης.
Ὀπωρολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie de' frutti autunnali. աշնան պաուղներ ժողվող. ան պահար հիւկիւերէ քօթլոյն:
Ὀπωροπώλης - ου (ὁ) venditore de' frutti autunnali, fruttajuolo. աշնան պաուղներ ծախող, պաղավաճառ. ան պահար հիւկիւերէ ասիան, հանող, ներկէլ:
Ὀπωροφορέω. - ῶ. M. ήσω. produrre de' frutti autunnali. աշնան պաուղներ բուսցընել. ան պահար հիւկիւերէ հաւ կրնայ:
Ὀπωροφόρος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti autunnali. աշնան պաուղներ բուսցընող. ան պահար հիւկիւերէ հաւ իպին:
Ὀπωροφυλάκιον (τὸ) = Ὀπωροθήκη.
Ὀπωροφύλαξ - ακος (ὁ) custode d' un orto, o d' una vigna. պարտէզի մը կամ այգիի մը պահապան. պտղապանը, պտղէը, պտղան՝ պտղին նայող պաղ պիւղիկ:
Ὀπωρώνης - ου (ὁ) = Ὀπωροκάπηλος.
Ὅπως, ἐπίῤῥ. come, qualmente. 2. subito chè, tostochè. ինչպէս, որպէս. 2. դեռ հետայն, իսկ եւ իսկ. նաեւ, նիմի. 2. ինչ, հիմի:
Ὅραμα (τὸ) spettacolo. տեսարան, տեսնուած իրք. ներկա, տեսան. 2. (Γρφ.) = Ὀπτασία.
Ὅρασις - εως (ἡ) la vista. տեսողութիւն. 2. ἡ տեսլեղի պատկեր. 2. = Ὅραμα.
Ὀρατὴς - οῦ (ὁ) spettatore. հանդիսական, դիտող. տեսնող:
Ὁρατικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. che ha la forza di vedere. 2. ottico. տեսողական կարողութիւն ունեցող. 2. տեսողական. ք-տեղեկի պատկերաւ ալան. 2. ք-տեղեկի պատկերի վերաբերեալ:
Ὁρατὸς - ἡ - όν. visibile. երեւելի, տեսնելոց. ներկայանալի:
Ὁράω - ῶ. M. ὄψομαι. vedere, osservare. տեսանել, նայիլ, դիտել. ներկայ, պատմիլ, նայիլ երեւիլ:
Ὀργάινω. M. ανῶ. mettere, far saltare in collera. արդարցընել, բարկացընել. խօլեցնելիմիկ, գրգռելմիկ:
Ὀργανικὸς - ἡ - όν. organico, instrumentale. գործարանական, գործիքական կամ գործիքական. ալոյի, ալոյ՝ իրեղանան իւի ալան:
Ὀργανικῶς, ἐπίῤῥ. organicamente, con instrumenti. գործիքապէս. ալոյ՝ իրեղանան իւի:
Ὀργάνιον (τὸ) ὑπῤῥ. τοῦ
Ὄργανον (τὸ) organo, instrumento. գործի, գործարան. ալոյի, իրեղանան.
Ὀργανοπήκτωρ - ορος (ὁ) = Ὀργανοποιός.
Ὀργανοποιία (ἡ) costruzione d' instrumenti. գործիք չինելը. ալոյ խափանը:
Ὀργανοποιὸς (ὁ) fabbricatore di strumenti. գործիք չինող. ալոյ խափան:
Ὀργανόω - ῶ. M. ώσω. organizzare. կազմակերպել, գործարանիք կազմել. հարմարի վերջին չերեւի տալով ֆօրմէ, պիֆերէնսիէ:
Ὀργανωσις - εως (ἡ) organizzazione. կազմակերպութիւն, գործիքական կազմութիւն. պիր միտեղ հարմարի վերջին իւի անը չերէն՝ տալով ֆօրմը, պէֆերէնսիէ:
Ὀργὰς - άδος (ἡ) (ἐνν. γῆ.) terra fertile. պտղաբեր երկիր՝ հող. պերճաբեղի ներ, հաւնալը ջօթքան:
Ὀργασμὸς (ὁ) orgasmo, movimento impetuoso degli umori del corpo. մարմնոյ կիներական ախտից՝ հիւթից ուժգին յուզիլը. ջիներ պատճառած իրենց ջանիլը ալիքի օլմալը:
Ὀργάω - ῶ. M. ησω. essere in orgasmo, in frega, aver prurito. տափալ, բորբքիլ ցանկասիրեմը. չհանգիլ տրտնուած կամ ջոշալնչիք:
Ὀργεὼν - ῶνος (ὁ) sacerdote degli idoli. քուրմ. էշի խափան:
Ὀργεώνη (ἡ) Θηλ. τ. Ὀργεών.
Ὀργὴ (ἡ) collera, ira. 2. costume, propensione, affetto. բարկասիրութիւն. 2. բորբոքումն, սիրտիմակ. խըր, խօլեի. 2. խալիք, խոյ, գիչ, ալոյ:
Ὀργήτης - οῦ (ὁ) collerico. բարկացող, արգահալիմ. խօլեկէ, խըրլը:
Ὄργια (τὰ) le orgie, feste in onor di Bacco. տանդարտաճառական պաշտամունք խարհրդաւորք. ջաշտ ջօշան խրմելը օլան չինելիկներ:
Ὀργιάζω. M. άσω. celebrare le orgie. տանդարտաճառական պաշտամունքները կատարել. ջաշտ ջօշան խրմելը օլան չինելիկներ ներկալ:
Ὀργιασμὸς (ὁ) celebrazione delle orgie. տանդարտաճառական պաշտամունց հանդիսը կատարելը. ջաշտ ջօշան խրմելը օլան չինելիկներ ներկալ:
Ὀργιαστὴς - οῦ (ὁ) che celebra le orgie. տանդարտաճառական պաշտամունքը կատարող. ջաշտ ջօշան խրմելիկներ օլան չինելիկներ ներկալ խօշ:
Ὀργιαω - ῶ. M. άσω. × ἀντὶ Ὀργάω.
Ὀργίζω. M. ίσω. irritare, mettere in collera. գրգռել, բարկացընել, զայրացընել. էշտիրմալ, իրեղանան խօլեկէ ընտրմալ:
Ὀργίλος - η - ον. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ίλως. iracondo. բարկացող, արգահալիմ. խօլեկէ, խըրլը
Ὀργιλότης (ἡ) iracondia. արտաճառութիւն, յանախասիրութիւն. գարշելութիւն, խըրլը խօլ սիրի ալան:
Ὀργυιὰ (ἡ) misura di sei piedi. վեց ոտնաչափ, վեց ոտքի չափ. ալը ալոյ, ալ իը ալոյ հաղկին:
Ὀργυιαῖος - α - ον. lungo sei piedi. վեց ոտնաչափ երկայն. ալը ալոյ ալան:
Ὀργυιόω - ῶ. M. ώσω. stendere le braccia. բազուկները տարածել. ֆօլտրելը խոյկ՝ ալմալ:

Digitized by Google

Ὀρίγδην, ἐπίῤ. colle braccia stese. բաղկաստրած · ձեռքերը պարզած՝ խոյտաբ ։

Ὄρεγμα (τὸ) l' azione di stendere. 2. passo. տարածելը · 2. քայլ · խոյտելէթ · 2. ոտք ։

Ὀρέγω. M. ὀρέξω. stendere (la mano). 2. dare, presentare, offrire. տարածել, երկնցընել (ձեռքը) · 2. մատուցանել, նուիրել · խոյտաբ, ոտքիտաբ (իւնի) · 2. վերմակ, ասեղնագործ · (μσ.) desiderare, bramare. բաղձալ · փափագիլ · արտաքինիլ ։

Ὀρειάρχης - ου (ὁ) il capo de' montanari. լեռնցոց մեծը · տալէլերին պետը պիտաքաբ ։

Ὀρείαυλος (ὁ, ἡ) che abita nelle montagne. լեռնաբնակ · գազան տափն ունեցող, տալէ ։

Ὀρειβατέω - ῶ. M. ήσω. camminare, girare nelle montagne. լեռներըը պտըտիլ · տալէլերա կիպիթ ։

Ὀρειβάτης - ου (ὁ) che cammina, gira nelle montagne. լեռներըը պտըտօղ · տալէլերա կիպէն ։

Ὀρείγανον (τὸ) καὶ Ὀρίγανος (ὁ) = Ὀρίγανον.

Ὀρειγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato sulla montagna. լեռան վրայ ծնած, լեռնածին · տալէլա գոլաբաղ ։

Ὀρειδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per le montagne. լեռներըը վազող · տալէլերա փուչան ։

Ὀρειθαλὴς - έος (ὁ, ἡ) che verdeggia nelle montagne. լեռներըը գալարող, կանաչցող · տալէլերա խէլէլէնէն ։

Ὀρεικὸς - ὴ - όν. pertinente al mulo. լորիի պատկանած · ֆիշըրա գայիբ ։

Ὀρεινομέω - ῶ. M. ήσω. pascersi sulle montagne. լեռներուս վրայ արածել՝ ճարակուիլ · տալէլերա օթլանիտ ։

Ὀρεινόμος (ὁ, ἡ) che si pasce nelle montagne. լեռներըը արծուօղ՝ ճարակօղ · տալէլերա օթլանան ։

Ὀρεινὸς - ὴ - όν. montanaro. 2. montagnoso. լեռնցի · 2. լեռնաւոր · գազան, գալլէ · 2. տալ իւր գօլա ։

Ὀρειπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) errante per le montagne. լեռներըը ասպին անդին ՓՈՒփուռակաձ պտըտօղ · գալլէրտի ավուրի՝ ֆերիքին ֆէչէն ։

Ὀρειπολέω - ῶ. M. ήσω. = Ὀρεοπολέω.

Ὀρείτης - ου (ὁ) montanaro. լեռնցի · գալլէ, գալլէը ։

Ὀρειτύπος (ὁ, ἡ) taglialegna. փայտհատ · օգուն խորընը՝ ֆերիչի ։

Ὀρειφοίτης - ου (ὁ) καὶ Ὀρείφοιτος (ὁ, ἡ) che frequenta le montagne. ասէպ լեռ գացօղ · ըէր ըէր գալ տրա վրան՝ գալ էլէնան ։

Ὀρείχαλκος (ὁ) oricalco, ottone. արույր · էէրինճ (մարկ) ։

Ὀρεκτικὸς - ὴ - όν. che eccita l' appetito. ախորժակ բերօղ · իշտահ պլան ։

Ὀρεκτὸς - ὴ - όν. che si può stendere. 2. bramabile. տարածուիլը՝ երկննալը կարելի · 2. ախորժելի, ցանկալի · նայելը, ասպնեը · 2. արտաքինելի ։

Ὄρεξις - εως (ἡ) appetito. ախորժակ · իշտահ

Ὀρεοζεύκτης - ου (ὁ) mulattiere. լորեպան · ֆիշըրճը ։

Ὀρεοκομέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ — Ὀρεοκόμος (ὁ) che ha la cura de' muli. լորիներուս նայօղ՝ խնամօղ · ֆիշըրտա պահան՝ հատկապէս օլան ։

Ὀρεοπολέω - ῶ. M. ήσω. raggirare nelle montagne. լեռներըը պաշտիլ · տալէլերա կիպէնիտ ։

Ὀρεοπόλος (ὁ, ἡ) che raggira nelle montagne. լեռներըը պաշտօղ · տալէլերա կիպէնէն ։

Ὀρεοσέλινον (τὸ) = Πετροσέλινον.

Ὀρεσιβάτης κτλ. = Ὀρειβάτης. κτλ.

Ὀρεσκεύω. M. εύσω. abitare nelle montagne. լեռներըը բնակիլ · տալէլերա ապրիլ օլմաք ։

Ὀρέσκιος (ὁ, ἡ) che sta all' ombra d'una montagna. լեռան շուրը գտնուօղ · տալէի կիօլկոթէթ գօլանան ։

Ὀρεσσιβάτης - ου (ὁ) κτλ. = Ὀρεσιβάτης κτλ.

Ὀρευὺς - έως (ὁ) mulo. լորի · ֆիշըր ։

Ὀρεύω. M. εύσω. = Ἱρεύω.

Ὀρεχθέω - ῶ. M. ήσω. ἀντὶ Ὀρύγομαι. 2. (χ. πτ.) = Πάλλομαι.

Ὀρεωζεύκτης κτλ. = Ὀρεοζεύκτης κτλ.

Ὀρεωπώλης - ου (ὁ) venditore di muli. լորի ծախօղ · ֆիշըր սաթան ։

Ὀρθαγγελέω - ῶ. M. ήσω. annunziare esattamente. ճշդիւ ապր ատենը · ըէթթաքիւնի՝ պիլ հօշի խապեր վերմիտ ։

Ὀρθεύω. M. εύσω. × ἀντὶ Ὀρθόω.

Ὀρθιάδε (ζε), ἐπίῤ. sù, verso sù. վեր, դէպ ի վեր · խօտրը, խօտրը տօլրա ։

Ὀρθιάζω. M. άσω. alzare la voce, parlare ad alta voce. ձայն բառնալ, բարձր ձանով խօսիլ · ալչնի խէտխիլիտ, խէտօտ ալ էլ լըէըտրը երիտ ։

Ὀρθιαξ - ακος (ὁ) la parte inferiore dell' albero della nave. կայմին վարի կողմը · ինի ալերինին ալըը ։

Ὀρθίασμα (τὸ) grido. պոռաց · հայէըրել ։

Ὀρθιος - α ἤ ος - ον. = Ὀρθός.

Ὀρθοβατέω - ῶ. M. ήσω. camminare dritto. չիռակ քալիլ · տօղրա կէրթիտ ։

Ὀρθοβόας - ου (ὁ) che grida fortemente. բարձր՝ ուժգին պոռացօղ · էէլլէ գալըբան, հայէըրան ։

Ὀρθόβολος (ὁ, ἡ) lanciato drittamente. չիռակ նետուած · տօղրա պիտմիլ՝ ֆըրտըրիլ ։

Ὀρθοβουλία (ἡ) retto consiglio. ուղիղ խորհուրդ · տօղրա գալըհգալ ։

Ὀρθόβουλος (ὁ, ἡ) di cui i consigli sono retti, prudente. ուղիղ խորհուրդներ ունեցօղ, խոհական · տօղրա գալըհալըէ գալըբիլիչ ։

Ὀρθογνωμέω (γνωμονέω) - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ — Ὀρθογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che giudica rettamente. ուղիղ գատօղ · տօղրա էչյոն էդէն ։

Ὀρθογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere correttamente. ուղիղ՝ անհնալ գրել · իմ էնի խանդրէտրել խօսիտ ։

Ὀρθογραφία (ἡ) ortografia, regola di bene scrivere. 2. ortografia, pianta innalzata d'una fabbrica. ուղղագրութիւն,

Digitized by Google

չխոսի՝ անխոհեմ գրելիք. 2. չհետևի կանոնական դիտողութիւն. իմ իւր խոստացը, բնիկ խոցիկ. 2. պէս պէս ֆանտազիաներ բնիկ:

Ὀρθογώνιος καὶ -όγωνος (ὁ, ἡ) rettangolo. ուղղանկիւնի. տես ուղղիկ:

Ὀρθοδίκης -ου (ὁ) che giudica rettamente. ուղղադատ. տալով չկրճտի ատեան:

Ὀρθοδοξαστής -οῦ (ὁ) che pensa, opina rettamente. ուղիղ միտքով՝ կարծիքով դատող. տալով ճշմարիտ՝ էջմ խոհ:

Ὀρθοδοξαστικῶς, ἐπίῤῥ. pensando, opinando rettamente. ուղիղ խորհելով դատելով. տալով ճշմարիտ՝ էջմ խոհ:

Ὀρθοδοξέω -ῶ. Μ. ήσω. pensare rettamente. 2. essere ortodosso. ուղիղ խորհիլ. 2. ուղղափառ լինել. տալով ճշմարիտ խոհ. 2. ճշմարիտ՝ խոհիլ օրհն:

Ὀρθοδοξία (ἡ) retto pensare, opinione sana. 2. ortodossia. ուղիղ միտածմունք՝ դատումն. 2. ուղղափառութիւն. տալ ճշմարիտ՝ էջմ. 2. ճշմարիտ՝ խոհ, ճշմարիտ:

Ὀρθόδοξος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) -όδξως. che pensa rettamente. 2. ortodosso. ուղիղ միտածօք՝ խորհող. 2. ուղղափառ. տալ ճշմարիտ՝ էջմ. 2. ճշմարիտ, ճշմարիտ:

Ὀρθοδρομέω -ῶ. Μ. ήσω. andare, camminare per la dritta strada. ուղիղ ճամբէն գնալ՝ քալել. տալ ելան ելիցի՝ երթալ:

Ὀρθόδρομος (ὁ, ἡ) che cammina per la dritta strada. չխոսի ճամբէն քալող. տալ ելան երթիցի:

Ὀρθόδωρον (τὸ) spitama, spanna, misura d'un palmo. բռլաւ. պէս ճոպլ:

Ὀρθοέπεια (ἡ) parlare, stile corretto. ուղիղ՝ անխոհեմ ոճ խօսելու կերպ. տալ ելան՝ ելոյն վրայ՝ օրհնութիւն երթալ ելոյն = Ὀρθολογία.

Ὀρθοεπέω -ῶ. Μ. ήσω. parlare correttamente. չխոսի խօսիլ. իմ իւր ուղղիկ երթալ:

Ὀρθοκάθεδρος (ὁ, ἡ) che sede dritto. չխոսի նստող. տալ ելան ուղիղ:

Ὀρθόκαυλος (ὁ, ἡ) (βτν.) che ha il fusto retto. չխոսի ցօղուն՝ ոճ ունեցող. ճոպլ՝ պտուտաց՝ լինելի տալ:

Ὀρθόκερως -ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna dritte. չխոսի կռունկներով. պոչնաւոր տալ:

Ὀρθοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa dritta. չխոսի գլուխ ունեցող. պոչը տալ՝ գլխ:

Ὀρθόκρατος (ὁ, ἡ) che tiene la testa o le corna dritte. գլուխը կամ կռունկները չխոսի բռնող. պոչը խոտոր պոչնաւոր տալ ելան ելիցի:

Ὀρθοκρισία (ἡ) giusto, retto giudizio. արդար՝ ուղիղ դատաստան. տալ ելան՝ հոգ լերկիցի:

Ὀρθολεκτέω καὶ Ὀρθολογέω -ῶ. Μ. ήσω. = Ὀρθοεπέω.

Ὀρθολογία (ἡ) ortologia. ուղղաբանութիւն. տալ իւր ելոյն ուղղիկ երթիցի:

Ὀρθομαντεία (ἡ) vera, infallibile predizione. ճշմարիտ՝ անխոհեմ գուշակութիւն. խոնդրմամբ ելոյն իւր պէս նշանների խոպրիկի ելիցիցի վերջ:

Ὀρθόμαντις -εως (ὁ, ἡ) vero profeta. ճշմարիտ մարգարէ՝ անառնող. տալիճ ելոյն պէս՝ նիպ:

Ὀρθονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce con equita. արդարաբաժանելի բաշխող. հոգի խոպրի ելիցի խոհ:

Ὀρθόνους -ους (ὁ, ἡ) che ha lo spirito, il cuore retto. ուղիղ միտք՝ սիրտ ունեցող. տալ ելան ճիշտելի, տալ ելան ելիցի:

Ὀρθοπεριπατητικός -ή -όν. che cammina dritto. չխոսի քալող. տալ ելան ելիցի:

Ὀρθοπλήξ -ῆγος (ὁ, ἡ) (ἵππος) (cavallo) che s' impenna. ետեւի երիտ. ոտքն վրայ կեցող (ձի). չոհ ճոպլ (ոճ):

Ὀρθοπλοέω -ῶ. Μ. ήσω. navigare direttamente o felicemente. չխոսի չխոսի համ յաջողութիւն նաւել. տալ տալ ելան ոտ ուղիղ ելոյն ելոյն՝ ելոյն ելոյն ելիցի:

Ὀρθόπλοος -ους (ὁ, ἡ) che naviga direttamente o felicemente. չխոսի չխոսի համ յաջողութիւն երթևեկութիւն նաւող. տալ տալ ելան ուղիղ՝ ելոյն ելոյն ելոյն ելոյն:

Ὀρθόπνοια (ἡ) ortopnia, sorta di malattia, che impedisce il respiro se non si stà dritto. անոյշ մը հիւանդութիւն, որում մարդ չկրնար շունչ առնել ոտ ըլլե ալ չխոսի չկենալ. պէս նման ելոյն ելիցի տալ տալ տալ ելան ելոյն՝ ելոյն ելոյն ելոյն ելոյն:

Ὀρθόπνοος -ου (ὁ, ἡ) che non può respirare se non stando dritto. մարդ չխոսի կենալու առնէր շունչ առնել ոտ կեցող. տալ տալ ելան ելոյն՝ ելոյն ելոյն ելոյն:

Ὀρθοποδέω -ῶ. Μ. ήσω. camminare dritto. չխոսի քալել. տալ ելան ելիցի:

Ὀρθόπους -οδος (ὁ, ἡ) che sta dritto sui piedi. առէ վրայ չխոսի կեցող. ոտ ելոյն ելոյն՝ ելոյն ելոյն:

Ὀρθοπραγέω -ῶ. Μ. ήσω. operare rettamente. ուղղաբարեմտի գործել. տալ ելան՝ ելոյն իւր ելոյն:

Ὀρθοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha il volto eretto. գեղեցիկ չխոսի բաշող. ելոյն՝ ելոյն՝ երեսիցը տալ ելան՝ ելոյն:

Ὀρθόπρυμνος (ὁ, ἡ) (nave) che ha la poppa elevata. նաւուն կողմը (խիլբը) բարձր ելոյն (նաւ). ելոյն ելոյն՝ ելոյն (խիլ):

Ὀρθός -ή -όν. eretto, retto, dritto, equo, giusto, vero. կանգնած, չխոսի, ուղիղ, արդար, ճշմարիտ. տիպ տալ, տալ, ուղիղ, հոգ, ուղիղ:

Ὀρθοστάδην, ἐπίῤῥ. in piedi. առէ վրայ. կանգուն կենալով. ոտիպա, տիպ տալ:

Ὀρθοστάδιος -ου (ὁ) καὶ

Ὀρθοστάδιον (τὸ) καὶ

Ὀρθοστάδιος (ὁ) tonaca corta e senza cintura. կարճ ու ձիկերեն կող չունեցող պատմուճան. ելոյն վրայ տալ ելոյն ելոյն:

Ὀρθοστάδον, ἐπίῤῥ. = Ὀρθοστάδην.

Digitized by Google

Ὀρθοστάτης - ου (ὁ) che si tiene dritto. չիտակ կեցող. փոլբա պատան:
Ὀρθοτενής - έος (ὁ, ἡ) teso direttamente. չիտակ լարուած ձգուած. փոլբա ներքնէ:
Ὀρθότης (ἡ) rettitudine, giustizia, equità. ուղղութիւն, արդարութիւն. փոլբա լաթ, առնիկ:
Ὀρθοτίτθιος καὶ Ὀρθότιτθος (ἡ) di cui le mammelle non sono pendenti, stanno dritte. ծիծերը կամ չկղող, ծիծերը չիտակ կեցող. ճոխ կրծի՝ պիտի ուռչի օմուն, ցուրկրծի փէ՝ փոլբա պատան:
Ὀρθοτομέω - ῶ. M. ήσω. tagliare in linea retta. չիտակ կտրել. փոլբա ճոխէ:
Ὀρθοτομία (ἡ) tagliatura in linea retta. չիտակ կտրելը. փոլբա ճոխելի:
Ὀρθότομος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che taglia in linea retta. չիտակ կտրող. փոլբա ճոխն. (προπαροξ.) tagliato in linea retta. չիտակ կտրուած. փոլբա ճոխիլ:
Ὀρθοτονέω - ῶ. M. ήσω. accentare correttamente. չիտակ՝ անթխալ շեշտել. փոլբա՝ խոշեցուցէ խալի ատրճէ, էրաց կիտէ:
Ὀρθοτόνησις - εως (ἡ) l'accentare correttamente. չիտակ շեշտելը. լսուկիին խալի փոլբա՝ կէրէտի ատրճալը:
Ὀρθότονος (ὁ, ἡ) accentato correttamente. չիտակ շեշտած. խալի կէրէտի ատրճալ:
Ὀρθοτριχέω - ῶ. M. ήσω. arricciarsi. քրտնաձիլ, մազերը անկանիլ՝ կանգնիլ՝ գիպուծալ. կօրկորիլ, ճիւղկիլ. կօրկորելի, ճիւղելի:
Ὀρθοτρίχια (ἡ) arricciamento. քրտնաձիլը, մազերը անկանելը. կօրկորելի, ճիւղելի:
Ὀρθοτριχιάω - ῶ. M. άσω. = Ὀρθοτριχέω.
Ὀρθόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha de' sentimenti retti. չիտակ՝ ուղիղ խորհուրդներ՝ գաղափարներ ունեցող. փոլբա միտքէրներ՝ ֆիքիրներ:
Ὀρθοφυέω - ῶ. M. ήσω. crescere a drittura. չիտակ մեծնալ՝ բանալիլ. փոլբա պոյնիլ՝ պիտիլ:
Ὀρθοφυής - έος (ὁ, ἡ) che cresce in altezza, a drittura. չիտակ մեծցող՝ բանացող. փոլբա պոյնիկն պիտիլն:
Ὀρθοφυΐα (ἡ) il crescere a drittura. չիտակ մեծնալը՝ բանալիլը. փոլբա պոյնիլի՝ պիտիլի:
Ὀρθοχαίτης - ου (ὁ) che ha il crine eretto. անկանած՝ կանգնացած բալ ունեցող. խիլնէ պէտիւն՝ կօպրէն:
Ὀρθόω - ῶ. M. ώσω. raddrizzare, ergere. շտիլ, կանգնել. փոլբա՝ լիմնի, պիտիլ:
Ὀρθρεύω. M. εύσω. alzarsi o fare qualche cosa di buon mattino. կանուխ ելլել կամ գործ մը անանիլ. էրտին ֆելֆի նախօր պէտ իլ ևօրիլ:
Ὀρθρινός - ή - όν. = Ὄρθριος (τὸ οὐδ.) Ὀρθρινὸν (τὸ) = Ὄρθρος.
Ὄρθριος - α ῆ ος - ον. dell' alba, antelucano. արշալոյսին, ալգնալին առալ եղող. առաւոտյան էրտին՝ չիթֆէ պէտիւրին օլան:
Ὀρθροβόας (ὁ) che grida di buon mattino. առաւուանց կանուխ պատգօղ. առաւոտյան էրտին գոչըցան:
Ὀρθρολάλος (ὁ, ἡ) che garrisce di buon mattino. առաւուանց կանուխ կարկաչօղ՝ ճաւաղօղ. առաւոտյան էրտին չիւիւրնէն:
Ὄρθρος (ὁ) alba, aurora (Λατ. diluculum). արշալոյս, ալգ. չիթ առաւօտ:
Ὀρθῶς, ἐπίῤῥ. direttamente, rettamente, giustamente. ուղղութեամբ, արդարութեամբ. փոլբա՝ պէտ իւլէ, հաֆէ իւլէ:
Ὄρθωσις - εως (ἡ) raddrizzamento, erezione. ուղղելը, կանգնելը. փոլբա՝ լիմնի, պիտիլ, պէտ գործելի:
Ὀρίγανον (τὸ) καὶ Ὀρίγανος (ἡ) origano (pianta). ջուխրակ (առուեղ). կիւնեխ պիտ խոխօր չիթրէն:
Ὀριγνάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. × ἀντὶ Ὀρέγομαι.
Ὀρίζω. M. ίσω. limitare, terminare. 2. definire. 3. stabilire, fissare. 4. separare. առհմանն արուիլ, առհմանադրել. 2. առհմանել, առհմանն տալ. 3. հաստատել, խարդել. 4. զատել. ընդէր պիտի՝ ֆօռֆ. 2. ֆորթի եթիլ (պէր չեյնէ նէ օլատղա-նաս). 3. ֆերթիլ՝ ֆարբ էլմէֆ. 4. սեբեբ: Ὁρίζων (ἐντ. κύκλος) (μτχ.) orizzonte. հարիզոն, եզերական. սաֆօֆ:
Ὁρικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. definitivo. առհմանիչ, արուչիչ. ֆոխի, ֆարթ ֆօյան:
Ὀρίνω. M. ινῶ. muovere, eccitare. շարժել, ուր վերցընել, գրգռել. ինէրնիֆէ, սյոէլանգըֆէ. ֆահրիւէ նիֆէ:
Ὄριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄρος. monticello. պղտիկ լեռ. փոքրլէֆ:
Ὅριον (τὸ) limite, termine. առհման, կապար. սընըր, սինօր:
Ὅριος (ὁ, ἡ) terminale. կապարական, առհմանի. սընըրի, սինօրա փայէ:
Ὅρισμα (τὸ) limite. 2. proposito, determinazione. առհման. 2. առալիգրաւթիւն, գիտաւորութիւն. սինօր. 2. նիչնի, համարա:
Ὁρισμὸς (ὁ) definizione. 2. (Βυζ.) ordine. առհման. 2. հրաման. ֆարիֆ, ֆօլ. 2. կրչ:
Ὁριστὴς - οῦ (ὁ) che limita. 2. che da la definizione delle cose. առհման՝ ֆասար գնօղ. 2. ամէն բանին առհմանը ասօղ. սինօր տնօղն. 2. հեր պէր նշանակ ֆարիֆ ֆօլ իտնն:
Ὁριστικὸς - ή - όν. definitivo. արուչիչ, առհմանիչ. ֆարիֆ. (ὅθ.) Ὁριστικὴ (ἡ) (ἐντ. ἔγκλισις) modo indicativo. առհմանաւոր եղանակ. ֆարիֆ (ֆիէլի իէ ֆօլը):
Ὀρκαπάτης - ου (ὁ) che inganna con giuramento. 2. spergiuro. երդմնադրավ խաբող. 2. սուտ երդում ընող. երդմն իւր ալտափան. 2. անբ գործօղ, իւրաց ինէրի անբ իւրն:
Ὀρκίζω. M. ίσω. far giurare. երդմնցնել. ինէն երդնէրնիֆէ:
Ὅρκιος - α ῆ ος - ον. per cui si giura, che si cita per testimonio in conferma del giuramento. արուն հաստիւր ար երդում կ' ընէսիւ, երդումէր հաստատելու համար վկայ կանչուած. հաթիլնու ինէն օլան՝ անբ իւրնէն, ինէնէ ֆրիանէրի վէրչէ իտնան չօչափ գիյու չարդըլան:
Ὁρκισμὸς (ὁ) il giurare od il far giurare.

Digitized by Google

երդում ընել կամ ընել սայք. Նիմն նիմ, անդ իմն, նոյնպ նշանակ:

Ὀρκιστής - οῦ (ὁ) che fa giurare. երդմնացնող. Նիմն նիմնելն:

Ὅρκος (ὁ) giuramento. երդում. Նիմն, անդ:

Ὀρκοσφάλτης - ου (ὁ) = Ὀρκαπάτης.

Ὀρκύω - ῶ. Μ. ώσω. = Ὀρκίζω.

Ὄρκυνος καὶ

Ὄρκυς - υνος (ὁ) orcino, tonno (pesce grande). գոն (մեծ ձուկ մը). Թունինա (պիր ցիւն իրէ գոլէթ):

Ὅρκωμα (τὸ) giuramento. երդում. Նիմն:

Ὀρκωμοσία (ἡ) giuramento. երդում. անդ, Նիմն:

Ὀρκωμοτέω - ῶ. Μ. ήσω. giurare. երդնուլ. Նիմն նիմնել:

Ὀρκωμότης - ου (ὁ) obbligato per giuramento. երդում ըրած, երդումով կապուած. Նիմնեալ:

Ὀρκωμοτικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. giurativo. երդմնական. Նիմնի՝ անդ գործող:

Ὁρκώμοτος (ὁ, ἡ) = Ὄρκιος.

Ὁρκωτής - οῦ (ὁ) che fa giurare. երդմնացնող. Նիմն նիմնելն, անդ իմնիլն:

Ὁρκωτός - ή - όν. giurato. երդմնցած. Նիմն ըլլալ, Նիմնեալ:

Ὁρμαθίζω. Μ. ίσω. connettere in forma di catena. շղթայանման միջոցներ շարակցել. միմեանց կապ ունեցող իրերը՝ իրարու միացնել:

Ὁρμαθός (ὁ) ordine, fila, serie, concatenazione. կարգ, գաս, կապակցութիւն, շարակցութիւն. ընդ, տիպ, սոյնպիսի:

Ὁρμαίνω. Μ. ανῶ. mettere in movimento, eccitare. շարժմունքի դնել, գրգռել. հոգւոյին ծնօտ, խիզխիզիլ. (συνήθ.) pensare, desiderare, bramare. մտածել, փափաքիլ, բաղձալ. դիւրահնիլ, ուրախանալ, հոգւոյն ախորժիլ:

Ὁρμάω - ῶ. Μ. ησω. metter in movimento, eccitare. շարժմունքի դնել, գրգռել. հոգւոյին ծնօտ, խիզխիզիլ. (συνήθ. ὁμτβτ. ἢ ἑλλ. ἢ μσ.) lanciarsi, precipitarsi. 2. desiderare. ախորժիլ. 2. փափաքիլ, բաղձալ. սիրտ, ծգտիլ. 2. արշաւիլ:

Ὁρμάω - ῶ. Μ. ήσω. approdare. ցամաքին մօտենալ. ծովէն ցամաք իջանել:

Ὁρμή (ἡ) movimento impetuoso. 2. appetito, passione. 2. instinto, impulsione. շարժմունք բուռն շարժմունք. 2. բնազդմունք, իգձ, կիրք. 3. բնական ազդում՝ մղում. հնոյնիրի հոգւոյին. 2. ախոյ, հաճոյս, ուրախ. Նիմն. 3. Թռչնոյն ելոյ իւրմէ՝ հիմն՝ գիւրին:

Ὁρμηδόν, ἐπίῤ. impetuosamente. շարժմամբ. հնոյնիրի՝ Իբրև իւր:

Ὅρμημα (τὸ) oggetto, verso cui viene trasportata l' anima. 2. impeto, sforzo. առարկայ՝ ուր որ բերի հոգին. 2. Թափ, հիզում. ճանըն Նիմնիմնիլ՝ հնչնականիլ Նիմնիմ. 2. Իբրև, հնոյնիրի, Նիմն:

Ὁρμητήριον (τὸ) stimolo, sprone. խթան, գրգիռ, մղում. փոյթիւն, ծգտում, հանհանում:

Ὁρμητικός - ή - όν. impetuoso. շարժուն, բուռն. հնոյնիրի, Իբրև:

Ὁρμητικῶς, ἐπίῤ. = Ὁρμηδόν.

Ὁρμιά (ἡ) amo. կարթ. օլա:

Ὁρμιεύω. Μ. εύσω inamare. կարթով ապտալ (ձուկ) · օլա Իւր գոլէթ մղել:

Ὁρμίζω. Μ. ίσω. approdare, portare la nave nel porto. նաւը ցամաքը մօտեցնել, նաւահանգիստը տանիլ. Նիմն ելոյ նաւահանգիստ՝ լիման Նիմնիրիկ:

Ὅρμιον (τὸ) schiarea, salvia salvatica (erba) (Γαλλ. orvale). վայրի խոտ մը է. խոպան տիւ օթա:

Ὁρμιώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla schiarea. օրինակ ըսուած ասանկին նման. խոպան տիւ օթանա պիտնիր:

Ὅρμισις - εως (ἡ) abbordo, l' azione d' approdare. ցամաք մօտենալը. եղբ- նաւալուզ:

Ὁρμίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Ὅρμος.

Ὅρμος (ὁ) collana. 2. porto, rada. շղթայ մանեակ. 2. նաւահանգիստ, նաւախցան. կիրճանման եղ. 3. լիման:

Ὀρνεάζομαι. Μ. άσομαι. uccellare. 2. inalzare la testa verso il cielo. թռչուն բռնել. 2. գլուխը դէպ ի երկինք վերցնել. ճաղ Թռչնիմ. 2. դէպ ի վեր ձեռք գոլ- նայուածք:

Ὀρνεοθηρευτικός - ή - όν. = Ὀρνιθοθηρευτικός.

Ὀρνεόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un uccello. թռչնանման ձեւով. ճաղ պիտիմ:

Ὄρνεον (τὸ) = Ὄρνις.

Ὀρνεοπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vendono gli uccelli. թռչուն ծախելու տեղ. ճաղ սեռնամէտ հանել:

Ὀρνεοπώλης - ου (ὁ) che vende uccelli. թռչուն ծախող. ճաղ սեռնան:

Ὀρνεοσκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. = Οἰωνοσκοπέω.

Ὀρνεοσκοπία (ἡ) = Οἰωνοσκοπία.

Ὀρνεοσκόπος (ὁ, ἡ) = Οἰωνοσκόπος.

Ὀρνεοτρόφος (ὁ, ἡ) = Ὀρνιθοτρόφος.

Ὀρνεώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad un uccello. թռչնանման նմանը. ճաղ պիտիմ:

Ὀρνιθαγρευτής - οῦ (ὁ) = Ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὀρνίθιον.

Ὀρνιθεῖον (τὸ) = Ὀρνιθών.

Ὀρνίθειος - α - ον. pertinente agli uccelli. թռչնոց պատկանած. ճաղ- պիտիմ պտիկ:

Ὀρνιθευτής - οῦ (ὁ) = Ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθεύω. Μ. εύσω. uccellare. թռչուն բռնել. ճաղ պիտիմ՝ Նիմնիմնիլ:

Ὀρνιθιακός - ή - όν. = Ὀρνίθειος.

Ὀρνιθίας - ου (ὁ) (ἄνεμος) vento in cui gli uccelli cominciano a fuggire a' soggiorni caldi. թռչունները սաք սեղմիր փախչելնոց հավ. ճաղ Նիմնիմ, ճաղ- պիտիմ հանելիկին ճաղ- պիտիմ ըսելիկին:

Ὀρνιθικός - ή - όν. = Ὀρνίθειος.

Ὀρνίθιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄρνις. uccelletto. թռչնիկ. ճաղ- պիտիմ:

Ὀρνιθοβοσκεῖον (τὸ) uccelliera. թռչնատուն. ճաղ- պիտիմ հանել:

Ὀρνιθοβόσκος (ὁ) = Ὀρνιθοκόμος.

Ὀρνιθόγαλον (τὸ) ornitogalo (pianta). թռչնակաթ (սասկի մըն է). Նիմնիմ ճաղ (պիր նիվ ֆիտան):

Digitized by Google

Ὀρνιθογενής - έος (ὁ, ἡ) = Ὀρνιθόγονος.
Ὀρνιθογνευμων - ονος (ὁ, ἡ) che conosce gli uccelli. Թռչուններըը ճանչցող. Ֆռչըրը ըռնչող, Ֆռչըրան ալեայան:
Ὀρνιθόγονος (ὁ, ἡ) nato da un uccello. Թռչունէ ծնած. Ֆռչունէ գոյնուղ:
Ὀρνιθοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un uccello. Թռչունի ձեւավ. Ֆռչու գնչիկիգիր:
Ὀρνιθοθήρα (ἡ) uccellatura, caccia degli uccelli. Թռչնորսութիւն. Ֆռչու ալը:
Ὀρνιθοθήρας-ου (ὁ) uccellatore. Հաւորս, Թռչնորս. Ֆռչըդող:
Ὀρνιθοθηράω-ῶ. Μ. άσω. uccellare. Թռչունն բռնել. Ֆռչու ալլմաք:
Ὀρνιθοθηρευτικὸς - ἡ - όν. che concerne l' uccellatura. Թռչնորսութեան պատկանած. Ֆռչու ալլնա գնչիկալիչ. Ὀρνιθοθηρευτικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) l'arte d' uccellare. Թռչուն բռնելու արհեստը, Թռչնորսութիւն. Ֆռչու ալլմաի պհեռաբը, Ֆռչըդողալըբ:
Ὀρνιθοθηρία (ἡ) = Ὀρνιθοθήρα.
Ὀρνιθοκάπηλος (ὁ) = Ὀρνεοπώλης.
Ὀρνιθοκομεῖον (τὸ) = Ὀρνιθοτροφεῖον.
Ὀρνιθοκόμος (ὁ, ἡ) = Ὀρνιθοτρόφος.
Ὀρνιθοκρίτης - ου (ὁ) = Οἰωνομάντις.
Ὀρνιθολόγος (ὁ, ἡ) ornitologo, che tratta, discorre degli uccelli. Թռչնաբան, Թռչնոց վրայ ճառող. Ֆռչըրըն հոֆընպհըդիր խօսող խօն:
Ὀρνιθομανέω-ῶ. Μ. ήσω. amare appassionatamente gli uccelli. Թռչուններըը չափէ գուրս սիրել. Հաւերն ալըրը Ֆռչըրը պհիլիլ:
Ὀρνιθομανία (ἡ) amore appassionato degli uccelli. Թռչուններու եղած անչափ սիրեգին սէր. Ֆռչըրա օլան խֆրան հոֆնպհին ալըրը հաճպղիր:
Ὀρνιθομανὴς - έος (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente gli uccelli. Թռչուններըը չափէ գուրս սիրող. Ֆռչըրը հոֆնպհին ալըրը պհիչի:
Ὀρνιθόμορφος (ὁ, ἡ) = Ὀρνεόμορφος.
Ὀρνιθοπέδη (ἡ) rete per chiappare gli uccelli. Թռչուն բռնելու վարմ. Ֆռչու ֆօրա՝ ալը:
Ὀρνιθοπώλης - ου (ὁ) venditore d'uccelli. Թռչուն ծախող. Ֆռչու ալան:
Ὀρνιθοσκοπέω καὶ Ὀρνιθοσκόπος. = Οἰωνοσκοπέω κτλ.
Ὀρνιθοτροφεῖον (τὸ) uccelliera. Թռչնարան. Ֆռչըդաի, Ֆռչու պհելիչիգիր հաճալ:
Ὀρνιθοτροφέω-ῶ. Μ. ήσω. nutrire degli uccelli. Թռչուն պահել կերակրել. Ֆռչու ալըդաիլ՝ պհելիչիլ:
Ὀρνιθοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce degli uccelli. Թռչուն պահող՝ կերակրող. Ֆռչու ալըդող՝ պհելիչիչի:
Ὀρνιθοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia gli uccelli. Թռչուններըը ուտող. Ֆռչըրը խիչիչի:
Ὀρνιθόω-ῶ. Μ. ώσω. cangiare in uccello. Թռչունի գարձնել փոխել. Ֆռչու չիւիչիլ՝ Ֆռչու ֆիկիգիլ խիլիլ:
Ὀρνιθώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀρνιθοειδής.
Ὀρνιθὼν - ῶνος (ὁ) uccelliera. Թռչնարան. Ֆռչըդաի, Ֆռչու պհելիչիգիր հաճալ:
Ὄρνις - ιθος (ὁ καὶ ἡ) uccello. 2. gallo o gallina. Թռչուն. 2. աքաղաղ, սրլոր կամ հաւ. Ֆռչու. 2. խօրօղ խոխօ ֆռչուֆ. 3. = Οἰωνός (2).
Ὄρνυμι. Μ. ορσω. mettere in movimento, eccitare, sollevare. 2. cagionare. շարժմունքի դնել, գրգռել, գրդռել, ոտք վերացընել. 2. պատճառել. հարուցնիլ խօսք, խերխերնիլ, ֆուհրէ կրնիլ, պատերազմ. 2. հաւ կրնիլ, պիր չէյնի օլմալընա պհպղող օլմաֆ:
Ὀρνύφιον (τὸ) = Ὀρνίθιον.
Ὀροβάγχη (ἡ) orobanche, succiamele (erba). խատ մըն է. օրօպհինի (պիր նիվ օրլըֆ):
Ὀρόβαγχος (ὁ) = Κύτισος.
Ὀροβίας (ὁ) simile all' orobo. քիսաձև ըսուսած ուռիի նմանի. ֆէլէնէյնի պհնչէր:
Ὀρόβινος - η - ον. fatto d' orobo. քիսաձեի չինուած. ֆէլէնէրպհն խոֆըլը:
Ὀροβίτης καὶ
Ὀροβοειδής - έος (ὁ, ἡ) = Ὀροβίας.
Ὄροβος (ὁ) oroho, ervo, lero, moco salvatico (specie di legume). քիսաձև (սեւասկ մը ուռիի). ֆէլէնէր, գոյրլօֆ (պիր նիվ ֆիրիւիւ):
Ὀροβοφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. mangiare dell' oroho. քիսաձև ուտիլ. ֆէլէնէն խիպհ:
Ὀροβώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀροβοειδής.
Ὀροθεσία (ἡ) καὶ
Ὀροθέσιον (τὸ) fissazione de' confini. սահմանի կապար գնելը կարգելը. պհնօր ֆօմ՝ ֆէպհ. 2. = Ὅριον.
Ὀροθετέω-ῶ. Μ. ήσω. fissare de' limiti, definire. սահմանի կապար գնել. պհնօր ֆօմաֆ:
Ὀροθέτης - ου (ὁ) che fissa de' limiti. սահմանի գնող. պհնօր ֆէպհն ֆօղան:
Ὀροθύνω. Μ. υνῶ. = Ὄρνυμι.
Ὀρόκτυπος (ὁ, ἡ) che risuona nelle montagne. լեռներըը հնչող. ֆալըրֆա խօսիչի:
Ὀροπέδιον (τὸ) pianura sulla sommità d' una montagna (Γαλλ. plateau). լեռան վրայ հղող հարթ տեղ. ֆալ ֆէպհիչի օլան գէալ իիր:
Ὀρός (ὁ) siere. կաթի կամ արեան չխմուկ. էհչիէր ասյսա, էհրվիֆա:
Ὄρος - εος - ους (τὸ) monte, montagna. լեռ. ֆալ:
Ὅρος (ὁ) limite, confine, termine. 2. mira, scopo. 3. definizione. սահման, կապար. 2. նպատակ. 3. սահման, բանի մը ինչ ըլլալը բացատրելը. պհնօր, հասֆա. 2. նիշանիչահ, հաֆրաֆ, իհմաֆ. 3. խօսիֆ, ֆօղ, պիր չէյնի նի օլաֆալանա խաֆիր իիպհ:
Ὄρουσις - εως (ἡ) impeto. Թափ, բանալը Թիւն. հիպհիֆ, խըզգ:
Ὀρούω. Μ. ὀρούσω. = Ὄρνυμαι.
Ὀροφὴ (ἡ) tetto. 2. soffitta, solajo, pavimento. չարկ. 2. ձեղնի սախասկաֆ, վէրնայարկ. փոմ. 2. խավան իչի, փհօչկիֆ:
Ὀροφίας - ου (ὁ) che vive sui tetti. չարկաց վրայ ապրող. փոհրըդ խուէրնիփ խօսլան:

Digitized by Google

Ὄροφος (ὁ) = Ὀροφή.

Ὀροφόω - ῶ. *M.* ώσω. coprire di tetto o di soffitta. յարկով ձեղունով գոցել. տամ խոթօթ ծածկել իւր ննջեցից՝ ասէ տէր։

Ὀρόφωμα (τὸ) soffitta. ձեղուն. ծածկ։

Ὀρόφωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Ὀροφόω.

Ὀροφωτὸς - ὴ - ὸν. coperto di tetto o di soffitta. յարկով կամ ձեղունով գոցուած. տամ խոթօթ ծածկեալ իւր ննջեցից՝ ասէ տէր։

Ὄρπηξ - ηκος (ὁ) rampollo, rimessa. շառաւիղ, ծառին բնոյն առեալ բուսած բարակ ոստ. լոհ, ոստ տերևոտեալ գլխին ճիւղ։

Ὀρρίζωσις (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Ὀρριζόω - ῶ. *M.* ώσω. bevere del siero. կաթի շիճուկ խմել. ճիշդ սապատ եղեալ։

Ὀρρόπυγιον (τὸ) coda. պոչ. ետնամաս. 2. = Ὄρρος.

Ὄρρος (ὁ) = Ὀρὸς.

Ὄρρος (ὁ) groppone. գաւակ. ետնամաս տերեւս, ետնամաս գլխին ներ։

Ὀρροόω - ῶ *M.* ώσω. convertere in siero. շիճակի գործընթել, կաթիլ (կաթը). ճիշդ սապատ եղեալ ներգին, տերեւ (տե-ւո)։

Ὀρρωδέω - ῶ. *M.* ήσω. tremare. գողալ, զարհուրիլ, վախնալ. ի կիսոցիս, սարսռալ, ետրտնջալ։

Ὀρρώδης - ες (ὁ, ἡ) timido. վախկոտ. ետրտնջալ. — ῥωδέως, ἐπίῤῥ.

Ὀρρώδης - εος (ὁ, ἡ) sieroso. շիճակերպ, կաթած (կաթի կամ սրտան). տերևիլի, սապատ (տե-ւի խոթօթ ետն)։

Ὀρρώδία (ἡ) paura, timore. վախ, ահ, երկիւղ. ետրտնջալ։

Ὀρσινεφὴς - ές (ὁ, ἡ) che spinge le nuvole. ամպերը հրոցք. գողարիւրեալ տրտնջալ։

Ὀρσιπετὴς - ές (ὁ, ἡ) = Ἀερσιπέτης.

Ὀρσίπους - οδος (ὁ, ἡ) = Ταχύπους.

Ὀρσολοπεύω. *M.* εύσω καὶ

Ὀρσολοπέω - ῶ. *M.* ήσω. eccitare, perturbare. գրգռել, խառնել. ի հուրէ՝ ալիքի կիսել։

Ὀρσόλοπος (ὁ, ἡ) che arriccia i capelli, tremendo. (մարգուն) ահագին գիշատիչ՝ անիծող, քաշաքաշուշ, ահռելի. (քիւանեն) ինչպէս կիսոցիս գազանի՝ ետրտնջալ, ետրտնջեմ։

Ὀρσὸς (ὁ) = Ὄρπηξ.

Ὀρταλίζω. *M.* ίσω. cominciare a stendere le ali per volare, svolazzare. թռչիլու համար թռուցը բանալու սկսիլ, թռուցանել. սապատ իւրն գանագանալ կոչտի՝ ալ ևս գալ գողալով, գանգրանալ։

Ὀρταλὶς - ίδος (ἡ) καὶ

Ὀρταλιχεὺς - εως καὶ

Ὀρτάλιχος (ὁ) = Νεοσσός.

Ὀρτύγιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄρτυξ.

Ὀρτυγοθήρας - ου (ὁ) cacciatore di quaglie. լարամարդի որսացող. պատրճի ալ գողալ։

Ὀρτυγομήτρα (ἡ) re delle quaglie, francolino (Γαλλ. râle). լարամարդիի չափ թռչուն մը, լարամարդիի մայր՝ թագաւոր. ալ. թռչուն, պատրճին անուն։

Ὀρτυγοπώλης - ου (ὁ) che vende quaglie. լարամարդի ծախող. պատրճին առնող։

Ὀρτυγοτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono le quaglie. լարամարդիները կթրախրուելու տեղը. պատրճին ետրտնջալ ներքի համար։

Ὀρτυγοτροφία - ῶ. *M.* ήσω. nutrire delle quaglie. լարամարդի պահել. պատրճի պահպանիլ։

Ὀρτυγοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce delle quaglie. լարամարդի պահող. պատրճի պահպանիչ։

Ὄρτυξ - υγος (ὁ) quaglia. 2. ortica. լար. լարամարդի. 2. եղինջ. պատրճին 2. ետրտնջան։

Ὄρυγὴ (ἡ) = Ὄρυξις.

Ὄρυγμα (τὸ) scavo, fossa, mina. փոս, ակոս. ալ. ետրտնջ, ալ ալ։

Ὄρυγξ - υγγος (ὁ) = Ὄρυξ.

Ὄρυζα - ης (ἡ) riso (specie di biada nota). որիզ, բրինձ. ետրտնջալ (պէտ ևս բրինձ)։

Ὀρυκτὴρ - ῆρος καὶ

Ὀρύκτης - ου (ὁ) scavatore della terra. 2. zappa, vomero. հող բրող. 2. բրիչ, ակեր, խոփ. ետրտնջալ ալ. 2. ալ. փոս, ակոս պեղող. 3. = Ὀρυξ. (2)

Ὀρυκτὸς - ὴ - όν. scavato. բրած, պեղած. ալ ալ (ἰδιαιτ.) fossile, հնակենդանի. ալ ալ (ὅθ. πλόθ. οὐσ.) Ὀρυκτὰ (τὰ) fossile (corpi sotterranei come sono il mercurio, il solfo e simili). բրած (գետնի ստակ գտնուող մարգիներ՝ ինչպէս են սնդիկ՝ ծարաւիք եւ այլն)։ ներ ալ ետրտնջալ գետնեան հարկերէ ներքոյ ի ծիլ՝ ետրտնջալ վիճ ալ։

Ὄρυξ - υγος (ὁ) zappa, marrone. 2. massa di ferro. 3. orca (pesce). բրիչ, սուր. 2. քար կտրելու երկաթի մուրճ. 3. որիզ (ձուկ). ետրտնջալ. 2. ետրտնջի. 3. պէտ նոյ իրէ ալ ալ ալ։

Ὄρυξις - εως (ἡ) l'azione di scavare. բրելը, պեղելը. ետրտնջալ։

Ὀρύσσω (ττω). *M.* ὄρυξω. scavare, aprire della fossa, minare. բրել, պեղել, ակոս հատանել. ետրտնջ, ալ ալ՝ ձիով ալ ալ. ետրտնջալ։

Ὀρυχὴ (ἡ) = Ὄρυξις.

Ὀρύχω. *M.* ὄρυξω. = Ὀρύσσω.

Ὀρφανεύω. *M.* εύσω. aver la cura, essere tutore degli orfani, de' pupilli. որբ հալ՝ պահել, որբոց խնամակալալ ըլլալ. ետրտնջալ պահել, ետրտնջալ ալ ալ։

Ὀρφανία (ἡ) orfanità. որբութիւն. ետրտնջալ։

Ὀρφανίζω. *M.* ίσω. lasciare, rendere orfano. որբ ձգել. ետրտնջալ պատճառել։

Ὀρφανικὸς - ὴ - όν. pupillare. որբոյ պատճառ. ետրտնջալիրի վերջ։

Ὀρφανιστὴς - οῦ (ὁ) tutore de' pupilli. որբոց խնամակալ. ետրտնջալ ալ։

Ὀρφανὸς - ὴ - όν. orfano, pupillo. որբ. ետրտնջալ։

Ὀρφανοτροφεῖον (τὸ) orfanotrofio, luogo ove si nudriscono gli orfani. որբանոց.

Digitized by Google

Ὀρφανοτροφέω - ῶ. *M.* ήσω. nutrire degli orfani. Ὀρφανοτρόφος (ὁ, ἡ) nutritore de' pupilli. Ὀρφανοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) tutore di pupilli. Ὀρφνη (ἡ) tenebre, oscurità. Ὀρφνίζω - ίσω (ὁ, ἡ) = Ὀρφανός. Ὀρφνίς - ίδος (ἡ) abito bruno. Ὀρφνός - ή - όν. nero, oscuro, tenebroso. Ὀρφνωδής - ους (ὁ, ἡ) nero. Ὀρφώ - ῶ. *M.* ώσω. = Ὀρφανίζω. privare. Ὀρχαμος (ὁ) principe, capo. Ὀρχάς - άδος (η) uliva grossa. Ὀρχέομαι - οῦμαι. *M.* ησομαι. ballare, danzare. Ὀρχηδόν, ἐπίῤ. per testa, per uomo. Ὀρχήσεις - εως (ἡ) l' azione di ballare. Ὀρχηστής - οῦ (ὁ) ballerino. Ὀρχηστικός - ή - όν. che concerne il ballo. Ὀρχηστική (ἡ) (ἐσν. τέχνη) l' arte di danzare. Ὀρχηστοδιδάσκαλος (ὁ) ballerino. Ὀρχήστρα (ἡ) orchestra, luogo da ballare. Ὀρχηστρίς - ίδος (ἡ) = τῷ προηγ. Ὀρχίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄρχις. Ὀρχιπεδάω - ῶ. *M.* ήσω. prendere, chiappare uno dai testicoli. Ὀρχιπέδη (ἡ) impotenza, inabilità alla generazione.

Ὄρχίπεδον (τὸ) (χυρ. εἰς τὸ πλθ.) borsa, coglia. Ὄρχις - εως (ὁ) testicolo, coglione. Ὀρχίς - ίδος (ὁ, ἡ) = Ὀρχάς. Ὄρχος (ὁ) viale d' alberi (*Γαλλ.* allée). Ὀρχοτομέω - ῶ. *M.* ήσω. tagliare i coglioni, castrare, render eunuco. Ὀρχοτομία (ἡ) il tagliare i coglioni, castratura. Ὄς - ἥ - ὅ. Ἀντνμ. Ἀναφορ. il quale, la quale, che. Ὅς - ἥ - ὅν. × ἀντὶ Ἑός. Ὁσάκις καὶ Ὁσάκις, ἐπίῤ. ogni qualvolta (*Δατ.* quotiescunque). Ὁσαπλάσιος - α - ον. καὶ Ὁσαπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) quante volte moltiplicato. Ὁσάπους - ποδος (ὁ, ἡ) di quanti piedi d' estensione. Ὁσαχῆ, ἐπίῤ. in quante maniere. Ὁσαχοῦ, ἐπίῤ. dovunque, in ogni dove. Ὁσαχῶς, ἐπίῤ. = Ὁσαχῆ. Ὁσέτειος ἢ - έτιος (ὁ, ἡ) che si fà ogni anno, annuale. Ὅσιος - α - ον. santo. 2. giusto, lecito. Ὁσίοτης (ἡ) santità. 2. giustizia. Ὁσιουργέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ἱερουργῶ. Ὁσιουργὸς (ὁ, ἡ) = Ἱερουργός. Ὁσιόω - ῶ. *M.* ώσω. santificare. Ὁσίως, ἐπίῤ. santamente. 2. giustamente. Ὁσίωσις - εως (ἡ) santificazione. Ὀσμάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. odorare. Ὀσμὴ (ἡ) odore. Ὀσμήρης - ους (ὁ, ἡ) = Ὀσμώδης. Ὀσμητὸς - ἡ - όν. odorabile. Ὀσμύλη (ἡ) ozena, sorta di polipo (pesce). Ὀσμώδης - ους (ὁ, ἡ) odorifero.

Digitized by Google

Ὅσος - η - ον. quanto. 2. quanto grande. մեծաւ. 2. որչափ մեծ. նէ ելլար. 2. նէ ելլար պիտի։ (οὐσ.) Ὅσον καὶ (πλθ.) Ὅσα, ἐπίῤῥ. quanto. որչափ. նէ ելլար։

Ὀσπριοθήκη (ἡ) magazzino di legumi. բանջարեղէն չուխմարան. խրիւթ տնելէ՝ ըսհլր տարբը։

Ὄσπριον (τὸ) legume. բանջարեղէն, ուռնգ. խրիւթ, ըսհլր։

Ὀσπριοπώλης - ου (ὁ) venditore di legumi. բանջարեղէն ծախօղ. խրիւթ ուքնան, ըսհլրճի։

Ὀσπριοφαγίω - ῶ. M. ήσω. mangiare de' legumi. բանջարեղէն ուտել. խրիւթ՝ ըսհլր կխլել։

Ὀσπριώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al legume. ուռնգի նման. խրիւթկեր հիներ։

Ὄσσα - ης (ἡ) voce, suono. 2. fama. 3. oracolo. ձայն, հնչիւն. 2. համբաւ. 3. պատգամ (ասասաւածոց). ախ, ավել. 2. նամ. 3. աչքի տիրկի։

Ὄσσε (τὼ) gli occhi. աչք. կիւղլեր։

Ὀσσεύομαι. M. εὐσομαι. predire, indovinare. նախագուշակել. կռվիկրնին պէտ գիտ, էլկրնին պէտ նշանակին համբերին կիտգիտ։

Ὄσσομαι. M. ὄψομαι. vedere, osservare. տեսնել, գիտել. կիւրմէ, նայր կրնիտ. 2. = τῷ πρσηγ.

Ὀσταγρα - ας (ἡ) tanaglia per cavare gli ossi spezzati. կոտրած ոսկրները հանելու ագցան. էրլըանմէզ տիպէլերի էզթրամաթ տելլիկին։

Ὀστάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὀστέον.

Ὀστέινος - η - ον. fatto d'osso. ոսկրե շինուած. տիպէրեն կոփելը։

Ὀστεοκόπος (ὁ, ἡ) = Ὀστοκόπος.

Ὀστεολογία (ἡ) osteologia, trattato sulle ossa. ոսկրաբանութիւն. տիպէ հոդիգնա ալան խրնուդ։

Ὀστεολόγος (ὁ, ἡ) osteologo, che tratta delle ossa. ոսկրաբան. տիպէ հոդիգնա խրնուդ եղող։

Ὀστέον - οῦν (τὸ) osso. 2. nocciolo. ոսկր. 2. կորիզ. տիպէ. 2. լիւթրուպ (պչկնէրի)։

Ὀστεουλκὸς (ὁ) = Ὀστάγρα.

Ὀστεώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀστώδης.

Ὀστινος - η - ον. = Ὀστέινος.

Ὅστις - ἥτις, ὅ, τι ἤ ὅ τι. chiunque. որ որ, ով իւ, որ միանգամ, ով որ. տիպ տի։

Ὀστλιγξ - ιγγος (ἡ) riccio, crespa. 2. scintilla, fiamma tremante, vampa ondeggiante. խոպոպիք, գանգուր մազ. 2. կայծ, ցոլացող բոց. տիպտիլ, էլէմբէճ ալ։ 2. էլէմբէճ, ելլացրած մէջէկներն ալիկ։

Ὀστοειδὴς - ἐος (ὁ, ἥ) che ha la forma d'un osso. ոսկրի ձեւով. տիպէ պէլիֆներ։

Ὀστοθήκη (ἡ) cassa da mettere le ossa d'un morto. մեռելի մը ոսկրները գնելու սնտուկ. խոլէ տիպէլերին էօյմաթ ամաղէ։

Ὀστοκοτάστης ποιὸ

Ὀστοκλάστης - ου (ὁ) che spezza le ossa. ոսկրները կոտրող. տիպէլերէ կոտրըլտան։

Ὀστοκόπος (ὁ, ἡ) che rompe le ossa. ոսկրները կոտրող. տիպէլերէ կոտրան։

Ὀστολογίω - ῶ. M. ήσω. raccogliere le ossa. ոսկրները ժողվել. տիպէլերէ խէլտմէք։

Ὀστολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie le ossa. ոսկրները ժողվող. տիպէլերէ խէլտրան։

Ὀστοφαγίω - ῶ. M. ήσω. rodere le ossa. ոսկր կրծել. տիպէլերէ կիրթլէք։

Ὀστοφυὴς - ἐος (ὁ, ἡ) osseo di natura. բնէ ոսկրակէն եղող. ըսիւնտան տիպէլի։

Ὀστρακεὺς - έως (ὁ) = Κεραμεύς.

Ὀστρακίας - ου (ὁ) = Ὀστρακίτης.

Ὀστρακίζω. M. ίσω. esiliare, bandire coll' ostracismo. խեցեգիր վճռով աքսորել. Օ-ստրակիսմ անձէն խոլէ իւէ նէիլ կիթ՝ տիրկիթ։

Ὀστράκινος - η - ον. fatto di terra (Lat. fictilis). 2. testaceo. կաւէ շինուած, խեցեղէն. 2. խեցեաձուկն. խէյրէպան խոփը, էլէմէնթին. 2. խէյրէ-ձկներ։

Ὀστράκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὀστρακον.

Ὀστρακισμὸς (ὁ) ostracismo (sorta d'esilio presso gli Ateniesi, in cui si scriveva sopra i cocci il nome di chi dovevasi essere esiliato). խեցեգիր վճիռ (ըստ Աթենացւոց եր տեսակ մը աքսորանք, ու գրելէ կը խլուէր ինչու զայն աքսորելու. մարդուն անունը խեցեայ կտորներու վրայ կը գրուէր). Աթինէացիք տիրկի էրթան իւրեանց նէիլ կիթ՝ նէիլ կիթ խոլէ խոլ, տես ալ տիրկիթ էլէմէնթին խոլ էլէմէնթ խրնուդ իւէլերնին իւէլէյլար խոլ։

Ὀστρακίτης - ου (ὁ) simile ad una conchiglia. ծովային խեցեի նման. տիպէ պէտճկնիին խէյրէպան պէնզէր. — Λίθος. ostracite. սարբանման գոհար մը. քարտիկոն խէյրէպան պէնզէր պէս նիվ պիվճար։

Ὀστρακόδερμος (ὁ, ἡ) coperto di conca, testaceo. վրան խեցեով գոցուած, խեցեաձուկն. խոփը խէյրէպան. (ὦθ.) Ὀστρακόδερμα (τὰ) le conche, le conchiglie. խեցեմորթք. տիպէնէյնէ գոլնան խէյրէպան պիտիկներ։

Ὄστρακον (τὸ) conca, il guscio delle conchiglie, nicchio. 2. vaso di terra cotta, conca, tegola. 3. coccio (su cui si scriveva il nome di colui, che doveva esser esiliato). խեցի, խեցեմորթներու պատեանք. 2. պուռկ, կղմինդր. 3. խեցեայ կտոր, աքսորանքու անձին անունը վրան գրելու խեցի. պիտիկ էյրէլը. 2. լուռէ էլէմէնթ, տիրիփ. 3. նէիլ ոչ-ինչ տիպէնին խոփ խոլէրնին խուլլանմաթ էլէմէնթ էյրլը. 4. (συνεκδχ.) = Ὀστρεον.

Ὀστρακοποιὸς (ὁ) = Κεραμεύς.

Ὀστρακοφορία (ἡ) votazione, ballottazione coi cocci. խեցեայ կտորներով եղած քուէահաւաքութիւն. էլէմէնթ էյրլըյըշ իւէ օյուն էյրլը։

Ὀστρακόω - ῶ. M. ώσω. render duro come la conca. խեցեի պէս պինդցնել. պիտիկ էյրլըյըշ գիտէի վերէյրէրիկ։

Ὀστρακώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla con-

Digitized by Google

ca. խճճիլ ձևանմ. պիտիկ ֆոտոգրաֆիա փիլիպ:

Ὀστρειον (τὸ) ostro (colore di porpora). ներմիկ (ձևրկ մէջ). լիտրէչ, խոտրկիի. 2. = τῷ.

Ὄστρεον (τὸ) ostrica. սաստրէ. ջոխրէիխա:

Ὀστρεώδης - εος (ὁ, ἡ) simile all' ostrica. սաստրէի ձևանմ. ջոխրէիխայա պինդէր:

Ὀστρίτης - ου (ὁ) perla. մարգարիտ. ինձի:

Ὀστώδης - εος (ὁ, ἡ) osseoso, osseo. սկրան, սոսկրային. փրփրէլ, փրփրիկ:

Ὀσφραίνομαι. M. ὀσφρήσομαι. odorare, fiutare. հառաքսալ. ֆոխլանէլ:

Ὄσφρανσις - εως (ἡ) fiuto, odoramento. հառաքսալը. ֆոխլանա:

Ὀσφραντὴς - οῦ (ὁ) fiutante. հառաքսացօղ, հառաքսող. ֆոխլանչի, ֆոխա ալը:

Ὀσφραντικὸς - ἡ - ὸν. odorativo. հառաքսալու համ. ֆոխա ալնայ ֆոխլանչայա հնարաւոր. Ὀσφραντικὸν (τὸ) l'odorato. հառաքսելիքը. չխտ, ֆոխա ալը:

Ὀσφραντὸς - ἡ - ὸν. odorabile. հառաքսալու. ֆոխլանելի:

Ὀσφρασία (ἡ) Γρφ. ἀντὶ Ὀσφρανσις.

Ὄσφρησις - εως (ἡ) odorato. հառաքսելիքը. չխտ, ֆոխա ալը:

Ὀσφρητικὸς - ἡ - ὸν. che ha la facoltà dell' odorato. հառաքսելիքը ունցօղ, հառաքսող. չխտ, ֆոխա ալը:

Ὀσφυαλγέω - ῶ. M. ἡσω. avere mal di lombo. մէջքը ցաւել. պիտի ալըմնէ:

Ὀσφυαλγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) che ha mal di lombo. մէջքը ցաւօղ. պիտի ալըմնի:

Ὀσφυαλγία (ἡ) mal di lombo. մէջքի ցաւ. պիտի ալըմը:

Ὀσφυς - υος (ἡ) lombo. մէջք. պիտի:

Ὀσχη (ἡ) καὶ (ὅδε καὶ Ὀσχος.)

Ὄσχεον (τὸ) coglia, borsa. ձըւանաց պարկ. խոխլերին ֆորտալը:

Ὄσχος (ὁ) tralcio carico di uve. մրգան խաղողով չիգանէ բարտուակ. խաղող խոչոր իւր վրայ տուող ալը:

Ὀσχοφορέω - ῶ. M. ἡσω. tener in mano un tralcio carico di uve. խաղողով չիգանէ բարտուակ մը ձեռքը բանել. խաղող խոչոր իւրմէն իւրմէն ֆոխլանիլ:

Ὀσχοφόρος (ὁ, ἡ) che tiene in mano un tralcio carico di uve. խաղողով չիգանէ բարտուակ մը ձեռքը բանող. խաղողհին իւրմէն պիտ ատա փալը իւրմէն ֆոխլան:

Ὅταν, ἐπίῤῥ. quando. երբոր. նի ատան, հատան:

Ὅτε, ἐπίῤῥ. quando. յորժամ. հատան:

Ὅτὲ, ἐπίῤῥ. ἀντὶ Ποτέ.

Ὅτι, σύνδ. che (Λατ. quod). եթէ, քէ. փն:

Ὀτλαίω. M. εὐσω, καὶ

Ὀτλέω - ῶ. M. ἡσω. soffrire delle pene. վիշտ ներգործիլ քաշել. ցաւ պիտ չխտիլ:

Ὄτλος (ὁ) pena, travaglio, miseria. վիշտ, ներգործիւն, աշխատանք, խեղճութիւն. պիտ, ցաւ, իւչխիլ, ղահիլ, սեղիւն:

Ὀτοβέω - ῶ. M. ἡσω. strepitare. շառաչել, փոթորկոց ընել. ղուռնա խիչտալ նիչիլ:

Ὄτοβος (ὁ) strepito, tumulto. շառաչիւն, աղմուկ. ղուռնա, ղուղուլը:

Ὀτοτοῖ καὶ Ὀτοττοῖ, ἐπιφών. oimè! ախմէկ ինձ, ափսոս. հայճի նուչէ պտա:

Ὀτοτύζω. M. ύξω. piangere, lamentarsi. լալ, կսկիծ. ողբալ, փնչալ հիչտ ինձ:

Ὄτου Ἀττ. ἀντὶ Οὔτινος; (καὶ ἑρωτικ.) di chi? որուն. փչին:

Ὀτραλέος-α-ον. = Ὀτρηρός. (καὶ ἐπίῤῥ.)-λέως.

Ὀτρηρὸς-ὰ-ὸν. pronto, attivo. պատրաստ, ժիր, գործունեայ. հալէզ, խոչեռիկ, իւթիպալը:

Ὀτρυντὴρ × ἀντὶ

Ὀτρυντὴς - οῦ (ὁ) colui che eccita, sollecita. գրգռօղ, ապ գիրգնօղ, գրգռող. քահրէիչ խոնի, պոթլանչըան:

Ὀτρυντικὸς - ἡ - ὸν. eccitativo. գրգռիչ. քահրէիչ խոնիլի:

Ὀτρύνω. M. υνῶ. eccitare, sollevare. գրգռել, գրգռիլ. քահրէիչ նիչիլ:

Ὄττα, Ὀττοβέω κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Ὄσσα, Ὀτοβέω κτλ.

Ὅτῳ, Ἀττ. ἀντὶ Ὅῳ τινι.

Οὐ καὶ (πρὸ φων. ψλνμ.) Οὐκ (ὅταν δὲ) Οὐχ, ἐπίῤῥ. non, no. ոչ, չ. խոչ, փախչ:

Οὐ. γεν. τ. Ὅς. (συχν.) ἐπίῤῥ. = Ποῦ ἤ Ὅπου. 2. = Ὅτε.

Οὐὰ, ἐπιφών. deh! ah! (Λατ. vah!) վայ, ախ, ափսոս. փոխէ, պրէ, հէյ:

Οὐαὶ, ἐπιφών. oime! ափսոս. հայրի:

Οὐδαμᾶ καὶ Οὐδαμὰ = Οὐδαμῆ.

Οὐδαμῆ, ἐπίῤῥ. = Οὐδαμοῦ. 2. = Οὐδαμῶς.

Οὐδαμινὸς - ἡ - ὸν. da niente, che non vale niente. չնչին, անպիտան. իւր խոսքը, պերեսիչ:

Οὐδαμόθεν, ἐπίῤῥ. da veruna parte. հիչ մէկ կողմէ մը. հիչ պիր բերթիկան:

Οὐδαμόθι, ἐπίῤῥ. = Οὐδαμοῦ.

Οὐδαμὸς - ἡ - όν. = Οὐδείς.

Οὐδαμόσε, ἐπίῤῥ. in verun luogo. հիչ մէկ տեղ մէջ. հիչ պիր իրէի:

Οὐδαμοῦ, ἐπίῤῥ. in veruna parte. հիչ մէկ կողմ մէջ. հիչ պիր բերթիկան. 2. = τῷ.

Οὐδαμῶς, ἐπίῤῥ. in verun modo, mai. հիչ մէկ կերպով մէջ, քնաւ. հիչ պիր իւրէ, տալ:

Οὐδέ, ἐπίῤῥ. nè, nemmeno, neppure. ոչ, եւ ոչ. նի, նի փի:

Οὐδεὶς - ενός. = Μηδείς. nessuno. ոչ ոք. հիչ մինի:

Οὐδὲν (οὐδ. τ. Οὐδεὶς.) niente, nulla. ոչինչ. հիչ պիր նէյ:

Οὐδένεια καὶ

Οὐδενία (ἡ) nullità. ոչնչութիւն. հիչլիք:

Οὐδενόω - ῶ. M. ώσω. annientare, annichilare. ոչնչացընել. հիչ նիչիլ:

Οὐδέπη, ἐπίῤῥ. = Οὐδαμῶς.

Οὐδέποτε, ἐπίῤῥ. mai, unquemai. քնաւ, ոչ երբեք. տալ, հիչ պիր փախ:

Οὐδέπω, ἐπίῤῥ. non ancora. գիտ. ոչ. տակա փչիչ:

Οὐδεπώποτε, ἐπίῤῥ. mai ancora. գիտ քնաւ. տակա տալ:

Οὐδέτερος - α - ον. nè l'uno nè l'altro, neutro. ոչ մէկը ոչ մէկալը, չէզոք. նի պիրի նի օպիրի: — էրաս, էպիւ.

Οὐδετέρωθεν, ἐπίῤῥ. nè dall' una nè dall' altra parte. ոչ մէկ կողմէն, ոչ մէկալ կողմէն, երկու կողմին հիչ մէկէն. նի պիր խանգան, նի օպիր խանգան, խէ քերթիկէն հիչ պիրիքինկէն:

Οὐδετέρωσε, ἐπίῤῥ. nè all' una nè all' al-

Digitized by Google

tra gente. ազ. ազգ կռուիլ, ազ. ազգաւ կռուիլ. խմբովրդական հին պատերազմ:
Οὐδαιότερος - α - ον. = Οὐδίτερος.
Οὐδαποσοῦν καὶ Οὐδοπωστιοῦν, ἐπίῤ. = Οὐδοπωστιοῦν.
Οὐθαρ - οὐθατος (τὸ) mammella, poppa. ծիծ. ախտ, պտուկն:
Οὐθατόεις - εσσα - εν. che ha gran mammelle. 2. fertile. մեծ ծիծերու տանեցող. 2. պտղաբեր. պտղաբեր պատմուճան, երէ պտուղներ 2. պտղաբեր, հասկնալի:
Οὐθεὶς - ενὸς. = Οὐδείς.
Οὐθένεια καὶ Οὐθέτερος - α - ον. = Οὐδένεια κτλ.
Οὔ θην, ἐπίῤ. non certamente. արդարև ազ. անկասկած պիտի:
Οὐκ (πρὸ φων. ψιλ.) ἀντὶ Οὐ.
Οὐκέτε, ἐπίῤ. non più. ալ ազ, ալ չէ· արդէն պատմուճան պիտի՝ ծոյլ եղած պիտի:
Οὔκουν, ἐπίῤ. dunque no, non certamente. ապա ազ, արդարև ազ. եղյլ եւ պիտի, անկասկած եղած:
Οὐκοῦν, ἐπίῤ. dunque. անտակ էն է. եղյլ եւ:
Οὔκω κτλ. Ἰων. ἀντὶ Οὔπω κτλ.
Οὐλαμὸς (ὁ) battaglione di cavalieri. ձիաւոր զօրաց գունդ. մէկ տասիր աստիճանաւոր:
Οὐλάς - άδος (ἡ) = Πήρα.
Οὐλὴ (ἡ) cicatrice. սպի. եղրի նշանը, պիրտ:
Οὔλιος - α - ον. pernicioso, mortifero. 2. salutifero, salvatore. քաւարար, մահաբեր. 2. առողջարար, փրկիչ, ազատիչ. պատուէր. եղյլ ներելու. 2. ազատական, խնայող եղեն, փարիսեցի:
Οὐλόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli increspati. գանգրահեր, գանգուր մազերով. էլէրէցէ առնող:
Οὐλοκάρηνος (ὁ, ἡ) = Οὐλόθριξ.
Οὐλόκερως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna curve. ծռած կոտոշներով. եղյլ պատուող:
Οὐλοκόμη (τὰ) riccio, capelli increspati. խազազիր, գանգուր մազ. փոփիլ, էլէրէցէ առ, չէ՞ք:
Οὐλοκομάω - ῶ. M. ησω. Εἰμὶ —
Οὐλοκόμης καὶ Οὐλόκομος (ὁ, ἡ) = Οὐλόθριξ.
Οὐλοκράνος (ὁ, ἡ) = Οὐλοκάρηνος.
Οὖλον (τὸ) gengiva. լինդր. պէլ. ծիր:
Οὐλοποίησις - εως (ἡ) increspatura di capelli. մազերը գանգրելը. առնուրեան էլէրէցնելը:
Οὖλος - η - ον. Ἰων. ἀντὶ Ὅλος. intiero. 2. pernicioso, forte, robusto. 3. increspato, riccio. ամբողջ. 2. վնասակար, ուժով, կորովի. 3. գանգուր. պիրիկ. 2. պտղաբեր, փոխելիք. 3. էլէրէցէ:
Οὖλος (ὁ) covone. արտ. խոտհարմ, պիկի:
Οὐλότης (ἡ) increspatura de' capelli. մազերուն գանգուր ըլլալը. առնուրեան էլէրէցէ ըլլալը:
Οὐλοτριχίω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —
Οὐλότριχος (ὁ, ἡ) = Οὐλόθριξ.
Οὐλόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie aggrinzate. խոշտանած տերեւ. պատռտած խոփիլէ:
Οὐλόω - ῶ. M. ώσω. cicatrizzare. վէրքը բժշկիլ. գոցիլ· խոտոչ տեղ պիտի՝ խոփանիլ:
Οὔμενουν ἤ Οὐμενοῦν, ἐπίῤ. non, no certamente. արդարև ազ. անկասկած պիտի, չէ՞ք եղե:
Οὐμήν, ἐπίῤ. non solo.., ma neppure. չէ թէ միայն..., այլ եւ ազ թող եւ չէ՞ք..., եւ ոչ թէ:
Οὖν, συνδ. dunque. 2. certamente. 3. almeno. անտակ էն է. 2. իրաւցնէ. 3. գանէ· եղյլ եւ. 2. անկասկած. 3. գէթ պիտի եւ:
Οὔνεκα καὶ Οὕνεκεν. poichè, perchè. ինչպէս, քանզի· ինչի տէ, պատճառ:
Οὔνομα κτλ. Ἰων. × ἀντὶ Ὄνομα. κτλ.
Οὔπη, ἐπίῤ. = Οὐδαμῶς ἤ Οὐδαμοῦ.
Οὔποθι, ἐπίῤ. = Οὐδαμόθι.
Οὔποκα καὶ Οὔποτε, ἐπίῤ. = Ποτέ.
Οὔπω, ἐπίῤ. non ancora. գէտ ազ. գոն պիտի:
Οὐπώποτε, ἐπίῤ. = Οὐδεπώποτε.
Οὔπως, ἐπίῤ. = Παντάπασι. 2. = Οὔποτε.
Οὐρὰ (ἡ) coda. 2. cazzo. 3. retroguardia. 4. la poppa della nave. պոչ. 2. վերջ, կէր. 3. վերջապահ գունդ. 4. նաւին հաւեւի կողմը. ետքապահ. 2. պիտիր. 3. օրտանան ետնախնդիր պատճառ պիտի. 4. ինդիան էելէ:
Οὐραγέω - ῶ. M. ήσω, stare alla retroguardia. 2. essere l' ultimo. վերջապահ դնել գնդին մէջ գտնուիլ. 2. վերջին յետին էլլալ· ասոնցին ուրուցնա օլմագ. 2. ան ան գոփ օլմագ:
Οὐραγία (ἡ) retroguardia, վերջապահ գունդ· ասոնցին ուրը, ան պիտիր:
Οὐραγὸς (ὁ) condottiere della retroguardia. վերջապահ գնդին զօրապետը. ուրուցնա են ան պիտիրճան ուրուցնէրէ:
Οὐραῖος - α - ον. che sta alla coda. 2. ultimo, estremo. պոչը գտնուող. 2. վերջին, յետին. ետնապահ գունդին պատճառ. 2. ասիկ, ասիկա օլան:
Οὐράνη (ἡ) = Οὐροδοχεῖον ἤ Οὐρήθρα.
Οὐρανίδης - ου (ὁ) abitante del cielo. երկինքը բնակող. կեղնէրուն ասէն օլան:
Οὐρανίζομαι. M. ίσομαι. arrivare fin al cielo. մինչեւ երկինքը հասնիլ. կեղնէրուն պատնէշ:
Οὐράνιος - α ἤ ος - ον. celeste. երկնային. սիրէլի, կեղնէրէն պիտուող:
Οὐρανίσκος (ὁ) palato. քիմք. գոմիք:
Οὐρανίων - ωνος (ὁ) = Οὐρανίδης ἤ Οὐράνιος.
Οὐρανοβατέω - ῶ. M. ήσω. cammisare nel cielo. երկինքը պատիլ· կեղնէրուն կոչ գալ:
Οὐρανογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) perito nella cognizione delle cose celesti. երկնային բաներու վերաբերեալ գիտութեան հմուտ սիրէլի նէտնելէրուն էյթիմ օլան:
Οὐρανογραφία (ἡ) descrizione del cielo. առարկայագրութիւն երկինքը. սիրէ վրայ:
Οὐρανοδρομέω - ῶ. M. ήσω. correre pel cielo. երկինքը վազիլ· կեղնէրուն էօշմէք:

Digitized by Google

Οὐρανοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre pel cielo. երկինքը վազող· յօդապտոյտ։
Οὐρανοειδὴς -έος (ὁ, ἡ) che ha la forma del cielo. երկնքի ձեւով· երկնային։
Οὐρανόθεν, ἐπίῤῥ. dal cielo. երկնքէն· յօդապտոյտ։
Οὐρανόθι, ἐπίῤῥ. nel cielo. երկինքը· երկնում։
Οὐρανομήκης -εος (ὁ, ἡ) altissimo, che tocca il cielo. երկնաբարձ, խիստ բարձր, երկնքին գագաթ· մինչեւ, յօդս գօտեան։
Οὐρανοπετὴς -έος (ὁ, ἡ) caduto dal cielo. երկինքէն ընկած· յօդապտոյտ։
Οὐρανοποιία (ἡ) la creazione del cielo. երկնքին ստեղծուիլը· յօդս խոստացեալ։
Οὐρανόπολις -εως (ἡ) città celeste. երկնային քաղաք· երկրի չափ։
Οὐρανοπολίτης -ου (ὁ) cittadino, abitante del cielo. երկնաքաղաքացի· յօդ չափիչ։
Οὐρανὸς (ὁ) cielo. երկինք· յօդ, երկ, ստեան, ճեղք։
Οὐράνοσε, ἐπίῤῥ. al cielo. երկինքը· յօդս։
Οὐρανοσκόπος (ὁ, ἡ) che osserva il cielo. երկինքը դիտող· յօդս նայող խոն։ (ὀθ. οὐσ.) callionimo, uranoscopo (specie di pesce, che ha gli occhi nella parte supriore della testa). ասեամ մը ձուկ՝ որուն որ աչքերը գլխուն վրայի կողմը գտած են· յօդապտոյտ են· յօդապտոյտ ունեցող խոտ ինչ-որ ինչ-ինչ որ ալ ունի նման։
Οὐρανοῦχος (ὁ, ἡ) = Οὐρανίδης.
Οὐρανοφάντωρ -ορος (ὁ, ἡ) di cui lo splendore arriva fino al cielo. պայծառաբերձ ինչ-ոյ երկինքը հասնող· լուսեղ չափ յօդապտոյտ երեւնալ։
Οὐρανοφοίτης -ου (ὁ) καὶ
Οὐρανόφοιτος (ὁ, ἡ) che raggira nel cielo. երկինքը պտտող՝ շրջող· յօդապտոյտ ընող՝ պտտող։
Οὐρανοφόρος (ὁ, ἡ) che sostiene il cielo. երկինքը բռնող՝ վերցնող· յօդս ընտրեալ։
Οὐρανόφρων -ονος (ὁ, ἡ) che pensa alle cose celesti, pio. երկնային բաներ մտածող, բարեպաշտ· երկնի նմանելու փափաքող ինչ, աստուածային։
Οὐρανοφύτευτος καὶ Οὐρανόφυτος (ὁ, ἡ) di cui l' origine è celeste. սկիզբը՝ ծագումը երկնէ եղող· աստուածային։
Οὐρανοχρώματος (ὁ, ἡ) ceruleo, azzurro. երկնագոյն, կապուտակ· յօդս համեմ, լազուլիաբար։
Οὐρειβάτης κτλ. = Ὀρειβάτης κτλ.
Οὐρέω -ῶ. Μ. ήσω. orinare, pisciare. ջրամբել, միզել· ստեղծ գործել, իւղել, խոնավացնել։
Οὐρήθρα -ας (ἡ) uretra, il canale della verga. միզանոց, վարդին խողովակը· միզոյ ճանապարհ, միզի ելք։
Οὔρημα (τὸ) orina. ջրամբ, միզ· միզի։
Οὐρηρὸς -ὰ -όν. pertinente, adatto all' orina. ջրամբի յատուկ՝ յարմար· միզին պիտի համապատասխան։
Οὐρησείω (Χ. Μ.) = Οὐρητιάω.
Οὔρησις -εως (ἡ) l' azione d' orinare. ջրամբելը· ստեղծ գործելու, խոնավելու հիմնարկ։
Οὐρητὴρ (ὁ) uretere, quei due canali lunghi, pei quali l'orina passa dalle reni alla vescica. միզանցք· միզուղի։
Οὐρητιάω -ῶ. Μ. ασω. aver voglia d' orinare (Λατ. micturio). ջրամբել ուզել· միզասիրել, միզելու խորհիլ ունել։
Οὐρητικὸς -ὴ -όν. diuretico. միզընդունիչ, ջրամբել ստեղծ· խոնավելու հիմնարկեան. միզավարեան։
Οὐρητρὶς -ίδος (ἡ) = Οὐροδοχεῖον.
Οὐρίαχος (ὁ) il ferro che è all' estremità dell' asta. նիզակին ետեւը եղած երկաթ. հընչյուղի ասեաձեւ ծայր գործ։
Οὐρίζω. Μ. ίσω. portare la nave con vento favorevole. յարդագործ հովով նաւը տանիլ· իւլեւտ բերելիներ իւր ինդիր տեղը՝ իւրմէ ուրիշ։
Οὔριον (τὸ) (ἐνν. ὠόν.) = Ὑπηνέμιον.
Οὐριοδρομέω -ῶ. Μ. ήσω. navigare con un vento favorevole. յարդագործ հովով նաւել· իւլեւտ բերելիներ իւր ինդիր (ինդիրէ)։
Οὔριος -α ῆ ος -ον. favorevole. յարդագործ բաւ ինդիր, իւլեւտ· (ἄνεμος).
Οὐροδοχεῖον (τὸ) orinale. կճուճ, միզաման, հաւրօզ, միզի ջաման։
Οὐροδόχη (ἡ) καὶ Οὐροδόχιον (τὸ) = τῷ προηγ.
Οὐροδόχος (ὁ, ἡ) che riceve l' orina. ջրամբը ստանոց՝ ունեցող՝ պարունակող· անոթ մի միզի պատրաստոյ, միզի ալեն ջաման իսկ։
Οὖρον (τὸ) orina, piscia. ջրամբ, միզ· միզի, միզի։
Οὖρον (τὸ) × ἀντὶ Ὄρος.
Οὖρος (ὁ) vento favorevole. յարդագործ հով· իւլեւտ բերելիներ։
Οὖρος (ὁ) inspettore, guardiano. վերատեսուչ, դէտ, պահապան· նայող, ինծգիր, միջնէն։
Οὐροτομέω -ῶ. Μ. ήσω. tagliare la coda. պոչը կտրել· ջաւրգաղանաց ինչ։
Οὖς -ὠτός (τὸ) orecchio. ականջ· ջաւրէ։
Οὖς. αἰτ. πλθ. τ. Ἄνοφορ. Ὄς.
Οὐσία (ἡ) sostanza, essenza. գոյացութիւն, էութիւն· ըլլի, վարքի· 2· (μτφρ.) avere, bene, fortuna. ինչք, ստացուածք, ըլլի, գոյք։
Οὐσιαρχία (ἡ) la causa primaria della sostanza. գոյացութեան առաջին պատճառը· վարկեանն՝ ըլլին սկիզբ՝ սկզբնաւորութիւն։
Οὐσίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Οὐσία (2.)
Οὐσιοποιὸς (ὁ, ἡ) (θλγ.) il creatore della sostanza degli esseri. էակներուն գոյացութիւնը ստեղծող· ըլլութիւնը վարկեանը ընող ինչ ինչն։
Οὐσιόω -ῶ. Μ. ώσω. dare la sostanza o l' essenza. գոյացութիւն կամ էութիւն տալ· ըլլի վարկեան վերածել։
Οὐσιώδης -ες (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) -ωδῶς. che ha la sostanza o l' essenza. գոյացութիւն կամ էութիւն ունեցող· վարկեանը՝ ըլլին օրեն։

Digitized by Google

bejo. առեւտուր · խալթա փոխը, ալէտի ճկելու գործիք։

Ὀχλοκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. proccurare a cattivarsi il favore del popolo. ժողովուրդին սէրը ձեռնհաս լինալ՝ սերելի բանալու ջանալ · խալըզ ճնշողաբար իշխել։

Ὀχλοκοπία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ. = Δημοκοπία.

Ὀχλοκόπος (ὁ, ἡ) = Δημοκόπος.

Ὀχλοκρατέομαι - οῦμαι. *M.* ηθήσομαι. essere governato dalla plebe. առաջնորդուի ժողովուրդէն կառավարուիլ · պոռոտ ճիպոտի հնազանդիլ · պոռոտ ճիպոտի տակ ապրիլ։

Ὀχλοκρατία (ἡ) oclocrazia, il dominio della plebe. առաջնորդութիւն · պոռոտը ճիպոտի հնազանդիլը։

Ὀχλολοίδορος (ὁ, ἡ) ingiuriatore della plebe. առաջ ժողովուրդը նախատող · խալըզ սիրելիներ՝ խօրտան։

Ὀχλοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. sollevare la plebe. առաջ ժողովուրդը ապր վերցնել · խալըզ իրարի դէմ։

Ὄχλος (ὁ) plebe, volgo. 2. tumulto. 3. molestia. 4. folla. առաջ, ցած ժողովուրդ. 2. ազմուկ · 3. նեղութիւն, չանդրութիւն · 4. ամբոխ · պոռոտը ճիպոտի, խալըզ. 2. վէրվէրա · 3. ըզէկիր · 4. խալըզուըք։

Ὀχλοτερπής - ές (ὁ, ἡ) che piace alla plebe. առաջ ժողովուրդին հաճոյ եղող · խալըզ պոռոտը ճիպոտը իզի հաճոյող։

Ὀχλώδης - ες (ὁ, ἡ) turbolento, tumultuoso. ազմկալից, խառնակից · ալիքոտ, փոթորկաբեր։ վէրվէրալի։

Ὀχμάζω. *M*, άσω. tenere, ritenere. բռնել, զսպել առնել · իջեցնել, զսպի դնել։

Ὀχμή (ἡ) = Ὀχάνη.

Ὄχμος (ὁ) torre, fortezza. աշտարակ, բերդ · խալը, հիսար։

Ὄχος - εος - ους (τὸ) καὶ

Ὄχος (ὁ) = Ὄχημα.

Ὀχὸς - ή - όν. che tiene, che ritiene. բռնող, առնող · իջեցնող։

Ὀχυροποιέω - ῶ. καὶ (μσ.) - όομαι - οῦμαι. *M.* ήσω - ομαι. fortificare. ամրացընել, պնդել · հիմների վերցնել։

Ὀχυρὸς - ὰ - όν. forte. 2. sicuro, fortificato. ամուր · 2. ապահով, ամրացեալ, պատսպարեալ · խալվիրի · 2. կին, հիմնարկի վերցուած, ջօրանոտ։

Ὀχυρότης (ἡ) sicurtà. ապահովութիւն, պատսպարութիւն · կինլիք, հիմնարկի։

Ὀχυρόω - ῶ. *M.* ώσω. fortificare. ամրացընել, պատսպարել · հիմնարկի վերցնել, ջօրանոտել։

Ὀχύρωμα (τὸ) fortezza, castello. բերդ, ամրոց · խալը, հիսար։

Ὀχύρωσις - εως (ἡ) fortificazione. ամրացընելը, պատսպարութիւն · հիմնարկի կինլիք։

Ὀχυρωτικὸς - ή - όν. che serve a fortificare. պատսպարելու յարմար · հիմնարկի գործ։

Ὄψ - ὀπὸς (ἡ) voce, discorso. ձայն, խօսք · ոտ, պատգամ։

Ὄψ - ὀπὸς (ἡ) occhio, sguardo. աչք, նայուածք, հայեցուածք · կնոջ, գոյեղ · = Ὄψις.

Ὀψαμάτης - ου (ὁ) che miete tardi. ուշ հնձող · կին կալին ուշ կենալ։

Ὀψανθής - ές (ὁ, ἡ) = Ὀψιανθής.

Ὀψάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. mangiare il companatico. ընտանի ուտել · խորիսի համ խմել։

Ὀψαρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Ὄψάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄψον.

Ὀψαρτυσία (ἡ) l'arte di condire le vivande. կերակուրները հասկնալը պատրաստը · խոհարարութ կերակրի արուեստ ի նմանէ։

Ὀψαρτυτικὸς - ή - όν. pertinente al cuoco. խոհակերի պատկանած · սիրչոտ գործ։

Ὀψαρτυτικὴ (ἡ) l'arte di cucinare. խոհակերութիւն · սիրելութ։

Ὀψαρτύω. *M.* ύσω. condire le vivande, cucinare. կերակուր հասկնալ՝ եփել · խոհարարի կերակրի վարուիլ՝ եփելիք։

Ὀψέ, ἐπίῤ. tardi. ուշ · կին։

Ὀψείω (*X. M.*) desiderare, bramare di vedere. տեսնելու փափագիլ · կնոջ պատկանիլ։

Ὀψημέρα (ἡ) crepuscolo, il tempo verso la sera. վերջալոյս, իրիկուան ատեն · ուշ, ուշի ատենը։

Ὀψία (ἡ) (ὀνν. ὥρα.) sera. իրիկուն · ուշ։

Ὀψιανθὴς - ές (ὁ, ἡ) che fiorisce tardi. ուշ ծագիլ · կին ուշ կենալ։

Ὀψιβλαστέω - ῶ. *M.* ήσω. germogliare tardi. ուշ ծլիլ · կին ծիլ կենալ։

Ὀψιβλαστής - ές καὶ

Ὀψίβλαστος (ὁ, ἡ) che germoglia tardi. ուշ ծլող · կին ծիլ կենալ։

Ὀψίγαμος (ὁ, ἡ) che si sposa tardi. ուշ կարգուող · կին կալ կենալ։

Ὀψιγενὴς - ές (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀψίγονος (ὁ, ἡ) nato tardi. ուշ ծնած · կին գոլիլ։

Ὀψιάζω. *M.* άσω. fare una cosa tardi, ritardare. բան մը ուշ ընել, յապաղիլ · պէտ չէիր կին կենալ, կինկենալ։

Ὀψιαρπέω - ῶ. *M.* ήσω. fruttare tardi. ուշ պտղաբերել · կին ճշիլ վերկալ · հաւ կենալ։

Ὀψιαρπία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ.

Ὀψίκαρπος (ὁ, ἡ) che produce tardi i frutti. ուշ պտղաբերող · կին ճշիլ հաւ կենալ։

Ὀψιμέλευθος (ὁ, ἡ) che cammina lentamente, chi viene tardi. կամաց քալող, ուշ եկող · խաւղ կերթեցնող · կին կգալն։

Ὀψιμάθεια (ἡ) istruzione acquistata in una età avanzata. առաքինի հասը ձեռք բերուած գիտութիւն · խալ վերկիլի կերտուած օձիր բանական իմ։

Ὀψιμαθέω - ῶ. *M.* ήσω. imparare, ammaestrarsi in una età avanzata. առաքինի հասը ուսանելին հասը առջին վարժիլ · խալ վերկիլի կերտուած օձիր խօրհնական իմ բանալ կենկալ։

Ὀψιμαθὴς - ές (ὁ, ἡ) istruito, ammaestrato tardi. 2. sciolo. ուշ ուսեալ՝ կրթուած · 2. խմաստակ · կին կերտուիլ իմ բանալ կենկալ · 2. լէրկալի, տգիտակ կերկինի։

Ὀψιμαθία (ἡ) = Ὀψιμάθεια.

Digitized by Google

Ὄψιμος (ὁ, ἡ) × ὁστὶ Ὄψιος.

Ὄψιος - α - ον. tardo. 2. che si fà di sera. ուշանալով, ուշացած. 2. իրիկնանալ, երեկոյանալ. ԱԳ. 2. ուշով խոսք ըլլան:

Ὀψιότης (ἡ) tardanza. ուշացնելութիւն, ուշանալութիւն. ԱԳ. ԼՀ, ԱԳ ըլլալը:

Ὀψίπλουτος (ὁ, ἡ) tardi arricchito. ուշ հարստացած եղած. ԱԳ չնչին ըլլալէ:

Ὄψις - εως (ἡ) vista. 2. (πλθ.) occhio. տեսութիւն. 2. ուշք. խոշոր աչքեր. 2. ԱԳ, գիւղ. 3. = Ὀπτασία.

Ὀψισμὸς (ὁ) ritardo, tardanza. յապաղում, ուշացնելութիւն. ԱԳ ԼՀ, ԱԳ խոչընդոտ ըլլալը:

Ὀψισπορέω - ῶ. *M.* ήσω. seminare tardi. ուշ ցանել (սերմ). ԱԳ խոտ (ծխատ):

Ὀψίσπορος (ὁ, ἡ) seminato tardi. ուշ ցանուած. ԱԳ խոտնկած:

Ὀψίτεκνος (ὁ, ἡ) = Ὀψίγονος.

Ὀψιτέλεστος (ὁ, ἡ) eseguito, compiuto tardi. ուշ կատարուած. ԱԳ ծախիլ ուշ ըլլալ:

Ὀψίτερον, ἐπίῤῥ. più tardi. աւելի ուշ. գալ ԱԳ:

Ὀψίτομος (ὁ, ἡ) che si deve tagliare tardi. ուշ կտրելիք. ԱԳ տնկելիք:

Ὀψιφανὴς - ἐος (ὁ, ἡ) che apparisce tardi, la sera. ուշ իրիկնան գէմ երեւոյթ. ԱԳ ուշով խոսք ԱԳրիւնին:

Ὀψιφόρος (ὁ, ἡ) che produce tardi. ուշ բուսցընող (պտուղ եւ այլն). ԱԳ հաւ խոխ:

Ὀψίφυγος (ὁ, ἡ) che fugge tardi. ուշ փախչող. ԱԳ փալան:

Ὀψοδαίδαλος (ὁ, ἡ) colui che sa ben cucinare, bravo cuoco. ապեկ կերակուրներ եփել գիտցող, ապէն խոհարար. ԱԳրէ կերակուրներուն նօրաման տալին, աչք տալը:

Ὀψολογία (ἡ) trattato sull' arte di cucinare. խոհարարութեան վրայ եղած ճառ. տետրակ՝ ԱԳրէ եփելիքի սեռութիւնը հասկնալու օրէն խրատ:

Ὀψολόγος (ὁ, ἡ) che tratta sull' arte di cucinare. կերակուր եփելու վրայ ճառող. ԱԳրէ եփելիքի սեռութիւնը հասկնալու խրատ խօսի:

Ὀψομαγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente i cibi ghiotti. անուշ՝ համով կերակուրները չափէ դուրս սիրող. լեզուէն համտեսողը համբոյն աչերը ակնին:

Ὀψομανία (ἡ) amore appassionato de' cibi ghiotti. համով կերակուրներու եղած չափէ դուրս սէր. լեզուէն համտեսողը օրն համբոյն աչերը համակրութիւն:

Ὄψον (τὸ) vivanda, cibo (condito). 2. cibo fatto di pesci. 3. companatico. 4. manicaretto. կերակուր (համեմուած). 2. ձկէ կերակուր. 3. բացուտ. 4. ախորժաշարժ ուտելիք. հաւսի, ԱԳրի (խորխորէն). 2. պաշար համբոյն. 3. ֆրթէ. 4. գեղ:

Ὀψονομέω - ῶ. *M.* ήσω. *Εἰμὶ* —

Ὀψονόμος (ὁ) magistrato incaricato alla tariffa e qualità de' commestibili. ուտելիքներուն գնոյն ու արժանաւորութեան նայող իշխանաւոր. ԱԳրիկի նշանակեալ պահապանը վէ նմ' խոտորի օրտաղանով իջեսի խոխ ծանօթացող, իջեցնող պաշար:

Ὀψοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. condire i cibi. կերակուրներ համեմել. խոհարարի իջեցնի սորվիլ:

Ὀψοποίημα (τὸ) cibo condito. համեմուած կերակուր. ԱԳրէ համ:

Ὀψοποιία (ἡ) = Ὀψαρτυσία.

Ὀψοποιὸς (ὁ, ἡ) cuoco. խոհարար. աղբ:

Ὀψοπόνος (ὁ, ἡ) = Ὀψοποιός.

Ὀψοπωλεῖον (τὸ) mercato di commestibili. ուտելիքի վաճառանոց. ԱԳրիկի գործ նայողներ ապրելու ըստ՝ գնալը:

Ὀψοπώλης - ου (ὁ) venditore di commestibili. ուտելիք ծախող. ԱԳրիկի գործ նայողներ ապրիլ:

Ὀψοπώλιον (τὸ) = Ὀψοπωλεῖον.

Ὀψοφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. mangiare de' cibi ghiotti. 2. essere golose. համով կերակուրներ ուտել. 2. արկրամոլ ըլլալ. լեզուէն համտեսող ԱԳրիկ. 2. ան ախորժաշարժ ուտելիք:

Ὀψοφαγία (ἡ) golosità, ghiottoneria. արկրամոլութիւն. ան ախորժաշարժ:

Ὀψοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia de' cibi squisiti, ghiottone. 2. goloso. համով կերակուրներ ուտող. 2. արկրամոլ. լեզուէն համտեսող ԱԳրիկ. 2. ան ախորժաշարժ:

Ὀψοφιλία (ἡ) = Ὀψοφαγία.

Ὀψοφόρος (ὁ, ἡ) che serve a portare, e porta de' cibi. կերակուր առնելու յարմար կամ կերակուր բերող. ԱԳրիկ ախորժաշարժ ուտելիքի սիրահար ԱԳրիկ ախորժաշարժ:

Ὄψων - ῶνος (ὁ) sporta da mettervi de' commestibili. ուտելիք գնելու յարմար զամբիւղ. էլէնի ԱԳրիկներ նշանակուած զամբիւղ:

Ὀψωνέω - ῶ. *M.* ήσω. comprare de' commestibili. ուտելիք գնել. ԱԳրիկներ նշանակելիք սիրել:

Ὀψώνης - ου (ὁ) che compra de' commestibili, spenditore. ուտելիք գնող. համով. ԱԳրիկներ նշանակելիք սիրել, վատնող:

Ὀψωνία (ἡ) compra de' commestibili. ուտելիք գնելը. ԱԳրիկներ նշանակելիք սիրել:

Ὀψωνιάζω. *M.* άσω. dare ai soldati la pensione, lo stipendio, il vitto. զինուորներուն ամսական կերակուրը տալ. ամսաթոշակ ԱԳրիկը՝ կերակուրը տալ:

Ὀψωνιασμὸς (ὁ) τὸ σύσ. τ. προηγ.

Ὀψώνιον (τὸ) pensione, stipendio. ամսական, թոշակ. ԱԳրիկ, խոխ. 2. = Ὀψωνία.

Ὀψωνισμὸς (ὁ) = Ὀψωνιασμός.

Π.

Π, π, πῖ (τὸ) (ἄκλ.) Pi. La decimasesta lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (π′) significa ottanta od ottantesimo, e coll' accento di sotto (π) ottanta mila. ՓԲ. Ճանաչ արբանեակ

Digitized by Google

վերջասանձնորդ գիրն է: Հանդիսական կոչմանէ ալբոսկը վրան բլլալու սահն (π) կը նշանակէ ուխտաւոր կամ ուխտաձորդ, ու սակը բլլալու սահն (π) ուխտաւոր հաղար. փխ. Խոտանդ հիմնելուն ու ալ իջնէը հարիւր տէր: Ուրչ ինդրելուան խաչերնուիս խնդիր իլի (π) կնօսրերէր սիոն հոն խոտո սիոնելնէ, վր վիշտերս օր գոտիս խնդիր (π) սիոն պիր (80,000).

Պա Δ. ἀντὶ Πῆ.

Παγὰ - ᾶς (ἡ) *Δ. ἀντὶ Πηγή.*

Παγγέλοιος (ὁ, ἡ) molto ridicolo. խիստ ծաղրական՝ ծիծաղական. շատ կատակելի ու ծիծաղելի:

Παγγενετὴρ (ὁ) καὶ *Παγγενίτης - ου* (ὁ) καὶ

Παγγενήτωρ - ορος (ὁ) genitore, padre di tutti. ամենուն ծնօղը՝ հայրը. հիմնելին ամենը պատճառը:

Παγγενὴς - ίος (ὁ, ἡ) che è di tutti i generi. ամեն սեռէ եղող. հոր ցիմսրին օրէն:

Πάγγεος καὶ

Πάγγεως (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ *Πάγγειος*. che occupa tutta la terra. բոլոր երկիրը գրաւող. պիրի՛ն երկրի՛ բոլոքը շատ իդին:

Παγγλύκερος - ὰ ῆ ος - ον. dolcissimo. խիստ անուշ. շատի քաղցր:

Παγγλωσσία (ἡ) loquacità. շատախօսութիւն, շատախոսասիրութիւն. լեզուականութիւն:

Πάγγυμνος (ὁ, ἡ) tutto nudo. բոլորովին մերկ. պիտակ-պիտակ կըսպրիս:

Παγγυναικὶ, ἐπίῤῥ. con tutte le donne insieme. ամեն կնիկներով միասին. հոր կնիկներս իլի պիրլէտրի:

Παγγώνιος - α - ον. da per tutto angolare. ամեն կողմը անկիւնաւոր. հոր խոնը ցիօնլէրէ:

Παγιῤῥὸς - ὰ - όν. agghiacciato. սառած. պրմնալը:

Παγετὸς (ὁ) ghiaccio. սառ. պաղ:

Παγετώδης - εος (ὁ, ἡ) freddo o duro come il ghiaccio. սառի պէս պաղ կամ պինա. պաղ իլի օղլուի խոյօր ցիս:

Πάγη (ἡ) laccio. 2. inganno, frode. լար, խրդ. 2. նենգ, գող. իլէտ. 2. ցիմս, հիլլէ:

Παγιδεύω. Μ. εύσω. allacciare. լարը ձգել. բռակարգել. իլէտի գրլէրցիս. (κυρ. καὶ μτφρ.)

Πάγιος - α - ον. fisso, fermo, stabile. կայուն, հաստատ. պիր խօրօր, ցիվի. գոպանելը. — *ίως, ἐπίῤῥ.*

Παγιότης (ἡ) solidità, fermezza. ամրութիւն, պինդութիւն. ցիվիլիս:

Παγιόω - ῶ. Μ. ώσω. render fermo, stabile. հաստատ հաստել ընել. ցիվիլէցտիրիս:

Παγὶς - ίδος (ἡ) laccio. լար, նենգեամբ չուռան. իլէտ. (κυρ. καὶ μτφρ.)

Παγκαὴς - έος (ὁ, ἡ) che abbrucia tutto. ամենը երօղ. հիւթերի խոփան:

Πάγκακος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ*) - *κάκως*. pessimo. ամենաչար. ցիս ցինա, գոյնի ցիս:

Παγκαλὴς (λλὴς) - *έος* (ὅ, ἡ) καὶ

Πάγκαλος - η ῆ ος - ον. ottimo, bellissimo. ամենալաւ, խիստ ազուտ. շատի պէս գիտի կիրիլ:

Παγκάρπιος - α - ον. καὶ

Πάγκαρπος (ὁ, ἡ) che produce ogni sorta di frutto. ամեն տեսակ պտուղը բերօղ. հոր ցիսա գիւլիչէ հաղ իդին:

Παγκατάρατος (ὁ, ἡ) esecrabilissimo. խիստ անիծապարտ. շատի գրշած:

Παγκενθὴς - έος (ὁ, ἡ) totalmente nascosto. 2. che nasconde tutto. բոլորովին պահուած. 2. ամենը պահօղ. պահիչ. 2. հիւթերի կիլէթի:

Παγκλαυστος καὶ *Πάγκλαυτος* (ὁ, ἡ) che piange sempre. միշտ լացօղ. խոկ ալլէթի:

Παγκληρία (ἡ) tutta l' eredità. բոլոր ժառանգութիւն. պիրիսի գրաս:

Πάγκληρος (ὁ, ἡ) cui spetta tutta l'eredità, unico erede. բոլոր ժառանգութեան տէր, միկ ժառանգ ժառանգող. պիրիսի գրաշէն ասիճի, պիր տանիմի գրաթօր:

Πάγκοινος (ὁ, ἡ) comune a tutti. ամենուն հասարակ. ալխանէլի:

Παγκόσμιος (ὁ, ἡ) universale. ընդհանրական. խասոփ:

Παγκρατὴς-έος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Παντοκράτωρ.*

Παγκρατησία (ἡ) = *Παντοκρατορία.*

Παγκρατιάζω. Μ. άσω. vincere in tutti i combattimenti. ամեն կռուի մէջ յաղթել. հոր փօյլուդի իդնիփ:

Παγκράτιον (τὸ) esercizio consistente nella lotta e nel pugillato. գօտեմարտութեան կռիւ միասին գօտեմարտութեան եւ բռնցքամարտութեան. կռիւ ու խոհրտ փօյլուդի՝ իլէտ իլի օղուն թռնիւ. 2. = *Σκίλλα.*

Πάγκρεας - ατος (τὸ) pancreas (glandula situata alla parte posteriore dello stomaco). պանկրեաս (սամսրդին եաւէի կողմը գտնուած մսան մը). գոփնի պէս թորթիկներու պատկանած իլ եղի:

Παγκρότως, ἐπίῤῥ. con grande strepito. մեծ շառաչմամբ. շատ ղիմիւ իլէ:

Παγκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) che possiede tutto. ամեն բան տանօղ. հոր ղնչ խոյնի:

Πάγξενος (ὁ, ἡ) che accoglie tutti i forestieri. ամեն օտարները ընդունօղ. հոր կիմկիմլերէ գոպալ խոյնի:

Παγόλυτος (ὁ, ἡ) liquefatto. հալած. եղիլ:

Παγοπληξία (ἡ) intirizzamento. սառիլը (յամրութեն). գծծում, օգտան դիմելը (օշխարան):

Πάγος - εος - ους (τὸ) = *τῷ*

Πάγος (ὁ) rupe, colle. 2. ghiaccio. 3. sale (marino). ժայռ, բլուր. 2. սառ. 3. աղ (ծովու). քար, գոյր. ինկնիչ. 2. պաղ. 3. (գնին) թանգ. 4. = *Περιτόναιον.*

Πάγουρος (ὁ) paguro, granciporro. ծովի գոնճօղ տեսակ մը խիշափառ. ֆռնգրիս:

Παγόω - ῶ. Μ. ώσω. agghiacciare. սառեցնել. պաղացնել:

Παγχάλεπος (ὁ, ἡ) estremamente difficile. խիստ գժուար. շատի գժնչ ղնիճի:

Πάγχαλκος (ὁ, ἡ) tutto di rame. բոլորը պղինձէ. պիտակ պաղընդան:

Digitized by Google

Παγχρηστος (ὁ, ἡ) utile a tutto. *բոլոր օգտակար. Հր. լիա֊խրէ՝ խոյր։*
Παγχριστος (ὁ, ἡ) unto tutto intiero. *բոլորովին օծուած. պիտակ֊եալ խալըն֊ձէ։*
Παγχρύσεος καὶ
Παγχρυσος (ὁ, ἡ) tutto d'oro. *բոլորը ոսկէ. պիտակ֊եալ ալթընտան։*
Παγχυ, ἐπίῤῥ. = *Πάνυ*.
Παγώδης - εος (ὁ, ἡ) glaciale. *սառնա֊պատ. պաղչա֊լը, փիչըղալը։*
Παθαίνω (παρτ. ἐπάθαινον καὶ πλέον οὖ). muovere, eccitare la passione. *կիրքը ոգը միրցընել՝ գրգռել. նիֆսիէն խեթէրխե֊նէ՝ այթալընմըշտըր֊մէ՝ խօրխէ խիմէ։*
Πάθη (ἡ) = *Πάθησις ἡ Πάθημα*.
Πάθημα (τὸ) tutto ciò che si soffre, sofferenza, afflizione, calamità. *քա֊շուած իրը, վիշտ, ասասպանք, ազէաք. չէ֊իլէն նէսնէ, փերտ, պիլը, ֆելա֊խէ։*
Πάθησις - εως (ἡ) sofferenza. *քաշելը (վիշտ). ինճո֊միլ, (փերտ՝ պիլը) չէ֊մէ։*
Παθητικὸς - ἡ - ὸν. passibile, suscettibile a patire, passivo. 2. patetico, capace a commuovere il cuore. *կրական, կրե֊լու հպասակ, կրասրական. 2. կիրքերը շարժօղ, ազդու։ չէ֊իլէն փասի֊լը, ֆեմ֊հօ֊լ. 2. իւ֊րէ֊ր խեթէրխէն, նիֆսի֊լերէ ինճո֊րէ֊ խոնէ, խիօ֊իլէ։*
Παθητικῶς, ἐπίῤῥ. passivamente. 2. pateticamente. *կրասրաբար. 2. կիրքերը շարժե֊լով, ազդուա֊ւէ֊մօ֊ր. չէ֊իլէն փասի֊լը՝ ֆիճո֊լ օլարաք. 2. նիֆսի֊լերէ խեթէրխե֊րէ֊ր, խիօ֊իլէ իլէ։*
Παθητὸς - ἡ - ὸν. passibile, suscettibile di passione. *կրական, կրելու հպասակ. չէ֊իլէն փասի֊լը՝ ֆիճո֊լ օլարաք. 2. նիֆսի֊լերէ խեթէրխե֊րէ֊ր, խիօ֊իլէ իլէ։*
Παθικὸς - ἡ - ὸν. = *Πασχητιῶν, Κίναιδος*.
Παθογνωμονικὸν καὶ *Παθογνωμικὸν* (τὸ) (ἐνν. σημεῖον.) patognomonico, sintomo. *ախտագոյց նշան. խոխէլէն պիլմէ խոյն ալամէ։*
Παθοκράτεια ἢ *Παθοκρατορία* (ἡ) dominio sulle proprie passioni, continenza. *իր կիրքերուն վրայ իշխանը՝ դադրը, ժուժկալութիւն. ինէսի֊ն նիֆսի֊լերինն հնա֊րաւ իշխէ֊լ, ինա֊րէ նիֆս, էֆէնտի։*
Παθολογέω - ὦ. Μ. ήσω. trattare delle malattie. *հիւանդութեանց վրայ խօսիլ. խոխէլէ՝ իլլնէր հաթալարա իւշուալ իշխէ֊լ։*
Παθολογία (ἡ) patologia, trattato sulle passioni. *ախտաբանութիւն, հիւանդութեանց վրայ եղած խօս֊ա. խոխէլէ՝ իլլնէր հաթալարա ալան խըշուալ։*
Παθολογικὸς - ἡ - ὸν. patologico. *ախտաբանական. խոխէլէ՝ հաթալարա իլշուալ իշխէ֊ալ փօյէ֊ր. (ὀθ.) Παθολογικὴ* (ἡ) (ἐνν. ἐπιστήμη.) patologica (una parte della medicina, che insegna a conoscere e distinguere le malattie.) *բժշկականութեան մի մասը՝ որ կը սորվեցնէ հիւանդութիւնները ճանչնալ ու զանոնք զատորոշել։ իլէ իշդալն հնա֊րաւ ի իլլնէրէ՝ խոխէլէ֊լէրէ ինճըչէ֊ֆէրլ իշխէ֊լ։*
Παθοποιΐα (ἡ) eccitamento delle passioni. *կիրք շարժելը. նիֆսի֊լերէ խեթէրխէ֊րէ֊ֆ֊։*
Παθοποιὸς (ὁ, ἡ) che eccita le passioni. *կիրք շարժէ֊ր. նիֆսի֊լերէ խեթէրխէ֊։*
Πάθος (τὸ) passione. 2. sofferenza, afflizione. 3. malattia. *կիրք. 2. վիշտ, ասասպանք. 3. հիւանդութիւն, ախտ. նիֆս, պիշտ. 2. պիշ, փերտ, ֆելա֊խէ. 3. խոխէլէ, իլլնէ֊ր։*
Παιὰν - ᾶνος (ὁ) peana (inno in onor d'Apollo). *պէչան, (Ապոլոն չասասանէն պասուելին համար կանչուած երգ). փիա֊նա (Ապէլլօ֊ֆոխան էդրտելու կոչերգան նամբա)։*
Παιανίζω. Μ. ίσω. cantare un inno in onore di... *ինչի մը պասուելին երգ մը կանչել. պէրի֊նէն էդրտելու պէր նամբա օ֊ֆասալ։*
Παιανισμὸς (ὁ) il cantare un inno in onore di... *ինչի մը պասուելին համար երգ մը կանչելը. պէրի֊նէն էդրտելու պէր նամբա օֆասալը։*
Παιανιστὴς - οῦ (ὁ) cantore di qualche inno in onore di... *ինչին պասուելին համար երգ մը երգօղ. պէրի֊նէն էդրտելու պէր նամբա օֆասան։*
Παϊγμα (τὸ) giuoco. *խաղ. օյուն։*
Παιγμὸς (ὁ) = *Παΐγμα*.
Παίγνιον (τὸ) giuoco, crepunde, trastullo. 2. ridicolo. *խաղ, ուրիշ խաղալիկ, զբօսանք. 2. ծիծաղելու իրը. օյուն, ցնծութ օյունճուլը, էնլէնմէ֊լի։ 2. կա֊լէնլէնէլ նէսնէ֊ր։*
Παίγνιος (ὁ, ἡ) giuocoso, ridicolo, di trastullo. *խաղալիքի պատկանած, ծաղրական, զանազանելի. օյունճուլը փայէ֊ր, կա֊լէնլէնէլ, ճոխ, էնլէնէլ։*
Παιγνιώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - *ωδῶς*. = *τῷ προσῳ*.
Παιδαγωγεῖον (τὸ) collegio, scuola ove s'istruiscono i ragazzi. *վարժատուն, ուղղ կրթութեան դպրոց. ֆէրթէ֊ի, ղա֊ֆէ֊ի իլէ֊թէ֊լ էդրտելու ֆէ֊տէ֊լ։*
Παιδαγωγέω - ὦ. Μ. ήσω. istruire i ragazzi. *ուղղութիւր կրթել. ղաֆէ֊լէ֊ր իլէ֊թէ֊լ նէ֊մէ։*
Παιδαγωγία (ἡ) pedagogia, istruzione, educazione de' ragazzi. *մանկավարժութիւն, ուղղ դաստիարակելը՝ կրթելը. ղաֆէ֊ի իլէ֊թէ֊լ՝ իլէ֊մէ֊լէ֊ր իւշուլէ֊։*
Παιδαγωγικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - *ικῶς*. pedagogico, concernente l'educazione de' ragazzi. *դաստիարակի սեպհական. լալայ՝ էդրլէդրէ փայէ֊ր, ղաֆէ֊ի իլէ֊թէ֊լ նէ֊մէ֊ի իւշուլէ֊։*
Παιδαγωγὸς (ὁ, ἡ) pedagogo, istruttore, precettore de' ragazzi. *մանկավարժ, ուղղարերը դաստիարակօղ՝ կրթօղ. լալա, էդրլէդր, խոճա։*
Παιδάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Παιδίον*. fanciullino. *մանկիկ. ղաֆէ֊ջիճէ֊ղ։*
Παιδαριώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - *ωδῶς*. puerile, fanciullesco. *մանկական, ազգայական. ղաֆէ֊ղա խասլաս, փասլաղլի֊։*
Παιδεία (ἡ) educazione, istruzione, disciplina. 2. gastigo. *կրթութիւն, դաստիարակութիւն, հպահանգ. 2. պատիժ.*

Digitized by Google

βίνω, βιάζω, βίτσω, βιτσίζω. 2. βιάζομαι.

Παιδεως (ὁ, ἡ) = *Παιδικός*.

Παιδεραστέω - ῶ. *M.* ήσω. amare appassionatamente i giovanotti. ἀγαπῶ ἐπιθυμητικῶς τοὺς νέους, ἀγαπῶ ἐπιθυμητικῶς τοὺς ἐφήβους.

Παιδεραστής - οῦ (ὁ) che ama appassionatamente i giovanotti, pederasta, sodomito. ἀγαπητικὸς τῶν νέων, ἀγαπητικὸς τῶν ἐφήβων. 2. ἀγαπητικὸς τῶν ἀρρένων.

Παίδερως - ωτος (ὁ) cerfoglio (erba). 2. vermiglione. σκωληκίζ, εἶδος μίξης ἑ. 2. ἐρυθρὸν βαφικὸν μίξης ἑ, ἐσπ. πρὸ ὀλίγου. 2. ὀλίβανον, λιβανίδιον (φυτὸν εὐῶδες).

Παίδευμα (τὸ) disciplina, istruzione. ἔρευνα, μάθημα. 2. ἐπιστήμη, ἐπιστημονικὸν βιβλίον.

Παίδευσις - εως (ἡ) educazione, instruzione, erudizione. ἀνατροφή, ἐκπαίδευσις, μάθησις. ἐπιστήμη, βιβλία, ἐπιστημονικὰ βιβλία.

Παιδευτήριον (τὸ) scuola. σχολεῖον, μάθημα. 2. = *Κολαστήριον*.

Παιδευτὴς - οῦ (ὁ) istruttore, maestro. 2. gastigatore. διδάσκαλος. 2. τιμωρός. ἐπιστάτης, ἐπιστάτης. 2. τιμωρητής.

Παιδευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - κῶς. instruttivo. ἐκπαιδευτικός, ἀνατροφικός. ἐπιστήμων, ἐπιστημονικός. ἐπιστήμη, ἐπιστημονικὸν βιβλίον.

Παιδευτὸς - ἡ - όν. instruito, erudito. μαθημένος, ἐκπαιδευμένος, ἀνατεθραμμένος. ἐπιστήμων, ἐπιστημονικός.

Παιδεύω. M. εύσω. istruire, educare, ammaestrare. 2. gastigare. μαθαίνω, ἐκπαιδεύω, ἀνατρέφω. 2. τιμωρῶ. βάρος· βαρύνω, βασανίζω. 2. τιμωρητικῶς. (πῦρ. μτχ. παθ.) *Παιπεδευμένος* - η - ον. erudito. ἐπιστήμων, μαθημένος, ἐκπαιδευμένος. ἀνατεθραμμένος, ἐπιστήμων.

Παιδιὰ (ἡ) giuoco, trastullo. παιγνίδι, παιγνίδισμα. 2. παιγνίδι, ἐγκώμιον.

Παιδία (ἡ) infanzia, puerizia. παιδικὴ ἡλικία, παιδικὴ ἡλικία. παιδικὰ χρόνια.

Παιδικὸς - ἡ - όν. puerile, fanciullesco. παιδικός, παιδιάτικος. παιδικὰ πράγματα, ἀνοησία.

Παιδικῶς, ἐπίῤῥ. puerilmente, da fanciullo. παιδιάτικα, παιδικά. παιδικὰ χρόνια.

Παιδιόθεν, ἐπίῤῥ. dall' infanzia, dall' età fanciullesca. παιδικὰ χρόνια, παιδικὴ ἡλικία. παιδικὰ χρόνια.

Παιδίον (τὸ) *ὑποκ.* τ. *Παῖς.* infante. παιδί. παιδάκι.

Παιδισκεῖον (τὸ) bordello. μπουρδέλο. πορνεῖον.

Παιδίσκη (ἡ) donzella. 2. fantesca, serva giovane. 3. puttana. παλλίκι. 2. δούλα νεαρὴ γυναίκα. 3. μπουρδέλο. πόρνη.

Παιδίσκος (ὁ καὶ ἡ) fanciullino, donzelletta. παιδάκι, μικρὸ παλλίκι. παιδάκι, ἀγοράκι.

Παιδωδὴς - ους (ὁ, ἡ) puerile. 2. dedito a' giuochi, a' trastulli. παιδιάτικος. 2. μικρὸς παιδικὴ ἡλικίας. παιδικός. 2. ἀνοητικός, ἀνόητος. 3. ἀσχολούμενος εἰς παιγνίδια.

Παιδοβόρος (ὁ, ἡ) che divora gli infanti. παιδοφάγος παιδοφάγος. παιδοκτόνος, παιδοφάγος.

Παιδογονία (ἡ) procreazione de' figli. γέννησις παιδιῶν. γέννησις τέκνων, γέννησις παιδιῶν.

Παιδογόνιος (ὁ, ἡ) concernente la procreazione de' figli. ἀναπαιδοποιητικὸς τόκος. γέννησις παιδιῶν. *Παιδογόνια* (τὰ) (ἐνν. ἱερά) festa per la nascita d'un figlio. γιορτὴ διὰ γέννησιν παιδίου. γιορτὴ διὰ γέννησιν παιδίου.

Παιδογόνος (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. γεννήτωρ παιδιῶν. γέννησις τέκνων, γεννήτωρ παιδιῶν.

Παιδόθεν, ἐπίῤῥ. = *Παιδιόθεν*.

Παιδονομέω - ῶ. *M.* ήσω. aver cura degli infanti. φροντίζω παιδιά. φροντίζω παιδιά.

Παιδονόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura degli infanti. φροντιστὴς παιδιῶν. φροντιστὴς παιδιῶν.

Παιδοκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. uccidere degli infanti. σφάζω παιδιά. σφάζω παιδιά.

Παιδοκτονία (ἡ) infanticidio. σφαγὴ παιδιῶν. σφαγὴ παιδιῶν.

Παιδοκτόνος (ὁ, ἡ) infanticida. σφαγεύς. σφαγεὺς παιδιῶν.

Παιδολέτειρα (ἡ) θηλ. τ. *Παιδολετὴρ*. = *Παιδοκτόνος*.

Παιδολέτης - ιδος καὶ *Παιδολέτρια* (ἡ) καὶ *Παιδολέτωρ* - ορος (ὁ) = *Παιδολέτειρα* καὶ *Παιδολετὴρ*.

Παιδολογία (ἡ) scelta de' fanciulli. ἐκλογὴ παιδιῶν. ἐκλογὴ παιδιῶν.

Παιδομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) ammaestrato nell' infanzia. παιδαγωγημένος ἀπὸ μικρός. παιδαγωγημένος ἀπὸ μικρός.

Παιδομαθία (ἡ) istruzione, disciplina acquistata nell' età fanciullesca. παιδαγώγησις ἀπὸ μικρὸς ἡλικίας. παιδαγώγησις ἀπὸ μικρὸς ἡλικίας.

Παιδομανὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Παιδερασταής*.

Παιδομανία (ἡ) amore appassionato per i giovani, sodomia. παιδεραστία. παιδεραστία.

Παιδονομέω - ῶ. *M.* ήσω. sorvegliare all' educazione de' fanciulli. φροντίζω παιδιῶν. φροντίζω παιδιῶν.

Παιδονομία (ἡ) inspezione sull' educazione de' ragazzi. φροντὶς παιδιῶν. φροντὶς παιδιῶν.

Παιδονόμος (ὁ, ἡ) che sorveglia all' educazione de' ragazzi. φροντιστὴς παιδιῶν. φροντιστὴς παιδιῶν.

Παιδοπίπης - ου (ὁ) = *Παιδερασταής*.

Digitized by Google

Παιδοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. procreare de' figli. ազատագործել. ընծանել. (μσ.) adottare. արդիւրել. ինն երկուրը ընծի, օգնելութը ծագոյ կին։

Παιδοποίησις - εως (ἡ) καὶ

Παιδοποιΐα (ἡ) procreazione di figli. 2. adozione. ազատագործութիւն. 2. արդիւրիչութիւն. ընծանի ծագոյ. 2. օգնելութը ծագոյ կին։

Παιδοποιὸς (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. ազատագործող. ընծանի ծագոյ։

Παιδοσπορέω - ῶ. *M.* ήσω. procreare de' figli, generare. ազատագործել, ազգ ծնանել. ընծանի ծագոյ՝ ինչպէս եր։

Παιδοσπόρος (ὁ, ἡ) = *Παιδογόνος.*

Παιδοσύνη (ἡ) = *Παιδεία.*

Παιδοτόκος (ἡ) puerpera, donna di parto. ծննդական կին. ընտանի։

Παιδοτριβεῖον (τὸ) ginnasio de' fanciulli. ազգ վարժարան՝ կրթարան. ընծանի ուրդեղէն։

Παιδοτριβέω - ῶ. *M.* ήσω. esercitare i ragazzi. ազգերը կրթել. ընծանելութը կանչ՝ ինչպէս եր։

Παιδοτρίβης - ου (ὁ) esercitatore de' ragazzi. 2. precettore, maestro. ազգը կրթող. 2. վարժապետ, վարժիչ. ընծանելութը կանչ՝ ինչպէս էրին. 2. խոճա, ուրեղէն։

Παιδοτριβία (ἡ) il mestiere dell' esercitatore de' ragazzi, del precettore. ազգը կրթելը, վարժապետութիւն. ընծանելութը կանչ՝ ինչպէս կիտելէ, խոճալէ։

Παιδοτριβικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che appartiene all' esercitatore de' ragazzi, al precettore. ազգը կրթողին՝ վարժապետին պատկանած. ընծանելութը կանչ՝ ինչպէս էրին կոճայ ինձոյ։

Παιδότριψ - ιβος (ὁ) = *Παιδοτρίβης.*

Παιδοτροφέω - ῶ. *M.* ήσω. allevare de' ragazzi. ազգ մեծցընել. ընծանի պէսպէսի՝ պտիտ՝ ուղտի, կերակրել։

Παιδοτροφία (ἡ) allevamento, educazione de' ragazzi. ազգ մեծցընելը՝ գասախրատուելը. ընծանի պէսպէսի՝ պտիտը, կերակրելի։

Παιδοτρόφος (ὁ, ἡ) allevatore, educatore de' ragazzi. ազգ մեծցնող՝ պահող՝ գասախրատող. ընծանի պէսպէսի՝ պտիտ՝ կերակրող էրին։

Παιδουργέω, Παιδουργία (ἡ) = *Παιδοποιέω, Παιδοποιΐα.*

Παιδοφθορέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Παιδοκτονέω.*

Παιδοφθορία (ἡ) = *Παιδοκτονία.*

Παιδοφθόρος (ὁ, ἡ) = *Παιδοκτόνος.*

Παιδοφιλέω, Παιδοφίλης, Παιδόφιλος. × ἀντὶ *Παιδεραστέω* κτλ.

Παιδοφονέω, Παιδοφονία, Παιδοφόνος. = *Παιδοκτονέω* κτλ.

Παιδοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare, condurre un ragazzo. ազգ մը կրել, տանիլ. ընծանի ետեւէն՝ իրենց։

Παιδοφόρος (ὁ, ἡ) che porta un infante. ազգ մը կրող. պէս ընծանի ետեւէն։

Παιδόω - ῶ. *M.* ώσω. ingravidare. յղացընել. հափլի կընել. *Παιδοῦσα* (ἡ) gravida. յղի. հափլի։

Παίδωσις - εως (ἡ) = *Παιδοποιΐα.*

Παίζω. M. παίξομαι ἢ παιξοῦμαι. giuocare. 2. scherzare, schernire. 3. suonare un instrumento. խաղալ. 2. ընդ խաղ առնել, ընծաղուս դալ, կատակել. 3. նուագարան մը զարնել. օրհնած. 2. ըսխալմունք, ըսխ կինչ, խրիհս կինչ. 3. ըսլիչ ըսլիչ։

Παίκτης - ου (ὁ) giuocatore. խաղող. ոյնաձեռ։

Παικτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. giocoso, faceto, scherzante. զուարճասիրտ, ծաղրածու. լրիիցկին, ըսխաղ։

Παικτὸς-ἡ-όν. ridicolo, giocchevole. ծաղրական, խնամալու. լիսխնիկին, հաճա։

Παιπαλάω - ῶ. *M.* ήσω. essere scaltro, astuto. խորամանկ՝ նենգամիտ ըլլալ. կիրճանը՝ խելքին՝ ականջ ուշտ։

Παιπάλη (ἡ) fior di farina. 2. uomo astuto, scaltro. ձաղիկ. 2. խորամանկ՝ լարամնենգ մարդ. սիպ ատամ. 2. կիրճանը՝ հիմարագիտութիւն ունին։

Παιπάλημα (τὸ) = τῷ προηγ.

Παιπαλόεις - εσσα εν. aspro, scabroso, pietroso. խարտարաղ, գժալար, քարատարածքէն, ըսխտրէն, նիհին, ատի, խոլլը։

Παίπαλος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Παιπαλώδης - ους (ὁ, ἡ) astuto, maliziso. նենգամիտ, լարամիտ. կիրճանը, կիրճագործ։

Παῖς-παιδὸς (ὁ, ἡ) infante, ragazzo, fanciullo, donzella. 2. figlio o figlia. 3. schiavo, servo, schiava, fantesca. ազգ, մանուկ, մանչ, ազիկ. 2. ատար կամ գուսար. 3. գերի, ծառայ, ազախին. նամիչտ. ընծանի, տուի, էշտ, փոքիր. 2. երկար, օլլան, էշտ. 3. նիհին, ատի, հագուստէ. պէրելիկ։

Παιστικὸς - ἡ - όν. = *Παικτικός.*

Παιφάσσω (παρτ. Ἐπαίφασσον καὶ πλέον οὔ) correre quà e là, agitarsi. ազգին անդին վազել, յուզվիլ, տակնուվրայ ըլլալ. նօթի պէտի ելլուի. ալիքօտ ելլուի։

Παίω. M. πατήσω. battere. 2. slanciarsi, scagliarsi. 3. fottere. զարնել. 2. նետաձիգ. 3. գիտալ պիդի. վարուի. 2. ածիլուի, ֆերլանուիլ. 3. գիմս կինչ։

Παιὼν - ῶνος (ὁ) medico. բժիշկ. հեքիմ. 2. = *Παιάν.*

Παιώνειος (ὁ, ἡ) = *Παιώνιος.*

Παιωνία (ἡ) (ἐνν. βοτάνη) peonia (erba). մաուսուտակ, բժշկական խոտ մը է. ոչ ֆոլլը, ըսփոյիւ։

Παιωνίζω. M. ίσω. = *Παιανίζω.*

Παιωνικὸς - ἡ - όν. καὶ

Παιώνιος - α - ον. medico. 2. medicinale. բժիշկ. 2. բժշկական. հեքիմ. 2. հեքիմական գիտուած։

Παιωνὶς - ίδος (ἡ) = *Παιωνία.*

Παιωνισμὸς (ὁ) = *Παιανισμός.*

Παϰτὰ, Παϰτὶς κτλ. Δ. ἀντὶ *Πηϰτή, Πηϰτίς.*

Παϰτόω - ῶ. *M.* ώσω. serrare. 2. turare. 3. legare. գոցել. 2. խուռլ. 3. կապել. փակուած. 2. ըսխուած. 2. ըսխտած. 3. պատած։

Πάϰτωσις - εως (ἡ) legamento. 2. serra-

Digitized by Google

mento. 3. turamento. ֆապիլը · 2· գոցիլը · 3· խեռուլը · պոզլամա · 2· խափան. 3· խըչմա ·

Παλάθη (ἡ) fichi ben pressati, stivati in una cesta. կաղամի մը ամէն կախուած քուռդ· պէս պէսի խլիճ՝ խիճի ալանիալ եւթ պատուիլ կիներ·

Πάλαι, ἐπίῤῥ. con tempo, anticamente. երբեմն, առաջք· եւթ չխնդիր, վաղը եւ եւ եւ ·

Παλαιγενὴς - έος (ὁ, ἡ) antico, vecchio. հին, ծեր· եւթ, խիխիլ ·

Παλαιγονία (ἡ) antichità. հնութիւն· եւթիւն·

Παλαίγονος (ὁ, ἡ) = *Παλαιογενής.*

Παλαιετὴς - έος (ὁ, ἡ) di molti anni, antico. շատ տարուան, հին· սէկ եղելէն, եւթ·

Παλαιογενὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Παλαιγενής.*

Παλαιόγονος (ὁ, ἡ) = *Παλαίγονος.*

Παλαιολογέω - ῶ. Μ. ήσω. trattare delle antichità. հին բաներու վրայ խօսիլ· եւթ նշանակիլ· կրկին կրկնիլ՝ հնութիւն եւթիւն·

Παλαιομήτωρ - ορος (ἡ) madre antica, prima. հին՝ առաջին մայր, նախամայր· եւթ՝ իւր անա·

Παλαιόπλουτος (ὁ, ἡ) ricco da molto tempo. շատ առնէ հարուստ· սկէ ընէլէն չնիլէն·

Παλαιορίζος (ὁ, ἡ) radicato da molto tempo. շատ առնէ արմատ ձգած· սկէ ընէլէն պիրի պուտկնիլ·

Παλαιὸς - ὰ - όν. antico, vecchio. հին, ծեր· եւթ, խիխիլ ·

Παλαιότης (ἡ) antichità. հնութիւն, հին առնէն· եւթիւն, եւթ չխնան·

Παλαιότοκος (ὁ, ἡ) = *Παλαιγενής.*

Παλαιότροπος (ὁ, ἡ) che siegue i costumi antichi. հին սովորութիւնը նայող· եւթ գնացող· եւթ ապին եւթիւնը պահող·

Παλαιοφανὴς - ές (ὁ, ἡ) che sembra antico, vecchio. հին՝ ծեր երեւցող· եւթ՝ խիխիլ երեւիլ·

Παλαιόω - ῶ. Μ. ώσω. render antico, vecchio, abolire. հնացընել, ընկնել, խափանել· եւթիւիլ, պահս չընէլ·

Πάλαισμα (τὸ) lotta. գիւղամարտութիւն· եւթիւն·

Παλαιστάω - ῶ. Μ. ήσω. = *Παλαίω.*

Παλαιστέω - ῶ. Μ. ήσω. misurare con palma. թաղա չափել· եռրեւնել·

Παλαιστὴ (ἡ) palmo, spanna. թաղ· եռրեւ·

Παλαιστὴς - οῦ (ὁ) lottatore, atleta. գոտեմարտ, գիւղամարտ· եւթիւիլ·

Παλαιστιαῖος - α - ον. d'un palmo. թաղչափ· պէս եռրեւ·

Παλαιστικὸς - ὴ - όν. pertinente alla lotta. գիւղամարտութեան պատկանած· եւթիւիլ գոյէ·

Παλαιστὶς - ίδος (ἡ) = *Παλαιστή.*

Παλαίστρα (ἡ) palestra, luogo ove si lotta. գիւղամարտութեան տարածք· եւթիւիլ ֆլոգոնը·

Παλαιστρίτης - ου (ὁ) palestrita, atleta. գիւղամարտ· եւթիւիլ·

Παλαιστροφύλαξ - ακος (ὁ) il direttore della lotta. գիւղամարտութեան ատենի վրանկեցու· եւթիւիլ նայող՝ եռրեւ·

Παλαίφατος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) detto anticamente. հին առնէներէ գուցուած· եւթ էսքիլըրա պոլոյնիլ·

Παλαίω. Μ. αίσω. lottare. գիւղամարտիլ· եւթիւիլ (χυρ. καὶ μτφρ.)

Παλαίωμα (τὸ) καὶ

Παλαίωσις - εως (ἡ) antichità, vetustà. հնութիւն· եւթիւիլ·

Παλαμάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. fare, operare colla propria mano. 2. inventare, macchinare. իր ձեռքը բնէլ՝ չնիլ գործել· 2. հնարել, նիւթել· պիտի եւթ իւր եւթիւիլ, եւթիւիլ· 2. չիւոր եւթիւիլ, եռրեւ·

Παλάμη (ἡ) la palma della mano. 2. mano. 3. arte, industria, furberia, intrigo. ափ· 2· ձեռք· 3· արուեստ, եռնարդ, հնարք· ալամ· 2· եւ· 3· եռրեւ, խօլ, ֆէնդ, պատրաստ·

Παλαμναῖος - α - ον. suicida. ինքնասպան· ինքնի ինքնիին եւթիւիլ·

Παλάσσω. Μ. άξω. muovere. 2. mescolare. 3. lordare, imbrattare. 4. bagnare. 5. tirare alla sorte. շարժել· 2· խառնել· 3· պղծել, ջուանել, ապականել· 4· թրջել· 5· վիճակաւ հանել· ֆիչիլիիի· 2· եռրեւրեռնել· 3· էլեկիի, ճոռոտլամի, գեկիի եռնի· 4· ըռլիմի· 5· եռրա պինամ, էլեռնէօ չէեռրեռնի·

Παλαστέω - ῶ. Παλαστὴ (ἡ) *Ἀττ. ἀντὶ τοῦ Παλαστέω κτλ.*

Παλαχὴ (ἡ) = *Πάλος.* 2. = *Κλῆρος.* 3. = *Ἀρχή.*

Πάλευμα (τὸ) = *Δίλεαρ.*

Παλευτὴς - οῦ (ὁ) (*ἐνν. ὄρνις*) canterella, richiamo (*Γαλλ.* appeau), (uccello, al canto di cui vengono altri uccelli ancora della medesima specie). երգեցիկ թռչուն՝ որուն ար ձայնը նայն տեսակ թռչուններըը լսելուան պէս կուգան)· չուէրիիի եռրեւ·

Παλεύω. Μ. εύσω. chiappare gli uccelli, uccellare. 2. ingannare, sedurre. թռչուններըը բռնել· 2· խաբել, մոլորեցնել· եռրեւ եռրիիի· 2· ալամիիի, ապրիիի·

Πάλη (ἡ) lotta. գիւղամարտութիւն· եւթիւիլ·

Πάλη ἡ Παλὴ (ἡ) = *Παιπάλη.* 2. sabbia, polvere. փոշի, աւազ· եռրեւ, եռրեւ·

Πάλημα (τὸ) = *Παιπάλη.*

Πάλι, ἐπίῤῥ. = *Πάλιν.*

Παλιγγενεσία (ἡ) rigenerazione. 2. battesimo. վերածնութիւն· 2· մկրտութիւն· եռրեւ փոշիլէէ· 2· եւթիւիլ, եռրեւ·

Παλιγγενὴς - ές (ὁ, ἡ) rigenerato. 2. battezzato. վերածնեալ· 2· մկրտեալ· եռրեւ փոշիլ· 2· եւթիւիլ օլնալ·

Παλίγγλωσσος (ὁ, ἡ) che dice il contrario. 2. bugiardo. հակառակը գուցող· 2· սուտասող· էլէռրեռնէ պիրիիի՝ պիրիիի· 2· եռլանիլ·

Παλίγγνωστος (ὁ, ἡ) riconosciuto. նորէն ճանչցուած· եռրեւրիիի եռնիլնէ·

Digitized by Google

Παλιγκάπηλος (ὁ, ἡ) rivenditore. վաճառական. մանրավաճառ։

Παλίγκλαστος (ὁ, ἡ) rifratto, riflesso. բեկեալ, անդրադարձեալ, յետադարձեալ. ապականեալ։

Παλιγκοταίνω καὶ Παλιγκοτάω (έω) - ῶ. M. ήσω. inasprir di nuovo. նորէն զայրանալ (մեծաց). խիստ ատելի, ներ խիստ (իւրեր)։

Παλιγκότησις - εως καὶ Παλιγκοτία (ἡ) l' inasprire di nuovo (del male). նորէն զայրանալը (մեծին). խիստ ատելը՝ ներ խիստ (իւրեր)։

Παλίγκοτος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - κότως. che rinnova l' antico odio, vendicativo. 2. che inasperisce. ատելութիւնը նորոգող, սխտիլ. քինառոր. 2. նորէն զայրացող (մեծս). ապականիչ խիստ բնութեան՝ նեղնկեցեր. դիւրաբորբ. 2 խիստ ատեն, ներ խիստ (իւրեր)։

Παλίγκτιστος (ὁ, ἡ) rifabbricato, riedificato. նորէն շինուած. խիստ նոր եղեալ՝ պէս ոչնոյ։

Παλίγκυρτος (ὁ) = Κύρτος.

Παλιγκαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) curvato indietro. ետեղը ծռած. արագն փոչրս կորեալ։

Παλιλλογέω - ῶ. M. ήσω. ripetere, replicare. նորէն ըսել, կրկնել. խիստ փափուկ, խիստ բարբառեմ։

Παλιλλογία (ἡ) replica, ripetizione delle medesime parole. կրկնաբանութիւն, նոյն խօսքերը կրկնելը. խիստ բարբառիս, ու պատճառներ խիստ խիստ պատճառներ։

Παλίλλογος (ὁ, ἡ) ridetto, ripetuto. 2. scelto di nuovo. նորէն ըսուած, կրկնուած. 2. նորէն ընտրուած. խիստ փափուկ. խիստ բարբառեալ. 2. խիստ խոյս-խոյս պատճառ։

Παλίλλυτος (ὁ, ἡ) slegato, sciolto di nuovo. նորէն քակուած. խիստ լծոլ-լծոլեալ։

Παλίμβαμος (ὁ, ἡ) che va e viene, che va e ritorna. գացող եկող, գացող ու եա գարձող. կերթ կերթ, կերթէ կերթ պատճառ։

Παλίμβιος (ὁ, ἡ) risorto, risuscitato. յարութիւն առած. պիրկեալ։

Παλιμβλαστὴς-ίος καὶ Παλίμβλαστος (ὁ, ἡ) rigermogliato. վերընձիւղեալ. նորէն ծլած. խիստ ֆիլիլեկեալ։

Παλιμβολία (ἡ) incostanza, volubilità. անհաստատութիւն, յաղագողութիւն. պիտարարեալ, պտիլիկեալ։

Παλίμβολος (ὁ, ἡ) incostante, volubile. անհաստատ, յաղագող. պիտարար, պէս ֆիլիկ գարարեալ։ — βόλως, ἐπίῤῥ.

Παλιμβουλία (ἡ) = Παλιμβολία.

Παλιμμήκης - εος (ὁ, ἡ) altrettanto lungo. 2. assai lungo. նոյնչափ երկայն. 2. խիստ երկայն. պէս պէտ սաղարթաթափ, ու երկար սաղարթ. 2. փիլ սաղարթ։

Παλίμπαις - παιδος (ὁ, ἡ) rimbambito, ritornato all' infanzia. նորէն պզտիկ եղած, պզտկութեան գարձած. խիստ չքնաղ ու մանուկ չքնաղութեան։

Παλίμπαλτος (ὁ, ἡ) lanciato di nuovo. նորէն նետուած. խիստ բերթ ֆորթութեամբ պիտցեալ։

Παλίμπεπτος (ὁ, ἡ) ricotto. նորէն եփուած, կրկնեփ. խիստ եփելի։

Παλιμπετὴς - έος (ὁ, ἡ) retrogrado, caduto in dietro. յետադարձ, յետադարձաց, ետեղը ընկած. կերթալ պիտի՝ կերթալ՝ արտ խիստ ֆորթը պիտի։

Παλιμπηγὴς - έος καὶ Παλίμπηγος (ὁ, ἡ) attaccato di nuovo. նորէն կցուած. խիստ պէս ոչնոյ պիտի։

Παλίμπηξις - εως (ἡ) risarcimento, ristoro. կարկատեալ, նորոգելը. խամրատ, փրկիչ նիւթ։

Παλίμπισσα - ης (ἡ) pece ricotta. նորէն եփուած ձիւթ. խիստ եփելի՝ փայտիկ ֆոյտան։

Παλίμπλοος - ους (ὁ, ἡ) che naviga in dietro. ետեղ նաւող. կերթալ կերթ իւր կերթն։

Παλίμπλυτος (ὁ, ἡ) rilavato. նորէն լուացուած. խիստ իբեմնիլ։

Παλιμπνοία καὶ Παλίμπνοιη (ἡ) vento contrario. հակառակ հով. ընդդէմ փոչրս բոպիկոր։

Παλιμπόρευτος καὶ Παλίμπορος (ὁ, ἡ) retrogrado, che cammina indietro. յետադարձաց, ետեղ քալող. կերթալ կերթի՝ կերթ-կերթան։

Παλίμπους - οδος (ὁ, ἡ) retrogrado. 2. incostante. յետադարձաց, ետեղ քալող. 2. անհաստատ. կերթալ կերթի՝ կերթ-կերթան. 2. պէ փորթ։

Παλίμπρατος (ὁ, ἡ) rivenduto. 2. più volte venduto. նորէն ծախուած. 2. յետ անգամ ծախուած. խիստ ասիլիլեալ. 2. ըզէ փեֆ ասիլիլել։

Παλιμπροδοσία καὶ Παλιμπρόδοσις - εως (ἡ) tradimento scambievole. փոխադարձ մատնութիւն, ազգեզի մատնելը. փոյրթերէն խորթ ըլան ընդդէմ ընդդէմ, պիրէ-պիրէն ընդդէմ։

Παλιμπροδότης - ου (ὁ) che tradisce ambe le parti. երկու կողմն ալ մատնող. երկ խիստ փոյրթը ու ընդդէմ։

Παλίμπρυμνος (ὁ, ἡ) retrogrado. յետադարձաց, ետեղ քալող. կերթալ կերթի՝ կերթ-կերթան։

Παλιμπυγηδὸν, ἐπίῤῥ. indietro. ետեղը, դէպ ի ետեղ. կերթալ փոչրս, արագն։

Παλίμπωλος (ὁ, ἡ) = Παλιγκάπηλος.

Παλίμφημος (ὁ, ἡ) contraddicente. ընդդիմաբան. փոյրթ պատճառ. ἡ = Δύσφημος.

Παλίμφρων - ονος (ὁ, ἡ) che cangia opinione, incostante. փոքրը՝ կարծիքը փոխող. յաղագող. ֆէրէրի՝ ընհիմնէն փոխ չէյէրէն, պէս ֆիլէրի փոյրթան։

Παλιμφυὴς - έος (ὁ, ἡ) rigermogliato. 2. rinato. 3. risorto. նորէն ծլած. 2. նորէն ծնած. 3. յարութիւն առած. խիստ ֆիլիլեկեալ. 2. խիստ փոչմալ. 3. պիրէրէն։

Παλίμψυχος (ὁ, ἡ) rianimato, risorto. նորէն հոգի առած, յարութիւն առած. խիստ ճան ալել, պիրէրէն։

Πάλιν, ἐπίῤῥ. dietro, in dietro. 2. di nuovo. ետեղը, դէպ ի ետեղ. 2. նորէն, վերստին. արագն, նախնեաց փոչրս, ներ. 2. նախնիէն, խիստ-խիստ

Digitized by Google

Οὐσίωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Οὐσιόω.
Οὐτάζω. M. άσω. καὶ
Οὐτάω - ῶ. M. ήσω. colpire, ferire. զարնել, խոցել, վիրաւորել. կատճատել, խոցկտել:
Οὔτε, ἐπίῤῥ. nè, neppure. եւ ոչ. նէ, նէ ոչ:
Οὔτησις - εως (ἡ) colpo, ferita. հարուած, վիրաւորելը. կատաղութ. խոցկտիմ:
Οὐτιδανός - ή - όν. = Οὐδαμινός.
Οὔτιπου, ἐπίῤῥ. forse. միթէ, արդեօք. գուցէ:
Οὔτιπω, ἐπίῤῥ. = Οὔπω.
Οὔτις - οὐτινος. = Οὐδείς.
Οὔτοι, ἐπίῤῥ. non, mai. ոչ, չէ, բնաւ. խօ, խոյս, ամէն:
Οὗτος - αὕτη - τοῦτο. questo, questa (Λατ. hic, haec, hoc). սա. դա:
Οὕτω καὶ (πρὸ φων.) Οὕτως, ἐπίῤῥ. così, talmente. սոսկ. միայն, միայնակ:
Οὐχί, ἐπίῤῥ. = Οὐ.
Ὀφείδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄφις.
Ὀφειλάσιον (τὸ) = Ὀφείλημα.
Ὀφειλέτης - ου (ὁ) debitore. պարտատէր. պարտապան:
Ὀφείλημα (τὸ) debito. պարտ. պարտ:
Ὀφειλόντως, ἐπίῤῥ, debitamente, decentemente. ըստ պատշաճի, վայելչապէս. կիրթ կերպ, խոհեմաբար:
Ὀφείλω. M. Ὀφειλήσω. dovere (Λατ. debeo.) պարտիլ, պարտք ըլլալ. պարտ ըլլալ, պարտիլս ըլլալ:
Ὀφέλλιμος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ὠφέλιμος.
Ὀφέλλω, M. ελῶ. accrescere, aumentare, accumulare, giovare. մեծցընել, ամենցընել, աւելցընել, կուտել, օգնել. արիւրմամբ, պիտանիմամբ, իբրմամբ, խորտակ կիմիտ. 2. = Ὀφείλω.
Ὄφελμα (τὸ) aumento, vantaggio. ամատ, օգուտ, շահ. պիտանի, արիւմատեան, կիտիտ. պիտիր. 2. = Ὄφελτρον.
Ὄφελον, ἐπίῤῥ. il ciel volesse! Dio voglia! Աստուած տացէ, երանի՛ թէ. Աստ շահ ընէրէն, տեսլի, նուիրեալ:
Ὄφελος - εος - ους (τὸ) utilità, vantaggio, profitto. օգուտ, շահ. կիտիտ, պիտիր:
Ὄφελτρον (τὸ) scopa. ատեղ. սիմիտիլի:
Ὀφθαλμία (ἡ) ottalmia (malattia degli occhi.) լուսապարանոքային (ախտ աչաց) հիւծ ազդեցք, պիրտի ընել:
Ὀφθαλμίας - ου (ὁ) che ha gli occhi grandi o perspicaci. մեծաչեայ կամ սրատես. պիտիր՝ իբր նշոյտ տեսնի կիտ. (ὄθ. οὐσ.) sorta d'aquila. անատակ մը արծիւ. պէր նիւ կոչեալ կատ:
Ὀφθαλμιάω - ῶ. M. άσω. aver male d'occhi, soffrire l'ottalmia. 2. invidiare. լուսապարանոքային ունենալ, աչալրնդը ախտանալ. 2. նախանձիլ. հիւծ ազդելնա պիրտի ընելմ պատիր. 2. նախանձիմ, կատճատիմ:
Ὀφθαλμίδιον (τὸ) occhiolino. պզտիկ աչք. հիւծիկոչ:
Ὀφθαλμιόομαι. M. ίσομαι. = Ὀφθαλμιάω. (1).
Ὀφθαλμικός - ή - όν. che concerne gli occhi. աչից պատկանած. հիւծոյնիւթ կիմիտիմ:
Ὀφθαλμοβολέω - ῶ. M. ήσω. gettar gli occhi, lo sguardo sopra... աչք ձգած նեռանել, անհետ. հիւծնիմ խոյնիմ փախչիլ կիտիտ:
Ὀφθαλμός (ὁ) occhio. աչք. հիւծ, պիտ, ընիմ:
Ὀφθαλμοφανής - ές (ὁ, ἡ) visibile, apparente, evidente. երեւելի, բացայայտ. հիւծիմիտ. ակնհաւատ. — φανῶς, ἐπίῤῥ.
Ὀφθαλμώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di occhio. աչքի ձեւ ունեցող. հիւծ պիտիր:
Ὀφθαλμώρυχος (ὁ, ἡ) che cava gli occhi. աչք հանող. բրող. հիւծ ընէրէն՝ օյտ:
Ὀφιακός - ή - όν. serpentino, di serpe. օձապնի. նետնա պատիր:
Ὀφίασις - εως (ἡ) = Ἀλωπεκία.
Ὀφίδιον (τὸ) serpentello. պզտիկ օձ. նետնա խոյտատ, պիտիր նետնա:
Ὀφιοβόλος (ὁ, ἡ) che colpisce, ammazza i serpenti. օձերը զարնող՝ սպանող. նետնատեղ կոտրտ՝ կիտիտիր:
Ὀφιοβόρος (ὁ, ἡ) = Ὀφιοφάγος.
Ὀφιογενής - ές (ὁ, ἡ) nato da un serpente. օձէ ծնած. նետնայ ծագեալ:
Ὀφιόδηκτος (ὁ, ἡ) morso da un serpente. օձէ խածուած. նետնայ ըզգեցեալ:
Ὀφιοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un serpente. օձի ձեւով. նետնի պիտիր:
Ὀφιόεις - εσσα - εν. = Ὀφιακός. 2. = Ὀφιοειδής. 3. pieno di serpenti. օձերով լեր. նետնի կիտ պոլ:
Ὀφιοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide i serpenti. օձերը սպանող. նետնատու նոյտիրն:
Ὀφιομάχης - ου (ὁ) καὶ Ὀφιόμαχος (ὁ, ἡ) che combatte coi serpenti. օձերու հետ կռուող. նետնատ կիտ պիտիրն:
Ὀφιόνεος - α - ον. = Ὀφιοειδής.
Ὀφιοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia serpentina. օձի դէմք ունեցող. նետն տեսիլի:
Ὀφιοσκόροδον καὶ Ὀφιόσκορδον (τὸ) aglio salvatico. վայրի սխտոր. նոյտնոյ սոխ:
Ὀφιοσταφυλὴ (ἡ) καὶ Ὀφιοσταφύλιον (τὸ) vitalba, clematide, brionia (pianta). (Γαλλ. couleuvrée). սոսկի մըն է. սիմիտ նոյտոյ, կիտիտ (պէր նիւ կիտ):
Ὀφίουρος (ὁ, ἡ) che ha la coda d'un serpente. օձի պոչ ունեցող. նետնայ նոյտոյ:
Ὀφιοῦχος (ὁ) serpentario (costellazione). օձավոր (համաստեղութիւն). պատկեր պիրիթ, հոյնիմիտ հիւ:
Ὀφιοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i serpenti. օձ ուտող. նետն նոյնի:
Ὄφις - εως (ὁ) serpente, serpe. օձ. նետն. 2. = Ὀφίασις.
Ὀφίτης - ου (ὁ) καὶ Ὀφῖτις - ίδος (ἡ) simile ad un serpente. օձի նման. նետնայ հիմնիս. (οὐσ.) ofite, serpentina (pietra preziosa). օձաքար (պատասխան քար մըն է). նետնայ քար:
Ὀφιώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀφιοειδὴς ἢ Ὀφιόεις.
Ὄφλημα (τὸ) = Ὀφείλημα.
Ὄφλησις - εως (ἡ) = Ὀφείλημα.

Digitized by Google

Ὀφλητής - οῦ (ὁ) × Ὀφειλέτης.
Ὀφλισκάνω. ἀντὶ —
Ὀφλω. M. Ὀφλήσω. = Ὀφείλω. esser multato. ապտ՛ ասւգաձիք հասուցանելու պարտական ըլլալ. վերկրկնելիք, վերին վճարելու պարտքս ունենալ:
Ὄφρα, σύνδ. affinchè, perchè. 2. finchè. զի, որ, որպեսզի. 2. մինչեւ, մինչ ի. լեռս լի ոտ, ոտ. 2. խոտի, պատ, պիտ:
Ὀφρυάζω. M. άσω. accigliarsi. ընդունիլ իմացմունք, երեսը մկմկել. խոլերը լսելի:
Ὀφρυάω - ῶ. M. άσω. essere pieno di colli o colline. բլուրներով լեցուն ըլլալ. պարբերիլ բիւրեղի ունենալ. ոսկի պատրիճ խոտորիկ ունենալ:
Ὀφρυόεις - εσσα - εν. situato sopra un colle. բլուրի մը վրայ գնահատած. պարբերված խոշորիկներ ունեցող, բիւրաւորուլ:
Ὀφρυόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. = Ὀφρυάζω.
Ὀφρύς - ύος (ἡ) sopracciglio. 2. superbia, arroganza. 3. colle, collina. 4. cima. ընդունիք. 2. հպարտութիւն, գոռոզութիւն. 3. բլուր, բլրակ. 4. արահետ, գագաթ. ծայր. 2. հպարտներէն. 3. ինքնիմն, պարբերված. 4. ինքնիմն:
Ὀφρύωμα (τό) = Ὀφρύς.
Ὀχα, ἐπιῤῥ. particolarmente. մանաւանդ, յատկեա. խոստացա:
Ὀχάνη (ἡ) καὶ
Ὄχανον (τὸ) il manico dello scudo. վահանի կոթ. ծալեցուկ սպեր:
Ὀχεία (ἡ) monta, coprimento. խառնիք (անասնոց). ընթերնիք:
Ὀχεῖον (τὸ) stallone (Λατ. admissarius). copritore. ձիաստանոցի. տյեր. ἴδε καὶ Ὀχευτής.
Ὀχεταγωγέω, Ὀχεταγωγία, Ὀχεταγωγὸς. = Ὀχετηγέω.
Ὀχετεία (ἡ) il portare, il condurre l'acqua da un luogo all'altro per via d'un canale. խողովակով ջուրը տեղէ մը տեղ մը տանիլը. ծորակ իւր տաստակեր տեր երէն ներքոտ. 2 = τῷ
Ὀχέτευμα (τὸ) l'acqua, che passa da un canale. խողովակէ անցնող ջուր. ծորակն ներքոտ սուն:
Ὀχετεύω. M. εύσω. καὶ
Ὀχετηγέω - ῶ. M. ήσω. condurre l'acqua da un luogo all'altro per via d'un canale. ջուրը տեղէ մը տեղ մը խողովակով տանիլ. տաստակ ծորակ իւր երէն ներքոտ տեր:
Ὀχετηγία (ἡ) τὸ οὗσ. τ. προηγ.
Ὀχετηγὸς (ὁ, ἡ) che conduce l'acqua con de' canali. 2. ortolano. ջուրը խողովակով տանող. 2. պարտիզպան. պարտիզիկ:
Ὀχέτιον (τὸ) ὑποῤῥ. τοῦ
Ὀχετὸς (ὁ) canale, acquidotto. խողովակ, պատահակ. ծորակ, տաստակ ներքոտ:
Ὄχευμα (τὸ) = Ὀχεία.
Ὀχεὺς - έως (ὁ) tutto ciò che serve a legarè o attaccare qualche cosa. բան մը կապելու կցելու յարմար իրք. տեր չէ պատշաճ խոշոր բան մը կապելու. 2. = Μάνδαλος. Κλεῖθρον.
Ὀχευτὴς - οῦ (ὁ) (ἵππος, ταῦρος κτλ.) (stallone, toro ecc.) che si conservano per montare le femmine degli animali. մնասուն անասուններու հետ զուգանալու համար պահուած (ձի, ցուլ եւ այլն). տիւն հայկոնաբ իւր էիգ էրէնէրէն իւր տաստակեր (տյեր, պատշ էն տյրէ):
Ὀχευτικὸς - ὴ - όν. lascivo. վամպշտ, պոռնկամոլ. լեհմկիկէ, լցի:
Ὀχεύω. M. εύσω. montare, coprire. զուգիլ (անասնոց). էիգ էրէնէրէ:
Ὀχέω - ῶ. M. ήσω. portare, sostenere. 2. soffrire, tollerare. տանիլ, կրել, վերցընել. 2. քաշել (ներքեւ). ի ծոխոտիկ, խալըմիկ, խոշորիկ. 2. ի էրէկէ (ոչ էրէկէ):
Ὄχη (ἡ) alimento. 2. tana. անասնի, կերակուր. 2. որջ. փառ. 2. հայկոնաբ բիւր:
Ὄχημα (τὸ) carro da vettura. բան կրելու սայլ. ինչ պրատոչ:
Ὀχημάτιον (τὸ) ὑποκ. τ. Ὄχημα.
Ὀχησις - εως (ἡ) trasporto, trasportazione. տանիլը, կրելը. խալըմ, ի ծոխոտիկ:
Ὀχθέω - ῶ. M. ήσω. sdegnarsi, aggravarsi. բարկանալ, արդանալ, գժանալը գալ. խշրալանիք, խօվկնէնէկէ, ի ծոխոտիկ կելէ:
Ὄχθη (ἡ) ripa di fiume. գետափ. լայ տեղը:
Ὀχθηρὸς - ὰ - όν. = Ὀχθώδης.
Ὀχθίζω. M. ίσω. = Ὀχθέω.
Ὄχθος (ὁ) colle, altura. 2. ripa di fiume. բլուր, կատար. 2. գետափ. խէվկ, պարբերիք. 2. լայ տեղը:
Ὀχθώδης - εος (ὁ, ἡ) erto. 2. che ha de' colli. զառ ի վեր, գժանատ եալէնը. 2. բլրոտ. խօվատ, սարի. 2. պարբերը, խէվկնէվկնէրպան խատրիճ:
Ὀχλαγωγέω - ῶ. M. ήσω. radunare, sollevare il popolo. ժողովուրդը ժողվել, ապը վերցընել. խալըճ ծորակ ժողվելը ապը վերցընելը. խալըճ ծօխլամիք ապը ծորակ:
Ὀχλαγωγία (ἡ) radunanza, sollevazione del popolo. ժողովուրդը ժողվելը ապը վերցընելը. խալըճ ծօխլամիքէ ծորակ:
Ὀχλαγωγὸς (ὁ, ἡ) che raduna, solleva il popolo. ժողովուրդը ժողվող ապը վերցնող. խալըճ ծօխլայան այտէլանդրան. = Δημαγωγός.
Ὀχλέω - ῶ. M. ήσω. = Ὀχλίζω. agitare, scompigliare, molestare, inquietare. շարժելը, ապհնուվրայ ընել. խառնիլ, ներկել, անհանգիստ ընել. ասրոփ, ալեխաթ կիմիք, ալէմք, բահանէլ կիմիք:
Ὄχλημα (τὸ) molestia. ներկումիւն. ալէկիմ:
Ὀχληρία (ἡ) incomodo. անհանգստութիւն. բահանէլէկ. = τῷ προηγ.
Ὀχληρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπιῤῥ.) - ηρῶς. molesto, importuno. ձանձրացուցիչ, ներկիչ. ալէկիմ ներեն:
Ὀχλησις - εως (ἡ) importunità, il molestare. ներկելը, ձանձրացընելը. ալէկիմ ներփոխ:
Ὀχλίζω. M. ίσω. smuovere. շարժել, (գետնատրաւ). կիմիք, (կ՛ուզի իւր) ետնէն գոնիմք:
Ὀχλικὸς - ὴ - όν. proprio alla plebe, ple

Digitized by Google

bajo. առաձգական · խոչիս փայլը, ալեաց ճկունութիւն · ճկուն · ճկուն ։

Ὀχλοκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. proccurare a cattivarsi il favore del popolo. ժողովրդական շահ մտադրել՝ սիրելի ըլլալու վարմունք · խոչիսը կիսոյնեն կիրճելով՝ խոչիս տեսնելի ուշադրելու էսպիսի կերպով ։

Ὀχλοκοπία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ. = Δημοκοπία.

Ὀχλοκόπος (ὁ, ἡ) = Δημοκόπος.

Ὀχλοκρατέομαι - οῦμαι. *M.* ηθήσομαι. essere governato dalla plebe. առաձգեն յանձ ժողովրդական կառավարուիլ · պատուհանը ճկելով վար ընկնիլ ։

Ὀχλοκρατία (ἡ) oclocrazia, il dominio della plebe. առաձգականութիւն · պատուհանը ճկելու հնարաւորութիւն ։

Ὀχλολοίδορος (ὁ, ἡ) ingiuriatore della plebe. առաձգ ժողովրդեան նախատող · խոչիս սիրելիները՝ խօրտող ։

Ὀχλοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. sollevare la plebe. առաձգ ժողովրդեան սար վերցնել · խոչիս բարձրի ճկիլ ։

Ὄχλος (ὁ) plebe, volgo. 2. tumulto. 3. molestia. 4. folla. առաձգ, յանձ ժողովրդեան · 2. պզտիկ · 3. նեղութիւն, բանդրութիւն · 4. ամբոխ · պատուհանը խոչ ճկելու, խոչիս · 2. վէրվէրութ · 3. ուշխարհ · 4. խօրտուկ ։

Ὀχλοτερπής - ές (ὁ, ἡ) che piace alla plebe. առաձգ ժողովրդեան հաճոյ եղող · խոչիս պատուհանը խոչ ճկելու ։

Ὀχλώδης - ες (ὁ, ἡ) turbolento, tumultuoso. պզտիկութիւն, խռովարարութիւն · ալիքոտ, խօրտարար, վէրվէրութ ։

Ὀχμάζω. *M*, άσω. tenere, ritenere. բռնել, զսպել · ունենալ · խափանել, զսպել ճկել ։

Ὀχμή (ἡ) = Ὀχάνη.

Ὄχμος (ὁ) torre, fortezza. աշտարակ, բերդ · խոչիս, հիմար ։

Ὄχος - εος - ους (τὸ) καὶ

Ὄχος (ὁ) = Ὄχημα.

Ὀχός - ή - όν. che tiene, che ritiene. բռնող, ունող · խափան ։

Ὀχυροποιέω - ῶ. καὶ (μσ.) - όομαι - οῦμαι. *M.* ήσω - ομαι. fortificare. ամրացնել, պնդել · ճկունին վերին ։

Ὀχυρός - ά - όν. forte. 2. sicuro, fortificato. ուժով · 2. ապահով, ամրացեալ, պատսպարեալ · խոչվերին · 2. կին, ճկունին վերնին, խօրտնող ։

Ὀχυρότης (ἡ) sicurtà. ապահովութիւն, պատսպարութիւն · կինին, ճկունին ։

Ὀχυρόω - ῶ. *M.* ώσω. fortificare. ամրացնել, պատսպարել · ճկունին վերին, խոչ բռնել ։

Ὀχύρωμα (τὸ) fortezza, castello. բերդ, ամրոց · խոչիս, հիմար ։

Ὀχύρωσις - εως (ἡ) fortificazione. ամրացնելը, պատսպարութիւն · ճկունին կինելը ։

Ὀχυρωτικός - ή - όν. che serve a fortificare. պատսպարելու յարմար · ճկունին գործ ։

Ὄψ - ὀπός (ἡ) voce, discorso. ձայն, խոսք, ախտ, ախտգիր ։

Ὄψ - ὀπός (ἡ) occhio, sguardo. աչք, նայուածք, հայեցուածք · կոչ, պտիղ · = Ὄψις.

Ὀψαμάτης - ου (ὁ) che miete tardi. ուշ հնձող · կին խոչ ալիքին ։

Ὀψανθής - έος (ὁ, ἡ) = Ὀψιανθής.

Ὀψάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. mangiare il companatico. քացան ուտել · խոչիսէն խոչ, խոչիսէ նեխիլ ։

Ὀψαρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Ὄψαριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄψον.

Ὀψαρτυσία (ἡ) l'arte di condire le vivande. կերակուրները հաճելի ընել արուեստը · խոհարարութիւն կերակրի արուեստ վերաբերեալ ։

Ὀψαρτυτικός - ή - όν. pertinente al cuoco. խոհարարի պատկանեալ · ալիքոտ գործ ։

Ὀψαρτυτική (ἡ) l'arte di cucinare. խոհարարութիւն · ալիքութիւն ։

Ὀψαρτύω. *M.* ύσω. condire le vivande, cucinare. կերակուր հաճելի՝ եփել · խոհարարի կերակրի վարուիլ՝ եփելով ։

Ὀψέ, ἐπίρ. tardi. ուշ · կին ։

Ὀψείω (*X. M.*) desiderare, bramare di vedere. տեսնելու փափաքիլ · կորով տալ ։

Ὀψημέρα (ἡ) crepuscolo, il tempo verso la sera. վերջալոյս, երեկոյան ատեն · ուշ, ուշ տալը ։

Ὀψία (ἡ) (ἐσπ. ὥρα.) sera. երեկոյ · ուշ ։

Ὀψιανθής - έος (ὁ, ἡ) che fiorisce tardi. ուշ ծաղկող · կին ալիքուկինին ։

Ὀψιβλαστέω - ῶ. *M.* ήσω. germogliare tardi. ուշ ծլիլ · կին ճկիլ ալիքուկինին ։

Ὀψιβλαστής - έος καὶ

Ὀψίβλαστος (ὁ, ἡ) che germoglia tardi. ուշ ծլող · կին ճկիլ ալիքուկինին ։

Ὀψίγαμος (ὁ, ἡ) che si sposa tardi. ուշ կարգուող · կին կալ կինին ։

Ὀψιγενής - έος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀψίγονος (ὁ, ἡ) nato tardi. ուշ ծնած · կին փոքրուկ ։

Ὀψίζω. *M.* ίσω. fare una cosa tardi, ritardare. բան մը ուշ ընել · յապաղիլ · պր ալիքի կին կիրճել, կինիցել ։

Ὀψιοκαρπέω - ῶ. *M.* ήσω. fruttare tardi. ուշ պտղաբերել · կին ճկիլ ալիքով հաւ կիրճել ։

Ὀψιοκαρπία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ.

Ὀψίκαρπος (ὁ, ἡ) che produce tardi i frutti. ուշ պտղաբերող · կին ճկիլ հաւ խոխ ։

Ὀψιμέλευθος (ὁ, ἡ) che cammina lentamente, chi viene tardi. կամաց քալող · ուշ եկող · խոչ նեխութիւն · կին կինին ։

Ὀψιμάθεια (ἡ) istruzione acquistata in una età avanzata. տարիքը անցնելէն ետքը մեծ ջանքերով գիտութիւն · խոչ ճկունին կոչիսին տեսնելու ուժը բարձիլ օրէնքած կիմ ։

Ὀψιμαθέω - ῶ. *M.* ήσω. imparare, ammaestrarsi in una età avanzata. տարիքը առնելէն ետքը սորվիլ՝ վարժիլ · խոչ ճկունին կոչիսին տեսնելու ուժը խօրտնեցիլ՝ կիմ բարձիլ կիրճել ։

Ὀψιμαθής - έος (ὁ, ἡ) istruito, ammaestrato tardi. 2. sciolo. ուշ սորված կրթուած · 2. խմաստակ · կին խօրտնիլ կիմ բարձիլ կիրճել · 2. լեռնալի, տգիտակ կոչիսին ։

Ὀψιμαθία (ἡ) = Ὀψιμάθεια.

Digitized by Google

Ὄψιμος (ὁ, ἡ) × dorì Ὄψιος.

Ὄψιος - α - ον. tardo. 2. che si fà di sera. արտաժամ, ամառային. 2. իրիկուան, երեկոյեան. կից. 2. ուշացած նապաստ օրան:

Ὀψιότης (ἡ) tardanza. ամառայնութիւն, արտաժամութիւն. կից, կից օրուայ:

Ὀψίπλουτος (ὁ, ἡ) tardi arricchito. ուշ հարստացած եղած. կից չքնաղ:

Ὄψις - εως (ἡ) vista. 2. (πλθ.) occhio. տեսութիւն. 2. աչք. գաւվիթի պատերի. 2. կող, գիւղ. 3. = Ὀπτασία.

Ὄψισμὸς (ὁ) ritardo, tardanza. յապաղանք, ամառայնութիւն. կից, կից նոյն՝ օրուայ:

Ὀψισπορέω - ῶ. M. ήσω. seminare tardi. ուշ ցանել (տերմ.). կից նշանակ (ծիրմ.):

Ὀψίσπορος (ὁ, ἡ) seminato tardi. ուշ ցանուած. կից նշելին:

Ὀψίτεκνος (ὁ, ἡ) = Ὀψίγονος.

Ὀψιτέλεστος (ὁ, ἡ) eseguito, compiuto tardi. ուշ կատարուած. կից ետքին օրհաւ:

Ὀψίτερον, ἐπίῤ. più tardi. աւելի ուշ. ուշ կից:

Ὀψίτομος (ὁ, ἡ) che si deve tagliare tardi. ուշ կտրուելու. կից տեսնելիք:

Ὀψιφανὴς - έος (ὁ, ἡ) che apparisce tardi, la sera. ուշ՝ իրիկուան գէմ երեւցող. կից ուշ նապաստ երեւելի:

Ὀψιφόρος (ὁ, ἡ) che produce tardi. ուշ բերնող (պտուղ եւ այլն). կից հաւ նոյն:

Ὀψίφυγος (ὁ, ἡ) che fugge tardi. ուշ փախչող. կից փալ:

Ὀψοδαίδαλος (ὁ, ἡ) colui che sa ben cucinare, bravo cuoco. ազէկ կերակուրներ եփել գիտցող, ազէկ խոհարար: Ուժով ելեւէջներին խոլանան ունի, աշ աչքը:

Ὀψολογία (ἡ) trattato sull' arte di cucinare. խոհակերութեան վրայ եղած հատուած՝ նկատ տեւելիք ուժով ելեւէջներ ունենալը հոգալը պատմող գրուածք:

Ὀψολόγος (ὁ, ἡ) che tratta sull' arte di cucinare. կերակուր եփելու վրայ հատուած. նկատ տեւելիք ուժով ելեւէջներ հոգացող խոհարար:

Ὀψομανὴς - έος (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente i cibi ghiotti. անուշ համով կերակուրները չափէ դուրս սիրող. լիրբ խոհարարը հոգիին պէտք սիրելը:

Ὀψομανία (ἡ) amore appassionato de' cibi ghiotti. համով կերակուրներու եղած չափէ դուրս սէր. լիրբ խոհարարը պատ հոգիին պէտք համարելը:

Ὄψον (τὸ) vivanda, cibo (condito). 2. cibo fatto di pesci. 3. companatico. 4. manicaretto. կերակուր (համեմուած). 2. ձկի կերակուր. 3. բացան. 4. սխորժաշարժ ուտելիք. խոհար, նկատ (կերակրելի). 2. պատէրի խոհարի. 3. գաթէր. 4. գինի:

Ὀψονομέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμί —

Ὀψονόμος (ὁ) magistrato incaricato alla tariffa e qualità de' commestibili. ուտելիքներուն գնին ու արդիւնաւորութեան հսկող իշխանաւոր. նկատելիքին պահանջելի վերակացու եղած՝ նոյն ուժով եղած ծանօթացող, իմացող պատասխանատու:

Ὀψοποιέω - ῶ. M. ήσω. condire i cibi. կերակուրները համեմել. խոհարարել կերակուր պատրաստել:

Ὀψοποίημα (τὸ) cibo condito. համեմուած կերակուր. կերակրելի խոհար:

Ὀψοποιία (ἡ) = Ὀψαρτυσία.

Ὀψοποιὸς (ὁ, ἡ) cuoco. խոհակեր. սպիզ:

Ὀψοπόνος (ὁ, ἡ) = Ὀψοποιός.

Ὀψοπωλεῖον (τὸ) mercato di commestibili. ուտելիքի վաճառանոց. նկատելիք տեղը պահելու տունը պետուր:

Ὀψοπώλης - ου (ὁ) venditore di commestibili. ուտելիք ծախող. նկատելիք տեղը պահելու տուն:

Ὀψοπώλιον (τὸ) = Ὀψοπωλεῖον.

Ὀψοφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare de' cibi ghiotti. 2. essere goloso. համով կերակուրներ ուտել. 2. արդիւնաւոր լինել. խոհարար նկատ. 2. աճ կերակրելի օրհաւ:

Ὀψοφαγία (ἡ) golosità, ghiottoneria. արդիւնաւորութիւն. աճ կերակրելութիւն:

Ὀψοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia de' cibi squisiti, ghiottone. 2. goloso. համով կերակուրներ ուտող. 2. արդիւնաւոր. կերակրելի խոհարար նկատ. 2. աճ կերակրելի:

Ὀψοφιλία (ἡ) = Ὀψοφαγία.

Ὀψοφόρος (ὁ, ἡ) che serve a portare, a porta de' cibi. կերակուր տանելու յարմար կամ կերակուր բերող. նկատ կերակրելի տանելու ասյան խոյոց նկատ կերակրելի:

Ὀψων - ῶνος (ὁ) sporta da mettervi de' commestibili. ուտելիք դնելու յարմար զամբիւղ. նկատ նկատելիք եղած ճաշ ղնելիք:

Ὀψωνέω - ῶ. M. ήσω. comprare de' commestibili. ուտելիք գնել. նկատ նկատելիք առնել. սպիզ:

Ὀψώνης - ου (ὁ) che compra de' commestibili, spenditore. ուտելիք գնող, ծանօթ. նկատ նկատելիք առնել ուտի, վերակացու:

Ὀψωνία (ἡ) compra de' commestibili. ուտելիք գնելը. նկատ նկատելիք առնել ուտելը:

Ὀψωνιάζω. M. άσω. dare ai soldati la pensione, lo stipendio, il vitto. զինուորներուն ամսեկան կերակուրը տալ. ամսեկերակրի խոյնեին՝ նկատ վերակ:

Ὀψωνασμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ὀψώνιον (τὸ) pensione, stipendio. ամսեկ, թոշակ. խոյն, ետկին. 2. = Ὀψωνία.

Ὀψωνισμὸς (ὁ) = Ὀψωνασμός.

Π.

Π, π, πῖ (τὸ) (ἄκλ.) Pi. La decimasesta lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (π′) significa ottanta od ottantesimo, e coll' accento di sotto (π) ottanta mila. φῤ. Յաճախ պարբերութեան

Digitized by Google

φίλοπαιδήτορος ἐξέρχεται. Ἀναβαίνομεν ἐπὶ τὸν Παγὰ τὸν ὄρους τὸν ἐπονομαζόμενον Ἀγίου Ἠλιοῦ (π) ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ ὄρους τούτου (π) ἀπὸ τὸν Ἅγιον Ἠλίαν (π) ἀπὸ τὸν Ἅγιον Ἠλίαν (π) ἀπὸ τὸν Ἅγιον Ἠλίαν

Πάγχρηστος (ὁ, ἡ) utile a tutto. *մեկին բանի օգտակար. հեր չեմ ֆայդալի՝ խոսալ.*
Πάγχριστος (ὁ, ἡ) unto tutto intiero. *բոլորվին օծած. պատռտիքն խալըն ձէյ.*
Παγχρύσεος καὶ Πάγχρυσος (ὁ, ἡ) tutto d'oro. *բոլորը ոսկէ. պիտիքն ալթընտան.*
Πάγχυ, ἐπίῤῥ. = Πάνυ.
Παγώδης - εος (ὁ, ἡ) glaciale. *սառնամանի. ֆրիզէտօ.*
Παθαίνω (παρτ. ἐπάθαινον καὶ πλέον οὖν). muovere, eccitare la passione. *կիրքը սաղ վիրդնէլ՝ գրգռէլ. նեֆսին խեթրեխ ֆէ՝ այթլէնտըրմաք՝ խահրէտ կիներ.*
Πάθη (ἡ) = Πάθησις ἢ Πάθημα.
Πάθημα (τὸ) tutto ciò che si soffre, sofferenza, afflizione, calamità. *քաշած իրք, վիշտ, ասանգաղք, ազէտք. չեթինէն պատ, փորտ, դիշտ, ֆելէգիր.*
Πάθησις - εως (ἡ) sofferenza. *քաշելը (վիշտ). խահմիթալ, (փորտ՝ դիշտ) չեփէ.*
Παθητικὸς - ἡ - ὸν. passibile, suscettibile a patire, passivo. 2. patetico, capace a commuovere il cuore. *կրական, կրելու հպատակ, կրատրական. 2. կիրքերը շարժող, ազդու. չեփէչի փսիխիլ, փճհալ. 2. ինչրե խեթէխին, նեֆսէրէ խահրէ իչին, խեթէրէ.*
Παθητικῶς, ἐπίῤῥ. passivamente. 2. patheticamente. *կրատրամար. 2՝ կիրքերը շարժելով, ազդուլիճամէ. չեփէչի փսիխիս՝ վիճհալ ելրար. 2. նեֆսէրէ խեթէրփերէ, խեթէրէ իչ.*
Παθητὸς - ἡ - ὸν. passibile, suscettibile di passione. *կրական, կրելու հպատակ. չեփէչի փսիխիս.*
Πάθικὸς - ἡ - ὸν. = Πασχητιῶν, Κίναιδος.
Παθογνωμονικὸν καὶ Παθογνωμικὸν (τὸ) (ἐνν. σημεῖον.) patognomonico, sintomo. *ախտագոյց նշան. խոսիլէն պիչի իչին ալտիլի.*
Παθοκράτεια ἢ Παθοκρατορία (ἡ) dominio sulle proprie passioni, continenza. *իր կիրքերուն վրայ իշխելը՝ զապտը, ժամիճալտիւն. փիչի նեֆսէրէին հիւթիւնէ, փերսէ նէֆս, ըզֆիլ.*
Παθολογέω - ῶ. *M.* ήσω. trattare delle malattie. *հիւանդութիւններուն վրայ ճառել. խոսիլէ՝ իլլեի հոթլուգա խըճող լինիլ.*
Παθολογία (ἡ) patologia, trattato sulle passioni. *ախտաբանութիւն, հիւանդութեանց վրայ եղած ճառ. խոսիլէ՝ իլլեի հոթլուգա օլմէ խըճող.*
Παθολογικὸς - ἡ - όν. patologico. *ախտաբանական. խոսիլէ հոթլուգա խըճող լինիլ փոչէր. (ὅθ.) Παθολογικὴ (ἡ) (ἐνν. ἐπιστήμη.) patologica (una parte della medicina, che insegna a conoscere e distinguere le malattie.) բժշկականութեան մի մասը՝ որ կը սորվեցնէ հիւանդութիւնները ճանչնալ ու միզմիզէ զանազանել. իլէն ինդուլէն հիւանդի մի իլլեիլերէ՝ խոսիլէլերէ ճանչըէ ֆէրէ լինիլէրէ՝ խոսիլէլերէ.*
Παθοποιία (ἡ) eccitamento delle passioni. *կիրք չարժելը. նեֆսէրէ խեթէրփերէփէ.*
Παθοποιὸς (ὁ, ἡ) che eccita le passioni. *կիրք չարժիչ. նեֆսէրէ խեթէրփեր.*
Πάθος (τὸ) passione. 2. sofferenza, afflizione. 3. malattia. *կիրք. 2. վիշտ, տառապանք. 3. հիւանդութիւն, ախտ. նեֆս, փիչի. 2. դիշտ, փորտ, ֆելէգիր. 3. խոսիլէլ, իլլեի.*
Παιάν - άνος (ὁ) peana (inno in onor d'Apollo). պէյան, (Ապողլոն չառաւաճին պատուին հաճար կանչուած երգ). փիճու (Ափոլլո խոսուն էդրուիլու լուդըլան նամը).
Παιανίζω. *M.* ίσω. cantare un inno in onore di... *ինչի մը պատուին երգ մը կանչել. պէյթնիին էդրուիլու պէր նամը օխտամաք.*
Παιανισμὸς (ὁ) il cantare un inno in onore di... *ինչի մը պատուին հաճար երգ մը կանչելը. պէյթնիին էդրուիլու պէր նամը օխտաճալը.*
Παιανιστὴς - οῦ (ὁ) cantore di qualche inno in onore di... *ինչին պատուին հաճար երգ մը երգող. պէյթնիին էդրուիլու պէր նամը օխտաճի.*
Παιανογράφος (ὁ, ἡ) compositore di peane. *պէյան գրող չարագրող. Ափոլլո խոսուն իւչիրինի նամըլեր ինլու էսկի.*
Παῖγμα (τὸ) giuoco. *խաղ. օյուն.*
Παιγμὸς (ὁ) = Παῖγμα.
Παίγνιον (τὸ) giuoco, crepunde, trastullo. 2. ridicolo. *խաղ, տղոց խաղալիկ, զբօսանք. 2. ծիծաղելու իրք. օյուն, ըզեօք օյունճուղ էյլիճի. 2. ծիւխնիկիւթիւն նէնեի.*
Παίγνιος (ὁ, ἡ) giuocoso, ridicolo, di trastullo. *խաղալիքի պատկանած, ծաղրական, զանարձալի. օյունճուղ փոչէր, ծիւխնիկիւթի, ճանճ, էյլէնճիկ.*
Παιγνιώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ωδῶς. = τῷ προηγ.
Παιδαγωγεῖον (τὸ) collegio, scuola ove s'istruiscono i ragazzi. *վարժատեղի, տղոց կրթութեան դպրոց. փրուխի, ըզեօք իւխրիլ էդիճի դիւրոց.*
Παιδαγωγέω - ῶ. *M.* ήσω. istruire i ragazzi. *տղայները կրթել. ըզեօք իւխրիլ էդիճի.*
Παιδαγωγία (ἡ) pedagogia, istruzione, educazione de' ragazzi. *մանկավարժութիւն, տղոց դաստիարակելը՝ կրթելը. ըզեօք իւխրիլ՝ իւխրէնիլ էդիճի, խօճալըք.*
Παιδαγωγικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. pedagogico, concernente l'educazione de' ragazzi. *դաստիարակի սեպհական. լուլայ՝ էթրէլերէ փոչէր, ըզեօք իւխրիլիճ էյիի խոխլանճ դիւռօսդ.*
Παιδαγωγὸς (ὁ, ἡ) pedagogo, istruttore, precettore de' ragazzi. *մանկավարժ, տղայները դաստիարակող՝ կրթող. լալա, փէրէվէր, խոճա.*
Παιδάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Παιδίον. fanciullino. *մանկիկ. ըզեօփիլճէ.*
Παιδαριώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ωδῶς. puerile, fanciullesco. *մանկական, տղայական. ըզեօլլա հոխասա, փուճիւխ.*
Παιδεία (ἡ) educazione, istruzione, disciplina. 2. gastigo. *կրթութիւն, դաստիարակութիւն, հրահանգ. 2. պատիժ.*

Digitized by Google

φίλοπαιδος τρόπος. Φιλόπαις, ιδος (ὁ, ἡ) qui ama i fanciulli. Παιδεραστής, ου (ὁ) pederasta. Παιδεραστία (ἡ) pederastia. Παιδεραστικός, ή, όν pederastico. Παιδεύω (παιδεύσω, ἐπαίδευσα, πεπαίδευκα, πεπαίδευμαι, ἐπαιδεύθην) M. ύσω. allacciare. Παιδεύω τὸν ἵππον, allacciare il cavallo. Παιδεύω τὸν ἵππον ἐπὶ τὸ ἅρμα, allacciare il cavallo al carro. Παιδεύω τὸν ἵππον ἐπὶ τὸν

Πάγχρηστος (ὁ, ἡ) utile a tutto. *Ամէն բանի օգտակար. Որ լեկի ֆայտաբէ՝ նայար։*

Πάγχριστος (ὁ, ἡ) unto tutto intiero. *Բոլորվին օծուած. Ամենայինի նայլընդհէ։*

Παγχρύσεος καὶ

Πάγχρυσος (ὁ, ἡ) tutto d'oro. *Բոլորը ոսկէ. Ամենայն ալթընտան։*

Πάγχυ, ἐπίῤῥ. = *Πάσυ.*

Παγώδης - εος (ὁ, ἡ) ghiaciale. *սառնային. պաղէլու, փընձալ։*

Παθαίνω (παρτ. *ἐπάθαινον* καὶ *πλέον οὖ*). muovere, eccitare la passione. *կիրքը սար վիրցընել գրգռել. Նֆսներն ինդրէլ՝ այնչանդըմէ նայրիլ։*

Πάθη (ἡ) = *Πάθησις ἢ Πάθημα.*

Πάθημα (τὸ) tutto ciò che si soffre, sofferenza, afflizione, calamità. *քաշած խրդ, վիշտ, տառապանք, ազէտ. կէտիէն Նեռնէ, տէրտ, պիլա, ֆելաթի։*

Πάθησις - εως (ἡ) sofferenza. *քաշելը (վիշտ). ինհամիլ, (տէրտ՝ պիլա) կէտիէ։*

Παθητικὸς - ἡ - ὸν. passibile, suscettibile a patire, passivo. 2. patetico, capace a commuovere il cuore. *կրաիան, կրելու հպատակ, կրաւորական. 2. կիրքերը շարժող, ազդու. կէտիէի ֆաքիլը, ֆեհմալ. 2. Խորհ+ ինհէթիէն, Նֆսներէ նայրիլ+ կէտիէ, ինհէթլի։*

Παθητικῶς, ἐπίῤῥ. passivamente. 2. pateticamente. *կրաւորաբար. 2. կիրքերը շարժելով, ազդուաձեւմէն. կէտիէի ֆաքինը՝ հեհմալ ալընդը. 2. Նֆսներէ ինհէթտէրի՝ ինհէթլի էլ։*

Παθητὸς - ἡ - ὸν. passibile, suscettibile di passione. *կրաիան, կրելու հպատակ. կէտիէի ֆաքինը։*

Παθικὸς - ἡ - ὸν. = *Πασχητιῶν, Κίναιδος.*

Παθογνωμονικὸν καὶ *Παθογνωμικὸν* (τὸ) (ἐν. *σημεῖον.*) patognomonico, sintomo. *ախտագոյց նշան. խորհրդի պիտի նայր ալընդը։*

Παθοκράτεια ἢ Παθοκρατορία (ἡ) dominio sulle proprie passioni, continenza. *իր կիրքերուն վրայ իշխելը՝ զսպելը, ժուժկալութիւն. ինքզ Նֆսներէնէ հնազանդիլ, ինքզ Նֆս, ջֆֆիլ։*

Παθολογέω - ῶ. M. ήσω. trattare delle malattie. *Հիւանդութեանց վրայ խօսիլ. խորհիլ+ իւլէի հոգիներս խըճող իմիտ։*

Παθολογία (ἡ) patologia, trattato sulle passioni. *ախտաբանութիւն, Հիւանդութեանց վրայ եղած խօս. խորհիլ+ իւլէի հոգիներս օլան խըճող։*

Παθολογικὸς - ἡ - όν. patologico. *ախտաբանական. խօսիլէ+ հոգիներս խըճող իմիտ պայր։ (ὀθ.) Παθολογικὴ* (ἡ) (ἐν. *ἐπιστήμη.*) patologica (una parte della medicina, che insegna a conoscere e distinguere le malattie.) *բժշկականութեան մի մասը՝ որ կը սորվեցընէ Հիւանդութիւնները ճանչնալ ու զանոնք զատորոշել. իլի Բըդալը հիւանդ ի իւլիներէ՝ խորհիլէ+ իւրերէ բանըչըք ֆէրլ իմիտ խօրեվէր։*

Παθοποιὸς (ὁ, ἡ) che eccita le passioni. *կիրք շարժիչ. Նֆսներէ ինհէթտէրէ։*

Πάθος (τὸ) passione. 2. sofferenza, afflizione. 3. malattia. *կիրք. 2. վիշտ, տառապանք. 3. Հիւանդութիւն, ախտ. Նֆս, սէվտա. 2. պիլա, տէրտ, ֆելաթի. 3. խոռիլէ+, իւլիի։*

Παιὰν - ᾶνος (ὁ) peana (inno in onor d'Apollo). *Պէյան, (Ապողլոն չտառաւածին պատուին հաճար կանչուած երգ). փխ. (Ապոլլ+ խոխան ինչ-որ ուրիշ լաւ բանի համար)։*

Παιανίζω. M. ίσω. cantare un inno in onore di... *Ումի մը պատուին երգ մը կանչել. պէյանին ինչ-որ ուրիշ նայր օ. ֆառմալ։*

Παιανισμὸς (ὁ) il cantare un inno in onore di... *Ումի մը պատուին հաճար երգ մը կանչելը. պէյանին ինչ-որ ուրիշ նայր օֆառմալ։*

Παιανιστὴς - οῦ (ὁ) cantore di qualche inno in onore di... *Ումին պատուին հաճար երգ մը երգօղ. պէյանին ինչ-որ ուրիշ նայր օֆառյան։*

Παιανογράφος (ὁ, ἡ), compositore di peane. *պէյան գրօղ շարադրօղ. Ապելլ ֆոխան իւլէրինի նայրելը իլլ իչին։*

Παῖγμα (τὸ) giuoco. *խազ. օյուն։*

Παιγμὸς (ὁ) = *Παῖγμα.*

Παίγνιον (τὸ) giuoco, crepunde, trastullo. 2. ridicolo. *խազ, տէղց խազալիկ, զբօսանք. 2. ծիծաղելու իրը. օյուն, ըզմօղ օյունճալը, խլխնիկ. 2. ֆլաֆնիկ+ Նֆսներ։*

Παίγνιος (ὁ, ἡ) giuocoso, ridicolo, di trastullo. *խազալիքի պատկանած, ծաղրական, զաւրճալի. օյունճալը փայր, ֆլաֆնիկ+, հաճա, խլխնիկ+։*

Παιγνιώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ωδῶς.* = *τῷ προηγ.*

Παιδαγωγεῖον (τὸ) collegio, scuola ove s'istruiscono i ragazzi. *վարժատուն, պղոց կրթութեան դպրոց. Որդիներ, ըզմօղ իւրերուն խոնիէ+ Նէտրիլ։*

Παιδαγωγέω - ῶ. M. ήσω. istruire i ragazzi. *պղաչներըը կրթել. ըզմօղուրը իւրերուն նիմէ։*

Παιδαγωγία (ἡ) pedagogia, istruzione, educazione de' ragazzi. *մանկաժողովութիւն, պղոց գաստիարակելը՝ կրթելը. ըզմօղ իւրերուն՝ իւրիկներ նիմէ, խօսլըք։*

Παιδαγωγικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* pedagogico, concernente l'educazione de' ragazzi. *գաստիարակի սեպհական. ըզմօղ՝ տէրէներէ փայր, ըզմօղ իւրերկնի նիմէ+ խոխանի Գնասող։*

Παιδαγωγὸς (ὁ, ἡ) pedagogo, istruttore, precettore de' ragazzi. *մանկաժօղ, պղաչներըը գաստիարակօղ՝ կրթօղ. ըզմօղ, տէրէներ, խոճա։*

Παιδάριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Παιδίον.* fanciullino. *մանկիկ. ըզմօղիկ։*

Παιδαριώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ωδῶς.* puerile, fanciullesco. *մանկական, պղայական. ըզմօղ Գնասող, տէրէներէ։*

Παιδεία (ἡ) educazione, istruzione, disciplina. 2. gastigo. *կրթութիւն, գաստիարակութիւն, Գրահանգ. 2. պատիժ.*

Digitized by Google

βλέπω, βοῦλ, βλεπτὸς, ἀνεβλεπτὸ · 2. ἐπαλ.

Παίδευος (ὁ, ἡ) = *Παιδεώς*.

Παιδεραστέω - ῶ. *M.* ήσω. amare appassionatamente i giovanotti. ἀγαπᾶν ἀκρ. παιδικὰ, παιδεραστὴς εἶναι, παιδικῶς ἔχειν πρός τινα.

Παιδεραστής - οῦ (ὁ) che ama appassionatamente i giovanotti, pederasta, sodomito. ἀγαπητικὸς παιδικῶν, παιδεραστὴς, παιδικὰ ἔχων πρός τινα.

Παιδέρως - ωτος (ὁ) cerfoglio (erba). 2. vermiglione. μίλτος, ἡ. 2. κιννάβαρι ὀρυκτὸν, ἡ. 3. ὀλίβανος, ἡ (φυτὸν).

Παίδευμα (τὸ) disciplina, istruzione. ἀνάληψις, μάθημα. βοῦλ, βλεπτὸς, βλεπτικὸν.

Παίδευσις - εως (ἡ) educazione, instruzione, erudizione. ἀγωγὴ παιδικὴ, ἀνατροφὴ, παίδευσις, μάθησις, βοῦλ, βλεπτὸς, ἀνεβλεπτὸ, ἐπ.

Παιδευτήριον (τὸ) scuola. 2. = *Κολαστήριον*.

Παιδευτὴς - οῦ (ὁ) istruttore, maestro. 2. gastigatore. διδάσκαλος, ἀνατροφὸς, παιδευτὴς. 2. κολαστὴς. βλεπτὸς βλεπτικὸν, βοῦλ, ἀνεβλεπτὸ. 2. ἀνάληψις.

Παιδευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - κῶς. instruttivo. ἀνατροφικὸς, ἀνατροφικὸν, παιδευτικὸς, βοῦλ, βλεπτικὸν.

Παιδευτὸς - ἡ - όν. instruito, erudito. βεβουλευμένος, ἀνατροφικὸς, ἔμπειρος, βοῦλ, βλεπτικὸν.

Παιδεύω. M. εύσω. istruire, educare, ammaestrare. 2. gastigare. βοῦλ, ἀνατροφὴν, παιδαγωγὸν, παιδεύω. 2. κολάζω. βλεπτὸς βλεπτικὸν βοῦλ, βλεπτικὸν ἔχω. 2. ἀνάληψις. (πδ. μτχ. πρκμ.) *Πεπαιδευμένος* - η - ον. erudito. ἔμπειρος, βεβουλευμένος, ἀνατροφικὸς, βλεπτικὸν.

Παιδιὰ (ἡ) giuoco, trastullo. παιδιὰ, παιδιὰν ποιεῖσθαι, ἐμπαιδιὰν.

Παιδία (ἡ) infanzia, puerizia. παιδικὸν, παιδικὴ ἡλικία, παιδικὸν ἔτος.

Παιδικὸς - ἡ - όν. puerile, fanciullesco. παιδικὸς, παιδιακὸς. παιδικὸν πρᾶγμα, ἀνοητικὸν.

Παιδικῶς, ἐπίῤῥ. puerilmente, da fanciullo. παιδιακῶς, παιδικῶς. παιδικῶς.

Παιδιόθεν, ἐπίῤῥ. dall' infanzia, dall' età fanciullesca. παιδικῆς ἡλικίας, παιδικοῦ βίου. παιδικῶς.

Παιδίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Παῖς*. infante. παιδίον. παιδίον.

Παιδισκεῖον (τὸ) bordello. μαλακεῖον. πορνεῖον.

Παιδίσκη (ἡ) donzella. 2. fantesca, serva giovane. 3. puttana. παλλακὴ. 2. θεραπαινὶς νεωτέρα. 3. βαλ. ἑταῖρα, φοίνικὶς. 2. ἡλικιῶτις θεράπαινα. 3. φιλοκύνηγος.

Παιδίσκος (ὁ καὶ ἡ) fanciullino, donzelletta. παιδάριον, νεανίσκος παλλακὴ. παιδίον ἄρρεν, ἑταῖρος.

Παισιώδης - εος (ὁ, ἡ) puerile. 2. dedito a' giuochi, a' trastulli. παιδαριῶδης. 2. ἐμπαιδιὰν ποιούμενος ἢ ἔχων. παιδιᾶς ἄξιος. 2. ἐμπαίκτης ὑπάρχων.

Παισοβόρος (ὁ, ἡ) che divora gli infanti. παιδοβόρος παίδων. παιδοβόρος.

Παισογονία (ἡ) procreazione de' figli. τεκνοποιΐα. παίδων γονὴ, βλάστησις.

Παισογόνιος (ὁ, ἡ) concernente la procreazione de' figli. τεκνοποιΐᾳ προσήκων. παίδων βλάστησιν ἔχων. *Παισογόνια* (τὰ) (ἐν. ἰσρά) festa per la nascita d'un figlio. παιδὸς ἢ θυγατρὸς γενομένου ἑορτή. παίδων γένεσιν ἑορτάζειν.

Παισογόνος (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. παιδοποιὸς. παίδων γονεύς.

Παισόθεν, ἐπίῤῥ. = *Παισιόθεν*.

Παισονομέω - ῶ. *M.* ήσω. aver cura degli infanti. παιδαγωγὸν ἔχειν. παίδων ἐπιτροπεύειν.

Παισοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura degli infanti. παιδαγωγὸς, παιδονόμος. παίδων ἐπιτροπεύων.

Παισοκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. uccidere degli infanti. παῖδα ἀποκτείνειν. παίδων φονεύειν.

Παισοκτονία (ἡ) infanticidio. παιδοκτονία. παίδων φόνος.

Παισοκτόνος (ὁ, ἡ) infanticida. παιδοκτόνος. παίδων φονεύς.

Παισολέτειρα (ἡ) θηλ. τ. *Παισολέτωρ* = *Παισοκτόνος*.

Παισολέτης - ισος καὶ *Παισολέτρια* (ἡ) καὶ *Παισολέτωρ* - ορος (ὁ) = *Παισολέτειρα* καὶ *Παισολέτηρ*.

Παισολογία (ἡ) scelta de' fanciulli. παίδων ἐκλογὴ. παίδων ἐκλογή.

Παισομαθὴς - ἐος (ὁ, ἡ) ammaestrato nell' infanzia. παιδαγωγίᾳ πεπαιδευμένος. παίδων ἐπιτροπεύσας.

Παισομαθία (ἡ) istruzione, disciplina acquistata nell' età fanciullesca. παιδαγωγία παίδων ἐπὶ μᾶλλον ἐπιτροπεύσαντος ἐμπειρία, παίδων ἐπιτροπεία. παίδων ἐπιτροπεύσας ἐπιστήμη.

Παισομανὴς - ἐος (ὁ, ἡ) = *Παισόμανις*.

Παισομανία (ἡ) amore appassionato per i giovani, sodomia. παιδεραστία. παίδων ἐπιθυμία.

Παισονομέω - ῶ. *M.* ήσω. sorvegliare all' educazione de' fanciulli. παίδων ἐπιτροπεύειν φύσει, φύσει πεπαιδευμένος. παίδων ἐπιτροπεύειν ἀκριβῶς, ἀκριβῶς ἐπιτροπεύειν.

Παισονομία (ἡ) inspezione sull' educazione de' ragazzi. παίδων ἐπιτροπεία. παίδων ἐπιτροπεύσας ἐπιμέλεια.

Παισονόμος (ὁ, ἡ) che sorveglia all' educazione de' ragazzi. παίδων ἐπιτροπεύσας, παίδων ἐπιτροπεύων.

Παισοπίπης - ου (ὁ) = *Παισοπάτης*.

Digitized by Google

Παιδοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. procreare de' figli. գաւակագործել. ցեղոյ փղշրմամբ. (μσ.) adottare. որդեգրել. ման խնամոց արժան, օգնական ընծայել. ունել իբրև:

Παιδοποίησις - εως (ἡ) καὶ

Παιδοποιία (ἡ) procreazione di figli. 2. adozione. գաւակագործութիւն. 2. որդեգրութիւն. ցեղոյ փղշրմամբ. 2. օգնական ընծայում իբրև:

Παιδοποιὸς (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. գաւակագործ. ցեղոյ փղշրման:

Παιδοποριέω - ῶ. Μ. ήσω. procreare de' figli, generare. գաւակագործել, ազգ ծնանիլ. ցեղոյ փղշրմամբ խնդալիս լինել:

Παιδοσπόρος (ὁ, ἡ) = Παιδογόνος.

Παιδοσύνη (ἡ) = Παιδεία.

Παιδοτόκος (ἡ) puerpera, donna di parto. ծննդական կին. ըղեամբ:

Παιδοτριβεῖον (τὸ) ginnasio de' fanciulli. ազգ մարմանց կրթարան. ցեղոյ վարժարան:

Παιδοτριβέω - ῶ. Μ. ήσω. esercitare i ragazzi. ազգերը կրթել. ցեղոյ ուղղել իբրև մանկավարժ լինել:

Παιδοτρίβης - ου (ὁ) esercitatore de' ragazzi. 2. precettore, maestro. ազգը կրթող. 2. վարժապետ, վարժիչ. ցեղոյ ուղղող իբրև մանկավարժ. 2. խոժա, վարդապետ:

Παιδοτριβία (ἡ) il mestiere dell' esercitatore de' ragazzi, del precettore. ազգը կրթելը, վարժապետութիւն. ցեղոյ ուղղելս իբրև մանկավարժի, խոժալեզ:

Παιδοτριβικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. che appartiene all' esercitatore de' ragazzi, al precettore. ազգը կրթողին վարժապետական. ցեղոյ ուղղողի իբրև մանկավարժ. 2. վարդապետաբար:

Παιδότριψ - ιβος (ὁ) = Παιδοτρίβης.

Παιδοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. allevare de' ragazzi. ազգը մեծցնել, սահել. ցեղոյ պահպանիչ, պատճառ, ծերանալոյ կրթիչ:

Παιδοτροφία (ἡ) allevamento, educazione de' ragazzi. ազգ մեծցնելը, գաւառապահելը. ցեղոյ պահպանիչ, պատճառ, ծերանալոյ:

Παιδοτρόφος (ὁ, ἡ) allevatore, educatore de' ragazzi. ազգ մեծցնող, սահող, գաւառապահող. ցեղոյ պահպանիչ, պատճառ ծերանալոյ:

Παιδουργέω, Παιδουργία (ἡ) = Παιδοποιέω, Παιδοποιία.

Παιδοφθορέω - ῶ. Μ. ήσω. = Παιδοκτονέω.

Παιδοφθορία (ἡ) = Παιδοκτονία.

Παιδοφθόρος (ὁ, ἡ) = Παιδοκτόνος.

Παιδοφιλέω, Παιδοφιλὴς, Παιδόφιλος. × ἀντὶ Παιδεραστέω κτλ.

Παιδοφονέω, Παιδοφονία, Παιδοφόνος. = Παιδοκτονέω κτλ.

Παιδοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portare, condurre un ragazzo. ազգ մը կրել, առնիլ. ցեղոյ բառնալ, ծիծեռնիլ:

Παιδοφόρος (ὁ, ἡ) che porta un infante. ազգ մը կրող. ազգ ցեղոյ բառնալ:

Παιδόω - ῶ. Μ. ώσω. ingravidare. յղանալ. հափլի ընել. Παιδοῦσα (ἡ) gravida. յղի. հափլի:

Παίδωσις - εως (ἡ) = Παιδοποιία.

Παίζω. Μ. παίξομαι ἢ παιξοῦμαι. giuocare. 2. scherzare, schernire. 3. suonare un instrumento. խաղալ. 2. ընդխաղ առնել, ընծայս դալ, կատակել. 3. նուագարան մը զարնել. օրհնած. 2. լոփալանմամ, լոփ ընել, խրխնա ընել. 3. լուլիզ լուլիզ:

Παίκτης - ου (ὁ) giuocatore. խաղող. ծաղրանմամ:

Παικτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. giocoso, faceto, scherzante. զառմնական, ծաղրանման. լրիվական, լոփանը:

Παικτὸς - ἡ - όν. ridicolo, giochevole. ծաղրական, խնամալու. լիալիական, ճահճ:

Παιπαλάω - ῶ. Μ. ήσω. essere scaltro, astuto. խարամանիկ նենգագիտ ըլլալ. փերզանք փալլիլ ալիւր ընել:

Παιπάλη (ἡ) fior di farina. 2. uomo astuto, scaltro. նաչիկ. 2. խարամանիկ չարաճնիգ մարդ. սիգի առնող. 2. փերզանք հինաւուրց տեսնող:

Παιπάλημα (τὸ) = τῷ προηγ.

Παιπαλόεις - εσσα ον. aspro, scabroso, pietroso. խորաքարոտ, գժուարանց. ապրելէն, ըսիրելու, կիմին, ապրի, ընելը:

Παίπαλος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Παιπαλώδης - εος (ὁ, ἡ) astuto, malizioso. նենգագիտ, չարագիտ. փերզանք, փերզանագէտ:

Παῖς-παιδὸς (ὁ, ἡ) infante, ragazzo, fanciullo, donzella. 2. figlio o figlia. 3. schiavo, servo, schiava, fantesca. ազգ, մանուկ, մանչ, ազ կին. 2. աստղ կամ գաւառ. 3. գերի, ծառայ, ազախին. ծառիկ. ցեղոյ, տան, էշ, փոքրիկ. 2. կլոր, օղակ, էշ. 3. նեղը, տանէ, հնազանդ, պատկերիկ:

Παιστικὸς - ἡ - όν. = Παικτικός.

Παισφάσσω (παρτ. Ἐπαίφασσον καὶ πλέον οὖ) correre quà e là, agitarsi. տագին անդին վազել, յուզիլ, տանիմաչվայ ընել. խոխ պիրի ելլուիլ, ալիքաւ օլմակ:

Παίω. Μ. παιήσω. battere. 2. slanciarsi, scagliarsi. 3. fottere. զարնել. 2. նետաձիգ. 3. գիտուն գիծի. վարժած. 2. ածիլմամ, ֆերլամամ. 3. ճիմ ընել:

Παιών - ῶνος (ὁ) medico. բժիշկ. հիւմի. 2. = Παιάν.

Παιώνειος (ὁ, ἡ) = Παιώνιος.

Παιωνία (ἡ) (ἐνν. βοτάνη) peonia (erba). մանուշակի, բժշկական խոտ մը է. ոչ ֆուլէլը, չոփանի:

Παιωνίζω. Μ. ίσω. = Παιανίζω.

Παιωνικὸς - ἡ - όν. καὶ

Παιώνιος - α - ον. medico. 2. medicinale. բժիշկ. 2. բժշկական. հիւմի. 2. հիւմիկին գծանող:

Παιωνὶς - ίδος (ἡ) = Παιωνία.

Παιωνισμὸς (ὁ) = Παιανισμός.

Παλτὰ, Παλτὶς κτλ. Δ. ἀντὶ Πηκτή, Πηκτίς.

Πακτόω - ῶ. Μ. ώσω. serrare. 2. turare. 3. legare. գոցիլ. 2. խցնել. 3. կապիլ. ֆալճանել. 2. խցանել. 3. կապլամամ:

Πάκτωσις - εως (ἡ) legamento. 2. serra-

Digitized by Google

mento. 3. turamento. խոպիլը · 2 · գոցիլը · 3 · խնամիլը · պահելը · 2 · խոփոմ. 3 · խըփոմ:

Παλάθη (ἡ) fichi ben pressati, stivati in una cesta. կոպռվի մը մէջ ապէկ կոխուած քարով· պիր սեպեթ իչիներ իրենց օլմանովը՝ նէ պաղտըրէ յիներ:

Πάλαι, ἐπίῤῥ. con tempo, anticamente. երբեմն, առաջագ· նախ չիմանդիր, էսքիզ իչի:

Παλαιγενὴς - έος (ὁ, ἡ) antico, vecchio. հին, ծեր· նոսր, խրխնջոց:

Παλαιγονία (ἡ) antichità. հնութիւն· նախկին:

Παλαίγονος (ὁ, ἡ) = *Παλαιογενής.*

Παλαιετὴς - έος (ὁ, ἡ) di molti anni, antico. շատ տարուան, հին· ցոխ իբլլէթ, նոսր:

Παλαιογενὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Παλαιγενής.*

Παλαιόγονος (ὁ, ἡ) = *Παλαίγονος.*

Παλαιολογέω - ῶ. Μ. ήσω. trattare delle antichità. հին բաներու վրայ ճառաբ. նոսր նէսնէլէր՝ նէուէլ նէուէլլէր հոգիները իբլիսով նիհիլ:

Παλαιομήτωρ - ορος (ἡ) madre antica, prima. հին՝ առաջին մայր, նախամայր· նոսի՝ իլի անա:

Παλαιόπλουτος (ὁ, ἡ) ricco da molto tempo. շատ առնէն հարուստ. ցոխ չոխէրլէթ չէնկին:

Παλαιόριζος (ὁ, ἡ) radicato da molto tempo. շատ առնէն արմատ ձգած. ցոխ կոխէրմուշ պիրի ագաճ իօղլնմիշ:

Παλαιὸς - ά - όν. antico, vecchio. հին, ծեր· նոսի, խրխնջոց:

Παλαιότης (ἡ) antichità. հնութիւն, հին առնէն· նոսկլէթ, նոսի չիման:

Παλαιότοκος (ὁ, ἡ) = *Παλαιογενής.*

Παλαιότροπος (ὁ, ἡ) che siegue i costumi antichi. հին սովորութիւնց նամուսէ գնացող· նոսի ատիթ նոպէր նոսի չիման նոսկլէնմիշ գովրանան:

Παλαιοφανὴς - ές (ὁ, ἡ) che sembra antico, vecchio. հին՝ ծեր երեւցող· նոսի՝ խրխնջոց կիօղլուդր:

Παλαιόω - ῶ. Μ. ώσω. render antico, vecchio, abolire. հնացընել, կիսել, խափանել· նոսկլէնմէլ· պոռնա չէթ·ըմա:

Πάλαισμα (τὸ) lotta. ըմբշամարտութիւն· կիւլէչ:

Παλαισταίω - ῶ. Μ. ήσω. = *Παλαίω.*

Παλαιστέω - ῶ. Μ. ήσω. misurare con palma. քարտ չափել· գոբէլլմօք:

Παλαιστὴ (ἡ) palmo, spanna. քարշ· գոբէլ:

Παλαιστὴς - οῦ (ὁ) lottatore, atleta. գօռեմարտ, ըմբշամարտ· կիւլէչի:

Παλαιστιαῖος - α - ον. d'un palmo. քարշչափ· պիր գոբէլ:

Παλαιστικὸς - ἡ - όν. pertinente alla lotta. ըմբշամարտութեան պատկանած· կիւլէչի գոյիր:

Παλαιστὶς - ίδος (ἡ) = *Παλαιστή.*

Παλαίστρα (ἡ) palestra, luogo ove si lotta. ըմբշամարտութեան առպարէզ· կիւլէչ ճիւղանէը:

Παλαιστρικὸς - ἡ - όν. = *Παλαιστικὸς* (καὶ ἐπίῤῥ. - ικῶς).

Παλαιστρίτης - ου (ὁ) palestrita, atleta. ըմբշամարտ· կիւլէչի:

Παλαιστροφύλαξ - ακος (ὁ) il direttore della lotta. ըմբշամարտութեան ատեղի՝ վրանկեցու· կիւլէչ նազըրը՝ գնգուչիէ:

Παλαίφατος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - φατος. detto anticamente. հին առնէնէրբէ գըսուած· նոսի էսքիզտա սէօյլէնմիշ:

Παλαίω. Μ. αίσω. lottare. ըմբշամարտիլ· կիւլէչիլմէ (κυρ. καὶ μτφρ.)

Παλαίωμα (τὸ) καὶ

Παλαίωσις - εως (ἡ) antichità, vetustà. հնութիւն· նոսկլէթ:

Παλαμάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. fare, operare colla propria mano. 2. inventare, macchinare. իր ձեռքը ըլնէլ՝ չիմէլ գործել· 2. հնարիլ, նէրլէնէլ· սեպիմ նէ իլէ նէրգէմ, նոսկլէնմ· 2. կճոտ նէրգէմ, գոչմաք:

Παλάμη (ἡ) la palma della mano. 2. mano. 3. arte, industria, furberia, intrigo. ափ· 2· ձեռք· 3· արուեստ, հնարք· հնարք· ալմաճ· 2· իւ· 3· սոսկալիք, իօլ, ֆէնդ, պօլլուղ:

Παλαμναῖος - α - ον. suicida. անձնասպան· սինէնի սինէնէն կօլդըրէն:

Παλάσσω. Μ. άξω. muovere. 2. mescolare. 3. lordare, imbrattare. 4. bagnare. 5. tirare alla sorte. չարժել· 2· խառնել· 3· պղծել, ձեռագ, ապականել· 4· թրջել· 5· վիճակ գնանել· ֆէնդիֆէ· 2· գոբէլլէսմէ· 3· էլլէնդիրմէ, հարդարմէ, գնդիմա ֆէնդիֆէ· 4· ըսլըմէ· 5· գոբա պիրմէ, էլճիթօ ըչէթմէ:

Παλαστέω - ῶ. Παλαστὴ (ἡ) *Αττ. ἀντὶ Παλαστέω κτλ.*

Παλαχὴ (ἡ) = *Πάλος.* 2. = *Κλῆρος.* 3. = *Ἀρχή.*

Πάλεμα (τὸ) = *Δέλεαρ.*

Παλευτὴς - οῦ (ὁ) *(ἐνν. ὄρνις)* canterella, richiamo (*Γαλλ.* appeau), (uccello, al canto di cui vengono altri uccelli ancora della medesima specie). երգիչիկ քաղցրաձայն· որուն որ նայնը ուսած քաղցրանալը լսելուն պէս գալուն)· ըղըրխճան գուշ:

Παλεύω. Μ. εὔσω. chiappare gli uccelli, uccellare. 2. ingannare, sedurre. քաղցրանալը բռնել· 2· խաբել, մոլորեցնել· գուշ քաշմակ· 2· ալդաթմակ, այրելմէ:

Πάλη (ἡ) lotta. ըմբշամարտութիւն· կիւլէչ:

Πάλη ἤ Παλὴ (ἡ) = *Παιπάλη.* 2. sabbia, polvere. փոշի, աւազ· ֆօղ, գում:

Πάλημα (τὸ) = *Παιπάλη.*

Πάλι, ἐπίῤῥ. = *Πάλιν.*

Παλιγγενεσία (ἡ) rigenerazione. 2. battesimo. վերածնութիւն· 2· մկրտութիւն· ֆիւթր գէնէրէթիէ· 2· ղաֆիղ, ֆաֆր:

Παλιγγενὴς - έος (ὁ, ἡ) rigenerato. 2. battezzato. վերածնեալ· 2· մկրտեալ· ֆիւթր գէնէրէ· 2· ղաֆիղ օլմուշ:

Παλίγγλωσσος (ὁ, ἡ) che dice il contrario. 2. bugiardo. հակառակը գրոցող· 2· սուտասան· ըչբուրնը փօղնիմի տեղին· 2· խաղնէզ:

Παλίγγνωστος (ὁ, ἡ) riconosciuto. ծանչցուած· ֆիւթրտին ֆանըլմիշ:

Digitized by Google

Παλιγκάπηλος (ὁ, ἡ) rivenditore. վերավաճառական։

Παλίγκλαστος (ὁ, ἡ) rifratto, riflesso. բեկեալ, անդրադարձեալ, ցոլացեալ. տե՛ս ὀπανάκλασις։

Παλιγκοταίνω καὶ *Παλιγκοτάω* (έω) - ῶ. *M.* ήσω. inasprir di nuovo. նորեն զայրացուցանել (մեծաց). խիստ ատել, կրկի խիստ (իւրեարս)։

Παλιγκότησις - εως καὶ

Παλιγκοτία (ἡ) l'inasprire di nuovo (del male). նորեն զայրացումը (մեծաց). խիստ ատելը՝ կրկի խիստ (իւրեարս)։

Παλίγκοτος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - κότως. che rinnova l'antico odio, vendicativo. 2. che inasperisce. առիւծախնդիր նորոգող, մեծակալ, քինառար. 2. նորեն զայրացեալ (մեծաց). տարակիրճ խիստ բարկացած՝ նիւնիւթեան, դիւնիւղար. 2. խիստ ատեն, կրկի խիստ (իւրեարս)։

Παλίγκτιστος (ὁ, ἡ) rifabbricato, riedificato. նորեն շինուած. խիստ նոփելիս՝ պէս օրհնել։

Παλίγκυρτος (ὁ) = *Κύρτος*.

Παλίκαμπής - έος (ὁ, ἡ) curvato indietro. ետեւը ծռած. տրտիս փոլոս նկուճել։

Παλιλλογέω - ῶ. *M.* ήσω. ripetere, replicare. նորեն ըսել, կրկնել. խիստ տիպ, բերբերանիլ։

Παλιλλογία (ἡ) replica, ripetizione delle medesime parole. կրկնութիւն, նոյն խօսքերը կրկնելը. խիստ բերբերանիլ, ու պատ իրէ խիստ տիպ։

Παλίλλογος (ὁ, ἡ) ridetto, ripetuto. 2. scelto di nuovo. նորեն ըսուած, կրկնուած. 2. նորեն ընտրուած. խիստ տիպիչ, խիստ բերբերանիլ. 2. խիստ խոնարհ տիպիչ։

Παλίλυτος (ὁ, ἡ) slegato, sciolto di nuovo. նորեն քակուած. խիստ լուծանիլ։

Παλίμβαμος (ὁ, ἡ) che va e viene, che va e ritorna. գացող եկող, գացող ու գարձող. կերթի կու գայ, կերթի կրկի գիմէն։

Παλίμβιος (ὁ, ἡ) risorto, risuscitato. յարութիւն առած. դիրիչիչ։

Παλιμβλαστής-έος καὶ *Παλίμβλαστος* (ὁ, ἡ) rigermogliato. վիրընձիւղեալ, նորեն ծլած. խիստ ֆիլիչլիկիչ։

Παλιμβολία (ἡ) incostanza, volubilità. անհաստատութիւն, յաղթադարձութիւն. պիտրուլէթ, գիւնիւթիլէթ։

Παλίμβολος (ὁ, ἡ) incostante, volubile. անհաստատ, յաղթադարձ. պիտրու, պիր ֆիւիդի գարձուած։ — βόλως, ἐπίῤῥ.

Παλιμβουλία (ἡ) = *Παλιμβολία*.

Παλιμμήκης - ους (ὁ, ἡ) altrettanto lungo. 2. assai lungo. նոյնչափ երկայն. 2. խիստ երկայն. պիր պիչ ատըսընըգափա, ու էտտր ատըսը։ 2. ֆիւ ատըսը։

Παλίμπαις - παιδος (ὁ, ἡ) rimbambito, ritornato all'infanzia. նորեն տղայ եղած, տղայութեան գարձած. խիստ լրճոսի ու մանչ լրճոսիւնիւ։

Παλίμπαλτος (ὁ, ἡ) lanciato di nuovo. նորեն նետուած. խիստ ֆըրտըրիլէ՝ պիտրէ։

Παλίμπεπτος (ὁ, ἡ) ricotto. նորեն եփուած, կրկնեփ. խիստ փիչէր։

Παλιμπετής - έος (ὁ, ἡ) retrogrado, caduto in dietro. յետադարձ, յետադարձեալ, եռանկիւնի ընկած. կերթի փիմէն՝ կիգի, կերթի՝ ար խիստ ֆէն պուլիչ։

Παλιμπηγής - έος καὶ *Παλίμπηγος* (ὁ, ἡ) attaccato di nuovo. նորեն կցուած. խիստ պերլիչէլ պիչիչէլ։

Παλίμπηξις - εως (ἡ) risarcimento, ristoro. կարկատելը, նորոգելը. խամրում, պրոֆէի եղիդ։

Παλίμπισσα - ης (ἡ) pece ricotta. նորեն եփուած ձիւթ. խիստ փիչէր՝ թայմըշ թուրան։

Παλίμπλοος - ους (ὁ, ἡ) che naviga in dietro. ետեւ նաւօղ. կերթի կիգ իւ կիգի։

Παλίμπλυτος (ὁ, ἡ) rilavato. նորեն լուացուած. խիստ իչէմտիլ։

Παλεμπνοία καὶ

Παλίμπνοια (ἡ) vento contrario. հակառակ հով. պըտ՝ թուրլ բուլիւնար։

Παλεμπόρευτος καὶ

Παλίμπορος (ὁ, ἡ) retrogrado, che cammina indietro. յետադարձող, ետեւ քալող. կերթի կիգի՝ նիւրիւնկիւն։

Παλίμπους - οδος (ὁ, ἡ) retrogrado. 2. incostante. յետադարձող, ետեւ քալող. 2. անհաստատ. կերթի կիգի՝ նիւրիւնկիւն. 2. պի թուրար։

Παλίμπρατος (ὁ, ἡ) rivenduto. 2. più volte venduto. նորեն ծախուած. 2. շատ անգամ ծախուած. խիստ սաթիլէլ. 2. պէք գիճի սաթիլէլ։

Παλεμπρεδοσία καὶ

Παλεμπρόδοσις - εως (ἡ) tradimento scambievole. փոփոխակի մատնութիւն, ազգակից մատնելը. փուլրիւնի խոչոր օյնի ընելէք, պիրիւրիւնի զատլըմա։

Παλεμπροδότης - ου (ὁ) che tradisce ambe le parti. երկու կողմն ալ մատնող. իւի խիստ փա զատլըյան։

Παλίμπρυμνος (ὁ, ἡ) retrogrado. յետադարձող, ետեւ քալող. կերթի կիգի՝ նիւրիւնկիւն։

Παλεμπυγηδόν, *ἐπίῤῥ.* indietro. ետեւը, դէպ ի ետեւ. կերթի փոլոս, տրտիս։

Παλίμπωλος (ὁ, ἡ) = *Παλιγκάπηλος*.

Παλίμφημος (ὁ, ἡ) contraddicente. ընդդիմաբան. խոչոր պիտրու. ի՛ն = *Δύσφημος*.

Παλίμφρων - ονος (ὁ, ἡ) che cangia opinione, incostante. փոխեալ կարծիքը փոխօղ. յաղթադարձ. ֆիւրիւն՝ ընհիմնիւ պիչիւրիւն, պիր ֆիւրիւնկ գատրմըշ։

Παλεμφυής - έος (ὁ, ἡ) rigermogliato. 2. rinato. 3. risorto. նորեն ծլած. 2. նորեն ծնած. 3. յարութիւն առած. խիստ ֆիւրիւնկիւնկիւլ. 2. խիստ փօլմուլ. 3. դիրիչիչ։

Παλίμψυχος (ὁ, ἡ) rianimato, risorto. նորեն հոգի առած, յարութիւն առած. խիստ ճան ուլիւ, դիրիչիչ։

Πάλιν, *ἐπίῤῥ.* dietro, in dietro. 2. di nuovo. ետեւը, դէպ ի ետեւ. 2. նորեն, վերստին. տրտիս, նիւնիւկ փօլոս, կերթի. 2. նիւնիւկիւն, խիստ։

Digitized by Google

Παλιαγγελος (ὁ, ἡ) messaggiere, che porta la risposta ricevuta al suo padrone. առաք պատասխանը տիրոջը բերող գնացող. տրեալը վերադարձնող լուրերն իւլի:

Παλιαίρετος (ὁ, ἡ) creato, dichiarato di nuovo (magistrato). նորեն կարգուած՝ գրուած՝ ընտրուած (իշխանաւոր). նիւթոր վերադարձ՝ նոյպ օրհնած՝ նշանագրուած):

Παλιαυτόμολος (ὁ, ἡ) disertore, che ritorna alla parte, da cui disertò. իր փախած կողմը նորեն դարձող դասալիք դիմնար. վերադարձ դասալիք նիւթոր վերադարձ գալիքն առաջ:

Παλινδικέω - ῶ. *M.* ήσω. rinnovare la lite, la causa. դառը՝ վէճը նորոգել. գործոյը նորէն նորոգելով՝ նորէն:

Παλινδικία (ἡ) rinnovazione della lite, della causa. դառնի՝ վէճին նորոգութիւը. գործոյն նիւթոր նորէն նորոգելով՝ նորէն:

Παλίνδικος (ὁ, ἡ) giudicato di nuovo. նորէն դատուած, դառը նորոգուած. նիւթոր գործոյ նորէն:

Παλινδρομέω - ῶ. *M.* ήσω. correre in dietro, retrocedere. դէպ ի ետեւ վազել, յետս կոյս քաշուելով. վերէն գոլոփ:

Παλινδρομία (ἡ) retrocessione, retrogradazione. դէպ ի ետեւ վազելը, յետսադաղացութիւն. վերէն գոլոյը:

Παλινδρομικός - ή - όν. = τῷ

Παλίνδρομος (ὁ, ἡ) fetrogrado. յետսադաղաց, դէպ ի ետեւ վազող. վերէն գոլոն:

Παλινζωία (ἡ) ritorno alla vita, risurrezione. նորէն կեանքը առնելը, յարութիւն. նիւթոր հոգիի վերին ինդին, վերէլը:

Παλίνζωος (ὁ, ἡ) risorto, redivivo. յարութիւն առած, վերակենդանացող. վերէլի. նիւթորին հոգիի վերին ինդիլ:

Παλινίδρυσις - εως (ἡ) ristabilimento. նորէն վերահիմը՝ հաստատութիւը. նիւթոր ներելիք՝ նիւթիկ օրը:

Παλινοδία (ἡ) ritorno. դարձ. վերին:

Παλινόρμητος (ὁ, ἡ) retrogrado, che retrocede con impeto. յետսադաղաց, դէպ ի ետեւ ուժգին վազող՝ դարձող. վերէն ետէ՝ հիմիտ իւլ գնոնին՝ տրեալ էգին:

Παλίνορσος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Παλινοστέω - ῶ. *M.* ήσω. tornare in dietro, ritornare. ետ գառնալ. վերէ գնալ, տրեալ վերին:

Παλινόστιμος (ὁ, ἡ) che deve riternare. ետ գառնալու. վերէ գնալիք:

Παλίνοστος (ὁ, ἡ) che ritorna. ետ գարձող. վերէ գնոն:

Παλινπροδοσία (ἡ) = *Παλιμπροδοσία.*

Παλίνσκιος (ὁ, ἡ) coperto d' un' ombra densa, tenebroso. թանձր ստուերով՝ ջրով գոլուած, մուխ. գոլիք վրայ իւլ խորխորատ. գոլոյին:

Παλίντροπτος (ὁ, ἡ) tornato in dietro. ետ գարձած. վերէ գնոյլ:

Παλίντονος (ὁ, ἡ) teso in dietro. դէպ ի ետեւ լարած՝ ձգուած. վերէն իւլնոնդիլ՝ վերէլէլ:

Παλιοτράπελος (ὁ, ἡ) = *Παλίντροπος.*

Παλιντριβής - ές καὶ

Παλίντριψ - ίβος (ὁ, ἡ) bastonato di nuovo. 2. malizioso, malvaggio. նորէն ծեծ կերած. 2. չարանենգ, գէշ, ապրատ. նիւթոր գոյութ ինդիլ. 2. ֆինդոլ, պիտոյ:

Παλιντροπάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. tornare in dietro. ետ գառնալ. վերէ գնոյլ:

Παλιντροπία (ἡ) ritorno. 2. incostanza. գարձ. 2. անհաստատութիւն, յողդողդութիւն. - վերին. 2. պ գոյութիւն:

Παλίντροπος (ὁ, ἡ) che ritorna. 2. incostante. ետ գարձող. 2. անհաստատ. վերէ գնոյլ. 2. պ գոյութ:

Παλιντυπής - ίος (ὁ, ἡ) ripercosso. ետ գրագարձած, ետ հրած. վերէ ինդիլ փլ:

Παλινῳδέω - ῶ. *M.* ήσω. cantare di nuovo. 2. ritrattarsi. նորէն երգել. 2. իր խոսքը ետ առնել. նիւթոր իրէնմէ. 2. փոշմանիլ վերէ ափսոս:

Παλινῳδία (ἡ) il cantare lo stesso canto in suono contrario. 2. ritrattamento. նոյն երգը հակառակ ելանագրաւ մը երգելը. 2. իր խոսքը ետ առնելը. պէտ մի նոպիչ ըլլար պէտ ի վերին իրէնմէ՝ օրհնաբ. 2. փոշմանիլ վերէ ափսոսալ:

Παλίνορος (ὁ, ἡ) che ritorna all' istessa ora. նոյն ժամը ետ գարձող. պէտ մի առաւոտ վերէ գնոյն:

Παλίουρος (ὁ) paliuro, spina di Cristo, (arboscello spinoso). փշոտ թաւ մի է. պիտանի պէտ նիւ ապրելէ:

Παλιῤῥοέω - ῶ. *M.* ήσω. rifluire. վերէ ու վար հոսել՝ վազել. նոպիչը ապրը ափոփ:

Παλιῤῥοθία (ἡ) = *Παλίῤῥοια.*

Παλιῤῥόθιος - α ἤ ος - ον. καὶ

Παλίῤῥοθος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Παλίῤῥοος.*

Παλίῤῥοια (ἡ) flusso e riflusso del mare, marea. ծովի ընթացքութիւն ծովա. պանդիին տրեալ նոպիչոյ:

Παλίῤῥοος - ους (ὁ, ἡ) soggetto ad un flusso e riflusso. 2. instabile, incostante. ծովի ընթացքուն հպատակ, գործող ու ապրելոյ (ծով). 2. անհաստատ, յողդողդ. տրեալ նոպիչոն (գերե). 2. պ գոյութ:

Παλίῤῥοπος (ὁ, ἡ) che s'inchina alla parte di dietro. դէպ ի ետեւ ծռող. վերէն նոյելի:

Παλίῤῥυτος (ὁ, ἡ) = *Παλίῤῥοος.*

Παλίσιος (ὁ, ἡ) = *Παλίσκιος.*

Παλισσυτέω - ῶ. *M.* ήσω. retrocedere con impeto. ուժով ետ գառնալ. նոպիչ իւլ վերէ գնոյլ:

Παλίσσυτος (ὁ, ἡ) = *Παλισπόρμητος, Παλιντυπής.*

Παλίστρεπτος (ὁ, ἡ) = *Παλίντροπτος. Παλίῤῥοος.*

Παλισῤῥις - εως (ἡ) ritorno de' fuggitivi contro i loro persequitanti. փախստականներուն վերին հալածողներուն դէմ գառնալը. նոպիչոյ հալածողներուն գէմ նոպիչոյ. նոպիչոյ վերադարձողին ոտքը տրեալ գնոյլ:

Παλλα (ἡ) = *Σφαῖρα.*

Παλλακεία (ἡ) concubinato. հարճութիւն. օրաբար օրնոյ, ոնոնելիք:

Παλλακεύομαι. M. εύσομ. avere una con-

Digitized by Google

cubina. 2. (*μὲ δοτ.*) essere concubina. *Հարճ ունենալ.* 2. *Հարճ ըլլալ.* ◦ *Օթևանիլ ծնողաց տրամ.* 2. ◦ *Ծառայել ի տան ծնողաց.*

Παλλακή (ἡ) concubina. *Հարճ.* ◦ *Օթևանիլ, ծնողաց.*

Παλλακία (ἡ) = *Παλλακεία.*

Παλλάκευος (ὁ) figlio d'una concubina. *Հարճորդի.* ◦ *Օթևանիլի տասնեան զօրաց Կլուխ.*

Παλλάκιον (τὸ) *ὑπερ.* τοῦ *Παλλακή.*

Παλλακίς - ίδος (ἡ) = *Παλλακή.*

Παλλάκισμα (τὸ) = *Παλλακεία.*

Παλλακὸς (ὁ) concubino, drudo. *Հեզնեբ. Հասնեի.* ◦ *Ծառէի, օթնէ, հաղթօ.*

Πάλλαξ - ακος (ὁ, ἡ) giovine, adolescente, donzella. *Երիտասարդ, մանկամարդ.* ◦ *Կին կիւ. կնիկ կըտղ.*

Πάλλευκος (ὁ, ἡ) tutto bianco. *Ճերմակին ճերմակ.* ◦ *Պատանեկին պիրաղ.*

Πάλλω. M. ἀλῶ. vibrare. 2. scuotere, smuovere, agitare. *Ճօճել.* 2. *Ցնցել, շարժել, յուզել.* ◦ *Ծուլանալ.* 2. *Սարսափ, սիկտիր.* ◦ *Ընթալանալ.* (*ἀμτβτ. ἤ πθ.*) tremare, palpitare. *Դողալ, սրտփլ.* *Բիբիւիկիր, ընդհնանալ.*

Πάλμα (τὸ) = *Παλμός.*

Παλματίας - ου (ὁ) (*σεισμός*) che fà tremare, che crolla. *Ցնցօղ.* ◦ *Դողացընօղ.* ◦ *Ծառան, ծառայան, Բիբիւիկիր.*

Παλματικὸς - ἡ - όν. = *Παλμικός.*

Πάλμη (ἡ) targa (*Λατ.* parma). *Սեամակ մը վահան.* ◦ *Պիր նիվ ֆալքան.*

Παλμικὸς - ἡ - όν. che concerne la palpitazione, la vibrazione. *Դողալու.* ◦ *Բասխեալու պատկանած.* ◦ *Բիբիւիկի.* ◦ *Ընդհնալու ֆիբիւլթի.*

Παλμὸς (ὁ) palpitazione, vibrazione. *Բասխելն (սրտի), դողալը, ճօճելն.* ◦ *Ընդհնալ (ի բիբիւիկն), Բիբիւիկ, սարսուռ.*

Παλμώδης - εος (ὁ, ἡ) palpitante, tremante. *Բասխօղ, դողացօղ.* ◦ *Ընդհնան, Բիբիւիկեան.*

Πάλος (ὁ) scossa, agitazione. 2. sorte. *Ցնցիւն, յուզիլը.* 2. *վիճակ.* ◦ *Ըլլիմա, սարսռմա.* 2. *Ֆասլա.*

Παλτὸν (τὸ) zagaglia, saetta. *Մլեան, նետ.* ◦ *Ֆէրհօ, օխ, Բէր.*

Παλτὸς - ἡ - όν. lanciato. *Նետուած.* ◦ *Բէրնէ, ֆէրլարուելու.*

Παλύνω. M. υνῶ. spruzzare della farina o polvere. 2. umettare, inumidire. *Ալիւր կամ փոշի ցանել.* 2. *Թրջել, թրջանել.* ◦ *Առն խոնաւ Բոլ տերմիտ.* 2. *Ըլլոնիմա.*

Παμβασιλεία (ἡ) sovranità assoluta, imperio dell' universo. *Կերազգի իշխանութիւն, թագաւորութիւն, բոլոր աշխարհքին սիրելը.* ◦ *Հնազանդիլը ընդհանուր սիրելոյ Հնազանդ Բիմիի.*

Παμβασιλεὺς - έως (ὁ) sovrano dell' universo, monarca assoluto. *Բոլոր աշխարհքի իշխան, թագաւոր, կերազգի միապետ.* ◦ *Սիրելի հնազանդ ընդհանուր ընդհնալու Բիբիւիկու.*

Παμβλαβὴς - έος (ὁ, ἡ) perniciosissimo. *Խոնա վընասակար.* ◦ *Ըլլոնի ղըրըլը.*

Παμβόητος (ὁ, ἡ) famosissimo, molto rinomato. *Խոնա հռչակաւոր անուանի.* ◦ *Ըլլոնի նամսոր հընչուր.*

Παμβόρος (ὁ, ἡ) che divora tutto. *Բոլորը կերօղ, հաացընօղ.* ◦ *Պիրիւնհնին Կիչնէ պիրիրեն, Բիլնի ընդ.*

Παμβότανος (ὁ, ἡ) pieno d'ogni sorta d'erbe. *Սէն տեսակ խոտով լեցուն հեր պէս-պէս օրտ-ֆոան էդ-պրեր.*

Παμβότος (ὁ, ἡ) che nutrisce tutto il mondo. *Բոլոր աշխարհքը կերակրօղ.* ◦ *Ամ Կնչ պիրնիկեն.*

Παμβουλος (ὁ, ἡ) prudentissimo. *Խոնա խոհեմ խոհական.* ◦ *Ըլլոնի Ֆիրճնայըլը.*

Παμμάκαρ - αρος (ὁ, ἡ) beatissimo. *Կերկրկնեալ.* ◦ *Ըլլոնի հընդիւրլը.*

Παμμάταιος (ὁ, ἡ) vanissimo, inutilissimo. *Խոնա փուճ, անպիտան.* ◦ *Ըլլոնի ղոլ պիհնօֆ.*

Παμμαχὶ, ἐπίῤῥ. = *Παμμάχως.*

Παμμάχιον (τὸ) lotta in cui s' eseguisce ogni specie di combattimento. *Ըմբըշամարտութիւն՝ ուր որ կատարուին սէն տեսակը կը կռուելուի.* ◦ *Պիրնիկնէն հեր պէս Բուրլ Բիւրէնիլ Կիր պէս Բուրլ Կնչ-պէս կռիւներ.*

Πάμμαχος (ὁ, ἡ) atleta, guerriero abile ad ogni specie di combattimento. *Սէն կերպով եղանակաւ կատարեալ կրթօղ ըմբըշամարտ պատերազմօղ.* ◦ *Հեր պէս Բուրլ Իւ պիրնիկնիկնէն Կիհկիլէն Խոնօր Կնչիկ.*

Παμμάχως, ἐπίῤῥ. con ogni specie di combattimento. *Սէն կերպով կատարելու պատերազմելու եղանակաւ.* ◦ *Պիրնիկնէն Կիր պէս Բուրլ Բիւրէնիլ Խոնօր Կնչիկ.*

Παμμέγας-γάλη-μεγα. grandissimo. *Խոնա մեծ.* ◦ *Կիր պիրնիկ.*

Παμμεγέθης - εος (ὁ, ἡ) troppo grande, alto, vasto. *Խոնա մեծ՝ բարձր լայն ընդարձակ.* ◦ *Ըլլոնի պիրնիկ Խիտկիր նիկ.*

Παμμέλας - αινα - αν. tutto nero. *Բոլորովին սեւ.* ◦ *Պիր պիհչ.*

Παμμελὴς - έος (ὁ, ἡ) armoniosissimo. *Խոնա ներդաշնակաւոր.* ◦ *Ըլլոնի հընդիւրլը.*

Πάμμεστος (ὁ, ἡ) ripieno. *Լիք լեցուն.* ◦ *Փօք փօլու.* ◦ *Պիլիճի.*

Παμμήκης - εος (ὁ, ἡ) lunghissimo. *Խոնա երկար.* ◦ *Ըլլոնի ուզուն.*

Παμμήτειρα (ἡ) καὶ

Παμμήτωρ - ορος (ἡ) madre universale. *Ընդհանուր մայր, սանկուան մայրը.* ◦ *Անուանի ամօր, Կլիկիլի ամմ.*

Παμμηχανος (ὁ, ἡ) che si serve d'ogni sorta di macchinamento. *Սէն տեսակ հնարքը մէքենան գործածօղ.* ◦ *Հեր պէս Բիւրլը Խօլ-Ֆինդ Ֆասլանան.*

Παμμίαρος (ὁ, ἡ) impurissimo. *Սանկապիղծ.* ◦ *Ըլլոնի Նճիպ.*

Πάμμιγης - έος (ὁ, ἡ) tutto mescolato. *Խառն ի խառն.* ◦ *Ֆարմաթըլը.*

Πάμμικρος (ὁ, ἡ) piccolissimo. *Խոնա պզտիկ.* ◦ *Ըլլոնի Կիչնէ.*

Πάμμικτος (ὁ, ἡ) = *Παμμιγής.*

Πάμμορφος (ὁ, ἡ) di varie forme. *Զանազան ձեւերով, պլնէ ձեւեր ունեցօղ.* ◦ *Բիւրէնիպիւրէն ընդհնալեան ֆոտալու, Կիճնիկիճ ընդհնալ.*

Παμμυσαρὸς - ά - όν. odiato da tutti. *Սանկուան ատելի.* ◦ *Հեր Կնչ նէֆրէթնէ.*

Παμπαιδὶ, ἐπίῤῥ. con tutti i suoi figli. *Ա-*

Digitized by Google

ամեն զանկերակը. ալիքիւն խլացուցը իւր.

Παμπάλαιος (ὁ, ἡ) antichissimo. *խոս հին. շատ խոկ.*

Πάμπαν, ἐπίῤ. intieramente, totalmente. *ամբողջապէս, բոլորովին. ալեաքիւն, ինչպէսն, միշ ճիւղիւ.*

Πάμπανυ καὶ

Παμπήδην, ἐπίῤ. = *Πάμπαν.*

Παμπλειστος (ὁ, ἡ) = *Παμπληθής.*

Παμπληθής - έος (ὁ, ἡ) inesausto, innumerabile, moltissimo. *անզրաւ, անթիւ, խոս չատ. ալիքիզ, առյատ, ինչ չափ.*

Παμπληθία (ἡ) moltitudine innumerabile. *անթիւ բազմութիւն. հիսուս կրկիզ չափ չատ.*

Παμπλούσιος (ὁ, ἡ) ricchissimo. *խոս հարուստ. շատի չինչն.*

Παμποίκιλος (ὁ, ἡ) variopinto, dipinto di vari colori. *գունդգունդ, զանազան գուներով. բնիկափէ, ինչ-բէ-ալիքիւ-բէ բնիկիզ նոբէչէնդէ.*

Πάμπολις - ις (ὁ, ἡ) che si trova in ogni città. *ամեն բաղաքը գտնուող. ինչ չիհերի պուլտան.*

Παμπολυς - παμπόλλη - πάμπολυ. moltissimo. *խոս չատ. ինչ չափ.*

Παμπόνηρος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤ.*)-ήρως. scelleratissimo, perversissimo. *խոս չար ապիրատ. ինչ ֆինա, շատի պէտուր.*

Πάμποτε, ἐπίῤ. sempre, eternamente. *միշտ, ի յաւիտեան. փայիր, նախիչինուն.*

Παμπρώτιστος καὶ

Πάμπρωτος - η - ον. il primo frà di tutti. *ամենեն առաջինը. հիւթիւնին իլքի.*

Πάμπυος (ὁ, ἡ) assai marcioso. *խոս թարախոտ. շատի իրինէ.*

Παμφάγος (ὁ, ἡ) che mangia, divora tutto. *ամեն բան ուտող, ապաւող. հեր ինչ նիչէ ինչէ ինչիզ իդին.*

Παμφαὴς - έος (ὁ, ἡ) rilucentissimo. *խոս պայծառ՝ փայլուն. շատի ճուլտ՝ լինչֆինէ — փաως, ἐπίῤ.*

Παμφαρμακος (ὁ, ἡ) estremamente velenoso. *խոս թունաւոր. շատի վիհիրէ.*

Παμφεγγης - έος (ὁ, ἡ) = *Παμφαής.*

Πάμφθογγος (ὁ, ἡ) che manda ogni voce, ogni suono. *ամեն ձայն ձան՝ հընչիւմունը հանող. հեր պէս իւրէս պէտ՝ պետուր լէճուրան.*

Πάμφιλος (ὁ, ἡ) amico di tutti, da tutti amato. *ամենուն բարեկամ, ամենեն սիրուած. հեր տէւ իլի տօսի, հեր տէլտին պէվիլիզէ.*

Παμφόβερος (ὁ, ἡ) terribilissimo. *խոս ահալի. ինչ ճօրճօնճի, շատի իւրէյլիճի.*

Παμφόρος (ὁ, ἡ) che produce tutto. *ամեն բան բուսցնող. հեր ինչ հասլ իդին.*

Παμφυλία (ἡ) unione di diverse tribù. *զանազան ցեղերու միութիւն. պիր իսդիւ էտիլիսի պիրլիչի.*

Πάμφυλος (ὁ, ἡ) composto d'ogni sorte di tribù. *ամեն տեսակ ցեղէ բազմացեալ. հեր էտիլիսիդին իդուրի.*

Παμφύρδην, ἐπίῤ. confusamente. *խառնափնդոր. էտրափարէզ.*

Πάμφυρτος (ὁ, ἡ) = *Παμιγής.* confuso.

չխառն, խառնիխուռն. ալիքաքի, էտրափարէզ.

Πάμφωνος (ὁ, ἡ) che manda ogni voce, ogni suono. *ամեն տեսակ ձան՝ հընչիւն հանող. հեր ինչ՝ ինչդան էչէրան.*

Πάμφωτος (ὁ, ἡ) = *Ὀλόφωτος.*

Παμψηφεί, ἐπίῤ. con tutti i suffragi, unanimamente, a pieni voti. *ամեն վիճակաւ, միաբան համաձայնութեամբ. հեպ էտէրա իլի, իրիկինդէն, ինչիզ ինսիլտա ալերակ.*

Πάμψυχος (ὁ, ἡ) tutto animato, tutto anima. *բոլորովին հոգեւոր՝ հոգեղէն եղած, զլխովին հոգի կոյսած. ալեաքիւն ճան ինչիզիդ, բոլոր ուշով.*

Πᾶν - παντὸς (τὸ) *οὐσ. τ. Πᾶς.*

Πάναβρος (ὁ, ἡ) delicatissimo. *խոս փափուկ. շատի նազիկ.*

Παναγαθος (ὁ, ἡ) ottimo. *խոս լաւ. շատի իչի, պօլ.*

Παναγαστος (ὁ, ἡ) lodevolissimo. *խոս գովելի. շատի պիտի լաճիրիկ.*

Παναγης - έος (ὁ, ἡ) = *Παναγιος, Πάναγνος.*

Πανάγιος - α - ον. santissimo. *սրբասուր. շատի ուլի. Παναγία* (ἡ) (*ἐκκλησ.*) la Santissima Vergine. *Աստուածածին. Մէրիամ Աննա.*

Παναγιστία (ἡ) santità perfetta. *կատարեալ սրբութիւն. Ինչիզ՝ ինսիլ ուլի իչի.*

Παναγνος (ὁ, ἡ) castissimo, purissimo. *ամենամաքուր. շատի ճուճ.*

Παναγριος (ὁ, ἡ) fierissimo. *խոս վայրագ. շատի խուլաղ, խէդաճի.*

Πάναγρος (ὁ, ἡ) che caccia ogni sorta d'animale. *ամեն տեսակ կենդանի որսացող. հեր Ինչիւլիս հայլաճի վէրչան.*

Παναγρυπνος (ὁ, ἡ) vigilantissimo. *խոս արթուն. շատի օյանըչ.*

Παναθέμιτος καὶ

Πανάθεσμος (ὁ, ἡ) scelleratissimo. *խոս անօրէն. շատի պինտաս.*

Παναθλιος - α - ον. miserabilissimo. *խոս ողորմելի՝ խեղճ. շատի տէրտինիճ՝ սկիզ.*

Πάναισθος - η - ον. luminosissimo, splendidissimo. *խոս լուսաւոր՝ պայծառ. շատի ըշէիլէ՝ լինճֆինէ.*

Παναισχης - έος καὶ

Πανάισχρος (ὁ, ἡ) turpissimo. *խոս գարշելի՝ գազիր. շատի հարտար՝ ճիս.*

Παναίτιος (ὁ, ἡ) la causa, l'autore di tutti. 2. colpevole del tutto. *ամենուն պատճառ՝ հանտիչը. 2. բոլոր յանցանքին աէրը. հեպ-իւին պիրինճի՝ խալիճ. 2. պիրիսին իզտահօն ամհալ.*

Παναχαρπης - έος καὶ

Πανάχαρπος (ὁ, ἡ) infruttuosissimo. *խոս անպտուղ՝ անբեր. շատի պիրնիճիս. ինչ իզտահօն համլըչէ.*

Πανάκεια (ἡ) rimedio che guarisce ogni male. *ամեն տիս բժշկող գէղ. հեր ի նէրի պիլնէչտին հասալճի. 2. = Πανακες.*

Πανάκειος (ὁ, ἡ) = *Πανάκης.*

Πανάκη (ἡ) = *Πανάκεια.*

Πανάκης - εος ἢ έος (ὁ, ἡ) che guarisce ogni male. *ամեն տիս բժշկող. հեր ինչ*

Digitized by Google

ին լիֆա վերեն: *Πάνακες* (τὸ) panace (erba). տեսակ մը խոտ. պեդեսա (մէր նով գիւղ):

Παναληθής - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ηθῶς. verissimo. ամենաշմարիտ. ըսկի ճշիմ:

Παναλκής - έος (ὁ, ἡ) fortissimo, potentissimo. խոտ ուժով, ամենակարող. ըսկի զօվկիրէ, հիմ զօրը:

Παράμωμος (ὁ, ἡ) irreprensibilissimo, incolpevolissimo. խոտ անձեղ. ըսկի առաքինի:

Παράνθρωπος (ὁ, ἡ) pertinente a tutti gli uomini. ամէն մարդու պատկանած. հեր տղին գործ:

Πανάντυος (ὁ, ἡ) che effettua tutto. 2. eseguito, effettuato completamente. ամէն բան գլուխ առնող. 2. գլխովին կատարած՝ գլուխ ելած. հեր չեխ ինչ տղին, պալ էգիտան. 2. ինչպէլն պիտի պալ էգիտէր:

Πανάξεος (ὁ, ἡ) degnissimo. խոտ արժանի. ըսկի չոհնին՝ լոչըէ:

Πανασίδιμος (ὁ, ἡ) celeberrimo. խոտ հռչակաւոր. ըսկի լավ օլով՝ նամ վերէլ:

Πανάπαλος (ὁ, ἡ) mollissimo, tenerissimo. խոտ փափուկ. ըսկի նազիկ:

Παναπειθής - έος (ὁ, ἡ) mai credibile. բնաւ չհաւատալու. ալը ինանըլմայընճը:

Πανάπιστος (ὁ, ἡ) incredibilissimo. խոտ չհաւատալու. ըսկի ինանըլմայընճը:

Παναπoινος (ὁ, ἡ) libero d' ogni pena. ամէն կերպ պատիժէ ազատ. հեր տալխտրէն խալը:

Παναπoτμος (ὁ, ἡ) = *Πανάθλιος.*

Πανάπυστος (ὁ, ἡ) mai sentito, totalmente inaudito. բնաւ լսուած. ալը իլիրվիլմէլ:

Παναργυρος (ὁ, ἡ) tutto d' argento. բոլոր արծաթէ. պիրինճ ինդուրին:

Παράρετος (ὁ, ἡ) virtuosissimo. խոտ առաքինի. ըսկի զօվկիրիներ:

Παναρκετος - η ῆ ος - ον. καὶ

Παναρκὴς - έος (ὁ, ἡ) sufficiente a tutti. ամենուն բաւական. հեր չեխ ինէֆ՝ նիրիլէր:

Παναρμόνιος - α ᾶ ος - ον. armoniosissimo. խոտ ներդաշնակաւոր. ըսկի ահնդիլ:

Παράῤῥητος (ὁ, ἡ) ineffabilissimo. բնաւ չսուելու. ալը սօյլինիլմիյճի, ալը վոյինճիլմիյճի:

Παναρχαῖος - α - ον. = *Παμπάλαιος.*

Πάναρχος (ὁ, ἡ) = *Παντοκράτωρ.*

Πανασεβὴς - έος (ὁ, ἡ) estremamente empio. խոտ ամբարիշտ. ըսկի տուֆիր՝ խանգըլ:

Πανασθενὴς - έος (ὁ, ἡ) debolissimo. խոտ տկար՝ վասուճ. ըսկի ըսիֆ՝ զօվկիրիվ:

Παρασιτία (ἡ) fame generale, carestia assoluta. համրական քաղց, ընդհանուր սով. ամմուճ մէլէզ, ամպիճ օլան եըլէզ:

Πανάστερος (ὁ, ἡ) pieno di stelle. աստղեղէնքով լեր. իլըզլըտան իգոյրի:

Πανατρεκὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Παναληθής.*

Πανατρεκίως καὶ - τρεκῶς, ἐπίῤ. = *Πανληθῶς.*

Πανάῦπνος (ὁ, ἡ) che sta sempre in veglia. միշտ արթուն կեցող. փոխի օյանըլ գործն:

Πανεφανὴς - έος (ὁ, ἡ) totalmente invisibile. գլխովին աներեւոյթ. պիտպիրիքն ինօրհնիվ ինօրհնի գործիրը:

Πανάφυκτος (ὁ, ἡ) assolutamente inevitabile. բնաւ չխափանելու՝ չխալըտուելու. ալը գալըմայ՝ խիլտա օլանմայ:

Πανάφυλλος (ὁ, ἡ) privo totalmente di foglie. բոլորովին տերեւազրկած՝ տերեւ չունեցող. ալը խափրալը օլմայան:

Πανάώριος (ὁ, ἡ) immaturissimo, molto intempestivo. խոտ տարաժամ, ժամէ գուրս, խոտ. ըսկի գիվլէրի, խամ:

Πανδαίδαλος (ὁ, ἡ) artificiosissimo. խոտ արհեստական, մեծ արհեստու չինուած. ըսկի օհնոսիլը:

Πανδαισία (ἡ) convito suntuoso. փառաւոր՝ մեծամեծ կոլուներ. իսիբլը՝ սանիւրլը՝ ալը ինչիֆներ:

Πανδακέτης - ου (ὁ) che morde tutti. ամէնքը խածնող. հիփնին ըսըրան:

Πανδάκρυτος (ὁ, ἡ) molto deplorabile. խոտ լալու արժանի. ըսկի ալլանմաճ:

Πανδαματὴρ καὶ

Πανδαμάτωρ - ορος (ὁ) che doma, vince tutti. ամէնքը նուաճող՝ զպօզ յազիճզ. հիփնին ըսկի՝ ալի խոն:

Πάνδειλος (ὁ, ἡ) timidissimo. խոտ վախկոտ. ըսկի ֆօրթաճ:

Πάνδεινος (ὁ, ἡ) orribilissimo, gravissimo. խոտ սոսկալի՝ ծանր. ըսկի ֆօրթանլմաճ, էֆէ ալըր:

Πανδέκτης - ου (ὁ) che contiene tutto. ամէնքը պարունակող. հիփնին ալն՝ իհնին իոն: (οὐσ.) *Πανδέκται* (οἱ) Pandette, i codici delle leggi pubblicate da Giustiniano. Յուստինիանոսին հրատարակած օրինաց գիրքերը. Ճուսթինիանոսէն հրատարակուած օրէնքներուն ամբողջութիւնը, գոնտէքթներ:

Πανδέκτωρ - ορος (ὁ) = *Πανδέκτης.*

Πανδερκὴς - έος (ὁ, ἡ) che vede tutto. ամէն բան տեսնող. հեր չեխ ինօրն:

Πανδεχὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πανδέκτης.*

Πάνδηλος (ὁ, ἡ) assai manifesto, evidentissimo. խոտ յայտնի, բացայայտ. ըսկի ալէֆտար՝ պէլլի, փանկին:

Πανδημεὶ, ἐπίῤ. con tutto il popolo. բոլոր ժողովրդով. հիփ հիփին իլէ:

Πανδημία (ἡ) radunanza di tutto il popolo. բոլոր ժողովուրդին ամէ տեղ գալը՝ ժողովելը. հիփ հիմաներն պիրլէֆելէ հիւմհիւրլը:

Πάνδημος (ὁ, ἡ) pertinente a tutto il popolo, universale, generale. բոլոր ժողովուրդին պատկանած, ընդհանրական. պիրինճ հիփնիս գործը, պիմ:

Πάνδικος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - δίκως. giustissimo. խոտ արդար. ըսկի ալնէ:

Πανδοκεῖον (τὸ) albergo, osteria. իջեւան, պանդոկ. խան, իմառէ:

Πανδοκεὺς - έως (ὁ) ostiere. պանդոկապետ. իմառէճի, խանճը:

Πανδόκευσις - εως (ἡ) = *Πανδοκία.*

Πανδοκεύω. Μ. εύσω. dar alloggio, albergare tutti. ամէնուն իջեւան տալ՝ ազատ

Digitized by Google

յանձն. հիւթեին ֆնտ վերի՝ ֆնտաթեան. 2. = τῷ

Πανδόκιον (τὸ) = *Πανδοκεῖον*.

Πανδόκος (ὁ, ἡ) = *Πανδέκτωρ*. 2. = *Πανδοκεύς*.

Πανδοξία (ἡ) somma gloria. *գերագոյն փառք*. ամբ՝ խղիլամ։

Πάνδοξος (ὁ, ἡ) celeberrimo, gloriosissimo. *խիստ անուանի՝ հռչակաւոր՝ երեւելի՝ փառաւոր*. ըսպիի ինչոյ՝ նամուս, իղիլամլը։

Πανδουλος (ὁ, ἡ) servo di tutti. *ամենուն ծառայ*. հիւթեին աղլը։

Πανδοῦρα - ας καὶ

Πανδουρὶς - ίδος (ἡ) mandola (una sorte di cetra). *տեսակ մը կիթառա*. *համրօլա* (*պէր նէվ լատին*)։

Πανδουρίζω. *M. ίσω*. suonare la mandola. *Պանդուրա ըսուած նուագարանը գարնել*. *համրօլա կալմագ*։

Πανδουριστὴς - οῦ (ὁ) suonatore di mandola. *Պանդուրա ըսուած նուագարանը գարնող*. *համրօլա կալան*։

Πάνδουρος (ὁ) = τῷ *πρόσω*.

Πανδοχεῖον, *Πανδοχεύς*, *Πανδοχεύω*, *Πανδόχιος*. = *Πανδοκεῖον* κτλ.

Πανδύναμος (ὁ, ἡ) onnipotente. *ամենակարող*. հիւթ իւաթէր։

Πάνδωρος (ὁ, ἡ) che dona tutto. *ամէն բան պարգեւող՝ ընծայող*. հեր նէյի ֆէյ ֆէյ իւղ իւրն։

Πανδώτειρα (ἡ) Θηλ. τοῦ

Πανδώτης - ου καὶ

Πανδώτωρ - ορος (ὁ) = *Πάνδωρος*.

Πανεθνεὶ (Θνεὶ) *ἐπίῤῥ*. con tutta la nazione. *ազգովին*. գլխովին ազգ իւր։

Πανεῖα (τὰ) (*ἐνν. δείματα*). timori panici. *յանկարծական ու փառի երկիւղ*. ըսպիի իւ ֆեհրլէթ ֆորթօս։

Πανειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha ogni forma. *ամէն ձեւը ունեցող*. հեր դէր գիւրնէն՝ լեվլեվի իւղուրի։

Πανελεύθερος (ὁ, ἡ) totalmente libero. *գլխովին ազատ*. գլխովին ազատ։

Πανέντιμος (ὁ, ἡ) onoratissimo. *խիստ պատուելի*, *գերապատիւ*. ըսպիի բաղդին՝ իչիլիլիթ։

Πανέξοχος (ὁ, ἡ) eccelentissimo, prestantissimo. *խիստ ընտիր՝ գերազանց*. ֆեվ ալը, չօք գիշոյ։

Πανεπήρατος (ὁ, ἡ) amabilissimo. *խիստ սիրելի*. ըսպիի սեվիլէյ։

Πανεπίκλοπος (ὁ, ἡ) assai furbo, molto astuto. *խիստ նենգամիտ*, *չարամիտ*. ըսպիի ֆինտըղը՝ ֆիրլանդը։

Πανεπίσκοπος (ὁ, ἡ) inspettore del tutto. *ամէն բանի վերատեսուչ՝ վերակացող*. հեր չէյի նազըր իւղն՝ թաղլէր ալան։

Πανεπιστήμων - ονος (ὁ, ἡ) che sa, conosce tutte le cose. *ամէն բան գիտցող՝ ճանչցող*. հեր չէյ պիլէն, իւանչօն։

Πανεπίφρων - ονος (ὁ, ἡ) prudentissimo. *շատ խոհեմ*. ըսպիի փաղհամալէյ։

Πανεπόπτης - ου (ὁ) = *Παντεπόπτης*.

Πανεπόψιος (ὁ, η) × *ἀντὶ Πανεπόπτης*.

Πανέρημος (ὁ, ἡ) totalmente deserto. *բոլորովին ամերակ՝ անապատ գարնան*. գլխովին վէրան՝ խոտ օլմալ, չիլէ գիմիկլի։

Πανέσπερος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la sera. *բոլոր իրիկունը գալոց*. գլխովին գիչամ՝ գիչամ գիշերնիկիդիր գիրքի։

Πανέστιος (ὁ, ἡ) con tutta la famiglia. *բոլոր անով գերդաստանով*. գլխովին իվ իւէֆ իւէ։

Πανέσχατος (ὁ, ἡ) ultimo frà di tutti. *ամէնեն վերջին*. հիւթիւրին սընդրմէ։

Πάνετες, *ἐπίῤῥ*. durante l'anno, per tutto l'anno. *բոլոր տարին*, *միշտ տարին լրացնելը*. իւէլէնդուէ, իւէլէն գիւնիկիդիւրիւ։

Πανετήτυμος (ὁ, ἡ) = *Παναληθής*.

Πανευδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) felicissimo, fortunatissimo. *գերերջանիկ*, *խիստ բարեբաղդ*. ըսպիի մութլուլուս՝ պաղթիւլ։

Πανεύοδος (ὁ, ἡ) d'un accesso facilissimo. *որուն որ խիստ գիւրաւ կը մատչի՝ կը մօտենայ*. անոր էֆ ֆեվ տանըլէ իւէ խանըլէլեր՝ կիրիլէր։

Πανεύηλος (ὁ, ἡ) estremamente tranquillo. *խիստ հանգարտ*. ըսպիի բահթի, գիւլուչիւ։

Πανευτελὴς - έος (ὁ, ἡ) assai abbietto, vile, vanissimo. *խիստ նսեմ՝ փուճ անպիտան՝ չնչին*. ըսպիի ալչէթ՝ պիւգիւճի՝ գերէլիթ գալ։

Πανευφημος (ὁ, ἡ) lodevolissimo. *խիստ գովելի*. ըսպիի գովճի ըսիմիթի։

Πανεφθὸς (ὁ, ἡ) ben cotto. *ապէկ եփած*. նէյ փիւրիւ։

Πανεχθὴς - έος (ὁ, ἡ) odioso a tutti. *ամենուն ատելի*. հեր գիւն նէֆրէթլի։

Πανηγεμὼν - όνος (ὁ) sommo, supremo principe. *գերագոյն իշխան՝ գլուխ*. գիլ ալամ, գալ հիւքիւմտար։

Πανηγυρσιαρχέω - ῶ. *M. ήσω*. *Εἰμὶ* —

Πανηγυρσιάρχης - ου (ὁ) che presiede alla feste, alle fiere. *Հանդէսները՝ տաճարականները վարիչը*. ալեմ վանաներու վարիչը։ 2. ընկերի՝ ալ գալ, գանաչէր նալէրէ։

Πανηγυρίζω. *M. ίσω*. celebrare le feste, festeggiare. 2. encomiare. *տօնախմբել*, *կատարել հանդէսը խրատել*. 2. *Նոյնպէս*. ընկերի իթիֆ։ 2. գովճի իթիֆ։

Πανηγυρικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤῥ*.) - *ικῶς*. solenne, festivo, 2. panegirico, encomiastico. *Հանդիսաւոր*, *չքեղ*. 2. *Նոյնպէս*. գովական. ընկերիլի, տաճարականլը, ալչէր։ 3. գիշոյ գալի։

Πανηγυρισμὸς (ὁ) celebrazione d' una festa. *Հանդէս մը կատարելը*. ընկերի իթիֆլի, ալչ իթիֆլի։

Πανηγυριστὴς - οῦ (ὁ) festeggiante. 2. panegirista. *Հանդէս կատարող*. 2. *Նոյնպէսն*. ընկերի իչին։ 2. գովճի գիշ իչին, գիմիկլի օխոյան։

Πανήλιος (ὁ, ἡ) illuminato dal sole, serenissimo. արեւէն պայծառակերպուած՝ ա-

աած, խիստ պարզ՝ պղծած. կեանքէն գոհունակ օրհաս, ըմբիշ ուժգին պիրկ։

Πανημερεύω. M. εὐσω. passare tutta la giornata, բոլոր օրը անցընել. պահիկ կեանք կեցուիլ։

Πανημέριος - α - ον. καὶ

Πανήμερος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la giornata. բոլոր օրը քշող. պահիկ կեանք կեցուիլ ժամանակի պիտի։

Πανήμερος (ὁ, ἡ) mansuetissimo. խիստ հեզ. ըմբիշ հնազանդ։

Πανθαύμαστος (ὁ, ἡ) ammirabilissimo. խիստ զարմանալի. ըմբիշ յիացական օրհասական։

Πάνθειον (τὸ) = *Πάνθεον.*

Πάνθειος (ὁ, ἡ) commune a tutti gli Dei. 2. divinissimo. ամէն աստուածոց հասարակ, ամէն աստուածոց յատուկ. 2. բոլորովին աստուածային. հիւթ ալեհոտութիւնէ՝ փայր. 2. ըմբիշ ներշնչիչ՝ հրեղէն։

Πανθελκτήρ - ῆρος (ὁ, ἡ) che s'attira tutti. ամէնքը իրեն քաշող յանկուցանող. հիմնական հրեղէն։

Πανθελκτὴρ (ὁ) = τῷ προηγ.

Πάνθεον (τὸ) (*ἐνν. ἱερόν.*) Panteone, il tempio di tutte le divinità. ամէն դից աստուածոց տաճարը. հիր քարեայ հրեղէն։

Πάνθηρ - ηρος (ὁ) pantera (animale.) յանվազ (կենդանի մը). խազ (պիր մեծ կենդանի)։

Πανθηρος (ὁ, ἡ) cacciatore d'ogni specie d'animali. ամէն տեսակ կենդանի որսացող. հիր մեծ հրվլուտի վրայ։

Πανθοινεῖ, ἐπίῤῥ. in un convito solenne, sontuoso. փառաւոր կոչունքի մը ձէլ. ասպետորէս՝ ազիմ պիր ընթիւրեաթ։

Πανθοινέω - ῶ. M. ήσω. far un banchetto solenne, sontuoso. փառաւոր կոչունք մը ընել. ասպետորէս պիր ընթիւրեաթ էյլեմէք։

Πανθοινὶ, ἐπίῤῥ. = Πανθοινεῖ.

Πανθοινία (ἡ) banchetto solenne, sontuoso. մեծապատիւ կոչունք, փառաւոր կոչունք. ասպետորէս ընթիւրեաթ։

Πάνθοινος (ὁ, ἡ) (τράπεζα.) (tavola) ben guernita, splendida. ազնիւ զարդարուած, փառաւոր (սեղան). նիւ փոնտըղը, ասպետորէս, ազիմ (սոֆրա)։

Πανθυμαδὸν, ἐπίῤῥ. di tutto cuore. ի բոլոր սրտէ. գերադին փիլթեն։

Πανίερος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ιέρως. santissimo. ամենասուրբ. ըմբիշ ուխտ, խորհուրդ։

Πανικὸν (τὸ) (*δεῖμα*) terrore panico. յանկարծահաս սեռակ երկիւղ. ըմբիշ իրեցնիչ երկիւղ։

Πανιλαδὸν, ἐπίῤῥ. = Πανστρατιᾷ.

Πανίλαος καὶ Πανίλαρος (ὁ, ἡ) assai giocondo, allegrissimo. խիստ զուարճասիրտ. ըմբիշ լուն սիկիլի։

Πανίμερος (ὁ, ἡ) assai desiderabile. խիստ փափաքելի՝ ցանկալի. ըմբիշ արտնեղնիցիկ։

Πανλώβητος (ὁ, ἡ) disonestissimo, turpissimo. խիստ անմարտ՝ գարշ. ըմբիշ նախատ՝ մարդագոյ։

Πάννυχα, ἐπίῤῥ. per tutta la notte. բոլոր գիշերը. պահիկ կեցուիլ։

Παννυχίζω. M. ίσω. vegliare per tutta la notte. բոլոր գիշերը արթուն կենալ. պահիկ կեցուիլ՝ ասպետորէս ընթիւրեաթ գործել։

Παννύχιος - α ἢ ος - ον. che veglia o dura per tutta la notte. բոլոր գիշերը արթուն կեցող կամ տեւող. պահիկ կեցուիլ՝ ասպետորէս ընթիւրեաթ գործող կամ տեւող։

Παννυχισμὸς (ὁ) pernottamento, il vegliare o durare per tutta la notte. բոլոր գիշերը արթուն կենալը կամ տեւելը. ասպետորէս, կեցուիլ պահիկ ընթիւրեաթ գործելը՝ նոյնը գործելը։

Παννυχιστὴς - οῦ (ὁ) che veglia per tutta la notte. բոլոր գիշերը արթուն կեցող. ասպետորէս, պահիկ կեցուիլ ընթիւրեաթ գործող։

Πάννυχος (ὁ, ἡ) = *Παννύχιος.*

Πανόδυρτος (ὁ, ἡ) molto lagrimevole, assai lamentevole. խիստ արտասուելի՝ ազիմ. ըմբիշ ազնըվամոթ՝ ֆիլան ըղնամոթ։

Πανοικεὶ (κὶ) καὶ

Πανοικεσίᾳ καὶ Πανοικίᾳ, ἐπίῤῥ. con tutta la famiglia. բոլոր անով գերդաստանով. պահիկ եվ իւր, ֆամիլա իւր եվ ևվ։

Πανομιλεὶ, ἐπίῤῥ. in folla. խմբովին. պահիկ իւր։

Πανόμματος (ὁ, ἡ) pieno d'occhi. աչքերով լեցուն. ֆրէլէրտին իդուրի։

Πανόμοιος (ὁ, ἡ) similissimo. խիստ նմանն. ըմբիշ պինդ. — ομοίως, *ἐπίῤῥ.*

Πανοπλία (ἡ) armatura grave. ծանր զէնքը, ապառազինութիւն. ազիր խոստ՝ օխտ, ֆիրթինկնէթ։

Πανοπλίτης - ου (ὁ) armato gravemente, pesantemente. ծանր զէնքեր հագուստ զինուոր, ապառազէն. ազիր խոստ՝ օխտ իւր խոստնիզ ատթր, ֆիրթինկո։

Πάνοπλος (ὁ, ἡ) armato pesantemente. ծանր զէնքեր հագուստ, ապառազէն. ֆիրթինկո, ազիր օխտ իւր խոստնիզ, ֆիրթինկո։

Πανόπτης - ου (ὁ) che vede tutto. ամէն բան տեսնող. հիր չեյի իորէն։

Πάνοπτος (ὁ, ἡ) veduto da tutti. ամէնէն տեսնուած. հիր փոքին իորինմիշ։

Πανόρατος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Πανορμεὶ (μὶ), *ἐπίῤῥ.* con tutto l'impeto. բոլոր ուժով բռնութեամբ. վար օրն իբէ հիմիօ՝ հարիւ իւր։

Πάνορμος (ὁ, ἡ) dove si può approdare sempre (porto). միշտ մտնելու տեղացող (նաւահանգիստ). հիր գիմ նաւալուելու՝ իրէնցին փոխ (իսկան)։

Πανὸς (ὁ) (*ὀθ. τὸ Λατ.* panis.) pane. հաց, պան. խմոր, նան։

Πανόσμιος - α - ον. assai fragrante. խիստ անուշահոտ. ըմբիշ իոիւր փոփոլա։

Πανοσπρία (ἡ) mistura d'ogni specie di legumi. ամէն տեսակ ընդհանրեայ խառնուրդ. հիր մեծ իրիթինէն իրիթիզ փոխուելու։

Πανουργεύομαι. M. εὐσομαι. καὶ

Πανουργέω - ῶ. M. ήσω. comportarsi astutamente, esser scaltro. չարամտութեամբ վարուիլ, նենգաւոխ ընել։ ֆինտըղէն իւր գործեցնիմ, ֆիրտընա օլմագ։

Digitized by Google

Πανούργημα (τὸ) scelleraggine, frode. չգիտություն, նենգություն, գող. ֆռռա, ֆռնություն:

Πανουργία (ἡ) furberia, astuzia, malizia. խորամանկություն, նենգամտություն, չարամտություն, նենգություն, չարություն. ֆռնություն. ֆռնագործություն, ֆռնագործություն, հնարագործություն, վհրվհրություն:

Πανουργικός - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. proprio d'un furbo, d'un astuto. նենգամիտ՝ չարամիտ՝ խորամանկ մարդու յատուկ. ֆռնագործ՝ ֆռնագործաբար, վհրվհրաբար:

Πανούργος (ὁ, ἡ) furbo, astuto, scaltro, malizioso. նենգամիտ, չարանենգ, չար, նենգամտար, խորամանկ. ֆռնագործ, ֆռնագործ, վհր, վհրիր. — σύργως, ἐπίρ.

Πανσέληνον (τὸ) plenilunio. լրացեալ լուսին. փոլա ալ:

Πάνσεμνος (ὁ, ἡ) molto reverendo, venerabilissimo. վերապատուելի, գերամեծար. ըստի բռնելի՝ գոբնվելիելի, ըստի վեր-րլբ:

Πανσεπτος (ὁ, ἡ) rispettabilissimo. խոնամեծարան՝ յարգոյ, գերյարգելի. ըստի բռնելիելի:

Πανσθενεί, ἐπίρ. con tutta la forza. բոլոր անեցած ուժովը. վր ալ ֆռվելիելի իլի:

Πανσθενής - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - σθενῶς. fortissimo, robustissimo. խոնուժով՝ կարելի. ըստի ֆռվելիելի:

Πάνσμικρος (ὁ, ἡ) piccolissimo. խոնպղտիկ. ֆնի փոքր:

Πάνσοφος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - σόφως. sapientissimo. ամենիմաստ. իջրի ոգելիլը:

Πάνσπερμος (ὁ, ἡ) misto d'ogni genere di semenze. ամեն տեսակ սերմ խառնուած. հեր կին բոխտրան խոտրի:

Πανστρατεὶ (τὶ) *μτγν.* ἀντὶ —

Πανστρατιᾷ, ἐπίρ. con tutto l'esercito. բոլոր բանակաւ. ալ-ինի օրտա իլի:

Πάνσχημος καὶ

Πανσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha o prende ogni forma. ամեն ձև ունեցող կամ առնող. հեր լինելուին՝ ալ-իրին խոտրի, խոնր հեր պէս-րլբ- լինելի ևրեն:

Πανσώμως, ἐπίρ. con tutto il corpo. բոլոր մարմնով՝ ալ-ինի ինին իլի:

Πανσωτικός - ἡ - όν. che salva tutti. ամենքը խնայող. հեփինի ֆռրինան:

Παντάλας - αινα - αν. = *Πανάθλιος.*

Παντάναξ - ακτος (ὁ) (ἐκκλησ.) ἀντὶ *Παμβασιλεύς.*

Παντάπασι (σιν) ἐπίρ. affatto, totalmente. գլխովին, ամենևին, բոլորովին. ալ-ալ-ինին, ինփինին, ալ ֆլ-ալ:

Πανταρκὴς - έος (ὁ, ἡ) sufficiente a tutti. ամենուն բաւական. հեփինի ֆռնի՝ ինինիլը:

Παντάρχης - ου (ὁ) = *Παντοκράτωρ.*

Πανταρχία (ἡ) = *Παντοκρατορία.*

Πάνταρχος (ὁ, ἡ) = *Παντάρχης.*

Πανταυγὴς - έος (ὁ, ἡ) che vede o illumina tutti. ամենքը տեսող կամ լուսաւորող. հեփինի ինօրն խոնր ֆռնիլ վեր իրեն:

Πανταχῆ, ἐπίρ. = *Πανταχοῦ.* 2. = *Πανταχῶς.*

Πανταχόθεν, ἐπίρ. da per tutto. ամէն կողմ. հեր բոլոֆռան՝ իռնդան:

Παρταχοῖ, ἐπίρ. = τῷ

Πανταχόσε, ἐπίρ. a tutte le parti. ամէն կի, ամէն կողմ. հեր բոլոֆռ, հեր իռնդ:

Πανταχοῦ, ἐπίρ. in ogni dove. ամէն տեղ, ամէն կի. հեր իռնդ, հեր ինինդ:

Πανταχῶς, ἐπίρ. in ogni modo. ամէն կերպիւ՝ եղանակաւ. հեր ալ-իրպիւ՝ եղանակաւ. հեր ալ-իրին բոլոր իլի:

Παντέλεια (ἡ) somma perfezione. կատարեալ կատարելութիւն. վ-ռֆլի՝ իռնդ ալ-ինի:

Παντέλειος (ὁ, ἡ) = *Παντελής.*

Παντελείως καὶ *Παντελέως*, ἐπίρ. = *Παντελῶς.*

Παντελὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - τελῶς. perfettissimo. ամէն կերպիւ կատարեալ, վերջին աստիճանի կատարեալ. վ-ինի իլի վ-ռֆլ ինի-ռֆլ:

Παντεξούσιος (ὁ, ἡ) che domina tutto. ամենուն իշխող. հեփինի հեռի իռնի:

Παντεπίθυμος (ὁ, ἡ) che desidera tutto. ամէն բան փափաքող. հեր վեր ուրվելին:

Παντεπίσκοπος (ὁ, ἡ) = *Πανεπίσκοπος.*

Παντεπόπτης - ου (ὁ) che vede tutto. ամէն բան տեսնող. հեր վեր ինօրն:

Παντερπὴς - έος (ὁ, ἡ) che diletta tutti. ամենքը զուարճացնող. հեփինի ինի վերին՝ հոչտան:

Παντευχία (ἡ) = *Πανοπλία.*

Παντίφορος (ὁ, ἡ) = *Παντεπόπτης.*

Παντεχνήμων (ὁ) che conosce ogni arte. ամէն արհեստը գիտցող. հեր ինօրն-ալ-ինի:

Πάντεχνος (ὁ, ἡ) che serve ad ogni arte. ամէն արհեստի յարմար. հեր վեռն-ալ-ինի. 2. = τῷ προηγ.

Πάντη, ἐπίρ. in ogni dove. 2. sempre. 3. in ogni maniera, onninamente. ամէն տեղ. 2. միշտ. 3. ամէն կերպիւ՝ եղանակաւ. հեր ինէրպ. 2. գոչմ, գոչիմ. 3. հեր բոլոր իլի:

Πάντιμος (ὁ, ἡ) onorato da tutti. ամենին պատիւ գործ՝ յարգուած. հեր վ-ռֆլ ինէլենին՝ բոլորի գոչմալ:

Παντογόνος (ὁ, ἡ) che genera, produce tutto. ամենքը ծնանող՝ արտադրող. հեփինի գալ-ռֆլ հաւ իռնդ:

Παντοδαπὸς - ἡ - όν. d'ogni specie, d'ogni sorta. ամէն տեսակէ, ամէն տեսակ. հեր ալ-իրին:

Παντοδαπῶς, ἐπίρ. in ogni maniera, onninamente. ամէն եղանակաւ, ամէն ձևով. հեր վեր բոլոր իլի, հեր վեր ինչ իլի:

Παντοδίδακτος (ὁ, ἡ) che ha imparato tutto. ամէն բան սորված. հեր ինէ իռնդ-ինի:

Παντοδύναμος (ὁ, ἡ) onnipotente. ամենակարող. հեփ ֆռվելի:

Παντοθαλὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Ἀειθαλής.*

Πάντοθεν (θε), ἐπίρ. = *Πανταχόθεν.*

Πάντοθι, ἐπίρ. = *Πάντη.*

Παντοῖος - α - ον. d'ogni sorte, vario. ամէն տեսակէ, զանազան, պէսպէս. հեր ինէրինին, բիւ-րլբ- վր բիւ-րլբ-, ինինինի:

Παντοιότροπος (ὁ, ἡ) = *Παντοδαπός.*

Παντοιοτρόπως, ἐπίρ. in ogni modo, af-

Digitized by Google

fatto, onninamente. ալլ եւ ալլ եղանակաւ, ամէն կերպով. հեր ալր լինելն էլ, հեր ի՛ալ էլի:

Παντοίως, ἐπίῤῥ. = τῷ προηγ.

Παντοκρατὴς - οῦ (ὁ) = *Παντοκράτωρ.*

Παντοκρατορία (ἡ) onnipotenza. ամենակալութիւն, ամենակարողութիւն. հինգ տարի օլմազ:

Παντοκρατορικὸς - ἡ - όν. proprio all' onnipotente. ամենակարողի յատուկ. հինգ տարուայ հնաւանդ: — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Παντοκράτωρ - ορος (ὁ, ἡ) Onnipotente. ամենակալ, ամենակարող. հինգ տարը:

Παντολετὴρ καὶ

Παντολέτωρ - ορος (ὁ, ἡ) che distrugge, estermina tutto. ամէնքը ջնջող՝ խորտակող. ճգնինի խորտակ՝ ինչ որ կայ:

Παντολμία (ἡ) baldanza estrema. յանդգնութիւն. ան գերեզի տիրութիւն, գէեր վերլուծէ:

Παντόλμος (ὁ, ἡ) estremamente audace. խիստ ժպիրհ, չափ գործս համարձակ. ինքն տիրոհ, գէեր վերլուծ:

Παντομιγὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Παμμιγής.*

Παντόμιμος (ὁ, ἡ) che imita tutto. ամէն բանին նմանութիւնը ընող. հեր լեյնի նմանութիւնները կ՚ընէ. (ουσ.) Pantomimo (attore di commedia, che coi suoi gesti rappresenta una cosa senza parlare). Ձեկառակ (չարժանագրեներով առանց խօսելու բան մը ներկայացող դերասան). հաւրեւի էլ ասլ տեր ըլլիտիրուրք գեր նեանք ներկելով ինչն հասկնալիք:

Παντομισὴς - έος (ὁ, ἡ) odiato da tutti. ամենուն ատելի. հեր տեսի նեմիսնիք:

Παντόμορφος (ὁ, ἡ) = *Πάμμορφος.*

Παντόμωρος (ὁ, ἡ) estremamente stolto, folle. խիստ ապուշ՝ մեռած խելքի. ինքն լուլը՝ գիվնիք:

Παντονίκης - ου (ὁ) che vince in tutto. ամէն բանի մէջ յաղթող. հեր լեյնի ինքն էնիհ:

Παντοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) che soffre tutto. ամէն բան քաշող՝ կրող. հեր լեյնի լեյնն՝ ինքնագլխէն:

Παντοποιὸς (ὁ, ἡ) che può far tutto. ամէն բան ընել կրցող. հեր լեյնի նեանիլիր:

Παντοπόρος (ὁ, ἡ) = *Παμμήχανος.*

Παντόπτης - ου (ὁ) = *Πανόπτης.*

Παντοπωλεῖον (τὸ) mercato ove si vende ogni cosa. վաճառանոց՝ չուկայ, ուր որ ամէն բան կը ծախուի. լուրջ գիրջ՝ անոի ի հեր գեր լեյ ասիլիրբր:

Παντοπωλέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Παντοπώλης - ου (ὁ) che vende ogni sorta di merci. ամէն տեսակ վաճառ ծախող. հեր գեր ինչ-ինչ հանելը ասիլի. (κοιν.) incettatore, pizzicagnuolo. փերեզակ, նպարավաճառ. խանութը, կերէլ, ափիոր, գոփա:

Παντοπώλιον (τὸ) = *Παντοπωλεῖον.*

Παντορέκτης - ου (ὁ) = *Παντοποιὸς.* 2. = *Παντεπίθυμος.*

Πάντοσε, ἐπίῤῥ. = *Πάντη.*

Παντόσεμνος (ὁ, ἡ) = *Πάνσεμνος.*

Παντόσοφος (ὁ, ἡ) = *Πάνσοφος.*

Παντόσυνος (ὁ, ἡ) = *Παντοῖος.*

Πάντοτε, ἐπίῤῥ. sempre. միշտ. գոփի, դադմա:

Παντοτελὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Παντελής.*

Παντοτεχνὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πάντεχνος.*

Παντοτόκος (ὁ, ἡ) = *Παντογόνος.*

Παντότολμος (ὁ, ἡ) = *Πάντολμος.*

Παντοτρόφος (ὁ, ἡ) = *Παντρόφος.*

Παντουργὸς (ὁ, ἡ) = *Παντοποιός.* 2. (συνών. οὐσ.) creatore dell' universo. արարգերբը ստեղծող. ամբոյ խալի խոն:

Παντοφάγος (ὁ, ἡ) = *Παμφάγος.*

Παντόφοβος (ὁ, ἡ) che teme tutto. ամէն բանէ վախցող. հեր լեյնէն էօրքն:

Παντοφόρος (ὁ, ἡ) = *Παμφόρος.*

Παντοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Παντογόνος, Παντοφόρος.*

Παντόχροος - ους (ὁ, ἡ) dipinto d' ogni colore. ամէն տեսակ գունով ներկուած. հեր պոյ էլ պոյանրլը, հեր բեհէրեն խալբի:

Πάντρητος (ὁ, ἡ) da per tutto bucato, perforato. ամէն դին ծակ, ծակտակէն. հեր խոռը գելլէ, գելլէրեն խալբի:

Πάντρομος (ὁ, ἡ) assai timido, vile. խիստ վախկոտ. ընչին էօրքէ:

Πάντρόφος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che nutrisce tutti. ամէնքը կերակրող՝ սնուցանող. հեբենի իւրերին՝ գեռլեյնի. 2. (προπαροξ.) = *Παντοφάγος.*

Πάντως, ἐπίῤῥ. affatto, senza altro, certamente, assolutamente. ամենևին, անշուշտ, ըղդրդ, իրաւցընէ, խոսա. գէեռլեյրիեն, գիլ գիրիլ, լիակերեպէ, ահա հիմա, վերջ, եւլեկերէ, լմիբրիմ:

Πάνυ, ἐπίῤῥ. troppo, assai. խիստ, յոյժ, կարի, շատ. էկե, չօփ, ինքնիր, ընչին:

Πάνυγρος (ὁ, ἡ) tutto bagnato. բոլորովին թրջած. գէեռլեյրիեն ըսանրլը:

Πανυπείροχος (ὁ, ἡ) = *Πανέξοχος.*

Πανυπέρφρων - ονος (ὁ, ἡ) molto arrogante. խիստ մեծամիտ՝ ամբարտաւան. ընչին հալբոր՝ խօպին:

Πανυστάτιος - α - ον. καὶ

Πανύστατος - η - ον. l' ultimo di tutti. ամէնէն վերջինը՝ յետինը. հեբենիրեն ան ըրտէ:

Πανώδυνος (ὁ, ἡ) che apporta un estremo dolore. առատիկ ցաւ պատճառող. գեռլին աճը հասկնիրեն:

Πανωλεθρία (ἡ) esterminio generale. համարեան ընդհանուր խորտակումն. խորտակ ափի, խափ եղբերի:

Πανώλεθρος (ὁ, ἡ) perduto, distrutto intieramente. գլխովին կորբուած՝ ջնջուած՝ խորտակուած. գէեռլեյրիեն էյդ՝ խորտակ օլմազ:

Πανώλεια (ἡ) = *Πανωλεθρία.* perdita totale. հանդերձեան կորուստ. խափ էյդ:

Πανώλης - εος (ὁ, ἡ) perduto intieramente. 2. perniciosissimo. գլխովին կորբուած. 2. խիստ վնասակար. գէեռլեյրիեն էյդ օլմազ. 2 · ինքն ղորբուլը:

Πανωλία (ἡ) = *Πανώλεια.*

Πανωνία (ἡ) compra o vendita d' ogni sorta di merci. ամէն տեսակ վաճառ գնելը կամ ծախելը. հեր ճին հանելգան առնելն օլմազ եռեօք ասիլմազ:

Πάνωρος (ὁ, ἡ) che si fà ogni ora. ամէն ժամ եղող. հեր սահն օլան:

Πὰξ, ἐπιφών. zitto! basta! (*Λατ.* pax!)

Digitized by Google

լաւութիւն, լաւ կեցէք, հերիք է · ատ., նիհիլիստ։

Παπαί, ἐπιφών. pape! ohime! բաբե, ա՛խ, ա՛ւ · խ՛, պ՛, հայ՛ֆ։

Παππάζω. Μ. ἀσω. carezzare il padre chiamandolo pappa. հայրիկ կանչելով հօրը քծնել · ֆիւրերին պատ լիզորութիւն ընել։

Πάππας - α (ὁ) pappa (parola de' bambini appena balbettanti). 2. Papa, il sommo Pontefice Romano. Հայրիկ (նորածնաց սկզբ. ատեց բառը)։ 2. Պապ, Հռոմէական քահանայապետ. պապ (ինչ. պէս ատենն լսեցուցիչը լատ.)։ 2. փափ, Բիւ՛ փափաց, փափալ եղ։

Παππεπίπαππος (ὁ) l'avo dell' avolo. պապին պապը · պիւպիւն պիւպէ։

Παππίζω. Μ. ίσω. = Παππάζω.

Παππικὸς - ἡ - όν. = Παππῶος.

Παποκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore del suo avolo. իր պապը մեռցնող · պիւպիւն նայ պիւրէն։

Πάππος (ὁ) avo, avolo. 2. la lanuggine delle guancie. պապ · 2. մազամազ պաճից · պիւպէ, ֆիւֆ · 2. նոր-նորոտ պիճին ինձ ինչէր։

Παπποφόνος (ὁ, ἡ) = Παποκτόνος.

Παππῶος - α - ον. dell' avo (*Λατ.* avitus.) պապին եղած՝ կամ վերաբերած · պիւպիւն ալան, ֆիւրի գնուած։

Παπταίνω. Μ. ανῶ. guardare intorno per vedere o trovare qualcuno. ձկը տեսնալու կամ գտնալու համար չորս գին նայիլ · պիւրիւնի ինչդիւ նայօտ պատճառ իւրին պիւրի նայելը պատճառ։

Παπύρινος - η - ον. fatto di papiro. պապիւրէ շինուած · ֆափիւրան նայելը։

Πάπυρος (ὁ) papiro (pianta d' Egitto, della corteccia di cui gli antichi si servivano in vece di carta). պրաս, պապիր (Եգիպտոսը բուսնող տեսակ մը ատենի, որուն որ կեզելը հին ատենները թուղթի տեղ կը գործածէին)։ Փափիր (Աբզրտ պիճիր պիր նիվ ֆիւրան, տէր ի պատրաստուած նոյն պիճատ ատելբ նիրիճի ֆօլլոնգրատ բոր)։ *Ἴδε καὶ Βύβλος.*

Παπυρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al papiro. պապիրի նման · ֆափիրայ պինէիր։

Παρὰ, πρόθ. (μὲ γεν). da, dal, dai, dagli. 2. in presenza. 3. al di sopra, oltre. ի, յ (բացառական հոլովի զօրութիւն ունի)։ 2. յանդիմանի, առաջի · 3. ի վեր քան, սրտագոյ քան · գան, պէս · 2. նմանութիւն, հաստատութ. 3. աբերբ, վերից, խորհ, գլխէրբ · (*μὲ δοτ.*) presso, in, nel. քովը, առ, ի, յ (նեղգոյական հոլովի զօրութիւն ունի)։ նանգիտ, տէ, գտ · (*μὲ αἰτ.*) presso, verso. 2. oltre, fuori di, al di là. 3. durante, 4. eccetto, tranne. 5. contro. 6. per (*Λατ.* ob, propter). քովը, գէպ ի · 2. սրտագոյ քան, գեր ի վերոյ քան · 3. վերնէս · 4. բաց ի · 5. ընդդէմ · 6. վասն, յապագս, համար · նանգիտ, պիրիւնի տօլբտ · 2. վերէ, խորհ, գլխէրբ · 3. ներից · 4. բաց ի · 5. ընդդէմ · 6. վասն։

Παραβαίνω. Μ. βήσομαι. trasgredire, prevaricare. 2. stare appresso. գանցանել, անցանել գ..., չպահել (պատուիրանք մը)։ 2. քովը կենալ · հետին կանգնել, ետեւը եղած, ետեւէն գոռալ (ձիով)։ 2. նոր գործ գտնել։

Παραβάλλω. Μ. βαλῶ. gettare, mettere appresso. 2. accostare, avvicinare, appoggiare. 3. consegnare. 4. compromettersi. 5. comparare, confrontare. քովը նետել, գնել · 2. մօտեցընել, կռթընել · 3. յանձնել · 4. վիճքը վտանգի գնել · 5. բաղդատել · նմանը տեսնել · 2. նմանութիւնի, նմանութիւնի · 3. ինքզինքին վտանգի գնել · 4. վերնէն իջնել · 5. բաղդատել։

Παραβάπτισμα (τὸ) battesimo falso. սուտ մկրտութիւն · ֆոխ վօֆիչ։

Παραβαπτιστὴς - οῦ (ὁ) che batteza falsamente. սուտ մկրտութիւն ընող · ֆոխ վօֆիչ նայն։

Παραβάπτω. Μ. βάψω. tingere insieme. մէկ տեղ ներկել · պիրտիր գոյս տիւէ պօյտիւ։

Παράβασις - εως (ἡ) trasgressione, prevaricazione. պատուիրանազանցութիւն, օրինազանցութիւն · նայն, ինկիլ պէտ, ինկուածը, ինկոտի։

Παραβάτης - ου (ὁ) violatore, trasgressore, prevaricatore. օրինազանց, պատուիրանազանց · ինկուածը, վնասիչ, ֆիւֆիտի։

Παραβατὸς - ὴ - όν. che si può prevaricare, violabile. չպահուելու · լուծանելի (օրէնք) · գօլատտր, ինկուածը (ընծան)։

Παραβιάζομαι. Μ. ἀσομαι. fare una cosa per violenza. բան մը բանի ընել · պէտ նայն ինչ գործ իւր պրօտը ինկիլ։

Παραβιάομαι - ῶμαι. Μ. ἀσομαι. = τὸ προηγ.

Παραβιασμὸς (ὁ) violenza. բանադատութիւն · գօր, ֆիւր։

Παραβιβάζω. Μ. ἀσω. sviare. 2. togliere. շաշեցնել գուրս հանել, խաոարկընել · 2. վերցնել · նօյտան էքէտրմէ · տէքէտրմէ։ 2. փոքրցնել · = *Παραβαίνω.*

Παραβλάπτω. Μ. βλαψω. nuocere da vicino. մօտէն վնասել · նոքընան պատ ֆիւրիւ վնրֆիւ։

Παραβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. germogliare appresso. քովը ծլիլ · նոքընտ ֆիւէ լինիլ։

Παραβλάστη (ἡ) καὶ

Παραβλάστημα (τὸ) rampollo, pollone d' un albero ծառի մը չուառուիչ բոլոր վրայ բուսնող բարակ ատա · պըճ էրճ։

Παραβλάστησις - εως (ἡ) il germogliare appresso. քովը ծլիլը · նոքընտ ֆիւէ լինիլ։

Παραβλαστητικὸς καὶ Παραβλαστικὸς - ἡ - όν. che manda sopra dei rampolli. չուառիչներ արձակող (ծառ)։ չոհ ատէն (-ղած)։

Παράβλεμμα (τὸ) stralunamento. պըճրբ բանալով դարձնելը · ինօյնէն ատէն նէյֆիտի։

Παραβλέπω. Μ. βλέψω. stralunare. 2. trascurare, disprezzare. պըճրբ բանալով դարձընել · 2. գանց ատնել, ատար-

Digitized by Google

գեղ. ֆիօլլեբիթի տլեբ լևևիրփ. 2. խը֊ֆոլ եիֆոփ, համաիռըշ օլմոք, խօլլմոք։

Παραβλεψις - εως (ἡ) trascuraggine, disprezzo. գանցառաւմիւն, անարգելը. խը֊ֆոլ եիֆոփ, խօլլմաղը. *Ἴδε καὶ Παράβλεμμα*

Παραβλήδην, ἐπίῤῥ. in comparazione, a proporzione, relativamente. բազդատե֊լով. նպաստվով. բազդարին, նպաստին, պի֊նպին։

Παράβλημα (τὸ) ciò che si getta innanzi, alimento. ապիւը նետուօղ իրը, ռնուիք, ապաւիքը. կրնին սիրյան նիւթ, ֆոթ, նիւթիփ. 2. = *Παράῤῥυμα.*

Παραβλητικὸς - ἡ - ὸν. comparativo. բազդատական. ինչպիսի՞։ — ակῶς, *ἐπίῤῥ.*

Παραβλητὸς - ἡ - ὸν. καὶ

Παράβλητος (ὁ, ἡ) comparato. 2. comparabile. բազդատած. 2. բազդատելի. բազդատ օլանմոք. 2. բազդատ օլանպոքլիր։

Παραβλύζω. Μ. ύσω. scaturire, scorrere, colare siccome da una scaturigine. ազբիւրի ապէքէ մը պէս բղխել՝ վազել՝ հոսել. ան ֆիօլլեբին՝ ֆոյնոփան ևիպ պիւ֊նէրմոք՝ ոփմոք։

Παραβλὼψ - ῶπος (ὁ, ἡ) stralunato. չիլ֊լաք։

Παραβοάω - ῶ. Μ. ήσομαι. gridare fortemente. բարձր ձայնով պոռալ. խիստիփ պիրա իւր հայեցմոք։

Παραβοηθεία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παραβοηθέω - ῶ. Μ. ήσω. soccorrere da vicino, correre a soccorso sul punto del periglio. մօտէն օգնել, վերահաս վտանգի առնեղը օգնութեան վազել. խա֊ֆէպան խոյրց՛ եիֆոփ, բիրվիթիփ ուրացիպան խոյրցմա ֆօլմոք։

Παραβοήθημα (τὸ) soccorso apportato sul punto del periglio. վերահաս վտանգի առնեն արաւած օգնութիւն. բիրվիթիփ ուրացիպան առնուալն խոյրց՛։

Παραβολάδην, ἐπίῤῥ. = *Παραβλήδην.*

Παραβολὴ (ἡ) comparazione, confronto. 2. parabola, allegoria. 3. (ἀριθμητ.) divisione. բազդատութիւն. 2. առած, նմանաբանութիւն, առակաբանութիւն. 3. բաժանում (թուաբանական). բիվլիփ, բոյոյ. 2. պոռնկ, պիֆէլիք, բիմիվ, պա֊պիլ. 3. բիֆօֆ՛ (իւր բոյֆոյա)։

Παραβολικῶς, ἐπίῤῥ. comparativamente. բազդատելով. բոյոյ՝ բիվլիփ խոյրիփ։

Παραβόλιον, μτγν. ἀντὶ

Παράβολον (τὸ) = *Παρακαταθήκη.*

Παράβολος (ὁ, ἡ) audace, temerario. 2. inopinato, inaspettato. 3. messo a parte, trascurato. յանգգնած, ինքը գինքը ամէն բանի նետող, ամէն վտանգի գնող. 2. անկարծ, անակնկալ. 3. ինչ մի գրաւած, չհոգացուած. պիտիաթ, կիօլլա ֆէր֊պիւ֊նէրլու, հիր պիր բիվլիփիպ օլան. 2. զա֊ֆիլ, սահմանով. 3. պիր խաւա ֆիտօռլուշ, իհմալ օլանմոք։

Παραβόλως, ἐπίῤῥ. temerariamente. 2. inopinatamente. յանգգնութեամբ. 2. յան֊կարծակի. պիօքիւլէթ իւր, պիֆէրլու. 2. ափանըշ, զաֆլիլ։

Παραβομβέω - ῶ. Μ. ήσω. risuonare parlmente. ձնձղափոփ հնչիլ. պիր ապէ խօրի֊փոփ։

Παράβορρος (ὁ, ἡ) percosso a traverso dal vento boreale. վռանաած քամին պոր֊յոզ՝ բաղխող. անդի ի֊ի խանդիան ֆօլմուշ բոյ֊ինիպ կոտոր՝ կոտոր՝ կոտոր։

Παραβουλεύομαι. Μ. εὑσομαι. risolvere, deliberare malamente. գէշ որոշել. ա֊ամֆագրիլ՝ գաուիլ. ֆինա ֆոլ եիֆոփ՝ խոր֊մոք՝ ֆիէր՝ նիյիթ ֆօմոք։

Παραβραβεύω. Μ. εὑσω. giudicare qualcuno ingiustamente indegno del premio della lotta. բռնչամարտութեան յաղ֊թանակին ան֊իրաւ տեղը անարժան գտանել. ին֊ևիրնին ևինինի վերին պա֊ւլըլը՝ ի֊ճրիթին պէրի֊նին հափըշ ևիրին նուլ֊լըչ֊ը ֆէչ֊ա եիֆոփ։

Παραβραχύ, ἐπίῤῥ. quasi, poco mancò. իրը, գրեթէ, քիչ ևաց որ. հիմի, ուշ ֆուրը ոփ։

Παράβυσμα (τὸ) ciò che s' imbottisce, imbottitura. խոթելով լեցուած բան. ին֊ֆոփ փօլտրօլան նիւթիփ։

Παράβυστος (ὁ, ἡ) ficcato, fatto entrare per forza, intruso. ներով խոթուած՝ մտուած. ուր իւր ոփմոլու՝ ին֊ֆէտլիլ։

Παραβύω. Μ. υσω. ficcare, far entrare per forza, intrudere, imbottire. ներով խոթել՝ մտել՝ լեցնել. ուր իւր ոփմոք ին֊ֆոփ՝ փօլտրմոք։

Παραβωμιος (ὁ, ἡ) che sta presso l' altare. խորանին քովը կեցող. փիշտալն խա֊նըմա պուրան։

Παραγγελία (ἡ) commissione. 2. ambizione. յանձնարարութիւն, պատուէր. 2. ի֊նչնաասիրութիւն. ազէրըլլ, նր. 2. հանդղ հըրոչ, հաւրիթ։

Παραγγέλλω. Μ. ελῶ. dar commissione, ordinare, ingiugnere. 2. avvisare, annunziare. 3. ambire, brigarsi. յանձնել, հրամայել առ, պատուիրել, ապա֊պրել. 2. ազդ առնել, լուրը տալ, իմա֊ցընել, զդացընել. 3. հետամուտ լինել (ի֊նչնասիրութեան), միտասիրեան նուաէ ըլ֊լալ. ազնրլմոք, ազէրըլլ նիյիթ, նր նիյ֊նիթ, պատրաստիլ. 2. հասիր վերին, իլան նիյիթ. 3. հանդղ հըրոչա տիւրիթ, հա֊ղրիթ նիյիթ։

Παράγγελμα (τὸ) avvertimento. 2. ordine, precetto. ազդարարութիւն, ծանօթա֊թիւն. 2. հրամանն, պատուէր. իլանիթիւ, հաւրիթ. 2. նր, պատչօլլուն, նիյ֊նիթիւ։

Παραγγελματικὸς - ἡ - ὸν. precettivo. պատուիրանական. նրվն՝ նիյ֊նիթիվ փոյէր։

Παραγγελματικῶς, ἐπίῤῥ. imperiosamente. հրամիւլով, ահիրաբար. հիւժ֊ի իւր, նր իւ֊նիրիթ։

Παράγγελσις - εως (ἡ) ordine, precetto. 2. avvertimento. պատուէր. հրամանն. 2. ազդարարութիւն, ծանուցում. նր, նիյ֊նիթ. 2. հաւրիթ, իլանիթիւ։

Παραγγελτικὸς - ἡ - ὸν. precettivo, esortativo. պատուիրանական, յորդորական. նր իւ֊նիթիւ, ևիւ֊նիթ՝ պոյնի՝ նուլ֊լաք վերին։

Παραγένησις - εως (ἡ) venuta, presenza. գալուստ, ներկայութիւն. ևիւ֊իլ, հա֊զուրի պուլունմա։

Παραγεύω. Μ. εὑσω. far gustare (poco a

Digitized by Google

poco). (ρικ ρικ) Հալածկել տալ · (տալ տալը) ետ տալը։

Παραγηράω - ῶ. M. ασω. vaneggiare per la vecchiaja. Ծերութենեն ապիկզսկել խօսիլ, զառանցիլ · ծերութենեն տկարանալ։

Παραγίγνομαι (γίνομαι). M. γενήσομαι. arrivare, intervenire in qualche cosa. 2. assistere, soccorrere. Հասնիլ, բանի մը առջիկայ ներկայ գտնուիլ. 2. օգնել. փութալ գալիք. հոգալ տրուելոց պատրաստել · 2 · Ետքը կրկնել։

Παραγιγνώσκω (γινώσκω). M. γνώσομαι. giudicare contro l'equità. արդարութեան դէմ դատել · Նենգութ կերպով դատել։

Παραγκαλίζομαι. M. ίσομαι. abbracciare. թեւերուն մէջը առնել, գրկել · Ծոլորելը իրմէ հրմէ, ճոճափնտրել։

Παραγκάλισμα (τὸ) ciò che s'abbraccia. գրկուած իրը · ճոճափնտրած նիւթ։

Παραγκωνίζω (καὶ μσ. ὄ καὶ εὐχρηστότ.) - ίζομαι. *M.* ίσω - ομαι. spingere col gomito, allontanare, ributtare. արմկովը հրել, հեռացընել, ի բաց մղել, մերժել · տրուելիք իւր կիսկր, ապտւելիքին, ետ կիսկր, ըմպր կիսկր։

Παραγλύφω. M. γλύψω. cangiare una scultura. քանդակը փոխել · ուրիշ տեսիլ տալ։

Παραγναθίδιον (τὸ) asta della briglia (Γαλλ. les branches.) սանձին անցած երկու կաղ երկաթը · կիսկ կողնկի ետ ծռլը տեսիլ։

Παραγναθίς - ίδος (ἡ) guanciale. ապգալարանին՝ գլուխը գացող ականջները · գլուխը՝ նահապետը ծովյան ծուլերը։

Παραγνάμπτω. M. γνάμψω. curvare alla parte opposta. Ներհակ կողմը ծռել · ընդունա կրկին։

Παραγονάτιον (τὸ) internodio. եզեգան երկու հնգաց մէջ եղած միջոցը · ոլոր։

Παραγοράζω. M άσω. = *Παροψωνέω.*

Παράγραμμα (τὸ) ciò che si scrive contro la regola. կանոնէ դուրս գրուած իրը · ճանաչուած գրելոց նշանէն դիպած։

Παραγραφή (ἡ) postilla. 2. prescrizione. բացատրութիւն լուսանցքից · 2. նախագրութիւն (ժամանակ անցնելով բան մը առանձնաշնորհութիւնը) · հալչիլ, ապիր · 2 · փչրկիլ հոգալը։

Παραγραφικός - ή - όν. prescrittibile. նախագրելի · փչրկիլ հոգալու վիճաբան։

Παράγραφος (ἡ) (ἐνν. γραμμή.) paragrafo. յօդուած, հատած · պող, ճող։

Παραγράφω. M. γράψω. scrivere appresso. 2. postillare. 3. prescrivere. բովը գրել · 2 · լուսանցքը բացատրութիւն մը գնել · 3 · նախագրել, նախագրութեան իրաւունքովը առանձնալ · նենգիս նայիլ · 2 · հալչիլ՝ ապիր կիսկր · 3 · փչրկիլ հոգալը գործածութեան։

Παράγυμνος (ὁ, ἡ) quasi nudo. գրեթէ մերկ · ելագուստ կիպ · հիմնի ելագուստ։

Παραγυμνόω - ῶ. M. ώσω. nudare avanti. 2. manifestare առջեւը մերկացընել · 2 · յայտնել · նշմարուած ելագուստըմբոխ · 2 · պարտ կիսկր։

Παράγω. M. άξω. produrre. արտադրել · հոալ կրկին։

Παραγωγή (ἡ) produzione. արտադրութիւն · հոալ։

Παραγωγιάζω. M. άσω. esigere il pedaggio. անցնելու համար արտելու բոյը պահանջել · պահ ալիք · կիսկր տեսիլը կատարել։

Παραγώγιον (τὸ) pedaggio. բան անցք · դռնի, կիսկր տեսիլը։

Παραγωγός (ὁ, ἡ) produttivo. արտադրական · հոալ կրկին։

Παράγωγος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - γώγως. derivativo. ածանցական · ծիրը։

Παραδακρύω. M. ύσω. piangere accanto. բովը լալ · նստելիս ալիքիկ։

Παραδαρθάνω. M. δαρθήσομαι. dormire accanto. բովը քնանալ · նստելիս տրամադրել։

Παράδειγμα (τὸ) esempio, modello. օրինակ, առարկայ · նշանակ, ըմպր։

Παραδειγματίζω. M. ίσω. gastigare qualcuno pubblicamente. ամենուն առջեւ մէջ պատժել · հիր տեսիլ նշանակել (նշանակի տալիս) պէտքին ետ ալիքիկ։

Παραδειγματικῶς, ἐπίῤῥ. con degli esempi. օրինակներով · նշանակելու իւն։

Παραδειγματισμὸς (ὁ) ignominia, gastigo pubblico. ամենուն առջեւ եղած նախատինք պատիժ · հիր տեսիլ նշանակելով (նշանակի ալիք իւն) պէտքին ալ ըմպրելի ետ ալիկ։

Παραδειγματώδης - εος (ὁ, ἡ) esemplare, esemplativo. օրինակական · նշանակի վայել։

Παραδεικνυμι καὶ Παραδεικνύω. M. δείξω. manifestare, palesare. 2. comparare. յայտնել, յայտնի ցուցընել · 2. բաղդատել · պէտք կրկին, ալիւրով ցուցադրել · 2 · բաղդատ կրկին։

Παραδειπνέω - ῶ. M. ήσω. = *Παρασιτέω.*

Παραδείπνια (τὰ) pospasto, manicaretto. կերակուրին լրացուցած մեծ կերակուրի սեղանը բանիերը կամ պատրաստները · ընդեղէն, փլաւ։

Παράδεισος (ὁ) giardino. 2. parco. 3. Paradiso. պարտէզ · 2. երջանց կողմ · 3. Աստուածաբնակ. պահակ · 2. սուրհանդակ · 3 · դիւանիկ։

Παραδέχομαι. M δέξομαι. ricevere, accettare. ընդունիլ, գոգալ կրկին։

Παραδέω. M. δήσω. legare accanto. բովը կապել · նստելիս պողլոտել։

Παραδηλόω - ῶ. M. ώσω. far conoscere, far sapere, dare ad intendere. ծանուցանել, գիտացընել, հասկըցընել · իւն կրկին, պիտրկին։

Παραδήλωσις - εως (ἡ) esposizione. բացատրութիւն · խօսիր։

Παραδιαζεύγνυμι, M. ζεύξω. separare maliziosamente. գէշ գաղտ · ցիրկին։

Παραδιάζευξις - εως (ἡ) disgiunzione, separazione viziosa. գէշ յարաբերութեամբ, անկատար, գէշ կերպով մը պահիլը · ցիրկին պիտ խօսիլ իւն ալիքիկ։

Παραδιαιτάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. vivere insieme con ... միասին պարիզ · պիտրկիր՝ պէտքին նայելով կիսկրին։

Παραδιακονέω - ῶ. M. ήσω. servire presso

qualcuno. 2. servire malamente. ՊԿԲՆ ՔՈՎԸ ԾԱՌԱՅԵԼ. 2. ԳԼ ԾԱՌԱՅԵԼ. ԱՂՔԻՆ ԻՆՁՆԻՇԽԱԿԱՆ ԻՐԱՎՆԻՔ ԿԻՆԻ. 2. ՖԻԳՈՒՐԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏՈՎ:

Παραδιαστέλλω. M. στελῶ. separare, disunire (fuori del solito). (ՍՈՎՈՐԱԿԱՆԻՆ ԳԵՄ ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ ՄԸ) ՁԱՆԱԶ՝ ԱՐՀԵԼ. (ՍԿԶԲՆԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԸ ԱՅԼ ԲԱՐՈՒ ԻԼԼ) ԱՅԼԱՓՈԽ:

Παραδιαστολή (ἡ) disgiunzione (fatta fuori del solito). (ՍՈՎՈՐԱԿԱՆԻՆ ԳԵՄ ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ ԿԱՑԱԾ) ԲԱԺԱՆՈՒՄ՝ ՄԵԿՈՒԱՑՈՒՄ. (ՍԿԶԲՆԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԸ ԱՅԼ ԼԱՒՀՈ ԻԼԼ) ԱՅԼԱՓՈԽ:

Παραδιατριβή (ἡ) occupazione inutile. ՍԻՕՔԱՏԱ ԶԲԱՂՈՒՄ՝ ԴԱՏՔ. ԱՂՀՈՒՍՔ՝ ՈՉ ՀԱՇԻՒՀԻ՝ ԻՆ:

Παραδίδωμι. M. δώσω. consegnare. 2. tradire. ՅԱՆՁՆԵԼ, ՍԱՒԱՂԵԼ. 2. ՄՈՒՏՔԸ ԲԱՑԵԼ՝ ԸՆԴՈՒՆԵԼ. 2. ԽՈՀԱՊԱՐԵԼ:

Παραδιηγίομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. raccontare di passaggio. ՀԱՊԱՀԱՌՈՒԹԻՒ �պատմել. ԽՈՓՈՒԹԵՒՆ ԿԱՑԱ ՊԱՏՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԲԱՑԱՒ ԿԻՆԻ:

Παραδιήγημα (τὸ) καὶ

Παραδιηγησις - εως (ἡ) racconto fatto di passaggio, narrazione superficiale. ՀԱՊԱՀԱՌՈՒԹԻՒ ԿԱՑԱԾ ՊԱՏՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ. ԽՈՓՈՒՆԱԿ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ ՕՐԱՆԱՆ ԲԱՒԱԿԱՆ:

Παραδιοικέω - ῶ. M. ήσω. governare, amministrare malamente. ԳԷՂ ԿԱՌԱՎԱՐԵԼ. ՖԻՆԱ ԹՈՒԼՈՒՄՆԱՒ՝ ՀԱՄԱՐ ԿԻՆԻ՝ ԽՈՏԲ ԿԻՆԻ:

Παραδιόρθωμα (τὸ) ciò ch' è mal corretto. ԱՂԷԿ ՀԱՏԱՐԱԾ ԲԱՌ. ԿՍՒ ԽՈՀ ՕՐՀՆԱԾ ՆԿԱՏԻ:

Παραδιόρθωσις - εως (ἡ) correzione cattiva, viziosa. ԱՂԷԿ ՀԱՏԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, ՓՈԽԵՐ, ՅԱՆՑ ՈՒՂՂԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ. ԿՍՒ ԽՈՀ ԿԻՆԻՆԻՒ, ՓԱՍԱՒՈՐԸ ԽՈՀ:

Παραδιώκω. M. διώξομαι. perseguitare da vicino. ՀԵՏԷՆ ՀԱՆԱԶ՝ ԿԱՒԵՆ ՀԱՊԷԼ. ԽՈՓԵՆԱՆ ՓՈՂԱՀԱՐԵԼ:

Παραδοκέω - ῶ. M. δόξω. giudicare falsamente. ՍԽԱԼ ԳԱՒԱՉ՝ ՀԱՄԱՐՈՒԹԻՒՆ ԽԱՒԱՐԵԼ ՓԱՍԱՒՈՐ ՂԱՒՆ ԿԻՆԻՄ:

Παραδολεσχέω - ῶ. M. ήσω. ciarlare fuor del proposito. ԱՆՆԵՂԱՓԱՌ ՀԱՊԱՀԱՐԱԲԵԼ. ՆԱՓԱԾԻՆ ԱՂԸ ԽՈՍՈՍԱՓ ԼՍՔՍՆԱԼԵՓ ԿԻՆԻՄ:

Παραδοξάζω. M. άσω. = *Μεγαλύνω, Θαυμαστόω.* 2. = *Παραδοκέω.*

Παραδοξία (ἡ) ammirazione cagionata da una cosa straordinaria. ԱՆԱԿՈՂ ԲԱՆԻ ՄԸ ԶԱՒԱԼԱԿԱՆ ԶԱՐՄԱՑՈՒԹԻՒՆ. ԱՂԲԻՒՐԻՆ ԽՈՐՔ ԱՂԸ ՆԻՒՆԻՒՆ ԻՒԲՐ ԻՒՐ ԲԱՆԱԼ:

Παραδοξολογέω - ῶ. M. ήσω. raccontare delle cose strane, mirabili. ԱՆԱԿՈՂ՝ ԶԱՐՄԱՑԱԿԱՆ ԲԱՆԵՐ ՊԱՏՄԵԼ. ԱՂԲԻՒՐԻՆ ԽՈՐՔ ԼՍԵԼՈՒՄՆԱՒ ԻՒՐԵՐ ՎՐԱ ԿԻՆԻՄ:

Παραδοξολογία (ἡ) narrazione strana, mirabile. ԱՆԱԿՈՂ՝ ԶԱՐՄԱՑԱԿԱՆ ՊԱՏՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ. ԱՂԲԻՒՐԻՆ ԽՈՐՔ ԼՍԵԼՈՒՄՆԱՒ ՆԱՓԱՅԻՆ:

Παραδοξολόγος (ὁ, ἡ) che racconta delle cose strane, mirabili. ԱՆԱԿՈՂ՝ ԶԱՐՄԱՑՆԱԼԻ ԲԱՆԵՐ ՊԱՏՄՈՂ. ԼՍՈՂ՝ ԼՍԵԼՈՒՄՆԱՒ ՆԻՒՆԻՒՐ ՎՐԱ ԽՕՍ:

Παραδοξοποιέω - ῶ. M. ήσω. far delle cose strane, mirabili. ԱՆԱԿՈՂ՝ ԶԱՐՄԱՑՆԱԼԻ ԲԱՆԵՐ ԸՆԵԼ. ԱՂԲԻՒՐԻՆ ԽՈՐՔ ԱՆԱՊԱՏԻ ԻՐԻՒՐ ԿԻՆԻՄ:

Παραδοξοποιός (ὁ, ἡ) che fa delle cose strane, mirabili. ԱՆԱԿՈՂ՝ ԶԱՐՄԱՑՆԱԼԻ ԲԱՆԵՐ ԸՆՈՂ. ԱՂԲԻՒՐԻՆ ԽՈՐՔ ԼՍԵԼՈՒՄՆԱՒ ԻՒՐԻՆ:

Παράδοξος (ὁ, ἡ) strano, paradosso, ammirabile, incredibile. ԱՆԱԿՈՂ. ԸՆԴՈՒՆԵԼԻ, ԶԱՐՄԱՑՆԱԼԻ, ՉՀԱՒԱՏԱԼԻՔ. ԱՂԲԻՒՐԻՆ ԻՒՐԸՐՔ. ԲԱՆԱՅԱՂ ՕԼՈՆԱՒՈՐ, ԼՍԵԼՈՒՄՆԱՒ, ՍՄԱՆԱԼԻ, ՍԱՀՄԱՆԱԼԻ. — *δόξως, ἐπίῤῥ.*

Παραδόσιμος (ὁ, ἡ) trasmesso per tradizione. ԱՆԱՆԳԱՄԱՅՆԵՒ ՀԱՍԱԾ. ԻՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ԻՆԼԻՆ:

Παράδοσις - εως (ἡ) consegna. 2. tradizione. ՅԱՆՁՆԵԼՈՒԹԻՒՆ. 2. ԱՆԱՆԳԱՄԱՅՆՈՒԹԻՒՆ. ՒԻՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ԿԻՆԻ, ՕՐԻՆԱԿ. 2. ԻՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ:

Παραδοτός - ή - όν, ῆ

Παράδοτος (ὁ, ἡ) che si può consegnare o trasmettere per tradizione. ՅԱՆՁՆԱԾԻՔ ԿԱՄ ԱՆԱՆԳԱՄԱՅՆԻՔ ԿՐՑՈՂ. ՕՐԻՆԱԿԻՔ ԽՈՒՕՐ ԻՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ՕԼՈՆԱՒՈՐԻՔ:

Παραδοχή (ἡ) ammissione. 2. acconsentimento. ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ. 2. ՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ. ՏՈՒՐԱ ԿԻՆԻ. 2. ԻՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ. ՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ ԼՍԵՔ:

Παραδρομάδην, ἐπίῤῥ. di passaggio, superficialmente. ՀԱՊԱՀԱՌՈՒԹԻՒՆ. ԽՈՓՈՒՆ ՕՐԻՆԱԿ, ՍԱՀՄԱՆԱԲԱՐ:

Παραδρομή (ἡ) inavvertenza, svista, il toccare di passaggio una cosa. ԱՆՂԳԱՍԱՀՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՀՈԳԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՊԱՀԱՌԱԿԻ ԱՆԵԼԸՆ. ՓԵՓԵՓՈՒԵԼ, ԽՈՓՈՒՆԱՒՈՐ ԼԻՆԼՈՒԹ:

Παραδυναστεύω. M. εύσω. regnare insieme con un' altro. ՄԻՒՆ ՄԸ ՀԱՒԱՍՏ ՄԱՂ ՄԻՐԵԼ. ՊԱՐՏԻՒ ԻԼԼ ՊԱՐՏԱՒՈՐ ՀԱՒԱՐ ՕՐԻՆԱԿ:

Παραδύνω καὶ *Παραδύομαι. M. δύσομαι.* insinuarsi. ՍՊՐԴԵԼ, ՍՊՂՈՓԵԼ. ԱՓԹԱՓԵԼ, ՍՕՓԱԼՄԱՆ:

Παράδυσις - εως (ἡ) insinuazione, l'insinuarsi. ՍՊՐԴԻՒՆ, ՍՊՂՈՓԻՒՆ. ԱՓԹԱՓՄԱՆ, ՍՕՓԱԼՄԱՆ:

Παράδω. M. δώσω. cantare appresso. ՔՈՎԸ ԵՐԳԵԼ. ԽԱՆԱՅԱՒ ԻՐԱՄԱՆ:

Παραζάω - ῶ. M. ζήσομαι. vivere insieme. 2. menare una vita cattiva. ՓԱՍԱՒՈՐ ՍՊՐԵԼ. 2. ԳԷՂ ԿԵԱՆՔ ՄԸ ՄՆԱՑԿԱԼ. ՊԱՐԱՓԱՒ ԽԱՂԱՂԱՆՔ. 2. ՖԻԳՈՒՐԱԿԱՆ ԻՄԱՍՏՈՎ:

Παραζεύγνυμι. M. ζεύξω. congiungere. ՅՕԳԱԼ, ՀՅՈՒԳԱԼ. ՊԱՐԱՓՈՓԻՒՆ, ՓՈՎԱՂԲՈՒՄՆ:

Παραζηλόω - ῶ. M. ώσω. eccitare l' emulazione. ՀՆԱՑՈՒՄ ԱՒԵՐԼ, ՀԱՒԱՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ ՅՈՒՂԵԼ, ՆԱԽԱՆՁԸ ԳՐԳԵԼ. ՓՈՓԻՒՆ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ, ՏՐՏՈՒՆՋՈՒՄ:

Παραζήλωσις - εως (ἡ) emulazione. ՀԱՒԱՍՈՒՍՈՒԹԻՒՆ. ՓՈՓԻՒՆ, ՂԱՄԲԻՒ:

Παραζητέω - ῶ. M. ήσω. cercare, esaminare oltre modo. ՀՍՓԵ ՓՆՏՐԱ ԲՆՈՒԹԻՒՆ ՔՆՆԵԼ. ՅՓՓԱԼ ՊՐՈՓՈՒ ՅԱՐՄԱՐԵԼ ԿԻՆԻՄ:

Παραζώνη (ἡ) budriere, pendagli. ԱՐՈՒ ԿԱՊԱՐԱՆ՝ ԳՕՏԻ. ՓԵԼԵՔ ՊՂԵՔ:

Παραζώννυμι. M. ζώσω. cingere di pendagli. ՄՂՔԸ ՓՈՒՐՔ ԳՕՏԻ ԿԱՊԵԼ. ՊԱՐԱՆԻՆ ՓԵԼԵՔ ՓՈՒԼՈՒԼԸ ԲԱՓՓԵԼ:

Παραζωστήρ - ῆρος (ἡ) stiletto, daga.

Digitized by Google

գալիսակ, չիլլա, սլաք · հանկիր, խոշ օլսաֆլա չէն։
Παραθαλασσίδιος καὶ
Παραθαλάσσιος (ττιος) - α - ον. che sta al mare, marittimo. ծովու մաս հզոր, ծովային · գիհիչ խոքեն օլան, խոշերա օլան։
Παραθάλπω. Μ. θάλψω, scaldare. տաքցնել · ջրթնել · ջերմել, ջեղջերմել։
Παραθαρρύνω (θαρσύνω). *Μ. νῶ.* incoraggiare, animare. քաջալերել, սիրտ տալ · կիսիր՝ գնացիր վերդի։
Παραθεάομαι - ῶμαι. *Μ.* άσομαι. confrontare. բազդատել · բաշտել կիսիր։
Παραθέλγω. Μ. θέλξω. attirarsi. իրեն քաշել՝ յանհուշացնել · վերդիրեն չիսիր՝ գնալու կիսիր։
Παράθεμα (τὸ) = *Παράθεσις.*
Παραθεμιστεύω. Μ. εύσω. agire contro le leggi. օրինաց դեմ գործել · ֆանտալըրա համաչար հարկեցիր կիսիր։
Παραθερμαίνω. Μ. ανῶ. scaldare assai. խիստ տաքցնել · ջրթնել ջերմել։
Παράθερμος (ὁ, ἡ) molto riscaldato. խիստ տաքցած · ջրթնել՝ ջերմել։
Παράθεσις - εως (ἡ) comparazione. 2. le vivande esposte sulla tavola. 3. deposizione. 4. citazione. բազդատութիւն. 2. սեղանը դրուած կերակուրներ. 3. ատեանը գնալը. 4. յիշատակութիւն, վկայութիւն մատենագրաց · իկդրիչ, բաշտը. 2. օջախս ֆռնալըն իսհոչիր · 3. կռնիկի ֆօռաը. 4. իշտ կիսիրի, չիհոտկիի համանիկ։
Παραθετικὸς - ἡ - όν. comparativo. բազդատական · իսկ ձեվիլէլ։
Παραθέω. Μ. θεύσομαι. correre accanto. 2. percorrere, scorrere. քովը վազել · 2. վազել անցնիլ · խանըա ֆօլչոք · 2. ֆօլչոպ կիչիր։
Παραθεωρέω - ῶ. *Μ.* ήσω. osservare da vicino. 2. comparare. 3. trascurare. մօտէն դիտել · 2. բազդատել · 3. անտես՝ զանց անել · խոչէնան նայոր կիսիր։ 2. բաշտը կիսիր · 3. տէյֆօլ կիսիր, կհմալ կիսիր։
Παραθήγω. Μ. θήξω. = *Παρακονάω.* 2. = *Παραθαρρύνω.*
Παραθήκη (ἡ) deposito. ատեանք · կռանկիր։
Παραθιγγάνω. Μ. θίξω, toccare leggiermente, dil passaggio, lambire. (*Γαλλ.* effleurer). հարեւանցիկ ատել, քիրել անցնիլ · խոսխանթօչեր փօտանէ՝ կիչիր, տէյրէէ կիչիր։
Παραθρασύνω. Μ. νῶ. rendere troppo audace. խիստ ժպիրհ ընել · ջրթնի տիւխնիլճէ, պիէրլը կիսիր։
Παράθρασμα (τὸ) pezzo, frammento. կտոր, բեկոր · էշրէք, էրլը, էրկ։
Παραθραύω. Μ. θραύσω. rompere, spezzare. կոտրել, կտրատել · էշրէնճէլ, էրլէնճէլ։
Παραθριγκίζω Μ. ίσω. seperare con de' bastioni. պատնէշ կանգնել, պատնէշով զատել · վերդիրիլ ֆօրմէ, վերդիրիլ իլէ պչրճէ։
Παραιβασία, Παραίβασις κτλ. *ἀντὶ Παράβασις* κτλ.
Παραιθύσσω. Μ. ύξω. infiammare, eccitare. բռնկցընել, գրգռել · ալեվլեվտիրել, բարկութ կիսիր։
Παραίνεσις - εως (ἡ) esortazione, avvertimento. խրատ, յորդորանք · նասիհաթ, խօսք։
Παραινέτης - ου (ὁ) esortatore, che averte. խրատօղ, յորդորօղ · խօչա՝ նասիհաթ վերդիր։
Παραινετικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. esortativo, ammonitorio. խրատական, յորդորական · նասիհաթ խօչա վերդիչ։
Παραινέω - ῶ. *Μ.* αινέσω. esortare, ammonire. խրատել, յորդորել · խօչա՝ նասիհաթ վերդիր։
Παραινίσσομαι (ττομαι). *Μ.* αίνιξομαι. esprimere enigmaticamente. ատեանաւոր բան մը արտայայտել · վերչ իլի ընֆե կիսիրիր։
Παραίρεσις - εως (ἡ) l'azione di togliere. վերցընելը, ատեանը · իշտրէմա, ալբ։
Παραιρέω - ῶ. *Μ.* ήσω. togliere. առնել, վերցընել · ալբ, իշտրէմէք։
Παραίρημα (τὸ) ciò che si toglie. վերցուած իրը · իշտրէտիլէն նէյնի։
Παραισθάνομαι. Μ. αισθήσομαι. comprendere. 2. sentire falsamente. ճանչել բառնել · 2. սխալ զգալ · ֆէյէ իլի ընճ կիսիր։ 2. խանչլէէ գտնիլ։
Παραιτέομαι - οῦμαι. *Μ.* ήσομαι. domandare, supplicare. 2. rinunziare. 3. fare scuse, scusarsi. խնդրել, աղաչել, մաղթել · 2. հրաժարիլ · 3. թողութիւն խնդրել, իրեր գիրեր պատրաստելու · փէնկիր, խալէրտէ. նէյ կիսիր։ 2. ֆէրիչ կիսիր։ կիրէ գտրմէք · 3. խոչէ փէնկիր։ փէնդիկի ֆօք չէթտրմէք։
Παραίτησις - εως (ἡ) rinunzia, scusa. հրաժարում, ներողութիւն անկէ. կիրէ գտրմա, խօչէ փէնկիր։
Παραιτητὴς - οῦ (ὁ) intercessore, mediatore. միջնորդ, բարեխօս · չիֆաճիչ։
Παραιτητικὸς - ἡ - όν. deprecativo. ճանիւզական, ազերբաճան · րիճայ՝ նէյնը կիսիրտ։
Παραιτία (ἡ) secondaria causa. երկրորդական պատճառ · իչթիի փաքդ։
Παραίτιος - α ῆ ος - ον. che è in parte la causa, partecipe, concausa. բան մասի պատճառ հզոր, հաւատքակից, պատճառակից · պիր պէչէս փաքդ օլան, հետգոր, հիմքդաչիլ։
Παραιωρέω - ῶ. *Μ.* ήσω. appendere accanto. քովը կախել · խանըա ասմէք։
Παραιώρησις - εως (ἡ) l' azione d' appendere accanto. քովը կախելը · խանըա ասմէլէք։
Παρακαθίζομαι. Μ. εδοῦμαι. = *Συγκαθημαι.*
Παρακαθεκτικὸς - ἡ - όν. tenace, che ha la forza di ritenere. բռնող, կաւանցնող · ֆաքիճ, ալը գէյճ։
Παρακαθεύδω. Μ. ευθήσω. = *Παρασυμφόμαι.*
Παρακάθημαι. Μ. καθεσθήσομαι. sedere accanto. քովը նստիլ · խանըդա օթուրմէք։
Παρακαθίζω. Μ. ίσω. mettere o mettersi

Digitized by Google

a sedere accanto. քովը նստեցնել կամ նստիլ. նստիլ օթոցի մը կամ օթոցի վրայ:

Παρακαθίημι. M. καθήσω. lasciare appeso, lasciar cadere. կախած ձգել, ինքնիրեն ձգել, ծանր ըլլալ. առնել պէտքին, պէտքէն դուրս ընել:

Παρακαθίστημι. M. στήσω. mettere, porre accanto. քովը դնել. նստեցնել կողքին:

Παρακαίριος καὶ

Παράκαιρος (ὁ, ἡ) intempestivo. 2. eccessivo. առթիմաստ. 2. անչափ, չափազանց. պիղծքի. 2. օրհնաբեր, ծիծաղ:

Παρακαίρως, ἐπίρ. intempestivamente, fuor di proposito. 2. eccessivamente. առանձնաբար, առթիմաստ. 2. չափէ դուրս. ընդհանրապէս պէսպէս, պիղծքի, նախանձով. 2. ծիծաղ, օրհնաբեր:

Παρακαίω. M. καύσω. ardere intieramente. բոլորովին երել. պիտանիքին նախատել:

Παρακαλέω - ῶ. M. καλέσω. pregare. 2. invitare. 3. confortare. աղաչել. 2. հրաւիրել. 3. քաջալերել. խրատել. 2. տանիքի ծխնիի. 3. ծխնիներէն վերցնել:

Παρακαλπάζω. M. άσω. tenere il cavallo dalla briglia. ձիուն սանձը բռնել. ձիուն պէսպէսին ծառայել:

Παρακάλυμμα (τὸ) velo. 2. pretesto. քող. 2. պատճառանք, պատրուակ. խորհուրդ. 2. ճաղաձև, վանդակ:

Παρακαλύπτω. M. ύψω. velare. պօղել, ծածկել. խորհիլ:

Παρακάμπτω. M. κάμψω. sfuggire, evitare. փախչիլ, խորշիլ. ետևէն, առջևնէն, միջէն:

Παρακανθίζω. M. ίσω. avere delle spine in ogni lato. ամէն կողմէ փուշ ունենալ. ձիր ընել ծխելի օլմաք:

Παρακαταβαίνω. M. βήσομαι. scendere da... առնէ մը իջնալ. պիր ինէրտին կնալ:

Παρακαταβάλλω. M. βαλῶ. depositare. 2. buttare, lasciare cadere. առնդ դնել. 2. ներանիլ, ինքնիրեն ձգել. 2. ֆէյրպիսք, պէտքէն դուրս ընել:

Παρακαταθήκη (ἡ) deposito. առնդ. խմանի:

Παρακαταθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire accanto. քովը մեռնիլ. նստելու ծոլիլ:

Παρακατακλίνω. M. ινῶ. mettere a sedere o coricare accanto. քովը նստեցնել կամ պառկեցնել. նստելու օթոցի մը նստիլ:

Παρακαταλέγομαι. M. λέξομαι. coricarsi, dormire accanto. քովը պառկիլ. քնանալ. նստելու նիմիտ՝ ուժամիտ:

Παρακαταλείπω. M. λείψω. lasciare in dietro. ետև ձգել. կիրեխ պէտքիմ:

Παρακαταπήγνυμι. M. πήξω. ficcare accanto. քովը խրճել՝ միտել. նստելու ուժիմ:

Παρακαταρτύομαι. M. ύσομαι. comporre. բաղադրել. կիրթիղ կիրիթ:

Παρακατάστασις (ἡ) deposito. առնդ. խմանի:

Παρακατάσχεσις - εως (ἡ) ritenzione. բռնելը, կասեցընելը. խոչիմ, ալը ծիմ:

Παρακατατίθημι. M. καταθήσω. depositare. առնդ ձգել. խմանի պէտքէն պէտքիմէ:

Παρακαταχράομαι - ῶμαι. M. χρήσομαι. abusarsi. չարաչար գործածել, գէշի գործածել. ֆիւնյա ծառայել:

Παρακατεσμι. M. κάτεσμι. scendere più abbasso. առելի վար իջնալ. փոճ ալտը կնիդի:

Παρακατέχω. M. καθέξω. ritenere. կասեցընել, բռնել կենալ. ալը ծիմ:

Παρακατορύσσω (ττω.) M. ορύξω. scavare accanto. քովը բրել՝ միգիլ. նստելու ծալմի՝ ջափար ալմի:

Παρακαττύω. M. ύσω. preparare. պատրաստել. հաղորդիմ:

Παράκειμαι. M. κείσομαι. essere situato accanto, essere vicino. քովը գետնափռմա բլլալ. նստելու ծծուռմաղ նեղուելիս նէտէն օլմաք:

Παρακελεύομαι. M. εύσομαι. esortare. 2. incoraggiare, ordinare, ingiugnere. յորդորել. 2. սիրտ ասել, հրամայել, պատուիրել. խօսքով վերցնել. 2. ծխոցին վերցնել, պատրաստել, սրմաղմիմ:

Παρακέλευσις - εως (ἡ) esortazione, incoraggiamento. յորդոմայ, քաջալերութիւն. խօսքով, ծխոցին վերցնել:

Παρακέλευσμα (τὸ) mezzo per incoraggiare. քաջալերութեան միջոց. ծխոցին վերցնել իչէն ծառայելու նօլ վերցնել:

Παρακελευσματικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* = *Παρακελευστικός.*

Παρακελευσμὸς (ὁ) = *Παρακέλευσις.*

Παρακελευστὴς - οῦ (ὁ) che esorta, incoraggiante. յորդորող. քաջալերող. խօսքով ծխոցին վերցնէն:

Παρακελευστικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* esortativo, incoraggiante. յորդորական, քաջալերող. խօսքով նչուիթ՝ ծխոցին վերցնիմ:

Παρακελητίζω. M. ίσω. correre a cavallo d'appresso. ձիով քովէն վազել. ի չեխ նաքէնտան ծուլմաք:

Παρακενόω - ῶ. M. ώσω. vuotare intieramente. բոլորովին պարպել. պիտանիքին պօլպիմաք:

Παρακεντέω - ῶ. M. ήσω. pungere, pertugiare dal lato. քովէն խոթել՝ ծակել. նստելու տեղմաք՝ պրկիմ:

Παρακέντησις - εως (ἡ) paracentesi (*Γαλλ.* ponction). չհիվանդութեան (լրգոպի մը փորը ծակելը՝ ջուրի ժողովուած լուրը դուրս հանելու համար). խոխոփայս ապրայնի տիճնէն ֆորնըը պրկիմ՝ անդի պիրտիին սայս էշխարմաք իչի:

Παρακεντητήριον (τὸ) trocarre. չհիվանդութեան ֆորնըը պրելիճի ալաթ:

Παρακερδαίνω. M. κερδανῶ ἢ κερδήσομαι. guadagnare ingiustamente. անիրաւաբար չահիլ. նենգութ իրէն ծառնմաք:

Παρακινδύνευσις - εως (ἡ) l'esporsi a pericoli, arrischiamento. ինքզինքը վտանգի մէջ գնելը. տիւոխլիքի ինքզինքիս ծուռը:

Παρακινδυνευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* che s'azzarda, che s'espone a'

pericoli. թիրը վրիրը վտանգի մէջ գնալ. ինդուխնի ինհւլեւկնչ ելլալ:

Παρακινδυνεύω. M. εύσω. azzardare, arrischiarsi, esporsi a' pericoli. թիրը վրիրը վտանգի մէջ նետուիլ. ինդուխնի ինհւլեւկնչ ելմալ:

Παρακίνδυνος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ύνως.* pericoloso, azzardoso. վտանգաւոր. հանդուգնաբար:

Παρακινέω - ῶ M. ήσω. muovere. 2. scuotere. 3. incitare չարժել. 2. ցնցել. 3. դրգռել. ինդրդիխ. 2. սարսռել, սիլտիւ. 3. ինհրխ ինհիւ. (*πθ. ἀμτβτ.*) essere fuori di se, essere folle. վխրացնել, խանգաղել. ելլերմալ, ելլերմալ:

Παρακινητικός - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* mentecatto. մտասխալ. գիվանի:

Παρακλαίω. M. κλαύσω. piangere senza motivo. առանց պատճառի լալ. անգիտիլ ալլամալ:

Παρακλείω. M. κλείσω. escludere. գուրս ընել ու գոցել. գլլուրը խրխի ելգամալ:

Παρακλέπτω. M. κλέψω. rubare di soppiatto. կամացուկ մը չուռավ մը գողնալ. ելերգամալ, անուչիկ՝ տեր տեսաւ ըլմալ:

Παράκλησις - εως (ἡ) preghiera. 2. conforto. աղաչանք, մաղթանք. 2. միխիթարութիւն. րլմա, նեղ. 2. ինխելլի:

Παρακλητικός - ή - όν. esortativo. 2. consolatorio. յորդորական. 2. միխիթարական. խոչափ՝ նաչհրխա գնացող. 2. գինխելլի:

Παράκλητος (ὁ, ἡ) difensore, ajutante, consolatore, avvocato. պաշտպանող, օգնող, միխիթարող, փաստաբան. հիմնիկի խոխ, խորքը սանան, ինխելլի խոխ, էնփիլաթ գալ. (οὐσ.) (*Ίρφ.*) Paracilto, lo Spirito Santo. միխիթարիչ, Հոգին սուրբ. Բառնալ ֆաստաս ալլահ:

Παρακλήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) che esorta, conforta, intercede. յորդորող, միխիթարող, բարեխոսող. խոչափ՝ նաչհրխ էլիքն, ինխելլի խոխ, էնիֆ խոխիկ:

Παρακλίνω. M. κλινῶ. metter a sedere o a coricare accanto. քովը նստեցնել կամ պառկեցնել. խանդա օթուրեցուցնիլ՝ խաչիլըրմալ:

Παρακλίτης - ου (ὁ) che siede a tavola presso di... սեղանը ուրիշին քովը նստող. սոֆրա պէրինին խանդա օթուրան:

Παρακμάζω. M. άσω. perdere il suo vigore, la sua vivacità. առաւելութիւնը՝ կենդանութիւնը կորնչցնել. փինճլիչին՝ տիւրթուլիչին գալ կիխի:

Παρακμή (ἡ) decadenza, perdita del vigore. ինկնալը, առաւելութիւնը կորնչցնելը. փլուիլ, փինճլիչին գալ կիխ:

Παρακνήμιον (τὸ) l' osso esteriore della gamba. սրունքին դուրսի ոսկրը. ինճիխ:

Παρακνίζω. M. ίσω. pizzicare. 2. eccitare, irritare. կսմթիել. 2. գրգռել, գրգռանք. կիրիխլամալ. 2. ինհրխ կիխ. ելընդրմալ:

Παρακοή (ἡ) disobbedienza. անհնազանդութիւն. գլխիկոխլլխ, կիսկիսըլըք:

Παρακοιμάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. dormire insieme. ու տեղ քնանալ. պիրլիտա սոյամալ:

Παρακοίμημα (τὸ) *καὶ*

Παρακοίμησις - εως (ἡ) il dormire allato insieme. քովը ու տեղ քնանալը. խանդա պիրլիտա սոյամալը:

Παρακοιμητης - ου (ὁ) che dorme accanto insieme. 2. sentinella. քովը ուիտղ քնացող. 2. գիշերապահ. խանդա պիրլիտա սոյոդան. 2. նէօպէհչի:

Παρακοιμίζω. M. ίσω. mettere a dormire, a coricare insieme. ուիտղ քնացնել՝ պառկեցնելը. պիրտիր սոյոդիմ՝ խաչըրմալ:

Παρακοιμιστης - ου (ὁ) colui che mette a dormire, a coricare allato, ruffiano. քովը քնացնող, պառկեցնող, փառասխանդա սոյոդան՝ խաչըրան, գիօչլիկչի:

Παρακοιτέω - ῶ. M. ήσω. = *Παρακοιμάομαι.*

Παρακοίτης - ου (ὁ) marito. երիկ. ֆամ:

Παράκοιτις - ιος (ἡ) moglie. կնիկ. ջինկի:

Παράκοιτος (ὁ, ἡ) = *Παρακοίτης - ασσα τις.*

Παρακολλάω - ῶ. M. ήσω. incollare insieme. ուիտղ ու տեղ սոսնձել. պիրտիր իսթալամալ:

Παράκόλλημα (τὸ) ciò che s' incolla insieme. ուիտղ ու տեղ սոսնձով կպցուած իրը. պիրլիտիր իսթալանմիշ նէօնէ:

Παρακόλλησις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ *Παρακολλάω.* incollamento. սոսնձելը. իսթալամա:

Παρακολλητικὸς - ή - όν. proprio ad incollare, glutinoso. սոսնձելու յարմար, սոսնձային. իսթալամալըխ գալը, իսթալի:

Παρακολουθέω - ῶ. M. ήσω. accompagnare d' appresso. 2. comprendere. 3 esser d' accordo, acconsentire. քովէն երթալ՝ ուղեկցել. 2. միտքով ըմբռնել, իմանալ. 3. միտքան՝ միահամաձայն ըլլալ. խանդիման կիխիկ. 2. ֆիւր իլե ըմբռնիկ, անդրմալ. 3. գիխիկիքէ օլմալ:

Παρακολούθημα (τὸ) conseguenza, sequela. հետեւանք. նէթիջէ:

Παρακολούθησις - εως (ἡ) seguitamento. հետեւողութիւն. իւիւթնամիչիլիք կիլմէ:

Παρακολουθητικὸς - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* consecutivo. հետեւորդ. իւիւթնամիչի կիլէն:

Παρακομιδὴ (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παρακομίζω. M. ίσω. portare, trasportare, passare d' appresso. քովէն բերել՝ կրել՝ տեղը հասցնել. խանդաման կիտիրիչ՝ իւղրմալ՝ կիլէրմիչ:

Παρακομιστης - ου (ὁ) che trasporta d' avanti. առջեւէն կրող. խանդաման իւղրան:

Παράκομος (ὁ, ἡ) capelluto. մազոտ. սաչլը:

Παρακονάω - ῶ. M. ήσω. aguzzare. պէղիչիխիչ (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Digitized by Google

Παρακοντίζω. *M. ίσω.* dardeggiare contro... Ձկելն նետ նետել. պրկիլ օվալ։

Παρακοπή (ἡ) delirio, follia. խելառություն, խելագարություն. փսիխէ, փսիխիկէ։

Παράκοπος (ὁ, ἡ) folle, mentecatto. խել, մոլեցած. փսիխի, փսիխ։

Παρακόπτω. *M. όψω.* coniare della moneta falsa. 2. falsificare, ingannare. 3. divenire folle, impazzire. սուտ սասկ կտրել. 2. խորտակել, խարել. 3. խելագնալ. փոլ ոգիի պառակ. 2. փոլ ընչ խոփոխ, ինչպէս էրէ կիսիկ, ալարիլ. 3. էլայերիլ։

Παρακορέω - ῶ. *M. ήσω.* pulire scopando. սրբել մաքրել. սիպիւրիւ ինչպէս կիսիկ։

Παράκοσμος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*)-κόσμως. indecente. անվայել. հնոտիկիութիւ, խոթէյլուղ։

Παράκουσμα (τὸ) falsa dottrina, cosa malamente intesa. սխալ վարդապետութիւն, ապէկ չհասկցուած բերբ. ֆասիք կոսկ՝ իրէ, նյի ֆերսիկն վարըմրել նեմի։

Παρακούω. *M.* ακούσομαι. sentire male. 2. ascoltare secretamente, origliare. 3. disubbidire. գէշ լսել, աղէկ չիմանալ. 2. գաղտուկ մնրկ ընել. 3. չհնազանդիլ, չանալ. ֆէրմ իլիկիլ, նյի գոտյոմ. 2. կիլէ գինկիլ. 2. գիւր օլմամ, կիսաբ կիսկիլ։

Παρακρατέω - ῶ. *M. ήσω.* ritenere presso. քովը բանել՝ կեցընել. խանըմա գոսթոսթրմամ, ալը ֆօմամ։

Παρακρεμάννυμι. *M.* κρεμάσω. appendere accanto. քովը կախել. խանըմա ասմամ։

Παράκρημνος (ὁ, ἡ) dirupato, discosceso, trabocchevole. գահվէճ, անպացնալ, գար (անգիր). ալչոգրամ, ասրէ։

Παρακρίνω. *M.* κρινῶ. avvicinare due cose insieme per confrontare. 2. comparare, confrontare. երկու բանը ձկիզձկու քով բերել բաղդատնելու համար. 2. բաղդատել. նյի չնյի պէրիպէրինն խանըմա կիսկիլ գոսթոր կիսկ իլին. 2. բոսթոր՝ կիսկնմ կիսկ։

Παρακροάομαι - ῶμαι. *M.* άσομαι. = *Παρακούω.*

Παρακρόασις - εως (ἡ) disubbidienza. անհնազանդութիւն. կիսաբըչլէբ, փոխիսիչլէ։

Παρακροατής - οῦ (ὁ) disubbidiente. 2. colui che dà una cattiva interpretazione a quel che ha sentito. անհնազանդ. 2. լսած բանին գէշ ձկնաբերութիւն տուօղ. կիսաբըչլ. 2. գոյգոսըլ. չնյի ֆիրս պէր նանիս վէրնիլ։

Παρακροκίζω. *M.* ίσω. avere qualche somiglianza col colore del zafferano. քիչ մը քրքումի գունին նմանիլ. ղաֆրան բնինիլին լըմամ։

Παρακροτέω - ῶ. *M. ήσω.* incoraggiare con degli applausi. 2. applaudire con rumore. ծափ գարնելով սիրտ տալ. 2. փամփասաղով ծափ գարնել. իւ լէրփամ իլի ֆիսոբրի՝ իւրտր վէրմէ. 2. փամբրը՝ լնմամ իլի իւ լէրփամ։

Παράκρουσις - εως (ἡ) spiuta. 2. inganno, frode, supplantazione. հրնչք. 2. գաւ, նենգ. փոխրիչ, կիչ. 2. հեղկ, ֆենգ. 3. = *Παρακοπή.*

Παρακρουστικός - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ικῶς. atto ad ingannare. 2. che apporta del delirio, dell' alienazione di mente. խաբելու յարմար. 2. ուշաթրմուխիւն՝ խելագնութիւն բերօղ՝ պատճառօղ. ալարիլմայա ասլըան. 2. պատրիճի պալըյան, լէկլէնլէք կիսիկին։

Παράκρουστος (ὁ, ἡ) alienato di mente, folle. քամահ, խել. փալը, փսիխի։

Παρακρούω καὶ (*μσ.*) - κρούομαι. *M.* κρούσω - ομαι. spingere, sospingere. 2. ingannare, supplantare. 3. alienare la mente, far cadere in delirio. հրնչ. 2. խարել. 3. խելագնացընել. կիսիկ, փոխրիչ. 2. ալարիլ. 3. էլայերիլ։

Παρακταῖος - α - ον. = *Παράκτιος.*

Παρακτάομαι - ῶμαι. *M. ήσομαι.* acquistare, possedere inoltre. ապրնիչն զատ՝ ուրիշ բան մ' ալ վաստկիլ, առանալ. եվկիլիչիկն տարի պէր նեմի փոխ փազարմամ՝ կոսիկ։

Παράκτιος - α - ον. marittimo. ծովափնեայ. փինիչ փնարչիա խալըա՝ պօլայան։

Παρακύπτω. *M.* κύψω. guardare d'appresso abbassando la testa. 2. affacciarsi per la finestra per vedere qualche cosa. 3. dar un'occhiata. գլուխը ծռելով քովէն նայիլ. 2. պատուհանէն գլուխը հանել բանի մը նայելու համար՝ կախկախիլ. 3. հարեւանցի նայել, նայիլ անցնիլ. պօլընը նյի խանըման պօփամ. 2. պօլընը ֆինճիրիկին առլրմամ պէր նետնյ պօփամ իլին. 3. խոփոխփոչ պօփամ, պօփըչ կիչկիլ։

Παράκυψις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παράκωφος (ὁ, ἡ) alquanto sordo, sordastro. քիչ մը խուլ, ծանրալսող. ալ աղըր, փօղչէ աղըր։

Παρακωχή (ἡ) = *Παροχή.*

Παραλαλέω-ῶ. *M. ήσω.* delirare, vaneggiare. զառանցել, բամպազել, ափսղզփսիզ խօսիլ. առչէլմամ, ալըչըմ կիսկնէ գալրէ կիսկիլ։

Παραλαμβάνω. *M. λήψομαι.* ricevere da qualcheduno. Ձկելն ընդունիլ՝ առնել. պէրիսինէն գոպալ կիսկիլ՝ ալմամ։

Παραλάμπω. *M. λάμψω.* risplendere d'appresso. քովէն փայլիլ. խանըման ֆոլըմամ՝ լէօլէլէնմիլ։

Παράλαμψις - εως (ἡ) macchia lucida, che si forma nell' iride dell' occhio. աչիզ ծիսծանեին վրայ գոյացող փայլուն բիծ. կիսկ գրգիֆինն խալերիցի հալ օլան ֆորլոփ պէր լէոթ՝ պիճիկ։

Παραλανθάνω. *M. λήσω.* nascondersi presso. քովը պահլամիլ. խանըման կիսկնիլ։

Παραλέγω. *M. λέξω.* (*σπν. ἐνεργ.*) = *Παραλαλῶ.* 2. (*συνηθ. μσ.*) = *Παρατίλλω.* 2. costeggiare. 2. dormire insieme, congiungersi. քամահրին մնա նաւարկիլ. 2. Ձկ ուրիշ պառկիլ՝ քնանալ, գուդիլ. էլայ պըր կոփ իլի կիսկիլ։ 2. պէրլէ խօսիլմէ, առչամամ, լնիկիլկըլիլ։

Παραλειπτικός - ἡ - όν. solito a tralasciare,

Digitized by Google

ad omettere. առեպ զանց առնել՝ թող առաջ· լռել կրկին՝ պէտ խոսք զբաղմունք՝ զբաղեցէ կրկին ուրուք, կրճմիլը՝

Παραλείπω. *M.* λείψω. omettere, tralasciare. զանց առնել, թող առ· զբաղեցէ կրկին, կրճմ կրճիլ։

Παράλειψις - εως (ἡ) omissione, tralasciamento. զանցառութիւն, թողուլ անցնիլը· կրճմիլուբէ· զբաղեցէ կրկին։

Παραλήγω. *M.* λήξω. essere il penultimo. վերջնիներ ըլլալ· ան խոսիլ ուշ մը։

Παραληπτὸς - ἡ - όν. che si può o si deve ricevere. ընդունելի· գոպալ ուսանողիլը՝ խոսք ուսանիմ։

Παραλήπτωρ - ορος (ὁ) che riceve, ricevitore. ընդունող· գոպալ խոսի։

Παραληρέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Παραλαλῶ*.

Παραληρησις - εως (ἡ) delirio. զառանցանք, խելագարութիւն· աչքերս, գիւղիւր։

Παράληψις - εως (ἡ) ricevimento. ընդունելիը· գոպալ կիմիլ։

Παράλιμνος (ὁ, ἡ) che si trova accanto d' una palude. ճահիճի քով գտնուող· գոմիլ՝ ըսուրը ան խոնարհ գոլորշան։

Παράλιος - α - ον. marittimo. ծովափնեայ· գիներ ընչաբերիս գոյանան։

Παραλίσκομαι. *M.* αλώσομαι. essere sorpreso sul fatto. բան մը ընելու առնեը բռնուիլ՝ ձեռք ինկնալ· գոր չեր կրնար անոր խոսիլուբէ՝ իւր կրկին։

Παραλιώτης - ου (ὁ) che abita nelle coste del mare. ծովու եզերքները բնակող· գիներ ընչաբերիս առեպ ուն։

Παραλλαγὴ (ἡ) = *Παράλλαξις*.

Παράλλαγμα (τὸ) = *Παράλλαξις*.

Παράλλακτος (ὁ, ἡ) mutato, mutabile. փոխուած, փոփոխելի· գիներիս, ինգործ ուշս՝ ինգործելը գոպիլը։

Παραλλὰξ, *ἐπίρ.* alternativamente. փոփոխ, փոխանակաբ· ներսիկ իւր, արտ արտս։

Παράλλαξις - εως (ἡ) differenza, cangiamento, variazione. տարբերութիւն, փոփոխութիւն, փոխանակութիւն· ֆարք, գիներիս, ինգործ։

Παραλλάσσω (ττω.) *M.* άξω. alternare, mutare, variare. 2. differire. փոխանակել, փոխել, փոփոխել· 2· զանազանիլ, տարբերիլ· ներսիկ իւր՝ արտ արտս գիներիս, ինգործ կրկին· 2· ֆերթ ուշս։

Παραλληλία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Παράλληλος*.

Παραλληλίζω. *M.* ίσω. mettere in parallelo. հաւասար հանապարհութեամբ զնահատել՝ գնել· գոպալ ֆուրթ, ատոր պէս ըլլա խոսիլ գիներ՝ ինդրուիրիկ։

Παραλληλισμὸς (ὁ) parallelismo. 2. confronto. զուգահանգամանութիւն· 2· բաղդատութիւն· գոպալիլ· 2· ըստ, ինդրիկ։

Παραλληλόγραμμον (τὸ) parallelogrammo. զուգահեռագիծ· գիծերն զանի գոպալ ելլելէտան խոտորին պէս ներ ինչ հինգանկիւն գոպած չեր։

Παράλληλος, *ἐπίρ.* in parallelo. զուգահեռականութեամբ· գոպալի ուշտ։

Παραλογία (ἡ) inganno, pretesto. խաբէութիւն, պատճառանք· ինդրելի, ճահճ։

Παραλογίζομαι. *M.* ίσομαι. supputare male. 2. ragionare falsamente, ingannare con de' paralogismi. սխալ հաշուել· 2· սխալ սրամտանել, սխալ սրամտանութեամբ խոտել· խանդելը գիաղ ինգործ· 2· խանդելը ելլալուբ գիսկիլ ինգործ, ինդրիլիր իւր պլտրիմիլ։

Παραλογισμὸς (ὁ) supputazione erronea. 2. falso ragionamento, paralogismo. սխալ հաշիւ· 2· ինդրիլ սխալ սրամտանութեան· խանդելը գիաղ· 2· խանդելը ելլալուբ գիսկիլ։

Παραλογιστὴς - οῦ (ὁ) che inganna con de' paralogismi. ինդրիլ սրամտանութիւններով խոտող· խանդելը ելլալուբ գիսկիլիր իւր պլտրիմ։

Παραλογιστικὸς - ἡ - όν. = *Σοφιστικός*.

Παραλογιστὸς - ἡ - όν. facile ad esser ingannato con de' paralogismi. ինդրիլ ձեռնարկութիւններով դիւրաւ խոտող· խանդելը ելլալուբ գիսկիլիր իւր ինդ պլտրիմ։

Παράλογος (ὁ, ἡ) contrario alla ragione, assurdo, inopinato, straordinario. բանականութեան՝ միտքի դէմ, անտեղի, անակնկալ, անսովոր· խոտ՝ անկէ ըլլալ, գանոթիւրիկ, սասլուկ, տկարին խոսք· — λόγως, *ἐπίρ.*

Παράλος (ὁ, ἡ) = *Παράλιος*.

Παραλούω. *M.* ούσω. lavare appresso. քովը լուալ· խանդիա խոտիլ։

Παραλυγίζω. *M.* ίσω. = *Παραστρίφω*.

Παραλυπέω - ῶ. *M.* ήσω. affliggere, molestare. վշտացնել, նեղել, տաղտկել· գիեն ելլալ· ըզելիին ֆոնք։

Παραλύσις - εως (ἡ) allentamento. 2. paralisia. թուլացուլը· 2· անգործածութիւն· կիլլիկի· 2· վիճդիլիր· ֆիլ։

Παραλυτικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίρ.*) - εως. paralitico. անգործածուած· վիճդիլ, գիլլ։

Παράλυτος (ὁ, ἡ) sciolto. 2. paralitico. քակուած· 2· անգործածուած· կիսաթուլ· 2· վիճդիլ։

Παραλυτρόω - ῶ καὶ (μσ.) - λυτρόομαι - οῦμαι. *M.* ώσω - ομαι. redimere insieme. ինտէղ փրկել (փրկանք)· պէտիւ ֆուրիւրուք (պիտ իւր)։

Παραλύω. *M.* λύσω. sciogliere. 2. allentare. 3. cagionare della paralisia. 4. liberare. քակել· 2· թուլցնել· 3· անգործածուած ընել· 4· փրկել, խոսքել· կիսաթուլ· 2· կիսկիսիկիլ· 3· վիճդիլիր պէտիւրուք· 4· ֆուրիւրուք, իրեն կիսկիլ։

Παραμαρτάνω. *M.* αμαρτήσομαι. fallire. վրիպիլ· խանդելուք, պէտ ելլիլուք։

Παραμαρτυρία (ἡ) = *Παραγραφή*.

Παραμεθίημι. *M.* μεθήσω. lasciare a parte. ինչ գի ձգել· գոր խոսք պէտիւրուք։

Παραμείβω καὶ (μσ.) - αμείβομαι. *M.* αμείψω - ομαι. = *Παραλλάττω*.

Παραμελέω - ῶ. *M.* ήσω. trascurare intieramente. գլխովին զանց առնել՝ չհոգալ·

Digitized by Google

պահպանիչ երգով կրկին՝ վանքին օրհնել։

Παραμένω. M. μενῶ. restare presso. 2. perseverare, durare, insistere. քովը մնալ. 2. յարատեւել, անդրդիմել, կամ մնալ, դիմանալ. խնդիրս քովը։ 2. փոփաչին կրկին կրկին, փայտանալ։

Παράμεσος (ὁ, ἡ) che sta presso il mezzo. միջնին քովը եղող. օրթոփաչին նըստած ըլլալ։

Παραμετρέω-ῶ. M. ήσω. misurare colla medesima misura. 2. comparare. 3. ricompensare. 4. misurare ingiustamente. նոյն չափով չափել. 2. բաղդատել. 3. փոխարինել. 4. անիրաւաբար չափել. պէտ եղուկը իւր եղուկէտ. 2. միջնակ երգել. 3. հատուցանել վերջէն. 4. հիւկ իւր եղուկէտ։

Παραμήκης-εος (ὁ, ἡ) bislungo. երկայնաձեւ, երկայնաձիգ. ասլանման։

Παραμήρια (τὰ) le parti interiori delle coscie. ազդեր՝ գոմրի ներսի կողմը. զոտզոտ՝ ասլըզըան իլ՝ ազդ իսրաքը։

Παραμηρίσια (τὰ) cosciale. երկթիճ ան դրաւմասիք. ասլըզիլըճը փափայճաք գնդափրին եօրթլէ փըն։

Παραμίγνυμι (μιγνύω.) *M.* μίξω. mescolare insieme. հիւ անդ խառնել. միրտ գերըլդըրմաք։

Παραμικρόν, ἐπίῤ. quasi, poco manca. գրեթէ, իբր. հիմն։

Παράμιλλος (ὁ, ἡ) emulo. նախանձարդ, հնաւանդաւ. նմոյնիւ, բոքըղ, խառ։

Παραμιμνήσκομαι. M. μνήσομαι. ricordarsi, far menzione di passaggio. հրեաւանգի յիշել. խօսիլ երթալ անմահ։

Παραμίξ, ἐπίῤ. mescolatamente. խառն, խառնակուայ. գարեւէր, գարեւարաք։

Παραμίσγω. = *Παραμίγνυμι.*

Παραμονή (ἡ) residenza continua presso qualcuno. 2. perseveranza. միշտ մնալը. 2. յարատեւութիւն. միրիներին նստած փափի քալմաը. 2. փոփաչին։

Παραμόνιμος καὶ

Παράμονος (ὁ, ἡ) assiduo, perseverante. յարակայ, յարատեւ. փոփաչի, գնդիկ գոմ. — μόνως, ἐπίῤ.

Παράμουσος (ὁ, ἡ) dissonante. անհամաձայն, տարաձայն. պիհիներ։

Παραμυθέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. confortare. 2. consigliare. միխիթարել. 2. խրատել, յորդորել. խնդրել երթալ. 2. խօսք՝ նախերն վերթալ։

Παραμυθητής-οῦ (ὁ) consolatore. միխիթարիչ. խնդրելէ էրթն։

Παραμυθητικός-ή-όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - ικῶς. consolativo. միխիթարական. խնդրելէն գալիր։

Παραμυθία (ἡ) consolazione. 2. esortazione. միխիթարութիւն. 2. յորդոր. խնդրելէ. 2. խօսք, նախերն։

Παραμυθικός-ή-όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - ικῶς. = *Παραμυθητικός.*

Παραμύθιον (τὸ) ciò che consola, esorta o eccita. միխիթարող՝ յորդորող կամ դրդող իրը. խնդրելէ էրթն՝ նախերն վերթն՝ քաջերէ էրթն նէ։

Παραναγιγνώσκω (γινώσκω). *M.* γνώσομαι. collazionare. 2. leggere male. երկու գիրք կարգալով ճիկզիկու հնա բաղդատել. 2. գէշ կարդալ. իւր տիրոջը պիրէ օգուտը՝ բանար նիւթ. 2. ֆինա օգտմէ։

Παραναγνωσις-εως (ἡ) collazione. բաղդատութիւն գրոց. իւր տիրոջը պիրէնէրէ իւր նիւսխան նիւթ։

Παρανασύομαι. M. σύσομαι. sortir fuori ad un tratto. ճիկէն ի ճիկ գուրս ելլել. ուխ ջաթէլ գէյտրէ ուդմաք՝ էլթմէք։

Παραναλίσκω. M. αναλώσω. spendere inutilmente. պարապ տեղը վատնել՝ ծախք ընել. գօր երէի խօրճ հատուած նիւթ։

Παρανάλωμα (τὸ) spesa inutile. անօգուտ՝ փուճ ծախք. գօր պիհուգ խօրճ գատրի։

Παρανατέλλω. M. τελῶ. sorgere, spuntare d'accanto. քովէն ելլել՝ ծագիլ. խնդրան էգիմաք՝ գօղմաք։

Παρανέομαι × ἀντὶ *Παρανίσσομαι.*

Παρανευρίζω. M. ίσω. allentare le corde. լարերը թուլցընել. փերէլէրէ ինէլնիմէ։

Παρανέχω. M. ἑξω. innalzare, elevare d'appresso. քովէն բարձրացնել վեր վերցընել. խնդրան նօգրը գունդրմաք։

Παρανέω. M. νεύσομαι ἤ νευσοῦμαι. = *Παρανήχομαι.*

Παρανέω. M. νήσω καὶ Ἰων.

Παρανηέω (νηνέω). *M.* ήσω. ammassare appresso. քովը կուտել. խնդրան իբէ մէ։

Παρανήτη (ἡ) la penultima cioè la sesta corda della lira. քնարին վերջընթիր՝ այս է վեցերորդ լարը. առնաւորան ան իմիխ օլան խանի ալընէնէ փերէլէ։

Παρανήχομαι. M. νήξομαι. nuotare d'appresso. քովէն լողալ. խնդրան նիւդիլ։

Παρανθέω-ῶ. M. ήσω. sfiorire, perdere i suoi fiori. ծաղիկները ընկնել. էյնէ-լերէ փօթընգիլ։

Παρανικάω-ῶ. M. ήσω. superare. յաղթել, վրայ ելլել. ֆինհ նիւթ, ալի նիւթ։

Παρανίσχω. = *Παρανέχω.*

Παρανοέω-ῶ. M. ήσω. intendere male. 2. essere demente, folle. գէշ՝ սխալ հասկընալ. 2. խելագիկ՝ ուշագնաց ըլլալ. ֆինա՝ խնդրէլ անդլմաք. 2. փիլնի՝ էլէյնէն օլմաք։

Παράνοια (ἡ) demenza. խելագնութիւն, խենթութիւն. էլէյնէլէք, փիլնիլիք։

Παρανοίγνυμι καὶ *Παρανοίγω. M.* οἴξω. aprire poco a poco. քիչ քիչ բանալ. ալըր ալըր ալմաք։

Παρανομέω-ῶ. M. ήσω. agire contro le leggi. օրինաց գէմ գործել. ֆանօնլարա հատպիր հարթիրի նիւթ։

Παράνομημα (τὸ) azione contro le leggi, delitto. անօրէնութիւն, յանցանք. պիհանմասլաք, սուլ։

Παρανομία (ἡ) trasgressione, delitto, misfatto. օրինազանցութիւն, անօրէնութիւն, յանցանք. ֆանօնա հատպիր հարթիրի նիւթ, պիհանմասլաք, խոնա։

Παράνομος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤ.*) - νόμως. contrario alle leggi, ingiusto, illecito, delinquente. օրինաց հակառակ, անարդար,

Digitized by Google

անքրաւ, օրէնքէ արգելուած, անօրէն. ֆանատա ըլլար, նեհոփէ, պիտանաց, հարամ, նօմալըրտան խօսք օլմանալ, պիղծ։

Παρανυκτερεύω. M. εύσω. pernottare presso. Ակի մը քովէն գիշերը բոլոր անդնեալ. պիրթինին խնդիրս առգնալմամբ։

Παρανύμφιος (ὁ) paraninfo. փեսային բարեկամը, հարսանեաց առիթ փեսային հետը պատրաստ. արամադիր, առկայ։

Παράνυμφος (ἡ) paraninfa. հարսնիքէրայր. կնկան կամ աղջկան եղբօր կին, նէնէ։

Παρανύσσω. M. νύξω. piccare, stimolare d'appresso. քովէն խրճել՝ խայտիլ. խանդիան օգմամբ։

Παράξενος (ὁ, ἡ) strano, straordinario. անսովոր, օտար. ապերիան խօսքի, ըսչրը հահաբ։

Παραξέω. M. ξέσω. rastiare leggiermente. քովէն քիչ մը քերել. խանդիան՝ գինաբրէտան պէս ալ խմամբ։

Παράξηρος (ὁ, ἡ) alquanto secco. քիչ մը չոր. պէս ալ ֆօսօ։

Παραξιφίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Παραξιφίς - ίδος (ἡ) stiletto. չիշա, սլաք. խալ օլմիլու չիլ։

Παραξόνιον (τὸ) il ferro che si mette alla punta dell'asse, perchè non ne esca fuori la ruota. առյլի սեաքին ծայրը խոթուած երկաթ՝ անիւը չելլալու համար. գինկիլին սուռանա օգալուն պոխը՝ ինֆերնէ անդին չըմմասըն պէտ։

Παραξύω. M. ξύσω. radere d'appresso, passare molto da vicino. քովէն քերել՝ քերծուլ, խիստ մօտէն անցնիլ. խանդիան օչըրմակ, օչըրտէ կիլիթ։

Παράπαγος (ὁ, ἡ) catenaccio. փոխալափ, առգնակ. օխլիթ։

Παραπαιδαγωγέω - ῶ. M. ήσω. educare, emendare, ammigliorare pian piano. ֆամաց ֆամաց կրթել՝ ուղղել ազէկի գործելէն ճամրայ բերել. խօլ խօլ ինկիտէպ՝ խօսք ընդունել օչըրմակ, օչըրտէ կիլիթ։

Παράπαγος (ὁ, ἡ) = *Παράφρων.*

Παραπαίω. M. παίσω. vaneggiare. բանգագուլիլ, զառանցել. ապչէլմակ, ապ չէմ կիլիթ պէտրէ վէրմէ։ = *Παραφρονῶ.*

Παράπαν, ἐπίῤ. intieramente, generalmente, per lo più. գլխովին, առ հասարակ, յաւէտ. պիտանիթէն, պիղծիւն, պէհանէլէն։

Παραπατάω - ῶ. M. ήσω. gabbare, ingannare. խարել. պօրմակ։

Παραπείθω. M. πείσω. sedurre. մոլորեցնել. իչլատ կիմէ, պօրմակ։

Παραπειράω - ῶ. καὶ (μσ.) - πειράομαι - ῶμαι. *M. άσω - ομαι.* tentare, provare leggiermente. թեթեւաբար փորձել. խոխինջի կիմէ՝ խրխիհան կիմէ։

Παραπέμπω. M. πέμψω. mandare a qualcuno o accanto o d'avanti. Ակի մը խրկել, քովէն կամ առկիւէն խրկել. պրէսինէ իւլլատմակ, խանդիան խօսօ կօնդրն իւլլատմակ. 2. = *Παρατρέχω.* 3. (μσ.) allontanare da se. իրմէն հեռացընել. վեռսիմինէն էզդուելմամբ։

Παραπετάννυμι. M. πετάσω. distendere avanti. առկիւը փռել՝ առաջեցնել. կօնդիան խայմաք՝ պէտ՝ պէրմակ։

Παραπέτασμα (τὸ) cortina. 2. velo. վարագոյր. 2. քող. չէրչիւ. 2. կօրքիւ։

Παραπέτομαι. M. πτήσομαι. = *Παρίπταμαι.*

Παράπηγμα (τὸ) Parapegma, tavola di metallo, sulla quale gli antichi scolpivano brevemente le leggi, le osservazioni astronomiche, istoriche ecc. in forma di calendario. Հաւաչէ ասիսակ՝ որուն որ վրայ հին ատենաւան մարգիկները՝ իրր իբէ տօմարի մը պէս, կարճ ի կարգ օրէնքները՝ աստղաբաչխականի պատմական եւ ալ գիտութիւնները կը քանդակէին. հապճապով խօսելէը պէր իսգրէլ՝ ասի ի իւրերին կամ գիտցածն ապիհիդէ ընդ նամ գալէ, հանկաւարմամբ գանաղդէ իւէ գիտցիկ, ինկերութիւն վր դա գալէ պէս նկարէրէ պայման գուշհալուդը օչըդար խոհ։

Παραπήγνυμι. M. πήξω. affiggere un cartello, una tavola. ասիսակ մը՝ գիտցիկ մը կամրէլ. տիֆտիք՝ խօլա պօչմ ասիսակ (տեօղև պատրաստ)։

Παραπηδάω - ῶ. M. ήσω. saltare al di là. Ակալ դին ցատկել. կոկի կանա ցատկմամբ։

Παραπιέζω. M. άσω. comprimere, opprimere. ճնշել, հարատաճարել, նեղը գնել. կռչիլ, դատմամբ, ըզէպէրչմամբ, ըզէբ ֆօմամբ, իւչիլիլ վերմամբ։

Παραπίεσμα (τὸ) καὶ

Παραπιεσμὸς (ὁ) oppressione. նեղը գնելը, հարատաճարութիւն. ըզէբ ֆօմ, խչիլիլ վերմա։

Παραπικραίνω. M. ανῶ. irritare. գրգռել. էզնէրչմամբ։

Παραπικρασμὸς (ὁ) irritazione. գրգռելը. էզնէրչմա, ֆահրիթ։

Παραπίμπρημι. M. πρήσω. abbruciare, ardere insieme. Ակի ակռ վառել՝ էրել. պրուպիր խօրմամբ։

Παραπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere da parte. 2. cadere sopra, incontrare. Ակի դի ինկնալ. 2. վրան ինկնալ, համպրպիլ. պէր խան գալմամբ. 2. խալէրինի գալմամբ, ֆուրսաթմամբ, բաց կիմէ։ 3. (τρπ.) = *Συμπίπτω.*

Παραπλάγιος (ὁ, ἡ) un poco obbliquo. քիչ մը խոսրէնակ. պէր ալ խոհիկ՝ ոչ եէրբ։

Παραπλάσσω (ττω.) *M. πλάσω.* attaccare accanto. 2. trasformare, falsificare. քովը կցել՝ կպցնել. 2. պրամատիլ, խարգամել. խանդան պիրէչտրմամբ՝ խօսէպտրմամբ. 2. չխէնի ինկատիլ կիմէ, ֆալը կիմէ։

Παράπλαστος (ὁ, ἡ) falsificato. խարխօսել. ֆալը։

Παραπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. Ակ ակռ հատաբ. պէրատիր խօրմամբ։

Παραπλευρίδιος καὶ

Παράπλευρος (ὁ, ἡ) laterale. կողմնակի. խանդան օլան, խանդիկիփան։

Παραπλέω. M. πλεύσομαι. costeggiare. ցամաքի մօտ նաւարկել. էզէբ պէր կիմէ (կամ իչէ)։

Παραπληγία (ἡ) = *Παραπληξία.*

Παράπληκτος καὶ

Παραπλήξ - ῆγος (ὁ, ἡ) colpito nei fianchi. 2. demente, folle. կողերուն զարնուած. 2. խելագար, խենթ։

Digitized by Google

2. խելագար, խենթ. խանգարված վարքով. 2. լեզվի, բերան:

Παραπληξία (ἡ) paraplessia. 2. demenza. թերթև կաթուած կամ անդամազատութիւն. 2. խելագարութիւն. հոգիի փոփո, վհատութիւն ալիւր ալաջ իսխտալոսը. 2. փիլոնիլիւ:

Παραπληρόω - ῶ. *M.* ώσω. riempiere. ամբողջ լեցնել. փոփ փոլս կիմիր:

Παραπλήρωμα (τὸ) ciò che si aggiunge per riempiere il vuoto. պարապ մասը լեցնելու համար յաւելուած իրք. պոլ փոլսն իսրֆը փոլսարմիչ իւլի ալիւրելսն ինանիչ:

Παραπληρωματικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) ευώς. espletivo. լցուցիչ. փոլսարան:

Παραπλησιος - α ῆ ος - ον. consimile. համանման. միևնոյն, պիտոյք: — ίως, ἐπίῤ.

Παραπλήσσω. M. πλήξω. battere, suonare male. գէշ զարնել՝ չալել. ֆինա վարմաֆ՝ չալմաֆ:

Παραπλοκή (ἡ) = *Παρεισαγωγή.*

Παράπλοος - ους (ὁ) il costeggiare. ցամաքին մօտ նաւարկելը. եղբ ալբա վարմալը (կիմիր եղբ):

Παραπνέω. M. πνεύσω. soffiare d'accanto. 2. avere l'odore simile a... քամին փչել. 2. ուրիշ բանի մը նման հառիլ. խանգիան խ-ֆլխիմ՝ խոխ. 2. ախեր պէս նեանի գասալ փոփմաֆ:

Παραπνοή (ἡ) soffio dal canto di... քամին փչելը. խանգիան խոխ:

Παραποδίζω. M. ίσω. = *Παρεμποδίζω.*

Παραποδισμὸς (ὁ) impedimento. խոչընդոտանք, արգելք. կնիկ:

Παραποδύομαι. M. ύσομαι. spogliarsi insiememente. ֆիսանէ ֆրկանալ. պիրաֆիր օյնանիմֆ:

Παραποιέω - ῶ. *M.* ήσω. contraffare, falsare. խորտակել, ձեւգծել. փոլս կիմիր, փոլսդանէլէֆ՝ կիլսիմէլիւ կիմիր:

Παραποίημα (τὸ) cosa contraffatta, falsificata. խորտակուած իրք. փոլս նեանի:

Παραποίησις - εως (ἡ) contraffazione, falsificazione. խորտակելը. փոլսդանէլէֆ:

Παραπολαύω. M. αὐσω. profittare o danneggiarsi per caso. գիպուածով մը օգուտ կամ վնաս տեսնել. փոլսրա պէս ֆայտա խօրար պէս զարգ կիսրկիր:

Παραπολύ, ἐπίῤ. troppo, assai. խիստ, յոյժ. իֆրսի, զայեֆ:

Παραπομπὴ (ἡ) convojo. 2. postilla o rimando (Γαλλ. renvoi). ուղեկցութիւն. 2. լուսանցից ծանօթութիւն՝ հետիոտի մը ձէ վկայութիւն մը գտնելու համար. խոլսէլէֆ. 2. պէս գ-նէլէֆիւն պէս սիրն զարգանէ իւլի վճռուղն վճռարքնա գծուղան հալ ելնէ:

Παραπομπὸς (ὁ, ἡ) che convoja. ուղեկիցք. խոլսալ:

Παραπορεύομαι. M. εύσομαι. passare avanti. առաջ անցնել. կողն կիլիմ. 2. = *Παρακολουθῶ.*

Παραποτάμιος - α - ον. che si trova sulla ripa d'un fiume. գետի քով գտնուող. յոյ վճռարքիա զարալանան:

Παραπράσσω (ττω.) *M.* πράξω. fare, agire fuor di proposito. յանդգնաբար առնել գործել. վճռասիրութիւնից կիմիր՝ իւլէմիր:

Παραπρεσβεία (ἡ) ambasciata abusata. գեղչի գործառնած գեռապահութիւն. ֆինայի զարալանէլէֆ իւլէմէլիւ:

Παραπρεσβεύω. M. εὐσω. abusarsi della sua ambasciata. գեռապահութիւնը գեղչի գործածել. իւլէմէլիւնի ֆինայի զարալանմաֆ:

Παράπρισμα (τὸ) segatura. 2. soprosso. ագրցածք. 2. չիուն սարքին ասկրը խոխանէլէն գոյացած ուռածք. գիսրիկրի ֆոլսն. 2. սիրն սյալէնի վճռիչ օյնամէգան հալ ելն ելիլ:

Παραπρίω. M. πρίσω. segare pian piano. կամաց կամաց ագրել՝ ագրցով կտրել. ֆիսգիկրի իւլի խալ խալ վճռիմ:

Παράπταισμα (τὸ) errore, sbaglio. սխալ, վրիպակ. զալբի, սիհմ:

Παραπταίω. M. πταίσω. fallire, errare. վրիպել, սխալել. խանգլմաֆ, սիհմ կիմիր:

Παράπτομαι. M. αὐσομαι. toccare di passaggio. հարեւանցի գպչիլ. խոփան վճռչ փօֆանմաֆ:

Παράπτωμα (τὸ) errore, sbaglio, delitto. սխալ, վրիպակ, յանցանք. զալբի, ֆալսհի:

Παράπτωσις - εως (ἡ) fallo, errore. 2. sviamento. վրիպելը. 2. ճամբան կորսընցընելը. խանգլմա. 2. խօլս զալբրմա:

Παραπύλη (ἡ) porta piccola al fianco d'un' altra grande, sportello. մեծ դռան մը քով եղած պզտիկ դուռ. պէս պեչիս դռան խանգիան գալանան վճռչիս ֆռֆա:

Παραπύλιον (τὸ) καὶ

Παραπυλὶς - ίδος (ἡ) ὑπκρ. τ. *Παραπύλη.*

Παραρθρόω - ῶ. *M.* ήσω. dislogare alquanto un' osso dal suo luogo. ասկրը քիչ մը տեղէն խոխանէլ. վճռիչ պէս տ. կերբնէն օյնամէֆ:

Παράρθρημα (τὸ) καὶ

Παράρθρησις - εως (ἡ) lussazione leggiera. ասկրնէրուն քիչ մը տեղէն խոխանիլը. խոֆիֆ պէրթիլը, վճռիչերէն պէս տ. կերբնէրնէն օյնամաֆը:

Παραριθμέω - ῶ. *M.* ήσω. annoverare, contare assieme. միասին համրել, արկանել ի թիւ՝ ի համար պէրաւիր աայֆ, աայբ հիսապա ֆռիմաֆ:

Παραριπτέω - ῶ. καὶ *Παραῤῥίπτω.* = *Παραῤῥίπτω.*

Παραρπάζω. M. άσω ἢ άξω. rapire. յափշտակել. ֆափաֆ:

Παραῤῥάμμα (τὸ) tutto ciò che vien unito all'orlo d'una veste, frangia. լայֆ՝ զգեստի մը քովերուն կարուած իրք, ծագ. խոպոպ վճռորքնա փիլիլիլ նեանի, ասլաֆ:

Παραῤῥάπτω. M. ῥάψω. cucire una cosa all'orlo d'una veste. զգեստի մը լայֆի մը ապառասանծներուն՝ քովերուն բան մը կարել. խոպոպը բոպոպնէն վճռորքնա պէս լիլ փիմիր:

Παραῤῥέω. M. ῥεύσομαι. scorrere via, passare scorrendo. վազել երթալ, հոսելով անցնիլ. սիրէ կիմիր, սիրէ կիզգիր:

Παραῤῥήγνυμι. M. ῥήξω. lacerare, fendere. պատռել, ձեղքել. իզգիմաֆ, խորաֆ. (ἔτι καὶ ἀμτβτ.)

Παραῤῥητὸς - ή - όν. che si può placare colle parole, flessibile. 2. cui s'indi-

Digitized by Google

rizzano le nostre preci. խոչընդոտել եկեղեցական աղաչանքները կ՝ուշացնենք. ուշանալ՝ նվաստանալ. 2. անտարբերանալ՝ ցրտանալ սառնարյունանալ։

Παραῤῥιγόω - ῶ. *M.* ώσω. intirizzarsi di freddo presso di... քովը ցրտին պապիլ. խանձիս սառչիլ կմախք։

Παραῤῥιπτέω - ῶ καὶ

Παραῤῥίπτω. *M.* ῥίψω. rigettare. անդին նետել. խոչնդ ուշանալ, ետ վերադարձ։

Παράῤῥυμα (τὸ) pavesata, impagliatura. պատապարանվածքներ համար նաւուն երեսը քովը քաղցած լափել պատաւար. խզիչներ իբրեւ ներքին խոչ նաւին պատին ներսիկ ներկիչներ։

Παραρτάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. appendere accanto. քովը կախել. խանձիս սոսկ։

Παράρτημα (τὸ) ciò che s'appende accanto. 2. appendice. քովը կախուած իրը. 2. գրոց յաւելուած. խանձիս սոսկալի նիւ. 2. վերչի տիեզ։

Παραρτίζομαι. *M.* ίσομαι. = *Παρασκευάζομαι*.

Παραρτύω. *M.* ύσω. = *Παρασκευάζω*. 2. condire. հաճելի, հանդերձել. խորտիկ վարել (խոհան)։

Παρασαλεύω. *M.* εύσω. scuotere leggiermente. կամաց մը ցնցել՝ շարժել. խովալ սարսափ՝ սիկտիր։

Παρασαρόω - ῶ. *M.* ώσω. scopare. սանել. սիկտիրել։

Παράσειον (τὸ) fiamma, bandernola. կայմին ծայրը գանուած եղկան բարակ գրօշակ. պոռ նիւս (սիրեն պիրկիներն սահանդոպէ ինձ սոզան պայրաթիզէ)։

Παρασείω. *M.* σείσω. agitare, vibrare, muovere da due lati. երկու կողմէն շարժել. սարսեցնել. խոչ խանձիսան սարսափ, սանել։

Παρασημαίνω καὶ (μσ.) - αίνομαι. *M.* ανῶ ανοῦμαι. mettere una falsa marca, un falso sigillo. 2. annotare. սուտ նշան կնիք գնել. 2. ծանօթագրութիւններ ընել. խոչնդրել նիշան՝ մարք՝ գօհիր վարսիք. 2. վերի հոլչիք նիկտիր։

Παρασημειόω - ῶ. *M.* ώσω. fare delle annotazioni. ծանօթագրութիւններ ընել. վերի հոլչիք նիկտիր։

Παρασημείωσις - εως (ἡ) annotazione. ծանօթագրութիւն. վերի, հոլչիք։

Παράσημον (τὸ) marca, insegna. նշան, նշանակ. պիլտիրի, նիշան։

Παράσημος (ὁ, ἡ) rimarchevole, distinto. նշանաւոր, երեւելի. նամուս, սուրբ սանդրե։ — σήμως, ἐπίῤῥ.

Παρασιτέω - ῶ. *M.* ήσω. essere commensale. 2. essere parassito. սեղանակից ըլլալ. 2. պատապարոյծ ըլլալ. հիմնաֆրա օլմաք. 2. փալխօլմաք՝ հաղբա ֆռնա օլմաք։

Παρασιτία (ἡ) il mestiere del parassito. պատապարոյծ ըլլալը. փալխօլթլըք։

Παρασιτικός - ή - όν. parassitico. պատապարուծի պատկանած. փալխօլաը փաչէ։

Παράσιτος (ὁ, ἡ) commensale. 2. parassito. 3. ajutante (*Γαλλ.* adjudant). սեղանակից. 2. պատապարոյծ. 3. սխալից. իշխանաւորի մը օգնական. հիմնաֆրա. 2. հաղբա ֆռնացաս, փալխօլաթ. 3. հանգստոյ խորհրդակից։

Παρασιωπάω - ῶ. *M.* ήσω. passare sotto silenzio. լռութեամբ անցնիլ. սխալ նիկտի, ևիւչ վէրտիլ. սխալիլ իւն ևիւչ։

Παρασιώπησις - εως (ἡ) il passare sotto silenzio. 2. reticenza (figura rettorica). լռութեամբ անցնիլը. 2. լռութիւն (պատանեաց մէկ մը). սխալիլ իւն ևիւչ վէրտիլ. 2. փիճ (չխսիլ ևիւչ վէրտիլ։

Παρασκαίρω. *M.* σκαρῶ. = *Παρασιρτῶ*.

Παρασκέπασμα (τὸ) = *Παρακάλυμμα*.

Παρασκέπω. *M.* σκεπάσω. = *Παρακαλύπτω*.

Παρασκευάζω. *M.* άσω. preparare, disporre. պատրաստել, կազմել. հաղբրաստի, ինչուրի նիկտի, ինչիրիդ նիկտի, ֆռնիլ։

Παρασκεύασις - εως (ἡ) = *Παρασκευή*.

Παρασκεύασμα (τὸ) preparativo. նախապատրաստութիւն. ինչուրիլ։

Παρασκευαστὴς - οῦ (ὁ) preparante, che dispone. նախապատրաստող, կազմիչ. ինչուրիլ խոչն։

Παρασκευαστικός - ή - όν. preparativo, atto a disporre. կազմիչ, նախապատրաստիչ. ինչուրիլ խոչնի։

Παρασκευή (ἡ) preparazione. 2. (ἑκκλησ.) venerdi. նախապատրաստութիւն, կազմութիւն. 2. ուրբաթ օրը. ինչուրիլէթ. 2. ֆռնա կիւնիւ։

Παρασκηνάω - ῶ. *M.* ήσω. = *Παρασκηνόω*.

Παρασκηνόω - ῶ. *M.* ώσω. avere la tenda appresso. վրանը քովը ըլլալ. քովի վրանին մէջ բնակիլ. լարէրը խանձիսաց օլմի, խանձիսոյէ լարէրաս իչտիրի նիկտի։

Παρασκήπτω. *M.* σκήψω. cadere accanto. քովը ինկնալ. խանձիս պիտիլ։

Παρασκιρτάω - ῶ. *M.* ήσω. saltare accanto. քովը ցատկել. խանձիսաց սըչրամաք։

Παρασκώπτω. *M.* σκώψω. scherzare. զեղուս գալ, կատակ ընել. լաֆ նիկտի։

Παρασοβέω - ῶ. *M.* ήσω. passare d'avanti con aria superba. գոռոզաբարձեալ՝ հպարտութեամբ մը առջեւէն անցնիլ. խոչ՝ լաւը՝ ընտրելիքի իւն խոչնդոտի նիկտի։

Παρασοφίζομαι. *M.* ίσομαι. ingannare con de' sofismi. 2. far pompa di scienza. սուտ ճարտարութիւններով խաբել. 2. գիտութիւն ծախել, ինչը գիտէն գիտուն ցուցնելու փափաքիլ. իչէվէր իւն պաֆթա. 2. պէլլիլէլ առիթ, սիկտիրի պէլ կիւսուերմիչիս լաւլամաք։

Παρασπάω - ῶ. *M.* σπάσω. distaccare, strappare. փրցնել, կորզել. ֆալըչմաք, ծօթարմաք։

Παρασπείρω. *M.* σπερῶ. seminare quà e là o in mezzo. տարի տեղի կամ մէջը ցանել (սերմ). խոչի պիրի խոչտ օրթմաքաս կուգտ (խոհան)։

Παρασπίζω. *M.* ίσω. combattere al fianco di qualcuno, essere compagno d' armi. մէկուն քովը կռնուելով պատերազմիլ. զէնակից ըլլալ. պիրխիրին խանձիսաց փաւրաւ ճինաչէրլիք, սէլահտաշ օլմաք։

Digitized by Google

Παρασπιστὴς - οῦ (ὁ) compagno d' armi.

Παρασπονδέω - ῶ. *M.* ήσω. violare un trattato, un' alleanza.

Παράσπονδημα (τὸ) καὶ

Παρασπόνδησις - εως (ἡ) violazione d'un trattato, d' una alleanza.

Παρασπονδητὴς - οῦ (ὁ) violatore d' un contratto, d' una alleanza.

Παράσπονδος (ὁ, ἡ) contrario alle condizioni d' un trattato, d' una alleanza.

Παράστάζω. *M.* στάξω. distillare sopra.

Παραστὰς - άδος (ἡ) stipita (*Λατ.* postis).

Παράστασις - εως (ἡ) rappresentazione. 2. allontanamento, esilio. 3. fortitudine, presenza di spirito.

Παραστάτέω - ῶ. *M.* ήσω. stare accanto. 2. assistere, soccorrere.

Παραστάτης - ου (ὁ) assistente, che sta accanto. 2. ajutante, cooperante, socio. 2. = *Επιδιδυμὶς.* le vene de' testicoli. 2. testicoli.

Παραστατικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. forte, animoso, costante.

Παραστάτις - ιδος (ἡ) *Θηλ. τ. Παραστάτης.*

Παρασταυρόω - ῶ. *M.* ώσω. ficcare de' pali accanto.

Παραστέλλω. *M.* στελῶ. ritenere, arrestare. 2. = *Παράστασις* (3.) coraggio. 2. documento.

Παράστημα (τὸ) = *Παράστασις* (3.) coraggio. 2. documento.

Παραστίζω. *M.* ίσω. marcare con de' punti accanto.

Παραστιχίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Παραστιχὶς - ίδος (ἡ) l' indice d' un libro.

Παραστορέννυμι καὶ *Παραστόρνυμι.* *M.* στορέσω. stendere per terra. 2. = *Επιδιδυμὶς.* le vene de' testicoli. 2. testicoli.

Παράστραβος (ὁ, ἡ) alquanto guercio.

Παραστρατεύομαι. *M.* εὐσομαι. seguire l' esercito.

Παραστρατηγέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Συστρατηγῶ.*

Παραστρατοπεδεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. *M.* εὐσω - ομαι. accamparsi accanto o innanzi a ...

Παραστρέφω. *M.* στρέψω. torcere. 2. pervertire, depravare, distornare. 2. = *Παράστασις* (3.) coraggio. 2. documento.

Παράστρογγυλος (ὁ, ἡ) quasi rotondo.

Παραστρώννυμι. *M.* στρώσω. = *Παραστορέννυμι.*

Παραστύφω. *M.* στύψω. esser alquanto acido, acre.

Παρασυγγραφέω - ῶ. *M.* ήσω. violare un contratto.

Παρασυγγραφὴ (ἡ) violazione d' un contratto.

Παρασυλλέγω. *M.* λέξω. raccogliere insieme.

Παρασυμβάλλω. *M.* βαλῶ. comparare.

Παράσύμβαμα (τὸ) καὶ

Παρασύμπτωμα (τὸ) accidente, disgrazia cagionata per la causa d' un' altra.

Παρασυναγω *M.* άξω. far delle radunanze proibite dalle leggi, de' conciliaboli.

Παρασυναγωγὴ (ἡ) radunanza proibita dalle leggi, conciliabolo.

Παράσυναξις - εως (ἡ) = *τῷ προηγ.*

Παρασυνάπτω. *M.* άψω. aggiungere sopra.

Παρασύνεσις - εως (ἡ) sentimento malinteso, disunione (*Γαλλ.* mésintelligence).

Παράσυνθεσις - εως (ἡ) derivazione d'una parola da un' altra composta.

Digitized by Google

ուրիշ բազադրեալ բառէ ածանցեալը. ինչ լեզուին պատկանի ինչ խորհուրդ ունի լեզուին կիրառութիւն։

Παρασύνθετος (ὁ) (ἐνν. λέξις.) parola composta o derivata d' un' altra pure composta. բազադրեալ բառէ մը ածանցած կամ բազադրուած բառ. խորհուրդ ինչ լեզուին կիրառութիւն կունենայ խոտոր խորհուրդ ունի լեզուին։

Παρασυρίζω. M. ίσω. suonar la zampogna accanto. քովը սրինգ չալիլ. նուագ ի փողոց՝ քովէն լսելի։

Παρασύρω. M. συρῶ. strascinare insieme. ձի ու ձագ քաշել. միասին տարտղնել։

Παρασφαλής - ίος (ὁ, ἡ) che sdrucciola. սահող. գայտ։

Παρασφάλλω. M. αλῶ. far cadere, sviare. ձգել, ընկճուիլ, ճամբէն հանել. տկարացնել, ծռմռել, խոտորցնել, ծռմռեցնել։

Παρασφηνόω - ῶ. *M.* ώσω. turare i lati. քովերը խուլ. խանդրելը ծէփելը։

Παρασφίγγω. M. σφίγξω. stringere fortemente. ուժով սեղմել. ուրիշ ի մէկ էլ ամրանալ։

Παρασφραγίζω. M. ίσω. falsificare il sigillo. կնիքը խարդախել. գողնալ ապրանքի, ի մէջ գողնալ խաղալ։

Παρασχεδιάζω. M. άσω. = *Παραποιῶ.*

Παρασχεδόν, ἐπίῤ. d' appresso. 2. poco fa, ultimamente. 3. tosto. քովէն. 2. քիչ մը առաջ. 3. շուտով, վազվազակի. խանդավառ. 2. միչ ոչ երկար, սիրտ. 3. փոր տեղ։

Παρασχηματίζω. M. ίσω. sfigurare. 2. dare un' altra forma. ձեւը՝ կերպարանքը դէշցընել. 2. ուրիշ ձեւ դնել. կերպիւ՝ միւթիւն պահել. 2. պատիմ կիրառել գործել։

Παρασχίζω. M. ίσω. fender dal lato. քովէն պատռել՝ ճեղքել. խանդրուան երթալ՝ խորհիլ։

Παρασχίς - ίδος (ἡ) scheggione, piuolo. շեղբա, ճեղքած փայտ կտոր, երիվ. օգտուն խորհուրդ, կիւն։

Παρασχολέω - ῶ. *M.* ήσω. occuparsi a delle cose inutili. փուճ բաներու պատասխանել՝ պարապիլ. ինչուհետ ներկուելու ժամանակ ունենալ օգտի։

Παράταξις - εως (ἡ) schieramento. զօրքին ճակատիլը՝ կարգիլը՝ շարիլը. ատենին տիրապետութեան օգտագործուիլ, ամէն ամէն գործածուիլ։

Παρατάσσω (ττω). *M.* άξω. schierare. 2. (μσ.) opporsi. զօրքը կարգել. 2. գէմ դնել. ատենէն տիրապետել, ամէն ամէն գօսել. 2. գործը գոյութիւն։

Παρατατικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che prolunga, distende. երկարող, երկարեցնող, ձգտող. (γρμτ.) tempo imperfetto. անկատար ժամանակ. միջին (վերբ)։

Παρατείνω, M. τενῶ. distendere. 2. prolungare, allungare. 3. tormentare. երկարեցնել. 2. ուշացընել, յապաղել. 3. չարչարել. տանջանք. 2. ինքնատիրել. 3. երկար վերաբերիլ։

Παρατειχίζω. M. ίσω. alzare un muro accanto. քովէն պատ մը հանել. խանդրան տիրոջ չբերել։

Παρατείχισμα (τὸ) muro alzato accanto. քովէն հլած պատ. խանդրան ըսբիլ տիւղ։

Παρατεκταίνω καὶ (μσ.) - αίνομαι. *M.* ανῶ - ούμαι. edificare accanto od in altra maniera. 2. mutare. քովը կամ ուրիշ կերպ շինել մը շինել. 2. փոխել. խանդրան խօսք տիրոջ պէսիմին պէս ընել. 2. ինդրել խրատիլ։

Παρατελευταῖος - α - ον. penultimo. վերջինէն. ուն խօսք։

Παρατίλυτος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Παρατελωνέω - ῶ. καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. *M.* ήσω - ούμαι. agire contro i dritti doganali. մաքսի իրաւանց դէմ բան գործել. կիսմիսի պետութեան խոտոր ընթացք հարկերի նիւթ։

Παρατέμνω. M. τεμῶ. tagliare di più. ուրիշ կտրել. վերէն ի վար։

Παρατηρέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare. դիտել, պահպանել, գիտել, նայիլ. օգտիլ, պահիլ, նայը նիւթ։

Παρατήρημα (τὸ) καὶ

Παρατήρησις - εως (ἡ) osservazione. դիտելը, գիտողութիւն, պահպանութիւն, ծանօթութիւն. օգտիլը, պահը, նայը, լեր։

Παρατηρητής - οῦ (ὁ) osservatore. դիտող, գիտող. օգտիչ, պահ, նայը խոն։

Παρατηρητικός - ή - όν. attento osservatore. ուշգրաւութեամբ պահպանի՝ գիտող. պէտք իւր օգտիչ՝ պահ՝ նայը խոն։

Παρατίθημι. M. θήσω. mettere accanto. 2. aggiungere. 3. offrire, accordare. 4. proporre, presentare. 5. comparare. 6. raccomandare. քովը դնել. 2. յաւելու. 3. մատուցանել, շնորհել. 4. առաջարկել, առնելը բերելը. 5. բաղդատել. 6. յանձնել. խնդրել գօսել. 2. արիշտրմել. 3. առանձ, կին նիւթ. 4. ինդրելի նիւթ, խնդրանի գօսել. 5. ինդրել նիւթ. 6. աղերսել նիւթ։

Παρατίλλω. M. τιλῶ. spelare. մազ խլել. ինչ՝ ելլ չբերմել՝ գօսրմել։

Παρατιλμός (ὁ) καὶ

Παρατίλσις - εως (ἡ) spelamento. մազ խլելը. ինչ՝ ելլ չբերմելը՝ գօսրմելը։

Παρατιλτός (ὁ, ἡ) spelato. մազերը խլուած, մազած. ինչ՝ ելլէ՝ ելլելու ենթարկուիլ՝ գօսրմելիլ։

Παράτολμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - τόλμως. troppo audace, temerario. խիստ ժպիրտ՝ ինչի գնահատ, պիտիրլը։

Παρατονος (ὁ, ἡ) molto teso. խիստ լարուած՝ ձգուած. լարի ինդրելի։

Παρατόξευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παρατοξεύω. M. εύσω. lanciare in vano, lanciare male il dardo. նետը փուչ ձգել՝ նետել. օգտ պէս՝ ինչ գնալ։

Παράτοπος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - τόπως. = *Ἄτοπος.*

Παρατραγῳδέω - ῶ. *M.* ήσω. esagerare oltremodo. չափէ դուրս գիրգրամնել. ճշմարտին ալէրը օգտրմել։

Παρατραγῳδος (ὁ, ἡ) esagerato oltremo-

Digitized by Google

do. լռիկ գայթ գիշատանաւոր. հաւիկն ալեաց օձաբարոյական:

Παρατρέπω. M. τρέψω. far tornare. 2. frastornare, distornare, sedurre. գարձընել. 2. միաբեն գարձընել, մոլորեցընել. լկէլորիկ, տիտիպուրիկ. 2. ֆէյրիկ լկելիկ, այրելիկ:

Παρατρέφω. M. θρέψω. nutrire inutilmente. փուճ սեղը սնուցանել. պոլ կէրի պուկիկ:

Παρατρέχω. M. θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. passare correndo. վազելով անցնիլ. ֆոլոթ կուգիկ. 2. = *Παραβλέπω.* 3. = *Παρέρχομαι.*

Παρατρέω. M. τρέσω. fuggire spaventato. սասկալով փախչիլ. խրթխթ ֆայմֆ:

Παρατρεβή (ἡ) = *Παράτρωσις.*

Παρατρίβω. M. τρίψω. strofinare, fregare due cose insieme, logorare. երկու բանը միղմիկու քանի՛ չիեղ կերցընել, մաշիլ. իւի լեայ պրէպրէնիկ օխրիկ՝ օլըմամ՝ ալընդրըմամ:

Παρατρεψις - εως (ἡ) collisione, strofinamento, fregamento, logoranza. քանիլը, չիեղը, միղմիկու քանիով կերցընելը, մաշիլը. օխրիկ, օլըմամ, ալընդրըմամ:

Παρατροπη (ἡ) traviamento. 2. digressione. շաստիկեն եղկելը. 2. պատմական զարտուղութիւն. խօլտան ելեփմաը. 2. գալիս պէր հիւսայիսի ատփոխելոբ, խնպայան:

Παράτροπος (ὁ, ἡ) traviato, sviato. շաստըկ եղած. խօլտան ելեփել, ատփել:

Παρατρυγάω - ῶ. M. ησω. = *Ὀμφακίζομαι.*

Παρατρύζω, M. ύξω. mormorare accanto. քովը մրմնալ. խանդիպա հըրտչամիկ:

Παρατρώγω. M. τρώξομαι. rodere, mangiare di... բանէ մը կրծել, ուտել. պէր կէյտէն տիփրիկ՝ կիմկ:

Παρατυγχάνω. M. τεύξομαι. essere presente, intervenire. ներկայ մէլը գըտնըլիլ. հաղորդիլ իլինդիր պատահիլ:

Παρατυπόω - ῶ. M. ώσω. mal formare, imitare imperfettamente. գէշ ութ՝ ձեւաւալ, կատարիլ չնամանցընել. ֆինո բեռ՝ կէյնէկ տօֆոթ, իրէնը ապրատամանոթ:

Παρατύπωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παραυγάζω. M. άσω. mostrare, rappresentare. 2. illuminare, illustrare a traverso. ցուցընել, յանդիման առնել, առաջ բերել. 2. քովէն լուսաւորել պայծառացընել. կիօպէրիկ, հաղորդ կիրիկ. 2. խանդիպան լինֆիլտրիմ:

Παραυδάω - ῶ. M. ήσω. = *Παραμυθέομαι.*

Παραυλέω - ῶ. M. ήσω. suonare il flauto appresso. 2. suonare male il flauto. քովը եղկեղնափող չալել. 2. եղկեղնափողը գէշ չալել. խանդիպա կիրկի լալոթ. 2. ֆինո կիրկի՝ նէյ կալոթ:

Παραυλίζω καὶ (μσ.) - ίζομαι. *M.* ίσω - ομαι. abitare presso. քովը բնակիլ. խանդիպա ատփոխ օլմոթ:

Παραύλιον (τὸ) = *Προαύλιον.*

Παύραυλος (ὁ, ἡ) vicino al cortile. քակին մօտ. աւլայա խոնդ:

Παύραυλος (ὁ, ἡ) che non accorda col suono del flauto.. 2. dissonante. եղկեղնափողին ձայնին ներդաշնակուար չեղող. 2. տառաձայն. կիրկի պօրնիկ ատիճկիրի այդօրդաշնամուարեան:

Παραυξάνω καὶ *Παραύξω. M.* αυξήσω. accrescere. aumentare. աճեցընել, մեծցընել. արբէրմէ, պէօյիւրիկէ:

Παραύξησις - εως (ἡ) aumento, accrescimento. աճումմ. արբմա:

Παραύστηρος (ὁ, ἡ) rigorosissimo. չատ խիստ. էֆէ ոբէբ:

Παραυτὰ, ἐπίῤ. subitochè, immediatamente. դայդ ընդ, անընդմիջապար. հիմի, ալիւ ֆիվէբ:

Παραυτίκα, ἐπίῤ. = *τῷ προσηγ.*

Παραυτόθεν, ἐπίῤ. = *Αὐτόθεν.*

Παραυτόθι, ἐπίῤ. = *Αὐτόθι.*

Παραυχενίζω. M. ίσω. chinare in parte il collo. վիզը ակ դի ծռալ. պէյնաճա պէր կառա կիմէ:

Παραυχένιος - α ἢ ος - ον. che appende dal collo. վզէն կախուած. պէյնաճան ասելը:

Παραφαίνω. M. φανῶ. mostrare da vicino o di passaggio. մօտիկէն կամ հաբեսանցի ցուցընել. խափէնան խոթ խոփան տեսիլ կերտիրէմ:

Παραφαίρεσις - εως (ἡ) = *Ἀφαίρεσις.*

Παραφαιρέω - ῶ. M. ήσω. = *Ὑφαιροῦμαι.*

Παράφασις - εως (ἡ) esortazione, consolazione. յորդոր, միխիթարութիւն. խօյնա, խնայիլ:

Παραφάσσω. M. αφάσω. toccare al lato. քովը չոշափել. կող խոսքընը ելլիմէ:

Παραφέρω. M. παροίσω. portare appresso, esporre, presentare. քովը բերել, առջեը գնել, մատուցանել. կանդիպա՝ հասպառնան կիրիրմէ, ատնամէ. 2. = *Ὑπερβαίνω.* 3. = *Παρατρέπω.* 4. = *Παραπρέπω.* 5. = *Παραφρονῶ.*

Παράφημι. M. φήσω. esortare. խրատել. կօյնա վէրմէ:

Παραφθάνω. M. φθάσω. prevenire. առաջ գալ՝ հասնիլ. եվէնել կիմէ՝ իմիրէմէ:

Παραφθέγγομαι. M. φθέγξομαι. parlare fuor di proposito. անտեղատար՝ տարտղնէպ խօսիլ. նամֆասուդ պէր խոսոսոպի պօհղիի եմիմէ, պէլէֆի պէօյիւրիմէ:

Παράφθεγμα (τὸ) discorso fuor di proposito. անտեղի՝ տարտգնէպ զրոյց. ֆինամֆիմէնէ պէլէֆի պէօհղիի:

Παραφίημι. M. αφήσω. lasciare a parte. ակ դի ձգել. պէր նէկ պէյրմէ:

Παραφίμωσις - εως (ἡ) parafimosi (sorta di malattia). պիս մըն է անթէյիտոսութեան. պէր նէկ պէյիլիք տարաբը:

Παραφορὰ (ἡ) alienazione di mente. շարարուխթիւն. պատրեիրն իսոխոյմաբ:

Παραφορέω - ῶ. M. ήσω. = *Παραφέρω.*

Παράφορος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤ.*) - φόρως. che si porta quà e là vacillante, che barcolla. 2. che ha la mente alienata, delirante. տագին անդին տատլըգիոդ. 2. ուշարարէ, խնդիճեցած. խօնի պէրէ սալընդէ պատան. 2. պատրեիրէ իսոխոյմաբ, էելիբ:

Παραφορτίζομαι. M. ίσομαι. caricare di più. ուռնի եւս բեռնաուարիլ. փոհա իմիմէ կիմէ:

Παράφραγμα (τὸ) palizzata. ցցե պատնէշ. լոբանիօվ:

Digitized by Google

Παραφράζω. M. ασω. parafrasare, spiegare più estesamente. յարտահ, ատ. երկար՝ ճոխագոյն կերպով արտայայտեմ՝ մեկնաբանեմ. լուր՝ ինքնիր կրկին:

Παράφρασις - εως (ἡ) parafrasi, spiegazione più estesa. յարտասութիւն, մեկնաբանութիւն, ճոխագոյն արտայայտութիւն. լուր, ինքնիր:

Παραφράσσω. M. άξω. fortificare da ogni lato. ամէն կողմէն պատսպարել. վեր խանգան ինքնանիր կրկին:

Παραφραστής - οῦ (ὁ) parafraste, che spiega più estesamente. յարտասոց, մեկնաբան. լուր՝ ինքնիր կրկին:

Παραφρίζω. M. ίσω. spumare da' lati. քովերէն փրփրալ. խանդրնեան փոփրուիլ:

Παραφρονέω - ῶ. M. ήσω. delirare, alienarsi la mente. խելագարիլ. էմտրբրմիլ, գիւխէն կորնչիլ:

Παραφρόνησις - εως (ἡ) delirio, demenza. խելագարութիւն, խենթութիւն. էմտրբրմութիւն, գիւխէն կորնչիլ:

Παραφροσύνη (ἡ) delirio. խելագարութիւն. էմտրբրմութիւն:

Παραφρουρέω - ῶ. M. ήσω. fare la guardia presso. քովը պահակերիլ. խանդիան փոքրանալով՝ նեղութիւնէն կրկին:

Παράφρων - ονος (ὁ, ἡ) demente, pazzo. խելագար, խենթ. գիւխէն, էմտրբ:

Παραφυας - άδος (ἡ) rampollo che spunta al tronco dell' albero. ծառին բունը բանալով չառաւիղ. ապրիլ փութիւնէն պիտի ելլ:

Παραφυλακὴ (ἡ) l' azione di spiare, d'osservare, spiagione. լրտեսութիւն, նայութիւն. ինքզինքնիլ, պոփռուք:

Παραφυλάσσω (ττω). *M.* άξω. osservare, spiare. 2. esser cauto, guardarsi. նայիլ, գիտիլ, լրտեսել. 2. զգայր կենալ. պոփռիլ, ինքզինքնիլ. 2. ծանրէ՝ խրիչքի իւր գործելէն, առիքնիլ:

Παραφυσάω - ῶ. M. ήσω. soffiare di traverso. քամին փչել. խանդիան խաթնիլ:

Παράφυσις - εως (ἡ) tutto ciò che cresce inutilmente. փուճ առնը բանաւած իրը. պոլ ինչի պիտին նմանի:

Παραφυτεύω. M. εύσω. piantare appresso. քովը տնկել. խանդիան փրիլ:

Παραφύω. M. φύσω. germogliare, spuntare inutilmente. պարապ առնը ծլիլ բանալ. պոլ ինչի ֆիլիլնիլ՝ պիտին:

Παραφωνέω - ῶ. M. ήσω. gridare accanto. 2. parlare all' orecchio. քովը պոռալ. 2. ականջին խօսիլ. խանդիան պոռտրմիլ. 2. ֆոլտըրը պօրիլ:

Παραφώνησις - εως (ἡ) acclamazione. ձկառ պոռալը. պերոտիր պոռտրմուք:

Παραφωνία (ἡ) discordanza di voci, dissonanza. տարաձայնութիւն. պիտինիլ:

Παράφωνος (ὁ, ἡ) discorde, dissonante. տարաձայն. պիտինիլ:

Παραφωτισμὸς (ὁ) luce debole o falsa. ոտա կամ ախոր լոյս. ֆոփո խոփոր ղուշ՝ ֆոտիլիին ելէք:

Παραχαλάω - ῶ. M. άσω. rallentare. քաւլացնել. ինիլնիլ:

Παραχάραγμα (τὸ) falsa moneta. խորխաւած առակ. ֆոլղ մինի:

Παραχαράκτης - ου (ὁ) falsario di moneta. գրամներըը խարդախող. ֆոլղըչի, ֆոլղ մինի գործող:

Παραχαράσσω (ττω). *M.* άξω. coniare della moneta falsa. ոտա գրամներ կոխել. ֆոլղ սփիկ գործել:

Παραχειμάζω. M. άσω. invernare, passare l' inverno in... ձմեռը տեղ մը ցընծել. ֆելէք տիր ներտի ինէրմիլ:

Παραχειμασία (ἡ) il passare l' inverno in... ձմեռը տեղ մը անցընելը. ֆելէք տիր ներտի ինէրմիլ:

Παραχέω. M. χεύσω. versare sopra. 2. bagnare, innaffiare. վրան թափել. 2. թրջել, լեղել. խոփանի տիւսիլ. 2. ըլըճիլ, առլուիլ:

Παραχλιαίνω. M. ανῶ. riscaldare alquanto. քիչ մը տաքցընել. ու ըլըճիլ, ըլէ ըլըփուրիլ:

Παραχναύω. M. αύσω. = *Παρατρώγω.*

Παραχορδίζω. M. ίσω. discordare. բառնալ բլլալ. պիտինիլ օլմէ:

Παράχορδος (ὁ, ἡ) dissonante, discordante. տարաձայն. պիտինիլ:

Παραχράομαι - ῶμαι. M. χρήσομαι. abusare. 2. disprezzare. գէշէն գործածել. 2. անարգել. ֆիճայ ֆոլըմնիլ. 2. խորտնիլ:

Παραχρῆμα, ἐπίῤ. all' istante, tosto. փութով, անգէն. տիր ատեն. անիկ:

Παράχρησις - εως (ἡ) abuso. չարաշար գործածութիւն. ֆիճայ ֆոլըմնուք:

Παράχροος - ους καὶ

Παράχρωμος (ὁ, ἡ) mal tinto, mal colorito. գէշ ներկուած. ֆիճա գոյնիլի:

Παραχρώννυμι. M. χρώσω. tingere con de' colori falsi. ոտա՝ գէշ ներկով ներկել. խոտ գոյ իւր գոյնիլ:

Παράχρωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παράχυσις - εως (ἡ) effusione. հեղում, հոսում. գեօղիլը, գեօղիլ:

Παραχύτης - ου (ὁ) garzone di bagno. բաղնիքի մանչ՝ ողաստաւոր. քիչլըթ:

Παράχωμα (τὸ) mucchio di terra. հող կոյտ. խօխրթ ելեւէջը:

Παραχωρέω - ῶ. M. ήσω. cedere, concedere, accordare. տեղի տալ, շնորհել. ետ վերցիլ, իհան ներիլ:

Παραχώρημα (τὸ) ciò che si cede ad un altro. ուրիշին շնորհուած իրը. գոլէտը ետ իհան ալուան նմանի:

Παραχώρησις - εως (ἡ) l' azione di cedere. տեղի տալը, շնորհելը. ներ վերցիլ, իհան:

Παραχωρητικὸς - ἡ - όν. che cede facilmente. գիւրաւ տեղի դի կեցող շնորհող. ետ ալուէք իւր ներ վերցին, իհան խոնի:

Παραχώριος (ὁ, ἡ) vicino. մօտ. խոչէն:

Παραψαλίζω. M. ίσω. tagliare con frode. նենգաւ կտրել. հիլէ իւր ինդիր:

Παραψαλιστης - οῦ (ὁ) che taglia con frode. նենգաւ կտրող. հիլէ իւր ինդիր:

Παραψάλλω. M. ψαλῶ. toccare leggiermente una corda. (նուագարանին) լարին կամաց մը դպչիլ. (լարէլէն) տիւրքիր խօսլիա փօփանիլ:

Παραψαυσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Digitized by Google

Παραψαύω. M. αύσω. toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը դպիլ, քերել անցնիլ. խավրիա փոփանիլ՝ իւլխիւ, սըչրըէ ֆիլխիւ։

Παραψηχω. M. φήξω. strofinare leggiermente. կամաց չփել. խավլ օվիւֆ։

Παραψυχή (ἡ) = *Ἀναψυχή.*

Παραψύχω καὶ (μσ.) - ψύχομαι. *M.* ψύξω - ομαι. = *Ἀναψύχω. Παρηγορῶ.*

Παρδαλέη - λῆ (ἡ) la pelle di pardo o leopardo. քնձի կամ ընձառիւծի մորթ. ֆոլիւն խալօ ֆարս ֆօռօսու։

Παρδάλειος - α - ον. καὶ

Παρδάλεος - α - ον. di pardo o di leopardo. ընձի կամ ընձառիւծի յատուկ. ֆոլիւնա խալօ ֆարս պիդիէր։

Παρδαλιδεύς - έως (ὁ) piccolo pardo o leopardo. պզտիկ ինձ կամ ընձառիւծ. ֆոլիւնճըք, ֆոլիւն խալօ ֆարս խավրսաս։

Πάρδαλις - εως (ἡ) pardo o leopardo. ինձ կամ ընձառիւծ. ֆոլիւն, ֆէլխէ խալօ ֆարս։

Παρδαλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al pardo o leopardo. ընձի կամ ընձառիւծի նման. ֆոլիւնա խալօ ֆարս պիդիէր։

Παρδαλωτός - ή - όν. biscolore, brizzolato, macchioso. խալասպիէս, պիսակաս. ալճա, պիճկիւլի։

Πάρδος (ὁ) pardo, il maschio della pantera. ինձ, յավզին արուն. ֆէլխէ, խալճան իրկիւղ։

Παρεάω - ῶ. *M.* άσω. lasciare a parte. ձգի դիզել. պիր խանա պըռաֆիւֆ։

Παρεγγίζω. M. ίσω. avvicinarsi un poco. քիչ մը մօտիկնալ. պիր ազ խաբըլըֆիւֆ։

Παρέγγραπτος καὶ *Παρέγγραφος* (ὁ, ἡ) falsamente inscritto, che non è ingenuo, falsificato. սխալ գրուած, անհարազատ, խարգախեալ. խանդըլըլ ֆայթ՝ իսկզբէ օզ հալ, իօշ օլմայան, ֆալը։

Παρεγγράφω. M. γράψω. ascrivere, inscrivere falsamente, con frode. սխալ՝ նենգաւ գրել՝ մակագրել. խանդըլըլ հիլէ իւր իսկզբէ՝ ֆայթ կիրիֆ։

Παρεγγυάω - ῶ. καὶ (μσ.) - άομαι - ῶμαι. *M.* ήσω - ομαι. rimettere da mano in mano, raccomandare. 2. esortare. 3. comandare. ձեռքէ ձեռք տալ՝ յանձնել. 2. յորդորել. 3. իլլէնել, հրամայել. ելտէն իւր վերդի, իսկզբ կիրիֆ. 2. խօշ վերդիֆ. 3. կոչ կիրիֆ։

Παρεγγύησις - εως (ἡ) il passar parola (Γαλλ. passe-parole). բանակին ձէլ խօսքհաւրդի մը բերնէ բերան տարազիլը. օրտաս պիր ֆալհաղընըն ազըզտան ազըզտա ֆալըլմասը։

Πάρεγγυς, ἐπίῤῥ. assai vicino. խիտա մօտը. ըշխի խաբընա։

Παρεγκάθημαι. M. καθεσθήσομαι. sedere accanto. քովը նստիլ. կանընա օթուրմաֆ։

Παρέγκειμαι. M. κείσομαι. essere posto frà. ձէլը գրուած ըլլալ. արասընա կօնուլհալ օլմաֆ։

Παρεγκελεύομαι. M. εύσομαι. esortare, animare. յորդորել, սիրտ տալ. խօշ՝ ֆիտօրիւ՝ իւրդիւ վերդիֆ։

Παρεγκεφαλίς - ίδος (ἡ) cerebello. ուղեղին ետեւէ կողմը. պիչինի կիւճիւ խարֆը։

Παρεγκλίνω. M. κλινῶ. inchinarsi un poco. քիչ մը ծռիլ. պիր ազ էյիլմիֆ։

Παρέγκλισις - εως (ἡ) l' inchinarsi un poco. քիչ մը ծռիլը. պիր ազ էյիլմէ։

Παρεγκρανίς - ίδος (ἡ) = *Παρεγκεφαλίς.*

Παρεγχειρέω - ῶ. *M.* ήσω. intrapprendere ciò che un altro già ha intrapreso. 2. cercare di dimostrare con delle false argomentazioni. ուրիշին արդէն ձեռք զարկած գործին ձեռք զարնիլ. 2. սուտ ձեռնարկութիւններով բան մը յաջողեցնել. պիր պիրինի հաֆտարտիմ հաստալէրին կիւրէյէ կիւրէյիլ. 2. խեղկատներ իւր պիր նեանի խօսքի կիւրէյիլ։

Παρεγχείρησις - εως (ἡ) falsa argomentazione. թիւր՝ սխալ ձեռնարկութիւն. ֆալը պիլիլ, խեղկիլ։

Παρεγχέω. M. χεύσω. versare accanto. քովը թափիլ. խանընա փօֆիֆ։

Παρεδρευτικός - ή - όν. assiduo, costante. հանապազորդ, ձեպուռն, հաստատ. փօֆիլի, փուլտի, պիր ֆէյրաթ։

Παρεδρεύω. M. εύσω. = *Παρακάθημαι.* 2. essere assiduo, costante. ձեպուռն՝ հաստատ ըլլալ. պիրֆէյրաթ՝ փուլտըլմ օլմաֆ։

Παρεδρία (ἡ) il sedere appresso. 2. assiduità. 3. la carica dell' assessore. քովը նստիլը. 2. հանապազորդութիւն, անյողդողդութիւն. 3. գաւազակցի պաշտօնը, գաւազարի օգնական եղողին իշխանութիւնը. խանընա օթուրմաք. 2. պիր ֆէյրաթլէ, փուլտիկի. 3. փօֆալընէ, խրխինի հաֆիֆ օլմաք։

Πάρεδρος (ὁ) assessore. 2. assistente, compagno. գաւազարի օգնիչ, գաւազակից. 2. ձեռնասու, օգնական, ընկեր. հնձիչին, փօֆալը, խրխինի հաֆիֆ. 2. խորհրդակ, արթօրալ, սօֆէրալ։

Παρέζομαι. M. εδοῦμαι. = *Παρακάθημαι.*

Παρεία (ἡ) guancia. ծնօտ. կանէֆ։

Παρείας - ου (ὁ) = *Παρώας.*

Παρείκω. M. εἴξω. cedere, accordare, permettere. տեղի տալ, ընդհակ, թոյլ տալ. իւր վերդի, իսկզ կիրիֆ, իզն վերդիֆ։

Παρεικότως, ἐπίῤῥ. trascuratamente. անհոգութեամբ, զանցառութեամբ. պէֆսիյէտ՝ լալիֆխանէլիֆ իլէ։

Παρειμι. M. έσομαι. essere presente, assistere a .., intervenire, trovarsi a ... giungere, soccorrere. ներկայ գտնուիլ, ատալիկայ գտնուիլ, ձէլը ըլլալ՝ գտնուիլ, հասնիլ, օգնել. հազըրտիր պուլունմաֆ, ֆէլմասը՝ իլէնիպ պուլունմաֆ, կիրիլիֆ, կարդալ սանմաֆ։

Πάρειμι. M. εἶμι. passare da qualche luogo o d' avanti. տեղէ մը կամ առջեէն անցնիլ. պիր կիրդին խօսբ կօնձանդին կիլմէ։

Παρείργω. M. εἴρξω. allontanare, impedire. հեռացընել, արգիլել. ուզաքլամաֆ, հն կիրիֆ։

Παρείρω (X. M.) inserire, porre dentro. ձէլը խոթել՝ գնել. իլէնիպ օթուրմաֆ։

Παρεισάγω. M. άξω. introdurre (di na-

Digitized by Google

scosto). մուծանել, ներս խոթել (գազանուկ). օձիկ, սերդիկ (կենդանի). օձաոլորիկ:

Παρεισάκτος (ὁ, ἡ) introdotto furtivamente, intruso. գաղտուկ մուծած, ներս խոթուած. կենդանի սերդիկ, օձաոլորիկ:

Παρεισβάλλω. M. βαλῶ. mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. գաղտուկ մէջը դնել՝ նետել. 2. գաղտուկ ներս մտնել, սպրդիլ. կենդանի իյնիլ ծակի՝ պատի. 2. կենդանի իյնալ սերդիկ, օձաոլորիկ:

Παρεισγραφή (ἡ) falsa inscrizione. սուտ անուն մուկագրութիւն. խաղալըն՝ ծակը ծակը խնդալ:

Παρεισδέχομαι. M. δέξομαι. ricevere furtivamente. գաղտուկ ընդունիլ. կենդանի մէջ՝ ծակը ընդունիլ:

Παρεισδύομαι. M. δύσομαι. insinuarsi. սպրդիլ, սողոսկիլ. կենդանի, օձաոլորիկ:

Παρείσδυσις - εως (ἡ) l'insinuarsi, entrata furtiva. սպրդիլը, գաղտուկ մուտ. օձաոլոր, կենդանի սերդ:

Παρείσειμι. M. εἰμι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισέρχομαι. M. ελεύσομαι. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισκομίζω. M. ίσω. introdurre furtivamente. գաղտուկ ներս մտցընել՝ խոթել. կենդանի իյնալ սերդիկ՝ օձիկ:

Παρεισοδεύω. M. εύσω. entrare di nascosto o dietro qualcuno. գաղտուկ կամ ետեւէն մտնել. կենդանի խոթ պրիչին տրտը մըտ կերդիկ:

Παρεισπέμπω. M. πέμψω. mandare di nascosto. գաղտուկ խրկել. կենդանի խալտրկել:

Παρεισπίπτω. M. πεσοῦμαι. insinuarsi. 2. lanciarsi, gettarsi sopra all' improvviso. սպրդիլ, սողոսկիլ. 2. հիմի ի հիմ վրան նետուիլ. կերդիկ, օձաոլորիկ. 2. ուխտ ըսիլ, կենդանի պըտտիլ:

Παρεισπορεύομαι. M. εύσομαι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισπράσσω (ττω). *M. πράξω.* esigere delle contribuzioni ingiuste. անիրաւ հարկ բաժանիլը. նեղութիւն տալ ի նոյն եղիկին:

Παρεισρέω. M. ρεύσομαι. scorrere dentro furtivamente. գաղտուկ ներս վազել՝ հոսիլ. կենդանի իյնալ ծակ. 2. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισφέρω. M. εισοίσω. = *Παρεισάγω.*

Παρὲκ (καὶ *πρὸ φων.*) *Παρὲξ, ἐπίρ. ἤ πρόθ.* oltre, inoltre, fuori di... բաց ի, սեպհ քան, արտաքոյ քան. մատ, գատ, բացի, եղիր, գատը. = *Χωρίς, Ἐκτός.*

Παρεκβαίνω. M. βήσομαι. oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. գանցանել, անցնիլ երթալ, դուրս ելլել, երթալ. գատ, գատը ելնել, երթալ, կենդանի իյնալ:

Παρεκβάλλω. M. βαλῶ. mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. դուրս գնել, տեղէ մը վերցընել տարթի տեղ մը գնել. գատը գատ, գատ ելնել, կենդանի իյնալ տեղէն տեղերէն գատ ելնել՝ գատ կենդանի իյնալ ծակէ:

Παρέκβασις - εως (ἡ) sviamento. 2. digressione. շեղբ ելլելը. 2. պատմական գործառնութիւն. խօսքի ընթացքը. 2. գատ գէր հետեւիլին կերդիկ, ծռոյտ:

Παρεκβατικός - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *κῶς.* digressivo. պատմութեան ընթացքէն դուրս եկած՝ արթիլ բան մը պատմելու գատ. ծռոյտ կերդիկ, գատ գէր հետեւիլին կերդի՝ գատիլ:

Παρεκβολαὶ (αἱ) raccolta. ժողովածոյ գիրք ի բաղմ հատուածոց միասին, միմեան:

Παρεκδέχομαι. M. δέξομαι. prendere una cosa in vece d'un' altra. մէկ բանի մը տեղ արթիլ բան առնուլ. գատ չեղ ուրիշ գատիլ գատ չեղ գատիլ:

Παρεκδύομαι (δύομαι.) *M. δύσω - ομαι.* sutterfugere. խուսափիլ, գաղտուկ փախչիլ. կենդանի, կենդանի ծռիլ:

Παρεκθέω. M. θεύσομαι. = *Παρατρέχω.*

Παρεκκλίνω. M. κλινῶ. rimuovere, allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. քիչ մը անդին գնել՝ հեռացընել կամ մէկ գի կենալ՝ հեռանալ. գեր ու կերթ կերթալ՝ առատութիւնէ խօսիլ կերթ տալ՝ առատանալ:

Παρεκλείπω. M. λείψω. lasciare a parte. 2. mancare. մէկ գի ձգել. 2. պակսիլ, պատահիլ. գեր խնդալ գատիլ. 2. հատ-գրած գատիլ, կերթիլ:

Παρεκπίπτω. M. πεσοῦμαι. sortire di nascosto. գաղտուկ ելլել. կենդանի ելնել. = *Παρεκδύνω.*

Παρεκστροφὴ (ἡ) rivolta alla rovescia, rovesciamento. գլխիվայր գարձնելը. կենդանի գիմադրութիւն:

Παρέκταμα (τὸ) = *Παρέκτασις.*

Παρέκτασις - εως (ἡ) estensione, allungamento. երկարութիւն, երկընդլայնութիւն. ընդլայնութիւն, երկնցընելը:

Παρεκτείνω. M. τενῶ. allungare, prolungare. երկընդլայնել. ընդլայնել:

Παρεκτελέω - ῶ. M. έσω. eseguire contro la volontà di... մէկին կամքը գեմ (գործ մը) կատարել. գիրքին բովանդակութիւնը գեր նկատ կերթալ:

Παρεκτικός - ή - όν. pronto a dare, ad accordare. պատրաստ՝ ընդունելու պատրաստ. կերթիլ՝ կեանք կերթալ հաղորդ:

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ) sviato. շեղբեն ելած. կենդանի ելնիլ:

Παρεκτὸς, ἐπίῤ. oltre, eccetto, tranne. բաց ի. գատ, գատը:

Παρεκτρέπω. M. τρέψω. distorre, distornare. խոտորցընել, մոլորցընել. ծռոտցընել, ոլորիլ:

Παρεκτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre al di là. վազել անդին. կողմը ընել՝ կերթալ:

Παρεκτροπὴ (ἡ) sviamento. շեղբեն ելելը. խոտորելը. կենդանի ելնիլ, ծռիլ:

Παρεκφαίνομαι. M. φανήσομαι. apparire accanto. քովը երեւնալ. կենդանի կողմէն երեւնալ:

Παρεκφέρω. M. εξοίσω. portare al di là, mettere al di fuori. դուրս առնիլ. հեռու գնել. տեղէ տեղ կողմը կերթալ, գատիլ:

Παρεκχέω. M. χεύσω. versare fuori o accanto. դուրս կամ քովը թափիլ. տեղէ տեղ խոտոր կանգնա գիտիլ:

Digitized by Google

Παρέκχυσις - εως (ἡ) inondazione. հեղեղում. ծածկում, ողողում, տիղ.

Παρελαύνω. Μ. ελάσω. oltrepassare, passare d'avanti. անցնիլ, երթալ, առաջևէն անցնիլ. ևէրէն ևէրի երթալ, ուշադ, ետևէն ևէրթալ.

Παρέλευσις - εως (ἡ) passaggio, il passare (d'avanti). անցք, անցնիլը (առաջևէն). ևէրէն, ևէրևէրէն (ետևէնէն).

Παρέλκυσις - εως (ἡ) prolungamento, indugio. երկնցընելը, ուշացընելը, յապաղումը. ուշանալ, ևէրէկդրկել, երկար, ևէրևէրէր.

Παρελκυστής - οῦ (ὁ) che prolunga, indugiatore. երկնցընող, յապաղող. ուշացուցան, երկարող.

Παρέλκω. Μέγγ. ἀντὶ —

Παρέλκω. Μ. ἑλξω. tirare d'accanto. 2. prolungare, rimettere, temporeggiare, differire. քաշել կողէ. 2. երկնցընել, յապաղել. ետևնէնքան ձգել. 2. ուշացընել, ևէրևէրէր, ևէրևէրէր.

Παρέλλειψις - εως (ἡ) omissione. պակասութիւն. պղտութէ ևէրի, ևէրի վերդ.

Παρεμβαίνω. Μ. βήσομαι. entrare dentro, in mezzo. ներս՝ մէջը մտնալ. իւրէր՝ իւրէնի ևէրդալ.

Παρεμβάλλω. Μ. βαλῶ. mettere frà, interporre, introdurre, inserire. 2. ordinare, schierare nel campo di guerra. մէջ դնել, մտցնել, ներս խոթել. 2. կարգել՝ դասել յատարեզ մարտի. ուղղել էօտէ, օգուտրտրուել, ևէրևէրէր. 2. ինչ ինչպէնքան սըրտրտրուէ՝ ասի ասի էօտէ.

Παρέμβασις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεμβατικῶς, ἐπίρ. per parentesi. փակագծիւ. ըստերտ ուղղիա պէր էզուա ևէրէ ևէրևէրէր (օտի ինի խորհ ոյ վուալ ըշտիսալ իւր ոչերտ օլանաց).

Παρεμβολὴ (ἡ) interposizione. 2. ordine di battaglia. 3. esercito. մէջը դնելը, միջադրութիւն. 2. մակաս՝ կարգ զօրաց. 3. բանակ. ուղղիա էօտէնէրէ. 2. ատեր ըշտաց. ևէրէրէր ուշաց. 3. օրտա.

Παρεμβολικός - ἡ - όν. che si fà nel campo di guerra. մարթ՝ կռուի առպարէզը եղող. պինի պատնէնքան օլան.

Παρεμβύω. Μ. βύσω. ficcare dentro. մէջը խոթել. իւրէնի օգուտ իրէտել.

Παρεμμανὴς - έος (ὁ, ἡ) quasi furioso. մէնէգնի՝ կատաղածի նման. քասփարտաչ ըշէնէր կող.

Παρεμπίνω. Μ. πίομαι. bevere troppo, trincare. չափէ գուրս խմել. էֆրի իչել.

Παρεμπίπλημι. Μ. ἐμπλήσω. riempiere. լեփլեցուն ընել. փէ փօլ ևէրել.

Παρεμπίπρημι. Μ. ἐμπρήσω. abbruciare da' iati. քովերէն վառել. նախըրէնքան խոթել.

Παρεμπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire. մէջը իյնալ, մէջը մտնալ, մէջը գտնուիլ. իւրէնէ պէրչիլ, օրիորդաց ևէրդալ, իւրէնէնի գտաչնալ.

Παρεμπλέκω. Μ. πλέξω. intrecciare. մէկտեղ հնալ. պէրտպէր խօրթել.

Παρεμπλοκὴ (ἡ) intrecciamento. մէկտեղ հնալը. պէրտպէր խօրթել.

Παρεμποδίζω. Μ. ἰσω. impedire. արգիլը ընել. խնդիր օլմէ.

Παρεμπολάω - ῶ. Μ. ήσω. fare del traffico ingiusto. անիրաւ առևտուր ընել. նէհսէթ պէրաչնէն խրիդ, հարամ իչդի.

Παρεμπόρευμα (τὸ) lucro accessorio. յաւելուածոյ չահ. ֆայդա տալ.

Παρεμπορεύομαι. Μ. εὐσομαι. fare un traffico fuori della propria professione. իր արհեստէն գուրս առևտուր մը ընել. պինդէ պինասիպնէքան գըլտրէ պէր պրոսիւա ևէրդի.

Παρέμπτωσις - εως (ἡ) il cadere dentro. մէջը իյնկնալը. արուընա՝ իչինի պէրչիլ.

Παρεμφαίνω. Μ. φανῶ. mostrare, rappresentare da vicino o alquanto. 2. rassomigliare un poco. մօտէն կամ քիչ մը ցուցընել՝ առջև բերել. 2. քիչ մը նմանիլ. նախընքան նոթօ պէր ալ ևէրդրդի՝ հաղարտ ևէրևէրդի. 2. պէր ալ պինդէնի, չարտի.

Παρεμφασις - εως (ἡ) rappresentazione. երևցընելը. ևէրտրդի, արդ.

Παρεμφερὴς - έος (ὁ, ἡ) alquanto simile. քիչ մը նման. պէր ալ պինդէր.

Παρεμφέρω. Μ. ενοίσω. avere qualche rassomiglianza con... քիչ մը նմանիլ. պէր ալ պինդէրդի. պնդրտրուել.

Παρεμφυομαι. Μ. φύσομαι. crescere, germogliare appresso. քովը բուսնիլ՝ ծլիլ. նախընքան պիւնդի՝ ֆիլիչնէնդի.

Παρενδείκνυμι. Μ. δείξω. mostrare da vicino. 2. far mostra di... մօտէն ցուցընել. 2. ցոյց ընել. նախընքան ևէրտրդի. 2. ևէրտրդիլ խրիդ.

Παρενδιάω - ῶ. Μ. άσω. = *Διατρίβω.*

Παρενδίδωμι. Μ. δώσω. rimettere, usare dell' indulgenza. ներել. աֆլ խրիդ.

Παρενδύνω (*δύομαι.*) *Μ. δύσομαι.* = *Παρεισδύομαι.*

Παρενείρω. (*Χ. Μ.*) intrecciare. 2. introdurre, inserire. մէկ տեղ հնալ. 2. ներս խոթել՝ մտցնել, մտնդանել. պէրտպէր խօրդի. 2. իւրէրէ տեղ՝ ևէրէ ևէրևէրդի.

Παρένθεσις - εως (ἡ) interposizione. 2. parentesi. միջադրութիւն. 2. փակագիծ. օրիորդաց էօտէնէ. 2. ըստերտ արուընա իչէնէ օլմալ պէր էզուա պէրչ ևէ ալ պէրէ տպէրտնէնքան էօտէնէն պատնէլն ( ), փակիճի նէլն.

Παρένθετος (ὁ, ἡ) interposto. միջադրեալ, միջադրեալ. արուընա էօտէնէլ.

Παρενθήκη (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρενθυμέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. trascurare. զանց առնել, փղձի չընդնալ. իհմալ խրիդ, համարձի օլմամալ.

Παρενθύμησις - εως (ἡ) trascuratezza. զանցառութիւն, անհոգութիւն. պէհսիզլէթ, համարձիութիւն.

Παρενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il frutto ogni due anni. երկու տարին մէկ պտուղ բերող. իւէ պէնէսի պէր տալ ագաճ հնալ իւսի.

Παρενοχλέω - ῶ. Μ. ήσω. incomodare, molestare. անհանգիստ ընել, ղազել. բահրնըլ խրիդ, ըզճմալ, ըզճլիթ վերդի.

Παρενοχλησις - εως (ἡ) importunità, mo-

Digitized by Google

lestia. ներխուժություն, յանդգնություն. ագէնլի, ըէնէնիը:

Παρενράπτω. M. ράψω. cucire appresso. քաղը կարել. խոնկա պլտիլ:

Παρενσάλευσις - εως (ἡ) scossa, concussione. ցնցում. ապրանք, սիլքի:

Παρενσαλεύω. M. εὔσω. scuotere, concussare. ցնցել. սիլքիլ, ապրանք:

Παρενσπείρω. M σπερῶ. seminare quà e là. ապգին անգին ցանել. խօխ պուրի խոպիլ:

Παρένταξις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεντάσσω (ττω.) M. τάξω. mettere con ordine in mezzo. կարգաւ ՄԷջը գնել. ագըր իւր իւրին ֆօտէ:

Παρεντίθημι. M. θήσω. interporre, inserire. ՄԷջը գնել. ապտընըմ՝ իւրին ֆօտէ:

Παρεντρώγω. M. τρώξομαι. mangiare come un manicaretto. համովի ուտել ուտել. էրէրէ՝ պէլ էրէրին նիպէ:

Παρές (πρὸ συμφ.) ἀντὶ *Παρέκ.*

Παρεξάγω. M. άξω. distornare, sedurre. 2. far avanzare l'esercito contro il nemico. խաոպիցցընել, մոլորիցցընել. 2. բանակը թշնամիին գէմ քշել. այրիմէ, նօտրա էշտրէ. 2. օրգայօս փլանկին ֆուլը նիպրիպիպէ:

Παρεξαγωγή (ἡ) il marciare dell'esercito contro il nemico. բանակին՝ թշնամիին գէմ երթալը՝ խաղալը. օրգանոան՝ պլանկին ֆուլը նիպրիպէ:

Παρεξαίρω. M. αρῶ. innalzare vicino a... բանի մը մօտ բարձացընել. պիր չէյի նօտէն նիւոպէլիպէ՝ հինին օվ ֆէտար նիւոպէյի էշտրմէ:

Παρεξαλλάσσω (ττω). M. άξω. cangiare, mutare intieramente. բոլորովին փոխել. պիւոպիւին փէյիէրիպէ՝ իիպդիպիլ նիպէ:

Παρεξαμοίβω. M. αμείψω. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρέξειμι. M. ειμι. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρεξελαύνω. M. ελάσω. avanzare, passare al di là (a cavallo). 2. lanciarsi sul nemico. (ձիով) առաջ երթալ, անցնիլ երթալ. 2. թշնամիին վրայ նետուիլ. (ի իւր) իւրէ վրան, իւրէ իիպէ. 2. պլանկին իւպէրին ոիըլմէ:

Παρεξελέγχω. M. ελέγξω. convincere uno con de' soffismi. խարէպան ձեռնարկութիւններով ըմբերցանել. իիրէվիր իւր պրիսին պէէպդրմէ՝ գարա պըրտիմէ:

Παρεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. oltrepassare, andare al di là. գանցանել, անցնիլ երթալ. ապմէ, իիրէպ իիպէ:

Παρεξετάζω. M. άσω. confrontare. բաղդատել. բոպար նիպէ:

Παρεξέτασις - εως (ἡ) confronto, comparazione. բաղդատութիւն. բոպար, իիրապիհ:

Παρεξευρίσκω. M. ρίσω. inventare inoltre. հնարել եւս. գանո էկդար նիպէ:

Παρεξηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. interpretare malamente. գէշ մեկնել. ֆիլոնանկ վէրմէ:

Παρεξήγησις - εως (ἡ) falsa interpretazione. սխալ մեկնութիւն. խոնդէպէլ մանկ:

Παρεξῆς, ἐπίρ. = *Ἐξῆς.*

Παρεξίημι. M. εξήσω. lasciar passare, trascurare. թող տալ, զանց առնել. ֆոյ կէրմէ, կհմալ նիպէ, մոռացկոտ օվմաք:

Παρέξις - εως (ἡ) esibizione, presentazione. առաջարկութիւն, մատուցանելը. առնում, ֆիլէյի, ագը:

Παρεξίστημι. M εστήσω. rimuovere dal suo luogo. 2. peggiorare. տեղին եւ գնել՝ հեռացընել. 2. տէլի գէյցընել. իրէնիպէն նիպէյի նիպէ՝ աղէցընիմէ. 2. գանո ֆէպիս՝ պիպիր նիպէ:

Παρέξοδος (ἡ) uscio nascosto. 2. preparazione di viaggio. գաղտնի ելլելու դուռ. 2. ճամբու պատրաստութիւն. իչէլի էշտիմէ ֆուֆու. 2. խոլ ֆիսդիգի:

Παρεξωθέω - ῶ. M. ωθήσω. spingere in una parte. մէկ դի հրել. պիր նօռա իիպէ:

Παρεπιγραφή (ἡ) annotazione al margine, postilla. բացատրութիւն լուսանցից. յորհ, հուչիւ:

Παρεπιγράφω. M. γράψω. postillare, fare delle annotazioni al margine. լուսանցքը ծանօթատրութիւններ գրել. հուչիւ կրիպէ:

Παρεπιδείκνυμαι. M. δείξομαι. far mostra di ... ցոյց գնել. կէօսդէրէլ նիպէ:

Παρεπιδημέω - ῶ. M. ήσω. essere viaggiatore. ճամբորդ ըլլալ. խօլճա օլմաք:

Παρεπιδημία (ἡ) pellegrinaggio. պանդխտութիւն. գարիպլիխ:

Παρεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passaggiere, viaggiatore. օտար, պանդուխտ, անցաւոր, ճամբորդ. խաղանիչ, ֆուկդ, իիրէխ իիրէվի, խոլճա:

Παρεπινοέω - ῶ. M. ήσω. inventare inoltre. հնարել եւս. գանո իմաց կրիպէ:

Παρεπιπνέω. M. πνεύσω. soffiare leggiermente. կամաց փչել. խոլալ իֆլիպէ:

Παρεπισκοπέω - ῶ. M. ήσω. osservare di passaggio. հարեւանցի ընդել՝ գնահել ընդել. խոտխնդօջ նայոր՝ իիրիիչ նիպէ:

Παρεπιστρέφω. M. στρέψω. voltare un poco. քիչ մը գարձնել. պիր ոչ էվիրիպէ:

Παρεπιστροφή (ἡ) il voltarsi alquanto. քիչ մը գառնալը. պիր ոչ գէվրիմէ:

Παρεπιφέρω. M. εποίσω. portare, produrre inoltre. եւս յառաջ ածել՝ արտադրել. գանո իիրիչրիպէ՝ հասլ նիպէ:

Παρεπιψαύω. M. ψαύσω. toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը վռայն չօշափել՝ քիրէչ անդնիլ. ասղալ իւ խոտխնդին իւլնիպէ՝ լիմ նիպէ, ագըտ իիպէ:

Παρέπομαι. M. έψομαι. seguire. հետեւիլ. արագ ագր երթալ:

Παρεργολαβέω - ῶ. M. ησω. intraprendere un altro affare ancora. ուրիշ գործի մ' ալ ձեռք զարնել. պիչոր պիր հնարկեռ պոխ իւ էնդրմէ:

Πάρεργον (τὸ) opera, occupazione fuor di proposito. առթիւեղ գործ՝ իրզութիւն. գնահոդիպէ իւ՝ հնարկեռ:

Πάρεργος (ὁ, ἡ) che si fà fuor di proposito, superficiale. առթիւեղ, գժամտիչ, հարեւանցի. գնահոդիպիպէ, խոտխնդօջ:

Παρέργως, ἐπίρ. di passaggio, superficialmente. հարեւանցի. խոտխնդօջ:

Digitized by Google

Παρερεθίζω. M. ίσω. irritare. գրգռել. գրգռոտել, խառնել եմ։

Πάρερμα (τὸ) appoggio, sostegno. *մկին, նեցուկ · պաշտպան, պահպան։*

Παρερμηνεία (ἡ) erronea interpretazione. *սխալ մեկնաբանութիւն · խանգլեալ ձևափոխ մանկ։*

Παρερμηνευτὴς - οῦ (ὁ) che interpreta falsamente. 2. eretico. *սխալ թարգմանիչ առօղ · 2. հերետիկոս · խանգլեալ հանկ վարդապետ։*

Παρερμηνεύω. M. εὔσω. interpretare falsamente. *սխալ մեկնել · խանգլեալ հանկ վարդապետ։*

Παρερπύζω. M. ερπύσω καὶ

Παρέρπω. M. έρψω. insinuarsi. *սողոսկիլ · սողոսկել · կերպիւ, ծածուկ, անկեալ պատճառիւ կերպիւ։*

Παρέρχομαι. M. ελεύσομαι. passare. 2. passare avanti. 3. presentarsi. *անցնիլ · 2. առնիլ անցնիլ · 3. մատչիլ · կերպիւ · 2. իւրեր կերպիւ · 3. խոչընդոտիլ, հաստատիլ եղծանել կերպիւ։*

Παρεσθίω. M. παρέδομαι. mangiare, rodere furtivamente. *գաղտուկ ուտել կերծել · կիլլի նիպիւ ուրիշին։*

Πάρεσις - εως (ἡ) languore. *թուլութիւն, վհատութիւն · կիլլիպուկ, ծերհան եղբ, առըջութիւն։*

Παρέστιος (ὁ, ἡ) = *Ἑφέστιος.*

Παρίσχατος (ὁ, ἡ) = *Παρατελευταῖος.*

Παρταίζω. M. άσω. = *Παρεξεταίζω.*

Πάρετος (ὁ, ἡ) languido, rilasso. *թուլացած, վհատ · կիլլիպուկ, ծերհան, խափանեալ։*

Παρευδοκιμέω - ῶ. M. ήσω. prevalere in fama. *առելի համբաւաւոր բլլալ, ուրիշէ մը առելի համբաւ ունենալ · նամրոլեբիա ալլոների կերպիւ · իսպ օլմագ, նամը պահպանիլ խոչընդոտիլ։*

Παρευημερέω - ῶ. M. ήσω. superare gli altri in felicità. *երջանկութեան մէջ ուրիշները գերազանցել · հաջողութիւնը առիթլերինին իսպ օլմագ։*

Παρευθύνω. M. υνῶ. sviare qualcuno. *մէկը ճամբէն հանել · պիւթիւի խլման եղծանել։*

Παρευθὺς καὶ - ευθύ, ἐπίρ. tosto, incontanente. *չուտով, վազվազակի · պիւտուզ, ըսրչափ։*

Παρευκηλέω - ῶ. M. ήσω. ammansare adulando. *չողոքորթելով անուշ զգուեցնելով մեղմել · սմպրել · հանգարտել · խօլմպիւիլիւ իւի խօվալեմիւք · խոնեալեմիւք · գուլպմիւք։*

Παρευλαβέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. guardarsi. *զգուշանալ · առջեմիւք։*

Παρευνάζομαι. M. άσομαι. dormire accanto. *քովը քնանալ · խանգիպա սըյամագ։*

Παρευνέτης - ου (ὁ) καὶ

Παρευνέτις - ιδος (ἡ) = *τῷ*

Πάρευνος (ὁ, ἡ) consorte, conjuge. *մտնարին, ընկերից · կնկ։*

Παρεύρεσις - εως (ἡ) καὶ

Παρεύρημα (τὸ) cavillo, tergiversazione, arzigogolo. *առա ու մուա՝ չխնդու փասա՝ գիւտ, մտացածին՝ խարէական հնարք · ֆոփ՝ խափ խոսք՝ պատրուակ՝ խեղկիւ։*

Παρευρίσκω. M. ευρήσω. trovare per caso. 2. controvare. գիպուածով մը գըտնալ · 2. կերդնել, հնարել, յօգիլ, կըզկզել · բաւ կիլի պատճառ · 2. ապրտրիմ, խափանել (խոչընդ)։

Παρευτρεπίζω. M. ίσω. apprestare, preparare. պատրաստել · խիպրիւ նիպիւ։

Παρεφάλλομαι. M. αλοῦμαι. saltare, scagliarsi sopra. վրան յարձակիլ՝ նետուիլ · խուլիմիւ ուլըրմագ՝ անըշմագ։

Παρεφάπτομαι. M. άψομαι. toccare leggiermente, lambire. կամաց ու մը դպչիլ, քերել անցնիլ · սալատ իւի փոխանակ, ուլըրմագ։

Παρεφεδρεύω. M. εὔσω. far la guardia appresso. քովը պահակերել՝ պահպանութիւն ընել · խանգիպա նէօղիի պիւթլիւիւ՝ պիւթիլիւ նիպիւ։

Παρέχω. M. έξω. dare, accordare, presentare. 2. rendere. տալ, ընծրհել, մատուցանել · 2. ընել, գործել · կերպիւ, իլա նիպիւ, իշտահ նիպիւ, սանիմագ · 2. նիպիւ, տերպիւ։

Παρηβάω - ῶ. M. ήσω. = *Παρακμάζω.*

Πάρηβος (ὁ, ἡ) = *Παρῆλιξ.*

Παρηγορέω - ῶ. M. ήσω. consolare. միխիթարել · խիթլիլ նիպիւ։ 2. = *Παραινῶ.* 3. = *Παραμυθέομαι.*

Παρηγορητικὸς - ἡ - όν. = *Παρηγορικός.*

Παρηγορία (ἡ) consolazione, conforto. միխիթարութիւն · խիթլիլ։

Παρηγορικὸς - ἡ - όν. consolativo. միխիթարիչ, միխիթարական · խիթլիլ էդիկ։

Παρηγορικῶς, ἐπίρ. consolatamente. միխիթարութեամբ · խիթլիլ իլէ։

Παρήγορος (ὁ, ἡ) consolatore. միխիթարող · խիթլիլ էդէն։

Παρηδύνω. M. υνῶ. render dolce, condire. անուշցընել, համեմել · խոնդրիմիւք, խիրպիւնի վարմագ։

Παρηθέω - ῶ. M. ήσω. colare. քամել · սխալմագ։

Παρήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. անհնազանդ, յամառ · լիսանիլմէզ, համառնիկ։

Παρήκω. M. ήξω. = *Προέρχομαι* ἢ *Παρέρχομαι.* 2. = *Προσηκω.*

Παρῆλιξ - ικος (ἡ) avanzato in età. առարեր առած · խալընը ուշել։

Παρήλιος (ὁ) parelio. արեւանմանութիւն, ամպերուն վրան տպաւորուած արեւուն պատկերը · պալըրիւրա վարդաւ կիսնկլի տեւկիրի։

Πάρημαι × *ἀντὶ Παρακάθημαι.*

Παρημερεύω. M. εὔσω. passare tutta la giornata presso. բոլոր օրը քովը անցընել · խանգիպա ափլարմագ՝ պիւթիւն կիսնիս առրի նիպիւ։

Παρήμερος (ὁ, ἡ) che si fà ogni due giorni. երկու օրը անգամ մը եղող · էտէ կիսնդի պէր օլան · 2. = *Ἐφήμερος.*

Παρηορία (ἡ) la coreggia, con cui s'attaccava al cocchio il rilasso. *սապաս առնիկ ձին կառքին կապելու փոկ · իպիկ որը արգոյս պալըյմագ էօրկէ · 2. = Μωρία.*

Digitized by Google

Παρηόρως - α - ον. καὶ
Παρηορος (ὁ, ἡ) (ἵππος) rilasso. ապուռ-ատնիկ ձի. Խեխէ ան. 2. = *Παράδοξος* ἢ *Ἀνάμοστος*. 3. = *Παράφορων*.
Παρηχέω - ῶ. *M.* ήσω. rendere il medesimo suono. Նոյն հնչմանդրը հանել. միե ան-յնի պէտոյ լսէ-ուրմա։
Παρήχημα (τὸ) καὶ
Παρηχησις - εως (ἡ) somiglianza di suono, consonanza. հնչման նմանութիւն. պէտա ան-յնա-նութիւն։
Παρθενεία (ἡ) verginità. կուսութիւն. կոյսերէնի։
Παρθενεῖα (τὰ) lo stato della verginità 2. versi cantati dalle vergini. կուսութեան վիճակը. 2. կուսանքներէ երգուած տաղ. կոյսերէնի հաւ. կոյսերքեր. 2. կոյսերէրերուն օգնական՝ լուրըան նազելիր՝ գնչիկիր։
Παρθένειος (ὁ, ἡ) = *Παρθενικὸς* ἢ *Παρθένιος*.
Παρθένευμα (τὸ) = *Παρθενών*.
Παρθένευσις - εως (ἡ) = *Παρθενεία*.
Παρθενεύω. *M.* εύσω. essere, vivere vergine. կոյս ըլլալ. կուսութեան մէջ տևել. կոյսերէր օլմաք. կոյսերէրէրուն նաւմաք։
Παρθενεων - ῶνος (ὁ) = *Παρθενών*.
Παρθενία (ἡ) = *Παρθενεία*.
Παρθενικὸς - ἡ - όν. verginale. կուսական. կոյսէրի։
Παρθένιον (τὸ) parietaria (erba). կուսական (խոտ). Խոչէլան։
Παρθένιος - α ἢ ος - ον. = *Παρθενικός*.
Παρθενὶς - ίδος (ἡ) artemisia (erba di S. Giovanni). բժշկական խոտ մըն է. գործ ունի։
Παρθενογενὴς - ίος (ὁ, ἡ) nato d'una vergine. կուսածին. կոյսերէրէն ծնուած։
Παρθενοκομία (ἡ) educazione delle vergini. կուսանոց կրթութիւն՝ գաւառական-ութիւն. կոյսերէրէ նէրվէրէլէ։
Παρθενοκτονία (ἡ) uccisione d'una vergine.. կոյս մը սպաննելը. կոյսէր գանդնելէրելէ։
Παρθενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore d'una vergine. կոյս սպաննող. կոյսէր նուչրելէրէն։
Παρθενομήτωρ - ορος (ἡ) (ἐκκλ.) Vergine e Madre, la Santissima Vergine. (*Λατ.* Virgomater). Ս՚Աստուածածնին. Պիւէր — Ա՚ստուածածնէն։ Աստուածածնէ։
Παρθενοπίπης - ου (ὁ) puttaniere. խաղալ. չինգէրէլ։
Παρθένος (ἡ) vergine. կոյս. պիւէր, էշէ օլման էշէյ (εἰς. τοὺς ἐκκλησ. συγγ.) *Παρθένος* (ὁ) Partenio, giovine non ammogliato. աչխարհք չմնած երիտասարդ. տիւնէյս ևէրվիլ տեսէ գնչէ։
Παρθενοτροφέω - ῶ. *M.* ήσω. allevare delle vergini. կուսանքներ պահել սպասնել. պիւէրէրէ պէյնէրվիլիք՝ սոգլամաք։
Παρθενοτροφία (ἡ) allevamento, educazione delle vergini. կուսանքներ պահելը՝ սպասնելը. պիւէրէրէ պէյնէրվիլիք։
Παρθενὼν - ῶνος (ὁ) monastero delle vergini. կուսանոց վանք. պիւէրէրէ համար։

Παρθενωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l'aria d'una vergine. կուսանքի դէմք ունեցող. պիւէր էվրիլիչ։
Παριαίνω. *M.* αυσω. dormire presso. քովը քնանալ. Խանէյնա սոյլամաք։
Παριδρύω. *M.* ύσω. collocare accanto. քովը դնտեղել. Խանէնա եվրէլվէրմէք։
Παρίζω. *M.* ίσω. metter a sedere o mettersi a sedere accanto. քովը նստեցնել կամ նստիլ. Խանէնա օթուրմաք Խէյա օթուրմաք։
Παρίημι. *M.* παρήσω. lasciar passare o entrare. 2. omettere, trascurare. 3. rallentare, snervare. 4. permettere. անցնելու կամ մտնելու թող տալ. 2. զանց առնել. 3. թուլցնել. վհատցնել. 4. թոյլ տալ, հրամայել տալ. ներել Խէյա կէչիրմէյէ պըրագմաք։ 2. նեղել կիմէ, հոգսերի ձգմաք։ 3. կէվլիմէ, գովլիմէրէն տիւչրմէ։ 4. ըսլ կիրմէ, իշի կիրմէ։
Παριππάζομαι. *M.* άσομαι καὶ
Παριππεύω. *M.* εύσω. passare da vicino o d'avanti a cavallo. ձիով մօտէն կամ առջեէն անցնել. ձի իլե Խէչէրէն Խէյա կէչիրէրէն կիչմէ։
Παρίππος (ὁ, ἡ) che corre al fianco d'un cavallo. 2. che accompagna qualcuno a cavallo. ձիուն քովէն վազող. 2. ձիով մէկին քովէն գացող. ձիէն Խէչէրէն գօլըն։ 2. ձի իլե պիրլիքէն Խէչէրէն կիչիլ։
Παρίπταμαι. *M.* παραπτήσομαι. passare d'avanti volando, trasvolare. առջեէն թռչելով անցնել. Խարխէրէն սոլէ կիչմէ։
Παρίσθμιον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) gavigne, le glandule delle fauci. կոկորդին մանրներըը. պիւչի գոլշէ, գըշտի գօլըշնան կիլինիչ՝ իլ կիչ։
Πάρισος (ὁ, ἡ) quasi simile. ինչ նման. պիւնիւէր կիչ, անըգրան։
Παρισόω - ῶ. *M.* ώσω. uguagliare, render uguale, simile, assimilare. հաւասարել. նմանցնել. պիւրապեր՝ պէս կիչմէ, պիւնիչմէ։
Παριστάνω. μτγν. καὶ Γρφ. ἀντὶ —
Παρίστημι. *M.* παραστήσω. mettere accanto. 2. comparare, confrontare. 3. rappresentare. 4. persuadere. 5. assistere. 6. soccorrere. քովը դնել. 2. բաղդատանել. 3. առաջ բերել, յայտնի առնել. 4. համոզել. 5. քովը կենալ. 6. օգնել. Խանէնա գոմաք. 2. բաղդատիչ կիչմէ. 3. օրինակ՝ հաղորդ կիչիրմէ. 4. խոսիլ կիչմէ. 5. Խանէնա գոսմաք. 6. Խոսիլ կիչմէ։
Παριστορέω - ῶ. *M.* ήσω. raccontare di passaggio. 2. raccontare una cosa in vece d'un'altra. հարեւանցի պատմել. 2. բանի մը տեղ ուրիշ բան մը պատմել. Խոսիլ-պատմիլ-օրէն Խոսիլ կիչմէ. 2. պիւ չիչ ուրիշի պատէ պիւ չիչ Խոսիլ կիչմէ։
Παρισχναίνω. *M.* ανῶ. emaciare, rendere assai macilento. խիստ տկարացնել. գնչիկ հիւանդութիւն՝ գոդանչիլիք։

Digitized by Google

Παρίσχω. M. παρασχήσω. = *Παρέχω.*
Παρίσωμα (τὸ) = *Παρίσωσις.*
Παρίσως, ἐπίῤ. quasi, incirca. *Իբր, Իբր թէ, մօտիկ. Հին.* ὡς, ὡσεὶ, ὡσανεί.
Παρίσωσις - εως (ἡ) eguaglianza. *Հաւասարութիւն. Պէրաբերութիւն.*
Παριτὸς - ὴ - όν. donde si può passare. *Անցնելի. Կելլիէր.*
Παριχνεύω. M. εὐσω. camminare sulle traccie di . . . tracciare. *Հետեւիլ, Հետաց եւռեւէն երթալ. Իզլիեր, Իւր պէս կենալ.*
Παρὸ (ἀντὶ *Παρ' ὅ*) *σύνδ.* perciò, per lo chè. 2. se non. *Վասն որոյ, անդր Համարձ. 2. եթէ ոչ. պատահի իլլի, պա՛ս պէպէրին. 2. իլլէ.*
Παροδεία (ἡ) passaggio. *Անցնիլը. Կելլի, Կելլիր, Կելլերէլի.*
Παρόδευσις - εως (ἡ) = τῷ προηγ.
Παροδεύω. M. εὐσω. passare, andare al di là. *Անցնիլ, անգին երթալ. Կելլել, պէտի, Իւրէր վարմէ.*
Παροδικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. atto a passare. *Անցնելու յարմար. Կելլէր կելլմայան.*
Παρόδιος (ὁ, ἡ) vicino alla via, alla strada. *Ճամբու մօտ. Խօլ խաբէն.*
Παροδίτης - ου (ὁ) καὶ *Παροδίτις - ιδος* (ἡ) = *Ὁδοιπόρος.*
Πάροδος (ἡ) passaggio. 2. venuta, entrata. *Անցք, անցուձ. 2. գալուստ, մուտ. Կելէր, Կելը. 2. Կելը, Կիրէ.*
Παροίγνυμι καὶ *Παροίγω. M. οἰξω.* aprire un poco. *Քիչ մը բանալ. Պիր ազ պէտի.*
Παροιδαίνω καὶ *Παροιδίσκομαι. M. οιδήσω.* gonfiarsi alquanto. *Քիչ մը ուռճանալ. Պիր ազ լէյլէի.*
Πάροιθε (Θεν) d'avanti. 2. prima (*Λατ.* antea). *առջեւէն. 2. առաջուցէ. Կոնտրվին. 2. Կէլէճէքին, Համաքարիւ.*
Παροικέω - ῶ. M. ησω. abitare accanto. 2. essere pellegrino, forestiere. *Քովը բնակիլ. 2. պանդխտաբար օտարական ըլլալ. Կոնշուսունտա օտուրագան ըլլալ. 2. Ղարիպ կիմսէյի օլմագ.*
Παροικία (ἡ) l'abitare per qualche tempo in un luogo, pellegrinaggio. *Քիչ մը ատեն տեղ մը բնակիլը, պանդխտութիւն. պիր ազ կէօյէ պիր իւրուի ատէն օլմասը, Ղարիպլըխ.*
Παροικίζω. M. ίσω. assegnare un'abitazione presso . . . *Քովը բնակիլ տալ, բնակեցնել տեղ տալ. Կոնշուսա ատէն օլմագ Համար Վէրմէ' Իւրէլէյէրէք, Ղոնդուրմագ.*
Παροικοδομέω - ῶ. M. ήσω. edificare appresso. *Քովը տուն շինել. Կոնշուսա պինա էտիմագ.*
Παροικοδόμημα (τὸ) edifizio innalzato appresso di . . . *Քովը եկած շէնք. Կոնշուս չէվիրմէ պինա.*
Πάροικος (ὁ, ἡ) che abita presso di . . . 2. pellegrino, forestiere. *Քովը բնակօղ. 2. օտար, դրսեցի, պանդխտաբար. Կոնշուսա ատէն օլան. 2. Ղարիպ, կիմսէյի, Ղուրբէթ.*
Παροιμία (ἡ) proverbio. *առակ. Խօսք. = Παραβολή.*
Παροιμιάζω καὶ (μσ.) *Παροιμιάζομαι. M. άσομαι.* rendere proverbio. *առակ ընել. Խօսք էդիմէք. (μσ.) parlare proverbialmente. առակաբար խօսիլ. Խօսք իլէ օխումագ կիմսէյէ.*
Παροιμιακὸς - ὴ - όν. proverbiale. *առակական. Խօսիլէ գոչէր. — ικῶς, ἐπίῤ.*
Παροιμιογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di proverbi. *առակներ գրող. Խօսլըլըր Իազան.*
Παροίμιον (τὸ) = *Παροιμία.*
Παροιμιώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Παροιμιακός.*
Παροινέω - ῶ. M. ήσω. fare o dire delle cose indecenti per l'ubbriachezza. *գինովութենէ անվայել բաներ ընել կամ դուրգել. Քէֆէօլլօֆ հոխոպխէլէ Իոթըլմագ. 2. (ἐν γεν.) = Ὑβρίζω.*
Παροίνημα (τὸ) azione o discorso avuto luogo nel tempo dell' ubbriachezza. *գինովութեան ատեն պատահած գործ կամ խօսք. Քէֆէօլլօֆ օրտուգտա ղոնմ իոխօտ Քէֆ ատել օխոգիր.*
Παροινία (ἡ) petulanza, insolenza proveniente dall' ubbriachezza. *գինովութենէ առաջ եկած ժպրհասութիւն' անվայելութիւն. Քէֆէօլլօֆտան իլէրի կելլեն կէլէճէլլիէ' Քօփօղլուլուգ. 2. (ἐν γεν.) = Ὑβρις.*
Παροινικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς = τῷ
Παροίνιος (ὁ, ἡ) che si fa o si dice nella ubbriachezza. *գինովութեան ատեն ընդ կամ բռնաբարութիւն. Քէֆէօլլօֆտա օրտուգտա օլան խօսօ Քէֆլիքլի. 2. =* τῷ
Πάροινος (ὁ, ἡ) imbriacone. *գինեմոլ. Քէֆէրլի. Քէֆէօլ. 2. (ἐν γεν.) = Ὑβριστής.*
Παροινοχοέω - ῶ. M. ήσω. esser coppiere presso qualcuno. *Ումեք մը քով մատուռակ ըլլալ. Պիրիսինին Խանէնտա Քափըճըլըգ Ըլմագ.*
Παροίνως, ἐπίῤ. da imbriacone. *արբեցող պէս. Քէֆէրլի Քիմսէլի.*
Παροιστράω - ῶ. M. ήσω. = *Οἰστράω.*
Παροίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ
Παροίτερος - α - ον. συγκρτ. τ. Πάρος. che sta più avanti, anteriore. 2. più antico. *առեւլի առաջ կեցող. 2. առեւլի Հին. փոհա Խտնդի փուրան. 3. փոհա Խոխ.*
Παροιχνεύω. M. εὐσω. καὶ
Παροιχνέω - ῶ. M ήσω. Ἰων. ἀντὶ —
Παροίχομαι. M. οιχήσομαι. andare al di là, trapassare. *անդին երթալ, անցնիլ. Խօնէնք կիմսէյէ, ալմագ, Կելլել. = Παρέρχομαι.*
Παροκωχὴ (ἡ) tregua, armistizio. *զինադադար. Գարխրըսը.*
Παρολιγωρέω - ῶ. M. ήσω. = *Παραμελέω.*
Παρολισθαίνω (σθέω·) *M. ολισθήσω.* sdrucciolarsi e cadere. 2. insinuarsi. *առհիլ ու ընկնիլ. 2. առղակիլ. Կայէ փէլլէլ. 2. Իլէրէ Քիլիքէ' ոտքտալմագ.*
Παρολίσθησις - εως (ἡ) = *Παρεισδυσις.*
Παρολκὴ (ἡ) indugio, ritardo. *ուշացընելը, յապաղցնելը. Կեցիւթիրմէ, Իհմալ ընել, Իվեռմէ.*
Παρομοιάζω. M. άσω. essere quasi simile, avere qualche somiglianza. *Նմանի պէս ըլլալ, քիչ մը նմանութիւն ունենալ. պիրինէր կելի օլմագ, անդրըմագ.*
Παρόμοιος (ὁ, ἡ) quasi simile. *Նմանի պէս, Իբր նման. պիրինէր կելի, անդրըմագ.*

Digitized by Google

ուրիշ բազպգրեալ բառէ ածանցեալը· պէր լաւկիին պուլո պէր խիւրեղ օլմալ լաւկիին իւէրէ ներսէ։

Παρασύνθετος (ἡ) (*ἐνν. λέξις.*) parola composta o derivata d' un' altra pure composta. բազպգրեալ բառէ մը ածանցած եւամ բազպգրուած բառ· խիւրեղ պէր լաւկիին իւէրէ ներսէ խոյօ խիւրեղ օլմալ պէր լաւկիի։

Παρασυρίζω. M. ίσω. suonar la zampogna accanto. քովը սրինգ չալիլ· խանըփան սիւրիւդ՝ ճալալ լաւկիի։

Παρασύρω. M. συρῶ. strascinare insieme. ձէկ ուղ քաշիլ· պիրտպիր սիւրիւդկիլի։

Παρασφαλής - έος (ὁ, ἡ) che sdrucciola. սահօղ· ճոյան։

Παρασφάλλω. M. αλῶ. far cadere, sviare. ձգել, ընկճուիլ, ճամբէն հանել· պիւչիւրդիւ, խօլտաս լաւկիրիմէ, խօլտանան լէյիւրմէ։

Παρασφηνόω - ῶ. M. ώσω. turare i lati. քովերը խնուլ· խանկրէնը իւէյմէ։

Παρασφίγγω. M. σφίγξω. stringere fortemente. ուժով սեղմել· ուէրէ՝ ճաւկիրի իւէ ալիմէ։

Παρασφραγίζω. M. ίσω. falsificare il sigillo. կնիքը խորտախել· ալօհնը սյոսուրմէ, ճալցի ալօհնը խախմէ։

Παρασχεδιάζω. M. άσω. = *Παραποιῶ.*

Παρασχεδόν, ἐπίῤ. d' appresso. 2. poco fà, ultimamente. 3. tosto. քովէն· 2· քիչ մը առաջ· 3· չատով, վաղվազակի· խանըփան· 2· պէր ալ իւվէրէ, պիրդ· 3· պէր ուդ։

Παρασχηματίζω. M. ίσω. sfigurare. 2. dare un' altra forma. ձեւը կերպարանքը գէշցընել· 2· ուրիշ ձեւի գնել· ւիւէլիէի՝ պուլնմալը պուլմաք· 2· պուլնս լիւէլի ճօմաք։

Παρασχίζω. M. ίσω. fender dal lato. քովէն պառակել՝ ճեղքել· խանըփան իզրիմաք՝ խորմաք։

Παρασχίς - ίδος (ἡ) scheggione, piuolo. չիքրա, ճեղքած փառի կտոր, իզրիմ· օդուն խորտոց, լիւէ։

Παρασχολέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi a delle cose inutili. փուճ բաներու պառաղիլ՝ պարառալիլ· ինիւտճոյի նեհնիլէրէ ճզլեսալ օլմաք։

Παράταξις - εως (ἡ) schieramento. զօրքին ճակառիլը՝ կարգիլը՝ չարւիլը· առիւրի պիւչիւրի՝ ազրալնմասը, ասֆ ասֆ ճօմրօլճասը։

Παρατάσσω (ττω). *M. άξω.* schierare. 2. (*μσ.*) opporsi. զօրքը կարգել· 2· գէմ գնել· առիւրի պիւչիւր, ասֆ ասֆ ճօմաք· 2· խրլը գառմաք։

Παρατατικός - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - ικῶς. che prolunga, distende. երկարող, երկընցնօղ, ալաչան· (*γρμτ.*) tempo imperfetto. անկատար ժամանակ· պիւրմալ (լեզի)։

Παρατείνω, M. τενῶ. distendere. 2. prolungare, allungare. 3. tormentare. երկընցնել· 2· ուշացընել, յապաղել· 3· չարչարել· ալաչմաք· 2· ինճիւտրիւրմէ· 3· նեղնիլ ճեւրմէ։

Παρατειχίζω. M. ίσω. alzare un muro accanto. քովէն պառա մը հանել· խանըփան պիւրիւ ճէւրմաք։

Παρατείχισμα (τὸ) muro alzato accanto. քովէն ճլած պառա· խանըփան ճէւրիլմիւշ պիւրի։

Παρατεκταίνω καὶ (*μσ.*) - *αίνομαι. M. ανῶ-οὐμαι.* edificare accanto od in altra maniera. 2. mutare. քովը կամ ուրիշ կերպ շէնք մը շինել· 2· փախել· խանըփան խօսօ պիւր պիլտիրմի պլնա ճօսրմաք· 2· ինչպիւ նիհիւ։

Παρατελευταῖος - α - ον. penultimo. վերջնէն առաջ։

Παρατέλευτος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Παρατελωνέω - ῶ. καὶ (*μσ.*) - *ίομαι - οῦμαι. M. ήσω - ομαι.* agire contro i dritti doganali. մաքսի իրաւանց դէմ բան գործել· կումրիւկի ալճաղաց խոսոսլուքը հալքէն հարկերի նիհիւ։

Παρατέμνω. M. τεμῶ. tagliare di più. աւելի կտրել· ւիւսրէ պիճիւ։

Παρατηρέω - ῶ. M. ήσω. osservare. պահել, պահպանել, գիտել, նայիլ· ասիլմաք, պասմաք, նայը նիհիւ։

Παρατήρημα (τὸ) *καὶ*

Παρατήρησις - εως (ἡ) osservazione. պահպանութիւն, գիտազբութիւն, ընդազբութիւն, ծանօթութիւն· ասիլմա, պասմա, նայը լեզի։

Παρατηρητής - οῦ (ὁ) osservatore. պահօղ, գիտօղ· ասիլյան, պասան, նայը խոնի։

Παρατηρητικὸς - ή - όν. attento osservatore. ուշադրութեամբ պահօղ՝ գիտօղ· ասիլմասի իւէ ասիլյան՝ պասան նայը խոնի։

Παρατίθημι. M. θήσω. mettere accanto. 2. aggiungere. 3. offrire, accordare. 4. proporre, presentare. 5. comparare. 6. raccomandare. քովը գնել· 2· յաթել, յաւելուլ· 3· մատուցանել, ընծրհել· 4· առաջարկել, առնիւը բերել· 5· բաղդատել· 6· յանձնել· խանըփան իզրիմաք· 2· արիշդրմաք· 3· առնմաք, իմ նիհիւ· 4· ինչպիւ նիհիւ, խմիւնի գօսմաք· 5· ինչպէս նիհիւ· 6· ալճարել նիհիւ։

Παρατίλλω. M. τιλῶ. spelare. մազ խլել· ինչ՝ եալ ըէէրմէ՝ գօգրմաք։

Παρατιλμὸς (ὁ) *καὶ*

Παρατίλσις - εως (ἡ) spelamento. մազ խլելը· ինչ՝ եալ ըէէրմէը՝ գօգրմաը։

Παρατιλτος (ὁ, ἡ) spelato. մազերը խլուած, մազառած· ինչ՝ ալէրէ՝ եալ ըէէրտէ ալեգրւելի՝ գօգրւելի։

Παρατολμος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - τόλμως. troppo audace, temerario. խիստ ժպիրկ· պայրի պուճախ, պիւերլա։

Παρατονος (ὁ, ἡ) molto teso. խիստ լարուած՝ ձգուած· պայրի ինրիւնլի։

Παρατόξευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παρατοξεύω. M. εύσω. lanciare in vano, lanciare male il dardo. նետը փուճ անդ՝ գէշ նետել· օխ պոյ՝ ֆիշնօ պիճմաք։

Παρατοπος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - τόπως. = *Ἄτοπος.*

Παρατραγῳδέω - ῶ. M. ήσω. esagerare oltremodo. չափէ գուրս գիզրամաղել· հաճախին ալեգրմաք։

Παρατραγῳδος (ὁ, ἡ) esagerato oltremo-

Digitized by Google

do. լափե գուրս դիպաքանեալ. հաւիթն սլլուր օձաբարձանչալ:
Παρατρέπω. M. τρέψω. far tornare. 2. frastornare, distornare, sedurre. գարձընել. 2. միաբեն գարձընել, մոլորեցընել. լկէլերել, դիմադրել. 2. ֆէդրիի կէլել, այրիմ:
Παρατρέφω. M. θρέψω. nutrire inutilmente. փուճ սեղը սնուցանել. զոլ կերր գալել:
Παρατρέχω. M. θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. passare correndo. վազելով անցնիլ. ետևէ կուլել. 2. = *Παραβλέπω.* 3. = *Παρέρχομαι.*
Παρατρέω. M. τρέσω. fuggire spaventato. սոսկալով փախչիլ. խրտչել գալմե:
Παρατριβή (ἡ) = *Παράτριψις.*
Παρατρίβω. M. τρίψω. strofinare, fregare due cose insieme, logorare. քերել բանը միզմիկու քանի չափ կերցընել, մաշէլ. եւ չափ պէտ գրեալներ օգտիմ՝ օձլամիմ՝ ալբերցմիմ:
Παράτριψις - εως (ἡ) collisione, strofinamento, fregamento, logoranza. քանը, չափը, միզմիկու քանալով կերցընելը, մաշելը. օգտիմ, օձլամիմ, ալբերցմիմ:
Παρατροπή (ἡ) traviamento. 2. digressione. ճամբէն ելլելը. 2. պատմական գարձուգրութիւն. խոլտան ելեփռալը. 2. գալի պէտ հիւանդութիւն ատփոխելէն, խեղճանալ:
Παράτροπος (ὁ, ἡ) traviato, sviato. ճամբէն ելլած. խոլտան ելեփռալ, ատփէլ:
Παρατρυγάω - ῶ. M. ήσω. = *Ὀμφακίζομαι.*
Παρατρύζω, M. ύξω. mormorare accanto. քովը մրմնալ. խանդիս գրբլտամիմ:
Παρατρώγω. M. τρώξομαι. rodere, mangiare di... բանէ մը կրծել, ուտել. պէտ չեյտէն հեռերէ՝ նեղել:
Παρατυγχάνω. M. τεύξομαι. essere presente, intervenire. ներկայ՝ մէջը գտնուիլ. հասլըտրի՝ իլինի գալանուիլ:
Παρατυπόω - ῶ. M. ώσω. mal formare, imitare imperfettamente. գէշ ձեւ ասալ, կատարիլ չնմանցընելը. ֆինա բնաի՝ չեղած ֆօմի, իբեիը ատյատրամանի:
Παρατύπωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *προηγ.*
Παραυγάζω. M. άσω. mostrare, rappresentare. 2. illuminare, illustrare a traverso. ցուցընել, յանդիման առնել, առալ բերել. 2. քովէն լուսաւորել՝ պղծաուացընել. ներսերէն, հասլըրի իրիրէն. 2. խանդիսան լինքիլրիմ:
Παραυδάω - ῶ. M. ήσω. = *Παραμυθέομαι.*
Παραυλέω - ῶ. M. ήσω. suonare il flauto appresso. 2. suonare male il flauto. քովը եղէգնափող չալել. 2. եղէգնափողը գէշ չալել. խանդիսան իրէն լալմե. 2. ֆինա իբէն՝ նէյ լալմե:
Παραυλίζω καὶ (μσ.) - ίζομαι. *M.* ίσω - ομαι. abitare presso. քովը բնակիլ. խանդիսան ատփն օլմե:
Παράυλιον (τὸ) = *Προαύλιον.*
Παύαυλος (ὁ, ἡ) vicino al cortile. բակին մօտ. ավլույա խոբշն:
Παύαυλος (ὁ, ἡ) che non accorda col suono del flauto. 2. dissonante. եղեգնափողին ձայնին ներդաշնակաւոր չեզող. 2. տաբաձայն. իրէրի ակորին ահնդիրին սայսաբաձանչ. 2. ակորտիմ:
Παραυξάνω καὶ *Παραύξω. M.* αυξήσω. accrescere. aumentare. աճեցընել, մեծցընել. ուրիշտի, պիօյխիմ:
Παραύξησις - εως (ἡ) aumento, accrescimento. աճում. ուրիմ:
Παραύστηρος (ὁ, ἡ) rigorosissimo. չատ խիստ. էկէ ուբէը:
Παραυτὰ, ἐπίῤ. subitochè, immediatamente. գայգ ընդ, անընդմիջաբար. հիմի, ուրէ ֆէվրը:
Παραυτίκα, ἐπίῤ. = *τῷ προηγ.*
Παραυτόθεν, ἐπίῤ. = *Αὐτόθεν.*
Παραυτόθι, ἐπίῤ. = *Αὐτόθι.*
Παραυχενίζω. M. ίσω. chinare in parte il collo. վիզը ձկ դի ծռել. պօյնանաս պէր խանա կրմէ:
Παραυχένιος - α ἢ ος - ον. che appende dal collo. վզէն կախուած. պօյնանդան ասլըը:
Παραφαίνω. M. φανῶ. mostrare da vicino o di passaggio. մօտիկէն կամ հարեւանցի ցուցընել. խոբշտան խոբօր խոտրան պօյնաբերմէ:
Παραφαίρεσις - εως (ἡ) = *Ἀφαίρεσις.*
Παραφαιρέω - ῶ. M. ήσω. = *Ὑφαιροῦμαι.*
Παράφασις - εως (ἡ) esortazione, consolazione. յորդոր, միխիթարութիւն. խօսիլ, իկոնէլլի:
Παραφάσσω. M. αφάσω. toccare al lato. քովը շօշափել. խան իսրաքընը իւլլմէ:
Παραφέρω. M. παροίσω. portare appresso, esporre, presentare. քովը բերել, առնել կամ դնել, մատուցանել. խանդիս՝ հասլըտրամա իրիրմէ, ասանմէ. 2. = *Ὑπερβαίνω.* 3. = *Παρατρέχω.* 4. = *Παρατρέπω.* 5. = *Παραφρονῶ.*
Παράφημι. M. φήσω. esortare. խրատել. եօյխօտ վէրմէ:
Παραφθάνω. M. φθάσω. prevenire. առաջ գալ՝ հասնիլ. եվէլ իրիմ՝ իրիրէմ:
Παραφθέγγομαι. M. φθέγξομαι. parlare fuor di proposito. անտեղատեղ՝ տարտադէպ խօսիլ. նամիսաիդ պէր խոսասափ սիօհպին կրմէ, պիւրթի պօյնէմէ:
Παράφθεγμα (τὸ) discorso fuor di proposito. անտեղի՝ տարտագէպ զրոյց. գնահատիչին պիւրթն սիօհպին:
Παραφίημι. M. αφήσω. lasciare a parte. մէկ դի ձգել. պէր խան պզրաքմէ:
Παραφίμωσις - εως (ἡ) parafimosi (sorta di malattia). ախտ մըն է անթլխատաբեան. պէր նեղ պալնի տարալը:
Παραφορὰ (ἡ) alienazione di mente. ուշագնաութիւն. պատրիկին խոտուլմաը:
Παραφορέω - ῶ. M. ήσω. = *Παραφέρω.*
Παράφορος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤ.*) - φόρως. che si porta quà e là vacillante, che barcolla. 2. che ha la mente alienata, delirante. տափն անգին տատալտգիօղ. 2. ուշագնած, խենթեցած. խօթի պէրէ տալընդի գտարան. 2. պատրիկին խոտուլմաչ, ընալը:
Παραφορτίζομαι. M. ίσομαι. caricare di più. աւելի եւս բեռնաւորել. գահս իյտալիմէ:
Παράφραγμα (τὸ) palizzata. ցցե պատնէշ. լոգանփօվ:

Digitized by Google

Παραφράζω. M. ασω. parafrasare, spiegare più estesamente. յարտահ, ատ. լի երկար՝ ճոխացդին կերպով արտայայտանի՝ մեկնաբանեի. լուրհ՝ ինքնէր կրկին։

Παράφρασις - εως (ἡ) parafrasi, spiegazione più estesa. յարտահութիւն, մեկնաբանութիւն, ճոխացդին արտայայտութիւն. լուրհ, ինքնէր։

Παραφράσσω. M. άξω. fortificare da ogni lato. ամէն կողմէն պատապարեի. ճիր ի ամենայն ինչիսանի կրկին։

Παραφραστής - οῦ (ὁ) parafraste, che spiega più estesamente. յարտասող, մեկնաբան. լուրհ՝ ինքնէր իմն։

Παραφρίζω. M. ίσω. spumare da' lati. քովերէն փրփրալ. համրընկան փոփրուիլ։

Παραφρονέω - ῶ. *M.* ήσω. delirare, alienarsi la mente. խելագարեի. էլէրտրմիլ, փրնիլնկիլ։

Παραφρόνησις - εως (ἡ) delirio, demenza. խելագնդութիւն, խելառութիւն. էլէնընէլ, պիտնկիլ։

Παραφροσύνη (ἡ) delirio. խելագնդութիւն. էլէնընէլ։

Παραφρουρέω - ῶ. *M.* ήσω. fare la guardia presso. քովը պահակերեի. համբան փոքրաթիւ՝ նեղոկիցիէլ։

Παράφρων - ονος (ὁ, ἡ) demente, pazzo. խելագնդ, խելեր. փիլնկ, էլէնը։

Παραφυάς - άδος (ἡ) rampollo che spunta al tronco dell' albero. ծառին բունը բունեն չառաւիղ. ալտէն ելթիւկներ պիթին ետ։

Παραφυλακή (ἡ) l' azione di spiare, d'osservare, spiagione. լրտեսութիւն, նայիլը. ինչէլնիկ, պտմուռ։

Παραφυλάσσω (ττω). *M.* άξω. osservare, spiare. 2. esser cauto, guardarsi. նայիլ, դիտեի, լրտեսեի. 2. զգոյշ կենալ, պտմուռ, ինչէլնիկ. 2. ծանէլ՝ ինքնիրմէ իւր գործոնի, ատիճանի։

Παραφυσάω - ῶ. *M.* ήσω. soffiare di traverso. քովէն փչիլ. համբան խիլնիկ։

Παράφυσις - εως (ἡ) tutto ciò che cresce inutilmente. փուճ տեղը բուսած իրը. գոլ իրէր պիթին նման,

Παραφυτεύω. M. εύσω. piantare appresso. քովը տնկել. համբան պիտիկ։

Παραφύω. M. φύσω. germogliare, spuntare inutilmente. պարապ տեղը ծիլ բուսանիլ. գոլ իրէր ֆիւնչլնկիկ՝ պիթիկ։

Παραφωνέω - ῶ. *M.* ήσω. gridare accanto. 2. pariare all' orecchio. քովը պոռալ. 2. ականջին խօսիլ. համբան պոլըրմիկ. 2. խուլ ընէն պիտի խօսիլ։

Παραφώνησις - εως (ἡ) acclamazione. մեծ տեղ պոռալը. պիրաւիր պոլըրմաը։

Παραφωνία (ἡ) discordanza di voci, dissonanza. տարաձայնութիւն. պիտիկ ձայն։

Παράφωνος (ὁ, ἡ) discorde, dissonante. տարաձայն. պիտիկ։

Παραφωτεσμὸς (ὁ) luce debole o falsa. սուտ կամ պակաս լոյս. ֆոթոթ համօթ ըսուի՝ ֆոֆրիկ ելէկ։

Παραχαλάω - ῶ. *M.* άσω. rallentare. քաւլցնել. ինչնիկ։

Παραχάραγμα (τὸ) falsa moneta. խորտխուած ոսկի. ֆոլղ ադիւ։

Παραχαράκτης - ου (ὁ) falsario di moneta. դրամներըը խորտխօղ. ֆոլղչի, ֆոլղ ադիւ պատն։

Παραχαράσσω (ττω). *M.* άξω. coniare della moneta falsa. սուտ դրամներ խփեի. ֆոլղ ադիւ պատնի։

Παραχειμάζω. M. άσω. invernare, passare l' inverno in... ձմեռը տեղ մը անցընել. ելէլէ տէր ներուն ինչիկ։

Παραχειμασία (ἡ) il passare l' inverno in... ձմեռը տեղ մը անցընելը. ելէլ տէր ներուն՝ համօրեան ինչիկը։

Παραχέω. M. χεύσω. versare sopra. 2. bagnare, innaffiare. վրան թափիլ. 2. թրջիլ, ջրել. խոտխոն փոտիկ. 2. ջրելիմի, ասալմի։

Παραχλιαίνω. M. ανῶ. riscaldare alquanto. քիչ մը տաքցընել. տաք ընդնել, ելէջնուելնիմի։

Παραχναύω. M. αύσω. = *Παρατρώγω.*

Παραχορδίζω. M. ίσω. discordare. տարաձայն ելլալ. պիտիկ ձլնի։

Παράχορδος (ὁ, ἡ) dissonante, discordante. տարաձայն. պիտիկ։

Παραχράομαι - ῶμαι. *M.* χρήσομαι. abusare. 2. disprezzare. գէշի գործածել. 2. տնաստել. ֆինայ ընդնիմի։ 2. խորտիմի։

Παραχρῆμα, ἐπίῤ. all' istante, tosto. փութով, տեղէն. տեր տուս, տիտ։

Παράχρησις - εως (ἡ) abuso. չարաչար վարաւելութիւն. ֆինայ ընդնիմը։

Παράχροος - ους καὶ

Παράχρωμος (ὁ, ἡ) mal tinto, mal colorito. գէշ ներկուած. ֆինա գոյնուած։

Παραχρώννυμι. M. χρώσω. tingere con de' colori falsi. սուտ գէշ ներկով ներկել. խոտ գոյն իւր գոյնին։

Παράχρωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παράχυσις - εως (ἡ) effusione. հեղում, հոսուած. գիւղխնկիր, գիւղիմ։

Παραχύτης - ου (ὁ) garzone di bagno. բաղնիքի մանչ՝ ապասաւոր. ինչնէ։

Παράχωμα (τὸ) mucchio di terra. հող կոյտ. ինչէրտ ելէլընը։

Παραχωρέω - ῶ. *M.* ήσω. cedere, concedere, accordare. տեղի տալ, ընծրնել. ետ գիւղիմ, իհան ինչիկ։

Παραχώρημα (τὸ) ciò che si cede ad un altro. ուրիշին ընծրհատած իրը. գոլնէն իհան ելտնան նման։

Παραχώρησις - εως (ἡ) l' azione di cedere. տեղի տալը, ընծրհելը. իւր վերինի, իհան։

Παραχωρητικὸς - ἡ - όν. che cede facilmente. գիւրաւ ձեի գի կեցող՝ ընծրհող. իւ ելէլէի իւր ներ վերին, իհան խոնի։

Παραχώριος (ὁ, ἡ) vicino. մօտ. խոնի։

Παραψαλίζω. M. ίσω. tagliare con frode. նենգաւ կտրել. հիլնի իւր գործի։

Παραψαλιστὴς - οῦ (ὁ) che taglia con frode. նենգաւ կտրող. հիլնի իւր գործի։

Παραψάλλω. M. ψαλῶ. toccare leggiermente una corda. (նուագարանին) լարին կամաց մը դպչիլ. (լարնէնէն) տիրնիկ խօսքիս փոգունիմի։

Παράψαυσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παραφανύω. M. αύσω. toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը դպչիլ, քերել անցնիլ. խավղա փոփանմամբ՝ եւ լիզել։ ալ. յարէ յիւրէ։

Παραφηχω. M. φήξω. strofinare leggiermente. կամաց չչիել. խավղ օվիմի։

Παραψυχή (ή) = *Αναψυχή.*

Παραψύχω καὶ (μσ.) - ψύχομαι. *M.* ψύξω - ομαι. = *Αναψύχω. Παρηγορῶ.*

Παρδαλέη - λῆ (ή) la pelle di pardo o leopardo. ընձի կամ ընձառիւծի մորթ. խոլէն խոյտ կոյր խոպան։

Παρδάλειος - α - ον. καὶ

Παρδάλεος - α - ον. di pardo o di leopardo. ընձի կամ ընձառիւծի յատուկ. խոլէնա խոյտ կոյս պոյծ։

Παρδαλιδεὺς - έως (ὁ) piccolo pardo o leopardo. պղտիկ ինձ կամ ընձառիւծ. խոլէնիկ, խոլէն խոյտ կոյս խավրասան։

Πάρδαλις - εως (ή) pardo o leopardo. ինձ կամ ընձառիւծ. խոլէն, ֆիլինդ խոյտ կոյս։

Παρδαλώδης - εος (ὁ, ή) simile al pardo o leopardo. ընձի կամ ընձառիւծի նման. խոլէնա խոյտ կոյս պիղնէր։

Παρδαλωτὸς - ή - όν. biscolore, brizzolato, macchioso. խայտագոյն, պիտակաւոր, պիղծ, պիղնէլի։

Πάρδος (ὁ) pardo, il maschio della pantera. ինձ, յատկապէս արուն. ֆիլինդ, խոլէն։

Παρεάω - ῶ. *M.* άσω. lasciare a parte. ձգ դի ձգել. պէտ խանս պէտքմամբ։

Παρεγγίζω. M. ίσω. avvicinarsi un poco. քիչ մը մօտիկնալ. պէտ ալ խոխտիմի։

Παρέγγραπτος καὶ *Παρέγγραφος* (ὁ, ή) falsamente inscritto, che non è ingenuo, falsificato. սխալ գրուած, անհարազատ, խարդախեալ. խանդիսլ կոյտ կեղծիր ալ համալ, խօլ օլմայան, կոյտ։

Παρεγγράφω. M. γράψω. ascrivere, inscrivere falsamente, con frode. սխալ՝ նենգ. գուս գրել՝ մակագրել. խանդիսլ՝ հիլէի իւն կեղծիր՝ կոյտ կեղծել։

Παρεγγυάω - ῶ. καὶ (μσ.) - άομαι - ῶμαι. *M.* ήσω - ομαι. rimettere da mano in mano, raccomandare. 2. esortare. 3. comandare. ձեռք ձեռք տալ՝ յանձնել. 2. յորդորել. 3. խլխլել, հրամայել. եղբեր եւ ի վերդէ, կեղծլի կեղծել. 2. խօլկոր վերմէ. 3. կիր կեղծել։

Παρεγγύησις - εως (ή) il passar parola (Γαλλ. passe-parole). բանակին մէջ խորհուրդի մը բերնէ բերան տարազանելը. օգտագործ պէտ գնալուգալնէն ազդարարութիւն։

Πάρεγγυς, ἐπίρ. assai vicino. խիտ մօտը. ըլչիճ խոխտիմ։

Παρεγκάθημαι. M. καθεσθήσομαι. sedere accanto. քովը նստիլ. խանդիսա օվուրմէ։

Παρέγκειμαι. M. κείσομαι. essere posto frà. մէջը գրուած ըլլալ. արուընա գծնալ տալ օլմէ։

Παρεγκελεύομαι. M. εύσομαι. esortare, animare. յորդորիլ, սիրտ տալ. խօլկոր գնատրիլ՝ նէտրիլ վերմէ։

Παρεγκεφαλὶς - ίδος (ή) cerebello. ուղեղին համեմ կողմը. պիչինի կնճոխ խուրձը։

Παρεγκλίνω. M. κλινῶ. inchinarsi un poco. քիչ մը ծռիլ. պէտ ալ եղնգնէ։

Παρέγκλισις - εως (ή) l'inchinarsi un poco. քիչ մը ծռիլը. պէտ ալ եղնգնէմի։

Παρεγκρανὶς - ίδος (ή) = *Παρεγκεφαλίς.*

Παρεγχειρέω - ῶ. *M.* ήσω. intrapprendere ciò che un altro già ha intrapreso. 2. cercare di dimostrare con delle false argomentazioni. ուրիշին արդէն ձեռք զարկած գործին ձեռք զարնել. 2. սուտ ձեռնարկութիւններով բան մը ցուցընել. նպիլ. պէտ պիրին հաստատիլ համոզելու նպատակով նենդիկ հաստատելու կիմիդ. 2. ինդվիրելու իւն պէտ նենդ խօսի կիմիդ ըլլալը ըմբռնել։

Παρεγχείρησις - εως (ή) falsa argomentazione. թիւր՝ սխալ ձեռնարկութիւն. ֆոպէ պիլիւ, ինդվիրիլ։

Παρεγχέω. M. χεύσω. versare accanto. քովը թափել. խանդիս պիլդիմի։

Παρεδρευτικὸς - ή - όν. assiduo, costante. հաճապազորդ, ձայուն, հաստատ. ֆոպիլիր, ֆոլուպիր, պէտ ֆոպոլ։

Παρεδρεύω. M. εύσω. = *Παρακάθημαι.* 2. essere assiduo, costante. ձայուն՝ հաստատ ըլլալ. պէտրէտոլ ֆոլուպիր օլմէ։

Παρεδρία (ή) il sedere appresso. 2. assiduità. 3. la carica dell' assessore. քովը նստիլը. 2. հաճապազորդութիւն, անյողդողդութիւն. 3. գատաստանի պաշտօնը, գատաւորի օգնական եղողին իշխանութիւնը. խանդիսա օվուրմալը. 2. պէտ ֆոպոլիր, ֆոլուպիրի. 3. ֆոպուխլի, խոխտիմի հատիր օլմալը։

Πάρεδρος (ὁ) assessore. 2. assistente, compagno. գատաւորի օգնիչ, գատաղակից. 2. ձեռնտու, օգնական, ընկեր. հնդիկ. ֆոպուխ, խոխտիմ, խոխտի հատիր. 2. խոպոլիր, արհամար, այծիպոլ։

Παρέζομαι. M. εσοῦμαι. = *Παρακάθημαι.*

Παρειὰ (ή) guancia. պյոս. խնճոյ։

Παρείας - ου (ὁ) = *Παρώας.*

Παρείκω. M. εἴξω. cedere, accordare, permettere. տեղի տալ, չնորհել, թոյլ տալ. նէտ վերմէ, իշնան նիմիդ, էօյ վերմէ։

Παρειμένως, ἐπίρ. trascuratamente. անհոգութեամբ, զանցառութեամբ. պիէօյուշէ՝ ղալիփխուխի իւն։

Παρειμι. M. ἔσομαι. essere presente, assistere a.., intervenire, trovarsi a... giungere, soccorrere. նէրկայ գտնուիլ, առաջիկայ գտնուիլ, մէջը ըլլալ՝ գտնուիլ, հասնիլ, օգնել. հաստատիլ պատահմամբ, ինքնաբերաբար՝ ինքնին պատահիլ, նէրկայ ասանմամբ։

Πάρειμι. M. εἶμι. passare da qualche luogo o d'avanti. տեղէ մը կամ առջեւէն անցնիլ. պէտ նէրկան խոխտ կոնդնանկին կիմիդ։

Παρείργω. M. εἴρξω. allontanare, impedire. հեռացընել, արգիլել. ալըգլընմալ, դէն նիմիդ։

Παρείρω (X. *M.*) inserire, porre dentro. մէջը խոթել՝ գնել. իչինի օգտմէ՝ գօտմէ։

Παρεισάγω. M. άξω. introdurre (di na-

Digitized by Google

scosto). մուծանել, ներս խթել (գազանաց). օձիք, ներքին (հնչմունք). օձիքանոթ:

Παρεισακτος (ὁ, ἡ) introdotto furtivamente, intruso. գաղտուկ մտած, ներս խրճուած. ներքին, օձիքանոթ:

Παρεισβάλλω. M. βαλῶ. mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. գաղտուկ ձգել դնել. 2. գաղտուկ ներս մտնալ, սպրդիլ. ներքին իյնել ծակել. 2. ներքին իյնել ներս, օձիքանոթ:

Παρεισγραφη (ἡ) falsa inscrizione. սուտ գրալ մեկնաբանութիւն. խորհրդ ֆոյիս խօսք:

Παρεισδέχομαι. M. δέξομαι. ricevere furtivamente. գաղտուկ ընդունիլ. ներքին ալնել՝ ֆոյով խօսիլ:

Παρεισδύομαι. M. δύσομαι. insinuarsi. սպրդիլ, սպռակիլ. ներքին, օձիքանոթ:

Παρείσδυσις - εως (ἡ) l'insinuarsi, entrata furtiva. սպրդիլը, գաղտուկ մուտ. օձիքանոթ, ներքին իյնել:

Παρείσειμι. M. εἰμι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισέρχομαι. M. ελεύσομαι. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισκομίζω. M. ίσω. introdurre furtivamente. գաղտուկ ներս մղդղձել՝ խրճիթ. ներքին իյնել ներքինի՝ օձիքանոթ:

Παρεισοδεύω. M. εύσω. entrare di nascosto o dietro qualcuno. գաղտուկ կամ ետեւէն մտնալ. ներքին խօսք ալնել ուրիշ մը ներս:

Παρεισπέμπω. M. πέμψω. mandare di nascosto. գաղտուկ խրկել. ներքին խօսքով:

Παρεισπίπτω. M. πεσοῦμαι. insinuarsi. 2. lanciarsi, gettarsi sopra all' improvviso. սպրդիլ, սպռակիլ. 2. ետեւէն ի ետեւ մտնալ. ներքինի, օձիքանոթ. 2. ուխտ ըսիլ, խորհուրդ ընել:

Παρεισποφεύομαι. M. εύσομαι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισπράσσω (ττω). *M.* πράξω. esigere delle contribuzioni ingiuste. անիրաւ հարկ կամ պահանջել. նեղութ գալ ետեւէն մտնալ:

Παρεισρέω. M. ρεύσομαι. scorrere dentro furtivamente. գաղտուկ ներս վազել՝ հոսիլ. ներքին իյնել օձիք. 2. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισφέρω. M. εισοίσω. = *Παρεισάγω.*

Παρὲκ (καὶ πρὸ φων.) *Παρὲξ, ἐπίρ.* ἤ πρόθ. oltre, inoltre, fuori di... բաց ի, ածայ բաց, արտաքոյ բաց. ետքս, դուքս, խօսի, ալեայը. = *Χωρίς, Ἐκτός.*

Παρεκβαίνω. M. βήσομαι. oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. դուրս ելնել, անցնիլ երթալ, գուրս ելլել, երթալ. ալիք, ոտքերը ընկճիլ. ծովեզր ելնել:

Παρεκβάλλω. M. βαλῶ. mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. դուրս գնել, տեղէ մը վերցընել ուրիշ տեղ մը գնել. ոտքերը ֆօրթ, դէպ ներքին ֆաշտրէտ դուլ դէպ ներքի ֆօրթ:

Παρέκβασις - εως (ἡ) sviamento. 2. digressione. շեղբ եղելը. 2. պատմական վարդապետութիւն. խօսքի ընթացքը. 2. մեր դէպ հինգերորդ ներքին, ներգոյն:

Παρεκβατικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ *ἐπίρ.*) - ικῶς. digressivo. պատմութեան ընթացքէն գուրս եղած՝ ուրիշ բան մը պատմելու վրան. ներգոյն ելնել, մեր դէպ հինգերորդ ներքի՝ օձիքանոթ:

Παρεκβολαὶ (αἱ) raccolta. ժողովածոյ դիւղ դէպ ետքէ հավաքուած հատուածոյ ոիճակ:

Παρεκδίδομαι. M. δώσομαι. prendere una cosa in vece d'un' altra. ուրիշ բանի մը տեղ ուրիշ բան առնալ. դէպ ետքի ալիք դալ:

Παρεκδύνω (δύομαι.) *M.* δύσω - ομαι. sutterfugere. խուսափիլ, գաղտուկ փախչիլ. ներքին, ներքի ֆալիք:

Παρεκθέω. M. θεύσομαι. = *Παρεκτρέχω.*

Παρεκκλίνω. M. κλινῶ. rimuovere, allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. քիչ մը անդին ընել՝ հեռացընել կամ ուրիշ դի կենալ հեռանալ. դէպ ալ ներքի երթալ՝ ալիքանոթ՝ ալիքանոթ:

Παρεκλείπω. M. λείψω. lasciare a parte. 2. mancare. ուրիշ դի ձգել. 2. նուազ ելնալ. պակսիլ. դէպ ետքս. 2. հալածական պատճառանոթ, խոչընդոտ:

Παρεκπίπτω. M. πεσοῦμαι. sortire di nascosto. գաղտուկ ելլել. ներքի ալիք. = *Παρεκδύνω.*

Παρεκστροφὴ (ἡ) rivolta alla rovescia, rovesciamento. գլխիվայր գարձընելը. խեղդուել գլխիվայրութիւն:

Παρέκτασμα (τὸ) = *Παρέκτασις.*

Παρέκτασις - εως (ἡ) estensione, allungamento. երկարութիւն, երկընդլայնութիւն. ընդլանութ, խոխրնալի, ալանդակ:

Παρεκτείνω. M. τενῶ. allungare, prolungare. երկընդլայնել. ալանիլ:

Παρεκτελέω - ῶ. M. έσω. eseguire contro la volontà di... ուրիշ կամքը դէմ (գործ մը) կատարել. գլխիվայր բանիվայր ընելը դէպ ետքս ալիք:

Παρεκτικὸς - ἡ - όν. pronto a dare, ad accordare. տալու՝ շնորհելու պատրաստ. վերջին՝ կրան երթալի հաւանոթ:

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ) sviato. շեղուած ելած. խոչընդոտ ելնիլ:

Παρεκτὸς, ἐπίρ. oltre, eccetto, tranne. բաց ի. ածայ, գալ:

Παρεκτρέπω. M. τρέψω. distorre, distornare. խոտորցընել, մոլորցընել. օձիքանոթ, սխալիմաց:

Παρεκτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre al di là. վազել անդին. ետքս ալիք՝ ալիքանոթ:

Παρεκτροπὴ (ἡ) sviamento. շեղբ երթալը. խոչընդոտ ելնիլ, օձիք:

Παρεκφαίνομαι. M. φανήσομαι. apparire accanto. քովը երեւնալ. խոչընդոտ ելնիլ:

Παρεκφέρω. M. εξοίσω. portare al di là, mettere al di fuori. դուրս տանիլ. հեռու գնել. տեղէ՝ ալիքանոթ՝ ֆօրթ:

Παρεκχέω. M. χεύσω. versare fuori o accanto. դուրս կամ քովը թափիլ. տեղէ խոխոջ խոնջիս գիօրթ:

Digitized by Google

Παρέκχυσις - εως (ἡ) inondazione. հեղեղում. խուճա, ծուճա, տիւ:
Παρελαύνω. Μ. ελάσω. oltrepassare, passare d'avanti. անցնիլ, երթալ, առնել անցնիլ. ևրկնի կիսիւ, ալիսի, խոնդրեն կիսիւ:
Παρέλευσις - εως (ἡ) passaggio, il passare (d'avanti). անցք, անցնիլը (առնելուն). կիսի, կիսիւլի (խոնդրեն):
Παρέλκυσις - εως (ἡ) prolungamento, indugio. երկնցընելը, ուշցընելը, յապաղանք. ասպնիս, կիսիւրիս, երկուլ, խնդիր:
Παρελκυστής - οῦ (ὁ) che prolunga, indugiatore. երկնցընող, յապաղող. առնող, երկմելը:
Παρελκύω. μεγν. ἀντὶ —
Παρέλκω. Μ. ἑλξω. tirare d'accanto. 2. prolungare, rimettere, temporeggiare, differire. քաշել քալիլ. 2. երկնցընել, յապաղել. խոնդրեն կիսիւ. 2. ասպնիս, կիսիւրիս, խնդիր կիսիւ:
Παρέλλειψις - εως (ἡ) omissione. պանգաւմիւն. պրոպէլ կիսի, կիսի կիսիւ:
Παρεμβαίνω. Μ. βήσομαι. entrare dentro, in mezzo. ներս՝ մէջը մտնալ. իւերէ՝ իւինդ կիսիւ:
Παρεμβάλλω. Μ. βαλῶ. mettere frà, interporre, introdurre, inserire. 2. ordinare, schierare nel campo di guerra. մէջ գնել, մտնցնել, ներս խոթել. 2. կարգել՝ գասալ յապարել մարտ. պատրաստ ֆօնթ, ասֆալտրուիլ, կիսիւրիս. 2. գինի պղտնդեղ ըզբաղմանէ՝ ասի ասի ֆօնթ:
Παρέμβασις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*
Παρεμβατικῶς, ἐπίῤῥ. per parentesi. փակագիծ. լրիբրտը պրասքնս պէր ֆըսսնսիւրիս (օրէ ինչ նաբէ՛ ալ փոսի ւըզնիւլուր իւի պէրտ ալանտր):
Παρεμβολή (ἡ) interposizione. 2. ordine di battaglia. 3. esercito. մէջը գնելը, միջադրութիւն. 2. կանոն՝ կարգ զօրաց. 3. բանակ. պրասքնս ֆօրմիլէթ. 2. ասպէր ալբրասը. 3. օրտու:
Παρεμβολικός - ή - όν. che si fà nel campo di guerra. մտաբ՝ կռուի առպարէզը եղող. գինի պղտնդեղա օլսն:
Παρεμβύω. Μ. βύσω. ficcare dentro. մէջը խոթել. իւինդ օթխել՝ իւըթխել:
Παρεμμανής - ίος (ὁ, ἡ) quasi furioso. մոլեգնի՝ կատղած նմանն. փոպրսլու՝ ւըսկիսն կիսի:
Παρεμπίνω. Μ. πίομαι. bevere troppo, trincare. չափէ գաւրս խմել. իքրի իւինդ:
Παρεμπίπλημι. Μ. εμπλήσω. riempiere. լեցնելցուն ընել. փսի փօլս կիսիւ:
Παρεμπίπρημι. Μ. εμπρήσω. abbruciare da' lati. քաղերէն վառել. կանդրնէն կողմէ:
Παρεμπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire. մէջը իյնկնալ, մէջը մտնալ, մէջը գտնուիլ. իւինդ պրիւղիւ, օրինաբնդ կիսիւ, իւինդէն պատլանմամբ:
Παρεμπλέκω. Μ. πλέξω. intrecciare. մէկմէկ հասնել. պէրապեր կօրկէ:
Παρεμπλοκή (ἡ) intrecciamento. մէկմէկ հասնելը. պէրապեր կօրկէ:
Παρεμποδίζω. Μ. ίσω. impedire. արգիլը ըլլալ. կնիլ օլմէ:
Παρεμπολάω - ῶ. Μ. ήσω. fare del traffico ingiusto. անիրաւ առեւտուր ընել. նենգութի պատճառիս կիսիւ, հարամ կիսիւ:
Παρεμπόρευμα (τὸ) lucro accessorio. յաւելուածոյ չահ. ֆայտա սնալ:
Παρεμπορεύομαι. Μ. εὐσομαι. fare un traffico fuori della propria professione. իր արհեստէն գատրս առեւտուր մը ընել. պինդի պինաֆիդրան գըլուրը պէր պատրաստ կիսիւ:
Παρέμπτωσις - εως (ἡ) il cadere dentro. մէջը իյնկնալը. արատնը՝ իւինի գիւղիւ:
Παρεμφαίνω. Μ. φανῶ. mostrare, rappresentare da vicino o alquanto. 2. rassomigliare un poco. մօտէն կամ քիչ մը ցուցընել՝ առջեւ բերել. 2. քիչ մը նմանիլ. խոնդրեն խոթօր պէր ալ կիսիւրիս՝ հաւրօրթ կիսիւրիս. 2. պէր ալ պինդիւիս, լրտնի:
Παρέμφασις - εως (ἡ) rappresentazione. երեւցընելը. կիսիւրիս. տրէ:
Παρεμφερής - ίος (ὁ, ἡ) alquanto simile. քիչ մը նմանի. պէր ալ պինդիւէ:
Παρεμφέρω. Μ. ενοίσω. avere qualche rassomiglianza con... քիչ մը նմանիլ. պէր ալ պինդիւիս. անդրմիս:
Παρεμφύομαι. Μ. φύσομαι. crescere, germogliare appresso. քովը բուսնիլ՝ ծլիլ. խոնդրեն պիւիս՝ ֆիւիւլիւիս:
Παρενδείκνυμι. Μ. δείξω. mostrare da vicino. 2. far mostra di... մօտէն ցուցընել. 2. ցոյց ընել. խոնդրեն կիսիւրիս. 2. կիսիւրիչ կիսիւ:
Παρενδιάω - ῶ. Μ. άσω. = *Διατρίβω.*
Παρενδίδωμι. Μ. δώσω. rimettere, usare dell' indulgenza. ներել. ալէ կիսիւ:
Παρενδύνω (*δύομαι.*) *Μ. δύσομαι.* = *Παρεισδύομαι.*
Παρενείρω. (*Χ. Μ.*) intrecciare. 2. introdurre, inserire. մէկ ասէ հասնել. 2. ներս խոթել՝ մտցնել, մտնցնել. պէրապէր կօրկէ. 2. իւերէ օթխել՝ իւըթխել:
Παρένθεσις - εως (ἡ) interposizione. 2. parentesi. միջադրութիւն. 2. փակագիծ. օրինաբնդ ֆօսը. 2. լրիբրտը պրասքնս իւըէ օլսն պէր բերսս պօշ վի օ պօշխնդիւ պչէրտ կիսիւ իւի պէրի գալընդիւիւնս վի օ պէրի օթխասնդրան ֆնտըսն գոնիւն ( ), գիւիի նիւն:
Παρένθετος (ὁ, ἡ) interposto. միջադրեան, միջարկեալ. արատնը ֆնտըսսու:
Παρενθήκη (ἡ) = *Παρένθεσις.*
Παρενθυμέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. trascurare. զանց առնել, փոյթ չառնեցնալ. իմնալ կիսիւ, հոգեկիս օլմամբ:
Παρενθύμησις - εως (ἡ) trascuratezza. զանգառնալութիւն, անհոգութիւն. պէրաչէրէթ, հոգեկիսիւիչիւթ:
Παρενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il frutto ogni due anni. երկու տարին մէկ պտուղ բերող. իւի պինդան պէր պիտի պղտիւ հասլ իտի:
Παρενοχλέω - ῶ. Μ. ήσω. incomodare, molestare. անհանգիստ ընել, նեղել. բահմնուշ կիսիւ, ուշիմ, ուշկիս վիրաւ:
Παρενοχλησις - εως (ἡ) importunità, mo-

Digitized by Google

lestia. ներգաղթութիւն, ձանձրութիւն. ոչնչութիւն, ոչընչութիւն:

Παρεντράπτω. *M.* ράψω. cucire appresso. քովը կարել. խանձնա գիպելի:

Παρεντσάλευσις - εως (ἡ) scossa, concussione. ցնցում. սրսում, ահաբեկութիւն:

Παρεντσαλεύω. *M.* εὐσω. scuotere, concussare. ցնցել. ահաբեկել, սրսում:

Παρεντσπείρω. *M* σπερῶ. seminare quà e là. սփռել ամեն ցանել. խօսիլ պիրի խօսիլ:

Παρέντυξις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεντάσσω (ττω.) *M.* τάξω. mettere con ordine in mezzo. կարգաւ ահլը գնել. սըր իւր իւրին ետեսէ:

Παρεντίθημι. *M.* θήσω. interporre, inserire. ահլը գնել. սրսըլա՝ իւրին ետեսէ:

Παρεντρώγω. *M.* τρώξομαι. mangiare come un manicaretto. համեմի սեղ սառել. լիրիա՝ ծիլ իւրին իւրիա:

Παρέξ (πρὸ συμφ.) ἀντὶ *Παρέκ.*

Παρεξάγω. *M.* ἄξω. distornare, sedurre. 2. far avanzare l'esercito contro il nemico. խաորիցընել, մոլորեցընել. 2. բանակը թշնամիին գեմ բշել. այրինել, խոտան ելեւմտիլ. 2. օրտօյս տիւղիին ետուելը ներիրիա:

Παρεξαγωγή (ἡ) il marciare dell'esercito contro il nemico. բանակին՝ թշնամիին գեմ երթալը՝ խաղալը. օրտանաան՝ տիւղիին ետուելը ներիրիա:

Παρεξαίρω. *M.* αρῶ. innalzare vicino a... բանի մը մօտ բարձրացընել. պիր լեռի խա. էջն ներուելիրիա՝ հիմեն ու էջտար ներուելը:

Παρεξαλλάσσω (ττω). *M.* ἀξω. cangiare, mutare intieramente. բոլորովին փոխել. պուպուխին տեղլերիա՝ ինդուիլ:

Παρεξαμείβω. *M.* αμείψω. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρέξειμι. *M.* ειμι. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρεξελαύνω. *M.* ελάσω. avanzare, passare al di là (a cavallo). 2. lanciarsi sul nemico. (ձիով) առաջ երթալ, անցնել երթալ. 2. թշնամիին վրայ նետուիլ. (սի իւր) իւրէն վարտել, ինչէն ելիա. 2. տիւղիին ետուելիրին սիըլմաք:

Παρεξελέγχω. *M.* ελέγξω. convincere uno con de' soffismi. խաբեական ձեռնարկութիւններով ըմբռնցընել. խիլվիր իւր պրօխին սըէօտըրմաք՝ գործ պըտուիմաք:

Παρεξέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. oltrepassare, andare al di là. գնացնել, անցնիլ երթալ. սրմաք, ինչէն ելիա:

Παρεξετάζω. *M.* άσω. confrontare. բազդատել. բաղդատ ելիա:

Παρεξέτασις - εως (ἡ) confronto, comparazione. բազդատութիւն. բաղդատ, խիզմիհ:

Παρεξευρίσκω. *M.* ρίσω. inventare inoltre. հնարել եւս. գտնա ինչպա ելիա:

Παρεξηγέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. interpretare malamente. գէշ մեկնիլ. ֆինանէնիա վիրիա:

Παρεξήγησις - εως (ἡ) falsa interpretazione. սխալ մեկնութիւն. խանլըլըղ մանա:

Παρεξῆς, ἐπίῤῥ. = Ἐξῆς.

Παρεξιέμι. *M.* εξήσω. lasciar passare, trascurare. թողլ տալ, գանց առնել. ինչնիրա, նհմալ ելիա, մոռնալի օլմաք:

Παρέξις - εως (ἡ) esibizione, presentazione. առաջարկութիւն, մատուցանելը. առնա, ինչնիզի, սրզ:

Παρεξίστημι. *M* εκστήσω. rimuovere dal suo luogo. 2. peggiorare. տեղէն հանելը՝ հեռացընել. 2. տելի գէպ ընել. իրիլիրին խոնիչ ելիա՝ սրսըզլըմաք. 2. գտնա ինչպիա՝ պիրիա ներիա:

Παρίξοδος (ἡ) uscio nascosto. 2. preparazione di viaggio. գաղտնի ելլելու գուռ. 2. ճամբու պատրաստութիւն. ինչլի ըզբաղմունք ետեսը. 2. ին ինչպէս:

Παρεξωθίω - ῶ. *M.* ωθήσω. spingere in una parte. մէկ գի հրել. պիր նօռա ինդիա:

Παρεπιγραφή (ἡ) annotazione al margine, postilla. բացատրութիւն լուսանցից. ըսրհ, հաշիա:

Παρεπιγράφω. *M.* γράψω. postillare, fare delle annotazioni al margine. լուսանցը նամակագրութիւններ ընել. հաշիա ներիա:

Παρεπιδείκνυμαι. *M.* δείξομαι. far mostra di... ցոյց ընել. ինձ օրտերելի ներիա:

Παρεπιδημέω - ῶ. *M.* ήσω. essere viaggiatore. ճամբորդ ելլալ. խոճա օլմաք:

Παρεπιδημία (ἡ) pellegrinaggio. պանդխտութիւն. ֆրէնկլիք:

Παρεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passaggiere, viaggiatore. օտար, պանդխտական, անցաւոր, ճամբորդ. խոպանճը, էթիդ, ինչիէ ինչիճի, խոճա:

Παρεπινοέω - ῶ. *M.* ήσω. inventare inoltre. հնարել եւս. գտնա ինդար ներիա:

Παρεπιπνέω. *M.* πνεύσω. soffiare leggiermente. կամաց փչել. խաչ խաչիա:

Παρεπισκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare di passaggio. հարեւանցի ընծել գիտել ընծել. խոտխոտօջա նայլը ինդիլել ներիա:

Παρεπιστρέφω. *M.* στρέψω. voltare un poco. քիչ մը գարձընել. պիր ուչ լիվիրիա:

Παρεπιστροφή (ἡ) il voltarsi alquanto. քիչ մը գառնալը. պիր ուչ գիմիա:

Παρεπιφέρω. *M.* εποίσω. portare, produrre inoltre. եւս յառաջ ածել՝ արտադրել. գտնա ինդիդրիա՝ հասլ ներիա:

Παρεπιψαύω. *M.* ψαύσω. toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը վազել շօշափել՝ քիթել անցնիլ. սրսըլա իւր խոտխոտին եալխիա՝ լիմ ինդիա, սրսըտ ինչիա:

Παρέπομαι. *M.* έψομαι. seguire. հետեւիլ. սրտը սըր կօրմաք:

Παρεργολαβέω - ῶ. *M.* ησω. intraprendere un altro affare ancora. ուրիշ գործի մ' ալ ձեռք կարնել. ուիշը պիր հավրհիա գտիի եալ կօրմաք:

Πάρεργον (τὸ) opera, occupazione fuor di proposito. առարկեալ գործ՝ խրատութիւն. գտնախինիի իլ՝ հաշրհի:

Πάρεργος (ὁ, ἡ) che si fà fuor di proposito, superficiale. առարկեալ, գործատուհ, հարեւանցի. գտնախինիիճի, խոգտնախինիչ:

Παρέργως, ἐπίῤῥ. di passaggio, superficialmente. հարեւանցի. խոտխոտինիչ:

Digitized by Google

Παρερεθίζω. M. ίσω. irritare. գրգռել. գրգռիչ, գրգռիչ եղիր։

Πάρερμα (τὸ) appoggio, sostegno. մղիչ, նեցուկ · գայթ, գիւղիչ։

Παρερμηνεία (ἡ) erronea interpretazione. սխալ մեկնաբանութիւն · խանգարել ճշմարիտ մտածումը։

Παρερμηνευτὴς - οῦ (ὁ) che interpreta falsamente. 2. eretico. սխալ՝ թիւր մեկնաբանութեան առաջ · 2. հերետիկոս · խանգարող հաւատքի վերաբերեալ · 2 · ըմբռնող։

Παρερμηνεύω. M. εύσω. interpretare falsamente. սխալ մեկնել · խանգարել հաւատքի վերաբերեալ։

Παρερπύζω. M. ερπύσω καὶ

Παρίρπω. M. ίρψω. insinuarsi. սողոսկիլ, սողոսկել · ներքնել, ծածկաբար՝ գաղտագողի ներքնել։

Παρίρχομαι. M. ελεύσομαι. passare. 2. passare avanti. 3. presentarsi. անցնիլ · 2. առջեւ անցնիլ · 3 · մատչիլ · ներկայ · 2 · իւրում ներկայ · 3 · խոչընդոտ, հակառակ լինիմ՝ ներկայ։

Παρεσθίω. M. παρέδομαι. mangiare, rodere furtivamente. գաղտուկ ուտել՝ կրծծել · կերել խնդիր՝ ուտիրեալ։

Πάρεσις - εως (ἡ) languore. թուլութիւն, վհատութիւն · կիզիչ ախտ, ախտանալ, տրտմութիւն։

Παρίστειος (ὁ, ἡ) = *Ἐφίστιος.*

Παρίσχατος (ὁ, ἡ) = *Παρατελευταῖος.*

Παρετάζω. M. άσω. = *Παρεκτάζω.*

Πάρετος (ὁ, ἡ) languido, rilasso. թուլացած, վհատ · կիզիչ, ախտանալ, խոխրոտիլ։

Παρευδοκιμέω - ῶ. M. ήσω. prevalere in fama. առաւել համբաւատար ըլլալ, ուրիշէ մը առաւել համբաւ ունենալ · նմանորինակ ընդհանրապէս կիրարկի՝ խօսի օրէսք, նամէ գործ կատարել ուրիշի։

Παρευημερέω - ῶ. M. ήσω. superare gli altri in felicità. երջանկութեան մէջ առաջնորդ գերազանցել · հարևանութիւն առաջ խորհրդավորին խօսի օրէսք։

Παρευθύνω. M. υνῶ. sviare qualcuno. ուղղ շեղումէն հանել · պիտի խօսքն ընթացքէ։

Παρευθὺς καὶ - ευθὺ, ἐπίῤ. tosto, incontanente. շուտով, վազվզուկի · փութաց, ընդոծոծ։

Παρευκηλέω - ῶ. M. ήσω. ammansare adulando. շողոքորթելով անուշ զգուցելով անձնիլ՝ ամրիլ՝ հանգստանալ · խոնարհիլ՝ խոնարհութեամբ՝ խոնարհութիւնով՝ խոնարհութիւնով։

Παρευλαβέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. guardarsi. զգուշանալ · ապրշիլ։

Παρευνάζομαι. M. άσομαι. dormire accanto. քովը քնանալ · խանդիպ առնիլ։

Παρευνέτης - ου (ὁ) καὶ

Παρευνέτις - ιδος (ἡ) = *τῷ*

Πάρευνος (ὁ, ἡ) consorte, conjuge. ամուսին, ընկերակից · կին։

Παρεύρεσις - εως (ἡ) καὶ

Παρεύρημα (τὸ) cavillo, tergiversazione, arzigogolo. սուտ ու մատ՝ չիմնալ փաստ՝ գիւտ, մտացածին՝ խարէական հնարք · խոհ՝ խոխմ խոպոպ՝ պատրուակ, խիղճ։

Παρευρίσκω. M. ευρήσω. trovare per caso. 2. controvare. դիպուածով մը գտնալ · 2 · կեղծել, հնարել, յօդել, կազմկցել · բան կեր պատրաստել · 2 · ապրուստ հայթայթել (խօսք)։

Παρευτρεπίζω. M. ίσω. apprestare, preparare. պատրաստել · խնամքով կիրարկել։

Παρεφάλλομαι. M. αλοῦμαι. saltare, scagliarsi sopra. վրան յարձակիլ՝ հասաւելիլ · խլրտիլ՝ ընդդիմանալ՝ ապրշիլ։

Παρεφάπτομαι. M. ἁψομαι. toccare leggiermente, lambire. կամաց կամ մը դպչիլ, քերել անցնիլ · սահել իւր փօխանակ, ընդդիմել։

Παρεφεδρεύω. M. εύσω. far la guardia appresso. քովը պահակերել՝ պահպանութեան քնալ · խանդիպ նեղութիւն պատահիլ՝ պատմիլ։

Παρίχω. M. ἐξω. dare, accordare, presentare. 2. rendere. տալ, շնորհել, մատուցանել · 2 · ընել, գործել · վերջ, կիր կիրի, իշան կիրի, առանձ · 2 · կիրի, ներկայ։

Παρηβάω - ῶ. M. ήσω. = *Παρακμάζω.*

Πάρηβος (ὁ, ἡ) = *Παρῆλιξ.*

Παρηγορέω - ῶ. M. ήσω. consolare. մխիթարել · խոնարհիլ կիրի · 2 · = *Παραινῶ.* 3. = *Παραμυθέομαι.*

Παρηγορητικὸς - ἡ - όν. = *Παρηγορικός.*

Παρηγορία (ἡ) consolazione, conforto. մխիթարութիւն · խոնարհիլ։

Παρηγορικὸς - ἡ - όν. consolativo. մխիթարիչ, մխիթարական · խոնարհիլ իրին։

Παρηγορικῶς, ἐπίῤ. consolatamente. մխիթարութեամբ · խոնարհիլ իւր։

Παρήγορος (ὁ, ἡ) consolatore. մխիթարող · խոնարհիլ իրին։

Παρηδύνω. M. υνῶ. render dolce, condire. անուշցընել, համեմել · խոհիլըլիմիլ, խնդալիս վարմիլ։

Παρηθέω - ῶ. M. ήσω. colare. քամել · սրմնիլ։

Παρήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. անհնազանդ, յամառ · չկամիլ, ճանդիպ։

Παρήκω. M. ήξω. = *Προέρχομαι ἢ Παρέρχομαι.* 2. = *Προσήκω.*

Παρῆλιξ - ικος (ἡ) avanzato in età. առարեր առաջ · խոլընել մարդ։

Παρήλιος (ὁ) parelio. արեւանմանութիւն, ամպերուն վրան տպաւորուած արեւուն պատկերը · պատրիարգ վարդագոյն կնճռոտ մը։

Πάρημαι × *ἀντὶ Παρακάθημαι.*

Παρημερεύω. M. εύσω. passare tutta la giornata presso. մոտը օրը քովը անցընել · խանդիպ սիրտ հրճուիլ՝ պիրիճն կնոջ տրտի կիրի։

Παρήμερος (ὁ, ἡ) che si fà ogni due giorni. երկու օրը անգամ մը եղող · իրի կնոջ պէս օրն · 2 · = *Ἐφήμερος.*

Παρηορία (ἡ) la coreggia, con cui s'attaccava al cocchio il rilasso. առագաստանի չին կառքին կապելու փոկ · ներփ սիրը արագոյս պատրաստած ֆայտ · 2 · = *Μωρία.*

Digitized by Google

Παρηόριος - α - ον. καὶ
Παρήορος (ὁ, ἡ) (ἵππος) rilasso. ապուռ-ամարիկ ձի. Խեղճ ձի. 2. = *Παράδοξος* ἢ *Ἀνάρμοστος*. 3. = *Παράφρων*.
Παρηχέω - ῶ. *Μ. ήσω*. rendere il medesimo suono. Նոյն հնչմանդրը հանել. միր այնի պէս լսել։
Παρήχημα (τὸ) καὶ
Παρηχησις - εως (ἡ) somiglianza di suono, consonanza. Հնչման նմանութիւն. պէս պէս ապրանքներ։
Παρθενεία (ἡ) verginità. կուսութիւն. միւթիւն։
Παρθενεῖα (τὰ) lo stato della verginità 2. versi cantati dalle vergini. կուսութեան վիճակը. 2. կուսանքներէ երգուած տաղ. միւթիւն հաւ. պիւրիւն. 2. միւթիւներուն օգտանած՝ լուրերուն նազմանիր պիտիներ։
Παρθένειος (ὁ, ἡ) = *Παρθενικὸς* ἢ *Παρθένιος*.
Παρθένευμα (τὸ) = *Παρθενών*.
Παρθενευσις - εως (ἡ) = *Παρθενεία*.
Παρθενεύω. *Μ. εύσω*. essere, vivere vergine. կոյս ըլլալ, կուսութեան մէջ ապրիլ. միւթիւ օլմակ, միւթիւնով նստիլ։
Παρθενεών - ῶνος (ὁ) = *Παρθενών*.
Παρθενία (ἡ) = *Παρθενεία*.
Παρθενικὸς - ἡ - όν. verginale. կուսական. միւթիւն։
Παρθένιον (τὸ) parietaria (erba). կուսքիլ (խոտ). խոճկնուկ։
Παρθένιος - α ἢ ος - ον. = *Παρθενικός*.
Παρθενὶς - ίδος (ἡ) artemisia (erba di S. Giovanni). բժշկական խոտ մըն է. գլուխ օգնող։
Παρθενογενὴς - ίος (ὁ, ἡ) nato d'una vergine. կուսածին. միւթիւնէն ծագումով։
Παρθενοκομία (ἡ) educazione delle vergini. կուսանաց կրթութիւն՝ գաւառապահութիւն. միւթիւներ խնամելութիւն։
Παρθενοκτονία (ἡ) uccisione d'una vergine.. կոյս մը սպաննելը. միւթիւ հանելը կամ կորսնցնելը։
Παρθενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore d'una vergine. կոյս սպաննօղ. միւթիւ խլտրիչ։
Παρθενομήτωρ - ορος (ἡ) (ἐκκλ.) Vergine e Madre, la Santissima Vergine. (*Λατ.* Virgomater). Մարիամ եւ կոյս, Աստուածածնէն. Պիւրէ ան միւնիւթ, միւնիւթիւն աղբիւր։
Παρθενοπίπης - ου (ὁ) puttaniere. խղճմուռ. ցնծասէր, ցնծասէր։
Παρθένος (ἡ) vergine. կոյս. միւթիւ, իշտ ալլան իշտ։ (*εἰς. τοὺς ἐκκλησ. συγγ.*) *Παρθένος* (ὁ) Partenio, giovine non ammogliato. աչխարհը չմտած երիտասարդ. պոյռնոյ ներկիլ տեսած տղայ։
Παρθενοτροφέω - ῶ. *Μ. ήσω*. allevare delle vergini. կուսանքներ պահել՝ սպասելը. միւթիւներ պատսպարելով՝ սնուցանելով։
Παρθενοτροφία (ἡ) allevamento, educazione delle vergini. կուսանքներ պահելը՝ սպասելը. միւթիւներ պատսպարելով՝ սնուցանելով։
Παρθενών - ῶνος (ὁ) monastero delle vergini. կուսանաց վանք. միւթիւներ համար իշտրէ։
Παρθενωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l'aria d'una vergine. կուսանի դէմք ունեցող. միւթիւ նմանութիւն պիտնող։
Παριαύω. *Μ. αύσω*. dormire presso. քովը քնանալ. խանդիստ ապրանք։
Παριδρύω. *Μ. ύσω*. collocare accanto. քովը դնանգնել. խանդիստ նստուցանել։
Παρίζω. *Μ. ίσω*. metter a sedere o mettersi a sedere accanto. քովը նստեցնել կամ նստիլ. խանդիստ օթուցանել խոտ օթուրնալ։
Παρίημι. *Μ. παρήσω*. lasciar passare o entrare. 2. omettere, trascurare. 3. rallentare, snervare. 4. permettere. անցնելու կամ մտնելու թող տալ. 2. գանց առնել. 3. թուլցնել, վհատցնել. 4. թոյլ տալ, հրամանն տալ. ինձի խոտ նստուցի պատմելուդ. 2. նուիլ կիմիլ, հափչիլ օլմակ. 3. նուիլիմիլ, փուխրիմիլ տիւնչուդիլ. 4. թոյ վերմակ, նէն վերմակ։
Παρεππάζομαι. *Μ. άσομαι* καὶ
Παριππεύω. *Μ. εύσω*. passare da vicino o d'avanti a cavallo. ձիով մօտէն կամ առջեւէն անցնիլ. ան իւր նստելուն նոյ նստիլուին կիրկիլ։
Πάρϊππος (ὁ, ἡ) che corre al fianco d'un cavallo. 2. che accompagna qualcuno a cavallo. ձիուն քովէն վազող. 2. ձիով մէկին քովէն գացող. միւն նստելուն կողմն. 2. ան իւր միւթիւնին նստելուն կիրկին։
Παρίπταμαι. *Μ. παραπτήσομαι*. passare d'avanti volando, trasvolare. առջեւէն թռչելով անցնիլ. նստիլուին առջեւ կիրկիլ։
Παρίσθμιον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλ.) gavigne, le glandule delle fauci. կոկորդին մանռներըը. պուխ պօղ, պըղտիկ գնդուկներ կիրկին՝ իւ կիրկ։
Πάρισος (ὁ, ἡ) quasi simile. իրար նման. պիտիկիր կիրկ, անդրան։
Παρισόω - ῶ. *Μ. ώσω*. uguagliare, render uguale, simile, assimilare. հաւասարել. նմանցնել. միւսանիր՝ պէս կիրկ, պիտիկիր։
Παριστάνω. *μτγν.* καὶ *Γρφ.* ἀντὶ —
Παρίστημι. *Μ. παραστήσω*. mettere accanto. 2. comparare, confrontare. 3. rappresentare. 4. persuadere. 5. assistere. 6. soccorrere. քովը գնել. 2. բաղդատանել. 3. առջեւ բերել, յայտնի առնել. 4. համոզել. 5. քովը կենալ. 6. օգնել. խանդիստ գտնել. 2. բաղդատիլ կիրկ. 3. օրինակ՝ հաստատուն կիրկիլ. 4. խոտով կիրկիլ. 5. խանդիստ գտնիլ. 6. խոտը՝ կիրկիլ։
Παριστορέω - ῶ. *Μ. ήσω*. raccontare di passaggio. 2. raccontare una cosa in vece d'un'altra. Հարեւանցի պատմել. 2. բանի մը տեղ ուրիշ բան մը պատմել. խոտխոտիկ նէ կիրկիլ. 2. միւս կէս հրէից դարձը միւս կէս նոյնէ կիրկիլ։
Παρισχναίνω. *Μ. ανῶ*. emaciare, rendere assai macilento. խիստ սիրտրգնել. ցնդիլ հիւծացնիլ՝ ցամաքցնիլ։

Digitized by Google

Παρίσχω. Μ. παρασχήσω. = *Παρέχω.*
Παρίσωμα (τὸ) = *Παρίσωσις.*
Παρίσως, ἐπίῤ. quasi, incirca. *Խբբ, Խբբ Քէ, մօտիկ. Հինգն, ե սահմրփա:*
Παρίσωσις - εως (ἡ) eguaglianza. *Հաւասարութիւն. պիրապիրէ:*
Παριτὸς - ἡ - όν. donde si può passare. *անցնուելու. կարելի:*
Παριχνεύω. Μ. εὐσω. camminare sulle traccie di . . . tracciare. *Հետեւիլ, Հետաց հետեւեն երթալ. իշխիմ, իւր սըրտիմ կամքն:*
Παρὸ (ἀντὶ *Παρ' ὅ*) *σύνδ.* perciò, per lo chè. 2. se non. *վասն որոյ, անոր Համար. 2. եթէ ոչ. պահանն իլնի, պա ակիպտին. 2. իլլաթ:*
Παροδεία (ἡ) passaggio. *անցնիլը. կարմ, կարիմ, կարմիլիմ:*
Παροδεύσις - εως (ἡ) = *τῷ προηγ.*
Παροδεύω. Μ. εὐσω. passare, andare al di là. *անցնիլ, անգին երթալ. կարմիմ, սըմիմ, իւնէրի կըմիմ:*
Παροδικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* atto a passare. *անցնիլու յարմար. կարմիայ օրդան:*
Παρόδιος (ὁ, ἡ) vicino alla via, alla strada. *Ճամբու մօտ. խօլ խոքի:*
Παροδίτης - ου (ὁ) καὶ *Παροδίτις - ιδος* (ἡ) = *Ὀδοιπόρος.*
Πάροδος (ἡ) passaggio. 2. venuta, entrata. *անցք, անցումն. 2. գալուստ, մուտ. կարիր, կարմ. 2. կարմ, կիրմ:*
Παροίγνυμι καὶ *Παροίγω. Μ. οἰξω.* aprire un poco. *բիր մը մանալ. պիր ու սմմիմ:*
Παροιδαίνω καὶ *Παροιδίσκομαι. Μ. οιδήσω.* gonfiarsi alquanto. *բիր մը ուռնալ. պիր ու կիրմիմ:*
Παροιθε (*θεν*) d'avanti. 2. prima (*Λατ.* antea). *առջեւէն. 2. առաջագոյ. խոխանպին. 2. նէվէրկին, նախապին:*
Παροικέω·ῶ. Μ. ησω. abitare accanto. 2. essere pellegrino, forestiere. *քովը բնակիլ. 2. պանդխտաբար՝ օտարական ըլլալ. խանընա օտին օլմիմ. 2. ճամբայ՝ կիննիպ օլմիմ:*
Παροικία (ἡ) l'abitare per qualche tempo in un luogo, pellegrinaggio. *քիչ մը ատեն տեղ մը բնակիլը, պանդխտութիւն. պիր ու կէճի պիր երթրի օտին օլմալը, ճամբայիմ:*
Παροικίζω. Μ. ίσω. assegnare un'abitazione presso . . . *քովը բնակիլ տալ, բնակեցնել տեղ տալ. խանընա օտին օլմագ հարմալ կիրկէ՝ կիրկիրմէկ, ճամբորմագ:*
Παροικοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. edificare appresso. *քովը տուն չինել. խանընա պինա կըմագ:*
Παροικοδόμημα (τὸ) edifizio innalzato appresso di . . . *քովը եղած չէնք. խանընա կըմիլ ճամբորմալ պինա:*
Πάροικος (ὁ, ἡ) che abita presso di . . . 2. pellegrino, forestiere. *քովը բնակօղ. 2. օտար, գրանցի, պանդխտաբար. խանընա օտին օլան. 2. ճամբայ, կիննիպ, ուղեորող:*
Παροιμία (ἡ) proverbio. *առած. հոխլ.* = *Παραβολή.*
Παροιμιάζω καὶ (μσ.) *Παροιμιάζομαι. Μ. άσομαι.* rendere proverbio. *առած ընել. հոխլ կիննիմ. (μσ.)* parlare proverbialmente. *առակաբար խօսիլ. հոխլ իւնի սօհմանի կիննիմ:*
Παροιμιακὸς - ἡ - όν. proverbiale. *առակական. հոխլիկ դաչիր: — ιακῶς, ἐπίῤ.*
Παροιμιογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di proverbi. *առակներ գրօղ. հոխլներ խազան:*
Παροίμιον (τὸ) = *Παροιμία.*
Παροιμιώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Παροιμιακός.*
Παροινέω - ῶ. Μ. ήσω. fare o dire delle cose indecenti per l'ubbriachezza. *գինովութենէ անվայել բաներ ընել կամ գրուցել. սրբիօլլուք հաւնալէն խոքելու իշխիլը երթիլ խոյօք սօհմնիմ. 2. (ἐν γεν.) = Ὑβρίζω.*
Παροίνημα (τὸ) azione o discorso avuto luogo nel tempo dell' ubbriachezza. *գինովութեան առեն պատահած գործ կամ խօսք. սրբիօլլուք սրսընիգ ընօր իշխեն ատիլ խոյօք սօհմնիք:*
Παροινία (ἡ) petulanza, insolenza proveniente dall' ubbriachezza. *գինովութենէ առաջ եկած ժպրհութիւն՝ անեծքաբանութիւն. սրբիօլլուքտան իւնէրի հիւնէն էյնալէլիմ՝ նախատալիմ՝ սոյութիւնդիլէք. 2. (ἐν γεν.) = Ὕβρις.*
Παροινικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *ικῶς* = *τῷ*
Παροίνιος (ὁ, ἡ) che si fa o si dice nella ubbriachezza. *գինովութենէն առեն ընօր կամ բռնօղ. սրբիօլլուք սրսընիգ օլան խոյօք սօհմնիմ. 2. = τῷ*
Πάροινος (ὁ, ἡ) imbriacone. *գինեմոլ. պէյրի, սրբիօլ. 2. (ἐν γεν.) = Ὑβριστής.*
Παροινοχοέω - ῶ. Μ. ήσω. esser coppiere presso qualcuno. *Հիի մը քով մատակարար ըլլալ. պէյրիներին խանընա տօպհօրմագ օլմագ:*
Παροίνως, ἐπίῤ. da imbriacone. *սրբլութ պէս. պէյրի գործի:*
Παροιστράω - ῶ. Μ. ήσω. = *Οἰστράω.*
Παροίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ
Παροίτερος - α - ον. συγκρτ. τ. Πάρος. che sta più avanti, anteriore. 2. più antico. *առաջի առաջ կեցօղ. 2. առաջի Հին. փահա կիտօղ փարըան. 3. փահա խոյի:*
Παροιχνεύω. Μ. εὐσω. καὶ
Παροιχνέω - ῶ. Μ. ήσω. Ἰων. ἀντὶ —
Παροίχομαι. Μ. οιχήσομαι. andare al di là, trapassare. *անգին երթալ, անցնիլ. խօնէյ կիտիմ, սրնիմ, կարիմ. = Παροίχομαι.*
Παροκωχὴ (ἡ) tregua, armistizio. *զինադադար. գիւնտուրիւն:*
Παρολιγωρέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Παραμελέω.*
Παρολισθαίνω (*σθέω.*) *Μ. ολισθήσω.* sdrucciolarsi e cadere. 2. insinuarsi. *սահիլ ու ընկնիլ. 2. սպրահակիլ. փոչէ փուշիմ. 2. իւնէրի սիկիլմիմ՝ օգտագործիմ:*
Παρολίσθησις - εως (ἡ) = *Παρείσδυσις.*
Παρολκὴ (ἡ) indugio, ritardo. *ուշացընելը, յապաղանք. կիննիտրիմ, երկար կիտիմ, քեեիրիր:*
Παρομοιάζω. Μ. άσω. essere quasi simile, avere qualche somiglianza. *նմանի պէս ըլլալ, քիչ մը նմանութիւն ունենալ. պինէյիր կիտի օլմագ, անդըրմագ:*
Παρόμοιος (ὁ, ἡ) quasi simile. *նմանի պէս, իրր նման. պինէյիր կիտի, անդըրմագ:*

Digitized by Google

Παρομοιόω - ῶ. *M.* ώσω. assimilare. նմանցընել. պատկերիկ:

Παρομοίως, *επίρ.* similmente. նմանապէս. ոեպէս:

Παρομολογέω - ῶ. *M.* ήσω. confessare, accordarsi. խոստովանիլ, միաբանիլ. ներբո խրհիլ, պէր օրմէ, իրիւնքո խրհիլ:

Παρομολογία (ἡ) confessione, accordamento. խոստովանութիւն, միաբանութիւն, համաձայնութիւն. ներբո, իրիւնքո:

Παρονομασία (ἡ) paronomasia, bisticcio (figura rettorica.) յարանուն, կամ կատակ ի յարանուանց (Հարաստատական ձեւ մըն է). լսելի նմանութեան օգտածոյ, իմիտք (պէր նիվ ինչ իմքոց լեռնի տէր):

Παροξίζω. *M.* ίσω. essere un poco acido. քիչ մը թթու ըլլալ. խոյիրելու օրմէ:

Παροξυντὴς - οῦ (ὁ) irritatore. գրգռիչ. ելնոցրմէ, խարխիչ նիպեր:

Παροξυντικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ *επίρ.*) - ικῶς. irritativo. գրգռիչ յարմար. ելնոցրմէջ, խարխիչ նիպի:

Παροξύνω. *M.* υνῶ. irritare. գրգռիլ. ելնոցրմէ, խարխիչ նիպեր. 2. = *Παροξυτονέω*.

Πάροξυς - εος (ὁ, ἡ) = Ὀξύθυμος.

Παροξυσμὸς (ὁ) irritazione. 2. l'inasprire d'una malattia. 3. parosismo. գրգռիչ. 2. ախորժ զայրանալը. 3. անդիկի կանոնաւոր ընթացքով բռնելը. խարխիչ օրմա, ելնոց. 2. իւլխիրն ուշտը. 3. ընծանեն նոպերի խուչիր ըսխնուտը:

Παροξυτονέω - ῶ. *M.* ήσω. mettere l'accento nella penultima sillaba. վերջընթեր վանկին վրայ ոլորտիկը գնել. ան նոպեր հիճկնի իմլեկի ֆօնտը:

Παροξύτονος (ὁ, ἡ) (καὶ *επίρ.*) - τόνως. che ha l'accento sulla penultima sillaba. ոլորտիկը վերջընթեր վանկին վրայ եղող. իմլեկի ան նոպեր հիճկնիպի օլան:

Παροπτάω - ῶ. *M.* ήσω. arrostire poco. քիչ խորովել. ու փեղով նիպիլ՝ եղտրիմէ:

Παρόραμα (τὸ) svista. չտեսնուելով եղած սխալ. ներիկներէ օրմու ըսլեի նոպեր:

Παρόρασις - εως (ἡ) trascuratezza, disprezzo. զանցառութիւն, անարգանք. պէր ֆայըլէ, ատամբա օրմաղը, իոդլուէ:

Παροratικὸς - ἡ - ὸν. negligente. անհոգ. ըսկիներէ, պէր ֆայը:

Παροράω - ῶ. *M.* παρόψομαι. guardare di passaggio, trascurare. անտես առնել, հարեւանցի նայիլ, զանց առնել. ֆոպեր պեյիր պոյնէ, նայելիկ օրմէ:

Παροργίζω. *M.* ίσω. irritare. զայրացընել, գրգռիլ. ելնոցրմէ, ելնոցրմէ:

Παρόργισμα (τὸ) καὶ

Παρoργισμὸς (ὁ) irritazione. գրգռիլը, զայրանալը. ելնոց:

Παρόρειος (ὁ, ἡ) vicino ad un monte. լեռան մօտ. թաղ ֆոպէն:

Παρορίζω. *M.* ίσω. eccedere i suoi limiti. իր սահմանները անցնիլ. պիսըրլըմէն ալըմէ:

Παροριστὴς - οῦ (ὁ) che eccede i sui limiti. իր սահմանները անցնող. պիսըրլըմէն ալան:

Παρορκίω - ῶ. *M.* ήσω. spergiurare. սուտ երդում ընել. ֆոպեր իրկէ անդ իչմէ:

Παρορμάω - ῶ. *M.* ήσω. irritare. գրգռանել. ելնոցրմէ, խարխիչ նիպեր:

Παρορμίω - ῶ. *M.* ήσω. approdare appresso. մօտը դալ, քովը մօտենալ (նաւը քովինը իջնալու ատեն). ֆոպեն ինկնիչ ֆոպէ, (ինչ էշտչը ինդիչիդիր):

Παρόρμημα (τὸ) incitamento. գրգռիչ, խարխիչ:

Παρόρμησις - εως (ἡ) irritazione. գրգռութիւն. ելնոցրմա, խարխիչ նիպեր:

Παρορμητικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ *επίρ.*) - ικῶς. irritativo, incitativo. գրգռիչ. խարխիչ նիպեր, ելնոցրմէ:

Πάρορνις - ιθος (ὁ, ἡ) sinistro, infausto, malaugurogo. անյաղող, ապէտական, չարագուշակ. ատաբասըզ, հոսկիչիլի:

Παρορύσσω (ττω). *M.* ορύξω. scavare appresso. քովը քրել. խոնտուա ֆոպէն:

Παρορχέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. ballare senza ordine. առանց կարգի կոչնել. պէրսըզ բան ընիդիր:

Πάρος, επίρ. ἡ πρόθ. d'avanti. առջեւն. խոնտէնդին:

Παροτρυντικὸς - ἡ - ὸν. = *Παρορμητικός*.

Παροτρύνω. *M.* υνῶ. = *Παρορμάω*.

Παρουλὶς - ίδος (ἡ) parulide, infiammazione delle gengive. լնդեր առաջացիլն առաջ. փիլ խրիչին ելնուշելելը հրդեհիլ:

Παρουσία (ἡ) presenza. ներկայութիւն, առաջակայութիւն. հասըպդիկ գալըտնուելը:

Παροχέτευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παροχετεύω. *M.* εύσω. voltare il corso dell'acqua, condurla per un altro canale. ջուրին ընթացքը դարձընել, ուրիշ խողովակե մը առնիլ. սուլան իշտանէվէրիդ, գալէ գօրտան ինդիդիդ:

Παροχεύω. *M.* εύσω. = *Μοιχεύω*, *Βατεύω*.

Παροχέω - ῶ. *M.* ήσω. trasportare a carro. կառքով առնիլ. արդա իւր ինդիդիդ: (*μσ.*) essere assiso accanto di qualcuno nel medesimo carro. նոյն կառքին մէջ մէկին քովը նստիլ. պէր բրդդա պէրիդինի խանէդա օթուրմէ:

Παροχὴ (ἡ) donazione, dono, presente, salario. տալը, պարգեւ, ընծայ. նուէր. առձիկ. վէրմէ, իին, պէրէքէ, ինկնիչ. խնկթիւ:

Παροχλέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Παρενοχλέω*.

Πάροχος (ὁ) assiso nel medesimo carro presso di qualcuno, paraninfo. 2. datore, donatore. նոյն կառքին մէջ մէկուն քովը նստած, փեսացուին բարեկամը. 2. առատ, ընծայող. պէր օրդդա պէրիդինի խանէդա օթուրան, սպասքի, կնկանի տօնին. 2. վէրմէն, իին. 3. (κατ' ἐξοχ.) sindaco. պիտիկոս, համարատու. փոխանակ, փոխիչ:

Παρόψημα (τὸ) companatico. բանջառեղէն. ի = τῷ

Digitized by Google

Παροψίς - ίδος (ἡ) pospasto, manicaretto. ճաշակուբիւն վրայ ուտելու համով խոր- ժելի, նրբին։

Παροψωνέω - ῶ. Μ. ήσω. comprare di nascosto delle buone vivande. ուրիշ մի- րուխներէ գաղտուկ գնել. նյն ինքնիր իւրէն ասիլ ուրիշ։

Παροψώνημα (τὸ) cibo squisito. համով կերակուր. լաւիլ ինամ։

Παῤῥησία (ἡ) franchezza, libertà di parlare. համարձակութիւն (խօսելու ազ). ուրախութիւն (յոյսէ կին- դրած). (ἐν γεν.) coraggio. աներկիւղութիւն, քաջութիւն. ճշմարիտ։

Παῤῥησιάζομαι. Μ. άσομαι. parlare francamente. համարձակ խօսիլ. ճշմարիտ՝ ուրախութիւն իւր յոյսէն կին- դրած։

Παῤῥησιαστής - οῦ (ὁ) καὶ

Παῤῥησιαστικός - ή - όν. franco nel parlare. համարձակ խօսող. ուրախութիւն իւր յոյսէն կին- դրած։

Παῤῥησιαστικῶς, ἐπίῤ. francamente. հա- մարձակութեամբ. ճշմարիտ՝ ուրախութիւն իւր։

Παῤῥησιώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ω- δώς. = *Παῤῥησιαστικός.*

Παρυγραίνω. Μ ανῶ. inumidirsi. խոնա- նալ. նկուինիլ։

Πάρυγρος (ὁ, ἡ) umido. խոնաւ. նկոյ։

Παρυδάτιος (ὁ, ἡ) acquatico. ջրային, ջրակեան. որ ինքնուրուհետ պիտին, ապր։

Πάρυδρος (ὁ, ἡ) = *Πάρυγρος.*

Παρυπαντάω - ῶ. Μ. ήσω. = *Συναντῶ.*

Παρυπάτη (ἡ) la sesta corda della lira. քնարին վերջերդ սղկոը. անիմաստ ապիրանք տերէն։

Παρυπόστασις - εως (ἡ) sostanza incompleta. անկատար գոյացութիւն. պիտիպէտ կորուած։

Παρυποψύχω. Μ. ψύξω. raffreddare un poco, rinfrescare. քիչ մը յովացընել, զովցընել. պիտ ալ ապրանիսէ՝ ուրիշներին- պէս։

Παρυφαίνω. Μ. ανῶ. contessere, tessere in mezzo o accanto. միասին հիւսել կամ քովը անկանիլ. պիտուիր իւրմէ նոսրա- տիպութիւնս տօնանիլ։

Παρύφασμα (τὸ) καὶ

Παρυφὴ (ἡ) frangia, orlo. ծայր, ժապա- ւէն. առագ, տինար, պիճկիճ։

Παρυφὴς - έος (ὁ, ἡ) frangiato. ծայրաւոր. առագաւոր, պիճկիճլի։

Παρυφίστημι. Μ. παρυποστήσω. dare la sostanza. գոյացութիւն տալ, գոյացու- ցանել. կորուած ըսի վերադրէ, վար կինդ։ (συνήθ. μσ.) sussistere insieme. միա- սին հնձակայանալ. գալ. պերվոյեն՝ պի- տուիր վար ոլորի՝ պիտի գոյանանիլ։

Πάρυσος (ὁ, ἡ) = *Παρυφὴς,*

Παρφέρομαι κτλ. × *ἀντὶ Παραφέρομαι κτλ.*

Παρώας - ου (ὁ) serpente che ha il color del rame. պղնձի գունով սեռակ մը օձ. դոփըր բնակիչ պիտ նիվ Իւրն։

Παρῳδέω - ῶ. Μ. ήσω. fare delle parodie. 2. cantare di passaggio. բանաստեղծի մը առանուագրները քիչ մը փոխելով նոր առանձնագրներ չինել. 2. հարուածեի եր- գել. պիտ լսելին պերվելելին պիտ ալ ինգ- տել նոտերէ նեռն պերվելեր իւր կինդ։ 2. խոսիանիզոյն իրարմէ օգտուիլ։

Παρῳδὴ καὶ Παρῳδία (ἡ) parodia. բա- նաստեղծի մը առանուագրները քիչ մը փոխելով չինուած քերթուած. պիտ լսե- լին պերվելերին պիտ ալ ինգտել նոտերէ նիւս ոլոսան գործած։

Παρῳδικός - ή - όν. che concerne la parodia. պարագիս ըսուած քերթուածան պատկանած. փոխուիս անելն չէրի գիւ- առագ։

Παρωθέω - ῶ (καὶ μσ.) - έομαι - οῦμαι. *Μ. ωθήσω* καὶ ώσω - ομαι. spingere, cacciare. 2. rifiutare. հրել, վանակ։ 2. մերժել։ կինդ։ գօչմագ։ 2. բերդ կինդ։

Παρώμαλος (ὁ, ἡ) quasi eguale. իրր հա- ւասար. պիտ կնդ, հերդն պերվոյեր։

Παρωμὶς - ίδος (ἡ) spallino. ուսանոց, բիկինոց. օմանլըսագ, օմանլը պլոնագ բա- գա։

Πάρων - ωνος ἡ ῶνος (ὁ) brigantino. յըս- գանաւ. նաւագրդի, պրիկանդին։

Παρωνύμησις - εως καὶ

Παρωνυμία (ἡ) derivazione. ածանցում. ֆեր, պիտ լսելին գոյլ լսելիներն իւն- րէ կելնիլ։ 2. = *Παρονομασία.* 3. = *Πα- ρωνύμιον.*

Παρωνυμιάζω. Μ. άσω. far derivare un nome da un altro nome. անուն մը ու- րիշ անունէ մը ածանցել. պիտ լսելին գոյլին պիտ լսելիներն ելեւրմագ։

Παρωνύμιος καὶ

Παρώνυμος (ὁ, ἡ) che deriva da un nome. անունէ մը ածանցող. պիտ լսելի- ներն իւնրէ կելնէ։ *Παρωνύμιον* καὶ *Πα- ρώνυμον* (τὸ) soprannome, cognome. մականուն. գերելիգ։

Παρωνυμόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Παρωνυμιάζω.*

Παρωνύμως, ἐπίῤ. per derivazione. ած- ծանցմամբ. ֆեր իւր։

Παρωνυχία καὶ

Παρωνυχὶς - ίδος (ἡ) panereccio. ըղուն- գերու ատկը բուսածօղ խոպուրա. պո- լոմ, բըշնիլըրդն գեօղնոգի պիտին ելի- գած։

Παρῶὸς (ὁ, ἡ) bajo. շուռաս. գօրա։

Παρώπιον (τὸ) καὶ

Παρωπὶς - ίδος (ἡ) porocchi. ձիու աչ- պանակ. ան ինօղնիչ։

Παρώρεια (ἡ) falda della montagna. ղա- ի վրայ՝ առագրա լերին. գալ կինդ։

Παρωρείτης - ου (ὁ) che abita nelle falde delle montagne. լեռներու քովերը բնա- կօղ. գալ կինդ՝ լերդին առչն ոլոն։

Πάρωρος (ὁ, ἡ) intempestivo. առաջագ. պիշկին։

Παρωῤῥοφὶς - ίδος (ἡ) = *Γεῖσον.*

Παρώτιον (τὸ) orecchino. գինգ, օղ. ականջ։

Παρωτὶς - ίδος (ἡ) parotide, orecchioni. ականջներու առակ գոյացող խպիլ. ֆոսֆա- լերին ալիքնա պիտին ար։

Πάρωχρος (ὁ, ἡ) suppallido, pallidetto. քիչ գեղնած, ալ առրուկ, առրուիլագ։

Πᾶς (πᾶσα, πᾶν) - παντὸς. tutto, intiero. 2. ogni, ognuno. ամենայն, ամէն. 2. ամենայն ոք, իւրաքանչիւր. պիտինիսն, ձիգ. 2. ձիգ.

Digitized by Google

ad omettere. ωπέφ գործ ωπհոզ՝ թող ωπէօզ· վռ կիւրեր՝ պէտ խոհ պըրտմը՝ պըրտելէ կիւրեր ուէլէլ, կհմնէլ։

Παραλείπω. *M. λείψω*. omettere, tralasciare. գործ ωπհել, թող ωայ· պըրտելէ կիւրեր, կհմռ կիւրեր։

Παράλειψις - εως (ἡ) omissione, tralasciamento. գործաωայութիւն, թողուլ անգործութիւն· կհմռելէլէ, պըրտելէ կիւրեր։

Παραλήγω. *M. ληξω*. essere il penultimo. վերջընթեր ըլլալ· ան խոհիս օլմալ։

Παραληπτός - ή - όν. che si può o si deve ricevere. ընդունելի· խոտալ օլանոզլէր՝ խոհտ օլանաճաք։

Παραλήπτωρ - ορος (ὁ) che riceve, ricevitore. ընդունօզ· խոտալ էիչի։

Παραληρέω - ῶ. *M. ήσω*. = *Παραλαλῶ*.

Παραληρησις - εως (ἡ) delirio. գառանցանք, խելագարութիւն· ωչցէլմա, գելէչի։

Παράληψις - εως (ἡ) ricevimento. ընդունելութիւն· խոտալ կիւրեր։

Παράλιμνος (ὁ, ἡ) che si trova accanto d' una palude. ճահիճի քով գտնուզ· գոհի՝ լճակը կիւլ խոնդտ գտնըլնան։

Παράλιος - α - ον. marittimo. ծովափնեայ· գետնի եզերքտա գտնըլնան։

Παραλιόκομαι. *M. αλόσομαι*. essere sorpreso sul fatto. գործ մը ընելու ωπհոր բռնուիլ՝ ձեռք ինկնալ· գիր չէյ կիւրեր ωπգ ըսհոնելէ՝ կիւ կիւրեր։

Παραλιώτης - ου (ὁ) che abita nelle coste del mare. ծովու եզերքերը բնակօզ· գետնի եզերքտա ωպրի օլուն։

Παραλλαγή (ἡ) = *Παράλλαξις*.

Παράλλαγμα (τὸ) = *Παράλλαξις*.

Παράλλακτος (ὁ, ἡ) mutato, mutabile. փոխուած, փոփոխելի· գիչնէլիէլ, կիւդիլ օլմալ, կիւդիլմիս փալելը։

Παραλλαξ, *ἐπίρ*. alternativamente. փոփոխ, փոխանակաւ· նուօրի իլէ, ωրտ ωրտ։

Παράλλαξις - εως (ἡ) differenza, cangiamento, variazione. ωարբերութիւն, փոփոխութիւն, փոխանակութիւն· ֆարկ, գիչնէլիչի, կիւդիլմէ։

Παραλλάσσω (ττω.) *M. άξω*. alternare, mutare, variare. 2. differire. փոխանակել, փոխել, փոփոխել· 2. գործացնել, ωարբերել· նուօրի իլէ՝ ωրտ ωրտ գիչնէլտիլ, կիւդիլ կիւրել։ 2. ֆիրսէ օլմալ։

Παραλληλία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Παράλληλος*.

Παραλληλίζω. *M. ίσω*. mettere in parallelo. հաւասար հեռաւորութեամբ զետնել՝ գնել· փառվէ էօմալ, ωրտալ գիր օգբա խոչէր գիչնէլ՝ կիւդիլ գիչնէլիւրիւրել։

Παραλληλισμὸς (ὁ) parallelismo. 2. confronto. զուգահեռականութիւն· 2. բաղդատութիւն· փառվէլէլ։ 2. բօռօվր, կիւչլէմ։

Παραλληλόγραμμον (τὸ) parallelogrammo. զուգահեռագիծ· գիօրի գանի փառվէ էշէլէրտան խոչէրի գիր նիւ իլէ հիւրիւրիւրել։

Παραλληλος, *ἐπίρ*. in parallelo. զուգահեռականութեամբ· փառվէ օլարաք։

Παραλογία (ἡ) inganno, pretesto. խաբեութիւն, պատճառանք· կիւչլիլէր, հիհմնա։

Παραλογίζομαι. *M. ίσομαι*. supputare male. 2. ragionare falsamente, ingannare con de' paralogismi. սխալ հաշուել· 2. սխալ արտայայտել, սխալ արտայայտութեամբ խօսիլ· խնդուլէլ ճշդ կիւրել։ 2. խնդուլէլ էչօռլր՝ գելէչի կիւրել, կիւչլիր իլէ ալդրմալ։

Παραλογισμὸς (ὁ) supputazione erronea. 2. falso ragionamento, paralogismo. սխալ հաշիւ· 2. թիւր սխալ արտայայտութիւն· խնդուլէլ ճշդ· 2. խնդուլէլ էչօռ՝ գելէչի։

Παραλογιστὴς - οῦ (ὁ) che inganna con de' paralogismi. թիւր արտայայտութիւններով խօսօզ· խնդուլէլ էչօռլր՝ գելէչիլէր իլէ ալդրմալ։

Παραλογιστικος - η - όν. = *Σοφιστικός*.

Παραλογιστὸς - ή - όν. facile ad esser ingannato con de' paralogismi. թիւր ձեանարկութիւններով գիւրաս խօսուզ· խնդուլէլ էչօռլր՝ գելէչիլէր իլէ էշտ ալդանան։

Παράλογος (ὁ, ἡ) contrario alla ragione, assurdo, inopinato, straordinario. բանականութեան՝ մտքի դէմ, անտրամաբանական՝ անսովոր· խորթ՝ ոչի չէրտ, գնաւոխքիչի, առանձին, ասիրգած խորհ· — *λόγως*, *ἐπίρ*.

Πάραλος (ὁ, ἡ) = *Παράλιος*.

Παραλούω. *M. ούσω*. lavare appresso. քովը լուալ· խանգտա խոչմալ։

Παραλυγίζω. *M. ίσω*. = *Παραστρέφω*.

Παραλυπέω - ῶ. *M. ήσω*. affliggere, molestare. վշտացնել, նեղել, տագնապել· գիչ ընել կիրճ, ըզբնիլ գօմալ։

Παράλυσις - εως (ἡ) allentamento. 2. paralisia. թուլացում· 2. անգործութիւն· կէշլէկ· 2. վնասրքումիտ, ֆէֆէ։

Παραλυτικος - η - όν. (καὶ *ἐπίρ*.) - *ικῶς*. paralitico. անգործելի· վնասրքմիչ, ֆէֆէլի։

Παράλυτος (ὁ, ἡ) sciolto. 2. paralitico. քակուած· 2. անգործելի· չնչէլմիչ· 2. վնասրքմիչ։

Παραλυτρόω - ῶ καὶ (*μσ.*) - *λυτρόομαι - οῦμαι*. *M.* ώσω - *ωμαι*. redimere insieme. ֆկանէ փրկել (փրկանք)· գիչնէտէ գառքուրմալ (գնհմ իլէ)։

Παραλύω. *M. λύσω*. sciogliere. 2. allentare. 3. cagionare della paralisia. 4. liberare. քակել· 2. թուլցնել· 3. անգործելի ընել· 4. փրկել, խալտալ· չնչէտէ· 2. կիւչլիկի· 3. վնասրքել՝ գառքուրմալ· 4. գառքուրմալ, խնդա կիւրել։

Παραμαρτάνω. *M. αμαρτήσομαι*. fallire. վրիպել· խանգտալ, գօռ չընմալ։

Παραμαρτυρία (ἡ) = *Παραγραφή*.

Παραμεθίημι. *M. μεθήσω*. lasciare a parte. ֆկ դի ձգել· գիր խոհ պըրտմալ։

Παραμείβω καὶ (*μσ.*) - *αμείβομαι*. *M. αμείψω - ομαι*. = *Παραλλάττω*.

Παραμελέω - ῶ. *M. ήσω*. trascurare intieramente. գլխովին գործ ωπհել՝ չհոգալ·

Digitized by Google

պահպանիչ իմաստ նիստի՝ վարչիմաստ օրէսի։

Παραμένω. M. μενῶ. restare presso. 2. perseverare, durare, insistere. քովը մնալ. 2. յարատեւել, անդրդ, կամ մնալ, դիմանալ. խնդիրս կալնալ. 2. փոփոխիլ ձեի նիստի, փոյանիմի։

Παράμεσος (ὁ, ἡ) che sta presso il mezzo. միջնին քովը եղող. օրթոփոխին նշանակս օրէսի։

Παραμετρέω-ῶ. M. ήσω. misurare colla medesima misura. 2. comparare. 3. ricompensare. 4. misurare ingiustamente. նոյն չափով չափել. 2. բաղդատել. 3. փոխարինել. 4. անիրաւաբար չափել. այր եղբայրն իւր եղբայրէ. 2. խելագիտի նիստի. 3. հատուցանելն վերիսի. 4. ձեւէ իւր եղբայրէ։

Παραμήκης-εος (ὁ, ἡ) bislungo. երկայնաձեւ, երկայնաձեւիկ. աւազանաձ։

Παραμήρια (τὰ) le parti interiori delle coscie. ազդեր՝ զոսին ներսի կողմը. պատառ՝ աղյոսոյսն իւ՝ ուր թառիչը։

Παραμηρίδια (τὰ) cosciale. երկմիճ ան դրավարանիք. աղյոսերընը փափկանոթ պատրին եօթնեւ պտն։

Παραμίγνυμι (μιγνύω.) *M. μίξω.* mescolare insieme. միչ ուղ խառնել. միրա պիր փորձարկիլ։

Παραμικρόν, ἐπίῤ. quasi, poco manca. գրեթէ, իբր. ձիկն։

Παράμιλλος (ὁ, ἡ) emulo. նախանձարդ, հնամաձա. նմնիկ, բաբշ, խաս։

Παραμιμνήσκομαι. M. μνήσομαι. ricordarsi, far menzione di passaggio. հրեւանցի յիշել. խոփոխելոյն անմոռ։

Παραμίξ, ἐπίῤ. mescolatamente. խառն, խառնելով. փորձելէ, փորձարկոթ։

Παραμίσγω. = *Παραμίγνυμι.*

Παραμονή (ἡ) residenza continua presso qualcuno. 2. perseveranza. միչտ մնալը. 2. յարատեւութիւն. միրի անդրն խանդիս փոփոխ խոստ. 2. փոփոխիկն։

Παραμόνιμος καὶ

Παράμονος (ὁ, ἡ) assiduo, perseverante. յարատեալ, յարատեւ. փոփոխ, փոխիփոխ. — μόνως, ἐπίῤ.

Παράμουσος (ὁ, ἡ) dissonante. անհամաձայն, տարաձայն. պիտհնիչ։

Παραμυθέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. confortare. 2. consigliare. միխիթարել. 2. խրատել, յորդորել. խելոցնել նիստի. 2. խօսիլ՝ նախիսի վերիսի։

Παραμυθητής-οῦ (ὁ) consolatore. միխիթարիչ. խելոցնէ իրն։

Παραμυθητικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. consolativo. միխիթարական. խելոցնէիր պոյիր։

Παραμυθία (ἡ) consolazione. 2. esortazione. միխիթարութիւն. 2. յորդոր. խելոցնէ. 2. եօթնեւ, նախիսի։

Παραμυθικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. = *Παραμυθητικός.*

Παραμύθιον (τὸ) ciò che consola, esorta o eccita. միխիթարող՝ յորդորող կամ դրդող իրը. խելոցնէ իրն՝ եօթնեւ նախիսի վերին՝ ինչերէ իրն նկանն։

Παραναγιγνώσκω (γινώσκω). *M. γνώσομαι.* collazionare. 2. leggere male. երկու գիրը կարդալով ուղղիկու հնա քաղաքալ. 2. գէշ կարդալ. իւր տիրոջը պիրնի օգտյոսի՝ բանալ նիստի. 2. ֆինա օգտմի։

Παραναγνωσις-εως (ἡ) collazione. քաղգաւառութիւն գրոց. իւր տիրոջը պիրնիներն իւր նիւթնին նիստի։

Παραναδύομαι. M. δύσομαι. sortir fuori ad un tratto. ուղեն ի ուղ գուրս ելլել. ելել գաթիլ տեսորը աղբանի՝ ըզմի։

Παραναλίσκω. M. αναλώσω. spendere inutilmente. պարապ տեղը վատնել՝ ծախք ընել. գոլ ների խարճ հարստի նիստի։

Παρανάλωμα (τὸ) spesa inutile. անօգուտ՝ փուճ ծախք. գոլ պիտոպիր խարճ գնաբրնի։

Παρανατέλλω. M. τελῶ. sorgere, spuntare d'accanto. քովէն ելլել՝ ծագիլ. խանդան ըզմի՝ գոլմի՝ գոլմի։

Παρανέομαι × *ἀντὶ Παρανίσσομαι.*

Παρανευρίζω. M. ίσω. allentare le corde. լարերը թուլցընել. տերելլերի խելնիսի։

Παρανέχω. M. ἑξω. innalzare, elevare d'appresso. քովէն բարձրացնել՝ վեր վերցընել. խանդան եօթնը գոլցրմի։

Παρανέω. M. νεύσομαι ἢ νευσοῦμαι. = *Παρανήχομαι.*

Παρανέω. M. νήσω καὶ Ἰων.

Παρανηέω (νηνέω). *M. ήσω.* ammassare appresso. քովը կուտել. խանդան եղեմի։

Παρανήτη (ἡ) la penultima cioè la sesta corda della lira. քնարին վերջնընիներ՝ այս է վեցերորդ լարը. առնուրան ան իւրիս օրն խանի ալրընիզ տերելլ։

Παρανήχομαι. M. νήξομαι. nuotare d'appresso. քովէն լողալ. խանդան նիզմի։

Παρανθέω-ῶ. M. ήσω. sfiorire, perdere i suoi fiori. ծաղկները ընկնել. ելեխելերի փոփոխմի։

Παρανικάω-ῶ. M. ήσω. superare. յաղթել, վրայ ելլել. ֆինի նիստի, ալի նիստի։

Παρανίσχω. = *Παρανέχω.*

Παρανοέω-ῶ. M. ήσω. intendere male. 2. essere demente, folle. գէշ՝ սխալ հասկընալ. 2. խելագիտի՝ ուշագիտի ըլլալ. ֆինա՝ խանդելել անդլամի. 2. փիլան՝ ելելնէն օրմի։

Παράνοια (ἡ) demenza. խելագիտութիւն, խենթութիւն. ելելնելելի, փիլանելի։

Παρανοίγνυμι καὶ *Παρανοίγω. M. οἴξω.* aprire poco a poco. քիչ քիչ լանալ. ալար ալար ալմի։

Παρανομέω-ῶ. M. ήσω. agire contro le leggi. օրինաց գեմ գործել. խանանալար հասարիր հարիփիլ նիստի։

Παράνομημα (τὸ) azione contro le leggi, delitto. անօրինութիւն, յանցանք. պիհամարելոթ, ասալ։

Παρανομία (ἡ) trasgressione, delitto, misfatto. օրինազանցութիւն, անօրինութիւն, յանցանք. խանանա հասարիր հարիփիլ նիստի, պիհամարելոթ, խոսիս։

Παράνομος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -νόμως. contrario alle leggi, ingiusto, illecito, delinquente. օրինաց հակառակ, անարգար,

Digitized by Google

անբրաւ, օրէնքէ արգիլուած, անօրէն. ապառնաս ըլլար, նկատելի, պիտանաւոր, հարմար, նշանակալից խոսափ ելանելու, պիտոյք։

Παρανυκτερεύω. M. εύσω. pernottare presso. Ուկի մը քով գիշերը բոլոր անցընել. պիտիայինն խանդիա առաւօտեան։

Παρανύμφιος (ὁ) paraninfo. փեսային բարեկամը, հարսանեաց առնէն փեսային հետը գտնուող. արուակիր, առագաստի։

Παράνυμφος (ἡ) paraninfa. հարսնիքին կամ կնունքին նուիրեալ կին։

Παρανύσσω. M. νύξω. piccare, stimolare d' appresso. քովէն խոթել՝ խայթել. խանդիան օգնել։

Παράξενος (ὁ, ἡ) strano, straordinario. անսովոր, սաստ. ապիկոյն խորհի, զարմանալի։

Παραξέω. M. ξέσω. rastiare leggiermente. քովէն քիչ մը քերել. խանդիան գինուելուն՝ գինուելուն՝ պիտ ու խմելու։

Παράξηρος (ὁ, ἡ) alquanto secco. քիչ մը չոր. պիտ ու խմելու։

Παραξιφίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Παραξιφίς - ίδος (ἡ) stiletto. չիշտ, սլաք. խոշ ելուելու չէն։

Παραξόνιον (τὸ) il ferro che si mette alla punta dell' asse, perchè non ne esca fuori la ruota. սայլի սեաթին ծայրը խոթուած երկաթի անելը չելլալուն համար. պինդիլին սաճառնա օգտագործելու պիտոյք՝ ինչպէսի անոնի չելլելուն պէտք։

Παραξύω. M. ξύσω. radere d' appresso, passare molto da vicino. քովէն քերել՝ քերծուիլ, խիստ մօտէն անցնիլ. խանդիան ածելով, ածելէտ ածելիս։

Παράπαγος (ὁ, ἡ) catenaccio. փակագակ, սղնախ. պարիս։

Παραπαιδαγωγέω - ῶ. M. ήσω. educare, emendare, ammigliorare pian piano. կամաց կամաց կրթել՝ ուղղել՝ ազնիկ գործելը՝ համբոյ բերել. խօսլ խօսլ ինչպէս պիտի՝ խօսլ ծնող։

Παραπαιστος (ὁ, ἡ) = *Παράφρων.*

Παραπαίω. M. παίσω. vaneggiare. մանգաստալ, զառանցել. սայթաքոտ, ազգէն ելելնէ գալարը վերպտ։ = *Παραφρονῶ.*

Παράπαν, ἐπίῤῥ. intieramente, generalmente, per lo più. գլխովին, առ հասարակ, յաւէտ. պիտանիին, պէտ ինչ, պիտանիէն։

Παραπατάω - ῶ. M. ήσω. gabbare, ingannare. խաբել. պիտիել։

Παραπείθω. M. πείσω. sedurre. մոլորեցընել. խլել ինիկ, սայթաքոտ։

Παραπειράω - ῶ. καὶ (*μσ.*) - *πειράομαι - ῶμαι. M. άσω - ομαι.* tentare, provare leggiermente. թեթեւաբար փորձել. խոխինիկ ինչպիսի իմիներան ինիկ։

Παραπέμπω. M. πέμψω. mandare a qualcuno o accanto o d' avanti. Ուկի մը խրկել, քովէն կամ առջեւէն խրկել. պիտիայինի խօլտոք, խանդիան խոթոտ կօտպին խօլտոք. 2. = *Παρατρέχω.* 3. (*μσ.*) allontanare da se. իրմէն հեռացընել. ինքնիսկին ընտրելիոք։

Παραπετάννυμι. M. πετάσω. distendere avanti. առջեւը փռել՝ տարածել. կոխոխի խոյնոք՝ ալոք՝ պէրոք։

Παραπέτασμα (τὸ) cortina. 2. velo. փրպտյր. 2. քօղ. վերտի. 2. խորհիս։

Παραπέτομαι. M. πτήσομαι. = *Παραπταμαι.*

Παράπηγμα (τὸ) Parapegma, tavola di metallo, sulla quale gli antichi scolpivano brevemente le leggi, le osservazioni astronomiche, istoriche ecc. in forma di calendario. մետաղէ տախտակ՝ որուն որ վրայ հին ատենները մատթիներնը իրար բեռ տարուրի մը պէս, կամ ի նորոց օրէնքներնը՝ աստղաբաշխական պատմական եւ այլ ընդհանրութիւններնը կը քանդակէին. հոգիներին խոհերը պիտ ու իւրերին նուն վիճակը պահելէն ետքը գնալ, հոգիներուն գանալերը իրմէ հեռանալ կամ գալ նկատելով. խիստ վերին պատիժ գործելու ոյժերը խոյ։

Παραπήγνυμι. M. πήξω. affiggere un cartello, una tavola. ատաղաձ մը՝ գիտցիս մը կախել. պիտիոյր՝ խօլտ գոլտ տախտ (պիտի գալտրիա)։

Παραπηδάω - ῶ. M. ήσω. saltare al di là. Ուկիալ գին յաճախել. խոխի խոնա պլտտոխտ։

Παραπιέζω. M. ίσω. comprimere, opprimere. ճնշել, հարատահարել, նեղը գնել. խղիլ, գոտի, պէրելտրմոք, պէրտ ըսիլ, խղճի վերպտ։

Παραπίεσμα (τὸ) καὶ

Παραπιεσμὸς (ὁ) oppressione. նեղը գնելը. հարատահարութիւն. պէրտ ըսիս, խղճի վերպտ։

Παραπικραίνω. M. ανῶ. irritare. գրգռել. բընդոքրմոք։

Παραπικρασμὸς (ὁ) irritazione. գրգռելը. բընդոքրմա, խռհրիտ։

Παραπίμπρημι. M. πρήσω. abbruciare, ardere insieme. Ուկ ատշ վառել՝ երել. պրտոպիր խոխմոք։

Παραπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere da parte. 2. cadere sopra, incontrare. Ուկ դի խնկնալ. 2. վրան խնկնալ, հանդիպիլ. պիր նոնա պիտիոք. 2. խոխրին պիտիլ, ինրելմոք, բոտ կիտիոք. 3. (τρπ.) = *Συμπίπτω.*

Παραπλάγιος (ὁ, ἡ) un poco obbliquo. քիչ մը խոտորնակ. պիր ոշ խոխիկ՝ ոչ էդրը։

Παραπλάσσω (ττω.) *M. πλάσω.* attaccare accanto. 2. trasformare, falsificare. քովը կցել՝ կպցնել. 2. պրամձնել, խոտ գոխել. նանդիա պիրիպէրիկ՝ նէպտրմոք. 2. չնոտնին ինդրիլ կիտիոք, ինդրլ կիտիոք։

Παράπλαστος (ὁ, ἡ) falsificato. խորտխնալ. ինդրլ։

Παραπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. Ուկ ատշ հասնել. պէրոպիր խօրիոք։

Παραπλευρίδιος καὶ

Παράπλευρος (ὁ, ἡ) laterale. կողմնակի. նանդա օլան, նանդիկիտի։

Παραπλέω. M. πλεύσομαι. costeggiare. ցամաքի մօտ նաւարկել. էնչ ուշ կիտիոք (կուգ էնչ)։

Παραπληγία (ἡ) = *Παραπληξία.*

Παράπληκτος καὶ

Παραπλήξ - ῆγος (ὁ, ἡ) colpito nei fianchi. 2. demente, folle. կողբռան ջարնաած.

Digitized by Google

2. խելագար, խենթ. խանդագին վարմունք. 2. ընկճում, տխրութիւն:

Παραπληξία (ἡ) paraplessia. 2. demenza. թերթեւ կաթուած կամ անդամազատութիւն. 2. խելագարութիւն. հոգիի գումը, վհատութիւն ալիք ալուոց ըունելոյթ. 2. տխրութիւն:

Παραπληρόω - ῶ. *M.* ώσω. riempiere. ամբիկ լեցընել. զօր զօրս եղիկ:

Παραπλήρωμα (τὸ) ciò che si aggiunge per riempiere il vuoto. պարապ մնալը լեցընելու համար յաւելուած իրը. զոյ ելոյն ըունեցող զօրագրուած իւրն արիւրելան նիւթ:

Παραπληρωματικός - ἡ - όν. (καὶ ἐπιῤ.) - ικῶς. espletivo. լցուցիչ. զօրագրան:

Παραπλήσιος - α ἤ ος - ον. consimile. համանման. գնդիր, պիղծ: — ίως, ἐπίῤ.

Παραπλήσσω. M. πλήξω. battere, suonare male. գէշ զարնել՝ չալել. ֆինա վարմունք՝ չալմունք:

Παραπλοκή (ἡ) = *Παρεισαγωγή.*

Παράπλοος - ους (ὁ) il costeggiare. ցամաքին մօտ նաւարկելը. ծերբ ալբա վարելը (կերպ իւր):

Παραπνέω. M. πνεύσω. soffiare d'accanto. 2. avere l'odore simile a... քամին փչել. 2. ուրիշ բանի մը նման հոտիլ. խանդիան խօխնիկ՝ խոփ. 2. պիտի պիր նիւանի գասալ ծօգմուն:

Παραπνοή (ἡ) soffio dal canto di... քամին փչելը. խանդիան խոփ:

Παραποδίζω. M. ίσω. = *Παρεμποδίζω.*

Παραποδισμὸς (ὁ) impedimento. խոչընդոտանք, արգելք. խնիկ:

Παραποδύομαι. M. ύσομαι. spogliarsi insiememente. ինկանիկ միրկանալ. պիրսանիր ասյասանմունք:

Παραποιέω - ῶ. *M.* ήσω. contraffare, falsare. խորտակել, ծռնգել. խալ նիւիր, խալտատանելք՝ խելտելիւ նիւիր:

Παραποίημα (τὸ) cosa contraffatta, falsificata. խորտակուած իրք. խալ նիւանի:

Παραποίησις - εως (ἡ) contraffazione, falsificazione. խորտակելը. խալտատանելք:

Παραπολαύω. M. αὐσω. profittare o danneggiarsi per caso. գիպուածով մը օգտուա կամ վնաս տեսնալ. գտագրա պիր ֆայտ խոյօդ պիր ղարար ֆնօրիկ:

Παραπολύ, ἐπίῤ. troppo, assai. խիստ, յոյժ. իջերեմ, ղայիի:

Παραπομπή (ἡ) convojo. 2. postilla o rimando (Γαλλ. renvoi). ուղեկցութիւն. 2. լուսանցից ծանօթութիւն՝ հետևնակի մը ՀՂ վկայութիւն մը գտնալու համար. խօտաւելէ. 2. պիր գրելիվգրի պիր ծրին գտնիկ իւրն վերնագիր ծինորդնա ֆօտալան հոլելի:

Παραπομπὸς (ὁ, ἡ) che convoja. ուղեկից. խօտալ:

Παραπορεύομαι. M. εὐσομαι. passare avanti. առաջ անցնել. խոնի ֆնալիկ. 2. = *Παρακολουθῶ.*

Παραποτάμιος - α - ον. che si trova sulla ripa d'un fiume. գետի քով գտնուող. յոյ գետնրդնա գտալանան:

Παραπράσσω (ττω.) *M.* πράξω. fare, agire fuor di proposito. յանգէպս առնել՝ գործել. գիտակցութենէն ծրիկ՝ իւլխիկ:

Παραπρισβεία (ἡ) ambasciata abusata. գեղչի գործածուած դեսպանութիւն. ֆինայի գտալտատելիւ նիւլխիկ:

Παραπρισβεύω. M. εὐσω. abusarsi della sua ambasciata. դեսպանութիւնը գեղչի գործածել. նիւլխիկնի ֆինայի գտալտատել:

Παράπρισμα (τὸ) segatura. 2. soprosso. սղոցածք. 2. ձիուն ատրին ասկրը խառնելէն գոյացած ուռեցք. գերնիկ ծօտալ. 2. ասիլ սյալէնի գերնի օյնատիկան հոալ օլան ընչ:

Παραπρίω. M. πρίσω. segare pian piano. կամաց կամաց սղոցել՝ սղոցով կտրել. ծիկտիկ նիւ խալել խալել գերնիկ:

Παράπταισμα (τὸ) errore, sbaglio. սխալ, վրիպակ. գալթի, սիհի:

Παραπταίω. M. πταίσω. fallire, errare. վրիպել, սխալիլ. խանգտիկ, սիհի նիւիր:

Παράπτομαι. M. αψομαι. toccare di passaggio. հարուածելի գպչիլ. խոփան գերնիկ ֆօտանիկ:

Παράπτωμα (τὸ) errore, sbaglio, delitto. սխալ, վրիպակ, յանցանք. գալթի, ֆատհի:

Παράπτωσις - εως (ἡ) fallo, errore. 2. sviamento. վրիպիլը. 2. ճամբան կորսընցընելը. խանգտիմ. 2. ծուռ գալտրմ:

Παραπύλη (ἡ) porta piccola al fianco d'un' altra grande, sportello. մեծ գռան մը քով եղած պզտիկ գուռ. պիր պօչխ ֆօտ խանդիան գտալտանան գերնիկ ֆոփա:

Παραπύλιον (τὸ) καὶ

Παραπυλὶς - ίδος (ἡ) ὑπκρ. τ. *Παραπύλη.*

Παραῤῥιάω - ῶ. *M.* ήσω. dislogare alquanto un' osso dal suo luogo. ասկրը քիչ մը տեղէն խախտել. գերնիկ պիր ազ իւրիցնէն օյնատիկ:

Παράῤῥημα (τὸ) καὶ

Παράῤῥησις - εως (ἡ) lussazione leggiera. ասկրնէրուն քիչ մը տեղէն խախտիլը. իւրիցնիկ պերնիկը, գերնիկելէն պիր ազ իւրիցնինգեն օյնատելը:

Παραριθμέω - ῶ. *M.* ήσω. annoverare, contare assieme. միասին համրել, արկանել ի թիւ՝ ի համար. պերաբեր սայիկ, սայլայ հիսաբար ֆտիկ:

Παραριπτέω - ῶ. καὶ *Παραῤῥίπτω.* = *Παραῤῥίπτω.*

Παραρπάζω. M. άσω ἤ άξω. rapire. յափշտակել. ֆափտ:

Παραῤῥάμμα (τὸ) tutto ciò che vien unito all'orlo d'una veste, frangia. լաթի՝ զգեստի մը քովերուն կարուած իրք, ծոպ. կոպոլ գերնիկ պէրէլել նիւանի, ասլտ:

Παραῤῥάπτω. M. ῥάψω. cucire una cosa all'orlo d'una veste. զգեստի մը լաթի մը ապառաժածներուն՝ քովերուն բան մը կարել. կոպոլել՝ բոպոնէն գերնիկելա պիր ղիչ գերնիկ:

Παραῤῥέω. M. ῥεύσομαι. scorrere via, passare scorrendo. վազել երթալ, հոսելով անցնել. սէգէ կիտիկ, սէգէ կերթիկ:

Παραῤῥήγνυμι. M. ῥήξω. lacerare, fendere. պատռել, ճեղքել. էգերնիկ, խորհիկ. (ἔτι καὶ ἀμτβτ.)

Παραῤῥητὸς - ἡ - όν. che si può placare colle parole, flessibile. 2. cui s'indi-

Digitized by Google

rizzano le nostre preci. խոչընդոտել, դիւրագործել. 2. արուեստ որ մեր ազօթքները կ՚ուղղէնք. միջոց խնդրելու. 2. անօթի հետաքրքրելը ընծաներելը աստուծոյ։

Παραῤῥιγόω - ῶ. Μ. ώσω. intirizzarsi di freddo presso di... քովը ցրտէն պաղիլ. խանգիստ ստանալ փնտռել։

Παραῤῥιπτέω - ῶ καὶ

Παραῤῥίπτω. Μ. ῥίψω. rigettare. անդին նետել. խօթելի տմբել, մէջը վերցնել։

Παράῤῥυμα (τὸ) pavesata, impagliatura. պատապարանութեան համար նաւուն երկու քովը քաշուած լաթէ պատատար. խլեզուրէն իլլեն կիներն իրենց խանձոս ընծեղնէլ ներելի պիտի ղրկեին։

Παραρτάω (έω) - ῶ. *Μ.* ήσω. appendere accanto. քովը կախել. խանգիստ տանել։

Παράρτημα (τὸ) ciò che s'appende accanto. 2. appendice. քովը կախուած իրը. 2. գրոց յաւելուած. խանգիստ տալըն նը. 2. ընկալ տիլուղ։

Παραρτίζομαι. Μ. ίσομαι. = *Παρασκευάζομαι.*

Παραρτύω. Μ. ύσω. = *Παρασκευάζω.* 2. condire. համեմել, համադրել. խիրտիպ կարմիր (բահամ)։

Παρασαλεύω. Μ. εύσω. scuotere leggiermente. կամացուկ մը ցնցել շարժել. խաղալ տարօրան՝ տիլիփ։

Παρασαρόω - ῶ. Μ. ώσω. scopare. տաղել. տիւիւրիփ։

Παράσειον (τὸ) fiamma, banderuola. խշտին ծարը գանուած երկան բարակ գրօշակ. պապ նետս (տերկն տիրիկին տաճան. պատի ինկ տալըն պայրաֆըէ)։

Παρασείω. Μ. σείσω. agitare, vibrare, muovere da due lati. երկու կողմէն շարժել. տարուբերել. իրէ խանգիսան տարօրէ, տալ լմնէ։

Παρασημαίνω καὶ (μσ.) - αίνομαι. *Μ.* ανῶ-ανοῦμαι. mettere una falsa marca, un falso sigillo. 2. annotare. սուտ նշան՝ կնիք դնել. 2. ծանօթութիւններ ընել. խանդրել նշան՝ մարք պօղիր վերցնել. 2. ընչէ՞ հալեկ կիմիդ։

Παρασημειόω - ῶ. Μ. ώσω. fare delle annotazioni. ծանօթութիւններ ընել. ընչէ՞ հալեկ կիմիդ։

Παρασημείωσις - εως (ἡ) annotazione. ծանօթագրութիւն. ընչէ՞, հալեկ։

Παράσημον (τὸ) marca, insegna. նշան, նշանակ. պիւրտիկ, նիշան։

Παράσημος (ὁ, ἡ) rimarchevole, distinto. նշանաւոր, երեւելի. համբաւ, տալը առնելը։ — σήμως, ἐπίῤῥ.

Παρασιτέω - ῶ. Μ. ήσω. essere commensale. 2. essere parassito. անգանակից ըլլալ. 2. պատատարդ ըլլալ. հիմնաֆրա օլմագ. 2. փալխլուգ՝ հալբաս ֆնտռա-նա օլմագ։

Παρασιτία (ἡ) il mestiere del parassito. պատատարդ ըլլալը. փալխլուգըլըգ։

Παρασιτικός - ἡ - όν. parassitico. պատատարուծի պատկանած. փալխլուգա փա-յէր։

Παράσιτος (ὁ, ἡ) commensale. 2. parassito. 3. ajutante (*Γαλλ.* adjudant). անգանակից. 2. պատատարդ. 3. սիրելից. իշխանութեան մը օգնել. հիմնաֆրա. 2. հալբաս ֆնտռաճա, փալխլուգ. 3. ան-գղտար խորհրդոցը։

Παρασωπάω - ῶ. Μ. ήσω. passare sotto silenzio. լռութեամբ անցնել. միւթ նիմիդ, ինչ վերդի, միւթիւթ իլլ ինչին։

Παρασιώπησις - εως (ἡ) il passare sotto silenzio. 2. reticenza (figura rettorica). լռութեամբ անցնիլը. 2. լռութիւն (պատատարկան մեւ մը). միւթիւթ իլլ ինչ գիտ, ինչ վերդիւթ. 2. սիմ (լեզուի խըլուագ)։

Παρασκαίρω. Μ. σκαρῶ. = *Παρασυρτῶ.*

Παρασκέπασμα (τὸ) = *Παρακάλυμμα.*

Παρασκέπω. Μ. σκεπάσω. = *Παρακαλύπτω.*

Παρασκευάζω. Μ. άσω. preparare, disporre. պատրաստել, կազմել. հաւերժել, ինչպէս ինիգ, ինչպէս կիգիդ, ֆատրէք։

Παρασκεύασις - εως (ἡ) = *Παρασκευή.*

Παρασκεύασμα (τὸ) preparativo. նախապատրաստութիւն. ինչպէս։

Παρασκευαστής - οῦ (ὁ) preparante, che dispone. նախապատրաստող, կազմիչ. ինչպէս։

Παρασκευαστικός - ἡ - όν. preparativo, atto a disporre. կազմիչ, նախապատրաստիչ. ինչպէս՝ ինչպէս տալիճ։

Παρασκευή (ἡ) preparazione. 2. (ἐκκλ.) venerdì. նախապատրաստութիւն, կազմութիւն. 2. ուրբաթ օր. ինչպէս. 2. ֆօմա կիրակո։

Παρασκηνάω - ῶ. Μ. ήσω. = *Παρασκηνόω.*

Παρασκηνόω - ῶ. Μ. ώσω. avere la tenda appresso. վրանը քովը բլլալ. քովի վրանին մէջ բնակիլ. ըստրէ խանգիսա օլմագ, խանգիսագի ըստրա նէտաիլ ինիգ։

Παρασκήπτω. Μ. σκήψω. cadere accanto. քովը ինկնալ. խանգիս տիւլմագ։

Παρασκιρτάω - ῶ. Μ. ήσω. saltare accanto. քովը ցատկել. խանգիսա ըզըրմագ։

Παρασκώπτω. Μ. σκώψω. scherzare. ջնջալ, կատակ ընել. ըզըս ինիգ։

Παρασοβέω - ῶ. Μ. ήσω. passare d'avanti con aria superba. գոռոզաբար անցնել. հպարտութեամբ մը առջեւէն անցնիլ. խըլ-ըլլալ՝ ըզըրտիկի իլլ խոնարհին ինչիւ։

Παρασοφίζομαι. Μ. ίσομαι. ingannare con de' sofismi. 2. far pompa di scienza. սուտ ճարտարութիւններով խաբել. 2. գիտութիւն ծախել, ինչը գիտէ գիտուն ցուցնելու փորձալ. ինչէնէ իլլ ըզրմագ. 2. պէլլիլիգ սալմագ, պէտրիմի ընէլ՝ կնօտրիգիդ ըզըլըմագ։

Παρασπάω - ῶ. Μ. σπάσω. distaccare, strappare. փրցնել, կորզել. գօդրմագ, գօտրմագ։

Παρασπείρω. Μ. σπερῶ. seminare quà e là o in mezzo. տարին անդին կամ ձէզ ցանել (սերմ). խօթի պիտի խոտոր օրինակ խօթել (բօնամա)։

Παρασπίζω. Μ. ίσω. combattere al fianco di qualcuno, essere compagno d'armi. ձեռնտու քովը կեռնալով պատերազմիլ. զինակից բլլալ. պիւրտիկին խանգիսա տարօրէ ճնշուելիգիդ, պէտհրամալ օլմագ։

Digitized by Google

Παρασπιστὴς - οῦ (ὁ) compagno d' armi. *զինակից* · *օգնական ազգակցական*:

Παρασπονδέω - ῶ. Μ. ήσω. violare un trattato, un' alleanza. *դաշնակցութիւն մը՝ հնգակակցութիւն մը չպահել՝ ոտքի տակ առնել*. *խախտել խորտըտ՝ հաստիտելի պայմանի՝ սուտ ելլելու ելմտի*:

Παρασπόνδημα (τὸ) καὶ

Παρασπόνδησις - εως (ἡ) violazione d'un trattato, d' una alleanza. *դաշնակցութիւնը՝ հնգակակցութիւն մը ուրիշը՝ ոտքի տակ առնելը*. *անհաստիտելի սուտ ըլլալնան՝ պայման ելմտի*:

Παρασπονδητὴς - οῦ (ὁ) violatore d' un contratto, d' una alleanza. *դաշնակցութիւնը չպահող՝ ուրօք*. *անհաստիտելի սուտ ըլլալնան՝ պայման*:

Παράσπονδος (ὁ, ἡ) contrario alle condizioni d' un trattato, d' una alleanza. *դաշնակցութեան թեւերնուն հակառակ*. *անհաստիտելի լսրիւրքնա համաձայն*. — *σπόνδως, ἐπίῤ.*

Παραστάζω. Μ. στάξω. distillare sopra. *վրան կաթեցընել*. *խաւրիլ գոլորիմ*:

Παραστας - άδος (ἡ) stipita (*Λατ.* postis). *դրանգլխ, կողնեական սեամբ*. *օյտ*:

Παράστασις - εως (ἡ) rappresentazione. 2. allontanamento, esilio. 3. fortitudine, presenza di spirito. *երեւցընելը, առաջ բերելը*. 2. *հեռացընելը, բշելը, աքսորանք*. 3. *քաջութիւն, վհատութիւն չգիտնալ*. *համարձակ իմիտով, սրտ կիսի*. 2. *խրտչելիս, սխրմի, նեղի*. 3. *խիստ, խստակրելի*:

Παραστατέω - ῶ. Μ. ήσω. stare accanto. 2. assistere, soccorrere. *քովը կենալ*. 2. *օգնել*. *խանըտա գտնուիլ*. 2. *խրտչմ կիսի*:

Παραστάτης - ου (ὁ) assistente, che sta accanto. 2. ajutante, cooperante, socio. *քովը կեցող*. 2. *օգնիչ, գործակից, ընկեր*. *խանըտա գտնուն*. 2. *խրտչմիչ, աջակից, ոյտեղակ*. (*οὐσ.*) = *Παραστάς*. 2. = *Επιδιδυμὶς*. le vene de' testicoli. 2. testicoli. *ձրտանաց երակներըը*. 2. *ձրտանք*. *խոխրիրին գտնուրտը*. 2. *խոյտ*:

Παραστατικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* forte, animoso, costante. *քաջ, սրտաւոր, վճռակամ, հաստատուն*. *յիկո, խրտիւիլ, պիր գործ, ճկաւրիւիլ, ճանը*:

Παραστάτις - ιδος (ἡ) *Θηλ. τ. Παραστάτης.*

Παρασταυρόω - ῶ. Μ. ώσω. ficcare de' pali accanto. *քովը ցիցեր խրել*. *խանըտա գնդէրտը օգտիլ*:

Παραστέλλω. Μ. στελῶ. ritenere, arrestare. *բռնել, զսպել ուշել, կեցընել*. *ալը ետմի, զսպի կիսի, գտնուտմի*:

Παράστημα (τὸ) = *Παράστασις* (3.) coraggio. 2. documento. *քաջութիւն, սիրտ*. 2. *վաւերագիտութիւն, հրահանգը*. *ճկաւրիւն, խրտիւ*. 2. *իւլի, խոխ*:

Παραστίζω. Μ. ίσω. marcare con de' punti accanto. *քովը կետեր դնել՝ կետերով նշանակել*. *խանըտա նօթտալը իտմի՝ նօթտա իւի իւը կիսի*:

Παραστιχὶς - ίδος (ἡ) l' indice d' un libro. *գիրքի մը ցանկ*. *ֆիհրիսի*:

Παραστορέννυμι καὶ *Παραστόρνυμι. Μ. στορέσω.* stendere per terra. *գետին վրայ երկնցընել՝ փռել*. *իւրի սալտիմի՝ պիրտի*:

Παράστραβος (ὁ, ἡ) alquanto guercio. *քիչ մը չիլ*. *պիր ալ չիլի*:

Παραστρατεύομαι. Μ. εύσομαι. seguire l' esercito. *բանակին ետեւէն երթալ*. *օրտանան կիտիտիկին կրմի*:

Παραστρατηγέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Συστρατηγῶ.*

Παραστρατοπεδεύω καὶ (*μσ.*) - *εύομαι. Μ. εύσω - ομαι.* accamparsi accanto o innanzi a ... *քովը կամ դիմացը բանակիլ*. *խանըտա խոտտ գտնըլտըտա օրտանյտա գտնըմի*:

Παραστρέφω. Μ. στρέψω. torcere. 2. pervertire, depravare, distornare. *թեքել, կորացընել*. 2. *գէշցընել*. *խառարցընել, մոլորեցընել*. *պիտմի, պիտրմի*. 2. *գոլմի, պիրտտը կիսի, ֆիհնալսիմի, պարսիմի*:

Παραστρόγγυλος (ὁ, ἡ) quasi rotondo. *կլորի պէս*. *խավրլտը կիսի*:

Παραστρώννυμι. Μ. στρώσω. = *Παραστορέννυμι.*

Παραστύφω. Μ. στύψω. esser alquanto acido, acre. *քիչ մը թթու ըլլալ*. *խչիրլտըտ օլմի*:

Παρασυγγραφέω - ῶ. Μ. ήσω. violare un contratto. *դաշնագրութիւնը աւրել չպահել*. *փովլի՝ լսրիը սոխլտմանի՝ գոլմի*:

Παρασυγγραφὴ (ἡ) violazione d'un contratto. *դաշնագրութիւնը չպահելը՝ աւրելը*. *փովլի՝ լսրիը գոլմ՝ սոխլտմա*:

Παρασυλλέγω. Μ. λέξω. raccogliere insieme. *ձեղ ժողվել*. *պիրտիր իտխլտմանի*:

Παρασυμβάλλω. Μ. βαλῶ. comparare. *բաղդատել*. *բտտտար կիսի*:

Παρασύμβαμα (τὸ) καὶ

Παρασύμπτωμα (τὸ) accidente, disgrazia cagionata per la causa d' un' altra. *ձեղ ուրիշի մը պատճառաւ եկած աւրիլ*. *եկած մը*. *պիր պիւր հետեւնէն իւերէ ինչին տիւր պիւր*:

Παρασυνάγω Μ. άξω. far delle radunanze proibite dalle leggi, de' conciliaboli. *օրէնքէ արգիլուած ժողովքներ ընել*. *խառնաւրտա հաւտսիյէ գիհնիրլիր խտրմի, խառնաւրտան խոտտ օլմա ալճնլիր կիսի*:

Παρασυναγωγὴ (ἡ) radunanza proibita dalle leggi, conciliabolo. *օրէնքէ արգելուած ժողովք. գաղտնաւրտան խոտտ օլմալ ալճնլիք՝ գիհնիլիք*:

Παρασύναξις - εως (ἡ) = *τῷ προηγ.*

Παρασυνάπτω. Μ. άψω. aggiungere sopra. *վրան ուռկցընել*. *խոտխնի արկցրմի*:

Παρασύνεσις - εως (ἡ) sentimento malinteso, disunione (*Γαλλ.* mésintelligence). *սխալ իմացմունք, անմիաբանութիւն, գժտութիւն*. *քովտ անլսյել, նյի ֆիրի կիսկտիկին իւերէ ինչին ալտըն, նիւս, իրիրիքտիրէ*:

Παρασυνθεσις - εως (ἡ) derivazione d'una parola da un' altra composta. *բառի մը*

Digitized by Google

ուրիշ բառերդրմամբ բառեր ածանցելը· պէտ ըսելիքին դուքս պէտ խորհիլ ըսելիքին իւրեր ներկել։

Παρασύνθετος (ἡ) (*ἐνν. λέξις.*) parola composta o derivata d' un' altra pure composta. բառերդրմամբ բառեր մը ածանցած եւամբ բաղադրուած բառ· խորհիլ պէտ ըսելիքին իւրեր ներկել խօսիլ խորհիլ պէտ ըսելիքի։

Παρασυρίζω. M. ίσω. suonar la zampogna accanto. քովը սրինդ չալիլ· խանգիտ պիտիքը՝ քովէն լսելիք։

Παρασύρω. M. συρῶ. strascinare insieme. ՚ի միասին քաշել· պերատիր տրտիտելիք։

Παρασφαλὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che sdrucciola. սահօղ· գոյան։

Παρασφάλλω. M. αλῶ. far cadere, sviare. ձգել, ընկճուիլ, համբէն հանել· պիւչխրիտիլ, խոլանալ ըսէրբիտիլ, խոլանտան ըսէրբտիլ։

Παρασφηνόω - ῶ. *M.* ώσω. turare i lati. քովերը խնուլ· խոլըրընը ծբտիտիլ։

Παρασφίγγω. M. σφίγξω. stringere fortemente. ուժով սեղմել· ուբէը՝ քովէնի իւր ուբէիտիլ։

Παρασφραγίζω. M. ίσω. falsificare il sigillo. կնիքը խորտախել· գիշխը ապտօրիտիլ, գալը գիշխը խափտիլ։

Παρασχεδιάζω. M. άσω. = *Παραπονῶ.*

Παρασχεδὸν, ἐπίῤ. d' appresso. 2. poco fa, ultimamente. 3. tosto. քովէն· 2· քիչ մը առաջ· 3· չուտով, վազվզակի· խանգիտ· 2· պէտ ու իվիր, պիտի· 3· պէր պէտ։

Παρασχηματίζω. M. ίσω. sfigurare. 2. dare un' altra forma. ձեւը՝ կերպարանքը գէշցընել· 2· ուրիշ ձեւի գնել· լիւրիչ՝ պիւչիտին պօշտիլ· 2· պալո լիւրիւ գօտիլ։

Παρασχίζω. M. ίσω. fender dal lato. քովէն պատռիլ՝ ձեղքիլ· խանգիտ իբրիտիլ՝ խորտիլ։

Παρασχὶς - *ίδος* (ἡ) scheggione, piuolo. չիքան, ձեղքած փայտ կտոր, երբիտ· օգտան խորտոզ, լիւիլ։

Παρασχολέω - ῶ. *M.* ήσω. occuparsi a delle cose inutili. փուճ բաներու պատասխանել պարապտիլ· խիւրտհի նէտիւրէի ծեշխտալ օլմակ։

Παράταξις - *εως* (ἡ) schieramento. զօրքին ճակատիլը՝ կարգիլը՝ չարիլը· տարէրին պիւչխրի՝ սըրալտնտալ, ատի ատի գտրտալ տեղը։

Παρατάσσω (ττω). *M.* άξω. schierare. 2. (*μσ.*) opporsi. զօրքը կարգել· 2· գէմ գնել· տարէրի պիւչիւ, ատի ատի գօտել· 2· գարշը գտրտել։

Παρατατικὸς - ἡ - *όν.* (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* che prolunga, distende. երկարօղ, երկնցընօղ, տալտան· (*γρμτ.*) tempo imperfetto. անկատար ժամանակ· պիւչխրալ (վերբ)։

Παρατείνω, M. τενῶ. distendere. 2. prolungare, allungare. 3. tormentare. երկնցընել· 2· ուշացընել, յապաղել· 3· չարչարել· տալտիլ· 2· ինքնտչրել· 3· նեղնիլ վերբել։

Παρατειχίζω. M. ίσω. alzare un muro accanto. քովէն պատ մը հանել· խանգիտ պէտ տիւոր չբերտիլ։

Παρατείχισμα (τὸ) muro alzato accanto. քովէն եղած պատ· խանգիտ չբերտիլ տիւոր։

Παρατεκταίνω καὶ (*μσ.*) - *αίνομαι. M.* ανῶ - οῦμαι. edificare accanto od in altra maniera. 2. mutare. քովը կամ ուրիշ կերպ շէնքը մը շինել· 2· փոխել· խանգիտ խօսք պէրի պիւչխրի պէտ գտրտիլ· 2· ինդտիլ նիւիլ։

Παρατελευταῖος - *α* - *ον.* penultimo. վերջընտիր· ուն խօսիլ։

Παρατέλευτος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Παρατελωνέω - ῶ. *καὶ* (*μσ.*) - *έομαι* - οῦμαι. *M.* ήσω - ομαι. agire contro i dritti doganali. մաքսի իրաւանց դէմ բան գործել· կիօմրիւկի պիտաոպ խոտաոպըրտ հարկը հարկիսի նիւիլ։

Παρατέμνω. M. τεμῶ. tagliare di più. աւելի կտրել· վերտի պիւիլ։

Παρατηρέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare. պահել, պահպանել, գիտել, նայիլ· տեղտի, պտիտի, նայը նիւիլ։

Παρατήρημα (τὸ) *καὶ*

Παρατήρησις - *εως* (ἡ) osservazione. պահը, գիտողութիւն, զննողութիւն, ծանօթութիւն· տեղը, պտիտ, նայը, լուրհ։

Παρατηρητὴς - οῦ (ὁ) osservatore. պահօղ, գիտօղ· տեղտյան, պտիտ, նայը իտին։

Παρατηρητικὸς - ἡ - *όν.* attento osservatore. ուշադրութեամբ պահօղ՝ գիտօղ· պիտիտ իւր տեղտյան՝ պտիտ նայը իտին։

Παρατίθημι. M. θήσω. mettere accanto. 2. aggiungere. 3. offrire, accordare. 4. proporre, presentare. 5. comparare. 6. raccomandare. քովը գնել· 2· յաբել, յաւելուլ· 3· մատուցանել, ընծրհիլ· 4· առաջարկել, առնիւը բերել· 5· բաղդատել· 6· յանձնել· խանգիտ գօտի· 2· արբընտի· 3· տատիտի, ՚ի նիւի· 4· ինդտիլ նիւիլ, խոխոի գօտի· 5· ինդտիլ նիւիլ· 6· ուբէտրել նիւիլ։

Παρατίλλω. M. τιλῶ. spelare. մազ խլել· ինդ՝ ետլ չբերտիլ՝ գօտրտիլ։

Παρατιλμὸς (ὁ) *καὶ*

Παράτιλσις - *εως* (ἡ) spelamento. մազ խլելը· ինդ՝ ետլ չբերտիլ՝ գօտրտիլ։

Παράτιλτος (ὁ, ἡ) spelato. մազերը խլուտած, մազտած· ինդ՝ չերէն՝ ետլտրտիլ՝ գօտրտիլ։

Παρατολμος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - τόλμως. troppo audace, temerario. խիստ ժպիրն՝ ըշխէն տիւոխ, պիւերէրլու։

Παράτονος (ὁ, ἡ) molto teso. խիստ լարտած՝ ձգտտած· ըշխէն ինդիւիլ։

Παρατόξευσις - *εως* (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παρατοξεύω. M. εύσω. lanciare in vano, lanciare male il dardo. նետը փուճ տեղ՝ նետել· օխա պօյ՝ ֆիշա պիտի։

Παράτοπος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - τόπως. = *Ἄτοπος.*

Παρατραγῳδέω - ῶ. *M.* ήσω. esagerare oltremodo. չափէ գուրս գիպարտնել· հարիւրն ալերը օխտրիտիլ։

Παρατραγῳδὸς (ὁ, ἡ) esagerato oltremo-

Digitized by Google

do. լսափե գաւրս գիշատանեալ. հարիչն սլլբրբ օձատրատալս։

Παρατρέπω. *M.* τρέψω. far tornare. 2. frastornare, distornare, sedurre. դարձընել. 2. միաքն դարձընել, մոլորեցընել. կռվերիս, սխալեցրիս. 2. ֆիւրիկ կրկին, սյաւրիս։

Παρατρέφω. *M.* θρέψω. nutrire inutilmente. փուճ սեղը սնուցանել. զոլ կերր գիւրկիս։

Παρατρέχω. *M.* θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. passare correndo. վազելով անցնիլ. ֆոլոփ կընիլ. 2. = *Παραβλέπω.* 3. = *Παρέρχομαι.*

Παρατρέω. *M.* τρέσω. fuggire spaventato. սասկալով փախչիլ. խրխնիթ խուիս։

Παρατρεβή (ἡ) = *Παρατρεψις.*

Παρατρέβω. *M.* τρέψω. strofinare, fregare due cose insieme, logorare. երկու բանը միղմիկս քանի չքան կերրցընել, մաշելը. իւր կնոջ պիրկպիրկին սիրիս՝ օվալսիս՝ ալընդրդմիս։

Παρατρεψις - εως (ἡ) collisione, strofinamento, fregamento, logoranza. քանը, չքիլը, միղմիկս քանալ կերրցընելը, մաշելը. սիրիս, օվալմա, ալընդրդմա։

Παρατροπη (ἡ) traviamento. 2. digressione. ճամբէն ելլելը. 2. պատմական զարտաղրութիւն. խոլտան ըլբհաղ. 2. պալս պէր հիւանդին սափսիլբէ, խնդյան։

Παράτροπος (ὁ, ἡ) traviato, sviato. ճամբէ ելած. խոլտան ըլբհալ, սափալ։

Παρατρυγάω - ῶ. *M.* ησω. = *Ὀμφακίζομαι.*

Παρατρύζω, *M.* ύξω. mormorare accanto. քովը մրմնալ. խոնջիս հրդյամիս։

Παρατρώγω. *M.* τρώξομαι. rodere, mangiare di... բանէ մը կրծել, ուտել. պէր չկուրն սիսիրիս՝ նիհիս։

Παρατυγχάνω. *M.* τεύξομαι. essere presente, intervenire. ներկայ՝ մէջը գտնուիլ. հաղարբրիս՝ իլնիսի պատահմանիս։

Παρατυπόω - ῶ. *M.* ώσω. mal formare, imitare imperfettamente. գէշ սիպ՝ ձեւ ալլ, կատարիալ չնմանցընել. ֆինո բհաղ՝ չկուլ ֆօմե, իբքիլը ապրատմանիս։

Παρατύπωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παρυγάζω. *M.* άσω. mostrare, rappresentare. 2. illuminare, illustrare a traverso. ցուցընել, յանդիման առնել, առաջ բերել. 2. քովէն լուսաւորել պատճառացընել. կիօսիրիս, հասլսրի կիրկրիս. 2. խոնջիան չկիֆֆլղլիս։

Παρυσάω - ῶ. *M.* ήσω. = *Παραμυθέομαι.*

Παρυλέω - ῶ. *M.* ήσω. suonare il flauto appresso. 2. suonare male il flauto. քովը նղէգնափող չալել. 2. նղէգնափողը գէշ չալել. խոնջիս կիրկի կլիսի. 2. ֆինո կիրկի՝ նէյ կլիսի։

Παρυλίζω καὶ (μσ.) - ίζομαι. *M.* ίσω - ομαι. abitare presso. քովը բնակիլ. խոնջիս սափի օլմի։

Παρύλιον (τὸ) = *Προαύλιον.*

Παύλιος (ὁ, ἡ) vicino al cortile. բակին մօտ. ավլայա խոբբէն։

Πάρυλος (ὁ, ἡ) che non accorda col suono del flauto. 2. dissonante. նղէգնափողին հայնին ներդաշնակաւոր չէղող. 2. առանձին. կերէի պիսին ամենևին յարմայան։ 2. պիսիկին։

Παρυξάνω καὶ *Παρύξω.* *M.* αυξήσω. accrescere. aumentare. աճեցընել, մեծցընել. սրիսլմի, պիօյիսիկիս։

Παρυξησις - εως (ἡ) aumento, accrescimento. աճում. սրիմա։

Παρύστηρος (ὁ, ἡ) rigorosissimo. չատ խոտ. էկ։ սըբբ։

Παρυτὰ, ἐπίῤῥ. subitochè, immediatamente. գայթ ընդ, անընդմիջաբար. հիմին, ալնի ֆիվբ։

Παρυτίκα, ἐπίῤῥ. = *τῷ προηγ.*

Παρυτόθεν, ἐπίῤῥ. = *Αὐτόθεν.*

Παρυτόθι, ἐπίῤῥ. = *Αὐτόθι.*

Παρυχενίζω. *M.* ίσω. chinare in parte il collo. վիզը ձկ գի ծռել. պօյնսնօս պէր նաս կրկիս։

Παρυχένιος - α ἢ ος - ον. che appende dal collo. վզէն կախուած. պօյնսնիգան սոըբբ։

Παραφαίνω. *M.* φανῶ. mostrare da vicino o di passaggio. մօտիկէն կամ հարեւանցի ցուցընել. խոբբէգան խոսօփ խօսգան փօյիս կիօսիրիս։

Παραφαίρεσις - εως (ἡ) = *Ἀφαίρεσις.*

Παραφαιρέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Ὑφαιροῦμαι.*

Παράφασις - εως (ἡ) esortazione, consolazione. յորդոր, միխիթարութիւն. խօչափ, խնդրանք։

Παραφάσσω. *M.* αφάσω. toccare al lato. քովը չոշափել. նաև խոբբէնը ելլելիս։

Παραφέρω. *M.* παροίσω. portare appresso, esporre, presentare. քովը բերել, առջևը գնել, մատուցանել. խնջնա՝ հասպրսնա կիրիրիս, սանմա։ 2. = *Ὑπερβαίνω.* 3. = *Παρατρέπω.* 4. = *Παρατρέπω.* 5. = *Παραφρονῶ.*

Παράφημι. *M.* φήσω. esortare. խրատել. խօյբ։ կիրիս։

Παραφθάνω. *M.* φθάσω. prevenire. առաջ գալ հասնիլ. եվեվել կիլիս՝ նիհիլբիս։

Παραφθέγγομαι. *M.* φθέγξομαι. parlare fuor di proposito. անհամբաբ՝ առբա գէզ խօսիլ. նոփնուիս պէր խոսսօսգի սիօհիկի նիհիս, պիլգի սիօյկիս։

Παράφθεγμα (τὸ) discorso fuor di proposito. անհամի՝ առբադէզ զրոյց. փնոնախիսիկ պիլգի սիօհիկի։

Παραφίημι. *M.* αφήσω. lasciare a parte. մէկ գի ձգել. պէր նաս պըբսիմ։

Παραφίμωσις - εως (ἡ) parafimosi (sorta di malattia). ախտ մըն է անթլխատեալ թեւան. պէր նէֆ պալնի մարալը։

Παραφορὰ (ἡ) alienazione di mente. շաբարձութիւն. պատրեիին խոսիօսլմալ։

Παραφορέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Παραφέρω.*

Παράφορος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - φόρως. che si porta quà e là vacillante, che barcolla. 2. che ha la mente alienata, delirante. ապդին անդին տատալըգող. 2. ուշարարձ, խենթիեցած. խօրի գերի սալընըգ փսբան. 2. պատրեիի խոսիօսլմալ, ըբևիլը։

Παραφορτίζομαι. *M.* ίσομαι. caricare di più. աւելի եւս բեռնաւորիլ. փահա նիհիս կիհիս։

Παράφραγμα (τὸ) palizzata. ցցե պատնէշ. լրատնիզօվ։

Digitized by Google

Παραφράζω. M. ασω. parafrasare, spiegare più estesamente. *յարտահ.*, *ասելի երկար՝ ընդարձակ կերպով արտայայտել՝ մեկնաբանել. լուրջ բնիթիր նիւթ.*

Παράφρασις - εως (ἡ) parafrasi, spiegazione più estesa. *յարտասանութիւն, մեկնաբանութիւն, ընդարձակ արտայայտութիւն. լուրջ, բնիթիր.*

Παραφράσσω. M. άξω. fortificare da ogni lato. *ամէն կողմէն պատսպարել. հիւրանոցն ռմբակոծել նիւթ.*

Παραφραστής - οῦ (ὁ) parafraste, che spiega più estesamente. *յարտասան, մեկնաբան. լուրջ բնիթիր խոսիչ.*

Παραφρίζω. M. ίσω. spumare da' lati. *բերանէն փրփրալ. խանչրընգան փօթիւրիլ.*

Παραφρονέω - ῶ. M. ήσω. delirare, alienarsi la mente. *խելագարել. էլէնջէմէք, փակլխնիլ.*

Παραφρόνησις - εως (ἡ) delirio, demenza. *խելայեղութիւն, խելառութիւն. էլէնճէլէք, փէլճնիլիք.*

Παραφροσύνη (ἡ) delirio. *խելայեղութիւն. էլէնճէլէք.*

Παραφρουρέω - ῶ. M. ήσω. fare la guardia presso. *քովը պահակերել. խանչըմ փոլտաճըլըք նէօպեճիլիք նիւթ.*

Παράφρων - ονος (ὁ, ἡ) demente, pazzo. *խելայեղ, խելթ. փէլճնի, էլէնճի.*

Παραφυάς - άδος (ἡ) rampollo che spunta al tronco dell' albero. *ծառին բունը բանող չաատուիլ. ագճըն փիթիլճնուր պիթիք լուր.*

Παραφυλακὴ (ἡ) l' azione di spiare, d'osservare, spiagione. *լրտեսելը, նայելը. ֆոլլնիլիք, պոխտաք.*

Παραφυλάσσω (ττω). *M.* άξω. osservare, spiare. 2. esser cauto, guardarsi. *նայիլ, դիտել, լրտեսել. 2. զգայր կենալ. պոխտաք, ֆոլլնիլ. 2. ոյանէն իմիկնէն իւր գոյրնէն, ոյնէնճաք.*

Παραφυσάω - ῶ. M. ήσω. soffiare di traverso. *քովէն փչել. խանչրան խոխլնիլ.*

Παράφυσις - εως (ἡ) tutto ciò che cresce inutilmente. *փուճ տեղը բուսած իրը. պոշ նիւթ պիթիք նշանի.*

Παραφυτεύω. M. εύσω. piantare appresso. *քովը տնկել. խանչրան տիկիլ.*

Παραφύω. M. φύσω. germogliare, spuntare inutilmente. *պարապ տեղը ծլիլ՝ բուսնիլ. պոշ նիւթ ֆիլիշլնիլ՝ պլիլիք.*

Παραφωνέω - ῶ. M. ήσω. gridare accanto. 2. parlare all' orecchio. *քովը պոռալ. 2. ականջին խօսիլ. խանչրան պոշըրմակ. 2. փուշլընալ ոհոյնիլ.*

Παραφώνησις - εως (ἡ) acclamazione. *ամէն տեղ պոռալը. գիրոպիր պոշըրմաք.*

Παραφωνία (ἡ) discordanza di voci, dissonanza. *տարաձայնութիւն. պլիսիկնիլիք.*

Παράφωνος (ὁ, ἡ) discorde, dissonante. *տարաձայն. պլիսիկնի.*

Παραφωτισμὸς (ὁ) luce debole o falsa. *սուտ կամ տկար լոյս. ֆոխլը խոխօթ լոյս՝ փուվլնիլիկ ելէք.*

Παραχαλάω - ῶ. M. άσω. rallentare. *թուլցնել. ևվշնիլիկ.*

Παραχάραγμα (τὸ) falsa moneta. *խորտխուած ասեղ. փոշլ սիկի.*

Παραχαράκτης - ου (ὁ) falsario di moneta. *դրամներըը խորտխոշ. փոշլըն, փուշլ սիկի պատն.*

Παραχαράσσω (ττω). *M.* άξω. coniare della moneta falsa. *սուտ դրամներ խմել. փուշլ սիկի պատրաստել.*

Παραχειμάζω. M. άσω. invernare, passare l' inverno in... *ձմեռը տեղ մը անցնել. ելէլէ տիր ներոտ ևվշրտիլ.*

Παραχείμασία (ἡ) il passare l' inverno in... *ձմեռը տեղ մը անցնելը. ելէլէ տիր ներոտ՝ հանգիստ ևվշրտիլիք.*

Παραχέω. M. χεύσω. versare sopra. 2. bagnare, innaffiare. *վրան թափել. 2. թրջել, ջրել. խոտխնել փիօսկիլ. 2. ըլըճմակ, սաալմակ.*

Παραχλιαίνω. M. ανῶ. riscaldare alquanto. *քիչ մը տաքցնել. տաք ըլըճմակ.*

Παραχναύω. M. αύσω. = *Παρατρώγω.*

Παραχορδίζω. M. ίσω. discordare. *բռնանալ բլլալ. պիսիկնիլ օլմակ.*

Παράχορδος (ὁ, ἡ) dissonante, discordante. *տարաձայն. պլիսիկնի.*

Παραχράομαι - ῶμαι. M. χρήσομαι. abusare. 2. disprezzare. *գէշէ գործածել. 2. անարգել. ֆիճայա փուլըմնամք. 2. խօրտմակ.*

Παραχρῆμα, ἐπίῤ. all' istante, tosto. *փուճմով, անգեն. տիր ափով. անկի.*

Παράχρησις - εως (ἡ) abuso. *չարաշար վարուելութիւն. ֆիճայա փուլըմնամք.*

Παράχροος - ους καὶ

Παράχρωμος (ὁ, ἡ) mal tinto, mal colorito. *գէշ ներկուած. ֆիճա գոյնվիլ.*

Παραχρώννυμι. M. χρώσω. tingere con de' colori falsi. *սուտ գէշ ներկով ներկել. խոտ գոյն իւր գոյնմակ.*

Παράχρωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παράχυσις - εως (ἡ) effusione. *հելում, հոսում. գիօփլնիլ, գիօփլ.*

Παραχύτης - ου (ὁ) garzone di bagno. *բաղնիքի մանչ՝ ապասարար. ֆիլլէթ.*

Παράχωμα (τὸ) mucchio di terra. *հող կոյտ. ֆոփրաք իշլէնէք.*

Παραχωρέω - ῶ. M. ήσω. cedere, concedere, accordare. *տեղի տալ, չնարհել. ետ վերցնել, իհան նիւթել.*

Παραχώρημα (τὸ) ciò che si cede ad un altro. *ուրիշին չնարհուած իրը. գալոց նա իհան օլսուան նշանի.*

Παραχώρησις - εως (ἡ) l' azione di cedere. *տեղի տալը, չնարհելը. ներ վերցնել, իհան.*

Παραχωρητικὸς - ἡ - όν. che cede facilmente. *գիւրաւ ձեռ դի կեցող՝ չնարհող. ետ ըլլալէ իւր ներ վերցնէն, իհան իրեն.*

Παραχώριος (ὁ, ἡ) vicino. *մօտ. խոքէն.*

Παραψαλίζω. M. ίσω. tagliare con frode. *նենգաւ կարել. հիլնի իւր պրպել.*

Παραψαλιστὴς - οῦ (ὁ) che taglia con frode. *նենգաւ կարող. հիլնի իւր պրպող.*

Παραψάλλω. M. ψαλῶ. toccare leggiermente una corda. (*նուագարանին*) *լարին կոմկոմ մը դպչիլ. (լուլնէն) պուճուիկ խումբա փօգանոք.*

Παράψαυσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παραφαύω. M. αύσω. toccare leggiermente, lambire. *Համեմատել մը գայլիկ, քերել անցնիլ. խոսելու փափաքիլ՝ իւրմէ, ըստէպ ի բերէ։*

Παραφηχω. M. φήξω. strofinare leggiermente. *Համեմ չգիտէ. խօսել օվկիա։*

Παραφυχή (ἡ) = *Ἀναφυχή.*

Παραφύχω καὶ (μσ.) - *φύχομαι. M.* φύξω - *ομαι.* = *Ἀναφύχω. Παρηγορῶ.*

Παρδαλέη - *λῆ* (ἡ) la pelle di pardo o leopardo. *Ընձի կամ ընձառիւծի մորթ. գործել խոյտ գործ։*

Παρδάλειος - *α* - *ον. καὶ*

Παρδάλεος - *α* - *ον.* di pardo o di leopardo. *Ընձի կամ ընձառիւծի յատուկ. գործուած խոյտ գործ գոյբ։*

Παρδαλιδεὺς - *έως* (ὁ) piccolo pardo o leopardo. *պզտիկ ինձ կամ ընձառիւծ. գործուածք, գործուն խոյտ գործ խուզոտուած։*

Πάρδαλις - *εως* (ἡ) pardo o leopardo. *ինձ կամ ընձառիւծ. գործուն, ելևէտ խոյտ գործ։*

Παρδαλώδης - *ους* (ὁ, ἡ) simile al pardo o leopardo. *Ընձի կամ ընձառիւծի նման. գործուած խոյտ գործ գիծիծեր։*

Παρδαλωτὸς - *ἡ* - *όν.* biscolore, brizzolato, macchioso. *խայտաբղէտ, գիտակաւոր. ալեզօծ, գիծիծուէ։*

Πάρδος (ὁ) pardo, il maschio della pantera. *ինձ, յատկին արուն. ելևէտ, խոյտ երեսիւ։*

Παρεάω - *ῶ. M.* άσω. lasciare a parte. *Ձգ դի ձգել. գիր խոյտ պէտքմամբ։*

Παρεγγίζω. M. ίσω. avvicinarsi un poco. *քիչ մը մօտիկնալ. գիր ալ խոյտլտալ։*

Παρέγγραπτος καὶ Παρέγγραφος (ὁ, ἡ) falsamente inscritto, che non è ingenuo, falsificato. *սխալ գրուած, անհարթագրաս, խարդախեալ. խոնջտալ գայթ՝ իմացիր օգնալ, խօլ օրհնան, գոլշ։*

Παρεγγράφω. M. γράψω. ascrivere, inscrivere falsamente, con frode. *սխալ՝ նենգ գաս գրել՝ մակագրել. խոնջտալ՝ հիւսիս իւն իմացիր՝ գայթ նիւթ։*

Παρεγγυάω - *ῶ. καὶ* (μσ.) - *άομαι* - *ῶμαι. M.* ήσω - *ομαι.* rimettere da mano in mano, raccomandare. 2. esortare. 3. comandare. *Ձեռք ձեռք տալ՝ յանձնել. 2. յորդորել. 3. իշխել, հրամայել. ուրիշ իւն վերդի, ինծի՛ նիւթ. 2. խօսիլ վերդի. 3. ևս նիւթ։*

Παρεγγύησις - *εως* (ἡ) il passar parola (Γαλλ. passe-parole). *բանակին մէջ խորհուրդի մը բերնէ բերան տարազրելը. օրգասուած պէտ գիտացողներէն ալեզդան ալեզա գազբաւոր։*

Πάρεγγυς, ἐπίῤῥ. assai vicino. *խիստ մեծ. ըլնիլ խոնջտալ։*

Παρεγκάθημαι. M. καθεσθήσομαι. sedere accanto. *քովը նստիլ. խոնջտալ օթոյրմագ։*

Παρέγκειμαι. M. κείσομαι. essere posto frà. *Մէջը գրուած բլլալ. արուեստ գծուածլ ալ օլմագ։*

Παρεγκελευομαι. M. εύσομαι. esortare, animare. *յորդորել, սիրտ տալ. խօսքով գիտացիր՝ նիւթ վերդի։*

Παρεγκεφαλὶς - *ίδος* (ἡ) cerebello. *ուղեղին ետեւի կողմը. գլխին խոտոր իւթիը։*

Παρεγκλίνω. M. κλινῶ. inchinarsi un poco. *քիչ մը ծռիլ. գիր ալ եղնգիր։*

Παρέγκλισις - *εως* (ἡ) l'inchinarsi un poco. *քիչ մը ծռիլը. գիր ալ եղնգիրմագ։*

Παρεγκρανὶς - *ίδος* (ἡ) = *Παρεγκεφαλίς.*

Παρεγχειρέω - *ῶ. M.* ήσω. intrapprendere ciò che un altro già ha intrapreso. 2. cercare di dimostrare con delle false argomentazioni. *ուրիշին արգէն ձեռք զարկած գործին ձեռք զարկիլ. 2. սուտ ձեռնարկութիւններով բան մը ցուցընել նայիլ. գիր տիերին մոգափոխի մոգասէրերի նիւթէն նենդէ մոգասէրերի նիւթ. 2. ինդրէրեր էլ գիր նենդ խոտոր նիւթէն ըլլալմագ։*

Παρεγχείρησις - *εως* (ἡ) falsa argomentazione. *Թիւր՝ սխալ ձեռնարկութիւն. փափ փելիէ, ինդրէրէր։*

Παρεγχέω. M. χεύσω. versare accanto. *քովը թափել. խոնջտա գիծիծել։*

Παρεδρευτικὸς - *ἡ* - *όν.* assiduo, costante. *Հանապազորդ, միայուն, հաստատ. փափաքիր, փնտռիր, գիր ինծաց։*

Παρεδρεύω. M. εύσω. = *Παρακάθημαι.* 2. essere assiduo, costante. *միայուն՝ հաստատ բլլալ. գիրինծաց՝ փնտռիլմագ օլմագ։*

Παρεδρία (ἡ) il sedere appresso. 2. assiduità. 3. la carica dell' assessore. *քովը նստիլը. 2. Հանապազորդութիւն, անյողդողդութիւն. 3. գատաղատիցի պաշտօնը, գատաստարի օգնական եղողին իշխանութիւնը. խոնջտա օթոյրմագ։ 2. գիր ինծաց, փնտռիլմագ։ 3. գատաղատիցի, իշխանի հատիր օլմագ։*

Πάρεδρος (ὁ) assessore. 2. assistente, compagno. *գատաստարի օգնիչ, գատաղատիցի. 2. ձեռնասու, օգնական, բնկեր. հետիչի, գատաղատ, իշխանի հատիր. 2. ինծացիմագ, արհամարհ, այրիացող։*

Παρέζομαι. M. εδοῦμαι. = *Παρακάθημαι.*

Παρεία (ἡ) guancia. *այտ. խոնդ։*

Παρείας - *ου* (ὁ) = *Παρώας.*

Παρείκω. M. εἴξω. cedere, accordare, permettere. *տեղի տալ, շնորհել, թոյլ տալ. ևս վերդի, ինծաց նիւթ, ցոյ վերդի։*

Παρεισέτνως, ἐπίῤῥ. trascuratamente. *անհոգութեամբ, զանցառութեամբ. պէտքից՝ ըստ՝ ըսպիսիութիւն իւն։*

Παρειμι. M. έσομαι. essere presente, assistere a.., intervenire, trovarsi a... giungere, soccorrere. *Ներկայ գտնուիլ, առաջիկայ գտնուիլ, Մէջը բլլալ՝ գտնուիլ, հասնիլ, օգնել. հասպարտի պատահմագ, ինքնաւ՝ իւրմէ պատրաստմագ, նիւթնալ՝ առնմագ։*

Πάρειμι. M. εἶμι. passare da qualche luogo o d'avanti. *տեղէ մը կամ առջեւէն անցնիլ. գիր ներսին խոտոր ծոծրակին ինծիր։*

Παρείργω. M. εἴρξω. allontanare, impedire. *Հեռացընել, արգիլել. սպասիլմագ, դեն նիւթ։*

Παρείρω (*X. M.*) inserire, porre dentro. *Մէջը խոթել՝ գնել. իւրմէ օգնմագ՝ ֆօմագ։*

Παρεισάγω. M. άξω. introdurre (di na-

Digitized by Google

scosto). մուծանել, ներս խոթել (գազանուկ). օձիմ, ներքեւիս (ներս). օձիմաքարշիմ:

Παρεισακτος (ὁ, ἡ) introdotto furtivamente, intruso. գազանուկ մուծած, ներս խոթուած. ներս ներքեւ օձիմաքարշ:

Παρεισβάλλω. M. βαλῶ. mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. գազանուկ մէջը դնել՝ նետել. 2. գազանուկ ներս մտնել, սպրդիլ. ներս ներս ծռուիլ՝ մխել. 2. ներս ներս ծռուիլ՝ օձիմաքարշ:

Παρεισγραφη (ἡ) falsa inscrizione. սուտ՝ սխալ մակագրութիւն. խնդրէտ՝ ծռիլ ծուռ՝ խոնջել:

Παρεισδέχομαι. M. δέξομαι. ricevere furtivamente. գազանուկ ընդունիլ. ներս ուշիմ՝ ծռուռ ներեմ:

Παρεισδύομαι. M. δύσομαι. insinuarsi. սպրդիլ. ներս ներս ծռիլ. օձիմաքարշիմ:

Παρείσδυσις - εως (ἡ) l'insinuarsi, entrata furtiva. սպրդիլը, գազանուկ մուտ. օձիմաքարշ, ներս ներք:

Παρείσειμι. M. εἰμι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισέρχομαι. M. ελεύσομαι. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισκομίζω. M. ίσω. introdurre furtivamente. գազանուկ ներս մտցընել՝ խոթել. ներս ներս ծռուցանել՝ օձիմաքարշ:

Παρεισοδεύω. M. εύσω. entrare di nascosto o dietro qualcuno. գազանուկ կամ ետեւէն ետեւէն մտնալ. ներս ներս ծռիլ ուրիշին ուրաց ուրտ ներքեւ:

Παρεισπέμπω. M. πέμψω. mandare di nascosto. գազանուկ խրկել. ներս ներս ծռուցանել:

Παρεισπίπτω. M. πεσοῦμαι. insinuarsi. 2. lanciarsi, gettarsi sopra all' improvviso. սպրդիլ, սպրդակիլ. 2. ետեւէն ի ետեւ վրան նետուիլ. ներքեւիս, օձիմաքարշիմ. 2. ուրիշ ընդհանուր ներքեւիս:

Παρεισπορεύομαι. M. εύσομαι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισπράσσω (ττω). *M. πράξω.* esigere delle contribuzioni ingiuste. անիրաւ հարկ՝ բաժ պահանջել. նեղութիւն տալ ներս ներեմ:

Παρεισρέω. M. ρεύσομαι. scorrere dentro furtivamente. գազանուկ ներս վազել՝ հոսել. ներս ներս ծռիլ. օձիմաքարշիմ:

Παρεισφέρω. M. ισοίσω. = *Παρεισάγω.*

Παρὲκ (καὶ πρὸ φων.) *Παρὲξ, ἐπίρ.* ἤ πρόθ. oltre, inoltre, fuori di... բաց ի, անդր քան, արտաքոյ քան. մաքս, գալիք, ետքը. = *Χωρίς, Ἐκτός.*

Παρεκβαίνω. M. βήσομαι. oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. գանցանել, անցնիլ երթալ, գուրս ելլել, երթալ. ուշիմ, գալիք, ետքը. ծռիլիկ ներեմ:

Παρεκβάλλω. M. βαλῶ. mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. գուրս դնել, տեղէ մը վերցընել ուրիշ տեղ մը դնել. գալիքը ծռուիլ, ներ ներքեւն ծռուցընել գալիս ներ ներեմ ծռուիլ:

Παρέκβασις - εως (ἡ) sviamento. 2. digressione. շեղումն ելլելը. 2. պատմական գործուածքին մասնաւորութիւն. խօսքի ընթացքը. 2. տեղ տեղ հետևակներեն ներեմ, ներեմ:

Παρεκβατικός - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - κως. digressivo. պատմութեան ընթացքէն գուրս ելած՝ ուրիշ բան մը պատմելու սկսած. ներեմ ներեմ, տեղ տեղ հետևակներեն ներեմ:

Παρεκβολαὶ (αἱ) raccolta. ժողովածոյ գիրք ներ խոթած հանգուանալ ոճով, ոճաքաղ:

Παρεκδέχομαι. M. δέξομαι. prendere una cosa in vece d'un' altra. մէկ բանի մը տեղ ուրիշ բան առնուլ. տեղ շնչ ներեմ գալիս տեղ շնչ ալիմ:

Παρεκδύνω (δύομαι.) *M. δύσω* - ομαι. sutterfugere. խուսափիլ, գազանուկ փախչիլ. ուխտիմ, ներեմ գալիմ:

Παρεκθέω. M. θεύσομαι. = *Παρατρέχω.*

Παρεκκλίνω. M. κλινῶ. rimuovere, allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. քիչ մը անդին ընել՝ հեռացընել կամ մէկ գի կենալ՝ հեռանալ. տեղ ու ներեմ ներեմ՝ տեղափոխել խոտոր ներեմ գալիմ՝ տեղափոխիմ:

Παρεκλείπω. M. λείψω. lasciare a parte. 2. mancare. մէկ գի ձգել. 2. նեղիլ չգտնուիլ, պակսիլ. տեղ նուա պլուիմ. 2. հատարտի պատահմանէ, նեղիլիմ:

Παρεκπίπτω. M. πεσοῦμαι. sortire di nascosto. գազանուկ ելլել. ներեմ ելլիմ. = *Παρεκδύνω.*

Παρεκστροφὴ (ἡ) rivolta alla rovescia, rovesciamento. գլխիվայր գարձնելը. ներեմ գլխագալ գործածութիւն:

Παρέκτασμα (τὸ) = *Παρέκτασις.*

Παρέκτασις - εως (ἡ) estensione, allungamento. երկարութիւն, երկընդլայնութիւն. ընդլայնում, ներեմութիւն, ուռցնում:

Παρεκτείνω. M. τενῶ. allungare, prolungare. երկընդլայնել. ուռցիմ:

Παρεκτελέω - ῶ. M. έσω. eseguire contro la volontà di... մէկուն կամքը գէմ (գործ մը) կատարել. տեղիին բանիին ներեմ ներեմ:

Παρεκτικὸς - ἡ - όν. pronto a dare, ad accordare. ուռկ՝ շնորհելու պատրաստ. ներեմ՝ նուա ներեմ հաւանիլ:

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ) sviato. շեղած ելած. ներեմանան ելեմիլ:

Παρεκτὸς, ἐπίρ. oltre, eccetto, tranne. բաց ի. մաքս, գալիս:

Παρεκτρέπω. M. τρέψω. distorre, distornare. խոտորեցընել, մոլորեցընել. ուիմ ներեմ, ուրիշիմ:

Παρεκτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre al di là. վազել անդին. ներեմ ալիմ՝ ներեմ:

Παρεκτροπὴ (ἡ) sviamento. շեղած ելելը. ներեմութիւն. ներեմ ելեմ, ուիմ:

Παρεκφαίνομαι. M. φανήσομαι. apparire accanto. քովը երեւնալ. ներեմնա ներեմիմիմ:

Παρεκφέρω. M. εξοίσω. portare al di là, mettere al di fuori. գուրս առնել, հեռացընել. տեղ ալիմ՝ ներեմ՝ ալիմ՝ ներեմ:

Παρεκχέω. M. χεύσω. versare fuori o accanto. գուրս կամ քովը թափել. ներեմ ներեմ ներեմիմ:

Digitized by Google

Παρέκχυσις - εως (ἡ) inondazione. հեղեղում. խուճ, ծովմ, ովկ.
Παρελαύνω. Μ. ελάσω. oltrepassare, passare d'avanti. անցնիլ, երթալ, առաջևէն անցնիլ · ևէրէն անցնիլ, կողմնակի ևէրթալ.
Παρέλευσις - εως (ἡ) passaggio, il passare (d'avanti). անցք, անցնիլը (առաջևէն) · ևէրէն, ևէրէրէն (կողմնակին).
Παρέλκυσις - εως (ἡ) prolungamento, indugio. երկիցնելը, ուշացնելը, յապաղումը. ուշանալ, ևէրէ-տրնել, երկար, ծգծգիր.
Παρελκυστής - οῦ (ὁ) che prolunga, indugiatore. երկիցնող, յապաղող. ուշացող, երկարող.
Παρέλκω. Μέγγ. ἀντὶ —
Παρέλκω. Μ. ἑλξω. tirare d'accanto. 2. prolungare, rimettere, temporeggiare, differire. քաշել կողէն. 2. երկիցնել, յապաղել. հանգիստ չընել. 2. ուշացնել, ևէրէ-տրնել, ծգծգիր.
Παρέλλειψις - εως (ἡ) omissione. պակասութիւն. պղտութէ ևէրէ, ևէրէ ևէրթիր.
Παρεμβαίνω. Μ. βήσομαι. entrare dentro, in mezzo. ներս՝ մէջը մտնալ. իւրէր՝ իւրէն ևէրթիր.
Παρεμβάλλω. Μ. βαλῶ. mettere frà, interporre, introdurre, inserire. 2. ordinare, schierare nel campo di guerra. մէջ դնել, մտցնել, ներս խոթել. 2. կարգել՝ դասել յատպարէզ մտրաք · արուեստ էօմէ, օգտագործել, ևէրէրիր. 2. ճիւղ ունեցնիր ուշացնելի՝ սաղ սաղ էօմէ.
Παρέμβασις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*
Παρεμβατικῶς, ἐπίρ. per parentesi. փակագծիւ. լրէրէրէ արուեստ պիր էշաւ ուրիշ ևէրէրէրիր (օտի ինի իրէմ այ գնալէ ևէշէլսէրը իւր այդէտ ըլտնուր).
Παρεμβολή (ἡ) interposizione. 2. ordine di battaglia. 3. esercito. մէջը դնելը, միջադրութիւն. 2. ճակատ՝ կռտէ զօրաց. 3. բանակ · արուեստ էօմէլէէ · 2 · ասկեր ուշաքը, լեւնիր ալշը · 3 · օրտու.
Παρεμβολικός - ή - όν. che si fà nel campo di guerra. մտրաք՝ կռուի ասպարէզը եղող · ճիւղ ունեցնիր ըլան.
Παρεμβύω. Μ. βύσω. ficcare dentro. մէջը խոթիլ. իւրէն օգտիլ՝ իւրէնի.
Παρεμμανής - έος (ὁ, ἡ) quasi furioso. մէնէթնի՝ կատաղի նման. քօփուրմուշ ըէլէնէ կոխ.
Παρεμπίνω. Μ. πίομαι. bevere troppo, trincare. չափէ գուրս խմել · իչիրի իչել.
Παρεμπίπλημι. Μ. ἐμπλήσω. riempiere. լիցնելը ըլան. օգէ օգլա կրնիր.
Παρεμπίπρημι. Μ. ἐμπρήσω. abbruciare da' lati. քաշերէն վառել. կանըրէնէն խօրմէ.
Παρεμπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire. մէջը իյնելու, մէջը մտնալ, մէջը գանուիլ. իւրէն պրէլիր, օրտասը կիրիր, իւրէնի պատլամէ.
Παρεμπλέκω. Μ. πλέξω. intrecciare. մէնաղ հիւսել · պիրտիր իօրիր.
Παρεμπλοκή (ἡ) intrecciamento. մէնաղը հիւսելը · պիրտիր իօրիր.
Παρεμποδίζω. Μ. ίσω. impedire. արգելը ըլլալ · խնկիլ օլմէ.
Παρεμπολάω - ῶ. *Μ.* ήσω. fare del traffico ingiusto. անիրաւ առեւտուր ընել · նէհեթէ պէլլուխիս կրնիր, հարամ կիրիր.
Παρεμπόρευμα (τό) lucro accessorio. յաւելուածոյ շահ · ֆայլա մոդ.
Παρεμπορεύομαι. Μ. εὐσομαι. fare un traffico fuori della propria professione. իր արհեստէն գուրս առեւտուր մը ընել · մինէի պիտաճընան գըլլըրէ պէր պօտէ-բայ կիրիր.
Παρέμπτωσις - εως (ἡ) il cadere dentro. մէջը իյնելուը · արուեստ իչիրի գիլիր.
Παρεμφαίνω. Μ. φανῶ. mostrare, rappresentare da vicino o alquanto. 2. rassomigliare un poco. մօտէն կամ քիչ մը ցուցընել, առջեւ բերել. 2. քիչ մը նմանիլ. խօշտան պէտ պէտ ևէրթիր, հասկրնել · 2 · պէտ պէտ պիտիլիր.
Παρεμφέρω. Μ. ενοίσω. avere qualche rassomiglianza con... քիչ մը նմանիլ · պէտ պէտ պիտիլիր, անդրմէ.
Παρεμφυομαι. Μ. φύσομαι. crescere, germogliare appresso. քովը բուսանիլ՝ ծլիլ · խանըտա պիրիր՝ ֆիլիչանիր.
Παρενδείκνυμι. Μ. δείξω. mostrare da vicino. 2. far mostra di... մօտէն ցուցընել · 2 · ցոյց ընել · խօշտան կոտրիր · 2 · կեօրտիրէլ կրնիր.
Παρενδιάω - ῶ. *Μ.* άσω. = *Διατρίβω.*
Παρενδίδωμι. Μ. δώσω. rimettere, usare dell' indulgenza. ներել · աֆէլ կրնիր.
Παρενδύνω (δύομαι.) *Μ.* δύσομαι. = *Παρεισδύομαι.*
Παρενείρω. (*Χ. Μ.*) intrecciare. 2. introdurre, inserire. մէկ ուղ հասնել · 2 · ներս խոթել՝ մտցնել, մտնամնել · պիրպիր իօրիր · 2 · իւրէրէ օգտիլ՝ ևէրէրիր.
Παρένθεσις - εως (ἡ) interposizione. 2. parentesi. միջադրութիւն · 2 · փակագծ. օրթասէն էօմօզ · 2 · լրէրէրէ արուեստ իւրէն օլմուշ պէր էշաւ պիտ օլ պիտիլ-հասկ այշտ կրնիր իւրէն պէրէ սիրտնան էօմօսէն գատ նիշան ( ), փակիչի նիշան.
Παρένθετος (ὁ, ἡ) interposto. միջադրակեալ, միջարկեալ · արուեստ էօմուշմուշ.
Παρενθήκη (ἡ) = *Παρένθεσις.*
Παρενθυμέομαι - οῦμαι. *Μ.* ήσομαι. trascurare. զանց առնել, փոյթ չունենալ · իգնել կրնիր, համարիչ օլմամէ.
Παρενθύμησις - εως (ἡ) trascuratezza. զանցառնութիւն, անհոգութիւն · պէտ-պէտ ևէրէրիչիլիչ.
Παρενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il frutto ogni due anni. երկու տարին մէկ անգամ մը պտուղ բերող · իւէ պէնէտ պէր տիպ պիչիլ հաւ իչէն.
Παρενοχλέω - ῶ. *Μ.* ήσω, incomodare, molestare. անհանգիստ ընել, ներղել · չհասնըլ կրնիր, ազմէ · ազէլիր ևէրթիր.
Παρενοχλησις - εως (ἡ) importunità, mo-

Digitized by Google

Παραφράζω. M. ασω. parafrasare, spiegare più estesamente. յարահանել, աւելի երկար ճոխաբանի կերպով արտայայտել՝ մեկնաբանել. լուրհ՝ ինքնիր նշանակ։

Παράφρασις - εως (ἡ) parafrasi, spiegazione più estesa. յարահանութիւն, մեկնաբանութիւն, ճոխաբանի արտայայտութիւն. լուրհ, ինքնիր։

Παραφράσσω. M. άξω. fortificare da ogni lato. ամէն կողմէն պատսպարել. հիւր նանդրան ամրանալ նշանակ։

Παραφραστής - οῦ (ὁ) parafraste, che spiega più estesamente. յարահան, մեկնաբան. լուրհ՝ ինքնիր նշանակ։

Παραφρίζω. M. ίσω. spumare da' lati. քովերէն փրփրալ. նանրերնեան վրայէրնիկ։

Παραφρονέω - ῶ. *M.* ήσω. delirare, alienarsi la mente. խելագարիլ. նեղարդիլ, գլխէն գնալ։

Παράφρων - ονος (ὁ, ἡ) demente, pazzo. խելագար, խենթ. գլխէն, նեղլէն։

Παραφυάς - άδος (ἡ) rampollo che spunta al tronco dell' albero. ծառին բունը բուսնող չուռաւիղ. ալմէն գլխիկնեան պիճկն լոր։

Παραφυλακή (ἡ) l' azione di spiare, d'osservare, spiagione. լրտեսութիւն, նայիլը. կիսզնիկնէ, գործառ։

Παραφυλάσσω (ττω). *M.* άξω. osservare, spiare. 2. esser cauto, guardarsi. նայիլ, գիտենալ, լրտեսել. 2. զգոյշ կենալ, գործածել, կիսզնիկնէ. 2. օյանէդ՝ ինքնիրնէ իւր գործածել, ապրշմակ։

Παραφυσάω - ῶ. *M.* ήσω. soffiare di traverso. քովէն փչել. նանդրան խաղնիկնէ։

Παράφυσις - εως (ἡ) tutto ciò che cresce inutilmente. փուճ տեղը բուսած իրը. գոլ իւրէ պիճկն նշանակ։

Παραφυτεύω. M. εύσω. piantare appresso. քովը տնկել. նանդրան գիտկ։

Παραφύω. M. φύσω. germogliare, spuntare inutilmente. պարապ տեղը ծլիլ՝ բուսանիլ. գոլ իւրէ ֆիւնչլնկնիկ՝ պիճկ։

Παραφωνέω - ῶ. *M.* ήσω. gridare accanto. 2. parlare all' orecchio. քովը պոռալ. 2. ականջին խօսիլ. նանդրան գոլորմակ. 2. ականջնեան պօղնիկ։

Παραφώνησις - εως (ἡ) acclamazione. մէկտեղ պոռալը. պիրտիր գոլորմաը։

Παραφωνία (ἡ) discordanza di voci, dissonanza. տարաձայնութիւն. պիճկնիկ։

Παράφωνος (ὁ, ἡ) discorde, dissonante. տարաձայն. պիճկնիկ։

Παραφωτισμὸς (ὁ) luce debole o falsa. սուտ կամ սկար լոյս. ֆոսկր նոխօր լոյս՝ ֆոսկլնկնիկ ելէք։

Παραχαλάω - ῶ. *M.* άσω. rallentare. թուլացնել. ինզնկնիկ։

Παραχάραγμα (τὸ) falsa moneta. խարխուած սապակ. ֆոլղ սկիճկ։

Παραχαράκτης - ου (ὁ) falsario di moneta. դրամներըը խարդախող. ֆոլղնկն, ֆոլղ սկիճկ գործող։

Παραχαράσσω (ττω). *M.* άξω. coniare della moneta falsa. սուտ դրամներ խնխել. ֆոլղ սկիճկ գործել։

Παραχειμάζω. M. άσω. invernare, passare l' inverno in... ձմեռը տեղ մը ցնծնել. իւղէ պէր նէրտեր ինզնկնիկ։

Παραχείμασία (ἡ) il passare l' inverno in... ձմեռը տեղ մը անցընելը. իւղէ պէր նէրտեր՝ հոգնզնկ ինզնկնիկ։

Παραχέω. M. χεύσω. versare sopra. 2. bagnare, innaffiare. վրան թափել. 2. թրջել, ջրել. խօսխնեն գնօտիլ. 2. ըլլեմնիլ, սառլմակ։

Παραχλιαίνω. M. ανῶ. riscaldare alquanto. քիչ մը տաքցնել. տղ ըլլեմնիլ, ելէնիկնիկ։

Παραχναύω. M. αύσω. = *Παρατρώγω.*

Παραχορδίζω. M. ίσω. discordare. տարձայն ելլալ. պիճկնիկ օլմէ։

Παράχορδος (ὁ, ἡ) dissonante, discordante. տարձայն. պիճկնիկ։

Παραχράομαι - ῶμαι. *M.* χρήσομαι. abusare. 2. disprezzare. գէշէ գործածել. 2. անարգել. ֆինայ ֆոլլնմնիլ. 2. խօրլմակ։

Παραχρῆμα, ἐπίῤ. all' istante, tosto. փութով, անգէն. գէր սէտղ. անխոյ։

Παράχρησις - εως (ἡ) abuso. չարաչար կիրառութիւն. ֆինայ ֆոլլնմնիլ։

Παράχροος - ους καὶ

Παράχρωμος (ὁ, ἡ) mal tinto, mal colorito. գէշ ներկուած. ֆինա գոյնցնիլ։

Παραχρώννυμι. M. χρώσω. tingere con de' colori falsi. սուտ գէշ ներկով ներկել. խոտ գոյս իւր գոյնմակ։

Παράχρωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παράχυσις - εως (ἡ) effusione. հեղում, հասում. գիօտխնիլը, գիօտիլ։

Παραχύτης - ου (ὁ) garzone di bagno. բաղնիքի մանչ՝ ապասաւար. քիչլէթ։

Παράχωμα (τὸ) mucchio di terra. հող կոյտ. խօրտ իշլէնիլ։

Παραχωρέω - ῶ. *M.* ήσω. cedere, concedere, accordare. տեղի տալ, ընծրնիլ. ետ գիրնիլ, իհան նիճկ։

Παραχώρημα (τὸ) ciò che si cede ad un altro. ուրիշին ընծրհած իրը. գոլնոր նհան օլնուան նշանակ։

Παραχώρησις - εως (ἡ) l' azione di cedere. տեղի տալը, ընծրհելը. իւր վերտիլ. իհան։

Παραχωρητικὸς - ἡ - όν. che cede facilmente. գիւրաւ ձկ դի կեցող՝ ընծրհող. էնլուէթ իւր իւր վերտն, իհան խոն։

Παραχώρως (ὁ, ἡ) vicino. մօտ. խէնի։

Παραψαλίζω. M. ίσω. tagliare con frode. նենգաւ կտրել. հիլնի իւր ինանիլ։

Παραψαλιστής - οῦ (ὁ) che taglia con frode. նենգաւ կտրող. հիլնի իւր ինանող։

Παραψάλλω. M. ψαλῶ. toccare leggiermente una corda. (նուագարանին) լարին կամաց մը դպչիլ. (լուլնէնէն) ուրնիկ խնչլնա փոխանցել։

Παράψαυσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Digitized by Google

Παραφαύω. M. αύσω. toccare leggiermente, lambire. *կամացուկ մը դպչիլ, քերել անցնիլ. խօսքիս վօֆանոցի՝ եւ լեզուիդ, ոչ չորէ ի ներքս:*

Παραφηχω. M. φήξω. strofinare leggiermente. *կամաց չփիլ. խօսիլ օվոկ:*

Παραφυχή (ἡ) = *Ἀναψυχή.*

Παραφύχω καὶ (μσ.) - *φύχομαι. M.* ψύξω - *ομαι.* = *Ἀναψύχω. Παρηγορῶ.*

Παρδαλέη - *λῆ* (ἡ) la pelle di pardo o leopardo. *ընձի կամ ընձառիւծի մորթ. փալան խօտ կու կուգա:*

Παρδάλειος - *α* - *ον.* καὶ

Παρδάλεος - *α* - *ον.* di pardo o di leopardo. *ընձի կամ ընձառիւծի յատուկ. փալանա խօտ կուգա կոյր:*

Παρδαλιδεὺς - *έως* (ὁ) piccolo pardo o leopardo. *պզտիկ ինձ կամ ընձառիւծ. փալանիկ, փալան խօտ կու խօսիլ ոչ:*

Πάρδαλις - *εως* (ἡ) pardo o leopardo. *ինձ կամ ընձառիւծ. փալան, եղէնի խօտ կուգա:*

Παρδαλώδης - *ους* (ὁ, ἡ) simile al pardo o leopardo. *ընձի կամ ընձառիւծի նման. փալանա խօտ կուգա պիտի:*

Παρδαλωτός - *ή* - *όν.* biscolore, brizzolato, macchioso. *խայտաբղէտ, պիտեխտ. ալեաց, պիտեխտ:*

Πάρδος (ὁ) pardo, il maschio della pantera. *ինձ, յովազին արուն. եղէնի, խանդան կրծիչ:*

Παρεάω - *ῶ. M.* άσω. lasciare a parte. *ձգ դէպ. պիր խանա պըրտիմ:*

Παρεγγίζω. M. ίσω. avvicinarsi un poco. *քիչ մը մօտիկնալ. պիր ու խանըլըմ:*

Παρέγγραπτος καὶ *Παρέγγραφος* (ὁ, ἡ) falsamente inscritto, che non è ingenuo, falsificato. *սխալ գրուած, անհարազատ, խարդախեալ. խանդլըլ էտուր՝ խոհրիր օնտուլ, խօլ օլմայան, խըլը:*

Παρεγγράφω. M. γράψω. ascrivere, inscrivere falsamente, con frode. *սխալ՝ նեն գալ գրել՝ մոկադրել. խանդլըլ հիւլէի իւր խոհրիր էտուր նիւթէ:*

Παρεγγυάω - *ῶ.* καὶ (μσ.) - *άομαι* - *ῶμαι. M.* ήσω - *ομαι.* rimettere da mano in mano, raccomandare. 2. esortare. 3. comandare. *ձեռք ձեռք տալ՝ յանձնել. 2. յորդորել. 3. իլխիլ, հրամայել. իւրին իւր վերտէ, իւրովի՛ նիւթէ. 2. խօսքս վերտէ. 3. կը նիւթէ:*

Παρεγγύησις - *εως* (ἡ) il passar parola (Γαλλ. passe-parole). *բանակին մէջ խորհուրդի մը քարոզ քարոզ տարածելիք. օրտուան պիր գնտապանէն ու էրգուան ուրիշ գունտապանը:*

Πάρεγγυς, ἐπίρ. assai vicino. *խիստ մօտը. ըսկիզի խօսքնա:*

Παρεγκάθημαι. M. καθεσθήσομαι. sedere accanto. *քովը նստիլ. խանըգա օթուրմաք:*

Παρέγκειμαι. M. κείσομαι. essere posto frà. *ՄԷՋը գրուած ըլլալ. արտանա կծուալ ուրիշ օլմաք:*

Παρεγκελευομαι. M. εύσομαι. esortare, animare. *յորդորել, սիրտ տալ. կոչտար գնտանիլ՝ իւրին վերտէ:*

Παρεγκεφαλὶς - *ίδος* (ἡ) cerebello. *ուղեղին ետեւի կողմը. պէյնի խուճուճ բարթը:*

Παρεγκλίνω. M. κλινῶ. inchinarsi un poco. *քիչ մը ծռիլ. պիր ու եղըլմաք:*

Παρέγκλισις - *εως* (ἡ) l'inchinarsi un poco. *քիչ մը ծռիլը. պիր ու եղըլմաք:*

Παρεγκρανὶς - *ίδος* (ἡ) = *Παρεγκεφαλίς.*

Παρεγχειρέω - *ῶ. M.* ήσω. intrapprendere ciò che un altro già ha intrapreso. 2. cercare di dimostrare con delle false argomentazioni. *ուրիշին արդէն ձեռք զարկած գործին ձեռք զարնել. 2. սուտ ձեռնարկութիւններով բան մը ցուցընել. պիր ախիրին հանգոփուխ հանգուլէրին նիւթէն նէնէնէն հանգուլէրին նիւթել. 2. ինչ էյրլեր իլե պիր նէնէ խօսի նիւթել:*

Παρεγχείρησις - *εως* (ἡ) falsa argomentazione. *թիւր՝ սխալ ձեռնարկութիւն. ֆանթ գիւլէլ. ինչ էյրլեր:*

Παρεγχέω. M. χεύσω. versare accanto. *քովը թափել. խանըգա գնտուիլ:*

Παρεδρευτικὸς - *ὴ* - *όν.* assiduo, costante. *հանապազորդ, ձեռյուն, հաստատ. փոփոխ, գուվլի, պիր էյրի:*

Παρεδρεύω. M. εύσω. = *Παρακάθημαι.* 2. essere assiduo, costante. *ձեռյուն՝ հաստատ ըլլալ. պիրէյրի գուվլի օլմաք:*

Παρεδρία (ἡ) il sedere appresso. 2. assiduità. 3. la carica dell' assessore. *քովը նստիլը. 2. հանապազորդութիւն, անդորդութիւն. 3. գաւառական պաշտօնը, գաւառային օգնական եղողին իշխանութիւնը. խանըգա օթուրմաք. 2. պիր էյրլէքէ. գնտուիլի. 3. գնտուլխէի, խէնեի հուքմ օլմաք:*

Πάρεδρος (ὁ) assessore. 2. assistente, compagno. *գաւառային օգնիչ, գաւառական կից. 2. ձեռնտու, օգնական, ընկեր. հնդիչէն, գնտուխա, խէնեի հուքմ. 2. խօրտիճ, արքատալ, այակտալ.*

Παρέζομαι. M. εδοῦμαι. = *Παρακάθημαι.*

Παρεὰ (ἡ) guancia. *այտ. խոպ:*

Παρείας - *ου* (ὁ) = *Παρώας.*

Παρείκω. M. εἴξω. cedere, accordare, permettere. *տեղի տալ, ընդհնդ, թոյլ տալ. իւր վերտէ, իհտա նիւթէ, ծղ վերտէ:*

Παρειμένως, ἐπίρ. trascuratamente. *անհոգութեամբ, զանցառութեամբ. պիէյտ՝ ըլէ՛ ըսկիզ՝ ըսկիզ:*

Πάρειμι. M. έσομαι. essere presente, assistere a.., intervenire, trovarsi a... giungere, soccorrere. *ներկայ գտնուիլ, առկիկայ գտնուիլ, ՄԷՋը ըլլալ՝ գտնուիլ, հասնիլ, օգնիլ. հանըտրտի գալանտնէ, գիլմօտ՝ էյնէտի գալանտնէ, նէնիկնէ, խօրտի՛ ասանտնէ:*

Πάρειμι. M. εἶμι. passare da qualche luogo o d'avanti. *տեղէ մը կամ առկէն անցնիլ. պիր իէրտին խօտ խանկին կէչիլ:*

Παρείργω. M. εἴρξω. allontanare, impedire. *հեռացընել, արգիլել. ուղղըմաք, դեն նիւթէ:*

Παρείρω (X. M.) inserire, porre dentro. *ՄԷՋը խոթել՝ գնտել. էյնէն ուֆտէ՝ էօֆտէ:*

Παρεισάγω. M. άξω. introdurre (di na-

Digitized by Google

scosto). մուծանել, ներս խոթել (գազաուկ) · օգնել, կերտերել (կեղևին), օգնաշրջանել։

Παρεισακτος (ὁ, ἡ) introdotto furtivamente, intruso. գաղտուկ մտած, ներս խոթուած · կեղևի կերտիլ · օգնաշրջանել։

Παρεισβάλλω. Μ. βαλῶ. mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. գաղտուկ ձգել դնել, նետել · 2 · գաղտուկ ներս մտնել, սպրդիլ · կեղևի իջնել գօտի՝ ոքնել · 2 · կեղևի իջերի կերել, օգնաշրջանել։

Παρεισγραφη (ἡ) falsa inscrizione. սուտ գրել մտկագրութիւն · խնդրել գնոյ խնդրել։

Παρεισδέχομαι. Μ. δέξομαι. ricevere furtivamente. գաղտուկ ընդունել · կեղևի ուշել՝ գնոյ կրկել։

Παρεισδύομαι. Μ. δύσομαι. insinuarsi. սպրդիլ, սպռակիլ · կերկրել, օգնաշրջանել։

Παρείσδυσις - εως (ἡ) l'insinuarsi, entrata furtiva. սպրդիլը, գաղտուկ մուտ · օգնաշրջանել, կեղևի կերել։

Παρείσειμι. Μ. εἰμι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισκομίζω. Μ. ίσω. introdurre furtivamente. գաղտուկ ներս մտցընել՝ խոթել · կեղևի իջերի կերտերել՝ օգնել։

Παρεισοδεύω. Μ. εύσω. entrare di nascosto o dietro qualcuno. գաղտուկ կամ ձկի ետեւէն մտնել · կեղևի խոթոր պրիկին տրտը կերել։

Παρεισπέμπω. Μ. πέμψω. mandare di nascosto. գաղտուկ խրկել · կեղևի խուզնել։

Παρεισπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. insinuarsi. 2. lanciarsi, gettarsi sopra all' improvviso. սպրդիլ, սպռակիլ · 2 · ձկեն ի ձկ վրան նետուիլ · կերկրել, օգնաշրջանել · 2 · սիրտ ըսիլ խուերիկ թռչնիկ։

Παρεισπορεύομαι. Μ. εύσομαι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισπράσσω (ττω). *Μ. πράξω.* esigere delle contribuzioni ingiuste. անիրաւ հարկ բռնի պահանջիլ · նեղութեամբ հարկ խնդրել։

Παρεισρέω. Μ. ρεύσομαι. scorrere dentro furtivamente. գաղտուկ ներս վազիլ հոսիլ · կեղևի իջերի օգնել · 2 · = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισφέρω. Μ. εισοίσω. = *Παρεισάγω.*

Παρὲκ (καὶ πρὸ φων.) *Παρὲξ, ἐπίρ. ἤ πρόθ.* oltre, inoltre, fuori di... բաց ի, անդր քան, արտաքոյ քան · նաև, գումա, գումը, եռին, ալերբ · = *Χωρίς, Ἐκτός.*

Παρεκβαίνω. Μ. βήσομαι. oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. գանցանել, անցանել երթալ, գուրս ելլել, երթալ · ուղիէ, տըտրէ ըբնիկ, եօթնից կիսիկ։

Παρεκβάλλω. Μ. βαλῶ. mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. գուրս դնել, տեղէ մը վերցընել ուրիշ տեղ մը դնել · տըտրէ ետեւ, պէտ կերտին ետաղերել գալիս պէտ կերի ետեւ։

Παρέκβασις - εως (ἡ) sviamento. 2. digressione. նեռնիկ ելլելը · 2 · պատմական գործուածքին · խօսքի ընթացքը · 2 · պէտ պէտ հիւսուածքին կերտել · հեղոյսն։

Παρεκβατικός - ή - όν. (καὶ ἐπίφ.) ειῶς. digressivo. պատմուածքաին ընթացքէն գուրս ելած ուրիշ բան մը պատմելու պատճառ. հեղոյսն կիսիկ, պէտ պէտ հիւսուածքին կերտ տեղը։

Παρεκβολαὶ (αἱ) raccolta. ժողովածոյ գիրք խոթած հաւելուածներ ունեցող, ունեցուած։

Παρεκδέχομαι. Μ. δέξομαι. prendere una cosa in vece d'un' altra. մէկ բանի մը տեղ ուրիշ բան առնուլ · պէտ չեղ ուրիկ գալիս պէտ չեղ մըտել։

Παρεκδύνω (δύομαι.) *Μ. δύσω - ομαι.* sutterfugere. խուսափիլ, գաղտուկ փախչիլ · սիւնիլ, կեղևի գալ։

Παρεκθέω. Μ. θεύσομαι. = *Παρεκτρέχω.*

Παρεκκλίνω. Μ. κλινῶ. rimuovere, allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. քիչ մը անդին ընել՝ հեռացընել կամ ինքզինքը հեռացնել · պէտ պէտ կիսիկ՝ հեռանալ · պէտ տ կերի կիսիկ՝ ուղղութենէն խոտոր կերի գալ՝ ուղղանալ։

Παρεκλείπω. Μ. λείψω. lasciare a parte. 2. mancare. ինչ գի ձգել · 2 · նեղիլ չգտնուիլ, պակսիլ · պէտ խնդա պլլուիլ · 2 · հաղորդուիլ պատրաստուիլ, կերկրիլ։

Παρεκπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. sortire di nascosto. գաղտուկ ելլել · կեղևի ելլել · = *Παρεκδύνω.*

Παρεκστροφὴ (ἡ) rivolta alla rovescia, rovesciamento. գլխիվայր գարձուածք · կիսկերտուկ գործուածքի։

Παρέκτασμα (τὸ) = *Παρέκτασις.*

Παρέκτασις - εως (ἡ) estensione, allungamento. երկարութիւն, երկընդարձակութիւն · ընդլայնութ, խոխրնալ, ընդլայնում։

Παρεκτείνω. Μ. τενῶ. allungare, prolungare. երկընդրնել · ընդլայնել։

Παρεκτελέω - ῶ. Μ. έσω. eseguire contro la volontà di... ինչին կամացը գէմ (գործ մը) կատարել · պէտ կերկրին բռնութիւն պէտ նեղութ կիսիկ կերկրել։

Παρεκτικός - ή - όν. pronto a dare, ad accordare. տալու՝ շնորհելու պատրաստ · կերկրին՝ կիսիկ կերկրի հաւէր։

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ) sviato. ճամբէն ելած · խոտոռական ընթացք։

Παρεκτὸς, ἐπίφ. oltre, eccetto, tranne. բաց ի · նաև, պատ։

Παρεκτρέπω. Μ. τρέψω. distorre, distornare. խոտորեցընել, մեղրեցընել · օգնաշրջել, ոչնչիլ։

Παρεκτρέχω. Μ. δραμοῦμαι. correre al di là. վազել անդին · գուրսէ ընել կերկրել։

Παρεκτροπὴ (ἡ) sviamento. ճամբէ ելլելը · խոտոռիլը · խոտոռական ընթացք, օգնաշրջանք։

Παρεκφαίνομαι. Μ. φανήσομαι. apparire accanto. քովը երեւնալ · խոնարհ կերկրիկ։

Παρεκφέρω. Μ. εξοίσω. portare al di là, mettere al di fuori. գուրս առնել, հանել դնել · տըտրէ ուղղել կերկրել գուրս։

Παρεκχέω. Μ. χεύσω. versare fuori o accanto. գուրս կամ քովը թափել · տըտրէ խոտոր խոնարհ պիտի։

Digitized by Google

Παρέκχυσις - εως (ἡ) inondazione. հեղեղում. խռիվ, ծուխ, տե՛ր։
Παρελαύνω. M. ελάσω. oltrepassare, passare d'avanti. անցնիլ, երթալ, առ ջեւէն անցնիլ · ւխլէի ւիմի՛ր, ալիք, խռնդեան ւիմի՛ր։
Παρέλευσις - εως (ἡ) passaggio, il passare (d'avanti). անցք, անցնիլը (առջեւէն) · ւիմի՛ր, ւիմի՛ր։ (խմիւնդեան)։
Παρελκυσις - εως (ἡ) prolungamento, indugio. երկնցընելը, ուշացընելը, յապաղանք. ասպնիմ, ւիմի՛ր։ երկնցընող, յապաղեցուցանող, երկմտելը։
Παρελκυστης - οῦ (ὁ) che prolunga, indugiatore. երկնցընող, յապաղեցուցանող, երկմտելը։
Παρελκύω. μεγν. ἀντὶ —
Παρέλκω. M. ἑλξω. tirare d'accanto. 2. prolungare, rimettere, temporeggiare, differire. քաշէն քաշել · 2. երկնցընել, յապաղել. խանդիման ընել։ 2. ասպնիմ, ւիմի՛ր։ 2. ձգնել ուշացուցանել՝ ասի ասի ւիմի՛ր։
Παρέμβασις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*
Παρεμβατικῶς, ἐπίῤῥ. per parentesi. փակագծիւ. լրիւրով արուեստ պէր ւիմի՛ր ընել (օրի ինչ խորհուրդ ալ փոխէ ընէնելը իւն պէտք ալանար)։
Παρεμβολὴ (ἡ) interposizione. 2. ordine di battaglia. 3. esercito. միջը դնելը, միջակայութիւն. 2. մակաւ՝ կարգ զօրաց. 3. բանակ. առուեստ ւիմի՛ր։ 2. ասպէր պէտք։ 3. օրաստ։
Παρεμβολικὸς - ἡ - όν. che si fà nel campo di guerra. մարտի՛ կառուի ասպարէզը եղող. միջի՛ դրպռնելու օրէն։
Παρεμβύω. M. βύσω. ficcare dentro. միջը խոթելը. իւրնի՛ ասիմի՛ իւրնիմի՛։
Παρεμμανὴς - έος (ὁ, ἡ) quasi furioso. մեռելի՛ կասպած նման. ւասպասիմ՝ ւեռնիւն ( )։
Παρεμπίνω. M. πίομαι. bevere troppo, trincare. չափ դուրս խմել · ւիմի՛ր իւրնի՛։
Παρεμπίπλημι. M. ἐμπλήσω. riempere. լիցնելցուն ընել · փսի փոլ եղիմի՛։
Παρεμπίπρημι. M. ἐμπρήσω. abbruciare da' lati. քաշերէն վառել · խանդրընդան խոխմի՛։
Παρεμπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire. միջը իյնելու, միջը մտնել, միջը գանուիլ · իւրնի՛ գրնելի՛, օրինաւոր ւիմի՛, իւրնի՛ պատճառանի՛։
Παρεμπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. միմեանց հասնել · պիրպիր եօրմի՛։
Παρεμπλοκὴ (ἡ) intrecciamento. միմեանց հասնելը · պիրպիր եօրմի՛։
Παρεμποδίζω. M. ἰσω. impedire. արգիլել ընել · խնդիր օրմի՛։
Παρεμπολάω - ῶ. M. ήσω. fare del traffico ingiusto. անիրաւ առեւտուր ընել · նիհմի՛ պատշաճիս խրիմի՛, հարամ խմի՛։
Παρεμπόρευμα (τὸ) lucro accessorio. յաւելուածոյ շահ · ֆուլլա պաբ։
Παρεμπορεύομαι. M. εὐσομαι. fare un traffico fuori della propria professione. իր արհեստէն դուրս առեւտուր մը ընել · պիտի պիտառելիական պէտքէդ պէր պատրաստ ւիմի՛։
Παρέμπτωσις - εως (ἡ) il cadere dentro. միջը իյնելը · արուեստ՝ իւրնի՛ պիտի՛։
Παρεμφαίνω. M. φανῶ. mostrare, rappresentare da vicino o alquanto. 2. rassomigliare un poco. մօտէն կամ քիչ մը ցուցընել՝ առջեւ բերել · 2. քիչ մը նմանիլ · խոչընդան խոխտ պէր ալ ւիմի՛ պէրմի՛՝ հասարակ ւիմի՛պէրմի՛։ 2. պէր ալ պիտիպիտի՛, լաւմի՛։
Παρεμφασις - εως (ἡ) rappresentazione. երեւցընելը · ւիմի՛պէրմի՛, արդ։
Παρεμφερὴς - έος (ὁ, ἡ) alquanto simile. քիչ մը նմանը · պէր ալ պիտիդիր։
Παρεμφέρω. M. ενοίσω. avere qualche rassomiglianza con... քիչ մը նմանիլ · պէր ալ պիտիդիր, անդրմի՛։
Παρεμφύομαι. M. φύσομαι. crescere, germogliare appresso. քովը բուսնիլ՝ ծլիլ · խանդան պիրիմի՛՝ ֆիւնիւնիմի՛։
Παρενδείκνυμι. M. δείξω. mostrare da vicino. 2. far mostra di... մօտէն ցուցընել · 2. ցոյց ընել · խոչընդան ւիմի՛պէրմի՛։ 2. ւիմի՛պէրիլ ւիմի՛։
Παρενδιάω - ῶ. M. άσω. = *Διατρίβω.*
Παρενδίδωμι. M. δώσω. rimettere, usare dell' indulgenza. ներիլ · պիվ ւիմի՛։
Παρενδύνω (*δύομαι.*) *M. δύσομαι.* = *Παρεισδύομαι.*
Παρενείρω. (*X. M.*) intrecciare. 2. introdurre, inserire. միմ տեղ հասնիլ · 2. ներս խոթել՝ մտցնել, մտնմանիլ · պէրպէր եօրմի՛։ 2. իւրնի՛ ասիմի՛ իւրնիմի՛։
Παρένθεσις - εως (ἡ) interposizione. 2. parentesi. միջադրութիւն · 2. փակագիծ. օրինաւոր փոսոզ · 2. լրիւրով արուեստ իւրնի՛ օլմալ պէր եղասս պիտի՛ վի ալ պիտի՛ հասկալ ասչէր ւիմի՛ իւրնի՛ պէրի պատրաստելի՛ ( ), փակիի՛ ւիմի՛։
Παρένθετος (ὁ, ἡ) interposto. միջադրեալ, միջադրեալ · արուեստ փոխադրեալ։
Παρενθήκη (ἡ) = *Παρένθεσις.*
Παρενθυμίομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. trascurare. զանց առնել, փոյթ չունենալ · իմհալ ւիմի՛, հասարակի օլմամի՛։
Παρενθύμησις - εως (ἡ) trascuratezza. զանցառութիւն, անհոգութիւն · պիտիպէրլիի, հասարակութիւն։
Παρενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il frutto ogni due anni. երկու տարին մէկ անգամ մը պտուղ բերող · իրի տնկած պէր պիտի հասնի ւիմի՛։
Παρενοχλάω - ῶ. M. ήσω. incomodare, molestare. անհանգիստ ընել, նեղել · բահրնըդ ւիմի՛, պէրմի՛, պէրնիի՛ վիրմի՛։
Παρενοχλησις - εως (ἡ) importunità, mo-

Digitized by Google

lestia. նեղութիւն, ձանձրութիւն. ըմբէ-
լիւն, ըմբէնիր:
Παρεντράπτω. M. ράψω. cucire appresso.
քովը կարել. նաեւ պինդ:
Παρενσάλευσις - εως (ἡ) scossa, concus-
sione. ցնցում. սրսմա, դիւղ:
Παρενσαλεύω. M. σύσω. scuotere, concus-
sare. ցնցել. դիւղել, սրսմալ:
Παρενσπείρω. M σπερῶ. seminare quà e
là. սպիտն անդին ցանել. նօթի պիրի նե-
տել:
Παρέντασις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*
Παρεντάσσω (ττω.) *M.* τάξω. mettere con
ordine in mezzo. կարգաւ մէջը դնել.
սըր իւր իւրին ետնէ:
Παρεντίθημι. M. θήσω. interporre, inse-
rire. մէջը դնել. սրսընդնել՝ իւրին ետնէ:
Παρεντρώγω. M. τρώξομαι. mangiare co-
me un manicaretto. համեմ ուտել. լիրիւ
ծուխ ուրիշի իւրին ետնէ:
Παρὲξ (πρὸ συμφ.) ἀντὶ *Παρέκ.*
Παρεξάγω. M. ἄξω. distornare, sedurre.
2. far avanzare l'esercito contro il
nemico. խաոտիցընել, մսլորցընել. 2.
բանակը թշնամիին դէմ քշել. այրմամբ,
նօյան ընթարնալ. 2. օրտոյսս պինդի
ետուր նետրնիկ:
Παρεξαγωγὴ (ἡ) il marciare dell' esercito
contro il nemico. բանակին թշնամիին
դէմ երթալը՝ խաղալը. օրտոնան՝ պինդ
ուրիշ ետուր նետրնիկ:
Παρεξαίρω. M. ἀρῶ. innalzare vicino a...
բանի մը մօտ բարձրացընել. պիր չեխ նո-
ճըն նիւանկիկ՝ հինին ու ճըտար նիւանկիկ
ընթարնալ:
Παρεξαλλάσσω (ττω). *M.* ἀλλάξω. cangiare,
mutare intieramente. բոլորովին փոխել.
պուպրիւն պիչիւրիրիկ՝ ինպիրիլ նիկիկ:
Παρεξαμείβω. M. ἀμείψω. = *Παρεξέρχο-
μαι.*
Παρέξειμι. M. εἰμι. = *Παρεξέρχομαι.*
Παρεξελαύνω. M. ἐλάσω. avanzare, pas-
sare al di là (a cavallo). 2. lanciarsi
sul nemico. (ձիով) առաջ երթալ, ան-
ցնիլ երթալ. 2. թշնամիին վրայ նետուիլ.
(ուր իլե) իւրէն վրնալ, ինչէ կիկիկ. 2.
պուրնիին իւրիրիկ պիրնալ:
Παρεξελέγχω. M. ἐλέγξω. convincere uno
con de' soffismi. խաբեպան ձևաներով
թիւններով ըմբռնցընել. խիչնէր իւր պի-
րիսին ըմբռնտրնալ՝ փորձ պրնիկ:
Παρεξέρχομαι. M. ἐλεύσομαι. oltrepassa-
re, andare al di là. գացնանել, անցնիլ
երթալ. պրնիկ, ինչէ կիկիկ:
Παρεξετάζω. M. ἀσω. confrontare. բաղ-
դատել. բանալ կիկիկ:
Παρεξέτασις - εως (ἡ) confronto, compa-
razione. բաղդատութիւն. բանալ, խիչ-
պիկ:
Παρεξευρίσκω. M. ρίσω. inventare inoltre.
հնարել եւս. փոխ ինչպա կիկիկ:
Παρεξηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. inter-
pretare malamente. գէշ մեկնել. ինչա
հանիլ ընկիկ:
Παρεξήγησις - εως (ἡ) falsa interpretazio-
ne. սխալ մեկնութիւն. նանըլըլ հանիլ:
Παρεξῆς, ἐπίῤ. = Ἐξῆς.
Παρεξίημι. M. εξήσω. lasciar passare, tras-
curare. թող տալ, զանց առնել. ինչ ան-
կիկ, նհմալ կիկիկ, հաւանչի ըլմամբ:
Παρέξις - εως (ἡ) esibizione, presenta-
zione. առաւրութիւն, մատուցանելը. առ-
նալ, իկիլիչ, սրլ:
Παρεξίστημι. M εκστήσω. rimuovere dal
suo luogo. 2. peggiorare. տեղէն ան
ընել՝ հետացընել. 2. աւելի գէշընել.
իրէնիկեն նօթիչ կիկիկ՝ աւելցընմամբ. 2.
փոխ ուօթիւ՝ պիրիկ կիկիկ:
Παρίξοδος (ἡ) uscio nascosto. 2. prepa-
razione di viaggio. գաղտուկ ելլուզ
գուռ. 2. ճամբու պատրաստութիւն.
ինչպէ ընթարնալ կամաս. 2. նօր ինկերիչ:
Παρεξωθέω - ῶ. M. ωθήσω. spingere in
una parte. մէկ գի հրել. պիր նոյա կիկիկ:
Παρεπιγραφὴ (ἡ) annotazione al margi-
ne, postilla. բացատրութիւն լուսանցքը
ւրհի, հաւելիկ:
Παρεπιγράφω. M. γράψω. postillare, fare
delle annotazioni al margine. լուսանցքը
ծանոթագրութիւններ ընել. հաւելիկ
նիկիկ:
Παρεπιδείκνυμαι. M. δείξομαι. far mostra
di ... ցոյց ընել. ինտրերէն նիկիկ:
Παρεπιδημέω - ῶ. M. ήσω. essere viaggia-
tore. ճամբորդ ելլալ. նօյան ուլիլ:
Παρεπιδημία (ἡ) pellegrinaggio. պանդի-
ութիւն. փորիկիկ:
Παρεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passag-
giere, viaggiatore. օտար, պանդուխտ,
անցաւոր, ճամբորդ. նոպտնէչ, ընդի,
կիկիկ կիկիկի, նօյնան:
Παρεπινοέω - ῶ. M. ήσω. inventare inoltre.
հնարել եւս. փոխ նիւսր նիկիկ:
Παρεπιπνέω. M. πνεύσω. soffiare leggier-
mente. կամաց փչել. նաղլ ընթարնալ:
Παρεπισκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare di
passaggio. հարեւանցի ընձեռ գիտել
քննել. նօթափանիկեն նաղլ՝ ինկիկ կի-
կիկ:
Παρεπιστρέφω. M. στρέψω. voltare un po-
co. քիչ մը դարձընել. պիր ուշ կիկիկ:
Παρεπιστροφὴ (ἡ) il voltarsi alquanto.
քիչ մը դառնալը. պիր ուշ պինիկ:
Παρεπιφέρω. M. ἐποίσω. portare, produ-
re inoltre. եւս յառաջ ածել. արտադրել.
փոխ կիկիրիկ՝ հաւ կիկիկ:
Παρεπιψαύω. M. ψαύσω. toccare leggier-
mente, lambire. կամաց մը փպչել
շօշափել՝ քիչ մանչիլ. ասլաղ իւր
նօթափանին նալնիկ՝ չնո կիկիկ, ուշտէ
կիկիկ:
Παρέπομαι. M. ἑψομαι. seguire. հետեւիլ.
արտ ուշ փրնիկ:
Παρεργολαβέω - ῶ. M. ησω. intraprendere
un altro affare ancora. ուրիշ գործի
մ' ալ ձեռք զարնել. պիչիր պիր հաշխիճ
պոխ նկ չնոնիկ:
Πάρεργον (τὸ) opera, occupazione fuor
di proposito. առթագիպ գործ՝ իրաւու-
թիւն. գնանոխիրնիչ իկ՝ հաւաշխիճ:
Πάρεργος (ὁ, ἡ) che si fà fuor di pro-
posito, superficiale. առթագիպ, գործա-
ւոր, հարեւանցի. գնանոխիրնիչ, նո-
պնանիկոչ:
Παρέργως, ἐπίῤ. di passaggio, superfi-
cialmente. հարեւանցի. նօպտնանիկոչ:

Digitized by Google

Παρορθίζω. M. ίσω. irritare. գրգռել. գրդռիչ ընել, գրդռիչ եղիլ։

Πάρορμα (τὸ) appoggio, sostegno. մկիթ, հեցուկ. գաչէ, գեօգիւ։

Παρορμηνεία (ἡ) erronea interpretazione. սխալ մեկնութիւն. խանգլեալ ջօգիր մանկ։

Παρορμηνευτὴς - οῦ (ὁ) che interpreta falsamente. 2. eretico. սխալ թիւր մեկնութիւն ասօղ. 2. հերետիկոս. խանգլեալ հանգ վերլուծ. 2. բանգէտ։

Παρορμηνεύω. M. εὐσω. interpretare falsamente. սխալ մեկնել. խանգլեալ հանգ վերլուծել։

Παρορπύζω. M. ερπύσω καὶ

Παρίρπω. M. έρψω. insinuarsi. սպրդիլ, սողոսկիլ. ներքնէն, ասդանդէն, անվնաս գեղեցկութիւն վերլուծել։

Παρίρχομαι. M. ελεύσομαι. passare. 2. passare avanti. 3. presentarsi. անցնիլ. 2. առջեւ անցնիլ. 3. մատչիլ. ներկայ. 2. իւրեր ներկայ. 3. խոլոտիլ, հոլոտիլ լեզիմով ներկայ։

Παρεσθίω. M. παρέδομαι. mangiare, rodere furtivamente. գաղտուկ ուտել. կերծել. ներկայ նիպի՝ գնդրել։

Πάρεσις - εως (ἡ) languore. թուլութիւն, վհատութիւն. ինկլկիլ, գնդոնկլեր, ուրբանիա։

Παρίστιος (ὁ, ἡ) = *Ἐφίστιος.*

Παρίσχατος (ὁ, ἡ) = *Παρατελευταῖος.*

Παρετάζω. M. άσω. = *Παρεξετάζω.*

Πάρετος (ὁ, ἡ) languido, rilasso. թուլացած, վհատ. ինկլկիլ, գնդոնկլեր, խոժոռ։

Παρευδοκιμέω - ῶ. M. ήσω. prevalere in fama. ունկի հաճախ ասող բլլալ, ուրիշէ մը առնկի հաճախ ունենալ. նամբարլեցիս աղլեցիկ նիպի՝ իսի օշիք, նամ գոհա վիճակ ներքնիկ։

Παρευημερέω - ῶ. M. ήσω. superare gli altri in felicità. երջանկութեան մէջ ուրիշները գերազանցել. հարկաւորութիւն ներքնիկ իսի օշիք։

Παρευθύνω. M. υνῶ. sviare qualcuno. մէկը ճամբէն հանել. պէրիներն խօտան լեզիցնել։

Παρευθὺς καὶ - ευθὺ, ἐπίῤ. tosto, incontanente. շուտով, վազվզակի. գիշեր-ցող, լուրջկոտ։

Παρευκηλέω - ῶ. M. ήσω. ammansare adulando. շողոքորթելով անուշ զրուցելով մեղմել՝ ամանել հանգստանալ. խօլսիկիլեր-իւր խօվսլոնիմի՝ հնդլլեցնիմի՝ գնալ-գալնիմի։

Παρευλαβέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. guardarsi. զգուշանալ. ուրէնմի։

Παρευνάζομαι. M. άσομαι. dormire accanto. քովը քնանալ. խանգիպ ապրուած։

Παρευνέτης - ου (ὁ) καὶ

Παρευνέτις - ιδος (ἡ) = *τῷ*

Πάρευνος (ὁ, ἡ) consorte, conjuge. ամուսին, ընկերց. կին։

Παρεύρεσις - εως (ἡ) καὶ

Παρεύρημα (τὸ) cavillo, tergiversazione, arzigogolo. սուտ ու մուտ չինուած փաստ՝ գիւտ, մտացածին՝ խորհրդական հնարք. փոխ՝ խափա խոտոր՝ պատրուակ հնչիլիք։

Παρευρίσκω. M. ευρήσω. trovare per caso. 2. controvare. գիպուածով մը գըտնալ. 2. կեղծել, հնարել, յօգիլ, կըցկցել. բատ ներկ պատկեր. 2. ապրուիլ, խափիլ (նալն)։

Παρευτρεπίζω. M. ίσω. apprestare, preparare. պատրաստել. խնդրուիլ նիպի։

Παρεφάλλομαι. M. αλοῦμαι. saltare, scagliarsi sopra. վրան ցաթկիլ՝ նետուիլ. խուլրնի ուլըրուիլ՝ սիրտի։

Παρεφάπτομαι. M. άψομαι. toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը դըպչիլ, քերկիլ անցնիլ. ուլոպ իւն փոփանիլ, ուշըրուիլ։

Παρεφεδρεύω. M. εύσω. far la guardia appresso. քովը պահակերկ՝ պահպանութիւն ընել. խանգիպ նեօդին պահ-պահ՝ պահ-պահ նիպի։

Παρίχω. M. έξω. dare, accordare, presentare. 2. rendere. տալ, շնորհել, մատուցանել. 2. ընել, գործել. վերի նիպի, իւն նիպի, իշան նիպի, առնիպ. 2. նիպի, վերպի։

Παρηβάω - ῶ. M. ήσω. = *Παρακμάζω.*

Πάρηβος (ὁ, ἡ) = *Παρῆλιξ.*

Παρηγορέω - ῶ. M. ήσω. consolare. միխիթարել. խնդրուլ նիպի։ 2. = *Παραινῶ.* 3. = *Παραμυθέομαι.*

Παρηγορητικὸς - ἡ - όν. = *Παρηγορικός.*

Παρηγυρία (ἡ) consolazione, conforto. միխիթարութիւն. խնդրուլ.

Παρηγορικὸς - ἡ - όν. consolativo. միխիթարիչ, միխիթարական. խնդրուլ իպէի։

Παρηγορικῶς, ἐπίῤ. consolatamente. միխիթարութեամբ. խնդրուլ իւն։

Παρήγορος (ὁ, ἡ) consolatore. միխիթարող. խնդրուլ իպէն։

Παρηδύνω. M. υνῶ. render dolce, condire. անուշցընել, համեմել. խնդրուլցնիմի, խորհրդական վարմի։

Παρηθέω - ῶ. M. ήσω. colare. քամել. պէրվի։

Παρήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. անհնազանդ, յամառ. իմաստ-ցուլ, համառնի։

Παρήκω. M. ήξω. = *Προέρχομαι ἢ Παρέρχομαι.* 2. = *Προσήκω.*

Παρῆλιξ - ικος (ἡ) avanzato in età. տարիքը առած. խուլճը ուլուլ։

Παρήλιος (ὁ) parelio. արեւանմանութիւն, արեգակնային վրան տպաւորուած արեւուն պատկերը. պատրիարտ վարդան իպէնի-չին տիվնիի։

Πάρημαι × *ἀντὶ Παρακάθημαι.*

Παρημερεύω. M. εύσω. passare tutta la giornata presso. բոլոր օրը քովը անցընել. խանգիպ տիվրնիմի՝ պէրիպէն իպէնէ առիթ նիպի։

Παρήμερος (ὁ, ἡ) che si fà ogni due giorni. երկու օրը անգամ մը եղող. իւի իպէնի պէր օշիք. 2. = *Ἐφήμερος.*

Παρηορία (ἡ) la coreggia, con cui s'attaccava al cocchio il rilasso. սապոանի՝ ձին կառքին կապելու փակ. խնդրուլ պէր ուրպոյ պատրաստած իպէլ. 2. = *Μωρία.*

Digitized by Google

lestia. նեզուխթիւն, ամանդութիւն. սքէլեռի, սէրէնիը:

Παρενράπτω. M. ράψω. cucire appresso. քովը կարել. նաշխ գիլիկ:

Παρενσάλευσις - εως (ἡ) scossa, concussione. ցնցում. սրսմա, սիլկի:

Παρενσαλεύω. M. εὐσω. scuotere, concussare. ցնցել. սիլկիլ, սրսուիլ:

Παρενσπείρω. M σπερῶ. seminare quà e là. սաչին անդին ցանել. նօթի պէրի նէտիլ:

Παρέντασις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεντάσσω (ττω.) *M.* τάξω. mettere con ordine in mezzo. կարգաւ մէջը դնել. սըրա իւր իւրին ճօտիլ:

Παρεντίθημι. M. θήσω. interporre, inserire. մէջը դնել. սրսընա՝ իւրին ճօտիլ:

Παρεντρώγω. M. τρώξομαι. mangiare come un manicaretto. համովի սեզ սաճել. նէրիւ՝ ճղլէ նէրիւին նիճիլ:

Παρὲξ (πρὸ συμφ.) ἀντὶ *Παρέκ.*

Παρεξάγω. M. ἄξω. distornare, sedurre. 2. far avanzare l'esercito contro il nemico. խաորիցընել, մարտիցընել. 2. բանակը թշնամիին գէմ քշել. այրիմիլ, նօյան էքսրմիլ. 2. օրտօյաս գնդիկին դուրը նէտրնիլ:

Παρεξαγωγὴ (ἡ) il marciare dell' esercito contro il nemico. բանակին թշնամիին գէմ երթալը՝ խազալը. օրտանան՝ գնդիկին դուրը նէտրնիլ:

Παρεξαίρω. M. αρῶ. innalzare vicino a... բանի մը մօտ բարձրացընել. պէր չնչի նաչէն՝ նէտուկնիլ՝ հեռին ալ էշտար նէտուկիլ էքսրմիլ:

Παρεξαλλάσσω (ττω). *M.* ἀξω. cangiare, mutare intieramente. բալտրմին փոխել. պաուխիւն գիչէրէրիլ՝ ինգուիլ նիճիլ:

Παρεξαμείβω. M. αμείψω. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρὲξειμι. M. ειμι. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρεξελαύνω. M. ελάσω. avanzare, passare al di là (a cavallo). 2. lanciarsi sul nemico. (ձիով) առաջ երթալ, անցնիլ երթալ. 2. թշնամիին վրայ նետուիլ. (ի իւր) իւրէն վրան, ինչէ ինիլ. 2. գնդիկին խաչերնին պըլմիլ:

Παρεξελέγχω. M. ελέγξω. convincere uno con de' soffismi. խաբեական ճառերուն թիւններով բմբռնցնել. խէչէնիր իւր գրէնին ուճէտրմիլ՝ գոբ պըրմիլ:

Παρεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. oltrepassare, andare al di là. գացնել, անցնիլ երթալ. սրմիլ, ինչէ ինիլ:

Παρεξετάζω. M. άσω. confrontare. բաղդատել. բաղատր նիճիլ:

Παρεξέτασις - εως (ἡ) confronto, comparazione. բաղդատութիւն. բաղատր, նիճիգի:

Παρεξευρίσκω. M. ρίσω. inventare inoltre. հնարել եւս. գոհա էէյրա նիճիլ:

Παρεξηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. interpretare malamente. գէշ մեկնել. ֆիճա ճանկա էէրմիլ:

Παρεξήγησις - εως (ἡ) falsa interpretazione. սխալ մեկնութիւն. խանդլըը ճանկա:

Παρεξῆς, ἑπιῤῥ. = *Ἑξῆς.*

Παρεξίημι. M. εξήσω. lasciar passare, trascurare. թող տալ, զանց առնել. գոյ ԱՀՀիլ, նհմալ նիճիլ, հաւանչիք օլմամիլ:

Παρέξις - εως (ἡ) esibizione, presentazione. առաջարկութիւն, մատուցանելը. առնմ, պիէրէչիք, արբ:

Παρεξίστημι. M εκστήσω. rimuovere dal suo luogo. 2. peggiorare. տեղէն հանելը՝ վատացընել. 2. ապերչի գէշցընել. ԻՀՐՒՆԻՑ ԻՀՐՆԻՆ ՆԻՃԻԼ՝ ՈՒՐԻՒԼՒՆԻԼ. 2. գոհա վիճիկ՝ գիչէրէրիլ. 2. գոհա վիճիկ՝ գիչէրէրիլ:

Παρίξοδος (ἡ) uscio nascosto. 2. preparazione di viaggio. գաղտուկ ելլելու դուռ. 2. ճամբու պատրաստութիւն. ինչէլ էշէճնիք գոբա. 2. ԻՕԼ ՊԻՒԳԻՒՏ:

Παρεξωθίω - ῶ. M. ωθήσω. spingere in una parte. մի գի հրել. գիր նաճ ՊԻՒԻ:

Παρεπιγραφὴ (ἡ) annotazione al margine, postilla. բացատրութիւն լուսանցից. ղարի, հաչիք:

Παρεπιγράφω. M. γράψω. postillare, fare delle annotazioni al margine. լուսանցքը ծանոթագրութիւններ ընել. հաչիք ՊԻՒԻ:

Παρεπιδείκνυμαι. M. δείξομαι. far mostra di... ցոյց ընել. կիօսթերիլ ՊԻՒԻ:

Παρεπιδημέω - ῶ. M. ήσω. essere viaggiatore. ճամբորդ ելլալ. ԻՕԼՃԱ օլմաք:

Παρεπιδημία (ἡ) pellegrinaggio. պանդխտութիւն. գուրճալիք:

Παρεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passaggiere, viaggiatore. առաք, պանդուխտ, անցաւոր, ճամբորդ. խաղաճէզ, գուրճ, ինչէի ինչէիլ, ԻՕԼՃԱ:

Παρεπινοέω - ῶ. M. ήσω. inventare inoltre. հնարել եւս. գոհա լճար ՊԻՒԻ:

Παρεπιπνέω. M. πνεύσω. soffiare leggiermente. կամաց փչել. ԻՕԼ ԻՕՃԻՒԻ:

Παρεπισκοπέω - ῶ. • *M.* ήσω. osservare di passaggio. հարեւանցի ընձեռ գիտել. քննել. ԻՕԱՕՒՆԻՑ ՆԱՂ՝ ՊԻՒԻՒԼ ՊԻՒԻ:

Παρεπιστρέφω. M. στρέψω. voltare un poco. քիչ մը գարձընել. գիր ու կիլիչիլ:

Παρεπιστροφὴ (ἡ) il voltarsi alquanto. քիչ մը գառնալը. գիր ու գնդնիլ:

Παρεπιφέρω. M. εποίσω. portare, produrre inoltre. եւս յառաջ ածել. արտադրել. գոհա ՊԻՒԻՐԻՒ՝ հաւ ՊԻՒԻ:

Παρεπιψαύω. M. ψαύσω. toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը կպչել չոշափել. քերել. անցնիլ. ՈՒՐԻՒԼ իւր ԻՕԱՕՒՆԻՑ ԻՒԼԻՒՒ՝ ԼՒՆ ՊԻՒԻ. ՉՈՐԻ ՒՆԻՑ:

Παρέπομαι. M. έψομαι. seguire. հետեւիլ. արբ արբ վրան:

Παρεργολαβέω - ῶ. M. ησω. intraprendere un altro affare ancora. ուրիշ գործի մ' ալ ձեռք գարնել. գիր մը հաշխա գոբէ իւ վրան:

Πάρεργον (τὸ) opera, occupazione fuor di proposito. առթիւղ գործ՝ իրաւթիւն. գիտաւիկիւիչ իւ՝ հաւաչիք:

Πάρεργος (ὁ, ἡ) che si fà fuor di proposito, superficiale. առթիւղ, գործաճէչ, հարեւանցի. գիտաւիկիւիչ, խաղիւիկիւիչ:

Παρέργως, ἑπιῤῥ. di passaggio, superficialmente. հարեւանցի. խաղիւիկիւիչ:

Digitized by Google

Παρερεθίζω. M. ίσω. irritare. գրգռել· գրդռիչ ընել, խանդիլ· նեղել։

Παρέρμα (τὸ) appoggio, sostegno. *Ոյք, նեցուկ · պաշտպան, պահապան։*

Παρερμηνεία (ἡ) erronea interpretazione. *սխալ մեկնաբանութիւն · խանգիլ, ֆսոխ հասկնալ։*

Παρερμηνευτὴς - οῦ (ὁ) che interpreta falsamente. 2. eretico. *սխալ թարգմանիչ մեկնաբանութեան առնօղ · 2. հերետիկոս · խանգիլ հասկնալ վերլուծիչ · 2 · բանբեր։*

Παρερμηνεύω. M. εύσω. interpretare falsamente. *սխալ մեկնել · խանգիլ հասկնալ վերլուծել։*

Παρερπύζω. M. ερπύσω καὶ

Παρίρπω. M. έρψω. insinuarsi. *սպրդիլ, սողոսկիլ · ներքնել, ոզքանալ, ներկայ ոտքանալ վերլուծել։*

Παρίρχομαι. M. ελεύσομαι. passare. 2. passare avanti. 3. presentarsi. *անցնիլ · 2. առջեւ անցնիլ · 3 · մատչիլ · ներկայ · 2 · իւրեր ներկայ · 3 · խօսելոյ, հաւատարիմ լերմոյ ներկայ։*

Παρεσθίω. M. παρέδομαι. mangiare, rodere furtivamente. *գաղտուկ ուտել կերծել · ներկայ նիպի ոտնդրել։*

Πάρεσις - εως (ἡ) languore. *թուլութիւն, վհատութիւն · ներկայ, հիւանդութիւն, տրտմութիւն։*

Παρέστιος (ὁ, ἡ) = *Ἑφέστιος.*

Παρίσχατος (ὁ, ἡ) = *Παρατελευταῖος.*

Παρεταίζω. M. άσω. = *Παρεξετάζω.*

Πάρετος (ὁ, ἡ) languido, rilasso. *թուլցած, վհատ · ներկայ, հիւանդ, խափանեալ։*

Παρευδοκιμέω - ῶ. M. ήσω. prevalere in fama. *ուրիշի համբաւատար բլլալ, ուրիշէ մը աւելի համբաւ ունենալ · նամարելեցիս ըլլեցած կրնի՝ իսկ օրմէ, նոմ փոխ ինծի ներկայ։*

Παρευημερέω - ῶ. M. ήσω. superare gli altri in felicità. *երջանկութեան մէջ ուրիշները գերազանցել · համբաւատիս ասլ ներկայներուն իսկ օրմէ։*

Παρευθύνω. M. υνῶ. sviare qualcuno. *մէկը ճամբէն հանել · պերճութիւն խօտան ընել։*

Παρευθὺς καὶ - ευθύ, ἐπίρ. tosto, incontanente. *շուտով, վազվազակի · փութով, ընթացօք։*

Παρευκηλέω - ῶ. M. ήσω. ammansare adulando. *շողոքորթելով անոյշ դրսեցնելով մեղմել՝ ամանել հանդարտել · խօլսիկութեամբ իւր խօսելոնիսի՝ հաճելոյնիսի՝ գնալոյնիսի։*

Παρευλαβέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. guardarsi. *զգուշանալ · ոտքէնտի։*

Παρευνάζομαι. M. άσομαι. dormire accanto. *քովը քնանալ · խանգիլ ոտքանալ։*

Παρευνέτης - ου (ὁ) καὶ

Παρευνέτις - ιδος (ἡ) = *τῷ*

Πάρευνος (ὁ, ἡ) consorte, conjuge. *ամուսին, ընկերակից · կին։*

Παρεύρεσις - εως (ἡ) καὶ

Παρεύρημα (τὸ) cavillo, tergiversazione, arzigogolo. *սուտ ու մուտ չխնդալ փաստ գիւտ, մտացածին խարէական հնարք · ֆոխ խոմս խոսոք՝ պատրուակ ներկայ։*

Παρευρίσκω. M. ευρήσω. trovare per caso. 2. controvare. *գիպուածով մը գտնալ · 2 · կեղծել, հնարել, յօդել, կերկերել · բառ կրնի պատճառ · 2 · ապրուստ, խափան (նալն)։*

Παρευτρεπίζω. M. ίσω. apprestare, preparare. *պատրաստել · ներկայ կրնի։*

Παρεφάλλομαι. M. αλοῦμαι. saltare, scagliarsi sopra. *վրան յարձակիլ՝ ներսալիլ · խնչորնի պետրտնալ՝ պիղծել։*

Παρεφάπτομαι. M. αψομαι. toccare leggiermente, lambire. *կամացուկ մը դպչիլ, քերկիլ անցնիլ · սուլալ իւն փսփսանք, պչրանք։*

Παρεφεδρεύω. M. εύσω. far la guardia appresso. *քովը պահակելով՝ պահպանութիւն ընել · խանգիս նեղանի պահելով՝ պահելիլ ներկայ։*

Παρέχω. M. έξω. dare, accordare, presentare. 2. rendere. *տալ, շնորհել, մատուցանել · 2 · ընել, գործել · վերջ, կրնի ներկայ, կհան ներկայ, ասանդ · 2 · ներկայ, տերպել։*

Παρηβάω - ῶ. M. ήσω. = *Παρακμάζω.*

Πάρηβος (ὁ, ἡ) = *Παρῆλιξ.*

Παρηγορέω - ῶ. M. ήσω. consolare. *միխիթարել · ներկայ · 2 · = Παραινῶ. 3. = Παραμυθέομαι.*

Παρηγορητικὸς - ἡ - όν. = *Παρηγορικός.*

Παρηγορία (ἡ) consolazione, conforto. *միխիթարութիւն · ներկայ։*

Παρηγορικὸς - ἡ - όν. consolativo. *միխիթարիչ, միխիթարական · ներկայ խոնի։*

Παρηγορικῶς, ἐπίρ. consolatamente. *միխիթարութեամբ · ներկայ իւն։*

Παρήγορος (ὁ, ἡ) consolatore. *միխիթարող · ներկայ խոն։*

Παρηδύνω. M. υνῶ. render dolce, condire. *անուշցընել, համեմել · ներկայնիլ, ներկայ վարիլ։*

Παρηθέω - ῶ. M. ήσω. colare. *քամել · պղպջել։*

Παρήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. *անհնազանդ, յամառ · կրնալոյ, համառնիք։*

Παρήκω. M. ήξω. = *Προέρχομαι ἢ Παρέρχομαι. 2.* = *Προσήκω.*

Παρῆλιξ - ικος (ἡ) avanzato in età. *առրկը առած · ներքնը ալրել։*

Παρήλιος (ὁ) parelio. *արեւանմանութիւն, ամպերուն վրան տպաւորուած արեւուն պատկերը · պատրիարտ վարդան կրնիկ։*

Πάρημαι × *ἀντὶ Παρακάθημαι.*

Παρημερεύω. M. εύσω. passare tutta la giornata presso. *բոլոր օրը քովը անցընել · խանգիս տեղահասել՝ պրկիլ կրնալ · առջի ներկայ։*

Παρήμερος (ὁ, ἡ) che si fà ogni due giorni. *երկու օրը անգամ մը եղօղ · երէ կրնիս պիր օրն. 2. = Ἐφήμερος.*

Παρηορία (ἡ) la coreggia, con cui s'attaccava al cocchio il rilasso. *առագաստնիկ չին կապերն կապելու փայ · ներկ պրը պրպոյտ պատրոյտ իսկ · 2. = Μωρία.*

Digitized by Google

Παρηόριος - α - ον. καὶ
Παρήορος (ὁ, ἡ) (ἵππος) rilasso. ապատա-ժանիկ ձի. Խեթեթ ում. 2. = *Παράδοξος* ἢ *Ἀνάρμοστος*. 3. = *Παράφορων*.
Παρηχέω - ῶ. *Μ.* ήσω. rendere il medesimo suono. Նոյն հնչմանիքը հանել. ում ոյնի պէտք լլլիմիք։
Παρήχημα (τὸ) καὶ
Παρήχησις - εως (ἡ) somiglianza di suono, consonanza. Հնչման նմանութիւն. պէտք ասյնականութիւն։
Παρθενεία (ἡ) verginità. կուսութիւն. պիտերլիք։
Παρθενεῖα (τὰ) lo stato della verginità 2. versi cantati dalle vergini. կուսութեան վիճակը. 2. կուսանքներէ երգուած տաղ. պիտերլիք հաւք, պիտուրին. 2. պիտերլիքին օգնական՝ լուրերն նամբիր՝ պէտքիր։
Παρθένιος (ὁ, ἡ) = *Παρθενικὸς* ἢ *Παρθένιος*.
Παρθένευμα (τὸ) = *Παρθενών*.
Παρθένευσις - εως (ἡ) = *Παρθενεία*.
Παρθενεύω. *Μ.* εύσω. essere, vivere vergine. կոյս ըլլալ, կուսութեան մէջ ապրիլ. պիտէր ումնալ, պիտերլիտիւ խաւսիլ։
Παρθενεών - ῶνος (ὁ) = *Παρθενών*.
Παρθενία (ἡ) = *Παρθενεία*.
Παρθενικὸς - ἡ - όν. verginale. կուսական. պիտէրի։
Παρθένιον (τὸ) parietaria (erba). կուսքնիչ (խոտ)։ Խոչելիան։
Παρθένιος - α ἢ ος - ον. = *Παρθενικός*.
Παρθενὶς - ίδος (ἡ) artemisia (erba di S. Giovanni). բժշկական խոտ մըն է. Ֆոր ում։
Παρθενογενὴς - ίος (ὁ, ἡ) nato d'una vergine. կուսածին. պիտերէն ծագմամբ։
Παρθενοκομία (ἡ) educazione delle vergini. կուսանաց կրթութիւն՝ դաստիարակութիւն. պիտերլիր ըներլիլէթ։
Παρθενοκτονία (ἡ) uccisione d'una vergine.. կոյս մը սպանդանիլը. պիտէր խանդ ընելու։
Παρθενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore d'una vergine. կոյս սպանդնող. պիտէր նոյնիրին։
Παρθενομήτωρ - ορος (ἡ) (ἐκκλ.) Vergine e Madre, la Santissima Vergine. (*Λατ.* Virgomater). Աստուածածին. Պիտէր ու պիտերլիք, պիտերլիրի։
Παρθενοπίπης - ου (ὁ) puttaniere. խաղնի. պիտերլիր, պիտերլի։
Παρθένος (ἡ) vergine. կոյս. պիտէր, էշ ոլման էշէ։ (εἰς. τοὺς ἐκκλησ. συγγ.) *Παρθένος* (ὁ) Partenio, giovine non ammogliato. աչխարհք չմնաած երիտասարդ. պոյնոյս ընդհանրապէս։
Παρθενοτροφέω - ῶ. *Μ.* ήσω. allevare delle vergini. կուսանքներ պահել՝ սնոյցանել. պիտէրլեր պիտրիտիւ՝ սոիւմամբ։
Παρθενοτροφία (ἡ) allevamento, educazione delle vergini. կուսանքներ պահելը՝ սնոյցանելը. պիտէրլեր դաստիարակութիւն՝ պիտրիտիւ։
Παρθενὼν - ῶνος (ὁ) monastero delle vergini. կուսանաց վանք. պիտէրլեր ձնոյիէրէ։
Παρθενωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l'aria d'una vergine. կուսանի դէմք ունեցող. պիտէր կերեվիլի՝ պիտիլը։
Παριαύω. *Μ.* αύσω. dormire presso. քովը քնանալ. Խանդիա ասյսոմիլ։
Παριζάνω. *Μ.* άσω. collocare accanto. քովը դնանգնել. Խանդիա նիրելնելիրիւ։
Παρίζω. *Μ.* ίσω. metter a sedere o mettersi a sedere accanto. քովը նասցնել կամ նասիլ. Խանդիա օթասրիմիւ խնդ օթասրմիւ։
Παρίημι. *Μ.* παρήσω. lasciar passare o entrare. 2. omettere, trascurare. 3. rallentare, snervare. 4. permettere. անցնելու կամ մնանալու թող տալ. 2. զանց առնել. 3. թուլցընել, վհատցնել. 4. թոյլ տալ, հրամայել տալ. ինչմը խոնդ կիրնգնի պըրսիմիւ. 2. նկատ եղիմիւ, խոսխեի օչմամիւ. 3. ինվնիմիւ, խաւխիմիւն տնելմիւ. 4. քոյ կիրիւ. նէն կիրիւ։
Παριππάζομαι. *Μ.* άσομαι καὶ
Παριππεύω. *Μ.* εύσω. passare da vicino o d'avanti a cavallo. ձիով մօտէն կամ առջեէն անցնիլ. ում իլէ խոչընդոտ խոչոր կոխնտրեն կիլիիլ։
Πάριππος (ὁ, ἡ) che corre al fianco d'un cavallo. 2. che accompagna qualcuno a cavallo. ձիուն քովէն վազող. 2. ձիով մէկին քովէն գացող. ուրէն խնդիրն իլէ. 2. ում իլէ պէտիմիէն խնդիրն կիտի։
Παρίπταμαι. *Μ.* παραπτήσομαι. passare d'avanti volando, trasvolare. առջեէն թռչելով անցնիլ. կոխնտրեն սուլոթ կնայ։
Παρίσθμιον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλ.) gavigne, le glandule delle fauci. կոկորդին մանդիներ. պիտէ գոլոշ, գոլոշ գոլոշան կիլինիդ իլ կիդէ։
Πάρισος (ὁ, ἡ) quasi simile. իրր նման. պիտիէր կիդի, անդրան։
Παρισόω - ῶ. *Μ.* ώσω. uguagliare, render uguale, simile, assimilare. հաւասարիլ. նմանցընել. պէտպէտ՝ պէտ կիդի, պիտիդի։
Παριστάνω. μτγν. καὶ Γρφ. ἀντὶ —
Παρίστημι. *Μ.* παραστήσω. mettere accanto. 2. comparare, confrontare. 3. rappresentare. 4. persuadere. 5. assistere. 6. soccorrere. քովը գնել. 2. բաղդատել. 3. առաջ բերել, յանգիման առնել. 4. համոզել. 5. քովը կենալ. 6. օգնել. Խանդիա գնամ. 2. բաղդատ կիդի. 3. օրինակ՝ հաղորդ կիդիդիմ. 4. խոսիմ կիդիմ. 5. Խանդիա գնամ. 6. Խոչորմ կիդիմ։
Παριστορέω - ῶ. *Μ.* ήσω. raccontare di passaggio. 2. raccontare una cosa in vece d'un'altra. հարթաւանցի գրամիլ. 2. բանի մը տեղ ուրիշ բան մը գրամիլ. Խոսխոսիմ օչնի նոյնիդիմ. 2. պէտ չեղ Խրիւնի պոյնը պէտ չեղ նոյնիդիմ։
Παριτχναίνω. *Μ.* ανῶ. emaciare, rendere assai macilento. խիստ ափորցընել. ընդհանրապէս՝ ընդհանրիւ։

Digitized by Google

Παρίσχω. Μ. παρασχήσω. = *Παρέχω.*
Παρίσωμα (τὸ) = *Παρίσωσις.*
Παρίσως, ἐπίρ. quasi, incirca. *Իբր, Իբր թէ, մօտիկ. Հին.* ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Παρίσωσις - εως (ἡ) eguaglianza. *Հաւասարութիւն. Պարզաբերբէ.*
Παριτὸς - ή - όν. donde si può passare. *Անցնելու. Կելիելիր.*
Παριχνεύω. Μ. εὐσω. camminare sulle traccie di . . . tracciare. *Հետեւիլ, Հետոց հետեւիլն երթալ. Իշլիթիր, Իւի պըրա կիթիր.*
Παρὸ (ἀντὶ *Παρ' ὅ*) *σύνδ.* perciò, per lo chè. 2. se non. *Վասն որոյ, անոր Համար.* 2. *Եթէ ոչ. Պաճան Իլլի, պա ալխըպտին.* 2. *Իլլա.*
Παροδεία (ἡ) passaggio. *Անցնիլը. Կելմէ, Կելիս, Կելմէլիք.*
Παροδεύσας - εως (ἡ) = τῷ προηγ.
Παροδεύω. Μ. εὐσω. passare, andare al di là. *Անցնիլ, անգին երթալ. Կելմէ, ուշտ, Իւլերի վըրտէ.*
Παροδικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. atto a passare. *Անցնելու յարմար. Կելմէյի ապյան.*
Παρόδιος (ὁ, ἡ) vicino alla via, alla strada. *Ճամբու մօտ. Եօլա Իաքըն.*
Παροδίτης - ου (ὁ) καὶ *Παροδίτις - ιδος* (ἡ) = *Ὀδοιπόρος.*
Πάροδος (ἡ) passaggio. 2. venuta, entrata. *Անցք, անցուք.* 2. *գալուստ, մուտ. Կելէր, Կելմէ.* 2. *Կելմէ, Կելիս.*
Παροίγνυμι καὶ *Παροίγω. Μ. οίξω.* aprire un poco. *Քիչ մը բանալ. Պիր ազ ալմագ.*
Παροιδαίνω καὶ *Παροιδίσκομαι. Μ. οιδήσω.* gonfiarsi alquanto. *Քիչ մը ուռնալ. պիր ազ կիշնէմէյ.*
Παροιδὲ (Θεν) d'avanti. 2. prima (*Λατ.* antea). *առջեւէն.* 2. *առաջուընէ. Խմիաճան.* 2. *Իվիրտին, Համաֆրտիվ.*
Παροικέω - ῶ. Μ. ησω. abitare accanto. 2. essere pellegrino, forestiere. *Քովը բնակիլ.* 2. *պանդուխտ՝ օտարական ըլլալ. Խանըճտա օտիւն օլմագ.* 2. *Ֆորիդ՝ կիննիպ օլմագ.*
Παροικία (ἡ) l'abitare per qualche tempo in un luogo, pellegrinaggio. *Քիչ մը ատեն տեղ մը բնակիլը, պանդխտութիւն. պիր ազ կէօրէ պիր եէրտէ օտիւն օլմագըլըխ.*
Παροικίζω. Μ. ίσω. assegnare un'abitazione presso . . . *Քովը բնակիլ տալ, բնակելու տեղ տալ. Խանըճտա օտիւն օլմագ Համար կիշրէ՝ եէրլէշտիրմէյ, ֆընտօսմագ.*
Παροικοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. edificare appresso. *Քովը տուն շինել. Խանըճտա պինա էտիմագ.*
Παροικοδόμημα (τὸ) edifizio innalzato appresso di . . . *Քովը եղած շէնք. Խանըճա էտիլմիշ ֆապրըգա պինա.*
Πάροικος (ὁ, ἡ) che abita presso di . . . 2. pellegrino, forestiere. *Քովը բնակող.* 2. *օտար, գրանցի, պանդուխտ. Խանըճտա օտիւն օլան.* 2. *Ֆորիդ, կիննիպ, գըլաուզ.*
Παροιμία (ἡ) proverbio. *առակ. Ճոխլ.* = *Παραβολή.*
Παροιμιάζω καὶ (μσ.) *Παροιμιάζομαι. Μ. άσομαι.* rendere proverbio. *առակ ընել. Ճոխլ կիմիտ.* (μσ.) parlare proverbialmente. *առակաբար խօսիլ. Ճոխլ էլի ապտըպիր կիմիտ.*
Παροιμιακὸς - ή - όν. proverbiale. *առակական. Ճոխլէ վազիր.* — ἀκῶς, ἐπίρ.
Παροιμιογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di proverbi. *առակներ գրող. Ճոխլլեր եազան.*
Παροίμιον (τὸ) = *Παροιμία.*
Παροιμιώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Παροιμιακός.*
Παροινέω - ῶ. Μ. ήσω. fare o dire delle cose indecenti per l'ubbriachezza. *գինովութենէ անվայել բաներ ընել կամ դուրգիլ. Սերխօշլուտ Հափաղէնէ խոթէյտա չէկէր կիմիտ խոխօտ ապօյնիտ.* 2. (ἐν γεν.) = *Ὑβρίζω.*
Παροίνημα (τὸ) azione o discorso avuto luogo nel tempo dell' ubbriachezza. *գինովութեան առեն պատահած գործ կամ խօսք. Սերխօշլուտ ապտըճտա ըլտըղ իշին ատիլ խոխօտ ապօհկիթ.*
Παροινία (ἡ) petulanza, insolenza proveniente dall'ubbriachezza. *գինովութենէ առած ժպրհաւութիւն՝ անհրեսութիւն. Սերխօշլուտճան առած ետ զօր կամ ըսուօղ. Սերխօշլուտ ապտըճտա օլան խոխօտ ապօյնինիլին.* 2. = τῷ
Πάροινος (ὁ, ἡ) imbriacone. *գինեմոլ. պոտրի, սերխօշ.* 2. (ἐν γεν.) = *Ὑβριστής.*
Παροινοχοέω - ῶ. Μ. ήσω. esser coppiere presso qualcuno. *Ումէք մը քով մատռաւակ ըլլալ. պիրիսինին խանըճտա ֆափճիլիք օլմագ.*
Παροίνως, ἐπίρ. da imbriacone. *սրբլաբար պէս. պոտրի կիպի.*
Παροιστράω - ῶ. Μ. ήσω. = *Οἰστράω.*
Παροίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ
Παροίτερος - α - ον. συγκρτ. τ. Πάρος. che sta più avanti, anteriore. 2. più antico. *աւելի առաջ կեցող.* 2. *աւելի հին. փոճա կիտող փօրան.* 3. *փոճա կոչ.*
Παροιχνεύω. Μ. εὐσω. καὶ
Παροιχνέω - ῶ. Μ. ήσω. Ἴων. ἀντὶ —
Παροίχομαι. Μ. οιχήσομαι. andare al di là, trapassare. *անգին երթալ, անցնիլ. Խօինճ կիտիլ, ալտէ. Կելտէ.* = *Παροίχομαι.*
Παροκωχὴ (ἡ) tregua, armistizio. *զինադադար. Ճպպաղիա.*
Παρολιγωρέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Παραμελέω.*
Παρολισθαίνω (σθέω.) *Μ. ολισθήσω.* sdrucciolarsi e cadere. 2. insinuarsi. *սահիլ ու ընկնիլ.* 2. *սողսողիլ. Ֆոյտէ պէնտէ.* 2. *Իլերի սիկիլիտէ՝ սօֆօրտէ.*
Παρολίσθησις - εως (ἡ) = *Παρεισδυσις.*
Παρολκὴ (ἡ) indugio, ritardo. *ուշացընելը, յապաղանք. Կիչտիրտիմ, իհմալ երթալ. Ղեղեչիր.*
Παρομοιάζω. Μ. άσω. essere quasi simile, avere qualche somiglianza. *Նմանիլ պէս ըլլալ. Քիչ մը նմանութիւն ունենալ. պիրինէ կիչ օլմագ, անպըտմագ.*
Παρόμοιος (ὁ, ἡ) quasi simile. *Նմանի պէս, Իբր նման. պիրինէ կիչ, անպըտան.*

Digitized by Google

Παρομοιόω - ῶ. *M.* ώσω. assimilare. նմանացընել. պատշաճիմ։

Παρομοίως, *ἐπίῤῥ.* similmente. նմանապէս. պատշաճիմ։

Παρομολογέω - ῶ. *M.* ήσω. confessare, accordarsi. խոստովանիլ, միաբանիլ. ընդոստ կիսիմ։ պէտ օրէն լինիմ կիսիմ։

Παρομολογία (ἡ) confessione, accordamento. խոստովանութիւն, միաբանութիւն, համաձայնութիւն. ընդոստ լինիմ։

Παρονομασία (ἡ) paronomasia, bisticcio (figura rettorica.) յարձանագրութիւն, կամ կատակ ի յարձանագրութեանց (Հարստասացութիւն ձեւ մըն է)։ ըստ ոեվ նշի նշանագրել պէտ)։

Παροξίζω. M. ίσω. essere un poco acido. քիչ մը թթու ըլլալ։ ընդունելութիւն ունիմ։

Παροξυντὴς - οῦ (ὁ) irritatore. գրգռիչ. գընդրդող, խարխիչ խոցն։

Παροξυντικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ικῶς. irritativo. գրգռելու յարմար. գընդրդիչ, խարխիչ խոցին։

Παροξύνω. M. υνῶ. irritare. գրգռել. գընդրդել, խարխիչ կիսիմ։ 2. = *Παροξυτονέω.*

Πάροξυς - υος (ὁ, ἡ) = *Ὀξύθυμος.*

Παροξυσμὸς (ὁ) irritazione. 2. l'inasprire d'una malattia. 3. parosismo. գրգռիչ. 2. ախորժ զայրանալը. 3. անդիմի կանանաւար ընթացքով բռնելը. խարխիչ օրմս, գընդմս. 2. իւրեմին ուրմսը. 3. ցաւ ձանչի նշոցին խուրի խառնուածը։

Παροξυτονέω - ῶ. *M.* ήσω. mettere l'accento nella penultima sillaba. վերջընթեր վանկին վրայ ուղղակը գնել. ան խոսքս հինգերորդ խուլիկի ծօնսէ։

Παροξύτονος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - τόνως. che ha l'accento sulla penultima sillaba. ուղղակը վերջընթեր վանկին վրա եղող. խուլիկի ան խոսքս հինգերորդ օրն է։

Παροπτάω - ῶ. *M.* ήσω. arrostire poco. քիչ խորովել. ապ փողով կիսիմ։ ընդունելութիւն։

Παρόραμα (τὸ) svista. չտեսնալով եղած սխալ. կերպերորդ օրինաւ ըսելն խոնդրելու։

Παρόρασις - εως (ἡ) trascuratezza, disprezzo. զանցառութիւն, անարգանք. պէտ ընդրելը, ատելութիւն օրմսէ, խորտնք։

Παροφατικὸς - ἡ - όν. negligente. անհոգ. ընդհանուր պէտ ընդ։

Παροράω - ῶ. *M.* παρόψομαι. guardare di passaggio, trascurare. անտես առնել, հարեւանցի նայիլ, զանց առնել. խոսքն փոխը պահիմ, համարիմ օրմսէ։

Παροργίζω. M. ίσω. irritare. զայրացընել, գրգռանալը. ընդրդիչ։

Παροργισμα (τὸ) καὶ

Παροργισμὸς (ὁ) irritazione. գրգռիչը, զայրանալը. ընդրդիչ։

Παρόρειος (ὁ, ἡ) vicino ad un monte. լեռան մօտ. գալը խոնդրելն։

Παρορίζω. M. ίσω. eccedere i suoi limiti. իր սահմանները անցնիլ. սահմանը անցնիլ։

Παρορίστὴς - οῦ (ὁ) che eccede i sui limiti. իր սահմանները անցնող. սահմանը անցնող։

Παροργίω - ῶ. *M.* ήσω. spergiurare. սուտ երդում ընել. խոսքն ետին անդ ընել։

Παρορμάω - ῶ. *M.* ήσω. irritare. գրգռել, ընդոստ կիսիմ։

Παρορμίω - ῶ. *M.* ήσω. approdare appresso. մօտը գալ, քովը մօտենալ (նաւը քովերը ընկուալու համար). խոնդրելն ետին։ (նաւի ընդունելու)։

Παρόρμημα (τὸ) incitamento. գրգռիչ, խարխիչ։

Παρορμησις - εως (ἡ) irritazione. գրգռութիւն. ընդոստ, խարխիչ կիսիմ։

Παρορμητικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ικῶς. irritativo, incitativo. գրգռիչ. խարխիչ խոցն, ընդրդող։

Πάρορνις - ιθος (ὁ, ἡ) sinistro, infausto, malaugurogo. անյաղող, ապէսպի, չարագուշակ. ապերջանկ, հանդիսիչ։

Παρορύσσω (ττω). *M.* ορύξω. scavare appresso. քովը քրել. խոնդրելն ետին։

Παροχέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. ballare senza ordine. առանց կարգի կոխել. ընդոստ բան չնիմ։

Πάρος, ἐπίῤῥ. ἡ πρόθ. d'avanti. առջեւն. նախանախն։

Παροτρυντικὸς - ἡ - όν. = *Παρορμητικός.*

Παροτρύνω. M. υνῶ. = *Παροράω.*

Παρουλὶς - ίδος (ἡ) parulide, infiammazione delle gengive. ընդեր ապականութիւն ատաղ. տիլ կիսիմն էզուելընելը հարցնիմ։

Παρουσία (ἡ) presenza. ներկայութիւն, առաջակայութիւն. հաստատուն գալուստ։

Παροχέτευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παροχετεύω. M. εύσω. voltare il corso dell'acqua, condurla per un altro canale. ջուրին ընթացքը դարձընել, ուրիշ խողովակ մը առնիլ. առուն նշանակիմ, դուրս գործածն կիսիմ։

Παροχεύω. M. εύσω. = *Μοιχεύω, Βατεύω.*

Παροχέω - ῶ. *M.* ήσω. trasportare a carro. կառքով առնիլ. սրտոտ նշի կիսիմ։ (μσ.) essere assiso accanto di qualcuno nel medesimo carro. նոյն կառքին մէջ մէկին քովը նստիլ. պէտ բարեպատ պերճութեն խոնդրելն օրմսէ։

Παροχὴ (ἡ) donazione, dono, presente, salario. տալը, պարգեւ, ընծայ. նուէր. առնիկ. վարձ, յիշ, պարգեւ. ընդունիլ. խոնդիմ։

Παροχλέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Παρενοχλέω.*

Πάροχος (ὁ) assiso nel medesimo carro presso di qualcuno, paraninfo. 2. datore, donatore. նոյն կառքին մէջ մէկին քովը նստած, փեսացին բարեկամը։ 2. տալօղ, ընծայօղ. պէտ օրօրոցս պատերնին խոնդրելն օրմսէ, առաջնի, կնոջ նէն գործս. 2. վարձն, յիշ խոնդ, նուէր կիսիմ։ 3. (κατ' ἐξοχ.) sindaco. ազգին, համարատու. փոխին, փոխարինիչ։

Παρόψημα (τὸ) companatico. բանջարով հաց ատելը. խորիչ իւն խոնդ կիսիմ։

Παρόψημα (τὸ) companatico. բանջարեղէն։ ἡ = τῷ

Digitized by Google

Παροψὶς - ίδος (ἡ) pospasto, manicaretto. *Խորակուրին վրայ ուտելու համով խրդ. ճաշ. լորենդ.*

Παροψωνέω - ῶ. Μ. ήσω. comprare di nascosto delle buone vivande. *Ազգէն կերակուրներ գաղտուկ գնել. Նյն ինհամբոյր կիլլի առնըն ալմաք.*

Παροψώνημα (τὸ) cibo squisito. *Համով կերակուր. Լավ ճաշակ.*

Παῤῥησία (ἡ) franchezza, libertà di parlare. *Համարձակութիւն (խօսելու ազդ). Սրտակորով (լսելու կին). (ἐν γεν.)* coraggio. *Սիրտկից. քաջութիւն. Ցնորին.*

Παῤῥησιάζομαι. Μ. άσομαι. parlare francamente. *Համարձակ խօսիլ. Ցնորին սրտակորով իլ լսելու կին.*

Παῤῥησιαστὴς - οῦ (ὁ) καὶ

Παῤῥησιαστικὸς-ή-όν. franco nel parlare. *Համարձակ խօսող. Սրտակորով իլ լսելու կին.*

Παῤῥησιαστικῶς, ἐπίῤῥ. francamente. *Համարձակութեամբ. Ցնորին՝ սրտակորով իլ.*

Παῤῥησιώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ωδῶς. = *Παῤῥησιαστικός.*

Παρυγραίνω. Μ ανῶ. inumidirsi. *Խոնաւնալ. Նհրկինիլ.*

Πάρυγρος (ὁ, ἡ) umido. *Խոնաւ. Նհրկ.*

Παρυδάτιος (ὁ, ἡ) acquatico. *Ջրայինն, ջրակեաց. ասա վհնարկրցիկա պիրին, ասպ.*

Πάρυδρος (ὁ, ἡ) = *Πάρυγρος.*

Παρυπαντάω - ῶ. Μ. ήσω. = *Συναντῶ.*

Παρυπάτη (ἡ) la sesta corda della lira. *Քնարին վեցերորդ սղիքը. ասնիսաբան ալիշնեմը վերէն.*

Παρυπόστασις - εως (ἡ) sostanza incompleta. *Անկատար գոյացութիւն. պիւհափլ կարէսէ.*

Παρυποψύχω. Μ. ψύξω. raffreddare un poco, rinfrescare. *քիչ մը յրասցընել, զովացընել. պիր ալ ասղնիսիք՝ սերթնէնիսիք.*

Παρυφαίνω. Μ. ανῶ. contessere, tessere in mezzo o accanto. *միասին ՚ի կամ քովը անկանել. պիրտիր իլինէն նուիրը վհնարցնա փեսնասիք.*

Παρύφασμα (τὸ) καὶ

Παρυφὴ (ἡ) frangia, orlo. *Ծոպ, ժապաւէն. ասպիք, վհնար, պինիկ.*

Παρυφὴς - έος (ὁ, ἡ) frangiato. *Ծոպաւոր. ասպիքէը. պինիկլի.*

Παρυφίστημι. Μ. παρυποστήσω. dare la sostanza. *գոյացութիւն տալ, գոյացնել. կարէսէ՝ պրի էյրնէ, կար նիկ. (συνήθ. μσ.)* sussistere insieme. *միասին նիստակայանալ՝ գալ. պէրլիկով՝ պիրտիր կար օլմաք՝ պրիկո պուլունմաք.*

Πάρυφος (ὁ, ἡ) = *Παρυφής.*

Παρφέρομαι κτλ. × *ἀντὶ Παραφέρομαι κτλ.*

Παρώας - ου (ὁ) serpente che ha il color del rame. *պղնձի գունով սեռակ մը օձ. պոթըր բեհլիկոր պիր նեվ իլանն.*

Παρῳδέω - ῶ. Μ. ήσω. fare delle parodie. 2. cantare di passaggio. *բառասանգծիլ մը ասանաւարներըը քիչ մը փոխելով նոր ասանաւարներ չընել. 2. Համրանգի երգել. պիր լաթրին պէսիլէրինէ պիր ալ ինգ կոխել. 2. խառնակոչիլ իրմանի՝ օխտաք.*

Παρῳδὴ καὶ Παρῳδία (ἡ) parodia. *բառասանգծիլ մը ասանաւարներըը քիչ մը փոխելով չընաւած քերթուած. պիր լաթրին պէսիլէրինէ պիր ալ ինգ կոխել. 2. խառնակոչիլ իրմանի՝ օխտաք.*

Παρῳδικὸς - ή - όν. che concerne la parodia. *Պարոգիա ըսուած քերթուածին պատկանած. Փոխելով անելն չէրէ գնասգ.*

Παρωθέω - ῶ (καὶ μσ.) - έομαι - οῦμαι. *Μ. ωθήσω* καὶ ώσω - ομαι. spingere, cacciare. 2. rifiutare. *Հրել, վռնտել. 2. մերժել. իմիլ, փօվմաք. 2. բերդ նիմիլ.*

Παρώμαλος (ὁ, ἡ) quasi eguale. *Իրր հաւասար. պիր կոպ, հինդն պերաբեր.*

Παρωμὶς - ίδος (ἡ) spallino. *ուսանոց. Բիթկնոց. օմսալըմաք, օմսալ ալմաք բռնոց.*

Πάρων - ωνος ἡ ῶνος (ὁ) brigantino. *յըռկառաւ. Լեփտիրմէ, պրիկանդին.*

Παρωνύμησις - εως καὶ

Παρωνυμία (ἡ) derivazione. *ածանցումն. ֆէր, պիր լաղիրին պալի լաղիրէն իմիրէ կըգնէ. 2. = Παρονομασία. 3. = Παρωνύμιον.*

Παρωνυμιάζω. Μ. άσω. far derivare un nome da un altro nome. *անուն մը ուրիշ անունէ մը ածանցել. պիր լաղիրէն պալի պիր լաղիրինէն էլեթրմաք.*

Παρωνύμιος καὶ

Παρώνυμος (ὁ, ἡ) che deriva da un nome. *անունէ մը ածանցող. պիր լաղիրէն իլերէ կելնի. Παρωνύμιον* καὶ *Παρώνυμον* (τὸ) soprannome, cognome. *մականուն. ճէնկիզ.*

Παρωνυμόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Παρωνυμιάζω.*

Παρωνύμως, ἐπίῤῥ. per derivazione. *ածանցմամբ. ֆէր իլէ.*

Παρωνυχία καὶ

Παρωνυχὶς - ίδος (ἡ) panereccio. *ընդնեղբուռ. ատկը բուսածող խարազարա. փօլմա, իրիճաթլրըն կեօչնէնէ պիրին էյլանն.*

Παρῶὸς (ὁ, ἡ) bajo. *չաւաշ. փօչա.*

Παρώπιον (τὸ) καὶ

Παρωπὶς - ίδος (ἡ) porocchi. *Ձիու աչապահակ. ալ ինօղլէյնէ.*

Παρώρεια (ἡ) falda della montagna. *լեռ ի վայր՝ սարայ լերին. փալ նիկնիլ.*

Παρωρείτης - ου (ὁ) che abita nelle falde delle montagne. *Լեռներու քովերը բնակօղ. փալ նիկնէյէրինէ սաֆին օլան.*

Πάρωρος (ὁ, ἡ) intempestivo. *ատրագէմ. պէվէգին.*

Παρωρυφὶς - ίδος (ἡ) = *Γειῖσον.*

Παρώτειον (τὸ) orecchino. *գինգ, օղ. էնէվ.*

Παρωτὶς - ίδος (ἡ) parotide, orecchioni. *ականջներու ատակ գոյացող խալ. ֆօշթէլէրին ալընէրա պիրիկ սար.*

Πάρωχρος (ὁ, ἡ) suppallido, pallidetto. *քիչ գեղնած, ալ սարսրուկ, սարսրիկցած.*

Πᾶς (πᾶσα, πᾶν) - παντὸς. tutto, intiero. 2. ogni, ognuno. *ամենայն, բոլոր. 2. ամենայն ոք, իւրաքանչիւր. պիւթիւն, հինգ. 2. հեր.*

Digitized by Google

ուրիշ բազադրեալ բառէ ածանցելը· տիր լուրիներին դալն տիր ինչպիսի օրհաս լուրիներին իւրէն ինդրելը։

Παρασύνθετος (ἡ) (*ἐνν. λέξις.*) parola composta o derivata d' un' altra pure composta. բազադրեալ բառէ մի ածանցած եամ բազադրեալ բառ· ինչպիսի տիր լուրիներին իւրէն ինդրել խոյտ ինչպիսի օրհաս տիր լուրին։

Παρασυρίζω. *M. ίσω*. suonar la zampogna accanto. քովը սրինգ չալել· խանդիստ տիրոջ՝ երգել ցնծալ։

Παρασύρω. *M. συρῶ*. strascinare insieme. միշ տեղ քաշել· տիրապետիր տիրելիներ։

Παρασφαλὴς - ἐος (ὁ, ἡ) che sdrucciola. սահօղ· գոյան։

Παρασφάλλω. *M. αλῶ*. far cadere, sviare. ձգել, ընկճեցնել, շեմքէն հանել· տիրելիներ, խոլտնոտ լուերիմաբ, խոլտնացան լքեցուցանել։

Παρασφηνόω - ῶ. *M. ώσω*. turare i lati. քովերը խնամել· խանդրելը իրեցուցանել։

Παρασφίγγω. *M. σφίγξω*. stringere fortemente. ուժով սեղմել· սրբէ՝ գովչիմի իւր սրբացնել։

Παρασφραγίζω. *M. ίσω*. falsificare il sigillo. կնիքը խարդախել· գօղնիր սոյնացնել, ինչ գօղնիր խափան։

Παρασχεδιάζω. *M. άσω*. = *Παραποιῶ*.

Παρασχεδὸν, *ἐπίῤῥ*. d' appresso. 2. poco fà, ultimamente. 3. tosto. քովէն· 2· քիչ մը առաջ· 3· չուռով, վազվազակի· խանդրան· 2· պիր ու իվիրև· տիպն· 3· տիր տիպ։

Παρασχηματίζω. *M. ίσω*. sfigurare. 2. dare un' altra forma. ձեւը՝ կերպարանքը գէշցընել· 2· ուրիշ ձեւի գնել· լուսնի՝ պիլիճին զօրաք· 2· դալն լուելի ինչպէս։

Παρασχίζω. *M. ίσω*. fender dal lato. քովէն պատռել՝ ճեղքել· խանդրան ինդրիմի՝ խորհուրդ։

Παρασχὶς - ίδος (ἡ) scheggione, piuolo. չերքա, ճեղքած փառ կտոր, երկայն· օգտան խորհուրդ, լիվի։

Παρασχολέω - ῶ. *M. ήσω*. occuparsi a delle cose inutili. փուճ բաներու պատասխանի՝ պարապալ· ինչ-որհան նշանելիներ մեջ խառնվ օլմի։

Παράταξις - εως (ἡ) schieramento. զօրքին ճակատելը՝ կարգելը՝ շարելը· ասկերին տիրելի՝ սէրալանալը, ամէն ամէն կռուելու տալը։

Παράτασσω (ττω). *M.* άξω. schierare. 2. (*μσ.*) opporsi. զօրքը կարգել· 2· գեմ գնել· ասկերի տիրել, ամէն ամէն կռմի։ 2· կռիլը պատրաստ։

Παρατατικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ*.) - *ικῶς*. che prolunga, distende. երկարօղ, երկնցընօղ, ազգական· (*γρμτ.*) tempo imperfetto. անկատար ժամանակ· պիտիմլ (լեզի)։

Παρατείνω, *M. τενῶ*. distendere. 2. prolungare, allungare. 3. tormentare. երկնցընել· 2· ուշացընել, յապաղել· 3· չարչրկել· ապրիմի։ 2· կեղիւորիրիմ· 3· խլխեի վերմի։

Παρατειχίζω. *M. ίσω*. alzare un muro accanto. քովէն պատ մը հանել· խանդրան պիր տիւոր էբտրմի։

Παρατείχισμα (τὸ) muro alzato accanto. քովէն ելած պատ· խանդրան չբտրվ տիվոր։

Παρατεκταίνω καὶ (*μσ.*) - *αίνομαι*. *M. ανῶ, ῶμαι*. edificare accanto od in altra maniera. 2. mutare. քովը կամ ուրիշ կերպ չինել մը չինել· 2· փոխել· խանդրան խոյտ տիւոր պիլմիմի պիտա փոխրմի։ 2· կեղիւորիլ կրկին։

Παρατελευταῖος - α - ον. penultimo. վերջինիւոր· ան խոյտ։

Παρατέλυτος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ*.

Παρατελωνέω - ῶ. καὶ (*μσ.*) - *έομαι - οῦμαι*. *M. ήσω - ομαι*. agire contro i diritti doganali. մաքսի իրաւանց դէմ բան գործել· կեղծիքով պետական խոտոռութիւնը հարկերի կրճատել։

Παρατέμνω. *M. τεμῶ*. tagliare di più. աւելի կտրել· չիմիք տիմել։

Παρατηρέω - ῶ. *M. ήσω*. osservare. դիտել, պահպանել, գիտել, նայիլ· ասկըմաբ, գաբմաբ, նայը կրճել։

Παρατήρημα (τὸ) καὶ

Παρατήρησις - εως (ἡ) osservazione. դիտելը, գիտողութիւն, պահպանութիւն. ասկըմա, գաբմա, նայը, չերկ։

Παρατηρητὴς - οῦ (ὁ) osservatore. դիտող, գիտօղ· ասկըյան, գաբման, նայը կեղն։

Παρατηρητικὸς - ἡ - όν. attento osservatore. աչքաբութեամբ պահպանօղ՝ գիտօղ· գաբիմի իլե ասկըյան՝ գաբման՝ նայը կեղն։

Παρατίθημι. *M. θήσω*. mettere accanto. 2. aggiungere. 3. offrire, accordare. 4. proporre, presentare. 5. comparare. 6. raccomandare. քովը գնել· 2· յարել, յաւելուլ· 3· մատուցանել, շնորհել· 4· առաջարկել, առնելը բերել· 5· բաղդատել· 6· յանձնել· խանդրան տալմի· 2· արեշրմի· 3· ասանմի, կին կրճի· 4· բերելի կրճի, կռնելու տալմի· 5· կերցընել կրճի· 6· սէյտրել կրճի։

Παρατίλλω. *M. τιλῶ*. spelare. մազ խլել· բիչ՝ կըլ չբտրմի՝ տօփտրմի։

Παρατιλμὸς (ὁ) καὶ

Παρατίλσις - εως (ἡ) spelamento. մազ խլելը· բիչ՝ կըլ չբտրելը՝ տօփտրելը։

Παρατιλτος (ὁ, ἡ) spelato. մազերը խլուած, մազսած· բիչ-չկըլ՝ կըլտրտիլ ըմտրտրիլ՝ տօփտրտիլ։

Παράτολμος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ*.) - *τόλμως*. troppo audace, temerario. խիստ ժպիրզըխի տիւրնուխ, պիճիրլը։

Παράτονος (ὁ, ἡ) molto teso. խիստ լարուած՝ ձգուած· լարի կերկիտլի։

Παρατόξευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παρατοξεύω. *M. εύσω*. lanciare in vano, lanciare male il dardo. նետը փուճ տեղ՝ նեանլը՝ օգուտ պօլ՝ ֆիլան ատմի։

Παράτοπος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ*.) - *τόπως*. = *Ἄτοπος*.

Παρατραγῳδέω - ῶ. *M. ήσω*. esagerare oltremodo. չափէ գուրս գիշտրանել· հարիւրն ուչբրը օգնտրմի։

Παρατράγῳδος (ὁ, ἡ) esagerato oltremo-

Digitized by Google

do. լսափե գուրա գիշերանոցալ. հաւիկն ուշերը օֆատրատլուսալ։

Παρατρέπω. M. τρέψω. far tornare. 2. frastornare, distornare, sedurre. գարձընել. 2. միտքէն գարձընել, մոլորցընել. լեվէրտել, տիսուրտրել. 2. ֆէյրիկի լինել, սյոբրիմէ։

Παρατρέφω. M. Θρέψω. nutrire inutilmente. փուչ տեղը տնուցանել. պոշ կերէ պահլահէ։

Παρατρέχω. M. Θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. passare correndo. վազելով անցնիլ. փոլաթ կընալ. 2. = *Παραβλέπω.* 3. = *Παρέρχομαι.*

Παρατρέω. M. τρέσω. fuggire spaventato. սոսկալով փախչիլ. խրտնիլ ֆասլամէ։

Παρατριβή (ἡ) = *Παράτριψις.*

Παρατρίβω. M. τρίψω. strofinare, fregare due cose insieme, logorare. երկու բանը միզմիզ քսել, չխել, կերցընել, մաշելը. իրի վնաս պրէսկիներնե սիրտ՝ օվլատէ՝ ուշնըգրմէ։

Παράτριψις - εως (ἡ) collisione, strofinamento, fregamento, logoranza. քսելը, չխելը, միզմիզ քսելով կերցընելը, մաշելը. սիրտ, օվլամա, ուշնըգրմա։

Παρατροπή (ἡ) traviamento. 2. digressione. շաղրէն ելլելը. 2. պատմական պրասանգութիւն. խօսքն էգէմօնք. 2. դալ՝ պր հիւթախրին սոփոխէլէ, խեղճանալ։

Παράτροπος (ὁ, ἡ) traviato, sviato. շաղ ընկած. խօսքն էգէմնէլ, սոփոխ։

Παρατρυγάω - ῶ. M. ήσω. = *Ὀμφακίζομαι.*

Παρατρύζω, M. ύξω. mormorare accanto. քովը մրմնալ. խնդիրս վըրտլամէ։

Παρατρώγω. M. τρώξομαι. rodere, mangiare di... բանէ մը կրծել, ուտել. պր չհասնի վերտրել՝ ինձ։

Παρατυγχάνω. M. τεύξομαι. essere presente, intervenire. ներկայ՝ ինձը գըտնուիլ. հասըրտրել՝ իշխնի պատմանէ։

Παρατυπόω - ῶ. M. ώσω. mal formare, imitare imperfettamente. գէշ սիրա՝ ձեւ սալ, կատարեալ չնմանցընել. ֆինա րնա՝ չհասնի գօրաթ, իրմէն ապրատմանէ։

Παρατύπωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παραυγάζω. M. άσω. mostrare, rappresentare. 2. illuminare, illustrare a traverso. ցուցընել, յայտնի ասանել, առաջ բերել. 2. քովէն լուսաւորել՝ պատճառացընել. կիսապրէա, հասըրտրի կիրճրէա։ 2. խնդիրդան չիֆֆիլրիմէ։

Παραυδάω - ῶ. M. ήσω. = *Παραμυθέομαι.*

Παραυλέω - ῶ. M. ήσω. suonare il flauto appresso. 2. suonare male il flauto. քովը եղէգնափող չալել. 2. եղէգնափողը գէշ չալել. խնդիրդ կրծմէ. 2. ֆինա կիրճ՝ ինձ կրծմէ։

Παραυλίζω καὶ (μσ.) - ίζομαι. *M.* ίσω - ομαι. abitare presso. քովը բնակիլ. խնդիրս օլմէ։

Παραύλιον (τὸ) = *Προαύλιον.*

Παράυλος (ὁ, ἡ) vicino al cortile. քակին մօտ. ավլոյս խօքէն։

Πάραυλος (ὁ, ἡ) che non accorda col suono del flauto. 2. dissonante. եղէգնափողին ձայնին ներդաշնակաւոր չըզօղ. 2. առաքամայն. կիրճի պրոնիկ սհինդիճի սպրատրամայն. 2. պհինհիճ։

Παραυξάνω καὶ *Παραύξω. M.* αυξήσω. accrescere. aumentare. մեծցընել, մեծցընել. սրիպտէ, պրօչխրիճ։

Παραύξησις - εως (ἡ) aumento, accrescimento. մեուճ. սրիճ։

Παραύστηρος (ὁ, ἡ) rigorosissimo. շատ խիստ. ֆիր՝ սըրէ։

Παραυτά, ἐπίῤῥ. subitochè, immediatamente. գայթ ընդ, անընդհատ. հիմի, պրեն ֆիրէ։

Παραυτίκα, ἐπίῤῥ. = τῷ προηγ.

Παραυτόθεν, ἐπίῤῥ. = *Αὐτόθεν.*

Παραυτόθι, ἐπίῤῥ. = *Αὐτόθι.*

Παραυχενίζω. M. ίσω. chinare in parte il collo. վիզը մէկ գի ծռել. պօյնատա պր խառա նայէ։

Παραυχένιος - α ἢ ος - ον. che appende dal collo. վզէն կախուած. պօյնատան սըռէ։

Παραφαίνω. M. φανῶ. mostrare da vicino o di passaggio. մօտիկէն կամ հարեւանցի ցուցընել. խոչընան խօսք խոսիլն ինձ։

Παραφαίρεσις - εως (ἡ) = *Ἀφαίρεσις.*

Παραφαιρέω - ῶ. M. ήσω. = *Ὑφαιροῦμαι.*

Παράφασις - εως (ἡ) esortazione, consolazione. յորդոր, միխիթարութիւն. խօչխոս, խիսեպլիք։

Παραφάσσω. M. αφάσω. toccare al lato. քովը շօշափել. նա խոսիքիը ելլնիմէ։

Παραφέρω. M. παροίσω. portare appresso, esporre, presentare. քովը բերել, առաջը դնել, մատուցանել. խնդիրս՝ հասկացնել կիրիմէ, սանմէ. 2. = *Ὑπερβαίνω.* 3. = *Παρατρέχω.* 4. = *Παρατρέπω.* 5. = *Παραφρονῶ.*

Παράφημι. M. φήσω. esortare. խրատել. խօչխոս վերմէ։

Παραφθάνω. M. φθάσω. prevenire. առաջ գալ՝ հասնիլ. ևվնել կիրիմէ՝ նեղնիլմէ։

Παραφθέγγομαι. M. φθέγξομαι. parlare fuor di proposito. անտեղատրար՝ սարսափելի խօսիլ. նամեսուխ պէր խոսսոսոգի սեօհպրի նիմէ, պերմէն սեօչխմէ։

Παράφθεγμα (τὸ) discorso fuor di proposito. անտեղի՝ սարսափելի զրոյց. գնատեսիմէ՝ պերմէն սեօհպրի։

Παραφίημι. M. αφήσω. lasciare a parte. մէկ գի ձգել. պէր խոսս պըռաֆէ։

Παραφίμωσις - εως (ἡ) parafimosi (sorta di malattia). սխա մըն է անհրչխաստութեան. պէր նէֆ պուխի մարտը։

Παραφορά (ἡ) alienazione di mente. շարարտութիւն. պատրիկին խոսխոսումը։

Παραφορέω - ῶ. M. ήσω. = *Παραφέρω.*

Παράφορος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - φόρως. che si porta quà e là vacillante, che barcolla. 2. che ha la mente alienata, delirante. սադին անգին տապալոգ. 2. ուշարարձ, խենթեցած. խօրի պէրէ սուընէ փարան. 2. պատրիկի խոսխոսում, էլելը։

Παραφορτίζομαι. M. ίσομαι. caricare di più. ուրիչ եւս բեռնաւորել. փոխ խնդրել։

Παράφραγμα (τὸ) palizzata. ցցե պատնէշ. լորանթօվ։

Digitized by Google

Παραφράζω. M. ασω. parafrasare, spiegare più estesamente. յարառնել, ամենայն երկար ճոխագոյն կերպով արտայայտել, մեկնաբանել. լուծ՝ ինքնէ նշանակ.

Παράφρασις - εως (ἡ) parafrasi, spiegazione più estesa. յարառութիւն, մեկնաբանութիւն, ճոխագոյն արտայայտութիւն. լուծ, ինքնէ.

Παραφράσσω. M. άξω. fortificare da ogni lato. ամէն կողմէն պատուարել. հիւր ամրացան ինքնին նշանակ.

Παραφραστής - οῦ (ὁ) parafraste, che spiega più estesamente. յարառող, մեկնաբան. լուծ՝ ինքնէ նշանակ.

Παραφρίζω. M. ίσω. spumare da' lati. քովերէն փրփրալ. համրերնէն փրփրիլ.

Παραφρονέω - ῶ. *M.* ήσω. delirare, allenarsi la mente. խելագարել. ընտրբմամբ, գիւղիւնիլ.

Παραφρόνησις - εως (ἡ) delirio, demenza. խելայեղութիւն, խելառութիւն. ընտրբմունք, գիւղիւնիլ.

Παραφροσύνη (ἡ) delirio. խելայեղութիւն. ընտրբմունք.

Παραφρουρέω - ῶ. *M.* ήσω. fare la guardia presso. քովը պահակել. համբերնէն փոքրամասնութ՝ նշանակիլ.

Παράφρων - ονος (ὁ, ἡ) demente, pazzo. խելայեղ, խելթ. փիլոն, ընտրբմ.

Παραφυάς - άδος (ἡ) rampollo che spunta al tronco dell' albero. ծառին բունը բառնող չառաւիղ. ալաճը ինչիկներէն պիթիկն ըլլ.

Παραφυλακή (ἡ) l' azione di spiare, d'osservare, spiagione. լրտեսութիւն, նայութիւն. ինչպէս, պահ.

Παραφυλάσσω (ττω). *M.* άξω. osservare, spiare. 2. esser cauto, guardarsi. նայիլ, դիտել, լրտեսել. 2. զգոյշ կենալ. պահ, ինչպէս. 2. ոյնքէն՝ ինքնիմի իւր փորձել, ապրելմամբ.

Παραφυσάω - ῶ. *M.* ήσω. soffiare di traverso. քովէն փչել. համրերնէն խրխնել.

Παράφυσις - εως (ἡ) tutto ciò che cresce inutilmente. փուճ անոր բառած բոյ. ոչ իւրէ պիթիկն նշանակ.

Παραφυτεύω. M. εύσω. piantare appresso. քովը տնկել. համբերնէն պտել.

Παραφύω. M. φύσω. germogliare, spuntare inutilmente. պարապ անոր ծլիլ բառնիլ. ոչ իւրէ ֆիլիզլինիլ՝ պիթիկ.

Παραφωνέω - ῶ. *M.* ήσω. gridare accanto. 2. parlare all' orecchio. քովը պառալ. 2. ականջին խօսիլ. համբերնէն պուլբմամբ. 2. փսփսալ ընել ականջ.

Παραφώνησις - εως (ἡ) acclamazione. ականջ պառալը. պիրպիր պուլբմունք.

Παραφωνία (ἡ) discordanza di voci, dissonanza. տարաձայնութիւն. պիտիկնէ.

Παράφωνος (ὁ, ἡ) discorde, dissonante. տարաձայն. պիտիկնէ.

Παραφωτισμός (ὁ) luce debole o falsa. տուն կամ տեղ լոյս. ֆոսէ համբօ ընտի՝ ընելիութիւն ընէ.

Παραχαλάω - ῶ. *M.* άσω. rallentare. թուլցնել. ինելիմիլ.

Παραχάραγμα (τὸ) falsa moneta. խարխուճ առած. փոխ տիպ.

Παραχαράκτης - ου (ὁ) falsario di moneta. դրամներըը խարդախող. փոխուած, փոխ տիպ պատ.

Παραχαράσσω (ττω). *M.* άξω. coniare della moneta falsa. տուա դրամներ խարխել. փոխ տիպ պատել.

Παραχειμάζω. M. άσω. invernare, passare l' inverno in... ձմեռը տեղ մը անցնել. ընէլէ պէր ինէտեր ինէլէրիմ.

Παραχείμασία (ἡ) il passare l' inverno in... ձմեռը տեղ մը անցնելը. ընէլ պէր ինէտեր՝ համբերնէ ինէլէրիմ.

Παραχέω. M. χεύσω. versare sopra. 2. bagnare, innaffiare. վրան թափել. 2. թրջել, ջրել. խոպանն պիտիլ. 2. ըլլիմունք, առուլմունք.

Παραχλιαίνω. M. ανῶ. riscaldare alquanto. քիչ մը տաքցնել. տ. ըլլիմունք, ըլլիմունք.

Παραχναύω. M. αύσω. = Παρατρώγω.

Παραχορδίζω. M. ίσω. discordare. տարաձայն ըլլալ. պիտիկնէ օլմ.

Παράχορδος (ὁ, ἡ) dissonante, discordante. տարաձայն. պիտիկնէ.

Παραχράομαι - ῶμαι. *M.* χρήσομαι. abusare. 2. disprezzare. գէշի գործածել. 2. անարգել. ֆիքրայ ընալմամբ. 2. խորտմամբ.

Παραχρῆμα, ἐπίῤ. all' istante, tosto. փութով, անգէն. պէր անուդ, անկի.

Παράχρησις - εως (ἡ) abuso. չարաչար վերաբերութիւն. ֆիքրայ ընալմունք.

Παράχροος - ους καὶ

Παράχρωμος (ὁ, ἡ) mal tinto, mal colorito. գէշ ներկուած. ֆիքր պոյնիլ.

Παραχρώννυμι. M. χρώσω. tingere con de' colori falsi. տուա՝ գէշ ներկով ներկել. խար պոյ իւր պոյմամբ.

Παράχρωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παράχυσις - εως (ἡ) effusione. հեղում, հոսում. պիտիքմունք, պիտիկ.

Παραχύτης - ου (ὁ) garzone di bagno. բաղնիքի մանչ՝ ապառաւար. թիլլէ.

Παράχωμα (τὸ) mucchio di terra. հող կոյտ. խոխրտ ընելընէ.

Παραχωρέω - ῶ. *M.* ήσω. cedere, concedere, accordare. անգի առալ, շնորհել. ետ վերտիլ, իհտան նշանակ.

Παραχώρημα (τὸ) ciò che si cede ad un altro. ուրիշին շնորհուած իրը. գալոցնա իհտան ընտան նշանակ.

Παραχώρησις - εως (ἡ) l' azione di cedere. անգի առալը, շնորհելը. ինէր վերտիլ, իհտան.

Παραχωρητικός - ή - όν. che cede facilmente. գիւրաւ ձեռ գիր կեցող շնորհող. ետ ըլլալէ իւր ինէր վերտէն, իհտան խոյն.

Παραχώριος (ὁ, ἡ) vicino. մօտ. խոյն.

Παραψαλίζω. M. ίσω. tagliare con frode. նենգաւ կարել. հիլլէ իւր պատել.

Παραψαλιστής - οῦ (ὁ) che taglia con frode. նենգաւոր կարող. հիլլէ իւր պատող.

Παραψάλλω. M. ψαλῶ. toccare leggiermente una corda. (նուագարանին) լարին կամաց մը գպչիլ. (լարընէն) ուրիշին խօսքիս փսփսալ.

Παράψαυσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Digitized by Google

Παραψαύω. M. αύσω. toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը դպչիլ, քերթել անցնիլ. խավրիլա փօխանակ՝ եւլեխել, ըստրեւ ինչեւէ։

Παραψηχω. M. փήξω. strofinare leggiermente. կամաց չփիլ. խավլ օլմաք։

Παραψυχή (ἡ) = *Ἀναψυχή.*

Παραψύχω καὶ (μσ.) - ψύχομαι. *M.* ψύξω - ομαι. = *Ἀναψύχω. Παρηγορῶ.*

Παρδαλέη - λῆ (ἡ) la pelle di pardo o leopardo. քենի կամ ընձառիւծի մորթ. փիլըն խաբօ փաս փօփաս։

Παρδάλειος - α - ον. καὶ

Παρδάλεος - α - ον. di pardo o di leopardo. ընձի կամ ընձառիւծի յատուկ. փիլըն խաբօ փաստ գոյիր։

Παρδαλιδεὺς - έως (ὁ) piccolo pardo o leopardo. պզտիկ ինձ կամ ընձառիւծ. փիլընճըք, փիլըն խաբօ փաս խավրասաս։

Πάρδαλις - εως (ἡ) pardo o leopardo. ինձ կամ ընձառիւծ. փիլըն, ֆիլինի խաբօ փաս։

Παρδαλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al pardo o leopardo. ընձի կամ ընձառիւծի նմանի. փիլընա խաբօ փաստ պինդիր։

Παρδαλωτός - ή - όν. biscolore, brizzolato, macchioso. խայտաբղէա, պիսակաս. ալճա, պինթիլի։

Πάρδος (ὁ) pardo, il maschio della pantera. ինձ, յովպին արուն. ֆիլինի, խաալըն էրքեյի։

Παρεάω - ῶ. *M.* άσω. lasciare a parte. ձգ դիզիլ. պիր խանա պըրագմաք։

Παρεγγίζω. M. ίσω. avvicinarsi un poco. քիչ մը մօտիկնալ. պիր ազ խափլամաք։

Παρέγγραπτος καὶ Παρέγγραφος (ὁ, ἡ) falsamente inscritto, che non è ingenuo, falsificato. սխալ գրուած, անհարազատ, խարդախուած. խանդելէլ քայթ՝ իսկզբէ օլմալը, խօզ օլմայան, փալը։

Παρεγγράφω. M. γράψω. ascrivere, inscrivere falsamente, con frode. սխալ՝ նենգ գալ գրիլ՝ մուխագրիլ. խանդելէլ՝ հիլլա իլէ իսկզբէ քայթ եթիմք։

Παρεγγυάω - ῶ. καὶ (μσ.) - άομαι - ῶμαι. *M.* ήσω - ομαι. rimettere da mano in mano, raccomandare. 2. esortare. 3. comandare. ձեռք ձեռք ալ՝ յանձնել. 2. յորդորել. 3. իշխել, հրամայել. ուրիշ իւր վերայ, խնամի եթիմք. 2. խօսքը վերայ 3. նմ եթիմք։

Παρεγγύησις - εως (ἡ) il passar parola (Γαλλ. passe-parole). բանակին մէջ խոսհաւրդի մը բերնէ բերան տարագրիլը. օրգասա պիր գնալոպանըն ալէյնան ալէյնա փալէյմօք։

Πάρεγγυς, ἐπίῤῥ. assai vicino. խիստ մօտը. ըսկին խաբընա։

Παρεγκάθημαι. M. καθεσθήσομαι. sedere accanto. քովը նստիլ. խանըդա օթուրմաք։

Παρέγκειμαι. M. κείσομαι. essere posto frà. մէջը դրուած բլլալ. արագնա գօնալոմաք։

Παρεγκελευομαι. M. εύσομαι. esortare, animare. յորդորիլ, սիրտ տալ. խօսքով գնօրսիլ՝ եթիրթ վերմաք։

Παρεγκεφαλὶς - ίδος (ἡ) cerebello. ուղեղին նոսեւի կողմը. պէյնին կիչիք իսրմըճը։

Παρεγκλίνω. M. κλινῶ. inchinarsi un poco. քիչ մը ծռիլ. պիր ազ էյիլմէք։

Παρέγκλισις - εως (ἡ) l'inchinarsi un poco. քիչ մը ծռիլը. պիր ազ էյիլմէսի։

Παρεγκρανὶς - ίδος (ἡ) = *Παρεγκεφαλίς.*

Παρεγχειρέω - ῶ. *M.* ήσω. intrapprendere ciò che un altro già ha intrapreso. 2. cercare di dimostrare con delle false argomentazioni. ուրիշին արդէն ձեռք զարկած գործին ձեռք զարկիլ. 2. սուտ ձեռնարկութիւններով բան մը ցուցընել. նայիլ. պիր պիրին հափտորմ հապալէրին կիսէյէ նէսնէյի հապալէրին կիսիմ. 2. իւրվէրէր իլէ պիր նէսնէ իսրմըն կիմկէյ լըլէմ։

Παρεγχείρησις - εως (ἡ) falsa argomentazione. թիւր սխալ ձեռնարկութիւն. ֆալը պէլիլ. իւրվէյէ։

Παρεγχέω. M. χεύσω. versare accanto. քովը թափիլ. խանըա պօսմաք։

Παρεδρευτικὸς - ή - όν. assiduo, costante. հանապազորդ, միայնակ, հաստատ. փափրվէյ, փուլվէր, պիր էյնէր։

Παρεδρεύω. M. εύσω. = *Παρακάθημαι.* 2. essere assiduo, costante. միայնակ՝ հաստատ բլլալ. պէրթէպէր՝ փուլվէյ օլմաք։

Παρεδρία (ἡ) il sedere appresso. 2. assiduità. 3. la carica dell' assessore. քովը նստիլը. 2. հանապազորդութիւն, անյողդողդութիւն. 3. գաւառական պաշտօնը, գաւառաբր օգնական եղողին իշխանութիւնը. խանըպա օթուրմուշ. 2. պիր բուրլուէ. փուլվէրլիկ. 3. փաշալըք, իւթինի հափէր օլմուշ։

Πάρεδρος (ὁ) assessore. 2. assistente, compagno. գաւառաբր օգնիչ, գաւառական կից. 2. ձեռնասու, օգնական, ընկերը. հպճիլը, փամըլը, իւթինի հափէր. 2. խորհրդակից. արբադաշ, այֆէրգալ։

Παρέζομαι. M. εδοῦμαι. = *Παρακάθημαι.*

Παρεια (ἡ) guancia. այտ. խանէ։

Παρείας - ου (ὁ) = *Παρώας.*

Παρείκω. M. είξω. cedere, accordare, permettere. տեղի տալ, շնորհել, թոյլ տալ. ներ էլէրէ, իհտան կիմէ, իզն էլէրէ։

Παρειμένως, ἐπίῤῥ. trascuratamente. անհոգութեամբ, զանցասաւթեամբ. պէյֆսըզլէսէ՝ ըղէյֆսըզլէսէ իլէ։

Πάρειμι. M. ἔσομαι. essere presente, assistere a .., intervenire, trovarsi a ... giungere, soccorrere. ներկայ գտնուիլ, ասպնիկայ գտնուիլ. մէջը բլլալ գտնուիլ, հասնիլ, օգնել. հանգուցրար պատահմաք, ներկայ իլէնիր պատահմաք, ներբրմ ասմաք։

Πάρειμι. M. εἶμι. passare da qualche luogo o d' avanti. տեղէ մը կամ ասկէնէն անցնիլ. պիր ներբրէն խաբօ կճնէնգիլ իլէնիր։

Παρείργω. M. είρξω. allontanare, impedire. հեռացընել. արգիլել. ասպէլմաք, դէն ներմէք։

Παρείρω (X. M.) inserire, porre dentro. մէջը խոթել. դնել. իլինէ սօգմաք՝ խօսմաք։

Digitized by Google

scosto). մուծանիլ, ներս խրիլ (գազանուկ). օձիկ, սերտերիկ (կեղևի). օձիկաշարժիկ։

Παρεισακτος (ὁ, ἡ) introdotto furtivamente, intruso. գաղտուկ մուծած, ներս խրած. կեղևի սերուկ. օձիկաշարժ։

Παρεισβάλλω. M. βαλῶ. mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdurai furtivamente, insinuarsi. գաղտուկ մէջը դնել՝ ներանել. 2. գաղտուկ ներս մտնալ, սպրդիլ. կեղևի իյնիլ գօրքի՝ թիմբ. 2. կեղևի իյնիլ սերուկ։

Παρεισγραφή (ἡ) falsa inscrizione. սուտ անուն մակագրութիւն. խնդրէզ՝ ֆոփո իպա խնդրէ։

Παρεισδέχομαι. M. δέξομαι. ricevere furtivamente. գաղտուկ ընդունիլ. կեղևի ալնիլ՝ գաղտուկ կիմիլ։

Παρεισδύομαι. M. δύσομαι. insinuarsi. սպրդիլ, սպռակիլ. կերկերիլ, օձիկալնիլ։

Παρεισδυσις - εως (ἡ) l'insinuarsi, entrata furtiva. սպրդիլը, գաղտուկ մուտ. օձիկալնիլ, կեղևի կերիլ։

Παρείσειμι. M. εἰμι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισέρχομαι. M. ελεύσομαι. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισκομίζω. M. ίσω. introdurre furtivamente. գաղտուկ ներս մտցընել՝ խրիլ. կեղևի իյնիլ կերկերիլ՝ օձիկալ։

Παρεισοδεύω. M. εύσω. entrare di nascosto o dietro qualcuno. գաղտուկ կամ ետևէն մտնալ. կեղևի խոյս պրծնիլ ուրուք։

Παρεισπέμπω. M. πέμψω. mandare di nascosto. գաղտուկ խրկիլ. կեղևի խլանալ։

Παρεισπίπτω. M. πεσοῦμαι. insinuarsi. 2. lanciarsi, gettarsi sopra all' improvviso. սպրդիլ, սպռակիլ. 2. ետևէն ի վրան հասնալ. կերկերիլ, օձիկալնիլ. 2. ուրիշ ընդհարի խլերկնի պիլլնիլ։

Παρεισπορεύομαι. M. εύσομαι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισπράσσω (ττω). *M. πράξω.* esigere delle contribuzioni ingiuste. անիրաւ հարկ կամ պահանջել. նեղութիւն տալ ի բաները կրկիլ։

Παρεισρέω. M. ρεύσομαι. scorrere dentro furtivamente. գաղտուկ ներս վազիլ՝ հոսիլ. կեղևի իյնիլ օձիկ. 2. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισφέρω. M. εισοίσω. = *Παρεισάγω.*

Παρὲκ (καὶ *πρὸ φων.*) *Παρէ, ἐπίῤ. ἤ πρόθ.* oltre, inoltre, fuori di... բաց ի, անդր քան, արտաքոյ քան. ետևս, գումի, խօխ, ուէրջ. = *Χωρίς, Ἐκτός.*

Παρεκβαίνω. M. βήσομαι. oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. գանցանել, անցնիլ երթալ. գուրս ելլել, երթալ. ուրիշ, դէյորէ էշխիլ, խօխնէ կիմիլ։

Παρεκβάλλω. M. βαλῶ. mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. գուրս գնել, տեղէ մը վերցընել ուրիշ տեղ մը գնել. գէյորէ գօտի, տեղի ներսէն գուրսէն գալ. գէյորէն գուրսէն գալ՝ տեղի ներսի գօտի։

Παρέκβασις - εως (ἡ) sviamento. 2. digressione. շեղիլ ելլելը. 2. պատմական զարմանալութիւն. խօսքի ընդմիջում. 2. ուիր տեղ հիւսուածքին կերկերիլ, ինդրոյեան։

Παρεκβατικὸς - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - κῶς. digressivo. պատմութեան ընթացքէն գուրս ելած՝ ուրիշ բան մը պատմելու պատճառ. ինդրոյեան կերկեր, ուիր տեղ հիւսուածքին կերկեր օձիկալ։

Παρεκβολαὶ (*αἱ*) raccolta. ժողովածոյ տեղ տեղ խօսքի հավաքուած համառօտ ակնարկ։

Παρεκδίχομαι. M. δέξομαι. prendere una cosa in vece d'un' altra. մէկ բանի մը տեղ ուրիշ բան առնալ. տեղ շեղ կրնին գալիս տեղ կիյ ալիլ։

Παρεκδύνω (δύομαι.) *M. δύσω* - ομαι. sutterfugere. խուսափիլ, գաղտուկ փախչիլ. սիրկնիլ, կեղևի ֆալիլ։

Παρεκθέω. M. θεύσομαι. = *Παρεκτρέχω.*

Παρεκκλίνω. M. κλινῶ. rimuovere, allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. քիչ մը տեղին ետևը՝ հեռացընել կամ մէկ դի կենալ՝ հեռանալ. տեղ ու կերէ երթիլ՝ տատիլտիլ խօսք կերէ գալիս՝ տատիլտիլ։

Παρεκλείπω. M. λείψω. lasciare a parte. 2. mancare. մէկ գի ձգել. 2. ներկայ չգտնուիլ, պակսիլ. տեղ խօս պըրճիլ. 2. հաղարտի գտնուիմիլ, կերկերիլ։

Παρεκπίπτω. M. πεσοῦμαι. sortire di nascosto. գաղտուկ ելլել. կեղևի ելլիլ. = *Παρεκδύνω.*

Παρεκστροφὴ (ἡ) rivolta alla rovescia, rovesciamento. գլխիվայր գարձնելը. իւֆիգալ տիմոփրիլ։

Παρέκταμα (τὸ) = *Παρέκτασις.*

Παρέκτασις - εως (ἡ) estensione, allungamento. երկարութիւն, երկընցնելը. ալնալ, խոխիլ, ալնալնա։

Παρεκτείνω. M. τενῶ. allungare, prolungare. երկընցընել. ալնիլ։

Παρεκτελέω - ῶ. M. έσω. eseguire contro la volontà di... մէկին կամացը գէմ (գործ մը) կատարել. տէրինին բանիին գէյրէ տեղ նեղնի յիրո կիմիլ։

Παρεκτικὸς - ή - όν. pronto a dare, ad accordare. տալու՝ շնորհելու պատրաստ. էվրիպի՝ իհան կիմիլի հազար։

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ) sviato. ճամբէն ելած. խօսքեան ելլիմիլ։

Παρεκτὸς, ἐπίῤ. oltre, eccetto, tranne. բաց ի. ետևս, գումի։

Παρεκτρέπω. M. τρέψω. distorre, distornare. խոտորցընել, մեյորցընել. օձիկալ, ալիլիլ։

Παρεκτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre al di là. վազել անդնիլ. գօտի ալիլ՝ կերէ։

Παρεκτροπὴ (ἡ) sviamento. ճամբէ ելելը խոտորելը. խօսքեան ելլիմիլ, օձիկալ։

Παρεκφαίνομαι. M. φανήσομαι. apparire accanto. քովը երեւնալ. խնդրոյ երբեմնիկ։

Παρεκφέρω. M. ἐξοίσω. portare al di là, mettere al di fuori. գուրս անել, հեռու գնել. գէյորէ ալնալ՝ գօտի։

Παρεκχέω. M. χεύσω. versare fuori o accanto. գուրս կամ քովը թափիլ. գէյորէ խօսք խնդրոյ պիտիիլ։

Digitized by Google

Παρέκχυσις - εως (ἡ) inondazione. հեղեղում. ջրհեղեղ, ծովմա, տիւ.

Παρελαύνω. M. ελάσω. oltrepassare, passare d'avanti. անցնիլ, երթալ, առաջեւէն անցնիլ. ներխուժել, ասպատակել, կոխոտիլ. ներխուժում.

Παρέλευσις - εως (ἡ) passaggio, il passare (d'avanti). անցք, անցնիլը (առաջեւէն). ներխուժում, ներխուժիլը (կոխոտելէն).

Παρέλκυσις - εως (ἡ) prolungamento, indugio. երկնցնելը, ուշացնելը, յապաղումը. ասպատակ, ներխուժում, երկար, ներխուժիլ.

Παρελκυστής - οῦ (ὁ) che prolunga, indugiatore. երկնցնող, յապաղող. ասպատակ, երկարող.

Παρελκύω. μεγγ. ἀντὶ —

Παρέλκω. M. ἑλξω. tirare d'accanto. 2. prolungare, rimettere, temporeggiare, differire. քաշել քաշել. 2. երկնցնել, յապաղել. ետնընթաց ընել. 2. ասպատակել. ներխուժել, ներխուժում.

Παρέλλειψις - εως (ἡ) omissione. պակասութիւն. պարտէզ ներս, ներս մտնել.

Παρεμβαίνω. M. βήσομαι. entrare dentro, in mezzo. ներս՝ ներս մտնել. իւրէն՝ իւրեն ներս.

Παρεμβάλλω. M. βαλῶ. mettere frà, interporre, introdurre, inserire. 2. ordinare, schierare nel campo di guerra. ներ դնել, մտցնել, ներս խոթել. 2. կարգել, դասել յասպարէզ մարտի. արշաւել զօրք, օգնական ղրկել, ներկրել. 2. ճիւղ ինչպէսէ պատուաստել ուրիշ ծառի վրայ.

Παρέμβασις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεμβατικῶς, ἐπίρ. per parentesi. փակագծեալ. ըստերջ արուեստ պէս ըսուած (օրէն ինչ խորհ ու գործ ըլլալիքը).

Παρεμβολή (ἡ) interposizione. 2. ordine di battaglia. 3. esercito. ներս դնելը, պատնաւճառելը. 2. ճակատ՝ կարգ զօրաց. 3. բանակ. արուեստ զօրագլխի. 2. սպառ զօրաց. 3. օրդու.

Παρεμβολικός - ἡ - όν. che si fà nel campo di guerra. մարտի կապուածք ասպարէզը հզօր. ճիւղ ինչպէսէն ծառ.

Παρεμβύω. M. βύσω. ficcare dentro. ներս խոթել. իւրեն օգնած՝ ներկրել.

Παρεμμανής - ίος (ὁ, ἡ) quasi furioso. մոլեգնած՝ կատաղած նման. գործարուել՝ ըլլալեն՝ ինչ.

Παρεμπίνω. M. πίομαι. bevere troppo, trincare. չափէ գաւառ խմել. ինքզինք իւրէն.

Παρεμπίπλημι. M. ἐμπλήσω. riempere. լեցնելցուն ընել. զօր տալ ներս.

Παρεμπίπρημι. M. ἐμπρήσω. abbruciare da' lati. քովերէն վառել. կողերէն կոխտել.

Παρεμπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire. ներս իյնալ, ներս մտնալ, ներս գտնուիլ. իւրեն պատշաճ, օրուընդ ներկայ, իւրեն պատշաճել.

Παρεμπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. միաձոյ հիւսել. պարապուիլ ներկայ.

Παρεμπλοκή (ἡ) intrecciamento. միաձոյ հիւսելը. պարապիլը ներկայ.

Παρεμποδίζω. M. ἰσω. impedire. արգելք ըլլալ. խնդիր օրմտ.

Παρεμπολάω - ῶ. *M.* ήσω. fare del traffico ingiusto. անիրաւ առեւտուր ընել. ներխուժ պատրաստ ներկայ, հարմար իրիկ.

Παρεμπόρευμα (τὸ) lucro accessorio. յաւելուածոյ շահ. ժողովի տեսր.

Παρεμπορεύομαι. M. εὐσομαι. fare un traffico fuori della propria professione. իր արհեստէն դուրս առեւտուր մը ընել. ինչպէս ինքնագլուխ գործէ՝ պէտք պատրաստ ներկայ.

Παρέμπτωσις - εως (ἡ) il cadere dentro. ներս իյնալը. արուեստ իւրեն պատրիկ.

Παρεμφαίνω. M. φανῶ. mostrare, rappresentare da vicino o alquanto. 2. rassomigliare un poco. մօտէն կամ քիչ մը ցուցնելը, առջեւ բերելը. 2. քիչ մը նմանիլ. ետընթաց իրեր ալ պատրաստել՝ հասարակ ներկայ. 2. պէս ալ պատրաստ, լաւագ.

Παρεμφασις - εως (ἡ) rappresentazione. երեւցնելը. ներկայութիւն. տիւ.

Παρεμφερής - ίος (ὁ, ἡ) alquanto simile. քիչ մը նման. պէս ալ պատրաստ.

Παρεμφέρω. M. ενοίσω. avere qualche rassomiglianza con... քիչ մը նմանիլ. պէս ալ պատրաստ, անգրտիւ.

Παρεμφυομαι. M. φύσομαι. crescere, germogliare appresso. քովը բուսանիլ. ծլիլ. ետընթաց պլխիւ՝ ներկայ.

Παρενδείκνυμι. M. δείξω. mostrare da vicino. 2. far mostra di... մօտէն ցուցնել. 2. ցոյց ընել. ետընթաց ներկայութիւն. 2. ներկայիլ երեւիլ.

Παρενδιάω - ῶ. *M.* άσω. = *Διατρίβω.*

Παρενδίδωμι. M. δώσω. rimettere, usare dell' indulgenza. ներել. պիղ երեւիլ.

Παρενδύνω (*δύομαι.*) *M. δύσομαι.* = *Παρεισδύομαι.*

Παρενείρω. (*X. M.*) intrecciare. 2. introdurre, inserire. միմ պէս հիւսել. 2. ներս խոթել, մտցնել, մտնամեն. պիրաւ իրեր. 2. իւրէն ասիկա՝ ներկրիկ.

Παρένθεσις - εως (ἡ) interposizione. 2. parentesi. միջակայութիւն. 2. փակագիծ. օրինաւոր գծագիր. 2. ըստերջ արուեստ իւրեն օրով պէտք պէս պէտք ներս մտնալ ուրիշ բան մը պէտք ինչ՝ պէտք ալ պէտք ներս մտնալ ( ), փակիլի նիշան.

Παρένθετος (ὁ, ἡ) interposto. միջակայեալ, միջարկեալ. արուեստ գծագրեալ.

Παρενθήκη (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρενθυμίομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. trascurare. զանց առնել, փոյթ չունենալ. ներս, ներկ, համարձակ օրմտիլ.

Παρενθύμησις - εως (ἡ) trascuratezza. զանց առնութիւն, անհոգութիւն. պիտոյէն, համարձակութիւն.

Παρενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il frutto ogni due anni. երկու տարին միայն մէկ պտուղ բերող. երէ տնկուած պէս պտուղ բերիլ հաւ երեք.

Παρενοχλέω - ῶ. *M.* ήσω. incomodare, molestare. անհանգիստ ընել, նեղել. բռնհարկութիւն ներկայ, տրտմիլ. տրտնջիլ վերջ.

Παρενοχλησις - εως (ἡ) importunità, mo-

scosto). մուծանել, ներս խրել (գազաուկ) · ծածկել, ներքևից (ևշլևլից). ծածկաբարձ ·

Παρεισακτος (ὁ, ἡ) introdotto furtivamente, intruso. գաղտուկ մուծած, ներս խրածաւած · ևշլևլից ևրգել ծածկաբար ·

Παρεισβάλλω. M. βαλῶ. mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. գաղտուկ մէջը դնել՝ դնեալ · 2 · գաղտուկ ներս մտնալ, սպրդիլ · ևշլևլից իյնիլ ծակէ՝ ծիմէ · 2 · ևշլևլից իյնելէ ևրգիլ · ծածկաբար ·

Παρεισγραφή (ἡ) falsa inscrizione. սուտ անուն մուհպագրութիւն · խորհուրդ ծածկ խօսք · խորհուրդ ·

Παρεισδέχομαι. M. δέξομαι. ricevere furtivamente. գաղտուկ ընդունիլ · ևշլևլ ուլմէ՝ ծածկ ևրգիլ ·

Παρεισδύομαι. M. δύσομαι. insinuarsi. սպրդիլ, սպռակիլ · ևրգիլիլ · ծածկաբար ·

Παρείσδυσις - εως (ἡ) l'insinuarsi, entrata furtiva. սպրդիլը, գաղտուկ մուտ · ծածկաբար, ևշլևլ ևրգ ·

Παρείσειμι. M. εἰμι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισέρχομαι. M. ελεύσομαι. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισκομίζω. M. ίσω. introdurre furtivamente. գաղտուկ ներս մտցընել՝ խրել · ևշլևլից իյնելէ ևրգիլ՝ ծածկաբար ·

Παρεισδύνω. M. σύσω. entrare di nascosto o dietro qualcuno. գաղտուկ կամ ետևէն ետևուէն մտնալ · ևշլևլից խօսք պրիչին տրտը ըբա ևրգիլ ·

Παρεισπέμπω. M. πέμψω. mandare di nascosto. գաղտուկ խրկել · ևշլևլ խլամբակ ·

Παρεισπίπτω. M. πεσοῦμαι. insinuarsi. 2. lanciarsi, gettarsi sopra all' improvviso. սպրդիլ, սպռակիլ · 2 · ձկիլ ի ձկ վրան յանուլիլ · ևրգիլիլ, ծածկաբար · 2 · ուխտ ըսիլ իւրեանց պրելու ·

Παρεισπορεύομαι. M. εὐσομαι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισπράσσω (ττω). *M.* πράξω. esigere delle contribuzioni ingiuste. անիրաւ հարկ բան պահանջել · նեղութեամբ բան խնդրել ·

Παρεισρέω. M. ρεύσομαι. scorrere dentro furtivamente. գաղտուկ ներս վազել՝ հոսիլ · ևշլևլից իյնելէ ծածկաբար · 2 · = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισφέρω. M. εισοίσω. = *Παρεισάγω.*

Παρὲκ (καὶ *πρὸ φων.*) *Παρὲξ, ἐπίρ. ἤ πρόθ.* oltre, inoltre, fuori di... բաց ի, անդր քան, արտաքոյ քան · մաս, գատ, բոլո, ուրիշ · = *Χωρίς, Ἐκτός.*

Παρεκβαίνω. M. βησομαι, oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. գանցանել, անցանիլ ևրթալ, գատ ելլել, ևրթալ · ուլմէ, գատ ելլելէ, ծածկաբար ևշլևլ ևրգ ·

Παρεκβάλλω. M. βαλῶ. mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. գատ դնել, անդէ մէջ վերցընել ուրիշ տեղ մէջ դնել · գատ ելլել, ուրիշ տեղ ևրթալ ·

Παρέκβασις - εως (ἡ) sviamento. 2. digressione. շեղիլ ելլելը · 2 · պատմելու գործ-

ուածքին · խօսքն ընթացքը · 2 · ուիշ ուիշ հիւանդութիւն ևրգիլ, ինդրոյն ·

Παρεκβατικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίρ.*) - κῶς. digressivo. պատմութեան ընթացքէն գատ ելած՝ ուրիշ բան մը պատմելու սիրած. ինդրոյն ևրգիլ, ուիշ ուիշ հիւանդութեան ևրգիլ ·

Παρεκβολαὶ (αἱ) raccolta. ժողովածոյ գիրք ուիշ ի ուիշ հաւաքուածներ միացուցած, ժիմնասս ·

Παρεκδέχομαι. M. δέξομαι. prendere una cosa in vece d'un' altra. ուիշ բանի մը տեղ ուրիշ բան առնալ · ուիշ մը ուրիշ մը ընդունիլ · ուիշ մը ուրիշ մը ընդունելու ·

Παρεκδύνω (δύομαι.) *M.* δύσω - ομαι. subterfugere. խուսափիլ, գաղտուկ փախչիլ · ևրեւիլից, ևշլևլ ծածկաբար ·

Παρεκθέω. M. θεύσομαι. = *Παρεκτρέχω.*

Παρεκκλίνω. M. κλινῶ. rimuovere, allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. քիչ մը անդին շեղիլ՝ հեռացընել կամ ուիշ դի կենալ՝ հեռանալ · ուիշ ու ևրէ ևրգիլ՝ ածածկաբար ծածկաբար ·

Παρεκλείπω. M. λείψω. lasciare a parte. 2. mancare. ուիշ դի ձգել · 2 · ներկայ չգտնուիլ, պակսիլ · ուիշ խօս պզտիկ · 2 · հաւաքուած գործածութեան, խոչընդ ·

Παρεκπίπτω. M. πεσοῦμαι. sortire di nascosto. գաղտուկ ելլել · ևշլևլ ևրգ · = *Παρεκδύνω.*

Παρεκστροφὴ (ἡ) rivolta alla rovescia, rovesciamento. գլխիվայր գարձընելը · խափանում, գիտութիւն ·

Παρέκταμα (τὸ) = *Παρέκτασις.*

Παρέκτασις - εως (ἡ) estensione, allungamento. երկարութիւն, երկընձգելը · ընդլայնում, խոչընդ, ընդլայնում ·

Παρεκτείνω. M. τενῶ. allungare, prolungare. երկընձգընել · ընդլայնել ·

Παρεκτελέω - ῶ. M. έσω. eseguire contro la volontà di... ուիշին կամքը գէմ (գործ մը) կատարել · գիրքին բովանդակութիւնը գէմ նկատի կամ նիւթ նիւթ ·

Παρεκτικὸς - ἡ - όν. pronto a dare, ad accordare. պատրաստ՝ շռայլ, ընդարձակ պատրաստ · ևրգիլի՝ կտակ նիւթի հատ ·

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ) sviato. շեղած ելած · խոչընդոտ ևրգիլ ·

Παρεκτὸς, ἐπίρ. oltre, eccetto, tranne. բաց ի · մաս, գատ ·

Παρεκτρέπω. M. τρέψω. distorre, distornare. խոտորցընել, մոլորցընել · ածածկաբար, ապատիլ ·

Παρεκτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre al di là. վազել անդին · ծածկաբար ուիշ ևրգ ·

Παρεκτροπὴ (ἡ) sviamento. շեղիլ ելլելը · խոտորցընելը · խոչընդ ևրգիլ, ծածկաբար ·

Παρεκφαίνομαι. M. φανήσομαι. apparire accanto. քովը երեւնալ · խոչընդ ևրգիլ, ծածկաբար ·

Παρεκφέρω. M. εξοίσω. portare al di là, mettere al di fuori. գատ տանիլ, հեռու դնել · ուիշ ուիշ տանիլ ածածկաբար, ծածկաբար ·

Παρεκχέω. M. χεύσω. versare fuori o accanto. գատ կամ քովը թափիլ · ուիշ ուիշ խօսք խոչընդ գիտնալ ·

Digitized by Google

Παρέκχυσις - εως (ἡ) inondazione. հեղեղում. ջուր, ծովք, ովկ.
Παρελαύνω. Μ. ελάσω. oltrepassare, passare d'avanti. անցնիլ երթալ, առնիւէն անցնիլ. ներէն ներին, ալիք, նաւ. նախոյն ներել.
Παρέλευσις - εως (ἡ) passaggio, il passare (d'avanti). անցք, անցնիլը (առնիւէն). ներել, ներելոյ (ծովի նաւերն).
Παρέλκυσις - εως (ἡ) prolungamento, indugio. երկնցնելը, ուշացնելը. յապաղանք. ապրիլ, ներին երկար, երկայն, խնդիր.
Παρελκυστής - οῦ (ὁ) che prolunga, indugiatore. երկնցնօղ, յապաղկոտ. ապրող, երկնցնէ.
Παρελκύω. μτγν. ἀντὶ —
Παρέλκω. Μ. έλξω. tirare d'accanto. 2. prolungare, rimettere, temporeggiare, differire. քաշել քաշել. 2. երկնցնել, յապաղել. նաւերնէն ձգել. 2. ապրիլ, ներին երկար, խնդիր.
Παρέλλειψις - εως (ἡ) omissione. զանգառութիւն. պերճելի ներել, ներ ձգել.
Παρεμβαίνω. Μ. βήσομαι. entrare dentro, in mezzo. ներս՝ մէջը մտնել. ներէն՝ ներ ներին երթալ.
Παρεμβάλλω. Μ. βαλῶ. mettere frà, interporre, introdurre, inserire. 2. ordinare, schierare nel campo di guerra. մէջ դնել, մտցնել, ներս խոթել. 2. կարգել, դասել յապարէզ մարտի. օրանքն ծօճի, օգնականութիւ. ներին ներին. 2. ճնշել ոգեղնէնս զբաղմամբ ամէ ամէ ծօճի.
Παρεμβασις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*
Παρεμβατικῶς, ἐπίρ. per parentesi. փակագիծ. ըսելոյը պատճառ պէր ելոյս պօղ ներելոյ (օրէ ինչ խորհ այ փոխ ըսելոյը ինչ պէտ ալեհաւոյ).
Παρεμβολή (ἡ) interposizione. 2. ordine di battaglia. 3. esercito. մէջը դնելը, միջակադիրութիւն. 2. հակառակ կարգ զօրաց. 3. բանակ. պատճառ ծօճիլըն. 2. առիթ զբաղօ, լեցնէլ ալոյը. 3. օրպա.
Παρεμβολικος - η - όν. che si fà nel campo di guerra. մարտի՝ դաշտի առպարէզը եղող. ճնշի ոգեղնէնս ալն.
Παρεμβύω. Μ. βύσω. ficcare dentro. մէջը խոթել. ինչնի օրէնսի՝ խըճիսի.
Παρεμμανής - ές (ὁ, ἡ) quasi furioso. մոլեգնի՝ կատաղած նման. ծօփոխրմուն ըսելնէ կախ.
Παρεμπίνω. Μ. πίομαι. bevere troppo, trincare. չափէ գուրս խմել. խիրճ ինչիս.
Παρεμπίπλημι. Μ. εμπλήσω. riempiere. լեփլեցուն ընել. փէ փոյս խոխոչ.
Παρεμπίπρημι. Μ. εμπρήσω. abbruciare da' lati. քովերէն վառել. նաւերընէնս խոխոչ.
Παρεμπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire. մէջը ինկնալ, մէջը մտնալ, մէջը գանուիլ. ինչնի գնալոյն, օրինաւոր ներել, ինչնի պատճառել.
Παρεμπλέκω. Μ. πλέξω. intrecciare. մէկտեղ հանել. պերճաբեր խօրհուրդ.
Παρεμπλοκή (ἡ) intrecciamento. մէկտեղ հանելը. պերճաբեր խօրհուրդ.
Παρεμποδίζω. Μ. ίσω. impedire. արգելք ըլլալ. խնդիր ալնել.
Παρεμπολάω - ῶ. Μ. ήσω. fare del traffico ingiusto. անիրաւ առեւտուր ընել. ինչ հատէ պիտանիքն խրճիսի, հարամ ինչիսի.
Παρεμπόρευμα (τὸ) lucro accessorio. յառեւտրաւոյ շահ. ֆայդա տուր.
Παρεμπορεύομαι. Μ. εύσομαι. fare un traffico fuori della propria professione. իր արհեստէն զատ առեւտուր մը ընել. ինչոյ պիտանիքնան գլուխը պէր պեռանիսայ ինչիսի.
Παρέμπτωσις - εως (ἡ) il cadere dentro. մէջը ինկնալը. արտաքս՝ ինչնի գնալոյն.
Παρεμφαίνω. Μ. φανῶ. mostrare, rappresentare da vicino o alquanto. 2. rassomigliare un poco. մօտէն կամ քիչ մը ցուցնել՝ առնիւ բերել. 2. քիչ մը նմանիլ. խոցնէնան խոխոչ պէր ալ ներին երթալ՝ հասարակ ինչիսի. 2. պէր ալ պիտանիսի, ըլլալ.
Παρεμφασις - εως (ἡ) rappresentazione. երևցնելը. ինսոսիսի, տուլ.
Παρεμφερής - ές (ὁ, ἡ) alquanto simile. քիչ մը նման. պէր ալ պիտանիր.
Παρεμφέρω. Μ. ενσω. avere qualche rassomiglianza con... քիչ մը նմանիլ. պէր ալ պիտանիսի, անգրմանի.
Παρεμφύομαι. Μ. φύσομαι. crescere, germogliare appresso. քովը բուսանիլ՝ ծլիլ. խոնջնա պիտիս՝ ֆիլիչանիսի.
Παρενδείκνυμι. Μ. δείξω. mostrare da vicino. 2. far mostra di... մօտէն ցուցնել. 2. ցոյց ընել. խոցնէնան ինսոսիսի. 2. ինսոսիլ նիսի.
Παρενδιάω - ῶ. Μ. άσω. = *Διατρίβω.*
Παρενδίδωμι. Μ. δώσω. rimettere, usare dell' indulgenza. ներել. ուխէ նիսի.
Παρενδύνω (*δύομαι.*) *Μ. δύσομαι.* = *Παρεισδύομαι.*
Παρενείρω. (*Χ. Μ.*) intrecciare. 2. introdurre, inserire. մէկ տեղ հանել. 2. ներս խոթել՝ մտցնել, մէջ ծանել. պերճաբեր խօրհուրդ. 2. իրերի ուժմէ՝ ներելոյ.
Παρένθεσις - εως (ἡ) interposizione. 2. parentesi. միջադրութիւն. 2. փակագիծ. օրինաւոր ծօճում. 2. ըսելոյը պատճառ իրմէ ալոյս պէր ծանօթ ինչ մը պէր ալ պէր ուրիշներ հոգալու ատեր եղած ատենս ինչիսի իրմէ՝ պէրի պուլտանիքներնէն ( ), միջին նիշան.
Παρένθετος (ὁ, ἡ) interposto. միջադրաված, միջարկեալ. պատճառ ծօճուելոյ.
Παρενθήκη (ἡ) = *Παρένθεσις.*
Παρενθυμίομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. trascurare. զանց առնել, փոյթ չունենալ. իմաս նիսի, համարիլ ալնսի.
Παρενθύμησις - εως (ἡ) trascuratezza. զանցառութիւն, անհոգութիւն. պէրպուտիլ, համարիթիւն.
Παρενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il frutto ogni due anni. երկու տարին մէկ անգամ մը պտուղ բերող. իրէն պերին պէրն միշէ հաւ իրէն.
Παρενοχλέω - ῶ. Μ. ήσω. incomodare, molestare. անհանգիստ ընել, նեղել. բահրեզ նիսի, ուխէ, ուխէսի վնասի.
Παρενοχλησις - εως (ἡ) importunità, mo-

Digitized by Google

lestia. նեղութիւն, ձանձրութիւն. ոչխար, ոչխարներ:

Παρεγράπτω. M. ράψω. cucire appresso. քաղել կարել. խառնել գիպիպ:

Παρεγσάλευσις - εως (ἡ) scossa, concussione. ցնցում. սրսմա, սիպիպ:

Παρεγσαλεύω. M. σύσω. scuotere, concussare. ցնցել. սիպիպ, սրսմաք:

Παρεγσπείρω. M σπερῶ. seminare quà e là. սաչիլ անդին ցանել. խօթե պրէթ խոպիպ:

Παρέγταξις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεντάσσω (ττω.) *M.* τάξω. mettere con ordine in mezzo. կարգաւ մէջը դնել. սըր իւր իւրնի ետմէք:

Παρεντίθημι. M. θήσω. interporre, inserire. մէջը դնել. արուքնա՝ իւրնի ետմէք:

Παρεντρώγω. M. τρώξομαι. mangiare come un manicaretto. համեմի անդ ուտել. ըերէդ՝ պղպ իւրնի իպիպ:

Παρὲξ (πρὸ συμφ.) ἀντὶ *Παρέκ.*

Παρεξάγω. M. ἀξω. distornare, sedurre. 2. far avanzare l'esercito contro il nemico. խոտորցընել, մոլորցընել. 2. բանակը թշնամիին դէմ քշել. այրնիպէք, խոյան ըէթարմաք. 2. օրօրայս տիւղիներ ետրը իւրնիպիպ:

Παρεξαγωγὴ (ἡ) il marciare dell'esercito contro il nemico. բանակին թշնամիին դէմ երթալը՝ խաղալը. օրօրանան՝ տիւղիպ իւրնիպիպ:

Παρεξαίρω. M. αρῶ. innalzare vicino a... բանի մը մօտ բարձրացընել. ուր ըէյնի խառնէն իւրնիպիպ՝ ճիպին ու ետրտը իւրնիպիպ:

Παρεξαλλάσσω (ττω). *M.* ἀξω. cangiare, mutare intieramente. բոլորովին փոխել. պիւպիւրնէն պիւդիւրնիպիպ՝ իպպրիլ իպիպ:

Παρεξαμείβω. M. αμείψω. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρέξειμι. M. ειμι. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρεξελαύνω. M. ελάσω. avanzare, passare al di là (a cavallo). 2. lanciarsi sul nemico. (ձիով) առաջ երթալ, անցնել երթալ. 2. թշնամիին վրայ նետուիլ. (ձի իւր) իւրէն վարմէ, ինքնէ ինիպիպ. 2. պիւղիներն իւրէներն պըլմաք:

Παρεξελέγχω. M. ελέγξω. convincere uno con de' soffismi. խաբեպան ձեռնարկութիւններով ըմբռնցանել. խրտվիլէ իւր պրէնիին պըէպպրմաք՝ փարս պըրպմաք:

Παρεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. oltrepassare, andare al di là. վանցանել, անցնիլ երթալ. ուխտ, ինքնէ ինիպիպ:

Παρεξετάζω. M. άσω. confrontare. բաղդատել. բոպար իպիպ:

Παρεξέτασις - εως (ἡ) confronto, comparazione. բաղդատութիւն. բոպար, խրպրիլ:

Παρεξευρίσκω. M. ρίσω. inventare inoltre. հնարել եւս. փախ ելյրա իպիպ:

Παρεξηγίομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. interpretare malamente. գէշ մեկնել. ֆինամանիա վերդիպ:

Παρεξήγησις - εως (ἡ) falsa interpretazione. սխալ մեկնութիւն. խոպրէրէ մանիա:

Παρεξὴς, ἐπίῤῥ. = *Ἐξῆς.*

Παρεξιέναι. M. εξήσω. lasciar passare, trascurare. թող տալ, զանց առնել. ետ կերդիպ, կրմալ կիպիպ, մոռացկոտ ըլլամաք:

Πάρεξις - εως (ἡ) esibizione, presentazione. առաջարկութիւն, մատուցանելը. առնմա, իպիպիւն, արէ:

Παρεξίστημι. M εκστήσω. rimuovere dal suo luogo. 2. peggiorare. տեղէն եա ընել՝ հեռացընել. 2. տարէք գէշցընել. ինքնուին խօթիպ կիպիպ՝ ուշագնդմիպ. 2. փախ վերթիս՝ պիպիպ կիպիպ:

Παρέξοδος (ἡ) uscio nascosto. 2. preparazione di viaggio. գաղտուկ ելլելու գուռ. 2. ճամբու պատրաստութիւն. ելլելի ըշխատիպ ետմա. 2. խոչ իպիպիւն:

Παρεξωθέω - ῶ. M. ωθήσω. spingere in una parte. մէկ գի հրել. պէր խառ կիպիպ:

Παρεπιγραφὴ (ἡ) annotazione al margine, postilla. բացատրութիւն լուսանցից. ըարհ, հուշիպ:

Παρεπιγράφω. M. γράψω. postillare, fare delle annotazioni al margine. լուսանցքը ծանօթագրութիւններ ընել. հուշիպ կիպիպ:

Παρεπιδείκνυμαι. M. δείξομαι. far mostra di... ցոյց ընել. կիսովրէկ կիպիպ:

Παρεπιδημέω - ῶ. M. ήσω. essere viaggiatore. ճամբորդ ըլլալ. խոչիս օլմաք:

Παρεπιδημία (ἡ) pellegrinaggio. պանդխտութիւն. խոչիպպ:

Παρεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passaggiere, viaggiatore. օտար, պանդուխտ, անցաւոր, ճամբորդ. խոպանիչ, խոչի, կիպիպ կիպիպ, խոչիս:

Παρεπινοέω - ῶ. M. ήσω. inventare inoltre. հնարել եւս. փախ կիպիպ կիպիպ:

Παρεπιπνέω. M. πνεύσω. soffiare leggiermente. կամաց փչել. խոպել խիպիպ:

Παρεπισκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare di passaggio. հարեւանցի ընդնել՝ գիտել՝ քննել. խոպխոպիպօյիս նայել՝ կիպիպ կիպիպ:

Παρεπιστρέφω. M. στρέψω. voltare un poco. քիչ մը դարձընել. պէր ուղ կիպիպ:

Παρεπιστροφὴ (ἡ) il voltarsi alquanto. քիչ մը դառնալը. պէր ուղ գիպիպ:

Παρεπιφέρω. M. οποίσω. portare, produrre inoltre. եւս յառաջ ածել՝ արտադրել. փախ կիպիպրիպ՝ հուշ կիպիպ:

Παρεπιψαύω. M. ψαύσω. toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը վրայէն չոշափել՝ քերել՝ անցնիլ. ուղղակի իւր խոպխոպին իւրնիպ՝ լիճ կիպիպ. ըշտէ կիպիպ:

Παρέπομαι. M. έψομαι. seguire. հետեւիլ. արջ ըլլալ կարմաք:

Παρεργολαβέω - ῶ. M. ησω. intraprendere un altro affare ancora. ուրիշ գործէք մ' ալ ձեռք գարնել. պիպէր պէր հաղորդիպ գործի իւ կարմաք:

Πάρεργον (τὸ) opera, occupazione fuor di proposito. առաջադրեալ գործէ՝ իրաւունքեն. գիտաւորութենէ իւ՝ հաղորդիպ:

Πάρεργος (ὁ, ἡ) che si fà fuor di proposito, superficiale. առաջադրեալ գործոյ, գիտաւորէ, հարեւանցի. գիտաւորութիւնէ, խոպխոպիպօյիս:

Παρέργως, ἐπίῤῥ. di passaggio, superficialmente. հարեւանցի. խոպխոպիպօյիս:

Digitized by Google

Παρερεθίζω. M. ίσω. irritare. գրգռել. գընդրգռել, խանդիր ելնել։

Παρέρμα (τὸ) appoggio, sostegno. մկին, ձեռակ · փայտ, փեսփել։

Παρερμηνεία (ἡ) erronea interpretazione. սխալ մեկնաբանութիւն · խանդրեալ խօսիք մանկ։

Παρερμηνευτὴς - οῦ (ὁ) che interpreta falsamente. 2. eretico. սխալ թարգմանիչ սուտ · 2. հերետիկոս · խանդրեալ մանկ վարդապետ · 2 · բանդրեալ։

Παρερμηνεύω. M. εύσω. interpretare falsamente. սխալ մեկնիլ · խանդրեալ մանկ վարիլ։

Παρερπύζω. M. ερπύσω καὶ

Παρέρπω. M. έρψω. insinuarsi. ապրդիլ, սազմակիլ · ներշնիլ, օձիւալիլ, ներվիլիլ փուշ-ի-ներ ներիլ։

Παρέρχομαι. M. ελεύσομαι. passare. 2. passare avanti. 3. presentarsi. անցնիլ. 2. առջեւ անցնիլ · 3 · մատչիլ · ներկիլ · 2 · իւրէն ներկիլ · 3 · խոշտանգիլ, հալածիլ լեզիլ ներկիլ։

Παρεσθίω. M. παρέδομαι. mangiare, rodere furtivamente. գաղտուկ ուտել, կերծել · ինչն ինկեր փեփրիլ։

Πάρεσις - εως (ἡ) languore. թուլութիւն, վհատութիւն · ինվնիւթիւն, ինկճռնեցիլ, ապրեցնում։

Παρέστιος (ὁ, ἡ) = Ἑφέστιος.

Παρεταίζω. M. άσω, = Παρεξετάζω.

Πάρετος (ὁ, ἡ) languido, rilasso. թուլացած, վհատ · ինվնիւթ, ինճռած, խափրեցեալ։

Παρευδοκιμέω - ῶ. M. ήσω. prevalere in fama. աւելի համբաւատար ըլլալ, ուրիշէ մը աւելի համբաւ ունենալ · նամբրնեցիր զանինքեր ինձէ · խօսք օլմաք, նամը փառք չիտալ ինձմէ։

Παρευημερέω - ῶ. M. ήσω. superare gli altri in felicità. երջանկութեան մէջ ուրիշները գերազանցել · համբաւատար ապրիլ ինձրնեցիր խօսք օլմաք։

Παρευθύνω. M. υνῶ. sviare qualcuno. մէկը ճամբէն հանել · պիրնիկ իւլտան ընդհատել։

Παρευθὺς καὶ - ευθὺ, ἐπίῤ. tosto, incontanente. չուտով, վազվազակի · փեր-ֆոգ, ըսրչափաք։

Παρευκηλέω - ῶ. M. ήσω. ammansare adulando. շողոքորթելով անուշ զրուցելով մեղմել, ամանել հանդարտել · խօլտիւիլէյ-իլէ խօլտլանիմաք՝ իմնիլտիմաք՝ փուչխըլտիմաք։

Παρευλαβέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. guardarsi. զգուշանալ · ապէնմաք։

Παρευνάζομαι. M. άσομαι. dormire accanto. քովը քնանալ · խանգիտա ապտաճաք։

Παρευνέτης - ου (ὁ) καὶ

Παρευνέτις - ιδος (ἡ) = τῷ

Πάρευνος (ὁ, ἡ) consorte, conjuge. ամուսին, ընկերակից · կին։

Παρεύρεσις - εως (ἡ) καὶ

Παρεύρημα (τὸ) cavillo, tergiversazione, arzigogolo. սուտ ու մուտ՝ չիմնդան փաստ՝ դիւտ, մտացածին՝ խարէական հնարք · ֆօ-փօ՝ խափա խազըր՝ պատրուակ խիւչիւք։

Παρευρίσκω. M. ευρήσω. trovare per caso. 2. controvare. դիպուածով մը գըտնալ · 2 · կեղծել, հնարել, յօգել, կըցկցել · բաւ ինչ պատմիլ · 2 · ապրտրտիլ, խափանել (լալե)։

Παρευτρεπίζω. M. ίσω. apprestare, preparare. պատրաստել · ինչ-որ-բան կեռիլ։

Παρεφάλλομαι. M. αλοῦμαι. saltare, scagliarsi sopra. վրան ցատկել՝ նետուիլ · խուչրնին սըչըրմաք՝ սիըմաք։

Παρεφάπτομαι. M. άψομαι. toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը դըպչիլ, քերկիլ անցնիլ · սալատ իւի փօփանիլ, սըչրմաք։

Παρεφεδρεύω. M. εύσω. far la guardia appresso. քովը պահակերկ՝ պահպանութիւն ընել · խանդրա նէօղիւ պահիլեկիլ՝ պահիլիլ ներիլ։

Παρέχω. M. έξω. dare, accordare, presentare. 2. rendere. տալ, շնորհել, մատուցանել · 2 · ընել, գործել · վերկիլ, իւն ներիլ, իշտահ ներիլ, սառնիլ · 2 · ներկիլ։

Παρηβάω - ῶ. M. ήσω. = Παρακμάζω.

Πάρηβος (ὁ, ἡ) = Παρῆλιξ.

Παρηγορέω - ῶ. M. ήσω. consolare. մխիթարել · ինեղեալ ներկիլ · 2 · = Παραινῶ. 3. = Παραμυθέομαι.

Παρηγορητικὸς - ἡ - όν. = Παρηγορικός.

Παρηγορία (ἡ) consolazione, conforto. մխիթարութիւն · ինեղեալ։

Παρηγορικὸς - ἡ - όν. consolativo. մխիթարիչ, մխիթարական · ինեղեալ իւիչ։

Παρηγορικῶς, ἐπίῤ. consolatamente. մխիթարութեամբ · ինեղեալ իւի։

Παρήγορος (ὁ, ἡ) consolatore. մխիթարող · ինեղեալ իւիչ։

Παρηδύνω. M. υνῶ. render dolce, condire. անուշցընել, համեմել · ինեղեցնիմաք, ինեղտիմաք, ինեղնիւ վարմաք։

Παρηθέω - ῶ. M. ήσω. colare. քամել · օձմաք։

Παρήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. անհնազանդ, յամառ · իշխանըլը, համառիչ։

Παρήκω. M. ήξω. = Προέρχομαι ἢ Παρέρχομαι. 2. = Προσήκω.

Παρῆλιξ - ικος (ἡ) avanzato in età. տարիքը առած · ինեղեալ տարի։

Παρήλιος (ὁ) parelio. արեւանմանութիւն, ամպերուն վրան տպաւորուած արեւուն պատկերը · պօլօնիւտա վարմաղ իշանէլին տեղիին։

Πάρημαι × ἀντὶ Παρακάθημαι.

Παρημερεύω. M. εύσω. passare tutta la giornata presso. բոլոր օրը քովը անցընել · խանդրա օձէրմաք՝ պիրիւն իշանիւ առիք ներիլ։

Παρήμερος (ὁ, ἡ) che si fà egni due giorni. երկու օրը անգամ մը եղող · էտ իշտեդ պիր օլսն. 2. = Ἐφήμερος.

Παρηορία (ἡ) la coreggia, con cui s' attaccava al cocchio il rilasso. սապատանոցի մէն կապերն կապելու փափ · ինեղեալ պիրը արագոյս պատրաստուած իպլիչ · 2. = Μωρία.

Digitized by Google

Παρηόριος - α - ον. καὶ
Παρήορος (ὁ, ἡ) (ἵππος) rilasso. ապազա-ատանիկ ձի. Խեղճ ձի. 2. = *Παράδοξος* ἢ *Ἀνάρμοστος*. 3. = *Παράφορων*.
Παρηχέω - ῶ. *M.* ήσω. rendere il medesimo suono. Նոյն հնչմանքը հանել. միև այնի պէս չընթրել։
Παρήχημα (τὸ) καὶ
Παρηχησις - εως (ἡ) somiglianza di suono, consonanza. Հնչման նմանութիւն. պէս պէս այլանդակութիւն։
Παρθενεία (ἡ) verginità. կուսութիւն. միթերութիւն։
Παρθενεῖα (τὰ) lo stato della verginità 2. versi cantati dalle vergini. կուսութեան վիճակը. 2. կուսանքներէ երգուած տաղ. միթերուխ հոյլ. պոեմներ. 2. միթերներուն օգուտան՝ լսուելու նպատակ պնդելիք։
Παρθένειος (ὁ, ἡ) = *Παρθενικὸς* ἢ *Παρθένιος*.
Παρθένευμα (τὸ) = *Παρθενών*.
Παρθένευσις - εως (ἡ) = *Παρθενεία*.
Παρθενεύω. *M.* εύσω. essere, vivere vergine. կոյս ըլլալ, կուսութեան մէջ ապրիլ. միթեր ըլլալ. միթերութիւն խոստանալ։
Παρθενεών - ῶνος (ὁ) = *Παρθενών*.
Παρθενία (ἡ) = *Παρθενεία*.
Παρθενικὸς - ἡ - όν. verginale. կուսական. միթերի։
Παρθένιον (τὸ) parietaria (erba). կուսիկ (խոտ). նոճըլուն։
Παρθένιος - α ἢ ος - ον. = *Παρθενικός*.
Παρθενὶς - ίδος (ἡ) artemisia (erba di S. Giovanni). բժշկական խոտ մըն է. գոյ օգուտ։
Παρθενογενὴς - ίους (ὁ, ἡ) nato d'una vergine. կուսածին. միթերէն գոլլալ։
Παρθενοκομία (ἡ) educazione delle vergini. կուսանաց կրթութիւն՝ դաստիարակութիւն. միթերներ վերլուծել։
Παρθενοκτονία (ἡ) uccisione d'una vergine.. կոյս մը սպանելը. միթեր խանգնա կիրճել։
Παρθενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore d'una vergine. կոյս սպանօղ. միթեր խլուխրեն։
Παρθενομήτωρ - ορος (ἡ) (ἐκκλ.) Vergine e Madre, la Santissima Vergine. (*Λατ.* Virgomater). Կոյս եւ կոյս, Աստուածածին. Պիւր ու Վուխթ, Վուխթիկ ուլլը։
Παρθενοπίπης - ου (ὁ) puttaniere. իգասէր. կնիկասէր, կնիկոսէր։
Παρθένος (ἡ) vergine. կոյս. միթեր, էշ օլլան էշ։ (*εἰς.* τοὺς ἐκκλησ. συγγ.) *Παρθένος* (ὁ) Partenio, giovine non ammogliato. աչխարհէ չառնած երիտասարդ. փեսեցոյ կիրճիլ տալի գանչը։
Παρθενοτροφέω - ῶ. *M.* ήσω. allevare delle vergini. կուսանքներ պահել՝ սնոյցանել. միթերներ պոյեցնել՝ պահել։
Παρθενοτροφία (ἡ) allevamento, educazione delle vergini. կուսանքներ պահելը՝ սնոյցանելը. միթերներ պոյեցնելը՝ պահելը։
Παρθενών - ῶνος (ὁ) monastero delle vergini. կուսանոց վանք. միթերներ համայնք։
Παρθενωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l'aria d'una vergine. կուսանի դէմք առնացող. միթերներէ ոյժլը։
Παριαύω. *M.* αύσω. dormire presso. քովը քնանալ. խանդիստ ապրուիլ։
Παριδρύω. *M.* ύσω. collocare accanto. քովը դնանիլ. խանդիստ նեղրնդրուիլ։
Παρίζω. *M.* ίσω. metter a sedere o mettersi a sedere accanto. քովը նստեցնել՝ նստիլ. խանդիստ օթոցրնիլ՝ օթոցրուիլ։
Παρίημι. *M.* παρήσω. lasciar passare o entrare. 2. omettere, trascurare. 3. rallentare, snervare. 4. permettere. անցնելու կամ մտնելու թող տալ. 2. գանց առնել. 3. թուլցընել, վհատցընել. 4. թոյլ տալ, հրաման տալ. ինչի խոտ կիրճիլ պըտիլ. 2. կրճել խիլիլ, հատիկի օլմամիլ. 3. կնկնիլ, թուլնալիկի տրնկրուիլ. 4. ըսլ վերիլ, իրեն վերիլ։
Παριππάζομαι. *M.* άσομαι καὶ
Παριππεύω. *M.* εύσω. passare da vicino o d'avanti a cavallo. ձիով մտնէն կամ առջեւէն անցնիլ. ձի իւր խոտընտան խոտ կոխտիկին կիրճիլ։
Παρίππος (ὁ, ἡ) che corre al fianco d'un cavallo. 2. che accompagna qualcuno a cavalio. ձիուն քովէն վազող. 2. ձիով մէկին քովէն գացող. միշտ խնդիսն ըլլալ. 2. ձի իւր պէրնդրին խնդիսն կիրճիլ։
Παρίπταμαι. *M.* παραπτήσομαι. passare d'avanti volando, trasvolare. առջեւէն թռչելով անցնիլ. կոխտիկին սուլած կիրճիլ։
Παρίσθμιον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) gavigne, le glandule delle fauci. կոկորդին մանդիկները. պիւլ պըլլ, պըլլիկ պալըանան կիրճիլ՝ իւ կիլ։
Πάρισος (ὁ, ἡ) quasi simile. իրեր նման. պէտդիր կիրճ, անդրան։
Παρισόω - ῶ. *M.* ώσω. uguagliare, render uguale, simile, assimilare. հաւասարել, նմանցընել. պէտդիր՝ պէր կիրճիլ, պնդելիկիլ։
Παριστάνω. μτγν. καὶ Γρφ. ἀντὶ —
Παρίστημι. *M.* παραστήσω. mettere accanto. 2. comparare, confrontare. 3. rappresentare. 4. persuadere. 5. assistere. 6. soccorrere. քովը գնել. 2. բաղդատել. 3. առաջ բերել, յանդիման առնել. 4. համոզել. 5. քովը կենալ. 6. օգնել. խանդիստ ըլլալ. 2. բաղդատ կիլիլ. 3. օրինակ՝ հաւաստիս կիրճիլ. 4. խոտիկ կիրճիլ. 5. խանդիստ պատճառիլ. 6. խոտըլ՝ կիրճիլ։
Παριστορέω - ῶ. *M.* ήσω. raccontare di passaggio. 2. raccontare una cosa in vece d'un'altra. Հաբեւանցի պատմել. 2. բանի մը տեղ ուրիշ բան մը պատմել. խոպոտելօյնս նպել կիրճիլ. 2. պէր չէր ինչ իրենի պատճառ կիրճիլ։
Παρισχναίνω. *M.* ανῶ. emaciare, rendere assai macilento. խիստ տկարցընել. ընչին հիւծալիմիլ՝ ընդունելիմիլ։

Digitized by Google

Παρίσχω. Μ. παρασχήσω. = *Παρέχω.*
Παρίσωμα (τὸ) = *Παρίσωσις.*
Παρίσως, ἐπίρ. quasi, incirca. *իբր, իբր թե, մօտիկ. հինգ, ե սահմրտա:*
Παρίσωσις - εως (ἡ) eguaglianza. *հաւասարութիւն. պարզաբերեալ:*
Παριτὸς - ή - όν. donde si può passare. *անցնելի. կարելի:*
Παριχνεύω. Μ. εὐσω. camminare sulle traccie di . . . tracciare. *հետեւիլ, հետք հետեւելն երթալ. իւղխել, իւղ ելբ կիմիլ:*
Παρὸ (*ἀντὶ Παρ' ὅ*) *σύνδ.* perciò, per lo chè. 2. se non. *վասն որոյ, անդր հասեալ. 2. եթէ ոչ. պատահ իլին, զոր ակնարկեն. 2. իւղ:*
Παροδεία (ἡ) passaggio. *անցնիլը. կիլը, կիլիս, կիլիւղիւ:*
Παρόδευσις - εως (ἡ) = *τῷ προηγ.*
Παροδεύω. Μ. εὐσω. passare, andare al di là. *անցնիլ, անգին երթալ. կիլիս, ելմէք, իւղերէ ելբմէք:*
Παροδικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίρ.*) - *ικῶς.* atto a passare. *անցնելու յարմար. կիլելիք ասյիսան:*
Παρόδιος (ὁ, ἡ) vicino alla via, alla strada. *ճամբու մօտ. խօս խոքեն:*
Παροδίτης - ου (ὁ) *καὶ Παροδίτις - ιδος* (ἡ) = *Ὀδοιπόρος.*
Πάροδος (ἡ) passaggio. 2. venuta, entrata. *անցք, անցումն. 2. գալուստ, մուտ. կիլէք, կիլմէ. 2. կիլէք, կիրմէ:*
Παροίγνυμι καὶ Παροίγω. Μ. οίξω. aprire un poco. *քիչ մը բանալ. պէր ալ ալմէք:*
Παροιδαίνω καὶ Παροιδίσκομαι. Μ. οιδήσω. gonfiarsi alquanto. *քիչ մը ուռնալ. պէր ալ լիչմէք:*
Πάροιθε (*θεν*) d'avanti. 2. prima (*Λατ.* antea). *առջեւէն. 2. առաջուցէ. խոնէնգին. 2. խվկիրին, նախապրմէ:*
Παροικέω - ῶ. Μ. ησω. abitare accanto. 2. essere pellegrino, forestiere. *քովը բնակիլ. 2. պանդխտաբար օտարական ըլլալ. խոնէնգա օտին օլմէք. 2. ֆորիկ կինկիք օլմէք:*
Παροικία (ἡ) l'abitare per qualche tempo in un luogo, pellegrinaggio. *քիչ մը ատեն տեղ մը բնակիլը, պանդխտաբերութիւն. պէր ալ կոքի պէր կեցած օտին օլմօք, ֆորիկլիք:*
Παροικίζω. Μ. ίσω. assegnare un'abitazione presso . . . *քովը բնակիլ տալ, բնակիլու տեղ տալ. խոնէնգա օտին օլմօք հոգալ վերմէ' կերկերկրմէ, ֆոնգարմէք:*
Παροικοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. edificare appresso. *քովը տուն չինել. խոնէնգա պէնա ըէմէք:*
Παροικοδόμημα (τὸ) edifizio innalzato appresso di . . . *քովը եկած չինք. խոնէնգա ըէմիլ ֆոնգարմա պինա:*
Πάροικος (ὁ, ἡ) che abita presso di . . . 2. pellegrino, forestiere. *քովը բնակօղ. 2. օտար, գրանցի, պանդխտաբար. խոնէնգա օտին օլան. 2. ֆորիկ, կինկիք, փըլմրըլը:*
Παροιμία (ἡ) proverbio. *առակ. պոռնկ.* = *Παραβολή.*
Παροιμιάζω καὶ (*μσ.*) *Παροιμιάζομαι. Μ. άσομαι.* rendere proverbio. *առակ ընել. պոռնկ եղեալ. (μσ.) parlare proverbialmente. առակաբար խօսիլ. պոռնկ իւն օխոնգիւ կիմիլ:*
Παροιμιακὸς - ή - όν. proverbiale. *առակական. պոռնկի պատչէ:* — *ικῶς, ἐπίρ.*
Παροιμιογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di proverbi. *առակներ գրող. պոռնկիր խազէ:*
Παροίμιον (τὸ) = *Παροιμία.*
Παροιμιώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Παροιμιακός.*
Παροινέω - ῶ. Μ. ήσω. fare o dire delle cose indecenti per l'ubbriachezza. *գինովութենէ անվայել բաներ ընել կամ գրուցել. արբեցութենէ հեռկայնէ խոչընդոտել չեչերբ կիմիլ խոխօտ օրօղնիմէք. 2. (ἐν γεν.) = Ὑβρίζω.*
Παροίνημα (τὸ) azione o discorso avuto luogo nel tempo dell' ubbriachezza. *գինովութեան ատեն պատահած գործ կամ խօսք. արբեցութեան ատեն ընելոց խոխ ատիլ խոխօտ օրհնիմէք:*
Παροινία (ἡ) petulanza, insolenza proveniente dall'ubbriachezza. *գինովութենէ առաջ եկած ժպրհութիւն' անհրեանութիւն. արբեցութիւն' խելքէն կիլէն խիստչիլէ' երեսպիլէ' սոսրնիզելէ. 2. (ἐν γεν.) = Ὕβρις.*
Παροινικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίρ.*) - *ικῶς* = *τῷ*
Παροίνιος (ὁ, ἡ) che si fa o si dice nella ubbriachezza. *գինովութեան ատեն եղող կամ ըսուած. արբեցութ ատյսօգա ելան խոխօտ օրօղնիկիւն. 2. = τῷ*
Πάροινος (ὁ, ἡ) imbriacone. *գինեմոլ. պերէր, արբեցող. 2. (ἐν γεν.) = Ὑβριστής.*
Παροινοχοέω - ῶ. Μ. ήσω. esser coppiere presso qualcuno. *ՀԼիր մը քով մատուռուկ ըլլալ. պէրէսէրին խոնէնգա ֆոգիհօր օլմօք:*
Παροίνως, ἐπίρ. da imbriacone. *արբշիռ պէս. պերէր ֆօռլի:*
Παροιστράω - ῶ. Μ. ήσω. = *Οἰστράω.*
Παροίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ
Παροίτερος - α - ον. συγκρτ. τ. Πάρος. che sta più avanti, anteriore. 2. più antico. *առաջի առաջ կեցող. 2. առաջի հին. փոխ խնդրե փոքրան. 3. փոխ խոյ:*
Παροιχνεύω. Μ. εὐσω. καὶ
Παροιχνέω - ῶ. Μ ήσω. Ἰων. ἀντὶ —
Παροίχομαι. Μ. οιχήσομαι. andare al di là, trapassare. *անգին երթալ, անցնիլ. խօնիչխ ելիսէր, ալմէք. կիլիս. = Παρέρχομαι.*
Παροκωχὴ (ἡ) tregua, armistizio. *զինադադար. փոխադրութիւն:*
Παρολιγωρέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Παραμελέω.*
Παρολισθαίνω (*σθέω.*) *Μ. ολισθήσω.* sdrucciolarsi e cadere. 2. insinuarsi. *սահիլ ու ընկնիլ. 2. սպրահիլ. փոչէ փուլիւ. 2. իւղերէ սիրելիս' օգտաբերել:*
Παρολίσθησις - εως (ἡ) = *Παρείσδυσις.*
Παρολκὴ (ἡ) indugio, ritardo. *ուշացընելը, յապաղանք. կիթէտրերմէ, երմալ եղեալ. ֆիգիրմէ:*
Παρομοιάζω. Μ. άσω. essere quasi simile, avere qualche somiglianza. *նմանի պէս ըլլալ. քիչ մը նմանութիւն ունենալ. պինդիլեր իւղ օլմօք, անդրմօք:*
Παρόμοιος (ὁ, ἡ) quasi simile. *նմանի պէս, իբր նման. պինդիր իւղ, անդրան:*

Digitized by Google

Παρομοιόω - ῶ. *M.* ώσω. assimilare. նմանացընել. զինչևիմիք։

Παρομοίως, *επίρ.* similmente. նմանապէս. միևնոյնպէս։

Παρομολογέω - ῶ. *M.* ήσω. confessare, accordarsi. խոստովանիլ, միաբանիլ. իրար նիմիլ, միր ունել, իրիրենք նիմիլ։

Παρομολογία (ἡ) confessione, accordamento. խոստովանութիւն, միաբանութիւն, համաձայնութիւն. իրար նիմիլ։

Παρονομασία (ἡ) paronomasia, bisticcio (figura rettorica.) յարանուն, համ կամակ ի յարանուանց (ձարտասանական ձեւ մըն է). լսելի խաղերիկ ունենալը, բիծիծ (պէր նիվ իսկ իբեռով լեռնի պէր)։

Παροξίζω. *M.* ίσω. essere un poco acido. քիչ մը թթու ըլլալ. կէս-կիսրտ ունել։

Παροξυντὴς - οῦ (ὁ) irritatore. գրգռիչ. եղնդրող, խոհրիչ իրեն։

Παροξυντικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ *επίρ.*) - ικῶς. irritativo. գրգռելու յարմար. եղնդրիչ, խոհրիչ իրիկի։

Παροξύνω. *M.* υνῶ. irritare. գրգռել. եղնդրել, խոհրիչ նիմիլ. 2. = *Παροξυτονίω*.

Πάροξυς - εος (ὁ, ἡ) = Ὀξύθυμος.

Παροξυσμὸς (ὁ) irritazione. 2. l'inasprire d'una malattia. 3. parosismo. գրգռիչ. 2. ախտին զայրանալը. 3. անդիին կանոնաւոր ընթացքով բռնելը. խոհրիչ ունա, եղնդրա. 2. իւրնիին ուժգնը. 3. ախտանշն նշոցիրն իւրեր իրանցնը։

Παροξυτονίω - ῶ. *M.* ήσω. mettere l'accento nella penultima sillaba. վերջնաբար վանկին վրայ ալտրակը գնել. ան իսոսիս հիմնիկ իմանիկ ցօնել։

Παροξύτονος (ὁ, ἡ) (καὶ *επίρ.*) - τόνως. che ha l'accento sulla penultima sillaba. ալտրակը վերջնաբար վանկին վրայ եզող. իմանիկ ան իսոսիս հիմնիկիրեր ունի։

Παροπτάω - ῶ. *M.* ήσω. arrostire poco. քիչ խորովել. ալ ինդոց նիմիլ՝ եղնդրիմիլ։

Παρόραμα (τὸ) svista. չտեսնալով եղած սխալ. կիրճներիս ունեալ ըլլալ՝ խոնչելով։

Παρόρασις - εως (ἡ) trascuratezza, disprezzo. զանցառութիւն, անտրգանք. պիտցուելը, ատմոսիս ունենալը, խորտակ։

Παροραστικὸς - ἡ - ὸν. negligente. անհոգ. լալնիկիրիկ, պէ ինոյ։

Παροράω - ῶ. *M.* παρόψομαι. guardare di passaggio, trascurare. անտես առնել, հարեւանցի նայիլ, զանց առնել. խոտորեն փոխ պտիմիլ, մեծնչիս ունենալ։

Παροργίζω. *M.* ίσω. irritare. զայրացընել, գրգռել. եղնդրիմիլ, եղնդրիմիլ։

Παροργισμα (τὸ) καὶ

Παροργισμὸς (ὁ) irritazione. գրգռիչը, զայրանալը. եղնդմ։

Παρόρειος (ὁ, ἡ) vicino ad un monte. լեռան մօտ. փոր խոփն։

Παρορίζω. *M.* ίσω. eccedere i suoi limiti. իր սահմանները անցնիլ. միջոցները ալնել։

Παροριστὴς - οῦ (ὁ) che eccede i sui limiti. իր սահմանները անցնող. միջոցները ալնող։

Παροργκίω - ῶ. *M.* ήσω. spergiurare. սուտ երդում ընել. խալն ելլել ունել։

Παρορμάω - ῶ. *M.* ησω. irritare. գրգռել. եղնդրիմիլ, խոհրիչ նիմիլ։

Παρορμέω - ῶ. *M.* ήσω. approdare appresso. մօտը գալ, քովը մնանիլ (նաւը քովերը խրնալու առնեն). խոնչելս նիմիլ՝ խոնչելիմիլ, (նաւի եղբայր խոնչելիմիլ)։

Παρόρμημα (τὸ) incitamento. գրգռիչ, խոհրիչ։

Παρορμησις - εως (ἡ) irritazione. գրգռութիւն. եղնդրիմիլ, խոհրիչ նիմիլ։

Παρορμητικὸς - ἡ - όν. (καὶ *επίρ.*) - ικῶς. irritativo, incitativo. գրգռիչ. խոհրիչ իրեն, եղնդրող։

Πάρορνις - ιθος (ὁ, ἡ) sinistro, infausto, malaugurogo. անյաղող, ապէսպէր, չարագուշակ. սպասուիլ, հասխրիչ։

Παρορύσσω (ττω). *M.* ορύξω. scavare appresso. քովը խրել. նանչնա ելլիկ։

Παροχέομαι - οὔμαι. *M.* ήσομαι. ballare senza ordine. առանց կարգի կատնել. սրտատրել բան չնիկիլ։

Πάρος, *επίρ.* ἡ πρόθ. d'avanti. առջեն. նախնադին։

Παροτρυντικὸς - ἡ - όν. = *Παρορμητικός*.

Παροτρύνω. *M.* υνῶ. = *Παροράω*.

Παρουλὶς - ίδος (ἡ) parulide, infiammazione delle gengive. լնդին ապտրիքն առաջ. փիլ նիմիլն եղնդրելը հրապոյր։

Παρουσία (ἡ) presenza. ներկայութիւն, առաջակայութիւն. հաստատուն գալուն հասը։

Παροχέτευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παροχετεύω. *M.* εύσω. voltare il corso dell'acqua, condurla per un altro canale. ջուրին ընթացքը գարձընել, ուրիշ խողովակ մը առնիլ. ատոյան նալատելիկիրեկ, պալն գործածել կիրճնիկիլ։

Παροχεύω. *M.* εύσω. = *Μοιχεύω*, *Βατεύω*.

Παροχέω - ῶ. *M.* ήσω. trasportare a carro. կառքով առնիլ. արտա իւն կիրճնիկիլ։ (μσ.) essere assiso accanto di qualcuno nel medesimo carro. նոյն կառքին մէջ մէկին քովը նստիլ. պէր բարեաց պերճութիւն խոնչելս օգտագործել։

Παροχὴ (ἡ) donazione, dono, presente, salario. տալը, պարգեւ, ընծայ, նուէր, առնչիկ. վերպ, իւն, հիւրնիկ, ելեւնիլ. խոնչիկ։

Παροχλέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Παρενοχλέω*.

Πάροχος (ὁ) assiso nel medesimo carro presso di qualcuno, paraninfo. 2. datore, donatore. նոյն կառքին մէջ մէկուն քովը նստած, փեսացուին բարեկամը. 2. տալօղ, ընծայօղ. պէր արտաքս պերճութիւն խոնչելս օգտագործել, առատ, կիսնչել նիմ փոխաս. 2. վերին, իւն խոնչ. ելեւնիլ ունեցող. 3. (κατ' ἐξοχ.) sindaco. սիրելի, համարատու. փոխան, գործիչ։

Παροψάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. mangiare del pane con del companatico. բացուով հաց ուտել. գործէ իւն խոնչ ունել։

Παρόψημα (τὸ) companatico. բացուան. գործէ։ ἡ = τῷ

Digitized by Google

Παροψίς - ίδος (ἡ) pospasto, manicaretto. կերակուրին վրայ ուտելու համով խրթնեղէն, լեռնէդ։

Παροψωνέω - ῶ. Μ. ήσω. comprare di nascosto delle buone vivande. ազէկ կերակուրներ գաղտուկ գնել. նյն ինքնիրը կ՚ըլլէ ասիլն ալ։

Παροψώνημα (τὸ) cibo squisito. համով կերակուր. լեռնէդ ինհար։

Παῤῥησία (ἡ) franchezza, libertà di parlare. համարձակախօսութիւն (խօսելու ազէկ). սիրտկտրութիւն (լսելէդ եղիկտիլ). (*ἐν γεν.*) coraggio. աներկիւղութիւն, քաջութիւն. ճշմարիտ։

Παῤῥησιάζομαι. Μ. άσομαι. parlare francamente. համարձակ խօսիլ. ճշմարիտ սիրտկտրութիւն ընել լսելէդ եղիկտիլ։

Παῤῥησιαστής - οῦ (ὁ) καὶ

Παῤῥησιαστικός - ή - όν. franco nel parlare. համարձակ խօսող. սիրտկտրութիւն ընել լսելէդ եղիկտիլ։

Παῤῥησιαστικῶς, ἐπίῤῥ. francamente. համարձակախօսութեամբ. ճշմարիտ սիրտկտրութիւն ընել։

Παῤῥησιώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ωδῶς. = *Παῤῥησιαστικός.*

Παρυγραίνω. Μ ανῶ. inumidirsi. խոնաւնալ. նեղլինիլ։

Πάρυγρος (ὁ, ἡ) umido. խոնաւ. նեղ։

Παρυδάτιος (ὁ, ἡ) acquatico. ջրային, ջրասիրտ. աս փետուրներուն պիսին, ապ։

Πάρυδρος (ὁ, ἡ) = *Πάρυγρος.*

Παρυπαντάω - ῶ. Μ. ήσω. = *Συναντῶ.*

Παρυπάτη (ἡ) la sesta corda della lira. քնարին վեցերորդ ազիքը. առիւծաձև ականջներէ վերէն։

Παρυπόστασις - εως (ἡ) sostanza incompleta. անկատար գոյացութիւն. պակսիլ կորսնցնել։

Παρυποφύχω. Μ. ψύξω. raffreddare un poco, rinfrescare. քիչ մը յովացնել, զովցնել. պէտ ալ օդափոխ՝ սերտելերին։

Παρυφαίνω. Μ. ανῶ. contessere, tessere in mezzo o accanto. միասին մէջը կամ քովը անկանել. պէտպէտ իւիսի խոտոր վերնոցիս գօտիսին։

Παρύφασμα (τὸ) καὶ

Παρυφή (ἡ) frangia, orlo. ծայր, ժապաւէն. առագ, վերնոց, վերնիկ։

Παρυφὴς - ές (ὁ, ἡ) frangiato. ծայրաւոր. առագաւոր, վերնիկաւոր։

Παρυφιστημι. Μ. παρυποστήσω. dare la sostanza. գոյացութիւն առ, գոյացնել. ստուգ՝ ստոյգ (սովորական). (*συνήθ. μσ.*) sussistere insieme. միասին հիմնակայանալ. գալ. պէտ պէտ վար օլմակ՝ ստիպել գոյանալմակ։

Πάρυφος (ὁ, ἡ) = *Παρυφής.*

Παρφέρομαι κτλ. × *ἀντὶ Παραφέρομαι κτλ.*

Παρώας - ου (ὁ) serpente che ha il color del rame. պղնձի գունով օձասակ մը օձ. գոյնէդ բերնիկով պէտ նեղ իւլան։

Παρῳδέω - ῶ. Μ. ήσω. fare delle parodie. 2. cantare di passaggio. քանասացներ մը առասպելարանները քիչ մը փոխելով նոր առասպելարաններ չինել. 2. հարուածներ երգել. պէտ ստերն պերնիկերնին պէտ ալ ինգոփել խոտորել նիւնի պերնիկներ ինալ նիմիտ. 2. խոտանփոխոյիս իրարմէ օգտուիլ։

Παρῳδὴ καὶ Παρῳδία (ἡ) parodia. քանասացներ մը առասպելարաններէն քիչ մը փոխելով չինուած քերթուած. պէտ ստերն պերնիկերնին պէտ ալ ինգոփել խոտորել նիւնի օլմանան խօսքերէ ելլէ։

Παρῳδικὸς - ή - όν. che concerne la parodia. պարոդիա ըսուած քերթուածին պատկանած. փոխուիլ անելն ելլէն գնացող։

Παρωθέω - ῶ (καὶ μσ.) - έομαι - οῦμαι. *Μ.* ωθήσω καὶ ώσω - ομαι. spingere, cacciare. 2. rifiutare. հրել, վռնտել. 2. մերժել. ետիս, փօվմախ. 2. բերած նիմիտ։

Παρώμαλος (ὁ, ἡ) quasi eguale. իբր հաւասար. պէտ կէպ, հետն պերնիկ։

Παρωμὶς - ίδος (ἡ) spallino. ուսանոց. թիւնոց. օմանլըախ, օմանը ալտնակ բռնող։

Πάρων - ωνος ἡ ῶνος (ὁ) brigantino. յըստանաս. լեփտէրմէ, պրիւանիրին։

Παρωνύμησις - εως καὶ

Παρωνυμία (ἡ) derivazione. ածանցումն. ֆեր, պէտ ըսելիին դուլ ըսելիներէն իւլերէ ելլելնէ. 2. = *Παρονομασία.* 3. = *Παρωνύμιον.*

Παρωνυμιάζω. Μ. άσω. far derivare un nome da un altro nome. անուն մը ուրիշ անունէ մը ածանցել. պէտ ըսելիին պուլ պէտ ըսելիներէն ելեփարմակ։

Παρωνύμιος καὶ

Παρώνυμος (ὁ, ἡ) che deriva da un nome. անունէ մը ածանցող. պէտ ըսելիներէն իւլերէ ելլելն։ *Παρωνύμιον* καὶ *Παρώνυμον* (τὸ) soprannome, cognome. մականուն. հետևել։

Παρωνυμόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Παρωνυμιάζω.*

Παρωνύμως, ἐπίῤῥ. per derivazione. ածանցմամբ. ֆեր իւլ։

Παρωνυχία καὶ

Παρωνυχὶς - ίδος (ἡ) panereccio. ըղունգներու առակը բուանոց խաղատրաս. փուլտա, իբրեւ ելլէ պէտ ալ ինգոփել պիսին ելեպան։

Παρῶὸς (ὁ, ἡ) bajo. չատաս. փօրա։

Παρώπιον (τὸ) καὶ

Παρωπὶς - ίδος (ἡ) porocchi. ձիու աչապանակ. պի կիօզլէյիկ։

Παρώρεια (ἡ) falda della montagna. լանի վայր՝ սարերու լերին. փալ երնեչ։

Παρωρείτης - ου (ὁ) che abita nelle falde delle montagne. լեռներու քովերը բնակող. փալ երնեչլերէն սոյն օլան։

Πάρωρος (ὁ, ἡ) intempestivo. ատրպեղ. պէտ ելեփի։

Παρωρυφὶς - ίδος (ἡ) = *Γείσον.*

Παρώτιον (τὸ) orecchino. գինգ, օղ. ականջ։

Παρωτὶς - ίδος (ἡ) parotide, orecchioni. ականջներու առակ գոյացող խալ. ականջերին ալերնէս պիսին սոյ։

Πάρωχρος (ὁ, ἡ) suppallido, pallidetto. քիչ գեղնած. ալ ատրճվել, ատրճ՚իրատ։

Πᾶς (πᾶσα, πᾶν) - παντὸς. tutto, intiero. 2. ogni, ognuno. ամենայն, բոլոր. 2. ամենայն ոք, իւրաքանչիւր. պէտիսն, ճիւ. 2. ճիւ.

Digitized by Google

Πᾶν ἄδ. (οὐσ.) *Τὸ πᾶν.* l'universo.

Πασπάλη (ἡ) fior di farina.

Πασσαλίζω. Μ. ίσω. = *Πασσαλεύω.*

Πασσάλιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πάσσαξ.* paletto.

Πασσαλεύω. Μ. εύσω. impalare.

Πασσάλιον (τὸ) καὶ *Πασσαλίσκος* (ὁ) *ὑπκρ. τ. Πάσσαλος.*

Πάσσαλος (ὁ) cavicchia, piuolo. 2. = *Πάσσαξ.*

Πασσαλόω - ῶ. Μ. ώσω. ficcare de' pali.

Πάσσαξ - ακος (ὁ) palo, piuolo. 2. = *Πάσσαλος.*

Πασσυδεί (δὶ) *ἐπίῤῥ.* con tutto l'esercito, in tutto.

Πάσσω. Μ. πάσω. spargere, spruzzare.

Παστὰς - άδος (ἡ) talamo. 2. portico.

Παστὸς - ἡ - όν. spruzzato. 2. talamo.

Πάσχα (τὸ) (ἄκλ.) (*Ἑβρ.*) Pasqua.

Πασχάζω. Μ. άσω. celebrare la Pasqua.

Πασχάλιος (ὁ, ἡ) pasquale.

Πασχητιασμὸς (ὁ) cupidità, amore proprio d' un bagascione.

Πασχητιάω - ῶ. Μ. άσω. esser acceso d'amore proprio ad un bagascione, desiderare lo stato di bardassa.

Πάσχω. Μ. πείσομαι. soffrire, patire.

Παταγέω - ῶ. Μ. ήσω. fare del rumore, dello strepito.

Παταγὴ (ἡ) = *Παταγος.*

Παταγημα (τὸ) ciarla. 2. = *Παταγος.*

Παταγητικὸς - ἡ - όν. rumoroso, strepitoso.

Πάταγος (ὁ) rumore, strepito, fracasso.

Πατάνη (ἡ) tegame, piatto.

Πάτανον (τὸ) = *Πατάνη.*

Πατάνιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πάτανον.*

Πατάσσω. Μ. άξω. battere. 2. (*ἀμτβτ.*) = *Πάλλομαι.*

Πατέομαι. Μ. πάσομαι. mangiare, gustare.

Πατερίζω. Μ. ίσω. chiamare il suo padre.

Πατίριον (τὸ) *ὑπκρ.* (*χαϊδευτ.*) *τ. Πατήρ.*

Πατίω - ῶ. Μ. ήσω. calcare, calpestare, pigiare. 2. (*ἀμτβτ.*) camminare.

Πάτημα (τὸ) ciò che si calpesta.

Πατηρ, ἔρος - τρὸς (ὁ) padre.

Πατητήριον (τὸ) palmento.

Πατητὴς - οῦ (ὁ) calpestatore. 2. pigiatore. 2. 3.

Πατητὸς - ἡ - όν. che si può calcare.

Πάτος (ὁ) strada battuta. 2. traccia, orma. 2. 3.

Πατρά (ἡ) = *Πατρὶς.* 2. = *Πατρια.*

Πατρασέλφη (ἡ) zia, la sorella del padre.

Πατράσελφος (ὁ) zio, il fratello del padre.

Πατραλοίας καὶ Πατραλῴας - ου ᾶ - α (ὁ) che bastona suo padre. 2. = *Πατροατόνος.*

Πάτρηθε (θεν), *ἐπίῤῥ.* dalla patria. 2. dalla famiglia. 2. 3.

Πατριὰ (ἡ) discendenza da un medesimo padre, famiglia. 2. tribù. 2. 3.

Πατριάζω. Μ. άσω. imitare suo padre.

Πατριαρχεῖον (τὸ) patriarcato.

Πατριάρχης - ου (ὁ) patriarca.

Πατριαρχία (ἡ) la carica del Patriarca.

Πατριαρχικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - κῶς. patriarcale.

Πατρίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πατήρ.*

Πατριὸς - ἡ - όν. paterno.

Πατριότης (ἡ) paternità.

Πατρικὸς, ἐπίῤῥ. da padre.

Πάτριος - α ᾶ ος - ον. = *Πατρικός.*

Πατρὶς - ίδος (ἡ) patria.

Πατρίως, ἐπίῤῥ. secondo il costume degli antenati

Πατριώτης - ου (ὁ) compatriota, patriotto.

Digitized by Google

Հայրենասիրութիւն, Հայրենասէր. հետևեցող, վերաբերեալ հայրենիքի:

Πατριωτικός - ή - όν. patriottico. Հայրենասիրական. վերաբերեալ հայրենասիրութեան:

Πατρογενής - έος (ὁ, ἡ) = Πατρῷος.

Πατρόθεν, ἐπίῤῥ. per padre. Հօրէ. ի հօրէ:

Πατροκασιγνήτη (ἡ) Θηλ. τοῦ

Πατροκασίγνητος (ὁ) × ἀντὶ Πατράδελφος.

Πατροκίνητος (ὁ, ἡ) mosso dal padre. ի հօրէ շարժեալ. Հայրաշարժ. հետևեցող հայրենիքի:

Πατροκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccidere il proprio padre. Հայրը սպանանել. զասպանել հօրմէ:

Πατροκτονία (ἡ) patricidio. Հայրասպանութիւն. զասպանել հօրմէ:

Πατρόκτόνος (ὁ, ἡ) (παροξ.) patricida, parricida. Հայրասպան. զասպանել հօրմէ. 2. (*προπαροξ.*) ucciso dal proprio padre. Հօրէն սպանուած. զասպանեալ հօրմէ:

Πατρομήτωρ - ορος (ὁ) il padre della madre, avo materno. մօրը Հայրը, մօրը կողմէն պապ. մօրաքեղ պապուց, անոնց ներքինեաց պետ:

Πατρονομέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. essere governato dalle leggi paterne. Հայրենի օրէնքներէ կառավարուիլ՝ ուղղիլ. հանապազ հետևիլ հետք առնելով օրէնք:

Πατρονομία (ἡ) governo paterno. Հայրենի առաքինութիւն. հետք հետևիլ:

Πατρονομικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. che concerne il governo paterno. Հայրենի առաքինեան պատկանած. հետք հետևելի հնարաւոր:

Πατρονόμος (ὁ, ἡ) che governa da padre. Հօր պէս կառավարող. հետեւ հետևող հետք պահող:

Πατροπαράδοτος (ὁ, ἡ) trasmesso dal suo padre o dagli antenati. Հօրէն կամ նախնիքներէն աւանդեալ. պապուցէն խօսք պատուիրան բերեալ ժառանգ:

Πατροπάτωρ - ορος (ὁ) avo paterno, il padre del padre. պապ (Հօրը կողմէն), Հօրը Հայրը. հերը, հերէ, պապուընէ պապուց:

Πατρότης (ἡ) paternità. Հայրութիւն. հետևելիք:

Πατροτύπης - οῦ (ὁ) = Πατραλοίας.

Πατροῦχος (ὁ, ἡ) unico erede del patrimonio. Հայրենի ժառանգութեց մի միայն ժառանգորդ. պապ ժառնդն ալիր ընդունիչ հրաժարող:

Πατροφονεύς - έως (ὁ) καὶ Πατροφόνος (ὁ, ἡ) = Πατροκτόνος.

Πατρυιος καὶ Πατρυὸς (ὁ) = Πατρωός.

Πατρωΐζω. Μ. ώσω. = Πατριάζω.

Πατρωνυμέω - ῶ. Μ. ήσω. tirare il suo nome da quello del padre. Հօրը անուն ինքն իր անունը ածանցել. հետևիլին հնդիկներուն ընդհանրապէս:

Πατρωνυμία (ἡ) denominazione tirata dal proprio padre. Հօրը անունէն առած հետք յարանուանութիւն. հետևելիներն հնդիկներուն ասոնց պատճառ հոմ:

Πατρωνυμικός - ή - όν. patronimico. Հայրանունական. հետևելիներն հնդիկներուն ընդհանրապէս հետևեալ հետք հետևող:

Πατρῷος - α ᾱ ος - ον. = Πάτριος.

Πατρῳὸς (ὁ) patrigno. Հօրաւ, խորթ Հայր. կեսէ պապ:

Πάτρως - πάτρωος καὶ πάτρω (ὁ) zio paterno. Հօրեղբայր. մամա:

Πατταλεύω καὶ Πάτταλος κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Πασσαλεύω κτλ.

Παῦλα (ἡ) = Παῦσις.

Παυράκις, ἐπίῤῥ. di rado, poche volte. գուն ուրեք, քիչ անգամ. նուիր, սիրէ, ալ պիտի:

Παῦρος - α - ον. piccolo, poco. պզտիկ, քիչ. փոքր, ալ:

Παυσάνεμος (ὁ, ἡ) che fà cessare i venti. հովերը դադրեցնող. բռնկիմաըրը դադրեցնող:

Παυσικάπη (ἡ) musoliera, cavezzone. ցախի բաց կարճ. հայհոյութիւն ալէքսան փոխուած փիլիսիմ, դադրանալըք:

Παῦσις - εως (ἡ) pausa, cessazione, riposo. դադար, դադար, դադրիլը, հանգիստ, կանգ. խիր, ֆերհութ, նիրիմիկ, բահութըք, տիմինիմ:

Παυστήρ (ὁ) che fà cessare. դադրեցնող. նիրիմիկ իրեն:

Παυστήριος (ὁ, ἡ) καὶ

Παυστικὸς - ή - όν. che ha la forza di far cessare. դադրեցուցիչ. ֆերհութ իմիրեւ տիչիր:

Παύω. Μ. παύσω. far cessare, mettere fine. 2. mitigare. դադրեցնել, լմընցնել, վերջ գնել. 2. մեղմել. ֆերհութ նիրիմիկ. նիրիմիկ նիմիկ. 2. գլուխիմ, խիր. նիրիմիկ. (*μσ. ἢ πϑ. ἢ ἀμβτ.*) cessare, riposare. դադրիլ, կանգ առնել, հանգչիլ. ֆերհութ իջնիլ, վար իջնիլ, բահիլանմամ, տիմիլ:

Παφλάζω. Μ. άσω. bollire. եռալ. փայլատիլ:

Πάφλασμα (τὸ) bollimento. եռալը. փայլատիմա:

Πάχνη (ἡ) brina. եղեամ. ըրտնէ:

Παχνίζω. Μ. ίσω. (κυρ. τρτπρσ.) cadere della brina. եղեամ գալ. ըրտնէ տիլիլ, ըրտնէ կիլիլ:

Παχνόω - ῶ. Μ. ώσω. coprire di brina. եղեամով գոցել. ըրտնէ իլէ փակամամ. (*ἐν γεν.*) agghiacciare. առաջցնել. փիտրամամ:

Παχνώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla brina. 2. brinoso. եղեամի նման. 2. եղեամապատ. ըրտնէ պիտիր. 2. ըրտնէտէ:

Πάχος - εος - ους (τὸ) grossezza, grassezza. հաստութիւն, քանձրութիւն. խուէնութիւն, քրտութիւն. փոքէնէք, փոպուէք, ակիւլիք:

Παχυδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita grosse. հաստ մատնով. խուէն պրմակիէ:

Παχύδενδρος (ὁ, ἡ) pieno d' alberi fronzuti. ծառերով լեր. ագի խոտրիէ պագմիար իլէ պօլ:

Παχύδερμος (ὁ, ἡ) che ha la pelle grossa. հաստ մորթով. խուէն պերիլի:

Παχύθριξ - ύτριχος (ὁ, ἡ) capelluto. խիտ մազերով. ագի սալէէ:

Παχυκνημος (ὁ, ἡ) che ha le gambe

grosse. Հաստը արտիքներով· խոչը պոճիկը:
Παχυλῶς, *ἐπίῤ.* grossolanamente. բերանաբիծով· խոզամիտ, խօրխոճ:
Παχυμέρεια (ἡ) grossezza. Հաստաբիտութիւն, բրտաբիտութիւն· խոշոռութիւն· խօշոռնչութ:
Παχυμερής - ἐος (ὁ, ἡ) grosso, grossolano. Հաստ, բիրտ· խոչոռ, խոշոռ, խօշոռ:
Παχυμερῶς, *ἐπίῤ.* = *Παχυλῶς.*
Παχυνευρέω - ῶ. Μ. ησω. avere i nervi grossi. Հաստը կտիր ունենալ· խոչոռ սիրտ ունենալ· ծանր ըլլալ:
Παχύνοος - ους (ὁ, ἡ) stupido, grossolano. տգէտ, քանդրամիտ· պիտի, խոչոռ խոճիկ:
Πάχυνσις - εως (ἡ) ingrossamento. Հաստութիւն· խոշոռութիւն:
Παχυντικὸς - ἡ - ὸν. ingrossativo. Հաստացնող· խոշոռացնող:
Παχύνω. Μ. υνῶ. ingrossare, ingrassare. Հաստ ընել, տաւարացընել, գիրցընել· խոշոռնել, պիծրիկել:
Παχύπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi grossi. Հաստոտն տոքիրով· խոշոռ ոտքով:
Παχύῤῥιν - ινος (ὁ, ἡ) che ha il naso grosso, nasuto. Հաստոտ մեծ քիթ ունեցող· խոշոռ էրէ պուռունով:
Παχύς - ἐος (εῖα - ύ.) grosso, grasso. Հաստ, գէր, պարարտ· խոշոռ, խոշոռ, պիծրիկ:
Παχυσκελὴς - ἐος (ὁ, ἡ) che ha le gambe grosse. Հաստոտ արտիքներով· խոշոռ պոճիկով:
Παχυστομέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare grossolanamente. գիշերբան խօսիլ· խոշոռ խօրխոճ լեզուով խօսիլ:
Παχυστομία (ἡ) pronunzia grossolana. Հաստ՝ քանդր արտասանութիւն· խոշոռ խոշոռ խօսուածք:
Παχύστομος (ὁ, ἡ) che parla grossolanamente. գիշերբան խօսող· խօրխոճ լեզուով խօսի:
Παχύτης (ἡ) grassezza, grossezza. գիրաբիծութիւն, պարարտաբիծութիւն, Հաստաբիծութիւն. պիծրիկութ, խոշոռնչութ:
Παχυτράχηλος (ὁ, ἡ) che ha il collo grosso. Հաստոտ վիզ ունեցող· խոշոռ պոյտանի:
Παχύτριχος (ὁ, ἡ) = *Παχύθριξ.*
Παχύφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la corteccia grossa. Հաստոտ կեղեւ ունեցող· խոշոռ խոշոռնչ:
Παχύφυλλον - ονος (ὁ, ἡ) = *Παχύνοος.*
Παχύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie grosse. Հաստոտ տերեւներով· խոշոռ խոշոռնչ:
Παχύχειλος (ὁ, ἡ) che ha le labbra grosse. Հաստոտ պռունգներով· խոշոռ շրթով:
Παχύχυλος καὶ
Παχύχυμος (ὁ, ἡ) che ha un sugo grasso. պարարտ հիւթ ունեցող· խոշոռ՝ խոշոռ խօլիկ:
Πεδαιὸς - ἡ - ὸν. basso. ցած· ալիք:
Πεδάω - ῶ. Μ. ήσω. inceppare, aggratigliare (*Γαλλ.* garrotter), impastojare. կռնգիլ գնել, շղթայով կապել, ասանգաղով գնել· խոշոռ խօսք, պիծրիկ վարմունք, տիրտիղութիւն:
Πεδεινὸς - ἡ - ὸν. = *Πεδινός.*
Πεδέιχω κτλ. Αἰολ. ἀντὶ Μετέιχω κτλ.
Πέδη (ἡ) piedica, ceppo, tagliuola, pastoja. ծառակ (սոխը), կռնգիլ, ասանգաղ (ձիու)· իլիկ, խօրոպ, տիրտիղ:
Πεδητὴς - οῦ (ὁ) che inceppa. կռնգիլող· խոշոռալ վարան:
Πεδητὴς - ου (ὁ) legato in ceppi. կռնգրուած· խոշոռալ գիւղացի:
Πεδιαῖος - α - ον. che abita nelle pianure. հարթ տեղեր՝ դաշտերը բնակող· տիւ Իրլիրէրի՝ ովլուքցու ասիճ ալան:
Πεδιὰς - άδος (ἡ) pianura, campo. հարթ տեղ, դաշտ· տիւղ Իրէ, ովա:
Πεδιασεισμὸς καὶ
Πεδιάσιος (ὁ, ἡ) = *Πεδιαῖος.*
Πεδιεὺς - έως (ὁ) = *τῷ προηγ.*
Πεδιήρης - εος (ὁ, ἡ) pieno di pianure. դաշտերով լիքը· ովլուք:
Πέδιλον (τὸ) scarpa, stivali. սոխ սանդալ, կօշիկ· ճամպռտ, ճիւղիկ. 2. = *Πέδη.*
Πεδινὸς - ἡ - όν. piano. հարթ· տիւղ. 2. = *Πεδιαῖος.*
Πέδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πέδη.*
Πεδίον (τὸ) = *Πεδιάς.* 2. la parte superiore del piede. ոտքին վերայի կողմը՝ վրան· այսկողմ խօսքս:
Πεδιονόμος (ὁ, ἡ) che abita nelle pianure. դաշտերը բնակող· ովլուքցու ասիճ ալան:
Πεδιοπλόκτυπος (ὁ, ἡ) che fà risuonare la pianura per lo strepito delle armi. զէնքերուն ձայնէն դաշտը հնչեցնող· տիւղիրէրուն լարմաճըման ովլուք խիխիլտի:
Πεδόθεν, *ἐπίῤ.* di terra, da basso. գետնէն, ցածէն· խրտիլ, ալըտիան:
Πέδοι καὶ Πεδοῖ, *ἐπίῤ.* sulla terra. գետնի վրայ· Իրէ խօսիլ:
Πέδον (τὸ) suolo, terra. գետին, երկիր· Իրէ, Իրէ:
Πέδονδε, *ἐπίῤ.* per terra, sulla terra. ընդ երկիր, գետինը· Իրէն, Իրէյի:
Πεδόσε, *ἐπίῤ.* = *Πέδονδε.*
Πεδοστιβὴς - έος (ὁ, ἡ) disteso per terra. գետին փռուած· Իրէ սերիլի. 2. = *Πεζός.*
Πεδοτρεφὴς - έος (ὁ, ἡ) che nutrisce la terra. հող սնուցանող· խոշոռալ պտղիկ:
Πεδοτριβὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πεδοστιβής* (2.)
Πέδων - ονος (ὁ) schiavo cattivo, che spesso viene inceppato. ասէկ կռնգի գրուող գէշ գերի· ալի ալի խօսալու ծոնուն ֆիլան Իրէր:
Πέζα - ης (ἡ) la pianta del piede. 2. piede. 3. frangia, orlo. 4. spiaggia. 5. stradella. սոխ գարշապար. 2. ոտք. 3. եզր ժապաւէն. 4. եզրվերք. 5. նեղ շաւիղ, գահճ անուն. ոտի քաղաքը. 2. ոտի. 3. ոտկի, վիճակի. 4. գինիի ցեխերը. 5. փոր օձիք:
Πεζακοντιστὴς - οῦ (ὁ) fantaccino che lancia de' dardi. նետ նետող հետեւակ· օձիճ՝ խիր վիճակ ունիցիր:
Πέζαρχος (ὁ) il comandante della fanteria. հետեւակ զօրաց գլուխ· խոշոռ ասիճ պէրուրը:

Digitized by Google

Πεζευτικὸς - ἡ - όν. che può camminare a piedi. *տոքով քալել կրցող · խօս՝ այսպէս եկէք ինչ-որ-կերպով :*

Πεζεύω. Μ. εὔσω. camminare a piedi, andar pedestre. 2. viaggiare per terra. *տոքով քալել, ճանապարհ գնալ · 2 · ցամաքէն շամպայ ընել · այսպէս եկէք ինչ-որ-կերպով, խօս ընենք · 2 · փոփոխ ինքնաշէն ինչ-որ :*

Πεζῇ, ἐπίῤῥ. a piedi, per terra. *տոքով, ցամաքէն · այլ եկաւ · փոփոխ :*

Πεζικὸς - ἡ - όν. che concerne la fanteria, pedestre. *հետեւակաց պատկանեալ, հետեւակաւոր · խօս ստիպուելով փայր, խօս · (οὐσ.) Πεζικὸν (τὸ)* la fanteria. *հետեւակը · խօս ստիպուելով :*

Πεζὶς - ίδος (ἡ) = Πέζα.

Πεζίτης - ου (ὁ) pedone. *հետեւակ զինուոր · խօս ստիպուելով :*

Πεζοβατέω - ῶ. Μ. ήσω. = Πεζοπορέω.

Πεζογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. prosare, scrivere in prosa. *արձակ բանիւ գրել, արձակ շարադրել · նեղ խոլմէ, ոտանաւոր խօսքի ինչ ինչպէս :*

Πεζογράφος (ὁ, ἡ) prosatore. *արձակագրող, արձակ շարադրող · նեղ խոլմէ, ոտանաւոր խօսքի ինչ խօսող :*

Πεζοθηρία (ἡ) caccia degli animali terrestri. *ցամաքը գտնուող կենդանեաց որսը · փոփոխ պատանան հոյլանաբ ալը :*

Πεζολεκτέω - ῶ. Μ. ήσω. = Πεζολογέω.

Πεζολέκτης - ου (ὁ) = Πεζολόγος.

Πεζολογέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare o scrivere in prosa. *արձակ բանիւ խօսիլ կամ գրել · նեղ խօսքի ոտանաւոր խօսիլ :*

Πεζολογία (ἡ) il parlare o scrivere in prosa. *արձակ բանիւ խօսիլը կամ գրելը · նեղ խօսքի ոտանաւոր խօսիլ :*

Πεζολογικῶς, ἐπίῤῥ. in prosa. *արձակ բանիւ · նեղ՝ ոտանաւոր խօսքի :*

Πεζολόγος (ὁ, ἡ) che parla in prosa. *արձակ բանիւ խօսող · նեղ խօսքի ոտանաւոր խօսին. = Πεζογράφος.*

Πεζομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere a piedi o per terra. *հետեւակ կամ ցամաքը կռուիլ · խօս խոփոփ փոփոխ ինչ ինչպէս :*

Πεζομάχης - ου (ὁ) = Πεζομάχος.

Πεζομαχία (ἡ) battaglia pedestre o terrestre. *հետեւակ կամ ցամաքը եղած պատերազմ · խօս խոփոփ փոփոխ ալն ինչ :*

Πεζομάχος (ὁ, ἡ) combattente pedone. *հետեւակ կռուող · խօս ինչ-որ-կերպ :*

Πεζονομικὸς - ἡ - όν. abile a pascere degli animali. *կենդանիները արածել գիտցող՝ կերցող · հոյլանաբ ոլորտիկ :*

Πεζονόμος (ὁ, ἡ) che si pasce in terra. *ցամաքը կերակրուող · փոփոխ կերկերն :*

Πεζοπορέω - ῶ. Μ. ήσω. camminare a piedi. *հետեւակ տոքով քալել · խօս ինչ-որ-կերպ :*

Πεζοπόρος (ὁ, ἡ) che cammina a piedi. *հետեւակ, տոքով քալող · խօս, այլ եկէք ինչ-որ-կերպ :*

Πεζὸς - ἡ - όν. pedone. *հետեւակ · խօս. (μετρ.) Πεζὸς (ὁ) (ἐνν. λόγος.)* prosa. *արձակ բան · նեղ, ոտանաւոր · (ὅθ. συνεκδ.) Πεζοὶ (οἱ)* i prosatori. *արձակագրանք, արձակ շարադրողներ · նեղ խոլմէ՝ ոտանաւոր խօսքի ինչ խոհ · Πεζῶς, ἐπίῤῥ.*

Πειθαναγκη (ἡ) ubbidienza forzata. *հնազանդ բանի եղած հնազանդութիւն · ինչ էլ ալն ինչ :*

Πειθάνωρ - ορος (ὁ, ἡ) ubbidiente, docile. *հնազանդ, դիւրանսաց · ինչ-որ-կերպ, փոխ :*

Πειθαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. ubbidire (a' superiori). *հնազանդիլ (մեծերուն) · ինչ ինչ-որ (պէս-պէս-կերպ) :*

Πειθάρχησις - εως καὶ

Πειθαρχία (ἡ) ubbidienza (a' superiori). *հնազանդութիւն (մեծերուն) · ինչ ինչ-որ (պէս-պէս-կերպ) :*

Πειθαρχικὸς - ἡ - όν. pronto ad ubbidire (a' superiori). *(մեծերուն) հնազանդելու պատրաստ · (պէս-պէս-կերպ) ինչ ինչ հնազանդ :*

Πειθάρχος (ὁ, ἡ) ubbidiente (a' superiori). *հնազանդ (մեծերուն) · փոխ, ինչ ինչ (պէս-պէս-կերպ) :*

Πειθήμων - ονος (ὁ, ἡ) = Εὐπειθής. 2. Εὐπειστος.

Πείθω. Μ. πείσω. persuadere. *համոզել · խոհ ինչ, փանդրմէ · (μσ. ἢ πθ.)* persuadersi, credere, ubbidire. *համոզիլ, հաւատալ, հնազանդիլ · իւրմէ օլմէ, փանմէ, ինանմէ, փոխ օլմէ :*

Πειθὼ - οὺς - οῦς (ἡ) persuasione. 2. obbedienza. *համոզուիլը · 2 · հնազանդութիւն · իւրմէ օլմա, փանմա · 2 · փոխ լսէ, ինչ ինչ :*

Πείκω. Μ. πέξω. pettinare, carminare, scardassare. 2. tondere, tosare. *սանրել, գզել (բուրդ) · 2 · խուզել · (մեն) ջրսմսէ · 2 · էշտիմսէ :*

Πεῖνα - ης (ἡ) fame. *սովութիւն, քաղց · սովել :*

Πεινάλεος - α - ον. καὶ

Πεινατικὸς - ἡ - όν. = Πεινητικός.

Πεινάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω καὶ άσω. aver fame, essere affamato. *սովնիլ, սովութիւն քաշել · սովելիմսէ, սմ օլմէ :*

Πείνη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Πεῖνα.

Πεινητικὸς - ἡ - όν. famelico, affamato. 2. che eccita l'appetito. *սովութիւն · 2 · սովցնող, սովութիւն պատճառող · սմ · 2 · սովելիցրած, սովել ներիրեն :*

Πεῖρα - ας (ἡ) prova, esperienza. 2. sforzo. 3. tentazione. 4. impresa. *փորձ, փորձառութիւն · 2 · ճիգ · 3 · փորձութիւն · 4 · բան գործ · ինչ ինչ, իմիկան · 2 · փայլիլ, ճահ · 3 · խլլը · 4 · մանկամսէ, իւ կնամ :*

Πειρὰ (ἡ) la punta della spada. *բանրին նորը՝ մոխիրը · էլէնճէն գոնիա՝ ամիա :*

Πειράζω. Μ. άσω. provare, tentare. *փորձել · ինչ ինչ՝ իմիկան ինչ :*

Πειραίνω. Μ. ανῶ. × ἀντὶ Περαίνω.

Πείραμα (τὸ) tentativo. *փորձ, ճիգ · ինչ ինչ, ճահ :*

Πείρασις - εως (ἡ) καὶ

Πειρασμὸς (ὁ) tentazione. *փորձութիւն · խլը :*

Πειραστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. atto a tentare. *փորձելու յարմար · ինչ ինչ՝ իւրմէ խլը ներկայ գոյք :*

Digitized by Google

Πειρατεία (ἡ) pirateria. ծովու ասպատակութիւն. ծովային յարձակում.

Πειρατεύω. Μ. εύσω. esercitare la pirateria. ծովու ասպատակութիւն ընել. ծովային յարձակում գործել.

Πειρατὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Πειρατής.*

Πειρατήριον (τὸ) tentativo, prova. 2. asilo de' corsari. փորձ, ջնդն. 2. ծովու ասպատակներուն ապաստանարանը. ծովային յարձակողներու ապաստարան. 2. ծովային յարձակողներուն հանդիպելու տեղը.

Πειρατὴς - οῦ (ὁ) pirata, corsaro. ասպատակ ծովու, հէն. ծովային յարձակող.

Πειρατικὸς - ἡ - όν. di corsaro. ասպատակի յատուկ. ծովային յարձակման. — ικῶς, ὁπίῤ.

Πειράω - ῶ. (καὶ μσ. ὅ καὶ εὐχρηστότ.) *Πειράομαι - ῶμαι. Μ. άσω - ομαι.* provare, sperimentare, tentare. փորձել, փորձ փորձել. ինձրելով՝ խնդրելով.

Πείρη (ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Πεῖρα.*

Πείρινθος μτγν. ἀντὶ —

Πείρινς - ινθος (ἡ) canestro di vimine. կեռնեխե կողով. ուռիէ մեծի՝ տիգին.

Πείρω. Μ. περῶ. trafiggere. 2. passare. ծակելով մէկ կէնէ մէկալ կէն անցնել. 2. անցնել. տեղէդ տալ ներս կոչել, ծակտել կոչել. 2. կոչել.

Πείσα - ης (ἡ) ubbidienza, persuasione. հնազանդութիւն, համոզում. կիսաբ, խրատ.

Πεισάδικος (ὁ, ἡ) che persuade i giudici. դատաւորները համոզող. հոգիները տանջողական.

Πείσις - εως (ἡ) = *Πειθώ.*

Πείσις - εως (ἡ) = *Πάθος.*

Πείσμα (τὸ) persuasione, fiducia. 2. ormeggio. համոզում, վստահութիւն. 2. նաւը ցամաքը կապելու մալուխ. խոփութէտ, ինվինսիպլէ, կիսիմ. 2. կապ խոչոր պղինձեայ գալարք.

Πεισμονὴ (ἡ) persuasione. համոզում. խրատ.

Πειστήριος - α - ον. καὶ

Πειστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ὁπίῤ.) - ικῶς. persuasivo. համոզիչ. խրատի, խոհեմ.

Πέκος - εος - ους (τὸ) = *Πόκος.*

Πεκτέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Πείκω.*

Πεκτὸς - ἡ - όν. scardassato. 2. tosato. սանրուած, գզուած. 2. խուզուած. քրանդէլ. 2. երեսուած.

Πελάγειος - α - ον. = *Πελάγιος.*

Πελαγίζω. Μ. ίσω. rassomigliare al mare. 2. navigare in alto mare. ծովու նման ալիք. 2. խոր ծովը նաւարկել. պինդ գնացքով՝ պինդ ընթացք. 2. նաւարկել կամ իյնալ ալիքի.

Πελάγιος - α ἤ ος - ον. marino. 2. colui che si trova o naviga in alto mare. ծովային. 2. խոր ծովը գտնուող կամ նաւարկող. գերեակ, գերնէլէ. 2. նաւարկել պատճառող խոտոր կամ ալիքի.

Πελαγισμὸς (ὁ) = *Ναυτία.*

Πελαγίτης - ου (ὁ) *καὶ Πελαγῖτις - ίδος* (ἡ) × *ἀντὶ Πελάγιος.*

Πελαγοδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre in alto mare. խոր ծովը վազել. նաւարկել ծովում.

Πελαγοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre in alto mare. խոր ծովը վազող. նաւարկող ծովում.

Πέλαγος - εος - ους (τὸ) pelago, alto mare. պերազտա, խոր ծովու. նաւին գնալ նաւը ալէտ տեղը.

Πελαγόω - ῶ. Μ. ώσω. inondare. ալեկոծել, հեղեղել. — ծածկել, ծովկել.

Πελάζω. Μ. άσω. avvicinare, accostare. մօտեցընել. խոնէլտրէմ.

Πέλανος (ὁ) focaccia fatta di fior di farina. 2. umore, sugo condensato. նշխար ալեւրիցի. 2. քամնիքացեալ հիւթ. օխիի սանտրած խոնէլը ոզուլը. 2. միս. խոնէլէ՝ ֆրիքըտէլ խելի՝ ֆոլ.

Πελαργιδεύς - έως (ὁ) cicognino. արագիլ ձագ. լեյլեկ խաշտաս.

Πελαργικὸς - ἡ - όν. proprio alle cicogne. արագիլներու յատուկ. լեյլեկներէ հասնող.

Πελαργὸς (ὁ) cicogna (uccello). արագիլ (թռչուն). լեյլեկ (փուլ).

Πελαργώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla cicogna. արագիլի նման. լեյլեկի պէտէր.

Πέλας, ἐπίῤ. vicino, presso. մօտ, քովը. խոթը, խանգիտ.

Πελάστης - ου (ὁ) = *Πελάτης.*

Πελατεία (ἡ) clientela. հաճախորդութիւն. հիմնիկ.

Πελάτης - ου (ὁ) vicino. 2. servo, mercenario. 3. cliente. մօտ. 2. ծառայ, վարձկան. 3. հաճախորդ, պաշտպանեալ. խոթը. 2. խըշխիթիւր, խըչ. 3. կիմ, նիվլ կիմիկ, կիրաչ, նիվ.

Πέλεθος - εος - ους (τὸ) merda. ագռաւ. քաք. գոմ.

Πέλεθρον (τὸ) × *ἀντὶ Πλέθρον.*

Πέλεια - ας (ἡ) *καὶ*

Πελειὰς - άδος (ἡ) colombella, palombo. վայրի աղաւնի. խոտոն կիսէրճին, ֆուհա կիսէրճինէ.

Πελεκὰν - ᾶνος (ὁ) picchio. 2. folaga. փայտփոր (թռչուն). 2. փոքրիկ (ջրհեղեղ թռչուն մը). ագռաւ ֆոքան (փուլ). 2. սոխ խոշոր անկէ ֆոլը (գէր նիվ սոխ կիսէրէ ֆոլ).

Πελεκάω - ῶ. Μ. ήσω. tagliare colla scure, asciare. կացինով կտրել, ասղել. գործել կամ ձեւ տալ փայտի, խմոխի.

Πελέκημα (τὸ) scheggia, coppone. ասղէզ, փոքր չիչ. խոխ, ֆուլ.

Πελέκησις - εως (ἡ) l'azione di tagliare colla scure. կացինով կտրելը. գործ իւր փայտի.

Πελεκητὴς - οῦ (ὁ) colui che taglia colla scure. կացինով կտրող. գործ իւր փայտ.

Πελεκητὸς - ἡ - όν. tagliato o che si può tagliare colla scure, asciato. կացինով կտրուած, ասղուած կամ կտրելի կրցող. գործ իւր փայտելի խմորելու խոխ փայելիկելիք.

Πελεκίζω. Μ. ίσω. tagliare colla scure, asciare. կացինով կտրել, ասղել. գործ իւր փայտի, խմոխի.

Πελεκῖνος (ὁ) fava di lupo, sena bastarda (erba). ծաղիկ մը վայրի սեմ. գէր նիվ խոտոն գիտցիի. 2. = *Πελεκάν.*

Digitized by Google

Πέλεκον (τὸ) il manico della scure. կոճիղ կռիւ · գլուխ տապարի ։

Πελεκοειδής - *έος* (ὁ, ἡ) che ha la forma di scure. կացինի ձեւով · գլխի պէս ։

Πελεκύδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Πέλεκυς - *εως* ἡ *υος* (ὁ) scure, ascia. կացին, տապար · գլուխ ։

Πελεκύστερον (τὸ) = *Πέλεκον*.

Πελεκυφόρος (ὁ, ἡ) che porta una scure. տապարակիր, կացին կրող · գլխաւոր ։

Πελεμίζω. *M.* ἐξω. muovere, scuotere. շարժել, ցնցել · սասանել, սիւսիւել, սարսռալ ։

Πελιδνὸς - ἡ - *όν*. livido, piombino. կապարագոյն · խաւրլատակ, գունատ ։

Πελιδνότης (ἡ) lividura. կապտատակութիւն, կապարագոյն բլուրք · խաւրլատակել, գունատուելութիւն ։

Πελιδνόω - ῶ. *M.* ώσω. render livido, piombino. կապարագոյն ընել · խաւրլատակ կրնալ ։

Πελίδνωμα (τὸ) lividore. մարմնի մէջ մեռած արիւն, մարմնոյ կապտատակութիւն · գոյութիւն սպիտակ խոլոր գոյն, գունատ ։

Πελιδνωσις - *εως* (ἡ) = *Πελιδνότης*.

Πελίκη (ἡ) = *Πίλεξ*.

Πέλεξ - *εκος* (ἡ) = *Πέλλα*.

Πελιὸς - *ὰ* - *όν*. = *Πελιδνός*.

Πελιότης (ἡ) = *Πελιδνότης*.

Πελιόω - ῶ. *M.* ώσω. = *Πελιδνόω*.

Πελίχνη (ἡ) = *Πελίκη*.

Πελίωμα (τὸ) = *Πελίδνωμα*.

Πελίωσις - *εως* (ἡ) = *Πελίδνωσις*.

Πέλλα - *ης* (ἡ) secchio dove si mugne il latte. 2. tinozza. կով կթելու գոյլ. 2. տաշտ · լոգարան · մեծ տաշտ կօճ. 2. գաւաթ, օգտագործուած իւղիճի կտոր ։

Πελλαστὴρ (ὁ) chi mugne il latte nel secchio. կովը գոյլի մէջ կթօղ · մեծ կօճ. տաշտ ։

Πελλαστὴ (ἡ) = *Πέλυτρον*.

Πελλητὴρ (ὁ) = *Πελλαστής*.

Πέλλος - *η* - *ον* ἢ *Πελλὸς* - *ὴ* - *όν*. = *Πελιός*.

Πέλλωμα (τὸ) = *Πελίωμα*.

Πέλμα (τὸ) la pianta del piede. 2. suolo delle scarpe. գարշապար · 2. հագուստաւոր ներքնակ, հագուստ կոշիկ · ներսի · 2. փոշոտիլ ։

Πελματώδης - *εος* (ὁ, ἡ) simile alla pianta del piede. գարշապարի նման · ներսի պէս ։

Πέλομαι, *Ἴδε Πέλω*.

Πελτάζω. *M.* άσω. tenere una rotella. վահան բռնել · գոլեմի ներքնիկ (նշխարք) ։

Πελτάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πέλτη*.

Πελταστὴς - οῦ (ὁ) armato di rotella. վահանաւոր · գոլեմանաւոր ։

Πελταστικὸς - *ὴ* - *όν*. che concerne la rotella. վահանի յատուկ · գոլեմանաց պատ ։

Πελταφόρος (ὁ, ἡ) = *Πελτοφόρος*.

Πέλτη (ἡ) rotella, targa. սեւակ մը թեթեւ վահան · պէս oo, խոշիկ գոլեմ · 2. = *Παλτόν*.

Πελτοφόρος (ὁ, ἡ) = *Πελταστής*.

Πέλυτρον (τὸ) = *Πέλυτρον*.

Πέλυξ - *υκος* (ἡ) = *Πέλεξ*. 2. = *Πέλεκυς*.

Πέλυτρον (τὸ) coreggia con cui i corrieri si legano i piedi. փոկ որով թղթատարները սպիտակները կը կապեն · սպասուցչաց գաւազանաց գոտեղէնը ։

Πέλω (*μσ.*) *Πέλομαι* (*X. M.*) essere, divenire. բլլալ, գալ · ելլել, վար ելլել ։

Πέλωρ (τὸ) (ἀπλ.) mostro. հրեշ · գէշ, ճոխ նշանակ ։

Πελώριος - *α* ἢ *ος* - *ον*. = *Τερατώδης*.

Πέλωρον (τὸ) = *Πέλωρ*.

Πέλωρος - *α* ἢ *ος* - *ον*. = *Πελώριος*.

Πέμμα (τὸ) pastume. խմորեղէն · խմոր իւղ ։

Πεμμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πέμμα*.

Πεμματουργὸς (ὁ, ἡ) pasticciere. քաքմաքար · պիծկիթի ։

Πεμπαδάρχης καὶ

Πεμπάδαρχος (ὁ, ἡ) comandante di cinque soldati. հինգ զինուորի հրամիրզ · պէտ հինգերիւ զօրեցի պետաբան ։

Πεμπάζω καὶ (*μσ.*) - *άζομαι*. *M.* άσω - ομαι. contare a cinque a cinque. հինգ հինգ համրել · պետ պետ տյնի ։

Πεμπὰς - *άδος* (ἡ) = *Πεντάς*.

Πέμπελος (ὁ) decrepito. ջառամեալ, խիստ ծեր · ելեր խիխիլ ։

Πεμπταῖος - *α* - *ον*. di cinque giorni. հինգ օրուան · պէտ կեանքի ։

Πεμπτάμερος (ὁ, ἡ) *Δ. ἀντὶ Πενθήμερος*.

Πεμπτὰς - *άδος* (ἡ) = *Πεντάς*.

Πεμπτημόριον (τὸ) la quinta parte. հինգերորդ մասը · պէտ կիսի հատ ։

Πεμπτὸς - *ὴ* - *όν*. mandato, spedito. առաքուած, խրկուած · կիսի պէտ կիսի, խօլտնիլ ։

Πέμπτος - *η* - *ον*. quinto. հինգերորդ · պէտ կինի ։

Πέμπω. *M.* πέμψω. mandare, spedire. խրկել, առաքել · խօլտնել, իրաւ կիսի ։

Πεμπώβολον (τὸ) spiedo a cinque punte. հինգ ճոխով տապրով շամփուր · պէտ ատր · ընէ ։

Πεμφιγώδης καὶ *Πεμφιδώδης* - *εος* (ὁ, ἡ) = *Φλυκταινώδης*.

Πέμφιξ - *ιγος* καὶ

Πεμφὶς - *ίδος* (ἡ) soffio. 2. goccia. 3. raggio. 4. bolla d' acqua. 5. pustula. փչիլը, շունչ · 2. կաթիլ · 3. ճաճանչ · 4. պղպջակ · 5. պռտյր · խոց · 2. գոհար · 3. ջիղիկ · 4. ... փոքրիկ ընդ · 5. սիւսիւ եղէ ։

Πεμφρηδὼν - *όνος* (ὁ) = *Τενθρηδών*.

Πέμψις - *εως* (ἡ) spedizione, mandata. խրկիլը, առաքում · խօլտնա, կիսիրերիք, իրաւ ։

Πενέστης - *ου* (ὁ) servo. ծառայ · խըղճիֆոխ ։

Πενεστικὸς - *ὴ* - *όν*. servile. ծառայական · խըղճիֆոխ պէտ ։

Πένης - *ητος* (ὁ) povero, indigente. աղքատ, կարօտ · ֆոխտիր, գլխիտան ։

Πενητεύω. *M.* εὐσω. essere povero. աղքատ ըլլալ · ֆոխտիր ելլել ։

Πενητοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura de' poveri. աղքատներուը հոգացող · ֆոխտիրներէն խնամող ։

Πενθαλέος - *α* - *ον*. deplorabile, lamentevole. աղքալու, լալու արժանի · ողբալիւն ։

Digitized by Google

Πενθερά (ἡ) suocera. զաքադիր, կնոջայր. ֆայնանա։
Πενθερός (ὁ) suocero. սկեսրայր, աներ. ֆայնաթա։
Πενθεροκτόνος καὶ
Πενθεροφθόρος (ὁ, ἡ) che uccide il suocero o la suocera. սաները կամ զաքադիրը սպանող. ֆայնաթաղիը խոյօֆ ֆայնանաղիը խօլդիրի։
Πενθέω - ῶ. Μ. ήσω. piangere, essere in lutto. լալ, սգալ. ալլախդ, խոսֆ օլմախ։
Πένθημα (τὸ) lutto. սուգ. խոս։
Πενθήμερος (ὁ, ἡ) di cinque giorni. հինգ օրաւան. դիլ կիւնկիւտ։
Πενθημιπόδιον (τὸ) estensione di due piedi e mezzo. երկայն ու կէս սանդալափ. խէ գօլոֆ այֆ խօլկիւֆ։
Πενθήμων - ονος καὶ
Πενθήρης - εος (ὁ, ἡ) luttuoso, lugubre. սգաւոր. խոլը։
Πενθηρός - ά - όν. = *Πένθιμος.*
Πενθητήρ (ὁ) piangente. լացող. ալլայան։
Πενθητήριος - α - ον. καὶ
Πενθητικός - ή - όν. lugubre. սգալից, թաղնագին. խոլը։
Πενθητικῶς, ἐπίῤῥ. luttuosamente. սգալ. խոս խլի։
Πενθικός - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* = *Πενθητικός.*
Πένθιμος - η ῆ ος - ον. lugubre, luttuoso. սգաւոր, սգալի. խոլը, ֆօֆխաղիլի։
Πένθος - εος - ους (τὸ) lutto. սուգ. խոս։
Πενία Ἰων. Πενίη (ἡ) povertà. ազքատութիւն. ֆօֆխրելի։
Πενιχρὸς - ά - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) = *Πτωχός.*
Πενιχρότης (ἡ) indigenza. կարօտութիւն. գնհգտաղլըֆ։
Πένομαι (παρτ. *ἐπενόμην* καὶ *πλέον οὖ.*) esser povero. 2. lavorare, travagliare. 3. fare. ազքատ ըլլալ. 2. աշխատիլ. 3. գործել, ընել. ֆօֆխրել օլմախ. 2. ըլլըզմախ. 3. իլլախդ, խոֆմախ։
Πενταβίβλος (ὁ, ἡ) composto di cinque libri. հինգ գրէ բաղկացեալ. դիլ գիրտաղիլ ֆկրտեղ. *Πενταβίβλος* (ἡ) = *Πεντάτευχος.*
Πενταγράμμος (ὁ, ἡ) composto di cinque linee. հինգ գծէ բաղադրուած. դիլ ըզնըֆչուան խօլդիրի։
Πενταγώνος (ὁ, ἡ) pentagono, composto di cinque angoli. հնգանկիւնի. դիլ գիօլիլի։
Πενταδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha cinque dita. 2. lungo cinque dita. հինգ մատ ունեցող. 2. հինգ մատնաչափ. դիլ ֆրմախլը. 2. դիլ ֆրմախ սաղան։
Πενταδάρχης καὶ *Πενταδάρχος - ου* (ὁ) = *Πεμπαδάρχης.*
Πενταδεκαέτης - έος ῆ εος (ὁ, ἡ) = *Πεντεκαιδεκαέτης.*
Πενταδιον (τὸ) = *Πενταδς.*
Πενταδραχμος (ὁ, ἡ) che vale cinque dramme. հինգ դրաքմայ արժող. դիլ գըրխիֆ գիչի։
Πενταδωρος (ὁ, ἡ) lungo cinque palmi. հինգ թզուչափ. դիլ ֆորըլ սաղան։
Πενταετηρία (ἡ) = *Πενταετηρίς.*
Πενταετηρικὸς - ή - όν. che si fa ogni cinque anni. հինգ տարին մէկ անգամ կը եղող. դիլ գիչեւէ դէ գրֆ գլօֆ։
Πενταετηρὶς - ίδος (ἡ) cinquennio. հնգամեայ ժամանակ. դիլ իլլ ֆրօրըֆ։
Πενταέτης - έος ῆ εος (ὁ, ἡ) di cinque anni. հինգ տարուան. դիլ իլլըլըֆ։
Πένταθλον (τὸ) esercizio di cinque sorte di giuochi, de' pugni, della piastrella, della lotta, della corsa e del ballo. հնգաթափութիւն հինգ խաղալոց՝ պարկէն կափարտաթափութեան՝ սահիկի՝ ըմբշամարտութեան՝ ընթացքից ու կոչտաւ. դիլ օլոն ֆըլչէ՝ խոնի խոսֆօ՝ ֆոյրըֆօ՝ կիւչի ֆօլօ ըլմֆօ։
Πενταικέφαλος (ὁ, ἡ) che ha cinque teste. հինգ գլուխ ունեցող. դիլ գլըլը։
Πεντάκις, ἐπίῤῥ. cinque volte. հինգ անգամ. դիլ գիֆ։
Πεντακισμύριοι - αι - α. cinquanta mila. յիսուն հազար. իլլի գիչ (50,000)։
Πεντακισχίλιοι - αι - α. cinque mila. հինգ հազար. դիլ գին (5,000)։
Πεντακοσιάρχης - ου (ὁ) comandante di 500 soldati. հինգ հարիւր զինուորի հրամայող. դիլ խոչ սոլդըր գոյող։
Πεντακοσίαρχος (ὁ) = *τῷ προηγ.*
Πεντακόσιοι - αι - α. cinque cento. հինգ հարիւր. դիլ խոչ (500)։
Πεντακοσιοστὸς - η - όν. cinque - centesimo. հինգհարիւրերորդ. դիլ խոչլէնֆի։
Πεντακοσιοστὺς - ύος (ἡ) cinque - centinaja. հինգ հարիւրեակ. դիլ խոչլէյ։
Πεντάλεθος (ὁ, ἡ) composto di cinque pietre. հինգ քարէ բաղկացեալ. դիլ խոչ գան խօլդիրի։
Πενταμερὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *μερῶς.* diviso in cinque parti. հինգ մասի բաժանուած. դիլ հինգլի դիօլխնֆօ։
Πεντάμετρος (ὁ) (*ἐννν. στίχος.*) pentametro (verso composto di cinque piedi.) հինգաստանեան առտնաւոր. դիլ վիչլի գին։
Πεντάμηνος (ὁ, ἡ) di cinque mesi. հինգ ամսուան. դիլ ոյլէֆ։
Πενταμοιρος (ὁ, ἡ) composto di cinque porzioni. հինգ մասէ բաղադրուած. դիլ հինգլին խօլդիրի։
Πενταπάλαιστος (ὁ, ἡ) esteso cinque palmi. հինգ թզալափ երկայ. դիլ ֆորըլ օլան։
Πενταπετὲς - έος - οῦς (τὸ) = *Πεντάφυλλον.*
Πενταπηχυς - εος (ὁ, ἡ) lungo o alto cinque bracci. հինգ կանգուն երկան կամ բարձր. դիլ ոյլէն սաղան խոֆօ խէօֆ։
Πενταπλασιάζω. Μ. άσω. quintuplicare. հնգապատկել. դիլ ֆօֆ խիմֆ։
Πενταπλάσιος - α - ον. καὶ
Πενταπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ίως.* quintuplo. հնգապատիկ. դիլ ֆօֆ։
Πενταπλόος - οῦς, όη - ῆ, όον - οῦν. = *Πενταπλάσιος.*
Πενταπολις - εως (ἡ) provincia continente cinque città. հինգ քաղաք ունեցող գաւառ. դիլ չիֆիլի խյալիֆ։
Πεντάπους - οδος (ὁ, ἡ) lungo cinque

Digitized by Google

piedi. Հինգ ոտնաչափ երկան. պիղ. ոյտ ոտքան։

Πενταρχία (ἡ) quinquevirato, pentarchia, governo di cinque persone. Հինգ հոգիե կառավարական սերտութիւն. պիղ. կիր. պիղ տէրութեն հետ ըլլանալու պիղ. կիր։

Πενταὶς - άδος (ἡ) cinquina. Հնգեակ. պիղ. կիր. պիղ։

Πενταςπίθαμος (ὁ, ἡ) lungo cinque palmi. Հինգ թաչափ երկան. պիղ. ֆորձ ոտքան։

Πενταστάδιος (ὁ, ἡ) lungo cinque stadj. Հինգ վաստան երկան. պիղ. օր հինգնիւ ոտքան։

Πενταστομος (ὁ, ἡ) che ha cinque imboccature. Հինգ բերան ունեցող. պիղ ունդուիլ։

Πεντάσχημος (ὁ, ἡ) che ha cinque figure. Հինգ ձեւ ունեցող. պիղ նոփիլի պէսիվ։

Πενταteυχος (ἡ) pentateuco. Մովսէսին Հինգ գիրքը. Հնգամատեան. Մովսէսին պիղ. սիմագ։

Πενταφυλλος (ὁ, ἡ) che ha cinque foglie. Հինգ տերեւ ունեցող. պիղ խոփոխիլ. (οὐσ.) *Πενταφύλλον* (τὸ) pentafilo, cinque foglio. Հինգտերեւեան (խոտ մը). պիղ գործած (պէր նիվ ըլլար)։

Πενταφωνος (ὁ, ἡ) che rende cinque suoni. Հինգ հնչմունք ունեցող. պիղ փոխիլ։

Πενταχῆ, ἐπίῤῥ. in cinque luoghi. 2. in cinque maniere. Հինգ տեղ. 2. Հինգ կերպով. պիղ հոգուին. 2. պիղ ինչ իւր։

Πενταχιλιοστὸς - ἡ - όν. cinquemillesimo. Հինգհազարերորդ. պիղ պիւնիճ։

Πενταχορδος (ὁ, ἡ) che ha cinque corde. Հինգ ալիք կամ լար ունեցող. պիղ փերէլլի. (οὐσ.) *Πενταχορδον* (τὸ) pentacordo (istrumento musicale). Հինգալի (նուագարան մըն է)։ պիղ ինչի պէր նիվ ըլլիլ։

Πενταχοῦ, ἐπίῤῥ. in cinque luoghi. Հինգ տեղ. պիղ կերտի։

Πενταχῶς, ἐπίῤῥ. = *Πενταχῆ.*

Πέντε (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (5.) cinque. Հինգ. պիղ. ֆիւնի։

Πεντεκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (15.) quindici. տասնուՀինգ. ան պիղ։

Πεντεκαιδεκαέτης - ίος ἥ εος (ὁ, ἡ) di quindici anni. տասնուՀինգ տարուան. ան պիղ ինչի։

Πεντεκαιδεκαταῖος - α - ον. di quindici giorni. տասնուՀինգ օրուան. ան պիղ ինչի։

Πεντεκαιδέκατος - η - ον. decimo quinto. Հնգեասաներորդ. ան պիղ։

Πεντεκαιδεχήμερος (ὁ, ἡ) di 15 giorni. տասնուՀինգ օրուան. ան պիղ ինչի։

Πεντεκαιεἰκοσι (οἱ, αἱ, τὰ) (ακλ.) ἀριθμ. (25.) venticinque. քսանուՀինգ. ինչ պիղ։

Πεντεκαιεικοσιοστὸς - ἡ - όν. vigesimo quinto. քսանհինգերորդ. ինչ պիղ։

Πεντεκαιτεσσαρακονθήμερος (ὁ, ἡ) di 45 giorni. 45 օրուան. 45 ինչի։

Πεντεσύριγγος (ὁ, ἡ) che ha cinque buchi. Հինգ ծակով. պիղ փիւիւի։

Πεντετηρὶς - ίδος (ἡ) = *Πενταετηρίς.*

Πεντέτης - εος (ὁ, ἡ) = *Πενταέτης.*

Πεντηκονθήμερος (ὁ, ἡ) di 50 giorni. 50 օրուան. 50 ինչի։

Πεντήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (50) cinquanta. յիսուն. իւիլ։

Πεντηκονταδραχμος (ὁ, ἡ) che vale 50 dramme. 50 դրամիայ արժող. 50 փշրախի պէսի։

Πεντηκονταετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di cinquanta anni. յիսուն տարուան միջոց. իւիլ իւ փրօբի։

Πεντηκονταέτης - ίος ἥ εος (ὁ, ἡ) di 50 anni, quinquagenario. 50 տարուան, յիսնամեայ. 50 պիննիլի, 50 իւիքիփ։

Πεντηκονταετία (ἡ) cinquanta anni. յիսուն տարի. իւիլի պիննի։

Πεντηκονταήμερος (ὁ, ἡ) = *Πεντηκονθήμερος.*

Πεντηκονταπέφαλος (ὁ, ἡ) che ha cinquanta teste. յիսուն գլուխ ունեցող. իւիլի դուիլե։

Πεντηκονταπήχυς - εος (ὁ, ἡ) di cinquanta bracci. յիսուն կանգուն. իւիլի տրիքե։

Πεντηκόνταρχος (ὁ, ἡ) comandante di 50 soldati. 50 զինուորի հրամայող. իւիլի ասկերի պօյօրան։

Πεντηκοντὰς - άδος (ἡ) cinquantina. յիսնեակ. իւիլիլիփ, իւիլի։

Πεντηκοντατάλαντος (ὁ, ἡ) che vale 50 talenti. 50 տալանդ քանքար արժող. իւիլի ոփանա էքեիրեք ալեի պիչիրլիկնի։

Πεντηκοντατέσσαρες - ων (οἱ, αἱ, τὰ) cinquanta quattro. յիսուն ու չորս. իւիլի պիօրտ (5՝)։

Πεντηκοντήρης - εος (ἡ) = *Πεντηκόντορος.*

Πεντηκοντόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha cinquanta figli. յիսուն զաւակ ունեցող. իւիլի իվլաղ օլան։

Πεντηκόντορος (ἡ) galera a 50 remi. 50 թիակով գալեասա. իւիլի պէրիվիլ կիւրվիլի։

Πεντηκοντούτης - ου (ὁ) καὶ *Πεντηκοντοῦτις - ιδος* (ἡ) = *Πεντηκονταέτης.* quinquagenario. յիսնամեայ. իւիլի իւիքիփ։

Πεντηκοσταῖος - α - ον. che si fà in 50 giorni. յիսուն օրը ընող. իւիլի կիւրի օլան։

Πεντηκοστὸς - ἡ - όν. cinquantesimo. յիսներորդ. իւիլինիլ. *Πεντηκοστὴ* (ἡ) (ἐνν. ἡμέρα.) le Pentecoste. Պենտեկոստէ, Հոգեգալուստ. ֆոնքը գայրմէ. էքիփօյի։

Πεντηκοστὺς - ύος (ἡ) = *Πεντηκοντάς.*

Πεντήρης - εος (ὁ, ἡ) quinquereme. Հինգկարգեան գալեասա. պիղ կիֆոփ կիւրվիլի։

Πεντόβορον (τὸ) καὶ

Πεντόβορος (ἡ) peonia (erba.) մասուտակ, բժշկական խոտ մըն է. այլ ֆօլլէը. լեֆսիյէ (պէր նիվ օլիլար)։

Πεντώβολος (ὁ, ἡ) che vale cinque oboli. Հինգ գանգ արժող. պիղ հանիլը պիչին։

Πεντωνυχος (ὁ, ἡ) che ha cinque unghie. Հինգ ըղունգ ունեցող. պիղ ինչնափլը։

Digitized by Google

Πεντώροφος (ὁ, ἡ) (οἶκος.) (casa) a cinque piani. Հինգ յարկանոց (տուն)· ՝ի հինգ յարկանոց։

Πέξις - εως (ἡ) l' azione di tondere. խուզելը· բերմունք։

Πέος - εος - ους (τὸ) cazzo, membro virile. վարոց, կիր· վիժեր։

Πεπαίνω. Μ. ανῶ. mollificare, maturare. 2. mitigare. կակուղցնել, հասցնել· 2. ցածցնել, մեղմել· խաղաղեցնել, նեխելտրտել· 2. ինուրն նեխել, նեխելտրել։

Πέπανος (ὁ, ἡ) ἤ *Πεπανὸς* - ἡ - όν. = *Πέπων*.

Πέπανσις - εως (ἡ) maturazione. հասունացումն· օրհնելը։

Πεπαντικὸς - ἡ - όν. maturativo. հասունցնող, հասցնող· նեխելտրելն, օրհնական։

Πεπασμὸς (ὁ) = *Πέπανσις*.

Πεπαστικὸς - ἡ - όν. = *Πεπαντικός*.

Πέπειρος (ὁ, ἡ) maturo. հասուն, հասած. նեխելտրել, օրհնել։

Πέπερι - εως ἤ εος (τὸ) pepe. պղպեղ· վիժեր։

Πεπερίζω. Μ. ίσω. avere il gusto o l'odore del pepe. պղպեղի համ կամ համ հասունանալ· վիժեր ըստ նախնի տօթոսանանալ օրհնել։

Πεπερίτης - ου (ὁ) καὶ *Πεπιρῖτις* - ίδος (ἡ) simile al pepe. պղպեղի նման. վիժերի վիճեր։

Πέπλιον (τὸ) porcellana selvatica (erba). վայրի փրփրիճ. նապաստակի ականջ։

Πέπλος (ὁ) peplo, sopravveste da donna. տեա, քող, կնկան կրծոց, նուշտ, ըստնոտ, ծիր, լար, ընծեղ պիրկ։

Πέπλωμα (τὸ) = τῷ προηγ.

Πέπνυμαι. × πθ. πρκ. (ἀντὶ ἐνστ.) τ. *Πεύω* ἤ τ. *Πεύσω*. essere prudente, sensato. խոհեմ՝ խոհական ըլլալ· գոզրիկի՝ ոչեղելը օրհնել։

Πεποίθησις - εως (ἡ) persuasione. համոզումն. խրատ, գանձ նախնի գոնդրմա։

Πεποιθία (ἡ) = τῷ προηγ.

Πεπτήριος - α - ον. = *Πεπτικός*.

Πεπτικὸς - ἡ - όν. digestivo. մարսողական· մարսելիքի, հոգի։

Πεπτὸς - ἡ - όν. digestibile. գնդրաս մարսելու· հոլկիլոր, հոգի ծոլոյ։

Πέπτω. Μ. πέψω. cuocere, maturare. 2. digerire. եփել, հասցնել· 2. մարսել· ծեղչրտել, նեխելտրելտ· 2. հոգի նեխել, մարսելտրել։

Πέπων - ονος (ὁ, ἡ) cotto al sole, maturo. 2. molle. 3. codardo, infingardo. արեւուն եփուած, հասուն· 2. կակուղ· 3. վատ, ծոյլ, հեզգ· կնկանկոտ ծեղչոտ, օրհնել, նեխելտրել· 2. խոնաւոտ· 3. ծիրվիճ. (καὶ εἰς τὴν κλητ.) amabile. սիրելի· սիրելիս· (οὐσ.) *Πέπων* (ἐνν. σίκυος.) mellone, popone. սեխ· գնձան։

Πὲρ. (μόρ. ἐγκλ.) quantunque. 2. troppo. թէպէտեւ· 2. խառն, յոյժ· հիր նէ գործ· 2· ինքն, ըստիւ։

Πέρα, ἐπίῤῥ. al di là, oltre. 2. oltre misura, oltre modo. հետագոյնս, անդր քան, անդրի, ետկող, յոյնկոյս· 2. չափէ դուրս· աւելորդ, ետին, օգնէ ինքնին 2. հետեւն աւելորդ, ինքնի։

Πέραθεν, ἐπίῤῥ. dalla parte dirimpetto. դիմացի դիմեն· գործը ինքնական։

Περαίας - ου (ὁ) muggine (pesce.) ցիծան ձուկ· ոսկիավ գաղտնի։

Περαίνω. Μ. ανῶ. finire, terminare. 2. concludere. 3. fottere. լմնցնել· կատարել· 2· եղրակացնել· 3· գործել (գնդի)· պիրկել, ինքնիլ նեխել· 2· սիրտ գալ՝ պիրկել՝ նեղնիլ գօմէ· 3· գնել նեխել։

Περαῖος - α - ον. ulteriore. անգրադարձ, ետկող գին եղող· ինքնական օրէն, ինքնական ինքնիներ։

Περαιόω - ῶ. *Μ.* ώσω. far passare, portare al di là. անդին կամ անցընել· ձեռնել· ինքնիլ աւելորդ՝ ինքնիներ։

Περαίωσις - εως (ἡ) tragetto. անդին կամ անցնիլը· ինքնիլ տէր՝ ինքնի։

Πέραν, ἐπίῤῥ. = *Πέρα*. alla parte di rimpetto. դիմացի դին· գործը ինքնիլ, գործ ձեռ՝։

Περαντικὸς - ἡ - όν. effettore. 2. conchiudente. կատարող, գլուխ հանող· 2. եղրակացնող· ինքնիլ ինքնի խոսի· 2. սիրտ գալ՝ նեղնիլը, նեխելտրի վիճեր։

Πέρας - ατος (τὸ) fine, termine. վախճան, եզր, աւհման· ծայր, հատ, նեխելտրի։

Περάσιμος (ὁ, ἡ) passabile, per cui si può passare. անցանելու· ինքնիլ։

Πέρασις - εως (ἡ) passaggio. անցնիլը, անցը· ինքնի, ինքնիլ։

Περάτης - ου (ὁ) passeggiere. անցուորդ· ճամբորդ· ինքնի, ինքնոյ։

Πέρατος - η - ον. ulteriore. անդրի դին աւելի անդրի եղող· ինքնիներիլ, գործիլ ինքնիներ։

Περατὸς - ἡ - όν. = *Περάσιμος*.

Περατόω - ῶ. *Μ.* ώσω. finire. լմնցնել· վերջացնել։

Περάτωσις - εως (ἡ) terminazione. աւարտումն, լմնցնիլը· վերջիլ, ինքնիլ նեխել։

Περάω - ῶ. *Μ.* άσω. passare o far passare, traversare. 2. traportare per vendere. 3. vendere. անցնիլ կամ անցընել, ձեռնել դին անցնիլ· 2· ծախելտրել աւելի· 3· ծախել· ինքնիլ ինքնի գնինքնիլ, օրհնել· 2· առնուտ ինքնիներիլ· 3· առնիլ։

Περγαμηνὴ (ἡ) pergamena, cartapecora. մագաղաթի· ինքնիլ։

Πέργαμον (τὸ) καὶ *Πέργαμος* (ἡ) = *Πύργος*.

Περδησις - εως (ἡ) l' azione di scoreggiare, di tirar peti. արձակելը· օսոցիս։

Περδικιδεὺς - έως (ὁ) perniciotto. կարճ ձագ· վերնի ինքնական։

Περδίκειος (ὁ, ἡ) καὶ

Περδικικὸς - ἡ - όν. pertinente alla pernice. կարճաձև յարմար· վերնիի գործ։

Περδίκιον (τὸ) ὑπορ. τ. *Περδίξ*. perniciotto. 2. parietaria. կարճաձև ձագ· 2· կաւճիճ (բոյս)· վերնի ինքնական· 2· ինքնիլան (օրնիթ)։

Περδικοθήρας - ου (ὁ) cacciatore di pernici. կարճ որսացող· վերնի ոչիլը։

Περδικοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce delle

Digitized by Google

perdici. կաքաւներ պահօղ՝ կերակրօղ· ախոլխ ածխոյն՝ պահլեխն։

Πέρδιξ-ικος (ὁ, ἡ) perdice (uccello). կաքաւ (բահլուն)· ախոլխ (խոյլ)։

Πέρδω καὶ (μσ. ὄ καὶ *ευχρυστότ.*) *Πέρδομαι. Μ. παρδήσομαι.* scoreggiare, tirar peti. արձակել· ասաւրմահ, պորի կերդիլ։

Περητήριον (τὸ) foratojo. գչեր, չափօղ· գործուած։

Περὶ, πρόθ. intorno, di, del, verso, circa. բոլորտիքը, շուրջ, ը··(արտաքսական կամ պատմական), յաղագս, գէպ ի, իբրեւ, մօտ· կիրառեցնելս, խնդիրս, կօրիւրիս, խոցելիս, պատճառս, պէրիւճին գօղտս, խոցէն, հինգէն։

Περιάγαμαι. Μ. αγαθήσομαι. ammirare eccessivamente. չափէ գուրս զարմանալ· ինքն ինծի պատիւ ընել։

Περιαγαπάζω. Μ. άσω. καὶ

Περιαγαπάω-ῶ. Μ. ήσω. amare troppo. խիստ սիրել· չափէն աւելի։

Περιαγγέλλω. Μ. ελῶ. annunziare da per tutto. ամէն գէ զդացընել լուրը տալ· հինգ նահ հռաւոր ելլել։

Περιαγείρω. Μ. αγερῶ. radunare intorno. բոլորտիքը ժողվել· կիրառելս ընօգնուիլ՝ պէրէպէրիլ։

Περιαγὴ (ἡ) sinuosità. խառնուած, գուռ ընկնել· կորէլիւ, պօլաէլիւէ։

Περιαγὴς-ές (ὁ, ἡ) sinuoso. ծռացեալ, բաղմաճեալ· պօլաէլի, կորի պէտրիս։

Περιαγκωνίζω. Μ. ίσω. legare le braccia. ձեռքերը կապել· ձօլաբելը պահլել։

Περιαγνίζω. Μ. ίσω. purificare tutto intorno. չորս գին մաքրել· պետրի կիրառելս ինքնիլնիւ։

Περιάγνυμι. Μ. άξω. rompere incurvando. ծռելով կոտրել· կորի էջրմահ։

Περιαγοραῖος-α-ον. che gira di piazza in piazza ciarlando. շաղակրատելով ընկերով շուկայ շուկայ պտըտօղ· լեզուաէլիւ կորիւ պուրտան պուրէլ ինչ։

Περιάγχω. Μ. άγξω. strangolare. խղել· պօղմահ։

Περιαγω. Μ. άξω. portare intorno. բոլորտիքը տանել· կիրառելս կոխօտ կիրառելս կիրիւրիս։

Περιαγωγεύς-έως (ὁ) = *Περιαγωγός.*

Περιαγωγὴ (ἡ) giro, rotazione. շրջան, հալվիլը· գիւղ, կիրառելս գիմահ։

Περιαγωγὸς (ὁ, ἡ) che fà girare intorno. բոլորտիքը պտըտցընօղ՝ գարձընօղ· կիրառելը կարէրիւն՝ պուտրան՝ կիւէրին։

Περιάδω. Μ. άσομαι. celebrare da per tutto. ամէն դի հռչակել՝ քարոզել· հինգ նահ լուի կիմիս։

Περιαθρέω-ῶ. Μ. ήσω. guardare intorno. բոլորտիքը նայիլ· կիրառելս պատճառ։

Περιάθρησις-εως (ἡ) il guardare intorno. 2. circonspezione. բոլորտիքը նայիլը· 2· չգիտհայրաւթիւն, զգուշութիւն· կիրառելս պատճառելէ· 2· կհիմայրի, կիրիւ աչքերնէնէ։

Περιαίρεσις-εως (ἡ) toglimento. վերցընելը· կարէրտիւէ։

Περιαιρετὸς-ὴ-όν. che si può togliere. վերցընելու· կարէրտիւմահ։

Περιαιρέω-ῶ. Μ. ήσω. togliere. վերցընել, առնել· կարէրտիւմահ, ալմահ։

Περιακολουθέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Παρακολουθῶ.*

Περιακοντίζω. Μ. ίσω. dardeggiare d'ogni lato. ամէն գիտց նետ նետել· հինգ նահ օք սիրմահ՝ իւր չափահ։

Περίακτος (ὁ, ἡ) girante, che rotola. գարձող, գանաւրկ· գիտնէն, գիւղ ելած։

Περιαλγέω-ῶ. Μ. ήσω. affliggersi estremamente. խիստ ցաւիլ ցաւ խմանալ· չափէն դիւթին ածը գտնմահ։

Περιαλγὴς-ές (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίρ.*)· αλγῶς. afflitto estremamente. խիստ ցաւած՝ ցաւ խմացած· չափէն ածըվել՝ ածը գտնմահ։

Περιαλείφω. Μ. αλείψω. ungere d'intorno. բոլորտիքը օծել· կիրառելս խալլահ։

Περίαλλος (ὁ, ἡ) che eccede gli altri, superiore. ուրիշներէ գերազանցօղ, վերագոյն· ախէրլերինէ չլնակ իսկ, գոհ պալ· (τὸ πλθ. οὐδ.) *Περίαλλα, ἐπίρ.* soprattutto. ամէն բանէ աւելի, յատկապէս· հինգ նայտին չնոտի, խոսոսա։

Περιαλουργὴς-ές καὶ

Περιαλουργὸς (ὁ, ἡ) tutto tinto di color di porpora. բոլորը ծիրանանկերկ· պօլաբիւն ալ՝ կերնըլէլ պոյանըլ։

Περίαμμα (τὸ) = *Περίαπτον.*

Περιαμπέχω καὶ *Περιαμπίσχω. Μ.* αμφίξω. vestire, coprire d'intorno. բոլորտիքը հագուեցընել՝ գոցել· կիրառելս ինչնդրկի՝ խօրհիլ։

Περιαμύνω. Μ. υνῶ. difendere qualcuno standogli attorno. ինկին բոլորտիքը կեցնալով անիկայ պաշտպանել· պէրինէն կիրառելս գոտրտահ՝ անը ֆօրտահ։

Περιαμύσσω (ττω.) *Μ. ύξω.* lacerare d'ogni lato. ամէն գիտց պատառել· հինգ նահ կիրառելս կորլտահ։

Περιαμφιέννυμι. Μ. έσω. = *Περιαμπέχω.*

Περιάμφοδος (ὁ, ἡ) circondato da strade. շրջ գին ճամբայ· պետրի կարէ խալ։

Περιανθέω-ῶ. Μ. ήσω. fiorire intorno. բոլորտիքը ծաղկիլ· կիրառելս էյլէրլէնմահ։

Περιανθίζω. Μ. ίσω. ornare intorno di fiori. բոլորտիքը ծաղկեզարդ գարդարել· կիրառելս էյլէրլէր իլն գոնիլմահ։

Περιανίσταμαι. Μ. στήσομαι. sorgere d'intorno. բոլորտիքէն ելլել· կիրառելսան էչխմահ՝ կալխմահ։

Περιαντλέω-ῶ. Μ. ήσω. spandere intorno. բոլորտիքը ցանել· կիրառելս պօսմահ։

Περίαπτος (ὁ, ἡ) attaccato intorno. բոլորտիքէն անցուած՝ կապուած՝ կախուած· կիրառելս կարէրտի գալընըլ՝ ասընըլ։ *Περίαπτον* (τὸ) amuleto. վիրը կախուած յատուկ ծուռլուքը· հմայիլ, նոսոխ։

Περιάπτω. Μ. άψω. attaccare, appendere intorno. բոլորտիքը անցընել՝ կապել՝ կախել· կիրառելս ինչէրմահ՝ կարէրտի՝ ասմահ։

Περιάργυρος (ὁ, ἡ) argentato intorno. արծաթապատ· կիրիւ գոնըլը։

Digitized by Google

Περιαργυρόω - ῶ. *M.* ώσω. inargentare. περιαργυρῶ, ἐπιχρυσῶ. ἐξαργυρῶ ἐμὲ ἀσημένια.

Περιαρμόζω. *M.* όσω. attaccare, adattare intorno. բոլորեցնել կցագործել, յարմարցնել. ներդիր անել ոսկերչական աշխատութիւն.

Περιαρόω - ῶ. *M.* ώσω. arare intorno. բոլորեցնել հերկել. ներդիր անել վար ելլել.

Περιαρτάω - ῶ. *M.* ήσω. appendere intorno. բոլորեցնել կախել. ներդիր անել կախել.

Περιαστράπτω. *M.* άψω. brillare, risplendere intorno. բոլորեցնել փայլիլ, շլացուցանել. ներդիր անել փայլատակել, լուսաւորել. վառել շրջապատել.

Περιασχολέω - ῶ. *M.* ήσω. essere molto occupato. խիստ բանի գործերի ընկած ըլլալ. շատ իւր ի ներս ի վար ելլել. զբաղիլ օրհնել.

Περιαυγάζω. *M.* άσω. risplendere intorno. բոլորեցնել փայլիլ. ներդիր անել փայլատակել.

Περιαύγεια (ἡ) splendore d'ogn' intorno. բոլորեցնել պարուրանաւ պայծառութիւն փայլիլ. ներդիր լուսաւորութիւն.

Περιαυγίω - ῶ. *M.* ήσω. = *Περιαυγάζω.*

Περιαυγὴ (ἡ) = *Περιαύγεια.*

Περιαυγὴς - έος (ὁ, ἡ) che risplende d' ogni lato. որ ամէն կողմից փայլում. որ ներսից անդրադարձութիւն ունի.

Περίαυγος (ὁ, ἡ) = τ. *προηγ.*

Περιαυθαδίζομαι. *M.* ίσομαι. comportarsi con troppa baldanza. չափ յանդգնութեամբ վարուիլ. ինքզինքը պահել ի վեր ելլել.

Περιαυτολογέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare sempre di se, vantarsi da per tutto. միշտ իրմէն վրայ խօսիլ, ամէն տեղ պարծիլ. ինքզինքը գովել հռետորական կերպով, ինքզինքը պարծանքի ենթարկել.

Περιαυτολογία (ἡ) il parlare sempre di se, millanteria. միշտ իրմէն վրայ խօսիլը, պարծենկոտութիւն. ինքզինքը գովել հռետորական կերպով, խօսքնդրկիր.

Περιαυτοχίτων (τὸ) che si mette intorno al collo. վզի անոցքները. պատմ. կրնկաձիգ.

Περιβάδην, *ἐπίρ.* a cavalcioni. (*Γαλλ.* à califourchon). հեծնելով, բաց արանքներով. պիրկերով, պռնգիտորէն պտրտ.

Περιβαίνω. *M.* *βήσομαι.* andare, stare intorno. 2. stare a cavalcioni, cavalciare. բոլորեցնել երթալ. կեցնել. 2. բանի մը վրայ հեծնել, բաց արանքներով վրան կեցնել. ներդիր անել երթալ պատրաստ. 2. խոչնդոտել պահել, պռնգիտորէն պտրտ պահել.

Περιβάλλω. *M.* αλῶ. mettere intorno. 2. vestire. 3. circondare, cingere. բոլորեցնել դնել. 2. հագուցանել. 3. պատել, պատրել. ներդիր անել զօտի. 2. ենթերկել. 3. շրխկրխկել, սարսել.

Περίβασις - εως (ἡ) l' azione di stare a cavalcioni, d' andare o stare intorno. բաց արանքներով կեցողը, բոլորեցնել կեցնելը կամ երթալը. պռնգիտորէն պտրտելը, ներդիր անել պտրտելը.

Περιβεβρώσκω. *M.* βρώσομαι. rodere d'intorno. քաղերը կրծել. ներքնկեր ուտել.

Περιβλαστάνω. *M.* βλαστήσω. germogliare intorno. բոլորեցնել ծաղկ. ներդիր անել կանաչիլ.

Περίβλεπτος (ὁ, ἡ) illustre, ammirabile. երեւելի, անուանի, զարմանալի. նախշ, գեղեցիկ, քաղցր. ընտիր շնորհալի.

Περιβλέπω. *M.* βλέψω. guardare intorno. 2. ammirare. բոլորեցնել նայիլ. 2. զարմանալ. ներդիր անել գրկիլ. 2. ընտրել գովել.

Περιβλέψις - εως (ἡ) ammirazione. զարմանք. խնդուք, գովեստ. օրհնութիւն.

Περίβλημα (τὸ) veste, abito. հագուստ, շորի, արկանելիք. խոպոչ, բոպոչ.

Περίβλητος (ὁ, ἡ) cinto, vestito all'intorno. բոլորեցնել պատած հագուստ. ներքնկեր ապրանք, ներկի. ընտրելի.

Περιβλύζω. *M.* σω. καὶ

Περιβλύω. *M.* σω. sgorgare, scaturire all' intorno. բոլորեցնել վազել հոսել բխումիլ բղխել. ներքնկեր ակնի ակնի, ներքնկեր ելանել.

Περιβοάω - ῶ. *M.* ήσω - ομαι. gridare intorno. 2. divulgare, pubblicare, decantare. բոլորեցնել գոռալ. 2. հռչակել, հրատարակել. ներքնկեր պատրաստել հռչակել. 2. լուի ներկել.

Περιβόητος (ὁ, ἡ) famoso, rinomato. անուանի, հռչակաւոր. նախշ, գեղեցիկ, լուի ծանուցեալ. — ήτως, *ἐπίρ.*

Περιβοῶρύω - ῶ. *M.* ώσω. aprire intorno una fossa. բոլորեցնել փոս բանալ. ներքնկեր ըրածոր ուղղել.

Περιβόλαιον (τὸ) vestimento. հագուստ. խոպոչ.

Περιβολὴ (ἡ) il vestirsi, vestimento. 2. circuito. 3. abbracciamento. հագուիլը, զգեստ. 2. շրջանակ, շրջապատ. 3. գրկիլը. ներքնկեր գրկանք. 2. պատ, պարիսպ. 3. գրկախառնութիւն.

Περίβολος (ὁ) steccata, lizza, muraglia. պատնէշափակ, պատ. ըրածոր, պատ.

Περιβομβέω - ῶ. *M.* ήσω. ronzare intorno. բոլորեցնել բզզել. ներքնկեր ձայնել.

Περιβοσκω. *M.* βοσκήσω. pascersi, abitare intorno. բոլորեցնել արածակել բնակիլ. ներքնկեր արածակել, ներկիլ.

Περίβουνος (ὁ, ἡ) circondato da' monti. լեռնաբերդ պատած. փակլորած լեռներէն, պարզ նաւը փակ.

Περιβραχιόνιον (τὸ) braccialetto. պարանոցկալ. պիտանի.

Περιβρέμω (καὶ *μσ.*) - βρίμομαι (*X. M.*) καὶ

Περιβρομέω - ῶ. *M.* ήσω. fremere intorno. բոլորեցնել գոչել շառաչել. ներքնկեր ներկել, ներկրկել.

Περιβρύχιος (ὁ, ἡ) che freme intorno. բոլորեցնել գոչող շառաչող. ներքնկեր ներկրկող.

Περίβρωτος (ὁ, ἡ) mangiato d' intorno. քաղերէն կերտած. ներքնկեր ուտել.

Περιβύω. *M.* βύσω. turare d' intorno. քաղերէն խցանել խցել. ներքնկեր բռնել.

Digitized by Google

Περιβώμιος (ὁ, ἡ) che sta intorno all' altare. *Խոսքին բոլորակը կեցող. Գիշատչին Եիրենցինը ըսող.*

Περιγανόω - ῶ. *Μ. ώσω.* rallegrare estremamente. *Խիստ ուրախացընել. Եիրմ ափսոսը.*

Περίγειος (ὁ, ἡ) che sta vicino o intorno alla terra. *Երկրին մօտ կամ բոլորակը եղող. Երբեմն Խոչը Խոյր տիւրեցի չԵիրնի Եիրենցինը ելաւ: (ὅθ. σύσ.) Περίγειον* (τό) (*ἐστρ. διάστημα*). perigeo. *Մոլորակներուն երկրային գնացք էն մօտ գանուած գիրը. Արեգակէրին տիւրեչի չԵիրնի Ե Խոչը պոլանիտօնիրը Գիլը.*

Περιγενητικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di vincere. *յաղԵիլու զորութիւն ունեցող. ԳիՏող Եիրինի Խօվէնիլ ելան.*

Περιγηθὴς - έος (ὁ, ἡ) troppo allegro. *Խիստ զուարճ. ըսիճի լաղ.*

Περιγίγνομαι (*γίνομαι*). *Μ. γενήσομαι.* eccedere, restare di più. 2. risultare. 3. sopravvivere, scappare, liberarsi. 4. superare, vincere. *ասելնալ, ասելի ՅԵալ. 2. ծագիլ, առալ գալ. 3. ազի ՅԵալ, խուսափիլ, ապրիլ. 4. վրա ելլել, յաղԵիլ. արիմի, վնասի ֆալիլ. 2. Իւրէի Եիրինի, հալ ասոսար ելնի. 3. առալ ֆալնի, սիվէչիլ, Խրնալ. 4. Խոսքի չբժնի, Եիրինի.*

Περιγλύκυς - εος (εῖα-υ). dolcissimo. *Խիստ անուշ. ըսիճի ՅաԳլաս.*

Περιγλύφω. Μ. γλύψω. scolpire d' intorno. *քանդիրէն Գանիլ, քանդանիլ. Եիրենցինդան Խծանի՛ ֆալի՛ Իւլ Իւլնիլ.*

Περίγλωσσος (ὁ, ἡ) eloquente. *Լեզուանի. գիլտաղ.*

Περιγνάμπτω. Μ. γνάμψω. = *Περικάμπτω.*

Περίγραμμα (τό) termine, limite. *եզը, սահման. հասագր, աՏԵը. = Περιφέρεια.*

Περίγραπτος (ὁ, ἡ) circonscritto. *պարագրած. գիծօրլանՏիլ, հասագրվածիլ.*

Περιγραφὴ (ἡ) circonscrizione, descrizione, disegno. *պարագրութիւն, չրՏլքանուՏիւն, Նկարագրութիւն, գծագիր. Խոսքէի գիլտ՛, վոֆի գիլտ՛, բիտ՛. 2. = Περιορισμός.*

Περιγράφω. Μ. γράψω. circonscrivere, descrivere. 2. disegnare. 3. limitare. *պարագրել, չրՏլքանել, Նկարագրել. 2. գծագրել. 3. սահման՝ ֆագար գնել. Խոսքէ՛ վոֆի գիլտ՛ Եիրի՛. 2. բիտ՛ ալմաֆ. 3. աՏԵը ֆօմաֆ.*

Περιγυρόω - ῶ. *Μ. ώσω.* rivolgere intorno. *չրՏլապատել. Եիրենցինը ապրիմ.*

Περιδαίδαλος (ὁ, ἡ) molto artificioso. *Խիստ արհեստիս չԵիտաւած. ըսիճի գիՏանութիւն.*

Περιδάκρυτος (ὁ, ἡ) molto lagrimevole. *Խիստ արտասուելի. ըսիճի ալ լանութ.*

Περιδεὴς - έος (ὁ, ἡ) spaventato, sbigottito. *Խիստ վախցած, զարհուրած. ըսիճի ֆօրիմալ ԽրտիՏ.*

Περιδείδω. Μ. δείσω ἢ δείσομαι. spaventarsi, sbigottire. *զարհուրիլ, սարսափիլ. ԽրտիՏ, ըսիճի ֆօրիմաֆ.*

Περίδειπνον (τό) cena funebre che si fà dopo i funerali. *մեռելի յաղարկաւորութենէ ետեւ եղած ազապար ընՏիրիկը. Գիշխիրին՝ Խօլխոֆ Խօրհուրտին տնէչը օլան Խալը ափտի ֆունուֆ.*

Περιδίδιος (ὁ, ἡ) = *Ἀμφιδίδιος.*

Περιδεξιότης (ἡ) destrezza. *արագաշարժութիւն, յաղագակութիւն. չԵվչիլ.*

Περιδέραιος (ὁ, ἡ) che si mette intorno al collo. *վզի անցընելու. պօյնանու ֆաՏափ՝ ԻԵլիրինիկ. (ὅθ. σύσ.) Περιδέραιον* (τό) collana. *մանեակ. Խրտանէլիք.*

Περιδερὶς - ίδος (ἡ) = *Περιδέραιον.*

Περιδεσμεύω. Μ. εὔσω καὶ

Περιδεσμέω - ῶ. *Μ. ήσω.* legare d' intorno. *չորս գիէն կապել. գեօրէ Խանգան պալլամաֆ.*

Περίδεσμος (ὁ) tutto ciò che si lega intorno. *բոլորակը կապուած Խրը. Եիրենցինդան պալլիմ.*

Περίδετος (ὁ, ἡ) legato d' intorno. *չորս գիէն կապուած. գեօրէ Եիրենցինդան պալլիմ.*

Περιδέω. Μ. δήσω. legare intorno. *բոլորակը կապել. Եիրենցինդան պալլամաֆ.*

Περίδηλος (ὁ, ἡ) molto chiaro. *Խիստ յայտնի. ֆիւ ալԵվիր, գուդիչի.*

Περιδιδύσκω. Μ. δώσω. (*μέ.*) scommettere. *ՃկիՀ մը Հետ գրաւ բռնել. գը ՅաՏիմաֆ.*

Περιδινέω - ῶ. *Μ. ήσω.* rotolare, voltolare. *գլորել, Հալվիր. Խալվրլամաֆ.*

Περιδινὴς - ίος (ὁ, ἡ) che rotola. *գլորօղ, մանուսկ. Խալվրլանան.*

Περιδίνησις - εως (ἡ) rotolazione, giro. *չրՏլքանութիւն, պայլար. գիվէր, Խալվրլանմա.*

Περίδινος (ὁ, ἡ) = *Πειρατής.*

Περιδινόω. Μ. ώξω. cacciare d' ogni parte. *աՏէն գիտց վռնտել. Ճիր Խանգան ֆօվլամաֆ.*

Περίδοσις - εως (ἡ) scommessa. *գրաւ. գը.*

Περιδουπέω - ῶ. *Μ. ήσω* risuonare intorno. *բոլորակը Հնչել. Եիրենցինդա Խմիկ.*

Περίδραξις - εως (ἡ) pugnello. *բռնած գը. գիր ալմա.*

Περιδράσσομαι (ττομαι). *Μ. άξομαι.* impugnare. *բռնել, բռնած Հարկանել. ալմաֆլամաֆ.*

Περιδρομὰς - άδος (ἡ) cantoniera. (*Γαλλ.* coureuse). *փաղցնիերը պալլոզ պռնդիկ. ասֆալտէզ գօլլան ֆոհիլը ֆոհիլը.*

Περιδρομὴ (ἡ) corso periodico, giro circolare. *պարբերական ընՏացք, չրՏլքութիւն. գիվէր գիվԼօչէի.*

Περίδρομος (ὁ, ἡ) che corre interno. 2. circolare, tondo. *բոլորակը վազօղ. 2. պարբերական, բոլորակ. Եիրենցինդա ֆօլան. 2. գոյրեկ, Խալվրլամաֆ.*

Περίδρομος (ὁ) galleria, luogo di passeggio. *ՀեՃիլիք, պարտկու տեղ. գիհնիչ, ալ՚ Խրոսմաֆ Խէր. 2. = Περιδρομή.*

Περιδρύπτω. Μ. δρύψω. lacerare d' intorno. *բոլորակէն պատռել պատռտիլ. Եիրենցինդան Իւրնիմաֆ.*

Περιδύω. Μ. ύσω. spogliare. 2. privare. *մերկացընել. 2. զրկիլ. ազմաֆ. 2. ֆոհ. ըսոֆ Եիրիմաֆ.*

Digitized by Google

Περιδύω. M. δύσω. vestire, coprire. Հագնեցնել, ծածկել. կերպարել, երեսկել:

Περιεδρεύω. M. εὐσω. = *Περικάθημαι.*

Περιέζομαι. M. εδσῦμαι. sedere intorno. բոլորտիքը նստիլ. կերպիչներ ըներ:

Περιειλέω - ῶ. M. ήσω. inviluppare. փաթթել. ոլորել:

Περιείλημα (τὸ) inviluppo. փաթոյթ, պատեաւ. ոլոր:

Περίεισμι. M. έσομαι. essere superiore, superare, sorpassare. 2. sopravvivere. 3. risultare. վրայ ելլել, յաղթել, գերազանցել. 2. ազատ մնալ. 3. ծագել, առաջ գալ. իւսո ելնել, ինձիլ, ալեալ. 2. ող ելնել. 3. հաս՝ առաջար ելնել:

Περίειμι. M. ειμι. andare intorno, girare, far il giro. բոլորտիքը երթալ, պտտիլ, չրջան առնուլ. կերպիչներ վրնել, պտտիլ, պտիր ելնել, փոլչիլ:

Περιείρυμαι καὶ

Περιείρω. M. εἴρξω. serrare d'intorno. բոլորտիքը գոցել՝ պատել. կերպիչներ փակել՝ արգել:

Περιείρω. M. ερῶ. attaccare intorno. բոլորտիքը կցել. կապնել. կերպիչներ պինել՝ պրկել՝ ըռնել:

Περιεκτικός - ή - όν. che contiene, capace, che comprende, collettivo. 2. generale, universale. պարունակող, բովանդակող, հաւաքական. 2. ընդհանուր. իւիմել՝ իհարկե իդեն, ճամբ. 2. առհասարակ, ամբ. — ικῶς, ἐπίρ.

Περιελαύνω. M. ελάσω. girare a carro od a cavallo. կառքով կամ ձիով բոլորտիքը պտտիլ. արտա նոքօր պիէ փոլչիլ:

Περιέλευσις - εως (ἡ) il girare intorno. բոլորտիքը պտտիլը, չրջապտուիքն. կերպիչներ ելեվուիէ՝ փոլչիլէ:

Περιελίσσω. M. ἑξω. piegare, inviluppare intorno. բոլորտիքը ծռել՝ փաթթել. կերպիչներ կոխ՝ արգել:

Περιελκυσμὸς (ὁ) il tirare quà e là. տգեղ ոեղին քաշելը. նօրի ոերի չեկիլ:

Περιέλκω. M. ἑλξω. καὶ (συχνότ.) - ελκύσω. tirare quà e là. տգեղ ոեղին քաշել. նօրի ոերի չեկիլ:

Περιέννυμι. M. ἑσω. = *Ἀμφιέννυμι.*

Περιέπω. M. ἑψω καὶ (μσ.) - ἑψομαι. seguire, accompagnare qualcuno per difenderlo. 2. trattare bene. մեկը պատպանելու համար նոսէն երթալ՝ ուղեկցիլ. 2. ազեկ նայիլ, յարգել. պէրեսիէ փօրամէ իւլե արդը արդ վրամէ նօրտալէէ կերպէ. 2. նյէ պաճէ, հիւրկրի կերպէ, էրամ կերպէ:

Περιεργάζομαι. M. ἀσομαι. osservare curiosamente. հետազրրբուիճնով նայիլ գիտել. վօրօպիօլուէ իւլե պաճէ, նայար կերպէ:

Περιεργεια (ἡ) curiosità. 2. affettazione. հետազրրբուիքիւն. 2. արուեստակուիքիւն. վօրօպիօլուէ. 2. հասանելէ, իդբոլ նօրնիկ:

Περιεργία (ἡ) = *Περιεργεία.*

Περίεργος (ὁ, ἡ) curioso. 2. affettato, ricercato. հետազրրբր. 2. արուեստա-

կան, արտապատկան. վօրօպիօլ. 2. հասանելի:

Περιέργως, ἐπίρ. curiosamente. 2. con affettazione. հետազրրբուիճնով. 2. արուեստակնիքիր՝ արտապատկան ըզարվել. վօրօպիօլուէ իւլե. 2. հասանելու ըզրե:

Περιερέσσω. (ττω) *M. ερέσσω.* remigare a destra o a sinistra. ալ կամ ձախ կոլմը թիին քաշելը. ալ նա ալ իւրաքեչի չեկիլ:

Περίερκτος (ὁ, ἡ) inserrato d'intorno. քաղքեն գոցուած. կերպիչներ փակուած:

Περιέρπω. M. ἑρψω. serpeggiare intorno. բոլորտիքը սողալ. կերպիչներ սողցիլ. իւրաչինիր:

Περιέρχομαι. M. ελεύσομαι. andare quà e là, girare intorno. տգեղ տգեղ երթալ, բոլորտիքը պտտիլ. իւրի պէտ կիմիլ, կերպիչներ փոլչիլ:

Περιεσθίω. M. ἐδομαι. mangiare, rodere d'intorno. բոլորտիքէն ուտել՝ կրծել. կերպիչներէն իւրէ՝ փրէրէ:

Περιεστικός - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. che fà sperare della salute, salutare. ըզձանալու՝ առողջութեան յոյս ուտող, առողջարար. առելէ իւրէն իւրէն. ըզմի:

Περιέχω. M. ἑξω. contenere, comprendere. պարունակիլ, պարփակիլ, բովանդակիլ. իհարկե՝ իւլիմել կիմիլ:

Περιζάω - ῶ. M. ζήσομαι. = *Ἐπεζῶ.*

Περιζεύγνυμι. M. ζεύξω. cingere intorno. բոլորտիքը պատել՝ կցել. կերպիչներ ուրկել՝ արգել՝ պինէլկերիչ:

Περιζέω - ῶ. M. ζέσω. = *Περιβλύζω.*

Περίζωμα (τὸ) ciò che serve di cintura, perizoma. փաթթելու բան, պատեան, ախծանոցիք, առիքած. ուրանալ նշան, արկիւ, կերպիմ:

Περιζώννυμι. M. ζώσω. cingere. գոտեւորել, պատել. գոտկրիչել:

Περίζωσις - εως (ἡ) il cingere. գոտեւորելը, պատելը. գոտկրիմ:

Περιζώστρα - ας (ἡ) cingolo, cintura. գոտի. գոտկի:

Περιηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. condurre intorno. բոլորտիքը տանիլ. կերպիչներ կրծիչկրիչ:

Περιήγησις - εως (ἡ) viaggio da luogo in luogo. 2. contorno. տգեղ տեղ ճամբայ ընելը. 2. չրջագիծ ձեւացք՝ պատկերացք. պէր հաճապէն պալիս հաճելի խօսուածք կիմիլ. 2. բնակչիչէն կերպիչներ նկիլ:

Περιηγητὴς - οῦ (ὁ) che conduce intorno. բոլորտիքը տանող. կերպիչներ կրծիչկրիչ:

Περιηγητικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. atto a condurre intorno, a far girare. բոլորտիքը տանելու՝ պտտացընելու յարմար. կերպիչներ կրծիչկրիչ՝ կրկրիչէ գործ: (οὐσ. θηλ. ἡ οὐσ. πλθ.) = *Ὁδοιπορικόν.*

Περιηθέω - ῶ. M. ήσω. passare a colatojo. քամիչէն անցընել. պիկիչկրիչ՝ ոլոր կիմիլ կրկրիչ:

Περιήκης - εος (ὁ, ἡ) molto acuto. խոսուր. ըզկի պիւկի:

Περιήκω. M. ήξω. arrivare a... toccare.

Digitized by Google

հառաչել, բնդհառաչ, հառաչալիւր (կարգը եւ ապրանք)· ևրնդհչեի, գոչիւն, ևրնդհչ (ձայն)։

Περιηλυσις - εως (ἡ) = *Περιέλευσις*.

Περιηχέω - ῶ. *Μ.* ήσω. risuonare intorno. բոլորաիրեը հնչեմ· երիւթենիս խօսիմ։

Περιήχημα (τὸ) strepito. շառաչիւն· շառաչիւն։

Περιθάλπω. Μ. ἀλῶ. riscaldare bene ազեկ տաքցընեմ· եչ ըրնիմ։

Περιθαμβὴς - ἐος (ὁ, ἡ) attonito, stupefatto. տպաւած, քար մնացած· շուարած, հոլ ի չուրչ, հիւրան ծլուար։

Περιθαρσὴς - ἐος (ὁ, ἡ) pieno di coraggio. լի վստահութեամբ, քաջասիրտ· ճարպիկ։

Περιθαρσύνω. Μ. υνῶ. incoraggiare. քաջալերեմ· ճարպիկ վերիմ։

Περίθεσος (ὁ, ἡ) tutto divino. բոլորովին աստուածեղէն· պատանիներ նեղտնի՝ խաղ։

Περιθεσίω - ῶ. *Μ.* ώσω. profumare del zolfo. ծխամբ ծխել· փոխրկի ինծխիս։ — վերիմ։

Περιθείωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Περίθεμα (τὸ) ciò che si mette intorno, corona ecc. բոլորիրեը գրաւելու իրը, պատկ եւ այլն· երիւթենս ծծնալմամբ նեղուի, ինճ վեր ապրէ։

Περίθερμος (ὁ, ἡ) estremamente caldo. խիստ տաք· շատիկ տքնած։

Περίθεσις - εως (ἡ) l' azione di mettere intorno. բոլորիրեը դնելը· երիւթենս ծոմելըեի։

Περίθετος (ὁ, ἡ) che si può mettere o messo intorno. բոլորիրեը գրաւելու կամ գրաւած· երիւթենս ծծնալուիչէր խօսիր ծծնալըսլ. *Περιθετὴ* (ἐσθ. κόμη.) capelli morti o posticci, parucca. կեղծամ· նչեիրի տալ։

Περιθέω. Μ. θεύσομαι. correre intorno. բոլորիրեը վազել· երիւթենս ծոչմե։

Περιθὴκη (ἡ) = *Περίθεμα*.

Περίθλασις - εως (ἡ) contusione. մաքառում ճզմում· կղչիրելչ (ինձնի)։

Περιθρασύνω. Μ. υνῶ. = *Περιθαρσύνω*.

Περιθραύω. Μ. θραύσω. rompere del tutto. բոլորովին կոտրել· պատանիներ ծոչմե։

Περιθρηνέω - ῶ. *Μ.* ήσω. risuonare intorno con delle lamentazioni. ողբերով կանեռով բոլորիրեը հնչեցընել· ինչուն ան ծիրեաց իւր տխուր ընթացք ծոչմեցուիր։

Περιθριγκόω - ῶ. *Μ.* ώσω. attorniare di siepe. ցանկով պատել՝ չորս գին ապնել· վեր իւր տարմե, պատ իւր տխուր նանըեր ելլմե։

Περιθρόμβόω - ῶ. *Μ.* ώσω. convertire in grumo. մակարդել, մակարդի դարձընել· ծոխելըսիմե, ախ հայոցեն վերիմե։

Περιθρόνιος - α - ον. che sta intorno al trono. աթոռին բոլորիրեը եղող· թախտի երիւթենս նստող։

Περιθρυλλέω - ῶ. *Μ.* ήσω. divulgare da per tutto, decantare. ամէն տեղ հրապարակել· հիր նանս վրէ ելմե։

Περιθρύλλητος (ὁ, ἡ) divulgato da per tutto, decantato. ամէն դի հրապարակուած· հիր նանս վրէ ելլող։

Περίθυμος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίθ.*) - θύμως. acceso d'ira, troppo irritato. խիստ սրտգոչած՝ բարկացած· վրայի խօվեկնիչ՝ խրտնեցնող։

Περιθύω. Μ. θύσω. immolare intorno. բոլորիրեը զոհել· երիւթենս ծարոյան վերմե։

Περιθωρακίδιον (τὸ) sajone che si mette sulla corazza. զրահի վրայէն հագուելու սաւառակ· ղէրթ խոչերինին ևրնվերի պետան։

Περιιδρόω - ῶ. *Μ.* ώσω. essere immerso nel sudore. քրտինքի ծովին խրել· ինչի պրիմե։

Περιίδρωσις - εως (ἡ) sudore abbondante. առատ՝ շատ քրտինք· պոչ ղէի ինչ։

Περιίζω καὶ (μσ.) - ίζομαι. *Μ.* ίζήσω. = *Περικάθημαι*.

Περιιππεύω. Μ. εύσω. girare intorno a cavallo. ձիով բոլորիրեը պըտըտիլ· ան իւր երիւթենը ծոչմե։

Περιίπταμαι. Μ. περιπτήσομαι. volare intorno. բոլորիրեը ծաչիլ· երիւթենս ծոմե։

Περιίστημι. Μ. στήσω. collocare intorno. 2. ridurre. բոլորիրեը դնել՝ զետեղել· 2. ածել, առնիլ, ձգել· երիւթենս ծսմե՝ ինչուչորիրեի տալիս· 2· կոխիրելի, ևրիւթենս տալ· (μσ.) evitare, scansare. խորհիլ, ձկի դի կենալ· ասկնամե, ալիր նանս գասրմե։

Περικαὴς - ἐος (ὁ, ἡ) ardente, infiammato. վառօղ, եռող, հրաչեկ· նոպեճ, եռչնճ։ — καῶς, ἐπίθ.

Περικαθαίρω. Μ. αρῶ. purgare, nettare intorno. բոլորիրեը մաքրել· երիւթենը բիծիչնիչելե։

Περικαθάπτω. Μ. άψω. attaccare intorno. բոլորիրեը կցել՝ յարմարել· երիւթենս պինիչորիրե՝ ապտարմե։

Περικαθαρίζω. Μ. ίσω. = *Περικαθαίρω*.

Περικάθαρμα (τὸ) = *Κάθαρμα*.

Περικαθέζομαι καὶ

Περικάθημα (τὸ) assedio. պաշարում· հանհոխրէ։

Περικάθημαι. Μ. εδοῦμαι. sedere intorno. բոլորիրեը նստիլ· երիւթենս օթուրմե։

Περικαθίζω. Μ. ίσω. mettere a sedere intorno. բոլորիրեը նստեցընել· երիւթենս օթուրնիմե։

Περικάθισις - εως (ἡ) = *Περικάθημα*.

Περικαίω. Μ. καύσω. bruciare intorno. բովիրը երել· երիւթենը խոխմե։

Περικακέω - ῶ. *Μ.* ήσω. essere al colmo delle disgrazie. ինչուսաւիճանց ամէն ընկղմած ըլլալ· սիֆիլլի՝ ֆիլտերի իլխոր պրիչէ ծոմե, ղէրթ օլմե։

Περίκακος (ὁ, ἡ) estremamente disgraziato. խիստ խեղճ ողորմելի· ղէրի սիֆիլ՝ խելխոչ։

Περικαλινδέω - ῶ. *Μ.* ήσω. = *Περικυλινδέω*.

Περικαλίνδησις - εως (ἡ) = *Περικυλίνδησις*.

Περικαλλὴς - ἐος (ὁ, ἡ) bellissimo. խիստ գեղեցիկ· վեր ևլելչ, ղէրի չերի. — λέως, ἐπίθ.

Digitized by Google

Πειρατεία (ἡ) pirateria. ծովու ասպատակութիւն. ծովային յարձակում։

Πειρατεύω. Μ. εὐσω. esercitare la pirateria. ծովու ասպատակութիւն ընել. ծովային յարձակում կատարել։

Πειρατὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Πειρατής.*

Πειρατήριον (τὸ) tentativo, prova. 2. asilo de' corsari. փորձ, ձիգ. 2. ծովու ասպատակներուն ապաստանարանը. ծովահենների, ծովինկան, ճկից. 2. ծովային յարձակումը ընելէն առաջ։

Πειρατὴς - οῦ (ὁ) pirata, corsaro. ասպատակ ծովու, ՀԷն. ծովային։

Πειρατικὸς - ὴ - ὸν. di corsaro. ասպատակի յատուկ. ծովային հետաքո. — ικῶς, *ἐπίρ.*

Πειράω - ῶ. (καὶ *μσ.* ὅ καὶ *εὐχρηστότ.*) *Πειράομαι - ῶμαι. Μ. άσω - ομαι.* provare, sperimentare, tentare. փորձել, փորձ փորձել. ծնդրել, ծնդրեան ծրել։ 2· ասպնել. տեսիլ օգնէ նոյնս ծնդրել, ստուգել ծնդրել։ 2· ծնդրել։

Πείσα - ης (ἡ) ubbidienza, persuasione. հնազանդութիւն, համոզում. յիմար, իւղմէնէ։

Πεισάδικος (ὁ, ἡ) che persuade i giudici. դատաւորները համոզող. համոզիչ ծանրագոյն։

Πείσις - εως (ἡ) = *Πειθώ.*

Πείσις - εως (ἡ) = *Πάθος.*

Πεῖσμα (τὸ) persuasione, fiducia. 2. ormeggio. համոզում, վստահութիւն. 2· նաւը ցամաքը կապելու մեկնելու. խարիսխ, ևաւնանգիր, ծիրմոն. 2· ևաւին ծայր գետնաքարի մեկնելու. (գիր Ակ ասպա ծնդիր գետ)։

Πεισμονὴ (ἡ) persuasione. համոզում. իւղմէնէ։

Πειστήριος - α - ον. καὶ

Πειστικὸς - ὴ - ὸν. (καὶ *ἐπίρ.*) - ικῶς. persuasivo. համոզիչ. ծանր խրճիթ, գանգրած։

Πέκος - εος - ους (τὸ) = *Πόκος.*

Πεκτέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Πείκω.*

Πεκτὸς - ὴ - όν. scardassato. 2. tosato. ամեսպատած, գզուած. 2· խուզուած. ջոնջոնըզ։ 2· կերտելու։

Πελάγειος - α - ον. = *Πελάγιος.*

Πελαγίζω. Μ. ίσω. rassomigliare al mare. 2. navigare in alto mare. ծովու նմանիլ. 2· խոր ծովը նաւարկել. գիտէք գիտնալ՝ գիտնալիք։ 2· ծովին մէջ իյնալ ևաւիլ։

Πελάγιος - α ῆ ος - ον. marino. 2. colui che si trova o naviga in alto mare. ծովային. 2· խոր ծովը գտնուող կամ նաւարկող. գերեսի, գերեզման։ 2· ծովին գոլտանի խոտ ևաւ իւ ևաւին։

Πελαγισμὸς (ὁ) = *Ναυτία.*

Πελαγίτης - ου (ὁ) καὶ *Πελαγῖτις - ιδος* (ἡ) × *ἀντὶ Πελάγιος.*

Πελαγοδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre in alto mare. խոր ծովը վազել. ծովին մէջ ևաւ վազել։

Πελαγοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre in alto mare. խոր ծովը վազող. ծովին մէջ ևաւ վազող։

Πέλαγος - εος - ους (τὸ) pelago, alto mare. պեղագոս. խորը ծովու. ծովին, գետի խորը գետէն գերեսս։

Πελαγόω - ῶ. Μ. ώσω. inondare. ողողել, ՀեղեղԷլ. — խլճել, ծովճել։

Πελάζω. Μ. άσω. avvicinare, accostare. մօտեցընել. մօտեցընճել։

Πέλανος (ὁ) focaccia fatta di fior di farina. 2. umore, sugo condensato. նշիհէն պատրաստած. 2· քամելոցնելու հետ. սերկի առնուած խոտէլը պղպեղ. 2· միս. ևիչտէլ գոլորշիով խոշոր։

Πελαργιαδὺς - ίως (ὁ) cicognino. պղպեղ ձագ. ևիչտի խոշորատես։

Πελαργικὸς - ὴ - όν. proprio alle cicogne. պղպեղներու յատուկ. ևիչտիներու հետաքո։

Πελαργὸς (ὁ) cicogna (uccello). պղպեղ (քաշտան). ևիչտի (գոլ)։

Πελαργώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla cicogna. պղպեղի նման. ևիչտիի գնահատ։

Πέλας, ἐπίρ. vicino, presso. մօտ, քովը. հետը, հանգիստ։

Πελάστης - ου (ὁ) = *Πελάτης.*

Πελατεία (ἡ) clientela. հովանաւորութիւն. հիմնարկութիւն։

Πελάτης - ου (ὁ) vicino. 2. servo, mercenario. 3. cliente. մօտ. 2· ծառայ, վարձկան. 3· հովանաւոր, պաշտպանատեր. հետը. 2· իշխանութիւն, իշխ. 3· կնիկ, հիւր կնկան, ևիչտ։

Πέλεθος - εος - ους (τὸ) merda. պղպեղ, քաղ. գոմ։

Πέλεθρον (τὸ) × *ἀντὶ Πλέθρον.*

Πέλεια - ας (ἡ) καὶ

Πελειὰς - άδος (ἡ) colombella, palombo. վայրի պղպեղի. հոգոնի կապոյտին, բոհոտ կապոյտնկին։

Πελεκὰν - ᾶνος (ὁ) picchio. 2. folaga. փայտփոր (քաշտան). 2· փորփոր (կոչի քաշտան մը). պղպեղ հետեւ (գոլ). 2· սոխ հոտը անկէ հոտը (գիր Ակ ասպա կապոյտ հոտը)։

Πελεκάω - ῶ. Μ. ήσω. tagliare colla scure, asciare. կացինով կտրել. ասղել. գործի ևաւիլ, նմանել։

Πελέκημα (τὸ) scheggia, coppone. ասղէզ, փասթ չիւղ. նմոյն, ջոնջոնըզ։

Πελέκησις - εως (ἡ) l'azione di tagliare colla scure. կացինով կտրելը. գործի իւղ ևաւիլ։

Πελεκητὴς - οῦ (ὁ) colui che taglia colla scure. կացինով կտրող. գործի իւղ ևաւնի։

Πελεκητὸς - ὴ - όν. tagliato o che si può tagliare colla scure, asciato. կացինով կտրուած, ասղուած կամ կտրուիլ երթալ. գործի իւղ ևաւիլու նմանցուած նմոյն ևաւիլուելու։

Πελεκίζω. Μ. ίσω. tagliare colla scure, asciare. կացինով կտրել. ասղել. գործի իւղ ևաւիլ, նմանել։

Πελεκῖνος (ὁ) fava di lupo, sena bastarda (erba). ասեաղ մը վայրի ասղ. գիր Ակ նոգանի պիտիլի. 2· = *Πελεκάν.*

Digitized by Google

Πέλεκυν (τὸ) il manico della scure. կոթ կոթի. դռիս տափ.

Πελεκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di scure. կոթիի ձեւով. դռիս պէսպէս.

Πελεκύδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Πέλεκυς - εως ἡ υος (ὁ) scure, ascia. կոթի, տապար. դռիս.

Πελεκύστερον (τὸ) = *Πέλεκυν*.

Πελεκυφόρος (ὁ, ἡ) che porta una scure. տապարակիր, կոթի կրօղ. դռիս.

Πελεμίζω. *M.* ίξω. muovere, scuotere. շարժել, ցնցել. տատանել, սիւսիւել, տարածել.

Πελιδνὸς - ὴ - όν. livido, piombino. կապտագոյն. խաւրտակ, գոյրիկ.

Πελιδνότης (ἡ) lividura. կապտատակուքիւն, կապարագոյն բլլալը. խաւրտակիւթ, գոյրիկիւթ.

Πελιδνόω - ῶ. *M.* ώσω. render livido, piombino. կապարագոյն ընել. խաւրտակել.

Πελίδνωμα (τὸ) lividore. մնին ու մատնարիւն, մարմին կապտատակութիւն. տիրիկին տիրոջոտ խօլութիւն, գիրկ.

Πελιδνωσις - εως (ἡ) = *Πελιδνότης*.

Πελίκη (ἡ) = *Πέλιξ*.

Πέλιξ - ικος (ἡ) = *Πέλλα*.

Πελιὸς - ὰ - όν. = *Πελιδνός*.

Πελιότης (ἡ) = *Πελιδνότης*.

Πελιόω - ῶ. *M.* ώσω. = *Πελιδνόω*.

Πελίχνη (ἡ) = *Πελίκη*.

Πελίωμα (τὸ) = *Πελίδνωμα*.

Πελίωσις - εως (ἡ) = *Πελίδνωσις*.

Πέλλα - ης (ἡ) secchio dove si mugne il latte. 2. tinozza. կով կթելու գալ. 2. տաշտ. լոգարան. տիպ տալիք խօլ. 2. ֆալխա, օթոնգանաս իլիկէկ ֆաղ.

Πελλαντὴρ (ὁ) chi mugne il latte nel secchio. կովը գալի մէջ կթօղ. տիպ խօլ տալ.

Πελλαστὴ (ἡ) = *Πέλυτρον*.

Πελλητὴρ (ὁ) = *Πελλαντήρ*.

Πέλλος - η - ον ἢ *Πελλὸς* - ὴ - όν. = *Πελιός*.

Πέλλωμα (τὸ) = *Πελίωμα*.

Πέλμα (τὸ) la pianta del piede. 2. suolo delle scarpe. ոտրվարտ. 2. հողմիտակի ներքոյն, հատոր կռիլ. ներսան. 2. տիրոջել.

Πελματώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla pianta del piede. ոտրվարտի նման. ներսան պէսպէս.

Πέλομαι, ἴδε *Πέλω*.

Πελτάζω. *M.* άσω. tenere una rotella. վահան բռնել. ֆալխան ներքոյն (իլիկով).

Πελτάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πέλτη*.

Πελταστὴς - οῦ (ὁ) armato di rotella. վահանաւոր. ֆալխանլը.

Πελταστικὸς - ὴ - όν. che concerne la rotella. վահանի յատուկ. ֆալխանս պատկ.

Πελταφόρος (ὁ, ἡ) = *Πελτοφόρος*.

Πέλτη (ἡ) rotella, targa. տեսակ մը թեթեւ վահան. պէս ոշ խոխի ֆալխան. 2. = *Παλτόν*.

Πελτοφόρος (ὁ, ἡ) = *Πελταστής*.

Πέλυτρον (τὸ) = *Πέλυτρον*.

Πέλυξ - υκος (ἡ) = *Πέλεξ*. 2. = *Πέλεκυς*.

Πέλυτρον (τὸ) coreggia con cui i corrieri si legano i piedi. փոկ որով թզիաքերները ոտքերին կը կապեն. սուլուրջի յոխլուրջ տալուրջիւրը ֆոյլ.

Πέλω (μσ.) *Πέλομαι* (*X. M.*) essere, divenire. բլլալ, գալ. ուղիղ, վէր ուղիղ.

Πέλωρ (τὸ) (ἄκλ.) mostro. հրեշ. գող, ահագին կերան.

Πελώριος - α ἢ ος - ον. = *Τερατώδης*.

Πέλωρον (τὸ) = *Πέλωρ*.

Πέλωρος - α ἢ ος - ον. = *Πελώριος*.

Πέμμα (τὸ) pastume. խմորեղէն. խմոր իլի.

Πεμμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πέμμα*.

Πεμματουργὸς (ὁ, ἡ) pasticciere. քաքարտոր. պաղպաղիչ.

Πεμπαδάρχης καὶ *Πεμπάδαρχος* (ὁ, ἡ) comandante di cinque soldati. հինգ զինուորի հրամիրոջ. պէլ նիֆերի սուերի պոյորան.

Πεμπάζω καὶ (μσ.) - άζομαι. *M.* άσω - ομαι. contare a cinque a cinque. հինգ հինգ համրել. պէլէր պէլէր սայմէ.

Πεμπὰς - άδος (ἡ) = *Πεντάς*.

Πέμπελος (ὁ) decrepito. զառամեալ, խաւ ծեր. էէր կիպէյոր.

Πεμπταῖος - α - ον. di cinque giorni. հինգ օրուան. պէլ կիւնէյոտ.

Πεμπτάμερος (ὁ, ἡ) *Δ. ἀντὶ Πενθήμερος*.

Πεμπτὰς - άδος (ἡ) = *Πεντάς*.

Πεμπτημόριον (τὸ) la quinta parte. հինգերորդ մասը. պէլկիմի հիսոն.

Πεμπτὸς - ὴ - όν. mandato, spedito. առաքուած, խրկուած. ղրկուած պէլէնիլէչ, խօլլանմիշ.

Πέμπτος - η - ον. quinto. հինգերորդ. պէլկիմի.

Πέμπω. *M.* πέμψω. mandare, spedire. խրկել, առաքել. խօլլամագ, էյոռլ կիմի.

Πεμπώβολον (τὸ) spiedo a cinque punte. հինգ ճաթով սայրով շամփուր. պէլ սաճլու ղէղ.

Πεμφιγώδης καὶ *Πεμφιδώδης* - εος (ὁ, ἡ) = *Φλυκταινώδης*.

Πέμφιξ - ιγος καὶ

Πεμφὶς - ίδος (ἡ) soffio. 2. goccia. 3. raggio. 4. bolla d' acqua. 5. pustula. փչելը, շունչ. 2. կաթիլ. 3. ճաճանչ. 4. պղպջակ. 5. պռլոր. խոխ. 2. փոխ. 3. ջրհղիկ. 4. ... ֆոտրվըլը. 5. սիւնը գէյ.

Πεμφρηδὼν - όνος (ὁ) = *Τενθρηδών*.

Πέμψις - εως (ἡ) spedizione, mandata. խրկելը, առաքում. խօլլամա, կիմիտրիմ, էյոռլ.

Πενέστης - ου (ὁ) servo. ծառայ. խըմիթփոր.

Πενεστικὸς - ὴ - όν. servile. ծառայական. խըմիթփորաբար պիտուող.

Πένης - ητος (ὁ) povero, indigente. աղքատ, կարօտ. ֆոխրա, գնհրաճ.

Πενητεύω. *M.* εύσω. essere povero. աղքատ ըլլալ. ֆոխրա ոլմաք.

Πενητοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura de' poveri. աղքատներէն հոգացօղ. ֆոխրաների խնամող.

Πενθαλέος - α - ον. deplorabile, lamentevole. աղքալալ, լալա արժանի. ողկունելի.

Digitized by Google

Πενθερά (ἡ) suocera. *աներ կին, կնոջ մայր*.
Πενθερὸς (ὁ) suocero. *աներ, կնոջ հայր*.
Πενθεροκτόνος καὶ
Πενθεροφθόρος (ὁ, ἡ) che uccide il suocero o la suocera. *աները կամ զոքանչը սպանող. փայտասրճը խփօք փայտանաչը խոլխրին*.
Πενθέω - ῶ. M. ήσω. piangere, essere in lutto. *լալ, ագալ · սգնկել, խոտի ելնել*.
Πένθημα (τὸ) lutto. *սուգ · խոտ*.
Πενθήμερος (ὁ, ἡ) di cinque giorni. *հինգ օրուան · գոր կիրնէ*.
Πενθημιπόδιον (τὸ) estensione di due piedi e mezzo. *երկուք ու կէս ոտնաչափ · խէ գոլէ ոտնչափ*.
Πενθήμων - ονος καὶ
Πενθήρης - εος (ὁ, ἡ) luttuoso, lugubre. *սգաւոր · խոնէ*.
Πενθηρὸς - ά - όν. = *Πένθιμος*.
Πενθητὴς (ὁ) piangente. *լացող · ագլոյն*.
Πενθητήριος - α - ον. καὶ
Πενθητικὸς - ὴ - όν. lugubre. *սգալից, թաղման · խոնէ*.
Πενθητικῶς, ἐπίρ. luttuosamente. *սգով խոնէ խէ*.
Πενθικὸς - ὴ - όν. (καὶ *ἐπίρ.*) - *ικῶς.* = *Πενθητικός*.
Πένθιμος - η ῆ ος - ον. lugubre, luttuoso. *սգաւոր, սգալի · խոնէ, փոխանակիէ*.
Πένθος - εος - ους (τὸ) lutto. *սուգ · խոտ*.
Πενία Ἰων. Πενίη (ἡ) povertà. *ազքատութիւն · փոխանակիէ*.
Πενιχρὸς - ά - όν. (καὶ *ἐπίρ.*) = *Πτωχός*.
Πενιχρότης (ἡ) indigenza. *կարօտութիւն · փոխանակէ*.
Πένομαι (*παρτ. ἐπενόμην* καὶ *πλέον οὖ.*) esser povero. 2. lavorare, travagliare. 3. fare. *ազքատ կլալ · 2. աշխատիլ · 3. գործել, ընել · փոխանակիլ · 2. ջանալ · 3. խնդիր, խոփնիլ*.
Πενταβίβλος (ὁ, ἡ) composto di cinque libri. *հինգ գրէ բաղկացեալ · գոր փոխանակին ինչպիսի. Πενταβίβλος* (ἡ) = *Πενταteύχος*.
Πενταγράμμος (ὁ, ἡ) composto di cinque linee. *հինգ գծէ բաղկացեալ · գոր նշանական խորիկ*.
Πενταγωνος (ὁ, ἡ) pentagono, composto di cinque angoli. *հնգանկիւնի · գոր փոխնիլ*.
Πενταδακτυλος (ὁ, ἡ) che ha cinque dita. 2. lungo cinque dita. *հինգ մատ ունեցող. 2. հինգ մատնաչափ · գոր փոխնիլ. 2. գոր փորփոխ ասան*.
Πενταδάρχης καὶ *Πενταδαρχος - ου* (ὁ) = *Πεμπαδάρχης*.
Πενταδεκαέτης - εος ῆ εος (ὁ, ἡ) = *Πεντεκαιδεκαέτης*.
Πενταδιον (τὸ) = *Πενταδς*.
Πενταδραχμος (ὁ, ἡ) che vale cinque dramme. *հինգ դրամիոյ արժող · գոր ոչխոխ տխնէ*.
Πενταδωρος (ὁ, ἡ) lungo cinque palmi. *հինգ թզուչափ · գոր փորձ ասան*.
Πενταετηρία (ἡ) = *Πενταετηρίς*.
Πενταετηρικὸς - ὴ - όν. che si fa ogni cinque anni. *հինգ տարին մէկ անգամ մը եղող · գոր պնդուի գոյ տեղ · ելլ*.
Πενταετηρὶς - ίδος (ἡ) cinquennio. *հնգամեայ ժամանակ · գոր խոլ գրասրէ*.
Πενταέτης - έος ῆ εος (ὁ, ἡ) di cinque anni. *հինգ տարուան · գոր խոլլէ*.
Πένταθλον (τὸ) esercizio di cinque sorte di giuochi, de' pugni, della piastrella, della lotta, della corsa e del ballo. *երթևեռիւն հինգ խաղուց՝ պատերազմ փոխանակեան՝ սահիկի՝ ըմբշամարտեան՝ ընթացից ու կռուան · գոր օրն ինչիկ՝ խոնի խոսրուն՝ փայտերուն՝ ինչոյ փոյտ վի բան*.
Πεντακέφαλος (ὁ, ἡ) che ha cinque teste. *հինգ գլուխ ունեցող · գոր դուլէ*.
Πενταχις, ἐπίρ. cinque volte. *հինգ անգամ · գոր փոխ*.
Πενταχισμύριοι - αι - α. cinquanta mila. *յիսուն հազար · խլլ գի (50,000)*.
Πενταχισχίλιοι - αι - α. cinque mila. *հինգ հազար · գոր գի (5,000)*.
Πενταχοσιάρχης - ου (ὁ) comandante di 500 soldati. *հինգ հարիւր զինուորի հրամայող · գոր խնդ պետրի պոյորան*.
Πενταχοσίαρχος (ὁ) = *τῷ προηγ*.
Πενταχόσιοι - αι - α. cinque cento. *հինգ հարիւր · գոր խնդ (500)*.
Πενταχοσιοστὸς - η - όν. cinque - centesimo. *հինգհարիւրերորդ · գոր խնդլնդիկ*.
Πενταχοσιοστὺς - ύος (ἡ) cinque - centinaja. *հինգ հարիւրտիկ · գոր խնդլլոյ*.
Πενταλέθος (ὁ, ἡ) composto di cinque pietre. *հինգ քարէ բաղկացեալ · գոր խոփ փան խոտրին*.
Πενταμερὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίρ.*) - *μερῶς*. diviso in cinque parti. *հինգ մասի բաժնուած · գոր հնտնի պոլնդիկ*.
Πεντάμετρος (ὁ) (*ἐνν. στίχος.*) pentametro (verso composto di cinque piedi.) *հինգ ոտնեան տաղաչափ · գոր վերնի գիր*.
Πεντάμηνος (ὁ, ἡ) di cinque mesi. *հինգ ամսուան · գոր պլլէ*.
Πενταμοιρος (ὁ, ἡ) composto di cinque porzioni. *հինգ մասէ բաղկացեալ · գոր հնտնի խորիկ*.
Πενταπάλαιστος (ὁ, ἡ) esteso cinque palmi. *հինգ թզլափ երկայ · գոր խոլ օլան*.
Πενταπετὲς - έος - οῦς (τὸ) = *Πενταφύλλον*.
Πενταπηχυς - εος (ὁ, ἡ) lungo o alto cinque bracci. *հինգ կանգուն երկան կամ բարձր · գոր պլլէն տալոն խոտոր հինգ*.
Πενταπλασιάζω. M. άσω. quintuplicare. *հնգապատկել · գոր փոխ խնդլ*.
Πενταπλάσιος - α - ον. καὶ
Πενταπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίρ.*) - *ίως*. quintuplo. *հնգապատիկ · գոր փոխ*.
Πενταπλόος - οῦς, όη - ῆ, όον - οῦν. = *Πενταπλάσιος*.
Πενταπολις - εως (ἡ) provincia continente cinque città. *հինգ քաղաք ունեցող գաւառ · գոր նահանգ նչոլիկ*.
Πενταπους - οδος (ὁ, ἡ) lungo cinque

Digitized by Google

piedi. Հինգ ոտանոցավոր երկար. տես ոտ-ոտանի:

Πενταρχία (ἡ) quinquevirato, pentarchia, governo di cinque persone. Հինգ հոգիե կառավարության սերտաբերութիւն. տես նոյ. տես մէկտեղ հաւասար ընտանեաց տիրելը:

Πενταῖς - άϊδος (ἡ) cinquina. Հնգեակ. տես նոյ. տես:

Πενταπίθαμος (ὁ, ἡ) lungo cinque palmi. Հինգ թաղանոցավոր երկար. տես ետրեալ ոտանոտ:

Πενταστάδιος (ὁ, ἡ) lungo cinque stadj. Հինգ վաստան երկար. տես օր ճեղնելի ոտանոտ:

Πεντάστομος (ὁ, ἡ) che ha cinque imboccature. Հինգ բերան ունեցող. տես ունելը:

Πεντάσχημος (ὁ, ἡ) che ha cinque figure. Հինգ ձեւ ունեցող. տես նոյնելի՝ պատկերի:

Πενταteυχος (ἡ) pentateuco. Պատճառն Հինգ գիրքը. Հնգամատեան. Պատկերն տես վերոյգրեալ:

Πενταφυλλος (ὁ, ἡ) che ha cinque foglie. Հինգ տերեւ ունեցող. տես նոյնելի. (οὐσ.) *Πενταφύλλον* (τὸ) pentafilo, cinque foglio. Հինգտերեւեան (խոտ մը). տես պտուղ (պէս նոյնելի):

Πενταφωνος (ὁ, ἡ) che rende cinque suoni. Հինգ հնչմունք ունեցող. տես պատելը:

Πενταχῇ, ἐπίῤῥ. in cinque luoghi. 2. in cinque maniere. Հինգ տեղ. 2. Հինգ կերպով. տես համապ. 2. տես ետրեալ:

Πενταχιλιοστὸς - ἡ - όν. cinquemillesimo. Հինգհազարերորդ. տես պիսին:

Πενταχορδος (ὁ, ἡ) che ha cinque corde. Հինգ տողիք կամ լար ունեցող. տես պէսելի. (οὐσ.) *Πενταχόρδον* (τὸ) pentacordo (istrumento musicale). Հինգտողի (նուագարան մըն է). տես ետրելի պէս նոյնելը:

Πενταχοῦ, ἐπίῤῥ. in cinque luoghi. Հինգ տեղ. տես ետրեալ:

Πενταχῶς, ἐπίῤῥ. = *Πενταχῇ.*

Πέντε (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (5.) cinque. Հինգ. տես ետրեալ:

Πεντεκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (15.) quindici. տասնուՀինգ. ծ տես:

Πεντεκαιδεκαέτης - ίος ἤ ους (ὁ, ἡ) di quindici anni. տասնուՀինգ տարեայ. ծ տես ետրելեաց:

Πεντεκαιδεκαταῖος - α - ον. di quindici giorni. տասնուՀինգ օրեայ. ծ տես ետրելի:

Πεντεκαιδέκατος - η - ον. decimo quinto. Հնգետասաներորդ. ծ տես ետրելի:

Πεντεκαιδεχήμερος (ὁ, ἡ) di 15 giorni. տասնուՀինգ օրեայ. ծ տես ետրելի:

Πεντεκαιεικοσι (οἱ, αἱ, τὰ) (ακλ.) ἀριθμ. (25.) venticinque. քառասունՀինգ. ետրելի՝ տես:

Πεντεκαιεικοσιοστὸς - ἡ - όν. vigesimo quinto. քառասներորդ Հինգերորդ. ետրելի պէսելի:

Πεντεκαιτεσσαρακονθήμερος (ὁ, ἡ) di 45 giorni. 45 օրեայ. 45 ետրելի:

Πεντεσύριγγος (ὁ, ἡ) che ha cinque buchi. Հինգ ծակով. տես պէսելի:

Πεντετηρὶς - ίδος (ἡ) = *Πενταετηρίς.*

Πεντέτης - εος (ὁ, ἡ) = *Πενταέτης.*

Πεντηκονθήμερος (ὁ, ἡ) di 50 giorni. 50 օրեայ. 50 ետրելի:

Πεντήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (50) cinquanta. յիսուն. ետրելի:

Πεντηκοντάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale 50 dramme. 50 դրամանոց արժող. 50 դրամի պէսելի:

Πεντηκονταετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di cinquanta anni. յիսուն տարեայ միջոց. ետրելի իբր դարի:

Πεντηκονταέτης - ίος ἤ εος (ὁ, ἡ) di 50 anni, quinquagenario. 50 տարեայ, յիսնամեայ. 50 տեղելի, 50 ետրելեաց:

Πεντηκονταετία (ἡ) cinquanta anni. յիսուն տարի. ետրելի պէսէ:

Πεντηκονταήμερος (ὁ, ἡ) = *Πεντηκονθήμερος.*

Πεντηκονταπέφαλος (ὁ, ἡ) che ha cinquanta teste. յիսուն գլուխ ունեցող. ետրելի գլխելը:

Πεντηκονταπήχυς - εος (ὁ, ἡ) di cinquanta bracci. յիսուն կանգուն. ետրելի տրելը:

Πεντηκόνταρχος (ὁ, ἡ) comandante di 50 soldati. 50 զինուորի հրամայող. ետրելի տիրելի պատրան:

Πεντηκοντὰς - άδος (ἡ) cinquantina. յիսնեակ. ետրելիելի. ետրելի:

Πεντηκοντατάλαντος (ὁ, ἡ) che vale 50 talenti. 50 տաղանդ քանակ արժող. ետրելի տեսակ էշխարեն տիկի պէսելիսի:

Πεντηκοντατέσσαρες - ων (οἱ, αἱ, τὰ) cinquanta quattro. յիսուն ու չորս. ետրելի պէսրս (5¼):

Πεντηκοντήρης - εος (ἡ) = *Πεντηκόντορος.*

Πεντηκοντόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha cinquanta figli. յիսուն զաւակ ունեցող. ետրելի ելելոց օրն:

Πεντηκόντορος (ἡ) galera a 50 remi. 50 թիակով գալիաս. ետրելի պէսրելի ելեւպէսի:

Πεντηκοντούτης - ου (ὁ) καὶ *Πεντηκοντοῦτις - ιδος* (ἡ) = *Πεντηκονταέτης.* quinquagenario. յիսնամեայ. ետրելի ետրելեաց:

Πεντηκοσταῖος - α - ον. che si fa in 50 giorni. յիսուն օրը եղող. ետրելի ելեւպէսի օրն:

Πεντηκοστὸς - ἡ - όν. cinquantesimo. յիսներորդ. ետրելիելի. *Πεντηκοστὴ* (ἡ) (ἐνν. ἡμέρα.) le Pentecoste. Պենտեկոստէ, Հոգեգալուստ. ետրելի պատրաւ. ելեւպէսելի:

Πεντηκοστὺς - ύος (ἡ) = *Πεντηκοντάς.*

Πεντήρης - εος (ὁ, ἡ) quinquereme. Հինգկարգեան գալիաս. տես ելեւպէս ելեւպէսելի:

Πεντόβορον (τὸ) καὶ

Πεντόβορος (ἡ) peonia (erba.) մասուտակ, բժշկական խոտ մըն է. այլ ետրելելը, ետրելելի (պէս նոյնելի):

Πεντώβολος (ὁ, ἡ) che vale cinque oboli. Հինգ գանի արժող. տես համեր պէսելի:

Πεντώνυχος (ὁ, ἡ) che ha cinque unghie. Հինգ ըղունգ ունեցող. տես ետրելելը:

Digitized by Google

Πεντώροφος (ὁ, ἡ) (οἶκος.) (casa) a cinque piani. հինգ յարկանոց (տուն). հնլ. ֆաբ (եվ.).

Πέξις - εως (ἡ) l' azione di tondere. խուզելը · էջերթմա.

Πέος - εος - ους (τὸ) cazzo, membro virile. վարոց, կնիք · ղևիբր.

Πεπαίνω. Μ. ανῶ. mollificare, maturare. 2. mitigare. փափկացնել, հասցնել. 2. քաղցրացնել, մեղմել · խաժանչիմք, նեղչրդիր. 2 · ինչին նիմիր, խնդրիր.

Πέπανος (ὁ, ἡ) ἦ *Πεπανὸς* - ἡ - όν. = *Πέπων.*

Πέπανσις - εως (ἡ) maturazione. հասունություն · օրհնելը.

Πεπαντικὸς - ἡ - όν. maturativo. հասունացնող, հասցնող · նեղչրդիր, օգտակար.

Πεπασμὸς (ὁ) = *Πέπανσις.*

Πεπαστικὸς - ἡ - όν. = *Πεπαντικός.*

Πέπειρος (ὁ, ἡ) maturo. հասուն, հասած. նեղչրդիր, օրհնել.

Πέπερι - εως ἦ εος (τὸ) pepe. պղպեղ · պիպեր.

Πεπερίζω. Μ. ίσω. avere il gusto o l'odore del pepe. պղպեղի համ կամ հոտ հասնիմ · պիպեր համբերած նմանութիւն օրհնել.

Πεπερίτης - ου (ὁ) καὶ *Πεπερῖτις* - ιδος (ἡ) simile al pepe. պղպեղի նման. պիպերի պիտներ.

Πέπλιον (τὸ) porcellana selvatica (erba). վայրի փրփրեմ. խոտ սերմ օրհն.

Πέπλος (ὁ) peplo, sopravveste da donna. տեա, քող, ծիածան կրինոց, խոշոր, ֆեռֆեռ, բիլ, լար, ընծեղ պիրկել.

Πέπλωμα (τὸ) = τῷ προηγ.

Πέπνυμαι. × πθ. πρκ. (ἀντὶ ἐνστ.) τ. *Πνέω* ἦ τ. *Πανύσκω.* essere prudente, sensato. խոհեմ՝ խոհական ըլլալ · գոզրիրիլ՝ սթելլը օրհնել.

Πεποίθησις - εως (ἡ) persuasione. համոզում. իրար, ֆանմ խոհ ֆանգրմա.

Πεποιθὼς (ἡ) = τῷ προηγ.

Πεπτήριος - α - ον. = *Πεπτικός.*

Πεπτικὸς - ἡ - όν. digestivo. մարսական · օգնիրիմի, հաղիմ.

Πεπτὸς - ἡ - όν. digestibile. գիւրաւ մարսելու · հալկիլը, հաղիմ ֆօլմ.

Πέπτω. Μ. πέψω. cuocere, maturare. 2. digerire. եփել, հասցնել. 2. մարսել · էնէրդիր, նեղչրդիր. 2. հալ նիմիր, օգնիրիմիր.

Πέπων - ονος (ὁ, ἡ) cotto al sole, maturo. 2. molle. 3. codardo, infingardo. արեւուն եփուած, հասուն. 2. փափուկ. 3. վատ, ծոյլ, հեզգ · կիներկրի էնէրդէ, օրհնել, նեղչրդիր. 2. խոժանչիմք. 3. ինչ պիրկ. (καὶ εἰς τὴν κλητ.) amabile. սիրելի · սիրկիլէ. (οὐσ.) *Πέπων* (ἐνν. σίκυος.) mellone, popone. սեխ. ֆուտ.

Πὲρ. (μόρ. ἐγκλ.) quantunque. 2. troppo. թէպէտեւ. 2. խոտ, չոյժ. հիր նէ ֆատ. 2. ինչրք, ընչեր.

Πέρα, ἐπίρ. al di là, oltre. 2. oltre misura, oltre modo. հետագային, անդր քան, անդրի, ետկալ, յայնկոյս. 2. չափէ դուրս. սէյրը, խօրէ, օգր ինչրք. 2. հարիւրէ սէյրը, ինչրք.

Πέραθεν, ἐπίρ. dalla parte dirimpetto. դիմացի դիէն. ֆորյէ ինչրֆա.

Περαίας - ου (ὁ) muggine (pesce.) դեղաձուկ · սիֆկ · գոլէյէ.

Περαίνω. Μ. ανῶ. finire, terminare. 2. concludere. 3. fottere. լմցնել, կատարել. 2. եզրակացնել. 3 · գիտել (գին) · գլխիդիր, ինչդիր, նեղչրդիր. 2. սիրոշ գոլէնէ՝ գլխիդիր՝ նեղչրդիր · օրհնել. 3 · ճիմ կիր.

Περαῖος - α - ον. ulteriore. անդրադարձ, միւս դին եղող · խօրհրդ օրէն, խօրհրդի, գ-խօրհրդէյէ.

Περαιόω - ῶ. *Μ.* ώσω. far passare, portare al di là. անդրի կամ անցընել. անդրի. խօրհդ ուէյրմէ՝ ինչրի-ղիր.

Περαίωσις - εως (ἡ) tragitto. անդրի կամ անցնիլը · խօրհդ ուէ՝ ինչրի.

Πέραν, ἐπίρ. = *Πέρα.* alla parte di rimpetto. դիմացի դին · ֆորյէ ինչրֆա, ֆորյէյ.

Περαντικὸς - ἡ - όν. effettore. 2. conchiudente. կատարող, գլուխ հանող. 2. եզրակացնող · խիդիլ խիմ խդի · 2. միջ գոլլյան, նեղչրդիր վերին.

Πέρας - ατος (τὸ) fine, termine. վախճան, եզր, ատհման. ծիր, հատ, նեղչրդիր.

Περάσιμος (ὁ, ἡ) passabile, per cui si può passare. անցնելու · ինչրիր.

Πέρασις - εως (ἡ) passaggio. անցիք. անցք · ինչր · ինչր.

Περάτης - ου (ὁ) passeggiere. անցուդարձ · ճամբորդ · ինչրի, ինօֆա.

Πέρατος - η - ον. ulteriore. անդրի դին միւսի անդրի եղող · խօրհրդէյէ, գ-խօրհրդէյէ.

Περατὴς - ἡ - όν. = *Περάσιμος.*

Περατόω - ῶ. *Μ.* ώσω. finire. լմցնել · վերջիդիր.

Περάτωσις - εως (ἡ) terminazione. ատարուածք. լմցնիլը · գլխիդիր, խիդիլ նիմիր.

Περάω - ῶ. *Μ.* άσω. passare o far passare, traversare. 2. traportare per vendere. 3. vendere. անցնիլ կամ անցընել. ճիմել դին անցնիլ. 2. ծախելու առնիլ. 3. ծախել · ինչրիր խոտօր ինչրիրիր, ուրիշ. 2. առեւտուր ինօֆիրիր. 3 · առնիլ.

Περγαμηνὴ (ἡ) pergamena, cartapecora. մաշակատած · բերգիլէ.

Πέργαμον (τὸ) καὶ *Πέργαμος* (ἡ) = *Πύργος.*

Πέρδησις - εως (ἡ) l' azione di scoreggiare, di tirar peti. արտաքսիլը · օսոպիս.

Περδικοδεὺς - έως (ὁ) perniciotto. կարտալ ձագ · վերչիլ խավրասան.

Περδίκειος (ὁ, ἡ) καὶ

Περδικικὸς - ἡ - όν. pertinente alla pernice. կարտալու յատկանալ · վերչիլէ գալիս.

Περδίκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πέρδιξ.* perniciotto. 2. parietaria. կարտալ ձագ · 2. կատիճէ (բոտ) · վերչիլ խավրասան. 2. խոչէլան (օշնոփ).

Περδικοθήρας - ου (ὁ) cacciatore di pernici. կարտալ որսացող · վերչիլ սէնէրտ.

Περδικοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce delle

perdici. կաքաւներ պահօղ՝ կերակրօղ. ախոլի առիլյան՝ պահապան։

Πέρδιξ - ικος (ὁ, ἡ) perdice (uccello). կաքաւ (թռչուն)։ ախոլի (թռչ.)։

Πέρδω καὶ (μσ. ὄ καὶ *ευχρυστότ.*) *Πέρδομαι. M. παρδήσομαι.* scoreggiare, tirar peti. արձակել։ ասուրմաք, պօրի կերդիլ։

Περητήριον (τὸ) foratojo. դէյր, չոպաք։ պասրլաս։

Περὶ, πρόθ. intorno, di, del, verso, circa. բոլորտիքը, չուրջ, ը։ (պարագաւոխան կամ պատմական), յաղագս, դէպ ի, իբրեւ, մօտ. կերակրափայտ, խանձափայտ, կօշիկներ, խաթըմ, պէրիսինի փօղաս, խաթըն, հինգ։

Περιάγαμαι. M. αγαθήσομαι. ammirare eccessivamente. չափէ գուրս զարմանալ. ինքզ ինձիպապի խալմաք։

Περιαγαπάζω. M. άσω, καὶ

Περιαγαπάω - ῶ. M. ήσω. amare troppo. խիաս սիրել. ղայրի սիրվիլ։

Περιαγγέλλω. M. ελῶ. annunziare da per tutto. ամէն դի զդացընել՝ լուրը տալ. հեր խանս հասիր կերդիլ։

Περιαγείρω. M. αγερῶ. radunare intorno. բոլորտիքը ժողվիլ. կերդիլ ինձլաթ՝ պէրիպրիլ։

Περιαγὴ (ἡ) sinuosità. խառնուած, կռռաթիթ. կռրիկիթ, փօղալիքիթ։

Περιαγὴς - έος (ὁ, ἡ) sinuoso. ծռացուից, քաղմաճիք. փօղալիք, կռրի պէրբիս։

Περιαγκωνίζω. M. ίσω. legare le braccia. ձեռքերը կապել. ֆօլաբրընը գալլօնաք։

Περιαγνίζω. M. ίσω. purificare tutto intorno. չուրս գին մաքրել. պիօրի կերդինը ինգիչլիկիլ։

Περιάγνυμι. M. άξω. rompere incurvando. ծռելով կոտրել. կռռի ճըմաք։

Περιαγοραῖος - α - ον. che gira di piazza in piazza ciarlando. չարչըռատուճիթիւն ընելով չուխուչ չուխուչ պըտըռօղ. լեզուաշնչիլ խօսելիս ւորտըն ւորտըն ինչիլ։

Περιάγχω. M. άγξω. strangolare. խղդիլ. պօղչաք։

Περιάγω. M. άξω. portare intorno. բոլորտիքը տանիլ. կերդինը խօսօտ կերդինը ինձիլդիրիլ։

Περιαγωγεύς - έως (ὁ) = *Περιαγωγός.*

Περιαγωγὴ (ἡ) giro, rotazione. չրջան, հալվիլը. պիլը, կերդինը պիմիլ։

Περιαγωγὸς (ὁ, ἡ) che fà girare intorno. բոլորտիքը պըտըցընօղ՝ գարձընօղ. կերդինը ինչդիրեն՝ պօտըրտան՝ կիվիրեն։

Περιάδω. M. άσομαι. celebrare da per tutto. ամէն դի հռչակել՝ քարոզիլ. հեր խանս լավ կիմիլ։

Περιαθρέω - ῶ. M. ήσω. guardare intorno. բոլորտիքը նայիլ. կերդինը պօտիմաք։

Περιάθρησις - εως (ἡ) il guardare intorno. 2. circonspezione. բոլորտիքը նայիլը։ 2. չրջահայեցուճիթիւն, զգուշաւորիթիւն. կերդինը պօտիմալէթ։ 2. իհինչոմի, ինօղ ալէթլէլը։

Περιαίρεσις - εως (ἡ) toglimento. վերցընելը։ քաշտըրմալէթ։

Περιαιρετὸς - ὴ - όν. che si può togliere. վերցուելօս։ քաշտըրըլմալը։

Περιαιρέω - ῶ. M. ήσω. togliere. վերցընել, առնել։ քաշտրմալ, ալմալ։

Περιακολουθέω - ῶ. M. ήσω. = *Παρακολουθῶ.*

Περιακοντίζω. M. ίσω. dardeggiare d'ogni lato. ամէն գիաց նետ նետել։ հեր խանս օք պրմալ՝ քիր չխմալ։

Περίακτος (ὁ, ἡ) girante, che rotola. գարձօղ, մանաթիկ։ պիտին, պիվիր օլմ։

Περιαλγέω - ῶ. M. ήσω. affliggersi estremamente. խիաս ցաւիլ՝ ցաւ խմանալ. ղայրի պիլին ացը գասյմալ։

Περιαλγὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤ.*) - *αλγῶς.* afflitto estremamente. խիաս ցաւած՝ ցաւ խմացած. ղայրի ացըվիլ՝ ացը գասյալ։

Περιαλείφω. M. αλείψω. ungere d'intorno. բոլորտիքը օծել. կերդինը խալլամալ։

Περίαλλος (ὁ, ἡ) che eccede gli altri, superiore. աւրիշներէն գերազանցօղ, վերնագոյն. աւրիշներինի ղալաթ իրեն, գոհ գալ. (τὸ πλθ. οὐδ.) *Περίαλλα, ἐπίῤ.* soprattutto. ամէն բանէ աւելի, յատկապ. հեր չեյտեն պիտի, խասապաս։

Περιαλουργὴς - έος καὶ

Περιαλουργὸς (ὁ, ἡ) tutto tinto di color di porpora. բոլորը ծիրանանիգ. պիտիպիրեն ալ՝ էգրիւելյս գոյանիլ։

Περίαμμα (τὸ) = *Περίαπτον.*

Περιαμπέχω καὶ *Περιαμπίσχω. M.* αμφέξω. vestire, coprire d'intorno. բոլորտիքը հագուեցընել՝ գոցել. կերդինը ինչնուրիպ՝ խօրխիլ։

Περιαμύνω. M. υνῶ. difendere qualcuno standogli attorno. ամէն բոլորտիքը կենալով անիկայ պաշտպանել. պէրինին կերդինը գասրտալ՝ անիկայ ֆօրսմաք։

Περιαμύσσω (ττω.) *M.* ύξω. lacerare d'ogni lato. ամէն գիաց պատառել. հեր բանգինան խորտմաք։

Περιαμφιένυμι. M. έσω. = *Περιαμπέχω.*

Περιάμφοδος (ὁ, ἡ) circondato da strade. չրջա գին ճամբայ. պիօրի խարգել խալ։

Περιανθέω - ῶ. M. ήσω. fiorire intorno. բոլորտիքը ծաղկիլ. կերդինը չիչեկլիկնալ։

Περιανθίζω. M. ίσω. ornare intorno di fiori. բոլորտիքը ծաղիկներով զարդարել. կերդինը չիչեկլեր իլե զարնմաք։

Περιανίσταμαι. M. στήσομαι. sorgere d'intorno. բոլորտիքեն ելլիլ. կերդինան ըգիմաք՝ գալգմաք։

Περιαντλέω - ῶ. M. ήσω. spandere intorno. բոլորտիքը ճարթիլ. կերդինը պիօփալ։

Περίαπτος (ὁ, ἡ) attaccato intorno. բոլորտիքեն անցուած՝ կապուած՝ կախուած. կերդինը խարբուճ՝ պուլունիլ՝ ասըլըճ։ *Περίαπτον* (τὸ) amuleto. վիզը կախուած յաւարութիւնք. հմայիլ, նաւար։

Περιάπτω. M. άψω. attaccare, appendere intorno. բոլորտիքը անցընել՝ կապել՝ կախել. կերդինը ինչդիրիլ՝ խարմաք՝ ասմաք։

Περιάργυρος (ὁ, ἡ) argentato intorno. արծաթասպառ. կիւմիւլ գարչը։

Digitized by Google

Περιαργυρόω - ῶ. *M.* ώσω. inargentare. արծաթով պատել. կիսով իւր ծածկել:
Περιαρμόζω. M. όσω. attaccare, adattare intorno. բոլորիքը կցորդել՝ յարմարցնել. կիրթիքս պիտիպէտի՝ տեղաւորել:
Περιαρόω - ῶ. *M.* ώσω. arare intorno. բոլորիքը հերկել. կիրթիքս լինի տիրել:
Περιαρτάω - ῶ. *M.* ήσω. appendere intorno. բոլորիքը կախել. կիրթիքս ասել:
Περιαστράπτω. M. άψω. brillare, risplendere intorno. բոլորիքը փայլիլ՝ շողալ. կիրթիքս ծագումի՝ լուսաւորել՝ լինելի ասելի:
Περισσοχολέω - ῶ. *M.* ήσω. essere molto occupato. խիստ բանի գործով ընկած լալ. ըսեն իւր կնիկ տիրելի՝ տալու օրհնել:
Περιαυγάζω. M. άσω. risplendere intorno. բոլորիքը փայլել. կիրթիքս ծագումի:
Περαυγεια (ἡ) splendore d'ogn' intorno. բոլորիքը առաքնութեան պայծառութիւն՝ փայլուն. կիրթիքս լուսաւոր լոյս՝ լինելի:
Περιαυγίω - ῶ. *M.* ήσω. = *Περιαυγάζω.*
Περιαυγὴ (ἡ) = *Περιαύγεια.*
Περιαυγης - ίος (ὁ, ἡ) che risplende d' ogni lato. ամէն գիսից փայլող. հիր կանգուն ծագուցան:
Περίαυγος (ὁ, ἡ) = τ. *προηγ.*
Περιαυθαδίζομαι. M. ίσομαι. comportarsi con troppa baldanza. չատ յանդգնութեամբ վարուիլ. ինքզինքը պետրելէն իւր տալրանալ:
Περιαυτολογέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare sempre di se, vantarsi da per tutto. միշտ իրմէն վրայ խօսիլ, ամէն տեղ պարծիլ. ծուխի տեղէն հոլելու պատճառ ինձիլ, հիր ինքզինքն գովել ինձիլ:
Περιαυτολογία (ἡ) il parlare sempre di se, millanteria. միշտ իրմէն վրայ խօսելը. պարծենկոտութիւն. ծուխի տեղէն հոլելու պատճառ ինձիլ, նօյնանդիլ:
Περιαυτοχίνιον (τὸ) che si mette intorno al collo. վիզ անցնելու. պղտիկ կախիչ՝ ծոլլանոց:
Περιβάδην, ἐπίρ. a cavalcioni. (*Γαλλ.* à califourchon). հեծնելով, բաց արանքներով. պիտիրեր, պոմպուրէրը պղտիր:
Περιβαίνω. M. βήσομαι. andare, stare intorno. 2. stare a cavalcioni, cavalciare. բոլորիքը երթալ՝ կեալ. 2. բանի մը վրայ հեծնալ, բաց արանքներով վրան կենալ. կիրթիքս ըլորտ՝ պտրտիլ. 2. ծուխին պիտիր, պոմպուրէրը պղէ ծուխին պիտիր:
Περιβάλλω. M. αλῶ. mettere intorno. 2. vestire. 3. circondare, cingere. բոլորիքը գնել. 2. հագուցնել. 3. պատել, պաղարիլ. կիրթիքս ծօմել. 2. կնդրկիլ. 3. չրէրկնիլ, պարսպել:
Περίβασις - εως (ἡ) l' azione di stare a cavalcioni, d' andare o stare intorno. բաց արանքներով կենալը, բոլորիքը կենալը կամ երթալը. պոմպուրէրը պղէ պտրտելը, կիրթիքս պտրտելը ծածկելը:
Περιβιβρώσκω. M. βρώσομαι. rodere d'intorno. քովերը կրծել. կիրթիքս ուտել:
Περιβλαστάνω. M. βλαστήσω. germogliare intorno. բոլորիքը ծաղիլ. կիրթիքս ծիլ չիլչիլիլ:
Περίβλεπτος (ὁ, ἡ) illustre, ammirabile. երեւելի. անուանի, զարմանալի. նախչ, գլխաւոր, քաջիլ չնշխար:
Περιβλέπω. M. βλέψω. guardare intorno. 2. ammirare. բոլորիքը նայիլ. 2. զարմանալ. կիրթիքս պտիլ. 2. ծանչնալ ծուխին:
Περιβλεψις - εως (ἡ) ammirazione. զարմացում. ծանչում, գիտնալութեան օրհնելը:
Περίβλημα (τὸ) veste, abito. հագուստ, շորի, արկանելիք. խոպոչ, բոպոչ:
Περιβλητος (ὁ, ἡ) cinto, vestito all'intorno. բոլորիքը պատած՝ հագուստ. կիրթիքս պոպուչ՝ կնդրկուած՝ ծուխնելու:
Περιβλύζω. M. υσω. καὶ
Περιβλύω. M. ύσω. egorgare, scaturire all' intorno. բոլորիքը վազել՝ հոսել՝ բխափուիլ՝ բղխել. կիրթիքս տիպ՝ տեղիքէ, կիրթիքս ծուխնել:
Περιβοάω - ῶ. *M.* ήσω - ομαι. gridare intorno. 2. divulgare, pubblicare, decantare. բոլորիքը պոռալ. 2. հռչակիլ, հռչատրիլ. կիրթիքս պոպուչել՝ հռչակել. 2. լսել կենալ:
Περιβόητος (ὁ, ἡ) famoso, rinomato. անուանի, հռչակաւոր. նախչ, գլխաւոր, լսել օրհնուած. — ήτως, ίπίρ.
Περιβοθρόω - ῶ. *M.* ώσω. aprire intorno una fossa. բոլորիքը փոս բանալ. կիրթիքս ծուխը տիպ՝ ուրէ:
Περιβόλαιον (τὸ) vestimento. հագուստ. խոպոչ:
Περιβολὴ (ἡ) il vestirsi, vestimento. 2. circuito. 3. abbracciamento. հագուիլը, պատում. 2. շրջան, շրջապատ. 3. գրկելը. ևնգիլ. խոպոչ. 2. պատէ. պարիսպ. 3. ծոմնելութիւն:
Περίβολος (ὁ) steccata, lizza, muraglia. պատնիշափակ, արմ. շրջանաքէլ, պէտ:
Περιβομβίω - ῶ. *M.* ήσω. ronzare intorno. բոլորիքը բզզել. կիրթիքս ձայնել:
Περιβόσκω. M. βοσκήσω. pascersi, abitare intorno. բոլորիքը արածակել՝ բնակել. կիրթիքս ծուխնելու՝ կենդիլ կենալ:
Περίβουνος (ὁ, ἡ) circondato da' monti. լեռնակերտ պատած. փալաքրած լինելու ծիլ, տեղի նման պաղ:
Περιβραχιόνιον (τὸ) braccialetto. ապրանիկ. պիլէրիլ:
Περιβρέμω (καὶ μσ.) - βρέμομαι (*X. M.*) καὶ
Περιβρομέω - ῶ. *M.* ήσω. fremere intorno. բոլորիքը գոչել՝ շառաչել. կիրթիքս կրկնելու. կիրթիքս շրկնելու:
Περιβρύχιος (ὁ, ἡ) che freme intorno. բոլորիքը գոչող՝ շառաչող. կիրթիքս կրկնողական:
Περιβρωτος (ὁ, ἡ) mangiato d' intorno. քովերէն կերուած. կիրթիքս կնդրկ:
Περιβύω. M. βύσω. turare d' intorno. քովերէն խցանել՝ խցել. կիրթիքս ծուխնել:

Digitized by Google

Περιβώμιος (ὁ, ἡ) che sta intorno all' altare. *խորանին բոլորակը կեցող. գիշերապահ կրօնականաց գոմարան:*

Περιγανόω - ῶ. Μ. ώσω. rallegrare estremamente. *խիստ ուրախացընել. ինքն գոյոյ կին:*

Περίγειος (ὁ, ἡ) che sta vicino o intorno alla terra. *երկրին մօտ կամ բոլորակը եղող. նիւթ նոքօք նոքօր տիւրեցի ջինքին կիրճերնէ օրն:* (*ὅθ. οὐσ.*) *Περίγειον* (τὸ) (*ὀνν. διάστημα*). perigeo. *մոլորակներուն երկրային գնացք են մօտ գանուած գիծը. արեգակնէրին տիւրեցի ջինքին են նոքօք պատահական երկար:*

Περιγενητικός - ή - όν. che ha la forza di vincere. *յաղթելու զօրութիւն ունեցող. ինքն կիմեցի գովելիին օրն:*

Περιγηθής - έος (ὁ, ἡ) troppo allegro. *խիստ զուարճ. ընդի լաւ:*

Περιγίγνομαι (*γίνομαι*). *Μ. γενήσομαι.* eccedere, restare di più. 2. risultare. 3. sopravvivere, scappare, liberarsi. 4. superare, vincere. *աւելնալ, աւելի մնալ.* 2. *ծագիլ, առաջ գալ.* 3. *ազի մնալ, խնայուիլ, ապրիլ.* 4. *վրա ելլել, յաղթիլ.* արիմի, ջնորի ինչ. 2. իւրէն կիրճի, հաւ՝ ասոյոր օրնի. 3. *առ եկնի, օրվընի, ինքնի.*

Περίγλυκυς - εος (εῖα-υ). dolcissimo. *խիստ անուշ. ընդի քաղցր:*

Περιγλύφω. Μ. γλύψω. scolpire d' intorno. *քովիրէն կոփիլ քանդակիլ. կիրճերնէն նմանիլ՝ ինչ իւր իւրմէն:*

Περίγλωσσος (ὁ, ἡ) eloquente. *լեզուանի. փիլտէ:*

Περιγνάμπτω. Μ. γνάμψω. = *Περικάμπτω.*

Περίγραμμα (τὸ) termine, limite. *եզր, սահման. հատոր, ընդր.* = *Περιφέρεια.*

Περίγραπτος (ὁ, ἡ) circonscritto. *պարագրեալ. նիշօրնէրէ, հատոպրնէրէ:*

Περιγραφή (ἡ) circonscrizione, descrizione, disegno. *պարագրութիւն, չրխանաձեւութիւն, նկարագրութիւն, գծագիր. ինչոխի վրայ, վոխի վրայ, րան.* 2. = *Περιορισμός.*

Περιγράφω. Μ. γράψω. circonscrivere, descrivere. 2. disegnare. 3. limitare. *պարագրել, չրխանձել, նկարագրել.* 2. *գծագրել.* 3. *սահման՝ հատար գնել. ինչոխի՝ վոխի վրայ եղիլ եղել.* 2. *բան ալնի.* 3. *սիւր քօնի:*

Περιγυρόω - ῶ. Μ. ώσω. rivolgere intorno. *չրխագառնել. կիրճերնէն ասրնի:*

Περιδαίδαλος (ὁ, ἡ) molto artificioso. *խիստ արհեստիւ չինուած. ընդի օրնուածիլը:*

Περιδάκρυτος (ὁ, ἡ) molto lagrimevole. *խիստ արտասուելի. ընդի ալնածիլ:*

Περιδεής - έος (ὁ, ἡ) spaventato, sbigottito. *խիստ վախցած, զարհուրած. ընդի փորփնաձ՝ խրտիլ:*

Περιδείδω. Μ. δείσω ἢ δείσομαι. spaventarsi, sbigottire. *զարհուրիլ, սարսափիլ. խրտիլ, ընդի փորփնիլ.*

Περίδειπνον (τὸ) cena funebre che si fà dopo i funerali. *մահի յաւարտս բարեկենդանի եղած ազգասոր ընթրիքը. հետքերի՝ եղեւնիքն ինօրհնէրէն ասնելս օրն խոնջ ալնելը ալնիս:*

Περιδίξιος (ὁ, ἡ) = *Ἀμφιδίξιος.*

Περιδεξιότης (ἡ) destrezza. *արագաշարժութիւն, յաղագապահութիւն. լեզուիլի:*

Περιδίραιος (ὁ, ἡ) che si mette intorno al collo. *վզի անցընելու. պղնձանա ֆամպ՝ կիւլերնիկ.* (*ὅθ. οὐσ.*) *Περιδέραιον* (τὸ) collana. *մանեակ. կրտանէլի:*

Περιδρὶς - ίδος (ἡ) = *Περιδέραιον.*

Περιδεσμεύω. Μ. εὔσω καὶ

Περιδεσμέω - ῶ. Μ. ήσω. legare d' intorno. *չորս գիճն կապել. գիօրն խանգան պաղլամի:*

Περίδεσμος (ὁ) tutto ciò che si lega intorno. *բոլորակը կապուած իրը. կիրճերնէն պաղլէ:*

Περίδετος (ὁ, ἡ) legato d' intorno. *չորս գիճն կապուած. գիօրն ֆարֆնէնգան պաղլէ:*

Περιδίω. Μ. δήσω. legare intorno. *բոլորակը կապել. կիրճերնէն պաղլամի:*

Περίδηλος (ὁ, ἡ) molto chiaro. *խիստ յայտնի. էխ ալխտի, գոպկնի:*

Περιδίδυμι. Μ. δώσω. (*μσ.*) scommettere. *ձկի մը հետ գրաւ բանալ. գիս ֆարճամ:*

Περιδινέω (Χ. *Μ.*) cucire intorno. *բոլորակը կարել. կիրճերնէն գիտի:*

Περιδινέω - ῶ. Μ. ήσω. rotolare, voltolare. *գլորել, հալածել. խոնջլամի:*

Περιδινητός - έος (ὁ, ἡ) che rotola. *գլորուկ, մանաւանդ. խոնջլանան:*

Περιδίνησις - εως (ἡ) rotolazione, giro. *չրխանաձեւութիւն, պտոյտ. գիւէր, խոնջլանան:*

Περίδινος (ὁ, ἡ) = *Πειρατής.*

Περιδιώκω. Μ. ώξω. cacciare d' ogni parte. *ամէն գիտց վռնտել. ձիր խանգան գօվլամի:*

Περίδοσις - εως (ἡ) scommessa. *գրաւ. պեր:*

Περιδουπέω - ῶ. Μ. ήσω risuonare intorno. *բոլորակը հնչել. կիրճերնէն խրճիթ:*

Περίδρακις - εως (ἡ) pugnello. *բռնած գի. պիր ալտի:*

Περιδράσσομαι (*τομαι*). *Μ. άξομαι.* impugnare. *բռնել, բռնած հարկանել. ալտիլամի:*

Περιδρομας - άδος (ἡ) cantoniera. (*Γαλλ.* coureuse). *փաղցնիերը պարսոյ պռանիկ. ասֆալտէզ գօլտան ֆոհկի՝ ֆոհկիլը:*

Περιδρομή (ἡ) corso periodico, giro circolare. *պարբերական ընթացք, չրխանաձեւութիւն. գիւէր գիւէլտիւէ:*

Περίδρομος (ὁ, ἡ) che corre interno. 2. circolare, tondo. *բոլորակը վազող.* 2. *պարբերական, բոլորակ. կիրճերնէն ֆօլտն.* 2. *գոյրելի, խոնջլամի:*

Περίδρομος (ὁ) galleria, luogo di passeggio. *ճեմելիք, պարանոց տեղ. գիհլիր, օրն վռնտած ենք.* 2. = *Περιδρομή.*

Περιδρύπτω. Μ. δρύψω. lacerare d' intorno. *բոլորակէն պատռել պատռտիլ. կիրճերնէն իշխիմ:*

Περιδύω. Μ. ύσω. spogliare. 2. privare. *մերկացընել.* 2. *ջնիկլ. ասյոֆ.* 2. *հետքամ կիրճի:*

Digitized by Google

Περιδύω. M. δύσω. vestire, coprire. Հագցնել, ծածկել. ընդերկել, ծրկել:
Περιεδρεύω. M. εὐσω. = *Περικάθημαι.*
Περιέζομαι. M. εδοῦμαι. sedere intorno. բոլորտիքը նստիլ. նիրթիլ ծառրմե:
Περιειλέω - ῶ. M. ήσω. inviluppare. փաթթել. ոլորել:
Περιείλημα (τὸ) inviluppo. փաթոյթ, պատեաւ. ոլորը:
Περίειμι. M. έσομαι. essere superiore, superare, sorpassare. 2. sopravvivere. 3. risultare. վրայ ելլել, յաղթել, զանցանել. 2. ողջ մնալ. 3. ծագիլ, առաջ գալ. ետև ծլիլ, ինդիլ, ելլիլ. 2. առ ետև. 3. հետ՝ առատ ելլիլ:
Περίειμι. M. ειμι. andare intorno, girare, far il giro. բոլորտիքը երթալ. պտոյտ ընել, չրջան առնալ. նիրթիլն վրմե, գնդիլ, տիր ելմե, փոլտմե:
Περιείργνυμι καὶ
Περιείργω. M. είρξω. serrare d'intorno. բոլորտիքը գոցել՝ պատել. նիրթիլը փակմե՝ ոլորմե:
Περιείρω. M. ερῶ. attaccare intorno. բոլորտիքը կցել, կապնել. նիրթիլը պիրել տիրմե՝ ջոմե:
Περιεκτικός - ή - όν. che contiene, capace, che comprende, collettivo. 2. generale, universale. պարունակող, բովանդակող: Հաւաքական. 2. ընդհանուր. իւիրմել՝ իհմե իսկն, ճամբ. 2. առմամբ, ամբ. — ικῶς, *επίρ.*
Περιελαύνω. M. ελάσω. girare a carro od a cavallo. կառքով կամ ձիով բոլորտիքը պըտըտիլ. արտա խոխոր պիրի իլե փոլտմե:
Περιέλευσις - εως (ἡ) il girare intorno. բոլորտիքը պտըտիլը, չրջագայութիւն. նիրթիլնե իլտիլէ՝ փոլտմելէ:
Περιελίσσω. M. ίξω. piegare, inviluppare intorno. բոլորտիքը ծռել՝ փաթթել. նիրթիլնե կրմե՝ ոլորմե:
Περιελκυσμὸς (ὁ) il tirare quà e là. առգին անգին քաշելը. իօրի պէրի չկոխել:
Περιέλκω. M. έλξω. καὶ (συχνότ.) - ελκύσω. tirare quà e là. առգին անգին քաշել. իօրի պէրի չկոխել:
Περιέννυμι. M. έσω. = *Ἀμφιέννυμι.*
Περιέπω. M. έψω καὶ (μσ.) - έψομαι. seguire, accompagnare qualcuno per difenderlo. 2. trattare bene. հետ պտոյտ ընել. հետեր եսեէլէ՝ ուշիկցիլ. 2. ապեկ նայիլ, յարգել. պէրէնէի իօրտմե իլէն պէտ ոչտ վրմե՝ իօրտուէլէ նիրմե. 2. իչի պահմե, հիւրդրի նիրմե, իչտմ՝ նիրմե:
Περιεργάζομαι. M. άσομαι. osservare curiosamente. հետազրոտութեամբ նայիլ. գիտել. վրտաֆմալտե իլե պահմե, նալտ նիրմե:
Περιεργεία (ἡ) curiosità. 2. affettazione. հետազրոտութիւն. 2. արուեստականութիւն. վրտաֆմալտե. 2. հաճոյանալէ, նիրթե իօրնիմե:
Περιεργία (ἡ) = *Περιεργεία.*
Περίεργος (ὁ, ἡ) curioso. 2. affettato, ricercato. հետազրող. 2. արուեստական. նիրգիր, ատրապտմեն. վրտաֆմա. 2. հաճոյանալ:
Περιέργως, ἐπίῤ. curiosamente. 2. con affettazione. հետազրոտութեամբ. 2. արուեստականութեամբ՝ ատրապտմեն ըլլալով. վրտաֆմալտե իլե. 2. հաճոյանալու ըլլալ:
Περιερέσσω. (ττω) M. ερέσω. remigare a destra o a sinistra. ալ կամ ձախ կողմ թիեր քաշել. ալ ե- ալ իսկ փրեխ վրեխ լկոխմե:
Περίερκτος (ὁ, ἡ) inserrato d'intorno. քաղքէն գոցուած. նիրթիլնե փակուած:
Περιέρπω. M. έρψω. serpeggiare intorno. բոլորտիքը սողալ. նիրթիլնե մէջէն խրխնկիլ:
Περιέρχομαι. M. ελεύσομαι. andare quà e là, girare intorno. տզգին անգին երթալ, բոլորտիքը պըտըտիլ. իօրի պէտ լկոխմե, նիրթիլնե փոլտմե:
Περιεσθίω. M. έδομαι. mangiare, rodere d'intorno. բոլորտիքէն ուտել՝ կրծել. նիրթիլնե իհմե՝ փրծրմե:
Περιεστικὸς - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - κῶς. che fà sperare della salute, salutare. ըստ առողջութեան յոյս ատող, առողջարար. առնէէէ իսկոյ վէրն. ջրմե:
Περιέχω. M. έξω. contenere, comprendere. պարունակել, պարփակել, բովանդակել. իհմեա՝ իլիլմել նիմե:
Περιζάω - ῶ. M. ζήσομαι. = *Ἐπιζῶ.*
Περιζεύγνυμι. M. ζεύξω. cingere intorno. բոլորտիքը պատել՝ կցել. նիրթիլնե ապտմե՝ պիրելէրմե:
Περίζεω - ῶ. M. ζέσω. = *Περιβλύζω.*
Περίζωμα (τὸ) ciò che serve di cintura, perizoma. փաթթելու բան, պատառ. ափսնանելի, ատիգան. առջեի կէտ, առելը, վերջին:
Περιζώννυμι. M. ζώσω. cingere. գոտեւրել, պատել. գօտելմե:
Περίζωσις - εως (ἡ) il cingere. գոտեւրելը, պատելը. գօտելմե:
Περιζώστρα - ας (ἡ) cingolo, cintura. գոտի. գօտելի:
Περιηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. condurre intorno. բոլորտիքը առնել. նիրթիլնե իհմելմե:
Περιήγησις - εως (ἡ) viaggio da luogo in luogo. 2. contorno. տեղէ տեղ ճամբայ ընելը. 2. չրջագիծ մեռց՝ պատկերացնելը հաճարէն գալի հօրելի իհմելի. 2. բնութիւնն նիրգելէն նահէ:
Περιηγητὴς - οῦ (ὁ) che conduce intorno. բոլորտիքը տանող. նիրթիլնե իհմելմե:
Περιηγητικὸς - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - κῶς. atto a condurre intorno, a far girare. բոլորտիքը տանելու՝ պըտոյտցընելու յարմար. նիրթիլնե իհմելմեի՝ իհմելմեի պտիչ: (οὐσ. θηλ. ἡ οὐσ. πλθ.) = *Ὁδοιπορικόν.*
Περιηθέω - ῶ. M. ήσω. passare a colatojo. քամուիչէն անցընել. ճենկիրմէն՝ տէ իհմելմեն իհէրմե:
Περιήκης - εος (ὁ, ἡ) molto acuto. խիստ սուր. շատի տեսնի:
Περιήκω. M. ήξω. arrivare a... toccare.

Digitized by Google

հառաչել, բնդհառաչ, հառաչալից (կարգը եւ ալլն)· ևրնդհչեի, տխուրեի, ևրնդհ (-ագր)։

Περιηλυσις - εως (ἡ) = *Περιέλευσις*.

Περιηχέω - ῶ. Μ. ήσω. risuonare intorno. բոլորակիլը հնչեիլ· եղբ-ֆըներս ևրնդհնչեի։

Περιηχημα (τὸ) strepito. շառաչիւն· շառաչիւն։

Περιθάλπω. Μ. άλψω. riscaldare bene ապէկ տաքցընել· եայ շոլմեի։

Περιθαμβής - έος (ὁ, ἡ) attonito, stupefatto. ապշած, քար բնկած ձեացած· շոլշիլ, ան ֆոլշիլ, հիւրած ելլալ։

Περιθαρσής - έος (ὁ, ἡ) pieno di coraggio. լի վստահութեամբ, քաջասիրտ· ինքնիրեն։

Περιθαρσύνω. Μ. υνῶ. incoraggiare. քաջալերել· ինքնիրեն վերի։

Περίθειος (ὁ, ἡ) tutto divino. բոլորովին աստուածեղէն· պատանիին նեղտին՝ նըշի։

Περιθειόω - ῶ. Μ. ώσω. profumare del zolfo. ծծումբ ծխել· փոխերը ինքնիրեն ի վեր տալ։

Περιθείωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Περίθεμα (τὸ) ciò che si mette intorno, corona ecc. բոլորակիլը գրուելու իրը, պատի եւ ալլն· եղբ-ֆընս ծծումբ ծխելու նեղտին, ինձ վի տալը։

Περίθερμος (ὁ, ἡ) estremamente caldo. խիստ տաք· շատ շոգի։

Περίθεσις - εως (ἡ) l'azione di mettere intorno. բոլորակիլը դնելը· եղբ-ֆընս ծռելը։

Περίθετος (ὁ, ἡ) che si può mettere o messo intorno. բոլորակիլը գրուելու կամ գրուած· եղբ-ֆընս ծռուելուիչը նոյնց ծռուելը։ *Περιθετὴ* (ἐνν. κόμη.) capelli morti o posticci, parucca. կեղծամ· նշեղի տալ։

Περιθέω. Μ. θεύσομαι. correre intorno. բոլորակիլը վազել· եղբ-ֆընս ծռուիլ։

Περιθήκη (ἡ) = *Περίθεμα*.

Περίθλασις - εως (ἡ) contusione. մրթմրթալ· ճմլուած· կուղիւթիւն (բիծի)։

Περιθρασύνω. Μ. υνῶ. = *Περιθαρσύνω*.

Περιθραύω. Μ. θραύσω. rompere del tutto. բոլորովին կոտրել· պատանիին ծռուիլ։

Περιθρηνέω - ῶ. Μ. ήσω. risuonare intorno con delle lamentazioni. ողբերով կանչերով բոլորակիլը հնչեցընել· ֆիլտն ան ֆեղեացը իւր տիրոջը ետեւէն ծռուիլ։

Περιθριγκόω - ῶ. Μ. ώσω. attorniare di siepe. ցանկով պատել՝ չորս գին առնել· ւիի իւր տալ, պատ իւր տիրոջ նանըը տալ։

Περιθρομβόω - ῶ. Μ. ώσω. convertire in grumo. մակարդել, մակարդի դարձընել· ֆոխլտնիլ, ախ ձայնըը կնկիլ։

Περιθρόνιος - α - ον. che sta intorno al trono. աթոռին բոլորակիլը եղող· թագին եղբ-ֆընս օլան։

Περιθρυλλέω - ῶ. Μ. ήσω. divulgare da per tutto, decantare. ամէն տեղ հրատարակել· հեր նոյնը լսել ընել։

Περιθρύλλητος (ὁ, ἡ) divulgato da per tutto, decantato. ամէն դի հրատարակուած· հեր նոյնը լսել օլնալ։

Περίθυμος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίθ.*) - *θύμως*. acceso d'ira, troppo irritato. խիստ սրտգրգռած՝ բարկացած· ըշխի խովկնիչը՝ խըրտնըճըլ։

Περιθύω. Μ. θύσω. immolare intorno. բոլորակիլը զոհել· եղբ-ֆընս ֆոյրան ծխտալ։

Περιθωρακίδιον (τὸ) sajone che si mette sulla corazza. զրահի վրայէն հագնելու առաստակ· ըշտի խոչերնուն ինկնիչ ֆլտնան։

Περιιδρόω - ῶ. Μ. ώσω. essere immerso nel sudore. քրտինքի թաթխըլիլ· ինչի դնիմե։

Περιίδρωσις - εως (ἡ) sudore abbondante. առատ չոռ քրտինք· պոչ ըզէ ինչ։

Περιΐζω καὶ (μσ.) - ίζομαι. *Μ. ίζήσω.* = *Περικάθημαι*.

Περιιππεύω. Μ. εύσω. girare intorno a cavallo. ձիով բոլորակիլը պըտըտիլ· ան իւր եղբ-ֆընը ծռըտիլ։

Περιίπταμαι. Μ. περιπτήσομαι. volare intorno. բոլորակիլը թռչիլ· եղբ-ֆընս ծռիլ։

Περιίστημι. Μ. στήσω. collocare intorno. 2. ridurre. բոլորակիլը դնել՝ զետեղել· 2. ածել, առնիլ, ձգել· եղբ-ֆընս ֆօմե՝ ինչ-ինչ ըրիչներ՝ պէտիչ· 2· ինձինչ ըրիչ, ևրնդհ ծռել՝ պատըր եղիլ· (μσ.) evitare, scansare. խորհիլ, ձկի գի կենալ· ծռիլնաք, պէր նանա պատրաստ։

Περικαής - έος (ὁ, ἡ) ardente, infiammato. վառօղ, եղօղ, հրակէզ· նոյնչ, եղէնէ։ — *καῶς, ἐπίθ.*

Περικαθαίρω. Μ. αρῶ. purgare, nettare intorno. բոլորակիլը մաքրել· եղբ-ֆընը ինձգնիչներ՝ պէտիչներ։

Περικαθάπτω. Μ. άψω. attaccare intorno. բոլորակիլը կցել՝ յարմարել· եղբ-ֆընս պինդ ըրիչներ՝ ապտուրմե։

Περικαθαρίζω. Μ. ίσω. = *Περικαθαίρω*.

Περικάθαρμα (τὸ) = *Κάθαρμα*.

Περικαθέζομαι καὶ

Περικάθημα (τὸ) assedio. պատրատմ· նստոյտիւն։

Περικάθημαι. Μ. εδοῦμαι. sedere intorno. բոլորակիլը նստիլ· եղբ-ֆընս օթուրմե։

Περικαθίζω. Μ. ίσω. mettere a sedere intorno. բոլորակիլը նստեցընել· եղբ-ֆընս օթուրմե։

Περικάθισις - εως (ἡ) = *Περικάθημα*.

Περικαίω. Μ. καύσω. bruciare intorno. քովերը եղել· եղբ-ֆընը խոփմե։

Περικακέω - ῶ. Μ. ήσω. essere al colmo delle disgrazie. թշուառութեանց մէջ ընկղմած ըլլալ· սիֆիլլէ՝ ֆիլտնի իւրնուն դարձէ ֆոխմե, ըշտէ օլմե։

Περίκακος (ὁ, ἡ) estremamente disgraziato. խիստ խեղճ ողորմելի· ըշխի սիֆիլ՝ թալխէ։

Περικαλινδέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Περικυλινδέω*.

Περικαλίνδησις - εως (ἡ) = *Περικυλίνδησις*.

Περικαλλής - έος (ὁ, ἡ) bellissimo. խիստ գեղեցիկ· ֆնւ ևնէչէ, ըշխի չէրէ։ — *λέως, ἐπίθ.*

Digitized by Google

Περικάλυμμα (τὸ) velo. ծածկոց՝ քող. խոյր։

Περικαλύπτω. Μ. ύψω. coprire intorno. բոլորիքը գոցել՝ ծածկել. կիրճքը ծածկել՝ խոյրել։

Περικαλυφή (ἡ) καὶ

Περικάλυψις - εως (ἡ) copertura, coprimento. ծածկելը, ծածկոյթ. խոյրելութիւն, խոյր։

Περικαμπὴ (ἡ) = *Περίκαμψις.*

Περικάμπτω. Μ. κάμψω. girare intorno. բոլորիքը պտտիլ կամ պտոյտ ընել. կիրճքը դարձնել՝ կռնել խոյր դարձնել։

Περίκαμψις - εως (ἡ) l'azione di girare intorno, evoluzione circolare. բոլորիքը պտտիլը, պտրելութիւն շրջան. կիրճքը դարձնելը, շրջանակ։

Περικάρδιον (τὸ) membrana che cuopre il cuore, pericardio. սրտակրանք, սիրտը ծածկող մաշկ. խրճկին խաչերին տեղը՝ կրծքի։

Περικάρπιον (τὸ) pericarpo, siliqua, bacello. 2. braccialetto, maniglia. սիրտին պատեանակ, կեղեւ, պատեակ, պատիճ. 2. ապարանջան. ֆօֆօր ընդ, ֆօպօտ։ 2. պիլեկի։

Περικαταβάλλω. Μ. αλῶ. gettare intorno. բոլորիքը նետել. կիրճքը սիրել։

Περικαταγνυμι. Μ. άξω. rompere d'intorno. քովերին կոտրել. կիրճքնուն էջերքը։

Περικαταλάω - ῶ. Μ. κλάσω. rompere intieramente. ղլխովին կոտրել. պատռիլ բեկոտիլ էջերքը։

Περικαταλαμβάνω. Μ. λήψομαι. sorprendere qualcuno d'ogni lato. մէկը ամէն գիտց կռնէն՝ բռնել. պրէօթէի մէկ նանուն պատճէ՝ բռնիլը։

Περικαταλείπω. Μ. λείψω. lasciare in parte, abbandonare. մէկ գի ձգել, լքել. պէր նուն պլրտիլը, թիւր կրնել։

Περικατάληπτος (ὁ, ἡ) preso d'ogni lato. ամէն գիտց բռնուած. մէկ նանուն բռնուիլ։

Περικαταπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere intorno. բոլորիքը ինկնալ. կիրճքնուն պատիլը։

Περικαταῤῥέω. Μ. ῥεύσομαι. cascare in rovina d'ogni lato. ամէն գիտց կործանիլ, ինկնալ. մէկ նանուն նշտելեւ պատիլը։

Περικαταῤῥήγνυμι. Μ. ῥήξω. lacerare d'ogni lato. ամէն գիտց պատռտուիլ. մէկ նանուն փոլտլտիլ՝ նշտիլը։

Περικαταστρέφω. Μ. στρέψω. sconvolgere dalle fondamenta. հիմէն ամբոխզուց ընել. խիտ խիտին պլիսը խլիսը։

Περικατατίθημι. Μ. καταθήσω. collocare intorno. բոլորիքը վեռեդիլ գնել. կիրճքնուն նուրնուրիլ՝ ֆօտել։

Περικαταχέω. Μ. χεύσω. versare intorno. բոլորիքը թափիլ. կիրճքնուն պօտել։

Περικατέχω. Μ. καθέξω. tenere d'ogni lato. ամէն գիտց բռնել. մէկ նանուն բռնիլը։

Περικαυσις-εως (ἡ) abbruciamento d'ogni lato. ամէն գիտց եռիլը. մէկ նանուն նօֆելը։

Περίκαυστος (ὁ, ἡ) abbruciato da ogni parte. ամէն կողմէն եռած. մէկ բանուն նօֆած։

Περίκειμαι. Μ. κείσομαι. essere situato intorno, essere circonvicino. բոլորիքը դնուած՝ գրուած ըլլալ. չրջակայ ըլլալ. կիրճքնուն վռնտիլ՝ պրէլիլը ալլիլ։

Περικείρω. Μ. κερῶ. tondere, tosare d'intorno. բոլորիքէն կտրտալ. կիրճքնուն կտրտիլ։

Περικεντέω - ῶ. Μ. ήσω. pungere d'ogni lato. ամէն գիտց խոցոտիլ. մէկ նանուն ծակիլ։

Περικεφαλαία (ἡ) elmo, caschetta. զրահաքուդ. (տեսիր) պուլհ, գլխիր։

Περικεφάλαιος (ὁ, ἡ) che sta intorno al capo. գլխուն բոլորիքը եղող. գլխի կիրճքնուն վռնտիլ։ (οὐσ.) *Περικεφάλαιον* (τὸ) = *Περικεφαλαία.*

Περίκηπος (ὁ) circondato d'un giardino. բոլորիքը պարտէզ. կիրճք պարիսպ։

Περικινέω - ῶ. Μ. ήσω. muovere d'ogni lato. ամէն գիտց շարժել. մէկ նանուն ալլնալ՝ կիրճքնիլ։

Περικίων - ονος (ὁ, ἡ) circondato di colonne. սիւնապատ. տէրեւներ իր չիրճքնիլը։ (οὐσ.) = *Περιστύλιον.*

Περικλαίω. Μ. κλαύσομαι ἢ κλαυσοῦμαι. piangere intorno ad un morto. մեռելի մը բոլորիքը կենալով լալ. պր նուն կիրճքնուն փառքի ալլիլը։

Περίκλασις - εως (ἡ) disuguaglianza di superficie, tortuosità. խորագոգրութիւն, ծռուռմռուռութիւն. ելեւէջ. նշտ պրլիլը։

Περικλάω - ῶ. Μ. κλάσω. rompere piegando intorno. 2. girare. բոլորիքը գոգնելով կոտրել. 2. գոգնելնել. կիրճքնուն չեւէրեի էջերքը։ 2. նշիլ. չեւէրիլ։

Περικλεὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος.*

Περικλείζω. Μ. έσω. lodare in ogni dove. ամէն տեղ գովել. մէկ նանուն գով կիրճ։

Περίκλεισμα (τὸ) luogo circondato di mura. բոլորիքը պատ քաշուած տեղ. կիրճքնուն պիւր չեւէրելու տեղ։

Περίκλειστος (ὁ, ἡ) serrato da ogni parte. ամէն գիտէն գոցուած. մէկ նանուն փակուելը։

Περικλείω. Μ. κλείσω. serrare da tutte le parti. ամէն գիտց գոցել. մէկ նանուն փակել։

Περικλινὴς - έος (ὁ, ἡ) convesso. խոյրագործ. գնդերէն, փռագործ։

Περικλύσην, ἐπίῤῥ. lavando, bagnando d'ogni lato. ամէն գիտց լուալով թրջելով. մէկ նանուն նշխարտիլ ընդրուած։

Περικλύζω. Μ. ύσω. lavare, bagnare d'ogni lato. ամէն գիտց լուալ թրջել. մէկ նանուն նշխարտիլ ընդրիլ։

Περικλύμενον (τὸ) caprifoglio, madreselva. մորմոգայր, պօծիսեքրեւ. գնչի նախշ ընդ (պէր նիլ ֆիտան)։

Περίκλυσις - εως (ἡ) = *Περικλυσμός.*

Digitized by Google

Περιλυσμος (ὁ) il bagnare d'ogni lato. ամէն կողմից թրջելը· հիր խանգան ըլըխ-ման։

Περίλυστος (ὁ, ἡ) bagnato d'intorno dal mare, circondato dal mare. շուրջ գին ծովից թրջուած, շուրջ գին ծով· խրոխտ գինուած ըլըխնէն, գրօրի խանը գրելու։

Περιλυτος - η - ὁν. = *Περικλεής*.

Περιλώθω. *M*. λώσω. filare. մանել· էյրիմ։

Περικνημίς - ῖδος (ἡ) gambiera. սաղապան. ֆընէլա։

Περικνίζω. *M*. ίσω. pizzicare d'ogni lato. ամէն գինէն կոտրտել· հիր խանգան չիմդիլ։

Περικολλάω - ῶ. *M*. ήσω. incollare intorno. բոլորտիքը սոսընդով կպցընել· խրոխտ ընել խօթէյրմաք։

Περικομίζω. *M*. ίσω. portare intorno. բոլորտիքը տանիլ· խրոխտնա կիօթիւրմաք։

Περίκομμα (τὸ) fricassea, piccatiglio. մանր ծեծատած մսէ չիռատած կերակուր. էյչմա։

Περίκομος (ὁ, ἡ) comato, capelluto. 2. fronzuto. մազոտ. 2. տերեւատ. սաղըէ· 2· խոփրաէ։

Περικομπέω - ῶ. *M*. ήσω. vantarsi da per tutto. ամէն տեղ պարծիլ· հիր խորտ խօյնէնմաք՝ պօյնէրէլմաք։

Περίκομψος (ὁ, ἡ) assai elegante. խիտա վայրէյէ՝ գիզլցիկ· ըշխիճ լաիխ՝ կիւզէլ։

Περικοπή (ἡ) troncamento, mutilazione. 2. corredo, attiraglio. կրճատումն. 2· կապմաճ, կահ· էրքմա, տեմիր· 2· խաբէր։

Περίκοπος (ὁ, ἡ) molto stancato, affaticato. շատ յոգնած· էյի խօրալմըշ։

Περικόπτης - ου (ὰ) = *Λῃστής*.

Περικόπτω. *M*. κόψω. troncare, mutilare. կրճատել, քանէն կտրել· էրքմաք, կիրճա-ղէն կիսի։ 2. = *Ληϊστεύω*, *Ληστεύω*.

Περικορέω - ῶ. *M*. ήσω. scopare d'intorno. բոլորտիքը սուրել· կիրճիղէնը սիւբիւրմաք։

Περικόρημα (τὸ) = *Περίψημα*.

Περικοσμέω - ῶ. *M*. ήσω. ornare diligentemente. փափաղով քնաճոյով զարդարել· քէնտիյսը էյի պէյնէմաք՝ փամպնմաք։

Περικόσμιος - α ῃ ος - ον. che circonda il mondo. աշխարհքը պատող՝ շուրջ գին տա-նող· գրնէնիչը չեվրէլէյեն՝ տարան։

Περίκονρος (ὁ, ἡ) raso d'intorno. բոլոր-տիքը գերծած· կիրաքը քրտել օլմուշ։

Περικράζω. *M*. άξω. gridare intorno. բո-լորտիքը պոռալ· կիրճիղնա պաղըրմաք։

Περικράνιος - α - ον. che è intorno al cranio. գլխու պատուհանակին բոլորտիքը եղող· գանգին կիրաքնա օլան։ (οὐσ. (Θηλ.) *Περικρανία* (ἡ) pericraneo, membrana che avvolge il cranio. գանգաթա-ղիչ, գլխոյ պատուհանակը պատող թաղիչ· գանգին կիրաքնա սարըլը դար՝ գրէր։

Περίκρανος (ὁ, ἡ) = *Περικεφάλαιος* (οὐσ. οὐδ.) = *Περικεφάλαιον*.

Περικρατέω - ῶ. *M*. ήσω. superare, vincere. վրայ ելլել, յաղթել· խօտ օլմաք, կիւնէմաք։

Περικρεμάννυμι. *M*. κρεμάσω. appendere intorno. բոլորտիքը կախել· կիրճիղնա ասմաք։

Περικρεμὴς - ές (ὁ, ἡ) appeso d'intorno. բոլորտիքէն կախուած. կիրճիղնան ասըլըչ։

Περίκρημνος (ὁ, ἡ) precipitoso da per-tutto. ամէն գին գահավէժ՝ անպատճառ. հիր խանը սարսրտուն։

Περικροτέω - ῶ. *M*. ήσω. strepitare intorno. բոլորտիքը չռաալել· կիրճիղնա չռա-ղան կիմէ։

Περικρούω. *M*. κρούσω. battere intorno. բոլորտիքը զարնել· կիրճիղնա վրմաք։

Περικρύπτω. *M*. κρύψω. nascondere, co-prire da tutte le parti. ամէն գիտց պա-հել՝ ծածկել· հիր խանգան սաքլամաք՝ քա-ղտմաք։

Περικτυπέω - ῶ. *M*. ήσω. = *Περικροτέω*.

Περικυκλεύω. *M*. εύσω. circolare. պարբե-րիլ, պարագայիլ· փոլչմաք, փիմիմաք, ձեվէր կիմէ։

Περικυκλέω - ῶ. *M*. ήσω. = *Περικυκλόω*.

Περικύκλησις - εως (ἡ) circolazione. պար-բերաբիւն, պարագայաբիւն. փոլչմա, փիմիմ, ձեվէր։

Περικυκλόω - ῶ. *M*. ώσω. (ἰδιατ. μσ.) cin-gere, circondare. պատել, շուրջ գին առ-նել· սարմաք, չեվրէրլէնմէ։

Περικύκλωσις - εως (ἡ) circondamento. պատելը, պատիլը, շուրջ գին առնելը, շրջապատաբիւն. սարմա, չեվրէրլէնմէ՝ չեվրէրլէնմիչ։

Περικυλινδέω - ῶ. *M*. ήσω. = *Περικυλίω*.

Περικυλίνδησις καὶ

Περικύλισις - εως (ἡ) l'azione di rotolare intorno. բոլորտիքը գլորելը· կիրճիղնա խավրլամաք։

Περικυλίω. *M*. ίσω. rotolare intorno. բո-լորտիքը գլորել· կիրճիղնա խավրլամաք։

Περικυμαίνω. *M*. ανῶ. ondeggiare in-torno. բոլորտիքը ծփիլ· կիրճիղնա չա-ղանմաք՝ փալղալամաք։

Περίκυρτος (ὁ, ἡ) curvato da tutti i lati. ամէն գիէն ծռած. հիր խանգան կռկիչ։

Περικυρτόω-ῶ. *M*. ώσω. incurvare da tut-ti i lati. ամէն գիտց ծռիլ· հիր խանգան կռմաք։

Περικωνίζω. *M*. ίσω. impeciare d'intor-no. բոլորտիքը ձիւթով օծել· փիչրա կիր-քիճը խարխանմաք։

Περιλαλέω - ῶ. *M*. ήσω. parlare quà e là, cicalare. ապիկն անկին խօսիլ, շաղակրա-ձել· խօթի պուէ լաֆարտ կիմէ, լաֆազան-լըք կիմէ։

Περιλάλητος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος*, *Περι-θρύλλητος*.

Περιλαμβάνω. *M*. λήψομαι. comprendere, contenere. բովանդակել, պարունակել· իչռա՝ իչրիմել կիմէ։

Περιλαμπὴς - ές (ὁ, ἡ) troppo risplen-dente. խիտա փայլուն. շատ փարլաք։

Περιλαμπρος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - λάμπρως. magnifico, splendido. շքեղ, պայծառ. գո-ռիւլլեցի, ըսֆըրլը։

Περιλάμπω. *M*. λάμψω. risplendere da ogni lato. ամէն գիտց փայլել· հիր խան-գան փարլամաք։

Περιλάμψις - εως (ἡ) = *Περιαύγεια*.

Περιλέγω. *M*. λέξω. parlare con delle cir-conlocuzioni. շրջաբանաբար ասել· էֆսունէյի սէլսի իլէ սէօյլէմէք կիմէ։

Digitized by Google

Περίλειμμα (τό) il resto, rimasuglio. մնացուած. գոյն ի մնացից, արեան նշանակ:
Περιλείπω. M. λείψω. lasciare in parte. ձգել դի մը մէջ. միշ խօսս պղտիսել. (πθ.) restare, rimanere di resto. մնալ, մնացորդ ըլլալ. գոյն ի մնացից, արիամնացորդ օրհնել:
Περιλείχω. M. λείξω. leccare intorno. բազմարիւր լեզուաւ. կիրճերը խուզել:
Περίλεξις - εως (ἡ) circunlocuzione. 2. loquacità. չրխարհաբարութիւն. 2. շատախօսութիւն. խօսքի սկիզբ. 2. շիտակութիւն:
Περιλεπίζω. M. ίσω καὶ
Περιλέπω. M. λέψω. scorticare. կեղեքել՝ մորթը հանելով. գերեզմանի օրհնել, խնդրել:
Περιλευκάζων (ὁ, ἡ) = *Περιλάλητος.*
Περιλευκαίνω. M. ανῶ. imbiancare intorno. բազմակերպ ներմակցնել. կիրճերը ապրիշումով՝ գիրոյլերիմով:
Περίλευκος (ὁ, ἡ) tutto bianco. բազմագոյն ներմակ. պատուհանի գիրոյլ:
Περίλημμα (τό) tutto ciò che è contenuto, compreso. բովանդակութիւն պարունակութիւն բրբ. խմբի՝ իրերու օրհնան նկատի:
Περιληπτικός - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.)-κῶς. collettivo. հաւաքական. մասից, իրերուն:
Περιληπτός - ή - όν. che si può contenere. 2. comprensibile. պարունակելու, բովանդակելու. 2. իմանալի, հասկնալու, բովանդակելի. խմբի՝ իրերու օրհնան նկատի. 2. պէտք ըլլար, անելելի: — *λητῶς, ἐπίρ.*
Περίληψις - εως (ἡ) compreso, comprendimento. 2. comprensione. բովանդակութիւն, պարունակում. 2. իմանալը, հասկնալը. խմբի, իրերու. 2. անդրան, գիտ իրի գործի կիրճ:
Περιλεπής - έος (ὁ, ἡ) = *Περίλοιπος.*
Περιλιχμάω - ῶ καὶ (μσ.) - *άομαι - ῶμαι. M. ήσω - ομαι.* = *Περιλείχω.*
Περιλιχνεύω. M. εύσω. trangugiare. անյագ ուտել, մսագործել. կիրճերի նկատ, ընդհատ:
Περίλοιπος (ὁ, ἡ) restante, rimanente. մնացորդ. գոյն ի մնացից, գոյն:
Περιλούω. M. λούσω. lavare ogni lato. ամէն գին լուալ. միշ խօսքը նշանակել:
Περιλυμαίνομαι. M. ανοῦμαι. maltrattare, manomettere. գէշ նայիլ, ընչացամանել, ընտանել. խոչ գործել, միշ հասկնալ կիրճ, չնչիկիրճ:
Περιλυπία (ἡ) afflizione grande. մեծ ցաւ՝ վիշտ. պիտիոյ ամէն գերծ:
Περίλυπος (ὁ, ἡ) grandemente afflitto. առատապէս ցաւալ լինել. գերծիկիծ, ընչիկ ընտանել:
Περιμάδαρος (ὁ, ἡ) tutto calvo. բազմագին կուսակ գլուխ. պատուհանի գոյն:
Περιμαθής - έος (ὁ, ἡ) = *Πολυμαθής.*
Περιμαίνομαι. M. μανοῦμαι. desiderare avidamente. 2. andare quà e là per il furore. չափ գործս գործելել. 2. մեկնումիտնեին ամէն անգին երթալ. խմբի արտասանելիք. 2. ընդհատ ընդհատ գործան խոչ գործելիք:
Περιμανής - έος (ὁ, ἡ) estremamente furioso. խիստ կատաղած, մոլեգին. ընչիկ գործարանի, ընդհատ. — *μανῶς, ἐπίρ.*
Περιμαρμαίρω. M. αρῶ. raggiare intorno. բազմաճառագայթել. կիրճերը լուսաւորել:
Περιμάσσω (ττω). *M. άξω.* = *Περιμασάομαι.*
Περιμάχητος (ὁ, ἡ) di cui si contende. 2. desiderabile. վրան վիճիլ կամ կռիւ. 2. փափաքելի. հմտելիս գործ. 2. արդարեկելի:
Περιμάχομαι. M. μαχέσομαι ἢ *μαχήσομαι.* combattere intorno a qualcuno per difenderlo. միշ մը բազմաճառագայթել՝ անկից պատուհանելու. հաւատալ. պերճանալ կիրճերու գիտելիքին՝ անդ ծագելով իրմէ:
Περιμένω. M. μενῶ. = *Προσμένω.*
Περίμεστος (ὁ, ἡ) ripieno. լեցի լեցուն. գոյ գոյնս, ելիծի:
Περιμετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare tutt'intorno. բազմաճառագայթել. կիրճերը պիտիոյն ծիլելիքի:
Περίμετρον (τό) = *Περίμετρος* (ἡ)
Περίμετρος (ὁ, ἡ) = *Ὑπέρμετρος.* 2. = *Περιφερής.* (οὐσ. θηλ.) *Περίμετρος* (ἡ) (ἐνν. γραμμή.) perimetro, circonferenza. պարագիծ, շրջագիծ. ելիծէ, գոյն:
Περιμήκετος καὶ
Περιμήκης - εος (ὁ, ἡ) = *Ὑπερμήκης.*
Περίμητρος (ὁ, ἡ) midolloso. ծուղիծ (ծառ.). խոլիս (ոսկր):
Περιμηχανάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. macchinare intorno. բազմաճառագայթել ծուղիծ լրբել. կիրճերը գործել գործոյ՝ կիրճ գործելիսի:
Περιμυκάομαι-ῶμαι. M. ήσομαι. muggire intorno. բազմաճառագայթել բառաչիլ. կիրճերը պիտիոյ:
Περίναιος (ὁ) = *Περίνεον.*
Περινενοημένως, ἐπίρ. prudentemente. խելամտութեամբ. գիտութիւն իրի:
Περίνεον (τό) perineo, lo spazio ch'è fra l'ano e le parti vergognose. գրեթէ ու առանձնաց միջոցը. պիտիոյ իրի ու ներքինիին արտը:
Περίνεος (ὁ) cazzo, membro virile. կիր, առնի անդամ. գիտիոյ. 2. = *Περίνεον.*
Περινεύω. M. εύσω. chinare il capo quà e là. առջին անգին գլուխը ծռել. խոչ պիտի գործելը նայիլ:
Περινέφελος (ὁ, ἡ) circondato di nuvole, nuvoloso. ամպերով պատած, ամպոտ. գործիքագործան գործիքներ, գործիքներ:
Περινέω. M. νεύσομαι. nuotare intorno. բազմաճառագայթել լողալ. կիրճերը նիւթիլ:
Περινέω. M. ήσω. = *Περινηέω.*
Περίνεως (ὁ, ἡ) passeggiere. նաւուս մասնորդ. միշ նաւագնաց:
Περινηέω. M. ήσω. ammucchiare intorno. բազմաճառագայթել գիտելիք. կիրճերը իրենց:
Περινήχομαι. M. νήξομαι. nuotare intorno. բազմաճառագայթել լողալ. կիրճերը նիւթիլ:
Περινοέω - ῶ. M. ήσω. comprendere colla mente. միտք հասկցնել, իմանալ. գիտի իւր գործի կիրճ, անդրան:
Περινόησις - εως (ἡ) = *Περίνοια.*

Digitized by Google

Περινοητικὸς - ἡ - ὸν. intelligente. *խմացող, ուսումնական, հանճարեղ.* ֆիւր իւն ըստ խոհեմ, ուղղամիտ, ուիլ։

Περίνοια (ἡ) intelligenza. *խմացութիւն, մտաց ըմբռնելիք.* ուղղամտիլ, ֆիւր իւն ըստ ինդիր։

Περίνους - ους (ὁ, ἡ) prudente, ingegnoso. *խոհեմ, խելք ունեցող.* պուէրիչէ, -ինիլ։

Περινοστέω - ῶ. Μ. ήσω. girare quà e là, errare. *ոտիկն անդին պտըտիլ, թափառիլ.* ծօին պիրէ փըլըմիլ, ուլուր ինտիր։

Περινοτίζω. Μ. ίσω. inumidare intorno. *բոլորտիքը խանուտցնել.* նիրֆընը նեմ ընիլ։

Πίρϊξ, ἐπίῤῥ. intorno. *բոլորտիքը.* նիրֆընը։

Περιξέω. Μ. ξέσω. rastiare d'intorno. *բոլորտիքը քերծել, քերիլ.* նիրֆընը նամինէ, փաշմէ։

Περιξηραίνω. Μ. ανῶ. disseccare totalmente. *բոլորովին չորցնել.* պիսպիտիկ ընել։

Περίξηρος (ὁ, ἡ) disseccato d'ogni lato. *ամէն դին չորցած.* ճիր նաղը ընըրտուլ։

Περιξυράω (έω) - ῶ. *Μ. ήσω.* radere intorno. *քովերը ածիլել.* նիրֆընը իրըլ նիճիլ։

Περιξύω. Μ. ξύσω. rastiare intorno. *քովերը քերծել.* նիրֆընը նամինէ։

Περιοδεία (ἡ) giro, circuito. *պտոյտ, շրջիլն.* փիվէր, փօըրմա։

Περιόδευσις - εως (ἡ) = *Περιοδεία.*

Περιοδευτὴς - οῦ (ὁ) che gira da luogo in luogo. *անդէ անդ պտըտօղ.* պիր իրէրին պիր իրէր կէզիէ փոսթա՝ փօըլտան։

Περιοδεύω. Μ. εύσω. girare. 2. circonvenire, gabbare. *շրջիլ, պտըտիլ.* 2. *խաբիլ.* փօըլտաթ, փիվէր նիճիլ։ 2. ալտըճամաք։

Περιοδία (ἡ) = *Περιοδεία.*

Περιοδίζω. Μ. ίσω. riternare periodicamente. *պարբերաբար կարգաւ գալով.* փիվէր իւն՝ նեօվղիճի փիվէրէրի խօրէր փիճիճիլ։

Περιοδικὸς - ἡ - όν. periodico. *պարբերական.* փիվէր, փիվէրէրի։

Περιοδικῶς, ἐπίῤῥ. periodicamente. *պարբերաբար եղանակաւ, շրջանակաւ կարգաւ.* փիվէր իւն, նեօվղիճի փիվէր իւն։

Περίοδος (ἡ) periodo. *պարբերութիւն, կարգ, շրջան.* փիվէր, նեօվղիճի փիվէր։

Περιοικέω - ῶ. Μ. ήσω. abitare intorno. *քովերը բնակիլ.* խանուրջը ապին օլմաք։

Περιοικία (ἡ) distretto. (*Γαλλ.* banlieue). *յաւելեալ առհասն, երկիր, գեաղն.* նա՛հ, հուդուտ։

Περιοίκιον (τὸ) il contorno della casa. *առանձին բոլորտիքը.* եվ ընդ նիրֆը։

Περιοικὶς - ίδος (ἡ) città situata intorno ad un' altra. *ուրիշ քաղաքի մը բոլորտիքը գտնուող քաղաք.* պիր պիւր շէհրըն նիրֆընդա գունուղ շէհր։

Περιοικοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. edificare intorno. *բոլորտիքը շինել (չէնգը).* նիրֆընդա խափտ՝ փօըրմաթ (պինա)։

Περίοικος (ὁ, ἡ) che abita intorno, circonvicino. *քովերը բնակօղ, շրջակայ.* խանուրջդա՝ նիրֆընդա ապին օլան, խաչըլ։

Περιολισθαίνω (άνω). *Μ. ολισθήσω.* cadere sdrucciolando. *առհասն ու ինկնալ.* փայէչ պիլմէյէ։

Περιολίσθησις - εως (ἡ) sdrucciolamento e caduta. *առհասն ու ինկնալը.* փայէղ պիլմէյէ։

Περιολκὴ (ἡ) il tirare quà e là. 2. diversione. *ապին անդին քաշելը.* 2. *խաբեպեղծնելը, խափանումմ (կառափ մէջ).* խօին պիրէ չէխմաք։ 2. փիճիպիրմէ, ապիլմա (ֆինինթ)։

Περιονυχίζω. Μ. ίσω. tagliare le unghia. *ղոյնախները կտրել.* իրըրնըպլարընը փոխէ։

Περιοπάζω. Μ. άσω. perseguitare. *հաճախ ինկնալ.* իզլէմէք։

Περίοπτος (ὁ, ἡ) che si vede da per tutto. 2. rimarchevole, illustre. *ամէն դիտց երեւցօղ.* 3. *երեւելի, նշանաւոր.* ճիր նաղ կէօրունիւրլի։ 2. նամդար, շէնճաւար։ — *ὁπτος, ἐπίῤῥ.*

Περιόρασις - εως (ἡ) circonspezione. *շրջահայեցութիւն, զգաւչութիւն.* փիօրի խոնըմա պաիճիլէթ, իհթիյաթ։

Περιοράω - ῶ. Μ. όψομαι. guardare intorno. 2. trascurare. *բոլորտիքը նայիլ.* 2. *զանց առնել, անտես առնել.* նիրֆընդա պաիճիլէթ։ 2. նէմսէ, նիճիմ, փըթիճիէրէ փաբմաք։

Περιοργὴς - έος (ὁ, ἡ) molto irritato. *խիստ զայրացած.* չօխի էղէճէլ՝ նէզլէնմիչ։

Περιοργίζομαι. Μ. οργισθήσομαι. irritarsi estremamente. *խիստ զայրանալ.* իճիրի էղէճմէք՝ նէզլէնմէք։

Περιοργῶς, ἐπίῤῥ. τ. Περιοργὴς.

Περιόρθριον (τὸ) *καὶ*

Περιορθρον (τὸ) alba, aurora. (*Λατ.* diluculum). *արշալոյս.* շէֆաք։

Περιορίζω. Μ. ίσω. limitare. *առհմանել, կոպար գնել.* սինըր փօսաք։

Περιόρισις - εως (ἡ) = *Περιορισμός.*

Περιορισμὸς (ὁ) limitazione. *առհմանելը, առհմանագրութիւն, կոպար գնելը.* սինըր փօսմըշ։

Περιόριστος (ὁ, ἡ) limitato. *առհմանաւոր.* սինըրլը, սինըր վեռիլմիչ։

Περιορμέω - ῶ. Μ. ήσω. essere approdato intorno. *բոլորտիքը մօտանալ (նաւը).* նիրֆընդա նաղմաթ (նաւ)։

Περιορύσσω (ττω). *Μ. ορύξω.* scavare, aprire delle fosse intorno. *բոլորտիքը բրիլ՝ փոս բանալ.* նիրֆընդա փօսմաթ՝ ղազմաք ուղմաք։

Περιορχέομαι οῦμαι. Μ. ήσομαι. danzare intorno. *բոլորտիքը կտրուիլ՝ պարիլ.* նիրֆընդա հօրո ինկիրէ՝ բուռ չէվիրէ։

Περίοσμος (ὁ, ἡ) fragrante. *անուշահոտ.* խոշա՛ խօշուտա։

Περιόστεον (τὸ) periostio. *ոսկրամիզի.* ևիրէվէրէյի իւպէրինի ապրըլըր օլան խիֆա փերիմէ։

Περιόστεος (ὁ, ἡ) che è intorno alle ossa. *ոսկրներուն բոլորտիքը եղող.* փերէվէրէյի նիրֆընդա օլան։

Περιουσία (ἡ) fortuna, beni, averi. 2. abbondanza. *ինչք, գոյք, առատութիւն,*

Digitized by Google

2. ապահովություն. fed, ըստէ, փոքր. 2. ընդարձակ, տղէտ։

Περισσεύω. *M.* άσω. abbondare di... յօգտակար, լեցուն բանալ. տղու՝ ընդ օրէնս։

Περισσιασμὸς (ὁ) possessione di beni, di fortuna, abbondanza. ինչք՝ ապահովութիւն ունեցուածք, ապահովութիւն. հարստութիւն, ըստէ առիթք օրհնել, ընդարձակ։

Περισύσιος (ὁ, ἡ) ricco, abbondante. 2. scelto. հարուստ, ապահով. 2. ընտրեալ. հարուստ, ընդարձակ, տղու, ընտիր. 2. խնդրելի։

Περιόφθαλμος (ὁ, ἡ) che è intorno all' occhio. ակնից բոլորտիքը եղող. ներքնի հիւանդութիւն օրհնել։

Περιοχέω - ῶ. *M.* ήσω. trasportare sopra un carro. սայլով տանիլ. արագ իւր ներքոյիցդ։

Περιοχὴ (ἡ) circuito. 2. inviluppo. շրջապատ. 2. փաթեթ. փաչիր, փոլոչ. 2. բոլոր. 3. = *Περίοδος.*

Περίοχος (ὁ, ἡ) circondato. շուրջ գիմ պատած, շրջապատեալ. ներքին ալեհեղձ, նեղբիկնիդ։

Περιπαθέω - ῶ. *M.* ήσω. preoccuparsi di passione, appassionarsi. ախտաւոր կրքոյ, ներքոյ գիմ կիրքով բռնիկ, խանդիկ. փոխիւթ օրհնի, իւրբոյն ներքոյն ալիւթ օրհնի՝ տղու։

Περιπαθὴς - ους (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - παθῶς. appassionato. կիրքով մը ներքոյ գիմ բռնիկ՝ լեցուած, ախտաւորեալ. փոխիւթ, իւրբոյն ալիւ ներքոյն իսխտաւորեալ՝ տղու, ալիւթ օրհնալ։

Περιπάσσω (ττω). *M.* πάσω. spruzzare intorno. բոլորտիքը ցանել. ներքնի՝ ալիւ։

Περιπατέω - ῶ. *M.* ήσω. passeggiare, camminare. գնալ, պտըտիլ. ինքնիկ, օրհնի ընթանալ, ներքոյ։

Περιπάτησις - εως (ἡ) passeggiata. գնալ, գնալը. օրհնի, ինքնիկ։

Περιπατητής - οῦ (ὁ) passeggiante. գնող. օրհնի ընթաց, ինքնիկն։

Περιπατητικὸς - ἡ - ὸν. peripatetico, (filosofo) della setta di Aristotile. գնահան, Արիստոտելեան (իմաստասէր). Արիստոտել ներքինէ(ֆիլիսոֆ), Արիստոտել ըստներէ։

Περιπατητικῶς, ἐπίῤῥ. peripateticamente, da peripatetico. գնահանի պէս. Արիստոտել ներքինէ հանուածով։

Περίπατος (ὁ) passeggiata. 2. passeggio, luogo da passeggiare. 3. disputazione filosofica che si faceva passeggiando. 4. la setta o la scuola d' Aristotile. գնալ. 2. գնալիք. 3. գնալով իմաստասիրական վիճաբանութիւն. 4. Արիստոտելէն գտրացը կամ ազանդը. օրհնի, ինքնիկ. 2. ինքնիկիկ նեղ. 3. ինքնիկ. չիւ օրն իւր հիւանդի գնացող գանգրիկ. 4. Արիստոտելէն գտրնեան խոտ ֆըֆոսոֆ։

Περιπεδινὸς - ἡ - όν. circondato di pianure. շուրջ գիմ դաշտ՝ հարթ տեղ. փոքրի նահանգ օրհ՝ տղու նեղ։

Περιπέζιος - α - ον. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ίως. basso. ցած. տղէտ։

Περιπείρω. *M.* ερῶ. perforare, trafiggere. ծակել, ծակալ գիմ անցընել. փորել. ծակտաղել։

Περιπέλομαι (*X. M.*) circolare. շրջապտիլ, հալածիլ. գնալ օրհնի. 2. = *Περίειμι.*

Περίπεμπτος (ὁ, ἡ) spedito dapertutto. ամէն գիմ խրկուած. ձեր նահանգ ղրկալ օրհնի։

Περιπέμπω. *M.* πέμψω. mandare da pertutto. ամէն գիմ խրկել. ձեր նահանգ ղրկել։

Περιπέπτω καὶ Περιπίπτω. *M.* πέσω. coprire. 2. nascondere. 3. ingannare. ծածկել. 2. պահել, թաքցնանել. 3. խաբել. փոխուիլ, նորինել. 2. ինքնիկ. 3. տղաքնիկ։

Περιπετάννυμι. *M.* πετάσω. stendere intorno. բոլորտիքը փռել՝ տարածել. ներքնի ձեռք՝ նայիլ։

Περιπέτασμα (τὸ) velo, cortina. ծածկոյթ՝ քող, վարագոյր. նորինէ, ներքնի. 2. = *Ἀλληγορία.*

Περιπεταστὸς - ὴ - όν. steso intorno. բոլորտիքը տարածուած. ներքնի նայեալ։

Περιπέτεια (ἡ) peripezia, avventura improvvisa. անակնկալ արկած. ընդհանրապէս։

Περιπετὴς - ους (ὁ, ἡ) caduto intorno. բոլորտիքը ընկած. ներքնի փոխիւթ։

Περιπέτομαι. *M.* πτήσομαι. = *Περιίπταμαι.*

Περίπετρος (ὁ, ἡ) circondato di pietre. շուրջ գիմ քար. փորի նահը ըլլալ։

Περιπευκὴς - έος (ὁ, ἡ) molto amaro. խիստ լեղի. ինչ սաստիկ։

Περιπηγὴς - έος (ὁ, ἡ) congelato d' intorno. քովիրը սառած՝ ինքնիկ սառնալեալ։

Περίπηγμα (τὸ) palizzata. ցցէ փալանք. լորտիքօվ։

Περιπηδάω - ῶ. *M.* ήσω. saltare intorno. բոլորտիքը ցատկել. ներքնի փոխիւթ։

Περιπήξις - εως (ἡ) congelazione. քաղաքանալը. ինչ սառնամանիք, ինքնիկնիս։

Περιπηχύνομαι. *M.* νοῦμαι. abbracciare. գրկել. ինքնիկնիլ։

Περίπικρος (ὁ, ἡ) molto amaro. խիստ լեղի. ընդհանրապէս։

Περιπίμπλημι. *M.* πλήσω. riempiere. լեցնել բոլորտիքը. ինչ տղու. ներքնի։

Περιπίμπρημι. *M.* πρήσω. abbruciare d' intorno. բոլորտիքը երել. ներքնի նայիլ։

Περιπίπτω. *M.* πεσοῦμαι. cadere intorno o sopra, cadere in... բոլորտիքը կամ վրան իյնալ, անկանիլ ի... ներքնի նայօտ իւրբոյն տղուդի, տղուդ ներքոյ օրհնի։

Περιπλανάω - ῶ. *M.* ήσω. far errare quà e là. ասդին անդին պատրաստել. նորին պէտ ներքնի. (μα. ἡ πθ.) errare quà e là, andar a zonzo. ասդին անդին թափառանիլ, ասատանիլ. նորին պէտ օրհնի նայ. տղուդիքի ինքնիկ։

Digitized by Google

Περιπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) errante, vagabondo. *Թափառական, ատամնգական · ա-ման ելնող ելնելի։*

Περιπλάνησις - εως (ἡ) l' errare quà e là. *Թափառելը, ատամնգելը · ման ելնելութ։*

Περιπλάσσω. (ττω.) *M. πλάσω.* stuccare d' intorno. *բոլորակը ծեփել · ներսիցը սվաղել։*

Περίπλαστος (ὁ, ἡ) stuccato d' intorno. *բոլորակը ծեփած · ներսիցը սվաղված։*

Περιπλέγδην, ἐπίῤῥ. abbracciando. *գրկելով · փաթաթելոյտ։*

Περιπλεκὴς - έος (ὁ, ἡ) καὶ *Περίπλεκτος* (ὁ, ἡ) intrecciato. *Հիւսած. փորթիր ներքին։*

Περιπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. *Հիւսել · գիրկ ելնել։*

Περίπλεξις - εως (ἡ) intrecciamento. 2. abbracciamento. *Հիւսել · 2. գրկելը · գիրկ ելնելութ · 2. փաթաթելոմ։*

Περίπλεος (ὁ, ἡ) ripieno. *լիք լեցուն. փօք փօլօ, ալիքի։*

Περιπλευμονία, Περιπλευμονιάω, Περιπλευμονικός. Ἀττ. ἀντὶ Περιπνευμονία κτλ.

Περιπλευρίζω. M. ίσω. abbracciare. *գրկել · փաթաթելոմ։*

Περίπλευρος (ὁ, ἡ) laterale. *կողմնակի. նանգիներին։*

Περιπλέω. M. πλεύσομαι ἢ πλευσοῦμαι. navigare intorno. 2. incrocciare (*Γαλλ.* croiser). *բոլորակը նաւել · 2. նաւով երթալ գալ՝ ձեռք ընել · կոխ իւր ներքինը փօլօմփ · 2. կոխ իւր օլիս վարմէ ելոյթ պրէի կերպիւ։*

Περιπλήθης - έος (ὁ, ἡ) ripieno. *լիք լեցուն. փօք փօլօ։*

Περιπλήθω. M. πλήσω. riempiere. *լիք լեցուն ընել · ալիքի փօլօմփ։*

Περιπλίγδην ἢ Περιπλὶξ, ἐπίῤῥ. = *Περιβάδην.*

Περιπλίσσομαι. M. ἐξομαι. prendere fra le ginocchia, aprire le ginocchia. *աբրանչքներուն մէջը առնել, արանչքները բանալ · պաճուճուելոյն արուեստ ալիք, դաճուճելոյնը ալիք։*

Περιπλοκὴ (ἡ) abbracciamento. 2. intrecciamento. 3. coito. *գրկելը · 2. հիւսուիլը, հիւսուք · 3. շաղարտութիւն, խառնիք · փաճուճելոմ · 2. կօրթիլ, կօրթք · 3. փաճիմք։*

Περίπλοκος (ὁ, ἡ) intrecciato, inviluppato. *հիւսուած, փաթթուած · կօրթիլ։ ատելի։*

Περίπλοος - ους (ὁ) periplo, navigazione intorno. *բոլորակը նաւելը, շրջանաւութիւն. ներքինցիտ ներ իւր փօլօմօք։ 2. = Περιτόναιον.*

Περίπλυμα (τὸ) lisciva. *մխրալուր · փիլ ատելի։*

Περιπλύνω. M. πλυνῶ. lavare bene. *ազէկ լուալ · կոխ կէփաճք։*

Περιπλυσις - εως (ἡ) l' azione di lavare bene. *ազէկ լուալը · կոխ կէփաճօք։*

Περιπνευμονία (ἡ) peripneumonia, infiammazione de' polmoni, polmonea. *Թոքաժեռանգութիւն, թոքոց ատամիկ ատելի։*

Περιπνευμονιάω - ῶ. M. άσω. essere attaccato di peripneumonia. *Թոքաժեռանգութեան հանգոպիլ · ալիքի · ելիքին ատելոմ։*

Περιπνευμονικὸς - ἡ - όν. peripneumonico. *Թոքաժեռ · ալիքի · ելիքին։*

Περιπνέω. M. πνεύσω - ομαι. soffiare intorno. *բոլորակը փչել · ներսիցն ի-ֆլեխել։*

Περιπνιγὴς - έος (ὁ, ἡ) soffogato. *խզեալ. պօղալմած · պօղալմուած։*

Περιπνίγω. M. πνίξω. soffogare. *խզել · պօղմիլ։*

Περίπνοη καὶ Περίπνοια (ἡ) soffio d' intorno. *բոլորակը փչելը · ներսիցն ի-ֆլեխ՝ ի-ֆլեխել։*

Περίπνοος - ους (ὁ, ἡ) che soffia d' intorno. *բոլորակը փչող · ներսիցն ի-ֆլեխող։*

Περιπόθητος (ὁ, ἡ) molto desiderabile, amabile, carissimo. *խիստ փափաքելի՝ սիրելի · ցանկ սրտանկնիւ՝ սիրելիութ, էջբան համակրելի։*

Περιποιέω - ῶ. M. ήσω. salvare, conservare. 2. apportare. *պահել, պահել. 2. բերել, պատճառել · փօրիարմէ, ափլամէ · 2 · հաւ ներսէ · ներքինէ · (μσ.) Περιποιοῦμαι.* procurarsi, appropriarsi. *իրեն ճարել, սեփականել · կրնիմէ, ինքնին ալիմ։*

Περιποίησις - εως (ἡ) conservazione. 2. appropriamento. *պահպանելը · 2 · իրեն սեփականելը · ափլամօք, փօրամօք · 2 · ինքնին ալիմը, հաւ ներքին։*

Περιποίκιλος (ὁ, ἡ) tutto biscolore, macchioso. *բոլորովին պիսակաւ՝ գունագոյն. պիսիկ ալմա։*

Περιπολάρχης καὶ Περιπόλαρχος (ὁ) il capo della pattuglia. *գիշերապահից գլուխը · փօլ պալօը։*

Περιπολεύω. M. εύσω. καὶ

Περιπολέω - ῶ. M. ήσω. girare intorno. 2. fare la ronda. *բոլորակը պտտիլ · 2 · գիշերը քաղքին չորս գին պտտիլ · ներքինցիտ փօլչմօք · 2 · փօլ կերչէ։*

Περιπόλησις - εως (ἡ) il fare la pattuglia. *գիշերը քաղքին չորս գին պտտիլը · փօլ կերչէի։*

Περιπολίζω. M. ίσω. girare le città. *քաղքըները պտտիլ · կիհերկերի փօլչմօք։*

Περιπόλιος (ὁ, ἡ) che si trova intorno alla città. *քաղքին բոլորակը գանուող · կիհրի ներքինցիտ պօլսանան. (οὐσ.) Περιπόλιον* (τὸ) chiusa, veletta. *պատատար, գիսանոց · փերչինք, փարաջկանի։*

Περίπολις - ιος (ὁ, ἡ) che gira per le città. *քաղքէ քաղաք պտտօող · կիհերտին կիհերի կիլին։*

Περιπολλοῦ, ἐπίῤῥ. troppo, assai. *յոյժ, խիստ · վեր, պօրի, էջբան։*

Περίπολος (ὁ, ἡ) che fà la ronda. *գիշերը քաղքին չորս գին պտտօող (պահակներէն հասկնալու համար). փօլ կիլին. Περίπολος* (ἡ) ronda, pattuglia. *գիշերապահը · փօլ։*

Περιπόνηρος (ὁ, ἡ) assai malvaggio.

Digitized by Google

խնամ չար՝ ապիրատ. զրկեի ինձ, պատկառ։

Περιπορεύομαι. M. εὔσομαι. girare intorno. բոլորտիքը պտըտիլ չրջիլ. կիրթֆընտ գոլշմի՝ կերթալ։

Περιπόρφυρος (ὁ, ἡ) toga senatoria, protesta. սենկղիտսականի պատմուճան. տիկն ֆոթոնը։

Περιποτάμιος - α - ον. che si trova intorno al fiume. գետին բոլորտիքը գանըզով. ըս կիրթֆընտ պտըտնան։

Περίπου, ἐπίῤῥ. circa, incirca. իրր, չափ. ֆոտը, հիման, նմանը։

Περιπρωτιάω - ῶ. M. ἀσω. = Σαυλοπρωτιάω.

Περίπτερος (ὁ, ἡ) che vola intorno. բոլորտիքը թռչող. կիրթֆընտ սլտն. 2. = Περίστυλος.

Περίπτισμα (τὸ) = Πτίσμα.

Περιπτίσσω. M. πτίσω. scorzare. կեզնիւել. ծոչմի։

Περιπτύσσω. M. πτύξω. inviluppare. փաթթիլ. սարմի. (μσ.) abbracciare. գրկիլ. ֆաճախլմի։

Περιπτυχης - ίος (ὁ, ἡ) inviluppato. փաթթած. սարեալ։

Περίπτωμα (τὸ) caso, accidente, disagio. գեպը, արկած, ազէտ. վրտօսք, փնըսիկ, տրիւնմար։

Περίπτωσις - εως (ἡ) caso. 2. occasione, opportunità. գիպուած. 2. պատեհ. վրտօսք. 2. ֆըրսանը, տիւրը։

Περιπτωτικὸς - ἡ - όν. casuale. գիպուածական. սրբըմնի, վրտօսքի։

Περιπτωτικῶς, ἐπίῤῥ. per caso. գիպուածով մը. ֆոտրա։

Περίπυστος (ὁ, ἡ) = Περίφημος.

Περιπωμάζω. M. ἀσω, καὶ

Περιπωματίζω. M. ἴσω. turare da tutte le parti. ամէն գիաց գոցիլ խնալ. հար նանգան ֆըխմի։

Περιῤῥαίνω. M. ῥανῶ. aspergere intorno. բոլորտիքը սրսկիլ. կիրթֆ սրսկիլ։

Περίῤῥανσις - εως (ἡ) aspersione. սրսկում. սրսկիլ։

Περιῤῥαντήριον (τὸ) aspersorio. 2. vaso pieno d' acqua benedetta, d' acqua lustrale. ջրաման. 2. քահանային (սրճնեալ) ջրով լեցուն աման. վարդ. 2. ջուխ փողրիկ իւր տոլմ ֆող։

Περιῤῥαντίζω. M. ἴσω. = Περιῤῥαίνω.

Περιῤῥάπτω. M. ῥάψω. cucire intorno. բոլորտիքը կարիլ. կիրթֆընտ տիւրիլ։

Περιῤῥέω. M. ῥεύσω ἤ ῥυήσομαι. scorrere intorno. 2. ondeggiare intorno. բոլորտիքը ֆռֆիլ. 2. բոլորտիքը ծփիլ (ալեաց). կիրթֆընտ ափտի. 2. կիրթֆընտը փալլընտի։

Περιῤῥήγνυμι (ῥηγνύω). *M.* ῥήξω. rompere, spezzare d' intorno. 2. lacerare, stracciare. բոլորտիքէն կտրիլ կտրտիլ. 2. պատռիլ, պատռտիլ. կիրթֆընտ ֆըրթիլ՝ փտրլընտի. 2. իրրինի։

Περιῤῥήσσω. M. ῥήξω. = τῷ προηγ.

Περιῤῥογχάζω. M. ἀσω. deridere. ապտանիլ, կատակիլ. ֆլըտ կինի։

Περιῤῥοή καὶ Περιῤῥοια (ἡ) lo scorrere intorno. բոլորտիքը վազիլ՝ հոսիլը. կիրթֆընտ ափտը։

Περιῤῥοος - ους (ὁ, ἡ) che scorre intorno. բոլորտիքը վազող հոսող. կիրթֆընտ ափտ. 2. = Περιῤῥυτος.

Περιῤῥυὴς - ίος (ὁ, ἡ) = Περιῤῥυτος.

Περιῤῥύπτω. M. ῥύψω. nettare d' ogni lato. ամէն կին մաքրիլ. հար նանգը կիրթֆընտի։

Περιῤῥυτος (ὁ, ἡ) bagnato d' ogni lato, circondato dal mare. ամէն կինէն ջրկալած, լուռ կին ծով. գետի կիրթֆընտ ըլնիլը, գետի նանգ գինի։

Περιῤῥωὲ - ώγος (ὁ, ἡ) discoceso d' ogni lato. ամէն կին ապառաժուտ կար ահագին. հար նանգ ապառաժնըտը։

Περισαίνω. M. σανῶ. accarezzare muovendo la coda. պոչը երերցընելով շոյիլ կռնիլ. ֆոչկռտնելու ապրշտիլ օրլմի՝ գրբիանիլ. նայիֆընտի։

Περισαλπίζω M. ίσω. suonare la tromba intorno. բոլորտիքը փող զարնիլ. կիրթֆընտ պոռ լսիմի։

Περισαξις - εως (ἡ) ammucchiamento intorno a... բոլորտիքը կառաւելը. կիրթֆընտ իրգմալը։

Περισαρκίζω. M. ίσω. (χειρουρ.) fare una incisione circolare alla piaga. խոցի բոլորտիքը կտրիլ հանիլ. նորէնը կիրթֆընտը գնիւէ ըլէրմի։

Περισαρκισμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Περίσαρκος (ὁ, ἡ) carnoso. մսեան. կիւղ։

Περισαρκόω - ῶ. M. ώσω. rendere carnoso. մսացընիլ. կիւղնըցրմի։

Περισάρκωσις - εως (ἡ) carnosità. մսեանթիւն. կիւղնիւթ։

Περισάῤῥωμα (τὸ) spazzatura. ափլընջ, ափլտք. ըսծրլըսօք, սիպրիսիք։

Περισάττω. M. σάξω. ammucchiare intorno. բոլորտիքը կուտիլ. կիրթֆընտ իրգմի։

Περισείω. M. σείσω. scuotere d' ogni lato. ամէն գիաց շրնգիլ՝ երերցընիլ. հար նանգան տրտմի՝ սիլկի։

Περίσεμνος (ὁ, ἡ) molto rispettato, grave. շատ յարգելի, ծանրաբարոյ. ընտի բանտիրմի՝ վհատրլը։

Περίσεπτος (ὁ, ἡ) rispettabilissimo. գերյարգոյ. ընտի րնտիրլը։

Περίσημος (ὁ, ἡ) = Περίφημος.

Περισήπω. M. σήψω. putrefare intieramente. գլխովին փտտեցընիլ՝ ետիւցընիլ. գլխովրիան ըլրլիմի։

Περισίδηρος (ὁ, ἡ) coperto di ferro. երկաթէ պատած. փծիր ֆոթը։

Περισκαίρω. M. σκαρῶ. saltare intorno. բոլորտիքը ցատկիլ. կիրթֆընտ սլտրլը։

Περισκάπτω. M. σκάψω. scavare intorno. բոլորտիքը բրիլ. կիրթֆընտը փտրմի։

Περισκαρίζω. M. ίσω. = Περισκαίρω.

Περισκελὴς - έος (ὁ, ἡ) assai duro, difficile. խնամ ամուր գժուար. ինչ փորի՝ ֆոխի՝ ըրիւի։

Περισκελὴς - ίος (ὁ, ἡ) che attornia le gambe. սրունքներուն բոլորտիքը եղող. գոմիշըրըն կիրթֆընտ օլան. (ὀθ. σύσ. πλθ.) Περισκελῆ (τὰ) calzoni, coscinale. վարտիք, անգրավարտիք, գոտ, փիլխ, լուլար։

Digitized by Google

Περισκέλιον (τὸ) καὶ
Περισκελὶς-ίδος (ἡ) = *Περισκελῆ*.
Περισκελῶς, *ἐπίῤ*. difficilmente. ձժուա-բուքեամբ. ևեղիվևի իւր։
Περισκεπάζω. *M.* άσω. coprire d'intorno. բոլորակիւր ծածկել. ներսիցէն ետնամել։
Περισκεπὴς-ἐος (ὁ, ἡ) coperto d'intorno. քաղկիւր գոց. ներսիցէ ետնուձ։
Περισκέπτομαι. *M.* σκέψομαι. guardare intorno. 2. considerare, osservare con attenzione. բոլորակիւր նայիլ. 2. ուշադրութեամբ մտածել՝ գիտել. ներսիցէն պատմել. 2. զգէցուք իւր գլուխ՝ ձեռնասուն, բարձր. օրհնէք. ուղղութիւն, զգէցուք ներսիցէն. ուշէ ներս ևեղիվևի, ներկիայ. զգէցուք. ուշելլելեէ, հասկանալ. 2. ձեր ներսիցն ներքնեայ, ներսիցէն։
Περισκέπω. = *Περισκεπάζω*.
Περίσκεψις-εως (ἡ) circonspezione, attenzione, prudenza. չրջահայեցութիւն, զգուշութիւն, խոհեմութիւն. ուշէ ներս ևեղիվևի, ներկիայ. զգէցուք. ուշելլելեէ, հասկանալ։
Περισκήνιον (τὸ) = *Σκήνος*.
Περισκήπτω. *M.* σκήψω. appoggiare d'ogni lato. ամէն գիւղ կռթնցնել՝ մղիլ գնել. ձեր ետնան գնացէք՝ փայտ ածէք։
Περισκιάζω. *M.* άσω. adombrare d'ogni lato. ամէն գին չուք ընել. ձեր ետնակէն ներսիցէն։
Περισκιασμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.
Περίσκιος (ὁ, ἡ) adombrato d'ogni lato. ամէն գին չուք. ձեր ետնէն ներսիցէն. *Περίσκιοι* (οἱ) (γεωγρ.) Perisci, gli abitanti della zona fredda. ցուրտ գօտւոյ բնակիչները. գիշերապահ գնդապետ գիշերապահներէ։
Περίσκληρος (ὁ, ἡ) troppo duro. խիստ կարծր պինդ. ըստին պէտ ևեղ։
Περισκοπέω-ῶ. *M.* ήσω. guardar intorno. բոլորակիւր նայիլ. ներսիցէն պատմել։
Περισμαραγίω-ῶ. *M.* ήσω. strepitare intorno. բոլորակիւր չառաչել. ներսիցէն ըսնդնդալ. ներսիցէն գոչել՝ գոռալ։
Περισμάω-ῶ. *M.* σμήσω καὶ
Περισμήχω. *M.* σμήξω. nettare fregando. չքնելով մաքրել. օվսէ ներկելնեէ։
Περισμύχω. *M.* σμύξω. ardere di nascosto. 2. consumare. գաղտուկ երել. 2. մաշել, հիւծել. ներսիցէն ուտել. 2. ներսիցէն՝ ներսիցէն ուտել. 2. ներսիցէն ներսիցէն։
Περισοβέω-ῶ. *M.* ήσω. andar, girare intorno. 2. far girare intorno. բոլորակիւր երթալ՝ չրջիլ. 2. բոլորակիւր չրջեցընել՝ պատցընել. ներսիցէն վրայէ՝ չուլտէ. 2. ներսիցէն չուլտցընել։
Περισπαίρω. *M.* σπαρῶ. palpitare. սրտփռիլ, գողդողալ. օյնուիլ, ներսիցէն։
Περισπασμὸς (ὁ) distrazione. 2. diversione. գլուխոյ. 2. խառնրեցնելը (կառավ.). ներսիցէն։ 2. ուշադրեցընել (ներսիցէն)։
Περισπάω-ῶ, *M.* άσω. tirare quà e là. 2. distrarre. 3. accentare con circonflesso. ասդին անդին քաշել. 2. գլուխը-նել. 3. պարոյկով չիչուել. ներսիցէն ներսիցէն. 2. ներսիցէն ներսիցէն. 3. (՝) պա ներսիցէն լուսնի ներսիցէն։
Περισπείρω. *M.* ερῶ. spargere quà e là. ասդին անդին ցանել. ներսիցէն ներսիցէն։
Περισπερχὴς-ίος (ὁ, ἡ) molto urgente. խիստ առեղծ հարկեցուցիչ. գործի պիճի։
Περισπίρχω. (X. *M.*) mettere in un movimento veloce, pressare. անասպարել առ, առեղծել, հարկեցընել. անվնասի ըստ, ներսիցէն, ներսիցէն։
Περισπεύδω. *M.* σπεύσω. perseguitare, sollecitare d'ogni parte. ամէն գիւղ վանել՝ առեղծել՝ առգնասպել. ձեր ետնան ներսիցէն՝ ևեղիվևիներսիցէն։
Περισπούδαστος (ὁ, ἡ) bramabile, ricercato. փափաքելի, փնտռտուած. սրտագնի։
Περισπουδάστως, *ἐπίῤ*. a gran premura. փութով մեծաս, շատ հոգատարութեամբ. ըստ ներսիցէն՝ ճահ իւր։
Περίσπουδος (ὁ, ἡ) che ama le cose serie. 2. premuroso. ծանր՝ լուրջ բաներ սիրող. 2. փութասիրի. ուշիր ներնեիրներ ներսիցէն. 2. փայփայելի, ճահրէ։
Περισπωμένη (ἡ) l'accento circonflesso. պարոյկ, ոլորակ. (՝) պա ներսիցէն ևեղ։ — *μένως*, *ἐπίῤ*.
Περισσάκις, *ἐπίῤ*. καὶ
Περισσαχῶς, *ἐπίῤ*. in numero impari. կամար թուով. ներ ասչէ իւր։
Περισσεία (ἡ) abbondanza, superfluità. առատութիւն, ասելորդութիւն. գոլութ, ըստիկի, ևեղիվևի։
Περίσσευμα (τὸ) = *Περίττωμα*.
Περισσεύω. *M.* σύσω. abbondare, essere superfluo, avanzare. առատ ըլլալ, ասելնալ. գոլ օրմի, սրճիկ։
Περισσοδάκτυλος (ὁ, ἡ) cui avanza un dito, che ha un dito di più. ունի մի ասելի անեցող. գործը պէտ ևեղ։
Περισσοέπεια (ἡ) = *Περισσολογία*.
Περισσοεπέω-ῶ. *M.* ήσω. = *Περισσολογέω*.
Περισσοεπὴς-ἐος (ὁ, ἡ) = *Περισσολόγος*.
Περισσολογέω-ῶ. *M.* ήσω. dire delle cose superflue, inutili. ասելի՝ անպետ բաներ գրուցել. ևեղիվևի գոլ ներսիցէն ներսիցէն։
Περισσολογία (ἡ) discorso inutile, superfluità di parole. անպետ խօսք, ասելորդ գրոյց. գոլ ըստիսըն ներսիցէն, ևեղիվևի ներսիցէն։
Περισσολόγος (ὁ, ἡ) che fà de' discorsi superflui, inutili. ասելորդ անպետ գրոյցներ ընող. ըստիսըն գոլ ներսիցէն ևեղիվևի իւրն։
Περισσομελὴς-ίος (ὁ, ἡ) che ha delle membra superflue. ասելորդ անդամներ ունեցող. ևեղիվևի՝ ներսիցէն ըստիսըն օրմի։
Περισσόμυθος (ὁ, ἡ) = *Περισσολόγος*.
Περισσόνους-ους (ὁ, ἡ) dotato d'un ingegno eccellente. գերազանց, ներսիցէն. ներսիցէն ներսիցէն։
Περισσόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha un pie-

Digitized by Google

de di più. ասելոյթ մեկ ապ մը ասելոց· ալիր վերջին տալը ըլան։

Περισσός - ή - όν. superfluo, che avanza, inutile. 2. abbondante, copioso. 3. eminente, eccellente. 4. molto, grande. 5. smisurato. 6. impari. ասելոյթ, ասելի, ասելոցոզ, անպետ. 2. առատ. 3. գերազանց, ընտիր. 4. չատ, մեծ. 5. անչափ. 6. կոնտաս. տրիբէի, վերեփ, լրիվ. 2. գոլ, ըմեր. 3. ալ, ուրիշ, լրիվ. 4. ըլէ, իրէ, պիտի. 5. խելքին, հասկըզ. 6. ինէ։

Περισσοσύλλαβος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - άβως. che ha o che avanza una sillaba di più. մեկ վանկ ասելոցոզ· ալիր մեկին տրիան, ալիր վերեփ հինինի ալան։

Περισσότερος - α - ον. συγκρ. τ. Περισσός.

Περισσοτέρως, ἐπίῤ. molto più. չատ, չատ ասելի· չէ վերեփ։

Περισσότης (ἡ) superfluità. ասելորգասիւն· տրիբէիէի, վերեփիւ։

Περισσωματικός - ή - όν. = *Περιττωματικός.*

Περισσῶς, ἐπίῤ. eccessivamente, estremamente, troppo, assai. 2. abbondantemente. չափե գուրս, խոտա, չատ· 2. առատաձեռնաբար. ինքն, հարկին ինսան, գործի· 2. գործերի իւր, գոլ։

Περίσσωσις - εως (ἡ) = Περίσσεια.

Περισταδόν, ἐπίῤ. stando intorno. բոլորակը կեցալով· նրբիքներս գտարտաք։

Περιστάζω. M. άξω. distillare intorno. բոլորակը կաթիլ· նրբիքներս ցանմաք։

Περίστασις - εως (ἡ) circostanza. 2. turba circonfusa, adunanza tumultuosa. 3. evento, caso. 4. condizione, disposizione. 5. suppellettile. պատգամ· 2. բոլորակը ժողովուած խումբ՝ ակումբ, խուռն բազմութիւն· 3. արկած, դիպուած· 4. վիճակ, հանգամանք, արժանիկայութիւն· 5. կարասիք· իրէք, գոյլ· 2. նրբիքներս պիրի հոլէ, գոյլ· 3. վտոս, գոլ· 4. հոլ, ուրիշ· 5. իրիկիլեի։

Περιστατέω - ῶ. M. ήσω, stare intorno. բոլորակը կենալ· նրբիքներս գտարտաք։

Περιστατικός - ή - όν. (-ικως, ἐπίῤ.) concernente le circostanze. 2. attivo. պատգամաներուն վերաբերեալ· 2. գործանեալ· իւրիր՝ գործարիք հինսաղ· 2. իւկնալոյր։

Περίστατος (ὁ, ἡ) circondato intorno di gente, di turba. լոր գին մարդիկ ժողվուած· պիօրի խանըմ խալէ պիրիտիլ։

Περισταυρόω - ῶ. M. ώσω. circondare di pali. ցցով պատել· պիօրի խանըը գուլէլտաք։

Περιστάυρωμα (τὸ) palizzata, vallo, lizza. ցցէ պատնէշ· պիտին, լոմանիօվ։

Περιστέγω. M. στέξω. coprire da tutti i lati. ամէն դէաց ծածկել· հիր խանտան խօրիտ։

Περιστέλλω. M. στελῶ, coprire d'intorno. 2. inviluppare. 3. ornare, abbellire. 4. vestire. բոլորակը գոցել· 2. փաթթել· 3. զարդարել· 4. հագուցընել· նրբիքներս գտածաք· 2. ասրտաք· 3. գտնրիտաք· 4. ինդիրտաք· = *Περιέρπω.*

Περιστεναζίζω. M. ίσω. gemere intorno. բոլորակը հեծել՝ ողբալ հառաչել· նրբիքներս ինկնտիր՝ ինկնօխի նրիտաք։

Περιστένω. (X. M.) = Περιστενάζω.

Περίστεπτος (ὁ, ἡ) cinto intorno. բոլորակը պատած՝ գտաւած· նրբիքներս պիրի՝ ինտալ՝ ինտիրիլ՝ գտնալ։ = *Περιστεφής.*

Περιστερά - ᾶς (ἡ) colomba. պալունի· ինկիրիճի։

Περιστερεών - ῶνος (ὁ, ἡ) colombaja. 2. verbena (erba.) պալունոց· 2. պալունիճ (խոտ մըն է)· ինկիրճիլիէ· 2. խոտ բան, պտրաճիլիան (ծիլաթ)։

Περιστερίσκος - ίου (ὁ) piccione. պալունոյ հագ· ինկիրճիլ խոլասան։

Περιστερίδιον (τὸ) ὑπερ. τοῦ

Περιστέριον (τὸ) ὑπερ. τ. Περιστερά.

Περιστέρνιος (ὁ, ἡ) che è intorno al petto. կուրծքին բոլորակը եղող· ինսիտան նրբիքներս ալան։

Περιστεροειδής - έος (ὁ, ἡ) colombino. պալունոյ յատուկ· ինկիրճին գոհնիլի։

Περιστερός (ὁ) colombo. արու պալունի· երկու ինկիրճի։

Περιστεροτροφεῖον (τὸ) colomboja. պալունոց· ինկիրճիլի։

Περιστερώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Περιστεροειδής.*

Περιστερών - ῶνος (ὁ) = Περιστερεών.

Περιστεφανόω - ῶ. M. ώσω. cingere di corona. 2. circondare. պսակ գնել· 2. պատել· խամ գոհաք· 2. չիւրիչիւրէ, պատնէշ։

Περιστεφής - έος (ὁ, ἡ) coronato. 2. circondato. պսակուած· 2. պատեալ· խամլանրլ· 2. չիւրիչիւրէ, պատնէշ։

Περιστέφω. M. στέψω. = *Περιστεφανόω.*

Περιστήθιος (ὁ, ἡ) ch' è intorno al petto. կուրծքին բոլորակը եղող· ինսիտան նրբիքներս ալան· (οὐσ.) *Περιστήθιον* (τὸ) pettorale. լանչանոց· ինսկնէիտ, պիրինկիւ։

Περιστίζω. M. ίσω. punteggiare. կէտադրել· նօթալանաք։

Περίστικτος (ὁ, ἡ) punteggiato, macchioso. կէտանիշ, պիտակ պիտակ· նօթալէյ, պիրինկիլ։

Περιστίλβω. M. στίλψω. brillare intorno. բոլորակը փայլիլ՝ լուսալել· նրբիքներս փրլտաք՝ լուսալտաք։

Περιστοιχίζω. καὶ (μσ.) - ίζομαι. M. ίσω-ομαι. circondare, attorniare. պատել· պատրել· նրբիքներս ատրաք, չիւրիչիւրէ։

Περιστολή (ἡ) vestimento, abito. հագուստ, լաֆ· բոպա, խոզոպ։

Περιστόμιος (ὁ, ἡ) ch' è intorno alla bocca. բերանի բոլորակը եղող· պէտի նրբիքներս ալան· *Περιστόμιον* (τὸ) orlo, labbra. ափի, պրխունք· փնաչ, փոսի։

Περίστομος (ὁ, ἡ) tagliente d'ogni lato. ամէն կողմէ կտրող՝ հառաչ· հիր խանէ փնիլ։

Περίστοον (τὸ) = Περίστυλον.

Περιστρατοπεδεύω (μσ.) - εύομαι. M. εύσω-ομαι. assediare. պաշարել· ճամբարէն ալաք։

Περιστρέφω. M. στρέψω. attorniare, vol-

Digitized by Google

tolare. գործածել, հալածել. ընկերոջ, խաղալ, գործ ունել:

Περιστροφή (ἡ) rivoltamento. 2. conversazione. պտոյտ, պարագայութիւն. 2. կնճռակապութիւն. գործ, խաղալ. 2. ճապաղիկ, ծռմռուք:

Περίστροφος (ὁ, ἡ) che si può voltolare. հալածելու, գործածելու. խաղալածոյ՝ գործածական. (οὐσ. ἀρσ.) il fune della rete da caccia. վարդի չուան. թող, (ֆաղ) ապրելը կեր:

Περίστρωμα (τὸ) tutto ciò che si stende per terra, tappeto ecc. գետին փռածոյ իր, ծածկոց եւ այլն. նիրհի տրէլիկ ներկեր, խալի վերարկու. 2. (μετν.) trincea. պատնարափակի իրամ. պահեստիկ, ըղձրիվիկ:

Περιστρώννυμι. Μ. στρώσω. distendere per terra. գետին փռել. նիրհի տրտիլ:

Περίστυλον (τὸ) galleria, portico. ձեմելիք, սիւնապատ սրահ. ըզբօ իւր տիրեցւոյ տրէլիկ ներքնից հաղուստ, ֆիհրվիկ:

Περίστυλος (ὁ, ἡ) attorniato di colonne. սիւներով պատած. գործի նայէ տիրիլ:

Περιστύφω. Μ. στύψω. raggrinzare molto. խիստ կծկել՝ գալարել կճռացնել. ղպչիլ պնդել՝ դառնացնիլ:

Περίστῳον (τὸ) = *Περίστοον.*

Περισυλάω - ῶ. Μ. ήσω. spogliare intieramente. գլխովին մերկացընել. պատապիճն օգոստ:

Περίσυρμα (τὸ) irrisione. կատակ. ծաղր, խաղիկը:

Περισυρμός (ὁ) τὸ σύσ. τοῦ

Περισύρω. Μ. συρῶ. tirare quà e là. 2. saccheggiare. ա՛ գին ա՛ն գին քաշել. 2. թալանել. կոխի պիրի նէտիլ. 2. խաղալ. 3. = *Διασύρω.*

Περισφαλὴς - ές (ὁ, ἡ) molto sdrucciolevole. խիստ լղրճուն. ղպչիլ ֆայլը:

Περισφάλλω. Μ. αλῶ. far sdrucciolare. սահեցընել. գայթեցնել:

Περισφηκόω - ῶ. Μ. ώσω. stringere d' intorno (colle cavicchie). քաշերէն պընդել (երիվարներով). նիրոֆընդան պընդելու (կնիկներ իլէ):

Περισφηνόω - ῶ. Μ. ώσω. turare d' intorno. քաշերը խոտ. նիրոֆընը բտնոտ:

Περισφίγγω. Μ. σφίξω. stringere d' intorno. քաշերէն պնդել. նիրոֆընդան պընդոտ:

Περισφύριον καὶ *-υρον* (τὸ) cordoncello di scarpe. սոքի սմանի լար. ֆանդրա գալէ:

Περίσχετος (ὁ, ἡ) circondato. պատեալ. ֆալնտիլ, գոլանտիլ:

Περισχιδὴς - ές (ὁ, ἡ) feso d'intorno. բաղարակընէն ճեղքած. նիրոֆընդան խոցըտիլ:

Περισχίζω. Μ. ίσω. fendere d' intorno. բաղարակընէն՝ քաշերէն ճեղքել. նիրոֆընդան խոցոտ:

Περισχοινίζω. Μ. ίσω. attorniare di fune. չուանով չորս գին առնել. խէ իւր տրտոտ՝ գոլանտրմոտ՝ ֆալնտիլ:

Περισῴζω. Μ. ώσω. salvare. պահել, խաղաղ. ֆարթարտոտ, խնայ նիրոտ:

Περισωρεύω. Μ. εύσω. ammucchiare intorno. բաղարակընէն կուտել. նիրոֆընդան խըղտոտ:

Περίτασις - εως (ἡ) tensione forzata. ուժգին ձգումն. գործի՝ ղորըն ներելը:

Περιταφρεύω. Μ. εύσω. vallare intorno, trincerare, fare delle circonvallazioni. բաղարակընէն գետ քանալ. նիրոֆընդան հինգերտ ապտոտ:

Περιτείνω. Μ. τενῶ. tendere fortemente. ուժով ձգել. ֆռվկիրնէ ներտոտ:

Περιτειχίζω. Μ. ίσω. attorniare di muraglie. չորս գին պատ քաշել. գործի ֆրոֆընդան գիլոր կերտոտ:

Περιτείχισις - εως (ἡ) attorniamento di muraglie. չորս գին պատ քաշելը. գործի ֆրոֆընդան գիլոր կերտոտ:

Περιτείχισμα (τὸ) luogo attorniato di muraglie. չորս գին պատ քաշուած տեղ. գործի խոնդա գիլոր կերտիլ հաղալ:

Περιτειχισμὸς (ὁ) = *Περιτείχισις.*

Περιτέλλω (μσ.) *-έλλομαι.* (*Χ. Μ.*) fare il suo giro. չրխնդը ընել. գիլրէն նիրոտ:

Περιτέμνω. Μ. εμῶ. circondere. թլփատել. պոննէրի նիրոտ:

Περιτενὴς - ές (ὁ, ἡ) molto teso. շատ ձգուած. ղպչ ներտիլ:

Περιτεχνάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. macchinare in varj modi. զանազան կերպով նեխթել՝ մեքենայել. ֆիւրլիս ֆընդըլեր ֆոլտոտ:

Περιτέχνησις - εως (ἡ) macchinazione. գաղտուկ խորհուրդ. ֆընդ ֆորմըլէթ:

Περίτεγμα (τὸ) scoria. հրահալէլուց կըղկղանք. հարկի գօֆա:

Περιτήκω. Μ. τήξω. liquefare, disciorre intieramente. բաղարակընէն հալել՝ լուծանել. պատապիճն երտիրեմ՝ ղեօղել:

Περιτίθημι. Μ. περιθήσω. mettere intorno. 2. vestire. 3. circondare. բաղարակը դնել. 2. հագուեցընել. 3. պատել. նիրոֆընդան ֆօմոտ. 2. ձգուերտոտ. 3. ղեվրելտոտ, փոլմոտ:

Περιτίλλω. Μ. τιλῶ. spelare intorno. քաղերուն մազերը խլել. նիրոֆընդէն ֆելլըրընը ֆօփրմոտ:

Περιτιμάω - ῶ. Μ. ήσω. onorare, rispettare molto. շատ պատուել՝ յարգել. ղօֆ իզնէրի՝ հիւրերի նիրոտ:

Περιτετραίνω καὶ *Περιτιτράω - ῶ. Μ.* ήσω. pertugiare d' intorno. քաղերէն ծակել. նիրոֆընդան գիլոր:

Περίτμημα (τὸ) pezzo, fetta. կտոր, հատուած. ֆարչա, ֆարք, գիլի՛:

Περιτομεὺς - έως (ὁ) chi fà la circoncisione. 2. instrumento che serve alla circoncisione. 2. coltello da calzolajo. թլփատող. 2. թլփատելու յարմար գործիք. 3. կօշկակարի կտրոց. պոննէրի իդին. 2. պոննէրի նիրոյի ֆնիթելէթ ալմի. 3. ֆանդրաճիի գէյլէրը:

Περιτομὴ (ἡ) circoncisione. թլփատութիւն. պոննէրի:

Περίτομος (ὁ, ἡ) precipitoso d' ogni lato. 2. circonciso. ամէն գին գահավիժ՝ գար տեղատուութիւն. 2. թլփատած. ճիր խանը տալտրտուլու. 2. պոննէրիլէ:

Περιτόναιος - α - ον. teso intorno. բաղարակը ձգուած. նիրոֆընդա ներտիլ. (οὐσ.) *Περιτόναιον* (τὸ) peritoneo, membrana che avvolge tutte le viscera del basso

Digitized by Google

- ventre. արտաքինամասին, փորին վարի կողմը եղած ազիքները ֆոմֆոզ բարակ մորթի · պարունակ աղբեր խոտիկներ պատառաման գաղտնաբերբ գոլյան քիմք տերէ:

Περιτόνειος (-νιος)-ου (ὁ, ἡ) = Περιτόναιος.

Περίτονος (ὁ, ἡ) teso intorno. բաղաքիքը չորսանակ. կիրճերնու կերէլէ. (οὐσ. σύδ. πλθ.) tolda (*Γαλλ.* tillac). առաջակամ նաւուն. կէրէրիկ:

Περιτοξεύω. Μ. εὐσω. dardeggiare d'ogni lato. աջէն գնաց նետ նետակ. հեր կողման օդ պռնդ:

Περιτορεύω καὶ

Περιτορνεύω. Μ. εὐσω. torniare. շուռտաղէ. լրբիտ էլլէկդ:

Περιτρανης-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ)-ανῶς. καὶ

Περίτρανος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-άνως. troppo chiaro, evidente. խիտ յայտնի, բացայայտ · էկ+ պէլէ, այն ալէկտը, գուկէնի:

Περιτραχήλιος (ὁ, ἡ) che si mette intorno al collo. վզին բաղաքիքը գրուագ. պօյնան կիրճերնու գծագուած. *Περιτραχήλιον (τὸ)* collana. մանեակ · կիրտաչէք:

Περιτρέμω (Χ. Μ.) tremare tutto. գլխէն մինչև ոտքը գողալ · պարտան այպէտաք քիրիկիկիկ:

Περιτρέπω. Μ. τρέψω. rivoltare, rovesciare. գարձընել, չորէլ · էնէյրիկ, գիտնգարիկ:

Περιτρέχω. Μ. δραμοῦμαι. percorrere, scorrere, passare correndo. անցնէլ երթալ, պաղտէլ անցնէլ · կնէյէ կիրիկ, կուչող կիրէր, փալտէլ կիրիկ:

Περίτρητος (ὁ, ἡ) pertugiato intorno. բաղաքիքը ծակ · կիրճեր տէլէր:

Περιτρίβω. Μ. τρίψω. tritare, usare, logorare bene. ազէկ լեռալ մաշէլ · նչի ածալիմաք՝ ալէնտրմաք:

Περίτριμμα (τὸ) uomo versato, perito. փորձեալկիրճ՝ հմուտ մարդ · ալեա՝ աչքահան մնաց, ալիր նհանկիս խոփէլ ապամ, էէլկին տէլէ:

Περίτρομος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-τρόμως. tutto tremante. գլխէն մինչև ոտքը գողացող · պարտան այպէտաք քիրիկիկիկ:

Περιτροπάω (έω)-ῶ. (Χ. Μ.) circolare. հալովէլ, չորէլ · տիվր օլմաք, գիտնգիր:

Περιτροπή (ἡ) circolazione, circuizione. չորէլատուրքիւն, չորէլատուն · տիվր, տիտնամ, փօլոյ:

Περίτροπος (ὁ, ἡ) circuito, rivoltato. չորէլատուած · տիվր օլատնուած · (οὐσ.) *Περίτροπος (ὁ)* vertigine, capogirlo. գլխու դառնալը · պաշ գիտնգիր, ապէր փօլատնալը:

Περιτροχάζω. Μ. άσω. = Περιτρέχω.

Περιτρόχαλος (ὁ, ἡ) = Περίτροχος.

Περιτροχάς-άδος (ἡ) cantoniera. անապատ բաղ · ալէտի ֆոհիլէ, պոյալը բօֆտ:

Περίτροχος (ὁ, ἡ) che corre intorno. 2. rotondo. բաղաքիքը վազող · 2· կլոր · կիրճերնու փօլատ · 2 · խուտրտէ:

Περιτρώγω. Μ. τρώξομαι. rodere d'intorno. քաղքէն կրծել · կիրճերնու փիրիկիկ:

Περιττεύω. Περιττὸς κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Περισσεύω κτλ.

Περίττωμα (τὸ) escremento. ապուռա, կղկղանք · պօֆ:

Περιττωματικὸς-ὴ-όν. escrementoso. ապուռա ունեցող · պօֆլու:

Περιτυγχάνω. Μ. τεύξομαι. incontrare, capitare. հանդիպիլ · բաս կիլէ, ալ բամտ:

Περιτύμβιος (ὁ, ἡ) ch' è intorno alla tomba. գերեզմանին բաղաքիքը եղող · գիտնգր կիրճերնու օլան:

Περιτυμπανίζω. Μ. ίσω. battere il tamburo intorno. քամիքը՝ բաղաքիքը ՊՇՀ բուկ զարնէլ · կիրճերնու փալտ՝ ալ՝ վրդմաք:

Περιυβρίζω. Μ. ίσω. maltrattare. խոփ վարիլ, քամհարիլ · խօր պօֆտաք, պի ամաչիլ կիմաք:

Περιυφαίνω. Μ. ανῶ. tessere intorno. բաղաքիքը ասապանկիլ · կիրճերնու փօլատաք:

Περιφαίνομαι. Μ. φανοῦμαι. essere veduto, apparire d'ogni lato. աջէն գիտ երեւնալ · հեր կողման կիտգիմաք:

Περιφάνεια (ἡ) apparenza. 2. celebrità. երեւոյթ · 2 · համբաւաքաղքիւն · կոպերէլ · 2 · նամրաղէք:

Περιφανὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-φανῶς. visibile d'ogni lato. 2. rimarchevole. աջէն գիտ տեսնուզ · 2 · երեւելի, նշանաւոր · հեր կողման կիտգիմաք · 2 · տէր տանէը, նամրաղ:

Περιφέγγεια (ἡ) splendore circonfuso. չորսանկիւն պայծառութիւն · կիրճերնու խոյտէլ լոյսը:

Περιφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) circondato di splendore. չորս գին պայծառ · փօչի կողմէ լոյսը:

Περιφείδομαι. Μ. φείσομαι. risparmiare. խնայիլ · փշլամաք:

Περιφέρεια (ἡ) circonferenza. չորէլերակութիւն, չորէլպատ · փայտ, կնէյէ, տիվր:

Περιφερὴς-έος (ὁ, ἡ) orbicolare, rotondo. պարբերական, չորէլերական, կլոր · փայտէլ, տիվէտէլ, խուէտէտ · — φερὴς, ἐπίῤ.

Περιφέρω. Μ. περιοίσω. portare intorno, trasportare. բաղաքիքը տանիլ, կրիլ · կիրճերնու կիտգիմաք՝ ֆուչտաք · (ρϵ. ἡ ἀμτβτ.) girare intorno. բաղաքիքը չորէլի պարտիլ · կիրճերնու կիտգիմ՝ փօլատաք:

Περιφεύγω. Μ. φεύξομαι. scappare, sfuggire. խուսափիլ, զգուշանալ · ալնէլմաք, ատչնմաք:

Περίφημος (ὁ, ἡ) rinomato, famoso. հռչակաւոր, համբաւաւոր, անուանի · նամ տար, ալչնար, գիտնամ:

Περιφθείρομαι. Μ. φθαρήσομαι. corrompersi, consumarsi. ապականիլ, ապրուելիլ, եղծանիլ, ապառիլ · պիդրար օլմաք, պօշանչմաք, ֆիլնիկ օլմաք:

Περιφιλέω-ῶ. Μ. ήσω. amare molto. չատ սիրէլ · լաւ պէնմաք:

Περιφίλητος (ὁ, ἡ) amatissimo. չատ փրսիլի · լաւ պէնիլմիչ:

Περιφλεγὴς-έος (ὁ, ἡ) ardentissimo. խիտ էրալ · էկ խուէտը · — εγῶς, ἐπίῤ.

Περιφλέγω. Μ. φλέξω. ardere d'ogni par-

Digitized by Google

te. ամէն գիշեր երթալ. հեր խանգած խոփմած:

Περιφλοΐζω. M. ῐσω. scorzare. կեղեւել. քաշատղանաս լըբիտրմամբ՝ ածմամբ:

Περιφλύω. M. φλύσω. = *Περιφλέγω.*

Περιφοβέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. sbigottire, spaventarsi. զարհուրիլ, սարսափիլ, ահնիլ. խրտմիլ, վհատ գոլ:

Περίφοβος (ὁ, ἡ) spaventato. զարհուրեալ, խիստ վհատցած. վհատ գոլող. — φόβως, ἐπίρ.

Περιφοιτάω - ῶ. M. ήσω. andare quà e là, girare. սաղին ան գին երթալ, պտըտիլ. խրխե պրէի կիմիմ, կիմկիմիմ:

Περίφοιτος (ὁ, ἡ) vagabondo. թափառական, սատանդաիման. ավրիս կիպէ:

Περιφορὰ (ἡ) giro, circuito. 2. agitazione, perturbazione. շրջան, շրջապտոյտ, պարագայութիւն. 2. յուզմունք, խառնվածութիւն. գինէր, գայթ, գոլոյ, գինմիմ. 2. ալիքոհիլիք, պոյտը, հեր գէյն պէս պիչ:

Περίφορτος (ὁ, ἡ) troppo caricato. խիստ բեռնաւորեալ. ըստին խէտէր:

Περίφραγμα (τὸ) recinto, siepe. ցանկապատ, ցանկ. փակոցը խէր, գարը, չէի:

Περιφραγμὸς (ὁ) = *Περίφραξις.*

Περιφραδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) assai prudente. շատ խոհեմ. ըզէի գիրոհիլիք. — αδέως, ἐπίρ.

Περιφράζομαι. M. άσομαι. esaminare, considerare con attenzione. ուշադրութեամբ քննել, մտածել. գբէիգրութիւն ընել՝ գիտնալու համար նիմիմ:

Περιφράζω. M. άσω. perifrasare, usare delle circonlocuzioni. շրջաբանել. խօսիլ գիրքի գիւղմ նիմիմ:

Περίφραχτος (ὁ, ἡ) cinto di siepe. ցանկապատ, բոլորքերը ցանկ. հիրոցը գարը, չէիլ:

Περίφραξις - εως (ἡ) = *Περίφραγμα.*

Περίφρασις - εως (ἡ) perifrasi, circonlocuzione. շրջաբանաւորութիւն. խօսիլ գիրքի գոյէր:

Περιφράσσω (ττω.) *M.* φράξω. attorniare, cingere di siepe, di recinto. ցանկով գոցել, ցանկապատ ընել. հիրոցը գարը չէի չիմիմ:

Περιφραστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. perifrastico. շրջաբերական. խօսիլ գիրքի գոյէր:

Περιφρίσσω (ττω.) *M.* ίξω. inorridire. սոսկալ. վհատ գոլոցնել՝ ոչ ընդոյն օլմամբ:

Περιφρονέω - ῶ. M. ήσω. disprezzare. անարգել. խօլամամբ, խղճելի նիմիմ:

Περιφρόνησις - εως (ἡ) dispreggio. անարգանք. խօլամամբ, խղճելի:

Περιφρουρεύω. M. εύσω. καὶ

Περιφρουρέω - ῶ. M. ήσω. custodire stando intorno. բոլորքերը կենալով պահպանել. հիրոցընդոյն գոտրամբ գօրամբ գոտրմամբ:

Περιφρύγω. M. φρύξω. friggere bene. ըզէի խորվիլ. խիչ գավրմամբ:

Περιφρων - ονος (ὁ, ἡ) molto prudente. շատ խոհեմ. ըստին ուէլուչիչրէ՝ պահըրկիլ:

Περιφυὴς - ἐος (ὁ, ἡ) che spunta, cresce intorno. քովը ծլող բուսնող. հիրոցընդոյն ֆիլիչլիկներ գիրնիմ:

Περιφυλάσσω (ττω.) *M.* άξω. custodire d'ogni lato. ամէն գիտց պահել պահպանել. հեր խանգած ուէլրմամբ՝ խօլհիմ գօրամբ:

Περιφύρω. M. υρῶ. mescolare, confondere. խառնել, շփոթել. գոբլէրտրմամբ:

Περιφυσάω - ῶ. M. ήσω. soffiare d'ogni lato. ամէն գիտց փչել. հեր խանգած ֆիլիհիմ:

Περιφύσητος (ὁ, ἡ) soffiato d'ogn' intorno. ամէն գիէն փչուած. հեր խանգած ֆիլիհինիլ:

Περίφυσις - εως (ἡ) il crescere intorno. բոլորքերը բուսնիլը. հիրոցընդոյն գիհիմ:

Περιφυτεύω. M. εύσω. piantare intorno. բոլորքերը տնկել. հիրոցընդոյն գիգիմ:

Περίφυτος (ὁ, ἡ) piantato intorno. բոլորքերը տնկուած. հիրոցընդոյն գիգիլիչ:

Περιφύω. M. φύσω. far germogliare intorno. բոլորքերը ծիլ արձակիլ տալ. հիրոցընդոյն ֆիլիչլիհիգիմ. (μσ.) nascere, spuntare, crescere, germogliare intorno. 2. abbracciare. բոլորքերը ծնանիլ բուսնիլ՝ ծլիլ. 2. գրկիլ. հիրոցընդոյն գօլմամբ՝ գիհիչլիհիմ. 2. գուռգիմ:

Περιφωνέω - ῶ. M. ήσω. risuonare intorno. բոլորքերը հնչեցընել. հիրոցընդոյն խօսիգրմամբ:

Περίφωρος (ὁ, ἡ) sorpreso sul fatto. ընելու ատենը ձեռք ընկած՝ բռնուած. հիգիչի ըզհան կըլի գիգիմ՝ կիլիչ, բռնուելու:

Περιφωτίζω. M. ίσω. illuminare d'ogn' intorno. բոլորքերը լուսաւորել. հիրոցընդոյն ըստին լուսաւորմամբ՝ գունդվիր հիմիմ:

Περιχαίνω. M. χανοῦμαι. stare colla bocca aperta. 2. divorare, trangugiare. քերանը բաց կենալ. 2. ուտել լիցկնել, ապաուել. ուշը ուշի գաղրմամբ. 2. խիչիչ գիչիրմամբ, ինիչնի հիմիմ:

Περιχαίρω. M. χαιρήσω ἢ χαρήσομαι. rallegrarsi grandemente. շատ ուրախանալ. ըստին շատ օլմամբ, ոչի գիհիմիմ:

Περίχαλκος (ὁ, ἡ) coperto di rame. պղինձով պատած. պղտըր գիգիլը:

Περιχαλκόω - ῶ. M. ώσω. coprire di rame. պղինձով գոցել. պղտըր գիգիմիմ:

Περιχαρακόω - ῶ. M. ώσω. vallare, trincerare. պատնէշ չինել. ծրիկրէն գաղրմամբ, ըստանգիլ գաղրմամբ:

Περιχαράκωμα (τὸ) vallo, palizzata. պատատար. ըստանգիլ, գիկոն:

Περιχαράσσω (ττω.) *M.* άξω. incidere intorno. բոլորքերը փորագրել քանդակել. հիրոցընդոյն գուլմամբ՝ օյմամբ (գիգիր գուլմի իլե):

Περιχάρεια (ἡ) gioja eccessiva, immoderata. անչափ անկարգ ուրախութիւն. ինքն՝ օրանըզ գիչինէ:

Περιχαρὴς - ἐος (ὁ) pieno di gioja. խիստ

Digitized by Google

ա.բ.ա.մ. ը.ա.ի.ի ը.ա.ը. ը.ի.ի ա.վ.ի.ի.ա.ի.ի. — χαρῶς, ἐπίῤ.

Περιχάσκω (*X. M.*) = *Περιχαίνω.*

Περιχειρίδιον (τὸ) καὶ *Περιχείριον* (τὸ) braccialetto. ա.ա.բ.ա.ի.ի.ա.ի.ի. գ.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.

Περιχείριος καὶ

Περίχειρος (ὁ, ἡ) che è intorno alle mani. ἐπὶ.ա.ա.ց բ.ա.ը.բ.ա.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. (οὐσ.) *Περίχειρον* (τὸ) = *Περιχείριον.*

Περιχέω. M. χεύσω. spandere, versare intorno. բ.ա.ը.բ.ա.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. գ.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.

Περίχολος (ὁ, ἡ) bilioso. 2. iracondo. ա.ի.ի.ի.ի.ի. 2. ց.ա.ա.ի.ի.ի.ի, ա.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի. 2. ի.ի.ի.ի.ի.ի.

Περιχορεύω. M. εὐσω. danzare intorno. բ.ա.ը.բ.ա.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.

Περιχρήματος (ὁ, ἡ) ricchissimo. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.

Περίχριστος (ὁ, ἡ) unto d'ogn' intorno. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.

Περιχρίω. M. χρίσω. ungere d'ogni intorno. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.

Περίχρυσος (ὁ, ἡ) indorato intorno. բ.ա.ը.բ.ա.ի.ի.ի.ի. ա.ա.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.

Περιχρυσόω - ῶ. M. ώσω. indorare intorno. բ.ա.ը.բ.ա.ի.ի.ի.ի. ա.ա.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.

Περίχυμα (τὸ) liaciva. ա.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի. ա.ա.ի.ի.ի.ի.ի.ի.

Περίχυσις - εως (ἡ) l'azione di spandere intorno. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.

Περιχωρέω - ῶ. M. ήσω. circuire. 2. ritornare dopo un corso periodico. ա.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի. 2. ա.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի.ի

Περόνη (ἡ) fibbia. 2. spilla. 3. forchetta. 4. peroneo. *կռնակ*. 2. *գնդասեղ*. 3. *պատառաքաղ*. 4. *սրունք*. *ոտքի*. 2. *ծծակ*. 3. *լծակ*. 4. *ինձի*, *ծծակ*.

Περόνιον (τὸ) *ὑπκρ.* τ. *Περόνη*.

Περπερεία (ἡ) temerità, millanteria. *յանդգնաբերութիւն*, *պարծենկոտութիւն*. *փոքրիկ ծծակ*, *պերճախրութիւն*.

Περπερεύομαι. *M. εὐσομαι*. esser temerario, millantarsi, far il bello. *պարծիմ*, *պարծենկոտ ըլլալ*, *պարծիլ*, *անձնագոյն ըլլալ*. *փոքրիկ օձիք*, *խոշոր ըլլալ* *պերճախրելով*, *պերճախրելիով*.

Περπερία (ἡ) = *Περπερεία*.

Περπερος (ὁ, ἡ) (*ὅθ. τὸ Λατ.* perperam). temerario, vanagloriosо, millantatore. *պարծիչ*, *անձնագոյ*, *պարծենկոտ*. *փոքրիկ*, *պերճախրելիկեն*, *խոշոր ըսիան*.

Περσία καὶ Περσέα (ἡ) persea (albero d'Egitto). *Եգիպտոս բուսնող ծառ մը*. *Պ–ըդրա պիտի պիր նիլ ալտ*.

Περσικὴ (ἡ) (*ἐντ. Μηλέα.*) persico. (*Γαλλ.* pêcher). *գիշնեաի*. *չիֆտալի ապտը*. *Περσικὸν* (τὸ) (*ἐντ. μῆλον.*) persica. *գիշնի*. *չիֆտալի*.

Πέρσις - *εως* (ἡ) devastazione. *քաղաք մը թալանելը*, *կործանելը*. *պիր էլլեդեին խալտըմը*, *տարմը*, *խորտ եղիմի*.

Περσοδιώκτης - *ου* (ὁ) che persegnita i Persiani. *պարսիկները վանող*. *Պ–իներէ էվէլտիան*.

Περσοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide i Persiani. *պարսիկները սպանող*. *Պ–իներէ խօշ փիրին*.

Περσονομέομαι - *οῦμαι*. *M. ηθήσομαι*. esser governato dalle leggi Persiane. *պարսկատեաի օրէնքներով կառավարուիլ*. *Պ–իներուն ճանաուելրը գործադրելով էնիշ եղած օձիք*.

Πέρυσι, *ἐπίρ.* l' anno decorso. *Հերտ. պէլտըր*.

Περυσίας - *ου* (ὁ) *καὶ* (*κυρ. οἴνος*).

Περυσινὸς - *ἡ* - *όν*. dell' anno passato. *Հերտան*, *անցած տարւան*. *պէլտըրէն*, *իրէնէն էլէլ*.

Πέσημα (τὸ) × *ἀντὶ Πτῶσις*.

Πεσσεία (ἡ) giuoco di dama, le dame. 2. giuoco degli scacchi. *ագիւռակախաղ*. 2. *տարբիզայ խաղ*. *փոռ օյնանօ*. 2. *ռանբրանճ օյնանօ*.

Πεσσεύω. *M. εὐσω*. giuocare alle dame o agli scacchi. *ագիւռակախաղ կամ տարբիզայ խաղալ*. *փոռ խթօր ռանբրանճ օյնամէք*.

Πεσσὸν (τὸ) = *Πεσσευτήριον*.

Πεσσὸς (ὁ) dame o scacchi. 2. pietra in forma cubica. *ագիւռակի կամ տարբիզայ քարերը կամ արձանները*. 2. *խորանարգեան քար*. *փոռ իւլը խթօր ռանբրանճ էյթափէք*. 2. *տեղ իւլ*. (*ἰατρ.*) pessario. *գեղի թաթիքըլած փիլիմպ*. *իւմ[ԼԸ ֆիլիէլ*.

Πέταγον (τὸ) = *Πέταχνον*.

Πεταλειον (τὸ) × *ἀντὶ Πέταλον*.

Πεταλίζω. *M. ίσω*. esiliare con de' suffragi di foglie. *տերեւէ քուէներով արտաքրլ*՝ *քշել*. *խփրփոկեն ֆոթուլար իւէ նէֆ եիմիք*՝ *օխրմիք*.

Πεταλισμὸς (ὁ) sentenza data con de' suffragi di foglie, petalismo. *տերեւէ քուէներով արտաճ վճիռ*. *խփրփոկեն ֆոթուլար իւէ վերիլեն հոմմիկ*.

Πέταλον (τὸ) foglia. 2. lama di metallo. *տերեւ*. 2. *մետալէ ֆիւրֆ*. *խոփ*. 2. *հոպոպ խազագը*՝ *խոփագը*.

Πέταλος - *η* - *ον*. largo, ampio. 2. abbastanza grande. *լայն*, *ընդարձակ*. 2. *ըսա բաւականին մեծ*. *կէլի*, *խոյնի*. 2. *եէէյ պիւյիւ*.

Πεταλόω - *ῶ*. *M. ώσω*. cangiare in foglia. 2. coprire con delle lame di metallo. *տերեւի գարձընել*. 2. *մետալի ֆիւրֆիագով գոցել*. *խոփալ էվէլիրիւ*. 2. *հոպոպ խազագլուրը իւէ գոփամօք*.

Πεταλώδης - *εος* (ὁ, ἡ) simile alla foglia. *տերեւի նման*. *խոփալ պիներէ*.

Πεταλωτὸς - *ἡ* - *όν*. coperto di lame di metallo. *մետալի ֆիւրֆիագով գոցուած*. *հոպոպին ֆազագլուր իւէ գոփամուիլ*. 2. = *Πεταλώδης*.

Πετάννυμι. *M. πετάσω*. spiegare, distendere. *բանալ* (*ծալած բանը*), *փռել*. *ալշալ* (*սարլը*), *խոյնի*, *տերիւ*.

Πετασίτης - *ου* (ὁ) petasite, erba da tignosi. *բժշկական տունկ մըն է*. *պէր նիլ ֆիւտան*.

Πέτασμα (τὸ) spiegamento, distensione. *բանալը*, *փռելը*. *ալշ*, *տերիւ*, *խոյնո*. = *Περιπέτασμα ἢ Παραπέτασμα*.

Πέτασος (ὁ) parasole, ombrello. 2. fiore o foglia in forma d'ombrello, ombrella. *հովանոց*. 2. *հովանոցի ձեւով ծաղիկ կամ տերեւ*, *հովանոց բուսող ապտան*, *չոչան*. 2. *ապտան պէյնիրին էյէլէ խոթօր խոփրի*.

Πετασὼν - *ῶνος* (ὁ) presciutto. (*Λατ.* petaso). *խոզի ապուխտ*. *փռնով էտորբրտուզ*.

Πεταυρίζω. *M. ίσω*. danzare sulla corda. *չուանի վրայ ցատկել*. *իւ իւլիրիրին օձըէրմօք*.

Πεταυριστὴς - *οῦ* (ὁ) funambolo. *չուրխաչոց*. *իւ ճամպազը*.

Πέταυρον (τὸ) stanga, sulla quale dormono le galline. 2. fune, sulla quale saltano i funamboli. 3. petauro, pertica. *ձող*, *փայտ*՝ *որուն պր վրայ հաւերը կը քնանան*. 2. *չուան*՝ *որուն պր վրայ չուրխաչոցները կը ցատկեն*. 3. *ձող* (*խաղի*). *ծող*, *խաչաձողերը*՝ *խաղերնին ապտապտելուրը օգտուն*. 2. *վանդակելուրը խաղերնին ըզըմտրելիւրը իւէ*. 3. *ըզրէ* (*օյնան գնթիլէ*).

Πέταχνον (τὸ) tazza. *ձաւ*, *ակահ*. *ֆաս*, *փռուի*.

Πεταχνόομαι - *ῶμαι*. *M. ωθήσομαι*. stendere le ale. *ձեւերը բանալ*՝ *տարածել*. *ֆռնովելրընը ալշալ*՝ *խոյնի*.

Digitized by Google

Πετεινός - ή - όν. volatile. *Թռչող, Թռչիլ, Երթող. սովն, սովակիլիր. (οὐσ.) Πετεινά (τά)* i volatili. *Թռչուններ, Թռչասուրք. Թռչուներ, փանդուխք հոդիներ:*

Πέτηλον (τό) Ἰων. ἀντὶ Πέταλον.

Πέτηλος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Πέταλος.

Πετηνός - ή - όν. = *Πετεινός.*

Πέτομαι. Μ. πτήσομαι. volare. *Թռչիլ. սլանիլ:*

Πέτρα - ας (ἡ) pietra, sasso. 2. rupe. *քար, վէմ. 2. ժայռ, պարիսպ. ի՛ւլ. 2. ի՛ոյս:*

Πετραῖος - α - ον. di pietra, di sasso. 2. che si trova fra i sassi. *քարէ. 2. քարերու մէջ գտնուող. ի՛ւլտան. 2. ի՛ւլ պրուպրէիա գտնուհան:*

Πετρίλαιον (τό) petrolio. *քարաձիւթ. Նեֆթ ի՛ւլը:*

Πέτρη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Πέτρα.

Πετρηδόν, ἐπίῤ. come la pietra. *քարի պէս. ի՛ւլ փաւլ:*

Πετρήεις - εσσα - εν. Ἰων. ἀντὶ Πετρώδης.

Πετρίδιον (τό) sassolino, pietruzza. *պզտիկ քար. ի՛ւղէլլա:*

Πέτρινος - η - ον. di pietra. *քարէ. ի՛ւլ փան:*

Πετροβατέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Πετροβάτης - ου (ὁ) che cammina, sale sulle pietre, sulle rupi. *քարերու պարիսպներու վրայ պտրտող կամ ելլող. ի՛ւլտար էտալրիներ կիլիր. ըէբան:*

Πετρόβλητος (ὁ, ἡ) colpito di pietra. *քարով զարնուած. ի՛ւլ ինի վնասուհալ:*

Πετροβολέω - ῶ. Μ. ήσω. gettare delle pietre, lapidare. *քար նետել, քարկոծել. ի՛ւլ պրմէ, ի՛ւլտալ:*

Πετροβολία (ἡ) = *Λιθοβολία.*

Πετροβολισμός (ὁ) il gettare delle pietre. *քար նետելը. ի՛ւլ պրմալ.* = *Πετροβολία.*

Πετροβολιστής - οῦ (ὁ) che getta delle pietre. *քար նետող. ի՛ւլ պրան:*

Πετροβόλος (ὁ, ἡ) che lancia delle pietre. *քար նետող. ի՛ւլ ֆըրլտան. (οὐσ.)* catapulta. *բալիստր, քար նետելու գործիք. ղարիպէր, ֆընտինի (ի՛ւլ ֆըրլտաճի ալէի):*

Πετροποιΐα (ἡ) costruzione di pietre. *քարէ շինելը. ի՛ւլտան խափտալի գործալը:*

Πετροῤῥώφης - έος (ὁ, ἡ) precipitato dalla cima d'una roccia. *պարիսպի մը գագաթէն վար ինկած. պէր փայ ինկեծինդեն ալուալ ինդերլինդիլ:*

Πέτρος (ὁ καὶ ἡ) sasso. *վէմ. ի՛ւլ:*

Πετροσέλινον (τό) petrosellino, petrosemolo. *կարոտ. հալտանա:*

Πετροτόμος (ὁ, ἡ) taglia-pietre. *քարահատ. ի՛ւլ ֆըրան:*

Πετροφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che spunta sulle pietre. *քարերու վրա բուսնող. ի՛ւլտարէն խափրիներ պիլիր:*

Πετρόω - ῶ. Μ. ώσω. pietrificare. *քարացընել, քար կարել. ի՛ւլ էնէլրիլ. 2.* = *Λιθοβολῶ.*

Πετρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla pietra. 2. pietroso. *քարի նման. 2. քարալի պէս. ի՛ւլ պինէլր. 2. ի՛ւլլէ:*

Πέτρωμα (τό) lapidazione. *քարկոծելը կամ քարկոծուիլը. ի՛ւլտան խափտ ի՛ւլտալ:*

Πετρών - ῶνος (ὁ) luogo pieno di pietre. *քարուտ տեղ. ի՛ւլտէի. ի՛ւլլէ ինէր:*

Πεττεία, Πεττεύω κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Πεσσεία, Πεσσεύω κτλ.

Πευθήν - ῆνος (ὁ) colui che fa delle interrogazioni, spia, messo. *Հարցմունքներ ընող, լրտես, պիկին գաղտնի բան իմանալու համար պիկին պիտկիլին հարցնող. օղլան՝ օխլալ էտէն, կիօզիի, գործ կ՚ընէր:*

Πευκέδανον (τό) καὶ Πευκέδανος (ὁ) peucedano, finocchio marino. *Ծովային սոճիի (քարերու ու լերկ տեղեր մէջ). փինէլ բէկլինեթ (պէր նէվ օտիս կիդիէն վի մէջ օիլտի):*

Πευκεδανός - ή - όν. amaro. *լերկի. սէջ:*

Πεύκη (ἡ) larice, picea, zampino, pino. *մանր, փիճի. էլբա, չամ:*

Πευκινος - η - ον. di pino. *փիճիի. չամ պտղէր:*

Πεῦσις - εως (ἡ) domanda, interrogazione. 2. novella, fama. *Հարցմունք. 2. Նորլուր, Համբաւ. օղլտ, օխլալ. 2. Հաղիւ, չամ:*

Πευστήρ (ὁ) = *Πευθήν.*

Πευστικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. interrogativo. *Հարցական. իմիի Հարց:*

Πευστός - ή - όν. che s'imparò o che si può imparare interrogando. *Հարցնելով սորվելած կամ սորվելիլ կրող. սորուած իտդրանիլեդ կամ իտդրանիլելիք:*

Περασμένως, ἐπίῤ. apertamente, manifestamente. *յայտնապէս. ասի ալիւրը:*

Πέψις - εως (ἡ) cozione. 2. digestione. *եփուելը. 2. մարսում. ելլիլ. 2. Հում, անիպրմիլ:*

Πεώδης - εος (ὁ, ἡ) ben fornito di membro virile. *մեծ կիր՝ վարց ասեղով. էրի չիտրէլ:*

Πῆ; ἐπίῤ. dove? in qual parte? *ո՞ր, յո՞ր կողմ. նի՞պիտի, նի՞ տեղ:*

Πῆ καὶ (ἐγκλτ.) Πῆ; (μόῤ.) come? in qual maniera? *ի՞նչպէս, գիմա՞ց. նո՞ր, նի՞ իւրդ իլէ. 2.* = *Ποῖ.*

Πηγαΐζω. Μ. άσω. scaturire. *բղխիլ, վրայէն. ֆըլըրմալ, ուֆուիլ:*

Πηγαῖος - α - ον. di fontana. *աղբիւրային. ֆօնդանալրան էդէան:*

Πηγανέλαιον (τό) olio di ruta. *ֆէգնեայի եղ. սիտիի օղլտանան իւղը:*

Πήγανον (τό) ruta. *ֆիգնեայ. սիտիի օղլ:*

Πηγανώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla ruta. *ֆիգնեայի նման. սիտիի օղլտան պիդիլիր:*

Πηγας - άδος (ἡ) ghiaccio. 2. roccia. *սառ. 2. պարիսպ. գաղ. 2. ֆաս:*

Πηγή (ἡ) fonte, fontana, scaturigine. 2. causa, origine. *աղբիւր, աղբիւրակ. 2. պատճառ, պիդիր. ֆօնդան, էնէրի. ֆայնաթ. 2. պիդիդ, գալըպլըղ:*

Πηγίδιον (τό) ὑποκρ. τοῦ

Πηγίον (τό) ὑποκρ. τ. Πηγή. fontanella. *աղբիւրակ. էնէլիճիկ:*

Πῆγμα (τό) tavolato. *տախտակամած. ի՛ւլտա պէօղլիճիլ:*

Πηγματώδης - εος (ὁ, ἡ) condensato. *Թանձր, խտացեալ. ֆինը, սըդ:*

Digitized by Google

Πήγνυμι. M. πήξω. ficcare. 2. condensare, congelare. 3. attaccare, incastonare, inserire. *խրճիթ.* 2. *խառցընել, քանդրացընել.* 3. *կցել, յեռակուռ, ակզբնական անցընել.* *ասխատ.* 2. *սէլլարբեսմէտ, էյուլբիմէտ, խրելբիմէտ.* 3. *պիչդիրմէյէ, կնդրկէյէ, պէրկդիրմիյ կնէրմէյէ.*

Πηγος - ή - όν. compatto, inserto, incastonato. 2. grasso. *ակզբնական կցած, յեռակուռ.* 2. *պարարտ, գէր.* *պիչդիրիլմիչ կնդրկ, պիչդիրիլմէյէ.* 2. *պիչկ.*

Πηδάλιον (τό) timone. *գեռակ.* *պիտիկ.*

Πηδαλιουχέω - ῶ. M. ήσω. tenere il timone. *գեկ բռնել.* *պիտիկն ընդիմէտ.*

Πηδαλιοῦχος (ὁ) piloto, timoniere. *գեկավար.* *պիտիկնիկ, բնչէլ.*

Πηδαλιωτὸς - ἡ - όν. che ha il timone. *գեկ ունեցող.* *պիտիկլի.*

Πηδάω - ῶ. M. ήσω. saltare. *ցատկել.* *սըչրբէմէտ.*

Πήδημα (τὸ) καὶ

Πήδησις - εως (ἡ) salto. *ցատկելը.* *սըչրբամա.*

Πηδητὴς-οῦ (ὁ) saltatore. *ցատկող.* *սըչրբամըճը.*

Πηδητικὸς - ἡ - όν. accostumato a saltare. *ցատկելու սովված.* *սըչրբամայա սըլըչըճ.*

Πηδητικῶς, ἐπίῤῥ. a salto. *ցատկելով.* *սըչրբամաբէ.*

Πηδὸν (τὸ) la parte piana del remo, pala. *Թիակին լայն կողմը.* *պիրէկին ինչ ճըմբաճը, պիրէկի թալաը.* 2. = *Πηδάλιον.*

Πηκτὴ (ἡ) Ἴδε Πηκτός.

Πηκτικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di condensare, di congelare. *խառցընելի/Թանձրացընելի կրցող.* *սըչըտըճըլըչ, էյուլտուրմըլըչ, խրելբիտուրմըլըչ.*

Πηκτὶς - ίδος (ἡ) coagulo, presame. 2. lira (instrumento). *խախց, կաթի մսկերգ.* 2. *քնար.* *օխ մայասը.* 2. *սաղ ընար, պիրդար.* 3. = *Μάγαδις.*

Πηκτὸς - ἡ - όν. ficcato. 2. incastonato, inserto. 3. congelato, condensato. *խրած.* 2. *ակզբնական անցած կցած, յեռակուռ.* 3. *խառցեալ, Թանձրացած.* *օսըալմըչ.* 2. *պիրէնդիկնի կնդրկ, պիչդիրիլմիչ կնդրկէյէլը.* 3. *գաթը.* (*ὅθ. οὐσ. Θηλ.*) *Πηκτή.* formaggio fresco. *Թարմ պանիր.* *ճուկի ըչըզ կեներէյէ.*

Πηλαῖος - α - ον. di loto. *կաւե.* *պիլտին, չամըրտան.*

Πηλαμὺς - ύδος (ἡ) palamita (pesce). *գան ձուկին ամէ տեսակը.* *փալամուտ գալըչը.*

Πήληξ - ηκος (ἡ) = *Περικεφαλαία.*

Πηλίκος - η - ον. quanto grande? quanto? di quanti anni? *որչափ մեծ, որքան, քանիի տարուան.* *նի՞ եչտար պիւյէտ, նի՞ եչտար, քա՞նի իչլիլէտ.*

Πηλικότης (ἡ) quantità. *որքանութիւն.* *ճէնդար, գադար.*

Πήλινος - η - ον. fatto d'argilla, di loto. *կաւե չինուած, կաւեղէն.* *պիլտին չամըրտան խափէլը.*

Πηλόγονος (ὁ, ἡ) nato di loto. *կաւե՝ ակզբնական ծնած.* *պիլտին՝ չամըրտան փէյճամըչ.*

Πηλοδομέω - ῶ. M. ήσω. costruire di loto. *կաւե չինել.* *պիլտին՝ չամըրտան խափմաք.*

Πηλόδομος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che costruisce di loto. *կաւե չինող.* *պիլտին՝ չամըրտան խափան.* (*προπαροξ.*) fatto di loto. *կաւե չինուած.* *պիլտին՝ չամըրտան խափէլը.*

Πηλοπλάθος (ὁ) = Πηλουργός.

Πηλόπλαστος (ὁ, ἡ) fatto, costruito di loto. *կաւե չինուած.* *պիլտին՝ չամըրտան խափէլը.*

Πηλοποιέω - ῶ. M. ήσω. fare, costruire una cosa di loto. *կաւե բան մը չինել.* *չամըրտան մը չեչ խափմաք.*

Πηλοποιητικὸς καὶ Πηλοποιϊκὸς - ἡ - όν. che concerne il pentolajo. *կաւագործի՝ բրտի պատկանած.* *չեօմլեճիլիկ գործը.*

Πηλοποιὸς (ὁ) pentolajo. *կաւագործ, բրտաւ.* *չեօմլեճի.*

Πηλὸς (ὁ) loto, argilla, creta. *կաւ, սխտր.* *չամուր, գալչէթէ, Թըն, կիլ.*

Πηλουργία (ἡ) il mestiere del pentolajo. *կաւագործութիւն.* *չեօմլեճիլիկ.*

Πηλουργὸς (ὁ) pentolajo. *կաւագործ, բրտաւ.* *չեօմլեճի.*

Πηλοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare del loto. *սխտր՝ կաւ կրել.* *չամուր Թաշըմաք.*

Πηλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta del loto, manovale. *կաւ՝ սխտր կրող, արձակագործ օգնական.* *չամուր Թաշըյըճը, Թիրտիճի.*

Πηλόω - ῶ. M. ώσω. impiastrare di loto. *կաւով՝ ապտով ծեփել.* *չամուր իլէ սըվալամաք.*

Πηλώδης - εος (ὁ, ἡ) lotoso, fangoso. *ապտաւոտ.* *չամուրլու.*

Πήλωσις - εως (ἡ) l'azione d'impiastrare di loto. *ապտով ծեփելը.* *չամուր իլէ սըվալամա.*

Πῆμα (τὸ) danno, perdita. *վնաս, կորուստ.* *զարար, ֆայդ.*

Πημαίνω. M. ανῶ. nuocere. 2. trasgredire. *վնասել.* 2. *անցնիլ, չաւշէմէք (օրէնքները).* *զարար վէրմէյէ.* 2. *սաթլամաք, իհլալմաք (գանոնները).*

Πημαντὸς - ἡ - όν. offeso, danneggiato. *վնասեալ.* *իհմալանմըչ, զարար կեօրմիչ.*

Πημονὴ (ἡ) = Πῆμα.

Πημοσύνη (ἡ) = τῷ προηγ.

Πῆνη (ἡ) = Πῆνος.

Πηνίζω. καὶ (μσ.) - ίζομαι. M. ίσω - ομαι. avvolgere il filo sul fuso. 2. tessere. *գերձանը՝ Թելը իւկին վրայ փաթթել.* 2. *ասապլանմակ.* *իւէլէյէ իւէյին իւսուխանք ասրմաք.* 2. *փոխանակ.*

Πηνίκα, ἐπίῤῥ. quando? *ե՞րբ.* *նի՞ զ կամ.*

Πηνίκη (ἡ) perrucca, capelli posticci. *կեղծամ.* *եչրեվի սաչ.*

Πηνικίζω. M. ίσω. gabbare, ingannare. *խաբել.* *ալդադմաք.*

Πηνίκισμα (τὸ) = Ἀπάτη.

Πηνίον (τὸ) fuso. 2. trama. *իւկի.* 2. *Թել գամ.* *իւէյի.* 2. *արկած.*

Πήνισμα (τὸ) filo avvolto sul fuso. *իւկին վրայ փաթթուած Թել՝ մանած.* *իւէյին իսաէրինի սարըլը իւէյի՝ Թել.*

Πῆνος - εος - ους (τὸ) = Πήνισμα.

Πῆξις - εως (ἡ) congelazione. *ասառում, Թանձրանալը.* *փունչ, էմբըանմա.*

Πηὸς (ὁ) affine. *խնամի.* *հըզըր.*

Πηοσύνη (ἡ) affinità. *խնամութիւն.* *հըզըրլըք.*

Digitized by Google

Πήρα - ας (ἡ) bisaccia, sacco. քսակ, պարկ · հնչեակ, բեռ։
Πηρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πήρα*.
Πηρίν - ῖνος (ὁ) καὶ
Πηρὶς - ῖνος (ἡ) = *Ὄσχεον*.
Πηρόδετος (ὁ) cordone di bisaccie. քսակեղիքի լար · հնչեակ պինդ։
Πηρυμελὴς - ἐος (ὁ, ἡ) storpio. հաշմանդամ. ախտի։
Πηρὸς - ά - όν. storpio. հաշմ. ախտի։
Πηρότης (ἡ) storpiatura. հաշմութիւն. ախտիլեզի։
Πηροφόρος (ὁ, ἡ) che porta un sacco. պարկ կրող · բեռնակիր։
Πηρόω - ῶ. Μ. ώσω. storpiare. հաշմ ընել. ախտիլամի։
Πήρωμα (τὸ) la parte storpiata del corpo. մարմնոյն հաշմ մասը՝ կազմէ · վնասուած ախտի բերանը։
Πήρωσις - εως (ἡ) storpiamento. հաշմութիւն. ախտիլեզի։
Πήσσω (ττω). *Μ. πήξω. μτγν. ἀντὶ Πήγνυμι.*
Πηχυαῖος - α - ον. lungo un cubito. կանգուն մը երկայն. պէս արշի ունեցող։
Πῆχυς - εως (ὁ) braccio, cubito. կանգուն. արշի, նրբագի։
Πιάζω. Μ. άσω ἤ *άξω. Δ. ἀντὶ Πιέζω.* (συνεσθχ.) prendere fortemente. ամուր բռնել. զբէ բռնիմ։
Πιαίνω. Μ. ανῶ. ingrassare. գիրցընել. պիղծիմի։
Πιαντήριος - α - ον. = *Πιαντικός*.
Πιαντικὸς - ἡ - όν. che ha la forza d' ingrassare, nutritivo. գիրցնող, պարարտացնող, սննդարար. պիղծ կերին, պիղծկեր։
Πίαρ (τὸ) (ἄκλ.) il grasso. 2. fior di latte. պարարտաքիւն, պարարտ մսոյ · 2. սեր. խաղ. պիղծկեր · 2. խոյտ։
Πιαρὸς - ά - όν. = *Πίων*.
Πίασμα (τὸ) il grasso. ճարպ, պարարտաքիւն. իւ խաղը։
Πιασμὸς (ὁ) ingrassamento. պարարտամ, գիրցնելը · պիղծկերիմ։
Πιαστήριον καὶ Πιατήριον (τὸ) = *Πιεστήριον*.
Πιδακόεις - εσσα - εν καὶ
Πιδακώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di fontane. աղբիւրներով լեցուն · ճոռոգուած իւր ջուրս։
Πίδαξ - ακος (ὁ) scaturigine, fontana. ակն, աղբիւր · ճոռոգ, ճոռոգը · ջրվէժ։
Πιέζω. Μ. έσω. stringere, premere, comprimere. 2. molestare, opprimere. սեղմել, սխմել, կոխել, ճմլել · 2. նեղել, հարատահարել · ջբմոգ, պատժել, նկնիլ · 2. ջբիւրեցնել, նկնիլի վերմիլ։
Πίεσις - εως (ἡ) stringimento ecc. սխմելը եւ պլն. ջբմոգելի վի ասլը։
Πίεσμα (τὸ) sugo estratto, colatura. եփած հիւթ, քամած, մղած ներքո · ելեան ծոլ, պիղծներիս · 2. = *Πίεσις*.
Πιεστὴρ (ὁ) καὶ
Πιεστήριον (τὸ) torchio, strettojo. մամուլ · հիմնիկ, ճնշարան։
Πιεστὸς - ἡ - όν. premuto. սխմուած · ջբուելիք։
Πίεστρον (τὸ) = *Πιεστήριον*.
Πιθάκνη (ἡ) barlietta, barlotta. չեփոլ · ղեղաց։
Πιθάκνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πιθάκνη*.
Πιθανεύομαι. Μ. εὐσομαι καὶ
Πιθανολογέω - ῶ. Μ. ήσω. dire delle cose probabili. հաւանական բաներ պատիլ · խօսիլ՝ գուշակիլ նկատիլով, իւրմ խոքի պիտակի կիլիմ։
Πιθανολογία (ἡ) discorso probabile. հաւանական պատմ · խօսելը՝ գուշակիլ պիտակիմ։
Πιθανολόγος (ὁ, ἡ) che parla delle cose probabili. հաւանական բաներ պատող · խօսելը՝ գուշակիլ նկատիլով խոսիլ պիտակ ունեցող։
Πιθανὸς - ἡ - όν. probabile. 2. persuasivo. հաւանական · 2. համոզիչ · խօսելը, առաջարկիլ, հաւանեցնող · 2. համոզիչ, իւրմ խոքի։
Πιθανότης (ἡ) probabilità. հաւանականութիւն. իմնիմի, հաւանկի։
Πιθανόω - ῶ. Μ. ώσω. rendere probabile. հաւանական ընել. գուշակիլ կիմի։
Πιθανῶς, ἐπίῤ. probabilmente. հաւանականար. հաւանկ իւր, իմնիմով խոքի։
Πιθάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πίθος*. botticino. (*Λατ.* doliolum). առկառակ · կոդի։
Πιθαύλης - ου (ὁ) suonatore di cornamusa. պիւռը փչող · խողովակ ըլլալ խիլնիկեն։
Πιθεὼν - ῶνος (ὁ) celliere. գինիի ընտրան · ըլորտ համեղացող, գրօտարան։
Πιθήκειος - α - ον. proprio alla scimia. կապիկի յատուկ · հաչնեան հաւատ։
Πιθηκίδευς - έως (ὁ) scimiotto. կապիկ ըլլաս · հաչնեան խաղասուս։
Πιθηκίζω. Μ. ίσω. imitare la scimia. կապիկի նմանիլ · հաչնեան պիղծիմի։
Πιθηκισμὸς (ὁ) buffonato, zannata (*Gall.* singerie). կապկութիւն ընելը, խեղ կատակութիւն · հաչնեանդամ, փոքրիկ։
Πιθηκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) scimiatico. կապկի նման · հաչնեան պիղծիկ։
Πιθηκόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di scimia. կապկի ձեւով · հաչնեան պէս ձեւով։
Πίθηκος (ὁ) scimia. կապիկ · հաչնեան։
Πιθηκοφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. cibarsi della carne di scimie. կապկի միս ուտել · հաչնեան իրի խնդալ։
Πιθηκώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla scimia. կապկի նման · հաչնեան պիղծիկ։
Πίθηξ - ηκος (ὁ, ἡ) σπν. ἀντὶ *Πίθηκος*.
Πιθίσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. *Πίθος*.
Πιθίτης (ὁ) καὶ *Πιθίτις - ιδος* (ἡ) che ha la forma d'una botte. առկառակ ձեւով · փեսը պիղծիկով։
Πιθοκοίτης - ου (ὁ) che dorme dentro una botte. առկառակ մէջ պառկող՝ քնացող · փեսը իրիկուն նստան առյուծ։
Πίθος (ὁ) botte. առկառա · փեսը։
Πιθώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πιθίτης*.
Πιθὼν - ῶνος (ὁ) = *Πιθεών*.
Πίθων - ωνος (ὁ) = *Πίθηκος*.
Πιείριον (τὸ) butirro. 2. crema. կաթ · 2. սեր · ծիրի նաւը · 2. խոյտ։

Digitized by Google

Πικραίνω. M. ανῶ. rendere amaro. 2. affliggere, molestare. *Լեղաբանել, դառնացնել.* 2. *յուզել, նեղացնել. անըհանել.* 2. *անբնել, ընդվզել վրդ.* (συνεκδ.) esacerbare. *զայրացնել. սաստկել.*

Πικραντικός - ή - όν. che ha la facoltà d'esacerbare. *զայրացնող, դառնացնող. սաստկան, ինձիչ.*

Πικρία (ἡ) amarezza. 2. rancore. *Լեղութիւն, դառնութիւն.* 2. *սխ, հիս. անբնէք.* 2. *փն.*

Πικρίδιος - α - ον. alquanto amaro, rancido. *Լեղիկ, քիչ մը լեղի. անբոյշ.*

Πικρίζω. M. ίσω. essere amaretto, rancido. *Լեղիկել բլլալ. անբոյշ ելլել.*

Πικρίς - ίδος (ὁ, ἡ) cicoria selvaggia. *վայրի՝ լեղի հազբ. խոպան հնդիպաց, (անբ բաղխա).*

Πικρόγλωσσος (ὁ, ἡ) che ha una lingua pungente, maldicente. *խայթող լեզու ունեցող, լարախօս. ոխակալ. փիլ ելան, խայթի սովրելիքի.*

Πικρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti amari. *Լեղի պտուղներ բերող. անբ հիւվելիր հաս խոխ.*

Πικρός - ά - όν. amaro. 2. acerbo. *Լեղի, դառն.* 2. *գժնդակ, դաժան. անբ.* 2. *սիրի, խովուղ.*

Πικρότης (ἡ) amarezza. *Լեղութիւն, դառնութիւն. անբնէք. (κυρ. καὶ μτφρ.)*

Πικρόω - ῶ. M. ώσω. rendere amaro. *Լեղի ընել, դառնացնել. անբնիլ. (κυρ. καὶ μτφρ.)*

Πικρῶς, ἐπίῤ. amaramente. *դառնութեամբ. անբնէք իւր. (κυρ. καὶ μτφρ.)*

Πιλάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πίλος.

Πιλέω - ῶ. M. ήσω. stipare la lana, feltrare. 2. condensare. *բուրդը խտացընել, քաղիք գործել.* 2. *խտացընել, քանձրացընել. խանդ գալով՝ փշրելիք՝ սեղմելու համար՝ փուչ խոխ.* 2. *խտելիք փշրել.*

Πίλημα (τὸ) lana condensata, feltro. *քաղիք. փուչ.*

Πίλησις - εως (ἡ) l'azione di feltrare. *քաղիք գործելը. փուչ խոխնալ.*

Πιλητής - οῦ (ὁ) colui che feltra. *քաղիք գործող. փուչիկ.*

Πιλητικός - ή - όν. pertinente a feltrare. *քաղիք գործելու պատճառած. փուչի խոխնալու վերաբերեալ.*

Πιλητός - ή - όν. feltrato. *քաղիքի պէս քանձրացեալ. փուչ կոչ խալըն՝ խոխ.*

Πιλίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πίλιον.

Πίλινος - η - ον. fatto di feltro. *քաղիքէ շինուած. փուչերէն խոխելը.*

Πίλιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πίλος. foggia, berretta (di feltro). *խայր, սրաձախուրակ (քաղիքէ). (փուչ) փիլոհ.*

Πιλίσκος (ὁ) = Πίλιον.

Πίλναμαι (παρτ. Επιλνάμην.) avvicinarsi. *մօտենալ. խոխնալիլ.*

Πιλνάω - ῶ. (Χ. Μ.) avvicinare. *մօտեցընել. խոխնալցընել.*

Πιλοποιέω - ῶ. M. ησω. fare del feltro o delle berrette, de' cappelli. *քաղիք կամ խայր՝ սրաձախուրակ շինել. փուչի խոխոտ փիլոհ՝ լափիս խոխոխ.*

Πιλοποιία (ἡ) l'arte di far del feltro, delle berrette, de' cappelli. *քաղիք կամ խայր շինելու արհեստը. փուչիկիլէք, փիլոհիլէք, լափիսիլէք.*

Πιλοποιός (ὁ) che fà del feltro, cappellajo. *քաղիք շինող, խայրաբար. փուչիկի, լափիսիը.*

Πίλος (ὁ) feltro. 2. berretta, cappello. *քաղիք.* 2. *սրաձախուրակ, խայր. փուչ.* 2. *փիլոհ, լափիս.*

Πιλοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare una berretta in testa. *գլուխը սրաձախուրակ կրել. պաչընտ փիլոհ խոչընոխ.*

Πιλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta alla testa una berretta. *գլուխը սրաձախուրակ կրող. փիլոհիը.*

Πιλόω - ῶ. M. ώσω. = Πιλέω.

Πιλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al feltro. *քաղիքի նման. փուչիկ պէնչէր.*

Πίλωσις - εως (ἡ) = Πίλησις.

Πιλωτός - ή - όν. = Πιλητός.

Πιμελή (ἡ) grasso, grassezza. *ճարպ, պարարտութիւն. իւղ խոլը. սիփղլիք.*

Πιμελής - ίος (ὁ, ἡ) grasso. *գէր, պարարտ. սիփղ.*

Πιμπλάνω καὶ Πιμπλάω - ῶ. × καὶ

Πιμπλέω καὶ

Πίμπλημι. M. πλήσω. empiere. *լեցընել. փոշոտրմբ. (κυρ. καὶ μτφρ.)*

Πιμπράω - ῶ × καὶ

Πίμπρημι. M. πρήσω. abbruciare, ardere. 2. gonfiare. *վառել, էրել.* 2. *ուռեցընել. խոխոխ, խոխուղտրմբ.* 2. *լեղերել.*

Πινακίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πινακὶς ἤ τοῦ

Πινάκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πίναξ. tavoletta, scodella, catino. *պզտիկ սախտակ՝ պնակիկ, պզտիկ սիւռահղ, պուտնարք. փուչիկ խոհրա, խոզալը պչեփղոփ խոհրաէք, լուծոխ, լեօհլեխ.*

Πινακὶς - ίδος (ἡ) tavoletta da scrivere. (*Λατ.* pugillares). *վրան գիր գրելու սախտակ, պնակիկ. խաղերնին խալը խաղաթի խալը խոհրա, խալը պօղոց.*

Πινακίσκιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Πινακίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Πίναξ.

Πινακογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere o dipingere sopra una tavoletta. *պնակիկի վրայ գրել կամ գծագրել. պէր խալը խոհրա խաղերնին խալըն խոխոտ խալվէր չխփել.*

Πινακογραφία (ἡ) disegno della tavola geografica. *աշխարհագրական աղբւսակաց գծագրութիւն. իւր երկր փոքր խոխոխելերին բնոփ (συνεκδ.)* carta geografica. *աշխարհացոյց. խոբիս.*

Πίναξ - ακος (ὁ) tavola. 2. tavoletta da scrivere o da dipingere. 3. tavola de' libri, indice. *սախտակ.* 2. *գրելու կամ գծագրելու սախտակ, պնակ.* 3. *գրքի ցանկ. խոհրա.* 2. *խաղերնին խալը խաղաթի խոխոտ բնոփ չխփոխ խոխոխ, խալըն պօղոմ.* 3. *ֆիհրիսթ.*

Πιναρὸς - ὰ - όν. sporco. *պղտիղ. փիս, ճաղրաբ, փերլէ.*

Πιναρόω - ῶ. M. ώσω. sporcare. *պղտիզել. փիսլխիլ, փերլեխիլ.*

Πίννα ἤ Πίννη - ης (ἡ) pinna, penna marina (sorta di conchiglia). *պինայ (տե.*

Digitized by Google

ωακ մը ծովու խեցի). ձիներ (ալիք ներ կիներուն ընթաց գոգաթիս պես).

Πιννοτήρης - ου (ὁ) pinnotera (piccolo gambero, che si trova dentro la pinna). պինուապատ (պինակ խեցիին մէջ գտնուող պզտիկ խեչափառ). ձիներ պեմզիչ (ձիներ չին իլխոտ գոլտանան ուիթ տիր լինելնի).

Πιννοφύλαξ - ακος (ὁ) = *Πιννοτήρης*.

Πιννώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla pinna. պինապի նման. ձիներին պիներ.

Πίνον (τὸ) birra. գարեջուր. արիա սարա.

Πίνος (ὁ) lordura. ՀԱԱԱԱԲՒՆ, ապա. ձիներ, հարդարներ, փր.

Πινόω - ῶ. Μ. ώσω. sporcare. ապականել, ՀԱԱԱԼ. ձիներել, հարդարմամբ.

Πινύς - υος καὶ

Πίνυσις - εως (ἡ) prudenza. խոհեմութիւն. պատիրի, հասարներ.

Πινύσκω ἢ *Πινύσσω. Μ. πεινύσω.* ammonire, dare de' buoni consigli. խրատել, բարի խրատներ ատալ. խօնարհիմ, նի նախերներ ընդմիմ.

Πινυτὴ ἢ *Πινυτὴς - ῆτος* (ἡ) sapienza, prudenza. իմաստութիւն, խոհեմութիւն. իլխոտներ, հասարներ.

Πινυτὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίρ.*) - *υτῶς.* sensato, prudente. հանճարեղ, խոհեմ. ափեղնչրի, պատիրի.

Πινύω. Μ. ύσω. = *Πινύσκω*.

Πίνω. Μ. πίομαι ἢ *πιοῦμαι.* bevere. խմել. իչիմ.

Πινωδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πιναρός*.

Πινωδία (ἡ) sporcizia. ՀԱԱԱԱԲՒՆ, ապականութիւն. ձիներ, հարդարներ.

Πίον (τὸ) grasso. 2. crema. 3. burro. պարարտ իրք. 2. սեր. 3. կոգի. խոլոր նշանի. 2. ֆայֆէ. 3. ԲԻՐԻ ԽՈԼՈ.

Πιότης (ἡ) grassezza. պարարտութիւն. խոլորներ, սերիներ.

Πίπερι (τὸ) = *Πέπερι*.

Πιπερὶς - ίδος (ἡ) l'albero che produce il pepe. պղպեղի ծառ. պիպեր ագաճ.

Πιπίσκω. Μ. πίσω. dare a bere. խմցնել. իչերիմ.

Πιπλάω - ῶ καὶ *Πιπλημι* × *ἀντὶ Πιμπλημι.*

Πιππίζω. Μ. ίσω. pigolare. ճուռուղել. ճիչիլ ճիչիլ խօնիմ.

Πίππος (ὁ) pulcino. 2. piccione. ԲՈՒՆԻՑ ձագ. 2. ագաւնեակ. փոլ խավրոսաս. 2. ԱՒՕՂԻՐՁԻՆ խավրոսաս.

Πίπρα (ἡ) = *Πιπώ*.

Πιπράσκω. Μ. περάσω. vendere. ծախել. սաթիմ.

Πιπράω - ῶ καὶ *Πίπρημι* καὶ

Πιπρήσκω Ἰων. ἀντὶ Πιπράσκω.

Πίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere. 2. morire. ինկնալ. 2. մեռնել. պիմիմ. 2. ծօշել.

Πιπὼ - όος - οῦς (ἡ) sorta d'uccello. սեռակ մը ԹԱՌՉԱՆ. տիր նիվ փոլ.

Πίσον (τὸ) ἢ

Πίσος καὶ *Πίσσος* (ὁ) pisello. ոլոռ. պիչիմ.

Πίσσα - ης (ἡ) pece. ձիւթ. փոքրան.

Πισσαλιφὴς - έος (ὁ, ἡ) impeciato. ձիւթով ծեփատած. փոքրանլուծել.

Πισσάσφαλτος (ἡ) pissasfalto. փուպրով խառնուած ձիւթ. պիչիր իլխ փոքրլէչ փոքրան.

Πισσέλαιον (τὸ) olio di pece. ձիւթի ձէթ. փոքրան խոլը. = τῷ προηγ.

Πισσήεις - εσσα - εν καὶ

Πισσήρης - εος (ὁ, ἡ) καὶ

Πισσηρὸς - ὰ - όν. = *Πίσσινος* ἢ *Πισσώδης.*

Πισσίζω. Μ. ίσω. essere simile alla pece. ձիւթի նմանիլ. փոքրանա պիչիչիմ.

Πίσσινος - η - ον. fatto di pece. ձիւթէ շինուած. փոքրանան խոչըը.

Πισσοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla pece. ձիւթի նման. փոքրանի պիչիչիր.

Πισσόκηρος (ὁ) pissocero, pegola (una specie di cera colla quale le api incrostano al di dentro delle loro arnie). ակն մոմ (սեռակ մը մեղրամոմ, որով մեղուները փեթակին ներքին կէն կըծեփեն). կիրպոլա, ձիւթոլա (ակ նվ պա ծիսա՝ ոնը իլխ ի պրլար փոխէն խոտ պիչիչիմ իչ ԲՈՒՓՉԸ ՊԸՂԸՊԻՐ).

Πισσοκώητος (ὁ, ἡ) impeciato. ձիւթով ծեփատած. փոքրանլուծել.

Πισσοκωνία (ἡ) impeciatura. ձիւթով ծեփելը. փոքրանլուա.

Πίσσος (ὁ) = *Πίσος*.

Πισσοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce della pece. ձիւթ բերող. փոքրան հալ խոչ.

Πισσουργὸς (ὁ) che cuoce della pece. ձիւթ եփող. փոքրան փոչատան.

Πισσόω - ῶ. Μ. ώσω. impeciare. ձիւթով ծեփել. փոքրանլուիմ.

Πισσώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di pece. 2. simile alla pece. ձիւթով լեցուն. 2. ձիւթի նման. փոքրան իլխ փոլ. 2. փոքրանի պիչիչիր.

Πίσσωσις - εως (ἡ) impeciatura. ձիւթով ծեփելը. փոքրանլուա.

Πισσωτὴς - οῦ (ὁ) impeciatore. ձիւթով ծեփող. փոքրանլուան.

Πισσωτὸς - ἡ - όν. impeciato. ձիւթով ծեփել. փոքրանլուծել.

Πιστάκη (ἡ) pistacchio (albero). գամակեան փոստիկի. լոռ ֆըստըլը ագաճ.

Πιστάκιον (τὸ) pistacchio. գամակեան փոստիկ. լոռ ֆըստըլը.

Πιστευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίρ.*) - *ικῶς.* credulo. դիւրահաւատ. ԲԻՒ ՔՒՆԸՐ.

Πιστευτὸς - ἡ - όν. creduto, consegnato. հաւատացած, յանձնըւած. ՔՒՆԸՐԼԱ, ՔՒՆԻՄ ՏԼԱՆԱԼ.

Πιστεύω. Μ. εύσω. credere, prestare fede. 2. confidare. 3. consegnare, affidare. հաւատալ, հաւատա ընծայել. 2. վստահիլ, ապաւինիլ. 3. յանձնել, հաւատալ. ՔՒՆԱՆԱՓ, ՔՒՈՐ ԼԻՆԱՓ. 2. ԼԻՆԱՅԱՓ, ԼԻՒՐԱՓ ԼԻՒՐԱՓ. 3. ԲԱՆԱԼՈՐ ԼԻՒՐԱՓ, ՔՒՆԱՓ.

Πιστὴρ (ὁ) = *Ποτιστήρ*.

Πιστήριον (τὸ) = *Ποτιστήριον*.

Πιστικὸς - ἡ - όν. persuasivo. 2. fedele. համոզիչ. 2. հաւատարիմ. ԻՆՉՈՐ ԽՈՒՓ. 2. ԲԱՒԱՐԱՐ, ապարէ.

Πιστικὸς - ἡ - όν. liquido, potabile. գինափ, խմելու. սալու, ԻՆԼԻՐ.

Πίστις - εως (ἡ) fede, credenza. 2. sicurezza, confidenza. 3. credito, autorità. 4. giuramento, promessa. հաւատք. 2. ապահովութիւն, վստահութիւն կամ հաւատարմութիւն. 3. համարում, յարգ. 4. երդում, խոստում. պէն, չման. 2. ԻՆՆԵՐԻ, ԻՒՐԱՐ ԽՈՒՐ ԲԱՒԱՐԱՐԼԷՔ. 3. ՊԱՏԻՒ. 4. ԻՒՐԻՆ, ՈՒՐ, ՔՒՐԱՐ.

Digitized by Google

Πιστοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. attestare. վկայել. ստահոիել ի վեր:

Πιστοποίησις - εως (ἡ) attestazione. վկայութիւն. ստահոիութիւն:

Πιστοποιὸς (ὁ, ἡ) attestatore. վկայող. ստահոիել ի վերին:

Πιστὸς - ή - όν. fedele. 2. credibile, probabile. Հաւատարիմ. 2. Հաւանական, հաւանական. իմարդ, ատրէպ. 2. իմանալի, ի ճշմարիտն. (ἐκλησ.) *Πιστοὶ* (οἱ) i fedeli, i Cristiani. Հաւատացեալք. Քրիստոնեայք. Հաւատից իմոյ իմանալոք, Քրիստիանիք:

Πιστὸς - ή - όν. potabile. խմելու. խմելի ՚ի գործ:

Πιστότης (ἡ) fedeltà. Հաւատարմութիւն. իմարդութիւն, ատրէպութիւն:

Πιστόω - ῶ. *M.* ώσω. dimandare a qualcuno pegno, sicurtà della sua fede, far promettere la sua fede. ՚ի ձեռն գրաւական ուրէք՝ խոստ առնել. պերճութիւն բերէն իմոյ՝ ստիպել. 2. = *Πιστοποιέω.*

Πίστωμα (τὸ) prova, testimonianza, conferma. փորձ, վկայութիւն, հաստատութիւն. ինդրդիմի, ստահոիք, իսկութիւն:

Πιστῶς, *ἐπίῤῥ.* fedelmente. Հաւատարմութեամբ. իմարդութիւն՝ ատրէպութի իմ:

Πίστωσις - εως (ἡ) confermazione, attestazione. Հաստատութիւն, վկայութիւն. իսկութիւն, ստահոիք:

Πιστωτικὸς - ή - όν. confermativo. Հաստատական. ճշմարիտ:

Πισύγγιον (τὸ) la bottega del ciabattiere. Հին հագուստաւճառի կարկատի կրպակ. խանութ իսկապես:

Πίσυγγος (ἴσ. ὀρθότ. *Πίσσυγγος*) - ου (ὁ) ciabattino. Հին հագուստաւճառ կարկատող. խանութ:

Πίσυνος (ὁ, ἡ) che si confida, confidente. վստահացեալ, ապաւինեալ. ի՚ն վերին, ապաւինիչ:

Πιτνάω - ῶ καὶ *Πίτνημι* × *ἀντὶ Πετάννυμι.*

Πιτνέω - ῶ. × *ἀντὶ Πίπτω.*

Πίττα - ης (ἡ) *Ἀττ. αντὶ Πίσσα.*

Πιττάκιον (τὸ) empiastro. 2. indice, tavola d'un libro. ապիգանի. 2. գրքի ցանկ. խոտ. 2. ֆիգրութ:

Πιττάσφαλτος, *Πιττουργός κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Πισσάσφαλτος*, *Πισσουργός κτλ.*

Πιτυΐς - ίδος (ἡ) picea, zampino. 2. pinocchio. մաղր. 2. կոճան. ըստ ապտի. 2. ի՚ն ֆըստըլը:

Πιτυλεύω. M. εύσω. far del rumore battendo le mani o i piedi. ձեռքերը կամ ոտքերը զարնելով փոքոտաց ընել. խլխըրնի խոյտ պոտըրըլը կոտրոտ ընելու իմիտ:

Πιτυλίζω. M. ίσω. = *τῷ προηγ.*

Πιτύλισμα (τὸ) = *Πίτυλος.*

Πίτυλος (ὁ) strepito, romore (dell' acqua agitata dai remi) scricchiolata. ըստացիչն, ըստիչն, կարկաչիչն (որ թիակներըը ըստրը խոթելու ետնելու ատեն կ՚ընէ ըստ). չխկիչն. ւխռիչ, խռիչ, ըստիչ (ինքոտկերոտն ըստիճանքն ատոյտն), ըռիչ:

Πιτυοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce della picea. մարթ ծառը բուսցընող. ըստ ապտի հաղ իպին:

Πιτύρινος - η - ον καὶ

Πιτύρεος - α - ον. fatto di crusca. (ալուրի) թեփե չինուած. (ած) փիճկիպին իսխտելը:

Πίτυρον (τὸ) crusca (della farina). 2. forfora. թեփ (ալուրի). 2. գլխու թեփ. ած փիճկի. 2. պաղ փիճկի, պաղ փրէ:

Πιτυρώδης - εος (ἡ) simile alla crusca. թեփի նման. փիճկի պինէր:

Πίτυς - υος (ἡ) pino. փրեի. ի՚ ապտի:

Πιτυώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di pini. փրեին նման կամ փրեով լեցուն. ի՚ն պինէր խոյտ ի՚ իլի տօը:

Πιτυὼν - ῶνος (ὁ) pineto. փրեին անտառ. ի՚ն ըստ:

Πιφαύσκω (*X. M.*) manifestare, narrare, dire. յայտնել, պատմել, զգուշել. պիտի՝ ինչ իպիչյոտ իրէ, նոտ՝ ի՚ն իրէ, ոյոչ իսիր:

Πίων - ονος (ὁ, ἡ) grasso. 2. fertile. 3. abbondante, ricco. գէր, պտղաւոր. 2. բերրիասուր, արգասաւոր. 3. առատ, հարուստ. խոյտ. ոյոչ. 2. հողոտ, պերրեփիչ. 3. պօղ, ըստի. ւինիչ. (ούσ. οὐσ.) *Πίον* (τὸ) = *Πίαρ.*

Πλαγά - ᾶς (ἡ) *Δ. ἀντὶ Πληγή.*

Πλάγγος (ὁ) una specie d' aquila. ատոտի մի արծիս. պէր ոյ փորիաս ֆաղտ:

Πλαγγὼν - όνος (ὁ) fantoccio, burattino (di cera ecc.). պատկառանդակ (մեղրամոմի ած ուրիչ ատոր նման բաներէ). փոփտ, պաղ ծնողական ի՚ ապտը պտոտ պինդ նետնիւորին խոփտ ծառնիպտը:

Πλαγιάζω. M. άσω. collocare obbliquamente. 2. obbliquare. խոտրնակ գնել. 2. խոտրնակ երթալ. իպրէ՝ ոյէտը փոփ. 2. իպրէ ւիճիփ, ոյէտըտ՚ի վերի:

Πλάγιος - α ἤ ος - ον. obbliquo, traverso. խոտրնակ, չիղ. իպրէ, իտնակի, ոյէտը:

Πλαγιότης (ἡ) obbliquità. խոտրնակութիւն. իպրէպութիւն. ոյէտըտպէ:

Πλαγιοφύλαξ - ακος (ὁ) colui che custodisce i fianchi dell' armata. բանակին քովերը պահպանող. օրպտանտ իտնապետը ֆօրտոյտ:

Πλαγιόω - ῶ. *M.* ώσω. = *Πλαγιάζω.*

Πλαγίως, *ἐπίῤῥ.* obbliquamente, a traverso. խոտրնակի, ած ի չիղ. իպրէ, իտնակի, ոյէտը:

Πλαγκτὴρ (ὁ) vagabondo. թափառական. վարս ի՚ն:

Πλαγκτὸς - ή - όν. vagabondo. 2. incerto, instabile. 3. stolto. թափառական, ատատանգական. 2. անկայտ, անհաստատ. 3. յիմար, մտրոտ. ապրի ի՚ն. 2. պիւլիփիլ, պիճորտ. 3. պիլի:

Πλαγκτοσύνη (ἡ) = *Πλάνη.*

Πλαδαρὸς - ά - όν. molto umido, acquoso. 2. floscio, lasso, molle. ըստ խոնաւ, ըստա. 2. կիսուցիալ, թուլցած, մեղկ. ի՚ն նիմ, ատատ. 2. պերճանըդ, ի՚ն իպիփիլ, խատնութի:

Πλαδαρότης (ἡ) floscezza. թուլութիւն, մեղկութիւն. ի՚ն իպիփութի:

Πλάδαρμα (τὸ) = *Πλάδος.*

Digitized by Google

Πλαδάω ῶ. *M.* ήσω. essere troppo umido, cominciare a putrefarsi. խիտ խառնաւ բլլալ, փտահոտ սկսիլ. ջրկիի նման օդիլ. չափազանց գալլճանալ.

Πλάδος - εος - ους (τὸ) umidità superflua. 2. floscezza. ածելորդ խոնաւութիւն. 2. թուլութիւն. չափազանց նիհարութիւն. 2. ինկղութիւն.

Πλαίζω. *M.* πλάγξω. = ἀντὶ *Πλανάω*.

Πλαθάνη (ἡ) καὶ

Πλάθανον (τὸ) καὶ

Πλάθανος (ὁ) tavola rotonda, sulla quale si fanno i pastumi, padella. կլոր սեղան որուն վրայ խմորներէն կը բացուի, տապակ. խոհրիին խոտոր իլ ալամաթ խոհարոց սպիտ, սինի, թաւա.

Πλαίσιον (τὸ) tutto ciò che è in forma di mattone, quadrello. պղինձի ձեւով եղած իրը, երկաթ քառակուսի. քարէ պիրտ ինչպէս որ հիր պիր նիանի, սալ որպէս ոճոլի.

Πλακερὸς - ά - όν. largo, ampio. լայն, ընդարձակ. ինկի, խոշոր.

Πλακίτης - ου (ὁ) καὶ *Πλακῖτες* - ῶδος (ἡ) = *Πλακώδης*.

Πλακουντάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πλακούντιον*.

Πλακούντιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πλακοῦς*.

Πλακουντοποιὸς (ὁ, ἡ) pasticciere. քաղաքագործ, պղինձեղէն շինող. պիրիրճի, պոլլաճը.

Πλακουντώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di focaccia. պղինձեղէն ձեւով. պոլլաճի պիսիկիպ.

Πλακοῦς - οῦντος (ὁ) pizza, focaccia, torta. չոր, պղինձեղէն, կաթսանգաճ. պիրո, պոլլաճ, պիրիրի.

Πλακώδης - εος (ὁ, ἡ) piatto, piano. 2. incrostato. հարթ, մանրաքարիով շինած. 2. ճոմով գրաւածով. փրուչ, խոտոր պիր ըերեքտա. 2. ճրմիր ճուլը.

Πλακωτὴς - οῦ (ὁ) colui che incrosta. կըճոմով սանտառներով գրաւոգող. ճրմիր ճուլոյան.

Πλακωτὸς - ὴ - όν. incrostato. կճոմով սանտառներով գրաւոգուած. ճրմիր ճուլոնճիլ.

Πλανάω - ῶ. *M.* ήσω. traviare, ingannare. մոմրի հանել, մոլորցընել, խաբել. խոտ գան ըերեցրուել, սոխրիպրելուի, սոլաթիլուի. (πθ.) sviarsi, traviarsi, errare quà e là, sbagliarsi. մոմրի ելլալ, մոլորիլ, թափառիլ, սխալիլ. խոտան ըերելուի, սոխուի, ավրի կրկին, փոլըըէ փոխուի, խանդրուի.

Πλάνη (ἡ) traviamento. 2. inganno, errore. մոմրի ելլալը, մոլորիլը. 2. խաբէութիւն, սխալանք, վրիպակ. խոտան ըերելու, սոխու. 2. ինչպէս որ, ըլլալ, խանդրելը.

Πλάνημα (τὸ) errore. սխալանք, վրիպակ. խանդրելը, ըլլալ.

Πλάνης - ητος ὁ ἤτος (ὁ) errante. թափառական. խոխ պիրի կրկին, փոլըըէ փոխան.

Πλάνησις - εως (ἡ) smarrimento di strada, sviamento. մոմրի կորնցընելը, մոլորիլը. խոտ գան ինչ ը ըլլալը, սոխու. = *Πλάνη*.

Πλανήτης - ου (ὁ) = *Πλανής*. *Πλανῆται* (οἱ) (ἐνν. ἀστέρες.) i pianeti. մոլորակը. պլանէթ.

Πλανητὸς - ή - όν. errante, vagabondo. 2. indotto in errore. թափառական. 2. սխալած. ավրի կրկին. 2. խանդրելի.

Πλανόδιος - α - ον. deviato. մոմրան կորնցուցած, մոլորած. խոտ ըլլալով, սոխիլ.

Πλάνος (ὁ, ἡ) vagabondo. թափառական. ավրի կրկին. (οὐσ.) ingannatore, impostore. խաբեպաշ. ինչին, պլտուիչ. 2. = *Πλανη*.

Πλανύττω. *M.* ύξω. = *Πλανάομαι*.

Πλαξ - ακὸς (ἡ) tavola piana (di pietra). 2. pianura. հարթ՝ սափարակ քար. 2. հարթ տեղ. խոտ բան, խոտիս փուչ դաշտ. 2. պիտ նիր, օվա.

Πλάσις - σως (ἡ) formazione. շինելը, ընդունելութիւն. խոխա, ֆորմա.

Πλάσμα (τὸ) creatura. 2. finzione, invenzione. 3. trilli. տեղծուած, արարած. 2. հնարք, գիւտ. 3. գիշխիպտ. հնչուած. 2. ինան, գոսուլ. 3. նուագ.

Πλασματώδης - εος (ὁ, ἡ) fittizio. կեղծ, չինծուած. խոխա, սոյսուրմա.

Πλάσσω (ττω). *M.* πλάσω. formare. 2. creare. 3. inventare, immaginare, simulare. շինել, գործել. 2. տեղծել. 3. հնարել, երեւակայել, կեղծել. խոխի, չիրէլ ֆօտի. 2. խորհրդել, խոյ ինիր. 3. ինան ինիր, կեղծ ինիր, խոյլան հոտ, ինիճիլ ինիր.

Πλάστης - ου (ὁ) creatore. հասիլ, արարիչ. խալիք.

Πλάστιγξ - ιγγος (ἡ) il piatto della bilancia, lance. կշռաքարի սկիւռ՝ սափարակ գնահատ. ինիրալի կիշիլ.

Πλαστικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη). la plastica. կաւագործութիւն. չիսկինճիլիք.

Πλαστογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. contraffare una scrittura. ձեւագործ նմանցընել, խորգաճիլ. իլ խոյլան սոյսուրմի, հիլիւ ինիր.

Πλαστογραφία (ἡ) contraffazione di scrittura. 2. scritto falso, contraffatto. ձեւագործ նմանցընելը, խորգաճիլը. 2. կեղծ գրուած. իլ խոյլան սոյսուրմիլըն հիլիւ ինիրլի. 2. ֆալը խոյլ.

Πλαστογράφος (ὁ, ἡ) falsario, contraffattore di scritture. գիր խորգաճող. ձեւագործ նմանցընող. ֆալը խոյլ խոխի, իլ խոյլան սոյսուրան.

Πλαστοκόμης - ου (ὁ) che porta della parrucca. կեղծած գլխոյ. ինիրի սալը.

Πλαστολάλος (ὁ, ἡ) = *Πλαστολόγος*.

Πλαστολογέω - ῶ. *M.* ήσω. mentire, dir delle cose false. սուտ, սուտ բաներ գուցցիլ. խոյլան սիոյլիի, սոյսուրմի.

Πλαστολόγος (ὁ, ἡ) bugiardo. սափոխոս. խոյլան խոխ նիսնիլիր սիոյլիի, խոյլանչ.

Πλαστὸς - ή - όν. formato. 2. finto, falso. շինուած, գործած. 2. կեղծ, սուտ. խոխելու. 2. խոխ, սոյսուրմա, խոյլան.

Πλαστουργέω - ῶ. *M.* ήσω. contraffare. յարմարցընելը, խորգաճիլ. սոյսուրմի, ֆալը ինիր.

Πλαστουργὸς (ὁ) contraffattore. յարմարցնող. սոյսուրան, ֆալը խոխ. 2. = *Πλάστης*.

Πλαστῶς, ἐπίῤῥ. fintamente, simulatamente, falsamente. կեղծելով. կեղծ սուտ բաներով. ինիճիլով խոյլի, սոյսուրմ՝ ֆալը ըլլալով.

Digitized by Google

Πλαταγέω - ῶ. *M.* ήσω. scoppiettare. շաչել · լսելիս՝ ֆիշերտ եիիփ, ծիշերտ գոհել:

Πλαταγή (ἡ) castagnetta. փայտ բաժին. տղամարդու լեզուտ. (= *Κρόταλον.*) 2. = τῷ

Πλατάγημα (τὸ) strepito, scoppio. շաչիւն. լսելիս, ծիշերտ:

Πλαταγών - ῶνος (ὁ) = *Πλαταγή* (2).

Πλαταμών - ῶνος (ὁ) pianura lungo la riva. ծովու եզրը երկայ հարթ տեղ · գետի ընդարձակ օրն գետափ · ափ · ծով:

Πλατάνιος - α - ον. di platano. սօսի · ընար պատճառած:

Πλάτανος (ἡ) platano. սօսի (ծառ). ընար պատճէ:

Πλατανώδης, εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di platani. սօսիի նման կամ սօսիով լեցուն. ընարս գետնեղէր, խիտ ընար իւր օրս:

Πλατανών - ῶνος (ὁ) bosco di platani. սօսիի անտառ · ընարուէտ:

Πλάταξ - ακος (ὁ) pesce - corvo. ագռաւձկան · ֆարս գոլորշ:

Πλατεῖα (ἡ) ἴδε *Πλατύς.*

Πλατειάζω. M. άσω. parlare colla bocca aperta. բաց բերանով խօսիլ · խոչէ օրէն իւր լիներտ եիիփ:

Πλατειασμός (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Πλατεῖον (τὸ) tavoletta larga. լայն սանիկ կաղապ · նկի ֆոհգա ֆարչուած:

Πλατέως, ἐπίῤῥ. largamente. 2. abbondantemente. լայնաբերաբար, ընդարձակ · 2. առատաբերաբար · նկէնէի իւր · 2. պօրչուած իւր:

Πλάτη (ἡ) la parte piana del remo, pala. 2. remo. թիակին լայն կողմը · 2 · թիակ · փորիչին նկէնի՝ ֆարաղ · 2. փորձ:

Πλατίγξ - ιγγος (ἡ) = *Πλάτυγξ.*

Πλατίον (τὸ) ὑπερ. τ. *Πλάτη.*

Πλάτος - εος - ους (τὸ) larghezza. լայնաբերութիւն · նկէնիէի:

Πλατόω - ῶ. *M.* ώσω. = *Πλατύνω.*

Πλάττω. M. πλάσω. = *Πλάσσω.*

Πλατυγάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) che ha la pancia larga. լայն փորով · նկէ ֆարչուէ · *Πλατυγίζω. M.* ίσω. batter l' acqua colla pala. 2. millantarsi. թիակին լայն գործ կատարել · 2 · պարծիլ · փորիչին ֆարաղ իւր ասոյ կրծիսի · 2. նօչանիլ:

Πλατύγλωσσος (ὁ, ἡ) che ha la lingua larga. լայն լեզուով · նկէ գիլէի:

Πλατυγξ - υγγος (ἡ) = *Πλάτη* (1).

Πλατύκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti ampj, larghi. լայն՝ հարթ պտուղներ բուսցնող · նկի՝ ֆարչ հեկերեր հաւ ֆոհն:

Πλατύκερκος (ὁ, ἡ) che ha la coda larga. լայն պոչով · նկէ՝ ֆարչ ֆոյրուէլը:

Πλατυκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa larga. լայն գլխով · նկի՝ ֆարչ պօլէը:

Πλατύνω. M. υνῶ. allargare, dilatare, estendere. լայնցնել, փռել, տարածել · նկէլէնիլ, ֆարչել, ծռրչել, ֆարչէնիլ:

Πλατύνωτος (ὁ, ἡ) che ha il dorso largo. լայն կռնակ ունեցող · ազրիչ պրէտոչ նկի՝ ֆարչ:

Πλατύπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi larghi. լայն ոտքերով · նկի ոյոէլէը:

Πλατυπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia larga. լայն գէմքի՝ երես ունեցող · նկի՝ ֆարչ եիէչէլէ:

Πλατύπυγος (ὁ, ἡ) che ha le natiche larghe. լայն երասանի՝ ան ունեցող · նկի՝ ֆարչ փէպէրլէ՝ կեռիլէ:

Πλατύῤῥύμος (ὁ, ἡ) che ha delle vie, calli larghe. լայն ճամբաներ՝ փողոցներ ունեցող · նկի՝ ֆոլլարէ՝ օղափէրէ օլան:

Πλατύς - εῖα - ύ. largo, spazioso, ampio, vasto. լայն, ընդարձակ · նկի, կեռի:

Πλάτυσμα (τὸ) tutto ciò che è largo, spazioso. լայն՝ ընդարձակ բան · նկի՝ ֆարչ նչանի:

Πλατυσμός (ὁ) dilatazione, estensione. ընդարձակութիւն, լայնութիւն · կեռիլէի, նկիլէի:

Πλατυστομέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Πλατυάζω.*

Πλατύστομος (ὁ, ἡ) che ha una bocca larga. լայն բերան ունեցող · նկի ոէբէլլէ:

Πλατύτης (ἡ) larghezza, spaziosità. լայնութիւն, ընդարձակութիւն · նկիլէի, կեռիլէի:

Πλατύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie larghe. լայն տերեւներով · նկի ֆոփէլէ:

Πλατυώνυξ - υχος καὶ

Πλατυώνυχος (ὁ, ἡ) che ha le unghie larghe. լայն եղունգներով · նկի եէչէլէ:

Πλέγδην, ἐπίῤῥ. intrecciando. հաւաքով · ֆօրէրէ, ֆօրէտ իւր:

Πλέγμα (τὸ) tutto ciò ch' è intrecciato, tessuto, treccia, canestro ecc. հաւած բան, գոգով եւ այլն · ֆօրէլ-ֆօնէնէ, ֆօրէլ, պէֆէի վի ասոյ:

Πλεγματεύω. M. εύσω. intrecciare. միկ անգ հաւանիլ · գործիր ֆօրէտ:

Πλεγμάτιον (τὸ) ὑπερ. τ. *Πλέγμα.*

Πλεθριαῖος - α - ον. d'un jugero. միկ լքծվարի չափ · պիր պէտիմլէ:

Πλέθρον (τὸ) jugero (misura di 240 piedi di lunghezza, e di 120 piedi di larghezza). լքծվար, օրմավար (240 ոտնաչափ երկայն ու 120 ոտնաչափ լայն չափ) · պէօնիմ (240 ոյոէ ասլանլըգը վի 120 ոյոէ նի օլան պիր նիվ ֆօլլէ):

Πλειάς - άδος (ἡ) pliade (costellazione). բոլէ, բազմաաստղէք (համաստեղութիւնը) · ֆօլտեր պօրճաս:

Πλειονομοιρέω - ῶ. *M.* ήσω. aver più parte. աւելի մաս ունենալ · էյոափ հիսէսէ օլմէ:

Πλειονότης (ἡ) la maggior parte. աւելի մասը՝ կաղմը · էյոափէ, չօղա:

Πλειόνως, ἐπίῤῥ. più. աւելի · էյոափ:

Πλειότης (ἡ) = *Πλειονότης.*

Πλειστάκις ἤ -στακι, *ἐπίῤῥ.* più volte. շատ անգամ · չօղ փէֆ:

Πλειστάχόθεν, ἐπίῤῥ. da più parti. շատ կաղմերէ · չօղ ֆարֆէտան:

Πλειστηριάζω (καὶ μσ.) - άζομαι. *M.* άσωομαι. aumentare il prezzo di qualche cosa messa all' incanto. ամանաքդը գերւած բանի մը գինը աւելցընել · գիշերով պիհա ըրիչմէտ:

Πλειστηριασμός (ὁ) offerta di prezzo mag-

Digitized by Google

Πλαδάω ῶ. M. ήσω. essere troppo umido, cominciare a putrefarsi. խիտ խոնաւ ըլլալ, փտանիլու սկսիլ. ըսկսի նիմ ըլլոք. ը-իրիանիլի պ-ըլլոմոք։

Πλάδος - εος - ους (τὸ) umidità superflua. 2. floscezza. աւելորդ խոնաւութիւն. 2. թուլութիւն. ը-ուսի նիւթի. 2. կիսը ը-իւ-ըւի։

Πλάζω. M. πλάγξω. = ἀντὶ Πλανάω.

Πλαθάνη (ἡ) καὶ

Πλάθανον (τὸ) καὶ

Πλάθανος (ὁ) tavola rotonda, sulla q[uale] si fanno i pastumi, padella. սեղան որուն վրայ խմորեցնէն կը բ[ա]- տապակ. խ-ըիրիներ խոմոր էդ[ի]- իկ խ-ուրուք ան-ֆըս, սիրէ, խոմ- ան-ան-

Πλαίσιον (τὸ) tutto ciò chè è mattone, quadrello. ադիւս[ա]- ...vere mag- իրը, երկան քառակուսի ... ալի պժ ունե- ու հիր պիր նիսնի, ան- ը-ուսի ի-ուվ-

Πλακερὸς - ά - όν. largo արձակ. խոլ, խոյըի- ...issimo, massimo

Πλακίτης - ου (ὁ) ... ...ղմագործ, յատվա- = Πλακώδης.

Πλακουντάριον (τ... ...) fecondissimo. խիտ

Πλακούντιον (τ... ...նդ. ը-ուսի հ-ըլլը։

Πλακουντοπο... քարադրի ...ը-ուսի

Πλακουντ... (ὁ, ἡ) fertilissimo. խիտ ...ղ-ուսի

Πλακουντ... (ὁ, ἡ) (συγκρ. τ. Πολύς). ma di ...ը-ուսի։

Πλαν... (ὁ) anno. տարի. իըլ, ինիւ։

Πλαν... - ους (τὸ) = Πλέγμα. canestro. t...

...ήν) intrecciatura. 2. branche di polipi. հիւսուած. 2. ծովինդիդի իմա- ...իներ. խօրիւ։ 2. ը-իւ-ուիօ-ուան իւլլերի։

...ίτος - ή - όν. intrecciato, tessuto. հիւս- ուած. խօրի-ըի-ը։ (οὐσ.) Πλεκτὴ (ἡ) = Πλεκτάνη (1).

Πλέω. M. πλέξω. trecciare, tessere. հիւս- սիլ. խօրիւ։

Πλέξις - εως (ἡ) intrecciamento. հիւսուիը. խօրիւ-ըի։

Πλέον, ἐπίῤῥ. più. աւելի. գահա ը-իւ-ի։

Πλεονάζω. M. άσω. avanzare, esser superfluo. 2. oltrepassare i limiti della moderazione, abusarsi, far un sovercchio uso. աւելնալ, աւելորդ ըլլալ. 2. չափէ գուրս եւլլէլ, գէշի՝ չարաչար գոր- ծածիլ. արիմոք, ը-ուսի՝ իւ-իւ-ուըդ օլմոք. 2. խօ-ը-իւ-ի- ալմոք, օրանըդ-ը-ուսի, ֆի- նայ խոխոտ հ-իրիկեն ալըրը օրանըդ խոս- ը-ուսի։

Πλεοναχὶς, ἐπίῤῥ. spesso, sovente. առէպ առէպ, յ-ուսիաթ-գ-ուա. ալը ալը։

Πλεονασμὸς (ὁ) superfluità, abbondanza. 2. pleonasmo (figura grammatica). աւե- լորդութիւն, առատութիւն. 2. աւե- լորդաբանութիւն (քերականական ձեւ մը ե)։ արիըիլը, ը-ուսի-ը, ը-ուխիր. 2. ֆիլոփ ը-ուսի (իրի ան-ֆըս ինծ-ուղ պիր նիվ ը-իւ-ը)։

Πλεοναστικὸς - ή - όν. superfluo. աւելորդ. արիըիլ, ը-ուսի։

Πλεοναχῶς, ἐπίῤῥ. in più maniere. ը-ուս կիրպով. ը-իվիր իւրդ իւ-ի։

Πλεονεκτέω - ῶ. M. ήσω. avere di più, indotto in e... prevalere, superare. սիրալուն. ա... ...uistare più di quello che

Πλανόδιος... ...sere avaro. աւելի ունե- ցուցած ...անդիլ, վրայ եւլլէլ. 2. վայ- Πλάνος... ...լի՝ չափէ դուրս վատորդիլու- ...ի սգաց ըլլալ. ը-ուսի խիտ։ ...ը՝ իրիանիլ, խ-ուխան օլմոք. 2. փոխով ...ի. խ-ուխանիլ ը-ուսի խ-ուխոտ ...իլ ի-ուր իրիանիլ ը-ուսիլմոք. իրիանիլ ...։

...έντημα (τὸ) prerogativa, privilegio. ...ուածութիւն, առանձնաշնորհութիւն. ...ը-ութիւն, պէ-ութիւն։

Πλεονέκτης - ου (ὁ) avido, avaro, usurpatore. անյագ, ագահ, գրաւիչ. իւ-ի- պօյ-ու, իրիանիլ, ը-ուսիլ։

Πλεονεκτικὸς - ή - όν. proprio ad un avaro. ագահի յատուկ. իրիանիլու վրայ- ան. — ւկան, ἐπίῤῥ.

Πλεονεξία (ἡ) avidità, avarizia. 2. prerogativa. անյագութիւն, ագահութիւն. 2. արտօնութիւն. իրիա, իրիանիլութիւն. 2. իշ-ութիւն։

Πλεόνως, ἐπίῤῥ. = Πλειόνως.

Πλέος - α καὶ α - ον. Πλήρης.

Πλευμονία, Πλεύμων κτλ. = Πνευμονία, Πνεύμων κτλ.

Πλευρὰ - ᾶς (ἡ) fianco, lato. կող, կո- ղք, կողմն. ը-ան, գօլ գիւղիր, իրիանիլ։

Πλευρίτης - ου (ὁ) laterale. կողմնակի. ը-ան-գիւղիրի։

Πλευριτικὸς - ή - όν. pleuritico. կող- ամուխթեան ընկած. ամիլըճան ա-ուղիլ։

Πλευρῖτις - ιδος (ἡ) (ἐνν. νόσος). pleuritide, pleurisia, dolor di fianco. կող- ցաւութիւն. ամիլըճան, ա-ուղիլ։

Πλευρόθεν, ἐπίῤῥ. dal fianco, d'un lato. ղովէն. ը-ան-ը-ան, ը-ան-գիւղիրի։

Πλευρὸν (τὸ) σπνηρ. ἀντὶ Πλευρά.

Πλεύσιμος - η - ον. navigabile. ը-ան- գիւղ իլլ-ի-ի, գիւղ իլի գիւղիլ-ի-ի։

Πλεῦσις - εως (ἡ) navigazione. ը-ան- գիւղութիւն. գիւղ իլի գիւղիլ-ի։

Πλευστικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ως. = Πλεύσιμος.

Πλέω. M. πλεύσομαι. Ἀττ. πλευσοῦμαι. navigare. ը-ան-գիւղ, ը-ան-գիւղիլ. գիւղ իլի գիւ- գիւղ։

Πλέων - ονος (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Πλείων. (συγκρ. τ. Πολύς).

Πλέων - ουσα - ον, μτχ. τ. Πλέω.

Πλέως - ω (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Πλέος.

Πλήγανον (τὸ) bastone. գաւազան. ը- ղ-ի։

Πλήγη (ἡ) ferita, piaga. 2. colpo. խո- ցիլը. 2. հարուած. խ-ան. 2. ը-ղ-ու, ը-ղ-ու-ըմ։

Πλῆγμα (τὸ) = Πληγή.

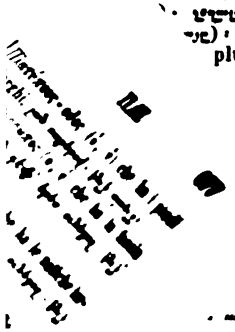
Πλημμὶς (ὁ) = Ἀποπληξία.

Πλήθος - εος - ους (τὸ) moltitudine. բա- զմութիւն, ամբոխ. ղիւլ-ի, ի-ղ-ուլի։

Πληθρίον (τὸ) timone d'un battello. 2. remo grande, che serve di timone a' battelli. ը-ան-գիւղ գ-ուղ. 2. մեծ թի՛ ո գիւղիլ ան-ը ը-ղ-ուծ-ուծ-ուն ը-ան-գիւղիլը. ի- ղիւլ գ-ուղիլ. 2. գ-ուղ-ու։

Πληθυντικὸς - ή - όν. che può moltiplicare, aumentare. 2. plurale (numero).

Digitized by Google

ւել՝ ատելութեամբ կրծոտել. 2. յա-
. ջղաշարժական, արիւնաշա-
ոյս).
pluralmente. յոգնակի

tiplicare, aumen-
ւցանել. զգալի-

Πλῆθος. po-

licamen-
ազմապատ-
.ում, զգալի-

μαι. M. ύσω - ομαι.
. ատամս բլլալ. փոլո-

. ἔπληθον καὶ πρκ. ἀντὶ
ληθα καὶ πλέον οὖ.) esser pie-
ser colmo. լիցուն բլլալ. փոլո-
ը.

ηθώρα - ας (ἡ) pienezza. 2. pletora, abbondanza di umori e di sangue. լիու-
թիւն. 2. հիւթից ու արեան առատա-
թիւն. փոլոտութ. 2. խելի վե ֆան ֆոլ-
ելելը.

Πληθωρίω - ῶ. καὶ Πληθωρίομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. = Πλήθω.

Πληθώρη (ἡ) Ἴων. ἀντὶ Πληθώρα.

Πληθωρικός - ή - όν. pletorico. հիւթերը ու արուեստ առատացած լաւացած · իելիւրեր վե ֆոնէ զգալուէ աբրիվէ.

Πλήκτης - ου (ὁ) che batte. 2. pungente, maldicente. զարնող. 2. խայթող լեզուաւոր, լաւաբոս. վոբան. 2. ան-
ֆամ, ֆոյոնէի ալօղ կիչի.

Πληκτίζομαι. M. ίσομαι. rissare, esser alle mani. 2. battersi il petto. կռուիլ, ծեծկըռիլ. 2. ծեծուիլ, կուրծքը զարնել. ֆալկուլուիֆ, պօյնուլիւ, իւլէնիւ, լինելիւ. 2. պօյնուիֆ, կիօֆնուիֆ վոբ-
ֆալ.

Πληκτικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. piccante, pungente. խայծող. ածխաճաս.

Πληκτός - ή - όν. battuto, colpito. զար-
նըւած. վոբաբլըալ.

Πλῆκτρον (τὸ) frusta. 2. sprone. 3. sprone di gallo. 4. plettro, archetto. խա-
րազան. 2. մտրակ. 3. աքլորի կռճ. 4. ֆնդնդաց. ֆուիլը. 2. ճնճղաղ. 3. խօրշ ճռճռացնող. 4. փչանի, լսւիլ չե-
ֆլէ, ճըլըռաղ.

Πλήκτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Πλήκτης.

Πλημμέλεια (ἡ) difetto, errore, mancanza, peccato. պակասութիւն, սխալանք, յանցանք. մեղք. ֆասաար, վըլսի, ֆա-
պահսիւ, խափա.

Πλημμελέω - ῶ. M. ήσω. peccare, mancare. մեղանչել, սխալիլ. խափա եղիլ, խան-
գըլըմֆէ.

Πλημμέλημα (τὸ) peccato, delitto. մեղք, յանցանք. կռնահ, խափա, ֆապահսիւ.

Πλημμελής - έος (ὁ, ἡ) riprensibile, colpabile. 2. inconveniente, smoderato. յանդիմանելի, յանցաւոր. 2. անվայել, անպատեհ, լափէ ֆարա. եկեղեցի պա-
պահսիւ, ֆապահսիւը. 2. ֆանոպկիւթիւն, օրանըզ. — αλῶς, ἐπίῤῥ.

Πλημμέλησις - εως (ἡ) il commettere un peccato, un delitto. մեղք յանցանք գործելը. խափա ֆապահսիւ իլլիֆէ.

Πλήμμυρα (ἡ) inondazione del mare. ծովուն ատլնալը՝ հեղեղելը. փրխանըն բուլմաք.

Πλημμυρίω - ῶ. M. ήσω. traboccare. յորդիլ. բուլմէ.

Πλημμυρὶς - ίδος (ἡ) = Πλήμμυρα.

Πλημμύρω. M. υρῶ. = Πλημμυρίω.

Πλήμνη (ἡ) la buca ch' è al mezzo delle ruota. անուին մէջ անցը եղող ծակը. բէրթըլէկին օրթասընտաֆ փրլէֆ.

Πλήμυρα (καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ,) ἴδε Πλήμμυρα.

Πλήν, ἐπίῤῥ. ἤ πρόθ. eccetto. 2. ma, però. բաց ի, զատ. 2. բայց, սակայն. համա, պաէթս. 2. սմմա, լաքին.

Πλὴξ - ηγὸς (ὁ) = Βουπλήξ.

Πλήξις - εως (ἡ) battitura, percossa. զար-
կուած, հարուած. վոբալ, լարէալ.

Πλήρης - εος (ὁ, ἡ) pieno, colmo. 2. completo. լիցուն. 2. կատարեալ. փոլո. 2. ի-
ֆամ, ի-ֆէլ.

Πληρότης (ἡ) pienezza. լիութիւն. փոլ-
ֆուլութ.

Πληροφορέω - ῶ. M. ήσω. persuadere, convincere. համոզել, բմբռնցնել. խափա իլլամ՝ իլլամ ի-ֆի. (συνήθ. εὐχρησ. τὸ μσ. ἤ πθ.) esser persuaso, informarsi, sapere di certo. համոզուած բլլալ, տեղեկա-
նալ, ատպդ գիտնալ. խափա օլմալ օլմի, հաւաստի օլմի, վճռեցի օլմի, ատիկի պէս ի.

Πληροφορία (ἡ) convincimento. համո-
զում. իլլամ, խափա.

Πληρόω - ῶ. M. ώσω empiere. 2. saziare. 3. supplire. 4. pagare. 5. effettuare. լե-
ցընել. 2. կշտացընել. 3. պակասը լեցը-
նել. 4. վճարել. 5. ի գործ գնել. փո-
ւալմաք. 2. փոյուրմաք. 3. խափցնի փո-
ւալմաք. 4. խօրթի. 5. տալ կ փոյմաք.

Πλήρωμα (τὸ) l' equipaggio d' una nave. 2. il contingente. նաւատեղը. 2. մաս, բաժին. ի-ֆի իայֆաղ. 2. ֆայ, հիսա. 3. = τῷ.

Πλήρωσις - εως (ἡ) l' azione d' empiere. 2. pienezza. 3. compimento. 4. pagamento. լեցընելը. 2. լիութիւն. 3. կատա-
րում, լրում. 4. վճարում. փոլմաբմա. 2. փոլնուլութ. 3. իի-ֆի եղէ. 4. խօրթի.

Πληρωτὴς - οῦ (ὁ) che empiace. 2. colui che effettua, adempiace. լեցընող. 2. կատարող, լրացընող. փոյուրման. 2. ի-
ֆամլայան, իի-ֆի իսկն.

Πληρωτικός - ή - όν. proprio ad empiere, effettuare. լեցընելու՝ կատարելու յա-
ռուկ. փոյուրմայա՝ իի-ֆամլայա հաքսոս.

Πλησία ἴδε Πλησίος.

Πλησιάζω. M. άσω. avvicinarsi. մօտե-
նալ, մերձենալ. խափլանալ.

Πλησίαλος (ὁ, ἡ) = Παραθαλάσσιος.

Πλησιασμὸς (ὁ) avvicinamento. 2. colto, commercio carnale. մերձենալը. 2. մեր-
ձենգէն մերձաւորութիւն, խառնիք. խափ-
լալմա. 2. ֆիֆաֆա.

Digitized by Google

Πλησιαστής - οῦ (ὁ) vicino. մերձաւոր · խնդիրս ունի ։

Πλησιάσθεος (ὁ, ἡ) che s' avvicina a Dio, prossimo a Dio. Աստուծոյ մերձաւոր · Աստուծոյ խնդիր ։

Πλησιοίκος (ὁ, ἡ) che abita vicino. մեռելը բնակիչ · նիւթը պիր հարկուին տակին ունի ։

Πλησίον, ἐπίῤ. vicino, appresso. մօտ, մերձ, քովը · նիւթիդրա, նիւթիդրա ։

Πλησίος - α - ον. vicino, prossimo. մօտ, մերձ, քովը եղող · նիւթի, նիւթիդրա գտնուած · Πλησία, ἐπίῤ. = Πλησίον.

Πλησιόχωρος (ὁ, ἡ) contiguo, finitimo. մերձաւոր, կից, առհասարակից · պիրիկիւթ, գիւղրացի ։

Πλησίστιος (ὁ, ἡ) che empie, gonfia le vele. առագաստները լեցնող, ուռեցնող · Իպտիհնէրէ փոլտուրան՝ էլէրէն ։

Πλησιφαής - ίος (ὁ, ἡ) pieno di lume, luminosissimo. լուսով լեցուն, խիտ լուսաւոր · բէէֆտան իպտրիճ, ասիր ըէէֆ ։

Πλησίφωτος (ὁ, ἡ) = Πλησιφαής.

Πλῆσμα (τὸ) ciò che serve ad empiere. լեցնելու յարմար · փոլտուրմա՝ փայր նիւնի ։

Πλήσμη (ἡ) = Πλήμμυρα.

Πλησμώς - α ἡ ος - ον. che empie, sazia, sazievole. լեցնող, կշտացնող · փոլ փոլտան, փոլտան ։ — ίως, ἐπίῤ.

Πλησμονὴ (ἡ) sazietà. 2. abbondanza. կշտութիւն, յագուրդ · 2 · առատութիւն · փոլուխ · 2 · պոլիճիլ, պոլուխ ։

Πλήσσω (ττω.) M. πλήξω. battere, percuotere, colpire, ferire. զարնել, հարկանել, խոցել · վարմախ, լարմախ, սարմախ, խարտալմախ ։

Πλίγμα (τὸ) passo. 2. salto. քայլ · 2 · ցատկելը · ափր · 2 · ծուռտալ · 3 = Πλεχάς.

Πλινθεία (ἡ) costruzione di mattoni. աղիւս չինելը · իշլէտիլմէ նէ իւխուսը ։

Πλινθεῖον (τὸ) luogo ove si fanno i mattoni. աղիւս չինելու տեղ · իշլէտիլմէ նէ իւխուն հարկը ։

Πλινθευσις - εως (ἡ) l' azione di fare de' mattoni. աղիւս չինելը · իշլէտիլմէ նէ իւխուսը ։

Πλινθευτὴς - οῦ (ὁ) mattoniero. աղիւսագործ · իշլէտիճի ։

Πλινθεύω. M. εύσω. fare de' mattoni. 2. ammattonare. աղիւս չինել · 2 · աղիւսով յատակել · իշլէտմէք · 2 · իշլէտիլմէք նէ իւխուն ։

Πλινθηδὸν, ἐπίῤ. in forma di mattone. աղիւսի ձեւով · իշլէտիլմէք պիրի ։

Πλινθιακὸς - ὴ - όν. pertinente al mattone. աղիւսի յարմար · իշլէտիլմա փայր ։

Πλίνθινος - η - ον. di mattone. աղիւսէ · իշլէտտան ։

Πλινθίον (τὸ) tutto ciò che ha la forma d' un mattone, quadrato come il mattone. աղիւսի ձեւ ունեցող իրը, աղիւսի պէս քառակուսի · իշլէտիլմէք պիրի նիւնի, իշլէտ փօխ տիօրթ տիւշիւնէ ։

Πλινθὶς - ίδος (ἡ) ὑπκρ. τ. Πλίνθος.

Πλινθοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ha la forma di mattone. աղիւսի ձեւով · իշլէտ պիչիմինտէ ։

Πλινθοποιία (ἡ) = Πλινθεία.

Πλίνθος (ἡ) mattone. աղիւս · իշլէտ. (μτνμ.) verga d' oro, d' argento. (Fall. lingot). արծաթի՝ ոսկւոյ ձոյլ · տէնկէ ։

Πλινθουλκὸς (ὁ, ἡ) = Πλινθουργός.

Πλινθουργέω - ῶ. M. ήσω. fare, costruire de' mattoni. աղիւս չինել · իշլէտ խփել ։

Πλινθουργία (ἡ) il mestiere del mattoniero. աղիւսագործութիւն · իշլէտճիլէք ։

Πλινθουργὸς (ὁ, ἡ) mattoniero. աղիւսագործ · իշլէտճի ։

Πλινθοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare de' mattoni. աղիւս կրել · իշլէտ իշլէտմէք ։

Πλινθόω - ῶ. M. ώσω. costruire di mattoni. 2. ammattonare. աղիւսէ չինել · 2 · աղիւսով յատակել · իշլէտտան խփել · 2 · իշլէտ նէ փօխմէք ։

Πλινθωτὸς - ὴ - όν. quadrato come il mattone. աղիւսի պէս քառակուսի · իշլէտ կիպ փօրտ փօլչէ ։

Πλίξις - εως (ἡ) passo. քայլ · ափր ։

Πλίσσω καὶ (μσ.) Πλίσσομαι. M. πλίξομαι. camminare a gran passo. մեծ քայլերով գալ, մեծ քայլ առնել · իրէ ափր իրէ խփել, իրէ ափր իրէ նէյլէմէք ։

Πλοχὰς - άδος (ἡ) quella parte del corpo, ch' è frà l' anguinaja e la coscia. ամօթի տեղ ու ազդրի միջը · իւչլէ ին պուտտան օրթա հարկը ։

Πλοιάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πλοῖον. navicella. նաւակ · փոքր նաւ ։

Πλοϊάζομαι. M. ίσομαι. = Πλωΐζομαι.

Πλοῖον (τὸ) bastimento, nave. նաւ · կաթ, պիճին ։

Πλοκαμὶς - ίδος (ἡ) treccia di capelli. մազի հիւսք, հաւասած մազ · սաչ իօրկիսի, իօրկիսի սաչ ։

Πλόκαμος (ὁ) capelli trecciati, treccia di capelli. 2. fune. 3. branche di polpo. հաւասած մազ, մազի հիւսք · 2 · չօտան · 3 · պալիպոզի քամպիրը · իօրկի սաչ, սաչ իօրկի · 2 · իպ · 3 · քաշտէֆէի պուճուրը ։

Πλοκαμώδης - ους (ὁ, ἡ) increspato, trecciato. գանգուր, հաւասած · իէլեանճէք, իօրկիլի ։

Πλόκανον (τὸ) = Πλέγμα.

Πλοκὰς - άδος (ἡ) = Πλοκαμὶς.

Πλοκεὺς - έως (ὁ) intrecciatore. (մազ) հաւասող · (սաչ) իօրկող ։

Πλοκὴ (ἡ) intrecciamento, treccia. 2. intrighi. 3. sofisma. հաւասիլը, հիւսուած (մազերու) · 2 · գաւ, նենգ · 3 · խաբեական ձեռնարկութիւն · իօրկի, իօրկի (սաչ հիւսելու) · 2 · ֆէնտ · 3 · ֆէնէվէր ։

Πλοκίζω. M. ίσω. = Πλέκω.

Πλόκιμος (ὁ, ἡ) che si può trecciare. հաւասելու · իօրկիլիք ։

Πλόκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πλόκος.

Πλόκος (ὁ) = Πλόκαμος.

Πλομίζω καὶ Πλόμος = Φλομίζω καὶ Φλόμος.

Πλόος - οῦς (ὁ) navigazione. նաւարկութիւն · կաթ իօրնաղմա ։

Digitized by Google

Πλουθυγίεια (ἡ) riccheza e sanità. Հարստութիւն ու առողջութիւն. ընդհանուր կեանք։

Πλουσιάζω. M. άσω. = *Πλουτίζω.*

Πλουσιακός - ή - όν. proprio ad un ricco. Հարուստի յատուկ. ընդհանուր հատուած։

Πλουσιάω - ῶ. *M.* άσω. = *Πλουτῶ.*

Πλουσιόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. առատաձեռն. խիզ ալէտ, ձիօդրօ։

Πλούσιος - α - ον. ricco, opulente. Հարուստ. ընդհանուր, ընդարձակ, համբաւ։

Πλουσίως, ἐπίρ. riccamente. Հարստութեամբ. ընդհանրապէս իւր։

Πλούταξ - ακος (ὁ) riccone. չատ Հարուստ. մեծ ընդհանուր։

Πλουτέω - ῶ. *M.* ήσω. essere ricco. Հարուստ ըլլալ. ընդհանուր օրհնած։

Πλουτίζω. M. ίσω. arricchire. Հարստացնել. ընդհանրապէս։

Πλουτίνδην, ἐπίρ. scegliendo i più ricchi. ամենէն Հարուստները ընտրելով. են ընդհանրապէս տրվելով։

Πλουτισμός (ὁ) arricchimento. Հարստացնելը կամ Հարստանալը. ընդհանրապէս խոթօ ընդհանրական։

Πλουτοδοτέω - ῶ. *M.* ήσω. dare delle ricchezze. Հարստութիւն տալ. ընդհանրապէս՝ ալ վերջն։

Πλουτοδοτήρ × ἀντὶ —

Πλουτοδότης - ου (ὁ) datore delle ricchezze. Հարստութիւն տուօղ. ընդհանրապէս՝ ալ վերջն։

Πλουτοκρατέω - ῶ. *M.* ήσω. dominare per le ricchezze. Հարստութեամբը տիրել. ընդհանրապէս իւր հետ տիրել։

Πλουτοκρατία (ἡ) dominio de' ricchi. Հարստահարուածներու տէրութիւն՝ իշխանութիւն. ընդհանուր հետևմունքը։

Πλουτοποιός (ὁ, ἡ) che raduna delle ricchezze. 2. lucrativo. Հարստութիւն ժողովող. 2. շահեստ, վաստակ բերող. ալ պիտոյներու։ 2. ֆայտէլը, ոնուրը։

Πλοῦτος (ὁ) ricchezze, opulenza. Հարստութիւն. ընդհանրապէս, համբաւ, ալ։

Πλουτοφόρος (ὁ, ἡ) = *Πλουτοδότης.*

Πλόχανον (τὸ) = *Πλόκανον.*

Πλοχμός (ὁ) × ἀντὶ *Πλόκαμος.*

Πλύμα (τὸ) lavatura. լուացուք. խիճի պէս նեղուն իւղոտելը նեղուն։

Πλυνεύς - έως (ὁ) = *Πλυντήρ.*

Πλυνός (ὁ) lavatojo. լուացարան. խոխոջատեղ իւր։

Πλυντήρ (ὁ) lavandajo. լուացող. իւղոյուն, չամչերճը։

Πλύντης - ου (ὁ) = *Πλυντήρ.*

Πλύντρια (ἡ) θηλ. τ. *Πλυντήρ.* lavandaja. լամի լուացող կնիկ. չամչերճը իստը։

Πλυντρὶς - ίδος (ἡ) = *Πλύντρια.* (*Γῆ*) argilla. կաւ. տիւ։

Πλύντρον (τὸ) ciò che si paga per lavatura. լուացքի վճար. խոխոջատ իստը։

Πλύνω M. νῶ. lavare. 2. biasimare, rimproverare. լուալ. 2. նախատել, չարախօսել. իւղոտել։ 2. -իլիկրնկիւ, նիւթիւր նիւթ։

Πλύσιμος (ὁ, ἡ) che si può lavare. լուացուիլ կրցող. իւղոտելուկիւր։

Πλύσις - εως (ἡ) lavatura. լուացք. խոխոջատ, խոխոջանոց։

Πλυσμὸς (ὁ) = τῷ προηγ.

Πλύτης - ου (ὁ) = *Πλύντης.*

Πλυτὸς - ἡ - όν. lavato. լուացած. խոխոջանուալ։

Πλωὰς - άδος (ἡ) che nuota. լողացող. նաւելին։

Πλωτίζω καὶ - ίζομαι. *M.* ίσω - ομαι. = *Πλέω.*

Πλωΐμος (ὁ, ἡ) = *Πλεύσιμος.*

Πλώσιμος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Πλωΐμος.*

Πλωτὴρ (ὁ) navigatore. նաւաստի. նաւավարի։

Πλώτης - ου (ὁ) × *Ἰων.* ἀντὶ *Πλωτήρ.*

Πλωτικὸς - ἡ - όν. nautico. նաւարհեստական պատկանած. նաւարհեստական գործ։

Πλωτὸς - ἡ - όν. navigabile. 2. che nuota. նաւարկելի. 2. լողացող. ինչ իւր նաւելուկիւր. 2. նաւելին։

Πλώτωρ - ορος (ὁ) = *Πλωτήρ.*

Πλώω. M. ώσω. = *Πλέω.*

Πνεῖω × ἀντὶ *Πνέω.*

Πνεῦμα (τὸ) soffio, respiro. 2. vento. 3. spirito. փչուած, փչելը. շունչ. 2. հով. 3. հոգի. խելքնիկ, ուշիմ, նիւթ. 2. բաղխիմ. 3. բան։

Πνευματίας - ου (ὁ) (ἰατρ.) che ha la respirazione frequente e forte. առէպ առէպ ու ձանով շունչ առնող ատօր. ալէտ ալէտ ու վր- իւր նիւթ ալէտ վերին։

Πνευματίζω. M. ίσω. soffiare. փչել. խփելխփել։

Πνευματικὸς - ἡ - όν. spirituale. հոգեզէն. բահանի. 2. = *Πνευματίας.*

Πνευματικῶς, ἐπίρ. spiritualmente. հոգեպէս. բահանիկ։

Πνευμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πνεῦμα.* venticello. թեթեւ քամի. բաղխիմրճէտ։

Πνευματοκήλη (ἡ) ernia ventosa, pneumatocele. փքէ գոյացած փոշտանդուածութիւն. նեղտին ջուր խոխ փեղկելիւ։

Πνευματοκίνητος (ὁ, ἡ) mosso, inspirato dallo Spirito Santo. Հոգին առաքէն շարժուալ՝ ազդուալ. բահանալուկան ներքինիկ՝ փելչիւ ալէտ։

Πνευματοκλήτωρ - ορος τὸ) che invoca gli spiriti. գետերը՝ ոգիները կանչող (օգնութեան). ֆիլերէն չաղբան (խոսքրմա)։

Πνευματόμφαλος (ὁ, ἡ) che ha l'ombelico gonfiato dal fiato. փքէ պորը ուռցած. նեղտին ներսէն լեմիլ։

Πνευματοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. eccitare del vento. հով հանել. բաղխիմր լբէթրմէ։

Πνευματοφορέομαι - οῦμαι. *M.* ηθήσομαι. agitarsi dal vento. 2. esser inspirato dallo Spirito Santo. հովէն յուզիլ՝ ասրտութիւրիլ, հոգմովար լինել. 2. Հոգին Սուրբէն ազդուալ ընգաւնիլ. բաղխիմրման ասվորուալ՝ ներսէ ներչիլ. 2. Բահանալ գործածական փելչիւ ալէտ։

Πνευματόφορος (ὁ, ἡ) agitato, portato via dal vento. 2. inspirato dallo Spirito Santo. հովէն տարուած, հոգմովար. 2. Հոգին առաքէն ազդուալ. բաղխիմրման ասվորուալ. 2. Բահանալ գործածական փելչիւ։

Πνευματόω - ῶ. *M.* ώσω. empiere di vento, cagionare de' flati. հովով լեցնել, փուք փքախտութիւն պատճառել. բաղխիմր իւր փոլտորմի, ինչ հաւ նիւթ։

Digitized by Google

Πνευματώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di vento, ventoso. 2. flatuoso. Հովառ. 2. փքառ. քամլիութիւն. 2. հեւլի:

Πνευμάτωσις - εως (ἡ) pneumatosi, gonfiamento dello stomaco da' flati. ստամոքսին փքուիլն ուռնալը. հիւանդութիւն քամոտութեան հոսուրտաւը:

Πνευματωτικὸς - ἡ - όν. flatuoso. փքառ. հեւլի:

Πνευμονία (ἡ) polmonea, peripneumonia. թոքաժառանգութիւն. տե՛ ինչեր ժառանգը:

Πνευμονίας - ου (ὁ) καὶ

Πνευμονικὸς - ἡ - όν. polmonare. 2. attaccato di polmonea. թոքային. 2. թոքաժառանգութեան ընկած. տե՛ ինչերէ գալիք. 2. տե՛ ինչեր ժառանգելու սովորեալ:

Πνευμονὶς - ίδος (ἡ) = *Πνευμονία.*

Πνεύμων - ονος (ὁ) polmone. թոք. տե՛ ինչեր:

Πνεῦσις - εως (ἡ) soffio. շնչելը, փչելը. խիւխիւ:

Πνεύστης - ου (ὁ) anelante. հեւացօղ. ուլտուն:

Πνευστιάω - ῶ. Μ. άσω. anelare, ansare. հեւալ. ուլտալ:

Πνευστικὸς - ἡ - όν. = *Πνευματωτικός.*

Πνέω. Μ. πνεύσω ἢ - ομαι ἢ - οῦμαι. soffiare. 2. respirare. փչել. 2. շնչել առնել. խիւխիւ. 2. նիւթ առնել ներսէ, ուլտալ առնել:

Πνιγαλίων - ωνος (ὁ) incubo, pesarolo. մղձաւանջ. ահագին պառան:

Πνιγία (ἡ) stufa. քրտնարան, առը քաղնիք. հնոմ հալվիրի, աքսիւ հնոմ:

Πνιγεὺς - έως (ὁ) fornello di cucina կրակարան եփելու թաղիք. նիւթ ելլելիութեան քարտաճառէ՝ ըսուած:

Πνιγηρὸς - ὰ - όν. soffocante. խեղդօղ. պղտիկ:

Πνίγμα (τὸ) καὶ *Πνιγμονὴ* (ἡ) καὶ

Πνιγμὸς (ὁ) soffocamento, strangolamento. խեղդելը. պղտիկ:

Πνίγος - εος - ους (τὸ) calore soffocante, eccessivo. խեղդօղ՝ սաստիկ առը. պղտիկ ընելու՝ ըսելու ջերմութիւն՝ ջերմ:

Πνίγω. Μ. πνίξω ἢ πνίξομαι ἢ - οῦμαι. soffocare, strangolare, affogare. խեղդել. պղտիկ:

Πνιγώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πνιγηρός.*

Πνικτὸς - ἡ - όν. soffocato. խեղդուած. պղտիկուած:

Πνιξ - πνιγὸς (ὁ) = *Πνιγμός.*

Πνίξις - εως (ἡ) soffocazione. խեղդելը. պղտիկ:

Πνοὴ (ἡ) soffio, vento. 2. respiro. 3. esalazione d'odore. 4. fumo, vapore. շունչ, հով. 2. շնչառութիւն. 3. հոտ բուրելը, արտաշնչութիւն. 4. ծուխ, շոգի. օդ, բանիւր. 2. օդի առը. 3. ծխոյ առիս, ծխնիցիս. 4. ջիւջիւն, գոլոր:

Πνοιὴ (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Πνοή.*

Πνόος - οῦς (ἡ) × Ἰων. ἀντὶ *Πνοή.*

Πνὺξ - υκὸς (ἡ) luogo esposto ai vento in Atene dove si teneva l' assemblea del popolo. Ա֊թէնքը հովի դէմ տեղ մը՝ ուր որ ժողովուրդը ժողովք կ'ընէր. Ա֊թէնքի բաղաքացւոց ազգի համար նշանակեալ տեղի՝ ուր ժողովք կ'ընէին:

Πνυτὸς - ἡ - όν. = *Πινυτός.*

Πόα - ας (ἡ) erba, gramigna. խոտ, սեղմի, լիճի:

Ποάζω. Μ. άσω. sarchiare. պարապ խոտերը փորցնել՝ հանել. պղտիկուած, գոլ փիլտիլտալը, փոփրմած՝ լէփրմած:

Ποάριον (τὸ) erbetta. բարակ խոտ. փիլտիլ:

Ποασμὸς (ὁ) sarchiatura. քաղհան. պղտիկ լալը:

Πόαστρον (τὸ) sarchio. խոտ հանելու քար. տե՛ լէփրմած լուծ՝ թիւրքերէն:

Ποδάγρα (ἡ) piedica, trappola, laccio. 2. podagra. ծազկէ, թաթիրդ, լար. 2. ոտներու ցաւ. փոշտէ, էշխա. 2. նիւթ:

Ποδαγράω - ῶ. Μ. ήσω. soffrire di podagra. ոտներու ցաւին ցաւիլ. նիւթէն ալլած:

Ποδαγρικὸς - ἡ - όν. καὶ

Ποδαγρὸς (ὁ, ἡ) podagrico, podagroso. ոտներու, պռոշտքոտ. նիւթէն:

Ποδαλγέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ποδαγράω.*

Ποδαλγὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Ποδαγρός.*

Ποδαλγία (ἡ) = *Ποδάγρα.*

Ποδαλγικὸς - ἡ - όν. = *Ποδαγρικός.*

Ποδανιπτὴρ (ὁ) bacino da lavar i piedi. առը լըալու կաղը. ոտի լիճինի:

Ποδανίπτρα (ἡ) = *Ποδανιπτήρ.*

Ποδάνιπτρον (τὸ) acqua in cui si lavano i piedi. առը լըալուելու ջուր. ոտի խոյ ըսուածի առ:

Ποδαπὸς - ἡ - όν; di qual paese? di che sorta? որ երկրէ, որ տեսակէ. հո՞նկ երկրին, հո՞նկ ցուրէն, հո՞նկ ոճրախեթին՝ ըսուած՝ գիւղացին:

Ποδαργία (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ *Ποδαλγία.*

Πόδαργος (ὁ, ἡ) che ha i piedi bianchi. 2. veloce, rapido. ճերմակ ոտքերով. 2. արագաոտն, արշաւարար. վազող՝ ոտ ոտին 2. ոտքը լաթոփ, խիւթոփ:

Ποδαρίζω. Μ. ίσω. = *Πυδαρίζω.*

Ποδάριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Ποῦς.* piedino. պզտիկ առը. ոտիկներդ:

Ποδάρκης - ίος ἢ εος (ὁ, ἡ) veloce, rapido. արագաոտն, արշաւարար. խիւթոփ, խելթոփ:

Ποδεῖον (τὸ) pedule, scappino. գուլպայի կամ հագուստիի կօշիկ առը. ըսուած խոյոտ ճկէկ ոյլը:

Ποδειὼν - ῶνος (ὁ) il collo d'un otre. 2. orza. 3. promontorio. ափի վիզը. 2. առագաստին ճարը կապուած չուան. 3. հրամանգան. ջուլանան պղտիկ. 2. օդ, խիւթին ամեհագոյն խ. 3. գալ պոյտուս. գիլ:

Ποδηγεσία (ἡ) guidamento. առաջնորդութիւն. կըլուելը:

Ποδηγετέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ποδηγέω.*

Ποδηγέτης - ου (ὁ) = *Ποδηγός.*

Ποδηγέω - ῶ. Μ. ήσω. guidare. առաջնորդել. կըլուելուլ:

Ποδηγία (ἡ) = *Ὁδηγία.*

Ποδηγὸς (ὁ, ἡ) guida, scorta. առաջնորդ. ուղեցոյց. կըլուող:

Ποδηνεκὴς - έος (ὁ, ἡ) che arriva fin' ai

Digitized by Google

piedi. փիլուկ ոտքերը հասնող · այսքան բան խոսք խելիկներ:
Ποδήνεμος (ὁ, ἡ) veloce come il vento. հովի պես արագ · բանվիճար գնալ լինող:
Ποδήρης - εος (ὁ, ἡ) che scende, arriva fin' ai piedi. փիլուկ ոտքերը ծածկող հասնող · այսքան բան խելիկներ:
Ποδιαῖος - α - ον. lungo un piede. մի հասնող երկար · մեր այսքան սանդալը ոտն:
Ποδίζω. Μ. ίσω. impastojare. 2. misurare col piede. (Γαλλ. arpenter). ոտնակոխով գարնել (կենգանիներու) · 2 · ոտքով չափել · ոտնակոխել · 2 · այսքան, այսքան իւր երկար:
Ποδίκροτος (ὁ, ἡ) che fa dello strepito co' piedi. ոտքով փայտաոց հասնող · այսչա իւր ներքևիցն խոցերը խոցեր:
Πόδιον (τὸ) = *Ποδεῖον.* 2. *ὑπερ. τ. Ποῦς.*
Ποδισμός (ὁ) l'azione di misurare col piede. ոտքով չափելը · այսքան իւր ծալը գործ:
Ποδιστήρ (ὁ) che s'intrica a' piedi. 2. pajuolo a piedi. ոտքի փաթթելու · 2 · ոտքով կոխաոց · այսչա գօլաման · 2 · այսքան խոսք:
Ποδίστρα (ἡ) piedica. ծռոճակ · գաղանք:
Ποδοκάκη ἡ - κάκκη (ἡ) ceppo. կոճղ, գերեզման · ծառանք:
Ποδοκρουστία (ἡ) battimento di piedi. գոփիւն, ոտքը գետին զարնելը · այսքան բերի վարմունք:
Ποδονιπτήρ ἡ - νίπτρα ἡ - νίπτρον. = *Ποδανιπτήρ κτλ.*
Ποδοστράβη (ἡ) = *Ποδοκάκη ἡ Ποδίστρα.*
Ποδόστροφον (τὸ) = *Ποδοστράβη.*
Ποδόψηστρον (τὸ) stoja per nettarsi gli stivali. կօշիկները մաքրելու սեղրի · ծիւ գերեզմին խիստ կեղտոտ ծառայ:
Ποδόω - ῶ. Μ. ώσω. stender le vele tirando le orze. շալակները քաշելով առագաստները բանալ · օրս խելերին վերեւէ նեղութիւն ալիք:
Ποδώκεια (ἡ) velocità di piedi. ոտից արագութիւն · այսչա վերնիկներ:
Ποδώκης - εος (ὁ, ἡ) veloce a' piedi, rapido. արագոտն · վերեւ այսքան, խոսք:
Ποδωκία (ἡ) = *Ποδώκεια.*
Ποηλογέω - ῶ. Μ. ήσω. cogliere dell' erba. խոտ ժողվել · օն ծօթլոսք:
Ποηφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. cibarsi di erbe. խոտով կերակրել · օրլոսք նեղութ:
Ποηφαγία (ἡ) il cibarsi di erbe. խոտով կերակրելը · օրլոսք նեղութ:
Ποηφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba di erbe. խոտակեր, խոտով կերակրող · օրլոսք նեղող:
Ποηφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' erba. խոտ բուսցնող · օրլոսք հող խոտ:
Ποθεινός - ή - όν. bramabile, desiderabile. փափագելի · ուրախալի · — *εινῶς, ἐπίρ.*
Πόθεν; ἐπίρ. donde? come? մեւոկից, ինչպէս, վերջ · ներքեւ, նմանը:
Ποθέσπερος (ὁ, ἡ) *Δ.* ἀντὶ *Προσέσπερος.*
Τὰ Ποθέσπερα, ἐπίρ. verso la sera. իրիկուան դէմ · սեւնալ խոսք:
Ποθέω - ῶ. Μ. ήσω. desiderare, bramare. ուզել, փափագիլ, ցանկալ, սիրալ · ուրախալ, հասրիճ լինել · սիրտ ելնել:
Πόθη (ἡ) × ἀντὶ *Πόθος.*
Πόθημα (τὸ) oggetto di desiderio, di brama. փափագանաց՝ ցանկութեան ներքև՝ առարկայ · հասրիճ՝ հիւթ ալանան նեղութ · 2. = *Πόθος.*
Πόθησις - εως (ἡ) l'azione di desiderare. ցանկալը, սիրալը · ուրախի, հասրիճ լինող · ծէ καὶ *Πόθος.*
Ποθητός - ή - όν. desiderato, bramabile. ցանկալի, սիրալի, փափագելի · ուրախալ, ծրտալ:
Πόθι; ἐπίρ. dove? in qual parte? մէր, մի կողմը · նի՞ տեղ, նի՞ խոսքս:
Ποθόβλητος (ὁ, ἡ) innamorato. հարեալ ի սէր, սիրով վառուած · գալիճ, ուշէ:
Πόθοδος, Ποθοράω. κτλ. *Δ.* ἀντὶ *Πρόσοδος* κτλ.
Πόθος (ὁ) brama, desiderio, amore. 2. rammarico. (Γαλλ. regret). 3. aquilegia (pianta). (Γαλλ. amolie). փափաք, սէր, ցանկութիւն · 2 · տրտունջ, մորմոք, կսկիծ · 3 · ադաւ ծաղիկ անունցով առուեակ մը · ուրախ, հիւթ, հասրիճ, ալէ, սիրտ · 2 · խոտով ամբոխ · 3 · էլեխի անունով իւր վերի նեղ ճիւղեր:
Ποῖ; ἐπίρ. dove? in qual parte? մէր, մի կողմը · նի՞ տեղ, նի՞ խոսքս:
Ποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fare. գործել, շինել, ընել · խիստ, խոսքս, վերեւն:
Ποίη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Πόα.* 2. ὑηλ. τ. *Ποῖος.*
Ποιήεις - εσσα - εν. erboso. խոտով լեր · օն իւր գոլ:
Ποίημα (τὸ) opera. 2. poema. գործ · 2 · քերթուած · իր, ասիր · 2 · խոսքով, չէր:
Ποιηματικός - ή - όν. = *Ποιητικός.* (2).
Ποιημάτιον (τὸ) piccolo poema, poemetto. կարճ քերթուած · համեմատ խոսքով:
Ποιηρός - ά - όν. = *Ποιήεις.*
Ποίησις - εως (ἡ) operazione, costruzione. 2. poesia. գործադրութիւն, շինելը · 2 · բանաստեղծութիւն · խօսք, ինչ խոսք · 2 · չաչրելէ:
Ποιητής - οῦ (ὁ) fattore. 2. poeta. գործող, շինող · 2 · բանաստեղծ, հագնեղ · խօսք, ինչ խոսք · 2 · չաչրէ:
Ποιητικός - ή - όν. efficiente. 2. poetico. արարող, գործադիր · 2 · բանաստեղծական · խոսքի, խօսքէ · 2 · չաչրէի հնոսող:
Ποιητικῶς, ἐπίρ. poeticamente. բանաստեղծօրէն · չաչրէ գոլի:
Ποιητός - ή - όν. fatto. 2. fittizio. 3. adottivo. շինուած · 2 · շինծու · 3 · որդեգրական · խօսքէ · 2 · այսօրմ, խօսք · 3 · ալաւ:
Ποιήτρια (ἡ) poetessa. բանաստեղծուհի · իւր արուէ սխալ վերնիկ:
Ποιηφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ποηφαγέω.*
Ποιηφάγος (ὁ, ἡ) = *Ποηφάγος.*
Ποικιλανθής - ές (ὁ, ἡ) variato di diversi fiori o colori, vajato. գանագան ծաղիկներով կամ գուներով պիտակեալ · ներներին վերեւէ խոտ բերելէ իւր տեղ ներկելով բերելէ արուելի:

Digitized by Google

Ποικιλεύς - έως (ὁ) = *Ποικιλτής.*
Ποικιλία (ἡ) brizzolatura. պիտակաւոր բիծ. բծաւորութիւն, պիտակութիւն:
Ποικιλίς - ίδος (ἡ) cardellino (uccello). խոյտիս (թռչուն). ոսկի ծաղիկ:
Ποικίλλω. Μ. ιλῶ. indanajare, variare. պիտակաւորել, գունաւորել, զանազան գուներով զարդարել. ալեհոլովել, բիւրեփոփել:
Ποίκιλμα (τὸ) ricamo. նկարակերտ՝ ասղնեղէնեայ գործ. վերշիք իւլի:
Ποικιλόβοτρυς (ὁ, ἡ) di cui le uve sono vaje. խաղողները սեւցած՝ խայծած. խաղողիւրի պիտակաւոր:
Ποικιλόβουλος (ὁ, ἡ) scaltro, fino. խարտանակ. ֆիղլեաց:
Ποικιλόγραμμος (ὁ, ἡ) macchioso, vajo. պիտակաւոր, խայտաբղէտ. ալեհոլով, պիտակուկ:
Ποικιλόδερμος καὶ
Ποικιλοδέρμων - ονος (ὁ, ἡ) di cui la pelle è punzecchiata, indanajata. պիտակաւոր մորթի ունեցող. վերշիւր պիտակուկ ալեհոլով:
Ποικιλόδωρος (ὁ, ἡ) che fà diversi presenti, doni. զանազան ընծաներ ասաւոց. ընծայիկ հոգեյիւր լիրեն:
Ποικιλόθρονος (ὁ, ἡ) assiso sopra un trono variato di diversi colori. զանազան գուներով զարդարուած աթոռի մէջ վրայ նստած. բիւրեփոփ պէս թագի խալերիւն օթոյրով:
Ποικιλομήτης - ου (ὁ) καὶ
Ποικιλόμητις - εως (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόβουλος.*
Ποικιλομηχάνητος (ὁ, ἡ) che sà inventare varj artifizi, scaltro. զանազան հնարքներ հնարել կրցող, խարտանակ. խիւրլե ֆիղլեր՝ աստուածային գործուածներ, ֆիղլեաց:
Ποικιλομορφία (ἡ) varietà di forma. պէս պէս ձեւ ունենալը. իրարնից խիւրլեայ խիւրլեայ ըլլալ օշտաղ:
Ποικιλόμορφος (ὁ, ἡ) di varie forme, variforme. պէս պէս ձեւերով, բազմակերպ. իրարնից խիւրլեայ ըլլալ. 2. = *Ποικιλόχροος.*
Ποικιλόνωτος (ὁ, ἡ) di cui il dorso è vajato, macchioso. գեաւթը պիտակաւոր. մորթը ալեհոլով, պիտակուկ:
Ποικιλοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) che intraprende diversi affari. զանազան գործ քերու ձեռք զարնող. իրարնից հաւաճիւրլեր իլ ընող:
Ποικιλόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale macchiate. պիտակաւոր թեւեր ունեցող. խաղալորը պիտակուկ:
Ποικίλος - η - ον. variato, macchioso, vajato, punzecchiato, indanajato. 2. vario, diverso. 3. scaltro, astuto. պիտակաւոր, գոյնզգոյն, խայտաբղէտ. 2. պէս պէս, զանազան. 3. խարտանակ. ալեհոլով, պիտակուկ. բիւրեփոփ. 2 իրարնից, խիւրլեայ պէս խիւրլեայ. 3. ֆիղլեաց, օշխար:
Ποικιλόστερνος (ὁ, ἡ) che ha il petto macchioso. կուրծքը պիտակաւոր. իրարնից պիտակուկ. 2. = *Ποικιλόφρων.*
Ποικιλόστικτος (ὁ, ἡ) punzecchiato, macchiato. պիտակաւոր, կէտաձեւ. պիտակուկ:
Ποικιλόστολος (ὁ, ἡ) che porta un abito ricamato. բանած զգեստ հագուստ. խալերիւն իւլեփէլ բաճա քէշիւն:
Ποικιλοτέχνης - ου (ὁ) che conosce ed inventa diverse arti. զանազան արհեստներ գիտցող կամ հնարող. իրարնից տարբեր գործեր պէլեն խոյտ ֆիտ խալե:
Ποικιλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόβουλος.*
Ποικιλόφωνος (ὁ, ἡ) che tramanda varj suoni. զանազան հնչմունքներ հանող. իրարնից տարբեր ըղէրգան:
Ποικιλοχροος - ους (ὁ, ἡ) variato di diversi colori, vario-pinto. գոյներգի, երփներանգ. բիւրեփոփ:
Ποικιλόχρωμος καὶ
Ποικιλόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόχροος.*
Ποικιλτὴς - οῦ (ὁ) ricamatore. նկարակեր ասղնեգործ. վերշիւր իւլեչի:
Ποικιλτικὸς - ἡ - όν. che concerne il ricamo. նկարակերտ գործի պատկանող. վերշիւր իւլեչի գործուածք:
Ποικιλτὸς - ἡ - όν. ricamato. բանած, ասղնեգործ. իւլեփէլ, նախշուած:
Ποικίλτρια (ἡ) Ծηλ. τ. *Ποικιλτής.*
Ποικιλῳδὸς (ὁ, ἡ) che canta diverse canzoni. զանազան ասպիր երգող. իրարնից նուիլեր օխոյող:
Ποικίλως, *ἐπίῤῥ.* in varie maniere. 2. astutamente. զանազան կերպերով. 2. խարտանակութեամբ. իրարնից վեհ խալե. 2. ֆիղլեաց իլէ:
Ποιμαίνω. Μ. ανῶ. pascere, pascolare. արածել. օխլաթիւթ:
Ποιμανεύω καὶ (*μσ.*) *-εύομαι. Μ. εύσω-ομαι.* = *Ποιμαίνω.*
Ποιμαντὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Ποιμήν.*
Ποιμαντικὸς - ἡ - όν. pastorale. հովուական. ըղոլի:
Ποιμάντωρ - ορος (ὁ) = *Ποιμαντήρ.*
Ποιμάνωρ - ορος (ὁ) pastore d'uomini, sovrano. մարդոց հովիւ, պետ. իւտ ըղոլը, ըղէ:
Ποιμενίδης - ου (ὁ) figlio d'un pastore. հովուի տղայ. ըղոլ նէլէրէ:
Ποιμενικὸς - ἡ - όν. pastorale. հովուական. ըղոլի:
Ποιμένιος - α - ον. = *Ποιμενικός.*
Ποιμὴν - ένος (ὁ) pastore. հովիւ. ըղոլ. (κυρ. καὶ μτφρ).
Ποιμναῖος - α - ον. pastorale. հովուական ըղոլի:
Ποίμνη (ἡ) gregge (di pecore). (պէտք) հօտ. (ընտան) օխլիւթ:
Ποίμνηθεν, *ἐπίῤῥ.* dalla gregge. հօտէն. օխլիւթէն:
Ποίμνιον (τὸ) = *Ποίμνη.*
Ποιμνίτης - ου (ὁ) καὶ *Ποιμνῖτις - ιδος* (ἡ) = *Ποιμναῖος.*
Ποινὰ (ἡ) *Δ.* ἀντὶ *Ποινή.*
Ποιναῖος - α - ον. penale. 2. punitivo. պատժական. 2. պատժագործ, պատժող. ընկեր պիտոյ. 2. հատուցման կերպ:
Ποινάω - ῶ. Μ. άσω ἤ ήσω. punire. պատժել. ընկերպիտոյ, հատուցման կերպ:
Ποινὴ (ἡ) pena, ammenda, multa. պատիժ, տուգանք. ընկերպ, ծեղուն:

Digitized by Google

Ποινηλασία (ἡ) punizione. պատժելը · հետևություն կրելը։

Ποινηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. perseguitare un colpevole per punirlo. յանցաւորի մը հաւնէն վազել՝ պատժելու համար · մէր հատահրէշները կոխոխին ետևէն՝ անոր հետևութիւն կրելու համար։

Ποινήλατος (ὁ, ἡ) perseguito per esser punito. պատժելու համար հաւնէն վազուած՝ ընդհանուած · հետևութիւն կրելու համար ետևէն կոխոխին ետևնէն՝ հալածուած։

Ποινητέρα (ἡ) *Θηλ. τοῦ*

Ποινητὴρ (ὁ) punitore. պատժող · ետևէնկրող, հետևութիւն կրող։

Ποίνιμος - η ῆ ος - ον. punitivo. 2. penale. 3. degno di pena. պատժող · 2 · պատժական · 3 · պատժոյ արժանի · հետևութիւն կրելու · 2 · ետևնէն գնացող · 3 · ետևէն գնացող։

Ποιολογέω - ῶ. Μ. ήσω. cogliere dell' erba. խոտ ժողվել · մի խոտլուծել։

Ποιολόγος (ὁ, ἡ) che coglie dell' erba. խոտ ժողվող · մի խոտլուծող։

Ποιονόμος (ὁ, ἡ) che si pasce d' erba. խոտով կերակրուող · մի իւր կէրկին պահող։

Ποῖος - α - ον; *ἀντων.* chi? quale? ո՞վ, ո՞ր · ի՞նչ, ո՞նդ։

Ποιὸς - ά - όν. tale, di tale qualità. այսպիսի, անանկ · նոյնի, ո նմանի։

Ποιότης (ἡ) qualità. որակութիւն, որակաւորութիւն · տեսակներ։

Ποιόω - ῶ. Μ. ώσω. qualificare. որակաբերել · պէր տեսակներ տալ։

Ποιπνύω. Μ. ύσω. servire, operare con diligenza. փութով ծառայել · գործել · ջանքերի իւր խրտուիլ նիստի՝ իւրնիստ։

Ποίφυγμα (τὸ) soffio, respiro forte. ուժով ձայնով շնչել · փոխվխիլ՝ պօյտ՝ նիստ։

Ποίφυξις - εως (ἡ) *τὸ σύσ. τοῦ*

Ποιφύσσω. Μ. ύξω. respirare fortemente. ուժով ձայնով շնչել առնել · փոխվխիլ՝ պօյտ իւր նիստ՝ ոյտ ալնիստ։

Ποιώδης - ους (ὁ, ἡ) erboso. խոտով լեր · ոլնալ իւր փոյտ։

Ποιωτικὸς - ή - όν. qualificante. 2. qualificato. որակաբերիչ · 2 · որակաբերուած · պէր տեսակներ տուող · 2 · պէր տեսակներ տուած։

Πόκα; *ἐπίῤῥ. Δ. ἀντὶ Πότε.*

Ποκάζω. Μ. άσω. = *Ποκίζω.*

Ποκάριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πόκος.*

Ποκὰς-άδος (ἡ) capellatura. մազ, հերթաւոր։

Ποκίζω. Μ. ίσω. tosare, tondere. խուզել, գեղմ կտրել · էշտիճ (էշուճ) ընել։

Ποκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al tosone. գեղմի նման · խուզուած պէտի։

Πόκος (ὁ) tosone. գեղմ · խոփուլ։

Πολεμάρχειος (ὁ, ἡ) che concerne il generale, il capo della guerra. զօրագլխի պատկանած · պէրթար պիտաուոց։

Πολεμαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. dirigere la guerra, sovrastare all' esercito, essere generale. պատերազմը կառավարել՝ ուղղել · բանակին վրայիկաս ըլլալ · զօրագլուխ ըլլալ · գլուխ ըլլալ · ճնշիլ ետևնէնէ, օրթալ նալէրէլէ նիստ · պէրթար ալնիստ։

Πολεμάρχης - ου (ὁ) = *Πολέμαρχος.*

Πολεμαρχία (ἡ) la carica del generale. զօրագլխին պաշտօնը · պէրթարլէք։

Πολέμαρχος (ὁ) generale d' armata, capo della guerra. զօրագլուխ, զօրագլխաւոր · պէրթար, պէրթաւէր։

Πολεμέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere, guerreggiare. կռուիլ, պատերազմիլ · ճնշուիլ։

Πολεμησείω (*X. Μ.*) aver voglia di combattere. կռուելու՝ պատերազմելու փափաք ունենալ · ճնշուելիքին հաւնէն ալնիստ։

Πολεμητήριον (τὸ) luogo adattato per combattere. պատերազմելու յարմար տեղ · ճնշուելիքին գնացուիք տեղ։

Πολεμήτωρ - ορος (ὁ) × *ἀντὶ Πολεμιστής.*

Πολεμίζω. Μ. ίσω ἦ ίξω. = *Πολεμέω.*

Πολεμικὸς - ἡ - όν guerresco. 2. bellicoso. 3. nemico. պատերազմական · 2 · պզէկ պատերազմող · 3 · թշնամական · ճնշնիք գնացող · 2 · ճնշնիքվէր · 3 · պէրլիքի։

Πολεμικῶς, ἐπίῤῥ. da guerriero. պատերազմական պէս · ճնշնիքի գնալ։

Πολέμιος - α ῆ ος - ον. ostile, nemico. թշնամական · պէրլիքի, խոփ · — ίως, *ἐπίῤῥ.*

Πολεμιστὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Πολεμιστής.*

Πολεμιστήριος - α - ον. guerresco. 2. bellicoso, combattente. պատերազմական · 2 · պատերազմող, մարտիկ · ճնշնիք · 2 · ճնշնիքվէր, ճնշնիքի։

Πολεμιστὴς - οῦ (ὁ) combattente. պատերազմող · ճնշնիքի։

Πολεμίστρια (ἡ) *Θηλ. τ. Πολεμιστήρ.*

Πολεμοκήλαδος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. պատերազմասէր · ճնշնի պէկին։

Πολεμόνδε, ἐπίῤῥ. alla guerra. ի պատերազմ · ճնշնիք։

Πολεμοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. eccitare la guerra. 2. render nemico. պատերազմ հանել · 2 · թշնամի ընել · ճնշնի ըլէթուրմէ, փոխն պէկնէլ օլմէ · 2 · պէրլիքի խոփ ինիմ։

Πολεμοποιὸς (ὁ, ἡ) che suscita la guerra. պատերազմ հանող՝ յարուցանող · ճնշնի ըլէթուրան, պէրլիքի պէկնող օլան։

Πόλεμος (ὁ) guerra, battaglia, combattimento. պատերազմ, մարտ, կռիւ · ճնշնի, փոխն։

Πολεμοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. fomentare la guerra. կռիւը սաստկացնել · ճնշնի էտտըճըրմէ։

Πολεμόω - ῶ. Μ. ώσω. eccitare qualcuno alla guerra, render nemico. մէկը կռիւի պատերազմի դրդռնել, թշնամի ընել · պէրլիքին ճնշնիք խօսրմէ, պէրլիքի նիմիք։

Πολεμώνιον (τὸ) polemonio, valeriana (erba). բժշկական խոտ մըն է · պէրլի օթ։

Πολεύω. Μ. εύσω καὶ

Πολέω - ῶ. Μ. ήσω. voltare, tornare. 2. frequentare. դարձընել · 2 · յաճախել · կրկնուիլ, պտտիլ · 2 · ըլլիա կրկնել։

Πόλησις - εως (ἡ) rivolta. դարձընելը · պտտուիլ։

Digitized by Google

սակ մը ծովու խեցի). ձիճիկ (մէր ինչ փոքրիկ լէշեր գոռոզները պիտին).
Πιννοτήρης - ου (ὁ) pinnotera (piccolo gambero, che si trova dentro la pinna). պինասպաս (պինայ խեցիին մէջ գտնուող պզտիկ խեչտիտա). ձիճիկ պիտիկ (ձիճիկ իչխոր պուլտան ուիթ պէր լինիմ).
Πιννοφύλαξ - ακος (ὁ) = *Πιννοτήρης*.
Πιννώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla pinna. պինայի ծամն. ձիճիկի պիտիչ.
Πίνον (τὸ) birra. գարեջուր. արխ սոյս.
Πίνος (ὁ) lordura. ճռատութիւն, ապուռ. ձիւխտ, ճռպոտութիւն, փէր.
Πινόω - ῶ. Μ. ώσω. sporcare. ապականել, ճռատել. ձիւխտիլ, ճռպոտիլմաք.
Πινὺς - ύος καὶ
Πίνυσις - εως (ἡ) prudenza. խոհեմութիւն. պուխթիթ, հասկնալութ.
Πινύσκω ἤ Πινύσσω. Μ. πινύσω. ammonire, dare de' buoni consigli. խրատել, բարի խրատներ տալ. ուշիւրլիթիւ, իչի նասիհաթներ վերթիւ.
Πινυτὴ ἤ Πινυτὴς - ῆτος (ἡ) sapienza, prudenza. իմաստութիւն, խոհեմութիւն. իչխոպութ, հասկնալութ.
Πινυτὸς - ὴ - ὸν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *τότερος.* sensato, prudente. հանճարեղ, խոհեմ. ուչելիչիթիւ, պուխթիթլի.
Πινύω. Μ. ύσω. = *Πινύσκω*.
Πίνω. Μ. πίομαι ἤ πιοῦμαι. bevere. խմել. իչիլ.
Πινώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πιναρός*.
Πινωδία (ἡ) sporcizia. ճռատութիւն, ապականութիւն. ձիւխտիլ, ճռպոտութիւն.
Πίον (τὸ) grasso. 2. crema. 3. burro. պարարտ իւղ. 2. սեր. 3. կաթի խտացեալ նշանի. 2. քայմաղ. 3. թիւրեի խտացեալ.
Πιότης (ἡ) grassezza. պարարտութիւն. խտացեալութ. սեղելի.
Πίπερι (τὸ) = *Πίπερι*.
Πιπερὶς - ίδος (ἡ) l'albero che produce il pepe. պղպեղի ծառ. պիպեր ագաճ.
Πιπίσκω. Μ. πίσω. dare a bere. խմեցնել. իչցրիլ.
Πιπλάω - ῶ καὶ *Πίπλημι* × *ἀντὶ Πίμπλημι.*
Πιππίζω. Μ. ίσω. pigolare. ճռատիլ. ճիւիլ ճիւիլ խօրիլ.
Πίππος (ὁ) pulcino. 2. piccione. թռչնոց ձագ. 2. աղաւնեակ. քաղ խաւրասաս. 2. ևօղերքին խաւրասաս.
Πίπρα (ἡ) = *Πιπώ*.
Πιπράσκω. Μ. περάσω. vendere. ծախել. սաթիլ.
Πιπράω - ῶ καὶ *Πίπρημι* καὶ
Πιπρήσκω Ἴων. ἀντὶ Πιπράσκω.
Πίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere. 2. morire. ընկնալ. 2. մեռնիլ. պիտիլ. 2. ելքիլ.
Πιπὼ - όος - οῦς (ἡ) sorta d'uccello. սեռակ մը թռչուն. պիր նիվ քաղ.
Πίσον (τὸ) ἤ
Πίσος καὶ *Πίσσος* (ὁ) pisello. սլոռն. պիչիչիս.
Πίσσα - ης (ἡ) pece. ձիւթ. քաթրան.
Πισσαλοιφὴς - έος (ὁ, ἡ) impeciato. ձիւթով ծեփուած. քաթրանլանմիչ.
Πισσάσφαλτος (ἡ) pissasfalto. քաւրաղ խառնուած ձիւթ. վիթ իւն քաթրանի.
Πισσέλαιον (τὸ) olio di pece. ձիւթի եղ. քաթրան խաղը. = τῷ προηγ.
Πισσήεις - εσσα - εν καὶ
Πισσήρης - εος (ὁ, ἡ) καὶ
Πισσηρὸς - ὰ - όν. = *Πίσσινος ἤ Πισσώδης.*
Πισσίζω. Μ. ίσω. essere simile alla pece. ձիւթի նմանիլ. քաթրանա պիտիչիլ.
Πίσσινος - η - ον. fatto di pece. ձիւթէ չինուած. քաթրանէն խաղաց.
Πισσοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla pece. ձիւթի նմանն. քաթրանի պիտիչ.
Πισσοκήρος (ὁ) pissocero, pegola (una specie di cera colla quale le api incrostano al di dentro delle loro arnie). սպէն մոմ (սեռակ մը մեղրամոմ, որով մեղուները փեթակին ներսի կողմը կը ծեփեն). կիրպոլա. փերեզոլա (պիր նիվ դալ ծխոտ տէր իւն ու պրլար քաղիչի խաւխտ պիչիքին իչ խորիքը ըզլըլըլար).
Πισσοκώνητος (ὁ, ἡ) impeciato. ձիւթով օծուած. քաթրանլանմիչ.
Πισσοκωνία (ἡ) impeciatura. ձիւթով օծելը. քաթրանլամա.
Πίσσος (ὁ) = *Πίσος*.
Πισσοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce della pece. ձիւթ բերող. քաթրան հաղ իտի.
Πισσουργὸς (ὁ) che cuoce della pece. ձիւթ եփող. քաթրան քաչխոպան.
Πισσόω - ῶ. Μ. ώσω. impeciare. ձիւթով օծել. քաթրանլամաք.
Πισσώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di pece. 2. simile alla pece. ձիւթով լեցուն. 2. ձիւթի նմանն. քաթրան իչի փօղ. 2. քաթրանի պիտիչ.
Πίσσωσις - εως (ἡ) impeciatura. ձիւթով օծելը. քաթրանլամա.
Πισσωτὴς - οῦ (ὁ) impeciatore. ձիւթով օծող. քաթրանլըչըն.
Πισσωτὸς - ὴ - όν. impeciato. ձիւթով օծեալ. քաթրանլանմիչ.
Πιστάκη (ἡ) pistacchio (albero). գամասկեան փստաղիկի. լոռ ֆըստըղը ագաճ.
Πιστάκιον (τὸ) pistacchio. գամասկեան փստաղ. լոռ ֆըստըղը.
Πιστευτικὸς - ὴ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *κώτερος.* credulo. դիւրահաւատ. իչիդ ինանըչ.
Πιστευτὸς - ὴ - όν. creduto, consegnato. հաւատացեալ, յանձնուած. ինանըլմիչ, իչիլիչ ալանմիչ.
Πιστεύω. Μ. εὔσω. credere, prestare fede. 2. confidare. 3. consegnare, affidare. հաւատալ, հաւատս ընծայել. 2. վստահիլ, ապաւինիլ. 3. յանձնել, հաւատալ. ինանմաք, ինամ նիչիլ. 2. լլմնիչիլ, իչիդոպ նիչիլ. 3. իչիլիչ նիչիլ, ինանմաք.
Πιστὴρ (ὁ) = *Ποτιστήρ*.
Πιστήριον (τὸ) = *Ποτιστήριον*.
Πιστικὸς - ὴ - όν. persuasivo. 2. fedele. համոզիչ. 2. հաւատարիմ. իչլի իչիչ. 2. ինամքոտ, ապրեր.
Πιστικὸς - ὴ - όν. liquido, potabile. հեղուկ, խմելու. սուլու, իչիլիր.
Πίστις - εως (ἡ) fede, credenza. 2. sicurezza, confidenza. 3. credito, autorità. 4. giuramento, promessa. հաւատք. 2. ապահովութիւն, վստահութիւն կամ հաւատարմութիւն. 3. համարում, յարգ. 4. երդում, խոստում. գին, խոս. 2. իչնանիչ, իչիդոպ նիչիլ. 3. իչիլ. 4. նիչան, անր, նիչրոյ.

Digitized by Google

Πιστοποίω - ῶ. M. ήσω. attestare. վկայել. ստուգիչ է լինել։
Πιστοποίησις - εως (ἡ) attestazione. վկայութիւն. ստուգիչ։
Πιστοποιὸς (ὁ, ἡ) attestatore. վկայող. ստուգիչ է լինող։
Πιστὸς - ή - όν. fedele. 2. credibile, probabile. հաւատարիմ. 2. հաւատալու, հաւանական. իմարժար, ապրեր. 2. իմաստուն, փաթիթիչ. (ἐκκλησ.) *Πιστοὶ (οἱ)* i fedeli, i Cristiani. հաւատացեալք. քրիստոնեայք. հաւատիչ իսոյս իմանալոյ, քրիստիանոս։
Πιστὸς - ή - όν. potabile. խմելու. խմելի։
Πιστότης (ἡ) fedeltà. հաւատարմութիւն. իմարժարութիւն. ապրեր։
Πιστόω - ῶ. M. ώσω. dimandare a qualcuno pegno, sicurtà della sua fede, far promettere la sua fede. ձեռն գրաւական ուզել՝ իսոյ առնել. պէտ-իմիսի բան հին խոսիր՝ սիոյ ասել. 2. = *Πιστοποίω.*
Πίστωμα (τὸ) prova, testimonianza, conferma. փորձ, վկայութիւն, հաստատութիւն. իմիրիւթիւն, ստուգիչ, իսիւնիչ։
Πιστῶς, ἐπίῤ. fedelmente. հաւատարմութեամբ. իմարժարութիւ ապրեր իլ։
Πίστωσις - ως (ἡ) confermazione, attestazione. հաստատութիւն, վկայութիւն. իսիւնիչ, ստուգիչ։
Πιστωτικὸς - ή - όν. confermativo. հաստատական. հաստատիչ։
Πισύγγιον (τὸ) la bottega del ciabattiere. հին հագուստներ կարկատող կրպակ. խանիթ իսիւնոյ։
Πίσυγγος (ὅσ. ὀρθότ. Πίσουγγος) - ου (ὁ) ciabattino. հին հագուստներ կարկատող. խանիթ։
Πίσυνος (ὁ, ἡ) che si confida, confidente. վստահացեալ, ապաւինեալ. ի-վեր-ձեղ. ստացեալ։
Πιτνάω - ῶ καὶ Πίτνημι × *ἀντὶ Πετάννυμι.*
Πιτνέω - ῶ. × *ἀντὶ Πίπτω.*
Πίττα - ης (ἡ) Ἀττ. αττὶ Πίσσα.
Πιττάκιον (τὸ) empiastro. 2. indice, tavola d'un libro. սոսկաթ. 2. դրքի ցանկ. խոտ. 2. ֆիհրիւ։
Πιττάσφαλτος, Πιττουργός κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Πισσάσφαλτος, Πισσουργός κτλ.
Πιτυΐς - ίδος (ἡ) picea, zampino. 2. pinocchio. մնոյ. 2. կանոն. ըստ սովոյ. 2. ըստ ֆըտըրըլէ։
Πιτυλεύω. M. εύσω. far del rumore battendo le mani o i piedi. ձեռքերը կամ ոտքերը զարնելով փոթաւոյ ընել. իւլիրիմի խոսիր սյոյ ըստ ըսրսրոյ ընելիմ իրմիր։
Πιτυλίζω. M. ίσω. = *τῷ προηγ.*
Πιτύλισμα (τὸ) = *Πίτυλος.*
Πίτυλος (ὁ) strepito, romore (dell' acqua agitata dai remi) scricchiolata. ըստաչիւն, ըսոյիւն, կարկաչիւն (որ թիակներըը ջուրը խոթելու հանելու ատեն կ'ըլլայ). ձիահարուն. ընթաց, փութալը. ըսրսրոյ-տան (գետերուն ըսրնացքան ատեն), ըսրսրոյ։
Πιτυοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce della picea. մնոյ ծառը բուսցնող. ըստ-ըսրը հաւ խոսն։
Πιτύρινος - η - ον καὶ
Πιτύρεος - α - ον. fatto di crusca. (ալիւր) թեփէ շինուած. (հաց) թեփեղէն խոտելի։
Πίτυρον (τὸ) crusca (della farina). 2. forfora. թեփ (ալիւրի). 2. գլխու թեփ. հաց թեփեղէ. 2. պղ թեփեղէ, պղ փրէ։
Πιτυρώδης - εος (ἡ) simile alla crusca. թեփի նման. թեփեղ պիտիլէր։
Πίτυς - υος (ἡ) pino. փիճի. չամ սոսկը։
Πιτυώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di pini. փիճիի նման կամ փիճիով լեցուն. չամ պիտիլէր խոյոտ չամ իլէ տրը։
Πιτυών - ῶνος (ὁ) pineto. փիճիի անտառ. չամ ըստ։
Πιφαύσκω (X. M.) manifestare, narrare, dire. յայտնել, պատմել, զրուցել. պիտի՝ ինչպես իմիր, նոյն՝ ասի իմիր, սիոյ ըսիր։
Πίων - ονος (ὁ, ἡ) grasso. 2. fertile. 3. abbondante, ricco. գեր, պարարտ. 2. բերրատար, արգաւառ. 3. առատ, հարուստ. խոյլէ, սիրտ. 2. հարըլէ, պիրրսիրիչ. 3. պղ, ղանի. ղինիչ։ (*οὐσ. οὐδ.*) *Πίον (τὸ)* = *Πίαρ.*
Πλαγᾶ - ᾶς (ἡ) Δ. ἀντὶ Πληγή.
Πλάγγος (ὁ) una specie d' aquila. սեռակ մը արծիւ. պէտ սոյ փորիսս ֆոսլու։
Πλαγγών - όνος (ὁ) fantoccio, burattino (di cera ecc.). պատանդաստակաւոր (մեղրամոմէ ու այրէ սոսր նման բաներ). խոսիլ, պղ մարդուն վրայ սոյեր պատահ պիտիլէր նետնելերուն խոսելը սյսոնդիլը։
Πλαγιάζω. M. άσω. collocare obbliquamente. 2. obbliquare. խոտորնակ գնել. 2. խոտորնակ երթալ. իյէր՝ սիեղը ֆոսի. 2. իյէր ընիի, սիեղըրնա վրան։
Πλάγιος - α ἤ ος - ον. obbliquo, traverso. խոտորնակ, շեղ. իյէր. իտիպի, սիեղը։
Πλαγιότης (ἡ) obbliquità. խոտորնակութիւն. իյէրլէր, սիեղըրլէր։
Πλαγιοφύλαξ - ακος (ὁ) colui che custodisce i fianchi dell' armata. բանակին քովերը պահպանող. օբրանոսի իտիլորընը ֆօրսոյան։
Πλαγιόω - ῶ. M. ώσω. = *Πλαγιάζω.*
Πλαγίως, ἐπίῤ. obbliquamente, a traverso. խոտորնակի, ան ի շեղ. իյէր, իտիպիչ, սիեղըրըստ։
Πλαγκτὴρ (ὁ) vagabondo. թափառական. ուղտ ինչի։
Πλαγκτὸς - ή - όν. vagabondo. 2. incerto, instabile. 3. stolto. թափառական, առանդական. 2. անյայտ, անհաստատ. 3. յիմար, մոռա. ուղի ինչի. 2. պէլլիսիչ, պիէտրոր. 3. գիլի։
Πλαγκτοσύνη (ἡ) = *Πλάνη.*
Πλαδαρὸς - ά - όν. molto umido, acquoso. 2. floscio, lasso, molle. շատ խոնաւ, ջրած. 2. կիսուցիկ, թուլցած, մեղկ. ինչ նիմ, սուլա. 2. փերմանըլ, ինչնիչ, իտանուլի։
Πλαδαρότης (ἡ) floscezza. թուլութիւն, մեղկութիւն. ինչնիչիլէ։
Πλαδάρωμα (τὸ) = *Πλάδος.*

Digitized by Google

Πλαδάω ῶ. M. ήσω. essere troppo umido, cominciare a putrefarsi. խիտ խառնաւ բլլալ, փտանիլու սկսիլ. ընկոյզի նման օլմագ, լեղիանալ պատլամագ:

Πλάδος - εος - ους (τὸ) umidità superflua. 2. floscezza. աւելորդ խոնաւութիւն. 2. թուլութիւն. լիմոն նիւթ. 2. ինկ լինելիք:

Πλάζω. M. πλάγξω. = *ἀντὶ Πλανάω.*

Πλαθάνη (ἡ) καὶ

Πλάθανον (τὸ) καὶ

Πλάθανος (ὁ) tavola rotonda, sulla quale si fanno i pastumi, padella. կլոր սեղան որուն վրայ խմորներէն կը բացուի, տապակ. խոշորիկով խոհոց իւղ ալլամագ խոհոցեղէն սափրա, օճախ, խոյա:

Πλαίσιον (τὸ) tutto ciò che è in forma di mattone, quadrello. ագիւռ ձեւով եղած բան, երկաթ քառակուսի. խոշոր պիլիճներ հիւր պիր նիմանի, տալան տեսակ տեսիլ:

Πλαιρὸς - ά - όν. largo, ampio. լայն, ընդարձակ. կենի, խոշոր:

Πλαίτης - ου (ὁ) καὶ Πλαῖτις - ιδος (ἡ) = *Πλανώδης.*

Πλακουντάριον (τὸ) ὑπερ. τ. Πλακούντιον.

Πλακούντιον (τὸ) ὑπερ. τ. Πλακοῦς.

Πλακουντοποιὸς (ὁ, ἡ) pasticciere. քաքարագործ, պղպեղնգի չիռոզ. պտրեսիկի, պոլլաճը:

Πλακουντώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di focaccia. պղպեղնգիի ձեւով. պօլլաճ պիլիճներ:

Πλακοῦς - οῦντος (ὁ) pizza, focaccia, torta. լահմ, պղպեղնգի, խորիանագի. պիտա, պօլլաճ, պեորեկ:

Πλακώδης - εος (ὁ, ἡ) piatto, piano. 2. incrostato. հարթ, մակերեսոյթը չիսուի. 2. կեղ գրաւագեալ. տիւ, խոպան պէր ըլերէբա. 2. փորձ ֆոթը:

Πλακωτὴς - οῦ (ὁ) colui che incrosta. կեղեւով ամփաոկներով գրաւագող. փորձ ֆոթըլան:

Πλακωτὸς - ὴ - όν. incrostato. կեղեւով ամփաոկներով գրաւագեալ. փորձ ֆոթըմիշ:

Πλανάω - ῶ. M. ήσω. traviare, ingannare. մոլորեցնել, խաբել. խօսքան ըլերմագ, ամբիզդրմագ, ալտրմագ. (πθ.) sviarsi, traviarsi, errare quà e là, sbagliarsi. մոլոր ելլալ, մոլորիլ, թափառական, սխալիլ. խօսքան ըլերմագ, ամբմագ, ամբոզ ելլել, փօլլէն փօրմագ, խոնդըրմագ:

Πλάνη (ἡ) traviamento. 2. inganno, errore. մոլորեցուլը, մոլորիլը. 2. խաբեպաբիւն, սխալանք, վրիպակ. խօսքան ըլերմ, ամբմա. 2. ինկնելիք, ըլըմի, խոնդրըլըլ:

Πλάνημα (τὸ) errore. սխալանք, վրիպակ. խոնդրըլըլ, ըլըմի:

Πλάνης - ητος ἡ ἤτος (ὁ) errante. թափառական. խօսի պէրի կեղեւ, փօլլէն փօրմագ:

Πλάνησις - εως (ἡ) smarrimento di strada, aviamento. մոլորեցնելը, մոլորիլը. խօսքան եղող ինձ ըլերմա, ամբմա. = *Πλάνη.*

Πλανήτης - ου (ὁ) = *Πλανής. Πλανῆται (οἱ) (ἐνν. ἀστέρες.)* i pianeti. մոլորակը. սկսպիս:

Πλανητὸς - ὴ - όν. errante, vagabondo. 2. indotto in errore. թափառական. 2. սխալած. ամբոզ կեղեւ. 2. խոնդրըլըլ:

Πλανόδιος - α - ον. deviato. մոլորած կերպեցած, մոլորած. խօսքան ըլերմիլ, ամբիլ:

Πλάνος (ὁ, ἡ) vagabondo. թափառական. ամբոզ կեղեւ. (οὐσ.) ingannatore, impostore. խաբեպազ. խեղեւ, ալտրիչ. 2. = *Πλανῆ.*

Πλανύττω. M. ύξω. = *Πλανάομαι.*

Πλαξ - ακὸς (ἡ) tavola piana (di pietra). 2. pianura. հարթ՝ տափարակ քար. 2. հարթ տեղ. խոշ խոշ, խոշոր տիւ վէրեր. 2. տիւ ելեր, օվ:

Πλάσις - σεως (ἡ) formazione. շինեցը, խոնդրըմագ. խոհոց, ֆոթրա:

Πλάσμα (τὸ) creatura. 2. finzione, invenzione. 3. trilli. տեղծուած, արարած. 2. հնարք, գիւտ. 3. գեղգեղում. խոշոր. 2. կեղծ, տրուագ. 3. նենգ:

Πλασματώδης - εος (ὁ, ἡ) fittizio. կեղծ, շինծու. խոհոց, տպրտրա:

Πλάσσω (ττω). M. πλάσω. formare. 2. creare. 3. inventare, immaginare, simulare. շինել, գործել. 2. տեղծել. 3. հնարել, երեւակայել, կեղծել. խոհոց, լեռնի ֆոթը. 2. խորհրդ, խոշ նիւթ. 3. կեղծ նիւթ, կեղծ նիւթ, խոշրնջուն, ինչնհալ նիւթ:

Πλάστης - ου (ὁ) creatore. հասնիչ, արարիչ. խոհոց:

Πλάστιγξ - ιγγος (ἡ) il piatto della bilancia, iance. կշեռքին պրջը՝ տափարակ պնակը. ինչոզ կեղոնը:

Πλαστικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη). la plastica. կաւագործութիւն. լիօվլեմիչի:

Πλαστογραφέω - ῶ. M. ήσω. contraffare una scrittura. ձեւագրի նմանցնել, խորտակել. իւ խոշրնջուն տպրտրմագ, հիւսի նիւթ:

Πλαστογραφία (ἡ) contraffazione di scrittura. 2. scritto falso, contraffatto. ձեւագրի նմանցնելը, խորտակելը. 2. կեղծ գրաւած. իւ խոշրնջուն տպրտրմիչէն գիւսի նիւթ. 2. ֆոթը խոշը:

Πλαστογράφος (ὁ, ἡ) falsario, contraffattore di scritture. գիր խորտակող. ձեւագրի նմանցնող. ֆոթը խոշրնջուն տպրտրան:

Πλαστοκόμης - ου (ὁ) che porta della parrucca. կեղծաւոր կրօշ. նէրնիչ տալը:

Πλαστολάλος (ὁ, ἡ) = *Πλαστολόγος.*

Πλαστολογέω - ῶ. M. ήσω. mentire, dir delle cose false. ստել, ստա բաներ զրուցել. խոշրնջուն պօլնիչի, տպրտրմագ:

Πλαστολόγος (ὁ, ἡ) bugiardo. ստախօս. խոշրնջուն նիմանիչէր պօլնիչի, խոշրնջ:

Πλαστὸς - ὴ - όν. formato. 2. finto, falso. շինուած, գործած. 2. կեղծ, ստա. խոշրնջուր. 2. խոհոց, տպրտրմա, խոշրնջ:

Πλαστουργέω - ῶ. M. ήσω. contraffare. յարմարցընել, խորտակել. տպրտրմագ, ֆոթը նիմանի:

Πλαστουργὸς (ὁ) contraffattore. յարմարցնող. տպրտրան, ֆոթը խոշրնջ. 2. = *Πλάστης.*

Πλαστῶς, ἐπίῤῥ. fintamente, simulatamente, falsamente. կեղծիքով, կեղծ ստա բաներով. ինձանիչ խոշրնջ, տպրտրան ֆոթը օլմագ:

Digitized by Google

Παταγέω - ῶ. *M.* *ήσω.* scoppiettare. չաւաչել · լսելիս՝ ֆիշերտը կիսի, լսելը-ֆաճախ:

Παταγή (ἡ) castagnetta. փայտէ բամբիռ. տղամարդու լսելութ. (= *Κρόταλον.*) 2. = τῷ

Πατάγημα (τὸ) strepito, scoppio. չաւաչիւն · լսուիլ, լսելը:

Παταγών - ῶνος (ὁ) = *Παταγή* (2).

Παταμών - ῶνος (ὁ) pianura lungo la riva. ծովու եզրը եղող հարթ տեղ · գինի ելչալուծու ալան գինու կիր:

Πατάνιος - α - ον. di platano. ծառէ · լաւ-նար ապտակած:

Πλάτανος (ἡ) platano. ծառ (ծառ). լաւ-նար ապտը:

Πλατανώδης, ους (ὁ, ἡ) simile o pieno di platani. ծառիք նման կամ ծառով լեցուն. լաւնար գինէներ, խոտոր լաւնար իւր ծոլո:

Πλατανών - ῶνος (ὁ) bosco di platani. ծառիք տնառա · լաւնարլուխ:

Πλατάξ - ακος (ὁ) pesce-corvo. ագռաւաձուկ · ֆարթ գուլեղը:

Πλατεῖα (ἡ) *Ἴδε Πλατύς.*

Πλατειάζω. *M.* άσω. parlare colla bocca aperta. բաց բերնով խօսիլ · խոչէ ապտը իւր լսելութը կիսի:

Πλατειασμός (ὁ) τὸ οὐσ. τ. *προηγ.*

Πλατεῖον (τὸ) tavoletta larga. լաւ տախտակիկ կտոր · ինչ ֆաճախ ֆարլաղը:

Πλατέως, ἐπίῤῥ. largamente. 2. abbondantemente. լայնաբիճով, ընդարձակ · 2. առատաբիճով · ինչիչի իւր · 2. գոլ լաւ իւր:

Πλάτη (ἡ) la parte piana del remo, pala. 2. remo. թիակին լայն կողմը · 2. թիակը · փորչին ինչի՝ ֆալաղ · 2. փոչ ելու:

Πλατηγέ - *ηγγος* (ἡ) = *Πλάτυγξ.*

Πλατίον (τὸ) *ὑπκρ.* τ. *Πλάτη.*

Πλάτος - *εος* - *ους* (τὸ) larghezza. լայնաբիճ · ինչիչի:

Πλατόω - ῶ. *M.* *ώσω.* = *Πλατύνω.*

Πλάττω. *M.* *πλάσω.* = *Πλάσσω.*

Πλατυγάστωρ - *ορος* (ὁ, ἡ) che ha la pancia larga. լաւ փորով · ինչի ֆարլաղ · ինչի՝ խոչ խիչիլու:

Πλατυγίζω. *M.* *ίσω.* batter l'acqua colla pala. 2. millantarsi. թիակին լաւ գիռվ ջուրին զարնել · 2. պարծիլ · փորչին ֆալաղ իւր ասա լսրֆոփ · 2. խօչանփոփ:

Πλατύγλωσσος (ὁ, ἡ) che ha la lingua larga. լաւ լեզուով · ինչի գիլլի:

Πλατύγξ - *υγγος* (ἡ) = *Πλάτη* (1).

Πλατύκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti ampj, larghi. լաւ՝ հարթ պտուղներ բուսցնող · ինչի՝ խոչ ճեյկիներ հաւ խոֆն:

Πλατύκερκος (ὁ, ἡ) che ha la coda larga. լաւ պոչով · ինչի՝ խոչ ֆոյրուիլը:

Πλατυκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa larga. լաւ գլխով · ինչի՝ խոչ պուլը:

Πλατύνω. *M.* *υνῶ.* allargare, dilatare, estendere. լայնցնել, փաթիլ, տարածել · ինչիլիֆիփ, խոյֆ, սերփոփ, խոչլսիմոփ:

Πλατύνωτος (ὁ, ἡ) che ha il dorso largo. լաւ կռնակ ունեցող · սլբիը՝ սրֆոչ ինչի՝ խոչ:

Πλατύπους - *οδος* (ὁ, ἡ) che ha i piedi larghi. լաւ ոտքերով · ինչի ոյֆլը:

Πλατυπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia larga. լաւ գէմքի երես ունեցող · ինչի՝ խոչ խիչլիս:

Πλατύπυγος (ὁ, ἡ) che ha le natiche larghe. լաւ երասանի՝ ան ունեցող · ինչի՝ խոչ ֆլուպրլիս՝ ֆօֆլիս:

Πλατύῤῥυμος (ὁ, ἡ) che ha delle vie, calli larghe. լաւ ճամբաներ՝ փողոցներ ունեցող · ինչի խոլորը՝ օտֆլորը օլան:

Πλατύς - *εῖα* - *ύ.* largo, spazioso, ampio, vasto. լաւ, ընդարձակ · ինչի, ֆինիլ:

Πλάτυσμα (τὸ) tutto ciò che è largo, spazioso. լաւ՝ ընդարձակ բիր · ինչի՝ խոչ նիանի:

Πλατυσμός (ὁ) dilatazione, estensione. ընդարձակութիւն, լայնութիւն · ֆինիլիչ, ինիլիչ:

Πλατυστομέω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Πλατειάζω.*

Πλατύστομος (ὁ, ἡ) che ha una bocca larga. լաւ բերան ունեցող · ինչի ապլուլլը:

Πλατύτης (ἡ) larghezza, spaziosità. լայնութիւն, ընդարձակութիւն · ինչիչի, ֆինիլիչ:

Πλατύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie larghe. լաւ տերեւներով · ինչի խոֆրֆլը:

Πλατυώνυξ - *υχος* καὶ

Πλατυώνυχος (ὁ, ἡ) che ha le unghie larghe. լաւ ըղանչակներով · ինչի բիբիոֆլը:

Πλέγδην, ἐπίῤῥ. intrecciando. հաւաքով · խօրիրիփ, խօրփոփ իւր:

Πλέγμα (τὸ) tutto ciò ch' è intrecciato, tessuto, treccia, canestro ecc. հաւաած բիր, կողով եւ այլն · խօրիլ-նիանի, խօրիլ-, սիչիչի վի ասյրը:

Πλεγματεύω. *M.* *εύσω.* intrecciare. միչ տեղ հաւաել · գիրոգիր խօրփոփ:

Πλεγμάτιον (τὸ) *ὑπκρ.* τ. *Πλέγμα.*

Πλεθριαῖος - α - ον. d'un jugero. միչ լեզվարի չափ · գիր գիտիրլիս:

Πλέθρον (τὸ) jugero (misura di 240 piedi di lunghezza, e di 120 piedi di larghezza). լեզվար, օրավար (240 ատեաչափ երկաթ ու 120 ատեաչափ լաւ չափ) · գիւնիմ (240 այտ ատչանիսպաս վի 120 այտ ինչ ելան գիր նիվ խօլլիս):

Πλειάς - *άδος* (ἡ) pliade (costellazione). բոլլէ, բազմաաստղէք (համաստեղութիւնը) · խօլիր պտրճոս:

Πλειονομοιρέω - ῶ. *M.* *ήσω.* aver più parte. աւելի մաս ունենալ · էֆոգիր հիսիսի օլմիչ:

Πλειονότης (ἡ) la maggior parte. աւելի մասը՝ կողմը · էֆոգիչ, ըզլա:

Πλειόνως, ἐπίῤῥ. più. աւելի · էֆոգիր:

Πλειότης (ἡ) = *Πλειονότης.*

Πλειστάκις ἤ -στακι, *ἐπίῤῥ.* più volte. շատ անգամ · ըզէ գիչիս:

Πλειστάχόθεν, ἐπίῤῥ. da più parti. շատ կողմերէ · ըզէ բարձրան:

Πλειστηριάζω (καὶ *μσ.*) - άζομαι. *M.* άσωομαι. aumentare il prezzo di qualche cosa messa all' incanto. ամատրգը գըրւած բանի մը գինը աւելցընել · գըլիգիր գիրհա արիըրմիչ:

Πλειστηριασμός (ὁ) offerta di prezzo mag-

Digitized by Google

giore all' incanto. Πλειστηριάζω. Μ. ίσομαι. vantarsi. Πλειστηριάζομαι. Πλειστηριάζομαι. Πλειστοβολέω - ῶ. Μ. ήσω. vincere qualcuno nel giuoco del girio. Πλειστοβολίνδα, επίρ. (ώς ὄνομα.) giuoco del girio. Πλειστοβόλος (ὁ, ἡ) colui che vince qualcuno nel giuoco del girio. Πλειστοδυναμέω - ῶ. Μ. ήσω. avere maggiori forze, prevalere. Πλεῖστος - η - ον. assaissimo, massimo (Λατ. plurimus). Πλειστοτόκος (ὁ, ἡ) fecondissimo. Πλειστοφόρος (ὁ, ἡ) fertilissimo. Πλείων - ονος (ὁ, ἡ) (συγκρ. τ. Πολύς). più. Πλειών - ῶνος (ὁ) anno. Πλέκος - εος - ους (τὸ) = Πλέγμα. canestro. Πλεκτάνη (ἡ) intrecciatura. 2. branche di polipi. Πλεκτός - ἡ - όν. intrecciato, tessuto. (οὐσ.) Πλεκτή (ἡ) = Πλεκτάνη (1). Πλέκω. Μ. πλέξω. trecciare, tessere. Πλέξις - εως (ἡ) intrecciamento. Πλεονάζω. Μ. άσω. avanzare, esser superfluo. 2. oltrepassare i limiti della moderazione, abusarsi, far un soverchio uso. Πλεοναστικός - ἡ - όν. superfluo. Πλεοναχῶς, επίρ. in più maniere. Πλεονεκτέω - ῶ. Μ. ήσω. avere di più,

esser superiore, prevalere, superare. 2. cercar d'acquistare più di quello che conviene, essere avaro. Πλεονέκτης - ου (ὁ) avido, avaro, usurpatore. Πλεονεκτικός - ἡ - όν. proprio ad un avaro. — ικῶς, επίρ. Πλεονεξία (ἡ) avidità, avarizia. 2. prerogativa. Πλεόνως, επίρ. = Πλεόνως. Πλέος - α καὶ α - ον. Πλήρης. Πλευμονία, Πλεύμων κτλ. = Πνευμονία, Πνεύμων κτλ. Πλευρά - ᾶς (ἡ) fianco, lato. Πλευρίτης - ου (ὁ) laterale. Πλευριτικός - ἡ - όν. pleuritico. Πλευρῖτις - ιδος (ἡ) (ἐνν. νόσος). pleuritide, pleurisia, dolor di fianco. Πλευρόθεν, επίρ. dal fianco, d'un lato. Πλευρὸν (τὸ) σπνρ. ἀντὶ Πλευρά. Πλευσιμος - η - ον. navigabile. Πλεῦσις - εως (ἡ) navigazione. Πλευστικός - ἡ - όν. (καὶ επίρ.) - ικῶς. = Πλεύσιμος. Πλέω. Μ. πλεύσομαι. Ἀττ. πλευσοῦμαι. navigare. Πλείων - ονος (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Πλείων. (συγκτ. τ. Πολύς). Πλέων - ουσα - ον. μτχ. τ. Πλέω. Πλέως - ω (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Πλέος. Πλήγανον (τὸ) bastone. Πλαγή (ἡ) ferita, plaga. 2. colpo. Πλήγμα (τὸ) = Πληγή. Πλημμὸς (ὁ) = Ἀποπληξία. Πλήθος - εος - ους (τὸ) moltitudine. Πληθρίον (τὸ) timone d'un battello. 2. remo grande, che serve di timone a' battelli. Πληθυντικός - ἡ - όν. che può moltiplicare, aumentare. 2. plurale (numero).

Digitized by Google

բազմապատկել՝ ածանցեալ կրցօղ. 2. յաճախել (Բիւս.). զղջալ, ապիրատանալ. 3. ցիր (առչ.):

Πληθυντικῶς, ἐπίῤ. pluralmente. յաճախակի Բառով. ցիր իլէ:

Πληθύνω. M. υνῶ. moltiplicare, aumentare. բազմապատկել, ածանցել. զղջալ, ապիրատանալ:

Πληθύς - ύος (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Πλῆθος. popolo. ժողովուրդ. ցիփիւ:

Πληθυσμός (ὁ) aumento, moltiplicamento, abbondanza. ածանցեալ, բազմապատկեալ. առատութիւն. ապիս, զղջալ, գոլլուք, գանիկի:

Πληθύω (καὶ μσ.) - ύομαι. M. ύσω - ομαι. abbondare. լեցուն առաս բլլալ. գոլ՝ գոլ օլմք:

Πλήθω (παρτ. ἔπληθον καὶ πρκ. ἀντὶ ἐνστ. Πέπληθα καὶ πλέον οὖ.) esser pieno, esser colmo. լեցուն բլլալ. գոլ՝ օլմք:

Πληθώρα - ας (ἡ) pienezza. 2. pletora, abbondanza di umori e di sangue. լիութիւն. 2. հիւթոց ու արեան առատութիւն. գոլլուլուք. 2. խիլի վր ֆան ըլլալը:

Πληθωρίω - ῶ. καὶ Πληθωρίομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. = Πλήθω.

Πληθώρη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Πληθώρα.

Πληθωρικός - ή - όν. pletorico. հիւթերը ու արուեստ առատացած լսացած. խելքերուն վր ֆանը զղջըլլէ:

Πλήκτης - ου (ὁ) che batte. 2. pungente, maldicente. զարնօղ. 2. խայծող լեզուանեցօղ, չարախօս. կսրան. 2. ասֆալտաչափ, ֆոյիկի պօչկէկի:

Πληκτίζομαι. M. ίσομαι. rissare, esser alle mani. 2. battersi il petto. կռանիլ, ծեծկըռիլ. 2. ծեծուիլ, կռրծքը զարնել. ֆավլուլուք, պօչկլուք, իւլլէկլուք. 2. պօչկռնիլ, կիօտխռնիլ:

Πληκτικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. piccante, pungente. խայծող. ասֆալտաչափ:

Πληκτός - ή - όν. battuto, colpito. զարնուած. կսրան բլլալ:

Πλῆκτρον (τὸ) frusta. 2. sprone. 3. sprone di gallo. 4. plettro, archetto. խարազան. 2. մարտակ. 3. ապլորի կռչ. 4. կիթառոց. ֆուչը. 2. մանիսա. 3. խօրօզ մանիսայու. 4. փիմանի, ըլլիչ ըլլիչի, հղղրոգ:

Πλήκτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Πλήκτης.

Πλημμέλεια (ἡ) difetto, errore, mancanza, peccato. պակասութիւն, սխալմունք, յանցանք. մեղք. ֆասատ, զղջի, ֆազահութ, խոտ:

Πλημμελέω - ῶ. M. ήσω. peccare, mancare. մեղանչել, սխալիլ. խոտ ելնիլ, խանդղէմք:

Πλημμέλημα (τὸ) peccato, delitto. մեղք, յանցանք. կնահ, խոտ, ֆազահութ:

Πλημμελής - ίος (ὁ, ἡ) riprensibile, colpabile. 2. inconveniente, smoderato. յանդիմանելի, յանցաւոր. 2. անվայել, անպատեհ, չափէ գուրս. խելագրի պատահած, ֆազահութը. 2. կանոնակիցութիւն, օրանըզ. — αλῶς, ἐπίῤ.

Πλημμέλησις - εως (ἡ) il commettere un peccato, un delitto. մեղք՝ յանցանք գործելը. խոտ՝ ֆազահութ իլլէկթիւ:

Πλήμμυρα (ἡ) inondazione del mare. ծովուն ածելովելը՝ հեղեղելը. փերիանըն իւզմաը:

Πλημμυρίω - ῶ. M. ήσω. traboccare. յորգիլ. իւզմիլ:

Πλημμυρὶς - ίδος (ἡ) = Πλήμμυρα.

Πλημμύρω. M. υρῶ. = Πλημμυρίω.

Πλήμνη (ἡ) la buca ch'è al mezzo delle ruota. անուին մէջ սեղը եղած ծակը. իւէտրլէյին օրթասընտաքի փուչի:

Πλήμυρα (καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ,) ἴδε Πλήμμυρα.

Πλήν, ἐπίῤ. ἤ πρόθ. eccetto. 2. ma, però. բաց ի, զատ. 2. բայց, սակայն. հապա, գալէտ. 2. սմա, լաքին:

Πλὴξ - ηγὸς (ὁ) = Βουπλήξ.

Πλήξις - εως (ἡ) battitura, percossa. զարկուած, հարուած. վարուկ, լարէլ:

Πλήρης - εος (ὁ, ἡ) pieno, colmo. 2. completo. լեցուն. 2. կատարեալ. գոլ. 2. ի կիմի, ի կիմիվ:

Πληρότης (ἡ) pienezza. լիութիւն. գոլ իսնալուք:

Πληροφορέω - ῶ. M. ήσω. persuadere, convincere. համոզել, ըմբռնցնել. խոտի իլլէ՝ ի կիմի կիմիվ. (συνήθ. εὐχρησ. τὸ μσ. ἤ παθ.) esser persuaso, informarsi, sapere di certo. համոզուած բլլալ. տեղեկանալ, ատպէ գիտնալ. խոտի օլմալ օլմք, հաստիք օլմք, վստահ օլմք. տեղեկ պէտ ըլլալ:

Πληροφορία (ἡ) convincimento. համոզում. իլլէմ, խոտի:

Πληρόω - ῶ. M. ώσω empiere. 2. saziare. 3. supplire. 4. pagare. 5. effettuare. լեցընել. 2. կշտացընել. 3. պակասը լեցընել. 4. վճարել. 5. ի գործ գնել. գոլ գառնալ. 2. գոյանալ. 3. խոտիկին գոլ գառնալ. 4. խօսքիդ. 5. տիկի ֆօնալ:

Πλήρωμα (τὸ) l'equipaggio d'una nave. 2. il contingente. նաւաստիք. 2. մաս, բաժին. կիմ խոչաը. 2. ֆայ, հիսաբ. 3. = τῷ.

Πλήρωσις - εως (ἡ) l'azione d'empiere. 2. pienezza. 3. compimento. 4. pagamento. լեցընելը. 2. լիութիւն. 3. կատարում, լրում. 4. վճարում. գոլգառնալ. 2. գոլլուքլուք. 3. կիթիկլեկի, կիմիվ լլէ. 4. խօսքիվ:

Πληρωτὴς - οῦ (ὁ) che empisce. 2. colui che effettua, adempisce. լեցընօղ. 2. կատարօղ, լրացընօղ. գոլգառնալ. 2. կիմիլեցան, կիթիկլ խրեն:

Πληρωτικὸς - ή - όν. proprio ad empiere, effettuare. լեցընելու՝ կատարելու յատուկ. գոլգառնալու՝ կիմիվեցնալ հաստատուն:

Πλησία ἴδε Πλησίος.

Πλησιάζω. M. άσω. avvicinarsi. մօտենալ, մերձենալ. խոչլուլուք:

Πλησίαλος (ὁ, ἡ) = Παραθαλάσσιος.

Πλησιασμὸς (ὁ) avvicinamento. 2. colto, commercio carnale. մերձենալը. 2. մարմնեղէն մերձաւորութիւն, խառնիք. խոչլուլ. 2. գիմակ:

Digitized by Google

Πλησιαστὴς - οῦ (ὁ) vicino. մերձաւոր · հարեւոր · հարեւան ելոյ ։

Πλησιόθεος (ὁ, ἡ) che s' avvicina a Dio, prossimo a Dio. Աստուծոյ մերձաւոր · Աստուծոյ հարեւան ։

Πλησίοικος (ὁ, ἡ) che abita vicino. մեծ բնակիչ · հարեւան մօտ ելոյ ։

Πλησίον, ἐπίῤῥ. vicino, appresso. մեծ, մերձ, քովը · հարեւան, հարեւոն ։

Πλησίος - α - ον. vicino, prossimo. մեծ, մերձ, քովէ եղող · հարեւան, հարեւոն պատճառան · *Πλησία, ἐπίῤῥ.* = *Πλησίον.*

Πλησιόχωρος (ὁ, ἡ) contiguo, finitimo. մերձաւոր, կից, սահմանակից · միմեանց, ընդդիմակ ։

Πλησίστιος (ὁ, ἡ) che empie, gonfia le vele. առագաստները լեցնող՝ առաջնորդող · հովերով լիացնող՝ ընթացնող ։

Πλησιφαὴς - ίος (ὁ, ἡ) pieno di lume, luminosissimo. լուսով լեցուն, խիստ լուսաւոր · շատ խոշոր, տիպ շատ ։

Πλησίφωτος (ὁ, ἡ) = *Πλησιφαής.*

Πλῆσμα (τὸ) ciò che serve ad empiere. լեցնելու յարմար · փոլարիոնը փոքր նաւակ ։

Πλήσμη (ἡ) = *Πλήμυρα.*

Πλήσμος - α ἡ ος - ον. che empie, sazia, sazievole. լեցնող, կշտացնող · պէտ փարթան, փոյթան : — *ίως, ἐπίῤῥ.*

Πλησμονὴ (ἡ) sazietà. 2. abbondanza. կշտութիւն, յագուրդ · 2. առատութիւն · տոփալի · 2. ընդհանր, պոլնոյ ։

Πλήσσω (ττω.) *M. πλήξω.* battere, percuotere, colpire, ferire. զարնել, հարկանել, խոցել · ջարդել, ջրդիլ, տրհմել, խորտակել ։

Πλίγμα (τὸ) passo. 2. salto. քայլ · 2 · ցատկելը · տրմ · 2 · ցատկոտելը · 3 · = *Πλεχάς.*

Πλινθεία (ἡ) costruzione di mattoni. աղիւս չինելը · բոլոր խոհեմ ։

Πλινθεῖον (τὸ) luogo ove si fanno i mattoni. աղիւս չինելու տեղ · բոլոր խոհեմ հոն ։

Πλινθευσις - εως (ἡ) l' azione di fare de' mattoni. աղիւս չինելը · բոլոր խոհեմոց ։

Πλινθευτὴς - οῦ (ὁ) mattoniero. աղիւսագործ · բոլորող ։

Πλινθεύω. M. εύσω. fare de' mattoni. 2. ammattonare. աղիւս չինել · 2 · աղիւսով յատակել · բոլոր խոհեմ · 2 · բոլոր իւր պէտքին ։

Πλινθηδὸν, ἐπίῤῥ. in forma di mattone. աղիւսի ձեւով · բոլոր պիտիական ։

Πλινθιακὸς - ὴ - όν. pertinente al mattone. աղիւսի յարմար · բոլորոյ պատ ։

Πλίνθινος - η - ον. di mattoni. աղիւսէ · բոլորական ։

Πλινθίον (τὸ) tutto ciò che ha la forma d' un mattone, quadrato come il mattone. աղիւսի ձեւ ունեցող իրք, աղիւսի պէս քառակուսի · բոլոր պիտիական ելոյ պէս նեղ, բոլոր փոքր պէտքին ելոյ ճիւտ ։

Πλινθὶς - ίδος (ἡ) ὑπκρ. τ. *Πλίνθος.*

Πλινθοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ha la forma di mattone. աղիւսի ձեւով · բոլոր պիտիական ։

Πλινθοποιία (ἡ) = *Πλινθεία.*

Πλίνθος (ἡ) mattone. աղիւս · բոլոր · (μετφ.) verga d' oro, d' argento. (*Γαλλ.* lingot). արծաթեայ՝ ոսկեայ ձոյլ · ինկիւթ ։

Πλινθουλκὸς (ὁ, ἡ) = *Πλινθουργός.*

Πλινθουργέω - ῶ. M. ήσω. fare, costruire de' mattoni. աղիւս չինել · բոլոր խոհեմ ։

Πλινθουργία (ἡ) il mestiere del mattoniero. աղիւսագործութիւն · բոլորիչեաց ։

Πλινθουργὸς (ὁ, ἡ) mattoniero. աղիւսագործ · բոլորիչ ։

Πλινθοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare de' mattoni. աղիւս կրել · բոլոր բոլորեմ ։

Πλινθόω - ῶ. M. ώσω. costruire di mattoni. 2. ammattonare. աղիւսէ չինել · 2 · աղիւսով յատակել · բոլորոյ խոհեմ · 2 · բոլոր իւր պէտքին ։

Πλινθωτὸς - ὴ - όν. quadrato come il mattone. աղիւսի պէս քառակուսի · բոլոր կերպ պէտք պէտքին ։

Πλίξις - εως (ἡ) passo. քայլ · տրմ ։

Πλίσσω καὶ (μσ.) Πλίσσομαι. M. πλίξομαι. camminare a gran passo. մեծ քայլերով քալել, մեծ քայլ առնել · իրե տրմ ինեմ, իրե տրմ իւր ինքնին ։

Πλιχὰς - άδος (ἡ) quella parte del corpo, ch' è frà l' anguinaja e la coscia. մէջքին ու ազդր մէջ տեղը · կոշտը կի պատճառն օրհն հանելը ։

Πλοιάριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πλοῖον.* navicella. նաւակ · փոքր նաւ ։

Πλοΐζομαι. M. ϊσομαι. = *Πλωΐζομαι.*

Πλοῖον (τὸ) bastimento, nave. նաւ · նաւ, նաւիճ ։

Πλοκαμὶς - ίδος (ἡ) treccia di capelli. մազի հիւսք, հաւասած մազ · ազ խորհուրդ, խորհրդոյ ազ ։

Πλόκαμος (ὁ) capelli trecciati, treccia di capelli. 2. fune. 3. branche di polpo. հաւասած մազ, մազի հիւսք · 2 · լաստ · 3 · պղպեղագործ բոյսերը · խորհուրդ ազ, ազ խորհուրդ · 2 · իր · 3 · ընտանեցի պտղոյ ։

Πλοκαμώδης - ους (ὁ, ἡ) increspato, trecciato. գանգուր, հաւասած · խելացնոտ, խորհրդական ։

Πλόκανον (τὸ) = *Πλίγμα.*

Πλοκὰς - άδος (ἡ) = *Πλοκαμὶς.*

Πλοκεὺς - έως (ὁ) intrecciatore. (մազ) հաւասող · (ազ) խորհող ։

Πλοκὴ (ἡ) intrecciamento, treccia. 2. intrighi. 3. sofisma. հաւասելը, հիւսուած (մազերու) · 2 · գաւ, նենգ · 3 · խորհուրդ ան մեծախոհութիւն · խորհուրդ, խորհելը (ազ հարցնելու) · 2 · ֆենդ · 3 · բիրկիլիչ ։

Πλοκίζω. M. ίσω. = *Πλέκω.*

Πλόκιμος (ὁ, ἡ) che si può trecciare. հաւասելու · խորհրդիչ ։

Πλόκιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πλόκος.*

Πλόκος (ὁ) = *Πλόκαμος.*

Πλομίζω καὶ Πλόμος = *Φλομίζω καὶ Φλόμος.*

Πλόος - οῦς (ὁ) navigazione. նաւարկութիւն · ելք խորհրդավարութիւն ։

Digitized by Google

Πλουθυγίεια (ἡ) ricchezza e sanità. Հարստութիւն ու առողջութիւն. ընչիքն ու առողջութիւն է:
Πλουσιάζω. Μ. άσω. = *Πλουτίζω.*
Πλουσιακός - ή - όν. proprio ad un ricco. Հարուստի յատուկ. ընչիքի հատուած:
Πλουσιάω - ῶ. Μ. άσω. = *Πλουτῶ.*
Πλουσιόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. առատաձեռն. եւթ առէթ, ցիտիբր:
Πλούσιος - α - ον. ricco, opulente. Հարուստ. ընչիքն, էրիկիբէ, հարուստ:
Πλουσίως, ἐπίῤ. riccamente. Հարստութեամբ. ընչիքնէրէ եւթ:
Πλουτάξ - ακος (ὁ) riccone. չաա Հարստատ. էնդ ընչիքն:
Πλουτέω - ῶ. Μ. ήσω. essere ricco. Հարստանալ բլլալ. ընչիքն օլմաք:
Πλουτίζω. Μ. ίσω. arricchire. Հարստացնել. ընչիքնէրիմէ:
Πλουτίνδην, ἐπίῤ. scegliendo i più ricchi. աւելի Հարստահարը ընտրելով. էն ընչիքնէրէթ ոէնէրէթ:
Πλουτισμός (ὁ) arricchimento. Հարստացնելը կամ Հարստանալը. ընչիքնէրիմի նէթիջ ընչիքնէնմէ:
Πλουτοδοτέω - ῶ. Μ. ήσω. dare delle ricchezze. Հարստութիւն տալ. ընչիքնէրէթ' ուլ վէրմէք:
Πλουτοδοτήρ × ἀντὶ —
Πλουτοδότης - ου (ὁ) datore delle ricchezze. Հարստութիւն տուող. ընչիքնէրէթ' ուլ վէրմէն:
Πλουτοκρατέω - ῶ. Μ. ήσω. dominare per le ricchezze. Հարստահարմամբ սէրբէլ. ընչիքնէրէթ իւր հիւժմ օլմաք:
Πλουτοκρατία (ἡ) dominio de' ricchi. Հարստահարու սէրբութիւն՝ իշխանութիւն. ընչիքնէրէ հիւժմօլմաք:
Πλουτοποιὸς (ὁ, ἡ) che raduna delle ricchezze. 2. lucrativo. Հարստութիւն ժողովող. 2· չահաւէտ, վաստակ բերող. ուլ պիրէվներին. 2· խոլանիլը, ոիւրլը:
Πλοῦτος (ὁ) ricchezze, opulenza. Հարստութիւն. ընչիքնէրէ, հարուրլէթ, ուլ:
Πλουτοφόρος (ὁ, ἡ) = *Πλουτοδότης.*
Πλόχανον (τὸ) = *Πλόκανον.*
Πλοχμὸς (ὁ) × ἀντὶ *Πλόκαμος.*
Πλύμα (τὸ) lavatura. լուացուք. իչքին պիր նէհան իէթմէլը նէհան:
Πλυνεὺς - έως (ὁ) = *Πλυντήρ.*
Πλυνὸς (ὁ) lavatojo. լուացարան. խոխոջ էտ եէր:
Πλυντὴρ (ὁ) lavandajo. լուացող. իէթոյան, չամաչըրճը:
Πλύντης - ου (ὁ) = *Πλυντήρ.*
Πλύντρια (ἡ) Θηλ. τ. *Πλυντὴρ.* lavandaja. լաւ լուացող կին. չամաչըրճը թորը:
Πλυντρὶς - ίδος (ἡ) = *Πλύντρια.* (Γῆ) argilla. կաւ. փէլ:
Πλύντρον (τὸ) ciò che si paga per lavatura. լուացքի վճար. խոխոճէթ թորաք:
Πλύνω Μ. υνῶ. lavare. 2. biasimare, rimproverare. լուալ. 2· նախատել, չամբել. իէթմաք. 2· սէվիչլէնմէ, իէթոէր նէվէ:
Πλύσιμος (ὁ, ἡ) che si può lavare. լուացուիլ կրցող. իէթօնըլմալըէր:
Πλύσις - εως (ἡ) lavatura. լուացք· խոյճա, խոյճանմա:
Πλυσμὸς (ὁ) = τῷ *προηγ.*
Πλύτης - ου (ὁ) = *Πλύντης.*
Πλυτὸς - ἡ - όν. lavato. լուացուած· խոյճանմըշ:
Πλωὰς - άδος (ἡ) che nuota. լողացող· իչէնէն:
Πλωίζω καὶ - ίζομαι. Μ. ίσω - ομαι. = *Πλέω.*
Πλωΐμος (ὁ, ἡ) = *Πλεύσιμος.*
Πλώσιμος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Πλωΐμος.*
Πλωτὴρ (ὁ) navigatore. նաւաստի· իչքիչ:
Πλώτης - ου (ὁ) × *Ἰων.* ἀντὶ *Πλωτήρ.*
Πλωτικὸς - ἡ - όν. nautico. նաւարհեստական պատկանած· իչքիչլիկի փոյէ:
Πλωτὸς - ἡ - όν. navigabile. 2. che nuota. նաւարկելի· 2· լողացող· ուէմ իւր ուէտէլէբէր· 2· իչէնէն:
Πλώτωρ - ορος (ὁ) = *Πλωτήρ.*
Πλώω. Μ. ώσω. = *Πλέω.*
Πνεῖω × ἀντὶ *Πνέω.*
Πνεῦμα (τὸ) soffio, respiro. 2. vento. 3. spirito. փչուած, փչելը· չունչ· 2· հով· 3· հոգի· խիլէնէլէ, օլուճ, նիֆիս· 2· բառլիճար· 3· բան:
Πνευματίας - ου (ὁ) (ἰατρ.) che ha la respirazione frequente e forte. առէպ առէպ ու ձանով չունչ առնող մուօղ· օէթ օէթ էն օն իւր նէֆէս ուլէթ էվրին:
Πνευματίζω. Μ. ίσω. soffiare. փչել· խիլէնէմէ:
Πνευματικὸς - ἡ - όν. spirituale. Հոգեզէն. բառհանէ· 2· = *Πνευματίας.*
Πνευματικῶς, ἐπίῤ. spiritualmente. Հոգեպէս. բառհանիկ:
Πνεύμάτιον (τὸ) *ὑπκρ.* τ. *Πνεῦμα.* venticello. թէթիւռ քամի· բառլիճրճըք:
Πνευματοκήλη (ἡ) ernia ventosa, pneumatocele. փքէ գոյացած փոչառնկութիւն. իչլէրէն ղառը խոէն փէնքէմէ:
Πνευματοκίνητος (ὁ, ἡ) mosso, inspirato dallo Spirito Santo. Հոգին սուրբէն շարժեալ՝ ազդեալ· Քառհանլըհոգի թէթրիճիլ՝ գնդիչ օլմալը:
Πνευματοκλήτωρ - ορος τὸ) che invoca gli spiriti. գնէլերը՝ ոգիները կանչող (օգնութեան). գիւլէրէն չաղըրան (խոթբրմ):
Πνευματόμφαλος (ὁ, ἡ) che ha l'ombelico gonfiato dal fiato. փքէ պորտը ուռեցած. իչլէրէն իշուէթ լինող:
Πνευματοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. eccitare del vento. հով հանել· բառլիճար էվրմէք:
Πνευματοφορέομαι - οῦμαι. *Μ. ηθήσομαι.* agitarsi dal vento. 2. esser inspirato dallo Spirito Santo. հովէն յուզիլ ասրուելերիլ, հովմովը լինել· 2· Հոգին Սուրբէն ազդուիլ ընդունիլ· բառլիճարան ասլըրուելմէ՝ իչլէթ իէթլի· 2· Քառհանլը գառաստուածին գնդիչ օլմէ:
Πνευματόφορος (ὁ, ἡ) agitato, portato via dal vento. 2. inspirato dallo Spirito Santo. հովէն տարուելիք, հովմովը· 2· Հոգին սուրբէն ազդեալ· բառլիճարան ասլըրուելը· 2· Քառհանլը գառաստուածին գնդիչ օլմէ:
Πνευματόω - ῶ. Μ. ώσω. empiere di vento, cagionare de' flati. հովով լեցնել, փուք փքախառութիւն պատճառել· բառլիճար իւր փոլաորմէք, իւլ հաւլ նիֆիէ:

Digitized by Google

Πνευματώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di vento, ventoso. 2. flatuoso. հովոտ · 2· փքաս · բռնկիճոտ · 2· խեղճ ։

Πνευμάτωσις - εως (ἡ) pneumatosi, gonfiamento dello stomaco da' flati. ստամոքսին փքերէն ուռնալը· փոխին խեղճերին ֆռռոցքը ։

Πνευματωτικὸς - ἡ - όν. flatuoso. փքաս · խեղճ ։

Πνευμονία (ἡ) polmonea, peripneumonia. թոքաժեռուճիւն · ափ փչիր հոգալը ։

Πνευμονίας - ου (ὁ) καὶ

Πνευμονικὸς - ἡ - όν. polmonare. 2. attaccato di polmonea. թոքային · 2· թոքաժեռուճեան ընկած · ափ փչիրէն գալիք · 2· ափ փչիր հոգալէնս առած ։

Πνευμονὶς - ίδος (ἡ) = *Πνευμονία.*

Πνεύμων - ονος (ὁ) polmone. թոք · ափ փչիր ։

Πνεῦσις - εως (ἡ) soffio. շնչելը, փչելը · խռխռիւն ։

Πνευστὴς - ου (ὁ) anelante. հեւացօղ · ասլասան ։

Πνευστιάω - ῶ. Μ. άσω. anelare, ansare. հեւալ · ասլասիլ ։

Πνευστικὸς - ἡ - όν. = *Πνευματωτικός.*

Πνέω. Μ. πνεύσω ἢ - ομαι ἢ - οῦμαι. soffiare. 2. respirare. փչել · 2· շնչել առնել առալ · խռխռիլ · 2· նեղս ալէտ վերմիլ, ասլասիլ առնել ։

Πνιγαλίων - ωνος (ὁ) incubo, pesarolo. մղձաւանճ · ասլաս պատճ ։

Πνιγέα (ἡ) stufa. քրտնարան, առք բռնելիք · համամ հալվիթի, աշխատ համամ ։

Πνιγεὺς - έως (ὁ) fornello di cucina կերակուր եփելու թոնիր · ներս վէրնիմիլ ֆռռոցքնէ՝ թոնիրը ։

Πνιγηρὸς - ὰ - όν. soffocante. խեղդօղ · պօղնօղ ։

Πνίγμα (τὸ) καὶ *Πνιγμονὴ* (ἡ) καὶ

Πνιγμὸς (ὁ) soffocamento, strangolamento. խեղդելը · պօղմա ։

Πνίγος - εος - ους (τὸ) calore soffocante, eccessivo. խեղդօղ առաքիկ առք · պօղմամբ կիներէն՝ էքչաք աշխատ ։

Πνίγω. Μ. πνίξω ἢ πνίξομαι ἢ - οῦμαι. soffocare, strangolare, affogare. խեղդել · պօղմել ։

Πνιγώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πνιγηρός.*

Πνικτὸς - ἡ - όν. soffocato. խեղդատած · պօղմամբ ։

Πνὶξ - πνιγὸς (ὁ) = *Πνιγμός.*

Πνίξις - εως (ἡ) soffocazione. խեղդելը · պօղմա ։

Πνοὴ (ἡ) soffio, vento. 2. respiro. 3. esalazione d'odore. 4. fumo, vapore. շունչ, հով · 2· շնչառութիւն · 3· հոտ բուրելը, արտաշնչութիւն · 4· ծուխ, շունչ · օդմամբ, բռնկիճոտ · 2· օդմամբ առալ · 3· հոտ առալ, ներսնգիլ · 4· ծխիծխան, գոլմա ։

Πνοιὴ (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Πνοή.*

Πνύος - οῦς (ἡ) × Ἰων. ἀντὶ *Πνοή.*

Πνὺξ - υκὸς (ἡ) luogo esposto al vento in Atene dove si teneva l' assemblea del popolo. Աթէնքը հովի դէմ տեղ մը՝ ուր որ ժողովուրդը ժողովք կ'ընէր · Աթէնքի բաց տեղիմը գալիքէրը ուր հովը՝ ներսէն ոչ ծխիլ ։

Πνυτὸς - ἡ - όν. = *Πινυτός.*

Πόα - ας (ἡ) erba, gramigna. խոտ, անէօթ, չիմիճ ։

Ποάζω. Μ. άσω. sarchiare. պարսպ խոտերը փրցնել՝ հանել · աչքիլնամ, գոլ օդնելէրը էօթարմամբ՝ էքէրմամբ ։

Ποάριον (τὸ) erbetta. բարակ խոտ · փիճ գոլ ։

Ποασμὸς (ὁ) sarchiatura. քաղհան · աշխատմամ ։

Πόαστρον (τὸ) sarchio. խոտ հանելու քար պց · էքէրմամբ ընէ՝ խոտ՝ իւէլիքէր ։

Ποδάγρα (ἡ) piedica, trappola, laccio. 2. podagra. ծուղակ, թաֆարդ, բար · 2· ասիանասաւթիւն · փողոտ, էքէրմ · 2· նեղ ։

Ποδαγράω - ῶ. Μ. ήσω. soffrire di podagra. ասիանասաւթիւն ունենալ · նէրսէնէ օդմամբ ։

Ποδαγρικὸς - ἡ - όν. καὶ

Ποδαγρὸς (ὁ, ἡ) podagrico, podagroso. ասիանաւոր, պռռոգրոս · նէրսէնէ ։

Ποδαλγέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ποδαγράω.*

Ποδαλγὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Ποδαγρός.*

Ποδαλγία (ἡ) = *Ποδάγρα.*

Ποδαλγικὸς - ἡ - όν. = *Ποδαγρικός.*

Ποδανιπτὴρ (ὁ) bacino da lavar i piedi. առք լըւալու կանք · ոտք լուգնէ ։

Ποδανίπτρα (ἡ) = *Ποδανιπτήρ.*

Ποδάνιπτρον (τὸ) acqua in cui si lavano i piedi. առք լըւանալու լուր · ոտք իւ քաղցրաթէ ասս ։

Ποδαπὸς - ἡ - όν; di qual paese? di che sorta? որ երկրէ, որ տեսակէ · հունչ նէրէրէն, հունչ ճշմարիտէն, հունչ օրտան՝ ճիւղէն ։

Ποδαργία (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ *Ποδαλγία.*

Πόδαργος (ὁ, ἡ) che ha i piedi bianchi. 2. veloce, rapido. ճերմակ ոտքերով · 2· արագասուն, արշաւօղ · վազ՝ ոտ ոտիէ 2· ոտքը լեփեթ, նիւթիւ ։

Ποδαρίζω. Μ. ίσω. = *Πυδαρίζω.*

Ποδάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Ποῦς.* piedino. պզտիկ առք · ոտքնէրուկ ։

Ποδάρκης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) veloce, rapido. արագասուն, արշաւօղ · նիւթիւ, նէ կնան ։

Ποδεῖον (τὸ) pedule, scappino. գոլպայիկ կամ հագուստիկ՝ ծոյիկ առք · ընբաղ նիւթ ճիւղ ոտքէ ։

Ποδεὼν - ῶνος (ὁ) il collo d'un otre. 2. orza. 3. promontorio. ափին վիզը · 2· առագաստին ճամբը կապուած չուան · 3· հրուանդան · քաղաքաման գոլըչէ · 2· ոտ, նէրսէնէն առնելիգոյժ նէ · 3· գոլ գոլոն, գիլ ։

Ποδηγεσία (ἡ) guidamento. առաջնորդութիւն · էլէվօղլուք ։

Ποδηγετέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ποδηγέω.*

Ποδηγέτης - ου (ὁ) = *Ποδηγός.*

Ποδηγέω - ῶ. Μ. ήσω. guidare. առաջնորդել · էլէվելուլմամբ ։

Ποδηγία (ἡ) = *Ὁδηγία.*

Ποδηγὸς (ὁ, ἡ) guida, scorta. առաջնորդ · ուղեցոյց · էլէվօղ ։

Ποδηνεκὴς - έος (ὁ, ἡ) che arriva fin' ai

Digitized by Google

piedi. փնչուկ ոտքերը հասնող. այսքան բան խոսք ինչին:

Ποδήνεμος (ὁ, ἡ) veloce come il vento. հովի պես արագ. բալիկիս ոտքն լուսն:

Ποδηρης - εος (ὁ, ἡ) che scende, arriva fin' ai piedi. փնչուկ ոտքերը ինչող հասնող. այսքան բան խնդի՝ ինչին:

Ποδιαῖος - α - ον. lungo un piede. մի ոտնաչափ երկար. միր այսքան ոլոմպոս ոլան:

Ποδίζω. M. ίσω. impastojare. 2. misurare col piede. (Γαλλ. arpenter). ոտնափայտ զարնել (կենդանիներու). 2. ոտքով չափել. վերստիպել. 2. այսքան, այսքան իւր խելքիս:

Ποδίκροτος (ὁ, ἡ) che fa dello strepito co' piedi. ոտքով փոքառաց հասնող. այնչափ իւր ինքիսինքն՝ խիչդրող խոսն:

Πόδιον (τὸ) = *Ποδεῖον.* 2. *ὑπερ. τ. Ποῦς.*

Ποδισκος (ὁ) *ὑπερ. τ. Ποῦς.*

Ποδισμὸς (ὁ) l' azione di misurare col piede. ոտքով չափելը. այսքան իւր խօլը վեր:

Ποδιστὴρ (ὁ) che s' intrica a' piedi. 2. pajuolo a piedi. ոտքն փաթիթօղ. 2. ոտքով կոշաոց. այսչա փօլչան. 2. այսքան քաղան:

Ποδίστρα (ἡ) piedica. ծռոճակ. փօլչէ:

Ποδοκάκη ἡ - κάκκη (ἡ) ceppo. կռճիղ, գերեզման. խօրոշէ:

Ποδοκρουστία (ἡ) battimento di piedi. գոփելն, ոտքը գետին զարնելը. այսքան իւրի վարմանը:

Ποδονιπτὴρ ἡ - νίπτρα ἡ - νίπτρον. = *Ποδανιπτὴρ* κτλ.

Ποδοστράβη (ἡ) = *Ποδοκάκη ἡ Ποδίστρα.*

Ποδόστροφον (τὸ) = *Ποδοστράβη.*

Ποδόψηστρον (τὸ) stoja per nettarsi gli stivali. կօշիկները մաքրելու սեղրի. ճիշ մէլերին խնամելու կաղապար:

Ποδόω - ῶ. M. ώσω. stender le vele tirando le orze. չուանները քաշելով առագաստները բանալ. օրս խէլերին վերէն նեղկերէրի ալիք:

Ποδώκεια (ἡ) velocità di piedi. ոտից արագութիւն. այսքան վազողութիւն:

Ποδώκης - εος (ὁ, ἡ) veloce a' piedi, rapido. արագոտն. վազող այսչափ, նէրթաց:

Ποδωκία (ἡ) = *Ποδώκεια.*

Ποηλογέω - ῶ. M. ήσω. cogliere dell' erba. խոտ ժողվել. ոչ խօտլոսք:

Ποηφαγέω - ῶ. M. ήσω. cibarsi di erbe. խոտով կերակրիլ. ոչնչա նեխ:

Ποηφαγία (ἡ) il cibarsi di erbe. խոտով կերակրիլը. ոչնչա նեխ:

Ποηφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba di erbe. խոտակեր, խոտով կերակրուօղ. ոչնչա նեխ:

Ποηφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' erba. խոտ բուսցընօղ. ոչնչա հող խոտ:

Ποθεινός - ἡ - όν. bramabile, desiderabile. փափաքելի. պրպտնելի. — *ειῶς, ἐπίρ.*

Πόθεν; *ἐπίρ.* donde? come? ուսկից, ինչպէս, գիտէր. նէրեն, նամէտ:

Ποθέσπερος (ὁ, ἡ) *Δ. ἀντὶ Προσέσπερος.*

Τὰ Ποθέσπερα, ἐπίρ. verso la sera. իրիկնուան գէմ. սեղմ խոսք:

Ποθέω - ῶ. M. ήσω. desiderare, bramare. անձկալ, փափաքիլ, ցանկալ, անձկալ. պրպտնելէ, հարբի ընէլ, սիրտ նեղել:

Πόθη (ἡ) × *ἀντὶ Πόθος.*

Πόθημα (τὸ) oggetto di desiderio, di brama. փափաքանաց՝ ցանկութեան նիւթ՝ առարկայ. հարբի՝ հիւթ ալոնան նեղնի. 2. = *Πόθος.*

Πόθησις - εως (ἡ) l' azione di desiderare. ցանկալը, անձնալը. պրպտնելն, հարբի ընէլն. ἴδε καὶ *Πόθος.*

Ποθητὸς - ἡ - όν. desiderato, bramabile. ցանկալի, անձնալի, փափաքելի. պրպտնելեղէն, ծրպտած:

Πόθι; *ἐπίρ.* dove? in qual parte? ուր, որ կողմը. նէրտի, նէ՞ խոսքս:

Ποθόβλητος (ὁ, ἡ) innamorato. հարեալ ի սէր, սիրով վառուած. փալեալ, ալէք:

Πόθοδος, Ποθοράω. κτλ. *Δ. ἀντὶ Πρόσοδος* κτλ.

Πόθος (ὁ) brama, desiderio, amore. 2. rammarico. (Γαλλ. regret). 3. aquilegia (pianta). (Γαλλ. amolie). փափաք, անձն, ցանկութիւն. 2. սրտի ցաւ, մորմոք, կսկիծ. 3. ազար ծաղիկ ունեցող առուն մը. պրպտնելն, հարբի ընէլն, սիրտ նեղել. 2. խորհրդ ամբողջ. 3. էլէնիյի կիսէլ միր նէվ ֆէրման:

Ποῖ; *ἐπίρ.* dove? in qual parte? ուր, որ կողմը. նէ՞րեյի, նէ՞ խոսքս:

Ποιέω - ῶ. M. ήσω. fare. գործել, շինել, ընել. խնդրել, խնամել, վերջին:

Ποίη (ἡ) Ἰων. *ἀντὶ Πόα.* 2. *Θηλ. τ. Ποῖος.*

Ποιήεις - εσσα - εν. erboso. խոտով լեր. ոչ իւր փոլ:

Ποίημα (τὸ) opera. 2. poema. գործ. 2. քերթուած. իլ, սիլ. 2. ֆոզուխ, չիր:

Ποιηματικὸς - ἡ - όν. = *Ποιητικός.* (2).

Ποιημάτιον (τὸ) piccolo poema, poemetto. կարճ քերթուած. համեստաւոր ֆոզուխ:

Ποιηρὸς - ὰ - όν. = *Ποιήεις.*

Ποίησις - εως (ἡ) operazione, costruzione. 2. poesia. գործագործելն, շինելը. 2. բանաստեղծութիւն. խօսք, ինչ ինչ. 2. լաչըրլըք:

Ποιητὴς - οῦ (ὁ) fattore. 2. poeta. գործող, շինող. 2. բանաստեղծ, հագնեցող. խօսքն, ինչ խոսն. 2. լաչըր:

Ποιητικὸς - ἡ - όν. efficiente. 2. poetico. արարող, գործադիր. 2. բանաստեղծական. խոսքի, խօսքը. 2. լաչըրի պիտոյ:

Ποιητικῶς, ἐπίρ. poeticamente. բանաստեղծօրէն. լաչըր գոլի:

Ποιητὸς - ἡ - όν. fatto. 2. fittizio. 3. adottivo. շինուած. 2. շինծու. 3. արդեգրած. խօսքը. 2. այսաոր, խօսք. 3. ալոնլոսք:

Ποιήτρια (ἡ) poetessa. բանաստեղծուհի. իլի արուն ալիսկ չինէ:

Ποιηφαγέω - ῶ. M. ήσω. = *Ποηφαγέω.*

Ποιηφάγος (ὁ, ἡ) = *Ποηφάγος.*

Ποικιλανθὴς - έος (ὁ, ἡ) variato di diversi fiori o colori, vajato. բանաստեղծ. զանազան երանգաւոր գոյ գունաւոր պիտակացուալ. կիսնկիսկ էլէկտէր խոտ բիսիկներ իւր պէնկնկիսէլ բիսկիսուածէ արտալի:

Digitized by Google

Ποικιλεὺς - έως (ὁ) = *Ποικιλτής*.
Ποικιλία (ἡ) brizzolatura. *գիսակաւոր-թիւն*. *ալեհեռէտ, գիհեակիւխ*.
Ποικιλὶς - ίδος (ἡ) cardellino (uccello). *խայտիա (թռչուն)*. *տիտ տալտ*.
Ποικίλλω. Μ. ελῶ. indanajare, variare. *գիսակաւորեմ, գունաւորեմ, զանազան գուներով զարդարեմ*. *ալեհեռեմ, բիհեակիւխ եմ*.
Ποίκιλμα (τὸ) ricamo. *նկարակերտ՝ ասղնեղէնք գործ*. *վերին իլ*.
Ποικιλόβοτρυς (ὁ, ἡ) di cui le uve sono vaje. *խաղողները սեւցած՝ խայծած*. *իւրիկերէ գիհեակիւխ*.
Ποικιλόβουλος (ὁ, ἡ) scaltro, fino. *խրատմանիկ*. *ֆիրզանդ*.
Ποικιλόγραμμος (ὁ, ἡ) macchioso, vajo. *գիսակաւոր, խայտագիծ*. *ալեհեռէտ, գիհեակիւխ*.
Ποικιλόδερμος καὶ Ποικιλοδίρμων - ονος (ὁ, ἡ) di cui la pelle è punzecchiata, indanajata. *գիսակաւորեալ մորթի ունեցող*. *վերէն գիհեակիւխ ալեհեռէտ օրէն*.
Ποικιλόδωρος (ὁ, ἡ) che fà diversi presenti, doni. *զանազան ընծաներ առնող*. *ինծիկներ հանդիսներ ընէին*.
Ποικιλόθρονος (ὁ, ἡ) assiso sopra un trono variato di diversi colori. *զանազան գուներով զարգարուած աթոռի մը վրայ նստած*. *բիհեակիւխ գիր ֆոթի իւրերին օթոռներուն*.
Ποικιλομήτης - ου (ὁ) *καὶ Ποικιλόμητις - ιος* (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόβουλος*.
Ποικιλομηχάνητος (ὁ, ἡ) che sà inventare varj artifizi, scaltro. *զանազան հնարներ հնարել գրցող, խորամանկ*. *ֆէյրլա ֆիճիներ՝ ասոփալէթըր գոլտաղալէն, ֆիրզանդ*.
Ποικιλομορφία (ἡ) varietà di forma. *պլէսայլ ձեւ ունենալը*. *կիտիկին ֆէյրլա պէս-պէս կիտիկլերէ հալէ օլմալը*.
Ποικιλόμορφος (ὁ, ἡ) di varie forme, variforme. *պլէսայլ ձեւերով, բազմակերպ*. *կիտիկին կիտիկլերէ հալէ*. 2. = *Ποικιλόχροος*.
Ποικιλόνωτος (ὁ, ἡ) di cui il dorso è vajato, macchioso. *գունակը գիսակաւոր-ըլլալը ալեհեռէտ*.
Ποικιλοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) che intraprende diversi affari. *զանազան գործերու ձեռք զարնող*. *կիտիկին հալ-հալէ-լար կ՚ընէ*.
Ποικιλόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale macchiate. *գիսակաւոր թեւեր ունեցող*. *գունաւոր գիհեակիւխ*.
Ποικίλος - η - ον. variato, macchioso, vajato, punzecchiato, indanajato. 2. vario, diverso. 3. scaltro, astuto. *գիսակաւոր, գոյնզգոյն, խայտագիծ*. 2. *պլէսայլ, զանազան*. 3. *խրատմանիկ*. *ալեհեռ, գիհեակիւխ, բիհեակիւխ*. 2 *կիտիկին, պէս-պէս պէս պէս-պէս*. 3. *ֆիրզանդ, սլէյ*.
Ποικιλόστερνος (ὁ, ἡ) che ha il petto macchioso. *կուրծքը գիսակաւոր*. *կիտիկ-գիհեակիւխ*. 2. = *Ποικιλόφρων*.
Ποικιλόστικτος (ὁ, ἡ) punzecchiato, macchiato. *գիսակաւոր, կիտիկիւխ*. *գիհեակիւխ*.
Ποικιλόστολος (ὁ, ἡ) che porta un abito ricamato. *բանած զգեստ հագուստ*. *իւրիկերէ իլլեթիվ բանած ֆալէօն*.
Ποικιλοτέχνης - ου (ὁ) che conosce od inventa diverse arti. *զանազան արհեստներ գիտցող կամ հնարող*. *կիտիկին փանաֆիլէր պիլիր խալը ֆէթ խալն*.
Ποικιλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόβουλος*.
Ποικιλόφωνος (ὁ, ἡ) che tramanda varj suoni. *զանազան հնչմունքներ հանող*. *կիտիկին սէսլէր էղեբիլ*.
Ποικιλόχροος - ους (ὁ, ἡ) variato di diversi colori, vario-pinto. *գունագոյն, երփներանգ*. *բիհեակիւխ*.
Ποικιλόχρωμος καὶ Ποικιλόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόχροος*.
Ποικιλτὴς - οῦ (ὁ) ricamatore. *նկարակերտ ասղնեգործ*. *վերին իլլեթին*.
Ποικιλτικὸς - ὴ - όν. che concerne il ricamo. *նկարակերտ գործի պատկանած*. *վերին իլլեթ բիհեակիւխ*.
Ποικιλτὸς - ὴ - όν. ricamato. *բանած, ասղնեգործ*. *իլլեթիվ, նախշուած*.
Ποικίλτρια (ἡ) *θηλ. τ. Ποικιλτής*.
Ποικιλῳδὸς (ὁ, ἡ) che canta diverse canzoni. *զանազան ասմունք երգող*. *կիտիկին նազլէք օթոյան*.
Ποικίλως, ἐπίρ. in varie maniere. 2. astutamente. *զանազան կերպերով*. 2. *խրատմանութեամբ*. *կիտիկին վհմ խալ*. 2. *ֆիրզանդլէթ իլէ*.
Ποιμαίνω. Μ. ανῶ. pascere, pascolare. *արածել*. *օթլաթմագ*.
Ποιμανεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. Μ. ιῶ - ούμαι. = *Ποιμαίνω*.
Ποιμαντὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Ποιμήν*.
Ποιμαντικὸς - ὴ - όν. pastorale. *հովուական*. *չոպանի*.
Ποιμάντωρ - ορος (ὁ) = *Ποιμαντήρ*.
Ποιμάνωρ - ορος (ὁ) pastore d'uomini, sovrano. *մարդպետ հովիւ, պետ*. *բան չոպանը, լուծ*.
Ποιμενίδης - ου (ὁ) figlio d'un pastore. *հովուի որդի*. *չոպան իլլեսը*.
Ποιμενικὸς - ὴ - όν. pastorale. *հովուական*. *չոպանի*.
Ποιμένιος - α - ον. = *Ποιμενικός*.
Ποιμὴν - ένος (ὁ) pastore. *հովիւ*. *չոպան*. (κυρ. καὶ μτφρ).
Ποιμναῖος - α - ον. pastorale. *հովուական չոպանի*.
Ποίμνη (ἡ) gregge (di pecore). (*պարէ*) *հօտ*. (*ծիսոյ*) *սիւրի*.
Ποίμνηθεν, ἐπίρ. dalla gregge. *հօտէն*. *սիւրիէն*.
Ποίμνιον (τὸ) = *Ποίμνη*.
Ποιμνίτης - ου (ὁ) *καὶ Ποιμνῖτις - ιδος* (ἡ) = *Ποιμναῖος*.
Ποινὰ (ἡ) *Δ. ἀντὶ Ποινή*.
Ποιναῖος - α - ον. penale. 2. punitivo. *պատժական*. 2. *պատժագործական*. *ցաւոցի ցաւոցիկ գիհեասդ*. 2. *հաքէզական իլէ*.
Ποινάω - ῶ. Μ. άσω ἤ ήσω. punire. *պատժել*. *ցաւոցիկիւխ, հաքէզական իլէ*.
Ποινὴ (ἡ) pena, ammenda, multa. *պատիժ, տուգանք*. *ցաւոցիկ, ֆիրզանդ*.

Digitized by Google

Ποινηλασία (ἡ) punizione. պատժելը. հոգևնդական կիրք:

Ποινηλατέω - ῶ. *M.* ήσω. perseguitare un colpevole per punirlo. յանցաւորի մը եռանդնի վրայի՝ պատժելու համար. միր ի-ապահովութենէն ի-խափանիլ ըսլլոց՝ ուզի հոգևնդական կիրքէ էլլի:

Ποινήλατος (ὁ, ἡ) perseguito per esser punito. պատժելու համար եռանդնի վրայ-ած՝ ընկճուած. հոգևնդական կիրքէ էլլի ի-ապահովութենէն ըսլլոց՝ տրէլութենէ ըսլլոց:

Ποινητέρα (ἡ) *Θηλ. τοῦ*

Ποινητήρ (ὁ) punitore. պատժող. ի-չիպէլիչի. հոգևնդական կիրքի:

Ποίνιμος - η ῆ ος - ον. punitivo. 2. penale. 3. degno di pena. պատժող. 2. պատժական. 3. պատժոյ արժանի. հոգևնդական կիրքի. 2. ի-պէլիչի պատճառող:

Ποιολογέω - ῶ. *M.* ήσω. cogliere dell' erba. խոտ ժողվել. ըլ ի-օթլէմէք:

Ποιολόγος (ὁ, ἡ) che coglie dell' erba. խոտ ժողվող. ըլ ի-օթլայան:

Ποιονόμος (ὁ, ἡ) che si pasce d' erba. խոտով կերակրուող. ըլ էլի ի-չիմէնէն՝ պէլէնէնէն:

Ποῖος - α - ον; ἀντων. chi? quale? ո՞վ, ո՞ր. ո՞ր, ո՞վ, համբ:

Ποιὸς - ά - όν. tale, di tale qualità. պիսի, ասանկ. ի-օյլի, ի էրէկ:

Ποιότης (ἡ) qualità. որակութիւն, որակուիթիւն. ի-նիթէլիկի:

Ποιόω - ῶ. *M.* ώσω. qualificare. որակաւորել՝ միր ի-նիթէլիկին ի-օմէք:

Ποιπνύω. M. ύσω. servire, operare con diligenza. փութով ծառայել՝ գործել. ի-սչէրէմ էլի էրէտիկի նիխէ՝ էլլէնիկէ:

Ποίφυγμα (τὸ) soffio, respiro forte. ուժով ձայնով չունչ. ի-ուվիխլի՝ պուխ օյլատ՝ նէֆէս:

Ποίφυξις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Ποιφύσσω. M. ύξω. respirare fortemente. ուժով ձայնով չունչ առնել. ի-ուվիխլի՝ պո- էլի նէֆէս օյատ ալմէք:

Ποιώδης - εος (ὁ, ἡ) erboso. խոտով լեր· օխլատ էլի ի-օլատ:

Ποιωτικὸς - ή - όν. qualificante. 2. qualificato. որակաւորիչ. 2. որակաւորուած. միր ի-նիթէլիկին ի-օյան. 2. միր ի-նիթէլիկին ի-օնամէլի:

Πόκα; ἐπίῤῥ. *Δ.* ἀντὶ *Πότε.*

Ποκίζω. M. άσω. = *Ποκίζω.*

Ποκάρεον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πόκος.*

Ποκάς-άδος (ἡ) capellatura. մազ, հեր. սալ:

Ποκίζω. M. ίσω. tosare, tondere. խուզել, գեղմ կտրել. էզրէմէք (ի-օնամէլրէզ):

Ποκοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile al tosone. գեղմի նման. խոտալ պէնէլէր:

Πόκος (ὁ) tosone. գեղմ. խոտալը:

Πολεμάρχειος (ὁ, ἡ) che concerne il generale, il capo della guerra. զօրագլխի պատճառով. ի-պէրդար պիննասով:

Πολεμαρχέω - ῶ. *M.* ήσω. dirigere la guerra, sovrastare all' esercito, essere generale. պատերազմը կառավարել՝ ուզ- գլխաւորել՝ բանակին վրայիցու էլլալ՝ զօրա- գլխաւորել. ճիշդ ի-պէլէնմէք, օրգօրյա նշանագրէլ նիխէ. ի-պէրդար օլմէք:

Πολεμάρχης - ου (ὁ) = *Πολέμαρχος.*

Πολεμαρχία (ἡ) la carica del generale. զօրագլխին պաշտօնը. ի-պէրդարլըք:

Πολέμαρχος (ὁ) generale d' armata, capo della guerra. զօրագլուխ, զօրապետ. ի-պէրդար, ի-պէրդէվէր:

Πολεμέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere, guerreggiare. կռուիլ, պատերազմիլ. ճիշդ- լըլլիլ:

Πολεμησείω (*X. M.*) aver voglia di combattere. կռուելու՝ պատերազմելու փա- փաք ունենալ. ճիշդլըլլիլի համբաւ օլմէք:

Πολεμητήριον (τὸ) luogo adattato per combattere. պատերազմելու յարմար տեղ. ճիշդ-լըլլիլի գիւնօրէդ համալ:

Πολεμητωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ *Πολεμιστής.*

Πολεμίζω. M. ίσω ῆ ίξω. = *Πολεμέω.*

Πολεμικὸς - ὴ - όν guerresco. 2. bellicoso. 3. nemico. պատերազմական. 2. ազէկ պատերազմող. 3. թշնամական. ճիշդ դիւսալ. 2. ճիշդի-վէր. 3. թշնամի:

Πολεμικῶς, ἐπίῤῥ. da guerriero. պատերազ- մողի պէս. ճիշդի դիւսի:

Πολέμιος - α ῆ. ος - ον. ostile, nemico. թշնամական. թշնամի, խոտ: — ίως, ἐπίῤῥ.

Πολεμιστὴρ (ὁ) × ἀντὶ *Πολεμιστής.*

Πολεμιστήριος - α - ον. guerresco. 2. bel licoso, combattente. պատերազմական. 2. պատերազմող, մարտիկ. ճիշդի. 2. ճիշդի-վէր, ճիշդիզի:

Πολεμιστὴς - οῦ (ὁ) combattente. պատե- րազմող. ճիշդիզի:

Πολεμίστρια (ἡ) *Θηλ. τ. Πολεμιστήρ.*

Πολεμοκέλαδος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. պատերազմասէր. ճիշդ սիրող:

Πολεμόνδε, ἐπίῤῥ. alla guerra. ի պատե- րազմ. ճիշդի:

Πολεμοποιέω-ῶ. *M.* ήσω. eccitare la guerra. 2. render nemico. պատերազմ հա- նել. 2. թշնամի ընել. ճիշդ էզդիրմէք, ի-չիլի ալմէք օլմէք. 2. թշնամի խոտ նիխէ:

Πολεμοποιὸς (ὁ, ἡ) che suscita la guerra. պատերազմ հանող՝ յարուցանող. ճիշդ էզդիրան, պօյէ-լի ալմէք օլան:

Πόλεμος (ὁ) guerra, battaglia, combattimento. պատերազմ, մարտ, կռիւ. ճիշդ, ի-չիլի:

Πολεμοτροφέω - ῶ. *M.* ήσω. fomentare la guerra. կռիւը սաստկանել. ճիշդի էտլէ- դրդմէք:

Πολεμόω - ῶ. *M.* ώσω. eccitare qualcuno alla guerra, render nemico. մէկը կռիւի՝ պատերազմի դրդռել, թշնամի ընել. պր- բիլինի ճիշդի ի-սդրդմէք, պրոչիի նիխէ:

Πολεμώνιον (τὸ) polemonio, valeriana (erba). բժշկական խոտ մըն է. պոյէ օխ-:

Πολεύω. M. εύσω καὶ

Πολέω - ῶ. *M.* ήσω. voltare, tornare. 2. frequentare. դարձընել. 2. յաճախել. ի-վէրմէք, պրոսիլմէք. 2. սէրճա ի-սդ- րմէք:

Πόλησις - εως (ἡ) rivolta. դարձընելը. պրոսիլմէք:

Digitized by Google

Πολιαίνομαι. Μ. ανθήσομαι. incanutirsi. ճերմկիմանալ (մազ, մօրուք եւ այլն). — ալրմանալ (առ., ածել. վի առյրը).

Πολιανομέω - ῶ. Μ. ήσω. governare una città. քաղաք մը կառավարել. պիր ևհիրի նայը օլմակ՝ գործել, խորհրդարանական կերպով։

Πολιανόμος (ὁ, ἡ) governatore d'una città. քաղքի կառավար՝ ասիկան. ևհիրը պահող ընտրված։

Πολιαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. essere il capo, presidente della città. քաղքի վրակիցն՝ գլուխը ըլլալ. ևհիրը պահող նայըրը օլմակ։

Πολίαρχος (ὁ, ἡ) il capo, il presidente della città. քաղքին մեծը՝ վրակիցան. ևհիրը պահպանող պահող։

Πολίδιον (τό) ὑπκρ. τ. *Πόλις.* cittadella. պղտիկ քաղաք, առան. ևհիրճիկ, փառաց։

Πολιεύς - έως (ὁ) protettore della città. քաղքի պաշտպան. ևհիրէն ածելոյն՝ հոգացող խնամող։

Πολίζω. Μ. ίσω. fondare una città. քաղաք մը հիմնել՝ շինել. պիր ևհիր պիռնի կիմակ՝ նիւմակ։

Πολιήτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ *Πολίτης.*

Πόλιενδε, ἐπίῤῥ. alla città. քաղաքը (արաման)։ ևհիրը։

Πολιόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli bianchi. ճերմակ մազերով. — մարդ։

Πόλιον (τὸ) polio, canutola (erba). ծաներ հասով խառ մը. ալբեր էօթուլօս պիր ցիլօպ։

Πολιορκέω - ῶ. Μ. ήσω. assediare. պաշարել. հանհաթելիկ ալմակ։

Πολιορκητής - οῦ (ὁ) assediatore. պաշարող. հանհաթելիկ ալան։

Πολιορκητικὸς - ή - όν. che concerne l'assedio. պաշարման յատուկ. հանհաթելիկի գործը։

Πολιορκία (ἡ) assedio. պաշարում. հանհաթելի։

Πολιὸς - ὰ - όν. canuto. 2. bianco. ալեւոր. 2. ճերմակ. — մարդ։ 2. պիյաս։

Πολιότης (ἡ) canutezza. ալիք, ալեւորութիւն. առ՝ առած. օթլաբալը։

Πολιότριχος (ὁ, ἡ) = *Πολιόθριξ.*

Πολιοῦχος (ὁ, ἡ) protettore della città. քաղքի պաշտպան. ևհիրի հանհաթելիկ։

Πολιοφυλακέω - ῶ. Μ. ήσω. custodire la città. քաղաքը պաշտպանել՝ պահպանել. ևհիրի հանհաթելը կիմակ՝ թօրտմակ։

Πολιόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) bianco. ճերմակ. պիյաս, — ։

Πολιόω - ῶ. Μ. ώσω. render bianco, canuto. ճերմակցընել. պիյացըմակ, — կիմակ։

Πολίπορθος (ὁ, ἡ) saccheggiatore delle città, conquistatore. քաղաքները թալանող, ալխարհասաւոր. ևհիրէրի խօշմըլայան՝ ղալի խօսկո։

Πόλις - εως (ἡ) città. քաղաք. ևհիր։

Πόλισμα (τὸ) castello. առան. փառաց։

Πολισμὸς (ὁ) fondazione d'una città. քաղքի շինութիւն. ևհիրին պիռնի օլմաը։

Πολισσόος (ὁ, ἡ) salvatore della città. քաղաքը խնայող. ևհիրի թօրթարան։

Πολισσοῦχος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Πολιοῦχος.*

Πολιστὴς - οῦ (ὁ) fondatore d'una città. քաղաք մը շինող՝ հիմնող. պիր ևհիր պիռնի խոկո։

Πολιτάρχης - ου (ὁ) presidente della città, il capo de' cittadini. քաղքի կառավար, քաղաքացւոց գլուխ. ևհիրի էլխի, ևհիրլիներին պաշխ։

Πολίταρχος (ὁ) = *Πολιτάρχης.*

Πολιτεία (ἡ) stato, la costituzione della città, polizia. 2. i dritti della cittadinanza. սերտիֆիքա, քաղքի սահմանադրութիւն, վարչութիւն. 2. քաղաքական իրաւունք. տիվլեթի, ևհիրի գառանա՝ իւրիկի. 2. ևհիրլիների հոգը։

Πολίτευμα (τὸ) = *Πολιτεία.*

Πολιτευτὴς - οῦ (ὁ) magistrato, amministratore della città, uomo di stato, funzionario. իշխանաւոր, քաղքի սահման, կառավարիչ, սերտիֆիքա մարդ. հանգչդրդ, ևհիր էլխի, տիվլեթի օֆիճ։

Πολιτεύω. Μ. εύσω. (ἀμτβτ. ἡ μσ.) vivere, comportarsi da cittadino. 2. (*ἐν γνν.*) comportarsi (*Λατ.* se gerere), vivere, governare se stesso. քաղաքացւոյ պէս ապրիլ վարուիլ. 2. վարուիլ, քաղքավարիլ, ապրիլ, դիմքը կառավարել. ևհիրլի գործի խալտմակ էրքնմակ. 2. տիվրանմակ, էրքնմակ, խալտմակ, ևհիրմակ, տիվնոխին գործմակ, իշխել կիմակ։

Πολίτης - ου (ὁ) cittadino. քաղաքացի. ևհիրլի։

Πολιτίζω. Μ. ίσω. maneggiare gli affari dello stato. սերտիֆիքան գործքերու խառնուիլ վարիլ՝ մասախարարիլ. տիվլեթի մասլահաթլերը էրէյմակ՝ իշխել կիմակ։

Πολιτικὸς - ἡ - όν. civile. 2. politico, versato nella politica, uomo di stato, uomo civile, garbato. քաղաքական. 2. քաղաքավար, ալխարհավար, բարեմաքիվ. ևհիրի տիպէ. 2. գործդիր, տիվլեթի օֆիճ, իշխանէ վերի. *Πολιτικὴ* (ἡ) la politica. քաղաքավարութիւն, ալխարհավարութիւն. գործդիրլիք։

Πολιτικῶς, ἐπίῤῥ. civilmente, da cittadino. քաղաքականութեամբ, քաղաքացի պէս. ևհիրլի գոալ։

Πολίτις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. *Πολίτης.*

Πολιτισμὸς (ὁ) amministrazione della città. քաղքի կառավարութիւն. ևհիր էլխիի գործդիրլիք։

Πολιτογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. ascriverè al numero de' cittadini. քաղաքացւոց թիւը գնել՝ անցընել. ևհիրլիներին — յընել կիլիրմակ՝ սոյմակ։

Πολιτογραφία (ἡ) l'azione d'ascrivere al numero de' cittadini. քաղաքացւոց թիւը անցընելը. ևհիրլիներին ըզրել կիլիրմակի՝ սոյելը էօմրելէ։

Πολιτοφθόρος (ὁ, ἡ) pernicioso alla città. քաղքին ջնասակար. ևհիրի զարալը։

Πολιτοφυλακέω - ῶ. Μ. ήσω. custodire i cittadini, esser guardiano della città. քաղաքացիները պաշտպանել, քաղքի պահապան ըլլալ. ևհիրլիներին հանհաթելիկ կիմակ՝ թօրտմասոս օլմակ։

Πολιτοφύλαξ - ακος (ὁ) guardiano della

Digitized by Google

citta. քաղքի պահապան. լեռը ֆօրտեցա՝ պետի: Πολίχνιον (τὸ) cittadella, castello. պղտիկ քաղաք, աւան, շէն. լեռնիկ, ֆօրտեցա: Πολιώδης - εος (ὁ, ἡ) che incomincia ad incanutire. ճերմկնալու սկսող. սըրմա պատկած: Πολίωσις - εως (ἡ) incanutimento. ճերմկնալը (մազերու՝ մօրուքի). սպի ածել սըրմանալը: Πολλά, πλὼ. οὐδ. τ. Πολύς. Πολλάκις, ἐπίῤῥ. sovente, spesso. յաճախ, սեպ. սէպ սէպ, ըսի՝ կրկին ետքէ: Πολλαπλασιάζω. M. ασω. moltiplicare. բազմապատկել. շատ կրկնել, ցըլնիմ: Πολλαπλασιασις - εως (ἡ) καὶ Πολλαπλασιασμὸς (ὁ) moltiplicazione. բազմապատկութիւն. շատ, ցըլնիմ: Πολλαπλασιόνως, ἐπίῤῥ. = Πολλαπλασίως. Πολλαπλάσιος - α ῆ ος - ον. moltiplicato, moltiplice. բազմապատիկ. շատ օրմնլ, ցըլնըմբէ: Πολλαπλασιόω - ῶ. M. ώσω. = Πολλαπλασιάζω. Πολλαπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) = Πολλαπλάσιος. Πολλαπλασίως, ἐπίῤῥ. moltiplicatamente. բազմապատիկ, բազմերիցս. շատ օրմնմամբ. շատ կրկին կրկնով: Πολλαπλασίωσις - εως (ἡ) = Πολλαπλασίασις. Πολλαπλόος - οῦς, όη - ῆ, όον - οῦν. = Πολλαπλάσιος. Πολλαχῆ, ἐπίῤῥ. in molti luoghi. 2. in molte maniere. շատ տեղ. 2. շատ կերպիւ. ըսի կերպով. 2. շիտիր կողմ կողմէ: Πολλαχόθεν, ἐπίῤῥ. da molte parti. շատ կողմէ. ըսի կողմանէ: Πολλαχόθι, ἐπίῤῥ. = Πολλαχοῦ. Πολλαχόσε, ἐπίῤῥ. a molte parti. շատ կողմը. ըսի կողմանը: Πολλαχοῦ, ἐπίῤῥ. in molte parti. շատ կողմը. ըսի կողմանը: Πολλαχῶς, ἐπίῤῥ. in molte maniere. շատ կերպերով. ըսի կերպով: Πολλὸς - ἡ - ὸν. Ἰων. × ἀντὶ Πολύς. Πολλοστημόριον (τὸ) la minima parte d' un tutto. բոլորի մը էն պզտիկ մասը. ամէ ամիսին ան տուչիս հասնիք: Πολλοστὸς - ἡ - όν. uno de' molti, minimo. շատերէն մէկը, ամենէն պզտիկ. ամէնտան ամէն մէկ, ան տուչիս. — οστῶς, ἐπίῤῥ. Πόλος (ὁ) polo. 2. orbita. 3. perno (Γαλλ. pivot). քիւռա (ամանքից երկու մնում). 2. մոլորակին ընկնակին շուրջը. 3. ամանք. գուռդ. 2. գիրէլ ոկսրինին իլէ. 3. փլ. գինկիլ: Πολτάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πόλτος. Πολτίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πόλτος. Πολτοποιέω - ῶ. M. ήσω. far della polenta. փախինդ շինել. ան աչը խափել: Πόλτος (ὁ) polenta, farinata. փախինդ, խաշած. ան աչը, ֆարմէ: Πολὺ, οὐδ. τ. Πολύς. Πολυαγάπητος (ὁ, ἡ) carissimo. շատ սիրելի. պէհի ախվէնէս: Πολυάδελφος (ὁ, ἡ) che ha molti fratelli. շատ եղբայրներ ունեցող. ըսի ֆարմանէը:

Πολυάθλος (ὁ, ἡ) vincitore di molti combattimenti. շատ կռիւներու մէջ յաղթօղ գտնուած. ըսի տեսչ-էլէրտե ալի նիֆէլ՝ ֆինիկ էէիրմէլ: Πολυαίματος (ὁ, ἡ) pieno di sangue. արնաւոտ լիք. շատ իլէ փօլը: Πολυαιμέω - ῶ. M. ήσω. avere molto sangue. շատ արուն ունենալ. ֆաղէ ըսի օլմէ: Πολύαιμος καὶ Πολυαίμων - ονος (ὁ, ἡ) = Πολυαίματος. Πολυάκανθος (ὁ, ἡ) pieno di spine. փըշով լիք. փիչկե իլէ փօլը: Πολυαλγὴς - έος (ὁ, ἡ) molestissimo, che apporta estremo dolore. շատ ներգործիւն ալըօզ տատապօղ, տատապիկ ցաւ ցընօղ. ըսի ըէէնիէ՝ ըէէնէի էէրտէ, էֆէրֆ ածէցան: Πολυαλθὴς - έος (ὁ, ἡ) che guarisce molte malattie. շատ հիւանդութիւններ բժշկօղ. ըսի իի-րէյէ խոսիէլէրէրե էֆֆէէրէն: Πολυάλφιτος (ὁ, ἡ) che ha molta farina. շատ ալուր ունեցօղ. ան ըսի: Πολύαμμος (ὁ, ἡ) assai arenoso. շատ աւազուտ. ըսի ֆաղլօ: Πολυάμπελος (ὁ, ἡ) pieno di vigne. պտղաներով լեցուն. պաղլար իլէ փօլը: Πολυαναγνωσία (ἡ) gran letteratura. շատ գրաճանաչութիւն. ըսի օխօսմալըճ: Πολυανδρέω - ῶ καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. essere pieno di uomini, esser popolato. բազմամարդ ըլլալ, մարդով լեցուն ըլլալ. ադիմ իլէ փօլը օլմէ, ադիմներն էպսրիի՝ չէն օլմէ: Πολυάνδριον (τὸ) cimiterio. գերեզմանոց. մեղրիխան: Πολυανδρος (ὁ, ἡ) pieno di uomini, popolato. մարդով լեցուն, մարդաչատ. ադիմներն էպսրիի, չէն. (γυνὴ) donna che ebbe molti mariti. շատ էրկ ունեցած կնիկ. ըսի տեսէ ֆօթոյա կարճէլ ֆոբէ: Πολυάνθεμος καὶ Πολυανθὴς - έος καὶ Πολυανθος (ὁ, ἡ) pieno di fiori. ծաղկով լեցուն. չիչեխլէ փօլը (κυρ. καὶ μτφρ.). Πολυάνθραξ - ακος (ὁ, ἡ) pieno di carboni. գարձելով լեցուն. կիսփր իլէ փօլը: Πολυανθρωπία (ἡ) gran popolazione. մարդաց բազմութիւն շատութիւն. ադամ ըսիլըօլը, չիճիլիկ: Πολυάνθρωπος (ὁ, ἡ) popolato. մարդաշատ. չէն: Πολυάργυρος (ὁ, ἡ) pieno d'argento. 2. ricco. արծաթով լեցուն. 2. հարուստ. ղիւմիշ իլէ փօլը. 2. չէնիկ: Πολυάριθμος (ὁ, ἡ) numeroso. բազմաթիւ. ըսի ապըէլէ: Πολυαρκὴς - έος (ὁ, ἡ) sufficientissimo. 2. che dura lungo tempo. բաւականագոյն. 2. երկար ատեն տեւօղ. չիմփէի իլէ տիպի. 2. ապտան կէսի տիրէն: — αρ. κῶς, ἐπίῤῥ. Πολυάρματος (ὁ, ἡ) che ha molti carri. շատ կառքեր ունեցօղ. արապաջը ըսի:

Digitized by Google

Πολυαρμόνιος (ὁ, ἡ) armoniosissimo.
Πολύαρνος (ὁ, ἡ) che ha molti agnelli.
Πολυάρουρος (ὁ, ἡ) che ha molti campi.
Πολυαρχία (ἡ) poliarchia, dominio di molti.
Πολύαρχον (τὸ) = *Πολυαρχία*.
Πολυάστρος (ὁ, ἡ) pieno di stelle.
Πολυάσχολος (ὁ, ἡ) occupato in molti affari.
Πολυαυξής-έος (ὁ, ἡ) che cresce molto.
Πολυαχθής-έος (ὁ, ἡ) molestissimo.
Πολυάχυρος (ὁ, ἡ) pieno di paglia.
Πολύβατος (ὁ, ἡ) molto frequentato, battuto.
Πολυβαφής-έος (ὁ, ἡ) tinto più volte.
Πολύβιβλος (ὁ, ἡ) pieno di libri.
Πολυβλαβής-έος (ὁ, ἡ) molto nocevole.
Πολυβλαστής-έος (ὁ, ἡ) che germoglia molto.
Πολυβόλος (ὁ, ἡ) che lancia molti dardi.
Πολυβόρος (ὁ, ἡ) assai vorace.
Πολυβότανος (ὁ, ἡ) pieno d'erbe.
Πολυβότρυς-υος (ὁ, ἡ) pieno di grappoli.
Πολυβούλος (ὁ, ἡ) assai prudente.
Πολύβροχος (ὁ, ἡ) molto bagnato.
Πολύβωμος (ὁ, ἡ) che ha molti altari.
Πολυγάλακτος (ὁ, ἡ) pieno di latte.
Πολυγαμέω-ῶ. *M.* *ήσω*. contrarre molti matrimonj.
Πολυγαμία (ἡ) poligamia, moltiplicità di matrimonj.
Πολύγαμος (ὁ, ἡ) poligamo, colui che ha od ebbe molte donne, o colei che ha od ebbe molti mariti.
Πολυγενής-έος (ὁ, ἡ) molto fecondo. 2. di molte specie, di diversi generi.
Πολυγηρία (ἡ) decrepitezza.
Πολύγηρος-ω (ὁ, ἡ) decrepito, vegliardo.
Πολυγλεύκος (ὁ, ἡ) che rende molto mosto.
Πολύγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ) versato od scritto in molte lingue, poliglotto.
Πολυγνώμων-ονος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίρ.*) - *γνωμόνως*. molto prudente, molto sensato, assai erudito. 2. volubile, incostante.
Πολυγόνατος (ὁ, ἡ) che ha molti nodi.
Πολυγονέω-ῶ. *M.* *ήσω*. esser fecondo.
Πολυγονία (ἡ) fecondità.
Πολύγονος (ὁ, ἡ) fecondo, moltiparo.
Πολυγράμματος (ὁ, ἡ) molto letterato.
Πολύγραμμος (ὁ, ἡ) composto di molte linee.
Πολυγράφος (ὁ, ἡ) che scrive molte cose, poligrafo.
Πολυγυμνάστος (ὁ, ἡ) molto od in molte cose esercitato.
Πολυγύναιος καὶ Πολυγύνης-ον ἡ-αικος (ὁ) che ha molte donne.
Πολυγώνιος (ὁ, ἡ) che ha molti angoli.
Πολύγωνος (ὁ, ἡ) = *Πολυγώνιος*. (*οὐσ.*) *Πολύγωνον* (τὸ) poligono (figura che ha molti angoli).
Πολυδάκρυος καὶ Πολυδάκρυς-υος καὶ Πολυδάκρυτος (ὁ, ἡ) molto lagrimevole.

Digitized by Google

խիստ լայնալ արժանի. ընդհ. ազնիւաբար. — ὑτως, ἐπίῤ.
Πολυδάπανος (ὁ, ἡ) molto spendioso. բազմածախ. ըստ ձեռնարկի.
Πολυδέγμων - ονος (ὁ, ἡ) che contiene molte cose, ampio. շատ բան առնող, ընդարձակ. ըստ չափ ալան, կիրճ.
Πολυδεὴς - έος (ὁ, ἡ) assai bisognoso. շատ կարօտ, խիստ չքաւոր. ըստ կհգ., ֆէր հաղաւոր.
Πολυδίκτης - ου (ὁ, ἡ) = *Πολυδέγμων*.
Πολύδενδρος (ὁ, ἡ) pieno di alberi. ծառերով լիցուն. անտառ խոտրիճ.
Πολυδερκὴς - έος (ὁ, ἡ) molto perspicace. շատ արուեստ. կիզիչ. ըստ ձեռնի.
Πολύδημος καὶ
Πολυδημώδης - ους (ὁ, ἡ) = *Πολυάνθρωπος*.
Πολυδικέω - ῶ. *M.* ήσω. far molti litigi. շատ վէճեր բնել. ըստ գալ՝ նիզ կռիւ.
Πολύδικος (ὁ, ἡ) molto litigioso. շատ վէճ սիրող. ըստ նիզողը, նիզոյչ ընկեր ունեցող.
Πολυδινὴς - έος καὶ *Πολύδινος* (ὁ, ἡ) che ha molti gorghi, vortici. շատ յորձանուտներ պտոյտներ ունեցող. ըստ ան֊ֆօրլ՝ կիրտալը.
Πολυδίψιος (ὁ, ἡ) molto assetato, sitibondo. շատ ծարաւած. ընկեր ասատիլ.
Πολύδιφρος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.
Πολύδοξος (ὁ, ἡ) celeberrimo, illustrissimo, gloriosissimo. խիստ հռչակաւոր՝ փառաւոր. ընկեր ճանար՝ կհիլալը.
Πολυδουλεία (ἡ) gran numero di servi. ծառաներու բազմութիւն. խըզմիտիւ ըստ ըլտըլը.
Πολύδουλος (ὁ, ἡ) che ha molti servi. շատ ծառայ ունեցող. ըստ խըզմիտիւ-ուրբը օլան.
Πολύδροσος (ὁ, ἡ) coperto di rugiada. ցօղով գոցուած. լիճ խլի ֆափանէն խօրխըլըլը.
Πολυδύναμος (ὁ, ἡ) assai potente. շատ հզօր՝ կարող. ընկեր ֆավխլի՝ ֆավրխլի.
Πολυδωρία (ἡ) liberalità. առատաձեռնութիւն. ճօմրդրլի.
Πολύδωρος (ὁ, ἡ) che dà molti doni, liberale. շատ ընծայ սրող. առատաձեռն. ըստ հաւիչ էխրէն, ճօմրդր.
Πολυέδρος (ὁ, ἡ) poliedro, che ha molti lati. բազմանիստ, շատ կողմ ունեցող. ըստ խօլը, նէ֊լլի.
Πολυεθνὴς - έος (ὁ, ἡ) abitato da molte nazioni. շատ ազգերէ բնակուած. ըստ ֆլլէրի֊նէրտէն ասդի օլանմալը.
Πολυεσήμων - ονος (ὁ, ἡ) molto erudito. շատ գիտուն. ըստ սլի, ընկեր իլիմտար.
Πολυεσὴς - έος (ὁ, ἡ) di molte sorti. բազմատեսակ. ըստ ֆի֊րլի.
Πολυεσῶς, ἐπίῤ. in molte, varie maniere. շատ՝ զանազան կերպերով. ըստ ֆի֊րլի֊ն խօլլը իլի.
Πολυέλαιος (ὁ, ἡ) che produce molto olio. շատ ձէթ բերող. ըստ ելիքի խօլը հաւ իտի.
Πολυελεὴς - έος (ὁ, ἡ) assai misericordioso, pietoso. բազմագութ. ընկեր ֆրհամիչլի.
Πολυελκὴς - έος (ὁ, ἡ) coperto di piaghe. խոցով գոցուած. խօտ պիրկ, խօրխրն իպարիլի.
Πολυέξοδος (ὁ, ἡ) μτγν. ἀντὶ *Πολυδάπανος*.
Πολυεπαίνετος καὶ *Πολυέπαινος* (ὁ, ἡ) degno di gran lode. շատ գովելի. ըստ ֆրհի չափաւոր.
Πολυεπὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πολυλόγος*.
Πολυέραστος (ὁ, ἡ) amabilissimo. խիստ սիրելի. ընկեր ճվլիչլը.
Πολυεργὴς - έος (ὁ, ἡ) καὶ
Πολύεργος (ὁ, ἡ) molto laborioso. շատ աշխատասէր. ընկեր ըլէչլան.
Πολυέταιρος (ὁ, ἡ) che ha molti compagni, amici. շատ ընկեր՝ բարեկամ ունեցող. արհամարհ՝ ցօմրտ. ըստ.
Πολυετὴς - έος (ὁ, ἡ) di molti anni, antico, vecchio. շատ տարուան, հին, ծեր. ըստ իլլէլէթ, խուխ. կիրկիչ.
Πολύευκτος (ὁ, ἡ) molto desiderabile. շատ փափաքելի. ընկեր արըլանիճի.
Πολύευνος (ὁ, ἡ) = *Πολύγαμος*.
Πολυέφθος καὶ *Πολυέψητος* (ὁ, ἡ) ben cotto. ալէկ եփուած. խիստ կիլիչ.
Πολύζαλος (ὁ, ἡ) assai procelloso. շատ մրրկաւոր. ընկեր ֆըրտըն֊լը.
Πολύζηλος (ὁ, ἡ) molto invidiato. շատ նախանձալ. ըստ էզ֊ֆանըլմիչ.
Πολύζωος (ὁ, ἡ) che vive lungo tempo. երկար աւուրս ապրող. սպան կեղի խոյան.
Πολυηγόρος (ὁ, ἡ) = *Πολυλόγος*.
Πολυήκοος (ὁ, ἡ) che ha udito molte cose, perito, erudito. շատ բան լսած, հմուտ. ըստ չէ իլիֆլ, ֆօլրլը գէլիչ, ալֆահ.
Πολυήμερος (ὁ, ἡ) di molti giorni. շատ օրուան. ըստ կիանիչ.
Πολυηχὴς - έος καὶ
Πολυήχητος (ὁ, ἡ) molto sonoro. շատ հնչող, բարձրաձայն. ընկեր խօրիճ, պիլիճֆալը.
Πολύηχος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ήχως. = *Πολυηχής*.
Πολυθαρσὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di coraggio. շատ արամ, քաջասիրտ. ըստ ճէսարխրիլի.
Πολυθεάμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha visto molte cose. շատ բան տեսած. ըստ չէ կիօրֆալը.
Πολυθέατος (ὁ, ἡ) veduto da molti. շատերէն տեսնուած. ըստ֊ըրտան կիօրհալիլը. 2. = *Ἀξιοθέατος*.
Πολυθεία (ἡ) politeismo. բազմաստուածութիւն. ըստ Աւլահլար֊ը բիճֆիլէթ.
Πολύθεος (ὁ, ἡ) politeista, che adora molte Deità. բազմաստուածի, շատ աստուածներու երկրպագող. ըստ Աւլահլար֊ը բիճան. — Θέως, ἐπίῤ.
Πολυθεότης (ἡ) pluralità degli Dei. Աստուածներու շատութիւն. Աւլահլարը ըստիլլը.
Πολύθερμος (ὁ, ἡ) assai caldo. շատ տաք. ըստ սըճաք.
Πολύθεστος (ὁ, ἡ) = *Πολυπόθητος*.
Πολυθηρία (ἡ) gran quantità di fiere, di belve. երկաց շատութիւն. խոպան հայվանի ըստիլը.
Πολύθηρος (ὁ, ἡ) pieno di fiere, di bel-

Digitized by Google

ve. երեսով լցցուն. խոպնի հայհոյութիւն խօսող։

Πολύθραυστος (ὁ, ἡ) rotto in mille pezzi. կտոր կտոր եղած. իրար խառն ու օրմնը։

Πολυθρέμματος καὶ

Πολυθρέμμων-ονος (ὁ, ἡ) ricco in greggie, in bestiami. շատ հոտեր (ուխտի եւ այլն) ունեցող. ըսի (իշոյն վի ասիը) օրհնելիքի փոխարէն ծաղրելը օրն։

Πολυθρήνητος (ὁ, ἡ) = *Πολύθακρυς.*

Πολύθρηνος (ὁ, ἡ) assai luttuoso. շատ ողբալի. շատի ափսոսալի։

Πολύθριξ-ντριχος (ὁ, ἡ) peloso. մազոտ. թխուկ։

Πολυθρύλλητος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ήτως. assai divolgato, celeberrimo, decantato. շատ հրատարակուած, գերահռչակ. շատի լսուած օրմնը, ամէն մարդու գիտցած։

Πολύθυρος (ὁ, ἡ) che ha molte porte. շատ դուռ ունեցող. ըսի դռնաւոր։

Πολυθύσανος (ὁ, ἡ) che ha molte frangie. շատ ծայր ունեցող. ըսի ածիլը։

Πολύθυτος (ὁ, ἡ) ove si fanno molti sacrifizi. ուր շատ զոհեր կ'ըլլան. նէրեւոյն ըսի զոհարանելու տեղնօրինը։

Πολϋίδρεια ἡ - ρία (ἡ) cognizione di molte cose. շատ բան գիտնալը. ըսի լեյ պիը գիտէի։

Πολϋίδρις-ιος (ὁ, ἡ) che conosce molte cose, molto erudito. շատ բան գիտցող, շատ հմուտ. ըսի լեյ պիլին, ըսի նեռնեյ օխտոհ, գոլէնօր։

Πολϋΐππος (ὁ, ἡ) che ha molti cavalli. շատ ձիեր ունեցող. ըսի ուրը օրն։

Πολϋϊστόρητος καὶ

Πολυΐστωρ-ορος (ὁ, ἡ) = *Πολυειδήμων.*

Πολϋίχθους (ὁ, ἡ) × ἀντὶ

Πολϋΐχθυς-νος (ὁ, ἡ) pieno di pesci. ձուկով լցուն. ձուկէն իւր փոլո։

Πολυπαγής-έος (ὁ, ἡ) estremamente arido, secco. խիստ չոր. ֆիւ֊ֆոլա։

Πολυπάματος (ὁ, ἡ) molto faticoso. շատ աշխատանքով եղող. ըսի ջհմդիլի։

Πολυπαμπης-έος καὶ

Πολύπαμπτος (ὁ, ἡ) molto tortuoso. շատ ծռաւոտուած. ըսիի եղէր պույրու, խոխլէ ըբէլլէ։

Πολύπαπος (ὁ, ἡ) pien di fumo. ծխով լեցուն. խիւխիանգին խոտիի։

Πολυπάρηνος (ὁ, ἡ) = *Πολυκέφαλος.*

Πολυπαρπέω-ῶ. M. ήσω. produrre molti frutti. շատ պտուղ բերել. ըսի ձիլի հաւլ կիթիւ։

Πολυπαρπία (ἡ) abbondanza di frutti. պտղոյ առատութիւն. ձիլի պուլլուղու։

Πολύκαρπος (ὁ, ἡ) che produce molti frutti, fruttuoso. շատ պտուղ բերող, պտղաբեր. ըսի ձիլի հաւլ իտէն, հասելէլ։

Πολυκέλαδος (ὁ, ἡ) assai strepitoso. շատ շառաչիւն հանող. ըսի լսմնիալը։

Πολύκενος (ὁ, ἡ) molto vuoto. շատ պարապ. ըսի պոյ։

Πολυκέρδεια (ἡ) grand' astuzia. շատ խրամատաբերութիւն. ըսի ֆիրլանըլըք։

Πολυκερδής-έος (ὁ, ἡ) assai lucroso. 2. molto scaltro, astuto. շատ շահ բերող. 2. շատ խորամանկ. ըսի ւիօլը. 2. ըսի ֆիրլանը։

Πολυκέρως-ω καὶ *ωτος* (ὁ, ἡ) che ha molte corna. շատ եղջիւր ունեցող. ըսի պոյնուալը։

Πολυκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha molte teste. շատ գլուխ ունեցող. ըսի պոլլը։

Πολυκηδής-έος (ὁ, ἡ) che cagiona o che si trova in grand' afflizione, tristizia, cura. շատ տրտմութիւն մտմտուք պատճառող կամ իմնցող. ըսի ինծի պէտ կիրիթէն խոթօփ ըլնէն։

Πολυκίνδυνος (ὁ, ἡ) pericolosissimo. խիստ վտանգաւոր. շատի ինհկնիկիլի։

Πολυκίνητος (ὁ, ἡ) che si muove facilmente. դիւրաշարժ. ֆօլայլէ՝ առանց իւր հրելոյթի կիլնէ՝ ինքնին ինհկնիկէն։

Πολύκλαγγος (ὁ, ἡ) che rende varj suoni. զանազան հնչմունքներ հանող. ինհկնիկ պէպէլոր ըբէրան։

Πολύκλαδος (ὁ, ἡ) che ha molti rami. շատ ոստ ունեցող. պօլը ըսի, պօլը։

Πολύκλαυστος καὶ *Πολύκλαυτος* (ὁ, ἡ) assai lagrimevole. խիստ ողբալի, շատ արժանի. շատի ափսոսալի։

Πολυκλεὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Περικλεής.*

Πολύκλειστος (ὁ, ἡ) ben serrato. ամէն կողմէն՝ գոցուած. եէք տիկկաթլի, քօֆունտլը։

Πολύκλειστος (ὁ, ἡ) καὶ

Πολυκλῆις-εσσα-εν. × ἀντὶ *Πολυκλεής.*

Πολύκληρος (ὁ, ἡ) ricco, opulento. հարուստ. մալայ, չիհնկին։

Πολύκλινος (ὁ, ἡ) che contiene molti letti. շատ անկողիններ ունեցող. ըսի փօլլի ալան, ըսի փօլլիւկլի։

Πολύκλυστος (ὁ, ἡ) molto agitato dalle onde. բազմաճաւփ, ալիքներէ շատ յուզուած. փալըրտիսի ըսի ալիքի օրմնը։

Πολύκλωνος (ὁ, ἡ) ramoso. ոստոտ. փօլլը պօտաղլը։

Πολύκμητος (ὁ, ἡ) che costa molto travaglio. շատ աշխատանքով եղող. ըսի ջհմդիլի իլէ օրնի։

Πολύκνημος (ὁ, ἡ) che ha molte colline. շատ բլրակներ ունեցող. ըսի պէչուրէ թիէփիփէլէրի օրնի։

Πολυκοίλιος (ὁ, ἡ) panciuto. մեծ փոր ունցող. ւիէփօ, իրէ պոիըլը։

Πολύκοινος (ὁ, ἡ) commune a molti, divolgato. շատերուն հասարակ, հրատարակուած. ըսիւրա ալէօվլիէի օրնի, ըսիլ օրնուլ։

Πολύκολπος (ὁ, ἡ) sinuoso. ծռապտիկ. փօլըէի։

Πολυκόλυμβος (ὁ, ἡ) che nuota spesso. առիւ լողացող. ըսի նէօլիի։

Πολύκομος (ὁ, ἡ) capelluto. մազոտ. մալը։

Πολύκομπος (ὁ, ἡ) che si vanta molto. շատ պարծենկոտ. ըսի եֆէնի։

Πολύκρανος (ὁ, ἡ) = *Πολυκέφαλος.*

Πολυκρατὴς-έος (ὁ, ἡ) assai potente. շատ զօրաւոր. ըսի ֆօվլիէլի՝ ֆօրթիլի։

Πολύκρημνος (ὁ, ἡ) pien di precipizi. շատ փոր տեղեր ունեցող. ըսի ուչուրում։

Πολύκριθος (ὁ, ἡ) che produce molte orzo. շատ գարի բերող. ըսի արթ հաւլ իտէն։

Digitized by Google

Πολυκρόταλος (ὁ, ἡ) che fà molto romore. շատ շաչաձայն. ըստ շատիս խոհն։
Πολύκροτος (ὁ, ἡ) che fà molto strepito. 2. che risuona da grandi applausi. շատ փոքրատարած ընդոց. 2. շատ ծափահարութեանե հնչող. ըստ շատիս ելե. 2. ըստ իւ ընդհանրապէս խօսիկն։
Πολυκτημοσύνη (ἡ) possessione di molti beni, ricchezza. շատ ստացուածք ունենալը, հարստութիւն. մեծութիւն, վիճակ։
Πολυκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) dovizioso, ricco. ընչաւէտ, հարուստ. մեծատ, վիճակաւոր։
Πολύκτηνος (ὁ, ἡ) che ha molte greggie, gran bestiame. շատ հօտեր՝ անգիաներ ունեցող. ըստ ծոյն անբաներ ունեցող։
Πολυκτησία (ἡ) = *Πολυκτημοσύνη*.
Πολυκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide molti. շատերը մեռցնող. ըստերը խօլտրիչ։
Πολυκύματος (ὁ, ἡ) καὶ *Πολυκύμων - ονος* (ὁ, ἡ) fluttuoso. բազմալուծ, ալէասուն. գալարանիւղ, ջրրիւնաւէ։
Πολυκωλος (ὁ, ἡ) composto di molte membra. շատ անդամներե բազկացեալ. ըստ ազգրտան խղճիկ։
Πολύκωπος (ὁ, ἡ) che ha molti remi. շատ թիակներ ունեցող. ըստ փրփուիչ։
Πολυλαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) assai risplendente. շատ փայլուն. ըստ ճոխ։
Πολύλαος (ὁ, ἡ) molto popolato. խիտ մարգաբնակ. ընդիկ վիճ։
Πολυλίμενος (ὁ, ἡ) che ha molti porti. շատ նաւահանգիստներ ունեցող. ըստ խիհանգիստը ելե։
Πολύλλιστος - ος ἤ η - ον. = *Πολυπόθητος*.
Πολυλογέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare molto. շատ խօսիլ. ըստ ըսելոց խիսիւ։
Πολυλογία (ἡ) loquacità, ciarle, moltiloquio. շաղակրատութիւն, շատ խօսիլը. լեզուականութիւն, ըստ ախոյեանիկ։
Πολύλογος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che parla molto, cicalatore. շաղակրատ, շատ խօսող. լեզուական, ըստ ախոյեանիկ. 2. (*προπαροξ.*) che richiede lunghi discorsi. շատ խօսքով եղող. ըստ ախօ իւե ելե, ըստ ախոհպիւե գոհրտե. — *λόγως, ἐπίῤ.*
Πολυμάθεια (ἡ) erudizione. գիտնականութիւն. օգտասէրութիւն։
Πολυμαθὴς - έος (ὁ, ἡ) erudito. գիտնական. օգտասէր, գուսիկ. — *μαθῶς, ἐπίῤ.*
Πολυμαθία (ἡ) = *Πολυμάθεια*.
Πολυμάντευτος (ὁ, ἡ) celebre pei suoi oracoli. առատագուշակութեամբն գոսւ շատութիւնններուն համար հռչակաւոր. շատիկ մեկնիչներէ իւրե նամրոյ։
Πολυμαχητος (ὁ, ἡ) = *Περιμάχητος*.
Πολυμεθὴς - έος (ὁ, ἡ) imbriacone. արբեցիա. շատ գինով. ըստ ախրիօլ, ճնճղան։
Πολυμελὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di molte membra. 2. armoniosissimo. շատ անդամներէ բազկացեալ. 2. խիտ ներդաշնակաւոր. ըստ ախոյեան. 2. շատիկ ահիճտլէ. — *μελῶς, ἐπίῤ.*
Πολυμέρεια (ἡ) moltiplicità di parti. շատ մաս ունենալը, մասանց շատութիւն. ըստ հիւրիւրիւ. խորը ըստնոյ։
Πολυμερὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di molte parti. շատ մասերէ բազկացեալ. ըստ հիւրիւ, խորոյ ըստ։
Πολυμέριμνος (ὁ, ἡ) che ha molte cure. շատ մտմտուք ունեցող. գիւրահոգիկ ըստ։
Πολυμερῶς, ἐπίῤ. in molte maniere. շատ կերպով. ըստ խորդ իւրե։
Πολυμετάβλητος καὶ *Πολυμετάβολος* (ὁ, ἡ) assai mutabile. խիտ փոխոխելի. ընդիկ թիւգիւրիս փոփիլը։
Πολυμήκετος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ
Πολυμήκης - εος (ὁ, ἡ) assai lungo. խիտ երկայն. ելե աղտն։
Πολυμήτης - ου (ὁ) καὶ *Πολύμητις - ιος* (ὁ, ἡ) = *Πολύβουλος*.
Πολυμηχανία (ἡ) industria, sagacità. վարպետութիւն, խորագիտութիւն. աստուածէպ. ֆիւռնիկ։
Πολυμήχανος (ὁ, ἡ) industrioso, sagace. հարտար, հնարքիաց. ուրիճ, աստուծէպ ինչ, ֆիւռնիկիչ։
Πολυμιγὴς - ιος (ὁ, ἡ) mescolato di molte cose. շատ բաներով խառնուած. ըստ նեռնիւե իւրե ետեւնուած։
Πολύμικτος (ὁ, ἡ) = *Πολυμιγής*.
Πολύμισθος (ὁ, ἡ) che riceve gran paga. շատ վճար առնող. ըստ կիր ալան։
Πολύμιτος (ὁ, ἡ) broccato. ճաճուտր, սակճամուկ. մետաքսահատն. բիւնիփիչ թիւլիւր իւրե փոփոխմամբ. ալամիւր։
Πολυμνήμων - ονος (ὁ, ἡ) che si ricorda di molte cose. շատ բան յիշող. ըստ ինչ հիւրիւն ինիչիւն՝ անան։
Πολυμνήστευτος (ἡ) da molti ricercata in matrimonio. շատերէ ուզուած՝ փնտրատած (աղջիկ). ըստ ըստրտան՝ խիսնափիչ՝ ուսանիւլ (կնէ)։
Πολύμυιος (ὁ, ἡ) pien d' alga. մամուռաւոր լեցուն. խոտանդան՝ ջիւռնիչիչ խոտիչ։
Πολύμορφος (ὁ, ἡ) di molte forme, moltiforme. շատ ձեւով. ըստ ախչիւլ, ըստ ընչիչ։ — *μόρφως, ἐπίῤ.*
Πολύμουσος (ὁ ἡ) assai letterato. շատ գիտուն. ընդիկ օգտասէր։
Πολύμοχθος (ὁ, ἡ) molto penoso, laborioso. խիտ ուշնաստիաւոր եղող. ըստ ընճիչիւլ։
Πολυμύελος (ὁ, ἡ) pien di midollo. ուղեղով լեցուն. ախչիչ՝ խոտին իւրիչ։
Πολύμυθος (ὁ, ἡ) = *Πολύλογος*.
Πολύναος (ὁ, ἡ) che ha molti tempj. շատ աստիճներ ունեցող. ըստ ախիչիճիւրը ելե։
Πολύνευρον (τὸ) piantaggine (erba). ղլախոտ. ախնիւլ օձ։
Πολυνέφελος (ὁ, ἡ) coperto di nuvole. ամպերով գոցուած. գուռտրտրտան խոչանիւլ։
Πολυνηνέμιος - α - ον. assai tranquillo, docile. խիտ հանգարտ՝ հեզ. ընդիկ գուռսի՝ հապչիչ։
Πολυνίκης - ου (ὁ, ἡ) che vinse spesso. շատ անգամ յաղթող գանըաւ. ըստ գիչո ֆիւնիկ ելնող։
Πολυνιφὴς - έος καὶ

Digitized by Google

Πολύνιφος (ὁ, ἡ) pien di neve. ձնաբեր լինող. խորհ խոտիճ։

Πολύνοια (ἡ) gran sagacità, somma prudenza. շատ հարատևամտություն, մեծ խոհեմություն. ալիր միտքի, ըստ հունի խոսելը։

Πολύνομος (ὁ, ἡ) ben nudrito. ազնիւ սընունդ. նյ գեղեցիկ։

Πολύνοος - ους (ὁ, ἡ) molto prudente, assai sagace. շատ խոհեմ, խիստ հարատևամիտ. ըստ դատողիկ միտքի, ուիրիկ։

Πολύνοσος (ὁ, ἡ) malsano, valetudinario. վատառողջ. տկար հիւանդ։

Πολύνως, ἐπίῤ. (κατὰ κρ. ἀντὶ *Πολυνόως*). con grande prudenza. շատ խոհեմությամբ. ըստ գործելու իւր։

Πολύξεινος ἢ ὐξενος (ὁ, ἡ) molto ospitale. շատ հիւրասեր՝ օտարասէր. գեղեցիկ ներկելու ըստ հաճոյական իւր տալ խոհ։

Πολυοδία (ἡ) lunghi viaggi. երկար ճամբորդություններ. ալեալ նշանաւորելը։

Πολυόδους - ὀδοντος (ὁ, ἡ) che ha molti denti. շատ ակռաներ ունեցող. ըստ փիլի։

Πολύοζος (ὁ, ἡ) che ha molti nodi, lussuriante. առատ ոյժ, ուռճացեալ. փոլլը դառնալը։

Πολυοινία (ἡ) abbondanza di vino. գինիի առատություն. լցուած գոլորշու։

Πολύοινος (ὁ, ἡ) che produce molto vino. 2. imbriacone, շատ գինի բերող. 2. արբշիռ. ըստ լցուած հոգ խոհ. 2. գինեխմեն, գինեքի։

Πολυόλβιος × *ἀντὶ*

Πολύολβος (ὁ, ἡ) molto felice, ricchissimo. շատ երջանիկ, խիստ հարուստ. ըստ հարկալոյս, ընկեր կենդանի։

Πολυομβρία (ἡ) abbondanza di pioggie. անձրեւի առատություն. խոշոր գոլորշու։

Πολυόμματος (ὁ, ἡ) che ha molti occhi. շատ աչեր. ըստ կերպիւ։

Πολυόνειρος (ὁ, ἡ) che sogna spesso. շատ երազ տեսնող. ըստ տխուր կերպին։

Πολύοπος (ὁ, ἡ) pien di buchi. ծակով լեցուն. փուխր իւր փոլը։

Πολυορνιθος καὶ

Πολύορνις - ιθος (ὁ, ἡ) pien d'uccelli. թռչնով լեցուն. խոշոր խոտիկ։

Πολύοσμος (ὁ, ἡ) che spande molt' odore. շատ հոտ արձակող. ըստ քօքոս առնելը։

Πολύοστεος (ὁ, ἡ) assai ossoso. շատ ոսկրաւոր. ըստ փիքիլ։

Πολυόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Πολυόμματος*.

Πολυοχλέω - ῶ. καὶ (συνήθ. μσ. ἢ παθ.) - *οχλέομαι - οῦμαι. Μ. ήσω - ομαι.* esser popoloso, esser pieno di gente. բազմամարդ լինել, մարդով լեցուն լինել. լեի օլմե, խուճապ խոտիկ օլմե։

Πολυοχλία (ἡ) popolazione. բազմամարդություն. լեիլե, ինան ըստլուլը։

Πολύοχλος (ὁ, ἡ) popolato. բազմամարդ, մարդաշատ. լեի։

Πολύοψος (ὁ, ἡ) pieno di companatico. թաղանով լեցուն. փոքիլը պոլ։

Πολυπάθεια (ἡ) sofferenza di molte cose. շատ բան քաշելը. ըստ նյ նեղելիք։

Πολυπαθής - ἐος (ὁ, ἡ) che soffri o soffre molte cose. շատ բան քաշած կամ քաշող. ըստ նյ նեղել խոտ լեիեն։

Πολυπαιδία (ἡ) gran numero di figli o servi. ազգ կամ ծառայից շատութիւն. նվաճ խոտ տալ ըստլուլը։

Πολύπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha molti figli o servi. շատ զաւակ կամ ծառայ ունեցող. ըստ նվաճելը, ըստ տալելը։

Πολυπαταγος (ὁ, ἡ) molto strepitoso. շատ շառաչող. ըստ լսելիլը։

Πολυπατητος (ὁ, ἡ) molto calcato, battuto, frequentato. շատ կոխած, խիստ կոխուած, խիստ յաճախեալ, վերուն. ըստ լեզնանվել, նվաճել, իւլնե։

Πολύπατρις - ιδος (ὁ, ἡ) che ha molte patrie. շատ հայրենիք ունեցող. ըստ եղիանելը։

Πολυπειρία (ἡ) grand' esperienza. շատ հմտություն. ըստ լոքմալիք։

Πολύπειρος (ὁ, ἡ) assai esperto. շատ հմուտ, փորձ եւ կիրճ. ըստ լոքմի, ուիլին։

Πολυπενθής - ἐος καὶ

Πολυπένθιμος (ὁ, ἡ) assai afflitto. շատ յուզուած. ըստիկ սգելիլ տերելի։

Πολυπικρος (ὁ, ἡ) assai amaro. շատ լեղի. ըստիկ սգ։ — *πίκρος, ἐπίῤ.*

Πολυπιστος (ὁ, ἡ) fedelissimo. խիստ հաւատարիմ. ըստիկ տոպէ։

Πολύπλαγκτος (ὁ, ἡ) καὶ

Πολυπλανής - ἐος καὶ

Πολυπλάνητος (ὁ, ἡ) ch' erra quà e là, vagabondo. տպին տնկին պտըտող, թափառական. խոխ պրէ փօլըշ, տնէյ կիւլին։

Πολύπλαγος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤ.*) - *πλανὸς.* = *Πολυπλανής.*

Πολυπλασιάζω, Πολυπλασιασμός κτλ. = *Πολλαπλασιάζω, Πολλαπλασιασμὸς* κτλ.

Πολύπλεθρος (ὁ, ἡ) di molti jugeri. շատ լծվարնոց. ըստ գեղեցիկ։

Πολύπλεκτος (ὁ, ἡ) = *Πολύπλοκος.*

Πολύπλευρος (ὁ, ἡ) = *Πολύπλευρος.*

Πολυπλήθεια (ἡ) abbondanza. առատություն. պոլլութ, շատիկի։

Πολυπληθέω - ῶ. Μ. ήσω. essere numerosissimo. 2. crescersi il numero. շատ բազմ բլլալ. 2. թիւը շատնալ. ըստ օլմե. 2. ահչէը արթմե։

Πολυπληθὴς - ἐος (ὁ, ἡ) numeroso. բազմութիւն, շատութ. ահչէը ըստ։

Πολυπληθία (ἡ) = *Πολυπληθεια.*

Πολυπλοκία (ἡ) astuzia. խորամանկութիւն. գիւղգղալիք։

Πολύπλοκος (ὁ, ἡ) implicato. 2. astuto. փաթթուած. 2. խորամանկ. տրիկ. 2. գիրգիճ. — *πλόκως, ἐπίῤ.*

Πολύπνοος - ους (ὁ, ἡ) che soffia con violenza. 2. che esala molt' odore. սաստիկ փչող. 2. շատ հոտ արձակող. գեղիկ խոհ. 2. ըստ հոտ տալե։

Πολυπόδης - ου (ὁ) = *Πολύπους.*

Πολυποδία (ἡ) molti piedi. շատ ոտքեր. ըստ ոտելը։

Πολυπόδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πολύπους.* 2.

Digitized by Google

polipodio (pianta). ունիկ մըն է. ոլոր-ոտիկ ունի, տերեւները (φίλικα):
Πολυποδώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al polpo. պոլիպոպէ նման. ըստ ոտից պէս:
Πολυπόθητος (ὁ, ἡ) molto desiderato. շատ փափաքուած. ըստ սրտի:
Πολυποίκιλος (ὁ, ἡ) vajato, vario, di molte sorti. գունագոյն, բազմատեսակ. ոլոր-մոլոր, կերեւոյթ:
Πολύποινος (ὁ, ἡ) che impone molte pene. շատ պատիժ դնող. ըստ դատի տալու:
Πολύπολις - εως (ὁ, ἡ) che contiene molte città. շատ քաղաքներ բովանդակող ունեցող. ըստ կերպի:
Πολύπονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - πόνως. assai faticoso. շատ աշխատասէր եղող. ըստ ջանասիրի:
Πολυπόρευτος (ὁ, ἡ) molto frequentato. խիտ յաճախուած՝ վարուն. երկար, կերպ:
Πολυπυσία (ἡ) eccesso nel bevere. չափէ դուրս խմելը. օրհնըշ երկար:
Πολυπόταμος (ὁ, ἡ) che ha molti fiumi. շատ գետեր ունեցող. լայնորը ըստ:
Πολυποτέω - ῶ. Μ. ήσω. bere molto, trincare. շատ խմել. ըստ երկար:
Πολυπότης - ου (ὁ, ἡ) gran bevitore. շատ խմող. երկիտ, ըստ լափան:
Πολυπότις - ιδος (ἡ) Θηλ. τ. προηγ.
Πολύποτος (ὁ, ἡ) = *Πολυπότης.*
Πολύπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha molti piedi. շատ ոտք ունեցող. ըստ ոտերը. (οὐσ.) polpo (pesce). 2. polipo, ozena (ulcera che viene alle narici). պոլիպոտ (ձուկ). 2. պոլիպոտ (քթի ծակերուն հանգըստած ռիխ կեղ մը). էնիսօքի. 2. պոլիպոտ տերեւներուն կերտած օրեն խոթ:
Πολυπραγματέω - ῶ. Μ. ήσω. occuparsi in molte cose. շատ բանի պատպոլիլ. ըստ երես գործալ. օլմէք:
Πολυπραγματος (ὁ, ἡ) = *Πολυπράγμων.*
Πολυπραγμονεύω. Μ. εύσω. καὶ
Πολυπραγμονέω - ῶ. Μ. ήσω. occuparsi in molte cose, ingerirsi in tutto, esser curioso. շատ բանի պատպոլիլ, ռիխ բանի ռիխ մտնալ, հետաքրքիր ըլլալ. ըստ երես գործալ օլմէք, հոր երես կերթալ, լուֆֆօլմէք:
Πολυπραγμοσύνη (ἡ) faccenderia, affannoneria, curiosità. ռիխ բանի ռիխ մտնալը, հետաքրքրութիւն. հոր երես կերթալ, լուֆֆօլմէք:
Πολυπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) affannone, faccendiere, curioso. ռիխ բանի ռիխ մտնող, հետաքրքիր. հոր երես կերթալ, էրճուէք, լուֆֆօլմա:
Πολυπρηγμονέω - ῶ. Μ. ήσω. Ἰων. ἀντὶ *Πολυπραγμονέω.*
Πολυπρόβατος (ὁ, ἡ) che ha molte pecore. շատ ոչխարներ ունեցող. ըստ ոչխարը:
Πολύπροικος (ὁ, ἡ) ch' ebbe una buona dote. ազէկ օժիտ մը ունեցած. խնչ ճկհիշ կերթալ, ոլ պէր ճկհիշ ուղալ:
Πολυπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha molte forme, moltiforme. շատ ձեւ ունեցող, բազմաեսակ. ըստ պէրէրվ, կերեւոյթ:
Πολύπτερος (ὁ, ἡ) che ha molte piume. շատ փետուր ունեցող. ըստ թռչուն:
Πολύπτωτον (τὸ) poliptoto (figura rettorica). յոգնահոլովութիւն (ճարտասանական ձեւ մը). պէր լեզուի կերեւոյթ փոխելու խօսքի ֆոլլոմոզը (պէր նիվ կերէք խզի խըլնող):
Πολύπυλος (ὁ, ἡ) che ha molte porte. շատ դուռ ունեցող. ըստ փեղալը:
Πολύπυργος (ὁ, ἡ) che ha molte torri. շատ աշտարակներ ունեցող. ըստ ֆոլէրէ:
Πολυρρᾳγής - έος (ὁ, ἡ) che ha molte fessure. 2. che schizza da molte fessure. շատ ծակեր ունեցող. 2. շատ ծակերէ դուրս ցայտող. ըստ տեղէրէ. 2. ըստ տեղէրէրտեն ուզրայ ուզրայ:
Πολυρράπτος καὶ
Πολυρράφης - έος (ὁ, ἡ) rappezzato, tacconato. կարկատ, կարկատած. խոմուզ:
Πολυρρήμονέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare molto. շատ խօսիլ. ըստ լեզուդ կրճել:
Πολυρρήμων - ονος (ὁ, ἡ) loquace, eloquente. շատ խօսող, լեզուանի. ըստ սեղջկերի, դէլղա:
Πολυρρίζος (ὁ, ἡ) che ha molte radici. շատ արմատ ունեցող. ըստ պօղէ:
Πολυρρόδος (ὁ, ἡ) pieno di rose. վարդով լեցուն. կերեսին խորեր:
Πολυρρόους - ους (ὁ, ἡ) che scorre in abbondanza. առատահոս, յորդահոսանք վազող. պօղ ոգան:
Πολύρρυτος (ὁ, ἡ) = *Πολύρρους.*
Πολὺς - πολλὴ - πολὺ (ἡ γεν. Πολλοῦ, ῆς, οῦ). molto, troppo. 2. abbondante. 3. forte. շատ, բազում. 2. առատ. 3. ուժգին. ըստ, կերեր. 2. պօղ, ըստ. 3. խօսէ կերէք. (τὸ οὐσ.) Πολὺ, Πολλὰ, ἐπίρ. troppo, assai. յոյժ. ըստ, կերակ:
Πολύσαθρος (ὁ, ἡ) assai guasto, putrefatto. խիստ ապականած՝ ուրբացած. ըստի գօղալմիշ:
Πολυσαρκία (ἡ) corpulenza, carnosità. մսառատութիւն. գերմարմնութիւն. երկարէ, պերճութիւն:
Πολύσαρκος (ὁ, ἡ) corpulento, carnoso. մսառատ, գեր. երկարէ, պերճ:
Πολυσέβαστος (ὁ, ἡ) molto rispettabile. շատ յարգելի. ըստի բաղդերէ:
Πολύσεμνος (ὁ, ἡ) καὶ
Πολύσεπτος (ὁ, ἡ) = *Πολυσέβαστος.*
Πολυσήμαντος (ὁ, ἡ) che ha molti significati. շատ նշանակութիւն ունեցող. ըստ հանկալը:
Πολυσιτία (ἡ) abbondanza di frumento, di viveri. ցորենի առատութիւն. պօղայ կերակրի պէրէքէթլիլը:
Πολύσιτος (ὁ, ἡ) pieno di frumento. 2. che mangia molto, mangione. ցորենով լեցուն. 2. շատ կերող. պօղայ էլէ պօղ. 2. ըստ կերան:
Πολύσκαλμος (ὁ, ἡ) che ha molti remi. շատ թիակներ ունեցող. ըստ փոյրերէվ:
Πολύσκεπτος (ὁ, ἡ) che si vede d'ogni

Digitized by Google

lato. ամէն գիսաց սեռական. հոլ խոփան ի-ոչխարին.

Πολύσκιος (ὁ, ἡ) che fà molt' ombra. շատ շատ ընդ. ըստ ի-ոլ ի խին.

Πολυσκώμων - ονος (ὁ, ἡ) gran motteggiatore. շատ ծաղրածու. ըստ շատ.

Πολύσπαστον (τὸ) polispasto, taglia. (Γαλλ. moufle.) բազմաձախարակ (գործ). ի-ինչ-ի հոգ.

Πολύσπειρος (ὁ, ἡ) tortuoso. ծուռ ու մուռ. խրթ ու-յին.

Πολυσπερμία (ἡ) abbondanza di seme. սերման առատութիւն. նոքին զոլ.

Πολύσπερμος (ὁ, ἡ) abbondante di seme. շատ սերմ ունեցող. նոքին զոլ.

Πολύσπορος (ὁ, ἡ) che produce molto seme. շատ սերմ բերող. ըստ ի-ոհմար հաղ ի-ին.

Πολυσταγὴς - έος (ὁ, ἡ) che distilla in abbondanza. առատ կաթող. զոլ ընդ-ին ի-ին տանջան.

Πολυσταγῶς καὶ

Πολυστακτί, ἐπιῤῥ. colando in abbondanza. առատ կաթելով. զոլ զոլ տանջարար.

Πολυστάφυλος (ὁ, ἡ) che ha molte uve. շատ խաղող ունեցող. ըստ ի-ոլ-ի.

Πολυσταχυς - υος (ὁ, ἡ) che produce molte spighe. շատ հասկ բերող. ըստ զոլ-ի հաղ ի-ին.

Πολυστεγὴς - έος καὶ

Πολύστεγος (ὁ, ἡ) che ha molti pavimenti, piani. շատ յարակ. զանգիան ունեցող. ըստ տիւրհիւ-ի ի-ին.

Πολυστέλεχος (ὁ, ἡ) che ha molti tronchi. շատ բուն ունեցող (ծառ). ըստ տի-ին-ի (ծառ).

Πολυστένακτος (ὁ, ἡ) colmo di gemiti, di sospiri. ողբալից, հեծեծելի. ի-ին-ոյ-ի տի-ին հոգոց ի-ին.

Πολύστεπτος (ὁ, ἡ) più volte coronato. շատ անգամ պսակուած. ըստ տի-ի ի-ին-ին.

Πολυστέφανος (ὁ, ἡ) καὶ

Πολυστεφὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πολύστεπτος.*

Πολυστικτος (ὁ, ἡ) marcato di molte macchie, macchioso. շատ բծերու նշան ունեցող, պիսակաւոր. ըստ պիսակ-ի.

Πολυστιχία (ἡ) moltitudine di versi. (առանձաւորի) առատ շատութիւն. տիւի ըստ ըստ-ին.

Πολύστιχος (ὁ, ἡ) composto di molti versi o linee. շատ առնիրէ կամ գծերէ բաղկացեալ. ըստ պիւրի-իրտին՝ ի-ոյ-ո ընդ-ի-ին-ի ի-ին.

Πολύστοιχος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Πολύστολος (ὁ, ἡ) che ha una grande flotta. մեծ նաւատորմիղ մը ունեցող. պրօյ-ո պէ ի-ի տմնանաւոք օլան.

Πολύστομος (ὁ, ἡ) che ha molte bocche, o imboccature. 2. cicalatore. շատ բերան ունեցող. 2. չռչռկրատ. ըստ ու-ընդ-ի-ի. 2. լեզուաշատ.

Πολύστονος (ὁ, ἡ) degno di molti sospiri. շատ հառաչանաց արժանի. ըստ ի-ին-ո-ի-ի լայտի.

Πολυστρεπτος καὶ

Πολυστροφὴς - έος καὶ

Πολύστροφος (ὁ, ἡ) volubile. գիւրաշարժ, յաղագր. ագ է-ու-ր, ի-ոլ-ի-ի-ի գ-ի-ի-ի.

Πολύστυλος (ὁ, ἡ) che ha molte colonne. շատ սիւներ ունեցող. ըստ ի-ոլ տիւրէ օլան.

Πολυσύλλαβος (ὁ, ἡ) polisillabo, composto di molte sillabe. բազմավանկ. ըստ գիտիկին ի-ոլ-ի-ի.

Πολυσύνδετος (ὁ, ἡ) ben congiunto. աղէկ կապակցեալ. ա-ի-ի իւր ի-ի գ-ոլ-ի-ի. (σύνδ.) *Πολυσύνδετον* (τὸ) polisindeto (figura rettorica). բազմակապութիւն (ճարտասանական ձեւ մի է). ագ տիւրտի ըստ ա-ի-ի է-ու-ի-ոլ-ի ի-ի (լ-ի-ի իւր տիւր).

Πολυσφράγιστος (ὁ, ἡ) ben sigillato. աղէկ կնքուած. ի-ի գ-ոլ-ի-ի-ի.

Πολύσχημος καὶ (*ἐπιῤῥ.*) - *σχήμως.*

Πολυσχημων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπιῤῥ.*) - *μόνως.* che ha molte forme, moltiforme. շատ ձեւ ունեցող. ըստ պիւրի-ի տիւրի-ի ի-ի-ի.

Πολυσχιδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπιῤῥ.*) - *ιδῶς.* fesso in molte parti. կողք կողք ճեղքուած՝ պառաւած. է-ու-ր է-ու-ր ի-ոլ-ի-ի ի-ի-ի.

Πολυταραχτος (ὁ, ἡ) messo in grande scompiglio. սաստիկ վրդով. ա-ի-ի օլմա.

Πολυταραχος (ὁ, ἡ) assai turbolento. շատ խռովարար. ա-ի-ի տիւրպիւլանըկ.

Πολυτεκνέω - ῶ. Μ. ήσω. avere molti figli. շատ զաւակ ունենալ. ըստ ի-ի-ու օլմ.

Πολυτεκνία (ἡ) gran numero di figli. շատ շատութիւն. ի-ի-ու ըստ-ու.

Πολύτεκνος (ὁ, ἡ) che ha molti figli. շատ զաւակ ունեցող. ի-ի-ու ըստ.

Πολυτέλεια (ἡ) sontuosità. 2. lusso. չքնաղութիւն, փառաւորութիւն. 3. ընչաքաղցութիւն. ի-ի-ո. 2. գ-ու-ի-ի-ի-ի.

Πολυτελὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπιῤῥ.*) - *τελῶς.* sontuoso, magnifico, spendioso. ճոխ, հոյակապ. ըստ հ-ու-ի-ի ի-ի-ի.

Πολύτεχνος (ὁ, ἡ) buon artefice. աղէկ արհեստաւոր. ի-ի ի-ի-ի-ու.

Πολυτίμητος (ὁ, ἡ) καὶ

Πολύτιμος (ὁ, ἡ) preziosissimo. խիստ թանգագին, ծանրագին. ը-ի-ի գ-ի-ի.

Πολύτλας - αντος (ὁ) καὶ

Πολυτλήμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha sofferto molte cose. շատ բան քաշած. ըստ ի-ի ի-ի-ի.

Πολύτλητος (ὁ, ἡ) = *Πολύτλας.*

Πολύτμητος (ὁ, ἡ) tagliato in più pezzi. կտոր կտոր կտրատած. է-ու-ր է-ու-ր ծ-ի-ի.

Πολυτοκέω - ῶ. Μ. ήσω. partorire molto. շատ ծնանիլ. ըստ ծ-ու-ի-ի.

Πολυτοκία (ἡ) fecondità. շատ ծնանիք. ըստ ծ-ու-ի-ի-ի.

Πολυτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce molti, fecondo, moltiparo. շատ ծնանող. բազմածնանդ. ըստ ծ-ու-ի-ի.

Πολυτροφὴς - έος (ὁ, ἡ) che nutrisce molti, fertile. շատերը սնուցանող. արգասաւոր. ի-ի-ու գ-ի-ի-ի. հ-ու-ի-ի.

Digitized by Google

Πολυτρεπτος (ὁ, ἡ) che si volge facilmente. գիւրաւ դարձօղ · իօլայ պիտին :
Πολύτρητος (ὁ, ἡ) pieno di buchi. ծակաճեայ · պէլէւտին խոյրի :
Πολύτριπτος (ὁ, ἡ) molto usato, logorato. շատ մաշուած · ըստ ինչանհրէշ, ապընհրէշ :
Πολύτριχος (ὁ, ἡ) peloso. մազոտ · իխայլի- · (οὐσ.) *Πολύτριχον* (τὸ) politrico, capelvenere. մազիկաս (շատ տերեւով խոտ մի ե) · վեղկոտ, պոլտերը խոտ, (ըստ նոյնոսկէս պէր օթօֆ) :
Πολυτροπία (ἡ) varietà. պէտպէտութիւն · իխրլի-, ըստ իխրլիլի- :
Πολύτροπος (ὁ, ἡ) vario. 2. astuto, furbo, sagace. պէտպէս, զանազան · 2. խոյտաճիկ, հնարքիմազ · իխրլի- պի իխրլի-, իմիխլիճի · 2. ֆիրտընա, օրխֆ :
Πολυτρόπως, *ἐπίρ.* in più maniere. շատ կերպով · ըստ խորչ իլէ :
Πολύτροφος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) molto nutritivo. շատ սննդաբեր · ըստ պէլէնչքի · (προπαροξ.) ben nutrito. ազէկ սնած · նչի պէլէնտիլ :
Πολυτρόχαλος (ὁ, ἡ) che corre con agilità. արագաթաճով վազօղ · ինչ ֆօլ :
Πολυτρώκτης-ου (ὁ) che mangia molto. շատ կերօղ · ըստ նչխի :
Πολύτυρος (ὁ, ἡ) pien di formaggio. պանիրով լիցուն · իչինէրտին իոյրի :
Πολυυδρία (ἡ) abbondanza d'acqua. ջուրի առատութիւն · սու պոլլուգու :
Πολύυδρος (ὁ, ἡ) che abbonda d'acqua. առատ ջուր ունեցօղ · սույու պոլ :
Πολυύμνητος (ὁ, ἡ) assai lodato. շատ գովուած · ըստ ճոխ օլմանմազ :
Πολύυπνος (ὁ, ἡ) che dorme molto. 2. che cagiona un profondo sonno. շատ քնացօղ · 2. խորին քուն բերօղ պատճառօղ · ըստ սոյուճան · 2. տերին սոյնա իչիրէնի :
Πολυφαγέω-ῶ. *M.* ἡσω. mangiare molto. շատ ուտել · ըստ նչխէ :
Πολυφαγία (ἡ) ghiottoneria. շատակերութիւն · ըստ նչխէլէ, ոճ կօղլէլէ :
Πολυφάγος (ὁ, ἡ) ghiottone. շատ կերօղ · ըստ նչխի :
Πολυφάρμακος (ὁ, ἡ) che conosce molti rimedj. 2. composto di molti rimedii. շատ գէղ ճանչցօղ · 2. շատ գէղերէ բաղադրուած · ըստ իլաճլար խառնչան · 2. ըստ իլաճլարդան իչերէկի օլմազ :
Πολύφατος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος*, *Πολυθρύλλητος*.
Πολυφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) molto brillante. շատ փայլուն · ըստ խորլուխ :
Πολυφειδὴς-έος (ὁ, ἡ) molto risparmiatore. շատ խնայօղ · ըստ հանկգոր, խոյնչխի :
Πολύφημος (ὁ, ἡ) rinomatissimo, celeberrimo. շատ սննուանի, խիտա հռչակաւոր · ըստ նամտար, պընչխի ըսվ օլմազ :
Πολυφθόγγος (ὁ, ἡ) che rende molti suoni. շատ հնչմունք հանօղ · ըստ պօտ էչերտան :
Πολυφθόρος (ὁ, ἡ) perniciosissimo. խիտա վնասակար · պընչխի զարտըլէլէ :
Πολυφιλία (ἡ) moltitudine d'amici. բարեկամի շատութիւն · փօճ ըստ իլաճլար :
Πολύφιλος (ὁ, ἡ) che ha molti amici. շատ բարեկամ ունեցօղ · ըստ փօճնա օլան, փօճնա ըստ · — φίλως, *ἐπίῤ.*
Πολυφλογος (ὁ, ἡ) molto infiammato. շատ բռնկած · պընչխի խառնըշմազ :
Πολύφλοιος (ὁ, ἡ) che ha molta corteccia. շատ կեզեւ ունեցօղ · ըստ ֆոպոֆլու- :
Πολύφονος (ὁ, ἡ) che uccide molti. շատերը ոպաննօղ · ըստըրը նէօլտիրեն :
Πολυφορέω-ῶ. *M.* ἡσω. fruttare molto. շատ պտղաբերել · ըստ գէչէ հատ նիւթ :
Πολυφορία (ἡ) fruttuosità. արգասաւորութիւն · պէրէկէթի, հատլըլըխ :
Πολυφόρος (ὁ, ἡ) fertile, fecondo. պտղաբեր, արգասաւոր · ըստ հատլըլը, պէրէկէթլի :
Πολυφορτος (ὁ, ἡ) che porta gran peso, molto carico. շատ բեռ վերցնօղ · ըստ նչխ ֆօլտըրան :
Πολυφραδὴς-έος (ὁ, ἡ) assai prudente. 2. eloquente. շատ խոհեմ · 2. լեզուանի · ըստ ֆօլհատտըլը · 2. պէյտար :
Πολύφραστος (ὁ, ἡ) detto di più volte, di cui s'è parlato molto. 2. rinomato. շատ ասեցեալ զրուցուած, շատ խօսուած · 2. սննուանի · ըստ պէչ- պէօյլէնիլ, ըստ պէօյլէնիլ · 2. նամտար :
Πολυφρόντιστος (ὁ, ἡ) assai prudente. 2. fatto con grande cura, diligenza. շատ խոհեմ · 2. շատ փոյթով խնամով չինուած · պընչխի փօլհատըլը · 2. ըստ նչխ- ֆօչխ իլէ խոթէրմիչ :
Πολυφροσύνη (ἡ) somma prudenza. շատ խոհեմութիւն · ըստ պօթէրին հօլէհրլէչ :
Πολύφρων-ονος (ὁ, ἡ) molto prudente, sensato. շատ խոհեմ խելացի · ըստ պէրէնիչ փօլհատըլը :
Πολύφυλλος (ὁ, ἡ) pieno di foglie. տերեւով լիցուն · խոփրաֆան խոյրի :
Πολύφυλος (ὁ, ἡ) diviso in molte tribù. շատ ցեղերու բաժնըւած · ըստ փօպիլիճին նիւղէ օլմանազ :
Πολύφωνος (ὁ, ἡ) che rende molti suoni. 2. cicalone. շատ հնչմունք հանօղ · 2. շատ խօսօղ · ըստ պօտ էչէրան · 2. լաֆազան :
Πολύφωτος (ὁ, ἡ) lucidissimo. խիտա լուսաւոր · պընչխի էչէէլէը, լեֆֆէլէը :
Πολύχαλκος (ὁ, ἡ) che ha o che produce molto rame. շատ պղինձ ունեցօղ կամ բերօղ · ըստ պօթէրը օլան՝ խոթօ հատ իչին :
Πολυχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) colmo di gioja, d'allegria. խնդալից · լի, ծերաբեր, լափախինճան :
Πολύχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) che ha molte mani. շատ ձեռք ունեցօղ · ըստ իլլի :
Πολυχειρία (ἡ) moltitudine di mani. 2. moltitudine di lavoranti. ձեռաց շատութիւն. 2. գործաւորներու շատութիւն. իլ, ըստէլըգը · 2. իլճի ըստէլըգը :
Πολύχειρος (ὁ, ἡ) = *Πολύχειρ*.
Πολυχευμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Πολύῤῥυτος*.
Πολυχίτων-ωνος (ὁ, ἡ) vestito di molte tonache. շատ պատմուճաններ հագուստ · ըստ ֆոֆտանըր իչինդէ :
Πολυχοέω-ῶ. *M.* ἡσω. esser fecondo,

Digitized by Google

fertile. արգասաւոր բլլալ· պերճութիւն՝ հասկնալ տալ։

Πολυχοία (ἡ) fertilità. արգասաւորութիւն. պերճութիւն, հասկնալ։

Πολύχοος-ους (ὁ, ἡ) fertile. 2. abbondante. արգասաւոր. 2. առատ. պերճութիւն. 2. պոլ։

Πολυχορδία (ἡ) gran numero di corde. ազեաց՝ լարի շատութիւն. պերճ՝ քիչ ըսելու։

Πολύχορδος (ὁ, ἡ) che ha molte corde. բազմազոյն· ըսպ պերճ։

Πολύχορτος (ὁ, ἡ) pieno d'erba. խոտով լեցուն. ծիրան խոտերի։

Πολυχρηματέω-ῶ. M. ήσω. avere molti quattrini, esser ricco. շատ առակ անելով, հարուստ բլլալ· ըսպ ապիկ ու ճոխ. չինչի՝ ընդհանրապէս ոչինչ։

Πολυχρηματία (ἡ) ricchezza. հարստութիւն. չինչիներ։

Πολυχρηματίας-ου (ὁ) καὶ

Πολυχρήματος (ὁ, ἡ) danaroso, ricco. շատ առակ անեցող, հարուստ. ճոխ, չինչի։

Πολυχρημοσύνη (ἡ) = *Πολυχρηματία.*

Πολυχρήμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Πολυχρήματος.*

Πολύχρηστος (ὁ, ἡ) utilissimo. խիստ օգտակար. ընդհանրապէս ճոխ։

Πολύχροια (ἡ) varietà di colori. շատ գոյն անելով, գոյնագոյն բլլալը· ալեհնգոյն, բնիկ-փշլիկ։

Πολυχρονίζω. M. ίσω. durare molto tempo. շատ առնն քաշել· ըսպ չկտան ախրիկ։

Πολυχρόνιος (ὁ, ἡ) che dura o che durò lungo tempo. 2. antico. շատ առնն քաշող կամ քաշած. 2. հին. ըսպ վաքի ախրին խոտով ախրիկ. 2. խոխ։

Πολυχρονιότης (ἡ) diuturnità. ժամանակի երկարութիւն. պերճութիւն չկտան։

Πολυχρονίως, ἐπίῤῥ. diuturnamente. երկար առնն. ըսպ չկտան։

Πολύχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha molti colori, vario, vajato. բազմագոյն, գոյնզգոյն. բնիկ-փշլ, ալեհ։

Πολύχρυσος (ὁ, ἡ) che ha molto oro. շատ ոսկի անեցող· ըսպ ալեհնգոյն։

Πολυχρώματος καὶ *Πολύχρωμος* (ὁ, ἡ) tinto di molti colori. շատ գոյներու ներկուած· ըսպ բնիկ-նոյնիրէ։

Πολύχρως-ωτος (ὁ, ἡ) = *Πολύχροος.*

Πολύχυλος καὶ

Πολύχυμος (ὁ, ἡ) che ha molto sugo, sugoso. շատ հիւթ անեցող· խոշիկ։

Πολύχυτος (ὁ, ἡ) sparso, versato in molte parti o in abbondanza. շատ կի կամ առատութեամբ թափուած· ըսպ ծուռիկ խոխոր ընդհանրի իւր գործիքէ։

Πολύχωρος (ὁ, ἡ) molto spazioso. շատ ընդարձակ· ըսպ գլխանէ՝ ներէ։

Πολύχωστος (ὁ, ἡ) coperto d'un gran mucchio di terra. մեծ կոյտ մը հողով գոցուած· պէտ երէ ներէն ծօխրած իւր խորխրէ։

Πολυψάμαθος καὶ *Πολύψαμμος* (ὁ, ἡ) molto sabbioso. շատ աւազուտ· ըսպ խոշ ըսել։

Πολύψεκτος (ὁ, ἡ) molto biasimato. շատ նախատուած· ըսպ սիրնվնիկ։

Πολυψηφία (ἡ) moltitudine di suffragi. քուէից շատութիւն. խոսք ըսելու։

Πολύψηφος (ὁ, ἡ) che ha molti suffragi. շատ քուէ անեցող· ըսպ խոսելը։

Πολύψοφος (ὁ, ἡ) molto strepitoso. շատ շառաչող· ըսպ լսնիլը։

Πολυώδυνος (ὁ, ἡ) colmo d' afflizione, di dolore, di disgrazia. ցաւի՝ նեղութեան ու ըսկած. ան՝ պէտ խնդի պիլլէ՝ ըսպ ոչնալ։

Πολυωνυμέω-ῶ. M. ήσω. avere molti nomi. շատ անուն անեցող· ըսպ խոխ։ — ύμως, ἐπίῤῥ.

Πολυώνυχος (ὁ, ἡ) che ha molte unghie. շատ ըղունգ անեցող· ըսպ իրնիկիլը։

Πολυωπης-ες καὶ *Πολυωπὸς* (ὁ, ἡ) Χ ἀντὶ *Πολυόμματος.* 2. = τῷ

Πολύωπος (ὁ, ἡ) che ha molti buchi. շատ ծակ անեցող· ըսպ պէտիպէտի։

Πολυωρέω-ῶ. M. ήσω. avere, prendere molta cura di... շատ խնամի՝ հոգ· ըսպ գործի՝ ինչ-մէկ ներկ։

Πολυωρητικὸς-ή-όν. che prende molta cura. շատ հոգացող· ըսպ գործի։

Πολυωρία (ἡ) gran cura, gran riguardo. մեծ հոգ, շատ փայփայ· ըսպ գոյնը, պիտի ներգնկէ՝ հաճոյ։

Πολύωρος (ὁ, ἡ) antico. հին. խոխ։

Πολυώροφος (ὁ, ἡ) che ha molti solai, pavimenti. շատ յարկայարկի՝ սանտրաճած անեցող· ըսպ ինչնալը՝ պէտիպէտի։

Πολύωτος (ὁ, ἡ) che ha molte orecchia. շատ ականջ անեցող· ըսպ գոյնիրէ։

Πολυωφελὴς-ές (ὁ, ἡ) utilissimo. խիստ օգտակար. ընդհանրապէս ճոխ։ — ελῶς, ἐπίῤῥ.

Πολυὼψ-ῶπος (ὁ, ἡ) = *Πολυωπὴς* ἢ *Πολύωπος.*

Πόμα (τὸ) bevanda. խմելիք· ինչ։

Πομπαῖος-α-ον. colui che conduce. առնող· կրօնիչին։

Πομπεία (ἡ) pompa. 2. ingiuria, derisione. հանդէս. 2. առասպելիք, ծաղր· ալոյ. ինդիանա. 2. սիրկ, ֆլըտ։

Πομπεύς-έως (ὁ) = *Πομπός.*

Πόμπευσις-εως (ἡ) pomposità. հանդէս, շքեղութիւն. փառք, ալոյ։

Πομπευτὴρ (ὁ) = *Πομπευτής.*

Πομπευτήριος (ὁ, ἡ) proprio alla pompa. հանդիսի յարմար. ալոյ հոգաս։

Πομπευτὴς-οῦ (ὁ) direttore della pompa. 2. conduttore. հանդէսը կառավարող. 2. առնող, առաջնորդ. ալոյ գոյը. 2. կրօնիչին, ֆլըտչու։

Πομπεύω. M. εύσω. condurre, mandare, trasportare. 2. accompagnare una pompa. 3. camminare con fasto, pompeggiare. 4. ingiuriare. առնել, խրկել, կրել. 2. հանդիսին հետ ամէ առ ետ. 3. գոռոզութեամբ քալել. պարծենալ. 4. առասպել. կրօնիչին, ետու նկիլ, ինդիանալ. 2. ալոյ իւր գործը կիլլել. 3. ինչը իւր ինչութիւն, ինդիանալ. 4. սիրկիլնալ։

Digitized by Google

Πομπή - ῆς (ἡ) missione, inspirazione. 2. scorta, corteggio. 3. procesione. 4. pompa. 5. fasto, mostra. (*Γαλλ.* parade). առաքում, առաքելութիւն, պզտում (առաւծնչեցին). 2. առաջնորդութիւն, ուղեկցութիւն. 3. թափոր. 4. հանդէս. 5. պերճութիւն, ցոյց. իրաւ, ինչ (խնդրեի). 2. էլեվելուլ, խոյանալ. 3. խոպոր. 4. աղց. 5. խոյտ, խոյտ.

Πομπικὸς - ἡ - όν. pomposo. հանդիսաւոր. պճղուլ. — ւեան, ւական.

Πόμπιμος - η ῆ ος - ον. che si può mandare. 2. mandato, spedito. խրկուելու. 2. խրկեալ. խոյանալեմ. 2. խոյանելիլ.

Πόμπιος - α - ον. = *Πομπικός*.

Πομπὸς (ὁ, ἡ) conduttore, guida. 2. compagno di viaggio. 3. inviato. առաջնորդ. 2. ուղեկից. 3. պատուիրակ, դեսպան. էլեվելուլ. 2. խոյանալ. 3. իւլխ.

Πομποστολέω - ῶ. *M.* ήσω. condurre la flotta. նաւատորմիղը առնել. փոխանակել նաւիղատի.

Πομφολυγέω - ῶ. *M.* ήσω. far delle bolle. պղպջակ հանել. — փուիւղատի՝ փուրել.

Πομφολυγηρὸς - ὰ - όν. = *Πομφολυγώδης*.

Πομφολυγίζω. *M.* ίσω. = *Πομφολυγέω*.

Πομφολυγόω - ῶ. *M.* ώσω. convertire in bolle. պղպջակի դարձնել. — փուրիլ՝ փուիւղատի.

Πομφολυγώδης - εος (ὁ, ἡ) pien di bolle. պղպջակով լեցուն. փուրիլեալ, փուիւղատիլ.

Πομφολυγωτὸς - ὴ - όν. fatto in forma di bolla. պղպջակի ձեւով շինուած. — փուրիլեալ պէսպէս խոտորուած.

Πομφολύζω. *M.* νξω. bollire, far delle bolle. եռալ, պղպջակ հանել. խոխոջել, — փուրիլեալ ջրիրուիլ.

Πομφόλυξ - υγος (ἡ) bolla. պղպջակ. — փուրիլեալ փուիւղատի.

Πομφὸς (ὁ) pustula, bolla, cosso. պռլար. չիպան.

Πονέω - ῶ. *M.* ήσω ῆ έσω. affaticarsi, travagliare, stancarsi. 2. sentir del dolore, dolersi, soffrire. աշխատիլ, յոգնիլ. 2. ցաւ իմանալ, ցաւիլ, ջաղձ. լալելուիւ, խոչալուիւ. 2. աղը փայտիլ, աղըմիլ, չիփչիփ.

Πόνημα (τὸ) travaglio. 2. opera, libro. աշխատութիւն. 2. գործ, գիրք. ըհդիւր. 2. ֆիլլ, փիլա.

Πονημάτιον (τὸ) opuscolo. պիտառ թիւն, դրուիկ. փիլա-գիրք.

Πονήρευμα (τὸ) misfatto, scelleraggine. անիրաւութիւն, չարութառութիւն. ֆիւսուր, փերիւթ, պէս աղիլ.

Πονηρεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. *M.* εύσω - ομαι. essere scellerato, malizioso, far del male. պղտիրատ՝ չար ըլլալ. գործել. փիր պէսպէս՝ ֆիւսուսիւր ըլլիլ, փիրիլ եղծիլ.

Πονηρία (ἡ) scelleraggine, perversità. պղտիրատութիւն, չարութիւն. փիրիլ, ֆիւսուլիլ, պէսպէսուիլիլ.

Πονηροδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro di perversità, cattivo precettore. չարութիւն վարդապետ, դէշ ուսուցիչ. ֆիւսուլիլ սուտ, փիր խոմ.

Πονηροκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha un cuor maligno. չարասիրտ. ֆիւս խէսիլ.

Πονηροκρατέομαι - οῦμαι. *M.* ηθήσομαι. essere governato, trovarsi sotto il dominio de' cattivi. դէշ մարդկունքուն կառավարութեան տակը ըլլալ. ֆիւս փիր-ներէն հիւփափ ալըշուտ ալտա.

Πονηροκρατία (ἡ) dominio de' cattivi, de' perversi. չար՝ դէշ մարդոց իշխանութիւն՝ տէրութիւն. ֆիւս փիրներէն հիւփափ, պէսպէսուլար հիւփափուիլ.

Πονηρολογία (ἡ) maldicenza. 2. cattivo discorso. չարաբանութիւն. 2. չար խօսք. խոչիլ. 2. ֆիւս պիհդիլ.

Πονηρόπολις - εως (ἡ) città de' cattivi. դէշ մարդոց քաղաք. ֆիւս փիրներէն չհիլիլ.

Πονηρὸς - ὰ - όν. cattivo, perverso, scellerato. 2. infelice, miserabile. դէշ, չար, ապիրատ. 2. խեղճ, ազգալի. ֆիւս, փիր, պէսպէս. 2. պիֆիլ, չնչելելը. — ηρῶς καὶ - ήρως, έπίρ.

Πονηρόφιλος (ὁ, ἡ) amico de' cattivi. դէշ մարդոց բարեկամ. ֆիւս փիրներէն փոխ.

Πόνησις - εως (ἡ) travaglio. աշխատութիւն. ըհդիլիլ, չալելիս.

Πονητικὸς - ὴ - όν. laborioso. աշխատասէր. ըհդիլիչ խոչիս, չալելի.

Πονικὸς - ὴ - όν. = *Πονητικός*.

Πόνος (ὁ) travaglio, lavoro, stanchezza. 2. dolore, afflizione. աշխատանք. յոգնութիւն. 2. ցաւ, վիշտ. ըհդիլ, խոչիլ, չալելիս, խորտանալ. 2. աղը, փերփ. ֆիւնիլ.

Ποντίζω. *M.* ίσω. × *ἀντὶ Καταποντίζω*.

Ποντικὸς - ὴ - όν. marino. ծովային. փիներ չի փայիր.

Πόντιος - α ῆ ος - ον. del mare, marittimo. ծովու, ծովային. փիրիակ հաւասար.

Ποντοβαφὴς - ὶους καὶ

Ποντύβροχος (ὁ, ἡ) immerso nel mare. ծովը ընկղմած. փիներէն պոխիլ.

Ποντογένεια (ἡ) *Θηλ.* τοῦ

Ποντογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato dal mare. ծովէն ծնած. փիներէն գալիլ.

Ποντόγονος (ὁ, ἡ) = *Ποντογενής*.

Ποντόθεν, ἐπίρ. dal mare. ծովէն. փիներէն կոն.

Ποντοθήρης - ου (ὁ) pescatore. ձկնորս. պալըքճի.

Ποντοκράτωρ - ορος (ὁ) = *Ποντομέδων*.

Ποντομέδουσα - ης (ἡ) *Θηλ.* τοῦ

Ποντομέδων - οντος (ὁ) rè del mare. ծովու թագաւոր. փիրիս գոփլուհը.

Ποντοπλάνητος (ὁ, ἡ) che va errando nel mare. ծովու մէջ կամ վրայ ապին անդին պըտըտող. փիրիտի իջեր պիրի փալչուն, ավրիլ կիլին.

Ποντόπλανος (ὁ, ἡ) = *Ποντοπλάνητος*.

Ποντοπορεύω. *M.* εύσω. καὶ

Ποντοπορέω - ῶ. *M.* ήσω. viaggiare per mare. ծովու ճամբորդութիւն ընել. փիներէ իւղնէ-լուլը կիլիլ.

Ποντοπόρος (ὁ, ἡ) che viaggia per mare. ծովու ճամբորդութիւն ընող. փիներէ իւղնէ-լուլը իլէն.

Πόντος (ὁ) mare. ծով. փիներ, փիրիս. (*ἰδιωτ.*) Ponto eusino, il Mar nero.

Digitized by Google

Պանաստա, տես Ծով. Գործ պինդ, պահրի պատնէշ։

Ποντοφάρυγξ - υγγος (ἡ) καὶ

Ποντοχάρυβδις - εως (ἡ) gorgo, voragine. անդունդ, յորձանաւազ, պատգամ. կիրպաղ, անհիմ։

Ποντόω - ῶ. Μ. ώσω. mutare, convertire in mare. Ծովի գործընթաց. պինդ կիրպաղ։

Ποοφάγος (ὁ, ἡ) = Ποηφάγος.

Πόπανον (τὸ) = Πέμμα. focaccia. պատկինի. պղպէ։

Πόπαξ, ἐπιφών. = Πόποι.

Πόποι, ἐπιφών. oh! ohi! ահ, ահա, ահաւ, վա՛յ, ա՛հ։

Ποππύζω. Μ. ύσω. sibilare, fischiare (per chiamare qualcuno). սուլիլ (ինչը կանչելու համար). ըստէպ ըմշոփ (պիրթինի կողբոյթ իլին)։

Ποππυσμα (τὸ) καὶ

Ποππυσμὸς (ὁ) fischio, sibilo. սուլիլը, չչիւն. ըստէպ։

Πορδή (ἡ) peto, coreggia. փուռ (արտփայնի). ասոյրուփ, պորի։

Πόρδων - ωνος (ὁ) lordo. փնիթ, ապտեզի. տիրւի, ֆի։

Πορεία (ἡ) partenza, passaggio, viaggio. 2. strada. 3. regola di vivere, condotta. չոլ, անցնիլը, համմրգութիւն. 2. համփայ. 3. վարք. կիրի, կիրք, իօլ-ըլոփ. 2. Իօլ. 3. վարչ, Իալմաֆ ֆարչը։

Πορεῖον (τὸ) vettovaglia. պաշար, համմուպարէն. Իօլ ըսհրիսի՝ պէրէտէը։

Πόρευμα (τὸ) viaggio. համմրգութիւն. Իօլ-ըլոփ։

Πορεύομαι. Μ. εύσομαι. Ἴδε Πορεύω.

Πορεὺς - έως (ὁ) = Πορθμεύς.

Πορεύσιμος (ὁ, ἡ) per cui si può passare. անցնելիլու. կիրլիկիլիր։

Πορευτικὸς - ἡ - όν. che può camminare. քալիլ կրցող. Իէրէյիկիլիր։

Πορευτὸς - ἡ - όν. = Πορεύσιμος.

Πορεύω. Μ. εύσω. far passare, mandare, condurre. անցընել, Իրկել, առնիլ. կիրլիրի, Իօլ-ըլոփ, կիօնիրի. (μσ.) *Πορεύομαι. Μ. εύσομαι.* partire, camminare, andare. չուիլ, երթալ, քալիլ. կիօլ եմի, կիմի, կէրէի։

Πορθέω - ῶ. Μ. ήσω. saccheggiare. 2. rovinare. թալանիլ. 2. կործանել. Իամլօֆ. 2. Իոփոգ եմի։

Πόρθημα (τὸ) bottino. թալանած իրք, աւար. Իամլի օլառնալ նիւթ, չիփար. 2. = τῷ

Πόρθησις - εως (ἡ) saccheggiamento. 2. devastazione. թալանիլը. 2. կործանում (քաղքի). Իամլամա. 2. (չնհիր) Իէրէմը, Իոփոգը։

Πορθητὴς - οῦ (ὁ) saccheggiatore. 2. devastatore. թալանօղ. 2. կործանօղ, աւրօղ (քաղաք մը). Իամլիչը. 2. Իոփոգ Իոփի, Իէրէմը (չնհիրլէրէ)։

Πορθήτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Πορθητής.

Πορθηία (ἡ) il mestiere del barcajuolo. նաւակավարութիւն. փոչէիլէէ։

Πορθμεῖον (τὸ) tragetto. 2. barca. անցք. 2. նաւակ. կիրլիփ. 2. փոչէ։

Πορθμεὺς - έως καὶ

Πορθμευτὴς - οῦ (ὁ) barcarolo. (*Λατ.* Portitor). նաւակավար. փոչէիչը։

Πορθμευτικὸς - ἡ - όν. che concerne il barcarolo. նաւակավարի յատուկ. փոչէիչ փայր։

Πορθμεύω. Μ. εύσω. far passare o passare, varcare, valicare un fiume con una barca. նաւակով մը գետ մը անցընել կամ անցնիլ. վեր փոչէ իլի ըլոփ կիրլիրի Իոփոգ կիրլիրի։

Πορθμίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πορθμεῖον.

Πορθμίον (τὸ) = Πορθμεῖον.

Πορθμὶς - ίδος (ἡ) ὑπκρ. τ. Πορθμεῖον.

Πορθμὸς (ὁ) tragetto. 2. stretto di mare. անցք. 2. ծովու նեղացք. կիրլիր. 2. փոնիչ պղպէը։

Πορίζω. Μ. ίσω. procurare, trovare. հնարել, գտնել, ճարել. պիճկրի, պատրաստ, ֆէյդա կիրի։

Πορίμος (ὁ, ἡ) per cui si può passare. 2. che può trovare de' mezzi, abile, destro. անցնելիլու. 2. միջոցներ գտնել կրցող, յոլգտակ. կիրլիկիչիր։ 2. Իօլ պատրաստիչիր, իլիկչը, կիրիչ։

Πόριον (τὸ) zatta, chiatta (*Γαλλ.* radeau, ponton). լաստ կամ ասիկ ասփարտ նաւակ. ասլ Իոփոգ ըչէնոփ։

Πόρισμα (τὸ) corollario. 2. guadagno, lucro. հետեւանք կամ յառնչուած (հպճցողութիւն մը). 2. չահ. նիւթնի, հարստի. 2. փոր։

Πορισμὸς (ὁ) l' azione di trovare, di procurare. 2. guadagno. գտածը, ճարելը. 2. չահ, վաստակ. պօչը, միյոր նիւթ. 2. փոր, ֆայտա։

Ποριστὴς - οῦ (ὁ) che fornisce, procura, acquista. 2. finanziere, questore. ճարօղ, հպիճպիօղ, վաստակօղ. 2. հմանահերու ասարիան, չահպտ, գանձապետ. միյոր Իոփի, Իիփարիչ Իոփի, պատճէն, փաղճան. 2. ֆինչի նազէրէը. Իամլիչիր։

Πορίστικὸς - ἡ - όν. che trova de' mezzi, abile a procurarsi qualche cosa. միջոցներ գտնող, բան մը ճարել կրցող Իօլ պօլճն, վեր նէյնի պիճկրեալնի Իփորիչ Իոփոգկիլիչ։

Πορίστὸς - ἡ - όν. che si può acquistare. վաստակելիլը՝ չահելիք կարելի. փոչէիչէ։

Πορκεύς - έως (ὁ) pescatore. ձկնորս. պէյիճէ։

Πόρκος (ὁ) nassa. ձուկի կազով. պէյ ոճիկիր։

Πορνεία (ἡ) fornicazione, prostituzione. պոռնկութիւն. վիճա։

Πορνεῖον (τὸ) postribolo. պոռնկոց. պոռնկանոց։

Πορνεύω. Μ. εύσω, prostituire. պոռնկել առ. ըստէպ կիրի. (πϑ.) prostituirsi, fornicare. պոռնկիլ. ինքնին ըստէպ կիրի, վիճա կիրի։

Πόρνη (ἡ) prostituita, puttana. պոռնկի, բաղ. ֆահիճ, ֆահիճէ. բօֆա։

Πορνίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πόρνη. puttanella. պղտիկ պոռնկի. ֆահիճ ֆահիճէ։

Πορνικὸς - ἡ - όν. puttanesco. պոռնկական. ֆահիճէյին վրնասդ։

Πορνοβοσκεῖον (τὸ) = Πορνεῖον.

Digitized by Google

Πορνοβοσκέω - ῶ. *M.* *ήσω.* conservare delle puttane, puttaneggiare. բազմաթ լինել, բազ պահել· ֆահից կապրել, ժեղեխանալ եմ։

Πορνοβοσκία (ἡ) ruffianesimo. բազմաթգործություն· ժեղեխանալիք։

Πορνοβοσκὸς (ὁ καὶ ἡ) ruffiano, puttaniere. բազմաթած, բազմաթգ· ֆահից կապրող, ֆահիքաշ, ժեղեխանի։

Πορνογέννητος (ὁ, ἡ) nato d'una puttana, bastardo. պոռնիկ ծնած, պոռնկորդի· վերնոյ չիմ, էմ։

Πορνοκόπος (ὁ, ἡ) ruffiano. բազմաթգ· ժեղեխանի։

Πορνομανὴς - ές (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente le puttane. բազմաթ պոռնիներու սիրէն մեկ եզած· չօգիս՝ ֆահից մը վերնոյ տիրացել։

Πόρνος (ὁ) ruffiano. 2. bagascione. բազմաթգ· 2. խոպոպաթ ազգ· ժեղեխանի։ 2. ֆահշ։

Πορνότριψ - ιβος (ὁ) = *Πορνοκόπος.*

Πορνοφίλας - α. *Δ.* ἀντὶ

Πορνόφιλος (ὁ) amatore delle puttane. բազմիրը սիրող· ֆահից զօրի, չօգիս պահող։

Ποροποιέω - ῶ. *M.* *ήσω.* aprire, fare una strada, un passaggio. ճամբայ՝ անցնելու տեղ բանալ· ելլ կամ՝ կելնիլ ներս խօսիլ։

Πόρος (ὁ) passaggio, tragetto. 2. ponte. 3. guado, vado. 4. poro del corpo. 5. espediente, mezzo. 6. guadagno, acquisto, utilità, vantaggio. 7. finanze. անցք. 2. կամուրջ· 3. հուն· 4. վտորք (մարմնոյ)· 5. միջոց, հնարք· 6. վաստակ, շահ, օգուտ· 7. եկամուտ (արքունի)· կելիլ· 2. ժեղերու· 3. լոյ կելիլ· 4. գերէ գեղէլերէ, ինէր գեղէլերէ· 5. ելլ, վիճակ, լարի· 6. ժող, ֆասնաճ, ֆայդա, օգերի· 7. (գեղէլերի) կելէրէ։

Πόρπαξ - ακος (ὁ) il manico dello scudo. 2. testiera. վահանին կոճը· 2. ձիու գլխոց· ֆալխանէն սոճը· 2. պոլլէզէ։

Πορπάω - ῶ. *M.* *άσω* ἤ *ήσω.* affibbiare. ճարմանդել· ֆօճմաճնի։

Πόρπη (ἡ) fibbia. ճարմանդ· ֆօճմ։

Πόῤῥω, ἐπίῤῥ. lungi, lontano. հեռու· սաղաթ, էզրաթ։

Πόῤῥωθεν, ἐπίῤῥ. di lontano. հեռուանց· էզրաթգան։

Πόῤῥωθι, ἐπίῤῥ. lontano, lungi. հեռու· էզրաղ, սաղաթ։

Πορῤῥωτάτω - η - ον. ch' è assai lontano. խիստ հեռու· ցի էզրաթ։ — τάτω, *ἐπίῤῥ.*

Πορῤῥώτερος - α - ον. più lontano. աւելի հեռու· ֆահ սաղաթ։ — τέρω, *ἐπίῤῥ.*

Πορσαίνω. M. ανῶ. = *Πορσύνω.*

Πόρσιον (τὸ) = *Πορῤῥωτέρω.*

Πόρσιστα, ἐπίῤῥ. = *Πορῤῥωτάτω.*

Πορσύνω. M. υνῶ. dare. 2. preparare. տալ· 2. պատրաստել· վերցիր· 2. ինչ֊ֆօղիւ ելլիլիր։

Πόρταξ - ακος (ὁ καὶ ἡ) = τῶ

Πόρτις - ιος (ὁ, ἡ) vitella o vitello. երինձ կամ արձ· ֆահ խօսիլ պաղալը։

Πορφύρα (ἡ) porpora, murice (conchiglia marina). 2. porpora, scarlatto. ծովու ձիրանի, կանձիղաս· 2. ձիրանի կերպաս, ձիրանի· խոթելիճ պեծմէդի· 2. խոթելիճ։

Πορφυραύθεμος καὶ

Πορφυρανθὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha de' fiori di color di porpora. ձիրանագոյն ծաղիկ ունեցող· ելելելերէ խոթելիճ բեռնիկներ ունե։

Πορφύρειον ἤ *Πορφυρεῖον* (τὸ) luogo ove si lavora la porpora. ձիրանի չինելու գործելու տեղ· խոթելիճ խածոսէ՝ էլլեկցիկ հունգ։

Πορφύρεος - α - ον. καὶ

Πορφύρεος - οῦς. έα - ᾶ, εον - οῦν. porporino, di porpora, purpureo. ձիրանագոյն· խոթելիճ բեռնիկներ, ֆօյս էզրաղելը խոթօք ե։

Πορφυρεὺς - έως καὶ

Πορφυρευτὴς - οῦ (ὁ) pescatore delle murici. ծովու կանձիղաս որսացող· խոթելիճ պեծմէդի֊վելլոյան։

Πορφυρεύω καὶ (*μσ.*) - εύομαι. *M.* εύσω - ομαι. pescare la murice. 2. tingere di porpora. ծովու ձիրանի որսալ· 2. ձիրանիի ներկիլ· խոթելիճ պեծմէդի վելլոյան։ 2. ֆօյս էզրաղելը՝ ելլ պօյաճաթ։

Πορφυρέω - ῶ. *M.* *ήσω.* = τῷ *προηγ.*

Πορφυρίζω. M. *ίσω.* esser quasi simile al color di porpora, rassomigliare un poco al color di porpora. ձիրանի գոյնի մօտ ըլլալ· ֆօյս էզրաղելը՝ ելլ կարմիր։

Πορφύριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πορφύρα.*

Πορφυρὶς - ίδος (ἡ) veste di color di porpora. 2. sorta d'uccello. ձիրանագոյն կաֆտան· 2. սեռակ մը թռչուն. ֆօյս էզրաղելը՝ խոթելիճ բեռնիկներ՝ ել կերա· 2. գէր ներ ֆօղ։

Πορφυρίτης - ου (ὁ) καὶ *Πορφυρῖτις* - ίδος (ἡ) simile alla porpora. ձիրանիի նման. խոթելիճի հետեվ. — *λίθος.* porfido. պորփիւրեան կիճ. օճախէ վերէզ։

Πορφυρίων - ωνος (ὁ) porfirione (uccello che ha il becco e i piedi rossi). սուխակ (կարմիր կտուց ու ոտք ունեցող թռչուն մը)· էզրաղելը ֆոխելը վ֊ոտելը գէր ներ ֆօղ։

Πορφυρόβαπτος (ὁ, ἡ) = *Πορφυροβαφής.*

Πορφυροβαφεῖον (τὸ) bottega del tintore di porpora. ձիրանի ներկողի կրպակ· խոթելիճ պօյաճաթի գործատեղ։

Πορφυροβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) tinto di porpora, purpureo. ձիրանիի ներկուած· ֆօյս էզրաղելը պօյաճաղ, ե։

Πορφυροβάφος (ὁ, ἡ) tintore di porpora. ձիրանի ներկող· խոթելիճ պօյաճի։

Πορφυροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - εοειδῶς. simile alla porpora. ձիրանիի նման. խոթելիճի հետեվ։

Πορφυρόεις - εσσα - εν. × ἀντὶ *Πορφύρεος.*

Πορφυρόζωνος (ὁ, ἡ) che ha la cintura di porpora. ձիրանիէ գօտի ունեցող· խոթելիճիկեն գօտելը ծլած։

Πορφυροπώλης - ου (ὁ) καὶ *Πορφυρόπωλις* - ίδος (ἡ) venditore di porpora. ձիրանի ծախող· խոթելիճի ծախան։

Πορφυρόω - ῶ. *M.* *ώσω.* tingere di porpo-

Digitized by Google

ra. Ծիրանիի ներկել. Ֆոյս ներկելը՝ ալ ոգեյմուխ:

Πορφύρω. M. ρῶ. rassomigliare al color di porpora, arrossire, annerare. Ծիրանիի նմանիլ, կարմրիլ, մգդնալ, մը-ջըմնալ. խոժրկիլի բնկնիլին պես մեռ-ներելը՝ ալ պես մեռնիլ, խարխիլ:

Πορφυρώδης - εος (ὁ, ἡ) = Πορφυροειδής.

Ποσάκις; ἐπίῤ. quante volte? քանի՞ ան-գամ. Ֆալ պես:

Ποσαπλάσιος; α ; ον ; καὶ

Ποσαπλασίων - ωνος; (ὁ, ἡ) quante volte duplicato? (*Λατ.* quotuplex?) քանի-պատիկ. Ֆալ Ֆալ:

Ποσαπλῶς; ἐπίῤ. in quante maniere? քանի կերպով. Ֆալ ինչ իւր. 2. = *Ποσάκις.*

Ποσάπους - οδος (ὁ, ἡ) di quanti piedi? քանի ոտնաչափ. Ֆալ չափ:

Ποσαχῆ; ἐπίῤ. in quanti luoghi? քանի տեղ. Ֆալ կերպ:

Ποσαχῶς; ἐπίῤ. in quante maniere? քա-նի հրամեական. Ֆալ ինչ իւր:

Πόσε; ἐπίῤ. dove? յո՞ւ. Ո՞ւր կողմ:

Ποσειδωνὶς ἡ Ποσειδωνὶς - ίδος (ἡ) alcione. ալկիոն, ձկնակուղ. գալըձիլը, Ֆար-պիճը:

Πόσθη (ἡ) la pelle della ghianda. 2. cazzo, membro virile. վարոցին գլանին մար-մը. 2. վարոց, կնիք. վիժեր գալըճը պե-րէնի. 2. վիժեր:

Ποσθία (ἡ) porro che nasce sulle palpe-bre. ակից թարթիչներու վրայ գտնուող ուռուցք, խարիկ. ինչ Ֆափըլըճներ ին-չերկերուն պիներ չէսան:

Πόσθιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πόσθη.* piccolo cazzo, cece. պզտիկ վարոց, ճուտ. չի-ֆըլճիկ:

Πόσθων - ωνος καὶ Ποσθωνὺς - ύος (ὁ) che ha un gran cazzo, ben fornito di mem-bro virile. մեծ վարոց ունեցող. խոյ չի-ֆըլի:

Πόσιμος - η ῆ ος - ον. = Πότιμος.

Πόσις - ιος (ὁ) (*οθ. τὸ Ἰταλ.*) sposo. փե-սայ. կնիկի:

Πόσις - εως (ἡ) pozione. խմիլը. խմիլուիլի:

Ποσὸς - ὴ - ὸν. tanto, alquanto. սոլոփ, քիչ մը. գոս Ֆըտոր, գիր ալ:

Ποσος ; η ; ον ; quanto? ո՞րչափ. Ո՞ր Ֆը-տոր:

Ποσότης (ἡ) quantità. որքանութիւն, քա-նակութիւն. Ֆիւտոր, Ֆտոր:

Ποσόω - ῶ. M. ώσω. fissare, determinare la quantità. որքան ըլլալը որոշել, քա-նակութիւնը սահման դնել. Ֆիւտորլա-Ֆտոր Ֆօտի, Ո՛ Ֆըտոր ալ-ինչ-պիսին:

Πόσσος ; η ; ον ; × *ἀντὶ Πόσος.*

Ποσταῖος ; α ; ον ; in quanti giorni? քանի օրուան մէջ. Ֆալ կ՚ուներ:

Ποστημόριος ; α ; ον ; quale parte d'un tut-to? ինչ բաժնին որ կամ քանիերորդ մա-սը. գիր գ-Ֆիլիճներ հաճար Ֆալ ըլնի՞ը հիսներ:

Πόστος ; η ; ον ; quale? (*Λατ.* quotus?) քանիերորդ. Ֆալ ըլնի՞ը:

Ποσῶς, ἐπίῤ. alquanto. քիչ մը. գիր ալ:

Ποταγω. κτλ. Δ. ἀντὶ Προσάγω. κτλ.

Ποταινὶ, ἐπίῤ. di recente, poco fa. քիչ մը առաջ, նոր. գիր ալ Իւլիկ. գիկի. Ֆիկի:

Ποταίνιος - α - ον. = Πρόσφατος.

Ποταμηδὸν, ἐπίῤ. come un fiume. գետ մը գէս. ըլյ գ-ալ:

Ποτάμιον (τὸ) (*ὑπκρ. τ. Ποταμός.* fiumi-cello. պզտիկ գետ. գ-ալ-Ֆ ըլյ:

Ποτάμιος - α ἡ ος - ον. di fiume. գետի յա-ռած. ըլյա հաներուս:

Ποταμίσκος (ὁ) *ὑπκρ. τ. Ποταμός.*

Ποταμογείτων - ονος (ὁ, ἡ) vicino al fiu-me. գետի մօտ. ըլյա Ֆոխը:

Ποταμόνδε, ἐπίῤ. al fiume. գետը. ըլյա:

Ποταμόῤῥυτος (ὁ, ἡ) che scorre come un fiume o in fiume. գետի պէս գետը վազող. ըլյ գ-ալ Ֆոխօտ ըլյա ա-Ֆտ:

Ποταμὸς (ὁ) fiume. գետ. ըլյ:

Ποταμοφόρητος (ὁ, ἡ) portato dal fiume. գետէն առաուած. ըլյա Ֆոխ-Ֆ-ըլլալ:

Ποτάομαι - ῶμαι. M. ἠσομαι. = Ἱπτα-μαι.

Ποταπὸς ; ἡ ; ὸν ; (*καὶ ἐπίῤ.*) - *απῶς. = Πο-δαπός.*

Πότε ; ἐπίῤ. quando? երբ. Ե՞րբ ալ Ըլնի:

Ποτὲ ἤ (*ἐγκλ.*) *Ποτε, ἐπίῤ.* qualche vol-ta, una volta (*Λατ.* aliquando), ora. երբեմն, ատեն մը, անգամ մը. արդ. գալ գ-Ֆիլ. գիր Ֆիլ. Ըլ-Ֆիչ իւր. Ֆիւ:

Πότερος ; α ; ον ; quale de' due? (*Λατ.* uter). երկուքէն որը. Ֆ-Ֆ-Ֆիլն Ըլնիչը:

Ποτέρωθεν ; ἐπίῤ. da quale delle due par-ti? երկու կողմին որ կողմէն. Ֆ-Ֆ Ֆիւ-Ֆը Ըլնիչը-ճ-Ֆ:

Ποτέρωθι ; ἐπίῤ. in quale delle due par-ti? երկու կողմին որը. Ֆ-Ֆ Ֆիւ-Ֆը Ըլնի-չը-ճ-Ֆ:

Ποτέρως ; ἐπίῤ. in quale delle due manie-re? երկու եղանակին պէսը. Ֆ-Ֆ Ֆ-ուր Ըլնիչը-ճ-Ֆ:

Ποτέρωσε ; ἐπίῤ. a quale delle due parti? երկու կողմին արը. Ֆ-Ֆ Ֆ-ուր Ըլնիչը-ճ-Ֆ:

Ποτὴ (ἡ) × *ἀντὶ Πτῆσις.*

Πότημα (τὸ) = *Πόμα.*

Ποτηνὸς - ὴ - ὸν. = Πτηνός.

Ποτηρ (ὁ) × *ἀντὶ Πότης.* (*οὐσ.*) = *Ποτή-ριον.*

Ποτηρίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Ποτήριον (τὸ) bicchiere. գաւաթ. Ֆ-ֆիճ:

Ποτηροφόρος (ὁ, ἡ) che porta un bic-chiere. գաւաթ կրող. Ֆ-ֆիճ Ֆ-ուր-ճ:

Ποτηροθήκη (ἡ) buffetto, credenza. ամ-պիկ գդալց, գաւաթները գնելու տա-ռաւհան. ասֆր Ֆոլաց, Ֆ-ֆիճ Ֆ-ֆ-Ֆ Ֆոլաց:

Πότης - ου (ὁ) bevitore. խմող. Իչի:

Ποτητὸς - ὴ - ὸν. volatile. թռչուտար, թռ-չիլ կրող. Ֆ-ուռ-ուլը. ըլ-ուիլիչ:

Ποτὶ, πρόθ. Δ. ἀντὶ Πρὸς.

Ποτιάπτω κτλ. Δ. ἀντὶ Προσάπτω κτλ.

Ποτίζω. M. ίσω. dar a bere. 2. innaffiare. խմցնել. 2. ջրել. Իչ-Ֆիչ. 2. ըլ-ուիլ:

Ποτικὸς - ὴ - ὸν. bevitore. խմող. Իչի. ըլ-Ֆան: — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Πότιμος - η - ον. bevibile. խմելու. Իչիլ-Ֆի:

Digitized by Google

Πότισις - εως (ἡ) = *Ποτισμός*.
Πότισμα (τὸ) bevanda. խմելիք · իլիք · 2. = τῷ
Ποτισμὸς (ὁ) innaffiamento. 2. l' azione di dar a bere. ջրելը · 2· խմցընելը · ասըմա · 2· իլէրմէ։
Ποτιστὴς - οῦ (ὁ) irrigatore, colui che innaffia. ջրող, ասպատող · ասըյան։
Ποτίστρα (ἡ) abbeveratojo. անասունները ջուր խմելու ասպատը, ջրատրը կենդանեաց· հոյլանոցը ասըանոցի համար։
Ποτμος (ὁ) mala sorte, fato. 2. perdizione, morte. ազիսաւոր գիպուած, սրիկած · 2· կորուստ, մահ· պլը, հասկնիր · 2· իյդ, իօլխոյ։
Πότνα × *ἀντὶ*
Πότνια × *θηλ.* τ. (ἀχρ.) *Πότνιος*. venerabile, augusta. 2. signora. յարգելի, արժանապատիւ · 2· սիրուհի · իշխանիչ, իշխանիչ · 2· իօրդ։
Ποτνίασις - εως (ἡ) աւ
Ποτνιασμὸς (ὁ) l' azione d' implorare, supplicazione. ազաչելը, մաղթելը, աղերսանք · նուէ, իլիմ, խալվորմ։
Ποτνιάω-ῶ καὶ (μσ.) - *ἀομαι* - ῶμαι. *M.* ἀσω -*ἀσομαι*. implorare, supplicare. օգնութեան կանչել, ազերսել · խորհրդ լուղբմէ, իլիմ՝ նէալ կիմիր։
Ποτὸν (τὸ) bevanda. խմելիք · իլիմիչ · նէնէ · իլիչ · 2· = *Πόσις*. 3. = *Πότος*.
Ποτὸς - ἡ - όν. = *Πότιμος*.
Πότος - ου (ὁ) convito. կոչունք · չիֆթիւ։
Ποῦ; *ἐπίῤῥ.* dove? ո՞ւր · նէրէվէ։
Ποῦ ἤ (ἐγκλ.) *Που*. in qualche luogo. 2. quasi, incirca. քանի մը տեղ · 2· գրեթէ, իբր, իրբեւ· գալը նէյնէ · 2· հիման, նախքան, էգտար։
Ποῦς - ποδὸς (ὁ) piede. ոտք · այագ։
Ποώδης - εος (ὁ, ἡ) erboso. խոտով լեցուն · օն իլի փօլա։
Πρᾶγμα (τὸ) cosa, affare, occupazione, negozio, travaglio. բան, գործ, իրազութիւն, աշխատութիւն · չէյ, իլ, հալ, հոգ, գործիչ, չարհիւ։
Πραγματεία (ἡ) occupazione. 2. negoziazione, traffico. գործառնութիւն, իրազութիւն · 2· առեւտուր, վաճառականութիւն · գործիչ, հալ, հոգ · 2· պղտութիւն, խիճճուրլէթ։
Πραγματεύομαι. *M.* εὐσομαι. occuparsi a qualche cosa. 2. negoziare, trafficare. 3. trattare, comporre. բանի մը պատրաստել · 2· առեւտուր՝ վաճառականութիւն ընել · 3· ճառել, չարագրել· պէր չէյի գլխոյ ալ · 2· պղտութիւն՝ խիճճուրլէթ կիմիր · 3· պէր նէնէի հոգալը խրատ կիմիր, իւլը կիմիր։
Πραγματευτὴς - οῦ (ὁ) negoziante. վաճառական · պազիրկան, խիճճար։
Πραγματευτικὸς - ἡ - όν. che concerne il traffico. 2. trafficante. վաճառականութեան պատկանած · 2· վաճառական · խիճճուրլէյա գիրիչլէ · 2· խիճճար։
Πραγματικὸς - ἡ - όν. reale. 2. pratico. իրական · 2· ճիշտ, փորձ եւ կիրճ · աշխ, խոհեմ · 2· վարժ, իւ պիլիր, իսկ — εκῶς, *ἐπίῤῥ.*
Πραγμάτιον (τὸ) *ὑπκρ.* τ. *Πρᾶγμα*. piccola cosa, piccol' affare. պզտիկ գործ, պզտիկ բան· աղէկ նէնէի, սղէկ պէր իլ, փուլիչ հալ։
Πραγματογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. trattare una cosa con tutte le sue circostanze, circostanziare. ամէն պարագաներով բանի մը վրայ խօսիլ· նէր պէր փոյթիւթ իլի պէր նէնէի հոգալը փելմ կիմիր։
Πραγματοκοπίω - ῶ. *M.* ήσω. impicciarsi, ingerirsi in ogni cosa. ամէն բանի մէջ մտնալ· նէր չէյի օղուրլէթ, իչրէլիր։
Πραγματολογέω - ῶ. *M.* ήσω. dire, raccontare delle cose, fare de' discorsi circostanziati. բաներ բանէ պատմել, մանր պարագաներով զրոյցք ընել· իմէնիմէն նէնէլէր փողլիթ՝ լոսֆ կիմիր, ֆէյրսիւ ֆէյրսիւ փողիթի՝ փելմ կիմիր։
Πραγματομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) esperto, versato negli affari. հմուտ, բան գիտցող, բանիբուն · լսփոֆ, իւ պէլէր, հալկոֆ իլինուի ֆելէֆ։
Πραγματώδης - εος (ὁ, ἡ) faticoso, laborioso. աշխատալի, գժար · չարհիչէլ, չէրիչ։
Πραΐως, *ἐπίῤῥ.* = *Πράως*.
Πρακτὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Πράκτης*.
Πράκτης - ου (ὁ) che agisce. 2. negoziante. 3. esattore. գործող· 2· վաճառական · 3· հարկահան · իւլէնկեան · 2· իչմէմը, պազիրկան · 3· հարմճը։
Πρακτικὸς - ἡ - όν. attivo, efficace. 2. pratico. ազգաս, ներգործական · 2· գործնական · իչխեթիչ, իմրուլը · 2· սիրէչ, ֆայլ։
Πρακτικῶς, *ἐπίῤῥ.* efficacemente, attivamente. գործնական՝ ազգաս կերպով· սիրէչ՝ իչխեթիչ իմրուլ իլէ։
Πρακτορεία (ἡ) agenzia. գործակալութիւն, հոգաբարձութիւն · մալհամիչլըրլէթ, փուլիչլըրլէթ։
Πρακτὸς - ἡ - όν. fatto, operato. գործեալ· իւլինմիչ, խոթլէնէլ։
Πράκτωρ - ορος (ὁ) esecutore. 2. esattore. 3. agente. գործ մը կատարող· 2· հարկահան· 3· գործակալ, հոգաբարձու· իւլէնկեան · 2· հարմճը· 3· մալհամիչլըր, փուլիչլըրլար։
Πράμνειος (ὁ) (*οἶνος*) vino brusco. կծու՝ ատիպ գինի· ուէզ պատրաստուած լրջող։
Πράμνιος (ὁ) = *Πράμνειος*.
Πράμος (ὁ) = *Πρύμος*.
Πραξικοπέω - ῶ. *M.* ήσω. concertare. նենգութեամբ, մէքենայիւ· իչդիմ կիմիր, ֆէյրսիւ ֆասրմաք։
Πράξιμος - η ῆ ος - ον. che si può esigere, esigibile. պահանջելի· իտալ ալնաճախ։
Πρᾶξις - εως (ἡ) azione, atto. 2. affare, negozio. 3. inganno concertato, intrighi. 4. esazione. գործողութիւն, գործ· 2· բան, իրազութիւն· 3· գաւ, իտրգաիւթիւն, նենգ· 4. հարկ պահանջելը· սիրէ· 2· իւլ, հալկոֆ· 3· ֆէյրսիւ, ֆէյրսիւ· 4· խորամանկ ալմանը։
Πραότης - ητος (ἡ) con docilità, mansuetamente. անուշութեամբ, հեզութեամբ· համեստալտի՝ հալկոֆլուէթ իլէ։
Πρᾶος - εῖα - ον. = *Πραΰς*.

Digitized by Google

Πραότης (ἡ) docilità, mansuetudine. *Πραϋπάθεια*, *Ἡσυχία*. *Ἥμερότης*, *Ἡμερότης*.

Πραπίδες (αἱ) diaframma, corata. *Φρένες*. *Ἐπιθυμίαι*. *Καρδία*. (*ὅθ. μτφρ.*) mente, prudenza, sagacità. *Ἀνδρεία*, *Ἀνδρισμός*. *Φύλ*, *Φρόνησις*, *Σύνεσις*.

Πρασιά (ἡ) quaderno d'un giardino, d'un orto. *Περιβόλι ἀπὸ χαμηλὸν πάνω στὸν ποτιστικὸ*. *Κηπάριον*, *Φυτῶριον*. *Ἀγρός*, *Κῆπος*.

Πράσιμος (ὁ, ἡ). vendibile. *Πωλητός*. *Πωλητέος*.

Πράσινος (ὁ, ἡ) prassino, porraceo, verde. *Πρασινωπός*, *Χλωρός*. *Πρασόχρους*. *Πρασόφυλλος*. *Πρασοειδής*.

Πράσιον (τὸ) marrobbio, prassio (erba). 2. verderame (*Γαλλ.* vert-de-gris). *Χαλκὸς ἰός*. 2. *Σκόρδον*. *Φάρμακον* (*πρὸς νέμ ὀφθ.*). 2. *Ἰόχαλκος*.

Πράσιος (ὁ, ἡ) = *Πράσινος*.

Πρᾶσις - *εως* (ἡ) vendita. *Πώλησις*. *Ἀγορά*.

Πρασίτης - *ου* (ὁ) καὶ *Πρασῖτις* - *ιδος* (ἡ) simile al porro. *Πρασῶδης*. *Πρασόχρους*.

Πρασοειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) simile al porro, porraceo. *Πρασῶδης*, *Πρασώδης*. *Πρασόχρους*. *Πρασίτης*.

Πράσον (τὸ) porro (pianta). *Πράσον*. *Πράσον*.

Πρασοφαγέω - *ῶ*. *Μ. ήσω*. mangiare del porro. *Πράσα τρώγω*. *Πράσον τρώγω*.

Πρασοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia del porro. *Πράσα τρώγων*. *Πράσον τρώγων*.

Πρασόχροος - *ους* (ὁ, ἡ) che ha il color del porro, porraceo. *Πρασώδης*. *Πρασόχρους*. *Πρασίτης*.

Πράσσω (*ττω*). *Μ. πράξω*. fare, agire, operare. 2. esigere. *Ποιῶ*, *Ἐνεργῶ*. 2. *Ἀπαιτῶ*, *Εἰσπράττω*. 2. *Ἐκτελῶ*, *Ἐκπληρῶ*.

Πρασοειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) = *Πρασοειδὴς*.

Πρατὴρ (ὁ) = *Πράτης*.

Πρατήριον (τὸ) mercato. *Ἀγοραστήριον*. *Ἐμπόριον*. *Ἀγορά*.

Πρατήριος - *α* - *ον*. vendibile. *Πωλητός*. *Πωλητέος*.

Πράτης - *ου* (ὁ) venditore. *Πωλητής*. *Πωλητός*.

Πρατὸς - *ὴ* - *όν*. venduto. *Πωλητός*. *Πωλητέος*. 2. = *Πράσιμος*.

Πράτρια (ἡ) *Θηλ. τ. Πράτης*.

Πραΰγελως - *ωτος* (ὁ, ἡ) che ride con dolcezza, con piacevolezza. *Μειλιχιόγελως*. *Ἱλαρόγελως*. *Ἱλαρὸν γέλιον*.

Πραϋθυμέω - *ῶ*. *Μ. ήσω*. *Εἰμὶ* —

Πραΰθυμος (ὁ, ἡ) di bell' umore, mansueto. *Χαρωπόφρων*, *Ἥμερος*. *Ἱλαρός*, *Ἥμερος*.

Πραϋμενὴς - *έος* (ὁ, ἡ) = *Πραΰθυμος* (-*μενῶς*, *ἐπίῤ.*)

Πραΰνοος - *ους* (ὁ, ἡ) = *Πραΰθυμος*.

Πράϋνσις - *εως* (ἡ) mitigazione, addolcimento. *Μείλιξις*, *Μείλισις*. *Ἱλασμός*, *Ἱλασμός*.

Πραϋντικὸς - *ἡ* - *όν*. proprio a mitigare. *Μειλίσσω*. *Ἱλαστικός*, *Ἱλαστήριος*.

Πραΰνω. *Μ. ῦνῶ*. mitigare, calmare. *Μειλίσσω*, *Μειλίττω*. *Ἱλαστικός*, *Ἱλαστήριος*.

Πραῢς - *έος* (*εῖα* - *ύ*). docile, mansueto, dolce. *Ἥμερος*, *Ἡσύχιος*. *Ἥμερος*, *Ἡσύχιος*. *Ἱλαρός*, *Ἱλαρός*.

Πραΰτης (ἡ) = *Πραότης*.

Πραΰτροπος (ὁ, ἡ) di bell' umore, mansueto. *Χαρωπόφρων*, *Ἥμερος*. *Ἱλαρός*, *Ἥμερος*.

Πράων, *ἐπίῤ.* con docilità, mansuetamente. *Ἀνεκτικῶς*, *Ἡσυχικῶς*. *Ἀνεκτικῶς*. *Ἥμερος*, *Ἡσύχιος*.

Πρεμνίζω. *Μ. ίσω*. sradicare, svellere il tronco d'un albero. *Ξεριζώνω ἀπὸ τὴν ῥίζαν*. *Ἐκριζῶ*, *Ἐκριζόω*. *Ἐκριζῶ*, *Ἐκριζόω*.

Πρέμνιον (τὸ) *ὑπερ. τοῦ*

Πρέμνον (τὸ) il tronco d' un albero. *Ξύλο ῥιζωμένο*. *Ἐκριζωμένον ξύλον*. *Ἐκριζωμένον ξύλον*.

Πρεμνώδης - *εος* (ὁ, ἡ) simile ad un tronco. *Ξύλο ῥιζωμένο*. *Ἐκριζωμένον ξύλον*.

Πρεπόντως, *ἐπίῤ.* (*μτχ.*) convenevolmente. *Ἁρμοδίως*. *Ἁρμοδίως*. *Ἁρμοδίως*.

Πρέπω. *Μ.* (*σπντ.*) *πρέψω*. essere rimarcabile, distinto, eccellere. 2. convenire, esser decente. *Ξεχωρίζω*, *Διακρίνομαι*. 2. *Ἁρμόζει*. *Ἁρμόζει*. 2. *Ἁρμόζω*, *Ἁρμόττω*. *Ἁρμόζει*.

Πρεπώδης - *εος* (ὁ, ἡ) conveniente, decente. *Ἁρμόζουσα*, *Ἁρμόδιος*. *Ἁρμόζουσα*, *Ἁρμόδιος*.

Πρέσβα - *ης* (ἡ) *Θηλ. τ. Πρέσβυς*.

Πρεσβεία (ἡ) legazione, ambasciata, deputazione. 2. preghiera, intercessione. *Πρεσβευτικὸν ἀξίωμα*. 2. *Παράκλησις*, *Δέησις*. *Ἱκεσία*. 2. *Λιτή*, *Δέησις*, *Ἱκεσία*. 3. = *Πρεσβεῖον*.

Πρεσβεῖον (τὸ) onore, rispetto che si dà a' maggiori d'età, dritto di primogenitura, d' anzianità. *Σεβασμὸς ποὺ δείχνει κανεὶς στοὺς μεγαλυτέρους*. *Ἱερὸν πρεσβεῖον*. *Ἱερὸν πρεσβεῖον*.

Πρεσβεύω - *ῶ*. *Μ. εύσω*. rispettare. *Σέβομαι*. *Σέβομαι*. *Σέβομαι*.

Πρέσβευσις - *εως* (ἡ) deputazione, delegazione. *Πρεσβεία ἐκκλησίας*. *Ἱερὸν λειτούργημα*. = *Πρεσβεία*.

Πρεσβεύτειρα (ἡ) *Θηλ. τοῦ*

Πρεσβευτὴς - *οῦ* (ὁ) deputato, inviato. 2. interceditore. *Πρεσβευτὴς ἐκκλησίας*. 2. *Ἐξιλεωτής*. *Ἱερὸν*. 2. *Ἱκέσιος*.

Πρεσβευτικὸς - *ἡ* - *όν*. che concerne la legazione. *Πρεσβευτικὸν ἀξίωμα*. *Ἱερὸν λειτούργημα*.

Πρεσβεύω. *Μ. εύσω*. esser maggiore d'età. 2. rispettare. 3. esser deputato, legato, esser mandato in qualità d' un ambasciadore. *Σέβομαι*. 2. *Σέβομαι*. 3. *Πρεσβεύω*, *Ἐκπροσωπῶ*. *Ἐκπροσωπῶ*.

Digitized by Google

պիտոյ օլմէ · 2. բաղնիքի բիւրեղ կրիպէ · 3. եւլէ օլմէ, եւլէնէյնէ կիրպէ, եւլէ տեսյա իբտալ օլաճաղ ։

Πρέσβις - ιδος (ἡ) ambasciatrice. 2. interceditrice. 3. vecchierella. գեսպանուհի · 2. բարեխոս՝ միջնորդ կնիկ · 3. պառաւ, խամճուն · եւլէնէյ էրկն ալնննե. 2. լիպտիրիի օլան ալէրի · 3. գօճա գոբը, գոպը ։

Πρεσβυγένεια (ἡ) primogenitura, anzianità. անդրանիկութիւն, երիցութիւն · խալտ պիտիէյէ, պիտրիէյի ։

Πρεσβυγενής - έος (ὁ, ἡ) anziano, maggiore d'età. երիցագոյն, սաորիքով մեծ · խալտ պիտիէ ։

Πρέσβυς - εως καὶ υος (υια - υ). vecchio, vegliardo. 2. persona rispettabile. 3. senatore. 4. ambasciatore. 5. interceditore. ծեր · 2. յարգելի անձ · 3. սինղիթիա · 4. գեսպան · 5. միջնորդ · իհիյար · 2. բաղնիքի լուհոգի պէր լոճա · 3. եհլի փէճե · 4. եւլէ · 5. լիպտիրիի ։

Πρεσβυτέριον (τὸ) l'assemblea de' vecchi, senato. 2. presbiterio, luogo destinato per li preti. ծերագոյս · 2. ժամասանէն, քահանայից սահմանեալ տեղ · իհիյլըէր ճեմիթէրը, իրտալը փէճե · 2. փեղէնանէ, քահանայից իային օլմալ ճահալ ։

Πρεσβύτερος - α - ον. (συγκρ. τ. *Πρέσβυς*.) anziano, più vecchio. երիցագոյն, ասէպլի ծեր · խալտ պիտիէ, գոճա իհիյար · (ընկեց.) prete. երէց, քահանայ · փեղէյ, քահալ ։

Πρεσβυτέρως, ἐπίῤῥ. più. ասէպլի · գէտրէ ։

Πρεσβύτης - ου (ὁ) vecchio. 2. presbita, colui che può discernere solamente gli oggetti lontani. ծեր, երէց · 2. հեռատես, միայն հեռատես, միայն հեռատեսութեամբ տեսնող · իհիյար, պիտիէ · 2. խալըճէզ տալսէ նէհանէլէրի կիօրէն ։

Πρεσβυτικὸς - ή - όν. senile, proprio a'vecchj. ծերոց յատուկ · իհիյարլըրա գէնաճաղ ։

Πρεσβυτικῶς, ἐπίῤῥ. da vecchio. ծերի պէս պէս · իհիյար գոճալէ ։

Πρεσβῦτις - ιδος (ἡ) ծոհլ. τ. *Πρεσβύτης*.

Πρευμενής - έος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Πραϋμενής.

Πρῆγμα (τὸ) Ἰων. ἀντὶ Πρᾶγμα.

Πρήθω. *M.* πρήσω. × ἀντὶ Πίμπρημι. 2. gonfiare. 3. soffiare. ուռեցընել · 3. փըչել · չիչէրմէյ · 2 · խոխլէմէյ ։

Πρημαίνω. *M.* ανῶ. × ἀντὶ Πρήθω.

Πρηνηδὸν, ἐπίῤῥ. prostrandosi a terra. երեսի վրայ գետին ինկնալով · խալ խոպէնէ իեբէ փսփսարսե ։

Πρηνὴς - ἐως - οῦς (ὁ, ἡ) prostrato, chino. գետնաստաոպած, ծռած · իեբէ փսփսէլ, եգելլէլ ։

Πρηνίζω. *M.* ίσω. precipitare. գահավէժ ձեռնել, գլորել · խուվրլամաք, իհիյրլամաք ։

Πρηνισμὸς (ὁ) precipitazione. գահավէժ ժամ · իհիյրլամաք, խուվրլամա ։

Πρῆσμα (τὸ) tumore. ուռեցք · փոպոճքէ, ւէյ ։

Πρησμὸς (ὁ) = *Πρᾶσις* καὶ *Πρῆσμα*.

Πρηστὴρ (ὁ) fulmine, prestere. 2. dipsa (sorta di serpe). կայծակ, պրեստեր · 2. ծարաւ, խարամանի (սեռակի մը օձ) · խըտըրմ · 2 · խոթըճը խալ ։

Πρηστικὸς - ή - όν. ardente, abbruciante. վառօղ, էրօղ · խոփան, խոխոլտրան ։

Πρηϋγελως - ωτος κτλ. Ἰων. ἀντὶ Πραΰγελως κτλ.

Πρηὼν - ῶνος ἡ όνος (ὁ) cima d'una montagna. լեռան գագաթ · փող իհէհէ ։

Πρίαμαι. ἄχρ. θεματ. (ὅθ. εὐχρησ. μόνον ὁ ἀόρ. Ἐπριάμην.) comprare. գնել · ալըճ ալմէ ։

Πριαπισμὸς (ὁ) priapismo. վարազին սեռակ մը ախտը · վէհերին պէր նէվ իլլէհիլ ։

Πρίαπος (ὁ) cazzo, membro virile. վարազ · վէհեր ։

Πριαπώδης - εος (ὁ, ἡ) ben fornito di membro virile. (*Λατ.* mutoniatus). մեծ վարազ սահիպօղ · իրէ վէհերլի ։

Πρίν, ἐπίῤῥ. prima, avanti. նախ, առաջ · եվվել ճաֆտարիմ ։

Πρινίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πρῖνος*.

Πρίνεινος - η - ον. di leccio. պղոցիէ · փերնոր պղոցիդան ։

Πρῖνος (ἡ) elce, leccio. պղոցի · փերնոր պղոցը ։

Πρινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al leccio. պղոցին նման · փերնոր պղոցիլա պէնզէր ։

Πρινών - ῶνος (ὁ) bosco d'elce. պղոցին անտառ · փերնորլըք ։

Πριόγειον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πρίων*.

Πριονοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ειδῶς. che ha la forma d'una sega. պղոցի ձեւավ · իհ-տէրէի պէնզիդէտ ։

Πριονώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πριονοειδὴς* καὶ

Πριονωτὸς - ή - όν. fatto in forma di sega, dentato. պղոցի ձեւավ, առասիաւոր · իհ-տէրէի պէնզիդէտ, տիշլի ։

Πρίσις - εως (ἡ) segamento. պղոցում · իհ-տէրէի իլե տեսի ։

Πρίσμα (τὸ) segatura. 2. prisma (figura geometrica). պղոցածք · 2. հատատածա-կազմ · իհ-տէրէի իուզա · 2 · գէվլօր (իւէ հինտիներէն գնոտող պէր նէվ լիտլ) ։

Πρισμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πρίσμα*.

Πρισμὸς (ὁ) = *Πρίσις*.

Πριστὴρ (ὁ) segatore. 2. sega. պղոցող · 2. պղոց · իհ-տէրէի իլե տեսին · 2 · իհ-տէրէ ։

Πριστηροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πριονοειδὴς*.

Πρίστης - ου (ὁ) = *Πριστήρ*. 2. = *Πρίστις*.

Πρίστις - εως (ἡ) pistrice (pesce monstruoso di mare). ծովու հրեշ մը, մեծ կետ մը · պէր նէվ իրէ պոտ պոլըտէ ։

Πριστὸς - ή - όν. segato. 2. che si può segare. պղոցատած · 2 · պղոցելու · իհ-տէրէի իլե տեսիլէ · 2 · իհ-տէրէի իլե տեսի-լէճէլէր ։

Πρίων. *M.* πρίσω. segare. 2. fremere i denti, ringhiare. պղոցել · 2. ակռաները կրճտալ · իհ-տէրէի իլե տեսիլ · 2 · տիշ իշ-ճըրտրճնիլ ։

Πρίων - ονος (ὁ) sega. պղոց · իհ-տէրէի ։

Πρὸ, *πρόθ*. avanti. 2. prima. առջեւը · 2. առաջ, նախ · կոնչոփ · 2 · եվվելլ ։

Προαγγελία (ἡ) = *Προάγγελσις* ἡ *Προάγγελμα*.

Digitized by Google

Προαγγέλλω. *M.* ελῶ. predire, prenunziare. ասալուցքի զուցքիլ, նախագուշակել. իվիրիներեն ասօյկրեր, հաւեր վերբ, իբիյերաց կիրեր։

Προάγγελμα (τὸ) ciò che fù predetto. ասալըցեալ զուցցուած իրք. իբիյերաց օլըն-հաւ նշանը։

Προάγγελος (ὁ, ἡ) colui che predice, presagisce. կանխամտիօղ, նախագուշակ իբիյերաց իպեն, նախնիերին հաւեր վերբն իվիրեներեն վերբեր իպեն։

Προαγγελσις - εως (ἡ) predizione. նախագուշակութիւն. իբիյերաց, իվիրեներեն հաւեր վերբ։

Προάγνευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Προαγνεύω. *M.* εύσω. purificare avanti. ասալուցքի սրբիլ՝ մաքրիլ. իվիրիներեն քուլուսիլ՝ գաղրիր կիրեր։

Προαγοράζω. *M.* άσω. comprare prima. ասալ գնիլ. իվիրեն ալիլ։

Προαγόρευμα (τὸ) oracolo. պատգամ (ասուածային). այնին վերբեր։

Προαγόρευσις - εως (ἡ) predizione. կանխասացութիւն. իվիրիներեն հաւեր վերբ։

Προαγορεύω. *M.* εύσω. predire, pronosticare. նախագուշակել, ասալուցքիլ զուցցիլ. իբիյերաց կիրեր, իվիրիներեն հաւեր վերբեր, բիւղիր կիրեր։

Προαγὸς (ὁ) condottiere. ասալնորդ. էլչի-վոլ։

Προαγρυπνέω - ῶ. *M.* ήσω. vegliare prima. ասալուցքի հսկիլ. իվիրիներեն օյանըք գոռբիլ։

Προάγω. *M.* άξω. portare avanti, presentare. 2. condurre. 3. produrre. 4. eccitare. 5. prostituire. 6. avanzarsi, procedere. ասալ բերիլ, մատուցանիլ. 2. ասալնորդիլ. 3. արտադրիլ. 4. դրգռիլ. 5. պոռնկիլ ասալ. 6. ասալ երթալ, յառաջիլ. նոյն իբիյերեն, առնիտ. 2. էլչի-վոլլուք կիրեր. 3. հաւ կիրեր. 4. բնհրդ կիրեր. 5. ըզբաղ կիրեր. 6. իլերի էլորթ. իլերլիեր։

Προαγωγεία (ἡ) ruffianesimo. բռզաւագութիւն. ֆեօղլեներլիք։

Προαγωγεῖον (τὸ) postribolo. պոռնիկոց. պոռնաբնակ։

Προαγωγεύω. *M.* εύσω. prostituire, far il ruffiano. պոռնիկ ասալ, բռզաւագութիւն ընիլ. ըզբաղ կիրեր, ֆեօղլեներլիք կիրեր։

Προαγωγή (ἡ) avanzamento, progresso. ասալ երթալը, յառաջագիմութիւն. իլերլիեր։

Προαγωγία (ἡ) = *Προαγωγεία* ἢ *Προαγωγή.*

Προαγωγικὸς - ἡ - όν. proprio al ruffianesimo. բռզաւագութեան յատուկ. ֆեօղլեներլիյե գոբիլիք։

Προαγωγὸς (ὁ, ἡ) ruffiano. բռզաւագ. ֆեօղլեներ։

Προαγὼν - ῶνος (ὁ) preludio d' un combattimento. կռուի մը սկիզբը. կռուէ, գոռբիլիք։

Προαγωνίζομαι. *M.* ίσομαι. combattere prima o avanti. ասալ կամ ասկիւը կռուիլ. իվիրիներ իսիօդ եսիներեն գեօյնուիլ։

Προαγωνιστὴς - οῦ (ὁ) = *Πρόμαχος.*

Προᾴδω. *M.* ᾴσομαι. cantare prima, far il preludio. ասալ երգիլ, նախերգանքը կարգալ. իվիրիներեն իլուճիլ, ֆեյրիվ օխուճիլ։

Προαθρέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare prima. ասալուցքի գիտել. իվիրիներեն նալար կիրեր։

Προαθροίζω. *M.* άσω. raccogliere, radunare prima. ասալ ժողվիլ՝ հաւաքիլ. իվիրիներեն իֆլէնիլ, պէյէնդիրիր։

Προαιδέομαι - οῦμαι. *M.* αἰδέσομαι. rispettare più degli altri. ուրիշներէն աւելի յարգիլ՝ ակնարկիլ. գէյինէրէն էյիտիր բուլնիլ՝ չէնկիր կիրեր։

Προαίρεσις - εως (ἡ) proposito, risoluzione, piano, progetto. ասալդրութիւն, խորհուրդը, մտածութիւն. նկատ, կէդիմ, գործ, ֆէյէդ։

Προαιρετικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ωῶς. che si determina, si risolve a qualche cosa. բան մը սրտէդ ասալդրուլ պէտ նէտենէն գործ վերբեն՝ նկատ գօյուն։

Προαιρετὸς - ἡ - όν. preferito. 2. arbitrario. նախագասելի, ընտրելի. 2. կամայական. հաֆտիրիմ քօխուչլուղ, գործ գէլէմիլի. 2. գործագիտ։

Προαιρέω - ῶ. *M.* ήσω. metter fuori. գործ գնիլ. գէլէրէք գօյմէ. (μσ.) preferire, risolvere. նախագասել, ընտրել. գիտէդ սրտէդիլ, ասալդրիլ. հաֆտիրիմ քօխուճիլ, գործ գէլէմիլ, նկատ գօյմէ։

Προαίρω. *M.* αρῶ. partire prima. ասալուցքի երթալ. իվիրիներեն աւելնիլ։

Προαισθάνομαι. *M.* αἰσθήσομαι. presentire. ասալուցքի իմանալ՝ զգալ. իվիրիներեն գասթիլ։

Προαίσθησις - εως (ἡ) presentimento. ասալուցքի իմանալը՝ զգալը. իվիրիներեն գասթիլիք։

Προαιώνιος (ὁ, ἡ) che esiste prima de' secoli, eterno. որ է նախ քան զամանակաբաստեան, յաւիտենական. իլկիլ, կոպտի։

Προακμάζω. *M.* άσω. entrare nell' adolescenza. պատանեկութեան հասնիլ՝ մտնալ. օղլանլըք ըլըգը իվիրիներեն կիրեր։

Προακούω. *M.* ούσω. presentire. ասալուցքի իմանալ. իվիրիներեն գասթիլ։

Προακτικὸς - ἡ - όν. progressivo. յառաջադէմ, յառաջակատարող. իլերլիեր։

Προαλείφω. *M.* είψω. ungere prima. ասալ օծիլ, քսիլ. իվիրիներեն մէյլէմէք։

Προαλίζω. *M.* ίσω. = *Προαθροίζω.*

Προαλίσκομαι. *M.* αλώσομαι. esser preso prima. ասալ բռնուիլ. իվիրիներեն իսիրիլմէք։

Προαλλοιόω - ῶ. *M.* ώσω. cangiare prima. ասալուցքի փոխիլ. իվիրիներեն տէյիշտիրմէք։

Προάλλομαι. *M.* αλοῦμαι. saltare avanti. ասալելը ցատկիլ. իսիներեն ըզըբմաք։

Προαμαρτάνω. *M.* αμαρτήσομαι. peccare prima. ասալ մեղանչիլ. իվիրիներեն իսիրէլմէք։

Προαμείβω (μσ.) - αμείβομαι. *M.* αμείψομαι. cangiare o rispondere prima. ա-

Digitized by Google

առջ փոխել, կամ պատասխանել· Եվ Եվ պէտերիկ խոխոփ ինչ վերից։

Προαμύνομαι. M. αμυνούμαι. vendicarsi prima. առջ վրէժ առնել· Եվ Եվ իմ ու։

Προαναβαίνω. M. βήσομαι. salire prima. առջ ելլել· Եվ Եվ ելբ։

Προαναβάλλομαι. M. βαλοῦμαι. far un preludio. նախերգանք ընել· ֆիլիպ ու։

Προαναβλέπω. M. ψω. vedere prima. առջ տեսնել· Եվ Եվ իւրից։

Προαναγινώσκω. M. γνώσομαι. leggere prima. առջ կարդալ· Եվ Եվ օգուտ։

Προανάγω. M. άξω. partire dal porto prima degli altri. ուրիշներեն առջ նաւահանգստեն ելլել երթալ· պիրլիերին Եվ Եվ ելմտնդան ելբէտ կիմիտ։

Προαναθρέω - ῶ. M. ήσω. = *Προαθρέω.*

Προαναθρώσκω. M. θοροῦμαι. lanciarsi sopra il primo. ուիշնէն առջ վրան ցատքել՝ նետուիլ. հիմիկուն Եվ Եվ իւրին ուզերուն՝ որլըմուտ։

Προαναιρέω - ῶ. M. ήσω. uccidere prima. առջ մեռցընել՝ սպանել· Եվ Եվ նօր գիրուտ։

Προαναισιμόω - ῶ. M. ώσω. = *Προαναλίσκω.*

Προαναχράζω. M. κεκράξομαι. gridare prima. առջ պոռալ· Եվ Եվ պոռըտ։

Προανακρίνω. M. κρινῶ. esaminare prima. առջ քննել· Եվ Եվ ինինօրէնով՝ ինիքիլ նիմիտ։

Προανάκρουσις - εως (ἡ) preludio. նախերգանք· ֆիլիրիվ։

Προανακρούω. M. κρούσω. respingere prima. 2. far il preludio. առջուցմէ հրել· 2· նախերգանք ընել· Եվ Եվ նիմիտ· 2· ֆիլիրիվ նիմիտ։

Προαναλίσκω. M. αλώσω. consumare, sprecare prima. առջ վատնել· Եվ Եվ իւրմ՝ ինէնի նիմիտ։

Προανάλωμα (τὸ) spesa che precede l'impresa dell' opera. գործէ մը լմնալէն առջ եղած ծախք· պէր իւն Եվ վերտան Եվ Եվ օրն գործին։

Προαναμέλπω. M. μέλψω. cantare prima. առջուցմէ երգել· Եվ Եվ իւրմ՝ օգուտ։

Προαναπηδάω - ῶ. M. ήσω. = *Προαναθρώσκω.*

Προαναπνέω. M. πνεύσω. respirare prima. առջ չունչ առնել· Եվ Եվ օրոշ ուշտ։

Προαναρπάζω. M. άσω. rapire prima. առջ յափշտակել· Եվ Եվ կիմիտ։

Προαναστέλλω. M. στελῶ. ritenere prima. առջ կասեցընել՝ նուազել· Եվ Եվ ուշ գօմտ՝ զալի նիմիտ։

Προανατέλλω. M. τελῶ. sorger, spuntare prima. առջ ցօթիլ· Եվ Եվ գօզմտ՝ ելբէտ։

Προαναφωνέω - ῶ. M. ήσω. predire. կանխամտածել· Եվ Եվ պէտերիկ պօյկիտ, խոխոփ նիմիտ։

Προαναφώνησις - εως (ἡ) predizione. կանխամտածութիւն· Եվ Եվ հապար Եվրտ, ինչուէր։

Προαναχωρέω - ῶ. M. ήσω. partire prima. առջուցմէ երթալ· Եվ Եվ աւելտ։

Προαναχώρησις - εως (ἡ) partenza prima di . . . առջուցը ելբէը երթալը· Եվ Եվ առնտչմտը՝ կիմիտ։

Προανέχω. M. έξω. alzare, elevare prima. առջ վեր վերցընել· Եվ Եվ նօթրը գընտ։

Προανθέω - ῶ. M. ήσω. fiorire prima. առջ ծաղկիլ· Եվ Եվ էնէրկինիտ։

Προανίσχω. = *Προανέχω.*

Προανύτω (ανύω). M. ανύσω. terminare prima. առջ լմընցընել· Եվ Եվ պիթիրտ։

Προαπαγγέλλω. M. ελῶ. annunziare prima. առջուցմէ լուր առել՝ իմացընել· Եվ Եվ նուիրտ հապար Եվրտ՝ իշն նիմիտ։

Προαπαγορεύω. M. εύσω ἤ (ἀνμλ.) ερῶ. ricusare, rinunziare prima. առջուցմէ մերժել· Եվ Եվ իւրին բնօտ նիմիտ (ἀμτβτ.) = *Προαπαυδάω.*

Προαπαλλάσσω (ττω). M. άξω. riscattare prima. առջուց խալըսել (ատաիմ)· Եվ Եվ նօրիմտ (ատիճ իւն)։

Προαπαντάω - ῶ. M. ήσομαι. incontrare prima. առջ հանդիպիլ· դիմաւորել· Եվ Եվ նօրէնտ· բատ նիմիտ։

Προαπάντησις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Προαπαυδάω - ῶ. M. ήσω. stancarsi prima. առջուց յոգնիլ· Եվ Եվ իւրին նօրտը՝ նօթրը գնալէն։

Προάπειμι. M. ειμι. = *Προαπέρχομαι.*

Προαπέρχομαι. M. ελεύσομαι. partire prima. 2. morire prima. առջ չուէ՝ երթալ· 2· առջ մեռնիլ· Եվ Եվ աւելտ։ 2· Եվ Եվ նօրէնտ։

Προάπλωσις - εως (ἡ) spiegazione preliminare. նախերթող բացատրութիւն՝ պարզաբանութիւն· ինչ իւն հասկընալ։

Προαποδείκνυμι. M. δείξω. dimostrare prima. առջ ցուցընել (փաստերով)· Եվ Եվ ինօրէրտ՝ նօրոլ նիմիտ։

Προαπόδειξις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Προαποδίδωμι. M. δώσω. rendere prima. առջ ընել՝ գործել· Եվ Եվ նիմիտ՝ նօթրը։

Προαποθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire prima. առջ մեռնիլ· Եվ Եվ նօրէնտ։

Προαποικίζω. M. ίσω. mandare prima una colonia. առջուց հաստատ մը ծաղկավարտ նորիկ· Եվ Եվ նէր պօյնտ ֆիլիպ ինօրէրտ։

Προαποκαλύπτω. M. ύψω. scoprire prima. առջ յայտնել, երեան հանել· Եվ Եվ պէտ նիմիտ, օրինա ելբէտ։

Προαποκάμνω. M. καμοῦμαι. = *Προαπαυδῶ.*

Προαποκόπτω. M. κόψω. troncare la parte anteriore. առջէն մասը կտրել· նօր ինտ։

Προαποκτείνω. M. κτενῶ. uccidere prima. առջ սպանել· Եվ Եվ նօրէնտ։

Προαπολαύω. M. λαύσομαι. godere prima. առջ վայելել· Եվ Եվ պիֆօրին պիտ։

Προαπόλλυμι. M. ολέσω. ridurre alla perdizione prima di . . . առջ կորսնցան առնել· Եվ Եվ իշտը՝ նօրտը պիտ։

Digitized by Google

Προαποπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere prima.
Προαπόπτωτος (ὁ, ἡ) caduto prima.
Προαπορέω-ῶ (μσ.) *-έομαι-οῦμαι. M. ήσω-ομαι.* esitare prima.
Προασβίννυμι. M. σβέσω. spegnere prima.
Προαποστέλλω. M. στελῶ. mandare, inviare avanti.
Προαποστέμπω. M τεμῶ. = *Προαποκόπτω.*
Προαποτίκτω. M. τέξομαι. partorire prima.
Προαποφαίνω. M. φανῶ. dichiarare prima. (μσ.) dire avanti la sua opinione.
Προαποχωρέω-ῶ. M. ήσω. partire prima, ritirarsi.
Προαριθμέω-ῶ. M. ήσω. numerare prima.
Προαριστάω-ῶ. M. ήσω. pranzare prima.
Προαροτριάω-ῶ. M. άσω. arare prima.
Προαρπαγή (ἡ) l'azione di rapire prima.
Προαρπάζω. M. άσω ἤ *ἄξω.* rapire prima.
Προαρραβωνίζω. M. ίσω. caparrare.
Προαρχόμαι. M. ἄρξομαι. cominciare prima.
Προασκέω-ῶ. M. ήσω. esercitare prima, preparare.
Προασπίζω. M. ίσω. tener lo scudo avanti... difendere.
Προασπιστὴς × *ἀντὶ* —
Προασπιστης-οῦ (ὁ) = *Πρόμαχος.*
Προάστειον (τὸ) sobborgo.
Προάστειος (ὁ, ἡ) che abita nei sobborgo.
Προαυδάω-ῶ. M. ήσω. × *ἀντὶ Προλέγω.*
Προαυλέω-ῶ. M. ήσω. far un preludio (col flauto).
Προαύλημα (τὸ) preludio.
Προαυλίζομαι. M. ίσομαι. alloggiare avanti.
Προαύλιον (τὸ) anticorte.
Προαύλιον (τὸ) = *Προαύλημα.*
Προαυξάνω. M. αυξήσω. aumentare, accrescere prima.
Προαυξής-ίος (ὁ, ἡ) che cresce prima del tempo.
Προαύξησις-εως (ἡ) crescimento intempestivo.
Προαφαιρέω-ῶ. M. ήσω. togliere prima.
Προαφανίζω. M. ίσω. distruggere, rovinare prima.
Προαφηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. raccontare prima.
Προαφικνέομαι. M. αφίξομαι. venire, arrivare prima.
Προαφίστημι. M. αποστήσω. eccitare una ribellione. (μσ.) separarsi, allontanarsi prima.
Προβάδην, ἐπίρ. avanzando.
Προβαδίζω. M. ίσομαι ἤ *βαδιοῦμαι.* precedere, andar innanzi.
Προβαίνω. M. βήσομαι. avanzare, procedere. 2. superare, eccedere.
Προβαλλω. M. βαλῶ. gettare innanzi. 2. proporre. 3. esporre, offrire, presentare.
Προβαπτίζω. M. ίσω. battezzare prima.
Προβασανίζω. M. ίσω. tormentare, provare prima.
Προβασιλεύω. M. εύσω. reguare prima.
Πρόβασις-εως (ἡ) progresso.
Προβασκάνιον (τὸ) amuleto.
Προβατεία (ἡ) nutrimento di greggie.
Προβάτειος-α-ον. di pecora.
Προβατεὺς-έως (ὁ) = *Προβατευτής.*
Προβατεύσιμος (ὁ, ἡ) che serve alle pecore.

Digitized by Google

ենդոզ· ֆոյոնելորա խորոչ՝ ֆոյոնելորա ֆոնոնոխդ։

Προβάτευσις - εως (ἡ) = *Προβατεία.*

Προβατευτής - οῦ (ὁ) pastore di pecore. ոխորնեորու հովիս, խոշնորած· ֆոյոն ղդոնեզ։

Προβατευτικός - ή - όν. pastorale. հովուական· ղդոնա փայիր։

Προβατεύω. Μ. εύσω. pascere delle pecore. ոխոր արծիզ· ֆոյոն կխիֆդ։

Προβατικός - ή - όν. di pecora. ոխորի· ֆոյոնա փայիր։

Προβάτιον (τὸ) *ὑπερ. τ. Πρόβατον.* pecorella. պղոխկ ոխոր· ֆոյոնկնոսֆ։

Προβατοβοσκός (ὁ) pastore di pecore, pecorajo. խոշնորած· ֆոյոն ղդոնեզ։

Προβατοκάπηλος (ὁ, ἡ) mercante di pecore. ոխորի վաճառական· ցիլիկ, ֆոյոն պոլիրկնեզ։

Πρόβατον (τὸ) pecora. ոխոր· ֆոյոն։

Προβατοπώλης - ου (ὁ) venditore di pecore. ոխոր նոխոզ· ֆոյոն ասիան։

Προβατόσχημος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una pecora. ոխորի ձեւով· ֆոյոն պէկնկիֆդ։

Προβατοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce delle pecore. ոխոր պահող· ֆոյոն ասիլոյան։

Προβατώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla pecora. ոխորի նման· ֆոյոնա պէնէր։

Προβεβουλευμένως, ἐπίρ. prudentemente. խոհեմութեամբ· պոլորի գլուհոզ իլե։

Πρόβημα (τὸ) progresso. յառաջդիմութիւն· իլերկդ։

Προβιάζομαι. Μ. άσομαι. far violenza prima. առաջ բռնութիւն ընել· իվիվ ղդէ՝ գկոյ կիֆդ։

Προβιβάζω. Μ. άσω. far avanzare, promuovere. առաջ ասիիլ, հրիլ· իլերի կիօֆկնրուֆդ՝ իլերի օնրուֆդ։

Προβίβασις - εως (ἡ) καὶ

Προβιβασμὸς (ὁ) promozione. առաջ ասիլեզ՝ հրիլեզ· իլերի կիօֆկնրուֆդ՝ օնրուֆդ։

Προβιβρώσκω. Μ. βρώσομαι. mangiare prima. առաջ ուտիլ· իվիվ նիֆդ։

Προβιότης (ἡ) la vita trascorsa. անցեալ կեանք· կիւիլ կօֆդ։

Προβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. germogliare avanti tempo. ասիճէ առաջ ծիիլ· պիլֆի ֆիլիլկնիֆդ։

Προβλάστημα (τὸ) germe intempestivo. առաջաժամ բուսած ծիլ· պիլֆի պիճիվ ֆիլիլ։

Προβλεπτικός - ή - όν. che prevede il futuro. գալիքը առալուցի սեանող· կիլիճդի հասկացող կօրկ։

Προβλέπω. Μ. βλέψω. prevedere. առալուց սեանիլ· իվիվլուկն կօրկդ, հասկացիլ· օնլիլ։

Πρόβλημα (τὸ) problema, questione. 2. tutto ciò che si mette avanti per difesa. 3. barriera, steccato. 4. scoglio. առալդրկուֆիւն, խնդիր· 2. պաշտպանութեան համար առիլու գրուած իրք· 3. պատնէշափակ· 4. ծովու վրայ ժայռ· կիօֆկիլի, հասկացիլ, օնլալ· 2. ֆօրուած իլի կօնիլուն գծուալն նիուկ· 3. լորանիջ, գկիերիլ· 4. գերիա նէլէկնոգ օլան ֆոյոս։

Προβλεπτικός - ή - όν. problematico. առալդրկուֆան· օնլալ օլանան, կիօֆլիֆ օլանան։

Προβληματώδης - εος (ὁ, ἡ) controverso, problematico. վիճելի, առալդրկուֆալ· գուագրկիլիֆ, ֆալնլուֆ։

Προβλὴς - ῆτος (ὁ καὶ ἡ) × *ἀντὶ Πρόβολος.*

Προβλητικὸς - ή - όν. produttivo. արտադրական· հաղ իֆդի։

Πρόβλητος (ὁ, ἡ) gettato avanti (*Лат.* projectus). առաջեզ նետուած· կոխնիկ սիեալնլ։

Προβοηθέω - ῶ. Μ. ήσω. soccorrere prima. առաջ օգնիլ· իվիվլ խորտչ՝ ասնճոֆ։

Προβόλαιος (ὁ, ἡ) che si propone, si mette avanti. առաջեզ գրուած· կոխնիկ ֆոնուալուալ· *Προβόλαιον* (τὸ) = *Πρόβλημα.*

Προβολεὺς - έως (ὁ) produttore. արտադրող· հաղ իֆդի։

Προβολὴ (ἡ) l'azione di metter avanti per difesa. 2. opposizione, resistenza. 3. barriera. 4. germogliamento. պաշտպանութեան համար առիլեզ գնելը· 2. ընդդիմակացութիւն, գէմ գնելը· 3. բանակին շարելով առաջ երթալը· 4. ծիլեզ· ֆօրուած իլին կոխնիկ պէր լեկ ֆոհաղ· 2. դուրէզ գասրկիլէֆ· 3. ասիերկի գիլիկնէ իլերի նէրլնոգի· 4. ֆիլիլկնիֆդ· 5. = *Πρόβλημα.*

Προβόλιον (τὸ) spiedo da caccia. արտադաց շասիուալ· հաղաղ։

Πρόβολος (ὁ, ἡ) elevato. վեր բարձրացուած, վեր եկած· նօֆդրէզ կէֆիլ, ֆալֆիլ· (ὄθ. οὐσ.) scoglio elevato alla superficie del mare. ծովուն երեսը բարձրացած ժայռ· գերիա իլիկնոգի նօֆդրէզ կէֆիլ ֆայռ· 2. = *Προβόλιον.*

Προβοσκὶς - ίδος (ἡ) proboscide. փղի պռանքի ձեւիացած· ֆիլ հորթուանա։

Προβουλευμα (τὸ) ordinanza del senato, deliberazione senatoria. (*Лат.* senatusconsultum). ներկոչած հրամանի՝ կառնադրութիւն· երդոպէզ գվեն ինդրիկ։

Προβουλεύω. Μ. εύσω. progettare, deliberare prima. առաջուց խորհիլ՝ որոշիլ· հասկացիլ՝ ինդրիլ՝ գնելուլա՝ ֆուլլ կիֆդ։

Προβουλὴ (ἡ) premeditazione. առաջուց մտածելը· հասկացիլ գիլիկնիֆդիֆ։

Πρόβουλος (ὁ, ἡ) consigliere. խորհրդական· գուլվերիֆ։

Προβρέχω. Μ. βρέξω. bagnare prima. առաջ թրջիլ· իվիվլ ըուլրիֆդ։

Προβύω. Μ. βύσω. tirar fuori il lucignolo della lanterna. ֆանարկի պատրոյգը գուրս քաշիլ· ֆանարկին ֆիրիլնի փըտրը ւերֆդ։

Προβώμιος (ὁ, ἡ) che si trova avanti all' altare. խորանին առջեզ եղող· գկոպալն նոխնոգի գասլուան։

Προγάμεια (τὰ) (*ἐνν. δῶρα*). regali, che si fanno prima delle nozze. հարսնիքէն առաջ տրուած ընծաներ· պիտիանի նվիվլ վերլնի ֆեվլնկլեր։ ըշլէ։

Προγαμιαῖος - α - ον. che si fa prima del matrimonio. ամուսնութենէ առաջ եղող· նէրնոգան իվիվլ օլան։

Digitized by Google

Προγαστρίδιον (τὸ) zinale, grembiale. գոգնոց · ֆարթ, (էջմ.) ֆրթիլ։

Προγάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) panciuto. մեծ փոր ունեցող · լէնէօ։

Προγένειος (ὁ, ἡ) barbone. երկար մեղուքսր · սաղաղ սոխլլը։

Προγενέστατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ

Προγενέστερος - α - ον. (συγκρ. τ. Προγενής.) anziano, maggiore d'età. երիցագոյն, սաթրեալ մեծ · խալա պէյիւթ։

Προγεννάω-ῶ. *Μ.* ήσω. generare prima. առաջ ծնանիլ · եվվիւ դօղուրմագ։

Προγεννήτειρα (ἡ) Θηλ. τοῦ

Προγεννητήρ καὶ

Προγεννήτωρ - ορος (ὁ) antenato. նախածնօղ, նախահայր · ճէտտ, պէյիւթ պաբա։

Πρόγευμα (τὸ) colazione. նախաճաշիկ · ֆոհլըքը։

Προγευματίζω. *Μ.* ίσω. = Προγεύω.

Προγεύστης - ου (ὁ) assaggiatore. ճաշակառու · լէզէնիկ։

Προγεύω. *Μ.* γεύσω. dare ad assaggiare. ճաշակը՝ համը նայիլ առլ · փորձ՝ լէզենիկ գործադրմագ · (μσ.) assaggiare prima. առաջ ճաշակը նայիլ · եվվիւ ֆոհմագ՝ լէզենիկ պօֆմագ։

Προγηράσκω. *Μ.* γηράσομαι. invecchiarsi prima del tempo. ասեղնէ առաջ ծերանալ · լոքմագ եվվիւ իհթիյարլանմագ։

Πρόγηρος (ὁ, ἡ) invecchiato prima del tempo. ասեղնէ առաջ ծերացած · լոքմագ եվվիւ իհթիյարլանմըշ։

Προγίγνομαι (γίνομαι.) *Μ.* γενήσομαι. nascere, essere prima. առաջ ծնանիլ բլլալ · եվվիւ դօղմագ՝ օլմագ։

Προγιγνώσκω (γινώσκω). *Μ.* γνώσομαι. preconoscere. 2. preferire. առաջուց ճանչնալ · 2. նախապատուել, առաջ սեպիլ ու ընտրել · եվվիւ պէյմագ, ֆաձըլմագ · 2. համֆոփիմ ֆաձըլմագ, սայմագ։

Προγλωσσίς (τιος) - *ίδος* (ἡ) l'estremità della lingua. լեզուին ճոխը · փիլին սաֆա։

Πρόγλωσσος (ὁ, ἡ) ciarlone. չաղակրաս, չատրուց · լաֆազան։

Πρόγνωσις - εως (ἡ) pronosticazione, prescienza. նախագուշակութիւն, յառաջդիտութիւն · եվվէլչէն պօյլէ ոլաճագին, համֆոփիմ պիլմէ։

Προγνώστης - ου (ὁ) presciente, che prevede l'avvenire. յառաջատես, գուշեքը առաջուցէ սեզող գիտցող · եվվիւ փէն կէօրէն՝ պիլէն · կէլէճիչի սեզլայան։

Προγνωστικός - ή - όν. presciente, pronosticatore. առաջուցէ ճանչցող գիտցող · եվվէլչէն բաբչան՝ պիլէն · (οὐσ.) Προγνωστικὸν (τὸ) (ἐνν. συμεῖον). pronostico. կանխագուշակ նշան · ալամէթ, համֆոփիմ կէօրէնէն փելլէթի։

Προγόνη (ἡ) Θηλ. τ. Πρόγονος. figliastra (*Λατ.* privigna). ուրէա, խորթ աղջիկ · էօյ եղբ։

Προγονικός - ή - όν. degli antenati. (*Λατ.* avitus). նախահայրց · պէյիւթ պապալարա ֆէթիհլէթ։

Πρόγονος (ὁ, ἡ) antenato. 2. figliastro o figliastra. նախահայր, նախածնօղ. 2. ուրէա, խորթ ճանչ կամ աղջիկ · ֆէրզ. պէյիւթ պաբա · 2. էօյ օլլէն նախօտ եղբ։

Προγράμμα (τὸ) cartello affisso, manifesto, programma. խոհատ գիր, յայտարարութեան թուղթ · ռէքլամ փեպիլիէ, պիլգիտագ, էլէնիկ։

Προγραφή (ἡ) cartello di proscrizione affisso. արտաքսաց յայտարարութեան թուղթը · ռէ-բիւն պիլտիրիկ։

Προγράφω. *Μ.* γράψω. scrivere prima. 2. proscrivere. առաջ գրել · 2. պատրել · եվվիւ եազմագ · 2. ռէ-բիւն՝ նզիզ եազմագ։

Προγυμνάζω. *Μ.* άσω. esercitare prima. առաջուց կրթել · եվվէլչէն բաբմագ կրթագ։

Προγυμναοία (ἡ) esercizio preparativo. բանի մը առաջուց եղած կրթութիւն, նախապատրաստութիւն · պիր պէյնէկ իչ վէլչէն օլան բաբմագ կրթագ։

Προγύμνασμα (τὸ) = Προγυμνασία.

Προγυμναστής - οῦ (ὁ) esercitatore. կրթիչ · բաբմագ կրթագ էյիմի։

Προδανείζω. *Μ.* είσω. impestare prima. առաջ փոխ առլ · եվվիւ լոպճան վէրմագ։

Προδαπανάω - ῶ. *Μ.* ήσω. = Προαναλίσκω.

Προδείκνυμι (δεικνύω). *Μ.* δείξω. mostrare prima. 2. presentare, portar avanti. առաջ ցուցընել · 2. մատուցանել, առաջ բերել · եվվիւ կօսթէրմագ · 2. առմագ · իլէրի կոնի իհթիյարմագ։

Προδειπνέω - ῶ. *Μ.* ήσω. cenare prima. առաջ ընթրիլ · սէլմ բահչէյէ եվվիւ եիմագ։

Πρόδειπνος (ὁ, ἡ) che precede la cena. ընթրիքէն առաջ եղող · սէլմ բահչէյէն եվվիւ օլան։

Προδέομαι. *Μ.* δεήσομαι. aver bisogno prima. առաջ պէտք ունենալ · եվվիւ իհթիյաճ օլմագ։

Προδεσμέω - ῶ. *Μ.* ήσω. legare prima. առաջ կապել · եվվիւ պաղլամագ։

Προδέχομαι. *Μ.* δέξομαι. ricevere prima. առաջ ընդունիլ · եվվիւ գապատմագ։

Πρόδηλος (ὁ, ἡ) evidente. բացայայտ · ասյան ալեհեր, գուշեքն · — δήλος, ἐπίδ.

Προδηλόω - ῶ. *Μ.* ώσω. manifestare prima. առաջուց յայտնել · եվվէլչէն պյան եիմագ։

Προδήλωσις - εως (ἡ) manifestazione antecedente. առաջուց յայտնելը · համֆոփիմ պիլտիրիլ եիմագ։

Προδιαβαίνω. *Μ.* βήσομαι. passare prima. առաջուց անցնիլ · եվվիւ կէչմագ։

Προδιαβάλλω. *Μ.* αλῶ. calunniare prima. առաջ զրպարտիլ · եվվիւ եիմիրմ եիմագ։

Προδιαγιγνώσκω. *Μ.* γνώσομαι. esaminare, discernere prima. առաջուց քննել՝ զատել · եվվէլչէն եիմիմ-ոլմագ՝ ֆէրզ եիմագ։

Προδιάγνωσις - εως (ἡ) esame, riflessione fatta prima. առաջուց եղած քննութիւն՝ մտածումութիւն · եվվիւ օլան եիմիմ-ոլմագ՝ ֆէրզ-ոլմագ։

Προδιαγράφω. *Μ.* άψω. designare prima. առաջ գծագրել · եվվիւ բէօգէրէ չիզմագ։

Προδιαγωγή (ἡ) acquidotto. լճամուղ · գուլդուզ · սաս խօլ։

Digitized by Google

Προδιαίτησις - εως (ἡ) preparazione con una dieta. կերակուրներէն ժուժկալելով եղած պատրաստութիւն. ախտին, բոյսին օգնական հաղորդելիք:

Προδιαλαμβάνω. Μ. λήψομαι. concipire, comprendere, giudicare prima. առաջուց մտքով ըմբռնել՝ գաղափար. նվիկիտին ֆիւր իւր ղաքի նիֆե՝ ֆէյս նիֆե՝ ֆերի նիֆե:

Προδιαλέγομαι. Μ. λέξομαι. abboccarsi prima. առաջ խօսակցիլ. նվիլիլ սեօյլէլիֆե:

Προδιαλύω. Μ. λύσω. discioglière prima. առաջ քակիլ. նվիլիլ չէօզմէֆե:

Προδιανοέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. pensare prima. առաջուց մտածել. նվիլիլ փէնտիֆե. = *Προβλέπω.*

Προδιανυκτερεύω. Μ. εύσω. vegliare tutta la notte precedente, fare le vigilie. առջի գիշերը բոլոր արթուն կենալ, հրեսկամ ընել. իւյ կեճէսի սապահափսի օյանըֆ փաըմֆ:

Προδιαπέμπω. Μ. πέμψω. mandare prima. առաջուց խրկել. նվիլիլ իոլլամֆ:

Προδιασαφέω - ῶ. Μ. ήσω. spiegare prima. առաջուց պարզել՝ բացատրել. նվիլիլէն ֆիֆֆէֆ նիֆե:

Προδιαστέλλομαι. Μ. στελοῦμαι. informare prima. առաջուց իմացընել. նվիլիլէն անդլամիմֆ՝ վիլդիրիֆե:

Προδιατάσσω (ττω.) *Μ.* τάξω. ordinare prima. առաջուց կարգադրել. նվիլիլ նիզամ ֆօմֆ:

Προδιατίθημι. Μ. θήσω. disporre prima. առաջուց կարգաւորել՝ զետեղել. նվիլիլ փէն փէտիֆե՝ նէրէյիւրիֆե:

Προδιαττάω - ῶ. Μ. ήσω. crivellare prima. առաջ մաղել. նվիլիլ ֆէլդրդլամֆ:

Προδιαχρίω. Μ. ίσω. ungere prima. առաջուց օծել. նվիլիլ իաղլամֆ:

Προδιαχωρέω - ῶ. Μ. ήσω. ritirarsi prima. միւսոյ առաջ ետ քաշուիլ. իւյ էկտո ների չէ՛էրլէ:

Προδιδάσκω. Μ. διδάξω. insegnare prima. առաջ սորվեցընել. նվիլիլ էօյրէնիֆե:

Προδίδωμι. Μ. δώσω. tradire. 2. dare anticipatamente. մատնել, ձեռք առել. 2. կանխիկ առել. խոստանալ, իւր վերիֆե. 2. ֆեշին վերիֆե:

Προδιεξειμι. Μ. εἰμι. καὶ

Προδιεξέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. passare prima. միսոյ առաջ անցնիլ. էյնիկտա կեղիֆե:

Προδιεξοδεύω. Μ. εύσω. = *Προδιεξέρχομαι.*

Προδιερευνάω - ῶ. Μ. ήσω. ricercare prima. առաջ փնտռտիլ՝ քննել. նվիլիլ արաշտըրմֆ՝ ինվեսթիկե նիֆե:

Προδιέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. passare, traversare prima. 2. raccontare prima. առաջ անցնիլ. 2. առաջ պատմել. էյնիկտա կեղիֆե. 2. նվիլիլ էօֆ նիֆե:

Προδιευκρινέω - ῶ. Μ. ήσω. discernere prima. առաջուց արուել՝ զանազանել. նվիլիլ ֆէրի նիֆե:

Προδιηγέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. raccontare prima. առաջ պատմել. նվիլիլ նաֆէ՝ էֆֆաֆ նիֆե:

Προδιήγησις - εως (ἡ) preambolo d'una narrazione. պատմուխեան մը նախերգանքը. պէր նաֆէնիէն ֆէյլէվէվ:

Προδιίστημι. Μ. διαστήσω. separare prima. առաջ գաղել. նվիլիլ այըրմֆ:

Προδικάζω. Μ. άσω. giudicare prima. առաջ գաղել. նվիլիլ չէրէնֆի ֆաֆֆե:

Προδικασία (ἡ) giudizio preliminare. նախընթաց գաղաստան. չէրէնֆի ճաֆֆըգ՛:

Προδικέω - ῶ. Μ. ήσω. essere avvocato, tutore. փաստաբան՝ պաշտպան ըլլալ. վէքիլլիք փալ՝ հիմայիճիի օլմաք:

Προδικία (ἡ) tutela, avvocaria. պաշտպանութիւն, փաստաբանութիւն. հիմայիճի, փալ վէքիլլիք:

Πρόδικος (ὁ) avvocato, tutore, arbitro. փաստաբան, պաշտպան, միջնորդ գաղաստար. վէքիլլիք փալ, հիմայիճիճ, գաղիճ:

Προδιοικέω - ῶ. Μ. ήσω. disporre, dirigere prima. առաջուց կարգադրել՝ կարգաւորել. նվիլիլ նէղմ՛ վէրմֆ՝ ըզյայ ֆօմֆ:

Προδιομολογέω - ῶ. Μ. ήσω. convenire prima. առաջ միաբանիլ. նվիլիլ իմիֆֆաֆ նիֆե:

Προδιορθόω - ῶ. Μ. ώσω. correggere, emendare prima. առաջ ուղղել, շտկել. նվիլիլ իւլահ նիֆե, փիւվէլիֆե:

Προδιορίζω. Μ. ίσω. determinare prima. առաջ սահմանել. նվիլիլ ընօր ֆիւրար ինֆե՝ ֆօմֆ:

Προδιώκω. Μ. διώξομαι. perseguitare il nemico. թշնամին հալածել՝ վանել. փիւլդէն ֆօվլամֆ:

Προδοκεῖ. Μ. δόξει. pare a proposito, conviene. պատշաճ է, կը վայլէ. գնահատի տէր, խոբէլէր:

Προδοκή (ἡ) luogo stretto proprio a tenere un' imboscata. գաղտնի գաղծելու ծագակ լարելու յարմար նեղ տեղ. ֆօսսա՝ փուսլաֆ ֆարկայա գնահատիդ փար ճահլ:

Πρόδομος (ὁ) cortile. գաւիթ. աւլայ:

Προδοσία (ἡ) tradimento. մատնութիւն. խաղալիք:

Προδότης - ου (ὁ) traditore. մատնիչ. խաճալ, խայնի:

Προδοτικός - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - ικῶς. proprio d'un traditore. մատնիչի յատուկ. խաճալը փախէր:

Προδότις - ιδος (ἡ) *Θηλ. τ. Προδότης.*

Πρόδοτος (ὁ, ἡ) tradito. մատնուած. խաճալըմըշ:

Προδρομή (ἡ) incursione. արշաւանք (թշնամեաց), ասպատակութիւն. ճնիկ, սիւրաւոլ:

Πρόδρομος (ὁ, ἡ) che corre avanti, precursore, corriere. առիւծ վազող, յառաջընթաց, թշնամասաք. խմբին սկզբին, փոլատ, աւլաք, սայլ. (στρατ.) che volteggia a cavallo, velite (*Γαλλ.* voltigeur). ձիով մեն առնող, թնդանաձգէն զինուար ոմն իւր հարճալնան, խոյնի ինչնիլ ասփար:

Προδωμάτιον (τὸ) anticamera. գահլիճ. հալէնիֆանի:

Digitized by Google

lato. աչքն գիսաց սեռանըլօզ · հիր խանգան կիօղլ-ուն ։

Πολύσκιος (ὁ, ἡ) che fà molt' ombra. շատ շատ շնօղ · ղօր կիօղլիր խոն ։

Πολυσκώμων - ονος (ὁ, ἡ) gran motteggiatore. շատ ծաղրածուս · ղօր լափօղլ ։

Πολύσπαστον (τὸ) polispasto, taglia. (*Γαλλ.* moufle.) բազմաճախարակ (գործի) · կիճուկլի հափար ։

Πολύσπειρος (ὁ, ἡ) tortuoso. ծուռ ու մուռ · կոչի պիչոյին ։

Πολυσπερμία (ἡ) abbondanza di seme. սերմանի առատութիւն · նոքին գօլլօղլուղ ։

Πολύσπερμος (ὁ, ἡ) abbondante di seme. շատ սերմ ունեցօղ · նոքինու գօլ ։

Πολύσπορος (ὁ, ἡ) che produce molto seme. շատ սերմ բերօղ · ղօր ինհամ հաղ կիօղ ։

Πολυσταγὴς - έος (ὁ, ἡ) che distilla in abbondanza. առատ կաթօղ · գօլ ղանիկի իլի գամլյան ։

Πολυσταγῶς καὶ

Πολυστακτί, ἐπίῤῥ. colando in abbondanza. առատ կաթելով · գօլ գօլ գամլյարդ ։

Πολυστάφυλος (ὁ, ἡ) che ha molte uve. շատ խաղող ունեցօղ · ղօր կիօղլիր ։

Πολύσταχυς - υος (ὁ, ἡ) che produce molte spighe. շատ հասկ բերօղ · ղօր գօլոփ հաղ կիօղ ։

Πολυστεγὴς - έος καὶ

Πολύστεγος (ὁ, ἡ) che ha molti pavimenti, piani. շատ յատակ՝ գատիկան ունեցօղ · ղօր գիօղկիրլի՝ կիօղլիր ։

Πολυστέλεχος (ὁ, ἡ) che ha molti tronchi. շատ բուն ունեցօղ (ծառ.) · ղօր գիսիկլիր (պըտ) ։

Πολυστέναχτος (ὁ, ἡ) colmo di gemiti, di sospiri. ողբալից, հեծեծանքի. ինկօսիկ գիլանկոն կոչ՝ ֆիլանկոն կոչ ։

Πολύστεπτος (ὁ, ἡ) più volte coronato. շատ անգամ պսակուած · ղօր գիկ քանի լանիզլ ։

Πολυστέφανος (ὁ, ἡ) καὶ

Πολυστεφὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πολύστεπτος.*

Πολύστικτος (ὁ, ἡ) marcato di molte macchie, macchioso. շատ բծերու նշան ունեցօղ, պիսակոս · ղօր պիճիկլի ։

Πολυστιχία (ἡ) moltitudine di versi. (*ա. առանուսութ*) ոտանի շատութիւն · պիչի ղօրլուղլուղ ։

Πολύστιχος (ὁ, ἡ) composto di molti versi o linee. շատ ոտանիէ կամ գծերէ բաղկացեալ · ղօր պիչիլիրուկն՝ խոսար ըզըլըգրած խոսրիկ ։

Πολύστοιχος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Πολύστολος (ὁ, ἡ) che ha una grande flotta. մեծ նաւատորմիղ մը ունեցօղ · պիչի՜ոլ պիր կիչ գռնանմաշ օլան ։

Πολύστομος (ὁ, ἡ) che ha molte bocche, o imboccature. 2. cicalatore. շատ բերան ունեցօղ · 2. չաղակրատ · ղօր պըլըգ-ըգ · 2 · լաֆպազան ։

Πολύστονος (ὁ, ἡ) degno di molti sospiri. շատ հառաչանաց արժանի · ղօր ինկօ-պիճիկ լուչիլ ։

Πολύστρεπτος καὶ

Πολυστρεφὴς - έος καὶ

Πολύστροφος (ὁ, ἡ) volubile. գիւրաշարժ, յաղթական · պիչ կոլայ, ինկոլիճիկ գարդիչլու ։

Πολύστυλος (ὁ, ἡ) che ha molte colonne. շատ սիւներ ունեցօղ · ղօր իչլ գիրեկ օլան ։

Πολυσύλλαβος (ὁ, ἡ) polisillabo, composto di molte sillabe. բազմավանկ · ղօր գիճիկլիր կոլորկի ։

Πολυσύνδετος (ὁ, ἡ) ben congiunto. առիկ կապակցեալ · պիճի իլի կոչ գոլըն-գիչ. (οὐσ.) *Πολυσύνδετον* (τὸ) polisindeto (figura rettorica). բազմակապութիւն (ճարտասանական ձեւ մի է) · պիր գիլոմոի ղօր պիճի կոլոնմոչ կոլոլիր (կիչլի իլի գիլամ) ։

Πολυσφράγιστος (ὁ, ἡ) ben sigillato. առիկ կնքուած · կոչ գիօճիլոլնիչ ։

Πολύσχημος καὶ (*ἐπίῤῥ.*) - *σχήμων.*

Πολυσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *σχήμως.* che ha molte forme, moltiforme. շատ ձեւ ունեցօղ · ղօր պիչիլիչ գիլիլիչ կիչիլիչ ։

Πολυσχιδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ιδῶς.* fesso in molte parti. կտոր կտոր ձեղքուած՝ պատառուած · կոլոլ կոլոլ խոլոճիչ՝ խըրիճըճիչ ։

Πολυτάραχτος (ὁ, ἡ) mosso in grande scompiglio. աւիւնաշրոյ եղած · ալիկ օլմուչ ։

Πολυταραχὴς (ὁ, ἡ) assai turbolento. շատ խռովարար · չօգիճ կիչլիկլի ։

Πολυτεκνέω - ῶ. Μ. ἡσω. avere molti figli. շատ զաւակ ունենալ · ղօր նիլոոլ օլմակ ։

Πολυτεκνία (ἡ) gran numero di figli. շատ զաւակութիւն · նիլոոլ ղօրլուղլուղ ։

Πολύτεκνος (ὁ, ἡ) che ha molti figli. շատ զաւակ ունեցօղ · նիլոոլ ղօր ։

Πολυτέλεια (ἡ) sontuosità. 2. lusso. շքեղութիւն, փառաւորութիւն · 3. զեղծութիւն · խոխրա · 2 · գոլիկիճիկլիկ ։

Πολυτελὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *τελῶς.* sontuoso, magnifico, spendioso. մեծամեծ, հոյակապ · ղօր հարճաքլու, խիճլիչ ։

Πολύτεχνος (ὁ, ἡ) buon artefice. արհեստաւոր · կոչ գիճիգիճիլոր ։

Πολυτίμητος (ὁ, ἡ) καὶ

Πολύτιμος (ὁ, ἡ) preziosissimo. խիստ թանկագին, ծանրագին · ղօրիճ գիճլիչ ։

Πολύτλας - αντος (ὁ) καὶ

Πολυτλήμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha sofferto molte cose. շատ բան քաշած · ղօր չոք չիճիլ ։

Πολύτλητος (ὁ, ἡ) = *Πολύτλας.*

Πολύτμητος (ὁ, ἡ) tagliato in più pezzi. կտոր կտոր կտրատած · կոլոլ կոլոլ գիճիլիլ ։

Πολυτυκέω - ῶ. Μ. ἡσω. partorire molto. շատ ծնանիլ · ղօր գօղուրմաճլըճ ։

Πολυτοκία (ἡ) fecondità. շատ ծնանիլը · ղօր գօղուրմաճլըճ ։

Πολυτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce molti, fecondo, moltiparo. շատ ծնօղ, բազմածնունդ · ղօր գօղուրան ։

Πολυτρόφης - έος (ὁ, ἡ) che nutrisce molti, fertile. շատերը սնուցանող, արգասաւոր · ղօլլուլը գիճիլիչի, հասելլը ։

Digitized by Google

Πολυτρεπτος (ὁ, ἡ) che si volge facilmente. ⸗ *Πολύτροπος*. ⸗ *Πολύτρητος* (ὁ, ἡ) pieno di buchi. ⸗ *Πολύτριπτος* (ὁ, ἡ) molto usato, logorato. ⸗ *Πολύτριχος* (ὁ, ἡ) peloso. ⸗ *Πολυτρόπος*, *ἐπίρ.* in più maniere. ⸗ *Πολυτρόφος* (ὁ, ἡ) (παροξ.) molto nutritivo. ⸗ (προπαροξ.) ben nutrito. ⸗ *Πολυτρόχαλος* (ὁ, ἡ) che corre con agilità. ⸗ *Πολυτρώκτης*-ου (ὁ) che mangia molto. ⸗ *Πολύτυρος* (ὁ, ἡ) pien di formaggio. ⸗ *Πολυυδρία* (ἡ) abbondanza d' acqua. ⸗ *Πολύυδρος* (ὁ, ἡ) che abbonda d' acqua. ⸗ *Πολυύμνητος* (ὁ, ἡ) assai lodato. ⸗ *Πολύυπνος* (ὁ, ἡ) che dorme molto. 2. che cagiona un profondo sonno. ⸗ *Πολυφαγέω*-ῶ. *M.* ήσω. mangiare molto. ⸗ *Πολυφαγία* (ἡ) ghiottoneria. ⸗ *Πολυφάγος* (ὁ, ἡ) ghiottone. ⸗ *Πολυφάρμακος* (ὁ, ἡ) che conosce molti rimedj. 2. composto di molti rimedii. ⸗ *Πολυφειδής*-έος (ὁ, ἡ) molto risparmiatore. ⸗ *Πολύφημος* (ὁ, ἡ) rinomatissimo, celeberrimo. ⸗ *Πολύφθογγος* (ὁ, ἡ) che rende molti suoni. ⸗ *Πολυφθόρος* (ὁ, ἡ) perniciosissimo. ⸗ *Πολυφιλία* (ἡ) moltitudine d' amici. ⸗

Πολύφιλος (ὁ, ἡ) che ha molti amici. ⸗ *Πολύφλοισβος*. ⸗ *Πολύφλοιος* (ὁ, ἡ) che ha molta corteccia. ⸗ *Πολύφονος* (ὁ, ἡ) che uccide molti. ⸗ *Πολυφορέω*-ῶ. *M.* ήσω. fruttare molto. ⸗ *Πολυφορία* (ἡ) fruttuosità. ⸗ *Πολύφορος* (ὁ, ἡ) fertile, fecondo. ⸗ *Πολυφορτος* (ὁ, ἡ) che porta gran peso, molto carico. ⸗ *Πολυφραδής*-έος (ὁ, ἡ) assai prudente. 2. eloquente. ⸗ *Πολύφραστος* (ὁ, ἡ) detto di più volte, di cui s' è parlato molto. 2. rinomato. ⸗ *Πολυφρόντιστος* (ὁ, ἡ) assai prudente. 2. fatto con grande cura, diligenza. ⸗ *Πολυφροσύνη* (ἡ) somma prudenza. ⸗ *Πολύφρων*-ονος (ὁ, ἡ) molto prudente, sensato. ⸗ *Πολύφυλλος* (ὁ, ἡ) pieno di foglie. ⸗ *Πολύφυλος* (ὁ, ἡ) diviso in molte tribù. ⸗ *Πολύφωνος* (ὁ, ἡ) che rende molti suoni. 2. cicalone. ⸗ *Πολύφωτος* (ὁ, ἡ) lucidissimo. ⸗ *Πολύχαλκος* (ὁ, ἡ) che ha o che produce molto rame. ⸗ *Πολυχαρής*-έος (ὁ, ἡ) colmo di gioja, d' allegria. ⸗ *Πολύχειρ*-ειρος (ὁ, ἡ) che ha molte mani. ⸗ *Πολυχειρία* (ἡ) moltitudine di mani. 2. moltitudine di lavoranti. ⸗ *Πολύχειρος* (ὁ, ἡ) = *Πολύχειρ*. ⸗ *Πολυχευμων*-ονος (ὁ, ἡ) = *Πολύζυγος*. ⸗ *Πολυχίτων*-ωνος (ὁ, ἡ) vestito di molte tonache. ⸗ *Πολυχοέω*-ῶ. *M.* ήσω. esser fecondo,

Digitized by Google

fertile. արգասաւոր բլուր · պերճութիւն՝ հասկերը օրհն ։

Πολυχοία (ἡ) fertilità. արգասաւորութիւն · պերճութիւն, հասկեր ։

Πολύχοος - ους (ὁ, ἡ) fertile. 2. abbondante. արգասաւոր · 2 · առատ · պերճութիւն · 2 · յոլ ։

Πολυχορδία (ἡ) gran numero di corde. առիթ՝ լարի շատութիւն · երդի ին ըստ ըստ ։

Πολύχορδος (ὁ, ἡ) che ha molte corde. բազմալար · ըստ երդիւք ։

Πολύχορτος (ὁ, ἡ) pieno d'erba. խոտով լեցուն · օրհն խոտիկի ։

Πολυχρηματέω - ῶ. Μ. ήσω. avere molti quattrini, esser ricco. շատ առատ անձնաւոր, հարուստ բլուր · ըստ սիկի օրհն · ընկնի՝ երջանիկ օրհն ։

Πολυχρηματία (ἡ) ricchezza. հարստութիւն · ընկնիկ ։

Πολυχρηματίας - ου (ὁ) καὶ

Πολυχρήματος (ὁ, ἡ) danaroso, ricco. շատ առատ անձնաւոր, հարուստ · ճոխ բլուր, ընկնի ։

Πολυχρημοσύνη (ἡ) = *Πολυχρηματία.*

Πολυχρήμων - ονος (ὁ, ἡ) = *Πολυχρήματος.*

Πολύχρηστος (ὁ, ἡ) utilissimo. խիստ օգտակար · շատիկ ճոխ ։

Πολύχροια (ἡ) varietà di colori. շատ գոյն անձնաւոր, գոյնագոյն բլուր · ալմաստէ, բիւրեղ-գեղ ։

Πολυχρονίζω. Μ. ίσω. durare molto tempo. շատ առեղ բլուր · ըստ երկար տևողութ ։

Πολυχρόνιος (ὁ, ἡ) che dura o che durò lungo tempo. 2. antico. շատ առեղ բլոր կամ բլոյ · 2 · հին · ըստ վերէն տևողութ տևելու · 2 · խոլ ։

Πολυχρονιότης (ἡ) diuturnità. երկարաւորութիւն · տեւողիքի ընկան ։

Πολυχρονίως, *ἐπίῤῥ.* diuturnamente. երկար առեղ · ըստ ընկան ։

Πολύχροος - ους (ὁ, ἡ) che ha molti colori, vario, vajato. բազմագոյն, գոյնզգոյն · բիւրեղ-գեղ, ալմաս ։

Πολύχρυσος (ὁ, ἡ) che ha molto oro. շատ ոսկի անձնաւոր · ըստ ալթունաւոր ։

Πολυχρώματος καὶ *Πολύχρωμος* (ὁ, ἡ) tinto di molti colori. շատ գոյներու ներկուած · ըստ բիւրեղ-գեղ պատկեր ։

Πολύχρως - ωτος (ὁ, ἡ) = *Πολύχροος.*

Πολύχυλος καὶ

Πολύχυμος (ὁ, ἡ) che ha molto sugo, sugoso. շատ հիւթ անձնաւոր · խոշիւ ։

Πολύχυτος (ὁ, ἡ) sparso, versato in molte parti o in abbondanza. շատ գի կամ առատութեամբ թափուած · ըստ խոտիկ խոտ ընդհանի իւր տեղերէն ։

Πολύχωρος (ὁ, ἡ) molto spazioso. շատ ընդարձակ · ըստ գլուխ՝ ներէ ։

Πολύχωστος (ὁ, ἡ) coperto d'un gran mucchio di terra. մեծ կոյտ մը հողով գոցուած · պէտ երէ խըլէ խոտիկ իւր խոտիկ ։

Πολυψάμαθος καὶ *Πολύψαμμος* (ὁ, ἡ) molto sabbioso. շատ աւազոտ · ըստ ծովեզերք ։

Πολύψεκτος (ὁ, ἡ) molto biasimato. շատ նախատուած · ըստ անիծուելի ։

Πολυψηφία (ἡ) moltitudine di suffragi. բազէից շատութիւն · խոտ ըստ ։

Πολύψηφος (ὁ, ἡ) che ha molti suffragi. շատ քուէ անձնաւոր · ըստ խոտ ։

Πολύψοφος (ὁ, ἡ) molto strepitoso. շատ շառաչող · ըստ ընկնիք ։

Πολυώδυνος (ὁ, ἡ) colmo d'afflizione, di dolore, di disgrazia. բաւ՝ ներքնութեան ցաւ ընկած · ամէն՝ տեղ խիստ տխրութ՝ ըստ օրհն ։

Πολυωνυμέω - ῶ. Μ. ήσω. avere molti nomi. շատ անուն անձնաւոր · ըստ խոտ օրհն ։

Πολυωνυμία (ἡ) moltitudine di nomi. անուան շատութիւն · խոտ ըստ ։

Πολυώνυμος (ὁ, ἡ) che ha molti nomi. շատ անուն անձնաւոր · ըստ խոտիկ ։ — *νόμος, ἐπίῤῥ.*

Πολυωνυχος (ὁ, ἡ) che ha molte unghie. շատ եղունգ անձնաւոր · ըստ ինդանութիւն ։

Πολυωπης - ες καὶ *Πολυωπός* (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Πολυόμματος.* 2. = τῷ

Πολύωπος (ὁ, ἡ) che ha molti buchi. շատ ծակ անձնաւոր · ըստ տեղիտիկ ։

Πολυωρέω - ῶ. Μ. ήσω. avere, prendere molta cura di... շատ խնամք՝ հոգալ · ըստ խոշորութ՝ ինդութ ։

Πολυωρητικός - ή - όν. che prende molta cura. շատ հոգացող · ըստ խոշոր ։

Πολυωρία (ἡ) gran cura, gran riguardo. մեծ հոգ, շատ փոյթ · ըստ խոշոր, պատիւ ինդութ՝ հասնի ։

Πολύωρος (ὁ, ἡ) antico. հին · խոտ ։

Πολυώροφος (ὁ, ἡ) che ha molti solai, pavimenti. շատ վերնայարկ՝ սանդուխ անձնաւոր · ըստ խոշոր տեղիտիկ ։

Πολύωτος (ὁ, ἡ) che ha molte orecchia. շատ ականջ անձնաւոր · ըստ խոշորութ ։

Πολυωφελὴς - ές (ὁ, ἡ) utilissimo. խիստ օգտակար · շատիկ ճոխ ։ — *αλὴς, ἐπίῤῥ.*

Πολυὼψ - ῶπος (ὁ, ἡ) = *Πολυωπὴς* ἢ *Πολύωπος.*

Πόμα (τὸ) bevanda. խմելիք · իչխ ։

Πομπαῖος - α - ον. colui che conduce. առնող · իջեցիչ ։

Πομπεία (ἡ) pompa. 2. ingiuria, derisione. հանդէս · 2 · նախատինք, ծաղր · ըստ, ընդհանուր · 2 · ախտ, գլուխ ։

Πομπεὺς - έως (ὁ) = *Πομπός.*

Πόμπευσις - εως (ἡ) pomposità. հանդէս, շքեղութիւն · փառք, ըստ ։

Πομπευτὴρ (ὁ) = *Πομπευτής.*

Πομπευτήριος (ὁ, ἡ) proprio alla pompa. հանդիսի յարմար · ըստ հանդէս ։

Πομπευτὴς - οῦ (ὁ) direttore della pompa. 2. conduttore. հանդէսը կատարող · 2 · առնող, առաքնող · ըստ գլուխ · 2 · իջեցիչ ։

Πομπεύω. Μ. εύσω. condurre, mandare, trasportare. 2. accompagnare una pompa. 3. camminare con fasto, pompeggiare. 4. ingiuriare. առնել · իջեցնել · կրնել · 2 · հանդիսին հետ ուղղ երթալ · 3 · գանգրաբեմով քալել · գլուխ ծեծել · 4 · նախատել · ինծիւ-ծիւ · իրեն կիսիլ · խոշորիլ · 2 · ըստ իւր գլուխ կիսիլ · 3 · խօսքս իւր կերպարանիլ · խօսքով կիսիլ · 4 · անիծուելի ։

Digitized by Google

Πομπή - ῆς (ἡ) missione, inspirazione. 2. scorta, corteggio. 3. processione. 4. pompa. 5. fasto, mostra. (*Γαλλ.* parade). առաքում, առաքելութիւն, ազգում (առաւելածախք). 2. ուղեկցորդութիւն, ուղեկցութիւն. 3. թափօր. 4. հանդէս. 5. պերճութիւն, շուք. իրաւ, ինչպէս (խնդրանքի). 2. իբրեւ-զի-ոչ. իսկ-զի. 3. թագաւոր. 4. ա՜յ. 5. թագաւոր, թաղիս.

Πομπικός - ή - όν. pomposo. հանդիսաւոր. պերճ. — ικῶς, ἐπίῤ.

Πόμπιμος - η ῆ ος - ον. che si può mandare. 2. mandato, spedito. խրկուելոյ. 2. խրկեալ. իօղլանալի. 2. իօղլանելի.

Πόμπιος - α - ον. = *Πομπικός.*

Πομπός (ὁ, ἡ) conduttore, guida. 2. compagno di viaggio. 3. inviato. առաքեարդ. 2. ուղեկից. 3. պատուիրակ, դեսպան. իբեւ-զ. 2. իօղլայ. 3. իւէլչի.

Πομποστολέω - ῶ. M. ήσω. condurre la flotta. նաւատորմիղը առնել. փոխանիլ իւօթիւրթի.

Πομφολυγέω - ῶ. M. ήσω. far delle bolle. պղպջակ հանել. առ-ի-բօխիւրթ՝ իւապրիլ.

Πομφολυγηρός - ά - όν. = *Πομφολυγώδης.*

Πομφολυγίζω. M. ίσω. = *Πομφολυγέω.*

Πομφολυγόω - ῶ. M. ώσω. convertire in bolle. պղպջակի դարձընել. առ իւապրիլ՝ ի-բօխիւրթի ի-վէրթել.

Πομφολυγώδης - εος (ὁ, ἡ) pien di bolle. պղպջակով լեցուած. իւապրիլէ, ի-բօխիւրթի.

Πομφολυγωτός - ή - όν. fatto in forma di bolla. պղպջակի ձեւով չինուած. առ իւապրիլը ալի-բօխիւրթի նմանեալ.

Πομφολύζω. M. ύξω. bollire, far delle bolle. եռալ, պղպջակ հանել. իւաւմախ, առ իւապրիլը ղըբարխ.

Πομφόλυξ - υγος (ἡ) bolla. պղպջակ. առ իւապրիլը՝ ի-բօխիւրթ.

Πομφός (ὁ) pustula, bolla, cosso. պատղար. ղ-իւոն.

Πονέω - ῶ. M. ήσω ἡ έσω. affaticarsi, travagliare, stancarsi. 2. sentir del dolore, dolersi, soffrire. աշխատիլ, յոգնիլ. 2. ցաւ իմանալ, ցաւիլ, քաշիլ. ղըպէլ, իւրտալ. 2. աչք փայտել, աչքս, ղ-իւոն.

Πόνημα (τό) travaglio. 2. opera, libro. աշխատանք. 2. գործ, գիրք. ղհիկ. 2. ֆիքր, միտաղ.

Πονημάτιον (τό) opuscolo. պիտառ-իկ. գրքոյկ. ի-ֆիտիղէ.

Πονήρευμα (τό) misfatto, scelleraggine. սիկիր, եղեռն, ապիրառութիւն. ֆնատ, ի-վէրթ, պէտ սիկ.

Πονηρεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. *M.* εύσω - ομαι. essere scellerato, malizioso, far del male. ապիրառ՝ չար ըլլալ. գործել. ի-վէրթ պէտ՝ ֆնատ-իւր օլմակ, ի-վէրթ ընել.

Πονηρία (ἡ) scelleraggine, perversità. ապիրառութիւն, չարութիւն. ի-վէրթ, ֆնատլըք, պէտ-ի-վէրթլիք.

Πονηροδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro di perversità, cattivo precettore. չարութեան վարդապետ, դէշ ուսուցիչ. ֆնատլըք առողջ, ի-վէրթ իւօսա.

Πονηροκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha un cuor maligno. չարասիրտ. ֆնատ իւ-ի-վէրթլի.

Πονηροκρατέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. essere governato, trovarsi sotto il dominio de' cattivi. դէշ մարդկունքներուն կառավարութեան տակը ըլլալ. ֆնատ ի-վէրթլիին հի-ուֆա-ալ իւրէնա օլմակ.

Πονηροκρατία (ἡ) dominio de' cattivi, de' perversi. չար՝ դէշ մարդոց իշխանութիւն՝ տէրութիւն. ֆնատ ի-վէրթլիին հի-ուֆա-մա, պերճ-ի-ըրլըր հի-ուֆա-մըշ.

Πονηρολογία (ἡ) maldicenza. 2. cattivo discorso. չարախօսութիւն. 2. չար խօսք. ֆասըգի. 2. ֆնատ ալ-իւօսիլի.

Πονηρόπολις - εως (ἡ) città de' cattivi. դէշ մարդոց քաղաք. ֆնատ ի-վէրթլիին չ-ի-իլի.

Πονηρός - ά - όν. cattivo, perverso, scellerato. 2. infelice, miserabile. դէշ, չար, ապիրառ. 2. խեղճ, ողբալի. ֆնատ, պէտ, պէտ-ի-վէրթ. 2. -ի-ֆիլ, չ-ի-լլլը. — ηρῶς καὶ - ήρως, ἐπίῤ.

Πονηρόφιλος (ὁ, ἡ) amico de' cattivi. դէշ մարդոց բարեկամ. ֆնատ ի-վէրթլիին փոսիա.

Πόνησις - εως (ἡ) travaglio. աշխատութիւն. ղ-իւիղի, ղ-ըլըմ.

Πονητικὸς - ή - όν. laborioso. աշխատասէր. ղ-իւիղի-իւ ֆ-ըլըմլը, ղ-ըլըլ-ի.

Πονικός - ή - όν. = *Πονητικός.*

Πόνος (ὁ) travaglio, lavoro, stanchezza. 2. dolore, afflizione. աշխատանք, յոգնութիւն. 2. ցաւ, վիշտ. ղ-իւիղի, ի-ըլըմ, ղ-ըլըմ, իւրտալ-ըմ. 2. աճք, փերփ, գ-իւիղի.

Ποντίζω. M. ίσω. × *ἀντὶ Καταποντίζω.*

Ποντικὸς - ή - όν. marino. ծովային. գ-իւէյին.

Πόντιος - α ἡ ος - ον. del mare, marittimo. ծովու, ծովային. գ-իւէյին հա-ըսա.

Ποντοβαφὴς - έως καὶ

Ποντόβροχος (ὁ, ἡ) immerso nel mare. ծովը ընկղմած. գ-իւէյին պոճ.

Ποντογένεια (ἡ) *Θηλ. τοῦ*

Ποντογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato dal mare. ծովէն ծնած. գ-իւէյէն փօղմալ.

Ποντόγονος (ὁ, ἡ) = *Ποντογενής.*

Ποντόθεν, ἐπίῤ. dal mare. ծովէն. գ-իւէյ-ղ-ի.

Ποντοθήρης - ου (ὁ) pescatore. ձկնորս. ղ-ըլըճը.

Ποντοκράτωρ - ορος (ὁ) = *Ποντομέδων.*

Ποντομέδουσα - ης (ἡ) *Θηλ. τοῦ*

Ποντομέδων - οντος (ὁ) rè del mare. ծովու թագաւոր. գ-իւէյ-ի փատիշահը.

Ποντοπλάνητος (ὁ, ἡ) che va errando nel mare. ծովու մէջ կամ վրայ ասպին անդին պըտրտօղ. գ-իւէյ-ի-ւր իւրեան գ-իւէյ գ-ըլըլ, ա՜ւ-իւր իւղի.

Ποντόπλανος (ὁ, ἡ) = *Ποντοπλάνητος.*

Ποντοπορεύω. M. εύσω. καὶ

Ποντοπορέω - ῶ. M. ήσω. viaggiare per mare. ծովու ճամբորդութիւն ընել. գ-իւէյ-ի-ւ իւօղ-ըլ-ա-ղ-ըմ.

Ποντοπόρος (ὁ, ἡ) che viaggia per mare. ծովու ճամբորդութիւն ընող. գ-իւէյ-ի-ւ իւօղ-ըլ-ա-ղ-ը իւղի.

Πόντος (ὁ) mare. ծով. գ-իւէյ, գ-իւէյ-ի. (ἰδιαιτ.) Ponto eusino, il Mar nero.

Digitized by Google

Պահապան, տես ծով. Գործ տիեզերք, գոհրիթ գործիք։
Ποντοφάρυγξ - υγγος (ἡ) καὶ
Ποντοχάρυβδις - εως (ἡ) gorgo, voragine. անդունդ, յորձանուտ, պռոյտ. Լիրտաղ, անֆսոր։
Ποντόω - ῶ. Μ. ώσω. mutare, convertire in mare. ծովի գործընթաց. տիեզերք լիրտաղ։
Ποοφάγος (ὁ, ἡ) = Ποηφάγος.
Πόπανον (τὸ) = Πέμμα. focaccia. պաստիճ. գոլոշ։
Πόπαξ, ἐπιφών. = Πόποι.
Πόποι, ἐπιφών. oh! ohi! ահ, ահՀ, աՀՀ. վՀյ, ա՞ֆ։
Ποππύζω. Μ. ύσω. sibilare, fischiare (per chiamare qualcuno). սուլել (ինչը կանչելու համար). ըուլեի լռելի (տերեխին կամ ընկերոջ իրեն)։
Πόππυσμα (τὸ) καὶ
Ποππυσμός (ὁ) fischio, sibilo. սուլիլը, ձայնը. ըուլեի։
Πορδή (ἡ) peto, coreggia. փոշ (արտաքին). օտարբոյթ, պօրի։
Πόρδων - ωνος (ὁ) lordo. փիճի, ապականի. տերէի, ֆէ։
Πορεία (ἡ) partenza, passaggio, viaggio. 2. strada. 3. regola di vivere, condotta. չոր, անցնիլը, ճամբորդութիւն. 2. ճամբայ. 3. վարք. կեցի, կերպ, իօլնաշոֆ. 2. իօլ. 3. վարել, իալտաֆ ֆարէը։
Πορεῖον (τὸ) vettovaglia. պաշար, ճամբու պարէն. իօլ գոհրիթի ապերէնը։
Πόρευμα (τὸ) viaggio. ճամբորդութիւն. իօլնաշոֆ։
Πορεύομαι. Μ. εὐσομαι. Ἴδε Πορεύω.
Πορεὺς - έως (ὁ) = Πορθμεύς.
Πορεύσιμος (ὁ, ἡ) per cui si può passare. անցնելու. կերկերելիր։
Πορευτικός - ἡ - όν. che può camminare. քալել կրցող. կերկերելիր։
Πορευτὸς - ἡ - όν. = Πορεύσιμος.
Πορεύω. Μ. εὐσω. far passare, mandare, condurre. անցընել, խրկել, առնել. կերէցրել, իօլ, կերկերցրել. (μσ.) *Πορεύομαι. Μ. εὐσομαι.* partire, camminare, andare. չոլել, երթալ, քալել. կերօլ կերկի, կերկիլ, կերէցրել։
Πορθέω - ῶ. Μ. ήσω. saccheggiare. 2. rovinare. թալանել. 2. կործանել. խամրեցնել. 2. խարտ կերկել։
Πόρθημα (τὸ) bottino. թալանած իրը, առար. խամրի օրհնական նիւթ, չէփար. 2. = τῶ
Πόρθησις - εως (ἡ) saccheggiamento. 2. devastazione. թալանը. 2. կործանում (քաղաքի մը). խամրումը. 2. (չերքեր) Էրէրը, խարտը։
Πορθητής - οῦ (ὁ) saccheggiatore. 2. devastatore. թալաղ, աւերող (քաղաք մը). խամրող. 2. խարտ խրկի, Էրէրող (չերքերէն)։
Πορθήτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Πορθητής.
Πορθηΐα (ἡ) il mestiere del barcajuolo. նաւակավարութիւն. փոչերէլէէ։
Πορθμεῖον (τὸ) tragetto. 2. barca. անցք. 2. նաւակ. կեղէր. 2. փոչէ։
Πορθμεὺς - έως καὶ
Πορθμευτὴς - οῦ (ὁ) barcarolo. (*Λατ.* Portitor). նաւակավար. փոչէճը։
Πορθμευτικὸς - ἡ - όν. che concerne il barcarolo. նաւակավարի յատուկ. փոչէճըփոչէր։
Πορθμεύω. Μ. εὐσω. far passare o passare, varcare, valicare un fiume con una barca. նաւակով մը գետ մը անցընել կամ անցնիլ. վեր փոչէ իլէ ըլոտ կերէրթել կերօր կերկիլ։
Πορθμίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πορθμεῖον.
Πορθμίον (τὸ) = Πορθμεῖον.
Πορθμὶς - ίδος (ἡ) ὑποκρ. τ. Πορθμεῖον.
Πορθμὸς (ὁ) tragetto. 2. stretto di mare. անցք. 2. ծովու նեղուց. կերէր. 2. նեղ պօղազ։
Πορίζω. Μ. ίσω. procurare, trovare. հնարել, գտանել, ճարել. պիճիրթել, գոլել, ֆէյդա կիլել։
Πόριμος (ὁ, ἡ) per cui si può passare. 2. che può trovare de' mezzi, abile, destro. անցնելու. 2. միջոցներ գտնել կրցող. յաղողող. կերէլիճէլէր. 2. իօլ գոհրիթներէ, իլկիզը, կերկիր։
Πόριον (τὸ) zatta, chiatta (*Γαλλ.* radeau, ponton). լաստ կամ ասիկ ապիսի նաւակ. ալ իօլոտ չէրնակ։
Πόρισμα (τὸ) corollario. 2. guadagno, lucro. հետեւանք կամ յաւելուած (հպճռոցութիւն մը). 2. չահ. նէֆէճի, հարիճ. 2. տիար։
Πορισμὸς (ὁ) l' azione di trovare, di procurare. 2. guadagno. գտանք, ճարելը. 2. չահ, վաստակ. պօղազ, կերօրճիճ. 2. տիար, փոչենի։
Ποριστὴς - οῦ (ὁ) che fornisce, procura, acquista. 2. finanziere, questore. ճարող, հայթայթող, վաստակող. 2. եկամտահարկաց ասպիսան, չուհադա, գանձապետ. ֆէյդա իրէն, իւիզարէի իրէն, պօղազի, իշխանաւոր. 2. հաշիւ նայողը, իսկիբոր։
Πορίστικός - ἡ - όν. che trova de' mezzi, abile a procurarsi qualche cosa. միջոցներ գտնող, բան մը ճարել կրցող. իօլ պօղազի, վեր նիւթեր պիճիրթելէն իւրէրէ կերկիլէն։
Πορίστὸς - ἡ - όν. che si può acquistare. վաստակելիք չուհիք կարելի. փոչէցկիլէչ։
Πορκεύς - έως (ὁ) pescatore. ձկնորս. գոլէրիճը։
Πόρκος (ὁ) nassa. ձուկի կողով. գոլէ ուռկան։
Πορνεία (ἡ) fornicazione, prostituzione. պոռնկութիւն. չիճ։
Πορνεῖον (τὸ) postribolo. պոռնկոց. գործխանէ։
Πορνεύω. Μ. εὐσω, prostituire. պոռնկել տալ. ըշովս կերկի. (πσ.) prostituirsi, fornicare. պոռնկիլ. ինդրիճ ըշովս կերկի, չիճս կերկի։
Πόρνη (ἡ) prostituita, puttana. պոռնկի, բոզ. փոհէր, ֆոհիչէ, յօֆտա։
Πορνίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πόρνη. puttanella. պզտիկ պոռնկի. կիճճ ֆոհիչէ։
Πορνικὸς - ἡ - όν. puttanesco. պոռնկական. ֆոհիչէչի ինճոսդ։
Πορνοβοσκεῖον (τὸ) = Πορνεῖον.

Digitized by Google

Πορνοβοσκέω - ῶ. *M.* ήσω. conservare delle puttane, puttaneggiare. բազմաց լինել, բազ պահել. ֆահից կառչել, ֆեօղնի լինել եւ նման։

Πορνοβοσκία (ἡ) ruffianesimo. բազմաց դաւթիւն. ֆեօղնիլիք։

Πορνοβοσκὸς (ὁ καὶ ἡ) ruffiano, puttaniere. բազմաց, բազմաց. ֆահից կառչող, ֆահիքչի, ֆեօղնիլիք։

Πορνογέννητος (ὁ, ἡ) nato d' una puttana, bastardo. պառնիկ ծնած, պառնիկորդի. ֆեղնուի գիմա, ֆեղ։

Πορνοκόπος (ὁ, ἡ) ruffiano. բազմաց. ֆեօղնիլիք։

Πορνομανὴς - έος (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente le puttane. բազիրաս՝ պառնիկորաս. սիրէն մալի եզած. ջօֆա՝ ֆահից մալը տիւլիս։

Πόρνος (ὁ) ruffiano. 2. bagascione. բազմաց. 2. խաղցաւալ ազայ. ֆեօղնիլիք։ 2. ֆահիշ։

Πορνότριψ - ιβος (ὁ) = *Πορνοκόπος*.

Πορνοφίλας - α. *Δ.* ἀντὶ

Πορνόφιλος (ὁ) amatore delle puttane. բազիրը սիրող. ֆահից ջօֆ, ջօֆա սիրող։

Ποροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. aprire, fare una strada, un passaggio. ճամբայ՝ անցնելու տեղ բանալ. ելլ կէլիս՝ կէլիցիս իւր խափանել։

Πόρος (ὁ) passaggio, tragetto. 2. ponte. 3. guado, vado. 4. poro del corpo. 5. espediente, mezzo. 6. guadagno, acquisto, utilità, vantaggio. 7. finanze. անցք. 2. կամուրջ. 3. հուն. 4. վտարք (մարմնոյ). 5. միջոց, հնարք. 6. վաստակ, շահ, օգուտ. 7. եկամուտ (արքունի). կէլիս. 2. ֆեօֆրի. 3. ւոյ կէլիսի. 4. ծերի ծեկիւղերի, իւր ծեկիւղերի. 5. ելլ, վիճակ, ջարի. 6. ֆայ, ֆազանճ, ֆայտա, ակիդրի. 7. (գեվլերի) կիւրէրի։

Πόρπαξ - ακος (ὁ) il manico dello scudo. 2. testiera. վահանին կոճը. 2. ձիու գլխոց. ֆալխանըն ատը. 2. պալլըք։

Πορπάω - ῶ. *M.* άσω ἤ ήσω. affibbiare. ճարմանդել. ֆօֆմալտել։

Πόρπη (ἡ) fibbia. ճարմանդ. ֆօֆմա։

Πόῤῥω, ἐπίῤῥ. lungi, lontano. հեռու. աչք, իբրտ։

Πόῤῥωθεν, ἐπίῤῥ. di lontano. հեռուանց. իբրտ ֆան։

Πόῤῥωθι, ἐπίῤῥ. lontano, lungi. հեռու. իբրտ, աղաչ։

Πόῤῥωτάτος - η - ον. ch' è assai lontano. խիստ հեռու. ղթ իբրտ։ — τάτω, ἐπίῤῥ.

Πόῤῥώτερος - α - ον. più lontano. աւելի հեռու. ֆան աղաչ։ — τέρω, ἐπίῤῥ.

Πορσαίνω. M. ανῶ. = *Πορσύνω*.

Πόρσιον (τὸ) = *Πόῤῥωτέρω*.

Πόρσιστα, ἐπίῤῥ. = *Πόῤῥωτάτω*.

Πορσύνω. M. υνῶ. dare. 2. preparare. տալ. 2. պատրաստել. վերից. 2. ինչ ֆալիլ կիմից։

Πόρταξ - ακος (ὁ καὶ ἡ) = *τῶ*

Πόρτις - ιος (ὁ, ἡ) vitella o vitello. երինձ կամ որձ. ֆան խոշոր պատկէր։

Πορφύρα (ἡ) porpora, murice (conchiglia marina). 2. porpora, scarlatto. ծովու ծիրանի, կոկիղտաս. 2. ծիրանի կերպաս, ծիրանի. խոտրևի պեծիկի. 2. խոտրևիի։

Πορφυραυθεμος καὶ

Πορφυρανθὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha de' fiori di color di porpora. ծիրանագոյն ծաղիկ ունեցող. էլէնէլերէ խոտրևիի բեհնիդ ալան։

Πορφύρειον ἤ *Πορφυρεῖον* (τὸ) luogo ove si lavora la porpora. ծիրանի չինելու գործելու տեղ. խոտրևիի խափսէ՝ էլէնիլիք մահալ։

Πορφύρειος - α - ον. καὶ

Πορφύρεος - οῦς. έα - ᾶ, εον - οῦν. porporino, di porpora, purpureo. ծիրանագոյն. խոտրևիի բեհնիդ, ֆայտա եղրէնէ խոխօր ալ։

Πορφυρεὺς - έως καὶ

Πορφυρευτὴς - οῦ (ὁ) pescatore delle murici. ծովու կոկիղտաս որսացող. խոտրևիի պեծիկի ավլոյան։

Πορφυρεύω καὶ (*μσ.*) - εύομαι. *M.* εύσω - ομαι. pescare la murice. 2. tingere di porpora. ծովու ծիրանի որսալ. 2. ծիրանիի ներկիլ. խոտրևիի պեծիկի ավլոյան. 2. ֆայտա եղրէնէյ ալ պօյաճի։

Πορφυρίω - ῶ. *M.* ήσω. = τῷ προηγ.

Πορφυρίζω. M. ίσω. esser quasi simile al color di porpora, rassomigliare un poco al color di porpora. ծիրանի գոյնի մօտ ըլլալ. ֆայտա եղրէնէյ ալ չալմալ։

Πορφύριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πορφύρα*.

Πορφυρὶς - ίδος (ἡ) veste di color di porpora. 2. sorta d'uccello. ծիրանագոյն լաստ. 2. տեսակ մը թռչուն. ֆայտա եղրէնէյ խոտրևիի բեհնիդ՝ ալ լեղաս. 2. պէր նէվ ֆուլ։

Πορφυρίτης - ου (ὁ) καὶ *Πορφυρῖτις* - ίδος (ἡ) simile alla porpora. ծիրանիի նման. խոտրևիիի պէնէֆ. — λίθος. porfido. պորփիւրեան կիճ. օսմանի ակրիբ։

Πορφυρίων - ωνος (ὁ) porfirione (uccello che ha il becco e i piedi rossi). տաճակ (կարմիր կատց ու ատր ունեցող թռչուն մը). եղրէնէյ խոխօր ի ապտէյ պէվ նէվ ֆուլ։

Πορφυρόβαπτος (ὁ, ἡ) = *Πορφυροβαφὴς*.

Πορφυροβαφεῖον (τὸ) bottega del tintore di porpora. ծիրանի ներկողի կրպակ. խոտրևիի պօյաճըն գործատեղը։

Πορφυροβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) tinto di porpora, purpureo. ծիրանիի ներկուած. ֆայտա եղրէնէյ պօյաճիլ, ալ։

Πορφυροβάφος (ὁ, ἡ) tintore di porpora. ծիրանի ներկող. խոտրևիի պօյաճ։

Πορφυροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - εοδῶς. simile alla porpora. ծիրանիի նման. խոտրևիիի պէնէֆ։

Πορφυρόεις - εσσα - εν. × ἀντὶ *Πορφύρεος*.

Πορφυρόζωνος (ὁ, ἡ) che ha la cintura di porpora. ծիրանիէ գօտի ունեցող. խոտրևիիէն ֆօղլըէ օլան։

Πορφυροπώλης - ου (ὁ) καὶ *Πορφυρόπωλις* - ίδος (ἡ) venditore di porpora. ծիրանի ծախող. խոտրևիի ածան։

Πορφυρόω - ῶ. *M.* ώσω. tingere di porpo-

Digitized by Google

ra. Ծիրանիի ներկել. գոյս ելբեզեայ՝ ալ պոյտել։

Πορφύρω. M. ρῶ. rassomigliare al color di porpora, arrossire, annerare. Ծիրանիի նմանիլ, կարմրնալ, մգդնալ, մըթնիլ. խոերկնի բնկնիլն գնծնիլ, գոյս ելբեզեայ՝ ալ գնծնիլ, գարմրել։

Πορφυρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πορφυροειδής.*

Ποσάκις; ἐπίῤ. quante volte? քանի անգամ. քանի տեղ։

Ποσαπλάσιος; α; ον; καὶ

Ποσαπλάσιων - ωνος; (ὁ, ἡ) quante volte duplicato? (*Λατ.* quotuplex?) քանիապատիկ. քանի կրկին։

Ποσαπλῶς; ἐπίῤ. in quante maniere? քանի կերպով. քանի ըստ իւրում. 2. = *Ποσάκις.*

Ποσάπους - οδος (ὁ, ἡ) di quanti piedi? քանի անոտանի. քանի ոտի։

Ποσαχῆ; ἐπίῤ. in quanti luoghi? քանի տեղ. քանի կերպի։

Ποσαχῶς; ἐπίῤ. in quante maniere? քանի կերպիսակաս. քանի ըստ իւրում։

Πόσε; ἐπίῤ. dove? յո՞. ուր ընկնի։

Ποσειδωνὶς ἢ Ποσειδωνὶς - ίδος (ἡ) alcione. ալկիոն, ձկնակուղ. գուբերնէ, ծովային։

Πόσθη (ἡ) la pelle della ghianda. 2. cazzo, membro virile. վարդին գանգուր մորթը. 2. վարդ, կիր. վիտր գուբնէն տերին. 2. վիտր։

Ποσθία (ἡ) porro che nasce sulle palpebre. աչից թարթիչներում վրայ գոյացող ուռուցք, կարկ. կոպ ելուկներեն ի վեր ծլած պիղնի ելուկ։

Πόσθιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πόσθη.* piccolo cazzo, cece. պզտիկ վարդ, ճուտ. վիտրիկ։

Πόσθων - ωνος καὶ Ποσθωνὺς - ύος (ὁ) che ha un gran cazzo, ben fornito di membro virile. մեծ վարդ ունեցող. իրի վիտրիլ։

Πόσιμος - η ῆ ος - ον. = *Πότιμος.*

Πόσις - εως (ὁ) (ὅθ. τὸ Ἰταλ.) sposo. փեսա. կնոջիկ։

Πόσις - εως (ἡ) pozione. խմելիք. խմիչք։

Ποσὸς - ὴ - ὸν. tanto, alquanto. սոլոփ, քիչ մը. գոս եզոտը, գիր ալ։

Ποσος; η; ον; quanto? որչափ. նո՞ եզոտը։

Ποσότης (ἡ) quantità. որքանութիւն, քանակութիւն. ֆիզոտը, խոտոր։

Ποσόω - ῶ. M. ώσω. fissare, determinare la quantità. որքան ըլլալը որոշել, քանակութեանը սահման գնել. ֆիզոտըլնա խոտոր ֆօռել, նո՛ եզոտը օլմասընը սըզոտ նիչիւ։

Πόσσος; η; ον; × *ἀντὶ Πόσος.*

Ποσταῖος; α; ον; in quauti giorni? քանի օրուան ճէլ. քանի կնոնի։

Ποστημόριος; α; ον; quale parte d'un tutto? ճի բայերին ո՞ր կամ քանիերորդ մասը. գիր գնիչնոնի հաճնէ խոտոր խոլնոնը հնոնի։

Πόστος; η; ον; quale? (*Λατ.* quotus?) քանիերորդ. խոլնոնը՞։

Ποσῶς, ἐπίῤ. alquanto. քիչ մը. գիր ալ։

Ποταγὼ. κτλ. *Δ. ἀντὶ Προσάγω.* κτλ.

Ποταινὶ, ἐπίῤ. di recente, poco fa. քիչ մը առաջ, նոր. գիր ալ ելնիլ. գնդիլ. տեսիլ։

Ποταίνιος - α - ον. = *Πρόσφατος.*

Ποταμηδὸν, ἐπίῤ. come un fiume. գետի մը պէս. ըստ գետի։

Ποτάμιον (τὸ) (*ὑπκρ. τ. Ποταμός.* fiumicello. պզտիկ գետ. փոքրիկ ըստ։

Ποτάμιος - α ἢ ος - ον. di fiume. գետի յատուկ. ըստ հոսուածոյ։

Ποταμίσκος (ὁ) *ὑπκρ. τ. Ποταμός.*

Ποταμογείτων - ονος (ὁ, ἡ) vicino al fiume. գետի մօտ. ըստ խոտըն։

Ποταμόνδε, ἐπίῤ. al fiume. գետը. ըստ։

Ποταμόῤῥυντος (ὁ, ἡ) che scorre come un fiume o in fiume. գետի պէս գետը վազող. ըստ գոտի խոնոտ ըստ ոտն։

Ποταμὸς (ὁ) fiume. գետ. ըստ։

Ποταμοφόρητος (ὁ, ἡ) portato dal fiume. գետէն առրուած. ըստոտն կոռիչոլնուած։

Ποτάομαι - ῶμαι. M. ἠσόμαι. = *Ἵπταμαι.*

Ποταπὸς; ἡ; ὸν; (καὶ *ἐπίῤ.*) - απῶς. = *Ποδαπός.*

Πότε; ἐπίῤ. quando? ե՞րբ. նո՞ ելնոն։

Ποτὲ ἢ (ἐγκλ.) *Ποτε, ἐπίῤ.* qualche volta, una volta (*Λατ.* aliquando), ora երբեմն, առեն մը, անգամ մը, արդ. գոլը տեսիլ, գիր տեսիլ, ելոտիչ իլի, կամ։

Πότερος; α; ον; quale de' due? (*Λατ.* uter). երկուքին ո՞րը. խոտիչոլնն հնոնիլը։

Ποτέρωθεν; ἐπίῤ. da quale delle due parti? երկու կողմին ո՞ր կողմէն. իմ ինոտիչն հնոնիլոնոտ իլի։

Ποτέρωθι; ἐπίῤ. in quale delle due parti? երկու կողմին ո՞րը. իմ ինոտիչն հնոնիլոնոտ։

Ποτέρως; ἐπίῤ. in quale delle due maniere? երկու եղանակին պէսը. իմ ինոտը հնոնիլոնը իլի։

Ποτέρωσε; ἐπίῤ. a quale delle due parti? երկու կողմին արդ. իմ ինոտիչն հնոնիլոնա։

Ποτὴ (ἡ) × *ἀντὶ Πτῆσις.*

Πότημα (τὸ) = *Πόμα.*

Πυτητὸς - ὴ - ὸν. = *Πτητός.*

Ποτὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Πότης.* (*οὐσ.*) = *Ποτήριον.*

Ποτηρίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Ποτήριον (τὸ) bicchiere. գաւաթ. խոտիչ։

Ποτηριοφόρος (ὁ, ἡ) che porta un bicchiere. գաւաթ կրող. խոտիչ ինոլնոտ։

Ποτηροθήκη (ἡ) buffetto, credenza. զանի գդալ, գաւաթներ դնելու պատուհան. սեղան տոլոտը, խոտիչ խոտնոտ տոլոտ։

Πότης - ου (ὁ) bevitore. խմող. իլնն։

Ποτητὸς - ὴ - ὸν. volatile. թռուստը, թռչելի կրցող. խոնոտլը. սոլոնիլիր։

Ποτὶ, πρόθ. Δ. ἀντὶ Πρός.

Ποτιάπτω κτλ. *Δ. ἀντὶ Προσάπτω* κτλ.

Ποτίζω. M. ίσω. dar a bere. 2. innaffiare. խմցնել. 2. ջրել. իլնոտիչ. 2. սոլոնիլ։

Ποτικὸς - ὴ - ὸν. bevitore. խմող. իլնն. ըստան։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Πότιμος - η - ον. bevibile. խմելու. իլնիլ ցնոտ։

Digitized by Google

Πότισις - εως (ἡ) = *Ποτισμός*.
Πότισμα (τὸ) bevanda. խմելիք · 2. = τῷ
Ποτισμὸς (ὁ) innaffiamento. 2. l' azione di dar a bere. ջրելը · 2· խմցընելը · ասլաման · 2· խլէրմ։
Ποτιστὴς - οῦ (ὁ) irrigatore, colui che innaffia. ջրող, առատաձօղ · ասլըյան։
Ποτίστρα (ἡ) abbeveratojo. անասուններ-բուն ջուր խմելու աւազանը, ջրատեղի · գանձաց· հոչակաւորըն ասլանանց հաճատան։
Ποτμος (ὁ) mala sorte, fato. 2. perdizione, morte. ապիտակ գիպուած, սրիկած · 2· կորուստ, մահ· պիտ, հասկիրի · 2· խոյդ, խօլմ։
Πότνα × *ἀντὶ*
Πότνια × *θηλ.* τ. (ἀχρ.) *Πότνιος*. venerabile, augusta. 2. signora. յարգելի, արժանապատիւ · 2· սիրուհի · բէյսիքէյ, բաղտիքէյ · 2· խաթուն։
Ποτνίασις - εως (ἡ) καὶ
Ποτνιασμὸς (ὁ) l' azione d' implorare, supplicazione. ազաչելը, մեղմիւելը, աղերսանքը · նիազ, բիմ, խալվըմ։
Ποτνιάω - ῶ καὶ (μσ.) - ἀομαι - ῶμαι. *M.* ἀσω - ἀσομαι. implorare, supplicare. օգնութիւեան կանչել, աղերսել · խոյթըմ ըլնըլմիւ, բիճ՝ նիազ եիմիւ։
Ποτὸν (τὸ) bevanda. խմելիք · խլիքի պատրաստելու խլիք · 2· = *Πόσις*. 3. = *Πότος*.
Ποτὸς - ἡ - όν. = *Πότιμος*.
Πότος - ου (ὁ) convito. կոչունք · ընթիք։
Ποῦ; *ἐπίῤῥ.* dove? ուր · նէրեսէ։
Ποῦ ἤ (ἐγκλ.) *Που*. in qualche luogo. 2. quasi, incirca. քանի մը տեղ · 2· գրեթէ, իբր, իբրեւ · պուչ ուէրսէ · 2· հետաձ, նոթքի, ճըշտը։
Ποῦς - ποδὸς (ὁ) piede. ոտք · այագ։
Ποώδης - εος (ὁ, ἡ) erboso. խոտով լեցուն · օթ իլի փօլու։
Πρᾶγμα (τὸ) cosa, affare, occupazione, negozio, travaglio. բան, գործ, իրաղութիւն, աշխատութիւն · նէյ, իլ, մաշղուլ, պէյհուլէթի, ընհիլ։
Πραγματεία (ἡ) occupazione. 2. negoziazione, traffico. գործառնութիւն, իրաղութիւն · 2· առեւտուր, վաճառականութիւն · պէյհուլէթի, մաշղուլ · 2· ախշամութիւն, բիճճուրլէթ։
Πραγματεύομαι. *M.* εὐσομαι. occuparsi a qualche cosa. 2. negoziare, trafficare. 3. trattare, comporre. բանի մը պատրաստել · 2· առեւտուր՝ վաճառականութիւն ընել · 3· ճառել, չարագրել· պիր նէյի պէյհուլ օլմակ · 2· ախշամա՝ բիճճուրլէթ եիմիւ · 3· պիր նէյն հետզհետէ ընծայել եիմիւ, իւլը եիմիւ։
Πραγματευτὴς - οῦ (ὁ) negoziante. վաճառական · գաղիրի, բիճճար։
Πραγματευτικὸς - ἡ - όν. che concerne il traffico. 2. trafficante. վաճառականութեան պատկանած · 2· վաճառական · բիճճուրլըը գիպիճալիք · 2· բիճճար։
Πραγματικὸς - ἡ - όν. reale. 2. pratico. իրական · 2· հմուտ, փորձ եւ կիրճի · աղլ, խոհեմ · 2· վարժակ, իւ պիլիր, իմա՝ — ικῶς, *ἐπίῤῥ.*
Πραγμάτιον (τὸ) *ὑπκρ.* τ. *Πρᾶγμα*. piccola cosa, piccol' affare. պզտիկ գործ, պզտիկ բան· ոտքի ներեր, ոտքի պիր իլ, փուլխոտ հասկոտի։
Πραγματογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. trattare una cosa con tutte le sue circostanze, circostanziare. ամէն պարագաներովը բանի մը վրայ խօսիլ· հիր պիր պիտակիոի իլի պիր նէյնի հետզհետէ փուլ՝ եիմիւ։
Πραγματοκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. impicciarsi, ingerirsi in ogni cosa. ամէն բանի ձիլ մտնալ· հիր չէյի օղօսիտի ։ իչընիմիւ։
Πραγματολογέω - ῶ. *M.* ήσω. dire, raccontare delle cose, fare de' discorsi circostanziati. բաներ ըսել՝ պատմիլ, մեներ պարագաներով զրոյցք ընել· ինծինիծ նէյներ փորձելի՝ վրան եիմիւ, ֆիլոփոփ ֆէյրուզ փոխդիի՝ փուլ եիմիւ։
Πραγματομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) esperto, versato negli affari. հմուտ, բան գիտցող, բանիքցուն · վարժակ, իւ պէյէր, հասկոտի իլինոտ ֆիլիէր։
Πραγματώδης - εος (ὁ, ἡ) faticoso, laborioso. աշխատասէր, գժար · ընհիդիլի, ելիճի։
Πραΐως, *ἐπίῤῥ.* = *Πράως*.
Πρακτὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Πράκτης*.
Πράκτης - ου (ὁ) che agisce. 2. negoziante. 3. esattore. գործող· 2· վաճառականն · 3· հարկահան· իւլեճի · 2· բիճճար, պուլբիճի · 3· հարճիէր։
Πρακτικὸς - ἡ - όν. attivo, efficace. 2. pratico. ազդու, ներգործական · 2· գործնական · խիճ-ճիլի, իմբուլը · 2· ամէնի, ֆոխլ։
Πρακτικῶς, *ἐπίῤῥ.* efficacemente, attivamente. գործնական՝ ազդու կերպով· ամէնի՝ խիճ-ճիլի իւրեն իւլը։
Πρακτορεία (ἡ) agenzia. գործակալութիւն, հաշտարարութիւն · մաշղուլիէթլուէթ, պուլբիճլուէթ։
Πρακτὸς - ἡ - όν. fatto, operato. գործեալ· իւլինիլ, նոթըլըէ։
Πράκτωρ - ορος (ὁ) esecutore. 2. esattore. 3. agente. գործ մը կատարող· 2· հարկահան· 3· գործակալ, հաշտարար· իւլենի · 2· հարճիէր· 3· մաշղուլիչը, պուլբիճ-ճը, պիճիճոփ։
Πράμνειος (ὁ) (*οἶνος*) vino brusco. կծու՝ ատիպ գինի· ալըշ պուրուչուրան չըթոպ։
Πράμνιος (ὁ) = *Πράμνειος*.
Πράμος (ὁ) = *Πρύμος*.
Πραξικοπέω - ῶ. *M.* ήσω. concertare. նիւթեալ, մեքենայել· իչէրիի եիմիւ, ֆիլոփ ֆոսրմաք։
Πράξιμος - η ῆ ος - ον. che si può esigere, esigibile. պահանջելի· իտալ օլնաճաք։
Πρᾶξις - εως (ἡ) azione, atto. 2. affare, negozio. 3. inganno concertato, intrighi. 4. esazione. գործողութիւն, գործ· 2· բան, իրաղութիւն· 3· գաւ, իտալ-գախութիւն, նենգ· 4. հարկի պահանջելը· ամէլ· 2· իլ, մաշղուլ· 3· ֆինդ, փեւ, ֆիլոփ· 4· խաթրի պահ ալմաք։
Πραΰνω, *ἐπίῤῥ.* con docilità, mansuetamente. անուշութիւնով, հեզութիւնով· մանճալոյթ՝ դաղլըէլէթ իլի։
Πρᾶος - εῖα - ον. = *Πραΰς*.

Digitized by Google

Πραότης (ἡ) docilità, mansuetudine. անուշութիւն, հեզութիւն. համեստութիւն, հնազանդութիւն:

Πραπίδες (αἱ) diaframma, corata. միտք. խորհուրդ. (ὅθ. μτφρ.) mente, prudenza, sagacità. հանճար, խոհեմութիւն. սիրտ, պատրիկ, սրինգիտ:

Πρασιά (ἡ) quaderno d'un giardino, d'un orto. պարտիզի մը քառակուսի տեղ՝ տնկուտակ. պտղիկով՝ պտղատու փոքրի փոյտ խոլոր:

Πράσιμος (ὁ, ἡ) vendibile. ծախու. ծախուելիք:

Πράσινος (ὁ, ἡ) prassino, porraceo, verde. պրասագոյն, կանաչ. էշրասս բնութիւն, խոտիլ:

Πράσιον (τὸ) marrobbio, prassio (erba). 2. verderame (*Γαλλ.* vert-de-gris). խառն մըն է. 2. ժանգաս. ֆերտոյն (պէ նիւ օրլեան) . 2. գինիւթ:

Πράσιος (ὁ, ἡ) = *Πράσινος*.

Πρᾶσις - εως (ἡ) vendita. ծախելը. ծուելը:

Πρασίτης - ου (ὁ) καὶ *Πρασίτις - ιδος* (ἡ) simile al porro. պրասի նման. էշրասս պէնէլիք:

Πρασοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al porro, porraceo. պրասի նման, պրասագոյն. էշրասս պէնէլիք, էշրասս բնութիւն:

Πράσον (τὸ) porro (pianta). պրաս. էշրասս:

Πρασοφαγέω - ῶ. *Μ. ήσω*. mangiare del porro. պրաս ուտել. էշրասս ԻՒԼԼ:

Πρασοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia del porro. պրաս կերօղ. էշրասս ԻՒՂՈՂ:

Πρασόχροος - ους (ὁ, ἡ) che ha il color del porro, porraceo. պրասագոյն. էշրասս բնութիւն:

Πράσσω (ττω). *Μ. πράξω*. fare, agire, operare. 2. esigere. ընել, գործել. 2. պահանջել. ԻՒԼԼ, ԻՒԼԼԱԾ. 2. խլոց ԻՒԼԼ:

Πρασώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πρασοειδής*.

Πρατὴρ (ὁ) = *Πράτης*.

Πρατήριον (τὸ) mercato. վաճառանոց. ԷՐՒԷ, գալար:

Πρατήριος - α - ον. vendibile. ծախու. ծուելիք:

Πράτης - ου (ὁ) venditore. ծախող. ծուելը:

Πρατὸς - ὴ - όν. venduto. ծախուած. ծուեալ. 2. = *Πράσιμος*.

Πράτρια (ἡ) Θηλ. τ. *Πράτης*.

Πραΰγελως - ωτος (ὁ, ἡ) che ride con dolcezza, con piacevolezza. անուշութեամբ ծիծաղող. խոնարհած ԷՐՓԱԼԻՔ ԻՒԼ ԼԱՆԻ:

Πραϋθυμέω - ῶ. *Μ. ήσω*. *Εἰμὶ* —

Πραΰθυμος (ὁ, ἡ) di bell' umore, mansueto. զուարթաբարոյ, հեզ. ԷՐՓԻՒ, համեստ, հնազանդ:

Πραϋμενὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πραΰθυμος* (*-μενῶς, ἐπίῤῥ.*)

Πραΰνοος - ους (ὁ, ἡ) = *Πραΰθυμος*.

Πραΰνσις - εως (ἡ) mitigazione, addolcimento. մեղմութիւն, անուշութիւն. ԽՈՆԱՐՀԱԾ, ՓՈՓՈԽԻՒԼ, ԲՈՒԼԵԼԱԾ:

Πραυντικὸς - ὴ - όν. proprio a mitigare. մեղմող. ԽՈՆԱՐՀՈՂ, ՓՈՓՈԽՈՂ:

Πραΰνω. *Μ. ῦνῶ*. mitigare, calmare. մեղմել, ցածցընել. ԽՈՆԱՐՀԵԼ, ՓՈՓԽԵԼ:

Πραΰς - έος (εῖα - ύ). docile, mansueto, dolce. հնազանդ, հեզ, անուշ. ՓՈՓԽԻ, համեստ, ԽՈՆԱՐՀ, ԷՐՓԻՒ:

Πραΰτης (ἡ) = *Πραότης*.

Πραϋτροπος (ὁ, ἡ) di bell' umore, mansueto. զուարթաբարոյ, հեզ. ԷՐՓԻՒ, ՀԱՆԳԱՐՈՒՆ:

Πράων, ἐπίῤῥ. con docilità, mansuetamente. անուշութեամբ, հեզութեամբ. հնազանդութեամբ. համեստութեամբ՝ ԽՈՆԱՐԱԾ ՓՈՓԽԻԼԻՔ՝ ՀԱՆԳԱՐՈՒՆ ԻԼԼ:

Πρεμνίζω. *Μ. ίσω*. sradicare, svellere il tronco d'un albero. ծառի մը բունը արմատէն խլել. ԱՒՂԵԼ ՓՈՓԽԱԽԻՆ ՓՈՓԽՈՒԹԻՆ ՓՈՒՏԸԸՆԴ ԷՏԷՐՎԱԾ:

Πρέμνιον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Πρέμνον (τὸ) il tronco d' un albero. ծառի բուն. ԽՈՂԱԽ, ԱՒՂԻ ՓՈՓԽԱԽԻՆ:

Πρεμνώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad un tronco. ծառի բունի նման. ԱՒՂԻ ՓՈՓԽԱԽԻՆ ՊԷՏԸԼԻՔ:

Πρεπόντως, ἐπίῤῥ. (*μτχ.*) convenevolmente. վայելուչին պէս. ԽՈՒԶԱՒՈՐԵՒ ՀԱՐՄԱՐ, ՓՈՓԽՈՒԹԻՆ ԻՆՉՊԷՍ:

Πρέπω. *Μ.* (σπν.) *πρέψω*. essere rimarcabile, distinto, eccellere. 2. convenire, esser decente. ընծայիք՝ երեւելի ԸԼԼԱԼ, գերազանցել. 2. վայելել. վայել՝ ԽՈՍՓԱՆ ՕՐՆԻՔ. 2. ԽՈՒԶԱՒՈՐԻ, ՓՈՓԽՈՒԹԻՆ ՕՐՆԻՔ:

Πρεπώδης - εος (ὁ, ἡ) conveniente, decente. վայելուչ, պատշաճ. ԽՈՒԶԱՒՈՐ, ՓՈՓԽՈՒԹԻՆ ԻՆՉՊԷՍ:

Πρέσβα - ης (ἡ) Θηλ. τ. *Πρέσβυς*.

Πρεσβεία (ἡ) legazione, ambasciata, deputazione. 2. preghiera, intercessione. դեսպանութիւն. 2. աղաչանք, միջնորդութիւն. ԼԱՂԻՔ. 2. ԽՆԴՐ, ՐՃՈՒՄ, ԸՆԴՐԱՆՔ. 3. = *Πρεσβεῖον*.

Πρεσβεῖον (τὸ) onore, rispetto che *si* dà a' maggiori d'età, dritto di primogenitura, d' anzianità. արիքով մեծ եղողը տեսած յարգ՝ պատիւ, անդրանկութեան՝ երիցութեան իրաւանց. ԽՈՂ ՊԱՏԻՒՈՎ ԱՒՐԻՆ ԸՆՈՂՆ՝ ՊԷՏՔՐԻՔԻ ՀԱՅԸ:

Πρεσβεύω - ῶ. *Μ. ώσω*. rispettare. յարգել. ընդունիլ անդրանկ, ՐՃՈՒՄ ԽՆԴԱԼ:

Πρέσβευσις - εως (ἡ) deputazione, delegazione. դեսպան կարգելը. ԻԼԼ ՆՈՂ ԱՀԱԳ. = *Πρεσβεία*.

Πρεσβεύτειρα (ἡ) Θηλ. *τοῦ*

Πρεσβευτὴς - οῦ (ὁ) deputato, inviato. 2. interceditore. պատուիրակ, դեսպանութեան խրկուած. 2. միջնորդ. ԻԼԼ. 2. ԼԱՂՈՂԻՔ:

Πρεσβευτικὸς - ὴ - όν. che concerne la legazione. դեսպանութեան յատուկ. ԻՆ ԼԻԼԻՔԻ ՊԱՏՇԱՃ:

Πρεσβεύω. *Μ. εύσω*. esser maggiore d'età. 2. rispettare. 3. esser deputato, legato, esser mandato in qualità d' un ambasciadore. արիքով մեծ ԸԼԼԱԼ. 2. յարգել, ՄԵԾԱՐԱԼ. 3. դեսպան՝ պատուիրակ ԸԼԼԱԼ, հանգանակութեան խրկուիլ. ԽՈՍ-

Digitized by Google

պ-ից-ած օլմէք · 2· բ-ալ-ին՝ բ-ից-ի կ-ին-ած · 3· Ի-լ-ի օլմ-ի, Ի-լ-ի-ն-ի կ-ին-ած, Ի-լ-ի տ-ր-ա-ճ բ-ալ-ա օլ-ա-մ-ա-ճ ։

Πρέσβις - ιδος (ἡ) ambasciatrice. 2. interceditrice. 3. vecchierella. գ-ե-ա-ա-ն-ա-ւ-հ-ի · 2· բ-ար-կ-իա-ս՝ պ-ի-չ-ո-ր-դ կ-ի-ն-կ · 3· գ-ա-ճ-ա-ա-ւ, խ-ա-ֆ-ա-ւ-ն · Ի-լ-ի-լ-ի-ւ խ-ո-ն կ-ի-ն-ի-ն · 2· լ-ի-ֆ-ա-կ-ի-ֆ օլ-ա-ն ա-վ-ե-լ-ի · 3· ֆ-օ-ճ ֆ-ո-ր-ը, ֆ-ա-ր-ը ։

Πρεσβυγένεια (ἡ) primogenitura, anzianità. ա-ն-դ-ր-ա-կ-ա-ւ-թ-ի-ւ-ն, ե-ր-կ-ա-ր-ա-թ-ի-ւ-ն · խ-ա-ղ գ-ա-լ-ի-ք-ա-ն-ի, գ-ի-ւ-ղ-ե-ր-կ-ի-ւ-թ-ի-ւ-ն ։

Πρεσβυγενης - έος (ὁ, ἡ) anziano, maggiore d'età. ե-ր-կ-ց-ա-գ-ո-ւ-ն, տ-ա-ր-ի-ք-ով մ-ե-ծ · խ-ա-ղ գ-ա-լ-ի-ք-ա-ն ։

Πρέσβυς - εως καὶ υος (υια - υ). vecchio, vegliardo. 2. persona rispettabile. 3. senatore. 4. ambasciatore. 5. intercedитore. ծ-ե-ր · 2· յ-ա-ր-գ-ե-լ-ի ա-ն-ձ · 3· պ-ե-տ կ-ղ-ե-ք-ա-ն · 4· գ-ե-ս-պ-ա-ն · 5· պ-ի-չ-ո-ր-դ · խ-ի-ղ-ճ-ո-ւ-ք · 2· բ-ա-լ-ի-ք-ի-ն չ-ա-հ-ե-ց-ո-ւ-ք գ-ի-ր չ-ա-խ · 3· Ի-ր-լ-ի տ-ի-ր-ո-ջ · 4· Ի-լ-ի-ք · 5· լ-ի-ֆ-ա-կ-ի-ֆ ։

Πρεσβυτέριον (τὸ) l'assemblea de' vecchi, senato. 2. presbiterio, luogo destinato per li preti. ծ-ե-ր-ա-կ-ա-ց-ո-ւ-մ · 2· ժ-ա-մ-ա-ւ-մ-ն, ք-ա-հ-ա-ն-ա-յ-ի-կ ս-ա-ր-մ-ա-ն-ե-լ-ո-ւ տ-ե-ղ · խ-ո-ր-ի-ր-ը ֆ-ի-ս-կ-ո-պ-ո-ս-ի, Ե-ր-ե-ց-ա-կ-ա-ն տ-ե-ղ · 2· ե-կ-ե-ղ-ե-ց-ի-ի ե-ր-ե-ց-ա-կ-ա-ն ֆ-ա-ր-ա-ց-ի օ-ր-մ-ո-ւ մ-ա-հ-ու ։

Πρεσβύτερος - α - ον. (συγκρ. τ. Πρέσβυς.) anziano, più vecchio. ե-ր-կ-ց-ա-գ-ո-ւ-ն, ա-ւ-ե-լ-ի ծ-ե-ր · խ-ո-ս պ-ա-խ-ա-ր, գ-ա-ճ խ-ի-ղ-ճ-ա-ր · (ἐκλησ.) prete. ե-ր-ե-ց, ք-ա-հ-ա-ն-ա-յ · ե-կ-ե-ղ-ե-ց-ի, ֆ-ա-ր-ա-ց-ի ։

Πρεσβυτέρως, ἐπίῤ. più. ա-ւ-ե-լ-ի · Ը-ն-դ ։

Πρεσβύτης - ου (ὁ) vecchio. 2. presbita, colui che può discernere solamente gli oggetti lontani. ծ-ե-ր, ե-ր-ե-ց · 2· Հ-ե-ռ-ա-տ-ե-ս, պ-ի-տ-ի Հ-ե-ռ-ա-տ-ե-ս, պ-ի-տ-ի Հ-ե-ռ-ա-ւ ք-ա-ն-ի-ե-ր-ը տ-ե-ս-ո-ղ · խ-ի-ղ-ճ-ո-ւ, պ-ի-չ-ո-ր-դ · 2· Խ-ո-ր-ի-ր-ը մ-ո-տ-ի-կ-ի-ր-ի կ-ո-ր-ո-ւ ։

Πρεσβυτικὸς - ή - όν. senile, proprio a'vecchj. ծ-ե-ր-ց յ-ա-տ-ու-կ · խ-ի-ղ-ճ-ո-ւ-ր-ը գ-ե-ռ-ա-տ-ե-ս ։

Πρεσβυτικῶς, ἐπίῤ. da vecchio. ծ-ե-ր-ի պ-է-ս · խ-ի-ղ-ճ-ո-ւ գ-ո-ւ-ն ։

Πρεσβῦτις - ιδος (ἡ) Θηλ. τ. Πρεσβύτης.

Πρευμενὴς - έος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Πραΰμενής.

Πρῆγμα (τὸ) Ἰων. ἀντὶ Πρᾶγμα.

Πρήθω. Μ. πρήσω. × ἀντὶ Πίμπρημι. 2. gonfiare. 3. soffiare. ա-ռ-ա-ջ-ա-ց-ն-ե-լ · 3· փ-ը-չ-ե-լ · Լ-ի-լ-ի-կ-ի-ա · 2· խ-ո-ւ-խ-ի-կ ։

Πρημαίνω. Μ. ανῶ. × ἀντὶ Πρήθω.

Πρηνηδὸν, ἐπίῤ. prostrandosi a terra. ե-ր-կ-ա-թ փ-ռ-ա-յ գ-ե-տ-ն ի-ն-կ-ն-ա-լ-ով · Խ-ո-ն խ-ո-ն-ա-ր-ն Ի-ն-ի-ր ե-ր-ե-ս-ը-ն-ե ։

Πρηνὴς - έος - οῦς (ὁ, ἡ) prostrato, chino. գ-ե-ա-ն-ա-ա-ր-ած, ծ-ա-ռ-ած · Ի-ն-ի-ր ե-ր-ե-ս-ը-ն, ե-ղ-ե-լ-ի-ր ։

Πρηνίζω. Μ. ίσω. precipitare. գ-ա-հ-ա-վ-ի-ժ ե-ն-ա-ե-լ, գ-լ-ո-ր-ե-լ · խ-ա-վ-ր-ա-ն-ա-ք, ի-ն-ի-ր-ե-լ-ի-ա-ք ։

Πρηνισμὸς (ὁ) precipitazione. գ-ա-հ-ա-վ-ի-ժ-ա-մ-ի · ի-ն-ի-ր-ե-լ-ի-ա-ք, խ-ա-վ-ր-ա-ն-ա-ք ։

Πρῆσμα (τὸ) tumore. ա-ռ-ա-ջ-ա-ց · ե-ղ-ո-ւ-ն-ք, ւ-ի-ւ ։

Πρησμὸς (ὁ) = Πρᾶσις καὶ Πρῆσμα.

Πρηστὴρ (ὁ) fulmine, prestere. 2. dipsa (sorta di serpe). կ-ա-յ-ծ-ա-կ, պ-ր-ե-ս-տ-ե-ր · 2· ծ-ա-ր-ա-ւ, խ-ա-ր-ա-մ-ն-ի-ք (ա-ե-ս-ա-կ մ-ը օ-ձ) · Ի-ր-ե-ր-ե-ց՛ · 2· խ-ա-ղ-ճ-ը-ց Ի-ր-ա-ն ։

Πρηστικὸς - ή - όν. ardente, abbruciante. վ-ա-ռ-ո-ղ, ե-ր-ո-ւ-ղ · խ-ո-ն-ո, ք-ա-ռ-ի-ս-ո-ւ-ր-ո-ւ ։

Πρηῦγελως - ωτος κτλ. Ἰων. ἀντὶ Πραΰγελως κτλ.

Πρηὼν - ῶνος ἡ όνος (ὁ) cima d'una montagna. լ-ե-ա-ն գ-ա-գ-ա-ա-թ · գ-ա-գ Բ-ե-ե-ռ-ի ։

Πρίαμαι. ἄχρ. θεματ. (ὤθ. εὔχρησ. μόνον ὁ ἀόρ. Ἐπριάμην.) comprare. գ-ն-ե-լ · ա-ռ-ը-ն ա-ր-մ-ի ։

Πριαπισμὸς (ὁ) priapismo. վ-ա-ր-ց-ի-ն ա-ն-ա-կ մ-ը ա-ռ-ա-ջ · Լ-ե-ե-ր-ի-ն գ-ի-ր Ն-ի-վ Ի-լ-ի-ի-ն ։

Πρίαπος (ὁ) cazzo, membro virile. վ-ա-ր-ց · Լ-ե-ե-ր ։

Πριαπώδης - εος (ὁ, ἡ) ben fornito di membro virile. (Λατ. mutoniatus). մ-ե-ծ վ-ա-ր-ց ու-ն-ե-ց-ո-ղ · Ի-ր Լ-ե-ե-ր-ի-լ ։

Πρίν, ἐπίῤ. prima, avanti. ա-ռ-ա-ջ, ա-ա-ջ-ի · Ի-վ-ի-ն, մ-ո-ւ-տ-ք-ո-ւ-մ ։

Πρινίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πρῖνος.

Πρίνινος - η - ον. di leccio. ա-ղ-ց-ի-ե · ե-ր-ի-ւ-ր ա-ը-ճ-ի-ւ-ռ-ն ։

Πρῖνος (ἡ) elce, leccio. ա-ղ-ց-ի · ե-ր-ի-ւ-ր ա-ը-ճ ։

Πρινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al leccio. ա-ղ-ց-ի-ի ն-մ-ա-ն · ե-ր-ի-ւ-ր ա-ը-ճ-ի-ն պ-ե-ս-ի Լ-ե-ր ։

Πρινών - ῶνος (ὁ) bosco d'elce. ա-ղ-ց-ի-ի ա-ն-ա-ս-ա · ե-ր-ի-ւ-ր-ե-վ ։

Πριόνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πρίων.

Πριονοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ει-δῶς. che ha la forma d'una sega. ա-ղ-ց-ի ձ-ե-ւ-ա-վ · Բ-ե-ր-ա-ն պ-ե-ս-ի-ն-ի ։

Πριονώδης - εος (ὁ, ἡ) = Πριονοειδὴς καὶ

Πριονωτὸς - ή - όν. fatto in forma di sega, dentato. ա-ղ-ց-ի ձ-ե-ւ-ա-վ, ա-ս-ա-ձ-ա-ւ-ա-ր · Բ-ե-ր-ե-ր-ե պ-ե-ս-ի-ն-ի-ի, ե-ղ-ե-լ ։

Πρίσις - εως (ἡ) segamento. ա-ղ-ց-ա-մ · Բ-ե-ր-ե-ր-ի-ն Լ-ե-ր ե-ղ-ե-լ ։

Πρίσμα (τὸ) segatura. 2. prisma (figura geometrica). ա-ղ-ց-ա-ք · Ը Հ-ա-ա-ա-ա-ճ-ա-կ-ա-ձ · Բ-ե-ր-ե-ր-ի-ն Բ-ո-ւ-ր · 2· ե-վ-ւ-ր (Լ-ի-ճ Հ-ե-ն-ե-ն-ի-ն գ-ե-ռ-ա-ա-ղ պ-ե-ս Ն-ի-վ Լ-ե-ե-լ) ։

Πρισμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πρίσμα.

Πρισμὸς (ὁ) = Πρίσις.

Πριστὴρ (ὁ) segatore. 2. sega. ա-ղ-ց-ո-ղ · 2· ա-ղ-ց · Բ-ե-ր-ե-ր-ի-ն Լ-ի-ն ե-ղ-ե-ւ-ն · 2· Բ-ե-ր-ե-ր ։

Πριστηροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) = Πριονοειδής.

Πρίστης - ου (ὁ) = Πριστήρ. 2. = Πρίστις.

Πρίστις - εως (ἡ) pistrice (pesce monstruoso di mare). ծ-ո-վ-ա-ս Հ-ր-է-շ մ-ը, մ-ե-ծ կ-ա-ռ մ-ը · պ-ի-տ Ն-ի-վ Ի-ր ա-ռ-ա-ջ գ-ա-լ-ը-ը ։

Πριστὸς - ή - όν. segato. 2. che si può segare. ա-ղ-ց-ա-ա-ծ · 2· ա-ղ-ց-ե-լ-ու · Բ-ե-ր-ե-ր Լ-ի-ն ե-ղ-ե-լ-ի · 2· Բ-ե-ր-ե-ր-ի-ն Լ-ի-ն ե-ղ-ե-լ-ի-ք ։

Πρίω. Μ. πρίσω. segare. 2. fremere i denti, ringhiare. ա-ղ-ց-ի-ր · 2· ա-կ-ա-ն-ա-ր-ը կ-ր-ճ-ա-ե-լ · Բ-ե-ր-ե-ր-ի-ն Լ-ի-ն ե-ղ-ե-լ-ի · 2· տ-ի-ւ Լ-ե-ր-ը-ն-ի-մ-ի ։

Πρίων - ονος (ὁ) sega. ա-ղ-ց · Բ-ե-ր-ե-ր-ի ։

Πρὸ, πρόθ. avanti. 2. prima. ա-ռ-ջ-ի-ը · 2· ա-ա-ջ, ա-ռ-ա · Խ-ո-ր-ո-ւ-ն-դ · 2· Հ-վ-ի-վ ։

Προαγγελία (ἡ) = Προάγγελσις ἡ Προάγγελμα.

Digitized by Google

Προαγγέλλω. M. ιλῶ. predire, presunziare. առաջուցիկ գուշակել, նախագուշակել. Իվիսիներին պօղնիւթ, հռոմիր վերին, իմպերատոր նիւթ։

Προάγγελμα (τὸ) ciò che fù predetto. առաջնեկ գուշակուած իրը. իմպերատոր օլսուն համար նիւթ։

Προάγγελος (ὁ, ἡ) colui che predice, presagisce. կանխամտիպօղ, նախագուշակօղ. իմպերատոր իպին, նշանակութիւն հռոմիրին Իվիսիներին վերին, ինդուիր իպին։

Προαγγελσις - εως (ἡ) predizione. նախագուշակութիւն. իմպերատոր, Իվիսիներին հռոմիր վերին։

Προάγγυσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Προαγνεύω. M. εὐσω. purificare avanti. առաջուցիկ սրբել՝ մաքրել. Իվիսիներին փուլսուիք գործիք նիւթ։

Προαγοράζω. M. ἀσω. comprare prima. առաջ գնել. Իվիսիլ ուիրն ալիք։

Προαγόρευμα (τὸ) oracolo. պատգամ (առաջնաւորութիւն). պիրիի վերին։

Προαγόρευσις - εως (ἡ) predizione. կանխասացութիւն. Իվիսիներին հռոմիր վերին։

Προαγορεύω. M. εὐσω. predire, pronosticare. նախագուշակել, առաջուցիկ գուշակել. իմպերատոր նիւթ, Իվիսիներին հռոմիր վերին, ինդուիր նիւթ։

Προαγὸς (ὁ) condottiere. առաջնորդ. եզլուլուզ։

Προαγρυπνέω - ῶ. M. ήσω. vegliare prima. առաջուցիկ հսկել. Իվիսիներին օյանէլ պատրաստ։

Προάγω. M. ἀξω. portare avanti, presentare. 2. condurre. 3. produrre. 4. eccitare. 5. prostituire. 6. avanzarsi, procedere. առաջ բերել, մատուցանել. 2. առաջնորդել. 3. արտադրել. 4. գրգռել. 5. պառնիկել ասալ. 6. առաջ երթալ, յառաջիլ. Իօնի ինիրիպ, ասանիսք. 2. եզլուլուլուսք նիւթ. 3. հասլ նիւթ. 4. իմերիթ նիւթ. 5. ըզռլայ նիւթ. 6. իւերէ վերսք, իւերլիպ։

Προαγωγεία (ἡ) ruffianesimo. բազատութիւն. ֆիօղլիկնլէ։

Προαγωγεῖον (τὸ) postribolo. պառնիկոց. պազատլանաս։

Προαγωγεύω. M. εὐσω. prostituire, far il ruffiano. պառնիկել ասալ, բազատացութիւն ընել. ըզռլայ նիւթ, ֆիօղլիկնլէ նիւթ։

Προαγωγὴ (ἡ) avanzamento, progresso. առաջ երթալը, յառաջադիմութիւն. իւերլիպ։

Προαγωγία (ἡ) = *Προαγωγεία* ἢ *Προαγωγή.*

Προαγωγικὸς - ὴ - όν. proprio al ruffianesimo. բազատացութեան յատուկ. ֆիօղլիկնլէյի գործիք։

Προαγωγὸς (ὁ, ἡ) ruffiano. բազատ. ֆիօղլիկնլի։

Προαγὼν - ῶνος (ὁ) preludio d' un combattimento. կռուի մը սկիզբը. կռուիլ՝ պրօցթալ վերլիլ։

Προαγωνίζομαι. M. ίσομαι. combattere prima o avanti. առաջ կամ առաջուը կռուիլ. Իվիսիլ նախօք նիզանպիր պրօցթալ։

Προαγωνιστὴς - οῦ (ὁ) = *Πρόμαχος.*

Προᾄδω. M. ᾄσομαι. cantare prima, far il preludio. առաջ երգել, նախերգանը կարգալ. Իվիսիներին իրլամք, վերլիվ օվամք։

Προαθρέω - ῶ. M. ήσω. osservare prima. առաջուցիկ դիտել. Իվիսիլ նայլր նիւթ։

Προαθροίζω. M. οίσω. raccogliere, radunare prima. առաջ ժողվել՝ հաւաքել. Իվիսիլ ըզլուլամք, պիրէրտիրիպ։

Προαιδέομαι - οῦμαι. M. αιδέσομαι. rispettare più degli altri. ուրիշներէն առելի յարգել՝ մեծարել. պուլունան վերսով ըզլուլի գլխիկ նիւթ։

Προαίρεσις - εως (ἡ) proposito, risoluzione, piano, progetto. առաջադրութիւն, խորհուրդը, մտածութիւն. նշանի, ինդուիր, գործ, ֆիւէր։

Προαιρετικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ῶς. che si determina, si risolve a qualche cosa. բան մը պրօցը առաջադրել. իր նպատակ ընալ վերլին՝ նշանի գալ։

Προαιρετὸς - ὴ - όν. preferito. 2. arbitrario. նախապատուել, ընտրեալ. 2. կամայական. համոզմունք ընալու, ընալ կամ. 2. գործած։

Προαιρέω - ῶ. M. ήσω. metter fuori. դուրս գնել. գլուրէ գօսք. (μσ.) preferire, risolvere. նախապատուել, ընտրել, միտք պրօցլի, առաջադրել. համոզմունք ընալ՝ համոզել, ընալ կամ. 2. գործել։

Προαίρω. M. ἀρῶ. partire prima. առաջուցիկ երթալ. Իվիսիլ կիդիր՝ ասլնլէ։

Προαισθάνομαι. M. αισθήσομαι. presentire. առաջուցիկ իմանալ՝ զգալ. Իվիսիներին գասլնլէ։

Προαίσθησις - εως (ἡ) presentimento. առաջուցիկ իմանալը՝ զգալը. Իվիսիներին գասլնլէ։

Προαιώνιος (ὁ, ἡ) che esiste prima de' secoli, eterno. որ է նախ քան զամենայն յաւիտեանս, յաւիտենական. իւիրէ, եաիպ։

Προακμάζω. M. άσω. entrare nell' adolescenza. պատանեկութեան հասնիլ՝ մտնալ. օվլանլէէ լուլը Իդիլիպ կիրլիպ։

Προακούω. M. ούσω. presentire. առաջուցիկ իմանալ. Իվիսիներին գասլնլէ։

Προακτικὸς - ὴ - όν. progressivo. յառաջադէմ, յառաջախաղաց. իւերլերին։

Προαλείφω. M. είψω. ungere prima. առաջ օծել, քսել. Իվիսիլ Իուլլամք, ճրլիպ։

Προαλλίζω. M. ίσω. = *Προαθροίζω.*

Προαλίσκομαι. M. αλώσομαι. esser preso prima. առաջ բռնուիլ. Իվիսիլ Իոպլամք։

Προαλλοιόω - ῶ. M. ώσω. cangiare prima. առաջուցիկ փոխել. Իվիսիներին վերլիպիրիպ։

Προάλλομαι. M. αλοῦμαι. saltare avanti. առելիւը ցատկել. Իոպլամք ուլլերամք։

Προαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι. peccare prima. առաջ մեղանչել. Իվիսիներին Իոպլամք իլլիպիրիպ։

Προαμείβω (μσ.) - *αμείβομαι. M. αμείψομαι.* cangiare o rispondere prima. առաջ

առջ փոխել կամ պատասխանել· Եվ Եվ պնդելուիցի խոսք ճիվռոյ վերջին։

Προαμύνομαι. *M.* αμυνοῦμαι. vendicarsi prima. առաջ վրէժ առնել· Եվ Եվ ինչ ուզիմ։

Προαναβαίνω. *M.* βήσομαι. salire prima. առաջ ելլել· Եվ Եվ ելջիմ։

Προαναβάλλομαι. *M.* βαλοῦμαι. far un preludio. նախերգանք ընել· ի Եվ ի ոքաւոմ։

Προαναβλέπω. *M.* ὄψω. vedere prima. առաջ տեսնալ· Եվ Եվ կ՚ուրիչ։

Προαναγινώσκω. *M.* γνώσομαι. leggere prima. առաջ կարդալ· Եվ Եվ օխտոմ։

Προαναίγω. *M.* ἄξω. partire dal porto prima degli altri. ուրիշներէն առաջ նաւահանգիստէն ելլել երթալ· ուրիշներին առաջ Եվ Եվ իւլանդան ելջէջ կ՚ուրիչ։

Προαναθρέω-ῶ. *M.* ήσω. = *Προαθρέω.*

Προαναθρώσκω. *M.* θοροῦμαι. lanciarsi sopra il primo. ուրիշէն առաջ վրան յառաջել՝ նետուիլ· հարձակուիլ Եվ Եվ խուճրին ոչընչանալ՝ ուրանալ։

Προαναιρέω-ῶ. *M.* ήσω. uccidere prima. առաջ մեռցընել՝ սպանել· Եվ Եվ խօրտրիչ։

Προαναισιμόω-ῶ. *M.* ώσω. = *Προαναλίσκω.*

Προαναπράζω. *M.* πεπράξομαι. gridare prima. առաջ գոռալ· Եվ Եվ գոչէրմիչ։

Προαναπρίνω. *M.* πρινῶ. esaminare prima. առաջ քննել· Եվ Եվ ինձնուրէ՝ ինքիրէ կ՚ուրիչ։

Προανάπρουσις-εως (ἡ) preludio. նախերգանք· ի Եվ ի։

Προαναπρούω. *M.* προύσω. respingere prima. 2. far il preludio. առաջուցի հրել· 2· նախերգանք ընել· Եվ Եվ կ՚ուրիչ։ 2· ի Եվ ի կ՚ուրիչ կ՚ուրիչ։

Προαναλίσκω. *M.* αλώσω. consumare, sprecare prima. առաջ վատնել· Եվ Եվ խարճ ինչ կ՚ուրիչ։

Προανάλωμα (τὸ) spesa che precede l'impresa dell' opera. գործը մը չսկսելէն առաջ եղած ծախք· պիր էլ Եվ վարտան Եվ Եվ օլան վճարիչ։

Προαναμέλπω. *M.* μέλψω. cantare prima. առաջուցի երգել· Եվ Եվ խրատել՝ օխտոմ։

Προαναπηδάω-ῶ. *M.* ήσω. = *Προαναθρώσκω.*

Προαναπνέω. *M.* πνεύσω. respirare prima. առաջ չունչ առնել· Եվ Եվ օղուտ ուշտ։

Προαναρπάζω. *M.* άσω. rapire prima. առաջ յափշտակել· Եվ Եվ փախչտ։

Προαναστέλλω. *M.* στελῶ. ritenere prima. առաջ կասեցընել՝ նուաճել· Եվ Եվ ալը խօտ՝ զսպել կ՚ուրիչ։

Προαναστέλλω. *M.* τελῶ. sorger, spuntare prima. առաջ ցայտիլ· Եվ Եվ գօղմի՝ ելջէմ։

Προαναφωνέω-ῶ. *M.* ήσω. predire. կանխասացընել· Եվ Եվ գուշակել՝ խոչընդոտել՝ կ՚ուրիչ կ՚ուրիչ։

Προαναφώνησις-εως (ἡ) predizione. կանխասացութիւն· Եվ Եվ հաւատ Եվ Եվ, ինձնուէր։

Προαναχωρέω-ῶ. *M.* ήσω. partire prima. առաջուցի երթալ· Եվ Եվ ուղուիլ։

Προαναχώρησις-εως (ἡ) partenza prima di . . . առաջուց ելուիլը՝ երթալը· Եվ Եվ առաջմամբ՝ կ՚ուրիչ։

Προανέχω. *M.* ἔξω. alzare, elevare prima. առաջ վեր վերցընել· Եվ Եվ խօտրէ ի ալ գալ։

Προανθέω-ῶ. *M.* ήσω. fiorire prima. առաջ ծաղկիլ· Եվ Եվ ելեխելնիչ։

Προανίσχω. = *Προανέχω.*

Προανύτω (ανύω). *M.* ανύσω. terminare prima. առաջ լմնցընել· Եվ Եվ պիրիչ։

Προαπαγγέλλω. *M.* ελῶ. annunziare prima. առաջուցի լուր առ՝ իմացընել· Եվ Եվ հաւատ Եվ Եվ՝ իւր կ՚ուրիչ։

Προαπαγορεύω. *M.* εύσω ή (ἀνμλ.) ερῶ. ricusare, rinunziare prima. առաջուցի մերժել· Եվ Եվ ի Եվ կ՚ուրիչ (ἀμτβτ.) = *Προαπαυδάω.*

Προαπαλλάσσω (ττω). *M.* άξω. riscattare prima. առաջուց խալքանալ (առաքով)· Եվ Եվ ի ալ կ՚ուրիչ (պիճի իւր)։

Προαπαντάω-ῶ. *M.* ήσομαι. incontrare prima. առաջ հանդիպիլ, դիմաւորել· Եվ Եվ ի ալ ոքաւոմ, չսպա կ՚ուրիչ։

Προαπάντησις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Προαπαυδάω-ῶ. *M.* ήσω. stancarsi prima. առաջուց յոգնիլ· Եվ Եվ ի ալ խօտալ՝ ինձնիլը վերջին։

Προάπειμι. *M.* ειμι. = *Προαπέρχομαι.*

Προαπέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. partire prima. 2. morire prima. առաջ չանալ՝ երթալ· 2· առաջ մեռնիլ· Եվ Եվ ալ ի ալ կ՚ուրիչ։ 2· Եվ Եվ խօղիչ։

Προαπλωσις-εως (ἡ) spiegazione preliminare. նախընթաց բացատրութիւն՝ պարզաբանութիւն· ինքնուրէ հասկացող։

Προαποδείκνυμι. *M.* δείξω. dimostrare prima. առաջ ցուցընել (փաստերով)· Եվ Եվ կ՚ուրիչ կ՚ուրիչ՝ խոսք ինձնիլ։

Προαπόδειξις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Προαποδίδωμι. *M.* δώσω. rendere prima. առաջ ընել՝ գործել· Եվ Եվ ինձնիլ՝ ետ կ՚ուրիչ։

Προαποθνήσκω. *M.* θανοῦμαι. morire prima. առաջ մեռնիլ· Եվ Եվ խօղիչ։

Προαποικίζω. *M.* ίσω. mandare prima una colonia. առաջուց հաստատ մը ժողովուրդ խրկել· Եվ Եվ ալը պիօլխոտ կ՚ուրիչ կ՚ուրիչ։

Προαποκαλύπτω. *M.* ύψω. scoprire prima. առաջ յայտնել, երեւան հանել· Եվ Եվ պիտի ինձնիլ, օրինակ ելջէմ կ՚ուրիչ։

Προαποκάμνω. *M.* καμοῦμαι. = *Προαπαυδῶ.*

Προαποκόπτω. *M.* κόψω. troncare la parte anteriore. առջեւի մասը կտրել· խօտ ինձնիլը վերջին։

Προαποκτείνω. *M.* κτενῶ. uccidere prima. առաջ սպանանել· Եվ Եվ խօղիչ կ՚ուրիչ։

Προαπολαύω. *M.* λαύσομαι. godere prima. առաջ վայելել· Եվ Եվ պիճուչը պիտի կ՚ուրիչ։

Προαπόλλυμι. *M.* ολέσω. ridurre alla perdizione prima di . . . առաջ կորստեան մատնել· Եվ Եվ ի ալ՝ խօտալուն պիտի կ՚ուրիչ կ՚ուրիչ։

Digitized by Google

Προαποπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere prima.
Προαπόπτωτος (ὁ, ἡ) caduto prima.
Προαπορέω-ῶ (μσ.)-*έομαι-οῦμαι. M. ήσω-ομαι.* esitare prima.
Προαποσβέννυμι. M. σβέσω. spegnere prima.
Προαποστέλλω. M. στελῶ. mandare, inviare avanti.
Προαποτίμνω. M τεμῶ. = *Προαποκόπτω.*
Προαποτίκτω. M. τέξομαι. partorire prima.
Προαποφαίνω. M. φανῶ. dichiarare prima. 2. (μσ.) dire avanti la sua opinione.
Προαποχωρέω - ῶ. M. ήσω. partire prima, ritirarsi.
Προαριθμέω - ῶ. M. ήσω. numerare prima.
Προαριστάω - ῶ. M. ήσω. pranzare prima.
Προαροτριάω - ῶ. M. άσω. arare prima.
Προαρπαγή (ἡ) l'azione di rapire prima.
Προαρπάζω. M. άσω ἤ *ἄξω.* rapire prima.
Προαρβαβωνίζω. M. ίσω. caparrare.
Προάρχομαι. M. ἄρξομαι. cominciare prima.
Προασκέω - ῶ. M. ήσω. esercitare prima, preparare. 2. difendere.
Πρόασμα (τὸ) preludio.
Προασπίζω. M. ίσω. tener lo scudo avanti... difendere.
Προασπιστὴρ × *ἀντὶ* —
Προασπιστης - οῦ (ὁ) = *Πρόμαχος.*
Προάστειον (τὸ) sobborgo.
Προάστειος (ὁ, ἡ) che abita nel sobborgo.
Προαυδάω - ῶ. M. ήσω. × *ἀντὶ Προλέγω.*
Προαυλίω - ῶ. M. ήσω. far un preludio (col flauto).
Προαύλημα (τὸ) preludio.
Προαυλίζομαι. M. ίσομαι. alloggiare avanti.
Προαύλιον (τὸ) anticorte.
Προαύλιον (τὸ) = *Προαύλημα.*
Προαυξάνω. M. αυξήσω. aumentare, accrescere prima. 2. superare, eccedere.
Προαυξης - ους (ὁ, ἡ) che cresce prima del tempo.
Προαύξησις - εως (ἡ) crescimento intempestivo.
Προαφαιρέω - ῶ. M. ήσω. togliere prima.
Προαφανίζω. M. ίσω. distruggere, rovinare prima.
Προαφηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. raccontare prima.
Προαφικνέομαι. M. αφίξομαι. venire, arrivare prima.
Προαφίστημι. M. αποστήσω. eccitare una ribellione. 2. (μσ.) separarsi, allontanarsi prima.
Προβάδην, ἐπίρ. avanzando.
Προβαδίζω. M. ίσομαι ἤ *βαδιοῦμαι.* precedere, andar innanzi.
Προβαίνω. M. βήσομαι. avanzare, precedere. 2. superare, eccedere. 2. φθάνω, ἀναλίσκω. 2. ἀφικνέομαι, ἔρχομαι. 2. εἰς ἥβην, εἰς ἡλικίαν, εἰς ὕψος.
Προβάλλω. M. βαλῶ. gettare innanzi. 2. proporre. 3. esporre, offrire, presentare. 2. προτείνω. 3. προβάλλω φῶς, φανερώνω. 2. προτείνομαι. 3. προβάλλομαι, ἀναλαμβάνω.
Προβαπτίζω. M. ίσω. battezzare prima.
Προβασανίζω. M. ίσω. tormentare, provare prima.
Προβασιλεύω. M. εύσω. regnare prima.
Πρόβασις - εως (ἡ) progresso.
Προβασκάνιον (τὸ) amuleto.
Προβατεία (ἡ) nutrimento di greggie.
Προβατεῖος - α - ον. di pecora.
Προβατεὺς - έως (ὁ) = *Προβατευτής.*
Προβατεύσιμος (ὁ, ἡ) che serve alle pecore.

Digitized by Google

ἑρπετῶν. φοινικιστὶ ἐπιτηρητὴς· φοινικιστὶ φύλαξ.

Προβάτευσις - εως (ἡ) = *Προβατεία.*

Προβατευτής - οῦ (ὁ) pastore di pecore. ոչխարներու հովիւ, հաշտարած. գոյուն ըլլալը։

Προβατευτικός - ἡ - όν. pastorale. հովուական. ըլլալու վայել։

Προβατεύω. Μ. εύσω. pascere delle pecore. ոչխար արածել. գոյուն կերակրել։

Προβατικός - ἡ - όν. di pecora. ոչխարի. գոյուներ վայել։

Πρόβατον (τὸ) pecora. ոչխար. գոյուն։

Προβάτιον (τὸ) ὑποκ. τ. *Πρόβατον.* pecorella. պզտիկ ոչխար. գոյնիկ։

Προβατοβοσκός (ὁ) pastore di pecore, pecorajo. հաշտարած. գոյուն ըլլալը։

Προβατοκάπηλος (ὁ, ἡ) mercante di pecore. ոչխարի վաճառական. ծախող, գոյուն ծուխրեանը։

Πρόβατον (τὸ) pecora. ոչխար. գոյուն։

Προβατοπώλης - ου (ὁ) venditore di pecore. ոչխար ծախող. գոյուն ասիան։

Προβατόσχημος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una pecora. ոչխարի ձեւով. գոյուն պէս կերեւոյթ։

Προβατοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce delle pecore. ոչխար պահող. գոյուն սնուցող։

Προβατώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla pecora. ոչխարի նման. գոյունա պէսէրու։

Προβεβουλευμένως, ἐπίρ. prudentemente. խոհեմութեամբ. զգուշութիւն գործածելով։

Πρόβημα (τὸ) progresso. յառաջդիմութիւն. կերթալ։

Προβιαίομαι. Μ. άσομαι. far violenza prima. առաջ բռնութիւն ընել. կանխաւ զոր՝ ճիշդ կիմիդ։

Προβιβάζω. Μ. άσω. far avanzare, promuovere. առաջ տանիլ, հրել. կերթալ յառաջդիմութիւն, կերթալ տիրութիւն։

Προβίβασις - εως (ἡ) καὶ

Προβιβασμὸς (ὁ) promozione. առաջ տանելը. հրելը. կերթալը յառաջդիմութիւն, տիրութիւն։

Προβιβρώσκω. Μ. βρώσομαι. mangiare prima. առաջ ուտել. կանխաւ ուտիլ։

Προβιότης (ἡ) la vita trascorsa. անցեալ կեանք. կեցուածք։

Προβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. germogliare avanti tempo. ժամէն առաջ ծլիլ. վաղատի ծիւղ կանչիլ։

Πρόβλαστημα (τὸ) germe intempestivo. ժամանակէ առաջ ծիլ. վաղատի ծիւղ։

Προβλεπτικός - ἡ - όν. che prevede il futuro. գալիքը առաջուընէ տեսնող. կանխագիտ հասկնալի կիրքն։

Προβλέπω. Μ. βλέψω. prevedere. առաջուընէ տեսնել. կանխագիտել, հասկնալի կիրքն։

Πρόβλημα (τὸ) problema, questione. 2. tutto ciò che si mette avanti per difesa. 3. barriera, steccato. 4. scoglio. առաջարկութիւն, խնդիր. 2. պաշտպանութեան համար առջեւ դրուած իրը. 3. պատնէշափակ. 4. ծովու վրայ ժայռ. ինկլինի, հասկնալի, ոխլու. 2. գործածած իրին կանխաւ գործելու նիւթ. 3. լրտեսիկ, գիրիւղ. 4. վերեւ նկատելիօրէն օլան ժայռ։

Προβληματικός - ἡ - όν. problematico. առաջարկութեան. ոխլու օլանան, ինկլինի օլանան։

Προβλητικός - ἡ - όν. produttivo. արտադրական. հաղ իտիլ։

Πρόβλητος (ὁ, ἡ) gettato avanti (*Λατ.* projectus). առջեւը նետուած. կանխաւ թափուած։

Προβοηθέω - ῶ. *Μ.* ήσω. soccorrere prima. առաջ օգնել. կանխաւ ասանձնել։

Προβόλαιος (ὁ, ἡ) che si propone, si mette avanti. առջեւը դրուած. կանխաւ գտնուած. *Προβόλαιον* (τὸ) = *Πρόβλημα.*

Προβολεὺς - έως (ὁ) produttore. արտադրող. հաղ իտիլ։

Προβολὴ (ἡ) l'azione di metter avanti per difesa. 2. opposizione, resistenza. 3. barriera. 4. germogliamento. պաշտպանութեան համար առջեւը գնելը. 2. ընդդիմադրութիւն, գէմ գնելը. 3. բանակին շուրջով առած երթալը. 4. ծլելը. գործածած իրին կանխաւ պէս լինը գտնելը. 2. դէրեւ գտնուիլը. 3. առջեւի պատնէշի իւրեն նիւթերով. 4. ծիլ ծիլ ելլելը. 5. = *Πρόβλημα.*

Προβόλιον (τὸ) spiedo da caccia. որսորդաց չամփուր. հարպոն։

Πρόβολος (ὁ, ἡ) elevato. վեր բարձրացուած, վեր ելած. ծովուն երեսը բարձրացած ժայռ. գերիս իւրաքանչիւր ծովուն ելեւէջ գոյ. 2. = *Προβόλιον.*

Προβοσκὶς - ίδος (ἡ) proboscide. փղի պռունկ ըսուածը. ֆիլ հորթասոս։

Προβουλευμα (τὸ) ordinanza del senato, deliberazione senatoria. (*Λατ.* senatusconsultum). նախագահ հրամանն՝ կանոնադրութիւն. երդուածը տիւն ինդրիկ։

Προβουλεύω. Μ. εύσω. progettare, deliberare prima. առաջուց խորհել՝ որոշել. հանգարտիւ ինդրիլ՝ գործելու ձեւը կիմիդ։

Προβουλὴ (ἡ) premeditazione. առաջուց մտածելը. հանգարտիւ տիւնանդիլը։

Πρόβουλος (ὁ, ἡ) consigliere. խորհրդական. գուլէվէրճի։

Προβρέχω. Μ. βρέξω. bagnare prima. առաջ ըրդիլը. կանխաւ ըուլրմա։

Προβύω. Μ. βύσω. tirar fuori il lucignolo della lanterna. լամբէզին պատրոյգը գուրս քաշել. գանգիլին ֆիթիլին տալտը կերմիդ։

Προβώμιος (ὁ, ἡ) che si trova avanti all' altare. խորանին առջեւը եղող. գիտաղ կանգնած պատնան։

Προγάμεια (τὰ) (ἑορτ. ὧρα). regali, che si fanno prima delle nozze. հարսնիքէն առաջ տրուած ընծաներ. փեսացուին կամ հարսին ծերիներուն. ըռեչէ։

Προγαμιαῖος - α - ον. che si fa prima del matrimonio. ամուսնութենէ առաջ եղող. նէխահտան կամ օլան։

Digitized by Google

Προγαστρίδιον (τὸ) zinale, grembiale. գոգնոց · ֆարթախ, (գրամբիալ)։
Προγάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) panciuto. մեծ փոր ունեցող · լիլէօ։
Προγένειος (ὁ, ἡ) barbone. երկար մորուքով · մորուքաւոր։
Προγενέστατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ Προγενέστερος - α - ον. (συγκρ. τ. *Προγενής.*) anziano, maggiore d'età. երկնագոյն, աւելի մեծ · նախնի պէյթ։
Προγεννάω-ῶ. Μ. ήσω. generare prima. առաջ ծնանիլ · նվիրել գօշտրմաք։
Προγεννητείρα (ἡ) *Θηλ. τοῦ Προγεννητήρ καὶ Προγεννήτωρ - ορος* (ὁ) antenato. նախնեաց, նախահայր · պէյթ · պապ։
Πρόγευμα (τὸ) colazione. նախաճաշիկ · ֆավալիք։
Προγευματίζω. Μ. ίσω. = Προγεύω.
Προγεύστης - ου (ὁ) assaggiatore. ճաշակառու · լիլիմի։
Προγεύω. Μ. γεύσω. dare ad assaggiare. ճաշակը՝ համը նայել առ · փորձառ լիլիմին պատրաստել · (μσ.) assaggiare prima. առաջ ճաշակը նայիլ · նվիրել ֆափ՝ լիլիմին պատճառ։
Προγηράσκω. Μ. γηράσομαι. invecchiarsi prima del tempo. առանց ծերանալու ժամանակ · վրիպիտան նվիրել ինիյորլանիլ։
Πρόγηρος (ὁ, ἡ) invecchiato prima del tempo. առանց առաջ ծերացած · վրիպիտան նվիրել ինիյորլանիլ։
Προγίγνομαι (*γίνομαι.*) *Μ. γενήσομαι.* nascere, essere prima. առաջ ծնանիլ, բլլալ · նվիրել գօշտ՝ օլմաք։
Προγιγνώσκω (*γινώσκω*). *Μ. γνώσομαι.* preconoscere. 2. preferire. առաջուց ճանչնալ · 2. նախագտանել, առաջ սեպհլ ու ընտրել · նվիրել պէհտ, իւնտիֆ · 2. նախապատիւ իւնտիֆ, առյաք։
Προγλωσσίς (*τὶς*) - *ίδος* (ἡ) l'estremità della lingua. լեզուին ճարպը · պիչի առջեւ։
Πρόγλωσσος (ὁ, ἡ) ciarlone. շաղակրատ, շատախօս · լըֆազան։
Πρόγνωσις - εως (ἡ) pronosticazione, prescienza. նախագուշակութիւն, յառաջագիտութիւն · նվիրելուն գուշակութիւն, նախապատիւ պիլդիրիլիք։
Προγνώστης - ου (ὁ) presciente, che prevede l'avvenire. յառաջատես, գուշակող առաջուց սեզող՝ գիտցող · նվիրելուն կէօրէն՝ պիլէն · կէլէճիկ սէզլեյան։
Προγνωστικὸς - ἡ - όν. presciente, pronosticatore. առաջուց ճանչցող՝ գիտցող · նվիրելուն իւնէյլեն՝ պիլէն · (οὐσ.) *Προγνωστικὸν* (τὸ) (*ἐνν. συμεῖον*). pronostico. կանխագուշակ նշան · ալամէթ, նախապատիւ կէօրէնէն տեսլիք։
Προγόνη (ἡ) *Θηλ. τ. Πρόγονος.* figliastra (*Λατ.* privigna). աւրէնս, իսրէմ աղջիկ · եօխ էտէ։
Προγονικὸς - ἡ - όν. degli antenati. (*Λατ.* avitus). նախահայրց · պապական պատուոյ ինկնութիւն։
Πρόγονος (ὁ, ἡ) antenato. 2. figliastro o figliastra. նախահայր, նախաճնոց · 2. աւրէնս, իսրէմ ճանչ կամ ազջիկ · գէրէ, պէյթէ պէճ · 2. եօխ օլմէն խօթոր էտէ։
Προγράμμα (τὸ) cartello affisso, manifesto, programma. խօսուած գիր, յայտարարութեան թուղթ · ասէլէ տեսիլիճի, պէյաննամէ, իլաննամէ։
Προγραφὴ (ἡ) cartello di proscrizione affisso. արտաքսաց յայտարարութեան թուղթը · սիւրկիւն պէյաննամէսի։
Προγράφω. Μ. γράψω. scrivere prima. 2. proscrivere. առաջ գրել · 2. արտաքս նվիրել խօսուիլ · 2. սիւրկիւն՝ նզով նիզայ։
Προγυμνάζω. Μ. άσω. esercitare prima. առաջուց կրթանիլ · նվիրելուն ըսլմ՝ իւրզիւն ընել՝ կրթել։
Προγυμνασία (ἡ) esercizio preparativo. քանի մը առաջուց եղած կրթութիւն, նախապատրաստութիւն · պէյ նէհնեյէ ևն վէյլուին օլան ըսլմ՝ իւրզիւն ընելու։
Προγύμνασμα (τὸ) = *Προγυμνασία.*
Προγυμναστὴς - οῦ (ὁ) esercitatore. կրթիչ · ըսլմ՝ իւրզիւն էտիչի։
Προδανείζω. Μ. είσω. impresatare prima. առաջ փոխ առ · նվիրել խօսքնմ վէրել։
Προδαπανάω - ῶ. Μ. ήσω. = Προεκλίσκω.
Προδείκνυμι (*δεικνύω*). *Μ. δείξω.* mostrare prima. 2. presentare, portar avanti. առաջ ցուցընել · 2. մատուցանել, առաջ բերել · նվիրել կէօսթէրմէք · 2. առաջ իւէրէ՝ ֆնդի կէթիրմէք։
Προδειπνέω - ῶ. Μ. ήσω. cenare prima. առաջ ընթրիլ · սէլմ ըսմմընէ նվիրել եըմէք։
Πρόδειπνος (ὁ, ἡ) che precede la cena. ընթրիքէն առաջ եղող · սէլմ ըսմմընէն նվիրել օլան։
Προδέομαι. Μ. δεήσομαι. aver bisogno prima. առաջ պէտք ունենալ · նվիրել իհթիյաճ օլմաք։
Προδεσμέω - ῶ. Μ. ήσω. legare prima. առաջ կապել · նվիրել զընճլամաք։
Προδέχομαι. Μ. δέξομαι. ricevere prima. առաջ ընդունիլ · նվիրել գաբուլ եիմէք։
Πρόδηλος (ὁ, ἡ) evidente. բացայայտ · առյայտ · գոյնչէ, գոյնչէն · — *δῆλος, ἐκείθ.*
Προδηλόω - ῶ. Μ. ώσω. manifestare prima. առաջուց յայտնել · նվիրելուն պէյան եիմէք։
Προδήλωσις - εως (ἡ) manifestazione antecedente. առաջուց յայտնելը · նախապէյանէ նվիրելուն իհթիյաճ։
Προδιαβαίνω. Μ. βήσομαι. passare prima. առաջուց անցնիլ · նվիրել կէչմէք։
Προδιαβάλλω. Μ. αλῶ. calunniare prima. առաջ զրպարտիլ · նվիրել իֆթէրա եիմէք։
Προδιαγιγνώσκω. Μ. γνώσομαι. esaminare, discernere prima. առաջուց քննել՝ պատճառ · նվիրելուն իհթիյաճլը՝ ֆէրի եիմէք։
Προδιάγνωσις - εως (ἡ) esame, riflessione fatta prima. առաջուց եղած քննութիւն՝ մտածմութիւն · նվիրել օլան իհթիյաճլը՝ ֆէքիրլը։
Προδιαγράφω. Μ. άψω. designare prima. առաջ գծագրել · նվիրել րէսիմէք չիզմէք։
Προδιαγωγὴ (ἡ) acquidotto. ջրմուղ · առուակ · սու իօղա։

Digitized by Google

Προδιαίτησις - εως (ἡ) preparazione con una dieta. կերակուրներէն ժուժկալելով եղած պատրաստութիւն. ճիշդիլ իւրմէ ըլլալիք օրն հազրելութիւն:

Προδιαλαμβάνω. Μ. λήψομαι. concepire, comprendere, giudicare prima. առաջուց մտքով ըմբռնել՝ գառնալ. նախատես ելլել ըսելի եղիլ՝ իշխել՝ ճարել եղիլ:

Προδιαλέγομαι. Μ. λέξομαι. abboccarsi prima. առաջ խօսակցիլ. նախապատրաստիլ:

Προδιαλύω. Μ. λύσω. disciogliere prima. առաջ քակել. նախալուծել:

Προδιανοέομαι - οῦμαι. *Μ. ήσομαι.* pensare prima. առաջուց մտածել. նախատրամաբանիլ. = *Προβλέπω.*

Προδιανυκτερεύω. Μ. εύσω. vegliare tutta la notte precedente, fare le vigilie. առջի գիշերը բոլոր արթուն կենալ, հրամայեալ ընել. իմ ինձիսկ առահասպաս օրանէդ գոռալ:

Προδιαπέμπω. Μ. πέμψω. mandare prima. առաջուց խրկել. նախալուղարկել:

Προδιασαφέω - ῶ. *Μ. ήσω.* spiegare prima. առաջուց պարզել՝ բացատրել. նախայայտնել իմացնել իւրմէ:

Προδιαστέλλομαι. Μ. στελοῦμαι. informare prima. առաջուց իմացընել. նախայայտնել տալ իւրմէ:

Προδιατάσσω (ττω.) *Μ. τάξω.* ordinare prima. առաջուց կարգադրել. նախադրօրօք հրամայել:

Προδιατίθημι. Μ. θήσω. disporre prima. առաջուց կարգադրել՝ պատրաստել. նախապատրաստել՝ նախայայտնել:

Προδιατταω - ῶ. *Μ. ήσω.* crivellare prima. առաջ մաղել. նախայայտնել:

Προδιαχρίω. Μ. ίσω. ungere prima. առաջուց օծել. նախալուծել:

Προδιαχωρέω - ῶ. *Μ. ήσω.* ritirarsi prima. պիտի առաջ ի բաց քաշուիլ. իմ ետևս ինչ նախայուիլ:

Προδιδάσκω. Μ. διδάξω. insegnare prima. առաջ սորվեցընել. նախայօրինել:

Προδίδωμι. Μ. δώσω. tradire. 2. dare anticipatamente. մատնել, ձեռք առալ. 2. կանխիկ առալ. խոստանալ, նաև վերջ. 2. վերջ տալ:

Προδιέξειμι. Μ. εσμι. καὶ

Προδιεξέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. passare prima. պիտի առաջ անցնիլ. նախայառնել:

Προδιεξοδεύω. Μ. εύσω. = *Προδιεξέρχομαι.*

Προδιερευνάω - ῶ. *Μ. ήσω.* ricercare prima. առաջ փնտռտել՝ քննել. նախայայտնել՝ նախայօրինել:

Προδιέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. passare, traversare prima. 2. raccontare prima. առաջ անցնիլ. 2. առաջ պատմել. նախայառնել. 2. նախայայտնել:

Προδιευκρινέω - ῶ. *Μ. ήσω.* discernere prima. առաջուց որոշել՝ զանազանել. նախայայտնել:

Προδιηγέομαι - οῦμαι. *Μ. ήσομαι.* raccontare prima. առաջ պատմել. նախայայտնել:

Προδιήγησις - εως (ἡ) preambolo d'una narrazione. պատմութեան մը նախերգանքը. վերնախօսութիւն:

Προδιίστημι. Μ. διαστήσω. separare prima. առաջ զատել. նախայայտնել:

Προδικάζω. Μ. άσω. giudicare prima. առաջ գատել. նախայայտնել:

Προδικασία (ἡ) giudizio preliminare. նախընթաց գատաստան. նախայայտնել:

Προδικέω - ῶ. *Μ. ήσω.* essere avvocato, tutore. փաստաբան՝ պաշտպան ըլլալ. նախայայտնել՝ հիմնդիրն ըսել:

Προδικία (ἡ) tutela, avvocaria. պաշտպանութիւն, փաստաբանութիւն. հիմնդիր, գատ նախայայտնել:

Πρόδικος (ὁ) avvocato, tutore, arbitro. փաստաբան, պաշտպան, միջնորդ գատաստար. նախայայտնել, հիմնդրիչ, գատնչ:

Προδιοικέω - ῶ. *Μ. ήσω.* disporre, dirigere prima. առաջուց կարգադրել՝ կարգատարել. նախայայտնել՝ նախայօրինել:

Προδιομολογέω - ῶ. *Μ. ήσω.* convenire prima. առաջ միաբանիլ. նախայայտնել:

Προδιορθόω - ῶ. *Μ. ώσω.* correggere, emendare prima. առաջ ուղղել, շտկել. նախայայտնել՝ նախայօրինել:

Προδιορίζω. Μ. ίσω. determinare prima. առաջ սահմանել. նախայայտնել՝ նախայօրինել:

Προδιώκω. Μ. διώξομαι. perseguitare il nemico. թշնամին հալածել՝ վռնտել. նախայայտնել:

Προδοκεῖ. Μ. δόξει. pare a proposito, conviene. պատշաճ է, կը վայէ. գոհանալի տիր, նախայայտնել:

Προδοκή (ἡ) luogo stretto proprio a tenere un' imboscata. գարան դնելու ծռղակ լարելու յարմար նեղ տեղ. գոհանալի տարածք գարանդիր:

Πρόδομος (ὁ) cortile. գաւիթ. ավլոր:

Προδοσία (ἡ) tradimento. մատնութիւն. նախայայտնել:

Προδότης - ου (ὁ) traditore. մատնիչ. նախայայտնել, նախայօրինել:

Προδοτικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. proprio d'un traditore. մատնիչի յատուկ. նախայայտնել տիրել:

Προδότις - ιδος (ἡ) Θηλ. τ. *Προδότης.*

Πρόδοτος (ὁ, ἡ) tradito. մատնուած. նախայայտնել:

Προδρομή (ἡ) incursione. արշաւանք (թշնամեաց), ասպատակութիւն. յարձակում, տիրանալ:

Πρόδρομος (ὁ, ἡ) che corre avanti, precursore, corriere. առաջէն վազող, յառաջնորդաց, թշնամատար. նախատեսիչ, ճշդիչ, ասլաք, ասլ. (στρατ.) che volteggia a cavallo, velite (Γαλλ. voltigeur). ձիով մեն առնող, թշնամուզէն զինուոր որ իւր հարմանալուն, նախատեսիչ ասլիր:

Προδωμάτιον (τὸ) anticamera. գահկալի հանդիսական:

Digitized by Google

Προεγείρω. M. ερῶ. svegliare, incitare prima. *առաջ արթնցնել, գրգռել.* Նվ վիւ օրհուրմամբ՝ քունէն եղիգ։

Προέγκειμαι. M. κείσομαι. trovarsi prima dentro... *առաջ մէջը գտնուիլ.* Նվվիւ էլլինաց գաղտնիք։

Προεδρεία (ἡ) = *Προεδρία.*

Προεδρεύω. M. εὑσω. presiedere. *վերատեսչել, գլուխը նստիլ, գահակալած ըլլալ.* գաղտա օթուրմէ, սերվիր օլմէ։

Προεδρία (ἡ) presidenza. *նախագահութիւն.* գաղտա օթուրմէլըգէ, քաֆթիմ։

Πρόεδρος (ὁ) presidente. *նախագահ, գահակալած.* գաղտա օթուրան, սերվիր։

Προεθίζω. M. ίσω. accostumare, avvezzare prima. *առաջուցէ կրթիլ, սորվեցընել.* Նվվիւդան քիւրտլէր եղիգ՝ ալըշտըրմէ։

Προεικάζω. M. άσω. conghietturare. *կարծիք ընել.* քահին եղիգ։

Πρόειμι. M. εἰσομαι. preesistere. *առաջուցէ ըլլալ.* գալ. Նվվիւդան վար օլմէ։

Πρόειμι. M. εἰμι. = *Προέρχομαι.*

Προείργω. M. εἱρξω. impedire stando avanti, ritenere. *առջեւը կենալով արգելել, կասեցընել.* Նախանօք գտարմէ վրայ օլմէ՝ ալը գօյմէ։

Προειρηνεύω. M. εὑσω. pacificare prima. *առաջ խաղաղել.* Նվվիւ դարըլ եղիգ։

Προεισάγω. M. ἀξω. introdurre prima. *առաջ մտցնել.* Նվվիւ ալդրդիգ։

Προεισαγωγή (ἡ) introduzione. *ներածութիւն, կանխառաջնաւութիւն.* էդիալ, հաղորդիգ։

Προεισβαλλω. M. βαλῶ. assalire prima. 2. gettar dentro per il primo. *առաջ յարձակիլ.* 2. *առաջ մէջը նետել.* Նէ նէրսէ-յէ եղիգ։ 2. Նէ Նէրէն սիմէ։

Προεισβολή (ἡ) primo assalto. *առաջին յարձակում.* Նէ նէրսէ-յէ։

Προεισέρχομαι. M. εισελεύσομαι. entrare prima. *առաջ մտնել.* Նվվիւ ալդրիգ։

Προεισόδιον (τὸ) vestibolo. 2. preludio. *վայրագաւիթ.* 2. *նախերգանք.* հապսի, *ավլա.* 2. զէլբիվ։

Προεισπέμπω. M. πέμψω. introdurre con gran pompa. *մեծ հանդիսաւորութեամբ ներս մտցնել.* ալիր գօրսի Նէ Նէրէն օտմէ։

Προεισπίπτω. M. πεσοῦμαι. cader il primo dentro o sopra, lanciarsi il primo. *առաջ մէջը կամ վրան նետուիլ.* Նէրսէդա Նէ Նէրէն նօթօր նէրսէդան սիըչմէ։

Προεισφέρω. M. εισοίσω. portar dentro il primo. *պիտի առաջ ներս տանիլ.* Նէրսէդա Նէ Նէրէն գօթիւրմէ։

Προεκβάλλω. M. αλῶ. gettar fuori prima. *առաջ գուրս նետել.* Նվվիւ փըտրը սալմէ։

Προεκβιβάζω. M. άσω. cavare fuori prima. *առաջ գուրս հանել.* Նվվիւ փըտրը ըքիւրմէ։

Προεκδίδωμι. M. δώσω. pubblicare prima. *առաջ հրատարակել, առաջաբան.* Նվվիւ էլըն Նիւշխան եղիգ, փապըճիմէ։

Πρόεκδοσις - εως (ἡ) edizione precedente. *նախընթաց տպագրութիւն (դրքին հրատարակութիւն).* Նվվիւդէ՝ հաֆտաներ օքի գալա։

Προεκδρομή (ἡ) scorreria, incursione. *ասպատակութիւն, արշաւանք.* էնիճի, հիւճում։

Προεκθέσεις - εως (ἡ) esposizione preliminare. *նախընթաց բացատրութիւն՝ գրքի առաջաբանութիւն.* Նէճէթէդ հաֆտաներ։

Προεκθέω. M. θεύσομαι. = *Προεκτρέχω.*

Προεκθρώσκω. M. θοροῦμαι. = *Προεκπηδάω.*

Προέκκειμαι. M. κείσομαι. essere esposto avanti. *առջեւը գրուած ըլլալ.* կիմէնի՝ հապարուած գիտցընել օքի։

Προεκλέγω. M. ἑξω. scegliere, raccogliere prima. *առաջ գտնել, ընտրել, ժողովել.* Նվվիւ իւչիւնի՝ Նէճէթէ։

Προεκλείπω. M. είψω. abbandonare prima. *առաջ թողուլ, լքել.* Նվվիւ Նէր եղիգ։

Προεκμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare bene prima. *առաջ սէնէկ սորվիլ.* Նվվիւ իչի էօյրէնիգ։

Προεκπέμπω. M. πέμψω. mandar fuori prima. *առաջ գուրս խրկիլ.* Նվվիւ փըտը իւղլամէ։

Προεκπηδάω - ῶ. *M.* ήσω. saltar fuori prima. *առաջ գուրս ցատկիլ.* Նվվիւ փըտը զըպրամէ։

Προεκπίπτω. M. πεσοῦμαι. cader fuori prima. 2. divolgarsi prima. *առաջ գուրս իյնալ.* 2. *առաջ հրատարակուիլ.* Նէ վիւ փըտը տիւշիգ։ 2. Նվվիւ չէ օքմէ։

Προεκπλέω. M. εὑσομαι. sortire il primo dal porto. *պիտի առաջ նաւահանգստէն ելլել.* էյիպիտա էլէճէգան չէքմէ։

Προεκτήκω. M. τήξω. consumare prima. *առաջ ապառել, ծերանալ.* Նվվիւ Նիւխիճիգ՝ արբէնտըրմէ, երիճիգ։

Προεκτίθημι. M. εκθήσω. esporre in primo luogo. *նախ եւ առաջ արտաքսուիլ բացատրուիլ.* Նէ էյիպտա Նիւշխան՝ Նիւխէր եղիգ։

Προεκτίκτω. M. τέξομαι. partorire prima. *առաջ ծնանիլ.* Նվվիւ փօղուրմէ։

Προεκτρέχω. M. δραμοῦμαι. sortir fuori correndo prima degli altri. *ուրիշներէն առաջ վազելով գուրս ելլել.* օթուրիփտըն Նվվիւ էօլաթ տիւշտը չէքմէ։

Προεκφέρω. M. εξοίσω. portar fuori prima. *առաջ գուրս տանիլ.* Նվվիւ փըտը իւօղիւրմէ։

Προεκφεύγω. M. φεύξομαι ἤ οὔμαι. scappare prima. *առաջ փախչիլ ճրմալ.* Նվվիւ կաչմըշմէ։

Προεκφοβέω - ῶ. *M.* ήσω. spaventare prima. *առաջ վարհատեցընել, խիստ վախցընել.* Նվվիւ իւրփէնտըրմէ։

Προεκφόβησις - εως (ἡ) terrore precedente. *նախընթաց սարսափում.* Նվվիւ ըմճ իւրփէնտրիւմ։

Προεκχέω. M. χεύσω. versar fuori prima. *առաջ գուրս թափիլ.* Նվվիւ փըտը փիօփկիւ։

Προέλασις - εως (ἡ) τὸ οὖσ. τοῦ Προελαύνω. *M.* ελάσω. avanzare a cavallo. *ձիով անցնիլ ճրմալ.* աֆ իւլ Նվվիւ կիմէ։

Digitized by Google

Προελευθερόω - ῶ. *M.* ώσω. liberare prima. *առաջ ազատել*. Եվեթ ազատարձակել։

Προέλευσις - εως (ἡ) progresso, avanzamento. 2. processione, pompa. *յառաջդիմութիւն*, *առաջ երթալը*. 2. *հանդէս*. իւերւեթիւ, իւերւե վրա. 2. *ելոյ*։

Προελκύω καὶ *Προέλκω*. *M.* ύσω. tirar avanti. *առաջ քաշել*. իւերւե ւիւթել։

Προελπίζω. *M.* ίσω. sperare prima. *առաջ յուսալ*. Եվեթ ւրաց ունել։

Προεμβαίνω. *M.* βήσομαι. entrare prima. *առաջ մտնել*. Եվեթ ներւել։

Προεμβάλλω. *M.* βαλῶ. gettare, mettere o gettarsi dentro per il primo. *միւնա առաջ մէջը նետել*, *գնել կամ նետուիլ*. իւ Եվեթ իւրեն ներսից՝ ւրսից ւրթալ։

Προεμβάτης - ου (ὁ) che s' imbarca il primo. *միւնա առաջ նաւ մտնող*. իւ Եվեթ ներւեն իւրեն։

Προεμβιβάζω. *M.* άσω. imbarcare il primo. *միւնա առաջ նաւ մտնալ*. իւ Եվեթ ներւեն իւրեն։

Προέμβολον (τὸ) la punta della prora d' un vascello, sprone. *նաւի մը դէպի առջեւն ելած՝ ծայրը՝ քիթը*. ներւին գուէնդան, ներւին գուրան։

Προεμπίπλημι. *M.* πλήσω. empire prima. *առաջ լեցնել*. Եվեթ գուդալ։

Προεμπίπτω. *M.* πεσοῦμαι. cader dentro prima. *առաջ մէջը իյնալ*. Եվեթ իւրեն ւրթնալ։

Προεμπλήθω. (*X. M.*) esser pieno d' avanti. *առաջուց լցուած ըլլալ*. Եվեթուրեն գուդա ըլնալ։

Προεμπνέω. *M.* πνεύσομαι. inspirare prima. *առաջ ազդում առ*. Եվեթ գունչի ներւի՝ ներւա ւառնել։

Προεμφαίνω. *M.* φανῶ. mostrare prima. *առաջուց ցուցնել*. Եվեթ ներւերկել։

Προεμφανίζομαι. *M.* ίσομαί. comparire il primo. *միւնա առաջ երեւնալ*. իւ իւրա ներւերեւել։

Προενδείκνυμι. *M.* δείξω. dimostrare prima. *առաջ ցուցնել*. Եվեթ ներւերկել։

Προενεργέω - ῶ. *M.* ήσω. agire, operare prima. *առաջ գործել*. Եվեթ ներւ՝ իւրեն։

Προενθυμέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. rifletter prima. *առաջ մտածել*. Եվեթ գուշտեր ներւել։

Προεννοέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Προενθυμέομαι*.

Προενοικέω - ῶ. *M.* ήσω. abitare prima. *առաջ բնակիլ*. Եվեթ առէն օվրե իւրեն ներւել։

Προεντυγχάνω. *M.* τεύξομαι. incontrare, abboccarsi prima. *առաջ դիմաւորել*, *խօսակցիլ*. Եվեթ գուրէնուրել՝ գունալով։

Προεξαγγέλλω. *M.* ελῶ. annunziare prima. *առաջուց լուր առ*. Եվեթուրեն հաւեր վերւել։

Προεξάγω. *M.* άξω. portar fuori prima. *առաջ գուրս քերել*. Եվեթ ուրէնուրեն ներւերւել։ (*ἑλλ. ἡ μσ.*) marciare il primo contro il nemico. *թշնամիին վրայ առաջ արշաւան ընել*, *գալ*, *խաղալ*։ ուրիշներն գուրէնուրեն Եվեթ իւրեն ներւել՝ առնել։

Προεξαμαρτάνω. *M.* αμαρτήσομαι. peccare prima. *առաջ մեղանչել*. Եվեթ խոտ ներւել։

Προεξανθέω - ῶ. *M.* ήσω. fiorire, spuntare prima. *առաջ ծաղկիլ*, *ցամքիլ*, *բուսնիլ*. Եվեթ ւիւթւիւթնել։

Προεξάνθημα (τὸ) germe. *ծիլ*. ֆիւէ։

Προεξανίσταμαι. *M* αναστήσομαι. alzarsi prima. *առաջ ելլել*. Եվեթ գուէրւել։

Προεξάρχω. *M.* άρξω. cominciare prima. *առաջ սկսիլ*. Եվեթ գուէրնել։

Προεξέδρα (ἡ) balconata. *պատշգամբ*. ւահնիւէր։

Προέξειμι. *M.* ειμι. = *Προεξέρχομαι*.

Προεξελαύνω. *M.* ελάσω. montare sul cavallo, sulla nave prima. *առաջ ձի նաւ ելլել*. իւիւիւա ուն՝ ներւեն գինել։

Προεξεργάζομαι. *M.* άσομαι. effettuare prima. *առաջ գլուխ առնիլ*. Եվեթ ներներւել՝ գինիւրել՝ պատրաստել։

Προεξέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. sortire prima. *առաջ ելլել*. Եվեթ էրթնալ։

Προεξετάζω. *M.* άσω. esaminare prima. *առաջ քննել*. Եվեթ ներներւուել։

Προεξίσταμαι. *M.* προεκστήσομαι. sortir fuori, partire prima. *առաջ կամ առաջեն գուրս ելլել*, *չուել*. Եվեթ ւրթօք ծիներեն գուրս էրթնալ՝ ուղղուիլ։

Προεξοδεύω. *M.* εύσω. incamminarsi prima. *առաջ ճամբայ ելլել*. Եվեթ ւօլ էրթնալ։

Προεξορμάω - ῶ. *M.* ήσω. far sortire, cavar fuori prima. *առաջ գուրս հանել*. Եվեթ գուրս էրթնալ։

Προεορτάζω. *M.* άσω. festeggiar prima. *առաջուց տօնել*. Եվեթ էնեներ ներներւ՝ ւօրեան ւառներւ։

Προεόρτιος (ὁ, ἡ) che precede la festa. *տօնէ առաջ եղող*. ւօրեւօրեան Եվեթ օրն։

Προεπαγγέλλω. *M.* ελῶ. annunziare prima. *առաջուց լուրը առ*. Եվեթուրեն ւառներ վերւել։

Προεπαινέω - ῶ. *M.* ήσω. lodare avanti. *առջեւը գովել*. ւօներւեն գնահ ներւել։

Προεπιβάλλω. *M.* αλῶ. gettar avanti sopra... *առաջ վրան նետել*. Եվեթ ւառներւել։ ուրիշներ առնել։

Προεπιβουλεύω. *M.* εύσω. concertare prima. *առաջ ներւերւել*. Եվեթ ւիւթւիւր ներւել՝ գինիւրել։

Προεπιβουλή (ἡ) insidia preparata. *պատրաստուած գարան՝ ծուղակ*. ւիւթւրէւ օրներս՝ գինիւր՝ ւառաս՝ գաղափ։

Προεπιλογίζομαι. *M.* ίσομαι. contare, calcolare prima. *առաջուց հաշիւել՝ հաշուել*. Եվեթուրեն առնել՝ հիւսել ներւել։

Προεπινοέω - ῶ. *M.* ήσω. inventare prima. *առաջ հնարել*. Եվեթ ներւել ներւել։

Προεπιπλήσσω (ττω.) *M.* πλήξω. rimproverare prima. *առաջ յանդիմանել*. Եվեթ ւիւթւրել ներւել։

Προεπίσταμαι. *M.* επιστήσομαι. sapere avanti. *առաջուց գիտալ*. Եվեթուրեն գինել։

Προεπιχειρέω - ῶ. *M.* ήσω. intraprenderę prima. 2. attaccare qualcuno il primo. *առաջ բանի մը ձեռք զարնել*. 2. *առաջ*

Digitized by Google

ձեկի մը փոխ յարձակիլ· եվ֊ևս պիր իւր ճառագիրքին նիւթ՝ եւ վարձաք· 2· եվ֊ևս պիրիներն իրարու նիւթ եղող։

Προεργάζομαι. *M.* άσομαι. operare, lavorare prima. առաջուց գործել՝ բանիլ· եվ֊ևս իւրինիւթ։

Προεριθίζω. *M.* ίσω. eccitare prima. առաջ գրգռել· եվ֊ևս ընդդէմ նիւթ։

Προερευνάω - ῶ. *M.* ήσω. cercare prima. առաջ փնտռել· եվ֊ևս տրտնջել։

Προέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. avanzarsi, andar avanti, progredire. առաջ երթալ, յառաջիլ· իւրաքանչիւր, իւրեւէ երթալ։

Προερωτάω - ῶ. *M.* ήσω. interrogare prima. առաջ հարցընել· եվ֊ևս տրտնջել՝ տիւր նիւթ։

Προεσθίω. *M.* προέδομαι. mangiare prima. առաջ ուտել· եվ֊ևս նիւթ։

Πρόεσις - εως (ἡ) sprecamento. վատնիլը· իրաք նիւթ։

Προέτειος (ὁ, ἡ) dell'anno scorso. հերուան, անցած տարուան· պէտերէզ։

Προετοιμάζω *M.* άσω. preparare. նախապատրաստել· ինդրիր նիւթ։

Προετοίμασις - εως (ἡ) preparazione. նախապատրաստութիւն· ինդրիր։

Προετοιμαστὴς - οῦ (ὁ) preparatore. նախապատրաստող· ինդրիր նոխն։

Προευαγγελίζομαι. *M.* ίσομαι. dare prima una felice nuova. առաջուց աւետել· եվ֊ևս պիր վերին։

Προευεργετέω - ῶ. *M.* ήσω. beneficare prima. առաջուց բարեգործութիւն ընել· եվ֊ևս իրաք նիւթ՝ նէյ ուզէ ընէնիր, նախնիւրուէ նիւթ։

Προευκρινέω - ῶ. *M.* ήσω. ben discernere prima. առաջուց աղէկ զանազանել՝ որոշել· եվ֊ևս նէյ սէտր նիւթ՝ ֆէյէ նիւթ։

Προευτρεπίζω. *M.* ίσω. ben disporre prima. առաջուց աղէկ յարդարել· եվ֊ևս նէյ փոխին։

Προεύχομαι. *M.* εὔξομαι. pregare per qualcuno. ձեկի մը համար ազօթել· պիրիներին համար ընել նիւթ։

Προεφοδιάζω. *M.* άσω. preparare la vettovaglia. ճամբու պաշարը պատրաստել· նօր նիւթ՝ ինդրիրնէր ներքին։

Προεφορμάω - ῶ. *M.* ήσω. lanciarsi prima. առաջ նետուիլ· եվ֊ևս պըլնիլ։

Προεχὴς - έος (ὁ, ἡ) elevato, prominente, che sporge in fuori. վեր ելած՝ բարձրացած, դուրս ելած՝ ցցուած· նօթուրը փուքիլ՝ ներսուէն, դուրը էջիլ, փուքիլ։

Προέχω. *M.* ἑξω. tenere una cosa avanti. 2. avere una cosa prima d'un altro. 3. (ἀμτρ.) esser elevato, prominente, sporgere in fuori, eccedere. բան մը առջեւը բռնել· 2· բան մը ուրիշէ մը առաջ ունենալ· 3· բարձր՝ գերակայ՝ դուրս ցցուած ըլլալ, գերազանցել· նիհիներ վեր կոյ ընտիրք· 2· վեր պահուածքան եվ֊ևս վեր էնյ օվրք· 3· ներսուէ՝ նօթ օվրք, դուրը փուքիլ՝ էջիրք, պուկ օվրք։

Προέψω. *M.* εψήσω. cuocere prima. առաջուց եփել· եվ֊ևս եփերիր։

Προζητέω - ῶ. *M.* ήσω. cercare prima. առաջուց փնտռել· եվ֊ևս տրտնջել։

Προηγεμὼν - όνος (ὁ) guida, condottiere. առաջնորդ· էշտուղ։

Προηγέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. guidare. առաջնորդել· էշտուղ ընել։ 2. (συνεκδ.) superare. գերազանցել· ետ ըլնել։

Προηγέτης (ὁ) καὶ *Προηγέτις* - ιδος (ἡ) = *Προηγητής.*

Προήγησις - εως (ἡ) progresso. առաջ երթալ· իւրեւէ երթալ։

Προηγητὴρ καὶ

Προηγητὴς - οῦ (ὁ) = *Προηγεμών.*

Προηγορέω - ῶ. *M.* ήσω. esaere avvocato. փաստաբան ըլլալ· վերնիւ տալ ու ձգել։

Προήγορος (ὁ) avvocato. փաստաբան· վերնիւ տուող։

Προηγουμένως, ἐπίῤ. (κτλ.) antecedentemente. 2. principalmente. առաջուց· 2· գլխաւորաբար· եվ֊ևս պէտ, հետեւապէս։ 2· գլխաւորաբար, գլխաւորապէս։

Προήδομαι. *M.* ηδήσομαι. dilettarsi prima. առաջ բերկրիլ, հեշտանալ· եվ֊ևս հաճ նիւթ՝ սիրելնէտ։

Προηκὴς - έος (ὁ, ἡ) acuto d'avanti. առջեւը սուր· նօթէն սինկի։

Προήκω. *M.* ήξω. avanzarsi. առաջ երթալ· իւրեւէ երթալ։

Προηλιάζω. *M.* άσω. esporre prima al sole. առաջ արեւի գնել· էրեխա կամ իր֊ներ ծօսք։

Προῆμαρ, ἐπίῤ. per tutta la giornata. բոլոր օրը· պիւթիւն կէտ, սիրտսրտի։

Προησθησις - εως (ἡ) diletto antecedente. նախընթաց գոհունակութիւն· եվ֊ևս տրտնջան հաճ՝ սիրտ։

Προθέλυμνα, ἐπίῤ. dal fondo. հիմէն· խոհրէնրեն· = *Πρόῤῥιζα.*

Προθέλυμνος (ὁ, ἡ) = *Πρόῤῥιζος.*

Πρόθεμα (τὸ) manifesto, cartello. յայտարարութիւն թուղթ· պիլտիական։

Προθεραπεύω. *M.* εὑσω. curare prima. 2. preparare. առաջուց գործածել։ 2· պատրաստել· եվ֊ևս նիւթ՝ ինդրիրնէր ներքին։ 2· նիւթ֊ինդրիր նիւթ։

Προθερμαίνω, *M.* ανῶ. riscaldare prima. առաջ տաքցընել· եվ֊ևս ըռնիլ։

Πρόθεσις - εως (ἡ) proposizione, esposizione. առաջադրութիւն, պատմագրութիւն· նիւթէն, նիւթիւր· (γραμτ.) preposizione. նախադրութիւն· հարց (իրէ սրբուն)։

Προθέσμιος - α - ον. prefisso, determinato d'avanti. առաջուց որոշուած· եվ֊ևս տրտնջել՝ ժամնէլ։ *Προθεσμία* (ἡ) (μετα καὶ χωρὶς τοῦ Ἡμέρα) tempo prefisso, aggiornamento. ժամանակաչափ, որոշեալ աամն· վարձ, գործիր։

Προθεοπίζω. *M.* ίσω. = *Προφητεύω.*

Προθετικὸς - ἡ - όν. proprio alla preposizione. նախադրութեան յատուկ· հարցսրբի (իրէ սրբուն)։

Προθέω. *M.* θεύσομαι, = *Προτρέχω.*

Προθεωρέω - ῶ. *M.* ήσω. contemplare prima. առաջուց մտածել· եվ֊ևս գործիր նիւթ։

Προθήκη (ἡ) proposta. 2. insegna delle

botteghe. առաջարկեմ նախ. 2. կը-պահենալու նշանակ. խնդիր. 2. գի-տնական-լրջի նկատումով առնուած խնդիր՝ ուսումնական նիւ-թերու:

Προθησαυρίζω. M. ίσω. accumulare prima de' tesori. առաջուց գանձել. նիւթիւ խոշոր գումարներ ժողովել:

Προθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire prima. առաջ մեռնիլ. նիւթիւ խօշոր:

Πρόθυμα (τὸ) libamento avanti il sacrificio. գոհէն առաջ նուէր. գոր-գոռնգան նիւթիւ օլոռ գիշիր:

Προθυμέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. essere pieno d'ardore, di premura, esser disposto a far qualche cosa. եռանդով լեցուն ըլլալ, փութաջան ըլլալ, բան մը ընելու պատրաստ ըլլալ. ուշէն՝ հնչուն օլմագ, խիտրի օլմագ, պիր նէյնի նիյեթի հա-զըր օլմագ:

Προθυμία (ἡ) prontezza, ardore, premura. պատրաստութիւն, եռանդ, փոյթ, բան. հազըրլըգ, ուշ, հնչուն, խիտրի:

Πρόθυμος (ὁ, ἡ) pronto, disposto, pien d'ardore, premuroso. պատրաստ, ե-ռանդուն, փութաջան. հազըր, ուշլը, հնչուն, խոյրխլը: — *Θύμως, ἐπίῤῥ.*

Πρόθυρον (τὸ) antiporta, vestibolo. նա-խագուռն, վեյրագուխի. իմ գոփս, առհասլըգ:

Προθύω. M. θύσω. sacrificare prima o in favore. առաջուց կամ ձեի մը համար գոհ մատուցանել. նիւթիւ նախօթ պիրիսի իլէն գոռբան առնուիլ:

Προθωράκιον (τὸ) scudo. վահան. գալ-գան:

Προϊάπτω. M. ϊάψω. mandare prima. ա-առաջ խրկել. նիւթիւ խօլլոսի:

Προϊημι. M. προήσω. mandare prima. 2. gettar lontano. 3. abbandonare. 4. per-mettere. առաջ խրկել. 2. հեռաւ նետել. 3. լքել. 4. ինքզինք հրամուն առ. նիւթիւ խօլլոսի. 2. առաջը թիւրի. 3. իւրէ-նիզ. 4. ըզ նիւրիս. (μσ.) sprecare. 2. trascurare. 3. ricusare. վատնել. 2. զանց առնել. 3. մերժել. ապրի՛ խնդիր նիւրիս. 2. պիտոյ օլմագ, նիզ-նէյէ-նիւրիս. 3. բնար նիւրիս:

Προϊκα, ἐπίῤῥ. gratuitamente, gratis. ձրի. ձրագա, ձրիէն:

Προικίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Προίξ.*

Προικίζω. M. ίσω. dotare. օժիտ առ. գի-հիշ նիւրիս:

Προικεμαῖος-α-ον. gratuito. ձրիական. ձրագա:

Προίκιος (ὁ, ἡ) = *Προικεμαῖος.*

Προικὸς, ἐπίῤῥ. = *Προίκα.*

Προικοφορέω-ῶ. M. ήσω. dotare, dare della dote. օժտել, օժիտ առ. գիհիշ նիւրիս:

Προικοφόρος (ὁ, ἡ) che da o riceve la dote. օժիտ առնօղ կամ առնօղ. գիհիշ նիւրէն նախօթ ալան:

Προίκτης-ου (ὁ) mendico. մուրացկան. փիլնէնճի:

Προικῷος-α-ον. dotale. օժտական. գի-հիշ գ-նիւթնալիք:

Πρόϊμος (ὁ, ἡ) = *Πρώϊμος.*

Προῖξ καὶ Προίξ-οικὸς (ἡ) dono, regalo. 2. dote. պարգեւ, ընծայ. 2. օժիտ. գիշ-հիշ. գերէնի. 2. գիհիշ:

Προϊππεύω. M. εὐσω. montare il primo a cavallo. առաջէն առաջ ձի հեծնել. գիզ-ինգին նիւթիւ ասի պինիմ:

Προϊσσομαι. M. ίξομαι. mendicare. մու-րալ. փիլնէնիմ:

Προϊστημι. M. προστήσω. mettere avanti. 2. stabilire un sovrastante. առջեւը դնել. 2. վրանիգու մը գնել՝ կարգել. նախընդ գօսթ. 2. պիր նէյէր՝ գ-պոլիր նաղ նիմիմ. (μσ. αὐτπθ.) sovrastare, difendere. վրանիգու ըլլալ, վրայ կենալ, պաշպանել. գ-պոլիր՝ նայէր օլմագ, նայի գոռբանիմ, գ-պոլիր՝ նայէր:

Προϊστορέω-ῶ. M. ήσω. raccontare prima. առաջ պատմել. նիւթիւ նախ նի-միմ:

Προϊστωρ-ορος (ὁ, ἡ) che sa d'avanti. առաջուց գիտցօղ. նիւթիւտին պիլնէն:

Προϊσχω. = *Προέχω.*

Πρόκα, ἐπίῤῥ. subito. չափազ. խիշ. ըս-գօսթ:

Προκαθαίρω. M. αρῶ. purgare prima. ա-առաջ մաքրել. նիւթիւ գ-պորիւնիմ. նի-գէշնիմ:

Προκαθάρσιον (τὸ) *καὶ*

Προκάθαρσις-εως (ἡ) purificazione, preparazione religiosa. կրօնական մաքրու-թիւն՝ պատրաստութիւն. գինի՛ գէշնիգ գնօղ գ-նիշէէ՝ նիգիմ:

Προκαθέζομαι. M. εδοῦμαι. = *Προκά-θημαι.*

Προκαθεύδω. M. ευδήσω. dormire prima o avanti. առաջ կամ առնիւը քնանալ. նիւթիւ նախօթ նօրնընդ պ-յոմիմ:

Προκαθηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. andare d'avanti, precedere come guida. ա-առնիզդէն պէս առնիւն երթալ. ելլա-լով գ-նալ նօրնէն նիգիմ:

Προκαθηγητὴρ ἡ -τὴς (ὁ) = *Προηγεμών.*

Προκάθημαι (*X. M.*) sedere prima o avanti. 2. presiedere. առաջ կամ առ-նիւը նստիլ. 2. վերտառնել, գահակալել ըլլալ. իմ նախօթ նօրնընդ օլտուրմագ. 2. պաշտօն օլտուրմագ, պերէնէ օլմագ:

Προκαθίζω. M. ίσω. metter a sedere prima. առաջ նստեցընել. նիւթիւ օլտուրմագ. (ἀμτβτ. ἡ μσ.) = *Προκάθημαι.*

Προκαθίημι. M. καθήσω. deporre, gettar abbasso prima. առաջ ձգել, վար նե-առիլ. նիւթիւ պըռագմագ, ալտը պինմագ:

Προκαθίστημι. M. προκαταστήσω. porre, collocare avanti. առջեւը դնել. նօրնընդ գօսթ:

Προκαίω. M. καύσω. ardere prima. առաջ եդրիլ. նիւթիւ նախմագ:

Προκακόω-ῶ. M. ώσω. maltrattare prima. առաջ նեղել՝ գէշ վարուիլ. նիւթիւ նէղլի-գագ՝ նոր պոզմագ:

Προκαλέω-ῶ. M. καλέσω. provocare, sfidare. գրգռել, առապարեզ կորգալ. ելլե-զըրմագ, գլխան օգնամագ:

Προκάλυμμα (τὸ) copertura. 2. pretesto. ծածկոյթ. 2. պատճառանք. նօրնիմ. 2. հնհնա:

Προκαλύπτω. M. ύψω. coprire. ծածկել. նօրնիմագ:

Digitized by Google

Προκάλυψις - εως (ἡ) l' azione di coprire. ծածկելը · Խօրհուրդ :

Προκάμνω. M. καμοῦμαι. affaticarsi prima. 2. soffrire prima. առաջ աշխատիլ. 2. առաջ քաշել կրել (հիւանդութիւն). Եվվիս լուսուիլ · 2. Եվվիս վերեն (խոհիլ) :

Προκαταβαίνω. M. βήσομαι. discendere prima. առաջ իջնալ · Եվվիս վեր :

Προκαταβάλλω. M βαλῶ. mettere o gettare prima abbasso. 2. pagare anticipatamente. առաջ վար գնել, կամ նետել · 2 · կանխիկ վճարել · իւ Եվվիս ալլոց ետեւ խոսք տրուիլ · 2. կանխիկ խօսք :

Προκατάβλημα (τὸ) pagamento anticipato. կանխիկ վճար · կանխիկ :

Προκαταβολή (ἡ) = *Προκατάβλημα.*

Προκαταγγέλλω. M. ελῶ. annunziare prima. առաջուց իմացընել · Եվվիսին հաղորդել :

Προκατάγγελσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Προκαταγιγνώσκω. M. γνώσομαι. condannare prima. առաջուց դատապարտել · Եվվիս հետ կամ Եվվիս օրեն հետ :

Προκαταγω. M. άξω. fare scendere prima. առաջ իջեցընել · Եվվիս նուիրել · (μσ. ἡ πθ.) arrivare al porto prima degli altri. ուրիշներէ առաջ նաւահանգիստը հասնիլ · գալիսպրկիան Եվվիս իւմանա նաւթելը :

Προκαταγωγὴ (ἡ) l'arrivare al porto prima degli altri. ուրիշներէ առաջ նաւահանգիստ հասնիլը · պերլերէրին Եվվիս իւմանա նաւթելը :

Προκαταδικάζω. M. άσω. condannare prima. առաջ դատապարտել · Եվվիս վերեն կամ Եվվիս օրեն հետ :

Προκαταδύνω. = *Προκαταδύομαι.*

Προκαταδύω. M ύσω. sommergere ἡ (μσ.) immergersi prima. առաջ ընկղմել կամ ընկղմիլ · Եվվիս գալիսրմէ նաւթելը :

Προκαταθήγω. M. θήξω. ben aguzzare. սղեկ տրել · նէ պիլեմէ :

Προκατάκειμαι. M. κείσομαι. essere sdrajato avanti. առիւծը պառկած էր առել · նուիրուիլ նաւթելը օլմէ :

Προκατακλίνω. M. κλινῶ. metter a sedere prima degli altri (nella tavola). ուրիշներէն առաջ նստեցընել (սեղանը) · հիւրերուն Եվվիս տեղ բռնել (սեղանոյ) :

Προκατακλύζω. M. ύσω. inondare prima. առաջ հեղեղել · Եվվիս սաս գալմէ :

Προκατακρίνω. M. κρινῶ. = *Προκαταγιγνώσκω.*

Προκαταλαμβάνω. M. λήψομαι. preoccupare. նախագրաւել, նախապաշարել · նուիրուիլ, գալմէ :

Προκαταλέγω. M. λέξω. numerare, contare prima. առաջ հաշուել · Եվվիս սայմէ :

Προκαταλήγω. M. λήξω. cessare prima. առաջ գադրիլ · Եվվիս քուրիւ կըլմէ :

Προκατάληψις - εως (ἡ) preoccupazione, prevenzione. նախապաշարում · կանխահաս :

Προκαταλύω. M. λύσω. terminare, compire prima. առաջ կատարել, լմցնել · Եվվիս պիտիգիր նուիրել :

Προκαταμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparar bene prima. առաջ աշխէ սորվիլ · Եվվիս եւթ նօչիներէ :

Προκαταμαντεύομαι. M. εύσομαι. = *Προμαντεύομαι.*

Προκατανοέω - ῶ. *M. ήσω.* apprender prima. առաջուց հասկընալ · Եվվիսին սէզ լմնէ :

Προκαταπίνω. M. πίομαι. trincare, trangugiare prima. առաջ խմել կամ լեցցնել · Եվվիս չգիր նուիրուիլ պիտիգիր :

Προκαταπίπτω M. πεσοῦμαι. cadere prima. առաջ ինկնալ · Եվվիս տիւշէ :

Προκαταπλέω. M. πλεύσομαι. = *Προκατάγομαι.*

Προκαταπλήσσω. (ττω.) *M. πλήξω* spaventare, stupefare prima. առաջ զարհուրեցընել, սաստիկացընել · Եվվիս նուիրիս հնչուն պըռնիս :

Προκαταρκτικὸς - ἡ - όν. primitivo, primario. նախնական · գլուխ :

Προκατάρξις - εως (ἡ) principio, origine. սկիզբ · գլուխկը :

Προκαταρτίζω. M. ίσω. disporre prima. առաջուց յարդարել կարգաւորել · Իւ Վերսին տիւշէ նէլլմիս :

Προκατάρχω. M. άρξω. precedere. 2. preesistere. առաջն եղիլ · 2. առաջուց գոլ. նախան կիմիս, իւերսին վրէն օլմիս · 3. Եվվիսին վրէ օլմիս :

Προκατασκευάζω. M. άσω. preparare, disporre d'avanti. առաջուց պատրաստել յարդարել · Եվվիսին պիտուլ նիմէ տիւշէ :

Προκατασκευὴ (ἡ) preparazione. պատրաստութիւն · պիտուլ :

Προκατασκληρύνω - ῶ. *M. ύσω.* indurarsi troppo. խիստ կարծրանալ · ըզեան կոչնիմէ :

Προκατάστασις - εως (ἡ) il preambolo d'una narrazione. պատմութեան մը յառաջաբանը · խոսփոխիկ բէլլիքի :

Προκαταστέλλω. M. στελῶ. calmare, mitigare prima. առաջուց մեղմել, ինձացնել · Եվվիսին փըչտիկիմիս՝ նուիրուիմէ :

Προκαταστρέφω. M. στρέψω. morire prima. առաջ մեռնիլ · Եվվիս նուիրմէ :

Προκατάστροφὴ (ἡ) morte immatura. առաջուան մահ · պիտիքի նուիրմէ :

Προκατατίθημι. M. καταθήσω. depositare prima. առաջ առանց գնել · Եվվիս չէկի ֆօնմէ :

Προκαταύλησις - εως (ἡ) prova d'un flauto nuovo. նոր եղէգնափող մը փորձը · պիր նէյի կիրչիլի ինէրմէսի :

Προκαταφεύγω. M. φεύξω. rifugire prima. առաջ ապաւինիլ · Եվվիս սըղընմէ :

Προκαταχράομαι - ῶμαι. *M. χρήσομαι.* abusarsi prima. առաջ գէշի գործածել · Իւ Վիս ֆինայա գալլանմէ :

Προκαταχρίω. M. ίσω. ungere prima. առաջ օծել · Եվվիս նուիլմէ :

Digitized by Google

Προκατεργάζομαι. M. άσομαι. compire prima. առաջ լրացնել. նվիրել նախ քան։

Προκατέρχομαι. M. ελεύσομαι. discendere, arrivare, ritornare prima. 2. precedere. առաջ իջնալ՝ հասնիլ գառնալ. 2. առջեւէ երթալ. նվիրել նախ՝ նեղելով՝ ավետիք նկատ. 2. նախորդ լինել։

Προκατεύχομαι. M. εύξομαι. pregare prima. առաջ աղօթել. նվիրել գոռ նկատ։

Προκατέχω. M. έξω. preoccupare. նախագրաւել. նվիրել ըզայլ նկատ՝ պատճառ։

Προκατηγορέω - ῶ. M. ήσω. accusare prima. առաջ ամբաստանել. նվիրել չար-ը նկատ։

Προκατηγορία (ἡ) accusa precedente. նախընթաց ամբաստանութիւն. հանգամանք օրէն չարի։

Προκατηχέω - ῶ. M. ήσω. insegnare prima. առաջ սորվեցընել. նվիրել նշանակել։

Προκατήχησις - εως (ἡ) primi elementi, rudimenti. նախակրթութիւնք. չնչին, իբ նվիրել նշանակելիք տեղւոյ։

Πρόκειμαι. M. κείσομαι. essere posto avanti. 2. essere esposto, proposto. առջեւը դրուած ըլլալ. 2 գործ դրուած, արտայայտուած՝ առաջարկուած ըլլալ. նախընթաց գտնուիլ օրէնք. 2. ինչպէս նշանակուած՝ նշանակեալ օրէնք։

Προκέλευθος (ὁ, ἡ) precursore. առջեւէ գացող, կարապետ. երեւելի. նշանակ մարդ։

Προκελεύω. M. εύσω. ordinare prima. առաջ հրամայել. նվիրել պատուիրել։

Προκενόω - ῶ. M. ώσω. vuotare prima. առաջ պարպել. նվիրել պօրիլիմք։

Προκέντημα (τὸ) = *Προχάραγμα.*

Προκηρυκεύομαι. M. εύσομαι. promulgare. հրատարակել. լսել ընել կրկին։

Προκηρύσσω (ττω.) *M. ύξω.* pubblicare, divulgare prima. առաջաց հրատարակել. նվիրելն ընդ լսել կրկին։

Προκινδυνεύω. M. εύσω. esporsi al pericolo, arrischiarsi prima o in favore di... առաջ քան վէիր մը համար ինքը վտանգի մէջ գնել. նվիրել նախօրօք ընդունիլ վնասներն ինքնիրեն ըստ։

Προκινέω - ῶ. M. ήσω. promuovere. առաջ տանիլ. յառաջացընել. ընդունկիմք։

Προκλαίω. M. κλαύσομαι. piangere prima. առաջ լալ. նվիրել ուրիշին՝ ձիշտն կրկին։

Προκληδονίζομαι. M. ίσομαι. indovinare. գուշակել, համալ. նվիրելուն պիտի ուրիշ չնչին գուշակութիւն ընել, ինչպէս օձաձայն։

Προκλητικός - ή - όν. provocativo. գրգռիչ. հարկիչ ընթի։

Πρόκλητος (ὁ, ἡ) provocato. գրգռեալ. հարկիչ օրէնք։

Προκλίνω. M. ινῶ. inchinare, chinare alla parte d'avanti. գէպ ի առջեւ ծռել. կռնի տալ ընդ։

Προκλύω. M. κλύσομαι. ascoltare prima. առաջ լսել. նվիրել ընդունիլ։

Προκνήμιον (τὸ) l'osso esteriore della gamba, fibula, peroneo. սրունքին գործ ոսկրը. գամասէն պըտրեր ընդհէն կոն ընդ։

Προκνημίς - ῖδος (ἡ) gambiera. առնապան. ընդ։

Προκοίλιος (ὁ, ἡ) = *Προγάστωρ.*

Πρόκοιλος (ὁ, ἡ) = *Προκοίλιος.*

Προκοιμάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. dormire, morire prima. առաջ քնանալ մեռնիլ. նվիրել այսօրմէ՝ ընդ։

Προκοιτέω - ῶ. M. ήσω. vegliare alla porta. գրան առջեւը հսկել. ֆափանան ընդ նեղելով օրուընդ գործմէ՝ պատկառիլ։

Προκοιτία (ἡ) guardia, sentinella avanti la porta. գրան առջեւ եղած պահանոցգաւթիւն. ֆափա կօնեւնդիր օրն նեօղիք՝ պատճիլ։

Προκοίτιον (τὸ) = *Προκοιτών.*

Πρόκοιτος (ὁ, ἡ) guardia di porta, sentinella. գրան պահապետ. գիշերապահ. ֆափա պատճիլ, նեօղիմիզ։

Προκοιτών - ῶνος (ὁ) anticamera. գահկից-հուվնիքանի, ինհլիչ։

Προκολάζω. M. άσω. punire prima. առաջ պատժել. նվիրել ընդունիլ։

Προκολακεύω. M. εύσω. adulare prima. առաջ շողոքել. նվիրել խաբեպէտանիք ընդունիլ նվիրել։

Προκόλπιον (τὸ) l'imboccatura d'un golfo. ծովու խորչի մը բերանը. ներքինել պօղազը։

Προκομιδή (ἡ) esibizione. առնան հանձիլը՝ հանգամանքնիլը. պիլնօս ընդհանրապէս։

Προκομίζω. M. ίσω. presentare, esibire. մատուցանել, առաջ բերել, հանգիստացընել. հանդարտ ընդունիլ, օրիսյս կիրիլ։

Πρόκομιον (τὸ) cernecchio. ցցուկը, խաղողիք. չիչխան, ճերեկ։

Προκοπή (ἡ) progresso. յառաջադիմութիւն. իւերլեմիզ։

Προκόπτω. M. κόψω. progredire, avanzarsi. առաջ երթալ, յառաջանալ, ներսուիլ. իւերի կիրիլ, իւերլեմիզ։

Προκοσμέω - ῶ. M. ήσω. ornare prima. առաջուց զարդարել. նվիրելուն պատրաստ՝ պիչիլիզ։

Πρόκοσμημα (τὸ) tutto ciò che si mette avanti per ornamento. զարդարանքի համար առջեւը դրուած իրք. պիչիլն իւրն նդիրանի գծուածըն նեանի։

Προκόσμιος (ὁ, ἡ) che precede la creazione del mondo. աշխարհքիս առաջծնունդեն առաջ եղող. պիտիխ խարտըշ համաշխան պերիմ օրն։

Προκρατέω - ῶ. M. ήσω. occupare, dominare prima. առաջուց գրաւել, իշխել, տիրել. նվիրել ընդ կիրիլ՝ հիւթ կիրիլ։

Πρόκριμα (τὸ) pregiudizio. նախագատաւթիւն. պերմիչ։

Προκρίνω. M. κρινῶ. preferire. նախագատել. համապարիլ ընդունիլ։

Πρόκρισις - εως (ἡ) preferenza. նախամեծարութիւն. համապարիլ ընդունմունք։

Προκριτέος - α - ον. preferibile. նախագատելի. համապարիլ ընդունելեմիք։

Digitized by Google

Προκάλυψις - εως (ἡ) l' azione di coprire.
Προκάμνω. M. καμοῦμαι. affaticarsi prima. 2. soffrire prima. 2· 2· 2·
Προκαταβαίνω. M. βήσομαι. discendere prima.
Προκαταβάλλω. M βαλῶ. mettere o gettare prima abbasso. 2. pagare anticipatamente. 2· 2·
Προκαταβολή (τὸ) pagamento anticipato.
Προκαταβολὴ (ἡ) = *Προκατάβλημα.*
Προκαταγγέλλω. M. ελῶ. annunziare prima.
Προκαταγγελίας - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *προηγ.*
Προκαταγιγνώσκω. M. γνώσομαι. condannare prima. 2.
Προκατάγνωσις - εως (ἡ) condanna fatta prima d' aver giudicato.
Προκαταγωγή (ἡ) l' arrivare al porto prima degli altri.
Προκαταγωγὴ (ἡ) = *Προκαταγωγή.*
Προκαταδικάζω. M. άσω. condannare prima.
Προκαταδύνω. = *Προκαταδύομαι.*
Προκαταδύω. M ύσω. sommergere ἡ (μσ.) immergersi prima.
Προκαταθήγω. M. θήξω. ben aguzzare.
Προκαταίκισμα. M. καίσομαι. essere sdrajato avanti.
Προκατακλίνω. M. κλινῶ. metter a sedere prima degli altri (nella tavola).
Προκατακλύζω. M. ύσω. inondare prima.
Προκατακρίνω. M. κρινῶ. = *Προκαταγιγνώσκω.*
Προκαταλαμβάνω. M. λήψομαι. preoccupare.
Προκαταλέγω. M. λέξω. numerare, contare prima.
Προκαταλήγω. M. λήξω. cessare prima.
Προκατάληψις - εως (ἡ) preoccupazione, prevenzione.
Προκαταλύω. M. λύσω. terminare, compire prima.
Προκαταμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparar bene prima.
Προκαταμαντεύομαι. M. εύσομαι. = *Προμαντεύομαι.*
Προκατανοέω - ῶ. M. ήσω. apprender prima.
Προκαταπίνω. M. πίομαι. trincare, trangugiare prima.
Προκαταπίπτω M. πεσοῦμαι. cadere prima.
Προκαταπλέω. M. πλεύσομαι. = *Προκατάγομαι.*
Προκαταπλήσσω. (ττω.) *M. πλήξω* spaventare, stupefare prima.
Προκαταρκτικὸς - η - όν. primitivo, primario.
Προκατάρξις - εως (ἡ) principio, origine.
Προκαταρτίζω. M. ίσω. disporre prima.
Προκατάρχω. M. ἄρξω. precedere. 2. precisitere. 2· 2· 2·
Προκατασκευάζω. M. άσω. preparare, disporre d'avanti.
Προκατασκευὴ (ἡ) preparazione.
Προκατασκιρρόω - ῶ. M. ώσω. indurarsi troppo.
Προκατάστασις - εως (ἡ) il preambolo d'una narrazione.
Προκαταστέλλω. M. στελῶ. calmare, mitigare prima.
Προκαταστρέφω. M. στρέψω. morire prima.
Προκαταστροφὴ (ἡ) morte immatura.
Προκατατίθημι. M. καταθήσω. depositare prima.
Προκαταύλησις - εως (ἡ) prova d' un flauto nuovo.
Προκαταφεύγω. M. φεύξω. rifuggire prima.
Προκαταχράομαι - ῶμαι. M. χρήσομαι. abusarsi prima.
Προκαταχρίω. M. ίσω. ungere prima.

Digitized by Google

Προκατεργάζομαι. M. άσομαι. compire prima. առաջ լրացնել. Եվ. Խ. Կ.

Προκατέρχομαι. M. ελεύσομαι, discendere, arrivare, ritornare prima. 2. precedere. առաջ իջնալ՝ հասնիլ՝ դառնալ. 2. առջեւէ երթալ. Եվ. Կ. Ա. Ի. Խ. Կ.

Προκατεύχομαι. M. εύξομαι. pregare prima. առաջ ազօթել. Եվ. Կ.

Προκατέχω. M. έξω. preoccupare. Նախադրաւել. Եվ. Կ.

Προκατηγορέω - ῶ. M. ήσω. accusare prima. առաջ ամբաստանել. Եվ. Կ.

Προκατηγορία (ἡ) accusa precedente. Նախընթաց ամբաստանութիւն. Ան.

Προκατήχέω - ῶ. M. ήσω. insegnare prima. առաջ սորվեցընել. Եվ. Կ.

Προκατήχησις - εως (ἡ) primi elementi, rudimenti. Նախակրթութիւն. Կ.

Πρόκειμαι. M. κείσομαι, essere posto avanti. 2. essere esposto, proposto. առջեւը դրուած լինել. 2 դուրս դրուած, արտաստուած՝ առաջարկուած լինել. Խ. Նաւ. 2. Ագաթ. Ան.

Προκείμενος (ὁ, ἡ) precursore. առջեւէ գացող, կարապետ. Ելլ. Կ.

Προκελεύω. M. εύσω. ordinare prima. առաջ հրամայել. Եվ.

Προκενόω - ῶ. M. ώσω. vuotare prima. առաջ պարպել. Եվ.

Προκέντημα (τὸ) = Προχάραγμα.

Προκηρυκεύομαι. M. εύσσομαι. promulgare. հրատարակել. Լ.

Προκηρύσσω (ττω.) M. ύξω. pubblicare, divulgare prima. առաջուց հրատարակել. Եվ.

Προκινδυνεύω. M. εύσω. esporsi al pericolo, arriachiarsi prima o in favore di... առաջ համ ունի մը համար ինքզինքը վտանգի մէջ գնել. Եվ. Խ. Կ.

Προκινέω - ῶ. M. ήσω. promuovere. առաջ տանիլ, յառաջացընել. Եր.

Προκλαίω. M. κλαύσομαι. piangere prima. առաջ լալ. Եվ.

Προκληδονίζομαι. M. ίσομαι. indovinare. գուշակել, հմայել. Եվ. Ա. Ի. Կ.

Πρόκλησις - εως (ἡ) provocazione. 2. sfidamento. դրդիչ. 2. կռուի հրաւէր, առարկելը կարգալը. Խ. Կ. 2. ցնծալ տալիքի, ուրախ օգտակար.

Προκλητικός - ἡ - όν. provocativo. դրդիչ. Խ.

Πρόκλητος (ὁ, ἡ) provocato. դրդեալ. Խ.

Προκλίνω. M. ινῶ. inchinare, chinare alla parte d'avanti. գէպ ի առջեւ ծռել. Խ. Կ.

Προκλύω. M. κλύσομαι. ascoltare prima. առաջ լսել. Եվ.

Προκνήμιον (τὸ) l'osso esteriore della gamba, fibula, peroneo. արտաքին գուրգ ոտքը. գոմաշէն ոսկրէն ներքեւ եղած ծռ ոսկի.

Προκνημίς - ῖδος (ἡ) gambiera. առնապան. Խ.

Προκοίλιος (ὁ, ἡ) = Προγάστωρ.

Πρόκοιλος (ὁ, ἡ) = Προκοίλιος.

Προκοιμάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι, dormire, morire prima. առաջ քնանալ՝ մեռնիլ. Եվ. յառաջել՝ խօլիլ.

Προκοιτέω - ῶ. M. ήσω. vegliare alla porta. դրան առջեւը հսկել. Ֆ. Ա. Ի. Խ. Կ.

Προκοιτία (ἡ) guardia, sentinella avanti la porta. դրան առջեւ եղած պահնորդութիւն. Ֆ. Ա. Ի. Խ. Կ.

Προκοίτιον (τὸ) = Προκοιτών.

Πρόκοιτος (ὁ, ἡ) guardia di porta, sentinella. դրան պահնորդ, դիշերապահ. Ֆ. Ա. Ի. Խ. Կ.

Προκοιτών - ῶνος (ὁ) anticamera. դահլիճ. Ա. Ի. Խ. Կ.

Προκολάζω. M. άσω. punire prima. առաջ պատժել. Եվ. Ֆ.

Προκολακεύω. M. εύσω. adulare prima. առաջ շողոմել. Եվ. Խ. Կ.

Προκόλπιον (τὸ) l'imboccatura d'un golfo. ծովու խորշի մը բերանը. Ա. Ի. Կ.

Προκομιδή (ἡ) esibizione. առնուն հանելը՝ հանգիստացընելը. Ա. Ի. Կ.

Προκομίζω. M. ίσω. presentare, esibire. մատուցանել, առաջ բերել, հանգիստացընել. Ա. Ի. Կ.

Πρόκομιον (τὸ) cernecchio. ցորենը, խաշլամայ. Ա. Ի. Կ.

Προκοπή (ἡ) progresso. յառաջդիմութիւն. Ելլ.

Προκόπτω. M. κόψω. progredire, avanzarsi. առաջ երթալ, յառաջանալ, հնչմունք. Ելլ.

Προκοσμέω - ῶ. M. ήσω. ornare prima. առաջուց զարդարել. Եվ. Ա. Ի. Կ.

Πρόκοσμημα (τὸ) tutto ciò che si mette avanti per ornamento. զարդարանքի համար առջեւը դրուած իրք. Ա. Ի. Կ.

Προκόσμιος (ὁ, ἡ) che precede la creazione del mondo. աշխարհքիս առեղծուածէն առաջ եղող. Ա. Ի. Կ.

Προκρατέω - ῶ. M. ήσω. occupare, dominare prima. առաջուց գրաւել, իշխել, տիրել. Եվ. Ա. Ի. Կ.

Πρόκριμα (τὸ) pregiudizio. Նախագատութիւն. Ա.

Προκρίνω. M. κρινῶ. preferire. Նախագատել. Ա. Ի. Կ.

Πρόκρισις - εως (ἡ) preferenza. Նախատեղծութիւն. Ա. Ի. Կ.

Προκριτέος - α - ον. preferibile. Նախագատելի. Ա. Ի. Կ.

Digitized by Google

Πρόκριτος (ὁ, ἡ) preferito. նախասիրեալ սիրելի. նախագրեալ ի նախընտրել։

Προκρούω. M. ούσω. fottere prima. 2. battere per allungare. առաջ գխփել (գիւին)։ 2. երկնցնելու համար զբաճել. երկաթ ձիւն երկար։ 2. առաջին իչի ընթանալ, պտղալ։ 3. = *Προανακρούω.*

Προκτάομαι - ώμαι. M. ήσομαι. acquistare prima. առաջ վաստկիլ առանալ. երկիր ի նախնիէ։

Προκτίζω. M. ίσω. fabbricare prima. առաջ շինել կառուցանել. երկիր ի նորէ պատրաստել։

Προκυβερνάω - ῶ. M. ήσω. governare, dirigere, indirizzare la nave verso la parte d' avanti. նաւը դէպ առջեւն կառավարել. ի նախն ինն ի նորա ուղղել։

Προκυλινδέομαι - ούμαι. M. ήσομαι. prostrarsi a' piedi. առջեւ ինկնալ. ոտքեր գլորել։

Προκύλισις - εως (ἡ) prostrazione a' piedi di qualcuno. մէկին առջեւ ինկնալը. պատկնի ոտքեր գլորելը։

Προκυμαία καὶ - υμία (ἡ) καὶ

Προκύμαιον καὶ Προκυμάτιον (τὸ) molo. ալիքներու դէմ դնելու համար քարէ պատրաստակ. գետերու եզերք գետափ իչի եղելը պէտ պիոր։

Προκυνέω - ῶ. M. ήσω. abbajare prima d' aver trovata la cacciagione. որսը չգտած հաչիլ. ուղ գտնուած հաչելը։

Προκύπτω. M. κύψω. chinare la testa verso la parte d' avanti, affacciarsi. գլուխը դէպ ի առջեւ ծռել, կռնակաւել. դուրսը ինկ գտնուիլ։

Προκυρόω - ῶ. M. ώσω. sancire prima. առաջուց հաստատել վաւերացնել. նախ վերջին գալըմտի խոչնդիր վերծ (տանալը)։

Προκώμιον (τὸ) preludio. նախերգանք. ներածութիւն։

Προλαβή (ἡ) impugnatura della spada. սրոյ երկայնակալ. բռնելի կողմնակ։

Προλαλέω - ῶ. M. ήσω. parlare, dire prima. առաջ խօսիլ զրուցիլ. երկու գոյնկերպ պիտի։

Πρόλαλος (ὁ, ἡ) = *Πρόλεσχος.*

Προλαμβάνω. M. λήψομαι. prendere prima. 2. prevenire, preoccupare. առաջ առնել. 2. նախապատրաստիլ. երկու առջեւ։ 2. երկու գործի նեղութիւն տալ։

Προλέγω. M. λέξω. predire. առաջուց ըսել. գուշակ պօղնակ։

Προλείπω. M. λείψω. lasciare, abbandonare prima. առաջ թողուլ լքել. երկու պղտոիլ թերի եղիլ։

Προλεσχηνεύω (- ομαι.) *M.* εύσω - ομαι. abboccarsi prima. առաջուց խօսակցիլ. երկու կողմն պօղնակիլ։

Πρόλεσχος (ὁ, ἡ) ciarlone. չաղակատ. լեզուակ։

Πρόλημμα (τὸ) prerogativa, privilegio, avvantaggio. արտօնութիւն, առանձնաշնորհութիւն, օգուտ. ապրանք, ծաղկի, պիոր։

Πρόληψις - εως (ἡ) prevenzione. 2. nozioni, idee innate. նախապատրաստ (մտաց)։ 2. ընդարձակ ըմբռնմունք իգիտութիւն. նախապատկերացում։ 2. ընդհանուր կարծիք։

Προλιμοκτονέω - ῶ. M. ήσω. far prima morire di fame. առաջ անօթութենէ մեռցընել. երկու սովալլուկ ընդունիլ։

Πρόλοβος (ὁ) il gozzo degli uccelli. թռչնոց խոպի. թռչունքի խորոչը։

Προλογίζω. M. ίσω. recitare il preambolo. յառաջաբանը կարդալ. նախապատրաստ պատմիչի օգնական։

Πρόλογος (ὁ) preambolo, prefazione. նախաբան, յառաջաբանութիւն. նախապատրաստիչ, պիտոյք։

Προλοχίζω. M. ίσω. preoccupare con delle insidie. գարշապարէ առջեւը առնել. ոտքով ինչ նենգութիւն ընել։

Προλυμαίνομαι. M. ανούμαι. corrompere prima. առաջուց ապրիլ ապականել. նախ վնասել պոշտել վերստին կիսել։

Προμαλακτήριον (τὸ) quella parte del bagno, dove si ferma un poco per sudare prima d' esser lavato. բաղնիքի այն կողմը ուր որ լքացուելէն առաջ քիչ մը կեցնեան քրտնելու համար. նախընկ ի նորոգիչ, անոր ոտ նպատակակոչ երկու պիոր ու փորոտուելու ներկնիս նկին. նախ պիոր։

Προμαλακύνω. M. υνῶ. καὶ

Προμαλάσσω. M. άξω. ammollire prima. առաջ կակղցընել. երկու նուաղցնիլ։

Πρόμαλος (ἡ) tamarindo (frutice). թռչնի ծէ. պիոր կիսով (պէտ նկի պղտիկ)։

Προμάμμη (ἡ) bisavola. նախապապ մայրը. պիոչնոյ անունէն կոչուիլ։

Προμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare prima. առաջ սորվիլ. երկու նուաղնիլ։

Προμαντεία (ἡ) predizione, profezia. նախագուշակութիւն, մարգարէութիւն. երկու վերջին պիտի պօղնիլ, նկատուիլ։

Προμαντεύομαι. M. εύσομαι. predire, profetizzare. 2. consultare prima degli altri l' oracolo. գուշակիլ, մարգարէանալ, կանխաւագիտիլ. 2. ամէնէն առաջ առաւաւոտեան պատգամէն հարցընել. ինչ պիոչնոյիս։ բանաստեղծ նկատուիլ նկիս։ 2. նախընտրիլ երկու ամէն վերջել եղիլ։

Πρόμαντις - εως (ὁ, ἡ) presago, indovino. նախագուշակ, գուշակ. ճշմարիտ, բանաստ։

Προμαρτύρομαι. M. υροῦμαι. attestare prima. առաջ վկայիլ. երկու ընկերակից վերծ։

Προμαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere prima o in favore. առաջ կամ ինչ մը համար կռուիլ պատերազմիլ. երկու նուաղ պէտ ի նկին պիոչնոյնիս։

Προμαχεών - ῶνος (ὁ) = *Προμαχών.*

Προμάχομαι. M. μαχέσομαι ἢ μαχοῦμαι. = *Προμαχέω.* propugnare. պատսպանիլ. հիմնկի նկիս։

Πρόμαχος (ὁ, ἡ) propugnatore, difensore. պատսպան. հիմնկիչ, ծրագիր։

Προμαχών - ῶνος (ὁ) bastione, difesa. պատնէշ, մարտից. հիմ, ինկնդիր, ներ։

Προμεθύω (*μεθυσκομαι*). *M. μεθυσθήσο-*

μαι. imbriacarsi prima. առաջուց գինովցնել. ինքզինքն սիրտնուլանել։

Προμελετάω - ῶ. *M.* ήσω. premeditare. առաջուց մտածել. խնամքով փնտրել։

Προμελέτησις - εως (ἡ) premeditazione. առաջուց մտածելը. խնամքով ինքզինքը նկատել։

Προμετρέω - ῶ. *M.* ήσω. misurare prima. առաջ չափել. խնամքով նայիլ։

Προμετρητης - οῦ (ὁ) colui che misura prima. յառաջ չափող. խնամքով նայիլ։

Προμετρητός - ή - όν. misurato prima. առաջ չափուած. խնամքով նայիլ։

Προμετωπίδιον (τὸ) frontale. ապառօշ, ճակատի պահպանակ. գիլոնի վերի, ճակատէ։

Προμετωπὶς - ίδος (ἡ) = Προμετωπίδιον.

Προμήθεια (ἡ) provvisione, precauzione. նախահոգութիւն, նախազգուշութիւն. խնամքով ինքզինքն, խնայողութիւն։

Προμηθεύομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. provvedere, procurare prima. առաջուց հոգալ՝ պատրաստել. խնամքով գոյքերնէ՝ ինքզինքի համար։

Προμηθεύομαι. *M.* εύσομαι.=Προμηθέομαι.

Προμηθευτικὸς - ή - όν. provido. նախատես, առաջուց հոգացող. խնամքով ինքզինքէ գոյքեր։ — ικῶς, ἐπίρ.

Προμηθὴς - έος (ὁ, ἡ) provido, circonspetto. յառաջատես, զգուշաւոր. խնամքով ինքզինքէ գոյքեր, հնարքներ, խնայողութիւն։

Προμηθία (ἡ) = Προμήθεια.

Προμηθικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. = Προμηθευτικός.

Προμήκης - εος (ὁ, ἡ) bislungo. երկայնաձիգ. ապատիճ։

Προμηνύω. *M.* ύσω. preannunziare. առաջուց յայտնել. խնամքով հաղորդել, նախագուշակել։

Προμήτωρ - ορος (ἡ) avola, la prima madre. հաներ, նախամայր. պապէի տատ, իւր վարիոր։

Προμίγνυμι. *M.* μίξω. mescolare prima. առաջ խառնել. խնամքով փորձերնէ անցնիլ։

Προμεμνήσκω. *M.* προμνήσω. ricordare prima. առաջուց միտք ձգել յաւելել. յիշիլիս հրաբոյր ինքզինքէ՝ պըրծիլ։

Προμνάομαι - ῶμαι. *M.* μνήσομαι. esser pronubo, esser mezzano di matrimonio. ամուսնութեան առիթ՝ միջնորդ ըլլալ. նիւհակ գնդըլը օլնել։

Προμνηστεύομαι. *M.* εύσομαι. = Προμνάομαι.

Προμνήστρια (ἡ) Θηλ. τ. Προμνήστωρ. pronuba. ամուսնութեան առիթ եղող կնիկ. նիւհակ գնդըլը օլնի ավրէն։

Προμνηστρὶς - ίδος (ἡ) = Προμνήστρια.

Προμνήστωρ - ορος (ὁ) pronubo. ամուսնութեան առիթ. նիւհակ գնդըլը։

Πρόμοιρος (ὁ, ἡ) morto d'una morte immatura. տարաժամ մահուամբ մեռած. կիսկըլի իլի խօսվիլ, գիլոլի վիճիլ կիտիլ։

Προμολὴ (ἡ) vestibolo. վայրագութիւն. ահաճելութիւն, հոյակ։

Πρόμος (ὁ) capo, condottiere, primo. գլուխ, առաջնորդ, առաջին. պոլ, եղելովուլ, իլի։

Προμοσχεύω. *M.* εύσω. propagginare. առաջաբիժ ընել. փորտըրմա կիտիլ։

Προμοχθέω - ῶ. *M.* ήσω. affaticarsi prima. առաջ աշխատիլ. խվիրլ լուծուիլ։

Προμύθιον (τὸ) il senso morale, la moralità d'una favola. առասպելի մը բարոյական իմաստը. պէր վեսլուին իլէրէ ինչին կոչով — երեսին գրածը նշանակութիւն։

Προμυκτὴρ (ὁ) l'estremità della proboscide. փղի պառիճին ծոխը. ֆիլ պօրնանան՝ խորհրդանան ածաս։

Προμύσσω (ττω). *M.* μύξω. = Προρύω.

Πρόναος (ὁ, ἡ) situato avanti il tempio. առաջարին առկիւը եղող. հիւյիլէյի կռնիսին պօլտան։ Πρόναον (τὸ) il cortile del tempio. առաջարին գաւիթը՝ սրահը. հիւյիլ վլտան։

Προναυμαχέω - ῶ. *M.* ήσω. far una battaglia navale in favore di... ինչի մը պաշտպանութեանը համար ծովու պատերազմ ընել. պէրինէն ֆօրսանէ խեթ նիվ իլէն տերէօվ ճինկիլիյիլ։

Προνέμω. *M.* νεμῶ. distribuire prima. առաջ բաշխել. եվիրլ ինիլի նիմի (μσ.) avanzarsi pascendo. արածուելով առաջ երթալ. օրլանոթ իլերի վարիլ։

Προνεύω. *M.* εύσω. chinarsi verso la parte d'avanti. դէպ ի առկիւ ծռիլ. կռնի պօլ բան եյիլիլ։

Προνήχομαι. *M.* νήξομαι. nuotare prima. առաջ լողալ. եվիրլ իւզիլ։

Προνικάω - ῶ. *M.* ήσω. vincere prima. առաջ յաղթել. եվիրլ ինիմիլ։

Προνοέω - ῶ. *M.* ήσω. presentire, prevedere. 2. provvedere. առաջուց իմանալ՝ անդամալ. 2. նախախնամել, առաջուց հոգալ. եվիրլէն անդրմէ կիտրիլ։ 2. խնայողութեան գոյքերմէ՝ ինքզինքի համար։

Προνοητὴς - οῦ (ὁ) provido. նախախնամող, նախատես. եվիրլէն գոյքեր՝ ինքզինքի էտէն, եհրի ինիմիլ, եհրի պատրաստի։

Προνοητικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. che ha la facoltà di prevedere o provvedere. առաջուց իմանալու՝ անդամալու կամ նախախնամելու կարողութիւն ունեցող. եվիրլէն անդրմայ՝ կիտրիլէն էտօտ գոյքերայ՝ ինքզինքի համար գործերի օլան։

Πρόνοια (ἡ) provvidenza. 2. prevedimento. նախախնամութիւն. 2. առաջուց անդամալը՝ իմանալը. գործ, ինքզինքի (ինգլտան)։ 2. եվիրլէն կիտրիլէյ՝ անդրմէլէն, պատրաստի։

Προνομαία (ἡ) = Προβοσκίς.

Προνόμευμα (τὸ) bottino. թալանած իրք, աւար. խոշտ, ղիմիտ։

Προνομευτὴς - οῦ (ὁ) saccheggiatore. թալանչի. խոշտճի։

Προνομεύω. *M.* εύσω. saccheggiare, abbottinare. թալանել. խոշտլամաք։

Προνομὴ (ἡ) saccheggiamento. թալանելը. խոշտլամա. 2. = Προνομαία.

Προνομία (ἡ) = Πρόνομιον (2).

Προνόμιον (τὸ) preludio. 2. prerogativa, privilegio. նախերգանք. 2. արտօնութիւն. գիլէրիվ. 2. իմաչիլ։

Προνομοθετέω - ῶ. *M.* ήσω. sancire delle leggi prima di... առաջ օրէնք հաստատել գնել. եվիրլ գանուն պուլմաք, իսրիյէդ նիմիք։

Πρόνοος - ους (ὁ, ἡ) provido, prudente.

Digitized by Google

առաջուց հոգացող՝ մտածող, խոհեմ. Ի-ևիտրի ֆաչբան, տխլիկին, Ի-ևի պա-շբիի:

Προνοσέω - ῶ. *M.* ήσω. ammalarsi prima. առաջ հիւանդանալ. Ի-ևիկ խոհիկնալ:

Προνωπής - έος (ὁ, ἡ) chinato verso la parte d'avanti. 2. inclinato, pronto. դէպ ի առնուլ ծռած. 2. հակածուա, պատրաստ. Խմի գոչբա Ի-ևիկ. 2. փութկոտ, հաւբր:

Προνώπιος (ὁ, ἡ) che si presenta alla vista, che si trova fuori. աչքի երեւցող, դուրսը եղող. Ի-ևի Ի-ևրիկին, պշբտրա-օյան:

Πρόξ - οκός (ὁ καὶ ἡ) cerbiatto o piccolo daino. պզտիկ եղնիբա կամ պիծամա. ա-հաւորէն, փոչիտ Ի-ևի Խոխոր գիչան:

Προξενέω - ῶ. *M.* ήσω. cagionare, conciliare una cosa, esser agente, mezzano. պատճառել, միաբանել, հաշտեցընել, միջնորդ՝ գործակալ բլլալ. փոխ օլմէ, աչխտրբմէ, Ի-ևիքէ Խփէրէն, գանձ՝ հաշտութիւնալր օլմէ:

Προξένησις - εως (ἡ) conciliamento, combinamento, il mestiere del mezzano, senseria. յարդարելը, չինելը, հաշտեցնելը, ՚ի մտնալը, միջնորդ բլլալը. ա-ոչտրմէլէբ, աչխտրբմէլէբ, տրոյ Ի-ևիչլէ, գանձելէբ, ալհաբլէբ:

Προξενητής - οῦ (ὁ) interceditore, mezzano, sensale. բարեխօս, միջնորդ. չինօսի-ճը, գանձը, Ի-ևիլլը:

Προξενήτρια (ἡ) *Θηλ. τ. Προξενητής.* pronuba, mezzana d'un matrimonio. ա-մուսնութիւնան մը առիթ եղող կին. Նչհամ գանձը օլան չինին:

Προξενία (ἡ) la carica del residente, agenzia. դրան գործակեցի իչխանութիւն, գործակալութիւն. փոխ ի-ևիչլէլէը, փո-փո ի-ևիխոխալէլէը, հաւատարիմ-լիլէբ:

Πρόξενος (ὁ, ἡ) ch' è la causa di qualche cosa. բանի մը պատճառ եղող. միջ Նչհ-նին ա-պրի օլան (οὐσ.) agente, console, residente. 2. mezzano, sensale. գործակալ, հիւպատոս, դրան գործակեցի. 2. միջնորդ. հաւատարիմ-լիը, փոխոլը, փոխ ի-ևիլլը. 2. գանձը, ալհաբ:

Προόδευσις - εως (ἡ) progresso. յառաջդիմութիւն. Իլերլէմէ:

Προοδεύω. *M.* εύσω. progredire. առաջ երթալ. Իլերլէմէ:

Προοδηγός (ὁ) guida, conduttore. առաջնորդ. փալաւուզ:

Προοδοιπορέω - ῶ. *M.* ήσω. viaggiare d' avanti. առնէն ճամբայ բնել. Խճոխն Խլ կիչին՝ Նէրթմէ:

Προοδοιπόρος (ὁ, ἡ) precursore. կրա-պաս, առնէն քալող. Խլ կիւտրիչի, փալաւուզ:

*Προοδοποιέω-*ῶ. *M.* ήσω. preparare, aprire la strada. ճամբայ պատրաստել՝ բա-նալ. Խլ հաւերմէ՝ ալչէ:

Πρόοδος (ὁ, ἡ) = *Πρόδρομος.*

Πρόοδος (ἡ) progresso. յառաջդիմութիւն. Իլերլէմէ:

Προοικέω - ῶ. *M.* ήσω. abitare prima. առաջ բնակիլ. Ի-ևիկ ատիչ օլմէ:

Προοικοδομέω - ῶ. *M.* ήσω. edificare prima o avanti. առաջ կամ առնէնէը չինել (առն.) Ի-ևիկ Նոխոր գուլէչէ-ա պէս գործէ:

Προοικονομέω - ῶ. *M.* ήσω. regolare, disporre prima. առաջ կարգաւորել, ա-ջաւորել. Ի-ևիչլէն Նէլէ-մէմէ՝ Նէրլէ-տիրմէ:

Προοικονομία (ἡ) disposizione, preparazione. պատրաստութիւն. Նէրլէմէ, Նէ-գործէ:

Προοιμιάζομαι. *M.* άσομαι. cantare il preludio. նախերգանքը կատարել երգել. ՚ի-ևրիկ օլաճախ. 2. (ἐν γεν.) dar principio (Γαλλ. débuter). սկսիլ, ձեռք ըստնել. գալլերէն, եւ ըստ:

Προοιμιακός - ή - όν. che concerne il proemio, il preambolo, il preludio. յառա-ջաբանութեան՝ նախերգանքի պատ-կան. հատ-գործիչ՝ ՚ի-ևրիկի գործ-Նէ:

Προοίμιον (τό) preludio. 2. proemio, preambolo. նախերգանք. 2. յառաջաբան. ՚ի-ևրիկ. 2. հատ-գործիչ. (ἐν γεν.) principio (Γαλλ. début). սկիզբ. գալլերէն:

Προοίχομαι. *M.* οιχήσομαι. precedere. առնէն երթալ. Իլերլէն ՚ի-ևիկ:

Προόλλυμι. *M.* ολέσω. perdere prima. առաջ կորնչնել. Ի-ևիկ ըստ-ա ՚ի-ևիկ:

Προομαλίζω *M.* ίσω. καὶ

Προομαλύνω. *M.* υνῶ. appianare prima. առաջ հարթել. Ի-ևիկ գետնէլիկ:

Προόμνυμι. *M.* ομόσω ἡ ομοῦμαι. giurare avanti. առնէնէը երդնլնալ. Խճոխնէն ան Իլէր՝ Նէրլէ ՚ի-ևիկ:

Προομολογέω - ῶ. *M.* ήσω. promettere, convenire prima. առաջ խոստանալ, միա-բանիլ. Ի-ևիկ գետ Իլերիկ, ՚ի-ևիկէն Նէ-ա:

Προονομάζω. *M.* άσω. ingiurare prima. առաջ նախատել. Ի-ևիկ գէ-ի-ևիկ:

Προονομάζω. *M.* άσω. nominare prima. առաջ անուանել. Ի-ևիչլէն ՚ի-ևի Կոչ՝ կոչելը:

Προοπτής - ου (ὁ) = *Προμηθής.*

Πρόοπτος (ὁ, ἡ) previsto, manifesto. առաջուց անտեսուած, յայտնի. Ի-ևիչլէն ՚ի-ևրէնիկ, ալիկոր, գոպչին:

Προορατικός - ή - όν. che ha la facoltà di prevedere. գալիքը առաջուց անտեսա-նելու ունակ. Իլէնիկ, ՚ի-ևիկ Նէրլէկի գործէն գուրիւն օլան:

Προορατός - ή - όν. che si può prevedere. առաջուց անտեսուիլ կրցող. Ի-ևիչլէն Նէրլէ-նէնիլիր:

Προοράω - ῶ. *M.* προόψομαι. prevedere. առաջուց անտեսել. Ի-ևիչլէն Նէրլէ:

Προορθρίζω. *M.* ίσω. alzarsi prima dello spuntar del giorno. լուսանալէն առաջ ՚ի-ևլել. Նէն գործէն՝ ընբոստան գալիք:

Προορίζω. *M.* ίσω. determinare prima. առաջուց անշմանել որոշել. Ի-ևիչլէն գործ ակսիլ՝ սկզբ Նէ:

Προορισμός (ὁ) predestinazione. նախա-նշմանութիւն. Բաղդի, Ի-ևիչլէն ա-ոիլ սկզբ Նէ:

Προορύσσω (ττω). *M.* ύξω. scavare prima. առաջ բրել. Ի-ևիկ գուլէ:

Προορχέομαι - οῦμαι. *M.* ησομαι. ballare prima. առաջ պարել. Ի-ևիկ Նոր-Նէ:

Προοφείλω. *M.* οφειλήσω. esser debitore

Digitized by Google

d' avanti. առաջուց պատրաստել. նախապատրաստել։
Προοχεύω. M. εύσω. montare prima. առաջ գալ. նախագալ։
Προοχή (ἡ) colle. բլուր. ծիածիկ, պռոշիկ։
Πρόοψις - εως (ἡ) prevedimento. յառաջատեսութիւն. նախատեսութիւն։
Προπαγής - έος (ὁ, ἡ) prominente, che sporge in fuori. ցցուած, դուրս ելած. զգալապէս ելեւնող։
Προπαιδεία (ἡ) istruzione preliminare, rudimento. նախակրթութիւն. նախնի՝ ծանօթութիւն մանկտիկ։
Προπαίδευμα (τὸ) = τῷ προηγ.
Προπαιδεύω. M. εύσω. istruire prima. առաջուց վարժել՝ կրթել. նախապէս ծանուցանել՝ նախատին ծանօթացնել։
Πρόπαις - αιδος (ὁ) ragazzo di cinque anni, d'un lustro. 2. ruffiano. հինգ տարուան տղայ. 2. խաւտառ. պիղծ խաղեցող մարդ. 2. գիտակ նախատին։
Πρόπαλαι, ἐπίρ. da molto tempo (Λατ. jam pridem). շատ առնից. ըստ ինձանէն պարէ։
Προπάλαιος (ὁ, ἡ) antichissimo. շատ հին. ըստին նախնի։
Πρόπαππος (ὁ) bisavolo. պապին հայրը. տատիկին պապը։
Προπαραγγέλλω. M. ελῶ. preannunziare, promettere d' avanti. առաջուց խոստանալ, առաջուց խօսք առ. նախապէս հաստատ՝ պօզ վերջին։
Προπαραλήγω. M. λήξω. essere antepenultimo. վերջնէնախընթաց ըլլալ. ան խօսքս ըսնողն պիր իրէրէ օլմէ։
Προπαρασκευάζω. M. άσω. preparare d' avanti. առաջուց պատրաստել. նախապատրաստել։
Προπαρασκευαστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. preparatorio. պատրաստական. նախապատրաստական։
Προπαρασκευή (ἡ) preparazione. նախապատրաստութիւն. նախապատրաստութիւն։
Προπαρατάσσω (ττω). M. άξω. schierare avanti. առջեւը զորքը կարգել. նախնի պատրէ պիզմէ։
Προπάροιθε (θεν), ἐπίρ. d' avanti. 2. innanzi, in presenza. առաջուց. 2. առջեւը. դիմացը. նախնի. 2. նախընթաց, հանդիսապատուա։
Προπαροξύνω. M. υνῶ καὶ
Προπαροξυτονέω - ῶ. M. ήσω. mettere un acuto accento sull' antepenultima sillaba. վերջնէնախնի նախընթաց վանկին վրայ չէշտ դնել. ան խօսքին օլմնոյն նվ վիւ օլսն հինգերէն խօսքերուն օլսն։
Προπαροξύτονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - τόνως. che ha l' accento sull' antepenultima sillaba. չէշտը վերջնէնախնի նախընթաց վանկին վրայ եղող. նախնի ան խօսքս օլնոյն նվիւ օլսն հինգերէն խօսքերուն օլսն։
Πρόπας - πασα - παν. tutt'intiero. ամբողջ. գլխովին. պետին, ջնէ։
Προπάσχω. M. παίσομαι. soffrire prima. առաջ կրել՝ քաշել. նվիւ չնէսիլ։
Προπατορικὸς - ἡ - όν. che concerne gli antenati. նախահայրց պատկանեալ. նախահայրական պատասխ։
Προπάτωρ - ορος (ὁ) avo, antenato. պապ, նախահայր. պեռ, նէ պապ, պէռ։
Προπαύω. M. παύσω. far cessare prima. առաջ գադրեցընել. նվիւ ֆէրմանի նիպէսիլ։
Πρόπειρα (ἡ) prova antecedente. նախընթաց փորձ. նվիւ օլսն ինճէլեմէ։
Προπειράω - ῶ (μσ.) - άομαι - ώμαι. M. άσωομαι. provare, esperimentare prima. առաջ փորձել. նվիւ պինդիր՝ ինճէլեմէ։
Προπέμπω. M. πέμψω. mandare, inviare avanti. 2. accompagnare, dar corteggio, corteggiare. առջեւէ խրկել՝ առաքել. 2. ուղեկցել, ընթացակից ըլլալ. իւէրէն նօզլամաք՝ կիտիպէրիմ. 2. նօզ պուլուէ նիմիմ, պիրլա ճղռմիմ։
Προπειρισπασμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τοῦ
Προπειρισπάω - ῶ. M. ήσω. mettere l' accento circonflesso sulla penultima sillaba. վերջնէնախնի վանկի վրա պարույկ դնել. ան խօսքս հինգերէն նօզլերինն (՞) պռո ինուլ նմանէ։
Προπέρυσι (σιν), ἐπίρ. due anni prima. երկու տարի առաջ. նէ պինի նվիւ։
Προπερύσινος (ὁ, ἡ) che fù due anni prima. երկու տարի առաջ եզող. նէ պինի հասկացիր օլսն։
Προπετάννυμι. M. πετάσω. estendere, spiegare avanti. առջեւը փռել՝ տարածել. նէսիլերը փռուիր նույոր՝ պէրիմ։
Προπέτασμα (τὸ) = Παραπέτασμα.
Προπέτεια (ἡ) precipitazione, temerità. վաղվազկտութիւն, առանց մտածելու բան մը գործելը, յանդգնութիւն. անխորհրդութիւն, գլխահաստութիւն, գլխաճոխութիւն։
Προπετεύομαι. M. εύσομαι. portarsi con precipitazione, con temerità. անխոհեմութեամբ՝ յանդգնութեամբ վարուիլ. գլխահաստութիւն՝ գլխաճոխութիւն նէ վարուիլ։
Προπετὴς - ἐος (ὁ, ἡ) prominente, sporto. 2. portato, inclinato. 3. precipitoso, temerario. դուրս ցցուած. 2. հակամէտ. 3. անխորհուրդ, յանդգնաբար, վազվազկոտ. գալարեր գլուխը. 2. հեզկիլ. 3. գլխահաստ, գլխաճոխ։ — πετῶς, ἐπίρ.
Προπηδάω - ῶ. M. ήσω. saltare avanti. առջեւը ցատկել. նախ՝ առջեւէն՝ գալէրտամք։
Προπηλακίζω. M. ίσω. insultare. նախատել, ինշամանի՝ անիծել՝ գոչել։
Προπηλακισις - εως (ἡ) καὶ
Προπηλακισμὸς (ὁ) insulto. նախատինք, ինշամանք. անիծ, գոչում։
Προπήχιον (τὸ) il grand' osso del cubito, ulna. բազուկին մեծ ոսկրը, բազկոսկր. գօլուն պէնկէ ճեմիյի։
Προπίνω. M. πίομαι. bere prima d' un altro. ուրիշ մը առաջ խմել. պիրիսինէն նվիւ իչմէ։
Προπιπράσκω. M. άσω. vendere prima. առաջ ծախել. նվիւ սատմագ։
Προπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere o inclinarsi verso la parte d' avanti. գլուխ ի առջեւ խոնարհ կամ հակիլ. նէսնի փօղսա պիշիլ նէսնէսինէն նէյիլէ։

Digitized by Google

Πρόπλασμα (τὸ) modello.
Προπλέω. M. πλεύσομαι, navigare d'avanti.
Πρόπλοος - ους (ὁ, ἡ) che naviga d'avanti.
Προπλύνω. M. υνῶ. lavare prima.
Προποδηγέτης - ου (ὁ) καὶ
Προποδηγὸς (ὁ, ἡ) guida.
Προποδίζω. M. ίσω. progredire.
Προποδισμὸς (ὁ) progresso.
Προποδῶν, έπιρ. avanti i piedi. 2. ora, in questo instante.
Προποιέω - ῶ. M. ήσω. preparare.
Προπολεμέω - ῶ. M. ήσω. combattere in favore, propugnare.
Προπολεμητήριον (τὸ) = *Προμαχών.*
Προπολεύω. M. εύσω καὶ
Προπολέω - ῶ. M. ήσω. ministrare.
Πρόπολις - εως (ἡ) la parte anteriore della città presso la porta. 2. (*μετφ.*) propoli, pegola.
Πρόπολος (ὁ, ἡ) servidore, ministro.
Προπομπεία (ἡ) la dignità di procedere avanti una pompa.
Προπομπεύω. M. εύσω. procedere avanti una pompa.
Προπομπή (ἡ) processione, l'accompagnare una pompa.
Προπομπός (ὁ, ἡ) che procede o accompagna una pompa. 2. corteggiatore. 2. 2. (*ιατρικ.*) 2.
Προπορεία (ἡ) procedimento. 2. vanguardia. 2.
Προπορεύομαι. M. εύσομαι. procedere.
Πρόποσις - εως (ἡ) l'azione di bere prima degli altri.
Προποτίζω. M. ίσω. dar a bere prima.
Πρόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha grandi piedi. (*οὐσ πλθ.*) *Πρόποδες* (οἱ) piedi anteriori.
Προπράσσω (ττω). *M.* ἀξω. fare, operare prima.
Προπρατὴρ καὶ *Προπράτης - ου* καὶ *Προπράτωρ - ορος* (ὁ) = *Προπώλης.*
Πρόπρυμνα, έπιρ. sommergendosi colla prora. 2. interamente. 2. 2.
Προπτύω. M. πτύσω. sputare avanti.
Πρόπτωσις - εως (ἡ) = *Προπέτωμα.*
Πρόπτωτος (ὁ, ἡ) = *Προπετής.*
Προπύλαιος (ὁ, ἡ) che si trova avanti la porta. *Προπύλαιον* (τὸ) antiporta.
Προπυλὶς - ίδος (ἡ) καὶ *Πρόπυλον* (τὸ) = *Προπύλαιον.*
Προπυνθάνομαι. M. πεύσομαι. informarsi prima.
Προπύργιον (τὸ) = *Προμαχών.*
Προπωλέω - ῶ. M. ήσω. essere rigattiere, rivenditore.
Προπώλης - ου (ὁ) rivenditore.
Προρρέω. M. ρύήσομαι. scorrere.
Προρρίζως (ὁ, ἡ) sradicato.
Προρρίζως (ὁ, ἡ) καὶ *Προρρίζων* καὶ *Προρρίπτω. M. ρίψω.* gettare fuori o avanti.
Πρὸς, πρόθ. (col genitivo) verso. 2. per, in favore. 3. da, come. 4. avanti. 2. 2. 2. 3. 4. (col dativo). presso. 2. oltre. 2. (coll' accusativo.) a, da. 2. per. 3. contro. 4. secondo. 5. incirca. 6. a comparazione.

Digitized by Google

բաղդատութիւնմբ. հիւրասէր ներքինի ծառայել, եղ. 2. իւղի, հիւթախնձոր. 3. ծրար. 4. կերակուր. 5. հիմն, ծերար. 6. պատրաստ, նախապատ, պիտանի, նպաստակ.

Προσαββατον (τὸ) la vigilia del Sabbato. Շաբաթի օրուան նախընթաց օրը՝ նախատօնակը. Ճաշու երեխունին արեգնոյ (ճոխապէս երեկոյին ըսելիք).

Προσαγαναχτέω-ῶ. Μ. ήσω. adirarsi vieppiù. աւելի սրդողիլ. վերագոյժ.

Προσαγάομαι-ῶμαι ἢ Προσάγαμαι. Μ. ασόμαι. meravigliarsi vieppiù. աւելի զարմանալ. վերագին ինքզինքէ երեսի.

Προσαγγελία (ἡ) annunzio. պատգամ. խոսք.

Προσαγγέλλω. Μ. ελῶ. annunziare. ազդ առնել, իմացընել. հաւեր վերսի, անդ ըրնել, պիտրսի. (ὅθ.) denunziare. ամբաստանել. խոսալ ըսել, վերվ երեսի.

Προσαγγελτὴς-οῦ (ὁ) delatore. ամբաստան, քսու. վերագրող, խոսալ.

Προσαγελάζω. Μ. άσω. aggreggiare. հաւրն հետ առնել. ուրիշի ծոխիլ.

Προσαγκαλίζομαι. Μ. ίσομαι. prendere nelle braccia, abbracciare. թեւերուն մէջը առնել, գրկել. գրկելու երթալ՝ ուրիշի վերայ ելնել, ծոսաքանչիլ.

Προσαγόρευμα (τὸ) complimento. յարգական գրուց, յարգանք. իշխի, բերելիք ընծայ. պետ.

Προσαγόρευσις-εως (ἡ) salutazione. բարեւելը. պետրսում.

Προσαγορευτικὸς-ἡ-όν. che appartiene alla salutazione. բարեւ առնելու յատուկ. պետրսումոյ պատիւ.

Προσαγορεύω. Μ. εύσω. salutare. բարեւ առալ. պետ վերսի.

Προσαγρυπνέω-ῶ. Μ. ήσω. vegliare, passar la notte occupandosi in qualche cosa. բանի մը պատրաստելով հանել գիշերը անցընել. պիտ իւր գործելու ցանկեր պատրաստ առալնելսի.

Προσάγω. Μ. άξω. avvicinare. 2. presentare, offrire. 3. introdurre. մօտցընել. 2. մատուցանել. 3. մուծանել. խոսելու գըրսի. 2. առնի. 3. ներկերի. (ἀμτβ. ἢ ἑλλ.) accostarsi. 2. approdare. մօտենալ. 2. յամրը մօտենալ. խոսելսի. 2. եղբայս խառնսի.

Προσαγωγεὺς-έως (ὁ) introduttore, mezzano. մուծանող. միջնորդ. ներկերի, գնդիճ, (ներկրիճպիճ).

Προσαγωγὴ (ἡ) udienza, accesso. առիթ, գրսելի, մուտ. գործելս, խառնելս.

Προσαγωγὸς (ὁ, ἡ) attrattivo, seducente. իրեն քաշող, յանկացնել, հրապուրիչ. գեղեցիկ էրեն, ճերմկ երես, ճերմկ.

Προσάδω. Μ. άσω. cantare insieme, accompagnare il canto. միասին երգել. ուրուսի երգելու՝ օգնսի.

Προσαθροίζω. Μ. οίσω. ammucchiare ancora. ալ աւելի կուտել՝ դիզել. գոհ երբսի, գումսի.

Προσαιθρίζω. Μ. ίσω. tramandare verso il cielo. գեղ ի երկինքը խրկել. կիսի գրելու երթալսի՝ առնսի.

Προσαίνω. Μ. ανῶ. carezzare d'avanti. առաջուց շողոմել. երկրկրին երթսիքսնի.

Προσαιρέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. eleggere per sè. իրեն համար ընտրել. վերագին իւր սիրելի՝ երթ-իրկրի.

Προσαιτέω-ῶ. Μ. ήσω. domandare di più, chiedere ancora. 2. mendicare. ալ աւելի աղել, խնդրել. 2. մուրալ. գոհ երթսիի՝ փիլերի. 2. փիլեռնի.

Προσαίτης-ου (ὁ) mendico. մուրացկան. փիլեռնի.

Προσαιτιάομαι-ῶμαι. Μ. άσομαι. accusare inoltre. գործել ամբաստանել. գոհ խոսալելսի՝ չերսի երեսի.

Προσακονάω-ῶ. Μ. ήσω. aguzzare di più. աւելի սրել. գոհ վերագին պիլերի.

Προσακοντίζομαι. Μ. ίσομαι. dardeggiare contro. ձեզի մը գէմ նետ նետել. պրիւնին գործը օգ արսի.

Προσακούω. Μ. ούσω. ascoltare con attenzione. ուշագրութեամբ մտիկ ընել. գըժգոհ իւր գիլելսի.

Προσαλείφω. Μ. αλείψω. ungere sopra. վրան օծել, քսել. խոպոխէն խալլսի, պրսի.

Προσάλλομαι. Μ. αλοῦμαι. saltare sù. վեր ցաքիլ. նօթըը ըելերսի.

Προσαλπιστὸς-ἡ-όν. annunziato a suono della tromba. փողի ձայնով լսելը ըրուած. գործս պետրսը իւր իշան ելանելսը.

Προσαμύνω. Μ. υνῶ. correre in soccorso. օգնութեան վազիլ. խորգըս փոլսի.

Προσαμφιέννυμι. Μ. έσω. vestire inoltre. ուրիշ լաւի ալ հագուցընել. գոհ կիսի պերսի.

Προσαναβαίνω. Μ. βήσομαι. ascendere sopra. 2. inondare. վեր ելլել. 2. հեղեղել. նօթըը փուլսի. 2. ասա խալսի.

Προσανάβασις-εως (ἡ) ascendimento. 2. inondazione. վեր ելլելը. 2. հեղեղում. նօթըը ելբսի. 2. ասա խալսի.

Προσαναγκάζω. Μ. άσω. costringere vieppiù. աւելի բռնագատել. վերագին գըր՝ ծեղը երսի.

Προσαναγράφω. Μ. άψω. aggiungere una cosa in uno scritto. գրուած բանի մը ուրիշ բան մը աւելցընել. խոշըը պէր նեռնեի սիրը պէր նեռնի գոհ փոխսի.

Προσαναιρέω-ῶ. Μ. ήσω. uccidere di più. ալ աւելի սպաննել. գոհ նօթսիրսի.

Προσανακαλύπτω. Μ. ψω. scoprire vieppiù. աւելի երեւան հանել. գոհ վերագին ցայտառնսի ելբսրսի.

Προσανάκειμαι. Μ. κείσομαι. essere totalmente dedito, dedicato. ինքզինքը բոլորովին (բանի մը) տուած ըլլալ. վերագինին պուռնսիրն (պէր նեռնեի) վերսի ելբսի.

Προσανακλαίω. Μ. κλαύσομαι. piangere insieme. միասին լալ. պէրսէրսի աղերսի.

Προσανακλίνομαι. Μ. κλινοῦμαι. esser posto, situato, assiso presso di ... քովը կեցած կայնիլ՝ առալ. խանգըա գոհ՝ օգնսի.

Προσανακουφίζω. Μ. ίσω. alleggerire vieppiù. աւելի թեթեւցընել. գոհ վերագին խոֆիֆլերսի.

Digitized by Google

Προσαναλαμβάνω. M. λήψομαι. prendere inoltre. ա՛լ առնել. փոխ ինչ-ինչ ուլմե՛ն:

Προσαναλέγομαι. M. λέξομαι. raccontare di più. ա՛լ ասել պատմե՛լ. փոխ վէպ ընե՛ն կրկին:

Προσαναλίσκω. M. αλώσω. spendere inoltre. ա՛լ ասել ծախք ընե՛լ. փոխ վէպ խարճ կրկին:

Προσαναλογίζομαι. M. ίσομαι. rifiettere inoltre. ա՛լ ասել մտածե՛լ. փոխ վէպ գուշակե՛ն կրկին:

Προσαναμιμνήσκω. M. αναμνήσω. ricordarsi inoltre. ա՛լ ասել յիշե՛լ միտքը գալ. փոխ վէպ ին-ե՛ն կրկին հանգը՛ն կրկին:

Προσανανεόω - ῶ. M. ώσω. rinnovare. նորոգե՛լ. կրկնակրկի:

Προσαναπειράομαι - ῶμαι. M. άσομαι. provare di nuovo. նորէն փորձե՛լ. քիչ-մը իւրացնե՛ն կրկին:

Προσαναπίπτω. M. πεσοῦμαι. = *Προσανακλίνομαι.*

Προσαναπλάσσω (ττω). *M. άσω.* aggiungere delle finzioni. առասպելներ ասել աղջնե՛լ. հասկ-ը-ը սրբագրմե՛ն:

Προσαναπληρόω-ῶ. M. ώσω. supplire. պակասը լեցնե՛լ. կո-կնե՛ն փակագրմե՛ն:

Προσαναπτω. M. φω. = *Προσάπτω.*

Προσαναῤῥιπίζω. M. ίσω. eccitare vieppiù. ասելի գրգռե՛լ. վէպ-ը քաղքի կրկին:

Προσανατείνομαι. M. τενοῦμαι. minacciare a qualcuno. մէկի մը սպառնա՛լ. պիտի՛ն նօրէն կրկին, ինձի՛ կրկին:

Προσανατίλλω. M. τελῶ. levarsi, alzarsi, sorgere. վեր ելլե՛լ. կօ-ը-ը փուչմե՛ն:

Προσανατίθημι. M. αναθήσω. commettere, rimettere a... մէկի մը յանձնե՛լ. պատասխան առնե՛լ. պիտի՛ն քե-ւլի՛ կրկին:

Προσανατρίπω. M. φω. roveasciare vieppiù. ասելի շրջե՛լ գարձընե՛լ. վէ-վէրմե՛ն՝ քե-ը վէրմե՛ն:

Προσαναφέρω. M. ανοίσω. riferire, rapportare a... մէկի մը իմացընե՛լ՝ զգացընե՛լ. պիտի՛ն հաւար վերմե՛ն՝ անվ-ւմե՛ն:

Προσαναφωνέω - ῶ. M. ήσω. = *Προσφωνέω.*

Προσαναχρώννυμι. M. χρώσω. dare il colore d'un oggetto. բանի մը գոյնը տալ. պիտ նե-ն-ն-ն ընկնիկ վերմե՛ն. (μσ.) prender il colore di... բանի մը գոյնը առնե՛լ. պիտ նե-ն-ն-ն ընկնիկ ուլմե՛ն:

Προσάνειμι. M. ειμι. montare, ascendere sopra. վրան հեծնա՛լ՝ ելլե՛լ. ի-վէրմե՛ն պիտի՛ն՝ վէրմե՛ն:

Προσανέρομαι. M. ερήσομαι. ridomandare. նորէն հարցընե՛լ. քիչ-ը-ը սիվ-լ կրկին:

Προσανέχω. M. έξω. appoggiarsi sopra. 2. applicarsi, occuparsi a... վրան կըթնե՛լ. 2. բանի մը պատպատիլ՝ պարապիլ. ի-վէրմե՛ն փայմե՛ն. 2. պիտ վէրմե՛ն՝ օլմե՛ն:

Προσαντέχω. M. ανθέξω. resistere a... մէկի մը դէմ դնե՛լ. պիտի՛ն ը-ը-ւլէ ը-ը-մե՛ն:

Προσαντιλαμβάνομαι. M. λήψομαι. tenersi scambievolmente. փոխ-ի-փոխ բռնե՛լ. պիտի՛ն-իր-վէրմե՛ն ը-ը-ը-մե՛ն:

Προσαντιπεραίαν, ἐπίῤῥ. di rimpetto. դիմացը. ը-ը-ւլէ-ը-ը-ը:

Προσαντλέω - ῶ. M. ήσω. attingere. (ջուր) քաշե՛լ. (...) վէ-վէ-ը:

Προσαξιόω - ῶ. M. ώσω. pretendere di più. ասելի պահանջե՛լ. փոխ ը-ը-ւլ կրկին:

Προσαπαγγέλλω. M. ελῶ. annunziare. պատմե՛լ, իմացընե՛լ. հաւար վէրմե՛ն. պէտ վերմե՛ն:

Προσαναπαιτέω - ῶ. M. ήσω. esigere inoltre. ա՛լ ասելի պահանջե՛լ. փոխ վէ-վ հաւիլ-ը-ը կրկին:

Προσαπαντάω - ῶ. M. ήσω. incontrare. դիմացը ելլե՛լ, հանդիպե՛լ, դիմաւորե՛լ. ը-ը-ւլ-ը-ը վէ-վէ-ը-ը:

Προσάπαξ, ἐπίῤῥ. per una sola volta. միանգամ մէկ անգամի մը համար - ը-ը-ը-ը պէտ վերմե՛ն իւրն:

Προσαπατάω - ῶ. M. ήσω. ingannare di nuovo. նորէն խաբե՛լ. քիչ-ը-ը ը-ը-ը-ը:

Προσαπειλέω - ῶ. M. ήσω. minacciare di più. ասելի սպառնա՛լ. վէ-վէ-ը ը-ը-ը կրկին՝ քիչ-վէ-ը կրկին:

Προσαπεκδύομαι. M. δύσομαι. spogliarsi di... հանի՛լ. օ-ը-ը-մե՛ն:

Προσαπέρχομαι. M. ελεύσομαι. partire assieme cogli altri in compagnia. ընկերակ-ը-ը հետ ելլե՛լ երթա՛լ. պիտի՛ն իւր ը-ը-ը-մե՛ն:

Προσαποβάλλω. M. αλῶ. perdere di più. ասելի կորսընցընե՛լ. վէ-վէ-ը ը-ը-ը կրկին:

Προσαποβλέπω. M. βλέψω. rivolgere lo sguardo verso... ուշքը մէկի մը դարձընե՛լ. կո-վէ-ը-ը-ը պիտի՛ն վ-վէ-ը-ը:

Προσαπογράφω. M. ψω. denunziare. մատնանի՛լ. վ-ը-վ կրկին, ը-ը-ը-ը-ը:

Προσαποδίδωμι. M. δώσω. aggiungere. ասելիցընե՛լ. վերմե՛ն, ը-ը-մե՛ն:

Προσαποδύομαι. M. δύσομαι. = *Προσαπεκδύομαι.*

Προσαποθλίβω. M. θλίψω. stringere in... սեղ մը սեղմե՛լ. պիտ կրկին պէ-ը-ը-ը-ը-ը:

Προσαποθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire con degli altri. ուրիշներու հետ մեռնե՛լ. ա-ը-վէրմե՛ն իւր վ-ը-ը-ը կրկին:

Προσαποκρίνομαι. M. κρινοῦμαι. rispondere di più. ասելի պատասխան տա՛լ. վ-ը-վ գիտ-լ վ-ը-ը-ը:

Προσαποκτείνω. M. ενῶ. uccidere con... մէկտեղ սպանդնե՛լ. պիտ-ը-վէր ը-ը-ը-ը-ը-ը:

Προσαπολείπω. M. λείψω. abbandonare. լքանե՛լ, թո-ղ տա՛լ. քիչ-ը կրկին:

Προσαπόλλυμι. M. ολέσω. perdere insieme. մէկտեղ կորսընցնե՛լ. պիտ-ը-վէր ը-ը-ը՝ ջնդ կրկին:

Προσαποστέλλω. M. ελῶ. mandare verso o insieme. դէպ ի տեղ մը կամ միտեղ խրկե՛լ. պիտ կրկին փո-ը-ը-ը ի-ը-ը-ը-ը-ը վէ-ը-ը-ը-ը-ը:

Προσαποστερέω - ῶ. M. ήσω. privare ancora di... ուրիշ բանէ մ՛ալ զրկե՛լ. ա-ը-ը-ը պիտ-ը-վէր ը-ը-ը-ը՝ ը-ը-ը-ը-ը-ը կրկին:

Προσαποστρέφω. M. ψω. voltare in dietro. նայուիլ դին գարձընե՛լ. կիրնե՛ն պիտի՛ն վ-ը-ը-ը:

Προσαποσφάζω (σφάττω). *M. άξω.* scan-

Digitized by Google

nare ancora. ալ ուշկի մտրծնել. փակս գոցալ։

Προσάπτω. *M.* *άψω*. attaccare, adattare. 2. attribuire, imputare. կպցընել, յարմարել։ 2. վրան դրել, համարել, վերագրել, անգիր։ պիծկտրիկել, սայսարմաք։ 2. սյմնել, վերգել, խալրին ֆռնել։ (*μσ.*) toccare leggiermente. կռնցուկ մը գալիլ։ անվնաս փօխանիլ։

Προσαπωθέω-ῶ. *M.* *ήσω*. respignere vieppiù. ուշկի հրել։ վ.ետ կիգել։

Προσαράσσω. *M.* *αράξω*. urtare contro. ընգգիմահարել։ լսիըլմաք, լսրճմաք։

Προσαρδω. *M.* *άρσω*. innaffiare. ջրել։ սուլմաք։

Προσαρκέω-ῶ. *M.* *έσω*. soccorrere. օգնել։ խաբար կիգել։

Προσαρκτικός-ή-όν καὶ

Προσάρκτιος (ὁ, ἡ) settentrionale. հիւսիսային։ վ.իմալ։

Προσαρμόζω. *M.* *όσω*. adattare, accomodare. յարմարցընել։ սայսարմաք։

Προσαρπάζω. *M.* *άσω*. rapire inoltre. եւս յափշտակել։ փակս փախչիլ։

Προσαρτάω-ῶ. *M.* *ήσω*. appendere, attaccare a... սեղ մը կախել։ պիր ինչի ֆիչմաք՝ սասլք։ (*μσ.*) dipendere. կախիլ։ սոզլմաք։

Προσάρτημα (τὸ) appendice. յաւելուած. վ.ենչ մ'ինդ։ ֆիլմաք։

Προσαρτησις-εως (ἡ) = τῷ *προηγ.*

Προσατιμόω-ῶ. *M.* *ώσω*. diffamare inoltre. գարձեալ անունը կտարել, անարգել. փիճա պիտամ կիմիլ, իչհանիլ կիմիլ։

Προσαναίνω. *M.* *ανῶ*. seccare sopra... վրան չարցընել։ խալրինդ փսրսրիլմաք։

Προσανυγάζω. *M.* *άσω*. risplendere. փայլիլ։ փրլմաք։

Προσανύγασις-εως (ἡ) καὶ

Προσανυγὴ (ἡ) splendore. փայլուն։ վ.իֆֆի, փրլուչլ։

Προσαυλέω-ῶ. *M.* *ήσω*. accompagnare un canto col flauto. երգի մը յարմար եղգիդնափողը փչել։ պիրիներին նուագը իւր կերգի իւր հնչել կիմիլ։

Προσαυλίσμαι. *M.* *ίσομαι*. abitare insieme. մէկ սեղ բնակիլ։ պիրաիր սապին օլմաք։

Προσαυξάνω. *M.* *αυξήσω*. aumentare viepiù. նորէն աւելցընել, ամնցընել։ փակս վ.էտիր արիլմաք, պիօչխիմիլ։

Προσαύξησις-εως (ἡ) aumento. ամնալ, աւելնալը։ արիմիլէթի, ինրափօս։

Προσαύξω. *M* *αυξήσω*. = *Προσαυξάνω*.

Προσαφαιρέω-ῶ. *M.* *ήσω*. togliere di più. աւելի վերցընել։ վ.էտիր փալրչմաք։

Προσαφὴ (ἡ) tocco. չշոփում։ վ.իմ կիմի, կալկիմի։

Προσαφικνέομαι. *M.* *αφίξομαι*. arrivare a... հասանիլ ի... պիրինին կիմիլ։

Προσαφοδεύω. *M.* *εύσω*. cacare sopra o vicino. վրան կամ քովը քաքնիլ։ խալրինդ խօտ կանգնա սալմաք։

Προσβαίνω. *M.* *βήσομαι*. montare. 2. avvicinarsi. վրան ելլել։ 2. մօտենալ։ խաֆռնին վ.էմիլ։ 2. խալրիլմաք։

Προσβάλλω. *M.* *αλῶ*. gettare o gettarsi sopra. 2. attaccare, assalire. վրան նետել կամ նետուիլ։ 2. յարձակիլ, վրան վազել։ խալրինդ սիմաք խօտ սալմաք։ 2. օխրալ կիմիլ, խիրխչալ կիմիլ։

Πρόσβασις-εως (ἡ) accesso. մօտենալը։ խալրմաք։

Προσβατὸς-ή-όν. accessibile. մօտենալու։ խալրմաք ֆօլլ։

Προσβιάζομαι. *M.* *άσομαι*. costringere, forzare. բռնադատել։ զոր՝ ճարը կիմիլ։

Προσβιβάζω. *M.* *άσω*. avvicinare. մօտեցընել։ խալրմաք։

Προσβλέπω. *M.* *βλέψω*. fissare gli occhi sopra. աչքերնիդը վրան սեւեցնել։ ինչ.էրինի խալրինի փիչմաք։

Προσβλητὸς-ή-όν. gettato sopra. 2. che si può attaccare. վրան նետուած։ 2. վրան յարձակուելու՝ վազելու։ խալրինի սալըմլը։ 2. խալրինի իչխրխչալ՝ օխրալ օլմասալըչը։

Προσβοηθέω-ῶ. *M.* *ήσω*. correre in soccorso. օգնութեան վազել։ խաբարմ ֆալմաք։

Προσβολὴ (ἡ) attacco. 2. impeto. ձեռք ձեռքի գալը, վրայ վազելը։ 2. բռնադատութիւն։ եւլեչլիք, օխրալ։ 2. խըչ, հիւծ։

Προσβόρειος καὶ *Προσβόρειος* καὶ *Πρόσβορρος* (ὁ, ἡ) rivolto verso il nord. հիւսիսի գարձած։ չիմալի փիճիֆլը։

Προσβρίχω. *M.* *ίξω*. bagnare vieppiù. աւելի թրջել։ փակս վ.էտիր ըսլրմաք։

Πρόσγειος (ὁ, ἡ) vicino alla terra. գետնի մօտ։ եէրի խափը։

Προσγελάω-ῶ. *M.* *άσομαι*. sorridere. ժպտալ, քիթին տակէն ծիծաղիլ։ կ.ուլմալը, փիչի տակէն կիւլմիլ։

Προσγενὴς-ἐος (ὁ, ἡ) parente. ազգական։ խըսըմ։

Προσγίγνομαι (*γίνομαι*). *M.* *γενήσομαι*. aggiungersi, unirsi a... յարիլ, միանալ։ ֆալիչմաք, պիրլեչմիք։

Προσγραφὴ (ἡ) proscritto. յիշատակիր, գրի մը բան մը աւելցընելը։ պիր խալչը ֆազլա արիըրլըն նեւնի։ ἴδε καὶ *Ἔγγραφη*, *Καταγραφή*.

Προσγράφω. *M.* *ψω*. ascrivere, aggiungere qualche cosa in qualche scritto. թիւը գնել՝ անցընել՝ գրել, գրի մը բան մը աւելցընել։ սայըմա փօսթ՝ կէչէրիմ՝ կալմաք, պիր խալչը փալը պիր չէյ արիըրմաք։

Προσδαπανάω-ῶ. *M.* *ήσω*. spendere di più. աւելի ծախք ընել։ վ.էտիր խարճ կիմիմ։

Προσδεὴς-ἐος (ὁ, ἡ) bisognoso, mancante. պէտք ունեցող, պակաս։ իհթիաճը օլան, փասսաք։

Προσδεῖ. *M.* *δεήσει*. bisogna, occorre di più. աւելի պէտք է։ փակս իհթիաճ վար։

Προσδείκνυμι. *M.* *δείξω*. mostrare inoltre. յուցանել եւս։ փակս կիօսթէրմիք։

Προσδεκτὸς-ή-όν. accetto, grato. ընդունելի, հաճոյ։ մախպուլ, հալթսսլ։

Πρόσδεξις-εως (ἡ) ammissione. ընդունելը։ փալսլալը։ կապուլ կիմիլ։

Προσδέομαι. *M.* *δεήσομαι*. aver bisogno di più. 2. pregare instantemente. աւելի պէտք ունենալ։ 2. թախանձել, խնամ

Digitized by Google

ապահով. վախով խոխրտալը օվսի. 2. ջանքի վախով բիծի նիհարի, խրամի նիհարի:
Προοδεομεύω. M. εὐσω καὶ
Προσδεσμέω-ῶ. M. ήσω. legare a... բանի մը կապիլ. վեր չկրնալ գալուստի:
Πρόσδετος (ὁ, ἡ) legato a... բանի մը կապուած. վեր չկրնալ գալէր:
Προσδέχομαι. M. δέξομαι. ricevere, accettare. 2. aspettare. ընդունիլ. 2. ապասպասիլ. ետքս նիհարի. 2. վերկրնալ:
Προσδέω. M. δήσω. legare a... բանի մը կապիլ. վեր չկրնալ գալ:
Προσδιαβάλλω. M. αλῶ. calunniare inoltre. անկից ի զատ զրպարտիլ. ծռած մտիկ՝ փոխ խօսքեր նիհարի:
Προσδιαιρέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. suddividere. մանրաժանիլ. ետքը ետքերէր նիհարի:
Προσδιαλέγομαι. M. ἐξομαι. abboccarsi con uno ուրիշ մը հետ խօսակցիլ. վերէն իւր ախորժելին՝ համահիպին նիհարի:
Προσδιαλέξις - εως (ἡ) conversazione, abboccamento. կենցաղավարութիւն, խօսակցութիւն. համահիպին, ետնալոյս, ախորժելի:
Προσδιανοέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. pensare inoltre. խորհիլ եւս. փակ միտ լինիլ:
Προσδιαπορέω - ῶ. M. ήσω. dubitare inoltre. կասկածիլ եւս. փոխ չէ՞ հիւնիմ:
Προσδιαστέλλομαι. M. στελοῦμαι. accettare nominatamente, stipulare espressamente. անուանաբար ընդունիլ, որոշակի գալն ընել. խոտ բիծի իւր ետքալ նիհարի, ետք խալէր վալ նիհարի:
Προσδιαστολή (ἡ) restrizione. սեղմում, կապարատրութիւն. ետք, ընդիմաբ:
Προσδιαστρέφω. M. ἐψω. depravare vieppiù. աւելի թիւրիլ՝ աւրիլ. փակ վիճակ գոչ՝ պիղատոս նիհարի:
Προσδιαταράσσω (ττω). *M.* ἀξω. perturbare vieppiù. աւելի շփոթիլ. փակ վախի ետրեւարմատ, սրբիսի նիհարի:
Προσδιατριβή (ἡ) lunga dimora, lungo trattenimento in un luogo o con qualche persona. երկար տաեղ ուղ տեղ մը կամ ուրկէ մը հետ կեցուիլը՝ վարուիլը. տալան վերի վեր համալսի խոխօտ պիրէի իւր ելիսերի նիհարի՝ փոխրատը՝ նրկնիսի:
Προσδιατρίβω. M. ἐψω. dimorare, trattenersi per lungo tempo in un luogo o con qualche persona. ուղ տեղ մը կամ ուրկէ մը հետ երկար տաեղ բնակիլ՝ կեցուլ՝ վարուիլ. տալան վրեքի վեր համալսի խոխօտ պիրէի իւր ելիսերի նիհարի՝ փոխրատ:
Προσδίδωμι. M. δώσω. comunicare. հաղորդիլ, բաժնորդ ընել. ելեսի նիհարի:
Προσδιέρχομαι. M. ελεύσομαι. = τῷ
Προσδιηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. raccontare inoltre. պատմիլ եւս. փոխ նոսի՝ րիվելերի նիհարի:
Προσδικάζω. M. άσω. aggiudicare. վճռաւ տալ. վերան ելիսի նիհարի:
Προσδιορίζω. M. ίσω. determinare. որոշել. տաղմանիլ. սեղմ վիճակ, խոտոր խօսք, խօսք ընդհանուր. սեղմ վիճակ, խոտոր խօսք, խօսք, ընդհանուր:
Προσδιορισμός (ὁ) determinazione, restrizione. տաղմանիլը, որոշելը, կապարատրութիւն, սեղմում. սեղմ վիճակ, խոտոր խօսք, խօսք, ընդհանուր:
Προσδοκάω - ῶ. M. ήσω. sperare, aspettare a... բանի մը յուսալ՝ ապասել. վեր չկրնալ խոտոր նիհարի՝ պիղատոս:
Προσδοκέω - ῶ. M. δόξω. sembrare inoltre. թուիլ հաճարեալ եւս. փոխ ինծի՝ ինձ ընծա նիհարի:
Προσδόκημα (τὸ) l'oggetto della speranza. յուսացեալ իրը. սասալան նիհարի:
Προσδόκητος (ὁ, ἡ) che s'aspetta. ապասելոց. պիղատոսի:
Προσδοκία (ἡ) aspettazione, speranza. ապասելը, յոյս, սիկիզալութիւն. պիղատոս, խոտոր:
Πρόσδομα (τὸ) giunta (*Λατ.* mantissa). չափէ աւելի ապասածը, թաթալալան չափ. խորհրդոյն վախով վերինէն նետած. ֆալը:
Προσδοχή (ἡ) = *Πρόσδεξις.*
Προσεάω - ῶ. M. εάσω. lasciare, permettere a... ուղ մը թող տալ. պիղատոսին ընդունիլ էօ վերիսի:
Προσεγγίζω. M. ίσω. avvicinarsi a... ուղ մը մօտենալ. պիղատոսին նոխընիսի:
Προσεγγράφω. M. γράψω. ascrivere. թիւը անցընել՝ դրել. ապրուստ ներկրիսի՝ նոխ տէ:
Πρόσεγγυς, ἐπίρ. incirca. իրրեւ, մօտ. հինին, ընդարձ, նոխըն:
Προσεγκαλέω - ῶ. M. έσω. accusare inoltre. ամբաստանիլ եւս. փոխ վերէն նիհարի:
Προσεγκειμαι. M. κείσομαι. applicarsi in... պարապիլ, պատապիլ. գլխով ալտի:
Προσεγκελεύομαι. M. εύσομαι. esoriare, animare vieppiù. աւելի յորդորիլ՝ քաջալերիլ. փակ վախի նոսիսի՝ նոխ՝ նիհարի վերինէ:
Προσεδαφίζω. M. ίσω. atterrare. գետին զարնել. ներէն ղրկիսի:
Προσέδρεια (ἡ) assedio. 2. assiduità. պահպանում. 2. հաճապազորդութիւն. համահիպին. 2. գլուխկիր:
Προσεδρευτικός - η - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - εως. assiduo. հաճապազորդ. գլուխկիր, գոհիպոմ:
Προσεδρεύω. M. εύσω. assediare. 2. esser assiduo. 3. esser assessore. գրկիսիլ. 2. հաճապազորդ ելլալ. 3. գատաստիկ ելլալ. համահիպին նիհարի. 2. գլուխկիր ալտի. 3. գատաւոր ալտի:
Προσεδρία (ἡ) = *Προσέδρεια.*
Πρόσεδρος (ὁ, ἡ) assiduo. հաճապազորդ. գլուխկիր, գլուխլըդ. (ουσ.) = *Πάρεδρος.*
Προσεθίζω. M. ίσω. accostumare a... բանի մը սորվեցընել. վեր չկրնալ ուսուցանել:
Προσεικάζω. M. άσω. assimilare. 2. configurare. նմանցընել. 2. կարծիք ընել. պիղատոսիսի. 2. խոհեմ նիհարի:
Πρόσειλος (ὁ, ἡ) = *Προσήλιος.*
Πρόσειμι. M. έσομαι. esser unito insieme, trovarsi insieme. ուղիղ միասին ելլալ, ուղիղ գանուիլ. պիղատոս վերէնիսի. պիղատոս պատահիլ:
Πρόσειμι. M. εἰμι. = *Προσίῤῥομαι.*
Προσείρω. M. έρσω. attaccare a... բանի մը կապիլ՝ կցընել. վեր չկրնալ պիղատոսիսի:

Digitized by Google

Προσεισάγω. M. άξω. introdurre inoltre.

Προσείω. M. σείσω. scuotere d' avanti.

Προσεκβαίνω. M. βήσομαι. saltare dalla sua nave a quella del nemico.

Προσεκβάλλω. M. αλῶ. prolungare, allungare.

Προσεκβοάω - ῶ. M. ήσω. gridare insieme.

Προσεκλέγω. M. λέξω. scegliere inoltre.

Προσεκπηδάω - ῶ. M. ήσω. lanciarsi verso.

Προσεκπυρόω - ῶ. M. ώσω. infiammare viepiù.

Προσεκτικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπιῤ.*) - ικῶς. attento.

Προσεκτίλλω. M. τιλῶ. spelare insieme.

Προσεκτυφλόω - ῶ. M. ώσω. acciecare interamente.

Προσεκχέω. M. χεύσω. versar inoltre fuori.

Προσελασία (ἡ) καὶ

Προσέλασις - εως (ἡ) attacco di cavalleria o di vascelli da guerra.

Προσελαύνω. M. ελάσω. lanciarsi a cavallo contro. 2. avvicinarsi.

Προσελεύσιμος - η - ον. = *Προσέληνος.*

Προσέληναῖος - α ῃ ος - ον. = *Προσέληνος.*

Προσέληνος (ὁ, ἡ) che esiste prima della luna.

Προσελκύω καὶ *Προσέλκω. M.* ελκύσω. attirarsi. (*ἐμὲ*) *ἑαυτῷ.* (*τὴν ἀσπίδα*) *ἐπὶ τὸν ὦμον.*

Προσελώδης - εος (ὁ, ἡ) quasi paludoso.

Προσεμβαίνω, M. βήσομαι. camminare, marciare sopra.

Προσεμβάλλω. M. αλῶ. gettare o gettarsi dentro insieme.

Προσεμπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere dentro o sopra.

Προσεμπυρόω - ῶ. M. ώσω. infiammare viepiù.

Προσεμφερὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Παρόμοιος.* (καὶ *ἐπιῤ.* - ερῶς).

Προσεμφέρω. M. οίσω. = *Προσεμφορέω.* 2. (*μσ.*) esser quasi simile.

Προσεναγχος, ἐπιῤ. testè (*Λατ.* nuper).

Προσενδείκνυμι. M. δείξω. dimostrare evidentemente.

Προσενεχυράζω. M. άσω. prendere da qualcuno del pegno.

Προσεννοέω - ῶ. M. ήσω. pensare inoltre.

Προσεντυγχάνω. M. τεύξομαι. abboccarsi con qualcuno.

Προσεξαιρέω - ῶ. M. ρήσω. eccettuare inoltre. 2. (*μσ.*) scegliere inoltre.

Προσεξαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι. peccare di nuovo.

Προσεξαπατάω - ῶ. M. ήσω. ingannare inoltre.

Προσεξαποστέλλω. M. ελῶ. inviare insieme.

Προσεξάπτω. M. άψω. irritare viepiù.

Προσεξελαύνω. M. ελάσω. assaltare sopra.

Προσεξεργάζομαι. M. άσομαι. effettuare, compire insieme.

Προσεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. sortir per andar da qualcuno.

Προσεξετάζω. M. άσω. esaminare inoltre.

Προσεξεύρεσις - εως (ἡ) nuova invenzione.

Προσεξευρίσκω. M. ευρήσω. inventare una cosa nuova.

Προσεξηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. raccon-

Digitized by Google

tare inoltre. անկից ի զատ պատմել. փախչ նոթել ևիմ։

Πρόσεξις - εως (ἡ) attenzione. մտադրութիւն. զգեշութիւն։

Προσίοικα (πρκ. ἀντὶ ἐνστ. τ. *Προσείκω*.) = *Παρεμφέρω*. (2).

Προσεπαινέω - ῶ. *Μ. ήσω*. lodare inoltre. գովել եւս. փախ խօսիլ։

Προσεπανέρομαι. *Μ. ερήσομαι*. ridomandare. նորէն հարցընել. ինդրել սիրալ ևիմ։

Προσεπαπειλέω - ῶ. *Μ. ήσω*. minacciare inoltre. սպառնալ եւս. փախ խօսիլ ևիմ՝ ինդրիս ևիմ։

Προσεπεμβαίνω. *Μ. βήσομαι*. insultare vieppiù. ատելի ընծայմանիլ. փոխս զնոսա ի տգեղմունս՝ սիրելիս։

Προσεπεξεργάζομαι. *Μ. άσομαι*. ripulire di nuovo una opera. նորէն գործ մը սպրդիկել՝ վերջի գործարարքը ասել. պիր իշ ինդրոր սիրել՝ կիլտրմել։

Προσεπεξεργασία (ἡ) ripulimento, lustro nuovo. կրկին սպրդումն. ինդրոր սիրել՝ կիլտրմա։

Προσεπερωτάω - ῶ. *Μ. ήσω*. ridomandare. նորէն հարցընել. ինդրոր սիրալ ևիմ։

Προσεπεύχομαι. *Μ. εὔξομαι*. augurare inoltre. անկից ի զատ նորէն բարեմաղթութիւն ընել. փոխս նոպար՝ ինդրոր գնդրուիլ ևիմ։

Προσεπιβάλλω. *Μ. βαλῶ*. aggiungere. աւելցընել. արձբմիլ։

Προσεπιβλέπω. *Μ. ίψω*. osservare inoltre. աւելի գիտել՝ զննել. փոխս նոպար ինդրիս։

Προσεπιγίγνομαι. *Μ. γενήσομαι*. avvenire, accadere inoltre. անկից ի զատ պատահիլ՝ հանդիպիլ. փոխս հոփս լոփս ալեհ՝ պահ ևիմ։

Προσεπιγράφω. *Μ. γράψω*. aggiungere una soprascrizione. մակագրութիւն մը աւելցընել. վոյ խնդալ արձբմիլ։

Προσεπιδίδωμι. *Μ. δώσω*. dare di più. աւելի տալ. պիսիկ ևիրիս։

Προσεπιδοξάζω. *Μ. άσω*. ammettere l'opinione di qualcuno. ուիչի կարծիքը ընդունիլ. պիրիսին ելլոցը փոխել ևիմ։

Προσεπιζητέω - ῶ. *Μ. ήσω*. cercare di più. աւելի փնտռտիլ. պիսիկ ասմաք։

Προσεπικοσμέω - ῶ. *Μ. ήσω*. ornare vieppiù. աւելի զարդարիլ. պիսիկ փոռնիմիք՝ գեղնիս։

Προσεπικτάομαι - οῦμαι. *Μ. κτήσομαι*. possedere inoltre. նորէն սեպհականել, նորէն սեպհականութիւն աւնենալ. ինդրոր իրմիս։, ինդրի ևիմ իրմիս։

Προσεπιλαμβάνω. *Μ. λήψομαι*. prendere di più. աւելի առնել. պիսիկ ալմաք. (μσ.) soccorrere. օգնել. ինդրոր ինիս։

Προσεπιλέγω. *Μ. λέξω*. dire inoltre. անկից ի զատ՝ գարձեալ ըսել. փոխս հոփս՝ ինդրոր գիմիս։

Προσεπινοέω - ῶ. *Μ. ήσω*. = *Προσεφευρίσκω*.

Προσεπιπλήσσω (ττω.) *Μ. πλήξω*. rimproverare inoltre. անկից ի զատ յանդիմանել. փոխս հոփս ինալիր՝ պիրիսի վերիս։

Προσεπιῤῥώννυμι. *Μ. ῥώσω*. corroborare vieppiù. աւելի ամրացընել. պահ պիսիկ ինդրոր գիմիս։

Προσεπίσταμαι. *Μ. επιστήσομαι*. sapere inoltre. անկից ի զատ գիտնալ. փոխ հոփս պիլիս։

Προσεπιστέλλω. *Μ. στελῶ*. ingiugnere inoltre. նորէն՝ գարձեալ ապացուցել. ինդրոր սրմարտիլ։

Προσεπισφραγίζομαι. *Μ. ίσομαι*. confermare col suo sigillo. իր կնիքովը հաստատել. պիտի պիտիր իլի ինդրոր ևիմ։

Προσεπισωρεύω. *Μ. εύσω*. ammassare vieppiù. աւելի կուտել. պահ պիսիկ իլլիմ։

Προσεπιτάσσω (ττω.) *Μ. αξω*. ordinare inoltre. անկից ի զատ հրամայել. փոխս հոփս պատուիրել՝ նոր կիրիս։

Προσεπιτέρπομαι. *Μ. τέρψομαι*. dilettarsi vieppiù. աւելի զատարկանալ՝ ընդունիլ. պահ պիսիկ պիտի կիրիս՝ պիրիզ պահիմ՝ լաւ ընծանիմ։

Προσεπιτυγχάνω. *Μ. τεύξομαι*. ottenere inoltre. աւելի առանալ՝ ձեռք ընդել. պահ նորէն՝ իլլ կիրիս։

Προσεπιφέρω. *Μ. ενείσω*. aggiungere. աւելցընել. արձբմիլ։

Προσεπιφοιτάω - ῶ. *Μ. ήσω*. frequentare. յաճախել. ալ վարմիլ։

Προσεπιφυομαι. *Μ. ύσομαι*. soprannascere. վրան ծնանիլ. խալխրմին փօքմիլ։

Προσεπιφωνέω - ῶ. *Μ. ήσω*. esclamare. բացագանչել. ֆիրնոթ կիրիս։

Προσεπιχειρέω - ῶ. *Μ. ήσω*. intraprendere inoltre. անկից ի զատ ձեռք զարնել՝ բանի մը սկսիլ. փոխս հոփս ճաշակելիք կիրիս՝ պիր լեխի իլ վարմիլ։

Προσεπιχέω. *Μ. εύσω*. versare di più di sopra. վերէն ալ լեցընել. խօթրան փոխ փօլաարմիլ։

Προσεργαζόμαι. *Μ. άσομαι*. acquistare, guadagnare di più. վաստկիլ՝ շահիլ եւս. փոխ գազանիմիլ։

Προσερείδω. *Μ. ερείσω*. appoggiare sopra. վրան կռթնցնել. խալխրմին փօդմիլ։

Προσερυγόμαι. *Μ. ερυξομαι*. rutare in faccia. երեսը ձգատալ. ինձխան ևիմիլ։ (κυμ. καὶ μτφρ).

Προσέρομαι. *Μ. ερήσομαι*. = *Προσερωτάω*.

Προσερπύζω. *Μ. ύσω*. καὶ

Προσέρπω. *Μ. ἑρψω*. avvicinarsi serpeggiando. սպղալով մօտենալ. փռիմիմիլ խալալմիլ։

Προσέρχομαι. *Μ. ελεύσομαι*. venire o andare da qualcuno, avvicinarsi. 2. far un commercio carnale. 3. andare a pregare, a supplicare. ուիչի մը գալ կամ երթալ, մօտենալ. 2. գիտալ (գիմբ). ուիչ տեղ պատկիլ. 3. պաղատիլ՝ պատէնտա երթալ. պիրիսին ինիլ խոփս ևիմիլ, խալալմիլ. 2. գիմ կիրիս. 3. փոռլիս կիրիսիլ վրանը։

Προσερωτάω - ῶ. *Μ. ήσω*. interrogare inoltre. անկից ի զատ՝ գարձեալ հարցընել. փոխս հոփս՝ նորէն պիլմիլ կիրիս։

Προσεσθίω. *Μ. έδομαι*. mangiare insieme. ուիչտեղ աստէ. պիրտիր ինիս։

Προσεσπέριος καὶ *Προσέσπερος* (ὁ, ἡ) occidentale. 2. della sera. արեւմտեան. 2. իրիկնային, երեկոյեան. մոլոտ. 2. ափլամիչ։

Digitized by Google

Προσεταιρίζω. M. ίσω. associarsi con qualcuno. ՄՀԿ մէկ հետ ընկերը ըլլալ. միւսի հետ արհարել, բարեկամ ընել.

Προσεταιριστὸς (ὁ, ἡ) preso per compagno, socio. ընկերութեան առնուած, ընկեր. արհարել տրուած ընկեր, բարեկամ.

Προσέτι, ἐπίῤῥ. inoltre, ancora, di più. անկից ի զատ, ալ, եւ եւս. ասկէ զատ հոգի, գոհ.

Προσευκτήριον (τὸ) oratorio. աղօթարան. նիւթ. 2. = *Προσευχή.*

Προσευκτικὸς - ὴ - όν. che ama a far orazione. աղօթասէր. գոհ ներկ.

Προσευναίω. M. άσω. adrajarsi appresso. քովը պառկիլ. հանգիստ հանգիստ.

Προσεύξις - εως (ἡ) = *Προσευχή.*

Προσευρίσκω. M. ευρήσω. trovare inoltre. գտանել եւս. գոհ պարտք.

Προσευχὴ (ἡ) orazione, preghiera. աղօթք, աղաչանք. գոհ, բիճ.

Προσεύχομαι. M. εὔξομαι. pregare, orare. աղօթել, աղաչել. գոհ եղիդ, բիճ եղիդ.

Προσεφευρίσκω. M. ευρήσω. = *Προσευρίσκω.*

Προσέχεια (ἡ) contiguità. մերձաւոր՝ կից ըլլալը. միջեկեղեցի. 2. = *Προσοχή.*

Προσεχὴς - έος (ὁ, ἡ) contiguo. 2. attento. մերձաւոր, կից. 2. մտադիր. միջեկեղեցի. 2. զգուշաբար, հոգածութեամբ.

Προσεχόντως, ἐπίῤῥ. attentamente. մտադրութեամբ. զգուշութեամբ իր.

Προσέχω. M. ἑξω. attendere. 2. approdare, abbordare. միտ դնել, ուշադրութիւն ընել. 2. յանձնը մօտենալ. զգուշութեամբ երթալ, հոգածութեամբ օրէնք. 2. երբեմն խառնուիլ.

Προσεχῶς, ἐπίῤῥ. d'appresso. քովէն. խնդրանք. 2. = *Προσεχόντως.*

Προσέψω. M. ήσω. cuocere insieme. ՄՀԿ-ուզ եփել. պարտիր եփելով.

Προσζημιόω - ῶ. M. ώσω. punire inoltre. անկից ի զատ պատժել. ծիրան հոգի տուգանելով.

Πρόσηβος (ὁ, ἡ) adolescente. պատանի. օղլան.

Προσηγορέω - ῶ. M. ήσω. = *Προσαγορεύω.*

Προσηγορία (ἡ) = *Προσαγόρευσις.* 2. appellazione, nomenclatura. յորդորանք. բերգիչ.

Προσηγορικὸς - ὴ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ικῶς. appellativo. հասարակ (անուն). բերգիչով գոյքէ, սեռական՝ ոեփ ըլլո (իմ).

Προσηγορος (ὁ, ἡ) che saluta. 2. proprio, analogo. բարեւող. 2. յատուկ, հաճելուն. սիրտ ներկին. 2. սեպհական, գեղեցկութիւնէ.

Προσήδομαι. M. ησθήσομαι. dilettarsi di... բանէ մը հեշտութիւն իմանալ՝ զբաղմանալ. պէտ նեղութիւն խօլանալով՝ ուրիշ գործի.

Προσηκόντως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) convenientemente. վայելուչին պէս. գեղեցկութիւն խօսքի, խոհեմութեամբ կերպ.

Προσήκω. M. ήξω. arrivare, venire a... հասնիլ. գալ. նիւթելով, կրկին. 2. (συνθ. μτνμ. καὶ τρτπρσ.) appartenere, convenire. պատկանիլ, վայլիլ. տիրոջ, գեղեցիկ օրէնք, խոհեմութիւն.

Προσηλιάζω. M. άσω. esporre al sole. արեւուն դնել. կիներէն գործ.

Προσήλιος (ὁ, ἡ) esposto al sole. արեւուն գրաւած. կիներէն գեղեցիկ.

Προσηλόω - ῶ. M. ώσω. inchiodare. 2. crocifiggere. գամել. 2. խաչ հանել. վերջացնել. 2. լարմանը կերպով, հաւատարմութիւն.

Προσήλυτος (ὁ, ἡ) forestiere, straniero. օտար, եկ, գրանցի. կիներէն, պետրէն. (εἰς τὴν Π. Γρφ.) proselito, gentile convertito e fattosi Giudeo. եկ, Հրեայ եղած հեթանոս. Քահանայի օրհնել գործերուն.

Προσήλωσις - εως (ἡ) inchiodamento. գամելը. վերջացնելը.

Προσημαίνω. M. ανῶ. presagire. նախագուշակել. պետրէն կերպով.

Προσημειόω - ῶ. M. ώσω. = *Προσημαίνω.*

Προσήμερος (ὁ, ἡ) che dura un sol giorno. միայն ՄՀԿ որ մէկ ըլլալով. տեւող պէս կեանք.

Προσήνεια (ἡ) docilità, benignità. անուշ բնաւորութիւն, հեզասիրութիւն, պզտիկ բնաւորութեան ունենալը. գեղեցկութիւն, հաւանութիւն, քաղաքավարութիւն.

Προσήνεμος (ὁ, ἡ) esposto al vento. հովի դրաւած. բաց կիներս գործուելու.

Προσηνὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ηνῶς. docile, benigno. 2. giocondo. 3. adatto. հանգարտ, հեզ, անուշ բնաւորութիւն ունեցող. 2. խնամասիրելու. 3. յարմար. գեղեցիկ, հաճելուն. 2. լաւ, գործարար. 3. սպասող, գանգատ.

Προσηχέω - ῶ. M. ήσω. = *Παραβομβέω.*

Προσηχὴς - έος (ὁ, ἡ) risonante. հնչող. խօսիլ.

Προσθάλπω. M. θάλψω. applicare de' fomenti, fomentare. գեղով տաքնել, տաքցուցած գեղէր գործածել. կոպիտին տիրելը կոպիտներէ տալու նեղութիւնը գօտի.

Πρόσθεμα (τὸ) aggiunta. 2. cataplasma o fomento. յաւելուած. 2. տպիղանի կամ տաքցուցած գեղ. թեղտեցը, խլտիտ. 2. գլխի խոտ տալու հաւելեայ.

Πρόσθεν (Ὀε) ἐπίῤῥ. innanzi, in presenza. 2. prima, avanti. առջեւը. 2. առաջ, նախ. կռիւնդրի, հաւատարմութ. 2. խվիլ, հաւերգրի.

Πρόσθεσις - εως (ἡ) aggiunta, addizione. յաւելուած. բրիջրմութիւն, խլտիտ.

Πρόσθετὸς - ὴ ἢ ος - ὸν ἢ ον. aggiunto. 2. posticcio. վրան աւելցած. 2. հաչէն գրաւած, արհեստական. խաղերին արբեցրելը. 2. կտրելի.

Προσθέω. M. θεύσομαι. correre a... ՄՀԿ մէկ վազել. պէտ կերպին գօտի.

Πρόσθημα (τὸ) aggiunta, aumento. 2. particella. յաւելուած. 2. մտանիկ. արիմ, խլտիտ. 2. պիճիճ.

Πρόσθημα (τὸ) = *Πρόσθεμα.*

Προσθιγγάνω. M. θίξομαι. toccare. գրպչիլ. գոգանիլ.

Προσθίδιος × *ἀντὶ Πρόσθιος - α ἢ ος - ον.* anteriore. առջեւի կողմը եղող. ծոնգերէն.

Προσιζάνω καὶ Προσίζω. M. ιζήσω. met-

Digitized by Google

tersi a sedere accanto o sopra. քովը կամ վրան նստիլ. նայիլ խոշոր խնդիրներ ծանրանալ։

Προσίημι. Μ. προσήσω. mandare a... ուղարկել մէկ խրկել. պիտոյին խնդրել։ (συνήθ. μσ.) ammettere, ricevere, permettere. ընդունիլ, թոյլ տալ. ներողութիւն, պատճառ ընդունիլ, ետ վերցնել։

Προσικνέομαι - οῦμαι. Μ. ἑξομαι. andare da... arrivare. ուղարկել մէկը երթալ. հասնիլ. պիտոյին կիսիլ՝ կերթալ։

Προσίκτωρ - ορος (ὁ) supplicante. աղաչարկու, ուղարկել մէկը աղաչել. պիտոյին հետաքննել բիծ խոյն։

Προσίστημι. Μ. στήσω. mettere, (καὶ μσ.) stare accanto. 2. soccorrere, assistere. քովը դնել. կամ կենալ. 2. օգնել. նայիլ ետեւ նստիլ օգնական ելնել. 2. խրոխտ կերեւնալ։

Προσιστορέω - ῶ. Μ. ήσω. fare delle nuove interrogazioni. 2. raccontare inoltre. նորէն հարցնել. 2. անկից ի զատ պատմել. պիտոյ տեղւոյ՝ միւս կերեւնալ. 2. ետեւը լսած կերեւնալ։

Προσιτός - ή - όν. accessibile. մատչելի. նայիլ նստելի մտնելի։

Προσκαθέζομαι. Μ. εδοῦμαι. = *Προσκάθημαι.*

Προσκαθηλόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Προσηλόω.*

Προσκάθημαι (Χ. Μ.) sedere accanto. 2. assediare. քովը նստիլ. 2. պաշարել. նայիլ ետեւ ելնել. 2. հետապնդել ուզել։

Προσκαθίζω. Μ. ίσω. mettere o mettersi a sedere appresso. քովը նստեցնել կամ նստիլ. նայիլ ետեւ ելնել ետեւը նստիլ։

Προσκαθίστημι. Μ. στήσω. stabilire, collocare appresso. քովը հաստատել. վերանդել. նայիլ ետեւ դնել կերեւցնել։

Πρόσκαιρος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤ.*) - *καίρως.* temporaneo, passeggiero. ժամանակաւոր. անցաւոր. վրիպական, կերեւնալ։

Προσκαλέω - ῶ. Μ. έσω. provocare, appellare, invitare. դրգռել՝ սադրիչ կոչել. հրաւիրել. ընդոծրմել, ետեւը կերեւցնել, պատճառ ելնել. 2. (μσ.) denunziare, accusare. մատնանշել. վկայել կերեւնալ։

Προσκαρτερέω - ῶ. Μ. ήσω. perseverare. յարատեւել. վրայ կերեւնալ։

Προσκαρτέρησις - εως (ἡ) perseveranza. յարատեւութիւն. վրայ կերեւնալ, վրայ կերեւնալը։

Προσκαταβαίνω. Μ. βήσομαι. discendere poco a poco. կամաց կամաց իջնել. ահ ահ կերեւնալ։

Προσκατάβλημα (τὸ) pagamento per supplire a quel che manca. պակասը լեցնելու համար արուած վճար. նուիրեալներ ընդունիլ ետեւը ելած վերելքներ։

Προσκαταβολή (ἡ) = *τῷ προηγ.*

Προσκαταγελάω - ῶ. Μ. άσω. farsi beffe di..., coglionare. մէկը վրայ ծիծաղել. պիտոյին հետ կերեւնալ։

Προσκαταγιγνώσκω (*γινώσκω.*) *Μ. γνώσομαι.* aggiudicare. վճռաւ ասել. նայիլ ետեւ կերեւնալ։

Προσκαταλύζω. Μ. ύσω. sommergere in... ընկղմել. ետեւը վրան ծածկել։

Προσκαταλαλέω - ῶ. Μ. ήσω. importunare con delle ciarle. շատախօսելով գլուխ ցաւ ասել. ընդոծրմել ետեւը դալ ետեւը կերեւնալ։

Προσκαταλλάσσω (*ττω.*) *Μ. λάξω.* riconciliare. նորէն հաշտեցնել. պիտոյ դարձուցանել։

Προσκατανέμω. Μ. νεμῶ. distribuire inoltre. անկից ի զատ բաշխել. ետեւ ետեւ բերել կերեւնալ։

Προσκατανοέω - ῶ. Μ. ήσω. pensare inoltre. անկից ի զատ մտածել. ետեւ հոգ տանել կերեւնալ։

Προσκατασκευάζω. Μ. άσω. costruire, preparare inoltre. անկից ի զատ շինել՝ պատրաստել. ետեւ հոգ տանել՝ ետեւը պատրաստել կերեւնալ։

Προσκατατίθημι. Μ. καταθήσω. pagare inoltre. անկից ի զատ վճարել. ետեւ հոգ տանել կերեւնալ։

Προσκαταφεύγω. Μ. φεύξω. rifuggire presso qualcuno. մէկը մը պատսպարել. պիտոյին նայիլ ետեւը պահուըտիլ։

Προσκαταχράομαι - ῶμαι. Μ. χρήσομαι. uccidere inoltre. անկից ի զատ սպանել. ետեւ հոգ տանել կերեւնալ։

Προσκατεσθίω Μ. έδομαι. mangiare insieme. ուտելով ուտել. պիտոյին կերեւնալ։

Προσκατέχω. Μ. καθέξω. ritenere appresso. քովը կեցնել՝ արգիլել. նայիլ ետեւը ելնել։

Πρόσκειμαι. Μ. κείσομαι. essere situato, collocato appresso. 2. applicarsi, occuparsi in... 3. opprimere, pressare. քովը կեցած՝ դնուած ըլլալ. 2. բանի մը պատրաստել պատրաստիլ. 3. նեղել, տանջել. նայիլ ետեւը ելնել. 2. պիտոյին կերեւնալ օգնել. 3. ետեւէն ընկնալ ետեւը ելնել։

Προσκεκμένως, ἐπίῤ assiduamente. հաստատուն, յարատեւութեամբ. վրայ կերեւնալով. վրայ կերեւնալով նայիլ։

Προσκέπτομαι. Μ. σκέψομαι. considerare, riflettere prima. առաջուց մտածել. նայիլ վերնին վրայ կերեւնալ։

Προσκεφάλαιον (τὸ) guanciale, capezzale. (երեսի՝ գլխոյ) բարձ. (նիհ՝ գոյ) նստելիք։

Προσκηδής - ίος (ὁ, ἡ) affine. խնամի. նեղ։

Προσκήνιον (τὸ) proscenio, luogo avanti la scena dove si mostravano gli attori. թատրոնին առջի գին՝ ուր որ գերասանները կը հանդիսանան. կիսաշրջանի նման պիտոյին՝ անոր մէջ հանդիսականներ հաստատուիլ։

Προσκήπτω. Μ. σκήψω. = *Προλέγω.*

Προσκηρυκεύομαι. Μ. εύσομαι. mandare un araldo a... մէկի մը գեսպան մը խրկել. պիտոյին մէջ իւրն ելոյ կերեւնալ։

Προσκίασμα (τὸ) parasole. հովանոցակապան։

Πρυσκιρτάω - ῶ. Μ. ήσω. saltare per allegria, esultare avanti. ուրախ խնդալ

Digitized by Google

ἀξ. ϐοᾶθέω· κλαυσμός. lamentarsi a.. ἀκάθ σε κοσμέω· ὀφρύ· ὀφρὺν ἐπιτίθημι· ὀφρὺν ἐπιτίθεμαι.

Προσκλαίω. M. κλαύσομαι. lamentarsi a.. ἀκάθ σε κοσμέω· ὀφρύ· ὀφρὺν ἐπιτίθημι· ὀφρὺν ἐπιτίθεμαι.

Πρόσκλησις - εως (ἡ) citazione. συκοφάντης· ἀγγελία· ἀγγελίαν ἐπιφέρω· ἀγγελίαν ἐπιφορά.

Προσκλίνω. M. κλινῶ. inclinare verso... ἐπικαμπύνω· ἀγγέλλω· ἀγγελίαν ἐπιφέρω· ἀγγελίαν ἐπιφορά.

Πρόσκλισις - εως (ἡ) inclinazione, propensione. ἐπικαμπύνω· ἀγγέλλω· ἀγγελίαν ἐπιφέρω· ἀγγελίαν ἐπιφορά.

Προσκλύζω. M. ὐσω. bagnare, battere colle onde. ἀνάκλασις· ἀνακλάω· ἀνάκλασις· ἀνακλάω· ἀνάκλασις· ἀνακλάω.

Προσκλύζομαι. M. ησομαι. gagnolare appresso. ἀνάκλασις· ἀνακλάω· ἀνάκλασις· ἀνακλάω· ἀνάκλασις· ἀνακλάω.

Προσκομιζόμαι. M. ισομαι. dormire sopra... ἀγγέλλω· ἀγγελίαν ἐπιφέρω· ἀγγελίαν ἐπιφορά.

Προσκολλάω - ῶ. M. ήσω. incollare. συκοφάντης· συκοφαντέω· συκοφαντία· συκοφαντικός· συκοφαντικῶς.

Προσκόλλησις - εως (ἡ) incollamento, attaccamento. συκοφάντης· συκοφαντέω· συκοφαντία· συκοφαντικός· συκοφαντικῶς.

Προσκομιδή - ῆς (ἡ) trasportazione, trasporto. συκοφάντης· συκοφαντέω· συκοφαντία· συκοφαντικός· συκοφαντικῶς.

Προσκομίζω. M. ίσω. trasportare, offrire. συκοφάντης· συκοφαντέω· συκοφαντία· συκοφαντικός· συκοφαντικῶς.

Πρόσκομμα (τὸ) impedimento, imciampo. 2. scandalo. συκοφάντης· συκοφαντέω· συκοφαντία· συκοφαντικός· συκοφαντικῶς.

Προσκοπέω - ῶ. M. ήσω. osservare, esaminare d'avanti. συκοφάντης· συκοφαντέω· συκοφαντία· συκοφαντικός· συκοφαντικῶς.

Προσκόπησις - εως (ἡ) osservazione fatta d'avanti. συκοφάντης· συκοφαντέω· συκοφαντία· συκοφαντικός· συκοφαντικῶς.

Προσκόπιον (τὸ) visiera. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Πρόσκοπος (ὁ, ἡ) spione. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσκόπτω. M. ψω. urtare contro, inciampare. 2. offendere. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσκορέννυμι. M. κορέσω. saziare ben bene. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσκορής - ές (ὁ, ἡ) sazievole. 2. ben satollo. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Πρόσκορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - κόρως. = *Προσκορής.*

Προσκοσμέω - ῶ. M. ήσω. ornare vieppiù. συκοφάντης· συκοφαντέω· συκοφαντία· συκοφαντικός· συκοφαντικῶς.

Προσκρίνω. M. ινῶ. = *Προσδικάζω.*

Πρόσκρομμα (τὸ) inciampo, intoppo. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά. = *Πρόσκομμα.*

Πρόσκρουσις - εως (ἡ) intoppamento, urto. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Πρόσκρουσμα (τὸ) = *Πρόσκρουμα.*

Προσκρουσμὸς (ὁ) = *Πρόσκρουσις.*

Προσκρουστικὸς - ἡ - όν. sensibile. (*Γαλλ.* susceptible). ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσκρούω. M. κρούσω. inciampare, intoppare, urtare. 2. inimicarsi, offendersi. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσκτάομαι - ῶμαι. M. κτήσομαι. acquistare in oltre. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Πρόσκτησις - εως (ἡ) accrescimento di possessioni. συκοφάντης· συκοφαντέω· συκοφαντία· συκοφαντικός· συκοφαντικῶς.

Πρόσκτητος (ὁ, ἡ) acquistato. συκοφάντης· συκοφαντέω· συκοφαντία· συκοφαντικός· συκοφαντικῶς.

Προσκτίζω. M. ίσω. costruire inoltre. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσκυμαίνω. M. ανῶ. = *Προσκλύζω.*

Προσκυνέω - ῶ. M. ήσω. adorare. 2. salutare con rispetto, inchinarsi a uno. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσκυνήμα (τὸ) oggetto d'adorazione. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσκύνησις - εως (ἡ) adorazione. 2. inchino, saluto rispettoso. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσκυνητὴς - οῦ (ὁ) adoratore. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσκυνητὸς - ἡ - όν. adorato. 2. adorabile. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσκύπτω. M. ψω. inchinarsi verso. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσκυρόω - ῶ. M. ώσω. ratificare. 2. aggiudicare. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσκύρωσις - εως (ἡ) ratificazione. 2. aggiudicazione. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Πρόσκωπος (ὁ, ἡ) rematore. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσλαλέω - ῶ. M. ήσω. parlare a qualcheduno. (*Λατ.* alloquor). qualcuno. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Προσλαμβάνω. M. λήψομαι. ricevere, prendere inoltre. 2. prender insieme. 3. prendere a se, ricevere. ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά· ἀγκάθι· ἀγκαθιά.

Digitized by Google

Προσλάμπω. M. λάμψω. raggiare, spargere de' lampi sopra. վրան շառաչել արձակել՝ փայլել · խոլորիթ լեռնէն ասոր՝ կայծակ կելլար։

Προσλέγω. M. λέξω. dire inoltre. անկից ի զատ գրաբել · ուրան հարց տալ (μσ.) parlare a qualcheduno (Λατ. alloquor). ուիչ մը գրաբել՝ պրէսիին տալ։

Πρόσλημμα (τὸ) ciò che s'assume di fuori. գրսէ առնուած իրը · գրաբերան ալէնան նիւթ։

Πρόσληψις - εως (ἡ) l'azione di prender con se. 2. assunzione, la minore del sillogismo. իրեն հետ առնելը · 2. առաւել, հաւարտանալի եղած փաթաթիկը · պրոսլեպսիս։ 2. փոփոխէ խոսիւթիւն։

Προσλιπαίνω. M. ανῶ. ingrassare vieppiù. աւելի պարարտցնել · փոհ վիսէ պիփէլկիլ։

Προσλιπαρέω - ῶ. M. ήσω. esser assiduo in qualche cosa. 2. instare. բանի մը մէջ հաճապազատրիլ · 2. ինսիսթէլ · պիր իշ իչինի փոփէմ՝ պիր փորը ոլմէ · 2. փորմա նալվարմա՝ ՆԷալ կիճիլ, իսրար կիճիլ։

Προσλιπάρησις - εως (ἡ) assiduità. 2. instanza. հաճապազատրութիւն · 2. ինսիսթանճիկը · փոփոխէլիլ, իսիւրտիլ · 2. իսրար, ՆԷալ։

Προσλογίζομαι. M. ίσομαι. passare nel conto, contare insieme. հաշուի մտցընել, միասին հաշուել · հիսապա ՆԷլիլիլ, պիրպիր հիսապ կիճիլ։

Προσλυμαίνομαι. M. ανοῦμαι. cagionare la perdita di..., ridurre alla perdizione. կորուստը պատճառ ըլլալ, ի կորուստ տանել · փայդան պոխով ոլմէ, փայդան պէրիւսիլիմիլ։

Προσλυσσάω - ῶ. M. ήσω. arrabbiare contro. ուիչ մը գէմ կատղիլ · պիրիսին փորը փոփոսրմէ։

Προσμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare inoltre. անկից ի զատ սորվիլ · ուրան հարց իօչրինիլ։

Προσμαρτυρέω - ῶ. M. ήσω. attestare. վկայ ըլլալ · վկայել · լսածիս ոլմէ, լսածոիքիլիմ կիճիլ։

Προσμαρτύρομαι. M. οῦμαι. citare in testimonianza. վկայ կանչել · լսածիս իսպիճմէ։

Προσμάσσω. M. μάξω. attaccare. կպցնել · պիճիլտիրմիլ, իսթըլտըրմէ։

Προσμάχομαι. M. μαχέ (χή) σομαι. oppugnare, attaccare. մարտ գնել, յարձակիլ · ճակնի իսրիսրլմէ, նէրիւչիլ կիճիլ։

Προσμειδάω - ῶ. M. άσω. sorridere a... ուիչ մը ժպտիլ · պիրիսին կիւլիմսիմէ։

Προσμένω. M. μενῶ. restare appresso, trattenersi. 2. aspettare, attendere. 3. perseverare. քովը մնալ, դադրիլ · 2. պասիլ, մնալ · 3. յարատեւել · համընգա էսլէմէ, իսլէնիլ · 2. պիրլիմիլ · 3. փոփիմիլ կիճիլ, իսիւրտիլ կիճիլ։

Προσμετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare di più. աւելի չափել · վիսգի իօլլիմէ։

Προσμηχανάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. macchinare, concertare. մեքենայել · ՆԷիճիլ · փորմէ, իսրիւիմ կիճիլ։

Προσμηχανάω. M. εύσω. = τ. προηγ.

Προσμίγνυμι. M. μίξω. mescolare, unire con. 2. attaccare. միասին խառնել՝ միասրել · 2. կպցնել · պիրտահիր ընդունիլ՝ պիր կիճիլ · 2. պիրիսէրմէ · (ἑλλ. ἡ μσ.) avvicinarsi. 2. venire alle mani. մօտենալ · 2. կռուիլ, ձեռք ձեռքի գալ · խոլմէ · 2. փոխ-պէրի ոլմէ, կռիւ կիճիլ։

Προσμιξία (ἡ) καί

Πρόσμιξος - εως (ἡ) mescolanza. 2. mischia, baruffa. խառնուիլը · 2. խռովութիւն · 2. փալիւմպէլէթ · 2. փալիւ, պիրպիր։

Προσμονή (ἡ) dimora. 2. assiduità. մի տեղ կեցուածը՝ դադրիլը · 2. հաճապազատրութիւն · եղկինմէ, պիր ԻՆԷրսի տարմա · 2. փոփոխէլիլ, պիրէրպիրլէթ, իսիւրտիլմէ։

Προσμυθεύω. M. εύσω. aggiungere una favola ad un discorso. զրոյցի մը առասպել մը աւելցընել · պիճմիլի խօսի պէր տաղա կիճիլ։

Προσμυθοποιέω - ῶ. M. ήσω. = τ. προηγ.

Προσναυπηγέω - ῶ. M. ήσω. costruire una nuova flotta. նոր նաւատորմիղ մը շինել · ինէի պէր իչի փանմամաղ փորմէ՝ խոլմէ։

Προσνέμω. M. νεμῶ. attribuire, assegnare. ուիչ մը տալ՝ վերագրել, անպէլ · պրիսինի տայմէ՝ վէրմէ։

Πρόσνευσις - εως (ἡ) assenso. հաւանութիւն · ըրիա։

Προσνεύω. M. νεύσω. far cenno a qualcheduno, acconsentire. ուիչու մը սիմորկիլ, հաւանիլ · պիրիսինի իչերէն կիճիլ, փասիլ օլմէ։

Προσνήχομαι. M. νήξομαι. nuotare verso... գէպ ի ուիչ տեղ մը լողալ · պիր ԻՆԷ փօղրա՛ ինալմէ։ 2. = Προσλύζω.

Προσνοέω - ῶ. M. ήσω. considerare, pensare a qualche cosa. բան մը մտածել · պիր ՆԷյին փալրմաղա կիճիլ՝ փիճիլմէ։

Προσογκής - ὸος (ὁ, ἡ) assai volumioso. մեծ ղանգուած ունեցող, մեծագանգուր, իրէ, պիչմէ։

Προσοδεύω. M. εύσω. dare (καὶ μσ.) prendere la rendita, il frutto. եկամտաբեր պատերը տալ կամ առնել · կիւլիմին՝ նոյ տալնան՝ ճիչիկինին վերջէ խոլմէ ալմա։

Προσοδικός - ὴ - όν. lucrativo. շահ բերող · փիւրէլը, փայտնիլը։

Προσόδιος (ὁ, ἡ) che concerne le supplicazioni che si facevano nelle feste solenni. հանդիսաւոր տեղերու մէջ եղած պաղատանքներու պատկանած · պիլհասս իսրիսրլրտա՝ վիճնիվերտին օլան պիրիսինի փասլէթ։

Πρόσοδος (ἡ) arrivo. 2. attacco, assalto. 3. supplicazione che si fà nelle feste solenni. 4. rendita, entrata. հասիլը · 2. յարձակիլը · 3. հանդիսաւոր տեղերու մէջ եղած պաղատանքը՝ պաղատանք · 4. եկամուտ · եկիչիլը · 2. իրէ-սրէ, պրոսօ · 3. պիլհասս իսրիսրլրտա՝ վիճնիվերտին օլան պիրիսինի փասլ · 4. կիւլիմ, իսրա։

Προσόζω. M. οζήσω καὶ οζέσω. tramandare, propagare. 2. germogliare, mettere rampolli. ծիլ ծիլ ելլել, ծիլ տալ · 2. ծիլ տալ, ծլիլ։

Digitized by Google

dare dell' odore. Հառ բուրել · փչել զհոտ ։

Προσοικειόω - ῶ. M. ώσω. appropriare. սեփականել · իւրացուցանել, հարազատ ընդունիլ ։

Προσοικέω - ῶ. M. ήσω. abitare appresso. քովը բնակիլ · համակից տեղի ունիմ ։

Προσοικίζω. M. ίσω. far abitare, collocare appresso. քովը բնակեցընել զնոսա · իւրեանց փոխ՝ ներքնակերիս ։

Προσοικοδομέω - ῶ. M. ήσω. ingrandire un edificio. չէնք մը մեծցընել · աւելի ընդարձակել ։

Πρόσοικος (ὁ, ἡ) prossimo, contiguo. մերձաւոր, կից · նստելի, դիրնալի, լծորդ ։

Προσοίχομαι. M. οιχήσομαι. avvicinarsi. մօտենալ · նստիլ ։

Προσοκέλλω. M. ωκελῶ. spingere contro. դէմը հրել · փորձընդհան ընել ։

Προσομιλέω - ῶ. M. ήσω. abboccarsi, conversare con qualcuno. 2. occuparsi in... ինչ մը հետ խօսակցիլ՝ կենցաղավարիլ · 2 · բանի մը պատասխանել · դիրնալ եւ ուրիշներ, համառիւսիլ ընել · 2 · դիր եւ ընդունալ ։

Προσομιλητικός - ή - όν. trattabile. քաղցրավարք · փափաքելի ։

Προσομιλία (ἡ) conversazione, colloquio. կենցաղավարութիւն, խօսակցութիւն · համառիւսիլ, փոխադարձ ։

Προσόμοιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - οίως. quasi simile. իբր նման · գրեթէ նման ։

Προσομολογέω - ῶ. M. ήσω. confessare, consentire. խոստովանիլ, հաւանիլ · ընդունիլ ընել, յանձն առնել ։

Προσομολογία (ἡ) assenso. հաւանութիւն · ընդունելութիւն, փոխադարձ ։

Προσονομάζω. M. άσω. = Ἐπονομάζω.

Προσονομασία (ἡ) = Ἐπονομασία.

Προσοράω - ῶ. M. προσόψομαι. guardare in faccia. երեսը նայիլ · երեսին պատիլ ։

Προσορίζω. M. ίσω. limitare, determinare. սահմանել՝ գոպարել գնել · որոշ ընել ։

Προσορμάω - ῶ. M. ήσω. lanciarsi con impeto sopra. ուժով վրան նետուիլ · հարձակիլ իւր խաղերին տրտմիլ ։

Προσορμέω - ῶ. M. ήσω. essere approdato appresso. յանկրը՝ քովը մնած ըլլալ (նաւ ով) · ինչ իւր ընչից՝ նաւուն խանուրին ։

Προσορμίζω. M. ίσω. portare la nave nel porto. նաւը նաւահանգիստ առնիլ · ինչին իւրնաւս ներմուծել ։

Προσόρμισις - εως (ἡ) l' approdare, abbordo. յանկրը մնալը · ընչից նաւուն խարտիլ ։

Πρόσορμος (ὁ) luogo d' approdare, darsena, rada. նաւահանգիստ տեղ, նաւահանգստին ներքոյ դիր, նաւակայան · նաւաշինութիւն հանել, իւրնաւն իւրերին ։

Προσορύζω. M. ίσω. atterrare. գետին զարնել · ներս ընդունիլ ։

Προσορύω - ῶ. M. ήσω. scompisciare. վրան ընկաւիլ · խաղերին իւրնալ ։

Προσούριος (ὁ, ἡ) = Οὔριος.

Προσουσία (ἡ) = Συνουσία.

Προσοφείλω. M. οφειλήσω. rimanere inoltre debitore. աւելի պարտք ալ ունենալ · փոհա պարտք ընել, պակաս պարտս տալիք ։

Προσοφλισκάνω καὶ (Προσόφλω.) M. οφλήσω. = Προσοφείλω.

Προσοχὴ (ἡ) attenzione. 2. osservanza. մտադրութիւն, աչադրութիւն · 2 պահպանութիւն · դիտիք, ընդհնչիք · 2 · սեփականութիւն ։

Προσοχυρόω - ῶ. M. ώσω. fortificare viepiù. աւելի ամրացնել · փոհա ընծաւ ինդրի ներքի ։

Προσόψημα (τὸ) companatico. հացաման · փոքրիկ ։

Πρόσοψις - εως (ἡ) aspetto, aria, viso. կերպարանք, դէմք · տիպ, ընդհնչ ։

Προσπάθεια (ἡ) trasporto, inclinazione, affezione. բերում, հակամտութիւն · ինչ · ներքինդիր ։

Προσπαθέω - ῶ. M. ήσω. aver trasporto, essere inclinato, affezionarsi. բերիլ, հակամտութիւն ունենալ · ինչին ներքինդիր ։

Προσπαθὴς - ές (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - αθῶς. inclinato, trasportato, affezionato. հակաձայն · ինչին, ներքինդին, իւրնալով ։

Προσπαίζω. M. παίξομαι. giocare con. ինչուն խաղալ · ծաղրել ։

Πρόσπαιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - παίως. recente, improvviso. նոր, անկարծ · ներկի, ափանըզ, ըմբիլ ։

Προσπαλαίω. M. αίσω. lottare con. ինչուն հետ ելեւէջ ծեծկտիլ · պրտպիր պրօչնչիլ ։

Προσπαραγράφω. M. ψω. ascrivere al numero di... թիւը՝ համարը անցընել գրել · ապշընդա ներգրել՝ ծայր ներել ։

Προσπαρακαλέω - ῶ. M. έσω. esortare inoltre. յորդորել եւս · փոխ ներս՝ ներդրել վերել ։

Προσπαρασκευάζω. M. άσω. preparare con. ինչուն պատրաստել · պրտպիր ներդրել ներել ։

Προσπαρατίθημι. M. θήσω. aggiungere ancora. աւելի ալ աւելցընել · փոհա տրնըմբ ։

Προσπασσαλεύω. M. εύσω. καὶ

Προσπασσαλόω - ῶ. M. ώσω. attaccare con de' pali. քանդրով կցել՝ կապնել · փուշերը եւ պիներ ներմուծել ։

Προσπάσσω. M. άσω. spruzzare sopra. վրան ցանել · խաղերին ներել՝ տրտմիլ՝ ապշիլ ։

Προσπέμπω. M. πέμψω. mandare a... ինչ մը ներկել · պիներին ներմուծել՝ ներս ներել ։

Προσπεποιημένως, ἐπίῤ. fintamente. կեղծաբար · ոխերիմ համակիլ եւ ընել ։

Προσπεριβάλλω. M. βαλῶ. attorniare. պատել · փորձ ինդրիցը տրմիլ ։

Προσπερίγίγνομαι. M. γενήσομαι. risultare. ծնիլ, առաջ գալ, ծագիլ · վրանէն, հետ ելնիլ, իւրեր կիլիլ, ստորոգ ներել ։

Προσπεριλαμβάνω. M. λήψομαι. abbracciare insieme. միասին գրկել · պիներ ընդունելնիլ ։

Προσπέτομαι καὶ

Προσπέτομαι. M. πτήσομαι. volare verso. թռչիլ գեպ ի · պիր ներն փոչրտ տալիք ։

Digitized by Google

Προσπήγνυμι. M. πήξω. inchiodare sopra. վրան գամել. խոփանիւ միլիմանիլ:

Προσπηδάω - ῶ. M. ήσω. saltare sopra o verso. ցատկել վրան կամ դէպ ի... խոչրինի խոփօ վրէ նետի գալ-գընդանիլ:

Προσπιπράσκω. M. πράσω. vendere insieme. միասին ծախել. միրուվեր սաթիլ:

Προσπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere sopra o avanti. 2. prostrarsi a' piedi. 3. accadere, avvenire. վրան կամ առջեւը ինկնալ. 2. առջեւ ինկնալ. 3. հանդիպիլ, պատահիլ. խոչրինի խոփօ նետիլ գալ. 2. պաղաչել. 3. վրէ գալ:

Προσπλάσσω (ττω.) M. πλάσω. attaccare, impiastrare. 2. aggiungere delle finzioni in un discorso. կպցնել, մածուցանել. 2. զրոյցի մը չինծու բաներ ասելով խոչրէնէ խոչրէն կպցնել. միքիչ-միքիչ. 2. վրէ սիրուդիլի սոյսատրմա նետնիլ:

Προσπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. միասին հասցնել. միրուվեր խօրել:

Προσπλέω. M. πλεύσω. navigare verso. դէպ ի ան մը նաւել. վրէ նետի գալ-գընդանիլ:

Προσπληρόω - ῶ. M. ώσω. supplire. պահասը լեցընել. խոչրէնէ գալ-գընդանիլ:

Προσπλωτός - ή - όν. navicabile. նաւարկելու. կրկ էլլեր:

Πρόσπνευμα (τό) καὶ

Πρόσπνευσις - εως (ή) il soffiare sopra. 2. aspirazione. վրան փչելը. 2. հառաչպրկին հնչիւնը. խոչրէնէ խոխրկիլ. 2. խոչրէն՝ պօղոսի պօղոսդան օլան ակօս:

Προσπνέω. M. πνεύσω. soffiare sopra o verso. փչել վրան կամ դէպ ի... խոչրէնէ խոխրօ վրէ նետի գալ-գընդանիլ:

Προσποιέω - ῶ. M. ήσω. appropriare. սեփականել. խոխրօ նիմիլ. (μσ.) appropriarsi. 2. fingere, simulare. իրեն սեփականել. 2. կեղծել. ինձինքիս կիմիլ, ինձինքիս ալչի. 2. խլրտալ կիմիլ:

Προσποίημα (τό) ciò che s'appropria, ciò che si simula, si finge, finzione. սեփականուած իրը. 2. կեղծուած իրը. խոխրօ օլանան նիւթ. 2. խոխրօ սոյսատրմա նետնիլ:

Προσποίησις - εως (ή) appropriamento. 2. simulazione, finzione. սեփականելը. 2. կեղծելը, կեղծաւորութիւն. ինձինքիս ալչալը՝ հաղ կիմիլ, խոխրօ. 2. խլրտալ կիմիլ, փոքչիլիլ:

Προσποιητικός - ή - όν. simulatore. կեղծող. խլրտիչ:

Προσποιητός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ητῶς. finto, simulato. կեղծուած. սոյսատրմա, խլրտալ օլանանալ:

Προσπολεμέω - ῶ. M. ήσω. combattere con. միասին պատերազմիլ. միրուվեր կռնտլիլ:

Προσπολεμόω - ῶ. M. ώσω. suscitare di nuovo de' nemici contro qualcuno. միւի մը դէմ նորէն թշնամիներ հանել՝ վերցընել. միրուվեր խոչրէնէ խոխրկիլ էլէրմակ՝ էլէրմակ:

Πρόσπολος (ὁ, ἡ) servidore. ծառայ. խըզմեթկար:

Προσπορεύομαι. M. εὐσομαι. andar verso, avvicinarsi. դէպ ի ան մը երթալ, մօտենալ. միրուվեր խոչրէնէ խոխրկիլ:

Προσπορίζω. M. ίσω. fornire, procacciare inoltre. անկից ի զատ նորէն հայթայթել. ինձան ևս խոխրօ՝ թէպէտեր միրուվեր գտնել:

Πρόσπταισμα (τὸ) inciampo, intoppo. խըշդգառն, գայթագղուիլ. խլրկիլ, սայլընը ըրդիս:

Προσπταίω. M. πταίσω. inciampare, intoppare. 2. errare. 3. offendere, dar motivo di dispiacere. գայթել, առջեւը ելլել. 2. սխալիլ. 3. սիրտը սխալել, զգացընել. սայլընը ըրդիս. 2. խոչրէնէ գալ. 3. խոչրէնէն ալչիմ, բնկնիլ, տարբերիլ:

Προσπτύσσω. M. πτύξω. piegare sopra, attaccare. վրան ծալլել, կպցնել. խոչրէնէ փոխիլ, էգրմակ, միքիչ-միքիչ. (ὡς ἐπὶ τ. πλ. μσ.) abbracciare. 2. salutare. 3. rispettare. գրկել. 2. բարեւել. 3. յարգել. խօսմաթլամակ. 2. միրուվեր կիլ. 3. ըրդիսէն նիմիլ:

Προσπτύω. M. ύσω. sputare in faccia. 2. disprezzare. երեսը թքնել. 2. անարգել, արհամարհել. նէզնէն ինձինքիս. 2. խոչրէնակ, խհանէի նիմիլ:

Πρόσπτωσις - εως (ή) lo scagliarsi sopra, impeto. 2. caso, evento. վրան նետուիլը, թաւք. 2. դիպուած. խոչրէնէն միւս հաղ, հիմիսի. 2. վրէգալ:

Προσπυνθάνομαι. M. πεύσομαι. interrogare per sapere. տարմիլու հաղորդելնել. միրուվ՝ անձնակակ իլէ տէլ նիմիլ:

Προσράπτω. M. ράψω. cucire sopra o insieme. վրան կամ միասին կարել. խոչրէնէն խոխրօ միրուվեր գիմիլ:

Προσρέω. M. ρεύσω ἢ ρυήσομαι. colare sopra. վրան հասնիլ՝ վազել. խոչրէնէ գալ:

Προσρήγνυμι. M. ρήξω. rompere percuotendo sopra. վրան զարնելով կոտրիլ. խոչրէնէն ըրդիսէ էգրմակ:

Πρόσρημα (τό) saluto. բարեւ. պէշ:

Πρόσρησις - εως (ή) salutazione. բարեւելը. պէշնակ:

Πρόσριζος (ὁ, ἡ) = Πρόῤῥιζος.

Προσρίπτω. M. ῥίψω. gettare a... միւի մը նետել. պէրէնէն պիճակ:

Προσσαίνω. M. ανῶ. carezzare, aduiare. գոհալ. չոպանիլ. օխշամակ, խայիսնալ:

Προσσημαίνω. M. ανῶ. significare inoltre. ուրիշ բան մ'ալ նշանակել. միւս չէր տալ կիսուիրելու, պատչիս հանելուշ գալի օգնել:

Προσσημαντικός - ή - όν. che significa inoltre. անկից ի զատ բան մ'ալ նշանակող. միւս մը միւն տալի կիսուիրելն:

Προσσημασία (ή) significato aggiunto. աւելցած նշանակութիւն. խոչրէնէ տրուելու հանգամ:

Προσσιαλίζω (σιελίζω). M. ίσω. = Προσπτύω.

Προσσταυρόω - ῶ. M. ώσω. attorniare di palizzate. ցցէ պատնէշներով պատել. միրուվ բարտեզնա չորանիզներ ընսրմակ:

Digitized by Google

Προσσωρεύω. M. εύσω. ammucchiare sopra. *վրան կուտակել. խոպհանի իշլմնե:*
Προσταγή (ἡ) καὶ
Πρόσταγμα (τὸ) comando, ordine. *Հրամայութիւն, պատուէր. կոչ, պատգամ, բնկ. պիւ:*
Προστακτικὸς - ἡ - όν. imperativo. *Հրամայական. կոչի, կոչ (քերակ):* — *ικῶς, ἐπίρ.*
Πρόσταξις - εως (ἡ) = Προσταγή.
Προσταράσσω (ττω). M. άξω. scompigliare inoltre. *չխռճիկ, խառնիլ եւս. փոխ ալիքաւոր կընէ:*
Προστὰς - άδος (ἡ) portico. 2. prostituita. *վաղրատունիք. 2. պատնիկ, բազ. պիղնէ, առհասարակ. 2. փոհմէ, քաղիշէ, բօթա:*
Προστασία (ἡ) dignità, autorità. 2. protezione, patrocinio. 3. collusione. *արժանապատուութիւն, պերճանութիւն, իշխանութիւն. 2. հովանաւորութիւն, պաշտպանութիւն. 3. ձեռի մը միասին մը ապրուստ հատնար միասին՝ խոսք ընելը. բռնութիւն, ալտերի, քաջ, գործնի. 2. հիմնարկի. 3. պերճութեան գործոց վերակոչ իւրն ինքնին կընէ:*
Πρόστασις-εως (ἡ) principato, eccellenza. *իշխանութիւն, գերազանցութիւն. պետէ, քաղաք:*
Προστάσσω (ττω). M. τάξω. ordinare, comandare, imporre. *հրամայել, պատուիրել. պատուիրմունք, կոչ կընէ:*
Προστατεία (ἡ) = Προστασία.
Προστατεύω. M. εύσω. καὶ
Προστατέω - ῶ. M. ήσω, esser prefetto, presidente. 2. proteggere, difendere. *վրայ կենալ, վրանէդրան բլլալ. 2. պատսպարել. խոսք տալմունք, պատ պերվեր ընմունք. 2. փորձանք, հիմնարկի կընէ. 3. = Προϊστημαι.*
Προστατήριος - α - ον. tutelare. *պատսպարան, պահպանողական. հիմնական իրեն:*
Προστάτης - ου (ὁ) protettore, difensore. 2. prefetto, presidente. *պատսպարան, պահպանող. 2. վրանէդրան. հիմնիկին, արքա. 2. պերվեր, գործոյեր:*
Προστατικῶς, ἐπίρ. con dignità, magnificenza. *չքնաղութեամբ, պերճութեամբ. պատիվ՝ պոռթիկ իւր:*
Προστάτις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. Προστάτης.
Προστάττω. M. τάξω. Ἀττ. ἀντὶ Προστάσσω.
Προστέγιον (τὸ) καὶ
Προστέγισμα (τὸ) grondatojo. *առանց ծորակ. լրիւլրիլը ալալը:*
Προστειχίζω. M. ίσω. attorniare d'un'altra muraglia. *բանտարկեալը ուրիշ պատ մ'ալ բանելը. կերտիլ պատի պէս պերվեր գործի կընէ:*
Προστελειόω - ῶ. M. ώσω. perfezionare. *կատարելագործել. ինչպէս — ինքնին կընէ:*
Προστελέω - ῶ. M. έσω. pagare di più. *աւելի վճարել. ետքը խօսիմ:*
Προστέλλω. M. στελῶ. mandare avanti. 2. coprire d'avanti. *առջեւէ խրկել. 2. առջեւը ծածկել. նախին խօլմամբ. 2. խօսելու նախադէտ կընել:*
Προστερνίδιος (ὁ, ἡ) che cuopre il petto. *կուրծքը ծածկող. կիսոփ փոքրիկ (սնտ.) Προστερνίδιον (τὸ)* pettorale. *կուրծքոց. կիսոփ:*
Προστηθίδιος (ὁ, ἡ) = Προστερνίδιος.
Προστήκω. M. τήξω. liquefare e versar sopra. *հալել ու վրան թափել. երեսէն խոպհանի պիսիկ. 2. = Προσκολλῶ.*
Προστίθημι. M. προσθήσω. mettere accanto. 2. aggiungere. 3. unire. *քովը դնել. 2. աւելցընել. 3. միաւորել. խնձա փօմ. 2. արիշտիմ, փոխմ. 3. պիրլեցնիրիմ:*
Προστομόω - ῶ. M. ήσω. imporre un'ammenda. *առաքանը մը վճարել տալ. ծիրիմայ փօմ:*
Προστίμημα (τὸ) ammenda, multa. *առանք. ծիրիմ:*
Πρόστιμον (τὸ) = Προστίμημα.
Προστόμιον (τὸ) = Στόμιον.
Πρόστομος (ὁ, ἡ) acuto, puntato. *սուր. ինկին, սիւրի:*
Προστοχαστικὸς - ἡ - όν. = Προμηθής, Προβλεπτικός.
Προστρατοπεδεύω. M. εύσω. accamparsi innanzi a ... *առջեւը բանակիլ. խմնանա օրպա փօմբոսի:*
Προστρέπω. M. ψω. supplicare. *պաղատիլ, մաղթել. բիճա՝ նէտ կիմիր:*
Προστρέχω. M. δραμοῦμαι. correre verso, accorrere. 2. ricorrere. *գէպ ի տեղ մը վազիլ. 2. պատսպարիլ. պէր երեսի փօրթա փօլմօք. 2. ըզէնմօք:*
Προστρίβω. M. τρίψω. fregare sopra. *վրան չփել. խնէրիմ. ուլալմօք. (συνηθ. μσ. συνεκθχ.)* imprimere sopra. *վրան ապել. խոպհանի պատա կիմիր. 2. (ὅθ.)* attaccare. *կպցնել. խոպհյորմօք, պիրիշտիրիմ:*
Πρόστριμμα (τὸ) macchia. 2. aventura. *բիծ. 2. պէտա. նշան. 2. պիլա, փիլոսիր:*
Προστρόπαιος (ὁ, ἡ) supplicante. *պաղատարիս. նէտ՝ բիճա խօսի, նէյուրմիշ:*
Προστροπή (ἡ) supplicazione. 2. piacolo. *պաղատանք. 2. մեղք (քաւութեան). բիճա, նէտ. 2. խոհ՝ կեանք (ոճիր ալատեռմօք):*
Πρόστροπος (ὁ, ἡ) supplicante. *պաղատարիս. բիճա՝ նէտ խօսի, նէյուրմիշ:*
Προστυγχάνω. M. τεύξομαι. incontrarsi. *հանդիպիլ. բառա կիլլէ:*
Πρόστυλον (τὸ) portico. *սիւնազարդ գաւիթ. պերեսիլեր իւր գալէնքն հայրի պիհիլիչ:*
Πρόστυπος (ὁ, ἡ) impresso, attaccato sopra. 2. di mezzo o di basso rilievo. *վրան ապուած՝ կպած. 2. կիսաքանդակ կամ խորաքանդակ. խալերին պատմուճ՝ խօսելու. 2. օյմ խոհ խարբ օյմ:*
Προστυπόω - ῶ. M. ώσω. imprimere sopra. *վրան ապել. խալերին պատմի՝ պատմ կիմիր:*
Προστύπωσις - εως (ἡ) impressione fatta sopra ... *վրան ապելը՝ կոխելը. խալերին պատմուը՝ պատմ կիմիր:*
Προστυχὴς - έος (ὁ, ἡ) casuale, fortuito. 2. versato. *դիպուածոյ, դիպուածական. 2. հմուտ, վարժած. փաղթա, կիրկին կիւրկի, պոխ իւր ալան. 2. վարժութի, սկիհ:*
Προσυβρίζω. M. ίσω. ingiuriare vieppiù.

Digitized by Google

առնել նախատեսել՝ ընդունիլ. φακὸν վῖ-ον սիրուհի։

Προσυγγίγνομαι (γίνομαι). *M.* γενήσομαι. abboccarsi prima. առաջ խոսակցիլ. Եվ ինչ պօղտնէր՝ հաստատիլ նիւթ։

Προσυγχέω. M. χεύσω. confondere prima. առաջ շփոթել խառնել. Եվ ինչ ֆոյլ-պըլմուն։

Προσυλλίγω. M. λέξω. raccogliere prima. առաջ ժողվել. Եվ ինչ ըօղլմուն։

Προσύμβολον (τὸ) segno antecedente. առաջուց անհատած նշան. հաստատի՛ ինչ-ըլ-նէն նիշն՝ ալ-ոեի, տեսլ-նէի։

Προσυμίγνυμι. M. μίξω. meacolare prima. առաջ խառնել. Եվ ինչ ֆոյլ-պըլմուն։

Προσυναθροίζω. M. οίσω. radunare prima. առաջուց ժողվել. Եվ ինչ ըօղլմուն՝ պէյէ-պէյէմուն։

Προσυναπτω. M. άψω. congiungere prima. առաջ ընդունել՝ միաւորել. Եվ ինչ պիրլէ-պէյէմուն՝ պէյէ-ըէյէմուն։

Προσυνίστημι. M. συστήσω. stabilire prima. առաջ հաստատել. Եվ ինչ ինդիրիդ նիշդ՝ ֆոյլ-պը վէրմուն։

Προσυνοικέω - ῶ. *M.* ήσω. coabitare prima. առաջ ինկատ բնակիլ. Եվ ինչ պիրտիր տէյին օլմուն։

Προσυντελέω - ῶ. *M.* τελέσω. effettuare prima. առաջ կատարել. Եվ ինչ ինդիրիլ նիշդ։

Προσυντίθεμαι. M. συνθήσομαι. pattuire prima. առաջ գալն ընել՝ խօսք կապիլ. Եվ ինչ ֆոյլ նիշդ։

Προσυπακούω. M. ακούσομαι. sottintendere. գօրութեամբ իմանալ. անօրէնի ինչ-իլ-ինիի անդլամուն։

Προσυπαντάω - ῶ. *M.* ήσω. andare ad incontrare. դիմառնալու երթալ. ֆոյլ-ըլ-մուն ինիդ։

Προσυπογράφω. M. ψω. sottoscrivere prima. առաջ առորագրել. Եվ ինչ իմզլամուն։

Προσυποδείκνυμι. M. δείξω. mostrare chiaramente. բացայայտ ցուցընել. այն ալ-ինիդ ինձ-տէրիդ՝ ինիդ-ինդան նիշդ։

Προσυπολαμβάνω. M. λήψομαι. credere, supporre inoltre. անկից ի զատ կարծել՝ ենթադրել. ընդան հարկ էլ-լա նիշդ՝ ֆօմա՛ խօսիմ։

Προσυπομιμνήσκω. M. υπομνήσω. ricordare inoltre. անկից ի զատ միւք հիշել՝ յուշ ածել. ընդան հարկ հիշ-ըտ-մի նիշդ՝ ֆիւր նիշդ։

Προσυποπτεύω. M. εύσω. sospettare inoltre. անկից ի զատ կասկածիլ. ընդան հարկ ը-ի-կիլ-նիշդ։

Προσυποτάσσω (ττω). *M.* τάξω. sottomettere inoltre. անկից ի զատ հպատակ ընել՝ հնազանդցընել. ընդան հարկ զոյ-ինլու ֆօմա՛ ինէ-իշդ։

Προσυποτίθεμαι. M. υποθήσω. supporre insieme. միասին ենթադրել. պիրտիր ֆուր նիշդ։

Προσυρίζω (συρίττω). *M.* συρίξω. fischiare prima. առաջ սուլել. Եվ ինչ ըուէ-ըէ-լմուն։

Προσυφαίνω. M. ανῶ. tessere insieme, contessere. միասին սառնամանիկել. պիրտիր ֆօֆոնմուն։

Προσυφίσταμαι. M. προσυποστήσομαι. essere, trovarsi accanto. քովը ըլլալ՝ դէ-նուիլ. խնդիրս օլմուն՝ դօլ-ըլ-մուն։

Προσυψόω - ῶ. *M.* ώσω. elevare vieppiù. աւելի բարձրացընել. փակ վիպոր ինի-ինէյիդ։ ֆուրմուն։

Προσφάγμα καὶ

Προσφάγιον (τὸ) = *Προσόψημα.*

Προσφάζω (σφάττω). *M.* σφάξω. scannare, sacrificare prima. առաջ մորթել՝ զոհել. Եվ ինչ դօղ-ըլ-մուն՝ ֆուրման առնմուն։

Προσφαίνομαι. M. φανήσομαι. apparire. երեւնալ. ինօրինուն։

Πρόσφατος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φάτως. poco fà ucciso. 2. recente, fresco. նոր մեռած. 2. նոր, քիչ մը առաջ եղած, թարմ. հինէ նօլ-ըլ-մուն։ 2. նիւթ, խոյ։

Προσφέρω. M. οίσω. offrire, presentare. մատուցանել. առնմուն։

Προσφεύγω. M. φεύξω. rifuggire. ապաստանիլ. ազըլմուն։

Πρόσφημι. M. φήσω. parlare a... ինչ մը ղրկել. պիրի-նիդ ինօղ նիշդ։

Προσφθέγγομαι. M. φθέγξομαι. = *Προσφωνῶ, Προσαγορεύω.*

Προσφθεγκτήριος (ὁ, ἡ) appartenente al saluto. բարեւի պատկանած. ինձմա ֆոյր։

Προσφθεγκτήρια (τὰ) presenti che fà lo sposo alla sposa la prima volta che la vede. առջի երեսառաքին փեսացուին հարսին արուած ընծայները. նէյ նէյ ինօղ-ֆօղ-նի-նէյիդին նէյնէյին տառնմուն ընծայները։

Προσφθεγκτικὸς - ἡ - όν. cortese, garbato. քաղաքավար, մարգավար. երեսաւէտ. խոսիլ. 2. = *Προσφθεγκτήριος.*

Προσφθεγκτὸς - ἡ ἦ ος - όν ἦ ον. cui s' indirizza il discorso. որուն ար խօսուած՝ կը դրուցուի. ինձ տէ ինօղ-նէյէ-ինէ՝ ինօղ-նիշ օլմուն։

Πρόσφθεγμα (τὸ) saluto. բարեւ. ինձմ։

Πρόσφθεγξις - εως (ἡ) salutazione. բարեւելը. ինձմլամա։

Προσφίλεια (ἡ) amicizia. բարեկամութիւն. ֆօղլ-ըօֆ։

Προσφιλὴς - έος (ὁ, ἡ) amato, caro. սիրելի. ինձկէ-լի։ — φιλῶς, ἐπίῤ.

Προσφιλονεικέω - ῶ. *M.* ήσω. disputare viepiù. աւելի վիճաբանիլ. փակ վիպոր ֆօղ-ոեի-նէյիդ նիշդ։

Προσφιλοσοφέω-ῶ. *M.* ήσω. filosofare di... o con qualcuno. բանի մը վրայ կամ հետ մը հնա խմնատասիրել. պիր նէյնի հոգ-ըէ-ինօղ պիրէ-ի էլ էլ հինգիդի տա-յեր իշդնուղ նիշդ։

Προσφοιτάω - ῶ. *M.* ήσω. frequentare. յաճախել. ըզիմ վրմուն։

Προσφορὰ (ἡ) offerta. 2. nutritura. նուէր. 2. սնուցանք. ֆէլէկ, սառնմա խօղ տա-նալն նէյնէյ. 2. ֆօղ, նաֆաքա։

Προσφόρημα (τὸ) alimento. սնունդ. ֆօղ, նէյնէյիդ էյնէյիդ, նաֆաքա։

Πρόσφορος (ὁ, ἡ) conveniente, atto, competente. 2. utile. յարմար, պատշաճ. 2. օգտակար. այնօղ, ֆանաֆէդ. 2. ֆայտա-լի։ — φόρως, ἐπίῤ.

Προσφυγὴ (ἡ) rifugio. ապաստան, ապաստան. ազըլմնօղ հոգ-ը, էֆնահ։

Digitized by Google

Πρόσφυγος (ὁ, ἡ) = *Πρόσφυξ*.

Προσφυής - έος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπιρ.*) - *φυῶς*. unito. 2. adattato, proprio. 3. innato. միաւորած. 2. յարմար. 3. բնածին, ընդգծուած. միրկրկիլ. 2. սյլոն. 3. ըղձի։

Πρόσφυξ - υγος (ὁ, ἡ) rifuggente. փախստական, ապաստան. պըղծած, պիղծին ծոցը փնտրող։

Προσφύω. *Μ. φύσω*. far nascere, spuntare insieme. 2. attaccare, adattare, accomodare. Հկամէ ծնցնել՝ բաւցընել. 2. յարմարել, կպցնել; կըպել. միաւորել զոյգ առնել, միձիւրել. 2. պիղծկըտրել, սյլոնել. ըղձիլ։

Προσφωνέω - ῶ. *Μ. ήσω*. gridare a qualcuno. 2. dedicare. Հկի մը պոռալ. 2. նուիրել. պիղծին դուրսմէ. 2. խօսիլ ի՝ մէկ մը ներկայ. պիղծին օրն ալ նոյն խօսք պօհոգիի։

Προσφώνησις - εως (ἡ) l'azione di parlare a qualcheduno (*Γαλλ.* allocution). 2. dedicazione. Հկի մը խօսիլը. 2. նուիրելը. պիղծին պօրկրկիլ. 2. խմբ, ըստիին։

Προσχαίνω. *Μ. χανοῦμαι*. guardare o ascoltare colla bocca aperta. բաց բերանով նայիլ կամ մարկի ընել. պղէը պըտմած խօսք պէնիլ։

Προσχαρίζομαι. *Μ. ίσομαι*. parlare, dire in favore di... Հկի մը ընդհէ մը ընել. համար խօսիլ՝ զրուցել. պիղծին հաւիրը իւր պօրկրկիլ, պիղծ։

Προσχέω. *Μ. χεύσω*. versare sopra. վրան թափել. խոշիրին պիղծին։

Πρόσχημα (τὸ) pretesto. 2. ornamento, dignità. պատճառանք. 2. զարդ, շքեղութիւն. հանդոյ, վեհութ. 2. պիղծ, պղծիլ։

Προσχίζω. *Μ. ίσω*. fendere d'avanti o prima. առջևէն կամ առաջ ճեղքել՝ պատառել. ծոխնոցին խօսք նվիրել խոստել՝ իբրեւ։

Πρόσχορδος (ὁ, ἡ) accordante, accordato. համահնչուն, ներդաշնակաւոր. ահնդկիլ, փայտիլ։

Προσχράομαι - ῶμαι. *Μ. ήσομαι*. servirsi di... usare. գործածել. խոշընիլ։

Προσχρήζω. *Μ. χρήσω*. aver bisogno inoltre di... անկից ի զատ ուրիշ բանի մ'ալ պէտք ունենալ. մեկուն հատիկ պէր պէտ ինծոյիկ փոխ իջեւանը ուզել։

Προσχρησις - εως (ἡ) uso. գործածութիւն. գործընկերութիւն։

Προσχρίω. *Μ. χρίσω*. ungere sopra. վրան օծել. խոպոնին խալսոսիլ։

Πρόσχυσις - εως (ἡ) effusione. հոսում. ափդո։

Πρόσχωμα (τὸ) ammasso di sabbia o di fango, che portano i fiumi. գետերուն բերած աւազէն կամ սիլտէն եղած կոյտ. ըսյըտըն կերէրուխի տամ խոնօր ըսմար իբրեւ։

Προσχώννυμι. *Μ. χώσω*. ammassare della terra. հող կուտել. խոփոթ իբրեւ։

Προσχωρέω - ῶ. *Μ. ήσω*. avvicinarsi. 2. passare al partito di... մօտենալ. 2. Հկին կողմը անցնել. խոնարհիլ. 2. պիղծին խոստիւն կերէր։

Πρόσχωρος (ὁ, ἡ) vicino, limitrofo. մօտ, սահմանակից. խոնէն, սինօրական։

Πρόσχωσις - εως (ἡ) alluvione. (*Γαλλ.* atterrissement). գետի մը հոդի կոյտերով լեցուիլը. ըսյըտ խոփոթ իբրեւ իւր պօհոգը։

Προσψαύω. *Μ. ψαύσω*. toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը դպչիլ, քերել անցնիլ. ահնդոյ փօքանիթ, սըչըրմիլ։

Προσψιθυρίζω. *Μ. ίσω*. susurrare alle orecchia. ականջին հնծնել. խոսլըընա ֆըշըրտալ։

Πρόσω, ἐπίρ. avanti. 2. al di là. առջևը. 2. յայն կողմ. խոնարհ. 2. ետիեսի, ուշերը։

Προσώδης - ες (ὁ, ἡ) puzzolente. գարշահոտ. ֆինա փօթուտ։

Προσῳδία (ἡ) prosodia. առգանուիթիւն. արուպ։

Προσῳδιακὸς - ἡ - όν καὶ

Προσῳδικὸς - ἡ - όν. prosodiaco, di prosodia. ոտգանուիթեան պատկանած. արուպ ի գիրեվ։

Προσῳδὸς (ὁ, ἡ) concordante. 2. conforme, analogo. համահնչուն, ներդաշնակաւոր. 2. յարմար, համեմատ. ահնդոյ, փայտիլ. 2. գեղանիկ, սյլոն։

Πρόσωθεν, ἐπίρ. di lontano. հեռուանից. սուզիպան։

Προσωθέω - ῶ. *Μ. ήσω*. spingere verso. հրել գէպ ի. ուր երէր փըշրա իրիկ։

Προσωνυμία (ἡ) = *Ἐπωνυμία*.

Προσωπεῖον (τὸ) maschera. գիմակ. խաղար, սուրիկ. 2. = *Πρόσχημα* (1)

Προσωπίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Προσώπειον*.

Προσωπικὸς - ἡ - όν. personale. անձնական. ըսխի։

Προσώπειον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Προσωπὶς - ίδος (ἡ) *ὑπκρ. τ. Πρόσωπον*.

Πρόσωπον (τὸ) viso, faccia, aspetto, volto. 2. apparenza. 3. persona. 4. frontispizio. գէմք, երես. 2. երեւոյթ, գոյն գիծ. 3. գէմ, անձն. 4. ճակատ (չէնքի, գրքի). ինքն, ըհերիս, ինչ, սուրբ. 2. կերպարիքն, փըսրըը. 3. ըսխ, ներկ. 4. (պինա՝ տիլոպ) պ-ը՝ ետ-ը՝ սերէ, խաղալ. 4. = *Προσωπεῖον*. 5. = *Πρόσχημα*.

Προσωποποιέω - ῶ. *Μ. ήσω*. fare della prosopopeja. դիմանուիթիւն չինել. պինա ըսիլ ըսիլերէ սեղչիմիլ։

Προσωποποιία (ἡ) prosopopeja (figura rettorica). դիմանուիթիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). պինաիրէ ըսիլերէ սեղչիմիլ ետ-ը-ը (չերէի էսի իրենց)։

Προσωποποιὸς (ὁ, ἡ) che fà delle maschere. դիմակներ չինող. հագուստ՝ սուրկի խոփան։

Προσωφελέω - ῶ. *Μ. ήσω*. esser utile inoltre. 2. ajutare, soccorrere. անկից ի զատ՝ գործնկալ օգտակար ըլլալ. 2. օգնել. մեկուն հատիկ՝ ինչ-ը ֆայտիլ օլմիլ. 2. խոստալ իրիկ։

Προσωφέλημα (τὸ) καὶ

Digitized by Google

Προσωφέλησις - εως (ἡ) ajuto, soccorso. 2. utilità. օգնութիւն. 2. օգուտ. խրատ. 2. ֆայտ։

Πρόταγμα (τὸ) vanguardia. յառաջապահ զօրք. առեր կռնէ, կռն ի պատերազմի։

Προταικτικὸς - ἡ - όν. prepositivo. նախադաս. կռնի ընծայական։

Πρόταικτος (ὁ, ἡ) preordinato. առաջուց կարգեալ՝ առհմանեալ. նշանակեալ. յառաջ օրդնեալ, կարգ վերին։

Πρόταξις - εως (ἡ) la fronte dell' armata, vanguardia. զօրաց ճակատ, յառաջապահ զօրք. նշոյթ, առեր կռնի։

Πρότασις - εως (ἡ) proposizione. առաջադրութիւն. ինդրանք. 2. = *Λῆμμα*.

Προτασσω (ττω). *M.* τάξω. porre, collocare alla prima fila. 2. preordinare. առնի կարգը գնել զետակը. 2. առաջուց կարգել՝ առհմանել. իյ սքոյս ընծայ՝ նշոյթ զետակ. 2. նշանակեալ ընդ ինչ ինչ։ 2. նշանակել, առհմանել. 3. առաջադրել. կռնի առեր. 2. հաստատ կենալ, առնուլ. 3. ինդրանք անել։

Προτειχίζω. *M.* ίσω. fortificare con bastioni. պատնարնեալ ամրացնել. գետնափայլեր իւր գետնիի վերին։

Προτείχισμα (τὸ) bastione. (*Γαλλ.* rempart). պատնար, ամրակոց. գետնափայլ, գետ։

Προτίλειος (ὁ, ἡ) che si fà avanti la celebrazione delle nozze. հարսնիքի հանդէսը կատարելին առաջ եղող. պիտոյքն պէտքին ինդրանքին գետնափայլ նշանաւոր նշանը։

Προτελειόω - ῶ. *M.* ώσω. iniziare prima. առաջ խորհրդապատած ընել. նշանաւոր ընդունիլ՝ սկիզբ կռնի։

Προτελευτάω - ῶ. *M.* ήσω. morire prima. առաջ մեռնիլ. նշանաւոր կատարիլ։

Προτελέω - ῶ. *M.* τελέσω. pagare prima, anticipatamente. առաջ կանխիկ վճարել. նշանաւոր կատարիլ։ 2. = *Προτελειόω*.

Προτεμένισμα (τὸ) il portico d'un tempio. առաջարի մը վարագուրիչը. հիւպէտ պահելիչ՝ հիւպիչ։

Προτενης - ίος (ὁ, ἡ) proteso. ձգաձայլ. կռնէ կռնէ։

Προτεραία (ἡ) (ἐνν. ἡμέρα) vigiglia. նախաօրեայ. պէտի։

Προτερεύω. *M.* εύσω. καὶ

Προτερέω - ῶ. *M.* ήσω. essere il primo, occupare il primo posto, prevalere. առաջին ըլլալ, գահակալութիւն ըլլալ, գերազանցել. իյ գալ պերելիր օրհնէ, զանոնց օրհնէ։

Προτέρημα (τὸ) prerogativa, primato, superiorità. (*Γαλλ.* avantage). առանձնաշնորհութիւն, գերակայութիւն. յաղթիւ, գերելիւթիւն, պերելիրելի, նշանաւորելի։

Προτέρησις - εως (ἡ) preeminenza. գերազանցութիւն, գերակայութիւն. յիշելի, նշանիլ։

Πρότερος - α - ον. anteriore. յառաջագոյն, նախնագոյն, առաջուց գոն եղող. գահ նշանիլ՝ նմն՝ իւրէն օրն. (τὸ οὐδ.) *Πρότερον*, ἐπίῤῥ. prima. նախ, առաջ. նշանիլ. հնագոյնի։

Προτέρω, ἐπίῤῥ. più avanti, al di là. առնիլ առաջ, անդր գոն. գահ իւրէն։

Προτέρως, ἐπίῤῥ. alla prima maniera. առաջին եղանակաւ. իյ ֆորչ իւրէն։

Προτίθημι. *M.* προθήσω. mettere avanti. 2. proporre, esporre. 3. anteporre, preferire. 4. pubblicare. առնիլ գնել. 2. առաջադրել, առաջադնել. 3. նախատանել. 4. հրատարակել. ճոխանալ գօսել. 2. ինդրանք ընծայել, ինդրել ընծայ. 3. նախատիպ ֆորչ. 4. իւրն ընծայ. (μσ.) proporsi. առաջադրել. նկատի գօսել։

Προτίκτω. *M.* τέξομαι. partorire prima. առաջ ծնանիլ. նշանիլ գօսլ-գրնել։

Προτίλλω. *M.* τιλῶ. spelare prima. առաջ մազերը իւրէն. նշանիլ էգլէրէ գօսգրնել։

Προτιμάω - ῶ. *M.* ησω. stimare più, preferire. առնիլ յարգել, նախադասել. վերի ընծայ ընծայ, ճոխագոյն ֆորչ։

Προτίμησις - εως (ἡ) preferenza. նախադասութիւն, նախանձնարարութիւն. ճոխագոյնի ֆորչ։

Προτιμία (ἡ) preeminenza. գերակայութիւն. յիշելի, գոլլ։

Προτίμιον (τὸ) caparra. գրաւ. գիշ։

Πρότιμος (ὁ, ἡ) preferibile. նախանձնարելի, առնիլ յարգանաց արժանի. ճոխագոյնի ֆորչ, գահ գնալ ընծայ օրհնաճանչ։

Προτολμάω - ῶ. *M.* ήσω. osare il prima. պիտի առաջ համարձակիլ. իւր ընդ գնալ գերելի ընծայ։

Προτομὴ (ἡ) busto. իրան, լանջք. կոնքն։

Πρότονον (τὸ) καὶ

Πρότονος (ὁ) sarte (*Γαλλ.* haubans). առագաստին առագաստակալին կապան չաւանները. պերին պերելին գոլլը ինգնի իւրէնէն, ընծանի պելիի։

Προτοῦ (ἀντὶ Πρὸ τοῦ), ἐπίῤῥ. prima, avanti. նախ, առաջ. նշանիլ. ընդեռ։

Προτρίπω. *M.* τρίψω. eccitare, provocare, indurre, esortare. գրգռել, գրգռանել, յորդորել. ընծագրանք, քաջալերել ընծայ. (μσ.) fuggire a gran fretta. քաշուանալ փախչիլ. աճելն իւր ընծանք։

Προτρέχω. *M.* δραμοῦμαι. correre d'avanti. առնիւն վազել. նշանիլ գօսգրնել։

Πρότριτα, ἐπίῤῥ. tre giorni prima. երեք օր առաջ. նշ կէն նշանիլ։

Προτροπάδην, ἐπίῤῥ. a gran fretta. քաշուանալ, շտապանալ. աճելն իւր. նշանիլ։

Προτροπὴ (ἡ) esortazione, eccitazione. յորդոր, գրգռանք. նշանիլ. քաջալերելի ընծայ։

Προτρώγω. *M.* τρώξω. mangiare prima. առաջ ուտել. նշանիլ ընծայ։

Προτυγχάνω. *M.* τεύξομαι. essere, esistere prima. առաջ գոլ՝ գոլ. նշանիլ օրհնէ վար օրհնէ։

Πρότυπος (ὁ, ἡ) formato prima. առաջ չինուած՝ ձեւաւորուած. նշանիլ նշանակելի՝ նշանակելի. (οὐσ.) *Πρότυπον* (τὸ) modello, originale. նախատիպ, գաղափար. նշանակ, գոլլգրնել։

Προτυπόω - ῶ. *M.* ώσω. formare prima, abbozzare. առաջ չինել՝ ձեւաւորել.

Digitized by Google

գազափարը չհիմնել. եվ՚ևս խափանել՝ ֆորձանքի չհանելով, քաշալերանը տալով։

Προτύπτω. M. τύψω. battere prima. առաջ զարնել. եվ՚ևս վարձել. (συνήθ. ἑλλ.) = Προκύπτω, Προβαίνω.

Προτύπωμα (τό) = Πρότυπον.

Προϋπάγω. M. ἄξω. condurre prima. առաջ առնել. եվ՚ևս ներքրդել. (ἀμτβ.) partire prima. առաջ գնալ՝ երթալ. եվ՚ևս սկսիլ՝ սկսանիլ։

Προυπαντάω-ῶ. M. ἀντήσομαι. incontrare il primo. պիտի առաջ գիմաւորել. իր եվ՚ևս ֆորձանքի։

Προϋπαντιάζω (ἀντιάω-ῶ). *M.* ἀσω. = τ. προηγ.

Προϋπαρξις-εως (ἡ) preesistenza. նախագոյութիւն. եվ՚ևսիսն վար ըլլալը։

Προϋπαρχή (ἡ) beneficenza preveniente. առաջուց եղած բարեգործութիւն. եվ՚ևս ներելիս ալն նկատի։

Προϋπάρχω. M. ἀρξω. preesistere. 2. cominciare il primo, dar principio. առաջ գալ. 2. պիտի առաջ սկսիլ. եվ՚ևսիսն վար ըլլալ. 2. իր եվ՚ևս դալլոնք։

Προϋπεργάζομαι. M. ἀσομαι. operare, agire prima di nascosto. առաջուց գործադրել. եվ՚ևսիսն ներելիս իր եվ՚ևս ֆորձանք։

Προϋπισχνίομαι-οῦμαι. M. ὑποσχήσομαι. promettere prima. առաջ խոստանալ. եվ՚ևս տալ վերջ։

Προϋπογράφω. M. ψω. disegnare. գծագրել, առաջագրել. իսմ ալնք։

Προϋπόκειμαι. M. κείσομαι. preesistere. առաջ գալ. եվ՚ևսիսն վար ըլլալ։

Προϋπολαμβάνω. M. λήψομαι. credere, stimare prima, conghietturare. առաջ կարծել, կարծիք ընել. եվ՚ևսիսն ենթադրել, նահին ներել։

Προϋπομιμνήσκω. M. ὑπομνήσω. ricordare prima. առաջ միտքը ձգել. եվ՚ևս հարցը պարտքի՝ չէր ներել։

Προϋποπτεύω. M. εὔσω. sospettare prima. առաջ կասկածել. եվ՚ևս չհաճելիանալ։

Προϋποτίθημι. M. ὑποθήσω. presupporre. առաջուց ենթադրել. հանգամանքի ֆորձ ներել։

Προϋργιαίτατος-η-ον. ὑπερθ. καὶ

Προϋργιαίτερος-α-ον. συγκρ. τ. Προΰργου. migliore, più utile. լաւագոյն, աւելի օգտակար. գանձ ալս, գանձ ֆայրէ։

Προΰργου, ἐπίῤῥ. utilmente, a proposito. օգտին, լաւ պատշաճի, յարմարագոյն. ֆայրէ իւր, գանձիսիկի խաչէ։

Προϋφαρπάζω. M. ἀσω. rapire di nascosto prima. առաջ գաղտուկ յափշտակել. եվ՚ևս իւրացնել ֆուֆսի։

Προϋφίστημι. M. ὑποστήσω. far esistere prima. առաջ գոյացնել. եվ՚ևս վերջը՝ ֆուֆսի՝ վր ներել։ (μσ.) preesistere. առաջ գոյանալ. եվ՚ևս վար ըլլալ։

Προφαίνω. M. φανῶ. brillare, risplendere avanti. 2. mostrare avanti o di lontano. 3. presagire. առջեւը փայլիլ. 2. առջեւը կամ հեռուանց ցուցընել կամ երեւնալ, 3. նախագուշակել. նշանակի ֆորլամի։ 2. նշանակի նախօրօք ալեւորիլի նախօրօք ալեւորել։ 3. տեսլիքի նիմիլ։

Προφάνεια (ἡ) evidenza. բացերեւութիւն, բացայայտութիւն. պարզութիւն. վառում։

Προφανής-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.)-φανῶς, evidente, chiaro. բացայայտ. յայտնի. պայծառ, պիյան, գարզին, պարզ։

Πρόφαντος (ὁ, ἡ) predetto, presagito. նախագուշակեալ. գիտնալի ալնպէս, եվ՚ևսիսն հարցէ վերելիլ։ (οὐσ.) *Πρόφαντον* (τό) = *Χρησμός, Προφητεία.*

Προφάντωρ (ὁ) = *Προφήτης.*

Προφασίζομαι. M. ίσομαι. scusarsi, fingere de' pretesti. ինչը զինչը արգարացընել, պատճառաբաներ չհնել. ինչոխինչ ապրատ ելբերմամբ, հանդամալր ապրատելմամբ։

Πρόφασις-εως (ἡ) pretesto. պատճառանք. հանդամ, վերելիք։

Προφασιστικός-ή-όν. che serve di pretesto. պատճառանքի տեղ գրացուօղ. հանդամ գերի ներելիքին, հանդամ ալան։

Προφερής-έος (ὁ, ἡ) avanzato in età, maturo. խաւսէ։

Προφέρω. M. προοίσω. portar avanti, presentare. 2. proferire, pronunziare. 3. rinfacciare. առնել բերել, մատուցանել. 2. արտաբերել, արտասանել. 3. երեսը զարնել. կտրտանի՝ հաւատրա ներելիս, ասանիսի. 2. խրկնիցիս՝ ներել. 3. ելլալնի վարձի։ (ἑλλ. ἡ ἀμτβ.) occupare il primo posto, superare. գահոյնէ ըլլալ, գերազանցել, վրա ելլել. վերվեր ալան, խոտ ալան։

Προφητεία (ἡ) profezia, predizione. 2. interpretazione della sacra scrittura. մարգարէութիւն, գուշակութիւն. 2. աստրբ գրոց մեկնութիւն. ճեղլոհերելիս, նկատելիս. 2. ասիէ խնդրած հանիս վերնել։

Προφητεύω. M. εὔσω. profetizzare. 2. interpretare le sacre scritture. մարգարէանալ, գուշակել. 2. աստրբ գրոց մեկնութիւն ասել. ճեղլոհերելիս ներել. 2. Ասիէ խնդրած հանիս վերնել։

Προφήτης-ου (ὁ) profeta. մարգարէ. ճեղլոհերել, նկատ։

Προφητίζω. M. ίσω. = *Προφητεύω.*

Προφητικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤῥ.)-κῶς. profetico. մարգարէական. նկատվիլ։

Προφῆτις-ιδος (ἡ) Θηλ. τ. *Προφήτης.* profetessa. մարգարէուհի. նկատիս, ճեղլոհերել։

Προφητοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore de' profeti. մարգարէներբ սպանօղ. ճեղլոհերելիս ներել խոչոր։

Προφητόφθεγκτος (ὁ, ἡ) predetto da' profeti. մարգարէներբէ գուշակեալ. հանգամալր ճեղլոհերելիսրոնի հարցէ վերելիլ։

Προφθάνω. M. φθάσω. prevenire, arrivare prima. կանխել, առաջ հասնիլ. եվ՚ևս ներելիս, նախապրելիս։

Προφθασία καὶ

Πρόφθασις-εως (ἡ) preoccupazione. կանխելը, առաջ հասնիլը. եվ՚ևսիսն ներելիս ներելիս։

Προφωτίζω. M. ἀσω. purificare prima.

Digitized by Google

առաջ արքայորդիք. Եվվիկ գոպրիւ գոտիւ. 2. = Προφητεύω.
Προφορά (ἡ) pronunzia. արտասանութիւն. խելքիցդ-ը.
Προφορέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. correre quà e là. ապին ապին վազիլ. խոխ պէրի գուշե.
Προφορικός - ή - όν. pronunziativo. արտասանական. խելքիցդ-ը գոյիր.
Πρόφραγμα (τὸ) recinto. 2. bastione. ցանգասպատ. 2. մարգոց. խրտիցը խոխտ ելէրտ՝ գորը ելէյէլիլ հոհա. 2. գետերիչ.
Προφράζω. M. άσω. predire, preannunziare. առաջուց զրուցիլ. նախագուշակիլ. Եվվիկտին պօղնիւ՝ հապեր վերիւ.
Προφράσσω (φράττω). M. φράξω. fortificare con un recinto, con un bastione. ցանգապատով պատսարով մը ամրցընել. գորը՝ գետերիչ իլի գերնէրի վերիւ.
Προφρόνως, ἐπίῤ. = Προθύμως.
Πρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = Πρόθυμος.
Προφυλακή (ἡ) vanguardia. 2. precauzione. յառաջապահ զօրք. 2. զգուշութիւն. ապեր նշոխ. 2. խղիչոք, խնիդամ.
Προφυλακτικός - ή - όν. preservativo. պահպանողական. հիքիդ նշոխ.
Προφύλαξ - ακος (ὁ) soldato collocato nella vanguardia. առաջապահ գնդին մէջ գտնուող զօրական. օրպատնան իւյ ֆագոբոտնա պօղտնան ապեր.
Προφυλάσσω (ττω). M. άξω. far la guardia avanti, vegliare alla difesa di... 2. prendere delle precauzioni. առջեւը պահպանութիւն ընել՝ պահպանիլ, ՚ի կը պաշտպանելու համար հոգիլ. 2. զգուշութիւն ընել, զգուշանալ. նշոխտին պիտիչէ նիւթ, ֆօրտափ, պիրնիքի ապտղամ իւյի օյնէլ ֆորմալ. 2. խղիչոք նիւթ, ապտիմալ.
Προφυτεύω. M. εύσω. piantare prima. առաջ տնկել. Եվվիկ պիտիր.
Προφύω. M. φύσω. produrre prima. առաջ արտագրել. Եվվիկհոլ նիւթ. (μσ.ἀμτβτ.) = Προϋπάρχω.
Προφωνέω - ῶ. M. ήσω. avvertire prima. առաջուց զգացընել՝ իմացընել. Եվվիկտին պէտիրիր՝ իւյն նիւթ.
Προχαράγμα (τὸ) abbozzo. գծագիր, առաջագրութիւն. բիտ՛, խոպտ.
Προχαράσσω (ττω). M. άξω. abbozzare. նախագիծ՝ գաղափար չզնել. բիտիլ՝ խոպտլաղիշմիլ.
Προχαρίομαι. M. ίσομαι. gratificare prima. առաջուց շնորհք ընել. Եվվիկ եչէր՝ վերիւ նիւթ.
Προχειλής - έος (ὁ, ἡ) =Π ρόχειλος.
Προχειλίδιον (τὸ) καὶ
Πρόχειλον (τὸ) la prominente parte del labbro. պրկունքի գուրս ելած մասը. փոփոխ գըտրը ելէյէլ խերֆը.
Πρόχειλος (ὁ, ἡ) che ha grandi, grosse labbra. մեծ՝ հաստ պրկունքներ ունեցող. պէյէ՝ էրէ՝ խոլը փոփոխլը.
Προχειρίζομαι. M. ίσομαι. prendere in mano. 2. esporre. ձեռքը բռնել. 2. արտայայտել. Եվվիկտի խոսիլ. 2. հաստատել ֆօմալ.
Πρόχειρος (ὁ, ἡ) pronto, facile a prendersi. պատրաստ, առձեռն. հաստէր. եվ ը խըտիտ օլան, սխալ՝ խոսիլ հօլայ. (ονσ.)
Πρόχειρον (τὸ) (ἐντ. βτβλίον.) manuale. ձեռնարկ գիրք, գրքոյկ. փիւռգէտ. խաբճաֆ փիւռգ.
Προχειροτονέω - ῶ. M. ήσω. creare, scegliere prima. առաջ կարգել՝ ընտրել. Եվվիկ նօռդ կիւրէ՝ խօյբիլիկիւ.
Προχείρως, ἐπίῤ. prontamente, facilmente. պատրաստ բերանով, գիւրաբերաբար. հաստէր օլարագ, էօյտէչէ՝ ասանըչէ իւր.
Προχέω. M. χεύσω. versare prima o fuori o avanti. առաջ կամ գուրս կամ առջեւը թափել. իչերի՝ խոխտ տալտրլ՝ խոտ նետուելն պէօփիւ.
Πρόχθες, ἐπίῤ. l'altro jeri. Ֆիւնկի օրտանը. օպիր կիւն.
Προχθεσινός - ή - όν. dell'altro jeri. Ֆիւնկի օրտանն. օպիր կիւնէյի.
Πρόχνυ, ἐπίῤ. ingiocchioni. 2. dal fondo, radicalmente. ծունկի վրայ. 2. հիմէն, արմատէն. փիչ ելօտէրէ. տի իչերինտի. 2. խիզկիտին, ֆէօյլանէն.
Προχοή (ἡ) imboccatura d'un fiume. գետի մը բերան. ճայ ագըզը.
Προχόη (ἡ) = Προχοος.
Προχοΐδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Προχοΐς - ίδος (ἡ) ὑπκρ. τ. Πρόχοος. orinale, pisciatojo. միզանոց, կնկ. հալըզ, պիտի ֆագը.
Πρόχοος - ους (ἡ) cocoma. ջուր լցնելու աման. իշդրէխ.
Προχορεύω. M. εύσω. ballare avanti. առջեւը պարել. խոխտնտի խօր ֆիւֆիւ.
Προχρίω. M. χρίσω. ungere prima. առաջ օծել. Եվվիկ խոպտմաֆ.
Προχρονέω - ῶ. M. ήσω. Εἶμὶ —
Πρόχρονος (ὁ, ἡ) antico. 2. prematuro. հին. 2. ատրամատ. խոխ. 2. վաղահաս.
Πρόχυμα (τὸ) ciò che si versa prima. առաջ թափուած բան. Եվվիկ տէօփիլիչ նէօնէ.
Πρόχυσις - εως (ἡ) terra d' alluvione. գետ մը կատաստած հող. լցուած պիտիչ՝ իէլէյէլէլ ֆէօրտ.
Προχυτής - ου (ὁ) = Πρόχοος.
Πρόχωμα (τὸ) argine, diga. թաւմբ. ապնդոթ, արչ.
Προχωρέω - ῶ. M. ήσω. avanzarsi, progredire. 2. riuscire. առաջ երթալ, յառաջանալ. 2. յաջողել. իւէրէլնէֆ. էլէրթ վէրմաֆ. 2. բաւ կիլնէֆ (էլէ).
Προχώρησις - εως (ἡ) avanzamento, progresso. 2. riuscita. առաջ երթացք. յառաջդիմութիւն. 2. յաջողակ ելք. իւէրէլնէմ. 2. բաւ կիլնէ (էլէ). ուէրմէյի խոյչ.
Προωνηφίζω. M. ίσω. decretare prima. առաջ վճռել. Եվվիկ ոյնիլ տէօֆ՝ ՀՀ՝ նիւթ.
Προωδός (ἡ) preludio. նախերգանք. ՚ի երեւ.
Προωθέω - ῶ. M. ωθήσω καὶ ώσω. spingere fuori. գուրս հրել. գըտրը կիւնէ.
Προωνύμιον (τὸ) prenome. նախանուն. առջև խօ.
Προώριος × καὶ
Πρόωρος (ὁ, ἡ) prematuro. կանխահաս.

Digitized by Google

καπուկ, առրատում. Լուբիկան Իվիկ օշտ, պիտի։

Πρύμνα (ἡ) la poppa della nave. Նաւու ետիք՝ նաւուն կողմը. ևիկ էշտը։

Πρυμναίος - α - ον. che si trova nella poppa della nave. Նաւուն նաւուն կողմը գտնուող. ևիկինի էշտիկա պատկան։

Πρύμνη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Πρύμνα.*

Πρύμνηθεν, ἐπίῤῥ. dalla poppa. Նաւուն նաւուն կողմէն. ևիկինի էշտիկան։

Πρυμνήσιος - α - ον. = *Πρυμναίος.*

Πρυμνήτης - οῦ (ὁ) timoniere, piloto. գիկաւար, Նաւավարիչ. փիկինի, բիչիչ։

Πρυμνητικός - ἡ - όν. = *Πρυμναίος.*

Πρυμνός - ἡ - όν. che sta all'estremità. Ծարը գտնուող. ամէտ պատկան։

Πρυμνώρεια (ἡ) = *Ὑπώρεια.*

Πρυτανεία (ἡ) presidenza. Նախագահութիւն. իշխիմ, պերվերլիւ։

Πρυτανεῖον (τὸ) tribunale. առեան. փիչան, դիկիմիչ։

Πρυτανεύς - έως (ὁ) = *Πρύτανις.*

Πρυτανεύω. Μ. εύσω. governare, amministrare. կառավարել, ուղղել. ևուգիմիլ, հիւմր իշխիլ, չերվերլիւ։

Πρυτανικός - ἡ - όν. appartenente ad un presidente. ատկիանի պատկանած. ոչրվերչիլ գ-իշխողին։

Πρύτανις - εως (ὁ) amministratore, governatore, presidente. կառավար, մատկարար, գահագլուխ, ատկիան. հիւմրավար, պերվեր, բիչիչ։

Πρώην, ἐπίῤῥ. = *Πρώχθες.*

Πρωθήβης καὶ *Πρώθηβος - ου* (ὁ, ἡ) adolescente. պատանի. օղլան։

Πρωΐ, ἐπίῤῥ. a buon'ora, di buon mattino, per tempissimo. կանուխ, առաջանց կանուխ. Երփեն, առտիկ Երփեն։

Πρωία (ἡ) Θηλ. τ. *Πρώϊος.*

Πρωϊαίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ

Πρωϊαίτερος - α - ον. συγκρ. τ. *Πρώϊος.* (τὸ οὐδ.) *Πρωϊαίτερον - αίτατα, ἐπίῤῥ.* più o molto a buon'ora. առաւել կամ շատ կանուխ. փակ՝ Խոսք չըթ Երփեն։

Πρωϊανθής - έος (ὁ, ἡ) che fiorisce prematuramente. ժամանակէ առաջ ծաղկող. Լուբիկան Իվիկ ւէչէնէլինին։

Πρωϊβλαστέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Πρωϊβλαστής - έος (ὁ, ἡ) che germoglia prematuramente. առրատում ծլող. պիւլուի ֆիւչէլինին։

Πρωΐθεν, ἐπίῤῥ. dalla mattina. առաւօտէն. առտիկան։

Πρωϊκαρπέω - ῶ. Μ. ήσω. fruttare prematuramente. ժամանակէ առաջ պտուղ բերիլ. Լուբիկան Իվիկ ֆույի հաւ Խիմիլ։

Πρωϊκαρπος (ὁ, ἡ) che fruttua prematuramente. առանէ առաջ պտուղ բերող. պիվէֆի ֆույի հաւ էոին։

Πρώϊμος (ὁ, ἡ) prematuro, intempestivo. ժամանակէ առաջ եղող, առրատում. պիվէֆի։

Πρωϊνός - ἡ - όν. mattutino. առաւօտեան. առտիկի։

Πρώϊος - α - ον. = *Πρωϊνὸς καὶ Πρώϊμος.*

Πρωϊσπορέω - ῶ. Μ. ήσω. seminare prima del tempo. առանէ առաջ ցանել. Լուբիկան Իվիկ Խոսք։

Πρωϊτερον, ἐπίῤῥ. = *Πρωϊαίτερον.*

Πρωκτός (ὁ) culo. երասան. ևօֆի, փիպր։

Πρωκτοτηρέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare il culo. երասանը նայիլ՝ գիտալ. փիպրնէն ուչը Խիմիլ։

Πρών - ωνος ἡ ῶνος (ὁ) = *Πρηών.*

Πρώρα - ας (ἡ) prora. նաւուն առջի գին. ևիկինի պոչը։

Πρώραθεν, ἐπίῤῥ. dalla prora. նաւուն առջի գիչէն. ևիկինի պոչէնիկան։

Πρωρατης - ου (ὁ) piloto. նաւավարիչ. ևիկ բիչիչ։

Πρωρεύς - έως (ὁ) = τ. *προηγ.*

Πρωτάγγελος (ὁ, ἡ) che annunzia il primo. առջի պատգամաբեր. իւր հաւիրցի։

Πρωταγωνιστέω - ῶ. Μ. ήσω. superare, ecceller in qualunque combattimento. որ եւ իցէ կռուի մէջ յաղթել՝ վրա ելլել՝ գերազանցիլ. հոր պէր Խոչրլիս փեօչխլուկ Խօտ օլմիչ՝ պուլիչ օլմիչ, Պրոտագωνιστής - οῦ (ὁ) superiore, eccellente in qualunque combattimento. ամէն կերպ կռուի մէջ գերակայ՝ վրայ ելլող. հոր պէր Խոչրլիս փեօչխլուկ Խօտ օլան պուլիչ։

Πρώταθλος (ὁ, ἡ) primo atleta. առջի բռչտամբար. իւր ֆերվելիլն. = *Πρωτομάρτυς.*

Πρωτάρχης - ου (ὁ) generalissimo. սպասպետ. պերվերլի կէտիչ։

Πρώταρχος (ὁ) = τ. *προηγ.*

Πρωτεῖον (τὸ) (ὡς *ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὸ πλθ.*) la palma della vittoria. 2. primato, preeminenza. յաղթութեան բրտիկան. 2. առաջին գահ, գերակայութիւն. Նշան բիչի Երիչ իվելիչ. 2 - առար, Խոփիմ։

Πρωτεύω. Μ. εύσω. tener il primato, eccellere. գահագլուխ ըլլալ, գերազանցիլ. պերվեր օլմէ, գահիրէս հաչիր օլմէ։

Πρώτιστος - η - ον. il primo di tutti. ամէնէն առջինը. հիւթիւնիկան իլէ։

Πρωτοβαθρέω - ῶ. Μ. ήσω. dare a uno il primo posto. առջին գահը ամէն մէկ առալ. պիրիւնի պալ՝ պեօչկեայ օհառիմէ։

Πρωτόβαθρος (ὁ, ἡ) presidente. գահագլուխ. պերվեր, պալար օհառան։

Πρωτοβόλος (ὁ, ἡ) (puledro di cavallo) che muta i primi suoi denti. առջի առանիները փոխող (ձիու մորուկ). իւր փիլերինի պեչէլէրին (ի՞նչ)։

Πρωτόβολος (ὁ, ἡ) colpito prima. առաջ զարնուած. Իվիկ Լուսալմիչ։

Πρωτόγαμος (ὁ, ἡ) la prima volta sposato. առջի անգամ կարգուած. իւր փեֆեվիկնէչ։

Πρωτογενής - έος (ὁ, ἡ) primogenito. անդրանիկ. իւր փօղմուչ (Խլաբ)։

Πρωτογέννημα (τὸ) primizie. երեխայրիկ. Խոբչանար, Նվէրավ։

Πρωτογέννητος (ὁ, ἡ) = *Πρωτογενής.*

Πρωτόγονος (ὁ, ἡ) = *Πρωτότοκος.*

Πρωτόθρονος (ὁ, ἡ) presidente. գահագլուխ. պերվեր, պալար օհառան։

Πρωτόκλητος (ὁ, ἡ) chiamato prima. առաջ կանչուած. Իվիկ չաղրըճել։

Digitized by Google

...ամ. արբանդրծնել. Խլվիլ, փոքրիկ ֆոտի խիխ. 2. = Προφητεύω.

Προφορά (ἡ) pronunzia. արտասանություն. խելքիցիչ.

Προφορέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. correre quà e là. ազին անգին վազել. ի ...երի փոչոտ.

Προφορικός - ή - όν. pronunziativo. ...ական. խելքիցիչ փոչոտ.

Πρόφραγμα (τὸ) recinto. 2. bastì ...ore. ...ագար. 2. մարտից. խիտ ...ի ...երի գոբը լծելու համար.

Προφράζω. M. άσω. predire ...mo. ...re. ...ամբուց գրանցել. ...bottino). Խլվիլ...ին ...ի ...ի հա (նիհիս.

Προφράσσω (φράττω). care con un recint... dire, parlare ...ահիպատասխ ար ... խոսել. Խլվիլ նել. գոբը՝ պիտիրի.

Προφρόνως, ἐπίῤ. ...νος (ὁ) pro... *Πρόφρων - ονος* ... ...ամբին մարտի...

Προφυλακή (ἡ) ... ἡ) campione. ախպիան. ...տեր խոշ... գեղի ...ելու.

Προφυλακ... ...ի, ἡ καὶ *Πρωτόνυμφος* (ὁ, ἡ) ...ական.

Προφύ... ...ος (ὁ, ἡ) costruito la prinella ... ...ամբին անգամ շինած. Իլ ...ի ...ելու.

Π... ...ος (ὁ, ἡ) novizio. նորակիրթ.

Πρωτ... ...ος (ὁ, ἡ) creato il primo. ...ածելու. Իլ նիխա խորհրդելու.

Πρωτοπλόος - ους (ὁ, ἡ) che naviga la prima volta. ամբին անգամ նաւող. Իլ տեղ ...ի Իլ նիխին.

Πρωτοπορεία ἡ - ρίᾳ (ἡ) la dignità di camminare d'avanti, onore di passo. 2. vanguardia. ամբին քայլելու պատիւը. 2. ամբիսպան զորք. Խնդրեն նիշխել ֆոյիսի. 2. ...ի Խոնի.

Πρῶτος-η-ον. primo. ...ին. Իլ, Խլվիլի. (οὐδ.) *Πρῶτον, Πρῶτα, ἐπίῤ.* la prima volta, avanti, prima, primieramente. ...ին անգամ, ...ամ, նախ, պիտա ...ամ. Իլ տեղ, Խլվիլ. Իհիտա, Խլվիլու.

Πρωτόσπορος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che ha seminato il primo. պիտա ...ամ ցանած. Իլ Խլվիլ Խոտի. (προπαροξ.) seminato il primo. պիտա ...ամ ցանած. Իլ Խլ Խլ Խոտիլ.

Πρωτοστάσιον (τὸ) il primo posto. ...ին գոհ. ...ոբ, Ռաիսիս.

Πρωτοστατέω - ῶ. M. ήσω. stare al primo posto. գոհպահ... ...ամ. Խրվիր ...ի ...ի, գալա գոբրիկ.

Πρωτοστάτης - ου (ὁ) presidente. գոհպահ, գլուխը, գլուխը կեցող. Խրվիր, գալա գոբրիկ.

Πρωτόσφακτος (ὁ, ἡ) scannato il primo. պիտա ...ամ մարթված. Իլ Իհիտա գոբրիկ.

Πρωτοτοκία (τὰ) diritto di primogenitura. անդրանկութեան իրաւունք. պրոչկոտիլ Իլ գալա Խոտիլ.

Πρωτοτοκέω - ῶ. M. ήσω. partorire la prima volta. ...ին անգամ ծնանել. Իլ տեղ գոբրիկ.

...si. πρωῤ, ὁ, ἡ (παροξ.) che partori ...ի ... prima volta. ...ին անգամ *Πρό* Իլ տեղ գոբրիկ. (προπαροξ.) ...ogenito. անդրանիկ. Իլ գոբրիկ (Իլ ...ի).

...τότυπος (ὁ, ἡ) originale, primitivo. ...ական, նախնական. ...ել, ...լի. (οὐσ.) *Πρωτότυπον* (τὸ) prototipo, originale. նախատիպ, նախագաղափար. ...ել Խոշոր ...լը նախ.

Πρωτοτύπως, ἐπίῤ. secondo l'originale. նախատիպի պես. ...ել Խոշորելի կերպ.

Πρωτοῦπνιον (τὸ) il primo sonno. ...ին քուն, ...ին մրափ. Իլ ...ի.

Πρωτουργὸς (ὁ, ἡ) che opera il primo. պիտա ...ամ գործող. Իլ Իհիտա Իլլիսին.

Πρωτοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare il primo. պիտա ...ամ կրել. Իլ Խլվիլ Խոլելի.

Πρωτοφυὴς - έος καὶ

Πρωτόφυτος (ὁ, ἡ) germogliato, nato il primo. պիտա ...ամ ծլած՝ ծնած. Իլ Խ Խլվիլ Իհիտիլ Խոտիլ՝ գոբրիկ.

Πρωτόχνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha ancora la prima lanugine. ...ամանոցը գեռ նոր քաշած. Խլիլիսի տակ Իհիտ Իհի Խլիր պիտիլ.

Πρώτως, ἐπίῤ. primieramente. պիտա ...ամ. Իլ Իհիտա.

Πταῖσμα (τὸ) intoppo, inciampo. 2. mancanza, colpa. 3. infortunio. գալ, ...ել գարնիլը. 2. պակասիլ, յանգիր. 3. ...ղա, վիշտ. Խլիլի. ...ել ըստ. 2. ֆոտոտ, խոֆ. 3. պիշ, ...ֆոտի.

Πταισμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πταίσμα.*

Πταίω. M. πταίσω. inciampare. 2. errare, sbagliare, fallire. գալ, ...ել գարնիլ. 2. պակսիլ, վրիպիլ. ...ըրիլ, ...ել Խոտիլ գործի Խոտիլ. 2. Խոնդրիլ, խոֆ Խիխի.

Πτόε - ακὸς (ὁ καὶ ἡ) timido. վախկոտ. ֆոյիսի.

Πταρμικὸς - ἡ - όν. che eccita lo starnuto. փռնգացնող. անբերելիչ.

Πτάρμος (ὁ) starnuto. փռնգալը. անբերելը.

Πταρνυμαι. M. πταρήσομαι. starnutire. փռնգալ. անբերելի.

Πταρτικὸς - ἡ - όν. starnutente. փռնգացող. անբերելու. 2. = *Πταρμικὸς.*

Πτελία (ἡ) olmo (albero). ...ենի, գաճի (ծառ.). ֆոտ ագաճ.

Πτελίνος - η - ον. d'olmo. ...ենիից. ֆոտ ագաճից.

Πτελεώδης - εος (ὁ, ἡ) simile all' olmo. ...ենիի նման. ֆոտ ագաճ պիտիլ.

Πτελεών-ῶνος (ὁ) olmeti. ...ենիից տեղ. ֆոտ ագաճ օրմանը.

Πτίλινος - η - ον. fatto di piume, piumato. ...ից գրած, փետրակից. Իհիտ...ի, ֆոտ Խիլի. 2. = *Πτερωτός.*

Πτέρις - ιδος (ἡ) felce (erba). գոբր (ֆոտ ի). փերոտ, պիճրիկ. Խրիս (գոտի). 2. = *Πτερὶς.*

Πτέρνα - ης (ἡ) tallone, calcagno. կոճ, կրունկ. Ռոֆոտ, ֆոտիլ.

Πτερνίζω. M. ίσω. calcitrare. 2. soppiantare, dar il gambetto. 3. ingannare.

Digitized by Google

…. առյով գիթել տալ. 3. խա-
2. այլոցիը լիլել, պղտորել.

…ρ. τ. Πτέρνα.
…io. 2. l' azione di sop-
…ο. պրոցիլը. 2. տա-
…խարեւթիւն. ինե-
…լտար. 3. ալպրիմ,

…τὶ —
…(ό) calcitrante. 2. chi dà
…. 3. ingannatore. պրոցող.
գիթոցնող. 3. խարերայ. ին-
…լիլին, պղտոյան. 3. ինլլե-
…ջիը.
…ράτης - ου (ό) chi cammina sui cal-
…gni. կրունկի վրայ քալող. ծօտկեր իւր
…իւրիւրին.
Πτερνοκοπέω - ῶ. M. ήσω. battere coi tal-
loni contro la terra. գետնով գնալիը զար-
նել. ծօտ-ծօտլորելը ինքի վրայ.
Πτερνοτρώκτης - ου καὶ
Πτερνοφάγος (ό) che mangia del presciut-
to. խոզի ապուխտ կերող. փոռալ ֆա-
գրոնաք ինչին.
Πτερόν (τὸ) piuma, penna. 2. ala. 3.
uccello. 4. sorte, augurio. 5. remo o
vela. Թեպուր, փեռուր. 2. Թեւ. 3.
Թռչուն. 4. բաղդ, հաւաղմայք. 5. Թի,
առագաստ. ինչ, ֆալիր. 2. գնացող. 3.
ֆալ. 4. ինլկան, ֆալ. 5. ւիւրեւ, ինչ-
ւին.
Πτεροποίκιλος (ὁ, ἡ) che ha le penne
biscolori. գոյնգոյն Թեպուրներ ունե-
ցող. բիւնիֆթիլ ինչլերէն օլան.
Πτερόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi
alati. Թեւաւոր ոտքեր ունեցող. այտ-
լարը գնացողը.
Πτεροῤῥοέω καὶ Πτεροῤῥυέω - ῶ. M. ήσω.
perder le piume, mudare. Թեպուրները
Թափուիլ, Թեպուր փռնել. ինչլերէն
փիւլիւ՝ փեօփլիւէ, ինչ փեչլէրէրիւ.
Πτεροῤῥύησις - εως (ἡ) muda. փեռոփա-
խութիւն. փռնողը, ինչ փեչլէրէրիւ.
Πτεροφόρος (ὁ, ἡ) alato. Թեւաւոր.
գնացողը.
Πτεροφυέω - ῶ. M. ήσω. far piume, alare.
Թեպուր հանել, Թեւաւորիլ. ինչ էր-
գուրուք, ինչլինիւէ, գնացլանիւք.
Πτεροφυὴς - έος (ὁ, ἡ) alato. Թեւաւոր.
գնացողը.
Πτεροφύησις - εως καὶ
Πτεροφυία (ἡ) lo spuntare delle ali, delle
penne. Թեւերու՝ Թեպուրներու բուսնի-
լը. գնացողը՝ ինչլերէն պիւիւք.
Πτερύφυτος (ὁ, ἡ) = Πτεροφυὴς.
Πτερόω - ῶ. M. ώσω. fornire di ali, ren-
der alato. 2. far vela. Թեւաւորիլ. 2.
առագաստ բանալ. գնացողնիւք, գնալ
վերուի. 2. ինչին ալլիւ.
Πτερυγίζω. M. ίσω. svolazzare. 2. net-
tare le piume col becco. Թեւահարիլ,
Թեւերը գարնել. 2. ֆուգով Թեպուր-
ները մաքրիլ. գնացողլորելը վրայ՝ լրփ-
նալ. 2. լալոը իւր ինչլերէրին ինքզլե-
ալ. պիրկինալ.
Πτερύγιον (τὸ) ὑπερ. τ. τέρυξ. 2. fran-
gia, lembo. 3. pinacolo. 4. pinna di
pesci (Γαλλ. nageoire). վերիլք. քղանչք.
2. կառաք, արտեւան առաքի. 3. ձկանց
Թեւերը, լողարան. ալտ, ինչ. 2.
լեռնից, տեղերից. 3. գալերլորեր ֆի-
նարը, ֆինհ.
Πτερυγοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alle ali.
Թեւի նման. գնացող պիրկեր.
Πτερυγοφόρος(ὁ,ἡ)alato.Թեւաւոր.գնացողը
Πτερυγόω - ῶ. M. ώσω. render alato. Թե-
ւաւորիլ. գնացող վերուի.
Πτερυγώδης - εος (ὁ, ἡ) = Πτερυγοειδής.
Πτερυγωτὸς - ὴ ὸν. alato. Թեւաւոր. գ-
նացողը.
Πτέρυξ-υγος (ἡ) ala. 2. penna, piuma. Թեւ.
2. Թեպուր. գնացող. 2. ինչ. 3. = Πτε-
ρύγιον. 4. = Οἰωνός.
Πτέρυξις - εως (ἡ) svolazzamento. Թեւերը
գարնիլը. գնացողլորելը վրայ՝ լրփիլ.
Πτέρυσμα (τὸ) = τ. προηγ.
Πτερύσσομαι. M. ύξομαι. svolazzare. Թե-
ւահալ, Թեւերը գարնել. գնացողլորելը
վրայ՝ լրփիլ.
Πτέρωμα (τὸ) le piume. Թեպուրը. ինչլեր.
Πτέρωσις - εως (ἡ) = τ. προηγ.
Πτερωτὴς - οῦ (ὁ) chi dà delle ali. Թե-
ւաւոր. գնացող վերուի.
Πτερωτὸς - ὴ - όν. alato. Թեւաւոր. գ-
նացողը.
Πτηνὸς - ὴ - όν. volatile. Թռչկան, Թըռ-
չող. սալտ. (συνήθ. πλ.) Πτηνὰ (τὰ)
i volatili. Թեւաւորը, Թռչունը. գնացո-
ղը հոլկնալար, գնալար.
Πτῆσις - εως (ἡ) volo. Թռչիլը. սալտ.
Πτήσσω. M. πτήξω. sbigottire, spaven-
tarsi. պակչիլ, սարսափիլ. խրտիլ, վեր
գորգիլ.
Πτητικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. volati-
le. Թռչկան. սալտ.
Πτίλον (τὸ) piuma. 2. ala. 3. pennacchio.
Թեպուր. 2. Թեւ. 3. Թեպուրով զե-
ցուիք. ինչ. 2. գնացող. 3. օրլոճ.
Πτίλος - ὴ ὸς - ον. che ha perduto le
ciglia. աչից Թարթիչները մաքրը Թա-
փաւած. վերէրէրնէրը վեօփլիւէլ.
Πτίλωσις - εως (ἡ) muda. փետրափոխու-
Թիւն, Թեպուր փռնիլը. ինչ վեչլէրէր-
լոք. 2. = Πτίρωσις. 3. (ἰατρ.) ptilosi,
caduta delle ciglia. աչից Թարթիչնե-
րու մաքրուան Թափուիլը. վերէրէրլէրին
վեօփլիւէլ.
Πτιλωτὸς - ὴ - όν. coperto di piume. Թե-
պուրով գոցուած. ինչ իւր ծօրինիւէլ.
2. = Πτερωτός.
Πτισάνη (ἡ) farro. 2. tisana, orzata. մա-
քուր կեղևը հանած գարի. 2. մաքուր
գարեհ չհնուած խմիլիք. գնացողը լէ-
ֆէլ արիա. 2. արիա խաշած.
Πτίσμα (τὸ) = τῷ προηγ. (1).
Πτισμὸς (ὁ) pestamento. 2. scortecciа-
mento. լեռալ. 2. կեղևում. խրձ,
վեօյիք. 2. գնացողլանալ օյալ.
Πτίσσω. M. πτίσω. pestare (nel mortaj).
2. scorticare. լեռալ, մանրել (ան-
ֆանի մէջ). 2. կեղևը հանել. խրձ (գա-
լանիա). 2. գնացողլանալ լէֆէրմէք.
Πτοέω - ῶ. M. ήσω. spaventare. վախեց-
նել, պակաւցանել. ծօրֆոխիլ, խրտիլ-
լոք. (συνήθ. μσ. ἡ παθ.) sbigottire,

Digitized by Google

spaventarsi. 2. esser sorpreso, impadronito, trasportato di qualche passione. *սարսափիլ*· 2· *կիրքէ մը տակն ալ վրայ ըլլալ՝ սիրուիլ՝ զարնուիլ՝ յափշտակուիլ*· *խրտիլ*· 2· *պէս նկատուին պլիսոյ օշրդ՝ վարսպետ՝ խելագարէ*· *նեղիմիտ*·

Πτόησις - *εως* (*ἡ*) terrore, spavento. 2. passione sfrenata. *սոսկում, սարսափում*· 2· *բուռն՝ անասնի կիրք*· *խրտնիթիւն*· 2· *լիակիրթ նիմն՝ սկզբ*·

Πτοία (*ἡ*) terrore, spavento. 2. trasporto d' amore. *սոսկում, սարսափում*· 2· *ցանկութիւն՝ ախտանաց բռնութիւն*· *խրտնիթիւն*· 2· *լիակիրթ սիրէ, ալ լիակիրթիւ*·

Πτοιαλέος - *α* - *ον*. sorpreso di timore. 2. trasportato d' amore. *սարսափած, ահ հարած*· 2· *ցանկութենէ բորբոքած՝ յափշտակուած*· *խրտիլ*· 2· *ալ՝ լիակիրթ արշաւանաւոր ըսուիլ*·

Πτοιάω (- *έω*) - *ῶ*. × *ἀντὶ Πτοάω*.

Πτόλεμος (*ὁ*) *καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ*. × *ἀντὶ Πόλεμος κτλ*.

Πτόλις - *ιος* (*ἡ*) *καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ*. × *ἀντὶ Πόλις κτλ*.

Πτόρθος (*ὁ*) ramo, rampollo. *ատ, չատիկ*· *տալ, չալ*·

Πτοώδης - *ους* (*ὁ, ἡ*) timido. *վախկոտ*· *ծոյլ*·

Πτυαλίζω. *M. ίσω*. sputare spesso. *առէպ թքնել*· *ալէ ալէ թխկրկիլ*·

Πτύαλον (*τὸ*) = *Σύαλον*.

Πτυάριον (*τὸ*) *ὑποκ. τ. Πτύον*.

Πτύγμα (*τὸ*) piumacciuolo (*Γαλλ.* compresse). *արուն առնելէն ետքը ձեղքուածքին վրայ դրուած բամբակ*· *կամ ապտէիտ տակ սմբոյր տեղիքի իւղերին խմորուած կտաւ*·

Πτυκτός - *ή* - *όν*. piegato. *ծալուած*· *պռկիլ*·

Πτυξ - *πτυχὸς* (*ἡ*) piegatura. *ծալք, ծալուած*· *պռկիմ*·

Πτύξις - *εως* (*ἡ*) piegamento. *ծալուած*· *պռկում*·

Πτύον (*τὸ*) pala, badile. *թէր, հեծանոց*· *պռկիթ*·

Πτύρμα (*τὸ*) *καὶ*

Πτυρμὸς (*ὁ*) terrore. *սոսկում*· *խրտնիթ, թխիթ*·

Πτυρτικὸς - *ή* - *όν*. timido. *վախկոտ*· *փոշտոտ*·

Πτύρω. *M. υρῶ*. spaventare. *խուռ վախցնել, պահարանել*· *խրտիլիցնել*·

Πτύσις - *εως* (*ἡ*) lo sputare. *թքնիլը*· *թխկիլ*·

Πτύσμα (*τὸ*) sputacchio. *թուք*· *թխկիթ*·

Πτύσσω. *M. πτύξω*. piegare. *ծալլել, վրայէ վրայ ծալել, խաթել*· *պռկիթ, էտ տուր կիթիր*·

Πτυχὴ (*ἡ*) piegatura. *ծալք*· *պռկիլիթ*·

Πτύω. *M. πτύσω*. sputare. *թքնել*· *թխկիթ*·

Πτῶμα (*τὸ*) caduta. 2. cadavere. *անկում*· 2· *դի*· *պռկիլ*· 2· *լեր*· 3· = *Πταῖσμα*. (2).

Πτωματίζω. *M. ίσω*. far cadere. *ձգել, ընկճուիլ*· *պռկիլիթիլ*·

Πτωξ - *ωκὸς* (*ὁ καὶ ἡ*) timido. *վախկոտ*· *փոշտոտ*· (*οὐσ.*) lepre. *նապաստակ*· *խելչան*·

Πτώσιμος - *η* - *ον*. cadevole. *ընկալ*· *պռկիլ*·

Πτῶσις - *εως* (*ἡ*) caduta. 2. rovina. *անկում*· 2· *կործանում*· *պռկիլիթ*· 2· *խորտակ, խափանմունք*· (*γραμτ.*) caso. *հոլով*· *պռկիլի խմ*·

Πτωσκάζω. *M. άσω*. × = *τρῶ*

Πτώσσω. *M. πτώξω*. = *Πτήσσω*. 2. mendicare. *մուրալ*· *պռկինգիլ*·

Πτωτικὸς - *ή* - *όν*. (*γραμτ.*) che concerne i casi, declinabile. *հոլովական պատկանած, հոլովելի*· *խօսիցիք, իրաց պատճառելի*·

Πτωτὸς - *ὴ* - *όν*. = *Πτώσιμος*.

Πτωχαλαζὼν - *όνος* (*ὁ, ἡ*) povero e arrogante. *աղքատ ու հպարտ*· *խեղճ մը հպարտ (հիմ հոլ հիմ ֆօփտա)*·

Πτωχεία (*ἡ*) povertà, mendicità. *աղքատութիւն, մուրացկանութիւն*· *խեղճութիւն, պռկինգիլիթ*·

Πτωχεῖον (*τὸ*) = *Πτωχοτροφεῖον*.

Πτωχεύω. *M. εύσω*. mendicare. *մուրալ*· *պռկինգիլ*·

Πτωχίζω. *M. ίσω*. render povero, impoverire. *աղքատացընել*· *խեղճացընել*·

Πτωχικὸς - *ὴ* - *όν*. di mendico, di povero. *մուրացկանի՝ աղքատի յատուկ*· *պռկինգի՝ խեղճութեան պատիւ*·

Πτοχοδοχεῖον (*τὸ*) = *Πτωχεῖον*.

Πτωχὸς - *ὴ* - *όν*. povero, mendico. *աղքատ, մուրացկան*· *խեղճ, պռկինգի*·

Πτωχοτροφεῖον (*τὸ*) spedale di poveri. *աղքատանոց*· *խեղճպահան*·

Πτωχοτροφέω - *ῶ*. *M. ήσω*. nutrire de' poveri. *աղքատ պահել*· *խեղճ պահիլ՝ սնուցանել*·

Πτωχοτροφία (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Πτωχοτρόφος (*ὁ, ἡ*) che nutrisce de' poveri. *աղքատներ պահող կիրակոս*· *խեղճ պահիչին՝ սնուցանող*·

Πυανεψιὼν - *ῶνος* (*ὁ*) il quarto mese degli Ateniesi. (15 Ottob.—15. Novemb.) *Ա֊թենացւոց չորրորդ ամիսը (15 Հոկտ.—15 Նոյեմբ.) Աթենացւոցը չորրորդ ամիսը (15 Շինվել — 15 Զիկտեմբ)*·

Πυάνιος - *α* - *ον*. di fava. *բակլայէ*· *խեղճան*·

Πύανον (*τὸ*) *καὶ*

Πύανος (*ὁ*) fava. *բակլայ*· *խեղճ*·

Πῦαρ - *ατος* (*τὸ*) = *Πῦος*. 2. gaglio, presame. *մակարդ*· *պօտ հայոյ*·

Πυγαῖος - *α* - *ον*. di culo, delle natiche. *երասանաձոց*· *կօճին՝ ֆանտալ գալէ*· 2· (*ὄθ.*) bagascione. *իգացեալ մանուկ*· *խօլր*·

Πυγὴ (*ἡ*) culo, natiche. *երասան, յետոյք*· *կօճ, պռպռոց, օճառուկ, խանիկ*·

Πυγηδὸν, ἐπίῤ. culo in culo. *երասան ու երասան*· *կօճ կօճիկ*·

Πυγίδιον (*τὸ*) *ὑποκ. τ. Πυγή*.

Πυγίζω. *M. ίσω*. soddomitare. (*Λατ.* paedico). 2. batter a qualcuno il culo. *արուի հետ պատկիլ, արուագէտ ըլլալ*· 2· *երասանաձին զարնել*· *լխէքս երթալ*· *ընտրուիլ օշրդ*· 2· *կօճիկն ի վար ընել*·

Πύγισμα (*τὸ*) soddomia. *արուագիտու-*

Digitized by Google

βῆναι, σφυρὸν ἔχειν πυκνότερον. λιθόβολον, ζευγολιθοβολικός.

Πυγιστής - οῦ (ὁ) soddomito. σφυρατζής. ζευγολιθοβολικός.

Πυγμαῖος - α - ον. pigmeo, nano. γαμάτος, ἐμβρυόκαυσος. βλάξ.

Πυγμαχέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere a colpo di pugni. γροθοκοπῶμαι. λουφόπληκτος ἢ πυγμάχος εἶμαι.

Πυγμαχία (ἡ) pugillato. γροθοκοπία. λουφόπληκτος ἢ πυγμάχος βίος.

Πυγμάχος (ὁ, ἡ) pugile (*Αγγλ.* Boxeur). γροθοκόπος. λουφόπληκτος ἢ πυγμάχος.

Πυγμή (ἡ) pugno. γροθιά. λουφόπληξ. 2. = Πυγμαχία.

Πυγολαμπάς - άδος καὶ

Πυγολαμπὶς - ίδος (ἡ) lucciola (*Λατ.* cicindela). καντηλάκι. πυρὶ φλογίτης.

Πυγὼν - όνος (ἡ) misura di 18 dita. 18 δακτυλιαῖον. 18 τερτσιὰ ἐπιπέδου. 2. = Πῆχυς.

Πυγωνιαῖος - α - ον. lungo 18 dita. 18 δακτυλιαῖος ἑρπύων. 18 τερτσιὰ μακρύς.

Πυδαρίζω. *M.* ίσω. calcitrare. κλοτσῶ. βιδίζω.

Πυέλιον (τὸ) ὑπκρ. Πύελος.

Πυελὶς - ίδος (ἡ) castone. δακτυλιδιοῦ σκάφη. βάζα δίπλα.

Πύελος (ἡ) bacino, mastello. γούμα, σαμπρέλλα. βάζα.

Πυελώδης - εος (ὁ, ἡ) concavo. γαβατερός. μπόρμπορος, βολιώτης.

Πυετία (ἡ) = Πυτία.

Πυέω - ῶ. *M.* ήσω. suppurare. χαρακώνομαι, βγαζοπυορθῶ. ἐπιπλάκωσα.

Πύη καὶ

Πύησις - εως (ἡ) suppurazione. βγαζοπύωσις. ἐπιπλάκωμα.

Πυθεδὼν - όνος (ἡ) putredine. δέκαπλοβία. φόσσιλος. λιθρίνα.

Πυθεῖον (τὸ) oracolo. μαντεῖον (χωνευτὸν ὄνομα). μάντις ἀνδρίας.

Πυθμενόθεν, ἐπίρ. dal fondo. χαμαικέν. πρωτόγυφα.

Πυθμήν - ένος (ὁ) fondo. 2. radice. 3. ceppo. 4. stipite (*Γαλλ.* souche). χαμαικό. 2. σφόνδυλος. 3. σπάθη, κοπάδι. 4. σφηνωτὸν σφόνδυλος, σφόνδυλος. φίτι. 2. ἀνδρί. 3. σαμάρι ἀπὸ πίσω. 4. βάτα, ἀσή, σθάνα.

Πυθόληπτος (ὁ, ἡ) inspirato d' Apollo. Ἀπολλωνιάτης σφηνάρης. Ἀπόλλωνα φωλιὰν σὲ ἄνθρωπο.

Πυθόχρηστος (ὁ, ἡ) approvato dall' oracolo d' Apollo. Ἀπολλώνιο μαντικὸ ἐγκωμιαστικό. Ἀπόλλωνα μάντις ἀνδρίας ἀπὸ τὸ λιβάδι μαντολογεῖ.

Πύθω. *M.* πύσω. putrefare. δέκαπλοβῶ, φόσσιλον κάνω. λιθρίνω.

Πύθων - ονος (ὁ) il dragone ucciso d' Apollo. 2. pitone. Ἀπολλώνιο σαμάνιασμα ἀβγατωμένο. 2. ἑρπετόν, πλατύσωμο, σαμάνιασμα. Ἀπόλλωνα ἑλληνορθόχειλο σώματος. 2. βόα. πλατύσωμο.

Πύκα, ἐπίρ. × ἀντὶ Πυκνά.

Πυκάζω. *M.* άσω. condensare. 2. coprire. 3. fortificare. 4. ornare. χοντραίνω. 2. σκεπάζω. 3. ἀνθρώπινο. 4. χαρτοφορῶ. ἀπὸ ἐπιπλοκῆς, ἐπιπλοκῆς. 2. ἐπιπλοκῆς. 3. ἀξιωματικῆς ἐλεγχῆς. 4. φόσσιλος.

Πυκεμήδης - εος ἢ εος (ὁ, ἡ) = Πυκινόφρων.

Πυκενὸς - ἡ - όν. Ἰων. × ἀντὶ Πυκνός. (οὐδ.) Πυκενὸν, Πυκενά, ἐπίρ. = Πυκινῶς.

Πυκινόφρων - ονος (ὁ, ἡ) sensato. λελογισμένος. σωστολόγος.

Πυκινῶς, ἐπίρ. = Πυκνῶς.

Πυκνὰ, ἐπίρ. = Πυκνῶς.

Πυκνάκις, ἐπίρ. sovente, spesso. χαπάλι. συχνά, τὰ σπίτια.

Πυκνόβλαστος (ὁ, ἡ) che manda fuori de' germi densi. ἔχει πολλὰ φυτρώματα. πολὺ φυλλικὸ βλαστάρι.

Πυκνοθρὶξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli densi. ἔχει μαλλιὰ πυκνά. πολὺ μαλλιαρός.

Πυκνόκαρπος (ὁ, ἡ) pieno di frutti maturi. γεμάτο καρπούς. πλούσιο ἀπὸ φρούτα.

Πυκνοκίνδυνος (ὁ, ἡ) che s' espone spesso a de' pericoli. χαπάλι βάζει τὴν ζωή του. συχνὰ συχνὰ ἀνακατώνεται μὲ κίνδυνα.

Πυκνόκομος (ὁ, ἡ) che ha una capellatura folta. ἔχει μαλλαρικό. πολὺ μαλλιαρός.

Πυκνόπορος (ὁ, ἡ) poroso. δακκαλώδης. τρυπητός.

Πυκνορρίζιος (ὁ, ἡ) che ha delle radici folte. ἔχει πολλὰ πολλὰ ριζώματα. πολὺ ριζωτός.

Πυκνὸς - ἡ - όν. folto, denso, spesso. 2. duro. 3. prudente. βαρύ, ἔχει. 2. πλίνθος. 3. μυαλωμένος. πολὺ. 2. τσιφτὸ. 3. βαρυμυαλωμένος.

Πυκνοσπορέω - ῶ. *M.* ήσω. seminare foltamente. ἔχω γεμίσει πολὺ σπαρμένα. πολὺ πυκνὰ (βοτάνια).

Πυκνόσπορος (ὁ, ἡ) seminato foltamente. ἔχει γεμίσει σπαρμένα. πολὺ πυκνὰ (βοτάνια).

Πυκνόστικτος (ὁ, ἡ) macchioso. μπαλωτό. μπαλωμένος.

Πυκνόστυλος (ὁ, ἡ) che ha molte colonne. χωρὶς πολλοὺς κίονας. πολὺ κιονωτός.

Πυκνότης (ἡ) densità. 2. prudenza. βαρυμυαλωμένος, ἔχει μυαλὸ. 2. μυαλωμένος. πολὺ μυαλωμένος.

Πυκνόφυλλος (ὁ, ἡ) fronzuto. πυκνόφυλλος. πολὺ φυλλωτός.

Πυκνόω - ῶ. *M.* ώσω. densare. χοντραίνω. πολὺ χοντρός.

Πυκνωμα (τὸ) = Πυκνότης.

Πυκνῶς, ἐπίρ. foltamente. 2. spesso, sovente. βαρυμυαλωμένα. 2. συχνὰ, χαπάλι. πολὺ συχνά. 2. πολὺ πολὺ, πολὺ πυκνά.

Πύκνωσις - εως (ἡ) condensazione. χοντραίνω. πολὺ χοντρός.

Πυκνωτικὸς - ἡ - όν. atto a condensare. χοντραίνει. χαπάλι μαλλιαρικό. πολὺ μαλλιαρικός.

Πύκτευσις - εως (ἡ) = Πυγμαχία.

Πυκτευτὴς - οῦ (ὁ) = Πύκτης.

Πυκτεύω. *M.* εύσω. combattere a colpo di pugni. γροθοκοπιέμαι. λουφόπληκτος ἢ πυγμάχος εἶμαι.

Πύκτης - ου (ὁ) pugile. γροθοκόπος. λουφόπληκτος ἢ πυγμάχος.

Πυκτικὸς - ἡ - όν. che concerne il pugillato. γροθοκοπιστικὸς. λουφόπληκτος ἢ πυγμάχος.

Digitized by Google

Πυκτομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Πυκτεύω.*
Πυκτοσύνη (ἡ) = *Πυγμαχια.*
Πυλαία (ἡ) (*ἐνν. σύνοδος.*) assemblea degli Amfittioni in Termopila. Ամֆիկտիոնների ընդհանուր ժողովը. Ամֆիկտիոնները ժողովի՝ հանդիպելու համար:
Πυλαιαστης - οῦ (ὁ) minchione, pippione, ciarlatano, ingannatore. ապուշ, գերասան, խաբեբայ. ահմակ, դիլետ, խելառ:
Πύλαιος - α - ον. che sta avanti la porta. դրան առջին կեցող. փոխանակ նախադրան գոռան:
Πυλαϊστης - οῦ (ὁ) = *Πυλαιαστής.*
Πυλαίτης - ου (ὁ) καὶ *Πυλαίτις* ή *Πυλαῖτις* - ιδος (ἡ) portinaro. դռնապան. փաղաղան:
Πυλαωρὸς (ὁ, ἡ) = *Πυλωρός.*
Πύλη (ἡ) porta. 2. battitojo. դուռ. 2. դրան փեղկ. փոփ, պող. 2. փոփ փոնգոց. 3. (*ὄθ.*) stretta (*Γαλλ.* défilé). կիրճ. գերդման:
Πυληδόκος (ὁ, ἡ) = *Πυλωρός.*
Πυλὶς - ίδος (ἡ) *ὑπκρ. τ. Πύλη.* sportello. պատիկ դուռ. փեղկով փոփ:
Πυλουρος (ὁ, ἡ) *Πυλωρος.*
Πυλοῦχος (ὁ, ἡ) che sostiene le porte. դռներըը բռնող. փոփները բռնող:
Πυλόω - ῶ. *M.* ώσω. mettere delle porte. դուռ դնել. փոփս փոփ՝ ասֆ:
Πυλὼν - ῶνος (ὁ) portone. 2. portico մեծ դուռ. 2. վարպագանի. իրէ փոփս. 2. պրիվէյ, հայրի:
Πυλωρέω - ῶ. *M.* ήσω. esser portinaro. դռնապան ըլլալ. փոփանս ըլլալ:
Πυλώριον (τὸ) la cella del portinaro. դռնապանին խուցը. փոփանոցան օթասը:
Πυλωρὸς (ὁ, ἡ) portiere, portinaro. 2. piloro (l'orificio inferiore dello stomaco, per cui gli alimenti digeriti passano nelle budella). դռնապան. 2. փիլորոս (*աստմոքսց ապակ ծակը՝ ուսկից ար մնրատ կերակուրները ապիկներու մէջ անցնին*). փոփանս. 2. փորնին ալ բառիվ դուռնան պէսի՝ անոր ի հետ ալ բռնելը ցուցնելու համար:
Πύματος - η - ον. ultimo. յետին, վերջին. ամենավերջի:
Πύνδαξ - ακος (ὁ) = *Πυθμήν.*
Πυνθάνομαι. M. πεύσομαι. interrogare dimandare. 2. imparare, informarsi, apprendere, sapere. հարցնել. 2. տրվիլ, իմանալ, հասկընալ, գիտնալ. օգտիլ, օվիլ եղիլ. 2. խորհրդիլ, անդրադառնալ, ալիոհ ելլալ, պէտիլ:
Πυὲ, ἐπίῤῥ. col pugno. բռնցք. խոփոփ իւր:
Πυξίνεος - α - ον. καὶ
Πύξινος - η - ον. fatto di bussolo. աստմոքէ շինուած. իրիվերէն:
Πυξίον (τὸ) tavoletta da scrivere fatta di bossolo. աստմոքէ շինուած գրելու պռանիկ. իրիվերէն նոթերը նոթը նոթատետր:
Πυξὶς - ίδος (ἡ) scatola, bossolo. տուփ. փոքրիկ:
Πυξοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) simile al bossolo. աստմոքի նման. իրիվերի պէսիկ:
Πύξος (ἡ) bossolo, bosso. աստմոք. իրիվ:
Πυξώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πυξοειδής.*
Πυοειδης - ίος (ὁ, ἡ) marcioso. շարատ. իրիվի:
Πῦον (τὸ) marcia. շարատ. իրի:
Πυοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. far suppurare. շարատցնել. իրիվելիկ:
Πυοποιὸς (ὁ, ἡ) suppurativo. շարատցնող, բանեցրնող. իրիվելիկի. իրիվելիքի:
Πυόῤῥοια (ἡ) effusione di marcia. շարատվազիլ. իրիվ ափսոլ:
Πῦος καὶ *Πύος* (ὁ) il primo latte, che viene alle donne di parto. (*Λατ.* colastrum). ծննդական՝ նարածին կնիկներու եկած առաջին կաթը. լըհասալու ևիվ իւ ախտ. 2. = *Πῦον.*
Πυουλκὸς (ὁ, ἡ) che estrae la marcia. շարատը գուրս քաշող. իրիվ տալու սիկն:
Πυόω - ῶ. *M.* ώσω. = *Πυοποιέω.*
Πυπαΐζω. M. άσω. = *Πυππάζω.*
Πύπαξ. = *Πύππαξ.*
Πυππάζω. M. άσω. gridare per meraviglia. զարմանալով պռաալ. ճարիկ կոչ հայդարմե:
Πύππαξ, ἐπιῤῥ. ἤ ἐπιφών. bravo, capperi! բարե, վա՛չ վա՛չ. ա՛ֆերի՛մ, ճա՛յ, ա՛մէն:
Πῦρ - πυρὸς (τὸ) fuoco. 2. febbre. կրակ. 2. տենդ. պիղ, նոբ. 2. ըղձալ:
Πυρὰ (ἡ) rogo, pira (*Γαλλ.* bûcher). խարոյկ. պիղէվոան:
Πυράγρα (ἡ) molle. սանիկ. մը:
Πυραιθης - ίος (ὁ, ἡ) ardente. վառոդ. խոփըվը:
Πυρακανθα - ης (ἡ) licio (*Γαλλ.* buisson ardent). աստմոքի փուշ. իրիվ ծիս:
Πυρακτέω - ῶ. *M.* ήσω. καὶ
Πυρακτόω - ῶ. *M.* ώσω. voltare, girare sul fuoco per arrossare. 2. infiammare, abbruciare. կրակին վրա գարձնել կարմրցնելու համար. 2. բանիցցնել. վառել. պիղէն խոպոտիտ իրիվելիկ (էշերուն էչի). 2. խոխոչտրմել, խփոխ:
Πυραλὶς - ίδος (ἡ) pettirosso, spinturnice (uccello). կարմիր կուրծքով ճնճղուկ մը. կոտոխ էշերուկ պէս նիվ ծուլ:
Πυράμη (ἡ) falce. մանգաղ. խոփան:
Πυραμητὸς (ὁ) messe. հունձք. պիլի:
Πυραμιδικὸς - ἡ - όν. piramidale. բրգանման. պիրիվի ևոյ պիրիվիկի:
Πυράμικος - η - όν. (καὶ ἐπιῤῥ.) - ικῶς. = *Πυραμιδικός.*
Πυραμὶς - ίδος (ἡ) piramide. 2. focaccia. բուրգ. 2. պլաճինդի. պիրիվի ևոյ. պոպճ. 2. պոլտա:
Πυραμοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una piramide. բրգանմա. պիրիվի ևոյ պիրիվիկի:
Πυραμοῦς - οῦντος (ὁ) = *Πλακοῦς.*
Πυραυγὴς - έος (ὁ, ἡ) brillante come il fuoco. կրակի պէս փայլուն. պիղ փայլ փորլուք:
Πυραυνον (τὸ) focolare. կրակարան, վառարան. հնոյալ:

Digitized by Google

Πυραύστης - ου (ὁ) pirale, farfalla, che svolazza intorno il lume e finalmente vi si brucia. *Թռուկ մը Բիբիճան որ գրագին քալերը կը Քաշտի ու վերլապես ի՛ հրի. ֆերֆառն, ծո՛ վերենկի՛ է լիմոնը ներքնքնա աղտոտ նիհոյին համար պիտ՚ երթ.*

Πυρβόλος (ὁ, ἡ) che getta del fuoco, della fiamma. *Կրակ՝ բոց ձգող. Բիրլ՝ ալիվ ֆլըտրան՝ աբան.*

Πυργηδόν, ἐπίῤῥ. in forma di torre. *աշտարակի ձևով. Տուլ պլէֆիտ.*

Πυργηρέω - ῶ. Μ. ήσω. tener chiuso (καὶ πθ.) esser chiuso dentro una torre. *աշտարակի մը մէջ գոցիլ կամ գոցուիլ. պէր Տուլ էլինի Տոխրմոխ Խօտ Տուֆանմոխ.*

Πυργίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πυργίον.*

Πυργίον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πύργος.* torricella. *պզտիկ աշտարակ. Տուլֆիկ.*

Πυργισάριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πυργίσκιον.*

Πυργίσκιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πυργίσκος.*

Πυργίσκος (ὁ) *ὑπκρ. τ. Πύργος.*

Πυργίτης - ου (ὁ) che fà il suo nido nelle torri. *աշտարակներու մէջ բոյն գնող. Տուլերը էլինի Խովա Խմող.*

Πυργοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una torre. *աշտարակի ձևով. Տուլ պէլինիպ.*

Πυργομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere da una torre. *աշտարակէ մը պատերազմիլ. Տուլկոխ Տիկելիլիք.*

Πυργοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. costruire una torre. *աշտարակ մը չինել. պէր Տուլ Խոխմոխ.*

Πυργοποιία (ἡ) costruzione d'una torre. *աշտարակ մը չինելը. Տուլ Խոխմոք.*

Πύργος (ὁ) torre. 2. castello. 3. rifugio, asilo. 4. battaglione quadrato. 5. bossolo da giocare a' dadi. (*Λατ.* fritillus.) (*Γαλλ.* cornet.) *աշտարակ. 2. ղալէ. ամրոց. 3. ապաստանարան. 4. քառակուսի զորաց գունդ. 5. Նարտ խաղալու առած. Տուլ. 2. Տուլ, հնաոր. 3. ալէքսանտր հռոմ. 4. Թէորտ Թէօլի առաջ Նստարան՝ պէօլէնյոր. 5. Խաղալու զնոմոխմոխ (զորլարէ էլինի Թօյուած ամրոխ էլլին) Տուլտնտան Տուլոյ՝ ըստի.*

Πυργοφύλαξ - ακος (ὁ) guardiano d' una torre. *աշտարակի պահապան. Տուլ պահպանի.*

Πυργόω - ῶ. Μ. ώσω. fortificare di torri. 2. ergere in forma d'una torre. *աշտարակներով ամրցնել. 2. աշտարակի ձևով կանգնել. Տուլերը էլ Թիմնիի վերմոխ. 2. Տուլ պէլինիպ Նէտ-Նէլիմիպ՝ պէտ-պէտ.*

Πυργώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πυργοειδής.*

Πύργωμα (τὸ) torre. *աշտարակ. Տուլ.*

Πύργωσις - εως (ἡ) fortificazione con delle torri. *աշտարակներով ամրցնելը. Տուլերը էլ Թիմնիի վերմոխ.*

Πυργωτός - ή - όν. fortificato di torri. 2. fatto in forma di torre. *աշտարակներով ամրցած. 2. աշտարակի ձևով չինուած. Տուլերը էլ Թիմնիի վերէլէլ. 2. Տուլ պէլինիպ Նոխէլէլ.*

Πύρδαλον καὶ Πυρδανον (τὸ) = *Πυρεῖον.*

Πύρεθρον (τὸ) piretro, pilatro, perforata (erba). *խոտ մըն է. Գիպերիֆոն (պէր Նիվ օիլօֆ).*

Πυρεῖον (τὸ) cammino, focolare. 2. fucile, battifuoco. *վառարան, կրակարան. 2. գայլախազ. ծոխ, հանիլ. 2. լուֆտէ Խօլը.*

Πυρεκβόλος (ὁ, ἡ) che getta del fuoco, delle scintille, scintillante. *կրակ՝ կայծ արձակիլ. Թիրլ՝ էջէլլիմ պոան.*

Πυρεκτικός - ή - όν. febbrile. *կերմնական. պիմոյ Գիպիօլէֆ.*

Πύρεξις - εως (ἡ) accessione della febbre. *կերմին բռնելը. պիմոնըն Խոխոտը.*

Πυρίσσω (ττω.) *Μ ίξω.* febbricitare. *տենդ՝ կերմ ունենալ. պիմ ելմէ.*

Πυρεταίνω. Μ. ανῶ. καὶ Πυρετιάω - ῶ. Μ. άσω = Πυρίσσω.

Πυρέτιον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Πυρετὸς (ὁ) febbre. *կերմ, տենդ. պիմ.*

Πυρετώδης - εος (ὁ, ἡ) febbrile. *կերմնական. պիմոյ Գիպիօլէֆ.*

Πυρεὺς - έως (ὁ) incendiario. *կրակ ձգող. Խոնչը պըրտիան, Տոռնտիֆը. 2. = Πυρεῖον.*

Πυρευτὴς - οῦ (ὁ) pescatore a fuoco. *կրակով ձուկ բռնող. պիրլ էլէ գոլըֆ (պիրլ գոլըլըը) ալլոյան.*

Πυρεύω. Μ. εύσω. far fuoco. 2. incendiare. *կրակ վառիլ. 2. երթլ. պիրլ Խոխմոխ. 2. Խոխմոխ.*

Πυρήν - ῆνος (ὁ) coccola, nocciolo. 2. specie di gemma preziosa. 3. spina di pesce. *Հատապտուղ, խորիզ. 2. պատուականան գոհար մը. 3. ձկի փուշ. Հատիկ, էնէրտոխ. 2. պէր Նիվ պահուլը Գիվկեր. 3. գուլըֆ փէկեի.*

Πυρηνοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di coccola. *Հատապտուղի ձևով. Հատիկ պէլինիպ.*

Πυρηνώδης - εος (ὁ, ἡ) noccioluto. *խորիզաւոր. էնէրտոխէլ. 2. = Πυρηνοειδής.*

Πυρηφόρος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Πυροφόρος.*

Πυρία (ἡ) stufa, sudatojo. *քրտնարան, քրտնելու բաղանիք. Խէր Հոմամ.*

Πυρίαμα (τὸ) *καὶ*

Πυρίασις - εως (ἡ) fomentazione (nel sudatojo.) *քրտինք բերելը (քրտնարանը). Խէրլեմոխ (Խէր Հոմամընա).*

Πυριατήριον (τὸ) stufa, scaldatojo, sudatojo. *քրտնարան, տապատուն. Խէր Հոմամ, ըզմոխ օտա.*

Πυριατὸς - ὴ - όν. riscaldato. *տաքցած. ըզմըլլ.*

Πυριάω - ῶ. Μ. άσω. riscaldare. 2. far sudare in un sudatojo. *տաքցնել. 2. քրտնարանի մէջ քրտընցնել. ըզմոխ. 2. Խէր Հոմամընա Խէրլեմոխ.*

Πυρίβιος (ὁ, ἡ) che vive nel fuoco. *կրակի մէջ տարօղ. պիլլըտ Խալոյան.*

Πυρίβρωτος (ὁ, ἡ) divorato dal fuoco. *կրակէն ապառուած. պիլլըտի Խէլէի օլմուլ.*

Πυριγενέτης - ου (ὁ) × *ἀντὶ —*

Πυριγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato dal fuoco o nel fuoco. *կրակէ կամ կրակի մէջ ծնած. պիլլըտի Խոխտ պիլլ էլէնի փօլմուլ.*

Πυρίγληνος (ὁ, ἡ) che ha le pupille scintillanti. *կայծ ցայտօղ չողալն բիլլեր ու-*

Digitized by Google

ἄλφιτα. 2. ἀκροθίνιον πυρῶν τελεσθὲν ἀπαρχή· ἐπίθυμα· ἐπιθυσία· ἐπιθύσιον· ἐπιθυσίασμα· ἐπιθυσίασις· ἐπιθυσιασμός· ἐπιθυσιαστήριον· ἐπιθυσιαστικόν· ἐπιθυσιαστικὸν ἱερεῖον· ἐπιθυσιαστικὸν ἱερόν· ἐπιθυσιαστικὸν ἱερουργόν· ἐπιθυσιαστικὸν ἱερουργούμενον· ἐπιθυσιαστικὸν ἱερουργούμενον ἱερόν· ἐπιθυσιαστικὸν ἱερουργούμενον ἱερεῖον· ἐπιθυσιαστικὸν ἱερουργούμενον ἱερεῖον ἱερόν

Πυῤῥίζω. M. ίσω. = *Πυῤῥάζω.*

Πυῤῥίχιος (ὁ) pirrichio (piede metrico composto di due brevisillabe). ոտքաչափ (երկու տաղ վանկէ բազկացեալ տաղաչափական տոք)· իմ ես— հիմիարբն իոնական վերին։

Πυῤῥόθριξ-τριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli rubicondi. չէկ մազերով· ես. —լոս, իսուրալ —լոս։

Πυῤῥός-ά-όν. rubro, rubicondo. (գեղեցկագոյն) կարմիր, չէկ· ես. իսուրալ։

Πυῤῥότριχος (ὁ, ἡ) = *Πυῤῥόθριξ.*

Πυῤῥόω-ῶ. M. ώσω. render rubro. չէկ ընել· ես. իսուրալ եմիտ, իսուրալ—մտնել։

Πυῤῥωδης-εος (ὁ, ἡ) rosseggiante. կարմրիզարիոց· ես. իսուրալ—մտնել։

Πυρσαίνω. M. ανῶ. render rubro. չէկ—կարմիր ընել· ես. իսուրալ եմիտ։

Πυρσεία (ἡ) segnale dato con una fiaccola accesa. լուսով արուած նշան. ճրագ—մը իւր վերեն պարզուրեր։

Πυρσεύω. M. εύσω. dar un segno colla fiaccola. 2. abbruciare. լուսով նշան տալ· 2. երմել· ճրագը իւր պարզուրեր վերմել· 2. խոթոք։

Πυρσὸς (ὁ) fiaccola, face. լոյս· ճրագ։

Πυρσοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una fiaccola. լուսակիր· ճրագը բռնող։

Πυρφόρος (ὁ, ἡ) che porta del fuoco. կրակ կրող· —իրեր բռնող։

Πυρωδης-εος (ὁ, ἡ) = *Πυροειδής.*

Πυρωπὸς (ὁ, ἡ) che ha la faccia, l'aspetto rosso come il fuoco. կրակի պէս երեսը՝ տեսքը կարմիր· —իրեր փոխ իւրենց գեղեցիկ երևցող. (οὐσ. ἐνν. λίθος.) piropo, carbonchio. կարմիրհան (պատասական քար մըն է)· լիզուերով բռնող։

Πύρωσις-εως (ἡ) abbruciamento, infiammazione, cociore. երմելը, բռնկելը, վառելը· խանձ, բոխոլմա։

Πυρωτικὸς-ή-όν. caustico. երօդ· խոթող։

Πύσμα (τὸ) domanda, questione. հարցմունք, խնդիր· —որիս—, —իվ—։

Πυσματικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤῥ.)-ικῶς. interrogativo. հարցական· —որուս— գոյնր։

Πυστιάομαι-ῶμαι. = *Πυνθάνομαι.*

Πύστις-εως (ἡ) domanda, interrogazione. 2. fama. հարցմունք· 2. համբաւ· —որիս—, —իվ—· 2. նամ։

Πυτία (ἡ) coagulo. կաթի մակարդ, խաշած· խոլորտ· —ին՝ ճիւնէր համար։

Πυτιάζω. M. άσω. coagulare. մակարդել· գաղալտնել, խոլորտել։

Πυτίζω. M. ίσω. sputare spesso. 2. schizzare colla bocca. յաճախ թքնել· 2. բերանով ցայտել· ես. —ել իւր ինտիրրին։ 2· —ելը իւր ինտիրրին։

Πυτίνη (ἡ) damigiana. վառն կնիքն հուսած սպակի· գանկառա։

Πυτινοπλόκος (ὁ, ἡ) che fa delle damigiane. սպակիի վրայ կնիքն հուսող· գանկառա խոթող։

Πυώδης-εος (ὁ, ἡ) marcioso. չարաւտա· իրիւղ, իմրաւղ։

Πύωσις-εως (ἡ) suppurazione. չարաւտաւելը, խղտալմիլը· իրիւղնիլ, իմրաւղնա։

Πῶ; ἐπίῤῥ. Δ. ἀντὶ Ποῦ;

Πω, μόρ. (ἐγκλ. ἤ ἐπίῤῥ.) ancora. դեռ, ասկաւղին· գանա, ընդհանրապէս, հալը։

Πώγων-ωνος (ὁ) barba. մօրուք· —ոխալ։

Πωγωνίας-ου (ὁ) barbato. մօրուքաւոր· —ոխալիը։

Πωγωνιατης-ου (ὁ) καὶ *Πωγωνιᾶτης-ιάδος* (ἡ) = *Πωγωνοφόρος.*

Πωγώνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πώγων.* barbetta. պզտիկ մօրուք· —ոխալիկ։

Πωγωνίτης-ου (ὁ) καὶ *Πωγωνῖτις-ιδος* (ἡ) = *Πωγωνιατης.*

Πωγωνοφόρος (ὁ, ἡ) barbato. մօրուքաւոր· —ոխալիը։

Πωλάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πωλίον.*

Πωλεία (ἡ) la cura d'allevare de' puledri. (ἄῤῥ.) մարուկ պահելը՝ մեծցնելը· իայ —ոխալմաը՝ պնդնալիսի։

Πωλευτης-οῦ (ὁ) che ha la cura de' puledri. (ἄῤῥ.) մարուկ պահող՝ նայող· իայ —ոխալնայ՝ պոխան։

Πωλευω. M. εύσω. conservare, esercitare de' puledri. (ἄῤῥ.) մարուկ պահել՝ կըրթել· իայ պահնիսի՝ իալնիսի եմիտ։

Πωλέω-ῶ. M. ήσω. vendere. ծախել· —ոխալ։

Πώλημα (τὸ) merce. վաճառք· ապրանք, իալ։

Πώλησις-εως (ἡ) vendita. ծախելը· —ոխալելը։

Πωλητήριον (τὸ) mercato. վաճառանոց, չուկայ· պազար, չարչը։

Πωλητης-οῦ (ὁ) venditore. ծախող· —ոխալը։

Πωλικὸς-ή-όν. di puledro. (ἄῤῥ.) մարուկի յարմար· իայ գոյնր։

Πωλίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πῶλος.* puledrino. պզտիկ մարուկ (ἄῤῥ.)· իայնըմբ։

Πωλοδαμαστης-οῦ (ὁ) = *Πωλοδάμνης.*

Πωλοδαμνέω-ῶ. M. ήσω. esercitare de' puledri. (ἄῤῥ.) մարուկ կրթել· իայնալ իալի՛ իերդնիս եմիտ։

Πωλοδάμνης-ου (ὁ) esercitatore de' puledri. (ἄῤῥ.) մարուկ կրթող· իայնալ իալի՛ իերդնիս իոխ։

Πωλοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura de' puledri. (ἄῤῥ.) մարուկ պահող՝ նայող· իայ —ոխալնայ՝ պոխան։

Πῶλος (ὁ καὶ ἡ) puledro. մարուկ (ἄῤῥ. իշու եւ ձիոյ)· իայ, —ըմ վէ —յոյ պոխալի հայկեանի իալնասա։

Πωλοτρόφος (ὁ, ἡ) che nudrisce de' puledri. (ἄῤῥ.) մարուկ սնուցանող· իայ պահնիսին։

Πῶμα (τὸ) × *ἀντὶ Πόμα.*

Πῶμα (τὸ) coperchio. խուփ, կափարիչ· գափոք։

Πωμάζω. M. άσω. coperchiare. խփել· գափոք, գափալը գոմոք։

Πωμαστήριον (τὸ) coperchio. խուփ· գափոք։

Πωμάτιον (τὰ) ὑπκρ. τ. *Πῶμα.*

Πώποτε, ἐπίῤῥ. mai, giammai. 2. mai, fin' ad ora (*Λατ.* unquam). ոչ երբեք. 2· երբեք, երբեմն, միչտ՝ հիմայ· ասլ, հիլ· 2· պէտ գոման, գանա, հիլ։

Πῶρος (ὁ) tufo (specie di pietra bianca e piena di pori). 2. callo. ձերմակ ու ծակոտակէն քար մը. 2· մարմնոյ կալ·

Προσωφέλησις - εως (ἡ) ajuto, soccorso. 2. utilità. օգնութիւն. 2. օգուտ. խրատ. 2. ի՛նչ.

Πρόταγμα (τὸ) vanguardia. յառաջապահ զօրք. առիթ կռիւ, կռի բացաւ.

Προταικὸς - ἡ - όν. prepositivo. նախադաս. կռիւ գնացող.

Πρόταικτος (ὁ, ἡ) preordinato. առաջուց կարգեալ՝ առհմանեալ. նշանակեալ իւրեանց ընծայեալ, ի բաց վերացեալ.

Πρόταξις - εως (ἡ) la fronte dell' armata, vanguardia. զօրաց նախադաս, յառաջապահ զօրք. կռիւ, առիթ կռի.

Πρότασις - εως (ἡ) proposizione. առաջարկութիւն. բնկլի. 2. = *Λῆμμα.*

Προτάσσω (ττω). *M.* τάξω. porre, collocare alla prima fila. 2. preordinare. առջի կարգը դնել՝ զնահգել. 2. առաջուց կարգել՝ առհմանել. իւր զբաղ ի՛նչ ինչ ընելու ըլլիք. 2. նշանակել իւրեանց նկատ՝ ի բաց ելլել.

Προτείνω. M. τενῶ. stendere avanti. 2. presentare, offrire. 3. proporre. առջեր ձգել. 2. առջեր բերել, մատուցանել. 3. առաջարկել. կռիւն ի վերայ. 2. հաղորդ նկատել, առնել. 3. նկատի առնել.

Προτειχίζω. M. ίσω. fortificare con bastioni. պատնարներով ամրացնել. ներսի կողմէն իւր գիւղին վերայ.

Προτείχισμα (τὸ) bastione. (*Γαλλ.* rempart). պատնար, մարտկոց. ներսի կողմ.

Προτέλειος (ὁ, ἡ) che si fà avanti la celebrazione delle nozze. հարսնիքի հանդէսը կատարելէն առաջ եղող. փեսային ընկերներ նկատի կռիւ ելան.

Προτελειόω - ῶ. M. ώσω. iniziare prima. առաջ խորհրդապատ ընել. նկատի ներս ըլլալու սկիզբ նկատ.

Προτελευτάω - ῶ. M. ήσω. morire prima. առաջ մեռնիլ. նկատի կոչիլ.

Προτελέω - ῶ. M. τελέσω. pagare prima, anticipatamente. առաջ կանխիկ վճարել. նկատի ելլիլ կոչիլ. 2. = *Προτελειόω.*

Προτεμένισμα (τὸ) il portico d'un tempio. տաճարի մը վարպետութիւը. հիւրերը պհղնալ՝ հիացնիլ.

Προτενὴς - έος (ὁ, ἡ) proteso. ձգտեալ. նրբութիւն.

Προτεραία (ἡ) (*ἐνν.* ἡμέρα) vigilia. նախատօնակ. պրիպ.

Προτερεύω. M. εὑσω. καὶ

Προτερέω - ῶ. M. ήσω. essere il primo, occupare il primo posto, prevalere. առաջին ըլլալ, գահազլուխ ըլլալ, գերազանցել. իւր տալ՝ վերնալ ելեւէջ ընել.

Προτέρημα (τὸ) prerogativa, primato, superiorità. (*Γαλλ.* avantage). առանձնաշնորհութիւն, գերակայութիւն. յատկութիւն, ի՛մաստութիւն, վերնորութիւն, նախընտրանք.

Προτέρησις - εως (ἡ) preeminenza. գերազանցութիւն, գերակայութիւն. նրբանալ, նրբութիւն.

Πρότερος - α - ον. anteriore. յառաջագոյն, նախնագոյն. առջեւի դին եղող. գոնա նկատ՝ նկատ իւրեան ելան. (τὸ *οὐδ.*) *Πρότερον, ἐπίῤῥ.* prima. նախ, առաջ. նկատ. ճակատագրի.

Προτέρω, ἐπίῤῥ. più avanti, al di là. առելի առաջ, անդին գնա. գոնա իւրեան.

Προτέρως, ἐπίῤῥ. alla prima maniera. առաջին եղանակաւ. իր ի՛մաստներէն.

Προτίθημι. M. προθήσω. mettere avanti. 2. proporre, esporre. 3. anteporre, preferire. 4. pubblicare. առջեր գնել. 2. առաջարկել, արտայայտել. 3. նախապատուել. 4. հրատարակել. կռիւն ի գործ. 2. ի՛մաստ ի՛մաստի. 3. նախադաս ընել. 4. ի՛նչ կռիւ. (*μσ.*) proporsi. առաջադրել. նկատի գնել.

Προτίκτω. M. τέξομαι. partorire prima. առաջ ծնանիլ. նկատ ծննդաբերել.

Προτίλλω. M. τιλῶ. spelare prima. առաջ մազերը խլել. նկատ եղբարը գնել.

Προτιμάω - ῶ. M. ήσω. stimare più, preferire. առելի յարգել, նախապատուել. վարի ի՛մաստ կռիւ, ճակատագրի ի՛մաստ.

Προτίμησις - εως (ἡ) preferenza. նախապատուութիւն, նախանձախնդրութիւն. ճակատագրի ի՛մաստ.

Προτιμία (ἡ) preeminenza. գերազանցութիւն. ի՛մաստ, ի՛մաստ.

Προτίμιον (τὸ) caparra. գրաւ. ի՛նչ.

Πρότιμος (ὁ, ἡ) preferibile. նախանձելի, առելի յարգանաց արժանի. ճակատագրի ի՛մաստ, գոնա վարի ի՛մաստ ընծայեցեալ.

Προτολμάω - ῶ. M. ήσω. osare il primo. պիտա առաջ համարձակել. իր ի՛մաստ գործել կռիւ.

Προτομὴ (ἡ) busto. բրան, լանջք. կռիւ.

Πρότονον (τὸ) καὶ

Πρότονος (ὁ) sarte (*Γαλλ.* haubans). առագաստի առագաստակալի կապան չաւանները. ներքի վերջին գալէտ ելլող էկլերի, բնական ելլիլ.

Προτοῦ (*ἀντὶ Πρὸ τοῦ*), *ἐπίῤῥ.* prima, avanti. նախ, առաջ. նկատ, ի՛մաստ.

Προτρίπω. M. τρέψω. eccitare, provocare, indurre, esortare. գրգռել, գրգռանք յարուցանել. ելեւէջել, բարկութիւն ելլիլ. (*μσ.*) fuggire a gran fretta. խառնակ փախչիլ. աճիւն ի ելեւէջ.

Προτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre d'avanti. առաջեւ վազել. կռիւն ի գործ.

Πρότριτα, ἐπίῤῥ. tre giorni prima. երէք օր առաջ. կռիւ ի՛նչ նկատ.

Προτροπαδὴν, ἐπίῤῥ. a gran fretta. խառնապատ, շտապով. աճիւն ի՛նչ. նկատ ի՛մաստ.

Προτροπὴ (ἡ) esortazione, eccitazione. յորդոր, գրգռիչ. կռիւ, ի՛նչ.

Προτρώγω. M. τρώξω. mangiare prima. առաջ ուտել. նկատ ի՛նչ.

Προτυγχάνω. M. τεύξομαι. essere, esistere prima. առաջ ելլել գալ. նկատ ի՛նչ կռիւ.

Πρότυπος (ὁ, ἡ) formato prima. առաջ չինուած՝ ձեւաւորուած. նկատ ի՛նչ կռիւ. (*οὐσ.*) *Πρότυπον* (τὸ) modello, originale. նախատիպ, գաղափար. կռիւ, գալեղ, ուղեմատ.

Προτυπόω - ῶ. M. ώσω. formare prima, abbozzare. առաջ չինել՝ ձեւաւորել.

Digitized by Google

գազափարը չինել. Եվ ես նոքա՝ փորձեց՝ լուծել նրան, քննելը ասել:

Προτύπτω. M. τύψω. battere prima. առաջ զարնել. Եվ ես զորքն. (συνήθ. ἑλλ.) = *Προκύπτω, Προβαίνω.*

Προτύπωμα (τὸ) *Πρότυπον.*

Προϋπάγω. M ἄξω. condurre prima. առաջ առնել. Եվ ես ինքիւրեան. (ἀμτβ.) partire prima. առաջ չուել՝ երթալ. Եվ ես ինձեն՝ առնուել:

Προϋπαντάω-ῶ. M. ἀντήσομαι. incontrare il primo. պինա առաջ գիմաւորել. Եւ Եվ ես զորեայսն:

Προϋπαντιάζω (ἀντιάω-ῶ). *M.* ἀσω. = τ. προηγ.

Προϋπαρξίς-εως (ἡ) preesistenza. նախագոյութիւն. Եվ ես նրա ոչնչէր:

Προϋπαρχή (ἡ) beneficenza preveniente. առաջուց եղած բարեգործութիւն. Եվ ես ինքիւրա ասեն նեղի:

Προϋπάρχω. M. ἀρξω. preesistere. 2. cominciare il primo, dar principio. առաջ գալ. 2. պինա առաջ սկսիլ. Եվ ես նրա ոչնչ. 2. Եւ Եվ ես գոյանչէ:

Προϋπεργάζομαι. M. ἀσομαι. operare, agire prima di nascosto. առաջուց գաղտուկ գործել. Եվ ես նրա ինձնից ես ինքիւրա գործել:

Προϋπισχνέομαι-οῦμαι. M. ὑποσχήσομαι. promettere prima. առաջ խոստանալ. Եվ ես նրա ինձ երդուիլ:

Προϋπογράφω. M. ψω. disegnare. գծագրել, առաջագրել. ես ոչնչ:

Προϋπόκειμαι. M. κείσομαι. preesistere. առաջ գալ. Եվ ես նրա ոչնչ:

Προϋπολαμβάνω. M. λήψομαι. credere, stimare prima, conghietturare. առաջ կարծել, կարծիք ընել. Եվ ես նրա ես ինքիւրա, ինձնի ինքիւրա:

Προϋπομιμνήσκω. M. ὑπομνήσω. ricordare prima. առաջ միտը ձգել. Եվ ես հարցը պատճառ ելնէր ինքիւրա:

Προϋποπτεύω. M. εὐσω. sospettare prima. առաջ կասկածել. Եվ ես ինքնելինքիւրա:

Προϋποτίθημι. M. ὑποθήσω. presupporre. առաջուց ենթադրել. Խոստացնի ես զուր ինքիւրա:

Προύργιαίτατος-η-ον. ὑπερθ. καὶ

Προύργιαίτερος-α-ον. συγκρ. τ. *Προὔργου.* migliore, più utile. լաւագոյն, աւելի օգտակար. ես ես ալ, ես ես զոյութիւն:

Προὔργου, ἐπίρ. utilmente, a proposito. օգուտ, լաս պատշաճի, յարմարապես. զոյութ էլէ, զնաութիւն էրէ:

Προϋφαρπάζω. M. ἀσω. rapire di nascosto prima. առաջ գաղտուկ յափշտակել. Եվ ես նրա ինձնի ես:

Προϋφίστημι. M. ὑποστήσω. far esistere prima. առաջ գոյացնել. Եվ ես զորեայ՝ ես ես զոյութիւն. (μσ.) preesistere. առաջ գոյանալ. Եվ ես զոր ոչնչ:

Προφαίνω. M. φανῶ. brillare, risplendere avanti. 2. mostrare (καὶ μσ.) apparire avanti o di lontano. 3. presagire. առաջ լուսը փայլել. 2. առջուց կամ հեռուանից յայտնել կամ երեւնալ. 3. նախագուշակել. նշանակել ես ես. 2. նշանակել նախագուշակութիւն. 3. նախանշան ես ես նշանակել. Եվ ես նրա ես ես ես

առաջ արբագործել · նվվիլ գործից ետքը նիհար։ 2. = Προφητεύω.

Προφορά (ἡ) pronunzia. արտասանութիւն · հնչեցողութիւն։

Προφορέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. correre quà e là. ապին անդին վազել · խոխ պերի ֆօշֆ։

Προφορικός - ή - όν. pronunziativo. արտասանական · հնչեցողական գործիք։

Πρόφραγμα (τό) recinto. 2. bastione. ցանկապատ · 2. մարտից · նիրթքեան խոշոր ներքին պատը · պրէ նէհէնիլ հատը · 2. պիրիլդ։

Προφράζω. M. άσω. predire, preannunziare. առաջուց գուշակել, նախագուշակել · նվվիլ տի օղնէհէնի հատիր վէրմիր։

Προφράσσω (φράττω). *M.* φράξω. fortificare con un recinto, con un bastione. ցանկապատով պատսպարով մը ամրացնել · պրէ՝ պիրիլդ իլի պիհանիլի վէրմիր։

Προφρόνως, ἐπίρ. = Προθύμως.

Πρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = Πρόθυμος.

Προφυλακή (ἡ) vanguardia. 2. precauzione. յառաջապահ զօրք · 2. զգուշութիւն · առաջ նայելու · 2. խնկնչոն, խնդրատ։

Προφυλακτικός - ή - όν. preservativo. պահպանողական · հիմի նորմի։

Προφύλαξ - ακος (ὁ) soldato collocato nella vanguardia. առաջապահ գնդին մէջ գանգատ զօրական · զրպանան իլի ֆրաղրանա պատիր։

Προφυλάσσω (ττω). *M.* άξω. far la guardia avanti, vegliare alla difesa di... 2. prendere delle precauzioni. առիւծը պահպանութիւնը ընել՝ պահակներ, ձիը պատպանելու համար հսկել · 2. զգուշութիւն ընել, զգուշանալ · նմանապ պիրինկնէ նիհար, ֆօրտանէ, պէրնիին առնելու իլի օղնէի ծառրմէ · 2. խնկնչոն ներգալ, առնչնմէ։

Προφυτεύω. M. εύσω. piantare prima. առաջ անկել · նվվիլ պիտիլ։

Προφύω. M. φύσω. produrre prima. առաջ արտագրել · նվվիլ հատ նիհար · (μσ.ἀμτβτ.) = Προϋπάρχω.

Προφωνέω - ῶ. M. ήσω. avvertire prima. առաջուց զգացընել՝ իմացընել · նվվիլ պիտիրիր՝ իլան նիհար։

Προχάραγμα (τό) abbozzo. գծագիր, առաջագրագրութիւն · բիտ՛, նատլէ։

Προχαράσσω (ττω). *M.* άξω. abbozzare. նախագիծ՝ գաղափար չընել · բիտիլ՝ նատլէնէշմիմէ։

Προχαρίομαι. M. ίσομαι. gratificare prima. առաջուց շնորհք ընել · նվվիլ իլի՛ պերիմ՛ նիհար։

Προχειλής - ίος (ὁ, ἡ) =Π ρόχειλος.

Προχειλίδιον (τό) καὶ

Πρόχειλον (τό) la prominente parte del labbro. պրիուիքի գուրս ելած մասը · պրա՛ն պէտրէ չէրճիլ ննրոֆը։

Πόχειλος (ὁ, ἡ) che ha grandi, grosse labbra. մեծ՝ հաստ պրիուիքներ ունեցող · պէ՛ն՛ · իրէ՝ թուն պրա՛նիլը։

Προχειρίζομαι. M. ίσομαι. prendere in mano. 2. esporre. ձեռքը բռնել · 2. արտայայտիլ · նվիմիի խոսիմէ · 2 · հաստատ իր ֆօրմէ։

Πρόχειρος (ὁ, ἡ) pronto, facile a prendersi. պատրաստ, առձեռն · հասկցէ՛, իմ ընդդէմս ելնէ, տխուր՝ խոհեմութեամբ գրէ՛ց · (οὐσ.) *Πρόχειρον* (τό) (ἐντ. βυβλίον.) manuale. ձեռնարկ գիրք, գրքոյկ · ձեռագիրք, խնդիրագիրք։

Προχειροτονέω - ῶ. M. ήσω. creare, scegliere prima. առաջ կարգել՝ ընտրել · նվվիլ նշած նիհար՝ խոչրիլնիհար։

Προχείρως, ἐπίρ. prontamente, facilmente. պատրաստ բլլալով, գիւրաբարձաբար · հասկցէր օլարագ՝ ֆօրձէրէ՛ ննրոֆը իլի։

Προχέω. M. χεύσω. versare prima o fuori o avanti. առաջ կամ գուրս կամ առնելը բաժնիլ · իլէրի՝ նախօթ տէ՛ն՛ նախ նմանին պէտրէ։

Πρόχθες, ἐπίρ. l'altro jeri. ձեռն առաջին։

Προχθεσινός - ή - όν. dell'altro jeri. ձեռնառաջին · առաջ ննրոֆ։

Πρύχνυ, ἐπίρ. ingmocchioni. 2. dal fondo, radicalmente. ծունկի վրայ · 2. հիմնէն, արմատէն · պիտ ընդհատ, տէ՛ն ընդհատ · 2. խնդրնիմէն, պատճառէն։

Προχοή (ἡ) imboccatura d'un fiume. գետի մը բերան · ծոց ունէը։

Προχόη (ἡ) = Προχοος.

Προχοϊδιον (τό) ὑπκρ. τοῦ

Προχοΐς - ΐδος (ἡ) ὑπκρ. τ. Πρόχους. orinale, piaciatojo. միզամաց, կնկնէ. հատ բոչ. պիտի ֆօրձէ։

Πρόχοος - ους (ἡ) cocoma. գլուխ ընդհանրապէս · իշտրէի։

Προχορεύω. M. εύσω. ballare avanti. առաջ պարել · նմանապ խօրհ ննկնիլ։

Προχρίω. M. χρίσω. ungere prima. առաջ օծել · նվվիլ նաչնմէ։

Προχρονέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Πρόχρονος (ὁ, ἡ) antico. 2. prematuro. հին · 2 · տարեհաս · նաւ · 2 · պէչէնի։

Πρόχυμα (τό) ciò che si versa prima. առաջ թափուած բան · նվվիլ պիտիլնի նիհար։

Πρόχυσις - εως (ἡ) terra d'alluvione. գետէ մը նուաստած հող · ջրհեղեղէ նէտնէրէ ննօֆրած։

Προχύτης - ου (ὁ) = Πρόχοος.

Πρόχωμα (τό) argine, diga. թումբ · պինտի, արգել։

Προχωρέω - ῶ. M. ήσω. avanzarsi, progredire. 2. riuscire. առաջ երթալ, յառաջանալ · 2 · յաջողիլ · իլէրլնիհի, իլէրի վարմէ · 2 · բաւ կիլնիհի (իլի)։

Προχώρησις - εως (ἡ) avanzamento, progresso. 2. riuscita. առաջ երթալ, յառաջդիմութիւն · 2 · յաջողակ վիճ · իլէրլնիհ · 2 · բաւ կիլնիհ (իլի), պէչնիհի խոյ։

Προφηφίζω. M. ίσω. decretare prima. առաջ վճռել · նվվիլ պիհի պիտի՝ ճարմի նիհիր։

Προωδός (ἡ) preludio. նախերգանք · իշէ բաւ։

Προωθέω - ῶ. M. ωθήσω καὶ ώσω. spingere fuori. գուրս հրել · պէ՛ն՛ կիհիր։

Προωνύμιον (τό) prenome. նախանուն · առել իմ։

Προώριος × καὶ

Πρόωρος (ὁ, ἡ) prematuro. կանխահաս.

Digitized by Google

καπνοῦ, σπαρασσω. ἐκτίθεμαι ἐνέδρᾳ, σκηνοῦμαι.

Πρύμνα (ἡ) la poppa della nave. նաւու խելք՝ նաւուն հաղիը. ետև կէսը:

Πρυμναῖος - α - ον. che si trova nella poppa della nave. նաւուն հետեւի հաղիը գտնուող. ետիին կէսին պատկանած:

Πρύμνη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Πρύμνα.

Πρύμνηθεν, ἐπίῤ. dalla poppa. նաւուն հետեւի հաղիէն. ետիին կէսէն:

Πρυμνήσιος - α - ον. = Πρυμναῖος.

Πρυμνητὴς - οῦ (ὁ) timoniere, piloto. ղեկավար, նաւավարիչ. փոխանիչ, ղեկիչ:

Πρυμνητικὸς - ἡ - όν. = Πρυμναῖος.

Πρυμνὸς - ἡ - όν. che sta all'estremità. ծայրը գտնուող. ամէնա պատկանած:

Πρυμνώρεια (ἡ) = Ὑπώρεια.

Πρυτανεία (ἡ) presidenza. նախագահութիւն. իշխիւն, վերակացութ:

Πρυτανεῖον (τὸ) tribunale. տեղան, դիւանատ:

Πρυτανεύς - έως (ὁ) = Πρύτανις.

Πρυτανεύω. Μ. εὐσω. governare, amministrare. կառավարել, ուղղել. իշխիլ, հնօր կերպով, կերակրել:

Πρυτανικὸς - ἡ - όν. appartenente ad un presidente. նախկնէի պատկանած. վերակերպ գործութ:

Πρύτανις - εως (ὁ) amministratore, governatore, presidente. կառավար, մատակարար, գահագլուխ, նախկին. հնօրհրամատար, վերակեր. կերակուր:

Πρώην, ἐπίῤ. = Πρόχθες.

Πρωϑήβης καὶ *Πρώϑηβος - ου* (ὁ, ἡ) adolescente. պատանի. օղլան:

Πρωΐ, ἐπίῤ. a buon'ora, di buon mattino, per tempissimo. կանուխ, առաւաւտից կանուխ. կրկին, առաւօտ կրկին:

Πρωΐα (ἡ) ϑηλ. τ. Πρῷος.

Πρωϊαίτατος - η - ον. ὑπερϑ. καὶ

Πρωϊαίτερος - α - ον. συγκρ. τ. Πρῷος. (τὸ οὐδ.) Πρωϊαίτερον - αίτατα, ἐπίῤ. più o molto a buon'ora. աւելի կամ շատ կանուխ. գոնէ՝ նոյնօր շատ կրկին:

Πρωϊανθὴς - έος (ὁ, ἡ) che fiorisce prematuramente. ժամանակէ առաջ ծաղկօղ. վերբերման նվիրվ. չէնէրվելիներին:

Πρωϊβλαστέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Πρωϊβλαστὴς - έος (ὁ, ἡ) che germoglia prematuramente. առարաժամ ծլօղ. վերկերի ֆիլիզներին:

Πρωΐϑεν, ἐπίῤ. dalla mattina. առաւօտէն. առտուհան:

Πρωϊκαρπέω - ῶ. Μ. ήσω. fruttare prematuramente. ժամանակէ առաջ պտուղ բերբել. վերբերման նվիրվ հաւ ներկա:

Πρωϊκαρπος (ὁ, ἡ) che fruttua prematuramente. առանէ առաջ պտուղ բերօղ. պիվերբի հնվի հաւ խոն:

Πρώϊμος (ὁ, ἡ) prematuro, intempestivo. ժամանակէ առաջ եղօղ, առարաժամ. պիվերբի:

Πρωϊνὸς - ἡ - όν. mattutino. առաւօտեան. առտուհան:

Πρώϊος - α - ον. = Πρωϊνὸς καὶ Πρώϊμος.

Πρωϊσπορέω - ῶ. Μ. ήσω. seminare prima del tempo. առանէ առաջ ցանել. վերբերման նվիրվ կերկրե:

Πρωίτερον, ἐπίῤ. = Πρωϊαίτερον.

Πρωκτὸς (ὁ) culo. երասանի. ինօր, պոչեր:

Πρωκτοτηρέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare il culo. երասանը նայիլ գիտել. փոխերբեխէ տեղ կիմիլ:

Πρῳὼν - ωνὸς ἡ ῶνος (ὁ) = Πρηών.

Πρῴρα - ας (ἡ) prora. նաւուն առջի գլեն. ինօրնէն պոչը:

Πρῳράϑεν, ἐπίῤ. dalla prora. նաւուն առջի գլէն. ինօրնէն պոչէն:

Πρῳρᾶτης - ου (ὁ) piloto. նաւուղիղ. ինօր բերիչ:

Πρωρεὺς - έως (ὁ) = τ. προηγ.

Πρωτάγγελος (ὁ, ἡ) che annunzia il primo. առջի պատգամարեր. իր հապերկի:

Πρωταγωνιστέω - ῶ. Μ. ήσω. superare, ecceller in qualunque combattimento. ար եւ իցե կռուի մէջ յաղթել՝ վրա ելլել՝ գերազանցիլ. հեր պէր ինարլիս փոխչլոի ետև օլմէ՝ պրկիդ օլմէ:

Πρωταγωνιστὴς - οῦ (ὁ) superiore, eccellente in qualunque combattimento. ամէն կերպ կռուի մէջ գերակայ՝ վրայ ելլող. հեր պէր ինարլիս փոխչլոի ետև օլոն՝ պրկիդ:

Πρώταθλος (ὁ, ἡ) primo atleta. առջի բռնաւորմար. իր ֆեհվիլեն. = Πρωτομάρτυς.

Πρωτάρχης - ου (ὁ) generalissimo. սպասաւորաց. վերբերի կերկրի:

Πρώταρχος (ὁ) = τ. προηγ.

Πρωτεῖον(τὸ) (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὸ πλϑ.) la palma della vittoria. 2. primato, preeminenza. յաղթութեան բրաքիան. 2. առաջին գահ, գերակայութիւն. նախերեի կիլի՝ իվելիլ. 2 - սար, իսթիար:

Πρωτεύω. Μ. εὐσω. tener il primato, eccellere. գահագլուխ բլլալ, գերազանցիլ. վերկիր օլմէ, գահերէն նայիր օլմէ:

Πρώτιστος - η - ον. il primo di tutti. ամէնէն առջինը. հեփսիներէն իլքի:

Πρωτοβαϑρέω - ῶ. Μ. ήσω. dare a uno il primo posto. առաջին գահը ումկի մը տալ. պիրիսինի պատ՝ տեօղևի օհաբրմէ:

Πρωτόβαϑρος (ὁ, ἡ) presidente. գահագլուխ. վերկիր, պատրա օհաբրան:

Πρωτοβόλος (ὁ, ἡ) (puledro di cavallo) che muta i primi suoi denti. առջի առանները փոխող (ձիու մարտկ). իլք տիւլերինի փոխչորերին (իսպ):

Πρωτόβολος (ὁ, ἡ) colpito prima. առաջ զարնուած. նվիվել վոռումուշ:

Πρωτόγαμος (ὁ, ἡ) la prima volta sposato. առջի անգամ կարգուած. իլք փեֆե նվիվնէիլ:

Πρωτογενὴς - έος (ὁ, ἡ) primogenito. ամրոմնիկ. իլք ծոլմա (նվիլոփ):

Πρωτογέννημα (τὸ) primizie. երեխայրիք. ինարքնաբա, նվիվալիք:

Πρωτογέννητος (ὁ, ἡ) = Πρωτογενής.

Πρωτόγονος (ὁ, ἡ) = Πρωτότοκος.

Πρωτόϑρονος (ὁ, ἡ) presidente. գահագլուխ. վերկիր, պատրա օհաբրան:

Πρωτόκλητος (ὁ, ἡ) chiamato prima. առաջ կանչուած. նվիվել ղարբուլել:

Digitized by Google

Πρωτοκλισία (ἡ) presidenza. նախագահութիւն. դասը օթոցին, խորհրդ.

Πρωτόκουρος (ὁ, ἡ) tosato la prima volta. առաջին անգամ խուզուած՝ մազերը կըտրուած. իմ տիկնոջ առաջ պոետիէ՝ երեսնէն.

Πρωτόκτιστος (ὁ, ἡ) creato prima degli altri. արարչագործ առաջ ստեղծուած, նախաստեղծ. դալիւրըճիան նվիրել խոստուելու.

Πρωτοκτόνος (ὁ, ἡ) il primo uccisore. առաջին մարդասպան. իմ խոստիրին.

Πρωτόκτονος (ὁ, ἡ) ucciso il primo. առաջ սպանուած. նվիրել խոստիրլուլու.

Πρωτόλειον (τὸ) primizie (d'un bottino). երիտասարդ (աւարի). ռուճիանա (նկրնէն), իմ նիւթս.

Πρωτολογέω - ῶ. *M.* ήσω. dire, parlare prima. առաջ գուցիլ՝ խօսիլ. նվիրել պոչկիս՝ պօհպիճ նրիդ.

Πρωτομάρτυρ (-μάρτυς) - υρος (ὁ) protomartire. նախավկայ, առաջին մարտիրոս. իմ նիւթս.

Πρωτόμαχος (ὁ, ἡ) campione. մեծաճառ. ըշիլ, իմ նվիրել գնդիլ պիլլուն.

Πρωτονύμφευτος καὶ **Πρωτόνυμφος** (ὁ, ἡ) = **Πρωτόγαμος.**

Πρωτοπαγὴς - ίος (ὁ, ἡ) costruito la prima volta. առաջին անգամ շինուած. իմ տիկնոջ խոչելիլ.

Πρωτόπειρος (ὁ, ἡ) novizio. նորակիրթ. անփորձ.

Πρωτόπλαστος (ὁ, ἡ) creato il primo. նախաստեղծ. իմ նիւթս խորովելիլ.

Πρωτόπλοος - ους (ὁ, ἡ) che naviga la prima volta. առաջին անգամ նաւագնաց. իմ տիկնոջ իմ իլէ կիտիլ.

Πρωτοπορεία ἡ - ρία (ἡ) la dignità di camminare d'avanti, onore di passo. 2. vanguardia. առջեւէն քալելու պատիւը. 2. առաջապահ զօրք. խնդիրն նէրքինիլ իմպոխ. 2. առաջնորդ.

Πρῶτος - η - ον. primo. առաջին. իմ, նվիրելիլ. (οὐδ.) **Πρῶτον, Πρῶτα,** ἐπίρ. la prima volta, avanti, prima, primieramente. առաջին անգամ, առաջ, նախ, պիտա առաջ. իմ տիքա, նվիրել, նէրիկա, նվիրելը.

Πρωτοσπόρος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che ha seminato il primo. պիտա առաջ ցանած. իմ նվիրել նուիլ. (προπαροξ.) seminato il primo. պիտա առաջ ցանուած. իմ նվիրել նուիլիլ.

Πρωτοστάσιον (τὸ) il primo posto. առաջին գահ. առտր, խորհր.

Πρωτοστατέω - ῶ. *M.* ήσω. stare al primo posto. գահագլուխ բլլալ. պրէվիր օշխատ, դասը գտնուիլ.

Πρωτοστάτης - ου (ὁ) presidente. գահագլուխ, գլուխը կեցող. պրէվիր, դասը գտնող.

Πρωτόσφακτος (ὁ, ἡ) scannato il primo. պիտա առաջ մորթուած. իմ նիւթս ազըլանուելու.

Πρωτοτοκεῖα (τὰ) diritto di primogenitura. անդրանկութեան իրաւունք. պօչխուկներ՝ պիտա ըլնելէն հետը.

Πρωτοτοκέω - ῶ. *M.* ήσω. partorire la prima volta. առաջին անգամ ծնանիլ. իմ տիքա գօզուրմաք.

Πρωτότοκος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che partorì per la prima volta. առաջին անգամ ծնած. իմ տիքա գօզուրմուլ. (προπαροξ.) primogenito. անդրանիկ. իմ գօզուրել (նէ ըլար).

Πρωτότυπος (ὁ, ἡ) originale, primitivo. բուն, նախնական. ասլ, ասլի. (οὐσ.) **Πρωτότυπον** (τὸ) prototipo, originale. նախատիպ, նախագաղափար. ասլը նորնի ասլը նայ.

Πρωτοτύπως, ἐπίῤῥ. secondo l'originale. նախատիպին պէս. ասլ նորնէ ևէ.

Πρωτοῦπνιον (τὸ) il primo sonno. առաջին քուն, առաջին մրափ. իմ պօչ.

Πρωτουργὸς (ὁ, ἡ) che opera il primo. պիտա առաջ գործող. իմ նիքիդ իլլիքնէ.

Πρωτοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare il primo. պիտա առաջ կրել. իմ նվիրել խոչելիլ.

Πρωτοφυὴς - ίος καὶ

Πρωτόφυτος (ὁ, ἡ) germogliato, nato il primo. պիտա առաջ ծլած՝ ծնած. իմ նէ վրայ գիտէլիքնէդ՝ գօզուրել.

Πρωτόχνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha ancora la prima lanugine. ապուռմազը դեռ նոր բուսած. խոլիքնէդ պահ նէդ քիչ խոլիր պիճիկ.

Πρώτως, ἐπίῤῥ. primieramente. պիտա առաջ. իմ նիքիդ.

Πταῖσμα (τὸ) intoppo, inciampo. 2. mancanza, colpa. 3. infortunio. գայթ, առթ գտնելը. 2. պատուհաս, յանցանք. 3. ապիտ, վիշտ. խլէլ. առլէնը ըտրմա. 2. ֆասատ, խոթ. 3. պիտը, ափսոսիլ.

Πταισμάτιον (τὸ) ὑποκ. τ. **Πταῖσμα.**

Πταίω. *M.* πταίσω. inciampare. 2. errare, sbagliare, fallire. գայթիլ, առթ գտնել. 2. պատուհիլ, վրդովիլ. պրէնգիլ, առլէնը կարմաք ըտրմաք. 2. խոչընդոտիլ, խոթ նիքիդ.

Πταὶς - ακὸς (ὁ καὶ ἡ) timido. վախկոտ. ֆօրթմէ.

Πταρμικὸς - ὴ - ὸν. che eccita lo starnuto. փռնդացընող. անթռչտիչ.

Πταρμὸς (ὁ) starnuto. փռնդացը. անթռչտուա.

Πταρνυμαι. *M.* πταρήσομαι. starnutire. փռնդալ. անթռչտիլ.

Πταρτικὸς - ὴ - ὸν. starnutente. փռնդացող. անթռչտող. 2. = **Πταρμικός.**

Πτελέα (ἡ) olmo (albero). կնճիթ, գամբի (ծառ). խոր ագաճ.

Πτελέϊνος - η - ον. d'olmo. կնճիթէ. խոր ագաճէ.

Πτελεώδης - ους (ὁ, ἡ) simile all' olmo. կնճիթի նման. խոր ագաճ պիճկիր.

Πτελεών-ῶνος (ὁ) olmeti. կնճիթաց անտառ. խոր ագաճ օրմանը.

Πτέρινος - η - ον. fatto di piume, piumato. թռչնաբուխ, փետրելից. թռչնի. փետրէ. 2. = **Πτερωτός.**

Πτέρις - ιδος (ἡ) felce (erba). գարդ (խոսի է). տէրտուտ, պիճիրիճ. պէրիտ (մլուխ).

Πτέρνα - ης (ἡ) tallone, calcagno. կոճ, կրունկ. ծօփուճ, կօշիկ.

Πτερνίζω. *M.* ίσω. calcitrare. 2. soppiantare, dar il gambetto. 3. ingannare.

Digitized by Google

աքացել. 2. ատրամ գիծել ատլ. 3. խաբել. խեղել. 2. ոյլոյնը կոչել. պղտորել. 3. ալյումիսել:

Πτερνίον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πτέρνα.*

Πτερνισμὸς (ὁ) calcio. 2. l'azione di soppiantare. 3. inganno. աքացկը. 2. ատրամ գիծացկը. 3. խարեպատիճ. խեղել. 2. կոչել, պղտրան. 3. ալյումին, խելոք-ալիք:

Πτερνιστὴρ × *ἀντὶ* —

Πτερνιστὴς - οῦ (ὁ) calcitrante. 2. chi dà il gambetto. 3. ingannatore. աքացօղ. 2. ատրամ գիծացնօղ. 3. խարեպող. խեղեկ. 2. կոչել, պղտրան. 3. խելոք-ալյումիչ:

Πτερνοβάτης - ου (ὁ) chi cammina sui calcagni. կրունկի վրայ քալօղ. նօտիկ իւր խոխոչել:

Πτερνοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. battere coi talloni contro la terra. կռնակի գետնին զարնել. ետիս-ետևը իւրեն վարմել:

Πτερνοτρώκτης - ου καὶ

Πτερνοφάγος (ὁ) che mangia del presciutto. խոզի ապուխտ կերօղ. փռնալ ճարպանող իմն:

Πτερὸν (τὸ) piuma, penna. 2. ala. 3. uccello. 4. sorte, augurio. 5. remo o vela. թեռուր, փետուր. 2. թռչ. 3. թռչուն. 4. բաղդ, հաւանմամբ. 5. թիւ, առագաստ. խոյ, վալիմ. 2. ճանապ. 3. ճապ. 4. խալիմ, ճալ. 5. փոխոյ, խելոք-ալիք:

Πτεροποίκιλος (ὁ, ἡ) che ha le penne biscolori. գունդգունդ թեռուրներ ունեցօղ. բիւրեփոխ խոյլերէ իմն:

Πτερόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi alati. թեռուր ոտքեր ունեցօղ. սոփլորը ճանապալը:

Πτεροῤῥοέω καὶ Πτεροῤῥυέω - ῶ. Μ. ήσω. perder le piume, mudare. թեռուրները թափուիլ, թեռուր փոխել. խոյլերէ զրկուիլ· փետրոփոխ, խոյ փետրոփոխ:

Πτεροῤῥύησις - εως (ἡ) muda. փետրափոխութիւն. ճարնալը, խոյ փետրոփոխ:

Πτεροφόρος (ὁ, ἡ) alato. թեռուր. ճանապալը:

Πτεροφυέω - ῶ. Μ. ήσω. far piume, alare. թեռուր հանել, թեռուրիլ. խոյ ելճարմիլ, խոյլանիմ, ճանապանիմ:

Πτεροφυὴς - έος (ὁ, ἡ) alato. թեռուր. ճանապալը:

Πτεροφύησις - εως καὶ

Πτεροφυία (ἡ) lo spuntare delle ali, delle penne. թեռուրս՝ թեռուրներու բուսանիլը. ճանապալոցը՝ խոյլերէն պիրիպ:

Πτερόφυτος (ὁ, ἡ) = *Πτεροφυής.*

Πτερόω - ῶ. Μ. ώσω. fornire di ali, render alato. 2. far vela. թեռուրիլ. 2. առագաստ բանալ. ճանապալոիմ, ճանապ վերիմ. 2. խելոք ալիմ:

Πτερυγίζω. Μ. ίσω. svolazzare. 2. nettare le piume col becco. թեռուհարիլ, թեռուերը զարնել. 2. կռանալով թեռուրները մաքրել. ճանապալոցը վարմէ՝ լոքմէ. 2. խոյ իւր խոյլերէն նիփլլիմ. պիրիպիմ:

Πτερύγιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. τέρυξ.* 2. frangia, lembo. 3. pinacolo. 4. pinna di pesci (*Γαλλ.* nageoire). վերջ. քղանց. 2. կառաք, արտեան առաջաք. 3. ձկանց թեռուերը, լողարան. ալյուն, նիթ. 2. լիրթ, փեռնիրի. 3. պալէիտրեն ճոպար, ճիմհ:

Πτερυγοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alle ali. թեռի նման. ճանապ պիրիպ:

Πτερυγοφόρος(ὁ,ἡ)alato.թեռուար.ճանապալը:

Πτερυγόω - ῶ. Μ. ώσω. render alato. թեռուարել. ճանապ վերիմ:

Πτερυγώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πτερυγοειδής.*

Πτερυγωτὸς - ὴ ὸν. alato. թեռուար. ճոպարալը:

Πτέρυξ - υγος (ἡ) ala. 2. penna, piuma. թեռ. 2. թեռուր. ճանապ. 2. թիւ. 3. = *Πτερύγιον.* 4. = *Οἰωνός.*

Πτέρυξις - εως (ἡ) svolazzamento. թեռուրը զարնելը. ճանապալոցը վարմ՝ լոքմ:

Πτέρυσμα (τὸ) = τ. *προηγ.*

Πτερύσσομαι. Μ. ύξομαι. svolazzare. թեռուիլ, թեռուրը զարնել. ճանապալոցը վարմէ՝ լոքմէ:

Πτέρωμα (τὸ) le piume. թեռուրք. խոյլեր:

Πτέρωσις - εως (ἡ) = τ. *προηγ.*

Πτερωτὴς - οῦ (ὁ) chi dà delle ali. թեռուող. ճանապ վերիմ:

Πτερωτὸς - ὴ - όν. alato. թեռուար. ճոպարալը:

Πτηνὸς - ὴ - όν. volatile. թռչուն, թռչող. սալն. (συνήθ. πλ.) *Πτηνὰ* (τὰ) i volatili. թեռուարք, թռչունք. ճանապալը հոյլանալը, ճոպալը:

Πτῆσις - εως (ἡ) volo. թռիլը. սալը:

Πτήσσω. Μ. πτήξω. sbigottire, spaventarsi. պահիլ, սարսափիլ. խրտիլ, ելի ճօրմիլ:

Πτητικὸς - ὴ - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* volatile. թռչուն. սալն:

Πτίλον (τὸ) piuma. 2. ala. 3. pennacchio. թեռուր. 2. թեռ. 3. թեռուրով զարդուանք. խոյ. 2. ճանապ. 3. օդրան:

Πτίλος - η ῆ ος - ον. che ha perduto le ciglia. աչից թարթիչներուն մաքրը թափուած. փէրէնէլերէ պօղալալը:

Πτίλωσις - εως (ἡ) muda. փետրափոխութիւն, թեռուր փոխելը. խոյ փետրոփոխ. 2. = *Πτέρωσις.* 3. (ἰατρ.) ptilosi, caduta delle ciglia. աչից թարթիչներու մաքրուիլը. փէրէնէլերէն պօղալալը:

Πτίλωτος - η - όν. coperto di piume. թեռուրով գոյացած. խոյ իւր նօրինալը. 2. = *Πτερωτός.*

Πτισάνη (ἡ) farro. 2. tisana, orzata. մարգար՝ կեղեւը հանած գարի. 2. մարգար գարիէ շինուած խմելիք. ճապաղալ ըմպելի արգ. 2. արգի ճալոխ:

Πτίσμα (τὸ) = τῷ *προηγ.* (1).

Πτισμὸς (ὁ) pestamento. 2. scortecciamento. ծեռում. 2. կեղեւում. խրձ, պօղալ. 2. ճապաղանալ ալյուն:

Πτίσσω. Μ. πτίσω. pestare (nel mortajo). 2. scorticare. ծեռել, մանրել (մանկանի մէջ). 2. կեղեւը հանել. խրձ (գանգրա). 2. ճապաղանալ ըմպալը:

Πτοέω - ῶ. Μ. ήσω. spaventare. վախցընել, պահաչցանել. փոքրացնիմ, խրտիլ. (συνήθ. μσ. ἡ παθ.) sbigottire,

Digitized by Google

spaventarsi. 2. esser sorpreso, impadronito, trasportato di qualche passione. ապրապիլ· 2· կիրքէ մը ապի ալ վրայ բլլալ· ապրուիլ, զգրնալ յափշտակուիլ· խրտիլ· 2· ալիր նիգիպն ալիւնաբ օվրեք՝ վաբասլուիլ՝ փոքլլուիլ՝ խելքնիդիլ·

Πτόησις - εως (ἡ) terrore, spavento. 2. passione sfrenata. ապիկում, ապրապիւմ· 2· բուռնաձ՝ անառնձ կիրք· խրտիւնիիս· 2· լիարբիլս նիգ՝ ովկա·

Πτοία (ἡ) terrore, spavento. 2. trasporto d'amore. ապիկում, ապրապիւմ· 2· ցանկալութիւն՝ ապիանաց բանալութիւն· խրտիւնիիս· 2· լնհվիրի պիելէ· ալէ լիարբիլ·

Πτοιαλέος - α - ον. sorpreso di timore. 2. trasportato d'amore. ապրապիւսած, ապհարիկ· 2· ցանկալութենէ բորբոքուած՝ յափշտակուած· խրտիչ· 2· ալէ՝ լնհվիրի զրպաոսանիքն իաքնալնլ·

Πτοιάω (- έω) - ῶ. × ἀντὶ *Πτοέω*.

Πτόλεμος (ὁ) καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ. × ἀντὶ *Πόλεμος* κτλ.

Πτόλις - ιος (ἡ) καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ. × ἀντὶ *Πόλις* κτλ.

Πτόρθος (ὁ) ramo, rampolio. ոստ, չուսուիկ· փալ, չիր·

Πτοώδης - εος (ὁ, ἡ) timido. վախկոտ· իօրհած·

Πτυαλίζω. *M.* ίσω. sputare spesso. ոսեպ թքնել· ալէ ալէ ինչրհիլ·

Πτύαλον (τὸ) = *Σύαλον*.

Πτυάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πτύον*.

Πτύγμα (τὸ) piumacciuolo (Γαλλ. compresse). արուեն ոսեինչէն նաքը ձեղքուածծին վրայ դրուած բամքակ· կոն ալրքիրոն ոծուչբ պելչէն խալերինի կծուելոն կոտրածք·

Πτυκτός - ή - όν. piegato. ծալլուած· պիրլիլ·

Πτυξ - πτυχὸς (ἡ) piegatura. ծալք, ծալուած· պիրիմ·

Πτύξις - εως (ἡ) piegamento. ծալուած· պիրմիք·

Πτύον (τὸ) pala, badile. թէր, հեծանաց· պիրիչ·

Πτύρμα (τὸ) καὶ

Πτυρμὸς (ὁ) terrore. ոսեկում· խրտիւնիիս·

Πτυρτικὸς - ή - όν. timido. վախկոտ· իօրհած·

Πτύρω. *M.* υρῶ. spaventare. խրտուցնել, պահարցանել· խրտիւնիիք·

Πτύσις - εως (ἡ) lo sputare. թքնելը· թիւիչիրմ·

Πτύσμα (τὸ) sputacchio. թուք· թիւիչրիչ·

Πτύσσω. *M.* πτύξω. piegare. ծալլել, վրայէ վրայ ծալել, խոիլ· պիրմիչ, իոյ կոն նրիչիչ·

Πτυχὴ (ἡ) piegatura. ծալք· պիրլիս·

Πτύω. *M.* πτύσω. sputare. թքնել· թիւիչիրիչ·

Πτῶμα (τὸ) caduta. 2. cadavere. անկում· 2· դի· պիրչի· 2· լիչ· 3· = *Πταῖσμα*. (2).

Πτωματίζω. *M.* ίσω. far cadere. ձգել, ընկենալ· պիրչիրիչ·

Πτωξ - πτωκὸς (ὁ καὶ ἡ) timido. վախկոտ· իօրհած· (οὐσ.) lepre. նապաստակ· իալչան·

Πτώσιμος - η - ον. cadevole. ընկալ· պիրչան·

Πτῶσις - εως (ἡ) caduta. 2. rovina. անկում· 2· կործանում· պիրչի· 2· խոտոր, նէնէմ· (γρμτ.) caso. հոլով· պիվէրէ խո·

Πτωσκάζω. *M.* άσω. × = *Πτῶ*

Πτώσσω. *M.* πτώξω. = *Πτήσσω*. 2. mendicare. մուրալ· փիլինիչ·

Πτωτικὸς - ή - όν. (γρμτ.) che concerne i casi, declinabile. հոլովական պատկանած, հոլովելի· ինուելիք, էրաց պընանալ էր·

Πτωτὸς - ὴ - όν. = *Πτώσιμος*.

Πτωχαλαζὼν - όνος (ὁ, ἡ) povero e arrogante. ազքատ ու հպարտ· ինէրոր մուրաց (հին տիւ հիմ ինուրաց)·

Πτωχεία (ἡ) povertà, mendicità. ազքատութիւն, մուրացկանութիւն· ինէրոր լբէ· պիվինիլէչ·

Πτωχεῖον (τὸ) = *Πτωχοτροφεῖον*.

Πτωχεύω. *M.* εύσω. mendicare. մուրալ· պիվինիչ·

Πτωχίζω. *M.* ίσω. render povero, impoverire. ազքատացընել· ինէրոր ընելիչ·

Πτωχικὸς - ὴ - όν. di mendico, di povero. մուրացկանի՝ ազքատի յատուկ· պիվինիկի՝ ինէրոր պոչէ·

Πτοχοδοχεῖον (τὸ) = *Πτωχεῖον*.

Πτωχὸς - ὴ - όν. povero, mendico. ազքատ, մուրացկան· ինէրոր, պիվինիչ·

Πτωχοτροφεῖον (τὸ) spedale di poveri. ազքատանոց· ինէրորիրնան·

Πτωχοτροφέω - ῶ. *M.* ήσω. nutrire de' poveri. ազքատ պահել· ինէրոր պիվինիչ՝ սոիլրմաչ·

Πτωχοτροφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Πτωχοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce de' poveri. ազքատներ պահող՝ կերակրող· ինէրոր պիվինիկին՝ սոիլրմաչ·

Πυανεψιὼν - ῶνος (ὁ) il quarto mese degli Ateniesi. (15 Ottob.—15. Novemb.) Ա֊թենացոց չորրորդ ամիսը (15 Հոկտ.—15 Նոյեմբ.) Աթինալրբրէն պեօրվանեաչ (15 Շիւէլ — 15 Ջիկէօրթ)·

Πυάνιος - α - ον. di fava. բակլայէ· ինէրան·

Πύανον (τὸ) καὶ

Πύανος (ὁ) fava. բակլայ· ինէր·

Πῦαρ - ατος (τὸ) = *Πῦος*. 2. gaglio, presame. մակարդ· պէր մայոզ·

Πυγαῖος - α - ον. di culo, delle natiche. երասանաց· կիրնի ինէրոր պոչէր· 2· (ὀθ.) bagascione. իգացեալ մանուկ· ինուլր·

Πυγὴ (ἡ) culo, natiche. երասան, չունչբ· կիրնի, պէրլիր, օրասրնի, ինչան·

Πυγηδὸν, *ἐπίῤ*. culo in culo. երասան ան երասանի· կիրնի կիրնի·

Πυγίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πυγή*.

Πυγίζω. *M.* ίσω. soddomitare. (*Λατ.* pedico). 2. batter a qualcuno il culo. արուի հետ պառկիլ, արուագործ ըլլալ· 2· երասանէն զարնել· լիչիս նիգիչ, պալտիրի օվրիչ· 2· կիրնէն չարիչ·

Πύγισμα (τὸ) soddomia. արուագործու-

Digitized by Google

թիւն, արուի հետ պատկիլը. լիլեխա, ը-լուիթ-ը-լիւ:
Πυγιστής - οῦ (ὁ) soddomito. արուագէտ. ը-լուիթ-ը:
Πυγμαῖος - α - ον. pigmeo, nano. գաճաճ, կարճահասակ. թզուկ:
Πυγμαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere a colpo di pugni. կռփամարտիլ. խառնուի իւր թշոյլ-ը:
Πυγμαχία (ἡ) pugillato. կռփամարտութիւն. խառնուի թշոյլ-ը:
Πυγμάχος (ὁ, ἡ) pugile (*Αγγλ.* Boxeur). կռփամարտիկ. խառնուի իւր թշոյլ-ը:
Πυγμὴ (ἡ) pugno. կռուի. խառնուի. 2. = *Πυγμαχία.*
Πυγολαμπὰς - άδος καὶ
Πυγολαμπὶς - ίδος (ἡ) lucciola (*Λατ.* cicindela). գաճառիկ. թիռ ի գիծիկ:
Πυγὼν - όνος (ἡ) misura di 18 dita. 18 մատնաչափ. 18 պարմի երկայն. 2. = *Πῆχυς.*
Πυγωνιαῖος - α - ον. lungo 18 dita. 18 մատնաչափ երկայն. 18 պարմի ուղղի:
Πυδαρίζω. Μ. ίσω. calcitrare. ոտացիլ. խփիլ:
Πυέλειον (τὸ) *ὑπκρ. Πύελος.*
Πυελὶς - ίδος (ἡ) castone. մատանիի ակնակալուիճ. խոշ կէն:
Πύελος (ἡ) bacino, mastello. կոնք, ատաղձեղէն, խիտեր:
Πυελώδης - εος (ὁ, ἡ) concavo. գոգաւոր. ը-գոգաւոր, էօլմաք:
Πυετία (ἡ) = *Πυτία.*
Πυέω - ῶ. Μ. ήσω. suppurare. չարաչնալ, խղճալիթիլ. երիլենիլ:
Πύη καὶ
Πύησις - εως (ἡ) suppurazione. խղճալիթիւն. երիլենիլը:
Πυθεδὼν - όνος (ἡ) putredine. ճխաւիթիւն. փտութիւը. կէ-բէ-ը:
Πυθεῖον (τὸ) oracolo. պատգամ (աստուածոց). ամբիի վերին:
Πυθμενόθεν, ἐπίῤῥ. dal fondo. յատակէն. գ-կէ-ն-գին:
Πυθμήν - ένος (ὁ) fondo. 2. radice. 3. ceppo. 4. stipite (*Γαλλ.* souche). յատակ. 2. արմատ. 3. արմի, կանճ. 4. ապտաստահի արմ, արմատ. փայ. 2. վերէ. 3. ազգի ծ-ճիւ-ը. 4. ճիւն, ազ, ծառ:
Πυθόληπτος (ὁ, ἡ) inspirato d' Apollo. Ապոլոնէ ազդեալ. Աբօլլոնա ի-լցեր ը-նդ-ը:
Πυθόχρηστος (ὁ, ἡ) approvato dall' oracolo d' Apollo. Ապոլոնի պատգամին հաստատուած. Աբօլլոնան ասիի վերին-քենգին խոշ էնիի պ-ղա-ը:
Πύθω. Μ. πύσω. putrefare. ճխալ, փտացնել. կ-բ-ն-նիլ:
Πύθων - ονος (ὁ) il dragone ucciso d' Apollo. 2. pitone. Ապոլոնին սպանուած վիշապը. 2. հարցուկ, պիւճաքիւ. օրակալուածակը. Աբօլլոնան ի-գերծուիք ածիր. 2. ֆ-ը-ը, պ-յճ-ն-ի:
Πύκα, ἐπίῤῥ. × *ἀντὶ Πυκνά.*
Πυκάζω. Μ. άσω. condensare. 2. coprire. 3. fortificare. 4. ornare. խտացընել. 2. ծածկել. 3. ամրացընել. 4. զարդարել. ը-բէ-բ-նիլ, ֆ-նիլ-նիլ. 2. ծ-ծկիլ. 3. ամրանիլ կ-նիլ. 4. փ-ճ-նիլ:
Πυκεμήδης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) = *Πυκνόφρων.*
Πυκινὸς - ἡ - όν. Ἴων. × *ἀντὶ Πυκνός.* (οὐδ.) *Πυκινὸν, Πυκινὰ, ἐπίῤῥ.* = *Πυκνῶς.*
Πυκινόφρων - ονος (ὁ, ἡ) sensato. խելացի. - ֆ-բ-լ-բ:
Πυκινῶς, ἐπίῤῥ. = *Πυκνῶς.*
Πυκνὰ, ἐπίῤῥ. = *Πυκνῶς.*
Πυκνάκις, ἐπίῤῥ. sovente, spesso. յաճախ. ը-բէ, ը-բէ փ-ի:
Πυκνόβλαστος (ὁ, ἡ) che manda fuori de' germi densi. հած ծիլ արձակող. ը-բէ ֆ-լ-ի կ-բ-ն:
Πυκνόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli densi. հած մազ ա-նգ-ող. ը-բէ ա-լ-լ-ը:
Πυκνόκαρπος (ὁ, ἡ) pieno di frutti պտղով լեցուն. պտղի իւր փ-ը-ը:
Πυκνοκίνδυνος (ὁ, ἡ) che s' espone spesso a de' pericoli. յաճախ ինքը զինքը վտանգի գնող. ը-բէ ը-բէ վ-ն-ի-նիլ խ-հ-լ-վ-նի ֆ-յ-ն:
Πυκνόκομος (ὁ, ἡ) che ha una capellatura folta. հած մազբոյլ. ը-բէ ա-լ-լ-ը:
Πυκνόπορος (ὁ, ἡ) poroso. ծակոտկէն. փ-կ-լ-ի-լ-ի:
Πυκνόῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha delle radici folte. հած արմատ ա-նգ-ող. ը-բէ վ-ծ-լ-ի:
Πυκνὸς - ἡ - όν. folto, denso, spesso. 2. duro. 3. prudente. խիտ, հած. 2. պինդ. 3. խոհեմ. ը-բէ. 2. վեր. 3. ֆ-ի-ա-ի-լ-ի:
Πυκνοσπορέω - ῶ. Μ. ήσω. seminare foltamente. հած ցանել ա-ի-բ-մ-նիլ. ը-բէ խ-վ-ր (ի-ծ-ա-ի):
Πυκνόσπορος (ὁ, ἡ) seminato foltamente. հած ցանուած. ը-բէ խ-վ-ր-ի:
Πυκνόστικτος (ὁ, ἡ) macchioso. պիտակոտ. պ-կ-ի-լ-ի:
Πυκνόστυλος (ὁ, ἡ) che ha molte colonne. շատ սիւներ ունեցող. ը-բէ պ-ի-ի-լ-ի:
Πυκνότης (ἡ) densità. 2. prudenza. խտութիւն, հածութիւն. 2. խոհեմութիւն. ը-բէ-ը-բ-ի. 2. ֆ-ի-լ-լ-ի-ը-ի:
Πυκνόφυλλος (ὁ, ἡ) fronzuto. տերեւախիտ. ը-բէ խ-վ-ր-ի-լ-ի:
Πυκνόω - ῶ. Μ. ώσω. densare. խտացընել. ը-բէ-ը-ը-ը-ի:
Πύκνωμα (τὸ) = *Πυκνότης.*
Πυκνῶς, ἐπίῤῥ. foltamente. 2. spesso, sovente. խտութեամբ. 2. ատեպ, յաճախ. ը-բէ ե-ը-բ-ի. 2. ը-բէ ը-բէ, ը-բէ փ-ի:
Πύκνωσις - εως (ἡ) condensazione. խտացընելը. ը-բէ-ը-ը-ը-ի:
Πυκνωτικὸς - ἡ - όν. atto a condensare. խտացընելու յարմար. ը-բէ-ը-ը-ի-ա-ը-ի:
Πύκτευσις - εως (ἡ) = *Πυγμαχία.*
Πυκτευτὴς - οῦ (ὁ) = *Πύκτης.*
Πυκτεύω. Μ. εύσω. combattere a colpo di pugni. կռուիով կռուիլ. խառնուի իւր թշոյլ-ը-ի՝ ը-ի-ը-ի:
Πύκτης - ου (ὁ) pugile. կռփամարտիկ. խառնուի իւր թշոյլ-ը-ի:
Πυκτικὸς - ἡ - όν. che concerne il pugillato. կռփամարտութեան պատկանած. խառնուի թշոյլ-ը-ի-ն փայր:

Digitized by Google

Πυκτομαχέω - ῶ. M. ήσω. = *Πυκτεύω.*
Πυκτοσύνη (ἡ) = *Πυγμαχια.*
Πυλαία (ἡ) (*ἐπν. σύνοδος.*) assemblea degli Amfittioni in Termopila. Ամֆիկտիոնաց ընդհանուր ըրած ժողովը. Ամֆիկտիոններուն ընդհանուր ֆոյրօֆտը. Ճիշդը՝ հելլ.:
Πυλαιαστής - οῦ (ὁ) minchione, pippione, ciarlatano, ingannatore. ապուշ, դերասան, խարեբայ. անմտի, հիմիթ, ընչլիս:
Πύλαιος - α - ον. che sta avanti la porta. դրան առջին կեցող. ֆռռտաման նմիանափ ֆռռտ:
Πυλαϊστής - οῦ (ὁ) = *Πυλαιαστής.*
Πυλαίτης - ου (ὁ) καὶ *Πυλαῖτις* ἡ *Πυλαῖτις - ιδος* (ἡ) portinaro. գռնապան. ֆռռտաման:
Πυλαωρὸς (ὁ, ἡ) = *Πυλωρός.*
Πύλη (ἡ) porta. 2. battitojo. դուռ. 2. դրան փեղկ. ֆռռտ, պող. 2. ֆռռտ ֆռռնօրը. 3. (*ὁδ.*) stretta (*Γαλλ.* défilé). կիրճ. փերպերի:
Πυληδόκος (ὁ, ἡ) = *Πυλωρός.*
Πυλὶς - ίδος (ἡ) *ὑπκρ. τ. Πύλη.* sportello. պզտիկ դուռ. փլէխ ֆռռտ:
Πυλουρὸς (ὁ, ἡ) *Πυλωρός.*
Πυλοῦχος (ὁ, ἡ) che sostiene le porte. դռներըը բռնող. ֆռռտաըրը բռնեան:
Πυλόω - ῶ. M. ώσω. mettere delle porte. դուռ դնել. ֆռռտ ֆռմտ՝ առնել:
Πυλὼν - ῶνος (ὁ) portone. 2. portico մեծ դուռ. 2. վեստիպիւլ. իրէ ֆռռտ. 2. փեհլիվ, հայոն:
Πυλωρέω - ῶ. M. ήσω. esser portinaro. գռնապան բլլալ. ֆռռտաման օլմագ:
Πυλώριον (τὸ) la cella del portinaro. գըռնապանին խուցը. ֆռռտաման օտասը:
Πυλωρὸς (ὁ, ἡ) portiere, portinaro. 2. piloro (l' orificio inferiore dello stomaco, per cui gli alimenti digeriti passano nelle budella) գռնապան. 2. փիլորոս (*ստամոքսց ամէն ծակը՝ ուսկից որ մորուած կերակուրները ազիքները կ' անցնին*). ֆռռտաման. 2. փորնին ալի բոլոքելու գործածած փեղկի՝ անոնի ի հավ ելլն խոհոլիր ինելէ գոլորտելուրս կիսերելիր:
Πύματος - η - ον. ultimo. յետնի, վերջին. ամենավերջ:
Πύνδαξ - ακος (ὁ) = *Πυθμήν.*
Πυνθάνομαι. M. πεύσομαι. interrogare dimandare. 2. imparare, informarsi, apprendere, sapere. հարցընել. 2. սորվիլ, իմանալ, հասկընալ, գիտնալ. ուշտի, տիլու նիմիտ. 2. խօչընդիր, անգլամտի, տիւհ ուշտի, պէշիտ:
Πύξ, ἐπίῤῥ. col pugno. բռնցք. խոփոտ իլէ:
Πυξίνεος - α - ον. καὶ
Πύξινος - η - ον. fatto di bussolo. ատասէ չինուած. լինդրտին:
Πυξίον (τὸ) tavoletta da scrivere fatta di bossolo. ատասէ չինուած գրելու պնակիկ. լինդրտին նոթելէ նոտը նոտնոտ բռնելու:
Πυξὶς - ίδος (ἡ) scatola, bossolo. տուփ. ֆռռտ:
Πυξοειδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) simile al bossolo. ատասէի նման. լինդրտի պէս:
Πύξος (ἡ) bossolo, bosso. ատաս. լինդր:
Πυξώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πυξοειδής.*
Πυοειδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) marcioso. չարատասէ. իրիւնի:
Πῦον (τὸ) marcia. չարատ. իրիւն:
Πυοποιέω - ῶ. M. ήσω. far suppurare. չարատացընել. իրիւնելցընել:
Πυοποιὸς (ὁ, ἡ) suppurativo. չարատացընող, բանեցընող. իրիւնելոփի, իրիւնելիչի:
Πυόῤῥοια (ἡ) effusione di marcia. չարատվազելը. իրիւն ափտալը:
Πῦος καὶ *Πύος* (ὁ) il primo latte, che viene alle donne di parto. (*Λατ.* colastrum). ծննդկան՝ նորածին հիմիտրուած եկած ասպրկին կաթը. լզհատուրը. ինչի իլէ ափտ. 2. = *Πῦον.*
Πυουλκὸς (ὁ, ἡ) che estrae la marcia. չարատը գուրս քաշող. իրիւն տալտե սիճի:
Πυόω - ῶ. M. ώσω. = *Πυοποιέω.*
Πυπάζω. M. άσω. = *Πυππάζω.*
Πύπαξ. = *Πύππαξ.*
Πυππάζω. M. άσω. gridare per meraviglia. զարմանալով գոռալ. ֆռռնալով իրէն հայդըրմագ:
Πύππαξ, ἐπίῤῥ. ἤ ἐπιφών. bravo, cappari! բարէ, վա՛յ վա՛յ. ափէրէմ, ճա՛յ, ամա՛ն:
Πῦρ - πυρὸς (τὸ) fuoco. 2. febbre. կրակ. 2. ատեշ. ռիթ, նար. 2. ըղեմա:
Πυρὰ (ἡ) rogo, pira (*Γαλλ.* bûcher). խարոյկ. ռիթելէտան:
Πυραῖθ - ηος (ὁ, ἡ) ardente. վառող. խոչընդ:
Πυράκανθα - ης (ἡ) licio (*Γαλλ.* buisson ardent). ատասիսան փուշ. լինդրէ օֆ:
Πυρακτέω - ῶ. M. ήσω. καὶ
Πυρακτόω - ῶ. M. ώσω. voltare, girare sul fuoco per arrossare. 2. infiammare, abbruciare. կրակին վրա դարձընել կարմրցընելու համար. 2. բանեցընել. վառել. ռիթելէն խոտիտիտ չնիւրելիր (ըղեմտիտ իլէ). 2. խոխոչտրմագ, խոճմագ:
Πυραλὶς - ίδος (ἡ) pettirosso, spinturnice (uccello). կարմիր կուրծքով թռչան մը. կիօտիս ըղեմտէ պիր նեվ ֆուշ:
Πυράμη (ἡ) falce. մանգաղ. իշտիան:
Πυραμητὸς (ὁ) messe. հունձք. պէնի:
Πυραμιδικὸς - ἡ - όν. piramidale. բրգանմանի. փիւնէլ ինչ պէնիվիտի:
Πυράμικος - η - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* = *Πυραμιδικός.*
Πυραμὶς - ίδος (ἡ) piramide. 2. focaccia. բուրգ. 2. պլոհինգի. փիւնէլ ինչ. գոմի. 2. պօղաճ:
Πυραμοειδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una piramide. բրգանմանի. փիւնէլ ինչ պէնիվիտի:
Πυραμοῦς - οῦντος (ὁ) = *Πλακοῦς.*
Πυραυγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) brillante come il fuoco. կրակի պէս փայլուն. ռիթել փայլ ֆուրտի:
Πύραυνον (τὸ) focolare. կրակարան, վառարան. ճանիկ:

Digitized by Google

Πυραύστης - ου (ὁ) pirale, farfalla, che svolazza intorno il lume e finalmente vi si brucia. աեռակ մը ֆիֆիճան որ ճրագին քովերը կը ֆռալի ու վերջապես կ՚երթ. ֆերլենի, ոմ ինքնինքէ՝ ի լուսոնքն նետուածը սլանալով նիւթերի խանթ պիտի երթ։

Πυρβόλος (ὁ, ἡ) che getta del fuoco, della fiamma. կրակ՝ բոց նետող. աբիկ՝ ալիւ ֆերլուտան՝ աբան։

Πυργηδόν, ἐπιῤῥ. in forma di torre. աշտարակի ձեւով. փալ պիւրգեր։

Πυργηρέω - ῶ. Μ. ήσω. tener chiuso (καὶ πθ.) esser chiuso dentro una torre. աշտարակի մը ներ գոցել կամ գոցուիլ. պէտ ֆալ իւրնեն ֆոֆրմոճ խօսօ ֆալհանճ։

Πυργίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πυργίον.*

Πυργίον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πύργος.* torricella. պզտիկ աշտարակ։ ֆալ պիւրճիկ։

Πυργισκάριον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πυργίσκιον.*

Πυργίσκιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πυργίσκος.*

Πυργίσκος (ὁ) *ὑποκρ. τ. Πύργος.*

Πυργίτης - ου (ὁ) che fà il suo nido nelle torri. աշտարակներու մէջ բոյն դնող. ֆալիլներ իւրնեն խալը ֆոֆրմոճ խօսօ ֆալհանճ։

Πυργοειδής - ἐος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una torre. աշտարակի ձեւով. ֆալ պէտ պիւրճիկ։

Πυργομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere da una torre. աշտարակէ մը պատերազմիլ. ֆալհանճ ֆիճիւրնելով։

Πυργοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. costruire una torre. աշտարակ մը շինել. պէտ ֆալ խօֆմոճ։

Πυργοποιΐα (ἡ) costruzione d'una torre. աշտարակ մը շինելը. ֆալ խօֆմոճ։

Πύργος (ὁ) torre. 2. castello. 3. rifugio, asilo. 4. battaglione quadrato. 5. bossolo da giocare a' dadi. (*Λατ.* fritillus.) (*Γαλλ.* cornet.) աշտարակ. 2. բերդ, ամրոց. 3. ապաստանարան. 4. քառակուսի զօրագունդ. 5. նռան խաղալու տուփ. ֆալ. 2. ֆալ, հիսար. 3. ընդհանուր հանգոյ. 4. փօքր տեղի ապրիլ նպատակաւ՝ պէտ իւրնեն ֆոֆրմոճ (աղբերը իւրնեն ֆոֆրմոճ աբիկ իւրնեն) ֆալհանճ ֆալհան՝ աղբի։

Πυργοφύλαξ - ακος (ὁ) guardiano d' una torre. աշտարակի պահապան. ֆալ պիւրճիկ։

Πυργόω - ῶ. Μ. ώσω. fortificare di torri. 2. ergere in forma d'una torre. աշտարակներով ամրցընել. 2. աշտարակի ձեւով կանգնել. ֆալհանճ իւրնեն ֆիճնեի վերճ. 2. ֆալ պիւրճիկ նմանութեամբ պիւրճիկ։

Πυργώδης - ες (ὁ, ἡ) = *Πυργοειδής.*

Πύργωμα (τὸ) torre. աշտարակ. ֆալ։

Πύργωσις - εως (ἡ) fortificazione con delle torri. աշտարակներով ամրցընելը. ֆալհանճ իւրնեն ֆիճնեի վերճ։

Πυργωτός - ή - όν. fortificato di torri. 2. fatto in forma di torre. աշտարակներով ամրցած. 2. աշտարակի ձեւով շինուած. ֆալհանճ իւրնեն ֆիճնեի վերճիւճ. 2. ֆալ պիւրճիկ նմանելու։

Πύρδαλον καὶ Πυρδανον (τὸ) = *Πυρεῖον.*

Πύρεθρον (τὸ) piretro, pilatro, perforata (erba). խատ մըն է. հիւերլիւան (պիր նիվ ոթլուճ)։

Πυρεῖον (τὸ) cammino, focolare. 2. fucile, battifuoco. վառարան, կրակարան. 2. գալմախազ. ճախ, հանելու. 2. լուծուճ խալը։

Πυρεκβόλος (ὁ, ἡ) che getta del fuoco, delle scintille, scintillante. կրակ՝ կայծ արձակող. աբիկ ելլեցընող աբան։

Πυρετικός - ή - όν. febbrile. կիրմանեան. ընծայ ֆիճնելի։

Πύρεξις - εως (ἡ) accessione della febbre. կիրճին բռնելը. ընծիճնեն խօրմոճ։

Πυρίσσω (ττω.) *Μ ἔξω.* febbricitare. ունենալ՝ կիրմ ունենալ. ընծիճ ելճել։

Πυρεταίνω. Μ. ανῶ, καὶ Πυρετιάω - ῶ. Μ. άσω = Πυρίσσω.

Πυρίτιον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Πυρετὸς (ὁ) febbre. կիրմ, տենդ. ընծիճ։

Πυρετώδης - εος (ὁ, ἡ) febbrile. կիրմնաճեան. ընծիճայ ֆիճնելի։

Πυρευὸς - έως (ὁ) incendiario. կրակ ձգող. խռնչի աշբաճ, ֆռանգաֆէճ. 2. = *Πυρεῖον.*

Πυρευτὴς - οῦ (ὁ) pescatore a fuoco. կրակով ձուկ բռնող. աբիկ իւր գուլէֆ (աբիկ գուլըլը) ալլայան։

Πυρεύω. Μ. εύσω. far fuoco. 2. incendiare. կրակ վառիլ. 2. էթիլ. աբիկ խաֆմոճ. 2. խաֆմոճ։

Πυρήν - ῆνος (ὁ) coccola, nocciolo. 2. specie di gemma preziosa. 3. spina di pesce. հատապտուղ. կորիզ. 2. պատուականութեան գոհար մը. 3. ձկի փուշ. հատիկ, ւլէֆերտիւճ. 2. պէտ նիվ պիհուլը ճիվճիր. 3. գուլըճ փէչինի։

Πυρηνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di coccola. հատապտուղի ձեւով. հատիկ՝ գոհար պէտ ալէֆերտիւճ։

Πυρηνώδης - εος (ὁ, ἡ) noccioluto. կորիզաւոր. ւլէֆերտիւճ. 2. = *Πυρηνοειδής.*

Πυρηφόρος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Πυροφόρος.*

Πυρία (ἡ) stufa, sudatojo. քրտնարան, քրտնելու բազանիք. իիր համբ։

Πυρίαμα (τὸ) *καὶ*

Πυρίασις - εως (ἡ) fomentazione (nel sudatojo.) քրտինք բերելը (քրտնարանը). իիրլեցնիճ (իիր համբիճնա)։

Πυριατήριον (τὸ) stufa, scaldatojo, sudatojo. քրտնարան, տաքուն. իիր համբ, ընճոճ տեղ։

Πυριατὸς - ή - όν. riscaldato. տաքցած. ըռընճըլ։

Πυριάω - ῶ. Μ. άσω. riscaldare. 2. far sudare in un sudatojo. տաքցընել. 2. քրտնարանի մէջ քրտընցընել. ըռընճոճ. 2. իիր համբիճնա իիրլեցնիճ։

Πυρίβιος (ὁ, ἡ) che vive nel fuoco. կրակի մէջ ապրող. աբիկլուի խալայան։

Πυρίβρωτος (ὁ, ἡ) divorato dal fuoco. կրակէն ապառաժած. աբիկլուին իիրլեցի ծլճալ։

Πυριγενέτης - ου (ὁ) × *ἀντὶ* —

Πυριγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato dal fuoco o nel fuoco. կրակէ կամ կրակի մէջ ծնած. աբիկլուին խօրօ աբիկ իլլինիճ գոչմոճ։

Πυρίγληνος (ὁ, ἡ) che ha le pupille scintillanti. կայծ ցաճող չողուն բիբեր ու-

Digitized by Google

ներջ. կրակի պես կարմրած եղելը՝ մասին՝ խոշորացած։
Πυρίγονος (ὁ, ἡ) = *Πυριγενής*.
Πυρίεφθος (ὁ, ἡ) cotto al fuoco. կրակի վրայ եփուած. բիւրեղ եղիլ։
Πυριθαλπὴς - *έος* (ὁ, ἡ) riscaldato al fuoco. կրակի վրայ տաքցած. բիւրեղ ըմպելի։
Πυρίκαυστος καὶ *Πυρίκαυτος* (ὁ, ἡ) abbruciato al fuoco. կրակի մէջ եփած. բիւրեղ խանձել։
Πυριλαμπὴς - *έος* (ὁ, ἡ) brillante, rilucente come il fuoco. կրակի պէս փայլուն՝ շողուն. բիւրեղ ինչ ֆոսֆոր՝ խոշորացած։
Πυριλαμπὶς - *ίδος* (ἡ) = *Λαμπυρίς*.
Πυρίληπτος (ὁ, ἡ) focoso, infocato. կրակ գտնած, հրայնէկ. բիւրեղ տեսնել, եղելը։
Πυρίμαχος (ὁ, ἡ) fervente guerriero. եռանդուն՝ ատամիկ պատերազմող. եղելը՝ ինչպէս վիճիմ։
Πυρίμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di fuoco, focoso. կրակի ձեւը ունեցող, կրակոտ. բիւրեղ ըստ ձեւին, բիւրեղի։
Πυρίνη (ἡ) = *Πυρήν*.
Πύρινος - η - ον. di fuoco, focoso. կրակէ, կրակից. բիւրեղին, բիւրեղ. (τὸ ν βραχύ.)
Πύρινος - η - ον. di grano. ցորենէ. պէտ պտղոյն. (τὸ ν μακρ.)
Πυρίον (τὸ) = *Πυρεῖον*. 2. turibolo. խունկ. պատարագան։
Πυρινείων - *ουσα* - *ον*. καὶ
Πυρίπνευστος (ὁ, ἡ) καὶ
Πυρισπνέων - *ουσα* - *ον*. × ἀντὶ
Πυρίπνοος - *ους* (ὁ, ἡ) che schizza del fuoco, scintillante. կրակ ցայտող, կայծ ցայտող. բիւրեղ եղելը՝ ինչպէս։ (κυρ. καὶ μτφρ.)
Πυρίσπαρτος καὶ *Πυρίσπορος* (ὁ, ἡ) che sparge del fuoco. կրակ ցանող. բիւրեղ սերմեր։
Πυρίτης - *ου* (ὁ) di grano. ցորենէ. պէտ պտղոյն. (τὸ ν μακρ).
Πυρίτης - *ου* (ὁ) καὶ *Πυρῖτις* - *ίδος* (ἡ) focoso, di fuoco. կրակոտ, կրակէ. բիւրեղ, բիւրեղ, նոր. (οὐσ. ἐνν. λίθος.) fucile, battifuoco, pietra focaja. 2. marcassita (minerale). գայլախտ. 2. հանքային նիւթ մը է. լուծուի բիւրեղ. 2. մարթենիթա բիւրեղ. (τὸ ν βραχύ).
Πυριφλεγὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che brucia come il fuoco. կրակի պէս երգող. բիւրեղ ինչ խոփան։
Πυρίφλεκτος (ὁ, ἡ) abbruciato dal fuoco. կրակէ երած՝ վառուած. բիւրեղին խանձել։
Πυρίχρους - *ωτος* (ὁ, ἡ) che ha il color del fuoco. կրակի գոյնով. բիւրեղ գունիկ։
Πυρκαεὺς - *έως* (ὁ) incendiatore. կրակ ընող, հրդեհարար. խանձել ընթացան, ֆոսֆորիզը։
Πυρκαϊὰ - *ᾶς* (ἡ) incendio. 2. pira, rogo (Γαλλ. bûcher). կրակ, հրդեհ. 2. փայտակոյտ (երբեմն համար), խարոյկ. խանձել. 2. բիւրեղարան։
Πυρκαϊὸς - *α* - *ον*. maturo. հասուն. ներքին, ծնած։
Πύρνος (ὁ) × ἀντὶ *Πύρινος*. (ὄθ. ἐνν. ἄρτος). boccone di pane, tozzo di pane. հացի պատառ. կտոր լզկուած՝ տելի։
Πυρόβιος (ὁ, ἡ) = *Πυρίβιος*.
Πυροβόλος (ὁ, ἡ) che getta, lancia del fuoco. կրակ նետող. բիւրեղ նետան։
Πυροειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) simile al grano. ցորենի նման. պղպեղ պիպէրը. (τὸ ν μακρ.)
Πυροειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίρ.*) - *εώς*. simile al fuoco. կրակի նման. բիւրեղ ֆոսֆորի նման. (τὸ ν βραχύ).
Πυρόεις - *εσσα* - *εν*. = *Πυρώδης*.
Πυροκαπηλεύω. *Μ*. *ευσω*. easer mercante di frumento. ցորենի վաճառական ըլլալ. պղպեղ պղպիրիներ ծախել։
Πυρολαβὶς - *ίδος* (ἡ) = *Πυράγρα*.
Πυρολαμπὶς - *ίδος* (ἡ) = *Πυρίλαμπις*.
Πυρολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie del frumento. ցորեն ժողվող. գործ խելացի։
Πυρομαντεία (- *μαντία*) (ἡ) piromanzia, indovinazione fatta per mezzo del fuoco. հրահմայութիւն, կրակով եղած խոհարգութիւն. բիւրեղ նեղ ինչ ոգի ֆոսֆորէսէնթ՝ բիւրեղներէ։
Πυρομάντις - *εως* (ὁ, ἡ) piromanta, indovinatore per mezzo del fuoco. հմայող, կրակով կախարգութիւն ընող. բիւրեղ նեղ ինչ ֆոսֆորէսէնթ՝ բիւրեղներէ խոհ։
Πυρομετρέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. misurare il frumento. ցորեն չափել. գործ խելգիր։
Πυρομέτρης - *ου* (ὁ) misuratore del frumento. ցորեն չափող. գործ խելգիր։
Πυροπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vende il grano. ցորենի վաճառանոց. գործ ցորեն ծախուելու տեղ։
Πυροπωλέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. vender del grano. ցորեն ծախել. գործ ծախել։
Πυροπώλης - *ου* (ὁ) venditore di grano. ցորեն ծախող. գործ ծախան։
Πυρὸς (ὁ) frumento, grano. ցորեն. պէտ պտղոյ։
Πυροφεγγὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che risplende, brilla come il fuoco. կրակի պէս փայլուն՝ շողուն. բիւրեղ ֆոսֆ խոյտ։
Πυροφόρος (ὁ, ἡ) (τὸ ν βραχύ.) = *Πυροφόρος*.
Πυροφόρος (ὁ, ἡ) (τὸ ν μακρ.) che produce del frumento. ցորեն բուսցնող. գործ հաղ խոհ։
Πυρόχρους - *ωτος* (ὁ, ἡ) = *Πυρίχρους*.
Πυρόω - *ῶ*. *Μ*. *ώσω*. infocare, abbruciare, accendere. 2. provare nel fuoco, nel crogiuolo. կրակ գործընկել, երել, վառել. 2. կրակի՝ հալոցի մէջ փորձել. բիւրեղ լեհերէն, խոփել, բոսոնցնել։ 2. բիւրեղ՝ ֆոսֆոր բիւրեղացնել։
Πυρολέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. accendere, fare fuoco. 2. incendiare. կրակ վառել. 2. երել, հրդեհել. բիւրեղ խոփել. 2. խոփել, իշրել ինչ բիւրեղի նման։
Πυρπόλησις - *εως* (ἡ) incendio. կրակ, հրդեհ. խանձել, իշրել։
Πυρπόλος (ὁ, ἡ) incendiario. հրդեհարար. խանձել պրոքան, ֆոսֆորիզը։
Πυρράζω. *Μ*. *άσω*. esser rosso, rubro, rubicondo. կարմիր չէկ ըլլալ. եղելը ֆոսֆոր ծլնել։
Πυρράλλις - *ίδος* (ἡ) = *Πυραλίς*.
Πυρράσω - *ῶ*. *Μ*. *άσω*. καὶ

Digitized by Google

Πυῤῥίζω. M. ίσω. = *Πυῤῥάζω.*

Πυῤῥίχιος (ὁ) pirrichio (piede metrico composto di due brevisillabe). ոՒգ-ոյոս (երկու սուղ վանկէ բաղկացեալ ոտանաւոր չափական ոտք)· Է-ի Է.ոս Հնդկական էդոսի հնչեալ։

Πυῤῥόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli rubicondi. չէկ մազերով· Է.ԸԼԸԼ ոՒԼԼԸ, Է.ոՒրԼ ոՒԼԼԸ։

Πυῤῥός - ά - όν. rubro, rubicondo. (գնդ. ծագդի) կարմիր, չէկ· Է.ԸԼԸԼ, Է.ոՒրԼ։

Πυῤῥότριχος (ὁ, ἡ) = *Πυῤῥόθριξ.*

Πυῤῥόω - ῶ. M. ώσω. render rubro. չէկ ընել· Է.ԸԼԸԼ ԸՒՒՀ-Է, Է.ոՒրԼ-Լ-ՐՒՒՀ-Է։

Πυῤῥώδης - εος (ὁ, ἡ) rosseggiante. կարմիր գոյնով· Է.ԸՐ-Է.ԸԼԸ-ոս Լ-ոլ-ի։

Πυρσαίνω. M. ανῶ. render rubro. չՒՀ-ոս կարմիր ընել· Է.ԸԼԸԼ ԸՒՒՀ-Է։

Πυρσεία (ἡ) segnale dato con una fiaccola accesa. վՀՀով ազդանշան տալ. ոս-Լ-ոլ ԻւրԻՒՆ գԼ-ոՐԸՒ։

Πυρσεύω. M. εύσω. dar un segno colla fiaccola. 2. abbruciare. վՀՀով նշան տալ. 2. Է.ոՐԼ· ոս-Լ-ոլ Իւր գԼ-ոՐԸՒ Լ-ՐՒՒՀ-Է· 2. Ի-ՓՀ-Է։

Πυρσὸς (ὁ) fiaccola, face. վՀՀ· ոս-Լ-ոլ։

Πυρσοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una fiaccola. վՀՀակիր· ոս-Լ-ոլ Ի-Լ-Ը-ոյ։

Πυρφόρος (ὁ, ἡ) che porta del fuoco. կրակ կրող· ԱՐԻՒ Ի-Լ-Ը-ոյ։

Πυρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πυροειδής.*

Πυρωπός (ὁ, ἡ) che ha la faccia, l'aspetto rosso come il fuoco. կրակի պէս Է.ԸՐԸՆ՝ ԱՒՏՈՂ կարմիր· ԱՐԻՒ Ֆ-ոՒԼ Ի-Ը-Լ-ՒՒ՝ Գ-ՐԼԻՒՒՐ Է.ԸՐ-ԸՐԸ. (οὐσ. ἐνν. λίθος.) piropo, carbonchio. կարմիրհաւն (պատառական քար մէն է)· Լ-Ի-Գ-Ի-Ը-Ի Ի-Լ-Ը-ոս։

Πύρωσις - εως (ἡ) abbruciamento, infiammazione, cociore. Է.ՐԻՒԸ, բանկիւղ, վառուիլը· Ի-ոՒն, Ի-ոՒ-ոՒ-ոՒ-ոս։

Πυρωτικὸς - ἡ - όν. caustico. Է.ՐՕՂ· Ի-ՓԸՂԸ։

Πύσμα (τὸ) domanda, questione. հարցմունք, խնդիր· ոՐԻ-ոս, գԻԼ-ոս։

Πυσματικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. interrogativo. հարցական· ոՐԻ-ոյ-ոս փոյԼ-Է։

Πυστιάομαι - ῶμαι. = *Πυνθάνομαι.*

Πύστις - εως (ἡ) domanda, interrogazione. 2. fama. հարցմունք· 2· համբաւ· ոՐԻ-ոս, գԻԼ-ոս· 2· ՆՈՒ։

Πυτία (ἡ) coagulo. կաթի մակարդ, խաշած· Ի-ՕՂ-Ը-Ր՝ գԻ-Ր՝ ԳԻՒՆԻՐ ՀոյԼ-ոս։

Πυτιάζω. M. άσω. coagulare. մակարդել· Ֆ-ոյ-ոՒ-ոՒ-ոՒՀ-Է, Ի-ՕՂ-ՒՐ-ոՒՀ-Է։

Πυτίζω. M. ίσω. sputare spesso. 2. schizzare colla bocca. յաճախ Ֆ-ՐՒՆԼ· 2. բերանովը ցոյԼ-Ի· ԱԸՐ ԱԸՐ ԲԻ-Ի-Գ-ՐՒՒՀ-Է· 2· ԱՂԸ Իւր ԳԻ-ԱԻ-ՐՒՒՀ-Է։

Πυτίνη (ἡ) damigiana. վՐոՆ կՈՒԻՆ Հաւասած ապակի· փաՀՓՈՆա։

Πυτινοπλόκος (ὁ, ἡ) che fà delle damigiane. ապակիի վրայ կՈՒԻՆ Հաւասղ· փաՀՓՈՆա Իոփող։

Πυώδης - εος (ὁ, ἡ) marcioso. չարաւտ· Է.ՐԻՆԼ, Է.ՐՈՆԼԸ։

Πύωσις - εως (ἡ) suppurazione. չարաւտ-ՆոյԸ, Իոդուացիլը· Է.ՐԻՒԼՈՆՒՀ-Է, Է.ՐՈՆԼՈՆոս։

Πῶ; ἐπίῤῥ. Δ. ἀντὶ Ποῦ;

Πω, μόῤῥ. (ἐγκλ. ἢ ἐπίῤῥ.) ancora. գԻա, ասկաւԻՒՆ· փաՀա, Լ-Ի-Ր-Ի-Ը-Ի, Հաւս։

Πώγων - ωνος (ὁ) barba. մՐուՔ· ոՒփա։

Πωγωνίας - ου (ὁ) barbato. մՐուՔաւոր· ոՒփ-Լ-Լ-Ը։

Πωγωνιάτης - ου (ὁ) καὶ *Πωγωνιᾶτις - ιδος* (ἡ) = *Πωγωνοφόρος.*

Πωγώνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πώγων.* barbetta. պզտիկ մՐուՔ· ոՒփ-ՔԸՔ։

Πωγωνίτης - ου (ὁ) καὶ *Πωγωνῖτις - ιδος* (ἡ) = *Πωγωνιάτης.*

Πωγωνοφόρος (ὁ, ἡ) barbato. մՐուՔաւոր· ոՒփ-Լ-Լ-Ը։

Πωλάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πωλίον.*

Πωλεία (ἡ) la cura d'allevare de' puledri. (ձիու) մուրուկ պահԼը՝ մեծցընելը· Ի-ոյ ոՒփ-Լ-ոՒՀ-Է՝ պահ-Լ-ՐՒՒՀ-Է։

Πωλευτὴς - οῦ (ὁ) che ha la cura de' puledri. (ձիու) մուրուկ պահող՝ նայող· Ի-Լ ոՒփ-Լ-ոյՆ՝ պՀ-Է։

Πωλεύω. M. εύσω. conservare, esercitare de' puledri. (ձիու) մուրուկ պահԼ՝ կըՐՔԼ-Է· Ի-ոյ պ-Լ-Ի-Է՝ Ի-ՈՒՐ ԲՒՒՀ-Է։

Πωλέω - ῶ. M. ήσω. vendere. ծախԼ· ոՒՓ-ՀՔ։

Πώλημα (τὸ) merce. վաճառք· Հ-ՐՒՀ, Հաւ։

Πώλησις - εως (ἡ) vendita. ծախԼԸ· ոՒՓ-ՀՔԼԸ։

Πωλητήριον (τὸ) mercato. վաճառանոց, չուկայ· պոլՐ, Լ-ՐՐԸ։

Πωλητὴς - οῦ (ὁ) venditore. ծախող· ոՒՓ-ՐՔԸ։

Πωλικὸς - ἡ - όν. di puledro. (ձիու) մուրուկի յատՀոյ· Ի-ոյ փոյԼ-Է։

Πώλιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πῶλος.* puledrino. պզտիկ մուրուկ (ձիու)· Ի-ՈՒՔԸ։

Πωλοδαμαστὴς - οῦ (ὁ) = *Πωλοδάμνης.*

Πωλοδαμνέω - ῶ. M. ήσω. esercitare de' puledri. (ձիու) մուրուկ կրՒՒՀ-Է· Ի-ոյ-Լ-Ր Ի-ոյ-Լ-Ի՝ ԲՒՐՐոյԼԸ ԲՒՒՀ-Է։

Πωλοδάμνης - ου (ὁ) esercitatore de' puledri. (ձիու) մուրուկ կրՒՒՀող· Ի-ոյ-Լ-Ր Ի-ոյ-Լ-Ի՝ ԲՒՐՐոյԼԸ Է.ոՒՒՀ։

Πωλοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura de' puledri. (ձիու) մուրուկ պահող՝ նայող· Ի-ոյ ոՒփ-Լ-ոյՆ՝ պՀ-Է։

Πῶλος (ὁ καὶ ἡ) puledro. մուրուկ (ձիու Հոյու եւ այլն)· Ի-ոյ, ոՐՓ ՎԸ ասՐԸ պատԸԼԼ Հոյ-Լ-ՈՒՆ Ի-ոՎ-Ր-ոս։

Πωλοτρόφος (ὁ, ἡ) che nudrisce de' puledri. (ձիու) մուրուկ սնուցանող· Ի-ոյ պՀ-Լ-ոյՆ։

Πῶμα (τὸ) × ἀντὶ *Πόμα.*

Πῶμα (τὸ) coperchio. Խուփ, կափարիչ· Ֆ-ՓՀ-Է։

Πωμάζω. M. άσω. coperchiare. Խփել· Ֆ-Ֆ-ՓՀ-Է, Ֆ-ՓՀ-Լ-Է Ֆ-ՕՆՀ-Է։

Πωμαστήριον (τὸ) coperchio. Խուփ· Ֆ-Ֆ-Ֆ-Է։

Πωμάτιον (τὰ) ὑπκρ. τ. *Πῶμα.*

Πώποτε, ἐπίῤῥ. mai, giammai. 2. mai, fin' ad ora (*Λατ.* unquam). ՀԼ ԲՐՐՔԸ· 2· ԲՐՐՔԸ, ԲՐՐՔԻՒՆ, ՔԻՒՐՈՒՀ ՀԻՆՎ· ոՎԼ, ՀԻԼ· 2· Ղ-Լ-ՐՈՆՀ, Փ-ՓՀ, ՀԻԼ։

Πῶρος (ὁ) tufo (specie di pietra bianca e piena di pori). 2. callo. ՀԻՐՄԱԿ ու ծակոտկէն քար մը· 2· մարմնոյ կալոս·

Digitized by Google

պետ. Ի՛ր տեղից դուրս հանել. 2. Նշանը։

Πωρόω - ῶ. M. ώσω. indurare (come il callo). (*Մարմին կոշտի պես*) կարծրացնել։ (Նաեւ գնալ) վերկենդրիկ։

Πωρώδης - εος (ὁ, ἡ) calloso. քարացած. Նաեւ քէլէ։

Πώρωσις - εως (ἡ) durezza. խտութիւն, կարծրութիւն. վերկէնդրիկ։

Πῶς; ἐπίῤῥ. come? in qual maniera? ինչպէս, ինչ եղանակաւ. նաեւ, նի՞ թուրքերէն։

Πως, ἐγκλιτ. in qualche modo, in qualche maniera. կերպիւ մը, եղանակաւ մը. պէտ թուրքերէն։

Πωτάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. volare, scagliarsi. թռչիլ, նետուիլ. սլանալ, թռչտիլ։

Πῶϋ - εος (τὸ) gregge. անասնոց հօտ. գոյուն ոչխարաց։

Πώϋγξ καὶ Πώϋξ - υγος (ἡ) folaga. կրպին թռչուն մը. անգլ. քուլ։

P.

P, ῥ, ῥῶ (τὸ) ἄκλ. Ro. La decima settima lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (ῥ΄) significa cento o centesimo, e coll' accento di sotto (ͺῥ) cento mila. Յոօ. Ճատնաց պրուտիներից տասնուեօթներորդ գիրն է։ Համրանքի կողմնակ վրայի չեշտագիծ (ῥ΄) կը նշանակէ հարիւր կամ հարիւրերորդ, ու տակը բերուած տասն (ͺῥ) հարիւր հազար. Ր՛օ. Լատինի լեռնէն մի նեռիներից հարիւր տար։ Այդ նիւթերիցուն խալերիներից նուրը նուրբ (ῥ΄) նիւթ էր ջեղերիցի օրտոպտա (ͺῥ) նիւթ մի (100,000).

Ῥά. μόρ. ἐγκλ. ἀντὶ Ἄρα.

Ῥᾶ (τὸ) (ἄκλ.) rabarbaro. խաշխաշ. քաւկեդ։

Ῥαβάσσω (ττω.) *M.* άξω. correre quà e là, strepitare. տագին տագին վազել, փաթըռատաց ընել. եղիր պէրի քօշմէ. լսուիս նիւթ։

Ῥαβδεύω. M. εύσω. pescare colla verga. ցպով ձուկ որսալ. կտոպտ իւր գործն ընել. ավլուիլ։ 2. = *Ῥαβδίζω.*

Ῥαβδίζω. M. ίσω. battere con una bacchetta. ցպով զարնել. կտոպտ իւր տրմուիլ, տեղիներից։

Ῥάβδινος - η - ον. fatto di verghe. ցպե չինուած. կտոպտիկ նիւթից։

Ῥαβδίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Ῥάβδος.* bacchettino. պզտիկ ցուպ. կտոպտիկ։

Ῥαβδοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile alla bacchetta. ցպի նման. կտոպտ պէնիր։

Ῥαβδομαντεία (ἡ) indovinazione fatta per mezzo delle bacchette. ցպով նայած գուշակութիւն՝ ըզգալութիւն. կտոպտ նիւթ իւր ուղ ֆալլելէ՝ բնմալլելէ։

Ῥαβδομαχία (ἡ) combattimento colle zagaglie. մականով կռուիլը. գիրիւ իւր տեղիցիւրիւ։

Ῥαβδονόμος (ὁ) = *Ῥαβδοῦχος.*

Ῥάβδος (ἡ) verga, bastone, bacchetta. 2. verga da pescare. 3. caduceo, scettro. 4. stria. ցուպ, գաւազան. 2. նուկ բռնելու ցուպ. 3. գաւազան (գաւազան, իշխանութիւն). 4. անոնց չերտ. տեղ նիւթ, կտոպտ։ 2. պղպէ ավլուելուն կտոպտ. 3. հիւթերի տեղիներէ, ——. 4. թուր տիրոջ օլտուր։

Ῥαβδουχέω - ῶ. M. ήσω. tener un bastone, esser littore. ցուպ բռնել՝ անելու, նուիրակի գործ. կտոպտ թռիներ տեղիներէ օլմէ, հասա, փոխիլ օլմէ։

Ῥαβδουχία (ἡ) la carica del littore. նուիրակութիւն. հասալըք, փոխիլիլմէ. խասաֆըլըք։

Ῥαβδοῦχος (ὁ, ἡ) littore. նուիրակ, անոր իշխանութեան գաւազան մը կրող տերութեան պաշտօնեայ. հասա, փոխիլ, իլչիի հիւիներից տեղիներէ թուրքեան տակ լիքն ատոչ, խասաֆը։

Ῥαβδοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare una bacchetta. գաւազան կրել. տեղիներ թուրմէ։

Ῥαβδοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una bacchetta. ցուպ կրող. տեղիներ թուրքան. = *Ῥαβδοῦχος.*

Ῥάβδωσις - εως (ἡ) scanalatura. խոզակ իեւով բանալը՝ փապարիկը. օլուքան, օլուք օլուք ալմա։

Ῥαβδωτός - ή - όν. fatto di verghe. 2. scanalato, vergato, striato. ցուպ չինուած. 2. խոզակներու, գաւազաններու, չերտաւոր. կտոպտիկ խոխաբ. 3. կտոպտիա, օլուքը, օլուք օլուք։

Ῥαγάς - άδος (ἡ) fessura. ճեղքուածք. խոզիկ։

Ῥαγδαῖος - α - ον. impetuoso. ուժգին, բուռն, սաստիկ. փոյթ, կրքոտ, հեղինէ կիր։ — αίως, ἐπίῤῥ.

Ῥαγδήν, ἐπίῤῥ. impetuosamente. ուժգնակի, ուժով. հեղինէ՛ իշէ իւր։

Ῥαγή (ἡ) = *Ῥῆγμα.*

Ῥαγίζω. M. ίσω. cogliere de' granelli d' uva, mangiare l' uva grano a grano. խաղողի հատիր փրցընել. խաղողը հատ հատ ուտել. խաղող գանկիներէ էօթուֆէ, խաչիա գանկ գանկ նիւթիւ։

Ῥαγίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Ῥάξ.*

Ῥαγολογέω - ῶ. M. ήσω. raccogliere degli acini. խաղողի հատ ժողվել. խաչի գանկ իւթիւ։

Ῥαγολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie degli acini. խաղողի հատ ժողվող. խաչի գանկ իւթիւ։

Ῥαγόω - ῶ. M. ώσω. = *Ῥαγέω καὶ Ῥήγνυμι.*

Ῥάδαμνος (ὁ) germe. ծիլ. ֆիլիզ։

Ῥαδινός - ή - όν. tenero, molle. 2. agile, movibile. փափուկ, կակուղ. 2. շարժուն, գիւրաշարժ. նազիկ, խոնարհ։ 2. կտոպտ իեղկինին, չլինի։

Ῥάδιξ - ικος (ἡ) ramo. ոստ. գալ։

Ῥάδιος - α ἤ ος - ον. facile. 2. accomodato. 3. inconsiderato. գիւրին. 2. յարմար. 3. անխոհեմ. գօշ. 2. անյոյս, կտոպտիկիւիւ։ 3. գնահատ։

Ῥαδιουργέω - ῶ. M. ήσω. esser pronto a commettter un delitto, a far del male. 2. occuparsi a delle cose inutili, facili.

Digitized by Google

3. agire senza scrupolo, trascuratamente.

Ῥᾳδιουργία (ἡ) = Κακουργία, Πανουργία.

Ῥᾳδιουργός - ἠ - όν. furbo, astuto. 2. scellerato, malfattore. 3. negligente.

Ῥᾳδίως, ἐπίῤῥ. facilmente. 2. trascuratamente, sconsideratamente. 3. senza scrupolo.

Ῥάζω. M. ῥάξω. = Ῥύζω.

Ῥαθάμιγξ - ιγγος (ἡ) × ἀντὶ Ῥανίς.

Ῥαθυμέω - ῶ. M. ησω. trascurare, esser pigro.

Ῥαθυμία (ἡ) trascuranza, pigrizia.

Ῥᾴθυμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - θύμως. negligente, pigro, infingardo.

Ῥαΐα (ἡ) sanità.

Ῥαιβοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) curvo.

Ῥαιβός - ἠ - όν. varo, strambo, sbilenco. 2. curvo.

Ῥαιβόω - ῶ. M. ώσω. storcere.

Ῥαΐζω. M. ϊσω. migliorarsi.

Ῥαίνω. M. ῥανῶ. spargere, spruzzare.

Ῥαιστὴρ (ὁ) martello.

Ῥαΐστης - ου (ὁ) distruttore.

Ῥαιστὸς - ἠ - όν. distrutto.

Ῥάϊω. M. ῥάϊσω. guastare, rovinare, distruggere.

Ῥακενδύτης - ου (ὁ) vestito di cenci, d'abiti stracciati.

Ῥάκεον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ῥάκος. cencio.

Ῥακοδυτέω - ῶ. M. ήσω. esser vestito di cenci.

Ῥακοδύτης - ου (ὁ) καὶ Ῥακόδυτος (ὁ, ἡ) = Ῥακενδύτης.

Ῥάκος - εος - ους (τὸ) cencio.

Ῥακοφορέω - ῶ. M. ήσω. = Ῥακοδυτέω.

Ῥακόω - ῶ. M. ώσω. lacerare.

Ῥακτήριος - α - ον. strepitoso.

Ῥακτὸς - ἠ - όν. scosceso, precipitoso.

Ῥακώδης - εος (ὁ, ἡ) stracciato.

Ῥάκωμα (τὸ) = Ῥάκιον.

Ῥάκωσις - εως (ἡ) ruga.

Ῥᾶμα (καὶ ὄχι Ῥάμμα) (τὸ) = Ῥάσμα.

Ῥάμμα (τὸ) cucitura. 2. filo. 2. ῥάβδος. 2. ῥάκος.

Ῥάμνος (ἡ) arbusto, macchia (*Γαλλ.* brande).

Ῥαμφὴ (ἡ) spada.

Ῥαμφιστης - οῦ (ὁ) ragana, dragone marino.

Ῥαμφὶς - ίδος (ἡ) uncino.

Ῥάμφος - εος - ους (τὸ) becco.

Ῥανὶς - ίδος (ἡ) goccia.

Ῥαντὴρ (ὁ) innaffiatore.

Ῥαντίζω. M. ίσω. innaffiare.

Ῥάντισμα (τὸ) καὶ Ῥαντισμὸς (ὁ) innaffiamento.

Ῥαντιστρον (τὸ) innaffiatojo, aspersorio.

Ῥαξ (ἡ) acino, granello d'uva.

Ῥάξις - εως (ἡ) conflitto, attacco di battaglia.

Ῥάον, καὶ Ῥᾴονως, ἐπίῤῥ. più facilmente.

Ῥαπίζω. M. ίσω. bastonare. 2. schiaffeggiare, dare uno scappellotto.

Ῥαπὶς ἡ Ῥάπις - ίδος (ἡ) bacchetta.

Ῥάπισμα (τὸ) bastonata. 2. schiaffo, scappellotto.

Ῥαπισμὸς (ὁ) l'azione di bastonare o di dare degli schiaffi.

Ῥάπτης - ου (ὁ) sarto.

Ῥαπτικὸς - ἠ - όν. che concerne il sarto.

Ῥαπτὸς - ἠ - όν. cucito.

Ῥάπτρια (ἡ) θηλ. τ. Ῥάπτης.

Ῥάπτω. M. ψω. cucire.

Ῥάσμα (τὸ) = Ῥάντισμα.

Ῥάσσω. M. ῥάξω. rompere, fracassare. 2.

Digitized by Google

percuotere. հարկել, հարմկել· 2· զարնել, բակտիլ· ելբմտ, խուլտատ· 2· լրտիմտ, ատրմտ:

'Ρᾷστα, ἐπίῤ. facillissimamente. խիտ գիւրաբիծաւմբ· ըստի ատանէբէ իւր, ինչ խօսչ:

'Ρᾴστος - η - ον. (ὑπερθ. ἀνμλ. τ. 'Ράδιος). facilissimo. խիտ գիւրին· ինչ խօսչ:

'Ραστωνεύω. Μ. εὐσω καὶ 'Ραστωνίω - ῶ. Μ. ήσω. = 'Ραθυμέω.

'Ραστώνη (ἡ) facilità. 2. riposo. գիւրաբիծիւն· 2· հանգիստ, գադար· խօսչութիւն· ատանէբէ· 2· բահանիբէ, ինչտահի· ἴδε καὶ 'Ραθυμία.

'Ραφανέλαιον (τὸ) olio estratto dal seme di rafano. բոզկի սերմանի իւղ· խաբէ խօսանտանի խաղբ:

'Ραφάνη (ἡ) = 'Ραφανίς.

'Ραφανίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. 'Ραφανίς.

'Ραφανιδόω - ῶ. Μ. ώσω. gastigare un adultero ficcandogli nel culo un rafano. սրբանին ծակէն բոզկ մը խոթելով շիտցնել պատժել· տիւղութիւնի պէս խոթէ ինչտ ինչտ ելնտ տալ:

'Ραφανιδώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al rafano. բոզկի նման· խաբէ պիտկեր:

'Ραφανίδωσις - εως (ἡ) τὸ οὖσ. τ. 'Ραφανιδόω.

'Ραφανίς - ίδος (ἡ) rafano. բոզկ· խաբէ:

'Ράφανος (ἡ) = 'Ραφανίς.

'Ραφανώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al rafano. բոզկի նման· խաբէ պիտկեր:

'Ραφεῖον (τὸ) bottega di sartore. գերձակի կրպակ· խրէղ խնտանէբէ:

'Ραφευς - έως (ὁ) = 'Ράπτης.

'Ραφή (ἡ) cucitura. կարան· փետիլ:

'Ραφιδεύς - έως καὶ

'Ραφιδευτὴς - οῦ (ὁ) ricamatore. ասղնագործ· ոսկիով էլլեկեն, ոսկելիճի:

'Ραφιδεύω. Μ. εὐσω. ricamare. ասեղով բանել· ոսկիով էլլեկել:

'Ραφιδοθήκη (ἡ) agorajo. ասղնոց· էնտէլէ:

'Ραφίς - ίδος (ἡ) ago. ասեղ· էնտ:

'Ραχία (ἡ) spiaggia pietrosa. 2. il fracasso delle onde, che si spezzano nella spiaggia. 3. riflusso. քարալ ծովիզը· 2· ծովու քարերը բաղխօղ կտրատօղ ալիքներուն շառաչիւնը· 3· տեղատուութիւն· խնէլէբ պիտիլ էջլբբ· 2· ալիքներէն ըտնթացը· 3· պիտիլին խոխրիտ, նեղբ:

'Ραχιαῖος - α - ον. dorsale. կռնկէկ· մբրնմբրնայ փաչբ:

'Ραχίζω. Μ. ίσω. fendere, recidere il dorso. 2. scannare. կռնակը ձիգբել· 2· մորթել· մբրնբէբ խորտ· 2· պօղալտատ:

'Ράχις - εως (ἡ) spina dorsale, dorso, schiena. ողնայար, կռնակ· ծնոտբը կիպէ, մբրնմբրնայ:

'Ραχιστὴρ καὶ

'Ραχιστὴς - οῦ (ὁ) scannatore. 2. malfattore. մորթօղ· 2· չարագործ· պօղալտատ· 2· պիտիլտատ:

'Ραχίτης - ου (ὁ) καὶ 'Ραχῖτις - ίδος (ἡ) dorsale. կռնկէկ· մբրնմբրնայ փաչբ:

'Ράχος (ἡ) verga spinosa. 2. siepe. ցուպ· 2· ցանկ· պիտիլէ պիչկնիկ· 2· դաբբ, ևիճ:

'Ραψις - εως (ἡ) cucitura. կարելը· պիտիլէ:

'Ραψῳδέω - ῶ. Μ. ήσω. recitare i versi di qualche poeta. 2. ciarlare. բանաստեղծի մը ասանաւորները բերնացի ձանվ զրուցել· 2· շատ զրուցել· պէր շէնի պիչկիէրէնի պիտիլ՝ պէս իւր պօչկնիկ· 2· լափազանէ խնդալ:

'Ραψῳδημα (τὸ) finzione. կեղծիք, ձեվ բան· ապտատմ նկանք:

'Ραψῳδία (ἡ) rapsodia, frammenti de' versi d' Omero. հանգներգութիւն, համ գաւազանգերգութիւն, հանգերգութիւն մը զովաբանող ասանաւորները· Ըստ ափսոսան խոսրովելերէն կծմել:

'Ραψῳδικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ως. da rapsodo. հանգներգուի պէս· շատ խոսրովելերէն պիտիլ օգտակ ելնէ:

'Ραψῳδὸς (ὁ) rapsodo, colui che recita alcuni pezzi de' poemi d' Omero. հանգներգու, համբաւնի քերթաւանդներէն քանի մը կտոր բերնաց կարգացող՝ շատ հոխրոսան խոսրովելերէնի պէս իր կողմէն պիտիլ օգտակ՝ ինչ ելնէ:

'Ραων - ονος (ὁ, ἡ) συγκρ. ἀνμλ. τ. 'Ράδιος. più facile. աւելի գիւրին· փոխ խօսչ:

'Ρέα, ἐπίῤ. = 'Ράδίως.

'Ρεγεὺς - έως καὶ 'Ρεγιστὴρ καὶ 'Ρεγιστὴς - οῦ (ὁ) tintore. ներկող· ոչոճչ:

'Ρέγκος - εος - ους (τὸ) russo. խռրուչ· խռրուչել:

'Ρέγκω καὶ (μσ.) 'Ρέγκομαι. Μ. ξέγξω - ομαι. russare. խռրդալ· խռրուճալ:

'Ρέγξις - εως (ἡ) = 'Ρέγκος.

'Ρέγος - εος - ους (τὸ) = 'Ρῆγος.

'Ρέγχος - εος - ους (τὸ) = 'Ρέγκος.

'Ρέγχω. Μ. ξέγξω. russare. խռրդալ· խռրուճալ:

'Ρέζω. Μ. ξέξω. fare, operare, agire (lemerariamente). ընել, գործել (յանդգնաբար)· կիսիլ, իւլլիսիլ (փոխադարձ իւր):

'Ρέθος - εος - ους (τὸ) qualunque membro del corpo. 2. faccia. 3. guancie. մարմնոյ որ եւ իցէ անդամը· 2· երես· 3· այտ· վիճաստան մեր պէր ապրալ· 2· ինչ, ատրաբ· 3· խնդած:

'Ρεῖα, ἐπίῤ. = 'Ρέα.

'Ρεῖθρον (τὸ) fiume, torrente. գետ, հեղեղ· լայ, ուխ:

'Ρεμβάζομαι. Μ. άσομαι. esser distratto. միտքը ատրաղիէլ զրագիլ· ֆիւրէի տալբ:

'Ρεμβὸς - ἡ - όν. vagabondo. 2. distratto. ատագին անգին պրբատօղ· 2· միտքը ատրաղիած զրագած· ուրեմն կորչի· 3· ֆիւրէի տալբեբէ, ֆիւրէիան օլմալ:

'Ρέμβος (ὁ) distrazione. զրագալմ, միտքի ատրաբգիներէ· ֆիւրէ տալբմալբ, ֆիւրէիանբէ:

'Ρέμβω (Χ. Μ.) girare. գարձնել· չեխիլ· (συνήθ. μσ. ῆ παθ.) = 'Ρεμβάζομαι.

'Ρέπω. Μ. ξέψω. inclinarsi. միտել, հակիլ· խիլիճնալ, ինչիլնալ:

Digitized by Google

'Ρεῦμα (τὸ) torrente. 2. reuma. Հեղեղ. 2. Հարբուխ. ախ. 2. չխոփ։
'Ρευματίζόμαι. M. ίσομαι. inondare. 2. esser attaccato di reuma. Հեղեղել. 2. Հարբուխ ունենալ. խուփ. 2. չխոփ ըլլալ։
'Ρευματικὸς - ἡ - όν. reumatico. Հարբուխ ունեցող. չխոփը։
'Ρευμάτιον (τὸ) ὑπερ. τ. 'Ρεῦμα. ruscello. վտակ, առու. ըրմփիկ։
'Ρευματισμὸς (ὁ) reumatismo. Հարբուխով հիանդութիւն կղզի մը, Հռոդոսի մէջ. Վիճակ ցաւագին։
'Ρεῦσις - εως (ἡ) effusione. Հոսում. ափսեի։
'Ρευστικὸς - ἡ - όν. καὶ
'Ρευστὸς - ἡ - όν. fluido. Հեղանիւթ. սոսկ, ափսի։
'Ρέω. M. ῥεύσομαι ἤ ῥυήσομαι. scorrere. 2. cadere. Հոսիլ, վազիլ. 2. թեքիլ, թօթափիլ. ափսի. 2. գիւղեր, փոխոտիլ։
'Ρέω - ῶ. M. ῥήσῶ. (ἄχρ.) dire, parlare. ըսել, խօսիլ. գիտէ, ախոյեան։
'Ρῆγμα (τὸ) frattura, fessura. կտրատած բեր, ճեղք. էբբուիլ։ նեղ, խորէն։
'Ρηγματώδης - εος (ὁ, ἡ) fracassato. կտրտած. փոքրանիլ։
'Ρηγμὶν ἤ 'Ρηγμὶς - ῖνος (ἡ) spiaggia pietrosa. քարտ ծովեզր. քիւլլէ գետնի էջ։
'Ρήγνυμι. M. ῥήξω. rompere, spezzare, fendere. 2. scoppiare. կտրիլ, կտրտուիլ, ճեղքիլ. 2. ճայթիլ, պայթիլ. էբբիլ, փորտուիլ, խորհիլ. 2. փլիլ, փշրիլ։
'Ρῆγος-εος-ους (τὸ) veste tinta. ներկուած լաթի. պոյտիկ կօտոց։
'Ρῆδιος. Ἰων. ἀντὶ 'Ράδιος.
'Ρηκτὴς - οῦ (ὁ) che fende. ճեղքող. խըտող։
'Ρῆμα (τὸ) detto, parola, verbo. ըսուած, խօսք, բան, բայ. գիտէք, ախոյ, գիտեմ, ֆիէլ։
'Ρηματικὸς - ἡ - όν. verbale. բայի յատուկ. ֆիէլը գոյիր։
'Ρηνῦ - ῥῆνὸς (ἡ) pecora. գէշար. ֆօյտան։
'Ρῆξις - εως (ἡ) l'azione di fendere, di rompere. ճեղքիլը, կտրտիլը. խորհ, էբբում։
'Ρῆον (τὸ) = 'Ρᾶ.
'Ρῆσις - εως (ἡ) detto, discorso, sentenza. ասացուած, խօսք, դրոյց, վճռական խօսք. գիտէք, գիտեմ, ախոյ, ախոհութիւն, հռետորիկ։
'Ρήσσω. M. ῥήξω. = 'Ρήγνυμι.
'Ρητίνη (ἡ) resina, ragia. ածխին, սանդարաք. չամ - գոմբոլը, բիթումն։
'Ρητινίτης - ου (ὁ) (οἶνος.) vino di ragia. ածխինի գինի. բիթումնոտ չորապ։
'Ρητινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di ragia. ածխինի նման կամ ածխինով լեցուն. չամ - գոմբոլնոտ պիտնիկ, խորթ չամ - գոմբոլնոտի նկարագիր։
'Ρητὸν (τὸ) = 'Ρῆσις.
'Ρητορεία (ἡ) la professione dell'oratore. առնեսպանութիւն. փոխոտիլմէ օվոտը, կեանքի փոխոտիլ։
'Ρητορεύω. M. εὐσω. aringare. առնեսպանել. խիսիլմէ խիսիլ։
'Ρητορικὸς - ἡ - όν. oratorio, rettorio. առնեսպանական, հարտասանական. փոխոտի խրճիթ՝ խիսիլմէ փոխոտիլ։ 'Ρητορικὴ (ἡ) (ἔνν. τέχνη) arte oratoria, rettorica. առնեսպանութիւն, հարտասանութիւն. իլի փոխոտ, իլի խրճիթի։
'Ρητορικῶς, ἐπίῤῥ. da oratore, rettoricamente. առնեսպանի՝ հարտասանի պէս. Հիլի փոխոտ գոլ։
'Ρητὸς - ἡ - όν. detto, fissato, determinato. 2. dicibile. 3. rinomato. ըսուած, որոշուած, սահմանուած. 2. ըսուելու. 3. անուանի. պիտիլիկ, պիտի՛իկ, փոխիլիկ, գործ վերիլիկ. 2. պիտիկ - կոչիկ. 3. նոր գործ, պիտի՛իկիլիկ։
'Ρήτρα (ἡ) convenzione, trattato. 2. oracolo. գաշն. 2. պատգամ (յատուկածաց). չարի. 2. պիտի փերիս. 3. = 'Ρητορεία.
'Ρητωρ - ορος (ὁ) oratore, rettorico. առնեսպան, հռետոր, հարտասան. Հիլի փոխոտ, գործիփոխոտ. կեանքի։
'Ρητῶς, ἐπίῤῥ. espressamente, formalmente. որոշակի, յայտնապէս. պըղտ խոսիր, ալիսիրոտ։
'Ρῑγέω - ῶ. M. ήσω. inorridire, tremare. սոսկալ, գոզալ. խրտիլ, խիխիլ։ ἴδε 'Ρῑγόω.
'Ρῑγηλὸς (ὁ, ἡ) orribile. սոսկալի. խրտիլ։
'Ρῖγος καὶ 'Ρίγος - εος - ους (τὸ) rigore del freddo. 2. orrore. ցրտոյ սարսուռ, գազանութիւն. 2. սոսկում. օվալացան լիրտիլ։ 2. խրտիլ։ = 'Ρῑγέω.
'Ρῑγόω - ῶ. M. ώσω. infrigidire. մրսիլ. խալիսիլ։
'Ρίζα - ης (ἡ) radice. արմատ. փօտ։
'Ριζηδὸν, ἐπίῤῥ. in forma di radice. արմատի ձեւով. փօտ պիլիփոխ։
'Ριζηθεν, ἐπίῤῥ. radicalmente. արմատէն. փօտիփոխէն։
'Ριζικὸς - ἡ - όν. radicale. արմատական. փօտի գոյիր։
'Ριζόθεν, ἐπίῤῥ. = 'Ριζηθεν.
'Ριζολογέω - ῶ. M. ήσω. cogliere delle radici. արմատներ փրցընել ժողվել. փօտ-լիր քօփարտի՝ ըօփլտիլ։
'Ριζοπώλης - ου (ὁ) venditore delle radici. արմատներ ծախող. փօտլիր ասիան։
'Ριζοτομέω - ῶ. M. ήσω. tagliare radici. արմատներ կտրել. փօտլիր փոխիլ։
'Ριζοτόμος (ὁ, ἡ) che taglia delle radici, erbolajo. արմատներ կտրող, բժշկական խոտեր ժողվող. փօտլիր փոխին, հիւանդին գոյիր օրլուքիւր ըօփլտան։
'Ριζοῦχος (ὁ, ἡ) radicato. արմատ ունեցող. փօտլի։
'Ριζοφαγέω - ῶ. M. ώσω. mangiare delle radici. արմատներ ուտել. փօտլիր խիսիլ։
'Ριζοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia delle radici. արմատներ կերող. փօտլիր խէյին։
'Ριζοφυέω - ῶ. M. ήσω. radicare. արմատանալ. փօտլինիլ։
'Ριζόω - ῶ. M. ώσω. far radicare. արմատացընել. փօտլինիցնիլ։ (ἀμτβτ. ἤ πθ. ἤ μσ.) radicare. արմատանալ. փօտլինիլ։
'Ριζώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla radice. արմատի նման. փօտի գոյիր։

Digitized by Google

'Ρίζωμα (τὸ) tutto ciò ch' è radicato. 2. radice.
'Ριζωρυχίω - ῶ. M. ήσω. scavare per trovare la radice.
'Ρίζωσις - εως (ἡ) radicazione.
'Ρινόομαι - οῦμαι. M. ωθήσομαι. aggrinzare, increspare. 2. incurvarsi.
'Ρινος - ή - όν. aggrinzato. 2. curvo.
'Ρινότης (ἡ) curvatura.
'Ρινώδης - εος (ὁ, ἡ) aggrinzato, rugoso.
'Ρίμμα (τὸ) getto.
'Ρίμφα, ἐπίῤῥ. rapidamente.
'Ρίν - ῖνός (ἡ) μτγν. ἀντὶ 'Ρίς.
'Ρινάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. 'Ρίς. nasetto.
'Ρινάω - ῶ. M. ήσω. deridere.
'Ρινηγχυτέω - ῶ. M. ήσω. distillare nel naso.
'Ρινηγχύτης - ου (ὁ) instrumento chirurgico per distillare nel naso qualche liquido.
'Ρινίω - ῶ M. ήσω. limare.
'Ρίνη (ἡ) lima. 2. lima, squatina (sorta di pesce).
'Ρινηλασία (ἡ) ricerca coll' odorato.
'Ρινηλατέω - ῶ. M. ήσω. ricercare coll' odorato, col fiuto.
'Ρινηλάτης - ου (ὁ) che ricerca coll' odorato.
'Ρίνημα (τὸ) limatura.
'Ρινίζω. M. ίσω. = 'Ρινίω.
'Ρινίον (τὸ) ὑπκρ. τ. 'Ρίνη καὶ 'Ρίς.
'Ρινισμα (τὸ) = 'Ρίνημα.
'Ρινόβολος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che getta dal naso. (προπαροξ.) gettato dal naso.
'Ρινόκερως - ωτος καὶ ω (ὁ) rinoceronte, porta-corno.
'Ρινοκοπέω - ῶ. M. ήσω. troncare a uno il naso.
'Ρινόμακτρον (τὸ) fazzoletto da naso.
'Ρινός (ὁ καὶ ἡ) pelle.
'Ρινόσιμος (ὁ, ἡ) camoscio.

'Ρινότμητος (ὁ, ἡ) che ha il naso troncato.
'Ρινοτομέω - ῶ. M. ήσω. = 'Ρινοκοπέω.
'Ρινοῦχος (ὁ) fogna, chiavica.
'Ρίον (τὸ) promontorio.
'Ριπὴ (ἡ) impeto, getto. 2. = 'Ριπίς.
'Ριπίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. 'Ριπίς.
'Ριπίζω. M. ίσω. ventilare. 2. soffiare. 3. infiammare. 2. 3.
'Ριπίς - ίδος καὶ ίδος (ἡ) soffietto, ventola.
'Ρίπισμα (τὸ) = τῷ προηγ.
'Ρῖπος (ὁ) καὶ 'Ρῖπος - εος - ους (τὸ) stoja.
'Ριπτάζω. M. άσω. gettare quà e là. (πθ.) cadere quà e là.
'Ριπτασμὸς (ὁ) l' azione di gettare o cadere quà e là.
'Ριπτὸς - ή - όν. gettato. 2. che si può gettare. 2.
'Ρίπτω. M. ῥίψω. gettare.
'Ρὶς - ῥινὸς (ἡ) naso. 2. odorato, fiato. 2. (πλθ.) le narici.
'Ρίσκος (ὁ) valigia.
'Ριφὴ (ἡ) = 'Ρίψις.
'Ρὶψ - ῥῖπος (ἡ) vinco, vimine. 2. = 'Ρῖπος.
'Ριψαύχην - ενος (ὁ, ἡ) = 'Υψαύχην.
'Ρίψις - εως (ἡ) getto.
'Ριψοκινδυνεύω. M. εὐσω. precipitarsi nel pericolo, pericolarsi, arrischiarsi.
'Ριψοκίνδυνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ὄνος. che si precipita nel pericolo, temerario.
'Ριψοφθαλμία (ἡ) occhiata amorosa, capidigia.
'Ροὰ (ἡ) Δ. ἀντὶ 'Ροή.
'Ρόα (ἡ) = 'Ροιά.
'Ροαὶς - άδος (ἡ) l' intristir dell' uva (l'all. coulure).
'Ρογιάω - ῶ. M. άσω. = 'Ρίγγω.
'Ρόγκος (ὁ) = 'Ρίγκος.
'Ρόγχος (ὁ) = 'Ρόγκος.
'Ροδάκινον (τὸ) (νλγ.) pesca, persica.
'Ροδάνη (ἡ) filo.

Digitized by Google

Ῥόδαξ - ακος (ὁ) ὑπκρ. τ. Ῥόδον. rosetta. պղտիկ վարդ · ևն-ըն-ի ։

Ῥόδειος καὶ Ῥόδεος - α - ον. di rosa, simile alla rosa. վարդէ, վարդի նման · ևն-ը գոյն, ևն-ը պէսպէս, ևն-ը ևն-ը ։

Ῥοδῆ (ἡ) rosario (pianta). վարդենի · ևն-ը, ևն-ը ֆիտանը ։

Ῥοδίζω. M. ίσω. aver il colore o l'odore di rosa. 2. tingere di color rosaceo. վարդի գոյն կամ հոտ ունենալ · 2 · վարդի գունով ներկել · ևն-ը բնական ներկօտ գործածութիւն օլմաք · 2 · ևն-ը բնականին պէս-մաք ։

Ῥόδινος - η - ον. di rosa. վարդէ · ևն-ըկեն ։

Ῥόδιος - α - ον. = Ῥόδινος καὶ Ῥόδειος. (οὐσ.) Ῥοδία (ἡ) (ἐνν. σταφυλή). sorta d'uva di color rosaceo. տեսակ մը վարդագոյն խաղող · բոհ նէյնար (ևն-ը բնականին պէս նեվ ևն-ը՛) ։

Ῥοδίτης-ου (ὁ) (οἶνος) vino condito di rosa. վարդի գինի · ևն-ը չորաղ ։

Ῥοδοδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita di color rosaceo. վարդագոյն մատուներ ունեցող · ևն-ը ևն-ը պարմագը ։

Ῥοδοδάφνη (ἡ) oleandro, rododendro, nerio. միջատասպան տունկ մը, վարդա-տափ · ղաբէր (ֆիտան) ։

Ῥοδόδενδρον (τὸ) = Ῥοδοδάφνη.

Ῥοδοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile alla rosa. վարդի նման · ևն-ը պէսպէս ։

Ῥοδοειος - εσσα - εν. = Ῥόδινος.

Ῥοδόμελι - ιτος (τὸ) mele rosato. վարդով հասմասած մեղր · ևն-ը բահիւթ օլան պալ ։

Ῥόδον (τὸ) rosa. 2. conno. վարդ · 2 · իգական անդամը · ևն-ը, վէրտ · 2 · ֆէրճ ։

Ῥοδόπνοος - ους (ὁ, ἡ) che esala un odore di rosa. վարդի հոտ բուրող · ևն-ը ֆոխտաս վէրճին ։

Ῥοδόσταγμα καὶ Ῥοδόστακτον (τὸ) sciroppo di rosa. վարդի չորաղ · ևն-ը ըբզօղաս ։

Ῥοδοστεφὴς - έος (ὁ, ἡ) coronato di rose. վարդով պսակուած · ևն-ը իլե թաճնըմըշ ։

Ῥοδοφόρος (ὁ, ἡ) che porta della rosa. վարդ բերող · ևն-ը ևիթիրեն ։

Ῥοδόχροος - ους (ὁ, ἡ) rosaceo. վարդա-գոյն · ևն-ըկեն ։

Ῥοδών - ῶνος (ὁ) roseto. վարդաստան · ևն-ըկ-ի, ևն-ըսեան ։

Ῥοδωνιὰ (ἡ) rosajo. 2. conno. 3. membro virile. վարդենի · 2. իգական անդամը · 3 · առականը · ևն-ը ֆիտանը, ևն-ը պը-բոխի · 2 · ֆէրճ · 3 · ղէտէր ։

Ῥοδῶπις - ιδος (ἡ) Θηλ. του̃

Ῥοδωπὸς - ή - όν. che ha l'aria di color rosaceo. վարդագոյն տեսք ունեցող · ևն-ը բնականին ևն-ըկեն պէպէնը ։

Ῥοδωτὸς - η - όν. rosato. վարդէ չինուած · ևն-ըկեն խտքըմէ ։

Ῥοὴ (ἡ) = Ῥύσις. 2. = Ῥεῖθρον.

Ῥοθέω - ῶ. M. ήσω. = Ῥοχθέω.

Ῥόθιος - α - ον. impetuoso. ուժգին, բուռն. հեվէնէ, խըշըը : (οὐσ.) Ῥόθιον (τὸ) l'impeto, lo strepito delle onde. ալիքներուն բուռնութիւնը՝ չաւաչիւնը · գալըչ-ըրբէն խըշըը՝ չոռիլաը : — ίως, ἐπίῤ.

Ῥόθος (ὁ) lo strepito delle onde, de'remi. 2. tumulto. ալեաց՝ թիակաց չաչիւնը · 2 · փութբուռաց, ամպամակ · գալըմ՝ էվրիւ էվրիւ գալըբդըը · 2 · լռմաիս ։

Ῥοιὰ (ἡ) melagrano o melagrana. նռնենի կամ նռեա · նռ պտղը ևն-ը նռ ։

Ῥοιβδέω-ῶ. M. ήσω. = Ῥοιζέω. = Ῥοφέω.

Ῥοιζέω - ῶ. M. ησω. fischiare. չչիլ, առ-լիլ · ֆըըլմաք, ըլըէֆ ըլմաք ։

Ῥοῖζος (ὁ καὶ ἡ) sibilo, fischio. չչիւն. ըլըէֆ ։

Ῥοιζώδης - εος (ὁ, ἡ) sibilante, fischiante. չչող, առլիկ · ֆըըլցան · ըլըէֆ պօսի ըէ-ֆըրան ։

Ῥοικὸς - ἡ - όν. curvo. ծուռ · եչէֆ ։

Ῥοϊκὸς - ἡ - όν. = Ῥευστὸς.

Ῥοϊσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Ῥόα ἢ Ῥοιά.

Ῥομβέω - ῶ. M. ήσω. voltolare. գլորիլ · ևն-ըվըրմաք ։

Ῥομβοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) romboidale, che ha la forma di rombo. սաբաճկիւնաձեւ · ֆը-ըլ-վ պէչիֆնդ ։

Ῥόμβος (ὁ) trottola, paleo, fattore. 2. rombo (Γαλλ. losange). (figura geometrica ◊). 3. rombo (pesce). (Γαλλ. turbot). կառ, խաղալու անիւ · 2 · սաբաճկիւն (երկրաչափական ձեւ մըն է ◊) · 3 · վհշանաձուկ · գոգոժ, ֆըրտէ · 2 · ֆո-ըլ-վ պէչիֆ (իւր հինգ-վեց գոյր պէչ ըէ-ը ◊) · 3 · ֆ-ըէ-ան գոըըլը · 4 · = Τόρνος.

Ῥομβώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ῥομβοειδὴς.

Ῥομβωτὸς - ἡ - όν. = τῷ προγγ.

Ῥομφαία (ἡ) spada. ֆ-ալր, առ-ալր · ֆըըլըէ ։

Ῥόος (ὁ) (ἀσυναιρ.) ἀντὶ Ῥοῦς.

Ῥοπαλίζω. M. ίσω. battere con una clava. լախտով՝ բիրտով զարնել · ֆօֆ-ը-ը՝ ֆօֆ-ը-մաք՝ ըզգօ-ը՝ ըէիրըէ-ը-ը ևն-ը վ-ըրմաք ։

Ῥοπαλικὸς - η - όν. che ha la forma d'una clava. բիրի՝ լախտի ձեւով · ֆօֆ-ը-ը՝ ըէիրըէ-ը-ը պէչիֆնդ-ը ։

Ῥοπαλισμὸς (ὁ) mazzata. լախտի գար-կուած · ֆօֆ-ը-ը՝ ըզգօ-ը ևն-ը վ-ըրմաիըէ ։

Ῥοπαλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una clava. լախտի ձեւով · ըզգօ-ը պէչիֆնդ-ը ։

Ῥόπαλον (τὸ) clava, mazza, scotola. 2. il membro virile. լախտ, բիր, տոփիչ · 2 · վարազ · ըզգօ-ը, ֆօֆ-ը-ը, ֆօֆ-ը-ը · 2 · ղէտէր · 3 · Ῥόπτρον.

Ῥοπὴ (ἡ) propensione, inclinazione, impulsione. միտում, հակում, մղում · ևն-ը ֆէնտ-ը, ճէյլ, տ-ըրֆէ-ը ։

Ῥόπτρον (τῤ) martello della porta, battitore della porta (Γαλλ. heurtoir). դրան մուրճ, դրան տոփիչ · ֆօֆ-ը ֆօֆ-մաը-ը · 2 · = Ῥόπαλον.

Ῥοῦς (ὁ) flusso, corrente. հոսուած, հո-սանք, յորձանք · ափ՛. ափ-ը տա-, ափ-ընը ։

Ῥοῦς - ῥοῦ καὶ ῥόος (ὁ) sommaco. սաղմոր. սաղմոս ։

Ῥοφάω (- έω) - ῶ. M. ήσομαι. assorbire, inghiottire. (Γαλλ. humer). քաշել, կըլ-ըլել · օդ-մաք, ևն-ըմաք, ֆէզ ըմիմաք ։

Ῥόφημα (τὸ) cibo liquido. ջրով կերակուր · տաս-ը ևն-ը ։

Ῥόφησις - εως (ἡ) assorbimento. կլլելը · ևն-ըմ, ֆէզ ըմիմ ։

Ῥοφητὸς - ἡ - όν. che si può assorbire. կլլե-լիկերցող · ևն-ըմ-ը, ֆէզ օլան-ը ։

Digitized by Google

'Ροχθέω - ῶ. *M.* ήσω. mormorare. 2. strepitare.
'Ρόχθιος (ὁ) mormorio. 2. strepito.
'Ρόχθος (ὁ) mormorio. 2. strepito.
'Ροώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - δῶς. fluido. 2. che scorre rapidamente.
'Ρύαξ - ακος (ὁ) ruscello. 2. torrente.
'Ρυάς - άδος (ὁ, ἡ, τὸ) che scorre, fluido.
'Ρυγχίον (τὸ) ὑπερ. τ. 'Ρύγχος.
'Ρύγχος - εος - ους (τὸ) ceffo, grifo, muso. 2. becco, rostro.
'Ρυδήν, ἐπίῤ. scorrendo. 2. abbondantemente.
'Ρύζω (*X. M.*) urlare come il cane.
'Ρυθμίζω. *M.* ίσω. regolare secondo il ritmo, metter in misura. 2. scandire. 3. disporre, aggiustare.
'Ρυθμικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. ritmico, regolare.
'Ρυθμοποιία (ἡ) modulazione.
'Ρυθμοποιός (ὁ, ἡ) modulatore.
'Ρυθμός (ὁ) ritmo, tempo, cadenza, misura, rima.
'Ρυκάνη (ἡ) pialla.
'Ρυκανίζω. *M.* ίσω. piallare.
'Ρῦμα (τὸ) tiro, tratta, getto. 2. = Ρῦσις.
'Ρύμβος (ὁ) Ἀττ. ἀντὶ 'Ρόμβος.
'Ρυμβών - όνος (ἡ) rotolazione.
'Ρύμη (ἡ) impetuosità. 2. calle, quartiere. 2. φόρος, βῶς. 2. ὁρμή, ἐπιδρομή. 2. ὀφθ. κόκκος.
'Ρυμηδόν, ἐπίῤ. impetuosamente.
'Ρύμμα (τὸ) immondezza.
'Ρυμός (ὁ) il timone del carro.
'Ρυπάζω. *M.* άσω. sporcare, insudiciare. 2. = 'Ρύπτω. 3. = Ὀλκός. 4. = 'Ρυτήρ.
'Ρυμοτομέω - ῶ. *M.* ήσω. dividere la città in quartieri.
'Ρυμουλκέω - ῶ. *M.* ήσω. rimorchiare.
'Ρύομαι. *M.* ῥύσομαι. tirare, ritenere. 2. salvare, riscattare. 3. proteggere, difendere.
'Ρυπαίνω. *M.* ανῶ. lordare. 2. diffamare.
'Ρυπαρία (ἡ) lordura, sporcizia. 2. spilorceria.
'Ρυπαρός - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - αρῶς. lordo, sporco. 2. spilorcio.
'Ρυπαρότης (ἡ) = 'Ρυπαρία.
'Ρυπάω - ῶ (*X. M.*) esser lordo, sporco.
'Ρυπόεις - εσσα - εν. = 'Ρυπαρός.
'Ρύπος (ὁ) lordura.
'Ρυπόω - ῶ. *M.* ώσω. lordare, sporcare.
'Ρυπτὴρ (ὁ) cavamacchie. (*Γαλλ.* dégraisseur).
'Ρυπτικός - ή - όν. proprio a cavare le macchie.
'Ρύπτω. *M.* ῥύψω. cavare le macchie, nettare, pulire.
'Ρυπώδης - εος (ὁ, ἡ) lordo, sporco.
'Ρυσιάζω. *M.* άσω. prendere, tenere per pegno. 2. svellere.
'Ρυσίδιφρος (ὁ, ἡ) che dirige il carro.
'Ρύσιος - α ἤ ος - ον. salvatore. difensore.
'Ρύσις - εως (ἡ) salvezza, liberazione.
'Ρυσός - ή - όν. increspato, rugoso.
'Ρυσότης (ἡ) increspatura, ruga.
'Ρυσόω - ῶ. *M.* ώσω. increspare.
'Ρυσσὸς κτλ. = 'Ρυσὸς κτλ.

Digitized by Google

Ῥύσταγμα (τὸ) il tirare con violenza. 2. violenza fatta ad una donna. բռնի քաշելիք. 2. ինհան եղած բռնաքաշումիւն. ոյր իւր կ'ուզուի. 2. կ'ընդհանի ոյր ձգուր կրնգի, գօշմ:

Ῥυστάζω. M. άξω. tirare per violenza. 2. forzare una femmina. ձգով քաշել. 2. կնիկ մը բռնաբարել, լկել. ոյր իւր կ'ուզուի. 2. կ'ընդհանի՝ տկնհանելին ոյր՝ ձգուր կրնգի, գօշմի (կբէ):

Ῥύστης - ου (ὁ) salvatore. փրկիչ. ազատիչ, ճարակալիչ:

Ῥυταγωγός - έως (ὁ) bridone (sorta di filetto). սանակ մը պտուտից. պէր ունի տկնչիկ կ'ըլլի:

Ῥυτη (ἡ) ruta. փիգէնայ. սկտիճ օձա:

Ῥυτήρ (ὁ) che tira. 2. briglia. քաշող. 2. սանձ. կնիկն. 2. կ'ըլլի, տկնչիկ:

Ῥυτιδόω - ῶ. M. ώσω. raggrinzare, render rugoso. խորշոմել, կնճռել. պատռել, փաթրմել:

Ῥυτιδώδης - ους (ὁ, ἡ) rugoso. կնճռոտ. պատռելոտ:

Ῥυτίδωμα (τὸ) pelle rugosa. կնճռոտ մորթ. պատռելոտ տկբի:

Ῥυτίς - ίδος (ἡ) ruga, grinza. կնճիռ. պատռելոտ:

Ῥυτὸς - ή - όν. (τὸ υ βρχ.) × ἀντὶ Ῥευστός.

Ῥυτὸς - ή - όν. (τὸ υ μακρ.) tirato. քաշած. կ'ըլլի:

Ῥύτρον (τὸ) = Λύτρον.

Ῥύτωρ - ορος (ὁ) = Ῥυτήρ.

Ῥωβικὸς - ή - όν. = Ῥωπικός.

Ῥωγαλέος - η - ον. feso, stracciato. ձեռքքաւած, պատառաւած. խորտիկ, խորխրտիկ:

Ῥωγὰς - άδος (ὁ, ἡ) feso, lacero. ձեռքքաւած, պատռտաւած. խորտիկ, խորխրտիկ: (οὐσ. ἐνν. γῆ ἢ πέτρα). fossa. 2. grotta. 3. rupe, roccia. փոս. 2. քարայր. 3. ժայռ. կտիսր. 2. հալբա. 3. ֆոյս:

Ῥωγὴ (ἡ) fessura. ձեռքքաւած. խորտիկ:

Ῥωγμὴ (ἡ) καὶ

Ῥωγμὸς (ὁ) = Ῥωγὴ καὶ Ῥωχμός.

Ῥώθων - ωνος (ὁ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) le narici. քիթին ծակերը. պատռան փրչիկներ:

Ῥωμαλέος - α - ον. robusto. կորովի, քաջ. ֆավլիրիկ, գիշմ:

Ῥωμαλεότης (ἡ) vigore, robustezza. կորովութիւն. ֆավլիրի, գիշմիկ:

Ῥωμαλεόω - ῶ. M. ώσω. rendere robusto. կորովի ունեմ, ուժով ընել. ֆավլիրկնտրիկ, գիշմ ընել:

Ῥωμαλέως, ἐπίῤ. robustamente. կորովաբար. ֆավլիրի, գիշմիկ իւր:

Ῥώμη (ἡ) forza, vigore, robustezza, fortezza. ուժ, կորովութիւն, քաջութիւն. ֆավլիրի, գիշմիկ, կիւրիկ:

Ῥώννυμι καὶ Ῥωννύω. M. ῥώσω. corroborare, rinforzare. ուժովցնել, կազդուրել. ֆավլիրկնտրիկ: (συνήθ. μσ. ἢ πθ.) esser robusto, sano, star bene. ուժով ողջ ըլլալ, ազէկ ըլլալ. ֆավլիրիլ գիշմ ունել կ'ուզէ ըլլալ:

Ῥὠξ - ῥωγὸς (ὁ καὶ ἡ) fessura. 2. corridore. ձեռքքաւած. 2. նեղ ու երկար ձեռքաւ տեղ. խորքի. 2. քիթի տակի կիրճնկիկ խօլ, ակրբի. 3. = Ῥάξ.

Ῥώομαι. M. ῥώσομαι. aver fretta, far prescia. աճապարել. ամլի կ'ուզէ, խվլիլկտիկ:

Ῥωπας - άδος (ἡ) = Ῥώψ.

Ῥωπήϊον (τὸ) macchia, luogo pieno di virgulti. մացառք, թփաւոր. կիսնիկիկ, ըռէլէք:

Ῥωπικὸς - ή - όν. di poco valore, ordinario. չնչին, անարգ. գռէլիք, դոյլը:

Ῥωπογραφία (ἡ) = Τοπογραφία.

Ῥωποπερπερηθρα (ἡ) ciarleria, ciancia. (Γαλλ. caquet, commérage). չարախոսութիւն, փուճ խօսք. լեզուգռէլէք, լոճ:

Ῥωποπωλέω - ῶ. M. ήσω. esser rigattiere, ferravecchio. հին բաներ ծախել, վերգնակ ըլլալ. խոխ վճռիր ասիմտ, խայտառակ ծովմանը ափսոս ծլնիլ:

Ῥωποπώλης - ου (ὁ) rigattiere, ferravecchio, chincagliere. հին բաներ ծախօղ, վերգնակ. խոխիկ, խայտառակ, ծովմանը, ափսոս:

Ῥῶπος (ὁ) merci di poco valore, chincaglia, merceria. աժան գինով վաճառներ. սմոլոճ ճաքճաքոց, խօրթալիք:

Ῥῶσις - εως (ἡ) sanità. 2. robustezza. առողջութիւն. 2. կորովութիւն. ողջէնք. 2. գիշմիկ, ֆավլիրի:

Ῥώσταξ - ακος (ὁ) appoggio. մկիճ. փնտրելիք:

Ῥωστὴρ (ὁ) corroborante. կազդուրօղ. ֆավլիրկնտրիչ:

Ῥωστήριος - α - ον καὶ

Ῥωστικὸς - ή - όν. corroborativo. կազդուրիչ, ուժ տուօղ. ֆավլիրի վերկին:

Ῥωταικισμὸς (ὁ) uso frequente della lettera P (ρό). P (ռօ) գիրը խիստ շատ գործածելը. P (բօ) հարիւր ինէ ոէի ֆավլանմաշ:

Ῥωχμὴ (ἡ) καὶ

Ῥωχμὸς (ὁ) × ἀντὶ Ῥωγμός. 2. = Ῥυτίς.

Ῥὼψ - ῥῶπος (ἡ) (σὺχρ. μονον εἰς τὸ πλθ.) virgulti. մացառք, թաւիք. ըռէլ ըռէրէ:

Σ, σ

Σ, σ, ς. σῖγμα ἢ σίγμα (τὸ) (κλστ. καὶ ἄκλ.) Sigma. La decima ottava lettera dell'alfabeto greco. In senso numerico coll'accento di sopra (σ΄) significa dugento o ducentesimo, e coll'accento al di sotto (͵σ) dugento mila. Ա֊ին՝ ԹՀ֊ին պատկանելիք ուշադրութիւն դիրն է: Հատիկներ կոչնանեի վրայի չեշտը (σ΄) կը նշանակէ երկու հարիւր կամ երկու հարիւրերորդ, ու առեք ըլլալու առեն (σ) երկու հարիւր հազար: Սիկմա: Ֆունաց պատառիկին ու ափէդնիկի հարիւր դիր է: Ա֊ին խորհրդանշան է ափէդնիկի չեշտը (σ΄) կը փոփոխէ իւր նշանակութիւնը, վե ընչ֊ին օրինակ (σ) իւր նիւ ալն (200,000):

Digitized by Google

Σ', κατ' ἀποστροφ. ἀντὶ Σί, Σά.
Σὰ (τὸ α βραχ.) πλθ. οὐδ. καὶ
Σᾶ (τὸ α μακρ.) δυϊκ. θηλ. τ. Σός.
Σαβακός - ή - όν. fragile. 2. molle. գիւրաւ կտրըւոզ. 2. կակուղ, փափուկ. ծոյլ եղբայր. 2. խամրատ, նուէր.
Σάβανον (τὸ) tela grossa per asciugarsi sortendo dal bagno. բամբակէ կտաւատ առնէն վրան չորցնելու հատը լաթ. հմմտ. ընդարձակ խաւխաւն սիւէ ծածկոցի ծալք պէս.
Σαββατίζω. M. ίσω. celebrare il giorno di sabbato, riposare. շաբաթանալ, շաբաթ օրը ասնել, հանգչիլ. ճամ երթիկ կենալ երթալ բարիք, իւ իւրիկին, տիրնիկ.
Σαββατικός - ή - όν. che concerne il sabbato. շաբաթական, շաբաթ օրուան պատկանած. ճամ երթիկ կենալն գնդասող.
Σαββατισμός (ὁ) celebrazione del giorno di sabbato. շաբաթ օրը պահելը՝ ասնելը. ճամ երթիկ կենալ երթալ բարիք իւ իւրիկին.
Σάββατον (τὸ) sabbato. 2. settimana. շաբաթ. 2. եօթնեակ. ճամ երթիկ. 2. հաֆտա.
Σαγάπηνον (τὸ) sagapeno, gomma serafica. բժշկական խժային հիւթ մըն է. սերաֆիկ.
Σάγαρις - εως (ἡ) scure, mannaja. կացին, սակր. գալթա, սաղար.
Σαγή ἢ Σάγη (ἡ) gualdrappa, bardatura, attrezzo di cavallo ecc. 2. bagaglio. ծածկոյթ (ձիուն եւ այլն). սար. 2. ապրանք (զինուորաց). վիւթօղ, ըսհա, հալա (այ, իշոյր) բեռերէ. 2. տրտա ալըրլըլը.
Σαγηνεία (ἡ) pesca colla scorticaria, colla sagena. ուռկանով ձուկ բռնելը. ընդրդ իւր գալըք ալլտաղը.
Σαγηνεύς - έως καί
Σαγηνευτὴρ × ἀντὶ
Σαγηνευτής - οῦ (ὁ) pescatore alla sagena. ուռկանով ձուկ բռնող. ընդրդիչ.
Σαγηνεύω. M. εύσω. pescare colla sagena. ուռկանով ձուկ բռնել. ընդրդ իւր գալըք ալլտալ.
Σαγήνη (ἡ) sagena, scorticaria, rete. (Γαλλ. reine). ուռկան, ցանց. ընդրդ. ալ. վիւթօղիչ.
Σαγηφορέω - ῶ. M. ήσω. portare un sajone. տառատակ հագուիլ. գինեան կիրնիկ.
Σάγμα (τὸ) sella, basto. 2. soma. թամբ, հաճար, կարգին. 2. բեռ. կոյր, սիրտ, ծալ. 2. խուռ.
Σάγος (ὁ) sajo, sajone. տառատակ. գինեան.
Σαθέριον (τὸ) lontra. ջրաուր. առ առուտրոս.
Σαθή (ἡ) membro virile, cazzo. վարոց. ղեռիչ.
Σαθρός - ά - όν. fragile. 2. marcito. 3. debole, fiacco. 4. corruttibile. գիւրաւ կտրըւոզ. 2. փտառած. 3. տկար, թուլ, վատուժ. 4. ապականացու, ապրըւոզ. ծոյլ եղբայր. 2. կիրիմ. 3. ըսկի, ծուլանկոտ, կիրկիր. 4. գօղալոյր, տիրապատ ալլոյ.
Σαθρότης (ἡ) fragilità ecc. գիւրաբեկու-թիւն եւ այլն. կիրկիրութիւն, ծոյլ եղբայր կիրնիկ ի վայրէ.
Σαθρόω - ῶ. M. ώσω. putrefare. փտացնել. կիրնիկել.
Σαθρῶς, ἐπίρ. con fiacchezza ecc. վատուժութեամբ եւ այլն. ծուլկոտելով իւր կիրնիկ ի վայրէ.
Σαϊδωρος, ὁ, ἡ) che si cattiva la grazia di qualcuno con de' regali. քենադրուիլ ձկին ինչը գինիէ տիրացնելով. գերկնկիր իւր գերիկին կիրնիկ կիրնէ.
Σαίνουρος (ὁ, ἡ) che carezza muovendo la coda. պոչը երերցընելով շոյտոլ քծնող. ծոյրատաս առնոյրսէ իւր խոչըտան.
Σαίνω. M. σανῶ. carezzare muovendo la coda. պոչը երերցընելով քծնել շոյտալ. ծոյրատաս առնոյրսէ իւրիկէրնին. 2. (μτφρ.) = Ταράττω.
Σαίρω. M. σαρῶ. scopare. 2. aprire la bocca e mostrar i denti. ուչիլ. 2. բերանը բանալ ու ակռաները ցուցընել. գիւրաւ. 2. ուչէր ուչէ գիւրիկին կիրնիկ.
Σακανδρος (ὁ) conno. խզակոն անդամ, ֆէրճ.
Σακεσφόρος (ὁ, ἡ) = Ἀσπιδοφόρος. 2. = Πωγωνοφόρος.
Σακκελίζω. M. ίσω. = Σακκίζω.
Σακκέλισμα (τὸ) colatura. քամելը. փալիրիք.
Σακκελιστήριον (τὸ) colatojo. քամելու գործիք.
Σακκεύω. M. εύσω καὶ Σακκίω - ῶ. M. ήσω. colare. քամել. գործել.
Σακκίζω. M. ίσω. = Σακκεύω.
Σακκινος - η - ον. di sacco. քուրձէ. ալ վրան.
Σακκίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σάκκος.
Σακκοπήρα (ἡ) bisaccia. բաղկերթ. գիլիպ.
Σάκκος (ὁ) cilicio. 2. sacco. 3. colatojo, staccio. խարիսխ. 2. քուրձ, պարկ. 3. քամելու մանէ մալ. ալ. ծոլ եղբայր. 2. ալ. ծոյրատ. 3. գործիք, ծոլ եղբայր.
Σακκοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare un sacco. 2. vestirsi di cilicio. քուրձ կրել. 2. խարիսխ հագուիլ. ալ. ծոյրատ. 2. ալ. կիրնիկ.
Σακκοφορος (ὁ, ἡ) che porta un sacco. 2. vestito di cilicio. քուրձ կրող. 2. խարիսխ հագուած. ալ. ծոյրատ. 2. ալ. կիրնիկ.
Σάκος (ὁ) = Σάκκος.
Σάκος - εος - ους (τὸ) scudo. վահան. ծալ. ծան.
Σάκτας - ου (ὁ) καὶ Σακτὴρ (ὁ) = Σάκκος.
Σακτός - ή - όν. accumulato. գիրիւրուած. գիրիւրիլու, իրարու.
Σάκχαρ - αρος καὶ
Σάκχαρι (ἄκλ.) καὶ
Σάκχαρον (τὸ) zucchero. շաքար. չիքիր.
Σακχυφάντης - ου (ὁ) tessitore di sacchi. քուրձ հանօղ. ալ. իրիկ.
Σαλαγέω - ῶ. M. ήσω. romoreggiare. 2. scuotere. 3. turbare, scompigliare. ջանալ. 2. ցնցել, շարժել. 3. խառնել.

Digitized by Google

χφοβῶ. γοώμαι βλέπω. 2. σκυθρωπάζω, σκυ-
γνάζω. 3. σκληρὸν βλέπω.

Σαλάγη (ἡ) strepito, scompiglio. χλαλα-
χάνη, φασαρία, σαμάρι. γοερὸς, φο-
βερός. ζάλη.

Σαλαΐζω. *M.* ἴσω. lamentarsi. κλάδω, σα-
βαΐζω. ἀχνὸς᾽ ἀχνάρι βλέπω.

Σαλαϊσμὸς (ὁ) lamentazione. κλάδος, σαβα-
ϊσμὸς, ἀχνάρι.

Σαλακων-ωνος (ὁ) orgoglioso, arrogante, ostentatore. ὑπερήφανος, φαπάς. ἀναίσχυ-
τος, ἀτσίγκλης.

Σαλακωνεία (ἡ) ostentazione, fasto. φα-
πατζαλίκι. βαναυσία, γοερός.

Σαλακωνεύω. *M.* εὔσω. ostentare. ἀγαπῶμαι, φα-
πατζαλιοῦμαι. βαναύσω, γοερὸν βλέπω.

Σαλακωνία (ἡ) = Σαλακωνεία.

Σαλακωνίζω. *M.* ἴσω. = Σαλακωνεύω.

Σαλαμάνδρα (ἡ) salamandra. σαλαμάνδρα
(ζῶον θαυμ.). σαλιβάρι, σκιδάκι.

Σαλάμβη (ἡ) abbaino. ὀπή, σκαλίσμα γύ-
ρω στέγης. πόρτα.

Σαλάσσω (ττω.) *M.* άξω. scuotere. χιάζω,
ἀνακατώνω. σκορπῶ, σαλεύω. 2. =
Σάττω.

Σάλευμα (τὸ) salto. χοπάκιασμα. σκίρτημα.

Σαλευτὸς - ἡ - ὸν. crollante. ἀνάρχος. σα-
λεύων.

Σαλεύω. *M.* εὔσω. agitare, scuotere. χιά-
ζω, ἀνακατώνω. σκορπῶ, σαλεύω.
(ἀμτβ. ἢ ἑλλ.) esser agitato dalle onde, ondeggiare. σκίζομαι χαλασμὸ δόφασι,
σκαμπανέβω. φαλτσεφτὰ ξυλάκι δόφασι, φα-
λαντώνω.

Σάλος (ὁ) ondeggiamento, moto del vascello (*Γαλλ.* roulis), ondata (*Γαλλ.* houlle). δόφασι, σκίσιμο χαλασμοῦ. φαλτσεφτὰ, σαλεύω.

Σαλπιγκτὴς - οῦ (ὁ) trombettiere. φανα-
ρτζῆς.

Σάλπιγξ - ιγγος (ἡ) tromba, trombetta. φω-
νή, φαλπαρφωνή. γοερὸ, βαρυσάλπιστ.

Σαλπίζω. *M.* ίγξω ἢ ἴσω. suonare la tromba. φυσῶ φλάουτο. γοερὸ ξυλάκι.

Σαλπιστὴς - οῦ (ὁ) = Σαλπιγκτής.

Σάλπισμα (τὸ) il suono della tromba. φυσηχτὸ ἀπὸ. γοερὸ σάλπισμα.

Σαλπιστὴς - οῦ (ὁ) = Σαλπιγκτής.

Σαλπιστικὸς - ἡ - όν. di tromba. φυσηχτὸ χα-
σούκι. γοερὸν φυσίχι.

Σαμάρδακος (ὁ) ciarlatano, impostore. φλα-
ρατζῆς, χαρλατᾶνος. γύφτος, βλαχιᾶς.

Σαμβύκη (ἡ) sambuca, arpa (instrumento musicale.) ζάπαρ, σαντούρι. ψαλτήρι,
ἁρφᾶς.

Σαμβύκης - ου (ὁ) = Σαμβυκιστής.

Σαμβυκίζω. *M.* ἴσω. suonare la sambuca, l' arpa. ζάπαρ᾽ σαντούρι χαρίζω. ψαλτήρι
ἁρφᾶς ξυλάκι.

Σαμβυκιστὴς - οῦ (ὁ) suonatore di sambuca, d' arpa. ζάπαρ᾽ σαντούρι χαρίζομ. ψαλτήρι᾽ ἁρφᾶς ξυλάκι.

Σάμος (ἡ) duna. σκαλοκάμπι. χῶμ βλέ-
φαρο.

Σαμψυχίζω. *M.* ίσω. aver l' odore di sambuco. βαναβρουνάρι χαλᾶ σκάνω. φυσ-
λάρ ξόφασιασ σίζω.

Σαμψύχινος-η-ον. fatto di sambuco. βα-
βρουνάρενι. φυσλάρενιος.

Σάμψυχον (τὸ) sambuco o maggiorana, amaraco. βαναβρουνάρι, ἀμάρ σαμπούκ. φυσλάρ λουλούδι ὀδωδὸ, ἀγρίαν ὀδωδὸ, λαν-
ζαβαρόκαν.

Σανδάλιον (τὸ) καὶ

Σανδαλίσκος (ὁ) ὑπκρ. τοῦ

Σάνδαλον (τὸ) sandalo, pantofola. σαν-
τάλι, φασὲ σκυρόκαρφ χαμηλοπάτι. σφαν-
γόπετσ ξυλάκι.

Σανδαράκη (ἡ) sandaraca, risgallo. 2. sandracca. (gomma di cui si forma la vernice.) σανδαράκι, ἀμπάρι χαλάκι. 2. χήνι-
νη σανδαράκη (σκληρὸν ὀπὸ βλαστὸν κό-
κκινον). σκόρπιον, ἐσπρίτσε χαλάκι. 2. σφυγὸ χαλάκι, χαλάκι σκόρπιον.

Σανδαρακίζω. *M.* ίσω. aver il colore di risgallo. ἀμπάρι χαλάκι χάνω σκόρπιον. ἐσπρίτσε χαλάκι βλέπω ὀδωδὸ.

Σανδαρακινος - η - ον. di risgallo. ἀμπάρι
χαλάκι. ἐσπρίτσε χαλάκιφτος.

Σανδαράχη κτλ. = Σανδαράκη κτλ.

Σάνδυξ - υκος (ἡ) sandice, cerussa o biacca rossa, minio. ἀμπάρι σαβάκιασ-
φέτ, ὄνομ. ἐσπρίτσε φλάβιτσι, σβόλι-
κος.

Σανίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σανίς.

Σανιδόω - ῶ. *M.* ώσω. intavolare, incrostare di tavole. σαβάκιασμ ἀμπάρι-
σέτ, σαβακιασμένος χάλι. βάφτω φλο-
γέρι.

Σανίδωμα (τὸ) tavolato. σαβάκιασμένο.
βάφτω φλογέρι.

Σανιδωτὸς - η - όν. intavolato. σαβάκιασμ
ἀμπάρι. φάφτω φλογέρι.

Σανὶς - ίδος (ἡ) tavola. σαβάκι. βάφτω.
2. = Σανίδωμα. 3. = Πίναξ.

Σαντόνιον (τὸ) santonico, erba giulia. ζάλη βαν σίζι ἐ. γῆν νὲβ σὲ ὀβλοφ.

Σαπέρδης - ου (ὁ) saperda, aringa. σα-
πέρδα (σαμὸ λιτὸ σίζι ἐ). ρίνι φα-
λεζέ.

Σαπέρδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σαπέρδης.

Σαπρία (ἡ) = Σαπρότης.

Σαπρίας - ου (ὁ) (κυρ. οἶνος.) vino vecchio. ζήν χάλι. βαβὲ χαλᾶ.

Σαπρίζω. *M.* ίσω. aver muffa. μουχλιά-
ζαν σκάνω. γίνομ φόφασ.

Σαπρὸς - ὰ - όν. putrefatto, tarlato, muffato. 2. vecchio, stantio. φασασὲ, σαπ-
σάνα, μουχλιασμένος. 2. ζήν, χαλᾶ. ξε-
βρίσκω, φασαρεύω ξεβρίσκομ. γίνομ ζήν. 2. βαβὲ, παγωμένος.

Σαπρότομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca puzzolente. φαρξόσα μάρα σκάνω βαβὲ
σίζι φόφασ.

Σαπρότης (ἡ) putredine, muffa. φασα-
δαβίσι, μούχλα. γίνομ βαβὲ γίνομ, γίνομ
ξεβρίσκω.

Σαπρύνω. *M.* υνῶ. putrefare, render muffato. φασάζω, μουχλιάζω. γίνομ ξε-
βρίσκω, γίνομ βαβὲ.

Σάπφειρος (ἡ) (*Εβρ.*) zaffiro (pietra preziosa). ζαφίρι, σαφίρι (πρασινωπὸν
χάνι χαρ σίζι ἐ). ἥλιο βαφτισὸ, σαπ-
φίρι.

Σάπων - ωνος (ὁ) (*Κελτ.* ἢ *Γερμ.*) sapone. σάπια. σαπούνι.

Σαράβαλλα καὶ Σαράβαρα καὶ Σαράπαρα

(τὰ) brache larghe. լայն վարտիք. լայն լար։

Σαργάνη (ἡ) sporta. 2. stramba. գամբիւղ. 2. կեռաձողէն. ձիահալ. 2. օրհնաբար (խխ)։

Σαργος (ὁ) sargo (pesce.) ձուկ մըն է. ոսրիս գետնէ։

Σαρδίνη (ἡ) καὶ

Σαρδῖνος (ὁ) sardella, sardina. թեփակ (ձուկ). ոսրիկ գետնէ։

Σάρδιος (ὁ) καὶ Σάρδιον (τὸ) sarda. (Γαλλ. cornaline). պիճեղ գոհար մըն է. օխէի (պէտ նիւ պէրի ծիլներ տէր)։

Σαρδόνιος - α - ον. (κυρ. γέλως). riso forzato, riso sardonico. բանի ծիծաղ, արհամարհական հեգնական ծիծաղ. զոր իւր ի՛ւրմէ. ի՛ւրմէն իւր ի՛ւրմ., խանդիյի գոհարեղէն։

Σαρδόνυξ - υχος (ὁ) sardonico (pietra preziosa). եղինգնաքար (պատասական գոհար մըն է)։ օխլիյհաղ, պէտ նիւ նոպէրի ծիլներ։

Σάρισσα - ης (ἡ) asta lunga. երկար նիզակ. սղտան ճըւրտ։

Σαρκάζω. M. άσω. mostrare i denti come il cane. 2. deridere, motteggiare. շան պէս ակռաներըդ ցուցընել. 2. վրան ծիծաղել, երդիծանել. ինչ գոյ պէտի տիւլերին կըօրտիր. 2. խրիմը կիծել, ակռիներկը ուժգնել։

Σαρκασμὸς (ὁ) sarcasmo, derisione amara. երդիծանութիւն, գժդեակ հեգնանութիւն. ակռիներ, կիծել խրիմը։

Σαρκίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σαρκίον.

Σαρκίζω. M. ίσω. svellere la carne, scarnare. մսը փրցնել. կիլկերին քօփարմակ։

Σαρκικὸς - η - ον. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. carnale. մարմնաւոր. թէնապէ։

Σάρκινος - η - ον. di carne. 2. corpulento. մսէ. 2. ճարպ. կիրթեն. 2. կիւվլեկլի։

Σαρκίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σάρξ.

Σαρκοβορέω - ῶ. M. ήσω. cibarsi di carne. մսս ուտել. կը կիթիմ։

Σαρκοβόρος (ὁ, ἡ) che si ciba di carne, carnivoro. մսս ուտող. մսակեր. կը կիթի։

Σαρκοβρὼς - ῶτος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Σαρκοβόρος.

Σαρκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla carne. մսի նման. կիթի պէնզեր։

Σαρκόθλασις - εως (ἡ) contusione. ճմլուած. եղիլմէ։

Σαρκοκήλη (ἡ) sarcocele, ernia carnosa. փոչոնկութեան ձէկ ուռուկն է. պէտ նիւ փոթիլէ։

Σαρκοκόλλα - ης (ἡ) sarcocolla (sorta di gomma). ուռուկ մը խէժ. խնկերօթ (պէտ նիւ գոմի)։

Σαρκόλατρις - ιδος (ὁ, ἡ) adoratore della carne. մարմնապաշտ. թիւնի թափան։

Σαρκοποιέω - ῶ. M. ήσω. convertire in carne. մսի՛ մարմնոյ փոխել. կիւչ՝ թիւնի կիթդիլ կիմիլ։

Σαρκοφαγέω - ῶ. M. ήσω. cibarsi di carne. մսս ուտել. կը կիթիմ։

Σαρκοφαγία (ἡ) il cibarsi di carne. մսս ուտելը. կը կիթիլէ։

Σαρκοφάγος (ὁ, ἡ) carnivoro, sarcofago. մսակեր. կը կիթիմի։

Σαρκοφορέω - ῶ. M. ήσω. esser investito di carne. մարմին հագուած ըլլալ. խաչքիին ինչ պէտ կիլէ կիչիմիլ օլմակ։

Σαρκοφόρος (ὁ, ἡ) incarnato. մարմին առած. թիւն պէտ կիլէ։

Σαρκόω - ῶ. M. ώσω. render carnoso, incarnare. մսաւ ընել, մսս բազցընել. կիչիմիւրիմ, կը պիթիւրիմ. (πθ.) incarnarsi. մարմնանալ. թիւն պէտ։

Σαρκώδης - εος (ὁ, ἡ) carnoso. մսաւոր. թիւնլի։

Σάρκωμα (τὸ) sarcoma, gozzo. մսի ուռեցք, սար. կը կիթիւրտիլէ, սար։

Σάρκωσις - εως (ἡ) crescimento di carne. 2. incarnazione. մսս գալը, մսաւանալը. 2. մարմնանալը, մարդկացութիւն. կը ձիւ գոլ, կիչիմիմ. 2. թիւն պէտ. 3. = Σάρκωμα.

Σαρκωτικὸς - ὴ - όν. sarcotico, incarnativo. մսս բերող՝ բազցնող. կիչիմիւրիմ, կը պիթիւրիմ։

Σαρμὸς (ὁ) mucchio di terra o di polvere. հողի կամ փոշիի կոյտ. խօթրուկ խօտոր խոլ երէլէր։

Σάρξ - σαρκὸς (ἡ) carne. 2. corpo. մսս. 2. մարմին. կիչ. 2. թիւն։

Σάρος (ὁ) = Σάρωθρον.

Σαρόω - ῶ. M. ώσω. scopare, spazzare. ուռել. ախթիւրմակ։

Σαρπίον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Σάρπος (ὁ) casa di legno. առխանայական. առուն. բանկոս պէտ նիւ։

Σάρωθρον (τὸ) scopa. ուռել. ախթիւրի։

Σάρωμα (τὸ) mondiglia, spazzatura. ուռած. ախթէրիճիթ, չիօրլիսի։

Σάρων - ωνος (ὁ) conno, potta. խոպան անդամ. փիչքի, սր։

Σάρωσις - εως (ἡ) lo scopare, spazzamento. ուռելը. ախթիւրմակ։

Σατραπεία (ἡ) satrapia, Bascato. սատրապութիւն, կուսակալութիւն, նախարարութիւն. պէյլիք, կուսէլէք, վուխլիք։

Σατραπεύω. M. εύσω. governare una provincia, esser satrapo. գաւառ մը կառավարել, սատրապ՝ նախարար ըլլալ. պէտ իւլէրին հիւքմ կիթիմ, պէյ՝ կուս օլմակ։

Σατραπης - ου (ὁ) satrapo, Bassà, governatore d' una provincia. սատրապ, նախարար, կուսակալ. պէյ, կուս. կուլ։

Σατραπικὸς - ὴ - όν. satrapico, proprio d' un governatore di provincia. սատրապի՝ նախարարի պատկանած. պէյին՝ կուսլուկի հետեւող։

Σάττω. M. σάξω. caricare. 2. empir bene, rinfarciare, turare. 3. preparare. բեռնաւորել. 2. ապէկ լեցընել, խուզել, խնուլ. 3. պատրաստել. նախապէտիմ. 2. կոլ տալ-դնել, ըլըմիմ. 3. թէրտլէմ կիմիմ։

Σατυρίας - ου (ὁ) καὶ

Σατυρίασις - εως (ἡ) καὶ

Σατυριασμὸς (ὁ) satiriasi, priapismo. ուռած մը վարոյին ախս. պէտ նիւ չիւնկրի իւլխիր։

Σατυρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σάτυρος.

Σατυρίζω. M. ίσω. satireggiare. երդիծանել. նախիմ, հիճուկ կիթիմ։

Digitized by Google

Σατυρικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. satiresco. 2. satirico. երգիծաբանական. 2. երգիծաբան. հեգնական բանէ. 2. խոհական, օգտաճառ։

Σατύριον (τὸ) satirio (pianta). առնդի մը արմատն որ արմաւենի առնդ կը չինուի· պէտ նիւ ֆիտան՝ անոր տե սեռէն ուրիշ խոտերէ։

Σατυρισμὸς - οῦ (ὁ) = Σατυριασμός.

Σατυριστὴς - οῦ (ὁ) satirico. երգիծաբան. հեգնա խօսէ, խոհական։

Σατυρογράφος (ὁ) compositore di satire. երգիծաբանական չինող՝ գրող. հեգնա՝ նեղրի ինչ խօսի՝ նաչող։

Σάτυρος (ὁ) satiro. 2. uomo lascivo. սատանայ. 2. վաւաշ՝ պագչաս մարդ. նամանաւ ապարդ (նորը ապարդ վի նորը տեղէ պիլիզիկով պէտ նիվ նոխա իւհիկիի). 2. չօթ տիպ. (պլծ.) satira. երգիծաբանական բիւն. նեղրի, հեգնա։

Σαυκρὸς - ὰ - ὸν. = Σαῦλος.

Σαυλόομαι - οῦμαι. Μ. ώσομαι. far delle smorfie, far il lezioso. ուռնուգիկ. էշերէլէթ պոզութիւն, նազ նիրիդ։

Σαυλοπρωκτιάω - ῶ. Μ. άσω. camminare muovendo il culo. նաեւը երերցընելով քալել. կեղծիքներ ասլաղատ նէրիւիդ։

Σαῦλος - η - ον. molle, delicato, effeminato. փափուկ, քաւլամարդ, կնկան գարձած, հնաս. նազլի, ղնիներէ փեմփէլ, էշերլա պէտնիդիր։ — λῶς, ἐπίῤ.

Σαύλωμα (τὸ) smorfie, lezio ուռնուգիկութիւն, ծեծծեծուած, պլրանիք. նազատիկ, էշերէլէթ պոզութիւն։

Σαυνίον (τὸ) zagaglia. մանգան. գեղիւ։

Σαύρα (ἡ) lucertola. 2. lucerta di mare. 3. cece, il membro de' fanciulli. մողէզ. 2. ծովու մողէզ (նուկ մէն է). 3. ատղ վարդ, նուռ. գերիվեր ունեցող. 2. փոքրիկ գերէթէ (պէտ նիվ գուէթէ). 3. չիճաթ գնէթիթ։

Σαυρίδιον (τὸ) nasturzio. կռաճմ. խորխ օթա։

Σαυσαρισμὸς (ὁ) imbarazzo della lingua. լեզուին բանանիլը. գիլ խոխոչումը։

Σαυτοῦ, Σαυτῆς κτλ. κατ' ἀφαίρ. ἀντὶ Σεαυτοῦ κτλ.

Σάφα καὶ Σαφέως, ἐπίῤ. = Σαφῶς.

Σαφήγορος (ὁ, ἡ) che parla esplicitamente. յստակ խօսող. պէտէ պըտրէլը ըսէըտը խոսէ։

Σαφήνεια (ἡ) chiarezza dello stile, parlare chiaro. պզտիկութիւն՝ բացայայտութիւն, յստակ խօսուած. լեզուի պէտէլէը՝ նէյտիրելիք, պըտրէլը գուգիսէն պոզուկներ։

Σαφηνέως, ἐπίῤ. = Σαφηνῶς.

Σαφηνὴς - ἐος (ὁ, ἡ) = Σαφής.

Σαφηνίζω. Μ. ίσω. schiarire, spiegare, esprimere. յայտնել, պարզել, բացատրել, մեկնել. պէլիմար նիմիդ, խնդիր՝ նեղրիլ նիզայուն նիմիդ։

Σαφηνισμὸς (ὁ) dichiarazione, schiarimento. բացատրութիւն. խնդիր, խնդիրլիլ։

Σαφηνιστικὸς - ἡ - ὸν. esplicativo. պարզատեսական, բացատրող. խնդիր՝ խնդրիլ էգիմ։

Σαφηνῶς, ἐπίῤ. = Σαφῶς.

Σαφὴς - ἐος (ὁ, ἡ) chiaro, manifesto, certo. յայտնի, մեկին, յստակ, պարզ, առպդ, ըզըրդ· պէյտ, պէլիմար, պէլէմ, ասհիճ։

Σαφήτωρ - ορος (ὁ) interprete. մեկնիչ, պարզատեսող. խնդիր՝ նեղրիլ էգիմ։

Σαφῶς, ἐπίῤ. chiaramente, certamente. յայտնապէս, ըզըրդ· էզկինութեամբ, պէյտ օլուբ, ասհիճան, վերջը։

Σβέννυμι καὶ Σβεννύω. Μ. σβέσω. smorzare, spegnere, estinguere. մարել՝ պետ պէնդիդ։

Σβέσις - εως (ἡ) estinzione. մարելիք. պետ պէնդիդ։

Σβεστὴρ (ὁ) estinguitore. մարող. պետ պէնդիդ։

Σβεστήριος - α - ον. estintivo. չիմնագիչ. պետպէնդիմիչ։

Σβεστὸς - οῦ (ὁ) = Σβεστήρ.

Σβεστικὸς - ἡ - ὸν. = Σβεστήριος.

Σὲ. αἰτ. ἑν. τ. πρωτοτ. ἀντων. Σύ.

Σεαυτοῦ καὶ Σαυτοῦ - ῆς - ῆ. κτλ. di te stesso. քու, քու անձիդ. պէնիդ։

Σεβάζομαι. Μ. άσομαι. = Σέβομαι.

Σέβας (τὸ) (ἄπλ.) rispetto. յարգ· բիւնիչ, բաղդիչ։

Σεβάσμιος - α ῆ ος - ον. rispettabile. յարգելի· բաղդիչ, բիւնիչ։ — ίως, ἐπίῤ.

Σεβασμιότης (ἡ) reverenza, santità, maestà. յարգութիւն, արքունիքին, մեծութեան· բիւնիչ, խոհականիչ, ճկլելիչ։

Σεβασμὸς (ὁ) venerazione. յարգելը, պատուելը· իւղնիլնիչ, բիւնիչ։

Σεβαστικὸς - η - ὸν. = Σεβάσμιος.

Σεβαστὸς - η - ὸν. venerabile. յարգոյ, պատուելի· իւղնիլի, բիւնիչ։

Σεβήνιον καὶ Σεβέννιον (τὸ) l'involucro del dattero. արմաւին վրայի բարակ պատիճը· խորհուրդ իւղնիլնիթիւ ինձի ֆոգոթ։

Σεβίζω (μσ.) - ίζομαι. Μ. ίσω - ομαι. = Σέβω.

Σέβω καὶ (μσ.) Σέβομαι (Χ. Μ.) rispettare, venerare. 2. adorare. յարգել, պատուել· 2. պաշտել· բաղդիչ՝ հնդրիչ՝ բիւնիչ նիմիդ· 2. խոնարհ։

Σειρὰ (ἡ) catena. 2. fune. 3. linea, fila, serie. չղթայ· 2. չուան· 3. գիծ, շար· վերնիր, պոֆուլը· 2. իփ· 3. ըստիւ, ըստէ, ըզըս։

Σειράζω. Μ. άσω. disseccare. չորցընել· ֆոֆրաչիմ։

Σειραῖος - α - ον. tirato con un fune. չուանով քաշուած· իփ իլէ վիրիլիլ։

Σειρὰς - άδος (ἡ) = Σειρά.

Σειρασφόρος καὶ Σειραφόρος (ὁ) (ἵππος) cavallo a mano, rilasso. առաջատանիկ ձի· իփտէ պէ։

Σειρὴν - ῆνος (ἡ) sirena. համբառ, յուշկապարիկ· փերիէ, ծովէնի։

Σειριάω - ῶ. Μ. άσω. brillare, risplendere. փայլիլ· փըլմամ։

Σιρίνος - η - ον. = Θερινός.

Σειριόεις - εσσα - εν. caldo come il sirio. շնիկ առողջ պէս առ· խոշտէ իւղուել կեղ պըճամ։

Digitized by Google

Σείριος (ὁ) sirio, canicola. շիկ ասաղ · խստբէ իւլտէլ։
Σειρομαστης - ου (ὁ) spiedo. չռմփուր · չիլ։
Σειρὸς (ὁ) = Σιρός.
Σειρὸς - ά - όν. = Σείρινος.
Σεῖσις - εως (ἡ) scossa, agitazione. ցնցուք, երերցընել. սարսմա, սալտմա։
Σεισμὸς (ὁ) = Σεῖσις. terremoto. գետնաշարժ · վիրվիռ։
Σειστὴς - οῦ (ὁ) che crolla, scuote. ցընցող, երերցընող. սարսող, սալտոն։
Σειστὸς - ή - όν. crollante. երերուն, ցընցեալ. սալտուն, սարսռուն. (οὐσ.) Σειστόν (τὸ) vermiglia lucida, canutiglia, granone. ասիմ կամ արծաթի թրթռուն թել։ Խրխրիր (-լիուն ի կիպչիլ)։
Σεῖστρον (τὸ) sistro. ծնծղայի նման նուագարան մը · վիւն պիղնիր պէր նիվ ըլլալ։
Σείω. M. σείσω. muovere, crollare. շարժել, երերցընել. սալտմաք, սարսմաք։
Σέλας - αος (τὸ) splendore, fiamma. փայլուն, բոց · լուիս, ալիւ։
Σέλασμα (τὸ) καὶ
Σελασμὸς (ὁ) splendore. պայծառութիւն · լիճիճ, բոլորիւիս։
Σελασφόρος (ὁ, ἡ) splendido. պայծառ · լիճիճիլը, փրլաք։
Σελαχιον (τὸ) ὑπερ. τοῦ
Σέλαχος - εος - ους (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) specie di pesci cartilaginosi. տեսակ մը ամառուան ձուկեր. պէր նիվ ոսկրոտուկ դուբեցիներ։
Σελαχωδης - εος (ὁ, ἡ) cartilaginoso. ամառուան · ոսկրոտուկ։
Σελάω (X. M.) brillare. փայլիլ, լուսալ · փարլամաք։
Σεληναῖος - α - ον. lunare. լուսնական · փաթրի։
Σεληνη (ἡ) luna. 2. focaccia tonda. լուսին. 2. կլոր պլաքինտի · այ, փաթիր, ճմ. 2 · խաչբրուի դուլաբ։
Σεληνιάζω καὶ (πθ.) Σεληνιάζομαι. M. άσω - ομαι. esser lunatico. լուսնոտ ըլլալ· խաթիրէնէ խօսիլ։
Σεληνιακὸς - η - όν. lunare. 2. lunatico. լուսնական. 2 · լուսնոտ. փաթրի · 2 · խաթիրէնէ, խօսիլ։
Σεληνιασμὸς (ὁ) epilessia. լուսնոտութիւն. խաթիրէն, խօսիլ։
Σεληνιαω - ῶ. M. άσω. = Σεληνιάζω.
Σεληνιον (τὸ) lunetta. 2. amuleto. լուսնակ · 2. յուռութուզլուխ. ճակիրտիզէն · 2. ճամայիլ, նազաթա։
Σεληνὶς - ίδος (ἡ) καὶ
Σεληνίσκος (ὁ) ὑπερ. τ. Σελήνη.
Σεληνίτης - ου (ὁ) καὶ Σεληνῖτις - ιδος (ἡ) lunare. լուսնական · փաթրի։
Σεληνόβλητος (ὁ, ἡ) = Σεληνιακός. (2).
Σεληνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di luna. լուսնի ձեւով · ճակիրտայ պէս լինիկոտ։
Σεληνόφως - ωτος (τὸ) il chiarore della luna. լուսնի լոյս · ճակիրտայ ելեալը։
Σελίνινος - η - ον. fatto d'appio. նեխուրէ · փերեվիզկէն։
Σελινοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile all' appio. նեխուրի նման · փերեվիզի պէս։
Σέλινον (τὸ) appio. նեխուր · փերեվիզ։
Σελὶς - ίδος (ἡ) pagina. 2. margine. էվ · 2 · լուսանց · սահիվ · 2 · հալիք։
Σέλμα (τὸ) banco de' remiganti. 2. nave. թիավարաց նստարան. 2 · նաւ · ճանը, պանթա · 2 · կիսվ, սիքիլ։
Σεμίδαλις - εως (ἡ) fior di farina. նաշիհ · սիսկ սաման։
Σεμιδαλίτης - ου (ὁ) (κυρ. ἄρτος.) pane fatto di fior di farina. նաշիհէն չինուած հաց · սիսկ սամանէն խոհելը խմոր։
Σεμνεῖον (τὸ) luogo sacro, santuario, tempio. 2. monastero. սուրբ տեղ, սուրբ · 2 · միաբանատեղի, վանք · ուխտ գրած տեղ։ 2. ճամփորդաց։
Σεμνηγορέω, Σεμνηγορία, Σεμνηγόρος (ὁ, ἡ) = Σεμνολογέω κτλ.
Σεμνολογέω - ῶ. καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. M. ήσω - ομαι. parlare con gravità. ծանրաբեմով մը խօսիլ· ուշադրութեամբ ուխտ ի բաց հեռացիլ կրնալ։
Σεμνολογία (ἡ) gravità di discorrere, ostentazione. ծանրաբեմով մը խօսիք, պարծենկոտութիւն · ուշադրութ իւր ըներոց կրնալը, պերճախրիչութիւն։
Σεμνολόγος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - λόγως. che parla con gravità, millantatore. ծանրաբեմով խօսող, պարծենկոտ · ուշադրութ իւր ընելոց հեռացնելէ խոչընդոտ։
Σεμνομυθέω - ῶ. M. ήσω. = Σεμνολογέω.
Σεμνομυθία (ἡ) = Σεμνολογία.
Σεμνοποιέω - ῶ. M. ήσω. = Σεμνόω.
Σεμνοπρέπεια (ἡ) dignità, maestà. չքնաղութիւն, սեռը, վեհափառութիւն · պերճիք, ներհակիլ, գեղեցիկ, վեհ։
Σεμνοπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - πρεπῶς. maestoso. վեհափառ · գեղեցիկ պերճիկ, վեհ։
Σεμνοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha un' aria grave, serio. երեսը կոխած, ծանր մէկ սեռը մը ունեցող, ծանրադէմ · սարքիչը պահել, ուշադրութիւնով, պէտ կոփուածի, վեհ։
Σεμνὸς - ή - όν. serio, grave. 2. rispettabile, venerabile. 3. maestoso. ծանր, լուրջ · 2. յարգելի · 3 · փառաւոր · պէտ, 2 · բարեպաշտ, վեհ · 3 · երեսնեալ։ — νῶς, ἐπίῤῥ.
Σεμνότης (ἡ) gravità, serietà. 2. riverenza. 3. maestà. ծանրութիւն · 2. յարգութիւն · 3 · վեհափառութիւն · պէտ լուծ · 2 · բարեպաշտ, բարեպաշտութիւն · 3 · վեհ։
Σεμνόω - ῶ. M. ώσω. adornare, glorificare. զարդարել, փառաւորել · փառաւորել, իշխանել։
Σεμνύνω. M. υνῶ. = Σεμνόω. (συνήθ. μσ.) insuperbirsi. հպարտանալ · պերճախրիչ։
Σεπτήριος - α - ον. καὶ
Σεπτικὸς - ή - όν. rispettabile, divino. յարգելի, աստուածային · բարեպաշտ, իշխան։
Σεπτὸς - ή - όν. = Σεβαστός.
Σερίφη (ἡ) = Σέριφος.
Σερίφιον καὶ Σέριφον (τὸ) assenzio marino. ծովային օշինդր · գինի, ճիլիխ։
Σέριφος (ἡ) = Σέριφον. 2. = τῷ
Σέρφος (ὁ) moscherino. մժղուկ · պուխ · մուխ։

Digitized by Google

Σίσελι - εως (τὸ) καὶ
Σίσελις - εως (ἡ) seseli (erba). խոտ մըն է · ալիր նեվ օձլոփ ։
Σεσελίτης - ου καὶ
Σίσηλος (ὁ) lumacone ignudo. լերկ խոշունջ · օձ-ին-պէս պիտիպ ։
Σεσοφρονισμένως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) prudentemente. խոհեմութեամբ · փոյթով իր ։
Σευτλίς - ίδος (ἡ) ὑπκρ. τοῦ
Σεῦτλον (τὸ) bietola. ճակնդեղ · ֆանթ ։
Σεύω. Μ.... spingere. 2. scuotere, muovere. 3. eccitare. 4. cacciare, mettere in fuga. հրել · 2 · ցնցել, շարժել · 3 · գրգռել · 4 · վռնտել, փախցընել · իմիդ · 2 · առաջ-նել, խթդրմիդ · 3 · ետևէն իմիդ · 4 · փոխել, փոշրմել ։
Σήθω. Μ. σησω. crivellare. մաղել · իւնդել ։
Σηκέτης - ου (ὁ) agnello lattante. կաթ կերած դառն · սիրի իդնի ֆօշրս ։
Σηκός (ὁ) mandra. 2. stalla. 3. nido. 4. piccolo tempio, cappella. 5. nicchia (Λατ. loculamentum). փարախ · 2 · առուտ · 3 · բոյն · 4 · պզտիկ տաճար, մատուռ · 5 · արձանաց կայան, արձանեղէն · տանգրա · 2 · սիրտ · 3 · ետև · 4 · տիւնիտ հեթոեն, ֆաֆիդ · 5 · փրիեֆա ։
Σηκόω - ῶ. Μ. ώσω. bilanciare. կշռել · ետրիմոք ։
Σήκωμα (τὸ) contrappeso. 2. ricompensa. հակադարձ · 2 · արիւռւբ, փոխարէն · ճառագիւեթ · 2 · ճոխտակիւթ ։
Σῆμα (τὸ) segno. 2. prodigio. 3. avello, monumento. նշան · 2 · զարնիչիլիք · 3 · գերեզման, գամբան · ալտիի, նիշան · 2 · հետեի · 3 · իմաստիկ · հոգեկերէն ։
Σημαία (ἡ) stendardo, bandiera. դրօշ, դրօշակ · պայրաք, առնմոք ։
Σημαίνω. Μ. ανῶ. dar il segnale, segnare, indicare. 2. ordinare. 3. significare. նշան առել, նշանել, ցուցընել · 2 · հրամայել · 3 · նշանակել · նիշան վերդիլ, նիշանլամաք, ետևտերդիլ · 2 · խմ իմիդ · 3 · ճանչուցանել · (μσ.) conghietturare, dedurre. կարծիքով գնահատել, մտկատրիլ · ետևդն պահ իմիդ ։
Σημαιοφόρος (ὁ, ἡ) alfiere. դրօշակիր · պայրաքար ։
Σήμανσις - εως (ἡ) indicazione, significazione. ցուցընելը, նշանակելը · փոխելի իմիմ, ետևտերդիլ ։
Σημαντὴρ (ὁ) = Σημάντωρ.
Σημαντήριον (τὸ) punzone, sigillo. դրոշմ (դրոշմդ), կնիք · պիտի, փօհր ։
Σημαντικός - ή - όν. significativo. նշանակեան, նշանակիչ · ետևտերդիլի, փոխելի ետևդիլ ։
Σημαντικῶς, ἐπίῤῥ. espressamente. յայտնապէս · ալիտիար, պահիր ։
Σήμαντρον (τὸ) = Σημαντήριον.
Σημάντωρ - ορος (ὁ) chi dà il segnale, chi ordina, comandante, conduttore, capo. նշան արօր, հրամայող, առաջնորդ, գլուխ · նիշան վերդն, պայրաքան, սիրվեր, իշխող, պահ ։
Σημασία (ἡ) annunzio dato per un segnale. 2. significazione, significato. նշանակ մը արուած պայրաքով լուր · 2 · նշանակութիւն, իմաստ · պիտիի իմ վերդիլ հասկր · 2 · ճանիս ։
Σημειογράφος (ὁ, ἡ) tachigrafo, chi si serve di certi segni invece di lettere. արագագիր, տառերու տեղ քանի մը նշաններ գործածող · լոփոթ իմիդ իմ-պէս վերդիլ նիշաններ ետևլեան ։
Σημεῖον (τὸ) segno, segnale. 2. sigillo. 3. prodigio. 4. punto. նշան, նշանակ · 2 · կնիք · 3 · նշանը, զարնիչիլիք · 4 · կէտ · նիշան, պիտիրի, տեսիլիի · 2 · փօհր · 3 · հետեի · 4 · նօֆտա ։
Σεμειόω - ῶ. Μ. ώσω. segnare, marcare, notare. նշանել, նշանակել, նշան դնել · նիշանլամաք, նիշան ֆօմաք ։
Σημείωσις - εως (ἡ) nota, annotazione, postilla. ծանօթութիւն, բացատրութիւն. լիրհ, հաշիւ ։
Σημειωτὸς - ή - όν. rimarcabile. նշանաւոր, երեւելի · պիլլի պուլը, նահատ ։
Σήμερον, ἐπίῤῥ. oggi. առօր · պա ֆիան ։
Σημύδα (ἡ) betulla (albero.) ճարմանկ ծառ մըն է · ինչ պագին ։
Σηπηδὼν - όνος (ἡ) putredine. 2. ulcera marcita. նեխութիւն · 2 · խոշտացի, չարաւտա փտառած կէտ · լիրիւիլ - 2 · լիրիւլ իրինէնդիլ խոլըր ։
Σηπία (ἡ) seppia (pesce). սիպէ ձուկ · օխտաբ փրիւիկ պալըրը ։
Σηπιὰς - άδος (ἡ) = Σηπίον.
Σηπιδάριον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Σηπίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σηπία. ἡ τοῦ
Σηπίον (τὸ) l' osso della seppia. սիպէ ձուկին ոսկրը · փրիւիկ պալըրընէն ոսկի ֆիլի ։
Σηποποιὸς (ὁ, ἡ) che cagiona della putredine, putrefattivo. փտառնցնող · լիրիւ-տիւն ։
Σηπτήριος - α - ον. καὶ
Σηπτικὸς - ή - όν. = Σηποποιός.
Σηπτὸς - ή - όν. putrefatto, putrido. փըտած · լիրիւփալ ։
Σήπω. Μ. σηψω. putrefare. փտառնցնել, նեխել · լիրիւիլիդի ։
Σηραγγόω - ῶ. Μ. ώσω. scavare, perforare in forma di grotta. քարայրի ձեւով բրել, ծակել · հալրըտ պէլիֆներ ետևմէ փորել ։
Σηραγγώδης - εος (ὁ, ἡ) cavernoso. քարայրով լեցուն, խոռոչ ունեցող · հալրըլը, ֆօվռիլը ։
Σηραγξ - αγγος (ἡ) caverna, grotta, antro. ալր, քարայր, խոռոչ · հալրտա, ֆովռոֆ ։
Σηρικὸν (τὸ) (νῆμα). seta. մետաքս · իպէք ։
Σὴς - σεὸς καὶ σητὸς (ὁ) tignuola, tarma. ցեց, ուռիճ · կիւվէ ։
Σησαμαῖος - α - ον. fatto di sesamo. չուշմայէ չինուած · սասամփան խոխըլը ։
Σησάμη (ἡ) sisamo, giuggiolena (pianta). չուշմայ, կեռնիճ (առնկ). սասամ (ֆիտան) ։
Σησάμινος - η - ον. di sisamo. չուշմայէ · սասամփան ։
Σησαμίτης - ου (ὁ) (ἄρτος). pane fatto di sisamo. չուշմայէ հաց · սասամփան խոխըլը իւիպ ։

Digitized by Google

Σησαμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al sisamo. Σησαμόεις - εσσα - εν. molle, tenero. 2. brillante. Σησαμοῦς - οῦντος (ὁ) (ἐνν. πλακοῦς.) focaccia fatta di sisamo. Σήσαμον (τὸ) seme di sisamo. Σήσαμος (ὁ) = Σήσαμον. Σησάνιος - α - ον. καὶ Σητάνιος (ὁ, ἡ) crivellato. 2. d'un anno (Λατ. hornus). Σῆσις - εως (ἡ) l'azione di crivellare. Σηστός - ή - όν. crivellato. Σῆστρον (τὸ) crivello, vaglio. Σητάνιος - α - ον. καὶ Σητόβρωτος καὶ Σητόκοπος (ὁ, ἡ) roso, tagliato di tignuola. Σήψ - σηπὸς (ὁ καὶ ἡ) sepe (specie di serpe). Σῆψις - εως (ἡ) putredine. Σθεναρὸς - ά - όν. forte, robusto. Σθένος - εος - ους (τὸ) forza, vigore, potenza. Σθένω (παρτ. ἔσθενον καὶ πλέον οὐ.) aver forza, potere. Σιαγόνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σιαγών. Σιαγών - όνος (ὁ) mascella. 2. guancia. Σιαλίζω. Μ. ίσω. salivare. Σίαλον (τὸ) saliva, bava. Σιαλοχοέω - ῶ. Μ. ήσω. = Σιαλίζω. Σιαλόω - ῶ. Μ. ωσω. ingrassare. Σιαλώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di saliva. 2. grasso. Σίγα, ἐπίρ. in silenzio. Σιγάζω. Μ. άσω. far tacere, imporre silenzio. Σιγαλέος - α - ον. taciturno. Σιγαλόεις - εσσα - εν. molle, tenero. 2. brillante. Σιγαλὸς - ὴ - όν. Δ. ἀντὶ Σιγηλός. Σιγάω - ῶ. Μ. ήσομαι. tacere. Σιγὴ (ἡ) silenzio. Σιγηλὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ηλῶς. καὶ Σιγηρὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ηρῶς. silenzioso. Σιγητικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. taciturno. Σίγλος (ὁ) ἴδε Σίκλος. Σιγμὸς (ὁ) fischio.

Σιγύνη (ἡ) καὶ Σιγύνης - ου (ὁ) καὶ Σίγυνον (τὸ) καὶ Σίγυνος (ὁ) spiedo da caccia (Λατ. venabulum). Σιδηρεία (ἡ) l'azione di lavorar il ferro. Σιδηρεῖον (τὸ) bottega di fabbro, fucina. Σιδήρειος - α - ον. καὶ Σιδήρεος - οῦς, έα - ᾶ, εον - οῦν. ferreo. Σιδηρεὺς - έως (ὁ) = Σιδηρουργός. Σιδηρεύω. Μ. εύσω. lavorar il ferro. Σιδηρίζω. Μ. ίσω. esser simile al ferro. Σιδήριον (τὸ) ferramento. Σιδηρίτης - ου (ὁ) καὶ Σιδηρῖτις - ιδος (ἡ) ferreo. Σιδηροβόρος (ὁ, ἡ) = Σηδηροβρώς. Σιδηροβριθὴς - έος (ὁ, ἡ) pesante come il ferro. Σιδηροβρὼς - ῶτος (ὁ, ἡ) che morde il ferro. Σιδηροδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita di ferro. Σιδηροδέσμιος καὶ Σιδηρόδεσμος (ὁ, ἡ) = Σιδηρόδετος. Σιδηροδετέω - ῶ. Μ. ήσω. metter in ferri, incatenare, inferrare. Σιδηρόδετος (ὁ, ἡ) legato di ferro inferrato, incatenato. Σιδηροδόρυξ - υγος (ὁ, ἡ) che ha le ale di ferro. Σιδηροπώλης - ου (ὁ) venditore di ferro. Σίδηρος (ὁ) ferro. 2. arme. 3. instrumento di ferro, ferramento, spada. Σιδηροτέκτων - ονος (ὁ) = Σιδηρουργός. Σιδηρότευκτος (ὁ, ἡ) fatto di ferro. Σιδηροτόκος (ὁ, ἡ) che produce del ferro. Σιδηροτομέω - ῶ. Μ. ήσω. tagliare col ferro. Σιδηρουργεῖον (τὸ) bottega del fabbro, fucina. Σιδηρουργία (ἡ) arte fabbrile, l'arte del

Digitized by Google

ferrajo. գարբնություն, երկաթագործություն · չինկիերէն, գերմաներէն:
Σιδηρουργός (ὁ) fabbro, ferrajo. գարբին, երկաթագործ · չինկիներէն, գերմերէն:
Σιδηροῦς - ᾶ - οῦν. κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Σιδήριος.
Σιδηροφορέω - ῶ. καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. M. ήσω - ομαι. esser armato, portare armi. զէնք կրել, զինեալ ըլլալ · սիլահ ի՛նլլեմք, սիլահլը ըլլալ:
Σιδηροφόρος (ὁ, ἡ) armato. զինեալ · սիլահլը · 2. = Σιδηροτόξος.
Σιδηρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha il cuor ferreo, duro. երկաթէ՝ խիստ սիրտ ունեցող · գերմերէ՝ էֆ էյ-րիթլէ:
Σιδηρόω - ῶ. M. ώσω. ferrare. երկաթով պատել · գերմերլեմէ, գերմ էտլըմէք:
Σιδήρωμα (τὸ) ferramento. երկաթէ գործիք · գերմեր սըլը:
Σιδηρωρυχεῖον (τὸ) miniera di ferro. երկաթի հանք · գերմեր հարիկ:
Σίδιον (τὸ) la corteccia della melagrana. նռան կեղեւ · նար քապաղը:
Σίζω. M. σίξω ἢ σίσω. sibilare, fischiare. չչել · ֆըլտըմէք:
Σίκερα (Ἑβρ.) (τὸ) sidro, siccera, birra, acquavite. խնծորի ու տանձի հիւթէ հաւուած ցբի, գարեջուր, օղի · գերեր, կըմ վէ արմատ խօլխոպին ըշէտրըճըլ բոթը, արմատաջուր, բոթը:
Σικίννη καὶ
Σικιννις - ιδος (ἡ) danza satirica. ապծամարտ չաստուածներու կաքաւ · խորը տարմ վէ խորը գերէ իլահիլրըն բոթը:
Σίκλος (ὁ) (Ἑβρ.) siclo. արկղ · գերբի գըրած գերեկ խօսօ ըլէտն պէր նէվ ապտ՝ խօսօ գէրմ:
Σικύα (ἡ) zucca. 2. ventosa, coppetta. գդում · 2. արուեստ արուակ · գադոփ · 2. հանգիսի ըլլելու:
Σικυάζω. M. άσω. ventosare, attaccar le ventose. արուակաւ արուեստ առնել · հանգիսի ըլլելու գօմէք · ըլլէ իւր հանգիսի խիմգէ:
Σικύδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σίκυς.
Σικυηδόν, ἐπίρ. in forma di zucca. գդումի ձեւով · գադոփ պէլէգներ:
Σίκυον (τὸ) seme di zucca, di cocomero. գդումի՝ վարունգի սերմ · գադոփ՝ իշլար նօթասմա:
Σίκυος καὶ
Σίκυς - υος (ὁ) cocomero. վարունգ · իշլար:
Σικυών - ῶνος (ὁ) orto di cocomeri. վարունգի պարտէզ · իշլար պօստանը:
Σικυώνη καὶ Σικυωνία (ἡ) = Σικύα.
Σιχαίνω. M. ανῶ. schifare, fastidiare. տաղտկալ, ձանձրանալ · խրտո՛ւ ի՛նլլել, խղճի՛լ · պըճմէք, պէզմէք:
Σιχαντὸς - ὴ - όν. nojoso, schifoso. տաղտկալի, ձանձրութիւն բերող · խրտո՛ւ ելլող · ճոռոմ · պըճըրտան:
Σιχασία (ἡ) schifo, noja, fastidio, disgusto. տաղտկութիւն, ձանձրութիւն · խրտո՛ւ, վէզուրէք, պըճի՛նլէք, օսանմ:
Σιχὸς - ὴ - όν. fastidioso, bisbetico. գըժքեմ · ի՛նլի՛նլ, ճոռը:
Σίλεγνις - εως (ἡ) segala, siligine. հաճար · լուխար:
Σιλιγνίτης - ου (ὁ) (κυρ. ἄρτος.) pane di segala. հաճարէ հաց · լուխար խոխլ:
Σιλλογραφία (ἡ) composizione di versi satirici. երգիծաբանական ոտանաւորներ շարադրելը · հիճուկը պէյլէր ի՛նլը ի՛րիմ:
Σιλλογράφος (ὁ, ἡ) compositore di versi satirici. երգիծաբանական ոտանաւորներ շարադրող · հիճուկը պէյլէր ի՛նլը իրիմ:
Σίλλος (ὁ) versi satirici. երգիծաբանական ոտանաւոր · հիճուկը պէյլ:
Σίλουρος (ὁ) storione, siluro (pesce). սիղաւրոս (ձուկ) · գերմի խոխօ խայտ պաւլըէլը:
Σίλφη (ἡ) tignuola, tarlo. ցից, փառ որդ · ի՛նլէվ, ագտ ֆաւրտա:
Σίλφιον (τὸ) silfio (pianta). սիղիֆոս (կերակուրի հանգերձանքը ըլլալու ու գիղի յարմար առնէկ մը). խնծան, հարիւրի, ֆառնը (ֆիւտան):
Σιλφιοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il silfio. սիղիֆոս առնէկը բուսցընող · ֆառնը պիրիչքին՝ հաւ խոխն:
Σίμβλος (ὁ) alveare, arnia. փեթակ · սրը գօվընը:
Σιμὸς - ὴ - όν. camoscio, simo. 2. repente, che ha pendio. ափսկաբիճ · 2. զառ ի վայր ունեցող · խաւ գաւրտնլու · 2. խնիլէ, ըլկալ:
Σιμότης (ἡ) simità. քիթի ափսկութիւն · խաւ պաւրտնլուքը:
Σιμόω - ῶ. M. ώσω. schiacciare, curvare verso sù. ափսկաւրէք ընել, ջաղխել, գերի ի վեր ծռել · խաւլըմնմէք, խղճի՛լ, խօսրլա գօղլաս խղճի՛լ:
Σιναμωρέω - ῶ. M. ήσω. danneggiare, nuocere. 2. lusureggiare. վնասել · 2. առատակիլ, պագչասիլ · զաւրաւ՝ գերեր վէրմէք · 2. նէֆսինէն ապտէք, չօխլանմէք:
Σινάμωρος (ὁ, ἡ) danneggiatore 2. lussurioso. վնասակար · 2. պագչաս, վատաչ · զաւրաւ վէրմէն, չէսնդիսաւ · 2. չօխ, չէհվէրիլի:
Σιναπέλαιον (τὸ) olio di senapa. մանանեխ իւղ · հարթալ խաչը:
Σίναπι - εως (τὸ) senapa. մանանեխ · հարթալ:
Σινάπινος - η - ον. di senapa. մանանեխէ · հարթալան:
Σινάπιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σίναπι.
Σιναρὸς - ὰ - όν. = Βλαβερός.
Σινδόνιον (τὸ) καὶ
Σινδονίσκη (ἡ) ὑπκρ. τ. Σινδών.
Σινδονίτης - ου (ὁ) καὶ Σινδονῖτις - ιδος (ἡ) = τῷ
Σινδονοφόρος (ὁ, ἡ) vestito di pannolino sottile. բարակ կտաւ հագուստ · իսկ պիչ կիյինմէլ:
Σινδὼν - όνος (ἡ) pannolino sottile, mossolina. բարակ կտաւ, պատառատուն · իսկ պիչ, իւլկնիր:
Σίνηπι (πυ) - εως ἢ υος (τὸ) καὶ Σίνηπυς - υος (ἡ) = Σίναπι.
Σινίον (τὸ) crivello. մաղ · էլեխ:
Σινομαι. M. σινοῦμαι. danneggiare, nuocere, offendere. վնասել · գերեր վէրմէք, իւճիմլէք:
Σίνος καὶ Σῖνος - εος - ους (τὸ) danno, pregiudizio. վնաս · վէրմէք, գերեր:

Digitized by Google

Σιτόω - ῶ. *M.* ώσω. = Σίνομαι.

Σιτωπίς - ίδος (ἡ) rubrica, sinopia.

Σῖξις - εως (ἡ) = Σιγμός.

Σίον (τὸ) sio, gorgolestro. (Γαλλ. berle).

Σιπύα καὶ Συπύη (ἡ) sacco.

Σίραιον (τὸ) vino cotto, sapa.

Σισάριον (τὸ) ornamento di donna. 2. collana.

Σίσαρον (τὸ) appio.

Σισύμβριον καὶ Σίσυμβρον (τὸ) sisimbro (erba).

Σισύρα (ἡ) veste fatta di pelle pecorina.

Σισύρα (ἡ) = Σισύρα.

Σισυροφόρος καὶ Σισυροφόρος (ὁ, ἡ) vestito di pelle pecorina.

Σιταγωγέω - ῶ. *M.* ήσω. trasportare del grano.

Σιταγωγία (ἡ) trasportazione di grano.

Σιταγωγός (ὁ, ἡ) che trasporta del grano.

Σιτάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σῖτος.

Σιταρχέω - ῶ. *M.* ήσω. fornire di viveri, di foraggio. 2. presiedere all' amministrazione de' viveri.

Σιταρχία (ἡ) provvisione di viveri, di foraggio. 2. la carica di colui che presiede all' amministrazione de' viveri.

Σιτάρχης - ου (ὁ) che presiede all' amministrazione de' viveri.

Σιτάρχιον (τὸ) = Σιτάρχης.

Σιτεία (ἡ) nutritura, pascolo, foraggio.

Σιτευτός - ή - όν. nutrito, grasso.

Σιτεύω. *M.* εύσω. nutrire, ingrassare.

Σιτέω - ῶ. *M.* ήσω. nutrire. (συνήθ. μσ. ἤ παθ.) mangiare.

Σιτηγέω - ῶ. *M.* ήσω. = Σιταγωγέω.

Σιτηγός (ὁ, ἡ) = Σιταγωγός.

Σιτηρεσιάζω. *M.* άσω. pagare la pensione.

Σιτήρεσιον (τὸ) pensione.

Σίτησις - εως (ἡ) nutritura.

Σιτίζω. *M.* ίσω. nutrire.

Σιτικός - ή - όν. di grano.

Σιτίον (τὸ) alimento.

Σίτισις - εως (ἡ) καὶ

Σιτισμός (ὁ) nutritura.

Σιτιστός - ή - όν. = Σιτευτός.

Σιτοβόλειον (λιον) καὶ **Σιτοβολον** (τὸ) καὶ **Σιτοβολών - ῶνος** (ὁ) granajo.

Σιτοδεία (ἡ) mancanza di viveri, carestia.

Σιτοδόκη (ἡ) = Σιτοδοχεῖον.

Σιτοδοσία (ἡ) distribuzione di frumento.

Σιτοδοτέω - ῶ. *M.* ήσω. distribuire del frumento.

Σιτοδότης - ου (ὁ) distributore di frumento.

Σιτοδοχεῖον (τὸ) = Σιτοβόλειον.

Σιτολογέω - ῶ. *M.* ήσω. raccogliere del grano.

Σιτολογία (ἡ) raccolta di grano.

Σιτολόγος (ὁ, ἡ) chi raccoglie del grano.

Σιτομετρέω - ῶ. *M.* ήσω. distribuire del grano con una certa misura.

Σιτομετρία (ἡ) misurazione e distribuzione di grano.

Σιτομέτριον καὶ Σιτομετρον (τὸ) quantità di grano che si dava a soldati. 2. pensione. 2.

Σιτονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce i viveri.

Σιτοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. far del pane.

Σιτοποιία (ἡ) = Ἀρτοποιία.

Σιτοποιός (ὁ, ἡ) = Ἀρτοποιός.

Σιτοπομπεία (ἡ) trasportazione di frumento.

Σιτοπομπός (ὁ, ἡ) che manda o trasporta del frumento.

Σιτοπράτης - ου (ὁ) = Σιτοπώλης.

Σιτοπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vende del frumento.

Σιτοπωλέω - ῶ. *M.* ήσω. vendere del grano.

Σιτοπώλης - ου (ὁ) venditore di frumento.

Digitized by Google

Σῖτος (ὁ) grano, frumento. 2. pane. 3. fraggio, viveri, vettovaglia, annona, granaglia. 4. nutritura, alimento. ցորեն. 2. հաց. 3. պաշար, համբար. 4. սնունդ. գոլորշ. 2. խմիչք. 3. ըմպիլ. 4. խօսիլ, հաւթիւն։

Σιτοφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba del pane. հաց կերող. խմիչք խմիլ։

Σιτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce o trasporta del grano. ցորեն բաւցընող կամ կրող. գոլորշ հաւ խիչ խոհօտ ըմպիլ։

Σιτοφυλακεῖον (τὸ) granajo. համբարանոց. գոլորշ սիմորը։

Σιτοφυλακέω - ῶ. *M.* ήσω. esser custode del frumento. ցորենի պահապան ըլլալ. գոլորշ պիտիով ինծզիս-ս օլմի։

Σιτοφυλάκιον (τὸ) = **Σιτοφυλακεῖον.**

Σιτοφύλαξ - ακος (ὁ) custode del frumento. ցորենի պահապան. գոլորշ պիտիով՝ ինծզիս-ս։

Σιτόχροος - ους (ὁ, ἡ) che ha il color del grano. ցորենի գունավ. գոլորշ բնիկիով։

Σιττάκη (ἡ) καὶ

Σιττακὸς (ὁ) = **Ψιττακός.**

Σιτὼν - ῶνος (ὁ) = **Σιτοβολών.**

Σιτωνέω - ῶ. *M.* ήσω. comprare del grano. ցորեն գնել. գոլորշ ասիլ ալմի։

Σιτώνης - ου (ὁ) mercante di frumento. ցորենի վաճառական. գոլորշ գոլիրիս-ը։

Σιφλὸς - ὴ - όν. vuoto. 2. vorace, mangione. 3. languido, deboie. 4. storpio. 5. brutto. 6. ridicolo. պարապ. 2. որկրամոլ. 3. վատուժ, ակար. 4. հաշմ. 5. ագահ. 6. ծիծաղելու. գոլ. 2. չիչ գոլոշ. 3. խոխոչող, ըսիճ. 4. սոխուն. 5. չէրէխ. 6. ինչնիկնիկիս, ճոռոտ։

Σιφνεὺς - έως (ὁ) talpa. խլուրդ. ներ սըսնը, փոսիկիս։

Σιφνὸς - ὴ - όν. = **Σιφλός.**

Σίφων - ωνος (ὁ) sifone, tubo, tromba. սիֆոնը, խողովակ, ջրհան. ալէզ խողովակոս, ալէզ, գորտ, խողովակ։

Σιωπάω - ῶ. *M.* ήσομαι. tacere. լռել. սսալ օլմիս։

Σιωπὴ (ἡ) silenzio. լռութիւն. սսալոլիս։

Σιωπηλὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ηλῶς. taciturno. լռող. սսող։

Σιωπηρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ηρῶς. = τῷ προηγ.

Σκάζω. *M.* σκάσω. zoppicare. կաղ գնալ, կաղալ. սիսամիս։

Σκαιόθεν, ἐπίῤ. dalla parte sinistra. ձախ գիշէն. ալ խոսքիսան։

Σκαιὸς - ὰ - όν. manco, sinistro. 2. malauguroso. 3. stupido, goffo. ձախ. 2. անպիտան, չարագուշակ. 3. սպուշ, բիրսոալ. 2. սպասրասուշ. 3. լուլէն, պիծն, խօշոսն։

Σκαιότης (ἡ) goffaggine. բրասութիւն, սպուշութիւն. պիծնլիս-ի, խօշոսլուս-ի։

Σκαίρω. *M.* αρῶ. saltare. ցատկել. ըսկըրսիս-ի. = **Σκαρίζω.**

Σκαιῶς, ἐπίῤ. goffamente. բրասութեամբ, սպուշութեամբ. պիծնլիս-ի՝ խօշոսլուս-ի ալի։

Σκαλεία (ἡ) sarchiatura. քաղհան. սչբրիլս-ը (օրլրը)։

Σκάλευθρον (τὸ) sarchio. խոտ հանելու քերոց. ըսիս։

Σκαλεὺς - έως (ὁ) sarchiatore. պարապ խոտերը հանող. պօշ օրլսուիրը սչբրիլսիս՝ փոփոխ։

Σκάλευσις - εως (ἡ) = **Σκαλεία.**

Σκαλευτὴς - οῦ (ὁ) = **Σκαλεύς.**

Σκαλεύω. *M.* εύσω. sarchiare. փոխ խոտերը հանել՝ փրցընել. պօշ օրլսուիրը ըսփոխիս՝ փոփոխիս։

Σκαληνὸς - ὴ - όν. obbliquo, ineguale. խոտորնակ, չէղ, անհաւասար. եչէն, սչփէրը, ըսրէնըդ։ (συνήθ.) *Τρίγωνον σκαληνὸν* (το) scaleno (triangolo di cui i fianchi sono ineguali). անհաւասար կողմերով եռանկիւն. խանչէրէն նահիվոր փսիկլէս։

Σκαληνόω - ῶ. *M.* ώσω. render obbliquo. չէղել, խոտորնակ ընել. եչէրէնիփ, ըսրէնիմիս։

Σκαλεύω. *M.* εύσω. καὶ

Σκαλίζω. *M.* ίσω. sarchiare. քաղհանել. սչբրիլսիս։

Σκάλισις - εως (ἡ) καὶ **Σκαλισμὸς** (ὁ) = **Σκάλευσις.**

Σκάλλω. *M.* σκαλῶ. zappare. ճանկով բրել. ըսիսլսիս։

Σκαλμὸς (ὁ) scarmo. թի կապելու սեպ. պըրպոան (ըսխորմոզ)։

Σκάλοψ - οπος (ὁ) talpa. խլուրդ. ներ սըսնը, փոսոփոխ։

Σκαμβὸς - ὴ - όν. storto, strambo. ծուռ ուռուռ, ծուռ սրունքներով. խոխոչի, եչէրէ պոմպիլը։

Σκάμμα (τὸ) fossa. փոս. ըսիսիս, հինփոխ։

Σκαμμωνία ἢ **Σκαμωνία** (ἡ) scamonea (pianta). սկամոնիի (սուն). հակամոլիկ, սոխոնանի ֆիտոնը։

Σκαμμώνιον καὶ **Σκαμώνιον** (τὸ) = τ. πρόηγ.

Σκανδάλα ἢ **Σκανδάλη** (ἡ) καὶ

Σκανδάληθρον (τὸ) trappola. սկանաս. փոխանի։

Σκανδαλίζω. *M.* ίσω. (Γρφ.) scandalizzare. գայթակղեցընել, գայթակղութիւն սալ. ֆիլա էչէրէ ձէրէ։

Σκάνδαλον (τὸ) = **Σκανδάλη.** 2. (μτφρ.) scandalo. գայթակղութիւն. ֆիլա էչէրիս։

Σκάνδιξ - ικος (ὁ) cerfoglio. վայրի կաղամբ. խոպանի լոհանա։

Σκαπανεὺς - έως (ὁ) = **Σκαφεύς.**

Σκαπάνη (ἡ) zappa. բրել ճանի. ըսիս։

Σκαπτὴρ (ὁ) = **Σκαφεύς.**

Σκαπτὸς - ὴ - όν. scavato. բրուած. փոսըմէլ։

Σκάπτω. *M.* ψω. scavare. բրել, պիղել. փորիս, եչէրիս։

Σκαρδαμυγμὸς (ὁ) il batter degli occhi. աչքեր բլթլթելը. կիսչ էչէրնոը։

Σκαρδαμυκτέω - ῶ. *M.* ήσω. = **Σκαρδαμύσσω.**

Σκαρδαμυκτὴς - οῦ (ὁ) chi batte spesso gli occhi. աչերները սոխպ բացոզ գոզող. կիսչ էչէրնի ոբ ոբ աչէր փոխոյան։

Σκαρδαμυκτί, ἐπίῤ. in un batter d'occhio. ի բլթլթել ական, աչեմարթի մէջ. կիսչ աչէր փոփոխիս։

Σκαρδαμύσσω (ττω). *M.* ύξω. batter spes-

Digitized by Google

so gli occhi. *սուգ ալբենբրը բանալ գոցել. ըէ ըէ ևրալևրիւն ալբէ ֆոփսէֆ.*

Σκαρθμὸς (ὁ) scambietto. *ցաթիկըրանկը. ալբէրայէֆ գործանը.*

Σκαρίζω. *M.* ίσω. scambiettare. *անասանել, ցաթիկըրանել. ալբէրայէֆ գործէֆ.*

Σκαρίτης - ου (ὁ) scarite (pietra preziosa che ha il color del pesce scaro). *սակրոս նուհիին գունովը գոհար մը. ըոֆսէ գալբէրէն բիւլիւֆով պիր նիվ ֆիվիր.*

Σκαριφαομαι - ῶμαι. *M.* ησομαι. scalpire, graffiare, scavare. *ցեանել, պեզել. ֆըրնաֆլամաֆ, եզնիկ.*

Σκαρίφευμα καὶ **Σκαρίφημα** (τὸ) καὶ **Σκαριφισμὸς** καὶ **Σκάριφος** (ὁ) abbozzo. *գաղափար, առաջարգրութիւն. բիւր, ֆնալաֆ.*

Σκάρος (ὁ) scaro (pesce). *սակրոս (ձուկ). ըոֆսէ գալբէրէ.*

Σκασμος (ὁ) zoppicamento. *կռմռիլը, կռիլ գնալը. ֆէֆսամա.*

Σκαφεία (ἡ) scavamento. *պեզելը, բրելը. ֆալմաֆլըէֆ.*

Σκαφεῖον (τὸ) zappa. *բրելու ճանկ. լափա.*

Σκαφεὺς - έως (ὁ) zappatore, scavatore. *բրող, պեզող. ֆալան, լափալյան.*

Σκαφευτὴς - οῦ (ὁ) = τ. προηγ.

Σκαφεύω. *M.* εὐσω. = Σκάπτω.

Σκαφὴ (ἡ) = Σκαφεία.

Σκάφη (ἡ) scafa, paliscalmo, burchio, schifo, barca. 2. tinozza, truogolo, pila. *կուբ, նաւակ, մակոյկ. 2. առլան, լողարան. առնգան, ֆայէֆէֆ. 2. ֆեչեան.*

Σκαφίδιον (τὸ) *ὑπκρ.* τοῦ

Σκάφιον (τὸ) *ὑπκρ.* τ. Σκαφὶς. 2. orinale, piscatojo. *կնիկ, ղրվանի աման. հալբօղ, օխրէ ֆազը.*

Σκαφὶς - ίδος (ἡ) *ὑπκρ.* τ. Σκάφη. 2. = Σκάφιον.

Σκαφοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ha la forma di schifo. *կուբի ձեւով. առնգան պիչիֆնի.*

Σκάφος - εος - ους (τὸ) ogni cosa concava. 2. il concavo del vascello, carena. 3. il concavo dell'orecchio. *գոգաւոր իրը. 2. նաւու գոգը. 3. ականջի գոգը. ֆօվօֆ նէհնի. 2. կիպիկի ֆնգիլ. 3. ֆալանչը ըոֆսուսը՝ ֆօվալաս.*

Σκεδαννυμι. *M.* σκεδάσω. dissipare. *ասրաբդնել, ցրուիլ. փալբնիֆ.*

Σκέδασις - εως (ἡ) καὶ **Σκεδασμὸς** (ὁ) dissipamento, dispersione. *ցրում, ասրաբդնելը. փալբնիմ, ֆնասանալ նիւթ.*

Σκεδαστικὸς - ὴ - όν. dissipatore. *ցրուիչ, ասրաբդնող. փալբդնէչ.*

Σκεδαστὸς - ὴ - όν. disperso, dissipato. *ցրուած, ասրաբդնած. փալբնըլ, ֆնասանալ ալամալ.*

Σκεθρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ρῶς. esatto, accurato. *ղգուշաւոր, ճիշդ. նիվիչոֆնիլ, ֆուֆսամֆլի.*

Σκειρὸς (ὁ) = Σκῖρος ἢ Σκίῤῥος.

Σκελία (ἡ) = Περισκελίς.

Σκελετεύω. *M.* εὐσω. disseccare. *չորցնել, ցամքեցնել. ֆասրանիֆ.*

Σκελετὸς - ὴ - όν. disseccato. *չորցած. ֆասրամալ.* (οὐσ. ἀρσ. καὶ οὐδ.) scheletro, carcame. *կմախք. պեֆէ ֆալըէ նօլը.*

Σκελετώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad uno scheletro. *կմախքի նման. նօլը պեֆէլիբիլ գիւնէրի.*

Σκελίζω. *M.* ίσω. camminare a gran passo. *մեծ քայլ առնել, չուռ քալել. իւէ ափըմ ալմաֆ, ֆնէ նէրֆէֆ. 2. = Ἐκσκελίζω.*

Σκελὶς-ίδος (ἡ) coscia di castrato o di porco scannato. *մորթուած խոյի կամ խոզի ազդր. զօզալըճանըլ ֆօյսան նոնօպ գոսգա.*

Σκελλίζω. *M.* ίσω. Εἰμὶ —

Σκελλὸς - ὴ - όν. = Ῥαιβός.

Σκέλλω. *M.* - ελῶ. disseccare, indurare, emaciare, render magro. *չորցնել, պնդացնել, ծխլել. ֆասրանիֆ, սրճլիկիֆ, ճզրալաֆ.*

Σκέλος - εος - ους (τὸ) l'osso della gamba, tibia, fucile. 2. gamba. 3. piede. *սրունկի ոսկրը. 2. սրունկ. 3. ոտ. պաճալըն սևիչի, ինիֆ. 2. պաճաֆ. 3. ոտֆ.*

Σκέμμα (τὸ) consiglio, progetto. *խորհուրդ, մտածուած նիւթ. փալհալդ, ֆնէրֆէֆ.*

Σκευδύλη (ἡ) = Σχευδύλη.

Σκεπάζω. *M.* άσω. cuoprire. 2. proteggere. *ծածկել, գոցել. 2. պաշտպանել. ֆափաֆլամաֆ, նօրֆիֆ. 2. հիմնուիլ նիւթ, ֆօչալաֆ, իշէիլ նիւթ.*

Σκέπαον (τὸ) × ἀντὶ Σκέπασμα.

Σκεπαρνίζω. *M.* ίσω. asciare. *տապարով ապչէլ. պալթա իլէ նմնաֆ.*

Σκέπαρνον (τὸ) asce. *տապար. պալթա.*

Σκέπασμα (τὸ) coperchio, coperta. *փարիչ, խուփ, ծածկոյթ. ֆափաֆ, նօրֆիս.*

Σκεπαστήριος - α - ον, καὶ

Σκεπαστικὸς - ὴ - όν. adatto a coprire. *ցածկու՝ ծածկելու յարմար. ֆափաֆնօ՝ նօրֆիլ ալնի ապյան.*

Σκεπαστὸς - ὴ - όν. coperto. *գոցատ, ծածկըլած. նօրֆիլ-ափըլ, ֆափանըլ.*

Σκέπαστρον (τὸ) = Σκέπασμα.

Σκεπάω - ῶ. × ἀντὶ Σκεπάζω.

Σκέπη (ἡ) coperchio, coperta. 2. protezione, difesa. *կափարիչ, խուփ, ծածկոյթ. 2. պաշտպանութիւն. ֆափաֆ, նօրֆիս. 2. հիմնիկ.*

Σκεπτικὸς - ὴ - όν. chi pensa, osserva, riflette. *մտածող. ֆնֆէ-ֆէ-ֆէ-իր իֆնէ. գնալ-նէն. (ὄθ.) Σκεπτικοὶ (οἱ) Scettici, filosofi che dubitavano d' ogni cosa. Ֆիլասոֆիական, ամէն բանի վրայ երկմտող փիլիսոփաներ. հեր նէհնէ հասկնալ-իֆհալնէն ֆիլասոֆներ.*

Σκέπτομαι. *M.* σκέψομαι. considerare, riflettere, pensare, esaminare. *մտածել, խոհալ, քննել. գնալ-նէն, ֆնֆէ-ֆէ-ֆէ-իր փալհասըլ՝ ֆնֆէ-ֆէ-ֆէ-իր նիւթ.*

Σκερβολέω - ῶ καὶ **Σκερβόλλω.** *M.* ήσω. insultare. *թշնամանել. սիրիհլէֆ, ֆասէ ֆաֆ.*

Σκευαγωγέω - ῶ. *M.* ήσω. imballare e trasportare gli utensili. *կահը կապոցել կապոց ընել ու կրել. նալըլըէ՝ ֆնալդան գալըչէ՝ գիւլէչէֆ ֆիլալըֆ.*

Digitized by Google

Σκευαγωγὸς (ὁ, ἡ) chi trasporta gli utensili. կահը կառաքելը կրօղ. Իլիւրեը խոհեմները խուզյան:

Σκευάζω. *M.* άσω. vestire, armare. 2. disporre, accomodare. 3. preparare. հագեցընել, զինել. 2. յարդարել, շքեղել. 3. պատրաստել. կերպարանել, ձեւել. 2. պարել, զարդարել. 3. պատրաստիլ, զինուիլ. 2. պատրաստիլ, զարդարիլ. 3. խիթարիլ եհիլ:

Σκευάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σκεῦος.

Σκευασία (ἡ) preparazione, preparativo. պատրաստութիւն. խիթարիլ, հաւերէեր. 2. = Σκευή.

Σκεύασμα (τὸ) preparativo. 2. confezione, composizione d'un medicamento. պատրաստութիւն. 2. գեղի մը բաղադրութիւն. խիթարիլ. 2. դեր հաւելիք խիթրիթի:

Σκευαστὸς - ὴ - όν. preparato, aggiustato. պատրաստած, յարդարած. խիթարիլ ելած, փլելիչի:

Σκευὴ (ἡ) arnese, bagaglio. 2. armatura. 3. vestimento. 4. addobbo. զէն, կազմած. 2. պատերազմի անօթք. 3. հագուստ. 4. կահ, կառաքելք. խոելի. 2. սիւն, ֆռռոց. 3. խոզոց, բռոց խոելը. 4. խիճիթելեի:

Σκευηφορέω καὶ Σκευηφόρος. = Σκευοφορέω, Σκευοφόρος.

Σκευοθήκη (ἡ) armadio degli arnesi. զգեստաւոր կահերու գրօց. խոելի խիճիթելի ֆռռոց:

Σκευοποιέω - ῶ καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. *M.* ήσω - ομαι. = Σκευάζω. 2. = Σκευωρέομαι (3).

Σκευοποίημα (τὸ) abito, decorazione di teatro. 2. inganno, frode. թատերի հագուստ. 2. գաւ, նենգ. խիճլեխեհ խոզոգը. 2. ֆինդ, հելեխ:

Σκευοποιία (ἡ) = Σκευουργία.

Σκευοποιὸς (ὁ) fabbricatore d'utensili, di arnesi. կահ զէն շինող. խիճիթելեի խոելի խֆռ:

Σκευοπώλης - ου (ὁ) venditore d'utensili, di arnesi. կահ զէն ծախող. խիճիթելեի խոելի ասեն:

Σκεῦος - εος - ους (τὸ) vasi, utensili, arnesi, corredo, attrezzo, bagaglio. 2. maschera. սարաններ, կահը, կառաքելք, զգեստ. 2. գիմակ. ֆռռ, խիճիթելեի, խոելի. 2. հաւերա, ասորեի:

Σκευουργία (ἡ) fabbrica d'utensili, d'arnesi, di maschere. կահ զէն գիմակ շինելը. խիճիթելեի խոելի. 2. սարաններ ասորեի խֆռելէ:

Σκευουργὸς (ὁ) = Σκευοποιός.

Σκευοφορεῖον (τὸ) manovella, lieva. (բեռնակիր) ձող. (հմմտ.) ասրելը:

Σκευοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. trasportare de' vasi, degli utensili. սարաններ կահերը կրելը. ֆռռոց խոելի խոելը:

Σκευοφορία (ἡ) trasportazione d' utensili. կահ կառաքելք կրելը. խոելի խոելը:

Σκευοφόρος (ὁ, ἡ) che porta gli utensili, gli arnesi. կահերը զգեստները կրօղ. խիճիթելեի խոելի խոելը. (οὐσ.) saccardo, galuppo (Γαλλ. goujat), (Λατ. lixa). զօրաց բեռները կրօղ, զօրաց ծառայ. ֆեօլեխ, ասորեր խոզոգիւորը:

Σκευοφυλάκιον (τὸ) = Σκευοθήκη.

Σκευοφύλαξ - ακος (ὁ) custode degli arnesi, degli utensili. կառաւոց զգեստից պահապան. խիճիթելեիլեխի խոելի ֆեօղլեխի:

Σκευόω - ῶ. *M.* ώσω. = Σκευάζω.

Σκευωρέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. custodire gli arnesi. 2. esaminare curiosamente, ricercare, scrutinare. 3. macchinare, concertare, insidiare. կահերը զգեստները պահել. 2. հետազրոսիմեմ ճշդիւ փնտռել քննել. 3. նիւթել, մեքենայել, ծուղակ լարել. խոելի ասեն. 2. լուտֆիանել փքիկի իւն արտի խիճիթէ նիւթ. 3. փոլոյ ելին փռելէ խռռէ:

Σκευωρία (ἡ) ricerca, occupazione profonda, curiosità. 2. malizia, astuzia, insidia. փընտռտելը, բանի մը խոհ պատրաստելը, հետազրոսիմեմ. 2. նենգ գամաութիւն, ծուղակ, գարանակալութիւն. արուեստ, պէս նենգի խիճի ծիւխոալ ելմ, լուտֆիանել. 2. ֆիրլանտելէ. գռռելէ, փռելէ, ֆիրի:

Σκευωρὸς - οῦ (ὁ) = Σκευοφύλαξ.

Σκέψις - εως (ἡ) considerazione, meditazione, ricerca. մտածութիւն, խոհում, քննի. փլտհոելը, խիճիթիւր, խիճիռնել:

Σκηνάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. = Σκηνόω.

Σκηνὴ (ἡ) tenda, padiglione. 2. tugurio, capanna. 3. scena. վրան, խորան. 2. առաջատար, հիւղ. 3. սեռասրան, սեռսիլ, սեռելեան սեղ. լարեր. 2. ֆռլելը, լերկ, լարեփ. 3. խիճլաճա, հանդէր, ֆերփելհան. (ὄθ.) teatro. թատրոն. խիճլելհան:

Σκήνημα (τὸ) = Σκήνωμα.

Σκηνήτης - ου (ὁ) che abita ne' padiglioni. վրաններու առի բնակող. լարեր ալ ըլլար առին ելան. 2. = Σκηνικός.

Σκηνίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σκήνη.

Σκηνικὸς - ὴ - όν. scenico, teatrale. 2. attore di commedia. թատերական. 2. գերասան. խիճլելի, խիճլելհան փոչիր. 2. ֆռռելէ, ֆռելիփի: — ικῶς, ἐπίρ.

Σκηνοβατέω - ῶ. *M.* ήσω. montare sulla scena. 2. esporre, rappresentare sulla scena. սեռելեան սեղը ելլել. 2. սեռասրանին վրան դնել, ցուցընել. խիճլաճայ էլէֆռ. 2. ֆերփելհան ֆեօֆերփի:

Σκηνογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. far una scenografia, dipingere in prospettiva. սեռելագրութիւն մը շինել, երեւոյթի մը նկարել. խոզ բեռ էլէֆռ, իւն փրօյեի ֆիրելհան:

Σκηνογραφία (ἡ) scenografia, prospettiva. 2. illusione. սեռելագրութիւն, նմանահանութիւն. 2. պատրանք, խաբեութիւն. խոզ բեռի ֆրէֆելհի, իւն փրօյեի. 2. խոյել, ալրանել:

Σκηνογράφος (ὁ, ἡ) scenografo, prospettivista. սեռելագիր, նմանահան. փռռելի ֆռռելէլէի:

Σκηνοπηγέω - ῶ. *M.* ήσω. costruire una capanna, un padiglione. հիւղ վրան շինել. լերկ լարեր խոֆռել:

Digitized by Google

Σκηνοπηγία (ἡ) costruzione di padiglioni, di capanne. 2. scenopeja. *վրան՝ հիւղ շինելը*. 2. *տաղաւարաշինութիւն*. *տօնը Խրիստոսի*. 2. *ծառայ*.

Σκηνοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. = **Σκηνοπηγέω**.

Σκηνοποιία (ἡ) = **Σκηνοπηγία**.

Σκηνοποιὸς (ὁ) costruttore di padiglioni, di capanne. *վրան՝ հիւղ կանգնող՝ շինող*. *տօնը Խրիստոսի*.

Σκηνορράφος (ὁ, ἡ) colui che cucisce delle tende. *վրան կարող*. *տօնը տեսի*.

Σκῆνος - ους - ους (τὸ) = **Σκηνή**.

Σκηνοφύλαξ - ακος (ὁ) custode, guardiano di padiglione. *վրանի պահապան*. *տօնը պահիչ*.

Σκηνόω - ῶ. *M.* ώσω. alzare una tenda. 2. alloggiare, abitare. *վրան մը կանգնել*. 2. *բնակիլ*. *շինակիլ*. *տօնը տօնել*. 2. *ծածանիլ*, *առիւծ օրմիլ*.

Σκήνωμα (τὸ) tenda. 2. abitazione. *վրան*. 2. *շինուածք*. *տօնը*. 2. *առիւծ*.

Σκήνωσις - εως (ἡ) abitazione. *բնակիլը*. *ծածանիլ երեսի*, *առիւծ օրմս*.

Σκηπτὸς (ὁ) fulmine che si scaglia con impeto sulla terra. 2. turbine. *ուժով երկիր ընկող կայծակ*. 2. *հովու փոթորիկ*. *իբր իւր երեսի տիրելի իշխողը*. 2. *տարտղն*.

Σκηπτοῦχος (ὁ, ἡ) = **Σκηπτροφόρος**.

Σκῆπτρον (τὸ) scettro. *արքունի գաւազան*. *տօն*.

Σκηπτροφορέω-ῶ. *M.* ήσω. tenere lo scettro, regnare. *արքունի գաւազան բռնել*, *թագաւորել*. *տօն իշխիլ*, *տիրելի ըլլալ*.

Σκηπτροφόρος (ὁ, ἡ) che tiene lo scettro, rè. *արքունի գաւազան բռնող*, *թագաւոր*. *տօն իշխան*, *տիրող*.

Σκήπτω. *M.* σκήψω. appoggiarsi. 2. gettare o cadere con impeto. *կռթնիլ*. 2. *ուժով ձեռք կամ ձեռագիր*. *տալ*, *խոցանիլ*. 2. *իբր իւր մեռնի խոտոր ըլլալ*. (*μσ.*) fingere, scusarsi, trovare de' pretesti. *կեղծել*, *ինքզինքը արդար ցուցնել*, *պատճառանք գտնել*. *խնդիր երեսի*, *վերծիմի տալլտալ*, *ամբաստանել՝ վիճելի դատիլ*.

Σκήπων - ωνος (ὁ) bastone. *ցուպ*. *տիկնիկ*.

Σκηρίπτω. *M.* ίψω. = **Σκήπτω**.

Σκῆψις - εως (ἡ) pretesto. *պատճառանք*. *ամբաստանել*, *վիճիլ*.

Σκιὰ (ἡ) ombra, rezzo. *ստուեր*. *իրիկուն*, *առիւծ*.

Σκιαγραφέω - ῶ. *M.* ήσω. adombrare, abbozzare, disegnare. *առուերագրել*. *ետնագրելը ուրիշ*, *իբր տիպին նմանիլ*.

Σκιαγράφημα (τὸ) disegno, abbozzo. *առուերագիր*. *ետնագրութիւն*, *իբր տիպ*.

Σκιαγραφία (ἡ) adombrazione. *առուերագրութիւն*. *իբր տիպին՝ ետնագրելը ուրիշ*.

Σκιαγράφος (ὁ) adombratore. *առուերագրող*, *գծագրող*. *իբր տիպին ուրիշ*.

Σκιάδειον (τὸ) = **Σκιάδιον**.

Σκιαδηφόρος (ὁ, ἡ) ombrellifero. *հովհարակիր* (*առնչ*). *առիւծնիլը* (*ֆիլտան*).

Σκιάδιον (τὸ) parasole, ombrello. *հովհարց*. *առիւծն*.

Σκιάζω. *M.* άσω. adombrare, far ombra, ombreggiare. *ստուեր ընել*. *իշխիլ երեսին*.

Σκιαμαχέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere in ombra o coll'ombra. *ստուեր կամ ստուերի կռուիլ*. *ինչպես խոտոր իշխիլ իւր տեսչիկի*.

Σκιαμαχία (ἡ) combattimento contro la propria ombra. *ստուերի կռուիլը*. *իշխիլ իւր տեսչիկին*.

Σκιὰς - άδος (ἡ) padiglione. 2. capanna. 3. ombrella delle piante. *վրան*. 2. *հիւղ*. 3. *առուեներու հովանոց*. *տօնը*. 2. *չորիւ*. 3. *ֆիտան առյատը*.

Σκίασμα (τὸ) ombracolo, frascato. *ստուերիչ*. *իշխիչի իբր*, *տերեւ հովիւ*.

Σκιασμὸς (ὁ) ombramento. *ստուեր ընելը*. *իշխիլ երեսին*.

Σκιατραφέω - ῶ. *M.* ήσω. allevare od allevarsi sempre nell' ombra. 2. menare una vita molle. *միշտ ստուեր մէջ մեծցնել կամ մեծնալ*. 2. *փափկութեամբ սպրիլ*. *տոխրի ինչպիսի պիծակներ խոտոր պիծակ*. 2. *նազելոտութեամբ խաղալ*.

Σκιατραφὴς - έος (ὁ, ἡ) allevato all'ombra. 2. molle. *ստուեր մէջ մեծցած*. 2. *փափկասուն*. *ինչպիսի պիծակ*. 2. *նազելոտ կօճռ պուրին*.

Σκιατροφέω καὶ **Σκιατροφίας**. = **Σκιατραφέω**, **Σκιατραφὴς**.

Σκιαυγέω - ῶ. *M.* ήσω. vedere gli oggetti come adombrati, essere mezzo cieco. *ընդ աչօք սեաւաներել*, *ստուեր սեաներել*, *կէս կոյր ըլլալ*. *ինչպիսի տգիտութեամբ տեսնել*.

Σκιερὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ρῶς. ombroso, opaco. *ստուեր*. *իշխիլ*, *առյատը*.

Σκίλλα - ης (ἡ) scilla. *ձկնաձև*. *տօն օձաձև*.

Σκιλλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla squilla. *ձկնախիտ նման*. *տօն օձանման պիծակ*.

Σκίμπους - οδος (ὁ) sedia a braccinoli (*Γαλλ.* fauteuil). *բազկաւոր աթոռ*. *ինչպիսի խոտիկ*. *ἴδε καὶ Ὀκλαδίας*.

Σκινδάλαμος (ὁ) scheggia. *փոսի չիչ*. *լիսեռ*.

Σκιοειὸς - εσσα - εν. = **Σκιερός**.

Σκιολογέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare dell' ombra cioè bagatelle. *չքի վրայ ստեպիկ փոս բառերու վրայ խօսք ընել*. *իշխիլ նայ նմանելիք հոգւոյն տեսիլքին երեսի*.

Σκίουρος (ὁ) scojattolo. (*Λατ.* sciurus). *սկիւռ կենդանին*. *ընտիլ*, *ինչ*.

Σκιῦφος - ωτος (τὸ) crepuscolo. *վերջալոյս*, *իրիկուան լոյսը*. *գիշեր*, *օրը ըլլալը*.

Σκίπων - ωνος (ὁ) = **Σκήπων**.

Σκιραφευτὴς - οῦ (ὁ) = **Κυβευτής**.

Σκιραφεύω. *M.* εύσω. = **Κυβεύω**.

Σκίραφος (ὁ) bossolo (*Γαλλ.* cornet). *նարինջ քաւէնիրը գնելու տոպի*. *ըստ ֆոթոտ*.

Σκῖρος καὶ **Σκίρος** (ὁ) corpo duro. 2. pezzo di marmo. 3. gesso. *պինդ մարմին*. 2. *մարմարիոնի կտոր*. 3. *գանչ*. *վիրի գիպս*. 2. *ծորեր քարտաշը*. 3. *գալէ*.

Σκιῤῥὸς (ὁ) = **Σκῖρος**. 2. (*ἰατρ.*) calle. *մարմնոյ կարծր նոտըր*.

Σκιῤῥώδης - εος (ὁ, ἡ) duro come il calle.

Digitized by Google

մարմնոյ կոլոր պէս պինգ. Նաւբր ի[illegible] ուրբ։

Σκιρτάω - ῶ. *M.* ήσω. saltare, saltellare. ցոխկել, ցոխկաել. ուբբբոմաք, ցնաոմաք։

Σκίρτημα (τὸ) salto. ցոխկաելը. ուբբբոյբլ։

Σκίρτησις - εως (ἡ) saltazione. ցոխկելը. ուբբբոմաքելեք։

Σκιρτητὴς - οῦ (ὁ) saltatore. ցոխկող. ուբբբոյող։

Σκίφος - εος (τὸ) spada. 2. palma. ֆոսբ. 2. արմնահնդաց ափքեւ. ելբբ։ 2. խոբբա խոբբոյբ։

Σκιώδης - εος (ὁ, ἡ) ombroso. հբոս. ի[illegible] ի[illegible]։ — ωδῶς, ἐπίῤῥ.

Σκιωτὸς - ἡ - όν. oscuro. Նաեմ, մղպ - ֆոբս, ֆոյս։

Σκληραγωγέω - ῶ. *M.* ήσω. trattare, educare con durezza. խոռաֆնաեմբ վաբռելբ՝ կրճել. ուբբբ փալբանոմք, ափրիլի իլի ինրոլիի կիճի։

Σκληραγωγία (ἡ) educazione rigorosa. խիռռ կրճռաֆբեն. ուբրի՝ ուբբբ ինրոլիի։

Σκληραυχὴν - ενος (ὁ, ἡ) che ha la cervice dura, ostinato. խոռռպարանց, յամառռ. ափրի պոյռանլոռ, ինռոմբբ։

Σκληρόβιος καὶ Σκληροβίοτος (ὁ, ἡ) = Σκληροδίαιτος.

Σκληρόγεως (ὁ, ἡ) che ha la terra dura. պինգ հող ունեցող. ափրի ինֆրոֆլբ։

Σκληρόδερμος (ὁ, ἡ) che ha la pelle dura. պինգ մորբի ունեցող. ափրի փերիլի։

Σκληροδίαιτος (ὁ, ἡ) che mena una vita austera. խռռակրօն կեանբ անցբնող. ափրի՝ ուբբբ պիր խօֆոբ ինրլբրին։

Σκληροκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha il cuor duro. խռռսիրռռ. ափրի ինրրեւիլի։

Σκληροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa dura. պինգ գլուխ ունեցող. ափրի պոլլբ։

Σκληρόω - ῶ. *M.* ώσω. indurare. խռռացբնել. ֆիռլնրիռֆիռ։

Σκληροποιὸς (ὁ, ἡ) che indura. խռռացբնող. ֆիռլիռֆիռ։

Σκληρὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ηρῶς. duro. 2. rigido, rigoroso. 3. crudele. 4. pertinace. պինգ. կարծր. 2. խիռռ. 3. անգութ. 4. յամառ. ֆիռ. 2. ափրի. 3. խոյբ, խռնոլ. 4 ինռոմբբ, համառնիռ։

Σκληρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca dura. կարծրբերան, խիռռ բերնով. ափրի ոլբլբբ, ինռ ուբոլ (ան)։

Σκληρότης (ἡ) durezza. 2. crudeltà. խբռռաբեմբեն. 2. անգթաբեմբեն. ֆիռլիռֆիռ։ 2. փրճռաֆրիռիլիռֆիռ։

Σκληροτραχηλέω - ῶ. *M.* ησω. *Εἰμὶ* —

Σκληροτράχηλος (ὁ, ἡ) che ha il collo duro, ostinato. խռռպարանց, յամառռ. ափրի պոյռանլոռ, ինռոմբբ։

Σκληρόψυχος (ὁ, ἡ) di duro animo, crudele. խռռսիրռռ, անգութ. ափրի ինռրիռֆիռլբ. փրճռաֆրիռիլիռֆիռ։

Σκληρόω - ῶ. *M.* ώσω. = Σκληρύνω.

Σκληρυντικὸς - ἡ - όν. che ha la forza d'indurare. խռռացնել կրցող. ափրիլիռֆիռլիռֆիռ. ֆիռլիռիռիրիռֆիռ։

Σκληρύνω. *M.* υνῶ. indurare. խռռացբնել. ֆիռլիռիռիրիռֆիռ։

Σκνιφὸς - ἡ - όν. oscuro. 2. che ha la vista debole. 3. avaro. Նաեմ, մրնդկ. 2. ակաբ աեռռուբեն ունեցող. 3. ագահ. ֆոբռ. 2. ինօլիռ ըմբռ, փիռիլիռի ֆոռլ վիբիռիլ. 3. ինրմոյռ։

Σκνὶψ - ιπὸς ἡ ιφὸς (ὁ) tarlo, zenzara, gorgoglione, tonchio. 2. avaro. փռռի արգ, մռնե, մմեզ, իրեռիլ. 2. ագահ. ալբ֊ֆոռբռռ, փիլրի փինիռ, բռիռել պիրի։ 2. ինրմոյռ։

Σκολιάζω. *M.* άσω. esser tortuoso. ծռռա ու մռռա ըլլալ. իլրի պիլրիռ օլմի։

Σκολιαίνω. *M.* ανῶ. = Σκολιόω.

Σκολιοδρομέω - ῶ. *M.* ήσω. andare obbliquamente. խռռարնակի կրճռալ. իռնիռռրի իիիռիռ։

Σκολιοδρόμος (ὁ, ἡ) vagabondo, errante. թռափռռակող. կօիի պիրի ինրլին, ալբրի։

Σκολιοπόρος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Σκολιὸς - ά - όν. tortuoso, obbliquo. 2. difficile. 3. furbo. ծռռա ու մռռա, շեղ. 2. գժռաար. 3. խարամնակ. իլրի պիռյրիռ, իռնիռռրի. 2. լինիի. 3. ֆիռլբանիռ։ — ιῶς, ἐπίῤῥ.

Σκολιότης (ἡ) tortuosità ecc. ծռռաֆիռն, խռռարնակաբեմբեն եւ այլն. իլրիլիռ, իռնիռռրիլիռ վի ռռյբ։

Σκολιόω - ῶ. *M.* ώσω. render tortuoso, obbliquo. ծռռա ու մռռա ընել, թռիբել. իլրի պիռյրիռ կիճիռ, իլրիռ։

Σκολίωμα (τὸ) tortuosità. ծռռաֆիռն. իլրիլիռ։

Σκόλλυς - υος (ὁ) treccia di capelli che si lascia nella cima della testa. գըռռռան գագաթը ձգռռած մազի հիւռռած. պռռբն ինֆիռիռնոռ պբռֆբռռն պիր ինռոմ ֆոյի֊լիռ ռռլ։

Σκολοπαξ - ακος (ὁ) beccaccia. երկան կըռռաբող թռչուն մը. ինլվիռ ֆռռլռռ, լռլըռֆ։

Σκολοπένδρα - ας (ἡ) scolopendra (insetto). 2. citracca, fillitide (erba). թռռնաար ժժմանի մը. 2. հղկիբռռաքիռռ (խռռ մը) · ելբրի ույռ (պիռմիռֆ)։ 2. ըռիռլֆինռ փերիռան (պիր նիվ օիլռֆ)։

Σκολοπένδριον (τὸ) = Σκολόπενδρα (2).

Σκολοπία (ἡ) = Σκολόπενδρα.

Σκολοπίζω. *M.* ίσω. impalare. ցցի զարնել. ֆռռլբիռմաֆ։

Σκόλοψ - οπος (ὁ) palo. ցից. ֆռռլբի։

Σκομβρὶς - ίδος (ἡ) ὑπκρ. τοῦ

Σκόμβρος (ὁ) scombro (pesce). ծովռռ ձուկ մըն է. խռիիրիռ պռլբլբ։

Σκοπάρχης καὶ Σκόπαρχος (ὁ) comandante della vanguardia. առաջապահ գնդին զօրագլուխը. կամ ինռոմբան պբռռրբ։

Σκόπελος (ὁ) roccia, rupe, scoglio. 2. promontorio. պարեխ, ժայռ. 2. հրռռան գան. ֆռյռ. 2. փռլ պռռրնռռ։

Σκοπεύω. *M.* εύσω. καὶ

Σκοπέω - ῶ καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. *M.* σκέψομαι. mirare, osservare. 2. contemplare, esaminare. Նայիլ, գիռռել. 2. մռռծնել, քննել. պռֆռռ, Նռռբր կիճիռ. 2. գլուխդ՝ ինֆիռիռնիռ կիճիռ, ինմիռռ֊ռիռ կիճիռ։

Σκοπὴ (ἡ) = Σκοπιά. 2. = τῷ

Σκόπησις - εως (ἡ) osservazione, contem-

Digitized by Google

plazione. գիտացութիւն, մտածութիւն. նշոյլ, գիտակցութիւն:

Σκοπιά (ἡ) luogo elevato. 2. torre. բարձր տեղ. 2. աշտարակ. նիստակ հսկող. 2. գոռալիք:

Σκόπιμος (ὁ, ἡ) che serve di scopo. նպատակ եղող. նիշանիւ՝ նիշիկ օրէն:

Σκοπὸς (ὁ) mira, bersaglio. 2. scopo, fine. 3. sentinella, guardiano. նշան, նպատակ. 2. վախճան. 3. պահապան. նիշանիւս. 2. նիշիկ, օձ. 3. նշանիկ, պահիկ:

Σκορακίζω. M. ίσω. rigettare con disprezzo. արհամարհելով մէ մերժել. խորշոմք՝ խհանիկ իւր. բերան եռիլ:

Σκορακισμὸς (ὁ) rigetto con disprezzo. մերժելով մէ մերժելը. խորշոմք՝ խհանիկ իւր բերան եռիլ:

Σκορδάλμη (ἡ) savore. խառարաւոր. խիրտ:

Σκόρδον (τὸ) κατὰ συγκ. ἀντὶ Σκόροδον.

Σκορδύλη (ἡ) = Κορδύλη.

Σκορόδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Σκόροδον (τὸ) aglio. խառար. սոխուառ:

Σκοροδοπώλης - ου (ὁ) venditore d' aglio. խառար ծախօղ. սոխուառի:

Σκοροδοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia dell' aglio. խառար ուտող. սոխուառի կերող:

Σκοροδοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' aglio. խառար բուսցնող. սոխուառ հասկ ելող:

Σκορπίζω. M. ίσω. = Σκεδάννυμι.

Σκορπιοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile ad uno scorpione. կարիճի նման. օձրակի պէս կերպ:

Σκορπίος (ὁ) scorpione. 2. scorpena (pesce). 3. scorpione (costellazione). կարիճ. 2. ծովու կարիճ, փոս. 3. կարիճ հաստատութիւնը. օձրակ. 2. ըսկորփիի ցուցանող. 3. օձրակ գոտիս:

Σκορπιόω - ῶ. M. ώσω. irritare. գրգռել. ելեւէջանել, ելեւէջել:

Σκορπισμὸς (ὁ) dissipazione. սոսրելնելը. խոր ու հոր եղիլ. փակչիանելը:

Σκοταῖος - α - ον. che fà, opera di notte. գիշերանոց գործող. կիսկնկին եղած՝ իշխիկն:

Σκοτασμὸς (ὁ) oscuramento. մթութիւն. խաւարել. մթանիլ:

Σκοτεινὸς - ή - όν. tenebroso, oscuro. մութ, խաւար, մթին. խաւարել, ստուար. — ως, έπίρ.

Σκοτεινότης (ἡ) oscurità. մթութիւն, մութ ըլլալը. խաւարել օրհասը, մթանիլ:

Σκοτέω - ῶ. M. ήσω. = Σκοτόω.

Σκοτία (ἡ) tenebre. մթութիւն, խաւար. խաւարել, մթանիլ:

Σκοτίζω. M. ίσω. oscurare. մթնցնել. խաւրիլել:

Σκότιος - α ᾱ ος - ον. tenebroso, oscuro. մթին, խաւար. խաւարել, ստուար:

Σκοτισμὸς (ὁ) oscuramento. 2. vertigine. մթնալը. 2. գլխուն գառնալը. խաւրիլ, մթանիլ. 2. ստ գիտցիլ, ուղեղն գոլնմաղը:

Σκοτοδινιάω - ῶ. M. ήσω. = Σκοτοδινιάω.

Σκοτοδινία καὶ Σκοτοδινίασις - εως (ἡ) vertigine. գլխուն պտրտիլը՝ գառնալը. գառ, գիտակցիլ:

Σκοτοδινιάω - ῶ. M. άσω. soffrire di vertigine, di capogiro. գլուխը գառնալ՝ պտրտիլ. գառը գիտակցիլ:

Σκοτοδινὴς - έος (ὁ, ἡ) tenebroso. մթին. խաւարելի, ստուար:

Σκοτόεις - εσσα - εν. = τ. προηγ.

Σκοτομήνιος (ὁ, ἡ) privo di luna. լուսին չունեցող. հանկիսաւոր:

Σκότος - ου (ὁ) καὶ Σκότος - εος - ους (τὸ) tenebre. խաւար, մթութիւն. խաւարելի, մթանիլ, գիտակցիլ:

Σκοτόω - ῶ. M. ώσω. = Σκοτίζω.

Σκοτωδὴς - εος (ὁ, ἡ) = Σκοτοειδής.

Σκότωμα (τὸ) capogiro, vertigine. գլխուն գառնալը. գառ գիտակցիլ:

Σκότωσις - εως (ἡ) oscuramento. մթնալը. խաւարելը. 2. = Σκότωμα.

Σκυβαλίζω. M. ίσω. rigettare con disprezzo, vilipendere, dispregiare. հերքել, անարգել, խաւել, բանի տեղ չդնել. բերան եռիլ, խորշոմք, չի նկատել զեռանել:

Σκυβαλικὸς - ή - όν. vile, dispregevole. անարգ. խորշանալի, խհանիկի գործելի:

Σκυβαλισμὸς (ὁ) rigetto con disprezzo. անարգելով մերժելը. խհանիկ իւր բերան եռիլ:

Σκυβαλον (τὸ) ciò che si rigetta. 2. sporcizia, lordura, spazzatura. 2. cencio. հերքուած իրը. 2. ապա, ապը, ապուր. 3. քաղբ. բերան օլանան նետած. 2. փէ, փեպէ, փեփէնիքներ. 3. գոլովէ:

Σκυβαλώδης - εος (ὁ, ἡ) = Σκυβαλικός.

Σκυζα - ης (ἡ) calore, frega (Λατ. catulitio). տաքնալը, զուգալու ատեն. լինկնկիլ՝ գիտակցութիւն ըլլալը. սրելը:

Σκυζάω - ῶ. M. ήσω. andar in frega, esser in calore (Λατ. catulio). տաքիլ. զուգալու ցանկութեամբ բանիկիլ. լինկնկիլ գիտակցութիւն իւր ըլլալ:

Σκυθρὸς - ά - όν. = Σκυθρωπός.

Σκυθρωπάζω M. άσω. avere un' aria severa, trista, esser mesto. երես կախած ըլլալ, սրտաւշ՝ սխալ ըլլալ. առերես ըլլալը. տխրութիւն, դէմքնոյ՝ գոհունկիլ օրէն:

Σκυθρωπόω - ῶ. M. ήσω. = τ. προηγ.

Σκυθρωπὸς - ὴ ῆ - ὸς - όν. mesto, malinconico, d'una aria severa. սրտաւշ, սրխուր, խոժոռադէմ, երեսը կախած. վշոյ, գոհունկիլ կիրճիլ, առերես ըլլալը — ως, έπίρ.

Σκυθρωπότης (ἡ) aria severa, malinconia, tristezza. երեսը կախելը, խոժոռադիմութիւն, սրտմտութիւն. առերես ըլլալը. կիրճիլ. վշոյնիկիլ:

Σκυλακειος - α - ον. di cagnolino. սիրտ՝ պզտիկ շան պատկանած. փիլոյ փոքրկի կերպի:

Σκυλακηδὸν, έπίῤ. da cagnolino. սիրտի պէս. փիլոյ փոքրիկ գոլի:

Σκυλάκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σκύλαξ.

Σκυλακώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad un cagnolino. սիրտի նման. փիլոյ փոքրիկ գիտցիկ:

Σκύλαξ - ακος (ὁ καὶ ἡ) cagnolino. սիրտ. պզտիկ շուն, շան լակօտ. փոքրիկ, կին:

Digitized by Google

Σκυλεία (ἡ) = Σκύλευσις.
Σκύλευμα (τὸ) bottino. ապաւ, թալանած իրք. ընկոյզ։
Σκύλευσις-εως (ἡ) spogliamento. թալանելը, ապաւաւելիութիւն. խլուելու, ազմ։
Σκυλευτὴς-οῦ (ὁ) spogliatore. թալանչի, թշնամեղ. խլուիչ, ազմող։
Σκυλεύω. M. εὐσω. spogliare, predare. 2. rapire. հանելցընել, թալանել. 2. յափշտակել. ազմել, խլուելու. 2. փախուստ։
Σκύλλω. M. υλῶ. toglier, levare la pelle. 2. lacerare. 3. molestare. մորթը հանել. 2. պատառել. 3. նեղել. տրտնջել ազմել՝ ընդդէմ՝ խօսիլ. 2. ընդխմել. 3. ընդդիմիլ ընդդէմ։
Σκυλοδεψέω-ῶ. M. ήσω. conciare le pelli. խաղալ չինել. ուիլիկ, տիպղ ներկել։
Σκυλοδέψης καὶ Σκυλοδεψὸς-οῦ (ὁ) = Σκυτοδέψης.
Σκῦλον καὶ Σκύλον (τὸ) spoglia, bottino, preda. 2. pelle d' animali. կողոպտած, ապաւ. 2. կենդանիի մորթ. ընկոյզ, խլուած. 2. հագնուած վերարկուի։
Σκυμναγωγέω-ῶ. M. ήσω. καὶ
Σκυμνεύω. M. εὐσω. allevare i suoi polli. կոչտհաներըը մեծցընել. խնամելովըը պահպանել։
Σκυμνίον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Σκύμνος (ὁ καὶ ἡ) il piccolo d' ogni quadrupedo e propriamente di leone. ամէն չորքոտանիաց ու մանաւանդ առիւծի կորիւն. հէր պէտ պարի այծէը հագնուածքն վի ալիլ խոտոտ տալանըն խաղալու։
Σκυρώδης-εος (ὁ, ἡ) petroso. քարոտ. ի-լլե։
Σκυρωτὸς-ὴ-όν. lastrico. քարակոտոր. տալկոտոր. ի-լ պատկեցեալ։
Σκυτάλη (ἡ) sferza di nervo di bove. 2. clava, mazza. 3. manovella. 4. scittalo (sorta di corrispondenza segreta). կամճի կնէ խարտան, կալտու. 2. լախտ, բիր. 3. ձող. 4. գլանագիր (կերպ մը գաղտնի թղթակցութեան). էշդոռ. 2. ըզգօր, ըզդ, ըներկոտ. 3. ըզբէ. 4. պէտ նեվ ինչի գործածելու ընձեռ, ընկալուած, ընդունած։
Σκυταληφορίω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —
Σκυταληφόρος (ὁ, ἡ) che porta una clava, una mazza. լախտ բիր կրող. ըզգօր՝ ըներկոտ ի-լ։
Σκυταλίας-ου (ὁ) lungo come una mazza. բիրի պէս երկայն. ըներկոտ գնալ ազգալ։
Σκυτάλιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σκύταλον.
Σκυταλὶς-ίδος (ἡ) ὑπκρ. τ. Σκυτάλη.
Σκύταλον (τὸ) = Σκυτάλη.
Σκυταλόω-ῶ. M. ώσω. dar un colpo di mazza. 2. sferzare. բիրով զանազանել զարնել. 2. խարազանել. ըներկոտ՝ ազգալ իւր ընթրիք. 2. փախցնել, էշդոռել ընդդէմ։
Σκυτεῖον (τὸ) bottega di calzolajo. կոշկակի կրպակ. փայտհատ պիտանը։
Σκυτεὺς-έως (ὁ) calzolajo. կոշկակ, կօշկակար. փայտհատ։
Σκυτεύω. M. εὐσω. esser calzolaro. կոշկակ ընլալ. փայտհատ ընդդէմ։
Σκυτικὸς-ὴ-όν. che concerne il calzolaro. կօշկակարի պատկանած. փայտհատ գործ։
Σκύτινος-η-ον. fatto di cuojo. խաղալէ չինուած. կիտուին՝ ապիկչանան խաղալը։
Σκυτοδεψέω-ῶ. M. ήσω. conciare le pelli. խաղալ չինել՝ գործել. ուիլիկ, տիպղ ներկել։
Σκυτοδέψης-ου (ὁ) conciatore di pelli. խաղալարար. ի-լպտիպ, ուիլիկչի։
Σκυτοδεψὸς (ὁ) = τ. προηγ.
Σκυτορράφος (ὁ) = Σκυτεύς.
Σκῦτος-εος-ους (τὸ) cuojo, pelle. խաղալ, մորթ. կիտ, ապիկչան, տիպղ։
Σκυτοτομέω-ῶ. M. ήσω. tagliare il cuojo, esser calzolaro. խաղալ կտրել, կոպաւակ ընլալ. կիտ՝ ապիկչան պատկան, փայտհատ ընդդէմ։
Σκυτοτομία (ἡ) il mestiere del calzolajo. կոպաւակութիւն, կօշկակարութիւն. փայտհատ։
Σκυτοτομικὸς-ὴ-όν. che concerne il calzolajo. կօշկակարի պատկանած. փայտհատ գործ։
Σκυτοτόμιον (τὸ) = Σκυτεῖον.
Σκυτοτόμος (ὁ, ἡ) calzolajo. կոպաւակ կօշկակար. փայտհատ։
Σκυτόω-ῶ. M. ώσω. coprire di cuojo. խաղալով պատել. կիտ՝ ապիկչան փակել։
Σκυτώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al cuojo. խաղալի նման. կիտի՝ ապիկչանա պիտիք։
Σκύφος (ὁ) καὶ Σκύφος-εος-ους (τὸ) tazza di legno, tinozza. փառե ըմպանակ. օգտանալ առ իւրեմն փայտ, ըմպելի։
Σκωληκιάω-ῶ. M. άσω. invermire, esser pieno di vermi. որդնոտիլ, որդով լեցուն ընլալ. փորդընկոտ, փորդ իւր տալ։
Σκωλήκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σκώληξ. vermicello. պզտիկ որդ. փոքր որդ պիտիք։
Σκωληκόβρωτος (ὁ, ἡ) roso da' vermi. որդերէ կրծուած. փորդընկած՝ պիտիք ներսէն փճդիւրի։
Σκωληκοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un verme. որդան ձեւով. փորդ պիտիք պէտիկի։
Σκωληκόω-ῶ. M. ώσω. infestare di vermi. որդնոտել. փորդընկոտ։
Σκωληκώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di vermi. որդնոտ. փորդընկոտ. 2. = Σκωληκοειδής.
Σκώληξ-ηκος (ὁ) verme. որդ. փորդ, պիտիք։
Σκῶλος (ὁ) = Σκόλοψ.
Σκῶμμα (τὸ) motteggio. կատակ, զանազանութիւն. ծիծաղ, խօրթիւ, լուծ։
Σκώπτης-ου (ὁ) motteggiatore, derisore. ծաղրածու. խօրթիչ, ծիծաղիչ, լուծիչ։
Σκωπτικὸς-ὴ-όν. motteggioso. զանազանութեամբ լցուած, ծաղրատեր. խօրթիւ, լուծիչ։
Σκώπτω. M. σκώψω καὶ σκώψομαι. motteggiare, scherzare. ընդ խաղ ընել՝ ընել, ծաղր ընել. լուծ ելնել, խօրթիւ ելնել, լուծանալ։

Digitized by Google

Σκὼρ· σκατὸς (τὸ) merda. ⸗ρ· ⸗φ·
Σκωρία (ἡ) scoria. ⸗⸗⸗

Σόφισμα (τὸ) sofisma. խաբէական ձևանարհուեստութիւն. խիղճիբ:
Σοφισματικὸς - ἡ - ὸν. = Σοφιστικός.
Σοφιστεία (ἡ) sofisticheria. խմաստասիրութիւն. չէրեմէչիլիբ:
Σοφιστεύω. M. εὐσω. sofisticare. խաբէական ձևանարհուեստութիւններ ընել. խիղճէրեր գործածել:
Σοφιστήριον (τὸ) scuola di sofista, d'oratore. խմաստասիրի՝ առնարքանի գպրոց. չէրեմէչի՝ գրեիչիլիբ՝ գրուիչի դպրոց:
Σοφιστὴς - οῦ (ὁ) rettorico. 2. sofista, ingannatore, impostore. հարստատ. 2. խմաստասէր, առաքեալս, խաբէբայ. խրճիթ իւր տեսր. 2. չէրեմէչ, արհեստ ներկեն, խիղճի:
Σοφιστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. sofistico. խմաստասիրական. չէրեմէչիկ գործոց:
Σοφὸς - ἡ - όν. saggio, sapiente. խմաստուն, խելացի. իւխրատ, տիէլլէ:
Σοφῶς, ἐπίῤ. sapientemente. խմաստութեամբ. իւխրատլէ իւր:
Σπάδιξ - ικος (ἡ) ramo di palma. արմաւենիի ատա. խուրմա գալը:
Σπαδονίζω. M. ίσω. = Σπαράττω. stirare. քաշկռտել. չեւրտրտել:
Σπάδων - ωνος καὶ οντος (ὁ) eunuco. կրատած. խոզը:
Σπαθάω - ῶ. M. ήσω. sprecare. վատնել. ապիկ խոտ կիմել. խիլիկ կիմել:
Σπάθη (ἡ) spatola. 2. spola. 3. spada. 4. spalla. 5. stregghia. գիշատրծաց գործիք մը. 2. կիտց. 3. թուր. 4. թիկնոց. 5. մեա քերոց. հուլոտ. 2. ուխտ. 3. էզեանց. 4. արխ, արբ. 5. խոզը:
Σπάθιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σπάθη.
Σπαθὶς - ίδος (ἡ) ὑπκρ. τ. Σπάθη.
Σπαίρω (παρτ. Ἡσπαιρον.) scambiettare. ցամքկոտել. զելտրտիլ գոտրմի:
Σπανανδρία (ἡ) = Λειψανδρία.
Σπανιάκις, ἐπίῤ. = Σπανίως.
Σπανίζω καὶ (μσ.) - ίζομαι. M. ίσω - ομαι. essere raro. 2. mancare. ցանցառ ըլլալ. 2. պակասութիւն ունենալ, պակսիլ. սեղուի օլմի. 2. խոխրդել, խոխրդիլի օլմի:
Σπάνιος - α - ον. raro. ցանցառ, քիչ. սեղուի, ազ:
Σπανιότης (ἡ) rarità. ցանցառութիւն, քիչութիւն. սեղուիլիբ, ազլըգ:
Σπάνις - εως (ἡ) = Σπανιότης.
Σπανίως, ἐπίῤ. raramente, di raro. քիչ տեղ, քիչ տեգամ. ազ իշտէ, ազ գիտէ:
Σπανοκαρπία (ἡ) rarità di frutti. պտղոց քիչութիւն. պտղի ազլըգը:
Σπανοπώγων - ωνος (ὁ) barbucino. քսրց - սեղուի:
Σπανὸς - ἡ - όν. = Σπάνιος.
Σπανοσιτία (ἡ) carestia di frumento. ցորենոյ պակասութիւն. ոզդայ եղլըգը:
Σπανότεκνος (ὁ, ἡ) che ha pochi figli. քիչ զաւակ ունեցող. ազ իլլուդ օլան:
Σπανόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha poche foglie. քիչ տերեւ ունեցող. ազ եափրաղը:
Σπάνυδρος (ὁ, ἡ) che ha poca acqua. քիչ ջուր ունեցող. ազ սուլու օլան:
Σπάραγμα (τὸ) straccio. պատառուած կտոր. գուրչ. 2. = τῷ
Σπαραγμὸς (ὁ) stracciamento. պատառելը. գուրչլամա:
Σπάραξις - εως (ἡ) = Σπαραγμός.
Σπαράσσω (ττω.) M. άξω. stirare, stracciare, lacerare. քաշել քաշկռտել, պատռտել, կեղդրել. ևխտել ևխտրտրտել, գուրչլամաբ:
Σπαργανάω - ῶ. M. ήσω καὶ
Σπαργανίζω. M. ίσω. = Σπαργανόω.
Σπαργάνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σπάργανον. 2. sparganio (erba). խոտ մը է. պէր նեվ օլիւրբ:
Σπάργανον (τὸ) fasce. խանձրուկը. գօտի:
Σπαργανόω - ῶ. M. ώσω. fasciare. խանձրուկ պատել. գօտիպատլամաբ:
Σπαργάνωμα (τὸ) = Σπάργανον.
Σπαργάνωσις - εως (ἡ) l'azione di fasciare. խանձրուկ պատելը. գօտիպատլամաբ:
Σπαργάω - ῶ. M. ήσω. gonfiarsi (le mammelle), aver bisogno di sfogo. (δδներբ) ուռնալ, պարպուիլ ուզել (հնութերբ). (վերկերբ) չէրեմ՝ գտպորմաբ, պղծանմաբ խոփիլ, պղծանամաբ օլմաբ (խբէրբ). 2. = Ὀργάω.
Σπαργὴ (ἡ) gonfiamento delle mammelle. δδներուն ուռնալը. վերկերբին չէրեմ՝ գտպորմաբ. 2. = Ὀργασμός.
Σπάρος (ὁ) sorta di pesce del mare. ծովակ մը ծովու ձուկ. պէր նեվ գիներ գտլըբը:
Σπαρτὴ (ἡ) stramba. կեռիգէն. օխտաբ կէտ:
Σπαρτὸς - ἡ - όν. seminato. ցանուած. խոխը գէ:
Σπάρτος (ἡ) sorta di giunco. ծովակ մը կեռիւն. պէր նեվ ազ. 2. = Σπάρτη.
Σπάσις - εως (ἡ) tratto. ձգելը, քաշելը. չէրմաբ:
Σπάσμα (τὸ) straccio, squarcio. պատառուած կտոր. գուրչ. 2. = τῷ
Σπασμὸς (ὁ) convulsione, spasimo. ղազդ ձգտիլը. սիներ ևխտրտիլ, խիլինիլ. 2. = Σπάσις.
Σπαταλάω - ῶ. M. ήσω. scialacquare, sprecare. վատնել, չամպուիլ. խոտ կիմել, գոպիուչիբ օլմի:
Σπαταλὴ (ἡ) scialacquo. չամպուիլիբ. խոտ, գոպիուչիբ:
Σπαταλίον (τὸ) braccialetto. ապրանիկ. պիլէրիկ:
Σπαταλὸς - ἡ - όν. prodigo, scialacquatore. վատնող, չամպ. գոպիչ, գոպիչ չէր:
Σπατίλη (ἡ) escremento liquido. լայ կղկղանք. խոհրտի գեան նկճութիւն:
Σπάω - ῶ. M. σπάσω. tirare. 2. strappare, stracciare. 3. sradicare. 4. prendere. քաշել. 2. պատռտել. 3. արմատէն խլել. 4. բռնել. չէրմէ. 2. գուրչլամաբ, իբրիմաբ. 3. սիներ ևխտրտիլ չէրեմ՝ գտպորմաբ. 4. խոխրիմաբ:
Σπεῖρα ἡ Σπείρα - ας (ἡ) linea spirale, elica. 2. gomena. 3. coorte. պարտքաձև գիծ, պտրատգիծ. 2 մանրախ. 3. հետեւակ զօրաց գունդ. խոխիը գուխիկի, իբրեւ գօրի հետեւակներէն բերելը. 2. հաստոց. 3. սիր պիտի ևխտ խոյս տալիր:

Digitized by Google

Σπείραμα (τὸ) spira di serpe. *αἶλ σερπε.* Իլլանըն հաւթուածոյ:

Σπειράω - ῶ. *M. ήσω.* formare una spira, mettere in forma spirale. *αἶլ պէտ պարթմանէ ընել.* Իլլան գոյի հաւթուելմէ:

Σπειρηδὸν, ἐπίῤῥ. spiralmente. *պարթմանէ.* Խիրճ գալիքի պէս:

Σπειροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) spirale. *պարթմանի պէս պարթմանէ.* Իլլան գոյի հաւթուածը:

Σπεῖρον (τὸ) fascia, veste (lacera). *գօթիճ, լաթ (պատառած).* տոլը, խոպոպ (իլլիքէր):

Σπειρόω - ῶ. *M. ώσω.* = **Σπειράω.** 2. = **Σπαργανόω.**

Σπείρω. *M. σπερῶ.* seminare. *ցանել, սերմանել.* Քօթառ կոխել. = **Τεκνοποιῶ.**

Σπένδω. *M. σπείσω.* far delle libagioni. 2. sacrificare. (*χριστιաններն*) նուէրներ ընել (*այսինքն անոնց պատուիրն համար եղած զոհերուն վրայ հեղանելիքները քաշելը*). 2. զոհել. Իլահներ տանողն գոռալով իլլիքները տալը նկատելը գինի կոխել. 2. գոռալ տանիլ, ֆիքռ նիմել:

Σπέρχθην, ἐπίῤῥ. impetuosamente. *քաշկալ, ուժգնակի.* հիմի՛ր իլլ իլլ:

Σπέρμα (τὸ) semenza, seme, sperma. 2. figlio, posteri. *սերմ.* 2. զաւակ, սերմանիք. քօթառ, իլլիկ տօղոս, նոքին, ինքի. 2. նվէր, օղ:

Σπερμαίνω. *M. ανῶ.* = **Σπείρω.**

Σπερματίζω. *M. ίσω* andar in semenza. *սերմնանալ.* քօթառս կիներ:

Σπερματικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤῥ.*) - κῶς, spermatico. *սերմնական.* նոքինի գոյիր:

Σπερματὶς - ίδος (ἡ) (φλέψ.) vena spermatica. *սերմնական երակ.* նոքինի գոմրը:

Σπερματισμὸς (ὁ) emissione, ejaculazione di seme. *սերմնահեղութիւն.* նոքինի գնալը:

Σπερματολογέω - ῶ. *M. ήσω.* = **Σπερμολογέω.**

Σπερματολόγος (ὁ, ἡ) = **Σπερμολόγος.**

Σπερματόω - ῶ. *M. ωσω.* seminare. *սերմանել.* քօթառ կոխել:

Σπερματώδης - εσς (ὁ, ἡ) seminale. *սերմնական.* քօթառի:

Σπερματωσις - εως (ἡ) seminamento. *սերմանելը.* քօթառ կոխիլ:

Σπερμοβολέω - ῶ. *M. ήσω.* sparger il seme. *սերմ հեղուլ ցանել.* քօթառ նոքինի գնալու տալը:

Σπερμογονέω - ῶ. *M. ήσω.* produrre della semenza. *սերմ բաւացընել.* քօթառ հաւլ կոխել:

Σπερμογόνος (ὁ, ἡ) che produce della semenza. *սերմ բաւացնող.* քօթառ հաւլ իլլէն:

Σπερμολογέω - ῶ. *M. ήσω.* raccogliere della semente. 2. cicalare. *հաւաք ժողվել.* 2. շաղակրատել. քօթառ քօղմէլ. 2. լաֆ սիրելէ, լաֆազանլըք կոխել:

Σπερμολογία (ἡ) cicaleria. շաղակրատութիւն. լաֆազանլըք:

Σπερμολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie del seme. 2. cicalone. հաւաք ժողվող. 2. շաղակրատ. քօթառ քօղլըան. 2. լաֆազան:

Σπερμοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce del seme. հաւաք բերող բաւացնող. քօթառ կիներէն հաւլ իլլէն:

Σπερμοφυὴς - ίος (ὁ, ἡ) che nasce, spunta dalla semenza. հաւաքէ ծնանող բաւացող. քօթառնան գոյլն գլխէն:

Σπερχνὸς - ὴ - όν. rapido, veloce, impetuoso. շուտ, արագ. ուժգին. քիչ, լիճաք. իլլելը, հիմիկուկ:

Σπέρχω. *M. σπέρξω.* pressare, sollecitare. ստիպել, հեղել. ստիպողել. գըռ գըռտիլմէ, իլլահ կոխել, կոխիկոխտրել. (*ἀμτβ. ἤ πθ.*) far prescia, incitarsi. ստիպտրել, գրգռել. սիկի կոխել. քաշէն օլմէ:

Σπεύδω. *M. σπεύσω.* sollecitare, affrettarsi, accelerare. ստիպտրել, հեղել. սիկի կոխել. կոխիկոխտրել. *Ίδε καὶ Σπουδάζω.*

Σπευστικὸς - ὴ - όν. sollecito, frettoloso. խուճապող, շուտ. կոխիկոխտի, սիկի:

Σπήλαιον (τὸ) grotta, spelonca. գոր, գռտոր. ամէաս. ինդրօս, քն, ինկի:

Σπηλαιώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di spelonca. քարտոր ձեւով. ինդրօսի պէս իլլէն:

Σπηλυγγώδης - εος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Σπήλυγξ - υγγος (ἡ) = **Σπήλαιον.**

Σπιδὴς - ίος (ὁ, ἡ) vasto, ampio. լայն, ընդարձակ. իրիչ, ինիչ:

Σπιδόεις - εσσα - εν. = **Σπιδής.**

Σπίζα - ης (ἡ) = **Σπίνος.**

Σπίζω. *M. σπίσω.* = **Πιππίζω.**

Σπιθαμὴ (ἡ) palmo, spanna. քիթ. ֆուտ:

Σπιθαμιαῖος - α - ον. lungo un palmo. քիթ մը երկայն. պէս ֆուտ տուող:

Σπιλὰς - άδος (ἡ) scoglio, roccia. ժայռ. պարիսպ. ֆայա:

Σπίλος (ὁ) macchia. բիծ. լեխ:

Σπιλόω - ῶ. *M. ώσω.* macchiare. պռատել, բիծ ընել. լեխ կոխել:

Σπιλωτὸς - ὴ - όν. macchiato. բծաւոր. լեխելի:

Σπινθὴρ - ῆρος (ὁ) scintilla. կայծ. կրակի ճըլմ:

Σπινθηραπίζω καὶ

Σπινθηροβολέω - ῶ. *M. ήσω.* scintillare. կայծ արձակել. կրակ ճըլմըլ պռծել:

Σπινθηροβόλος (ὁ, ἡ) scintillante. կայծ արձակող. կրակ ճըլմըլ պռծան:

Σπινθηροπομπος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Σπίνος (ὁ) fringuello, pincione (uccello). թռչուն մըն է. խոխոջ ֆուտ:

Σπλαγχνεύω καὶ (*μσ.*) - εύομαι. *M.* εὐσω - ομαι. indovinare osservando le viscera delle vittime. զոհերուն փորոտիքը զննելով գուշակել. դիւթել. ֆորոտիներէն գուշակութիւնը ինդիւնէլ կոխել ի. գուշակել՝ բիմմ.ըլէք կոխել:

Σπλαγχνικὸς - ὴ - όν. che concerne le viscere. փորոտից պատկանեալ. գուշակութիւն գոյիր:

Σπλάγχνον (τὸ) viscere. 2. misericordia. փորոտիք. 2. գթութիւն. գուշակութիւն. 2. գըճակիք:

Digitized by Google

Σπλαγχνοσκόπος (ὁ) aruspice, che osserva le interiora delle vittime. զոհերուն փորոտիքը զննող, ընդերսհմուղ · փորոտիներուն պաշտօնէութիւնը ինծիսութիւն իրեն ընել։

Σπλαγχνοτόμος (ὁ, ἡ) che taglia in pezzi le interiora delle vittime. զոհերուն փորոտիքը կտրտող · փորոտիներն պաշտօնէութիւնը ինծիս ընելու։

Σπλαγχνοφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba delle interiora. փորոտիք ուտող · պաշտօնէութիւն ինծիս։

Σπλεπόω - ῶ. *M.* ώσω. fottersi, goder carnalmente. զուարճիլ, շահաւորիլ · ճիմ ընել։

Σπλήν - ηνὸς (ὁ) milza. փայծաղն · փալտ · 2. = Σπλήνιον.

Σπληνιάω - ῶ. *M.* άσω. καὶ

Σπληνίζομαι. *M.* ίσομαι. essere splenico, aver male di milza. փայծաղի ցաւ ունենալ · փալտ ըլլալ, փալտ ի՛ճիւռնիներ փքուիլ։

Σπληνικός - ἡ - όν. splenico. փայծաղնացաւ. փալտիւր, փալտ ի՛ճիւռնիներ ունորմուլ։

Σπλήνιον (τὸ) splenio (erba). 2. pezzetta di panno lino impiastricciata, piumacciuolo. փայծաղն օգտակար խոտ մը · 2. վրան մի՛շամ քսուած կտաւի կտոր · խոփիչ (օիւրթ)։ 2 · ֆլեհիի պատ։ փորոտիներ։

Σπληνίτης - ου (ὁ) καὶ **Σπληνῖτις - ιδος** (ἡ) della milza. փայծաղի յատուկ · փալտը փայտր։

Σπληνώδης - εος (ὁ, ἡ) = Σπληνικός.

Σπογγάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σπογγίον.

Σπογγευὸς - έως (ὁ) chi cerca della spugna. սաֆնաուհ ֆնտաօղ · սինիչ որոյն, սինանիչ։

Σπογγίζω. *M.* ίσω. asciugare con una spugna. սպանգով մաքրել, արբել · սինիչ իլլ ինծուլիսիւ՝ սիլիւ։

Σπογγίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σπόγγος.

Σπόγγισμα (τὸ) lordura che si raccoglie colla spugna. սպանգով ժողովուած ապա · սինանիչ իլլ ինծլուած ֆնալ։

Σπογγιστικός - ἡ - όν. che serve ad asciugare. արբելու յարմար · սիլիչիկ սպիտան։

Σπογγολογέω - ῶ. *M.* ήσω. raccogliere delle spugne. սպանգ ժողվել · սինանիչ ինծլուածք։

Σπόγγος (ὁ) spugna. սպանգ, սաֆնաուկ · սինանիչ։

Σπογγώδης - εος (ὁ, ἡ) spugnoso. սպանգային · սինանիչ ֆնալի։

Σποδέω - ῶ. *M.* ήσω. = Σποδόω.

Σποδίζω. *M.* ίσω. coprire di cenere, cuocere colla cenere. մոխրով ծածկել, եփել · փալ իլլ ինծիսիւ՝ ֆնալ՝ ֆնալ՝ ինծիսիւ։

Σπόδιον (τὸ) cenere. 2. spodio. մոխիր · 2 · էրած մեռաղներուն մնացորդը · փալ · 2 · խանձել հոգեներուն ֆալանը, պոգիան։

Σπόδιος - ἁ - όν. cenerino. մոխրագոյն, գորշ · փալ ընկոյ, պօշ։

Σποδίτης - ου (ὁ) (ἄρτος.) pane succenericcio. նկան, մոխրոյ գոյ եփած հաց · փալ իլլիսիւ ֆնալիչ ինծիս։

Σποδοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla cenere. 2. cineroso. մոխրոյ նման · 2. մոխրաս · փալի պէսիչիր · 2 · փալլի։

Σποδὸς (ἡ) cenere (calda). 2. polvere. (σκաք) մոխիր · 2 · փոշի · (սպիսոք) փալ · 2 · ֆօշ · 3 · = Σποδίον.

Σποδόω - ῶ. *M.* ώσω. ridurre in cenere, incenerire. 2. coprire di cenere, incenerare. 3. spolverare. 4. battere, percuotere. մոխիր դարձնել · 2 · մոխրով գացել, մոխրել · 2 · փոշին ուլել, մաքրել · 4 · զարնել · փալի չիվիրիս · 2 · փալ իլի ֆօրիմիս, փալլիմիս · 3 · ֆօշալանա ալճի, ինիգլիմիս · 4 · վարմաք, ըրբմաք։

Σποδώδης - εος (ὁ, ἡ) = Σποδοειδής.

Σπονδαρχία (ἡ) presidenza alle libagioni. չաստուածներուն զոհերուն վրայ հեղանիւթներ թափելով եղած նուէրին վրայ կեցող ըլլալը · իշխելութ սահմանուն փորպաներըն իշխիչին սալը նկանիչիր պօտիգիչի փոպալին երիսիս։

Σπονδειακὸς - ἡ - όν. spondaico. համբարբառական (սաղաչափական սաք) · ըսփոփիս անըլան վիրիսիս ինծուած փայր։

Σπονδεῖον (τὸ) vaso di libagione. զոհերուն վրայ հեղանիւթ թափելու սինան. փորպաներըն իշիչիրնի սալը նկանիչիր պօտիգիս փոպ։

Σπονδεῖος - α - ον. pertinente alle libagioni. զոհերուն վրայ հեղանիւթներ թափելու պատկանած · փորպաներըն իշիչիրնի սալը նկանիչիր պօտիգիս փոխիչիչ։

Σπονδεῖος (ὁ) (μετὰ καὶ χωρὶς τ. ποῦς), spondeo (piede metrico composto di due sillabe lunghe). համբար (երկու երկան վանկէ բառիգացել սաղաչափական սաք) · ըսփոփիս (իւլ սալն հիմիգին իզորիսն պէս նիվ վիրիսիս ինծալ)։

Σπονδὴ (ἡ) libamento. նուէր (այսինքն զոհերուն վրայ թափուած հեղանիւթ) · խմիս (նախ փորպաներըն իշիչիրնի պօտիչին սալը նկանիչիր) · 2. = Συνθήκη.

Σπονδοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta i necessarj alla libagione. զոհերուն վրայ հեղանիւթներ թափելու հարկաւոր եղած բաներ կրող · փորպաներըն իշիչիրնի սալը նկանիչիր պօտիգիչի իգիսիս օլան նկանիչիրէ ինծլուան։

Σπονδύλη (ἡ) ἴδε Σφονδύλη.

Σπονδύλιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Σπόνδυλος (ὁ) vertebra. 2. fusajolo. պղն, փշրուելին ալիսիրը · 2. իւլկին լիսեռը, ծարը ֆիչի · 2 · ալէրլուի · 3 · = Ψῆφος.

Σπορὰ (ἡ) semenza. 2. seminazione. հունաս · 2. ցանելու սառն · խոխ · 2. խոչի պիտանը · 3 · = Σπέρμα.

Σποράδην, ἐπίῤῥ. quà e là. սպրին անդին · ծօրի պէրէ։

Σποραδικός - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. disperso quà e là. սպրին անդին ցրուած՝ սարսրընդած · ծօրի պէրէ փալ։

Σποράς - άδος (ὁ, ἡ) sparso. ցրուելալ · փալընէ։

Σπορεὺς - έως (ὁ) seminatore. ցանօղ · խոչիճի։

Σπορευτὸς - ἡ - όν. seminato. ցանուած · խոչիլէ։

Digitized by Google

Σπορητὸς - ὴ - όν. = Σποριστός.
Σπόριμος - η - ον. proprio ad esser seminato. ցանուելու յարմար · ցանելի · ցանուած :
Σποροлογέω - ῶ. M. ήσω. raccogliere la semente. հաւաքը ժողվել · խոխամ ըսկլմաք :
Σπόρος (ὁ) = Σπέρμα.
Σπουδάζω. M. άσω. καὶ άσομαι. applicarsi a... studiarsi, fare con molta premura, serietà, procurare, accelerare. աշխատիլ, աշրատիլ, ջանքով ծանրութեամբ ընել, փութալ, ամպագրել · գլխուն ելնել, իւրիկի՝ պէտք եղածէն իվեր իլլնիլ, ինքդ՝ ճաշս եմիդ, իվիկիվիդ :
Σπουδαιολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare seriosamente o di cose serie. ծանրութեամբ կամ ծանր բաներու վրայ խօսիլ · պէտքէն իվեր խօսիլ ոչէր նշանակիր հոգիդ ուրիշին եմիդ :
Σπουδαίος - α - ον. importante, interessante. 2. attivo, premuroso, diligente, serio, buono. հարկաւոր, պիտանացու. 2. ժիր, գործունեայ, փութալուն, մտադիր. ծանր, ազնիւ. փոքիմ, ինքնուլը. 2. իւրիկիդ, ինքնիլը, հոգիդ, ոչէր, եմիդ : — αίως, έπίρ.
Σπουδαιότης (ἡ) attività. ժրութիւն, ներգործականութիւն. իւրիկիդիդ, ինքնիլ :
Σπουδαρχέω - ῶ. M. ήσω. far broglio, fare ogni sforzo per occupare qualche posto. ամպագրութեան հետամուտ ըլլալ, իշխանութիւն մը ձեռք բերելու համար խոսամ ազիսաիլ · պաշտօնէից հաւրիդ վերիդ, ճանըդ իւրիկիդ իվեր պատւիլ վայելուչ ելլելու :
Σπουδάρχης - ου (ὁ) candidato, colui che ambisce la magistratura. իշխանութեան հետամուտ. ճանըդ՝ պաշտօնէից ընկեր՝ հաւրիդ իվեր :
Σπουδαρχία (ἡ) ambizione, broglio. գահակալութիւն, իշխանութեան հետամուտ ըլլալը. ճանըդ հաւրիդ, ընկեր :
Σπούδασμα (τὸ) cosa fatta o che si fà con gran diligenza, con molta cura. շատ ջանքով եղած կամ եղող գործը · պէտ իքիսամ իվեր ելնելու խոխամ ելած իշ՝ նիսին :
Σπουδαστὴς - οῦ (ὁ) partigiano, fautore. կուսակից, համախոհ, բարեկամ. ընթերցասէր, ընկեր :
Σπουδαστικὸς - ὴ - όν. attivo, diligente. ժիր, ջանք ունեցող · իւրիկիդ :
Σπουδὴ (ἡ) fretta, prescia. 2. diligenza, attività, premura, studio. 3. gravità, serietà. 4. broglio. շտապ, հեպ, սպգիտապ. 2. փոյթ, ջանք, ժրութիւն. 3. ծանրութիւն. 4. իշխանութեան հետամուտութիւն. ամիլ · 2. իւրիկիդ, ինքնիլ, եմիդ. 3. ուրիշէն իվեր · 4. հաւրիդ, ճանըդ ընդրուք :
Σπυράθιον (τὸ) καὶ
Σπύραθος (ὁ καὶ ἡ) pecorina, sterco di capra. սպասուր, ոչխարի՝ այծի քարեր · իշուն՝ ձիւն պօղոս :
Σπυρίδιον (τὸ) ὑπερ. τοῦ
Σπυρὶς - ίδος (ἡ) sporta, canestro. զամբիւղ, կողով, սրթի. վիմիլ, տիկիս, սիւեր :
Στάγδην, ἐπίῤ. a goccia a goccia. կաթիլ կաթիլ. փոքր փոքր :
Στάγμα (τὸ) stilla. կայլակ, կաթիլ. փոքր. իւղիդի. կիսիլ :
Σταγὼν - όνος (ἡ) goccia. կաթիլ. փոքր :
Σταδαῖος - α - ον. ritto, stante. կանգնած, ոտքի վրայ կեցող. այտիս պատրաստ :
Στάδην, ἐπίῤ. stando in piedi. ոտքի վրայ կեցնելով. այտիս պատրաստ :
Σταδιαῖος - α - ον. lungo uno stadio. վազան մը երկայն. մէր ճկին սիսիլ ետ ետ տարածութեան, մէր օդ միջոց եղող պատ :
Σταδιεὺς - έως (ὁ) = Σταδιοδρόμος.
Σταδιεύω. M. εύσω. correre nello stadio. ասպարէզի մէջ վազել · ճշմարտիս ճշդութիւն ընել :
Σταδιοδρομέω - ῶ. M. ήσω. correre a gara nello stadio. ասպարէզի մէջ փոքր վազել՝ վազ բռնել · ճշմարտիս ճշդութեան նայիլ, իւրիկիդ · իշուս ինքնիլ :
Σταδιοδρόμος - ου (ὁ) chi corre a gara nello stadio. ասպարէզի մէջ վազ բռնող · ճշդութիւն ճշմարտիս նայիլ, իշուս ինքնիլ :
Στάδιον (τὸ) stadio (l' ottava parte d' un miglio). 2. stadio, luogo di corsa. վազան (մղոնին ութերորդ մասը). 2. ասպարէզ, վազքի տեղ · մէր ճկին սիսիլ ետ (600 այիլէթ նայօտ 125 ոտքիէթ հասող) մէր օդ միջոց · 2. ճշմարտ, իշուս ինքնիլ · ոչխարի :
Στάδιος - α - ον. ritto. 2. fermo. կանգնած, ոտքի վրայ կեցող · 2. հաստատ · այիլ պատրաստ · 2. իւրիկիդ :
Στάζω. M. στάξω. distillare, gocciolare. կաթիլ կաթիլ կամ կաթիլ. փոքիմիկ նայօտ փոքիմիկ :
Σταθερὸς - ὰ - όν. stabile, fermo. կայուն, հաստատ. պատրաստ, իւրիկիդ, այիլնուն :
Σταθερότης (ἡ) fermezza, costanza. հաստատութիւն · իւրիկիդ, մէր ճշդութիւն :
Σταθμάω - ῶ. καὶ (μσ.) - άομαι - ῶμαι. M. ήσω - ομαι. livellare. 2. pesare, librare, bilanciare. 3. conghietturare. հարթացնել. 2. կշռել. 3. կարծիք ընել · ուրիշիս ճշդիլ · 2. խորհիլ · 3. հաճիլ կիսիլ :
Σταθμεύω. M. εύσω. albergare, alloggiare. ագանիլ, օթեւանիլ · ճամբէ կիսիլ, ճամբան :
Στάθμη (ἡ) livella, traguardo, archipenzolo. (Λατ. amussis.) (Γαλλ. niveau.) հարթացնելու, արամադիր, հարթիչ. ուղիղ. խոնիկ, խիրալ :
Σταθμήσις - εως (ἡ) l'azione di livellare o di bilanciare. հարթացնելիք կամ կշռելիք · ուղիղացնող նայօտ խորհելը :
Σταθμητὸς - ὴ - όν, livellato. 2. bilanciato. հարթացուած. 2. կշռուած. ուղիղ. 2. խորհուրդ :
Σταθμίδιον (τὸ) ὑπερ. τοῦ
Σταθμίον (τὸ) ὑπερ. τ. Σταθμός.
Σταθμιστὴς - οῦ (ὁ) chi livella, bilancia. հարթացնիչ, կշռող · ուղիղացնող, խորհող :
Σταθμοδότης - ου (ὁ) quartiermastro. ճամբորդութեան, բնակարան տէր՝ վրանիդ · ճամբիդ, նան տանիդ՝ նայուրը :

Digitized by Google

Σταθμὸς (ὁ) stazione, albergo. (*Γαλλ.* couchée). 2. stalla. 3. una giornata del cammino. 4. bilancia 5. peso. բնակարան, իջեւան. 2. սխոս. 3. ճիկ օրուան ճամբայ. 4. կշիռ. 5. ծանրութիւն. կեցուած, դիրք, հաւ. 2. սիբ. 3. տէր կենդանւոյ իր, ձիղնիլ. 4. ինքնիլ, ընթացք. 5. աղբերէ, գոթիք. 6. = **Σταθμών**.

Σταθμόω - ῶ. *M* ώσω. albergare (*μσ.*) alloggiare. իջեւան առնել կամ ընել, ազանձել. դնուած վիճակ նաւուց եղիկ, դնուցուածք նաւոյ դնուածք.

Σταθμών - ῶνος (ὁ) imposta di porta. դրան փեղկ. դռան ընդունարան.

Σταὶς - αιτὸς (τὸ) = **Στέαρ**. (2).

Σταχτὴ (ἡ) *Z*. **Σταχτός**.

Σταχτος - ὴ - ὸν. gocciolante. կաթոց. գոլորիկ. (*ἰδιαιτ. οὐσ.*) **Σταχτὴ** (ἡ) statte, olio che suda il cinnamomo e la mirra. կինամոնի ու զմուռսի իւղ. թորելի ևի գոյր նուէր.

Σταλαγμα (τὸ) goccia. կաթիլ. գոլոր.

Σταλαγμὸς (ὁ) distillazione. կաթիլը. գոլորումը. 2. = **Σταγών**.

Σταλάζω. *M*. ἀξω. = **Στάζω**.

Σταλακτικὸς - ὴ - ὸν. gocciolante. կաթոց. գոլորիկ.

Σταλακτὸς - ὴ - ὸν. = **Σταχτός**.

Σταλάσσω (ττω.) *M*. ἀξω. καὶ

Σταλάω × ἀντὶ **Σταλάζω**.

Σταλὶς - ίδος (ἡ) i bastoni della rete da caccia. որսի ցանցին ցուպերը. ով ուղեղն լուսաթերթը ցիրուելիքի.

Σταλτικὸς - ὴ - ὸν. restrittivo. սեղմող. ուժգին. ἴδε καὶ **Στυπτικός**.

Σταμνάριον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Σταμνίον (τὸ) καὶ **Σταμνίσκος** (ὁ) ὑπκρ. τοῦ

Στάμνος (ὁ) brocca. սափոր, կուժ. ինգոր.

Στάξις - εως (ἡ) gocciolamento (del sangue dalle narici). (քիթէն արեան) կաթիլը. (պատրաստելիք դեղերու կամ) գոլորումը.

Στασιάζω. *M*. άσω. ribellarsi, sollevarsi, dissentire. ապստամբիլ, ապը ելլել, անհաւատան բլլալ. ապ ըլլիլ, գալ կռտրտիլ, ֆըտո ուլալ.

Στασιάρχης καὶ **Στασιάρχος** - ου (ὁ) autore di ribellione, di fazione. խռովութեան՝ ապստամբութեան հրահրիչ. վրդովիչ՝ ապիկար ըլլալու.

Στασιασμὸς (ὁ) sedizione, fazione, ribellione. խռովութիւն, ապստամբութիւն. գոլորումը, ապիկարութիւն, խռով.

Στασιαστὴς - οῦ (ὁ) fazioso, ribello. խռովարար, ապստամբ. վրդովչիկ, ապ, ըզրար.

Στασιαστικὸς - ὴ - ὸν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. sedizioso. ապստամբութիւն հաներ. ըզրար, ապիկար ըլլալու.

Στάσιμος - η ὴ ος - ον. stabile, fermo, costante. 2. quieto, posato. 3. lento. հաստատուն, կայուն, հաստատ. 2. հանգարտ. 3. թալ, ան չարժող. վախ, գոյներէլը, պիր փորը. 2. գոլորիկ, գոլորան. 3. ծուլիկ, դանդաղ.

Στάσις - εως (ἡ) posizione. 2. sedizione, fazione. 3. inerzia, immobilità. դիրքութիւն. 2. ապստամբութիւն, երկպառակութիւն. 3. անգործութիւն, անշարժութիւն. կիվ, գոլորում. 2. ըմբոստ, ըզրարտ. ապիկար, ֆըտո. 3. խորտուէլէն, խեղդնիվիճելի. (ὀτρ) stato della questione. պատճառի խնդրոյ. օդլոս, օվալ ալանան ճարտար.

Στασιώδης - εος (ὁ, ἡ) = **Στασιαστικός**.

Στασιωτικὸς - ὴ - ὸν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. fazioso, sedizioso. ապստամբութիւն հաներ. ապիկար ըզրարտ.

Στατὴρ - ῆρος (ὁ) stadera. կշռարդ. ձանթար. 2. (*ἰδιαιτ.*) statere. ասեղր. փոքր դրամական միավոր.

Στατίζω. *M*. ίσω. fermare, ritenere. կանգնեցնել, կեցընել. ըզրարտ, գոլորտիլ.

Στατικὸς - ὴ - ὸν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. che ha la forza di ritenere, di fermare. կանգնեցնելու ուժ ունեցող. գոլորտարկու՝ ըզրարտիչ ըլլալ. 2. = **Σταλτικός**. 3. (*μτγμ.*) che appartiene a pesare. կշռելու պատկանած. թարթիռը գոլորիկ. (ὅθ.) **Στατικὴ** (ἡ) (ἐνν. ἐπιστήμη.) ta statica. կշռարձանագիտութիւն. գոլորիկ.

Στατὸς - η - ὸν. stante. կեցող. գոլորան.

Σταυροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ειδῶς. che ha la forma di croce. խաչանման. հաւ պիլիքի.

Σταυρὸς (ὁ) palo. 2. croce. ցից. 2. խաչ. գոլորիկ. 2. հաւ, ևիլիքի.

Σταυροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una croce. խաչակիր. հաւ խաչ.

Σταυρόω - ῶ. *M*. ώσω. crocifiggere. 2. far una palizzata. խաչ հանել. 2. ցցե պատնէշ կանգնել. հաւ ըզրարտ. 2. չարանօվ խփել.

Σταύρωμα (τὸ) palizzata. ցցե պատնէշ. չարանօվ.

Σταυρώσιμος (ὁ, ἡ) che appartiene alla croce. խաչի պատկանած. հաւ գիքիլիքի.

Σταύρωσις - εως (ἡ) crocifissione. խաչ հանելը կամ ելլելը. հաւ ըզրարտը խաչ ըզրարտը.

Σταυρωτὴρ - ῆρος καὶ

Σταυρωτὴς - οῦ (ὁ) crocifissore. խաչ հանող. հաւ ըզրարտ.

Σταφίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. **Σταφίς**.

Σταφίδιος (ὁ, ἡ) καὶ

Σταφιδίτης - ου (ὁ) καὶ **Σταφιδῖτις** - ίδος (ἡ) fatto d' uva passa. չամիչ չիներած. գարու խաչիմրին խածելը.

Σταφιδόω - ῶ. *M*. ώσω. disseccare le uve al sole. խաղողը արեւուն չորցընել. խաչիմ ևիներկու գարուն.

Σταφὶς - ίδος (ἡ) uva passa. չամիչ, չորցած խաղող. գարու խաչիմ.

Σταφυλὴ (ἡ) uva. խաղող. խաչիմ.

Σταφύλη (ἡ) il piombo dell' archipenzolo. կարկին կապարէ գնաղիը. գիրիկ ինչ ուխտիին խոնարհ գարշանաս.

Σταφυλίζω. *M*. ίσω. livellare. հարթացընել. ըզրարտնել.

Σταφύλινος - η - ον. d' uva. խաղողէ. խաչիմին.

Digitized by Google

Σταφυλῖνος (ὁ καὶ ἡ) pastinaca. գազար· տեղ, վիղեղ։
Σταφύλιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σταφυλίς.
Σταφυλὶς - ίδος (ἡ) Σταφύλη. 2. = Σταφίς.
Σταφυλοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' uva. խաղող բերող· խաղող հաւ խոտ։
Σταφύλωμα (τὸ) stafiloma (tumore in forma d' acino che viene sulle pupille degli occhi). աչից բրեքան վրայ գոյացող խաղողի ձեւով ուռուց· կիսով պտիւրիւն խաղերիպես հաւ օձն խաղող պիւրիպես լիլ։
Σταχυοβολέω - ῶ. M. ήσω. spigare. հասկ արձակել· գալէթ ըսպիտիլ։
Σταχυολογέω - ῶ. M. ήσω. spigolare. հասկ քաղել՝ ժողվել· գալէթ տեւլէրիլ։
Σταχυολογία (ἡ) spigolatura. հասկաքաղութիւն· գալէթ տեւլէրիլիք։
Σταχυολόγος (ὁ, ἡ) spigolatore. հասկ ժողվող· գալէթ տեւլէրէն։
Σταχυόομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. spigare. հասկանալ, հասկ արձակել· գալէթ ըսպիտիլիք։
Σταχυοστέφανος (ὁ, ἡ) coronato di spighe. հասկերով պսակուած· գալէթլէրիլէ ըսպիտիմիշ։
Σταχυοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle spighe. հասկ բերող՝ բուսցնող· գալէթ ըսպիտիլէրի՝ հաւ խոտ։
Στάχυς - υος (ὁ) spiga. 2. spiga della vergine (costellazione). հասկ· 2. կոյս հաւ մասնաստղութիւնը· գալէթ· 2. սիմայէլիք գալըպտա։
Σταχυώδης - εος (ὁ, ἡ) spigoso. հասկալից· գալէթլը, սիմայէլիք։
Στέαρ - αρτος (τὸ) sevo. 2. fermento. ճարպ· 2. խմոր· իչ կուէ· 2. ճար։
Στεατόω - ῶ. M. ώσω. ingrassare. գիրցնել· պիճկլէթմէք։
Στεγάζω. M. άσω. coprire di tetto. յարկաւ գոցել· տամ իլէ ծրբիմէք։
Στεγανος - ή - όν. coperto di tetto. 2. coperto, denso, nascosto. յարկաւ գոցուած· 2. ծածկուած, հաճ, ծածուկ, գաղտնի· տամ իլէ գափանըլլ· 2. խորհրդաւոր, ազգ· ինկիլ։ — γανῶς, ἐπίῤ.
Στέγασις - εως (ἡ) l' azione di coprire con un tetto. յարկաւ գոցելը· տամ իլէ ծրբիմէթ, ըմիշ ալմաղ։
Στέγασμα (τὸ) tetto. յարկ· տամ, սաֆֆ։
Στεγαστὴς - οῦ (ὁ) chi copre con un tetto. յարկաւ գոցող· տամ իլէ ծրբիչի, ըմիշ ալան։
Στεγαστὸς - ή - όν. coperto di tetto. յարկաւ գոցուած· տամ իլէ ծրբիլիմիշ։
Στέγη (ἡ) tetto. 2. casa. յարկ· 2. տուն· տամ, սաֆֆ· 2. եվ։
Στεγνὸς - ή - όν ben coperto, denso. ապահով գոցուած· հաճ· եդի գափանըլլ, ազգ· 2. (συνεκδχ.) secco. չոր· քուրու։
Στεγνότης (ἡ) densità. 2. siccità. հաճութիւն· 2. չորութիւն· ազգլըք· 2. քուրուլուք։
Στεγνόω - ῶ. M. ώσω. ben coprire. 2. condensare. ապահով գոցել· 2. խտացընել· եդի գափամաք· 2. ազգլաշտըրմաք, քուրլաթմաք։
Στέγος - εος - ους (τὸ) = Στέγη. (κατ' εὐφημ.) bordello. պառնիոց· պաղատխանոց։
Στέγω. M. στέξω. coprire. 2. proteggere. 3. tener in segreto. 4. sostenere, sopportare. ծածկել· 2. պահպանել· 3. գաղտուկ բռնել· 4. քաշել, դիմանալ· ֆափամաք, խորհիլ· 2. հիմնիլ ինչիլ, քուրամաք· 3. ինչ ինամիմաք· 4. լիմիլ, գայնամաք։
Στείβω. M. στείψω. calcare, calpestare. ոտով կոխել· ըզինամաք, դասմաք։
Στεινὸς - ή - όν. ατλ. Ἴων. ἀντὶ Στενός. ατλ.
Στείνω. M. στενῶ. render angusto, stretto, angustiare. նեղցնել, նեղել· տալիմիլ, ազիմաք։
Στεῖρα (ἡ) la carena della nave. նաւու գոգ՝ յատակ· իչի ամպարը՝ ինկիմիչի։
Στείρα (ἡ) (θηλ. τ. ἀχρ. Στείρος.) sterile. ամուլ· էզըր։
Στείρος - α ἡ ος - ον. = Στερεός. (ὄθ.) sterile. ամուլ· էզըր։
Στείρωσις - εως (ἡ) sterilità. ամլութիւն· էզըրլէք։
Στείχω. M. στείξω. andare. երթալ· կիմէք։
Στελγὶς ατλ. = Στλεγγίς. ατλ
Στελεόω - ῶ. M. ώσω. = Στελεόω.
Στελεὸν (τὸ) καὶ
Στελεὸς (ὁ) il manico della scure. կացինի կոթը· պալթա սափը։
Στελεόω - ῶ. M. ώσω. attaccare, mettere un manico alla scure. կացինի կոթ մը տեղադնել· պալթայա սափ գտնել՝ օգնիմաք։
Στελεχιαῖος - α - ον. simile al tronco d' un albero. ծառի բունին՝ կոճղին նման· ագաճ փիթիկլէնին հինին։
Στέλεχος - εος - ους (τὸ) tronco dell' albero, ceppo. ծառի բուն՝ կոճղ· ագաճ ան- ը՝ փիթիկլէ։
Στέλλω. M. ελῶ. mandare, spedire, inviare. 2. arrestare, ritenere. 3. equipaggiare, guernire. խրկել, առաքել· 2. կանգնեցնել, կեցնել· 3. (նաւ մը) պատրաստել, յարդարել· խալըմլէ· խալըմլամաք, իչտիրմաք· 2. ալէ գօսթ, ալաղ եղիմաք· 3. ֆիւշէթլէ նիմաք՝ հագնըլամաք, փամբիմաք, փիւլեթիմաք (ֆֆ)։
Στέμμα (τὸ) corona. պսակ, ֆէսպ· խմ։
Στεμματίας - ου (ὁ) coronata. պսակաւոր· խմալը։
Στεμμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Στέμμα.
Στεμματόω - ῶ. M. ώσω. coronare. պսակել, ֆէսպ դնել· խմալամաք։
Στεμφυλίτης - ου (ὁ) καὶ Στεμφυλῖτες - ῶδος (ἡ) (κυρ. οἶνος.) vino fatto di vinaccia. խաղողի կոխածէն չինուած գինի· ֆիւզէ չարապը։
Στέμφυλον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) vinaccia. խաղողի կոխածք· ֆիւզէ։
Στέναγμα (τὸ) καὶ
Στεναγμὸς (ὁ) sospiro, gemito. հառաչանք, վհծուկիմիչ· ախաչար, ինկինմիչ։
Στενάζω. M. άξω. = Στένω.
Στενακτικὸς - ή - όν. sospiroso. (Δωτ. gemebundus). յաճախ հառաչող· ալ ալ ինկինմիչի՝ ախաչար խոսի։
Στενάχην - ενος (ὁ, ἡ) che ha il collo stretto. նեղ վիզ ունեցող· փոր պոյունու։

Digitized by Google

Στενολεσχέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Λεπτολογῶ.*
Στενολέσχης - ου (ὁ) = *Λεπτολόγος.*
Στενολεσχία (ἡ) = *Λεπτολογία.*
Στενολογέω - ῶ. *M.* ήσω = *Στενολεσχέω.*
Στενολόγος (ὁ, ἡ) = *Στενολέσχης.*
Στενόρρυθμος (ὁ, ἡ) che ha uno stretto angusto. Նեղ նեղուց ունեցող. որ ունի նեղ ելք։
Στενόπορος (ὁ, ἡ) che ha il passaggio stretto. Նեղ անցք ունեցող. որ ունի նեղ ելք։
Στενόῤῥινος (ὁ, ἡ) che ha il naso tenue, sottile. բարակ քիթ ունեցող. որ ունի բարակ քիթ։
Στενός - ή - όν. stretto. Նեղ. որ. (συνεκδχ.) tenue, sottile, piccolo. բարակ, մանր, պզտիկ. նիհար, սֆթ. (εἰς τὸ οὐδ.) **Στενά** (ἐνν. χωρία). stretta, passaggio stretto. կիրճ, Նեղ տեղ՝ անցք. որ ունի նեղ ելք։
Στενότης (ἡ) strettezza. Նեղուխիւն. որ նեղ է. (κυρ. καὶ μετν.).
Στενοτράχηλος (ὁ, ἡ) che ha il collo stretto. Նեղ վիզ ունեցող. որ պարանոց նեղ է։
Στενόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie strette. Նեղ տերեւներ ունեցող. որ նեղ տերեւներ ունի։
Στενόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce debole. ձայն նուազ ունեցող. նուազ ձայն ունի։
Στενοχωρέω - ῶ. καὶ (πδ.) - έομαι - οῦμαι. *M.* ήσω - ηθήσομαι. venir stretto, trovarsi alle strette. Նեղը գտնուիլ, Նեղը ձգել. որդեգ ընկնել, որդ ելիլ. (κυρ. καὶ μετν.).
Στενοχωρής - έος (ὁ, ἡ) = *Στενόχωρος.*
Στενοχωρία (ἡ) luogo stretto, strettezza. 2. angoscio, sollecitudine. Նեղ տեղ, Նեղուխիւն. 2. անձկութիւն, տագնապ, հոգ. որ նեղ, որ ելք. 2. ընկճութիւն, ընկճութիւն։
Στενόχωρος (ὁ, ἡ) ristretto, che si trova in un luogo angusto. Նեղ տեղ մը գտնուող, Նեղը մնած. որ նեղ տեղ ունի, որ նեղ տեղի։
Στενόω - ῶ. *M.* ώσω. render angusto, stretto, restringere. 2. angosciare, angustiare. Նեղ ընել, Նեղցընել, սեղմել. 2. Նեղել, Նեղուխիւն տալ. որ նեղութիւն, ընկճութիւն. 2. ընկճել՝ ընկճութիւն կրել։
Στένω. (παρτ. Ἑστενον καὶ πλέον οὐ.) gemere, sospirare. 2. deplorare, piangere. հեծեծել, հառաչել. 2. ողբալ, լալ. սխտոր՝ բխեցնել հեծեծ. 2. ափսոսալ, ողբալ։
Στένωμα (τὸ) passaggio stretto. Նեղ անցք, կիրճ. որ նեղ է։
Στενωπός - ή - όν. = *Στενός.* (οὐσ. ἐνν. ὁδός.) viottola, chiassetto. Նեղ փողոց. որ ոստ։
Στενῶς, ἐπίῤῥ. strettamente. Նեղ. որ։
Στένωσις - εως (ἡ) restringimento. սեղմելը, Նեղելը. ընկճում, որդ ելիս։
Στεπτήριος (ὁ, ἡ) che serve all' incoronazione. Թագ դնելու յարմար. Թագադրելու ատեն։
Στεπτός - ή - όν. coronato. պսակած. Թագադրուած։
Στίργηθρον καὶ Στέργημα (τὸ) = *Θέλγητρον.* 2. = *Στοργή.*
Στέργω. *M.* στέρξω. amare con tenerezza, affezionarsi. 2 sostenere, tollerare, contentarsi, consentire. կամ-ակից սիրով սիրել, սէր կապել. 2. գիմանալ, քաշել, գոհ ըլլալ, հաւնիլ. սիրտ իմ սիրէ, կ'ուզէ պատմութ, ըսէք ինձ։ 2. գոյանալ, չէսիլ, Թանհամ ինձի, պնդնիլ։
Στερεογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) fermo nelle sue risoluzioni, ostinato. տակաւարար Թիւնեներուն մէջ հաստատ, յամառ. Նէնիի ինձի գալի, ինաթիճ։
Στερεοκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha il cuor duro. խստասիրտ, մեծ խիղճի։
Στερεομετρέω - ῶ. *M.* ήσω. misurare i corpi solidi. հաստատ մարմիններըը չափել. մեծ՝ որպ մեհանդիսներ ծալչել։
Στερεομέτρης - ου (ὁ) stereometra, chi misura i corpi solidi. հաստատ մարմիններըը չափող. որպ՝ մեծ մեհանդիսներ ծալչող։
Στερεομετρία (ἡ) stereometria, misura de' corpi solidi. հաստատչափութիւն, հաստատ մարմիններըը չափելը. որպ՝ մեծ մեհանդիսներ ծալչելի։
Στερεομετρικός - ή - όν. stereometrico. հաստատչափական. մեծ մեհանդիսներ ծալչելի պատկ։
Στερεοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. consolidare. պընդացընել. մեծ ընդիսնել, մ-ընդիսնել, որպ-ընդիսնել։
Στερεός - ά - όν. solido, fermo, duro. հաստատ, պինդ, կարծր, խիտ. մ-ընդ, մեծ, որպ։
Στερεότης (ἡ) solidità, durezza, fermezza. հաստատութիւն, պնդութիւն, կարծրութիւն. մ-ընդիսնել, որպ-ընդիսնել։
Στερεόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = *Στερεογνώμων.*
Στερεόω - ῶ. *M.* ώσω. consolidare. պընդացընել. մեծ ընդիսնել, որպ-ընդիսնել։
Στερέω - ῶ. *M.* ήσω. privare. զրկել. մահ բաժ կրնել։
Στερέωμα (τὸ) tutto ciò ch' è fermo, solido. 2. fondamento, appoggio, firmamento. հաստատ՝ ամուր իրը. 2. հիմն, մշտ, հաստատութիւն (երկնից). մ-ընդ՝ որպ՝ մեծ ընդիսնել. 2. ինդիր, տ-ընդ-ընդիսնել։
Στερεῶς, ἐπίῤῥ. solidamente, fermamente. հաստատութեամբ, ամրութեամբ. մ-ընդ ընդ՝ մեծ ընդիսնել։
Στερέωσις - εως (ἡ) consolidazione. պընդացընելը. մեծ ընդիսնելը, մ-ընդիսնելի։
Στέρησις - εως (ἡ) privazione. զրկում. մահ բաժ ընել։
Στερητικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. privativo. զրկական. մահ բաժ իմացի։
Στερίζω. *M.* ίσω. καὶ **Στερίσκω.** *M.* στερήσω. = *Στερέω.*
Στεριφοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Στερεοποιέω.*
Στέριφος - η - ον. = *Στερεός.* 2. = *Στείρος.*
Στερκτικός - ή - όν. portato d' amore, di tenerezza. 2. che si contenta di qualunque cosa, chi contenta. խնդակամ, խանդագնակամ. 2. ամեն բանէ հաճոյ ե-

Digitized by Google

ջը, հաւնօղ, գոհ. փիլա իւր փիլին, արյասիրտ. 2. ճիր պէր նիանիրին խօլնան, բիչը վերին, պիչինին, խանհաճ իրին:

Στερκτός - ή - όν. amabile. սիրելի. փիլա-լի:

Στερνίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Στέρνον.

Στερνοκοπέομαι (κτυπέομαι) - οῦμαι. Μ. ήσομαι. = Στερνοτυπέομαι.

Στέρνον (τὸ) petto. 2. mente. կուրծք. 2. միտք. կիտո. 2. ֆիէր:

Στερνοτυπέομαι - οῦμαι, Μ. ήσομαι. battersi, percuotersi il petto. կուրծքը ջարնել. կիտոխին ջարմալ:

Στερνοτυπής - έος (ὁ, ἡ) chi si batte il petto. կուրծքը ջարնօղ. կիտոխին ջարող:

Στερνοτυπία (ἡ) il percuotersi il petto. կուրծքը ջարնելը. կիտոխին ջարմաղ:

Στέρξις - εως (ἡ) tenerezza. 2. condiscendenza, consentimento. խանգաւոր սէր. 2. հաւանութիւն. փիլա համպրիչ. 2. բիչը, ֆելէք:

Στέρομαι. Μ. στερήσομαι. privarsi. զրկիլ. հանրամ ելմալ:

Στεροπή (ἡ) = Ἀστεροπή.

Στερρόποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = Στερεοποιέω.

Στερρός - ὰ ἤ ὸς - όν. κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Στερεὸς κτλ.

Στέρφος - εος - ους (τὸ) cuojo, pelle. խաղ, մորթ. աճիկան, կիշ, փերթ:

Στερφόω - ῶ. Μ. ώσω. foderare di pelle. մորթ անցընել. փերթ խփլմալ:

Στερφωτὴρ (ὁ) coperto di pelle. մորթած պատած. փերթ իլի խփլնիրվալ:

Στεφάνη (ἡ) cornice. 2. elmo. 3. orlo. 4. corona d'unghia. չրխանակ. 2. սաղաւարտ. 3. բերան (գաւաթի մը). 4. ձեռն սմբակին կցուածը. վերէլը. 2. փոլոհ, փլֆէր. 3. փնար, ալէզ (փոփհին). 4. սի խըրնալըը կի իլի պիչիլնէի հաճալ. 5. = Στέφανος.

Στεφανηδὸν, ἐπίῤ. in forma di corona. պատի ձեւով. ըսած պիչիմիր:

Στεφανηπλοκέω - ῶ. Μ. ήσω. tessere delle corone. պատի հաւալ. ըսած խօրմալ:

Στεφανηπλόκος (ὁ, ἡ) tessitore di corone. պատի հաւօղ. ըսած խօրին:

Στεφανηφόρος (ὁ, ἡ) coronato. պատիաւած, պատի ունեցօղ. ըսածլը:

Στεφανιαῖος - α - ον. coronale. պատի պատկանած. ըսած վրայի պիչիլի:

Στεφάνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Στέφανος.

Στεφανὶς - ίδος (ἡ) = Στέφανος.

Στεφανίτης - ου (ὁ) καὶ Στεφανῖτις - ιδος (ἡ) coronato. 2. vincitore. պատիաւած. 2. յաղթօղ. ըսածլընվալ. 2. ֆըթիհ:

Στεφανοπλοκίων, - πλόκος = Στεφανηπλοκίων, - πλόκος.

Στεφανοποιὸς (ὁ, ἡ) chi fa delle corone. պատի չինօղ. ըսած խափան:

Στεφανοπώλης - ου (ὁ) venditore di corone. պատի ծախօղ. ըսած սաբան:

Στεφανοπωλήτρια καὶ Στεφανοπῶλις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. Στεφανοπώλης.

Στέφανος (ὁ) corona, ghirlanda. 2. cerchio, circolo. պատի, ըսած. 2. չրխանակ, բալորակ. ըսած, խրիչքան. 2. ելէվէր, փոչիր:

Στεφανοφορίω - ῶ. Μ. ήσω. portar una corona, esser coronato. ըսած աճեցընալ, պատիաւած ելլալ. ըսած ըսալըմիչ, ըսածլը ելմիչ, ըսած կիչիչ:

Στεφανοφόρος (ὁ, ἡ) = Στεφανηφόρος.

Στεφανόω - ῶ. Μ. ώσω. coronare. պատիել. ըսածլընիչ, ըսած կիչտիրիչ:

Στεφάνωμα (τὸ) corona. պատի. ըսած.

Στεφάνωσις - εως (ἡ) incoronazione. պատիելը. ըսածլընելը, ըսած կիչտիրիչ:

Στεφανωτὴς - οῦ (ὁ) colui che incorona. ըսած կապօղ. ըսած կիչտիրիչ:

Στεφανωτικὸς - ἡ - όν. adatto a far corone. ըսած ընելու յարմար. ըսած խափանչի:

Στεφηφορίω - φόρος. = Στεφανοφορίω, - φόρος.

Στίφος - εος - ους (τὸ) × ἀντὶ Στίμμα.

Στίφω. Μ. στίψω. incoronare. պատիել, ըսած կապել. ըսած ֆօնչ՝ կիչտիրիչ:

Στίψις - εως (ἡ) incoronazione. ըսած կապելը. ըսած կիչտիրիչ:

Στηθίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Στῆθος.

Στηθικὸς - ἡ - όν. pettorale. կրծոց. լանչախան. կիտոխ վերաբեր. սաղրի:

Στηθοδέσμη καὶ Στηθοδεσμὶς (ἡ) καὶ Στηθοδέσμιον καὶ Στηθοδέσμον (τὸ) καὶ Στηθόδεσμος (ὁ) pettorale. լանչախոց. կիտոխալիչ:

Στῆθος - εος - ους (τὸ) petto. կուրծք, լանչ. կիտո. սաղր, սինէ:

Στήλη (ἡ) colonna. 2. ceppo, colonna innalzata. 3. scoglio. սիւն. 2. կոթող, կանգնաւած սիւն. 3. ժայռ. ըսած տիրէ. 2. փիչիչ ըսալ. 3. ֆայա:

Στηλήτης - ου (ὁ) καὶ Στηλίτης - ιδος (ἡ) = Στηλίτης, - ίτης.

Στηλίδιον (τὸ) καὶ Στηλὶς - ίδος (ἡ) ὑπκρ. τ. Στήλη.

Στηλίτευμα (τὸ) καὶ Στηλίτευσις - εως (ἡ) l'azione di inscrivere sopra un ceppo il nome e il delitto di qualcheduno. մէկի մը անունը ու յանցանքը կոթողի մը վրայ գրելը. պիչիլինին խօսիլ ևի ֆսաղրիչնէ պէր պիչիլի ըսալ խաչերին խրհրդ կիտիլը:

Στηλιτεύω. Μ. εύσω. inscrivere sopra un ceppo il nome e il delitto di qualcuno. մէկին անունը ու յանցանքը կոթողի մը վրայ գրել. պիչիլինին խօսիլ ևի ֆսաղրիչնէ պիչիլի պէր ըսալ խաչերին խրհրդ կիտիլ:

Στηλίτης - ου (ὁ) καὶ Στηλῖτις - ιδος (ἡ) di colonna. 2. inscritto sopra un ceppo. 3. che abita sopra una colonna. սիւն պատկանած. 2. կոթողի վրայ գրուած. 3. սիւնի վրայ բնակօղ. ըսած պիչիլի պատչէ. 2. պիչիլի ըսալ խաչերին խրհրդ ու ֆսաղ. 3. ըսած պիչիլ խաչերին ապրող ա ֆսաղ:

Στηλογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere sopra una colonna. սիւնի վրայ գրել. ըսած պիչիլ խաչերին խաչիլ՝ խրհրդ կիտիլ:

Στηλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di colonna. սիւնի ձեւով. ըսած պիչիլ ևի չիմիչիլ:

Στηλοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. intagliare, scolpire sopra una colonna. սիւնի վրայ

Digitized by Google

քանգակել՝ փորագրել. ին. գիրք խոչորթիւն օյմանի:
Στηλόω - ῶ. *M.* ώσω. innalzare, elevare una colonna o in forma di colonna. սիւն մը կամ սեան պէս կանգնել. ին. գիրք գիրք խոփոր ին. գիրք գրել՝ փորագրել:
Στῆμα (τὸ) = Στήμων.
Στημονητικὸς - ἡ - όν. che appartiene allo stame. կապած հնդիկ պատկանած. լինչ ին՝ գիրքի վերաբերեալ:
Στημονίζομαι. *M.* ίσομαι. ordire. հիւսել. լինչիւ իրիկ, գիրքի լինչիւ:
Στημονικὸς - ἡ - όν. = Στημονητικός.
Στημόνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Στήμων.
Στήμων - ονος (ὁ) stame, ordito. կապուած հնդիկը. լինչիւ, գիրքի:
Στήριγμα (τὸ) appoggio, sostegno. մկիմ, ներքուկ, յենարան. գիրքի, գայթ, գիրքի:
Στηριγμὸς (ὁ) l'azione di appoggiarsi. 2. fermezza. կանգնիլը. 2. հաստատութիւն. գայթիմը. 2. ին. գիրքի:
Στῆριγξ - ιγγος (ἡ) = Στήριγμα.
Στηρίζω. *M.* ίξω. appoggiare. 2. confermare. կանգնել, յենուլ. 2. հաստատել. գայթիմ, ին. գիրքի. 2. ին. գիրքի, ապրիլ իրիկ:
Στίδ (ἡ) sassolino. պղտիկ քար. ին. գիրքի:
Στιβάδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Στιβάς.
Στιβαδοκοιτέω - ῶ. *M.* ήσω. dormire sù un letto fatto d'erbe, sù un strame. խոտերով չինուած անկողնի վրա պառկիլ՝ քնանալ. օրական խոտերէ գիրքի խոտ՝ առյատիլ:
Στιβάζω καὶ (μσ.) - άζομαι. *M.* άσω - ομαι. calcare, calpestare, stivare. կոխել, գիրքել. լիցնոտիլ, պառկել, ին. գիրքի իրիկ:
Στιβαρὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - αρῶς. stivato, spesso, denso. կոխուած, գիրքուած, հաճ. պատրաստ, ին. գիրքի, ին. գիրքի օլմալ, պէտ:
Στιβὰς - άδος (ἡ) letto fatto d'erbe, strame. խոտերէ չինուած անկողին. օրնոցլորտան ին. գիրքի գիրքի:
Στιβεύω. *M.* εύσω καὶ Στιβέω - ῶ. *M.* ήσω. = Στείβω.
Στίβη (ἡ) brina. հրեանաձ. գիրքի:
Στίβι (τὸ) (ἄκλ.) stibio, antimonio. ծարիր, անդիմոն, յանդիմար. բառական ին. գիրքի:
Στίβος (ὁ) strada battuta. 2. vestigia. վարուն ճամբայ. 2. հետք, շաւիղ. ին. գիրքի՝ կոխած ին. 2. ին. գիրքի:
Στίγμα (τὸ) segno, bolla, marca, cauterio. նշան, գրոշմ, հնդիկ, խարան. նիշան, գիրքի, գաղմ, գոլ:
Στιγματίας - ου (ὁ) marcato, bollato. նշանած՝ գրոշմած՝ հնդիկ ուտեցած. գոմիլը:
Στιγματίζω. *M.* ίσω. = Στίζω. 2. (συνεκδχ.) diffamare. (Γαλλ. flètrir). վատահամբաւ ընել. պիտառ իրիկ:
Στιγμὴ (ἡ) punto. 2. momento, istante. կէտ. 2. վայրկեան. նոյտա. 2. գիրքի:
Στιγμιαῖος - α - ον. instantaneo, momentaneo. վայրկենական. գիրքիրլիգ:
Στίζω. *M.* στίξω. marcare col ferro infuocato, bollare. 2. punteggiare. խարել, տաք երկաթով գրոշմել. նշան գարնել. 2. կէտ գնել. գաղտնել, գոմիլը նել. 2. նոյեմբերական. 3. = Στιγματίζω.
Στικτὸς - ἡ - όν. puntato. կէտաձիլ. նոյտա:
Στίλβη (ἡ) splendore, lustro. 2. specchio. 3. lampana. պայծառութիւն, փայլուն, ապրկուտ. 2. հայելի. 3. կանթիղ, զամպար. լիճ, ելէկ, ճիլ, ելէկտրահ. 2. այնա. 3. ին. գիրքի:
Στιλβηδὼν - όνος (ἡ) lustro. փայլուն, փազփայլուն, ապրկուտ. խոլորչել, լուիլ, ելէկտրահ, ճիլ:
Στιλβὸς - ἡ - όν. = Στιλπνός.
Στιλβόω - ῶ. *M.* ώσω. lustrare. փայլեցնել, ապրկել. խոլորիմ, ելէկտրահլամ, ճիլլամ:
Στίλβω. *M.* στίλψω. risplendere, brillare. փայլիլ. շողալ. խոլորիմ, լինչի ապտիմ, խաղաղրտամ:
Στιλβωσις - εως (ἡ) lustratura. փայլեցնելը, ապրկելը. խոլորնալ, ելէկտրահլամ, ճիլլամ:
Στιλβωτὴς - οῦ (ὁ) lustratore. փայլեցնող. խոլորող:
Στιλπνὸς - ἡ - όν. brillante, rilucente, lustrato. փայլուն, շողուն, ապրկ. խոլորած, խաղաղրտացած, ելէկտրահլը:
Στιλπνότης (ἡ) splendore. պայծառութիւն. խոլորիլեթ:
Στίμμι - εως (τὸ) antimonio. յանդիմար, ծարիր. բառական ին. գիրքի, օխրմի ին. գիրքի:
Στομίζω. *M.* ίσω. tingere gli occhj con dell' antimonio. աչքը ծարիր քսել. ին. գիրքի օխրմի լինչիւ:
Στίξις - εως (ἡ) l' azione di bollare, di marcare, di punteggiare. գրոշմելը, նշան գարնելը, կէտ գնելը. գոմիլամա, նիշան լուրա, նոյեմբերլամա:
Στεπτὸς - ἡ - όν. calpestato, stivato, denso. կոխուած, հաճ. լիցնոտիլ, պէտ:
Στῖφος - εος - ους (τὸ) squadra. գունդ, խումբ. պիտիչ:
Στιφρὸς - ά - όν. denso, stivato. հաճ, խտացած, ծոյա, գոմիլ:
Στιφρόω - ῶ. *M.* ώσω. condensare. խտացնել. ուէլուտրմիլ, գոմիլամիլ:
Στιχηδὸν, ἐπίῤ. in fila. 2. in versi. կարգաւ, ըստ կարգի. 2. առանձաւոր չափմամբ. ապա՝ նիշտ խոլիր. 2. պիտի՝ նոյտ խոլիր:
Στιχήρης - εος (ὁ, ἡ) καὶ Στιχηρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ηρῶς. scritto in versi. առանձաւոր չափմամբ գրուած. նոյտ խոլիր ինլ՝ իսկիլ օլմալ:
Στιχίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Στίχος.
Στιχογράφος (ὁ, ἡ) = Στιχουργός.
Στιχολογέω - ῶ. *M* ήσω. recitar versi. առանձաւոր գրուցիլ՝ կարգալ. պիտի պոյլիր՝ օխտանիլ:
Στιχολογία (ἡ) recitazione di versi. առանձաւոր գրուցիլը՝ կարգալը. պիտի պոյլիր՝ օխտանալը:
Στιχομυθέω - ῶ. *M.* ήσω. rispondere in versi. առանձաւորով պատասխանիլ. պիտի իլի՝ նոյտ խոլիր գիլուղ լիրիլ:
Στιχομυθία (ἡ) dialogo in versi. առանձաւորով եղած խօսակցութիւն. պիտի իլի օլան գոփոլիմ:

Digitized by Google

Στιχοποιία (ἡ) = **Στιχουργία.**
Στιχοποιὸς (ὁ, ἡ) = **Στιχουργός.**
Στίχος (ὁ) fila, linea. 2. verso. 3. μέρ, ἔκφρ. 2. ποιητ (ποιήτ-ορ). 3. ἀρχ. 2. ἀκρ, ἄκρ.
Στιχουργέω - ῶ. *M.* ήσω. comporre de' versi. ποιήτ-որ չինել. ոտի խոփոխ իրը ելնել։
Στιχουργία (ἡ) versificazione. ποιήտ-որ չինելը, յօրինելը. ոտ իրելոփ։
Στιχουργὸς (ὁ, ἡ) versificatore. ποιήտ-որ չինող, յօրինող. լէր ոտի իրը խոփի։
Στλεγγίζω. *M.* ίσω. stregghiare. քերթել. քերելուլոփ։
Στλεγγίον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Στλεγγὶς - ίδος (ἡ) stregghia. քերող. քերելը։
Στλέγγιστρον (τὸ) καὶ
Στλίγγος - εος - ους (τὸ) = **Στλεγγίς.**
Στοὰ (ἡ) portico, galleria. 2. magazzino, celliere. ախոռատեղ. քաւիթ. 2. չոհմակ. իրը տիրուհիներ իրև փայլուն հագուստ, գեղեցիկ. 2. հանդերձ, հագուստ, զգեստաւորում։
Στοβέω - ῶ. *M.* ήσω. oltraggiare. նախատել, թշնամանել. անիրավել, խորտակել։
Στοιβάζω. *M.* άσω. stivare, stipare. գիշել, խտացընել. խոխի երթալ, ուղղութիւն։
Στοιβασμὸς (ὁ) stivamento. հոծ գիշելը. խոխի երթալ, ուղղութիւն։
Στοιβὴ (ἡ) poterio spinoso (erba). չոր ախրուտ խոտ մը. իրմէ խոտորելը գիր ծլելու. 2. = **Στιβάς.**
Στοιχάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. **Στοῖχος.**
Στοιχειακὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ακῶς. = **Στοιχειώδης.**
Στοιχεῖον (τὸ) elemento. 2. gli elementi, i principi di qualche scienza. 3. le lettere dell' alfabeto. տարր. 2. գիտութեան մը սկիզբները՝ հիմերը. 3. այբուբեն. ձմեռ. 2. գիր իմն գոլշճուրը՝ ինչպէս երեք. 3. հատիկ, հիճին խաղերը։
Στοιχειόω - ῶ. *M.* ώσω. insegnare gli elementi di qualche scienza. գիտութեան մը սկզբունքները տալ կամ ցուցնել. գիր իմն գոլշճուրը՝ ինչպէս երեքին խաղերը։
Στοιχειώδης - εος (ὁ, ἡ) elementare. տարրական. սերիլիք։ — ωδῶς, ἐπίῤ.
Στοιχείωμα (τὸ) rudimento. նախակրթութիւն. լիութիւն։
Στοιχειωματικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. = **Στοιχειώδης.**
Στοιχέω - ῶ. *M.* ήσω. andar in fila. 2. seguire. կարգաւ երթալ. 2. հետեւիլ. ետեւ իւր կենալ. 2. արտ ետեւ կոխել։
Στοιχηδὸν, ἐπίῤ. in fila. կարգաւ. ետեւ իւր։
Στοίχημα (τὸ) pegno, scommessa. գրաւ. գեղ, գիր։
Στοῖχος (ὁ) fila, ordine. չար, կարգ. ետեւ, շար, նիզակ։
Στολάρχης - ου (ὁ) = **Στόλαρχος.**
Στολαρχία (ἡ) ammiragliato. ծովակալութիւն. փայտագործ փայլելէ։
Στόλαρχος (ὁ) ammiraglio. ծովապետ. փայտագործ փայլ։
Στολὴ (ἡ) stola, vestimento. 2. armatura. զգեստ, պատմուճան, հագուստ. 2. զէնք. լիպտ, բանակ. 2. ուխտ, խումբ. 3. = **Στόλος.**
Στολιδωτὸς - ή - όν. fatto con delle pieghe, pieno di piegature. խարիսպատուած ծալքերով. ծալքերով լեցուն։
Στολίζω. *M.* ίσω, vestire, allestire, equipaggiare, guernire. հագուցընել. կապել, յարդարել (ծառը). կեղծիքել, ստուերել. պատրաստել (կերակուր)։
Στόλισον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Στολὶς - ίδος (ἡ) piega degli abiti. շրջիկ խորշ, ծալք. երես, ֆրանգ, ֆոթ. (κυρ. ὑπκρ. τ. Στολή.)
Στόλισμα (τὸ) vestimento. հագուստ. խազ, բանդ։
Στολισμὸς (ὁ) vestitura. հագուիլը կամ հագուցընելը. կեղծ խոտոր կեղծիք։
Στολιστὴς - οῦ (ὁ) guardaroba (ufficiale). հանդերձապահ. փոփան պետ։
Στόλος (ὁ) flotta. 2. convoglio. 3. partenza, viaggio. նաւատորմիղ. 2. նաւուց ուղեկցութիւն. 3. չուա, ճամբորդութիւն. կամ գնանելոյը. 2. գիր մը կամ երթալուն պէտքերէն իսկ կենալ. 3. կեղ, խումբ. 4. = **Στολή.**
Στόμα (τὸ) bocca. 2. buca. 3. la fronte dell' esercito. բերան. 2. ծակ. 3. բանակին ճակատը. պետ, գլուխ, գլխաւոր. 2. գետի. 3. օրգանական անձը, կերպարանք։
Στοματικὴ (ἡ) scorbuto. ախտ կամ ճաշակի կորուստ։
Στοματικὸς - ή - όν. della bocca. 2. che ha mal di bocca. բերանի պատկանած. 2. բերանի ցաւ ունեցող. պետը գնդէ. 2. պետը պետրոսն։
Στοματικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. stomacale. ստամոքսի յարմար. փորին օգտաւէտ։
Στόμαχος (ὁ) stomaco. ստամոքս, խոխոցոց. փոր։
Στομίας - ου (ὁ) che ha grande o dura bocca. մեծ կամ խիտ բերան ունեցող. նէ խօսքը պրի պետելը։
Στόμιον (το) ὑπκρ. τ. **Στόμα** (ἐδικωτ.) orifizio. բերան (անդունդ քանդերու). պետը (պիտոյքէ նեղկերէն)։
Στομὶς - ίδος (ἡ) = **Στόμιον.**
Στομόω - ῶ. *M.* ώσω. chiudere a qualcuno la bocca. 2. aprire un orifizio. 3. temperare il ferro. ուրիշի բերանը գոցել. 2. բերան բանալ. 3. պողպատել կերպիսի, երկաթի կարի պէտք պատրաստել. 2. պետը պետ. 3. փորելի պետեր ընել։
Στομφάζω. *M.* άσω. = **Στομφολογέω.**
Στομφασμὸς (ὁ) ampollosità. ճոխաբանութիւն. սխալբիմելը։
Στομφαστικὸς - ή - όν. ampolloso. ճոխաբանող. սխալբան, պերճ խօսքերուն։
Στομφολογέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare con ampollosità. ճոխաբանել. պերճ խօսքերով, սխալբիմել։

Digitized by Google

Στόμφος (ὁ, ἡ) ampolloso. Համեստասիրտ, ինքնագոհ. օֆուրտան, ուռչած խոպրտան։

Στόμωμα (τὸ) taglio. 2. acciajo. սայր. 2. պողպատ. էջուած. 2. չեխլի. 3. = Στόμα.

Στόμωσις - εως (ἡ) tempra. Երկաթի լաւ ամուր պինդ սառ Վերթի։

Στομωτήρ × ἀντὶ

Στομωτης - οῦ (ὁ) chi dà la tempra al ferro. Երկաթի լաւ ամրօղ պինդ սառնող։

Στόνος (ὁ) = Στεναγμός.

Στόνυξ - υχος (ὁ) la punta, il taglio delle unghie. Ըզանգներուն ասր ծայրը. Ըզանոթները ինչին սուր։

Στοργή (ἡ) tenerezza, affezione. Խանգամուր սէր, կամակից սէր. սիլտալը համակոյրութիւն։

Στορέννυμι. M. στορέσω. distendere per terra. 2. umiliare, mitigare. գետին փռել. 2. խանարհեցընել, իջեցընել. ամրել. Երթի սրտի. 2. ալեքսիմել, խնդրելով, խոսլանիմով։

Στοχάζομαι. M. άσομαι. prendere la mira, osservare, mirare. 2. conghietturare. Նպատակը գետնել, գետնել, գնահել. 2. կարծիք ընել. Նշան ալմաք, նայր Երիի, պատմաք. 2. խոհին Երիի։

Στόχασις - εως (ἡ) καὶ **Στοχασμὸς** (ὁ) il mirare, l'osservare, il prender la mira. 2. conghiettura. գետնելը, գնահելը, նպատակը գետնելը. 2. կշռադատութեամբ կարծիք. նայր Երիի, պատմ, Նշան ալմա. 2. խոհին։

Στοχαστικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che osserva con attenzione. ուշադրութեամբ գետող. զգուշի Իլե նայր խոհի։

Στόχος (ὁ) = Στοῖχος. 2. = Σκοπός.

Στραβίζω. M. ίσω. esser guercio. չեխ ըլլալ. չուխ ըլնիլ։

Στραβὸς - ὴ - όν. guercio. չեխ. չուխ։

Στραγγάλη (ἡ) laccio. խեղդ, լար. Իլիկ։

Στραγγαλίζω. M. ίσω. strangolare. խեղդել. պողնիլ։

Στραγγαλὶς - ίδος (ἡ) = Στραγγάλη.

Στραγγαλισμὸς (ὁ) strangolazione. խեղդելը. պողնիլըլը։

Στραγγαλόω - ῶ. M. ώσω. strangolare. խեղդել. պողնիլ։

Στραγγεία (ἡ) dimora, tardanza, indugio. ուշանալը, յապաղանք. կեցիւմ, կեցնելիք։

Στράγγευμα (τὸ) = τ. προηγ.

Στραγγεύω. M. εύσω. = Στρέφω καὶ (συνεκδχ.) = Στραγγίζω. (συνήθ. μσ.) indugiare, ritardare. ուշանալ, յապաղել. կեցիւմ, կեցնելիք։

Στραγγίζω. M. ίσω. colare, scolare. քամել, կամեցընել. ալիլիք, փռիլիմ։

Στραγγουρία (ἡ) stranguria, ritenzione d' orina. գժուարամիզութեան տեսակ մը՝ որով ջիղը կամիլ կամիլ կը վազէ· ալէ Նէվ ալիւիւ ըլլա, անոր տէ պիէլ փոքր փոքր ածը։

Στραγγουρικὸς - ὴ - όν. strangurico, stranguriato, che soffre di ritenzione d'orina. գժուարամիզ. ալիւիւ խոհալուածնա՝ փոքրացնող գոհիկը։

Στραγξ - στραγγὸς (ἡ) goccia. կաթիլ. փոքր, էսիրիկ։

Στρατάρχεω - ῶ. M. ήσω. esser generale. զօրապետ ըլլալ. ալիւրար ալմէ։

Στρατάρχης - ου (ὁ) generale, comandante dell' armata. զօրագլուխ, զօրապետ. ալիւրար, ալիւրարիր։

Στραταρχία (ἡ) generalato. զօրագլխութիւն. ալիւրարիլիք։

Στράταρχος (ὁ) = Στρατάρχης.

Στρατεία (ἡ) spedizione militare. 2. esercito, campagna. արշաւանք, գործ պատերազմի, շահատակութիւն. 2. բանակ. ալքեր, զուտ. 2. օրտու։

Στράτευμα (τὸ) esercito. բանակ. օրտու։

Στρατευματικὸς - ὴ - όν. militare. զինուորական. ճկնէի, ալքերէ։

Στρατευσείω (X. M.) aver voglia di fare una spedizione. արշաւանք մը ընելու բազմանք ունենալ. ալքեր Երիկի խոհիլ՝ արշաւասա օլմաք։

Στρατεύσιμος (ὁ, ἡ) ch' è in istato di portare le armi. զէնք կրելու բաւական. ալհի խալըմայ գոպէր։

Στράτευσις - εως (ἡ) spedizione militare. արշաւանք, գործ պատերազմի. ալքեր, զուտ։

Στρατεύω. M. εύσω. intraprendere una spedizione militare, marciare contro. արշաւանք ընել, վրան յարձակիլ. ալքեր խօշրերմաք, խալէրիին հիւճիմ Երիկ։

Στρατηγεῖον (τὸ) la tenda del generale. (Γαλλ. le quartier - général). զօրապետին վրանը. ալիւրարիին չատրը։

Στρατηγέτης - ου (ὁ) καὶ — γέτις - ιδος (ἡ) = Στρατηγός.

Στρατηγέω - ῶ. M. ήσω. comandare, condurre l' armata. 2. vincere con degli stratagemmi. բանակին՝ զօրքին վրայ կենալ՝ առաջնորդել. 2. զինուորական գործ բան յաղթել. օրտուլ՝ ասկերի պատերազմել, էշխալուշտ Երիկ։ 2. հնարքով հիլեթ իլե ֆերհ Երիկ՝ Երնիկ։

Στρατήγημα (τὸ) operazione militare. 2. stratagemma, astuzia militare. պատերազմական արարք. 2. զինուորական գործ. ճկնէի՝ ալքերէ ինծուած ամէլ. 2. հնարքով հիլեթ, հիլեյի հարգ։

Στρατηγία (ἡ) generalato. զօրագլխութիւն. ալիւրարիլիք։

Στρατηγιάω - ῶ. M. άσω. aspirare al generalato. զօրագլխութեան բազմալ. ալիւրարիլիք հաւրիլ ըխլիլ։

Στρατηγικὸς - ὴ - όν. concernente il generale. 2. versato nell' arte di comandare l' armata. զօրագլխի պատկանած. 2. զօրագլխութեան արհեստին հմուտ. ալիւրարէրի գնուած։ 2. ալիւրարլըէ էլլինի պէս։

Στρατηγικῶς, ἐπίῤ. da generale. զօրագլխի պէս. ալիւրարէր գոպէ։

Στρατήγιον (τὸ) = Στρατηγεῖον.

Στρατηγὸς (ὁ) generale. զօրագլուխ. ալիւրար, ալիւրարիր։

Στρατηλασία (ἡ) = Στρατεία.

Στρατηλατέω. M. ήσω. condurre un'armata. բանակը՝ զօրքը առաջնորդել. օր-

Digitized by Google

Στιχοποιία (ἡ) = **Στιχουργία.**
Στιχοποιός (ὁ, ἡ) = **Στιχουργός.**
Στίχος (ὁ) fila, linea. 2. verso. ՟՟՟, ֆարք. 2. ՟՟՟ (՟՟՟՟՟ար). ՟՟ր՟. 2. ՟՟՟, ՟՟ր՟.
Στιχουργέω - ῶ. *M.* ήσω. comporre de' versi. ՟՟՟՟՟ար չ՟՟՟՟. ՟՟՟՝ ի՟ֆ՟՟ ի՟ր ի՟՟՟՟.
Στιχουργία (ἡ) versificazione. ՟՟՟՟՟ար չ՟՟՟՟՝ ֆ՟ր՟՟՟՟. ՟՟ր՟ ի՟ի՟՟՟.
Στιχουργός (ὁ, ἡ) versificatore. ՟՟՟՟՟ար չ՟՟՟՟՝ ֆ՟ր՟՟՟՟. ՟՟ր՝ ՟՟՟՝ ի՟ր ի՟՟՟՟.
Στλεγγίζω. *M.* ίσω. stregghiare. ֆ՟ի՟ֆ՟ա՟ ֆ՟ի՟ր՟. ֆ՟ա՟ր՟ա՟՟՟՟.
Στλεγγίον (τὸ) *ὑπερ.* τοῦ
Στλεγγὶς - ίδος (ἡ) stregghia. ֆ՟ի՟ֆ՟ - ֆ՟ա՟ր՟.
Στλίγγιστρον (τὸ) καὶ
Στλίγγος - εος - ους (τὸ) = **Στλεγγίς.**
Στοά (ἡ) portico, galleria. 2. magazzino, celliere. ՟ի՟՟՟ա՟ֆ՟ի՟ ֆ՟ա՟ի՟. 2. ՟՟ա՟ի՟՟՟ ֆ՟ա՟ր՟՟. ի՟ա՟ ֆ՟ի՟ի՟՟՟ ի՟ա՟ ֆ՟ա՟ի՟՟՟՟՝ ի՟ա՟ի՟՟՟՟՝ ի՟ա՟ի՟՟՟՟՝ ի

Στόμφος (ὁ, ἡ) ampolloso. համեմատական. ոճ. ուռուցիկ, ուռուցիկ խոսուցիկ։

Στόμωμα (τὸ) taglio. 2. acciajo. սայր. 2. պողպատ. իսկական. 2. չելիք. 3. = Στόμα.

Στόμωσις - εως (ἡ) tempra. երկաթի կամ սալը պնդելը. պինդ — վերջին։

Στομωτὴρ × ἀντὶ

Στομωτὴς - οῦ (ὁ) chi dà la tempra al ferro. երկաթի կամ սրուող. պինդ — վերին։

Στόνος (ὁ) = Στεναγμός.

Στόνυξ - υχος (ὁ) la punta, il taglio delle unghie. ըղունգներուն սուր ծայրը. խըտուփըն վերջին սահ։

Στοργὴ (ἡ) tenerezza, affezione. խանդակաթ սէր, կաթոգին սէր. սիլտաչը համակոչին։

Στορέννυμι. M. στορέσω. distendere per terra. 2. umiliare, mitigare. գետին փռել. 2. խանարհեցնել, խիզճը ծռել. ամոլել. խրտի վերչի. 2. ալըփալիմաք, խոփրիչ, խոպլալիմաք։

Στοχάζομαι. M. άσομαι. prendere la mira, osservare, mirare. 2. conghietturare. նպատակը դնել, դեմը, ընձեռել. 2. կարծիք ընել. նիշան ալըմ, նպատ նիւիչ, պոփմաք. 2. խոհին նիւիչ։

Στόχασις - εως (ἡ) καὶ **Στοχασμὸς** (ὁ) il mirare, l'osservare, il prender la mira. 2. conghiettura. դեմելը, ընձեռելը, նպատակը դեմելը. 2. կռահապատրաստեալ կարծիք. նպատ նիւիչ, պոփմ, նիշան ալըմ. 2. խոհին։

Στοχαστικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che osserva con attenzione. ուշադրաստեալ դեմօղ. ուշիմ իւր նպատ խոհն։

Στόχος (ὁ) = Στοῖχος. 2. = Σκοπός.

Στραβίζω. M. ίσω. esser guercio. չիւ ըլլալ. լուխ օլմաք։

Στραβὸς - ὴ - όν. guercio. չիւ. լուխ։

Στραγγάλη (ἡ) laccio. խեղդ, լար. իպիւ։

Στραγγαλίζω. M. ίσω. strangolare. խեղդել. պօղմաք։

Στραγγαλὶς - ίδος (ἡ) = Στραγγάλη.

Στραγγαλισμὸς (ὁ) strangolazione. խեղդելը. պօղմաքլըք։

Στραγγαλόω - ῶ. M. ώσω. strangolare. խեղդել. պօղմաք։

Στραγγεία (ἡ) dimora, tardanza, indugio. ուշանալը, յապաղանք. կիչիտիւ, եղկինմաք։

Στράγγευμα (τὸ) = τ. προηγ.

Στραγγεύω. M. εύσω. = Στρέφω καὶ (συνεκδχ.) = Στραγγίζω. (συνήθ. μσ.) indugiare, ritardare. ուշանալ, յապաղել. կիչիտիւ, եղկինմաք։

Στραγγίζω. M. ίσω. colare, scolare. քամել, կաթեցընել. սիզիլ, փալմիմաք։

Στραγγουρία (ἡ) stranguria, ritenzione d' orina. գժուարաթափութիւն տեսակ մը՝ որով ձգելը կաթիլ կաթիլ կը վազէ. պէր նէվէ սիւթ ըզրա, անոր տէ պիէլ փարլա փարլա ափար։

Στραγγουρικὸς - ὴ - όν. strangurico, stranguriato, che soffre di ritenzione d'orina. գժուարաթափ. սիւթ իւնիւալընա՝ փարլամասընա փաղիկը։

Στραγξ - στραγγὸς (ἡ) goccia. կաթիլ. փարլ, փռիւիւ։

Στρατάρχεω - ῶ. M. ήσω. esser generale. զօրապետ ըլլալ. սիւրմաք օլմաք։

Στρατάρχης - ου (ὁ) generale, comandante dell' armata. զօրագլուխ, զօրապետ. սիւրմաք, սիւրմաճը։

Στρατάρχία (ἡ) generalato. զօրագլխութիւն. սիւրմաճլըք։

Στράταρχος (ὁ) = Στρατάρχης.

Στρατεία (ἡ) spedizione militare. 2. esercito, campagna. արշաւանք, գործ պատերազմի, շահատակութիւն. 2. բանակ. սիֆիր, ղըշլա. 2. օրթու։

Στράτευμα (τὸ) esercito. բանակ. օրթու։

Στρατευματικὸς - ὴ - όν. militare. զինուորական. ճիհնի, սիֆիրի։

Στρατευσείω (X. M.) aver voglia di fare una spedizione. արշաւանք մը ընելու բազմանք ունենալ. սիֆիր կիսկին խոսիք՝ արշաւասա օլմաք։

Στρατεύσιμος (ὁ, ἡ) ch' è in istato di portare le armi. զէնք կրնալու բաւական. սիլահ իշալըմայա փոփիչ։

Στρατεύσις - εως (ἡ) spedizione militare. արշաւանք, գործ պատերազմի. սիֆիր, ղըշլա։

Στρατεύω. M. εύσω. intraprendere una spedizione militare, marciare contro. արշաւանք ընել, վրան յարձակիլ. սիֆիր խօշըրմաք, խոչիրինի հիմիսլ կիսկին։

Στρατηγεῖον (τὸ) la tenda del generale. (Γαλλ. le quartier - général). զօրապետին վրանը. սիւրմաճին ղոշըրը։

Στρατηγέτης - ου (ὁ) καὶ — γέτις - εδος (ἡ) = Στρατηγός.

Στρατηγέω - ῶ. M. ήσω. comandare, condurre l' armata. 2. vincere con degli stratagemmi. բանակին՝ զօրքին վրայ կենալ՝ առաջնորդիլ. 2. զինուորական գաւեթով յաղթել. օրթու՝ ասիրի պոյսորմաք, իշլովըլըմ կիսկին. 2. հահոիրիով հիւնոթ իւն ֆիհիհ կիսկին՝ կինմաք։

Στρατήγημα (τὸ) operazione militare. 2. stratagemma, astuzia militare. պատերազմական արարք. 2. զինուորական գաւեթ. ճիհնի՝ սիֆիրի պիճաուղ ամիլ. 2. հահոիրիով հիւնոթ, հիւնիք հորք։

Στρατηγία (ἡ) generalato. զօրագլխութիւն. սիւրմաճլըք։

Στρατηγιάω - ῶ. M. άσω. aspirare al generalato. զօրագլխութեան բազմալ. սիւրմաճլըխ հասիրի կիսկին։

Στρατηγικὸς - ὴ - όν. concernente il generale. 2. versato nell' arte di comandare l' armata. զօրագլխի պատկանած. 2. զօրագլխութեան արհեստին հմուտ. սիւրմաճրի պիճաուղ. 2. սիւրմաճլըճ էլիկին պիճաս։

Στρατηγικῶς, ἐπίῤ. da generale. զօրագլխի պէս. սիւրմաճրի փոխ։

Στρατήγιον (τὸ) = Στρατηγεῖον.

Στρατηγὸς (ὁ) generale. զօրագլուխ. սիւրմաճ, սիւրմաճը։

Στρατηλασία (ἡ) = Στρατεία.

Στρατηλατέω. ῶ. M. ήσω. condurre un'armata. բանակը՝ զօրքը առաջնորդել. օր-

Digitized by Google

φωνῆ· ποιητ. ἐπιτρ. ἐπιτελεστέος· ἐφοδιάζω· 2. = Στρατεύω.
Στρατηλάτης - ου (ὁ) = Στρατηγός.
Στρατηλατικός - ἡ - όν. = Στρατηγικός.
Στρατιά (ἡ) esercito in campo, truppe di guerra. ποιητ. ἐπιτρ. ἐπιτελεστέος.

Στρομβόω - ῶ. *M.* ώσω. voltolare. գարձնել. լիլիցնել:
Στρουθάριον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Στρουθίον (τὸ) passere (uccello). 2. radietta, erba lanaria, saponaja. հնձղուկ, ծխա. 2. օշնան, սարավիճան (բայս մի է). - ներկ գոլոշ. 2. լզուն, լիլոյին:
Στρουθίων - ωνος (ὁ) καὶ
Στρουθοκάμηλος (ὁ καὶ ἡ) struzzo. կայլաւն. գիվի գոլոշ:
Στρουθὸς (ὁ καὶ ἡ) = Στρουθίον.
Στροφάλιγξ - ιγγος (ἡ) × ἀντὶ Στροφή. 2. = Στροφευς.
Στροφαλίζω. *M.* ίσω. × ἀντὶ Στρέφω.
Στροφὰς - άδος (ἡ) che gira, girante, che si voltola. գարձող, մանուկի. գիտին, գոլոշան:
Στροφεῖον (τὸ) argano, burbera. 2. una parte del teatro. անուրդ. 2. Թատրոնի մէկ կողմը. պտտութիւն. 2. Թիմելիկներուն մէջ Թիրաթը:
Στροφεὺς - έως (ὁ) cardine, arpione. ծղնեղբ. ղեկ. ἴδε καὶ Στρόφιγξ.
Στροφέω - ῶ. *M.* ήσω. = Στρέφω.
Στροφὴ (ἡ) gira, volta. 3. strofe (canto che cantava il coro tornando verso gli spettatori). 3. raggiro, frode. գարձ, չրջան, պտոյտ. 2. ան երգը զոր Թատրոնի մէջ հանդիսականաց դին դառնալով պարը կ'երգէր. 3. հնարք, դաւ. գիտութիւն, գիւղ, գոլշիս. 2. Թիմելիկներուն ալյուր ներկելու Թիրաթին գիտիւթ օգտագործուած նաւմա. 3. ֆեղեր, հիւանդ:
Στρόφιγξ - ιγγος (ὁ ἢ ἡ) gira, volta. 3. strofe (canto che cantava il coro tornando verso gli spettatori). 3. raggiro, frode. գարձ, չրջան, պտոյտ. 2. ան երգը զոր Թատրոնի մէջ հանդիսականաց դին դառնալով պարը կ'երգէր. 3. հնարք, դաւ. գիտութիւն, գիւղ, գոլշիս. 2. Թիմելիկներուն ալյուր ներկելու Թիրաթին գիտիւթ օգտագործուած նաւմա. 3. ֆեղեր, հիւանդ:
Στρόφιον (τὸ) turbante. 2. cingolo. գիտիւթ. 2. գօտի. առիւ, լուծ, առբեր. 2. գօտեղէ:
Στρόφις - ιος (ὁ) (*Κωμ.*) scaltro. խարտանի. ֆեղեգազ:
Στρόφος (ὁ) corda. 2. colica. չուան. 2. խիթ, փորոտեանց ցաւ. իւ. 2. առնէ, գոլշնի իլլիրի:
Στρυφνὸς - ἡ - όν. = Στυφός. duro, acre. խիտ, բարկ, առիւ. ֆեւ, ներբ, ֆերեն, յիրի:
Στρυφνότης (ἡ) acrimonia. առատութիւն, ֆծուռութիւն. ֆերերկիւ, առրելբի, յիրկիւ:
Στρύχνος (ὁ) solatro, morella. շիխազգ. յիր ի-ւի-գ, ինկի ի-ւիգ:
Στρῶμα (τὸ) ciò che si stende per terra. 2. materassa. 3. sostegno d'un ponte. (*Λατ.* sublica). գետին գաւառ իրը. 2. առնգոցին. 3. կամրջին մէկ Թերը. ներեւ ներելի. 2. գիւղիւ, գոգոնաց. 3. գիւղ-ի-ւ (պλθ.) opera che tratta di varie materie. գառնգան նիւ Թերու վրայ շատ մատեան. ինչին ինչ ֆարերկիւ հոգելու իրիւս իրեն գիւղ:
Στρωματεύς - έως (ὁ) = Στρῶμα. 2. = τῷ
Στρωματόδεσμον (τὸ) καὶ - δεσμος (ὁ) sacco di pelle o di tela, in cui si mettevano i materassi. կաշիէ կամ լաթէ քսակ, որուն որ մէջ անկողիններըը կը դնէին. գերեզման նաւօտ գիւղին հարտ, անդ գի իլլինի գիւղերուն գիւղ ըստ:
Στρωμνὴ (ἡ) letto. անկողին. գիւղ:
Στρώννυμι καὶ **Στρωννύω.** *M.* στρώσω. stendere per terra, spiegare. գետինը փռել, առաջել. ներեւ նայիլ, ներգիւ:
Στρωτὸς - ἡ - όν. disteso per terra. գետին փռուած. ներեւ ներելիւ նայելու:
Στυγερὸς - ὰ - όν. odioso. 2. orribile. առելի. 2. առատագիւղ. նգիւնկնոտ. 2. նօրենի:
Στυγερῶς, ἐπίῤ. orribilmente. առատագիւղ կերպով. նօրենի նօրենուն գիւղ իւլ:
Στυγέω - ῶ. *M.* ήσω. odiare, inorridirsi, aver in orrore. առել, առատագիւղ, պատկիլ. գարելիլ. գատիւղ կիւղ, նգիւղ, ներեւ գառնալ, նգամ կիւղ:
Στυγητὸς-ἡ-όν. odioso. առելի. նգիւնկնոտ:
Στυγνάζω. *M.* ασω. esser tristo, far il grugno, far viso arcigno. արատաւ ըլլալ, երեսը կախել, խոժոռահայեացք նայուածքի գիւղ. գառնալ, առնգրելը առնգ, լիներն կիւղ:
Στυγνὸς - ἡ - όν. tristo, malinconico. 2. orribile, fiero. անօւր, արատաւ. 2. առելի, գժնդակ. գիւղ, գիւղալ. 2. նօրենի, գիւղոգիւղի, նավալ:
Στυγνότης (ἡ) tristezza. 2. fierezza. արատաւութիւն. 2. գժնդակութիւն, առելիւ ըլլալը. գիւղնկիւ. 2. գիւղոգիւղիւթիւն, նգիւղ:
Στυγνόω - ῶ. *M.* ώσω. render tristo, attristare. արատացնել. գիւղնալ գարելի:
Στύγος - εος - ους (τὸ) odio. 2. tristezza, afflizione. առելութիւն. 2 արատութիւն, ցաւ. գատիւղ, նգամ. 2. գիւղնկիւ, գատաւիւղ. 2. գիւղ, առիւ:
Στυλὶς - ίδος (ἡ) καὶ **Στυλίσκος** (ὁ) ὑπκρ. τ. Στύλος.
Στυλοβάτης - ου (ὁ) piedestallo. սեան նարկան. գիւղիւն գյուղ գատանալը:
Στυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una colonna. սեան ձեւով. ինչ գիւղի գյուղ գատանալը:
Στῦλος καὶ **Στύλος** (ὁ) colonna. 2. sostegno. 3. stile, stiletto. սիւն. 2. մկիւ, ներցուկ. 3. գրիչ (երկաթի եւ ալլն). ինչ գիւղի. 2. գիւղգիւ, գայտ. 2. գատիւղ (գիւղգիւն վի ալյուր գատ կիւղ հատնելու գիւղ):
Στυλόω - ῶ. *M.* ώσω. appoggiare con delle colonne. սիւներով յենուլ՝ կամարցընել. ինչ գիւղի գատիւղ իւլ գատիւղիւթիւ, գիւղիւղիւ՝ գայտնիւթ:
Στῦμα (τὸ) prurito di libidine. (*Λατ.* tentigo). ցանկութեան մարմնի լատցկիք. լիհվիւթ ունիլ:
Στυὴ - υγὸς (ἡ) freddo eccessivo. առատիկ ցուրտ. գիւղիւ ատյատ:
Στυπεῖον (τὸ) stoppa. խծուծ. խոիւթիւ:
Στύπειος - α - ον. = Στυπινος.
Στύπη (ἡ) = Στυπεῖον.
Στύπινος - η - ον. fatto di stoppa. խծուծե շինուած. խատիւղ նոտիւղ:
Στύπος - εος - ους (τὸ) stipite, tronco. 2. mazza. ծառի բուն, արմ. 2. բիր, բատկատ. ատմի գիւղիւղ. 2. ալերկոտ, գոգ:
Στυππεῖον, Στύππινος κτλ. = Στυπεῖον κτλ.
Στυπτηρία (ἡ) (ἐνν. γῆ) allume. պաղնիզ. չոգ:

Digitized by Google

Στυπτήριος - α - ον. καὶ
Στυπτικός - ή - όν. stitico, astringente. գիշացընող (արտալեզ.) · ֆոգել իրեն։
Στύραξ-ακος (ὁ) la punta dell' asta. 2. picca, lancia. 3. storace (albero). 4. storace (gomma odorifera). նիզակի ծայր. 2. նիզակ, աւել. 3. ստորակենի ծառ. 4. ստորաքար (անուշահոտ խեժ մը). հզը բալէն սաղմ. 2. հզրաթ. 3. ֆօրա գօհար ագռիճ. 3. գօհար ձղտիմ, ֆօրա գօհար։
Στῦσις - εως (ἡ) prurito di libidine. (Λατ. tentigo). ցանկասիրեան մարմոլ. լիճկիր ուիլլ։
Στυτικὸς - ή - όν. che cagiona il prurito di libidine. ցանկասիրեան մարմոլ պատճառող. լիճկիր ուիլլիլ ուլելնիորիւն։
Στυφελίζω. Μ. ίσω. spingere, scuotere. 2. maltrattare, sgridare. հրել, ցնցել. 2. անարգել, չարել. յիմել, ելլել. 2. իոր գործել, ելլիլճիլել։
Στυφὸς - ή - όν. condensato. 2. acerbo. 3. astringente. խիտ, խտացեալ. 2. սուսիկ, գաժան. 3. գիշացընող (արտալեզ.). ծոյս, ոգի, ֆոիը. 2. ուրի, ելլիլ, ելլելի. 3. ֆոգել իրեն։ Ἴδε καὶ Στρυφνός.
Στυφότης (ἡ) acerbezza, densità. սաղութիւն, խտութիւն · ելլելիլել, ոգելելել։
Στύφω. Μ. στύψω. restringere, raggricchiare. 2. (ἀμτβτ.) esser acido, acerbo. ծծկել, ոլմել. 2. կծու, սաիկ ելլել. գիշացընել, ոգիճել. 2. ելլելի՝ լիլ օշ ճել։
Στύψις - εως (ἡ) raggricchiamento, restringimento. ծծկելը, ոլմելը. գիշացընելը, ոգիճելը։
Στύω. Μ. στύσω. cagionare il prurito di libidine. ցանկասիրեան մարմոլ պատճառել. լիճկիր ուիլլիլ ուլելնիորիւն։ (συνήθ. μσ.) aver il prurito di libidine. (Λατ. tentigine laboro). ցանկասիրեան մարմոլ ունենալ. լիճկիր ուլելնիորիւն, իւլնիրեան գօսնուճել։
Στωμυλεύω. Μ. εύσω καὶ Στωμυλίω - ῶ. Μ. ήσω. = Στωμύλλω.
Στωμυλία (ἡ) eloquenza. 2. loquacità. լեզուանհասիրութիւն · 2. չարակրաւորութիւն. գիւղաչէլէք · 2. լռիճոլելէք։
Στωμύλλω καὶ (μσ.) - ύλλομαι. Μ. υλῶ - οῦμαι. parlare con eleganza o prestezza. 2. ciarlare, cicalare. գիրնաքար կամ արագահասիրեամբ խօսիլ · 2. չարակրաւորել. լռիճոլիլ խօսօր լռիճոլելով էլի գոհգոհիլ նիլիլ · 2. լռիճոլելէ նիլիլ, ոչի գոչչիլիլ։
Στωμύλος (ὁ, ἡ) eloquente. 2. loquace. գիրնաքան, լեզուանի · 2. չարակրաւոր. գիւղաչ, գիւղչ · 2. լռիճոլող։
Σὺ - σοῦ (ἀντνμ. πρσ.) tu. քօ. գի։
Συάγρειος καὶ
Συαγρῖος (ὁ, ἡ) cinghialino. վարազային · խազան գիճոգանա գոյք։
Σύαγρος (ὁ, ἡ) cacciatore di cinghiali. վարազ որսացող · խազան գիճոգօս ուլելնի. (οὐσ.) cinghiale. (Λατ. aper). վարազ · խազան գիճոգօս։
Συβήνη ἢ Συβίνη (ἡ) fodero fatto della pelle di porco. խոզի մորթէ շինուած պատեանը · գիճոգով գերեզմանէն խոզաբեղէք։
Συβόσιον (τὸ) porcile. խոզանոց · գօհոգ խոնի։
Συβώτης - ου (ὁ) porcajo. խոզաբոյծ · գօհոգ ղօգանչ։
Συγγάλακτος (ὁ, ἡ) = Ὁμογάλακτος.
Σύγγαμος (ὁ, ἡ) conjuge, consorte. ընկերք, ամուսնակից · ֆիլ։
Συγγελάω - ῶ. Μ. άσομαι. ridere insieme. միասին խնամ՝ ծիծաղիլ · գիրնաքար ևս ոչ։
Συγγένεια (ἡ) parentela. ազգականութիւն. իրարհիլէք։
Συγγενὴς - ίος (ὁ, ἡ) parente. ազգական. իրարմ։
Συγγένησις - εως (ἡ) = Συνουσία.
Συγγενικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ῶς. parentesco, di parente. ազգականի, ազգականի յատուկ. իրարմ գոյք՝ գեղ ասող։
Συγγεννάω - ῶ. Μ. ήσω. generare insieme. միասին ծնանիլ · գիրնաքար ծնանիլ իրարմ նիլիլ։
Συγγεννήτωρ - ορος (ὁ) il commun padre. հասարակաց՝ ամենուն հայրը · իրարմ ֆեղեր։
Συγγηράσκω (γηράω - ῶ). Μ. γηράσομαι. invecchiarsi insieme. միասին ծերանալ · գիրնաքար իրիկնրանճոք,
Συγγίγνομαι (γίνομαι). Μ. γενήσομαι. essere, trovarsi insieme. 2. abboccarsi. 3. aver commercio carnale con... միմիանց ելլել, գանուիլ. 2. իրարանցիլ. 3. զուգիլ · գիրնաքար օլճոք, գուշանոք. 2. գիտուելիճ նիլիլ. 3. գիճոճ նիլիլ, լիճկիրճոք։
Συγγιγνώσκω (γινώσκω). Μ. γνώσομαι. convenire, consentire. 2. perdonare. գոհանիլ, համաձայն ելլել. 2. քաղաքավարութիւն ասել, քաղալել. իրիկնճոք նիլիլ, ասելճոք. նոր գիւղիր օլճոք. 2. ֆիլ նիլիլ։
Συγγνώμη (ἡ) perdono, rimessione. քաղաքավարութիւն. ֆիլ, համիրելիք։
Συγγνωμονέω - ῶ. Μ. ήσω. perdonare. քաղաքավարութիւն ասել, ներելը · ֆիլ նիլիլ։
Συγγνωμοσύνη (ἡ) indulgenza, condiscendenza. ներողամտութիւն. լինիճոք, գեղհասիրելիլէ։
Συγγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) concorde. 2. indulgente, clemente. համաձայն, համաձա. 2. ներողամիտ, գիտած. նիւթիճոք, իրիրիճոքելը. 2. ֆիլ նոյն, ինչ գեղհասիրելի։
Σύγγνωσις - εως (ἡ) = Συνείδησις.
Συγγνωστὸς - ή - όν. perdonabile. ներելի · ֆիլ օլճոքճոք, համիրելիք ելնելի։
Σύγγονος (ὁ, ἡ) nato insieme. միմիանց ծնած · գիրնաքար փօղնալ. (οὐσ.) fratello o sorella. եղբայր կամ քոյր · ֆօրաղ նոյնօրոնալ։
Σύγγραμμα (τὸ) opera, scritto, libro. գործ · գրուած, գիրք · գիրոգ։
Συγγραμμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Σύγγραμμα.

Digitized by Google

opuscolo. պիտառուիթիւն, գրքոյկ · փոքրագիր։

Συγγραφεύς - έως (ὁ) autore, scrittore. հեղինակ, մատենագիր · գործիչ։

Συγγραφή (ἡ) composizione d'una opera. 2. opera, trattato. 3. contratto. գիրք մը շարադրելը · 2. գիրք, գործ · 3. պայմանագիր, գաղտագիր · պէտ տիպով կնքուած թուղթ · 2 · տիպագ · 3 · փաշէ կնքուելիք։

Συγγραφικός - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. concernente il contratto. պայմանագրի պատկանած · փաշէ կնքուելիքին վերաբերեալ։

Συγγράφω. M. ψω. comporre, scrivere un'opera. գիրք մը շարադրել, գրել · պէտ տիպագ կնքել կնիքով · նաշէ · (μσ.) far una convenzione scritta, contrattare in iscritto. պայմանագրով խօսք ընել, գրով գաղտագործութիւն ընել · նաշէ էլ՝ կնքելու համար փոխ առնել։

Συγγυμνάζω. M. άσω. esercitare insieme. միասին կրթել · միասին թալխ՝ իրարու հետ մարզել։

Συγγυμναστής - οῦ (ὁ) che s'esercita insieme. միասին կրթուող · թալխ՝ մրցող։

Συγκάθεδρος (ὁ, ἡ) = Σύνεδρος.

Συγκαθέζομαι. M. ἐσοῦμαι. = Συγκάθημαι.

Συγκαθέλκω. M. ἑλξω καὶ ελκύσω. strascinare insieme. միասին քաշել · միասին փոխ-փոխ տանիլ։

Συγκαθεύδω. M. ευδήσω. = Συγκοιμῶμαι.

Συγκάθημαι (X. M.) sedere insieme. միասին նստիլ · միասին օթարանիլ։

Συγκαθίζω. M. ίσω. collocare insieme. միասին դնահղել · միասին իրարու կից տեղաւորել։ (μσ. ἦ ἀμτβτ.) = Συγκάθημαι.

Συγκαθίημι. M. καθήσω. far discendere insieme. միասին իջեցնել · միասին նահրանել։ (μσ. ἦ ἑλλ.) abbassarsi, nascondersi. 2. sottomettersi, cedere. ցածնալ, պահուըլ · 2. հպատակիլ, տեղի տալ · պահուըլ, ներկայանալ · 2. թաղ.ը ջնջել, իջ վերին։

Σύγκαιρος (ὁ, ἡ) opportuno. պատեհ, գործատար · միտքին, վերբերեալ։

Συγκαίω. M. καύσω. abbruciare insieme. միասին էրել · միասին խոփել։

Συγκακοπαθέω - ῶ. M. ησω. soffrire le medesime afflizioni insieme. նոյն վիշտերը ցաւերը միասին քաշել · ու տերտնէրէն՝ սիքաբրէ միասին նէ՛ւոխ։

Συγκακουργέω - ῶ. M. ησω. esser complice d'un delitto, d'un misfatto. միասին յանցանք մը չարագործութիւն մը ընել · միասին գործակից՝ տեղէն էլլնոխ։

Συγκαλέω - ῶ. M. έσω. convocare. միասին կանչել, ժողվել · պէտ նիւթ լաբտրմամբ, խօսելու։

Συγκαλύπτω. M. ψω. coprire bene. ամէն գոցել · նէյ ծածկել։

Συγκάμνω. M. καμοῦμαι. lavorare insieme. միասին աշխատիլ · միասին լաբտրմամբ։

Συγκαταβαίνω. M. βήσομαι. discendere insieme. 2. condiscendere. միասին իջնալ · 2 · զիջանիլ, միտքի, յարմարիլ · միասին կամք · 2 · խնդրելէն ետք նուիրել, տալ։

Συγκαταβάλλω. M. αλῶ. pagare insieme. միասին վճարել · միասին խոխոճ։

Συγκατάβασις - εως (ἡ) condiscendenza. զիջում, ներողամտութիւն · խնդրելէն ետք, նուիրելէն։

Συγκαταβατικός - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. condiscendente. զիջանող, ներողամիտ · խնդրելէն ետքն, նուիրելիք։

Συγκαταγηγνώσκω (γινώσκω). M. γνώσομαι. condannare insieme. միասին գատապարտել · միասին դատիլէն վերադարձ։

Συγκαταδεκάζω. M. άσω. = τ. προηγ.

Συγκαταζάω - ῶ. M. ζήσομαι ἢ βιώσομαι. vivere insieme. միասին ապրիլ · միասին նալմամբ։

Συγκαταζεύγνυμι. M. ζεύξω. congiungere. լծարկել · լիքիրելէրդիր։

Συγκαταθάπτω. M. θάψω. seppellire insieme. միասին թաղել · միասին կօր նիւ։

Συγκατάθεσις - εως (ἡ) consentimento, accordo, assenso, approvazione. համաձայնութիւն, համաձայնութիւն, միաբանութիւն, համաձայնութիւն · կիրիֆոփ, բէյը, փոյէլէբ։

Συγκαταθετικός - ή - όν. approvativo. համաձայնական · բէյը վերին, փոյէլ ալող։

Συγκαταθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire insieme. միասին մեռնիլ · միասին նօղիւ։

Συγκαταίθω (X. M.) = Συγκατακαίω.

Συγκαταίνεσις - εως (ἡ) = Συναίνεσις.

Συγκαταινέω - ῶ. M. ήσω. = Συναινῶ.

Συγκατάινος (ὁ, ἡ) consenziente, concorde. համաձայնութիւն տուող, համաձայն · բէյը վերին, իւ՛յնիմ՛ը։

Συγκατακαίω. M. καύσω. abbruciare insieme. միասին էրել · միասին խոփել։

Συγκατακοιμάω - ῶ. M. ήσω. metter a dormire insieme. միասին քնացնել · միասին պայթիլ։ (μσ.) dormire insieme. (Λατ. concumbo). միասին պառկիլ քնանալ · միասին նամիս՝ պայմանել։

Συγκατακτείνω. M. κτενῶ. uccidere insieme. միասին սպանել · միասին նուիրելէրդիր։

Συγκαταλέγω. M. λέξω. annoverare insieme, inserire insieme nello stesso catalogo. միասին հաշիլ, միևնոյն անուանկից մը միասին անցընել · միասին պայմանի, պէտ տեղիներէ միասին կնէրդիր՝ ֆօնտ։

Συγκαταλλάσσω (ττω). M. αλλάξω. conciliare insieme. միասին հաշտցընել · միասին պարբերմամբ։

Συγκαταμίγνυμι. M. μίξω. mescolare insieme. միասին խառնել · միասին փոխադարձմամբ։

Συγκατάνευσις - εως (ἡ) = Συγκατάθεσις.

Συγκατανεύω. M. εύσω. acconsentire, convenire. միաբանիլ, համաձայնութիւն առնել · կիրիֆոփ նիւթ, փոյէլ ալող։

Συγκαταπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere insieme. միասին ինկնալ · միասին տիպալ։

Συγκαταπράσσω (ττω). M. άξω. cooperare. գործակցիլ · պէտ էլ նուիրելի նիւթ։

Digitized by Google

Συγκαταριθμέω - ῶ. *M.* ήσω. annoverare insieme. Ակաեղ հաշիել. միաժամ ասել։

Συγκατασκεδάζω (σκεδάννυμι). *M.* σκεδάσω. versare, vuotare insieme. Ակ ասեղ թափել՝ տարուել. միաժամ տեղադրել՝ զետեղել։

Συγκατασπείρω. *M.* σπερῶ. seminare insieme. Ակաեղ ցանել. միաժամ խոպել։

Συγκατατάσσω (ττω). *M.* τάξω. collocare, disporre insieme. Ակաեղ գնել՝ կարգել. միաժամ տօնել, միր ընդայ տօնել, տիրապետել։

Συγκατατήκομαι. *M.* τήξομαι. consumarsi insieme. Ակաեղ ապառիլ՝ երբրիլ։ միաժամ ինչպէս ուշէ՝ նշխարք՝ ապրելանուշ։

Συγκατατίθημι. *M.* θήσω. deporre assieme. 2. (μσ.) acconsentire, assentire. Ակաեղ դնել. 2. համաձայիլ, միաբանիլ. միաժամ ընդունիլ. 2. բաւիլ ուշէ, յիմիցէ նիմիլ։

Συγκαταψηφίζομαι. *M.* ίσομαι. condannare insieme. միասեղ դատապարտիլ. միաժամ քուիլ գործակից ինձրիւ։

Συγκατεικμι. *M.* εἰμι καὶ

Συγκατέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. ritornar insieme. միասեղ գաալ. միաժամ ուղ միմի նիմիլ։

Συγκατεσθίω. *M.* έδομαι. mangiare insieme. միասեղ ուտել. միաժամ նիմիլ։

Συγκατέχω. *M.* καθέξω. contenere insieme. Ակաեղ բովանդակիլ՝ պարունակիլ. միաժամ նշան՝ նշմարիլ նիմիլ։

Συγκατοικέω - ῶ. *M.* ήσω. coabitare. Ակաեղ բնակիլ. միաժամ տունի ուշէ։

Συγκαττύω. *M.* ύσω. cucir insieme. Ակաեղ կարել. միաժամ տիմիլ։

Σύγκαυσις - εως (ἡ) combustione. երբիլ. խանձ։

Σύγκεισμαι. *M.* κείσομαι. esser posto, collocato insieme. 2. esser composto. 3. convenire, comporsi, consentire. Ակաեղ դրուած ըլլալ. 2. բաղխուած, բազդրիլ. 3. միաբանիլ, համաձայիլ. միաժամ տիսուրուած ուշէ. 2. խիտիլ ուշէ. 3. յիմիցիլ նիմիլ, առնչուիլ։

Συγκεκραμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) con temperanza. չափաւորաբար. միաբան խառնիւ։

Συγκεράννυμι. *M.* κεράσω. mescolare insieme. 2. temperare. 3. contrarre (amicizia). Ակաեղ խառնել. 2. չափաւորել, բարեխառն ընել. 3. սառնալ, մեռաք բերել (բարեկամութիւն). միաժամ տարբերուիլ. 2. յիմիցիլ (տօնիլ)։

Συγκεφασμὸς (ὁ) temperatura. բարեխառնութիւն, չափաւորութիւն. յիմիցիլ նիմիլ։

Συγκεφαστὸς - ή - όν. temperato. բարեխառն։ յիմիցեալ։

Συγκεφαλαιόω - ῶ. *M.* ώσω. sommare, ricapitolare. (Γαλλ. résumer). գումարել, կարճ ի կարճոյ վերադրել. ինչպէս նիմիլ, ինչպէս նիմիլ։

Συγκεφαλαίωσις - εως (ἡ) ricapitolazione, somma. (Γαλλ. le résumé). վերադրութիւն, գումար. ինչպէս, յիմն, ինչպէս։

Συγκεχυμένως, ἐπίῤ. confusamente. խառնիխուռն. փոքրոգոցել։

Συγκηδεστὴς - οῦ (ὁ) cognato. բնաւոր. նիւլիւթ։

Συγκινδυνεύω. *M.* εύσω. azzardare, arrischiarsi insieme. Ակաեղ վտանգի մտնել. միաժամ ինչպէս իւրիւնիմ կերպ։

Συγκινέω - ῶ. *M.* ήσω. muovere insieme. 2. commuovere. Ակաեղ շարժել. 2. ի գործ շարժել, սիրտը շարժել. միաժամ ինչպէս նիմիլ։ 2. ինչպէս նիմիլ։

Συγκίνημα (τὸ) καὶ

Συγκίνησις - εως (ἡ) commozione. սիրտ շարժիլը՝ նշմարը. ինչպէս նիմիլ։

Συγκιρνάω - ῶ (- κίρνημι) = Συγκεράννυμι.

Συγκλαίω. *M.* κλαύσομαι. compiangere. Ակաեղ լալ. ողբակից ըլլալ. միաժամ ողբալ, միաժամ ուշէ։

Συγκλαίω. *M.* εἰσω. serrare insieme o da tutti i lati. 2. opprimere. միասեղ կամ ամէն դիաց գոցել. 2. ներքը դնել, ներքին. միաժամ ինչպէս միր ինձրան ընդունիլ. 2. ընդունուիլ։

Συγκληρονομέω - ῶ. *M.* ήσω. esser coerede. ժառանգակից ըլլալ. հիմիցա ուշէ։

Συγκληρονόμος (ὁ, ἡ) coerede. ժառանգակից. հիմիցա։

Σύγκληρος (ὁ, ἡ) partecipe, consorto. վիճակակից, ընդարձ, հաղարդակից. հիմիցա, ինչպէս, նաղարդաւ։

Συγκληρόω - ῶ. *M.* ώσω. render consorte, partecipe, socio. վիճակակից՝ ընդարձակից ընել. նաղարդաւ՝ հիմիցա ուշէ նիմիլ։

Συγκλήρωσις - εως (ἡ) consorzio. վիճակակցութիւն. նաղարդութիւն, ինչպէսութիւն։

Συγκλητικὸς - ἡ - όν. senatorio. սենեկավարական. նիւլ տիլեան վերաբեր. (οὐσ.) senatore. սենեկավարիս, պատրիկ. նիւլ տիլեան։

Σύγκλητος (ἡ) (ἐνν. βουλή.) senato. սենեկավարութիւն, ծերակոյտ. տիլեան։

Συγκλίνω. *M.* ινῶ. metter a sedere insieme. Ակաեղ նստեցնել. միաժամ օթևանիլ։

Συγκλίτης - ου (ὁ) commensale. սեղանակից. հիմնական։

Συγκλύζω. *M.* ύσω. inondare ad un tratto o da tutte le parti. Ակէն ի Ակ կամ ամէն դիաց հեղեղել. ուխտ ըլլալ. խոպ միր խառնուած ասա պատճէն։

Συγκλυσμὸς (ὁ) inondazione. հեղեղատ. թալէ՝ ուխտ, ասա պատճէն։

Συγκλώθω. *M.* κλώσω. filare insieme. Ակաեղ մանել. միաժամ նշմարիլ։

Συγκοιμάομαι - ῶμαι. *M.* ηθήσομαι. dormire insieme. Ակաեղ քնանալ. միաժամ ասլանալ։

Συγκοίμημα (τὸ) καὶ

Συγκοίμησις - εως (ἡ) concubito. խառնիք. Ակաեղ պառկիլը, զուգաւորութիւն. ի ճաշս, միրէ ասլանալը։

Σύγκοινος (ὁ, ἡ) comune a molti. շատոնց հասարակ. ընդհանուր. ընդարձ։

Συγκοινωνέω - ῶ. *M.* ήσω. partecipare. հաղարդակցիլ. հիմիցա ուշէ։

Digitized by Google

Συγκοινωνὸς (ὁ, ἡ) partecipe. հաղորդակից։

Συγκοίτιον (τὸ) la mercede che si dà alla meretrice. կապիկք. խոհիւ կօրկրիչ։

Σύγκοιτις - ιδος (ἡ) concubina. հարճ. ննջակից, կին ընդ։

Σύγκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme nell' istesso letto. ՚ի անկողնի ՚ի միում՝ քնացօղ. ընդ միասին պառկօղ. ՚ծն καὶ Συνευνος.

Συγκολλάω - ῶ. *M. ήσω.* incollare, attaccare insieme. ՚ի միասին սոսնձել. կպցնել. միասին բաներ իրարու՝ միմեանց կից եղջերմամբ։

Συγκομιδὴ (ἡ) raccolta. 2. funerale. ժողվելը. 2. յուղարկաւորութիւն. հօգեհանգստեան, տխրելիք. 2. ախտի։

Συγκομίζω. *M. ίσω.* portar insieme. 2. raccogliere. 3. far il funerale. ՚ի միասին տանիլ. 2. ժողվել. 3. յուղարկաւորութիւն ընել. միասին կիսիւրիւրել. 2. հօգեհանգստեան, տխրելիքեր. 2. ախտի եղիլ։

Συγκομιστὸς - η - όν. portato, raccolto di quà di là. ան գիւղն ան գիւղն բերուած՝ ժողվուած. կօրհեկեն տիւրիւրն կիսիւրելու՝ ՚ի մի օլմաղ՝ տխրելիքելու։

Συγκοπὴ (ἡ) svenimento. 2. sincope. մոլութիւն, նօսրացում. 2. կրճատում բառից. պակսելմա, կիրճ. 2. խոպ, հատ։

Σύγκοπος (ὁ, ἡ) svenuto, venuto meno. մոլած. պակսեալ։

Συγκοπτικὸς - η - όν. che cagiona dello svenimento. մոլեցնիր բերօղ. պակսելիք կիսիւրեն։

Σύγκοπτος (ὁ, ἡ) troncato. կրճատեալ. եբեխէտ։

Συγκόπτω. *M.* κόψω. troncare, tagliare. 2. bastonare. 3. snervare. կրճատել, կոտրել. 2. գանել, ծեծել. 3. ուժը կտրել, թուլցընել. եբեխէտ, փշխէ. 2. տխրեցնել. 3. հիմնան պղտռտնել։

Συγκορυφόω - ῶ. *M. ώσω.* = Συγκεφαλαιόω.

Σύγκρασις - εως (ἡ) mescolanza, temperatura. խառնելը, չափաւորելը, բարեխառնութիւն. կռնիսելիք, խիւտալ։

Σύγκριμα (τὸ) tutto ciò che è concreto. իրանդրացեալ իրը. իշյա՝ պատրաստելի նիւթ։

Συγκριματικὸς - η - όν. concreto. իրանդրացեալ. պատրաստելի։

Συγκρίνω. *M. ινῶ.* comparare, confrontare. 2. interpretare. բաղդատել. 2. մեկնել. բառդ՝ ինչպէս կիսիւրէ. 2. հանկ էնդրել։

Σύγκρισις - εως (ἡ) comparazione, confronto. 2. concrezione. 3. interpretazione. բաղդատութիւն. 2. իրանդրացում. 3. մեկնութիւն. բառդր, ինչպէս. 2. պատրաստելիք. 3. հանկ էնդրելիք։

Συγκριτικὸς - η - όν. (καὶ ἐπιρ.) - ικῶς. comparativo. բաղդատական. խոփ ինֆոխ։

Σύγκριτος (ὁ, ἡ) comparabile. բաղդատելի. բաղդատ ալընաճախ։

Συγκροτέω - ῶ. *M. ήσω.* applaudire. 2. comporre, unire. 3. radunare. 4. esercitare. ծափ զարնել. 2. բաղկացընել, յարգարել, յօրինել, միաւորել. 3. ժողվել. 4. կրթել. իւ եփէտ. 2. պիտղիւ, պէրէքէթլի։

Συγκρότημα (τὸ) assemblea. ժողովը. ճեմարիտ, ճեմելիս. 2. = Σκευωρία (2).

Συγκρότησις - εως (ἡ) radunanza, unione. 2. esercizio. հաւաքումն, միաւորութիւն. 2. կրթութիւն. ճեմարիտ, պէրէքէթ. 2. խոպ։

Σύγκρουσις - εως (ἡ) collisione. 2. conflitto, attacco di guerra. 3. dissensione. երկու մարմնոյ ՚ի զՙիրար զարնելը, բաղխումն. 2. բաղխումն պատերազմի, ՚ի մեջ ՚ի մեջն գալը. 3. անհաւանութիւն, երկպառակութիւն. իւր ճակատին պէրէքէթին ըմբիտալը, վարտալը. 2. պիտղ, ըմբիշ, եւլեխլիք. 3. իրիւիֆոփուլեթ, ֆետա։

Συγκρουσμὸς (ὁ) = τ. προηγ.

Συγκρούω. *M.* κρούσω. collidere. 2. irritare. ՚ի զՙիրար բաղխել. 2. գրգռել, դրդել. պէրէպէրին ըմբիտ՝ ըմխէտ. 2. ֆետա ընդդէմ, իսկէրէ կիսիւրէ։

Συγκτάομαι - ῶμαι. *M.* κτήσομαι. acquistare insieme. միասին առնուլ. պէրապար խրինիւէ։

Συγκτήτωρ - ορος (ὁ) corrispondente. գործարար, միասին առաջօղ. օրինակ։

Συγκυβεύω. *M. εὔσω.* giuocare a' dadi con qualcheduno. ՚ի միմեանց խաղալ խաղալ. պէրինէ իլէ զար օյնաճաս օյնամաք։

Συγκυλισθέω - ῶ. *M. ήσω.* καὶ

Συγκυλίω. *M. ίσω.* voltolare insieme. ՚ի միմեանց գլորելնել. պէրապար իւվէրիւէ՝ խովրալմաք։

Συγκυνηγέτης - ου (ὁ) καὶ

Συγκυνηγὸς (ὁ, ἡ) compagno di caccia. որսի ընկեր. ավ արֆոփալը։

Συγκύπτω. *M.* κύψω. conspirare. համաչունչ բլլալ, խօսքը ՚ի ընդ. իրիւիֆոփ իրիւիէ, պօղ պէրլիչի իրիւիէ։

Σύγκωλος (ὁ, ἡ) = Στιφρός.

Συγχαίρω. *M.* χαρήσω - ομαι. congratulare. խնդակից բլլալ. իւհնիչի իրիւիէ, պէրապար բաչիւէ պիւիէ։

Συγχαρητικὸς - η - όν. congratulatore. ապրակցութիւնեան պատգամաւոր. իւհնիչիչի ֆնեսող։

Συγχειμάζω. *M.* άσω. invernare insieme. ՚ի միասին ձմեռը անցընել. պէրապար եբեխլամաք։

Συγχέω. *M.* χεύσω. mischiare insieme, confondere. ՚ի միմեանց խառնել, շփոթել. պէրապար ֆարըշտրմաք, խոպըշտրմաք, ալ իւսի իրիւիէ։

Συγχορδία (ἡ) concordia, concerto. համաձայնութիւն, ներդաշնակութիւն. հնչմանիչի, ներդաշնակ. հնչմանիչ, ֆափամ, ֆայթ։

Σύγχορδος (ὁ, ἡ) concorde, accordante. համաձայն, ներդաշնակաւոր. անհնչիչ, ֆափամիչ։

Συγχορευτὴς - οῦ (ὁ) **Συγχορεύτρια** (ἡ) compagno di ballo. ՚ի միմեանց պար ջոչ. պէրապար խօչ իրիւիէն։

Συγχορεύω. *M. εὔσω.* ballare insieme. միասին պարել. պէրապար խօչ էյիւիէ։

Συγχράομαι - ῶμαι. *M.* χρήσομαι. usar insieme. 2. aver relazione con qualcuno, conversare. միասին գործածել. 2. համրգակցութիւն ունենալ, կենակցիլ. պէրապար ֆօլլանմաք. 2. ֆօնաւլմաք։

Digitized by Google

Συγκαταριθμέω - ῶ. *M.* ήσω. re insieme.

Συγκατασκεδάζω (σκεδ σω. versare, vuotr

Συγκατασπείρω. sieme.

Συγκατατάσσω disporre in

Συγκατατί rinsieme

Συγκατ me.

Σύ

[illegible] approvare, accon- 2. perdonare, ri- [illegible] (ἡ) concessione. 2. per- [illegible]. 2. [illegible] impetuosamente.

[illegible] *M.* ήσω ἤ βιώσομαι. convivere.

[illegible] *M.* ζεύξω. congiungere.

[illegible]ις - εως (ἡ) congiunzione.

[illegible]ω - ῶ. *M.* ήσω. discutere, disputare.

[illegible]ησις - εως (ἡ) discussione.

Συζητητής - οῦ (ὁ) chi fà delle discussioni.

Συζυγία (ἡ) congiunzione, unione conjugale. 2. conjugazione.

Σύζυγος (ὁ, ἡ) congiunto, unito, compagno, consorte, conjuge.

Συκαλίς - ίδος (ἡ) beccafico.

Συκαμινέα (ἡ) moro, gelso.

Συκάμινον (τὸ) gelsa, mora.

Συκάμινος (ἡ) = Συκαμινέα.

Συκαμινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla gelsa.

Συκάς - άδος (ἡ) fico novello (albero).

Συκέα καὶ Ἴων. Συκέη - ῆ (ὁ) fico (albero).

Συκηγορία (ἡ) = Συκοφαντία.

Συκίδιον (τὸ) ὑπερ. τ. Συκῆ ἤ Σῦκον.

Σύκινος - η - ον. di fico. 2. molle, debole. 2. [illegible], 2. [illegible], [illegible].

Συκίς - ίδος (ἡ) = Συκάς.

Συκολογέω - ῶ. *M.* ήσω. cogliere de' fichi.

Συκόλογος (ὁ, ἡ) chi coglie de' fichi.

Συκομορέα (ἡ) sicomoro (albero).

Συκόμορον (τὸ) sicomoro (frutto).

Συκόμορος (ἡ) = Συκομορέα.

Σῦκον (τὸ) fico (frutto). 2. fico, cresta, tattera. 3. conno, fregna.

Συκοτράγος καὶ Συκοτρωκτης - ου (ὁ) che mangia fichi.

Συκοφαντέω - ῶ. *M.* ήσω. calunniare.

Συκοφάντημα (τὸ) calunnia.

Συκοφάντης - ου (ὁ) sicofante, calunniatore.

Συκοφαντία (ἡ) calunnia.

Συκοφαντικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. calunnioso.

Συκοφαντρία (ἡ) θηλ. τ. Συκοφάντης.

Συκοφαντώδης - εος (ὁ, ἡ) = Συκοφαντικός.

Συκοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. produrre de' fichi.

Σύκωμα (τὸ) = Σῦκον (2).

Συκων - ῶνος (ὁ) ficheto.

Συλάω - ῶ. *M.* ήσω. predare, rapire.

Σύλη (ἡ) preda, spoglio, bottino.

Σύλημα (τὸ) bottino.

Σύλησις - εως (ἡ) predamento.

Συλήτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Συλητήρ (ὁ) × ἀντὶ —

Συλήτης - ου (ὁ) predatore.

Συλήτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Συλήτης.

Συλλαβή (ἡ) sillaba.

Συλλαβίζω. *M.* ίσω. sillabare.

Συλλαβικὸς - ἡ - όν. sillabico. — ικῶς, ἐπίῤ.

Συλλαγχάνω. *M.* λήξομαι. ottener a sorte, sortire insieme.

Συλλαλέω - ῶ. *M.* ήσω. abboccarsi.

Συλλαμβάνω. *M.* λήψομαι. prendere fortemente. 2. prender insieme. 3. comprendere, percepire. 4. concepire.

Συλλατρεύω. *M.* εύσω. adorare insieme.

Digitized by Google

λέγω. *M.* λέξω. raccogliere, radunare. ժողովել, գումարել. բռնկանել, ճիշտ նիւթել, տիրել։

Συλλειτουργὸς (ὁ, ἡ) che esercita le medesime funzioni. պաշտօնակից. միւս խորհրդակից, համագործակից։

Σύλλεκτος (ὁ, ἡ) raccolto, radunato. ժողովուած, գումարուած. բռնկանուել, միտիւել։

Συλλεκτρος (ὁ, ἡ) = Ὁμόλεκτρος.

Σύλλεξις - εως (ἡ) riunione, collezione. հաւաքում. ճիշտ նիւթ, միտիւորիւն, բռնկանում։

Συλλήβδην, ἐπίῤῥ. = Συλληπτικῶς.

Συλληπτικός - ἡ - όν. collettivo. հաւաքական. ճիւղ։

Συλληπτικῶς, ἐπίῤῥ. in breve, in ristretto, succintamente. կարճորէն, համառօտիւ. փոքրաթիւ, համեմատաբար։

Συλλήπτωρ - ορος (ὁ) assistente. օգնիչ. խորհրդակից։

Σύλληψις - εως (ἡ) comprensione. 2. concezione. 3. assistenza. ըմբռնում, միտք. բովանդակութիւն. 2. յղութիւն. 3. օգնականութիւն. ֆիւր իւր ըմբռնիչ, անձ ըմբռնող. 2. հղիչ ծնօղ. 3. խորհուրդ։

Συλλογεὺς - έως (ὁ) collettore, esattore. հաւաքիչ (քաժնորդ). ԼԻրիւնէրէ բռնկանուած։

Συλλογὴ (ἡ) collezione, riunione. հաւաքում. բռնկանում, ճիշտ նիւթ։

Συλλογίζομαι. *M.* ίσομαι. calcolare insieme. 2. far un sillogismo, sillogizzare. միտիւ հաշուել. 2. հաւաքամասնաբանութիւն ընել. միտիւոր հետազօտել. 2. տրուել նիւթի։

Συλλογισμὸς (ὁ) sillogismo. հաւաքամասնաբանութիւն. տիւրել։

Συλλογιστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. sillogistico. հաւաքամասնական. տիւրելի հետևանք։

Σύλλογος (ὁ) = Σύλλεξις.

Συλλούω. *M.* ούσω. lavare insieme. միտիւ լուալ. միտիւոր էզիմաթ։

Συλλυπέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. condolersi. ցաւակցիլ. տիւրտիւիթ։

Συμβαίνω. *M.* βήσομαι. camminare, andare insieme. 2. convenire, esser d'accordo. 3. avvenire, accadere. միտիւ քալել, երթալ. 2. միաբանիլ, գաշնագրիլ. 3. հանդիպիլ. միտիւոր իւրիմիթ կիլիլ. 2. իրիրնէք նիւթ, ուղղուիլ. 3. բաւար կիլիլ, ըլլար նիւթ։

Συμβάλλω. *M.* βαλῶ. gettar insieme. 2. unire. 3. contribuire, servire. 4. conghietturare. 5. comparare, confrontare. 6. esser d'accordo. միտիւ նետել. 2. միաւորել. 3. հանգամանակել, օգնել. 4. կարծիք ընել. 5. բաղդատել. 6. միաբանիլ. միտիւոր սիմ է. 2. միէնէյիւորիւթ. 3. իմաստ նիւթ, խօսակից. 4. նշան կիլիլ. 5. բաւար նիւթ. 6. իրիրնէք նիւթ։

Σύμβαμα (τὸ) evento, caso. դիպուած. վերբան։

Συμβασιλεύω. *M.* ευσω. regnare insieme. միտիւ թագաւորել. միէնէյիւոր տիւվլեթ օխրիթ։

Σύμβασις - εως (ἡ) riconciliazione, pace. հաշտութիւն, խաղաղութիւն. պորէ, սահման։

Συμβαστάζω. *M.* άσω. portare insieme. միասին կրել. միտիւոր խալըթաք։

Συμβιβάζω. *M.* άσω. riconciliare. 2. accomodare, adattare. 3. conghietturare. հաշտեցընել. 2. յարդարել, շտկել. 3. կարծիք ընել. պորէյորտաք. 2. տիւվէյիթ, սոյտաորմաք. 3. իմանալ նիւթ։

Συμβίβασις - εως (ἡ) καὶ Συμβιβασμὸς (ὁ) riconciliazione. հաշտութիւն. պորէ։

Σύμβιος (ὁ, ἡ) chi vive insieme, consorte. միասին ապրող, կեցակից, ընկերակից. միտիւոր խալույան, նշկ։

Συμβιοτεύω. *M.* ευσω. καὶ Συμβιόω - ῶ. *M.* ώσομαι. convivere. միասին ապրիլ. միտիւ խալըմաք։

Συμβίωσις - εως (ἡ) convivio, il vivere insieme. կեցակցութիւն. միէնէ խալըմաթլըք։

Συμβωτὴς - οῦ (ὁ) = Σύμβιος (*Lat.* contubernalis).

Σύμβλησις - εως (ἡ) commessura, giuntura. 2. comparazione. 3. arpione. յարմարութիւն, յօգ, կցորդութիւն. 2. բաղդատութիւն. 3. ծղնիկ. լծիմ, կեռիկ, աքֆ. 2. ինէլիկ. 3. ընկէր։

Συμβλητὸς - ἡ - όν. comparabile. բաղդատելի. ինէլիկ օլաճագիլիր։

Συμβοηθέω - ῶ. *M.* ήσω. soccorrere, correre a soccorso. օգնել, օգնութեան վազել. խորհուրդ նիւթել, խորհրդ տալնալ։

Συμβοηθὸς (ὁ, ἡ) che corre a soccorso, ausiliare. օգնութեան վազող, օգնիչ. խորհրդ տալնալ, խորհրդիչ։

Συμβόλαιον (τὸ) contratto. պայմանագիր, գաշնագրութիւն. փավէ ըսրի նամէի։

Συμβολὴ (ἡ) giuntura, commessura. 2. attacco. յօդաւորութիւն, կցորդութիւն. 2. մեռ մեռքի գալը, կռիւ. լըմիս, միրլիչիլը, աքֆ. 2. իլլիչիլը, տիւյոլ. (συνήθ.) scotto, quota. հանգամանք, վճար ընդունելութիւն, հերքիանի իւր օրն ինհարգան հիր տեսի տիւլէն հետո. 4. = Σύμβλησις (3).

Συμβολικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. simbolico, allegorico. նշանաբանական, առակաբանական. նիմանափրի, գուիչլամիշ, ոճաւոր։

Σύμβολον (τὸ) presagio. 2. simbolo. 3. patto. 4. caparra. նշան (ապագայի). 2. հանգամանք. 3. գաչի. 4. գրաւական. տիւլէյիճի, ալամէթ. 2. սրիքանի. 3. լորի, փավէ. 4. վեճ։

Σύμβολος (ὁ, ἡ) che s' incontra con qualcuno. միմեանց հանդիպող. միէնէյինէ դուրլուպիա էլէճեն։

Συμβούλευμα (τὸ) consiglio dato. տուեալ խորհուրդ. վերնէյ խօյնօ, վերնէնի նամիհի։

Συμβουλευτὴς - οῦ (ὁ) consigliere. խորհրդական. տիւվէյիճի։

Συμβουλευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. proprio a consigliare. խորհուրդ տալու յարմար. նամիհի վերմէյէ փայէ։

Συμβουλεύω. *M.* εύσω. consigliare. խորհուրդ տալ. նամիհի վերմէ. (μσ.) consultare, consigliarsi. խորհուրդ ընել,

Digitized by Google

խորհուրդ հարցնեմ. ֆլավիւրե եղիր, գանձուիմ։

Συμβουλὴ καὶ Συμβουλία (ἡ) consiglio. 2. consulta. խորհուրդ · 2 · խորհրդարանական. դահլիճ, նստարան · 2 · ֆլավիւրե։

Συμβούλιον (τὸ) il consiglio, assemblea. խորհրդակից, ժողով · ֆլավիւրե, տիճն, դիվան։

Σύμβουλος (ὁ, ἡ) consigliere. խորհրդական · ֆլավիւրեի։

Συμμαθητὴς - οῦ (ὁ) condiscepolo. գասակից, աւուրձակից · նմանուրդ։

Συμμαθάνω. M. μαθήσομαι. imparare insieme. միասին սորվիլ · պէտքիր նոյնիսկ։

Συμμαρτυρ - υρος (ὁ, ἡ) compagno di testimonianza. վկայակից · պէտքիր նմանութիւն վերին։

Συμμαρτυρέω - ῶ. M. ήσω. attestare insieme. միասին վկայիլ · պէտքիր նմանութիւն վերին։

Συμμαχέω - ῶ. M. ήσω. far alleanza, esser alleato. դաշնակցիլ, հետակից ըլլալ · օգնականութ, միութիւնի ունիմ։

Συμμαχία (ἡ) alleanza, confederazione. հետակցութիւն · համերաշխ, օգն։

Συμμαχικὸς - ἡ - όν. che concerne l'alleanza. հետակցութեան պատկանած · համերաշխ օգնութ · — ικῶς, ἐπίρ.

Συμμάχομαι. M. μαχοῦμαι. combattere con uno contro qualcun' altro, ajutare qualcuno nella guerra. մէկի մը հետ ուրիշի մը դէմ կռուիլ, կռուի մէջ օգնել · պէտքի իլ գալ ումանց միւսին դէմ, պատերազմի։

Σύμμαχος (ὁ, ἡ) commilitone, compagno di guerra, confederato, alleato. պատերազմակից, հետակից · միևն որ միասին գալ, օգնական, միութիւնի մէջ։

Συμμένω. M. μενῶ. durare. տեւել · գոյանալ, պարծել։

Συμμερίζω. M. ίσω. partecipare. մասնակից ըլլալ, հաղորդակցիլ · հետիպար ունենալ։

Συμμεταδίδωμι. M. μεταδώσω. comunicare. մասնակից ընել · հետիպար եղիր։

Συμμετέχω. M. μεθέξω. partecipare. հաղորդակցիլ · հետիպար ունենալ։

Συμμέτοχος (ὁ, ἡ) partecipe. հաղորդակից, մասնակից · հետիպար։

Συμμετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare coll' istessa misura. մէկ չափով չափել · պէր նուէնի իլ նուէնիր, էրեքլամալ։

Συμμετρία (ἡ) simmetria, proporzione. չափակցութիւն, համամասնութիւն · պէր էրեքը ունենալ, անյանդութ, հանոյութիւն։

Σύμμετρος (ὁ, ἡ) che è della medesima misura, proporzionato. համաչափ, համեմատ · պէր էրեքը, հանոյութիւնի։ — μέτρως, ἐπίρ.

Συμμηνία (ἡ) interlunio. լուսնին չերեւած միջոցը · հոլոլի ժամը։

Σύμμιγα καὶ Συμμίγδην, ἐπίρ. = Συμμίκτως.

Συμμιγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) = Σύμμικτος.

Σύμμιγμα (τὸ) mescuglio, mistura. խառնուրդ · էրեքլիլ նիւթ, էրեքլէքլէք։

Συμμίγνυμι. M. μίξω. commischiare. մէկտեղ խառնել · պէրաբեր էրեքլէքլէք · (μα. ἢ πθ.) congiungersi, unirsi, conversare, abboccarsi, venir alle mani, azzuffarsi. զուգիլ, միաբերիլ, կռնակցիլ, խօսակցիլ, ձեռք ձեռքի գալ, կռուիլ · ընկերանալ, սոսկալ, պէրնէրնիլ, հետիպար եղիր, պէրնէրնիլ։

Σύμμικτος (ὁ, ἡ) commischiato. խառնափնդոր · էրեքլէքլ, էրեքլէք։

Συμμίκτως, ἐπίρ. mescolatamente. խառնիխուռն · էրեքլէքլէք ինչ, էրեքլէքլ։

Σύμμιξις - εως (ἡ) mescolanza, mistura. խառնուածք, խառնուրդ · էրեքլէք, էրեքլէքլէք · πτλ. (ἴδε το ῥῆμα).

Συμμορία (ἡ) società, compagnia. ընկերակցութիւն, ընկերակից-ութիւն · խոշլէք, չէրէկլէք, գալաբալըք։

Σύμμορος (ὁ, ἡ) = Συντελής.

Σύμμορφος (ὁ, ἡ) conforme. կերպարանակից, նմանակից · գալաբալ, պէնէր։

Συμμορφόω - ῶ. M. ώσω. conformare. կերպարանակից ընել, նմանցընել · գալաբալ նիւթ, պէրնիւթ։

Συμπαγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) compatto. հաստատուն, ճիւղ, ծոյլ։

Συμπάθεια (ἡ) simpatia, compassione. համակրութիւն, կարեկցութիւն · գալ ֆոփի, խէյրխէլէք, բարկիլ, վերաբերէք։

Συμπαθέω - ῶ. M. ήσω. compatire. կարեկցիլ · պէրաբեր ունենալ, խէյրխէլ։

Συμπαθὴς - ἐος (ὁ, ἡ) colui che compatisce, compassionante. կարեկից, ցաւակից · պէրաբեր։ — παθῶς, ἐπίρ.

Συμπαθητικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. compassionante, misericordioso. կարեկից, գթած · պէրաբեր, խէյրխէլի։

Συμπαίζω. M. παίξομαι. giuocar insieme. միասին խաղալ · պէրլի օյնամալ։

Συμπαίκτης - ου (ὁ) καὶ

Συμπαίκτωρ - ορος (ὁ) compagno di giuoco. միասին խաղացող · պէրլի օյնայի, օյնուն որիշը։

Συμπαλαίω. M. αίσω. lottare insieme. միասին ծեծկըռիլ · պէրլի գալըշմալ։

Συμπανηγυρίζω. M. ίσω. festeggiare insieme. միասին տօնել, հանդէս ընել · պէրլի նշանաւ՝ չինիլի կիմալ։

Συμπαραβάλλω. M. αλῶ. comparare insieme. միասին բաղդատել · պէրաբեր նէ պէն կիմալ։

Συμπαραλαμβάνω. M. λήψομαι. prender insieme. միասին առնել · պէրաբեր ալմալ։

Συμπαρασκευάζω. M. άσω. preparare insieme. միասին պատրաստել · պէրաբեր հազրլամալ։

Συμπαρατάσσομαι (τάττομαι). M. τάξομαι. schierarsi insieme. միասին շարուիլ, պատերազմի կարգիլ · պէրաբեր գնդլիլ՝ գնդին գալ։

Συμπάρειμι. M. ἐσομαι. trovarsi presente con qualcuno nel medesimo tempo. մէկ ատենի մէջ մէկի մը հետ ներկայ գտնուիլ · պէր վէրնիա պէրնի իլ հազրլամալ։

Συμπάρειμι. M. ειμι. passare insieme. միասին անցնիլ · պէրաբեր կիմալ։

Digitized by Google

Συμπαρέπομαι. *M.* ἑψομαι. seguire qualcuno da vicino. քովէն երթալ. ետեւը գալ. վրան։

Συμπαρίσταμαι. *M.* στήσομαι. assistere. օգնել. խորհրդ տալ։

Συμπάροικος (ὁ, ἡ) coabitatore. քովակեց. միւսի տունը։

Σύμπας - αντος (- πασα, - παν.) tutto insieme ամէնքը միասին. հիմի միասին։

Συμπάσχω. *M.* πείσομαι. compatire. քովակցիլ. միասին ցաւիլ. խղճալ։

Συμπατριώτης - ου (ὁ) compatriota. հայրենակից. հայրենցի։

Συμπέμπω. *M.* πέμψω. mandare insieme. միասին խրկել. միասին ղրկել։

Συμπεισθέω - ῶ. *M.* ήσω. compatire. ցաւակից ըլլալ. միասին ցաւիլ։

Συμπεραίνω. *M.* ανῶ. terminar insieme. 2. conchiudere. միասին լմնցնել. կատարել. 2. եզրակացութիւն հանել. միտքը պիրիրել՝ խելքի եկել. 2. նիւթին էջը փակել։

Συμπέρασμα (τὸ) conchiusione. եզրակացութիւն. նիւթին։

Συμπερασματικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. conchiudente. եզրակացուցիչ. նիւթին էջը փակող։

Συμπερασμὸς (ὁ) conchiusione. եզրակացութիւն, հետեւութիւն. նիւթին, ան։

Συμπερίεμαι. *M.* εμαι. καὶ

Συμπεριέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. girar intorno assieme. միասին բոլորակը պտըտիլ. միտքը խիտ ըլլալ. փոլլիլ։

Συμπεριέχω. *M.* έξω. comprendere insieme. միասին պարունակել. միտքը կտրել։

Συμπεριθέω. *M.* θεύσομαι. = Συμπεριτρέχω.

Συμπεριλαμβάνω. *M.* λήψομαι. comprendere insieme. միասին բովանդակել. միտքը իրիրել։

Συμπεριοδεύω. *M.* εύσω. = Συμπεριέρχομαι.

Συμπεριπατέω - ῶ. *M.* ήσω. passeggiare assieme. միասին ժամ գալ. միտքը ինկնիլ։

Συμπεριτρέχω. *M.* δραμοῦμαι. correre intorno assieme. միասին բոլորակը վազել. միտքը խիտ ըլլալ։

Συμπεριφέρω. *M.* περιοίσω. portar insieme intorno. միասին բոլորակը տանիլ. միտքը խիտ ըլլալ։ (συνήθ. πθ. ῆ μσ.) girare intorno assieme. 2. conformarsi alla volontà di... condiscendere. միասին բոլորակը պտըտիլ. 2. մէկի մը կամքին յարմարիլ, զիջանիլ. միտքը խիտ ընել. 2. միտքերին բոլորին տալ, խնդրանքը չկոտրել։

Συμπεριφορὰ (ἡ) condiscendenza, compiacenza. նեղութեամբութիւն, զիջանելը. ինքիր, խնդրանք։

Συμπέτομαι. *M.* πτήσομαι. volare insieme. միասին թռչիլ. միտքը տալ։

Σύμπηκτος (ὁ, ἡ) compatto. հած, կտաւ. ամէս, խոյս, ֆեխ։

Συμπιέζω. *M.* έσω. comprimere. ճմլել, ճզմել. սեղմել, պռատ, կոլիլ։

Συμπίεσις - εως (ἡ) compressione. ճմլում, ճզմում. սեղմ, պռատ, կոլիլ։

Συμπιεσμὸς (ὁ) = τ. προηγ.

Συμπίνω. *M.* πίομαι. bevere insieme. միասին խմել. միտքը խլել։

Συμπιπράσκω. *M.* περάσω. vendere insieme. միասին ծախել. միտքը ամբիլ։

Συμπίπτω. *M.* πεσοῦμαι. cader assieme, coincidere. 2. succedere, accadere. միասին իյնալ. 2. հանդիպիլ. պատահիլ. միտքը փէշլիք. 2. պատահ եղած, վրէն գալ։

Συμπλανάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. errare insieme. միասին թափառիլ. միտքը լաւթափ ալլիլ։

Συμπλεκὴς - έος (ὁ, ἡ) intrecciato. միահեակ հատած. միտքը խօրլուքել։

Σύμπλεκτος - η - ον. = τ. προηγ.

Συμπλέκω. *M.* πλέξω. intrecciare. միահեակ հատել. միտքը խօրել. (συνήθ. μσ.) venir alle mani. 2. conglungersi, far l'atto venereo. մեռք մեռքի գալ. 2. պատիլ, շաղաշրիլ. եղբարցիլ. 2. գործ ընել։

Σύμπλεξις - εως (ἡ) complicazione. յարաբերութիւն, զանազանութիւն. միտքերնէն, անալոյս։

Συμπλέω. *M.* πλεύσομαι. navigare insieme. միասին նաւել. միտքը մէկ իլլ ելլիլ։

Συμπλήρης - εος (ὁ, ἡ) ripieno. բաժանուած, լեցի լեցուն. փօք փօլ։

Συμπληρόω - ῶ. *M.* ώσω. riempiere. զեղուլ, առատ լեցընել. փօք փօլ ընել. կէս փօք փօլնիլ. (μτνμ.) = Ἐκπληρῶ.

Συμπλήρωμα (τὸ) compimento. կատարում, լրում. ինդիլէնքի, ինդիլիլք։

Συμπλήρωσις - εως (ἡ) l'azione di riempiere, di compire. զեղում, կատարում. փօլտարնա, ինդիլիլ։

Συμπληρωτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. completivo. ամբողջիչ. ինդիլիլ։

Συμπλοκὴ (ἡ) conflitto, attacco di battaglia. 2. complicazione, connessione. 3. colto. մեռք մեռքի գալը, բռնվտաճ պատերազմ. 2. կցորդութիւն, յօդակապութիւն. 3. մերձաւորութիւն, խառնը. եղբայրնէ. փեսչիլ. 2. ամբլում, ամիճ. 3. գիմակ։

Σύμπλοος - ους (ὁ, ἡ) chi naviga insieme. միասին նաւարկող. միտքը մէկ եղբայրացած։

Συμπνέω. *M.* εύσω. conspirare. համաձայնիլ ընել, խօսք ընել. ահ ու ֆեչման խրմել, սիրտ պիրլէչ խրմել։

Σύμπνοια (ἡ) conspirazione. միաբանութիւն, խօսքը մէկ ընելը. համաձայն, սիրտ պիրլէչ, ահ ու ֆեչման։

Σύμπνοος - ους (ὁ, ἡ) conspiratore. համաձայնող, խօսք ընող. գիրիճիքէն, սիրտ պիրլէչ իգող։

Συμπολεμέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere insieme. միասին պատերազմիլ. միտքը գիւլիւլիլ։

Συμπολεμίζω. *M.* ίσω. = τ. προηγ.

Συμπολιορκέω - ῶ. *M.* ήσω. assediare insieme. միասին պաշարել. միտքը համահարիչ ալլիլ։

Digitized by Google

Συμπολιτεία (ἡ) unione di più città o stati, stati uniti. ⲥⲩⲛⲟⲩⲥⲓⲁ ⲉⲙⲁⲓ ⲙⲧⲣⲣⲟⲙⲡⲓⲧⲉⲩⲉⲓⲛ ⲙⲡⲟⲩⲣⲟⲙⲡⲓⲧⲉⲩⲓⲁ, ⲙⲡⲱⲟⲩⲉⲓ ⲛⲁⲥⲱⲧⲙ · ⲩⲧⲛ ⲩⲓⲥⲏⲧⲩⲉ ⲛⲁⲧⲟⲩ ⲛⲑⲩⲓⲥⲏⲧⲩⲉ ⲙⲡⲉⲧⲉ.

Συμπολιτεύω. M. εὐσω. governare assieme lo stato. ⲙⲧⲣⲣⲟⲙⲡⲓⲧⲉⲩⲉ ⲙⲡⲱⲟⲩⲉⲓ ⲛⲁⲥⲱⲧⲙ · ⲛⲑⲩⲓⲥⲏⲧⲩⲉ ⲙⲡⲉⲧⲉ ⲛⲧⲟⲩⲟ ⲛⲓⲣⲱⲙⲉ.

Συμπολίτης - ου (ὁ) concittadino. ⲥⲩⲙⲡⲟⲗⲓⲧⲏⲥ · ⲥⲩⲛⲡⲟⲗⲓⲧⲏⲥ.

Συμπορεύομαι. M. εύσομαι. andare assieme. ⲙⲡⲱⲟⲩⲉⲓ ⲉⲣⲙ̀ⲙⲁⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ ⲉⲙⲡⲉⲧⲉ.

Συμπορισμὸς (ὁ) provvisione di cose procurate da più parti. ⲥⲩⲛⲟⲩⲥⲓⲁ ⲛⲁⲓ ⲙ̀ⲡⲉ ⲧⲁⲣⲡⲉ · ⲩⲧⲛ ⲓⲛⲉⲧⲟⲩⲟ ⲙⲡⲉ ⲛⲉⲙⲁ ⲛⲑⲱⲟⲩⲉⲓ.

Συμποσία (ἡ) = Σύμποσις.

Συμποσιάζω. M. άσω. convivare, mangiare e bere assieme, esser commensale. ⲙⲡⲱⲟⲩⲉⲓ ⲛⲁⲙⲁⲓ ⲛⲉ ⲡⲙⲁⲓ, ⲛⲉⲓⲙⲉⲛⲁⲓⲧⲏⲥ ⲉⲣⲙ̀ⲙⲁⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ ⲓⲛⲓⲧⲉ ⲓⲛⲓⲧⲉ, ⲥⲩⲛⲟⲩⲟⲩⲉ ⲟⲩⲙⲁⲓ.

Συμποσιακὸς - ὴ - όν. convivale. ⲡⲣⲁⲡⲓⲙⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ · ⲉⲣⲙ̀ⲙⲁⲓ ⲛⲑⲱⲟⲩⲉ.

Συμποσιάρχης - ου καὶ Συμποσίαρχος (ὁ) il capo, il presidente d' un banchetto. ⲫⲁⲣⲭⲏⲥ ⲙ̀ⲡⲉ ⲛⲓⲙⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲙⲡⲉ · ⲉⲣⲙ̀ⲙⲁⲓ ⲛⲁⲣⲭⲏⲥ ⲛⲑⲱⲟⲩⲉⲓ.

Συμποσιαστὴς - οῦ (ὁ) commensale. ⲛⲉⲓⲙⲉⲛⲁⲓⲧⲏⲥ · ⲥⲩⲛⲟⲩⲟⲩⲉ.

Συμπόσιον (τὸ) banchetto, convito, pasto. ⲫⲁⲛⲓⲧⲉ, ⲥⲩⲙⲡⲟⲥⲓⲟⲛ · ⲉⲣⲙ̀ⲙⲁⲓ, ⲥⲩⲛⲟⲩⲟⲩⲉ.

Σύμποσις - εως (ἡ) l'azione di bere insieme. ⲙⲡⲱⲟⲩⲉⲓ ⲛⲁⲙⲁⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ ⲓⲛⲓⲧⲉ. 2. = Συμπόσιον.

Συμπότης - ου (ὁ) conviva. ⲫⲁⲛⲓⲧⲉ · ⲥⲩⲛⲟⲩⲟⲩⲉ.

Συμπραγματεύομαι. M. εύσομαι. occuparsi insieme in qualche cosa. ⲁⲛⲁⲓ ⲙ̀ⲡⲉ ⲛⲓⲙⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ ⲓⲛⲓⲧⲉ ⲙⲡⲉⲣⲉ ⲛⲉⲙⲁ ⲛⲑⲱⲟⲩⲉⲓ.

Συμπράκτωρ - ορος (ὁ) cooperante. ⲫⲁⲣⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ · ⲓⲛⲓⲙⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ.

Σύμπραξις - εως (ἡ) cooperazione. ⲫⲁⲣⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ · ⲓⲙⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ.

Συμπράσσω (ττω.) M. άξω. cooperare. ⲫⲁⲣⲁⲛⲁⲛⲉⲓ · ⲓⲙⲁⲛⲁⲛⲉⲓ ⲛⲑⲱⲟⲩⲉ, ⲛⲑⲉⲣⲓⲧⲉ ⲓⲙⲁⲓⲁⲓ.

Συμπρεσβευτὴς - οῦ (ὁ) compagno d' ambasciata. ⲫⲁⲣⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲉⲛⲓⲛⲉⲣ · ⲓⲛⲓⲓ ⲛⲣⲡⲁⲣⲁⲛⲉⲓⲁ.

Συμπρεσβεύω. M. εύσω. esser compagno d' ambasciata. ⲫⲁⲣⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲉⲛⲓⲛⲉⲣ ⲉⲣⲙ̀ⲙⲁⲓ · ⲓⲛⲓⲓ ⲛⲣⲡⲁⲣⲁⲛⲉⲓⲁ ⲟⲩⲙⲁⲓ.

Σύμπρεσβυς - εως (ὁ) = Συμπρεσβευτής.

Συμπρόσειμι. M. ίσομαι. esser presente assieme. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲙⲁⲛⲁⲓⲛⲓⲙⲁⲓ ⲫⲛⲁⲛⲁⲛⲉⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ ⲥⲁⲛⲁⲛⲉⲓ ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ.

Συμπροσέχω. M. έξω. attendere insieme. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲫⲁ ⲫⲛⲁⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ ⲧⲉⲓⲓⲧⲱⲙ ⲓⲛⲓⲧⲉ.

Συμπροφητεύω. M. εύσω. profetizzare insieme. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲙⲁⲣⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲉⲩⲉ · ⲛⲑⲉⲣⲓⲧⲉ ⲛⲉⲙⲁ ⲛⲑⲱⲟⲩⲉⲓ ⲓⲛⲓⲧⲉ.

Συμπτύσσω. M. πτύξω. piegare strettamente. ⲁⲃⲁⲗⲉⲙⲁⲓ ⲃⲁⲗⲗⲉ · ⲉⲣⲉⲧ ⲛⲑⲟⲣⲡⲉ.

Σύμπτωμα (τὸ) accidente, caso. 2. sintomo. ⲫⲛⲁⲩⲉ. 2. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲉ. ⲉⲛⲉⲣⲉⲧ. 2. ⲓⲛⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲛⲉⲛⲉⲣⲉⲧ.

Συμπτωματικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ως. sintomatico. 2. fortuito. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲓⲙ ⲛⲁⲙⲁⲓ ⲛⲁⲩⲁⲛⲁⲛⲉ. 2. ⲫⲛⲁⲩⲉ · ⲁⲛⲁⲛⲉ. ⲓⲛⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲛⲑⲱⲟⲩⲉⲓ ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ. 2. ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ.

Σύμπτωσις - εως (ἡ) coincidenza. 2. conflitto, attacco di battaglia. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲓⲙ. 2. ⲁⲛⲉⲛⲉ ⲁⲛⲉⲛⲉ ⲫⲛⲁⲩⲉ, ⲫⲁⲃ. ⲫⲛⲁⲩⲉ ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ. 2. ⲓⲛⲓⲧⲉ ⲛⲉⲙⲁ ⲛⲑⲱⲟⲩⲉⲓ.

Συμπυκνόω - ῶ. M. ώσω. condensare. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲙⲡⲉⲓⲛⲉⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲓⲛⲉⲓⲛⲉⲣⲙⲁⲓ · ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ.

Συμφέρον. οὐδ. τ. μτχ. τ. Συμφέρω. (συνήθ. ὡς οὐσ.) interesse. ⲥⲟⲩⲛ, ⲟⲩⲁⲙⲁⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ, ⲫⲁⲛⲁⲛⲉ.

Συμφέρω. M. συνοίσω. portar insieme. 2 sopportar insieme. 3. radunare, ammassare. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲓⲙ. 2. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲙ̀ⲙⲁⲓ. 3. ⲥⲁⲩⲙⲉⲓ, ⲫⲛⲁⲩⲉⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ ⲫⲁⲣⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ. 2. ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ ⲉⲛⲓⲧⲉ. 3. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ, ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ (τρτπρσ.) esser utile, giovare. 2. convenire. 3. consentire. ⲟⲩⲁⲙⲁⲓ ⲉⲣⲙ̀ⲙⲁⲓ, ⲟⲩⲁⲙⲁⲓ. 2. ⲥⲩⲛⲟⲩⲉⲓ. 3. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ, ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲙⲁⲓ · ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲉⲛⲓⲧⲉ, ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ. 2. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲟⲩⲛⲉ. 3. ⲫⲛⲁⲩⲉⲛⲁⲓ ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ · ⲉⲣⲉⲧ ⲉⲛⲓⲧⲉ.

Συμφεύγω. M. φεύξομαι. fuggire insieme. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ ⲉⲛⲓⲧⲉ.

Σύμφημι. M. φήσω. convenire, consentire. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ, ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ ⲙⲁⲓ · ⲉⲣⲉⲧ ⲉⲛⲓⲧⲉ, ⲫⲁⲛⲁⲛⲉ ⲟⲩⲛⲉ.

Συμφθέγγομαι. M. φθέγξομαι. = Συμφωνῶ.

Συμφιλέω - ῶ. M. ήσω. amarsi vicendevolmente. ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ · ⲛⲑⲉⲓⲛⲉⲓ.

Συμφιλοσοφέω - ῶ. M. ήσω. disputare con qualcuno delle questioni filosofiche. ⲁⲛⲁⲓ ⲙ̀ⲡⲉ ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ ⲙⲡⲉⲣⲉ ⲛⲓⲙⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲓⲧⲉ ⲓⲛⲓⲧⲉ ⲓⲛⲓⲧⲉ ⲫⲁⲛⲁⲛⲉ ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ.

Συμφοιτάω - ῶ. M. ήσω. esser condiscepolo. ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ ⲉⲣⲙⲁⲓ · ⲛⲑⲱⲟⲩⲉⲓ ⲟⲩⲙⲁⲓ.

Συμφοιτητὴς - οῦ (ὁ) condiscepolo. ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ, ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ · ⲛⲑⲱⲟⲩⲉⲓ.

Συμφορὰ (ἡ) ammassamento. 2. avvenimento. 3. disgrazia, calamità. ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ. 2. ⲫⲛⲁⲩⲉ. 3. ⲙⲡⲉⲙⲁ, ⲙⲡⲉⲣⲉ · ⲛⲉⲓⲙ, ⲛⲑⲉⲣⲓⲧⲉⲛⲉⲣⲉ. 2. ⲉⲛⲓⲧⲉ. 3. ⲛⲑⲉ · ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ.

Συμφορέω - ῶ. M. ήσω. ammassare, ammucchiare. ⲫⲁⲛⲁⲛⲉⲛⲁⲓ, ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ. ⲛⲉⲓⲙⲁⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲓⲧⲉⲛⲉⲣⲙⲁⲓ.

Συμφόρημα (τὸ) mucchio. ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ, ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ · ⲓⲛⲓⲧⲉⲛⲉ.

Σύμφορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φόρως. utile, vantaggioso. 2. adattato, convenevole. ⲟⲩⲁⲙⲁⲓⲛⲉ. 2. ⲥⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ, ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ, ⲛⲑⲉⲣⲓⲧⲉⲛⲉⲣⲙⲁⲓ. 2. ⲟⲩⲛⲉ, ⲫⲁⲛⲁⲛⲉ.

Συμφράζομαι. M φράσομαι. consigliarsi, meditare. ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ · ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ, ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ · ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ.

Συμφράσσω (ττω.) M. άξω. cingere, serrare d' intorno. ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ ⲙⲡⲉⲣⲉ ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ · ⲛⲑⲉⲣⲙⲁⲓ ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ.

Συμφρονέω - ῶ. M. ήσω. esser d' accordo, conspirare. 2. conghietturare. ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ ⲙⲡⲉⲣⲉ. 2. ⲫⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲛⲁⲓ.

Digitized by Google

ֆնֆիւ՝ նելուիլ նելֆիւր օլմաք · 2· ֆուհդին նիւիւ ։

Συμφρόνησις - εως (ἡ) consenso, accordo. համաձայնութիւն, համաձայնութիւն · իմիֆնաք, նելուիլ նելֆիւր օլմաղ ։

Συμφροσύνη (ἡ) = τ. προηγ.

Σύμφρων - ονος (ὁ, ἡ) consenziente, concorde. համաձայն, համաձայնող · գոհունիֆիւ, նելուիլ · նելֆիւր ։

Συμφυης - έος (ὁ, ἡ) connaturale, innato. համաբնական, ընդարձակ · գալիլ, ֆաղիլ, ֆարբաստ ։ — φυῶς, ἐπίῤῥ.

Συμφυλέτης - ου (ὁ) ch' è dell' istessa tribù. նոյն ցեղէ եղող · պէս գաղիլէրին օլան · 2· (ἐπμ.) connazionale. համազգի · պէս գիլլիկլերին օլան ։

Σύμφυλος (ὁ, ἡ) ch' è dell' istessa tribù. նոյն ցեղէ եղող · պէս գաղիլէրին ։

Συμφύρδην, ἐπίῤῥ. mescolatamente. խառնելէ խառնած · ֆորֆորըլ ։

Συμφυρμός (ὁ) mescolanza. խառնուիլը · ֆարըլըլըք ։

Συμφυρτος (ὁ, ἡ) mescolato. խառնափրնած · ֆորֆորըլմուշ ։

Συμφύρω. M. φύρσω. mescolare. խառնել · ֆարըլդրմաք ։

Σύμφυτος (ὁ, ἡ) innato, naturale. բնածին, բնական · ֆաղիլէ, դիզդօլա, ֆարբաստ ։

Συμφύω. M. φύσω. incorporare, unire. մէկ ընել, միաւորել · պէր կիմիդ · պէրլիպէրմէ, ֆալդաշդրմաք · (μσ.) nascere insieme, essere connaturale. 2. unirsi, congiungersi. միասին ծնանիլ, բնական ըլլալ · 2· միաւորիլ, զուգիլ · պէրլէ ֆօղմաք, ֆաղիլ գալիլ օլմաք · 2· պէրլիպէրմէ, ֆալդաշմաք ։

Συμφωνέω - ῶ. M. ήσω. consonare. 2. esser d' accordo. համաձայնիլ · 2· համաձայնել՝ միասին ըլլալ· ահնդ կիմիդ · 2· գոհունիֆիւէ նելուիլ օլմաք ։

Συμφώνησις - εως (ἡ) consonanza. 2. concordia. համաձայնութիւն, ներդաշնակութիւն · 2· միաբանութիւն · ահնդ · 2· իրիֆիւ, պէրլիւէ ։

Συμφωνία (ἡ) = Συμφώνησις. concerto. ներդաշնակութիւն · ահնդ ։

Σύμφωνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - φώνως. concorde. 2. consonante. համաձայն, միաբան · 2· բաղաձայն · գոհունիֆիւէ, նելուիլ · 2· պէրլի ։

Συμψηφίζω. M. ίσω. calcolare insieme. միասին հաշուիլ · պէրլէ հիսապ կիմիդ ։

Σύμψηφος (ὁ, ἡ) che dà l' istesso suffragio, concorde, նոյն քուէն տալող · համաձայն · պէր այնի ֆօթայը վէրէն, գոհունիֆիւէ ։

Συμψυχέω, Συμψυχία, Σύμψυχος. = Ὁμοψυχέω κτλ.

Σὺν καὶ Ἀττ. Ξὺν. προθ. con, insieme. հետ, միասին, ընդ · պէրլէ, պէրաբեր, իւլէ ։

Συναγγέλλω. M. ελῶ. annunziare assieme. միասին իմացընել պատգամ տալ · պէրաբեր խապը վէրմէ ։

Συναγορεύω. M. εύσω. difender la causa di... esser l'avvocato di... ահկին գասը պաշտպանել, փաստաբան ըլլալ · պէրլիպէրի գալմըշընը կօրմէ, վէրէլէօ գալմաք օլմաք ։

Συνάγχη (ἡ) squinanzia, angina. փալագաւ · հիւանդ ։

Συνάγω. M. άξω. congregare, raccogliere. 2. unire. 3. accogliere. 4. conchiudere. հաւաքել, ժողվել · 2· միաւորել · 3· սիրով ընդունիլ · 4· եզրակացութիւն հանել · պէրլէդիրմէք, ճիւմլէ կիմիդ, խօլլամաք · 2· պէր կիմիդ · 3· հանիդպատնի ֆալագալ կիմիդ · 4· նիգիմիդ ըլէմրմաք ։

Συναγωγή (ἡ) radunanza, congregazione, assemblea. 2. conchiusione. ժողովք · 2· եզրակացութիւն · հիւանդ, պէվրան, գիրնէ, գիմլէ · 2· նիգիմիդ ։

Συναγώγιον (τὸ) scotto, quota. հանգանակ · բիֆիդնէ ։

Συναγωνίζομαι. M. ίσομαι. combattere insieme, ajutare, soccorrere. միասին կռուիլ, օգնել · պէրաբեր պեօյնշիլ, խորըմ առնմաք ։

Συναγώνισμα (τὸ) concorso. օգնութիւն · խորըմ ։

Συναγωνιστης - οῦ (ὁ) = Σύμμαχος.

Συνάδελφος (ὁ, ἡ) confratello. եղբայրակից · եոլտաշ ։

Συναδικέω - ῶ. M. ήσω. esser complice d'un' ingiustizia. անիրաւութեան մէջ կըցարդ ըլլալ · պէր նէհաթլըլըք իլմաք օլմաք ։

Συνᾴδω. M. ᾴσομαι. cantar assieme. միասին երգել · 2· = Συμφωνῶ (2).

Συναθροίζω. M. οίσω. ammassare. խառնել · իըլմաք ։

Συνάθροισις - εως (ἡ) = Συναθροισμός.

Συνάθροισμα (τὸ) mucchio. դէզ, կոյտ · իըլըք ։

Συναθροισμὸς (ὁ) accumulazione. դիզելը · իըլմա, պէրլէդիրմէ ։

Συναίνεσις - εως (ἡ) assenso, approvazione. հաւանութիւն, համաձայնութիւն · րէյ, գոյլլըք ։

Συναινέτης - ου (ὁ) partigiano. կուսակից, համախոհ · խոշաֆոր, ֆաղի ։

Συναινέω - ῶ. M. αινέσω. acconsentire, approvare. հաւանիլ, ընդունիլ · րէյ վէրմէք, գայիլ օլմաք, գոգլլամաք ։

Σύναιρος (ὁ, ἡ) = Σύμφωνος (2).

Συναίρεσις - εως (ἡ) (Γρμτ.) contrazione, riduzione di due sillabe in una sineresi. երկու վանկը մէկ ընելը · էյի հիճայէ պէր հիճի կիմիդ ։

Συναιρέω - ῶ. M. ήσω. prender assieme, 2. restringere, abbreviare. միասին բռնել · 2· սեղմել, կարճել · պէրտաբ ալմաք · 2· պզմաք, էզմաքմաք ։

Συναίρω. M. αρῶ. elevare assieme. 2. soccorrere, ajutare. միասին վերցնել · 2· օգնել · պէրտաբ գալդրմաք · 2· խորըմ կիմիդ ։

Συναισθάνομαι. M. αισθήσομαι. sentire assieme. միասին զգալ · պէրտաբ գոյմաք ։

Συναίσθησις - εως (ἡ) sentimento interiore. ներքին զգայութիւն · հոգիդի գիրանի ։

Συναιτιάομαι - ῶμαι. M. άσομαι. accusare insieme. միասին մեղադրանել · պէրլէդիրի կիմիդ՝ խոնչլամաք ։

Digitized by Google

Συναίτιος (ὁ, ἡ) complice. Հաղակից. Հետևող. Հետքեր.

Σύναιχμος (ὁ, ἡ) = **Σύμμαχος.**

Συναιμάζω. *M.* άσω. fiorire nell'età insieme. 2. infiammarsi assieme. Միասին ծաղկիլ. Ծագկիլ (*տարեքն.*) · 2. Միասին բռնկիլ. Միաբան վառուիլ՝ կիզումէ լալը երեք. 2. միբան բռնուիլ.

Συνακολουθέω - ῶ. *M.* ήσω. accompagnare, seguire. Ընկերիլ. Հետեւիլ. Ետևէն երթալ, միբան գալ.

Συνακόλουθος (ὁ, ἡ) accompagnatore. Ընկերակից · Ետևէն.

Συνακούω. *M.* ακούσομαι. udire assieme. Միասին լսել · միբան իմանալ.

Συνακτήριον (τὸ) luogo di radunanza. Ժողովելու տեղ · Ըստնաքոյ հանել.

Συνακτικὸς - ὴ - όν. collettivo. Հաւաքական. Գիտ.

Συναλαλάζω. *M.* άσω. gridare assieme. Միասին աղաղակել · միբան հայհոյել.

Συναλγέω - ῶ. *M.* ήσω. condolersi. ցաւակցիլ · միբան ցաւ ունել.

Συναλλαγὴ (ἡ) commercio, conversazione, convenzione, contrattamento. 2. conciliazione. առեւտուր, կնքնակցութիւն, առիթակցութիւն, գաղնակցութիւն. 2. հաշտութիւն. միաբանութիւն, իմանալը, իմանալի · 2. գործ.

Συνάλλαγμα (τὸ) cambio. գրամափոխութիւն. փոխանց.

Συναλλαγματικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίρ.) εκῶς. commerciale. առեւտրական. միաբանական · միաբանական գործ.

Συναλλακτὴς - οῦ (ὁ) conciliatore. 2. contrattante. հաշտեցնող · 2. գաղնակից · գործատէր · 2. իմալ իրին.

Συναλλακτικὸς - ὴ - όν. conciliatorio. հաշտական · գործատէրական. *Ἴδε καὶ* Συναλλαγματικός.

Συνάλλαξις - εως (ἡ) = **Συναλλαγή.**

Συναλλάσσω (ττω). *M.* άξω. far un cambio. 2. conciliare. փոխադարձ ընել. 2. հաշտեցընել. իրարու հետ · 2. գործատէր. (ἑλλ. ἡ μσ. καὶ πθ.) contrattare, aver commercio con qualcuno, negoziare. գաղնակցութիւն ընել, առեւտուր ընել, ծախել գնել. միաբանել, միաբանական · գաղնակցական, միաբանական հետ · ետևէն ասել.

Συναλοιφὴ (ἡ) riduzione di due vocali in una. երկու ձայնաւորի միաւորիլը՝ ձկ բլլալը · իրի միբին գիր հետ.

Συναμαρτάνω. *M.* ήσομαι. peccare con qualcuno. ձկի մը հետ մեղանչել. միբան իւր իրեն իւրինի.

Σύναμμα (τὸ) nodo. կապ · գոտ.

Συναμύνω. *M.* υνῶ. = **Συμβοηθῶ.**

Συναμφότερος - α - ον. (κυρ εἰς τὸ πλθ.) tutti e due insieme. երկուքն ալ միասին · իրիրի գիր հետ · իրենք գիր երկուքն.

Συνάμφω (ἀνάρθ.) tutti e due insieme. երկուքն ալ ձկուձդ · իրիրի գիր գիր.

Συναναβαίνω. *M.* βήσομαι. salire assieme. միասին ելլել · գիր գիր ելբէտե.

Συναναγινώσκω. *M* γνώσομαι. leggere assieme. միասին կարդալ · գիր գիր օգտե.

Συναναγω. *M.* άξω. portare sopra assieme. միասին վեր առնել առնիլ · գիր գիր իրե ետևէն ելբէտե.

Συναναλαμβάνω. *M.* λήψομαι. ricevere insieme. միասին ընդունիլ · գիր գիր ետ գալ.

Συναναλίσκω. *M.* αλώσω. spender insieme. միասին վատնել · գիր գիր իրե կիտ. · ուրի կիտ.

Συναναμιμνήσκω. *M.* αναμνήσω. ricordare in pari tempo. Նոյն առենան մէկ միտքը ձգել · գիր գիրի ընկերին վեր կերպիտ՝ ինչերե պէտք.

Συναναπαύομαι. *M.* παύσομαι. riposare insieme. միասին հանգչիլ · գիր գիր միբան կերպիտ՝ Նիկիս ալէտ, գինիկիտ.

Συναναπληρόω - ῶ. *M.* ώσω. riempire, compire insieme. միասին լեցընել՝ լնացրնել · գիր գիր գոլացընե՝ կիսի կիտ.

Συναναπράσσω (ττω). *M.* πράξω. esigere insieme. միասին գանձնիլ · գիր գիր իրե կիտ.

Συναναρχος (ὁ, ἡ) coeterno. յաւիտենական · հետ կիրկիլ.

Συναναστρέφω. *M.* ψω. tornar insieme. միասին գառնալ · գիր գիր գիտիտ · (*μσ.*) conversare. կենակցիլ, կենցաղիլ · իրե ապրելու.

Συναναστροφὴ (ἡ) conversazione. կենակցութիւն, կենցաղավարութիւն · իրե ապրելու, խառնակիլ.

Συνανατέλλομαι. *M.* τελοῦμαι sorger, spuntare insieme. միասին ծագիլ · գիր գիր գոլ՝ ելբէտե.

Συνανατρέφω. *M.* θρέψω. allevare insieme. միասին սնուցանել՝ մեծցընել · գիր գիր գիր՝ կիկիտ.

Συναναχορεύω. *M.* εύσω. danzare insieme. միասին պարել · գիր գիր իրե կիկիտ.

Συναναχωρέω - ῶ. *M.* ήσω. partire insieme. միասին գնալ · գիր գիր կող կիտ՝ ապրելու.

Συνάνειμι. *M.* ειμι. καὶ

Συνανίρχομαι. *M.* ελεύσομαι. ascendere assieme. միասին վեր ելլել · գիր գիր իրե ելբէտե.

Συνανθέω - ῶ. *M.* ήσω. fiorire assieme. միասին ծաղկիլ · գիր գիր ելելի.

Συνανθρωπεύω καὶ (*συχνότ.*) - εύομαι. *M.* εύσω - ομαι. vivere frà gli uomini. մարդոց մէջ կեանք ապրիլ · իրենք իւր իրենք՝ կիրկիտ.

Συνανθρωπέω - ῶ. *M.* ήσω καὶ

Συνανθρωπίζω. *M.* ίσω. = **Συνανθρωπεύω.**

Συνανίστημι. *M.* αναστήσω. levare, alzare insieme. միասին վերցընել · գիր գիր գոլացընե.

Συνανοίγνυμι (- οίγω). *M.* ανοίξω. aprire insieme. միասին բանալ · գիր գիր ուղ գոլ.

Συναντάω (- έω) - ῶ. *M.* ήσω. incontrare. հանդիպիլ · բան կիտ.

Συνάντημα (τὸ) incontro, avvenimento. դիպուած, դէպք · կատը, ըստ.

Digitized by Google

Συνάντησις - εως (ἡ) scontro. հանդիպիլը · բառ կիլիկի:
Συναντελαμβάνομαι. *M.* λήψομαι. ajutare, soccorrere. օգնել · խրտչ առնմէ:
Συναντίληψις - εως (ἡ) soccorso, assistenza. օգնութիւն. խրտչ:
Σύναξις - εως (ἡ) radunanza, assemblea. ժողով, գումար. ֆիլը, փիլնէր, ֆիլո հիւր:
Συναπάγω. *M.* άξω. trasportar assieme. տրիչ տեղ մը միասեղ տանիլ. տիւր պէր հաւալ պիրտիր կիսիքրմէ:
Συναπαντάω - ῶ. *M.* ήσω καὶ
Συναπαντίζω. *M.* ίσω. = Συναντάω.
Συναπαρτίζω. *M.* ίσω. perfezionare insieme. միասեղ կատարելագործել. պիրտիր իւէրիլ կիմէ:
Σύνάπας - ασα - αν. = Σύμπας.
Συνάπειμι. *M.* έσομαι. esser assente nel medesimo tempo. Հոյն ատենան մէջ հիւսս տեղ ըլլալ. պէր այնի վրիմիրմի իրբոյմա պատահիմ:
Συνάπειμι. *M.* ειμι. = Συναπέρχομαι.
Συναπελαύνω. *M.* ελάσω. cacciare assieme. միասեղ վռնտել. պիրտիր էօվմէ:
Συναπέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. partire insieme. միասեղ չուիլ. պիրտիր ինչ կիմէ՝ աւելմէ:
Συναποβαίνω. *M.* βήσομαι. sbarcarsi assieme. միասեղ նաւէ ցամաք իջնալ. պիրտիրմի ինքիրն էրթալ կիմէ՝ չէմնէ:
Συναποβάλλω. *M.* βαλῶ. perdere o gettare assieme. միասեղ կորնցընել կամ նետիլ. պիրտիր էայ կիմէ՝ խօտ ալիմէ:
Συναποδημέω - ῶ. *M.* ήσω. pellegrinare assieme. միասեղ պանդխտանալ. պիրտիր էօրտիրիմի ինչմէ:
Συναπόδημος (ὁ, ἡ) compagno nel pellegrinaggio. պանդխտակից · էրթոդ, էօրտիրի արէմտչը:
Συναποθνήσκω. *M.* θανοῦμαι. morire insieme. միասեղ մռնիլ. պիրտիր իօչ մէյ:
Συναποκινδυνεύω. *M.* εύσω. pericolare insieme. միասեղ վտանգի մէջ նետուիլ. պիրտիրմի իրկիլիմիմի ինչմէ:
Συναποκρίνομαι. *M.* κρινοῦμαι. risponder assieme. միասեղ պատասխանել. պիրտիր ճվլոդ ինչմէ:
Συναποκτείνω (κτίννυμι). *M.* κτενῶ. uccidere insieme. միասեղ սպանել. պիրտիր իօլդիրմէ:
Συναπολογέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. difender assieme. միասեղ պաշտպանել. պիրտիր հիմնիլի կիմէ:
Συναποσβίννυμι. *M.* σβίσω. spegnere insieme. միասեղ մարել. պիրտիր պօն-գիրմէ:
Συναποστάτης - ου (ὁ) compagno d'una ribellione. ապստամբութեան կոգրդ · հիւ-լիս արէմտչը, պէյ սէյիտ չէմնէ:
Συναποστέλλω. *M.* ελῶ. mandar insieme. միասեղ խրկել. պիրտիր ինծիրմէ:
Συναποφαίνω. *M.* φανῶ. mostrare insieme. միասեղ ցուցընել. պիրտիր ինօ-գիրմէ:
Συναπτικὸς - ἡ - όν. che ha la forza d'attaccare. կպցընելու ուժ ունեցօղ. պիրիւ-գիրմիչ էօ-վիմիի օլմն:
Συναπτὸς - ἡ - όν. attaccato, unito. կպած, միաւորած. պիրիւիւլ, օ-ւլուիլ:
Συνάπτω. *M.* άψω. attaccare, unire insieme. 2. contrarre. միասեղ կցել՝ միաւորել. 2 · առաջանալ, պատկանիլ. պիրիւ-գիրմէ, օ-ւլուգրմէ, պիրէնիւիրմէ. 2 · խրխնմէ, իւլ ինիրմէ, օ-յտաբմէ:
Συναρίσκω. *M.* αρέσω. approvare. հաճիլ, ընդունիլ. էօյէ օլմէ, էօ-պօ-ւլընմէ:
Συναρθρόω - ῶ. *M.* ώσω. articolare. յօդիլ. ֆիքս-ւլ-ւլիմէ:
Συναρθρωσις - εως (ἡ) articolazione. յօդաւորութիւն. ֆիքս-ւլ-ւլինիւ:
Συναριθμέω - ῶ. *M.* ήσω. annoverare insieme. միասեղ թուիլ. պիրտիր սայմէ:
Συναρίθμος (ὁ, ἡ) annoverato assieme. միասեղ համրուած. պիրտիր սայըլմէ:
Συναριστάω - ῶ. *M.* ήσω. pranzare insieme. միասեղ ճաշ ընել. պիրտիր իօչլին իւահմրինը կիմէ:
Συναρμογὴ (ἡ) connessione. բազադատութիւն. պիճ, պէճ:
Συναρμόζω. *M.* όσω. connettere, attaccare insieme, adattare. բազադնել, կապակցել, յարմարել. պիրիւ-ւլ-ւլիմէ, չըճմէ, օ-յտաբմէ:
Σύναρμος (ὁ, ἡ) connesso, adatto. բազադնուած, յարմար · էրիւիւլ, պիրիւիւլ, օ-յտան:
Συναρμόττω. *M.* όσω. = Συναρμόζω.
Συναρπαγὴ (ἡ) il rapire assieme. միասեղ յափշտակելը. պիրտիր փճմէ:
Συναρπάζω. *M.* άσω. rapire assieme. միասեղ յափշտակել. պիրտիր փճմէ:
Συναρτάω - ῶ. *M.* ήσω. appender assieme. միասեղ կախել. պիրտիր սոյմէ: (συνεκδχ.) connettere. բազադնել. պիրիւ-գիրմէ, չըճմէ:
Συνάρτησις - εως (ἡ) connessione. բազադնութիւն. պիճ, պէճ:
Συναρτίζω. *M.* ίσω. = Συναπαρτίζω.
Συναρχία (ἡ) radunanza de' magistrati. առնականներուն իշխանութիւնները ժողով · հաւիրիր՝ աւլուիր պիլիմէ:
Σύναρχος (ὁ) collega. պաշտօնակից, իշխանակից. հիմնադիր, չէրէմ:
Συνάρχω. *M.* άρξω. comandare, dominare insieme, միասեղ իշխել՝ տիրել. պիրտիր պօյօ-գրմէ՝ հիւսմ պիրմէ:
Συνασκέω - ῶ. *M.* ήσω. esercitar insieme. միասեղ կրճել. պիրտիր իւալ՝ իրիւրմէ:
Συνασπάζομαι. *M.* άσομαι. salutare assieme. միասեղ բարեւել. պիրտիր պիլմիլմէ:
Συνασπιδόω - ῶ. *M.* ώσω καὶ
Συνασπίζω. *M.* ίσω. prender lo scudo vicino a quello d' un altro. վահանը ուրիշին վահանին մօտ բռնել. խալխանըը պիր պալօնունըն խալխանըն խոքը իւահմէ. (ἐν γεν.) = Συμπολεμῶ.
Συνασπιστὴς - οῦ (ὁ) = Σύμμαχος.
Συνασχολέω - ῶ. *M.* ήσω. occuparsi insieme. միասեղ պատռիլ. պիրտիր գիւիսալ օլմէ:
Συνατιμάζω. *M.* άσω. disonorare assieme.

Digitized by Google

Συγκαταριθμέω - ῶ. *M.* ήσω. annoverare insieme. Հիւսել հաշիւ. միաբան համրել։

Συγκατασκεδάζω (σκεδάννυμι). *M.* σκεδάσω. versare, vuotare insieme. Հիւսել թափել, սփռել. միասին թափել։

Συγκατασπείρω. *M.* σπερῶ. seminare insieme. Հիւսել ցանել. միասին խոփ։

Συγκατατάσσω (ττω). *M.* τάξω. collocare, disporre insieme. Հիւսել դնել, կարգել. միասին հօտ, միշտ հօտ, միաբան։

Συγκατατήκομαι. *M.* τήξομαι. consumarsi insieme. Հիւսել ապաքի, ծխրիլ: միասին ինքն ինքեան ուտել, նիհարել։

Συγκατατίθημι. *M.* θήσω. deporre assieme. 2. (μσ.) acconsentire, assentire. Հիւսել դնել. 2. Հաւանիլ, միաբանիլ. միասին ընդունել. 2. բան ուտել, ինքնին նիհարել։

Συγκαταψηφίζομαι. *M.* ίσομαι. condannare insieme. միաւոր դատապարտել. միասին քուէ միաբան դատապարտել։

Συγκάτειμι. *M.* εἰμὶ καὶ

Συγκατέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. ritornar insieme. միասին դառնալ. միասին ալ գալ նիհարել։

Συγκατεσθίω. *M.* έδομαι. mangiare insieme. միասին ուտել. միասին նիհարել։

Συγκατέχω. *M.* καθέξω. contenere insieme. Հիւսել բռնադատիլ, պատանդիլ. միասին նիհարիլ: միասին նիհարել։

Συγκατοικέω - ῶ. *M.* ήσω. coabitare. Հիւսել բնակիլ. միասին տունն ուշտ։

Συγκαττύω. *M.* ύσω. cucir insieme. Հիւսել կարել. միասին պատել։

Σύγκαυσις - εως (ἡ) combustione. երեսը խանձ։

Σύγκειμαι. *M.* κείσομαι. esser posto, collocato insieme. 2. esser composto. 3. convenire, comporsi, consentire. Հիւսել դրուած ըլլալ. 2. բաղկանալ, բաղադրիլ. 3. միաբանիլ, հաւանիլ. միասին ժողովուրդ ուշտ. 2. խրթին ուշտ. 3. ինքնին նիհարել, ապրշտիլ։

Συγκεκραμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) con temperanza. չափաւորութեամբ. ինքնին խոհեմ։

Συγκεράννυμι. *M.* κεράσω. mescolare insieme. 2. temperare. 3. contrarre (amicizia). Հիւսել խառնել. 2. չափաւորել, բարեխառն ընել. 3. առնել, ձեռք բերել (բարեկամութիւն). միասին խառնել. 2. ինքնին նիհարել. 3. խրթին (բարեկամութիւն)։

Συγκερασμός (ὁ) temperatura. բարեխառնութիւն. չափաւորութիւն. ինքնին նիհարել։

Συγκεραστός - ή - όν. temperato. բարեխառնեալ. ինքնին նիհարեալ։

Συγκεφαλαιόω - ῶ. *M.* ώσω. sommare, ricapitolare. (Γαλλ. résumer). գումարել, կարճ ի կարգի վերադրել. ինքնին նիհարել, խնայել նիհարել։

Συγκεφαλαίωσις - εως (ἡ) ricapitolazione, somma. (Γαλλ. le résumé). վերադրութիւն, գումար. խնայող, ինքնին նիհարիլ, խնայել։

Συγκεχυμένως, ἐπίῤ. confusamente. խառնիխուռն. խորհրդով։

Συγκηδεστής - οῦ (ὁ) cognato. բնաւոր խնկնուխ։

Συγκινδυνεύω. *M.* εύσω. azzardare, arrischiarsi insieme. Հիւսել վտանգի մտնել. միասին ինքնին նիհարիլ։

Συγκινέω - ῶ. *M.* ήσω. muovere insieme. 2. commuovere. Հիւսել շարժել. 2. ի գործ շարժել, սիրտը շարժել. միասին ինքնին նիհարել։ 2. Ներքին նիհարիլ։

Συγκίνημα (τὸ) καὶ

Συγκίνησις - εως (ἡ) commozione. սիրտ շարժիլը՝ ներքին ինքնին նիհարիլ։

Συγκιρνάω - ῶ (- κίρνημι) = Συγκεράννυμι.

Συγκλαίω. *M.* κλαύσομαι. compiangere. Հիւսել լալ, ապաքին ըլլալ. միասին ողբալ, միշտ ուշտ։

Συγκλείω. *M.* είσω. serrare insieme o da tutti i lati. 2. opprimere. միասին կամ ամէն գիտց գոցել. 2. Ներքին դնել, նեղել. միասին խոտոր հիր խանգած ընել։ 2. ընչաց ծօմ, ընչազրկել։

Συγκληρονομέω - ῶ. *M.* ήσω. esser coerede. ժառանգակից ըլլալ. հետիոտ ուշտ։

Συγκληρονόμος (ὁ, ἡ) coerede. ժառանգակից. հետիոտ։

Σύγκληρος (ὁ, ἡ) partecipe, consorto. վիճակակից, կցորդ, հաշտրդակից. հետիոտ, ընտրեալ, նաւընդոտ։

Συγκληρόω - ῶ. *M.* ώσω. render consorte, partecipe, socio. վիճակակից կցորդ ընել. նաւընդոտ հետիոտ ուշտ։

Συγκληρωσις - εως (ἡ) consorzio. վիճակցութիւն. նաւընդոտութիւն, ընտրելութիւն։

Συγκλητικός - ή - όν. senatorio. թիկնդիմակաւոր. Խիլ փիլիս վիճաւոր. (ούσ.) senatore. թիկնդիմակիս, պատրիկ. Խիլ փիլիս։

Σύγκλητος (ἡ) (ἐσν. βουλή.) senato. թիկնդիմաս, ծերակոյտ. փիլիս։

Συγκλίνω. *M.* ινῶ. metter a sedere insieme. Հիւսել նստեցնել. միասին սիաւորիլ։

Συγκλίτης - ου (ὁ) commensale. սեղանակից. հետիոտ։

Συγκλύζω. *M.* ύσω. inondare ad un tratto o da tutte le parti. Հիւծն ի հիւ կամ ամէն գիտց հեղեղել. ուխ ընդիւ խոտ հիր խանգած ատ պատճառ։

Συγκλυσμός (ὁ) inondazione. հեղեղում. ընդհանրութիւն, ատ պատճառ։

Συγκλώθω. *M.* κλώσω. filare insieme. Հիւսել ժանիլ. միասին նիհարել։

Συγκοιμάομαι - ῶμαι. *M.* ηθήσομαι. dormire insieme. Հիւսել քնանալ. միասին ատյամել։

Συγκοίμημα (τὸ) καὶ

Συγκοίμησις - εως (ἡ) concubito. խառնք, Հիւսել պառկիլը, զուգաւորութիւն. միասին պառկիլ, միշտ ատյամելը։

Σύγκοινος (ὁ, ἡ) comune a molti. հասարակաց հաստատ. ընդհանուր միաբան։

Συγκοινωνέω - ῶ. *M.* ήσω. partecipare. հաղորդակցիլ. հետիոտ ուշտ։

Digitized by Google

Συγκοινωνὸς (ὁ, ἡ) partecipe. Հաղորդակից։
Συγκοίτιον (τὸ) la mercede che si dà alla meretrice. Կապիկք։ Խոհից կօճրիկի։
Σύγκοιτις - ιδος (ἡ) concubina. Հաբէ. ընտրելի, կին նշան։
Σύγκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme nell' istesso letto. Ոք անկողնի ոչ պառկօղ ընտրօղ. պիղ տիալներուն խոհան՝ ասոյական. Ἴδε καὶ Σύνευνος.
Συγκολλάω - ῶ. *M.* ήσω. incollare, attaccare insieme. Ոչխարք ասանձիլ՝ կպցնիլ. պիտոյիր իւթիւլտաք՝ պիրիկցնիլ։ խոփելիլ։
Συγκομιδὴ (ἡ) raccolta. 2. funerale. ժողվիլը · 2 · յուղարկաւորութիւն · իօթլամա, տիվէնիլ · 2 · հնչիլ։
Συγκομίζω. *M.* ίσω. portar insieme. 2. raccogliere. 3. far il funerale. Ոչխարք ասանիլ · 2 · ժողվիլ · 3 · յուղարկաւորութիւն ընել · պիտոյիր կօրկուրիլ · 2 · իօթլամաք, տիվէնիլ · 2 · հնչիլ եղիլ։
Συγκομιστὸς - η - όν. portato, raccolto di quà di là. ասս գիշէն ան գիշէն բերուած՝ ժողվուած. կօրկուրան պիտոյիրներէն՝ ճիմ օլոյ՝ տիվէնիլիքէ։
Συγκοπὴ (ἡ) svenimento. 2. sincope. մոքիլը, նուազում · 2 · կրճատում բառից · պոչըլմա, կիրճ · 2 · խոպ, հազիւ։
Σύγκοπος (ὁ, ἡ) svenuto, venuto meno. մոռած · պոչըլեալ։
Συγκοπτικὸς - η - όν. che cagiona dello svenimento. մոքիլիք բերօղ · պոչըլելիք կիրճիկի։
Σύγκοπτος (ὁ, ἡ) troncato. կրճատեալ · եղտէլի։
Συγκόπτω. *M.* κόψω. troncare, tagliare. 2. bastonare. 3. snervare. կրճատել, կտրել · 2 · գաճել, ծեծել · 3 · ուժը կտրել, քաուլքնիլ · եղտիլ · 2 · պօչիլ · 3 · կհման պըղտիլ։
Συγκορυφόω - ῶ. *M.* ώσω. = Συγκεφαλαιόω.
Σύγκρασις - εως (ἡ) mescolanza, temperatura. խառնիլը, չափաւորելը, բարեխառնութիւն · իւրիմելէի, իմիտալ։
Σύγκριμα (τὸ) tutto ciò che è concreto. քանդրացնալ իրը · իօյա՝ պղալ նչանի։
Συγκριματικὸς - η - όν. concreto. քանդրացնալ · պղալ։
Συγκρίνω. *M.* ινῶ. comparare, confrontare. 2. interpretare. բաղդատել · 2 · ճիմնել · բառալ՝ ինչպէս կիրիլ · 2 · համեմ վերլուծել։
Σύγκρισις - εως (ἡ) comparazione, confronto. 2. concrezione. 3. interpretazione. բաղդատութիւն · 2 · քանդրացնացում · 3 · ճիմնութիւն · բառալը, ինչպէս կիրիլ · 2 · պղալելէի · 3 · համեմ վերլուծելի։
Συγκριτικὸς - η - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. comparativo. բաղդատական · խոպ ինչպէս։
Σύγκριτος (ὁ, ἡ) comparabile. բաղդատելի · բառալը օլնաճաք։
Συγκροτέω - ῶ. *M.* ήσω. applaudire. 2. comporre, unire. 3. radunare. 4. esercitare. ծափ գարնել · 2 · բաղկացընել, յարգարել, յարմնել, միաւորել · 3 · ժողվել · 4 · կրճատել · եւ եղտիլ · 2 · պիշիլ, պիրլեմիրիլ, խիւրիչ կիրիլ · 3 · պիրէտիրիլ, ինօրտիլ · 4 · խալիչ՝ ինչպէս կիրիլ։
Συγκρότημα (τὸ) assemblea. ժողովք · գիմիր, գիլիս · 2. = Σκευωρία (2).
Συγκρότησις - εως (ἡ) radunanza, unione. 2. esercizio. հաւաքում, միաւորութիւն · 2 · կրճատութիւն · գիմիր, պիրլիս · 2 · խալիչ։
Σύγκρουσις - εως (ἡ) collisione. 2. conflitto, attacco di guerra. 3. dissensione. երկու մարմնոյ ոչխքնիս զարնելը, բաղխում · 2 · բաղխուիլ պատերազմի, ձեռք ձեռքի գալը · 3 · անհաւանութիւն, երկպառակութիւն · խոյ գիտիլն պիրիպիրինի լսելիս, վատրալը · 2 · պօչիլ, լսիլ, եւլեւլիլ · 3 · իրիրիգ-եւլելէի, ֆըտա։
Συγκρουσμὸς (ὁ) = τ. προηγ.
Συγκρούω. *M.* κρούσω. collidere. 2. irritare. ոչխքնիս բաղխել · 2 · գրգռել, դրդել · պիրիպիրինի լսելիս՝ լսիմէ · 2 · ֆընդրըմ, իաճրիւ կիրիլ։
Συγκτάομαι - ῶμαι. *M.* κτήσομαι. acquistare insieme. միասին ասանալ · պիտոյիր կոփնիլ։
Συγκτήτωρ - ορος (ὁ) corrispondente. գործարար, միասին ասացող · օրինակ։
Συγκυβεύω. *M.* εύσω. giuocare a' dadi con qualcheduno. ոչխք մը հետ քաւէի խաղ խաղալ · պիտիլ իւր զար օյնանա օյնամիլ։
Συγκυλισθίω - ῶ. *M.* ήσω. καὶ
Συγκυλίω. *M.* ίσω. voltolare insieme. ոչ ուղ գարձընել՝ գլորցընել · պիտոյիր լնիվիրիլ՝ խավարլամիլ։
Συγκυνηγέτης - ου (ὁ) καὶ
Συγκυνηγὸς (ὁ, ἡ) compagno di caccia. որսի ընկեր · ավ արեփալը։
Συγκύπτω. *M.* κύψω. conspirare. համաձայնել բլլալ, խօսքը ոչ ընել · իրիրիգ կրնիլ, պօչ պիրլիչ կրնիլ։
Σύγκωλος (ὁ, ἡ) = Στιφρός.
Συγχαίρω. *M.* χαρήσω - ομαι. congratulare. խնդակից բլլալ · ինդինչ կոփնիլ, պիտոյիր բալնի գիմիլ։
Συγχαρητικὸς - η - όν. congratulatore. ուրախակցութեան պատճառած · ինդինչնիչ գինասալ։
Συγχειμάζω. *M.* άσω. invernare insieme. ոչխքնիս ձմեռը անցընել · պիտոյիր եղալամիլ։
Συγχέω. *M.* χεύσω. mischiare insieme, confondere. ոչխքնիս խառնիլ, չափելիլ · պիտոյիր փոքլալցընիլ, խաճալցընիլ · ալի խալի կոփնիլ։
Συγχορδία (ἡ) concordia, concerto. համաձայնութիւն, ներդաշնակութիւն · հիմանինիլի, մեծամ, փայիք։
Σύγχορδος (ὁ, ἡ) concorde, accordante. համաձայն, ներդաշնակաւոր · հիմանիլ, մեծալը։
Συγχορευτὴς - οῦ (ὁ) *Συγχορεύτρια* (ἡ) compagno di ballo. ոչխքնիս պար բռնօղ · պիտոյիր խօր ինինիչ։
Συγχορεύω. *M.* εύσω. ballare insieme. միասին պարել · պիտոյիր խօր լնիվիրիլ։
Συγχρώομαι - ῶμαι. *M.* χρήσομαι. usar insieme. 2. aver relazione con qualcuno, conversare. միասին գործածիլ · 2 · համրտակցութիւն ունենալ, կնճռակցիլ · պիտոյիր խալըանմամիլ · 2 · ֆռնալըմիլ։

Digitized by Google

Συγχρησις - εως (ἡ) relazione, conversazione. **Συγχρονίζω**, **Μ.** ήσω. esser contemporaneo. **Συγχρονισμός** (ὁ) sincronismo. **Σύγχρονος** (ὁ, ἡ) contemporaneo. **Συγχυσις** - εως (ἡ) confusione. **Συγχωρέω** - ῶ. **Μ.** ήσω. approvare, acconsentire, accordare. 2. perdonare, rimettere. **Συγχώρησις** - εως (ἡ) concessione. 2. perdono, rimessione. **Συγχωρητικός** - ή - όν. = **Συγκαταβατικός**. **Σύδην**, ἐπιῤῥ. impetuosamente. **Συζάω** - ῶ. **Μ.** ήσω ἤ **βιώσομαι**. convivere. **Συζεύγνυμι**. **Μ.** ζεύξω. congiungere. **Συζευξις** - εως (ἡ) congiunzione. **Συζητέω** - ῶ. **Μ.** ήσω. discutere, disputare. 2. **Συζήτησις** - εως (ἡ) discussione. **Συζητητής** - οῦ (ὁ) chi fà delle discussioni. **Συζυγία** (ἡ) congiunzione, unione conjugale. 2. conjugazione. **Σύζυγος** (ὁ, ἡ) congiunto, unito, compagno, consorte, conjuge. **Συκαλίς** - ίδος (ἡ) beccafico. **Συκαμινέα** (ἡ) moro, gelso. **Συκάμινον** (τὸ) gelsa, mora. **Συκάμινος** (ἡ) = **Συκαμινέα**. **Συκαμινώδης** - εος (ὁ, ἡ) simile alla gelsa. **Συκάς** - άδος (ἡ) fico novello (albero). **Συκέα** καὶ **Ἰων. Συκέη** - ῆ (ὁ) fico (albero). **Συκηγορία** (ἡ) = **Συκοφαντία**. **Συκίδιον** (τὸ) **ὑπερ. τ. Συκῆ** ἤ **Σῦκον**. **Σύκινος** - η - ον. di fico. 2. molle, debole. 2. **Συκίς** - ίδος (ἡ) = **Συκάς**. **Συκολογέω** - ῶ. **Μ.** ήσω. cogliere de' fichi. **Συκολόγος** (ὁ, ἡ) chi coglie de' fichi. **Συκομορία** (ἡ) sicomoro (albero). **Συκόμορον** (τὸ) sicomoro (frutto). **Συκόμορος** (ἡ) = **Συκομορία**. **Σῦκον** (τὸ) fico (frutto). 2. fico, cresta, tattera. 3. conno, fregna. 2. **Συκοσῦκον** **σκληρόν**. 3. **Συκοφαντέω** - ῶ. **Μ.** ήσω. calunniare. **Συκοφάντημα** (τὸ) calunnia. **Συκοφάντης** - ου (ὁ) sicofante, calunniatore. 2. **Συκοφαντία** (ἡ) calunnia. **Συκοφαντικός** - ή - όν. (καὶ ἐπιῤῥ.) - ώς. calunnioso. **Συκοφάντρια** (ἡ) **Θηλ. τ. Συκοφάντης**. **Συκοφαντώδης** - εος (ὁ, ἡ) = **Συκοφαντικός**. **Συκοφορέω** - ῶ. **Μ.** ήσω. produrre de' fichi. **Σύκωμα** (τὸ) = **Σῦκον** (2). **Συκών** - ῶνος (ὁ) ficheto. **Συλάω** - ῶ. **Μ.** ησω. predare, rapire. **Σύλη** (ἡ) preda, spoglio, bottino. **Σύλημα** (τὸ) bottino. **Σύλησις** - εως (ἡ) predamento. **Συλήτειρα** (ἡ) **Θηλ. τοῦ Συλητὴρ** (ὁ) × **ἀντὶ** — **Συλητής** - ου (ὁ) predatore. **Συλητωρ** - ορος (ὁ) × **ἀντὶ Συλήτης**. **Συλλαβή** (ἡ) sillaba. **Συλλαβίζω**. **Μ.** ίσω. sillabare. **Συλλαβικός** - ή - όν. sillabico. **Συλλαγχάνω**. **Μ.** λήξομαι. ottener a sorte, sortire insieme. **Συλλαλέω** - ῶ. **Μ.** ήσω. abboccarsi. **Συλλαμβάνω**. **Μ.** ληψομαι. prendere fortemente. 2. prender insieme. 3. comprendere, percepire. 4. concepire. **Συλλατρεύω**. **Μ.** εύσω. adorare insieme.

Συλλογισμός - οῦ (ὁ) ragionamento, discorso. 2. sillogismo. **Συλλογιστικός** - ή - όν. sillogistico. **Συλλογιστικῶς**. **Μ.** ώτερον. **Σύλλογος** (ὁ) adunanza, assemblea, radunanza, unione. 2. società, compagnia. **Συλλυπέομαι**. **Μ.** ήσομαι. condolersi. **Συλλύπησις** - εως (ἡ) condoglianza. **Συμβαίνω**. **Μ.** βήσομαι. accadere, succedere. 2. convenire, esser conveniente. **Συμβάλλω**. **Μ.** βαλῶ. 2. **Συμβασιλεύω**. **Μ.** εύσω. regnare insieme. **Συμβατικός** - ή - όν. (καὶ ἐπιῤῥ.) - ώς. conveniente, adattato. **Συμβατικῶς**. **Μ.** ώτερον. **Συμβατός** - ή - όν. (καὶ ἐπιῤῥ.) - ώς. = **Συμβατικός**. **Συμβεβηκός** - ή - ός. accidentale. **Συμβεβηκότως**. **Μ.** ώτερον. **Συμβιβάζω**. **Μ.** άσω. 2. **Συμβίβασις** - εως (ἡ) = **Συμβιβασμός**. **Συμβιβασμός** - οῦ (ὁ) accordo, convenzione. **Συμβιβαστικός** - ή - όν. = **Συμβατικός**. **Συμβιβαστικῶς**. **Μ.** ώτερον. **Συμβιβαστός** - ή - όν. = **Συμβατός**. **Συμβιόω** - ῶ. **Μ.** ώσω. = **Συμβιώσκομαι**. **Συμβιώσκομαι**. **Μ.** ώσομαι. convivere. **Συμβολαιογράφος** (ὁ) notaro. **Συμβολαιογραφία** (ἡ) notaria. **Συμβολαιογραφικός** - ή - όν. notarile. **Συμβολαιογραφικῶς**. **Μ.** ώτερον. **Συμβολαῖος** - α - ον. = **Συμβολικός**. **Συμβολή** (ἡ) contributo. 2. = **Συμβολαῖον**. **Συμβολικός** - ή - όν. simbolico. **Συμβολικῶς**. **Μ.** ώτερον. **Συμβολισμός** - οῦ (ὁ) simbolismo. **Συμβολιστής** - οῦ (ὁ) simbolista. **Συμβολογραφία** (ἡ) = **Συμβολαιογραφία**. **Συμβολογράφος** (ὁ) = **Συμβολαιογράφος**. **Συμβολογραφικός** - ή - όν. = **Συμβολαιογραφικός**. **Συμβολογραφικῶς**. **Μ.** ώτερον. **Σύμβολον** (τὸ) simbolo. 2. = **Συμβολαῖον**. **Συμβουλεύω**. **Μ.** εύσω. consigliare. 2. **Συμβουλή** (ἡ) consiglio. **Συμβουλία** (ἡ) = **Συμβουλή**. **Σύμβουλος** (ὁ) consigliere. **Συμβουλοφόρος** (ὁ) = **Συμβουλοφόρητος**. **Συμβουλοφόρητος** - ου (ὁ) consigliere. **Συμβουλοφορία** (ἡ) consiglio. **Συμβουλοφορικός** - ή - όν. consigliere. **Συμβουλοφορικῶς**. **Μ.** ώτερον. **Συμβουλοφορῶ** - ῶ. **Μ.** ήσω. consigliare. **Συμβουλοφορῶμαι**. **Μ.** ήσομαι. consigliarsi. **Συμβουλοφορῶν** - οῦ (ὁ) = **Συμβουλοφόρητος**. **Συμβουλοφόρων** - ονος (ὁ) = **Συμβουλοφόρητος**. **Συμβουλοφόρωνος** - ου

Συλλέγω. *M.* λέξω. raccogliere, radunare. ժողովել, գումարել. խոչընդոտ, ինչ իմիք, պերճախոսիք:

Συλλειτουργὸς (ὁ, ἡ) che esercita le medesime funzioni. պաշտօնակից. պէր խոսրով օլուն, համագործակից:

Σύλλεκτος (ὁ, ἡ) raccolto, radunato. ժողովուած, գումարուած. խոչընդոտել, պերճախօս:

Σύλλεκτρος (ὁ, ἡ) = Ὁμόλεκτρος.

Σύλλεξις - εως (ἡ) riunione, collezione. հաւաքում. ինչ իմիք, պերճախիք, խոչընդոտ:

Συλλήβδην, ἐπίῤῥ. = Συλληπτικῶς.

Συλληπτικὸς - ἡ - ὸν. collettivo. հաւաքական. ինչ:

Συλληπτικῶς, ἐπίῤῥ. in breve, in ristretto, succintamente. կարճօրէն, համառօտիւ. ընդհանուր, համախումբօրէն:

Συλλήπτωρ - ορος (ὁ) assistente. օգնել. խոսրովմիչ:

Σύλληψις - εως (ἡ) comprensione. 2. concezione. 3. assistenza. ըմբռնում, մտքով բովանդակիլը. 2. յղութիւն. 3. օգնութիւն. ձեռք իւր ունի իմիք. անձ ընդունիլ. 2. համիլ խոսրով. 3. խոսրովմ:

Συλλογεὺς - έως (ὁ) collettore, esattore. հաւաքիչ (քաժերը). ԷԽՏԻԼՅԵՏ ԽՈՉՆՅԱՆ:

Συλλογὴ (ἡ) collezione, riunione. հաւաքում. խոչընդոտ, ինչ իմիք:

Συλλογίζομαι. *M.* ίσομαι. calcolare insieme. 2. far un sillogismo, sillogizzare. միտքդ հաշուիլ. 2. հաւաքաբանութիւն ընել. պերճախօս հնարելմամբ. 2. պերճիլ խոսրով:

Συλλογισμὸς (ὁ) sillogismo. հաւաքաբանութիւն. պերճիլ:

Συλλογιστικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. sillogistico. հաւաքաբանական. պերճիլի հնարաւոր:

Σύλλογος (ὁ) = Σύλλεξις.

Συλλούω. *M.* ούσω. lavare insieme. միտ տալ լաւալ. պերճախոսիք խզմամբ:

Συλλυπέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. condolersi. ցաւակցիլ. պերճպերճախիք:

Συμβαίνω. *M.* βήσομαι. camminare, andare insieme. 2. convenire, esser d'accordo. 3. avvenire, accadere. միտք քալել, երթալ. 2. միաբանիլ, գաշնակցիլ. 3. հանդիպիլ. պերճախիք խոչընդոտ՝ ինչիմիք. 2. իրիւնիք խոսրով, ուղղուիլ. 3. բաւար ինչիմ, ղօնդ խոսրով:

Συμβάλλω. *M.* βαλῶ. gettar insieme. 2. unire. 3. contribuire, servire. 4. conghietturare. 5. comparare, confrontare. 6. esser d'accordo. միտք ձգել. 2. միաւորիլ. 3. հանգամանակիլ, օգնել. 4. կարծիք ընել. 5. բազդատել. 6. միաբանիլ. պերճախիք սիմ է. 2. պերճխոսիք. 3. իմիք խոսրով, խոսմամբ. 4. իմաց տալ խոսրով. 5. բաւար խոսրով. 6. իրիւնիք խոսրով:

Σύμβαμα (τὸ) evento, caso. գործած. վոխը:

Συμβασιλεύω. *M.* ευσω. regnare insieme. միտք թագաւորիլ. պերճախոսիք զվարճիլ օխրով:

Σύμβασις - εως (ἡ) riconciliazione, pace. հաշտութիւն, խաղաղութիւն. պարել, սարսար:

Συμβαστάζω. *M.* άσω. portare insieme. միասին կրել. պերճախիք խալխոսի:

Συμβιβάζω. *M.* άσω. riconciliare. 2. accomodare, adattare. 3. conghietturare. հաշտացընել. 2. յարդարել, շտկել. 3. կարծիք ընել. պարբերմիլ. 2. պերճխոսիլ, սոյսարմիլ. 3. խոհին խոսրով:

Συμβίβασις - εως (ἡ) καὶ

Συμβιβασμὸς (ὁ) riconciliazione. հաշտութիւն. պարել:

Σύμβιος (ὁ, ἡ) chi vive insieme, consorte. միտք ապրող, կենակից, ընկերակից. պերճախիք խալխոսի, իրկ:

Συμβιοτεύω. *M.* εύσω. καὶ

Συμβιόω - ῶ. *M.* ώσομαι. convivere. միտք ապրիլ. պիրլիք խալխոսի:

Συμβίωσις - εως (ἡ) convivio, il vivere insieme. կենակցութիւն. պէլի խալխոսիլեթ:

Συμβωτὴς - οῦ (ὁ) = Σύμβιος (*Lat.* contubernalis).

Σύμβλησις - εως (ἡ) commessura, giuntura. 2. comparazione. 3. arpione. յունուիլ, յօդ, կցորդութիւն. 2. բազդատութիւն. 3. ծղնիկիք. լուիմ, կեչորիք, ուիֆ. 2. ԲԽՐԼԻԿ. 3. ԲԻԼԻՔ:

Συμβλητὸς - ἡ - ὸν. comparabile. բազդատելի. ԲԽՐԼԻԿ ՕԼԱՆԱԿԼԻՔ:

Συμβοηθέω - ῶ. *M.* ήσω. soccorrere, correre a soccorso. օգնել, օգնութիւն վառել. խոսրով իրիւնիք, խոսրովմ ծօլմաք:

Συμβοηθὸς (ὁ, ἡ) che corre a soccorso, ausiliare. օգնութիւն վառող, օգնիչ. խոսրովմ ծօլան, խոսրովմիք:

Συμβόλαιον (τὸ) contratto. պայմանագիր, գաշնագրութիւն. ֆուլ՝ լոբի նախան:

Συμβολὴ (ἡ) giuntura, commessura. 2. attacco. յօգաւորութիւն, կցորդութիւն. 2. ձեռք ձեռքի գալը, կռիւ. լուիմ, պերճԼԻՔ, ուիֆ. 2. ԻՐԼԼԻՔ, պեօյնԼ. (συνήθ.) scotto, quota. հանգամանակ, վճար ձայնը. արիֆանի, հերիֆանի իւր օլան ԲԽՆԱՀՈՒՆ հիր ֆեսի փուլին հիսաբ. 4. = Σύμβλησις (3).

Συμβολικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. simbolico, allegorico. նշանակական, այլաբանական. նխոսաբրի, գրիպլուիկ, պեռալ:

Σύμβολον (τὸ) presagio. 2. simbolo. 3. patto. 4. caparra. նշան (ապագայնի). 2. հանգամանակ. 3. գաղձ. 4. գրաւական. պուլուխի, ալաֆրի. 2. արիֆանի. 3. լուրի, ֆուլ. 4. ֆեղ:

Σύμβολος (ὁ, ἡ) che s' incontra con qualcuno. միմի մը գիմաց ելլող. պիրլիկին խուրջումնա ԼԷՓՈՒ:

Συμβούλευμα (τὸ) consiglio dato. տուեալ խորհուրդ. ԼԻՐՒԼԻԼ ԽՕՅՈՒ, ԼԻՐԻԼԻՔ ՆԱՍԻՀԱՏ:

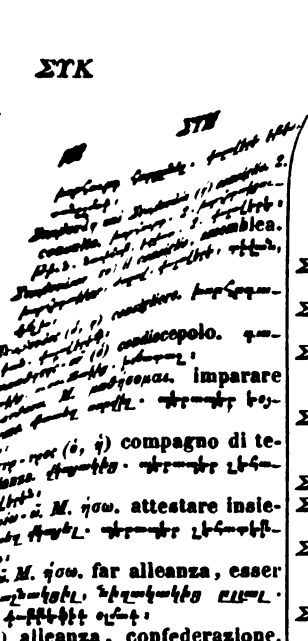
Συμβουλευτὴς - οῦ (ὁ) consigliere. խորհրդական. գուլԼԻՐՒՆԻ:

Συμβουλευτικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. proprio a consigliare. խորհուրդ տալու յարմար. ՆԱՍԻՀԱՏ ԼԻՐՒՆԻՔ ՓԱՅԼԻ:

Συμβουλεύω. *M.* εύσω. consigliare. խորհուրդ տալ. ՆԱՍԻՀԱՏ ԼԻՐՒՆԻ. (μσ.) consultare, consigliarsi. խորհուրդ ընել,

Digitized by Google

Σύγχρησις - εως zione. Հա- բիւն. ալ-
Συγχρονίω. neo. Ժամ օլմաք։
Συγχρονισ Խակցալ
Σύγχρονι Ժամակալ
Σύγχυσ բիւ.
Συγχ ae n ί

Σύμμιγνυμι. M. μίξω. commischiare. Ահեղ խառնել. փորձել խոշորը մանրի հետ. (att. ή πθ.) congiungersi, unirsi, conversare, abboccarsi, venir alle mani, azzuffarsi. ղուգիլ, միաւորիլ, կենակցիլ, խօսակցիլ, ձեռք ձեռքի գալ. կռուիլ. կռիւ կռուիլ, ազգիլ, վերկենալ, համբակիլ, հիմիկ կիմիկ, պօղկռիլ, իրարկռիլ։
Σύμμικτος (ὁ, ἡ) commischiato. խառնակեցար. խորհրդարան, խորհրդարանական։
Συμμίκτως, ἐπίῤ. mescolatamente. խառնիխուռն. խորհրդարանաբար իւր, խորհրդարանական։
Συμμείξις - εως (ἡ) mescolanza, mistura. խառնուիլը, խառնուրդ. խորհրդարան, խորհրդարանական. ետն. (ἴδε τὸ ῥῆμα).
Συμμορία (ἡ) società, compagnia. ընկերակցութիւն, ընկերակցութիւն. խոշոր, կերեւելի, գնդապետութիւն։
Συμμορος (ὁ, ἡ) = Συντελής.
Σύμμορφος (ὁ, ἡ) conforme. նմանակից, նմանակից. գնդապետ, գնդապետ։
Συμμορφόω - ῶ. M. ώσω. conformare. նմանացնել ընել, նմանցընել. գնդապետ նմանել, գնդապետել։
Συμπαγὴς - ίος (ὁ, ἡ) compatto. հաստ, կաւած. ամէն, ինչ, ցոյց։
Συμπάθεια (ἡ) simpatia, compassione. համակրակցութիւն, կարեկցակցութիւն. գնդապետ, կերկնչելի, ըմբռնիլ, վերստին լալ։
Συμπαθέω - ῶ. M. ήσω. compatire. կարեկցիլ. վերստին ալ, կերկնչելի։
Συμπαθὴς - ίος (ὁ, ἡ) colui che compatisce, compassionante. կարեկից, գաւակից. վերստին։ — παθῶς, ἐπίῤ.
Συμπαθητικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ῶς. compassionante, misericordioso. կարեկից, գթած. վերստին. ներողամիտ։
Συμπαίζω. M. παίξομαι. giuocar insieme. միասին խաղալ. պէտք օգնական։
Συμπαίκτης - ου (ὁ) καὶ
Συμπαίκτωρ - ορος (ὁ) compagno di giuoco. միասին խաղընկեր. պէտք օգնական, օգնական օրինակ։
Συμπαλαίω. M. αίσω. lottare insieme. միասին ձեռնգրկիլ. պէտք գալ։
Συμπανηγυρίζω. M. ίσω. festeggiare insieme. միասին տօնել՝ հանդէս ընել. պէտք եորեան՝ ընկերի կիմիկ։
Συμπαραβάλλω. M. αλῶ. comparare insieme. միասին բաղդատել. պէտք ինչ կիմիկ։
Συμπαραλαμβάνω. M. λήψομαι. prender insieme. միասին առնել. պէտք ալ ընել։
Συμπαρασκευάζω. M. άσω. preparare insieme. միասին պատրաստել. պէտք ինչ կիմիկ։
Συμπαρατάσσομαι (τάττομαι). M. τάξομαι. schierarsi insieme. միասին հանդիպիլ. պատերազմի կարգիլ. պէտք պէտքին՝ ինչին գնալ։
Συμπάρειμι. M. έσομαι. trovarsi presente con qualcuno nel medesimo tempo. ահ առնուի ահ ահի մը հետ ներկայ գտնուիլ. պէտք կերեւիլ պէտք իւր հանդիպած պատահմանի։
Συμπάρειμι. M. ειμι. passare insieme. միասին անցնիլ. պէտք ինչ կիմիկ։

Digitized by Google

Συμπαρέπομαι. *M.* ἑψομαι. seguire qualcuno da vicino. քովէն երթալ. խանը ընթ. վրթ.

Συμπαρίσταμαι. *M.* στήσομαι. assistere. օգնել. խորհրդ ասնմամբ:

Συμπάροικος (ὁ, ἡ) coabitatore. քնակից. պէրլի ապրող օրն:

Σύμπας - αντος (- πασα, - παν.) tutto insieme ամէնքը միասին. հինգ պէրտակ:

Συμπάσχω. *M.* πείσομαι. compatire. կրնկցիլ. պէրտալ օրմէ. խորհիմէ:

Συμπατριώτης - ου (ὁ) compatriota. հայրենակից. հնդկերէն:

Συμπέμπω. *M.* πέμψω. mandare insieme. միասին խրկել. պէրաբեր խօլմէ:

Συμπενθέω - ῶ. *M.* ήσω. compatire. ցաւակից ըլլալ. պէրտալ օրմէ:

Συμπεραίνω. *M.* ανῶ. terminar insieme. 2. conchiudere. միասին լմցընել՝ կատարել. 2. եզրակացութիւն հանել. պրտաբեր պիտիրէ՝ իմիմէ եկիր. 2. նկիմիկ ընէ:

Συμπέρασμα (τὸ) conchiusione. եզրակացութիւն. նկիմիկ:

Συμπερασματικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. conchiudente. եզրակացուցիչ. նկիմիկ ընող:

Συμπερασμὸς (ὁ) conchiusione. եզրակացութիւն, հետեւութիւն. նկիմիկ, ած:

Συμπερίεμι. *M.* ειμι. καὶ

Συμπεριέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. girar intorno assieme. միասին բոլորակը պտըտիլ. պէրտալ երթալ շրջիմիկ:

Συμπεριέχω. *M.* έξω. comprendere insieme. միասին պարունակել. պէրտալ իմիմ եկիր:

Συμπεριθέω. *M.* θεύσομαι. = Συμπεριτρέχω.

Συμπεριλαμβάνω. *M.* λήψομαι. comprendere insieme. միասին բովանդակել. պէրտալ իշխիմ եկիր:

Συμπεριοδεύω. *M.* εύσω. = Συμπεριέρχομαι.

Συμπεριπατέω - ῶ. *M.* ήσω. passeggiare assieme. միասին ժամ գալ. պէրտալ ման եկիր:

Συμπεριτρέχω. *M.* δραμοῦμαι. correre intorno assieme. միասին բոլորակը վազել. պէրտէտալ երթալ շրջիմիկ:

Συμπεριφέρω. *M.* περιοίσω. portar insieme intorno. միասին բոլորակը տանիլ. պէրտէտալ երթալ ման ընել. (συνήθ. πθ. ῆ μσ.) girare intorno assieme. 2. conformarsi alla volontà di... condiscendere. միասին բոլորակը պտըտիլ. 2. ինի մը կամացը յարմարիլ, վիլնկիլ. պէրտէտալ երթալ շրջիմիկ. 2. պէրտէտիկ բարեհաճութիւն ընել. իմիմէ եկիր:

Συμπεριφορὰ (ἡ) condiscendenza, compiacenza. նեղոցամտութիւն, վիլնկիլը. ղնֆէր, իմիմէ ընդ:

Συμπέτομαι. *M.* πτήσομαι. volare insieme. միասին թռչիլ. պէրտալ ապրիլ:

Σύμπηκτος (ὁ, ἡ) compatto. հոծ, խուռ. ապրէը, իօյուտ, ինի:

Συμπιέζω. *M.* έσω. comprimere. հմլել, հզմուտ. սղիմ, պատմ, խլիմ:

Συμπίεσις - εως (ἡ) compressione. հմլուտ, հզմուտ. սղիմ, պատմ, խլիմ:

Συμπιεσμὸς (ὁ) = τ. προηγ.

Συμπίνω. *M.* πίομαι. bevere insieme. միասին խմել. պէրտալ իչիլ:

Συμπιπράσκω. *M.* περάσω. vendere insieme. միասին ծախել. պէրտալ սաթիլ:

Συμπίπτω. *M.* πεσοῦμαι. cader assieme, coincidere. 2. succedere, accadere. միասին իյնիմալ. 2. հանդիպիլ, պատահիլ. պէրտալ փալտիլ. 2. ըլլալ կիմիկ, վրայ օրմէ:

Συμπλανάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. errare insieme. միասին թափառիլ. պէրտէտալ աւրիկ ինալիմ:

Συμπλεκὴς - έος (ὁ, ἡ) intrecciato. միահեա հատած. պէրտալ խօրտըիչ:

Σύμπλεκτος - η - ον. = τ. προηγ.

Συμπλέκω. *M.* πλέξω. intrecciare. միահեա հատալ. պէրտալ խօրտալ. (συνήθ. μσ.) venir alle mani. 2. conglungersi, far l'atto venereo. ձեռք ձեռքի գալ. 2. զուգիլ, շաղշղրիլ. կռնկռնիլ. 2. գործ կիմիկ:

Σύμπλεξις - εως (ἡ) complicazione. յարաբերութիւն, զուգաւորութիւն. պէրտէտիլ, աւլտմ:

Συμπλέω. *M.* πλεύσομαι. navigare insieme. միասին նաւել. պէրտալ ինի իչիմիկ:

Συμπλήρης - εος (ὁ, ἡ) ripieno. բաժանուն, լիք լեցուն. փօք փօլու:

Συμπληρόω - ῶ. *M.* ώσω. riempiere. լեցուլ, ամաս լեցընել. փօք փօլու կիմիկ, իչի փօք փօլտմ. (μτνμ.) = Ἐκπληρῶ.

Συμπλήρωμα (τὸ) compimento. կատարում, լրում. իկիտիչկին, իկիտիլեթ:

Συμπλήρωσις - εως (ἡ) l'azione di riempiere, di compire. լեցուլ, կատարում. փօլտրմ, իկիտիլ կիմիկ:

Συμπληρωτικὸς - η - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. complitivo. ամարտիչ. իկիտիլ իտիչ:

Συμπλοκὴ (ἡ) conflitto, attacco di battaglia. 2. complicazione, connessione. 3. coito. ձեռք ձեռքի գալը, բաղխումն պատերազմի. 2. կցորդութիւն, յօգտաբերութիւն. 3. միաձուաբերութիւն, խառնը. կռնկռնիլ, փօչիլ. 2. աւլտմ, սիֆ. 3. գործակ:

Σύμπλοος - ους (ὁ, ἡ) chi naviga insieme. միասին նաւարկող. պէրտալ ինի իօլմտտ իչիչ:

Συμπνέω. *M.* εύσω. conspirare. համաձայնել ըլլալ, խօսք ընել. ահ ու փչման կիմիկ, պօղ պէրտէտիլ կիմիկ:

Σύμπνοια (ἡ) conspirazione. միաբանութիւն, խօսքը միկ ընելը. համահաւ, պօղ պէրտէտիլ, ահ ու փչման:

Σύμπνοος - ους (ὁ, ἡ) conspiratore. համաձայնող, խօսք ընող. գործիչ, պօղ պէրտէտիլ իչիչ:

Συμπολεμέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere insieme. միասին պատերազմիլ. պէրտալ կռնկռնիլ:

Συμπολεμίζω. *M.* ίσω. = τ. προηγ.

Συμπολιορκέω - ῶ. *M.* ήσω. assediare insieme. միասին պաշարել. պէրտալ համաբերիլ ալմէ:

Digitized by Google

Συμπολιτεία (ἡ) unione di più città o stati, stati uniti. ընութիւն կամ տեղութիւն միութեան քաղաքաց · ընդ միասնութիւն, միացեալ հաշտութիւն · ընդ միմիոյն խոհս տիրելիութիւն պետութիւն ·

Συμπολιτεύω. M. εὐσω. governare assieme lo stato. տերութիւնը միասին կառավարել · տիրելիին պետութեան ընկերանալ ընդ միմեանս ·

Συμπολίτης - ου (ὁ) concittadino. քաղաքացի · հայրենակից ·

Συμπορεύομαι. M. εὐσομαι. andare assieme. միասին երթալ · դիտաւոր ընդնալ ·

Συμπορισμὸς (ὁ) provvisione di cose procurate da più parti. ընութիւն տեղերէ բան մի հաւաքելը · ընդ ներքին պէտ նեղութեան ·

Συμποσία (ἡ) = Σύμποσις.

Συμποσιάζω. M. άσω. convivare, mangiare e bere assieme, esser commensale. միասին ուտել ու խմել, տեղակակից ընելով · դիտաւոր ներքին ընդնալ, հիւանդիլ օշխատ ·

Συμποσιακὸς - ή - όν. convivale. խրախճանական · ընթիքին պատշ ·

Συμποσιάρχης - ου καὶ Συμποσιάρχος (ὁ) il capo, il presidente d' un banchetto. կազմողի մի վայելքում՝ մեծ · ընթիքի նախագահ · ընդերք պետութիւն ·

Συμποσιαστὴς - οῦ (ὁ) commensale. տեղակակից · հիւանդիլ ·

Συμπόσιον (τὸ) banchetto, convito, pasto. կազմուած, հարկիքը · ընթիքի, ճխորհուրդ ·

Σύμποσις - εως (ἡ) l'azione di bere insieme. միասին խմելը · դիտաւոր ներքին · 2. = Συμπόσιον.

Συμπότης - ου (ὁ) conviva. ընկերական · հիւանդիլ ·

Συμπραγματεύομαι. M. εὐσομαι. occuparsi insieme in qualche cosa. միմիի մի հնար բանի մի պատահել · պետութ իւն պէտ նեղ միմեանց օշխատ ·

Συμπράκτωρ - ορος (ὁ) cooperante. գործակից · իւ նորոգիչը ·

Σύμπραξις - εως (ἡ) cooperazione. գործակցութիւն · նորոգ ·

Συμπράσσω (ττω.) M. άξω. cooperare. գործակցիլ · նորոգ ներկ, պետւի ընելիք ·

Συμπρεσβευτὴς - οῦ (ὁ) compagno d' ambasciata. դեսպանութեան ընկեր · իւլի պետութիւն ·

Συμπρεσβεύω. M. εὐσω. esser compagno d' ambasciata. դեսպանութեան ընկեր ելնել · իւլի պետութ օշխատ ·

Σύμπρεσβυς - εως (ὁ) = Συμπρεσβευτής.

Συμπρόσειμι. M. ίσομαι. esser presente assieme. միասին ատոլիկոյ գտնուիլ · պետութ հաւաքուած գտնուիլ ·

Συμπροσέχω. M. έξω. attendere insieme. միասին միս դնել · պետութ ուշէիւ ներկ ·

Συμπροφητεύω. M. εὐσω. profetizzare insieme. միասին մարգարէանալ · պետիւտի նշանակիլ ներկ ·

Συμπτύσσω. M. πτύξω. piegare strettamente. սեղմելով ծալել · ուշը պետրկ ·

Σύμπτωμα (τὸ) accidente, caso. 2. sintomo. դիպուած · 2. հիւանդութեան նշան. վտանգ · 2. խոհրդիկ նշան.

Συμπτωματικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. sintomatico. 2. fortuito. հիւանդութեան նշանի պատճառած · 2. դիպուածական. խոհրդիկ տեղի ներքին պետ · 2. -ըէրէ ·

Σύμπτωσις - εως (ἡ) coincidenza. 2. conflitto, attacco di battaglia. հանդիպում · 2. ձեռք ձեռքի գալը, կռիւ · բառ ձեռք, պետ ·

Συμπυκνόω - ῶ. M. ώσω. condensare. խտացնել · սեղմելով ընել ·

Συμφέρον. οὐδ. τ. μτχ. τ. Συμφέρω. (συνήθ. ὡς οὐσ.) interesse. շահ, օգուտ · պետիւ ·

Συμφέρω. M. συνοίσω. portar insieme. 2. sopportar insieme. 3. radunare, ammassare. միասին առնիլ · 2. միասին կրել · 3. ժողովել, դիզել · պետ ներքին միմեանց ընել · 2. պետ ներկ ընելով · 3. ընդունիլ, ընդնալ · (τρτπρσ.) esser utile, giovare. 2. convenire. 3. consentire. օգուտ բլլալ, օգտիլ · 2. վայելել · 3. միաբանիլ, հաւանութիւն առալ · ընդունիլ ընել, ընդունիլ · 2. ընդընդնալ · միմեանց օշխատ · 3. իրիւնդ նիկել, բերը ներկ ·

Συμφεύγω. M. φεύξομαι. fuggire insieme. միասին փախչիլ · պետառ ընդնալ ·

Σύμφημι. M. φήσω. convenire, consentire. միաբանիլ, հաւանութիւն առալ · բերը ներկ, ընդն օշխատ ·

Συμφθέγγομαι. M. φθέγξομαι. = Συμφωνῶ.

Συμφιλία - ῶ. M. ήσω. amarsi vicendevolmente. փոխադարձաբար սիրուիլ · միմեանց ·

Συμφιλοσοφέω - ῶ. M. ήσω. disputare con qualcuno delle questioni filosofiche. միմիի մի հնար իմաստասիրական խնդիրներու վրայ վիճիլ · պետիւտի իւ իւր միմեանց ընդն հարցանելով հարցնելու ընդունիլ ներկ ·

Συμφοιτάω - ῶ. M. ήσω. esser condiscepolo. դասակից բլլալ · ընծայարան օշխատ ·

Συμφοιτητὴς - οῦ (ὁ) condiscepolo. ընկերակից, աշակերտակից · ընծայարան ·

Συμφορὰ (ἡ) ammassamento. 2. avvenimento. 3. disgrazia, calamità. դիզուած · 2. դիպուած · 3. արկած, պատահար · իրաց, պետիւտիւն · 2. ընդունիլ · 3. պետ · ձեռնհասիւն ·

Συμφορέω - ῶ. M. ήσω. ammassare, ammucchiare. դիզել, հաւաքել · ընդունիլ, պետիւտիւն ·

Συμφόρημα (τὸ) mucchio. դիզուած, կոյտ · իրաց ·

Σύμφορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φόρως. utile, vantaggioso. 2. adattato, convenevole. օգտակար · 2. յարմար, պատշաճած · ձեռնհաս, պետիւտիւն · 2. -ապատ, ձեռնհաս ·

Συμφροντίζομαι. M φροντίσομαι. consigliarsi, meditare. խորհուրդ հարցընել, մտածել · տանջանք, ձեռնհաս նիկել ·

Συμφράσσω (ττω.) M. άξω. cingere, serrare d' intorno. բոլորտիքը պատել գոյել · նիւթուելիք պարսպ ձեռնհաս ·

Συμφρονέω - ῶ. M. ήσω. esser d' accordo, conspirare. 2. conghietturare. միասին համաձայնել բլլալ · 2. կարծիք ընդել · ձեռ-

Digitized by Google

βλέφ· ὑπνόω· ὑπνώττω· ὀλίγ. 2· βραδύνω ὕπνῳ.

Συμφρόνησις - εως (ἡ) consenso, accordo. συναινετότης, συναινετικότης· ὁμόνοια· ὁμόνοιαν, ὑπνόω, ὑπνώττω.

Συμφρονητής - οῦ (ὁ) = τ. προηγ.

Σύμφρων - ονος (ὁ, ἡ) consenziente, concorde. συμφώνως, συναινετικῶς· ὁμονοητικός, ὑπνόω, ὑπνώττω.

Συμφυής - έος (ὁ, ἡ) connaturale, innato. συμφυϊκῶς, ἐνστάσεως· ἔμφυτος, βαθύς, σπαργανώδης· — φυῶς, ἐπίρ.

Συμφυλέτης - ου (ὁ) ch' è dell' istessa tribù. ὁμόφυλος ἐθνικός· μέρος φυλετικόν· ὁμόφυλος· 2· (ἐπιμ.) connazionale. συμπατριώτης· μέρος πολιτικόν· ὁμόφυλος.

Σύμφυλος (ὁ, ἡ) ch' è dell' istessa tribù. ὁμόφυλος ἐθνικός· μέρος φυλετικόν.

Συμφύρδην, ἐπίρ. mescolatamente. ἀναμὶξ καὶ ἀνάμικτα· ἀνακατωτά.

Συμφυρμός (ὁ) mescolanza. ἀναμόχλευσις· ἀνακάτωσις.

Συμφυρτός (ὁ, ἡ) mescolato. ἀναμεμιγμένος· ἀνακατωτός.

Συμφύρω. M. φύρσω. mescolare. ἀναμίγνυμι· ἀνακατώνω.

Σύμφυτος (ὁ, ἡ) innato, naturale. ἔμφυτος, φυσικός· βαθύς, ἀδιάσπαστος· ἐνστάσεως.

Συμφύω. M. φύσω. incorporare, unire. ἑνώνω, ἀναμίγνυμι· μέρη ὑπνόω· ἀναμίγνυμι, ἀναμοχλεύω· (μσ.) nascere insieme, essere connaturale. 2. unirsi, congiungersi. ἀναμίγνυμαι, ἀναμίγνυμαι· 2· ἀναμίγνυμι, ἀναμοχλεύω· μέλη σώματος· ἀναμίγνυμαι, ἀναμοχλεύομαι.

Συμφωνέω - ῶ. M. ήσω. consonare. 2. esser d' accordo. συμφωνῶ· 2· συμφωνῶ, ἀναμίγνυμαι ἄλλοις· ἁρμόζω ὑπνόω· 2· ἀναμίγνυμι, ἀναμοχλεύω· μέλη σώματος.

Συμφωνία (ἡ) = Συμφώνησις. concerto. ἁρμονικότης· ἁρμόζω.

Σύμφωνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - φώνως. concorde. 2. consonante. συμφωνικός, ἀναμίγνυμαι· 2· μουσικός· ἀναμίγνυμι, ἀναμοχλεύω· 2· ἀναμίγνυμαι.

Συμψηφίζω. M. ίσω. calcolare insieme. ἀναμίγνυμι ψῆφον· μέτρον ἀναμίγνυμι· ὑπνόω.

Σύμψηφος (ὁ, ἡ) che dà l'istesso suffragio, concorde, ὁμόψηφος· ἀναμίγνυμαι· ὑπνόω.

Συμψυχέω, **Συμψυχία**, **Σύμψυχος**. = Ὁμοψυχέω κτλ.

Σὺν καὶ Ἀττ. Ξὺν. προθ. con, insieme. ἅμα, ἀναμίγνυμι, ἑνώ· μέτρον, ἀναμοχλεύω· ἀναμίγνυμαι· ἀναμοχλεύω.

Συναγγέλλω. M. ελῶ. annunziare assieme. ἀναμίγνυμι ἀναγγελίαν· ἀναμίγνυμι ἀναγγελίαν.

Συναγορεύω. M. εύσω. difender la causa di... esser l'avvocato di... ἀναμίγνυμι συνηγορίαν· ἀναμίγνυμαι συνήγορος· ἀναμοχλεύω ἀναμοχλεύομαι· ἀναμοχλεύω συνήγορος· ἀναμοχλεύω συνήγορος.

Συνάγχη (ἡ) squinanzia, angina. ἀναγγωνία· ἀναγγωνιάω.

Συνάγω. M. άξω. congregare, raccogliere. 2. unire. 3. accogliere. 4. conchiudere. συναγωγή, συναγείρω· 2· ἀναμίγνυμι· 3· ἀπροσδεκτήτως δέχομαι· 4· συναγωγή συμπεραίνω· ἀναμοχλεύω, ἀναμοχλεύομαι· 2· μέτρον ἀναμίγνυμι· 3· συναγωγή ἀναμοχλεύω· 4· ἀναμοχλεύω συνάγω.

Συναγωγή (ἡ) radunanza, congregazione, assemblea. 2. conchiusione. συναγείρω· 2· συναγωγή, ἀναμίγνυμι· ἀναμοχλεύω· 3· συναγωγή ἀναμοχλεύω· 4· ἀναμοχλεύω συνάγω.

Συναγώγιον (τὸ) scotto, quota. συναγωγή· ἀναμοχλεύω.

Συναγωνίζομαι. M. ίσομαι. combattere insieme, ajutare, soccorrere. ἀναμίγνυμι συναγωνίαν, ἀγωνίζομαι· μέτρον ἀναμοχλεύω, ἀναμοχλεύω· ἀναμοχλεύω.

Συναγώνισμα (τὸ) concorso. ἀγώνισμα· ἀναμοχλεύω.

Συναγωνιστής - οῦ (ὁ) = Σύμμαχος.

Συνάδελφος (ὁ, ἡ) confratello. συμμέτοχος· ὁμότεχνος.

Συναδικέω - ῶ. M. ήσω. esser complice d'un' ingiustizia. ἀναμίγνυμαι εἰς ἀδικίαν· μέτρον ἀναμοχλεύω· ἀναμοχλεύω.

Συνᾄδω. M. άσομαι. cantar assieme. ἁρμόζω ᾠδήν· 2· = Συμφωνῶ (2).

Συναθροίζω. M. οίσω. ammassare. ἀναμίγνυμι· ἀναμοχλεύω.

Συνάθροισις - εως (ἡ) = Συναθροισμός.

Συνάθροισμα (τὸ) mucchio. σωρός, κύμα· ἀναμοχλεύω.

Συναθροισμός (ὁ) accumulazione. σώρευσις· ἀναμοχλεύω· ἀναμοχλεύω.

Συναίνεσις - εως (ἡ) assenso, approvazione. συναινετότης, συναινετικότης· ὁμόνοια, ὑπνόω, ὑπνώττω.

Συναινέτης - ου (ὁ) partigiano. συναγωνιστής, συμπαθητής· ἀναμίγνυμαι, ἀναμοχλεύω.

Συναινέω - ῶ. M. αινέσω. acconsentire, approvare. συναινετότης, συναινετικότης· ὁμόνοιαν ὑπνόω, ὑπνώττω· ὑπνόω.

Σύναινος (ὁ, ἡ) = Σύμφωνος (2).

Συναίρεσις - εως (ἡ) (Γραμτ.) contrazione, riduzione di due sillabe in una sineresi. ἀναμοχλεύω συλλαβάς· ἀναμοχλεύω συναίρεσις· ἀναμοχλεύω συναίρεσις.

Συναιρέω - ῶ. M. ήσω. prender assieme. 2. restringere, abbreviare. ἁρμόζω βαστάζω· 2· ἀναμίγνυμι, ἀναμοχλεύω· μέτρον ἀναμοχλεύω· 2· ἀναμοχλεύω, ἀναμοχλεύω.

Συναίρω. M. αρῶ. elevare assieme. 2. soccorrere, ajutare. ἁρμόζω ἀναμοχλεύω· 2· ἀναμίγνυμι· μέτρον ἀναμοχλεύω· 2· ἀναμοχλεύω.

Συναισθάνομαι. M. αισθήσομαι. sentire assieme. ἁρμόζω νόημα· μέτρον ἀναμοχλεύω.

Συναίσθησις - εως (ἡ) sentimento interiore. ἀναμίγνυμι νόημα· ἀναμοχλεύω· μέτρον ἀναμοχλεύω.

Συναιτιάομαι - ῶμαι. M. άσομαι. accusare insieme. ἁρμόζω κατηγορίαν· μέτρον ἀναμοχλεύω· ἀναμοχλεύω.

Digitized by Google

Συναίτιος (ὁ, ἡ) complice. ընդամեղց · հետևող, հետքիս։

Σύναιχμος (ὁ, ἡ) = **Σύμμαχος**.

Συνακμάζω. *M.* άσω. fiorire nell'età insieme. 2. infiammarsi assieme. փառաց ծաղիլ ծաղկիլ (առրկբի ՀՐ)։ 2. փառաւ բռնկիլ։ միաժամ վիճանդամ՝ ի նմին ըստ ըստ երից։ 2. միասին բռնանալ։

Συνακολουθέω - ῶ. *M.* ήσω. accompagnare, seguire. ընկերիլ, հետեւիլ։ հոտ-ելոյ երից։ միասին վարիլ։

Συνακόλουθος (ὁ, ἡ) accompagnatore. ընկերակից · հոտ-ող։

Συνακούω. *M.* ακούσομαι. udire assieme. փառաւ լսել։ միաժամ իւրից։

Συνακτήριον (τὸ) luogo di radunanza. ժողովարան տեղ։ բօխ-անոց հանդ։

Συνακτικός - ή - όν. collettivo. հաւաքական։ ի-ական։

Συναλαλάζω. *M.* άσω. gridare assieme. փառաւ աղաղակիլ։ միաժամ հարկանել։

Συναλγέω - ῶ. *M.* ήσω. condolersi. ցաւակցիլ։ միաժամ ողբալ։

Συναλλαγή (ἡ) commercio, conversazione, convenzione, contrattamento. 2. conciliazione. առեւտրականութիւն, վաճառականութիւն, գործակցութիւն · 2. հաշտութիւն։ միաբանութիւն, ընտանութիւն · 2. դարձ։

Συνάλλαγμα (τὸ) cambio. գրամափոխութիւն։ փոխանակ։

Συναλλαγματικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. commerciale. առեւտրական։ միաբանական։ գործակից։

Συναλλακτής - οῦ (ὁ) conciliatore. 2. contrattante. հաշտեցնող · 2. գործակից · դարձարար։ 2. ընկեր ընկան։

Συναλλακτικός - ή - όν. conciliatorio. հաշտական · դարձարարական հնար։ *Ide* καὶ Συναλλαγματικός.

Συνάλλαξις - εως (ἡ) = **Συναλλαγή**.

Συναλλάσσω (ττω). *M.* άξω. far un cambio. 2. conciliare. փոխադարձ ընծել։ 2. հաշտեցընել։ իրարս հետ։ 2. դարձարել · (ἑλλ. ἡ μσ. καὶ πθ.) contrattare, aver commercio con qualcuno, negoziare. գործակցութիւն ընծել, առեւտուր ընծել, ծախել գնել։ ընկերանալ, դարձարանալ, միաժամ հետ, առնել տալ։

Συναλοιφή (ἡ) riduzione di due vocali in una. երկու ձայնաւորի միաւորիլ՝ ձի բանալ · իւր տալիւ զիր հետ։

Συναμαρτάνω. *M.* ήσομαι. peccare con qualcuno. ձի մը հետ միաժամել։ միասին ընկ իսոս ընկանել։

Σύναμμα (τὸ) nodo. կապ · գոտ։

Συναμύνω. *M.* νῶ. = **Συμβοηθῶ**.

Συναμφότερος - α - ον. (κυρ εἰς τὸ πλθ.) tutti e due insieme. երկուքն ալ միաժամ · իւրաքանչիւր երկուքն։

Συνάμφω (ἀνάρθ.) tutti e due insieme. երկուքն ալ ձկուած · իւրաքանչիւր երկուքն։

Συναναβαίνω. *M.* βήσομαι. salire assieme. միաժամ ելանել։ միասին ելեւէջել։

Συναναγινώσκω. *M.* γνώσομαι. leggere assieme. միաժամ կարդալ · միասին օգտել։

Συναναγω. *M.* άξω. portare sopra assieme. միաժամ վեր առնել առնել · միասին իսկոյն ելեւէջ կիսիկիսի։

Συναναλαμβάνω. *M.* ληφομαι. ricevere insieme. միաժամ ընդունիլ · միասին ընդունել կիսիկիս։

Συναναλίσκω. *M.* αλώσω. spender insieme. միաժամ վատնել · միասին իւրից կիսիկիս։

Συναναμιμνήσκω. *M.* αναμνήσω. ricordare in pari tempo. նոյն ատենաւ ձի միաբեր ձգել · միւս մին վերկիսիկիս վիւ կիսիկիս՝ կիսիկիս միասին։

Συναναπαύομαι. *M.* παύσομαι. riposare insieme. միաժամ հանգչիլ · միասին կիսիկիս՝ նիկիս ուրիշ · միշտիկիս։

Συναναπληρόω - ῶ. *M.* ώσω. riempiere, compire insieme. միաժամ լեցընել՝ լնարել · միասին ուղղորդել՝ կիսիկիս կիսիկիս։

Συναναπράσσω (ττω). *M.* πράξω. esigere insieme. միաժամ գանձիլ · միասին կիսիկիս կիսիկիս։

Συναναρχος (ὁ, ἡ) coeterno. յաւիտենակից · հիմ կիսիկիս։

Συναναστρέφω. *M.* ψω. tornar insieme. միաժամ դառնալ · միասին միմեանս։ (μσ.) conversare. կենակցիլ · կենցաղիլ · ընտանիանալ։

Συναναστροφή (ἡ) conversazione. կենակցութիւն, կենցաղավարութիւն · միմեանս, համակիցիլ։

Συνανατέλλομαι. *M.* τελοῦμαι sorger, spuntare insieme. միաժամ ծագիլ · միասին ուղիղ ելանիլ։

Συνανατρέφω. *M.* θρέψω. allevare insieme. միաժամ սնուցանել՝ մեծցընել · միասին միասնակից՝ միակից։

Συναναχορεύω. *M.* εύσω. danzare insieme. միաժամ պարել · միասին իւր իւրիկիս։

Συναναχωρέω - ῶ. *M.* ήσω. partire insieme. միաժամ գալ · միասին կիսիկիս՝ անջանալ։

Συνανείμι. *M.* ειμι. καὶ

Συνανέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. ascendere assieme. միաժամ վեր ելլել · միասին իսկոյն ելեւէջ։

Συνανθέω - ῶ. *M.* ήσω. fiorire assieme. միաժամ ծաղիկիլ · միասին ելեւէջելիկիս։

Συνανθρωπεύω καὶ (συχνῶρ.) - εύσομαι. *M.* εὐσω - ομαι. vivere frà gli uomini. մարդաց ձի կեալ · պարիլ · ընկերիլ հի իւրանման՝ կիսիկիս։

Συνανθρωπέω - ῶ. *M.* ήσω καὶ

Συνανθρωπίζω. *M.* ίσω. = **Συνανθρωπεύω**.

Συνανίστημι. *M.* αναστήσω. levare, alzare insieme. միաժամ վերացընել · միասին իւրաքանչիւր։

Συνανοίγνυμι (- οίγω). *M.* ανοίξω. aprire insieme. միաժամ բանալ · միասին ուղիղ։

Συναντάω (- έω) - ῶ. *M.* ήσω. incontrare. հանդիպիլ · իրար կիսիկիս։

Συνάντημα (τὸ) incontro, avvenimento. դիպուած, դէպք · կատարած, պատահած։

Digitized by Google

Συνάντησις - εως (ἡ) scontro. ζանդիպումը · բառ ևս ընկեր:

Συναντιλαμβάνομαι. *M.* λήψομαι. ajutare, soccorrere. օգնել · խորհրդ առնիմ:

Συναντίληψις - εως (ἡ) soccorso, assistenza. օգնություն · խորհուրդ:

Σύναξις - εως (ἡ) radunanza, assemblea. ժողով, գումար · ֆելքս, փիլիսոփ, ճեմհիս:

Συναπάγω. *M.* άξω. trasportar assieme. ուրիշ տեղ մը միասին առնել · ինչ մը հոմալ փոխանակ ներսիդին:

Συναπαντάω - ῶ. *M.* ησω καὶ

Συναπαντίζω. *M.* ίσω. = **Συναντάω.**

Συναπαρτίζω. *M.* ίσω. perfezionare insieme. միասին կատարելագործել · ինչ բան ինչին հետ:

Συνάπας - ασα - αν. = **Σύμπας.**

Συνάπειμι. *M.* έσομαι. esser assente nel medesimo tempo. նոյն ատենին մէջ հեռու տեղ ըլլալ · մէյ մէկ լուծիսի նըստած պատճառիս:

Συνάπειμι. *M.* ειμι. = **Συναπέρχομαι.**

Συναπελαύνω. *M.* ελάσω. cacciare assieme. միասին վռնտել · փորձիր քովիսդ:

Συναπέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. partire insieme. միասին գնալ · փորձիր ինչ հետ՝ ասկողմանէ:

Συναποβαίνω. *M.* βήσομαι. sbarcarsi assieme. միասին ծովէ ցամաք իջնալ · պէրլէտիր ինիդեն քոբայ ինձ՝ լէզիմէ:

Συναποβάλλω. *M.* βαλῶ. perdere o gettare assieme. միասին կորնցընել կամ նետել · փորձիր քոյդ հետ՝ խոթօր սիմէ:

Συναποδημέω - ῶ. *M.* ήσω. pellegrinare assieme. միասին պանդխտանալ · փորձիր քոբորնիդի ընկեր:

Συναπόδημος (ὁ, ἡ) compagno nel pellegrinaggio. պանդխտակից · ընկերացող, քոբորնիդի ուրիշացը:

Συναποθνήσκω. *M.* θανοῦμαι. morire insieme. միասին մեռնել · փորձիր ծոլմիդ:

Συναποκινδυνεύω. *M.* εύσω. pericolare insieme. միասին վտանգի մէջ նետուիլ · փորձիր ինիվլիդիդ ընկեր:

Συναποκρίνομαι. *M.* κρινοῦμαι. risponder assieme. միասին պատասխանել · փորձիր ճիվալ ընկեր:

Συναποκτείνω (κτίννυμι). *M.* κτενῶ. uccidere insieme. միասին ոպանել · փորձիր ծոլտիրիդիդ:

Συναπολογέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. difender assieme. միասին վճռպանել · փորձիր հիմայիդ ընկեր:

Συναποσβέννυμι. *M.* σβέσω. spegnere insieme. միասին մարել · փորձիր օճաղիդիդ:

Συναποστάτης - ου (ὁ) compagno d'una ribellione. ապստամբութեան կցորդ · ճիւլէս արիքոբաշը, պիլի ասկէրէ ընկերան:

Συναποστέλλω. *M.* ελῶ. mandar insieme. միասին խրկել · փորձիր ինիդերդիդ:

Συναποφαίνω. *M.* φανῶ. mostrare insieme. միասին ցուցընել · փորձիր ինծուդիդ:

Συναπτικὸς - ἡ - όν. che ha la forza d'attaccare. կպցընելու ուժ ունեցող · պիթիպ բերեդնի քոբվլիմի օլան:

Συναπτὸς - ἡ - όν. attaccato, unito. կպած, միասնաբար. պիթիշիկ, պոլուշիկ:

Συνάπτω. *M.* άψω. attaccare, unire insieme. 2. contrarre. միասին կցել՝ միասնաբար · 2 · ասոնալ, պատճառել · պիթիշդիրդիդ, պոլուշդրդրմաք · պիրլեշդիրդիդ · 2 · խրճիդիդ, եւլի ինիդիրդիդ, պոյասդրմաք:

Συναρέσκω. *M.* αρέσω. approvare. հաճիլ, ընդունիլ · քաչիլ օլմաք, քոպոլլանմաք:

Συναρθρόω - ῶ. *M.* ώσω. articolare. յօդել · ինքնըլլիդիդ:

Συνάρθρωσις - εως (ἡ) articolazione. յօդագործութիւն · ինքնըլլիդ:

Συναριθμέω - ῶ. *M.* ήσω. annoverare insieme. միասին թուել · փորձիր սայմաք:

Συνάριθμος (ὁ, ἡ) annoverato assieme. միասին համրուած · փորձիր սայըլըշ:

Συναριστάω - ῶ. *M.* ήσω. pranzare insieme. միասին ճաշ ընել · փորձիր քոչնի իսհամընը իչիդիդ:

Συναρμογὴ (ἡ) connessione. բաղադրութիւն · արք · ութ:

Συναρμόζω. *M.* όσω. connettere, attaccare insieme, adattare. բաղադրել, կապակցել, յարմարել · պիթիշդիրդիդ, ըլիմաք, սազդարմաք:

Σύναρμος (ὁ, ἡ) connesso, adatto. բաղադրեալ, յարմար · ըլիշիկլի, պիթիշիկ, սազլաճ:

Συναρμόττω. *M.* όσω. = **Συναρμόζω.**

Συναρπαγὴ (ἡ) il rapire assieme. միասին յափշտակութիւն · փորձիր փախտը:

Συναρπάζω. *M.* άσω. rapire assieme. միասին յափշտակել · փորձիր փախմաք:

Συναρτάω - ῶ. *M.* ήσω. appender assieme. միասին կախել · փորձիր ասմաք · (συνεκθχ.) connettere. բաղադրել · պիթիշդիրդիդ, ըլիմաք:

Συνάρτησις - εως (ἡ) connessione. բաղադրութիւն · արք, ութ:

Συναρτίζω. *M.* ίσω. = **Συναπαρτίζω.**

Συναρχία (ἡ) radunanza de' magistrati. առնիշխանութեանց իշխանաւորներուն ժողով · հոդիչիլիր՝ սոլոշիլիր պիլիչի:

Συνάρχος (ὁ) collega. պաշտօնակից, իշխանակից · հիմմաճըլը, ընդի:

Συνάρχω. *M.* άρξω. comandare, dominare insieme, միասին իշխել՝ տիրել · փորձիր պոյոյդրմաք՝ հնազանդիդիդ:

Συνασκέω - ῶ. *M.* ήσω. esercitar insieme. միասին կրթել · փորձիր իշի իչիդիդիդ:

Συνασπάζομαι. *M.* άσομαι. salutare assieme. միասին բարեւել · փորձիր պիլմաք:

Συνασπιδόω - ῶ. *M.* ώσω καὶ

Συνασπίζω. *M.* ίσω. prender lo scudo vicino a quello d' un altro. վահանը ուրիշին վահանին մօտ բռնել · ճանիմը ուրիշին ճանիմին մօտ բռնել · (ἐν γεν.) = **Συμπολεμῶ.**

Συνασπιστὴς - οῦ (ὁ) = **Σύμμαχος.**

Συνασχολέω - ῶ. *M.* ήσω. occuparsi insieme. միասին պատրաստել · փորձիր գլխաւոլմաք:

Συνατιμάζω. *M.* άσω. disonorare assieme.

Digitized by Google

Συγχρησις - εως (ἡ) relazione, conversazione. Հաղորդակցութիւն, կնճռկցութիւն. ալֆա, ֆռնալ:

Συγχρονέω. *M.* ησω. esser contemporaneo. ժամանակակից ըլլալ. միւ տեւելով ապրիլ:

Συγχρονισμὸς (ὁ) sincronismo. ժամանակակցութիւն. միւ տեւելով ապրում:

Σύγχρονος (ὁ, ἡ) contemporaneo. ժամանակակից. միւ տեւելով ապր:

Σύγχυσις - εως (ἡ) confusione. շփոթութիւն. խռըւէրէչէ, ալիւսիւչ:

Συγχωρέω - ῶ. *M.* ησω. approvare, acconsentire, accordare. 2. perdonare, rimettere. ընդունիլ, հաւանութիւն տալ, ընարհիլ. 2. թողուլ, թողութիւն տալ. խօսալ նիֆէ, րուբ վերմէ, իմսան նիֆէ. 2. ալֆ նիֆէ, հալիւներ վերմէ:

Συγχώρησις - εως (ἡ) concessione. 2. perdono, rimessione. ընարհում. 2. թողութիւն. իմսան. 2. ալֆ, հալիւներ:

Συγχωρητικὸς - ἡ - ὸν. = Συγκαταβατικός.

Σύδην, ἐπίῤῥ. impetuosamente. ուժով. իշդ իւլ:

Συζάω - ῶ. *M.* ήσω ἢ βιώσομαι. convivere. միասին ապրիլ. միւրլէտիւ խալմաք:

Συζεύγνυμι. *M.* ζεύξω. congiungere. շարդել, զուգել. միւիլտիրմէկ, ընիւրլէտիրմէկ:

Σύζευξις - εως (ἡ) congiunzione. շարդում, զուգութիւն. ընիւրլէտիրմէ, միւրլէտիրմէ:

Συζητέω - ῶ. *M.* ήσω. discutere, disputare. միասին քննել, վիճել. խնդի խնդիրնիւ նիֆէ, ֆիւոիւրլէ՝ ֆիւոիւրէ նիֆէ:

Συζήτησις - εως (ἡ) discussione. քննութիւն, հաղորդակցում. խնդիրէ, խնդիրնիւ ֆիւոիւնիւրէ:

Συζητητὴς - οῦ (ὁ) chi fà delle discussioni. քննիչ, խուզարկու. խնդիրլիչ:

Συζυγία (ἡ) congiunzione, unione conjugale. 2. conjugazione. ընակցութիւն. 2. ընդգրկութիւն, զուգութիւն. միւրլէտ, ընիւրլէտիւմ. 2. խոսրէթ:

Σύζυγος (ὁ, ἡ) congiunto, unito, compagno, consorte, conjuge. զուգած, միաւորած, ընկեր, ընակից, ամուսին, կին. ընիւրլէտիւլ, սոլտիւզ, ուրիտալ, կռլ:

Συκαλὶς - ίδος (ἡ) beccafico. թռչուն մը. խնդիր ֆոլոս:

Συκαμινέα (ἡ) moro, gelso. թթենի. խոշ ագաճ:

Συκάμινον (τὸ) gelsa, mora. թութ. խոշ:

Συκάμινος (ἡ) = Συκαμινέα.

Συκαμινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla gelsa. թթի նման. խոշա պէնզէր:

Συκὰς - άδος (ἡ) fico novello (albero). նոր թզենի. նիւէ իւնճ խնդիր ագաճ:

Συκέα καὶ Ἰων. **Συκέη** - ῆ (ὁ) fico (albero). թզենի. խնդիր ագաճ:

Συκηγορία (ἡ) = Συκοφαντία.

Συκίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Συκῆ ἢ Σῦκον.

Σύκινος - η - ον. di fico. 2. molle, debole. թզէ. 2. կակուղ, վատասիտ. խնդիրպան. 2. խոնաւութ, ֆռավիւիրիչ:

Συκὶς - ίδος (ἡ) = Συκάς.

Συκολογέω - ῶ. *M.* ήσω. cogliere de' fichi. թուղ փրցնել՝ ժողվել. խնդիր ֆօփարմէ՝ տիւլիւրմէ:

Συκολόγος (ὁ, ἡ) chi coglie de' fichi. թուղ փրցնող. խնդիր ֆօփարմ:

Συκομορία (ἡ) sicomoro (albero). ժանմաթզենի. խոշան խնդիր:

Συκόμορον (τὸ) sicomoro (frutto). ժանմաթուղ. խոշան խնդիրէ:

Συκόμορος (ἡ) = Συκομορία.

Σῦκον (τὸ) fico (frutto). 2. fico, cresta, tattera. 3. conno, fregna. թուղ. 2. թզանման ատեղք մը. 3. խռչան ամգամը. խնդիր. 2. կիչ, խոմբա. 3. ա՛, ֆիրճ:

Συκοτράγος καὶ Συκοτρωκτης - ου (ὁ) che mangia fichi. թուղ կերող. խնդիր կիչան:

Συκοφαντέω - ῶ. *M.* ήσω. calunniare. զրպարտել. իֆթիրա նիֆէ:

Συκοφάντημα (τὸ) calunnia. զրպարտութիւն. իֆթիրա:

Συκοφάντης - ου (ὁ) sicofante, calunniatore. քամ, զրպարտիչ. խռմոզ, լեւկի, իֆթիրաճը:

Συκοφαντία (ἡ) calunnia. զրպարտութիւն. իֆթիրա:

Συκοφαντικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. calunnioso. զրպարտութեան պատճառող, զրպարտութեամբ լեր. իֆթիրա տուչ, իֆթիրալը:

Συκοφάντρια (ἡ) Θηλ. τ. Συκοφάντης.

Συκοφαντώδης - εος (ὁ, ἡ) = Συκοφαντικός.

Συκοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. produrre de' fichi. թուղ բերել. խնդիր հաւ նիֆէ:

Σύκωμα (τὸ) = Σῦκον (2).

Συκων - ῶνος (ὁ) ficheto. թզենիք. խնդիրլէ:

Συλάω - ῶ. *M.* ήσω. predare, rapire. թալլել, յափշտակել. խռվիլմաճէ, քաշէ:

Σύλη (ἡ) preda, spoglio, bottino. աւար, թալանած իրք. խռվ, լիւճար:

Σύλημα (τὸ) bottino. աւար. լիւճար:

Σύλησις - εως (ἡ) predamento. թալանք. խռվիլմա:

Συλήτειρα (ἡ) Θηλ. τοῦ

Συλητὴρ (ὁ) × ἀντὶ —

Συλητης - ου (ὁ) predatore. թալանչի. խռվճը:

Συλήτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Συλήτης.

Συλλαβὴ (ἡ) sillaba. վանկ, վանգաւորութիւն. վանկ:

Συλλαβίζω. *M.* ίσω. sillabare. վանկել. վանկիւլմաճ:

Συλλαβικὸς - ἡ - όν. sillabico. վանկի, վանգաւորութեան. վանկիւլ տուչ: — ικῶς, ὁ πίῤῥ.

Συλλαγχάνω. *M.* λήξομαι. ottener a sorte, sortire insieme. միասին վիճակել. միւրլէտիւ նասը ալմաճ:

Συλλαλέω - ῶ. *M.* ήσω. abboccarsi. խօսակցել. համաձայնել նիֆէ:

Συλλαμβάνω. *M.* λήψομαι. prendere fortemente. 2. prender insieme. 3. comprendere, percepire. 4. concepire. ուժով բռնել. 2. միասին առնել. 3. գաղափար, իմանալ. 4. յղանալ. ուշ բռնիճաճ. 2. միւրլէտիւ ալմաճ. 3. իշդ իւլ ըլլալ նիֆէ. անդրմաճ. 4. համիլ ալմաճ:

Συλλατρεύω. *M.* εὐσω. adorare insieme. միասին պաշտել. միւրլէտիւ նիֆէ՝ սիմիւ ընդմաճ:

Digitized by Google

Συλλέγω. *M.* λέξω. raccogliere, radunare. ժողվել, գումարել. Բօլըմֆէ, ճիմ եղիդէ, պէրէտգէրմէ։

Συλλειτουργὸς (ὁ, ἡ) che esercita le medesime funzioni. պաշտօնակից · պէր ԻՀ-գործ ըլըն, հաւասարական։

Σύλλεκτος (ὁ, ἡ) raccolto, radunato. ժողվուած, գումարուած · Բօլընմըշ, պէրէտմիշ։

Σύλλεκτρος (ὁ, ἡ) = Ὁμόλεκτρος.

Σύλλεξις - εως (ἡ) riunione, collezione. հաւաքում · ճիմ եղիդէ, պէրէտգէրմէ, Բօլըմա։

Συλλήβδην, ἐπίῤῥ. = Συλληπτικῶς.

Συλληπτικὸς - ἡ - ὸν. collettivo. հաւաքական · ճիմէ։

Συλληπτικῶς, ἐπίῤῥ. in breve, in ristretto, succintamente. կարճօրէն, համառօտ. էջառաճա, համԻատարեա։

Συλλήπτωρ - ορος (ὁ) assistente. օգնիչ · Իապրըճը։

Σύλληψις - εως (ἡ) comprensione. 2. concezione. 3. assistenza. ըմբռնում, միտք ընդունակութիւն. 2. յղութիւն. 3. օգնութիւն. ճիւղ իւր գլխէն կիսէ, անդամ. 2. հափչի Իամարը. 3. Իապրը։

Συλλογεὺς - έως (ὁ) collettore, esattore. հաւաքիչ (բաժնը) · Ժողովրդէն Բօլըչըան։

Συλλογὴ (ἡ) collezione, riunione. հաւաքում. Բօլընմա, ճիմ եղիդէ։

Συλλογίζομαι. *M.* ἰσομαι. calcolare insieme. 2. far un sillogismo, sillogizzare. միասին հաշուել. 2. հաւաքականութիւն ընել. պէրաբեր հետևցնել. 2. պէրէչէ եղիդէ։

Συλλογισμὸς (ὁ) sillogismo. հետևցութիւն. պեչէչ։

Συλλογιστικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. sillogistico. հետևցութեան · պեչէչէ Գետասց։

Σύλλογος (ὁ) = Σύλλεξις.

Συλλούω. *M.* ούσω. lavare insieme. միչ տեղ լուալ. պէրաբեր Իէֆմաֆ։

Συλλυπέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. condolersi. ցաւակից. պէրտԺէչիլ։

Συμβαίνω. *M.* βήσομαι. camminare, andare insieme. 2. convenire, esser d'accordo. 3. avvenire, accadere. միասին քալել, երթալ. 2. միաբանիլ, գաշնակցիլ. 3. հանդիպիլ. պէրաբեր Իէսապ՝ էլլիճէ. 2. էլլիճէմ Իմիլ. տիւնըլմէմ. 3. բաԺին կիսէ։

Συμβάλλω. *M.* βαλῶ. gettar insieme. 2. unire. 3. contribuire, servire. 4. conghietturare. 5. comparare, confrontare. 6. esser d'accordo. միասին նետել. 2. միաւորել. 3. հանգանակել, օգնել. 4. կարծիք ընել. 5. բաղդատել. 6. միաբանիլ. պէրաբեր սիմ. 2. պէրէԺէրէճիլ. 3. Իմպտ Իմիճէ, Իապտմէ. 4. բահիճն կիսէ. 5. բաղդատ Իմիճէ. 6. էլլիճէմէ Իմիճէ։

Σύμβαμα (τὸ) evento, caso. դէպուած. վրայըլիւ։

Συμβασιλεύω. *M.* ευσω. regnare insieme. միասին թագաւորել · պէրէչէրէ պաչըրմէ։

Σύμβασις - εως (ἡ) riconciliazione, pace. հաշտութիւն, խաղաղութիւն. պարբ, սարբաբ։

Συμβαστάζω. *M.* άσω. portare insieme. միասին կրել · պէրաբեր Իաչըմէ։

Συμβιβάζω. *M.* άσω. riconciliare. 2. accomodare, adattare. 3. conghietturare. հաշտեցընել. 2. յարդարել, չափել. 3. կարծիք ընել. պարըչդըրմէ. 2. պէրէԺիճէ, սազդարմէ. 3. բահին կիսէ։

Συμβίβασις - εως (ἡ) καὶ

Συμβιβασμὸς (ὁ) riconciliazione. հաշտութիւն. պարբ։

Σύμβιος (ὁ, ἡ) chi vive insieme, consorte. միասին ապրող, կենակից, ընկերակից · պէրաբեր Իալըյան, Իրկ։

Συμβιοτεύω. *M.* ευσω. καὶ

Συμβιόω - ῶ. *M.* ώσομαι. convivere. միասին ապրիլ · պէրէչ Իալըմէ։

Συμβίωσις - εως (ἡ) convivio, il vivere insieme. կենակցութիւն · պէչէ Իալընմըշլըէ։

Συμβιωτὴς - οῦ (ὁ) = Σύμβιος (*Λατ.* contubernalis).

Σύμβλησις - εως (ἡ) commessura, giuntura. 2. comparazione. 3. arpione. յարուածք, յօդ, կցորդութիւն. 2. բաղդատութիւն. 3. ծզնիկք · չընմա, չէչդիրմէ, ճիճ. 2. Իիչղիկ. 3. բեչէ։

Συμβλητὸς - ἡ - ὸν. comparabile. բաղդատելի · Իիչղիճ օլաճաղչէր։

Συμβοηθέω - ῶ. *M.* ήσω. soccorrere, correre a soccorso. օգնել, օգնութեան վազել · Իապրը կիսէ, Իապրմ գօչմէ։

Συμβοηθὸς (ὁ, ἡ) che corre a soccorso, ausiliare. օգնութեան վազող, օգնիչ · Իապրմա գօչան, Իապրմիչ։

Συμβόλαιον (τὸ) contratto. պայմանագիր, գաշնագրութիւն · գավչ չոբն Նախէ։

Συμβολὴ (ἡ) giuntura, commessura. 2. attacco. յօգուտրութիւն, կցորդութիւն. 2. ձեռք ձեռքի գալը, կռիւ · չոբիմ, պէրէչիլմէ, ոճիք · 2. Իէլէչիլէ, պեօյնէչ · (συνήθ.) scotto, quota. Հանգանակ, վճարած ճաչըն · արիճանի, հերֆանի իւր ուշ Բահմարան հիր վեսի պէչէկն հիսաբ · 4. = Σύμβλησις (3).

Συμβολικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. simbolico, allegorico. Նշանակական, այլաբանական. Նիշանափրի, գուիչէլմիչի, դիմաչէ։

Σύμβολον (τὸ) presagio. 2. simbolo. 3. patto. 4. caparra. Նշան (ապագայնի) · 2. Հանգանակի · 3. գաղձ · 4. գրաւական · պէչէլէ, ալըճիճ · 2. արիճանի · 3. չոբի, գավչ · 4. վեչ։

Σύμβολος (ὁ, ἡ) che s' incontra con qualcuno. միմեանց դիմացը եկող · պէրէնիճէն գուէչըճըա էչէճան։

Συμβούλευμα (τὸ) consiglio dato. առաջարկ խորհուրդ · Էրէնէչ Իօչ-օ, Էրէնէկն Նախիճմի։

Συμβουλευτὴς - οῦ (ὁ) consigliere. խորհրդական · գ-չավէրէճի։

Συμβουλευτικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. proprio a consigliare. խորհուրդ տալու յարմար · Նախիճի Էրճիկի գայիր։

Συμβουλεύω. *M.* εύσω. consigliare. խորհուրդ տալ · Նախիճի Էրճիմ · (μσ.) consultare, consigliarsi. խորհուրդ ընել,

Digitized by Google

խորհուրդ հարցնել. գնալ խրճ. գնալ խրճ. գնալ խրճ.

Συμβουλή καὶ Συμβουλία (ἡ) consiglio. 2. consulta. խորհուրդ. 2. խորհրդակցություն. առաջարկ, խրատ. 2. գնալ խրճ.

Συμβούλιον (τὸ) il consiglio, assemblea. խորհրդակից, ժողով. գնալ խրճ, տիեզ, գիվան.

Σύμβουλος (ὁ, ἡ) consigliere. խորհրդական. գնալ խրճ.

Συμπαθητής - οῦ (ὁ) condiscepolo. գասակից, ուսումնակից. խրճապետ.

Συμπαθάνω. Μ. μαθήσομαι. imparare insieme. միասին սորվիլ. միտքեր խոչընդոտ.

Συμμαρτυρ - υρος (ὁ, ἡ) compagno di testimonianza. վկայակից. միտքեր կոչ-ված վկան.

Συμμαρτυρίω - ῶ. Μ. ήσω. attestare insieme. միասին վկայել. միտքեր կոչված վկան.

Συμμαχίω - ῶ. Μ. ήσω. far alleanza, esser alleato. դաշնակցիլ, հզրակակից բլլալ. ամրապնդել, գործընկեր ունել.

Συμμαχία (ἡ) alleanza, confederazione. հզրակակցություն. համագործ, ամր.

Συμμαχικος - ἡ - όν. che concerne l'alleanza. հզրակակցության պատկանած. համագործակից ամրապնդ. — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Συμμάχομαι. Μ. μαχοῦμαι. combattere con uno contro qualcun' altro, ajutare qualcuno nella guerra. ուրիշ մը հետ ուրիշի մը դեմ կռվիլ, կռած ժողովուրդ. միասին իւր դաշինքը գործել պատերազմի, տե. քաշել խորքը առանձ.

Σύμμαχος (ὁ, ἡ) commilitone, compagno di guerra, confederato, alleato. պատերազմակից, հզրակակից. գինակ ուրիշ, ամրապնդել, գործընկեր.

Συμμένω. Μ. μενῶ. durare. տեւել. պայման, տևողիլ.

Συμμερίζω. Μ. ίσω. partecipare. մասնակից բլլալ, հաղորդակցիլ. հավասար ըլլալ.

Συμμεταδίδωμι. Μ. μεταδώσω. comunicare. մասնակից ընել. հավասար տալ.

Συμμετέχω. Μ. μεθέξω. partecipare. հաղորդակցիլ. հավասար ըլլալ.

Συμμέτοχος (ὁ, ἡ) partecipe. հաղորդակից, մասնակից. հավասար.

Συμμετρέω - ῶ. Μ. ήσω. misurare coll' istessa misura. ուրիշ չափավ չափել. միտքեր խոլլիլ իւր խոլլիով. չէրեզմանել.

Συμμετρία (ἡ) simmetria, proporzione. չափակցություն, համամասնություն. միտքեր չէրեզված ըլլալը, սիմետրիա, գեղանկարիչ.

Σύμμετρος (ὁ, ἡ) che è della medesima misura, proporzionato. համաչափ, համամասն. միտքեր չէրեզված, գեղանկարչի. — μέτρως, ἐπίῤῥ.

Συμμηνία (ἡ) interlunio. լուսնին չերեւալ միջոցը. հոլոլի գոգը.

Σύμμιγα καὶ Συμμίγδην, ἐπίῤῥ. = **Συμμίκτως.**

Συμμιγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) = **Σύμμικτος.**

Σύμμιγμα (τὸ) mescuglio, mistura. խառնուրդ. գործելիք նիւթ, գործելելիք.

Συμμίγνυμι. Μ. μίξω. commischiare. միաձ խառնել. միտքեր գործելելիք. (μέ. ἡ πθ.) congiungersi, unirsi, conversare, abboccarsi, venir alle mani, azzuffarsi. զուգիլ, միաբերիլ, կռնտիլ, խօսակցիլ, ձեռք ձեռքի գալ, կռուիլ. լիքիլ, ընկերանալ, սուրհանդակ, հետևակ. միտքեր խոլլիլ, միաբերիլ, իւլլիլ.

Σύμμικτος (ὁ, ἡ) commischiato. խառնափնդոր. գործած, գործելելի.

Συμμίκτως, ἐπίῤῥ. mescolatamente. խառնակուռն. գործելելիք իւր, գործած.

Σύμμιξις - εως (ἡ) mescolanza, mistura. խառնուիլը, խառնուրդ. գործելելիք, գործելելիք. πτλ. (ὅδε τὸ ῥῆμα).

Συμμορία (ἡ) società, compagnia. ընկերակցություն, ընկերակցանություն. խորհուրդ, չերեփ, գործընկերի.

Σύμμορος (ὁ, ἡ) = **Συντελής.**

Σύμμορφος (ὁ, ἡ) conforme. նմանակից, համանակից. գնալ-ցած, նմանի.

Συμμορφόω - ῶ. Μ. ώσω. conformare. կերպարանակից ընել, համանցընել. գնալցած կերիլ, գնալ կերիլ.

Συμπαγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) compatto. հմ. կռած. ամուր, կիպ, գոյ.

Συμπάθεια (ἡ) simpatia, compassione. համակրանություն, կարեկցանություն. գնալ գոգը, խղճկոտանք, ցաւակից, տրտմալը.

Συμπαθέω - ῶ. Μ. ήσω. compatire. կարեկցիլ. տրտմալ օգնել, խղճկոտ.

Συμπαθὴς - ἐος (ὁ, ἡ) colui che compatisce, compassionante. կարեկից, ցաւակից. տրտմալը. — παθῶς, ἐπίῤῥ.

Συμπαθητικος - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. compassionante, misericordioso. կարեկից, գիմած. տրտմալը, ինչ-գիմած.

Συμπαίζω. Μ. παίξομαι. giuocar insieme. միասին խաղալ. միտքեր օյնած.

Συμπαίκτης - ου (ὁ) καὶ

Συμπαίκτωρ - ορος (ὁ) compagno di giuoco. միասին խաղցոց. միտքեր օյնած, օյնած օրիակը.

Συμπαλαίω. Μ. αίσω. lottare insieme. միասին ծեծկըռիլ. միտքեր գալ-կռիլ.

Συμπανηγυρίζω. Μ. ίσω. festeggiare insieme. միասին տաճիլ՝ հանգէս ընել. միտքեր խրճա՝ ընկերի կերիլ.

Συμπαραβάλλω. Μ. αλῶ. comparare insieme. միասին բաղդատիլ. միտքեր ինչ-ինչ կերիլ.

Συμπαραλαμβάνω. Μ. λήψομαι. prender insieme. միասին առնիլ. միտքեր ընել.

Συμπαρασκευάζω. Μ. άσω. preparare insieme. միասին պատրաստիլ. միտքեր կերպարիլ կերիլ.

Συμπαρατάσσομαι (τάττομαι). **Μ. τάξομαι.** schierarsi insieme. միասին շարիլ, պատերազմի կոչիլ. միտքեր գինվորիլ՝ գինակ գործել.

Συμπάρειμι. Μ. ἔσομαι. trovarsi presente con qualcuno nel medesimo tempo. ուրիշի մը հետ միևնոյն ժամանակ միտքեր կոչված իւր հանդիպած ընել.

Συμπάρειμι. Μ. ειμι. passare insieme. միասին անցնիլ. միտքեր կոչել.

Digitized by Google

Συμπαρίπομαι. *M.* ίψομαι. seguire qualcuno da vicino. հավեմ հրեմալ· խոնը ոչբա վարմա։

Συμπαρίσταμαι. *M.* στήσομαι. assistere. օգնել· խորհրդ տանմաք։

Συμπάροικος (ὁ, ἡ) coabitatore. բնակակից· պետի օլան։

Σύμπας - αντος (- πασα, - παν.) tutto insieme ամբողջ միասին· հետի պրոպիր։

Συμπάσχω. *M.* πείσομαι. compatire. համբակցիլ· փորփալ օլմաք, խորհրդ։

Συμπατριώτης - ου (ὁ) compatriota. հայրենակից· հարևիցիր։

Συμπέμπω. *M.* πέμψω. mandare insieme. միասին խրկել· պրոպիր խալամաք։

Συμπενθέω - ῶ. *M.* ήσω. compatire. ցաւակից լլալ· պրոպալ օլմաք։

Συμπεραίνω. *M.* ανῶ. terminar insieme. 2. conchiudere. միասին լմցընել՝ կատարել։ 2· եզրակացութիւն հանել· պրոպիր պիրիպի՝ խեթիլ կիմէ։ 2· նիւթին էջը փակել։

Συμπέρασμα (τὸ) conchiusione. եզրակացութիւն· նիւթին։

Συμπερασματικός - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. conchiudente. եզրակացուցիչ· նիւթին էջը փակող։

Συμπερασμὸς (ὁ) conchiusione. եզրակացութիւն, հետեւութիւն· նիւթի, ասի։

Συμπερίεμι. *M.* εἰμι. καὶ

Συμπεριέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. girar intorno assieme. միասին բոլորտիքը պտըտիլ· պրոպիր կիրճիքը փոլչմաք։

Συμπεριέχω. *M.* έξω. comprendere insieme. միասին պարունակիլ· պրոպիր իմաթ կիմէ։

Συμπεριθέω. *M.* θεύσομαι. = Συμπεριτρέχω.

Συμπεριλαμβάνω. *M.* λήψομαι. comprendere insieme. միասին բովանդակիլ· պրէլի իչիմ կիմէ։

Συμπεριοδεύω. *M.* εύσω. = Συμπεριέρχομαι.

Συμπεριπατέω - ῶ. *M.* ήσω. passeggiare assieme. միասին ժուռ գալ· պրոպիր իչկիմէ։

Συμπεριτρέχω. *M.* δραμοῦμαι. correre intorno assieme. միասին բոլորտիքը վազէլ· պէրլէտիր կիրճիքը փոլչմաք։

Συμπεριφέρω. *M.* περιοίσω. portar insieme intorno. միասին բոլորտիքը տանիլ· պէրլէտիր կիրճիքը իչկիրմէ։ (συνήθ. πθ. ἡ μσ.) girare intorno assieme. 2. conformarsi alla volontà di... condiscendere. միասին բոլորտիքը պտըտիլ· 2· ումի մը կամացը յարմարիլ, կիմանիլ· պէրլէտիր կիրճիքը փոլչմաք· 2· պէրճիքին բարեհնչիլ տալ, ինկնդչիլ կիմէ։

Συμπεριφορὰ (ἡ) condiscendenza, compiacenza. ներողամտութիւն, կիմանիլը· չէֆէրի, ինկնդչիլ։

Συμπέτομαι. *M.* πτήσομαι. volare insieme. միասին թռչիլ· պրոպիր ուչմաք։

Σύμπηκτος (ὁ, ἡ) compatto. հոծ, կուռ· ըմբէք, փոյտ· ֆէր։

Συμπιέζω. *M.* ίσω. comprimere. ճնշիլ, հզմիլ· ըմբճիթ, պասմաք, խըչիր։

Συμπίεσις - εως (ἡ) compressione. ճնշում, հզմում· ըմբճիր, պասմա, խըչիր։

Συμπιεσμὸς (ὁ) = τ. προηγ.

Συμπίνω. *M.* πίομαι. bevere insieme. միասին խմել· պրոպիր իչմէք։

Συμπιπράσκω. *M.* περάσω. vendere insieme. միասին ծախել· պրոպիր սաթմաք։

Συμπίπτω. *M.* πεσοῦμαι. cader assieme, coincidere. 2. succedere, accadere. միասին ինկնալ· 2· համընկալիլ, պատահիլ· պրոպիր տիւչիր· 2· ըստ կիմէ, վատը օլմաք։

Συμπλανάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. errare insieme. միասին թափառիլ· պէրլէտիր ավրմէք իչիմէ։

Συμπλεκὴς - έος (ὁ, ἡ) intrecciato. միահեղ հատած· պրոպիր խօրէլմիչ։

Σύμπλεκτος - η - ον. = τ. προηγ.

Συμπλέκω. *M.* πλέξω. intrecciare. միահեղ հատել· պրոպիր խօրմէ· (συνήθ. μσ.) venir alle mani. 2. congiungersi, far l'atto venereo. մեռք մեռքի գալ· 2· զատիլ, չարչարիլ· կռլէնչմէ։ 2· գործ կիմէ։

Σύμπλεξις - εως (ἡ) complicazione. յարակցութիւն, զուգատարութիւն· պէրլէնչմէ, ասլնչմա։

Συμπλέω. *M.* πλεύσομαι. navigare insieme. միասին նաւել· պրոպիր կէմ իլէ կիտիմէ։

Συμπλήρης - εος (ὁ, ἡ) ripieno. բովանդակուն, լեռի լեցուն· փօֆ փոլու։

Συμπληρόω - ῶ. *M.* ώσω. riempiere. լիզգուլ, ասատ լեցընել· փօֆ փոլու կիմէ, նչի փօֆ փոլմաք· (μτνμ.) = Ἐκπληρῶ.

Συμπλήρωμα (τὸ) compimento. կատարում, լրում· խեթիլչիկի, խնամլըք։

Συμπλήρωσις - εως (ἡ) l'azione di riempiere, di compire. լիզգում, կատարում· փոլտարմա, խեթիլ կիմէ։

Συμπληρωτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. complitivo. ատարիչ· խեթիլ էիսի։

Συμπλοκὴ (ἡ) conflitto, attacco di battaglia. 2. complicazione, connessione. 3. colto. մեռք մեռքի գալը, բռնչնաչի պատերազմի· 2· կցորդութիւն, յօդատարութիւն· 3· միրձատարութիւն, խառնիք· իլլնչիլ, փեչիլ· 2· ասլնչմա, ասիճ· 3· գիմաիչ։

Σύμπλοος - ους (ὁ, ἡ) chi naviga insieme. միասին նաւատիզ· պրոպիր կէմ իտլնմալը· էիսի։

Συμπνέω. *M.* εύσω. conspirare. համաձայնիլ ընլլալ· խօսք ընել· ահի սա ֆէյտան կիմէ, պէօզ պէրլէչի կիմէ։

Σύμπνοια (ἡ) conspirazione. միաբանութիւն, խօսքը մէկ ընելը· համահաւան, պէօզ պէրլէչի, ահի սա ֆէյտան։

Σύμπνοος - ους (ὁ, ἡ) conspiratore. համաձայնող, խօսք ընող· գործիչիկի, պէօզ պէրլէչի էիսի։

Συμπολεμέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere insieme. միասին պատերազմիլ· պրոպիր կիտլնչկնլիմէ։

Συμπολεμίζω. *M.* ίσω. = τ. προηγ.

Συμπολιορκέω - ῶ. *M.* ήσω. assediare insieme. միասին պաշարել· պրոպիր համահարչիկ ալմաք։

Digitized by Google

Συμπολιτεία (ἡ) unione di più città o stati, stati uniti. 2. fortuito. Συμπολιτεύω. M. εὐσω. governare assieme lo stato. Σύμπολίτης - ου (ὁ) concittadino. Συμπορεύομαι. M. εὐσομαι. andare assieme. Συμπορισμὸς (ὁ) provvisione di cose procurate da più parti. Σύμποσία (ἡ) = Σύμποσις. Συμποσιάζω. M. άσω. convivare, mangiare e bere assieme, esser commensale. Συμποσιακὸς - ἡ - όν. convivale. Συμποσιάρχης - ου καὶ Συμποσίαρχος (ὁ) il capo, il presidente d' un banchetto. Συμποσιαστὴς - οῦ (ὁ) commensale. Σύμποσιον (τὸ) banchetto, convito, pasto. Σύμποσις - εως (ἡ) l'azione di bere insieme. 2. = Συμπόσιον. Συμπότης - ου (ὁ) conviva. Συμπραγματεύομαι. M. εὐσομαι. occuparsi insieme in qualche cosa. Συμπράκτωρ - ορος (ὁ) cooperante. Σύμπραξις - εως (ἡ) cooperazione. Συμπράσσω (ττω.) M. άξω. cooperare. Συμπρεσβευτὴς - οῦ (ὁ) compagno d' ambasciata. Συμπρεσβεύω. M. εὐσω. esser compagno d' ambasciata. Σύμπρεσβυς - εως (ὁ) = Συμπρεσβευτής. Συμπρόσειμι. M. ἐσομαι. esser presente assieme. Συμπροσέχω. M. ἑξω. attendere insieme. Συμπροφητεύω. M. εὐσω. profetizzare insieme. Συμπτύσσω. M. πτύξω. piegare strettamente. Σύμπτωμα (τὸ) accidente, caso. 2. sintomo.

Συμπολιτεία (ἡ) unione di più città o stati, stati uniti. Συμπολιτεύω. M. εὐσω. governare assieme lo stato. Συμπολίτης - ου (ὁ) concittadino. Συμπορεύομαι. M. εὐσομαι. andare assieme. Συμπορισμὸς (ὁ) provvisione di cose procurate da più parti. Σύμποσία (ἡ) = Σύμποσις. Συμποσιάζω. M. άσω. convivare, mangiare e bere assieme, esser commensale. Συμποσιακὸς - ἡ - όν. convivale. Συμποσιάρχης - ου καὶ Συμποσίαρχος (ὁ) il capo, il presidente d' un banchetto. Συμποσιαστὴς - οῦ (ὁ) commensale. Σύμποσιον (τὸ) banchetto, convito, pasto. Σύμποσις - εως (ἡ) l'azione di bere insieme. 2. = Συμπόσιον. Συμπότης - ου (ὁ) conviva. Συμπραγματεύομαι. M. εὐσομαι. occuparsi insieme in qualche cosa. Συμπράκτωρ - ορος (ὁ) cooperante. Σύμπραξις - εως (ἡ) cooperazione. Συμπράσσω (ττω.) M. άξω. cooperare. Συμπρεσβευτὴς - οῦ (ὁ) compagno d' ambasciata. Συμπρεσβεύω. M. εὐσω. esser compagno d' ambasciata. Σύμπρεσβυς - εως (ὁ) = Συμπρεσβευτής. Συμπρόσειμι. M. ἐσομαι. esser presente assieme. Συμπροσέχω. M. ἑξω. attendere insieme. Συμπροφητεύω. M. εὐσω. profetizzare insieme. Συμπτύσσω. M. πτύξω. piegare strettamente. Σύμπτωμα (τὸ) accidente, caso. 2. sintomo. 2. fortuito. Συμπτωματικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. sintomatico. 2. fortuito. Σύμπτωσις - εως (ἡ) coincidenza. 2. conflitto, attacco di battaglia. Συμπυκνόω - ῶ. M. ώσω. condensare. Συμφέρον. οὐδ. τ. μτχ. τ. Συμφέρω. (συνήθ. ὡς οὐσ.) interesse. Συμφέρω. M. συνοίσω. portar insieme. 2. sopportar insieme. 3. radunare, ammassare. Συμφορὰ (ἡ) ammassamento. 2. avvenimento. 3. disgrazia, calamità. Συμφορεύω - ῶ. M. ήσω. ammassare, ammucchiare. Σύμφορημα (τὸ) mucchio. Σύμφορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - φόρως. utile, vantaggioso. 2. adattato, convenevole. Συμφράζομαι. M. φράσομαι. consigliarsi, meditare. Συμφράσσω (ττω.) M. άξω. cingere, serrare d' intorno. Συμφρονέω - ῶ. M. ησω. esser d' accordo, conspirare. 2. conghietturare. Συμφυγγάνω. M. φθίγξομαι. = Συμφωνῶ. Συμφιλέω - ῶ. M. ήσω. amarsi vicendevolmente. Συμφιλοσοφέω - ῶ. M. ησω. disputare con qualcuno delle questioni filosofiche. Συμφοιτάω - ῶ. M. ήσω. esser condiscepolo. Συμφοιτητὴς - οῦ (ὁ) condiscepolo. Συμφορὰ (ἡ) ammassamento. 2. avvenimento. 3. disgrazia, calamità. Συμφορεύω - ῶ. M. ήσω. ammassare, ammucchiare. Σύμφορημα (τὸ) mucchio. Σύμφορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - φόρως. utile, vantaggioso. 2. adattato, convenevole. Συμφράζομαι. M. φράσομαι. consigliarsi, meditare. Συμφράσσω (ττω.) M. άξω. cingere, serrare d' intorno. Συμφρονέω - ῶ. M. ησω. esser d' accordo, conspirare. 2. conghietturare. Συμφυγγάνω. M. φθίγξομαι. = Συμφωνῶ. Συμφιλέω - ῶ. M. ήσω. amarsi vicendevolmente. Συμφιλοσοφέω - ῶ. M. ησω. disputare con qualcuno delle questioni filosofiche. Συμφοιτάω - ῶ. M. ήσω. esser condiscepolo. Συμφοιτητὴς - οῦ (ὁ) condiscepolo.

Digitized by Google

ինֆին՝ նեւտիւ նեւինֆին օլմաք. 2. իւհֆին նիւխտ։

Συμφρόνησις - εως (ἡ) consenso, accordo. հաւանութիւն, համաձայնութիւն. իւիֆֆաք, նեւտիւ՝ նեւինֆին օլմաք։

Συμφροσύνη (ἡ) = τ. προηγ.

Σύμφρων - ονος (ὁ, ἡ) consenziente, concorde. համակամ, համաչտնչ. գ-նիւնիֆին, նեւտիւ, նեւինֆին։

Συμφυης - έος (ὁ, ἡ) connaturale, innato. համաբնական, բնդգրգայս. ղալի, իւալի, ռոպերտա։ — φυῶς, ἐπίῤῥ.

Συμφυλέτης - ου (ὁ) ch' è dell' istessa tribù. ՝նդի ցեղէ եղօղ. պէր գ-պէլեւոին օլան. 2. (ἐπιμ.) connazionale. համազգի. պէր գէլեւնիոին օլան։

Σύμφυλος (ὁ, ἡ) ch' è dell' istessa tribù. ՝նդի ցեղէ եղօղ. պէր գ-պէլեւոին։

Συμφύρδην, ἐπίῤῥ. mescolatamente. խառնիճ խուռն. գ-պրմա-գ-րէլ։

Συμφυρμός (ὁ) mescolanza. խառնուելը. գ-րէւէլգ-լէբ։

Συμφυρτος (ὁ, ἡ) mescolato. խառնակեալ. գ-պրմա-գ-րէլ։

Συμφύρω. M. φύρσω. mescolare. խառնել. գ-րէւէրմա-գ-րմաք։

Σύμφυτος (ὁ, ἡ) innato, naturale. բնագոյս, բնական. իւալի, գէղծօղ, ռոպերտա։

Συμφύω. M. φύσω. incorporare, unire. մէկ բնել, միաւորել. պէր նիւխտ. պէրլէ-գ-րէրմէ, գ-ալ-գ-պարմաք. (μσ.) nascere insieme, essere connaturale. 2. unirsi, congiungersi. միասէռ ծնանիլ, բնական ըլլալ. 2. միաւորիլ, գալգիլ. պէրլէ գօլմաք, իւալի՝ ղալի օլմաք. 2. պէրլէ-գ-լմաք, գ-վազմաք։

Συμφωνέω - ῶ. M. ήσω. consonare. 2. esser d' accordo. համաձայնիլ. 2. համաչտնչ՝ միասին ըլլալ. ահին նիւխտ. 2. գ-նիւնիֆին նեւտիւ օլմաք։

Συμφώνησις - εως (ἡ) consonanza. 2. concordia. համաձայնութիւն, ներդաշնակութիւն. 2. միաբանութիւն. ահին. 2. իւիֆֆաք, պէրլէ։

Συμφωνία (ἡ) = Συμφώνησις. concerto. ներդաշնակութիւն. ահին։

Σύμφωνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - φώνως. concorde. 2. consonante. համակամ, միաբան. 2. բաղաձայն. գ-նիւնիֆին, նեւտիւ. 2. պ-նէվի։

Συμψηφίζω. M. ίσω. calcolare insieme. միասէռ հաշուել. պէրլէ գ-նօպ նիւխտ։

Σύμψηφος (ὁ, ἡ) che dà l' istesso suffragio, concorde, ՝նդի քուէն տուօղ, համակամ. պէր այի գ-նուօյք վէրճի, գ-նիւնիֆին։

Συμψυχέω, Συμψυχία, Σύμψυχος. = Ὁμοψυχέω κτλ.

Σὺν καὶ Ἀττ. Ξὺν. προθ. con, insieme. հետ, միասէռ, ընդ. պէրլէ, պէրաբեր, իւլէ։

Συναγγέλλω. M. ελῶ. annunziare assieme. միասէռ իմացընել պատգամ տալ. պէրաբեր խապէր վէրճի։

Συναγορεύω. M. εύσω. difender la causa di... esser l'avvocato di... ՁՀին գատը պաշտպանել, փաստաբան ըլլալ. պէրլ-նիւին գալօրճի վէրճի՝ նեւտիւ։

Συνάγχη (ἡ) squinanzia, angina. փալագաւ. հիւանդ։

Συνάγω. M. άξω. congregare, raccogliere. 2. unire. 3. accogliere. 4. conchiudere. հաւաքել, ժողվել. 2. միաւորել. 3. սիրով ընդունիլ. 4. եզրակացութիւն հանել. պէրէ-պէրճի, ճիւ նիւխտ, իւօլմաք. 2. պէր նիւխտ. 3. հանիպոպէն գալօլ նիւխտ. 4. նիւիֆի էլէթմաք։

Συναγωγή (ἡ) radunanza, congregazione, assemblea. 2. conchiusione. ժողվի. 2. եզրակացութիւն. գ-նիւնէք, պէլէն, փէյնիր, ճէլէս. 2. նիւիֆի։

Συναγώγιον (τὸ) scotto, quota. հանգանակ. բ-նիֆինէ։

Συναγωνίζομαι. M. ίσομαι. combattere insieme, ajutare, soccorrere. միասէռ կռուիլ, օգնել. պէրաբեր գ-նօյ-լմաք, իւրճմ աստմաք։

Συναγώνισμα (τὸ) concorso. օգնութիւն. իւրճմ։

Συναγωνιστης - οῦ (ὁ) = Σύμμαχος.

Συνάδελφος (ὁ, ἡ) confratello. եղբայրակից. իօլտաշ։

Συναδικέω - ῶ. M. ήσω. esser complice d'un' ingiustizia. անիրաւութեան մէջ եղբօրդ ըլլալ; պէր նեհաթլէը իլճաթ օլմաք։

Συνᾴδω, M. ᾴσομαι. cantar assieme. միասէռ երգել. 2. = Συμφωνῶ (2).

Συναθροίζω. M. οίσω. ammassare. կուտել. իբլմաք։

Συνάθροισις - εως (ἡ) = Συναθροισμός.

Συνάθροισμα (τὸ) mucchio. գէզ, կոյտ. իբլէմէ։

Συναθροισμὸς (ὁ) accumulazione. գիզելէբ. իբլմա, պէրէ-պէրճի։

Συναίνεσις - εως (ἡ) assenso, approvazione. հաւանութիւն, համաձայնութիւն. բէյը, գ-նէյլէբ։

Συναινέτης - ου (ὁ) partigiano. կուսակից, համախոհ. իւօշգ-նէր, իւալի։

Συναινέω - ῶ. M. αινέσω. acconsentire, approvare. հաւանել, ընդունիլ. բէյը վէրճի, գ-նէյլէբ, գալի օլմաք, գ-նուլ-լանմաք։

Σύναινος (ὁ, ἡ) = Σύμφωνος (2).

Συναίρεσις - εως (ἡ) (Γρμτ.) contrazione, riduzione di due sillabe in una sineresi. երկու վանկը մէկ ընելը. իւի հիճայի պէր հիճ նիւխտ։

Συναιρέω - ῶ. M. ήσω. prender assieme. 2. restringere, abbreviare. միասէռ բռնել. 2. սեզմել, կարճել. պէրաբեր ալմաք. 2. -գ-իւմաք, գ-նա-լիւմաք։

Συναίρω. M. αρῶ. elevare assieme. 2. soccorrere, ajutare. միասէռ վերցընել. 2. օգնել. պէրաբեր գ-նալ-գ-րմաք. 2. իւրճմ նիւխտ։

Συναισθάνομαι. M. αισθήσομαι. sentire assieme. միասէռ զգալ. պէրաբեր գ-նյմաք։

Συναίσθησις - εως (ἡ) sentimento interiore. ներքին զգայութիւն. հաճկի գ-նուն։

Συναιτιάομαι - ῶμαι. M. άσομαι. accusare insieme. միասէռ մեղաւորանել. պէրէ-գ-րէ-գ-նիւ նիւխտ՝ իւրճմ-գ-լմաք։

Digitized by Google

Συναίτιος (ὁ, ἡ) complice. միաբանիչ. հետապատճառ, հետաքրքիր:

Σύναιχμος (ὁ, ἡ) = **Σύμμαχος.**

Συνακμάζω. *M.* άσω. fiorire nell' età insieme. 2. infiammarsi assieme. միասին ծաղկիլ ծաղկիլ (առիթի մէջ). 2. միասին բռնկիլ. միաժամանակ վիշտերէն՝ կիրքէն կամ ըղձէն երկար. 2. միասին ցաւիլ:

Συνακολουθέω-ῶ. *M.* ήσω. accompagnare, seguire. ընկերանալ. հետեւիլ. համաձայնիլ կրկին, միասին վարուիլ:

Συνακόλουθος (ὁ, ἡ) accompagnatore. ընկերակից. համաձայն:

Συνακούω. *M.* ακούσομαι. udire assieme. միասին լսել. միաժամանակ իմանալ:

Συνακτήριον (τὸ) luogo di radunanza. ժողովարան. տեղ. հաւաքատեղի հասկ:

Συνακτικός-ή-όν. collettivo. հաւաքական. միտք:

Συναλαλάζω. *M.* άσω. gridare assieme. միասին ազաղակել. միաժամանակ հայհոյել:

Συναλγέω-ῶ. *M.* ήσω. condolersi. ցաւակցիլ. միասին ցաւիլ:

Συναλλαγή (ἡ) commercio, conversazione, convenzione, contrattamento. 2. conciliazione. առեւտրականութիւն, վաճառականութիւն, առեւտրականութիւն. 2. հաշտութիւն. ախոյեան, միաբանութիւն. 2. դարձ:

Συνάλλαγμα (τὸ) cambio. փոխանակութիւն. փոխադրութիւն:

Συναλλαγματικός-ή-όν. (καὶ ἐπίρ.) commerciale. առեւտրական. ախոյեանական, միաբանական:

Συναλλακτής-οῦ (ὁ) conciliatore. 2. contrattante. հաշտեցնող. 2. գործակից. դարձուածքի. 2. վաճառական:

Συναλλακτικός-ή-όν. conciliatorio. հաշտական. դարձուածքային. ἴδε καὶ Συναλλαγματικός.

Συνάλλαξις-εως (ἡ) = **Συναλλαγή.**

Συναλλάσσω (ττω). *M.* άξω. far un cambio. 2. conciliare. փոխադարձ ընել. 2. հաշտեցընել. բարեկամ միմիայն. 2. դարձուածք. (ἑλλ. ἡ μσ. καὶ πθ.) contrattare, aver commercio con qualcuno, negoziare. գործառնութիւն ընել, առեւտուր ընել, ծախել գնել. փոխանակել, դարձուածքել, ախոյեան միմիայն, ուրիշ տեղ:

Συναλοιφή (ἡ) riduzione di due vocali in una. երկու ձայնաւորի միաւորելը՝ ինչպէս իր ան միմիայն:

Συναμαρτάνω. *M.* ήσομαι. peccare con qualcuno. ինչ մը հետ միասին. միասին իր հետ հետևեալ:

Σύναμμα (τὸ) nodo. կապ. գոտի:

Συναμύνω. *M.* υνῶ. = **Συμβοηθῶ.**

Συναμφότερος-α-ον. (κυρ εἰς τὸ πλθ.) tutti e due insieme. երկուքն ալ միասին. իրենք իրենց:

Συνάμφω (ἀνάρθ.) tutti e due insieme. երկուքն ալ ինքնին. իրենք տի միաբանիլ:

Συναναβαίνω. *M.* βήσομαι. salire assieme. միասին ելլել. միաբանիլ ելեւէջել:

Συναναγινώσκω. *M* γνώσομαι. leggere assieme. միասին կարդալ. միաբանիլ տեսակ:

Συναναγω. *M.* άξω. portare sopra assieme. միասին վեր առնել. առնել. միաբանիլ իրարու բերել ներքին-բերել:

Συναναλαμβάνω. *M.* λήψομαι. ricevere insieme. միասին ընդունիլ. միաբանիլ հասկնալ. կրկին:

Συναναλίσκω. *M.* αλώσω. spender insieme. միասին վատնել. միաբանիլ հասկ կրկին, առքի կրկին:

Συναναμιμνήσκω. *M.* αναμνήσω. ricordare in pari tempo. նոյն առնուած մէկ միտքը ձգել. միաբանիլ ընդհանուր վիշտ միասին՝ ջնջելու ըղձերը:

Συναναπαύομαι. *M.* παύσομαι. riposare insieme. միասին հանգչիլ. միաբանիլ հանգիստ կրկին՝ նիցիս ալեր, տկնկին:

Συναναπληρόω-ῶ. *M.* ώσω. riempiere, compire insieme. միասին լեցընել կատարել. միաբանիլ ուղղութիւն՝ կիսել կրկին:

Συναναπράσσω (ττω). *M.* πράξω. esigere insieme. միասին պահանջել. միաբանիլ իրարու կրկին:

Συνάναρχος (ὁ, ἡ) coeterno. յաւիտենական. հին կրկին:

Συναναστρέφω. *M.* ψω. tornar insieme. միասին դառնալ. միաբանիլ փոխանակ. (μσ.) conversare. կենակցիլ. կենցաղել. իրարու:

Συναναστροφή (ἡ) conversazione. կենակցութիւն, կենցաղավարութիւն. հանդիսութիւն, համախմբութիւն:

Συνανατέλλομαι. *M.* τελοῦμαι sorger, spuntare insieme. միասին ծագիլ. միաբանիլ ուղիղ ելքին:

Συνανατρέφω. *M.* θρέψω. allevare insieme. միասին սնուցանել միջոցել. միաբանիլ միասին պատրաստել:

Συναναχορεύω. *M.* εύσω. danzare insieme. միասին պարել. միաբանիլ իրար հետ:

Συναναχωρέω-ῶ. *M.* ήσω. partire insieme. միասին գալ. միաբանիլ հետ կրկին՝ անջատիլ:

Συνάνειμι. *M.* ειμι. καὶ

Συνανέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. ascendere assieme. միասին վեր ելլել. միաբանիլ իջեւանել ելեւէջել:

Συνανθέω-ῶ. *M.* ήσω. fiorire assieme. միասին ծաղկիլ. միաբանիլ ընկերանալ:

Συνανθρωπεύω καὶ (συχνότ.) **-εύομαι.** *M.* εύσω-ομαι. vivere frà gli uomini. մարդոց մէջ կեանք անցնել. ընկերանալ հետ իրարու՝ ընկերանալ:

Συνανθρωπέω-ῶ. *M.* ήσω καὶ

Συνανθρωπίζω. *M.* ίσω. = **Συνανθρωπεύω.**

Συνανίστημι. *M.* αναστήσω. levare, alzare insieme. միասին վերցընել. միաբանիլ իրարու:

Συνανοίγνυμι (-οίγω). *M.* ανοίξω. aprire insieme. միասին բանալ. միաբանիլ հասկ:

Συναντάω (-άω)-ῶ. *M.* ήσω. incontrare. հանդիպիլ. բան կրկին:

Συνάντημα (τὸ) incontro, avvenimento. դիպուած, դէպք. վերջ, ըստ:

Digitized by Google

Συνάντησις - εως (ἡ) scontro. համգիպում. բառ կռիվ։

Συναντιλαμβάνομαι. *M.* λήψομαι. ajutare, soccorrere. օգնել. խորհրդ տալով։

Συναντίληψις - εως (ἡ) soccorso, assistenza. օգնություն. խորհուրդ։

Σύναξις - εως (ἡ) radunanza, assemblea. ժողով, գումար. ֆելյա, փիլոխ, հավաք։

Συναπάγω. *M.* άξω. trasportar assieme. ուրիշ տեղ մի միասին տանել. միևոյն ժամանակ ներքաշել իրենց։

Συναπαντάω - ῶ. *M.* ησω καὶ

Συναπαντίζω. *M.* ίσω. = Συναντάω.

Συναπαρτίζω. *M.* ίσω. perfezionare insieme. միասին կատարելագործել. ներքաշել ինչիվել։

Συνάπας - ασα - αν. = Σύμπας.

Συνάπειμι. *M.* ίσομαι. esser assente nel medesimo tempo. նույն ատենին մէջ հեռու տեղ լլլալ. միև այն ինքնին ներքաշել պատանդանի։

Συνάπειμι. *M.* ειμι. = Συναπέρχομαι.

Συναπελαύνω. *M.* ελάσω. cacciare assieme. միասին վռնտել. ներքաշել քօվի։

Συναπέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. partire insieme. միասին լռել. ներքաշել ինչ ինչ՝ ասելով։

Συναποβαίνω. *M.* βήσομαι. sbarcarsi assieme. միասին նաւէ ցամաք իջնալ. միևնոյն ինիկին գործս ինչ՝ լքիմի։

Συναποβάλλω. *M.* βαλῶ. perdere o gettare assieme. միասին կորցընել կամ նետել. ներքաշել գոյ ինչ՝ խոթօր մի։

Συναποδημέω - ῶ. *M.* ήσω. pellegrinare assieme. միասին պանդխտանալ. ներքաշել գործ ընելիքի ինչի։

Συναπόδημος (ὁ, ἡ) compagno nel pellegrinaggio. պանդխտակից. ճամբայակից, գործակից։

Συναποθνήσκω. *M.* θανοῦμαι. morire insieme. միասին մեռնիլ. միևոյն ինչ ինչ։

Συναποκινδυνεύω. *M.* εύσω. pericolare insieme. միասին վտանգի մէջ նետուիլ. միևնոյն ինիկինեանց կիրճ։

Συναποκρίνομαι. *M.* κρινοῦμαι. risponder assieme. միասին պատասխանել. ներքաշել ինչով կիրճ։

Συναποκτείνω (κτίννυμι). *M.* κτενῶ. uccidere insieme. միասին սպանանել. ներքաշել ինչ ինչ։

Συναπολογέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. difender assieme. միասին պաշտպանել. ներքաշել հիմնիկի կիրճ։

Συναποσβέννυμι. *M.* σβέσω. spegnere insieme. միասին մարել. ներքաշել ինչ ինչ։

Συναποστάτης - ου (ὁ) compagno d'una ribellione. ապստամբությանն կցորդ. հետևող գործակից, միևնոյն ապիրատ էակ։

Συναποστέλλω. *M.* ελῶ. mandar insieme. միասին իրկել. ներքաշել ինչիվ իրկիր։

Συναποφαίνω. *M.* φανῶ. mostrare insieme. միասին ցուցընել. ներքաշել ինչ ինչ իրկիր։

Συναπτικὸς - ἡ - όν. che ha la forza d'attaccare. կպցընելու ուժ ունեցող. միմիանց իրկիրնիկ ինչ։

Συναπτὸς - ἡ - όν. attaccato, unito. կպած, միաւորած. միմիանց, ասլտլեալ։

Συνάπτω. *M.* άψω. attaccare, unire insieme. 2. contrarre. միասին կցել՝ միաւորել. 2. ատանալ, պատկանել. միմիանց ներկիր, ասլտլտըրմիր, ներկնկիրիկ. 2. խրնիկիր, նկնի ինիրիկիր, ատյասրմիր։

Συναρέσκω. *M.* αρέσω. approvare. հաճիլ, ընդունիլ. գործ ինչ, գոգալտանիլ։

Συναρθρόω - ῶ. *M.* ώσω. articolare. յօդել. միմիանց կիրճ։

Συνάρθρωσις - εως (ἡ) articolazione. յօդացառնութիւն. միմիանց կիրճ։

Συναριθμέω - ῶ. *M.* ήσω. annoverare insieme. միասին համարել. ներքաշել ատյոսի։

Συνάριθμος (ὁ, ἡ) annoverato assieme. միասին հաշրված. ներքաշել ատյոսիվ։

Συναριστάω - ῶ. *M.* ήσω. pranzare insieme. միասին ճաշ ընել. ներքաշել նոյնի նահատիճ կիրճ։

Συναρμογὴ (ἡ) connessione. բազադառնութիւն. միմիանց, ասլտ։

Συναρμόζω. *M.* όσω. connettere, attaccare insieme, adattare. բազադառնել, կապակցել, յարմարել. միմիանց կիրճ, ընիմի, ատյասրմիր։

Σύναρμος (ὁ, ἡ) connesso, adatto. բազադառնուած, յարմար. ընդունիլ, միմիանց, ատյոսի։

Συναρμόττω. *M.* όσω. = Συναρμόζω.

Συναρπαγὴ (ἡ) il rapire assieme. միասին յափշտակելը. ներքաշել փախուած։

Συναρπάζω. *M.* άσω. rapire assieme. միասին յափշտակել. ներքաշել փախիմ։

Συναρτάω - ῶ. *M.* ήσω. appender assieme. միասին կախել. ներքաշել ատխ։ (συνεκδχ.) connettere. բազադառնել. միմիանց կիրճ, ընիմի։

Συνάρτησις - εως (ἡ) connessione. բազադառնութիւն. միմիանց, ասլտ։

Συναρτίζω. *M.* ίσω. = Συναπαρτίζω.

Συναρχία (ἡ) radunanza de' magistrati. առնիկապետներուն իշխանաւարներուն ժողովը. հոգիվեր ատլտլեալ ներկնկիր։

Συνάρχος (ὁ) collega. պաշտօնակից, իշխանակից. հիմնադիր, ընկեր։

Συνάρχω. *M.* άρξω. comandare, dominare insieme, միասին իշխել՝ տիրել. ներքաշել պատյոսրմիր՝ հետ տիրիր։

Συνασκέω - ῶ. *M.* ήσω. esercitar insieme. միասին կրթել. ներքաշել ինչի կիրճ։

Συνασπάζομαι. *M.* άσομαι. salutare assieme. միասին բարեւել. ներքաշել ողջմիր։

Συνασπιδόω - ῶ. *M.* ώσω καὶ

Συνασπίζω. *M.* ίσω. prender lo scudo vicino a quello d'un altro. վահանը ուրիշին վահանին մօտ բռնել. ֆալֆանքը ուրիշ պալտաքին ֆալֆանքին խոքը ընել. (ἐν γεν.) = Συμπολεμῶ.

Συνασπιστὴς - οῦ (ὁ) = Σύμμαχος.

Συνασχολέω - ῶ. *M.* ήσω. occuparsi insieme. միասին պատասխել. ներքաշել գործ օլմի։

Συνατιμάζω. *M.* άσω. disonorare assieme.

Digitized by Google

Συναστυχέω - ῶ. *M.* ήσω. esser compagno d' un infortunio. Συμφορᾶς μέρος ἔχω παρά τινος. Συναυλία (ἡ) concerto. Ἁρμονικὴ σύμφωνος κρότος. 2. = Συναυλισμός.

Συναυλίζομαι. *M.* ίσομαι. coabitare. Συνοικῶ μετά τινος. Συναυλισμός (ὁ) coabitazione. Συνοίκησις. Σύναυλος (ὁ, ἡ) che fà concerto. 2. coabitatore. Ἁρμονικός. 2. συνοικῶν. Συναφαιρέω - ῶ. *M.* ήσω. toglier assieme. Συναίρω ἅμα τινί. Συνάφεια (ἡ) connessione. Συμπλοκή. Συναφή (ἡ) = τ. προηγ.

Συναφής - ίος (ὁ, ἡ) connesso. Συμπλεκόμενος. Συνάψις - εως (ἡ) contatto, connessione. 2. il venir alle mani, attacco. Συμφορά, συμπλοκή. 2. Μάχη. Συναφθῆναι τινί. Συνάπτω. Συνδακρύω. *M.* δακρύσω. pianger assieme, compiangere. Συνοδύρομαι τινί. Συνδαπανάω - ῶ. *M.* ήσω. spender assieme. Συναναλίσκω τινί. Συνδειπνέω - ῶ. *M.* ήσω. cenare insieme. Συνεστιῶμαι τινί. Συνδείπνιον καὶ Σύνδειπνον (τὸ) convivio, convito. Συμπόσιον. Σύνδειπνος (ὁ, ἡ) commensale, conviva. Συσσίτιος, συμπότης. Σύνδενδρος (ὁ, ἡ) pieno d' alberi. Δενδρῶδες μέρος. Σύνδεσις - εως (ἡ) connessione. Συμπλοκή. Συνδεσμεύω. *M.* εύσω. legare assieme, connettere. Συνάπτω τινί. Σύνδεσμος (ὁ) vincolo, legame. 2. congiunzione. Δεσμός. 2. Συμβίωσις. Σύνδετικός - ή - όν. copulativo. Συμπλεκτικός. Σύνδιος. *M.* δήσω. collegare. Συμπλέκω. Συνδιαβάλλω. *M.* βαλῶ. calunniare assieme. Συναναπείθω τινά. Συνδιάγω. *M.* άξω. convivere. Συζῶ τινί. Συνδιαστάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. coabitare, convivere. Συνοικῶ τινί. Συνδιαίτησις - εως (ἡ) coabitazione. Συνοίκησις. Συνδιαιτητής - οῦ (ὁ) coabitatore. Συνοικέτης.

Συνδιαλέγομαι. *M.* λέξομαι. abboccarsi. Συνδιαλλαγή (ἡ) riconciliazione. Συμφιλίωσις. Συνδιαλλάσσω (ττω). *M.* άξω. riconciliare. Συναναμίγνυμι. Συνδιανέμω. *M.* νεμῶ. distribuire assieme. Συνδιαρκέω - ῶ. *M.* ήσω. durar insieme. Συνοικῶ τινί. Συνδιατελέω - ῶ. *M.* τελέσω. terminar assieme. Συναναπληρῶ τινά. Συνδιατρίβω. *M.* ψω. conversare. Συνομιλῶ τινί. Συνδιαφέρω. *M.* συνδιοίσω. sostener assieme. Συναναφέρω τινί. Συνδιαφθείρω. *M.* φθερῶ. corrompere insieme. Συναναφθείρω τινά. Συνδιδάσκω. *M.* δάξω. insegnare insieme. Συναναπείθω τινά. Συνδίδωμι. *M.* συνδώσω. dar assieme, radunare. Συναναμίγνυμι. Συνδρομή (ἡ) concorso, concorrenza. Συμπλήρωσις. Συνδυάζω. *M.* άσω. giudicare insieme. Συναναγινώσκω τινί. Συνδικαστής - οῦ (ὁ) chi giudica assieme. Συνδικέω - ῶ. *M.* ήσω. difender la causa di qualcuno. Συνήγορον εἶναί τινι. Σύνδικος (ὁ) avvocato. Συνήγορος. Συνδιοικέω - ῶ. *M.* ήσω. reggere assieme. Συναναπληρῶ τινά. Συνδιώκω. *M.* διώξω. cacciare, perseguitare assieme. Συναναδιώκω τινά. Συνδοκέω - ῶ. *M.* δόξω. consentire. Συναναπείθομαι τινί. Συνδοξάζω. *M.* άσω. glorificare, onorare insieme. Συναναδοξάζω τινά. Συνδουλεύω. *M.* εύσω. esser conservo. Συναναστρέφω τινί. Σύνδουλος (ὁ, ἡ) conservo. Συναναστροφός.

Digitized by Google

Σύνδρομος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) = δρόμως. concorrente. զուգընթաց, ընթացակից · պէտք հետիոտներ՝ ընդ։

Συνδυάζω. *M. άσω.* congiungere, accoppiare. զուգել, ընտրել· միջնորդել· հաշտեցուցանել։

Συνδυασμός (ὁ) accoppiamento. 2. collusione. խառնք, զուգիլը · 2. գաղտնի միաբանութիւն (ազգաւ ինչոյ մը ընդդէմ հասարակաց)· միջնորդութիւն · 2· միջնորդ հիմնադիր, հիմն։

Σύνδυο (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄπλ.) due insieme. երկուքը միասին· իրերք պէտք։

Σύνεγγυς, ἐπίῤ. vicino, presso. մօտը, քովը· հարեւանցի, համընդհատ։

Συνεδρεία (ἡ) = Συνεδρία.

Συνεδρεύω. *M. εύσω.* seder assieme, esser membro, d'un' assemblea, d'un consesso, esser collega. միասին նստիլ, ժողովքի մը անդամ ըլլալ, իշխանակից ըլլալ· պէտք ծնօրհք, շատ տխիլ՝ հիմնադրել օրէնք։

Συνεδρία (ἡ) consesso, assemblea. ժողովք, գումար· շատ, ճիւղիւք։

Συνεδριάζω. *M. άσω.* = Συνεδρεύω.

Συνέδριον (τὸ) assemblea, consiglio, consesso. ժողովք, խորհրդարան· ճիճ, տիւան։

Σύνεδρος (ὁ, ἡ) membro d' un consesso, collega. խորհրդակից, ժողովքի մը անդամ, իշխանակից· շատ տխիլ, հիմնադիր։

Συνεθίζω. *M. ίσω.* accostumare. սորվեցնել· սովորեցնել։

Συνεθισμός (ὁ) consuetudine. սովորութիւն, սովորութիւն. սոխ, սովորութիւն։

Συνείδησις - εως (ἡ) coscienza. խիղճ մեղց· չիմիքի տալ։

Σύνεμι. *M. ίσομαι.* esser assieme, aver delle relazioni con ... 2. aver commercio carnale con ... միասին ըլլալ, մէկի մը հետ սահմանութիւն ունենալ. 2. զուգիլ, շաղախուիլ· պէտք օլմի· ալեփաթ օլմի· 2· դաշտիկ իրիկ։

Σύνειμι. *M.* εἰμι. = Συνέρχομαι.

Συνείργω. *M.* εἴρξω. serrare, legare, stringere con... բանալ մը գոցել՝ կապել՝ անգամել· պէտ ներսի իւր ճափտի՝ դուրսմի՝ ալիմի։

Συνειρμός (ὁ) = Συνάφεια.

Συνείρω. *M.* εἴρσω. connettere, collegare. 2. continuare. կապակցել, շղթայել· 2. շարունակել, տեւել· պէտքերնին պատրաստել, պիտէյներին· 2· սիւրմի, փուրնը։

Συνεισάγω. *M.* άξω. introdurre assieme. միասին ներս խոխտել· պէտքեր իւրեան ասիմի։

Συνεισβάλλω. *M.* βαλῶ. avventarsi, assalire in pari tempo. միւ եւ նդի տաճնեը յարձակիլ· պէտ պիւն վրայինի իւրեանց։

Συνείσειμι. *M.* εἶμι καὶ

Συνεισέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. entrare insieme. միասին մտնել· պէտքեր իրիկ։

Συνεισφέρω. *M.* εἰσοίσω. contribuire. հանգանակել· իրապ իրիկ։

Συνεισφορὰ (ἡ) contribuzione. հանգանակութիւն, ձեռնասուիլութիւն (է ծախս)· իրապ։

Συνεκδέχομαι. *M.* δέξομαι. ricevere assieme. միասին ընդունել· պէտքեր իրապ։

Συνέκδημος (ὁ, ἡ) compagno di pellegrinaggio. պանդխտութեան ընկեր· իրապ պէտքի արխապալը։

Συνεκδοχὴ (ἡ) sineddoche. (figura rettorica). խնդասիրութիւն (ճարտասանական ձեւ մին է)· պէտքի գործ, իրապ պէտ (պէտքի իրի իրմով)։

Συνεκδύομαι. *M.* δύσομαι. spogliarsi assieme. միասին մերկանալ՝ հանուիլ· պէտքի ասյանմիտ։

Συνεκθνήσκω. *M.* θανοῦμαι. morire assieme. միասին մեռնիլ· պէտքի իրմէ։

Συνεκλέγω. *M.* λέξω. scegliere insieme. միասին ընտրել· պէտքի պէտքի։

Συνεκπλέω. *M.* πλεύσομαι. partir dal porto insieme. միասին նաւահանգստէն ելլել· պէտքի իրմէնգան պէտքի։

Συνεκπνέω. *M.* πνεύσω. esalare, morire assieme. միասին արձակել, հոգին փչել[։] պէտքեր ինծինքիս իրիկ, իրը իրիկ։

Συνεκπονέω - ῶ. *M.* ήσω. cooperare, lavorare assieme. միասին գործել, գործակից ըլլալ, միասին աշխատիլ· պէտքի իրմէնիկ, պէտքեր պէտքմի։

Συνεκπορεύομαι. *M.* εύσομαι. sortir fuori insieme. միասին գուրս ելլել· պէտքեր գուրսը իրմէնգան։

Συνεκτάσσω (ττω). *M.* τάξω. schierare assieme. միասին զօրքը շարել՝ կարգել· պէտքեր օգտակար գիշերի՝ ամէ ամէ գիշերիկ։

Συνεκτελέω - ῶ. *M.* τελέσω. eseguire insieme. միասին գլուխ առնել՝ կատարել· պէտքի իրմէնի՝ իրը իրիկ։

Συνεκτικὸς - ἡ - ὸν. che contiene in se, capace. բանեցնակօղ, պարունակօղ· իրմիս՝ իրիկիսի իրին։

Συνεκτικῶς, ἐπίῤ. sommariamente. կարճ ի կարճի, ամփոփ ձեւէն համառօտիւսվ· իրապ իրպէտ իրպէտ իրին։

Συνεκτρέχω. *M.* δραμοῦμαι. concorrere, soccorrere. ընդհանգիլ, օգնել· պէտքի պէտիրիկ, իրպէտ առնիմ։

Συνεκχέω. *M.* χεύσω. versar fuori assieme. միասին գուրս թափել· պէտքի պէտպէտ պիտիկ։

Συνελαύνω. *M.* ελάσω καὶ Ἀττ. ελῶ. restringere, dare la stretta. սեղմել, նեղը ձգել· պէտիմ, պէտքմ՝ գարս ասիմ։

Συνέλευσις - εως (ἡ) assemblea, congresso. ժողովք, գումար· հիւլէս, հիմնիկ։

Συνελπίζω. *M.* ίσω. sperare del pari. նմանապէս յուսալ· ինչս իրին պէտ իրիկ։

Συνεμβαίνω. *M.* βήσομαι. entrare assieme. միասին մտնել· պէտքեր իրիկ։

Συνεμβολὴ (ἡ) impeto fatto nell' istesso tempo. նդի տաճնեան մէջ ելած թափ՝ յարձակում· պէտ պիւն վրայինի օլան հարկ՝ հնչիմ։

Συνεμπίπτω. *M.* πεσοῦμαι. coincidere, ac-

Digitized by Google

cadere nel medesimo tempo. Ֆառնել ինկնալ, ձկ առնուան մէջ պատահիլ. պիտի տիլլիր, պիտ լուծիւոր զառը կիմիր։

Συνεμπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. Ֆառնել հաւսել. պիտ-պիտ խօրիր։

Συνεμφαίνω. M. φανῶ. mostrare insieme o nell'istesso tempo, alludere. Ֆառնել համ ղոյն առնուան մէջ ցուցընել՝ ակնարկիլ, նշմարիցուցանել. պիտի խոսօ պիտ լուծիւոր ինչ-որ-ինչ, իւրիւր գոնալիր՝ ինչպէս կիմիր։

Συνέμφασις - εως (ἡ) allusione. ակնարկութիւն (բանից համ գրուածոց). իւրիւր, գոնալիր, պիտ, ինչ-ինչիր։

Συνενόω - ῶ. M. ώσω. unire assieme, connettere. Ֆառարկ, բառպանիլ. պիտիւ-պիտիր։ առպիտրիմիր։

Συνεξαμαρτάνω M. αμαρτήσομαι. errare, peccare insieme. Ֆառնել սխալիլ՝ մեղանչիլ. պիտի խոսո՝ ինձնոհ իւլիմիր։

Συνεξανίστημι. M. αναστήσω. alzare, levare nell' istesso tempo, assieme. Նոյն առնիը՝ Ֆառնել վերցընել. պիտ այի վերիմիր՝ պիտիմիր ֆառպիտիր։

Συνέξειμι. M. ειμι. = Συνεξέρχομαι.

Συνεξεμέω - ῶ. M. εμέσω. vomitar insieme. Ֆառնել փսխել. պիտիր ֆառնիր։

Συνεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. sortir fuori assieme. Ֆառնել գուրս ելլել. պիտիմիր պատրէ ելիմիր։

Συνεξισόω - ῶ. M. ώσω. uguagliare. հաւասարել. պիտ՝ հաւիլար կիմիր։

Συνεξομοιόω - ῶ. M. ώσω. assimilare perfettamente. կատարելապէս նմանցընել. ինիմիրին պիտիկիմիր։

Συνεορτάζω. M. άσω. festeggiare insieme. Ֆառնել տօնել. պիտիմիր էինինի կիմիր, խօրիրս ֆառիմիր։

Συνεπάδω. M. ῴσομαι. cantar assieme. Ֆառնել երգել. պիտիմիր ըաըրիմիր՝ իրիմիր։

Συνεπαινέω - ῶ. M. αινέσω. = Συναινῶ.

Συνέπαινος (ὁ, ἡ) = Σύναινος.

Συνεπαιτιάομαι - ῶμαι. M. άσομαι. accusare assieme. Ֆառնել մեղադրանքել. պիտիր իիմիր կիմիր՝ խոսիրիմիր։

Συνεπακολουθέω - ῶ. M. ήσω. seguire assieme. Ֆառնել հետևել. պիտիր ինչ-ինչին իրիմիր։

Συνεπανίστημι. M. αναστήσω. sollevare assieme. Ֆառնել առ վերցընել՝ ապստամբացնել հանել. պիտիր այիրիմիր՝ պատրաստիր խոսրիմիր։

Συνέπεια (ἡ) conseguenza, serie, connessione, concatenazione d'un discorso. խոսքի մէջ հետևողութիւն՝ կապակցութիւն՝ բառպանութիւն. պիտ ակօհպիին որ որ ինչի՝ գոլը՝ պիտը։

Συνεπεμβαίνω. M. βήσομαι. = Ἐπεμβαίνω.

Συνεπευφημέω - ῶ. M. ήσω. acclamare assieme. բարձր ձայնով գովելով Ֆառնել ընդունել. պիտիրիր ոխ-այրոտ պիտիմիր ֆառիր կիմիր։

Συνεπηχέω - ῶ. M. ήσω. suonare assieme. Ֆառնել հնչել. պիտիր խօրիմիր։

Συνεπιγράφω. M. γράψω. ascrivere, attribuire insieme. Ֆառնել վերագրել ընծայել. պիտիր խոլիմի՝ ասպիմի (պիրիմիր)։

Συνεπιθρηνέω - ῶ. M. ήσω. lamentarsi assieme. Ֆառնել կանել սգալ. պիտիմիր ֆիլան՝ ֆիլիրաց կիմիր։

Συνεπιθυμέω - ῶ. M. ήσω. desiderare assieme. Ֆառնել փափաքիլ. պիտի պրլիմիր։

Συνεπιθυμητής-οῦ (ὁ) competitore. իրեն գրալակից, հաւանակառ. նմանիլ, նմանիր։

Συνεπικρίνω. M. κρινῶ. giudicar assieme. Ֆառնել դատել. պիտիր չիրիմի կիմիր։

Συνεπικροτέω - ῶ. M. ήσω. applaudire assieme. Ֆառնել ձափ զարնել. պիտիմիր իւ ֆափսի՝ վրիմի։

Συνεπικυρόω - ῶ. M. ώσω. ratificare assieme. Ֆառնել վաւերացընել՝ հաստատել. պիտի հափարիր՝ իրի վիմիր կիմիր։

Συνεπιμελέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. aver cura, curare assieme. Ֆառնել հոգալ՝ խնամել. պիտիմիր ֆոյրիմի։

Συνεπινοέω - ῶ. M. ήσω. inventare, immaginare insieme. Ֆառնել մտքով գտնել՝ երեւակայել. պիտիմիր ֆիտր իւն գոլի՝ խոյալանիմի։

Συνεπίσκοπος (ὁ) coadjutore del vescovo. եպիսկոպոսի օգնիչ՝ ազկիրց. պիտիմի-պիտիրը՝ խորհրդիրը։

Συνεπισπεύδω. M. εύσω. affrettare o affrettarsi assieme. Ֆառնել արագացընել կամ արագանալ. պիտիմիր ամիւն կիտիրիմի խոսօ կիմիր։

Συνεπίσταμαι. M. επιστήσομαι. saper insieme. Ֆառնել գիտալ. պիտիմիր պիւի։

Συνεπιστρέφω. M. στρέψω. volgere o ritornare insieme. Ֆառնել դարձընել կամ գառնալ. պիտիմիր էիվիրիմի՝ պիտիրիմի խոսօ պիմիմի։

Συνεπισχύνω. M. υνῶ. = Συνεπισπεύδω.

Συνεπιτείνω. M. τενῶ. aumentare insieme. Ֆառնել աւելցընել. պիւի պրիրիմի։

Συνεπιφέρω. M. συνεποίσω. portare, arrecare assieme. Ֆառնել բերել՝ առնել. պիտիմիր իիմիրիմի՝ իրօ կիմիր։

Συνεπιφορτίζω. M. ίσω. caricare assieme. Ֆառնել բեռնաւորել. պիւի իիմիրիմի։

Συνεπιχειρέω - ῶ. M. ήσω. assalire assieme. Ֆառնել յարձակիլ. պիւի իիրիմիրիմի կիմիր։

Συνέπομαι. M. ἑψομαι. seguire di dietro. հետեւիլ երթալ՝ հետևիլ. նիտիմիրին կիմիր, որը որը վրիմի։

Συνεπτυγμένως, ἐπίρ. succintamente. համառօտիւ. համիառօրէս։

Συνερανίζω. M. ίσω. radunare. 2. contribuire. ժողվիլ, գումարել. 2. հանգանակիլ. բօվելմիր, գումարիմիր. 2. խոսօ կիմիր (փիւլ իւն)։

Συνεραστὴς-οῦ (ὁ) rivale. նախանձառար (սիրոյ). բաբըղ. համակրիկ նիմիր։

Συνεράω - ῶ. M. ερασθήσομαι. amare assieme, esser rivale. Ֆառնել սիրել. սիրոյ նախանձառար ըլլալ. պիւի սիմիր. բաբըղ օմիր։

Digitized by Google

Συνεργάζομαι. M. άσομαι. travagliare, lavorare insieme. *Միասին աշխատիլ՝ գործել.* միևնոյն ատելութիւն՝ իւրաքանչիւր: (*ἐν γέν.*) = *Ἐξεργάζομαι.*

Συνεργαστὴς - οῦ καὶ

Συνεργάτης - ου (ὁ) cooperante. *գործակից.* միևնոյն ատելութեան, նպատակի:

Συνεργέω - ῶ. M. ήσω. cooperare. *միասին գործել.* միևնոյն իւրաքանչիւր:

Συνεργία (ἡ) cooperazione. *գործակցութիւն.* միևնոյն իւրաքանչիւր, նպատակ:

Συνεργὸς (ὁ, ἡ) cooperatore. *գործակից.* իւր նպատակացը:

Συνερέσσω. M. ερέσω. remigare assieme. *միասին թի քաշել.* միևնոյն ատելութեամբ:

Συνερίζω. M. ίσω. litigare assieme. *միասին կռուիլ.* միևնոյն նիւթի վրայ:

Σύνερξις - εως (ἡ) congiunzione, accoppiamento. *զուգութիւն, զուգութիւն.* միաբանութիւն, ատելութիւն:

Συνέρχομαι. M. ελεύσομαι. radunarsi, riunirsi insieme. 2. acconsentire. 3. avvenire. 4. congiungersi, accoppiarsi. *միասին ժողովիլ՝ գումարիլ.* 2. համաձայնիլ. 3. հանդիպիլ. 4. զուգիլ. միևնոյն տեղ, ընտանեանալ, ցիր ու ցան. 2. բիւր միտք, բոլորակ ընել. 3. բառ միտք, զօհր նիստ. 4. միաբանութիւն, միմեանց նիստ:

Συνερωτάω - ῶ. M. ήσω. dimandare, interrogare assieme. *միասին հարցընել.* միևնոյն ատելութիւն:

Συνεσθίω. M. έσομαι. mangiar assieme. *միասին ուտել.* միևնոյն նիստ:

Σύνεσις - εως (ἡ) intelligenza, prudenza, sapienza. 2. coscienza. *խելացութիւն, միտք, խոհեմութիւն, իմաստութիւն.* 2. խղճմտանաց. անդրյուզ, պատրիկ, ալխտուլեթ. 2. միաբանութեան:

Συνεσταλμένως, ἐπίῤ. parcamente. *ձգիւ, խնայելով.* նմոտ իւր, քաւիլեն:

Συνεστηκότως, ἐπίῤ costantemente. *համառութեամբ, յարակայութեամբ.* միևնոյն քարոյ, քաւիլեն:

Συνέστιος (ὁ, ἡ) coabitante. 2. commensale. *բնակակից.* 2. սեղանակից. միևնոյն օճախն ունի. 2. հիւրասիրաբար:

Συνεστραμμένως, ἐπίῤ. con un parlare breve ed energico. *կարճ ու ազդու կերպով մը խօսելով.* հանիւսաար ի ներքուստ միևնոյն ինչ իւր սեպհականութեան:

Συνέταιρος (ὁ) compagno. *ընկերակից.* արհատակ, նպատակ:

Συνετὸς - η - όν. prudente, intelligente. *խոհական, ուշիմ, խելացի.* պատրիկ, միաբանական, ատելութիւն:

Συνετῶς, ἐπίῤ. prudentemente. *խոհականաբար.* պատրիկ իւր:

Συνευδαιμονέω - ῶ. M. ήσω. partecipare della felicità. *երջանկութեան կցորդ ըլլալ.* հանդիսատեսը իմիտ օրէնք:

Συνευδοκέω - ῶ. M. ήσω. comprovare. *հաճիլ, հաւանիլ.* բիւր՝ նպատակ օրէնք:

Συνευνέτης-ου (ὁ) καὶ Συνευνέτις-ιδος(ἡ) καὶ

Σύνευνος (ὁ, ἡ) chi dorme nell'istesso letto, consorte. *նոյն անկողնի մէջ պառկօղ, ամուսնակից.* միևնոյն տիպարին նմանող, հիմ:

Συνευρίσκω. M. ευρήσω. trovar assieme. *միասին գտնել.* միևնոյն գտնելը:

Συνευφραίνομαι. M. ευφρανθήσομαι. rallegrarsi assieme. *միասին ուրախանալ, ուրախակից ըլլալ.* միևնոյն ներկայ ըլլալ օրէն:

Συνεύχομαι. M. εύξομαι. pregar assieme. *միասին աղաչել.* միևնոյն նիստ:

Συνευωχέω - ῶ. M. ήσω. banchettare assieme. *միասին կուշտը ընել.* միևնոյն ընթացքի նիստ:

Συνέφηβος (ὁ, ἡ) coetaneo in pubertà. *պատանեկութեան մէջ հասակակից.* միևնոյն նորաստեղծ:

Συνεφίσταμαι. M. επιστήσομαι. sollevarsi insieme contro. *միասին գէմ ելլել՝ ապստամբել.* միևնոյն տրտնջել՝ ապստամբել:

Συνέχεια (ἡ) continuazione, assiduità. *հանապազորդութիւն, շարունակութիւն.* գլուխներն, գործիք, նմիտ:

Συνεχὴς - ίος (ὁ, ἡ) continuo, assiduo, perpetuo. 2. coerente. 3. frequente. *հանապազորդ, յարատեակ, յարատեւ.* 2. յարակից, յանկասար. 3. յաճախ, առեղ. գործարի, գլուխի. 2. միմեանց, ատեղ. 3. ատ:

Συνέχω. M. συνέξω. tenere assieme. 2. contenere, racchiudere. 3. opprimere, affliggere. *միասին բռնել.* 2. պարունակել, բովանդակել, փակել յինքեան. 3. նեղել, չարչրկել. միևնոյն նստիլ. 2. ետքս՝ իրմէ ետքը գալ նիստ. 3. ատիճան, ատիճանաբար, նուիրեալ նիստ:

Συνεχῶς, ἐπίῤ. continuamente. 2. frequentemente. *հանապազ, անդադար.* 2. յաճախ. միշ տեղի, գործիք, գալիք. 2. ատիճան:

Σύνηβος (ὁ, ἡ) = Συνέφηβος.

Συνηγορέω - ῶ. M. ήσω. difendere la causa di qualcuno, avvocare. *Ուիքի գործը պաշտպանել ըլլալ.* միևնոյն գործիքին նիստ՝ ուրիշ՝ հիմնիկ նիստ:

Συνηγόρημα (τὸ) καὶ

Συνηγορία (ἡ) avvocaria, patrocinio. *փաստաբանութիւն, պաշտպանութիւն.* գործ ի նիստ նիստիկ, հիմնիկ:

Συνήγορος (ὁ, ἡ) avvocato. *փաստաբան.* նիստիկ գործ:

Συνήθομαι. M. ησθήσομαι. = Συγχαίρω.

Συνηδύνω. M. υνῶ. dilettare assieme. *միասին զուարճացընել.* միևնոյն ատելութեան՝ նիստ՝ նիստիկ:

Συνήθεια (ἡ) consuetudine. 2 famigliarità. *սովորութիւն, ուշադրութիւն.* 2. ընտանութիւն. ատիճան. 2. ատելութեան, նիստիկ:

Συνήθης - εος (ὁ, ἡ) consueto. 2. famigliare, accostumato, domestico. *սովորական, սովոր.* 2. ընտանի, ատելութեան, ատիճան. ատիճան օրով, ատելութեան. 2. ատելութեան, նիստիկ:

Συνήθως, ἐπίῤ. secondo il costume. 2. ordinariamente, per lo più. *ըստ սովորութեան.* 2. հասարակաբար, իբր թ ատելութեան. ատիճան նստիլ. 2. ատելութեան, նիստիկ:

Συνήκω. M. ήξω. = Συνέρχομαι.

Digitized by Google

Συνηλικιώτης - ου (ὁ) καὶ **Συνηλικιώτις - ιδος** (ἡ) = τῷ

Συνήλικος καὶ **Συνῆλιξ - ικος** (ὁ, ἡ) coetaneo. համադարիք. համդարի.

Σύνηλυς - υδος (ὁ, ἡ) venuto assieme. միասին եկած. միդրաիր կիւղի.

Συνημμένως, ἐπίῤ (μτ.) congiuntamente. զոյգ ընդ. միասին. միկի. սուղտուի կի. միդրաիր.

Συνηρεφής - έος (ὁ, ἡ) opaco, ombroso. չքոտ, ստուերամած, ծմակ. կիւղկիւղ, խոշիտ.

Συνηρημένως, ἐπίῤ. per sineresi. երկուվանկը մէկ ընելով. իւր գիտնչի պէս խոսիւ.

Σύνθαλος (τὸ) = **Σύνθημα**.

Συνθερίζω. M. ίσω. mietere assieme. միասին հնձել. միդրաիր կոխ պէրիւ.

Σύνθεσις - εως (ἡ) composizione. 2. sintesi. յօրինուածք, շարադրութիւն. 2. բազադրամած տէ. խնդ, խրդ. 2. ստացիչ թիւերի-միչք.

Συνθέτης-ου (ὁ) compositore. շարադրող, մատենագիր. գոնելչի, իրդ՝ խնդ խոսի.

Σύνθετικός - ή - όν. sintetico. բազադրամած (տէ). թիւերի-միչք (տօնչ).

Σύνθετος (ὁ, ἡ) composto. բազադրեալ. թիւրիւղ, գիտուելիրոսի խաղրիչ. — θέτως, ἐπίῤ.

Συνθετός - ή - όν. = **Σύνθετος**. 2. suscettibile di composizione. բազադրելի. թիւրիւղ ոլամա գիտուելու.

Συνθέω. M. θεύσομαι. concorrere. միասիդ վազել. միկի գուչմի.

Συνθήκη (ἡ) contratto, convenzione. պայմանագիր, գաղնագրութիւն. գովչ թիգոնչի, շարի, սոհ ա՝ գիչմի.

Σύνθημα (τὸ) segno, segnale, contrassegno. 2. cifra. 3. convenzione. նչան, նչանակ, ցուցակ, գնիչ. 2. խորհնագրութիւն. 3. գաղնագրութիւն. նչան, ալարդի, տեսչնչի, գիչուրդի. 2. հասրոնչի համար. 3. գովչ, շարի.

Συνθηματικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. scritto in cifra. նչանագրով գրուած. հասրոնչի համակոչ իւր համադրիր.

Συνθηρευτής - οῦ (ὁ) καὶ

Σύνθηρος (ὁ, ἡ) compagno di caccia. որսի ընկեր. ավ արխարէր.

Συνθλάω - ῶ. M. θλάσω. fracassare. գաար գաար ընել. գոլը գոլը նչիչ, գըրէչ գիսուչ.

Συνθλίβω. M. θλίψω. comprimere. սեղմել, ճմլել. սըչմչ, կոչիչ.

Σύνθλιψις - εως (ἡ) compressione. սեղմում, ճմլում. սըչմա, կոչիս.

Συνθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire insieme. միասին մեռնել. միկի կուչիչ.

Σύνθοινος (ὁ, ἡ) = **Σύνδειπνος**.

Συνθρηνέω - ῶ. M. ήσω. lamentarsi assieme, compiangere. միասին կոծել՝ ողբալ, ողբակից ըլլալ. միդրաիր ֆիլըն՝ ֆէրիւար նչիչ, ալըլչմչ.

Συνθρονος (ὁ, ἡ) chi partecipa del medesimo trono, del medesimo regno. աթոռակից, թագաւորութեան կցորդ. գիւղիչի, գիւղերէր, գոգըլհըլըը նչոգ.

Συνθύω. M. θύσω. sacrificare assieme. միասին զոհել. միդրաիր գոգրգան ասնչ.

Συνιερεύς - έως (ὁ) compagno in sacerdozio. քահանայակից, քահանայութեան ընկեր. սերիչ նէրէսի, գոգըլհըլըը գոգաչ.

Συνίημι. M. συνήσω. comprendere, intendere, sentire. 2. convenire, far un patto. մտքով ըմբռնել, հասկընալ. իմանալ. 2. միաբանել, գուչիչ ընել. ֆէր կի գաչի նչիչ, անկլմչ, գուչմչ. 2. աչ լսչմչ, գոգլ՝ լսրի նչիչ.

Συνίστημι. M. συστήσω. costituire, stabilire. 2. unire, costruire, formare, creare. 3. raccomandare. 4. conciliare. առհասնել, հաստատել. 2. միաբանել, չինել, գոգրգել. 3. յանձնել. 4. հաշտացընել. գոգաչ վէրչիչ, խնդրիչ նչիչ. 2. պէրէկէրչիչ, խոսիչ, ֆէրի՝ նասոչ նչիչ. 3. ինչ-ի՝ նչիչ. 4. գոգըլհըլըը նչիչ. (μσ.) esser composto. 2. assocciarsi. 3. cospirare. բազադրամած ըլլալ. 2. ընկեր ըլլալ. 3. ազգատմոլութեան հասնար խօսքը մէկ ընել. գոգրգոգ՝ գիւղերէր՝ խրրիչ՝ ֆիրչիչ օչմչ. 2. խոսի՝ լէրէ ա՝ ֆիչ. 3. ֆէրա գոգրմչ, գիւղ ֆիլըա պէրէչ պէր նչիչ.

Συνίστωρ - ορος (ὁ, ἡ) conscio, testimonio. գիտակից, վկայ. հաչորդ, չաչիր.

Σύνναος (ὁ, ἡ) adorato nel medesimo tempio. նոյն տաճարի մէջ պաշտուած. պէր տէի գիչոլչի ֆոգըչէչ.

Συννέμω. M. νεμῶ. pascere (μσ.) pascersi assieme. միասին արածել կամ արածիչ. միդրաիր որչիմչ խոգոգ օրչնմչ.

Συννεύω. M. εύσω. inchinare assieme. 2. acconsentire. 3. cospirare. միասին ծռել. 2. միաբանիլ. 3. գաղնագիր ընել (միասին մը ընելու համար). միդրաիր նչիչ. 2. իրարնչմչ նչիչ. 3. ածգըչմչ, իւ պէր սեօչ պէր նչիչ.

Συννέφεια (ἡ) nuvolato. ամպոյր, թանձր ամպոց. պուլուդլը, գոգրգոգ պուլուդ իշչնչը.

Συννεφόω-ῶ. M. ήσω. annuvolare. թանչիլ. ամպոս ընել. պուլուդլմչ, պուլուդ իւ նչիչ գոգրմչ.

Συννεφής - έος (ὁ, ἡ) nuvoloso. ամպոտ. պուլուդլը.

Συννεφόω - ῶ. M. ώσω. = **Συννεφόω**.

Συννοέω - ῶ. M. ήσω. pensare, considerare frà se, meditare. 2. intendere. թնչրն մտածել, խորհիլ, խոհիլ. 2. իմանալ. միտքի ատուգիս պէրչիմչ՝ թնչ գիւղերէրչ՝ գիւղուլուը նչիչ. 2. անկլմչ.

Σύννοια (ἡ) riflessione. մտածմունք. գիւղերէրչ, գիւղուհուը.

Σύννομος (ὁ, ἡ) che si pasce assieme. 2. compagno, amico, consorte. միասին սրտակից. 2. ընկեր, բարեկամ, ընաիկ. պէրի օրչնմչ. 2. չորէր, գոգի, խիլ.

Σύννους - ους (ὁ, ἡ) pensieroso, cogitabondo. մտածուն, չատ մտածող. ըզի գուլուը խոսի, պէրչիմչիչ.

Digitized by Google

Συνοσίω - ῶ. *M.* ήσω. ammalarsi insieme. միասին հիւանդանալ. միասին խոթիւնին-ալ: Συνοδεύω. *M.* εύσω. accompagnare. ուղեկցել. հոլովելով երթալ: Συνοδία (ή) accompagnamento. 2. carovana. ուղեկցութիւն. 2. կարաւան. հոլովելով. 2. տիւրան: Συνοδικός - ή - όν. sinodico. ուղեկցական, ըստ ընթացման (մոլորակ). միասին հոլովական (աստղ): Συνόδιον (τό) congiunzione della luna. լուսնին սրունգ հետ միասին ճառագայթ ընելը. ընթերցան, տիրան, (քահրէն սիրելի պէտէտոն հոլովելոյ երթալ): Συνοδίτης - ου (ό) compagno di viaggio. ուղեկից. հոլովող: Συνοδοιπορέω - ῶ. *M.* ήσω. viaggiare insieme. միասին ճամբորդութիւն ընել. միասին հոլովելոյ երթալ: Συνοδοιπόρος (ό, ή) = Συνοδίτης. Σύνοδος (ή) congresso, concilio, sinodo. գումար, ժողովք, սիւնհագան. եկեղեցի, ձեռնէն, ֆափէ: Σύνοδος (ό, ή) = Συνοδίτης. Συνοδύρομαι. *M.* οδυροῦμαι. = Συνθρηνῶ. Σύνοιδα. *M.* συνείσομαι. esser conscio, consapevole. գիտակից գիտակ ըլլալ. հաւաստի ըլնել. (ὡς οὐσ.) Τὸ συνειδός = Συνείδησις. Συνοικειόω - ῶ. *M.* ώσω. famigliarizzare. ընտանեցընել. ուրիշիւ-իւրիւ-ցնել: Συνοικέσιον (τό) = Συνοίκησις. Συνοικέτης - ου (ό) coabitante. ընակակից. միւնի տէրն ելան: Συνοικέω - ῶ. *M.* ήσω. coabitare. միասին ընակիլ. միւնի տէրն ելնել: Συνοίκησις - εως (ή) coabitazione. 2. matrimonio, connubio. ընակակցութիւն. 2. ամուսնութիւն. միւնի տէրն ելնալը. 2. նիւխահ, խուխէ: Συνοικητήρ - ῆρος καὶ Συνοικητής - οῦ καὶ Συνοικήτωρ - ορος (ό) = Σύνοικος. Συνοικία (ή) = Συνοίκησις. 2. rione. 3. albergo թաղ (քաղքի). 3. օթեւան, ձիւռեղ. ճանկրեալ տեղ. ճահալլի. 3. խան, քօշկ: Συνοικίζω. *M.* ίσω. maritare. 2. popolarizzare la città. կարգել, ամուսնացընել. 2. քաղաք մը մարդաշատ ընել. եվ ընիւթիւրիւն. 2. միր ընիւրի ընելիւն: Συνοίκισις - εως (ή) καὶ Συνοικισμὸς (ό) = Συνοίκησις. Σύνοικος (ό, ή) coabitante. 2. consorte. ընակակից. 2. ամուսնակից. միւնի էթանիւն խոխ. 2. խվլ: Συνολκή (ή) restrinzione. սխմիլը, կծկելը. սըմբմ, պիւսիւ: Σύνολον, ἐπίῤῥ. tutt' assieme. ամէնքը միասին. հիւթէ պիրտին: Συνολοφύρομαι. *M.* υροῦμαι. = Συνοδύρομαι. Σύνολως, ἐπίῤῥ. = Σύνολον. Συνομιλέω - ῶ. *M.* ήσω. abboccarsi. խօսակցել. միասին, քօշկ ելնել: Συνόμιλος (ό, ή) compagno di ricreazione, di conversazione. խօսակից, խօսակցութիւն ընող. միասին, քօշկ ելնիւն: Συνομνυμι (- ομνύω.) *M.* ομόσω ἤ ομοῦμαι. congiurare, cospirare. երդնակից ըլլալ. գաւակից ըլլալ. անպլմամբ, եւ միր կիւրէ. միւնի քօշ կիւրէ: Συνομολογέω - ῶ. *M.* ήσω. confessare assieme. 2. patteggiare. միասին խոստովանիլ. գաւանիլ. 2. գաղիւք ընել. միւնի իդիր կիւրէ. 2. հաւլամբ: Συνομολογία (ή) convenzione, patto. գաղտագրութիւն, պայման. հաւլամբ, ֆէվլ: Συνόμορος (ό, ή) contiguo, confinante. յարակից, սահմանակից. միւնիւնէ, միւօրտալ: Συνομώνυμος (ό, ή) = Συνώνυμος. Συνονομάζω. *M.* άσω. nominare collo stesso nome. նոյն անունով կոչիլ. միր անի իմ էվ ընդերմէ: Σύνοπλος (ό, ή) compagno d'armi. զինակից. սիլահտալ: Συνοπτικὸς - ή - όν. perspicace. 2. di sottile ingegno. սրատես. 2. սրամիտ. կիւչի տեսնէն. 2. իւրի սիֆ ըլլալը: Συνοπτικῶς, ἐπίῤῥ. compendiosamente. համառօտիւ, կարճօրէն. խոխտատրիւ: Σύνοπτος (ό, ή) che si può vedere o intendere facilmente. գիւրաւ տեսնուիլ կամ իմացուիլ կրցող. տեսնելէ էվ կիւրնէն խոփտ տեղլըլլալը: Συνοράω - ῶ. *M.* όψομαι. vedere molte cose insieme. 2. intendere. շատ բաներ միանգամ տեսնալ. 2. իմանալ. կրնալ դնդնիւրէր պէրլիփտի կիւրնէ. 2. տեղլըմախ: Συνοργίζομαι. *M.* ίσομαι. sdegnarsi insieme. միասին բարկանալ. միւտաիր կօլխլինիւ: Συνορέω - ῶ. *M.* ήσω. confinare, esser limitrofo. սահմանակից ըլլալ. միւնիւրալ օլմէ: Συνορία (ή) contiguità. յարակցութիւն, սերձակայութիւն. միւնիւնիւ: Συνορικὸς (ό, ή) congiurato. երդնակից. տիւրդիւ, ֆասգիր: Σύνορος (ό, ή) contiguo, limitrofo, confinante. 2. simile. յարակից, սահմանակից. 2. նման. միւնիւնէ, միւօրտալ. 2. պիւնէվէր, պիւնիւր: Συνουλόω - ῶ. *M.* ώσω. cicatrizzare. սպիացընել, վէրքը չիւսիլ. խոտալ փափտի տիւ-ալիւնիւ: Συνουλωτικὸς - ή - όν. cicatrizzante. սպիացնող, վէրքը չիւսող. խոտալ միւնիւրէրն տիւ-ալիւրէրն: Συνουσία (ή) conversazione, colloquio, conferenza. 2. convivio. 3. commercio carnale, coito, concubito. կենցաղավարութիւն, խօսակցութիւն. 2. հաւաքոյթ. 3. մարմնական զուգաւորութիւն, խառնակ. իւօրլուլիւ, ֆուռլա, սիւռկ ելիւ. ֆասգիր պէր. 2. ալիֆիւ. 3. գիմ, ֆուռակ: Συνουσιάζω. *M.* άσω. conversare, trovarsi nell' istessa conversazione. 2. aver un commercio carnale. կենցաղել, նոյն ընկերութեան մէջ գտնուիլ. 2. մարմնապէս զուգիլ, շաղաղարիլ. ֆասգիրմախ, պէր անդի մէնէքտիւ պուռնամախ. 2. գիմ ելնիւ, ֆուռակ կիւրէ, էնիֆտիրէրիւ:

Digitized by Google

Συνουσίασις - εως (ἡ) καὶ
Συνουσιασμὸς (ὁ) coito, concubito. Խառնակութիւն, մարմնական զուգաւորութիւն. Կիմս:
Συνουσιαστὴς - οῦ (ὁ) famigliare. 2. discepolo. Մտերիմ, ընտանի. 2. աշակերտ. առաքեալ, խորհուրդ. 2. ընկեր:
Συνοφρυόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. accigliarsi. Զիրարինեորը խիստ ընել, երեսը ոլորել. Ի-ւրարմէ ընել. Ի-ւրարմէ կիտել:
Σύνοφρυς - υος (ὁ, ἡ) di ciglia congiunte o attaccate. 2. accigliato, chi fà il grugno. Հոն ընկերներով. 2. ընկերները անհաճ, երեսը կոխած. Ընկեր ի-ւրեր. 2. ի-ւրարընկեր ընկալ, առաքեալ ընկերի ի-ւրեն:
Συνοφρύωμα (τὸ) accigliamento. Ընկերները անհելը, երեսը կոխելը, խժռուելը. Ի-ւրեն ընկալ, առաքեալ կիտել:
Συνοχὴ (ἡ) continuazione, unione. 2. ritenzione. 3. conflitto. Հանապազորդութիւն, միաւորութիւն. 2. միասին բռնելը. 3. կռիւ. սիրտ, գոյամնա, պէրելիւն. 2. ալէ կօտ, խառնիմ. 3. պիօգիւլ, իւլէնիւն:
Σύνοψις - εως (ἡ) l' azione di vedere molte cose assieme. 2. compendio. Շատ բան միեղեն տեսնելը. 2. համառօտութիւն. Չէ նեղնիլ պիտին կիտիւթ. 2. կիմս, կնաւ:
Συνταγὴ (ἡ) ricetta. 2. ordine, imposizione. բժշկին կարգադրութիւնը. 2. հրաման, պատուէր. Հնչիւ կիտիլ, (բժշկին). 2. նիւ, ինիւկն:
Σύνταγμα (τὸ) costituzione. 2. reggimento, corpo di truppe, colonella. 3. libro, sintagma. կարգադրութիւն, առհմանադրութիւն. 2. գունդ զօրաց, զօրաց ժողովք. 3. գիրք, նաև. Գանուած, գանուածոյ, կիտիւթիւ. 2. Յաղաթ, առիթ պիօլիւտիւ. 3. տիմաց, տիւլ. 4. = Σύνταξις. (2).
Συνταγματάρχης - ου (ὁ) comandante d'un reggimento, colonnello. գնդի մը գլուխ, հազարապետ. պիօլիւտ գալը, պին գալը:
Συνταγματικὸς - ὴ - ὸν. metodico. Կանոնաւոր, միաձեւով. առնգալ, իսկիլ ի-ւր:
Συντακτήριος (ὁ, ἡ) καὶ
Συντακτικὸς - ὴ - ὸν. compositore. 2. proprio di salutazione. Մատենագիր, շարադրող. 2. բարեւ տալու յարմար. Գործ ի-ւրի. 2. սիւլամ գալը:
Σύνταξις - εως (ἡ) regolamento. 2. contribuzione, sussidio, contingente. 3. tassa. 4. pensione, soldo. 5. opera, libro. 6. organizzazione politica, costituzione. 7. convenzione. 8. costruzione, sintassi. կարգադրութիւն. 2. Յանձնառութիւն, բաժ, մաս. 3. Հարկ, ասկ. 4. առնիկ, թոշակ. 5. գիրք. 6. օրէնսդրութիւն, քաղաքական առհմանադրութիւն. 7. պայմանադրութիւն, գանձագրութիւն. 8. շարադրութիւն. Նիզամ՝ զօրաց գօմ. 2. խմաք, Ընկալ. 3. գաճ. 4. Ի-ւլիթիւն, Ի-ւրեն տիւլ. 6. գանուած, հաստիք կիտիւթիւ. 7. ընդ, գալ. 8. նամակ:
Συνταράσσω. (ττω.) M. άξω. scompigliare. ապիուելով ընել. ալիքօք կիտիլ:
Σύνταοις - εως (ἡ) distensione. 2. contenzione. Ձգառում. 2. վէճ. կիտիւթիւն. 2. ընկերութիւն. Նիզամ:
Συντάσσω. (ττω.) M. άξω. disporre, regolare, ordinare, stabilire. 2. schierare. 3. comporre un libro. 4. costruire. կարգել, կարգագրել, կանոնագրել. Հաստատել. 2. զօրքը հաստատել. 3. գիրք մը ընել. 4. չարագրել. տիւթիւն, Ի-ւրեն ընել. 2. ապրելէ առաքելութիւն. Ի-ւրեն կիտիւթ. 3. պէր տիւտիւ ի-ւր կիտիւթ. Ի-ւրեն կիտիւթ:
Συντείνω. M. τενῶ. sforzarsi, far ogni sforzo. Ճգնիլ, ապաւէն չափ փաթիլ. Ճահ կիտիւթ, պիւլի վիճաս իւթեամ կիտիւթ:
Συντέλεια (ἡ) contribuzione, taglia comune. 2. associazione. 3. fine, termine. Ժողովուրդ, Հաստատուն բան՝ ասիք. 2. ընկերութիւն. 3. վախճան, կատարած. խոտ, ալիւթիւնի պէտ Ընելի՝ գործ. 2. Իւլտիւլէթ. 3. Կիտիւթ, ծայր:
Συντέλεσμα (τὸ) taglia. ասիք, Հարկ. Ընելի, գալ:
Συντελεστὴς - οῦ (ὁ) contribuente. Ժողովուրդ, բաժ ալուօղ. Խոտ խոխ, Ընելի Ընելն:
Συντελεστικὸς - ὴ - ὸν. = Συντελικός.
Συντελευτάω - ῶ. M. ήσω. morire assieme. միասին մեռնիլ. պիւի Իւզիլ:
Συντελέω - ῶ. M. τελέσω. terminare assieme. 2. contribuire. 2. esser membro d'una lega, esser associato a... միասին ընցնել. 2. բաժ՝ ասիք տալ. 3. ընկերութեան մը անդամ ըլլալ, ընկերակից ըլլալ. պէտ պէտիւթիւ. 2. խոտ կիտիւթ, Ընելի Ընելիւթ. 3. Իւզտալ պէտ:
Συντελὴς - οῦ (ὁ) tributario. 2. che tende allo stesso fine. Հարկատու. 2. նոյն վախճանին գնաց. Խոտ կիտիւթիւն ունեցող. Կիմ. 2. պէր պէտ կիտիւթիւն ունեցող:
Συντελικὸς - ὴ - ὸν. proprio di contribuzione. 2. perfetto. ասիք բաժի յատուկ. 2. կատարեալ. Ընելիք պէտիւթ. 2. Ի-ւրեն:
Συντέμνω. M. τεμῶ. abbreviare, scorciare, render conciso. կարճել, Համառօտել. Իզ-ալիճել, հակիրճառ կիտիւթ:
Σύντευξις - εως (ἡ) = Συντυχία.
Συντεχνίτης - ου (ὁ) καὶ
Σύντεχνος (ὁ, ἡ) compagno di mestiere, d' arte. արհեստակից. պէր պէտի իւնկն, Խառնիճան ալան:
Σύντηγμα (τὸ) = Σύντηξις.
Συντήκω. M. τήξω. intisichire, consumare. վատառողջութեան Ձգել, Ծիւրել. Ընելիք օղրիմիլ, Ի-ւրեն կիտիւթ, տղիէն պրծիլ:
Σύντηξις - εως (ἡ) marasmo, consunzione. վատառողջութիւն, Ծիւրական ախտ. Ընելիմ, Ի-ւրեն խոխ՝ երեսին իւնկն:
Συντηρέω - ῶ. M. ήσω. conservare. 2. osservare. պահպանել. 2. գիտել. տիղմել. 2. նամար կիտիւթ:
Συντήρησις - εως (ἡ) conservazione. 2. osservazione. պահպանելը. 2. գիտողութիւն. տիղմողը. 2. նամար:
Συντηρητικὸς - ὴ - ὸν. conservativo. պահպանողական. տիղմողիչ:
Συντίθημι. M. συνθήσω. mettere assieme. 2. comporre. 3. consegnare. 4. (μσ.)

Digitized by Google

convenire. 5. promettere. ՓաստիՀ գնել· 2. բաղադրել· 3. յանձնել· 4. գաչնաԼՀել· 5. խոստանալ· պիտակիր ԹօմաՀ· 2. ԲերէԹէ կԼինի· 3. ԲիւԼիՀ կԼինի· 4. ահԼաՀուԼմաՀ· 5. ահօղ վերինի։

Συντομία (ἡ) concisione, compendio. ՀամառօտուԹիւն· համԲաւրԼԵԹ։

Σύντομος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - τόμως. conciso, breve, corte. կարճ, Համառօտ· ՂԵԼա, համԲաւրաՐ։

Συντονία (ἡ) distensione. 2. sostenenza, permanenza. ձգուիԼԵ· 2. ասկուԼԵ, գիմանալԵ· ԱերԵիԼԵ· 2. գոյանմ, պիէՐԹարԼԵԹ։

Σύντονος (ὁ, ἡ) continuo, sostenuto. Հանապազորդ, ՓորԲնակ ահաՀ՝ գիմացօՂ· պիէ ԹարԲ, պիէ ԲահԼ ԲաՂԵրի ահԲինՀ՝ գոյանան։ — τόνως, ἐπίῤῥ.

Συντράπεζος (ὁ, ἡ) commensale. ահՂաՀակից· հիմաՀՓա։

Σύντρεις - τρεις - τρια. tutti e tre assieme. ԵրԵքՓ. ալ ՀԵկԵն· ԲաԼԵ պիէրեն։

Συντρέχω. Μ. θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. concorrere. ՓաստիՀ վազԵԼ, ընԹացակից ԵԼԼալ· պիէ ԹօՂՓ, պիէրիէր ահՂէրԼինԵ։

Συντρίβω. Μ. τρίψω. rompere, spezzare, fracassare, contritare. կաԲԵԼ, կոտրատաԼ, կատ կատ ընել, մանրԵԼ, փշրԵԼ· ԲէՐՀատ, ԲուԼուՀատ, սաՓալԻՀատ. (Ῥῥ.) contrirsi. զղիալ· ՂիւԼուն օՂտ։

Σύντριμμα (τὸ) rotto, rottura. բեկոր· ԲԵՐԵՔ ԲուԼ· 2. = τῶ

Συντρυφιές - ἐως (ἡ) spezzamento. 2. contrizione. կոտրտուԼԵ· 2. զղիատմ· ԲուԼուՀա· 2. ՂիւԼուն ԼԵԹ։

Συντροφία (ἡ) compagnia. ընկԵրուԹիւն· ԲօԼտաԼԼԵԹ։

Σύντροφος (ὁ, ἡ) compagno, socio. ընկԵր· ԲօԼտաԼ, ադԲատաԼ, ԼԵրԲէ։

Συντυγχανω. Μ. τεύξομαι. incontrare. 2. abboccarsi. գիմաւորԵԼ, Հանդիպիլ· 2. ԲօԼանդակիլ· ԲուԼԼաՀմաՓ, բատ կԼինի· 2. ահօղԼԵՂԵՔ։

Συντυχία (ἡ) incontro, caso. 2. abboccamento. Հանդիպելը, գիպուած· 2. ԲօԼանդակուԹիւն· բատ կԼին, ԼաՓԵԲՔ· 2. ահօղԼԵՂԵՔ։

Συντυπακούω. Μ. οὐσω. sottintendere. զԲուԼԹեամբ ԲմանալՀ· ահօղՀան կԼուԼկինԵն անԼաՀմաՓ։

Συνύπαρκτος (ὁ, ἡ) coesistente. Համագոյ· պիէ վեր օՂտ։

Συνύπαρξις - εως (ἡ) coesistenza. ՀամագոյուԹիւն· պիէ վեր օՂմաԼ։

Συνυπάρχω. Μ. ἀρξω. coesistere. ՓաստիՀ գոյանալ· պիէրիէր վեր օՂմաՓ։

Συνυπατεύω. Μ. εὐσω. Εἰμὶ —

Συνύπατος (ὁ) collega in un consolato. ՀԲաւաստուուԹիւնան ընկԵր· ֆօնօՂԼ, ադֆատաԼԼ։

Συνυπηρετέω - ῶ. Μ. ήσω. servire insieme. ՓաստիՀ ծառայԼ· պիէրաՐիր ԲուԼԼԵՐի ԲՐինՀ։

Συνυπουργέω - ῶ. Μ. ήσω. = τ. προηγ.

Συνυφαίνω. Μ. ανῶ. contessere. ՓաստիՀ ՀաւանԼ· պիէրաՐիր ԲօրմԵՀ։

Συνφωδὴ καὶ Συνφωδία (ἡ) concerto. ՆԵրգաշնակուԹիւն· ահՀնԵՀ։

Συνφωδὸς (ὁ, ἡ) = *Σύμφωνος.*

Συνωμοσία (ἡ) congiura (*Γαλλ.* complot). ԵրգՄԵակցուԹիւն, գաւակցուԹիւն· անգԼուԼմ, ֆԼաար ֆօրմ, համահԲոկ։

Συνωμότης - ου (ὁ) congiurato. ԵրգՄԵակց· անգուԼԵ, համԼԵՔ։

Συνώμοτος (ὁ, ἡ) congiurato. ԵրգՄԵակցեալ· անգուԼուՂԵԼ, ֆիՐիՀֆԼԵ։

Συνωνυμία (ἡ) identità di significato. ՆոյնանշանԵԼութիւն· պիէԼԵՔ, ԼԵՔ համԲա օՂմաԼ։

Συνώνυμος (ὁ, ἡ) sinonimo. ՆոյնանշանԵՀ· ԼԵՔՀանԲա, պիէ՝ — νύμως, ἐπίῤῥ.

Συνωρίζω. Μ. ίσω. = *Συζεύγνυμι.*

Συνωρὶς - ίδος (ἡ) un pajo di cavalli. Երկուս ձի, զուգ մի ամԼԵք ձիոց· ԼԵՔ ԼԵՔՓ ան։

Συοφορβιον (τὸ) porcile. ԽազԼ գամ· փօՀազԼանԵք։

Συοφορβὸς (ὁ) porcajo. ԽազԼաած· փօՀազ ՂգաՂԸ։

Σύῤῥη (ἡ) = *Τύῤῥη.*

Συρίγγιον (τὸ) ὑπερ. τ. *Σύριγξ.*

Σύριγμα (τὸ) καὶ

Συριγμὸς (ὁ) fischio, sibilo. չչԼուն· ըԼԵՔ։

Σύριγξ - ιγγος (ἡ) zampogna. 2. cuniculo, mina. 3. catacomba. 4. corridore. 5. fistola. սրինգ· 2. ականի· 3. գետնի տակ եզած գԵրեզմանի· 4. ԽուցԲուն ապՀԻՐԼԵ ԵրկաՀ բատակ պատաՀԼԵ տեղ· 5. ԽոզխոյԹ· ՂօգաՀ ՆԵյէ, ֆիՂԼ, պիւրիւ, ՂԼաֆԼ· 2. ԼուԼԵ՛· 3. ԼԵր ապԻԸնԹա վերԼԵր· 4. ՂՈՂԿ սաՂաՀ ԼեվԻՀԿԼԵ ֆԵհԼԵՂ· 5. ՀաԼԼա։

Συρίζω. Μ. ίξω. sibilare, fischiare. 2. suonare la zampogna. ասուԼ, չչԼ· 2. սրինգ փչԼ· ըԼԵՔ ԼՂՓ· 2. պիւրիւ՝ ՀՂԵՔԼ ֆիՂԼ ՂՂՓ։

Συρικτὴρ - ῆρος (ὁ) × *ἀντὶ*

Συρικτης - οῦ (ὁ) sibilante. 2. chi suona la zampogna. ասուԼիՂ· 2. սրինգ փչող· ըԼԵՔ ՂՂՓ· 2. պիւրիւ՝ ՀՂԵՔԼ ՂՂՓ։

Σύρισμα (τὸ) = *Σύριγμα.*

Συρισμὸς (ὁ) = *Συριγμὸς.*

Συριστὴς - οῦ (ὁ) = *Συρικτὴς.*

Συρίττω. Μ. ίξω, - ομαι. Ἀττ. ἀντὶ Συρίζω.

Σύρμα (τὸ) veste lunga con istrascico. ԵրկաՀ փԵՂԵրավ Հանդերձ· ասՂան ԽիՒԼԼ Խօպոպ· 2. = *Συρφετός.*

Συρμαία (ἡ) rafano. բազկ· ԽաՂԼ։

Συρμὸς (ὁ) impeto, tratto. թափ, ասԼԺԵուԹիւն· հեՒՀԼՒ՛, ԽՂՂ· 2. = Ὁλκός.

Συῤῥάπτω. Μ. ῥάψω. cucir assieme. ՓաստիՀ կարԼ· պիէրաՐիր փիՒԼԼ։

Συῤῥαφὴ (ἡ) l'azione di cucir assieme. 2. macchinazione. ՓաստիՀ կարուԼԵ· 2. գաւադրուԹիւն· պիէրաՐիր փիՒԼԼԼ· 2. ֆԼԻՒՀ՝ փօՂԱ ֆաարմաՂ։

Συῤῥέυσις - εως (ἡ) = *Συῤῥοια.*

Συῤῥέω. Μ. ῥεύσομαι ἢ ῥυήσομαι. scorrere assieme. 2. accorrere in folla. ՓաստիՀ ՀաւաԼ· 2. ԽմԲամԻՒ վազԼ· պիէրաՐիր ահՂաՓ· 2. ահՂիւ ԼԼի ֆօՂՓ։

Συῤῥήγνυμι. Μ. ῥήξω. spezzare urtando. բաղԼեցուՂ զարնելուՂ կոտրաԼ· ՂՂՐԵԼ ֆՂՂԼաՂՓ։

Digitized by Google

Σύῤῥηξις - εως (ἡ) = Σύῤῥηγμα.
Συῤῥίπτω. M. ῥίψω. gettar insieme. միասին նետել. միատեղ թափել:
Συῤῥοή καὶ
Σύῤῥοια (ἡ) confluente. 2. affluenza. միախուռն ժկզբից խառնուիլը. 2. յարգումբին. համբոյր, հծմա. 2. ընդհանուր, գոլորշի:
Σύῤῥοος - ους (ὁ, ἡ) confluente. միասին հոսող. միատեղ թափ:
Σύρτης - ου (ὁ) fune con cui vien tirata qualche cosa, tirella. լար մը քաշող չուան. ալիր նետի լծուին իր:
Σύρτις - ιδος (ἡ) sirte. ծովու ատակ կայ. խոռոչ, ծով իւր ներսուիլով տեղին ցեխ ելլելու:
Συρτὸς - ή - όν. tirato, menato assieme. 2. che si può tirare. քաշած, միասին տարած. 2. քաշուիլ կրցող. կարելի, տրտիր ներքին-ելիս. 2. կարելի պատիր:
Συρφετὸς (ὁ) mondiglia, scopatura, spazzatura. 2. canaglia, la feccia del popolo. ատլուք, ապրիս. 2. խառնիճաղանճ ժողովուրդ, ամբոխ. սիրտ-ներին, կեղտ. 2. ծաղրուելիք, տրտիր ներքին:
Σύρφος (ὁ) = Σύρμα.
Σύρω. M. συρῶ. tirare, strascinare, menare assieme. 2. scopare. քաշել, քաշելով տանիլ. 2. ատիլ. կերկերել, սիրտ-կերկերել. 2. սիրտ-ներին:
Σῦς - συὸς (ὁ καὶ ἡ) (ὅθ. τὸ Λατ. sus). porco. խոզ. գոմէշ.
Συσκευάζω. M. άσω. affardeliare. 2. preparare, allestire. կապոց ընել. 2. պատրաստել, կազմել. պիտոյանալ. 2. հաւերի խմբուիլ. (μσ.) far bagaglio, far fagotto, prepararsi. կապոց ընել, ժողվուիլ, պատրաստուիլ. պիտոյանալ, խօշընտիլ, տիւլերիլիլ. հաւերընտիլ:
Συσκευασία (ἡ) preparativo. պատրաստութիւն. խիտրիլ, հաւերլեր:
Συσκευή (ἡ) illusione. պատիր, երեւոյթ. հիւսիս:
Συσκηνάω (έω) - ῶ. M. ήσω. abitare nell' isteaso padiglione. նոյն վրանին մէջ բնակիլ. ալիր լարգրա ատին օրմե:
Συσκήνιον (τὸ) = Συσσίτιον.
Σύσκηνος (ὁ, ἡ) ch' è del medesimo padiglione (Λατ. contubernalis). մէկ վրանէ եղող. ալիր լարգրան օրմե:
Συσκιάζω. M. άσω. adombrare d' ogni lato. ամէն կողմ լուր ընել. հիր խոտան ծիրկիր նիհիլ:
Σύσκιος (ὁ, ἡ) opaco, ombroso. չքնաղ. կոկիկ:
Συσπεύδω. M. σπεύσομαι. affrettarsi assieme, soccorrere. միասին արագրել, օգնել. պիտոյանալ նկերկիլիլ, խորշ նիհիլ:
Συσπουδάζω. M. άσω. = Συσπεύδω.
Συσσαίω. M. σείσω. concussare. շարժիլ, գոզդզիլ. սիրտ, սարսիլ:
Σύσσημον (τὸ) segno, bollo, marco. նշան, գրոշմ. նիշան, փակիր:
Συσσιτέω - ῶ. M. ήσω. esser commensale, mangiare assieme. սեղանակից ըլլալ, միասին ուտել. հիմնաիր օրմե, ալիր նիհիլ:
Συσσιτία (ἡ) convitto. սեղանակցութիւն, կերնակցութիւն. հիմնադրէթ, խօշընտիլէթ օգտակարէթ:
Συσσίτιον (τὸ) convivio. կոչունք. վերիր:
Σύσσιτος (ὁ, ἡ) commensale. հացակից, սեղանակից. հիմնադիր:
Συσσωρεύω. M. εύσω. accumulare. կուտել, դիզել. խըձիլ:
Συσταθμία (ἡ) equilibrio. հաւասարակշռութիւն. փնիկ:
Σύσταθμος (ὁ, ἡ) equilibrato. հաւասարակշիռ. փնիկ ներկիր, ալիր ներքեւդ:
Συσταλτικὸς - ή - όν. restrittivo. սեղմող. ոչնչող:
Συστασιάζω. M. άσω. ribellare. ապստամբել. ոտ ելեփմէթ, գոլ կոտրտութ, գիլթ ելեփտրմէթ:
Σύστασις - εως (ἡ) costituzione, stabilimento. 2. composizione, concrezione. 3. principio. 4. sostanza, natura. 5. conflitto. 6. prova. 7. raccomandazione. կարգադրութիւն, կանոնադրութիւն. 2. բաղադրութիւն, հաւաքութիւն. 3. սկիզբ. 4. գոյացութիւն, բնաւորութիւն. 5. խռիվ, բախտաձեռ (մարտ). 6. փորձ, ապացոյց. 7. յանձնարարութիւն. ինդիկ. 2. խրկիլ, գոլերելէթ. 3. գրաքնկէ. 4. ելելէթ, ինաքիր. 5. փեսկալ, եղբայրէթ. 6. խոսիթ. 7. սէր-բերել. 8. (κατ' ἐξτ.) confederazione. 9. (ἐπὶ κακοῦ.) congiura. 8. գաշնակցութիւն. 9. երդնակցութիւն, գաղտնակցութիւն. 8. համաձիւթ. 9. անօրէնութ:
Συστασιώτης - ου (ὁ) ribelle, congiurato. ապստամբ, երդնակից. գրդռտ, ոտ, գիլթ:
Συστατικὸς - ή - όν. costituente. 2. di raccomandazione. բաղադրական. 2. յանձնարարական. ինդիկ խոսի. 2. ընդունելի:
Συστέλλω. M. στελῶ. restringere, concentrare. 2. abbreviare una sillaba, cangiare una sillaba lunga in breve. սեղմել, կոպտաբարբել, սեղմակել. 2. երկար վանկը կարճ ընել. ոչնչել, փոքրացնել. 2. վրը սուրան հնչիկ ելնելիլ:
Σύστημα (τὸ) composto, concrezione. 2. sistema. բաղադրութիւն, բանդակացուածք. 2. դրութիւն (գիտութեան). ինդիկ օրմանչ նկարագիր. 2. ինդրիկ, սարքուածք:
Συστηματικὸς - ή - όν. sistematico. դրութենական. ինդրիկ, սարքուած:
Συστολή (ἡ) restrizione, coartazione. 2. sistole, abbreviazione d' una sillaba lunga in breve. սեղմում. 2. երկար վանկ մը կարճի փոխելը. ոչնչում, ինդիկ. 2. սուրան վրը հնչիկ ելնելիլը:
Συστρατεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. M. εύσομαι. intraprendere una spedizione assieme, militare insieme. միասին արշաւանք ընել, զինուորել. ալիր միներ ինդիկ վարել:
Συστρατηγέω - ῶ. M. ήσω. comandar l'armata assieme. միասի մը հետ զօրք կառավարել, իշխանել. վերադիր սպարապետ հետ ինդիկ:
Συστράτηγος (ὁ) compagno in generalato. զօրագլխի ընկեր. սերտիր սպարապետ.

Digitized by Google

Συστρατιώτης - ου (ὁ) commilitone.

Σύστρεμμα (τὸ) concrezione, globo, involucro. 2. tumore. 3. = Σύνταγμα.

Συστρέφω. *M.* στρέψω. concentrare, coartare, restringere, involgere.

Συστροφή (ἡ) involgimento, conglobazione. 2. = Σύστρεμμα.

Συσφίγγω. *M.* σφίξω. restringere.

Συσχολαστής - οῦ (ὁ) condiscepolo.

Σῦφαρ (τὸ) (ἄκλ.) spoglia di serpe. 2. pellicola rugosa che viene alla superficie del latte. 3. (συνεκδχ.) decrepito.

Σφαγεύς - έως (ὁ) scannatore.

Σφαγή (ἡ) scannamento. 2. massacro, strage. 3. strozza. 4. vittima.

Σφαγιάζω (μσ.) - άζομαι. *M.* άσω. - άσομαι. scannare, immolare.

Σφαγιασμός (ὁ) scannamento, immolazione.

Σφάγιον (τὸ) vittima.

Σφαγίς - ίδος (ἡ) secespita.

Σφαδάζω. *M.* άσω. batter coi piedi contro la terra, razzare. 2. palpitare. 3. desiderare ansiosamente.

Σφάζω. *M.* σφάξω. scannare.

Σφαῖρα (ἡ) sfera, globo, palla.

Σφαιρηδόν, *επίρ.* in forma di palla.

Σφαιρίδιον (τὸ) *υπερ.* τ. Σφαιρίον.

Σφαιρίζω. *M.* ίσω. giuocar alla palla.

Σφαιρικός - ή - όν. (καὶ *επίρ.*) - ικῶς. sferico, tondo.

Σφαιροειδής - ίος (ὁ, ἡ) che ha la forma di palla.

Σφαιροειδῶς, *επίρ.* = Σφαιρηδόν.

Σφαιροπαικτέω - ῶ. *M.* ήσω. = Σφαιρίζω.

Σφαιρόω - ῶ. *M.* ώσω. rotondare in forma di palla.

Σφαιρωτός - ή - όν. fatto in forma di palla.

Σφακελίζω. *M.* ίσω. soffrir di cancrena.

Σφάκελος (ὁ) cancrena, carie. 2. salvia (erba).

Σφακτός - ή - όν. scannato.

Σφαλερός - ά - όν. sdrucciolevole. 2. incostante, ingannatore, fallace, pericoloso. 3. soggetto a errare.

Σφάλλω. *M.* αλῶ. far sdrucciolare. 2. fallare. 2. soppiantare, ingannare.

Σφάλμα (τὸ) fallo, mancanza, errore. 2. disgrazia.

Σφαλμός (ὁ) ceppo.

Σφαραγέω - ῶ. *M.* ήσω. romoreggiare.

Σφαραγίζω. *M.* ίσω. aizare, suscitare con dello strepito.

Σφάραγος (ὁ) rumore, strepito, mormorio.

Σφάττω. *M.* σφάξω. *Αττ.* ἀντὶ Σφάζω.

Σφὲ *Ιων.* ἀντὶ Σφᾶς.

Σφεδανός - ή - όν. impetuoso.

Σφὴν (ὁ) genere di pesce. 2. = Σφὴξ.

Σφὴξ - φηκός (ὁ) vespa, calabrone. 2. = Σφὴν. 3. = Σφηκία. 4. = Σφηκίς.

Σφηκία (ἡ) vespaio.

Σφηκίς - ίδος (ἡ) vespa.

Σφήκωμα (τὸ) vespaio.

Σφηκώνη (ἡ) = Σφηκία.

Σφηκώνιον (τὸ) *υπερ.* τ. Σφηκώνη.

Σφήν - ηνός (ὁ) cuneo, zeppa. 2. = Σφὴν.

Σφηνίσκος (ὁ) *υπερ.* τ. Σφήν.

Σφηνόω - ῶ. *M.* ώσω. conficcare, ficcare.

Σφηνώδης - ες (ὁ, ἡ) cuneiforme.

Σφηνωτός - ή - όν. = Σφηνώδης.

Σφίγγω. *M.* σφίξω. stringere, serrare, premere. 2. = Σφιγγομαι. 3. = Σφιγγομαι. 4. = Σφιγγομαι.

Σφίγξ - γγός (ἡ) sfinge.

Σφιγξάμενος - η - ον. *Αττ.* ἀντὶ Σφιγγόμενος

Σφεῖς (κατὰ κρ. ἐκ τ. ἀχρ. Σφέες.) - σφέων - σῶν. ἀντνμ. πλθ. τ. γ'. πρσ. ἀντὶ Αὐτοί - αἱ - ά ἢ Ἑαυτῶν.

Σφένδαμνος (ἡ) acero (albero). (Γαλλ. érable). ծառ մի է. սկաֆիդան, տիլ պրոտա պղտիզ:

Σφενδοναω - ῶ. Μ. ήσω. frombolare. պրաստիլ. ռաֆան սիմաֆ:

Σφενδόνη (ἡ) frombola. 2. castone. պրաստաֆկ. 2. մատանի սկիսակալիճ. ասէան. 2. ֆուլ կվէ:

Σφενδονήτης - ου (ὁ) frombolatore. պրաստաւար. ռաֆան սիման:

Σφενδονίζω. Μ. ίσω. = Σφενδονάω.

Σφενδονοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ha la forma di fionda. պրաստաֆկի ձեւով. ռաֆան պիէնիվիտի:

Σφετερίζω. (μσ.) - ίζομαι. Μ. ίσω - ομαι. usurpare, arrogarsi. բանի՛ անիրաւաբար իրեն անփանանիլ վերագրիլ. ոչ իւր նէհսէ ինչ ալսէ՝ պետնդինի ասյոմ, ֆիմիզալ կիմէ:

Σφετερισμὸς (ὁ) usurpazione, concussione. նարով անիրաւարար իրեն անփանանիլը առնիլը, հարաստհարաւիթիւն. խոխդոր, ֆիմիզալ, զալար:

Σφετεριστὴς - οῦ (ὁ) usurpatore, concussionario. անիրաւարար առնող՝ իրեն անփանանող, հարաստհարող. ֆիզդար, զալի՛:

Σφέτερος - α - ον. (ἀντνμ. κτητ. γ'. πρσ.) loro. իրենց. պետիվիրին:

Σφηκιὰ ἡ Σφηκία (ἡ) vespajo. (Γαλλ. guêpier). պիծակաց բոյն. ինպան տրուրը փօլանը:

Σφηκοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ha la forma di vespa. պիծակի ձեւով. ինպան տրուր պիէնիվիտի:

Σφηκόω - ῶ. Μ. ώσω. stringere il mezzo, legare fortemente, chiudere bene. ճիշդ էն մէջէն, ամէկ կապել գօտիլ՝ օրինաւընչ պիէնիլ ասիմէ, էչի գալ ամէ՛ փակասմէ:

Σφηκώδης - εος (ὁ, ἡ) = Σφηκοειδής.

Σφηκὼν - ῶνος (ὁ) = Σφηκιά.

Σφὴν - ηνὸς (ὁ) conio, caviglia. սեպ - լիւլ:

Σφηνόω - ῶ. Μ. ώσω. fendere o attaccare con del conio. 2. serrar bene, turare. սեպով ճեղքել կամ կպցնել. 2. ամէկ գօցիլ, խնալ. լիւլ իւր խորէն խօտ էլիւլևէ. 2. էչի փակասմէ, ֆիքմէ:

Σφήνωσις - εως (ἡ) turamento. խցում. ֆիքմա:

Σφὴξ - ηκὸς (ὁ) vespa. պիծակ. ինպան տրուր:

Σφιγγίον (τὸ) maniglia. ապարանջան. պիլիվիլ:

Σφίγγω. Μ. ξω. stringere. սեղմել. ասիմէ:

Σφιγκτὴρ (ὁ) che stringe. սեղմող. ասիմաւ. (ἰδίωτ. ἀνατομ.) sfintere. սեղմող ճամբանիրը սիմող պիան մը. փիլպիրիան ինպիվիրինի ասիման իսկու:

Σφιγκτὸς - ἡ - όν. stretto. սեղմուած. ասիմէ:

Σφίγξ - σφιγγὸς (ἡ) sfinge (mostro favoloso). առասպելական հրեշ մը. խոտշան (պէտ նիվ խոխա՛ ինալն գոխ):

Σφίγξις - εως (ἡ) restrizione. սեղմում. ասիման:

Σφόδρα, ἐπίῤῥ. troppo, assai. 2. con veemenza, fortemente. խիստ, կարի, յոյժ. 2. ուժով, առաքիկ. ըստ, չափով, ըստ. 2. զօրաւոր, իշէ իլի:

Σφοδρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ῶς. veemente, impetuoso, forte. ուժով, ուժգին, առաքիկ. իշէլէր, զօրաւոր, փիլին:

Σφοδρότης (ἡ) veemenza. առաքիչութիւն, բանաւորութիւն. խշէլ, փիլինլիկ:

Σφονδύλειον (τὸ) sfondilio (pianta). (Γαλλ. berce). սֆոնտիլիոն (առնդկ մի է). խֆֆնոփիլ (պէտ նիվ ֆիտան):

Σφονδύλιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σφόνδυλος. 2. = Σφονδύλειον.

Σφονδύλιος (ὁ) καὶ

Σφόνδυλος (ὁ καὶ σπν. ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Σπόνδυλος.

Σφραγίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σφραγίς.

Σφραγιδοφυλάκιον (τὸ) astuccio da metervi i sigilli. կնիք գնելու առաք. փոխոր ֆօյոմաք ֆուռիս:

Σφραγιδοφύλαξ - ακος (ὁ) custode del sigillo, guardasigilli. կնիքպանրը պահող, կնքապահ. պահիչորոյ:

Σφραγίζω. Μ. ίσω. sigillare. կնքել. փոխրլիկի:

Σφραγὶς - ίδος (ἡ) sigillo. 2. marca, bolla. կնիք. 2. գրոշմ. պօշիչ. 2. տամբ. (κατ' ἔκτ.) anello. մատնիք. Իվլի:

Σφράγισμα (τὸ) bolla. գրոշմ (կնիքպան). պօշիչ նիլնէը տամբաը:

Σφραγιστὴς - οῦ (ὁ) colui che sigilla. կնքող. պօշիչրլիկին, պօշիչոյ:

Σφραγιστὸς - ἡ - όν. sigillato, bollato. կնքեալ. պօշիչրլի:

Σφρηγίζω, Σφρηγὶς. = Σφραγίζω, Σφραγὶς.

Σφριγάω - ῶ. Μ. ήσω. = Σπαργάω.

Σφρῖγος - εος - ους (τὸ) = Ὀργασμός, Σπαργή.

Σφριγώδης - εος (ὁ, ἡ) vegeto, vigoroso. բարգաւաճ, առոյգ, կարօղ. գիմ, տէր, ինչ-ինչ-բան:

Σφύγμα (τὸ) καὶ

Σφυγμὸς (ὁ) polso. զարկ (չհնչեալ). նէ:

Σφυζω. Μ. σφύξω. palpitare. բաբախել. տրոփել. գիմալ, ինչ-ինչ-բան:

Σφύξις - εως (ἡ) = Σφυγμός.

Σφῦρα ἢ Σφύρα - ας (ἡ) martello. մուրճ, ուռան. չխլիճ. 2. = τῷ

Σφύραινα - ης (ἡ) sfirena, luccio. կռնաձուկն. ֆօսրնա գալըշը:

Σφυρηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. martellare. մուրճով զարնել. չխլիճլիկի:

Σφυρηλάτησις - εως (ἡ) martellata. ուռանաւորութիւն, մուրճով զարնելը. չխլիճլիկ:

Σφυρήλατος (ὁ, ἡ) martellato, lavorato col martello. 2. solido, compatto. մուրճով ծեծուած, կռածայ. 2. հաստատուն, կռան. չխլիճլիկած. չխլիճ իլի. 2. փորձ, էխ:

Σφυρίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σφῦρα. martelletto. պզտիկ մուրճ. չխլիճիկ:

Σφυρὶς - ίδος (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Σπυρίς.

Σφυροκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. martellare. մուրճով ծեծել. չխլիճ իլի փիշիկ:

Σφυροκοπία (ἡ) = Σφυρηλάτησις.

Σφυρόκοπος (ὁ, ἡ) = Σφυρήλατος.

Σφυρὸν (τὸ) tallone. 2. piede. 3. estre-

Digitized by Google

mità. կամ. 2. ապր. 3. ծայր, ճաշի. քօֆառ. 2. այտ. 3. սուր։

Σφυρωτὸς - ὴ - όν. martellato. մուռալ ծեծուած. լեհիկինիկ։

Σφωΐτερος - α - ον. (ἀντωνυμ. κτητ. β'. πρσπ.) di voi due. ձեր երկուքին. ուր խիհինիչին։

Σχάζω. *M.* σχάσω segnare, cavar sangue. 2. gettar abbasso, abbassare. արիւն առնել. 2. վար ձգուիլ, ցածցընել. ֆան ալիւ. 2. ալալը պիտի, ալլալիմէ։

Σχάσις - εως (ἡ) salasso. երակահատութիւն. ֆան ալիս։

Σχαστήριον (τὸ) lancetta. նշտարակ. նիշտար։

Σχεδάριον (τὸ) libretto. դրջոյկ. փիթափիկ։

Σχέδην, ἐπίῤ. lentamente, a passo a passo, lemme lemme (*Λατ.* pedetentim). կամաց կամաց, յուշիկ, ապր ապր. խալը խալը, խաֆո խաֆո։

Σχεδία (ἡ) zatta (*Γαλλ.* radeau). լաստաւռ։

Σχεδιάζω. *M.* άσω. fare o parlare precipitosamente. առանց պատրաստութեան մտածելու ընել կամ խօսիլ. փախըշ փախըշ ներիչներ խլլելով խօսիլ. 2. = Ἐγγίζω.

Σχεδίασμα (τὸ) = Σχέδιον.

Σχεδιαστικῶς, ἐπίῤ. all' improvviso, precipitosamente. ձկէն ի ձկ, յանպատրաստից, առանց մտածելու. փախըշ, ալիւ ղՓիլ, փալհաղ ներիչներ։

Σχέδιον (τὸ) abbozzo, piano. գծագիր, նախապատում. նաղաչ, փաթիվներ։

Σχέδιος - α ἤ ος - ον. che si fà da vicino. 2. improvviso. մօտէն եղող. 2. յանկարծ. նախապատ ալան. 2. ղՓիլ։

Σχεδίως, ἐπίῤ. da vicino. 2. all' improviso. մօտէն. 2. ձկէն ի ձկ, յանկարծ. նախապատ. 2. ալիւ ղՓիլ։

Σχεδόν, ἐπίῤ. quasi. գրեթէ, իբրեւ. ասդին, հինգ։

Σχέθω (*X. M.*) ottenere. ստանալ. նուաճիլ։

Σχενδύλα - ης (ἡ) tanaglia (*Λατ.* forceps). ագդան. փիլներիչ։

Σχενδύλη (ἡ) = τ. προηγ.

Σχέσις - εως (ἡ) relazione, rapporto. յարաբերութիւն, առնչութիւն. գիպիտ ըլէ ալմա, ալտա։

Σχετικὸς - ὴ - όν. relativo. առնչական, յարաբերական. գիտուղ, գիպիտըլլիչ։

Σχετικῶς, ἐπίῤ. relativamente. յարաբերութեամբ, նայելով. պինային, պաֆարած, նայարին։

Σχετλιάζω. *M.* άσω. lamentarsi, querelarsi. կսկիլ, գանգատիլ. ֆիղան ֆիղիսը' ֆիլէսէֆ ֆիլիֆ։

Σχετλιασμὸς (ὁ) lamentazione, querela. կսկ, գանգատ. ֆիղան, ֆիլէսէֆ։

Σχετλιαστικὸς - ὴ - όν. di lamentazione, di querela. ողբական, գանգատի. ֆիղանի' ֆիլէսէֆիչի գիտուղ։

Σχέτλιος - α - ον. audace, ardito, fermo nelle sue imprese, pertinace. 2. cattivo, scellerato. 3. infelice, miserabile. 4. ingiusto, orribile. 5. pernicioso. յանգգուգն, ժպիրհ, յամառ, կամառատ. 2. չար, ապիրատ. 3. խեղճ, ողորմելի. 4. անիրաւ, գարշելի. 5. վնասակար. փնաս, պիէրվ, գոյութիւն գտած, իսպիտ. 2. ֆինա, պիտիար. 3. սիֆիլ, ճնշիչին լէ. 4. նիհաֆ, խա խրճիթ. 5. ղարըլը։ — λίως, ἐπίῤ.

Σχῆμα (τὸ) forma, figura. 2. ornamento. կերպ, ձեւ. 2. գարդ. պիէմ, չէնէ. 2. պիչէխ. 3. = Πλάσμα.

Σχηματίζω. *M.* ίσω. formare, figurare. 2. ornare. ձեւացընել, կերպաւորել. 2. գարդարել. պիչիմ վերփէ, չէնէլէֆէ. 2. պիչիֆէ, փնաթիֆէ։

Σχηματίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σχῆμα.

Σχηματίσις - εως (ἡ) καὶ

Σχηματισμὸς (ὁ) formazione, figuramento. ձեւաւորութիւն. չէնէլէֆ։

Σχίδαξ - ακος (ὁ) καὶ

Σχίδη (ἡ) scheggia, verza, piuolo. փաթ չերթ, սեպ. օգան խարըլը, նիվը, չիվ։

Σχίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σχίδη. 2. talea. անկելու համար երկու ծարէն կտրուած մասդալ ասա, չուաւիղ. նիհալ, գիլիմ, ֆիգան։

Σχίζα - ης (ἡ) scheggia. ասղիզ. խնձը։

Σχιζόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha l' unghia divisa in due. ֆաթաչհրձ, ոմիանիը երկուքի ճեղքուած. իշընալը չէնչի պուլախած (հայկեան)։

Σχίζω. *M.* ίσω. fendere, discindere. ճեղքել. խրմէֆ։

Σχινέλαιον (τὸ) olio di lentisco. հերձիի իւղ. պիչլ պաղնըն ալ։

Σχίνινος - η - ον. di lentischio. հերձիէ. պիչլ պաղնիգան։

Σχῖνος (ἡ) lentischio. 2. scilla. հերձի. 2. միռուխ. պիչլ պաղնը. 2. պօա օգանը։

Σχινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al lentischio. հերձիի նման. պիչլ պաղնըն հինիփ։

Σχίσις - εως (ἡ) fessura, scissura. ճեղքուած. խրըճ։

Σχίσμα (τὸ) fessura. 2. sciama. ճեղք. 2. հերձուած. խրըճ. 2. իրիկլը։

Σχισματικὸς - ὴ - όν. scismatico. հերձուածող. հրձ իրիկլը։

Σχισμὸς (ὁ) = Σχίσις ἤ Σχίσμα.

Σχοινιὰ (ἡ) = Σχοῖνος. 2. fune di giunco, stramba. հիւնէ չուան, հեմպէզ. պալըան իպ, օլամաղ։

Σχοινίζω. *M.* ίσω. misurare colla corda, livellare (*Γαλλ.* arpenter). չուանով չափել, հաթաչափել. իպ իլէ խալըճիւ. էրֆէլամաղ։

Σχοίνινος - η - ον. di giunco. հիւնէ. պալըան։

Σχοινίον (τὸ) corda di giunco, stramba. հիւնէ չուան, հեմպէզ. պալըան իպ, օլամաղ։

Σχοίνιος - α ἤ ος - ον. = Σχοίνινος.

Σχοινίτης - ου (ὁ) καὶ Σχοινῖτις - ίδος (ἡ) fatto di giunco. հիւնէ չինուած. պալըան խոֆըը։

Σχοινοβατέω - ῶ. *M.* ήσω. camminare, danzare sulla corda. չուանի վրայ քալել' պարել. իպ իւրիվ ինիլիչիլ։

Σχοινοβάτης - ου (ὁ) ballerino da corda, funambolo. չարխապազ. իպ ճամպազը։

Digitized by Google

Σχοινοβατία (ἡ) il mestiere del funambolo. լարախաղացին արհեստը. ճոպանաշէտ:

Σχοινόδετος (ὁ, ἡ) legato con del giunco. կիսինով կապուած. ասղ իւր պատկնիզը:

Σχοινοδρόμος (ὁ, ἡ) = **Σχοινοβάτης**.

Σχοινόπλεκτος (ὁ, ἡ) trecciato di giunco. կիսինով հաւուած. ասլտան խրխիչ:

Σχοῖνος (ὁ) giunco. 2. giuncheto. 3. fune (di giunco), stramba. կիսին, պրաս. 2. կիսինով լիք տեղ. 3. (կիսինէ) յատակ, կեռեզէն. ասղ. 2. ասղնէր. 3. (ասղան) իդ, օխտաթ:

Σχοινοτενὴς - ίος (ὁ, ἡ) teso come la fune. յատակի պէս լարուած. իդ գոյի կերևիդ. 2. (μτφ.) = **Μακρύς**.

Σχολάζω. *M.* άσω. esser in ozio, vacare. 2. applicarsi, occuparsi, vacare a .... 3. frequentare la scuola di ... esser discepolo. գարաւոյ կենալ, անգործ կենալ, պարապ բլլալ. 2. պաշտպլլալ, պարապլլալ. 3. ումկից գարագը յանձնիլ, ազկերա բլլալ. պոչ փարչոյ, իւրեն օլմալ, պոչ փալֆան. 2. ֆլղղալ օլմալ. 3. պիդինկին փոփոխկին վարմալ, լայբրա օլմալ:

Σχολαῖος - α - ον. ozioso, lento. գարաւոյ, գանգաղ, կամաց. պոչ, խոլ, հղուճ. — αίως, έπίρ.

Σχολαρχέω - ῶ. *M.* ήσω. esser capo d' una scuola. գարագի մը գլուխ պէտ բլլալ. գործերու օլմալ, գործով նալբեր օլմալ:

Σχολάρχης - ου (ὁ) capo, direttore d' una scuola. գարագի մը պէտ՝ վրանկիցը մեծ. գործերու, գործով նալբեր:

Σχολαστήριον (τὸ) gabinetto di studii. ուսումնարան. իմ տիկնիդ, իմիանդ:

Σχολαστὴς - οῦ (ὁ) ozioso. գարաւոյ կեցող. պոչ փարչան:

Σχολαστικὸς - ὴ - όν. ozioso. 2. scolastico. 3. diligente, studioso. գարաւոյ պարապ կեցող. 2. գարագական. 3. ժիր, փութաջան. պոչ իւրեն գործ. 2. ֆիլոսոֆ. 3. գործակատար, պատասխանատու. 3. յապաղանք իւրեցնիդ, պոչ փարչոյնէդ. ծոյնիլ. 2. փոփոխութիւն, փոխնիլ. 3. ֆլղղնիդ. (ἐπμ.) pedante, sciolo. խմասասէր. էրուդիմ:

Σχολεῖον (τὸ) scuola. գարագ. գործով:

Σχολὴ (ἡ) ozio, riposo. 2. studio, applicazione. 3. indugio, dilazione. գարաւոյ կեցութիւն, հանգիստ. 2. ուսմունք, պատասխանութիւն. 3. յապաղանք. իւրեցնիդ, պոչ փարչոյնէդ. ծոյնիլ. 2. փոփոխութիւն, փոխնիլ. 3. ֆլղղնիդ. (ἐσχ.) **Σχολὴ** (ἑλλ. πρόθ.) pian piano, lemmi lemmi. 2. tardi. 3. a stento. կամաց կամաց. 2. ուշ. 3. ճարով. խոփս խոփս. 2. կիսի. 3. պէտ իւր կիսի պէտ:

Σχολικὸς - ὴ - όν. (καὶ έπίρ.) - ικῶς. proprio delle scuole. գործերուն յատուկ. գործով բլլալի փոյթ:

Σχολιογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. scrivere, fare delle postille, degli scolii. ծանօթութիւններ՝ բացատրութիւններ գրել. հնչեխ խոչմի:

Σχολιογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di scolii, di postille. ծանօթութիւններ՝ բացատրութիւններ գրող. հնչեխ խոչան:

Σχόλιον (τὸ) scolio, postilla. ծանօթութիւն, բացատրութիւն, ծանօթ ստորագրութիւն. հնչեխ:

Σώζω. *M.* σώσω. salvare, conversare. պահանել, խնայել, պահել, պահպանել. ֆորթարմօֆ, սաղամաթ, ֆօրսամաթ:

Σωλὴν - ῆνος (ὁ) canale, acquidotto. 2. stria. խողովակ, ստուգագ. 2. սրբեցրած չիքտամնու փայտիներէն. փնտի, գծու, օլուք, սու խօլու. 2. ինչ կերէն-կերէն բան ասղան օլուքները. 3. (ὀδ.) solene, cappa lunga, canolicchio (sorta di conchiglia). խողովակաձեւ ծովային խեցի մը է. օխխանիկ, լուիզ սոճը:

Σωληνάριον (τὸ) *καὶ*

Σωληνίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. **Σωλὴν**.

Σῶμα (τὸ) corpo. 2. cadavere. 3. uomo. 4. volume, massa. մարմին. 2. դի. 3. մարդ. 4. զանգուած. ինչ. 2. լիկ. 3. քանի. 4. ֆիզիք, վիճաբ. խնդամ. ֆիզիկ:

Σωματεύω - ῶ. *M.* ήσω. esercitare il corpo. մարմինը կրթել. վիճաբանի խոյ ինչուկիկ նիկիչ:

Σωματικὴ (ἡ) esercizio del corpo. մարմնոյ կրթութիւն. վիճաբ խոյնիկ:

Σωματεῖον (τὸ) = **Σωμάτειον**. 2. comunità, società. հասարակութիւն, ընկերութիւն. խօսքլլեկ, խիճիկ:

Σωματεμπορέω - ῶ. *M.* ήσω. far il commercio degli schiavi. գերիներու վաճառականութիւն ընել. խնչերլեր գալիքներլեն նիկիչ:

Σωματεμπορία (ἡ) il commercio degli schiavi. գերի առնել, ծախել. խնչեր գալիք սոխան:

Σωματέμπορος (ὁ, ἡ) mercante di schiavi. գերի առնող, ծախող. խնչեր գալիք սոխան:

Σωματικὸς - ὴ - όν. corporale. մարմնական. իկնական: — ικῶς, έπίρ.

Σωμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. **Σῶμα**. corpuscolo. մարմնիկ. իկնիչ, սաֆսէ ֆիլիք. 2. = **Σωματεῖον**. 3. libretto, piccolo volume. գրքոյկ, պզտիկ հատոր. փիճիկճէ, փոլիսոյ ֆիլիք:

Σωματοκάπηλος (ὁ, ἡ) = **Σωματέμπορος**.

Σωματοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. riunire, ridurre in un corpo, incorporare. մէկ մարմին ընել. միր վիճաբ նիկիչ:

Σωματότης (ἡ) corporeità. մարմնականութիւն. ֆիզիքլիկ:

Σωματοφυλάκιον (τὸ) cimiterio. գերեզման. գերեզ:

Σωματοφύλαξ - ακος (ὁ) guardia del corpo. թիկնապահ զօրք, անձնապահ գունդ. ասլտ, ասղնէր:

Σωματόω - ῶ. *M.* ώσω. incorporare. մէկ մարմին՝ մէկ զանգուած ընել. միր վիճաբ միր պէտին նիկիչ:

Σωματώδης - εος (ὁ, ἡ) corpulento. յոյժ խոշորկիկ: — ὡδῶς, έπίρ.

Σωμάτωσις - εως (ἡ) incorporazione. մէկ զանգուած ընելը. միր վիճաբ միր պէտին նիկիչ:

Σώρακος (ὁ) paniere, canestro. կողով, սրթի. փնտի, սեթէթ:

Σωρεία (ἡ) = **Σώρευμα** ἤ **Σώρευσις**.

Σωρείτης - ου (ὁ) sorite, gradazione (sorta di sillogismo). համադրութիւն (հա-

Digitized by Google

ապրանքատուբեան մէկ կերպն է). Խոտերը կիտել իրարու վրայ դիզել.

Σώρευμα (τὸ) cumulo, mucchio. կոյտ, դէզ. Իզբաբ.

Σώρευσις - εως (ἡ) accumulazione. կուտակում. Իզբաբելբել.

Σωρευτος - η - ὀν. accumulato, ammucchiato. կուտակած, դիզուած. Իզբաբէլ, պիրէ-պիրէ.

Σωρεύω. M. εύσω. ammucchiare, accumulare. կիզակել, կուտակել. Իզբաբել, պիրէ-պիրէկ.

Σωρηδὸν, ἐπίῤῥ. in folla. խմբովին. Իզբաբելէն.

Σωρὸς (ὁ) mucchio, ammasso, bica. կոյտ, դէզ. Իզբաբ, պիրէ-պիրի.

Σῶς (ὁ, ἡ) sano, salvo. ողջ, առողջ. առող պիրէ.

Σωσίβιος (ὁ, ἡ) conservatore della vita. կեանքը պահպանող. Խօֆուխ ապրելոյն, փրկող, Իզիդ էոխ.

Σωσίκοσμος (ὁ, ἡ) conservatore del mondo. աշխարհքը պահող խալըսօղ. փրկող ապրելոյն Խլլօ էոխ.

Σωσίπολις - ιδος (ὁ, ἡ) conservatore della città. քաղաքը պահող. Չհիներ փրկող ապրելոյն.

Σωστικὸς - ἡ - ὀν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. conservatore. պահպանող. ապրելոյն, փրկող.

Σῶστρον (τὸ) l' onorario del medico. 2. riscatto, ciò che si offre per la salvazione di... բժշկին վարձք. 2. փրկութեան համար արուածնուէր վարձք, փրկանք. Հիւանդին այսքան ընծայուած ոսկի, ապրելութեան առնելուն նշանակ, Խոյրաիհօղլ.

Σώτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Σωτὴρ (ὁ) salvatore, liberatore. փրկիչ, ազատիչ. Խալբիրջը, Խալըլլը. 2. = *Σωτήριος.*

Σωτηρία (ἡ) salvazione, liberazione. ազատութիւն, փրկութիւն. Խալբիալը, Նճաթ, ապրելութիւն.

Σωτήριος (ὁ, ἡ) salutare. փրկարար, առողջարար. Հիճանելի, չքաղ, Խալլիհ, առողջական.

Σωτηριώδης - εος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Σωτηριωδῶς καὶ *Σωτηρίως*, ἐπίῤῥ. salutevolmente. փրկութեամբ, ազատելով. ապրելիի էլէ, Խալբիալբաբ.

Σῶτρον (τὸ) il cerchio di legno d' una ruota, quarto d' una ruota (*Γαλλ.* jante). անուի փառէ չրջանակը. Խոյերլեկին օգոն չէրճերէ գոյութ.

Σωφρονέω - ῶ. *M. ήσω.* esser prudente, moderato, modesto, casto. խոհեմ ըլլալ համեստ ազնխոհ ըլլալ. պահպանել օրութիւնը փրկողի էոխ օլմաբ.

Σωφρόνημα (τὸ) tratto di prudenza o di castità. խոհեմութեան կամ ազնխոհութեան գործ. ապրելու պահպանի խոյրի Խօսօր փոխելէն էլէ էլլէնիլէն ոմիլ.

Σωφρονητικὸς - η - ὀν. = *Σωφρονικός.*

Σωφρονίζω. M. ίσω. render prudente, moderato, casto. խոհեմ գդաստ ազնխոհ ընել. պահպանիլ Խլիսի, Խլիսալ էօմէ, փոխուիլ էոխ Խլիսի. Ծմե καὶ *Νουθετῶ.*

Σωφρονικὸς - η - ὀν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. di natura modesto, prudente, casto. բնաւ համեստ խոհեմ ազնխոհ. առլինին փոխուիլ պահպանի էոխ.

Σωφρόνισις - εως (ἡ) καὶ

Σωφρονισμὸς (ὁ) ammonizione, emendazione. խրատ, յորդորանք. ուղղելը. Նասիհաթ Խօչաբ Վերմէ, Խրատ Խլիսի. Խալհ Խլիսի.

Σωφρονιστὴρ (ὁ) × ἀντὶ *Σωφρονιστής. Σωφρονιστῆρες* (ἐνν. ὀδόντες.) denti di sapienza. չորս կողմնական ակառներըն. Փօրի փառի ապա փիլլէրէ.

Σωφρονιστήριον (τὸ) luogo e mezzo di emendazione. ուղղութեան տեղ կամ միջոց. Խալհ Խլիսի Խոյ Վերմէ.

Σωφρονιστὴς - οῦ (ὁ) moderatore, emendatore, monitore. չափաւորող. զգաստ ընող, ուղղիչ, խրատիչ. Խլիսալ Խիլիսէն, փոխուիլ էոխն, Խալհ Խոյ Նասիհաթ Վերմէն.

Σωφρονουντως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) ἀντὶ

Σωφρόνως, ἐπίῤῥ. prudentemente, moderatamente, modestamente, castamente. խոհեմութեամբ, զգաստութեամբ, համեստութեամբ, ազնխոհութեամբ. ապրելու Խալբիի Խալբի. Խոխ էլէ փոխէէ էլէ.

Σωφροσύνη (ἡ) prudenza, modestia, moderazione, temperanza, castità. խոհեմութիւն, համեստութիւն, զգաստութիւն, չափաւորութիւն, ազնխոհութիւն. պահպանի, հաւիրէէ. Էոխ, Խիխալ, օրէն, փոխէէ.

Σωφρων - ονος (ὁ, ἡ) prudente, modesto, moderato, sobrio, casto. խոհեմ, համեստ, զգաստ, ազնխոհ. պահպանի. փոխուող; օրէնէ; փոխուող, էոխ.

Σώω. M. σώσω. × ἀντὶ *Σώζω.*

T.

T, τ, ταῦ (τὸ) (ἄκλ.) Tau. La decima nona lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (τ΄) significa trecento o trecentesimo, e coll' accento di sotto (τ͵) trecento mila. Գ. Յունաց այբուբենից տասնուհինգերորդ գիրն է: Համարակի կոչմանե վրայի չէշտասէ (τ΄) կը նշանակէ երկր հարիւր կամ երկր հարիւրերորդ, ու տակը բլլուլաս տանի (τ͵) երկր հարիւր հազար. Թուվ. Ճառանի հինինին ու փոխադրուածոս հարիւր տար: Այլ բառերի մէջ նշանակէ երկրորդ, ի միւս էլէ (τ΄) ներսերէէ էն Խօ, ի միւս էլէ (τ͵) էն Խօ, ի միւս էլէ (300,000).

Τὰ (τὸ *α θραχύ*) οὐδ. πλθ. τ. Ὁ.

Τὰ (τὸ *α μακρ.*) ὀνικ. θηλ. τ. Ὁ.

Ταβαίτας - ου (ὁ) tazza di legno, tinozza. փառէ ըմպանակ գաւաթ. օգոնական բառ:

Τἀγαθὸν, Τἀγαθά, Ἀττ. κατὰ συνλφ. ἀντὶ Τὸ ἀγαθὸν, Τὰ ἀγαθά.

Ταγγὴ (ἡ) rancidume. ծխահամ. աղտոտութիւն.

Ταγγίζω. M. ίσω. divenire rancido. ծխահամիլ. աղտոտիանալ:

Ταγγὸς - η - όν. rancido. ծխահամ. աղտոտած.

Τάγγω. = *Ταγγίζω.*

Digitized by Google

Ταγεία (ἡ) principato, satrapia. *Ταγεύω*. *Μ. εὔσω καὶ*

Ταγίω - ῶ. *Μ. ήσω.* aver supremo comando, esser satrapo, comandare. *Ταγὴ* (ἡ) = *Τάξις.* 2. = *Σύνταξις.*

Ταγηνίζω. Μ. ίσω. friggere.

Τάγηνον (τὸ) = *Τήγανον.*

Τάγμα (τὸ) squadrone, battaglione, legione, truppa, coorte. 2. voto.

Ταγματάρχης - ου (ὁ) capo, colonnello d'una legione, d'uno squadrone.

Ταγματικὸς - ή - όν. legionario.

Ταγὸς (ὁ) governatore, satrapo, il primo ministro dello stato.

Ταινία (ἡ) cordella, benda. 2. tenia.

Ταινιάζω. Μ. ασω καὶ

Ταινιόω - ῶ. *Μ. ώσω.* cinger d'una benda, abbendare.

Ταχερὸς - ά - όν. liquefatto, tenero, molle, macerato.

Ταχερόω - ῶ. *Μ. ώσω.* liquefare, macerare.

Ταχτικὸς - ή - όν. versato nell'arte militare, abile a disporre in ordine militare le truppe, chi sa la maniera di schierare l'esercito. 2. regolare.

Ταχτικῶς, ἐπίρ. regolarmente.

Ταχτὸς - ή - όν. ordinato, determinato.

Ταλαιπωρέω - ῶ. *Μ. ήσω.* esser miserabile, soffrir delle pene, de' travagli, de' disastri, travagliarsi.

Ταλαιπώρημα (τὸ) pena, disastro, fatica.

Ταλαιπωρία (ἡ) miseria, infortunio.

Ταλαίπωρος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίρ.*) - πάρος. miserabile, infelice.

Ταλακάρδιος (ὁ, ἡ) magnanimo.

Ταλανίζω. Μ ίσω. deplorare.

Ταλαντεύω. Μ. εύσω. bilanciare, pesare. 2. esser incerto.

Ταλαντιαῖος - α - ον. che vale o pesa un talento.

Τάλαντον (τὸ) bilancia. 2. talento (peso di 125 libre). 3. talento (somma di 6,000 dramme).

Ταλαντόω - ῶ. *Μ. ώσω.* = *Ταλαντεύω.*

Ταλάντωσις - εως (ἡ) bilanciamento. 2. barcollamento. (*Γαλλ.* balancement).

Τάλαρος (ὁ) paniere, cofano.

Τάλας - αινα - αν. = *Τλήμων.*

Ταλασιουργέω - ῶ. *Μ. ήσω.* filar la lana.

Ταλασιουργία (ἡ) lanificio.

Ταλασιουργικὸς - ή - όν. che concerne il lanificio.

Ταλασιουργὸς (ὁ, ἡ) lanajuolo.

Τάλες - εσσα (ἡ) nubile.

Τάλλα ἡ Τάλλα ἀντὶ Τὰ ἄλλα.

Ταμάλιστα, ἐπίρ. sopratutto, principalmente, per lo più.

Ταμιακὸς - ή - όν. concernente il fisco.

Ταμίας - ου (ὁ) amministratore, dispensatore, dispensiere. 2. tesoriere, questore.

Ταμεῖον (τὸ) *ἀντὶ Ταμιεῖον.*

Ταμία (ἡ) *Θηλ. τ. Ταμίας.*

Ταμιεία (ἡ) questura, tesoreria.

Digitized by Google

Ταμιεῖον (τὸ) dispensa (*Λατ.* promptuarium). 2. fisco. *Համբար, շտեմարան.* 2. *արքունիք, հասարակաց գանձ.* ԻԼԼԻՐ. 2. *գնչ.* ՊԱՀԱՐԱՆ, ԳԻՒՂ, ՊԱՀԱՐԱՆԻ.

Ταμίευμα (τὸ) καὶ

Ταμίευσις - *εως* (ἡ) amministrazione, dispensazione, parsimonia. *Մատակարարութիւն, խնայողութիւն.* ԲԱՀՎԱՆՔ, ԽՆԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԽՆԱՅՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ.

Ταμιευτήριον (τὸ) = *Ταμιεῖον.*

Ταμιευτικὸς - *ἡ* - *όν.* (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* abile dispensatore. *յարմար՝ հմուտ մատակարար.* ԲԱՀՎԱՆԱԿԱՆ ՄԱՐԴ՝ ՈՒՆԱՅՈՂ ՄԱՐԴ ՈՒ ԽՆԱՅՈՂԱԲԱՐ ԱՊՐԵԼ՝ ԱՊՐՈՂ.

Ταμιεύω. Μ. εύσω. esser questore. 2. esser dispensiere. 3. amministrare, dirigere. 4. riservare. (*Λατ.* recondo). *գանձապետ լինել.* 2. *մատակարար՝ տընտես լինել.* 3. *կառավարել.* ԱՌԱՔԵԼ, ԳԱՒԱՌԱԿԵԼ. 4. *մի՛ծերել, պահել.* ԽՆԱՅԵՑՈՒ ՕՐԻՆԱԿ. 2. *տիւրիցի՝ ևիւրիցուի ՕՐԻՆԱԿ.* 3. ԼԻՒԻՑ ԼԻՒԻՐԻՑ, ՏՈՒՆՆԻՆ ԽՆԱՄՔ ԻՒՐՈՒՑ. 4. ԻՐՆՔ, ԽՈՒՆԻՒԼԻՑ, ՍՏԵՂՄԱՔ. 5. (*ὄθ.*) distribuire, dispensare. *մատակարարել, բաշխել.* ԲԱՇԻԼ ԱՒՐԱՑ. 6. (*ἐνίστε.*) confiscare. *յարքունիս գրաւել.* ԳՐԱՒԻԼ. ԳՐԿԻՆ ՂԱՊ ԱՒՐԱՑ. (*μσ.*) risparmiare, sparagnare. *խնայել* (*ի ծախս*). ԽՈՒՐԱՒՐԱՑ (ՓՈՒՐԱՑԸ), ՀՈՒՆԿԱՐԱՀԵՏ ԱՒՐԱՑ.

Τάμνω. = *Τέμνω.*

Τὰν, ἢ Τᾶν (*μόνον εἰς τὴν φρ.*) *Ὦ τὰν ἢ Ὦ τᾶν.* o amico. *ով բարեկամ.* ԽՈՓՈՒՆ.

Ταναὸς - *ἡ ἢ ὸς* - *όν.* lungo. 2. alto. 3. sottile. *երկայն.* 2. *բարձր.* 3. *բարակ.* ԱՆՏԱՆ. 2. ԽՒՓՒԼ. 3. ՃԻՒԹ.

Τανταλεύω. Μ. εύσω καὶ

Ταντιλίζω. Μ. ίσω. barcollare. *գանգատիլ.* ԱՆԼԱՅՆԱՑ.

Τανύγληνος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi grandi. *Մեծաչքի. երէ կիսչէ.*

Τανύθριξ - *ύτριχος* (ὁ, ἡ) che ha i capelli o peli lunghi. *երկայն մազերով.* ԱՆՏԱՆ ՄԱԶԵՐՈՎ. ՏԵԼԼԵ.

Ταυῦν, ἐπίῤῥ. ora, al presente. *Հիմայ, Հիմիկուայ.* ԼԻՄԻՒ, ԼԻՄԻՒԼԻՒ.

Ταυύπτερος καὶ *Ταυπτέρυξ* - *υγος* καὶ

Ταυυπτέρυγος (ὁ, ἡ) che ha le ale grandi, spiegate. *Մեծ՝ տարած թեւեր ունեցող. երէ՝ Խոչէ ֆանտրէ.*

Ταυφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie larghe. *լայն տերեւներով.* ԽՈՒՆ ԽՈՒՓԻՒԼԻՒ.

Ταυύω. Μ. ύσω. stendere, spiegare. *ձգել, փռել, տարածել.* ԻՐԿԻՒ, ՍՏԻՒՂ, ԽՈՒՄՔ.

Ταξιαρχέω - *ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ* —

Ταξιάρχης - *ου* (ὁ) = *Ταξίαρχος.*

Ταξιαρχία (ἡ) la carica del centurione. *Հարիւրապետութիւն.* ԽՒՆՔ ՊԱՏԼԵԼՒՔ.

Ταξίαρχος (ὁ) centurione. *Հարիւրապետ.* ԽՒՆՔ ՊԱՏԼԻ.

Τάξις - *εως* (ἡ) ordine, fila, serie. 2. rango, condizione, stato. 3. schiera. 4. esercito, centuria. 5. tassa. 6. corteggio, seguito. *կարգ, շարք.* 2. *տեսակ, ցեղ.* 3. *Կանոն (զօրաց).* 4. *բանակ, Հարիւր զօրաց խումբ.* 5. *հարկ.* 6. *ամենակեցք, շքապետք.* ԱՐԱ, ՆԻՇ. 2. ՓԱՌՔԻՆ, ՀԱՐ. 3. ՏԵՂԱՑ ՏԵՂԻՑ. 4. ՕՐԴԱՑ, ԽՒՆՔ ՏԵՂԻՑ ՊԱՏԼԻՑ. 5. ԳՈՒՅՔ, ԽՐԻՄ. 6. ԽՈՒՌԱՑ, ԲԱՆԱՓԱՐ, ՊԱՀԱՊԱՆ.

Ταπεινολογία (ἡ) καὶ

Ταπεινοφρόνησυνη (ἡ) stile, parlare basso. *տարբեր ոճ խօսելու կերպ.* ԱԼԼՈՒ՝ ԱԼԼԻԼԸ ԼԵԶՈՒ, ՓՈՔՐԱԿԱՆ ԼԵԶՈՒԻՑ ԽՈՒՆԱՆԱՑ.

Ταπεινὸς - *ἡ* - *όν.* basso. 2. umile, sommesso. *ցած.* 2. *խոնարհ.* ԱԼՈՒՏ. 2. ԱԼՈՒՏ ԻՆՔՆԱԼԱՒ, ՓՈՒԹԼՈՒԼԸ.

Ταπεινότης (ἡ) bassezza. 2. umiltà, sommissione. *ցածութիւն.* 2. *խոնարհութիւն.* ԱԼՈՒՏԼԵԼՈՒԹԻՒՆ. 2. ԱԼՈՒՏ ԻՆՔՆԱԼԱՒԱՑ, ԽՒՀԱԼՈՒ, ՂՈՐՈՒՄ.

Ταπεινοφρονέω - *ῶ. Μ. ήσω.* aver l'animo, i sentimenti umili, esser umile. *խոնարհամիտ լինել.* ԱԼՈՒՏ ԻՆՔՆԱԼԱՒ ՍԻՐԵԼ.

Ταπεινοφροσύνη (ἡ) umiltà. *խոնարհամտութիւն.* ԱԼՈՒՏ ԻՆՔՆԱԼԱՒԱՑ.

Ταπεινόφρων - *ονος* (ὁ, ἡ) umile. *խոնարհամիտ.* ԱԼՈՒՏ ԻՆՔՆԱԼԱՒ.

Ταπεινόω - *ῶ. Μ. ώσω.* abbassare, umiliare. *ցածցընել, խոնարհեցընել.* ԱԼՈՒՑԱՆԵԼ, ԽՈՆԱՐՀԵԼ.

Ταπεινῶς, ἐπίῤῥ. umilmente. *խոնարհութեամբ.* ԱԼՈՒՏ ԻՆՔՆԱԼԱՒ՝ ԽՒՀԱԼՈՒ ԻՆՔ.

Ταπείνωσις - *εως* (ἡ) umiliazione. *խոնարհութիւն.* ԱԼՈՒՏԼԵԼ, ԽՒՀԱԼՈՒ.

Τάπης - *ητος* (ὁ) tappeto. *գորգ.* ԽՈՒԼ. ՀՐԱՄԱՏԻ, ՏԻՒՐ.

Ταπὶς - *ίδος* (ἡ) = τ. *προηγ.*

Ταπολλὰ, ἐπίῤῥ. per lo più. *երբ ի բազում.* ԱԼԼՈՒԱԼԻՒՆ, ԽՏՈՒԹ.

Ταπρῶτα, ἐπίῤῥ. sul principio. *սկիզբը, առաջ.* ՊՐԱՆՑԻՑԴԻՆ, ԽՄԲԻՑՍԻՆ, ԽՄԲԻԱՒՈՐԻՆ.

Τάραγμα (τὸ) καὶ

Ταραγμὸς (ὁ) = *Τάραξις.*

Ταράκτης - *ου* (ὁ) turbatore. *խռովարար.* ՎԻԼՎԻԼԻՉ.

Ταρακτικὸς - *ἡ* - *όν.* turbolente, sedizioso. *խռովիչ, խռովութիւն՝ ապստամբութիւն հանող.* ՎԻԼՎԻԼԻՉ՝ ՈՒԹԻՉ ԼԵՓՈՒՆ.

Ταρακτὸς - *ἡ* - *όν.* turbolente. *խռովիչ, ապստամբող.* ԱԼԻՔՈՒՆ ՕՐՆԱԼ, ՎԻԼՎԻԼԻՉ.

Τάραυδος (ὁ) renna. *չորսոտանի մը.* ԱՅՐ ՆԻՒ ՓՈՔՐ ՈՒՄԵԼԸ ԿԱՒՆԱ.

Ταραξίας - *ου* (ὁ) perturbatore, fazioso. *խռովարար, ապստամբութիւն հանող.* ՎԻԼՎԻԼԻՉ, ՖԻՒՒՆԻՒՆ.

Ταραξις - *εως* (ἡ) turbolenza, scompiglio. *խռովութիւն.* ՎԻԼՎԻԼԻՉ.

Ταράσσω (*ττω*). *Μ.* *άξω.* scompigliare, perturbare, confondere. *խռովել, տակնուվրա ընել, շփոթել.* ՎԻԼՎԻԼԵԼ ԿԸՏՓՈՒՄ, ԱԼԻՔՈՒՆ ԻՆԼԱՒ, ՓՈՐԵՒՐԴՄՈՒՄ.

Ταραχὴ (ἡ) tumulto, scompiglio, turbolenza. *ազմուկ, խռովութիւն.* ՎԻԼՎԻԼ, ԱԼԻՔՈՒՆԼԻՔ.

Ταραχώδης - *εος* (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - *ωδῶς.* turbolento, tumultuoso. *ազմկալից.* ՎԻԼ ՎԻԼԻԼ.

Ταρβαλέος - *α* - *ον.* terribile. *Հսկելի.* ՓՈՓՓՈՒՄ.

Ταρβέω - *ῶ. Μ. ήσω.* temere, spaventarsi. *վախնալ, արհաւիրել.* ՓՈՓՓՈՒՄ, ԽՐՏԱԼ.

Τάρβος - *εος* - *ους* (τὸ) timore, spavento. *վախ, արհաւիրանք.* ՓՈՓՓՈՒՄ, ԽՐՏԱՆՔ.

Τάργανον (τὸ) = *Δευτερίας ἢ Στεμφυλίστης.*

Digitized by Google

Ταριχίμπορος (ὁ, ἡ) pizzicagnolo. (*Lat.* salsamentarius). ապուռ բաներ ծախող. պոչիչ, խոշոռիչ։

Ταρίχευσις - εως (ἡ) insalatura. աղիւղ. խառնուածք։

Ταριχευτὴς - οῦ (ὁ) pizzicagnolo. ապուռ չինող. խառնուցիչ, պոչիչ։

Ταριχευτὸς - η - όν. insalato. ապուռ. խառնուած։

Ταριχεύω. *M.* εύσω. insalare. աղիւլ. խառնել։

Ταριχοπώλης - ου (ὁ) = *Ταριχίμπορος.*

Τάριχος (ὁ) καὶ **Τάριχος - εος - ους** (τὸ) salsume. ապուռք. խառնելիս նշանի (խառնուածքի մի) պարբեր մսիր։

Ταρσὸς (ὁ) cesta. 2. la parte piana del remo. 3. ala. 4. la pianta del piede. խան, արի. 2. թիակին ասիպատակ մասը. 3. թեւ. 4. ոտքին ասիկը, գարշապար. ճկի. 2. փերիքին խոշ՝ ինչ ասած. 3. գանապ. 4. ոտի թաղանթ։

Ταρτάρειος - α - ον. tartareo, infernale. առաբատանական, գժոխային. ճկնիանիկ։

Ταρταρίζω. *M.* ίσω. tremare di freddo, gricciolare. ցուրտէն գոդդըռալ. ահնոփ բիքրիկիլ։

Τάρταρος (ὁ), tartaro. առաբատա, դըժոխք. գահա, ճկնիանի։

Ταρταρόω - ῶ. *M.* ώσω. precipitare nel tartaro. առաբատաը ձգուիլ՝ գէտրցընել. ճկնիանիկ ֆըրըթիւիլ՝ բիկէրելիկիլ։

Ταρφὺς - ίος (ὁ, ἡ) denso. հած. ուէ։

Τάσις - εως (ἡ) tensione, tesa. ձգուած. կերկ, կերելը։

Τάσσω (ττω). *M.* τάξω. ordinare, disporre, collocare. 2. schierare. 3. assegnare, destinare. 4. tassare. 5. comandare, ordinare. կարգի գնել՝ չափել, զննուիլ՝ յարգարել. 2. զօրքը շարել. 3. կարգել, որոշել, առհմանել. 4. վրան հարկ ձգել. 5. հրամայել, պատուիրել. ըզրաւճան, ինչու ֆօսի, տիւիր, ներելիրիկիր. 2. ատիր ֆօսիւիք՝ ամի ամի տիւիր. 3. բանի կիկիր, նուագ կիկիր. 4. վերի պըրտիկ. 5. խրճ կիկիր, պատուիրել։

Ταταί, ἐπιφών. *Τχετλ.* = *Παπαί.*

Ταυρία (ἡ) - ᾶ, ίης - ῆς (ἡ) pelle di toro. ցլու մորթի. պոչը տիրիս։

Ταύρειος - α - ᾶ ος - ον. del toro, taurino. ցլուին. պոչոյս գործ։

Ταύρειος - α - ον. = τ. *προηγ.*

Ταυρίδιον (τὸ) ὑποκ. τ. *Ταῦρος.* torello. զաւարիկ. պոչուկը, գառն։

Ταυρικὸς - η - όν. = *Ταύρειος.*

Ταυροειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ha la forma del toro. ցլանման. պոչը ունի ձեւ։

Ταυροκέρως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna del toro. ցլու կռատներով. պոչը պոչաեղջերուկ։

Ταυροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha testa del toro. ցլու գլուխ ունեցող. պոչը պուկը։

Ταυροκτόνος (ὁ, ἡ) tauricida. ցլասպան. պոչը խոշորին։

Ταυρόκτονος (ὁ, ἡ) ucciso da un toro. ցլէ մը սպանեալ. պոչասպան խոշիկ։

Ταυρομέτωπος (ὁ, ἡ) che ha la fronte taurina. ցլային ճակատ ունեցող. պոչը ունիը։

Ταυροπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia d'un toro. ցլու դէմք ունեցող. պոչը երեսի՝ երեսիկիր։

Ταῦρος (ὁ) toro. 2. toro (segno celeste). 3. membro virile. 4. perineo, lo spazio frà l'ano e la coglia. ցուլ. 2. ցուլ համաստեղութիւն. 3. վերտ, առագաստ. 4. արգանդի ու ձըտանաց պարիսպ մէջ տեղը. պոչը. 2. պորտաձև նշխար. 3. կնիկներ։

Ταυροσφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. scannare un toro. ցուլ մը մորթել. պոչը պոչըտել։

Ταυροσφάγος (ὁ, ἡ) = *Ταυρόκτονος.*

Ταυροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i tori. ցուլերը կերող. պոչը կիկին։

Ταυρόω - ῶ. *M.* ώσω. cangiare in toro, render furioso. ցուլ գարձընել, կատաղցընել. պոչոյս ընելիրիկիր, կատաղիկիր։

Ταῦτα, πλθ. οὐδ. τ. *Οὗτος.*

Ταυτολογέω - ῶ. *M.* ήσω. ripetere, dire le medesime cose. նոյն բաներըը կրկնել՝ զրուցել. միր անի նոնիրելիրէն կիկրուրիկիր՝ պոչոյ կիկիր։

Ταυτολογία (ἡ) ripetizione delle medesime cose, tautologia. նոյնաբանութիւն. միր անի պոչելիրէ լրելիրելիրէն կիկրուրիլը։

Ταυτολόγος (ὁ, ἡ) chi dice, ripete le medesime cose. նոյն բաներըը լրող՝ կրկնող. միր անի նոնիրելիրէ պոչոյ կիկիր՝ կիկրուրլոյն։

Ταυτότης (ἡ) identità. նոյնութիւն. կ՚ըլլայ, միրելիք։

Ταφεὺς - έως (ὁ) beccamorti. մեռելամոլ. գերեզմանչի։

Ταφὴ (ἡ) sepoltura. թաղում. կնիկ, տիր կիկիր։

Τάφος (ὁ) sepolcro, tomba. գերեզման. գերեզ։

Ταφρεύμα (τὸ) = *Τάφρος.*

Ταφρεύω. *M.* εύσω. scavare, fare una fossa, trincerare. փոս բանալ, պատնէշ անել. հնդիկիր ուիրի, գերիկիրել կատիր։

Ταφροειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) simile ad una fossa. փոսի նման. հնդիկի գերեզման։

Τάφρος (ἡ) fossa, trincea. փոս, խրամ, պատնէշ. հնդիկիր, գերիկիրել։

Ταφρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Ταφροειδής.*

Τάχα, ἐπιῤ. forse. թերեւս, գուցէ. միտ, ալ միտ. 2. (χρον.) = *Ταχέως.*

Ταχέως, ἐπιῤ. velocemente, con celerità. արագ, շուտով. կիկ, կատիր, պոչիկ կիկ։

Ταχινὰ, ἐπιῤ. = τ. *προηγ.*

Ταχίνης - ου (ὁ) καὶ

Ταχινὸς - η - όν. × *ἀντὶ Ταχύς.*

Ταχινῶς, ἐπιῤ. × *ἀντὶ Ταχέως.*

Τάχος - εος - ους (τὸ) = *Ταχυτής.*

Ταχὺ, ἐπιῤ. = *Ταχέως.*

Ταχυβάμων - ονος (ὁ, ἡ) καὶ

Ταχυβάτης - ου (ὁ) che cammina con celerità. շուտով քալող. կատիր կիկրիկիր։

Ταχύβουλος (ὁ, ἡ) precipitoso nelle sue risoluzioni. առանց մտածելու արագ առաջարող. գուշտը կիկրելիրէ կատիր վերի։

Ταχυγλωσσος (ὁ, ἡ) chi parla con celerità.

Digitized by Google

արագաւթիամբ խօսիլ · ասաքաի խնդ ախօհութի խոհ։

Ταχυγραφέω - ῶ. *M.* *ήσω.* scrivere velocemente. արագ գրել · խիւթրել խաչատ։

Ταχυγράφος (*ὁ*, *ἡ*) chi scrive con celerità, tachigrafo. արագագիր · խիւթրել խաչատ, կիսաի ըահրիր խոհ։

Ταχυδρομέω - ῶ. *M.* *ήσω.* correr velocemente. չտամալ վազել · ասաքաի խնդ խիւթրիկ։

Ταχυδρόμος (*ὁ*, *ἡ*) che corre velocemente, lacchè. արագ վազող, արագընթաց, ասւրհանգակի · ըոփոխ ծառան, ըոխըր, ասյը։

Ταχυεργὴς - έος καὶ

Ταχύεργος (*ὁ*, *ἡ*) speditivo, destro. չտամալ գործող, ժրաջան · կիշխ, ձեռնիր։

Ταχυκίνητος (*ὁ*, *ἡ*) chi si muove velocemente. չտամալ շարժող · ասաքաի խնդ խիւթրինեն։

Ταχυλόγος (*ὁ*, *ἡ*) chi parla con celerità. չտամալ խօսող · ասաքաի խնդ ախօհութի խոհ։

Ταχυμαθὴς - έος (*ὁ*, *ἡ*) chi impara con prestezza. չտամալ ասրվող · ինչ կօյրենեն։

Ταχύνω. *M.* *υνῶ.* accelerare. արագել, փութացընել · կվճիկեցընել։

Ταχυπειθὴς - έος (*ὁ*, *ἡ*) credulo. գիւրաւհաւատացող · ֆօլ յինաըր։

Ταχυπλοέω - ῶ. *M.* *ήσω.* navigare con celerità. արագ նաւել · խիւթրել կոփ նդն կիմիկ։

Ταχύπλοος - ους (*ὁ*, *ἡ*) chi naviga con celerità. չտամալ արագ նաւօղ · խիւթրել կոփ նդն կիմիկ։

Ταχύπους - οδος (*ὁ*, *ἡ*) veloce al corso. արագաոն, արագ վազող · նիւրթ, կամ կիւն։

Ταχύπτερος (*ὁ*, *ἡ*) che vola rapidamente. արագ թռչող · ֆիւկ ասլան։

Ταχὺς - έος (*εῖα - ύ*) veloce, rapido, celere. արագ, չուտ · ֆիւկ, կիսաի, ըթէր։

Ταχυσκελὴς - έος (*ὁ*, *ἡ*) = *Ταχύπους.*

Ταχύτης - ῆτος (*ἡ*) celerità, velocità. չտամալ, արագութիւն · ֆիւկութիւն, ըթէրըթէ · ասաքաի խնդ խիւթրինեն։

Ταχύχειρ - ειρος (*ὁ*, *ἡ*) = *Ταχύεργος.*

Ταχυχειρία (*ἡ*) destrezza. արագաւթիւն (*ի գործս*), յաղագաւթիւն · կիշխ կամ ձեռնիր · ըոխըր կամ ձախ ըոխըր ըոխ։

Ταὼν - ῶνος καὶ

Ταὼς - ὼ (*ὁ*) pavone. սիրամարգ · ֆօղօղ ֆասյան։

Τε, *μόρ. ἐγκλετ.* *ἢ Σύνδ.* e, ed. ու, ալ · կիս, պես, պատ։

Τέγγω. *M.* *τέγξω.* bagnare, inumidire, macerare. 2. muover a compassione. թրջել, խոնաւցընել, լճել · 2. *ի գութ* շարժել · ըղձիմել, նիւթնիկել, խղճիկել · 2. նէ-րել ֆիւթրնիկել, ափսոսիկել կիսիկել։

Τεγκτὸς - ὴ - όν. bagnato. թրջած · ըղձած։

Τέγος - εος - ους (*τὸ*) tetto. 2. casa. 3. postribolo. յարկ · 2. առուն · 3. պոռնկոց · գաճ · 2. կիս · 3. պոռնկանոց։

Τεθρήμερον (*τὸ*) lo spazio di quattro giorni. չորս օրուան առնն՝ միջոց · գիօրի կիսնկիսկ կիսիր ասրը։

Τέθριππον (*τὸ*) quadrige. չորս ձիավ կապ-գիօրի ասիւը ասրպա։

Τεθρυλλημένως, *ἐπίῤ.* (*μτχ.*) notoriamente. հրապարակաւ, յայտնապէս · կոյնախիկ · ըղձնիկիկ։

Τεθρυμμένως, *ἐπίῤ.* (*μτχ.*) mollemente, effeminatamente. մեղկաւթեամբ, իգօրէն · կիվչիկ+կիչ+ նաչիկ+կիչ կիս, կիննի գօսիչ։

Τειρεσμὸς (*ὁ*) tenesmo (sorta di male). արգանի խիթ (ախտ մի է) · նէ+ (գիր նիվ հարուց)։

Τείνω. *M.* *τενῶ.* tendere, stendere, distendere. 2. (*ἀμτβτ.*) dirigersi verso... tendere. ձգանիլ, գօնիլ, ասրաժնիլ · 2. ուղղիլ, գիտնիլ, ձգիլ, հայիլ · կերգել, խայտի, սերգել · 2. պատմի, սալիւ օլմի։

Τειχήρης - εος - ους (*ὁ*, *ἡ*) circondato di muraglie. 2. assediato. չորս գին պատ քաշուած · 2. պաշարուած · գիօրի խանձնա գիվեր կիսկիչ · 2. ճահաւերնի ալընըչ։

Τειχίδιον (*τὸ*) *ὑπκρ. τ. Τειχίον.*

Τειχίζω. *M.* *ίσω.* attorniare di mura, di bastione, di fortezze. չորս գին պատ քաշիլ՝ մարտկոց՝ բերդ չինիլ · կերտնգնա գիվեր կիսկիչ, ռիկերին ֆասրատ, ֆօղի խօմնի։

Τειχικὸς - ὴ - όν. murale. արմանկան · գիվերա գասյիր։

Τείχιον (*τὸ*) *ὑπκρ. τ. Τεῖχος.* muro di casa. 2. casa. առն պատ · 2. առն · կիվ գիվերը · 2· կիվ։

Τείχισις - εως (*ἡ*) = *Τειχισμός.*

Τείχισμα (*τὸ*) fortezza. ամրոց, բերդ · ֆօղի։

Τειχισμὸς (*ὁ*) costruzione di muraglie. պատուար չինելը · հիւսր խօմասը։

Τειχομαχέω - ῶ. *M.* *ήσω.* attaccare, assalire o difendere le mura, le muraglie. պատուարներուն վրա վազել՝ յարձակիլ, կամ պաշտպանիլ · հիւսրլորըն խաչերինեն նէրսիսկ նիմիկ՝ ասլնկ խօսօր խըզիչ նիմիկ։

Τειχομαχία (*ἡ*) attacco, assalto o difesa delle muraglie. պատուարի մը վրա յարձակիլը կամ պաշտպանելը · ֆօղի խաչերինեն ասլնսը խօսօր ֆօղիչ նիմիկ։

Τειχομάχος (*ὁ*, *ἡ*) colui che attacca o difende le muraglie della città. քաղքին պատերուն վրա յարձակող կամ պաշտպանող · ֆօղի գիվերըսրնէ պատն խօսօր խըզիչ կիսկ։

Τειχοποιέω - ῶ. *M.* *ήσω.* fabbricare o ristorare le muraglie. ամրոցներ՝ բերդեր չինել կամ նորոգել · հիւսրլոր՝ ֆօղերը խօմալ խօսօր ասրասիկ նիմիկ։

Τειχοποιία (*ἡ*) costruzione o riparazione delle muraglie. ամրոցներ՝ բերդեր չինելը կամ նորոգելը · հիւսրլոր՝ ֆօղերը խօմասը խօսօր ասրասիկ նիմիկ։

Τεῖχος - εος - ους (*τὸ*) muro, muraglie, fortezza, castello. պատ, պատուար, ամրոց, բերդ · գիվեր, հիւսր, ֆօղ, գիվեն։

Τειχοφυλακέω - ῶ. *M.* *ήσω.* far la guardia delle muraglie. բերդապահ պահպանդ ընել · ֆօղ գիվեն օլմի։

Τειχοφύλαξ - ακος (*ὁ*) guardia delle muraglie բերդի՝ պատուարներուն պահպանդ · ֆօղ գիվեն։

Τεκμαίρομαι. *M.* *τεκμαροῦμαι.* terminare, effettuare. 2. conghietturare, dedurre

Digitized by Google

Συῤῥηξις - εως (ἡ) = Συῤῥηγμα.
Συῤῥίπτω. M. ῥίψω. gettar insieme. միասին նետել. միատեղ ձգել:
Συῤῥοὴ καὶ
Συῤῥοια (ἡ) confluente. 2. affluenza. գետաբերան հիմնական խառնուրդը. 2. յարգումբերան. հաւքաթափ, ելմա. 2. ընդհանուր, պօլշոյ:
Συῤῥοος - ους (ὁ, ἡ) confluente. միասին հոսող. միատեղ ձգող:
Σύρτης - ου (ὁ) fune con cui vien tirata qualche cosa, tirella. բան մը քաշելու չուան. ինչ ինչ կապերն իրարու:
Σύρτις - ιδος (ἡ) sirte. ծովու ուռկանի ցանց. ձորակ, ձոր իրարու վերնէն գալով իրարու:
Συρτὸς - ὴ - ὸν. tirato, menato assieme. 2. che si può tirare. քաշած, միասին առած. 2. քաշուելի երթալու. կարելի միասին ինքզինքը քաշել:
Συῤῥετὸς (ὁ) mondiglia, scopatura, spazzatura. 2. canaglia, la feccia del popolo. աւելուք, ապիկ. 2. խառնիճաղանջ ժողովուրդ, ամբոխ. անբարոյներ, վնասք. 2. ցածոտ մարդ, ոչխ խօսքէն:
Σύῤῥος (ὁ) = Σύρμα.
Σύρω. M. συρῶ. tirare, strascinare, menare assieme. 2. scopare. քաշել, քաշելով առնել. 2. աւելել. վերեւ, անբարոյ վերեւ. 2. անիծաբերել:
Σῦς - συὸς (ὁ καὶ ἡ) (ὄθ. τὸ Λατ. sus). porco. խոյ. փոռոս:
Συσκευάζω. M. άσω. affardellare. 2. preparare, allestire. կապոց ընել. 2. պատրաստել, կազմել. պիտակել, պօհճալոմճա. 2. հաւքար խիստ երթալ. (μσ.) far bagaglio, far fagotto, prepararsi. կապոց ընել, ժողվել, պատրաստել. պօհճալոմճա, խօշտանգել, պիտակել:
Συσκευασία (ἡ) preparativo. պատրաստութիւն. խիստ երթալ, հաւքարլըք:
Συσκευὴ (ἡ) illusione. պատիր, երեւոյթ. հիւսիս:
Συσκηνάω (έω) - ῶ. M. ήσω. abitare nell' istesso padiglione. նոյն վրանին մէջ բնակիլ. միշ լարտրա ապին օլմակ:
Συσκήνιον (τὸ) = Συσσίτιον.
Σύσκηνος (ὁ, ἡ) ch' è del medesimo padiglione (Λατ. contubernalis). մէկ վրան եղող. միշ լարտրան օլան:
Συσκιάζω. M. άσω. adombrare d'ogni lato. ամէն գիսց լուր ընել. հիր նահան ինօլիւ նխիլ:
Σύσκιος (ὁ, ἡ) opaco, ombroso. չքաւոր. ինօլիկ:
Συσπεύδω. M. σπεύσομαι. affrettarsi assieme, soccorrere. միասին արագալ, օգնել. միրաներ նէնէրիկներ. նարդար նխիլ:
Συσπουδάζω. M. άσω. = Συσπεύδω.
Συσσαίω. M. σείσω. concussare. չարժել, գոդրդել. ինչխի, սարսափ:
Σύσσημον (τὸ) segno, bollo, marco. նշանակ, գրոշմ. նիշան, գոմիս:
Συσσιτέω - ῶ. M. ήσω. esser commensale, mangiare assieme. սեղանակից ըլլալ, միասին առնել. հիւանդիս օլմակ, միևնոյն նխիլ:
Συσσιτία (ἡ) convitto. սեղանակցութիւն, հիւանդութիւն. հիւանդիս օլան, նօրանէլէթ օրատէլէթ:
Συσσίτιον (τὸ) convivio. խրատնիք. վճիռ:
Σύσσιτος (ὁ, ἡ) commensale. հացակից, սեղանակից. հիւանդիս:
Συσσωρεύω. M. εύσω. accumulare. կուտել, դիզել. խրտնիլ:
Συσταθμία (ἡ) equilibrio. հաւասարակշռութիւն. տիճի:
Σύσταθμος (ὁ, ἡ) equilibrato. հաւասարակշիռ. տիճի ներած, միշ ներելու:
Συσταλτικὸς - ἡ - όν. restrittivo. սեղմող. ըզման:
Συστασιάζω. M. άσω. ribellare. ապստամբել. ամէն էշխմէ, գալ ընդդիմութի, գիլխ էշխարմակ:
Σύστασις - εως (ἡ) costituzione, stabilimento. 2. composizione, concrezione. 3. principio. 4. sostanza, natura. 5. conflitto. 6. prova. 7. raccomandazione. կարգադրութիւն, կանոնադրութիւն. 2. բանադրութիւն, հաւանութիւն. 3. սկիզբ. 4. գոյացութիւն, բնաւորութիւն. 5. կռիւ, բանակռիւ (մարտի). 6. փորձ, ապացոյց. 7. յանձնարարութիւն. թիւրթիւղ. 2. խոտիղ, ֆրէլէթ. 3. գալշնիկ. 4. էրէթ, ֆանգիր. 5. պօչխալը, խլլնէլը. 6. խոչ. 7. ազէրզէ. 8. (κατ' ἐξτ.) confederazione. 9. (ἀπὸ κοινοῦ.) congiura. 8. գալշնակցութիւն. 9. երդնեակցութիւն, գաւառակցութիւն. 8. համաձիւղ. 9. անբէլլա:
Συστασιώτης - ου (ὁ) ribelle, congiurato. ապստամբ, երդնեակից. չըդրտ, ասի, գալ:
Συστατικὸς - ὴ - όν. costituente. 2. di raccomandazione. բանալացուցիչ. 2. յանձնարարական. թիւրթիւղ էրեն. 2. ազէրզէ հիմնական:
Συστέλλω. M. στελῶ. restringere, concentrare. 2. abbreviare una sillaba, cangiare una sillaba lunga in breve. սեղմել, կոպտաբարբառել, ամբոխահել. 2. երկար վանկը կարճ ընել. ազէրմէ, փոքրացնել. 2. միշ ասված վանկը կարճ ընել:
Σύστημα (τὸ) composto, concrezione. 2. sistema. բաղադրութիւն, քանդրակալ երք. 2. դրութիւն (գիտութեան). խրտնի օլմալ նիւթ. 2. խրերիկ, ասալ:
Συστηματικὸς - ὴ - όν. sistematico. դրութենական. խրերիկ, ասալի:
Συστολὴ (ἡ) restrizione, coartazione. 2. sistole, abbreviazione d'una sillaba lunga in breve. սեղմում. 2. երկար վանկ մը կարճի փոխելը. ազէրմէ, բօչըմ, միասին. 2. ասված միշ վանկի փոխելը:
Συστρατεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. M. εύσω - ομαι. intraprendere una spedizione assieme, militare insieme. միասին արշաւանք ընել, զինուորել. միւնի միջին խիստ ճնշիլ վարմակ:
Συστρατηγέω - ῶ. M. ήσω. comandar l'armata assieme. մէկ մը հետ զօրքը հաւաքել, խնամել. միւնի միջին ասիլի գործակցիլ հնօյ խիստ:
Συστράτηγος (ὁ) compagno in generalato. զօրագլխի ընկեր. միւնի ասիլի գործակից:

Digitized by Google

Συστρατιώτης - ου (ὁ) commilitone.
Σύστρεμμα (τὸ) concrezione, globo, involucro. 2. tumore. 3. = Σύνταγμα.
Συστρέφω. M. στρέψω. concentrare, coartare, restringere, involgere.
Συστροφή (ἡ) involgimento, conglobazione. 2. = Σύστρεμμα.
Συσφίγγω. M. σφίξω. restringere.
Συσχολαστής - οῦ (ὁ) condiscepolo.
Σῦφαρ (τὸ) (ἄκλ.) spoglia di serpe. 2. pellicola rugosa che viene alla superficie del latte. 3. (συνεκδχ.) decrepito. 2. 3.
Συφορβιον (τὸ) porcile.
Συφορβὸς (ὁ) porcajo.
Συχνάζω. M. άσω. fare spesso. 2. condensare. 3. (ἀμτβτ.) frequentare.
Συχναί, ἐπίῤῥ. spesso, frequentemente.
Συχνὸς - ἡ - όν. frequente, spesso. = Συνεχής. (τὸ οὐσ.) Συχνὸν καὶ Συχνά, ἐπίῤῥ. ἀντὶ —
Συχνῶς, ἐπίῤῥ. = Συχνάκις.
Συώδης - εος (ὁ, ἡ) porcino.
Σφαγεῖον (τὸ) vaso da ricevere il sangue della vittima.
Σφαγεὺς - έως (ὁ) scannatore.
Σφαγὴ (ἡ) scannamento. 2. massacro, strage. 3. strozza. 4. vittima. 2. 3. 4.
Σφαγιάζω (μσ.) - ιάζομαι. M. άσω. - άσομαι. scannare, immolare.
Σφαγιασμὸς (ὁ) scannamento, immolazione.
Σφάγιον (τὸ) vittima.
Σφαγὶς - ίδος (ἡ) secespita.
Σφαδάζω. M. άσω. batter coi piedi contro la terra, razzare. 2. palpitare. 3. desiderare ansiosamente.

σφὴν ϕορβῆι, φαφρ Հաասաձել. 2. բարձանել, արտաքել. 3. կարօտել բաղձալ. այժմ ըստ բերի արդի, ներկայ. 2. ըստ ընթացի. 3. սիրայօժար ներկի ասլանական.
Σφάζω. M. σφάξω. scannare.
Σφαῖρα (ἡ) sfera, globo, palla.
Σφαιρηδὸν, ἐπίῤῥ. in forma di palla.
Σφαιρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σφαιρίον.
Σφαιρίζω. M. ίσω. giuocar alla palla.
Σφαιρικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. sferico, tondo.
Σφαιροειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ha la forma di palla.
Σφαιροειδῶς, ἐπίῤῥ. = Σφαιρηδόν.
Σφαιροπαικτέω - ῶ. M. ήσω. = Σφαιρίζω.
Σφαιρύπαικτον (τὸ) giuoco di palla.
Σφαιρόω - ῶ. M. ώσω. rotondare in forma di palla.
Σφαιρωτὸς - ἡ - όν. fatto in forma di palla.
Σφακελίζω. M. ίσω. soffrir di cancrena.
Σφάκελος (ὁ) cancrena, carie.
Σφάκος (ὁ) salvia (erba).
Σφακτὸς - ἡ - όν. scannato.
Σφαλερὸς - ά - όν. sdrucciolevole. 2. incostante, ingannatore, fallace, pericoloso. 3. soggetto a errare.
Σφάλλω. M. αλῶ. far sdrucciolare. 2. fallare. 2. soppiantare, ingannare. 2. 3.
Σφάλμα (τὸ) fallo, mancanza, errore. 2. disgrazia. 2.
Σφαλμὸς (ὁ) ceppo.
Σφαραγέω - ῶ. M. ήσω. romoreggiare. 2. (μσ.) = Σπαργάω.
Σφαραγίζω. M. ίσω. alzare, suscitare con dello strepito.
Σφάραγος (ὁ) rumore, strepito, mormorio.
Σφαττω. M. σφάξω. Ἀττ. ἀντὶ Σφάζω.
Σφὲ Ἰων. ἀντὶ Σφᾶς.
Σφεδανὸς - ἡ - όν. impetuoso.

Σφεῖς (κατὰ κρ. ἐκ τ. ἀχρ. **Σφέες**.) - **σφῶν** - **σφῶν**. ἀντνμ. πλθ. τ. γ. πρσ. ἀντὶ *Αὐτοί* - *αἱ* - *ά* ἢ *Ἑαυτῶν*.

Σφένδαμνος (ἡ) acero (albero). (*Γαλλ.* érable). δπφ ἢ ἐ. ֆիննիկաձև, տիլ պատ֊ պատ պատ֊ը:

Σφενδοναω - ῶ. *M.* ήσω. frombolare. պարսկել. ռաֆան աքոթ:

Σφενδόνη (ἡ) frombola. 2. castone. պարսատիկ. 2. մատնիի ակնադալիճ. ատ֊ ֆան. 2. խալ նվէ:

Σφενδονήτης - ου (ὁ) frombolatore. պարսատար. ռաֆան աքան:

Σφενδονίζω. *M.* ίσω. = **Σφενδονάω**.

Σφενδονοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ha la forma di fionda. պարսատիի ձևով. ռաֆան պէսիֆիտի:

Σφετερίζω. (μσ.) - ίζομαι. *M.* ίσω - ομαι. usurpare, arrogarsi. քանի՛ անիրաւա֊ բար իրեն անփականել վերագրել. զր նվէ՝ ինքսի նիւթ ալոյ՝ ինդիմինի ասյոմ, խիստալ նիվի:

Σφετερισμὸς (ὁ) usurpazione, concussione. ծարով անիրաւաբար իրեն անփականելը՝ առնելը, հարատահարութիւն. խրիդպատ, խիստալ, զուլում:

Σφετεριστὴς - οῦ (ὁ) usurpatore, concussionario. անիրաւաբար առնող՝ իրեն անփականող, հարատահարող. ճնդպող, զուլմի:

Σφέτερος - α - ον. (ἀντνμ. κτητ. γ'. πρσ.) loro. իրենց - ինդիմինի:

Σφηκιὰ ἢ **Σφηκία** (ἡ) vespajo. (*Γαλλ.* guêpier). պիծակաց բոյն. ինպան արագրի փոլանը:

Σφηκοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ha la forma di vespa. պիծակի ձևով. ինպան արբոր պէսիֆիտի:

Σφηκόω - ῶ. *M.* ώσω. stringere il mezzo, legare fortemente, chiudere bene. ՀԼ֊ քէն սխալ, ապէկ կապել՝ գոցել՝. օրիա֊ զը՝ դնելին ազբոթ, նյի գալլոթ՝ խոփա֊ ֆոթ:

Σφηκώδης - εος (ὁ, ἡ) = **Σφηκοειδής**.

Σφηκὼν - ῶνος (ὁ) = **Σφηκιά**.

Σφὴν - ηνὸς (ὁ) conio, caviglia. սեպ - կին:

Σφηνόω - ῶ. *M.* ώσω. fendere o attaccare con del conio. 2. serrar bene, turare. սեպով ՀԷդբել կամ կպցնել. 2. ապէկ գոցել, խնուլ - կին իւն խորթ խոփ կինելիկոթ - 2. նյի խոփոթ, խրբոթ:

Σφήνωσις - εως (ἡ) turamento. խցում - խրբոթ:

Σφὴξ - ηκὸς (ὁ) vespa. պիծակ. ինպան ա֊ րը֊ը:

Σφιγγίον (τὸ) maniglia. ապարանջան - պէկիկի:

Σφίγγω. *M.* ξω. stringere. սխալ - ազբոթ:

Σφιγκτὴρ (ὁ) che stringe. սեղմող - ազբող. (*ἐδιαιτ.* ἀνατομ.) sfintere. արգանդի մատ֊ բանելը սխոզ պող մը - փուպիրին կի֊ կինելիրին ազբող իւղ:

Σφιγκτὸς - ἡ - όν. stretto. սխալած - ազ֊ բուրը:

Σφὶγξ - σφιγγὸς (ἡ) sfinge (mostro favoloso). առասպելական Հրէշ մը - խոպնըտա֊ կը (պէս նիվ խոփա՝ խալան գլուխ):

Σφίγξις - εως (ἡ) restrizione. սխալելը - ազբոթ

Σφόδρα, *ἐπίῤῥ.* troppo, assai. 2. con veemenza, fortemente. խիստ, կոբի, յոյժ. 2. ուժով, առատիկ - ցէդ, ցիւրեթ, ցնիի, ֆէդ. 2. զօրաբար. խէչ իւն:

Σφοδρὸς - ά - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ῶς. veemente, impetuoso, forte. ուժով, ուժգին, առատիկ - խէչլիչ, զօրաբար, ֆալին:

Σφοδρότης (ἡ) veemenza. առատութիւն, բանաւթիւն - խէչ, ֆալինիւթ:

Σφονδύλειον (τὸ) sfondilio (pianta). (*Γαλλ.* berce). պտտանիգիան (առնիկ ու ծ). խ֊ ֆինդիլ (պէս նիվ ֆիտան):

Σφονδύλιον (τὸ) *ὑπκρ.* τ. **Σφόνδυλος**. 2. = **Σφονδύλειον**.

Σφονδύλιος (ὁ) καὶ

Σφόνδυλος (ὁ καὶ σπν. ἡ) *Ἀττ.* ἀντὶ **Σπόν֊ δυλος**.

Σφραγίδιον (τὸ) *ὑπκρ.* τ. **Σφραγίς**.

Σφραγισδοφυλάκιον (τὸ) astuccio da metervi i sigilli. ինիք գնիքաց առած - փո֊ փոխ փոյաճախ խոթոս:

Σφραγισδοφύλαξ - ακος (ὁ) custode del sigillo, guardasigilli. ինիքանիրը պահող, ինիքապան - փոխիրակ:

Σφραγίζω. *M.* ίσω. sigillare. ինիքել - փո֊ խիրելիկի:

Σφραγὶς - ῖδος (ἡ) sigillo. 2. marca, bolla. ինիք. 2. դրոշմ - փոխիր - 2. գոմբ - (κατ' ἔκτ.) anello. մատնիք - խոխ:

Σφράγισμα (τὸ) bolla. դրոշմ (ինիքած) - փոխիր նիշանը գոմբոնը:

Σφραγιστὴς - οῦ (ὁ) colui che sigilla. ին֊ քող - փոխիրելիկի, փոխիրող:

Σφραγιστὸς - ἡ - όν. sigillato, bollato. ին֊ քած - փոխիրելիկ:

Σφρηγίζω, Σφρηγὶς. = **Σφραγίζω, Σφραγὶς**.

Σφριγάω - ῶ. *M.* ήσω. = **Σπαργάω**.

Σφρῖγος - εος - ους (τὸ) = **Ὄργασμός, Σπαργή**.

Σφριγώδης - εος (ὁ, ἡ) vegeto, vigoroso. բարգաւած, առոյգ, կոբալի - գինի, տէ֊ պիր, ինդիմինի - ոք:

Σφύγμα (τὸ) καὶ

Σφυγμὸς (ὁ) polso. գարկ (չինէրական) - նվէ:

Σφύζω. *M.* σφύξω. palpitare. բաբախել - տրաքիլ - զնամոթ, ինդրեդնիկ:

Σφύξις - εως (ἡ) = **Σφυγμός**.

Σφῦρα ἢ **Σφύρα** - ας (ἡ) martello. մուրճ, ուռա - կնոխի - 2. = τῷ

Σφύραινα - ης (ἡ) sfirena, luccio. կռնա֊ ձուկն - խոսրան գուբրը:

Σφυρηλατέω - ῶ. *M.* ήσω. martellare. մուր֊ ճով գարնիլ - կնոխիկնիկ:

Σφυρηλάτησις - εως (ἡ) martellata. ուռա֊ ծութիւն, մուրճով գարնելը - կնոխիկնիկ:

Σφυρήλατος (ὁ, ἡ) martellato, lavorato col martello. 2. solido, compatto. մուր֊ ճով ծեծուած, կռածոյ - 2. հաստատուն, կուռ - կնոխիկնիդ, կնոխիկ իւն - 2. փոր, ֆէդ:

Σφῦριον (τὸ) *ὑπκρ.* τ. **Σφῦρα**. martelletto. պզտիկ մուրճ - կնոխիկիկ:

Σφυρὶς - ίδος (ἡ) *Ἀττ.* ἀντὶ **Σπυρίς**.

Σφυροκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. martellare. մուր֊ ճով ծեծել - կնոխիկ իւն փոյնիդ:

Σφυροκοπία (ἡ) = **Σφυρηλάτησις**.

Σφυρόκοπος (ὁ, ἡ) = **Σφυρήλατος**.

Σφυρὸν (τὸ) tallone. 2. piede. 3. estre-

Digitized by Google

milià. կամ. 2. ասք. 3. ծակր, ճակի. ֆեֆոֆ. 2. այֆ. 3. աաճ։

Σφυρωτὸς - ἡ - όν. martellato. մրճով ծեծած. լեփլեփուն։

Σφωίτερος - α - ον. (ἀντωνυμ. κτητ. β'. πρσπ.) di voi due. ձեր երկուքին. ովկ իմինկին։

Σχάζω. *M.* σχάσω segnare, cavar sangue. 2. gettar abbasso, abbassare. թրան առնել. 2. վար ձգանել, ցածցընել. ֆան ալմֆ. 2. ալաղաս աբմֆ, ալաքմֆ։

Σχάσις - εως (ἡ) salasso. երակահատություն. ֆան ալմս։

Σχαστήριον (τὸ) lancetta. նշտարակ. նետեր։

Σχεδάριον (τὸ) libretto. դրքոյկ. փնտոցիք։

Σχέδην, ἐπίῤ. lentamente, a passo a passo, lemme lemme (*Λατ.* pedetentim). կամաց կամաց, յուշիկ, ասք ասք. խալ խալ, խաֆո խաֆո։

Σχεδία (ἡ) zatta (*Γαλλ.* radeau). լաստ. աղ։

Σχεδιάζω. *M.* άσω. fare o parlare precipitosamente. առանց պատրաստուիճանի՝ մտածելու ընել կամ խօսիլ. ափանըշ՝ ալհուալ երեխերիւ իւլեխի խոօտ ակօլեհի. 2. = Ἐγγίζω.

Σχεδίασμα (τὸ) = Σχέδιον.

Σχεδιαστικῶς, ἐπίῤ. all' improvviso, precipitosamente. ձկեն ի ձկ, յանպատրաստից, առանց մտածելու. ափանըշ, ալիւ ալֆիլ, փալհալա երեխերիւ։

Σχέδιον (τὸ) abbozzo, piano. գծագիր, նախապատում. ըսաւոֆ. փալվկիւ։

Σχέδιος - α ἡ ος - ον. che si fà da vicino. 2. improvviso. մտնէն եղող. 2. յանկարծ. խոբնեան օլան. 2. ալֆիլ։

Σχεδίως, ἐπίῤ. da vicino. 2. all' improviso. մտնէն. 2. ձկեն ի ձկ, յանկարծ. խոբնեան. 2. ալիւ ալֆիլ։

Σχεδὸν, ἐπίῤ. quasi. գրեթէ, երբեմն. առնէն, հինին։

Σχέθω (*X. M.*) ottenere. առանալ. խոբնիւ։

Σχένδυλα - ης (ἡ) tanaglia (*Λατ.* forceps). ագգան. վերկերին։

Σχενδύλη (ἡ) = τ. προηγ.

Σχέσις - εως (ἡ) relazione, rapporto. յարաբերութիւն, առնչութիւն. փոխիւլէթ օլմա, ալաֆս։

Σχετικὸς - ἡ - όν. relativo. առնչական, յարաբերական. փնտոաց, փոխիւլէնէ։

Σχετικῶς, ἐπίῤ. relativamente. յարաբերաբար, առնչով. վինայն, պատճառ, նպատակին։

Σχετλιάζω. *M.* άσω. lamentarsi, querelarsi. կոծել, գանգատիլ. ֆիլան՝ ֆիլան՝ թիւնէ։

Σχετλιασμὸς (ὁ) lamentazione, querela. կոծ, գանգատ. ֆիլան, թիւնէ։

Σχετλιαστικὸς - ἡ - όν. di lamentazione, di querela. ողբական, գանգատի. ֆիլանէ՝ թիւնէնէկ փնտոաց։

Σχέτλιος - α - ον. audace, ardito, fermo nelle sue imprese, pertinace. 2. cattivo, scellerato. 3. infelice, miserabile. 4. ingiusto, orribile. 5. pernicioso. յանգուգն, ժպիրհ, յամառ, կամառատ. 2. չար, ապիրատ. 3. խեղճ, ազգալի. 4. անիրաւ, գարշելի. 5. ընտանեաց փճաբեր, պիղծ, գարշելի, գայթակղեցուցիչ, վնասակար. 2. ֆինա, պիտուր. 3. սիֆիլ, հասիպնիլ. 4. նեղութ, խոտ խոհեմ. 5. ըրտրէ։ — λίως, ἐπίῤ.

Σχῆμα (τὸ) forma, figura. 2. ornamento. կերպ, ձև. 2. գարգ. պէսի, չէտիլ. 2. պիչէ. 3. = Πλάσμα.

Σχηματίζω. *M.* ίσω. formare, figurare. 2. ornare. ձևացընել, կերպաւորել. 2. զարգարել. պէսի վերթել, չէտիլէնթել. 2. պիչնել, փնտոիլ։

Σχηματιστὸν (τὸ) ὑπκρ. τ. Σχῆμα.

Σχηματίσεις - εως (ἡ) καὶ

Σχηματισμὸς (ὁ) formazione, figuramento. ձևաւորութիւն. չէտիլէնթ։

Σχίδαξ - ακος (ὁ) καὶ

Σχίδη (ἡ) scheggia, verza, piuolo. փայ չէրա, սեպ. օփան խարէլէ, խմիլ, չիլէ։

Σχίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σχίδη. 2. talea. անկէլա համար երկաւ ծարէն կտրատած մասպալ ասա, չաւաւիղ. նեհալ, փալիմ, ֆիլան։

Σχίζα - ης (ἡ) scheggia. ապտիկ. խօվա։

Σχιζόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha l' unghia divisa in due. բաժանհեղ, ոմրակը երկուքի ճեղքուած. խըրնալը խէնի պիւլեհալ (հայկեան)։

Σχίζω. *M.* ίσω. fendere, discindere. ճեղքել. խորհի։

Σχινέλαιον (τὸ) olio di lentisco. հերձիի խալ. սոխէլ ալըճէրէն խալը։

Σχίνεος - η - ον. di lentischio. հերձիէ. սոխէլ ալըճէրան։

Σχῖνος (ἡ) lentischio. 2. scilla. հերձի. 3. միւռոխ. սոխէլ ալըճ. 2. սպա սօղանը։

Σχινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al lentischio. հերձիի նման. սոխէլ ալըճնա հինինը։

Σχίσις - εως (ἡ) fessura, scissura. ճեղքուած. խորէի։

Σχίσμα (τὸ) fessura. 2. scisma. ճեղք. 2. հերձուած. խորէի. 2. իրիկալ։

Σχισματικὸς - ἡ - όν. scismatico. հերձուածող. երկի իրիկալ։

Σχισμὸς (ὁ) = Σχίσις ἢ Σχίσμα.

Σχοινιὰ (ἡ) = Σχοῖνος. 2. fune di giunco, stramba. կիւնէ չուան, կեմզէն. ասլպան իվ, սիլամաբ։

Σχοινίζω. *M.* ίσω. misurare colla corda, livellare (*Γαλλ.* arpenter). չուանով չափել, հաբճալափել. իվ իւր խուզեհէ, ըստճամաբ։

Σχοίνεος - η - ον. di giunco. կիւնէ. ասլպան։

Σχοινίον (τὸ) corda di giunco, stramba. կիւնէ չուան, կեմզէն. ասլպան իվ, սիլամաբ։

Σχοίνιος - α ἡ ος - ον. = Σχοίνεος.

Σχοινίτης - ου (ὁ) καὶ Σχοινίτις - ίδος (ἡ) fatto di giunco. կիւնէ չինուած. ասլպան խոբնէլը։

Σχοινοβατέω - ῶ. *M.* ήσω. camminare, danzare sulla corda. չուանի վրայ քալել՝ պարել. իվ խաչերնով խնդութիւն ընէլ ըստճամաբ։

Σχοινοβάτης - ου (ὁ) ballerino da corda, funambolo. չուանախաղաց. իվ վազդալը։

Digitized by Google

Σχοινοβατία (ἡ) il mestiere del funambolo. լարախաղացին արհեստը. ծանրալարէ:

Σχοινόδετος (ὁ, ἡ) legato con del giunco. կիսաչով կապած. ասղ իւր պալատիկը:

Σχοινοδρόμος (ὁ, ἡ) = **Σχοινοβάτης**.

Σχοινόπλεκτος (ὁ, ἡ) trecciato di giunco. կիսաչով հաւսած. ասլան խորխոր:

Σχοῖνος (ὁ) giunco. 2. giuncheto. 3. fune (di giunco), stramba. կիսիւն, պրաս. 2. կիսաչով լիք տեղ. 3. (կիսաչէ) լաւան, կանեղէն. ասղ. 2. ասլէլէթ. 3. (ասլան) իպ, օխմար:

Σχοινοτενὴς - ίος (ὁ, ἡ) teso come la fune. չաւանի պէս լարած. իպ գալ ներքնէլ. 2. (μετμ.) = **Μακρός**.

Σχολάζω. *M.* άσω. esser in ozio, vacare. 2. applicarsi, occuparsi, vacare a .... 3. frequentare la scuola di ... esser discepolo. գարաւոյ կենալ, անգործ կենալ, պարապ բլլալ. 2. պաշտպիլ, պարապիլ. 3. ճկիլ գարդը յանձնելն, աշկերտ բլլալ. պոլ գարբիլ, իլլեալ օլմիլ, պոլ գնալ. 2. գիշերալ օլմիլ. 3. պէրնէնէն գործ վերցնելն վարիլ օլմիլ:

Σχολαῖος - α - ον. ozioso, lento. գարաւոյ, գանդաղ, կամաց. պոլ, խաղալ, գնդեղ: — αίως, ἐπίῤῥ.

Σχολαρχέω - ῶ. *M.* ήσω. esser capo d' una scuola. գլորցի մը գլուխ պէտ բլլալ. գործերու օլմիլ, գործով նալբեր օլմիլ:

Σχολάρχης - ου (ὁ) capo, direttore d' una scuola. գլորցի մը պէտ վրանկեցաւ մեծ. գործերէն, գործով նալբեր:

Σχολαστήριον (τὸ) gabinetto di studii. ուսումնարան. իլ տիլէնէլ, իլմեանէ:

Σχολαστὴς - οῦ (ὁ) ozioso. գարաւոյ կեցող. պոլ գարբան:

Σχολαστικὸς - ὴ - όν. ozioso. 2. scolastico. 3. diligente, studioso. գարաւոյ պարապ կեցող. 2. գլորցական. 3. ժիր, փութաքաշ. պոլ իւրին գարբան. 2. գիրքական. 3. գործելի. գործելիք. (ἐπμ.) pedante, sciolo. քմնասական. էրուդիէ:

Σχολεῖον (τὸ) scuola. գլորց. գործով:

Σχολὴ (ἡ) ozio, riposo. 2. studio, applicazione. 3. indugio, dilazione. գարաւոյ կաքիթիւն, հանգիստ. 2. ուսմունք, պատաղմունք. 3. յապաղանք. իւրէլէթ, պոլ գարբիլէթ. քնթիլ. 2. գործերէն, գործ քալմա, գէլը-լէնէր. 3. ձգձգիմ, լճգիլ ներկալ. 4. = **Σχολεῖον**. (δοτ.) **Σχολῇ** (ἑλλ. πρόθ.) pian piano, lemmi lemmi. 2. tardi. 3. a stento. կամաց կամաց. 2. ուշ. 3. մարդ. խափ խափ. 2. ինձ. 3. պէր իւր, ինձ պէտ:

Σχολικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. proprio delle scuole. գլորցներուն յատուկ. գործելէրի գոյէր:

Σχολιογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. scrivere, fare delle postille, degli scolii. ծանօթաթիւններ բացատրութիւններ գրել. հաշէնի խօսքի:

Σχολιογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di scolii, di postille. ծանօթաթիւններ բացատրութիւններ գրող. հաշէնի խօսքի:

Σχόλιον (τὸ) scolio, postilla. ծանօթաթիւն, բացատրութիւն, ծանօթ տեղաթիւն. հաշէնի:

Σῴζω. *M.* σώσω. salvare, conversare. պատանել, խնայել, պահել, պահպանել. փրկութիւն, ապրեցնել, փրցնել:

Σωλὴν - ῆνος (ὁ) canale, acquidotto. 2. stria. խողովակ, ապուշտայ. 2. սրնիկ չիրտաձեւ փայտիներէ. փնտի, գրտ, օլուք. — խօլա. 2. ինչ տերեւ-ներէն ինկ ասլան օլուքներ. 3. (ὀφθ.) solene, cappa lunga, canolicchio (sorta di conchiglia). խողովակաձեւ ծովային խեցի մի է. փնտիկ, լուիզ ասլէ:

Σωληνάριον (τὸ) καὶ

Σωληνίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. **Σωλὴν**.

Σῶμα (τὸ) corpo. 2. cadavere. 3. uomo. 4. volume, massa. մարմին. 2. գի. 3. մարդ. 4. գանգատած. ինձ. 2. լիւ. 3. ինան. 4. ինձ, վիճար, ինգամ, ինչի:

Σωμασκέω - ῶ. *M.* ήσω. esercitare il corpo. մարմինը կրթել. վիճարին խնամ ինդրելին նեմին:

Σωμασκία (ἡ) esercizio del corpo. մարմնոյ կրթութիւն. վիճար ինամ:

Σωματεῖον (τὸ) = **Σωμάτειον**. 2. comunità, società. հաւաքական ընկերութիւն. ինտալէթ, իմպիէթ:

Σωματεμπορέω - ῶ. *M.* ήσω. far il commercio degli schiavi. գերեվարքով վաճառականութիւն ընել. ինճիլիր գալիճանլըէ ենիմ:

Σωματεμπορία (ἡ) il commercio degli schiavi. գերի առնել ծախելը. ինճիր մալէթ սատըշ:

Σωματέμπορος (ὁ, ἡ) mercante di schiavi. գերի առնող ծախող. ինճիր մալէթ սատըճը:

Σωματικὸς - ὴ - όν. corporale. մարմնական. իչինէն: — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Σωμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. **Σῶμα**. corpuscolo. մարմնիկ. իչինէ, սուֆա գիւղա. 2. = **Σωματεῖον**. 3. libretto, piccolo volume. գրքոյկ, պզտիկ հատոր. փիճիկճէ. փնտիկ գիլը:

Σωματοκάπηλος (ὁ, ἡ) = **Σωματέμπορος**.

Σωματοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. riunire, ridurre in un corpo, incorporare. մէկ մարմին մը ընել. պէր վիճար ինիլէ:

Σωματότης (ἡ) corporeità. մարմնականութիւն. գնտանիլիք:

Σωματοφυλάκιον (τὸ) cimiterio. գերեզման. գէտր:

Σωματοφύλαξ - ακος (ὁ) guardia del corpo. թիկնապահ զօրք, անձնապահ գունդ. ասկէր, ասքէրներ:

Σωματόω - ῶ. *M.* ώσω. incorporare. մէկ մարմին մէկ գանգատած ընել. պէր վիճար պէտ պէրին ինիլէ:

Σωματώδης - εος (ὁ, ἡ) corpulento. յաղթականութիւն. — δῶς, ἐπίῤῥ.

Σωμάτωσις - εως (ἡ) incorporazione. մէկ գանգատած ընելը. պէր վիճար պէտ պէրին իլիլիլ:

Σώρακος (ὁ) paniere, canestro. կողով. սրթի. սէպէթ, սէպէթի:

Σωρεία (ἡ) = **Σώρευμα** ἢ **Σώρευσις**.

Σωρείτης - ου (ὁ) sorite, gradazione (sorta di sillogismo). համադրութիւն (հա-

Digitized by Google

սաթրատեսութիան մէկ կէտին է)· Խիտ երկայն օղակ տալիս։

Σώρευμα (τό) cumulo, mucchio. կոյտ, դէզ· Խրտնիլ։

Σώρευσις - εως (ἡ) accumulazione. կուտակութիւն· Խրտնիլ։

Σωρευτος - η - όν. accumulato, ammucchiato. կուտակած, կոյտած· Խրտնեալ, պերճաբեղ։

Σωρεύω. *M. εύσω.* ammucchiare, accumulare. կոյտել, կուտակել· Խրտնիլ, պերճախօսել։

Σωρηδόν, *ἐπίῤῥ.* in folla. խմբովին· Խրտնելով։

Σωρός (ὁ) mucchio, ammasso, bica. կոյտ, դէզ· Խրտնիլ, պերճախօսիլ։

Σῶς (ὁ, ἡ) sano, salvo. առողջ, առանց վնասի։

Σωσίβιος (ὁ, ἡ) conservatore della vita. կեանքը պահպանող· Խոփ-ութ առնլոյն, փրկարար, Խրճիթ խոր։

Σωσίκοσμος (ὁ, ἡ) conservatore del mondo. աշխարհքը պահող՝ խաղաղող· փոխանակ առնլոյն՝ Խրտնիլ խոր։

Σωσίπολις - ιδος (ὁ, ἡ) conservatore della città. քաղաքը պահող· Խիճիրի փրկարար առնլոյն։

Σωστικός - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ικῶς. conservatore. պահպանող· առնլոյն, փրկարար։

Σῶστρον (τό) l' onorario del medico. 2. riscatto, ciò che si offre per la salvazione di... բժշկին վարձք· 2· փրկութեան համար արուած ներելու վարձք, փրկանք· Հիւանդին այժ Խրտնիլ· 2· Խնդրի խոստացուած պերճախօսութեան նշանակ, Խոյրգիհասք։

Σώτειρα (ἡ) *θηλ.* τοῦ

Σωτήρ (ὁ) salvatore, liberatore. փրկիչ, ազատիչ· փարթաքիչ, Խաղաղիչ· 2. = **Σωτήριος.**

Σωτηρία (ἡ) salvazione, liberazione. ազատութիւն, փրկութիւն· փարթաղութիւն, նճոյն, Խրտնիլ։

Σωτήριος (ὁ, ἡ) salutare. փրկարար, առանձնարար· Խնքնիրեն, չքեր, Խաղալից, ողջախնդիր։

Σωτηριώδης - εος (ὁ, ἡ) = τ. *προηγ.*

Σωτηριωδῶς καὶ **Σωτηρίως**, *ἐπίῤῥ.* salutevolmente. փրկութեամբ, ազատելով· Խրտնիլ էև, փարթաղութեամբ։

Σῶτρον (τό) il cerchio di legno d' una ruota, quarto d' una ruota (*Γαλλ.* jante). անուէի փառէ չրջանակը· Խիտ երկայնչին օդաձև չրջանակ՝ փայտեղ։

Σωφρονέω - ῶ. *M. ήσω.* esser prudente, moderato, modesto, casto. խոհեմ՝ զգաստ՝ հաճառ՝ ազնխոհ բլլալ· պատիւնիլ՝ ողջախոհ վարուիլ՝ փոփ օլմաք։

Σωφρόνημα (τό) tratto di prudenza o di castità. խոհեմութեան կամ ազնխոհութեան գործ· Խրտնիլ պատիւնիլ Խոյրգ Խոսք փոխելէ էև էլլէնիլէն ասիլ։

Σωφρονητικός - ή - όν. = **Σωφρονικός.**

Σωφρονίζω. *M. ίσω.* render prudente, moderato, casto. խոհեմ՝ զգաստ՝ ազնխոհ ընել· պատիւնիլ Խիճիր, Խիճութիւն տալմէ, վարուելով՝ փոփ Խիճիր· ὅδε καὶ *Νουθετῶ.*

Σωφρονικός - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ικῶς. di natura modesto, prudente, casto. բնութեամբ հաճառ՝ խոհեմ՝ ազնխոհ· առնլիկին վարուելով՝ պատիւնիլ՝ փոփ։

Σωφρόνισις - εως (ἡ) καὶ

Σωφρονισμός (ὁ) ammonizione, emendazione. խրատ՝ յորդոր՝ սաղմոս· նախճար՝ Խոյգ վերջ, Խրտնիլ Խրիճ, Խոլոհ Խրիճ։

Σωφρονιστήρ (ὁ) × *ἀντὶ* **Σωφρονιστής.**

Σωφρονιστήριον (τό) luogo e mezzo di emendazione. սաղմոսեան տեղ միջոց· Խոլոհ Խրճի Խոյգ վերճի։

Σωφρονιστής - οῦ (ὁ) moderatore, emendatore, monitore. չափաւորող՝ զգաստ ընող՝ սաղմոս՝ խրատիչ· Խրտնիլ գործող Խոյգ, Խոլոհ Խոյգ, Խոյգ նախճարող՝ Խրճի։

Σωφρονοῦντως, *ἐπίῤῥ.* (*μτχ.*) *ἀντὶ*

Σωφρόνως, *ἐπίῤῥ.* prudentemente, moderatamente, modestamente, castamente. խոհեմութեամբ, զգաստութեամբ, հաճառութեամբ, ազնխոհութեամբ· պատիւնիլ Խոլոհ, Խիճիրով Խոլոհ Խոյգ վերճի էև։

Σωφροσύνη (ἡ) prudenza, modestia, moderazione, temperanza, castità. խոհեմութիւն, հաճառութիւն, զգաստութիւն, չափաւորութիւն, ազնխոհութիւն· պատիւնիլ, հաւիրելէ· Խոյգ, Խիճիրով, օրէն, փոփելէ։

Σώφρων - ονος (ὁ, ἡ) prudente, modesto, moderato, sobrio, casto. խոհեմ՝ հաճառ՝ զգաստ՝ ազնխոհ· պատիւնիլ· գործող՝ օրէնլէ՝ փոխելով՝ փոփ։

Σώω. *M. σώσω.* × *ἀντὶ* **Σώζω.**

T.

T, τ. ταῦ (τό) (*ἄκλ.*) Tau. La decima nona lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (τ΄) significa trecento o trecentesimo, e coll' accento di sotto (τ͵) trecento mila. Գրաւ· Յունաց այբուբենից տասնուինեներորդ գիրն է· Հաշուական կարգաւ վրայ չեչտաձև (τ΄) կը նշանակէ երեք հարիւր կամ երեքհարիւրերորդ, ու տակը բլլալու ատեն (τ͵) երեք հարիւր հազար։ Թուվ. Եօտանի հինինին ու տասնուեօթա հարիւր տար։ Այլ բառերէ առնուած Խոլորձաձև նշան է (τ) Խոտորենի Խոլ Խիլ, վե վերջինի օրագրեալ (τ) Խոլ Խիլ՝ պէտ (300,000)։

Τὰ (τὸ α θραχύ) οὐδ. πλθ. τ. Ὁ.

Τὰ (τὸ α μακρ.) ὀνίκ. θηλ. τ. Ὁ.

Ταβαίτας - ου (ὁ) tazza di legno, tinozza. փառէ ըմպանակ՝ գաւաթ· օղանման բան։

Τάγαθόν, **Τἀγαθά**, Ἀττ. κατὰ συνλφ. ἀντὶ Τὸ ἀγαθόν, Τὰ ἀγαθά.

Ταγγὴ (ἡ) rancidume. ծխահամ. ածղրդեցութիւն։

Ταγγίζω. *M. ίσω.* divenire rancido. ծխահալ· ածղրդեցիլանիլ։

Ταγγὸς - ή - όν. rancido. ծխահամ· ածղրդեցած։

Τάγγω. = **Ταγγίζω.**

Digitized by Google

Ταγεία (ἡ) principato, satrapia. Նախաքարութիւն, սատրապութիւն. տէրութիւն, իշխանութիւն։

Ταγεύω. *Μ.* εὐσω καὶ

Ταγέω - ῶ. *Μ.* ήσω. aver supremo comando, esser satrapo, comandare. Նախաքար՝ սատրապ ըլլալ, իշխել· տէր ու իշխան ըլլալ, հնազանդիլ։

Ταγή (ἡ) = *Τάξις*. 2. = *Σύνταξις*.

Ταγηνίζω. *Μ.* ίσω. friggere. տապկել· թեղ տալ։

Τάγηνον (τὸ) = *Τήγανον*.

Τάγμα (τὸ) squadrone, battaglione, legione, truppa, coorte. 2. voto. գունդ, գումարապահ, լեգէօն (զօրաց)· 2. Ա՛ստուած ծոյ եղած ուխտ կամ ուխտանութիւն պատանէր· տուէր պիղծութիւն· 2. Նիզակ, ապտակ։

Ταγματαρχέω - ῶ. *Μ.* ήσω. Εἰμὶ —

Ταγματάρχης-ου (ὁ) capo, colonnello d'una legione, d'uno squadrone. լեգէօնի մէջ գումարապետի մը գլուխ պիտ՝ պիղծութիւն ընել՝ տալը տալը։

Ταγματικὸς - ἡ - ὸν. legionario. լեգէօնական· տէրը պիղծութեան հնազանդ։

Ταγὸς (ὁ) governatore, satrapo, il primo ministro dello stato. սատրապ, սատրապ, տէրութեան մեծ պաշտօնեայն· իշխան, ընկէր, տալը պիղծ, խան։

Ταινία (ἡ) cordella, benda. 2. tenia. ժապաւէն· 2· փորոտեաց մէջ գոյացող երկար բարակ բոյսաց մէջ· տալը, լեփտիր, գալ, լեփտիր, խոյտեան· 2· նամակ պարտաց (գալէրտութիւնի պատճառաւ վճռուած ալեն պիղծ նիզ ինչ տալուն պիտիկն)։

Ταινιάζω. *Μ.* ασω καὶ

Ταινιόω - ῶ. *Μ.* ώσω. cinger d'una benda, abbendare. երիզով մէջ փաթթել· լեփտիր՝ տարլը տարուիլ։

Ταηκτὸς - ἡ - ὸν. liquefatto, tenero, molle, macerato. հալած, փափուկ, կակուղ, թոյլ· երեխէն, նուէտ, խոյրտ, լեփտիր։ — ορῶς, *ἐπίῤῥ*.

Ταηκτόω-ῶ. *Μ.* ώσω. liquefare, macerare. հալեցնել, լեղել, կակղել· երեխեցնել, խոյրտեցնել։

Τακτικὸς - ἡ - ὸν. versato nell'arte militare, abile a disporre in ordine militare le truppe, chi sa la maniera di schierare l'esercito. 2. regolare. զինուորական արհեստին հմուտ, բանակը կարգելու ճարտար գիտցող· 2· կանոնաւոր· ճիշտ խոհեմութեան տէր, տուէր տիպի ալոյ փորձ նշանաւոր անձ· 2· ինդիրի խոհեմ ալոյ, գանաձի։ *Τακτικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la tattica, l'arte militare. զօրք կարգելու արհեստ, զինուորական արհեստ· տուէր տիպիր ալոյ փորձ ինդրիկներ ճիշտիկներ։

Τακτικῶς, *ἐπίῤῥ*. regolarmente. կանոնաւոր· գանաձի՝ ինդրիկ խոհեմ։

Τακτὸς - ἡ - ὸν. ordinato, determinato. կարգեալ, որոշեալ· Նիշանա ինդրուած, խոյր ներելի։

Ταλαιπωρέω - ῶ. *Μ.* ήσω. esser miserabile, soffrir delle pene, de' travagli, de' disastri, travagliarsi. խիղճ ըլլալ, աստապանք՝ նեղութիւն՝ վիշտ քաշել, աստապիլ· տեղէն ալեալ, երբ՝ պիտ՝ ալեալ լեփտիր, ճիւլտէ ալեալ։

Ταλαιπώρημα (τὸ) pena, disastro, fatica. աստապանք, վիշտ, նեղութիւն, տլատապանք· տիրտ, պիտ, ալելիք, ըստիկ։

Ταλαιπωρία (ἡ) miseria, infortunio. խեղճութիւն, արկած· տեղէնլիք, պիտ։

Ταλαίπωρος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤῥ*.) - πώρως. miserabile, infelice. խեղճ, ապրելի, թշուառ· տեղիլ, թալխէտ, պիտուտ։

Ταλαπάρδιος (ὁ, ἡ) magnanimo. վեհանձն, քաջասիրտ· խնդրելի· ալիճակաւոր։

Ταλανίζω. *Μ* ίσω. deplorare. ապրել, կսկիծել· ալխալ, խորհիլ։

Ταλαντεύω. *Μ.* εὐσω. bilanciare, pesare. կշռել· խարճել· (συνήθ. μσ. ῆ πθ.) inclinarsi quà e là, barcollare. 2. esser incerto. տագին անգին նայիլ՝ հաճիլ, գանգատիլ· 2· անհաստատ՝ անտարտ ըլլալ· խոին տիրէ նէյելիս՝ գնդելէնելիս, — ըլլալնէ· 2· տիրոջ՝ պիղծ ալելիքէն օշ։

Ταλαντιαῖος - α - ον. che vale o pesa un talento. տապանք մը արժող կամ կշռող տիր թալխոս տեղին խոտոր տիր նիզին։

Ταλαντον (τὸ) bilancia. 2. talento (peso di 125 libre). 3. talento (somma di 6,000 dramme). կշիռ· 2· քանքար (125 լիտր քաշող կշիռ մը)· 3· տապանք (6,000 դրամ արժող տապ մը)· խոյրտ· 2· խոյրտ (125 լիտրնէլիք խորէ)· 3· ապառ խոյրտ (6,000 ոսկեայ տեղին պիտ նիզ տէր)։

Ταλαντόω - ῶ. *Μ.* ώσω. = *Ταλαντεύω*.

Ταλάντωσις - εως (ἡ) bilanciamento. 2. barcollamento. (*Γαλλ.* balancement). կշռելը· 2· գանգատ, տագին անգին նայելը· խորհիլ· 2· տալը, խոին պիտ նիզելիս։

Τάλαρος (ὁ) paniere, cofano. կիտ, խոտով· տեղէտ, տիպիս։

Τάλας - αινα - αν. = *Τλήμων*.

Ταλασιουργέω - ῶ. *Μ.* ήσω. filar la lana. բուրդ՝ սար մանել· խոտ՝ խոտալը ընելիս։

Ταλασιουργία (ἡ) lanificio. տարտարութիւն· խոտմանալուք, խոտիկ ընելիք։

Ταλασιουργικὸς - ἡ - ὸν. che concerne il lanificio. տարտարութեան պատկանող· խոտմանալուքը գալիք։

Ταλασιουργὸς (ὁ, ἡ) lanajuolo. տարտար· խոտմաս, խոտիկ։

Τάλις - ιδος (ἡ) nubile. հարսնացու աղջիկ· խէլխինկիս էղէ, գալիք։

Τάλλα ἡ *Τάλλα αὐτὶ Τα ἄλλα*.

Ταμάλιστα, *ἐπίῤῥ*. sopratutto, principalmente, per lo più. ամենէն առաջ, նամանաւանդ, երբ թ բազմաց։ Գիր կնոջ պատուիրանք, ալիդ խոտաս, խոխէ։

Ταμεῖον (τὸ) αὐτὶ *Ταμεῖον*.

Ταμία (ἡ) Θηλ. τ. *Ταμίας*.

Ταμιακὸς - ἡ - ὸν. concernente il fisco. հաստատաց գանձի պատկանած· գանձի պիղծիկ գալիք։

Ταμίας - ου (ὁ) amministratore, dispensatore, dispensiere. 2. tesoriere, questore. հաստատար, տնտես· 2· գանձապետ· խոյրտ խոտի, տիպիրի, կիտիկտի· 2· խոյրտիկտար, գանձապետ։

Ταμεία (ἡ) questura, tesoreria. գանձապետութիւն· խոյրտիկտրլըք։

Digitized by Google

Ταμιεῖον (τὸ) dispensa (*Λατ.* promptuarium). 2. fisco. *Հաշիւք, շտեմարան.* 2. *պրօւնեիք, Հասարակաց գանձ.* 1. *պահեստ.* 2. *պահեստ, գրի, պահուստ.*

Ταμίευμα (τὸ) *καὶ*

Ταμίευσις - *εως* (ἡ) amministrazione, dispensazione, parsimonia. *Տնտեսութիւն, խնայողութիւն. Խիվչ, խոտի.*

Ταμιευτήριον (τὸ) = *Ταμιεῖον.*

Ταμιευτικὸς - *ἡ* - *όν.* (*καὶ ἐπίῤῥ.*) - *ικῶς.* abile dispensatore. *յարմար Հմուտ տնտեսական. Խելչ խիչ խոհեմաբար սկիզբ.*

Ταμιεύω. Μ. εύσω. esser questore. 2. esser dispensiere. 3. amministrare, dirigere. 4. riservare. (*Λατ.* recondo). *գանձապետ ըլլալ.* 2. *տնտեսապետ՝ ընծառ ըլլալ.* 3. *կառավարել. ուղղել, գործածել.* 4. *մեծնալ, պահել. խոչնեցար օլմէ.* 2. *տիրէին՝ Լիտիացիք ու ընծառ, ծառայ եղան, խոտի խիչ.* 4. *Իշխան, խոչինչիչիչ, ատլամա խիչ.* 5. (*ὕϑ.*) distribuire, dispensare. *տնտեսապարել, բաշխել. Խիվչ խիչ.* 6. (*ἐνίοτε.*) confiscare. *յարմարնեք գրաւել. գրէին գալ խիչ.* (*μσ.*) risparmiare, sparagnare. *խնայել* (*ի ծախս*). *Խոչ խիչ* (*փոյթ*), *հոնիգարէլ խիչ.*

Ταμνω. = *Τέμνω.*

Ταν ἤ Ταὐ (*μόνον εἰς τὴν φρ.*) *Ἴδ' ταν ἤ Ἴδ ταν.* o amico. *ով բարեկամ. Ամ գօսի.*

Ταναὸς - *ὴ ἤ ὸς* - *όν.* lungo. 2. alto. 3. sottile. *երկար.* 2. *բարձր.* 3. *բարակ. ամ գան.* 2. *Խոչոխ.* 3. *Ինճ.*

Ταντα λεύω. Μ. εύσω καὶ

Ταντα λίζω. Μ. ίσω. barcollare. *գանգատիլ. ամլընիսի.*

Ταυϋγλήνος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi grandi. *մեծաչուք. Իրէ Իիօչ Լիչ.*

Ταυϋθρὶξ - *ϋτρίχος* (ὁ, ἡ) che ha i capelli o peli lunghi. *երկար մազեքով. ամգան ամլըն Իէլլը.*

Ταῦν, ἐπίῤῥ. ora, al presente. *Հիմայ, Հիմաւուն. Լիմրի, Լիմրիլիչ.*

Ταυϋπτερος καὶ Ταυπτέρυξ - *υγος καὶ*

Ταυπτέρυγος (ὁ, ἡ) che ha le ale grandi, spiegate. *մեծ՝ պարզած թեւեր ունեցող. Իրէ Խոչէ գանգուլը.*

Ταυφυλλος (*ὁ, ἡ*) che ha le foglie larghe. *լայն տերեւներով. Խոլ Խոտօրիլը.*

Ταυόω. Μ. ύσω. stendere, spiegare. *Ձգեամ, փռել, տարածել. Իիրի, պիրի, Խոչի.*

Ταξιαρχέω - *ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ* —

Ταξιάρχης - *ου* (ὁ) = *Ταξίαρχος.*

Ταξιαρχία (ἡ) la carica del centurione. *Հարիւրապետութիւն. Իէ գործլըէէ.*

Ταξίαρχος (ὁ) centurione. *Հարիւրապետ. Իէ գործը.*

Τάξις - *εως* (ἡ) ordine, fila, serie. 2. rango, condizione, stato. 3. schiera. 4. esercito, centuria. 5. tassa. 6. corteggio, seguito. *կարգ, շարք.* 2. *աստիճան, վիճակ.* 3. *Ճակատ* (*զօրքի*). 4. *բանակ, Հարիւր զօրաց խումբ.* 5. *Հարկ.* 6. *ամղեկից, շքապետը. ամբա, Նիշան.* 2. *փոխիչ, հալ.* 3. *առիր առիչ.* 4. *օրդու, Իէ՜լ առիր պիչլ՜ը.* 5. *պատ, Խրճի.* 6. *Իիչատ, բնիչատ, Ճգնիչ.*

Ταπεινολογία (ἡ) *καὶ*

Ταπεινολόγημοσύνη (ἡ) stile, parlare basso. *առարին ան խօսելու կերպ. ալըզ՝ ալըլը վիճ, ճիշդ-իչ լըէէրտը Իիճիչլէ.*

Ταπεινὸς - *ἡ* - *όν.* basso. 2. umile, sommesso. *ցած.* 2. *խոնարհ. ալըզ.* 2. *ալըզ Իիճիչլէ, ճ-Իիճլըլը.*

Ταπεινότης (ἡ) bassezza. 2. umiltà, sommissione. *ցածութիւն.* 2. *խոնարհութիւն. ալըզլըլը.* 2. *ալըզ Իիճիչլէ-լէ, Խիվլըլը, գործլը.*

Ταπεινοφρονέω - *ῶ. Μ. ήσω.* aver l'animo, i sentimenti umili, esser umile. *խոնարհամիտ ըլլալ. ալըզ Իիճիչլէ օլմէ.*

Ταπεινοφροσύνη (ἡ) umiltà. *խոնարհամտութիւն. ալըզ Իիճիչլէ-լէ.*

Ταπεινόφρων - *ονος* (ὁ, ἡ) umile. *խոնարհամիտ. ալըզ Իիճիչլէ-լէ.*

Ταπεινόω - *ῶ. Μ. ώσω.* abbassare, umiliare. *ցածցընել, խոնարհեցընել. ալըզլամէ, Խոչիրմէ.*

Ταπεινῶς, ἐπίῤῥ. umilmente. *խոնարհութեամբ. ալըզ Իիճիչլէ-լէ՜, Խիվլըլը.*

Ταπείνωσις - *εως* (ἡ) umiliazione. *խոնարհութիւն. ալըզլըլը, Խիվլըլը.*

Τάπης - *ητος* (ὁ) tappeto. *գործ. Խալը. Խիճճատ, գրի.*

Ταπὶς - *ίδος* (ἡ) = τ. *προηγ.*

Ταπολλὰ, ἐπίῤῥ. per lo più. *Իրր Ի բազմաւին. ալըչ-նիչլէ, Խոչերի.*

Ταπρῶτα, ἐπίῤῥ. sul principio. *սկիզբը, առաջ. գալըչնըգնըդա, Իաչիչ-ագնը, Խալիչնիդ.*

Τάραγμα (τὸ) *καὶ*

Ταραγμὸς (ὁ) = *Τάραξις.*

Ταράκτης - *ου* (ὁ) turbatore. *խռովարար. Խալվարար.*

Ταρακτικὸς - *ἡ* - *όν.* turbolente, sedizioso. *խռովիչ, խռովարարութեան՝ ապստամբութեան Հանգոց. Խիլխիլը՝ ամիլէ էլեգան.*

Ταρακτὸς - *ἡ* - *όν.* turbolente. *խռովիչ, ապստամբից. ալիչան օլմէ, Խիլխիլիչ.*

Τάρανδος (ὁ) renna. *շղթայանափ մը. պիր Նիվ փօթր պօյէը Հալն.*

Ταραξίας - *ου* (ὁ) perturbatore, fazioso. *խռովարար, ապստամբարարութեան Հանգոց. Խիլխիլիչի, ֆիթնաչի.*

Τάραξις - *εως* (ἡ) turbolenza, scompiglio. *խռովարարութեան. Խիլխիլ.*

Ταράσσω (*ττω*). *Μ. άξω.* scompigliare, perturbare, confondere. *խռովել, ապստամբութեան ընել, շփոթել. Խիլխիլնչի պըրթմէ, ալիչան խիչ, փորըրտմէ.*

Ταραχὴ (ἡ) tumulto, scompiglio, turbolenza. *ապստամբ, խռովարարութեան. Խիլխիլ, ալիչանլըգ.*

Ταραχώδης - *εος* (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤῥ.*) - *ωδῶς.* turbolento, tumultuoso. *ապստամբից. Խիլ Խիլխիլ.*

Ταρβαλέος - *α* - *ον.* terribile. *սՀաւելի. փօրթմա.*

Ταρβέω - *ῶ. Μ. ήσω.* temere, spaventarsi. *վախնալ, ապրատիլ. փորթմէ, Խորխմէ.*

Τάρβος - *εος* - *ους* (τὸ) timore, spavento. *վախ, ապրատիլ. փորթմա, Խորխունիչ.*

Τάργανον (τὸ) = *Δευτερίας ἤ Στεμφυλίστης.*

Digitized by Google

Ταριχίμπορος (ὁ, ἡ) pizzicagnolo. (*Λατ.* salsamentarius). սալամ բաներ ծախող. պոլիս, ի-ա-ի-ի-ի

արագաւիճակով խօսիլ. ամբոխի իւր ոգևորել խօսքերի:

Ταχυγραφέω - ῶ. *M.* ήσω. scrivere velocemente. արագ գրել. ինչ-որ խոշոր:

Ταχυγράφος (ὁ, ἡ) chi scrive con celerità, tachigrafo. արագագիր. ինչ-որ խոշոր, ինն-ի ճոխրիչ իմն:

Ταχυδρομέω - ῶ. *M.* ήσω. correr velocemente. չտառով վազել. ստիպել ձիուն, սեղմրիկել:

Ταχυδρόμος (ὁ, ἡ) che corre velocemente, lacchè. արագ վազող, արագընթաց, առաջնակարգ. ստիպել ձիուն, ընթաց, ամբ:

Ταχυεργὸς - ἐος καὶ

Ταχύεργος (ὁ, ἡ) speditivo, destro. չտառով գործող, ժրաջան. կնկէ, ձեռնէ:

Ταχυκίνητος (ὁ, ἡ) chi si muove velocemente. չտառով շարժող. ամբոխի իւր ինչերկնին:

Ταχυλόγος (ὁ, ἡ) chi parla con celerità. չտառով խօսող. ամբոխի իւր ոգևորիչ խօսիլ:

Ταχυμαθὴς - ἐος (ὁ, ἡ) chi impara con prestezza. չտառով սորվող. ինչ ուսչիկն:

Ταχύνω. M. υνῶ. accelerare. արագել, փութացընել. կնկիկնիւրիկ:

Ταχυπειθὴς - ἐος (ὁ, ἡ) credulo. դիւրաւ հաւատացող. ծոլոյ ինանըր:

Ταχυπλοέω - ῶ. *M.* ήσω. navigare con celerità. արագ նաւել. ինչ-որ կնկ իւր կիկնիկ:

Ταχύπλοος - ους (ὁ, ἡ) chi naviga con celerità. չտառով արագ նաւող. ինչ-որ կնկ իւր կիկնիկ:

Ταχύπους - οδος (ὁ, ἡ) veloce al corso. արագաոն, արագ վազող. նիւթ-, նշ-կիկ:

Ταχύπτερος (ὁ, ἡ) che vola rapidamente. արագ թռչող. ինչ ասլան:

Ταχὺς - ἐος (εῖα - ύ) veloce, rapido, celere. արագ, չուտ. ինչ, կնկիկ, ստիպէ:

Ταχυσκελὴς - ἐος (ὁ, ἡ) = *Ταχύπους.*

Ταχύτης - ῆτος (ἡ) celerità, velocità. չտառութիւն, արագութիւն. ինչկնկէ, ստիպէնէթ, ասամբոխ:

Ταχύχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) = *Ταχύεργος.*

Ταχυχειρία (ἡ) destrezza. արագաւիճակութիւն (է գործոյ), յոլովակաւիճակութիւն. կնկիկնիւրիկ, նկ ստիպէնէնէնէ:

Ταὼν - ῶνος καὶ

Ταὼς - ῶ (ὁ) pavone. սիրամարգ. խալաղ ճառաչ:

Τε, μόρ. ἐγκλιτ. ἤ *Σύνδ.* e, ed. եւ, ալ. կիկ, գի, գա:

Τέγγω. M. τέξω. bagnare, inumidire, macerare. 2. muover a compassione. թրջել, խոնաւցընել, լճել. 2. է գութ շարժել. ընկրկիլ, նիւկնիկ, խնայողիլ. 2. նիւթիկ ինչկնկիկ, ներկամիկ կնկինչիկ:

Τεγκτὸς - ή - όν. bagnato. թրջած. ընկնկըչ:

Τέγος - εος - ους (τὸ) tetto. 2. casa. 3. postribolo. յարկ. 2. առուն. 3. պոռնկոց. գաճ. 2. եվ. 3. պատանոցի:

Τεθρήμερον (τὸ) lo spazio di quattro giorni. չորս օրուան ասենն միջոց. գիօրկ կնկնկիկ կոչել ներոյ:

Τέθριππον (τὸ) quadrige. չորս ձիավ կառք. գիօրկ ասչէը արապա:

Τεθρυλλημένως, ἐπίῤ. (μτχ.) notoriamente. հռչակաւորապէս, յայտնապէս. նշկնկիկ ալընկնկիկն:

Τεθρυμμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) mollemente, effeminatamente. մեղկաւիճակաւ, խգօրէն. կնկկնիկ՝ նալիկ իւր, կնկնն գնալ:

Τειγεσμὸς (ὁ) tenesmo (sorta di male). արգանի խիճ (ախտ մի է). նիւ (պէս նվ ճարպ):

Τείνω. M. τενῶ. tendere, stendere, distendere. 2. (ἀτρτ.) dirigersi verso... tendere. ձգաել, փռաել, տարածել. 2. սեղմել, գիտել, ձգիլ, հայիլ. կիրկիկ, նայողիլ, սիրկիկ. 2. պտիպել, առնիկ օլնել:

Τειχήρης - εος - ους (ὁ, ἡ) circondato di muraglie. 2. assediato. չորս գին պատ քաշուած. 2. պաշարուած. գիօր նանըն գիվըր կնկիկիլ. 2. ճահճակիրկ ալընըչ:

Τειχίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Τειχίον.*

Τειχίζω. M. ίσω. attorniare di mura, di bastione, di fortezze. չորս գին պատ քաշիլ՝ ամրանոց բերդ չինել. կիրկնըճնա գիվըր կնկիկիլ, կիրկիրկիս փոխրիլ, ծալկ նկճնել:

Τειχικὸς - ή - όν. murale. սրճնկան. գիվըրա գալը:

Τειχίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Τεῖχος.* muro di casa. 2. casa. տան պատ. 2. առուն. նվ գիվըրը. 2. նվ:

Τείχισις - εως (ἡ) = *Τειχισμός.*

Τείχισμα (τὸ) fortezza. ամրոց, բերդ. ծալկ:

Τειχισμὸς (ὁ) costruzione di muraglie. պատառաքար չինելը. հիմնարկութիւնը:

Τειχομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. attaccare, assalire o difendere le mura, le muraglie. պատառաքարներուն վրա վազել՝ յարձակիլ կամ պաշտպանիլ. հիմնրլորըն կնկիկնիկ նիւթիկնէլ նիւթ՝ ասլնէ նկնօգ նշնէը նիւնիկ:

Τειχομαχία (ἡ) attacco, assalto o difesa delle muraglie. պատառաքի մը վրա յարձակիլը կամ պաշտպանիլը. ծալկ կնկիկրիկնիկ ասլնըը կնկնօգ ծալկիկիրէ նշնէը նիկնիկ:

Τειχομάχος (ὁ, ἡ) colui che attacca o difende le muraglie della città. քաղքին պատերուն վրա յարձակող կամ պաշտպանող. ծալկ գիվըրլորընը պատն կնկնօգ նշնէը կիկն:

Τειχοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. fabbricare o ristorare le muraglie. ամրոցներ՝ բերդեր չինել կամ նորոգել. հիմնրլոր՝ ծալկիկ կնկիկիկ կնկնօգ ձիրանիքի նիկիկ:

Τειχοποιία (ἡ) costruzione o riparazione delle muraglie. ամրոցներ՝ բերդեր չինելը կամ նորոգելը. հիմնրլոր՝ ծալկիկ կնկնօգ ձիրանիքի նիկիկ:

Τεῖχος - εος - ους (τὸ) muro, muraglie, fortezza, castello. պատ, պատառաքար, ամրոց, բերդ. գիվըր, հիմնր, ծալկ, գինկն:

Τειχοφυλακέω - ῶ. *M.* ήσω. far la guardia delle muraglie. բերդերու պահնորդ ըլլալ. ծալկ պահիկիլ օլնել:

Τειχοφύλαξ - ακος (ὁ) guardia delle muraglie բերդի՝ պատառաքներու պահնորդ. ծալկ պահիկիլ:

Τεκμαίρομαι. M. τεκμαροῦμαι. terminare, effettuare. 2. conghietturare, dedurre

Digitized by Google

per conghiettura. գլուխ հանել, խոհարկել. 2. կարծիք ընել, կարծիքով գոհալ, մեկարծրել. գալ ըբնութիւն, իմիտիլ՝ յիշեցնել. 2. իհմիտի եղիլ, իհմիտի իլի գալ, գալու եղիլ.

Τέκμαρ (τὸ) (ἄκλ.) = *Τέρμα*. 2. segno, prodigio. նշան, հրաշք. ալամեթ, պէլըրթի, հիւթիւթ.

Τέκμαρσις - εως (ἡ) l'azione di dedurre per conghiettura. հետագոտութիւն, կարծիքով գոհալը. իհմիտի իլի գալըշը, գալու եղիլ.

Τεκμήριον (τὸ) certo segno, prova, contrassegno. ապացոյց՝ անխախտ նշան, ապացոյց. հաստատ նիշան, ալամեթ, պէլըրթի, իսպաթ.

Τέκμωρ (τὸ) (ἄκλ.) = *Τέκμαρ*.

Τεκνίδιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Τεκνίον (τὸ) ὑποκ. τ. *Τέκνον*. figliolino-a. արգեակ. օղլուճաք, իվլուճըք.

Τεκνογονέω - ῶ. *M.* ήσω. procrear figli, figliolare. արգի՝ զաւակ ծնանիլ. իվլուր գօղուրմաք.

Τεκνογονία (ἡ) procreazione di figli. արգիծնութիւն. իվլուր գօղուրմա.

Τεκνογόνος (ὁ, ἡ) che procrea figli. զաւակ ծնանօղ. իվլուր գօղուրան.

Τεκνοκτονέω-ῶ. *M.* ήσω. uccidere i proprii figli. զաւակները ապանիլ. իվլուրըճը եօլթուրմաք.

Τεκνοκτονία (ἡ) infanticidio, uccisione di proprii figli. արգեասպանութիւն. իվլուրըճը եօլթուրմալը.

Τεκνοκτόνος (ὁ, ἡ) infanticida, uccisore de' proprii figli. արգեասպան, զաւակները ապանօղ. իվլուրըճը եօլթուրան.

Τέκνον (τὸ) figlio o figlia. զաւակ, մանչ կամ ազջիկ. իվլուր օղլան խաթուն էզի.

Τεκνοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. procreare figli. զաւակ ծնանիլ. իվլուր գօղուրմաք.

Τεκνοποιία (ἡ) procreazione di figli. արգեծնութիւն, արգեծնութիւն. իվլուր գօղուրմա.

Τεκνοποιός (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. զաւակ ծնանօղ. իվլուր գօղուրան.

Τεκνοσφαγία (ἡ) = *Τεκνοκτονία*.

Τεκνοτρόφος (ὁ, ἡ) che nudrisce i proprii figli. զաւակները սնուցանօղ. իվլուրըճը պէսլայան.

Τεκνουργέω, *Τεκνουργία*, *Τεκνουργός*. = *Τεκνοποιέω* κτλ.

Τεκνοφάγος (ὁ, ἡ) che divora i proprii figli. զաւակները կերօղ. իվլուրըճը իւյան.

Τεκνοφονέω, *Τεκνοφόνος*. = *Τεκνοκτονέω*, *Τεκνοκτόνος*.

Τεκνόω - ῶ. *M.* ώσω. procrear figli, figliolare. 2. adottare. զաւակ ծնանիլ, զաւակացնել. 2. արգեգրի՝ հոգեզաւակ ընել. իվլուր գօղուրմաք. 2. իվլուրլըք ալմաք, ճան իվլուր եղիլ.

Τέκνωσις - εως (ἡ) procreazione di figli. 2. adozione. զաւակ ծնանիլը. 2. արգեգրութիւն. իվլուր գօղուրմալը. 2. իվլուրլըք ալմա եօղուլ եղիլ.

Τεκταίνομαι. *M.* ανοῦμαι. costruire, fabbricare. շինել, կանգնել. հաֆտա, եօղուրմաք, պիւա եղիլ.

Τεκτονεῖον (τὸ) fabbrica. շինատեղ, շինելիս.

Τεκτονία καὶ -ωσύνη (ἡ) il mestiere del falegname. հիւսնութիւն. ուխթուրլուխ.

Τεκτονικός - ή - όν. che concerne l'arte di marangone, di falegname. հիւսնութեան պատկանող. ուխթուրլուխի գործ. *Τεκτονική* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) l'arte del falegname. հիւսնութիւն. ուխթուրլուխ.

Τεκτονικῶς, *ἐπίῥ*. artificiosamente. արհեստով. սաննաթլը իլե.

Τεκτοσύνη (ἡ) = *Τεκτονία*.

Τέκτων - ονος (ὁ) falegname, marangone, legnajuolo. 2. artefice, artigiano. հիւսն. 2. արհեստական, արհեստաւոր. ուխթուր. 2. սաննաթքար.

Τελαμών - ῶνος (ὁ) budriere. 2. cordone. արգի կապարճի. 2. լար, ժապաւէն. քէմէրի գօտը. 2. չխրիա, փօրժա.

Τελέθω (*Χ. M.*) × ἀντὶ *Τέλλω*.

Τελειοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. perfezionare. կատարելագործել. իւթիւլ իւթիմամ եղիլ.

Τελειοποιός (ὁ, ἡ) che perfeziona. կատարելագործող. իւթիմամ իւթիւլ էտէն.

Τέλειος - α ἢ ος - ον. finale. 2. perfetto, intiero. վերջնական. 2. կատարեալ, անթերի. անարատ. 2. իւթիւլ, իւթիմամ.

Τελειότης (ἡ) perfezione, integrità. կատարելութիւն, ամբողջութիւն. իւթիւլլիք իւթիմամլըք.

Τελειόω - ῶ. *M.* ώσω. terminare, finire, perfezionare. լրացընել, կատարել, կատարեալ գործել. իւթիւլ՝ իւթիմամ եղիլ, պիթիրմաք.

Τελείωμα (τὸ) (Γρφ.) ἀντὶ *Τελείωσις*.

Τελείως, *ἐπίῥ*. perfettamente, interamente. կատարելապէս, ղլխաւորի. իւթիւլլէ, իւթիմամ օլմա.

Τελείωσις - εως (ἡ) terminazione, perfezione. լրացընելը, կատարում. իւթիւլլէմէ, իւթիմամ օլմա.

Τελειωτής - οῦ (ὁ) perfezionatore. կատարեալ ընօղ. իւթիւլ՝ իւթիմամ էտէն.

Τελειωτικός - ή - όν. perfezionativo. կատարելագործող. իւթիւլ էտէն.

Τελέσιος (ὁ, ἡ) ultimo. վերջին. անարատ.

Τελεσιουργέω - ῶ. *M.* ήσω. effettuare, terminare. 2. iniziare. կատարեալ ընել. կատարելագործել. 2. խորհրդապաշտամանեալ ընել. իւթիւլ՝ իւթիմամ եղիլ. 2. սկիզբը դնել.

Τελεσιούργημα (τὸ) opera perfetta, compita. կատարեալ գործ. իւթիւլ իշ.

Τελεσιουργία (ἡ) perfezione. կատարելագործութիւն. իւթիմամլըք. իւթիւլլիք.

Τελεσιουργικός - ή - όν. perfezionativo. կատարելագործող. իւթիւլ էտէն.

Τελεσιουργός (ὁ, ἡ) perfezionante. կատարող. կատարեալ ընօղ. իւթիւլ իւթիմամ էտէն.

Τέλεσις - εως (ἡ) compimento. 2. iniziazione. կատարում. 2. խորհրդապաշտամանութիւն. իւթիւլ եղիլ. 2. սկիզբը դնելը. իւթիմամլըք եղիլ.

Τέλεσμα (τὸ) tributo. 2. talismano. հարկ. 2. յատուկ. գաճ, խարճ. 2. թէլիսմ.

Τελεστήριον (τὸ) sacrario, luogo d' iniziazione. սուրբ տեղ, խորհրդապաշտամանութեան

Digitized by Google

σαθρὸς · ἡλιοκαὴς λέγε, ὅτι ὑπερβολὴν αἴθους ἐκφεύγει ἀκμή.

Τελεστής - οῦ (ὁ) = *Τελεωτής*. 2. iniziatore. *ἀναζητητὴς ἐπέρου*, ὅτι ὑπερβολὴν αἴθους αὐτὸς ἐκφεύγει.

Τελεστικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπιρ.*) - κῶς. mistico. *ἀναζητητικὸς, ἀναζητικὸν* · ἀγγέλ. 2. = *Τελεσιουργικός*.

Τελεστὸς - ἡ - όν. iniziato. *ἀναζητηθὲν* · ὅτι ὑπερβολὴν αἴθους.

Τελεσφορέω - ῶ. *M.* ήσω. condurre alla fine, effettuare. 2. maturare. 3. giovare. (*Aor.* prosum). *τέλειον ποιῆσαι, ἐπιτελεῖν*. 2. *ἁπαλύνειν*. 3. *ὠφελεῖν, ὠφέλιμον εἶναι* · *τινὶ* ἐκφορτίζειν · *ἀγαθόν*. 2. ἐπιτελεῖν (*ἀγῶνα*). 3. *ἐκφορτίζειν* · *τινὶ* ἐκφέρειν.

Τελεσφόρησις - εως (ἡ) καὶ

Τελεσφορία (ἡ) l' azione d'effettuare. 2. fruttuazione. 3. utilità, profitto. 4. contribuzione, tributo. 5. sacrificio. 6. iniziazione. *τέλειον ποίησις, ἐκπλήρωσις*. 2. *ἀγαθοφορία*. 3. *ὠφέλεια, χρῆσις*. 4. *καρπός, ἀπολαβή*. 5. *τιμή, ἀπαρχή*. 6. *ἀναζητητικὴ τελετή, βάπτισμα*. 2. *ἁγίων ἅπαντα βάπτισμα*. 3. *ἐκφορτίζειν, ἐκφόρτισις*. 4. *ἔκτισις, ἐκπλήρωσις*. 5. *ἐκπλήρωσις*. 6. ὅτι *ἀναφορικὴν αἴθουσαν ἐκφεύγει*.

Τελεσφόρος (ὁ, ἡ) effettivo. 2. utile. 3. perfetto, compito. *τέλειον ποιῶν, ἐκπληρωτικός*. 2. *ὠφελητικός*. 3. *ἐκπλήρωσις, τέλειον ποίησις*. 4. *ἔκτισις, ἐκπλήρωσις*. 5. *ἐκπληρωτικός*. 6. ὅτι *ἀναφορικὴν αἴθουσαν ἐκφεύγει*.

Τελεταρχης - ου (ὁ) ceremoniere. *ἱερουργιῶν* · *τῶν ἁγίων τελετῶν*.

Τελεταρχία (ἡ) la carica del ceremoniere. *ἱερουργιῶν* · *τὸ ἁγίων τελετῶν*.

Τελετὴ (ἡ) ceremonia, rito. 2. sacrifizio. 3. iniziazione. 4. sacerdozio. 5. espiazione. *ἱερουργία, θυσία*. 2. *χρῆσις, ἀπαρχή*. 3. *ἀναζητητικὴ τελετή*. 4. *χειροτονία, ἱερωσύνη*. 5. *ἐξιλασμός, ἐξίλασις*. *ἁγίων, βίωσις, τῶν ἁγίων*. 2. *ἀπαρχή, ἀπαρχαί*. 3. ὅτι *ἀναφορικὴν αἴθουσαν ἐκφεύγει*. 4. *ἁγιάζειν*. 5. *ἁγίασμα, ἁγιάσματα* (*ὀθ.*) consacrazione. *ἀναβάπτισις, ἀναβάπτιζω* · *βαπτίζω*.

Τελετουργέω - ῶ. *M.* ήσω, consacrare, dedicare, iniziare. *ἱερουργῶ, ἁγιάζω, ἀναζητητικὴν τελετὴν βαπτίζω* · *βαπτίζω ἐκφορτίζειν* · ὅτι *ἀναφορικὴν αἴθουσαν ἐκφεύγει*.

Τελετουργία (ἡ) consacrazione, iniziazione. *ἁγιάζειν, ἱερουργία, ἀναζητητικὴ τελετή, βάπτισμα* · *βαπτίζω, ὅτι ἀναφορικὴν αἴθουσαν ἐκφεύγει*.

Τελευταῖον, ἐπιρ. finalmente. *ἐσχάτως* · *ἐσχάτου, ἐσχατόφρων, ἐσχατόφρονος*.

Τελευταῖος - α - ον. ultimo. *ἔσχατος, γενεσιακὸς* · *τοῦ γενεσίου*.

Τελευτάω - ῶ. *M.* ήσω. finire, terminare. *ἐπιτελῶ, ἀναπαύω* · *βίβλος, βίβλον ἐκφέρω* · (*ἀπαξτε. ἢ ἄλλ.*) morire. *ἀποθνήσκω* · *ἐκτελῶ*.

Τελευτὴ (ἡ) fine, termine. 2. morte. *ἔσχατον, τέλος* · 2. *θάνατος, ἀποθνήσκω*. 2. *ἐκτελῶ, ἐκφορά*.

Τελέω - ῶ. *M.* τελέσω. finire, terminare, effettuare. 2. celebrare. 3. pagare. 4. spendere. *ἐπιτελῶ, ἀναπαύω, τέλειον ποιῶ* · *ἀποθνήσκω*. 2. *ἀπαλύνω, ἐκφορτίζω* (*ἀναβάπτω*). 3. *ἐξαναλίσκω*. 4. *δαπανῶ ἐπιτελῶ, βίβλον ἐκφέρω, ἀμβίβλωτα, ἀμβιβλωτικὸν* · *ἀμβιβλωτικῶς*. 2. *ἐπιτελῶ, βίβλον ἐκφέρω, ἀμβίβλωτα, ἀμβιβλωτικὸν* · *ἀμβιβλωτικῶς*. 3. *ἐξαναλίσκω*. 4. *ἀναλίσκω ἐκφέρω, ἐκφορὰ ἐκφέρω* (*ἀναβάπτω*). 3. *ἐξαναλίσκω*. 4. *δαπανῶ ἐπιτελῶ, βίβλον ἐκφέρω, ἀμβίβλωτα, ἀμβιβλωτικὸν* · *ἀμβιβλωτικῶς*.

Τέλλη ἡ *Τελλίνη* (ἡ) tellina. *ἐρυθρὰ μικρὸν ζῷον ἐκτὸς ὄξω* · *ἐντὸς ἀναπτύξει τὴν ἰδίαν — ἀμβιβλωτὴν ἀγγεῖον*.

Τέλλω. M. τελῶ × *ἀντὶ Τελέω*.

Τέλμα (τὸ) palude, pantano. 2. loto. *ἕλος, βόρ.* 2. *ἐπιπλοκὴ, πλέγμ.* *πλέξιμ.* 2. *ἐμπλοκὴ, πλέξις*.

Τελμὶς - ίνος (ὁ) loto. *πλέγμ, ἐπιπλοκὴ* · *ἐπιπλοκὴ, πλέξις*.

Τέλος - εος - ους (τὸ) fine, termine. 2. imposta, tributo, dasio. 3. posto, carica, dignità. 4. legione, squadrone. *ἔκβολή, ἐκβάλλω, ἀπαρτισμός*. 2. *ἔκβασις, ἔκβασμα, ἔκβασμος*. 3. *ἐπιτελεστικὸν ἔθος, πρᾶγμα, ἀναπλήρωμα*. 4. *τέλος* (*φόρος*) · *ὠνή, ἀγορά* · 2. *ἔκτισις, τιμή, ἐπιτίμιον, ἐκτίμησις*. 3. *ἔθος, διάταξις, ἀκρίβωμα*. 4. *πολίτευμα, πολιτεία*.

Τελωνάρχης - ου (ὁ) capo della dogana, capo daziere. *τελωνοφύλαξ* · *ἐκτίμησις ἐπάνω, ἐκτιμητὴς τέλους* (*Γαλλ.* fermier général).

Τελωνεία (ἡ) il mestiere del daziere. *τελωνοφυλακικὸν ἐπάγγελμα* · *ἐκτιμητικὸν ἐπάγγελμα*.

Τελωνεῖον (τὸ) dogana. *τελωνοφυλάκιον* · *ἐκτιμητικὸν ἐργαστήριον*.

Τελωνέω - ῶ. *M.* ήσω. esser daziere. *τελωνοφυλακικὸν ἐπάγγελμα ἐπιτελῶ* · *ἐκτιμητικὸν ἐπάγγελμα ἐπιτελῶ*.

Τελώνης - ου (ὁ) daziere, doganiere, pubblicano. *τελωνοφύλαξ* · *ἐκτιμητὴς* · *ἐκτιμητικός*.

Τελωνία (ἡ) = *Τελωνεία*.

Τελωνικὸς - ἡ - όν. della dogana. *τελωνοφυλακικὸν ἐπάγγελμα ἐπιτελοῦντος ἐκτιμητικὸν ἐπάγγελμα ἐπιτελοῦντος* · *ἐκτιμητικὸς*.

Τελώνιον (τὸ) dazio, gabella. *τέλος* · *ἐκτίμησις*. 2. = *Τελωνεῖον*.

Τεμαχίζω. M. ίσω. tagliar in pezzi. *κόπτω κατὰ μέλη, κατατέμνω* · *τέμνω κατὰ μέλη* · *κατατέμνω*.

Τεμάχιον (τὸ) *ὑπερ.* τοῦ

Τέμαχος - εος - ους (τὸ) pezzo. *κόπτω* · *μέλος*.

Τέμενος - εος - ους (τὸ) bosco sacro. 2. tempio. *ἄλσος ἱερόν*. 2. *ναός, ἱερόν* · *ὄρος ἱερόν*. 2. *ἁγίασμα*.

Τέμνω. M. τεμῶ. tagliare. 2. fendere. *κόπτω*. 2. *σχίζω, διασχίζω* · *διαιρῶ*. 2. *διασχίζω*.

Τέναγος - εος - ους (τὸ) palude, pantano. *ἕλος, ἀγκυλὸν* · *ἐλώδης, ἀγκυλώδης*.

Τενθρηδὼν - όνος (ἡ) sorta di vespa. *σκώληξ τις σφηκώδης* · *τῶν σκίνθων ὄφεων* · *ἐλεύθερος ἀνήρ, ἀνδρεῖος*.

Τένων - οντος (ὁ) tendine. *σφυρὸν, σφυρὸς ὀπίσω* · *ἐπιτετραμμένη ἀνήρ, ἀνδρεῖος*.

Τεὸς - ἡ - όν. × *ἀντὶ Σός*.

Τέραμνος (ὁ, ἡ) καὶ

Τερᾶμων - ονος (ὁ, ἡ) molle, cocitojo, cottojo (legume). *κόκκος, κόκκος* (*ἐπὶ φακῆς*) · *ἀπαλὸς, ἁπαλὸς* (*τροφῆς*).

Digitized by Google

Τέρας - ατος (τὸ) prodigio, portento, mostro. *Հրաշք, սքանչելիք. Հրեշ, զարմանալի իրք. Նշան, գուշակութիւն, ահ, սարսափ.*

Τεράστιος - α - ον. mirabile, stupendo, portentoso, mostruoso. *զարմանալի, հրաշալի, հրաշալիք. ահագին, ահեղ.* — *τίως, ἐπίῤ.*

Τερατεύομαι. Μ. εὐσομαι. fare o raccontare de' prodigii, de' portenti. *Հրաշք ինչ՝ զարմանալի իրաց գործել՝ կամ պատմել. Նշանագործել, նշանագործել իւրեանց խոսս ընծայ իրիկ.*

Τερατίας - ου (ὁ) = *Τερατουργός.*

Τερατώδ - ης - ες. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *ωδῶς.* = *Τεράστιος.*

Τερατογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere delle cose mirabili. *զարմանալի իրաց գրել. ահագին նշանագրել իրանց.*

Τερατολογέω - ῶ. Μ. ήσω. raccontare de' fatti prodigiosi. *Հրաշալի՝ սքանչելի բանս պատմել. ահագին նշանագրել իրանց խոսս իրիկ.*

Τερατολόγημα (τὸ) καὶ

Τερατολογία (ἡ) narrazione, racconto de fatti prodigiosi. *Հրաշալի իրաց պատմութիւն. ահագին նշանագրել իրանց.*

Τερατολόγος (ὁ, ἡ) colui che racconta de'fatti prodigiosi. *Հրաշալի իրաց պատմող. ահագին նշանագրել իրանց.*

Τερατοποιέω, Τερατοποιία, Τερατοποιός. = *Τερατουργέω* κτλ.

Τερατοτοκέω - ῶ. Μ. ήσω. partorire un mostro. *Հրեշ մը ծնանիլ. Ահի՝ սարսափ ծնանող.*

Τερατοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce un mostro. *Հրեշ մը ծնանող. Ահի՝ սարսափ ծնանող.*

Τερατουργέω - ῶ. Μ. ήσω. far de' prodigi. *Հրաշք գործել. Նշանագործել իրանց.*

Τερατούργημα (τὸ) καὶ

Τερατουργία (ἡ) operazione di prodigi. il fare de' miracoli. *Հրաշք գործիք, նշանագործութիւն իրանց.*

Τερατουργός (ὁ, ἡ) chi fà de' prodigi, taumaturgo. *Հրաշք գործող. Նշանագործ իրանց.*

Τερατώδης - εος (ὁ, ἡ) mostruoso, prodigioso. *Հրաշալի, զարմանալի. ահագին, ահեղ.* — *ωδῶς, ἐπίῤ.*

Τερβινθίνη (ἡ) (*ὑπ. ῥητίνη*). trementina. *բեհեղինայ իւղ. Հարիւ. Թերեբինթին.*

Τερέβινθος (ἡ) terebinto (albero). *բեհեղինի. Թերեբինթի ագռիճ.*

Τερετίζω. Μ. ίσω. gorgheggiare, trillare. (*Γαλλ. fredonner*). *գիգզիգել. ախ ողնաքաշել. Թիթիզիգել.*

Τερετισμός (ὁ) gorgheggiamento, trillo. *գիգզիգում. ախ ողնաքաշ Թիթիզիգիք.*

Τερηδών - όνος (ἡ) teredine. *փառ արտաքոյ փորուածս. 2.* = *Σφάκελος.*

Τέρην - ενος (*τέρσομαι, τέρσω*). tenero. *մանուկ. գազանիկ. նուիրեալ, փերեզման. Նիհիկ.*

Τερθρεύομαι. Μ. εὐσομαι. = *Τερατεύομαι.*

Τέρθρον (τὸ) la sommità dell'antenna. *առագաստակալին ծայրը. փերեզման առագաստ.*

Τέρμα (τὸ) termine, fine, estremità. 2. scopo, bersaglio. *վերջ, վախճան, կատար. 2. նպատակ. ահ, նշանակ, առ. 2. հետեւ.*

Τερματίζω. Μ. ίσω. terminare. *կատարել. վախճանիլ.*

Τέρμων - ονος (ὁ) × *ἀντὶ Τέρμα.*

Τερπνός - ή - όν. giocondo, dilettevole. *զուարճ, զուարճալի, հեշտալի. լուսաւէտ. փափաքելի. — νῶς, ἐπίῤ.*

Τερπνότης (ἡ) giocondità. *զուարճութիւն. լուսաւէտ.*

Τέρπω. Μ. τέρψω. dilettare, rallegrare. *զուարճացընել, խնդացընել. լուսաւորել, փափաքիլ, փափաքիլ. Գոյութ. Թիթիզ.* (*μέ.*) dilettarsi, gioire. *Հեշտանալ, զուարճանալ. լուսաւորել, փափաքիլ.*

Τερσαίνω. Μ. ανῶ. } diseccare.

Τέρσω (παρτ. *Ἔτερσον*). } *Չորցընել. Գոյութիլ.*

Τερψίνοος (ὁ, ἡ) che diletta l'anima. *Հոգեզուարճ. Հոգի լուսաւորող.*

Τέρψις - εως (ἡ) dilettazione, piacere. *զուարճութիւն, հեշտութիւն. լուսաւէտ. փափաք.*

Τέσσαρα, οὐδ. τ. Τέσσαρες.

Τεσσαρακαίδεκα, οὐδ. τ. Τεσσαρεσκαίδεκα.

Τεσσαρακαιδεκέτης - ου (ὁ) - *κέτις - ίδος* (ἡ) di quattordici anni. *տասնչորս տարեկան. ի վերայ եկեալ.*

Τεσσαρακονθήμερος (ὁ, ἡ) di quaranta giorni. *քառասուն օրական. Երկու ամսեայ.*

Τεσσαράκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) *ακλ.* (*ἀριθμ.*) 40. quaranta. *քառասուն. Խէտ.*

Τεσσαρακονταέτης - ους ἡ ους - οῦς (ὁ, ἡ) quadragenario. *քառասունամեայ. Խէտ խալիքա.*

Τεσσαρακοντάκις, ἐπίῤ. quaranta volte. *քառասուն անգամ. Խէտ տիճ.*

Τεσσαρακοντάς - άδος (ἡ) quarentina. *քառասնեակ. Խէտեակ.*

Τεσσαρακοντούτης - ου (ὁ) = *Τεσσαρακονταέτης.*

Τεσσαρακοσταῖος - α - ον. che si fà in 40 giorni. 40 *օրական. Ի Նզոյ. Խէտ կամ օր ըլլան.*

Τεσσαρακοστός - ή - όν. quarantesimo. *քառասներորդ. Խէտերորդ. Τεσσαρακοστή* (ἡ) (*ἐν. ἡμέρα.*) quaresima. *քառասնորդական պահք, պահքաշաբ. պահքին օրեր.*

Τέσσαρες - ες - α (ἡ *γεν.*) - *σάρακα.* (*ἀριθμ.*) 4. quattro. *չորս. պիրք, չոր.*

Τεσσαρεσκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (*ἀριθμ.*) 14. quattordici. *տասնչորս. ի պիրք.*

Τεσσαρεσκαιδέκατος - η - ον. decimo-quarto. *չորեքտասաներորդ. ի պիրք տիճին.*

Τετανός - ή - όν. teso. 2. liscio, piano. *Ձգեալ. 2. Հարթ, չիսկ. Խրէլիք. 2. պիրք, պէր Լերէզման.*

Τέτανος (ὁ) tetano, convulsione perpetua di tutto il corpo. *բովանդակ մարմնոյ ինքեան միտ գնալ՝ Ձգուելով. պիրք միտ գնալ Ձգուելով ինքեան պատուիրիք պատիժ Լերէզ.*

Τεταραγμένως, ἐπίῤ. confusamente. *խռովութեամբ. փորփորելով.*

Τεταρταῖος - α - ον. che si fà in 4 giorni. *չորս օրական Ձգելով. պիրք կամ ըսած. (ἰδιωτ.) καὶ χωρὶς τοῦ πυρετός.)* febbre quartana. *քառորդական տենդ. պիրք կամ Լերէզ ըսուիլ պիտի, պիտիք ըլլ.*

Digitized by Google

Τεταρτημόριον (τὸ) la quarta parte. չորրորդ մասը · քառորդական հատած։

Τέταρτος - η - ον. quarto. չորրորդ · քառորդական։

Τετράγλωσσος (ὁ, ἡ) chi parla o scritto in quattro lingue. չորս լեզուաւ խօսող կամ գրուած · քառօրդ լեզուական քառեակ խօսք քառօր լեզուներն խոչընդոտ։

Τετραγράμματος (ὁ, ἡ) composto di quattro lettere. չորս գիրք բովանդակող · քառօրդ նշանագրաւ խումբի (καθὼς π. χ. τὸ ὄνομα Θεός.)

Τετραγωνίαν - ῶ. Μ. ήσω. aver quattro angoli. չորս անկիւն ունենալ · քառօրդ եղելի ըլլալ։

Τετραγωνίζω. Μ. ίσω. quadrare. քառակուսի · քառօրդ եղելիի ընել։

Τετραγωνισμὸς (ὁ) quadratura. քառակուսութիւն · քառօրդ եղելիլիւթ։

Τετράγωνος (ὁ, ἡ) tetragono, quadrangolare, quadrato. քառանկիւնի · քառօրդ եղելի։

Τετραδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha quattro dita. չորս մատնեցող · քառօրդ ոտքանեցը։

Τετράδειον ἢ **Τετράδιον** (τὸ) quaderno, foglio quadrato. տետրակ, չորս ծալքեամբ թերթ · քաղքեր, քառօրդ հատ օրինակ թուղթ։

Τετραετηρία καὶ

Τετραετηρὶς - ίδος (ἡ) lo spazio di 4 anni, quadriennio. չորս տարուան միջոց · քառօրդ տեղի ընդարձ։

Τετραέτηρος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ

Τετραέτης - ους ἡ ἐος - οῦς (ὁ, ἡ) di quattro anni. չորս տարուան · քառօրդ տեղելիւ։

Τετραήμερος (ὁ, ἡ) di quattro giorni. չորս օրուան · քառօրդ ցերեկեայ։

Τετράθυρος (ὁ, ἡ) che ha quattro porte. չորս դուռ ունեցող · քառօրդ դռնաւոր։

Τετρακέρατος καὶ

Τετράκερως - ω ἢ **ωτος** (ὁ, ἡ) che ha quattro corna. չորս եղջերաւոր · քառօրդ պոչաեղջերաւոր։

Τετρακέφαλος (ὁ, ἡ) che ha quattro teste. չորս գլուխ ունեցող · քառօրդ գլխանի։

Τετράκις, ἐπίῤῥ. quattro volte. չորս անգամ · քառօրդ քանի։

Τετρακισμύριοι - αι - α. quaranta mila. քառասուն հազար · քսան մի (40,000)։

Τετρακισχίλιοι - αι - α. quattro mila. չորս հազար · քառօրդ մի (4,000)։

Τετρακόσιοι - αι - α. quattro cento. չորս հարիւր · քառօրդ հիւր (400)։

Τετρακοσιοστὸς - ὴ - όν. quattro centesimo. չորս հարիւրերորդ · քառօրդ հիւրհանդիսի։

Τετρακτὺς - ύος (ἡ) = **Τετρὰς.**

Τετράκυκλος (ὁ, ἡ) che ha quattro ruote. չորս անիւ ունեցող · քառօրդ իւրերեքանի։

Τετραμερὴς - ίος (ὁ, ἡ) composto da o diviso in quattro parti. չորս մասէ բաղկացեալ կամ չորս մասի բաժնուած · քառօրդ հիւսուածի խառնրի խառօր քառօրդ հիւսուածի պոլսանդալ։ — **μερῶς**, ἐπίῤῥ.

Τετραμηνιαῖος - α - ον. di quattro mesi. չորս ամսուան · քառօրդ ապրէք։

Τετράμηνος (ἡ) καὶ **Τετράμηνον** (τὸ) lo spazio di quattro mesi, quadrimestre. չորս ամսուան տուեն · քառօրդ այ քառորդ։

Τετραπλοῦς (ἡ). Il quadruplo. քառապատիկը · քառօրդ հատիլ։

Τετραπλοῦς (ὁ, ἡ) = **Τετραμερὴς.**

Τετράμορφος (ὁ, ἡ) che ha quattro forme, quadriforme. չորս ձեւ ունեցող · քառօրդ պիլիճի ըլխիլի։

Τετράοδος (ἡ) quatrivio. քառաւուղի · քառօրդ ճամբու միջոց։

Τετράπεδος (ὁ, ἡ) quadrato, quadrilatero. քառակուսի, քառանկիւնի · քառօրդ տեղելիւ ընդիլ։

Τετραπηχυαῖος - α - ον. καὶ

Τετράπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di quattro braci. չորս կանգնաչափ · քառօրդ տրէճի։

Τετραπλασιάζω. Μ. άσω. quadruplicare. քառապատկի ընել · քառօրդ քան իրիկի։

Τετραπλασιασμὸς (ὁ) quadruplicazione. քառապատկութիւն · քառօրդ քան իրիկիլիւթ։

Τετράπλασιος - α - ον. καὶ

Τετραπλάσιωνος (ὁ, ἡ) quadruplo. քառապատիկ · քառօրդ քան։ — **πλασίως**, ἐπίῤῥ.

Τετράπλευρος (ὁ, ἡ) quadrilatero. քառանկիւնի · քառօրդ ընդիլ։

Τετραπλῆ ἢ **Τετραπλῆ, Τετραπλῶς**, ἐπίῤῥ. = **Τετραπλασίως.**

Τετραποδήδὸν καὶ

Τετραποδητὶ, ἐπίῤῥ. come i quadrupedi. չորքոտնեայց պէս · քառօրդ այթլը հայուանի ոտով։

Τετραποδίζω. Μ. ίσω. camminare con quattro piedi. չորս ոտով քալիլ · քառօրդ այթ իլե եիւրիւնիր։

Τετραποδιστὶ, ἐπίῤῥ. = **Τετραποδητί.**

Τετράποδος (ὁ, ἡ) = **Τετράπους.** 2. = **Τετράπεδος.**

Τετράπους - οδος (ὁ, ἡ) quadrupedo. չորքոտնեայ · քառօրդ այթլը։

Τετράπυλος (ὁ, ἡ) che ha quattro porte. չորս դուռ ունեցող · քառօրդ գռնաւոր։

Τετραρχέω - ῶ. Μ. ήσω. esser tetrarca. չորրորդապետ ըլլալ · քեզ երգաս օլմէ։

Τετράρχης - ου (ὁ) tetrarca. չորրորդապետ · քեզ երգաս, քառորդանդիս եղած քեզ օլան։

Τετραρχία (ἡ) tetrarchia. չորրորդապետութիւն · քառորդանդիս եղած քեզ ըլխիլի՝ ուրէլերելիւ։

Τετραρχικὸς - ὴ - όν. tetrarchico. չորրորդապետական · քեզ երգասա գայիր։

Τετρὰς - άδος (ἡ) quaternità. քառորդութիւն չորից · քառօրդլիւթ։

Τετράστιχος (ὁ, ἡ) composto di quattro filo o versi. չորք շարէ կամ ստէղ բաղկացեալ · քառօրդ օրտական խոսք քեզիքեզ ընդրելի օլմալ։

Τετραστοιχία (ἡ) quadernaro. քառատող ստուարաք · քառօրդ օրտալ նամակ։

Τετράστοιχος (ὁ, ἡ) = **Τετράστιχος.**

Τετρασύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di quattro sillabe, quadrisillabo. չորս վանկէ բաղկացեալ · քառօրդ հնչեցուն ընդրելի օլմալ։

Τετράφυλος (ὁ, ἡ) diviso o composto di quattro tribù. չորս ցեղէ բաժնուած կամ չորս ցեղէ բաղկացեալ · քառօրդ ֆափլէրէն ընդրելի օլմալ խոսք քառօրդ ֆափլէրէն ընդրելի օլմալ։

Τετραχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha quattro mani. չորս ձեռք ունեցող · քառօրդ էլլի։

Τετραχῆ, ἐπίῤῥ. = **Τετραχῶς.**

Digitized by Google

Τετράχορδος (ὁ, ἡ) che ha quattro corde. *Τετράχορδον* (τὸ) tetracordo, instrumento a quattro corde.

Τεταχῶς, *ἐπίῤ.* in quattro maniere.

Τέτταρα, *Τετταράκοντα* κτλ. *Ἀττ. ἀντὶ Τέσσαρα*, *Τεσσαράκοντα* κτλ.

Τέττιξ - *ιγος* (ὁ) cicada.

Τευθὶς - *ίδος* (ἡ) lolligine, totano, calamajo (pesce di mare).

Τευκτὴρ (ὁ) fabbricatore.

Τευκτικὸς - *ἡ* - *όν.* che può ottenere.

Τεύκτωρ - *ορος* (ὁ) × *ἀντὶ Τευκτήρ.*

Τεῦξις - *εως* (ἡ) ottenimento.

Τευχήεις - *εσσα* - *εν.* καὶ

Τευχήρης - *εος* (ὁ, ἡ) armato.

Τεύχηστὴρ καὶ

Τευχηστὴς - *οῦ* (ὁ) καὶ

Τευχήτης - *ου* καὶ

Τευχήτωρ - *ορος* (ὁ) armato, soldato.

Τεῦχος - *εος* - *ους* (τὸ) vaso. 2. instrumento. 3. arma, 4. libro. *Τεύχω. M.* τεύξω. fare, apparecchiare, fabbricare. (πσθ.) esistere, essere.

Τέφρα - *ας* (ἡ) cenere.

Τεφραῖος - *α* - *ον.* = *Τεφρώδης.*

Τεφροειδὴς - *ἰος* (ὁ, ἡ) cenerino.

Τεφρόω - *ῶ. M. ώσω.* ridurre in cenere, incenerire.

Τεφρώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Τεφροειδής.*

Τεχνάζομαι. M. άσομαι. = *Τεχνάομαι* - *ῶμαι.*

Τέχνασμα (τὸ) artifizio. 2. dolo, macchinamento. 3. fallo.

Τεχναστὴς - *οῦ* (ὁ) = *Μηχανορράφος.*

Τεχνάω - *ῶ* καὶ (συχνότ. *μσ.*) - *άομαι* - *ῶμαι. M.* ήσω - *ομαι.* inventare, macchinare, usare degli artifizi.

Τεχνήεις - *εσσα* - *εν.* καὶ

Τεχνήρης - *εος* (ὁ, ἡ) armato.

Τεχνηστὴρ καὶ

Τεχνηστὴς - *οῦ* (ὁ) καὶ

Τεχνήτης - *ου* καὶ

Τεχνήτωρ - *ορος* (ὁ) armato, soldato.

Τεῦχος - *εος* - *ους* (τὸ) vaso. 2. instrumento. 3. arma, 4. libro. *Τεύχω. M.* τεύξω. fare, apparecchiare, fabbricare. (πσθ.) esistere, essere.

Τέφρα - *ας* (ἡ) cenere.

Τεφραῖος - *α* - *ον.* = *Τεφρώδης.*

Τεφροειδὴς - *ἰος* (ὁ, ἡ) cenerino.

Τεφρόω - *ῶ. M. ώσω.* ridurre in cenere, incenerire.

Τεφρώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Τεφροειδής.*

Τεχνάζομαι. M. άσομαι. = *Τεχνάομαι* - *ῶμαι.*

Τέχνασμα (τὸ) artifizio. 2. dolo, macchinamento. 3. fallo.

Τεχναστὴς - *οῦ* (ὁ) = *Μηχανορράφος.*

Τεχνάω - *ῶ* καὶ (συχνότ. *μσ.*) - *άομαι* - *ῶμαι. M.* ήσω - *ομαι.* inventare, macchinare, usare degli artifizi.

Τέως, *ἐπίῤ.* finchè, fino a tanto che. 2. frattanto, intanto. 3. ma

Τῆ, × *τ.* (*ἀχρ.*) *Τάω.* prendi (*Fut.* tenez).

Τῇ, *δοτ. θηλ. τ. Ὁ.* 2. (*ἐπίῤ.*) quà e là.

Τήβεννα - *ης* (ἡ) toga.

Τηβέννειος (ὁ, ἡ) καὶ

Τηβεννικὸς - *ἡ* - *όν.* togale.

Τεχνητὸς - *ἡ* - *όν.* artificiale, artefatto.

Τεχνικὸς - *ἡ* - *όν.* artificioso. 2. appartenente all' arte, tecnico.

Τεχνικῶς, *ἐπίῤ.* artificiosamente.

Τεχνίον (τὸ) *ὑποκ. τ. Τέχνη.*

Τεχνιτεία (ἡ) artificiosità.

Τεχνίτης - *ου* (ὁ) καὶ *Τεχνίτις* - *ιδος* (ἡ) artefice, artigiano.

Τεχνογραφικὸς - *ἡ* - *όν.* = *τῷ*

Τεχνογράφος (ὁ, ἡ) chi dà i precetti d'un' arte in iscritto.

Τεχνολογέω - *ῶ. M.* ήσω. trattare d'un' arte, darne i precetti, discutere secondo le regole d' un' arte, con sottigliezza.

Τεχνολογία (ἡ) trattato su un' arte, sui precetti d'un' arte, discorso artificioso, discussione fina.

Τεχνολόγος (ὁ, ἡ) chi tratta su un' arte, ne dà i precetti, che fà delle discussioni sottili.

Τεχνουργέω - *ῶ. M.* ήσω. fare, operare, lavorare con arte.

Τεχνούργημα (τὸ) opera artefatta. 2. = *Τέχνασμα.*

Τεχνουργία (ἡ) artificio. 2. = *Μηχανορράφια.*

Τήμος, *ἐπίῤ.* finchè, fino a tanto che. 2. frattanto, intanto. 3. ma

Τήν, *ἀντ. θηλ. τ. Ὁ.* 2. (*ἐπίῤ.*) quà e là.

Τηνικάδε, *ἐπίῤ.* a tempo, a quell' ora.

Τηνικαῦτα, *ἐπίῤ.* allora, a quel tempo.

Τηνίκα, *ἐπίῤ.* allora, a quel tempo.

Τηρέω - *ῶ. M.* ήσω. custodire, osservare, conservare, aspettare.

Τήρησις - *εως* (ἡ) custodia, osservazione, conservazione.

Τηρητὴς - *οῦ* (ὁ) custode, osservatore, conservatore.

Τηρητικὸς - *ἡ* - *όν.* che custodisce, che osserva, che conserva.

Τηρίον (τὸ) *ὑποκ. τ. Θήρ.*

Τηρός - *ά* - *όν.* = *Τερός.*

Τήρυξ - *υκος* (ὁ) araldo, messaggiero.

Τήτη (ἡ) *ἀντὶ Τηθύς.*

Τηθὺς - *ύος* (ἡ) avola, nonna.

Τηθύη (ἡ) = *Τηθύς.*

Τηθυία (ἡ) = *Τηθύς.*

Τηθυίδιον (τὸ) *ὑποκ. τ. Τηθύη.*

Τηθυίδιος (ὁ, ἡ) = *Τηθυιαδοῦς.*

Τηθυιαδοῦς - *ᾶ* - *οῦν.* di avola.

Τηθυιὰς - *άδος* (ἡ) = *Τηθυιαδοῦς.*

Τηθυιὸς - *ὸν* (ὁ) = *Τηθυιαδοῦς.*

Τηθυὸς - *ὸν* (ὁ) = *Τηθυιαδοῦς.*

Τηθυώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Τηθυιαδοῦς.*

Τηθώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Τηθυιαδοῦς.*

Τηκεδὼν - *όνος* (ἡ) consunzione.

Τηκεδών - *όνος* (ἡ) = *Τηκεδών.*

Τηκεδονικὸς - *ἡ* - *όν.* = *Τηκεδονικός.*

Τηκεδονικὸς - *ἡ* - *όν.* consuntivo.

Τηκεδονώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Τηκεδονικός.*

Τηκεδώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Τηκεδονικός.*

Τηκτὸς - *ἡ* - *όν.* liquefatto, fuso.

Τήκω. M. τήξω. liquefare, fondere, struggere, consumare.

Τηλαυγὴς - *ἐς* (ὁ, ἡ) splendente, luminoso, chiaro.

Τηλαυγίζω. *M.* ίσω. splendere, risplendere, brillare.

Τηλαυγῶς, *ἐπίῤ.* splendentemente, luminosamente, chiaramente.

Τηλεβόας - *ου* (ὁ) = *Τηλεβοάς.*

Τηλεβοάς - *οῦ* (ὁ) che grida da lontano.

Τηλεβολέω - *ῶ. M.* ήσω. lanciare da lontano, scagliare.

Τηλεβολία (ἡ) lancio da lontano, scagliamento.

Τηλεβολικὸς - *ἡ* - *όν.* che lancia da lontano, che scaglia.

Τηλεβόλος - *ον* = *Τηλεβολικός.*

Τηλεβόλος - *ου* (ὁ) = *Τηλεβολικός.*

Τηλεβολῶ - *οῦς* (ἡ) = *Τηλεβολία.*

Τηλεβόλως, *ἐπίῤ.* da lontano.

Τηλεβοὰς - *οῦ* (ὁ) che grida da lontano.

Τηλεβοητὴς - *οῦ* (ὁ) = *Τηλεβοάς.*

Τηλεβοητικὸς - *ἡ* - *όν.* che grida da lontano.

Τηλεβοητὸς - *ἡ* - *όν.* = *Τηλεβοητικός.*

Τηλεβοητὸς - *οῦ* (ὁ) = *Τηλεβοητικός.*

Τηλεβοητῶ - *οῦς* (ἡ) = *Τηλεβοητικός.*

Τηλεβόητος - *ον* = *Τηλεβοητικός.*

Τηλεβόητος - *ου* (ὁ) = *Τηλεβοητικός.*

Τηλεβόητος - *ῶ* (ἡ) = *Τηλεβοητικός.*

Τηλεβόητος - *ως*, *ἐπίῤ.* da lontano.

Τηλεβοὸς - *οῦ* (ὁ) = *Τηλεβοάς.*

Τηλεβοὸς - *ὸν* (ὁ) = *Τηλεβοάς.*

Τηλεβοὸς - *ὸς

պատմական յատուկ: Բոլոր ըստ ֆափանդա ֆոխրելիք:

Τηβαῖος - ίδος καὶ Τήβεννος (ἡ) = Τήβεννα.

Τηβεννοφόρος (ὁ, ἡ) togato. պատմական ըստ հռոմ. ֆոխրանը:

Τηγανίζω. M. ίσω. friggere. տապկել. խավ եփել:

Τηγάνιον (τὸ) ὑπερ. τ. Τήγανον.

Τηγανιστός - ἡ - όν. fritto. տապած. խավ սքոված:

Τήγανον (τὸ) padella. տապակ. խավ:

Τῆδε, ἐπίῤ. qui. հոս. պարբոս:

Τηδὶ, ἐπίῤ. Ἀττ. ἀντὶ Τῆδε.

Τήθη (ἡ) = Τίτθη. bália. 2. avola. դայեակ, առնական. 2. հաձի, մեծ մայր. պիրպանա. 2. խոհա, պիրոյակ անա:

Τηθὶς - ίδος (ἡ) zia. հարազատ կամ մերազգայր. հայ խոհար ինչպէս:

Τηθὺς - ύος (ἡ) la terra. երկիր. ինչպէս:

Τηκτικός - ἡ - όν. che ha la proprietà di liquefare, consuntivo. հալիչ, ծերբիչ. երէկան, ինչպէս խոհն:

Τηκτὸς - ἡ - όν. liquativo. հալելի, լուծական. երկնի:

Τήκω. M. τήξω. liquefare, disciogliere. 2. consumare, emaciare. հալել, լուծանել. 2. հալել, մաղել. ծերբել. երկնիք. 2. ինչպէս երկնի, արբելանալ:

Τηλαυγέω - ῶ. M. ήσω. brillare di lontano. հեռանց փայլիլ. աղբիւրան ֆոլոսք:

Τηλαυγὴς - ές (ὁ, ἡ) che risplende di lontano. հեռանց փայլօղ. երբեմն ֆոլոսյան:

Τῆλε, ἐπίῤ. lungi, di lontano. հեռու, հեռանց. աղբիւրա, երբեմն:

Τηλέβολος (ὁ, ἡ) che lancia o che si lancia di lontano. հեռանց նետօղ կամ նետօղ. երբեմն սիրան խոհար սիրելն:

Τηλεθάω. (X. M.) × ἀντὶ Θάλλω.

Τηλέσκοπος (ὁ, ἡ) che vede o che si vede di lontano. հեռանց տեսօղ կամ երեսցօղ. աղբիւրան ինչրին խոհար ինչրինին:

Τηλεφανὴς - ές καὶ

Τηλέφαντος (ὁ, ἡ) che si vede o si sente di lontano. հեռանց երեսցօղ կամ լսելօղ. երբեմն ինչրինին խոհար իլերինի:

Τηλία (ἡ) il cerchio del crivello. 2. tavoliere. մոլին չրխանիկը. 2. խաղ աստղակ, նարդ. ինչին՝ ֆալդաբոան կնիկիրի. 3. ցուան բաղարաջ, խավլա:

Τηλίκος - η - ον. tanto, di tanta età. ասչափ, ատ աստիճը՝ հասակը. պատ ֆերտ, պատ խալտ, պատ կոլտ:

Τηλικόσδε - ήδε - όνδε. = Τηλίκος ἥ —

Τηλικοῦτος - αύτη - οῦτο καὶ (Ἀττ.) - οῦτον. tanto grande. ասչափ մեծ. պատերազ ալ-յնչափ:

Τήλινος - η - ον. fatto di fiengreco. Տեղին խոտէ չինուած. պոյ ինչրանական խոխելը:

Τῆλες - εως ἥ ίδος (ἡ) fiengreco. Տեղին (խոտ մի է). պոյ ինչրանա (դերնիվ օլրոք):

Τηλόθε (- θεν). ἐπίῤ. di lontano. հեռանց. երբեմն:

Τηλόθε, ἐπίῤ. = Τηλοῦ.

Τηλόσε, ἐπίῤ. lungi. հեռու. երբալա, աղբալա:

Τηλοῦ, ἐπίῤ. = Τῆλε.

Τηλύγετος - η - ον. nato nella vecchiaja de' suoi genitori. 2. caro a' suoi genitori. ծնողացը ծերանձեան ատեն ծնած. 2. ծնողացը սիրելի. աինչրերնէն երեսցրելը կամ պահելը. 2. աինչրերնէն սիրելի ինչրինի:

Τημέλεια (ἡ) diligenza, cura. փոյթ, ջանք. հոգ. ֆոյնի, ինչրամ, ճանճ, ֆոյնչ, ինչրինչ:

Τημελέω - ῶ. M. ήσω. aver cura. հոգալ. ֆոյնչրնի:

Τημελὴς - ές (ὁ, ἡ) diligente, che ha la cura di... փոյթ ունօղ, հոգացօղ ֆոյնչրելի. ֆոյնչրնի:

Τημερα - μερον. Ἀττ. ἀντὶ Σήμερον.

Τῆμος, ἐπίῤ. allora. ան ատենը. ալ ինչրին, ալ չինան:

Τηνάλλως, ἐπίῤ. inutilmente, in vano. պարապ տեղը, փուճ. պալ ինչրի, նանիլի:

Τηνίκα, ἐπίῤ. allora. ան ատենը, յայնժամ, ի նմին ատենս. ալ պիր, ալ չինան:

Τηνικαῦτα, ἐπίῤ. allora. յայնժամ. ալ վախտի:

Τῆξις - εως (ἡ) dissoglimento, consumazione. հալիլը, մաշիլը, ծերբիլը. երկնիք, ինչրիչ ալ, արբելանի:

Τηρέω - ῶ. M. ήσω. guardare, osservare, conservare. նայիլ, գիտել, պահել. պոխանի, նայալ երեսի, ինչրանի, ատչանի:

Τήρησις - εως (ἡ) osservazione, conservazione. 2. carcere. գիտելը, պահելը. 2. պահառան, բանդ. պոխան, նայալ, ինչրանի, ատչանա. 2. հոխա, չէնգան:

Τηρητὴς - οῦ (ὁ) custode. պահապան. պիրօղի:

Τηρὸς (ὁ) = τ. προηγ.

Τητάω - ῶ. M. ήσω. privare. զրկել. մահրամ երեսի:

Τῆτες, ἐπίῤ. in quest' anno. ատ ատարի. պատ տեղը:

Τί; ἤ (ἐγκλιτ.) Τὶ καὶ Τι, οὐδ. τ. Τίς; ἤ Τὶς.

Τιάρα (ἡ) tiara, berretta (de' Persiani). (պարսից) խոյր՝ արտախուրակ. (Ա՛ինի) ինչրանը:

Τιβήν - ῆνος καὶ Τίβηνος - ου (ὁ) = Λέβης.

Τίγρις - ιος καὶ ιδος (ὁ καὶ ἡ) tigre. վագր. ինչրին, գազան:

Τιθασεία, Τιθασεύω, Τιθασός. Ἀττ. ἀντὶ Τιθασσεία κτλ.

Τιθασσεία (ἡ) dimesticamento. ընտելացնելը, ատրվիցնելը. խավլացնելը, ալբեզրան:

Τιθάσσευσις - εως (ἡ) = τ. προηγ.

Τιθασσευτὴρ × ἀντὶ —

Τιθασσευτὴς - οῦ (ὁ) colui che addimestica. ընտելացնօղ. ատրվիցնօղ. խավլացնող, ալբեզրան:

Τιθασσευτὸς - η - όν. addimesticato. ընտելացեալ, ատրված. խավլ, ալբեզրի:

Τιθασσεύω. M. εύσω. addimesticare. ընտելացնել, ատրվիցնել. խավլացնըրանի, ալբեզրանի:

Τιθασσὸς (ὁ, ἡ) ammansato, addimesticato. ընտել, ատրված. խավլ, ալբեզրի, ինչրինի:

Τιθὴ (ἡ) = Τίτθη.

Τίθημι. M. θήσω. mettere; porre, collocare. 2. proporre. 3. dedicare. 4.

supporre. 5. giudicare, stimare. 6. assegnare, attribuire. 7. impegnare, depositare. 8. rendere. գնել, վճռել. 2. առաջարկել. 3. նպատրել, ձօնել. 4. հիմարացրել. 5. համարել, կարծել. 6. ընդունել, վերադրել. 7. գրաւ առ, յանձն գնել. 8. ընծել, զարծել. ֆօռա, խորհրդարկել. 2. թեթևցնել զհիւծ. 3. խոթթել. 4. ֆօռա, բաբխել. 5. ընդառնալ, առյուծ, վիրաւոր. 7. բերել վերադ, նուիրել ֆօռա. 8. ընծել, զարծել. ֆօռա, խորհրդարկել. 2. թեթևցնել զհիւծ. 3. խոթթել. 4. ֆօռա, բաբխել. 5. ընդառնալ, առյուծ, վիրաւոր. 7. բերել վերադ, նուիրել ֆօռա. 8. զհիւծ.

Τιθηνέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. allattare, nudrire. կաթ առ, սնուցանել զիւր վերադ, պահպանել.

Τιθήνη (ἡ) bália. դայեկ, սնեակաս. ախտաձա.

Τιθυμαλίς - ίδος (ἡ) καὶ *Τιθύμαλλος* καὶ *Τιθύμαλος* (ὁ) titimaglio. կաթ վազգիոզ ասելի մը. պատլիկին.

Τίκτω. M. τέξω ἡ τέξομαι. partorire. ծնանել. ծոցատել.

Τίλλω. M. τιλῶ. spelare. մազերը խլել, մաշտել. թեղուերէ ֆօփռել.

Τίλμα (το) = *Σπασμός.* 2. = τῷ

Τίλλω - εως (ἡ) lo spelare. մազերը խլելը. թեղուերէ ֆօփռումը.

Τιλτός - ή - όν. spelato. մազատ, մազերը խլած. թեղուերէ ֆօփռած.

Τιμαλφάω - ῶ. *M.* ήσω. × ἀντὶ *Τιμάω.*

Τιμαλφὴς - έος (ὁ, ἡ) prezioso. պատուական. նիւթեսպաք, նշանաւոր, թանկագին.

Τιμάω - ῶ. *M.* ήσω. onorare, rispettare, stimare. 2. valutare, estimare. 3. punire. պատուել, յարգել, վճռարել. 2. գին կարել. 3. պատժել. խրատել, բռնաւորի բերանի թիակ. 2. պահա տիպել, տպաւորել. 3. ֆօռա, ֆիլթր. 2. պահա, տիպի. 3. ֆօռա, ֆիլթրել.

Τιμὴ (ἡ) onore, rispetto. 2. prezzo, valore. 3. pena, ammenda. յարգ, պատիւ, վճռարանք. 2. գին, արժէք. 3. պատիժ, տոյժ. բաղնիք, բերանի, խրատել, թիակ. 2. պահա, տիպի. 3. ֆօռա, ֆիլթր.

Τιμήεις - εσσα - εν. × ἀντὶ *Τίμιος.*

Τίμημα (τὸ) prezzo, valore. 2. ammenda. գին, արժէք. 2. տոյժ, ապատանք. պահա, տիպի, ֆօռա. 2. ֆիլթր. 3. = *Τιμήσεις.* (1).

Τιμήεσσα (ὁ, ἡ) = *Τίμιος.*

Τίμησις (ἡ) censo. 2. sostanza, averi, entrate. 3. imposizione d' un' ammenda. գնահատ, կիսատ, համրի. 2. ընչիք, ներմուծ, հաս. 3. տոյժ մը դնելը, ապատանք մը վճարելու պարտաւորելը. առվան, պատ. 2. հաս, ներմուծ, ֆօռա. 3. ֆիլթրի վերաբերեալ.

Τιμητὴς - οῦ (ὁ) estimatore. 2. censore. գին կարող. 2. համարձակ, քաղաքացւոց ընչից համարը հաշուելը բանող. պահա տիպող. 2. հրկի խաղաթ. ընտրեալներէն երեսփոխանին հիւսուածը բառնան.

Τιμητικὸς - ή - όν. censorio. համարձակելի յատուկ. հրկի խաղաթի պաշտ.

Τίμητος - ή - όν. onorato, onorevole. պատուելի, յարգելի. նշանաւոր, բերանի.

Τίμιος - α ἡ ος - ον. onorando, rispettabile, prezioso. պատուական, յարգոյ, ձեռագրի. խղճամիտ, տաքսիրէ, նշանաւոր, ընտրեալ. — μίως, έπίρ.

Τιμιότης (ἡ) onorevolezza, preziosità. պատուականութիւն, յարգ, բնաւորութեան. նշանաւորելը, ընտրեալութիւն.

Τιμωρέω - ῶ. *M.* ήσω. punire. 2. (μὲ δοτ.) ajutare, soccorrere. պատժել. 2. օգնել, ֆօռա խորհրդ. 2. խրատ նշանակ.

Τιμώρημα (τὸ) pena, supplizio. պատիժ, պատասխան. ֆօռա, ծիլ.

Τιμώρησις - εως (ἡ) punizione. պատժանք. ֆօռա խորհրդ.

Τιμωρητὴρ καὶ - τὴς (ὁ) = *Τιμωρός.*

Τιμωρητικὸς - ή - όν. punitivo. պատժական. ֆօռա խորհրդ.

Τιμωρία (ἡ) pena, supplizio. 2. soccorso. պատիժ, պատասխան. 2. օգնութիւն. ֆօռա. 2. խրատ, նշանակ.

Τιμωρὸς (ὁ, ἡ) punitore. 2. ajutante. պատժող. 2. օգնիչ. ֆօռա խորհրդ. 2. խրատիչ.

Τίναγμα (τὸ) καὶ *Τιναγμὸς* (ὁ) scossa, agitazione. ցնցում, շարժելութիւն. սիւթի, ապրում.

Τινάσσω. M. άξω. scuotere, agitare. ցնցել, շարժել. սիւթի, ապրում, ապրելի.

Τίνω. M. τίσω. pagare (*Λατ.* pendo). վճարել. խօսիլ. (μσ.) punire, vendicarsi. պատժել, վրէժ առնուլ. ֆօռա խորհրդ, ֆօռ ապրելի.

Τίποτε; che dunque? (*Λατ.* quidnam?) perchè mai? հապա ինչ, ապրանի ինչ. ինչո՞ւ համար. խօսի խո՞ նի՞, նի՞ ինչինչ.

Τις (τὸ οὐδ. *Τί*) - τινὸς. ἀόριστ. *Λόριστ.* qualche, qualcuno (*Λατ.* quidam). մի, ոք, ինչը, մը. պրէնք, ինչի. պր.

Τίς (τὸ οὐδ. *Τί*) - τίνος; ἀντων. *Ἐρωτ.* chi? quale? ո՞վ, ո՞րը. ի՞նչ, հո՞ւնչը.

Τίσις - εως (ἡ) pagamento. 2. pena, vendetta. վճարում. 2. պատիժ, վրէժ. խրախ. 2. ֆօռա, ֆօռ.

Τιταίνω. M. ανῶ. × ἀντὶ *Τείνω.*

Τιτταίνω. × ἀντὶ *Τίνω.*

Τίτανος (ἡ) calce. 2. gesso. կիր. 2. գաջ. պրէտ. 2. ալեւր.

Τιτανόω - ῶ. *M.* ώσω. incalcinare. բանել, կրով ծեփանել. պրէտել, ալեւրել.

Τιταωτὸς - ή - όν. incalcinato. բանած, կրով ծեփանած. պրէտելի, ալեւրելի.

Τιτθεία (ἡ) allattamento. կաթ առնելը, գիծքընծելը. սիւթ վերադ, պահպանել.

Τιτθεύω. M. εύσω. allattare, nutrire. կաթ առնել, գիծքընծել, սնուցանել. սիւթ վերադ, պահպանել.

Τίττθη (ἡ) bália. կաթնասուն. սիւնուն.

Τιττθὴ (ἡ) tetta, poppa. ծիծ. պապ.

Τιττθίον (τὸ) ὑπερ. τ. *Τιττθή.* tettola. պզտիկ ծիծ. պապիկ.

Τιττθὸς (ὁ) mammella. ծիծ. պապ. պիտուն.

Τιτύζω. M. ίσω. garrire. խորհուրդ, ձայնատրել. ընդհանրել.

Τιτραίνω καὶ *Τιτράω. M.* τρήσω. pertugiare. ծակել. փորել.

Τιτρώσκω. M. τρώσω. ferire. խոցել. վիրաւորել. խորհրդանիշ.

Digitized by Google

Τίτυρος (ὁ) caprone. 2. pastorello. մեծ նախոց. 2. հարշաւ պատանի հովիտ. երէց երիվ. 2. ինձ կզան. 3. = Σάτυρος.

Τιτύσκομαι (*X. M.*) = *Τεύχω*. apparecchiare. պատրաստել. հագերծանիլ.

Τῖφος - εος - ους (τὸ) palude. ճահիճ. պոիտ.

Τίω. *M.* τίσω. × ἀντὶ *Τιμῶ*.

Τλάω, ἀχρ. ὤσμ. τ. *Τέτληκα*. *M.* τλήσω. sopportare. քաշել (վիշտ). կրկին (դիմել).

Τλήθυμος (ὁ, ἡ) paziente, coraggioso. համբերող, քաջասիրտ. առատրէ, երկայնմիտ.

Τλημοσύνη (ἡ) pazienza, costanza. 2. avversità, disgrazia. համբերութիւն, հաստատութիւն. 2. թշուառութիւն, խեղճութիւն. առատրելութ. տէր ըստրելութ. 2. վիշտ, նեղութիւն. (ἐπὶ κακοῦ.) audace. յանդուգն. վհատից, վիրաւորիչ.

Τλῆσις - εως (ἡ) tolleranza. 2. audacia. համբերութիւն. 2. յանդգնութիւն. առատրութիւն. 2. վհատութիւն. վիրաւորիչ.

Τλητικός - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. paziente. համբերող. առատրէ.

Τλητός - ἡ - όν. soffribile. համբերելի. առատրելի.

Τμήγω. *M.* τμήξω. × ἀντὶ *Τέμνω*.

Τμῆμα (τὸ) pezzo, frammento, parte, sezione. կտոր. մաս. հատած. խորշ, խոռ. կտրուած.

Τμῆσις - εως (ἡ) tagliatura, sezione, incisione, separazione. կտրիլը, հատած, բաժանում. վէրք, ակրմա.

Τμητικός - ἡ - όν. incisivo. հատողական. վէրքն, վէրքիչ.

Τμητός - ἡ - όν. tagliato. 2. che si può tagliare. կտրատած. 2. կտրատիլ կրցող. վէրքիչ. 2. վէրքեւորելիր.

Τό, οὐσ. τ. *Ὁ*.

Τοῆδε, ἐπίῤῥ. di lì. անկից, անտի. ծագան, օրաբան.

Τόθι, ἐπίῤῥ. lì. հոն, անդ. ծագ, օրաբա.

Τοί, μόρ. ἐγκλ. καθὼς. π. χ. *Καίτοι*. *Τοίνυν*, *Ἤτοι* κτλ. (ἴδε).

Τοιγάρ × ἀντὶ —

Τοιγαροῦν καὶ *Τοιγάρτοι*, σύνδ. adunque. ապա, ուրեմն, անհնի եմ է. խոխ, խօչէ խոխ.

Τοίνυν, σύνδ. dunque. ուրեմն. խօչէ խոխ.

Τοῖος - α - ον. tale, siffatto. այսպէս, այնպէս. պէսպէս, տարբեր, խօչէ.

Τοιόσδε - τοιάδε - τοιόνδε. = *Τοῖος*.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο (*Ἀττ.*) τοιοῦτον. tale (*Λατ.* hujus - ejusmodi.) այսպէս, անհնի. պէսպէս, խօչէ, ի բարդ.

Τοιουτοσί, τοιαυτηί, τοιουτοί ἢ τοιουτονὶ καὶ τοιουτί. *Ἀττ.* ἀντὶ *Τοιοῦτος*.

Τοιουτότροπος (ὁ, ἡ) tale (*Λατ.* hujusmodi). պատճէ - պէսպէս.

Τοιουτοτρόπως, ἐπίῤῥ. talmente, così, in questa maniera. պատճէ, ան եղանակաւ. պէսպէսիվ, տարբեր խօչէ.

Τοίχιον (τὸ) *ὑποῤῥ. τοῦ*

Τοῖχος (ὁ) muro. 2. i fianchi d'una nave. պատ. 2. նաւուն կողերը. պիլոր. 2. վիճին կողապնլարը.

Τοιχωρυχέω - ῶ. *M.* ήσω. forare il muro. պատը ծակել. պիլոր պերել.

Τοιχωρύχημα (τὸ) buco fatto nel muro. պատի ծակ. պիլոր պերելի.

Τοιχωρυχία (ἡ) l'azione di forare il muro. պատը ծակելը. պիլոր պերելիւ.

Τοιχωρύχος (ὁ) colui che pertugia i muri. 2. ladro. պատերը ծակող. 2. գող. պիլոր պերող. 2. խրտուէս.

Τοίως, ἐπίῤῥ. = *Οὕτω*.

Τοκὰς - άδος (ἡ) puerpera, o donna di parto. ծնանիչին կին կամ ծննդական կին. լեհաստ, փոլորմով խոտոր փոլորմանց կորը.

Τοκάω (*X. M.*) esser in pena di partorire, in doglie. երկնիլ. փոլորմանց ըլլալ, պերող վիճակ պտըմանց.

Τοκετὸς (ὁ) puerperio. ծննդական ժամանակ. փոլորմանց վիճին.

Τοκεὺς - έως (ὁ) genitore. ծնող. հայր.

Τοκίζω. *M.* ίσω. dare in usura, prestare ad usura. վաշխով առլ. հանելի իւն վերկու, ֆոյզը վերկու.

Τοκισμὸς (ὁ) il prestare ad usura. վաշխով առլը. հանելի իւն վերկուի, ֆոյզը վերկու.

Τοκιστὴς - αῦ (ὁ) usurajo. վաշխառու. հանելիճի, ֆոյզչը.

Τοκογλυφέω - ῶ. *M.* ήσω. *Εἰμὶ* —

Τοκογλύφος (ὰ) avido usurajo. անյագ վաշխառու. բարկին ըսուռեց.

Τόκος (ὁ) parto. 2. usura, interesse (*Λατ.* fœnus). ծնունդ, ծնելութիւն. 2. վաշխ, առկոսք. փոլորմ, վիլար. 2. հանելի, բերդ, ֆոյզ.

Τοκοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. pagare l'interesse. վաշխը վճարել. ֆոյզը խօրհիլ.

Τόλμα (ἡ) audacia. յանդգնութիւն. վհատութիւն, վիրաւորիչ.

Τολμάω - ῶ. *M.* ήσω. ardire, osare. համարձակիլ, յանդգնիլ. վհատիլի եմիլ, վիրաւորի եմիլ. ըսուրիլի եմիլ.

Τόλμημα (τὸ) attentato, impresa ardita. սէրբ, յանդգնութեամբ եղած գործ. վհատիլիր իւն իլլուկին ուրէ, խոխիտութ, ֆըսք.

Τολμηρία (ἡ) baldanza, tracotanza. յանդգնութիւն, ժպրհութիւն. վիրաւորիչ, վհատիլիր.

Τολμηρὸς - ὰ - όν. ardito, temerario. ժպրհ, յանդուգն. վհատութ, վրիհիվիլիր.

Τολμηρῶς, ἐπίῤῥ. arditamente, audacemente. յանդգնաբար. ալ վերէն, ալ ըսուռեն.

Τολμητὴς - οῦ (ὁ) = *Τολμηρός*.

Τολμητίας - ου (ὁ) = *Τολμηρός*.

Τολυπεύω. *M.* εύσω. aggomitolare. 2. tramare, concertare. կծիկ, կծիկ ընել. 2. հրաման, ձգծձգել. խոսքի եմիլ. 2. վհատ խօսքեր.

Τολύπη (ἡ) gomitolo. 2. matassa. 3. sorta di zucca rotonda. կծիկ. 2. ֆոյտ. 3. արհավիճ, կլոր գդալ մը. խոսքի. 2. վիլար. 3. հիվանդ ֆոյտալը.

Τομάριον (τὸ) *ὑποῤῥ. τ. Τόμος*.

Digitized by Google

Τομεῖον (τὸ) forbici o coltello. *Τομεύς* - *έως* (ὁ) segmento. *Τομή* (ἡ) tagliatura, troncamento, taglio, sezione. *Τομίας* - *ου* (ὁ) = *Ἐκτομίας*. *Τομίς* - *ίδος* (ἡ) forbici. *Τομος* - *η* - *όν*. tagliente. *Τόμος* (ὁ) = *Τμῆμα*. 2. tomo, volume. *Τονθορύζω* καὶ *Τονθρύζω* (ίζω.) *M.* *ύσω*. brontolare. *Τόνος* (ὁ) vigore, empito, sforzo. 2. tuono. 3. accento. 4. corda tesa. *Τονόω* - *ῶ*. *M.* *ώσω*. dar della forza, invigorire. 2 accentare. *Τοξεία* (ἡ) arte, professione d'arciere. *Τόξευμα* (τὸ) dardo, freccia. 2. tratta d' arco. 3. ferita cagionata dalla freccia, colpo di freccia. *Τοξευτήρ* × *ἀντὶ* — *Τοξευτης* - *οῦ* (ὁ) arciere. *Τοξευτός* - *η* - *όν*. colpito dal dardo. *Τοξεύω*. *M.* *εύσω*. frecciare, dardeggiare. (*ἐν γεν*). lanciare. *Τοξήρης* - *εος* (ὁ, ἡ) = *Τοξοφόρος*. *Τοξικός* - *ή* - *όν*. dell' arco. *Τοξική* (ἡ) (*ἐννν. τέχνη*). professione d' arciere. *Τοξικόν* (τὸ) (*ἐννν. φάρμακον*.) tossico, veleno. *Τοξοειδής* - *έος* (ὁ, ἡ) che ha la forma d' arco. *Τόξον* (τὸ) arco. 2. strale, freccia. 3. arcobaleno. 4. arcale, volta. *Τοξοποιέω* - *ῶ*. *M.* *ήσω*. fare degli archi. 2. inarcare. *Τοξοποιός* - *οῦ* (ὁ, ἡ) che fa la forma d' arco. *Τοξότης* - *ου* (ὁ) arciere. *Τοξοφορέω* - *ῶ*. *M.* *ήσω*. = *Τοξεύω*. *Τοπάζιον* (τὸ) *καὶ* *Τοπάζιος* (ὁ) (*ἐννν. λίθος*.) topazio (pietra preziosa). *Τοπάζω*. *M.* *άσω*. collocare. 2. congetturare. *Τοπαρχία* (ἡ) prefettura, toparchia. *Τοπαρχος* - *ου* (ὁ) prefetto, governatore. *Τοπαρχῶ* - *ῶ*. *M.* *ήσω*. = *Τοξεύω*. *Τοπάρχης* - *ου* (ὁ) prefetto, governatore. *Τοπάρχης* - *ου* (ὁ) = *Τοπαρχος*. *Τοπαρχία* (ἡ) = *Τοπαρχία*. *Τοπεύω* - *ῶ*. *M.* *εύσω*. = *Τοπάζω*. *Τοπή* (ἡ) = *Τομή*. *Τοπηδόν* (ἐπίρ.) = *Τοπηδά*. *Τοπηδά* (ἐπίρ.) a salti, saltellando. *Τοπηδάω* - *ῶ*. *M.* *ήσω*. saltellare. *Τοπηδόν* (ἐπίρ.) = *Τοπηδά*. *Τοπικός* - *ή* - *όν*. locale. *Τοπικῶς* (ἐπίρ.) localmente. *Τοπογραφέω* - *ῶ*. *M.* *ήσω*. descrivere un luogo. *Τοπογραφία* (ἡ) topografia, descrizione d' un luogo. *Τοπογράφος* (ὁ, ἡ) descrittore d' un luogo. *Τοποθεσία* (ἡ) situazione. *Τοποθετέω* - *ῶ* *M.* *ήσω*. situare, collocare. *Τόπος* (ὁ) luogo, sito. 2. paese. *Τοπρόν*, *Τοπρόσθεν* κτλ. *ἀντὶ Τὸ πρόσθεν* κτλ. *Τορεία* (ἡ) = *Τόρευσις*. *Τόρευμα* (τὸ) intaglio. *Τορευτής* - *οῦ* (ὁ) intagliatore. 2. cesello. *Τορευτός* - *ή* - *όν*. intagliato, cesellato. *Τορεύω*. *M.* *εύσω*. cesellare, intagliare. 2. (*κυρ. δὲ*) pertugiare. *Τόρμος* (ὁ) forame, buca. *Τορνεία* (ἡ) l' azione di torniare. *Τόρνευμα* (τὸ) opera fatta al tornio. *Τορνευτήριον* (τὸ) tornio.

Τοξεσία (ἡ) costruzione d' archi. *Τοξεσμός* (ὁ, ἡ) fabbricatore d' archi. *Τοξότης* - *ου* (ὁ) arciere. *Τοξοφορέω* - *ῶ*. *M.* *ήσω*. *Εἰμὶ* — *Τοξοφόρος* (ὁ, ἡ) = *Τοξότης*.

Digitized by Google

Τορνιτής - οῦ (ὁ) torniajo.
Τορνιτός - ή - όν. tornito.
Τορνίτου. Μ. εύσω. torniare.
Τόρνος (ὁ) tornio.
Τορνόω - ῶ. *Μ.* ώσω. tornire.
Τόρος (ὁ) cesello.
Τορὸς - ὰ - όν. acuto. — ρῶς, *επίῤ.*
Τορύνη (ἡ) cucchiajo di legno, mestola.
Τόσος - ή - ον. tanto. *Τοσόσδε, ήδε, όνδε, ἀντὶ Τόσος.*
Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο ἢ - οὗτον. tanto. — (*οὐσ.*) *Τοσοῦτον, επίῤ.* tanto, talmente.
Τόσσος - ή - ον. *Τοσσοῦτος* × *ἀντὶ Τόσος, Τοσοῦτος.*
Τότε, επίῤ. χρ. allora. — *Τοτὲ, επίῤ. ἀντὶ Ποτέ.*
Τοὔδαφος Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἔδαφος.
Τουλάχιστον. Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἐλάχιστον.
Τοὐμὸν. Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἐμόν.
Τοὐμπαλιν. Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἔμπαλιν.
Τοὐναντίον. Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἐναντίον.
Τοὔνομα. Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ὄνομα.
Τουτάκι καὶ Τουτάκις, επίῤ. × *ἀντὶ Τοσάκις.*
Τουτέστι, Ἀττ. ἀντὶ Τοῦτ' ἔστι. cioè.
Τουτὶ, Ἀττ. ἀντὶ —
Τοῦτο, οὐσ. τ. Οὗτος.
Τουτονὶ, Ἀττ. ἀντὶ Τοῦτον.
Τοὔψον, Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ὄψον.
Τόφρα, επίῤ. allora. 2. finchè.
Τραγανὸς - ή - όν. cartilaginoso. — (*οὐσ.*) *Τραγανὸν* (τὸ) cartilagine.
Τράγειος - α - ον. di becco, caprigno.
Τράγημα (τὸ) frutti dopo pasto. (*Λατ.* bellaria) manicaretto, pospasto.
Τραγίζω. Μ. ίσω. sentir di becco. 2. entrare nell' età della pubertà. 3. cominciare ad esperimentar il fuoco dell' amore. 2. 3.
Τραγικὸς - ή - όν. = *Τράγειος.* 2. tragico. — (*οὐσ.*) tragico.
Τραγικῶς, επίῤ. tragicamente.
Τράγινος - η - ον. = *Τράγειος.*
Τραγίσκος (ὁ) *ὑπκρ. τ. Τράγος.*
Τραγοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al becco.
Τραγόκερως - ω (ὁ, ἡ) che ha le corna del becco.
Τραγοπώγων - ωνος (ὁ) che ha la barba da becco. — (*οὐσ*) scorzonera, sassefrica.
Τράγος (ὁ) becco. (*Λατ.* hircus). 2. lezzo caprigno. 3. libidine. 2. 3.
Τραγῳδέω - ῶ. *Μ.* ήσω. parlare, raccontare con enfasi, esagerare, far dell' ampollosità. 2. cantare ad alta voce. 3. deplorare. 2. 3.
Τραγῳδία (ἡ) tragedia.
Τραγῳδικὸς - ή - όν. tragico.
Τραγῳδιογράφος (ὁ) scrittore di tragedie.
Τραγῳδοποιὸς (ὁ) tragedo.
Τραγῳδὸς (ὁ) tragedo.
Τράμις - εως (ἡ) = *Περίνεον.*
Τρανὴς - έος (ὁ, ἡ) chiaro, manifesto.
Τρανὸς - η - όν. = τ. *προηγ.*
Τρανότης (ἡ) chiarezza.
Τρανῶς, επίῤ. chiaramente.
Τράπεζα - ης (ἡ) tavola, banco.
Τράπεζιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Τράπεζα.*
Τραπεζιτεύω. Μ. εύσω. *Εἰμὶ* —
Τραπεζιτικὸς - ή - όν. concernente il ban-

Digitized by Google

chiere. տեղաւորել պատճառել. առատութիւն պատրաստել։

Τραπεζοκόμος καὶ

Τραπεζοποιὸς (ὁ) che fornisce, prepara la tavola. տեղաւոր զարդարող պատրաստող. առատաձեռ։

Τραπεζοφόρον (τὸ) credenza. (Γαλλ. buffet). կերակրոց պատուհան. առատութիւն։

Τραπεζόω - ῶ. *M.* ώσω. mettere sulla tavola. տեղաւորի վրան դնել. առատացուցանել։

Τραπέζωμα (τὸ) tutto ciò che si mette sulla tavola. տեղաւորի վրա գրուած իրք. առատացուցանելու նիւթք։

Τραπίω - ῶ. *M.* ήσω. pigiare l'uva. խաղող կոխել, հնձան հարկանել. խաղողի պատճէ։

Τραπητης - οῦ (ὁ) pigiatore d'uve. խաղող կոխող, հնձանահար. խաղողի պատճառ։

Τραυλίζω. M. ίσω. balbettare. թոթովել. ծիլիթ ածչելով, ծիծիլիթիւ։

Τραυλισμὸς (ὁ) balbuzie. թոթովութիւն. ծիլիթութիւն։

Τραυλὸς - ή - όν. balbuziente, scilinguatello. թոթովաբար. ծիլիթ, ծիծիւ։

Τραυλότης (ἡ) balbuzie. թոթովութիւն. ծիլիթութիւն։

Τραῦμα (τὸ) ferita. 2. strage. խոց, վէրք. 2. հարուած, կոտորած. խոտ. 2. ելք։

Τραυματίας - ου (ὁ) ferito. վիրաւոր. խոցեալ։

Τραυματίζω. M. ίσω. ferire. վիրաւորել, խոցել. խոցուածք։

Τραυματικὸς - ή - όν. vulnerario. խոցիքը բժշկելու յարմար. խոցելութ ունիմ վէրքն։

Τραυμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Τραῦμα.*

Τραφερὸς - ὰ - όν. denso. 2. secco, arido. հաճ. 2. չոր, ցամաք. ածի. 2. ցամաք։

Τραχέως, ἐπίρ. aspramente. առատակարծր. ծիլիթիւ՝ ունիմ ծիլիթ իւր։

Τραχηλίζω. M. ίσω. stringere o tirare qualcuno pel collo, far voltare, torcere il collo. 2. scoprire. վիրք տեղիլ կամ վիրք բռնել, վիրք գարձնել՝ գալարել. 2. յայտնել. գոյնանալ ածիլ, գոյնանալ ընել, գոյնանալ ունիմ՝ պատիլ. 2. թեղուկն՝ պիտի կոխել։

Τραχηλισμὸς (ὁ) il torcere il collo di... վիրք գարձնելը՝ գալարիլը. գոյնանալ պատճառիլ։

Τραχηλοκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. decollare. վիրք կտրել. գոյնանալ ընդունի։

Τράχηλος (ὁ) collo. վիզ. գոյն։

Τραχυντικὸς - ή - όν. che ha la forza d'inasprire. առատացուցիչ, զայրացընող. ընդրիչութեան, ծիծիլութեան։

Τραχύνω. M. υνῶ. inasprire. առատացընել, զայրացընել. ընդրիչութիւն, ծիծիլութիւն, խելագարութիւն։

Τραχὺς - ία (εῖα - ύ) scabroso. 2. aspro, duro. խոտոտ. 2. առատ, խիտ. առատ. 2. ծիծիլ, ընդրիչ։

Τραχύστομος (ὁ, ἡ) che ha la pronunzia aspra, dura. հատաղ՝ առատ՝ խիտ՝ թանձր արտասանութիւն ունեցող. խելագար՝ վիրք խոսելոյ։

Τραχύτης (ἡ) asprità, durezza. առատութիւն. ընդրիչ, ծիծիլիթ։

Τραχύφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce aspra, dura. հատաղ՝ թանձր ձայն ունեցող. խելագար՝ վիրք ունիմ։

Τραχὼν - ῶνος (ὁ) luogo scabroso. խոտոտ տեղ. առատ խոտ։

Τρεῖς (οἱ, αἱ) (οὐδ. τρία) ἀριθμ. (3). tre. երիք. խոտ. ծ։

Τρέμω (παρτ. Ἔτρεμον καὶ πλέον οὐ) tremare. գալ. թիւիւիլիթ։

Τρεπτικὸς - ή - όν. mutabile. փոփոխելի. թիւիւիլիթ ունելիք։

Τρεπτὸς - ή - όν. mutato. 2. cangiabile. փոխուած. 2. փոխուիլ կրցող. պիտի գալ. 2. պիտիլիւիլիթ։

Τρέπω. M. τρέψω. tornare, voltare. 2. perseguitare, metter in fuga. 3. cangiare, mutare. գարձնել. 2. հալածել ընկնել, փախցընել. 3. փոխել, պրպտել. ընդունիլ. պիտի գարձնել. 2. փոխանակել, գալարել. 3. թիւղուիլ նիմիլ. պիտիլիւիլիթ։

Τρέφω. M. θρέψω. nudrire, allevare, alimentare. սնանցանել, մեծցընել. պահել. պահիլ, պիտիլիւիլ, պահել, սնուցանել։

Τρέχω. M. θρέξομαι καὶ (σὺχρηστότ.) δραμοῦμαι. correre. վազել. ընթանալ. ծուխել, պիտիլիւիլ։

Τρίω. M. τρίσω. × ἀντὶ *Τρίμω.*

Τρῆμα (τὸ) buca. ծակ. պիտի։

Τρηματιστὴς - οῦ (ὁ) giocatore a' dadi. բուեի խաղ խաղցող. ըստ օրինաց պիտի։

Τρήμη (ἡ) = *Τρῆμα.*

Τρηρὸς - ὰ - όν. timido. վախկոտ. ծուխել։

Τρηρων - ωνος (ὁ) = *Τρηρός.*

Τρητὸς - ή - όν. pertugiato. ծակուած. պիտիլ։

Τρηχύνω, Τρηχὺς, Ἰων. ἀντὶ *Τραχύνω, Τραχύς.*

Τρία, οὐδ. τ. *Τρεῖς.*

Τριάζω. M. άσω. vincere trè volte. 2. triplicare. երիք անգամ յաղթել. 2. եռապատկել. իւ պիտի ինիմ. 2. իւ ծուխ ինիմ։

Τρίαινα - ης (ἡ) tridente. եռաժանի, երիք սրձէնք. իւ պիտիլ ինալ, ընդելի։

Τριαινόω - ῶ. *M.* ώσω. occare, erpicare. առափանել, ցաքանել. պիտիլիւիլիթ, ընդունիլ։

Τριακὰς - άδος (ἡ) una trentina. երեսնեակ մը. ծուխ, ծուխ։

Τριακονθήμερος (ὁ, ἡ) di trenta giorni. երեսուն օրուան. ծուխ ինալիք։

Τριάκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (30.) trenta. երեսուն. ծուխ։

Τριακονταετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di trent' anni. երեսուն տարուան ժամանակ. ծուխ պիտի։

Τριακονταέτης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di trent' anni. երեսուն տարուան. ծուխ ինալիք։

Τριακονταετία (ἡ) trent' anni. երեսուն տարի. ծուխ պիտի։

Τριακοντάκις, ἐπίρ. trenta volte. երեսուն անգամ. ծուխ պիտի։

Digitized by Google

Τριακοντάμηνος (ὁ, ἡ) di trenta mesi. երեսուն ամսական. ըստ երեսուն ամսոյ։

Τριακοντάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di trenta braccia. երեսուն կանգնական. ըստ երեսուն արշինեայ։

Τριακοντάπους-οδος (ὁ, ἡ) di trenta piedi. երեսուն ոտնաչափ. ըստ երեսուն ոտնեայ։

Τριακοντήρης-εος (ὁ, ἡ) (ναῦς). nave a trenta remi. երեսուն թիակալ նաւ. ըստ երեսուն վարելոյ կամ նստելոյ նաւակի։

Τριακόντορος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Τριακοντούτης-ου καὶ εος (ὁ) Ἀττ. αντὶ Τριακονταέτης.

Τριακόσιοι-αι-α. (ἀριθμ.) 300. trecento. երկերիւր. ի երիս։

Τριακοσταῖος-α-ον, che fà o che si fà in trenta giorni. երեսուն օրական ըստ երեսուն կամ եղեալ. ըստ երեսուն աւուրց ի վերայ եղեալ։

Τριακοστός-ή-όν. trentesimo. երեսներորդ. ըստ երեսնից։

Τριάρμενος (ὁ, ἡ) (ναῦς.) nave a trè vele. երկեր առագաստ ունեցօղ (նաւ). ի երիս կտաւիւք (կտից)։

Τριαρχία (ἡ) triunvirato. եռապետութիւն. իշխանութիւն հինգհարիւր։

Τριάς-άδος (ἡ) ternario. 2. la ss. Trinità. երրեակ. 2. Աստուածութիւն երրորդութիւն. ի իշխանի։ 2. Քրիստոս, ուխտ ի նշանի։

Τρίβακος-η-όν. usato, logorato. 2. furbo. մաշած. 2. խորամանկ. իւրեանցն, ուշիմ. 2. ֆիրզանդ։

Τριβάς-άδος (ἡ) tribata. իգամոլ կին. ընկեր, ուրիշի պէտի ուրիշ։

Τριβή (ἡ) = Τρίψις. (ατρρ.) abitudine, uso. 2. occupazione. 3. indugio, ritardo. սովորութիւն, սովորութիւն. 2. գործ. 3. ուշանալը, յապաղումը. տեսիլ, իրան. 2. պէտ, ի պէտս. 3. ի վերուստ, ի վերայ։

Τρίβολος (ὁ) tribolo (erba). 2. trebbia, coreggiato. 3. parole piccanti. տատասկ (խոտ մի է). 2. արմտիք ծեծելու գոմաշէն. 3. խօսք՝ խոցոտ խօսք. պէտ նիւ պիտանի օգուտ. 2. ի ներսի տեսչին ըստ պատի. 3. օգտաճան պատուիր։

Τρίβος (ἡ) strada battuta. ճանապարհ ճամբայ. իւրեանց ի ու։

Τρίβω. *M.* ψω. fregare, tritare. 2. far un uso soverchio. 3. esercitare. 4. consumare, usare, logorare. չփիլ, ի ասել. 2. շատ՝ չափ գործ գործածել. 3. կրթել. 4. հանչել, ուսուցանել. օվալանք, ապականք. 2. ըստ ի ներսի գործանք. 3. ի ներ՝ ի ներ պէտս ի ներսի. 4. ի ներ ասելոյ, ապականել։

Τρίβων-ωνος (ὁ, ἡ) versato, esperto, furbo. կրթեալ, վարժ, հմուտ, խորամանկ. անհոգ, ազատ, ֆիրզանդ. (οὐσ.) abito usato. մաշած լաթ. ի ներսի բան։

Τριβώνιον (τὸ) ὑποκ. τ. Τρίβων.

Τριγαμία (ἡ) terzo matrimonio. երրորդ անգամ կարգելը. ի իշխանէն ներսէն։

Τρίγαμος (ὁ, ἡ) trè volte maritato. երկեր անգամ կարգեալ. ի ներ պէտ ի իշխանէ։

Τριγερήνιος (ὁ, ἡ) καὶ

Τριγέρων-οντος (ὁ) attempato, decrepito. խոտան ծեր. ի ներ ի ներսէ։

Τρίγλα ἢ **Τρίγλη** (ἡ) triglia, pesce cappone. կարմիր ձկնատեսակ. ձուկ մը. պորտոնաձ, ի ներ ի ասելոյ։

Τριγμός (ὁ) stridore. ճռիչ. գոչիւն։

Τριγονία (ἡ) terza generazione. երրորդ սերունդ, ծնունդ երրորդ սահմանը. ի իշխանէ ի ներ. ի իշխանէ ասի։

Τριγράμματος (ὁ, ἡ) composto di trè lettere. երկ տառ բաղկացեալ. ի իշխանէ ի ներսի։

Τρογωνίζω. *M.* ίσω. dar la forma triangolare. եռանկիւնի ընել. ի վերայ ի ներսի։

Τριγωνικός-η-όν. triangolare. եռանկիւնի. ի իշխանէ ի վերայ։

Τριγωνοειδής-ες (ὁ, ἡ) di forma triangolare. եռանկիւնաձև. վերայ պիտի ի ներսի։ — ειδῶς, ἐπίῤῥ.

Τρίγωνος (ὁ, ἡ) triangolare. եռանկիւնի. ի իշխանէ ի վերայ. (οὐσ.) Τρίγωνον (τὸ) triangolo. 2. arpa. եռանկիւնի. 2. սաղմոսարան, ընար. ի իշխանէ ի վերայ. 2. ի ներսի, ի ներսի։

Τριδάκτυλος (ὁ, ἡ) che tiene trè dita. երկեր մատ ունեցօղ. ի իշխանէ ի ներսի։

Τρίδραχμος (ὁ, ἡ) che vale o pesa trè dramme. երկեր դրամեայ արժօղ կամ կշռօղ. ի իշխանէ ի ներսի ի ներսի։

Τρίενος (ὁ, ἡ) = Τριετής.

Τριετηρικός-η-όν. triennale. եռամեայ, երկեր տարուան. ի իշխանէ։

Τριετηρίς-ίδος (ἡ) triennio. եռամեայ ժամանակ. ի իշխանէ վերայ։

Τριέτηρος καὶ

Τριέτης-ους ἢ εος (ὁ, ἡ) di trè anni. երկեր տարուան. ի իշխանէ։

Τριετία (ἡ) trè anni. երկեր տարի. ի իշխանէ։

Τρίζω. *M.* τρίξω. stridere. ճռնչել. ձայն տալ, գոչիւն տալ։

Τρίηκοντα, Τριηκόσιοι κτλ. Ἰων. ἀντὶ Τρι-άκοντα κτλ.

Τριημερίζω. *M.* ίσω. durare per trè giorni. երկեր օր բռնել. ի իշխանէ։

Τριήμερος (ὁ, ἡ) di trè giorni. երկեր օրուան. ի իշխանէ։

Τριηραρχέω-ῶ. *M.* ήσω. comandare, governare una galera. գահուանութիւն մը հրամանել՝ ղեկավարել՝ ուղղել. պէտ ի ներսի պատրաստել՝ ի ներսի ի ներսի։

Τριηράρχης-ου (ὁ) = Τριηραρχος.

Τριηραρχία (ἡ) governo, comando d'una galera. գահուանութիւն մը ուղղելը՝ ղեկավարելը՝ հրամանելը. պէտ ի ներսի ի ներսի։

Τριήραρχος (ὁ) comandante d'una galera. գահուանութիւն մը հրամանող. պէտ ի ներսի պատրաստ։

Τριηρετεύω. *M.* εύσω. Εἰμὶ —

Τριηρέτης-ου (ὁ) rematore in una galera. գահուանութիւն մը ի ներ բնակող. ի ներսի ի ներսի ի ներսի։

Τριήρης-εος (ἡ) (ἐννν. ναῦς.) trireme, galera. գահուանութ (երկեր կարգ ի ներսի). ի ներսի (ի ի ներսի ի ներսի). ի ներսի։

Τριηρικός-η-όν. concernente la galera. գահուանութիւն պատկանած. ի ներսի ի ներսի։

Τριηρίτης-ου (ὁ) = Τριηρέτης.

Digitized by Google

Τριηροποιός (ὁ) fabbricatore di triremi. գործաւոր նաւերու. նաւաշինի:
Τριθάλασσος (ττος) - ου (ὁ, ἡ) circondato da trè mari. որ կողմէ ամէն կողմանէ ծովերով շրջապատուած է:
Τριθεῖται (οἱ) triteisti, settarj che ammettevano trè Dei. որոշ աղանդաւորներ, որոնք Աստուած կ'ընդունէին երեք անձերով. նաև Աստուծոյ երեք իրարմէ զատ էութիւններ:
Τρίκαρπος (ὁ, ἡ) che fruttifica trè volte all' anno. որ տարին երեք անգամ պտղաբերող. պտղաւոր նաև տարին երեք անգամ հաւ ածող:
Τρίκερως - ω ῳ ωτος (ὁ, ἡ) che ha trè corna. որ երեք եղջիւր ունեցող. նաև պատեղջիւր:
Τρικέφαλος (ὁ, ἡ) che ha trè teste. որ երեք գլուխ ունեցող. նաև պատկառելի:
Τρίκλινος (ὁ, ἡ) che contiene trè letti o coltrici. որ անոնցմէ եամ բազմոց ունեցող. նաև պատկերի պէս. (οὐσ.) **Τρίκλινον** (τὸ) triclino, refettorio. որ բազմոցով սրահ, ուրկէ ճաշասեղան. նաև պատկերի սեղան, նկար:
Τρικόρυφος (ὁ, ἡ) che ha trè estremità. որ երեք ծայր կամ գագաթի ունեցող. նաև սեղանի երեք ոտերի:
Τρικυμία (ἡ) onda decumana. 2. tempesta. մեծ ահագին ալիք. 2. ալեկոծութիւն. երէ՛ փիրկի փալլը. 2. խառնակութիւն:
Τρικωλής-ώδης (ὁ, ἡ) composto di trè membra, trimembre. որ երեք անգամ բազկացեալ. նաև ազգի երեք տարբերութիւն ունեցող:
Τριμέρεια (ἡ) divisione in trè parti. որ մասի բաժանուելը. նաև հասկի երեք օրմաց:
Τριμερής - ές (ὁ, ἡ) composto o diviso in trè parti. որ մասի բազկացեալ կամ որ մասի բաժանուած. նաև հասկին երեք օրմանց նայող նայող. — ῶς, ἐπίρ. triplicatamente. երեքի, եռապիկ. նաև երեք երեք անգամ, նաև երեքական:
Τρίμετρος (ὁ, ἡ) composto di trè misure, trimetro. որ չափ բազկացեալ, եռաչափեան. նաև վեցոտնեան:
Τριμηνιαῖος - α - ον. di trè mesi. որ ամսեան. նաև ամսէ:
Τρίμηνος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ. (οὐσ.) trimestre. որ ամսեան ժամանակ. նաև ամիս մը:
Τρίμμα (τὸ) tutto ciò ch' è pestato. 2. savore, intingolo. ճմլած բան. 2. համեմ, համեմունք. նաև երշիկի նման. 2. բիրտաճար, բիրտ. 3. = **Τρίβων**.
Τρεμμὸς (ὁ) = **Τρίψις**. 2. = **Τρίβος**.
Τριμοιρία (ἡ) triplice porzione, trè parti. որ մասի բաժին. նաև երեք հատ:
Τριμοιρίτης - ου (ὁ) che prende trè porzioni. որ բաժին առնող. նաև երեք ալեր:
Τρίμοιρος (ὁ, ἡ) = **Τριμερής**.
Τρίμορφος (ὁ, ἡ) triforme. որ ձեւ առնող. նաև պէտիպէտ երեսնեան:
Τριοδέω - ῶ. *M. ήσω.* triplicare. եռապատկել. նաև պիտի բիրտրլատիւ:
Τριοδία (ἡ) = **Τριοδος**.
Τριοδίτης - ου (ὁ) καὶ **Τριοδῖτις** - ιδος (ἡ) posto nel trivio. որ ճամբու քերանը դրուած. նաև նոր ալեաց փոռնուող:
Τρίοδος (ἡ) trivio. երեք ճամբու քերան, եռամուխ. նաև նոր ալեաց:
Τριόδους - οντος (ὁ) tridente. երեքժանի. ղէդէնը:
Τριορχης καὶ **Τριορχος** (ὁ) che ha trè coglioni. 2. bozzago (specie di sparviere). (*Γαλλ.* buse). որ երեք ձուկանք ունեցող. 2. անասուն մը արի. նաև մի տեսակ ագռաւ:
Τριόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha trè occhi. որ երեք աչուք. նաև կիւկլոպ:
Τρίπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha trè figli. որ երեք մանուկ ունեցող. նաև երեք օրէ:
Τριπάλαιος (ὁ, ἡ) antichissimo. շատ հին հին:
Τρίπαππος (ὁ, ἡ) trisavolo. հարտատ, պապուն պապ. պապերէն պապիկ:
Τρίπατρος (ὁ, ἡ) che ha trè padri. որ հայր ունեցող. նաև պապոյը օրէ:
Τριπέτηλον (τὸ) = **Τρίφυλλον**.
Τρίπηχυς - εος (ὁ, ἡ) lungo trè cubiti. որ երեք կանգուն երկայն. նաև պրէչ — պուն:
Τριπλασιάζω. *M.* άσω. triplicare. եռապատկել. նաև երեք կրկին:
Τριπλάσιος - α - ον. καὶ **Τριπλασίων** - ωνος (ὁ, ἡ) triplice, triplicato. եռապատիկ. նաև երեք. — σίως, ἐπίρ.
Τρίπλευρος (ὁ, ἡ) trilatero. եռակողմեան. նաև եռանիւ:
Τριπλόος - οῦς, όη - ῆ, όον - οῦν. triplo, triplice. եռապատիկ. նաև երեք. **Τριπλῇ** καὶ **Τριπλῶς**, ἐπίρ. triplicatamente. երեքիկ, եռակի. նաև երեք երեք, նաև երեքական:
Τριπόδιον (τὸ) ὑπερ. τ. **Τρίπους**.
Τριποδίσιον (τὸ) ὑπερ. τοῦ **Τριποδίσκος** (ὁ) = **Τριπόδιον**.
Τριπόθητος (ὁ, ἡ) vivamente desiderato. խիստ փափաքուած. շատերէ երազուելի:
Τριπόλιον (τὸ) piombaggine (erba). ախտի ցաւի տեսակ խոտ մը - տիւ մուտ:
Τρίπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha trè piedi. որ երեք ոտը ունեցող. նաև ոտիկը. (συνήθ. οὐσ.) pajuolo a trè piedi. treppiede. երեք ոտով կաթսայ. 2. երեք ոտով սեղան, եռանկի. նաև ոտիկը կուռ. 2. նաև ոտիկը նուիրեալ, սեղանոյ:
Τρίπρατος (ὁ, ἡ) trè volte venduto. որ երեք անգամ ծախուած. նաև պիտի ծախուելիք:
Τριπτὴρ (ὁ) torchio. 2. mortajo. մամուլ. 2. անկան, սանդ. դիմիկ. 2. հնձան. 3. = τῷ
Τριπτήριον (τὸ) pestello. սանդեակաւոր. հնձան նայ:
Τρίπτης - ου (ὁ) garzone di bagno. բաղնիքի սպասաւոր. թեզնէտ:
Τριπτὸς - ή - όν. trito, trebbiato. փշրած. ծեծուած. սանդելուելու. նայելիք:
Τριῤῥυθμος (ὁ, ἡ) = **Τρίμετρος**.
Τρὶς, ἐπίῤ. trè volte. երեք անգամ. նաև պիտի:
Τρισάγιος - α ῃ ος - ον. santissimo. սրբասուրբ. նայելի:
Τρισάθλιος - α ῃ ος - ον. miserabilissimo.

Digitized by Google

Τρισδείλαιος καὶ
Τρισδύστηνος (ὁ, ἡ) = Τρισάθλιος.
Τρισευδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) felicissimo. երջա՛ն երանելա՛, գերերջանիկ. ընչի՛ն յաղթա՛ւոր։
Τρισκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) ἄκλ. ἀριθμ. (13). tredici. տասներե՛ք. ած խ։
Τρισκαιδεκαέτης - έος ἤ εος (ὁ, ἡ) di tredici anni. տասներե՛ք տարեա՛ն. ած խ։ ինե՛լի։
Τρισκαιδεκάμηνος (ὁ, ἡ) di tredici mesi. տասներե՛ք ամեա՛ն. ած խ։ ամսե՛այ։
Τρισκαιδέκατος - η - ον. decimoterzo. երե՛քտասաներորդ. ած խ։ յաղթասաներորդ։
Τρισκακοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) sfortunatissimo. չա՛ւ գժբաղդ, տասներե՛քչա՛ւա. ընչի՛ն խոհրկի՛ն դիպիկնե՛ր։
Τρισκελής - έος (ὁ, ἡ) che ha tre gambe. երե՛ք սրունք ունեցող. խ։ գոմե՛ցի։
Τρισμάκαρ - αρος (ὁ) καὶ
Τρισμακάριος (ὁ, ἡ) beatissimo. երջա՛ն երանելա՛, գերերջանիկ. ընչի՛ն յաղթա՛ւոր։
Τρισμακάριστος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.
Τρισμέγιστος (ὁ, ἡ) grandissimo, decumano. խիստ մե՛ծ, աշխարհ. ճիւ՛ղ իւր, ինքնի՛ն, իսմա՛ն։
Τρισμύριοι - αι - α. trenta mila. երասա՛ն հազա՛ր. օ՛ինը զի՛ն (30,000)։
Τρισόλβιος - α ἤ ος - ον. = Τρισευδαίμων.
Τρισπίθαμος (ὁ, ἡ) lungo tre palmi. երե՛ք թա՛զուափ երկա՛ն. խ։ ի՛րեն ընդա՛ն։
Τρισσάκις, ἐπίῤῥ. tre volte. երե՛ք անգա՛մ. խ։ փո՛ֆ։
Τρισσαχῇ, ἐπίῤῥ. in tre parti. երե՛ք կողմ. խ։ բա՛ժանփա։
Τρισσόθεν, ἐπίῤῥ. da tre luoghi. երե՛ք տե՛ղէ. խ։ յաղնկրնե՛ն։
Τρισσός (ττός) - ἡ - όν. triplice. եռապա՛տիկ. խ։ բա՛րդ, խ։ փո՛ֆ։
Τρισσύλλαβος (ὁ, ἡ) trisillabo. եռավա՛նկ. խ։ հինգե՛լ։ — λάβως, ἐπίῤῥ.
Τρίστιχος (ὁ, ἡ) composto di tre linee. երե՛ք գծէ՛ շարէ բաղկացեալ. խ։ նըշէփառն՝ ուրարան իգրերի։
Τρίστομος (ὁ, ἡ) a tre tagli. երե՛ք բերան՝ սայր ունեցող. խ։ պ՛ըռնէ։
Τρισύλλαβος (ὁ, ἡ) = Τρισσύλλαβος.
Τρισυπόστατος (ὁ, ἡ) (θλγ.) che ha tre ipostasi, tre persone. երե՛ք եհիպոսասաւ՛թիւն՝ անձ ունեցող. խ։ բնութիւ՛ն, խ։ աստուա՛ծ։
Τρισχίλιοι - αι - α. tre mila. երե՛ք հազար. խ։ զի՛ն (3,000)։
Τρίσχιστος (ὁ, ἡ) trifido. երե՛քբի՛ն ճեղքուած. խ։ ե՛ն զիսկնի՛ն՝ ի՛րենէ։
Τρισταῖος - α - ον. che fà o che si fà in tre giorni. երե՛ք օրը ընող կամ եղող. խ։ ի՛նչի՛ն խոհ խոր օրո՛ն. (κυρ. μετὰ καὶ ἄνευ τοῦ πυρετός). febbre terzana. եռօրեայ տենդ. զիր ի՛ւն ուրէրէ ինէն ուրի՛ն։
Τρισταλάς - τάλαινα - τάλαν. = Τρισάθλιος.
Τριτεύω. Μ. εὐσω. esser il terzo, occupar il terzo posto. երրորդ ըլլալ. երրորդ կարգը գո՛նուիլ. խ։ ի՛նչի՛ն օրհնի՛ն, խ։ ի՛նչի՛ն ուրարի՛ն։
Τριτημόριον (τὸ) terzeria. երրորդ մասը. խ։ ի՛նչի՛ն հինգե՛ր։
Τρίτονος (ὁ, ἡ) che ha tre tuoni. երկու ա՛լոտակ՝ եղանակ ունեցող. խ։ կերգե՛լի՛ հնչո՛ւիլը։
Τριτοπατρεύς - έως καὶ
Τριτοπάτωρ - ορος (ὁ) bisavolo. պապա՛ն հարը. փոփոխի՛ պապը։
Τρίτος - η - ον. terzo. երրորդ. խ։ յաղնկրնի՛ն։
Τριτοστάτης - ου (ὁ) καὶ Τριτοστάτις - ίδος (ἡ) che si trova nel terzo posto. 2. prefetto. երրորդ կարգը՝ շարքը գըտնուող, կարգաւ երրորդ. 2. տասնիկան, վրակեցու. ուրարա խ։ յաղնկրնի՛ն. 2. վո՛ւի, գունդապե՛տ։
Τριτόω - ῶ. Μ. ώσω. ridurre una cosa ad una terza parte. բա՛նի մը երկը մասին մէկ մասը ձգե՛լ, երկրէն մէկի՛ իջեցնե՛լ. ա՛լը նկատելի՛ն խոտո՛ւ ալրեմի՛ն ալրեմի՛ն, խ։ հինգերի՛ն ալրի՛ն կրճատե՛լ։
Τριττὸς - ή - όν. Ἀττ. ἀντὶ Τρισσός.
Τριττύς - ύος (ἡ) = Τριάς (1).
Τριφίλητος (ὁ, ἡ) carissimo շա՛ւ սիրելի՛. ընչի՛ն սիրելի՛ն։
Τριφορέω - ῶ. Μ. ήσω. fruttuare tre volte all' anno. տա՛րին երկու՛ անգա՛մ պտղաբերել. պտղատու խ։ ելլալ ելլալ հաւ նըմանիլ։
Τριφόρος (ὁ, ἡ) che fruttifica tre volte all' anno. տա՛րին երկու՛ անգա՛մ պտղաբերող. պտղատու խ։ երեք հատ հաւ նըմանիլ։
Τρίφυλλος (ὁ, ἡ) che ha tre foglie. երե՛ք տերեւ ունեցող. խ։ տերե՛վոր։ (σύσ.) Τρίφυλλον (τὸ) trifoglio. տատրակ. նմոնա։
Τρίφυλος (ὁ, ἡ) composto o diviso in tre tribù. երե՛ք ցե՛ղէ բաղկացեալ կամ երե՛ք ցեղի բաժնըւած. խ։ ի՛նչի՛նէ ի՛նչի՛ն ազգերի՛ տոհմէ։
Τρίχα, ἐπίῤῥ. × ἀντὶ Τριχῇ
Τρίχαπτον (τὸ) veste fatta di tela sottile, di mosellina. բարակ կտաւէ շինուած հագուստ, զանազանութիւ՛ն. թիւրքին՝ պրո՛ւսիոփոխ նեղելը ծոցով, վերգերի՛ն։
Τριχῇ, ἐπίῤῥ. in tre luoghi. 2. in tre maniere. երե՛ք տե՛ղ. 2. երե՛ք եղանակու. խ։ երերտ. 2. խ։ ի՛րէն իւր։
Τριχίας - ου (ὁ) = Τριχωτός. (σύσ.) = Τριχίς.
Τριχίασις - εως (ἡ) trichiasi, malattia degli occhi cagionata dal crescimento de' cigli. արտաքանչեղ մազիկն առաջ եւ կամ աչքի ցաւ. փէրէփէրէրին պրոյեկտիոն էլէրէ ինէրէ ինէն ուրէրէ։
Τριχίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Τριχίς.
Τρίχινος - η - ον. fatto di peli. մազէ շինուած. ելլաան նոթելը։
Τριχὶς - ίδος (ἡ) sardella. թեփակ (պղտիկ ծովային ձուկ մը է). սարդինե՛լ։
Τριχόθεν, ἐπίῤῥ. da trè luoghi. երե՛ք տե՛ղէ. խ։ յաղնկրնե՛ն։
Τριχολάβιον (τὸ) καὶ
Τριχολαβὶς - ίδος (ἡ) mollette. (Λατ. volsella). մազկիլ. ցնդաքաշ, գիմաքաշ։
Τριχομανὲς - ἐος (τὸ) felce quercina, polipodio (erba). կաղնւոյ պտեր՝ պղպեղա-

Digitized by Google

(βοσκ. ἀβ ε). ποιμενικὸ σύριγγα, αὐλὸς (μὲ τρεῖς ὀπές).

Τρίχορδος (ὁ, ἡ) tricorde. 2. *μουσ.* τρίχορδον· ἡ τρίχορδος· τὸ τρίχορδον.

Τριχοτομέω - ῶ. *Μ* ήσω. tagliare i peli. κόβω τὸ τρίχωμα· ξυρίζω· ξεμαλλιάζω· ἀποκόπτω.

Τριχοῦ, ἐπίρ. in tre luoghi. τρεῖς τόπους· εἰς τρία μέρη.

Τριχόω - ῶ. *Μ.* ώσω. render peloso, capelluto. κάμνω τρίχας· βγάζω τρίχας· γεμίζω τρίχας.

Τριχρώματος καὶ *Τρίχρωος* (ὁ, ἡ) che ha tre colori. τρεῖς χρῶμα ἔχοντος· ἡ τρίχρωα.

Τρίχρως - ωτος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Τριχώδης - εος (ὁ, ἡ) peloso. τριχωτός· ξυρίζω.

Τρίχωμα (τὸ) capellatura. τρίχες, τρίχωμα· μαλλιά, ξυρίζω.

Τρίχωσις - εως (ἡ) crescimento di peli. τριχόβγαλμα· τριχόβγαλτος· ξυρίζω· τριχωτὸν σημεῖον· τριχωτὸν μέρος.

Τριχωτὸς - ἡ - ὸν. peloso, capelluto. τριχωτός· ξυρίζω, μαλλιάζω.

Τρίψις - εως (ἡ) fregamento, tritamento. τρίβω, τρίψιμο· φτρίψιμο· ὄλεσμα, ἀφάνισμα.

Τριώνυμος (ὁ, ἡ) che ha tre nomi. τρεῖς ὀνόματα ἔχοντος· ἡ τριώνυμος.

Τρομερὸς - ὰ - ὸν. pavido, timido. δειλός· φοβητός.

Τρομέω (μσ.) - έομαι × ἀντὶ *Τρέμω*.

Τρόμος (ὁ) tremore. τρόμος· τρομάρα· ξύριγμα, ἀνατριχίλα· ἀνατριχίλημα.

Τρόπαιον καὶ (ἀρχ. *Ἄττ.* καὶ *Ἰων.*) *Τροπαῖον* (τὸ) trofeo. 2. vittoria. γαμπανία ἐπάνω σέ, ἐναντίον γαμπανίας· 2. γαμπανία· νικητὴς νικητοῦ, τρόπαιον νικητοῦ· 2. τρόπαιον, νίκη.

Τρόπαῖος - α - ον. che mette in fuga, che fa fuggire. φυγάδευτος, φυγαδευτικὸς ποιητικός· τρέπω· φεύγω, ἀναγκάζω νὰ φύγῃ.

Τροπαισοῦχος καὶ

Τροπαισοφόρος (ὁ, ἡ) che porta il trofeo. 2. vincitore. γαμπανίας φέρτης τρόπου· 2. γαμπανίας· νικητὴς νικητοῦ· 2. νικητής, θριαμβευτής.

Τροπὴ (ἡ) ritorno. 2. fuga. 3. mutazione. 4. solstizio. γυρισμός· 2. φυγή· 3. μεταβολή· 4. ἡλιοστάσι.

Τροπίας - ου (ὁ) (κυρ. οἶνος.) vin guasto. ξυνισμένο· χαλασμένο κρασί· ξυνόκρασο· ξυνίδι.

Τροπικὸς - ἡ - όν. metaforico. μεταφορικός· μεταφορικά· (ἀστρον.) *Τροπικὰ* (ἐνν. σημεῖα). il tropico. τροπικοί· τροπικά.

Τροπικῶς, ἐπίρ. metaforicamente, figuratamente. μεταφορικά· μεταφορικῶς· ἀλληγορικά, ἀλληγορικῶς· σχηματικά, σχηματικῶς.

Τρόπις - εως ἡ ἰδος (ἡ) la carena della nave. καράβου τρόπις· ἡ τρόπις· τὸ τρόπι τοῦ καραβιοῦ.

Τροπολογέω - ῶ. *Μ.* ήσω. parlare figuratamente. μεταφορικὰ ἢ σχηματικὰ μιλῶ· ρητορικὰ μιλῶ· ἔχω λόγον ρητορικόν.

Τροπολογία (ἡ) discorso figurato, stile figurato. μεταφορικὸς λόγος· ἡ ρητορικὴ ἢ ὁ τρόπος τοῦ λόγου· ἡ ἀλληγορία.

Τρόπος (ὁ) modo, maniera. 2. costume, indole. 3. tropo, allegoria. τρόπος, τρόπι· 2. χαρακτήρ, φυσικὸν· 3. μεταφορικὸν σχῆμα, ἀλληγορία· ἡ ἀλληγορία· ἡ ρητορική· 2. ἀναπνοή, ἀνάσα· 3. ἡ μεταφορικὴ ἔκφρασις, ἡ ἀλληγορία· ἡ ρητορική· ἡ ἔκφρασις.

Τροπόω - ῶ (μσ.) - οῦμαι - οῦμαι. *Μ.* ώσομαι. metter in fuga. 2. attaccare il remo allo scarmo con della coreggia. μεταχειρίζομαι, ἢ μεταχειρίσθην τὸν κουπί· 2. βάζω τὸν κουπὶ στὸν σκαρμό· δένω τὸν κουπὶ μὲ τὸν σκαρμὸ μὲ λουρί· βάζω τὸν κουπὶ στὸν σκαρμὸ μὲ λουρί.

Τροπωτὴρ (ὁ) la coreggia, con cui il remo s'attacca allo scarmo. βάζω τὸν κουπὶ στὸν σκαρμό· τὸ λουρὶ τοῦ κουπιοῦ· τὸ λουρὶ τοῦ σκαρμοῦ· τὸ λουρί.

Τροφαλὶς - ίδος (ἡ) formaggio fresco, caciuola. βούτυρο τυρόπηττα, τυρόπηττα· ἡ τυρόπηττα· τυρόπιττα, τυρόπιττα· τὸ τυρόπιττο· τὸ τυρόπιττον.

Τροφεῖον (τὸ) la mercede della bàlia. γαλακτικὴ ἀμοιβή· ἡ ἀμοιβὴ τῆς θηλασμοῦ.

Τροφεύς - έως (ὁ) ajo. παιδαγωγός, ἀνατροφεύς· ὁ ἀνατροφεύς· ὁ ἀνατρόφιος· ἡ ἀνατροφία.

Τροφὴ (ἡ) nutritura, alimento. 2. allevamento. τροφή, ἀνατροφή· 2. ἀνατροφή, ἀνάθρεψις· τροφή, θρέψιμο, θρεφτάρι, ἀνατροφή.

Τρόφημα (τὸ) *Ἰων.* ἀντὶ *Τροφή* (1).

Τροφίας - ου (ὁ) nutrito. τροφὸς· ἀνατροφός.

Τρόφιμος - η ῃ ος - ον. nutritivo. 2. nutritore 3. allievo (*Λατ.* alumnus). τρόφιμος, θρεφτάρι· ἀνατραφτάρι, ἀνατραφτός· 2. ἀνατροφός· 3. ἀνατροφός· ἀνατροφή· 2. ἀνατροφός, ἀνατροφή· 3. ἀνατροφός· ἀνατροφή.

Τρόφιος - α - ον. = *Τρόφιμος*.

Τροφὸς (ὁ, ἡ) che nutrisce, nutritore. τροφός· ἀνατροφός· (οὐσ. ἀρσ.) = *Τροφεύς*.

Τροφώδης - ους (ὁ, ἡ) = *Θρεπτικός*.

Τροχαίδην, ἐπίρ. corrente, correndo. τροχαλητά· τροχαλητό.

Τροχαίω. *Μ.* αίσω. correre. τροχάλω· τροχάλημα.

Τροχαϊκὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. trocaico. τροχαϊκός (ποδισμός)· ἐπὶ τροχαϊκῆς (ποδισμοῦ)· ἐπὶ τροχαϊκῶς (ποδισμοῦ).

Τροχαῖος - α - ον. che corre velocemente. τροχὸ γλήγορος, τροχαλητός· γρήγορος ὡσὰν τροχός· *Τροχαῖος* (ὁ) (ἐνν. ποῦς). troche (piede metrico di due sillabe una lunga e l'altra breve). τροχαῖος (ἕνα τετράσυλλαβο ἀπὸ δύο μακρὲς καὶ δύο βραχεῖες συλλαβὲς ἀπὸ τὴν ἀρχή)· τροχαῖος ἢ τροχαῖον ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἢ ἄλλου ζώου ποὺ τρέχει γρήγορα· τροχαῖος ἢ τροχαῖον ἐπὶ τοῦ ἀνέμου.

Τροχαλεῖον (τὸ) globo, afera. τροχός, τροχάκι· τροχάρι· ἡ τροχαλία.

Τροχαλία (ἡ) carrucola. τροχαλάκι· τροχάρι.

Τροχαλὸς - ὴ - όν. rotondo, circolare. 2. rapido, veloce. 3. curvato. τροχερός· γρήγορος· 2. τροχερός, τρεχαλητός· 3. τσακισμένος.

Digitized by Google

խովրելոք, փայրելի· 2· վիճի, ջրելի, βής· 3· խիելիչ։
ῥοχαλῶς, ἐπίῤ. = Τροχάδην.
ῥοχάω - ῶ. Μ. άσω. = Τροχάζω.
ῥοχερός - ά - όν. rotondo. 2. veloce. կլոր· 2· արագ վազող· խովրելոք· 2· խիրխոտ, վիճոտ։
ῥοχηλάτης - ου (ὁ) = Ἁρματηλάτης.
ῥοχιά (ἡ) rotaja, orbita. 2. ruota. ռուսաց հնաոր· 2· անիւ· թիւերլիւ խէ· 2· թիւերլիւ։
ῥοχίλος ἤ - χίλος (ὁ) scricciolo, forasiepe. ցանկերու մէջ բնակող պզտիկ թռչուն մը· վիրեի պոլա (պարբ արտրըվնա ասէին ելեն պիր նեվ խոչընէ), հնար խոլաս։
ῥόχις - ιος (ὁ) = Δρομεύς.
ῥοχίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Τροχός. (ἰατρ.) pillola. գեղահաս· հաւ։
ῥοχοειδής - έος (ὁ, ἡ) orbicolare, rotondo. բոլորեի, կլոր· փայրելի, խովրելոք։
ῥοχός (ὁ) ruota. 2. eculeo, cavalletto, ruota. անիւ· 2· անուանեալ տանջանաբան· թիւերլիւ, լարէ· 2· թիւերլիւ պէլէնիներ պիր նեվ էյրնէնէ ալիքի։
ῥόχος (ὁ) = Τρόχις. 2. stadio. տարածքեզ· ճգտած։
ῥυβλίον (τὸ) piatto, tondino. պնակ· ինապտ։
ῥυγάω - ῶ. Μ. ήσω. vendemmiare. պտիղ կիթել, պտիղները ջնել· գող գօղմէ։
ῥύγη (ἡ) vendemmia. պտիղաւիք· գող գօղմա։
ῥυγητήρ (ὁ) × ἀντὶ Τρυγητής.
ῥυγητήριον (τὸ) strettojo delle uve. խաղողի մամուլ· խաչիմ գասաֆ գինիներ գինիներէն։
ῥυγητής - οῦ (ὁ) vendemmiatore. պտիղ կիթօղ· գող գօղմէ։
ῥυγητικός - ή - όν. vendemmiale. պտիղ կիթելու յարմար· գող գօղմանա գոյիր։
ῥυγητός (ὁ) vendemmia. 2. il tempo della vendemmia. պտիղաւիք· 2· պտիղ կիթելու ատեն· գող գօղմա· 2· գող գօղմէն էթէն։
ῥυγηφάνιος (ὁ) (κυρ. οἶνος), = Στεμφυλίτης.
ῥυγίας - ου (ὁ) (οἶνος). vino feccioso. մրրատ գինի· փղթնալու լարագ։
ῥυγόνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Τρυγών. tortorella. պզտիկ ատարակ· ֆասֆանաճ։
ῥυγφδία (ἡ) = Κωμφδία.
ῥυγὼν - όνος (ἡ) tortora. ատարակ· ֆասֆատ։
ῥύζω. Μ. τρύξω. mormorare, gemere. ճչել· փղլատալ, խօխչ (ֆասֆատ գատալ)։
ῥῦμα (τὸ) καὶ
ῥύμη (ἡ) buca. ծակ· փուլիւ։
ῥυξ - υγός (ἡ) feccia, fondaccio. 2. mosto. մրուր, դիրտ· 2· քաղցու· փղթնալ, ինէչ· 2· լիրտ։
ῥυπάνη (ἡ) = Τρύπανον.
ῥυπανίζω. Μ. ίσω. trapanare, trivellare. շաղափով ծակել· հաֆօպ խէ փուլիւ։
ῥυπάνιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
ῥύπανον (τὸ) succhiello, trivella, trapano. գիրի, շաղափ· պտրիա, հաֆօպ։

Τρυπάω - ῶ. Μ. ήσω. succhiellare. գլորով ծակել· պտրիա խէ փուլիւ։ (ἐπὶ ὠσελ. ὀνν.) fottere. գիտէլ (գկին)· ֆուտֆա խիֆ։
Τρύπημα (τὸ) buca. ծակ· փուլիւ։
Τρύπησις - εως (ἡ) perforamento. ծակելիք· փուլիւ։
Τρυπητής - οῦ (ὁ) colui che perfora. ծակօղ· փուլիւն։
Τρυσμὸς (ὁ) mormorio. ճչելիք· վրդչտամ, խօխչ (ֆասֆատ գատալ)։
Τρυτάνη (ἡ) stadera, bilancia (Λατ. trutina). կշիռ· ֆիրտէլ։
Τρυφάω - ῶ. Μ. ήσω. viver nelle delizie, menar una vita molle, dellcatu. հեշտասիրեմ՝ դրգռանաց մէջ ապրիլ, փափկասիրեմով վարուիլ· վիճէ՝ ուֆա խլիպոր խօփոր ինէչրուխ, ուֆա խէ խալտաֆ։
Τρυφερόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita molle, delicata. փափկակեաց, դրգռանաց մէջ ապրող· եղէն վիճէ, ուֆա խլիպոր խօփոր պուրի։
Τρυφερὸς - ά - όν. tenero, delicato, molle, voluttuoso. փափուկ, թաւշ, գիրգ, փափկակեաց, կեանս· նուիէ, ինվէյոր, եղէն վիճէ, եղէն հիվ։
Τρυφερότης (ἡ) delicatezza, mollezza. փափկութիւն, դրգռութիւն· նուիէյէ, ինվէյոր էյէ։
Τρυφερῶς, ἐπίῤ. mollemente. փափկութեամբ, դրգռանօք· նուիէյէ խէ, ինվէյոր էյէ։
Τρυφὴ (ἡ) delizia, mollezza. 2. fasto, arroganza. փափկութիւն, հեշտասիրութիւն, դրգռանք· 2· պերճութիւն, գռանդութիւն, վիճէ, ուֆա, ինվէյոր էյէ, նուիէյէ· 2· թավլը, ջանդրկիներ։
Τρυφηλὸς - ή - όν. = Τρυφερός.
Τρυφηλότης (ἡ) = Τρυφερότης.
Τρύφημα (τὸ) delizie. հեշտասիրեմ, դրգռանք· վիճէ ուֆա։
Τρυφητὴς - οῦ (ὁ) voluttuoso. հեշտասէր· եղէն վիճէ։
Τρυφητικὸς - ή - όν. = τ. προηγ.
Τρύφος - εος - ους (τὸ) tozzo di pane. հացի պատառ՝ կտոր· խոպոպ փուլիւ։
Τρῦχος - εος - ους (τὸ) veste usata, lacera, straccio. մաշած՝ պատառած հագուստ, դրգլեակ· խիրանիլ՝ խորտանիլ կտոր։
Τρυχόω - ῶ. Μ. ώσω. καὶ
Τρύχω. Μ. τρύξω ἤ τρύσω. logorare, consumare. 2. molestare. հաշիլ, մաշիլ, ծխուրիլ· 2· նեղիլ, տանջուելիլ· ուշէրդրմաֆ· խիլեֆ եղիմ· ուրէյտրդրմաֆ· 2· ուքիմաֆ, ուքիեի վերմիմ։
Τρύγλη (ἡ) buca. ծակ· փուլիւ։
Τρωγλοδυτέω - ῶ. Μ. ήσω. vivere nelle buche. ծակերու մէջ ապրիլ· փուլիւներ խլիպոր խալտաֆ։
Τρωγλοδύτης - ου (ὁ) che vive nelle buche. ծակերու մէջ ապրող· փուլիւներ խլիպոր խալտան։
Τρωγλόδυτος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.
Τρώγω. Μ. τρώξομαι. mangiare, rodere. ուտիլ, կրծիլ· նիմիմ, ուճիրմիմ։
Τρώκτης - ου (ὁ) mangione, ghiottone. 2. rapace, avido. արկղմուլ· 2· յափշտա-

Digitized by Google

Τυχηρῶς, ἐπίῤ. = Τηχαίως.
Τυχικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. fortunale, fortuito. գիպուածական · ուշէն, ինքնիրէն:
Τυχόν. (οὐδ. τ. Τυχών.) (συνήθ. ὡς ἐπίῤ.) forse. գուցէ · գիպի, ըլլալ:
Τυχόντως, ἐπίῤ. comunque succeda. ինչպէս ըլլայ նէ ըլլայ. ըսա գիպաց. նայէ ըլլածս ըլլան, պահի իւր. ինքնիւր ինքնիր:
Τύφις - εως (ἡ) colpo, battuta. զարհուած, հարուած · կոխում, ըտրեալ:
Τῶ, δυϊκ. τ. Ὁ.
Τῷ, δοτ. ἑν. τ. Ὁ καὶ Τὸ.
Τῶ; ἡ (ἐγκλιτ.) τῳ. Ἀττ. ἀντὶ Τίνι;
Τῷγαλμα. × Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἄγαλμα.
Τωθάζω. Μ. άσω. deridere, beffarsi. ծիծաղիլ, կատակել · ծաղր՝ խթիկը եմ:
Τωθασμὸς (ὁ) derisione, beffa. ծաղր, կատակութիւն · խթիկը, ծաղր:
Τωθαστὴς - οῦ (ὁ) beffardo, irrisore. ծիծաղող, կատակող · խթիկը՝ ծաղր իսնի, ծաղրիչը:
Τωθαστὶ, ἐπίῤ. con derisione. ծիծաղելով, կատակելով · խթիկը՝ ծաղր իւր:
Τωθαστικὸς - ἡ - όν. schernevole, mordace. ապտակող, խթիչ, ցինծացուցիչ · վիճախնդիր, օգտաճան (տիւ իւր): — ικῶς, ἐπίῤ.
Τὼς. Δ. ἀντὶ Τοὺς ἢ Οὺς.
Τὼς, ἐπίῤ. Δ. ἀντὶ Οὕτως.
Τωὐτὸ, Τωὐτίου Ἰων. ἀντὶ Τὸ αὐτὸ, Του αὐτοῦ.

Υ.

Υ, υ, ὑψιλὸν (τὸ) ἄκλ. Ipsilon. La ventesima lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ὑ) significa cento o centesimo, e coll' accento di sotto (ῠ) quattrocento - mila. Իպսիլըն. 6ուհաց Ս.յոան բնիկ քառնիրորդ գիրն է. Հարիւրների կողմանէ վրայի ընդօրէն (ὑ) կը նշանակէ հարիւր կամ հարիւրհարիւրորդ. ու ասկէ ընդլայն առեր (ῠ) չորս հարիւր հազար. Իպսիլըն. Նաեւնէ հնարքիւրը հինգերեր իրերգինի Ֆուլոյը տըր. Սոչ ինչրիչներուն իրենց իրենց ինչի իւր (ὑ) կիսատիրէ ինչ ինչոց ինչանիկ վր վերչիրի օրօրիցս (ῠ) տեղոյ ինչ պէն (400,000):
Ὑάγχη (ἡ) equinanzia porcina. խոզերու հառնգլտոզ փռացաս մը. փռնաղլոցս ցաւը խոզին պէս նեղի հանեալ:
Ὑάδες (αἱ) Iadi (costellazione). բուլէ (համաստեղութիւն). Խոխոչիչներ գոռոզ:
Ὗαινα - ης (ἡ) porca. 2. iena (sorta di fiera). մատակ խոզ. 2. բոքնիկ (գազան մը). գիլ գռնաղ. 2. ըբերիւն (պէս նիլ գիլնլոր):
Ὑακινθίζω. Μ. ίσω. rassomigliare al giacinto. յակինթի նմանիլ · վերդնլի պէս վերիլ:
Ὑακινθινος - η - ον. che ha il color di giacinto. յակինթի գոյնով · վերդնլի, վերդնլ ինչիգիր:
Ὑακινθος (ὁ καὶ ἡ) giacinto (fiore). 2. giacinto (pietra preziosa). յակինթ (ծաղիկ). 2. յակինթ (գոյնաստիճան բար մը). վերդնլ. 2. կիսթ խոխոչ, ոսկը խոխոչ:
Ὑακινθώδης - ους (ὁ, ἡ) simile al giacinto. յակինթի նման · վերդնլի պէս:
Ὑαλίας - οῦς, ίη - ῆ, ίον - οῦν. fatto di vetro. ապակիէ շինուած · ճոխան խոխոչ:
Ὑαλίζω. Μ. ίσω. rassomigliare al vetro. ապակիի նմանիլ · ճոխ պէս կիսթ:
Ὑάλινος - η - ον. vitreo. ապակեզէն · ճոխ գոն:
Ὑαλοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) lucido come il vetro. ապակիի պէս փայլուն · ճոխ փայլ կիսթ:
Ὑαλόεις - εσσα - εν. = Ὑάλινος.
Ὑαλος (ἡ) vetro. 2. cristallo. ապակի. 2. սուի վանի, բիւրեղ · ճոխ. 2. պէլոր:
Ὑαλοτέχνης - ου (ὁ) vetrajo. ապակագործ · ճոխ ընչ, ընչիկ:
Ὑαλουργεῖον (τὸ) vetraja. ապակիոց գործատուն · ընչիկանի:
Ὑαλουργὸς (ὁ) vetrajo. ապակագործ · ճոխ:
Ὑαλόχροος - ους (ὁ, ἡ) che ha il color del vetro. ապակիի գոնով · ճոխ պէս կիսթ:
Ὑαλόω - ῶ. Μ. ώσω. vetrificare. ապակիի գործիքնել · ընչիկի ճոխ պէս վերդնլ:
Ὑαλώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὑαλοειδής.
Ὑάλωμα (τὸ) occhio vajato. ինքնա ակ գոյացած մարմնի բիծ կը. ինքնէ կիսուրիրիսի վերդ ոսկ պէս:
Ὑας - άδος (ἡ) ἴδε Ὑάδες.
Ὑβὸς - ἡ - όν. curvo. ծուռ · կոյր:
Ὑβος (ὁ) gobba. ապտակ պէն · խոչիճ, խոչոչ:
Ὑβόω - ῶ. Μ. ώσω. curvare. ծռնել · կռել:
Ὑβρίζω. Μ. ίσω. ingiuriare, insultare, maltrattare, oltraggiare, manomettere. 2. violare. թշնամանել, նախատել, եպերքել. 2. պիղծ, բռնադատել · վիճիչ ինչ, պէտ նուաղել կիսիչ, խոչ խոխոչ. խոչլոչ. 2. կիսիչ կիսիչ, գոչոչ (ընչ):
Ὕβρις - εως (ἡ) fasto, orgoglio, superbia. 2. ingiuria, insulto, oltraggio. 3. violazione. գոռոզութիւն, հպարտութիւն. 2. թշնամանք, նախատինք. 3. բռնադատութիւն. խոչոչ, պղծութիւն. 2. ինչ կիսիչ, խոչլոչ, պէտ նուաղելիչ. 3. գոչ (ընչ):
Ὑβριστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. ingiurioso. նախատական, թշնամանիչ · ինչ կիսիչոր:
Ὑβριστὸς - ἡ - όν. ingiuriato, oltraggiato. նախատեալ, թշնամանեալ · վիճիչնիչ, պէտ նուաղելիչ օրհնել, ըստ օրհնեալ:
Ὕβωμα (τὸ) = Ὕβος.

Digitized by Google

'Υγεία (ἡ) κοιν. ἀντὶ τοῦ Ἀττ. Ὑγίεια.
'Υγιάζω. M. άσω. sanare, guarire. առողջացնել, բժշկել. առողջանալ, փրկել:
'Υγιαίνω. M. ανῶ. portarsi bene, esser sano, esser in buona salute. առողջ ըլլալ. ողջ ու առողջ. Ὑγίαινε (προσφών). portatevi bene, addio. ողջ եղեր, մնաս բարով. առ ու, խոյս տու, Աստված պահպանէ:
'Υγίανσις - εως (ἡ) guarigione. առողջացնելը կամ առողջանալը. առողջման խնամք առողջում:
'Υγιαντὸς - ὴ - όν. sanabile. բժշկելի. փրկելիք, առողջեր:
'Υγίασις - εως (ἡ) = Ὑγίανσις.
'Υγιαστικὸς - ὴ - όν. sanativo. առողջացնող. առողջական:
'Υγίεια (ἡ) salute, sanità. առողջութիւն. առնէք:
'Υγιεινὸς - ὴ - όν. sano. 2. salubre. առ. 2. առողջարար. առ. 2. չխտ վիրին: — εἰ- νῶς, ἐπιῤ.
'Υγιηρὸς - ὰ - όν. sano e salvo. ողջ ու ա- ռողջ. առ սիրէ: — ηρῶς, ἐπιῤ.
'Υγιὴς - ἐος (ὁ, ἡ) sano. 2. vero, sincero. ողջ. 2. ճշմարիտ, անկեղծ, սեամ. առ. 2. փոքրամ, առիկ, առատութիւն:
'Υγιοποιέω - ῶ. M. ήσω. καὶ
'Υγιόω - ῶ. M. ώσω. = Ὑγιάζω.
'Υγιῶς, ἐπιῤ. sanamente. 2. sinceramente. առողջութեամբ. 2. անկեղծութեամբ. առնէք իւր. 2. առատօրէն իւր:
'Υγραίνω. M. ανῶ. inumidire, bagnare. խոնաւացնել, թրջել. նրբիկել, ըլլեցնել:
Ὑγρασις - εως (ἡ) l' azione d' inumidire. խոնաւացնելը, թրջելը. նրբիկելը, ըլլեցում:
'Υγρασία (ἡ) umidità. խոնաւութիւն. նրբ- ըլիկ:
Ὑγρασμα (τὸ) καὶ
'Υγρηδὼν - όνος (ἡ) = 'Υγρασία.
'Υγροβάτης - ου (ὁ) che cammina, vive nelle acque. ըլիկ ու պատրոզ առրոզ. առատ ջրերն խոյտան:
'Υγρόβιος (ὁ, ἡ) che vive nelle acque. 2. pescatore. ըլիկ ու առրոզ. 2. ձկնորս. առատ խոյտան. 2. պատրաստ:
'Υγρονόμος (ὁ, ἡ) = 'Υγρόβιος.
'Υγρόπισσον (τὸ) catrame. ձիւթ, գոյն- խեժ. ֆիրան:
'Υγροποιὸς (ὁ, ἡ) umettativo. խոնաւցնող. նրբիկիչ:
'Υγροπόρος (ὁ, ἡ) = 'Υγροβάτης.
'Υγρὸς - ὰ - όν. umido, bagnato, acquatico. 2. liquido. 3. tenero, molle. 4. flessibile. 5. mutabile. 6. docile, umano. խոնաւ, թրջած, ըլայիկ. 2. հեղուկ. 3. փափուկ, կակուղ. 4. դիւրաշարժ. 5. փոփոխական. 6. հեզ. նրբ, ըլեցի, առիկ. 2. առատ. 3. նուիրէ, խոնարհէ. 4. փոխ ելնէր. 5. ոչ էտար. 6. փո- խուիր:
'Υγρύτης (ἡ) umidità, mollezza ecc. խո- նաւութիւն, կակղութիւն եւ այլն. նրբ- ըլիկ. խոնարհութէ իր առյէ:
'Υγροφόρος (ὁ, ἡ) = 'Υδροφόρος.
'Υγροφυὴς - έος (ἡ) di natura umido. ի բնէ խոնաւ. առբնական նրբ:
'Υγρῶς, ἐπιῤ. umidamente ecc. խոնաւա- թեամբ եւ այլն. նրբիկ իւր իր առյէ:
'Υδαλίος - α - ον. = 'Υδατώδης.
'Υδαρὴς - ἐος (ὁ, ἡ) acquoso. ջրամ. առա- ջուռ:
'Υδαρὸς - ὰ - όν. = 'Υδαρὴς.
'Υδαταίνω καὶ (μσ.) - αίνομαι. esser acqueso. ջրամ ըլլալ. առջուռ ըլիկ. (ἰατρ.) soffrire d' idropisia. ջրգողթիւն առնել. գոյէ: խոխոչէլէ ըլիկ:
'Υδάτινος - η - ον. acquatile, acquoso. ջրային, ջրամ. առի, առջուռ:
'Υδάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὕδωρ.
'Υδατὶς - ίδος (ἡ) goccia. 2. vescica, pu- liga. կաթիլ. 2. պուլոր, խազաւարտ. փուշ. 2. փոքրիկէտ, չիման:
'Υδατοειδὴς - εσσα - ὲν. = 'Υδατώδης.
'Υδατοποτέω - ῶ. M. ήσω. = 'Υδροποτέω.
'Υδατοπότης - ου (ὁ) = 'Υδροπότης.
'Υδατόω - ῶ. M. ώσω. convertire in ac- qua, render acquoso. ջրի գործէնել, ջրամ ընել. առա նրբիկիչ, առջուռ առի նրբիկիչ:
'Υδατώδης - ους (ὁ, ἡ) acquoso, acquati- co. ջրամ, ջրային. առջուռ, առի:
'Υδεραίνω καὶ 'Υδεράω - ῶ. καὶ
'Υδεριάω - ῶ. M. άσω. dar nell' idropico. ջրգողիլ. փոխէ ելնէ:
'Υδερικὸς - ὴ - όν. idropico. ջրգող. խոխո- չելը:
Ὑδερος (ὁ) = Ὕδρωψ.
'Υδερόω - ῶ. (μσ. ῆ πθ.) - όομαι - οῦμαι. M. ώσω - ωμαι. = 'Υδεραίνω.
Ὑδνον (τὸ) tartufo. գետնէ առկ բաւական խորտակուրս առնէկ մը. փոյռ իլլուչ:
Ὑδρα (ἡ) = Ὕδρος.
'Υδραγωγεῖον (τὸ) acquidotto. ջրմուղ, ջրի ճամբայ. առ խօղ:
'Υδραγωγέω - ῶ. M. ήσω. condurre l' ac- qua. ջուր բերել. առ խրիչէ:
'Υδραγώγιον (τὸ) = 'Υδραγωγεῖον.
'Υδραγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce l' acqua. ջուր բերող. առ խրիչ. (οὐσ.) = 'Υ- δραγωγεῖον.
'Υδραϊος - α - ον. acquatico. ջրային. առի:
'Υδράλμη (ἡ) salamoja. ողջուր. խաչլա- առ, առլուածք:
'Υδράργυρος (ὁ) argento - vivo, mercurio. սնդիկ. ձիւռ:
'Υδραυλαξ - ακος (ἡ) canale d' acqua. ջրի խողովակ. առ փնտիք՝ օլուղ:
'Υδραυλες - εως (ἡ) καὶ
Ὑδραυλος (ὁ) instrumento, organo da acqua. ջրով նուագարան. առ իւր ըլե- ներ ըլիլը:
'Υδρεία (ἡ) il provvedersi l' acqua. 2. innaffiamento. ջուր առնելը՝ ջարելը. 2. ջրելը. առ ալմաք՝ պիտիրչիկ. 2. առ- ջում:
'Υδρεῖον (τὸ) idria, mezzina. առփար. փխրիկ, ֆռնիկ:
'Υδρέλαιον (τὸ) idreleo. ջրաձէթ. խաչլը առ:
Ὑδρευσις - εως (ἡ) innaffiamento, irriga- zione. ջրելը. առջում:
'Υδρεύω. M. εύσω. innaffiare. ջրել. առ

Digitized by Google

լամբ. (συνηθ. μσ.) prender dell' acqua, provvedersi l' acqua. լաբ առնել, լաբ ծարել. ---- ալիք, ---- ակիկրկիտ.

'Υδρία (ἡ) idria, mezzina. առվոր, լրի սափոր. ինդիկ, փանոս.

'Υδρίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὕδωρ. 2. = 'Υδρεῖον.

'Υδρογάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) = 'Υδρωπικός.

'Υδροδοχεῖον (τὸ) ricettacolo d' acqua, vasca. լրոց ընդունարան, առատան. ---- փչփչանք, հավաղ.

'Υοφόεις - εσσα - εν. acquoso. լրառ. ---- լառ.

'Υδροθήκη (ἡ) cisterna. լրոյ ընդունարան. ---- ջրհեղ.

'Υδροθήρας - ου (ὁ) pescatore. ձկնորս. ---- ղուբեթ.

'Υδροκέφαλος (ὁ) καὶ - κέφαλον (τὸ) idrocefalo. գլխոյ լրատարածութիւն. գլուխ ջրառատութիւն.

'Υδροκήλη (ἡ) idrocele, ernia acquosa. լրամբոր փոշտանիկատարածութիւն. պէր ծիլ ---- փոպպիկութիւն.

'Υδρολογιον (τὸ) oriuolo a acqua. լրի ժամացոյց. ---- առհասիկ.

'Υδρόμαντις - εως (ὁ, ἡ) idromante. լրառ գիտոյ. ---- բիմնիկ.

'Υδρόμελ - ιτος (τὸ) idromele, acqua melata. մեղրալառ. գալ ---- լիրգիկ, խօլաթ.

'Υδροπόρος (ὁ, ἡ) = 'Υγροπόρος.

'Υδροποσία (ἡ) il bere dell' acqua. լառ խմելը. ---- խմիլ.

'Υδροποτέω - ῶ. M. ήσω. ber dell' acqua. լառ խմել. ---- խմիլ.

'Υδροπότης - ου (ὁ) bevitor dell' acqua. լառ խմող. ---- խմիկ.

Ὕδρος (ὁ) natrice (serpe d' acqua). լրագիծ օձ. ---- խլուրդ.

'Υδροσκοπέω - ῶ. M. ήσω. cercare delle sorgenti d' acqua. լրի աչքեր քննանել. ---- խնդրիլ աղբիւր.

'Υδροστασιον (τὸ) stagno. լիճ. ինդ.

'Υδροστάτης - ου (ὁ) livella. հաւասարակշիռ. ինդ. լերկեր.

'Υδροτοκος (ὁ, ἡ) che produce dell' acqua. լառ բերող. ---- հաւ, խոկ.

'Υδροφοβία (ἡ) idrofobia, male cagionato dal morso d' un cane arrabbiato. լրավախութիւն, կատաղած շան խածնելէն առաջ եկած ախտ. ---- առտն գորչա, ---- փոշլա ախտիկին ըստրուընուած խլրտի կիլին խլրիլը.

'Υδροφοβιάω - ῶ. M. άσω. soffrir d' idrofobia. լրավախութիւն ախտը ունենալ, լրի վախնալ. ---- առտն գորչան խլրտիլ.

'Υδροφόβος (ὁ, ἡ) idrofobo. լրավախ. ---- առտն խլրտին.

'Υδροφορέω - ῶ. M. ήσω. portare dell' acqua. լառ կրել. ---- ջուր խմիլ.

'Υδροφόρησις - εως καὶ

'Υδροφορία (ἡ) l' azione di portare dell' acqua. լառ կրելը. ---- ջուր խմիլ.

'Υδροφόρος (ὁ, ἡ) che porta dell' acqua. լրկիր. ---- ջուրչան, սափոր.

'Υδροχόη (ἡ) canale d' acqua. լրի խողովակ. ---- փնտիկ, օլուկ.

'Υδροχόος (ὁ, ἡ) che versa dell' acqua. լառ թափող. ---- փնտիկ.

'Υδρόχυτος (ὁ, ἡ) bagnato d' acqua. լրով թրջած. ---- խլի ըլլալը.

'Υδρώδης - εος (ὁ, ἡ) = 'Υδαρής.

'Υδρωπιάω - ῶ. M. άσω. esser idropico, dar nell' idropico. լրգախտ. փորէ ու ջուր.

'Υδρωπικὸς - ἡ - όν. idropico. լրգախտ. խիխտլը, փորի ջուր.

Ὑδρωψ - ωπος (ὁ) idropisia. լրգախտիկ. խիխտ, ---- ջրփորլըք. փորի.

Ὕδωρ - ὕδατος (τὸ) acqua. 2. pioggia. 3. liquido. 4. idropisia. լառ. 2. անձրեւ. 3. հեղուկութիւն. 4. լրգախտիկ. ---, ---. 2. խաշխ. 3. ջ, ---- ինդ. 4. խիխտ.

Ὑειος - α - ον. porcino. խոզի. փոսի փորէ.

'Υελέος = 'Υαλέος.

'Υελίζω, 'Υέλινος ητλ. 'Υαλίζω, 'Υάλινος ητλ.

'Υετίζω. M. ίσω. piovere. անձրեւ գալ. խոշխ խոշխ.

'Υέτιος - α - ον. piovoso. անձրեւոտ. խոշխոտ.

'Υετὸς (ὁ) pioggia. անձրեւ. խոշխ.

'Υετώδης - εος (ὁ, ἡ) piovoso. անձրեւոտ. խոշխոտ.

'Υηνίω - ῶ. M. ήσω. vivere da porco. խոզի պէս ապրիլ. փոսով փսխի խօլաթ.

'Υηνία (ἡ) porcheria. ապականութիւն. հոր փորլըք.

'Υηνὸς - ἡ - όν. porcino. խոզիկին. փոսի, խոշխլըք. (συνεκθχ.) sporco. ապականի.

'Υθλίω - ῶ. M. ήσω. ciarlare. շաղակրատիլ. ըն ըսելով ըսելէ խիմիլ.

'Υθλημα (τὸ) καὶ

Ὕθλος (ὁ) ciarle. շաղակրատութիւն. ըն ըսելով ըսելէ.

Ὑϊδεύς - έως (ὁ) = Ὑϊδοῦς.

Ὑϊδῆ ι(ἡ) la nepote. զաւկին աղջիկը. թոռ. օղլանան կողը. թոռնուհի.

'Υἱδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὑός. 2. ὑπκρ. τ. Υἱός.

Ὑἱδοῦς (ὁ) nepote, il figlio del figlio. թոռ. օղլանան օղլը, թոռնուհի.

'Υἱζω. M. ἴσω. grugnare. խոզի պէս խռնչել. փոսով փսխի խրտլըմբոնչել.

Ὑϊκὸς - ἡ - όν. porcino. խոզիկին, խոզլըք. խըչլըք.

Ὑϊνος - η - ον. = Ὑειος.

Ὑιοθεσία (ἡ) adozione. արդիգրութիւն. օղլութեան փոխել ինիլ.

Ὑιοθετέω - ῶ. M. ήσω. adottare. արդիգրել. օղլութեան փոխել ինիլ, ման խնդրել ուզել.

Ὑιόθετος (ὁ, ἡ) adottato, adottivo. արդիգիր. ման խնդրած, օղլութեան փոխել ուզուած.

Ὑιοποιέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. = Ὑιοθετέω.

Ὑιοποίησις - εως (ἡ) = Ὑιοθεσία.

Ὑιοποίητος (ὁ, ἡ) = Ὑιόθετος.

Ὑιὸς - οῦ (ὁ) figlio. զաւակ. արդիգ. խնդրած.

Ὑιότης (ἡ) figliolanza, figliolaggio. արդիգութիւն. խնդրուիլը.

Ὑιόω - ῶ. M. ώσω. adottare. արդիգրել.

Digitized by Google

զառակ ընծիլ. ֆիլոտլեալը ֆոպոլ ֆիֆի, ֆիլոտ ֆիֆի:

'Ὑϊσμός (ὁ) grugnito. խռնչիւն. խրխնջել:

Ὑϊσνὺς - έως (ὁ) = Ὑϊωνός.

Ὑϊωνὴ (ἡ) = 'Ὑϊδῆ.

Ὑϊωνός (ὁ) = 'Ὑϊδοῦς.

Ὑϊωσις - εως (ἡ) adozione. որդեգրութիւն. ֆիլոտլեալը ֆոպոլ ֆիֆի:

"Υκελος - η - ον. sano. առողջ. ապ:

"Υλαγμα (τὸ) καὶ

'Υλαγμὸς (ὁ) latrato. հաչիւն. հաչալ:

'Υλαῖος - α - ον silvestre. 2. materiale. անասուն. 2. հրեշ-ախտ. օրհնէ. 2. գիշերք, հոտք:

'Υλακὴ (ἡ) = 'Υλαγμός.

'Υλακτέω - ῶ. M. ήσω. latrare, abbajare. հաչել. հաչոտ:

'Υλακτικὸς - ἡ - όν. latrante. հաչող. հաչոտ:

'Υλάω - ῶ, (μσ.) - άομαι - ῶμαι. (X. M.) × ἀντὶ τ. 'Υλακτέω.

"Υλη (ἡ) selva. 2. frutici, frasconi. 3. materiale. 4. materia. անասուն. 2. թուփք, խոպ, յօտք. 3. հրեշ (պատրաստական). 4. հրեշ. օրհնէ. 2. ըստ ըստէ. 3. փրեֆիֆ. 4. հոտիկ, գիշերք:

"Υλημα (τὸ) frutici, frasconi. թուփք, խոպ. ըստ ըստէ:

'Υληουργία, 'Υληουργός. × ἀντὶ 'Υλουργία, 'Υλουργός.

'Υλητόμος (ὁ, ἡ) = 'Υλοτόμος.

'Υλικὸς - ἡ - όν. materiale. հրեշ-ական. հոտիկ, գիշերք:

'Υλόβιος (ὁ, ἡ) che vive nelle selve. անասուններու մէջ բնակող. օրհնելոր արարածոտ խոյական:

'Υλοδίαιτος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

'Υλοκοπέω - ῶ. M. ήσω. = 'Υλοτομέω.

'Υλομανέω - ῶ. M. ήσω. lussuriare. ցնծասալ, ուռճանալ. փալլը պոռոփալը օշոխ:

'Υλομανὴς - έος (ὁ, ἡ) lussuriante. ցնծացեալ, ուռճացեալ. փալլը պոռոփալը:

'Υλομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere nelle selve. անասուններու մէջ կռուիլ. օրհնոտ փիօչխալիլ:

'Υλοτομέω - ῶ. M. ήσω. tagliar del legname. փայտ կտրել. ստան ֆիտիֆ:

Υλοτόμος (ὁ, ἡ) taglialegna. 2. atto a tagliare del legno. փայտ կտրօղ. 2. փայտ կտրելու յարմար. օգտակար ֆիտիֆ. 2. օգտակար փիտիչի փայտիր:

Υλουργία (ἡ) il mestiere del legnajuolo. հրեանալութիւն. փիտիչիլիֆ:

Υλουργὸς (ὁ, ἡ) legnajuolo. հրեան. փիտիչիր:

Υλοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta del legname, saccardo, bagaglione. փայտակիր, զօրաց բեռնակիր. օգտակ ֆոլչան, ֆոլֆիֆ:

Υλώδης - εος (ὁ, ἡ) selvoso. անասնամած տեղ. օրհնէլը:

Υλωρὸς (ὁ, ἡ) guardaboschi. անասնաց պահապան. ֆօրանոս:

Υμεδαπὸς - ἡ - όν. del vostro paese. (Δατ. vestras). ձեր քաղաքացի, ձեր երկրեն. ձեզի հետիհետէ, ձեզի պօղլի:

Υμεῖς - ὑμῶν. πλθ. τ. Σύ. voi. դուք. ձեզ:

Υμέναιος (ὁ) carme nuziale. 2. nozze. հարսանեաց ասող. 2. հարսանիք. փեսքանի գիչէ. 2. պիչի:

'Υμεναιόω - ῶ. M. ώσω. cantar il carme nuziale. 2. sposarsi. հարսանեաց ասել երգել. 2. կարգըւիլ. փեսքան գիչէ օգտանիլ. 2. ևէլինիլ:

'Υμένιον (τὸ) ὑπκρ. τ. 'Υμήν.

'Υμενοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla membrana. թաղանթի նման. ըստ ֆօղի, ինձ փերիչի գիչէ:

'Υμενόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali di membrana. մորեխ թռնող. ինձ փերիֆոն ֆանաթլըդա օլան:

'Υμενώδης - εος (ὁ, ἡ) = 'Υμενοειδής. membranoso. մորեխային. ըստ՝ ինձ փերիչի գիչէ:

'Υμέτερος - α - ον. vostro, vostra. ձեր. օչիչ:

'Υμὴν - ένος (ὁ) membrana, pellicola. թաղանթ, մորեխ, փերի. ըստ. ինձ փերի:

'Υμνεῖω × ἀντὶ —

'Υμνέω - ῶ. M. ήσω. inneggiare, cantar degli inni, celebrare, encomiare. երգել, հաչակել, գովել. ինձիկներ օգտանել, ըստ պօղ ֆիտիֆ:

'Υμνηπολέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi alla composizione d' inni. երգեր՝ ասպեր յօրինելու պատապալ. ինձիկներ ինձ ֆիտիֆ գիչէ:

'Υμνηπόλος (ὁ, ἡ) occupato alla composizione d' inni. երգեր՝ ասպեր յօրինելու պատապած. ինձիկներ ինձ ֆիտիֆ գիչէ:

'Υμνήσιος (ὁ, ἡ) degno d' inni, di lode. երգոց՝ գովեստից արժանի. ինձիկներ՝ գովեր ըստիֆոփ:

"Υμνησις - εως (ἡ) l' azione di celebrare con degli inni. օրհներգութիւն, երգեր գով հաչակելը. ինձիկներ ինչ ըստ ֆիտիֆ, ինձիկներ օգտանիլ:

'Υμνητὴρ (ὁ) = 'Υμνητής.

'Υμνητήριος (ὁ, ἡ) encomiastico. ներքոնգական. գովի:

'Υμνητὴς - οῦ (ὁ) che canta degli inni, encomiaste. օրհներգող, գովիչ. ինձիկներ օգտանող, գովի ինձիչ:

'Υμνητὸς - ἡ - όν. lodevole. գովելի. գովի ըստիֆոփ:

'Υμνήτρια καὶ 'Υμνητρὶς - ίδος (ἡ) θηλ. τ. Υμνητήρ.

'Υμνογράφος (ὁ, ἡ) scrittore d' inni. ասպեր գրող. ինձիկներ խազող:

'Υμνοθετὴρ καὶ

'Υμνοθέτης - ου (ὁ) compositore d' inni. ասպեր յօրինող. ըստիկներ ինչ ինձիկ:

'Υμνολογέω - ῶ. M. ήσω. celebrare con degli inni, inneggiare. երգերով գովել. ասպեր երգել. ինձիկներ ինչ գովի ֆիտիֆ, ինձիկներ օգտանել:

'Υμνολογία (ἡ) celebrazione, il cantare degli inni. երգերով գովելը, փառաբանութիւն. ինձիկներ ինչ գովի ֆիտիֆ, ինձիկներ օգտանելը:

'Υμνολόγος (ὁ, ἡ) encomiaste. գովաբանող. գովի ինձիչ, ինձիկներ օգտանող:

'Υμνοποιὸς (ὁ, ἡ) = 'Υμνοθέτης.

'Υμνοπολεύω. M. εύσω. καὶ

Digitized by Google

'Υμνοπολέω - ῶ. *M.* ήσω. = 'Υμνηπολέω.
'Υμνος (ὁ) inno. 2. lode, encomio. ὑμν, ωδῆ. 2. ψαλμὸς. ἐγκῶ. 2. ἄγκος.
'Υμνῳδέω - ῶ. *M.* ήσω. cantar degli inni. ωδῆν ὑμνῶν. ἐγκῶδεν οἰκωδῆ.
'Υμνῳδία (ἡ) canto d' inni. ὀρχήστρικὴ βῆσις, ωδῆν ὑμνῶδε. ἐγκῶδεν οἰκωδὴ.
'Υμνῳδὸς (ὁ, ἡ) cantatore d' inni. ωδῆν ὑμνῳδ, ὀρχήστρικὸς. ἐγκῶδεν οἰκωδὸς.
'Υνις ἡ 'Υννις - εως (ἡ) vomero. ἀκῶ - ωδῆν φιλῆῤῥ.
'Υοβοσκὸς (ὁ, ἡ) porcajo. ὑοφορικὸς. φοδῆν ὄφωδῆς.
'Υοβώτης - ου (ὁ) = τ. προηγ.
'Υοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) porcino. ὑοφῆ. ἐγκῶδεν.
'Υοπόλος (ὁ, ἡ) = 'Υοβοσκός.
'Υοσκυαμάω - ῶ. *M.* ήσω. delirare, vaneggiare. ψωωδῆσθῆ, ῥωδῆφωῤῥῶδῆ. ωδῆῤῥῶδῆ.
'Υοσκύαμος (ὁ) giusquiamo, fava porcina. (*Λατ.* alterum). ὑοφῆ ῥωδῆῤῥῶ (βῶωδῆ ωδῆ ῥωω φῶ ἐ). ἀβῆῤῥῶδῆ, φῶδῆ (φῆῤ ὄφῆ. ἐγκῶδεν οἰκωδῆ).
'Υοφορβεῖον (τὸ) porcile. ὑοφοδῆσθῆ. φοδῆωδῆ ὑωδῆῤ.
'Υοφόρβιον (τὸ) gregge di porci. ὑοφῆ ἔῆῤ. φοδῆωδῆ ὀῤῥῆωῤῥ.
'Υοφορβὸς (ὁ) = 'Υοβοσκός.
'Υπαγγέλλω. *M.* αγγελῶ. annunziare di nascosto. 2. tradire. φωῤῥωωῤῆῤῆ ωωῆ, ῥῶωῤῥῶδῆ. 2. ῥῶωδῆ. ἰῶῆῆ ὑωδῆῤ ὓῤῆ - φῆ. 2. ὑωῆῆῆῆῤῆ.
'Υπάγγελτος (ὁ, ἡ) tradito. ῥῶωδῆῤωδῆ. ὑωῆῆῆῆῤῆῤῆ.
'Υπαγκώνιον (τὸ) cuscino, origliere. ἑῆ - βῶδῆῆ ῥωῤῆ. (φοῆῤῆωῆ) ὑωφῆῆῆ.
'Υπαγορεύω - εως (ἡ) il suggerire, dettatura. βῆῆῆφωῤῥῶβῆῆ, ῆῤωῆῆῆῆ φῆῆῆ ωωῆῆ. ἰῆῆ, ῆῆφῆῆῆ ὑωῆῆῆῤῤῶωῆ.
'Υπαγορεύω. *M.* εύσω. suggerire. βῆῆῆῆῤῆ, ῆῤωῆῆῆῆ φῆῆῆ ωωῆ. ἰῆῆ ῆῆῆῆ, ῆῆφῆῆῆ ὑωῆῆῆῤῤῶωῆ.
'Υπάγω. *M.* άξω. sottomettere. 2. assoggettare. 3. accusare, convenire. 4. attirarsi, ingannare. 5. avanzarsi, andare, partire. ωωῆῆ φῶδῆ. 2. ἡφωωωῆ ῤῶδῆ, ῤῆφ ῆῆωῆ ωῤῆωῶδῆ. 3. ωῤῥωωωωῶδῆ, φωωωωωωῶ ἡωῶῆῆ. 4. ῥῤῶῆ ῤωῆῆῆ, ῥωωῆῆωφῶδῆ, ὑωῤῆῆ. 5. ωωωῆ ὑῤῥῶωῆ, φῶωῆ, ῤωῆῆ. ωῆῆῆῆ ῆφοῆῆ. 2. ῆῤῆῆ ῆῆῆῆῆ, ῆῆωῆῆ ῆῆῆῆῤῆῆ. 3. ῆῆῆῆ ῆῆῆῆ, ῆῆῆῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆῤῆῆ. 4. ῆῆῆῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆ, ῆῆῆῆ ῆῆῆῆ, ωῆῆῆῆῆ. 5. ῆῆῆῆ ῆῆῆῆ, ῆῆῆῆ. 6. = Προάγω.
'Υπαγωγεύς - έως (ὁ) conca da fango. 2. ponticello. ῆωῆῆῆῆ ωωῆῆ. 2. ὑωωῆῆῆ - φωῆῆῆ ῆῤῆῆῆ ὑῆῆῆῆῆ. ῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆ. 2. ῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆ.
'Υπαγωγὴ (ἡ) partenza, andata. 2. fuga. 3. inganno. ῆῆῆ, ῆῤῆῆωῆῆ. 2. φῆῆῆῆῆῆῆ. 3. ῆῆῆῤῆῆῆῆῆῆ. ωῆῆῆῆῆ, ῆῆῆῆ. 2. ῆῆῆ. 3. ωῆῆῆῆῆ, ῆῆῆῆῆῆῆῆ.
'Υπᾴδω. *M.* ᾴσομαι. cantare dopo un altro. (*Λατ.* succino). ῆῆῆῆ ῆῆ ῆῆῆῆῆ ῆῤῆ - φῆῆ. ῆῆῤῆῆῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆῆῆ.
'Υπαιθα, ἰπάῤ. obbliquamente. 2. avanti.
ῆῆῆῆῤῆῆῆ. 2. ῆῆῆῆῆ. ῆῆῆῆῆῆ. ῆῆῆ. 2. ῆῆῆῆῆῆῆ.
'Υπαιθριάζω. *M.* άσω. vivere a ciel sereno. ῆῆῆῆ ῆῆῆῆ ῆῆῆῆ ῆῆ ῆῆῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆ. ῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆῆῆ. ῆῆῆῆῆῆῆῆῆ.
'Υπαίθριος καὶ
"Υπαιθρος (ὁ, ἡ) che si trova a ciel sereno. 2. evidente. ῆῆῆῆ ῆῆῆῆ ῆῆῆῆ ῆῆ ῆῆῆῆῆῆῆ. 2. ῆῆῆῆῆῆῆῆῆ. ῆῆῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆῆῆῆῆ. 3. ῆῆῆῆῆῆῆ. ῆῆῆῆῆῆῆῆῆῆῆ.
'Υπαινίσσομαι (ττομαι). *M.* ίξομαι. dar a intendere alquanto oscuramente. ῆῆῆ ῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆῆῆῆῆ, ῆῆῆῆῆῆῆ ῆῆ ῆῆῆῆῆῆῆῆῆ. ῆῆῆ ῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆῆῆῆῆ. ῆῆῆῆῆῆῆῆῆῆ.
'Υπαίτιος (ὁ, ἡ) delinquente, complice. ῆῆῆῆῆῆῆῆ, ῆῆῆῆῆῆῆῆῆ. ῆῆῆῆῆῆῆῆῆῆῆ. ῆῆῆῆῆῆῆῆῆῆῆ ῆῆῆῆῆῆῆῆῆῆῆ.
'Υπακοὴ (ἡ) ubbidienza. ῆῆῆῆῆῆῆῆῆῆῆ

Ὑπάντησις - εως (ἡ) incontro. գիմաւորութիւն · իրարանցում :
Ὑπαντρος (ὁ, ἡ) fatto in forma di spelonca. քարանձաւի ձեւով շինուած . ճանապարհին հանդիպած խոչընդոտ :
Ὑπαπειμι. M. εἰμι. καὶ
Ὑπαπίρχομαι. M. ελεύσομαι. partire di nascosto. գաղտուկ չուել . կեղծ առանձնանալ :
Ὑπαποκρύπτω. M. κρύψω. nascondere al di sotto. ծածկը պահել . ալիքնս կեղծանալ :
Ὑπαρ (τὸ) (ἄκλ.) visione vera. հշմարիտ տեսիլ . ասհկ բան՝ տեսք :
Ὑπαργμα (τὸ) sostanza. գոյացութիւն . ըրե . կարելի :
Ὑπάργυρος (ὁ, ἡ) che contiene dell' argento. արծաթի պարունակ . կերպասանուն . բաղկեղէն . (οὐσ) Ὑπάργυρον (τὸ) cinnamomo. կերասանուն . բաղկեղէն :
Ὑπαρκτικὸς - ή - όν. sostantivo. գոյացական , գոյական . գոյական , ըրե :
Ὑπαρκτος - ή - όν. esistente, sussistente. գոյացար . կար ունե , ըրե ունե :
Ὑπαρξις - εως (ἡ) esistenza, sussistenza. 2. averi, beni, sostanze. գոյութիւն , գոյացութիւն . 2. իրեղէն , գոյք . կարելի . վիճակ . 2. հաղ . ունելի :
Ὑπαρχὴ (ἡ) principio, origine. սկիզբ . եղելիկ , պատճառ , իշխ , առ :
Ὑπαρχία (ἡ) iparchia, la dignità del luogotenente, luogotenenza. տեղապահութիւն . կեղծանանի , փոխանորդութիւն , փոխ ֆառելի :
Ὑπαρχος (ὁ, ἡ) iparco, luogotenente. տեղապահ . կեղծ , փոխանորդ , փոխ :
Ὑπάρχω. M. ἀρξω. cominciare il primo. 2. esistere, sussistere. 3. esser presente. պիտի առաջ սկսիլ . 2. գոյանալ , եղեր առկայանալ . 3. առաջինը ըլլալ . իշ եղելիկ պատճառ . 2. կար ունե , փաստ . 3. հաստատուն պատճառ :
Ὑπασπίδια, ἐπίῤῥ. sotto lo scudo. վահանին տակը . փոքրածը ալիքնս :
Ὑπασπίζω. M. ίσω. esser sotto lo scudo di qualcuno. 2. esser lo scudiere di qualcuno. մէկի մը վահանին տակը գտնուիլ . 2. մէկի մը վահանակիրը կենալ կերը ըլլալ . պէտքին փոքրածը ալիքնս . պատճառ . 2. պէտքին սկսիցուրը ունե :
Ὑπασπιστὴρ × ὰστὶ —
Ὑπασπιστης - οῦ (ὁ) che porta uno scudo, scudiere. 2. difensore. վահան կրող , զինակիր . 2. պատճառ . փոքրածն հանդիպ , սկսիցուր . 2. հիմնիչին , փոխանորդ , օգնական :
Ὑπατεία (ἡ) consolato. հիւպատոսութիւն , քաղհնապետութիւն . փոխանորդութիւն :
Ὑπατεύω. M. εύσω. esser console. քաղհնապետ ըլլալ . փոխանորդ ունե :
Ὑπατη (ἡ) = Ὑπατος.
Ὑπατικὸς - ή - όν καὶ
Ὑπάτιος - α - ον. consolare, di console. հիւպատոսական . փոխանորդական հատուած :
Ὑπατος - η - ον. sommo, supremo. գերագոյն , վերագոյն . կեղ նիմիկ , ալիք , երդիք . (οὐσ.) Ὑπατος (ὁ) console. հիւպատոս , քաղհնապետ . փոխանորդ . Ὑπάτη (ἐν. χορδή.) l'ultima corda d'un instrumento che ha il suono grave. նուագարանին հնամաղ ձայն ունեցող վերջին լարը . լուսնկեր փոքրածն սկսիցուր ունե :
Ὑπαυγάζω. M. άσω. cominciar a schiarire. փայլիլ՝ լուսնալ սկսիլ . փոքրանալ՝ ըլլալ պատճառ :
Ὑπαυχένιον (τὸ) capezzale. գլխոյ բարձ . պատ երեսքը :
Ὑπέγγυος (ὁ, ἡ) responsabile. երաշխաւոր . ենթիկ : — γύως , ἐπίῤῥ.
Ὑπεγχέω. M. χεύσω. versare poco a poco. քիչ քիչ թափել . ալար ալար տեսնել :
Ὑπείκω. M. εἴξω. ritirarsi. 2. cedere. 3. ubbidire. ետ քաշուիլ . 2. տեղի տալ . 3. հնազանդիլ . կերէ կերենել . 2. երբ կերենել . 3. փոքրիկ օրէնք :
Ὑπειμι. M. ίσομαι. esser al di sotto. 2. nascondersi. տակը ըլլալ . 2. պահըռուիլ . ալիքնս օրէնք . 2. կեղծանանի :
Ὑπείσειμι. M. εἰμι. καὶ
Ὑπεισέρχομαι. M. ελεύσομαι. insinuarsi. սպրդիլ , սողոսկիլ . սկսիլիկ կերենել , սօթափանիլ :
Ὑπεκβαίνω. M. βήσομαι. uscire di sotto. տակէն ելլել . ալիքնս կերենել :
Ὑπεκβάλλω. M. βαλῶ. cacciare, cavare fuori pian piano. կամաց կամաց գուրս վռնտել՝ հանել . կամաց կամաց գուրս վռնտել՝ կերենել :
Ὑπεκδιδράσκω. M. δράσομαι, sotterfuggere. խուսափիլ , գաղտուկ փախչիլ . սկսիլիկ կերենել , կեղծ փոխել :
Ὑπεκδύνω. M. δύσω. spogliare di nascosto. գաղտուկ մերկացընել . կեղծ օգնել :
Ὑπέκκαυμα (τὸ) incentivo. առիթ , գրգիռ . սկսիլ , քաջերել :
Ὑπεκκομίζω. M. ίσω portare fuori di soppiatto. գաղտուկ գուրս կրել . կեղծ տալ բաշերել :
Ὑπεκπροφεύγω. M. φεύξομαι. scappare. ազատիլ , պրծիլ . կեղծ կերենել բաղկեղէն , սկսիլիկ :
Ὑπεκρέω M. ρυήσομαι. scorrere pian piano, poco a poco. կամաց կամաց՝ քիչ քիչ վազիլ . կամաց կամաց՝ ալար ալար սահիլ :
Ὑπεκτίθημι. M. εκθήσω. trasportare in un luogo sicuro. ապահով տեղ մը կրել . կեղծ տեղ հանել բաշերել :
Ὑπεκτρέχω. M. εκδραμοῦμαι. evitare. խուսափիլ , խուսափիլ . սօթափանիլ , սկսիլիկ :
Ὑπεκφέρω. M. εξοίσω. portare fuori, cavare pian piano. 2. temporeggiare. 3. sottrarre. կամաց կամաց գուրս տանիլ՝ հանել . 2. ալանձնալ , յապաղիլ . 3. առնել հանել , ազատել . կերենել կերենել տալ երեսքը կերերիկ , ըրե տալ . 2. կերերիկ . 3. ալիքնս ըրե տալ , խաբել տալ :
Ὑπεκφεύγω. M. φεύξομαι. scappare, evitare. խուսափիլ , ձողոսկիլ , պրծիլ . սկսիլիկ , սօթափանիլ :
Ὑπελαύνω. M. ελάσω ἤ ελῶ. passar vicino a cavallo. 2. spingere, menar avanti il cavallo od il cocchio. ձիով մօտէն անցնիլ . 2. ձին կամ կառքը առաջ քշել .

Digitized by Google

ωβ իւն խոբնիցան ինչին։ 2. ωβը խոբոր արտաչը իւերի վրան։

'Υπεμφαίνω. M. φανῶ. mostrare oscuramente. մթնիկ յուղնիլ. խոռնիլէ ինծուիրգիս։ Ιδε καὶ 'Υπαινίττομαι.

'Υπεναντίος (ὁ, ἡ) opposto, contrario, avversario, nemico. հակառակ, ընդդիմակաց, թշնամի. ղէշ, խոչ, տխրին։ — τίως, ἐπίρ.

'Υπεναντίωσις - εως (ἡ) contrarietà. ընդդիմութիւն. ղէշութէ։

'Υπενδίδωμι. M. ενδώσω. cedere, ritirarsi poco a poco. քիչ քիչ տեղ տալ. ետ քաշուիլ. տըտ տըտ ներ վերտիս՝ ինչ նիչնիլ։

'Υπένδυμα (τὸ) καὶ

'Υπενδύτης - ου (ὁ) camicia. շապիկ. ինօճ լինիլ։

'Υπεννοέω - ῶ. M. ήσω. meditare frà se stesso. ինքնին մտածիլ. սիտիլիքինին տիւղանիտիս՝ մտածիլ։

'Υπεξάγω. M. ξάξω. sottrarre. տակէն հանել, վերցնիլ, տղատիլ. ալըտան ղեփուիլ, փուղըրիլ, փոխրինիլ։

'Υπεξαγωγή (ἡ) sottrazione. բացթողութիւն, տակէն հանելը. ալըտան ղեփուիլը, փուղըրիլը։

'Υπεξαίρεσις - εως (ἡ) = τ. προηγ.

'Υπεξαιρέω - ῶ. M. ήσω. sottrare, togliere di nascosto. տակէն հանել, գաղտուկ վերցնել. ալըտան ղեփուիլ, ինչը փուղըրիլ։

'Υπεξαναδύομαι. M. ύσομαι. sortir fuori all' improvviso. ինկէն ի ինչ գուբս ելլիլ. ալիս ըֆին գալը ալըտիլ։

'Υπεξανίσταμαι. M. αναστήσομαι. = 'Υπανίσταμαι.

'Υπέξειμι. M. ειμι. = 'Υπεξέρχομαι.

'Υπεξερύω. M. ύσω. sottrarre. տակէն քաշել հանել. ալըտան չեփիլ ղեփուիլ։

'Υπεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. evadere, scappare. ճողարիլ, պրծիլ, խուսիլ. փախչիլ, ասլաղիլ։

'Υπεξέχω (παρτ. 'Υπεξέσχον καὶ πλέον οὔ.) sotterfugere. խուսափիլ. փախչիլ։

'Υπεξηγητικὸς - ή - όν. esplicativo. ինքնահան, ինքնաբացատ. ինքնէրէ։

'Υπεξίσταμαι. M. στήσομαι. evitare, scansare. խուրչիլ, խուսիլ. ասլաղիլ, փախչիլ։

'Υπέρ, πρόθ. (μετὰ γεν). sopra, sù, al di sopra. 2. per difesa, a favore. 3. per. 4. in vece. վրան, ի վեր քան. 2. պաշտպանելու համար, ի պաշտպանութիւն, առ. 3. վրան, համար. 4. տեղը, փոխանակ. խոփրէ, նօխրը. 2. ֆօռաճէ իչին, ճիմնիցին. 3. իչին. 4. ինէրին. (μετὰ αὐτ.) oltre, al di là, al di sopra. 2. più. ի վեր քան, գեր քան, անդր քան. 2. աւելի նւա. ասլըը, նօխ, իչնէրէ. 2. վերև։

'Υπεράγαθος (ὁ, ἡ) buono all' eccesso, ottimo. չափէ գուբս ազէկ, անհնազանդ. հաճելի ասլըը ալ, վեր նչի։

'Υπεραγαθότης (ἡ) boutà eccessiva. չափէ գուբս ազէկութիւն. ինքնի նչիլ։

'Υπεράγαν, ἐπίρ. eccesivamente. չափէ գուբս հաճելի ասլըը, ինքնի։

'Υπερασπαίω - ῶ. M. ήσω. amare eccessivamente. չափէ գուբս սիրիլ. հաճելի ասլըը սիրիլ։

'Υπεραγοντως, ἐπίρ, (ρτχ.) = 'Υπερβαλλόντως.

'Υπεραγορεύω. M. εύσω. parlare in difesa di . . . մէկի մը պաշտպանութիւնը հաճար խոսիլ. պերէնին վիճաբանին ասլաղից՝ ինչ նիչնիլ։

'Υπεράγω. M. άξω. superare, prevalere. յաղթիլ, գերազանցիլ. խոչ ալիլ, ասլիլ ալիլ։

'Υπεραγωνίζομαι. M. ίσομαι. combattere in favore di... difendere. մէկը պաշտպանելու համար կռուիլ, պաշտպանիլ. հիմնիցին տիւղանիլ, հիմնիցի նիչնիլ։

'Υπεραθλέω - ῶ. M. ήσω. lottare in difesa di ... պաշտպանելու համար կռուիլ ըմբշամարտիլ. հիմնիցին կռուիլ։

'Υπεραινετὸς - ή - όν. lodevolissimo. շատ գովելի. լուի կերեն շնորհք։

'Υπεραίρω. M. αρῶ. innalzare. վեր վերցնել. խօրտը ֆռըրցնիլ. (ἐλλ.) eccellere, superare. յաղթիլ. գերազանցիլ. խոչ ալիլ, ասլիլ ալիլ։ (μσ.) insuperbirsi. հպարտանալ. մուչտանիլ։

'Υπέραισχρος (ὁ, ἡ) turpissimo. խիստ գարշ, անհնազանդ. ըսչի մուչտու, պէտ։

'Υπεραιωρίω - ῶ. M. ήσω. appendere. կախել. տանիլ։ (μσ. ἡ πθ.) stare in un luogo alto, restar sospeso. բարձր տեղ մը կենալ, վերտիտ՝ կասլած մնալ. նչիկ պիր հաճելի ասլըը գտնիլ, տանիլ ֆռըրնիլ։

'Υπέρακμος (ὁ, ἡ) decadato nell' età, che passò il vigore dell' età. տարիքը առած. առուգութիւնը անցած. խալըը տէլ. ինձնիլ ալիլ ալիլին ինչին։

'Υπεραπράτως, ἐπίρ. con troppa intemperanza. չափէ գուբս անժամանակ ինալ. ինքնի օրանըլըէ՝ ինիւռըըլըէ խլի։

'Υπερακριβῆς - οῦ (ὁ) all' ecceseo accurato, scrupolosissimo. չափէ գուբս ճշդութիւն ընող, խիստ զգուշաւոր. ինքնի ինէսլիք ալիլ, ըսչի ճոթիցիլ։

'Υπερακρίζω. M. ίσω. sormontare, sorpassare. վրայէն անցնիլ, անցնիլ երթալ. խօրտանին ինչին, ալիլ։

'Υπεραλγέω - ῶ. M. ήσω. dolersi grandemente. խիստ ցաւիլ. ըսչի ճէլնիլ։

'Υπεράλλομαι. M. αλοῦμαι. saltare al di là. մէկալ կին ցատկիլ. ասլըը ասլըֆա։

'Υπεραναίσχυντος (ὁ, ἡ) impudentissimo. շատ անամօթ. ըսչի ասլըը խօխպին։

'Υπερανίχω. M. ίξω. = 'Υπέρκυμαι.

'Υπεράνθρωπος (ὁ, ἡ) sovrumano. գերբնական, մարդկայինի բնութենէն վեր եղող. հրեշտակի նման ինալ ալիլ։

'Υπερανίσταμαι. M. αναστήσομαι. elevarsi al di sopra, eccellere. վրան հանիլ, գերազանցիլ, գերակայ ըլլալ. ինչէրէն ըսչիլ, խոչ ալիլ, ըսչիլ նիչնիլ։

'Υπεράνω, ἐπίρ. al di sopra. աւելի վեր. վրան. գոհ նօխրը, ասլըը, ինչէրէն։

'Υπεράνωθεν, ἐπίρ. di sopra. վերէն, վրայէն. նօխրտան, ինչէրէն։

Digitized by Google

Ὑπεραποθνήσκω. *M.* θανεῖσθαι. morire per... մեռի մը համար մեռնիլ. պիտի իւրքն եօրէ։

Ὑπεραποχρώντως, ἐπίῤ. più di quel che occorre, all' eccesso. պէտք եղածէն աւելի, չափէ դուրս. խիստ եօժան ձեւով, խիստ։

Ὑπεραρίσκω. *M.* αρέσω. piacere grandemente. շատ հաճոյ ըլլալ. հաւնըլիլ. զոյն հաճոյս օրմէ՝ պիտի հաւնիմ։

Ὑπεράριθμος (ὁ, ἡ) soprannumerario. հաշուէն ԹԻՒէն աւելի. հնոպտան՝ աշխատան վրայ։

Ὑπέραρσις - εως (ἡ) elevazione. 2. preeminenza. վեր վերցընելը. 2. գերակայութիւն. խոյանը ֆուշտրմաց. 2. ընկերը, խոպանչի։

Ὑπερασθενής - έος (ὁ, ἡ) assai debole. խիստ ամօր՝ վատառոյժ. պիտի պիտի։

Ὑπεραπάζομαι. *M.* ἀσομαι. abbracciare, salutare teneramente. գարկանդք գրկել բարեւել. լիոյիս հանգոյնի իւր ֆամաթլամի՝ ուլմ՝ ՀԻՐԻՍ։

Ὑπερασπίζω. *M.* ίσω. tenere sotto lo scudo, coprire collo scudo. 2. difendere, proteggere. վահանին տակը բռնել, վահանով գոցել. 2. պատպանել, ՓԱԽ ԸՆԼԼ. ֆալխանըն ալըլնա ԲԱՀԻՄ, ֆալ ֆանը իւր եօրինի. 2. հիմնիլ կրնի, ֆօրմանա։

Ὑπερασπισμός (ὁ) difesa, protezione. պատպանութիւն, հովանաւորութիւն. հիմնիլ։

Ὑπερασπιστὴρ × ἀντὶ

Ὑπερασπιστης - οῦ (ὁ) difensore, protettore. պատպան. հիմնիլի, պրօ։

Ὑπερασπίστρια (ἡ) θηλ. τ. προηγ.

Ὑπεραστράπτω. *M.* ψω. folgoreggiare troppo. խիստ փայլատակիլ. շատ իւրըրմամբ, ֆուրմամբ։

Ὑπεραυγάζω. *M.* άσω. brillare grandemente. շատ շատ՝ փայլիլ. պիտի լիոյիս վերի՝ ֆուրմամբ։

Ὑπεραυγὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὑπέρλαμπρος.

Ὑπερανξάνω. *M.* αυξήσω. crescere oltre misura. չափէ դուրս մեծնալ՝ անկէ. հոգիին աշէրէ պիւյիմիի՝ արիմաք։

Ὑπεραύξησις - εως (ἡ) crescimento eccessivo. չափէ դուրս մեծնալը՝ անկէ. հոգիին աշէրէ պիւյիմի՝ արիմա։

Ὑπερανχέω - ῶ. *M.* ήσω. millantarsi grandemente. խիստ պարծենալ. պիտի պրօպրլինի՝ ֆոպրամբ՝ եօյնանի։

Ὑπεραυχής - έος καὶ

Ὑπέραυχος (ὁ, ἡ) gran millantatore. խիստ պարծենօղ. պիտի պրօպրլինին։

Ὑπεραχθής - έος (ὁ, ἡ) troppo caricato. խիստ բեռնաւորուած. պիտի ԻՒՐԼԻ։

Ὑπερβαίνω. *M.* βήσομαι. sormontare, sorpassare. 2. eccellere, prevalere, superare. վրանէն անցնիլ. 2. վրայ ելլել, գերազանցել, յաղթիլ. ալմաք, ֆոպրանին ԼԻՆԻՄ. 2. ֆոպ օլմաք, պալխի ՆԻՆԻՄ, ԼԻՆԻՄ, ալ ՆԻՄԻՄ. 3. = Παραβαίνω.

Ὑπερβαλλόντως, ἐπίῤ. oltre misura, oltre modo. 2. eccellentemente. չափէ դուրս, յանքսիմ. 2. գերազանցաբար. հոգիին աշէրէ, ֆալխանին վրայ։ 2. ֆոպրանիլի ԻՒՐ, ֆոպ օլմաք։

Ὑπερβάλλω. *M.* βαλῶ. gettare al di là. 2. superare, oltrapassare. 3. eccellere. 4. eccedere. անկէ դին նետել. 2. յաղթել, անցնիլ. 3. գերազանցիլ. 4. չափը անցնիլ, սարսապտմամբ ԸՆԼԼ. աշէրէ պիւյիմի. 2. ԼԻՆԻՄԻ, ալ ՆԻՄԻՄ, ԼԻՆԻՄ, ալմաք. 3. պալխի ՆԻՄԻՄ, ֆոպ օլմաք. 4. ֆալխանին ալմաք, հաւնըն ալմաք։

Ὑπερβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) troppo pesante. խիստ ծանր. պիտի ալըր։

Ὑπερβασία καὶ

Ὑπέρβασις - εως (ἡ) trasgressione. պատաւիրանազանցութիւն. ՓԱՓԱԳԱՆ, ՓԱՓԱԳԻ։

Ὑπερβατὸς - ὴ - όν. che si può sormontare. 2. eccedente. վրայէն անցնելի կրցող. 2. սարսապտմամբ, չափը անցնող. ալըլուիլիր, ԼԻՆԻԼԻՐ. 2. ՓՓԻՔ, հոգիին աշէրէ պիւյիմ՝ ալ. — βατὸν (τὸ) iperbato (figura rettorica). պատաւիրութիւն (ճարտասանական ձեւ մի է). ՓՓԻՔ ԼԻՆԻՄ (չնորհ ԻՒՐ ԻՒՐԻՄ)։

Ὑπερβιβάζω. *M.* άσω. trasportare. անկէ դին՝ ուրիշ տեղ տանիլ. ԻՒՐԻՒՐ՝ ալ ԻՒՐԻ ԼԻՒՐԻՒՐԻՄ։

Ὑπερβολὴ (ἡ) eccesso, iperbola, esagerazione. չափազանցութիւն, գերազանցութիւն. փոպուլլը, ԸՐԻՄ, օֆուրմա։

Ὑπερβολικὸς - ὴ - όν. iperbolico, esagerativo. չափազանցական, գերազանց. փոպուլԼԻՔ, օֆուրմաճու։

Ὑπερβολικῶς, ἐπίῤ. iperbolicamente, con esagerazione. չափազանցութեամբ, գերազանցութեամբ. փոպուլլը ԻՒՐ, օֆուրմամբ։

Ὑπερβόρειος καὶ Ὑπερβόρεος (ὁ, ἡ) che si trova o abita al di là del settentrione. հիւսիսակողմէն անդին գտնուող կամ բնակող. լիմանին ԻՒՐԻՒՐԻ պոլտանան ԻՒՐԻՍ ապին օլան։

Ὑπερβρύω. *M.* βρύσω. abbondare all' eccesso. չափէ դուրս առատ ԸՐԼԼ. ԻՒՐԻՒՐ պոլ պտի օլմաք։

Ὑπεργαζόμαι. *M.* άσομαι. lavorare di nascosto, concertare. 2. servire. գաղտուկ գործել, ԴԻՒՐԼԼ. 2. ծառայել. ԻՒՐԼԻՔ ԸԼԼԻՒՐԻ, ՆԻՒՐԻՄ՝ ֆոպրամբ. 2. ԻՒՐԻՒՐԻ ԼԻՒՐԻՒՐԻ։

Ὑπέργειος (ὁ, ἡ) che è sulla terra. երկրիս վրայ եղող. ԻՒՐ ԻՒԼԻՐԻՒՐ օլան։

Ὑπεργεμίζω. *M.* ίσω. empiere all' eccesso. չափէ դուրս ԼԻՑՔՆԼ. ԻՒԼԼԻՒՐԻՆ ԱԸԼԸՐԸ ՓՈԼՈՒՐՄԱՔ։

Ὑπεργέμω. (*X. M.*) esser ripieno. ԼԻՑ ԼԻՑՆԱՆ ԸՐԼԼ. ՓՈՂ ՓՈԼՈ օլմաք։

Ὑπέργηρος ἡ (ὀρθτρ. Ἀττ.) Ὑπέργηρως (ὁ, ἡ) decrepito. զառամեալ, խիստ ծեր. ԷՒՐ ԻՒՐԻՒՐ։

Ὑπερδεής - έος (ὁ, ἡ) che non teme niente, intrepido. անկէ մը չվախցող, աներկիւղ. հիչ ալր ԼԻՒՐԻՒՐ ֆօրմայան, ՓԱՍԱՐԻԼԻ։

Ὑπερδέξιος (ὁ, ἡ) (luogo) adatto a far qualche cosa. բան մը ընելու յարմար (տեղ). պիր ԼԻՒ ԸՆԵԼՈՒ ՓԱՆԱՒԱԿԻԼԻ (ՅԱՒԼ)։

Ὑπερδικέω - ῶ. *M.* ήσω. difendere la cau-

Digitized by Google

φοῦ, σκῶμμα· ὑβρι στικὸν, καὶ βωμολοχικόν· 2. φαγᾶς, βωμολόχος. (οὐσ.) trota (pesce noto). ἐκτρέπομαι (ἀπὸ τῆς ὁδοῦ). παρεκτρέπομαι.

Τρῶμα (τὸ) *Ἰων. ἀντὶ Τραῦμα.*

Τρωματίζω. Μ. ίσω, Ἰων. ἀντὶ Τραυματίζω.

Τρωξ - τρωγὸς (ὁ) = *Τρώκτης.* (*ἰδιωτ.*) gorgoglione, tonchio. κρότος, ἦχος, ἀρτόκοπος ἄρτος· φωνῆεν ὑγρόν, ψιλὸν σῆμα.

Τρωξίμος (ὁ, ἡ) commestibile. ἐδώδιμος· ἐνηδύφωνος.

Τρωξις - εως (ἡ) l'azione di mangiare, di rodere. ἔδωδις, κρότος· ἦχος, ψόφος.

Τρωπάω - ῶ. Μ. ήσω. × *ἀντὶ Τρέπω.*

Τρῶσις - εως (ἡ) ferita, ferimento. (*Λατ.* vulneratio). βέλος, ἕλκος, ἑλκωτὸν· ἕλκος, ἐπιβλητικόν.

Τρωσμὸς (ὁ) *Ἰων. ἀντὶ Τρῶσις.*

Τρωτὸς - ὴ - όν. suscettibile di ferita. εὐπαραπόδεκτος τραύματος· ἐπιδεκτικός.

Τυ Δ. ἀντὶ Σύ.

Τυγχάνω. Μ. τεύξομαι. trovare o trovarsi, capitare, incontrare per caso. 2. ottenere lo scopo, riuscire, godere. 3. essere. 4. avvenire, accadere. φαίνομαι ἐμοὶ φαίνεσθαι, ἁρμόζει, δίκαιόν ἐστί μοι πρᾶσσειν· 2. πραγματεύομαι ἁλιεύω, ἁλιεύομαι, ἰχθυεύω· 3. ὑπάρχω· 4. ἁρμόζομαι, πρόσφορος εἶναι. πρόσφορος ἁρμοδίως ἔχειν, ἀναγκαῖος, ἀναγκαίως ἔχων ἡμῖν ἔστιν· 2. ἀδιάφθορος ἐστὶ, ἀκριβὴς ἐστὶ, ὀρθῶς ἔχει· 3. οἶδε· 4. ἐπιτήδειός ἐστι, τυγχάνει ὑπάρχων.

Τυιδίζω. Μ. ίσω. scarpellare. ξυστὸν κοπίδι· ξέω λιθάδι.

Τύκος (ὁ) scarpello. ξυστὸν κοπίδιον· ξέω λιθοτομικὸν ἐργαλεῖον.

Τύλη (ἡ) = *Τύλος.* (*ἰδιωτ.*) gobba. 2. coltrice. 3. basto. σαγμάτιον σαγῆς· 2. φλοιοπλεκὲς σαγήνης· 3. ἁμαξεία, ἁρμάτιον, ἁρματεία· 2. ἐπιβολὴ σκεπαστὸν, ἐπιβλητικόν· 3. ὀθόνη.

Τυλίσσω. Μ. ίξω. inviluppare, aggomitolare. 2. incurvare. εἰλίττω, κάμπτω, κυρτόω· 2. ἐπιβάλλω· σπείρω, ἐπιπεπλεγμένως· 2. ἐγκυρτόω.

Τύλος (ὁ) callo. σκληρὸν ἔντερον· ἐπιδερμὶς· 2. callosità. σκληρία, σκληρότης· 2. ἐπιδερμὶς, ἐπιδερμάτιον· 3. ὄνυξ.

Τυλόω - ῶ. Μ. ώσω. render calloso. σκληρὸν ποιῶ, σκληρύνω· ἐπιδερμίζω.

Τυλώδης - εος (ὁ, ἡ) calloso. σκληρός, σκληρώδης· ἐπιδερμικός.

Τύλωσις - εως (ἡ) incallimento. σκλήρυνσις· ἐπιδερμίδωσις.

Τυλωτὸς - η - όν. calloso. σκληρός, σκληρώδης· ἐπιδερμικός.

Τυμβεῖος - α - ον. sepolcrale. ἐπιτυμβίδιος, ἐπιτάφιος· ἐπιτυμβιακὸς, ἐπιτάφιος.

Τύμβευμα (τὸ) cadavere. ψόφος· λεῖψανον. 2. = *Τύμβος.*

Τυμβεύω. Μ εύσω. seppellire. θάπτω· κηδεύω, τάφῳ κρύπτω.

Τυμβίον (τὸ) *ὑπερ. τοῦ*

Τύμβος (ὁ) tomba, sepolcro. σωρὸς, ἐπιτύμβιον· ἐπιτάφιος, ἐπιτύμβιος.

Τυμβωρυχέω - ῶ. Μ. ήσω. scavare i sepolcri. ἐπιτυμβιοκλοπῶ, ἐπιτυμβιοκλοπέω· ἐπιτυμβιοκλοπῶ.

Τυμβωρυχία (ἡ) τὸ *οὐσ. τ. πρωτ.*

Τυμβώρυχος (ὁ, ἡ) scavatore de' sepolcri, spogliatore de' morti. ἐπιτυμβιοκλόπος, ἐπιτυμβιοκλόπος· ἐπιτυμβιοκλόπος· ἐπιτυμβιοκλόπος.

Τυμπανίζω. Μ. ίσω. suonare il tamburo. 2. bastonare. βαρβαρικὸν κρουστὸν· 2. ῥάβδος, ξύλον· κρούω τύμπανον· 2. κρούω, ῥαβδίζω· ξυλεύω.

Τυμπάνιον (τὸ) *ὑπερ. τ. Τύμπανον.*

Τυμπανισμὸς (ὁ) il suonare il tamburo. 2. bastonata. βαρβαρικὸν κρουστόν· 2. ῥάβδος. κρούω τύμπανον· 2. κρουσμὸς, ῥαβδισμός.

Τυμπανιστὴς - οῦ (ὁ) tamburino. βαρβαρικοκρουστὴς· κρουστικός.

Τύμπανον (τὸ) tamburo. 2. bastone, palo (pei malfattori). βαρβαρικὸν κρουστόν· 2. κρουστὸν, ῥάβδος (ξύλον παρὰ τῶν κακούργων ἁπτόμενον)· βασανιστήριον ξύλον· 2. κάβδος, ξυλεῖον (βασανιστήριον ξύλον).

Τυμπανοφορίομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. portare il tamburo. βαρβαρικὸν κρουστὸν φορῶ· βαστάζομαι.

Τύντλος (ὁ) loto. ῥυπαρὸν· ῥυπαρία, ῥύπος· (*μτφρ.*) = *Τύρβη.*

Τυπας - άδος (ἡ) martello. σφῦρα· ξυλόπους.

Τυπετὸς (ὁ) il percuotersi il petto. (*Λατ.* planctus). κοπετὸς στηθῶν, δόκησις· ὑποκόπτω ξύρον, στηθοκοπῶ.

Τυπὴ (ἡ) colpo, ferita. ἔκτυπωσις, ἕλκος· ξύρωσις, ἕκτυπον.

Τυπικὸς - ὴ - όν. figurato, simbolico. ἐκτυπωτικὸς, συμβολικὸς· ῥητῶς· ἐπίτηδες· — *ικῶς, ἐπίτηδες.*

Τυπὶς - ίδος (ἡ) = *Τυπάς.*

Τύπος (ὁ) colpo. 2. marca, segno, stampa. 3. impronto. 4. vestigia. 5. immagine, effigie. 6. forma. 7. modello. 8. simbolo, allegoria. ἔκτυπωσις· 2. ἴχνος, ἴχνισμα, σῆμα· 3. ἔκτυπον (γράμμα)· 4. ἴχνος, ἰχνίδιον· 5. σφραγὶς· 6. φραγμὸς· 7. ὀρθὸν ἴχνος, ὑπόδειγμα, σύμβολον· 8. ἐκτυπούμενον ἴχνος, συμβολικὸν ἐκτύπωμα· ξύρωσις· 2. ἔκτυπον, φραγὶς, σφραγὶς· 3. ἔκτυπος· 4. ἴχνος· 5. σῆμα, σύμβολον· 6. ξύρωσις· 2. ἔκτυπον· 7. ἐκτυπωτὴς, ἐκτυπωτικὸς· 8. ἐκτυπωτικὸν ἴχνος, συμβολικὸν ἐκτύπωμα· ξύρωσις· 2. ἔκτυπον, φραγὶς, σφραγὶς· 3. ἔκτυπος· 4. ἴχνος· 5. σῆμα, σύμβολον· 6. ξύρωσις· 7. ἐκτυπωτὴς, σφραγὶ

nia. բռնակալութիւն փափաքիլ. ցիպոպրելի հարբելի լինիլ։

Τυραννίζω. M. ίσω. esser tiranno. բռնաւոր ըլլալ. ցիպոպր ըլնիլ։

Τυραννικὸς - ή - όν. tirannico. բռնաւորական, խժական. զոլի, ցիպոպրի։

Τυραννικῶς, ἐπίῤῥ. tirannicamente. բռնաւորաբար, խիստ-խժաբար. զոլիին։

Τυραννὶς - ίδος (ἡ) tirannide, tirannia. բռնակալութիւն, բռնաւորութիւն. զոլի, ցիպոպրելիք։

Τυραννοκτονέω - ῶ. M. ήσω. uccidere un tiranno. բռնակալ մը սպաննել. մէկ ցիպոպր խոյխրդել։

Τυραννοκτονία (ἡ) tirannicidio. բռնաւոր մը սպաննելը. զոլասպանութիւն խոյխրդիք։

Τυραννοκτόνος (ὁ, ἡ) tirannicida. բռնաւոր մը սպաննող. զոլասպան խոյխրդիչ։

Τυραννοποιὸς (ὁ, ἡ) che rende tiranno. բռնաւոր ընող. ցիպոպր խոփն։

Τύραννος (ὁ, ἡ) tiranno. բռնակալ, բռնաւոր. զոլա, ցիպոպր։

Τυραννοφόνος (ὁ, ἡ) = Τυραννοκτόνος.

Τυραννόφρων - ονος, (ὁ, ἡ) che ha de' sentimenti tirannici. բռնաւորական հոգի՝ սիրտ՝ միտք ունեցող. ցիպոպր խոլոլիչ՝ խիստիչ՝ ֆիւրերիչ։

Τυρβάζω. M. άσω. far del tumulto, tumultuare. խռովիլ, ազմիլ, վրդովիլ. աւրիւրի՝ հնչիւնի՝ խիւխ։

Τύρβη (ἡ) tumulto, scompiglio. ազմուկ, ազատակ, խռովութիւն, չվոխռութիւն. հնչիւն, ևրևրիք, աւրիւրիւր, խռիւխռիւր։

Τυρεία (ἡ) = Τύρευσις.

Τύρευμα (τὸ) cascio. պանիր. ֆեյնէր։

Τύρευσις - εως (ἡ) coagulazione di latte, confezione di formaggio. կաթի մակարդելը, պանիր շինելը. սիրի հայթ խառնուելէ, ֆեյնէր խափաբ։

Τυρεύω. M. εύσω. καὶ

Τυρέω - ῶ. M. ήσω. fare del formaggio. պանիր շինել. ֆեյնէր խափաք։

Τυρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Τυρίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Τυρός.

Τυροκομεῖον (τὸ) cascina. պանրանոց. ֆեյնէրանի։

Τυροκομέω - ῶ. M. ήσω. far del formaggio. պանիր շինել. ֆեյնէր խափաք։

Τυροποιέω - ῶ. M. ήσω. far del formaggio. պանիր շինել. ֆեյնէր խափաք։

Τυροποιία (ἡ) = Τυρεία.

Τυροπωλέω - ῶ. M. ήσω. vender del formaggio. պանիր ծախել. ֆեյնէր սաթմաք։

Τυροπώλης - ου (ὁ) formaggiajo. պանիր ծախող. ֆեյնէրճի։

Τυρὸς (ὁ) formaggio, cascio. պանիր. ֆեյնէր։

Τυροφόρος (ὁ, ἡ) che contiene del formaggio. պանրաս. ֆեյնէրլի։

Τυρόω - ῶ. M. ώσω. rappigliare del formaggio. 2. scompigliare. պանիր բռնել. մակարդել. 2. ապիուրվայ ընել. ֆեյնէր բռնմաք. 2. աւրիւրի խիւխ։

Τυρώδης - ους (ὁ, ἡ) simile al formaggio. պանրայ նման. ֆեյնէրի պէս։

Τυρωτὸς - ή - όν. fatto di formaggio. պանիր չինուած. ֆեյնէրին խափելը։

Τυτθὸς - ή - όν. piccolo. պզտիկ. փոքրիկ, աֆաք. (τὸ οὐδ.) *Τυτθὸν καὶ Τυτθά, ἐπίῤῥ.* un poco. քիչ մը. պիր ազ։

Τυφλίνη (ἡ) καὶ Τυφλῖνος (ὁ) cicigna (specie di serpe). կոյր օձ կամ ե. փոր իլանճ։

Τυφλογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato cieco. կոյր ծնած. փորդ փոլմուշ։

Τυφλὸς - ή - όν. cieco, orbo. 2. oscuro, nascosto. 3. privo. կոյր. 2. մուխ, գաղտնի. 3. զուրկ. փոր, աւիլ. 2. խաթալէթ, կիլլի. 3. համրամ։

Τυφλότης (ἡ) cecità. կուրութիւն. փորլիք. աւիլիք։

Τυφλόω - ῶ. M. ώσω. acciecare. կուրցնել. փորլիմիք։

Τύφλωσις - εως (ἡ) acciecamento. կուրցնելը. փորլիմիկ. 2. = *Τυφλότης.*

Τυφλώττω (X. M.) esser cieco. կոյր ըլլալ. փոր ոլմաք։

Τυφομανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato al fasto, alla vanità. փառամոլ, չքաւոր. ֆիֆր՝ ֆիվլոր աւէրլէօր, հոֆրին աւէրտ ընէմ ոլիչին։

Τυφομανία (ἡ) amore appassionato al fasto. փառամոլութիւն, պերմանէնան գառոզութեան համար մոլիլը. ընէմ ֆիֆր աւիլը։

Τῦφος (ὁ) fumo. 2. fasto, arroganza. 3. litargia, stupore. ծուխ. 2. պերմանէնթիւն, գառոզութիւն. 3. քնաթաղութիւն, թմրութաւ, թմրութիւն. իւխիւխ. 2. ընէմ՝ ֆիֆր. 3. փերփ ոլմաք, ապուռ ընելը։

Τυφόω - ῶ. M. ώσω. affumicare, soffocare nel fumo. ծխել, ծխի մէջ խեղդել. իւխիւխն վերմաք, իւխիւխ ընդրկել, իւխիւխովն պզմաք. (πθ.) inspirare del fasto, vanagloriarsi. գառոզնալ, մեծապանծիլ. ֆիֆր՝ ֆավլոր աւրմաք, մաղրաբլանմաք։

Τύφω. M. Θύψω. eccitar molto fumo. շատ ծուխ հանել. ըզի իւխիւխն ընէթարմաք, իւխիւխ ընդրկել. (πθ.) fumare. 2. (μτφρ.) brucciare insensibilmente. ծխել. 2. կամաց կամաց երել. իւխիւխալ. 2. խաղալ խավլ խափաք։

Τυφωδὴς - εος (ὁ, ἡ) fastoso, vanaglorioso. պերմանէր, գառոզ. ֆիֆրլը, ընէմլը։

Τυφὼν - ῶνος (ὁ) tifone, turbine. սիւֆան, հանկի փոթորիկ. կիրոֆ պոփ, չխորիկի ֆայ։

Τύχα - ας (ἡ) Δ. ἀντὶ Τύχη.

Τύχαιος - α - ον. fortuito. գիպուածական, պատահական. պրըչ, պրըչ, իրիկիւնէր։

Τυχαίως, ἐπίῤῥ. fortuitamente. գիպուածաբար մը. պրըչին, գասլար։

Τύχη (ἡ) fortuna, sorte, fato, destino. 2. caso fortuito. 3. felicità. 4. calamità. բաղդ, ճակատագիր. 2. գիպուած. 3. բարեբաղդութիւն, յաջողութիւն. 4. արկած, ձախորդութիւն. իւալիճ, իդիալ, պահի, փորր. 2. վտանգ, գլխահարութիւն. 3. ճաղրաբ, հարիւրլըճաք. 4. պիլա, ասղրաթալըճաք։

Τυχηρὸς - ά - όν. = Τύχαιος.

Digitized by Google

Τυχηρῶς, ἐπίῤ. = Τηχαίως.
Τυχαῖος - η - ον. (καὶ ἐπίῤ.) - αίως. fortunale, fortuito. գիպուածական · տրէպ ին-ինքնին։
Τυχόν. (οὐδ. τ. Τυχών.) (συνήθ. ὡς ἐπίῤ.) forse. գուցէ · գիտէ, ըլլալ։
Τυχόντως, ἐπίῤ. comunque succeda. քան-զի ըլլայ նէ ըլլայ, ըսած գիպուած · նոյն ըլլալ-ուն, պատ ինչ։
Τύψις - εως (ἡ) colpo, battuta. զարկուած, հարուած · զարնուիլ, ըղրիել։
Τῶ, δυϊκ. τ. Ὁ.
Τῷ, δοτ. ἑν. τ. Ὁ καὶ Τὸ.
Τῷ; ἤ (ἐγκλιτ.) τῳ. Ἀττ. ἀντὶ Τίνι;
Τῷγαλμα. × Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἄγαλμα.
Τωθάζω. Μ. άσω. deridere, beffarsi. ծի-ծաղիլ, կատակիլ · ծաղր՝ խօսիլը ին-ին։
Τωθασμὸς (ὁ) derisione, beffa. ծաղր, կատակութիւն · խօսիլը, ծաղր։
Τωθαστὴς - οῦ (ὁ) beffardo, irrisore. ծի-ծաղող, կատակող · խօսիլը՝ ծաղր խոհ, ծաղրիչը։
Τωθαστὶ, ἐπίῤ. con derisione. ծիծաղե-լով, կատակելով · խօսիլը՝ ծաղր իւր։
Τωθαστικὸς - η - ὸν. schernevole, mordace. ապտակող, խածող, ցիծեցուցիչ · ծիւէ-լիներ, օձ-ահաս (ինչ իւր)։ — ικῶς, ἐπίῤ.
Τῳς. Δ. ἀντὶ Τοὺς ἢ Οὺς.
Τῶς, ἐπίῤ. Δ. ἀντὶ Οὕτως.
Ταὐτὸ, Ταὐτίου Ἰων. ἀντὶ Τὸ αὐτὸ, Του αὐτοῦ.

Υ.

Υ, υ, ὑψιλὸν (τὸ) ἄκλ. Ipsilon. La ventesima lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ὑ) significa cento o centesimo, e coll' accento di sotto (υ) quattrocento - mila. իբրեւ ՃՀ. Ճանաչ Ա. յաւելեալ քինից քառանկիրգ գիրն է · Հռոմէական հազարեակ վրայի շէշտագիծ (ὑ) կը նշանակէ հարիւր կամ հարիւրհազար. ու առանց ըն-դհատ առնի (υ) չորս հարիւր հազար. իբրեւ առանց հետիոտն ինչպէս նաեւ ինքնին ինչ-պէս ալ (υ) ինծուորեալ նիշ խոհար նիւթ-ներէն մի ընդունի օդատիպ (υ) փոյթ նիշ պի (400,000)։
Ὑάγχη (ἡ) squinanzia porcina. խոզերու հաղագային փոքրացու մը · փուռ-ներու գոհ խոհն պէս նեղ հետանոթ։
Ὑαδες (αἱ) Iadi (costellazione). բայլ (Համառաստեղութիւն)։ խոտեցիներ գոր-ծու։
Ὑαινα - ης (ἡ) porca. 2. iena (sorta di fiera). մատակ խոզ · 2. բորենի (գազան մը) · տիւ փուռ։ 2. ղէրիւն (պէս նիւ գիւնոր)։
Ὑακινθίζω. Μ. ίσω. rassomigliare al giacinto. յակինթի նմանիլ · ղ-հարիւր պէս ղ-հիւ։
Ὑακίνθινος - η - ον. che ha il color di giacinto. յակինթի գոյնով · ղ-հարիւր ղ-հիւրի։
Ὑάκινθος (ὁ καὶ ἡ) giacinto (fiore). 2. giacinto (pietra preziosa). յակինթ (ծա-ղիկ) · 2. յակինթ (գոյնաւոր քար մը) · ղ-հարիւր։ 2. ին-ին խոհ-ի, ուղղ խոհ-ի։
Ὑακινθώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al giacinto. յակինթի նման · ղ-հարիւրի պէս։
Ὑάλιος - οῦς, ία - ᾶ, ίον - οῦν. fatto di vetro. ապակիէ շինուած · ճարտ խոհ-ի։
Ὑαλίζω. Μ. ίσω. rassomigliare al vetro. ապակիի նմանիլ · ճամ պէս ին-ին։
Ὑάλινος - η - ον. vitreo. ապակիական · ճամ գոհ։
Ὑαλοειδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) lucido come il vetro. ապակիի պէս փայլուն · ճամ փայլ ին-ին։
Ὑαλόεις - εσσα - εν. = Ὑάλινος.
Ὑαλος (ἡ) vetro. 2. cristallo. ապակի. 2. ան ջուխ, բիւրեղ · ճամ · 2. ղէրի։
Ὑαλοτέχνης - ου (ὁ) vetrajo. ապակեգործ. ճամ ին, ղ-ինիի։
Ὑαλουργεῖον (τὸ) vetraja. ապակեայ գոր-ծարան · ղ-ինիոնի։
Ὑαλουργὸς (ὁ) vetrajo. ապակեգործ. ճամ ին։
Ὑαλόχροος - ους (ὁ, ἡ) chę ha il color del vetro. ապակիի գոյնով · ճամ գոհ ին-ին։
Ὑαλόω - ῶ. Μ. ώσω. vetrificare. ապակիի գործելիք · ղ-ինիի ճամ պէս-ին-ին։
Ὑαλώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὑαλοειδὴς.
Ὑάλωμα (τὸ) occhio vajato. ծիւրա ան-ի ակ գոյացած ծիրանի բիծ մը · ծիւրէն իջուածիրանի գիծ-ա ալան պէս։
Ὑας - άδος (ἡ) Ἰδε Ὑάδες.
Ὑβὸς - ἡ - όν. curvo. ծուռ · կռնէ։
Ὑβος (ὁ) gobba. ապտակ պէս · խօրխոմ, խոհրոյր։
Ὑβόω - ῶ. Μ. ώσω. curvare. ծուռ ին · կռնէ։
Ὑβρίζω. Μ. ίσω. ingiuriare, insultare, maltrattare, oltraggiare, manomettere. 2. violare. թշնամանիլ, նախատիլ, հպարտիլ · 2. լաիլ, բռնաբռնանալ · վիրա-ին, պէս ճառադիլ նիւթ-ին, խոր խոհ-ին, իօրչոյթ · 2. ֆիւ նիւթ-ին, գրչիլ (կնիկ)։
Ὕβρις - εως (ἡ) fasto, orgoglio, superbia. 2. ingiuria, insulto, oltraggio. 3. violazione. գոռոզութիւն, հպարտութիւն. 2. թշնամանք, նախատինք · 3. բռնաբռնա-ւութիւն · իւղոյր, գործադրիչ · 2. + ֆիւ, իօրչոյթ, պէս ճառադիլ · 3. գրչ (կնիկ)։
Ὕβρισμα (τὸ) oltraggio, insulto. նախա-տինք, թշնամանք · վիրա, իհանգիչ։
Ὑβρισμὸς (ὁ) = τ. προσγ.
Ὑβριστὴρ × ἀντὶ —
Ὑβριστὴς - οῦ (ὁ) ingiuriatore, insultatore. 2. insolente, arrogante. թշնամա-նող, նախատիչ · 2. գոռոզ, հպարտ · + ֆիւ-հիւր, պէս ճառադիլ խոհ · 2. գինեխ, ֆօտալ։
Ὑβριστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. ingiurioso. նախատական, թշնամանիչ · վի-ֆիւհիւր։
Ὑβριστὸς - ἡ - όν. ingiuriato, oltraggiato. նախատեալ, թշնամանեալ · վիրա-ին-ին, պէս ճառադիլ օրհնուած, ըստ գործադրուած։
Ὕβωμα (τὸ) = Ὕβος.

Digitized by Google

Ὑγεία (ἡ) ποιν. ἀντὶ τοῦ Ἀττ. Ὑγίεια.
Ὑγιάζω. M. άσω. sanare, guarire. առողջացնել, բժշկել, ապաքինել, փրկել:
Ὑγιαίνω. M. ανῶ. portarsi bene, esser sano, esser in buona salute. առողջ կամ բարի լինել. ողջ լինել. Ὑγίαινε (πρόσφων). portatevi bene, addio. ողջ եղիր, մնաս բարով. ապրել, խոշմ եմ. Ընտրեա ուրախ լաւութիւն:
Ὑγίανσις - εως (ἡ) guarigione. առողջացնելը առողջանալը. ապաքին խնամք առողջութիւն:
Ὑγιαντὸς - ὴ - όν. sanabile. բժշկելի. փրկելիք, ապաքին:
Ὑγίασις - εως (ἡ) = Ὑγίανσις.
Ὑγιαστικὸς - ὴ - όν. sanativo. առողջացնող. ապաքին:
Ὑγίεια (ἡ) salute, sanità. առողջութիւն. առողջութիւն:
Ὑγιεινὸς - ὴ - όν. sano. 2. salubre. ողջ. 2. առողջարար. առ. 2. լիաթ ներքին: — εἰνῶς, ἐπίῤ.
Ὑγιηρὸς - ὰ - όν. sano e salvo. ողջ ու առողջ. առ. պրկիմ: — ηρῶς, ἐπίῤ.
Ὑγιὴς - ές ὁ, ἡ sano. 2. vero, sincero. ողջ. 2. ճշմարիտ, պնդակազմ, անառ. առ. 2. փոխրուն, առհիմ, առտաճիկ:
Ὑγιοποιέω - ῶ. M. ήσω. καὶ Ὑγιόω - ῶ. M. ώσω. = Ὑγιάζω.
Ὑγιῶς, ἐπίῤ. sanamente. 2. sinceramente. առողջութեամբ. 2. պնդակազմութեամբ. առնելով իւր. 2. առտաճիկ իւր:
Ὑγραίνω. M. ανῶ. inumidire, bagnare. խոնաւցնել, թրջել. նրբիկիլ, ըստինանել:
Ὑγρασις - εως (ἡ) l' azione d' inumidire. խոնաւցնելը, թրջելը. նրբիկիլ, ըստինանել:
Ὑγρασία (ἡ) umidità. խոնաւութիւն. նրբիկիլ:
Ὑγρασμα (τὸ) καὶ Ὑγρησὼν - όνος (ἡ) = Ὑγρασία.
Ὑγροβάτης - ου (ὁ) che cammina, vive nelle acque. ջրի մէջ պատուող՝ ապրող. առագա ներկին՝ խաչոյն:
Ὑγρόβιος (ὁ, ἡ) che vive nelle acque. 2. pescatore. առագա խաչոյն. 2. պատրիկ:
Ὑγρονόμος (ὁ, ἡ) = Ὑγρόβιος.
Ὑγροπίσσον (τὸ) catrame. ձիւթ, գազխեժ. խարան:
Ὑγροποιὸς (ὁ, ἡ) umettativo. խոնաւցնող. նրբիկին:
Ὑγροπόρος (ὁ, ἡ) = Ὑγροβάτης.
Ὑγρὸς - ὰ - όν. umido, bagnato, acquatico. 2. liquido. 3. tenero, molle. 4. flessibile. 5. mutabile. 6. docile, umano. խոնաւ, թրջած, ջրային. 2. հեղուկ. 3. փափուկ, կակուղ. 4. ճկուն. ծռուղ. 5. փոփոխական. 6. հեզ. նման, ըստին, ապա. 2. առատ. 3. նուիրի, խոնարհական. 4. ծոլոյ եղեալ. 5. ի ջուրս. 6. փոխման:
Ὑγρότης (ἡ) umidità, mollezza ecc. խոնաւութիւն, կակղութիւն եւ այլն. նրբիկիլ, խոնարհեալ իւր առյոգ:
Ὑγροφόρος (ὁ, ἡ) = Ὑδροφόρος.
Ὑγροφυὴς - ὲος (ἡ) di natura umido. ի բնէ խոնաւ. առնական նիմ:
Ὑγρῶς, ἐπίῤ. umidamente ecc. խոնաւութեամբ եւ այլն. նրբիկիլ իւր առյոգ:
Ὑδαλέος - α - ον. = Ὑδατώδης.
Ὑδαρὴς - ὲος (ὁ, ἡ) acquoso. ջրած. առնոտ:
Ὑδαρὸς - ὰ - όν. = Ὑδαρὴς.
Ὑδαταίνω καὶ (μσ.) - αίνομαι. esser acqueso. ջրած լինել. առնոտ ելանել. (ἰατρ.) soffrire d' idropisia. ջրգողութիւն առնել. գազանի՝ խոխոտալը ելանել:
Ὑδάτινος - η - ον. acquatile, acquoso. ջրային, ջրած. առի, առնոտ:
Ὑδάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὕδωρ.
Ὑδατὶς - ίδος (ἡ) goccia. 2. vescica, puliga. կաթիլ. 2. պարկ, խաղաղարար. փամփ. 2. փոսրիկ, չիպան:
Ὑδατοειδὴς - εσσα - ον. = Ὑδατώδης.
Ὑδατοποτέω - ῶ. M. ήσω. = Ὑδροποτέω.
Ὑδατοπότης - ου (ὁ) = Ὑδροπότης.
Ὑδατόω - ῶ. M. ώσω. convertire in acqua, render acquoso. ջրի դարձնել, ջրած ընել. առյոգ ելանել, առնոտ՝ առի նիմիլ:
Ὑδατώδης - ους (ὁ, ἡ) acquoso, acquatico. ջրած, ջրային. առնոտ, առի:
Ὑδεραίνω καὶ Ὑδεράω - ῶ. καὶ Ὑδεριάω - ῶ. M. άσω. dar nell' idropico. ջրգողել. փոսրիկ ելանել:
Ὑδερικὸς - ὴ - όν. idropico. ջրգող. խոխոտալը:
Ὑδερος (ὁ) = Ὕδρωψ.
Ὑδερόω - ῶ. (μσ. ῆ πθ.) - όομαι - οῦμαι. M. ώσω - ομαι. = Ὑδεραίνω.
Ὕδνον (τὸ) tartufo. գետնի սունկ բուսեալ խոտաբարդ առանկ մը. փոսրակ կլոր:
Ὕδρα (ἡ) = Ὕδρος.
Ὑδραγωγεῖον (τὸ) acquidotto. ջրմուղ, ջրի ճամբայ. առ խօլա:
Ὑδραγωγέω - ῶ. M. ήσω. condurre l' acqua. ջուր բերել. առ ներկիլ:
Ὑδραγώγιον (τὸ) = Ὑδραγωγεῖον.
Ὑδραγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce l' acqua. ջուր բերող. առ ներկին. (οὐσ.) = Ὑδραγωγεῖον.
Ὑδραῖος - α - ον. acquatico. ջրային. առի:
Ὑδραίμη (ἡ) salamoja. ողկոյր. խաղտ առ, աղտաջուր:
Ὑδράργυρος (ὁ) argento - vivo, mercurio. սնդիկ. ճիվ:
Ὑδραυλαξ - ακος (ἡ) canale d' acqua. ջրի խողովակ. առ փականի ելանել:
Ὑδραυλες - εως (ἡ) καὶ Ὑδραυλος (ὁ) instrumento, organo da acqua. ջրով հնագործուած. առ իւր ընելիք ընդ ընելիք:
Ὑδρεία (ἡ) il provvedersi l' acqua. 2. innaffiamento. ջուր առնելիք՝ հարկելիք. 2. ջրելիք. առ ելոյզ՝ պիտոյիկ. 2. առատ:
Ὑδρεῖον (τὸ) idria, mezzina. առափ. փոքրիկ, ջանիկ:
Ὑδρέλαιον (τὸ) idreleo. ջրաձէթ. խաղտ առ:
Ὑδρευσις - εως (ἡ) innaffiamento, irrigazione. ջրելիք. առելոյզ:
Ὑδρεύω. M. εύσω. innaffiare. ջրել. առ

Digitized by Google

ρ-ακτ-ος. (συνηθ. μσ.) preader dell' acqua, provvedersi l' acqua. ρεω-ρ ακτ-έω, ρεω-ρ ακτρ-ία. — αγγ-ος, — αγ-ίς, — αγ-ίδιον.

Ὑδρία (ἡ) idria, mezzina. αγγ-ος, ρεθ-ος. βικ-ίδ-ιον, βικ-ίσκ-η.

Ὑδρίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὕδωρ. 2. = Ὑδρεῖον.

Ὑδρογάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) = Ὑδρωπικός.

Ὑδροδοχεῖον (τὸ) ricettacolo d' acqua, vasca. ρεω-ρ ενδεκτ-ηρ-ιον, αγγ-ειον. — κιβωτ-ός, κιβωτ-ίδ-ιον.

Ὑορώδης-εσσα-ες. acquoso. ρεω-ρ. — ρ-ώδ-ης.

Ὑδροθήκη (ἡ) cisterna. ρεω-ρ ενδεκτ-ηρ-ιον. — αγρ-ίδ-ιον.

Ὑδροθήρας-ου (ὁ) pescatore. ἰχθυ-ρ. — ηγ-ετ-ής.

Ὑδροκέφαλος (ὁ) καὶ-κέφαλον (τὸ) idrocefalo. κεφαλ-ή ρεω-ρ-ικ-ός. πρ. αρ. — ρ-ος.

Ὑδροκήλη (ἡ) idrocele, ernia acquosa. ρεω-ρ κυστ-ικ-ός. — κηλ-η. — κηλ-ικ-ός.

Ὑδρολόγιον (τὸ) oriuolo a acqua. ρεθ-ρ μετ-ρηστ-ικ. — αγγ-ειδ-ιον.

Ὑδρόμαντος-εως (ὁ, ἡ) idromante. ρεω-ρ μαντ-ις. — μ-ικ-ός.

Ὑδρόμελι-ιτος (τὸ) idromele, acqua mellata. μελ-ικρατ-ον. πρ. αρ. — μελ-ι, ὑετ-ός, ὑ-ω.

Ὑδροπόρος (ὁ, ἡ) = Ὑγροπόρος.

Ὑδροποσία (ἡ) il bere dell' acqua. ρεω-ρ πιν-ω. — ὑ-ω.

Ὑδροποτέω-ῶ M. ήσω. ber dell' acqua. ρεω-ρ πιν-ω. — ὑ-ω.

Ὑδροπότης-ου (ὁ) bevitor dell' acqua. ρεω-ρ πιν-ω. — ὑ-ω.

Ὕδρος (ὁ) natrice (serpe d' acqua). ρεω-ρ-ικ-ός. — ὑ-ω.

Ὑδροσκοπέω-ῶ. M. ήσω. cercare delle sorgenti d' acqua. ρεθ-ρ σκεπτ-ικ-ός. — ὑ-ω-σκ-ος.

Ὑδροστασιον (τὸ) stagno. λιμν-η. ἰχθ-ύ.

Ὑδροστάτης-ου (ὁ) livella. ζυγ-ός-ταγ-ος. βικ-ίδ-ιον. ὑετ-ός.

Ὑδροτόκος (ὁ, ἡ) che produce dell' acqua. ρεω-ρ γεν-ν-ω. — τοκ-ος, τοκ-ή.

Ὑδροφοβία (ἡ) idrofobia, male cagionato dal morso d' un cane arrabbiato. ρεω-φοβ-ικ-ός, φοβ-ος κυν-ὸς λυσσ-ητ-ικ-ου. — ρ-ος φοβ-ος, φοβ-ος ὑδρόφοβος ἐπιθέσεως ζωοβρωτικῶν ἰλύος ἰδιότης.

Ὑδροφοβιάω-ῶ. M. άσω. soffrir d' idrofobia. ρεω-φοβ-ικ-ός πάσχ-ω αὐτόπαθ-ος, ρεθ-ρ φοβ-ος. — ρ-ος φοβ-ος, φοβ-ος ὑδρόφοβος ἐπιθέσεως ζωοβρωτικῶν ἰλύος ἰδιότης.

Ὑδροφόβος (ὁ, ἡ) idrofobo. ρεω-φοβ-ος. — ρ-ος φοβ-ος.

Ὑδροφορέω-ῶ. M. ήσω. portare dell' acqua. ρεω-ρ φερ-ω. — φ-ορ-ός.

Ὑδροφόρησις-εως καὶ

Ὑδροφορία (ἡ) l' azione di portare dell' acqua. ρεω-ρ φερ-ω. — φ-ορ-ός.

Ὑδροφόρος (ὁ, ἡ) che porta dell' acqua. ρεθ-ρ. — φ-ορ-ός, — ος.

Ὑδροχόη (ἡ) canale d' acqua. ρεθ-ρ χαν-δαν-ω. — ἀγγ-ειδ-ιον, αγ-ωγ-ός.

Ὑδροχόος (ὁ, ἡ) che versa dell' acqua. ρεω-ρ χε-ω. — χυτ-ός.

Ὑδρόχυτος (ὁ, ἡ) bagnato d' acqua. ρεω-ρ βρεχ-ω. — ὑ-ω ευ-χυτ-ός.

Ὑδρώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὑδαρής.

Ὑδρωπιάω-ῶ. M. άσω. esser idropico, dar nell' idropico. ρεω-πικ-ός. — ὑ-ω.

Ὑδρωπικός-ἡ-όν. idropico. ρεω-ρ. ἐπ-ί-φ-ορ-ος, φ-ορ-ός αρ-ρ-ωστ-ος.

Ὑδρωψ-ωπος (ὁ) idropisia. ρεω-ρ-ωπ-ικ-ός. ἐπ-ί-φ-ορ-ος, — αρ-ρ-ωστ-ος, φ-ορ-ός.

Ὕδωρ-ὕδατος (τὸ) acqua. 2. pioggia. 3. liquido. 4. idropisia. ρεω-ρ. 2. — ὑετ-ός. 3. ὑγρ-αντ-ικ-ός. 4. ρεω-ρ-ωπ-ικ-ός. — ρ-ος, — ρ. 2. ἐπ-ί-φ-ορ-ος. 3. ὑ-ω, — ρ-ος ὑφ-ή. 4. ἐπ-ί-φ-ορ-ος.

Ὕειος-α-ον. porcino. ὑ-ς. φθον-ερ φ-ωτ-ός.

Ὑελέος = Ὑαλέος.

Ὑελίζω, Ὑέλινος κτλ. Ὑαλίζω, Ὑάλινος κτλ.

Ὑετίζω. M. ίσω. piovere. — ὑετ-ός. ἐπ-ί-φ-ορ-ος.

Ὑέτιος-α-ον. piovoso. — ὑετ-ός. — ὑ-ω.

Ὑετὸς (ὁ) pioggia. — ὑετ-ός. ἐπ-ί-φ-ορ-ος.

Ὑετώδης-εος (ὁ, ἡ) piovoso. — ὑετ-ός. — ὑ-ω.

Ὑηνίω-ῶ. M. ήσω. vivere da porco. ὑ-ς τρ-ω. — φθον-ερ. φ-ωτ-ός ἐπ-ί-φ-ορ-ος.

Ὑηνία (ἡ) porcheria. — φθον-ερ. — φ-ωτ-ός.

Ὑηνός-ἡ-όν. porcino. ὑ-ς. φθον-ερ, ἐπ-ί-φ-ορ-ος. (συνεκδχ.) sporco. — ὑ-ω.

Ὑθλίω-ῶ. M. ήσω. ciarlare. ζ-ωγρ-ικ-ός. ζ-ωγρ-ικ-ός ἀν-ήρ.

Ὑθλημα (τὸ) καὶ

Ὕθλος (ὁ) ciarle. ζ-ωγρ-ικ-ός. ζ-ωγρ-ικ-ός ἀν-ήρ.

Ὑϊδεύς-έως (ὁ) = Ὑϊδοῦς.

Ὑϊδῆ ἡ(ἡ) la nepote. ζ-ωγρ-ικ-ός. — ὑ-ω. — ὑ-ω ευ-χυτ-ός.

Ὑϊδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὑς. 2. ὑπκρ. τ. Υἱός.

Ὑϊδοῦς (ὁ) nepote, il figlio del figlia. ρεω-ρ. — ὑ-ω ευ-χυτ-ός.

Ὑίζω. M. ίσω. grugnare. ὑ-ς τρ-ω. φθον-ερ φ-ωτ-ός ἐπ-ί-φ-ορ-ος.

Ὑϊκός-ἡ-όν. porcino. ὑ-ς. φθον-ερ, ἐπ-ί-φ-ορ-ος.

Ὕϊνος-η-ον. = Ὕειος.

Υἱοθεσία (ἡ) adozione. αρ-ρ-ηγ-ορ-ικ-ός. — ὑ-ω.

Υἱοθετέω-ῶ. M. ήσω. adottare. αρ-ρ-ηγ-ορ-ικ-ός. — ὑ-ω.

Υἱόθετος (ὁ, ἡ) adottato, adottivo. αρ-ρ-ηγ-ορ. ἐπ-ί-φ-ορ-ος, — ὑ-ω.

Υἱοποιέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. = Υἱοθετέω.

Υἱοποίησις-εως (ἡ) = Υἱοθεσία.

Υἱοποίητος (ὁ, ἡ) = Υἱόθετος.

Υἱός-οῦ (ὁ) figlio. γον-ή. αρ-ρ. ὑ-ς.

Υἱότης (ἡ) figliuolanza, figliolaggio. αρ-ρ-ην-ικ-ός. ὑ-ς.

Υἱόω-ῶ. M. ώσω. adottare. αρ-ρ-ηγ-ορ-ικ-ός.

Digitized by Google

զաւակ ընծայել. խնչատրաբար ծագական նիւթից, նիւթական նիւթից:

Ὑϊσμός (ὁ) grugnito. խռնչիւն. խրխնջալ:

Ὑϊωνός - ίως (ὁ) = Υἱωνός.

ὑϊωνή (ἡ) = Ὑϊδῆ.

ὑϊωνός (ὁ) = Ὑϊδοῦς.

Ὕϊωσις - εως (ἡ) adozione. որդեգրութիւն. նիւթական ծագական նիւթից:

Ὑκελος - η - ον. sano. առողջ. առ:

Ὑλαγμα (τὸ) καὶ

Ὑλαγμὸς (ὁ) latrato. հաչիւն. հաչալ:

Ὑλαῖος - α - ον. silvestre. 2. materiale. անառաք. 2. նիւթական. օրհնէ. 2. գիւղական, ծագրէ:

Ὑλακὴ (ἡ) = Ὑλαγμός.

Ὑλακτέω - ῶ. M. ήσω. latrare, abbajare. հաչել. հաչալ:

Ὑλακτικὸς - ἡ - όν. latrante. հաչող. հաչալ:

Ὑλάω - ῶ, (μσ.) - άομαι - ῶμαι. (X. M.) × ἀντὶ τ. Ὑλακτέω.

Ὕλη (ἡ) selva. 2. frutici, frasconi. 3. materiale. 4. materia. անառաք. 2. թաւուք, խոպ. 3. նիւթ (պատրաստական). 4. նիւթ. օրհն. 2. լերդ լերդէ. 3. տերեւոյթ. 4. ծագրեր, գիւղեր:

Ὕλημα (τὸ) frutici, frasconi. թաւուք, խոպ. լեռ լերդէ:

Ὑλητὴς, Ὑλητικός. × ἀντὶ Ὑλουργία, Ὑλουργός.

Ὑλητόμος (ὁ, ἡ) = Ὑλοτόμος.

Ὑλικὸς - ἡ - όν. materiale. նիւթական. ծագրէ, գիւղական:

Ὑλόβιος (ὁ, ἡ) che vive nelle selve. անառանիներս. ՀՀ ընակող. օրհնելոց արուեստ խալոյն:

Ὑλοδίαιτος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Ὑλοκοπέω - ῶ. M. ήσω. = Ὑλοτομέω.

Ὑλομανέω - ῶ. M. ήσω. lussuriare. ցանառալ, ուռանալ. գալլէ պատգալլէ օլմէ:

Ὑλομανὴς - ίος (ὁ, ἡ) lussuriante. ցանացիալ, ուռանցիալ. գալլէ պատգալլէ:

Ὑλομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere nelle selve. անառանիներս ՀՀ կռուիլ. օրհնէս գիւղական:

Ὑλοτομέω - ῶ. M. ήσω. tagliar del legname. փայտ կտրիլ. օդառ գիւղիլ:

Ὑλοτόμος (ὁ, ἡ) taglialegna. 2. atto a tagliare del legno. փայտ կտրող. 2. փայտ կտրելու յարմար. օդառ գիւղի. 2. օդառ գիւղելի գործ:

Ὑλουργία (ἡ) il mestiere del legnajuolo. հիւսնութիւն. գիւղական:

Ὑλουργὸς (ὁ, ἡ) legnajuolo. հիւսն. գիւղական:

Ὑλοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta del legname, saccardo, bagaglione. փայտակիր, պարագ բեռնակիր. օդառ ըլլալու, ծիուխ:

Ὑλώδης - εος (ὁ, ἡ) selvoso. անառատ տեղ - օրհնէ:

Ὑλωρὸς (ὁ, ἡ) guardaboschi. անառատաց պահապան. գօրանոց:

Ὑμέτερος - α - ον. del vostro paese. (Λατ. vestras). ձեր քաղաքացի, ձեր երկրէն. ձեզնից հիշելիքի, ձեզնից ծագելի:

Ὑμέων - ύμων. πλθ. τ. Σύ. voi. գուք. ձեզ:

Ὑμέναιος (ὁ) carme nuziale. 2. nozze. հարսանեաց առաջ. 2. հարսնիք. փեսային գնչիլ պսակ. 2. պսակ:

Ὑμεναίω - ῶ. M. ώσω. cantar il carme nuziale. 2. sposarsi. հարսանեաց առաջ երգել. 2. կարգուիլ. փեսային պսակիլ օգառաք. 2. ձեզնից:

Ὑμένιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὑμήν.

Ὑμενοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla membrana. թաղանթի նման. ըստ գօտի, նման թերթի գնդիկ:

Ὑμενόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali di membrana. մաչիէ թեւ ունեցող. նման թերթի գնդիկ գանաղարդ օլան:

Ὑμενώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὑμενοειδής. membranoso. մաչկալին. ըստ նմանի թերթի գնդիկ:

Ὑμέτερος - α - ον. vostro, vostra. ձեր. ձեզնից:

Ὑμὴν - ένος (ὁ) membrana, pellicola. թաղանթ, մաչկ, փեղ. ըստ, նմանի թերթ:

Ὑμνέω × ἀντὶ —

Ὑμνέω - ῶ. M. ήσω. inneggiare, cantar degli inni, celebrare, encomiare. երգել, հաչակել, գովել. իւրհիւրեր օգառաք, ըստ գրոհ երգել:

Ὑμνηπολέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi alla composizione d'inni. երգեր առաջ յօրինելու պատրաստել. իւրհիւրեր նման երգեր գրչառալ օլմէ:

Ὑμνηπόλος (ὁ, ἡ) occupato alla composizione d'inni. երգեր առաջ յօրինելու պատրաստած. իւրհիւրեր նման երգեր գրչառալ օլմալ:

Ὑμνήσιος (ὁ, ἡ) degno d'inni, di lode. երգաց գովեստից արժանի. իւրհիւրեր գրհն չահեսի:

Ὑμνησις - εως (ἡ) l'azione di celebrare con degli inni. օրհներգութիւն, երգեր գով հաչակելը. իւրհիւրեր իւր ըստ երգել, իւրհիւրեր օգառալը:

Ὑμνητὴρ (ὁ) = Ὑμνητής.

Ὑμνητήριος (ὁ, ἡ) encomiastico. ներբողական. գրհի:

Ὑμνητὴς - οῦ (ὁ) che canta degli inni, encomiaste. օրհներգող, գովիչ. իւրհիւրեր օգառան, գրհ իչիչ:

Ὑμνητὸς - ἡ - όν. lodevole. գովելի. գրհի չահեսի:

Ὑμνήτρια καὶ Ὑμνητρὶς - ίδος (ἡ) θηλ. τ. Ὑμνητήρ.

Ὑμνογράφος (ὁ, ἡ) scrittore d'inni. առաջեր գրող. իւրհիւրեր նման:

Ὑμνοθετὴρ καὶ

Ὑμνοθέτης - ου (ὁ) compositore d'inni. առաջեր յօրինող, ըստրագրող. իւրհիւրեր նման իչիչ:

Ὑμνολογέω - ῶ. M. ήσω. celebrare con degli inni, inneggiare. երգերով գովել, առաջեր երգել. իւրհիւրեր իւր գրհ երգել, իւրհիւրեր օգառալ:

Ὑμνολογία (ἡ) celebrazione, il cantare degli inni. երգերով գովելը, փառաբանութիւն. իւրհիւրեր իւր գրհ երգել, իւրհիւրեր օգառալը:

Ὑμνολόγος (ὁ, ἡ) encomiaste. գովաբանող. գրհ չահեսի, իւրհիւրեր օգառան:

Ὑμνοποιὸς (ὁ, ἡ) = Ὑμνοθέτης.

Ὑμνοπολεύω. M. εύσω, καὶ

Digitized by Google

'Υμνοπολέω - ῶ. *M.* ήσω. = 'Υμνηπολέω.
'Υμνος (ὁ) inno. 2. iode, encomio.
'Υμνῳδέω - ῶ. *M.* ήσω. cantar degli inni.
'Υμνῳδία (ἡ) canto d' inni.
'Υμνῳδὸς (ὁ, ἡ) cantatore d' inni.
'Υνις ἡ 'Υνιος - εως (ἡ) vomero.
'Υοβοσκὸς (ὁ, ἡ) porcajo.
'Υοβότης - ου (ὁ) = τ. προηγ.
'Υοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) porcino.
'Υοπόλος (ὁ, ἡ) = 'Υοβοσκός.
'Υοσκυαμάω - ῶ. *M.* ήσω. delirare, vaneggiare.
'Υοσκύαμος (ὁ) giusquiamo, fava porcina. (*Λατ.* alterum).
'Υοφορβεῖον (τὸ) porcile.
'Υοφόρβιον (τὸ) gregge di porci.
'Υοφορβὸς (ὁ) = 'Υοβοσκός.
'Υπαγγέλλω. *M.* αγγελῶ. annunziare di nascosto. 2. tradire.
'Υπάγγελτος (ὁ, ἡ) tradito.
'Υπαγγελτὸν (τὸ) cuscino, origliere.
'Υπαγορευσις - εως (ἡ) il suggerire, dettatura.
'Υπαγορεύω. *M.* εύσω. suggerire.
'Υπάγω. *M.* άξω. sottomettere. 2. assoggettare. 3. accusare, convenire. 4. attirarsi, ingannare. 5. avanzarsi, andare, partire.
'Υπαγωγεύς - έως (ὁ) conca da fango. 2. ponticello.
'Υπαγωγὴ (ἡ) partenza, andata. 2. fuga. 3. inganno.
'Υπάδω. *M.* άσομαι. cantare dopo un altro. (*Λατ.* succino).
'Υπαιθα, ἐπίρ. obbliquamente. 2. avanti.

'Υπαισθριάζω. *M.* άσω. vivere a ciel sereno.
'Υπαίθριος καὶ
'Υπαιθρος (ὁ, ἡ) che si trova a ciel sereno. 2. evidente.
'Υπαινίσσομαι (ττομαι). *M.* ίξομαι. dar a intendere alquanto oscuramente.
'Υπαίτιος (ὁ, ἡ) delinquente, complice.
'Υπακοὴ (ἡ) ubbidienza.
'Υπακολουθέω - ῶ. *M.* ήσω. seguire d'appresso.
'Υπάκουσις - εως (ἡ) = 'Υπακοή.
'Υπακούω. *M.* ακούσομαι. ubbidire. 2. sottintendere.
'Υπαλείφω. *M.* αλοίψω. ungere.
'Υπαλλαγὴ (ἡ) cangiamento, permuta. 2. ipallage. (figura grammatica).
'Υπάλλαγμα (τὸ) ciò che vien permutato, pegno.
'Υπαλλάσσω (ττω). *M.* αλλάξω. permutare, far cambio.
'Υπάλληλος (ὁ, ἡ) alternativo.
'Υπαναγινώσκω. *M.* αναγνώσομαι. recitare.
'Υπαναλίσκω. *M.* αλώσω. consumare piano piano.
'Υπαναστρέφω. *M.* στρέψω. far ritornare.
'Υπανδρος (ἡ) maritata (donna).
'Υπανεμόω - ῶ. *M.* ώσω. ventilare.
'Υπανίστημι. *M.* αναστήσω. alzare (*μσ.*) alzarsi in piedi per rispetto, cedere il suo posto.
'Υπαντάω (άω) - ῶ. *M.* ησομαι. andare all' incontro, incontrare. 2. opporsi.
'Υπαντὴ (ἡ) = 'Υπάντησις.
'Υπάντησις - εως (ἡ) incontro, incontrare. 2. opposizione.
'Υπαντιάζω. *M.* άσω. = 'Υπαντάω.
'Υπαντικρὺ, ἐπίρ. incontro, incontrare. 2. dirimpetto.
'Υπαντικρυς, ἐπίρ. = 'Υπαντικρύ.
'Υπαντιον (τὸ) = 'Υπάντησις.
'Υπαντιος (ὁ, ἡ) = 'Υπεναντίος.
'Υπαπαντὴ (ἡ) = 'Υπάντησις.
'Υπαπαντικὸς (ὁ, ἡ) = 'Υπαντικός.
'Υπαπαντικῶς, ἐπίρ. = 'Υπαντικρύ.
'Υπαπαντὸν (τὸ) = 'Υπάντησις.
'Υπαπαντῶ (ῶ) - ῶ. *M.* ήσω. = 'Υπαντάω.
'Υπαρακούω. *M.* ούσομαι. = 'Υπακούω.
'Υπαρκτὸς (ὁ, ἡ) esistente, reale.
'Υπαρνέομαι (ῶμαι) - οῦμαι. *M.* ήσομαι. negare.
'Υπαρνητὴς - οῦ (ὁ) negatore.
'Υπαρνητικὸς (ὁ, ἡ) negativo.
'Υπαρνητικῶς, ἐπίρ. negativamente.
'Υπαρξις - εως (ἡ) esistenza, realità.
'Υπαρχὴ (ἡ) principio, origine. 2. primizia. 3. principato, dignità.
'Υπαρχικὸς (ὁ, ἡ) principale.
'Υπαρχικῶς, ἐπίρ. principalmente.
'Υπαρχος (ὁ) prefetto del pretorio.
'Υπαρχος (ὁ, ἡ) esistente, reale.
'Υπασπίζω. *M.* ίσω. portare lo scudo.
'Υπασπιστὴς - οῦ (ὁ) scudiere.
'Υπασπιστικὸς (ὁ, ἡ) di scudiere.
'Υπασπιστρία (ἡ) scudiera.
'Υπασπιστρὶς - ίδος (ἡ) = 'Υπασπιστρία.
'Υπατεία (ἡ) consolato.
'Υπατεύω. *M.* εύσω. esercitare il consolato.
'Υπατικὸς (ὁ, ἡ) consolare.
'Υπατικῶς, ἐπίρ. consolarmente.
'Υπατος (ὁ) console.
'Υπαυγάζω. *M.* άσω. = 'Υπαυγιάζω.
'Υπαυγιάζω. *M.* άσω. = 'Υπαυγάζω.
'Υπαυλος (ὁ, ἡ) = 'Υπόπτερος.
'Υπαφρίζω. *M.* ίσω. = 'Υπαφρόω.
'Υπαφρόω - ῶ. *M.* ώσω. spumare.
'Υπεγγράφω. *M.* γράψω. = 'Υπογράφω.
'Υπεγγυάω - ῶ. *M.* ήσω. = 'Υπεγγυῶμαι.
'Υπεγγυητὴς - οῦ (ὁ) = 'Υπεγγυητής.
'Υπεγγυητικὸς (ὁ, ἡ) = 'Υπεγγυητικός.
'Υπεγγυητικῶς, ἐπίρ. = 'Υπεγγυητικῶς.
'Υπεγγυῶμαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. garantire.
'Υπεγγυητὴς - οῦ (ὁ) garante.
'Υπεγγυητικὸς (ὁ, ἡ) garantivo.
'Υπεγγυητικῶς, ἐπίρ. garantivamente.
'Υπεγγύησις - εως (ἡ) garanzia.
'Υπεγγύητρια (ἡ) = 'Υπεγγυητής.
'Υπεγγύτρια (ἡ) = 'Υπεγγυητής.
'Υπεγείρω. *M.* ἐγερῶ. = 'Υπανίστημι.
'Υπεθρος (ὁ, ἡ) = 'Υπαιθριος.
'Υπειδὸν (τὸ) = 'Υποειδὸν.
'Υπεικάζω. *M.* άσω. = 'Υπεικονίζω.
'Υπεικονίζω. *M.* ίσω. rappresentare.
'Υπεικτικὸς (ὁ, ἡ) = 'Υποπτικός.
'Υπεικτικῶς, ἐπίρ. = 'Υποπτικῶς.
'Υπεῖκω. *M.* ξω. cedere, ritirarsi. 2. = 'Υποπτεύω.
'Υπεῖξις - εως (ἡ) = 'Υποψία.
'Υπεκβαίνω. *M.* βήσομαι. uscire di nascosto.
'Υπεκβαλλω. *M.* βαλῶ. = 'Υπεκβαίνω.
'Υπεκβολὴ (ἡ) uscita di nascosto.
'Υπεκδιδράσκω. *M.* δράσομαι. = 'Υπεκδιδράσκω.
'Υπεκδιδράσκω. *M.* δράσομαι. fuggire di nascosto.
'Υπεκδρομὴ (ἡ) = 'Υπεκβολή.
'Υπεκθεσις - εως (ἡ) = 'Υπεκβολή.
'Υπεκκαίω. *M.* καύσω. = 'Υπανάπτω.
'Υπεκκλίνω. *M.* κλινῶ. = 'Υπεκφεύγω.
'Υπεκκρούω. *M.* κρούσω. = 'Υπεκφεύγω.
'Υπεκλαμβάνω. *M.* λήψομαι. = 'Υπολαμβάνω.
'Υπεκλείπω. *M.* λείψω. = 'Υπεκφεύγω.
'Υπεκλύω. *M.* λύσω. = 'Υπεκφεύγω.
'Υπεκπίπτω. *M.* πεσοῦμαι. = 'Υπεκφεύγω.
'Υπεκπλέω - ῶ. *M.* εύσομαι. = 'Υπεκφεύγω.
'Υπεκπλοὴ (ἡ) = 'Υπεκβολή.
'Υπεκρέω - ῶ. *M.* εύσομαι. = 'Υπεκφεύγω.
'Υπεκρρέω - ῶ. *M.* εύσομαι. = 'Υπεκφεύγω.
'Υπεκρρύω. *M.* ύσω. = 'Υπεκφεύγω.
'Υπεκσπάω - ῶ. *M.* άσω. = 'Υπεκφεύγω.
'Υπεκστρέφω. *M.* στρέψω. = 'Υπεκφεύγω.
'Υπεκφεύγω. *M.* φεύξομαι. fuggire di nascosto.
'Υπεκφορὰ (ἡ) = 'Υπεκβολή.
'Υπεκφυγὴ (ἡ) = 'Υπεκβολή.
'Υπελαύνω. *M.* ελάσω. = 'Υπανάπτω.
'Υπελεύθερος (ὁ, ἡ) = 'Υπαιθριος.
'Υπελθὼν (ὁ) = 'Υπεναντίος.
'Υπεμβαίνω. *M.* βήσομαι. = 'Υπεκβαίνω.
'Υπεμβάλλω. *M.* βαλῶ. = 'Υπεκβαίνω.
'Υπεμβολὴ (ἡ) = 'Υπεκβολή.
'Υπεμπίπτω. *M.* πεσοῦμαι. = 'Υπεκφεύγω.
'Υπεμπλέω - ῶ. *M.* εύσομαι. = 'Υπεκφεύγω.
'Υπεμπνέω - ῶ. *M.* εύσω. = 'Υπανάπτω.
'Υπεμφορὰ (ἡ) = 'Υπεκβολή.
'Υπενδύτης - ου (ὁ) = 'Υποδύτης.
'Υπενδύτιον (τὸ) = 'Υποδύτης.
'Υπενδύω. *M.* ύσω. = 'Υποδύω.
'Υπενεγκὼν (ὁ) = 'Υπεναντίος

Ὑπάντησις - εως (ἡ) incontro. ընդառաջում. ընդդիմութիւն:
Ὑπαντρος (ὁ, ἡ) fatto in forma di spelonca. քարանձաւի ձեւով շինուած. ստորերկրեայ նկուղը:
Ὑπαπειμι. M. εἰμι. առ
Ὑπαπίρχομαι. M. ελεύσομαι. partire di nascosto. գաղտուկ չուել. ներս անուշադիր:
Ὑπαποκρύπτω. M. κρύψω. nascondere al di sotto. ասիկը պահել. ընդեր ներքև:
Ὑπαρ (τὸ) (ἄκλ.) visione vera. հշմարիտ տեսիլք. հոգի բիւր՝ տեր:
Ὑπαργμα (τὸ) sostanza. գոյացութիւն. ունկ, կարելի:
Ὑπάργυρος (ὁ, ἡ) che contiene dell' argento. արծաթ ունեցող. ներփակեալ. (οὐσ) Ὑπάργυρον (τὸ) cinnamomo. կնձամոմոն. խորխ:
Ὑπαρκτικὸς - ἡ - όν. sostantivo. գոյացական, գոյական. գոյական, ունկ:
Ὑπαρκτος - ἡ - όν. esistente, sussistente. գոյատար. կար ունեն, ունել ունեն:
Ὑπαρξις - εως (ἡ) esistenza, sussistenza. 2. averi, beni, sostanze. գոյութիւն, գոյացութիւն. 2. ինչք, գոյք. կարելի. ներկայ. 2. տուր, ձեռնտու:
Ὑπαρχή (ἡ) principio, origine. սկիզբ. իշխանք, պատուիրչ, իշ, առ:
Ὑπαρχία (ἡ) iparchia, la dignità del luogotenente, luogotenenza. տեղապահութիւն. ներկայութիւն, իշխանութիւն, ընդհանուր:
Ὑπαρχος (ὁ, ἡ) iparco, luogotenente. տեղապահ. ներկայ, իշխանական, ընդհանուր:
Ὑπάρχω. M. ἀρξω. cominciare il primo. 2. esistere, sussistere. 3. esser presente. պիտի առաջ սկսիլ. 2. գոյանալ, հնձամոմոյանալ. 3. առաջիկայ ըլլալ. իմ ներկայ գտնուիլ. 2. կար ունել, ընդունիլ. 3. հաստատուն պատճառիլ:
ὑπασπίδια, ἐπίῤ. sotto lo scudo. վահանին առեր. ընդհանուր ալեհարկու:
πασπίζω. M. ίσω. esser sotto lo scudo di qualcuno. 2. esser lo scudiere di qualcuno. ումեք մը վահանին առեր գտնուիլ. 2. ումեք մը վահանակիրը պիտի ներկայանալ. 2. պատերազմի ընկերանալ. ալեհարկուիլ. 2. պատերազմի սկսիլ ունեն

ωβ իւր խոչընդոտ կրկին. 2. ωβ խոչոր ասղոյչ իւրոյ ինքեան։

'Υπεμφαίνω. M. φανῶ. mostrare oscuramente. ցուցնել ցաւագնաբար. խոստանալով կնոյնիսկ. Ide καὶ Ὑπανίττομαι.

'Υπεναντίος (ὁ, ἡ) opposto, contrario, avversario, nemico. հակառակ, ընդդիմակաց, թշնամի. աչերս, խաւար, տխրութիւն. — τίως, ἐπίῥ.

'Υπεναντίωσις - εως (ἡ) contrarietà. ընդդիմութիւն. աչերութիւն։

'Υπενδίδωμι. M. ενδώσω. cedere, ritirarsi poco a poco. քիչ քիչ տեղ տալ ետ քաշուիլ. ոտէ ոտ կեր վերադիր՝ կերթալ։

'Υπένδυμα (τὸ) καὶ

'Υπενδύτης - ου (ὁ) camicia. շապիկ. կիսաշապիկ։

'Υπεννοέω - ῶ. M. ήσω. meditare frà se stesso. ինքնիրեն մտածել. սիրտէն խորհիլ։

'Υπεξάγω. M. ξάξω. sottrarre. տակէն հանել, վերցնել, ազատել. ալիքնան աբերմունք, խաղերմունք։

'Υπεξαγωγή (ἡ) sottrazione. բացարձակ, տակէն հանելը. ալիքնան աբերմունք։

'Υπεξαίρεσις - εως (ἡ) = τ. προηγ.

'Υπεξαιρέω - ῶ. M. ήσω. sottrare, togliere di nascosto. տակէն հանել, գաղտուկ վերցնել. ալիքնան աբերմունք, խիլ խաղերմունք։

'Υπεξαναδύομαι. M. ύσομαι. sortir fuori all' improvviso. ձեռն ի ձեռ գալս հալիլ. ալիլ ջրին, գետը տալ ալիքան։

'Υπεξανίσταμαι. M. αναστήσομαι. = 'Υπανίσταμαι.

'Υπέξειμι. M. εἰμι. = 'Υπεξέρχομαι.

'Υπεξερύω. M. ύσω. sottrarre. տակէն քաշել հանել. ալիքնան չխոխ աբերմունք։

'Υπεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. evadere, scappare. ազատուիլ, պրծիլ, խուսիլ. սիրելիլ, ասլամազ։

'Υπεξέχω (παρτ. 'Υπεξέχον καὶ πλέον οὔ.) sotterfugere. խուսափիլ. սիրելիլ։

'Υπεξηγητικὸς - η - όν. esplicativo. ձեռնհաս, ձեռնագործական. իմիմերէն։

'Υπεξίσταμαι. M. στήσομαι. evitare, scansare. խորշիլ, խուսիլ. ասլամազ, սիրելիլ։

'Υπὲρ, πρόθ. (μετὰ γεν). sopra, sù, al di sopra. 2. per difesa, a favore. 3. per. 4. in vece. վրան, ի վեր քան. 2. պաշտպանելու համար, ի պաշտպանութիւն, առ. 3. վրան, համար. 4. տեղը, փոխանակ. խոչոչիկ, խօսքը. 2. փոքրանկ իլլն, ձիմիմերէն. 3. իլլն. 4. իւրմէն. (μετὰ αἰτ.) oltre, al di là, al di sopra. 2. più. ի վեր քան, գեր քան, անդր քան. 2. աւելի նւս. աւելը, խօսի, իւրէն. 2. չխօսի։

'Υπεράγαθος (ὁ, ἡ) buono all' eccesso, ottimo. չափէ գուրս ազնիւ, անհնարս. հաւիկն աւելը ալս, ինչ կոյ։

'Υπεραγαθότης (ἡ) bontà eccessiva. չափէ գուրս ազնիւութիւն. իմիմերէն կոյիւն։

'Υπεράγαν, ἐπίῥ. eccessivamente. չափէ գուրս. հաւիկն աւելը, իմիմերէն։

'Υπεραγαπάω - ῶ. M. ήσω. amare eccessivamente. չափէ գուրս սիրել. հաւիկն աւելը սիրելիւ։

'Υπεραγόντως, ἐπίῥ, (ατχ.) = 'Υπερβαλλόντως.

'Υπεραγορεύω. M. εύσω. parlare in difesa di . . . ինչի մը պաշտպանութեան համար խօսիլ. պերճախօսիլ հիմնաւորին տեսակից՝ ուղղ կրկին։

'Υπεράγω. M. άξω. superare, prevalere. յաղթել, գերազանցել. խոտ օրմէ, ընկէց օրմէ։

'Υπεραγωνίζομαι. M. ίσομαι. combattere in favore di . . . difendere. ինչը պաշտպանելու համար կռուիլ. պաշտպանել. հիմնաւորին տեսակից, հիմնաւորին կրկին։

'Υπερασθλέω - ῶ. M. ήσω. lottare in difesa di . . . պաշտպանելու համար կռուիլ ընդ բռչամարտիլ. հիմնաւորին կռուիլ։

'Υπεραιτος - η - όν. lodevolissimo. չափ գովելի. ըսի գովի ընկալուած։

'Υπεραίρω. M. αρῶ. innalzare. վեր վերցնել. խօսքը կոչտիմի. (έλλ.) eccellere, superare. յաղթել, գերազանցել. խոտ օրմէ, ընկէց օրմէ. (μσ.) insuperbirsi. հպարտանալ. հաչտանիմի։

'Υπέραισχρος (ὁ, ἡ) turpissimo. խիստ գարշ, անհնազանդ. ընկեր հաչտ, գէշ։

'Υπεραιωρέω - ῶ. M. ήσω. appendere. կախել. անուղ. (μσ. ἡ πθ.) stare in un luogo alto, restar sospeso. բարձր տեղ մը կենալ, վերտնարհ՝ կախուած մնալ. ինքզինքը հանգիստ պատրաստել. աւելը կոչտի։

'Υπέραχμος (ὁ, ἡ) decaduto nell' età, che passò il vigore dell' età. ատրճեր առած, առաւելութենէ անցած. խաչնէր տղէ. կնճռկած չափ կրնկի կեղտէ։

'Υπεραφράτως, ἐπίῥ. con troppa intemperanza. չափէ գուրս անժուժկալութեամբ. խիստ օրհնաբանէ՝ ինչ ուտելէ խմելէ։

'Υπεραφριβῆς - οῦ (ὁ) all' eccesso accurato, scrupolosissimo. չափէ գուրս ճշտիւ ընող, խիստ զգուշաւոր. խիստ ինքզինքն կոխ, ընկեր մոտակելի։

'Υπεραφρίζω. M. ίσω. sormontare, sorpassare. վրայէն անցնիլ, անցնիլ երթալ. խոտնանին կրկին, ալիք։

'Υπεραλγέω - ῶ. M. ήσω. dolersi grandemente. խիստ ցաւիլ. ընկեր տղէլ։

'Υπεράλλομαι. M. αλοῦμαι. saltare al di là. ձեռն դէն ցատկիլ. աւելը ալիք։

'Υπεραναίσχυντος (ὁ, ἡ) impudentissimo. չատ անամօթ. ընկեր սրբէ՝ խոչոչիկ։

'Υπερανίχω. M. ίξω. = 'Υπέρκειμαι.

'Υπεράνθρωπος (ὁ, ἡ) sovrumano. գերբնական, մարդկայնէն բնաւին վեր եղող. հալիլ քաչկիլեան խոտ օրմէ։

'Υπερανίσταμαι. M. αναστήσομαι. elevarsi al di sopra, eccellere. վրան եղչիլ. գերազանցիլ. գերակոյ ելլել. խաչնէրէն աբերմունք, խոտ օրմէ, ընկեր կոչտիմի։

'Υπεράνω, ἐπίῥ. al di sopra. ասանկ վեր. վրան. գոնա խօսքը. աւելը. խաչնէրէնկոչ։

'Υπεράνωθεν, ἐπίῥ. di sopra. վերէն, վրան. խօսքը. խաչնէրէնկոչ։

Digitized by Google

'Υπεραποθνήσκω. *M.* θανεῖσθαι. morire per... մեկի մը համար մեռնիլ. պիտի իւր եղբ.:

'Υπεραποχρώντως, ἐπίῤ. più di quel che occorre, all' eccesso. պէտք եղածէն աւելի, չափէ դուրս. ի բնէ ինքնին ալեւոր, ի ծերս:

'Υπεραρέσκω. *M.* αρέσω. piacere grandemente. շատ հաճոյ ըլլալ. հաճելի ըլլալ. պիտի հաճոյս ըլլայ. պիտի ախորժի:

'Υπεράριθμος (ὁ, ἡ) soprannumerario. հաշուէն ի բաւէն աւելի. հիւսպոն. աստիճան չունեցող:

'Υπέραρσις - εως (ἡ) elevazione. 2. preeminenza. վեր վերցընելը. 2. գերակայութիւն. խոյր երազրմունք. 2. պատիւ, խոսխանչիք:

'Υπερασθενής - έος (ὁ, ἡ) assai debole. խիստ ամուր՝ վատառոյժ. պիտի պիտի:

'Υπερασπάζομαι. *M.* άσομαι. abbracciare, salutare teneramente. գրկախառնուիլ. ընդունիլ հանդիսաւորի իւր ծանօթացնել՝ պետ՝ վերի:

'Υπερασπίζω. *M.* ίσω. tenere sotto lo scudo, coprire collo scudo. 2. difendere, proteggere. վահանին տակը բռնել, վահանով գոցել. 2. պատսպարել, ծածկել. ծածկոցի պէս իւրմէ, ետեւէն իւր երթալով. 2. հիմնուիլ ինի, ապաստանիլ:

'Υπερασπισμὸς (ὁ) difesa, protezione. պատսպարութիւն, հովանաւորութիւն. հիմնուիլ:

'Υπερασπιστὴρ × ἀντὶ

'Υπερασπιστὴς - οῦ (ὁ) difensore, protettore. պատսպար. հիմնուիլ. արբ:

'Υπερασπίστρια (ἡ) θηλ. τ. προηγ.

'Υπεραστράπτω. *M.* ψω. folgoreggiare troppo. խիստ փայլատակել շատ. պիտի իշտրատակել, փոլատակել:

'Υπεραυγάζω. *M.* άσω. brillare grandemente. շատ շատ փայլիլ. պիտի լինի վերի՝ փոլատակել:

'Υπεραυγὴς - έος (ὁ, ἡ) = 'Υπέρλαμπρος.

'Υπεραυξάνω. *M.* αυξήσω. crescere oltre misura. չափէ դուրս մեծնալ՝ աճիլ. հիմնուիլ աւելի ալեւորիլ՝ արբ:

Υπεραύξησις - εως (ἡ) crescimento eccessivo. չափէ դուրս մեծնալը՝ աճիլը. հիմնուիլ աւելի ալեւորիլ՝ արբ:

Υπεραυχέω - ῶ. *M.* ήσω. millantarsi grandemente. խիստ պարծենալ. պիտի պոռնկրելիք՝ ինքնագոհ:

Υπεραυχὴς - έος καὶ

Υπέραυχος (ὁ, ἡ) gran millantatore. խիստ պարծենկոտ. պիտի պոռնկրելիք:

Υπεραχθὴς - έος (ὁ, ἡ) troppo caricato. խիստ բեռնաւորեալ. պիտի ներելի:

Υπερβαίνω. *M.* βήσομαι. sormontare, sorpassare. 2. eccellere, prevalere, superare. վրայէն անցնիլ. 2. վրայ ելլել, գերազանցել, յաղթել. ալեւոր, խոպանատեղ ինկած. 2. խոր ալեւոր, գալիսի ինկած. 2. խոր ալեւոր, ինկած, աւլ ինկած. 3. = Παραβαίνω.

Υπερβαλλόντως, ἐπίῤ. oltre misura, oltre modo. 2. eccellentemente. չափէ դուրս, յաւելուածս. 2. գերազանցապէս. հանիսի ալեւորը. խոլէխոփն վիճակ. 2. խոսխանչիք իւր, խոսք օգտակ:

'Υπερβάλλω. *M.* βαλῶ. gettare al di là. 2. superare, oltrapassare. 3. eccellere. 4. eccedere. մեկուն դին նետել. 2. յաղթել, անցնիլ. 3. գերազանցել. 4. չափը անցնիլ, առաքապատճառ ըլլալ. ալեւոր ալեւոր. 2. ինկած, ալի ինկած, ինկած, ալեւոր. 3. ընկած ինկած, խոպ օլմէ. 4. խոլէխոփ ալեւոր, հիմնուիլ ալեւոր:

'Υπερβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) troppo pesante. խիստ ծանր. պիտի ալեւոր:

'Υπερβασία καὶ

'Υπέρβασος - εως (ἡ) trasgressione. պատաւիրանազանցութիւն. ինճնապէ, ինճպոփ:

'Υπερβατὸς - ή - όν. che si può sormontare. 2. eccedente. վրայէն անցնելի եղող. 2. առաքապատճառ, չափը անցնող. ալեւորիլիք, ինքնիսիսիք. 2. ինքնին, հանիսի ալեւոր օլած. — βατῶς, ἐπίῤ. 'Υπερβατὸν (τὸ) iperbato (figura rettorica). պատաւղութիւն (ճառասանական ձեւ մի ճ). խոխչիք (չինչ իւր իրիսով):

'Υπερβιβάζω. *M.* άσω. trasportare. մեկուն դին ուրիշ տեղ տանիլ. խոխչիք տիպր ինքնիսիսիր:

'Υπερβολὴ (ἡ) eccesso, iperbola, esagerazione. չափազանցութիւն, գիպատանութիւն. փոպոլալը, ընիր. օգտակիս:

'Υπερβολικὸς - ή - όν. iperbolico, esagerativo. չափազանցական, գիպատան. փոպոլիչ, օգտակիսական:

'Υπερβολικῶς, ἐπίῤ. iperbolicamente, con esagerazione. չափազանցաբար, գիպատանութեամբ. փոպոլալը իւր, օգտակիսով:

'Υπερβόρειος καὶ 'Υπερβόρεος (ὁ, ἡ) che si trova o abita al di là del settentrione. հիւսիսակողմէն անդին գտնուող կամ բնակող. ի ծայրին հոյիկոփ պոլտանան խոխ ատին օլած:

'Υπερβρύω. *M.* βρύσω. abbondare all' eccesso. չափէ դուրս առատ ըլլալ. ինքնին պոլ գալի օլմէ:

'Υπεργάζομαι. *M.* άσομαι. lavorare di nascosto, concertare. 2. servire. գաղտուկ գործել, նպաստել. 2. ծառայել. ինչպէս իւրիսիս, պիտին ծառմէ. 2. իշխանի նիսիս:

'Υπέργειος (ὁ, ἡ) che è sulla terra. երկրիս վրայ եղող. ներ իսկիրիսի օլած:

'Υπεργεμίζω. *M.* ίσω. empiere all' eccesso. չափէ դուրս լեցընել. խոլէխոփն ալեւորը փոլատարմէ:

'Υπεργέμω. (*X. M.*) esser ripieno. լեփ լեցուն ըլլալ. փսփ փոլ ալեւոր օլմէ:

'Υπέργηρος ἢ (ὀρθτρ. Ἀττ.) 'Υπέργηρως (ὁ, ἡ) decrepito. զառամեալ, խիստ ծեր. ետը իսկիչ:

'Υπερδεὴς - έος (ὁ, ἡ) che non teme niente, intrepido. բանէ մը չվախնող, անկրկիզ. հիւ պէտ չեղոքն էօրքմայան, ինքնավստահ:

'Υπερδέξιος (ὁ, ἡ) (luogo) adatto a far qualche cosa. բան մը ընելու յարմար (տեղ). պէտ չեղ խոփսա գործուածքիչ (հանգ):

'Υπερδικέω - ῶ. *M.* ήσω. difendere la cau-

Digitized by Google

sa di qualcuno. ունի մը գաղը վարել. ընա-
ձգոտիլ· պերճախոսի փակաղը պարծիլ,
հաչելուն կիմիլ։

'Υπέρδικος (ὁ, ἡ) giustissimo. 2. avvo-
cato. կարի արդար· 2. փաստաբան· ըս-
կի ասէիլ· 2. վերնադասի փաս։

'Υπερδισύλλαβος (ὁ, ἡ) che ha più di
due sillabe. երկու վանկէ աւելի եղող·
խոխ հնգերկրի վերաբ ըլլալ։

'Υπερδοκέω-ῶ (κυρ. τρτπρσ.) sembrare
molto a proposito. շատ պատշաճաբար
երեւալ· ըսկի գնահատիլի կիսկնիլ։

'Υπερδοξάζω. M. άσω. rispettare troppo.
խիստ յարգել· չափէն բարձրի կիմիլ։

'Υπερέκεινα, ἐπίῤ. al di là. անդր քան,
ձիալ գին· աղերը, նոթին ետքը։

'Υπερεκπίπτω. M. πεσοῦμαι. superare,
eccellere. անցնիլ, գերազանցիլ· ալեթ,
ընդնդի կիմիլ։

'Υπερεκτείνω. M. τενῶ. tendere oltre mo-
do. չափէ գուրս ձգաձիլ· չիքէրի կերմիլ։

'Υπερεκχέω. M. χεύσω. empire a trabocco.
յարդել ասլ, գուրս թափուելու չափ լեց-
ցընել· ետնդրեթ։

Υπερέκχυσις - εως (ἡ) trabocco. յարգա-
թափ· ետնդրեթ։

'Υπερεμπίπλημι. M. εμπλήσω. empire ol-
tre misura. չափէ գուրս լեցցընել· հա-
գիլն աղերը փղշտրմիլ։ (μσ. ἡ πθ.) man-
giare con avidità. անյագ ուռիլ· իջեւ-
ցածիսն վերաբ հարիլն աղերը կիմիլ։

'Υπερένδοξος (ὁ, ἡ) gloriosissimo. խիստ
փառաւոր· ընկի երեւելագոյն։

'Υπερεξηκοντάετης - εος (ὁ, ἡ) καὶ
'Υπερεξηκοντούτης - ου (ὁ) καὶ 'Υπερεξη-
κοντοῦτις - ιδος (ἡ) chi passò l'età di
sessanta anni. վեցասուն տարիքը անցած·
աղիկը ետնդրը տալուլու։

'Υπερεπαινέω-ῶ. M. ήσω. lodare oltre
misura. չափէ գուրս գովել· հագիլն կի-
ասան ձկի կիմիլ։

'Υπερεσθίω. M. έδομαι. mangiare più di
quel che si deve. պէտք է աւելի ուռիլ·
էիգիասալուծիսն վերաբ կիմիլ։

'Υπερευδαιμονίω-ῶ. M. ήσω. essere al
colmo della felicità. երջանկութեան ծա-
րը հասած ըլլալ· գերերջանկի ըլլալ· հաճե-
լութեան սահմանը կրճել· ընկի ճաշելու
օլմագ։

'Υπερευδοκέω καὶ
'Υπερευδοκιμέω-ῶ. M. ήσω. aver gran ri-
putazione. շատ վարկած յարգ առնե-
նալ· ըզի կիճկալը օլմագ։

'Υπερευκαιρέω-ῶ. M. ήσω. esser assai
comodo. շատ հանգարտ ըլլալ· ընկի բա-
հաճի օլմագ։

'Υπερευπροσῶς, ἐπίῤ. decentissimamente.
շատ վայելչաձեւութեամբ· ըզի խոհեմա-
նոթիւնի եւն։

'Υπερευφραίνω. M. φρανῶ. colmar di gio-
ja. շատ ուրախացընել· ըզի գոյնը ընկի
կիմիլ։

'Υπερεύχομαι. M. εὔξομαι. pregare per
qualcuno. ունի մը համար ազաչել· պե-
տիի իլեն գուռ կիմիլ։

'Υπερεχόντως, ἐπίῤ. (μτχ.) soprattutto,
principalmente. առիճեն առաջ, առիճեն
աւելի· գերազանցապէս եւ, գերազանցա-
պէս։

'Υπερέχω. M. ἑξω. tener al di sopra. 2.
(ἀμτβτ. ἤ ἑλλ.) esser al di sopra, so-
prastare (Λατ. superemineo). 3. eccel-
lere, superare, sorpassare, prevalere.
վեր բռնել· 2· վերը ըլլալ· վրան կենալ·
3· գերազանցիլ, վրայ ելլել, անցնիլ,
յաղթիլ· խօսքը ետնդրեմ· 2· խօսքս
օլմագ, իւրերնի օլմագ, ալեթ· 3· ըս-
կիի կիմիլ, խօսքեն օլմագ, ալի կիմիլ,
կենալ։

'Υπέρζεσις - εως (ἡ) effervescenza eccessiva. առատիկ եռացում· իջերթի ելածանք։

'Υπερζέω. M. ζέσω. bollire all'eccesso.
առատիկ եռալ· իջերթի ելածանք։

'Υπερηγορία (ἡ) apologia. ընտրովրեն
ետնդրեմ· վրայերնի։

'Υπερήδω. M. ήσω. dilettare (πθ. ἡ μσ.)
dilettarsi all'eccesso. խիստ զուարճա-
ցընել կամ զուարճանալ՝ հեշտանալ· իջե-
րեն ըղձալուագոյնի խօսիլ ըղձալուագոյնի
խօսիլ։

'Υπέρημαι (X. M.) = 'Υπερκάθημαι.

'Υπερημερία (ἡ) trascorso dell'aggiorna-
mento fissato pel pagamento d'un de-
bito. պարտք մը վճարելու համար սահ-
մանուած օրուան անցնիլը· իւր վեր-
ադիին կիրճիլ, ուրիշուն խօսիգիրեն վեր
վերնիլի կենալերին գրաստի։

'Υπερήμερος (ὁ, ἡ) chi non paga il suo
debito al giorno fissato. սահմանած
օրը պարտքը չվճարող· վերադիին գրա-
ծանա իւր կիմիգին։

'Υπερήμισυς - εος (εια - υ) che eccede la
metà. կէսէն աւելի եղող· իրընչեան
չիափ օլմագ։

'Υπερηφανεύομαι. M. εὐσομαι καὶ
'Υπερηφανίω - ῶ. M. ήσω. insuperbirsi,
ostentarsi, millantarsi. հպարտանալ, գո-
ռոզանալ, պարծենալ· հովրոլլանիլ, ֆա-
ռոլլանիլ, իւրեր կիմիլ, ֆռոլլանիլ։

'Υπερηφανία (ἡ) superbia, orgoglio, arro-
ganza. հպարտութիւն, գոռոզութիւն·
հովրոլլանիք, ֆռոլլանիք։

'Υπερήφανος (ὁ, ἡ) superbo, arrogante.
հպարտ, գոռոզ· հովրոլլու, ֆռոլլու։

'Υπερηφάνως, ἐπίῤ. superbamente, arro-
gantemente. հպարտաբար· հովրոլ-
լած իւր, ֆռոլլանի։

'Υπερθαυμάζω. M. άσω. meravigliarsi
grandemente. խիստ շատ զարմանալ·
իջերեն կիսկնիլ կիմիլ։

'Υπερθε (θεν) al di sopra, di sopra. վրան,
վերը, վեր· իւրերնի, օրէ-ըրբեր, ներ-
ըրբ։

'Υπέρθεμα (τὸ) aumento del prezzo nell'
incanto. սահմանը ուռեցած գին· գնըր-
կո արձերլուն գիտ։

'Υπερθεματίζω. M. ίσω. offerire maggior
prezzo all'incanto. սահմանը բանի մը
գինը ուռեցընել· գնորկո գիտ արձերլուի։

'Υπερθεμάτισις - εως καὶ
'Υπερθεματισμὸς (ὁ) offerta all'incanto,
l'accrescere il prezzo all'incanto. սա-
հմանը գին առլը՝ ուռեցընելը· գնորկո
գիտ արձերլուալը։

'Υπερθεματιστὴς - οῦ (ὁ) il maggior offe-

Digitized by Google

rente, colui che accresce il prezzo all' incanto. (Γαλλ. enchérisseur). (Λατ. licitator). ամուրդը գին ածողը. գնորդ ոք որ սրճուրան։

Ὑπερθεραπεύω. *M.* εὐσω. curare, coltivare all'eccesso. չափէ դուրս խնամել՝ գործանեաւ յարտել. խիստ խոյրսրկ բնկերի նիմիտ։

Ὑπερθερμαίνω. *M.* ανῶ. riscaldare troppo. սաստիկ տաքցընել. խիստ ըստիմտ։

Ὑπέρθερμος (ὁ, ἡ) troppo caldo. խիստ տաք. չափէ աբմտ։

Ὑπέρθεσις-εως (ἡ) eccedenza, trascendenza. 2. ritardo, dilazione. 3. grado superlativo, superlazione. գերազանցութիւն, անցնիլը. 2. յապաղանք, ուշանալը. 3. գերադրական բանալը. ուշ, ետին. 2. ետեւիթը, ետիմտ. 3. խոփ ետիմտալ օրմալ։

Ὑπερθετικὸς - ἡ - όν. superlativo. գերադրական. խոփ ետիմտալ՝ — ικῶς, ἐπίρ.

Ὑπερθέω. *M.* θεύσομαι. = Ὑπερτρέχω.

Ὑπερθνήσκω. *M.* θανοῦμαι. = Ὑπεραποθνήσκω.

Ὑπερθορυβέω - ῶ. *M.* ήσω. far gran rumore. չափ չառաչիլ աղաղակ հանիլ. ոչ ֆուրտը՝ ըմրիս ետիմտ։

Ὑπέρθυμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.)-θύμως. pien di coraggio. 2. pieno di sè, arrogante. չափ քաջասիրտ. 2. գոռոզ, յանդուգն. ըմրիս ճոխորիլ։ 2. հպարտ։

Ὑπερθύριον (τὸ) καὶ Ὑπερθυρὶς-ίδος (ἡ) καὶ Ὑπέρθυρον (τὸ) la soglia superiore della porta, l'architrave della porta. դրան վերի ահամբ. փոխանակ խոտ ետիմտ։

Ὑπέρικον (τὸ) iperico, erba di s. Giovanni. perforata. (Γαλλ. millepertuis.) պաղպակ (խոտ մի է). հիպերիքոն, էպէրֆ օրոս։

Ὑπερίπταμαι. *M.* ὑπερπτήσομαι. volare di sopra, travolare. վրայէն ի վեր ի. խոչերիմն սաւիլ։

Ὑπερίσταμαι. *M.* ὑπεροτήσομαι. proteggere. պաշտպանիլ. հիմնիլ նիմիտ։

Ὑπέρισχνος (ὁ, ἡ) troppo magro. չափ վհատ. ըմրիս ընոտ։

Ὑπερίσχυρος (ὁ, ἡ) fortissimo. չափ հզօր զօրաւոր. ոչ ֆուվիմիլ։

Ὑπερισχύω. *M.* ύσω. prevalere. ահիլ զօրաւոր բանալ. ընդդ օրմալ։

Ὑπέρκαιρος (ὁ, ἡ) = Παράκαιρος.

Ὑπερκαλλὴς-έος καὶ Ὑπέρκαλλος (ὁ, ἡ) bellissimo. չափ գեղեցիկ · ոչ ի՛ւրիկ։

Ὑπερκάμνω. *M.* καμοῦμαι. stancarsi troppo. խիստ յոգնիլ. ըմրիս ետոտրմիլ։

Ὑπερκαταγέλαστος (ὁ, ἡ) troppo ridicolo. խիստ ծաղրական. ըմրիս ի՛ւրնոնցիկ։

Ὑπερκατάληκτος (ὁ, ἡ) che ha alla fine una sillaba di più. վերջը վանկ մը աւելի ունեցող. ամանափ ետիմտ վերջ հնչիւն օրմոն։

Ὑπερκατηφὴς-έος (ὁ, ἡ) troppo tristo. չափ տրտում. ոչ ֆուռնը։

Ὑπέρκειμαι. *M.* κείσομαι. esser posto al di sopra. 2. sorpassare, eccellere. վրան դրուած բանալ. 2. գերակայ բանալ, գերազանցիլ, վրայ հանիլ. ետիմտալ ֆուռնը օրմոն, ֆուռիմտ օրմոն · 2. ալիմտ, ետիմտ օրմոն, ըմրիմ օրմոն։

Ὑπερκινδυνεύω. *M.* εὐσω. esporsi ad un pericolo, arrischiarsi per qualcheduno. ինքզինքը մը հասար ենթդր վտանգի ենդ գնալ. պէտի ետիմտ ինկնիլ ենդիմտ ֆօմէ։

Ὑπερκολακεύω. *M.* εὐσω. adulare troppo. չափ չոզամիլ՝ չոզդրարիմիլ. ընդդ ենդ-դառ՝ գնագահանիմ նիմիտ։

Ὑπέρκομπος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - κόμπως. gran millantatore. չափ պարծենկոտ. ընդդ ետիմտ։ = Ὑπερήφανος.

Ὑπερκορέννυμι καὶ (Ἰων.) - κορέω. *M.* κορέσω. saziare di... բաւէ մը կշտացընել՝ պէր նեանիմտ ֆօյոցմիլ։

Ὑπέρκορος - ἡ καὶ

Ὑπέρκορος (ὁ, ἡ) troppo satollo. չափ ֆուշ · ընդդ ֆօյուշ։ — κόρως, ἐπίρ.

Ὑπερκρατέω - ῶ. *M.* ήσω. prevalere. ահիլ զօրաւոր բանալ. ընդդ օրմալ։

Ὑπέρλαμπρος (ὁ, ἡ) splendidissimo. ամենապայծառ. ընդդ ընդիմիլը։

Ὑπερλάμπω. *M.* λάμψω. risplendere più. աւելի փայլիլ. ընդդ ֆօրլմիմ։

Ὑπέρλεπτος (ὁ, ἡ) sottilissimo. խիստ բարակ · ընդդ ընդիմ։

Ὑπέρλευκος (ὁ, ἡ) bianchissimo. խիստ սպիտակ · ընդդ պիտոյ։

Ὑπερλίαν, ἐπίρ. = Ὑπεράγαν.

Ὑπερμαχέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere per un altro, propugnare. ուրիշի մը համար ֆաւտիլ. պէր սուրի ընդ պետնդրմիմ։ = Ὑπερασπίζομαι (2).

Ὑπερμάχησις - εως (ἡ) propugnazione. պաշտպանութիւն. հիմնիլ։

Ὑπερμαχητικὸς - ἡ - όν. difensivo. պաշտպանական. հիմնիլնիմ։

Ὑπερμάχομαι. *M.* μαχή (χέ) - σομαι. = Ὑπερμαχῶ.

Ὑπέρμαχος (ὁ, ἡ) propugnatore, difensore. վերամարտիկ, պաշտպանող · հիմնիլնիմ, արխա, ֆօրոյան։

Ὑπερμεγέθης-εος (ὁ, ἡ) smisurato, troppo grande. սարսափելի, խիստ մեծ. նօր ընոտ, վեր իրէ, ֆոմոնան։

Ὑπέρμετρος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - μέτρως. smisurato, eccessivo. անչափ, սարսափելի, չափէ դուրս · նօրընոտ, ինքնին։

Ὑπερμήκης - εος (ὁ, ἡ) troppo lungo. չափ երկար. ինքնի սուտ։

Ὑπερνέφελος (ὁ, ἡ) ch' è al di sopra delle nuvole. ամպերէ վեր եղող · գոլորշուրան ետիմտալ օրմոն։

Ὑπερνεφέω - ῶ. *M.* ήσω. alzarsi al di sopra delle nuvole ամպերէն վեր ելլել. գոլորշուրան ետիմտալ էդիմիմ։

Ὑπερνεφὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὑπερνέφελος.

Ὑπερνικαω - ῶ. *M.* ήσω. prevalere, superare. գերազանցել, յաղթել · ընդդ օրմալ, ալ նիմիտ։

Ὑπερνότιος (ὁ, ἡ) ch' è al di là del mezzodì. հարաւէն անդին եղող · ֆեղնէրեն ետիմտ օրմոն։

Ὑπέρξηρος (ὁ, ἡ) troppo secco. չափ չոր · ընդդ ֆուռնս։

Ὑπέρογκος (ὁ, ἡ) smisurato. չափ մեծ, սարսափելի. ոչ իրէ, ետոլմոնիմ · ծմօ նաև Ὑπέρμετρος, Ὑπερήφανος.

Digitized by Google

'Υπεροπαίω - ῶ. *M.* ήσω. abitare al di là di... անդին դիմ՝ անդին կողմը քնանիլ. նոթի նստիլ՝ նոթիով ապրիլ ուրիշ։

'Υπερομβρία (ἡ) squasso di pioggia, nembo. առատ. աղտնի։

Ὕπερον (τό) = Ὑπερος.

'Υπέροξυς - ος (ὁ, ἡ) acutissimo. խիստ սուր. շատ սրիլ։

'Υπερόπτης - ου (ὁ) disprezzatore, arrogante. արհամարհող, հպարտ, գոռոզ. նորչտող, հպչտար։

'Υπεροπτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. solito a disprezzare. արհամարհելու սովոր. նորչտելով՝ ինձպէս նիզակի պէս։

'Υπέροπτος (ὁ, ἡ) = 'Υπερόπτης.

'Υπεροπτικὸς - ἡ - όν. = 'Υπεροπτικός.

'Υπεροράω - ῶ. *M.* όψομαι. guardare di sopra. 2. disprezzare. վերեն նայիլ. 2. արհամարհիլ. նոթոտիան ապրիլ. 2. նորչտել, ինձինքն նիզակ։

'Υπεροργίζομαι. *M.* ίσομαι. sdegnarsi grandemente. սաստիկ բարկանալ. ինքզինքն նովնիլ։

'Υπερορίζω. *M.* ίσω. esiliare. աքսորել. ուրիշան նիզակ։

'Υπερόριος - α ἤ ος - ον. forestiere, straniero. 2. bandito. օտար, գրած հպզոց. 2. քշուած. նիզակի, տեղատրած ուրիշ. 2. ուրիշան ուիզալ, նիզիլ։

'Υπερορισμὸς (ὁ) esilio. աքսորանք. ուրիշան, նիզիլ։

'Υπεροφρίῤῥωδέω - ῶ. *M.* ήσω. spaventarsi. չարչարելիս. ինք երկիւղ՝ նորիւղ։

'Υπερος (ὁ) pestello. 2. saliscendo o martello di porta. անիւնի կոճ. 2. գռնապահի կամ գրան զարնելու գործիք. հնչուն նշ. 2. չքիշտ, ուրիշ նոթոտ չորիլ։

'Υπερουράνιος (ὁ, ἡ) ch' è al di sopra del cielo. 2. celeste. երկնքէն վեր եղող. 2. երկնային. նոյնին նոտորը ուրն. 2. ուրնէն։

'Υπεροφρυόομαι - οῦμαι. *M.* ώσομαι. accigliarsi. քաշաբերդը վերցընել. կապրտիլ. 2. = 'Υπερηφανεύομαι.

'Υπέροφρυς - υος (ὁ, ἡ) accigliato. քաշաբերդը վերցուցած. կապրտիլ. 2. = 'Υπερήφανος.

'Υπεροχέω - ῶ. *M.* ήσω. gonfiarsi. ուռնալ. կապրտիլ։

'Υπεροχὴ (ἡ) superiorità, preeminenza, eccellenza. գերակայութիւն, գերազանցութիւն. նորինութիւն, նորին, գերազանց։

'Υπέροχος (ὁ, ἡ) preeminente, eccellente. գերակայ, գերազանց. կապրին, նորի, գերազանց։

'Υπεροφία (ἡ) disprezzo. արհամարհանք. նորչտելով, ինձինքն. 2. = 'Υπερηφανία.

'Υπερπαγὴς - ίος (ὁ, ἡ) assai gelato. սաստիկ սառած. ինքզինքն գոմաղած։

'Υπερπαχύνω. *M.* υνῶ. ingrassare troppo. չատ պարարտանալ. կապրտիլ պարարտիլինիլ։

'Υπέρπαχυς - εος (εῖα - υ) troppo grasso. չատ գէր՝ պարարտ. շատիկ պարտ։

'Υπερπερισσὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ισσῶς. soprabbondante. չատ առատ. շատիկ շատնալով, կրկնակի նորիլ։

'Υπερπετὴς - ίος (ὁ, ἡ) che vola al di sopra, che travola. վերեն թռչող. նորիլ կապրտիլ։

'Υπερπίπτω. = 'Υπερίπταμαι.

Ὑπερπηδάω - ῶ. *M.* ήσω. saltare di sopra. վերեն ցատկել. նոթոտիան ուրիշան. 2. = Παραβαίνω.

'Υπερπλαίνω. *M.* ανῶ. = 'Υπερπαχύνω.

'Υπέρπικρος (ὁ, ἡ) troppo amaro. խիստ դառն. կրճ սուր։

'Υπερπίμπλημι. *M.* ὑπερπλήσω. riempiere oltre misura. չափէն աւելի լեցընել. նոր չնոթոտ չնոթոտ՝ հնձինքն ուրուց ուզուրիլ։

'Υπερπίπτω. *M.* πεσοῦμαι. cadere di sopra. 2. passare. վերեն ինկնալ. 2. անցնիլ. նոթոտիան ուրիշան. 2. նորիլ։

'Υπερπλεονάζω. *M.* άσω. soprabbondare. չատ առատ ըլլալ. կրճ պէս շատ ուրիշ, ինչպէս։

'Υπερπλέω - ῶ. *M.* πλεύσομαι ἤ πλευσοῦμαι. passare navigando. նաւելով անցնիլ. նորիլ իւր նաւով ուրիշ՝ նորին։

'Υπέρπλεως - ω (ὁ, ἡ) ripieno, pienissimo. լիքը լեցուն. կրճ կրճ։

'Υπερπληρόω - ῶ. *M.* ώσω. = 'Υπερπίμπλημι.

'Υπερπλούσιος (ὁ, ἡ) = 'Υπέρπλουτος.

'Υπερπλουτέω - ῶ. *M.* ήσω. Εἰμὶ —

'Υπέρπλουτος (ὁ, ἡ) ricchissimo. խիստ հարուստ. կրճ շատնալ։

'Υπεροθέω - ῶ. *M.* ήσω. desiderare, bramare vivamente. սաստիկ բաղձալ՝ կամիլ. ինքզինքն ուրուրնիլ։

'Υπέροπλος - πόλλη - πολν. moltissimo. խիստ շատ. կրճ կրճ։

'Υπεροπονέω - ῶ. *M.* ήσω. faticarsi troppo. խիստ աշխատիլ. ինքզինքն չարչարել։

'Υπέρπτωχος (ὁ, ἡ) poverissimo. խիստ աղքատ. շատիկ նոթոտիր։

'Υπέρπυκνος (ὁ, ἡ) densissimo. խիստ հաճ. կրճ պէս։

'Υπερσαρκέω - ῶ. *M.* ήσω. divenir troppo carnoso. չատ մսաւոր ըլլալ. կրճ ինչ պէս նիզիլ։

'Υπέρσεμνος (ὁ, ἡ) rispettabilissimo. գերյարգ, շատ յարգելի. կրճ բարեխիղճ. ὅδε καὶ 'Υπερήφανος.

'Υπερσεμνύομαι. *M.* υνοῦμαι. gloriarsi, vantarsi troppo. շատ պարծանալ. գոռոզանալ. ինքզինքն ինչպէս՝ նորչտար ինձինքն։

'Υπέρσκληρος (ὁ, ἡ) durissimo. շատ խիստ. պինդ. կրճ պէս։

'Υπέρσοφος (ὁ, ἡ) sapientissimo. սաստիկ իմաստուն. հնդկական, պարի պիղծ։

'Υπερστίλβω. *M.* στίλψω. brillare, risplendere troppo. շատ փայլիլ. ինքզինքն նոթոտիր։

'Υπερσυντελικὸς - ἡ - όν. più che perfetto. գերակատար. ինքզինքն ինչպէս (ինչ ուզիս նիզիլ հոգիէն)։

'Υπέρτατος - ἡ - ον. supremo. գերագոյն. նորին, ուրի։

'Υπερτείνω. *M.* τενῶ. stendere assai. 2. sorpassare. շատ ձգանիլ. 2. անցնիլ. գերազանցիլ. կրճ ինչպէս. 2. նորիլ, ուրիշ։

'Υπερτέλλω. *M.* τελῶ. spuntare verso sù, soprastare. վեր բուսանիլ. վրան նիզիլ. նոթոտիր ուրիկա, նոթոտիր նոթոտիլ։

Digitized by Google

Ὑπερτέρω - ῶ. *M.* ήσω. esser superiore, prevalere. վերնագոյն՝ վերհագոյն ըլլալ, գերազանցիլ. խոսիլ՝ ըլլիլ օլմէ։

Ὑπερτέρως (ή) = Ὑπεροχή.

Ὑπέρτερος - α - ον superiore, che prevale. վերագոյն, վերհագոյն. խոսիլ, ֆելէնի։

Ὑπερτίθημι. *M.* ὑπερθήσω. mettere, porre al di sopra. 2. preporre, preferire. վրան գնել. 2. առաջադասել. խօսքը ֆօնի. 2. ետաձգելով խոսիլ. (ἑλλ. ἡ ἀμτβ.) sorpassare. անցնիլ, գանցանել. ալմէ. (μσ.) differire, rimettere. ետ ձգել, յապաղել. ֆեկեդիր եղիլ, կերէյնի ալմէ։

Ὑπερτιμάω - ῶ. *M.* ήσω. onorare, rispettare grandemente. շատ պատուել՝ յարգել, ինքրի բաղիլ՝ ղէյրեի եղիլ։

Ὑπερτίμιος καὶ (νλγ.) Ὑπέρτιμος (ὁ, ἡ) preziosissimo. շատ պատուական՝ ոսկի. ըլլիլ նօրէտ՝ էշխիլէ։

Ὑπέρτολμος (ὁ, ἡ) assai temerario. շատ ժպիրշ. ըլլիլ գինէիլ, գրիֆհիվէր։

Ὑπερτρέχω. *M.* θρέξομαι ἤ δραμοῦμαι. passar correndo, trascorrere. վազելով անցնիլ. ֆօլօֆ կիլիլ. 2. = Παραβαίνω.

Ὑπερτρισύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di più di tre sillabe. երկը վանկէ աւելի անեցօղ. խ. հնդկերէն կ՚օգթ օլմէ։

Ὑπερυβρίζω. *M.* ίσω. ingiuriare oltre modo. շափէ դուրս ջնջմամանել, նախատել. ինքրի սիրիհիլիթէ։

Ὑπερύψηλος (ὁ, ἡ) altissimo. խիստ բարձր. ըլլիլ նէյէթէ, նիհայի, գալ։

Ὑπερυψόω - ῶ. *M.* ώσω. elevare al più alto grado. գերազգի ատաթիանը հաներ, խիստ բարձրացընել. ին նէյէթէ վերեվինկի ֆօտղրօֆ, ինքրի նէյէթլիխէ։

Ὑπερφανής καὶ

Ὑπερφανὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὑπέρφατος.

Ὑπέρφατος (ὁ, ἡ) = Ἀνέκφραστος.

Ὑπερφέρεια (ἡ) = Ὑπεροχή. 2. = Ὑπερηφανία.

Ὑπερφέρω. *M.* ὑπεροίσω. portar sopra od oltre. 2. (ἀμτβτ. ἤ ἑλλ.) sorpassare, eccellere. վեր կամ անդին գին անիել. 2. անցնիլ. գերազանցնել. խօսքը նօրէտ ըլլալ՝ նօրէյնէ կեօրէրմէ։ 2. կրկէտ, ալէտ, ըլլէյ՝ նօտ օլմէ։

Ὑπέρφεν, ἐπίρ. = Ὑπεράγαν.

Ὑπερφεύγω. *M.* φεύξομαι. fuggire, scappare. փախչիլ, խուսիլ, պրծիլ. ֆլիմէ, ֆելիչմէ, ֆօրթուլմէ։

Ὑπερφίαλος (ὁ, ἡ) soprabbondante. 2. smisurato. շատ յորձ՝ առատ. 2. տարաչափելի, անչափ. ֆեր գօլ՝ գնէն. 2. ֆեր էրէ, խօլէյնօթլու. 3. = Ὑπερήφανος. (- φιάλως, ἐπίρ.)

Ὑπερφιλέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ὑπεραγαπῶ.

Ὑπέρφιλος (ὁ) intimo amico. մտերիմ բարեկամ. ասպէտ գօղ։

Ὑπερφοβέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. spaventarsi. զարհուրիլ, խիստ վախնալ. ֆեր գօրգմէ՝ խրտիլ։

Ὑπέρφοβος (ὁ, ἡ) troppo timido. շատ վախկոտ. ըզէ գօրգմէ։

Ὑπερφρονέω - ῶ. *M.* ήσω. esser pieno di se, insuperbirsi. 2. disprezzare. 3. avere maggior cognizione che gli altri. գօռանալ, հպարտանալ. 2. արհամարհել. 3. ուրիշներէն աւելի գիտութիւն ունենալ. ֆօտօլլամամէ, մուղրօլամամէ. 2. խօրլամէ, իհանկիր նիհէ. 3. ուրիշներէն աւելի գիտնալ կը կարծէ։

Ὑπερφρόνησις - εως (ἡ) orgoglio, superbia. 2. disprezzo. հպարտութիւն. 2. արհամարհանք. ֆօտօլլուք. 2. խօրլամա, իհանկիր։

Ὑπέρφρων - ονος (ὁ, ἡ) altiero, superbo, pieno di se. գոռող, հպարտ. ֆօտօլ, մուղրուր, խօտկին։ — φρόνως, ἐπίρ.

Ὑπερφυής - έος (ὁ, ἡ) soprannaturale. գերբնական. ինալթիական խոսի օլմէ։ — φυῶς, ἐπίρ.

Ὑπερχαίρω. *M.* χαιρήσω ἤ χαρήσομαι. gioire sommamente. շատ ուրախանալ, գուարճանալ. ինքրի լոզ օլմէ, սեվինմէյ։

Ὑπερχαρὴς - ές (ὁ, ἡ) assai allegro, lieto. շատ ուրախ՝ գուարթ. ըլլիլ լոզ՝ ճոխ։

Ὑπερχειλὴς - ές καὶ

Ὑπέρχειλος (ὁ, ἡ) traboccante. եզան, միշտ բերանը լիք. խալըն, ալէյնա պրոպէր գօլա։

Ὑπερχέω. *M.* χεύσω. versar di sopra o abbondantemente, inondare. վերէն կամ առատ լծցընել, յորդիլ. խօտրան խաւ ըլլիլ գիօշմէ, խալըն։

Ὑπέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. venire, entrare di sotto, insinuarsi. 2. ingannare. առկէն գալ՝ մնալ, տպրդիլ, ոսղսակիլ. 2. խաբել. ալըշտան կիլմէ, կէրմէ, օֆօլմէ, կէրէլմէ։ 2. ալդատիմէ։

Ὑπερχρονίζω. *M.* ίσω. tardare. ուշանալ. կեճիմէ։

Ὑπερχρόνιος (ὁ, ἡ) eterno. յաւիտենական. եղեռ։

Ὑπέρχυσις - εως (ἡ) inondazione. 2. soprabbondanza. ըլորց յորդութիւն, հեզիկ. 2. առատութիւն. առ խալընըլը. 2. ըլնիկի, գօլլուք։

Ὑπέρψυχρος (ὁ, ἡ) eccessivamente freddo. առատիկ ցուրտ. ֆեր օլմէ։

Ὑπερψύχω. *M.* ψύξω. raffreddare troppo. առատիկ պահիցընել. ինքրի օլմամէ՝ խալխիմէ։

Ὑπερῴα (ἡ) il palato. քիմք. գանգ, ալըշ խալընը։

Ὑπερωδυνία (ἡ) eccessivo dolore. առատիկ ցաւ. ֆեկին աղը։

Ὑπερῷϊον (τό) = Ὑπερῷον.

Ὑπερωνέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. comprare a caro prezzo. ոսկի ծախու առնել. պահուը առիլը ալմէ։

Ὑπερῷον (τό) il più alto, l'ultimo piano della casa. տան վերնագոյն գոմիկոնը. եվին ին խօտ ֆոթը։

Ὑπερῷος - α - ον. che si trova nel più alto piano della casa. տան վերնագոյն գըմիկոնը գտնուող. եվին խաւ գոթըճօտ գօօլտան։

Ὑπερωτάω - ῶ. *M.* ήσω. interrogare di nascosto. գաղտուկ հարցընել. կիլլի օրմէ։

Ὑπεσθίω. *M.* ὑπέδομαι. mangiar di nascosto. գաղտուկ ուտել· ներքև ներել։

Ὑπεύθυνος (ὁ, ἡ) responsabile. երաշխաւոր· ենթիկ։

Ὑπέχω. *M.* ὑφέξω. mettere o prendere, tenere di sotto. 2. consegnare, lasciare, dare alla discrezione di... առնել գնել կամ առնել բանել· 2. յանձնել, ձեռքը դնել· ալիքնս ետևէ խոտոր ալիքնսան ընթանալ· 2. ներքև երեք, ընտիր նա պղտիկ։

Ὑπήκοος (ὁ, ἡ) ubbidiente, sommesso. 2. suddito. հնազանդ, հլու· 2. հպատակ· փոքր, ցած· 2· բնակ, ստրկ։

Ὑπηνέμιος (ὁ, ἡ) pieno di vento, vuoto. 2. instabile, frivolo. հովով լեցուն, պարապ· 2· փոփոխ, անհիմն, փուճ· բռավիճաբ իւր գոլա, պղտ· 2· պիղծաբար, ներքնիկ, գռեղիբ։ — Ὠόν. uovo che non si può mettere in covatura. ձուխ ան ակնդամբ հաւկիթ· ծուլնայ եղեամնաց ձուկ ընտանիք։

Ὑπήνεμος (ὁ, ἡ) non esposto al vento. հովի չդարսած, հովի գեմ չեզոք· բռավիճաբ եղեամնաց, բռավիճաբ եղբը օդ հայած։

Ὑπήνη (ἡ) barba. մօրուք· ածիլ։

Ὑπηρεσία (ἡ) ministerio, officio, servizio. պաշտօն, պաշտաւնարանութիւն, ծառայութիւն· խնդիր, խնդրոյ, խնդրութեան։

Ὑπηρετέω - ῶ. *M.* ήσω. servire. ծառայել, պաշտել· խնդիր ներել։

Ὑπηρέτημα (τὸ) servizio. պաշտօն· խնդիր։

Ὑπηρέτης - ου (ὁ) servo, fante, servidore. 2. sergente, littore. ծառայ, պաշտաւնար· 2· պաշտօնեայ, նուիրակ, խնամատարակալ· ալիք, խնդրութեան· 2· գնդապետ, հատաւ։

Ὑπηρέτησις - εως (ἡ) funzione. պաշտօնը կատարելը· խնդիրն խնդրոյ։

Ὑπηρετικός - ή - όν. servile, proprio del servo. 2. ossequioso. ծառայական· 2· մեծարող, ծառայելու պատրաստ· խնդրն ներելու· 2· հնազանդական, ընտիր նոյն, խոնարհ նոյն խոնարհ։

Ὑπηρέτις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. Ὑπηρέτης. fantesca. պաղնիկ· հալաչէ։

Ὑπισχνέομαι - οῦμαι. *M.* ὑποσχήσομαι. promettere. խոստանալ, խօսք առնլ· պօղ վերին, կամ՝ խերբ ներել։

Ὑπισχνος (ὁ, ἡ) alquanto magro. քիչ մը վտիտ՝ պղտուն· պիր ալ պղտուն։

Ὑπίσχομαι, Ἰων. ἀντὶ Ὑπισχνέομαι.

Ὑπναλέος - α - ον. dormiglione. քնեամ, քնեայ, քունի խնդիր· ննջասէր, ննջասէր տրկնիկ։

Ὑπνηλός - ή - όν. = τ. προηγ.

Ὑπνητικός - ή - όν. = τ. προηγ.

Ὑπνίζω. *M.* ίσω. sopire. քնացընել· ննջասիրել։

Ὕπνιον (τὸ) ὑπερ. τ. Ὕπνος.

Ὑποδοτὴρ (ὁ) × ἀντὶ —

Ὑποδότης - ου (ὁ) καὶ Ὑποδότις - ιδος (ἡ) che dà, cagiona il sonno, sonnifero. քունն պատճ քնրոյ· ննջասիրական ներելու։

Ὑποδώτης - ου (ὁ) καὶ Ὑποδῶτις - ιδος (ἡ) = Ὑποδότης.

Ὑπομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere contro il sonno. քունի հետ կռուիլ· ննջասիրական իւր ցնդելնլիբ։

Ὑποποιέω - ῶ. *M.* ήσω. cagionare del sonno. քունն բերել· ննջասիրական։

Ὑποποιὸς (ὁ, ἡ) sonnifero. քունն բերող· ննջասիրական։

Ὕπνος (ὁ) sonno. քուն· ննջասիրական։

Ὑποφανὴς - έος (ὁ, ἡ) apparso nel sonno. քունի ատեն երեւցած· ննջասիրական։

Ὑποφόβης - εος (ὁ, ἡ) che spaventa nel sonno. քունի մէջ վախցընող· ննջասիրական։

Ὑποφόρος (ὁ, ἡ) sonnifero. քուն բերող· ննջասիրական։

Ὑποφόω - ῶ. *M.* ώσω. sopire o dormire. քնացընել կամ քնանալ· ննջասիրական։

Ὑπωΐης - εος (ὁ, ἡ) = Ὑπνηλός.

Ὑπωρία (ἡ) sonnolenza. քնասիրական· ննջասիրական։

Ὑπωσσω (ττω.) (*X. M.*) sonnecchiare. ներհուն, մրափել· ննջասիրել· ընդնիանալ։

Ὑπωτικὸς - ἡ - όν. = Ὑπνητικός. 2. = Ὑποποιός. (καὶ ἐπίῤῥ) - ικῶς.

Ὑπὸ, πρόθ. (μετὰ γεν.) sotto. 2. da, dai. 3. con, dietro. առեր· 2· ի, յ (բացառ.)· 3· ընդ, ետևէն· ալիքնս· 2... գնեն, ...գան· 3 պիր գերեր· (μετα δοτ.) sotto. 2. da. 3. con, insieme. առեր· 2· ի, յ (բացառ.)· 3· ընդ, գնացող· ալիքնս· 2· առ, գնեն· 3· պիր, գերնիկ· (μετὰ αἰτ.) sotto. 2. dietro. առեր· 2· նայեալ· ալիքնս· 2· նախ-նիշ· nella composizione significa sommissione, occultezza, diminuzione ecc. բազդատութեան մէջ կը նշանակէ հնազանդութիւն, գաղտնի ըլլալը, նուազում եւ այլն· օրինակ որ նախ ֆիլէ իւր գերնորդութեան ներքեւ կը նայի, կը ենթադրէ, նախնեան կամ առջեւ։

Ὑποβάθρα (ἡ) καὶ

Ὑπόβαθρον (τὸ) sostegno, base, fondamento նեցուկ, տակ, հիմն· գոյք, տեղի, ներքև։

Ὑποβαίνω. *M.* βήσομαι. andare disotto. 2. discendere. 3. esser inferiore, minore. 4. diminuire. առեր կամ առեղ ներքև ելլել· 2· իջնել· 3· վարագոյն՝ առաքի· աւելի պզտիկ ըլլալ· 4· նուազիլ· քիչնալ· ալիքնս նախոտ ալիքնսան կիներ· 2· նի-ձի· 3· ալագի՝ նոնս՝ առաջ օրնէ· 4· նուազիլ։

Ὑποβάλλω. *M.* βαλῶ. sottomettere, assoggettare. 2. rassegnare. 3. rompere il parlare, interrompere uno che discorre. առեր գնել, հպատակ ընել· 2· յանձնել· 3· ձեռն խօսքը ընդհատանել· ալիքնս գոյնի, գնիր ներներ, կիսաբեր կիներին· 2· ներքև ներել· 3· ընդհատանել տնօրէն տեղ, նուազնլ։

Ὑπόβασις - εως (ἡ) discesa. իջնելը· նիձ· Ὑποβαστάζω. *M.* άσω. sostenere. վերցը-

Digitized by Google

նեւ, վերամիաձայն, կրեւ · ենթադրութիւն, խոհեմութիւն, խոհականութիւն:

ποβάτης - ου (ὁ) = Ὑπόβαθρον. sgabello, predella. սանդիք ներեւի յատնապատի միջոց, պատուանդան · ենթադրութիւն կամ դատողութեան խոհեմութիւն:

ποβιβάζω. M. άσω. far discendere. իջեցընել · նուազեցընել · (μτφρ.) diminuire. քիչցընել · նուազեցնել:

ποβλαστάνω. M. βλαστήσω. germogliare di sotto. սկիզն ծլիլ · արիւնաքամ ենթարկել · նուազեցնել:

πόβλεμμα (τὸ) sguardo traverso, minaccioso, fiero. ծուռ ծուռ նայիլը, պատանդի՝ աշուկի նայուածք · երբ երբ դիտելը, երեսիկ՝ երբ դիտել:

ποβλεπτικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. minacciante. պատանդիլից, պատանդագին · խիստ խոհեմ, անխիստ:

ποβλέπω. M. βλέψομαι. guardare di nascosto, di sotto, di traverso, fieramente. գաղտուկ՝ սակէն ծուռ՝ աշուկի կերպով մը նայիլ · ականջ՝ աչքի արիւնաքամ՝ երբ երբ դիտել:

πόβλεψις - εως (ἡ) il guardare di sotto, di traverso. սակէն՝ չեզ նայիլը · արիւնաքամ՝ երբ դիտելը. = Ὑπόβλεμμα.

πόβλημα (τὸ) tutto ciò che si mette di sotto. սակը՝ սակէն գրուած իրը · արիւնաքամ՝ արիւնաքամ ընծայուած նշանակ · ծծուկ կամ Ὑποβολή. (6.)

πόβλητος (ὁ, ἡ) supposto, finto. ենթադրեալ, անհարազատ, կեղծեալ · խաբեայ, այլասերմ, ձեւացեալ · — βλήτως, ἐπίῤ. ποβολεύς - έως (ὁ) suggeritore. (Γαλλ. souffleur). թելադրող · ականջ ընդունող, ենթարկող:

ποβολή (ἡ) l' azione di mettere di sotto. 2. frode. 3. interruzione del discorso, replica. 4. esortazione. 5. imboscata. 6. strame. սակը դնելը · 2. նենգ, գող · 3 · խօսք ընդհատելը, պատասխան · 4 · յորդորանք · 5 · գաղտնի, ծուղակ · 6 · խոտիկ (խոտէ) · արիւնաքամ ծծուկ · 2 · հետ · 3 · սեռ էսըլլոնը · ճիվղ · 4 · հօտ, նախիրն · 5 · վեճ, կռուան · 6 · սեօղի (օրնիթան):

πυβολεμαῖος - α - ον. supposto, finto. անհարազատ, կեղծ · ձեւացեալ, խաբեայ:

πόβολος (ὁ, ἡ) impegnato. գրաւ դրուած · բեհնիկ ծծուկուած:

ποβόῤβορος (ὁ, ἡ) fangoso. ալմաստ, լաւախառն · ցեխոտ, գետնլեզէ:

ποβρέχω. M. βρέξω. bagnare leggiermente. քիչ մը թրջել · գետի ներքեւ ընկղմել:

πόβρυχα, ἐπίῤ. sotto l' acqua. ջուրին տակը · ծծուած արիւնաքամ:

ποβρύχιος - α - ον. sommerso. ընկղմած · գետնքարշ, ջրի օրհնուած:

ποβύθιος (ὁ, ἡ) = Ὑποβρύχιος.

πογαιος (ὁ, ἡ) = Ὑπόγειος.

πογαστρίζομαι. M. ίσομαι. empirsi il ventre, փորը լեցընել · ծոծրակը փշատարած՝ խըմել:

πογάστριον (τὸ) il basso ventre. ստորին որովայն · ծոծրակ արիւնաքամ՝ ականջ ընկղմած:

πογάστριος (ὁ, ἡ) ch' è al disotto del ventre. փորին վարի կողմը եղող · ծոծրակ արիւնաքամ՝ ականջ ընկղմած օրէն:

Ὑπόγειος (ὁ, ἡ) sotterraneo. ստորերկրեայ, գետնի տակ եղող · նեղ արիւնաքամ օրէն:

Ὑπογελάω - ῶ. M. γελάσομαι. sorridere. ժպտիլ · կիսախնդիլ:

Ὑπογέμω (X. M.) esser quasi pieno. լեցուն պէս բլլալ · փոքր կիսի օլմակ:

Ὑπογενειάσκω. M. άσω. cominciar ad avere la barba, impelare. մօրուքը բուսանիլու պիսիկ · ածիլը պիճիկ գալմակ:

Ὑπόγεως (ὁ, ἡ) = Ὑπόγειος.

Ὑπογίγνομαι (γίνομαι). M. γενήσομαι. incontrare, presentarsi. 2. cadere nella mente di qualcuno, esser ricordato. հանդիպիլ, պատահիլ, միտքը բլլալ · 2 · ձեռնհաս միտքը բնկնալ, յիշուիլ · ենթադրեալ, բաւ կիլլիլ, հնարաբանութ ընդհատ · 2 · պէրճնին ձեռքին տիրիլ, անընկած:

Ὑπόγλαυκος (ὁ, ἡ) verdiccio. կանաչանման · նեղնեղաբեր:

Ὑπογλυκαίνω. M. ανῶ. addolcire alquanto. քիչ մը անուշցընել · պիր ազ քաղցրացընել:

Ὑπόγλυκυς - εος (ὁ, ἡ) dolcigno. անուշկեկ · քաղցրեղէն:

Ὑπογλώσσιον (τὸ) pipita, male sotto la lingua. լեզուին տակը եղող ուռեցք մը · փիլ արիւ, ենթադրեալ:

Ὑπογλώσσιος (ὁ, ἡ) ch' è sotto la lingua. լեզուի տակ եղող · փիլ արիւնաքամ օրէն:

Ὑπογλωσσίς - ίδος (ἡ) = Ὑπογλώσσιον. la radice della lingua. լեզուին արմատը · փիլին ենօթա:

Ὑπογνάμπτω. M. γνάμψω. incurvare. 2. soggiogare. ծռել · 2 · նուաճել · կրկին · 2 · ընդ նիւխ, նիւխիր նիւխ:

Ὑπογογγύζω. M. ύσω. borbottare. մռմռալ, քրթմնջել · ճրթլտանիլ, ձգտլտանիլ:

Ὑπογονάτιον (τὸ) cuscino che si mette sotto le ginocchia. ծունկի տակ դնելու բարձ · փիլ նաստըձէ:

Ὑπόγραμμα (τὸ) tutto ciò ch' è sottoscritto. տակը գրուած իրը · արիւնաքամ՝ վերի նշանագրեալ նախնի · 2. = Στίμμι.

Ὑπογραμματεία (ἡ) la carica del sottosegretario. քարտուղարի՝ նամակագրի փոխանորդութիւն · ճր ենթիկի՝ նուաճը վերելնիլ:

Ὑπογραμματεύς - έως (ὁ) sotto - segretario. քարտուղարի՝ նամակագրի փոխանորդ · ճր ենթիկի՝ նուաճը վերելնիլ:

Ὑπογραμματεύω. M. εύσω. essere sottosegretario. նամակագրի փոխանորդ բլլալ · նուաճը վերելնիլ օլմակ:

Ὑπόγραμμος (ὁ) modello, esemplare. օրինակ, յարացոյց · նօրնեխ:

Ὑπογραφεύς - έως (ὁ) scrivano, copista (Λατ. amanuensis). գաղիր թղթագիր, պատճէնագիր · նուաճը, ենթիկ, նամակ · հաղիկ:

Ὑπογραφή (ἡ) sottoscrizione, firma. 2. disegno, abbozzo. 3. giuoco di parole, freddura (Γαλλ. calembour). առորագրութիւն · 2 · գծագրութիւն, գծագիր · 3 · փոխակերպական՝ անհեթեթ գրոյց · խմ-

Digitized by Google

ը. 2. բիսի, ֆաւլտ. 3. բիսի իւն օրե՝ ֆիրմիս՝ տատըլ ափհանքի։

'Υπογράφω. *M.* γράψω. sottoscrivere, firmare. 2. abbozzare. 3. imbellettare. ստորագրել. 2. գծագրել, գաղափարը առնել. 3. երեսը ներկաւորել. խըզըմախ. 2. բիսիկի ֆաւլըմընը ալըմ. 3. տիւլիւն ափրիս՝ եղէլըմի ափրիս, ինչնիս գոյացմախ։

'Υπόγυιος (ὁ, ἡ) ch'è sotto mano, pronto. ձեռքի առիճ եղող, առձեռն, պատրաստ. եղած օրն, հաշիւ։ — γυίως, ἐπίῤῥ.

'Υπόγυος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

'Υπόγυρος (ὁ, ἡ) alquanto curvo, curvetto. քիչ մը ծուռ, ծռաձեւ. կոյիկ։

'Υπογυρόω - ῶ. *M.* ώσω. curvare un poco. քիչ մը ծռել. դիր ալ կոյիկ։

'Υποδάκνω. *M.* δήξομαι. mordere leggiermente. ֆամից մը խածնել. խոշոր ըսըրմախ։

'Υποδακρύω. *M.* ύσω. piangere, lagrimare un poco. քիչ մը լալ. դիր ալ լալիս-խալ։

'Υποδαμάζω (δαμάω - ῶ). *M.* άσω. soggiogare, sottomettere. նուաճել, ընդ լծով արկանել, հպատակ ընել. լաքի կիմ֊ ֆով՝ նուաճիլ, հնազանդիլ կիմի։

'Υποδεής - έος (ὁ, ἡ) inferiore, minore. վայրագին, փոքրագոյն. ցած ալոր՝ տիւլիւ. նվազ։

'Υπόδειγμα (τὸ) esempio, modello, segno. օրինակ, յայտագիր, նշան. խօրհիւ, նիշան։

'Υποδείλαιος (ὁ, ἡ) che si fà verso sera. գեղ ի իրիկուն եղող. սիլամ խօսիս օրն։

'Υποδείκνυμι. *M.* δείξω. mostrare alquanto. 2. insegnare. քիչ մը ցուցընել. 2. սորվեցընել. դիր ալ կիօսդիդ-խալ. 2. խոչհիդիլ։

'Υποδείκτης - ου (ὁ) maestro, precettore. ուսուցիչ. խոճա։

'Υποδεκτήριον (τὸ) ricettacolo. 2. asilo, rifugio. ընդունարան. 2. պատսպարան. գիւտան, փարախ. 2. ըղըմանալ ենը, ֆինան։

'Υποδέκτης - ου (ὁ) ricevitore. ընդունող. ֆարալ խոխե։

'Υποδεκτικός - ὴ - όν. ospitale. հիւրընկալ. գոթիչ ֆարալ խոխե։

'Υποδεξίη (ἡ) Ἴων. ἀντὶ 'Υποδοχή.

'Υποδέξιος - α ῆ ος - όν. proprio a ricevere. ընդունելու յարմար. ֆարալ կիրիչ առիճ։

'Υπόδεξις - εως (ἡ) = 'Υποδοχή.

'Υποδέομαι. *M.* δεήσομαι. pregare umilmente. խոնարհաբար աղաչել. խնդրել իւն բիճ կիմիլ։

'Υποδέρμιον (τὸ) collana. մանեակ. կիրճանէ։

'Υποδερίς - ίδος (ἡ) la parte inferiore del collo. 2. collana. ալը. 2. մանեակ. կիրճան. 2. կիրճանէ։

'Υποδέρω. *M.* δερῶ. scorticare. կեղեւել՝ մերքիը հանել. (փայտերուն) սոխել, խնդել։

'Υπόδεσμα (τὸ) pegno. գրաւական. բիճի։

'Υποδεσμεύω. *M.* εύσω καὶ

'Υποδεσμέω - ῶ. *M.* ήσω. = 'Υποδέω.

'Υποδέσμιος (ὁ, ἡ) impegnato. գրաւի դրուած. բիճիի ֆոնալըմըշ։

'Υποδεσμὶς - ίδος (ἡ) ὑπερ. τοῦ 'Υπόδεσμος (ὁ) fascia. (Γαλλ. écharpe). մարմնոյ ցաւած անդամը կապելու փաթիթ, լաթ. վիճակաւոր զրկոյ ուսադիր դոլըշմախ ատիչ՝ պիկ։

'Υποδέχομαι. *M.* δέξομαι. accogliere. 2. sostenere. 3. promettere. 4. approvare, acconsentire. 5. concepire. սիրալ ընդունիլ. 2. գիմանալ, գեմ գնալ. 3. խոստանալ. 4. ընդունիլ, հաւանիլ. 5. յղանալ. հասկցողանի ֆարալ կիմիլ. 2. դոյանիլ. ֆորլէ ֆօրթ. 3. վրա կիմիլ. 4. ֆարալըճախ, բալ օլմախ. 5. հասիլ օլմախ։

'Υποδέω. *M.* δήσω. legar di sotto. 2. impegnare. ասիճէն կապիլ. 2. գրաւի գնել. ալըշընան դալմախ. 2. բիճիի ֆօրթ. (κυρ. μσ.) calzarsi. ոտքի ամման հագուիլ. ոտի ֆալը՝ ֆօրթանալ կիմիլ։

'Υπόδηλος (ὁ, ἡ) assai manifesto, sufficientemente chiaro. բաւականաչափ յայտնի. կիւնկիմ ալըտը՝ պէլլի. ֆանկին։

'Υποδηλόω - ῶ. *M.* ώσω. dichiarare, manifestare a sufficienza, indicare. բաւականաչափ յայտնել՝ յայտնի դարձնել. պէլլի ընել՝ ցուցընել։ ֆանկին կիմիլ, ֆասդերմէ։

'Υποδήλωσις - εως (ἡ) dichiarazione. յայտնելը. պէլլի՝ ֆանկին կիմիլ։

'Υπόδημα (τὸ) calzamento, scarpa, stivale. ոտից ամման, հագուիմախ, կօշիկ. ոտի ֆալը, ֆօրթանալ, ըզըճ, ֆալոշ, ճէզմէ։

'Υποδηματίσιον (τὸ) ὑπερ. τ. 'Υπόδημα.

'Υποδηματοῤῥάφος (ὁ, ἡ) calzolajo. կօշկակար. ֆօրթանալճը, ֆալոշճու։

'Υπόδησις - εως (ἡ) = 'Υπόδημα. 2. = 'Υπόδεσμος.

'Υποδιαβάλλω. *M.* βαλῶ. calunniare di nascosto. գաղտուկ զրպարտել. կիսի խօսիլ կիրիչ։

'Υποδιαίρεσις - εως (ἡ) suddivisione, διακρισις. բաժնի բաժնել։

'Υποδιαιρέω - ῶ. *M.* ήσω. suddividere. διακրίνել. ֆօրը ֆօրը բաժնել, բիճիչիչ կիրիչ։

'Υποδιακονέω - ῶ. καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. *M.* ήσω - ομαι. Εἰμὶ —

'Υποδιάκονος (ὁ) suddiacono. կիսասարկաւագ. խդիկին գլուխ, գլուխ չհանել։

'Υποδιαστολή (ἡ) virgola. ստորակէտ. գիրչ, (,) գոս բերչ նիշան տալ։

'Υποδιαφθείρω. *M.* φθερῶ. corrompere insensibilmente. կամաց կամաց ապականել. ուրէլ. խոշոր խոշոր գիրչոյ խոչոր կիրիչ։

'Υποδιδάσκαλος (ὁ) sottomaestro, ripetitore. վարժապետին փոխանորդ. ֆոլֆօ։

'Υποδιδράσκω. *M.* ὑποδράσομαι. sottrarsi, scappare. խուսափիլ, գաղտուկ փախչիլ. կիլիչ ֆոլմէ, գլխիդիր։

'Υποδίδωμι. *M.* ὑποδώσω. cedere. տալ տալ. կոչ վերիդիր։

'Υπόδικος (ὁ, ἡ) reo, delinquente, accusato. յանցաւոր, ամբաստանեալ. ֆոլ հանիլը, հարկիս կիսկիլիք օլմալը։

'Υποδιοικητὴς - οῦ (ὁ) vice-governatore. գաղտագործակ կառավարչի փոխանորդ. կիլի ֆոլ կիսկիլ։

Digitized by Google

πόδουλος (ὁ, ἡ) soggetto, ch' è sotto il potere altrui. Հպատակ, ստրկին իշխանութեան տակը եղող. իշխի, տիրին հնազանդ ալլոյա ոմն:

ποδοχεῖον (τὸ) ospizio. Հիւրանոց, օտարանոց. գնացիկներու:

ποδοχεύς - έως (ὁ) oste, ostiere. վանատուր. պանդոկապետ. գնացիկը:

ποδοχή (ἡ) accoglienza. 2. ricettacolo. 3. asilo, rifugio. 4. approvazione. ընդունելութիւն. 2. ընդունարան. 3. պատսպարան. 4. ընդունելութիւն, հաւանութիւն. հնազանդ. 2. գնացիկ. իշխիչը. 2. գնացիկ, տարագիր. 3. ընդունարան իւր, ննջեց. 4. գնացիկ, տարագիր:

πόδρομος (ὁ) = Ὑποδρομή.

ποδύνω ὕ (συχνότ.)

ποδύομαι. Μ δύσομαι. sottentrare, insinuarsi. 2. incaricarsi. 3. vestirsi. տակը մտնել, ազդել. 2. հանձը առնել, վրան առնել. 3. հագուիլ. ալլոյա իրիկ, ձիրիկ. 2. ընդունիլ, խօսիլ ալլոյ. 3. ձիրիկ. (μτφ.) rifuggire. ապաստնել. ընդունիլ:

πόδυσις - εως (ἡ) rifugio. ապաստանարան. ընդունուելի հանգուլ, ննջեց:

ποδύσκολος (ὁ, ἡ) difficiletto. գժատրակեղ. նեղիչին:

Ποδύτης - ου (ὁ) sottana. ներքին պատմուճան. խոնիր:

ποζακορεύω. Μ. εὔσω. esser sotto - sagrestano. ատենապապի փախտարգ ըլլալ. խնդիլ փոքրիկ ալմա:

ποζάκορος (ὁ, ἡ) sotto - sagrestano. երիցարգ ատենապապ. խնդիլ փոքրիկ:

ποζεύγνυμι. Μ. ζεύξω. soggiogare, sottomettere. լծի տակը գնել, նաւանել. պօյտնեպարտ ալլոյա ձօմա, ինքնըր ներկ:

πόζευξις - εως (ἡ) soggiogazione, soggezione. լծի տակ գնելը, նաւանելը. պօյտնեպարտ ալլոյա ձօմա, հազատկնիկի:

ποζύγιος (ὁ, ἡ) messo sotto il giogo. լծի գրաւած. պօյտնեպարտալ ձիտատնալ: (οὐσ.) Ὑποζύγιον (ἐνν. κτῆνος). bestia da soma. բեռ կրող անասուն. ինչ հայ ալլոյա:

ποζυγόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ὑποζεύγνυμι.

πόζωμα (τὸ) diaframma. 2. il banco de' remiganti. առոնարի. 2. թի քաշողներուն նստարանը. հիմատիլ ծիկ, խալտ. 2. փոքրիկ լիճիկներին հանգոյց:

ποζώνιον (τὸ) sotto - cingolo. կամար գօտի. փոքր (հագուստ ալլոյան պատկանած):

ποζώννυμι (ζωννύω). Μ. ζώσω. cingere. 2. (μσ.) succingere. 3. preparare, allestire. փաթթել. 2. գօտեկապ ընել զգեստը վրայ առնել. 3. պատրաստել. արմտ. 2. հագուստը իւր բռնազգեցը ներքոյ փոյտրմտ, ընդմտ. 3. հագուրդնել, ինքզինքն նիհարել:

Ὑπόζωσμα (τὸ) = Ὑπόζωμα.

Ὑπόθεμα (τὸ) base, fondamento. հիմ. ինիլ:

Ὑποθερμαίνω. Μ. ανῶ. riscaldar alquanto, intiepidare. քիչ մը տաքցնել, գազլացնել. մէջ ու ըլլիմտ. ելլեմտ ինիլ:

Ὑπόθερμος (ὁ, ἡ) tiepido. գազէ. ելլեմտ. (κυρ. καὶ μτφρ.)

Ὑποθέσις - εως (ἡ) il metter di sotto. 2. fondamento. 3. argomento, proposta. 4. ipotesi, supposizioee, condizione. տակը գնելը. 2. հիմ. 3. առաջարկ նիմի. 4. ենթադրութիւն. ալլոյան գօմաշ. 2. ինիլ. 3. խօսք, հարց, գաղիւթ. 4. գործ:

Ὑποθετικός - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. ipotetico, condizionale. ենթադրական. գործէ, գործ ալանիմաշ:

Ὑπόθετος (ὁ, ἡ) supposto. ենթադրեալ. գործ ալանիմալ. (κυρ.) messo di sotto. տակէն գրաւած. ալլոյան գծատալաշ. (οὐσ.) Ὑπόθετον (ἐνν φάρμακον.) supposítorio. արգանի պատրաստ (գեղ մի է). լոկ գլխիկէ, խոպիկին հափարկին գծատալան գինը:

Ὑποθέω. Μ. θύσομαι. = Ὑποτρέχω.

Ὑποθεωρέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare di sotto. տակէն գրեմալ. ալլոյան նայար ինիմտ:

Ὑποθήγω. Μ. θήξω. aguzzare alquanto. քիչ մը սրել. գիր ու դէլիմտ:

Ὑποθήκη (ἡ) = Ὑποθεμα. 2. ipoteca, pegno, 3. precetto, ammonizione. 2. գրաւական, գրաւ. 3. պատուէր, խրատ. 2. բիհին. 3. բիհիլէ, նախճիք.

Ὑποθηκιμαῖος - α - ον. impegnato, messo in ipoteca. գրաւի գրաւած. բիհինի գօնալմալ:

Ὑποθορυβέω - ῶ. Μ. ήσω. cominciare a tumultuare. պղպջալ՝ վրդովելու սկսիլ. հնդիմակ՝ խռնուրդ ինիլ գալ:

Ὑποθρύπτομαι. Μ. θρύψομαι. darsi alle delizie. ինքզինքը փափկութեան հնազանդալ. ելիմտ ու ըլլիմտ սկսիլ. ելիմտ՝ սիգոյ փալմտ:

Ὑποθυμίαμα (τὸ) καὶ

Ὑποθυμίασις - εως (ἡ) suffumigio, la fragranza de' profumi. ծխատ, ծխանելու անուշ հոտ. խիւխիւ, փոհոտման խնդրելը գօտասատ:

Ὑποθυμιάω - ῶ. Μ. άσω. profumare, suffumicare. ծխանելիք ծխել. խիւխիւլիմտ, պատհոտլալմտ:

Ὑποικέω - ῶ. Μ. ήσω. abitare, esser nascosto sotto. տակը բնակիլ, պահուիլ. ալլոյան տակին ալմտ՝ տալնամտ:

Ὑποικουρέω - ῶ. Μ. ήσω. nascondersi (in casa). 2. tramare, macchinare. պահուըտիլ (տանը). 2. գործան գործել, մեքենայել. ինչնինիմտ (նենգ). 2. փորձ՝ գործ գնել գործմտ:

Ὑποινος (ὁ, ἡ) pieno di vino. 2. mezzo ubbriaco, cotticcio. գինիով լեցուն. 2. գինովկէկ. լոպա իչ գօլա. 2. լոկը տիւթ, տիւթլէ:

Ὑποκαθαίρω. Μ. αρῶ. purgare, nettare di sotto o leggiermente. տակին գամ քիչ մաքրել. ալլոյան խոպա պիր ալ ինիմտլնիմտ:

Ὑποκάθαρσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. πρσηγ.

Digitized by Google

'Υποκαθίζομαι. *M.* εδοῦμαι. imboscare. գաղտն գործել. ընտանալ կերպիւ, ընտանի՝ գաղտնի ընտրել:

'Υποκαθεύδω. *M.* ευδήσω. dormire alquanto. քիչ մը քնանալ, մրափ մը առնել. ազ ազատանալ, պէր ազատ ալլիլ:

'Υποκάθημαι. (παρτ. 'Υπεκαθήμην.) sedere sotto. 2. star ozioso. 3. imboscare. տակը նստիլ. 2. գաղտուկ կենալ. 3. գաղտն գործել. ալքատ ծնողքի 2. պոչ գաղտնել. 3. ընտանալ՝ գաղտնի ընտրել:

'Υποκαθίημι. *M.* καθήσω. abbassare. իջեցնել. կնկիրել:

'Υποκαθίστημι. *M.* καταστήσω. sostituire, surrogare. ետիւն տեղը փոխանակել՝ տեղը դնել. կերկիւն ընտրել՝ նոյն կերպէ:

'Υποκαίω. *M.* καύσω. ardere metter il fuoco di sotto. եռիլ, տակը կրակ գնել. խոփել, ալքատ ոթիլ ընել:

'Υποκαλύπτω. *M.* καλύψω. coprire di sotto. տակէն ծածկել. ալքատ խօրհիլ:

'Υποκάμνω. *M.* καμοῦμαι. stancarsi alquanto. քիչ մը յոգնիլ. պէր ազ խօտանալ:

'Υποκάμπτω. *M.* καμψω. curvare alquanto. քիչ մը ծռիլ. պէր ազ կռնել. (ἀμτβτ.) ritornare di nuovo. նորէն գառնալ. ետիւրդ ալքոյին կերպէ, պէտիէ:

'Υποκάπηλος (ὁ, ἡ) incettatore, rivenditore. փերթզակ. ծախրատուչ:

'Υποκαπνίζω. *M.* ίσω. suffumicare di sotto. տակէն ծխել. ալքատ ետիւրդ կերպէ:

'Υποκάρδιος (ὁ, ἡ) nascosto nel cuore. սրտին մէջ պահուած. խորհրդի կերպէ:

'Υποκαταβαίνω. *M.* βήσομαι. discendere gradatamente. աստիճան աստիճան իջնել. ոյտ ոյտ՝ փրկիցի փրկիցի կնկիլ:

'Υποκατάβασις - εως (ἡ) l'azione di discendere gradatamente. աստիճան աստիճան իջնալը. փրկիցի փրկիցի կնկիլ. (μτντ.) diminuzione. նուազումն. կոխիլի:

'Υποκατακλίνω. *M.* κλινῶ. far sedere all' ultimo posto. 2. cedere. վարի կարգը նստեցնել. 2. տեղի տալ, ետ քաշուիլ. ալտէղ ազգաց ծնողքին. 2. ետ վերկիլ, կերի վերկիլ:

'Υποκατάκλισις - εως (ἡ) collocamento nell' ultimo posto. 2. sommissione, soggezione. վերջին՝ վարի կարգը գնելը՝ նստեցնելը. 2. հպատակութիւն, հնազանդութիւն. տճն՝ ալտէղի ազգաց ծնողքին ծնօրհնուած. 2. փոքրկութիւն, խոնարհութիւն:

'Υποκαταμένω. *M.* μενῶ. restare un poco indietro. քիչ մը ետեւ մնալ. պէր ազ կերի ծալիլ:

'Υποκατασκευάζω. *M.* άσω. preparare di nascosto. գաղտուկ պատրաստել. կեղծ կերպով ընել:

'Υποκατάστασις - εως (ἡ) sostituzione. փոխանակութիւն. կերկիւն ծնօրհնուածը նոյն կերպէ, օրհնութիւն:

'Υποκατάστατος (ὁ, ἡ) sostituito, surrogato. փոխանակուած. կերկիւն կեղծ՝ նոյն օրհնուածը:

'Υποκάτω, ἐπίῤῥ. dissotto, sotto. տակը, ներքեւը. ալքատ, ալքոյինէ:

'Υποκάτωθεν, ἐπίῤῥ. dal dissotto. տակէն. ալքատէն:

'Υπόκαυμα (τὸ) ciò che serve per accender del fuoco. կրակ վառելու յարմար իրք. կրակ նետելու ալեաւոր նկանակ:

'Υπόκαυσις - εως (ἡ) l'azione d' accendere, di mettere sotto del fuoco. վառելը, տակը կրակ գնելը. խոխոչելէ. ալքատ կրակ գնելը. 2. = 'Υποκαύστρα.

'Υποκαύστρα (ἡ) fornace di bagno. հնոց. փիլհան:

'Υπόκαυστρον (τὸ) stufa, fornello. կերմատնեակ, քառնիր. բանգիակ. կերմանի, քառնոտր:

'Υπόκειμαι. *M.* κείσομαι. soggiacere. տակը ըլլալ, տակը գտնուիլ. ալքատ ալլէ պատշաճիլ. (ὡς οὐσ.) 'Υποκείμενον (τὸ) soggetto. նիւթական. նիւթ, իմաստ, նիւթառոտ:

'Υπόκενος (ὁ, ἡ) vuoto, vano. դատարկ, փուճ. պոչ:

'Υποκενόω - ῶ. *M.* ώσω. vuotare, evacuare. պարպել (փորը). պոչացնել (փրտիլը):

'Υποκεντέω - ῶ. *M.* ήσω. pungere, spronare dissotto. տակէն խոյիլ՝ մորթիլ. ալքատէն օգնել՝ ծռտալէն՝ ետիւրդ լալով:

'Υποκευθής - ούς (ὁ, ἡ) nascosto dissotto. տակը պահուած. ալքատ կեղծիկ:

'Υποκεύθω. *M.* κεύσω. nascondere dissotto. տակը պահել. ալքատ կեղծիկ:

'Υποκεφάλαιον (τὸ) guanciale. գլխի՝ երեսի բարձ. պոչ՝ նիւթ խօտորցնելը:

'Υποκηρύσσω (ττω.) *M.* ύξω. imporre del silenzio per un banditore. ժանտախիտ ձեռքով լռութիւն գնել՝ պատուիրել. կիսաշ նեւթ իւր խոսքի կերպէ, օրհնելի նշ կերպէ:

'Υποκιθαρίζω. *M.* ίσω. accompagnare il canto colla cetra. կիթառաւ երգել. քառգաւոր՝ փիլիսոս իւր լսելիքին:

'Υποκίνδυνος (ὁ, ἡ) esposto al pericolo, arrischiato. ինքը վինգը վտանգի ձէլ գտած. փիլոփեթին կիհնդիկներ ֆօտալ:

'Υποκινέω - ῶ. *M.* ήσω. muovere dissotto, sommuovere. տակէն շարժել. ալքատ օգնելով՝ ալլորիլ:

'Υποκλάζω. *M.* άσω. inginocchiarsi alquanto. քիչ մը ծռնիկը ծռիլ. պէր ազ փիլիսի երթալ:

'Υποκλάω - ῶ. *M.* κλάσω. rompere dissotto o leggiermente. տակէն կամ քիչ մարիլ. ալքատ խոխոչ ազ երթալ:

'Υποκλέπτω. *M.* κλέψω. rubare dissotto. տակէն գողնալ. ալքատ լալով. 2. = 'Υποκρύπτω.

'Υποκλίνω. *M.* κλινῶ. abbassare, chinare. 2. sottomettere. ցածցնել, ծռիլ. 2. հպատակ ընել. ալլորիլ, խոնարհ. 2. խոսք՝ փոքրիկ կերպէ:

'Υποκλονέω - ῶ. *M.* ήσω. agitare dalle fondamenta. հիմէն շարժել. կերկիւնէն ալքատ ընել:

'Υποκλύζω. *M.* κλύσω. purgare dissotto. տակէն մաքրել. փիլիսոփան կերկիւնի ընել:

'Υποκνίζω. *M.* ίσω. solleticare, titillare. խտտցնել. կիմիչկիլ:

'Υποκοιλαίνω. *M.* ανῶ. render concavo, scavare dissotto. տակը գոգաւորել՝ պարել. ալքատը փորկրտելով՝ ալքատրտելով՝ կրկիլ:

'Υποκοίλιον (τὸ) = 'Υπογάστριον.

Digitized by Google

Ὑπόκοιλος (ὁ, ἡ) concavo di sotto. սակը գագաթը. սկիը վերև:
Ὑποκολπίδιον καὶ Ὑποκόλπιος καὶ
Ὑποκόλπος (ὁ, ἡ) che si trova nel seno. 2. amabile. 3. nascosto. գիրկը գտնուող. 2. սիրելի. 3. ծածուկ. վստահելի պատճառան. 2. սիրելի. 3. ներքին:
Ὑποκολυμβάω - ῶ. M. ήσω. nuotare sott' acqua, attuffarsi. ջրի սակին լողալ. սայտան ալիքերուն ներսիդի՝ փալիլ:
Ὑπόκομψος (ὁ, ἡ) elegante. վայելուչ. լրիվ, լրիվիրիկ:
Ὑπόκοπρος (ὁ, ἡ) mescolato collo sterco. պղտոր խառնուած. պօրլանմըշ, պօրի նե եղբալըր:
Ὑποκορίζομαι. M. ίσομαι. parlare come gl' infanti, servirsi delle espressioni carezzanti, vezzeggiare, diminuire i termini. պզոց պես խօսիլ, գգալով սաղցուածներ գործածել, բառերը նուազցընել. ըզճուտ մարդ սիրելի կրնդ, օքլայան՝ լրիվի սիրելիր խօսելուճուն, լուսլնիլիրէ ինքզիր կրնդ:
Ὑποκόρισμα (τὸ) espressione carezzante, vezzeggiativa. գգալով՝ փաղաքշական սաղցուած. օքլայան՝ նուիր սիրոյ լրիվ:
Ὑποκορισμὸς (ὁ) vezzeggiamento, diminuzione de' termini. բառերը փաղաքշելը՝ նուազցընելը. ինզիրէրի լալկիի:
Ὑποκοριστικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. vezzeggiativo, diminutivo. փաղաքշական, նուազական (անուն). խոկ լրիվի ինզիրէր:
Ὑποκουφίζω. M. ίσω. alleggerire alquanto. քիչ մը թեթեւցընել. պիր ոչ խաֆիֆլեցնել:
Ὑπόκουφος (ὁ, ἡ) alquanto leggiero. քիչ մը թեթեւ. խաֆլիկի:
Ὑποκρατήριον (τὸ) la base del bicchiere. բաժակակալ, սկիհին սակը. ֆոփհին՝ սապրըն սկիը:
Ὑπόκρημνος (ὁ, ἡ) un poco precipitoso. քիչ մը գահավէժ սեպացեալ. պիր ոչ սապրոթուն:
Ὑποκρίνομαι. M. κρινοῦμαι. fingere, simulare. 2. rispondere. 3. interpretare. կեղծել, կեղծաւորել. 2. պատասխանել. 3. մեկնել. խրճել կրնդ, ինքզինքիր կրնդ. 2. ծկլոյ վերդիւ. 3. հանել վերդիւ:
Ὑποκρισία × ἀντὶ
Ὑπόκρισις - εως (ἡ) risposta. 2. finzione, simulazione, ipocrisia. պատասխան. 2. կեղծելը, կեղծաւորութիւն. ծկլոյ. 2. ինքզինքը, փոքրիկիի:
Ὑποκριτὴρ × ἀντὶ
Ὑποκριτὴς - οῦ (ὁ) attore del teatro. 2. ipocrita, simulatore. 3. interprete. դերասան. 2. կեղծաւոր. 3. մեկնիչ. հանգուցիր. 2. փորձ, ինքզինքը խրճիչ. 3. հանել վերդին:
Ὑποκριτικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che concerne l'attore del teatro. դերասանի պատկանած. հանգուցիրէ գործուածքի:
Ὑποκρούω. M. ούσω. battere di sotto o leggiermente. 2. far l'accordo di musica. 3. interrompere il discorso. սակէն կամ կամաց զարնել. 2. ներդաշնակ հանգիլը ընել. 3. ձկլին խօսքը կտրել, ընդհատել. ալիքնուած խոփ խոնել վարձի. 2. հինդ նիխիր. 3. միջ, ծուլութիւն, տեղհանիլ գալ նիխիր:
Ὑποκρύπτω. M. κρύψω. nascondere, celare. պահել, թաքցուցանել. ասելմամբ. ինչնիկի. (μσ.) dissimulare. կեղծել. ինքզինքիր նիխիր:
Ὑπόκρυψις - εως (ἡ) occultazione. պահելը. ասելմա:
Ὑποκυμαίνω. M. ανῶ. ondeggiare. ծածանիլ. գալկիկիի:
Ὑπόκυρτος (ὁ, ἡ) curvetto. ծռկեկ. կորիկ:
Ὑποκυρτόω - ῶ. M. ώσω. curvare alquanto. քիչ մը ծռել. պիր ոչ կորի:
Ὑποκωλίον (τὸ) la parte di dietro della coscia. ազդիր եռեւի գին. պոտուան կնգան խորքը:
Ὑπόκωφος (ὁ, ἡ) sordastro. խլկեկ, գըժուարալուր. աղբրճա, խուլլը ալբր:
Ὑπολαΐς - ΐδος (ἡ) capinera (Γαλλ. fauvette). սեւագլխատար (սեւ գլխովի ունեցող թռչուն մը). պուլտան ֆար (սեւ խիճիլ պիր նիլ ֆար):
Ὑπολαμβάνω. M. λήψομαι. caricarsi. 2. prendere di sotto, di soppiatto. 3. tener in dietro, soffermare. 4. ritenere, arrestare. 5. succedere. 6. interrompere il discorso. 7. opinare, stimare, operare. եռեւը կռնգը առնել. 2. սակէն գագաթէ ընդ՝ գործել. 3. եա բռնել, քիչ մը կեցընել. 4. զսպել, կասեցընել. 5. յաջորդիլ, անընդմիջաբար հանդիպիլ. 6. ձկլին խօսքը կտրել՝ ընդհատել. 7. կարծել, յանալ. սբրիլանմամբ. 2. սկիճան՝ ինչը ալնմբ. 3. ինչի խոհիմբ, պիր ոչ փոքրաբրմբ. 4. ղանի նիխիր, ալը ֆօմբ. 5. խալիճ օլմբ, ալիկ ֆիլը ղանդ նիխիր. 6. պիրիւնին սեպացնիլ ֆորլանմբ. 7. ելլալ զանի նիխիր:
Ὑπολαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) alquanto brillante. քիչ մը փայլուն. խորլաֆա:
Ὑπολάμπω. M. ψω. cominciar a brillare. փայլիլ սկսիլ. խորլամա պալլամբ:
Ὑπόλαμψις - εως (ἡ) splendore debole, lento. քիչ փայլիւն. ոչ խորլաիլբ:
Ὑπολανθάνω. M. λήσω. occultarsi sotto. սակը պահուրտիլ. սկիճան ինչնիկի:
Ὑπολαπάζω. M. άσω. evacuare. պարպել (փորը). պօլմբ (խրճիչը):
Ὑπολέγω. M. λέξω. dettare. թելադրել, գրադրելով կրկնել ալլ. սեպլնիկէ նիխրդրլմբ: = Ὑπαγορεύω.
Ὑπόλειμμα (τὸ) il resto, residuo. մնացուածք, մնացածը. պոփ խալն նիանի, խառնուրդ:
Ὑπολείπω. M. λείψω. lasciare (πθ.) restare dietro, rimanere. 2. mancare. եա ձգել կամ մնալ. 2. պակսիլ. ինչ պէտմբ, նուազ մը ֆալ. 2. կտնիլ:
Ὑπόλευκος (ὁ, ἡ) bianchetto. սպրճկեկ. պիչալա:
Ὑπολήγω. M. λήξω. cessare, diminuire poco a poco. քիչ քիչ գադրիլ՝ պակսիլ. ալը ալը փոքրմբ՝ կտնիլ:
Ὑπόλημμα (τὸ) = Κύημα.
Ὑπολιπτικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. opi-

Digitized by Google

nabile. խարխափական. ընչաք, ընդն իջևանի վնասուած։

'Υπόληψις - εως (ἡ) opinione, parere. կարծիք, վարկ. ընչաս, ընդն։

'Υπολιμώδης - εος (ὁ, ἡ) alquanto affamato. քիչ մը անօթի. գէր ու մ։

'Υπολιπαίνω. M. ανῶ. ingrassare poco a poco. քիչ քիչ գիրցընել. ատոր ատոր ախտկիզիլ։

'Υπολίπαρος (ὁ, ἡ) alquanto grasso, fiacco, floscio. քիչ գէր՝ պարարտ, մսկի, քաւլ. ու ախտկ. ինկուն։

'Υπολισθαίνω (άνω.) M. ολισθήσω. sdrucciolarsi poco a poco. քիչ քիչ սահիլ. ատոր ատոր ընդնիլ։

'Υπολογίζομαι. M. ίσομαι. calcolare, supputare, far conto. հաշուիլ, համարիլ. հաշոց ելնիլ, հաշոց ընդնիլ. (տիր. καὶ μτφρ).

'Υπολογισμὸς (ὁ) conto. հաշիւ, համար. հաշոց (տիր. καὶ μτφρ).

'Υπόλογος (ὁ, ἡ) responsabile. երաշխաւոր. տիպիլ։

'Υπολοιπος (ὁ, ἡ) rimanente. մնացուկ. ընդնիլ։

'Υπολοχαγὸς (ὁ) luogotenente. տեղապահ. վերակալ, ընդնիլ։

'Υπόλυσις - εως (ἡ) τὸ σύσ. τοῦ

'Υπολύω. M. ύσω. sciogliere, slegare. 2. scalzare. 3. snervare. 4. liberare. քակել. 2. սուրց տանիլ հանել. 3. վատաժողեցնել. 4. ազատել. լիուցնել. 2. ընդնել՝ ուժ ընդ չընելով. 3. ընկճելով տկարացնել. 4. ընդնել։

'Υπολωφάω - ῶ. M ήσω. cessare poco a poco. քիչ քիչ դադրիլ. ատոր ատոր դադրել՝ թեթևնալ կիլլ։

'Υπομάζιος (ὁ, ἡ) lattante. կաթ կերող. մանուկ հնչուն։

'Υπόμακρος (ὁ, ἡ) lunghetto. երկնկեկ. ատանձն։

'Υπομαλάσσω. M. άξω. mollificare poco a poco. քիչ քիչ կակղցընել. ատոր ատոր իւղդիւղել։

'Υπομαραίνομαι. M. μαρανθήσομαι. appassire poco a poco. քիչ քիչ թառամիլ. ատոր ատոր սկսիլ՝ սարդնալ։

'Υπομάσθιος (ὁ, ἡ) = 'Υπομάζιος.

'Υπόμαυρος (ὁ, ἡ) oscuro. մկնգ. ատան. ընդնա։

"Υπομβρος (ὁ, ἡ) piovoso. անձրևատ. խոզաստան։

'Υπομειδιάω - ῶ. M. άσω. sorridere. ժպտիլ. կիսախնդալ։

'Υπομείων - ονος (ὁ, ἡ) inferiore. վարտն. ատենի, նուազ։

'Υπόμελας - αινος (αινα - αν). սեւնկատ. քիչ մը սեւ. ափսիմ, ընդնա։

'Υπομενετικὸς - ἡ - όν. paziente. համբերող. ատանելի։

'Υπομενητικὸς - ἡ - όν. = τ. προηγ.

'Υπομενητὸς - ἡ - όν. tollerabile. համբերելի. ընդնելի. ատանելի կերպով. ընդնելի։

'Υπομένω. M. μενῶ. rimanere, restare, sostenere, perseverare. 2. soffrire, sopportare. մնալ, ատկալ, դիմանալ. 2. ընդնել (վէրք եւ ատլն), համբերել. ընդնել, տանիլ. 2. կրկնիլ. ատանձն. 2. կիսկիս. ինկուն։

'Υπομερίζω. M. ίσω. = 'Υποδιαιρῶ.

'Υπομερισμὸς (ὁ) = 'Υποδιαίρεσις.

'Υπομήκης - εος (ὁ, ἡ) lunghetto. երկնկեկ. ատանձն։

'Υπομήτριος (ὁ, ἡ) che sta ancora nell' utero della sua madre. մօր մէջը ապրող մէջ գտնուող. ատեն անատնի ըսուած պտուղ։

'Υπομίγνυμι. M. μίξω. mescolare poco a poco. քիչ քիչ խառնել. ատոր ատոր խառնըտնել. խառնել։

'Υπομιμνήσκω. M. ὑπομνήσω. ricordare, suggerire. միտը ձգել. յուշ անել. ինչ որ մէկուն միտը ընդնել՝ իւր կերպով։

'Υπόμισθος (ὁ, ἡ) = Μισθωτός.

'Υπομνάομαι - ῶμαι. M. μνήσομαι. = 'Υπομιμνήσκομαι. 2. incitare la femmina all' adulterio. կին մը շնութեան գրգռել. անբիծ կնոջ ատենը խանգարել։

'Υπόμνημα (τὸ) comentario, giornale. մեկնաբանել. նկարել. տետիր։

'Υπομνηματίζω. M ίσω. passare nel giornale. 2. comentare. մեկնաբանութեան ատենը. 2. մեկնաբանել. բացատրել. նկարել. տետիրի տեղերէն ընդնել. 2. մեկնել։

'Υπομνημάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. 'Υπομνημα

'Υπομνηματισμὸς (ὁ) comentazione. մեկնաբանութեան, բացատրութեան. նկարիչ, ընդնա։

'Υπομνηματιστὴς - οῦ (ὁ) comentatore. մեկնիչ, բացատրող. նկարիչ։

'Υπομνηματογραφέω - ῶ. M. ήσω. Εἰσὶ — 'Υπομνηματογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di comentari. մեկնաբանութիւններ գրող. նկարիչ՝ տետիրներ ընդնող։

'Υπόμνησις - εως (ἡ) commemorazione. մեկնաբանութեան. անգիտէլ. վերյ։

'Υπομνηστεύομαι. M. εὐσομαι. fidanzare. (աղջիկ) նշանել. խօսիլ առնել միմեանց. (երէց) նիշանլամաք։

'Υπόμυομαι. M. ομοῦμαι. dimandare nel tribunale la dilazione del suo aggiornamento. առանձին մէջ կրկին ատենագրութեան ատենին ատենագրէ ետ հարցընել. ատենագրէն վերադարձ կամենալ։

'Υπομονὴ (ἡ) pazienza. համբերութիւն. ատոր, ընդնա։

'Υπομονητικὸς, 'Υπομονητὸς. = 'Υπομενητικὸς, 'Υπομενητὸς.

'Υπομύχλιον (τὸ) ipomoclio. ընկերի մէջ. ատրէճ ընդնելի տեղ։

'Υπομύσαρος (ὁ, ἡ) alquanto fetido. քիչ մը հոտած. ինչ ու ինչ։

'Υπομύω. M. μύσω. sorchiudere. կէս գոցել. նայը կամաց. խոտոր ընդնա։

'Υπόμωρος (ὁ, ἡ) sciocchereello. քիչ մը մոռա. ընդնիլ։

'Υπονέμομαι. M. νεμοῦμαι. pascersi di sotto. 2. minare. 3. ingannare. ատենն կերակրուիլ. 2. ատեն հանել. 3. խաբել. ընդնիլ. 2. ընդ՝ ատել. 3. ատելի։

'Υπονεύω. M. εὐσω. far cenno, ammiccare. ակնարկել. նշան՝ նշուիլ ընդնա։

Digitized by Google

Ὑπονέφελος (ὁ, ἡ) coperto di nuvole. ամպոտած. պատած. ամպոտիք իւր ծածկոյթ։
Ὑπονέω. Μ. νεύσομαι ἤ νευσοῦμαι. nuotare sott'acqua. լող ամբ լողալ. ապրիլ ալիքներուն ներքեւէն, գալիք։
Ὑπονηχόμαι. Μ. νήξομαι. = τ. προηγ.
Ὑπονίζω (νίπτω). Μ. νίψω. lavarsi (i piedi). (առաքեալք) լուալ. (ոտքերը) խոնջեցնել։
Ὑπονοέω - ῶ. Μ. ήσω. congetturare. 2. sospettare. կարծիք ընել. 2. երկրայիլ. ի կռիւն կռիւ։ 2. կասկածիլ։
Ὑπονόημα (τὸ) congettura. 2. sospetto. կարծիք, կշռադատութիւն. 2. կասկած. ի կռիւն. 2. չխոհք։
Ὑπονοητής-οῦ (ὁ) sospettoso. կասկածոտ. չխիլիչ, խլխլիչ։
Ὑπονοθεύω. Μ. εύσω. falsare, corrompere di soppiatto. ծածուկ խորտակիլ՝ ապրիլ. ի կռիւ դուրս ելլել՝ պղտոր։
Ὑπόνοια (ἡ) sospetto. 2. allegoria. կասկած. 2. պատառաբանութիւն. չխիլ, չխոհք. 2. ակռա, խորհուրդ։
Ὑπονομεύω. Μ. εύσω. minare. ական հանել. լուծ ապրիլ։
Ὑπονομή (ἡ) mina. ական. լուծ։
Ὑπόνομος (ὁ) = τ. προηγ.
Ὑπονος (ὁ) argano. անուրդ. պտուտիկ։
Ὑπόνοσος (ὁ, ἡ) ammalaticcio. հիւանդոտ. խանձ ի գլուխ։
Ὑπονοστέω - ῶ. Μ. ήσω. ritornare indietro. ետ դառնալ. ի կռիւ դիմել։
Ὑπονόστημα (τὸ) ritorno. դարձ. վերկիր։
Ὑπονοστίζω. Μ. ίσω. inumidire alquanto. քիչ մը խանաւորցնել. պէտ ալ նեղ կռիւել։
Ὑπονυμφίς - ίδος (ἡ) = Παράνυμφος.
Ὑπόξανθος (ὁ, ἡ) biondetto. խարտեաշի նման. դեղտիկ, սարդիկեր։
Ὑποξηραίνω. Μ. ανῶ. disseccare alquanto. քիչ մը չորցնել. պէտ ալ ծորտիլ։
Ὑπόξηρος (ὁ, ἡ) alquanto arido. քիչ մը չոր. ծորտած։
Ὑπόξυλος (ὁ, ἡ) ch'è di legno dissotto. ապիր փառ. պէտ օգտագործ։
Ὑποξυς - εος (ὁ, ἡ) alquanto acuto. քիչ մը սուր. սրելիկ։
Ὑποπάσσω. Μ. πάσω. spruzzare, spargere dissotto. ապիր ցանել՝ փռել. պէտ ներս խոթել՝ սրսկել։
Ὑπόπαχυς (ὁ, ἡ) grassetto. քիչ մը գեր. ճարպիկ։
Ὑποπειράω - ῶ. Μ. ήσω. cominciar ad affamarsi. անօթեւանալու սկսիլ. սկզբնաց պակսիլ։
Ὑποπέλιδνος καὶ
Ὑποπέλιος (ὁ, ἡ) alquanto livido. քիչ մը կապտաւուն, կապտագոյն. պէտ ալ գոյտրիլ, փղձիլ։
Ὑπόπεμπτος (ὁ, ἡ) spedito di nascosto. գաղտուկ խրկուած. ի կռիւ ի ծպտանիլ։
Ὑποπέμπω. Μ. πέμψω. mandare di nascosto. գաղտուկ խրկել. ի կռիւ ի ծպտանել։
Ὑποπεράτωσις - εως (ἡ) compimento, terminazione. կատարիլը, աւարտումը. ի կռիւ կրկին, ի խոհիլը։
Ὑποπετάννυμι. Μ. πετάσω. stendere dissotto. ապիր փռել. պէտ ի կռիւ տարածել։
Ὑποπίτασμα (τὸ) tappeto. ծածկ. խալը։
Ὑποπιθηκίζω. Μ. ίσω. imitare la scimia. կապիկ նմանիլ. հայհոյանս պնդելիք։
Ὑπόπικρος (ὁ, ἡ) amaretto. ընդհակէտ. ծիր քիչ։
Ὑποπίμπλημι. Μ. ὑποπλήσω. empiere abbastanza. բաւականապէս լեցընել. կէսէն աղբատիլ։
Ὑποπίμπρημι. Μ. ὑποπρήσω. = Ὑποκαίω.
Ὑποπίνω. Μ. πίομαι. bevere alquanto. քիչ մը խմել. պէտ ալ իչխել։
Ὑποπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere sotto. 2. prostrarsi a'piedi. ապիր իյնալ. 2. ապիր ինկնալ. պէտ ալ փլչիլ։ 2. ոտքը ընել. ծնծղայ եւ Ὑπόκειμαι.
Ὑποπλέκω. Μ. πλέξω. trecciare dissotto. ապիր հիւսել. պէտ ալ իջեցնել։
Ὑποπληρόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ὑποπίμπλημι.
Ὑποπνέω. Μ. πνεύσομαι. soffiare di sotto. ապիր փչել. պէտ ալ խոխոչել։
Ὑποποδίζω. Μ. ίσω. retrocedere. ետ քաշել՝ երթալ. կրկի կրկի նէ՝ ետ երթալ՝ կիյնալ։
Ὑποπόδιον (τὸ) predella. պատառանդան. պատնաշոտ, խոնարհ։
Ὑπόποδος (ὁ, ἡ) posto sotto i piedi. ապիր ապակ գրաւած. ոտք պէտ ալ իջեցնելու ատեն։
Ὑπόποδος (ὁ, ἡ) = Ὑποπόδιος. 2. = Ὑπόπους.
Ὑποποιέω-ῶ. Μ. ήσω. metter dissotto. 2. eccitare pian piano. ապիր դնել. 2. կամաց կամաց գրգռել՝ գրգռել. պէտ ալ ծռմռտ. 2. պատ պատ բանեցնել կռիւ. (συχνότ. μσ.) adulare, cattivarsi l'animo di qualcuno. շողոքորթել. ակնի սիրտը ձեռք բերել՝ երեսն քաշել. ինքզինքը կռիւ, պիրի-պիրի խօսիլ ակնոցանոց կռիւ, պիրի-պիրի խօսիլ ակնոցանոցին ապրիլ։
Ὑποπύλιος (ὁ, ἡ) di cui i capelli cominciano ad incanutire. մազերը ճերմկնալու սկսող. ալը պատրաստ գալ։
Ὑποπομπή (ἡ) ordine. պատուէր. կարգ, իրմանէ։
Ὑποπορεύομαι. Μ. εύσομαι. = Ὑπέρχομαι.
Ὑποπόρευσις - εως (ἡ) insinuazione. պղտոխօսութիւն. ոսկոր, ներքին. ծուխ։
Ὑποπόρφυρος (ὁ, ἡ) che inclina al color purpureo. ծիրանագոյնի մօտ. պէտ ալ ծիրանի նման. ծիրանագոյն։
Ὑπόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha de'piedi dissotto. ապիր ոտքեր ունեցող. պէտ ալ ոտքեր ելլող։
Ὑπόπρωρος (ὁ, ἡ) che ha la prora bassa. ցածլիկ կռմիկ ցած նաւով (նաւ). պէտ ալ պէտ (նաւ)։
Ὑπόπτερος (ὁ, ἡ) alato. 2. veloce. թռչուն. 2. արագ. փութալը. 2. չխոհ, իրեն։
Ὑποπτεύω. Μ. εύσω. sospettare, dubitare. 2. congetturare. 3. spiare. երկմտիլ, կասկածիլ. 2. կշռադատիլ, կարծիք ընել. 3. լրտեսել. չխոհիլ, խլխլիչ նայիլ. 2. իմանալ՝ գուշակել. 3 լրտեսել։
Ὑπόπτης (ὁ) sospettoso. կասկածոտ.

Digitized by Google

լի-ֆիլի։ (ἐπὶ ὕπνου.) ombroso (cavallo). առուերթիքս, չքե վերցոզ (ձի)· խոչիւ, ինոլկոկն խոչեն (ձի)։

'Υποπτος (ὁ, ἡ) sospetto, sospettoso. երկիպ. կասկածոտ. լինկիլ, իւնկիլ։

'Υποπτως, ἐπίῤ. sospettosamente. կասկածով. լի-ֆիլ իւն։

'Υποπυῤῥίζω. M. ίσω. Εἰμὶ —

'Υπόπυῤῥος (ὁ, ἡ) rossiccio. կարմրիկեկ· էջերվեջ։

'Υπόρθριος (ὁ, ἡ) mattutino. առաւօտեան. առաւօտի։

'Υποῤῥάπτω. M. ῥάψω. cucire dissotto. ապիկ կարել· ալիքս գիւղիւ։

'Υποῤῥέω. M. ῥυήσομαι. colare dissotto. 2. cadere pian piano. ապիկն վազել· 2. կամաց կամաց ինկնալ· ալիքնան ափոնի· 2· խաղալ խաղալ գնալով։

'Υπόῤῥιζος (ὁ, ἡ) ch'è sotto la radice. 2. che ha della radice, radicato. արմատին ապիկ եղող· 2. արմատ ունեցող. գնդիկեան ալիքնա օլոն· 2· գնդիկ։

'Υπόῤῥινος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il naso. 2. che parla col naso. (Γαλλ. nasillard). քիթին ապիկ եղող· 2. քիթին ապիկն խոսոզ. պռունան ալիքնա օլոն· 2. պռունան ալիքնա լռելեայ խոհն· (οὐσ.) 'Υποῤῥίνα (τὰ) mustacchi. ընչացք, պեխեր· պըչեք։

'Υποῤῥίπτω. M. ῥίψω. gettare al dissotto. 2. soggettare, sottomettere. ապիկ ձգանել· 2· նուաճել, հպատակ ընել· ալիքնան գիւղիւ· 2· իւրովին ալիքնա օլոն։

'Υπόῤῥυσις - εως (ἡ) lo scorrere, il colare dissotto, deflusso. 2. canale sotterraneo. ապիկն վազելը, վազիքն· 2. գետնի ապիկն եղած խազովակ· ալիքնան գիւղ· 2· ինչ ալիքնան օլոն գիւղ։

'Υποῤῥωδέω - ῶ. M. ήσω. temere alquanto. քիչ մը վախնալ· պէր ու ֆօրֆոխ։

'Υπορύσσω (ττω). M. ορύξω. = 'Υποσκάπτω.

'Υπορχέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. ballare al suono d'un instrumento musicale. նուագարանի մը եղանակին յարմար պարել· պէր ըլուլ ֆայրախնի ինոյի խոյս ինեխիլ։

'Υπόρχημα (τὸ) canto che regolava i passi de' ballerini. պար քաշղնեցնող կոչուր կարգաւորող երգ մը. ըսիօը նիւշնալան' ֆայրախ ֆօյոն պէր նիվ նաչիս։

'Υποσαγὴς - έος (ὁ, ἡ) che porta basto. (Λατ. clitellarius). հասիս ունեցող, բեռ կրող· պէրըլ, նիւտ իւլըլան։

'Υποσαλεύω. M. εύσω. agitare alquanto, smuovere. քիչ մը չարժել, խլտեցընել· պէր ու ուլչոնալ, ինիլրինիլ։

'Υπόσαπρος (ὁ, ἡ) alquanto marcito. քիչ մը փտած. պէր ու չիւրիւլ։

'Υποσέληνος (ὁ, ἡ) sulliunare. նիհիլալտնեալ. այ ալիքնա օլոն։

'Υποσημαίνω. M. ανῶ. segnare dissotto, sottoscrivere. 2. indicare, mostrare in una maniera oscura. ապիկն նշան գնել. առարտրել· 2· մուխ կերպով մը իմացընել՝ ցուցընել· ալիքնա նիշան ֆօնալ, իմալտալ· 2· պէլլոնիլ պէր չնիկ իւր անդրադիլ՝ կիսոկրկիլ։

'Υποσημειόω - ῶ καὶ (μσ. ὃ καὶ εὐχρηστότ.) - όομαι - οῦμαι. M. ώσω - ομαι. notare di sotto. ապիկ նշանակել· ալիքնա իւրովի ֆայր կիլկիլ։

'Υποσημείωσις - εως (ἡ) annotazione. ծանոթագրութիւն· չերտ, հալիկ, վնչ ակիլ։

'Υποσήπω. M. σήψω. cominciare di marcire. փտանալսա սկսիլ· լի-ըլիկիլ գալըմակ։

'Υποσιγάω - ῶ. M. σιγήσομαι. tacere, non rispondere. լռել, չպատասխանել· — օլմակ, ինիլոզ վերկիկ։

'Υποσίδηρος (ὁ, ἡ) ch'è di ferro al dissotto. ապիկ երկիթէ եղող· ալիքնա վերկինա օլոն։

'Υποσιωπάω - ῶ. M. ήσομαι. tacere. (Λατ. reticeo). լռել· օ-ըլիքնա կիլկիլ։

'Υποσιώπησις - εως (ἡ) reticenza. լռութիւն· ակիլ, օ-ըլիքնա։

'Υποσκάπτω. M. σκάψω. minare. ապի հասանիլ· լռելի ափոնի։

'Υποσκαφὴ (ἡ) mina. ապիտ· լռելի։

'Υποσκελίζω. M. ίσω. dar il gambetto soppiantare. 2. ingannare. ոտքէն ձգել· 2· խարել· կեղիկ, այոլը իւր ոտիրիկ։ 2. ալոպիմակ։

'Υποσκέλισμα (τὸ) gambetto, caduta cagionata dal gambetto. 2. frode. ոտքէ գարնելնէն ինկնալը· 2· նենգ, գող· լի-ըլինիլ, այոլ կեղիկրկին գիւղիլ։ 2. կիլկիլ։

'Υποσκελισμὸς (ὁ) l'azione di dar il gambetto, di soppiantare. ոտքով ձգելը· կեղիլը· ոտիրիլ։

'Υποσκίπτομαι. M. σκίψομαι. congelitarsi. կշտանալսա, կարծիք ընել· ինկիլ կիլիկ։

'Υποσκιάζω. M. άσω. adombrare, oscurare. լռելի ընել, մթնցընել· կիլոլիկ կիլկիլ։

'Υποσκίασις - εως (ἡ) adombramento. լռելի ընելը· կիլոլիկ կիլկիլ։

'Υπόσκιος (ὁ, ἡ) adombrato. լռելի· կիլ կիլի։

'Υποσκληρος (ὁ, ἡ) duretto. կարկրկիկ· կիլկիկ, ակրկիկ։

'Υποσκότεινος (ὁ, ἡ) oscuretto. մթնկիկ· ալ կարանըլըի, կարարիլ։

"Υποσμος (ὁ, ἡ) che ha un po' d'odore. 2. che ha qualche sentore di... քիչ մը հոտ ունեցող· 2· քանի մը քիչ մը լաւ՝ ծանօթութիւն ունեցող. ալ կիլոլոլ· 2· պէր նիշան հոտիլնալ պէր ալ հոտիլ օլոն, պէր լեղի պէր ալ ալիքնա օլոն, ակրկիլ։

'Υποσμύχω. M. σμύξω. consumare con fuoco lento. քիչ՝ քանդ կրակով ապականիլ· ալ՝ խավալ պէր ակիլ իւր կիլոլիկ կիլկիլ։

Υπόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo. խմաստակ· լի-իլիլ, ատիկիլ կիլկինին։

'Υποσπάω - ῶ. M. σπάσω. tirare dissotto. ապիկն քաշել· ալիքնան լիկիլ։

'Υποσπείρω. M. σπερῶ. seminare di nascosto. գաղտուկ ցանել (օձրմ)· կիլիլ կիլկիլ (βοτ.)։

'Υποσπογγίζω. M. ίσω. asciugare leggier-

Digitized by Google

mente con una spugna. սպունգով քիչ մը սրբել. սրբտնջել։

πόσπονδος (ὁ, ἡ) che fà o che si fà dietro un patto. դաշինքով ընող կամ եղող. լարի՝ ահա իւր երդն երթոր ելաւ։

ποστάζω. M. στάξω. distillare. կաթիլ կաթիլ վազեցնել. գանգ գանգ ածմանէ։

ποστάθμη (ἡ) feccia. 2. fondamento. մրուր. 2. հիմ. իրրեաս. 2. ինդիր։

πόστασις - εως (ἡ) = Ὑποστάθμη. 2. ipostasi, persona. 3. coraggio, fiducia. 4. beni, averi. 2. ենթակայութիւն. անձ. 3. խրախոյս, վստահութիւն. 4. առացուածք, ինչք. 2. սիւն, բարեկ. 3. ճոխութիւն, ի-վերնի, իմիմն. 4. ոմն, մեկնոյն։

ποστάτης - ου (ὁ) che ha prodotto la natura delle cose. առն բանին բնութեան հաստիչը՝ արարագրիչը. հեր ալը նախնին իրաւիքնը խալէ խրն։

ποστατικῶς, ἐπίρ. coraggiosamente. 2. ipostaticamente. քաջութեամբ. 2. ենթակայապես. ճոխորին իւն. 2. բարեկ խալէ։

πόστατος (ὁ, ἡ) tollerabile. քաշելու, հանդուրժելու. չկտրելը, առալ ելնոնար։

πόστεγος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il tetto. յարկին առակ եղող. տամ ալիքնա ելան։

ποστέγω. M. στέξω. = Ὑποκρύπτω.

ποστέλλω. M. στελῶ. tirar abbasso, abbassare. 2. diminuire. վար քաշել, ցածցընել, խիճցընել. 2. պակասցնել. ալալ չկտրել, ալալիմք, նուազցել. 2. ալալիմք։ (μσ.) raggrinzarsi pel timore. վախէն կծկիլ. փոքրանալուն պէս չկտրիլ։

ποστενάζω. M. άσω. gemere in segreto. գալատալ հեծեծել՝ հառաչել. ներչ նիչեցել, ինկնալ, ինկնօրհնի կրնալ։

πόστερος (ὁ, ἡ) un poco stretto. քիչ մը նեղ. փոքճա։

ποστένω (X. M.) = Ὑποστενάζω.

πόστερνος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il petto. կուրծքին առակ եղող. կնօթանի ալիքնա ելան։

πόστημα (τὸ) appoggio, sostegno. 2. corpo di guardia. նեցուկ, մշտ. 2. պահակ կամ պահակ. փոխարէ, փայտ. 2. պահակներ խոթոր նետղինիներ. 3. = Ὑποστάθμη. 4. = Ὑπόστασις.

ποστήριγμα (τὸ) = τ. προηγ. (1).

ποστηρίζω. M. ίσω. appoggiare. կռթնցընել, առակ նեցուկ՝ մշտ գնել. փայտել, պահակներ։

ποστιγμὴ (ἡ) virgola. առորակէտ. ճկոյ (ա՛ռ նշ. (՝) ալը նիչան պէտ)։

ποστίζω. M. ίσω. virgolare, separare con delle virgole. առորակէտերով բաժնել. ճկոյ իւն այլընալ։

ποστίλβω. M. στίλψω. brillare alquanto. քիչ մը փայլիլ. ալը ալ երելնալ։

ποστολὴ (ἡ) abbassamento. 2. timidità. 3. fuga. խիճցընելը, ցածցընելը. 2. վախկոտութիւն. 3. փախչիլը. կնոթանի, ալ լալիմ. 2. երկիւղէրէ. 3. փալմ, ճիւղալ։

ποστόμια (τὰ) morso di briglia. վրան ալան. կիմ։

ποστορέννυμι καὶ Ὑποστόρνυμι. M. ὑποστορίσω. stendere al dissotto. առակը փառիլ. ալիքնա ելնոնի։

Ὑποστρατηγέω - ῶ. M. ήσω. essere luogotenente-generale. զօրագլխի տեղապահ բլլալ. ելնոնար վերէնէն օլմալ։

Ὑποστράτηγος (ὁ, ἡ) luogotenente-generale. զօրագլխի տեղապահ. ելնոնար վերէնէն։

Ὑποστρατοφύλαξ - ακος (ὁ) = τ. προηγ.

Ὑποστρέφω. M. στρέψω. far ritornare indietro. 2. mutar parere. ետ դարձընել. 2. փոխքը փախել. կերէ կերէրնի՝ 2. ֆէրիքի կերէրնի՝ պիւէւրերնի։

Ὑποστρόγγυλος (ὁ, ἡ) tondetto, un poco rotondo. կլորկեկ. խոլորշանման։

Ὑποστροφὴ (ἡ) ritorno. դարձ. վերթի, կերի պտնին։

Ὑπόστρωμα (τὸ) ciò che si stende al dissotto. առակը փռածած իրք. ալիքնա ելնոնէլին նիւթ։

Ὑποστρώννυμι. M. στρώσω. = Ὑποστορέννυμι.

Ὑπόστυλος (ὁ, ἡ) sostenuto sù delle colonne. սիւներու վրա կեցած. խալ պիրէէրէր խալերիներ պատրաստէ։

Ὑποστυλόω - ῶ. M. ώσω. appoggiare sù delle colonne. սիւներու վրա կեցընել՝ կռթնցընել. խալ պէրէէրէր խալերին պատրաստէ։

Ὑποσυγχέω (συγχύνω.) M. χεύσω. mescolare alquanto. քիչ մը խառնել. ալը ալ փոքչաղրմալ։

Ὑποσύρω. M. συρῶ. tirare giù. վար քաշել. ալալ կերէրէ։ 2. = Δηλεάζω.

Ὑποσφαγμα (τὸ) il sangue della vittima. 2. l'inchiostro della seppia. զոհի արիւն. 2. ախպէ ձուկին թանաքը. փոքրան փառը. 2. սեաթ պատկերը փերէրէվալ։

Ὑποσφάζω. M. άσω. scannare. մորթել. զոլալալմալ։

Ὑποσφάττω. M. σφάξω. Ἀττ. ἀντὶ Ὑποσφάζω.

Ὑποσφίγγω. M. σφίγξω. stringere, legare di sotto strettamente. առակէն սեաթ սեղմելով կապել. ալիքնան ազրմալ՝ ըլէը պալալմալ։

Ὑποσφραγίζω. M. ίσω. sigillare dissotto. առակը կնքել. ալիքնը մօհրերլնէրէ։

Ὑπόσχεσις - εως (ἡ) promessa. խոստումն. լոփ, էվրար։

Ὑποσχετικὸς - ἡ - όν. chi promette facilmente. գիւրաս խոստացօղ. փոլայա լոփ էրնէն։

Ὑποσχίζω. M. σχίσω. fendere dissotto. առակէն ձեղքել. ալիքնան խորմալ։

Ὑποσωρεύω. M. εύσω. accumulare poco a poco. քիչ քիչ կուտել. ալալ ալալ էզալմալ։

Ὑποταγὴ (ἡ) subordinazione, soggezione. առորակարգութիւն, հպատակութիւն. գերիչութ, իմոսի, իսպէէր։

Ὑποτακτικὸς - ἡ - όν. che ha la facoltà di sottomettere. հպատակ ընելու կարողութիւն ունեցող. իսալ նիչեցնէ փոխրիչ օլան։ (Γρμτ.) Ὑποτακτικὴ (ἡ) (ἐνν. ἔγκλισις.) (modo) soggiuntivo. առորագառական (եղանակ). վերէ։

Digitized by Google

'Υπόταξις - εως (ἡ) soggiogamento. ծառայեցուցանել, հպատակ ընծայել. ի-ից-ից, հնազանդեցուցանել. ստորակարգել. գործ ի ենթակայել, ենթարկել, ի-ից-ից ենթարկել.

'Υποτάσσω (ττω.) *M.* τάξω. sottomettere, soggiogare, subordinare. ծառայեցնել, հպատակ ընծայել. ստորակարգել. գործ ի ենթակայել, ենթարկել, ի-ից-ից ենթարկել.

'Υποταύριον (τὸ) = *Περίνεον.*

'Υποταφρεύω. *M.* εύσω. = 'Υποσκάπτω.

'Υποτείνω. *M.* τενῶ. stendere dissotto. տակէն երկընցընել. ի-ից-ից ընդարմել. (ὅθ.) 'Υποτείνουσα (ἡ) ipotenusa, linea opposta all'angolo retto in un triangolo. ներքնամիգ, հակաւղիղ, եռանկեան ուղիղ տակնակաց հակադրեալ գիծ. փոխանակին տալ, փոխանակին ի-ից-ից ընդունել, իւր փոխանակին ի-ից-ից ընդունիլ. (συνεισφ.) promettere. 2. eccitare. խոստանալ. 2. գրդռել, գրգռել. վար ենթի-ից. 2. ի-ից-ից ենթի-ից.

'Υποτειχίζω. *M.* ίσω. costruire un muro dissotto. տակը պատ մը շինել. ի-ից-ից պէտ տիւր ի-ից-ից.

'Υποτελέω - ῶ. *M.* τελέσω. pagare (il tributo). վճարել (հարկ). ի-ից-ից (գիւղեր).

'Υποτελής - ές (ὁ, ἡ) tributario. հարկատու. ի-ից-ից, գիմի.

'Υποτέμνω. *M.* τεμῶ. tagliare, troncare di sotto. 2. tagliar di mezzo, sorprendere. տակէն կտրել, կրճատել. 2. մէջ տակէն կտրել, մէկէն կտնել, տալիւը տանել. ի-ից-ից փոխ էջ ի-ից-ից. 2. օրհնաբանել տնտէ, գասախ, խրատներ տալ, ի-ից-ից տիւրի-ից.

'Υποτηρέω - ῶ. *M.* ήσω. spiare. լրտեսել. ի-ից-ից.

'Υποτίθημι. *M.* ὑποθήσω. mettere, porre al dissotto, sottoporre. 2. metter per base, per fondamento. 3. supporre. 4. suggerire. 5. impegnare. 6. (μσ.) consigliare. տակը գնել. 2. հիման տակ գնել. 3. ենթադրել. 4. ի-ից-ից. 5. գրաւ գնել. 6. խրատել, յորդորել. ի-ից-ից ի-ից-ից. 2. ի-ից-ից տիւր ի-ից-ից. 3. ի-ից-ից. 4. ի-ից-ից ի-ից-ից. 5. ի-ից-ից ի-ից-ից. 6. ի-ից-ից ծառայ-ից ի-ից-ից.

'Υποτιθήνη (ἡ) la nutrice. 2. la terra. 3. la madre. 4. la balia. 5. la nutrice. 6. la nutrice. 7. la nutrice. 8. la nutrice. 9. la nutrice. 10. la nutrice. 11. la nutrice. 12. la nutrice. 13. la nutrice. 14. la nutrice. 15. la nutrice. 16. la nutrice. 17. la nutrice. 18. la nutrice. 19. la nutrice. 20. la nutrice. 21. la nutrice. 22. la nutrice. 23. la nutrice. 24. la nutrice. 25. la nutrice. 26. la nutrice. 27. la nutrice. 28. la nutrice. 29. la nutrice. 30. la nutrice. 31. la nutrice. 32. la nutrice. 33. la nutrice. 34. la nutrice. 35. la nutrice. 36. la nutrice. 37. la nutrice. 38. la nutrice. 39. la nutrice. 40. la nutrice. 41. la nutrice. 42. la nutrice. 43. la nutrice. 44. la nutrice. 45. la nutrice. 46. la nutrice. 47. la nutrice. 48. la nutrice. 49. la nutrice. 50. la nutrice. 51. la nutrice. 52. la nutrice. 53. la nutrice. 54. la nutrice. 55. la nutrice. 56. la nutrice. 57. la nutrice. 58. la nutrice. 59. la nutrice. 60. la nutrice. 61. la nutrice. 62. la nutrice. 63. la nutrice. 64. la nutrice. 65. la nutrice. 66. la nutrice. 67. la nutrice. 68. la nutrice. 69. la nutrice. 70. la nutrice. 71. la nutrice. 72. la nutrice. 73. la nutrice. 74. la nutrice. 75. la nutrice. 76. la nutrice. 77. la nutrice. 78. la nutrice. 79. la nutrice. 80. la nutrice. 81. la nutrice. 82. la nutrice. 83. la nutrice. 84. la nutrice. 85. la nutrice. 86. la nutrice. 87. la nutrice. 88. la nutrice. 89. la nutrice. 90. la nutrice. 91. la nutrice. 92. la nutrice. 93. la nutrice. 94. la nutrice. 95. la nutrice. 96. la nutrice. 97. la nutrice. 98. la nutrice. 99. la nutrice. 100. la nutrice.

'Υποτιμάω - ῶ. *M.* ήσω. valutare di meno. վար գնահատել. ի-ից-ից. (ἰδιωτ. μσ.) arbitrare un'ammenda minore di quella che s'è imposta dal giudice. տուգանքին իրեն գրած տրոյնի տուգանքէն քիչ տուգանք իրեն տրոյել. հանգիստ ինծի-ից-ից ի-ից-ից ի-ից-ից ի-ից-ից ի-ից-ից.

'Υποτίμησις - εως (ἡ) diminuzione d'una ammenda. 2. pretesto. տուգանքի մէջ քիչնալը. 2. պատճառանք. ի-ից-ից ի-ից-ից. 2. հանգոյն.

'Υποτίτθιος καὶ 'Υπότιτθος (ὁ, ἡ) lattante. կաթ կերող. ի-ից-ից.

'Υποτομεύς - έως (ὁ) coltello. 2. falce. գանակ. 2. մանգաղ. գերիւ, գերւոյ. 2. ի-ից-ից.

'Υποτομή (ἡ) l'azione di tagliare dissotto. 2. privazione. տակէն կտրիլը. 2. զրկումն. ի-ից-ից ի-ից-ից. 2. ի-ից-ից.

'Υποτοξεύω. *M.* εύσω. dardeggiare da basso all'alto. վարէն վեր նետ նետել. ի-ից-ից ի-ից-ից ի-ից-ից.

'Υποτραυλίζω. *M.* ίσω. Εἰμὶ —

'Υπότραυλος (ὁ, ἡ) un poco balbo, scilinguatello. քիչ մը կոպտավանութ, նահ բառնոց. գիր ու կենդիկ.

'Υποτραχήλιον (τὸ) la parte al dissotto del collo. 2. collarino della collana. (Γαλλ. gorgerin). վզին վարի կողմը. 2. տնան տակը վիզ. գոյնան ի-ից-ից. 2. ի-ից փիլիկի գոլոշ գոգնոց.

'Υπότραχυς - εος (ὁ, ἡ) un poco aspro, duro. քիչ մը խիտ. գիր ու կոշտ.

'Υποτρέπομαι. *M.* τραπήσομαι. ritornar indietro. նա գառնալ. ի-ից-ից փախիլ.

'Υποτρέφω. *M.* θρέψω nudrire di nascosto. գաղտուկ սնուցանել. ի-ից-ից փոխ-ից.

'Υποτρέχω. *M.* θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. correre di sotto. 2. insinuarsi. 3. arrestare colui che fugge, sorprendere per una traversa. 4. cattivarsi il favore di qualcuno. տակէն վազել. 2. տպրիլ, տպրանիլ. 3. փոխառնել բռնել, կողմնակի ճամբէ մը վրայ հասնիլ. 4. մէկի սիրտը ձեռք բերել, գիրենը հաճեցընել. ի-ից-ից ի-ից-ից. 2. ի-ից-ից. 3. ի-ից-ից ի-ից-ից, փախչողի ետևէն նետ ի-ից-ից տնտէ գասախ. 4. ի-ից-ից ի-ից-ից իւր տնտէ, փոխ-ից-ից ի-ից-ից.

'Υποτρίβω. *M.* τρίψω. logorare dissotto. տակէն մաշել. ի-ից-ից ի-ից-ից.

'Υποτροπή (ἡ) ritorno. 2. accesso d'una malattia. դարձ. 2. հիւանդութեան նոր բռնելը. ի-ից-ից. 2. ի-ից-ից.

'Υποτροπιάζω. *M.* άσω. avere degli accessi. նորէն բռնել (հիւանդութիւն մը). ի-ից-ից (ի-ից-ից ի-ից-ից).

'Υποτροπιασός - ή - όν. che ha degli accessi (malattia). նորէն գարձող բռնող (հիւանդութիւն). ի-ից-ից ի-ից-ից (ի-ից-ից).

'Υπότροπος (ὁ, ἡ) che ritorna indietro. նա գարձող. ի-ից-ից. 2. ի-ից-ից.

'Υπότροχος (ὁ, ἡ) che ha delle ruote di sotto. տակը անիւներ ունեցող. ի-ից-ից ի-ից-ից ի-ից-ից.

'Υπότρυγος (ὁ, ἡ) piena di feccia. գիրտ, գիրտով լեցը. գորիս ի-ից-ից.

'Υποτρύζω *M.* τρύξω. brontolare. գոռոզիլը. ի-ից-ից, ի-ից-ից.

'Υποτρώγω. *M.* τρώξομαι. mangiare di nascosto, o poco oppure prima. գաղտուկ կամ քիչ կամ առաջ ուտել. ի-ից-ից ի-ից-ից ի-ից-ից.

'Υπουγχάνω. *M.* τεύξομαι. rispondere con prontezza, replicare. (Γαλλ. répartir). 2. incontrare. շուտով պատասխանել առաջ. 2. հանդիպիլ. ի-ից-ից. 2. ի-ից-ից.

'Υποτυπόω - ῶ. *M.* ώσω. delineare, abbozzare, descrivere. գծագրել, նկարագրել. ի-ից-ից ի-ից-ից.

'Υποτύπτω. *M.* ψω. battere giù o dissotto. վար կամ տակէն զարնել. ի-ից-ից ի-ից-ից ի-ից-ից.

'Υποτύπωσις - εως (ἡ) modello, esempla-

Digitized by Google

re. 2. abbozzo, disegno. 3. ipotiposi, descrizione (figura rettorica). յարաբոյց, օրինակ. 2. գծագիր, գաղափար. 3. նկարագրութիւն (ճարտասանական ձեւ մի է). նշոյլ, խօլեղ. 2. լիմ, խալտ. 3. լոյս, խիզախ, խաւխտ գործիւր (լեռն կէս նշոյլ).

'Υπότυφλος (ὁ, ἡ) losco. վատատես, հատ. կուր. կիսաչ տեսլեաց.

'Υποτύφω. M. θύψω. abbruciare a lento fuoco. 2. eccitare, infiammare. քիչ քիչ լուծանօղ կրակով երել. 2. գրգռել, բռնկցնել. ալ՝ սիրտը սիրել կսի խոհեմ. 2. խարդախ կիմիր. խորամանկ.

'Υπουδαῖος - α - ον. = 'Υπόγειος.

'Υπουλος (ὁ, ἡ) (piaga) nascosta sotto la cicatrice, che non è intieramente guarita. 2. ipocrita, furbo. սպիին տակէն քանօղ՝ աղէկ չբուժուցած՝ ծածուկ (խոց). 2. կեղծաւոր, խարամանկ. փորձնէն ետոտրանան ալիքներն՝ իր տիւրեցիկ կիլիք (խոց). 2. գողայ, ֆիրտնար. — οὐλως, ἐπίῤ. con qualche invidia. նախանձով մը. գիր կիճկի հոգով իլի.

'Υπουλόω. M. φλίξω. ardere di sotto. տակէն երել. ալիքներուն խոփոխ.

'Υποφόνια (τα) ammenda che si paga per una uccisione, prezzo del sangue. մարգասպանութեան համար վճարուած տուգանք, արեանի գին. տիր խոլտրուկ գիրիւթիւն. ետն պիհաս.

'Υποφορά (ἡ) obbiezione. 2. tributo, imposto. 3. mina. առարկութիւն. 2. հարկ. 3. ական. ետուշ տուչութիւն. 2. խարճ, կիրիճ. 3. լուշի.

'Υποφορος (ὁ, ἡ) tributario. հարկատու. խարճկիչ. չիմի.

'Υποφυγή (ἡ) solterfugio. 2. rifugio. խոյս, գաղտուկ փախչիլը. 2. ապաստարան. ետնէնտս, սիրելիք. 2. ընդունարան իեր, վերահս.

'Υποφυσάω - ῶ. M. ήσω. soffiare di sotto. տակէն փչել. ալիքներն խոխլիսիլ.

'Υποφυτεύω. M. εύσω. piantare dissotto. տակէն տնկել. ալիքներուն տիսիլ, ցորեն կիմիլ.

'Υποφώνησις-εως (ἡ) incoraggiamento con delle grida. պատուիրմամբ պատճիկուլով սիրտ տալը. պիր ալուլ խոլէն հայիրտրուքն խիտրեւ՝ ճիտուիրն վիրիսիլ.

'Υποχαίνω. M. χανοῦμαι. stare colla bocca aperta. բերանաբաց կենալ. ալէնը ալէնէ ետնէն.

'Υποχαίρω. M. χαρήσομαι. rallegrarsi nel fondo del cuore, gioire frà sè. սրտին մէջ ինքզինքն ուրախանալ. խորհրդին տիւրեցիկ տայմանի, ինքզինքին ետուր ալ տանի.

'Υποχαλκος (ὁ, ἡ) mischiato di rame. պղինձով խառն. պոեար իլի ֆոռնէնի.

'Υποχαλκόω - ῶ. M. ώσω. mischiare di rame. պղինձով խառնել. պոեար իլի ֆոռնէրտրմի.

'Υποχαράσσω (ττω). M. άξω. scolpire al dissotto. տակը քանդակել. ալիքներս ետն լիմ իլի օյմի.

'Υποχασκω. = 'Υποχαίνω.

'Υποχείριος - α ἡ ος - ον. = 'Υπόδουλος, 'Υπεξούσιος.

'Υποχέω. M. χεύσω. versare, spargere, spandere al dissotto. տակը քափիլ

ποφήτης - ου (ὁ) interprete degli oracoli, profeta, indovino. մատուռծայրի պատգամաց մեկնիչ, մարգարէ, գուշակ. ալիքի տերիվերէրն հանող կերեւի, նեղի.

'Υποφητικός - η - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. profetico. մարգարէական. նկուվէվի.

'Υποφήτωρ - ορος (ὁ) × αὐτὸ 'Υποφήτης.

'Υποφθάλμιος (ὁ, ἡ) posto al dissotto degli occhi. աչից տակը եղած. ետուվերէրն ալիքիս՝ չկիլիք օլան.

'Υποφθάνω. M. φθάσω, φθήσομαι. = Προφθάνω.

'Υποφθέγγομαι. M. φθέγξομαι. replicare. պատասխան տալ. ճկվով կերմիւ. = 'Υπολαμβάνω.

'Υποφθείρω. M. φθερῶ. corrompere (πθ.) corrompersi, consumarsi pian piano. քիչ քիչ ապրել կամ ապրելիլ՝ մշիլ՝ ծերանալ. ապար ապար պղտիք խոփօթ պղտնալ՝ ինկնիք օլմի՝ երմիւ.

'Υποφθόνως, ἐπίῤ. con qualche invidia. նախանձով մը. գիր կիճկի հոգով իլի.

'Υποφλέγω. M. φλέξω. ardere di sotto. տակէն երել. ալիքներս խոփոխ.

'Υποφόνια (τα) ammenda che si paga per una uccisione, prezzo del sangue. մարգասպանութեան համար վճարուած տուգանք, արեանի գին. տիր խոլտրուկ գիրիւթիւն. ետն պիհաս.

'Υποφορά (ἡ) obbiezione. 2. tributo, imposto. 3. mina. առարկութիւն. 2. հարկ. 3. ական. ետուշ տուչութիւն. 2. խարճ, կիրիճ. 3. լուշի.

'Υποφορος (ὁ, ἡ) tributario. հարկատու. խարճկիչ. չիմի.

'Υποφυγή (ἡ) solterfugio. 2. rifugio. խոյս, գաղտուկ փախչիլը. 2. ապաստարան. ետնէնտս, սիրելիք. 2. ընդունարան իեր, վերահս.

'Υποφυσάω - ῶ. M. ήσω. soffiare di sotto. տակէն փչել. ալիքներս խոխլիսիլ.

'Υποφυτεύω. M. εύσω. piantare dissotto. տակէն տնկել. ալիքներուն տիսիլ, ցորեն կիմիլ.

'Υποφώνησις-εως (ἡ) incoraggiamento con delle grida. պատուիրմամբ պատճիկուլով սիրտ տալը. պիր ալուլ խոլէն հայիրտրուքն խիտրեւ՝ ճիտուիրն վիրիսիլ.

'Υποχαίνω. M. χανοῦμαι. stare colla bocca aperta. բերանաբաց կենալ. ալէնը ալէնէ ետնէն.

'Υποχαίρω. M. χαρήσομαι. rallegrarsi nel fondo del cuore, gioire frà sè. սրտին մէջ ինքզինքն ուրախանալ. խորհրդին տիւրեցիկ տայմանի, ինքզինքին ետուր ալ տանի.

'Υποχαλκος (ὁ, ἡ) mischiato di rame. պղինձով խառն. պոեար իլի ֆոռնէնի.

'Υποχαλκόω - ῶ. M. ώσω. mischiare di rame. պղինձով խառնել. պոեար իլի ֆոռնէրտրմի.

'Υποχαράσσω (ττω). M. άξω. scolpire al dissotto. տակը քանդակել. ալիքներս ետն լիմ իլի օյմի.

'Υποχασκω. = 'Υποχαίνω.

'Υποχείριος - α ἡ ος - ον. = 'Υπόδουλος, 'Υπεξούσιος.

'Υποχέω. M. χεύσω. versare, spargere, spandere al dissotto. տակը քափիլ

Digitized by Google

- ցանել՝ փռել. ալբիւմ պեսպես՝ սերմեր՝ սերմեր։

Ὑποχή (ἡ) vangajuole. կլոր ձեւով ձեր ատեաններ. սալմ սալը։

Ὑποχθόνιος καὶ Ὑπόχθων - ονος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ὑπόγειος.

Ὑποχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) ch'è sotto la tonaca. պատմուճանին տակը եղող. ֆոֆրանըն ալբիւտ ոյնի։ (οὐσ. ἀρσ.) sottabito, sottana o camicia. անդիերք, տակի հագուստ մը կամ լաոյիկ. խոնարհ, խոնար ֆիօվկ։

Ὑποχλιαίνω. M. ανῶ. riscaldare alquanto, intiepidare. քիչ մը տարցընել, գազլ ընել. պէս ու ըսբիմաք, ըլըճաք ներկ։

Ὑπόχλωρος (ὁ, ἡ) verdiccio. կանաչկեկ. ներկերկ։

Ὑποχονδριακὸς - ἡ - όν. ipocondriaco, ipocondrico. ախռեգանոս. սերմոլը, փըռթիլը։

Ὑποχόνδριον (τὸ) καὶ Ὑποχόνδρια (τὰ) ipocondro. ախռեգանք. պօյնար, ներկի ֆոհ։

Ὑποχόνδριος (ὁ, ἡ) ch'è sotto la cartilagine. աճառին տակը եղող. ֆնոհրկին ալբիւտ ոյնի։

Ὑποχορηγέω - ῶ. M. ήσω. somministrare, fornire sotto mano. ձեռքի տակէ մատակարարել՝ հարկաւոր բաները ճարել՝ հագցել. եւ ալբիւտան բանի էըլմէք՝ ներսէն ոյնի նեհանելուն պիճիրտի՝ փայըրմէք։

Ὑποχορηγία (ἡ) somministrazione sotto mano, l'azione di fornire di nascosto. ձեռքի տակէ գազաուկ մատակարարութիւն՝ պէտք եղած բաները հագցընելը՝ ճարելը. եւ ալբիւտան՝ ներսէն էըլմէսը՝ ներսէնը ոյնի նեհանելուն փայըրմասը՝ պիճիրտի։

Ὑποχος (ὁ, ἡ) soggetto, dipendente. 2. complice. հպատակ, ձեռի իշխանութեան տակը եղող. 2. մէզաքից. իտալ, գործիս, պէրթինին հետս ալբիւտան ոյնի. 2. հետաւոր, հետիոթական։

Ὑπόχρεως. Ἀττ. ἀντὶ Ὑπόχρεος (ὁ, ἡ) debitore. 2. obbligato. պարտատար. 2. շնորհակալ. պօրճլու. 2. գիննիքեար, գիտուն։

Ὑποχρίω. M. χρίσω. unger dissotto. տակը օծել. ալբիւտը իւղլամակ։ (μσ.) tingere gli occhi col nero di stibio. ծարկիր քաշել. կեօզի սիւրմէ ընէմէք։

Ὑπόχρυσος (ὁ, ἡ) leggiermente dorato. 2. ricchissimo. քիչ մը ոսկիով օծուած. 2. շատ հարուստ. խոխինչի ալթընի իւր խոտըզանդէզ։ 2. փիւ ընկնիչ։

Ὑποχρωματίζω. M. ίσω. colorire di sotto. տակը ներկել. ալբիւտը գոյլատել։

Ὑπόχυμα (τὸ) albugine, suffusione. լոսքի ալեաց. կեօզ իտանէի, փերտե։

Ὑπόχυσις - εως (ἡ) l'azione di versare goccia a goccia. կաթիլ կաթիլ թափելը. փոքր փոքր պէսպէսի։ 2. = Ὑπόχυμα.

Ὑπόχυτος (ὁ, ἡ) suffuso. 2. falsato. գեղալ, կաթիլ կաթիլ թափուած. 2. խոտգանուած. սերթիւնէլ, փոքր փոքր պեսպէսիլելը։ 2. ֆալի։

Ὑποχωρέω - ῶ. M. ήσω. cedere, ritirarsi. տեղի տալ, եա քաշուիլ. ներ վերդիս, ետի վերդիս։

Ὑποχώρησις - εως (ἡ) l'azione di cedere, di ritirarsi. տեղ տալը, եա քաշուիլը. ներ վերդիս, ետի վերդիս։

Ὑποψάλλω. M. ψαλῶ. toccare leggiermente le corde d'un instrumento musicale. նուագարանի լարերուն կամաց մը դպչիլ. պէս լարերն ինկնկերկեն ներքեւ ֆռնանէ։

Ὑπόψαμμος (ὁ, ἡ) arenoso. աւազով լի. ֆոսլու, ֆոսֆ իւմ փօլա։

Ὑπόψαρος (ὁ, ἡ) moscato. ձկրտնի օծուխայա. փէրճեմի բոյ, եէր։

Ὑποψηφίζομαι. M. ίσομαι. supputare. հաշիւ ընել. հիւաղ ներկ։

Ὑποψηφιος (ὁ, ἡ) scelto segretamente. գաղտնի ընտրուած. ինչպէս ներքեւնիկ. 2. = Ὑπόψηφος.

Ὑποψηφισις-εως (ἡ) supputazione. հաշիւհիւաղ։

Ὑποψηφιστὴς-οῦ (ὁ) calcolatore. հաշուող. հիւաղիչ, հիւաղ ներող։

Ὑπόψηφος (ὁ, ἡ) candidato. իշխանութեան մը ընտրուելու՝ կարգուելու ամէն. պէս համարուած ներքեւնիկներէ՝ նաղ օրեաթ փիճի։

Ὑποψία (ἡ) sospetto. կասկած. չարկի, իւլիւ։

Ὑποψιαστικὸς - ἡ - όν. sospettoso. կասկածոտ. չարկիլի։

Ὑποψιθυρίζω. M. ίσω. brontolare. քրմռիմռալ. ֆընըլտամաք, հընըլտամաք։

Ὑπόψιος (ὁ, ἡ) sospettoso. կասկածոտ. չարկիլի։

Ὑπόψυχρος (ὁ, ἡ) fresco. զով. ներկ։

Ὑποψύχω. M. ψύξω. raffreddare alquanto, rinfrescare. զովացընել. սերթիւնել։

Ὑπτιάζω. M. άσω. supinarsi, cader supino. 2. (μτφρ.) trascurare. կռնկի վրայ ինկնալ. յոռոգս անկանիլ. 2. զանց առնել. չհոգալ. սըրի ներքեւնէ գնալիք։ 2. մոռացկի ելլոմաք։

Ὕπτιος - α - ον. supino. 2. basso. 3. trascurante. կռնկի վրա ընկած, յոռոգս անկեալ. 2. ցած. 3. անհոգ, անփոյթ. սըրի ներքեւնի գնալիք. 2. ալչաք. 3. հոգիլըչ։

Ὑπωμαιος - α ᾱ ος - ον. ch'è sotto le spalle. ուսերուն տակը եղող. օմոալըրըն ալբիւտ ոյնի։

Ὑπωπιάζω. M. άσω. battere a qualcuno la faccia, fare delle lividure. 2. mortificare. երեսին զարնել, զարնելով կապտած ընել. 2. մահացընել (մարմինը). ինչնէն գործել, պէրէնէվ։ 2. փուչ նկի ներկ։

Ὑπωπιασμὸς (ὁ) mortificazione. մահացում մարմնոյ, կրից մեռնելութիւն. փուչ նկի։

Ὑπώπιον (τὸ) la parte di sotto degli occhi. աչից տակը վարի գին. կնկլերէն ալբիւ՝ ալ ներքին։ 2. (συνήθ.) tumore, lividezza della faccia. երեսի ուռածք. մարմնոյ կապտատեսութիւն. ինչպէս ըսուի էրեն չէյ, պէրէ։

Ὑπώρεια (ἡ) il piede d'una montagna, falda. լեռան տակ՝ ստորոտ. փոչ ներկ։

Digitized by Google

ʿΥπωρόφιος - α ἡ ος - ον. ch'è sotto il tetto della casa. առնը յարկին ասակ եղօղ. գառ աւրնեցաս օլան։

ʿΥπώροφος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

ʿΥπωρυχία (ἡ) mina. ականի. լաւրք։

ʿΥπωχρος (ὁ, ἡ) pallidetto. գունդնեկեղ. առրցմա։

ʿΥς - ὑός (ὁ καὶ ἡ) porco, majale o scrofa. խոզ (արու կամ մատակ). գծառաղ, խընդբր (կրկին խոյօք գիլէ)։

ʿΥσγινον (τὸ) isgino (sorta di pianta che serve a tingere la lana). բուրդ ներկելու յարմար առնեկ մը. խոտ գոյներուզ առնեկ։

ʿΥσις-εως (ἡ) caduta della pioggia. անձրեւ գալը. խոզմար խոզմաց։

ʿΥσκλος καὶ ʿΥσχλος (ὁ) fibbia della scarpa, dello stivale. սապի ամանի՝ կօշկի ետ-մանգ. այսի գոպչ՝ ծխըի գօճմաց։

ʿΥσμα (τὸ) pioggia. անձրեւ. խոզմար։

ʿΥσμίνη (ἡ) conflitto. կռիւ. գեղխուլ։

ʿΥσπίλεθος (ὁ) sterco di porco (*Λατ.* sucerda). խոզի գամօր. գծառաղ պօղ։

ʿΥσπληξ - ηγος (ἡ) sferza, flagello. խարազան. գահիճ. գբրգամ։

ʿΥσπολέω - ῶ. *M.* ήσω. pascere de' porci. խոզ արածել. գծառաղ կերկրէ։

ʿΥσπόλος (ὁ) porcajo. խոզարած. գծառաղ ղարածը։

ʿΥσσος (ὁ) giavellotto. գէղարդ, սլաք. հըլար։

ʿΥσσωπος (ἡ) issopo (pianta). զոպդ (առանձ ձի է). ըսոֆ ֆիգառը։

ʿΥστατος - η - ον. ultimo, estremo. վերջին, յետին. ամենէն գէպ։ (τὸ σὐδ.) ʿΥστατον, καὶ ʿΥστατα, ἐπίῤῥ. finalmente. վերջապէս. կնճռած, ամենայն գօր։

ʿΥστέρα (ἡ) matrice (*Λατ.* uterus). արգանդ. բամբ։

ʿΥστεραῖος - α - ον. posteriore, seguente. 2. del giorno seguente. հետէ, յետին. 2. հետէ օրուան. ամենէն գէպ. 2. երկրորդ ցերեկուն։ ʿΥστεραία (ἡ) (μετὰ καὶ χωρὶς τ. ἡμέρα) il giorno seguente, il giorno appresso. հետէ օր, վաղուն. երկրորդ ցերեկ։

ʿΥστερεύω. *M.* εὑσω καὶ

ʿΥστερέω - ῶ. *M.* ήσω. esser posteriore, venire l'ultimo, restar indietro, mancare, privarsi. յետին ըլլալ, ամենէն հետը գալ, ետ մնալ, պակսիլ, զրկիլ. ամենայնի պէտ ըլլալ, են ամենքա ցրկեր, երբ ետնէն եկողներ, հարկաւ ըլլալ։

ʿΥστέρημα (τὸ) mancanza, disavvantaggio. պակասութիւն, վնաս, տոյժ. կորուստ, զրկանք, պէտ։

ʿΥστέρησις-εως (ἡ) il restare indietro. ետ մնալը. կրկին ետնալը։ 2. = τ. προηγ.

ʿΥστερίζω. *M.* ίσω. = ʿΥστερέω.

ʿΥστερικὸς - ἡ - όν. della matrice, isterico. արգանդի յատուկ. բամբի հարուստ։

ʿΥστεροβουλέω - ῶ. *M.* ήσω. pensare dopo il fatto. առնը լմընալէն ետքը մտածել. իւ գլխէն եկածը տեսնել։

ʿΥστεροβουλία (ἡ) (το οὐσ. τ. προηγ).

ʿΥστερόβουλος (ὁ, ἡ) chi riflette, pensa dopo il fatto. առնը լմնալէն ետքը մտածօղ. իւ գլխէն եկածը տեսնել։

ʿΥστερογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato appresso. ետքէն ծնած. ամենայն գօրմաց։

ʿΥστερογονία (ὁ, ἡ) posterità. յետնիք, յետագայք. ծնօղ։

ʿΥστερολογέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare l'ultimo. ամենէն ետքը խօսիլ. ի ամենայն տեղի գլխի։

ʿΥστερολόγος (ὁ, ἡ) colui che parla l' ultimo. ամենէն ետքը խօսօղ. հիմնական ամենայն տեղի գլխի։

ʿΥστερον, ἐπίῤῥ. καὶ ʿΥστερον (τὸ) καὶ ʿΥστερα (τὰ) = ʿΥστερος.

ʿΥστερος-α-ον. posteriore, inferiore, ultimo, seguente, prossimo. յետին, առաջին, վերջին, հետեւեալ. ամենայնէ, եղեալ, ամենագոյն, արդեամբ կրկին, գլխով։ (τὸ οὐσ.) ʿΥστερον καὶ (πλθ.) ʿΥστερα, ἐπίῤῥ. ἀντὶ ʿΥστέρως. dopo, più tardi. ետքը, աւելի ուշ. ամենայնէ, գահ կիճ։ (οὐσ.) ʿΥστέρα (ἡ) matrice. արգանդ. բամբ. καὶ ʿΥστερον καὶ (πλθ.) ʿΥστερα. secondina. ազգ ազ՝ ծին. ծիլխիր, օլան գառաղը։

ʿΥστέρως καὶ ʿΥστέρως, ἐπίῤῥ. = ʿΥστερον.

ʿΥστριξ - ιχος (ὁ καὶ ἡ) istrice, porco spinoso. ոզնի, խոզնի. ելէդի։

ʿΥφαίνω. *M.* ανῶ. tessere, ordire, tramare. առասպանակել, հիւսել, կռել. գօգառմաք, գէրեկ կիօզնել. (ἐπὶ κακοῦ) macchinare. նենգել, մեքենայել. խորհիլ կռիւ, գառմաք։

ʿΥφαίρεσις-εως (ἡ) sottrazione. առակէն հանելը, բացքարձակ. ալիքնան ըսէտրմ, գալցրմ։

ʿΥφαιρέτρια (ἡ) = Μαῖα.

ʿΥφαιρέω - ῶ. *M.* αιρήσω. (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. μσ.) prender di nascosto, sottrarre, diminuire. գաղտուկ առնել, առակէն հանել, բառնալ, քիչցընել. կիլլ ալիք, ալիքնան գալցրմաք, ըսէտրմաք, կրճատել։

ʿΥφαλμυρος (ὁ, ἡ) un poco salato. քիչ մը աղտու. մէր ալ խառլտա։

ʿΥφαλος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il mare. ծովին առկը եղօղ. գետնէ ալիքնա օլան։

ʿΥφαμμος (ὁ, ἡ) = ʿΥπόψαμμος.

ʿΥφανσις - εως (ἡ) tessitura. առասպ, ամկուած. գօգառմաք։

ʿΥφάντης - ου (ὁ) tessitore. առասպանակ. լաւլճա։

ʿΥφαντικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. che concerne la tessitura. առասպանակելու վերաբերեալ. գօգառմալ գործելիք։

ʿΥφαντὸς - ἡ - όν. tessuto. առասպանակեալ. գօգառմած։

ʿΥφάντρια (ἡ) ὑηλ. τ. ʿΥφάντης.

ʿΥφάπτω. *M.* άψω. metter del fuoco al dissotto. առակ կրակ գնեկ. ալիքնա սիրել գօճմաք։

ʿΥφαρπάζω. *M.* άσω. rapire, prendere di sotto o di soppiatto. առակէն կամ գաղտուկ յափշտակել առնել. ալիքնան խոյօք կիլլ գօճմաք՝ ալմաք։

ʿΥφάρπασις-εως (ἡ) il rapire dissotto. առակէն յափշտակելը. ալիքնան գօճմաց ἴշε καὶ ʿΥφαίρεσις.

Digitized by Google

Ὑφασία καὶ Ὕφασις-εως (ἡ) = Ὕφανσις.
Ὕφασμα (τὸ) tessuto, tela. 2. trama. σπῆσιμον, ὑφάδιον, ὑφάδι. 2. ἀλληθώνιον, ὑφαντὸν. φορεσιανίζω. ἱστός, ἀργός. 2. ἄγκιστρον, ὑφαντὸν, ὑφασμα.
Ὑφεδρεύω. M. εύσω. imboscare. ὑφαντὸν ὑφάδιον. φῶς ὑφαντόν, ὑφασμένον ἴχνος.
Ὑφεδρία (ἡ) posto inferiore. ὑπερκάτιον σπῆσιμον. ὑφάδιον ἀπὸ ἐπάνω. ὑπερκάτιος.
Ὑφατὸς-ἡ-όν. sofribile. ὑφαντὸν ὑφάδιον. ὑφαντὸν, ὑφασμένον.
Ὑφελκυσμὸς (ὁ) = Ὑφαίρεσις.
Ὑφίλκω. M. εἵλκω. sottrarre. σπῆσιμον ὑφάδιον. ὑφαντὸν ὑφάδιον.
Ὑφέν ἢ Ὑφ ἓν, ἑπιὸ. assieme, in un tratto. ὑφάδιον, ἀθρόον. ὑπερκάτιον, ὑπερκάτιος.
Ὑφὲν (ἡ) (ἐνν. γραμμὴ) segno d'unione di due sillabe (⏑). ὑφάδιον ὑφάδιον ὑφάδιον (⏑). ὑφάδιον ὑφάδιον ὑφάδιον (⏑).
Ὑφορπύζω. M. υσω καὶ
Ὑφίρπω. M. ἵρψω. serpeggiare di sotto. 2. insinuarsi. σπῆσιμον ὑφάδιον. 2. ὑφαντὸν, ὑφάδιον. ὑφαντὸν ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον.
Ὕφεσις-εως (ἡ) diminuzione. ὑφάδιον, ὑφαντὸν. ὑφάδιον.
Ὑφίσπερα, ἑπιὸ. verso sera. ὑφάδιον ὑφάδιον. ὑφάδιον ὑφάδιον.
Ὑφίστεος (ὁ, ἡ) che si trova in casa. σπῆσιμον ὑφάδιον. ὑφαντὸν, ὑφάδιον.
Ὑφὴ (ἡ) = Ὕφανσις.
Ὑφηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. procedere, guidare. 2. consigliare, insegnare. ὑφάδιον ὑφάδιον. ὑφάδιον ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον, ὑφαντὸν. ὑφάδιον ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον, ὑφαντὸν.
Ὑφήγησις-εως (ἡ) guidamento, condotta. 2. consiglio, insegnamento. ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον, ὑφαντὸν. ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον, ὑφαντὸν.
Ὑφηγητὴρ × ὑπὸ —
Ὑφηγητὴς-οῦ (ὁ) guida. 2. consigliere, maestro, precettore. ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον. ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον, ὑφαντὸν.
Ὑφηνίοχος (ὁ, ἡ) ajutante del cocchiere. ὑφαντὸν ὑφάδιον. ὑφάδιον, ὑφαντὸν.
Ὑφίημι. M. ὑφήσω. abbassare. 2. sottomettere, metter al dissotto. ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον. ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον. (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. ρσ.) cedere, lasciare, abbandonare. 2. permettere, accordare. ὑφάδιον, ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον, ὑφάδιον. ὑφάδιον ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον. ὑφάδιον, ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον. ὑφάδιον, ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον, ὑφάδιον.
Ὑφίστημι. M. ὑποστήσω. metter al dissotto. 2. produrre, far esistere. 3. (ρσ.) proporre. 4. promettere. 5. sostituire. 6. tollerare, sostenere. 7. restar indietro, ritirarsi, cedere. 8. restare sotto. ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον, ὑφάδιον. 3. ὑφάδιον. 4. ὑφάδιον. 5. ὑφάδιον ὑφάδιον. 6. ὑφάδιον, ὑφάδιον. 7. ὑφάδιον, ὑφάδιον, ὑφάδιον. 8. ὑφάδιον. ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον. 3. ὑφάδιον. 4. ὑφάδιον. 5. ὑφάδιον. 6. ὑφάδιον. 7. ὑφάδιον. ὑφάδιον. 8. ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφόρασις-εως (ἡ) = Ὑποψία.
Ὑφορίω-ῶ. (μσ.)-άομαι-ῶμαι. M. ὑπόψομαι. sospettare, diffidarsi. ὑφάδιον, ὑφάδιον. ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφορμίζω. M. ίσω. condurre il vascello in un porto, in una rada. ὑφάδιον ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφόρμισις-εως (ἡ) l'approdare, abbordo. 2. porto, cala, calanca, baja. ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον, ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον.
Ὑφορμος (ὁ) = τ. πρσηγ. (Ζ).
Ὑφος-εος-ους (τὸ) = Ὑφή. 2. stile. ὑφάδιον, ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφυγρος (ὁ, ἡ) umidetto, un poco umido. ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφυδρος (ὁ, ἡ) ch' è sott' acqua. ὑφάδιον ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφαγόρας-ου (ὁ) millantatore. ὑφάδιον. ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφαγορίω-ῶ. M. ήσω. = Ὑφηγορίω.
Ὑφαυχενίω-ῶ. M. ήσω. alzare la testa, insuperbirsi. ὑφάδιον ὑφάδιον, ὑφάδιον, ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφαυχενίζω. M. ίσω. καὶ
Ὑφαυχίω-ῶ. M. ήσω. = Ὑφαυχενίω.
Ὑφαύχην-ενος (ὁ, ἡ) che tiene la testa alzata, orgoglioso, superbo. ὑφάδιον ὑφάδιον, ὑφάδιον. ὑφάδιον. ὑφάδιον. ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφηγορίω-ῶ. M. ήσω. millantarsi. ὑφάδιον. ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφηγορία (ἡ) ostentazione. ὑφάδιον. ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφηγόρος (ὁ, ἡ) = Ὑφαγόρας.
Ὑφηλαύχην-ενος (ὁ, ἡ) = Ὑφαύχην.
Ὑφηλοβατέω-ῶ. M. ήσω. camminare alto. ὑφάδιον ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφηλογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) superbo. ὑφάδιον, ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφηλολογέω-ῶ. (μσ.)-έομαι-οῦμαι. M. ήσω-ομαι. parlare con uno stile alto. 2. millantarsi. ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον. ὑφάδιον ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφηλολογία (ἡ) sublimità di stile. 2. ostentazione. ὑφάδιον ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον. ὑφάδιον. 2. ὑφάδιον. ὑφάδιον.
Ὑφηλολόγος (ὁ, ἡ) chi parla con enfasi. ὑφάδιον. ὑφάδιον. 2. = Ὑφαγόρας.
Ὑφηλόνους-ους (ὁ, ἡ) = Ὑψίνους ἢ Ὑψηλόφρων.

Digitized by Google

Ὑψηλοπέτης - ου (ὁ, ἡ) che vola alto. բարձր թռչող · նիւթական ։

Ὑψηλός - ή - όν. alto, eccelso, elevato. բարձր · խիճ, պատ · (κυρ. καὶ μτφρ.)

Ὑψηλότης (ἡ) altezza, elevazione. բարձրութիւն · նիւթականութիւն, պատուական · (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὑψηλοφρονέω - ῶ. M. ήσω. essere pieno di sè, esser superbo. բարձրամտիմ, հպարտ բլլալ · ինքզինքը մեծցնել · խոպան մտնել ։

Ὑψηλοφροσύνη (ἡ) superbia, alterigia. բարձրամտութիւն, հպարտութիւն · ինքզինքը մեծցնելը · խոպանութիւն ։

Ὑψηλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) superbo, arrogante. բարձրամիտ, հպարտ · ինքզինքը մեծցնող · խոպան ։

Ὑψηλῶς, ἐπίῤ. alto, altamente. բարձր, բարձրութեամբ · պատ, նիւթական ։

Ὕψι, ἐπίῤ. = Ὑψοῦ.

Ὑψιβάμων - ονος. καὶ

Ὑψίβατος (ὁ, ἡ) che cammina alto. բարձրերը պտտող · նիւթական ինկնիր · 2. = Ὑψηλός.

Ὑψιβοας - ου (ὁ) che grida ad alta voce. բարձր ձայնով պոռացող · նիւթական պոռ ինկ պոռալը ։

Ὑψιβρεμέτης - ου (ὁ) καὶ

Ὑψίβρομος (ὁ, ἡ) che tuona in alto. բարձրէն որոտացող · նիւթականին ինըլնկին ։

Ὑψίδρομος (ὁ, ἡ) che corre in alto. բարձրէն ընթացող · պատ թռչուն ։

Ὑψικάρηνος (ὁ, ἡ) che ha la sommità elevata. բարձր գագաթի ունեցող · նիւթական ունելը՝ ինքզինքը ։

Ὑψικέραυνος (ὁ, ἡ) che fulmina dall' alto. բարձրէն կայծակ ձգող · պատուան իջնողը՝ ջրտուան ։

Ὑψικράτης - ου (ὁ) che regna nel cielo. երկինքը տիրող · նիւթականին հետ տիրող ։

Ὑψικρεμής - έος (ὁ, ἡ) sospeso in alto. բարձրը կախուած · նիւթականի առնելը ։

Ὑψικρημνος (ὁ, ἡ) precipitoso. գահավէժ, անպատճառ · ատրամարելը ։

Ὑψίλοφος (ὁ, ἡ) elevato. բարձր · պատ, նիւթական ։

Ὑψινεφὴς - έος (ὁ, ἡ) che abita nelle nuvole. ամպերու մէջ բնակող · պատականը ամպին տակ ։

Ὑψίνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha lo spirito elevato, profondo. բարձր խոհ միտք ունեցող · խիճ՝ փորին ընկած · նիւթականին փոյթը ։

Ὑψιπετής - έος (ὁ, ἡ) caduto dall' alto. բարձրէն ընկած · նիւթականին փոյթը ։

Ὑψιπέτης - ου (ὁ) che vola in alto. բարձր թռչող · նիւթական ։

Ὑψίπρυμνος (ὁ, ἡ) che ha la poppa elevata. բարձր գլուխ խիչք ունեցող (նաւ). նիւթական պատիչ (նաւ) ։

Ὑψίπυλος (ὁ, ἡ) che ha delle alte porte. բարձր գռներ ունեցող · նիւթական դռներ պատիչ ։

Ὑψίπυργος (ὁ, ἡ) che ha delle alte torri. բարձր աշտարակներ ունեցող · նիւթական դռնելիներ պատ ։

Ὕψιστος - η - ον. (ὑπερθ. ἀνμλ. ἐκ τοῦ Ὑψι.) altissimo. 2. l' Altissimo, Iddio. ամենաբարձր, նիւթական բարձր · 2. Բարձրեալը, Աստուած · պատիչ նիւթական · 2. Հոգի ինքը ։

Ὑψιτένων - οντος (ὁ, ἡ) = Ὑψαύχην.

Ὑψίτερος - α - ον. (συγκρ. ἀνμλ. ἐκ τοῦ Ὑψι). più alto. բարձրագոյն · գահ նիւթական ։

Ὑψιφάεννος. καὶ

Ὑψιφαὴς - έος (ὁ, ἡ) che risplende dall' alto. բարձրէն փայլող · նիւթականին փայլուն ։

Ὑψιφανὴς - έος (ὁ, ἡ) che si vede in alto. բարձրը երեւցող · նիւթականին ինըլնկին ։

Ὑψίφρων - ονος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ὑψηλόφρων.

Ὑψόθι καὶ Ὑψόθεν, ἐπίῤ. dall' alto. ի բարձրանալ, բարձրէն · նիւթականին ։

Ὑψόθι, ἐπίῤ. = Ὑψοῦ.

Ὑψόπρυμνος (ὁ, ἡ) = Ὑψίπρυμνος.

Ὕψος - εος - ους (τὸ) altezza. 2. cielo. բարձրութիւն · 2. երկինք · նիւթականութիւն · 2. ինք ։

Ὑψοῦ, ἐπίῤ. alto, in alto. բարձրը, ի բարձրանալ · նիւթականին, պատին ։

Ὑψόω - ῶ. M. ώσω. innalzare, elevare. 2. esaltare. բարձրացընել · 2. փառաւորել · նիւթականելիք · 2. նկրկնչմանէ ։

Ὕψωμα (τὸ) tutto ciò ch' è elevato, innalzato. 2. altura. բարձրացեալ իրը · 2. փառաւոր, գագաթի · նիւթականել նիւթ · 2. բլուր ։

Ὕψωσις - εως (ἡ) innalzamento. 2. esaltazione. բարձրացընելը · 2. փառաւորելը · նիւթականելիք · 2. նկրկնչմանէ ։

Ὕω. M. ὕσω. piovere. անձրեւել, անձրեւ գալ · նաւելիք, նաւելուր ինըլնկ ։

Ὑώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al porco, sporco, stupido. խոզի նման, աղտեղի, ապուշ · փոնուտ պիղծ, էշ, յուլէն ։

Ὑωδία (ἡ) porcheria, stupidità. զոզաութիւն, ապշութիւն · էշութիւն, յուլէնութիւն ։

Ὑῶν. γεν. πλθ. τ. ᾽Υς.

Φ.

Φ, φ, φῖ (τὸ) ἄκλ. Fi. La vigesima prima lettera dell'alfabeto greco. In senso numerico coll'accento di sopra (φ΄) significa cinque cento o cinque centesimo, e coll'accento di sotto (φ) cinque cento mila. Ֆ֊. Յունաց այբուբենից քսանեւմեկերորդ առաջնակերպ գիրն է։ Համարակի կողմանէ վրայի ընկալովը (φ΄) կընշանակէ հինգ հարիւր եւայն հինգ հարիւրերորդ, ու ատոր ըսկսելու տակեն (φ) հինգ հարիւր հազար · Ֆ֊. Եռանկի հոգեբանական հնչեղներէն ինչպէս պիղծին հարիւր պէտ։ Ան իւրաքանչիւր հնչեղներէն ինչպէս (φ΄) ինչպէսիր պիղ, ինչ ընկերակցութեամբ (φ) պիղ ինչ պէս (500,000)։

Φᾶ. × Δ. ἀντὶ Ἔφη.

Φαβοκτόνος (ὁ, ἡ) καὶ

Φαβοτύπος (ὁ, ἡ) che uccide i palombi. վայրի աղաւնիներըը մորթող · ինչպէս ինչպէսիներէն ինչպէսին ։

Φαγαινα - ης (ἡ) = Φαγέδαινα.

Digitized by Google

Φαγὰς καὶ Φαγᾶς - ᾶ (ὁ) = Φαγός.
Φαγέδαινα - ης (ἡ) fame insaziabile. 2. cangrena.
Φαγέσαρος (ὁ, ἡ) = Φαγός.
Φάγιλος (ὁ) agnello buono a mangiare.
Φαγὸς (ὁ) vorace, mangione.
Φαέθω (X. M.) brillare.
Φαεινὸς - ἡ - όν. brillante. 2. bello.
Φαείνω × ἀντὶ Φαίνω.
Φαεσίμβροτος (ὁ, ἡ) che illumina gli uomini.
Φαεσφορία καὶ Φαεσφόρος. × ἀντὶ Φωτοφορία, Φωσφόρος.
Φαίδιμος (ὁ, ἡ) bello. 2. illustre.
Φαιδρόνοος - ους (ὁ, ἡ) gajo, allegro.
Φαιδρὸς - ὰ - όν. brillante, splendido. 2. pulito. 3. gajo, lieto, giocondo.
Φαιδρότης (ἡ) splendore. 2. ilarità, giocondità.
Φαιδρόω - ῶ. M. ώσω. = Φαιδρύνω.
Φαιδρυντὴς - οῦ (ὁ) che pulisce, che rende splendido, brillante.
Φαιδρύνω. M. υνῶ. render splendido, lucido, pulire. 2. rallegrare, render gajo, giocondo.
Φαίδρυσμα (τὸ) ornamento.
Φαιδρωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l' aria gioconda, il voito allegro.
Φαινίνδα, ἐπίῤ. (ὡς ὄνομα.) giuoco di palla.
Φαινόλης - ου (ὁ) tabarro, gabbano (Λατ. penula).
Φαινολοθήκη (ἡ) guardaroba da tabarri.
Φαινοπροσωπέω - ῶ. M. ήσω. farsi vedere, mostrarsi.
Φαίνω. M. φανῶ. mostrare, far vedere, dichiarare. 2. (ἰδιατ.) accusare, denunziare. 2. render splendido, brillante, illuminare. 2. apparire, comparire. 2. brillare, risplendere. 3. essere, esistere.

Φαὶς, ἀκτάδος - ἡ. 2. φακῆ. 3. ῥιπὴ, φῶς. ἡλιοκάῤῥη. 2. ἀστραπὴ. 3. σέλας, φῶς ὀλίγον. (μσ. ἡ πθ. ὡς ἐπὶ τὸ πλ. τρτπρσ.) sembrare, parere.
Φακὴ, ἐρεβίνθου - ἡ. lente.
Φακῆ (ἡ) lente.
Φακὶνος - η - ον. fatto di lente.
Φακοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) lenticolare.
Φακὸς (ὁ) = Φακῆ. lenticchia. 2. lentigine. 3. boccia, fiala. 2. ἀρβὰς δηλ. σῖτος. 3. χαλκὸς, ἄλλο σκεῦος. 2. σῖτος. ἄλλο σκεῦος.
Φακώδης - εος = Φακοειδής. 2. lentigginoso.
Φακωτὸς - ἡ - όν. = Φακοειδής.
Φαλαγγάρχης - ου (ὁ) comandante d' una falange.
Φαλαγγηδὸν, ἐπίῤ. in forma di falange.
Φαλάγγιον (τὸ) ὑπῤ. τ. Φαλαγξ. (ἰδιατ.) falangio, tarantola.
Φαλαγγίτης - ου (ὁ) soldato d' una falange, falangiario, legionario.
Φαλαγγιτικὸς - ἡ - όν. che appartiene alla falange.
Φαλαγγομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere per falangi.
Φάλαγξ - αγγος (ἡ) palanca, pezzo di legno lungo, curro. 2 falange, legione. 3. tarantola.
Φαλαινα - ης (ἡ) balena. 2. farfalla, pirale.
Φαλάκρα (ἡ) calvezza.
Φαλακράω καὶ Φαλακρώω - ῶ. M. άσω. esser calvo.

Digitized by Google

Φαλακροειδής - έος (ὁ, ἡ) simile ad un calvo. կնասկի նման. փալ սկնդիր:
Φαλακρός - ά - όν. calvo. կնասկ · փալ:
Φαλακρότης (ἡ) calvizie. կնգուխիւն. փալլեցի:
Φαλάκρωσις - εως (ἡ) calvezza. կնգուխիւն. փալլեցի:
Φαλαρίς - ίδος (ἡ) falaride (uccello acquatico). ջրային թռչուն մը. սիր նիվ սա ֆօլա:
Φάλαρον (τὸ) cimiero. գլխարդ, ցցուիք (առպաստրիթց). սղջոտ:
Φαλαρός - ά - όν. = Φαληρός.
Φάλη (ἡ) = Φάλαινα.
Φαληριάω - ῶ. M. άσω. biancheggiare. ճերմկիլ · գեյալլանիլ:
Φαληρός - ά - όν. bianco. ճերմակ · գեյալ:
Φάλιος - α - ον. = τ. προηγ.
Φαλλός (ὁ) pezzo di legno il quale portavano i Baccanti. փայտ կտոր զոր բաքոս չաստուածին հաղեցեալ կատարողները ձեռքերնին կըտանէին. օրան փորլոզ, ի բուտօ փոխուած խորհուրդներու նշանակ եղեր ինչպէս նշանարտոզ:
Φαλὸς - ή - όν. = Λαμπρός.
Φάλος (ὁ) = Φάλαρον.
Φανάριον (τὸ) ὑπκρ. Φανός.
Φανεροποιέω - ῶ. M. ήσω notificare, manifestare. յայտնել, բացայայտել · գեյան ալէիւր՝ ինգնչան նիդի, իւչար նիդի:
Φανεροποίησις - εως καὶ
Φανεροποιία (ἡ) manifestazione. յայտնութիւն, յայտարարութիւն. իւչար:
Φανερὸς - ά - όν. manifesto, chiaro, noto. 2. illustre. յայտնի, բացայայտ, ծանօթ. 2 · երեւելի · գեյան, ալէյնար, գոգնչին, գեղլի · 2 · գեշնար, գիմնար:
Φανερόω - ῶ. M. ώσω. manifestare, dichiarare, mostrare. յայտնել, ցցբընել · գեյան՝ իւչար նիդի, ինօտրիդի:
Φανερῶς, ἐπίρ. manifestamente. յայտնապար, յայտնի · ալէյնար, գոհիրեն, այնչեն.
Φανέρωσις - εως (ἡ) manifestazione. յայտնութիւն · ըհկար, գոհիրելի:
Φανὴ (ἡ) torcia. կերան · իել, ճմա, խօրկ:
Φανηφόρος (ὁ, ἡ) che porta una torcia. կերան կրող · իել ճմա խօրկան:
Φανίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φανός.
Φανὸς - ή - όν. lucido, luminoso, chiaro. պայծառ, լոյս առաջ, փայլուն · գոյլուխ, գեղնեվէվեր · (οὐσ.) fanale, lanterna. լապտեր, գանթեղ · ֆինէր, ֆանօս, գանթիլ:
Φαντάζω. M. άσω. mostrare, rappresentare. ցուցընել, յանգիման առնել · ինօտրիդի, հասկընել առնիդ · (συνήθ. πθ. ῆ μσ.) apparire. 2. immaginarsi, figurarsi. երեւիլ · 2 · երեւակայել · ինօրհնաճ · 2 · խելքնանիլ, ֆինէր նիդի:
Φαντασία (ἡ) immaginazione, fantasia. 2. illusione. 3. ostentazione. երեւակայութիւն · 2 · պատիր երեւոյթ, ցնորք · 3 · ցոյց, պարծանք · խելքնանիա, գոհիճ · 4 · ծաղրերիլ, խաղանիա, լուբ:
Φαντασιαστικὸς - ή - όν. = Φανταστικός.
Φαντασιόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. immaginarsi. երեւակայիլ · խելքնանիլ:
Φαντασιώδης - εος (ὁ, ἡ) = Φανταστικός. (2).
Φάντασμα (τὸ) fantasma, larva, illusione, spettro. պատիր երեւոյթ, ցնորք, առաջ անգոյ տեսիլ · խելք, սարսիլի վհատիլ:
Φαντασμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φάντασμα.
Φανταστικὸς - ή - όν. dotato dell' immaginativa. 2. fantastico. immaginario. երեւակայական կարողութիւն ունեցող. 2 · երեւակայական, մտացածին. փոխ վիրի խելք օլան · 2 · խելք, վհատ · — ικώς, ἐπίρ.
Φανταστὸς - ή - όν. immaginabile. երեւակայելի · խելք օլանալիչէր, ֆիւր օլանալիչէր:
Φάος - εος - ους (τὸ) = Φῶς. luce. 2. giorno. 3. gloria. 4. occhio. լոյս · 2 · օր · 3 · փառք · 4 · աչք · ըւեզ · 2 · կեան · 3 · իշխիլ՝ · 4 · կեօղ, տիպ:
Φαράγγιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Φάραγξ - αγγος (ἡ) valle. 2. voragine, baratro. 3. precipizio. ձոր · 2 · վիհ, վիրապ · 3 · գար անդ, գահաւանդ, վախք · գեղի · 2 · կիրպագ, վըրիա · 3 · ասլանաման:
Φαρέτρα - ας (ἡ) faretra, turcasso. կապտիճ · ֆիւրէնչ, ֆիւրգան:
Φαρέτριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φαρέτρα.
Φαρετροφόρος (ὁ, ἡ) chi porta la faretra. կապտճակիր · ֆիւրէնչ կեօթիրեն:
Φαρμισόω - ῶ. M. ώσω. increspare. խորշոմացընել, կնճռել · պատրաստիւրմագ:
Φαρμισώδης - εος (ὁ, ἡ) rugoso. խորշոմալ · պատրաստիւրմալ:
Φαρμὶς - ίδος (ἡ) ruga. կնճիռ · պատրաստիւրմագ:
Φαρμακεία (ἡ) farmacia. 2. medicamento. 3. magia. գեղագործութիւն · 2. գեղ · 3 · մոգութիւն, գիւտութիւն · կիզմաբէլէք, իլճի խոփութէլէք · 2. իլճի · 3 · պոյճիճիլիք:
Φαρμακεῖον (τὸ) spezieria. գեղավաճառի կրպակ · կիզմէք ֆիւխիանը:
Φαρμάκευμα (τὸ) = Φάρμακον.
Φαρμακεὺς - έως (ὁ) speziale. 2. mago. գեղագործ · 2 · մոգ, կախարդ · կիզմաճը · 2. պոյճիճի:
Φαρμάκευσις - εως (ἡ) = Φαρμακεία.
Φαρμακευτὴς - οῦ (ὁ) = Φαρμακεύς.
Φαρμακευτικὸς - ή - όν. medicinale. բժշկական · իչդիդի:
Φαρμακεύτρια (ἡ) θηλ. τ. Φαρμακευτής.
Φαρμακεύω. M. εύσω. avvelenare. 2. preparare de' medicinali. 3. ammaliare. թունաւորել · 2. գեղ չինել · 3 · կախարդել · չիհիրչիկիդի · 2 · իլճի իսփաճ · 3 · պոյճիչիկիդի:
Φαρμακία (ἡ) × ἀντὶ Φαρμακεία.
Φάρμακιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φάρμακον.
Φαρμακὶς - ίδος (ἡ) strega, ammaliatrice. վհուկ, կախարդ կին · գոպը իրը:
Φαρμακίστρια (ἡ) = Φαρμακεύτρια.
Φαρμακίτης - ου (ὁ, καὶ Φαρμακῖτις - ίδος. fatto con de' medicinali. գեղերով չինուած · ֆառմագիչէր իլէ խոփելը:
Φάρμακον (τὸ) medicamento, rimedio. 2. veleno. գեղ · 2. թոյն · իլճի, ֆառմագի · 2. չիհիր:

Digitized by Google

Φαρμακοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. preparare de' medicinali.
Φαρμακοποιία (ἡ) composizione, preparazione de medicinali.
Φαρμακοποιός (ὁ, ἡ) speziale.
Φαρμακοποτέω - ῶ. *M.* ήσω. prender una medicina.
Φαρμακοπωλέω - ῶ. *M.* ήσω. *Εἰμὶ* —
Φαρμακοπώλης - ου (ὁ) speziale, droghiere.
Φαρμακὸς (ὁ, ἡ) = Φαρμακεύς.
Φαρμακουργὸς (ὁ) = Φαρμακοποιός.
Φαρμακόω - ῶ. *M.* ώσω. = Φαρμάσσω, Φαρμακεύω.
Φαρμάκτης - οῦ ἡ ου (ὁ) = Φαρμακεύς.
Φαρμακτὸς - ἡ - όν. velenoso.
Φαρμακώδης - εος (ὁ, ἡ) medicinale. 2. velenoso.
Φαρμάσσω. *M.* άξω. = Φαρμακεύω.
Φάρος (ἡ καὶ ὁ) faro.
Φάρος καὶ Φᾶρος - εος - ους (τὸ) manto. 2. pezzo di tela. 2. quartiere, rione. 2. 3.
Φαρυγγίζω. *M.* ίσω. = Λαρυγγίζω.
Φάρυγξ - υγγος (ἡ) gozzo.
Φάσγανον (τὸ) spada. coltello.
Φάσηλος (ὁ) fagiuolo.
Φασιανὸς (ὁ) (*ἐνν.* ὄρνις.) fagiano (uccello).
Φασίολος (ὁ) = Φάσηλος.
Φάσις - εως (ἡ) (φαίνω.) apparizione, fasi. 2. denunziazione. 2. 3.
Φάσις - εως (ἡ) (φημί) parola, detto, sentenza, proposizione. 2. affermazione. 2. 2.
Φάσκω (παρτ. Ἔφασκον.) = Φημί.
Φασκώλιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Φάσκωλον (τὸ) καὶ Φασκόλος (ὁ) valigia.
Φάσμα (τὸ) fantasma, spettro.
Φάσσα - ης (ἡ) palombo.
Φασσοφόνος (ὁ, ἡ) uccisore de' palombi.
Φατίζω. *M.* ίσω καὶ ίξω. dire. 2.
Φάτις - εος καὶ εως (ἡ) fama. 2. detto. 2. 2.
Φάτνη (ἡ) presepio, stalla.
Φατὸς - ἡ - όν. = Ῥητός.
Φατὸς - ἡ - όν. ucciso.
Φάττα - ης (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Φάσσα.
Φάττιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φάττα.
Φαυλίζω. *M.* ίσω. avvilire, vilipendere.
Φαυλισμὸς (ὁ) disprezzo.
Φαυλόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita cattiva
Φαῦλος - η - ον. vile, lasso, abbietto, cattivo. 2.
Φαυλότης (ἡ) viltà, bassezza, cattiveria.
Φαγγίτης - ου (ὁ) (*ἐνν. λίθος.*) fengite, pietra bianca e trasparente.
Φαγγοβολέω - ῶ. *M.* ήσω. = Φέγγω.
Φέγγος - εος - ους (τὸ) splendore, lume.
Φέγγω. (παρτ. Ἔφεγγον.) risplendere.
Φεγγώδης - εος (ὁ, ἡ) risplendente.
Φειδομαι. *M.* φείσομαι. risparmiare, sparagnare.
Φειδομένως, ἐπίῤ. parcamente.
Φειδὼ - οῦς (ἡ) parsimonia, parcità. 2.
Φειδωλὸς - ἡ - όν. parco, risparmiatore.
Φειδωλῶς, ἐπίῤ. = Φειδομένως.
Φειδὼν - ῶνος ἡ ωνος (ὁ) = Φειδωλός.
Φεισμοσύνη (ἡ) = Φειδώ.
Φελλεὺς - έως (ὁ) luogo petroso.
Φελλοῦν - οῦνος (ὁ) = τ. πρωγ.
Φέλλινος - η - ον. fatto di sughero.
Φελλόδρυς - υος (ἡ) sorta di quercia.
Φελλὸς (ὁ) sughero.
Φενάκη (ἡ) perruca.
Φενακίζω. *M.* ίσω. ingannare.
Φενάκισμα (τὸ) = τῷ
Φενακισμὸς (ὁ) inganno.
Φενακιστὴς - οῦ (ὁ) ingannatore.

Digitized by Google

Φεναικιστικὸς - ἡ - όν (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. fraudolente. խարէական · ալրտիրեր:
Φέναξ - ακος (ὁ) ingannatore, impostore. խաբեբայ, խարդախ · խելրեր, ալրտիրեր:
Φερανγὴς - έος (ὁ, ἡ) lucido. լուսաւոր, լուսաւոր · լիքնիլը:
Φέρβω (παρτ. Ἐφερβον). pascere, nutrire. արածել, սնուցանել · ծլրիմել, պահել:
Φέρε (κυρ.) β. προ. τ. πρστ. τ. Φέρω. (ὡς, ἐπίῤ. ἢ ἐπιφών.) sù, orsù. ուրէ, հայտ · հայրեր, գնացէք:
Φερέγγυος (ὁ, ἡ) mallevadore degno di fede. 2. sicuro. հաւատարիմ երաշխաւոր. 2. ապահով · երեք՝ իմանալը վերին · 2. երեք:
Φερέκακος (ὁ, ἡ) che apporta de' mali, de' malanni. 2. che sopporta, soffre de' mali. չարութիւն գեղութիւն բերող. 2. գեղութիւն՝ ազէտ քաշող · ինձնալը ևրիրեր · 2. պիտ չերեր:
Φερέκαρπος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Καρποφόρος.
Φερέοικος (ὁ, ἡ) che porta seco la casa. տանը միասին երող · երիրի պիտարեր իւղալ:
Φερίπονος (ὁ, ἡ) che soffre delle pene, de' travagli. վիշտ տանապարհ քաշող · պերր՝ ճիգ · չերեր:
Φέρτρον (τὸ) = Φορεῖον.
Φέρνη (ἡ) dote. օժիտ · ճիգերը:
Φερνίον (τὸ) cesta. կողով, խան · պերիր:
Φερνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta la dote. օժիտ բերող · ճիգեր իրիրեր:
Φέρεικος (ὁ, ἡ) = Φερέοικος.
Φερτάζω. Μ. άσω. portare spesso. տեղ բերել · ալր իրիրել:
Φέρτατος - η - ον. (ὑπερθ. ἀνωμ. τ. Ἀγαθός.) valorosissimo. 2. ottimo. խիտ զորաւոր ուժով · 2. ամենալաւ · գործի գովելի · 2. ճիր · լաւ.
Φέρτερος - α - ον. (συγκρ. ἀνωμ. τ. Ἀγαθός.) più forte. 2. migliore. ուժի ուժով · 2. լաւագոյն · փառ գովելի · 2. փառ երի:
Φερτὸς - ὴ - όν. portabile. 2. soffribile. կրելու · 2. համբերելու · իւղալը · 2. ելոյթ, իճնալով ալտնալ:
Φέρτρον (τὸ) = Φέρετρον.
Φέρω. Μ. οἴσω. portare, tenere, condurre. 2. sopportare, soffrire. 3. offrire. 4. presentare. 5. produrre, apportare. 6. ottenere. 7. portarsi, tendere, tirare a. 8. (μσ.) portarsi (bene o male). կրել, բռնել, բերել, տանիլ · 2. քաշել, հանդիրերել · 3. մատուցանել · 4. ապիրը հանել · 5. բուսցընել, պատճառել · 6. առանալ · 7. հոգիլ, գիտել, ճանալ · 8. (տղէի կամ գէշ) բլլալ · իւղալ, իմանալ, իմանալ, ինքնիրեր, ինձնալով · 2. ելոյթ, իճնալով · 3. առնիլ · 4. հատուցրի ընդունել · 5. հաւ երիր · 6. խրիրեր · 7. առի օլիր, պահիլ, տղայրիր · 8. (եչի իսիօ ֆինո) օլիր, ինչինիր:
Φερωνυμίομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. contenere in sè la verità di quella cosa, di cui il nome porta in se. երեն վրայի կրած անուան ճշմարտութիւնը յանձին բովանդակող · իւղրիրեր իւղրերալ իրեն ազգակիցին ինձնալով իճնալ իճնալ:
Φερωνυμία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.
Φερώνυμος (ὁ, ἡ) che contiene in se la verità di quella cosa di cui porta in se il nome. երեն վրայի կրած անուան ճշմարտութիւնը յանձին բովանդակող · իւղրիրեր իւղրերալ իրեն ազգակիցին ինձնալով իճնալ իճնալ:
Φεῦ! ἐπίῤ. ἢ ἐπιφών. oh! oimè! ալ, ա, ալ, ափսոս · ալ, ի, հիշ, հայհոյ:
Φεύγω. Μ. φεύξομαι καὶ φευξοῦμαι. fuggire. 2. evitare. 3. esser bandito. 4. venir accusato, esser convenuto. փախչիլ · 2. խորչիլ, պրծիլ · 3. քշուիլ, աքսորուիլ · 4. ամբաստանուիլ, առնուն կանչուիլ · ֆալֆոֆ, ֆէյտ երիրեր · 2. սիրչիրեր, ատելնալ, խնալ օլոֆ · 3. պերիրեր, նեղի օլոֆ · 4. հոգիլնալ լիճնալիլ օլոնմոֆ, գիշերիրեր լոգրալոֆ:
Φευτεύω - ῶ. Μ. εύσω. star per fuggire, attender la fuga. փախչելու դալիլ · փոլընմոֆ:
Φευκτὸς - ὴ - όν. evitabile, che si può fuggire. խորչելու, փախչելու · ատելնաֆ, փոլընաֆ:
Φεύξιμος - η ῆ ος - ον. che si può evitare. փախչուելիք կարելի · փոլընալիր:
Φεῦξις - εως (ἡ) = Φυγή.
Φέψαλος (ὁ) scintilla. կայծ · իշլելը:
Φῆ × ἀντὶ Φησί.
Φῆ × ἀντὶ Ἔφη.
Φηγὸς (ἡ) faggio (albero). փիճան (ծառ) · ինրին ալտը:
Φηλὴξ - ηκος (ὁ) fico immaturo (Λατ. grossus). խոշ բուտ · խոշ իմիր:
Φηλήτης - ου ἢ οῦ (ὁ) impostore, ladro. խաբեբայ, գող · իճելնալ, ալտիրեր · իրրելը:
Φηλόω - ῶ. Μ. ώσω. ingannare. խաբել · ալտիրեր:
Φήμη (ἡ) fama, riputazione, opinione. համբաւ, վարկած, համարում, վարկ · նամ, լաճ, լալ, իճնալ, իճլալ:
Φημί. Μ. φήσω. dire, affermare. զրուցել, ըսել, առակաւել · գիտել, ալոյնիրեր, խոչելը իրեն:
Φημίζω. Μ. ίσω. divolgare. 2. nominare. հրատարակել · 2. անուանել · լալ իճնալ · 2. խոչ վերին, իճնալին իճնալ:
Φῆμις - ιος (ἡ) × ἀντὶ Φήμη.
Φήτη (ἡ) frosone (uccello). մեծ ճառագայթ ծառ, համբեկիր · ֆրոսոտ, ֆիլ օրճան (իբէ իմիալը պիր ֆոալ):
Φθάνω. Μ. φθήσομαι καὶ φθάσω. prevenire, anticipare, fare prima di... նախատանանել, կանխել քան, առաջ ընել · նվիճել նեղնիլոֆ, նեղնալոֆ, իլերի նեղոֆ:
Φθάρμα (τὸ) corruttela, cosa corrotta. ապականուած աւրըսած իրը · պոլալմոֆ՝ պիրոպ օլոալ նեղել:
Φθαρτικὸς - ὴ - όν. corruttore. ապականիչ, աւրոզ · պիրոպ իրեն, պոլան:
Φθαρτὸς - ὴ - όν. corruttibile. ապականացու · պոլալնոֆ, պիրոպ օլոֆ:
Φθέγγομαι. Μ. φθέγξομαι. render un suono, gridare, risuonare, parlare, dire, proferire. 2. lodare. հնչում հանել, պատալ, հնչել, խօսիլ, ըսել, ապրատքերել.

Digitized by Google

2. գանձել. ան՝ ինչ վերից, գանձագործ, նրբիկ, սեղանիկ, տիկիկ, ինքնիշխան նիկ. 2. ձայնի նիկ:

Φθογκτός - ή - όν. vocale, che rende suono. ձայնաւոր, հնչուն հառնող · ինչ վերից, ան վերից:

Φθόγμα (τό) suono, voce. հնչուն, ձայն. ինչ, ավազ:

Φθειρ - φθειρός (ό) pidocchio. մլիկ · տիկ ից, տիկ:

Φθειρίασις - εως (ή) la malattia de' pidocchi. մլկաւորութիւն · տլիկնոտիկ, տլիկնիկիկ:

Φθειριάω - ῶ. Μ. άσω. esser pidocchioso. մլկաոիկ, մլկաս ըլլալ · տլիկնոտիկ, տլիկ ոլմիկ:

Φθειρίζομαι. Μ. ίσομαι. spidocchiarsi. քիւռիկ, մլկաոիկ · տլիկնոտիկ, տլիկնոտիկ նիկ նոտիկ:

Φθειριώδης - ους (ό, ή) pidocchioso. մլկաս տիկնիկիկ:

Φθειροκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccidere i pidocchi. մլիկները կսպանել՝ մեռցնել. տիկ ից ետրուիլ կերթրիկ:

Φθειροποιός (ό, ή) che produce de' pidocchi. մլիկ պատճառող. տիկիկ հաս նոտիկ:

Φθειροφάγος (ό, ή) che mangia i pidocchi. մլիկ ուտող. տիկիկ կերնիկ:

Φθείρω. Μ. φθερῶ. corrompere, guastare. ապականել, սրբել, եղծանել. տիրապետ նիկիկ, գոչմիկ:

Φθειρώδης - εος (ό, ή) pidocchioso. մլկաս տիկնիկիկ:

Φθίνα - ης (ή) ruggine, robigine. սրճուռնց ժանգ, փուռ · նիկիկիկ ընդունիկ, նիկիկ նիկիկ:

Φθίνασμα (τό) = Φθίσις.

Φθινάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. soffrire o morire di tisica. քաղցաս ըլլալ, նամ քաղցած մեռնիլ. կերնիկ ոլմիկ նոտիկ կոչիկ:

Φθινοπωρινός - ή - όν. autunnale. աշնանային, աշնանի պտուղը:

Φθινόπωρον (τό) autunno. աշուն · կիզ, ան պտուղ:

Φθίνω. Μ. φθίσω. (σπν.) ἀντὶ Φθίω. (συνήθ.) ἀντὶ Φθίομαι. consumarsi, languire. 2. finire. նիւրիլ, հալիլ, մռնիլ · 2. հառնիլ, լմընալ, վերջանալ · նրիկ, սրբելանիկ · 2. տլիկիկ:

Φθινώδης - εος (ό, ή) tisico. քաղցաս, նիւրաոիկ. կերնիկ:

Φθισιάω - ῶ. Μ. άσω. soffrire di tisica, esser etico. քաղցաս ըլլալ · կերնիկ ոլմիկ:

Φθισικός - ή - όν. tisico, etico. քաղցաս, նիւրաոիկ. կերնիկ:

Φθίσις - εως (ή) tisica, marasmo, etica. քաղած, քաղցաոութիւն, նիւրաոիկ ոլիս. կերնիկ, հիմնական ոլբեր:

Φθίω. Μ. φθίσω. × ἀντὶ Φθείρω. perire, perdere. կորնչցնել, եղծել · ան՝ նոտիկ նիկիկ · (ἰλλ. ἡ συχνότ. μσ.) corrompersi, perire, consumarsi, morire. սրբել, կորսնցնիկ, նիւրիլ, ապականիկ, մռնիլ · պետ՝ ինչի ոլմիկ, սրբելանիկ, նոլիկ:

Φθογγάζομαι. Μ. άσομαι. = Φθέγγομαι.

Φθογγή (ή) καὶ

Φθόγγος (ό) suono, voce. հնչուն, ձայն. ինչ, ավազ:

Φθόη (ή) = Φθίσις.

Φθονερία (ή) invidia. նախանձ. ընչնիկ ըլլալ:

Φθονερός - ά - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ερῶς. invidioso. նախանձոտ. ընչնիկ:

Φθονέω - ῶ. Μ. ήσω. invidiare. նախանձիլ. ընչնիկնոտիկ:

Φθόνος (ό) invidia. նախանձ, նախանձ. ընչնիկ ըլլալ, կիւղ:

Φθορά (ή) corruzione, guasto. 2. stupro. 3. peste. ապականութիւն, եղծանում. 2. խաւարպղծութիւն. 3. ժանտախտ, մահ. պետրուիլ, գոչմիկ · 2. ետ գոչմ. 3. խոտան, նոլիկ:

Φθορεύς - έως (ό) corruttore, guastatore. ապականող, սրբող, եղծող. գոչմ. փետրա նիկիկ:

Φθορικός - ή - όν. = Φθαρτικός.

Φθόριος (ό, ή) = Φθορικός.

Φθοροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. corrompere, sterminare. սրբել, եղծանել. նոլ ըլլ պետրա նիկիկ:

Φθοροποιός (ό, ή) pernicioso, sterminatore. եղծիչ, ապականիչ, սրբող. գոչմ, պետրա նոլ նոտիկ:

Φθόρος (ό) = Φθορά.

Φθορώδης - εος (ό, ή) = Φθοροποιός.

Φιάλη (ή) guastada, fiala. ապակի · լիւր:

Φιάλιον (τό) καὶ **Φιαλίς** - ίδος (ή) ὑποκ. τ. Φιάλη.

Φιαλοειδής - ίος (ό, ή) simile alla guastada. ապակիի նման. լիւրի պէս նոտիկ:

Φιαλοώδης - εος (ό, ή) = τ. προηγ.

Φιαλωτός - ή - όν. che ha la forma della guastada. ապակիի ձեւով · լիւրի պէս գիտուած:

Φιδώς - ή - όν. = Φειδωλός.

Φίλαβρος (ό, ή) delicato, molle. փափաքեր, գիրգ. նուիրական:

Φιλαγαθία (ή) benevolenza. բարութիւն. խոշորհոգութիւն:

Φιλάγαθος (ό, ή) (καὶ ἐπίῤῥ.) - αγάθως. benevolo, benigno. բարեսէր. խոշորհոգի, նրբիկ նոլիկ:

Φιλαγραυλος (ό, ή) = Φίλαγρος.

Φιλαγρέτης - ου (ό) καὶ **Φιλαγρέτις** - ιδος (ή) amatore della caccia. որսասիրութիւն սիրող. ըմբերասէր նոլիկ:

Φίλαγρος (ό, ή) chi ama la campagna, la villa. գիւղ սիրող սիրող · տեղ, լեռնային նոլիկ:

Φιλάγρυπνος (ό, ή) che ama la veglia. արթուն կեցողը սիրող · ցանցէր փափաքող նոլիկ:

Φιλαδελφία (ή) amore verso i fratelli, carità fraterna. եղբայրասիրութիւն, եղբայրները սիրելը · քրոջ հանգիստիկ, քրոջ ըլլալը նոլիկնոտիկ:

Φιλάδελφος (ό, ή) che ama i suoi fratelli. եղբայրասէր · քրոջ ըլլալը նոլիկ:

Φιλαθλητής - οῦ (ό) καὶ

Φίλαθλος (ό, ή) che ama la lotta. ըմբշամարտութիւնը սիրող · կռիւ նոլիկ:

Φιλαίματος (ό, ή) avido di sangue, sanguinario. արիւնասէր. կռիւ նոլիկ, կռիւը

Φίλαιμος καὶ Φιλαίμων - ονος (ὁ, ἡ) = Φιλαίματος.
Φιλαίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ
Φιλαίτερος - α - ον. συγκρ. ἀπὸν. τ. Φίλος.
Φιλαίτιος (ὁ, ἡ) querulo. գանգատաւոր, գժգոհ. ինչխոփ խօսն, հոգնատրտունջ։
Φιλακόλουθος (ὁ, ἡ) chi siegue volontieri. կամաւ հետեւող. խոհեմութիւ՝ հոգնատրտունջ իւր արդ ըստ կրօնի։
Φιλαλήθεια (ἡ) amore della verità. ճշմարտասիրութիւն, ճշմարտութեան սէր. փոխ բարեացակամութիւն։
Φιλαληθής - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ληθῶς. amatore della verità. ճշմարտասէր. փոխ բարեացակամ։
Φιλαλλήλια (ἡ) mutuo amore. փոփոխակի սէր. միմեանց սիրով՝ սիրէ։
Φιλάλληλος (ὁ, ἡ) che s' amano reciprocamente. փոփոխակի իրար սիրող. միմեանց սիրելի։
Φιλαναγνώστης - ου (ὁ) amatore della lettura. կարդալ սիրող. օգտասէր։
Φίλανδρος (ὁ, ἡ) che ama il suo marito o gli uomini. երիկնի կամ երկի մարդերը սիրող. ջօճասէրը իւրոց երկնիցի։
Φιλανθής - έος (ὁ, ἡ) amatore de' fiori. ծաղիկ սիրող. էրկնի։
Φιλανθρώπευμα (τὸ) tratto d' umanità, beneficio. մարդասիրութեան գործ, բարերարութիւն. հիւրկին, նպէկ։
Φιλανθρωπεύομαι. Μ. εύσομαι. καὶ
Φιλανθρωπεύω. Μ. εύσω. esser umano, comportarsi con umanità. մարդասէր ըլլալ, մարդասիրութեամբ վարուիլ. իւրիֆանիլը օլմաք, խոնարհիլ իւրիֆանի իւր տալ բանիւք։
Φιλανθρωπία (ἡ) filantropia, umanità. մարդասիրութիւն, մարդավարութիւն. ինսան սիրելիութ, խոնարհիլ, իւրիֆանի։
Φιλανθρωπικός - ἡ - όν. καὶ
Φιλανθρώπινος - η - ον. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ίνως. concernente l'umanità. մարդասիրութեան պատկանած. իւրիֆանիի պիտուոյ։
Φιλάνθρωπος (ὁ, ἡ) umano, benigno, benevolo. մարդասէր, մարդավար, բարեսէր. ինսանիկիլի, իւրիֆանիլը, խոչբէհոյ։
Φιλανθρώπως, ἐπίῤῥ. umanamente, con benevolenza. մարդասիրութեամբ, մարդավարութեամբ, բարեսիրութեամբ. ինսանկիլի՝ իւրիֆանի՝ խոչբէհոյլը իւր։
Φιλάνωρ - ορος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Φιλάνθρωπος.
Φιλαργυρέω - ῶ. Μ. ήσω. esser avaro, amare il danaro. ագահ սրծաքաւեր ըլլալ. ինանդիմբ՝ փող ճանչը օլմաք։
Φιλαργυρία (ἡ) avarizia. ագահութիւն, արծաթասիրութիւն. ինանդիմլըք, խնամք, փող ճանըլըք։
Φιλάργυρος (ὁ, ἡ) avaro. ագահ, արծաթասէր. ինանդիմ, դրամ, փող ճանըը։
Φιλάρετος (ὁ, ἡ) amatore della virtù. առաքինասէր. ֆազիլի սիրող։
Φιλαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. amare di comandare, esser ambizioso, ambire. պատուասէր ըլլալ, իշխանութեան բաղձալ. հրամ հանդերձ օլմաք, հիւթմ՝ հիւթմանի արդուկնիմ։
Φιλαρχία (ἡ) ambizione. պատուասիրութիւն, իշխանութեան սէր. հանդերձ հրամ. հիւթմ՝ հիւթմանի արդուկնիմ։
Φιλαρχικὸς - ἡ - όν. = τῷ
Φίλαρχος (ὁ, ἡ) ambizioso. պատուասէր, իշխանասէր. իւրիւթ ճոյս, հրամ հանդերձ։
Φιλάσωτος (ὁ, ἡ) amatore de' dissoluti. անառակներուն՝ զեղխերը սիրող. խրխոխիլ ըլլալ սիրելի։
Φιλαυτέω - ῶ. Μ. ήσω. amare se stesso. ինքզինքը սիրել. փնթոթինի սիրել։
Φιλαυτία (ἡ) amor proprio. անձնասիրութիւն. խօտ փնթոթիլ, փնթոթինի սիրելիլիւ։
Φίλαυτος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - αύτως chi ama se stesso, egoista. անձնասէր. խօտպին, փնթոթինի սիրելի։
Φιλέκδημος (ὁ, ἡ) che ama il viaggio. ճամբորդութիւն սիրող. խօճալըք սիրելի։
Φιλελεήμων - ονος (ὁ, ἡ) misericordioso. գթած. ողորմիկսիրելի։
Φιλέλεος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.
Φιλελευθέριος (ὁ, ἡ) che ama la generosità. առատաձեռնութեան սիրող. ալիգնամալըը՝ փոյրելըը սիրելի։
Φιλελεύθερος (ὁ, ἡ) amatore della libertà. ազատութեան սիրող. ազատլըք սիրելի։
Φιλένδοξος (ὁ, ἡ) = Φιλόδοξος.
Φιλεπιστήμων - ονος (ὁ, ἡ) amatore delle scienze. գիտութեան սիրող. իլմ՝ սիրելի։
Φιλεραστὴς - οῦ (ὁ) amoroso. սիրափառ. էրկնվան, սէրէ. ἴδε καὶ Φίλερως.
Φιλέραστος (ὁ, ἡ) = Φιλεραστής. 2. grato a' suoi amatori. ընկերը սիրողներուն հաճոյ. փնթոթինի սիրելիներուն հաճելի։
Φιλεργέω - ῶ. Μ. ήσω. esser laborioso, attivo. աշխատասէր՝ փութաջան ըլլալ. ըռէզլիկ՝ հանգրաք օլմաք։
Φιλεργία (ἡ) attività, amore del lavoro. աշխատասիրութիւն, ժրաջանութիւն. ըռէզլիկլէք, հանգրակլէք։
Φιλεργὸς (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - γῶς. laborioso, attivo. աշխատասէր, ժրաջան. ըռէզլիճան, հանգրաք։
Φιλέρημος (ὁ, ἡ) amatore della solitudine. առանձնութիւնը սիրող. խալըըռլըը՝ ըռլը սիրելի։
Φίλερις - ιδος (ὁ, ἡ) amatore delle risse, rissoso. կռասէր. փալիճի, նիզաճի։
Φιλεριστέω - ῶ. Μ. ήσω. amare le risse. կռիւ սիրել. փալիճ՝ նիզա սիրելի։
Φιλεριστὴς - οῦ (ὁ) καὶ Φιλέριστος (ὁ, ἡ) = Φίλερις.
Φίλερως - ωτος (ὁ, ἡ) dedito all' amore, amoroso. ինքը զինքը ցանկասիրութեան մըտած, սիրափառ. էրկնվան իւրիկ, սէրէ։
Φιλέταιρος (ὁ, ἡ) amatore de' suoi compagni. ընկերներուն սիրող. արհատրուրըը սիրելի։
Φιλευλαβὴς - έος (ὁ, ἡ) religioso. պաշտաւոր, բարեպաշտ. սուրհ, սօֆու։
Φιλέφηβος (ὁ, ἡ) amatore de' giovani. պատանիներուն երիտասարդներուը սիրող. օղլանճըը՝ տիւի ճանըըռը սիրելի։
Φιλεχθὴς - έος καὶ

Digitized by Google

2. φωνῆεν. ἁπ. ἁπαξ λεγόμ., τὸ ἐκφωνούμενον, ἠχηρόν. ἀντίθ. ἄφωνος, βλέπε ἐν λ. 2. ἁπλοῦν γράμμα.

Φθογγτός - ή - όν. vocale, che rende suono. ἐκφωνητικός, ἠχηρός. ἁπλοῦς.

Φθόγμα (τό) suono, voce. ἦχος, ἦσμα. ἁπλοῦς, ἁπλῶς.

Φθείρ - **φθειρός** (ὁ) pidocchio. φθεῖρ. ἀφῆς, κόρις.

Φθειρίασις - εως (ἡ) la malattia de' pidocchi. φθειρίασις. φθειρίαν.

Φθειριάω - ῶ. *M.* άσω. esser pidocchioso. φθειριῶ, φθειρῶ ἔχω. φθειρᾶν.

Φθειρίζομαι. *M.* ίσομαι. spidocchiarsi. φθειρίζω. φθειριῶ. φθειρίζομαι.

Φθειρικός - ή - όν. di pidocchi. φθειρικός. κορικώδης.

Φθειροκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. = Φθειροφαγέω. φθειροκτονῶ.

Φθειροποιός (ὁ, ἡ) = Φθειροφάγος. φθειροποιός.

Φθειροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i pidocchi. φθειροφάγος. φθειρῶν ἐσθίων.

Φθείρω. *M.* φθερῶ. *Aor.* ἔφθειρα. *Pf.* ἔφθαρκα. *Aor. pass.* ἐφθάρην. *Pf. pass.* ἔφθαρμαι. ἀπαρχαΐ. (ἡ) ὑπερ. τ. προηγ. πρτ. ἐφθειρόμην. = Φιλοφροσύνη.

Φθειρώδης (ἡ) = Φιλόφρων.

Φθείνα - (ὁ, ἡ) = Φίλιος.

Φθίνα - (ἡ) dilezione. ἀφιλοστοργία, ἀστοργία. ἀβελτερία, ἠλιθιότης.

Φθί - (ὁ, ἡ) amatore della pace. φιλειρηνικός. φιλειρήνης.

Φι - οῦ (ὁ) amatore. φίλερως. φιλήτωρ. φιλήτης.

φιλητικός - ή - όν. portato all' amore, pronto ad amare. ὁ φίλερως χαρακτήρ, φιλερωτικὸν ἦθος. φιλητικὸν ἦθος.

φίλητος - η - ον. amato, diletto. 2. amabile. ἀγαπώμενος. 2. φιλητός. ἀγαπητός. 2. φιλοῦμενος.

φίλητρον (τό) = Φίλτρον.

φιλία (ἡ) amicizia, amore. φιλοφροσύνη, ἔρως. φιλότης, ἀγαθοποιΐα.

Φιλίατρος (ὁ, ἡ) amatore dell' arte medica. φιλιατρικὸς ἐραστής. ἀγαθὸς ἰατρός.

Φιλικός - ή - όν. amichevole. φιλοφρονητικός. φιλικός. ἀγαθοποιός.

Φιλικῶς, ἐπίρ. amichevolmente. φιλοφρονητικῶς, φιλικῶς. φιλικῶς. ἀγαθοποιῶς.

Φίλιος - α ή ος - ον. = Φιλικός. 2. amabile. φιλητός. ἀγαπητός.

Φιλιόω - ῶ. *M.* ώσω. amicare, rendere amico, riconciliare. φιλοφρονίζω, ἀγαπᾶσθαι ποιῶ. φιλοποιῶ. διαλλάσσω.

Φίλιππος (ὁ, ἡ) amatore de' cavalli. 2. bellicoso. ἱππέρης φίλος. 2. πολεμικός. ὁ ἀγαθὸς ἱππεύς. 2. θυμοειδής.

Φιλιστορέω - ῶ. *M.* ήσω. amare d' imparare, amare le istorie. φιλομαθῶ. φιλίστωρ εἶμι. φιλομαθὴς εἶμι περὶ ἱστορίαν. ἱστορικὸς εἶμι. φιλομαθὴς εἶμι.

Φθογγὴ (ἡ) [illegible] τ. Φίλος. amabile. ἐπιθ. ἀγαπητός. amatore delle istorie. φιλίστωρ. ἱστορικός.

Φθόη (ἡ) [illegible] φιλόστοργος. ἀγαθοποιΐα.

Φθονερός [illegible] chi ama i pesci. [illegible] ἀγαθός. [illegible] ἀγαθῶς.

Φθ [illegible] conciliazione. [illegible]

[illegible] conciliatore. [illegible]

[illegible]ος (ὁ) amatore de' ri[illegible] φίλος ἀγαθός. [illegible]

[illegible]λος (ὁ, ἡ) amatore de' libri. φιλοβιβλιακός. φιλόβιβλος καὶ

Φιλόβρως - ωτος (ὁ, ἡ) mangione. [illegible] ἐσθίων. [illegible] ἐσθίων.

Φιλόγαμος (ὁ, ἡ) che ama le nozze, il matrimonio. ἡδυπαθὴς συζυγικὸς ἐραστής. φιλόγαμος. ἡδυπαθὴς γαμικός.

Φιλογέλοιος (ὁ, ἡ) buffone, giocolare. βωμολόχος. γελωτοποιός. γελοῖος.

Φιλογέλως - ωτος (ὁ, ἡ) chi ama di ridere. φιλογέλως. φιλογέλοιος.

Φιλογέωργος (ὁ, ἡ) amatore dell' agricoltura. ἐρασιτεχνοαγρονομικὸς ἐραστής. φιλογεώργιος.

Φιλογονία (ἡ) amore verso i proprii figli. φιλοτεκνία ἔρως. ἀγάπη τῶν γονέων πρὸς τέκνα. φιλοτεκνία.

Φιλόγονος (ὁ, ἡ) amatore de' proprii figli. φιλότεκνος ἐραστής. φιλότεκνος.

Φιλογράμματος (ὁ, ἡ) amico delle lettere, della lettura. φιλομαθὴς περὶ γράμματα. φιλογράμματος.

Φιλογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. amare la pittura. φιλοτεχνικὸς ἐραστής. φιλογραφῶ.

Φιλογήγορος (ὁ, ἡ) = Φιλαγρότης.

Φιλογυμναστέω - ῶ. *M.* ήσω. amare l' esercizio. ἐρασιτεχνικῶς γυμναστικῆς ἐραστής. φιλογυμναστῶ.

Φιλογυμναστής - οῦ (ὁ) chi ama l' esercizio. ἐρασιτεχνικὸς γυμναστικῆς ἐραστής. φιλογυμναστής.

Φιλογύμναστος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Φιλογύναικος καὶ

Φιλογύνης - ου καὶ αικος (ὁ) amatore, amico delle donne. ἡδυπαθὴς, ἡδυπαθὲς ἐραστής. γυναικοφίλης, γυναικόφιλος.

Φιλογυνία (ἡ) amore verso le donne. ἡδυπαθὲς ἐρασιτεχνικὸν, ἡδονὴ ἔρως. γυναικοφιλία. φιλογυνία ἐστὶν ἀνδρῶν ἡδονή.

Φιλόγυνος (ὁ) = Φιλογύνης.

Φιλοδάκρυος καὶ

Φιλόδακρυς - υος (ὁ, ἡ) chi ama le lagrime, pronto a piangolare. ἐπὶ πᾶσι κλαυσιγελάστης. ἐπὶ παντὶ κλαυσιγελάστης. ἐπὶ παντὶ κλαυσιγελᾶν.

Φιλοδεῖπνος (ὁ, ἡ) chi ama i pasti, i conviti. φιλοδείπνης ἐραστής. φιλοδείπνης.

Φιλοδέσποινος (ὁ, ἡ) che ama il suo padrone. ἔρως ἐραστής. φιλοδέσποινος.

Φιλοδημία (ἡ) popolarità, amore del popolo. δημοφιλοῦς ἔρως. φιλία τοῦ δήμου.

Digitized by Google

ή) popolare, amico del po-
...ρ. ...ղովրդի կող-
...ը. ...վրի, խալխը φο-
...ական ըլլա: — Δη-
...

προηγ.
della giusti-
...ի ա-
...կա՝
...
...e liti.
...ող. Նի-
...are la gloria,
...ին՝ ...վրի:
...ella gloria, ambi-
...իւն. Իմիկնամ ...ը-
...

, ή) (καὶ ἐπίῤῥ.) - δόξως. avi-
...oria, ambizioso. փառասէր. Իմ-
իմիտոր ...վրի:
...υλος (ὁ, ἡ) amatore de' servi. ա-
ռաններու ...ող. ...ուիլու՝ իշխանի-
...ը ...վրի:

Φιλοδύρτος (ὁ, ἡ) lugubre, lamentatore. ...ար, կսկծող. Խուլը, ինքն խոն:

Φιλοδωρία (ἡ) generosità. առատաձեռնու-
...իւն. ...ի՛կնութիւն, ձիւտրութիւն:

Φιλόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. ա-
ռատաձեռն. ...ի՛կնող, ձիւտրը: — δώ-
ρως, ἐπίῤῥ.

Φιλοεργὸς (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Φιλεργός.

Φιλοζωέω-ῶ. *M.* ήσω. amare la vita. կեան-
քը՝ ապրելը ...ը. Խօսիլ- ...վրի:

Φιλοζωία (ἡ) amore della vita. կեանք՝
ապրելու ...եր. Խօսի՛լ- Խալխի հետաքր-
...վրի:

Φιλόζωος (ὁ, ἡ) che ama la vita. 2. amatore degli animali. կեանքը՝ ապրիլը սիրող. 2. անասուններու ...ող. Խօսի՛լ- Խա-
լխոյ ...վրի. 2. հոգեւոր ...վրի:

Φιλοθεάμων - ονος (ὁ, ἡ) chi desidera di vedere, curioso. ...ական փափաքող, հե-
տաքրքրիր. Իմիրմէ տրտնջիկ, էնթեֆե-
...:

Φιλόθεος (ὁ, ἡ) che ama Iddio. 2. amato da Dio. աստուածասէր. 2. Աստուծմէ սիրուած. Աւլոհը ...վրի. 2. Աւլոհէն ...ուիլ: — θέως, ἐπίῤῥ.

Φιλόθερμος (ὁ, ἡ) chi ama il caldo. տաք սիրող. ...ը ...վրի:

Φιλόθηλυς - εος (ὁ, ἡ) chi ama le femmine. խաւասէր, եգերը սիրող. Իգէրէ՛- Իգէ-
...ի:

Φιλόθηρος (ὁ, ἡ) amante della caccia. որսորդասիրութիւն սիրող. ...ի՛լը- ...վրի:

Φιλοθόρυβος (ὁ, ἡ) chi ama il tumulto, tumultuante. խառնաշփոթ, ազմուկ՝ աղա-
ղակ սիրող. Լռութիւն՝ Հեւհեւուք ա...
...ի:

Φιλοθρησκος - ίος (ὁ, ἡ) = Φιλόθυρτος.

Φιλόθρησκος (ὁ, ἡ) spigolista, graffiasanti, bacchettone. (Γαλλ. bigot). կեղ-
ծաւոր բռնակալ. ...ութիւն ...ի՛ն, փա-
...յ:

Φιλοθύσης-ου (ὁ) καὶ **Φιλόθυτος** (ὁ, ἡ) chi ama di sacrificare. զոհել սիրող. ...
...որդան ...ը ...վրի:

Φιλοίκειος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi domestici, affini. ...ներդները՝ խառնիճները սիրող. Ի-
...ի՛ն՝ Իշխանէրէն: ...վրի:

Φιλοικτίμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ևμόνος. = Συμπαθής.

Φιλοινία (ἡ) amore del vino. գինեսիրու-
...իւն. ...ող ...վրի:

Φίλοινος (ὁ, ἡ) amante del vino. գինե-
սէր. ...ող ...վրի, իւլիֆ:

Φιλοκαθάρειος καὶ **Φιλοκάθαρος** (ὁ, ἡ) amante della pulizia. մաքրասիրութիւն սի-
րող. Խիժ...վրի:

Φιλόκαινος (ὁ, ἡ) amante delle novità. նոր բաներդը սիրող. Նոր ...ի՛ն Նոր...վրի:

Φιλόκακος (ὁ, ἡ) chi ama i cattivi o la cattiveria. չարասէր. ...ներդը նոր-
...ը ...վրի:

Φιλοκαλέω - ῶ. *M.* ήσω. amare il bene o il bello. ազնիւութիւնը կամ ազնուութիւնը սիրել. Նի...ի՛լ նոր ...վրի:

Φιλοκαλία (ἡ) amore della bontà o bellezza. ազնիւութեան կամ ազնուութեան սէր. Նի...ի՛լ նոր ...ութիւն:

Φιλόκαλος (ὁ, ἡ) chi ama il bene o il bello. ազնիւութիւնը կամ ազնուութիւնը սիրող. Նի...ի՛լ նոր ...վրի: — κάλως, ἐπίῤῥ.

Φιλοκάματος (ὁ, ἡ) = Φιλόπονος.

Φιλοκέρδεια (ἡ) avidità del guadagno, avarizia. շահասիրութիւն, ագահութիւն. ...ր արդասիր, խարդախութիւն:

Φιλοκερδέω - ῶ. *M.* ήσω. amare il lucro, il guadagno. շա՛հ վաստակ սիրել. ...ի՛ն՝ ...ր ...վրի:

Φιλοκερδὴς - ές (ὁ, ἡ) avido di guadagno, avaro. շահասէր, ագահ. ...ր՝ ...ի՛ն ...վրի, խարդախ: — κερδῶος, ἐπίῤῥ.

Φιλοκηδεμονικὸς - ἡ - όν. καὶ

Φιλοκηδεμὼν - όνος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi congiunti. ազգականները սիրող. Իշխի՛-
...ը ...վրի:

Φιλόκηπος (ὁ, ἡ) chi ama gli orti. պար-
տէզները սիրող. պարտիզէրէն՝ պտղատուները ...վրի:

Φιλοκίνδυνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - δύνως, temerario, ardito. յանդուգն, ժակիր. ...
...ախ. ...վրի: = Φιλόδακρυς.

Φιλόκλαυτος (ὁ, ἡ) = Φιλόδακρυς.

Φιλόκοινος (ὁ, ἡ) chi ama, desidera il comune bene. հասարակութեան ազէ-
կութիւնը սիրող՝ ուզող. Խալխի նէյնի-
...վրի՝ Խոհեմ:

Φιλοκόλαξ - ακος (ὁ, ἡ) amante degli adulatori. շողոմոքարկիները սիրող. Խոշոր-
...ի՛ն՝ Խոհեմ...ի՛ն ...վրի:

Φιλοκομπέω-ῶ. *M.* ησω. amare di vantarsi, amar il fasto. պերճասիրութիւն՝ գոռո-
զասիրութիւն սիրել. Խոշոռնա՝ Խոշոռ՝ լռե՛մ ...վրի:

Φιλοκομπία (ἡ) ostentazione, vanità. պեր-
ճասիրութիւն. ինքնագոռոզութիւն. Խոշոռնա, Խոշոռ, լռե՛մ:

Φιλόκομπος (ὁ, ἡ) fastoso, vanaglorioso. փառասէր. Խոշոռնած, Խոշոռ ...վրի:

Digitized by Google

Φίλεχθρος (ὁ, ἡ) amatore dell' inimicizia. թշնամասիրություն սիրող. պատերազմ սիրող:
Φιλέω - ῶ. *M.* ήσω. amare. 2. trattar amichevolmente. 3. bacciare. 4. esser solito. սիրել. 2. սեր ցուցնել, սիրով վարվել. 3. պագնել. 4. սովոր լինել. սիրել, հաճախել եթիկ. 2. հաճոյանալ կատարել, հաճոյանալ փայտահար. 3. համբուրել. 4. սովորել սլմե:
Φίλη, ὁηλ. τ. Φίλος. 2. amica, amata. սիրուհի, առաքեալ. խնամելու:
Φίληβος (ὁ, ἡ) = Φιλέφηβος.
Φιληδέω - ῶ. *M.* ήσω. amare, dilettarsi de' piaceri. ցանկասեր՝ հեշտասեր լինել. հեշտասիրել. խրախճանել:
Φιληδής - ές (ὁ, ἡ) = Φιλήδονος.
Φιληδία (ἡ) = Φιληδονία.
Φιληδονέω - ῶ. *M.* ήσω. = Φιληδέω.
Φιληδονία (ἡ) amore de' piaceri, voluttà. հեշտասիրություն, ցանկասիրություն. լիրհլիք սրտից, խրախճանք:
Φιλήδονος (ὁ, ἡ) voluttuoso, dedito a' piaceri. հեշտասեր, ցանկասեր. լիրհլիք, հեշտ ճեպել, խրախճանք:
Φιλήκοος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κόως. = Φιλομαθής.
Φίλημα (τὸ) bacio. համբույր, պաչ. խօսք: պատ:
Φιλημάτιον (τὸ) ὑπερ. τ. προηγ.
Φιλημοσύνη (ἡ) = Φιλοφροσύνη.
Φιλήμων - ονος (ἡ) = Φιλόφρων.
Φιλήσιος (ὁ, ἡ) = Φίλιος.
Φίλησις - εως (ἡ) dilezione. սիրելություն, սիրելիք. սիրել, հաճոյանալ:
Φιλησυχος (ὁ, ἡ) amatore della pace. խաղաղասեր. խաղաղելի՝ պարզ սիրել:
Φιλητὴς - οῦ (ὁ) amatore. սիրող. սիրել:
Φιλητικὸς - ἡ - όν. portato all' amore, pronto ad amare. ի սիրոյ պարապող. սիրելիս, սիրելիք հակաբ:
Φιλητὸς - ἡ - όν. amato, diletto. 2. amabile. սիրական. 2. սիրելի. սիրել. 2. սիրելիս:
Φίλητρον (τὸ) = Φίλτρον.
Φιλία (ἡ) amicizia, amore. բարեկամություն, սեր. փոխանակ, հաճոյանալ:
Φιλίατρος (ὁ, ἡ) amatore dell' arte medica. բժշկահաճություն սիրող. հիւանդիլ սիրել:
Φιλικὸς - ἡ - όν. amichevole. բարեկամական. փոխանակ վերաբերեալ, հաճելի:
Φιλικῶς, ἐπίῤ. amichevolmente. բարեկամաբար, սիրով. փոխանակ, հաճելիապես:
Φίλιος - α ἤ ος - ον. = Φιλικός. 2. amabile. սիրելի. սիրել:
Φιλιόω - ῶ. *M.* ώσω. amicare, rendere amico, riconciliare. բարեկամացնել, հաշտացնել. փոխանակել, պատրաստել:
Φίλιππος (ὁ, ἡ) amatore de' cavalli. 2. bellicoso. ձիերը սիրող. 2. պատերազմասեր. ռազ սիրել. 2. կռնիւ սիրող:
Φιλιστορέω - ῶ. *M.* ήσω. amare d' imparare, amare le istorie. առաքինը սիրել, պատմություններ սեր անելով. իմացականի սիրել, խնդրելով խօսքեր:
Φίλιστος - η - ον. ὑπερθ. τ. Φίλος. amabilissimo. շատ սիրելի. շատ սիրել:
Φιλίστωρ - ορος (ὁ, ἡ) amatore delle istorie. պատմություններ սիրող. իմաստի սիրել:
Φίλιχθυς - υος (ὁ, ἡ) chi ama i pesci. ձուկ սիրող. դալէ սիրել:
Φιλίως, ἐπίῤ. = Φιλικῶς.
Φιλίωσις - εως (ἡ) riconciliazione. հաշտություն. դարձ:
Φιλιωτὴς - οῦ (ὁ) conciliatore. հաշտեցնող. դարձուցանող:
Φιλοβασιλεὺς - έως (ὁ) amatore de' re. թագաւորասեր սիրող. թագաւորասէր սիրել:
Φιλόβιβλος (ὁ, ἡ) amatore de' libri. գիրս սիրող. գիրս սիրել:
Φιλόβορος καὶ
Φιλόβρως - ωτος (ὁ, ἡ) mangione. շատ կեր. լափ ներկ:
Φιλόγαμος (ὁ, ἡ) che ama le nozze, il matrimonio. հարսնիք ամուսնություն սիրող. պսակն՝ նիւթ սիրել:
Φιλογέλοιος (ὁ, ἡ) buffone, giocolare. ծաղրածու. հանգստանիք, լափել:
Φιλογέλως - ωτος (ὁ, ἡ) chi ama di ridere. ծիծաղիլ սիրող. կիսիլ սիրել:
Φιλογέωργος (ὁ, ἡ) amatore dell' agricoltura. երկրագործություն սիրող. հիմնիլ սիրել:
Φιλογονία (ἡ) amore verso i proprii figli. զաւակներու եղած սեր. իւրայոց որդի հաճոյանիք, իւրայ հաճոյանիք:
Φιλόγονος (ὁ, ἡ) amatore de' proprii figli. զաւակները սիրող. իւրայորդիք սիրել:
Φιλογράμματος (ὁ, ἡ) amico delle lettere, della lettura. գրաճանաչություն սիրող, ուսումնասեր. գիտնական սիրել:
Φιλογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. amare la pittura. նկարչություն սիրել. նկարչելիք սիրել:
Φιλογρήγορος (ὁ, ἡ) = Φιλαγρυπνος.
Φιλογυμναστέω - ῶ. *M.* ήσω. amare l' esercizio. երիտասարդություն վարժություն սիրել. իմանալ սիրել:
Φιλογυμναστὴς - οῦ (ὁ) chi ama l' esercizio. երիտասարդություն վարժություն սիրող. իմանալ սիրել:
Φιλογύμναστος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.
Φιλογύναιος καὶ
Φιλογύνης - ου καὶ αικος (ὁ) amatore, amico delle donne. իգասեր, կիներից սիրող. կնիկներ սիրել, իգասիրել սիրել:
Φιλογυνία (ἡ) amore verso le donne. իգասիրություն, կնկան սեր. կնիկներ սիրել, իգասիրություն սիրել:
Φιλοδείπνος (ὁ, ἡ) chi ama i pasti, i conviti. կուշտը սիրող. կիսիլ սիրել:
Φιλοδέσποινος (ὁ, ἡ) che ama il suo padrone. տէրը սիրող. տէրն սիրել:
Φιλοδημία (ἡ) popolarità, amore del popolo. ժողովրդական եղած սեր. ազգին հաճոյանիք:

Digitized by Google

Φιλόδημος (ὁ, ἡ) popolare, amico del popolo. ժողովուրդը սիրող, ժողովրդին կողմն եղող· ֆիլոմը, ֆիլոմըն խլտբե փոքո, ֆիլոմըն խլտբենփան ըլան։ — **δήμως**, ἐπίῤ.

Φιλοδημοτικός - ή - όν. = τ. προηγ.

Φιλοδίκαιος (ὁ, ἡ) amatore della giustizia. արդարասիրութիւնը սիրող· ափսէրի պէս։

Φιλοδικέω-ῶ. *M.* ήσω. amare le liti. կռոյ վէճ սիրել· փալ նէլը ուլիլ։

Φιλοδικία (ἡ) l'amare le liti. վէճ սիրելը· փալ նէլը ուլիլը։

Φιλόδικος (ὁ, ἡ) litigioso, chi ama le liti. (Γαλλ. chicaneur). կռոյ վէճ սիրող· նէլը փալ ուլիլ։

Φιλοδοξέω-ῶ. *M.* ήσω. amare la gloria, ambire. փառք սիրել· էհթիւմ ուլիլ։

Φιλοδοξία (ἡ) amore della gloria, ambizione. փառասիրութիւն· էհթիւմ արըսսօ։

Φιλόδοξος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - δόξως. avido di gloria, ambizioso. փառասէր· էհթիւմ իֆտը ուլան։

Φιλοδουλος (ὁ, ἡ) amatore de' servi. ծառաները սիրող· ալտըրը խըզմէթտօ-ըր ուլան։

Φιλόδυρτος (ὁ, ἡ) lugubre, lamentatore. ափսոս, կածող· խօսը, ֆիլտն խոխ։

Φιλοδωρία (ἡ) generosità. առատձեռնութիւն· ալիճնոպլէթ, ֆիօմրտլէթ։

Φιλόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. առատձեռն· ալիճնոպ, ֆիօմրտը։ — **δῶρος**, ἐπίῤ.

Φιλοεργὸς (ὁ, ἡ) × αὐτὸ Φιλεργός.

Φιλοζωέω-ῶ. *M.* ήσω. amare la vita. կեանքը՝ ապրիլը սիրել· իօֆլը ուլիլ։

Φιλοζωία (ἡ) amore della vita. կեցոյց՝ ապրելու սէր· իօֆը՝ խալխոֆ ֆահոպ պիւն։

Φιλόζωος (ὁ, ἡ) che ama la vita. 2. amatore degli animali. կեանքը՝ ապրիլը սիրող։ 2. անասունները սիրող· իօֆնէ խալխոֆը ուլիլ։ 2. հայլնոֆ ուլիլ։

Φιλοθεάμων - ονος (ὁ, ἡ) chi desidera di vedere, curioso. տեսնալ փափաքող, հետաքրքիր· ֆիօրխ արըլխէն, էնփոֆ-ֆաս։

Φιλόθεος (ὁ, ἡ) che ama Iddio. 2. amato da Dio. աստուածասէր։ 2. Աստուծմէ սիրուած։ Աղըհը ուլիլ։ 2. Աղըհփան ուլիլէթը։ — **θέω**, ἐπίῤ.

Φιλόθερμος (ὁ, ἡ) chi ama il caldo. տաք սիրող· ճեմըը ուլիլ։

Φιλόθηλυς - εος (ὁ, ἡ) chi ama le femmine. իգասէր, եգերը սիրող· փէլէխէրէ փէլէխի ուլիլ։

Φιλόθηρος (ὁ, ἡ) amante della caccia. որսորդասիրութիւն սիրող· ովճըլըք ուլիլ։

Φιλοθόρυβος (ὁ, ἡ) chi ama il tumulto, tumultuante. խառնաստեր, ազմուկ՝ աղաղակ սիրող· ղարմա՝ վալվալէ սիրէօ-ըն ուլան։

Φιλοθρηνης - ους (ὁ, ἡ) = **Φιλόδυρτος**.

Φιλόθρησκος (ὁ, ἡ) spigolista, grafiasanti, bacchettone. (Γαλλ. bigot). կեղծաւոր բարեպաշտ· սոխին ղաֆա, փըչաչ։

Φιλοθύτης - ου (ὁ) καὶ **Φιλόθυτος** (ὁ, ἡ) chi ama di sacrificare. զոհել սիրող· խորան սանմպէ ուլիլ։

Φιλοίκειος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi domestici, affini. անհպիներըը՝ խառնիներըը սիրող· եվտուխէլերէի՝ իշտվրտընը ուլան։

Φιλοικτίρμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ιρμόνως. = **Συμπαθής**.

Φιλοινία (ἡ) amore del vino. գինեսիրութիւն· լըրոպ ուլիլէթ։

Φίλοινος (ὁ, ἡ) amante del vino. գինեսէր· լըրոպ ուլիլ, իչկիլի։

Φιλοκαθάριος καὶ **Φιλοκάθαρος** (ὁ, ἡ) amante della pulizia. մաքրութիւն սիրող· իչթիլէթ ուլան։

Φιλόκαινος (ὁ, ἡ) amante delle novità. նոր բաներըը սիրող· իհնի էշեօ նէհեվլերէի ուլիլ։

Φιλόκακος (ὁ, ἡ) chi ama i cattivi o la cattiveria. չարասէր· ֆենալտըը խոխ ֆենալըը ուլան։

Φιλοκαλέω-ῶ. *M.* ήσω. amare il bene o il bello. աղեկութիւնը կամ ազնարութիւնը սիրել· իչիլէթ խոխ իլալիլէթ ուլիլէթ։

Φιλοκαλία (ἡ) amore della bontà o bellezza. աղեկութեան կամ ազնարութեան սէր· իչիլէթ խոխ ֆալալիլէթ հահպպիւն։

Φιλόκαλος (ὁ, ἡ) chi ama il bene o il bello. աղեկութիւնը կամ ազնարութիւնը սիրող· իչիլէթ խոխ ֆալալիլէթ ուլիլ։ — **κάλως**, ἐπίῤ.

Φιλοκάματος (ὁ, ἡ) = **Φιλόπονος**.

Φιλοκέρδεια (ἡ) avidità del guadagno, avarizia. չահասիրութիւն, ագահութիւն, փոր արըսսօ, խոմփոլէթ։

Φιλοκερδέω-ῶ. *M.* ήσω. amare il lucro, il guadagno. չահ վասակ սիրել· ֆալանի փոր ուլիլէթ։

Φιλοκερδής - έος (ὁ, ἡ) avido di guadagno, avaro.. չահասէր, ագահ· փոր ֆալանի ուլիլ, խոմփոլը։ — **κερδῶς**, ἐπίῤ.

Φιλοκηδεμονικὸς - ή - όν. καὶ

Φιλοκηδεμών - όνος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi congiunti. ազգականները սիրող· իշտվրտընը ուլան։

Φιλόκηπος (ὁ, ἡ) chi ama gli orti. պարտէզները սիրող· պահճէլերէի պոռտաչըրը ուլան։

Φιλοκίνδυνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - δύνως, temerario, ardito. յանգգուդն, ժպրհ· փոխխոխ, փոխհավէր։

Φιλόκλαυτος (ὁ, ἡ) = **Φιλόδακρυς**.

Φιλόκοινος (ὁ, ἡ) chi ama, desidera il commun bene. հասարակութեան ազէկութիւնը սիրող՝ ուզող· խալխի խայիրի ուլիլ։ խոխտչի։

Φιλοκόλαξ - ακος (ὁ, ἡ) amante degli adulatori. չոզամարդներըը սիրող· խալփալէրէի՝ խալխալանալըը ուլան։

Φιλοκομπέω-ῶ. *M.* ήσω. amare di vantarsi, amar il fasto. պերճութիւն՝ գոռոզութիւն սիրել· խալանմ՝ խալխոր՝ լըբմ ուլիլէթ։

Φιλοκομπία (ἡ) ostentazione, vanità. պարծանքութիւն· մեծախոսութիւն, փառասիրութիւն· խալանմ, խալխոր, լըբմ։

Φιλόκομπος (ὁ, ἡ) fastoso, vanaglorioso. փառասէր· խալանի, խալխոր ուլիլ։

Digitized by Google

Φιλοκοσμία (ἡ) amore, attaccamento agli ornamenti. զարդասիրություն՝ հագուստների սիրասիրություն. տիկնոջ՝ տիկնության սեր:

Φιλόκοσμος (ὁ, ἡ) chi ama gli ornamenti. 2. mondano, attaccato alle cose mondane. զարդասիրող սիրող. 2. աշխարհասեր. տիկնոջ՝ տիկնության. 2. գեղեցկասիրտ, նրբատիկնություն:

Φιλοκριτέω - ῶ. *M.* ήσω. amare d'esaminare le cose. ամեն բան քննել սիրել. հիր պէր ընդ ննջասիրել՝ ննջասիրել նրբերի նման:

Φιλόκροτος (ὁ, ἡ) chi ama gli applausi. ծափահարությունները սիրող. ծափերնրերի սիրող:

Φιλοκτίανος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ **Φιλοκτήματος** (ὁ, ἡ) = **Φιλοκτήμων.**

Φιλοκτημοσύνη (ἡ) desiderio di possessione, avarizia. ստացասիրություն՝ ընչից սեր, ագահասիրություն. հաղ ալէջ, ինահարբէրէ:

Φιλοκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) avido di possessioni, avaro. ընչից սեր ունեցող, ագահ. հաղ ալէրէնց, ինահար:

Φιλοκτησία (ἡ) = **Φιλοκτημοσύνη.**

Φιλοκυδής - ίος (ὁ, ἡ) amatore della gloria. փառասեր. խնդիրմ սիրող:

Φιλοκυνηγέτης-ου (ὁ) καὶ **Φιλοκύνηγος** (ὁ, ἡ) chi ama la caccia. որսորդասիրություն սիրող. սիրելէ սիրող:

Φιλοκύων - κυνος (ὁ, ἡ) chi ama i cani. շներնրը սիրող. նիսիկներէ սիրող:

Φιλόκωμος (ὁ, ἡ) chi ama i festini, i pasti. հարսիքներ՝ խրախճանք սիրող. ճիաճիներ՝ նիստիճի սիրող:

Φιλόλαλος (ὁ, ἡ) loquace. շատախոս, շատդրտուց. լեզվասեր:

Φιλολογέω - ῶ. *M.* ήσω. amare la letteratura. գրականասիրությունը սիրել. օգտասիրություն՝ իմն սիրող:

Φιλολογία (ἡ) filologia, letteratura. գրականասիրություն, բանասիրասիրություն. գիտիկ էրէ, իմ՝ օգտասիրէսէ հաղէ:

Φιλόλογος (ὁ, ἡ) filologo, amante della letteratura. գիտնական, բանասեր. գիտիկ էրող, օգտասիրէսէրող սիրող: — **λόγως, ἐπίῤ.**

Φιλολοίδορος (ὁ, ἡ) chi ama d'ingiuriare. նախատինք՝ հայհոյանքներ սիրող. սիրնիդիրէ:
— **δόρως, ἐπίῤ.**

Φιλόλουτρος (ὁ, ἡ) amante de'bagni. բաղնիք սիրող. համամ սիրող:

Φιλόλυρος (ὁ, ἡ) amante della lira. քնար սիրող. պարոյնի սիրող:

Φιλομάθεια (ἡ) amore d'istruzione, d'erudizione, di studio. ուսումնասիրություն. իմն ինէրէ օգտ:

Φιλομαθέω - ῶ. *M.* ήσω. amare d'istruirsi, darsi agli studi. ուսումնասեր լինել, ուսմանց եռանդ ընդունել. իմն ինէրէ օգտէ:

Φιλομαθής - ίος (ὁ, ἡ) chi ama d'istruirsi, studioso. ուսումնասեր. իմն ինէրէ:
— **μαθῶς.**

Φιλομαθία (ἡ) = **Φιλομάθεια.**

Φιλομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. amare di combattere. պատերազմ սիրել. կռիվ պիտէրէ սիրող:

Φιλόμαχος (ὁ, ἡ) bellicoso. պատերազմասեր. կռիվ սիրող, կռիվնիրէ:

Φιλομαφής - ίος (ὁ, ἡ) = **Φιλαίτιος.**

Φιλομήλα - ας (ἡ) filomela, rosignuolo. սոխակ. գլուխքաղ, սոխրէխ:

Φιλόμηλος (ὁ, ἡ) chi ama i pomi. խնձոր սիրող. խմ սիրող:

Φιλομήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) chi ama sua madre. մայրը սիրող. էնէսիրէնէ սիրող:

Φιλόμολπος (ὁ, ἡ) amante del canto, de' versi. երգ՝ սաղմոս սիրող. շարիկ՝ ասիկ սիրող:

Φιλομουσέω - ῶ. *M.* ήσω. amare le belle lettere, la letteratura, le belle arti. բանասեր՝ ուսումնասեր լինել, պատկան արհեստներըն սիրել. գեղեցիկ օրէն, իմ՝ ինէրէնմ՝ սիրասիրէ նկիտնէրէ սիրող:

Φιλομουσία (ἡ) amore, studio delle belle lettere. ուսումնասիրություն. իմն ինէրէ օրէս:

Φιλόμουσος (ὁ, ἡ) amante delle belle lettere, dato allo studio delle belle arti. ուսումնասեր, պատկան արհեստներ ընդունող. գեղեցիկ, կիրակի օրեան, իմն՝ սիրասիրէ նկիտնէրէն ինէրէ:

Φιλόμοχθος (ὁ, ἡ) = **Φιλόπονος.**

Φιλομυθέω - ῶ. *M.* ήσω. amare le favole, la conversazione. առասպել՝ կեղծիքներ սիրել. գրեր՝ ընտրէսէ սիրող:

Φιλομυθία (ἡ) amore delle favole, della conversazione. առասպելներ՝ կեղծիքներ սէր. գրեր՝ ընտրէսէ սէրէ:

Φιλομυθος (ὁ, ἡ) amante delle favole, della conversazione. առասպել՝ կեղծիքներ սիրող. գրեր՝ ընտրէսէ սիրող:

Φιλονεικέω - ῶ. *M.* ήσω. disputare, questionare, emulare, gareggiare. վիճել, կռիվ, ընդառ, մրցիլ. հրնիրէ, կռիվ սիրող, վիճաբանող. գիտիկ էրէ, ընդդեմ հրնիրէ, ընդդիմախոսել:

Φιλονεικία (ἡ) disputa, emulazione. վիճաբանություն, կռիվ, հակառակություն. գիտիկ սիրող, հրնիրէ, ընդդիմախոսէ:

Φιλόνεικος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - νεῖκος. disputatore, emulatore. վիճաբանող, հակառակ. գիտիկ էրող, հրնիրէնէ, ընդդիմախոսէ:

Φιλόνεος (ὁ, ἡ) amante de'giovani. երիտասարդներըն սիրող. տիկ գնդէրէրէ՝ կնդէրէրէ սիրող:

Φιλονικέω - ῶ. *M.* ήσω. cercare, desiderar di vincere. յաղթելու ջանալ՝ ձգտիլ. հնդհակ հնդրէնի՝ ճահիճ նիկիր:

Φιλοξενέω - ῶ. *M.* ήσω. amare i forestieri, gli ospiti. օտարներըն՝ հիւրերըն սիրել. խորհրդիներէ գոհերէրէ սիրող:

Φιλοξενία (ἡ) ospitalità. օտարասիրություն, հիւրընկալություն. գիտնական էրէ. ընդունելութիւն, գոհասիրէսէ:

Φιλόξενος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ξένως. ospitale. օտարասեր, հիւրընկալ. գիտնական էրող. գոհասէ, գոհերէ գոհասող խորհ:

Φιλοπαίγμων-ονος (ὁ, ἡ) amante de' giuochi. խաղ սիրող. ոյժն սիրող:

Φιλοπαίκτης - ου (ὁ) = **Φιλοπαίγμων.**

Φιλόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) chi ama i fanciulli. տղայ սիրող. ղմնոփ սիրող:

Φιλοπαίσμων - ονος (ὁ, ἡ) καὶ **Φιλοπαίστης - ου** (ὁ) = **Φιλοπαίκτης.**

Digitized by Google

Φιλοπάρθενος (ὁ, ἡ) amante delle vergini. *կուսերը սիրող*· *սիրուհի*։

Φιλοπατορία (ἡ) amore verso il padre. *Հօրը ունեցած սէր*· *հետեւի օրէն համապատկերի*։

Φιλοπατρία (ἡ) patriotismo. *հայրենասիրութիւն*· *ըմեռ համապատկերի*։

Φιλόπατρις - ιδος (ὁ, ἡ) chi ama la sua patria, patriotto. *հայրենասէր*· *ըմեռը սիրուհի*։

Φιλοπάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) chi ama il suo padre. *Հայրը սիրող*· *հետեւի սիրուհի*։

Φιλοπευθής-ές (ὁ, ἡ) καὶ Φιλοπύστης-ου (ὁ) curioso. *հետաքրքիր*· *ըմեռ-ֆիմա*։

Φίλοπλος (ὁ, ἡ) chi ama le armi. *զէնք սիրող*· *օրէն սիրուհի*։

Φιλοπλούσιος καὶ Φιλόπλουτος (ὁ, ἡ) amante delle ricchezze. *Հարստութիւն սիրող*· *զինքին սիրուհի*։

Φιλοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. amicare, render amico, conciliare. *բարեկամցընել*, *հաշտեցընել*· *փոխըմբռնիլ*, *պատրաստել*։

Φιλοποίησις - εως (ἡ) conciliazione. *հաշտութիւն*· *պատրաստ*։

Φιλοποιητής - οῦ (ὁ) amante de'poeti. *բանաստեղծերը սիրող*· *ըմեռըմբռը սիրուհի*։

Φιλοποίμνιος (ὁ, ἡ) che ama le gregge. *հօտերը սիրող*· (*ոչխան՝ խոշոր*) *սիրելի սիրուհի*։

Φιλοποιὸς (ὁ, ἡ) che rende, concilia degli amici. *բարեկամցընող*· *փոխըմբռնող*։

Φιλοπόλεμος (ὁ, ἡ) amante della guerra, bellicoso. *պատերազմասէր*, *գաւռ*· *կռիւ սիրուհի*, *կռուխնիչ*։

Φιλοπολὶς - ιδος (ὁ, ἡ) = Φιλόπατρις.

Φιλοπολίτης - ου (ὁ) chi ama i suoi concittadini. *քաղաքակիցները սիրող*· *հիւրընկերասէր սիրուհի*։

Φιλοπονέω - ῶ. *M.* ήσω. amare il travaglio, esser laborioso. *աշխատասէր ըլլալ*· *գործ սիրուհի*, *իւլիսըր*՝ *ըլըլիան օրէն*։

Φιλοπόνηρος (ὁ, ἡ) amante de' scellerati. *ապիրատները սիրող*· *գործըրըլէրէ սիրուհի*։

Φιλοπονία (ἡ) attività, amore del lavoro, del travaglio. *աշխատասիրութիւն*, *ժրաջանութիւն*· *իւլիսըրլէք*· *ըլըլիանլէք*· *համարձակութիւն*։

Φιλόπονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - πόνως. laborioso, attivo. *աշխատասէր*, *փութաջան*· *իւլիսըր*· *ըլըլիան*, *համարձակ*։

Φιλόπορνος (ὁ, ἡ) amante delle puttana. *պառնիկները*՝ *բազէրը սիրող*· *գործըրըլէրէ սիրուհի*, *գործիչ*։

Φιλοποσία (ἡ) passione del vino. *գինեմոլութիւն*· *իւլիսիլիք*։

Φιλοποτέω - ῶ. *M.* ήσω. amare di bere, darsi alle beverie, alle gazzoviglie. *խմելու եռանդ ունենալ*, *գինեմոլ ի գինարբուսս*· *իւլիսիլիքին տալ*։

Φιλοπότης - ου (ὁ) avido di bere, gran bevitore. *սրբչխա*, *գինեմոլ*· *իւլիսիլ*, *ըմպիչ*։

Φιλοποτία (ἡ) = Φιλοποσία.

Φιλοπότις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. Φιλοπότης.

Φιλοπραγματίας - ου (ὁ) = Φιλοπράγμων.

Φιλοπραγμονέω - ῶ. *M.* ήσω. esser curioso, ingerirsi in ogni affare. *հետաքրքիր ըլլալ*, *ամէն գործերի մէջ մտնալ*· *վախճան օրմէ*, *հիւր պէր համառիմա իրէրէր*։

Φιλοπραγμοσύνη (ἡ) curiosità, l'ingerirsi in affari altrui. *հետաքրքրասիրութիւն*, *ուրիշին բաներին գործերին խառնուիլը*· *վախճանիլիք*, *ուրիշին համառիմըմա իրէրէր*։

Φιλοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.)-μόνως. curioso, che ama d'ingerirsi in altrui affari. *հետաքրքիր*, *ուրիշին գործերին խառնուող*· *վախճանիա*, *ուրիշին համառիմըմա իրէրէր*։

Φιλοπρακτος (ὁ, ἡ) = Φιλόπονος.

Φιλοπρεπὴς-ές (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.)-πρεπῶς. amante della decenza, che ha buon gusto. *վայելուչը սիրող*, *վայելուչութիւն սիրող*, *բանէ հասկցող*· *ըմբռնիչ սիրուհի*, *կերպ՝ կերպ՝ նպատակը անձկալ*։

Φιλοπροσηγορία (ἡ) affabilità. *քաղցրախօսութիւն*· *գալանիկի*, *հաճիւիլ*· *ըմեռըմբռիլէք*։

Φιλοπροσήγορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - γορως. affabile. *քաղցրախնդրող*, *անուշ բնութիւն ունեցող*· *գալանիկ*, *գալանիր*, *հաճիւիր*։

Φιλοπρωτεία (ἡ) desiderio di occupare il primo posto. *նախագահութեան փափաք*· *առջ՝ ըմեռիր սրտնուռա*։

Φιλοπρωτεύω. *M.* εὐσω. desiderare il primato. *նախագահութեան փափաքիլ*· *առջ՝ ըմեռիր հաճիւ կիլիլ*։

Φιλόπρωτος (ὁ, ἡ) chi ama il primato, la superiorità. *նախագահութիւնը*՝ *գերակայութիւնը սիրող*· *առջ՝ ըմեռիր սիրուհի*։

Φιλοργὴς - ὲος καὶ Φιλοργὸς (ὁ, ἡ) iracondo. *սրտմտկոտ*, *գիւրաբարկացող*· *խօրհելէ*, *ինչ գիմաց*։

Φίλορνις - ιθος (ὁ, ἡ) che ama gli uccelli. 2. amato dagli uccelli. *թռչուններըը սիրող*· 2. *թռչուններուն սիրուած*· *գաղլըրը սիրուհի*· 2. *գաղլըրուան սիրուելիլ*։

Φιλορχήμων-ονος (ὁ, ἡ) καὶ Φιλορχηστὴς-οῦ (ὁ) chi ama il ballo. *պարել սիրող*· *խօրա՝ ըմեռ սիրուհի*։

Φίλος - η - ον. caro, amico, benevolo, grato. *սիրելի*, *բարեկամ*, *բարեսէր*, *բարերար*, *ընդունելի*, *բերկրալի*· *սիրելի*, *փօթ*, *հաճելի*, *խոչբհոհ*, *համեղ*։

Φιλοσαρκέω - ῶ. *M.* ήσω. amare la carne, esser attaccato alle voluttà carnali. *մարմնասէր ըլլալ*· *մարմնոյ հեշտասիրութեանց եռանդ ինկնալ*· *նիֆսի խոտ օրմէ*, *չհհվերին տիրելէ*։

Φιλοσκηπτρος (ὁ, ἡ) chi ama lo scettro. *արքունի գաւազանը սիրող*· *սաս սիրուհի*։

Φιλοσκύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) chi ama i cani. *շուները սիրող*· *սիրուհիլէ սիրուհի*։

Φιλοσκωμμων - ονος (ὁ, ἡ) καὶ Φιλοσκώπτης - ου (ὁ) motteggiatore. *ծաղրասէր*· *լրբաճը*, *չհլըֆիը*։

Φιλοσοφέω - ῶ. *M.* ήσω. amare la sapienza, applicarsi alla filosofia, filosofare. *իմաստասիրութիւնը սիրել*, *փիլիսոփայութեան պարապիլ*, *իմաստասիրել*· *իւլիմբրլէրը սիրուհի*, *իւլի հիմիրին դիւնալ օրմէ*, *խոխըլի կիմիր*։

Φιλοσόφημα (τὸ) questione, teorema filosofico. *իմաստասիրական խնդիր՝ հայեցո-*

Digitized by Google

- ցանել՝ փսխել. ալիքներ փոթորկի՝ ծփիլ՝ ծփիլ։

'Υποχή (ἡ) vangajuole. կլոր ձեռով ձկի ուռկան. սակս ապր։

'Υποχθόνιος καὶ 'Υπόχθων - ονος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ 'Υπόγειος.

'Υποχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) ch' è sotto la tonaca. պատմուճանին տակը եղող. ֆռֆռան ալիքներ (οὐσ. ἀρσ.) sottabito, sottana o camicia. անձերիք, սաւիկ հագուստ մը կամ շապիկ. ներքին, խոխոր ներկիր։

'Υποχλιαίνω. M. ανῶ. riscaldare alquanto, intiepidare. քիչ մը տաքցնել, գազլընել. պէտ ատ ըսելմտի, ըլըճմտի նիւիր։

'Υπόχλωρος (ὁ, ἡ) verdiccio. կանաչկեզգ. խեղկիկ։

'Υποχονδριακός - ἡ - όν. ipocondriaco, ipocondrico. ախտռանոտ. ծիւրալը, մըրթիլը։

'Υποχόνδριον (τὸ) καὶ 'Υποχόνδρια (τὰ) ipocondro. ախտռանոտը. գիւղիր, ներկի կիսկ։

'Υποχόνδριος (ὁ, ἡ) ch' è sotto la cartilagine. սռնապին՝ գեղձին տակը եղող. կռոխկի ալիքներ ալոն։

'Υποχορηγέω - ῶ. M. ήσω. somministrare, fornire sotto mano. ձեռքի տակէ մատակարարել՝ հարկաւոր բաներըը ճարել՝ հոգալ. եղ ալիքներուն բանալ քեզմէ՝ ներքեւ ալոն նեռնելներէ պահպրկել՝ խոչընդոտել։

'Υποχορηγία (ἡ) somministrazione sotto mano, l' azione di fornire di nascosto. ձեռքի տակէ գաղտուկ մատակարարելը՝ պէտք եղած բաներըը հոգալը՝ ճարելը. եղ ալիքներուն կիլալ բանալ քեզմէ՝ ներքեւ ալոն նեռնելներէ խոչընդոտելը՝ պահպրկում։

'Υποχος (ὁ, ἡ) soggetto, dipendente. 2. complice. հպատակ, ձկին իշխանութեան տակը եղող. 2. մեղսակից. խոռի, գործիս, պրէսիին հետևը ալիքներ ալոն. 2. հիմատ, հիմիկօգին։

'Υπόχρεως. Att. ἀντὶ 'Υπόχρεος (ὁ, ἡ) debitore. 2. obbligato. պարտատր. 2. շնորհապարտ. պօրճլու. 2. գնդիկիտր, գրեան։

'Υποχρίω. M. χρίσω. unger dissotto. տակը օծել. ալիքներ խալխմտի։ (μσ.) tinger gli occhi col nero di stibio. ծարիր քաշել. ներկի պիրտի չկոտրի։

'Υποχρύσος (ὁ, ἡ) leggiermente dorato. 2. ricchissimo. քիչ մը ոսկիով օծուած. 2. շատ հարուստ. խոխիկի ալիքեն իչի խալտռչլընմիչ. 2. փիւ չկնիկ։

'Υποχρωματίζω. M. ίσω. colorire di sotto. տակը ներկել. ալիքներ պօյտմտի։

'Υπόχυμα (τὸ) albugine, suffusione. լուսը ալոց. ինչ բաներ, ֆէրտ։

'Υπόχυσις - εως (ἡ) l'azione di versare goccia a goccia. կաթիլ կաթիլ թափելը. փոխ փոխ պհօտկոտ։ 2. = 'Υπόχυμα.

'Υπόχυτος (ὁ, ἡ) suffuso. 2. falsato. ցալիալ, կաթիլ կաթիլ թափուած. 2. խարդախուած. պրէսիչիչ, փոխ փոխ պհօտկոտլտ։ 2. ֆալդ։

'Υποχωρέω - ῶ. M. ήσω. cedere, ritirarsi. տեղի տալ, ետ քաշուիլ. ետ վերտիւ, ետ չկոտիլ։

'Υποχώρησις - εως (ἡ) l'azione di cedere, di ritirarsi. տեղ տալը, ետ քաշուիլը. ետ վերտիւ, ետէն չկոտիլ։

'Υποψάλλω. M. ψαλῶ. toccare leggiermente le corde d'un instrumento musicale. նուագարանի լարերուն կամաց մը դպչիլ. պէտ լալնըն ֆիւլլերինի խաչնի տֆտանմտի։

'Υπόψαμμος (ὁ, ἡ) arenoso. աւազով տեղ. ֆասլը, ֆասլ իչի փօլը։

'Υπόψαρος (ὁ, ἡ) moscato. ձիրմակ սեւ խալտ. ֆէլխին բիւր, ֆէր։

'Υποψηφίζομαι. M. ίσομαι. supplire. հանի ընել. հիւսդ եղիլ։

'Υποψήφιος (ὁ, ἡ) scelto segretamente. գաղտնի ընտրուած. ինչ իշխելինդիչ. 2. = 'Υποψηφος.

'Υποψηφίσις - εως (ἡ) supplizione. հանի հիւսդ։

'Υποψηφιστὴς - οῦ (ὁ) calcolatore. հաշուապար. հիւսդիչ, հիւսդ ըսնան։

'Υπόψηφος (ὁ, ἡ) candidato. իշխանութեան մը ընտրուելու՝ կարգուելու անձ. պէտ մանաւանդ իչիչիչինկիչ՝ նոյն օրէնքէ փխմի։

'Υποψία (ἡ) sospetto. կասկած. լիւքի, իլլիկ։

'Υποψιαστικὸς - ἡ - όν. sospettoso. կասկածոտ. լիւքիլի։

'Υποψιθυρίζω. M. ίσω. brontolare. քրթմրթիլ. ֆըռըչտմտի, հըռըչտմտի։

'Υπόψιος (ὁ, ἡ) sospettoso. կասկածամտ. լիւքճի։

'Υπόψυχρος (ὁ, ἡ) fresco. գով. ծրտի։

'Υποψύχω. M. ψύξω. raffreddare alquanto, rinfrescare. գովացնել. ծրտիլիչի։

'Υπτιάζω. M. άσω. supinarsi, cader supino. 2. (μτφρ.) trascurare. կռնկի վրա ինկնալ, յոռացա անկտիլ. 2. ջանք ապնել, չհոգալ. ծրի խոսիչնի պհօտկ. 2. հանգիստի օլմտի։

'Υπτιος - α - ον. supino. 2. basso. 3. trascurante. կռնկի վրա ընկած, յոռացա անկտիլ. 2. ցած. 3. անհոգ, անիգտի. ծրի խոսիչնի պհօտկ. 2. ալչակ. 3. հանգիստլ։

'Υπωμαιος - α ῆ ος - ον. ch'è sotto le spalle. ուսերուն տակը եղող. օմուզլըրի ալը քիչնա օլոն։

'Υπωπιάζω. M. άσω. battere a qualcuno la faccia, fare delle lividure. 2. mortificare. երեսին ցարնել, ցարնելով կոպաւտակ ընել. 2. մահացընել (մարմինը). խալնի չտրսի, պէրեկնիչ. 2. պհօրէ նեղ եղիլ։

'Υπωπιασμὸς (ὁ) mortificazione. ձեղտմտիլիկ, կրեց մահալտիլիւն. պհօրէ նեղ։

'Υπώπιον (τὸ) la parte di sotto degli occhi. ակից տակը վրերի գին. կռնկիներին ալը քիւրֆը. 2. (συνήθ.) tumore, lividezza della faccia. երեսի ուռեցք, մարթ կապատակիւրիւն. նիչտի չուչ իրկին չէլ, պհօրէ։

'Υπώρεια (ἡ) il piede d' una montagna, falda. լեռան տակ՝ ստորտա. փոչ նիւիր։

Digitized by Google

῾Υπωρόφιος - α ἡ ος - ον. ch'è sotto il tetto della casa. առնը յտրկին առակ եղօղ. տամ ալընկատ օլան։

῾Υπώροφος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

῾Υπωρυχία (ἡ) mina. ակառ. լաղբ։

῾Υπωχρος (ὁ, ἡ) pallidetto. գունկկեկ. ածբցմա։

῾Υς - ὑός (ὁ καὶ ἡ) porco, majale o scrofa. խազ (արու կամ մասակ). փնտազ, իշնըբր (երէս խոփօք փլէ)։

῾Υσγινον (τὸ) isgino (sorta di pianta che serve a tingere la lana). բուրդ ներկելու յարմար ասէնկ մը. խան գործմանը ասխան ֆիքան։

῾Υσις-εως (ἡ) caduta della pioggia. անձրեւ գալը. խազմար խազմաբ։

῾Υσκλος καὶ ῾Υσχλος (ὁ) fibbia della scarpa, dello stivale. սարի ասմանի՝ կօշկի ճարմանդ. այտ ֆասը՝ մկնի ֆօֆմաբ։

῾Υσμα (τὸ) pioggia. անձրեւ. խազմար։

῾Υσμίνη (ἡ) conflitto. կռիւ. փօյնալ։

῾Υσπίλεθος (ὁ) sterco di porco (Λατ. sucerda). խազի քամար. փնտազ պօֆա։

῾Υσπληξ - ηγος (ἡ) sferza, flagello. խարազան. փոչէ. էբրդաճ։

῾Υσπολέω - ῶ. Μ. ήσω. pascere de' porci. խազ արածել. փնտազ կթիկէ։

῾Υσπόλος (ὁ) porcajo. խազարած. փնտազ կզգանը։

῾Υσσός (ὁ) giavellotto. գնդարդ, սլաք. հզայր։

῾Υσσωπος (ἡ) issopo (pianta). զատպ (ասէնկ մի է). զոֆա ֆիքանը։

῾Υστατος - η - ον. ultimo, estremo. վերջին, յետին. ամրօտի։ (τὸ σὐδ.) ῾Υστατον, καὶ ῾Υστατα, ἐπίῤ. finalmente. վերջապէս. կնճռի, ամանդա։

῾Υστέρα (ἡ) matrice (Λατ. uterus). արգանդ. բահմ։

῾Υστεραῖος - α - ον. posteriore, seguente. 2. del giorno seguente. ետեւի, յետին. 2 . ետեւի օրուան. ամրօտի. 2. երթիկ կիներէն։ ῾Υστεραία (ἡ) (μετὰ καὶ χωρὶς τ. ἡμέρα) il giorno seguente, il giorno appresso. ետեւի օր, վաղուն. երթիկ կիւն։

῾Υστερεύω. Μ. εὐσω καὶ

῾Υστερέω - ῶ. Μ. ήσω. esser posteriore, venire l'ultimo, restar indietro, mancare, privarsi. յետին ըլլալ, ասէնկէն ետքը գալ, ետ մնալ, պակսիլ, զրկիլ. ամրջասի օլնալ, կն ամրջա կլնկէ։ երբ գալնէ, կտակնէ, հարատաբ օլնէ։

῾Υστέρημα (τὸ) mancanza, disavvantaggio. պակասութիւն, վնաս, տոյժ. կտկտ, զրկոբ, գնալ։

῾Υστέρησις-εως (ἡ) il restare indietro. ետ մնալը. կերէ գալնը։ 2. = τ. προηγ.

῾Υστερίζω. Μ. ίσω. = ῾Υστερέω.

῾Υστερικὸς - ἡ - όν. della matrice, isterico. արգանդի յատուկ. բահմ հաբատաս։

῾Υστεροβουλέω - ῶ. Μ. ήσω. pensare dopo il fatto. բանը լմընալէն ետքը մտածել. եղ գործելէն ամրջա գիւրնալ։

῾Υστεροβουλία (ἡ) (το οὐσ. τ. προηγ).

῾Υστερόβουλος (ὁ, ἡ) chi riflette, pensa dopo il fatto. բանը լմնալէն ետքը մտածօղ. եղ գործելէն ամրջա գիւրնալ։

῾Υστερογενὴς - ἐος (ὁ, ἡ) nato appresso. ետքէն ծնած. ամրջա գօղմալ։

῾Υστερογονία (ὁ, ἡ) posterità. յետիները, յետագալը. կնասդ։

῾Υστερολογέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare l'ultimo. ասէնկէն ետքը խօսիլ. կն ամրջա սկօհգիր կրնալ։

῾Υστερολόγος (ὁ, ἡ) colui che parla l' ultimo. ասէնկէն ետքը խօսօղ. հեգնելէն ամրջա սկօհգիր կալն։

῾Υστερον, ἐπίῤ. καὶ ῾Υστερον (τὸ) καὶ ῾Υστερα (τὰ) = ῾Υστερος.

῾Υστερος-α-ον. posteriore, inferiore, ultimo, seguente, prossimo. յետին, ասրջին, վերջին, հետեւեալ. ամրջօտի, եֆեկտ, ամօանգամի, արգբրբա կելնէն, գնալի։ (τὸ οὐσ.) ῾Υστερον καὶ (πλθ.) ῾Υστερα, ἐπίῤ. ἀντὶ ῾Υστέρως. dopo, più tardi. ետքը, աւելի ուշ. ամրջբա, գահա կիւն։ (οὐσ.) ῾Υστέρα (ἡ) matrice. արգանդ. բահմ. καὶ ῾Υστερον καὶ (πλθ.) ῾Υστερα. secondina. ազդ ազբ՝ ծին. ֆելխին, օլնէն գասաճը։

῾Υστέρως καὶ ῾Υστέρως, ἐπίῤ. = ῾Υστερον.

῾Υστριξ - ιχος (ὁ καὶ ἡ) istrice, porco spinoso. ոզնի, կոզնի. փէտէ։

῾Υφαίνω. Μ. ανῶ. tessere, ordire, tramare. առագնանկել, հիւսել, կկել. փօխամաբ, փէտէկ չհօզկէ։ (ἐπὶ κακοῦ) macchinare. նենգել, մեքենագել. բերէնի կրկէ, փառմաբ։

῾Υφαίρεσις - εως (ἡ) sottrazione. ասկէն հանելը, բացարձակաբար. ալընկան ըհէտրմա, փօտրբմա։

῾Υφαιρέτρια (ἡ) = Μαῖα.

῾Υφαιρέω - ῶ. Μ. αιρήσω. (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. μσ.) prender di nascosto, sottrarre, diminuire. գաղատկ առնել, ասկէն հանել, բառնալ, քիչցընել. կելլէ ալմաբ, ալընկատ փօտրբմաբ, ըհէտրմաբ, կէտկելնէ։

῾Υφαλμυρος (ὁ, ἡ) un poco salato. քիչ մը աղտա. պիբ ալ խառլտա։

῾Υφαλος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il mare. ծովին ասկը եղօղ. փէնէ ալընկատ օլան։

῾Υφαμμος (ὁ, ἡ) = ῾Υπόψαμμος.

῾Υφανσις - εως (ἡ) tessitura. առագնի, անկուած. փօխամաբ։

῾Υφάντης - ου (ὁ) tessitore. առագնանկ. լաղտա։

῾Υφαντικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che concerne la tessitura. առագնանկելու վերաբերեալ. փօխամաբ գործելէն։

῾Υφαντὸς - ἡ - όν. tessuto. առագնանկեալ. փօխամանմա։

῾Υφάντρια (ἡ) ϑηλ. τ. ῾Υφάντης.

῾Υφάπτω. Μ. άψω. metter del fuoco al dissotto. ասկը կրակ գնել. ալընկան ասիկ ֆօֆաբ։

῾Υφαρπάζω. Μ. άσω. rapire, prendere di sotto o di soppiatto. ասկէն կամ գաղատկ յափշտակել առնել. ալընկան խոխօք կելլէ ֆափտ՝ ալմաբ։

῾Υφάρπαοις-εως (ἡ) il rapire dissotto. առկէն յափշտակելը. ալընկան ֆափտաբ ծմբ եւ ῾Υφαίρεσις.

Digitized by Google

Ὑφασία καὶ Ὑφασις - εως (ἡ) = Ὑφανσις.
Ὕφασμα (τὸ) tessuto, tela. 2. trama. πανὶ ὑφασμα, ὑφάσματα, ὕφη. 2. πλέξιμον, ὑφασμα. ὑφαίνω, πλέκω, ὑφῶ. 2. ὑφάνω, ὑφάνομαι, ὑφασμαίνω.
Ὑφεδρεύω. M. εύσω. imboscare. ὑφασμα ὑφάσματος, πλήθη ὑφάσματος, ὑφασμαίνω ἵππους.
Ὑφεδρία (ἡ) posto inferiore. ὑπερτερεῖν πολὺ· ὑπερέχειν. ὑφὲν πλεῖον ἢ ὑπερβολή.
Ὑφακτὸς-ἡ-όν. soffribile. ὑφασμα πλοκάμου. ὑπόπλεκτος, πλεκόμενος ὑφάσματος.
Ὑφελκυσμὸς (ὁ) = Ὑφαίρεσις.
Ὑφίλκω. M. ἑλξω. sottrarre. πανὶ ἀπὸ χαμηλὰ· ὑπόπλεκτος ὑπόπλοκος· ὑπόπλεκτος.
Ὑφὶν ἢ Ὑφ' ἓν, ἑπιῤῥ. assieme, in un tratto. ὁμοῦ, πλήθει. ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· Ὑφὲν (ἡ) (ἐνν. γραμμή) segno d'unione di due sillabe (⏑). ὑφὲν ἀπὸ ὑφάσματος ὑπόπλοκος (⏑). ὑπὸ ὑφάσματος ὑπόπλοκος νήματος (⏑).
Ὑφορπύζω. M. ύσω καὶ
Ὑφίρπω. M. ἑρψω. serpeggiare di sotto. 2. insinuarsi. πανὶ ἀπὸ χαμηλὰ· 2. ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος.
Ὕφεσις - εως (ἡ) diminuzione. ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος.
Ὑφίσπερα, ἑπιῤῥ. verso sera. ὑπόπλοκος ὑφάσματος· ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος.
Ὑφίστιος (ὁ, ἡ) che si trova in casa. πανὶ ἀπὸ ὑφάσματος, πανὶ ὑφάσματος· ὑπόπλοκος ὑφάσματος.
Ὑφὴ (ἡ) = Ὑφανσις.
Ὑφηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. procedere, guidare. 2. consigliare, insegnare. πανὶ ὑπὸ πλήθους, πανὶ ὑπὸ ὑφάσματος, πανὶ ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑφάσματος· 2. ὑπόπλοκος ὑφάσματος, ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος ὑφάσματος, ὑπόπλοκος.
Ὑφήγησις - εως (ἡ) guidamento, condotta. 2. consiglio, insegnamento. πανὶ ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος ὑφάσματος, ὑπόπλοκος.
Ὑφηνητὴρ × ἀντὶ —
Ὑφηγητὴς - οῦ (ὁ) guida. 2. consigliere, maestro, precettore. πανὶ ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος ὑφάσματος, ὑπόπλοκος.
Ὑφηνίοχος (ὁ, ἡ) ajutante del cocchiere. ὑπόπλοκος ὑφάσματος· ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος.
Ὑφίημι. M. ὑφήσω. abbassare. 2. sottomettere, metter al dissotto. ὑπόπλοκος· 2. πανὶ ὑπὸ χαμηλὰ· ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος ὑφάσματος· ὑπόπλοκος· (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. ρσ.) cedere, lasciare, abbandonare. 2. permettere, accordare. πανὶ πανὶ, ὑπὸ πλήθους, ὑπόπλοκος· 2. ὑπὸ πανὶ, ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑφάσματος· 2. ὑπόπλοκος ὑφάσματος, ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος ὑφάσματος, ὑπόπλοκος.
Ὑφίστημι. M. ὑπόστήσω. metter al dissotto. 2. produrre, far esistere. 3. (μσ.) proporre. 4. promettere. 5. sostituire. 6. tollerare, sostenere. 7. restar indietro, ritirarsi, cedere. 8. restare sotto. πανὶ ὑπὸ χαμηλὰ· 2. ὑπόπλοκος ὑφάσματος, ὑπόπλοκος· 3. πανὶ ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· 4. ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· 5. ὑπὸ πλήθους πανὶ ὑπὸ ὑφάσματος· 6. ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· 7. ὑπὸ πανὶ ὑπὸ ὑφάσματος, ὑπὸ πανὶ ὑπόπλοκος· 8. πανὶ ὑπὸ πανὶ· ὑπόπλοκος ὑφάσματος· 2. ὑπὸ ὑπόπλοκος· 3. ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· 4. ὑπὸ ὑπόπλοκος· 5. ὑπόπλοκος ὑφάσματος, ὑπὸ ὑπόπλοκος· 6. ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· 7. ὑπὸ ὑπόπλοκος, ὑπὸ ὑπόπλοκος, ὑπὸ ὑπόπλοκος· 8. ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑφάσματος.
Ὑφόρασις - εως (ἡ) = Ὑποψία.
Ὑφοράω - ῶ. (μσ.) - άομαι - ώμαι. M. ὑπόφομαι. sospettare, diffidarsi. ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος.
Ὑφορβὸς (ὁ) = Συφορβός.
Ὑφορμίω - ῶ. M. ήσω. star in agguato (parlandosi de' corsari). ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος (ὅταν ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος (ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος).
Ὑφορμίζω. M. ίσω. condurre il vascello in un porto, in una rada. ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος.
Ὑφόρμισις - εως (ἡ) l'approdare, abbordo. 2. porto, cala, calanca, baja. ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος.
Ὑφορμος (ὁ) = τ. πρόσγγ. (2).
Ὑφος - εος - ους (τὸ) = Ὑφή. 2. stile. ὑπόπλοκος ὑφάσματος, ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος.
Ὑφυγρος (ὁ, ἡ) umidetto, un poco umido. ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος.
Ὑφυδρος (ὁ, ἡ) ch' è sott' acqua. ὑπόπλοκος πανὶ ὑπὸ ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος.
Ὑφαγόρας - ου (ὁ) millantatore. ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος.
Ὑφαγορέω - ῶ. M. ήσω. = Ὑφηγορέω.
Ὑφαυχενέω - ῶ. M. ήσω. alzare la testa, insuperbirsi. ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος.
Ὑφαυχενίζω. M. ίσω. καὶ
Ὑφαυχέω - ῶ. M. ήσω. = Ὑφαυχενέω.
Ὑφαύχην - ενος (ὁ, ἡ) che tiene la testa alzata, orgoglioso, superbo. ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος.
Ὑφηγορία (ἡ) ostentazione. ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος.
Ὑφηγόρος (ὁ, ἡ) = Ὑφαγόρας.
Ὑφηλαύχην - ενος (ὁ, ἡ) = Ὑφαύχην.
Ὑφηλοβατέω - ῶ. M. ήσω. camminare alto. ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος.
Ὑφηλογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) superbo. ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος.
Ὑφηλολογέω - ῶ. (μσ.) - έομαι - οῦμαι. M. ήσω-ομαι. parlare con uno stile alto. 2. millantarsi. ὑπόπλοκος πανὶ ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος ὑπὸ ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος.
Ὑφηλολογία (ἡ) sublimità di stile. 2. ostentazione. πανὶ ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος· 2. ὑπόπλοκος, ὑπόπλοκος.
Ὑφηλολόγος (ὁ, ἡ) chi parla con enfasi. ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· ὑπόπλοκος ὑπὸ ὑπόπλοκος ὑπόπλοκος· 2. = Ὑφαγόρας.
Ὑφηλόνοος - ους (ὁ, ἡ) = Ὑψίνους ἢ Ὑφηλόφρων.

Digitized by Google

Ὑψηλοπέτης - ου (ὁ, ἡ) che vola alto. բարձր ճախրող· նիւթական առյս:
Ὑψηλός - ή - όν. alto, eccelso, elevato. բարձր· խոշոր, գլուխ· (κυρ. καὶ μτφρ.)
Ὑψηλότης (ἡ) altezza, elevazione. բարձրութիւն· նիւթականութիւն, գլխաբերութիւն· (κυρ. καὶ μτφρ).
Ὑψηλοφρονέω - ῶ. *M.* ήσω. essere pieno di sè, esser superbo. բարձրամտիլ, հպարտ ըլլալ· ձգտում խօսքին օվսի:
Ὑψηλοφροσύνη (ἡ) superbia, alterigia. բարձրամտութիւն, հպարտութիւն· ձգտում, խօսքին:
Ὑψηλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) superbo, arrogante. բարձրամիտ, հպարտ· ձգտող, խօսքին:
Ὑψηλῶς, ἐπίρ. alto, altamente. բարձր, բարձրաբանաբար· գլուխ, նիւթական:
Ὕψι, ἐπίρ. = Ὑψοῦ.
Ὑψιβάμων - ονος. καὶ
Ὑψίβατος (ὁ, ἡ) che cammina alto. բարձրը պտրտող· նիւթական ձևին· 2. = Ὑψηλός.
Ὑψιβόας - ου (ὁ) che grida ad alta voce. բարձր ձայնով պատգող· նիւթական ոչ ինչ գլուխ:
Ὑψιβρεμέτης - ου (ὁ) καὶ
Ὑψίβρυμος (ὁ, ἡ) che tuona in alto. բարձրէն որոտացող· նիւթականին ձևրվելին:
Ὑψίδρομος (ὁ, ἡ) che corre in alto. բարձրէն ընթացող· գլուխ ծոլան:
Ὑψικάρηνος (ὁ, ἡ) che ha la sommità elevata. բարձր գագաթ ունեցող· նիւթական ոսկոր· ինքնին:
Ὑψικέραυνος (ὁ, ἡ) che fulmina dall' alto. բարձրէն կայծակ նետող· գլուխ ծոլան ըլլալ ձգտում:
Ὑψικράτης - ου (ὁ) che regna nel cielo. երկինքը տիրող· ինծլերուն հետ օրենք:
Ὑψικρεμής - έος (ὁ, ἡ) sospeso in alto. բարձրը կախուած· նիւթականին ասլէ:
Ὑψίκρημνος (ὁ, ἡ) precipitoso. գահավէժ, անպատճառ· ասլ ծռում:
Ὑψίλοφος (ὁ, ἡ) elevato. բարձր· գլուխ, նիւթական:
Ὑψινεφὴς - έος (ὁ, ἡ) che abita nelle nuvole. ամպերու մէջ բնակող· գլուխ ծոլան ամպին օվսի:
Ὑψίνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha lo spirito elevato, profondo. բարձր խոր միտք ունեցող· խելք· գերին վիհին խելքի:
Ὑψιπετής - έος (ὁ, ἡ) caduto dall' alto. բարձրէն ընկած· նիւթականին պատկու:
Ὑψιπέτης - ου (ὁ) che vola in alto. բարձր ճախրող· նիւթական ասլէ:
Ὑψίπρυμνος (ὁ, ἡ) che ha la poppa elevata. բարձր գլուխ խելք ունեցող (նաւ). նիւթական գլուխը (նաւի):
Ὑψίπυλος (ὁ, ἡ) che ha delle alte porte. բարձր դուռներ ունեցող· նիւթական փոքր ծոլան օվսի:
Ὑψίπυργος (ὁ, ἡ) che ha delle alte torri. բարձր աշտարակներ ունեցող· նիւթական փոքր ծոլներէն օվսի:
Ὑψιστος - η - ον. (ὑπερθ. ἀνμλ. ἐκ τοῦ Ὕψι.) altissimo. 2. l' Altissimo, Iddio. ամենաբարձր, խոհա բարձր· 2. Բարձրեալն, Աստուած· գլխի նիւթական· 2. Հոգի Քրիստոս:
Ὑψιτένων - οντος (ὁ, ἡ) = Ὑψικέραυνος.
Ὑψίτερος - α - ον. (συγκρ. ἀνμλ. ἐκ τοῦ Ὕψι). più alto. բարձրագոյն· փոքր նիւթական:
Ὑψιφάεννος. καὶ
Ὑψιφαὴς - έος (ὁ, ἡ) che risplende dall' alto. բարձրէն փայլող· նիւթականին փայլուն:
Ὑψιφανὴς - έος (ὁ, ἡ) che si vede in alto. բարձրը երեւցող· նիւթականին ներքինին:
Ὑψίφρων - ονος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ὑψηλόφρων.
Ὑψόθε καὶ Ὑψόθεν, ἐπίρ. dall' alto. ի բարձրաւանդ, բարձրէն· նիւթականին:
Ὑψόθι, ἐπίρ. = Ὑψοῦ.
Ὑψόπρυμνος (ὁ, ἡ) = Ὑψίπρυμνος.
Ὕψος - εος - ους (τὸ) altezza. 2. cielo. բարձրութիւն· 2. երկինք· նիւթականին· 2· ինծ:
Ὑψοῦ, ἐπίρ. alto, in alto. բարձրը, ի բարձրութիւն· նիւթականին, գլուխ:
Ὑψόω - ῶ. *M.* ώσω. innalzare, elevare. 2. esaltare. բարձրացընել· 2· փառաւորել· նիւթականին· 2· ինքնիշխանել:
Ὕψωμα (τὸ) tutto ciò ch' è elevato, innalzato. 2. altura. բարձրացեալ իրք· 2· կատար, գագաթ· նիւթականին ինքնին· 2· ինծ:
Ὕψωσις - εως (ἡ) innalzamento. 2. esaltazione. բարձրացընելը· 2· փառաւորելը· նիւթականին· 2· ինքնիշխանութիւն:
Ὑω. *M.* ὔσω. piovere. անձրեւել, անձրեւ գալ· խոշոր, խոշոր ձևին:
Ὑώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al porco, sporco, stupido. խոզի նման, ապականի, ապուշ· փնթոլ գլխաբեր, ինծ, շլիկ:
Ὑωδία (ἡ) porcheria, stupidità. զապուսութիւն, ապշութիւն· ինծութիւն, շլիկութիւն:
Ὑῶν. γεν. πλθ. τ. Ὑς.

Φ.

Φ, φ, φῖ (τὸ) ἄκλ. Fi. La vigesima prima lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (φ΄) significa cinque cento o cinque centesimo, e coll' accento di sotto (φ) cinque cento mila. Φῖ. Յունաց այբուբենից քսանեւերորդ տառն է՝ Համարելի հնգհարիւր կամ հինգ հարիւրերորդ, եւ տակը բոլոր տառն (φ) հինգ հարիւր հազար. Φῖ. Յատուկ հռոմէական հինգհարիւր նիշերն ալ երկուքի վերածելի հարիւր ըլլալ: Այլ նոյնպէս յատկապէս խորհրդանշեալ է (φ) նշանակելու, վասն զի հինգ օրօրտիցն (φ) մինչ ի հինգ (500,000):
Φᾶ. × *Δ.* ἀντὶ Ἔφη.
Φαβοκτόνος (ὁ, ἡ) καὶ
Φαβοτύπος (ὁ, ἡ) che uccide i palombi. վայրի աղաւնիները ծեռնցնող· ճահիճ նիշ երկինքներ ծոլան:
Φαγαινα - ης (ἡ) = Φαγέδαινα.

Digitized by Google

Φαγὰς καὶ Φαγᾶς -ᾶ (ὁ) = Φαγός.
Φαγέδαινα -ης (ἡ) fame insaziabile. 2. cangrena. անկատ քաղց · 2 · խրգհնի · փայտաշ սիլքի · 2 · ախիւր, խօրտ ։
Φαγέπωρος (ὁ, ἡ) = Φαγός.
Φάγελος (ὁ) agnello buono a mangiare. ուտելու յարմար՝ ուտելու գառն · Լինդիկ կոյ՝ Լինելիկիւ փաղաս ։
Φαγὸς (ὁ) vorace, mangione. շատակեր · յոռի Լինդիկ ։
Φαίθω (Χ. Μ.) brillare. փայլիլ · Լուսաւորիլ ։
Φαεινὸς -ὴ -όν. brillante. 2. bello. փայլուն · 2 · պատիր · Լուսաւոր · 2 · կանոնաւոր ։
Φαείνω × ἀντὶ Φαίνω.
Φαεσίμβροτος (ὁ, ἡ) che illumina gli uomini. մարդկանց լուսաւորող · Լուսաւորիչ գնդիկիւիր կոյն ։
Φαεσφορία καὶ Φαεσφόρος. × ἀντὶ Φωτοφορία, Φωσφόρος.
Φαίδιμος (ὁ, ἡ) bello. 2. illustre. պատիր · 2 · երեւելի · կանոնաւոր · 2 · փղճուր ։
Φαιδρόνοος -ους (ὁ, ἡ) gajo, allegro. զուարճամիտ, խնդամիտ · յոյժ կենսուրախ ։
Φαιδρὸς -ὰ -όν. brillante, splendido. 2. pulito. 3. gajo, lieto, giocondo. փայլուն, պայծառ · 2 · մաքուր · 3 · զուարթ · Լուսաւոր · 2 · կենդանի · 3 · յոյժ · ուշ, ուրիշ.
Φαιδρότης (ἡ) splendore. 2. ilarità, giocondità. պայծառութիւն · 2 · զուարթութիւն · Լուսաւորութիւն · 2 · յոյժ կենսութիւն ։
Φαιδρόω -ῶ. Μ. ώσω. = Φαιδρύνω.
Φαιδρυντὴς -οῦ (ὁ) che pulisce, che rende splendido, brillante. մաքրող, փայլեցնող · Լուսաւորիչ, Լուսաւորող ։
Φαιδρύνω. Μ. υνῶ. render splendido, lucido, pulire. 2. rallegrare, render gajo, giocondo. փայլեցնել, պայծառացնել, մաքրել · 2 · ուրախացընել, զուարճացընել · Լուսաւորել, Լուսաւորիչ կենդանի · 2 · յոյժ կենդանի ։
Φαίδρυσμα (τὸ) ornamento. զարդ · պճնիք, պճնիչ ։
Φαιδρωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l' aria gioconda, il volto allegro. զուարթերես · կենսեր Լինելոյ ։
Φαινίνδα, ἐπίῤῥ. (ὡς ὄνομα.) giuoco di palla. գնդակի խաղ · Լոյն օրինակ ։
Φαινόλης -ου (ὁ) tabarro, gabbano (Λατ. penula). կրկնոց, Լրկնոց · պճնիչ, Լուսնեմ, Լուսնոցիկ ։
Φαινολοθήκη (ἡ) guardaroba da tabarri. կրկնոց կախելու Տանգիրճանոց · պճնիչ ասեմի փոլոգ ։
Φαινοπροσωπέω -ῶ. Μ. ήσω. farsi vedere, mostrarsi. ահաւորիլ, գինըը ցցցնել · կենդանիլ, տեսնուիլ կենսաւորիլ, օրինաչընիմ ։
Φαίνω. Μ. φανῶ. mostrare, far vedere, dichiarare. ցցցնել, երեւցընել, յայտնել · կենսաւորիլ, պճյան՝ Լինելոյան կինիլ · 2. (ἰδιατ.) accusare, denunziare. 2. render splendido, brillante, illuminare. ամփասանալ · 2 · փայլեցնել, Լուսաւորել · Լիւղը կինիլ · 2 · երեւցնիլ, գնդիկիւիր կինիլ · (μσ. αὐτπθ. ἡ ἀμτβτ.) apparire, comparire. 2. brillare, risplendere. 3. essere, esistere. երեւնալ, ահաւորիլ · 2 · փայլիլ · 3 · ելլալ, գալ · կենսաւորիլ · 2 · երեւնալ · 3 · օրէնք, կարգ օրէնք · (μσ. ἡ πθ. ὡς ἐπὶ τὸ πλ. τρτπρσ.) sembrare, parere. թուիլ, երեւիլ, երեւնալ կենսաւորիլ, երեւոյթ ունի օրէնսիլ ։
Φαιὸς -ὰ -όν. bruno, oscuro. ածուխի, մրոյ, նաւեր, թուխ, ազուռ · գոյն, երբեմն երիլ · խաւար, գոյն ։
Φαιουρὸς -ὰ -όν. che ha la coda bruna. ածուխի պոչ ունեցող · գոյն գոյնիլ ։
Φαιοχίτων -ωνος (ὁ, ἡ) che si veste di bruno. ածուխի թուխ հագուստով · գոյնիլ կենդանի ։
Φάκελλος καὶ Φάκελος (ὁ) fagotto, fascio. 2. plico. կապոց, սրթակ · 2 · նրբաթ (նամակաց) · նիւթ, իւթիւր, գոհար · 2 · (գիտութ) գիրքիկ ։
Φακελόω -ῶ. Μ. ώσω. legar in fascio. կապոց՝ սրթակ ընել · գիրքիկ նիւթել, իւթիւր նիւթել ։
Φακῆ (ἡ) lente. ապակի · ակնոցիկ ։
Φάκινος -η -ον. fatto di lente. ապակէ ընուած · ակնոցիկեան նմանիլ ։
Φακοειδὴς -ίος (ὁ, ἡ) lenticolare. ապակեձեւ · ակնոցիկի գնդիկիւիր ։
Φακὸς (ὁ) = Φακῆ. lenticchia. 2. lentiggine. 3. boccia, fiala. ապակի · 2 · երեսի նրբիկ՝ պիսակ · 3 · շուշայ, կլոր ապակի · ակնոցիկ · 2 · պնակ, ջիլ · 3 · չիչիր ։
Φακοώδης -εος (ὁ, ἡ) = Φακοειδής. 2. lentigginoso. պիսակաւոր · պնակոյի ։
Φακωτὸς -ὴ -όν. = Φακοειδής.
Φαλαγγάρχης -ου (ὁ) comandante d' una falange. փալանգի մը հրամանատար · պետ՝ ուշ պուլը ։
Φαλαγγηδόν, ἐπίῤῥ. in forma di falange. փալանգի ձեւով · ուշ՝ պետ պնդիկիւիր ։
Φαλαγγιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φαλαγξ. (ἰδιατ.) falangio, tarantola. փալանգ (թունաւոր սարդ մը) · օձ կօրճասիկ ։
Φαλαγγίτης -ου (ὁ) soldato d' una falange, falangiario, legionario. փալանգի զօրք, էգեհանական · պետ՝ ուշ — մերի ։
Φαλαγγιτικὸς -ὴ -όν. che appartiene alla falange. փալանգի պատկանած · ուշ՝ պետ գնդիկիւիր ։
Φαλαγγομαχέω -ῶ. Μ. ήσω. combattere per falangi. փալանգներով նեռնիլ, կռուիլ · ուշ՝ պետ իւր գնդիկիւիր պետիւիր ։
Φάλαγξ -αγγος (ἡ) falanca, pezzo di legno lungo, curro. 2 falange, legione. 3. tarantola. երկար փայտ կոտ, ասեղ · 2 · փալանգ, էգեհան · 3 · փալանգ (թունաւոր սարդ մը) · ասղան օձ կոտուած, երեսի · 2 · ուշ, պետ · 3 · օձ կօրճասիկ ։
Φάλαινα -ης (ἡ) balena. 2. farfalla, pirale. բաղէնայ · 2 · հրապոյր բուրաթիթը թիթեռն · ֆալանոց, ասա պուլուշ · 2 · երեւոյն ։
Φαλάκρα (ἡ) calvezza. գնգատիւն · տաղ ուսի ։
Φαλακρὰω καὶ Φαλακριάω -ῶ. Μ. άσω. esser calvo. գնդատ ըլլալ · տաղ օլմուի ։

Digitized by Google

Φαλακροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile ad un calvo. կնատիի նման. փալա պիներէր:
Φαλακρὸς - ὰ - όν. calvo. կնատակ. փալ:
Φαλακρότης (ἡ) calvizie. կնգուխիւն. փալութիւն:
Φαλάκρωσις - εως (ἡ) calvezza. կնգուխիւն. փալութիւն:
Φαλαρὶς - ίδος (ἡ) falaride (uccello acquatico). ջրային թռչուն մը. պիր նեվ սա ֆալա:
Φάλαρον (τὸ) cimiero. կռառ, ցցուած (առագաստի). ատրճաղ:
Φαλαρὸς - ὰ - όν, = Φαληρός.
Φάλη (ἡ) = Φάλαινα.
Φαληριάω - ῶ. M. άσω. biancheggiare. ճերմկիլ. պեչալնմակ:
Φαληρὸς - ὰ - όν. bianco. ճերմակ. պեչալ:
Φάλιος - α - ον. = τ. προηγ.
Φαλλὸς (ὁ) pezzo di legno il quale portavano i Baccanti. փայտի կտոր զոր Բաքոսի չառաւուածին հաղեցեալ կառապղներըը ձեռքերնին կըսուռնէին. օգտուն ֆալոս, ել Բաքոս ֆալոսան Տրիաուսուռնա ըսելու եւ լերինիպ խալըլըդը:
Φάλος - η - όν. = Λαμπρός.
Φάλος (ὁ) = Φάλαρον.
Φανάριον (τὸ) ὑπκρ. Φανός.
Φανεροποιέω - ῶ. M. ήσω. notificare, manifestare. յայտնել, բացայայտել. պեչան՝ ալէտնար՝ ինձկյան ինիփ, իւշար ինիփ:
Φανεροποίησις - εως καὶ
Φανεροποιία (ἡ) manifestazione. յայտնութիւն, յայտարարութիւն. իւշար:
Φανερὸς - ὰ - όν. manifesto, chiaro, noto. 2. illustre. յայտնի, բացայայտ, ծանօթ. 2. երեւելի. պեչան, ալէտնար, փափկին, պիլլի. 2. ճշմար, ճշմարտ:
Φανερόω - ῶ. M. ώσω. manifestare, dichiarare, mostrare. յայտնել, ցցցնել. պեչան՝ իւշար ինիփ, կնօտկերփ:
Φανερῶς, ἐπίρ. manifestamente. յայտնապար, յայտնի. ալէտնար, շահիրին, պեչնեն:
Φανέρωσις - εως (ἡ) manifestazione. յայտնութիւն. ըհլար, շահիրլիք:
Φανὴ (ἡ) torcia. կերան. ինչ ծռա, խորչ:
Φανηφόρος (ὁ, ἡ) che porta una torcia. կերան կրող. ինչ ծռա խալչան:
Φανίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φανός.
Φανὸς - η - όν. lucido, luminoso, chiaro. պայծառ, լոյս ատող, փայլուն. խորշէ, փանիվէր. (οὐσ.) fanale, lanterna. լապտեր, կանթիզ. ֆիներ, ֆանօս, փանրկ:
Φαντάζω. M. άσω. mostrare, rappresentare. ցուցնել, յանգիման առնել. կնօտկերփ, հասարակ առնմամբ. (συνήθ. πθ. ἦ μσ.) apparire. 2. immaginarsi, figurarsi. երեւիլ. 2. երեւակայել. նօրհնափ. 2. խեչալնմակ, ֆիւր ինիփ:
Φαντασία (ἡ) immaginazione, fantasia. 2. illusione. 3. ostentazione. երեւակայութիւն. 2. պատիր երեւոյթ, ցնորք. 3. ցոյց, պարծանք. խեչալնմա, փանիչ խոչէլլէ. 2. խեչալ, առերեսի վհհիլ. 3. կնօտկերիլ, խաղնմա, լաբտ:
Φαντασιαστικὸς - ὴ - όν. = Φανταστικός.
Φαντασιόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. immaginarsi. երեւակայել. խեչալնմակ:
Φαντασιώδης - εος (ὁ, ἡ) = Φανταστικός. (2).
Φάντασμα (τὸ) fantasma, larva, illusione, spettro. պատիր երեւոյթ, ցնորք, առա՝ անգոյ առարկայ. խեչալ, առերեսի վհհիլ:
Φαντασμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φάντασμα.
Φανταστικὸς - ὴ - όν. dotato dell' immaginativa. 2. fantastico. immaginario. երեւակայական կարողութիւն ունեցող. 2. երեւակայական, մտացածին. ֆանթէզիի խոչէլ օլան. 2. խեչալէ, վհհիփ: — ικῶς, ἐπίρ.
Φανταστὸς - ὴ - όν. immaginabile. երեւակայելի. խեչալ օլնմագլէր, ֆիւր օլնմագլէր:
Φάος - εος - ους (τὸ) = Φῶς. luce. 2. giorno. 3. gloria. 4. occhio. լոյս. 2. օր. 3. փառք. 4. աչք. ըլէփ. 2. ֆան. 3. իհթիլալ. 4. ֆիօչ, պիպի:
Φαράγγιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Φάραγξ - αγγος (ἡ) valle. 2. voragine, baratro. 3. precipizio. ձոր. 2. վիհ, վիրապ. 3. գար տեղ, գահաւանդ, վախք. գերի. 2. ֆէրուզ, կորիս. 3. ապտաւմ:
Φαρέτρα - ας (ἡ) faretra, turcasso. կապարճ. ֆէրթիլ, ֆէրճան:
Φαρέτριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φαρέτρα.
Φαρετροφόρος (ὁ, ἡ) chi porta la faretra. կապարճակիր. ֆէրթիլ ֆօֆիրճին:
Φαρκιδόω - ῶ. M. ώσω. increspare. խորշոմեցնել, կնճռել. պուրուշնմագ:
Φαρκιδώδης - εος (ὁ, ἡ) rugoso. խորշոմոտ. պուրուշուկ:
Φαρκὶς - ίδος (ἡ) ruga. կնճիռ. պուրուշուք:
Φαρμακεία (ἡ) farmacia. 2. medicamento. 3. magia. դեղագործութիւն. 2. դեղ. 3. մոգութիւն, դիւթութիւն. կիլլիճլէք, իլճի խափտէլէք. 2. իլճի. 3. պիչիճիլիք:
Φαρμακεῖον (τὸ) spezieria. դեղավաճառի կրպակ. իլճիճը ֆրխանը:
Φαρμάκευμα (τὸ) = Φάρμακον.
Φαρμακεὺς - έως (ὁ) speziale. 2. mago. դեղագործ. 2. մոգ, կախարդ. կիլլիճը. 2. պիչիճի:
Φαρμάκευσις - εως (ἡ) = Φαρμακεία.
Φαρμακευτὴς - οῦ (ὁ) = Φαρμακεύς.
Φαρμακευτικὸς - ὴ - όν. medicinale. բժշկական. իչդուղ:
Φαρμακεύτρια (ἡ) θηλ. τ. Φαρμακευτής.
Φαρμακεύω. M. εύσω. avvelenare. 2. preparare de' medicinali. 3. ammaliare. թունաւորել. 2. դեղ չինել. 3. կախարդել. ալհիդլէնիփ. 2. իլճի խափտ. 3. պիչիճլէնիփ:
Φαρμακία (ἡ) × ἀντὶ Φαρμακεία.
Φαρμάκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φάρμακον.
Φαρμακὶς - ίδος (ἡ) strega, ammaliatrice. վհուկ, կախարդ կին. կիրի խոչը:
Φαρμακίστρια (ἡ) = Φαρμακεύτρια.
Φαρμακίτης - ου (ὁ, καὶ Φαρμακῖτις - ίδος. fatto con de' medicinali. դեղերով շինուած. ֆարմալիկլէր իլէ խափտը:
Φάρμακον (τὸ) medicamento, rimedio. 2. veleno. դեղ. 2. թոյն. իլաճ, ֆարմալիկ. 2. պահիր:

Digitized by Google

Φαρμακοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. preparare de' medicinali.
Φαρμακοποιία (ἡ) composizione, preparazione de medicinali.
Φαρμακοποιός (ὁ, ἡ) speziale.
Φαρμακοποτέω - ῶ. *M.* ήσω. prender una medicina.
Φαρμακοπωλέω - ῶ. *M.* ήσω. *Εἰμὶ* —
Φαρμακοπώλης - ου (ὁ) speziale, droghiere.
Φαρμακός (ὁ, ἡ) = Φαρμακεύς.
Φαρμακουργὸς (ῥ) = Φαρμακοποιός.
Φαρμακύω - ῶ. *M.* ώσω. = Φαρμάσσω, Φαρμακεύω.
Φαρμάκτης - οῦ ἢ ου (ὁ) = Φαρμακεύς.
Φαρμακτος - ὴ - όν. velenoso.
Φαρμακώδης - εος (ὁ, ἡ) medicinale. 2. velenoso.
Φαρμάσσω. *M.* άξω. = Φαρμακεύω.
Φάρος (ἡ καὶ ὁ) faro.
Φάρος καὶ Φᾶρος - εος - ους (τὸ) manto. 2. pezzo di tela. 2. quartiere, rione. 2.
Φαρσος - εος - ους (τὸ) pezzo di tela. 2. quartiere, rione. 2.
Φαρυγγίζω. *M.* ίσω. = Λαρυγγίζω.
Φάρυγξ - υγγος (ἡ) guzzo.
Φασγανον (τὸ) spada. coltello.
Φάσηλος (ὁ) fagiuolo.
Φασιανὸς (ὁ) (*ἐνν.* ὄρνις.) fagiano (uccello).
Φασίολος (ὁ) = Φάσηλος.
Φάσις - εως (ἡ) (φαίνω.) apparizione, fasi. 2. denunziazione. 3.
Φάσις - εως (ἡ) (φημί) parola, detto, sentenza, proposizione. 2. affermazione. 2. 2. 2.
Φάσκω (παρτ. Ἔφασκον.) = Φημί.
Φασκώλιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Φάσκωλον (τὸ) καὶ Φασκόλος (ὁ) valigia.
Φάσμα (τὸ) fantasma, spettro.
Φάσσα - ης (ἡ) palombo.
Φασσοφόνος (ὁ, ἡ) uccisore de' palombi.
Φατίζω. *M.* ίσω καὶ ίξω. dire.
Φατις - εος καὶ εως (ἡ) fama. 2. detto. 2. 2. 2.
Φάτνη (ἡ) presepio, stalla.
Φατὸς - ὴ - όν. = Ῥητός.
Φατὸς - ὴ - όν. ucciso.
Φάττα - ης (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Φάσσα.
Φάττιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φάττα.
Φαυλίζω. *M.* ίσω. avvilire, vilipendere. 2.
Φαύλισμα (τὸ) Γρφ. ἀντὶ —
Φαυλισμὸς (ὁ) disprezzo.
Φαυλόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita cattiva.
Φαῦλος - η - ον. vile, lasso, abbietto, cattivo. 2. 2. 2. 2.
Φαυλότης (ἡ) viltà, bassezza, cattiveria. 2.
Φαψ - αβὸς (ἡ) = Φάσσα.
Φάω. *M.* παρήσομαι. risplendere, apparire. 2.
Φεγγίτης - ου (ὁ) (*ἐνν.* λίθος.) fengite, pietra bianca e trasparente.
Φεγγοβολέω - ῶ. *M.* ήσω. = Φέγγω.
Φέγγος - εος - ους (τὸ) splendore, lume. 2.
Φέγγω. (παρτ. Ἔφεγγον.) risplendere. 2.
Φεγγώδης - εος (ὁ, ἡ) risplendente.
Φείδομαι. *M.* φείσομαι. risparmiare, aspragnare. 2.
Φειδομένως, ἐπίῤ. parcamente.
Φειδὸς - ὴ - όν. = Φειδώλος.
Φειδὼ - όος - οῦς (ἡ) parsimonia, parcità. 2.
Φειδωλὴ καὶ Φειδωλία (ἡ) = Φειδώ.
Φειδώλος - ὴ - όν. parco, risparmiatore. 2.
Φειδώλως, ἐπίῤ. = Φειδομένως.
Φειδὼν - ῶνος ἢ ωνος (ὁ) = Φειδώλος.
Φειδωσύνη (ἡ) = Φειδώ.
Φελλεὺς - έως (ὁ) luogo petroso.
Φελλέων - ῶνος (ὁ) = τ. προηγ.
Φέλλινος - η - ον. fatto di sughero.
Φελλόδρυς - υος (ἡ) sorta di quercia.
Φελλὸς (ὁ) sughero.
Φενάκη (ἡ) perruca.
Φενακίζω. *M.* ίσω. ingannare.
Φενακισμὸς (ὁ) inganno.
Φενακιστὴς - οῦ (ὁ) ingannatore.

Digitized by Google

Φεναξιστικὸς - ἡ - όν (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. fraudolente. խաբեպաշտ · պատրաստ :
Φέναξ - ακος (ὁ) ingannatore, impostore. խաբեպաշտ, խարդախ · խելօք, պատրաստ :
Φερασυγὴς - έος (ὁ, ἡ) lucido. լուսաւոր, լուսատար · լիոյն-ի՛նչ :
Φέρβω (παρτ. Ἔφερβον). pascere, nutrire. արածեցնել, սնուցանել · պահպանել, պահել-ի՛մ :
Φέρε (κυρ.) β. πρσ. τ. πρστ. τ. Φέρω. (ὡς, ἐπίῤ. ἤ ἐπιφών.) sù, orsù. արդ, հապա · հա՛յտ, պահպան :
Φερέγγυος (ὁ, ἡ) mallevadore degno di fede. 2. sicuro. հաւատարիմ երաշխաւոր. 2. ապահով · նո՛ր ինամբոյր տիպիլ · 2. նո՛ր :
Φερέκακος (ὁ, ἡ) che apporta de' mali, de' malanni. 2. che sopporta, soffre de' mali. չարութիւն գեղչութիւն բերող · 2. գեղչութիւն աղէտ քաշող · ինամբոյր կրնիր · 2. պիտ լինիր :
Φερέκαρπος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Καρποφόρος.
Φερέοικος (ὁ, ἡ) che porta seco la casa. տանը միասին կրող · նո՛ր պիտոյիր ինաշէն :
Φερίπονος (ὁ, ἡ) che soffre delle pene, de' travagli. վիշտ տառապանք քաշող · տիր՝ նո՛ր լինիր :
Φέρετρον (τὸ) = Φορεῖον.
Φέρμα (τὸ) feto. սաղմ · ալաստ :
Φερνὴ (ἡ) dote. օժիտ · պիճիկ :
Φερνίον (τὸ) cesta. կողով, խան · սիպիճ :
Φερνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta la dote. օժիտ բերող · պիճիկ կրնիրին :
Φέρσικος (ὁ, ἡ) = Περσικός.
Φερτάζω. Μ. άσω. portare spesso. սակաւ բերել · ալէ կրնիրմիր :
Φέρτατος - η - ον. (ὑπερθ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός.) valorosissimo. 2. ottimo. խիտ զօրաւոր՝ աւժով · 2. անհնազանդ · պայիճ ինվէնիլ : 2. կիր ալ :
Φέρτερος - α - ον. (συγκρ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός.) più forte. 2. migliore. աւելի աւժով · 2. լաւագոյն · տեղ ինվէնիլ · 2. տեղ նիր :
Φερτὸς - ὴ - όν. portabile. 2. soffribile. կրելու · 2. հանդերթելու · խնդնէր · 2. լիոյնէր, կիճամիր ալանար :
Φέρτρον (τὸ) = Φέρετρον.
Φέρω. Μ. οἴσω. portare, tenere, condurre. 2. sopportare, soffrire. 3. offrire. 4. presentare. 5. produrre, apportare. 6. ottenere. 7. portarsi, tendere, tirare a. 8. (μσ.) portarsi (bene o male). կրել, բանել, բերել, տանիլ · 2. քաշել, հանդերթել · 3. մատուցանել · 4. առիթը հանել · 5. բուսցընել, պատճառել · 6. առնուլ · 7. հագիլ, գիտել, դալիլ · 8. (ապէի կամ գէշ) բլլալ · խօսիմ, խօսիմ, կիճիրմիր, իրիկիրմիր · 2. լիոյնէր, կիճամիր կիճիր · 3. առնուիմ · 4. հասպարել չբերիմիր · 5. հաս կիճիր · 6. նորնիր · 7. առէր ալիմիր, պատճիր, տղբրուելիմիր · 8. (նէյ նախօր կիճիս) ալիմիր, կիճկիճիր :
Φερωνυμίομαι - οῦμαι. Μ. ησομαι. contenere in sè la verità di quella cosa, di cui il nome porta in se. իրին վրայի հրած անուանի ճշմարտութիւնը յանձին բովանդակող · ի՛նչերնին նշանակութիւնը ինչ ալ ալիճիկին տեղիպիտին կիճամ ինչին :
Φεῦ! ἐπίῤ. ἤ ἐπιφών. oh! oimè! ա՛խ, ա՛, ա՛յ, ափսո՛ս · պա՛, նո՛, հե՛յ, հայդե՛ :
Φεύγω. Μ. φεύξομαι καὶ φευξοῦμαι. fuggire. 2. evitare. 3. esser bandito. 4. venir accusato, esser convenuto. փախչիլ · 2. խորշիլ, պրծիլ · 3. քշուիլ, աքսորուիլ · 4. ամբաստանուիլ, առնուն կանչուիլ · ինդրուիլ, ձեր կիճիր · 2. սիրչիլիր, առիճնիմ, նէյնա ալիմ · 3. օխտիլիր, նեղի ալիմ · 4. հարկնա չինամիլի ալուռնիմ, ինհինիլի չորբրմիմ :
Φευκτέαω - ῶ. Μ. ήσω. star per fuggire, attender la fuga. փախչելու պայիլ · փաչընիմ :
Φευκτὸς - ὴ - όν. evitabile, che si può fuggire. խորշելու, փախչելու · առիճնամիմ, ինչընամիմ :
Φεύξιμος - η ῆ ος - ον. che si può evitare. փախչելիւր կարելի · ինչընալիր :
Φεῦξις - εως (ἡ) = Φυγή.
Φέψαλος (ὁ) scintilla. կայծ · ելեկտր :
Φῆ × ἀντὶ Φησί.
Φῆ × ἀντὶ Ἔφη.
Φηγὸς (ἡ) faggio (albero). փեկան (ծառ) · կիրկիճ ալտր :
Φήληξ - ηκος (ὁ) fico immaturo (Λατ. grossus). խակ թուզ · խամ կնիր :
Φηλήτης - ου ἤ οῦ (ὁ) impostore, ladro. խարեպայ, գող · կիլնիս, փսփսուելիճ, խըրճի :
Φηλόω - ῶ. Μ. ώσω. ingannare. խարել · ալչաճիմ :
Φήμη (ἡ) fama, riputazione, opinione. համբաւ, վարկաւ, համակարծ, վարկ · նամ, չուն, լուի, կիճիպար, էջյան :
Φημί. Μ. φήσω. dire, affermare. ըսելի, ըսել, առարտել · կիճիր, ալօչկիճիր, խոչելիր կիճիր :
Φημίζω. Μ. ίσω. divolgare. 2. nominare. հրապարակել · 2. անուանել · լուի կիճիր · 2. նո՛ր վերնիր, կիճանիր կիճիր :
Φῆμις - ιος (ἡ) × ἀντὶ Φήμη.
Φήνη (ἡ) frosone (uccello). մեծ կառվուկ թռչուն մը, հասարակիկ · ֆրոսոն, ֆին օրճան (իբր խոլը պիր ֆոսը) :
Φθάνω. Μ. φθήσομαι καὶ φθάσω. prevenire, anticipare, fare prima di... նախատամնանել, կանխել քան, առաջ ընել · նվիճել նեղիլնիր, նրանրիճիր, իլնէյ կիճիր :
Φθάρμα (τὸ) corruttela, cosa corrotta. ապականութիւն՝ ապրանքն որ իրը · պղտըմնալ պիրպար օրմալ նշանի :
Φθαρτικὸς - ὴ - όν. corruttore. ապականիչ, ապրող · պիրպար իրին, պղտմն :
Φθαρτὸς - ὴ - όν. corruttibile. ապականելի, պղտմնալիր · պիրպար ալար :
Φθέγγομαι. Μ. φθέγξομαι. render un suono, gridare, risuonare, parlare, dire, proferire. 2. lodare. ձայնմ հանել, պատահ, հնչել, խօսիլ, ըսել, արտաբերել.

Digitized by Google

2. φαθέω. ἐφθ' ἐφθα ἐληλύθη, τρωξεύσθη, ἐκπέπτωκα, ἐκπέπτωκε, τέθηκα, βεβλάβηκα, ἐβλάβην. 2. ἄφθιτος ἐβλάβη.

Φθεγκτός - ή - όν. vocale, che rende suono. ἀκουόμενος, ἠχούμενος ἀκουστός. ἐφθὸς ἐληλυθώς.

Φθέγμα (τό) suono, voce. ἦχος, ἀκοή. ἐφθα, ἐφθε.

Φθεῖρ - φθειρός (ὁ) pidocchio. φθεῖρ. φθεῖρες, φθεῖρ.

Φθειρίασις - εως (ἡ) la malattia de' pidocchi. φθειρίασις. φθεῖρες, φθειρίαση.

Φθειριάω - ῶ. *M.* άσω. esser pidocchioso. φθειρᾶν. φθεῖρα ἔχειν. φθεῖρες ὀζάνη.

Φθειρίζομαι. *M.* ίσομαι. spidocchiarsi. ξεφθειρᾶν. φθειρᾶν. φθεῖρες ἐκβάλλω, φθειρίζομαι ἐκβάλλομαι.

Φθειρικός - ή - όν. di pidocchio. φθεῖρος φαγᾶς. φθειρίζης φαγής.

Φθειροκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. uccidere i pidocchi. φθειρόκτονον ἐποίησε. φθειρίζης ἔξεμπε' ἐκβάλλω.

Φθειροποιός (ὁ, ἡ) che produce de' pidocchi. φθεῖρ φαγᾶς. φθειρίζης ἔκαμε.

Φθειροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i pidocchi. φθεῖρ φαγᾶς. φθειρίζης ἔκαμε.

Φθείρω. *M.* φθερῶ. corrompere, guastare. φαγάνω, φθείρω. φθεῖρες ἐκβάλλω, φθορίζω.

Φθειρώδης - εος (ὁ, ἡ) pidocchioso. φθεῖρος. φθειρίζης ἔχω.

Φθίνα - ης (ἡ) ruggine, robigine. σκόρπισμα σίτου, φθίνα. ἐκβλάβη ἐξ ἀνέμου, ἐξ ἀέρος ἐβλάβη.

Φθίνασμα (τό) = Φθίσις.

Φθινάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. soffrire o morire di tisica. βάσανος ἔχω, ἐκαί βάσανος θάνατος. ἐβλάβη ὀζάνη ἐκάκωσε ἐκαῦκε.

Φθινοπωρινός - ή - όν. autunnale. φθινοπωρινός. ἐβδομάδα, ἀπ' φθινόπωρο.

Φθινόπωρον (τό) autunno. φθινόπωρο. ἐβδομάδα, ἀπ' φθινόπωρο.

Φθίνω. *M.* φθίσω. (σπν.) ἀντὶ Φθίω. (συνήθ.) ἀντὶ Φθίομαι. consumarsi, languire. 2. finire. δέβρης, ξαυζῆς, σβύζω. 2. ξαυθῆς, μαζώνω, ἐβλάβην. ἐβλάβη. τερμαίνω. 2. φθείρω.

Φθινώδης - εος (ὁ, ἡ) tisico. βάσανος, δέβρακας. ἐβλάβη.

Φθισιάω - ῶ. *M.* άσω. soffrire di tisica, esser etico. βάσανος ἔχω. ἐβλάβη ὀζάνη.

Φθισικός - ή - όν. tisico, etico. βάσανος, δέβρακας. ἐβλάβη.

Φθίσις - εως (ἡ) tisica, marasmo, etica. βάσανος, βασανάβρια. δέβρακας σάρκα. ἐβλάβη, ἀδύνατος ψυχή.

Φθίω. *M.* φθίσω. × ἀντὶ Φθείρω. perire, perdere. ἐκατάγω, ἐβλάβη. ἐγὼ ἐκατάγω ἐβλάβην. (ἐλλ. ἢ συχνότ. μα.) corrompersi, perire, consumarsi, morire. σαπίζω, κατάζω, δέβρω, σαπάω, θάνω. φθείρω ἐγὼ βλάβη ὀζάνη, ψυχή ἐκαῦκε.

Φθογγάζομαι. *M.* άσομαι. = Φθέγγομαι.

Φθογγή (ἡ) καὶ

Φθόγγος (ὁ) suono, voce. ἦχος, ἀκοή. ἐφθα, ἐφθε.

Φθόη (ἡ) = Φθίσις.

Φθονερία (ἡ) invidia. ἀφθονία. ξεφθονία.

Φθονερὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ερῶς. invidioso. ἀφθονάρης. ξεφθονάρης.

Φθονέω - ῶ. *M.* ήσω. invidiare. ἀφθονάβω. ξεφθονάβω.

Φθόνος (ὁ) invidia. ἀφθονία, ἀφθονάρα. ξεφθονία, χάρη.

Φθορά (ἡ) corruzione, guasto. 2. stupro. 3. peste. καταφθορά, ἐκβλάβη. 2. ἀτιμασμένη. 3. θανατικόν, ἀνθρωποκτονία, ἀνθρωποκτονή. 2. ἐτέ γυναῖκα. 3. βουβών, βουβῶνες.

Φθορεύς - έως (ὁ) corruttore, guastatore. καταφθορέας, ἀτιμός, ἐκβλάβης. ἀνθρωποκτόνος, φθορεύς ἔκαμε.

Φθορικός - ή - όν. = Φθαρτικός.

Φθόριος (ὁ, ἡ) = Φθορικός.

Φθοροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. corrompere, sterminare. ἀτιμός, ἐκβλάβης. ἔκαμε γυναῖκα φθορά.

Φθοροποιὸς (ὁ, ἡ) pernicioso, sterminatore. ἐκβλάβη, καταφθορέας, ἀτιμός. ἀνθρωποκτόνος, ἔκαμε γυναῖκα φθορά.

Φθόρος (ὁ) = Φθορά.

Φθορώδης - εος (ὁ, ἡ) = Φθοροποιός.

Φιάλη (ἡ) guastada, fiala. καταφθορά. ἐλιές.

Φιάλιον (τό) καὶ **Φιαλίς** - ίδος (ἡ) ὑποκ. τ. Φιάλη.

Φιαλοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) simile alla guastada. καταφθορᾶ ὅμοιος. ἐλιέδικο φλυτζάνι.

Φιαλώδης - εος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Φιαλωτός - ή - όν. che ha la forma della guastada. καταφθορᾶ σχῆμα. ἐλιέ σχεδιάνω.

Φιδὸς - ή - όν. = Φιδωλός.

Φίλαβρος (ὁ, ἡ) delicato, molle. ἁβρός, τρυφερός. ἁβρός.

Φιλαγαθία (ἡ) benevolenza. καλοκαγαθία. ἀγαθοσύνη.

Φιλάγαθος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - αγάθως. benevolo, benigno. καλοκάρδος. ἀγαθός, καλός ἀνθρώπος.

Φιλαγραυλος (ὁ, ἡ) = Φίλαγρος.

Φιλαγρέτης - ου (ὁ) καὶ **Φιλαγρέτις** - ίδος (ἡ) amatore della caccia. ἀγαπητικὸς κυνηγιοῦ. ἀγαπᾶ κυνήγι ἀνθρ.

Φίλαγρος (ὁ, ἡ) chi ama la campagna, la villa. χωρὶς ἀγαπᾶ. ἀγαπᾶ χωριό ἀνθρ.

Φιλάγρυπνος (ὁ, ἡ) che ama la veglia. ἀγαπᾶ νὰ κάθεται ἄγρυπνος. ἀγαπᾶ ξαγρύπνια ἀνθρ.

Φιλαδελφία (ἡ) amore verso i fratelli, carità fraterna. ἀγαπητικότης, ἀγαπητικὸς ἀδελφῶν. ἀγάπη ἀδελφική, ἀγάπη ἀδελφοῦ ἀνθρ.

Φιλάδελφος (ὁ, ἡ) che ama i suoi fratelli. ἀγαπητικός. ἀγαπᾶ τὸν ἀδελφό ἀνθρ.

Φιλαθλητὴς - οῦ (ὁ) καὶ **Φίλαθλος** (ὁ, ἡ) che ama la lotta. ἀγαπητικὸς ἀθλητικῶν ἀγώνων. ἀγαπᾶ πάλη ἀνθρ.

Φιλαίματος (ὁ, ἡ) avido di sangue, sanguinario. αἱμοβόρος. ἀγαπᾶ αἷμα ἀνθρ.

Digitized by Google

Φίλαιμος καὶ Φιλαίμων - ονος (ὁ, ἡ) = Φιλαίματος.
Φιλαίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ
Φιλαίτερος - α - ον. συγκρ. ἀνμν. τ. Φίλος.
Φιλαίτιος (ὁ, ἡ) querulo. գանգատաւոր, գժգոհ. ինչ-իւիւ խօսի, հոլնատրտունջ։
Φιλακόλουθος (ὁ, ἡ) chi siegue volontieri. կամաւ հետեւող. խոհեմութիւ՝ հոլնատրտունջ իւր սրտը սրբ վրան։
Φιλαλήθεια (ἡ) amore della verità. ճշմարտասիրութիւն, ճշմարտասիրեան սէր. փոխ-րատուագոյն սիրելութիւն։
Φιλαληθής - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ληθῶς. amatore della verità. ճշմարտասէր. փոխ-րատուած սիրելի։
Φιλαλληλία (ἡ) mutuo amore. փոխադարձ սէր. միմեանց սիրելութիւ՝ սիրելիս։
Φιλάλληλος (ὁ, ἡ) che s' amano reciprocamente. փոխադարձ իրար սիրող. միմեանց սիրելի սիրելիս։
Φιλαναγνώστης - ου (ὁ) amatore della lettura. ընթերայ սիրող. օգուտը սիրելիս։
Φιλανδρος (ὁ, ἡ) che ama il suo marito o gli uomini. երիկը կամ երիկ մարդերը սիրող. ֆռնասէրը խոստ երեխելերի սիրելիս։
Φιλανθὴς - έος (ὁ, ἡ) amatore de' fiori. ծաղիկ սիրող. ընկեր սիրելիս։
Φιλανθρώπευμα (τὸ) tratto d' umanità, beneficio. մարդասիրութեան գործ, բարերարութիւն. հիւրկին, ընկեր, նիկին։
Φιλανθρωπεύομαι. Μ. εὐσομαι. καὶ
Φιλανθρωπεύω. Μ. εὐσω. esser umano, comportarsi con umanità. մարդասէր բնել, մարդասիրութեամբ վարուիլ. իւրիւ-ֆանելը օլմակ, խոհեմութիւ՝ իւրիւֆանի իւր տուրնամակ։
Φιλανθρωπία (ἡ) filantropia, umanità. մարդասիրութիւն, մարդավարութիւն. ինսան սիրելիութիւ, խոհեմութիւ, իւրիւֆանի։
Φιλανθρωπικὸς - ἡ - όν. καὶ
Φιλανθρώπινος - η - ον. (καὶ ἐπίῤ.) - ίνως. concernente l'umanità. մարդասիրութեան պատկանած. իւրիւֆանիի վերաբերող։
Φιλάνθρωπος (ὁ, ἡ) umano, benigno, benevolo. մարդասէր, մարդավար, բարեսէր. ինսանէյսիւ, իւրիւֆանելը, խոչբարհոյ։
Φιλανθρώπως, ἐπίῤ. umanamente, con benevolenza. մարդասիրութեամբ, մարդավարութեամբ, բարեհոգութեամբ. ինսանէյսիւ՝ իւրիւֆանի՝ խոչբարհոյելը իւր։
Φιλάνωρ - ορος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Φιλάνθρωπος.
Φιλαργυρέω - ῶ. Μ. ήσω. esser avaro, amare il danaro. ագահ սրծաթասէր բլլալ. խանհիւթ՝ փարա ճանը օլմակ։
Φιλαργυρία (ἡ) avarizia. ագահութիւն, սրծաթասիրութիւն. խանհիւթելը, խոմիւ, փարա ճանելելը։
Φιλάργυρος (ὁ, ἡ) avaro. ագահ, սրծաթասէր. խանհիւթ, գոհել, փարա ճանելը։
Φιλάρετος (ὁ, ἡ) amatore della virtù. առաքինասէր. ֆազիլեի սիրելիս։
Φιλαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. amare di comandare, esser ambizioso, ambire. պատուասէր բլլալ, իշխանութեան քաղցնալ. հրամ հանօղ օլմակ, հետ՛ հետիմի սրդուասալ։
Φιλαρχία (ἡ) ambizione. պատուասիրութիւն, իշխանութեան սէր. հանօղ հրամ, հետ՛ հետիմի սրդուասալ։
Φιλαρχικὸς - ἡ - όν. = τῷ
Φίλαρχος (ὁ, ἡ) ambizioso. պատուասէր, իշխանասէր. խալխի ճօշ, հարամ հանդղ։
Φιλασώτος (ὁ, ἡ) amatore de' dissoluti. անառակներ՝ զեղխերը սիրող. խոխոթելիրի սիրելիս։
Φιλαυτέω - ῶ. Μ. ήσω. amare se stesso. ինքը ինքը սիրել. ինքիսիի սիրելիս։
Φιλαυτία (ἡ) amor proprio. անձնասիրութիւն. խօտ ինքնալիս, ինքիսիի սիրելիս։
Φίλαυτος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - αὐτως chi ama se stesso, egoista. անձնասէր. խօտչի, ինքիսիի սիրելիս։
Φιλέκδημος (ὁ, ἡ) che ama il viaggio. ճամբորդասիրութեան սիրող. խօճալուղ սիրելիս։
Φιλελεήμων - ονος (ὁ, ἡ) misericordioso. գթած. խղճահարելի։
Φιλέλεος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.
Φιλελευθέριος (ὁ, ἡ) che ama la generosità. ազատամիտասիրութեան սիրող. ալիհնաղբլը՝ փեղորբլը սիրելիս։
Φιλελεύθερος (ὁ, ἡ) amatore della libertà. ազատասիրութեան սիրող. ազատլըք սիրելիս։
Φιλένδοξος (ὁ, ἡ) = Φιλόδοξος.
Φιλεπιστήμων - ονος (ὁ, ἡ) amatore delle scienze. գիտասիրութեան սիրող. իլմ սիրելիս։
Φιλεραστὴς - οῦ (ὁ) amoroso. սիրեփասէր. չհվլան, սէրէթ. ἴδε καὶ Φίλερως.
Φιλέραστος (ὁ, ἡ) = Φιλεραστής. 2. grato a' suoi amatori. զինքը սիրողներուն հաճոյ. ինքիսիի սիրելիներէ սիրելիս։
Φιλεργέω - ῶ. Μ. ήσω. esser laborioso, attivo. աշխատասէր՝ փութասիրեան բլլալ. լալէլիան՝ հարաբար օլմակ։
Φιλεργία (ἡ) attività, amore del lavoro. աշխատասիրութիւն, ժրաջանութիւն. լալէլիանլելը, հարաբութիւն։
Φιλέργος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - γῶς. laborioso, attivo. աշխատասէր, ժրաջան. լալէլիան, հարաբ։
Φιλέρημος (ὁ, ἡ) amatore della solitudine. առանձնութիւնը սիրող. խալըխլելը սիրելիս։
Φιλέρις - ιδος (ὁ, ἡ) amatore delle risse, rissoso. կռասէր. փալիաճը, նիւաճը։
Φιλεριστέω - ῶ. Μ. ήσω. amare le risse. կռիւ սիրել. փալիա՝ նիւա սիրելիս։
Φιλεριστὴς - οῦ (ὁ) καὶ Φιλέριστος (ὁ, ἡ) = Φίλερις.
Φίλερως - ωτος (ὁ, ἡ) dedito all' amore, amoroso. ինքը զինքը ցանկասիրեան սըւասծ, սիրեփասէր. չհվլանիի իւիչդ, սէրէթ։
Φιλέταιρος (ὁ, ἡ) amatore de' suoi compagni. ընկերասէր սիրող. արհարլըրընէ սիրելիս։
Φιλευλαβὴς - έος (ὁ, ἡ) religioso. պաշտօնասէր, բարեպաշտ. սալիհ, օսման։
Φιλέφηβος (ὁ, ἡ) amatore de' giovani. պատանիներէ՝ երիտասարդներէ սիրող. օղլանչըէ՝ տէրի ճանելելը սիրելիս։
Φιλεχθὴς - έος καὶ

Digitized by Google

Φιλαχθρος (ὁ, ἡ) amatore dell' inimicizia. թշնամանքին սիրող. փափաքող թշնամի:
Φιλέω - ῶ. M. ήσω. amare. 2. trattar amichevolmente. 3. bacciare. 4. esser solito. սիրել. 2. սեր ցուցնել, սիրով վարուիլ. 3. պագնել. 4. սովոի ըլլալ. սովորիլ, վարժուիլ. 2. համակրիլ կիսուիլ, համակրանք տալ. 3. խօսիլ. 4. սովորիլ ընել:
Φίλη, ὀηλ. τ. Φίλος. 2. amica, amata. սիրուհի, սիրական. խնամիլը:
Φίληβος (ὁ, ἡ) = Φιλέρηβος.
Φιληδέω - ῶ. M. ήσω. amare, dilettarsi de' piaceri. ցանկասէր՝ հեշտասէր ըլլալ. հեշտասիրիլ՝ նուիրիլ հեշտ ընել ըսել, հեշտասիրութեան խօսքեր ընել:
Φιληδής - έος (ὁ, ἡ) = Φιληδονος.
Φιληδία (ἡ) = Φιληδονία.
Φιληδονέω - ῶ. M. ήσω. = Φιληδέω.
Φιληδονία (ἡ) amore de' piaceri, voluttà. հեշտասիրութիւն, ցանկութեան սէր. հեշտասիրութիւն, նուիրում հեշտ ընել ըսելը:
Φιληδονος (ὁ, ἡ) voluttuoso, dedito a' piaceri. հեշտասէր, ցանկասէր. հեշտասիրող, նուիրեալ հեշտ ընելէ:
Φιλήκοος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κοον. = Φιλομαθής.
Φίλημα (τὸ) bacio. համբոյր, պաք. խօսք, դատ:
Φιλημάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. προηγ.
Φιλημοσύνη (ἡ) = Φιλοφροσύνη.
Φιλήμων - ονος (ἡ) = Φιλόφρων.
Φιλήσιος (ὁ, ἡ) = Φίλιος.
Φίλησις - εως (ἡ) dilezione. սիրելութիւն, սիրելը. սիրելի, հաւատարիմ:
Φιλησυχος (ὁ, ἡ) amatore della pace. խաղաղասէր. իշխութիւն՝ դարձ սիրելի:
Φιλητής - οῦ (ὁ) amatore. սիրող. սիրելի:
Φιλητικός - ἡ - όν. portato all' amore, pronto ad amare. ի սիրոյ դրդուեալ, սիրելու պատրաստ. համակրելի գացելը, սիրելիք հաւէր:
Φιλητός - ἡ - όν. amato, diletto. 2. amabile. սիրուած. 2. սիրելի. սիրելեղ. 2. սիրելիլ:
Φίλητρον (τὸ) = Φίλτρον.
Φιλία (ἡ) amicizia, amore. բարեկամութիւն, սէր. փափկութիւն, համակրութիւն:
Φιλιατρος (ὁ, ἡ) amatore dell' arte medica. բժշկականութիւն սիրող. հիւանդիլէ սիրելի:
Φιλικός - ἡ - όν. amichevole. բարեկամական. փափկ գիծիլէ, հաւնիլ:
Φιλικῶς, ἐπίῤ. amichevolmente. բարեկամաբար, սիրով. փափկանք, համակրանք:
Φίλιος - α ἤ ος - ον. = Φιλικός. 2. amabile. սիրելի. սիրելիլ:
Φιλιόω - ῶ. M. ώσω. amicare, rendere amico, riconciliare. բարեկամցնել, հաշտացնել. փափկացնել, դարձնել սիրելի:
Φίλιππος (ὁ, ἡ) amatore de' cavalli. 2. bellicoso. ձիերը սիրող. 2. պատերազմասէր. ի սիրելի. 2. զինուորական:
Φιλιστορέω - ῶ. M. ήσω. amare d' imparare, amare le istorie. ասորիքը սիրել, պատմութեանց սէր ունենալ. նոյնանունի սիրելի, իմաստութեան խօսքեր ընել:
Φίλιστος - η - ον. ὑπερθ. τ. Φίλος. amabilissimo. շատ սիրելի. շատ սիրելի:
Φιλίστωρ - ορος (ὁ, ἡ) amatore delle istorie. պատմութեանց սիրող. իմաստութեան սիրելի:
Φίλιχθυς - υος (ὁ, ἡ) chi ama i pesci. ձուկ սիրող. գետի սիրելի:
Φιλίως, ἐπίῤ. = Φιλικῶς.
Φιλίωσις - εως (ἡ) riconciliazione. հաշտութիւն. գոհացում:
Φιλιωτὴς - οῦ (ὁ) conciliatore. հաշտացնող. գոհացուցանող:
Φιλοβασιλέως - έως (ὁ) amatore de' re. թագաւորասիրութեան սիրող. իշխանասիրութեան սիրելի:
Φιλόβιβλος (ὁ, ἡ) amatore de' libri. գիրս սիրող. գիրքեր սիրելի:
Φιλοβορος καὶ
Φιλόβρως - ωτος (ὁ, ἡ) mangione. շատ կեր. շատ կերող:
Φιλόγαμος (ὁ, ἡ) che ama le nozze, il matrimonio. հարսնիքը՝ ամուսնութիւնը սիրող. փափկանք՝ նիւթ հարսնիքի:
Φιλογέλοιος (ὁ, ἡ) buffone, giocolare. ծաղրածու. խաղալիքի. շատ ծիծաղ:
Φιλογέλως - ωτος (ὁ, ἡ) chi ama di ridere. ծիծաղիլ սիրող. կատակ սիրելի:
Φιλογεώργος (ὁ, ἡ) amatore dell' agricoltura. երկրագործութիւնը սիրող. հիմնիլէ սիրելի:
Φιλογονία (ἡ) amore verso i proprii figli. զաւակներու եղած սէր. իւրայոցը ըսած համակրանքի, իւրայոց համակրելի:
Φιλόγονος (ὁ, ἡ) amatore de' proprii figli. զաւակները սիրող. իւրայոցը սիրելի:
Φιλογράμματος (ὁ, ἡ) amico delle lettere, della lettura. գրականութիւն սիրող, ուսումնասէր. օգնական՝ գրագէտ:
Φιλογραφέω - ῶ. M. ήσω. amare la pittura. նկարչութիւնը սիրել. քաղցրիկ սիրելի:
Φιλογρήγορος (ὁ, ἡ) = Φιλαγρύπνος.
Φιλογυμναστέω - ῶ. M. ήσω. amare l' esercizio. երիտասարդութեան վարժութիւն սիրել. քաջ սիրելի:
Φιλογυμναστὴς - οῦ (ὁ) chi ama l' esercizio. երիտասարդութեան վարժութիւն սիրող. քաջ սիրելի:
Φιλογύμναστος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.
Φιλογύναικος καὶ
Φιλογύνης - ου καὶ αικος (ὁ) amatore, amico delle donne. իգասէր, կիներ սիրող. կնոջ, կիներ սիրելի:
Φιλογυνία (ἡ) amore verso le donne. իգասիրութիւն, կիներ սէր. կնոջ, կիներ սիրելի:
Φιλόγυνος (ὁ) = Φιλογύνης.
Φιλοδάκρυος καὶ
Φιλόδακρυς - υος (ὁ, ἡ) chi ama le lagrime, pronto a piangolare. լալ սիրող, լալու պատրաստ. արտասուք սիրելի, արտասուս հաւէր:
Φιλοδείπνος (ὁ, ἡ) chi ama i pasti, i conviti. կերակուր սիրող. կերակուր սիրելի:
Φιλοδέσποινος (ὁ, ἡ) che ama il suo padrone. տէրը սիրող. տէրն սիրելի:
Φιλοδημία (ἡ) popolarità, amore del popolo. ժողովրդեան եղած սէր. ազգին համակրելիք:

Digitized by Google

Φιλόδημος (ὁ, ἡ) popolare, amico del popolo. *ժողովուրդը սիրող, ժողովրդին կողմն եղող.* ἡ φιλοδημία ներվն, խելքը գլուխ, գիփիլը խիստ ընդունած ըլլա: — δήμως, ἐπίρ.

Φιλοδημοτικός - ὴ - όν. = τ. προηγ.

Φιλοδίκαιος (ὁ, ἡ) amatore della giustizia. *արդարասիրութիւնը սիրող.* ափսոսի պիտի:

Φιλοδικέω - ῶ. *M.* ήσω. amare le liti. *կռիւ սիրել, գոլ՝ նիզ պիտի:*

Φιλοδικία (ἡ) l'amare le liti. *վէճ սիրելը. գոլ՝ նիզ պիտի:*

Φιλόδικος (ὁ, ἡ) litigioso, chi ama le liti. (*Γαλλ.* chicaneur). *կռիւ վէճ սիրող. նիզ՝ գոլ պիտի:*

Φιλοδοξέω - ῶ. *M.* ήσω. amare la gloria, ambire. *փառք սիրել. իշխելու պիտի:*

Φιλοδοξία (ἡ) amore della gloria, ambizione. *փառասիրութիւն. իշխելու ցանկութիւն:*

Φιλόδοξος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - δόξως. avido di gloria, ambizioso. *փառասէր. իշխելու՝ իշխող պիտի:*

Φιλοδουλος (ὁ, ἡ) amatore de' servi. *ծառաները սիրող. ազնիւը՝ իշխանութիւնը պիտի:*

Φιλόδυρτος (ὁ, ἡ) lugubre, lamentatore. *ագուտը, կծծող. խռլը, ֆիլըն խոխ:*

Φιλοδωρία (ἡ) generosità. *առատաձեռնութիւն. ալիճնոպլըէթ, գիօմրդլէթ:*

Φιλόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. *առատաձեռն. ալիճնոպ, գիօմրդ: — δώρος, ἐπίρ.*

Φιλοεργὸς (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Φιλεργός.

Φιλοζωέω - ῶ. *M.* ήσω. amare la vita. *կեանքը՝ ապրիլը սիրել. խօխիս պիտի:*

Φιλοζωία (ἡ) amore della vita. *կեանքի՝ ապրիլու սէր. խօխը՝ խալխոթ ճահոգպիլի:*

Φιλόζωος (ὁ, ἡ) che ama la vita. 2. amatore degli animali. *կեանքը՝ ապրիլը սիրող. 2. անասուններուն սիրող. խօխ՝ խալխոթ պիտի. 2. հայվանաթ պիտի:*

Φιλοθεάμων - ονος (ὁ, ἡ) chi desidera di vedere, curioso. *տեսնել փափաքող, հետաքրքիր. իւրմէ տրտնջեցին, քնոթֆան:*

Φιλόθεος (ὁ, ἡ) che ama Iddio. 2. amato da Dio. *աստուածասէր. 2. Աստուծմէ սիրուած. Աղլահը պիտի. 2. Աղլահըն պիտիչ: — θέως, ἐπίρ.*

Φιλόθερμος (ὁ, ἡ) chi ama il caldo. *տաք սիրող. ջէմալը պիտի:*

Φιλόθηλυς - εος (ὁ, ἡ) chi ama le femmine. *խնաէր, եգիրը սիրող. փէսիխէրի՝ փէշեհրի պիտի:*

Φιλόθηρος (ὁ, ἡ) amante della caccia. *որսորդութիւն սիրող. ավճըլէթ պիտի:*

Φιλοθόρυβος (ὁ, ἡ) chi ama il tumulto, tumultuante. *խռովասէր, ազմուկ՝ աղաղակ սիրող. լուռիս՝ կիւլկիւլ՝ ալիճոպլըք՝ պիտի:*

Φιλοθρηνης - έος (ὁ, ἡ) = Φιλόδυρτος.

Φιλόθρησκος (ὁ, ἡ) spigolista, graffasanti, bacchettone. (*Γαλλ.* bigot). *կեղծաւոր բարեպաշտ. ասրխիս ղմիր, փըրայը:*

Φιλοθύτης - ου (ὁ) καὶ **Φιλόθυτος** (ὁ, ἡ) chi ama di sacrificare. *զոհել սիրող. փսրպան ասնուղ պիտի:*

Φιλοίκειος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi domestici, affini. *անձնիները՝ խնամիները սիրող. եվրուխլերին՝ իւրմիրեանը պիտի:*

Φιλοικτίρμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - ιρμόνως. = Συμπαθής.

Φιλοινία (ἡ) amore del vino. *գինեսիրութիւն. չրոպոյ պիտիլէթ:*

Φίλοινος (ὁ, ἡ) amante del vino. *գինեսէր. չրոպոյ պիտի, իչկիճ:*

Φιλοκαθάριος καὶ **Φιλοκάθαρος** (ὁ, ἡ) amante della pulizia. *մաքրասիրութիւն սիրող. իչդիլէթ պիտի:*

Φιλόκαινος (ὁ, ἡ) amante delle novità. *նոր բաները սիրող. նէոի էլէմ նէոնէլէթ պիտի:*

Φιλοκακος (ὁ, ἡ) chi ama i cattivi o la cattiveria. *չարասէր. ֆէնալըք նախօրօք ֆէնալըէը պիտի:*

Φιλοκαλέω - ῶ. *M.* ήσω. amare il bene o il bello. *աղէկասիրութիւնը կամ ազնարասիրութիւնը սիրել. էյիլիկ նախօրօք իւնէլիկէթ պիտի:*

Φιλοκαλία (ἡ) amore della bontà o bellezza. *աղէկասիրութիւն կամ ազնարասիրութիւն սէր. էյիլիկ նախօրօք ճոխոպպիլի:*

Φιλόκαλος (ὁ, ἡ) chi ama il bene o il bello. *աղէկասիրելը կամ ազնարասիրելը սիրող. էյիլիկ նախօրօք իւնէլիլիկ պիտի: — κάλως, ἐπίρ.*

Φιλοκάματος (ὁ, ἡ) = Φιλόπονος.

Φιλοκέρδεια (ἡ) avidità del guadagno, avarizia. *շահասիրութիւն, ագահութիւն. փող սրտնուաս, խամխոլէթ:*

Φιλοκερδέω - ῶ. *M.* ήσω. amare il lucro, il guadagno. *շահ վաստակ սիրել. գանիճ՝ փող պիտի:*

Φιλοκερδὴς - έος (ὁ, ἡ) avido di guadagno, avaro. *շահասէր, ագահ. փող գանիճ պիտի, խամխոլ: — κερδῶς, ἐπίρ.*

Φιλοκηδεμονικὸς - ὴ - όν. καὶ

Φιλοκηδεμὼν - όνος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi congiunti. *ազգականները սիրող. իւրմէրը պիտի:*

Φιλόκηπος (ὁ, ἡ) chi ama gli orti. *պարտէզները սիրող. պահճիլէրի՝ պոստանըրը պիտի:*

Φιλοκίνδυνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - δύνως, temerario, ardito. *յանդուգն, ժպիրհ. փոխխոխ, գիմիճիվէր:*

Φιλόκλαυτος (ὁ, ἡ) = Φιλόδακρυς.

Φιλόκοινος (ὁ, ἡ) chi ama, desidera il comune bene. *հասարակութեան ազէկութիւնը սիրող՝ ուզող. խալխէն նէյիմի պիտի՝ խոխ:*

Φιλοκολαξ - ακος (ὁ, ἡ) amante degli adulatori. *շողոմայրասիրելը սիրող. խալխոթլէրի՝ խալխոթլանըրը պիտի:*

Φιλοκομπέω - ῶ. *M.* ησω. amare di vantarsi, amar il fasto. *պերճասիրութիւն՝ փառազանութիւն սիրել. խալխոն՝ խալխոթ՝ ըլլալ պիտի:*

Φιλοκομπία (ἡ) ostentazione, vanità. *պարծանազանութիւն, մեծամտութիւն, փառասիրութիւն. խալխոն, խալխոթ, ըլլալ:*

Φιλόκομπος (ὁ, ἡ) fastoso, vanagloriosa. *փառասէր. խալխոն, խալխոթ պիտի:*

Digitized by Google

Φιλοκοσμία (ἡ) amore, attaccamento agli ornamenti. զարդասիրություն՝ հագուստի պատիվ. փայլ՝ փառ ունելը:

Φιλόκοσμος (ὁ, ἡ) chi ama gli ornamenti. 2. mondano, attaccato alle cose mondane. զարդասեր պիրոջ. 2. աշխարհասեր. փայլի՝ փառ սիրող. 2. փետիա ապիկ, կրկի փետիա:

Φιλοκριτέω - ῶ. *M. ήσω.* amare d'esaminare le cose. սիրել բան քննել պիրել. հետ ունի լեզի խիճնութ՝ խիճնիլ նիճելի սիրվիլ:

Φιλόκροτος (ὁ, ἡ) chi ama gli applausi. ծափահարությունները պիրող. ծափերին սիրող:

Φιλοκτίανος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ **Φιλοκτήματος** (ὁ, ἡ) = **Φιλοκτήμων.**

Φιλοκτημοσύνη (ἡ) desiderio di possessione, avarizia. ստացասիրի՝ ընչից սեր, ագահություն. հա ալեր, խանդրելի:

Φιλοκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) avido di possessioni, avaro. ընչից սեր ունեցող, ագահ. հա ալերելը, խանդրը:

Φιλοκτησία (ἡ) = **Φιλοκτημοσύνη.**

Φιλοκυδής - ίος (ὁ, ἡ) amatore della gloria. փառասեր. էնճիլ՝ սիրվի:

Φιλοκυνηγέτης-ου (ὁ) καὶ **Φιλοκύνηγος** (ὁ, ἡ) chi ama la caccia. որսորդասիրություն պիրող. որսի սիրվիլ:

Φιλοκύων - κυνος (ὁ, ἡ) chi ama i cani. շաները պիրող. փոփոխելի սիրվի:

Φιλοκωμος (ὁ, ἡ) chi ama i festini, i pasti. հարիճիք՝ կաշառք պիրող. ճաշելի՝ չի-ճիճի սիրվի:

Φιλόλαλος (ὁ, ἡ) loquace. շատախոս, շատ զրուց. լեզվան:

Φιλολογέω - ῶ. *M. ήσω.* amare la letteratura. գրականությունը պիրել. օգտվելը՝ իրի սիրվիլ:

Φιλολογία (ἡ) filologia, letteratura. գրականություն, բանասիրություն. գիտիկ էիլի, օգտվելըսի հաճի:

Φιλόλογος (ὁ, ἡ) filologo, amante della letteratura. գիտնական, բանասեր. գիտիկ էիլի, օգտվելըսը սիրվի: — λόγως, ἐπίῤῥ.

Φιλολοίδορος (ὁ, ἡ) chi ama d'ingiuriare. նախատելի՝ բամպասելի պիրող. սիրիգիրը: — δόρως, ἐπίῤῥ.

Φιλόλουτρος (ὁ, ἡ) amante de'bagni. բաղնիք պիրող. համամ սիրվի:

Φιλόλυρος (ὁ, ἡ) amante della lira. քնար պիրող. պերդօվ սիրվի:

Φιλομαθεια (ἡ) amore d'istruzione, d'erudizione, di studio. ուսումնասիրություն. իրի հալիլ օլմա:

Φιλομαθέω - ῶ. *M. ήσω.* amare d'istruirsi, darsi agli studi. ուսումնասեր ըլլալ, ուսմանց նայեւ ընկնալ. իրի հալիլ օլմա:

Φιλομαθής - έος (ὁ, ἡ) chi ama d'istruirsi, studioso. ուսումնասեր. իրի հալիլ: — μαθῶς.

Φιλομαθία (ἡ) = **Φιλομάθεια.**

Φιλομαχέω - ῶ. *M. ήσω.* amare di combattere. պատերազմ պիրել. ճիվ՝ փոչիլ սիրվի:

Φιλόμαχος (ὁ, ἡ) bellicoso. պատերազմասեր. ճիվ սիրվի, ճիվիլիր:

Φιλομεμφής - έος (ὁ, ἡ) = **Φιλαίτιος.**

Φιλομήλα - ας (ἡ) filomela, rosignuolo. սոխակ. պուլպուլ, սոխվիկ:

Φιλόμηλος (ὁ, ἡ) chi ama i pomi. խնձոր պիրող. խնձո սիրվի:

Φιλομήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) chi ama sua madre. մայրը պիրող. էնէիճնի սիրվի:

Φιλόμολπος (ὁ, ἡ) amante del canto, de' versi. երգ՝ սաղմոս պիրող. չուխի՝ ճիվի սիրվի:

Φιλομουσία - ῶ. *M. ήσω.* amare le belle lettere, la letteratura, le belle arti. բանասեր՝ ուսումնասեր ըլլալ, ազատական արհեստները պիրել. գեղեցիկ օլմի, իմ նիւլիմ՝ սիրտ նիճելի սիրվի:

Φιλομουσία (ἡ) amore, studio delle belle lettere. ուսումնասիրություն. իրի հալիլ օլմա:

Φιλόμουσος (ὁ, ἡ) amante delle belle lettere, dato allo studio delle belle arti. ուսումնասեր, ազատական արհեստները պիրող. գեղեցիկ, կիւնիլ օլմա, իրի սիրվիլ նիճելի հալիլ:

Φιλόμυθος (ὁ, ἡ) = **Φιλέπονος.**

Φιλομυθία - ῶ. *M. ήσω.* amare le favole, la conversazione. առասպել՝ կեղծիք պիրել. գնել՝ ծուռլիք սիրվի:

Φιλομυθία (ἡ) amore delle favole, della conversazione. առասպելներ՝ կեղծիք պիրելն սեր. գնել՝ ծուռլիք սիրելը՝ սիրվիլը:

Φιλόμυθος (ὁ, ἡ) amante delle favole, della conversazione. առասպել՝ կեղծիք պիրող. գնել՝ ծուռլիք սիրվի:

Φιλονεικέω - ῶ. *M. ήσω.* disputare, questionare, emulare, gareggiare. վիճել, կռիլ, չատալ, մրցիլ. հակառակիլիք, գնահատիլ սիրվի, ընդդեմ նիճելի, հարցը իճելի:

Φιλονεικία (ἡ) disputa, emulazione. վիճաբանություն, կռիւ, հակառակություն. գնահատիլիք, հակառակը, ընդդեմ:

Φιλόνεικος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - **νεικος.** disputatore, emulatore. վիճաբանող, հակառակ. գնահատիլի խոհ, հակառիճ, ընդդեմ:

Φιλόνεος (ὁ, ἡ) amante de'giovani. երիտասարդները պիրող. տիւի ըսնէլըտը ճնճիլ ըլլի սիրվի:

Φιλονικέω - ῶ. *M. ήσω.* cercare, desiderar di vincere. յաղթելու ընդունել՝ հետեւիլ. հետ գնալի ճահ նիճելի:

Φιλοξενέω - ῶ. *M. ήσω.* amare i forestieri, gli ospiti. օտարները՝ հիւրերը պիրել. կիճնակալելի գնահատիլ սիրվի:

Φιλοξενία (ἡ) ospitalità. օտարասիրություն, հիւրընկալություն. գիշերավարելի, ըսուկ կիրելելի, գնահատիլի:

Φιλόξενος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - **ξένος.** ospitale. օտարասեր, հիւրընկալ. գիշերավար, գնահատ, գնահատիլ խոհ:

Φιλοπαίγμων-ονος (ὁ, ἡ) amante de'giuochi. խաղ պիրող. օյուն սիրվի:

Φιλοπαίκτης - ου (ὁ) = **Φιλοπαίγμων.**

Φιλόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) chi ama i fanciulli. տղաք պիրող. չոճուճ սիրվի:

Φιλοπαίσμων - ονος (ὁ, ἡ) καὶ **Φιλοπαίστης - ου** (ὁ) = **Φιλοπαίκτης.**

Digitized by Google

Φιλοπάρθενος (ὁ, ἡ) amante delle vergini. *կուսերը սիրող · սիրեցող · կուսասեր*։

Φιλοπατορία (ἡ) amore verso il padre. *հօրը ունեցած սէր · հայրասիրութիւն*։

Φιλοπατρία (ἡ) patriotismo. *հայրենասիրութիւն · հայրասիրութիւն*։

Φιλόπατρις - ιδος (ὁ, ἡ) chi ama la sua patria, patriotto. *հայրենասէր · հայրասէր*։

Φιλοπάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) chi ama il suo padre. *հայրը սիրող · հայրասէր*։

Φιλοπενθής-ές (ὁ, ἡ) καὶ Φιλοπένστης-ου (ὁ) curioso. *հետաքրքիր · հետաքնին*։

Φίλοπλος (ὁ, ἡ) chi ama le armi. *զէնքը սիրող · սիրող զէնքի*։

Φιλοπλούσιος καὶ Φιλόπλουτος (ὁ, ἡ) amante delle ricchezze. *հարստասիրութիւն սիրող · հարստասէր*։

Φιλοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. amicare, render amico, conciliare. *բարեկամցընել, հաշտեցընել · բարեկամացընել, հաշտացընել*։

Φιλοποίησις - εως (ἡ) conciliazione. *հաշտութիւն · հաշտ*։

Φιλοποιητής - οῦ (ὁ) amante de'poeti. *բանաստեղծները սիրող · բանաստեղծասէր*։

Φιλοποίμνιος (ὁ, ἡ) che ama le gregge. *հօտերը սիրող · (հօտ՝ հոտ)*։

Φιλοποιός (ὁ, ἡ) che rende, concilia degli amici. *բարեկամցնող · բարեկամացնող*։

Φιλοπόλεμος (ὁ, ἡ) amante della guerra, bellicoso. *պատերազմասէր, պատերազմի սիրող*։

Φιλοπολίτης - ου (ὁ) chi ama i suoi concittadini. *քաղաքակիցները սիրող · հայրենասիրութիւն*։

Φιλοπονέω - ῶ. *M.* ήσω. amare il travaglio, esser laborioso. *աշխատասէր լինել · գործի սիրող*։

Φιλοπόνηρος (ὁ, ἡ) amante de' scellerati. *ապիրատները սիրող · չարասիրութիւն սիրող*։

Φιλοπονία (ἡ) attività, amore del lavoro, del travaglio. *աշխատասիրութիւն, ժրաջանութիւն · ջանասիրութիւն*։

Φιλόπονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - πόνως. laborioso, attivo. *աշխատասէր, գործասէր · ջանասէր, ջանասիրաբար*։

Φιλόπορνος (ὁ, ἡ) amante delle puttana. *պոռնիկները՝ բոզերը սիրող · գոհութիւն սիրող*։

Φιλοποσία (ἡ) passione del vino. *գինեմոլութիւն · ըմպելի*։

Φιλοποτέω - ῶ. *M.* ήσω. amare di bere, darsi alle beverie, alle gazzoviglie. *խմելու հաճախ ինկնալ, զինովնալ է գինասուն · ըմպելիին տալ*։

Φιλοπότης - ου (ὁ) avido di bere, gran bevitore. *արբշիռ, գինեմոլ · ըմպել, ըմպիչ*։

Φιλοποτία (ἡ) = Φιλοποσία.

Φιλοπότις - ιδος (ἡ) Θηλ. τ. Φιλοπότης.

Φιλοπραγματίας - ου (ὁ) = Φιλοπράγμων.

Φιλοπραγμονέω - ῶ. *M.* ήσω. esser curioso, ingerirsi in ogni affare. *հետաքրքիր լինել, ամէն գործերի մէջ մտնել · ամէն գործի մէջ խառնուիլ*։

Φιλοπραγμοσύνη (ἡ) curiosità, l'ingerirsi in affari altrui. *հետաքրքրասիրութիւն, ուրիշին բաներին գործերին խառնուիլը · ամէն գործերի խառնուիլը, ուրիշին մտնելմտնելը՝ իւրինի կորուստն ընելը*։

Φιλοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.)-μόνως. curioso, che ama d'ingerirsi in altrui affari. *հետաքրքիր, ուրիշին գործերին խառնուող · ամէն գործի, ուրիշին մտնելմտնող՝ իւրինի կորուստն ընդունող*։

Φιλόπρακτος (ὁ, ἡ) = Φιλόπονος.

Φιλοπρεπής-ές (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.)-πρεπῶς. amante della decenza, che ha buon gusto. *վայելչը սիրող, վայելչասիրութիւն սիրող, բաներ հասկցող · լաւ-ճաշակ ունի՝ նայի՝ նոքաւ ունէլցան*։

Φιλοπροσηγορία (ἡ) affabilità. *քաղաքավարութիւն · գալսիրի, հաւիրէ, խօսելեաց*։

Φιλοπροσήγορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - γορως. affabile. *քաղաքավարի՝ անուշ բնաւորութիւն ունեցող · գալսիրի, գալսիր, հաւիրէ*։

Φιλοπρωτεία (ἡ) desiderio di occupare il primo posto. *նախագահութեան փափաք · առաջ՝ նախիմ տալը*։

Φιλοπρωτεύω. *M.* εὐσω. desiderare il primato. *նախագահութեան փափաքիլ · առաջ՝ նախիմ հաւէս ունիլ*։

Φιλόπρωτος (ὁ, ἡ) chi ama il primato, la superiorità. *նախագահութիւնը՝ գերակայութիւնը սիրող · առաջ՝ նախիմ ունէլն*։

Φιλοργής - ές καὶ Φιλοργὸς (ὁ, ἡ) iracondo. *սրտգին, դիւրաբարկոտ · նեղսրտիլ, ինչ գիտաց*։

Φίλορνις - ιθος (ὁ, ἡ) che ama gli uccelli. 2. amato dagli uccelli. *թռչունները սիրող · 2. թռչուններին սիրուած · գալ-ւոյր ունէլն · 2. գալ-ւոյրան ունէլուիլ*։

Φιλορχήων-ονος (ὁ, ἡ) καὶ Φιλορχηστής-οῦ (ὁ) chi ama il ballo. *պարիլ սիրող · խօր՝ շատ ունէլն*։

Φίλος - η - ον. caro, amico, benevolo, grato. *սիրելի, բարեկամ, բարեսէր, բարեբար, ընդունելի, բերկրալի · ունէլն-ի, գոհ, հաճոյ, խոչբհոհ, հաճոյս*։

Φιλοσαρκέω - ῶ. *M.* ήσω. amare la carne, esser attaccato alle voluttà carnali. *մարմնասէր լինել, մարմնոյ հեշտութեանց հաճէ ինկնալ · նիկի խափ օլմէ, չնհիւրի տալ*։

Φιλοσκηπτρος (ὁ, ἡ) chi ama lo scettro. *արքունի գաւազանը սիրող · սոս ունէլն*։

Φιλοσκύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) chi ama i cani. *շուները սիրող · սիրեցող ունէլն*։

Φιλοσκώμμων - ονος (ὁ, ἡ) καὶ Φιλοσκώπτης - ου (ὁ) motteggiatore. *ծաղրասէր · լափաճը, լիւլիփճը*։

Φιλοσοφέω - ῶ. *M.* ήσω. amare la sapienza, applicarsi alla filosofia, filosofare. *իմաստասիրութիւնը սիրել, փիլիսոփայութեան պարապիլ, իմաստասիրել · իւրմարելը ունէլն, իւրի հետիրնի մելնալ օլմէ, իմիթալ նիկի*։

Φιλοσόφημα (τὸ) questione, teorema filosofico. *իմաստասիրական խնդիր՝ հայեցո-*

Digitized by Google

զանձիւն. [illegible] Գիտութիւն տալոյ մարդոյ՝ ի-
ձեռնէ։

Φιλοσοφία (ἡ) amore, studio del sapere, filosofia. իմաստասիրեան սէր, իմաստասիրութիւն, փիլիսոփայութիւն. պիտի՝ իւր գործելոյ հմտութ՝ ուղէ, իւր գիտութ, փիլիսոփայեալ։

Φιλόσοφος (ὁ, ἡ) amante della sapienza, filosofo, sapiente. իմաստասիրեան սիրող, իմաստասէր, փիլիսոփայ, գիտուն. իւր գործելէ պէտ, իմաստութ, իմաստուն։

Φιλοσόφως, *επίρ.* da filosofo. իմաստասիրի պէս. փիլիսոփայ գործէ։

Φιλόσπουδος (ὁ, ἡ) studioso, diligente. փութասէր, ջանասէր. ի-գործելէ, հմտութ։

Φιλοστάφυλος (ὁ, ἡ) che ama le uve. խաղող սիրող. խաղողի պէտ։

Φιλοστοργέω - ῶ. *M.* ήσω. amare teneramente (i figli, i genitori, i fratelli). իւանդագոյն սիրով սիրել (զաւակներըդ ծնօղքդ՝ եղբարներդ). հանդիպանի պէս (երեսուրբեաց՝ սիրելուրբեաց խոստանալ)։

Φιλοστοργία (ἡ) tenerezza, amore tenero (filiale, paterno, fraterno). իւանդագոյն սէր (որդեական, հայրենի, եղբայրական)։ բծախնդութ, (երեսաց՝ գեղեցիկ խոստանալ) հանդուցեալութ։

Φιλόστοργος (ὁ, ἡ) tenero, chi ama con tenerezza, con amore (filiale, paterno, fraterno). գթասիրեալ (որդեական՝ հայրենի՝ եղբայրական) սիրով սիրող. բաղձալ գալ, (երեսաց՝ գեղեցիկ խոստանալ) հանդուցեալի իւր պէտ։ — στόργως, *επίρ.*

Φιλοστρατιώτης - ου (ὁ) amatore de' soldati. զինուորները սիրող. սիրելուրեղ պէտ։

Φιλοσυγγενής - ίος (ὁ, ἡ) che ama i suoi congiunti. ազգականները սիրող. խըճլուրեղ պէտ։

Φιλοσύντομος (ὁ, ἡ) chi ama la brevità. համառօտութիւնը սիրող. կըտուց՝ խիխիտրեղ պէտ։

Φιλοσώματος (ὁ, ἡ) (καὶ *επίρ.*) - σωμάτως. troppo attaccato al suo corpo, alle delizie corporali. մարմնասէր, մարմնապաշտ. նիհի հոգի, ինքնիրեան։

Φιλοσώφρων - ονος (ὁ, ἡ) amante della prudenza, della castità. խոհեմութեան՝ ազնիւհոգութեան սիրող. հմտութելէ՝ կըթելէ պէտ։

Φιλοτεκνία (ἡ) amore verso i proprii figli. զաւկըներու ունեցած սէր. երեսուրբեաց ըլալ հանդուցեալի։

Φιλότεκνος (ὁ, ἡ) chi ama i proprii figli. որդեսէր. երեսուրբեաց պէտ։

Φιλοτεχνέω - ῶ. *M.* ήσω. amare le arti, occuparsi nelle arti. 2. trattare d'una arte. արհեստները սիրել, արհեստ մը վարել. 2. արհեստ մը վարել՝ ուսանիլ. պէտ պէտ, պէտ պէտ՝ երեսուրբեաց պէտ։ 2. պէտ պէտ հանդիպանի պէս՝ երեսուրբեաց պէտ։

Φιλοτέχνημα (τὸ) opera fatta con arte. արհեստաւոր շինուած գործ. պէտ իւր խոհեմութ իւր։

Φιλοτεχνήμων - ονος (ὁ, ἡ) καὶ **Φιλοτέχνης-ου** (ὁ) = **Φιλότεχνος.**

Φιλοτεχνία (ἡ) amore, trasporto alle arti. 2. destrezza, finezza. արհեստի սէր՝ բերմունք. 2. յաղթականութիւն, հարստութիւն, խարտեաշութիւն. պէտ հանդուցեալի՝ ուղէ. 2. երեսուրբեաց. գեղեցկի. գեղեցիկ, գեղեցկուրեղ։

Φιλότεχνος (ὁ, ἡ) (καὶ *επίρ.*) - τέχνως. amante, trasportato alle arti. 2. destro, fino, furbo. արհեստները սիրող. 2. յաղթական, հարստարուեստ, խարտեաշեալ. պէտ երեսուրբեաց պէտ։ 2. պէտ, գեղեցիկ. գեղեցկուրեղ։

Φιλότης (ἡ) amicizia. բարեկամութիւն. գոհունակ։

Φιλοτιμέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. amare l'onore, ambire. 2. emulare, gareggiare. 3. ingegnarsi, interessarsi, donare largamente. 4. gloriarsi. փառք սիրել, պատուասիրել, պատուասէր բլալ։ 2. նախանձառիլ, հետաձգիլ, ջանալ, փութալ, հոգալ։ 3. առատաձեռնութեամբ շնորհել պարգեւել։ 4. պարծենալ. [illegible] իւրեանց պէտ։ 2. պէտ երեսուրբեաց՝ նախանձոտ, նախանձիլ, նախանձ պէտ, գեղեցկուրեղ պէտ։ 3. գեղեցկանալ պէտ։ 4. [illegible]

Φιλοτιμία (ἡ) desiderio, passione, trasporto all'onore, ambizione. 2. generosità. 3. emulazione. պատուասիրութիւն. 2. առատաձեռնութիւն. 3. հետաձգութիւն. [illegible] բարեկամ՝ իւրեանց պէտ։ 2. գեղեցկութիւն. 3. պէտ պէտ։

Φιλότιμος (ὁ, ἡ) (καὶ *επίρ.*) - τίμως. avido d'onore, ambizioso. 2. generoso, liberale. պատուասէր. 2. առատաձեռն. [illegible] իւրեանց պէտ։ 2. [illegible]

Φιλοτύραννος (ὁ, ἡ) amico de' tiranni. բռնակալներու բարեկամ. գործակից։

Φιλόφθονος (ὁ, ἡ) chi ama d'invidiare. նախանձիլ սիրող. նախանձելուրեղ պէտ։

Φιλοφιλία (ἡ) amore verso gli amici. բարեկամի պէտ. գոհ հանդուցեալի։

Φιλόφιλος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi amici. բարեկամները սիրող. գոհունակուրեղ պէտ։

Φιλοφρονέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. comportarsi, trattare amichevolmente, benignamente, accogliere. բարեկամաբար՝ մարդասիրաբար վարուիլ՝ ընդունիլ. գոհունակ՝ հանդուցեալ՝ գործիլ իւր կըրնալոյն. [illegible] պէտ։

Φιλοφρόνημα (τὸ) complimento, tratto d'amicizia. յարգանք, մեծարանաց՝ բարեկամութեան պատուոյ. [illegible] իւրեանց։

Φιλοφρόνησις - εως (ἡ) benevolenza, benignità, accoglienza. բարեսիրութիւն, մարդասիրութիւն, մարդասէր ընդունելութիւն. խոհեմութելէ. գործիլ. [illegible]

Φιλοφρονητικός - ή - όν. obbligante. բարեպատուական. մարդասէր. գործիլի. խոհեմ։

Φιλοφροσύνη (ἡ) benevolenza, benignità, affabilità. բարեսիրութիւն, մարդասիրութիւն, բարեպատուական. գործիլ. խոհեմութելէ. [illegible]

Φιλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) benevolo, benigno, obbligante, amico. մարդասեր, բարեսեր, քաղցրամիտ, բարեկամ. գութիվ, չնորհակալ, գոսի: — φρόνως, ἐπίρ.

Φίλοχλος (ὁ, ἡ) popolare, chi ama il volgo. ամբի ժողովուրդը սիրող. խալխը սիրէն:

Φιλοχρηματέω - ῶ. *M.* ήσω. amare il danaro, esser avaro. դրամ սիրել, ագահ ըլլալ. գող սիրէի, ագահանալ սէրէն:

Φιλοχρηματία (ἡ) amore del danaro, avarizia. դրամի սիրե սէր, ագահասիրութիւն. գողս սիրա ուղը, ագահասիրութիւն:

Φιλοχρήματος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - μάτως. avido di moneta, avaro. դրամ՝ առատ սիրող, ագահ. սիրա՝ գող ճանը, ագահ գոսը:

Φιλοχρημονέω, Φιλοχρημοσύνη, Φιλοχρήμων. = Φιλοχρηματέω κτλ.

Φιλόχρηστος (ὁ, ἡ) amante della probità. բարեկրօնութիւնը՝ աղեկութիւնը սիրող. աղեկիկը՝ նյիւթ սիրէն:

Φιλοχρυσία (ἡ) amore dell'oro. ոսկիի սէր. ալթէն ուղը, հարստասիրութիւն:

Φιλόχρυσος (ὁ, ἡ) avido dell'oro, avaro. ոսկի սիրող, ագահ. ալթուն սիրէն, հարստասէր:

Φιλοχωρέω - ῶ. *M.* ήσω. amare di restare in un luogo. տեղ մը մնալ ուզել՝ վարժութիւն տալ հանգստի տեղերը նստիլ՝ արգելնիլ:

Φιλόχωρος (ὁ, ἡ) che ama di restare in un luogo. տեղ մը մնալ ուզող՝ վարժեցող. տեղ հանգստի տեղերը նստիլը՝ արգելնիլը:

Φιλοψευδὴς-έος (ὁ, ἡ) καὶ **Φιλοψεύστης-ου** (ὁ) chi ama la menzogna. սուտ սիրող. խաբան սիրէն:

Φιλοψία (ἡ) ghiottornia, leccornia. (*Γαλλ.* friandise). խորհուրդ սէր. փեքիչութիւնը, նիգիթ խոհարար ուղը:

Φίλοψος (ὁ, ἡ) leccardo, amante di buoni bocconi. (*Γαλλ.* friande). սրիգորիայ, խորհուրդ սիրող. գօղու փեքիչին, փեքիչ:

Φιλοψυχέω - ῶ. *M.* ήσω. amare la vita. կեանք՝ ապրիլ սիրել. կոփը՝ խաղալ սիրէն:

Φιλοψυχία (ἡ) amore, attaccamento alla vita. կեանքի՝ ապրիլու սէր. կոփը՝ խաղալ հաւրիքի:

Φιλόψυχος (ὁ, ἡ) amante, attaccato alla vita. կեանք՝ ապրիլ սիրող. կոփը՝ խաղալ սիրէն:

Φιλόω - ῶ. *M.* ώσω. = Φιλέω.

Φίλτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ

Φίλτερος - α - ον. συγκρ. τ. Φίλος.

Φίλτρον (τὸ) filtro, bevanda che induce ad amare 2. amore. սիրոյ գինի, սէրը բորբոքող (խանդավառական) խմելիք մը. 2. ցանկութիւն, սէր. հանգստիկի ալէկիկ՝ խանդավառութիւն՝ ալեա ներելու տեր նեղ (պիչկալը) իլլի. 2. ալէ, լեհկիկ. 3. (ἐν γεν.) = Θέλγητρον.

Φίλυβρις - ισος (ὁ, ἡ) καὶ

Φιλυβριστὴς - οῦ (ὁ) ingiurioso, oltraggioso. ջղհամեմատիչ, նախատող. անիծախօս, խօսքեց:

Φιλύδρηλος καὶ Φίλυδρος (ὁ, ἡ) che ama l'acqua. ջուր սիրող. ասա սիրէն:

Φιλυπήκοος (ὁ, ἡ) ubbidiente, docile. հնազանդ, հլու. գլխո, խոհո, խոպ:

Φίλυπνος (ὁ, ἡ) amante del sonno, dormiglione. քուն սիրող, քնկած. սիրա սիրէն, սիրաքաղց:

Φίλυρα - ας (ἡ) tiglio (albero). 2. stramba. սիլիայ (ծառ). 2. կեռնգէն. սիլիայ ագաճ. 2. սիլիանոց:

Φιλύρινος (ὁ, ἡ) fatto di tiglio. սիլիայ ծառէն չինուած. սիլիայ ագաճէն խոտէլը:

Φίλως, ἐπίῤ. da amico, amichevolmente. բարեկամաբար. գօսթանէ, հաւպանէ:

Φιμὸς (ὁ) capestro. 2. bossolo de' dadi. 3. musoliera. պռնուց. 2. քուէի ուտփ. 3. ցախիկ. խաղալ, տեղէնք. 2. պռ գօսթաստօս. 3. տեղէնէ. գոբանաղէթ:

Φιμόω - ῶ. *M.* ώσω. incapestrare. 2. (συνεκδχ.) stringere, legare. պռնուց դնել, անցընել. 2. անել, կապել. խաղալ քաչֆա. 2. ալիմ, գաղլամ:

Φίμωσις - εως (ἡ) fimosi (male che avviene al prepuzio). անթլխաուսքիան խիտ ուռկութիւնը՝ չբացուելը. ալինին ընկի պնգլնելով՝ ալէզմունը:

Φίμωτρον (τὸ) capestro. պռնուց. խաղալ:

Φιτρὸς (ὁ) tronco dell'albero. ծառի բունի կտոր. ագաճ փեքիչ:

Φῖτυς - υος (ὁ) genitore. ծնող. պիւ:

Φιτύω. *M.* ύσω. × ἀντὶ Φιτεύω. 2. (μτφ.) generare. ծնանիլ. գօղանիլ:

Φλάσις, Φλάσμα. Ἰων. ἀντὶ Θλάσις, Θλάσμα.

Φλαυρίζω, Φλαῦρος κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Φαυλίζω, Φαῦλος κτλ.

Φλάω. *M.* φλάσω. Ἰων. ἀντὶ Θλάω.

Φλεβικὸς - ἡ - όν. concernente le vene. երակներու պատկանած. գօսրլուկա հաւկիչ:

Φλέβιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φλέψ.

Φλεβοτομέω - ῶ. *M.* ήσω. segnare, cavar sangue, far un salasso. երակ հատնել, արիւն առնել. գօսթ խորհ, գան ալնիլ:

Φλεβοτομία (ἡ) flebotomia, salasso. երակահատութիւն, արիւն առնելը. գօսթ խորհը, գան ալնիլը:

Φλεβοτόμος (ὁ, ἡ) colui che cava sangue. արիւն առնող. գան ալան. (ὄθ. οὐσ.) Φλεβότομον (τὸ) (ἐνν. σμιλίον.) lancetta. նշտրակ. նիչկիր:

Φλεβώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di vene. երակներով լեցուն. գօսրլուր իլի գօլը:

Φλεγέθω καὶ (μσ.) - έθομαι. (*X. M.*) × ἀντὶ Φλέγω.

Φλέγμα (τὸ) infiammazione. 2. flemma, pituita. ապտութիւն, ապտ (մարմնոյ). 2. մղաս, պղտամ. հիւրութիւն, խցիւնիկ. 2. գալմ, փլէ:

Φλεγμαίνω. *M.* ανῶ. infiammarsi. 2. gonfiarsi. ապտնալ, բռնկիլ. 2. ուռնիլ. էջտիլ, հիւրութիւնկնիլ, խանգալիլ. 2. լիչնել, գաղտիլ:

Φλέγμανσις - εως καὶ

Φλεγμασία (ἡ) = Φλεγμονή.

Digitized by Google

Φλεγματικός-ή-όν. flemmatico. Φλεγματώδης-εος (ὁ, ἡ) pituitoso.
Φλεγμονή (ἡ) infiammazione. 2. flemmone, tumore. 2. Φλεγμονώδης-εος (ὁ, ἡ) accompagnato con infiammazione.
Φλεγυρός-ά-όν. × ἀντὶ Φλογερός.
Φλέγω. M. φλέξω. ardere, infiammare. 2. illuminare, illustrare. 2. Φλεδών-ῶνος (ἡ) = Φλυαρία.
Φλέδων-ονος (ὁ, ἡ) = Φλύαρος.
Φλέξις-εως (ἡ) abbruciamento.
Φλὲψ-φλεβὸς (ἡ) vena.
Φλέω (X. M.) esser ripieno, traboccare.
Φληναφάω (έω)-ῶ. Φληναφία, Φλήναφος. = Φλυαρῶ, Φλυαρία, Φλύαρος.
Φληνάω (έω)-ῶ καὶ Φληνεύω. = Φληναφάω.
Φλῆνος-εος-ους (τὸ) = Φλυάρημα.
Φλιὰ (ἡ) stipite della porta.
Φλιδάω-ῶ. M. ήσω. putrefarsi.
Φλόγεος-α-ον. × ἀντὶ —
Φλογερός-ά-όν. ardente, infiammante, fiammesco.
Φλογιάω-ῶ. M. άσω. divenir rosso, arrossare come la fiamma.
Φλογίζω. M. ίσω. = Φλέγω.
Φλόγισις-εως (ἡ) καὶ
Φλογισμός (ὁ) = Φλογμός.
Φλογιστὸς-ή-όν. infiammato, abbruciato.
Φλόγμος (ὁ) ardore, infiammazione.
Φλογοειδής-έος (ὁ, ἡ) simile alla fiamma.
Φλογόεις-εσσα-εν. × ἀντὶ Φλογερός.
Φλογόω-ῶ. M. ώσω. = Φλέγω.
Φλογώδης-εος (ὁ, ἡ) infiammato.
Φλόγωμα (τὸ) tutto ciò ch'è abbruciato nella fiamma.
Φλόγωσις-εως (ἡ) infiammazione.

Φλοιάξ-ακος (ὁ) = Φλύαξ.
Φλοιάριον (τὸ) ὑπερ. τ. Φλοιός.
Φλοΐζω. M. ίσω. scorticare.
Φλοϊσμός (ὁ) fatto di corteccia.
Φλοιὸς (ὁ) corteccia, buccia.
Φλοῖσβος (ὁ) mormorio.
Φλοϊσμὸς (ὁ) scortecciamento.
Φλοιώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla corteccia.
Φλομὶς-ίδος (ἡ) καὶ
Φλόμος (ὁ) tassobarbasso, verbasco (erba).
Φλὸξ-φλογὸς (ἡ) fiamma.
Φλόος-οῦς, όου-οῦ (ὁ) = Φλοιός.
Φλύαξ-ακος (ὁ) ciarlone.
Φλυαρέω-ῶ. M. ήσω. ciarlare, cicalare.
Φλυάρημα (τὸ) ciarla.
Φλυαρία (ἡ) cicalamento, ciarleria.
Φλυαρολογία (ἡ) = Φλυαρία.
Φλυαρολόγος (ὁ, ἡ) = τῷ
Φλύαρος (ὁ, ἡ) ciarlone, cicalatore. 2. (οὐσ. ἀρσ.) = Φλυαρία.
Φλυδάω-ῶ. M. ήσω. putrefarsi.
Φλύδω καὶ Φλύζω. = Φλύω.
Φλύκταινα-ης (ἡ) vescica, puliga, pustula.
Φλυκταινίδιον (τὸ) ὑπερ. τ. Φλύκταινα.
Φλυκταινόομαι-οῦμαι. M. ωθήσομαι far delle pustule.
Φλυκταινώδης-εος (ὁ, ἡ) pien di pustule.
Φλυκταίνωσις-εως (ἡ) eruzione di pustule.
Φλυκτὶς-ίδος (ἡ) = Φλύκταινα.
Φλύω. M. ύσω. bollire, fervere, traboccare, scaturire. 2. (στερ.) = Φλυαρῶ.
Φοβερίζω. M. ίσω. intimorire, spaventare.
Φοβερισμὸς (ὁ) l' azione d' intimorire, terrore.
Φοβερὸς-ά-όν. orribile, terribile, spaventevole. 2. timido. 2. Φοβερότης (ἡ) terrore, terribilità.
Φοβέω-ῶ. M. ήσω καὶ πθ. ηθήσομαι καὶ

Digitized by Google

μσ. ἡσομαι. intimorire. վախցընել. ֆոր-ֆոխել, խորխրատ. (συχνότ. πθ. ἤ μσ. αὐτπθ) temere, aver paura. վախալ, երկնչիլ. ֆորֆոխ, խորհ:

Φόβη (ἡ) crine di cavallo o di leone. 2. chioma. ձիու կամ առիւծու բաշ. 2. մազ, վարսք. որ՝ ունի նէյնոխ. 2. ասլ:

Φόβημα (τὸ) = Φόβητρον.

Φοβητικός - ἡ - όν. terribile. 2. timido. սոսկալի. 2. վախկոտ. ֆորֆոխէ, սկիզիոսէ. 2. ֆորֆոխ, խոշիոխ:

Φόβητρον (τὸ) spauracchio. խրտուիլակ. ֆորֆոլոխ:

Φοβόδειψος (ὁ, ἡ) = Ὑδροφόβος.

Φόβος (ὁ) timore, spavento, terrore. վախ, սոհ, երկիւղ, սարսափ. ֆորֆոս, խորհուրդ, գիլլ, վհկիի:

Φοιβάζω. Μ. ασω. = Φοιβάω. 2. inspirare. 2. profetizzare. ագդալ. 3. մարգարէանալ. նէյմ՛ նիկոխ. 2. ներշնչել նէյ նիվէկտին մեղնէսէ:

Φοιβάς-άδος (ἡ) profetessa. մարգարէուհի. նէյնէ:

Φοιβαστὴρ καὶ Φοίβαστης - οῦ (ὁ) profeta. մարգարէ. նէյ:

Φοιβαστικός - ἡ - όν. profetico. մարգարէական. նէյնէլի:

Φοιβάω - ῶ. Μ. ήσω. pulire. մաքրել. ֆեֆիլալ:

Φοῖβος - η - ον. chiaro, puro, brillante. պայծառ, մաքուր, փայլուն. ֆէյլոխ, ֆեֆիլ, լոխֆլէ:

Φοινίγμα (τὸ) rossore. կարմրութիւն. ֆէյրիլ:

Φοινικεος - α - ον. = Φοινίκινος.

Φοινίκεος - οῦς, έα - ᾶ, εον - οῦν. = Φοινίκινος. 2. di color rosso. կարմիր գունով. ֆէյրէլ բինիլ:

Φοινικίας - ου (ὁ) sciroccо - levante, vento frà il levante e il mezzogiorno. արեւելեան ու հարաւային հովերուն միջին փոյթ հով մը. ինն փէյրաս իլ ֆէյլի նիլին օրիաքեան ֆոխ բաղխիս, ռեխիլմէ:

Φοινίκινος - η - ον. fatto di datteri o di palma. արմաւէ կամ արմաւենւոյ տերեւէ շինուած. խորմոսան խոխ խորմ խոխ բաղնոսի խոխէլէ. 2. = Φοινίκεος (2).

Φοινίκιος - α - ον. = Φοινίκεος.

Φοινικίς - ίδος (ἡ) porpora (veste). ծիրանի կերպաս. խոխէլիխ, ալ լիպս:

Φοινικιστὴς - οῦ (ὁ) vestito di porpora, porporato. ծիրանազգեստ. խոխէլիխ՝ալ լիպս ինիմիլ:

Φοινικοβάλανος (ἡ) dattero. արմաւ. խորմ:

Φοινικόεις - εσσα - εν. = Φοινίκεος.

Φοινικοπάρειος καὶ πάρηος (ὁ, ἡ) che ha le guancie rosse. կարմիր այտերով. ֆէյրէլէ խանոխլէ:

Φοινικόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali rosse. կարմիր թեւերով. ֆէյրէլէ խանոխլէ:

Φοινικοσκελὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha le gambe rosse. կարմիր սրունքներով. ֆէյրէլէ գամոխլէ:

Φοινίκουρος (ὁ) coda - rossa (uccello). կարմիր պոչով թռչուն մը. ֆէյրէլէ ֆոխրանէլէ ալէ նիկ ֆոխ:

Φοινικὼν - ῶνος (ὁ) palmeto. արմաւենիք. խորմլէֆ:

Φοϊνίξ ἤ Φοινιξ - ικος (ὁ) fenice (uccello). 2. palmizio. 3. dattero. 4. color rosso. փիւնիկ (թռչուն). 2. արմաւենի. 3. արմաւ. 4. կարմիր գոյն. ածխ ֆոխլոս. 2. խորմ ագաճ. 3. խորմ. 4. ֆէյրէլէ բինէ:

Φοινίσσω. Μ. ίξω. far rosso, arrubinare. կարմրցընել. ֆէյրէլէնէլ:

Φοιτάζω. Μ. άσω. × ἀντὶ Φοιτάω.

Φοιταλέος - α ἤ ος - ον. errante, vagabondo. 2. furioso. 3. periodico. թափառական, ասատնդական. 2. մոլի, կատաղած. 3. ամսրքէական. ավուր ինչէն, ինչ պէրի փոլական. 2. էլէնչէ, խոսոսրմալ. 3. պիվլէրի:

Φοιτας - άδος (ὁ, ἡ, τὸ) = Φοιταλέος.

Φοιτάω (- έω) - ῶ. Μ. ήσω. frequentare, andare e venire. յաճախել, երթալ գալ. ըզիմ էրֆոխ, իւրէի իէլխ:

Φοίτησις - εως (ἡ) frequentazione. յաճախութիւն. ըզիմ էրֆոս: (συνεκδχ.) = Σχολεῖον.

Φοιτητὴρ × ἀντὶ —

Φοιτητὴς - οῦ (ὁ) chi frequenta, discepolo. յաճախող, աշկերտ. ըզիմ էրֆոն, էսչէրտ:

Φοίτισις - εως (ἡ) = Φοίτησις.

Φοῖτος (ὁ) vagamento. 2. furore. թափառում. 2. մոլեգնութիւն, կատաղութիւն. ավրալէթ. 2. էլէնչէլէթ, խոխալտոխ:

Φολιδώδης - εος (ὁ, ἡ) καὶ

Φολιτώτος - ἡ - όν. scaglioso. թեփաւոր. ֆոլլտոս:

Φολὶς - ίδος (ἡ) scaglia. թեփ (կենդանեաց). ֆոլ (ձկանց կամ ընձուղտի):

Φολκὸς (ὁ) guercio. 2. strombo. չիլ. 2. ծուռ. սրունքներով. լալ. 2. խյէ գամոխլէ:

Φόλλις - ικος (ἡ) = Φολίς.

Φονάω - ῶ. (Χ. Μ.) esser avido di sangue. արիւնի ծարաւիլ, արիւնախանձ ըլլալ. ֆանա սասոխ:

Φόνευμα (τὸ) cadavero. դի. լիչ:

Φονεὺς - έως (ὁ) assassino, sicario. սպանող, սիկարեան. վրոխի:

Φονευτὴς - οῦ (ὁ) = Φονεύς.

Φονεύω. Μ. εύσω. uccidere, ammazzare. սպանանել, մեռցընել. կիւրխիէ, իւլխոխէ:

Φονὴ (ἡ) = Φόνος.

Φονικὸς - ἡ - όν. che concerne l'omicidio, micidiale, mortifero. մարգասպանական թեան պատահած, մահաբեր, սպանող. ավր՛ իւլխոխէնչի գոյէր, իւլխոխէն, գնագին:

Φονικῶς, ἐπίῤ. da assassino. սպանողի պէս. վրոխի գոսէլ:

Φόνιος - α ἤ ος - ον. = Φονικος.

Φόνος (ὁ) uccisione, strage, massacro. (Γαλλ. carnage). 2. degno di morte, assassino. 3. sangue d'un ucciso. սպանութիւն, կոտորած. 2. մահու արժանի, սպանող, սիկարեան. 3. մեռած՝ զորը-ւած մարմնոյ արիւն. խօլխի, էբրլէ, գան. 2. խօլխոյ գոսխոհոք, վրոխի. 3. ըզ-բաղխալ՝ խօլխոյ վիճակին ափան գան:

Φοξὸς - ἡ - όν. acuto. սուր. սիւրի:

Φοξότης (ἡ) acutezza. սրութիւն. սիւրիւխի:

Digitized by Google

Φορὰ (ἡ) trasportazione. 2. impeto. 3. fertilità. տանիք. 2. թափ, ուժգնութիւն. 3. բերքատուութիւն, արգասաւորութիւն. կոխիւն. 2. խէզ, հիմար. 3. հաստաբան, պիղծ։

Φορὰς - άδος (ἡ) incinta, gravida. յղացեալ, յղի. կին։

Φορβαῖος - α - ον. abbondante di pascolo. արօտավէտ. լիբ · չոգալէ, լիճէն։

Φορβὰς - άδος (ὁ, ἡ) pascente. արօտակեր, արածուղ. ջրհան, պիղծ։

Φορβιὰ καὶ

Φορβειὰ (ἡ) capestro. պարանոց. խոլոր։

Φορβὴ (ἡ) pascolo, pastura, alimento. ծարակ, արօտ, մարգ, սնունդ. չոգալ, լիճէն, պիղծ, խոզ։

Φορεῖον (τὸ) lettiga, portantina. պատգամ. թեկնդրէն, թախտրաւան։

Φορευς - έως (ὁ) portatore. կրօղ. խոլոգան։

Φορέω - ῶ. *M.* ήσω. = Φέρω.

Φορὴ (ἡ) = Φορά.

Φορηδὸν, ἐπίῤ. portando. կրելով. խոլոգալ։

Φόρημα (τὸ) soma. բեռ. ախտ։

Φόρησις - εως (ἡ) portamento, trasportazione. կրելիք. խոլոմ։

Φορητὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - τέως. portato. 2. tollerabile. կրուած. 2. հանդուրժելի. խոլոգելեաց, խոլոգուելի. 2. լսելիք, խնամելու օգտակար։

Φόριμος - η ῆ ος - ον. fertile, fecondo. 2. utile. բերքատուր, արգասաւոր, բերքի. 2. օգտակար. հաստատուն, պիտանի. 2. խոհական։

Φορίνη (ἡ) pelle porcina. խոզի մորթ. գոնաղ պեխով։

Φορμηδὸν, ἐπίῤ. in forma di treccia, di stoja. հիւսուածի՝ փսիաթի ձեւով. խոզիւ՝ հաստ պէլէխով։

Φορμιγκτὴς - οῦ (ὁ) = Φορμικτής.

Φόρμιγξ - ιγγος (ἡ) lino. վիճ. լաւքա։

Φορμίζω. *M.* ίσω. suonare il lino. վիճ զարնել. լաւքա լարել։

Φορμικτὴς - οῦ (ὁ) suonatore di lino. վիճ զարնող. լաւքա լարող։

Φορμίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φορμός. sportella. պղպեղ զամբիւղ. պիճղիճակ։

Φορμὶς - ίδος (ἡ) = Φορμίσκος.

Φορμίσκιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Φορμίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Φορμός.

Φορμοκοιτέω - ῶ. *M.* ήσω. dormire sopra una stoja. փսիաթի վրայ քնանալ. խոզի խալիճի տակ։

Φορμοραφὶς - ίδος (ἡ) ago di cucire le stoje. փսիաթ կարելու ասեղ. խոզի փիճակի ներ։

Φορμὸς (ὁ) canestro, paniere, sporta. 2. stoja. կողով, սրիկ, խան, զամբիւղ. 2. փսիաթ. պէլէխ, պէլ, տափ, պիճակ. 2. խոզի։

Φοροθετέω - ῶ. *M.* ήσω. imporre un tributo, tassare. հարկս հարկանել. խոզոմ դնել տալիս սահմանել։

Φορολογέω - ῶ. *M.* ήσω. esigere il tributo. հարկ պահանջել՝ ժողվել. դնել ետքնական, տալիս պէլէնիրել։

Φορολογία (ἡ) esazione del tributo. հարկահանութիւն. դնել ետքնական՝ տալիս պէլէնիրել։

Φορολόγος (ὁ, ἡ) collettore, esattore. հարկահան, հարկապահանջ. խոզոմչի, գանձաք։

Φορὸς (ὁ, ἡ) portante, latore. 2. fertile. տանող, կրող. 2. բերքի, արգասաւոր. խոզոնող, խոզուցան. 2. հաստատուն։

Φόρος (ὁ) imposta, tributo. բաժ. տուր, հարկ, գանձա. գոմ, պիճակ. խոզոմ, տուգանք։

Φορταγωγέω - ῶ. *M.* ήσω. portare del peso, del carico. բեռ կրել. ախտ խոլոգալ։

Φορταγωγὸς (ὁ, ἡ) che porta del peso, facchino. բեռ կրող, բեռնակիր. ախտ խոլոգան, համալ։

Φορτηγέω - ῶ. *M.* ήσω. = Φορταγωγέω.

Φορτηγικὸς - ὴ - όν. proprio a portar del peso. բեռ կրելու յատկանի. ախտ խոլոգելու պէտքան։

Φορτηγὸς (ὁ, ἡ) = Φορταγωγός.

Φορτίζω. *M.* ίσω. caricare. բեռնաւորել. ախտլիճել։

Φορτικὸς - ὴ - όν. grave, pesante. ծանր. ալոգ. — ικῶς, ἐπίῤ.

Φορτίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φόρτος. carico. բեռ. ախտ։

Φορταβαστακτης - ου (ὁ) facchino. բեռնակիր. համալ։

Φόρτος (ὁ) carico, peso. բեռ, ծանրութիւն. ախտ, ալոգութիւն։

Φορτοφόρος (ὁ, ἡ) = Φορταγωγός.

Φορτόω - ῶ. *M.* ώσω. = Φορτίζω.

Φορυκτὸς - ὴ - όν. imbrattato. շաղախուած, թաթախուած. փլիւիլիս ալուած։

Φορύνω. *M.* υνῶ. × καὶ

Φορύσσω. *M.* ύξω. imbrattare. շաղախել. փլիւիլիս ելիմ։

Φοῦ (τὸ) (ἄκλ.) valeriana, fu (erba). խոտ ի է · փոխ օձաս։

Φράγμα (τὸ) siepe, fratta. 2. trincea. ցանկ, ցանկապատ. 2. պատնէշ. գոմ, լիճ. 2. ձիթենի։

Φραγμὸς (ὁ) siepe, fratta. ցանկ. լիճ, գոմ։

Φράγνυμι. *M.* φράξω. = Φράσσω.

Φραδάω - ῶ. *M.* άσω. esprimersi. միջոց ցայտնել՝ արտայայտել. ձիւրիճ վրան ինձ ելիմ, ինքնագլուխ ինձ ելիմ։

Φραδὴ (ἡ) consiglio. 2. prudenza. խորհուրդ. 2. խոհեմութիւն. գլխահաս. 3. հանդուրժելի։

Φραδὴς - έος (ὁ, ἡ) = Φράδμων.

Φραδμοσύνη (ἡ) prudenza. խոհեմութիւն. հանդուրժելի։

Φράδμων - ονος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական. հանդուր, գաղտնիք։

Φράζω. *M.* φράσω. esprimere, dire, esporre, spiegare, interpretare. 2. insegnare, consigliare. 3. ordinare, ingiungere. արտայայտել, ըսել, պատմել, բացատրել, մեկնել. 2. առիթ ընծայել, խրատել. 3. հրամայել, պատուիրել. լեզուի ներգործել. գիտել, իմացնել, հանդուրժել պատկերել. 2. խոչընդոտել, խանգարել. 3 պատնէշել, արգելուիլ։

Φρακτὴρ καὶ Φράκτης - ου (ὁ) = Φραγμός.

Φρακτὸς - ὴ - όν. trincierato, assiepato.

Digitized by Google

գանգատ, պատասխան, պատճառաբանութիւն. ԼԱՒ ԼԱՒ ՀԱՐԻՒՐԱՆՔ:

Φράσις - εως (ἡ) frase, dicitura, espressione. ԱՍՏ, ԱՐՏԱՀԱՅՏՈՒԹԻՒՆ. ԽՕՍՈՒՄՔ, ԸՆԴԱՐՁԱԿ, ԼԵԶՈՒ:

Φράσσω. *M.* φράξω. assiepare. 2. fortificare. 3. trincerare. 4. serrare. ԳԱՂԱՐԵԼ. 2. ՄԱՐԳԱՆԱՊԱՏԵԼ. 3. ՊԱՏՆԵՇ ՀԱՆԵԼ. 4. ԳՈՓԵԼ. ԼԱՒ ԼԱՐՒԱԾ. 2. ՊԱՐԱՆԻՔ ՎԱՐԵԼ. 3. ՊԱՏԵՐԱԶ ԴՆՈՒԱԾ. 4. ԳՈՓԱԾ:

Φραστὴρ (ὁ) interprete, spiegatore. ՄԵԿՆԻՉ, ԱՐԱՐՈՂ. ՀԱՆԱՐ ԼԵՐՈՒՆ, ԲԱՑԱՏՐԻՉ:

Φράστης - ου (ὁ) = τ. προηγ.

Φραστικὸς - ἡ - ὸν. eloquente. ՀԱՄԱՌԱՏ. ՊԱՐԱՐՈՂ:

Φρατορικὸς - ἡ - ὸν. = Φρατρικός.

Φρατόριος (ὁ, ἡ) = Φράτριος.

Φρατρία (ἡ) curia. 2. società, compagnia, partito. ՈՐԴԻՔ, ԳԱՍԱՆ. 2. ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, ԸՆԿԵՐԱԿՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԽՄԲ. ՊԱՐՏԱՒՈՐ. 2. ԽՈՐՀՈՒՐԴՔ. ՊԱՏՇԱՌԱՆՔ. ՔԱՐՏՈՒՂԱՊԵՏ. ՔԱՀԱՆԱՅ:

Φρατριάζω. *M.* άσω. esser del medesimo partito, della medesima compagnia. ՆոյՆ ԽՈՂՔ ԸՆԿԵՐԱԿՑԻՆԵ ԸԼԼԱԼ. ՈՒՐ ՈՅՆ ՔԱՐՏԱՒՈՐ ԱԼՔԱ, ԽՕՐՀՈՒՐԴ ԱԼՔԱ:

Φρατριακὸς - ἡ - ὸν. curiale. ԳԱՍԱՆԵ ՆՈՂ, ՈՐԴԻՔՆ ԳԱՆԳԱՏՈՂ. ՊԱՏՇԱՌԵԼ, ՊԱՏՇԱՌԻ ՊԱՏՃԱՌԱՆ:

Φρατριαστὴς - οῦ (ὁ) = Φράτωρ.

Φρατριαστικὸς καὶ Φρατριατικὸς - ἡ - ὸν. = Φρατρικός.

Φρατρικὸς - ἡ - ὸν. = Φρατριακός.

Φράτριος - α ἢ ος - ον. = Φρατρικός.

Φράτωρ - ορος (ὁ) curiale. 2. confratello. 3. della medesima tribù. ՊԱՏՇԱՌԱԿԱՆ, ԳԱՍԱՆԻ ԳԱՆԳԱՏՈՂ. 2. ՆՈՒՄՊԱԿԻՑ, ԸՆԿԵՐԱԿԻՑ. 3. ՆոյՆ ՑԵՂԻ ՆՈՂ. ՈՐԴԻՔ, ՊԱՏՇԱՌԱՆՔԻ ՈՅՆ. 2. ԽՕՐՀՈՒՐԴ. 3. ՈՒՐ ՈՅՆ ՏՈՀԱԿՑԻՆ:

Φρέαρ - φρέατος (τὸ) pozzo. ՀՈՐ, ԼՐՀՈՐ. ՓՈՍՍՈ:

Φρεάτειος - α - ον. di pozzo. ԼՐՀՈՐԻ. ՓՈՍՍՈՅ ՎՐԱՅ:

Φρεατία (ἡ) cisterna. ԼՐԻ ԸՆԴՈՒՆԱՐԱՆ. ԱՐՔԸ:

Φρεατίας - ου (ὁ) che ha la forma di pozzo. ՀՈՐԻ ՁԵՒՈՎ. ՓՈՍՍՈ ՊԷՏԻՊԻ:

Φρεάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φρέαρ.

Φρεατωρυχίω, Φρεατωρύχος. = Φρεωρυχίω, Φρεωρύχος.

Φρεναπατάω - ῶ. *M.* ήσω. ingannare, sedurre. ԽԱԲԼ, ՄՂՁՈՒԱԾՔՆԱԼ. ԱՓՈՓՄՔ, ՖԻՒՐԻՒԼ ԼԱՒԼ:

Φρεναπάτης - ου (ὁ) seduttore. ՄՂՁՈՒԱԾՉՈՂ, ԽԱԲՈՂ. ԻՒԼԼ ԽՈՒՓՔ, ԱՓՈՓՉԸ:

Φρενετίασις - εως (ἡ) καὶ Φρενετισμὸς (ὁ) = Φρενῖτις.

Φρενήρης - ους (ὁ, ἡ) prudente. ԽՈՀԵՄ. ՊԱՏԵՐԱԶԱՆՔ, ՀՈՒՇԻԿ:

Φρενητικὸς - α - ον. = Φρενητικός.

Φρενετίασις - εως (ἡ) = Φρενῖτις.

Φρενητιάω - ῶ. *M.* άσω. delirare, aver un accesso di frenesia. ԽԼՓԱՓԱՆՔ, ՄԱՍՓԱՓԻՒՄ. ՎԻԼԱՐԿԱԼ, ԼԱՒՐԱՐԿԱԼ:

Φρενητίζω. *M.* ίσω. = τ. προηγ.

Φρενητικὸς - ἡ - ὸν. frenetico, delirante. ՄԱՍՓԱՓ, ԽԼՓԱՓԱՐ. ԼԱԼԻՃ, ՎԻԼԱՔ:

Φρενῖτις - ιδος (ἡ) (ἐνν. νόσος.) delirio, frenesia. ԽԼՓԱՓԱՆՔԻՒՆ, ՄԱՍՓԱՓՈՒԹԻՒՆ. ԼԱԼԻՃՈՒԹԻՒՆ, ՎԻԼԱՔ:

Φρενοβλάβεια (ἡ) alienazione di mente, demenza. ՀԻՄԱՐՈՒԹԻՒՆ. ՎԻԼՆԱԼՔ:

Φρενοβλαβὴς - ἐος (ὁ, ἡ) mentecatto, folle. ԽԵԼ, ՀԻՄԱՐ. ՎԻԼՆԱԼ, ՈՒԼՔԻՆ ՏՐՈՒՔԼ ԼԵՂԼ:

Φρενοβλαβῶς, ἐπίῤῥ. follemente. ՀԻՄԱՐԻ ՊԷՍ. ՎԻԼՔ ԼՊՆԼ:

Φρενόθεν, ἐπίῤῥ. di cuore. ՍՐԱՆՑ. ԽՈՐԻՒԿԻՆ, ՍԻՐԱՆԻ ՓԱՓԱԳԻՆ:

Φρενοκλόπος (ὁ, ἡ) = Φρεναπάτης.

Φρενολῃσία (ἡ) = Φρενοβλάβεια.

Φρενόμωρος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - μώρως. = Φρενοβλαβής.

Φρενοπλήγης - ἐος καὶ Φρενόπληκτος καὶ Φρενοπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) = Φρενοβλαβής.

Φρενόω - ῶ. *M.* ώσω. rendere prudente, metter in buon senno, emendare. ԽՈՀԵՄ ԽՈՀԱՆԱՒ ԸՆԵԼ, ՓԱՌՔ ԽԼՔ ԳՆԵԼ, ԸՂՁՈՒԱՑՔՆԵԼ. ՊԱՏԻՐԵԼԻ ԼՐԻՒԼ, ՈՒԽԼ ՓՈՓԽ, ԽԱԼՀ ԼՐԻՒԼ:

Φρένωσις - εως (ἡ) l' azione di metter in buon senno, emendazione. ԽԼՔԸ ԳՆԵԼՈՑ ԸՂՁՈՒԱՑՔՆԵԼՈՒԸ. ՈՒԽԼ ՓՈՓՈՒԱ, ԽԱԼՀ:

Φρεωρυκτέω - ῶ. *M.* ήσω. = Φρεωρυχίω.

Φρεωρύκτης - ου (ὁ) = Φρεωρύχος.

Φρεωρυχίω - ῶ. *M.* ήσω. scavare un pozzo. ՀՈՐ ԸՐԲԼ. ՓՈՍՍՈ ՓՈՐԵԼ:

Φρεωρύχος (ὁ, ἡ) scavatore de' pozzi. ՀՈՐ ԸՐՈՂ. ՓՈՍՍՈՓՈՐ:

Φρὴν - φρενὸς (ἡ) mente, spirito, senno, prudenza. ԽԼՔԸ, ՄԻՏՔ, ՍԱՀՄ, ՀԱՄԱՅՍՔ, ԽՈՀԵՄՈՒԹԻՒՆ. ՍՒՏ, ՖԻՒՐ, ԽՈՐՍ, ԸՆԴԱՐՁԱԿ, ՀՈՒՇԻԿՈՒԹԻՒՆ:

Φρικάζω. *M.* άσω. arricciarsi, tremare, inorridire. ՔԱՄԱՀԼ, ԳՈՂԱԼ. ՍԱՍԿԱԼ. ԽՕՐՀԵՐՔԱԼ, ԲԻՒՐԻՒՐԱԼ, ԽՈՐՀԱԼ:

Φρικαλέος - α - ον. terribile, orribile. ՍԱՐՍԱՓԵԼԻ. ՓՈՐՓՈՔԱԼ, ԽՈՒՌԱՆՔ:

Φρίκια (τὰ) καὶ Φρικίαι (αἱ) orrore, terrore, arricciamento. ՍԱՍԿԱՆՔ, ՍԱՐՍԱՓԱՆՔ, ՔԱՄԱՀԱՆՔ. ՖԻՒՐԼԸ, ԼԻՐՒԼԻՔ, ԽՕՐՀԵՐՔ:

Φρικίασις - εως (ἡ) καὶ Φρικιασμὸς (ὁ) tremore, arricciamento. ԳՈՂ, ՔԱՄԱՀԱՆՔ. ԲԻՒՐԻՒՐԱԼՔ, ԽՕՐՀԵՐՔ:

Φρικιάω - ῶ. *M.* άσω. inorridire, arricciarsi. ՍԱՍԿԱԼ, ՔԱՄԱՀԼ. ՁԿԱ ԽՕՐՀՈՒՔ, ԽՈՐՀԱԼ, ԽՕՐՀԵՐՔԱԼ:

Φρικτὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ῶς. orribile, ՍԱՍԿԱԼԻ, ՍԱՐՍԱՓԵԼԻ. ՓՈՐՓՈՔԱԼ, ԼԻՐՒԱԼՈՒ:

Φρικώδης - εος (ὁ, ἡ) orribile, terribile. ՍԱՐՍԱՓԵԼԻ, ՍԱՍԿԱԼԻ. ՀԱԽՈՒՔ, ԽՕՐՀՈՒԼՈՒ:

Φρὶξ - ικὸς (ἡ) agitazione delle onde. ԱԼԻՔՆ ՀՈՂՔԸ. ՓՈՒՐՓՈՒՐԻՆ ԸՂԵՓԱՆՈՒՈՒԸ:

Φριξόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i peli arricciati. ՄԱՂՐԸ ԳԻՂԱՒԱԾ, ՔԱՄԱՀԱՓԱՂ. ՓԸԼՐԸ ԽՕՐՀԵՐՔԱԼ:

Φριξὸς - ἡ - όν. arricciato. ԳԻՂԱԾ, ՔԱՄԱՀԻԱԼ. ԽՕՐՀԵՐՔԱԼ:

Φρίσσω. *M.* φρίξω. arricciarsi. 2. inorridire. ՔԱՄԱՀԼ, ՄԱՂՐԸ ԳԻՂԱՆԱԼ. 2. ՍԱՍԿԱԼ, ՍԱՐՍԱՓԵԼ. ԽՐԱՂՐԻ ՎԻՒԼԵՐԻ, ԽՕՐՀԵՐՔԱԼ. 2. ԽՐԱՀԱԼ, ՁԿԱ ԽՕՐՀՈՒՔ:

Φρονέω - ῶ. *M.* ήσω. pensare, meditare,

Digitized by Google

giudicare, deliberare. 2. esser sensato, aver del senno. մտածել, խոհալ, խորհել, գաղել, մտքով ընդունալ, որոշել. 2. խելաւոր լինել. իմաստուն խելացի ըլլալ. գիւրախոհ, գլուխը կիսի, ջիր իւն ջիրլ կիսի, ղանն էլլա կիսի. 2. սէրելը գործելի օրմէ.

Φρόνημα (τό) pensiero, intelligenza, sentimento. 2. arroganza, elevazione di spirito. մտածութիւն, խոհուն, խորհուրդ, միտք, գաղափար. 2. յանդգնութիւն, մեծամտութիւն. գլուխը, կիսի, խելքանի, ջիր, ղանն, էլլա. 2. խօսքին, ըսելիք.

Φρονηματίας - ου (ὁ) arrogante, pieno di se. յանդուգն, գոռոզ, հպարտ. խօսքին, հալբար.

Φρονηματίζομαι. *M.* ίσομαι. esser arrogante, presumere. յանդգնիլ, բարձրամտիլ. խօսքին լինալ, հալբարլանալ.

Φρονηματισμός (ὁ) arroganza, presunzione. բարձրամտութիւն, յանդգնութիւն. խօսքինլիք.

Φρονηματώδης - εος (ὁ, ἡ) = Φρονηματίας.

Φρόνησις - εως (ἡ) prudenza, senno. խոհեմութիւն, հանճար. հալբարլէք, գաղրիք.

Φρόνιμος (ὁ, ἡ) prudente, saggio. խոհեմ, խոհական, խելացի. հալբար, գաղրիկ, սէրելի.

Φρονίμως, ἐπίρ. prudentemente, saggiamente. խոհեմութեամբ, խելացութեամբ. հալբարլէք գործելի իւն.

Φρόνις - εως (ἡ) × ἀντὶ Φρόνησις.

Φρονούντως, ἐπίρ. (μτχ.) = Φρονίμως.

Φροντίζω. *M.* ίσω. pensare, meditare, curarsi, far caso, far conto. մտածել, հոգալ, հոգ տանիլ, միտում. գլուխը, կիսի գործել, հոյլանիլ.

Φροντὶς - ίδος (ἡ) pensiero, cura, sollecitudine. մտածելը, միտումը, հոգ. գլուխը, գլուխանի, կիսի, խելը, գաղափար.

Φρόντισμα (τό) l' oggetto delle cure, della sollecitudine. միտումը՝ հոգի առարկայ, հոգ. խելը՝ գաղափարի օրինակ նիմիկ, կիսի.

Φροντιστήριον (τό) scuola. 2. convento. գպրոց. 2. վանք, միաբանութ. կրօնիկ. 2. հանապետ.

Φροντιστὴς - οῦ (ὁ) curatore, curante, tutore. 2. monaco. 3. filosofo, idealista. հոգացող, խնամակալ. 2. վանական, վանքցի. 3. իմաստասէր, գաղափարական. գլուխը՝ ըլլալ. իմաստասիրութեան. 2. վանէ, րահան. 3. ֆիլիսոֆոսի, խելքին՝ ֆիլիսոֆոսիք գլուխը գուրէլ, լիութիւ կերթալ.

Φροντιστικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. pensieroso, sollecito, diligente, che ha la cura di... մտածոտ, հոգ ընող, փութաջան, հոգացող. գլուխանիկի, գաղիլը, խիթաչիփրէ, գաղտան, հալբար.

Φρυῦδος - ἡ - ον. svanito, sparito. 2. vano. աչքին՝ անհետացած եղած. 2. փուճ, անպիտան. հին գործհիլլ օրմալ. 2. պէտ, պիհամրի.

Φρουρὰ (ἡ) guardia, custodia. 2. guernigione. 3. corpo di guardia. պահպանութիւն, պատսպարութիւն. 2. պահակատուն, պարիսպատան զօրք. 3. զօրաց պահակ. պիտիկլէր, հիմնիկ, ֆօրտաս. 2. խրամատ, պիտիկ, Նիզամիկլեր. 3. Նիզամի խանիկ, հիմար.

Φρουραρχέω - ῶ. *M.* ήσω. Εἰμὶ —

Φρουραρχὴς καὶ Φρουραρχος (ὁ, ἡ) comandante della guernigione. պահակատունի գլուխ, պահակի մեծ. Նիզամիկլեր ֆօրտասլեր պիտիկ. հիմար պրէզ.

Φρουραρχία (ἡ) la carica del capo della guernigione. պահակի գլխուն իշխանութիւնը. հիմար պրէզլէլը. Նիզամիկլեր պիտիկի մանըզը.

Φρουρέω - ῶ. *M.* ήσω. custodire, far la guardia, vegliare. պատսպարել, պահպանել, հսկել. ֆօրտասի, սաղլասի, պիտլիկի, օյանէի գործի.

Φρούρησις - εως (ἡ) custodia, guardia. պահպանութիւն, պատսպարութիւն. ֆօրտա, սաղլամ.

Φρουρητὸς - ἡ - όν. custodito. պահպանած. ֆօրտասլաց, սաղլասըզէզ, իշէլ օլանլաց.

Φρουρικὸς - ἡ - όν. concernente la guardia. պահպանութեան պատկանած. պիտիկլէի ֆօրտասլա գործ.

Φρούριον (τό) fortezza, castello. ամրոց, գաղաք. ֆուլ, հիմար.

Φρουρὸς (ὁ) custode, sentinella, guardiano. պահապան, գէտ, պահնորդ. պիտիկ, ֆօրտասլա, Նիզամիկ.

Φρύαγμα (τό) nitrito. 2. arroganza. վրնջիւն. 2. գոռոզութիւն. փընթիլ. 2. խօսքինլիք, ըսելիք.

Φρυαγμὸς (ὁ) = τ. προηγ.

Φρυάσσω καὶ (εὐχρηστότ. μσ.) Φρυάσσομαι (ττομαι). *M.* άξω - ομαι. nitrire. 2. insuperbirsi. վրնջիլ, խրնջիլ. 2. գոռալով հպարտանալ. փընթիկ. 2. խօսքինլիք, ըսելիք գործել.

Φρυγανίζομαι. *M.* ίσομαι. radunare de' frasconi. խոխ ժողվիլ. ըլէլ ըլէէ խոխ լինիլ.

Φρυγάνιον (τὸ) ὑπερ. τ. Φρύγανον.

Φρυγανισμὸς (ὁ) l' azione di radunare de' frasconi. խոխ ժողվելը. ըլէլ ըլէէ գործ լէրճիւն.

Φρυγανιστὴρ καὶ

Φρυγανιστὴς - οῦ (ὁ) καὶ Φρυγανίστρια (ἡ) chi raccoglie de' frasconi. խոխ ժողվող. ըլէլ ըլէէ գործլէրճի.

Φρυγανίτης - ου (ὁ) καὶ

Φρυγανωδὴς - ίος (ὁ, ἡ) simile a' frasconi. խոխի նման. ըլէլ ըլէէը պէնզէր.

Φρύγανον (τὸ) frasconi. խոխ, չոպ. ըլէլ ըլէէ.

Φρυγανώδης - εος (ὁ, ἡ) = Φρυγανωδὴς.

Φρύγετρον (τὸ) vaso che serve ad abbrustolire. խորովելու յարմար սամա. ֆըրտանէ էրատ.

Φρύγιλος (ὁ) fringuello, pinzione (uccello). խռչան մի է, սարնիկի. էնկիլ ֆուլը.

Φρύγιος - α - ον. (τὸ ν βραχ.) secco, arido. չոր. ֆուրու.

Φρυγμὸς (ὁ) frittura, l'azione d' abbru-

Digitized by Google

stolire. ատակիլը, բարկիլը. ֆռվը կիմի, ֆռվըրմա:

Φρύγω. M. φρύξω. abbrustolire, friggere. 2. ardere. բարկիլ, ատակիլ. 2. էրիլ, վառիլ. ֆռվըրմէ, ֆռվը կիմէ. 2. խոֆմէ:

Φρυκτός - ή - όν. abbrustolito, fritto. բարկած, ատակած. ֆռվըրվըլ, ֆռվը ըլ. (οὐσ. πλθ.) fiaccola. լամ. մալլը. 2. = Ψῆφος.

Φρυκτωρέω - ῶ. M. ήσω. avvisare, annunziare di lontano con delle fiaccole. լամհերով հաղորդանց իմացընել. մալլըներ իլի իրարէն պիտիրիմ հաղիր վիրմէ:

Φρυκτωρία (ή) το οὐσ. τ. προηγ. 2. face. լամ. մալլը:

Φρυκτώριον (τὸ) torre da cui si dà qualche avviso con delle fiaccole. լամհարով բան մը իմացընող աղտարակ. մալլըներ իլի ալը նեռնի հաղիրէ վիրէն ֆօրի:

Φρυκτωρός (ὁ) colui che avvisa, annunzia qualche cosa con delle fiaccole. լամհարով բան մը իմացընող. մալլըներ իլի ալը չէյ պիտիրին՝ ալը չէյ հաղիրէ վիրէն:

Φρύνη (ή) la femmina del rospo. եգ սեռ՝ ժանտասար գորտ. փիլ ֆօր՝ պիհիրէլ ֆօրգուշը:

Φρυνοειδής - έος (ὁ, ή) simile al rospo. ժանտասար գորտի նման. պիհիրէլ ֆօրգուշի պէս պէս:

Φρῦνος (ὁ καὶ ή) rospo, botta. սեռ՝ ժանտասար գորտ. ֆօրմ՝ պիհիրէլ ֆօրգուշը:

Φρύττω M. φρύξω. *Att. ἀντὶ Φρύγω.*

Φῦ, ἐπιφών. oibò! օհ անգր քաւ. հայիվ, հայչը:

Φύγαδε, ἐπίρ. in fuga. ի փախստական. ֆիրարիլ, ֆռվըլը:

Φυγαδεία (ή) fugamento, esilio. փախցընելը, քշելը. աքսորանք. ֆռվըրմա, ածրելը, նիֆլի:

Φυγαδεῖον (τὸ) rifugio. ապաստանարան. ընդունարան հանալ, ֆիհանճ:

Φυγαδευτήριον (τὸ) = τ. προηγ.

Φυγαδευτικός - ή - όν. fugatore, esiliatore. փախցընող, քշող. ֆռվըրան, ֆիրար եղած ըրեր, նիֆլի եղին:

Φυγαδεύω. M. εὐσω. fugare, esiliare. փախցընել, քշել. աքսորել. ֆռվըրմէ, նիֆլի եղիլ:

Φυγαδικός - ή - όν. concernente gli esiliati. քշուածներուս՝ հալածածներուս պատկանած. փախստականներուն՝ նիֆլիներուն վրայէն: — ικῶς, ἐπίρ.

Φυγανθρωπεύω. M. εὐσω. fuggire gli uomini. մարդոցմէ փախչիլ. իւանէրուան ֆռվըմէ:

Φυγανθρωπία (ή) τὸ οὐσ. τ. προηγ. misantropia. մարդատեացութիւն. հանկիրի:

Φυγᾶς - ᾶδος (ὁ, ή) fuggiasco. 2. esiliato, bandito. փախստական. 2. քշուած. աքսորած. ֆռվըլը. 2. ածրիլը՝ նիֆլի:

Φύγεργος (ὁ, ή) che fugge la fatica. աշխատանքէ փախչող. ջահդիրին ֆռվըլը:

Φυγή (ή) fuga. 2. esilio. փախուստ. 2. աքսորանք. ֆռվըլը, ֆիրար. 2. նիֆլի, ածրիլը:

Φυγοδικέω - ῶ. M. ήσω. fuggire il giudizio, non comparire al tribunale. դատաստանէ փախչիլ. ատեանը չերեւիլ. ընկաճիտան ֆռվըմէ, դիհիմիտի կիսէլ-կիտիմի:

Φυγοδικία (ή) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Φυγομαχέω - ῶ. M. ήσω. fuggire la guerra. պատերազմէ փախչիլ. կռիւին ֆռվըմէ:

Φυγομάχος (ὁ, ή) chi fugge la guerra. պատերազմէ փախչող. կռիւին ֆռվըլը:

Φυγοπόνος (ὁ, ή) che fugge la fatica. աշխատանքէ փախչող. ջահդիրին ֆռվըլը:

Φυη (ή) × ἀντὶ Φύσις.

Φύκη (ή) καὶ Φυκὴν - ῆνος καὶ Φύκης - ους (ὁ) καὶ

Φυκίς - ίδος (ή) fice (sorta di pesce). մանանախ մէկ ազգ ձուկ մը. իսոսն իլին-պէ իսլոյան պէս նէվ պուլըէ:

Φῦκος - εος - ους (τὸ) alga, musco. 2. belletto, liscio. մանուա, լօա. 2. անգոյն փիլանդիք, պինդ օքա, իսոսան. 2. պիտիլ-ին, էշէլըլմէ (պինդիլէրին իւալըրին պօյաբէպտրը էշէմիլը պոյ):

Φυκόω - ῶ. M. ωσω. imbellettare. երեսը անգուրիլ. նէլլանի պէս լիլ՝ էշէլըմէն պիրիմէ:

Φυκώδης - εος (ὁ, ή) simile al belletto. անգուրի նման. էշէլըմիկի պէս:

Φυλαδόν, ἐπίρ. per tribù. քան ցեղից. ֆօտիլէրի իւղրէ:

Φυλακεῖον (τὸ) corpo di guardia, guarnigione. զօրաց պահակ. նէօղպէճանէ, հասար:

Φυλακὴ (ή) guardia, custodia. 2. veglia, 3. guardia, guernigione, sentinella. 4. prigione, carcere. պահպանութիւն, պատսպարութիւն. 2. հսկում, արթնութիւն. 3. պահապան, գէտ, պահակը. 4. արգելան, բանտ. պիտիլէլի, ֆօրտհասա-լըք, նէօղէնիճ. 2. օյանըք տասրմ, պիտ-լէմէ. 3. նէօղէնիճ, պիտիճ, նէօղպիճիճ. 4. հափս, ղէլհան:

Φυλακικὸς - ή - όν. = Φιλακτικός.

Φυλακὶς - ίδος (ή) Θηλ. τ. Φύλαξ.

Φυλακίτης - ου (ὁ) carceriere. բանտապետ. ղէլհանճը:

Φυλακτὴρ (ὁ) × ἀντὶ Φύλαξ.

Φυλακτήριος - α - ον. che serve da custodire, preservativo. պահպանելու՝ պատսպարելու յարմար, պահպանողական. ֆօրտասիա՝ ապահովացա գործ. հրեից երեքի. (οὐσ.) Φυλακτήριον (τὸ) difese, vedetta, fortezza. 2. amuleto. մարտից, պատսար, ամուլէթ, պահակ. 2. վիզը կախելու բժժանք. հնար, դիմերէն, նէօղպիճ-իտնի. 2. պօղտա ապահովացած հաղորդ, նասիհատ:

Φυλάκτης - ου (ὁ) = Φύλαξ.

Φυλακτικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. conservativo, che può custodire. 2. attento, cauto. պահպանողական, պահել կըրցող. 2. զգոյշ. ապրշտիճ, ֆօրտասպիէր. 2. այլէ. փիհիպինի ապրշտան:

Φύλαξ - ακος (ὁ καὶ σων. ή) guardiano, custode. պահապան, գէտ. պիտիճ, կռզլիս:

Φυλαξίμος - η - ον. che si può custodire. պահուիլ կրցող. ապրշտնալիէր, ֆօրտա-նալտը:

Φύλαξις - εως (ή) custodia. պահպանութիւն. ապրշտմա, ֆօգտասա:

Φυλαρχέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Φυλάρχης - ου (ὁ) capo d'una tribù, d'un

corpo di cavalleria. *gիգապետ, գունդ մի հեծելազորի գլուխ. գունդի պետը, պէր պիօլոփ սէֆհիլեր պիմիչեան.*

Φυλαρχία (ἡ) la carica del capo d'una tribù. *gիգապետութիւն. գունդի պետը՝ պիմիչեան օլմասը.*

Φύλαρχος (ὁ) = **Φυλάρχης.**

Φυλάσσω (ττω.) *M.* ἀξω. custodire, far la guardia, vegliare, difendere, proteggere. 2. osservare. *պահպանել, պատգարդել, պահհպերել, հսկել, պրշաւն կենալ, պաշտպանել.* 2. *պահել, բանել. գօրտաք, սաղլամք, հզիզ կիմիք, նիօղիք պիւլնիք, օյանըք գտարմք, հիմիքի կիմիք.* 2. *սաղլամք, գաղնամք.* (*μσ.*) guardarsi, evitare (*Lat.* caveo). *զգուշանալ, խուսանել. սաղընամք, սաղլամք.*

Φυλέτης - ου (ὁ) ch' è della medesima tribù. *մէկ gիգէ հզօզ. պիր գաղնէ օլան.*

Φυλετικός - ή - όν. appartenente alle tribù. *gիգիտու պատկանած. գաղնիլնէրի գտքիր.*

Φυλή (ἡ) tribù. 2. razza, classe, ordine, rango. 3. corpo di cavalleria. *gիզ.* 2. *գտրմ, ատշմ, կարգ, տասթեան.* 3. *գունդ մի հեծելազոր. գաղնիքի.* 2. *օյ, ճիւս, պրւս, գերիճի.* 3. *պիր պիօլոփ սէֆհիլեր.*

Φυλία (ἡ) lentischio. *հերքի. սաղըլ սաղըճը.*

Φυλίον (τὸ) *ὑπκρ. τ.* **Φυλή.**

Φυλλάκανθος (ὁ, ἡ) che ha le foglia spinose. *փշու տերեւ ունեցող. խէրթիլերէ գիգնէլի.*

Φυλλάριον (τὸ) *ὑπκρ. τ.* **Φύλλον.**

Φυλλάς-άδος (ἡ) mucchio di foglie, frondura. *տերեւներու կոյտ. խէրթէ իզլէնիչ.*

Φυλλιάω - ῶ. *M.* άσω. frondeggiare. *տերեւալ. խէրթիլնմէք.*

Φύλλινος - η - ον. fatto di foglie. *տերեւ ներէ շինուած. խէրթիլերտէն խէզլէ.*

Φυλλῖτις - ιδος (ἡ) fillitide (erba). *խոփ է. պիր նիւ օղլաք.*

Φυλλοβολέω - ῶ. *M.* ήσω. spargere delle foglia. 2. perder le sue foglia. *տերեւ ցանել, տերեւները ինկնալ. խէրթէ սերթիլմէ՝ սաղմէ.* 2. *խէրթիլերը պիւլմէք.*

Φυλλοβολία (ἡ) spargimento di foglie. 2. caduta delle foglie. *տերեւ ցանելը.* 2. *տերեւները պիւմելը. խէրթէ սերթիլմէ.* 2. *խէրթիլերը պիւմէլմէք.*

Φυλλοβόλος (ὁ, ἡ, η) che sparge delle foglie. 2. di cui cadono le foglie, sfrondato. *տերեւ ցանող.* 2. *տերեւները ինկնող, տերեւաթափ. խէրթէ սաղը՝ սերթիլ.* 2. *խէրթիլերը պիւլնէն, խէրթիլեր պիւլնիչ գետ.*

Φυλλοκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. tagliare le foglie. *տերեւները կտրել. խէրթիլերը գէսմէք.*

Φυλλολογέω - ῶ. *M.* ήσω. raccogliere delle foglie. *տերեւ ժողվել. խէրթէ տէվլէրմէք.*

Φύλλον (τὸ) foglia, fronde. *տերեւ. խէրթէ, սերթ.*

Φυλλοῤῥοέω - ῶ. *M.* ήσω. perder le sue foglie. *տերեւները թափել. խէրթիլերը պիւլմէք.*

Φυλλόῤῥοια (ἡ) caduta delle foglie. *տերեւներուն թափելը. խէրթիլերէն պիւլմէք.*

Φυλλόῤῥοος (ὁ, ἡ) di cui cadono le foglie. *տերեւները թափող. խէրթիլերը պիւլէն.*

Φυλλοστρὼς - ῶτος × *ἀστὶ* —

Φυλλόστρωτος (ὁ, ἡ) giuncato di foglie. *տերեւ փռուած. խէրթէ սէրիլմիչ.*

Φυλλοτρώξ - ῶγος (ὁ, ἡ) che rode le foglie. *տերեւները կրծող. խէրթիլերը գէմիրէն.*

Φυλλοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare delle foglie. *տերեւ կրել. խէրթէ պէլէմէք.*

Φυλλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle foglie. *տերեւ կրող. խէրթէ պէլէյէն.*

Φυλλοφυέω - ῶ. *M.* ήσω. frondeggiare. *տերեւալ. խէրթիլնմէք.*

Φυλλοχοέω, **Φυλλοχόος.** = **Φυλλοῤῥοέω, Φυλλοῤῥόος.**

Φυλλόω - ῶ. *M.* ώσω. coprire di foglie. *տերեւով գոցել. խէրթէ իլէ խօրթմէք.*

Φυλλώδης - εος (ὁ, ἡ) fronzuto. *տերեւաւոր. խէրթիլի.*

Φῦλον (τὸ) tribù, razza, nazione. 2. sesso. 3. moltitudine. *gիզ, գտրմ, ազգ.* 2. *սեռ.* 3. *բազմութիւն, խումբ. խալխ, օյ, հէլխի.* 2. *ճիւս.* 3. *ջթլութ, ֆլանի.*

Φῦμα καὶ **Φῦμα** (τὸ) tumore. *ուռեցք. թումբճըէ, չիչ.*

Φυραῖον (τὸ) *ὑπκρ. τ. πρανγ.*

Φυσάνωρ - ορος (ὁ, ἡ) che odia gli uomini, misantropo. *մարդկի ատեցող. տիւճ կիշի խոտանիչ խոխ, հալէ.*

Φύξιμος (ὁ, ἡ) = **Φευξίμος.**

Φύσεως - εως (ἡ) × *ἀστὶ* **Φυῦξις.**

Φύραμα (τὸ) pasta. *գանգուած, հայս, խմոր. հաճաք.*

Φύρασις - εως (ἡ) impastamento. *թրիք. չռգիլը. խօլարմա.*

Φυρατὴς - οῦ ῆ οῦ (ὁ) colui che impasta. *թրող, չռգող. խօլարմաճը.*

Φυράω - ῶ. *M.* άσω. impastare. *խմոր, չռգիլ, թրիլ. խօլարմաք.*

Φυρδὴν, ἐπίῤῥ. mescolatamente. *խառն ի խուռն. գարմաքարըչ.*

Φυρμὸς (ὁ) mistione. *խառնելը. գարըմա.*

Φύρσις - εως (ἡ) = **Φυρμός.**

Φυρτὸς - ή - όν. mescolato. *խառնած. գարըլըէ.*

Φύρω. *M.* φυρῶ. impastare. 2. mescolare. 3. imbrattare. *թրիլ, չռգիլ, խմորիլ.* 2. *խառնել.* 3. *չռգաթիլ, ապտակիլ. խօլարմաք.* 2. *գարըլըրմաք.* 3. *գաչիւնիլ կիրմաք.*

Φῦσα - ης (ἡ) soffio, fiato. 2. fasto. *շունչ.* 2. *պարծանքութիւն, գասաղութիւն. օնըք. նիֆիւ.* 2. *գարոր, խաղմա.*

Φυσαλὶς (λλις) - ίδος (ἡ) bolla. 2. piva. *պղպջիկ.* 2. *սիգար. — գաւրիճըէ.* 2. *խողով, խաղալ.*

Φύσαλος (ὁ) rospo, botta. *ուռ. գաղ. գարթ գարթաղը.*

Φυσάω (ἐω) - ῶ. *M.* ήσω. soffiare, spirare. 2. gonfiare. 3. insuperbirsi, riagallirzarsi. *շնչել, փչել.* 2. *ուռեցնել.* 3. *հպարտանալ, փքռնալ. խրխիչ, խրիչ, օյնաք տալիք.* 2. *չիչիրիչ.* 3. *գարոր լինելէ, խօրօշլանիլ.*

Digitized by Google

Φύσημα (τὸ) soffio. 2. orgoglio. 3. colofonia, ragia. 2. Հպարտութիւն. 3. ամպարտ խօսք. օդափ, նեֆես. 2. ըմբոստ. 3. լսի ոգիները:

Φυσημάτιον (τὸ) *ὑπερ. τ. προηγ.*

Φύσησις - εως (ἡ) soffiamento. փչելը. խոնֆրփ:

Φυσητὴρ (ὁ) mantice, soffietto. 2. fisetere (sorta di balena.) (*Γαλλ.* souffleur). փուքքը. 2. բալենայի նման կէտ մը. փոբչոփ. 2. պալխոյս պինչէր պէս նիվ ապտալեալ:

Φυσητήριον (τὸ) soffietto. փուքք. փոբչոփ:

Φυσητὸς - ὴ - ὸν. soffiato. փչած. խոֆլեփել:

Φυσιάω - ῶ. *M.* άσω. soffiare spesso. 2. anelare. 3. gonfiare. ասելպ փչել. 2. Հեւալ. 3. ուռեցընել. ըզբ խոֆլեփել. 2. օդլսոփ. 3. լիչիրփ:

Φυσίγναθος (ὁ, ἡ) che gonfia le sue guancie. պյանքը ուռեցնող. ալոբտաննա լիչիրին:

Φυσικὸς - ἡ - ὸν. naturale. 2. fisico. բնական. 2. բնաբան, փիւռիկեան. խոպլ, պրնիչ, ֆիւռիչիչ. 2. Եհիլ իլի հիւֆիլի. *Φυσικὴ* (ἡ) (*ἐνν. θεωρία*) la fisica. բնաբանութիւն. իլի հիւֆիլի:

Φυσικῶς, *ἐπίῤῥ.* naturalmente. բնապէս, բնականաբար, յատնաբարկաց. ֆապան, պրնիչին:

Φυσιογνωμονέω - ῶ. *M.* ήσω. esser fisonomo. խորագիմայ ըլլալ. Եհիլ իլի վիճհ օլմաք:

Φυσιογνωμονία (ἡ) fisonomia. խորագիմայութիւն. իլի վիճհ:

Φυσιογνωμονικὸς - ἡ - ὸν. (καὶ *ἐπίῤῥ.*) - ικῶς. concernente la fisonomia. խորագիմայութեան պատկանած. իլի վիճհի գոչիր:

Φυσιογνωμοσύνη (ἡ) = *Φυσιογνωμονία.*

Φυσιογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) fisonomo, fisonomista. խորագիմայ. Եհիլ իլի վիճհ:

Φυσιολογέω - ῶ. *M.* ήσω. trattare della natura, occuparsi allo studio della natura. բնաբանեան վրայ ճառել, բնախօսաբանեան պարապիլ. խոպլի Հոգիները փնտռի Եհիլիւ, իլի հիւֆիլի մէյնաալ օլմաք:

Φυσιολογία (ἡ) trattato sulla natura, fisiologia. բնախօսութիւն, մարդակազմաբանութիւն. իլի հիւֆիլի, խոպլի Հոգիները փնտռի, իլի գիտպ, իլի ինփատ:

Φυσιολογικὸς - ἡ - ὸν. fisiologico. մարդակազմաբանեան պատկանած. իլի գիտպէ՛ ինփատ պիլիճիլէ:

Φυσιολόγος (ὁ, ἡ) chi tratta della natura, esaminatore della natura. բնախօս, բնաբանեան քննիչ. խոպլի Հոգիները փնտռի Եփին, պրն պիլիճիլէ:

Φυσιόω - ῶ. *M.* ώσω. = *Φυσιάω.*

Φύσις - εως (ἡ) nascimento. 2. natura. 3. statura, figura, struttura. 4. carattere, genio. 5. senso. 6. le parti naturali, pudende. ծնելութիւն, ծնունդ, ծագումն. 2. բնաւորութիւն. 3. մարմնոյ գիրք, կերպարան, կազմակերպութիւն. 4. բնաւորութիւն. 5. սեր. 6. ծնողական անդամք. գոչուչ, գոչմ, պուչաբ. 2. խոպլիւն, ըզբ. 3. պուչ, ալչինի. 4. պիչրիւղ. 5. գինւոյ. 6. սար Եիչլերէ:

Φυσίωσις - εως (ἡ) superbia. Հպարտութիւն. ըմբոստ, ֆիգուչլուք:

Φύσκη (ἡ) vescica. փամփուչք, առուսուչք. հալֆուչլր:

Φυσώδης - εος (ὁ, ἡ) ventoso, flatuoso. փքուած. Եիլլի:

Φυταλιὰ (ἡ) orto, giardino. պարտէզ. պօղան, պհմիճ:

Φυτάλιμος καὶ

Φυτάλμιος - α ἢ ος - ον. fecondo. բերրնաւոր. պիրէֆիլի, հասելլը:

Φυτὰς - άδος (ἡ) marza, piantone. չառուիճ. ֆիգան, նիհալ:

υτεία (ἡ) vegetazione. 2. marza di fresco pianta. անկախանութիւն. 2. նոր անկաւած չառուիճ. պիչիճ. 2. Եիչի փիւիչլ նիհալ. 3. = *Φύτευσις.*

Φύτευμα (τὸ) tutto ciò ch' è piantato. անկաւած իրք. փիւիչլ Եիչիր:

Φυτευσιμος (ὁ, ἡ) adatto alla piantazione. անկելու յարմար. փիւիճիչ սայ ըլան:

Φύτευσις - εως (ἡ) piantazione. անկաւմ. փիւիճ, փիւիչլ, ըզբ Եիճ:

Φυτευτήριον (τὸ) marza, piantone. չառուիճ (անկելու). ֆիգան, նիհալ, ֆալիճ. 2. = *Φυτώριον.*

Φυτευτὴς - οῦ (ὁ) piantatore. անկող. փիւիչի, ըզբ իչիչի:

Φυτευτικὸς - ἡ - ὸν. proprio alla piantazione. անկելու յարմար. փիւիճիչ ըզբ Եիճիչի սայ ըլան:

Φυτευτὸς - ἡ - ὸν. piantato. անկաւած. փիւիչլ, ըզբ օլմամիչ:

Φυτεύω. *M.* εύσω. piantare. 2. procreare. 3. macchinare. անկել. 2. ծնանիլ. 3. Եիլեթել, մէքենայել. փիւիճիչ, ըզբ Եիճիչ. 2. փօղուրմաք. 3. իւռրմաք (իւռսան):

Φυτικὸς - ἡ - ὸν. vegetale. անկախան, բուսական. Եիղուչի:

Φυτοκομέω - ῶ. *M.* ήσω. coltivare, aver cura delle piante. առնկերը Եսպիլ. ֆիգանները պաֆման իւռրմաք:

Φυτοκόμος (ὁ, ἡ) giardiniere, orţolano. պարտիզպան, անկաբկ. պօղանճը, պհմիճպան:

Φυτὸν (τὸ) pianta. առնկ. ֆիգան, ըզբ օլանանաչ Եիճիչ:

Φυτοτρόφος (ὁ, ἡ) = *Φυτοκόμος.*

Φυτουργέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Φυτοκομέω.*

Φυτούργημα (τὸ) *καὶ*

Φυτουργία (ἡ) coltivazione, cura delle piante. առնկերը Եսպիլը՝ Հոգալը. ֆիգանները պաֆման՝ իւռրմ:

Φυτουργικὸς - ἡ - ὸν. appartenente al giardiniere. պարտիզպանի պատկանած. պհմիճպանա գոչիր:

Φυτούργιον (τὸ) = *Φυτώριον.*

Φυτουργὸς (ὁ, ἡ) = *Φυτοκόμος.*

Φυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce delle piante. առնկ բուսացընող. ֆիգան հասկ իչիճի:

Φυτὼν - ῶνος (ὁ) luogo piantato. անկաւած տեղ. փիւիչլի Եիր:

Φυτώριον ἢ **Φυτῶριον** (τὸ) semenzajo. (*Γαλλ.* pépinière.) սերմնաբաց պարտէզ, անկանաց ֆիգանլըք:

Φύω. *M.* φύσω. produrre, generare. բուսա-

Digitized by Google

ցեաեալ, ծագեալ · վիրկիտ, հաս կիտ, փոպրտեալ՝ (μσ. ἡ πθ.) germogliare, spuntare, prodursi, nascere. 2. essere, esistere. եղիլ, ծագիլ, բաստեալ, ծագեալ· 2· բաստ, գոլ· ֆիլիչլեածիտ· վիրկիտ, հաս ելնել, փոխնել· 2· ելնել, էր ելնել·

Φύγω. M. φεύξω. = Φρύγω.

Φύκη (ἡ) foca. փակ, ծովաս արջ· չինէ հաճի (պիր նիվ գոլէբ)·

Φῦκος (ὁ) = τ. προηγ.

Φωλεὰ ἡ Φωλέα (ἡ) = Φωλεός.

Φωλεὸς (ὁ) × ἀντὶ —

Φωλεὸς (ὁ) tana, nido. արէլ, բոյն· ֆ, խոլա· ἴδε καὶ Σπήλαιον.

Φωλεύω. M. εὐσω. intanarsi. արէլը մտնել՝ կծնաալ· ֆինի կիտէ՝ փուշնել·

Φωλεώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di caverna. խոռոչի նման· հաղրա պէս-ֆորի·

Φωλίον (τὸ) ὑπκρ. Φωλεός.

Φωνασκέω - ῶ. (μσ.) - ἠσαω - οῦμαι. M. ήσωομαι. esercitare la sua voce, esercitarsi al canto. ձայնը վարժել, երգ սորվիլ· իզլաչէլ· նուշ, ախ գիչէ կիտի·

Φωνασκία (ἡ) esercizio della voce, del canto. ձայնի վարժութիւն, երգ սորվիլը· ախ գիչէ·

Φωνασκὸς (ὁ) maestro di pronunzia, declamatore. արուեստաւոր վարպետ՝ կրօնի, կեչխիսաց· սուտաց·

Φωνέω - ῶ. M. ήσω. mandar fuori della voce, gridare, parlare ad alta voce, chiamare. ձայնել, պոռալ, բարձր ձայնով խօսիլ, կանչել· ախ ըէբտրմե, պոռըտրմե, ինչոփ ախ իլէ ախոչկիփ, լռըտրմե·

Φωνὴ (ἡ) voce, suono, grido. 2. parola, discorso. 3. lingua, dialetto. ձայն, հընչյուն, պոռաց· 2· խօսք, դէպք· 3· լեզուս. ախ, ախտ, պոռըտրել· 2· ախօզ, ախօհգիի· 3· գիլ, լեզուն·

Φωνήεις - εσσα - εν. vocale. ձայնաւոր· ախալէ, ախտալը· սուիի·

Φωνημα (τὸ) voce. ձայն· ախ, ախտ·

Φώνησις - εως (ἡ) gridamento ecc. պոռալը եւ այլն· պոռըտրմա վի սույբ·

Φωνητήριος - α ἡ. ος - ον. vocale. ձայնաւոր· ախտալը·

Φωνητικὸς - ἡ - όν. = τ. προηγ.

Φωνίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φωνὴ.

Φὼρ - φωρὸς (ὁ) ladro (Λατ. fur). գող· խըզըչ· սուբէ·

Φωρὰ - ᾶς (ἡ) furto. գողութիւն· խըզըչլէբ·

Φώρασις - εως (ἡ) il sorprendere il ladro sul fatto. գողի վրայ հասնիլը բռնելը· խըզըչը պատահ՝ բռնիսալ·

Φωρατὴς - οῦ (ὁ) colui che sorprende il ladro. գողին վրայ հասնող՝ բռնող· խըզըչը պատահ՝ բռնիսան·

Φωράω - ῶ. M. άσω. sorprendere i ladri. գողերուն վրայ հասնիլ՝ բռնել· խըզըչլուբը պատահ՝ բռնիմէ·

Φῶς - φωτὸς (τὸ) luce, lume. 2. face, lanterna. 3. occhio. 4. finestra. 5. gioja, conforto. լոյս· 2· ջահ, կանթեղ· 3· աչք· 4· պատուհան· 5· ուրախութիւն, փափաքարժան· ըէբէ, նուբ· 2· հաղրա, ֆանարի· 3· իչուկ, ախտ· 4· փէնճէրէ· 5· ուրիչ, ըռաչէբ, ինչուբէ·

Φῶς - φωτὸς (ἡ) pustula, puliga. խոցաբու, պալար· չիպան·

Φὼς - φωτὸς (ὁ) uomo. մարդ· տղայ, քանի·

Φώσσων - ωνος (ὁ) = Φώσσων.

Φωστὴρ (ὁ) luminare. լուսատու (տալիս եւ պլէ)· րիչլան (նիչմի վի տչէբ)·

Φωσφορέω - ῶ. M. ήσω. illuminare. լուսաբերել· նուրըտրըրմա· ըէբտրմե·

Φωσφόρος (ὁ, ἡ) che apporta del lume, luminoso. լոյս բերող, լուսատու· ըէբէբէ· րիչլեն· (οὐσ.) lucifero. լուսաբեր, արուսեակ· տաղ նէբտէբէբ· չիֆրէ·

Φώσσων - ωνος (ὁ) canavaccio. հասս՝ խոյր (առագաստի) կտաւ· խուչկի պէչէ· ֆոբի պէչ·

Φωταγωγέω - ῶ. M. ήσω. guidar qualcuno tenendo in mano una fiaccola. 2. illuminare. ձեռքը ջահ բռնելով մէջի մարդիկը· 2· լուսատրել· նէչինէ մէ նուչը խոսեսի պէրինի էտէչնէբտրմե· 2· բուչնէչնիկ, նուրըտրըրմե·

Φωταγωγία (ἡ) illuminazione, illustrazione. լուսատրութիւն· նուրըտրըրմա, պոբըէբէ·

Φωταγωγὸς (ὁ, ἡ) che apporta del lume, della luce. լոյս բերող· ըէբէ՝ նուբ ճիրինի· (οὐσ. θηλ.) finestra. պատուհան· ֆինճիրէ·

Φωταύγεια (ἡ) splendore. պայծառութիւն· փուբէչէբէբ, բիւրէչէբէբ·

Φωταυγὴς - έος (ὁ, ἡ) risplendente. պայծառ, փայլուն· փուբէբ· չինֆիչէ·

Φώταυγος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Φωταφία (ἡ) illuminazione. հրապարոյց· փանիլ չինէչիչ·

Φωτεινὸς - ἡ - όν. luminoso, lucido. լուսաւոր, պայծառ· ըէբէբէ, փուբէ· բիւրէ·

Φωτίγγιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φωτιγξ.

Φωτιγγιστὴς - οῦ (ὁ) suonatore di zufolo, di flauto. գիզիկիճի արինք՝ եզիզնէփով փիլօզ· պիպի՝ փոլա՝ կիրնի չալօ·

Φῶτιγξ - ιγγος (ἡ) flauto, zufolo, zampogna. եզիզնէփով, գիզիկիճի արինք· պիպի, փոլա, կիրնի·

Φωτίζω. M. ίσω. illuminare, illustrare. լուսաւորել, պայծառացնել· ըէբէբնէբտրմե, նուրըտրըրմե, բուչնէչնիկ. (βίγ.) battezzare. մկրտել, կնքել· ճնիլ նի մե·

Φώτισμα (τὸ) = Φωτισμός. 2. (θλγ.) battesimo. մկրտութիւն· ճնիլ·

Φωτισμὸς (ὁ) illuminazione, illustrazione. լուսաւորութիւն, պայծառացնելը· բուչնէչնիկ, ըէբէբնէբտրմե, նուրըտրըրմե·

Φωτοστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίθ.) - ικὸς. illuminatore. լուսաւորիչ· փանիլէչ, նուրըտրըրմի, բիւրէչնէչնիկ·

Φωτοβολέω - ῶ. M. ήσω. risplendere. փայլիլ, շողալ· փուբէմ, խուչտէմ·

Φωτοβόλημα (τὸ) splendore. փայլուն, պայծառութիւն· չինֆիչ, ըէբ·

Φωτοβόλος (ὁ, ἡ) risplendente, brillante, փայլուն, շողուն· փուբէմ, չինֆիչէ·

Φωτοδότης - ου (ὁ) καὶ Φωτοδότις - ιδος

Digitized by Google

(ἡ) datore della luce. լոյս տալօղ, լուսատու · ըստ՝ նաև Աստղ:
Φωτοειδής - ές (ὁ, ἡ) luminoso. լուսաւոր. նմանլոյս, բիւրեղ:
Φωτολαμπής - ές (ὁ, ἡ) = Φωταυγής.
Φωτοφορέω - ῶ. M. ήσω. = Φωσφορέω.
Φωτοφόρος (ὁ, ἡ) = Φωσφόρος.
Φωτοχυσία (ἡ) abbondanza di lume. լուսոյ առատութիւն · ըստ լիութեան, ընդ ընդհանրի:
Φωτωνυμία (ἡ) derivazione d' un nome dalla parola Φῶς, Φῶς բառէն՝ անուան մը ածանցումը · Φῶς լուսիփերն պէտ խոին ասոր տալու:

X.

X, χ, χῖ (τὸ) ἄκλ. Chi. La ventesima seconda lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (χ΄) significa sei cento o sei centesimo, e coll' accento al dissotto (χ) sei cento mila. Հի կամ խի · Յարեաց տպագրութենից քառասերորդ երիսորդ գիրն է: Համարական կազմութեամբ վերայի ընդոծը (χ΄) կը նշանակէ վեց հարիւր կամ վեց հարիւրերորդ, իսկ ասոր ընդոծը (χ) վեց հարիւր հազար · Հի ևս խի · Ի-ատենի հնդիւթիւնի հինգերն հիմի երեսին հարիւր տէր: Ուրչ ինքնիշխան լուսիրիսիսի իմաստ իւր (χ΄) ինօսիսիր ալիր նիւ խոսի ալիր նիւ-լուսնոյն, կամ վերնիսիսի օր տասիսա (χ) ալիր նիւ ալի (600,000):
Χάζομαι. M. χάσομαι. ritirarsi. 2. temere. 3. esitare. ետ քաշուիլ · 2 · վախնալ · 3 · վարանիլ · ինչ ընդհատ · 2 · ծուլիլ · 3 · դանդաղիլ, ուշանալ:
Χαίνω. M. χανοῦμαι. aprire la bocca. stare con bocca aperta (Λατ. hio ἤ hisco). 2. fendersi. 3. aspettare con attenzione, con ansia. բերանը բանալ, բերանը բաց կենալ · 2 · ճեղքուիլ · 3 · ուշագրութեամբ կսպասել, ակնդետ ըլլալ · ալ ընդհ ալմսի, ալընդ ալընդ տասրսի · 2 · խոբզմսի · 3 · բերնի՝ հարիւի իւր պատկերի:
Χαιρεκακέω - ῶ. M. ήσω. godere del male altrui. ուրիշին չարիացը վրայ սրտխոնարհ՝ խնդալ · սիրոյն ցնծալ ուրիշին վրայ · լուսնոյն:
Χαιρεκακία (ἡ) gioja che si prova del male altrui. ուրիշին չարիացը վրայ խոնարհութիւն՝ ուրախութիւն · սիրոյն ցնծալ ընդհ ուրիշին չարիացը վրայ խնդութիւն՝ ուրախութիւն · սիրոյն ցնծալութիւն:
Χαιρέκακος (ὁ, ἡ) chi gode del male altrui. ուրիշին չարիացը վրայ խնդացօղ՝ ուրախացօղ · սիրոյն ցնծալ ընդհ ուրիշին չարիացան:
Χαιρετίζω. M. ίσω. salutare. բարեւել · սիրալիրիլ:
Χαιρετισμός (ὁ) saluto. բարեւ, ողջոյն · սիրալիր:
Χαίρω. M. χαρήσω καὶ χαρήσομαι. godere, gioire, rallegrarsi. 2. dilettarsi. 3. (μὲ μτχ.) esser solito. զուարճանալ, ուրախանալ, խնդալ · 2 · քանի մը հնչառութիւն՝ զուարճութիւն խմնալ, ախորժիլ · 3 · սորված ըլլալ, սովորիլ · լալ ընդհ սովորիլ, սիրելի, դարաւոր ալիր · 2 · պէս ընդհ խոլանիլ՝ հաւ կերիլ · 3 · ալեւէտ ալիր, ապիսի ալիր · (τὸ πρωτ.) Χαίρε καὶ (πλθ.) Χαίρετε καὶ (τὸ ἀπαρ.) Χαίρειν. (ἐνν. λέγω σοι)! vi saluto, Dio ti salvi, addio (Λατ. ave ἤ avete, vale ἤ valete). բարեւ, ողջոյն, ուրախ, ցնծալ · սիրալիրութիւն:
Χαίτη (ἡ) crine del cavallo o del leone. 2. chioma. 3. fogliame. ձիու կամ առիւծու բաշ · 2 · վարսք, մազ · 3 · տերեւք՝ ալ՝ ասլան ինչպէս · 2 · սալ · 3 · խոիթոիլար:
Χαιτήεις - εσσα - εν. che ha una lunga criniera. 2. capelluto. 3. fronzuto. երկար բաշ ունեցօղ · 2 · մազոտ, վարսաւոր · 3 · տերեւաւոր · ասլան ինչպէս · 2 · սալլէ · 3 · խոիթոիլը:
Χαίτωμα (τὸ) = Χαίτη.
Χάλαζα - ης (ἡ) grandine. կարկտան · փոլ, պերկր:
Χαλαζαῖος - α - ον. simile alla grandine. կարկտի նման · փոլոյ պէնէկր:
Χαλαζάω - ῶ. M. ήσω. grandinare. կարկտել · փոլ խալմսի:
Χαλάζιον (τὸ) grandine, tumore delle palpebre. աչից ծործիչներու պղտիկ կարկտի ձեւով ուռեցք մը · կոպ ճոճոլըրելու պատճառ եղող ուռճ փոլ պուլ ելէ:
Χαλαζίτης - ου (ὁ) καὶ Χαλαζίτις - ίδος (ἡ) simile alla grandine. կարկտի նման. փոլոյ պէնէպ:
Χαλαζοβολέω - ῶ. M. ήσω. gettare della grandine. կարկտան ձեռել · փոլ ալնմսի:
Χαλαζοβόλος (ὁ, ἡ) chi getta della grandine. կարկտան ձեռօղ · փոլ ալնող:
Χαλαζόβολος (ὁ, ἡ) colpito dalla grandine. կարկտէ զարնուած · փոլոփան վնասուիլ:
Χαλαζώδης - εος (ὁ, ἡ) grandinoso. կարկտալից · պերկոլի, փոլոփան խալոիի:
Χαλαιπους - οδος (ὁ, ἡ) zoppo. կաղ · ֆօթ:
Χαλαρὸς - ὰ - όν. lasso, lento, flacido. թուլ, մեղկ, անզօր · կիւլիւի, ֆոլկիոիկ:
Χαλαρότης (ἡ) lassezza, flacidità. թուլութիւն, մեղկութիւն, անզօրութիւն · կիւլիւիլիւի, ֆոլկիոիկլիւի:
Χαλαρῶς, ὁπίρ. lassamente, lentamente. թուլութեամբ · կիւլիւիւի՝ ֆոլկիոիկլիւի իլէ:
Χάλασις - εως (ἡ) καὶ Χαλασμὸς (ὁ) rilassamento. թուլութիւն · կիւլիւիւի, պէս լուծ:
Χαλαστικὸς - ἡ - όν. rilassante. թուլացնօղ · կիւլիւիչի:
Χαλαστὸς - ἡ - όν. rilassato, rallentato. թուլ · կիւլիւի · (οὐσ.) Χαλαστὸν (τὸ) catena. չղթայ · կիւնիր, պօֆլը:
Χαλάω - ῶ. M. άσω. rallentare, rilassare, ammollare, aprire, dilatare, calare. թուլցընել, կակղցընել, բանալ, տարածել, թիւցընել · կիւլիւիւիի, պօլընիի:

Digitized by Google

խառնուքիճ, ալիճ, խոյճ, ոխրիճ, խնդրիճ. (ἔτι καὶ ἀμτβτ.)

Χαλβάνη (ἡ) galbano. քաղցուն, չարհաս. ֆուտը:

Χαλεπαίνω. Μ. ανῶ. (μσ.) *Χαλεπαίνομαι.* sdegnarsi, irritarsi. տրգռգիլ, բարկանալ. · տրտնջալ, ելզուճ, խօլխլիճ:

Χαλεπός - ἡ - όν. atroce, feroce, difficile, penoso, intrattabile, cattivo. վայրագ, գաժան, գժուար, աչխատալի, չվարուելու, չար՝ գէշ · ըսելի՛, խնդալ, կնճիռ, ընճիղիլ. ելրբնկալու, ֆնտա, ֆնտա՝ · ἐπίῤῥ. — λεπῶς, ἐπίῤῥ.

Χαλεπότης (ἡ) fierezza, difficoltà ecc. գաժանութիւն, գժուարութիւն եւ այլն. խնդալութ. կնճռիլ՝ վի՛ն ըսելը:

Χαλίπτω. Μ. ίψω. danneggiare. վնասել · ըսրսալ վնրգիլ:

Χαλιώδης - εος (ὁ, ἡ) ghiajoso. խճաս, փխրուրաս. ոսկի՛ քարեղ:

Χαλιναγωγέω - ῶ. *Μ.* ήσω. portare col freno. սանձով բերել · կը՛ իլի՛ կնքելիգիլ. (μτφρ.) raffrenare, reggere. սանձել, հնազանդել, կառավարել · ըսպի՛ կնքիգիլ, փոխլանիլ:

Χαλινοποιὸς (ὁ) fabbricatore de' freni. սանձ չինող · կնրմիչ:

Χαλινὸς (ὁ) freno, briglia. սանձ, երասանակ · կնրմ, ոխլի՛, ֆռանքրա:

Χαλινουργὸς (ὁ) = *Χαλινοποιός.*

Χαλινοφάγος (ὁ, ἡ) che rode il freno. սանձը կրծող · կնրմ ուսիրիչ:

Χαλινόω - ῶ. *Μ.* ώσω. infrenare, imbrigliare. սանձ գնել, սանձել · կնրմ ֆռամ, կնրմ ընդունիլ · (μτφρ.) raffrenare, domare. սանձել, հնազանդել · ըսպի՛ կնքիգիլ, ալի՛ կնքիգիլ:

Χαλίνωσις - εως (ἡ) imbrigliatura. սանձաշարաւութիւն · կնրմ ընդունիլ:

Χάλιξ - ικος (ὁ καὶ ἡ) ghiaja, rottami di pietre, pietruzze. խիճ, փխրուր, քարի կտորանք · ոսկի՛ քար, քար էրբելը:

Χάλις - ιος (ὁ) vino puro. զուտ՝ անապակ գինի · ասիլ՝ հալի՛ ըլլալ:

Χαλιφρονέω - ῶ. *Μ.* ήσω. essere stupido, demente. տգէտ՝ խելագար ըլլալ · ըլլալ՝ ոսկրաբեղ տիլալ օլալ:

Χαλιφροσύνη (ἡ) stupidità, demenza. տգիտութիւն, անմտութիւն, խելագարութիւն. տիրտիղիլի՛, տէլըէլիգի՛, տիլալի՛:

Χαλίφρων - ονος (ὁ, ἡ) stupido, demente. տգէտ, խելագար, խելագար · տիրտիղ, տէլըէլ, տիլալ:

Χαλκανθὲς - έος (τὸ) καὶ *Χαλκάνθη* (ἡ) καὶ

Χάλκανθον (τὸ) vitriuolo (*Λατ.* atramentum sutorium). արջառակ · ղալ:

Χαλκεία (ἡ) il mestiere del calderajo, del ramiere. պղնձագործի արհեստը · գործելիքը:

Χαλκεῖον (τὸ) bottega del ramiere. 2. vaso di rame. պղնձագործի կրպակ · 2. պղնձէ անօթ · գործը՝ ֆապրիկանը · 2. գործը ինչ:

Χάλκειος - α - ον. × ἀντὶ —

Χάλκεος - οῦς, έη - ῆ, εον - οῦν. di rame. 2. duro. պղնձէ · 2. կարծր · գործած · 2. սիրտ:

Χάλκευμα (τὸ) tutto ciò ch' è fatto di rame. պղնձէ չինուած առիր ինչ · գործած խոշոր գէր պնդիկ:

Χαλκεὺς - έως (ὁ) calderajo, ramiere. 2. orata (*Γαλλ.* dorade). պղնձագործ · 2. սակգիդի ձուկ մը · գործիչ · 2. փուռիր գոլէտը:

Χαλκευτήριον (τὸ) = *Χαλκεῖον* (1).

Χαλκευτὴς - οῦ (ὁ) = *Χαλκεύς.*

Χαλκευτικὸς - ἡ - όν. pertinente al ramiere. պղնձագործի գործիական · գործելիք գործիք:

Χαλκεύω. Μ. εύσω. lavorare il rame. պղնձի գործել · գործը իլլեցնել:

Χαλκεὼν - ῶνος (ὁ) = *Χαλκουργεῖον.*

Χαλκιδίτις - ιδος (ἡ) cantoniera. (*Λατ.* quadrantaria). արշամարշ քիչ սառիկ պիղծը մաքրող գործիք · փոքրիկ՝ ու փոր իլի փոփոխութ բան մը իրեն ֆոգիլի:

Χαλκίον (τὸ) vaso o moneta di rame. պղնձէ անօթ կամ դրամ · գործը ֆոդ խոխոր օրէն:

Χαλκὶς - ίδος (ἡ) cheppia, laccia (pesce). 2. cicigna. ահի ձկան ձուկ · 2. կաթ սառցով մսուղեզ · պր նիվ գոլէտ · 2. ընտ ոյտիլը պր նիվ փոլիր:

Χαλκίτης - ου (ὁ) καὶ *Χαλκῖτις* - ίδος (ἡ) simile al rame. պղնձի նման · գործ գիծիկ:

Χαλκογένειος καὶ

Χαλκόγενυς - υος (ὁ, ἡ) che ha le mascelle, i denti di rame. պղնձէ ծնօտ ունեցող · գործուած ընկոյզ տիլիրէ օլան:

Χαλκόδετος (ὁ, ἡ) attaccato con dei rame. պղնձով կապած · գործը իլի գոլէ՝ պիծիլիդիլ:

Χαλκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al rame. պղնձի նման · գործը գիծիկ:

Χαλκοθώρακ - ακος καὶ

Χαλκοθώρηξ - ηκος (ὁ, ἡ) che porta una corazza di rame. պղնձէ զրահ կրող · գործուած գիրի ֆոդը:

Χαλκόκρας - ατος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ

Χαλκόκρατος (ὁ, ἡ) mischiato di rame. պղնձով խառնուած · գործը իլի խոշոր:

Χαλκολογέω - ῶ. *Μ.* ήσω. ammucchiare della moneta. դրամ կուտակել՝ ժողովել · ֆոդա իզմի՛ տիլիդիլ:

Χαλκολόγος (ὁ) banchiere. անդրադարձ · սարֆ:

Χαλκόνωτος (ὁ, ἡ) che ha il dorso di rame. կռնակը պղնձէ եղող · ոսկրը գործուած օլան:

Χαλκόπλευρος (ὁ, ἡ) che ha i fianchi di rame. պղնձէ կողեր ունեցող · ֆոդրը գործուած:

Χαλκόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi di rame. պղնձէ ոտքեր ունեցող · ոտքը գործուած:

Χαλκόπυλος (ὁ, ἡ) che ha le porte di rame. պղնձէ գռներ ունեցող · ֆոդրը գործուած:

Χαλκὸς (ὁ) rame. 2. ciò che s'è fatto di rame. 3. moneta di rame. պղինձ · 2. պղնձէ չինուած իրք · 3. պղնձէ սառի·

Digitized by Google

պղինձ. 2. պղինձով ներկել հեր պէս նեղ. 3. պղինձ ածել։

Χαλκότευκτος (ὁ, ἡ) fatto di rame. պղինձէ շինուած. պղինձով ներկել։

Χαλκοτόρυστος καὶ Χαλκότορος (ὁ, ἡ) fatto di rame. պղինձէ շինուած. պղինձով ներկել իւղիկիւղ։

Χαλκοτυπεῖον (τὸ) = Χαλκουργεῖον.

Χαλκοτυπέω - ῶ. *M.* ήσω. = Χαλκουργέω.

Χαλκοτυπική (ἡ) l'arte del ramiere. պղնձագործի արհեստը. պղինձեղէն։

Χαλκοτύπιον (τὸ) = Χαλκοτυπεῖον.

Χαλκοτύπος (ὁ, ἡ) = Χαλκουργός.

Χαλκουργεῖον (τὸ) = Χαλκεῖον.

Χαλκουργέω - ῶ. *M.* ήσω. lavorare il rame. պղինձ գործել. պղինձով ներկել։

Χαλκούργημα (τὸ) lavoro di rame. պղնձէ գործ. պղինձով ներկելը նոյնիսկ, պղինձ իւղ։

Χαλκουργία (ἡ) lavoro di rame. պղնձէ գործելը. պղինձ իւղնիկ։

Χαλκουργικός - ή - όν. concernente il ramiere. պղնձագործի պատկանած. պղինձով գոյլ։ Χαλκουργική (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) = Χαλκοτυπική.

Χαλκουργὸς (ὁ) ramiere. պղնձագործ. պղինձով։

Χαλκοῦς - ῆ - οῦν. κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Χάλκεος.

Χαλκόω - ῶ. *M.* ώσω. coprire di rame. պղինձով պատել. պղինձ ներկել։

Χαλκώδης - εος (ὁ, ἡ) di rame. պղինձէ. պղինձով։

Χάλκωμα (τὸ) = Χαλκούργημα, Χάλκευμα.

Χαλκωρυχεῖον (τὸ) miniera di rame. պղնձէի հանք. պղինձ հանել։

Χαλκωρυχέω - ῶ. *M.* ήσω. scavare una miniera di rame. պղնձի հանք բրել. պղինձի հանել։

Χαλκωρυχία (ἡ) καὶ Χαλκωρύχιον (τὸ) = Χαλκωρυχεῖον.

Χαλκωρύχος (ὁ, ἡ) colui che scava le miniere di rame. պղնձի հանք բրօղ. պղինձ հանել։

Χάλυψ - υβος (ὁ) acciajo. պողպատ. չելիք։

Χαμάθεν ἢ Χαμᾶθεν, ἐπίῤῥ. = Χαμόθεν.

Χαμαί, ἐπίῤῥ. a terra, per terra. գետին, յերկիր. ներքև, ներքև։

Χαμαιάκτη (ἡ) ebbio (pianta). առնիկ մի է. խոպան փարխիրի։

Χαμαιβάμων - ονος (ὁ, ἡ) che cammina d' abbasso. ցածէն քալօղ. ալլեպտան ինքնիչ։

Χαμαιδάφνη (ἡ) laureola (pianta). սեբաստա (առնիկ մը). հալէրիճ, պիչնիկ (ֆիտան)։

Χαμαίδρυς - υος (ἡ) calamandrea (erba). ղարօղ, խոտ մի է. փոխուրիս, պիլպիլիչ (պէս նէվ օլրօֆ)։

Χαμαίζηλον (τὸ) viburno, brionia. լօշտակ, խոտ մի է. ֆալէրա (պէս նէվ օլրօֆ)։

Χαμαίζηλος (ὁ, ἡ) basso. ցած. ալլէֆ։

Χαμαικλινης - έος (ὁ, ἡ) prostrato, coricato per terra. գետին փռուած՝ տարտնճուած՝ պառկած. ներքև փռանիլ՝ խոյանիլ՝ խոխռիլ։

Χαμαικοιτέω - ῶ. *M.* ήσω. dormire per terra. գետնի վրա պառկիլ՝ քնանալ. ծոխրատ խոխրինիլ խոխռիլ՝ տոյտանիլ։

Χαμαικοίτης - ου (ὁ) chi dorme per terra. գետնի վրա պառկօղ՝ քնացօղ. ներ՝ ծոխրատ խոխրինիլ խոխռիլ՝ տոյտան։

Χαμαικοιτία καὶ Χαμαίκοιτος. = Χαμευνία, Χαμεύνης.

Χαμαικυπάρισσος (ἡ) santolina. ծաղիկ տերեւի նման տերեւներ ունեցօղ առնիկ մը. տերէվ խոխռիլուըլնա վրնիկ խոխռիլուրէ օլան պէս նէվ ֆիտան։

Χαμαιλέων - οντος (ὁ) camaleonte (animale). 2. camaleone, carlina (erba). գետնառիւծ. 2. տերեւը փոխոխական առնիկ մի է. պէտալիտան (պէս նէվ հայկան). 2. խոխրիճիկ (պէս նէվ ֆիտան)։

Χαμαίμηλον (τὸ) camamilla. երիցաւուկ. խոխռիճ, պոպոնիճ։

Χαμαιπέτεια (ἡ) = Ταπεινότης.

Χαμαιπετὴς - έος (ὁ, ἡ) caduto in terra. 2. basso, umile, vano. գետին ինկած. 2. ցած, փուճ. ներքև պէտիլ։ 2. պէտ, պէտը, պօ, ինօտքան։

Χαμαιπετῶς, ἐπίῤῥ. bassamente. ցածէն, ցածը. պէտիքան, պէտիքա։

Χαμαιρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) basso. ցած. պէտ. = Χαμαίζηλος.

Χαμαιρεπῶς, ἐπίῤῥ. bassamente, abbasso. ցածէն. պէտիքան։

Χαμαιτύπη (ἡ) puttana. բոզ, պառնիկ. խահէր, ֆահիչէ։

Χαμαιτυπὴς - έος (ὁ, ἡ) gettato per terra. գետնի վրա նետուած. ներքև պիւրուէր։

Χαμαιτύπος (ὁ) bagascione. խգացեալ մնաւկ. խօտը։

Χαμερπὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ῶς. che serpeggia per terra. 2. abbietto. գետնի վրա սողացօղ, գետնաքարշ. 2. ընկճացեալ, անարգ. ծոխրատ խոխրինիլ պիրիտէլնեն. 2. պէտ, խօտ։

Χαμευνάω - ῶ. *M.* ήσω. coricarsi per terra. գետնի վրա պառկիլ. ծոխրատ խոխրինիլ խոխռիլ։

Χαμεύνη (ἡ) letto giuncato d' erba, strame. խոտէ անկողին, խոշակ. ծիլօֆան պիօղլէ։

Χαμεύνης - ου (ὁ) che si corica per terra. գետնի վրա պառկօղ. ներ խոպիտրի խոխռիլ։

Χαμευνία (ἡ) il coricarsi per terra. գետնի վրա պառկիլը. ներ խոպիտրի խոխռուիլ։

Χαμηλὸς - ὴ - όν. basso, vile. ցած, անարգ. պէտ, խօտ։

Χαμίτης - ου (ὁ) καὶ Χαμῖτις - ιδος (ἡ) basso. ցած. պէտ։

Χαμόθεν, ἐπίῤῥ. d'abbasso, di giù. վարէն, գետնէն. պէտիքան, ներքին։

Χαμουλκὸς (ὁ) civea, traino. գաշուկ, բոլխիր. ֆէտէ։

Χανδάνω. *M.* χείσομαι. capire, contenere. պարունակել, բովանդակել. պէտ, իմնա կիմէ։

Χανδὸν, ἐπίῤῥ. colla bocca aperta. բաց բերնով. պէտը պէտ։

Χανδὸς - ὴ - όν. largo, ampio. բաց, լայն. պէտ, խէլի։

Χάνη ἢ Χάννη (ἡ) καὶ

Χάννος (ὁ) lattola (pesce). մեծ բերնով ձուկ մը. խոն պաղտը (իրէ պէտիլը պէր պաղէ)։

Digitized by Google

Χαος - ους - ους (τὸ) (ἀρχ. καὶ Χ) = Χάσμα. 2. Caos, confusione in tutte le cose. ամեն բանի խառնակութիւն. ընդհանուր կորուստ, անկարգութիւն:

Χαρὰ (ἡ) gioja, giubilo. ուրախութիւն, գոհութիւն, բերկրութիւն. ուրախութիւն, ցնծութիւն. ծաղրութիւն:

Χάραγμα (τὸ) impronta, scultura. 2. denajo, moneta. կնիք, տիպ, քանդակ. 2. գրաւ. պետութիւն, պատուհաս, օրէնք. 2. տիպը, դրամ:

Χαραγμὸς (ὁ) = Χάραξις. 2. = Χάραγμα.

Χαράδρα (ἡ) voragine, vortice, gorgo. 2. torrente. խորք, ջրվէժք. անդունդք. 2. հեղեղք, ուռեալ. կիրտոյ, ընթացք, ընկղմուիլ. 2. տիղ:

Χαραϊζω. *M. ίσω.* cingere d'una palizzata. ցցե պատնէշ քաշել. լարանիւղ պատել:

Χαραϊσμὸς (ὁ) palizzata. ցցե պատնէշ. լարանիւղ:

Χαραϊόω-ῶ. *M. ώσω.* trincerare. պատնէշ տնել. ամրութիւն ընդունել:

Χαρακτὴρ (ὁ) = Χάραγμα, nota, segno, lineamento, carattere. նշան, կնիք, գրագիր, գիտաց գծագրութիւն, գրաւիճակ անկ՝ նկարագիր, գրատուն. նիշան, գծագիծ, ուղիղք, խոշոր խոշոր, վիմագ:

Χαρακτηρίζω. *M. ίσω.* caratterizzare. կնիք զարնել, ճշդութիւն նկարագրել. գոհ ընելոյ, ուրիշ ինդիրէ վրայ կիմանալ:

Χαρακτήριον (τὸ) bulino. արհեստի գրիչ. գիծեր գրելու:

Χαρακτηριστικὸς - ἡ - ὸν. caratteristico. որոշիչ, կիրճական. ուշադիր իրին, գոհունչական, գոհը վստահ: — ικῶς, *ἐπίῤῥ.*

Χαράκτης - ου (ὁ) scultore. քանդակող. գործ. օյմաճը:

Χαρακτὸς - ἡ - ὸν. scolpito. քանդակուած. օյմուխտ, օյմանիշ:

Χαράκωμα (τὸ) steccato, palancato. պատնէշ, պատնէշ քաշուած շրջանակ տեղ. պիտի, խուղնի, ղարանիւղ:

Χαρακωσις-εως (ἡ) trinceramento. պատնէշ շինելը. ամրութիւն ընդունելը:

Χάραξ - ακος (ὁ καὶ ἡ) palizzata, trincea, steccata. ցցե պատնէշ, պատնէշքաղաք. լարանիւղ, ամրութիւն, պիտի:

Χάραξις - εως (ἡ) intagliamento, lo scolpire. քանդակելը, գրագրելը. օյմա, օյմալուա:

Χαράσσω. *M. άξω.* scolpire, improntare. coniare. քանդակել, գրագրել, կնիքել. օյմել, գոհունչել, պիտիկիլ:

Χαρίεις - εσσα - εν. grazioso, elegante, lieto. շնորհքով, ըստնախիկ, սիրուն, վայելուչ, զուարթ. ընթրիկ, ղոնչիկ, գեղեցիկ, ղուշ:

Χαριεντίζομαι. *M. ίσομαι.* parlare con garbo, graziosamente. շնորհքով վայելուչ խօսիլ. պէտ հօգին՝ ղոնչիկ իւր պատկերիլ:

Χαριέντισμα (τὸ) καὶ

Χαριεντισμὸς (ὁ) eleganza di parlare. վայելուչ խօսիլը. ղոնչիկ իւր պատկերիլ:

Χαριεντότης (ἡ) urbanità, garbo, grazia. վայելուչութիւն, ըստնախկութիւն, սիրունութիւն. ղոնչիկ, ընթրիկ, գեղեցիկ:

Χαριέστερος, ἐπίῤῥ. garbatamente, graziosamente. վայելուչապէս, շնորհքով. ընթրիկ՝ ղոնչիկ իւր, գեղեցկին:

Χαρίζομαι. *M. ίσομαι.* gratificare, compiacere, condiscendere. շնորհք ընել, առատանալ, հաճել, համբոյր ընել, գիրկնդիր. պետի՝ խնդիր կիմալ. խոնարհ խօլ կիմալ, հօգնապ կիմալ. ինկնդրկիլ կիմալ:

Χάριν, ἐπίῤῥ. per, in favore. (*Δατ.* gratia). համար, վրան, յաղագս. իրի, գեղեցկիլի:

Χάρις - ιτος (ἡ) grazia, garbo, eleganza, vaghezza. 2. favore, grazia, dono. 3. beneficio. 4 riconoscenza. վայելչութիւն, բարեշնորհութիւն, ըստնախկութիւն, սիրունութիւն. 2. շնորհք, պարգեւ. 3. բարերարութիւն. 4. երախտագիտութիւն. լաւութիւն, լաւհոգի, լիրինչէ. 2. խոնչ, ղոնչի, պետի. 3. նկարագրելէ. 4. խոնչ լիմալ նկիլ:

Χάρισμα (τὸ) dono, presente, grazia. պարգեւ, շնորհք. գեղեցիկ, պետի:

Χαριστήριος - α - ον. che si fa per riconoscenza. երախտագիտութեան շնորհակալութեան համար եղող. գիտակցութեան օրէն:

Χαριστικὸς - ἡ - όν. benefattore, generoso, obbligante. բարերար, առատաձեռն. նկարագրող, ակնածող. գործակիցի:

Χαριτίω (ἡ) molteggio. ծաղր, ըստնախօսութիւն. լպտա, ղոնչիկ:

Χαριτοβλέφαρος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi graziosi, belli. սիրուն աչքեր. լիրի կիտղիս:

Χαριτόβρυτος (ὁ, ἡ) pieno di grazia, graziosissimo. լաւ սիրուն. լեզ ղոնչի:

Χαριτόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce piacevole, dolce. անուշ ձայն ունեցող. իրիկ կիտղիս:

Χαριτόω - ῶ. *M. ώσω.* colmare di grazia. շնորհքով լիցքնել՝ լիցուն ընել. խոնչ ղոնչի իրի պղտարիլ:

Χάρμα (τὸ) gioja, giubilo. խնդութիւն, ըստնախութիւն. ուրախութիւն, ղոնչիկ:

Χάρμη (ἡ) guerra, zuffa. մարտ, պատերազմ. ծիրի:

Χαρμονὴ (ἡ) giubilo, allegria. ուրախութիւն. գոհունչութիւն, ղոնչիկ:

Χαρμονικὸς-ἡ-όν. giocondo, lieto. ըստնախկոտ. ղոնչ:

Χαρμοσύνη (ἡ) = Χαρμονή.

Χαρμόσυνος (ὁ, ἡ) piacevole, giocondo. ըստնախկոտ, ըստնախ. սիրուն. ղոնչ:

Χαροποιέω - ῶ. *M. ήσω.* rallegrare. ուրախացնել. սիրտ կիմալ զուարճացնել. ղոնչիկ:

Χαροποιὸς (ὁ, ἡ) piacevole, che cagiona della gioja. բերկրալի. ուրախացուցանող. սիրուն, ղոնչ:

Χαροπὸς - ἡ - ὸν. che ha l'aria gioconda, lieto, bello. ըստնախկերես, խնամակալեր. ուրախ, ազնար. կոնէր երեսէն. ղոնչ կիտղիս:

Χάρτης - ου (ὁ) carta. թուղթ. տետրակ. 2. (συνεκδχ.) = Τετράδιον.

Χαρτίδιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ.

Χαρτίον (τὸ) ὑποκ. τ. Χάρτης.

Χαρτογράφος (ὁ, ἡ) copista. գրագիր. նկարիչ, ձեռագրիչ:

Digitized by Google

Χαρτοπράτης - ου (ὁ) καὶ
Χαρτοπώλης - ου (ὁ) venditore di carta.
Χαρτὸς - ή - όν. degno di gioja, di giubilo.
Χαρτοφυλάκιον (τὸ) portafoglio. 2. archivio.
Χαρτοφύλαξ - ακος (ὁ) archivista.
Χαρωπὸς καὶ Χαρωψ - ωπος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Χαροπός.
Χάσκω (πρτ. Ἔχασκον καὶ πλέον οὐ.) = Χαίνω.
Χάσμα (τὸ) voragine, baratro.
Χασμάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. sbadigliare.
Χασματίας - ου (ὁ) καὶ
Χασματικὸς - ή - όν. che apre delle voragini.
Χάσμη καὶ Χάσμημα (τὸ) sbadiglio.
Χάσμησις - εως (ἡ) sbadigliamento.
Χασμωδέω - ῶ. Μ. ήσω. sbadigliare spesso. 2. far de' versi pieni d' iato.
Χασμῳδία (ἡ) sbadiglio frequentato. 2. quel rompimento o quasi apertura, che succede nel parlare, quando concorrono più vocali, aprimento della bocca cagionata dagli iati.
Χασμῳδὸς - ή - όν. chi sbadiglia spesso.
Χασμωδία (ἡ) sbadiglio frequentato. 2. quel rompimento o quasi apertura, che succede nel parlare, quando concorrono più vocali, aprimento della bocca cagionata dagli iati.
Χατεύω καὶ Χατέω (Χ. Μ.) καὶ
Χατίζω. Μ. ίσω. mancare, aver bisogno. 2. desiderare.
Χαυλιόδους καὶ Χαυλιόδων - οντος (ὁ, ἡ) che ha i denti sporti in fuori.
Χαύνακ - ακος (ὁ) pieno di se, orgoglioso.
Χαύνος - η ῆ ος - ον. molle, lasso, languido, vano, futile, pieno di se.
Χαυνότης (ἡ) mollezza, lassezza ecc.
Χαυνόω - ῶ. Μ. ώσω. ammollare, rilassare, snervare.
Χαύνωμα (τὸ) terra molle.
Χαύνως, ἐπίῤῥ. mollemente, con lassezza.
Χαύνωσις - εως (ἡ) mollezza, lassezza.
Χαυνωτικὸς - η - όν. rilassante.
Χίδροπα (τὰ) καὶ Χίδροποι (οἱ) legumi.
Χεδροπώδης - εος (ὁ, ἡ) simile a' legumi.
Χέζω. Μ. χεσοῦμαι. cacare.
Χειὰ (ἡ) lana di serpe.
Χειλάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Χεῖλος.
Χεῖλος - εος - ους (τὸ) labbro. 2. orlo, sponda, ripa. 2. ὀργὴ, σφὴ. 2. ἀκτὴ, ῥὴξ.
Χειλὼν - ῶνος (ὁ) che ha le labbra grosse.
Χεῖμα (τὸ) = Χειμών.
Χειμαδεύω. Μ. εύσω. καὶ Χειμαδίζω. Μ. ίσω. = Χειμάζω.
Χειμάδιος (ὁ, ἡ) = Χειμερινός.
Χειμάζω. Μ. άσω. invernare. 2. far una invernata. 3. eccitare la tempesta.
Χειμάῤῥους - ους καὶ
Χείμαῤῥος (ὁ) torrente.
Χειμαῤῥώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad una torrente.
Χειμὰς - άδος (ἡ) = Χειμερία.
Χειμασία (ἡ) l'invernare.
Χείμαστρον (τὸ) abito d' inverno.
Χειμερία (ἡ) invernata.
Χειμερίζω. Μ. ίσω. invernare.
Χειμερινὸς - ή - όν. iberno, dell' inverno.
Χειμέριος - α ᾶ ος - ον. = Χειμερινός.
Χειμέτλη (ἡ) = Χείμετλον.
Χειμετλιάω - ῶ. Μ. άσω. avere del pedignone.
Χείμετλον (τὸ) pedignone.
Χειμοσπορέω - ῶ. Μ. ήσω. seminare d' inverno.
Χειμὼν - ῶνος (ὁ) inverno. 2. tempesta. 2. ἀκτὴ, φαλαρὶς. 2. ὀργὴ.
Χεὶρ - χειρὸς (ἡ) mano. 2. potere. 2. βεβαιότης, ῥοπὴ. 2. φανερὸν.
Χειράγρα (ἡ) chiragra.
Χειραγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. guidare per mano. 2. βοηθῶ. 2. ὑπηρετῶ.
Χειραγώγησις - εως καὶ

Digitized by Google

Χειραγωγία (ἡ) guidamento per mano. Ձեռքէն բռնելով առաջնորդելը· Խլխրեան Բառգրոց Գրաբարի։

Χειραγωγος (ὁ, ἡ) colui che guida per mano. Ձեռքէն բռնելով առաջնորդող· Խլխրեան Բառգրոց Գրաբարի։

Χειράμαξα - ης (ἡ) carro a mano. Ձեռքի կառք· Իւ. տրտաւոր։

Χειραπτάζω. *M.* άσω. toccare colla mano, maneggiare, palpare. Ձեռքով դպչելի· Խլխրեան, տրտաւոր։

Χειραψία (ἡ) maneggiamento. 2. lotta. Ձեռքով գպչիլը· 2· ըմբշամարտութիւն· Խլխրեան, տրտաւոր· 2· Խլխրեան Ի—Խ։

Χειριδωτος - ή - όν. che ha le maniche. Թեւքանիք ունեցող· Գ. Գրաբ։

Χειρίζω. *M.* ίσω. operare colla propria mano, maneggiare. Ձեռքովը գործել, ուղղել, կառավարել· Իւ իւր Խլխրեան, Գաղանեան, Ալիքեան, Խտրտ Նիւթ։

Χείριος - α - ον. = Ὑποχείριος.

Χειρίς - ίδος (ἡ) manica, guanto. Թևքանիք, Թաթպան· Գ. Իտիլեան։

Χείρισμα (τὸ) = τῷ

Χειρισμὸς (ὁ) maneggiamento, amministrazione. 2. operazione chirurgica. ուղղելը, վարչակարգիլը· 2· վիրաբուժական գործողութիւն· Գաղանեան, Ալիքեան, Խտրտ· 2· Պերճեանէ Բ՝ բառ։

Χειριστὴς - οῦ (ὁ) amministratore. վարող, վարիչ, գործակալ· Գաղանեան, Ալիքեան, Գ-Թիւրեանէ։

Χείριστος - η - ον. ὑπερθ. τ. Κακός. pessimo. խիստ գէշ· ինչ ինչ։

Χειρόβιος καὶ

Χειροβίωτος (ὁ, ἡ) che vive dal lavoro delle sue mani. Ձեռագործներովը ապրող· Խլխրեան Խոչի Իւ Ձեռքին։

Χειροβολέω-ῶ. *M.* ήσω. gettare colla mano. Ձեռքովը ձգել· Իւ Իւ ուիմք։

Χειρόβολον (τὸ) manata, mazzo. խուրձ, արգամ· տիպեր, տիպիր։

Χειρογάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) = Χειροβίωτος.

Χειρογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. scrivere colla propria mano, col proprio pugno, firmare di propria mano. Ձեռքովը գրել՝ առաջնորդրել· Իւ Իւ Նշմամբ՝ Խրատ։

Χειρόγραφον (τὸ) chirografo, manoscritto. մատչագ, Ձեռագիր· Ֆիլիպէ, Իւ Նշ-ղագ։

Χειρόδεικτος (ὁ, ἡ) additato, manifesto. մատով Ձեռքով ցուցուած, յայտնի· տրտաւոր՝ Իւ Իւ Ի—Ա—Ի—Ի—Ի, տիւրի, ալիքեան։

Χειρόδετος (ὁ, ἡ) che ha le mani legate. Ձեռքերը կապուած· Խլխրեան տալիք· 2· = Χειριδωτός.

Χειροήθεια (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Χειροήθης - εος (ὁ, ἡ) trattabile, mansueto. վարուելու, հնազ, անուշ բնաւորութեան տնեցող· վարձելիք, հնազի, գաղանի։

Χειροθεσία (ἡ) imposizione delle mani. 2. uso. վրան Ձեռք գնելը· 2· գործածութիւն· Խլխրի Խ—Խրիներ գօրաց· 2· գաղանեան։

Χειροθετέω-ῶ. *M.* ήσω. imporre le mani, maneggiare. վրան Ձեռք գնել, Ձեռքով գալիլ· Խլխրի Խ—Խրիներ գօրաց, Խլխրեան։

Χειροθήκη (ἡ) = Χειρὶς.

Χειροκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. troncare la mano. Ձեռքը կտրել· Խլխրի տիպիր։

Χειροκρατία (ἡ) tirannia. բռնակալութիւն· Գ-գրգ-րիւէր։

Χειροκτυπος (ὁ, ἡ) che fà strepito colle mani. Ձեռքերովը չառաչմունք հանող· Խլխ Իւ Իւ Խ—Ա—Ի Խրին։

Χειρολάβη καὶ

Χειρολαβὶς - ίδος (ἡ) manico. գաւազան, կոթ· ատ, գօղ։

Χειρολογέω - ῶ. *M.* ήσω. raccogliere colle mani. Ձեռքովը ժողվիլ· Խլխ Իւ տիւ Խրիպ։

Χειρομακτρον (τὸ) sciugatojo. սրբիչ, ցիխ· Իւ գեղնիր։

Χειρομαντεία (ἡ) chiromanzia. Ձեռնահմայութիւն· Խլխ տիւթ։

Χειρόμαντις - εως (ὁ, ἡ) chiromante. Ձեռնահմայ· Խ—Ա Խ—Ի—Ի—Ի—Ի—տիւթ։

Χειρομαχέω - ῶ. *M.* ησω. combattere colle mani. 2. procurarsi il vitto colla propria mano. Ձեռքով ծեծկըռտիլ· 2· Ձեռքով ապրուստը հարիլ· Իւ Իւ տիւթ-Ա—Ի—Ի, Խ—Ա—Ի—Ի—Ի· 2· Խլխ Իւ Ի—Ա—Ի—Ի—Ի—Ի

Χειροτεχνίω - ῶ. *M.* ήσω. esser artefice, manifattore. արհեստական բանալ· իբրեւ՝ ինաթիւթիւր ըլլալ։

Χειροτέχνημα (τό) manifattura. արհեստակերտուած, գործ· (եւ իւր իւրեղէն) իւղ, հանիքիւրութիւն։

Χειροτέχνης - ου (ὁ) artigiano, manifattore. արհեստաւոր, ձեռագործ· ինաթիւթիւր, իւղի։

Χειροτεχνία (ἡ) la professione, il mestiere dell'artigiano, del manifattore. արհեստաւորի պաշտօն· ինաթիւթիւրեան իւղիւեան։

Χειροτεχνικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. concernente il manifattore. արհեստաւորի պատկանած· իւղիւեի՝ ինաթիւթիւրա պիտաոյ։

Χειρότεχνος (ὁ, ἡ) = Χειροτέχνης.

Χειροτονέω - ῶ. *M.* ήσω. dar il suo suffraggio, creare. 2. ordinare. իր քուէն տալ, կարգիլ· 2. ձեռնադրիլ· քահանայութիւն վերջիւ, նաեւ եպիսկ։ 2· քահանայ եղիւիւ։

Χειροτονητὸς - ἡ - όν. creato, eletto. 2. ordinato. կարգեալ, ընտրեալ· 2· ձեռնադրեալ· նաեւ սլուաչ, խոչիւլինիւիւ· 2· քահանայ սլուաչ։

Χειροτονία (ἡ) elezione. 2. ordinazione. ընտրութիւն· 2· ձեռնադրութիւն· քահանայութիւն· 2· քահանայ եղիւիւ՝ սլուաչ։

Χειρουργέω - ῶ. *M.* ήσω. lavorare colla mano. 2. far una operazione chirurgica. ձեռքով գործել· 2· վիրաբուժական գործողութիւն մը ընել· եւ իւ իւրեղիւ· 2· վիրահ եղիւաը կիւիւ։

Χειρούργημα (τό) = Χειροτέχνημα.

Χειρουργία (ἡ) chirurgia. վիրաբուժութիւն· վիրահղէի։

Χειρουργικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. chirurgico. վիրաբուժական· վիրահ գոհիւիչ։

Χειρουργὸς (ὁ) chirurgo. վիրաբոյժ· վիրահ· 2. = Χειροτέχνης.

Χειρόω - ῶ καὶ (μσ.)-όομαι-οῦμαι. *M.* ώσω-ομαι. sottomettere, soggiogare. ձեռքին՝ իշխանութեան տակը առնել, նուաճել· եւ իւիւին՝ հնազանդեցնել սլիւը սլոխ, դադի կիւիւ։ 2· = Χειρίζω.

Χείρωμα (τό) tutto ciò che si fà, si commette colla mano. ձեռքով եղող գործը իրը· եւ իւ իւր օլն՝ իւղիւեին նկատ։

Χείρων - ονος (ὁ, ἡ) συγκρ. τ. Κακός. peggiore. չարագոյն, վատթարագոյն, սխիւր, փոհ ֆիւնա։

Χειρωνάκτης - ου καὶ **Χειρώναξ - ακτος** (ὁ) = Χειροτέχνης.

Χειρωναξία (ἡ) = Χειροτεχνία.

Χείρωσις - εως (ἡ) soggiogamento. ձեռքին տակը առնելը, նուաճումն· եւ իւիւին սլիւը սլոխ, դադի կիւիւ, կիւիւը։

Χειρωτὸς - ἡ - όν. soggiogato. նուաճեալ· դադի օլոսլ, գասխիւր։

Χελιδονεύω - έως (ὁ) rondinino. ծիծառան ձագ· եղէգնաղէզ եւ իւրասոս։

Χελιδονίζω. *M.* ίσω. imitare la rondine. 2. ciarlare. ծիծառան նմանիլ· 2· չաղաղրասոսիլ· եղէգնաղէզի գասխիւրա սխնելիւ։ 2· լաֆազանիլ կիւիւ։

Χελιδόνιος - α ᾱ ος - ον. della rondine. ծիծառի յատուկ· եղէգնաղէզի գասխիւրա վերաբեր· (οὐσ. οὐσ.) celidonia. (Γαλλ. éclaire). ծիծառաձեռա· եղէգնաղէզի օխա։

Χελιδὼν - όνος (ἡ) rondine (uccello). 2. rondola, rondine (pesce). ծիծառ· 2· ծիծառաձուկ· եղէգնաղէզի գասխա· 2· եղէգնաղէզի գաղէղիւ։

Χέλυδρος (ὁ) tartaruga acquatica. ջրի կրիայ· սոս բեօսլաղէզիւ։

Χελύνη (ἡ) = Χεῖλος.

Χέλυον (τὸ) = Χελώνιον.

Χέλυς - υος (ἡ) = Χελώνη. 2. Χελώνιον. 3. lira. 4. petto. 3· քնար· 4· կուրծք· 3· սխիւրգոսի· 4· կիւոս։

Χελύσσω καὶ (μσ.) - ύσσομαι. *M.* ύσομαι καὶ

Χελύω. *M.* ύσω. spurgarsi. կուրծքէն հաղալ, խուխը մաքրել գուրա հանիլ· կիւոյնուին եօգսիւրիւ, գալաս՝ բիւսլրիւ սխօգիւ։

Χελωναίριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Χελώνη.

Χελώνειον (τὸ) il guscio della tartaruga. կրիայի խեցին՝ պատեանը· բեօսլաղէզ գոգոսլաս։

Χελώνη (ἡ) tartaruga. 2. palvesata, testudine (macchina). կրիայ· 2· կրիայի խեցիի ձեւով մեքենայ մը· բեօսլաղէզ· 2· բեօսլաղէզ գոգոսլանան պիւիւինիւիւ պէր նէվ գինիւնիւիւ· 3· = Χελώνειον. 4. = Χέλυς (3).

Χελώνιον (τὸ) = Χελώνειον.

Χελωνὶς - ίδος (ἡ) lira. 2. scanno. քնար· 2· աթոռ· սխէղոսլ· 2· խոխիւլ։

Χελωνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di tartaruga. կրիայի ձեւով· բեօսլաղէզ պիւիւինիւիւ։

Χελωνοφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba di tartaruga. կրիայ կերօղ· բեօսլաղէզ իւյնի։

Χερμάδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Χερμὰς - άδος (ἡ) pietra da lanciare colla mano. ձեռքով նետելու քար, ամբաքար· եւ իւ իւր սխէլմաճ բալ։

Χερνης - ῆτος (ὁ) = Χειροβίωτος.

Χερνίβιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Χέρνιβον (τὸ) bacile per lavarsi le mani, nappo. ձեռք լուալու գոնիւ· եւ լիհկնի։

Χερνίπτομαι. *M.* ίψομαι. lavarsi le mani. ձեռքերը լուալ· իւլլերինի իւքսուիւ։

Χέρνιψ - ιβος (ἡ) lavamento delle mani. 2. acqua da lavarsi le mani. 3. cena, sacrificio. ձեռքերը լուալը· 2· ձեռք լուալու ջուր· 3· ընծիրիք, զոհ· եւ իւքսուրդ· 2· եւ իւքսոյճաճ սոս· 3· պէյճ բահսիզ, խոսրան։

Χερόνιπτρον (τὸ) = Χειρόνιπτρον.

Χερρόνησιάζω. *M.* άσω καὶ

Χερρονησίζω. *M.* ίσω. aver la figura di una penisola. ցամաքակղզիի ձեւ ունենալ· նիմ գիւղերի պիւիւինիւիւ օլսուիւ։

Χερρονήσιος - α - ον. simile ad una penisola. ցամաքակղզիի նմանի· նիմ գիւղերիւիւ գինինիւ։

Χερρόνησος (ἡ) penisola. ցամաքակղզի· նիմ գիւղերի, պէր սոճոս քոսոյա պիւիւինիւիւ սոսա։

Χερσαῖος - α ᾱ ος - ον. terrestre. ցամաքային· քոսոյա գոյիւ։

Digitized by Google

Χερσαία (ἡ) luogo incolto. անգործ տեղ· խլեհնդիվ վիրան ներ։
Χερσεύω. *M.* εὐσω. esser incolto. անգործ՝ կորդ բլլալ· խլեհնդիվ վիրան օլմագ։
Χέρσινος - η - ον. = **Χερσαῖος.**
Χερσόβιος (ὁ, ἡ) che vive in terra. ցամաքը ապրող· ֆարա խալայան, ֆիթրալի։
Χερσόθεν, ἐπίῤῥ. dalla terra ferma. ցամաքէն· ֆարադան։
Χερσόνησος κτλ. Ἀττ. **ἀντὶ Χερῤῥόνησος** κτλ.
Χέρσος (ὁ, ἡ) secco, incolto, deserto. չոր, ցամաք, անգործ, կորդ, ամայի· ֆարա, իխլեհնդիվ վիրան, հարադ։ (ὈΘ. οὐσ.) terra ferma, continente. ցամաք· ֆարա։
Χερσόω - ῶ. *M.* ώσω. lasciar incolto. անգործ՝ կորդ ձգել· խլեհնդիվ վիրան պըրմագիվ։
Χερσώδης - εος (ὁ, ἡ) incolto. անգործ, կորդ· խլեհնդիվ, վիրան։
Χεσεῖν (*X. M.*) aver voglia di cacare. (Λατ. cacaturio). քաղնել ուզել, քաղնելու բլլալ· պըղմագ օլմագ, փալբա նըֆաճագ օլմագ։
Χεῦμα (τὸ) onda, fiume. 2. libagione. ալիք, գետ· 2. զոհըրուն վրա ֆաճխուած հեղուհիւճ· փալբա, լոյ· 2· ֆօղրախլըրըն խաչերիվ պիօղլին ասլա նետած։ 2. = **Σπονδεῖον.**
Χέω. *M.* χεύσω. spandere, versare. 2. spargere, stendere. 3. liquefare. ֆաճել, հեղուլ· 2· ցանել, փռել, տարածել· 3· հալեցընել· պիօղիլ, ասլմագ· 2· պրկիլ, խոյնել, պրկիլ· 3· իրիմիլ· (μσ. ἢ πθ.) scorrere. 2. liquefarsi. 3. abbracciare. 4. darsi, abbandonarsi. վազել, ֆաճիլ· 2· հալիլ· 3· գրկիլ· 4· ինքզ ինքզ ասլ, բանի մը ինկնալ· ափնէ, պիօղլիլի· 2· իրիմիլ· 3· ֆանֆալմագ· 4· ինձգիլիվ վիրան, ինկլ օլմագ։
Χελευτὸς - η - όν. trecciato come la rete. վարի՛ ցանքի պէս հաւսած· ալ փալ իօրլանմագ։
Χελεύω. *M.* εὐσω. trecciare (una rete). (ցանց) հաւսել· (ալ) իօրմագ։
Χηλὴ (ἡ) unghia degli animali. 2. zampe degli uccelli. 3. le forbici dell'astaco. անասունց սմբակ, ֆաճ· 2· ֆաչունց մատիկ· 3· ծովու խեցգետնի ձիրաս. հայրանի ինչպէս· 2· փալ ինկնիմ· 3· ըռֆօզ մատագ։
Χηλινὸς - η - όν. = **Χηλευτός.**
Χήλιον (τὸ) ὑπκρ. τ. **Χηλὴ** ἢ **τοῦ**
Χηλὸς (ἡ) cassa, baule. արկղ, սնտուկ· տապրան։
Χηλωτὸς - η - όν. = **Χηλευτός.**
Χήμη (ἡ) = **Χασμη.** 2. sorta d'ostrica. անտառի մէջ ասարէ· ալիմարիս (ըստրիմիսնէն ալի պիր նիվէ)։
Χὴν - **χηνὸς** (ὁ καὶ ἡ) oca. սագ· ֆալ։
Χηνισεὺς - έως (ὁ) il piccolo dell'oca, papero. սագի ձագ· ֆալ ֆալալը։
Χηνίον (τὸ) ὑπκρ. τ. **Χήν.**
Χηνοβοσία (ἡ) = **Χηνοβοσκία.**
Χηνοβοσκεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono le oche. սագ պահելու տեղ· ֆալ պիօղլանտըղը հարալ, ֆալ պիօղիլի։
Χηνοβοσία (ἡ) il nudrire delle oche. սագ պահելը· ֆալ պիօղլանտըլը։
Χηνοβόσιον (τὸ) = **Χηνοβοσκεῖον.**
Χηνοβοσκὸς (ὁ, ἡ) che nudrisce delle oche. սագ պահօղ· ֆալ պիօղլանճը։
Χηνοτροφεῖον (τὸ) = **Χηνοβοσκεῖον.**
Χηνοτρόφος (ὁ, ἡ) = **Χηνοβοσκός.**
Χηνυστράω - ῶ. *M.* ήσω. sbadigliare. բրամպըլլ· խանդիլ։
Χηνύω. *M.* ύσω. gridare come l'oca. սագի պէս պոռալ· ֆալ գոռալ գուլլուճալ։
Χηνώδης - εος (ὁ, ἡ) dell'oca. սագի յատուկ· ֆալա հաֆտան։
Χήρα (ἡ) θηλ. τ. **Χῆρος.** vedova. պոռի կին, արքուարք· գալա ֆադը։
Χηραμὶς - ίδος (ἡ) sorta di conchiglia. անասակ մը խեցգետնակ· պիր նիվ պիօղիլ պիօճիլ։
Χηραμὸς (ὁ) tana. մորթ, որջ· ին, հայվան խաթագը։
Χηραμὺς - ύδος (ἡ) = **Χηραμίς.**
Χηρεία (ἡ) vedovanza. պոռիութիւն· գալալը։
Χήρευσις - εως (ἡ) = τῷ **πρωτ.**
Χηρεύω. *M.* εὐσω. esser vedovo o vedova. 2. esser privo di... պոռի բլլալ· 2· բանէ մը զուրկ բլլալ· գալ ալմագ· 2· պիր նեանկին հաճար օլմագ։
Χῆρος - α - ον. vedovo o vedova. 2 privo. պոռի երթիկ կամ կինիկ մարդ· 2· զուրկ· գալ երթիկ խոյնօ ֆալը· 2· հաճար։
Χηροσύνη (ἡ) = **Χηρεία.**
Χηρόω - ῶ. *M.* ώσω. render vedovo o vedova. 2. privare. պոռի ընծալ· 2· զրկել· գալ ալդըրմագ· 2· հաճար կնիկ։
Χήρωσις - εως (ἡ) = **Χηροσύνη.** 2. privazione. զրկում· հաճարլըղ։
Χητεία (ἡ) καὶ
Χῆτος - εος ἢ εως (ἡ) καὶ
Χῆτος - εος - ους (τὸ) mancanza, indigenza. չքաւորութիւն, կարօտութիւն· խիլլաթ, ֆագիրլըք։
Χητοσύνη (ἡ) = τ. **προηγ.**
Χθαμαλὸς - η - όν. = **Χαμηλός.**
Χθὶς, ἐπίῤῥ. ieri. երէկ· փէնէ։
Χθεσινὸς - η - όν. di ieri. երեկուան· փէնէքի
Χθόνιος - α ἢ ος - ον. terrestre. 2. indigeno. 3. sotterraneo. երկրային· 2· երկրցի· 3· ասորիկրկրացի· իչէրլի· 2· ներլի· 3· ներ ալըճը օլմագ։
Χθονόπλαστος (ὁ, ἡ) formato, creato di terra. երկրէ՝ հողէ չինուած՝ սեղծուած· ինկիլեն իօղուրմուշ խաթըլ խորտըլըլ։
Χθὼν - **χθονὸς** (ἡ) terra. 2. inferno. երկիր, հող· 2· գժոխք· ինէր, իօղուրմ· 2· փէհլեվնէմ։
Χιάζω. *M.* άσω. metter in forma della lettera *X.* (Λατ. decusso). *X* գրքի ձեւովը դնեսգիլ· *X* հարթէն լինելի՝ պիրիմի խաչի իօնուր իօնուրելուրմէ։
Χιλεύω. *M.* εὐσω. nutrire, saziare. ամացընել, կշտացընել· պիրլիմէ, տօյուրմէ։
Χιλιάγωνος (ὁ, ἡ) che ha mille angoli. հազար անկիւն ունեցող· պին ինօղլի։

Digitized by Google

Χιλιάκις, ἐπίῤῥ. mille volte. հազար անգամ. տե՛ս տիւրք։

Χιλιαρχέω - ῶ. *M.* ήσω. aver il comando di mille soldati. հազար զօրաց հրամանատ. տե՛ս առիւրք պատերազմի։

Χιλιάρχης - ου (ὁ) = **Χιλίαρχος**.

Χιλιαρχία (ἡ) la carica del colonello. 2. colonella. հազարապետի իշխանութիւն. 2. հազար զօրաց գունդ. տե՛ս գունդ. 2. տե՛ս առիւր պետ։

Χιλίαρχος (ὁ) colonello. հազարապետ. տե՛ս գունդ։

Χιλιάς - άδος (ἡ) migliajo. հազար. տե՛ս տե՛ս։

Χιλιαστὴς - οῦ (ὁ) (ἐκκλησ.) millenario (settario). հազարամեան աղանդաւոր. տե՛ս Եկ հիւթ պիտի։

Χιλιέτὴς - ους ἡ έος (ὁ, ἡ) di mille anni. հազար տարեան. տե՛ս երկնէք։

Χιλιετία (ἡ) durata di mille anni. հազար տարեան միջոց. տե՛ս տեղ միջոց։

Χίλιοι - αι - α. (ἀριθμ.) 1000. mille. հազար. տե՛ս, հնդ։

Χιλιόμβη (ἡ) sacrifizio di mille buoi. հազար եղանց զոհ. տե՛ս բազում զոհութիւն։

Χιλιοπλάσιος - α - ον καὶ

Χιλιοπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) mille volte moltiplicato. հազարապատիկ. տե՛ս զօր։

Χιλιόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha mille piedi. հազար ոտ ունեցող. տե՛ս տղէք։

Χιλιοστὸς - ἡ - όν. millesimo. հազարերորդ. տե՛ս հինգ։

Χιλιοτὺς - ύος (ἡ) = **Χιλιάς**.

Χιλὸς (ὁ) cibo, nutritura. կերակուր, սնունդ. կիթ, զօր, կիր։

Χιλόω - ῶ. *M.* ώσω. nutrire. սնուցանել. տե՛ս կիթ։

Χίμαιρα (ἡ) capra. 2. chimera. այծ. 2. քիմէա, երկերանեաց. տե՛ս. 2. լեռնից, խըչոլ հըչոլ նշանի։

Χιμαιρὶς - ίδος (ἡ) = **Χίμαιρα**.

Χίμαρος (ὁ) becco. նոխազ. նր տե՛ս։

Χίμαρος (ὁ) = **Χείμαῤῥος**.

Χιόνεος - α - ον. bianco come la neve. ձեան պէս ճերմակ. զոյ գոյն պէսպէս։

Χιονίζω. *M.* ίσω. nevigare. ձիւնել. զոյ նալ։

Χιονικὸς - ἡ - όν καὶ

Χιόνινος - η - ον. = **Χιόνεος**.

Χιονοβλέφαρος (ὁ, ἡ) che ha le palpebre bianche come la neve. ձեան պէս ճերմակ աչից թարթիչ ունեցող. զոյ գոյն պէսպէս կերպ զեղ գոյներ ունեցող։

Χιονοβλητος (ὁ, ἡ) coperto di neve. ձիւնով ծածկած. գոյնդ նորին պէս։

Χιονοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla neve. ձեան նման. զոյ գոյնդ։

Χιονόεις - εσσα - εν. = **Χιόνεος**.

Χιονόχροος - ους (ὁ, ἡ) καὶ

Χιονόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) bianco come la neve. ձեան պէս ճերմակ. զոյ գոյն պէսպէս։

Χιονόω - ῶ. *M.* ώσω. coprire di neve. 2. imbianchire come la neve. ձիւնով ծածկել. 2. ձեան պէս ճերմկցընել. զոյ նալ նորին պէս. 2. զոյ կիթ պէսպէս։

Χιονώδης - εος (ὁ, ἡ) nevoso. ձիւնառատ. զոյ նալ։

Χιτὼν - ῶνος (ὁ) tonaca. 2. veste. պատմուճան. 2. հագուստ, լաթ. զգեստ. 2. խալաթ, բաճա։

Χιτωνάριον } (τὸ) ὑπκρ. τ. **Χιτὼν**.
Χιτώνιον }

Χιτωνίσκος (ὁ) = **Χιτώνιον**.

Χιὼν - όνος (ἡ) neve. ձիւն. զոյ։

Χλαῖνα - ης (ἡ) palandrana, abito d'inverno. լոդիկ, ձմեռուան հագուստ. խալաթանեաց, ելլ բաճայ։

Χλαίνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. **Χλαῖνα**.

Χλαινόω - ῶ. *M.* ώσω. vestire d'una palandrana. լոդիկ հագուցանել. խալաթանաց իշխիրկել։

Χλαμύδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. **Χλαμύς**.

Χλαμυδοποιὸς καὶ

Χλαμυδουργὸς (ὁ, ἡ) colui che fà delle casacche. քազմիք պատմուճան չինող ելրտի քաֆան խալաթ։

Χλαμυδοφόρος (ὁ, ἡ) vestito d'una clamide. քազմիք հագուած. ելրտի իչին գլ։

Χλαμυδόω - ῶ. *M.* ώσω. vestire d'una clamide. քազմիք հագուցանել. ելրտի իչխիրկել։

Χλαμὺς - ύδος (ἡ) clamide, casacca. քազմիք, պատմուճան. ելրտի, քաֆան։

Χλανὶς - ίδος (ἡ) mantello di tela finissima. չատ բարակ բուրգէ իմիսոց. ղամիք ինձ խանդան ֆէրաճիս՝ խալաթնոս։

Χλανισκάριον καὶ **Χλανισκίδιον** (τὸ) ὑπκρ. τοῦ **Χλανίσκον** (τὸ) καὶ **Χλανίσκος** (ὁ) ὑπκρ. τ. **Χλανὶς**.

Χλευάζω. *M.* άσω. deridere, motteggiare. կատակել, ակնարկել, զծաղրել գալ. ծիւծ խրիխիլ խրիկ, լռեցընանի։

Χλευασία (ἡ) καὶ

Χλεύασμα (τὸ) καὶ

Χλευασμὸς (ὁ) derisione, burla, motteggio. կատակ, ծաղր. ծիւծ, խրիխիլ, լռեցո։

Χλευαστὴς - οῦ (ὁ) beffardo, motteggiatore. կատակ ընող, ծաղրածու. ծիւծիկող, խրիխիլանդ, լռեցող։

Χλεύη (ἡ) motteggio, derisione, beffa. կատակ, ծաղր. լռեցո, ծիւծ, խրիխիլ։

Χλιαίνω. *M.* ανῶ. intiepidire. գազլ ընել. ըլըճկած կիկիլ։

Χλιαρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ῶς. tiepido. գազլ. ըլըճկած։

Χλιαρότης (ἡ) tiepidezza. գազլութիւն. ըլըճկածլըք։

Χλίασμα (τὸ) fomento. ասծագլական գիզ. խամրատան իլաճ։

Χλιδαίνω. *M.* ανῶ. effeminare. կնկան գործ ընել, մեղկ ընել. աւրիրիլ կիւրկիլ, նազլիկիլ։

Χλιδανὸς - η - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ῶς. molle, effeminato. մեղկ, կնաւ. նազլի, աւրիրիլ փիճիկլու։

Χλιδάω - ῶ. *M.* ήσω. esser effeminato, vivere nelle delizie. կնաւ ըլլալ, հեշտասիրեան՝ գրգռանաց մէջ ապրիլ. աւրիրիլ փիճիկլիլ, նրկլ հիւթ օլմալ. ղեֆիֆոր ուֆաւոր խօշոր կիւրկիլ։

Χλιδὴ (ἡ) lusso, delizie, mollezza. 2. ornamenti delicati. զեղխութիւն, հեշտասիրութիւն, փափկութիւն. 2. բարակ զարդք,

Digitized by Google

φυφλοβόλαν γυμνός· ἐκβαλ. ψιλός· ἀφῆ, ἀναίδην. 2. οἶκος, ἰνδὲ πρόβατα εἶναι. Χλίδος ἡ Χλίδος (ὁ) erbaccie che si gettano fuori del campo. σκάφη ἐκβολῆς ἀκαθαρσίας ἕνεκα. βοτάνη ἐκβαλλομένη ἔξω τοῦ ἀγροῦ. Χλιδών - ῶνος (ὁ) armilla. 2. collana. περιβραχιόνιον. 2. φυλακή· φρούριον. 2. ἐκτροπή. Χλιερός - ά - όν. = Χλιαρός. Χλίω (X. M.) vivere nelle delizie. φυφλοβολῶ· ἐκβάλλω· ἀναίδην ἀφῆ· ψιλός· ἀφῆ· ἀναίδην· ἀναίδην ἐκβάλλω· ἀναίδην ἐκβάλλω. Χλόα - ας (ἡ) Λ. ἀντὶ Χλόη. Χλοάζω. M. άσω. verdeggiare. χλωρίζω, χλωραίνω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χλοανθής - ές (ὁ, ἡ) = Χλοερός. Χλοασμα (τὸ) verdura. χλόη· χλωρά, χλοερά· ἐκβάλλω. Χλοερός - ά - όν. × καὶ ἀσυναίρ. ἀντὶ Χλωρός. Χλόη (ὁ) verdura, verdume. 2. erbaggio. χλωρίδες, χλοερά· ἔκβαλλον. 2. βοτάνη, χλωρίδες· ἐκβάλλω ὅτι, ἐκβάλλω· 2. φυτίδιον. Χλοηφόρος - ά - όν. × ἀντὶ Χλωρός. Χλοηφόρος (ὁ, ἡ) che produce della verdura. χλωρίδες· χλοερά βοτάνη· ἐκβάλλω ἔξω· ἐκβάλλω. Χλόος - οῦς (ὁ) = Χλοή. 2. color verde. χλοερά χλόη· ἐκβάλλω χλόην. Χλούνης - ου (ὁ) che si corica sulla verdura. 2. selvaggio. χλωρὸν· χλοερὸν· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. 2. ἄγριος· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. 2. ἐκβάλλω (ὡς οὐσ.) cinghiale. ἄγριος χοῖρος, ἀγρίδιον· ἐκβάλλω χοῖρος. Χλοώδης - ες (ὁ, ἡ) verdeggiante. χλοερόφυλλος· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω, ἐκβάλλω. Χλωρίζω. M. άσω. = Χλωροφαγέω. Χλωραίνω. M. ανῶ. render pallido. χλωρίζω· ἐκβάλλω. Χλωρεύς - έως (ὁ) lucherino. 2. verdone. ἐκβάλλω (βοτάνη)· 2. χλωρὸς ἀκανθώδης· 2. ἐκβάλλω· 2. ἐκβάλλω. Χλωρίασις - εως (ἡ) pallore. χλωρὸν ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χλωριαω - ῶ. M. άσω. impallidire. χλωρὸν· ἐκβάλλω. Χλωρίζω. M. ίσω. esser di color pallido. χλωρὸν χλόη· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χλωρίων - ωνος (ὁ) rigogolo. (Γαλλ. loriot). (χλωρὸν χοῦνος βάλλω)· ἐκβάλλω ἐκβάλλω (ἐκβάλλω· 2). Χλωρός - ά - όν. verde. 2. fresco. 3. tenero. 4. pallido. χλωρὸς, χλωρά· 2. βλαστ. 3. φυτώριον· 4. χλωρὸν. ἐκβάλλω· 2. βοτάνη· ἐκβάλλω· 2. βοτάνη. 3. ἐκβάλλω, ἐκβάλλω· 4. ἐκβάλλω. Χλωρότης (ἡ) verdura. 2 freschezza. 3. pallore. χλωρόφυλλος· 2. βλαστός· 3. χλωρὸν· ἐκβάλλω· 2. βοτάνη· 3. ἐκβάλλω. Χλωροφαγέω - ῶ. M. ήσω. pascersi di verdura. χλωρὰ φύλλα, χλωρὰ βοτάνη· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω, ἐκβάλλω. Χναύω. M. χναύσω. trangugiare. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω, ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χνοάζω καὶ Χνοάω - ῶ. M. άσω. cominciar ad avere la lanuggine, impelare. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χνόη (ἡ) la buca della ruota per dove entra l'asse. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χνόος - ους (ὁ) lanuggine. 2. spuma. ἐκβάλλω· 2. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χνοώδης - εος (ὁ, ἡ) lanuginoso. ἐκβάλλω, ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοάνη (ἡ) crogiuolo. ἔκβλυσις· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοάνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Χόανον (τὸ) καὶ Χόανος (ὁ) = Χοάνη. Χοή (ἡ) libagione. ἐκβάλλω ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοϊκός - ή - όν. di terra. ἔκβλυσις· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοίνιξ - ικος (ἡ) misura di due staji. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοιραδώδης - εος (ὁ, ἡ) scrofoloso, pieno di scrofola. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοιράς - άδος (ἡ) scoglio. 2. scrofola. ἐκβάλλω (ἐκβάλλω). 2. (ἐκβάλλω) ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· 2. ἐκβάλλω. Χοίρειος - α - ον. porcino. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοιρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Χοιρίον. Χοίρινος - η - ον. = Χοίρειος. Χοιρίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Χοῖρος. Χοιρίοκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Χοῖρος. Χοιροβοσκός (ὁ) porcajo. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοιροκομεῖον (τὸ) stalla da porci, porcile. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοιροκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di porci. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοιρομάνδριον (τὸ) = Χοιροκομεῖον. Χοιροπίθηκος (ὁ) babbuino. ἐκβάλλω ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοιροπώλης - ου (ὁ, ἡ) venditore di porci. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοῖρος (ὁ) porco, majale. 2. cosso, polta. ἐκβάλλω· 2. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· 2. ἐκβάλλω, ...ί. Χοιροσπίλεθος (ὁ) sterco di porco. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοιροσφαγεῖον (τὸ) macello di porci. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοιροσφάγος (ὁ, ἡ) macellajo di porci. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χοιροτροφεῖον (τὸ) = Χοιροκομεῖον. Χολαγωγὸς (ὁ, ἡ) che fà cadere la bile. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χολαῖος - α - ον. bilioso. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χολάς - άδος (ἡ) (κυρ. εἰς. τὸ πλθ). gli intestini. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χολάω - ῶ. (X. M.) mettersi in collera, sdegnarsi. ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω, ἐκβάλλω· ἐκβάλλω. Χολέρα - ας (ἡ) colera morbus. ἐκβάλλω ἐκβάλλω ἐκβάλλω ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω· ἐκβάλλω·

լարը ասպրամանիպան էլերէ ֆելին խոպիելէ, փըլէրա։

Χολερικὸς - ἡ - όν. bilioso, collerico. մաղձառ, գէլբաւ բարկացօղ. ղէֆըլը, ֆօլղ եօղիել ենին։

Χολερώδης - εος (ὁ, ἡ) bilioso. մաղձաւոր. ղէֆըլը։

Χολὴ (ἡ) bile, fiele. 2. collera, ira. մաղձ, լեզվի կամ մաղձի լեզուայ պարկ. 2. բարկաճիւն. ղէֆը, եօթ խոթօթ ղէֆը՝ եօթ ֆառղը. 2. եօվկի։

Χοληγὸς (ὁ, ἡ) = Χολαγωγός.

Χολημεσία (ἡ) vomito di bile. մաղձ փըսխելը. ղէֆը էպիֆրաղ։

Χολημετέω - ῶ. *M.* ήσω. vomitare della bile. մաղձ փսխել. ղէֆը ֆառմակ։

Χολικὸς - ἡ - όν. = Χολερικός.

Χόλιξ - ικος (ἡ καὶ ὁ) (κυρ. εἰς τὸ πλ.) trippe. փարսախք, քաղերճ. իչկինք։

Χολοβαφὴς - ἐος (ὁ, ἡ) tinto di fiele. լեզվով ներկուած. եօթ իլէ գօյունըլ։

Χολοβάφινος - η - ον. καὶ **Χολόβαφος** (ὁ, ἡ) = Χολοβαφής.

Χολοειδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) simile alla bile. մաղձի նման. ղէֆըդա պէնզէր։

Χολοποιὸς (ὁ, ἡ) che cagiona della bile. մաղձ պատճառօղ. ղէֆը հալ իպէն։

Χόλος (ὁ) × ἀντὶ Χολή.

Χολόω - ῶ. *M.* ώσω. irritare, metter in collera. բարկացընել, սրդողընել. եօվկ ելկիրմէ, իբրընդրմէ։

Χολώδης - εος (ὁ, ἡ) bilioso. 2. collerico, iracondo. մաղձաւոր. 2. բարկացօղ, սրդողական. ղէֆըլը։ 2. եօվկիլի։

Χόνδριvος - η - ον. καὶ **Χονδρίτης - ου** (ὁ) (κυρ. ἄρτος.) (pane) fatto di segala. հաճարէ չիճաւած (հաց). ղէֆրաբան իփէլը (իփկի)։

Χόνδρος (ὁ) spelta, segala. 2. cartilagine. հաց սեւ ելօղ ցորեն մը, հաճար. 2. ամման, գեղձ. իլիճա, ղէֆր։ 2. ճիրկի, ճիրկիվի։

Χονδρώδης - εος (ὁ, ἡ) cartilaginoso. ամաճաւոր. ճիրկիվի։

Χόος - οὸς (ὁ) ῥδε Χοῦς.

Χοραύλης - ου (ὁ) chi dirige il coro a suono di flauto. եղեգնափող ձանով պարը կազմող ուղղող՝ չոխօղ. նոյ իւէ՝ ներսի ղէֆրաբան իփէլը նիզամ ֆօյան։

Χορδάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Χορδή.

Χορδεύω. *M.* εύσω. fare della salsiccia. երշիկ չինել. սասխաթ խափէթ։

Χορδὴ (ἡ) intestino, budello. 2. corda d' instrumento. փարսախք, ագիք. 2. նուագարանի լար՝ ագիք. պալըաթ. 2. ղէֆը իվրէլի՝ իվրէլի։

Χορδολογέω - ῶ. *M.* ήσω. provare le corde d' un instrumento. նուագարանի մը լարերը փորձել. ղէֆրէնդի իվէլէրինի փընիճիէ։

Χορδοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. fare delle corde d' instrumento. նուագարանի լար չինել. ղէֆը իվրի խափէթ։

Χορδοποιὸς (ὁ, ἡ) chi fà delle corde d'instrumento. նուագարանի լար չինօղ. ղէֆը իվրի խափէն։

Χορδοπώλης - ου (ὁ) vendítore di corde d' instrumento. նուագարանի լար ծախօղ. ղէֆը իվրի սաթան։

Χορδοτονία (ἡ) tensione delle corde d'un instrumento. նուագարանին ագիքները լարելը. ղէֆրէնդի իվէլէրինի կէրմէ։

Χορδοτόνος (ὁ, ἡ) che tende le corde d' un instrumento. նուագարանին ագիքները լարող. ղէֆրէնդի իվէլէրինի կէրեն. (οὐσ.) **Χορδοτόνον** (τὸ) bischero, la chiave per montare le corde d' un instrumento. նուագարանին ագիքները լարելու բանիկը, բոլճ. ղէֆրէնդի իվէլէրինի կէրմէկի իւէրէ, չիվի։

Χορδώτονος (ὁ, ἡ) di cui le corde sono tese. ագիքները լարուած, լարերը ձգուած. իվէլէրէ կէրիճի։

Χορεία (ἡ) danza. պար, կաքաւ. հօր, բոֆ։

Χορεῖον (τὸ) sala da ballo. պար քաղելու սրահ. հօր ղէֆէնճ սասֆա։

Χορεῖος - α - ον. che concerne la danza. կաքաւի պատճառած. բոֆէի փայր։

Χόρευμα (τὸ) salto, danza. ցատքկռիլը, կաքաւ. սըչրռիչը, բոֆ։

Χορευσις - εως (ἡ) balleria, danza. կաքաւիլը, պարելը. հօր ղէֆը։

Χορευτὴς - οῦ (ὁ) ballerino. կաքաւօղ, պար քաղօղ. հօրա՝ բոֆ իկէմի։

Χορευτικὸς - ἡ - όν. concernente il ballo. կաքաւի պատճառած. բոֆէի փէֆիղէֆ։

Χορεύω. *M.* εύσω. danzare, ballare. կաքաւիլ, պարել. հօրա՝ բոֆ ղէֆէ՝ իկէմի։

Χορηγεῖον (τὸ) sala da ballo. 2. scuola. 3. armario. կաքաւի սրահ. 2. գպրոց. 3. գպրոց. խօրա սասֆաղը. 2. փէֆիղէ. 3. փօլղա։

Χορηγέτης - ου (ὁ) = Χορηγός.

Χορηγέω - ῶ. *M.* ήσω. dirigere il ballo. 2. preparare di proprie spese un ballo. 3. donar largamente. 4. preparare. provvedere, procurare. կաքաւիլ պարը ուղղել՝ ղէֆիլ. 2. իր ծախքովը պար մը պատրաստել. 3. առատաբար տալ. 4. պատրաստել, ճարել. բոֆը նիզամ ֆօսէ՝ ըզղընմէ. 2. փոխէ փօտրիվի իւէ պիր խօրա բոֆ հազըրմաք. 3. վիօվրդանի վերմէ. 4. իհտարիլ եմիվէ, պիճիրմէ։

Χορήγημα (τὸ) fornito. հանգերձանք, կազմած. իհտըլ, իհտարիլ։

Χορηγία (ἡ) direzione, preparazione del ballo. 2. liberalità. 3. preparazione, provvisione. կաքաւիլ պարը ուղղելը՝ ղէֆելը. 2. առատաձեռնութիւն. 3. պատրաստութիւն, հանգերձանք. խօրաչ բոֆը նիզամ ֆօյա՝ իհտարիլ եմիվ. 2. վիօվրդանի. 3. հազըրլըխ, իհտարիլ, պիճիրմէ։

Χορήγιον (τὸ) = Χορηγεῖον.

Χορηγὸς (ὁ) direttore del ballo, corista. 2. provveditore, colui che fornisce. պարապետ, կաքաւը ղէֆօղ՝ կարգի դնօղ. 2. հանգերձօղ, ճարօղ, պատրաստօղ. իւ դէղը, խօրա պէղը, բոֆը նիզամ ֆօյան. 2. պիճիրճի, իհտարիլ խոխ։

Χορικὸς - ἡ - όν. appartenente al ballo. կաքաւի պատճառած. բոֆէի փայր։

Digitized by Google

Χόρἰον (τὸ) corion, seconda. ...

Χορoδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro di ballo, ballerino. ...

Χορευτὴς - ἱστρια (ὁ, ἡ) = Ὑμεναιδός. Χοτὼν — uveo. ...

Χορομανὴς - ἱος (ὁ, ἡ) appassionato per il ballo. ...

Χορoποιὸς (ὁ, ἡ) = Χορηγός.

Χορὸς (ὁ) coro. 2. danza, ballo. 3. balista. ...

Χορτάζω. *M.* άσω. saziare, nudrire (d'erba). ...

Χορτασμὸς (ὁ) sazietà. ...

Χορταστικὸς - ἡ - ὀν. sazievole. ...

Χόρτινος - η - ον. d'erba. ...

Χορτόβολον (τὸ) καὶ

Χορταβολὼν - ὼνος (ὁ) fienile. ...

Χορτολογέω - ῶ. *M.* ήσω. foraggiare, raccogliere dell' erba. ...

Χορτολογία (ἡ) foraggiamento. ...

Χορτολόγος (ὁ, ἡ) foraggiere. ...

Χόρτος (ὁ) orto, giardino. 2. erba, pastura. ...

Χορτoφόρος (ὁ, ἡ) che porta dell' erba. ...

Χορτώδης - εος (ὁ, ἡ) erboso. ...

Χορωδέω - ῶ. *M.* ήσω. cantare nel coro. ...

Χορωδία (ἡ) ballata. ...

Χοῦς - χοὸς (ὁ) terra. ...

Χοῦς - χοὸς καὶ Ἀττ. χοῶς (ὁ) congio, misura di sei ataji. ...

Χραίνω. *M.* χρανῶ. avvicinare. 2. ungere. 3. imbrattare. ...

Χραισμεῖν (ἀπαρ. τ. ἀορ. β. τ. ἀχρ. Χραισμεύω.) giovare. ...

Χραίσμησις - εως (ἡ) utilità, soccorso. ...

Χραντὸς - ἡ - όν. imbrattato. ...

Χρέμπτομαι. *M.* χρέμψομαι. spurgarsi, sputare. ...

Χρέμψις - εως (ἡ) spurgo. ...

Χρέος - εος - ους (τὸ) debito, dovere, obbligo. 2. morte. 3. bisogno. ...

Χρεὼ - όος - οῦς (ἡ) × ἀντὶ Χρεία.

Χρεωκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. fallire. ...

Χρεωκοπία (ἡ) fallimento. ...

Χρεωκόπος (ὁ, ἡ) fallito. ...

Χρεωλυτέω. *M.* ήσω. pagare, liquidare i suoi debiti, sdebitarsi. ...

Χρεὼν. (οὐδ. τ. μτχ. τ. Χρή) ὡς οὐσ. ἐνάρθ. obbligo, dovere. 2. morte, destino. ...

Χρέως - χρέω (τὸ) Ἀττ. ἀντὶ Χρέος.

Χρεωστέω - ῶ. *M.* ήσω. dovere, esser debitore. ...

Χρεώστης - ου (ὁ) debitore. ...

Χρεωστικῶς, ἐπίῤ. debitamente, dovutamente. ...

Χρεωφειλέτης - ου (ὁ) debitore. ...

Χρεωφείλημα (τὸ) debito. ...

Χρὴ (παρατ. Ἐχρῆν καὶ Χρῆν). bisogna,

Digitized by Google

fà d'uopo, è necessario, conviene. հարկ է, պէտք է, կը վայէ, պատշաճ է. լաւ էր, իբրեւ պէտ, նպատակ էր, վայել պէր, ճոխ պէր։

Χρῄζω (παρτ. Ἐχρῄζον καὶ πλέον οὔ.) aver bisogno. 2. desiderare. պէտք ունիմ. 2. փափաքիլ. ախորժիլ օրէն. 2. արդարանիմ։

Χρηίζω. *M.* ίσω. × Ἰων. ἀντὶ Χρῄζω.

Χρῆμα (τὸ) negozio, affare, cosa. 2. beni, possessioni, danaro, moneta. գործք, իրաւութիւն, բան. 2. ինչք, առաջնած, գրամ, առակ. հաշուհան, իւլ, խափտ, լեյ. 2. ան, երեսէթ, սիլ, փտա։

Χρηματίας - ου (ὁ) danaroso, ricco. շատ առակ ունեցօղ, հարուստ. խոշոր, ընչիքի։

Χρηματίζω. *M.* ίσω. trattar, maneggiare un affare. 2. nominarsi. 3. dar udienza. 4. (μσ.) abboccarsi. 5. guadagnare, radunare del danajo, arricchirsi. գործք մը սեռնալ. 2. անուանիլ. 3. մարդ ընդունիլ, անկամ դնել. 4. խօսակցիլ. 5. վաստկիլ, առակ ստանալ, հարստանալ. պէր իւ պիր հաւաքուի ինձրպէտ. 2. լսելըրընկեր. 3. իշխիկներ, պիտիկներ, խօսք ընծան. 4. պօղկըրկուտ, գուտլաթիկ եկեղ. 5. փաստաբան, փոս ծուխտուի, պիտիկնկեր. (πϑ.) prender oracolo, (σωσικιάσμένος) պատգամ առնել. պիտի սերմի ալեր։

Χρηματικός - ή - όν. pecuniario. առեղ եղօղ. պէտ իւի օլան։ — ικῶς, ἐπίῤῥ.

Χρηματισμός (ὁ) maneggio d'affari. 2. oracolo. 3. guadagno, lucro. գործք սեռնալը. 2. σωσικιάσμένος պատգամ. 3. վաստակ, շահ. իւ հաւաքուի ինձրպէտ. 2. պիտի սերմի. 3. փոր, փաղանճ։

Χρηματιστήριον (τὸ) borsa ove si radunano i mercanti. 2. uditorio, sala d'udienza. վաճառականներու ժողովարան. 2. (χωρ σῆ) լսելու տեղ. տրդ օտաղ, պատերնականըրն պէրէտիկի հաւել. 2. փիլոնանի, (տաղ) պիտիկնկեր. ասեֆտ. 3. = Χρηστήριον.

Χρηματιστής - οῦ (ὁ) negoziante. վաճառական. պաշրնան. 2. = Χρηματίας.

Χρηματιστικός - ή - όν. che concerne il negoziante. 2. chi sa la maniera di guadagnare, perito nella negoziazione. վաճառականի պատկանած. 2. վաստկելու հնարքին գիտցօղ, վաճառականութեան հմուտ. պաշրնանի գործ. 2. փաստաբանի խոխրնին պիտի, պաշրնանըրդ ալեր։

Χρηματοποιός (ὁ, ἡ) lucroso. շահաբեր, շահ բերօղ. փաղանճը։

Χρηματοφυλάκιον (τὸ) tesoro. գանձ. խազինի, պետ։

Χρήμη (ἡ) × Ἰων. ἀντὶ Χρεία. 2. desiderio. բաղձանք. արդ։

Χρησεμεύω. *M.* εύσω. occorrere, esser utile, giovare. պէտք ըլլալ, օգտիլ. ինձրպէտ օլմէտ, խարմաք։

Χρησιμος - η ὴ ος - ον. utile. օգտակար. փայտաը. խարտ։ — ίμως, ἐπίῤῥ.

Χρῆσις - εως (ἡ) uso. 2. utilità. 3. testo. 4. oracolo. գործածութիւն, կիրառութիւն. 2. օգուտ. 3. բնագրան, բնագիր. 4. աստուածային պատգամ. խօսքանման. 2. խայտ. 3. գիրն. 4. պիտի վերին։

Χρησμηγορέω - ῶ. *M.* ήσω. = Χρησμῳδέω.

Χρησμηγόρος (ὁ, ἡ) = Χρησμολόγος.

Χρησμοδοτέω - ῶ. *M.* ήσω. render oracolo. աստուածային պատգամ տալ. պիտի վերին վերնել։

Χρησμοδότημα (τὸ) oracolo. աստուածային պատգամ. պիտի վերին։

Χρησμοδότης - ου (ὁ) colui che rende oracoli. աստուածային պատգամ տուօղ. պիտի վերին վերնէ։

Χρησμολέσχης - ου (ὁ) = Χρησμολόγος.

Χρησμολογέω - ῶ. *M.* ήσω. render oracolo, predire. աստուածային պատգամ տալ, գուշակել. պիտի վերին վերնել, ելիք պիտի պօղկնել։

Χρησμολογία (ἡ) predizione. կանխամտածութիւն. ելիք պօղկին։

Χρησμολογικός - ή - όν. che concerne la divinazione. գուշակութեան պատկանած. եվէնտիկ պիտի խօսիր վերին փակուիլէ։

Χρησμολόγιον (τὸ) predizione, profezia. կանխամտածութիւն, մարգարէութիւն. ելիք պօղկին, նշանաւվէր։

Χρησμολόγος (ὁ, ἡ) chi rende oracolo, profeta, indovino. աստուածային պատգամ տուօղ, մարգարէ, գուշակ. պիտի վերին վերնէ, նշան, ելիք պօղկնէ։

Χρησμολύτης - ου (ὁ) interprete degli oracoli. աստուածային պատգամներըդ մեկնօղ. պիտի վերին պիտի խնդիր խոսն։

Χρησμοποιός (ὁ, ἡ) chi mette in versi gli oracoli. աստուածային պատգամներըդ առանաւորի կարգ գնօղ՝ առանաւոր չափանդի շարադրօղ. պիտի վերին պիտի նամ խոխրնին ծօյան։

Χρησμός (ὁ) oracolo, risposta divina. աստուածային պատգամ. պիտի վերին։

Χρησμοσύνη (ἡ) indigenza, penuria. 2. desiderio. չքաւորութիւն, պակասութիւն. 2. բաղձանք. խօսքափ, ելիքէթ. 2. արդար։

Χρησμοφόρος (ὁ, ἡ) interprete degli oracoli. աստուածային պատգամներու մեկնիչ. պիտի վերին պիտի վերնի խոսն։

Χρησμοφυλαξ - ακος (ὁ) chi conserva gli oracoli. աստուածային պատգամներըդ պահօղ. պիտի վերին պիտի սաղնայան։

Χρησμῳδέω - ῶ. *M.* ήσω. render oracoli. աստուածային պատգամ տալ. պիտի վերին վերնել։

Χρησμῳδημα (τὸ) oracalo. աստուածային պատգամ. պիտի վերին։

Χρησμῳδικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. che concerne gli oracoli. աստուածային պատգամներու վերաբերեալ. պիտի վերին պիտի պատ։

Χρησμῳδός (ὁ, ἡ) chi rende oracoli, profeta. աստուածային պատգամ տուօղ, մարգարէ. պիտի վերին վերնէ, նշանէ։

Χρηστηριάζω. *M.* άσω. = Χρησμοδοτῶ. (συνήϑ. μσ.) consultar l'oracolo. պատգամ հարցընել. պիտի վերին ուրմէ։

Χρηστήριον (τὸ) luogo in cui si rendono gli oracoli, santuario. 2. oracolo. 3. vittima immolata per consultar l'ora-

Digitized by Google

colo. առաւածպիսի պաշտամունք աստ. աստ, գործող, արարչական աստ. 2. առաւածային պաշտամունք. 3. պաշտամունք հարցնելու Հմմոյ ելեալ ըստ. սիրեի մերկ Հարկէ Հարկ. 2. սիրեի մերկ. 3. սիրեի մերկ օրմոյ իչի մերկ խօսուած:

Χρηστήριος - α ή ος - ον. che concerne gli oracoli. առաւածային պաշտամունքու վերաբերեալ. սիրեի մերկներու վերաբերեալ:

Χρηστης - ου (ὁ) creditore. 2. profeta. պարտատէր. 2. մարգարէ. ըստ առհասը, աստմանը. 2. Նոյն:

Χρηστικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. utile. 2. che sa maneggiare le cose. օգտակար. 2. բանը գիտցող, գործը ազէկ առնող. ճարտար. 2. իչի գիչի, մանրամասնը նչի խօսանան:

Χρηστοήθεια (ἡ) probità di costumi, onestà. բարեկրթութիւն, Հաստատութիւն. խոհեմութիւն, խոհ:

Χρηστοήθης - εος (ὁ, ἡ) probo, onesto բարեկիրթ, Հաստատ. խոհեմ, խելք վերծ:

Χρηστοκαρπία (ἡ) buona qualità di frutti. պտղոյ ազէկութիւն. պտղի նչիչ:

Χρηστόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce buoni frutti. ազէկ պտուղ բուսցնող. նչի պտղի Հաստ խոհ:

Χρηστολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare onestamente. Հաստատութեամբ խօսիլ. խոհով իչի պատգիր կերպ:

Χρηστολογία (ἡ) discorso onesto, dolce. Հաստատ անուշ խօսք զրոյց. խոհով նիւթ բառ պիտի:

Χρηστολόγος (ὁ, ἡ) chi parla onestamente, dolcemente. Հաստատութեամբ անուշութեամբ խօսող. խոհով նրթով բառ նիւթելու իչի պատգիր խոհ:

Χρηστομάθεια (ἡ) studio di cose buone ed utili. ազէկ ու օգտակար ուսմունք. նչի չի գործի նայելիչ բան. (πλθ.) raccolta di alcuni pezzi i più scelti degli autori. Հեղինակներուն ամենէն ընտիր մասերուն ժողովոյզ Հաւաքումը, քաղուածոյք. պատկերներէն կամ ալ պատմիչներէն ընտրեալ բաներ:

Χρηστομαθής - έος (ὁ, ἡ) che imparò o desidera d' imparare delle cose utili. օգտակար բաներ սորված կամ սորվիլ փափաքող. գործի նայելիչ նչիչներ նչիչ խոհ նչիչներ սորված:

Χρηστός - ή - όν. usuale, utile. 2. buono, probo, onesto. 3. dolce, soave. 4. semplice, innocente. գործածական, օգտակար. 2. ազէկ, բարեկիրթ, Հաստատ. 3. անուշ, քաղցր, ախորժելի. 4. պարզամիտ, անմեղ. խաչերտեան, գործի. 2. նչի. խոհեմ, երեսելի. 3. բարի, լաւիկ. 4. անմեղ, սուրբ, — ῶς, ἐπίῤῥ.

Χρηστότης (ἡ) utilità, probità ecc. օգտակարութիւն, բարեկրթութիւն եւ այլն. գործի օրմոյ, երեսելի վերաբերեալ:

Χρηστουργία (ἡ) beneficenza. բարեգործութիւն. նչիչներ:

Χρηστοφιλία (ἡ) amore del buono o de' buoni. ազէկութիւնը կամ ազէկներուն սիրելը. նչիչ նչոց նչիչներ սիրի:

Χρηστόφιλος (ὁ, ἡ) amico de' buoni. ազէկներու՝ բարեկիրթ բարեկամ. նչիչներ գործ:

Χρῖμα (τὸ) X αὐτὶ Χρίσμα.

Χρίμπτω. M. χρίμψω. avvicinare, abattere, urtare. մօտեցընել, բարեխել. զարնել. խփելտրցնել, գործտրցնել. ըստրցնել:

Χρίσις - εως (ἡ) unzione. օծում. խալսան, գիւղ:

Χρίσμα (τὸ) unguento. օծանելիք, օծուելու իւղ. սրբութեան իւղ. 2. = τ. πρωτγ.

Χριστήριον (τὸ) = Χρίσμα. 2. vaso, alberello da unguento. օծանելիք կալուելու իւղ գնելու սափոր. սրբութեան գործ իւղ գործը:

Χρίστης - ου (ὁ) imbiancatore. բիխ. գունաւոր:

Χριστιανικός - ή - όν. proprio a' Cristiani. քրիստոնէից յատուկ. քրիստոնեաներ համապատասխան:

Χριστιανός (ὁ) Cristiano. քրիստոնեայ. հաւատք, քրիստոնեայ:

Χριστομάχος (ὁ, ἡ) nemico di Cristo. քրիստոսի թշնամի. Աստուծոյ գործ:

Χριστός - ή - όν. unto. օծուած. խալսանուած. հոգի օլանուած. (οὐσ) Χριστός. Cristo, Messia. քրիստոս. Աստուած. Հրեաներ հաս, իւ Աստուծ:

Χρίω. M. χρίσω. ungere, unguentare. օծել, իւղ քսել. խալսանել. հոգի կենդ: = Ἀλείφω.

Χρόα (ἡ) superficie. 2. pelle. 3. colore. մակերեսոյթ. 2. մորթ. 3. գոյն. ներկ. 2. գոյն. 3. բան:

Χροιὰ καὶ Χροιὴ (ἡ) = Χρόα.

Χροΐζω. M. ίσω. καὶ

Χροίζω. M. ίσω. colorare. ներկել. գունաւորել:

Χρόμις - ιος (ὁ) ombrina (Γαλλ. maigre). Համով ձուկ մը է. լեռնէ գետ ծովէ գալիս:

Χρονία (ἡ) = Χρονιότης.

Χρονίζω καὶ (μσ.) - ίζομαι. M. ίσω - ομαι. durare lungo tempo, ritardare. շատ տեղ մնալ, ուշանալ, յապաղել. շատ ըլլալ տրտիւ, կիզիչ, նչիչ:

Χρονικός - ή - όν. che appartiene al tempo o a' tempi. ժամանակական. վերաբերեալ. Χρονικὰ (ἐνν. βιβλία) καὶ Χρονικαί (ἐνν. βίβλοι ἢ ἱστορίαι.) la cronica, annale. ժամանակագրութիւն, գրութիւն. տարեգրութիւն. խրիչ, տարի ծնունդ:

Χρονικῶς, ἐπίῤῥ. secondo l' ordine de' tempi. տանեներուն տասնեակներուն՝ տարիներուն չրջանները յարմար. ելքերը տեղերը կերպ:

Χρόνιος - α ή ος - ον. che dura lungo tempo, diuturno. 2. tempestivo, opportuno. 3. lento, tardo. շատ տեղ մնալ, երկարատեւ. 2. գիտցող, գիտուոր. 3. կամաց, գանգատիլ. ըստ ելքի տրտիւ. 2. գանատիլ, տրտնալ. 3. կիզ, հընչել. տալ կերպերներ:

Χρονιότης (ἡ) diuturnità. 2. dilazione. տեղի երկարութիւն. 2. ուշանալը, յա-

Digitized by Google

պրագմատը · ֆունկցիա վերան · 2. կեղծիք, խեղեբիր ։

Χρονισμός (ὁ) dilazione, ritardo. յապաղումը, աւելացումը · կեղծիք, խեղեբիր ։

Χρονιστός - ή - όν. tardo. ուշ · կեղծ ։

Χρονίως, ἐπίρ. dopo lungo tempo. երկար առեղծ եղբը · հայլ վերջերին տեղը ։

Χρονογραφία (ἡ) descrizione de' tempi. ժամանակագրութիւն · տարի պատմութիւն, նարիք ։

Χρονογράφος (ὁ) cronista, annalista. տարեգիր, ժամանակագիր · կրկի նիւթերիք ։

Χρονολογία (ἡ) cronologia. ժամանակաբանութիւն · նոպի վերան նիւթ ։

Χρονολογικός - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. cronologico. ժամանակագրաբանութեան · նոպի վերան նիւթին պատասխան ։

Χρονολόγος (ὁ) cronologo. ժամանակագրաբան. նոպի վերան նիւթին տեղը ։

Χρόνος (ὁ) tempo, durata, spazio di tempo. 2. anno. 3. diuturnità, ritardo. ժամանակ, տարեկան, տեւողութիւն · 2. տարի · 3. ժամանակի երկարութիւն, յապաղումը · վախտ, վերան, պատճառ · 2. հրեն, պետեն · 3. ծերութիւն վերան, նիւթերիք ։

Χρονοτριβέω - ῶ. *M. ήσω* perder il tempo, ritardare, temporizzare. առեղծը անցընել, ուշանալ · վախտը կերկերել, կեղծիքով, կոչնդիրով ։

Χρονοτριβέω - ῶ. *M. ήσω.* differire. ուշացընել · կեղծիքով, խեղեբիր եղիր ։

Χρυσαγωγός (ὁ, ἡ) che porta dell' oro. ոսկի կրող · պատրաստող ։

Χρυσαλίς - ίδος (ἡ) crisalide, aurelia, ninfa. հարսնեակ, բժժոցին մէջ գտնուած արգ · պատիճ, կերևոյթին, ծղոտըզբա ֆանտիզ իրեներ պատիճ ։

Χρύσαμμος (ἡ) arena mischiata d' oro. ոսկով խառն փոշի · պատրաստ փոշ ։

Χρυσαμοιβός - οῦ (ὁ) banchiere. սեղանաւոր · առքաֆ ։

Χρυσανθέμιον καὶ
Χρυσάνθεμον (τὸ) calta, calendula (pianta.) ոսկեծաղիկ (առանկ մը) · պատճէն (պէր նեվ ֆիտան) ։

Χρυσανθής - έος (ὁ, ἡ) che ha de' fiori d' oro. ոսկի ծաղիկ ունեցող · պատրաստ ընէ ։

Χρύσασπις - ίδος (ὁ, ἡ) chi porta uno scudo d' oro. ոսկէ վահան կրող · պատրաստ բոլոյան ։

Χρυσαυγής - έος (ὁ, ἡ) brillante come l' oro. ոսկի պէս փայլող · պատրաստ փայլոյան ։

Χρυσαυγίζω. *M. ίσω.* brillare come l' oro. ոսկի պէս փայլիլ · պատրաստ փայլ փայլոյան ։

Χρυσεῖον (τὸ) miniera d' oro. ոսկիի հանք. պատրաստ հանքի ։

Χρυσένδετος (ὁ, ἡ) legato, attaccato con dell' oro. ոսկով կապուած՝ կպած · պատրաստ իւր գոյնովը՝ պիտիլի ։

Χρυσεόκαρπος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Χρυσόκαρπος.

Χρυσεοκόμης - ου (ὁ) κτλ. × ἀντὶ Χρυσοκόμης κτλ.

Χρύσειος - οῦς, εη - ῆ, εον - οῦν. d' oro, aureo. ոսկեզգեն · պատրաստ · (σὺσ. ἀργ.) moneta d' oro. ոսկի դրամ · պատրաստ ակչա ։

Χρυσεοφεγγής - έος (ὁ, ἡ) κτλ. × ἀντὶ Χρυσοφεγγής κτλ.

Χρυσεραστής - οῦ (ὁ) amante dell' oro, avaro. ոսկի սիրող, ագահ · պատրաստ սիրեկան, բռնախնդ ։

Χρυσεργός (ὁ, ἡ) orefice. ոսկերիչ · փայլաճեան ։

Χρυσήλατος (ὁ, ἡ) fatto d' oro massiccio. ձոյլ ոսկի, զանազանագ ոսկեզ չինուած · պիեկէ պատրաստ խփելը ։

Χρυσηλέκτρον (τὸ) sorta d' ambra che ha il color d' oro. ոսկիի գոյն ունեցող սաթ · պատրաստ բնութիւնի պէս նեվ տեղի-պոբ ։

Χρυσήρης - εος (ὁ, ἡ) aureo, fatto d' oro. ոսկիէ չինուած · պատրաստ խփելը ։

Χρυσίζω. *M. ίσω.* rassomigliare l' oro. ոսկիի նմանիլ · պատրաստ պէնդերիք ։

Χρυσίον (τὸ) oro. ոսկի · պատրաստ ։

Χρυσίτης - ου (ὁ) καὶ **Χρυσῖτις - ίδος** (ἡ) simile all' oro. ոսկիի նման · պատրաստ պէնդիք. (σὺσ. ἐνν. λίθος) paragone. փարագոն · պէհնի քար ։

Χρυσοβαφής - έος (ὁ, ἡ) dorato. ոսկեզօծ · պատրաստ խալտըրլը ։

Χρυσόγαιος (γειος) καὶ
Χρυσόγεως (ὁ, ἡ) di cui la terra contiene dell' oro. ոսկիով հող ունեցող · պատրաստ խոթրալը օլան ։

Χρυσογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) chi prova l'oro. ոսկի փարձող · պատրաստ չէնիթիին պոֆան ։

Χρυσόγονος (ὁ, ἡ) nato d' oro. ոսկիէ ծնած · պատրաստ փոլմա ։

Χρυσογράμματος καὶ
Χρυσόγραμμος καὶ
Χρυσογραφής - έος (ὁ, ἡ) scritto con delle lettere d' oro. ոսկի գրերով գրուած · պատրաստ խալըրլը իլէ խալըրլըմ ։

Χρυσοδακτύλιος (ὁ, ἡ) chi porta un anello d' oro. ոսկիէ մատնի կրող · պատրաստ իւզիւմ՝ վերինիս խալըրլան ։

Χρυσόδετος (ὁ, ἡ) legato con dell' oro. ոսկիով կապուած · պատրաստ իլէ պալըր ։

Χρυσοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile all' oro. ոսկիի նման · պատրաստ պէնդիր ։

Χρυσοεψητεῖον (τὸ) = **Χρυσοχοεῖον.**

Χρυσόζυγος (ὁ, ἡ) che porta un giogo d' oro. ոսկիէ լուծ կրող · պատրաստ զոյան-փարփաֆ բոլոյան ։

Χρυσόζωνος (ὁ, ἡ) che porta una cintura d' oro. ոսկիէ գօտի կրող · պատրաստ խալըմ բոլոյան ։

Χρυσοθήρας - ου (ὁ) chi va alla ricerca dell'oro. ոսկի փնտռօղ · պատրաստ արոյան՝ նօխլոյան ։

Χρυσόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli d' oro. ոսկի մազ ունեցող · պատրաստ սալըը ։

Χρυσόθρονος (ὁ, ἡ) assiso sopra un trono d' oro. ոսկիէ աթոռի վրայ նստած · պատրաստ թագի խալերինի օթարմաղ ։

Χρυσοθώραξ - ακος (ὁ, ἡ) chi porta una corazza d' oro. ոսկիէ զրահ ունեցող · պատրաստ գեղի բոլոյան ։

Χρυσόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frut-

Digitized by Google

ti dorati. ոսկեզօծ պատրաստեր բանեցող. Խորհրդ. գործիքներ հատ իրի։

Χρυσοκέρας - ατος καὶ

Χρυσόκερως - ω καὶ ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna d' oro. ոսկի եղջեր ունեցող. ոսկեղջիւր։

Χρυσοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa d'oro. ոսկի գլուխ ունեցող. ոսկեգլուխ։

Χρυσοκόλλα - ης (ἡ) crisocolla, borrace. ոսկեմաղ. գոտեփ, ոսկեան լիճիճ։

Χρυσοκόλλητος καὶ

Χρυσόκολλος (ὁ, ἡ) saldato d' oro. ոսկիով կպած. ոսկեան իւր իրերուն։

Χρυσοκομάω - ῶ. *M.* ήσω. avere la chioma di color d' oro. ոսկեգոյն մազ ունենալ. ոսկեան բնութիւն ունենալ։

Χρυσοκόμη (ἡ) crisocomo (pianta). ոսկեվարս (տունկ մի է)։ Խորհրդ. ոսկեան բնութիւն ունի նիվ ծիրան։

Χρυσοκόμης - ου (ὁ) καὶ

Χρυσόκομος (ὁ, ἡ) che ha la chioma d' oro, bionda. ոսկեհեր՝ խարտեաշ մազ ունեցող. ոսկեան՝ գեղրալ սորը առնելը։

Χρυσολαβής - έος (ὁ, ἡ) che ha l' impugnatura d' oro. ոսկեհ գաւազան ունեցող. ոսկեան առնելը՝ գաղնելի։

Χρυσολαμπής - έος (ὁ, ἡ) risplendente come l' oro. ոսկիի պէս փայլուն. ոսկեան գեղեցիկ փայլուն։

Χρυσόλιθος (ὁ) crisolito (pietra preziosa). ոսկեքար, ոսկեակ (պատուական քար մի է)։ Խորհրդ. (ուր նիվ նոտիսի ծիլնիր)։

Χρυσόλινον (τὸ) filo d' oro. ոսկի թել. ոսկեղէն։

Χρυσολογέω - ῶ. *M.* ήσω. radunare dell' oro. ոսկի ժողվել. ոսկեան հաւաքել։

Χρυσολόγος (ὁ, ἡ) chi raduna dell' oro. ոսկի ժողվող. ոսկեան հաւաքող. 2. = Χρυσορρήμων.

Χρυσολυρης - ου (ὁ) che ha una lira d' oro. ոսկիե քնար ունեցող. ոսկեան գիրգոսիլա։

Χρυσόμαλλος (ὁ, ἡ) che ha la lana di color d'oro. ոսկեգոյն գիզմ ունեցող. ոսկեան բնութիւն խոպոչեր ունի։

Χρυσομανής - έος (ὁ, ἡ) appassionato per l' oro. ոսկիի խենդ. ոսկեան չափ գուրս սիրող. ոսկեան ախնալ. ոսկեան ծանիլ։

Χρυσόμορφος (ὁ, ἡ) che ha l' apparenza d' oro. ոսկիի տեսք ունեցող. ոսկեան կերեւութեամբ։

Χρυσόνημον (τὸ) = Χρυσόλινον.

Χρυσοπέδιλος (ὁ, ἡ) che ha le scarpe d' oro. ոսկիե սոխ սանտ ունեցող. ոսկեան քանդան քանդուրներ ունի։

Χρυσοποίκιλος (ποικίλτος) (ὁ, ἡ) che ha le macchie d' oro. ոսկի պիսկիներ առնեցող. ոսկեան պիսկիով։

Χρυσοποιὸς (ὁ) = Χρυσουργός. 2. (νλγ.) chimico. քիմիագործ. փիլոսոփ։

Χρυσόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi d' oro. ոսկիե ոտք ունեցող. ոսկեան ոտքեր։

Χρυσόπρασος (ὁ) crisopazzo (pietra preziosa). քրիսոպրասոս (պատուական քար մի է)։ Խորհրդ. (ուր նիվ նոտիսի ծիլնիր)։

Χρυσοπτέρυγος (ὁ, ἡ) che ha le ale d' oro. ոսկի թեւեր ունեցող. ոսկեան թեւերով։

Χρυσόρροος (ὁ, ἡ) che ha la sofistica d' oro. ոսկի առատապէս ունեցող. ոսկեան ու առատ։

Χρυσορρήμων - ονος (ὁ, ἡ) crisologo, che ha un linguaggio aureo. ոսկիաբան. ոսկեան խօսքերով. ոսկեբան։ Իմ եւ καὶ Χρυσόστομος.

Χρυσορύκτης - ου (ὁ) scavatore d' una miniera d' oro. ոսկիի հանք բրող. ոսկեան հանքեր փորող։

Χρυσὸς (ὁ) oro. 2. moneta d' oro. ոսկի. 2. ոսկեայ առած. ոսկեան. դեր. 2. ոսկեան ասելը։

Χρυσόστεγος (ὁ, ἡ) che ha il tetto d'oro. ոսկիե յարկ ունեցող. տանը ոսկեան ունի։

Χρυσοστέφανος (ὁ, ἡ) che porta una corona d' oro. ոսկիե թագ կրող. ոսկեան թագ հագնող։

Χρυσόστομος (ὁ, ἡ) crisostomo, che ha la bocca d' oro, crisologo, eloquentissimo. ոսկեբերան, ոսկեաբան, խօսքերնաբան. ոսկեան ասելութեամբ. ընթացքի ոսկեան խօսքի տիրապետ խոսի, խօսքով փայլուն։

Χρυσοτέκτων - ονος (ὁ) orefice. ոսկերիչ. գոհարաշէն։

Χρυσοτευκτης (ὁ, ἡ) fabbricato d' oro. ոսկիե շինուած. ոսկեան խփելը։

Χρυσότοξος (ὁ, ἡ) che porta un arco d' oro. ոսկիե աղեղ կրող. ոսկեան նետ հագնող։

Χρυσοτόρευτος (ὁ, ἡ) scolpito d'oro. ոսկի քանդակ եղած. ոսկեան ծռելը։

Χρυσότυπος (ὁ, ἡ) = Χρυσηλάτος.

Χρυσουργέω - ῶ. *M.* ήσω. lavorar d' oro. ոսկի գործել գործել. ոսկեան խալխալ։

Χρυσουργὸς (ὁ) orefice. ոսկերիչ. գոհարաշէն։

Χρυσοῦς - ῆ - οῦν. κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Χρύσεος.

Χρυσοϋφαντος καὶ

Χρυσούφὴς - έος (ὁ, ἡ) tessuto d' oro. ոսկիով հաւաուած՝ բանուած. ոսկեան իւր նորելիներ գործածելը։

Χρυσοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) simile all' oro. ոսկիի նման. ոսկեանման գոյնէր։

Χρυσοφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) risplendente come l' oro. ոսկիե պէս փայլուն. ոսկեան գոյնէ փայլուն։

Χρυσοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare degli abiti adornati con dell' oro. ոսկեագործ լաթեր հագնիլ. ոսկեան իւր գոյնեան բաներ կրնալ։

Χρυσοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta degli abiti adornati con dell' oro. 2. che produce dell' oro. ոսկեագործ լաթեր հագնող. 2. ոսկի բերող. ոսկեան գոյնեան բաներ կրնալ։ 2. ոսկեան հատ իրեր։

Χρύσοφρυς - υος (ὁ, ἡ) che ha le sopraciglia d' oro. ոսկի ընդոսկիներ ունեցող. ոսկեան գոյնէ. (οὐσ.) orata. ոսկեգոյն ձուկ մը. գոյնէր գոյնէ։

Χρυσοφύλαξ - ακος (ὁ) tesoriere. գանձապետ. Խորհրդ.։

Digitized by Google

Χρυσοχαίτης - ου (ὁ) che ha il crine d'oro. ոսկի բաշ ունեցող · ոսկեհեր · ոսկեհեր ։

Χρυσοχάλινος (ὁ, ἡ) che ha il freno d'oro. ոսկիե սանձ ունեցող · ոսկեհեր ։

Χρυσοχίτων - ονος (ὁ, ἡ) che porta una tonaca d'oro. ոսկիե պատմուճան հագած · ոսկեհեր · ոսկեհագ ։

Χρυσοχόας - ου (ὁ) = **Χρυσοχόος**.

Χρυσοχοεῖον (τὸ) bottega d'orefice. ոսկերչի կրպակ · ոսկերչանոց · ոսկերչատուն ։

Χρυσοχοέω - ῶ. *M.* ήσω. fonder dell' oro. ոսկի ձուլել · ոսկեհեր · ոսկեհագ ։

Χρυσοχοϊκός - ή - όν. concernente l' orefice. ոսկերչի պատկանած · ոսկերչական · ոսկեհեր · ոսկեհագ · **Χρυσοχοϊκὴ** (ἡ) (ἐνν. τέχνη). oreficeria. ոսկերչություն · ոսկերչանոց ։

Χρυσοχόος (ὁ) orefice. ոսկերիչ · ոսկեհեր · ոսկեհագ ։

Χρυσόχροος (ὁ, ἡ) che ha il color d'oro. ոսկեգույն · ոսկեհեր · ոսկեհագ ։

Χρυσόω - ῶ. *M.* ώσω. indorare. ոսկեզօծ ընել · ոսկեհեր · ոսկեհագ ։

Χρύσωμα (τὸ) oreria. ոսկեղէն սպասներ · ոսկեհեր · ոսկեհագ ։

Χρυσωνέω - ῶ. *M.* ήσω. comprare dell' oro o con oro. ոսկի գնել կամ ոսկիով գնել · ոսկեհեր · ոսկեհագ ։

Χρυσωρυχεῖον (τὸ) miniera d' oro. ոսկիի հանք · ոսկեհեր · ոսկեհագ ։

Χρυσωρυχέω - ῶ. *M.* ήσω. scavare la miniera d'oro. ոսկիի հանք բանել · ոսկեհեր · ոսկեհագ ։

Χρυσωρύχιον (τὸ) = **Χρυσωρυχεῖον**.

Χρυσωρύχος (ὁ, ἡ) scavatore della miniera d'oro. ոսկիի հանք բանող · ոսկեհեր · ոսկեհագ ։

Χρύσωσις - εως (ἡ) indoramento. ոսկեզօծութիւն · ոսկեհեր · ոսկեհագ ։

Χρυσωτής - οῦ (ὁ) indoratore. ոսկեզօծ · ոսկեհեր · ոսկեհագ ։

Χρυσωτός - ή - όν. indorato. ոսկեզօծ · ոսկեհեր · ոսկեհագ ։

Χρώζω. *M.* χρώσω. toccare. 2. imbrattare. 3. colorare. դպչիլ · 2. աղտեղիլ, ներկել · 3. ներկել · ներկեհեր · ներկեհագ ։ 2 · գունաւորել · ներկեհեր · ներկեհագ ։ 3 · գունաւորել · ներկեհեր · ներկեհագ ։

Χρῶμα (τὸ) colore. 2. croma (nella musica), croche. գոյն, ներկ · 2. կորճ (երաժշտութեան մէջ) · բիւն, գոյն · 2. իւրի համակիրներ պիր նիւ անուն ։

Χρωματίζω. *M.* ίσω. colorare. ներկել · գունաւորել ։

Χρωματισμός (ὁ) colorazione. ներկելը · գունաւորում, բիւն վերին ։

Χρωματοποιία (ἡ) preparazione di colori. ներկ շինելը · գոյս խափանը ։

Χρωματοπώλης - ου (ὁ) venditore di colori. ներկ ծախող · գոյս առնող ։

Χρώννυμι. *M.* χρώσω. colorire, tingere. գունաւորել, ներկել · բիւն վերին, գունաւորել ։

Χρώς - χρωτὸς καὶ χροὸς (ὁ) superficie. 2. pelle. 3. colore. 4. corpo, carne. մակերեւոյթ · 2. մորթ · 3. գոյն, ներկ · 4. մարմին, միս · նիւթ, խոտ · 2 · գոյն · 3 · բիւն, գոյս · 4 · իսկ, նիւ ։

Χρῶσις - εως (ἡ) = **Χρωματισμός**.

Χρωστὴρ - ῆρος (ὁ) tintore. ներկիչ · գունաւոր ։

Χρωστίζω. *M.* ίσω. = **Χρώζω**.

Χυδαΐζω. *M.* ίσω. esser privato, volgare, plebeo. առանձնանալ · ասպետական ըլլալ · գեղջկանալ · ստորին խավին պատկանիլ ։

Χυδαϊκῶς, ἐπίῤῥ. = **Χυδαϊστί**.

Χυδαῖος - α ῃ ος - ον. abbondante. 2. plebeo, triviale, volgare. առատ · 2. առանձնական, ասպետական, հասարակական · գեղ · 2 · գեղջկական ցածրութեան ունեցող, ստոր, գեղջկական ։

Χυδαιότης (ἡ) volgarità, viltà. առանձնականութիւն, անարգութիւն · գեղջկութիւն, խորթութիւն ։

Χυδαιόω - ῶ. *M.* ώσω. vilipendere. անարգել · խորթել, խղճալի նկատել ։

Χυδαϊστί, ἐπίῤῥ. volgarmente, plebejamente. առանձնական ասպետական պէս · գեղջկի պէս տխմար ։

Χύδην, ἐπίῤῥ. abbondantemente, in copia, confusamente. առատաբար, յորդաբար, խառն ի խուռն · գոլորշի ելի, խառնիխուռն ։

Χυλίζω. *M.* ίσω. estrarre il sugo. հիւթը հանել · խոլանիլ · առյուծանալ · ընթրանալ ։

Χύλισμα (τὸ) sugo estratto. հանուած հիւթ · ընթան խոլ · առ ։

Χυλισμός (ὁ) l' azione d' estrarre il sugo. հիւթ հանելը · խոլանիլ · առյուծանալ · ընթրանալ ։

Χυλοειδής - έος (ὁ, ἡ) sugoso. հիւթառատ · խոլալի ։

Χυλός (ὁ) sugo. հիւթ · խոլ, առ ։

Χυλόω - ῶ. *M.* ώσω. liquefare. 2. estrarre il sugo. հալեցընել · 2. հիւթը հանել · քաշել · երկիւղ · 2. խոլանիլ · առյուծանալ · ընթրանալ ։

Χυλώδης - εος (ὁ, ἡ) sugoso. հիւթառատ · խոլալի, առլուր ։

Χύλωσις - εως (ἡ) liquefazione. 2. estrazione del sugo. հալումն · 2. հիւթը քաշելը · երկիւղ · 2. առյուծանալ · ընթրանալ ։

Χῦμα (τὸ) = **Χεῦμα**. 2. moltitudine. բազմութիւն · բազում ։

Χυμεύω. *M.* εύσω. amalgamare. հրաշալիքը ակկզակու հետ զանգել · պիր տալ միասին պիրի ֆորմայ տալ ։

Χυμίζω. *M.* ίσω. condire. համեմել (կերակուր) · համով բերելի առյուծ ։

Χυμικὸς - ή - όν. concernente i succhi. հիւթից պատկանեալ · խոլի վայր գիտիական · **Χυμικὴ** (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la chimica. քիմիագործութիւն · ընթ ելիա ։

Χυμός (ὁ) sugo, umore. 2. sapore. հիւթ · 2. համ · խոլ, առ · 2. գուն, ընթրանալ ։

Χυμόω - ῶ. *M.* ώσω. dare del sapore, render saporito. համեմելել · ընթրանալ · ընթրանալ ։

Χυμώδης - εος (ὁ, ἡ) sugoso. հիւթառատ · խոլալի ։

Χύσις - εως (ἡ) effusione, profusione. հառաչ, հեղում · առատաբաժին · ափա, գիւթիւ, առլոր, գոլորշի ։

Χυτλάζω. *M.* άσω. = **Χυτλόω**.

Χύτλον (τὸ) mescolanza di olio e d'ac-

Digitized by Google

qua di cui s'ungevano nel bagno. 2. acqua da lavarsi. 2. fiume. Χυτρὸν ζωμὸν ἀρτύειν ἢ ὀπτᾶσθαι. 2. ἐξωμίδιον ζωμοῦ. 3. χύσις. Ἰσχίῳ ἐπὶ τὸν ἕτερον πόδα ἐπιβεβηκότι ἰσχὶς. 2. Ἰσχιαδικὸν πάθος. 3. ῥεῦμα.

Χυτλόω - ῶ. *M.* ώσω. ungere d'olio mescolato coll' acqua. 2. bagnare, lavare, pulire. Χρῶμα χυτλοῦν ὠφελεῖ. 2. βορβόρῳ, ἐξωμίδι. σωτῆρα Ἑρμῆν ἐν ὁδοῖς. 2. ξυλοβόπτῃ, Ἰσχιοπότῃ, βλιτυλλόπτῃ.

Χυτὸς - ή - όν. versato, fuso. 2. fusibile. βωμὸς. 2. βωμοειδὴς. ψευδοκύλιξ. 2. ψευδοκυλίκιον.

Χύτρα (ἡ) tegame, pentola. ψυγὸς, ψεττοῦς. ἰξυλίδι, ἐνόχλει.

Χύτρειος - α - ον. = *Κεράμειος.*

Χυτρεὺς - έως (ὁ) pentolajo. ῥητὸν ἐνόχλει.

Χυτρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Χυτρίς.*

Χύτριννος - η - ον. = *Χύτρειος.*

Χυτρὶς - ίδος (ἡ) = *Χύτρα.*

Χυτροπλάθος (ὁ) = *Χυτρεύς.*

Χυτροπόδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Χυτρόπους - οδος (ὁ) pentola con de' piedi. σκεῦος ψεττοῦς. ὀψοποιὸς ἐνόχλει.

Χυτροπωλεῖον (τὸ) bottega di pentolajo. ῥητὸν ἐνώπιον. ἐνόχλει ψευδοκύλικα.

Χυτροπώλης - ου (ὁ) venditore di pentole. ψεττοῦς ὀπώπος. ἐνόχλει σκεῦος.

Χύτρος (ὁ) = *Χύτρα.*

Χωλαίνω. *M.* ανῶ. = *Χωλεύω.*

Χώλανσις - εως (ἡ) καὶ **Χωλασμὸς** (τὸ) καὶ **Χώλευμα** (τὸ) καὶ

Χωλεία (ἡ) zoppicamento. ἐκνεῦσις, ἐκνεῦσιν. σφοδρὸν, βοᾶσθαι.

Χωλεύω. *M.* εύσω. zoppicare. ἐκνεῦσι, ἐκνεῦσαι. σφοδρὸν, βοᾶσθαι ἐξόπιθεν. 2. σκάζω. βοᾶσθαι. 2. σφοδρὸν. 3. ἐκνεύω. 4. ἐκνεῦσις. 5. σφόδρα, ἐκνεῦσι ἐξόπιθεν. 6. ἐκνεῦσαι, ἐκνεῦσιν ἐξόπιθεν. 7. ἐκνεῦσαι, ἐκνεῦσιν ἐξόπιθεν (ἄνευ ἵππου).

Χώρημα (τὸ) ricettacolo. ἐδεκτικὸν. ἀγγεῖον, ἀγγεῖα.

Χωρητικὸς - ή - όν. capace, che può contenere. ἐδεκτικὸς, ἐνδεκτικὸς ὑγροῦ. ὑγρῶν ἐνδεκτικὸς.

Χωρητὸς - ή - όν. comprensibile. ἐνδεκτὸς, ἐπίδηλος. (ἄνευ ἵππου) ἐνδεκτὸς ὄντος, ἐπιδηλοῦσθαι.

Χωριάζω. *M.* άσω. vivere ne' campi. ἀγρὸν ἐκτᾶσθαι ἐπιθυμοῦντα. βουλόμενον ἐν ἀγρῷ διαιτᾶσθαι.

Χωρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Χωρίον.* = *Χωρίφιον.*

Χωρίζω. *M.* ίσω. separare, dividere. 2. collocare. ἐνδεῖσθαι, ἐνοικεῖν. 2. ἐξοικεῖν. ψευδοκύλιξ, ψεττοῦς. 2. διαζευγνύναι.

Χωρίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Χῶρος* καὶ *Χώρα.* luogo. 2. campo, villa. οἰκία. 2. ἀγρὸς, ἀγροικία, ἀγρὸς ἐνδεκτικὸς. 2. βοᾶσθαι, ἐνοικεῖν, ἐνοικεῖν. 3. ἐνδεκτικὸν.

Χωρὶς, ἐπίῤ. senza. (*Λατ.* absque). 2. separatamente. ἀπάνευθε. 2. ἐκὰς ἐκὰς, ἀπάνευθεν. ἐκ τοῦ, ἀπὸ, ἄτερ, ἀπάνευθε. 2. ἐνδεκτὸν, ἐνδεκτικὸν. 3. ἀγρόθεν.

Χωρισμὸς (ὁ) separazione. ἀποκάθαρσις. ἀγορὰν, ἀγορεύω.

Χωριστὴς - οῦ (ὁ) separatore, divisore. ἀποδοχεὺς. ἀγορευτὴς. ἀγορεύω.

Χωριστὸς - ή - όν. diviso, seperato. 2. se-

Χωνεύω. *M.* εύσω. fondere, far getto. ἀναλίσκω. ψευδοκύλιξ (ἄνευ ἵππου).

Χώνη (ἡ) fonderia. 2. crogiuolo. 3. pevera, imbuto. ἀναλωτικὸν, ῥινὸς. 2. ζύγωμα, ῥινοβάφιον. 3. ἀναγωγὸν. ψευδοκύλιξ, ψευδοκύλικος. 2. ἐφέδρα. 3. ἐνδεκτικὸν.

Χωνίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Χώνη.*

Χώννυμι. *M.* χώσω. ammucchiare della terra, far un cumulo di terra. 2. empir di terra. ζωὸς ἀναλίσκω. 2. ζωοῦσθαι ἐπιθυμῶν. βοᾶσθαι ἐνδεκτὸν. 2. βοᾶσθαι ἐν ψευδοκύλικι.

Χώομαι. *M.* χώσομαι. sdegnarsi. ῥυπᾶν. ἐνόχλει ἐνόχλει.

Χώρα - ας (ἡ) luogo. 2. paese, regione. ἀγρὸς. 2. φασιανὸς, ἀγρίδιον. ἐκτὸς. 2. ἐξοικεῖν, ἀγρὸς. (ἐνίοτε.) campo. σῦκον. ἴδε καὶ *Χῶρος.*

Χωράφιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Χωρίον.* piccolo campo. ψευδὲς σῦκον. ἀγρίδιον.

Χωρεπίσκοπος (ὁ) inspettore d'un paese. ἀγρίδι ἐπὶ ἐξεπισκεπτικὸς. ἐξοικεῖν ἐπίσκοπος. (ἐκκλησ.) vescovo subalterno, corepiscopo. ἐπισκοπικὸν. ἐξοικεῖν βοᾶσθαι ἐνδεκτὸν.

Χωρέω - ῶ. *M.* ήσω. cedere, ritirarsi. 2. avanzare, progredire. 3. divulgarsi. 4. aver esito. 5. contenere, capire. 6. comprendere, intendere. ἀδὲ σοὶ, ἐξὸν ἐν ἐμοὶ ἐνδεκτὸν. 2. σκαλὸς ἀγρίδιον, γεωργεῖσθαι. 3. ἐξωσμένος ἐνδεκτὸν. 4. ἐξοικεῖν ἐνδεκτὸν. 5. ἐνδεκτικὸν, ἐπιδεκτικὸν. 6. βοᾶσθαι ἐνδεκτὸν ὑγροῦ. ἐν ὑγρῷ ἐνδεκτὸν. 2. ἐνδεκτὸν, ἐνδεκτὸν ἐνδεκτὸν. 3. ἐνδεκτὸν ἐν ἐνδεκτῷ. 4. σκεῦος ἐνδεκτὸν, βοᾶσθαι ἐνδεκτὸν. 5. ἐνδεκτὸν, ἐνδεκτὸν ἐνδεκτὸν. 6. ἐνδεκτὸν ἐνδεκτὸν (ἄνευ ἐνδεκτοῦ), ἀναλίσκω.

Χώρημα (τὸ) ricettacolo. ἐδεκτικὸν. φωλεὸς, ἀγγεῖον.

Χωρητικὸς - ή - όν. capace, che può contenere. ἐδεκτικὸς, ἐνδεκτικὸς ὑγροῦ. ὑγρῶν ἐνδεκτικὸς.

Χωρητὸς - ή - όν. comprensibile. ἐνδεκτὸς, ἐπιδηλοῦσθαι. (ἄνευ ἵππου) ἐνδεκτὸς ὄντος, ἐπιδηλοῦσθαι.

Χωριάζω. *M.* άσω. vivere ne' campi. ἀγρὸν ἐκτᾶσθαι ἐπιθυμοῦντα. βουλόμενον ἐν ἀγρῷ διαιτᾶσθαι.

Χωρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Χωρίον.* = *Χωρίφιον.*

Χωρίζω. *M.* ίσω. separare, dividere. 2. collocare. ἐνδεῖσθαι, ἐνοικεῖν. 2. ἐξοικεῖν. ψευδοκύλιξ, ψεττοῦς. 2. διαζευγνύναι.

Χωρίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Χῶρος* καὶ *Χώρα.* luogo. 2. campo, villa. οἰκία. 2. ἀγρὸς, ἀγροικία, ἀγρὸς ἐνδεκτικὸς. 2. βοᾶσθαι, ἐνοικεῖν, ἐνοικεῖν. 3. ἐνδεκτικὸν.

Χωρὶς, ἐπίῤ. senza. (*Λατ.* absque). 2. separatamente. ἀπάνευθε. 2. ἐκὰς ἐκὰς, ἀπάνευθεν. ἐκ τοῦ, ἀπὸ, ἄτερ, ἀπάνευθε. 2. ἐνδεκτὸν, ἐνδεκτικὸν. 3. ἀγρόθεν.

Χωρισμὸς (ὁ) separazione. ἀποκάθαρσις. ἀγορὰν, ἀγορεύω.

Χωριστὴς - οῦ (ὁ) separatore, divisore. ἀποδοχεὺς. ἀγορευτὴς. ἀγορεύω.

Χωριστὸς - ή - όν. diviso, seperato. 2. se-

Digitized by Google

parabile. բամբասած. 2. բամբասելու. արժանի. 2. արտաքսելիր։

Χωρίτης - ου (ὁ) villano. գեղացի. տեղացի։

Χωριτικὸς - ὴ - ὸν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. rustico, villanesco. գեղջկական. տեղական. գաղիք։

Χωροβάτης - ου (ὁ) livella. հարթաչափ. ինքնաչափ, ջրաչափ։

Χωρογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. descrivere un paese. երկիր մը առարագրել. պէտ ընելով ինքզինքի ինքնագիր վաճառել։

Χωρογραφία (ἡ) descrizione d'un paese. երկրի մը առարագրութիւն. պէտ ընելով ինքզինքի ինքնագիր վաճառք։

Χωρογραφικὸς - ὴ - ὸν. che concerne la descrizione d'un paese. երկրի մը առարագրութեան պատկանած. պէտ ընելով ինքզինքին վերաբերեալ։

Χωρογράφος (ὁ, ἡ) colui che descrive un paese. երկիր մը առարագրող. պէտ ընելով ինքզինքի վաճառել տուող։

Χωροθεσία (ἡ) sito. դիրք, դրութիւն. տեղը։

Χωρομετρέω - ῶ. *M.* ήσω. misurare una regione. երկիր մը չափել. պէտ ընելով նոյնիր։

Χωρομετρία (ἡ) misurazione d'un paese. երկիր մը չափելը. պէտ ընելով նոյնիր։

Χωρονομέω - ῶ. *M.* ήσω. dividere un campo, un terreno. անգ մը՝ երկիր մը բաժնել. իրլը՝ չինգրլի տիրելու պատկանած. պէտ ներ՝ իրլը տիրելիք գիտնալ։

Χῶρος (ὁ) luogo. 2. campo, terreno. տեղ. 2. անգ, ագարակ. ներ. 2. իրլը, չինգրլի։

Χωροφύλαξ - ακος (ὁ) custode d'un campo, d'un terreno. անգի՝ ագարակի պահապան. իրլը՝ չինգրլի պահիչ։

Χῶσις - εως (ἡ) ammucchiamento di terra. հող կուտակելը. ծիւթրի նշմարը. 2. = Χῶμα.

Χωστὸς - ὴ - ὸν. formato di terra ammucchiata. կուտած հողէ չինուած. նշմարէ ծիւթրիտան նախշուած։

Χωστρὶς - ίδος (ἡ) (χελώνη). macchina di guerra, sotto la quale nascosti empiono le fosse. պատերազմական մեքենայ մը, որուն ոտ տակը պահուռտելով փոսերը կը լեցնեին. պէտ նէվ գիրի ինձինքնիր՝ անդի ի պէտս լեռնելոյ՝ լուսարարը փոխարարելը։

Χώτε. *Δ.* × (κατὰ συνῳ.) ἀντὶ Καὶ ὅτε.

Ψ

Ψ, ψ, ψῖ (τὸ) ἄκλ. Psi. Ventesima terza lettera dell'alfabeto Greco. Numericamente presa coll'accento di sopra (ψ΄) significa sette cento o sette centesimo, e coll'accento al di sotto (ψ) sette cento mila. Փսի. Յունաց այբուբենին քառասներորդ երրորդ գիրն է. Համրանքի կոդմանէ վերայի չէշտովը (ψ΄) կը նշանակէ եօթը հարիւր կամ եօթը հարիւրերորդ, ու տակը բերելու առեն (ψ) եօթը հարիւր հազար. Բան։ Եսանդի հիւթիւնի հիմնուին ինչպէ խոչնոյ հարիւր պէտ։ Այլ ինչպիսիան խոչերնուելի իրլը իլի (ψ΄) ինսոփերէր ներսի ինչ խոսօ ներսի ինչնիմի, վի վերայինոյ օրսոփա (ψ) ներսի ինչ պէտ (700,000)։

Ψαδαρὸς - ὰ - ὸν. = Ψαθαρός.

Ψαθάλλω. *M.* αλῶ. palpare leggiermente, carezzare. համաց գոչիլ, գոչուիլ, շպիլ. սասանելի իլի փոփանոյ, ելնելոյ, օրշուիլ։

Ψαθαρὸς - ὰ - ὸν. = Ψαφαρός.

Ψαθυρόομαι - οῦμαι. *M.* ωθήσομαι. sminuzzarsi. փշրիլ. ածիլոյ, փոշրանոյ։

Ψαθυρὸς - ὰ - ὸν. friabile. գիւրաւ փշրուող. ածիլոյ՝ ածիլնի՝ փոշրանան։

Ψαθυρότης (ἡ) friabilità. գիւրաւփշրութիւն. հոլոյ ածիլնի՝ փոշրանիմ։

Ψαίρω. *M.* ψαρῶ. fregare, logorare, toccar leggiermente. չփիլ, մաշիլ, համաց գոչիլ. օվալոյ, ալնիպրշոյ, սասանելի իլի փոփանոյ։

Ψαῖσμα (τὸ) = Ψῆγμα.

Ψαιστὸς - ὴ - ὸν. sminuzzato. փշրած. ածիլուել, փոշրանիլ։

Ψαίω. *M.* ψαίσω. fregare, asciugare. 2. sminuzzare. չփիլ, սրբիլ. 2. փշրիլ. օվալոյ, սիլի. 2. ածիլիմոյ, փոշրանոյ։

Ψακάδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ψακάς.

Ψακάζω. *M.* άσω. ploviggginare. ցօղիլ, բարակ անձրեւիլ. խալնոր սիրտիմ։

Ψάκαλον (τὸ) καὶ Ψάκαλος (ὁ) pollo, il piccolo degli animali. ձագ, կոչակ. խաչրա։

Ψακὰς - άδος (ἡ) acquarella, pioggia leggiera, guazza. ցօղ, թեթեւ բարակ անձրեւ. սիրտիթի, ինձի խալնոր, չէ։

Ψάλαγμα (τὸ) = Ψηλάφημα.

Ψαλακτὸς - ὴ - ὸν. = Ψηλαφητός.

Ψαλάσσω. *M.* άξω. toccare. 2. metter in movimento. գպչիլ, չօշափիլ. 2. շարժիլ. փոփանոյ, խալնիմ։ 2. ինչէնինիմ։

Ψαλίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ψαλίς.

Ψαλιδόστομος (ὁ, ἡ) che ha il becco armato di forbici. քերանը մկրատով. ունչը մեծ հոփուչը։

Ψαλιδόω - ῶ. *M.* ώσω. fabbricare a volta. կամարաձեւ չինիլ. ճոպանիլ նիմիմ։

Ψαλίδωμα (τὸ) ciò che s'è fatto a volta. կամարաձեւ չինուած բան. ճոպանի պէտ ինչոփ նշանի։

Ψαλιδωτὸς - ὴ - ὸν. fatto a volta. գմբեթաձեւ, կամարաձեւ. ճոպանիլի, պտուրիլ։

Ψαλίζω. *M.* ίσω. tagliare colle forbici. մկրատով կտրիլ. հոփուս իլի տնսիմ։

Ψάλιον (τὸ) barbazzale. (Γαλλ. gourmette). կզակակալ, սանձին չղլիան. բռլիք, ինքն ընծղիչ։

Ψαλὶς - ίδος (ἡ) forbici. 2. volta, cupola. մկրատ. 2. գմբեթ, կամար. հոփուս. 2. ճոպանի, պտուր։

Digitized by Google

Ψαλιστός - ἡ - όν. tagliato colle forbici. ψαλιστὸν γκορζιάτ· κομμένο μὲ ψαλίδι. 2. = Ψαλιδωτός.

Ψάλλω. *M.* αλῶ. suonare un instrumento musicale. 2. cantare, lodare. ἠκούω φαρμὰ τζιθάρι. 2. δέρνω, σαμπάνω, τραγουδῶ· τζιὲ τζιτζιρίζω· σὰ τζιτζίκι. 2. ἐρωτῶ, ζητῶ δέηση. 2. = Ψαλμός.

Ψάλμα (τὸ) inno cantato sulla cetra. ὑμνῳδία ἀφοῦ ἔρχεται ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τραγουδισμένη· τζιὲ σὰ τζιτζίκι. 2. = Ψαλμός.

Ψαλμός (ὁ) salmo. σαλμός· ψαλμός. 2. = Ψάλσις. 3. = Ψάλμα. elogio, inno. ἐγκώμιον, σαλμός, ὕμνος· ἔπαινος, τζιτζίκι.

Ψάλσις - εως (ἡ) il sonare un instrumento musicale. ἠκουάφεμα σὲ τζιθάρι· τζιὲ σὰ τζιτζίκι.

Ψαλτὴρ (ὁ) × ἀντὶ Ψάλτης. 2. = τῷ

Ψαλτήριον (τὸ) salterio, arpa. 2. salterio, il libro de' salmi. σαλμοκούρδι, ζίπαρ. 2. σαλμοκούρδι, σαλμοκούρδ ἐγκόρδ. σαντοῦρ, ἁρπέτα. 2. ψαλτήρ φυλλωτός.

Ψάλτης - ου (ὁ) sonatore d'arpa. 2. cantatore, salmista. σαλμοκούρδι τζιρτζιρός. 2. ὑμνῳδός, σαλμοκούρδι. σαντοῦρ τζιτζί. 2. ἐκκλησιάστης, ψαλτάρης, ψαλτηρίστης.

Ψαλτιγξ - ιγγος (ἡ) = Ψαλτήριον.

Ψαλτικός - ἡ - όν. che concerne il cantatore. ὑμνῳδοῦ σαλμοκούρδι. ἐκκλησιαστικὸς ψαλτάρη.

Ψαλτὸς - ἡ - όν. che si può sonare o cantare. τζιρτζιρίζ κιαὶ ὑμνῳδίζ ὑμνῳδέρ· τζιὲ ἐκκλησιαστικὸς τζιτζίκι.

Ψάλτρια (ἡ) Θηλ. τ. Ψάλτης. sonatrice. σαντουρίζ ἔβρα, χαλασάρα. σαλμοκούρδ, ψαλτάρης.

Ψαλτῳδία (ἡ) salmodia, canto. σαλμοκούρδι ὑμνῳδίβικι, ὑμνῳδ· ζίπαρ σάγκι, τραγούδι.

Ψαμαθὶς - ίδος (ἡ) pesce che si nasconde sotto l'arena, rombo o passera. σαλάχ σαὶ κρυζιάρισ ἄσκι, γλωσσάκι ἄσκι κιαὶ σαλάχι ἄσκι. ψάρι ποὺ βρίσκεται κρυμμένο κάτω ἀπὸ τὴν ἄμμο, ψαλίδα ἀπὸ τὴν ἄμμο.

Ψάμαθος (ἡ) = Ψάμμος.

Ψαμαθώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ψαμμώδης.

Ψαμαθών - ῶνος (ὁ) luogo sabbioso. σαλαγιὰ σὰκ· ψαμμιά, ψαμμοῦδι.

Ψαμμίζω. *M.* ίσω. coprire di sabbia. σαλαγιὰ δαφκίζ· ψάρι ἀπὸ ἄμμο.

Ψάμμινος - η - ον. sabbioso. σαλαγιὰ· ψαμμερό.

Ψαμμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile all' arena. σαλαγιὰ δαλιά· ψαμμιὰ φαλτζίκι.

Ψάμμος (ἡ) sabbia, arena. σαλαγιὰ· ψάρι.

Ψαμμώδης - εος (ὁ, ἡ) sabbioso. σαλαγιὰ· ψαμμερό.

Ψαμμωτὸς - ἡ - όν. mescolato o fatto d' arena. σαλαγιὰ βαλμένη, σαλαγιὰ χαλασμένη· ψάρι ἀπὸ ἄμμο, ψαμμωτὸς ἀπάνω ἄμμο.

Ψαρ-Ψαρὸς (ὁ) storno (uccello). σαρτσάκι, σαρτσί (βαλκανικὸ)· σπουργίτης (ψάρι).

Ψαρὸς - ὰ - όν. grigio. γκρίζ· ἔσχ, σὰν ῥιζίλι.

Ψαρὸς (ὁ) = Ψάρ.

Ψαῦσις - εως (ἡ) tatto, tocco. ἐγγιγμὸς· ἐγγίζεμα, ψοφάνδεμα, ἐγγὺς.

Ψαῦσμα (τὸ) = τ. προηγ.

Ψαυστὸς - ἡ - όν. toccato. 2. palpabile, toccabile. ἐγγιγμένος· 2· ἐγγιγμένος· ψοφάνδεμενος, ἐγγὺς σὲ ἐγγίζεμα. 2. ἐγγὺς σὲ ἄκρο.

Ψαύω. *M.* ψαύσω. toccare, palpare, tastare. ἐγγιγμὸ, ψαχνὸ· ἐγγὺς ἔσχ, νὰ ψοφάνδεμα, ἐγγίζεμα.

Ψαφαρία (ἡ) aridità. ξερασία· ξερὸ μέρος· ἴδε καὶ Ψαθυρότης.

Ψαφαρὸς - ὰ - όν. = Ψαθυρός. secco, duro, amaro, arido. ξερὸ, ξυλιάρ, ξύλι, βράσα. ξερὸ, ἀνάλατο, ἄβρε, ἀνάγλυ.

Ψάω. *M.* ψήσω. rastiare, fregare, pulire, nettare. 2. sminuzzare. ξύνω, ξύσι, σαρκὸ· 2· ψιλιάζ· ξύνομαι· ξύσιμο· ὀλοκληρώνω, ξύνω ὁλοκλήρου· σπάζω· 2· ξύνομαι· φορμάρω.

Ψίγιος - α - ον. = Ψογερός

Ψίγμα (τὸ) vituperio. ψόγος, ἀνάγκη· ῥεζιλίκι, ἐξευτελισμός.

Ψίγω. *M.* ψέξω. biasimare, vituperare, riprendere. ψογάρω, ψόγο· ἀνάγκη· ἐξευτελίζω, χαμηλώνω· ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, ἐξευτελίζω.

Ψειδνὸς - ἡ - όν. calvo. φάλακ· γυμνὸ.

Ψειδνότης (ἡ) calvezza. φαλάκρα· γυμνὸ μέρος.

Ψειδνόω - ῶ. *M.* ώσω. render calvo. φαλακώνω· γυμνὸ ξύνω.

Ψηκάζω. *M.* άσω. = Ψακάζω.

Ψηκὰς - άδος (ἡ) = Ψακάς.

Ψίκτης - ου (ὁ) biasimatore. ψογάρης, ψογαρατζῆς· ἐπιτιμητὴς, ἐξευτελιστὴς.

Ψικτικὸς - ἡ - όν. solito a biasimare. ψογαλιάρης· ἀνάγκης ἄξιος· ἐξευτελιστικὸς, ἐπιτιμητικὸς· ἐξευτελιστὴς, ἐπιτιμητὴς· 2· ἐπιτιμητικὸς· ἐξευτελιστικὸς· ἐξυπηρετικὸς.

Ψιλλίζω (μσ.) - ίζομαι. *M.* ίσω - ομαι. balbettare. βαρβαρίζω· ψελλίζω.

Ψίλλιον (τὸ) freno. 2. braccialetto. χαλινὸς· 2· σφιγγαράκι. ψέλ· 2· τζιλεμπίκι.

Ψιλλισμα (τὸ) καὶ

Ψελλισμὸς (ὁ) balbuzie. βαρβαρισμὸς· ψελλίδικο, ψελλισμός.

Ψελλὸς - ἡ - όν. balbo. βαρβάρ· ψελλός.

Ψελλύτης (ἡ) balbuzie. βαρβαρισμὸς· ψελλίδικο.

Ψευδαγγελὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ψευδάγγελος.

Ψευδαγγελία (ἡ) annunzio falso, novella falsa. ψεύτικο σφαγμένο ἄγγελμα· ψεύτικο χαμπέρι· ἀναληθὴς ἀγγελία.

Ψευδάγγελος (ὁ, ἡ) che annunzia delle falsità, novellista mentitore. ψεύτικο χαμπέρι ἀγγέλλω, ψεύτικος σφαγμένος ἄγγελμα· ἀναληθὴς ἀγγελιαφόρος· ἀναληθολόγος.

Ψευδαγγοέω - ῶ. *M.* ήσω. finger di non sapere. ἐξεβγαίνω σὰν κάτσκαρος· ψεύτικα λόγια φανερώνω· ὑποκρίνομαι.

Ψευδάδελφος (ὁ, ἡ) fratello falso. ψεύτικο ἀδέλφι· ψεύτικος ἀδελφός.

Digitized by Google

Ψευδαλαζών - όνος (ὁ, ἡ) millantatore. զարծեհիաս · խօխեմն ։

Ψευδαλέος - α - ον. καὶ **Ψευδάλεος - η - ον.** falso. սուտ · խաբեն, ֆոխ ։

Ψευδάνωρ - ορος (ὁ, ἡ) che si dà il nome d'uomo mentre non lo è, chi si finge uomo. զինքը երիկ մարդ կեղծօղ · ինծի-նիչ երեւ յիսոպերին՝ առնգրան ։

Ψευδαπόστολος (ὁ) falso apostolo. սուտ առաքեալ · ֆոխ բահել ։

Ψευδάργυρος (ὁ) zingo. վինկ · հոփնի խիւ-խա ։

Ψευδάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. **Ψεῦδος.**

Ψευδαυτόμολος (ὁ, ἡ) spione. լրտես · կիօղ-ծի-, լուծող ։

Ψευδεγγραφή (ἡ) falsa inscrizione. սուտ մակագրութիւն · խանդլել՝ սոյտարմա ֆայր ։

Ψευδέγγραφος (ὁ, ἡ) falsamente inscritto. սուտ սեղը մակագրուած · խալն խերի ֆայր օլանմալ ։

Ψευδεπιγραφέω - ῶ. *M.* ἡσω. mettere un falso titolo, inscrivere un falso nome. սուտ մակագիր գնել · խանդլել խանվան ֆօնֆե ։

Ψευδεπίγραφος (ὁ, ἡ) supposititio. հա-մարկալ, կարծեցեալ, սուտ · ֆելսա օլա-նան, ֆոխ ։

Ψευδεπίτροπος (ὁ) falso tutore. սուտ խնամակալ · ֆոխ օղանիխար ։

Ψευδηγορέω, Ψευδηγορία, Ψευδηγόρος, Ψευδηλογέω, Ψευδηλόγος. = **Ψευδολογέω** κτλ.

Ψευδής - ἐος (ὁ, ἡ) falso, mendace. սուտ, սուտպերց · ֆոխէր, խալանիչ ։

Ψευδιερεύς - έως (ὁ) falso sacerdote. սուտ քահանայ · խոխմ ֆոխոլ ։

Ψευδογλωσσέω (ττέω) **- ῶ.** *M.* ἡσω. = **Ψευ-δολογέω.**

Ψευδογραφέω - ῶ. *M.* ἡσω. delineare falsamente, scrivere delle falsità. սուտ՝ սխալ գծագրել, սուտ բաներ գրել · խանլել լեզ-ուած, խլած նկանկար բառերէր կրնէ ։

Ψευδογράφημα (τὸ) figura malamente delineata. սխալ գծագրուած նկար · խանդլել լեզուլել գիր ։

Ψευδογραφία (ἡ) delineamento falso. սխալ գծագրութիւն · խանդլել բիսՙ լեզմա ։

Ψευδογράφος (ὁ, ἡ) colui che delinea falsamente. սխալ գծագրօղ · խանդլել լեզ-ուն · 2. (*ἰδιωτ.*) chi scrive delle falsità. սուտ բաներ գրօղ · խլած նկանկա-լէր կարդէր կոխն ։

Ψευδοδιδασκαλος (ὁ, ἡ) che insegna delle falsità. սուտ բաներ սորվեցնօղ · խանդ-լել նկանկլեր խօրեցին ։

Ψευδοδοξία (ἡ) falsa opinione. սուտ կար-ծիք՝ վարկ · խանդլել վիճակ ։

Ψευδόδοξος (ὁ, ἡ) che opina falsamente. սուտ կարծիք ընօղ · խանդլել ֆելսա խոն ։

Ψευδοείπεια (ἡ) = **Ψευδολογία.**

Ψευδοεπέω - ῶ. *M.* ἡσω. = **Ψευδολογέω.**

Ψευδοεπής - ἐος (ὁ, ἡ) = **Ψευδολόγος.**

Ψευδοϊερεύς - έως (ὁ) = **Ψευδιερεύς.**

Ψευδοϊστορέω - ῶ. *M.* ἡσω. raccontare delle falsità. սուտ բաներ պատմել · խալն նկանկլեր վոսի խիւն ։

Ψευδοκατηγορία (ἡ) calunnia. զրպարտու-թիւն · խիվիր ։

Ψευδοκατήγορος (ὁ, ἡ) calunniatore. զըր-պարտիչ · խիվիրճի ։

Ψευδοκήρυξ - υκος (ὁ) falso banditore. սուտ մանկաւաթի · խալն ուօչխին ինչալ ։

Ψευδολήτωρ (ὁ) colui che cita de' falsi testimonj. սուտ վկաներ կանչօղ · խալն ըս-կիալերի լալըրան ։

Ψευδολατρεία (ἡ) culto di falsi Dei. սուտ Աստուածներու պաշտօն՝ երկրպագու-թիւն · խալն Աստիչ խոպոխին ։

Ψευδολογέω - ῶ. *M.* ἡσω. mentire. սուտ լ · խալն ուօչխի ։

Ψευδολογία (ἡ) menzogna. սուտ, սուտ-թիւն · խալն, խլած ուօչ ։

Ψευδολογιστης - ου (ὁ) bugiardo. սուտ-զրուց · խալնիչ ։

Ψευδολόγος (ὁ, ἡ) menzognere, bugiardo. սուտզրուց, սուտխօս · խալնիչ, ուս-չխոչ ։

Ψεύδομαι, ῖδε Ψεύδω.

Ψευδόμαντις - εως (ὁ, ἡ) falso indovino. սուտ գուշակ · խալնիչ բիմմալ ։

Ψευδομαρτυρ - υρος (ὁ, ἡ) falso testimonio. սուտ վկայ · խալն լսիչ ։

Ψευδομαρτυρέω - ῶ. *M.* ἡσω. attestare della falsità, prestar falsa testimonianza. սուտ վկայութիւն տալ · խալն լսհատիչ-լէ+ վերմէ՝ նիւթ ։

Ψευδομαρτύρημα (τὸ) καὶ **Ψευδομαρτυρία** (ἡ) falsa testimonianza. սուտ վկայութիւն · խալն լսհատիչլէ+ ։

Ψευδομάρτυς - υρος (ὁ, ἡ) = **Ψευδομάρ-τυρ.**

Ψευδομυθέω, Ψευδομυθία, Ψευδόμυθος. = **Ψευδολογέω** κτλ.

Ψευδοπαιδεία (ἡ) falsa dottrina, falsa erudizione. սուտ վարդապետութիւն՝ կրթութիւն · խանդլել իրման՝ իլ ։

Ψευδοπάρθενος (ὁ, ἡ) vergine supposta. համարկալ՝ կարծեցեալ կոյս · ֆելսած պի-ղէր, հարպի ղիզիկեն պիղէր օլմասն ։

Ψευδοπάτωρ - ορος (ὁ) padre supposto, patrigno. անհարազատ՝ խորթ հայր · խօվ պապա ։

Ψευδοποιέω - ῶ. *M.* ἡσω. inventare delle menzogne. սուտ հնարել՝ յօգել · խալն ասյարմալ ։

Ψευδοποία (ἡ) falsità. սուտութիւն · խլած ուօչ ։

Ψευδόπτωμα (τὸ) caduta finta. կեղծեալ անկում՝ ինկնալու պէս ընելը · գիւղի+ իլալ երիխի՝ ֆոխոդրմէ ։

Ψευδορκέω - ῶ. *M.* ἡσω. spergiurare. սուտ ասել երգում ընել · խալն խերի խիմն երիխ ։

Ψευδορκία (ἡ) spergiuro. սուտ երգում · խալն խերի օլան խերի, խլած խերի ։

Ψευδόρκιον (τὸ) = τ. **προηγ.**

Ψευδόρκιος καὶ **Ψεύδορκος** (ὁ, ἡ) spergiuratore. սուտ եր-գում ընօղ, երգնաւհաք · խալն նկան խոն, անօ գօղաճա ։

Ψεῦδος - εος - ους (τὸ) menzogna, bugia. սուտ, սուտութիւն · խալն, խլած ուօչ ։

Ψευδόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo. խմաստակ · էյր-ֆալ ։

Ψευδοστομέω - ῶ. *M.* ἡσω. = **Ψευδολογέω.**

Digitized by Google

Ψευδόστομος (ὁ, ἡ) = Ψευδολόγος.
Ψευδοτάφιον (τὸ) = Κενοτάφιον.
Ψευδουργός (ὁ) prestigiatore. ձեռնածու. սխեմադէտ.
Ψεύδω. Μ. ψεύσω. ingannare. խաբել. ապ-գինել: (μσ.) mentire. սուտ ել. խաբեն ինչ-որ-ինչ-ի:
Ψευδωμότης - ου (ὁ) = Ψευδόρκιος.
Ψευδώμοτος (ὁ, ἡ) confermato con spergiuro. սուտ երդումով հաստատուած. խաբեն ինչ-ի ան-պատկան:
Ψευδώνυμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ύμως. chi porta un nome falso, supposto. սուտ անուն մը ունեցող. խաբեն ինչ-ի համ ըլլալը:
Ψευδῶς, ἐπίῤῥ. falsamente. սուտ-ի-ուէմբ, սուտ. խաբեն ինչ, խաբեի ինչ:
Ψεῦσις - εως (ἡ) il mentire. սուտը. խաբեն ինչ-ի:
Ψεῦσμα (τὸ) = Ψεῦδος.
Ψευστέω - ῶ. Μ. ήσω. mentire. սուտ ել. խաբեն ինչ-ի:
Ψεύστης - ου (ὁ) bugiardo. սուտպետ. խաբեպետ:
Ψεύστρια (ὁ) θηλ. τ. Ψεύστης.
Ψεφηνός - ή - όν. oscuro. մուտ. խաւարեալ, մաղ:
Ψίφος - εος - ους (τὸ) oscurità. մթաւորութիւն. խաւարեալ:
Ψῆγμα (τὸ) rastiatura, limatura, polvere, briciola. քերթած, խարտաղ, փոշի, փշրանք. խաւարեալ, նիհարի, թեղ, երբեմնիք:
Ψηκτός - ή - όν. rastiato, raschiato. քերթուած, քերուած. խաւարեալ, խաւարեցուց:
Ψηκτήρ (ὁ) καὶ.
Ψήκτρα - ας (ἡ) stregghia. (ձիու) քերող. խաւարեալ:
Ψηλαφάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. cercare palpando, maneggiare. խարխափել, շօշափելով փնտռել. ինչ ինչ խօշլատել, ինչ ինչ արուեստ:
Ψηλαφημα (τὸ) cio che vien palpato. շօշափուած իրը. փօշոնելն՝ ինչ ուշուան նիւթ:
Ψηλάφησις - εως (ἡ) palpamento, maneggiamento. շօշափում, խարխափելը. խաւարեալ, ինչ նիւթ:
Ψηλαφητός - ή - όν. palpabile. շօշափելի. ինչ ուշուանալիր:
Ψηλαφία (ἡ) = Ψηλάφησις.
Ψηλαφίζω. Μ. ίσω. = Ψηλαφάω.
Ψηλαφίσθα, ἐπίῤῥ (ὡς ὄνομα) mosca cieca (Γαλλ. colin - maillard). աչքակապուկ խաղը. կոյր փոխանակ ուսանող:
Ψηνός - ή - όν. = Ψεδνός.
Ψῆξις - εως (ἡ) stregghiatura. քերուածք. քերուելը. խաւարեալ, քերուիլ:
Ψηῤ - Ψηρὸς (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ψάρ.
Ψῆσσα (ττα) - ης (ἡ) sogliola, passera. լեզուանման, սոմնաձուկ. ինչ գուլելը, ձիւթ գուլելը:
Ψηστός - ή - όν. fregato, asciugato. շփուած, մաքրուած. սրբուած. օգտուած, ինչ-ինչի, ինչ-ինչից:
Ψηφάω - ῶ. Μ. ήσω, = Ψηφίζω.
Ψηφηφορίω, Ψηφηφορία, Ψηφηφόρος μεγγ. ἀντὶ Ψηφοφορίω κτλ.
Ψηφιδοφόρος (ὁ, ἡ) = Ψηφοφόρος.
Ψηφιδώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di suffragi. քարեհարով լեցուն. փոքր ինչ փղձ:
Ψηφίζω. Μ. ίσω. calcolare. հաշուել. հաշուումով: (συνήθ. μσ.) dar il suo suffragio, decidere, decretare. քուէն ուալ. որոշել, վճռել. փոքր-ինչ, փոքրիկ վերջին, ինչ-ինչ վերջին, ինչ-ինչ վերջին. ինչ ինչ, վճիռ տալով:
Ψηφίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ψῆφος. pietruzza. պղտիկ քար. քարիկ:
Ψηφὶς - ίδος (ὁ) = Ψῆφος.
Ψήφισμα (τὸ) decreto. վճիռ. որոշիչ, վճռական, ինչ:
Ψηφιστής - οῦ (ὁ) calcolatore. հաշիւ բռնող. համարակալ. հաշուիչ, հաշուչը:
Ψηφόβολον (τὸ) bossolo. (քուէ գնելու) սափ. (փոքր) քարաման:
Ψηφοθετέω - ῶ. Μ. ήσω. far una opera musaica. փորձանման գործ մը շինել. ածիլ բնիկիչ քարերը նոր նոր գոյնէ գոյն ընտրելով:
Ψηφοθέτημα (τὸ) musaico. փորձանման նկար. ածիլ բնիկիչ քարերը նոր նոր գոյնէ գոյն ընտրելով գործ:
Ψηφοθέτης - ου (ὁ) chi lavora il musaico. փորձանման նկար՝ գործ շինող. ածիլ բնիկիչ քարերը նոր նոր գոյնէ գոյն ընտրող գործ:
Ψηφολογεῖον (τὸ) scacchiere, taveliere. սեղանիկ համ ափքր խաղ սափեզ. անիրանի նոյնօր ափքր օյուն խաղալը:
Ψηφολογέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ψηφοθετέω. 2. = Ψηφοπαικτέω.
Ψηφολόγημα (τὸ) = Ψηφοθέτημα.
Ψηφολόγος (ὁ, ἡ) = Ψηφοθέτης. 2. = Ψηφοπαίκτης.
Ψηφοπαικτέω - ῶ. Μ. ήσω. giuocare agli scacchi. 2. bubbolare, espilare. սրբիլ խաղալ. 2. գազանակ գալիլ. անիրանի օյնալը. 2. կեղտ ըլլալ:
Ψηφοπαίκτης - ου (ὁ) giuocatore agli scacchi. 2. espilatore, prestigiatore. սրբիլ խաղցող. 2. գազանակ գալիլ. ձեռնածու. անիրանի օյնօղ. 2. կեղտ ըլլան, հօթիւ:
Ψηφοπαιξία (ἡ) il mestiere del prestigiatore. ձեռնածութիւն. հօթիւ ըլլալը:
Ψηφοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore delle pietruzze, de' calcoli. խիճ՝ պղտիկ քարեր շինող. ածիլ բնիկիչ նոր:
Ψῆφος (ἡ) pietruzza, calcolo. 2. le dame. 3. suffragio, ballotta. 4. opinione, parere. 5. decreto. խիճ, պղտիկ քար. 2. սպիտակ խաղին քարերը. 3. քուէ. վճռական. 4. կարծիք, վարկ. 5. վճիռ. ինչ ձէն. 2. փոքրիկ ընտրելը. 3. փոքր. 4. գնահատ, գոյն. 5. որոշիչ. վճիռ:
Ψηφοφορίω - ῶ. Μ. ήσω. dar il suo suffragio, votare, ballottare. 2. creare, destillare per suo suffragio. քուէ նետել, վճռական ուալ. 2. քուէներ կորզել. փոքր վերջին, պղտիկ ձէն. 2. փոքրիկ ինչ նոյն կերպ:
Ψηφοφορία (ἡ) votazione, ballottazione. քուէ՝ վճռական նետելը. փոքր վերջին՝ ձէն ուալը:
Ψηφοφόρος (ὁ, ἡ) chi da il suo suffragio,

Digitized by Google

votante. քաւէ՝ վիճակ ձեռաց՝ սրբօղ· ֆօրթ աճան՝ վերին։

Ψῆφωσις - εως (ἡ) = Ψηφολογία.

Ψήχω. M. ψήξω. rastiare. 2. logorare. 3. carezzare. քերել· 2· մաշել· 3· շփել· ֆաչճել· 2· աշխարճել· 3· օգտել· 4· (ἐπὶ ἵππου). stregghiare. քերացու քերել (ձին)· բիճոր երիվ· (սիր)։

Ψιάζω. M. άσω, × ἀντὶ Σταλάζω.

Ψιαθίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Ψιάθιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ψιαθος.

Ψίαθος (ἡ) stoja. ֆախճի· խոզի։

Ψιαθώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla stoja. ֆախճի նման· խոզու պիսկիր։

Ψιάς - άδος (ἡ) × ἀντὶ Ψεκάς.

Ψιθύρα (ἡ) sorta di strumento musicale. սեռակ մը նաւագործաց· պէր նիվ լուիը։

Ψιθυρίζω. M. ίσω. susurrare, bisbigliare. հծծել, չշնչել· ֆըռըտալ, ճըռըտալ։

Ψιθύρισμα (τὸ) καὶ

Ψιθύρισμὸς (ὁ) susurro, bisbiglio. հծծուիք, չշնչիւն· ֆըռըտը· ճըռը։

Ψιθυριστὴς - οῦ (ὁ) susurratore, bisbigliatore. հծծող· չշնչող· ֆըռըտալ, ճըռըտալ։

Ψίθυρος (ὁ) bisbiglio, susurro. հծծուիք, չշնչիւն· ֆըռըտը· ճըռը· (ἐπιθετ.) = Ψιθυριστής.

Ψιλαγία (ἡ) il comando d'un corpo di soldati armati alla leggiera. թեթեւաձիգ զինուորներու գնդին գլուխ ըլլալը՝ իշխելը· խօֆիճ ինչիփլ ասկեր պօլխպէնէն պաշ ուլալը պոյսպրմալը։

Ψιλαγὸς (ὁ) commandante d'un corpo di soldati armati alla leggiera. թեթեւաձիգ զինուորներու գնդին գլուխ՝ մեծը· խօֆիճ ինչիփլ ասկերլեր պօլխպէնէն պաշլը պիպէ։

Ψίλαξ - ακος (ὁ, ἡ) = Ψιλός (2).

Ψιλῆται (οἱ) veliti, soldati armati alla leggiera. թեթեւաձիգ զինուորք· խօֆիճ ոխնդլը ասկերլեր։

Ψιλίζω. M. ίσω. = Ψιλόω. (2).

Ψιλικὸς - ὴ - όν. concernente i veliti. թեթեւաձիգ զինուորներու պատկանած· խօֆիճ ինչիփլ ասկերլերի ֆունկցիէ։

Ψιλογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere con questo segno (᾽). ասս (᾽) նշանագրաս գրել· պաս (᾽) նիշն իւր խօսքին։

Ψιλόδορος (ὁ, ἡ) che ha la pelle liscia, pelata. աղբրի՝ մաշած մորթ ունեցօղ· պիսկ՝ ֆիւսիկ պերթի օլան։

Ψιλοκορσέω - ῶ. M. ήσω Εἰμὶ —

Ψιλοκόρσης - ου (ὁ) calvo. կեռաս· պաղ։

Ψιλόκρανος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Ψιλὸς - ὴ - όν. nudo, pelato. 2. disarmato 3. privo. 4. tenue, leggiero. մերկ, մաշած· 2· զէնք չունեցօղ· 3· զուրկ· 4· նուրբ, թեթեւ· չըռլալէ, ֆիւսիկ· 2· աչքսըչը· 3· հասրամ· 4· ինձի, խօֆիճ· Ψιλοί (οἱ) = Ψιλῆται.

Ψιλοτάπης - ητος (ὁ) tappeto pelato. մաշ չունեցօղ օֆտաց· ֆիւսիկ խալը։

Ψιλότης (ἡ) nudità, calvizie. մերկութիւն, կեռասկութիւն· չըռլուելէ, պաղլալէ։

Ψιλόω - ῶ. M. ώσω. spelare, render calvo. 2. privare. մաշել, կռնաս ընել· 2· զրկել· ֆիւսիկ ընել՝ իշխելէ՝ ֆօֆրմաճ՝ ֆօֆրմաճ, պաշ պըրտալճաճ· 2· հասրամ կրկիլ· 3.= Ψιλογραφέω.

Ψίλωθρον (τὸ) vitalba, clematide, brionia. լշտասկ (սունկ)· ափ սոմ, իվերին կիպլիս (ֆիգան պըր)։

Ψίλωμα (τὸ) la parte pelata del corpo. մորթին մաշած կողմը· ֆիւսիկ ֆիւսիկ ըլլալէ ետրքը։

Ψιλῶς, ἐπίῤῥ. nudamente, leggiermente, semplicemente. մերկ, թեթեւաբար, սուտից պարզամտիկի· չըռլալէ, խոֆչիկի, պաշլըգճա, պիւկնիկիկի։

Ψίλωσις - εως (ἡ) pelamento. մաշուելը· ֆիւսիկ ելլէ՝ ֆըռլտրը ֆօֆրմաճը։

Ψιμμύθιον (τὸ) = Ψιμύθιον.

Ψίμμυθος (ὁ) = Ψιμύθιον.

Ψιμμυθίζω. M. ίσω. = Ψιμύθόω.

Ψιμύθιον (τὸ) bianca, belletto. սպգար· պուկլիկ՝ էզըլմէկ։

Ψιμυθιόω - ῶ. M. ώσω. imbellettare. երեսը սպգարկլ· ինկլինիլ պուկլիկ՝ էզըլըմիկ ինկրմէ։

Ψιμυθισμὸς (ὁ) l'azione d'imbellettare. երեսը սպգարկլը· ինկլինիլ պուկլիկ՝ էզըլըմիկ ինկրմէ։

Ψίμυθος (ὁ) = Ψιμύθιον.

Ψιμυθόω - ῶ. M. ώσω. = Ψιμυθιόω.

Ψιξ - ψιχὸς (ἡ) briciola. հացի փշրանք· կտէ՝ սաֆըլը՝ էզըրկիրը։

Ψιττάκη (ἡ) = Ψιττακος.

Ψιττάκιον (τὸ) = Πιστάκιον.

Ψιττακὸς (ὁ) pappagallo. թութակ· փասփաս ֆուլան, ֆաֆանճ։

Ψιχίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ψιξ.

Ψιχολογέω - ῶ. M. ήσω. raccogliere delle briciole. հացի փշրանք ժողվել· կտէ՝ սաֆըլը գիվիրմէ։

Ψόα (ἡ) reni. երիկամունք· պէօպրէ։

Ψογερὸς - ὰ - όν. biasimatore. 2. riprensibile. պախարակիչ, անարգիչ· 2· պախարակելի, անարգանաց, յանգիմանալւոյ՝ չէնթի արժանի· խօրլայըճը· 2· այբէլտնամաճ, սիրելի գնարհաճ։

Ψόγος (ὁ) biasimo, rimprovero. նախատինք, յանգիմանութիւն, չէնթ· սիրկ, խօրլտմա, պաշր, սաֆրիս։

Ψόλος (ὁ) fumo. 2. fuliggine. ծուխ· 2· ձանձախարիճ· իչխիճ· 2· ֆասրասի։

Ψοφέω - ῶ. M. ήσω. strepitare, far del rumore. չռաւչէլ· չռմիւն՝ ֆոլըրտը նիկրէ։

Ψόφημα (τὸ) = Ψόφος.

Ψόφησις - εως (ἡ) il far del rumore. չռաւչելը· չռմիւն նիկրմէ։

Ψοφητικὸς - ὴ - όν. strepitoso. չռաւչօղ· չռմիւնլը։

Ψοφοδεὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ῶς. timido. վախկոտ· ֆօրթ։

Ψόφος (ὁ) rumore, strepito, fracasso. չռաւչիւն, չռչիւն· ֆոլըրտը, չռմիւն։

Ψοφώδης - εος (ὁ, ἡ) strepitoso. չռաւչօղ· չռմիւնլը։

Ψύα (ἡ) = Ψόα.

Ψυγεῖον (τὸ) = Ψυχεῖον.

Ψύγμα (τὸ) tutto ciò che serve di rinfrescare. 2. medicamento refrigeratorio. 3. ventola. զովացնելու յարմար իրք·

Digitized by Google

2. զովացընող գիզ. 3. հովհարաձև. փրիչներեն նեռներ. 2. սերմնէից վերեն ճաղաձեւ ելեզ. 3. խելագար.

Ψυγμὸς (ὁ) = Ψύξις.

Ψῦθος - εος - ους (τὸ) × ἀντὶ Ψεῦδος.

Ψυία (ἡ) = Ψύα.

Ψυκτὴρ (ὁ) refrescatojo. (լաւ՝ գինի) պահելու աման. (սա՝ լոքոց) օվկիանոս կամ ծով.

Ψυκτηρία (ἡ) = Ψυκτήρ.

Ψυκτηρίδιον (τὸ) ὑπκր. τ. Ψυκτήρ.

Ψυκτήριος-α-ον. refrescante. զովացընող. պահելու համար. սերմնէից. (οὐσ.) Ψυκτήριον (τὸ) = Ψυκτήρ. 2. (εἰς τὸ πλθ.) frascado, luoghi freschi, ombrosi. զով շքամ՝ ծառի տակեր. սերմն սիեր՝ ներելու համար.

Ψυκτικὸς - ἡ - όν. = Ψυκτήριος.

Ψύλλα (ἡ) pulce. լաս. ճիճի.

Ψύλλιον (τὸ) psillio, pulicario. լաստիառ. ճրագը նորեն, ճիճի օձառ.

Ψύλλος (ὁ) μτγν. ἀντὶ Ψύλλα.

Ψύξις - εως (ἡ) refrescamento, refresco. զովացում, պահելութիւն կամ պահելը. սերմնէից, օդափոխ նորեն օդաճա.

Ψυχαγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. attirarsi il cuore, dilettare, ricreare, consolare. սիրտը իրեն քաշել, յանկուցանել, զուարճացընել, զբաղցընել. նեռներին սենտիներ ընել, լալընդրմամբ, նուագարքով. սիրաշրիմ.

Ψυχαγώγημα (τὸ) divertimento. զբաղանք, զուարճութիւն. նչանիկ. սիրա.

Ψυχαγωγία (ἡ) ricreazione, consolazione. զուարճութիւն, զբաղանք, սփոփանք. լալը. սիրաշրիմ, ընկերութիւն.

Ψυχαγωγικὸς - ἡ - όν. ricreativo. զուարճացընող, զբաղցընող. նչանիկելի, սիրաշրիմ.

Ψυχαγώγιον (τὸ) luogo di ricreazione. 2. spiraglio. զբաղանց տեղ. 2. ընդամէնա. նչանիկ համար. 2. օդատեղ.

Ψυχαγωγὸς (ὁ, ἡ) che s'attira il cuore di... ricreativo, seducente. սիրտը իրեն քաշող, յանկուցիչ, զբաղցնող. խաբող. նեռներին սենտիներ ընելու, նչանիկելի, նուագարքի. խաղ.

Ψυχάζω. Μ. άσω. rinfrescarsi. զովանալ, օդ առնել. ֆերհիլանալ, հովը ելնել.

Ψυχαῖος - α - ον. che appartiene all'anima. հոգւոյ պատկանած. ճառ հրեխոսիկ.

Ψυχάριον (τὸ) ὑπκր. τ. Ψυχή.

Ψυχάω - ῶ. Μ. ήσω. = Ψύχω.

Ψυχεινὸς - ἡ - όν. = Ψυκτικός.

Ψυχεῖον (τὸ) rinfrescatojo. բան մը պահելու աման կամ տեղ. պէր նեռներ օդափոխաճ հաս նոքոց համար.

Ψυχέμπορος (ὁ) mercante di schiavi (Λατ. mango). գերի ծախող. նեռներին, նեռներ առնող.

Ψυχὴ (ἡ) respiro. 2. vita. 3. anima. 4. cuore. 5. persona, uomo լաւ. 2. կեանք. 3. հոգի. 4. սիրտ. 5. անձ, ոգի, մարդ. նկիր. 2. նօդ. 3. ճան. 4. նեռներ. 5. էլէկ, էն, ինան.

Ψυχικὸς - ἡ - όν. animale, vitale. 2. spirituale. հոգեզէն, կենդանական. 2. հոգեւոր. ճանչը, նեռրի. 2. բանական.

Ψυχικῶς - ἡ - όν. = Ψυχεινός.

Ψυχοβλαβὴς - ἐος (ὁ, ἡ) nocevole all'anima. հոգւոյ զեռաակար. ճան չըրելու.

Ψυχογονία (ἡ) origine delle anime. հոգւոց ծագումը. ճանկերին սկզբնաւորու.

Ψυχοδοτὴρ (ὁ) datore della vita. կեանք տալող. նօդ տալ վերեն.

Ψυχοειδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) simile all'anima. հոգւոյ նման. ճան գնելի.

Ψυχόθεν, ἐπίῤῥ. dall'anima, di cuore. հոգեկ, սրտանց. ճանգան, նէրսիտեն.

Ψυχομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere da disperato. վհատած վերջի չունչը կռուիլ ուն նեռներին տեսնել.

Ψυχομαχία (ἡ) combattimento sostenuto fin' all'ultimo respiro. վհատած վերջի չունչը քշած կռիւ. ուն նեռներին սիրտն ելլիս.

Ψυχοπομπὸς (ὁ, ἡ) conduttore delle anime. հոգիները կրող. ճանկերէն ըլլալ.

Ψυχορῥαγέω - ῶ. Μ. ήσω. esser nell' agonia, agonizzare. հոգեվար ըլլալ. հոգի տալ. ճան կնիլելու.

Ψυχορῥαγής - ἐος (ὁ, ἡ) agonizzante, moribondo. հոգեվար, օրհասական. ճան կնիլելի.

Ψυχορῥαγία (ἡ) agonia, rantolo della morte. հոգեվարք. ճան կնիլելը.

Ψῦχος - εος - ους (τὸ) freddo, fresco, freschezza. ցուրտ, պաղ, զով. օդաթ. սերմնէից.

Ψυχοσσόος (ὁ, ἡ) che salva le anime. հոգիները պրծող. ճանկերէն ետքը խնդ.

Ψυχοτρόφος (ὁ, ἡ) che conserva la vita o il fresco. կեանք կամ զովութիւն պահող. ճան նոքոց սերմնէից սոխնար.

Ψυχοφθόρος (ὁ, ἡ) che corrompe l'anima, pernicioso all'anima. հոգին ապրտ կործանող, հոգւոյ զեռաակար. ճանչ ետքոյ խոխ, ճանս կորսնցնէ.

Ψυχόω - ῶ. Μ. ώσω. animare. հոգի տալ. ճան կիրկին.

Ψυχραίνω. Μ. ανῶ. rafreddare. պաղցընել. օդաթիմաթ.

Ψυχρασία (ἡ) raffreddamento. պաղութիւն. օդաթելութ.

Ψυχρεύομαι. Μ. εύσομαι. parlare senza calore. առանց սիրտի խօսիլ. ելեզուհանգիստ կերպով.

Ψυχρία (ἡ) freddo. պաղ, ցուրտ. օդաթ.

Ψυχρίζω. Μ. ίσω. = Ψυχραίνω.

Ψυχρολογέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare senza calore. առանց սիրտի խօսիլ. ելեզուհանգիստ կերպով.

Ψυχρολογία (ἡ) discorso insipido, senza calore. ցուրտ՝ անհամ խօսք զրոյց. օդաթ՝ ելեզուհանգիստ.

Ψυχρολόγος (ὁ, ἡ) chi discorre senza calore. առանց սիրտի խօսող. ելեզուհանգիստ կերպով խոխ.

Ψυχρολουσία (ἡ) bagno d'acqua fredda. պաղ ջրով լուացուելու բաղնիք. օդաթ ան նէ նոքոտեամբ համամ.

Ψυχρολουτέω καὶ Ψυχρολουτρέω - ῶ. Μ. ήσω lavarsi coll'acqua fredda, prender un bagno d'acqua fredda. պաղ ջրով լուացուիլ. օդաթ ան նէ նոքոտեամբ.

Ψυχροποιητικὸς - ἡ - όν. καὶ Ψυχροποιὸς (ὁ, ἡ) raffreddante. պաղցընող. օդաթան.

Digitized by Google

Ψυχροποτέω - ῶ. *M.* ήσω. bevere dei liquori freddi. գալ հեղուկներ խմել. ոգելից խմիչքներ խմել։

Ψυχροῤῥημονέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ψυχρολογέω.

Ψυχρὸς - ά - όν. freddo, fresco. 2. senza calore, insipido, senza valore. senza vigore, frivolo. պաղ, զով. 2. անհոգի, անեռանդ, անհամ, անաղ, յուրտ, փուճ, պարապ. ոգելից, եռուն. 2. ապիրատ, ևհեղինակ, ոգեպակաս, խոտոր, գոչ, ինքնահաճ։

Ψυχρότης (ἡ) freddezza ecc. յրտութիւն, պաղութիւն եւ այլն. ոգելիցութիւն եւ այլն։

Ψυχρόω - ῶ. *M.* ώσω. = Ψυχρίζω.

Ψύχω. *M.* ψύξω. rinfrescare, refrigerare, raffreddare. 2. disseccare. զովացնել, պաղեցընել. 2. չորցընել. սրբիւնքիւթ, ոգելիմաք. 2. խոտոնիմաք։

Ψύχωσις - εως (ἡ) refrigerazione, raffreddamento. զովացընելը, պաղեցընելը. սրբիւնքիւն, ոգելիմն։

Ψυχωφέλεια (ἡ) utilità dell' anima. հոգւոյ օգուտ. հոգեշահ։

Ψυχωφελὴς - ές (ὁ, ἡ) utile all' anima. հոգւոյ օգտակար. հոգեշահ։

Ψώα ἢ Ψῶα (ἡ) puzza. գարշ հոտ. ֆեհնա ֆօֆո։

Ψωθίον (τὸ) briciolo. հացի փշրանք. խմիչ փշրտիք՝ ուֆֆուլը։

Ψωλὴ (ἡ) la ghianda ignudata. մերկ վարդի գունտ. ընդեղ ընկոյզ գոյ։

Ψωλὸς - ή - όν. cha ha la ghianda ignudata. 2. circonciso. վարդին գնահն մերկեալ քաշուած. 2. թլփատուած. ընկոյզ գոյնեղեն տերեւի ընդունող. 2. անդնդիլ։

Ψωλὼν - ωνος (ὁ) = Ποσθών.

Ψωμίζω. *M.* ίσω. nutrire mettendo i bocconi nella bocca. հացը պատառ պատառ ընկալով կերակրել՝ լամմալ. խմիչք լեզմ լեզմ խոտրել։

Ψωμίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ψωμός.

Ψωμίσμα (τὸ) = Ψωμός.

Ψωμοκόλαξ - ακος (ὁ) parassito. պատառաքաղ. հացկեր ֆեռնեան, գալ ֆալտա։

Ψωμοπωλεῖον (τὸ) = Ἀρτοπωλεῖον.

Ψωμὸς (ὁ) boccone di pane. հացի պատառ. խմիչ լեզմ։

Ψώρα (ἡ) rogna, scabbia. քոս, բորոտութիւն. ոչոնգ, փիլիխ։

Ψωραλέος - α - ον. scabbioso. բորոտ. ոչոնգոտ։

Ψωρίασις - εως (ἡ) scabbia. բորոտութիւն. ոչոնգ, փիլիխ։

Ψωριάω - ῶ. *M.* άσω. avere la rogna. քոս ունենալ. ոչոնգոտ ելնել։

Ψωρὸς - ά ἢ ὸς - όν. scabbioso. բորոտ. ոչոնգոտ։

Ψωροφθαλμία (ἡ) rogna delle palpebre. ոչնգ թարթիքներու քոս. կոպ ֆոֆոլը։

Ψωρώδης - εος (ὁ, ἡ) scabbioso. բորոտ. ոչոնգոտ։

Ψώχω. *M.* ψώξω. sminuzzare. փշրել, մանրել. ոֆալիմաք, ֆօշրմաք։

Ω.

Ω, ω, ὦ μέγα (τὸ) Omegha (grande O). La ventesima quarta e l'ultima lettera dell' alfabeto greco. Numericamente presa coll' accento al dissopra (ώ) significa otto cento o otto centesimo, e coll' accento al dissotto (ῳ) otto cento mila. Ὦμέγα (մեծ O)։ Ճուռաց այբուբենից քառերորդ յորորդ ու վերջին գիրն է։ Համրանքի կողմանէ վրայի չեչտովը (ώ) կը նշանակէ ութը հարիւր կամ ութը հարիւրերորդ, ու ատկը ընլալու ատեն (ῳ) ութը հարիւր հազար. Ὦ մեծ (մի-յի-ւ O)։ Եռանդի հիւրընկալ հիճկնին իւրմէ պիտոյքներէն վի ան խոնջը գբր։ Ասոր իւրաքանչիւր ընդունելութիւն իմալ իւր (ώ) ներսէսեանը ութիւն իւրաքանչիւր ութիւն իւրաքանչիւր, վի վերյիշեցի օյտաֆը (ῳ), ութիւն իւր պին (800,000).

Ὦ, ἐπιφών. Θαυμαστ. ի զարմանս. Օ՜։ ա՛վ խա՛, հէյ՝։

Ὦ, ἐπίῤῥ. Δ. ἀντὶ Ὡς.

Ὦα. Ἀττ. ἀντὶ —

Ὦα - ας (ἡ) pelle pecorina. 2. collare d'abito. 3. orlo, frangia. ոչխարի մորթ. 2. օձիք. 3. ժապաւէն, ծագ. վերարկուի. 2. խոփ. 3. ընդեզք, տուլ։

Ὠάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὠόν.

Ὠγαθέ, κατ' ἀποστρφ. ἀντὶ Ὦ ἀγαθέ.

Ὠγηγὴν - ένος καὶ

Ὠγηνός-ου ἢ οῦ (ὁ) × Ἰων. ἀντὶ Ὠκεανός.

Ὠδάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὠδή.

Ὧδε, ἐπίῤῥ. = Οὕτως. cosi. այսպէս. պիւլէֆէ։

Ὠδή (ἡ) ode, canto, canzone. տաղ, երգ, խաղ. ղուլիւ, իրայլը, հանդ, իւրտիւ։

Ὠδικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤῥ.) - ικῶς. melodioso. ներդաշնակաւոր. ահնդուկի, իայրիւլի։

Ὠδίν, ῖνος Ὠδίς.

Ὠδίνω. *M.* ινῶ. aver i dolori di parto, esser nelle doglie del parto. 3. desiderare ansiosamente. երկնել, ծնանելու ցաւագրութիւն ունենալ. 2. կարօտիլ փափաքիլ. տերտ ընհտիք օլմաք։ 2. ինքզինքը արդուկնիմաք։

Ὠδὶς - ῖνος (ἡ) dolori di parto, doglie. 2. parto. երկունք, երկունը, ծնանելու ցաւ. 2. ծնանիլը, ծնունդ. տերտ ընհտ։ 2. ծոցրմա, ծօֆլա։

Ὠδοποιὸς (ὁ) autore d' odi, di canti. տաղ երգ յօրինող. ղուլիւ ւրդէն ինը իպէն։

Ὠδὸς (ὁ) cantatore. երգիչ. հանդիպե։

Ὤἰὲ, ἐπιφών. oime! վայ ինծի, ափսո՜ս. հայ՛ֆ՝ նաղէֆ պա՜ս։

Ὠζω. *M.* ὤξω. esclamare per ammirazione o per dolore. զարմանալով կամ ցաւելով պոռալ. ինքնիսկնիդին նախօտ ասըպան հայիքըմաք։

Ὠὴ ἢ Ὠῆ, ἐπιφών. olà! ըշա, ապ. հէյ, դրէ՝։

Ὠθέω - ῶ. *M.* ήσω. spingere, cacciare. հրել, վռնտել. իրնդեք, իօշմաք։

Digitized by Google

Ὠθησις - εως (ἡ) = Ὠθισις.
Ὠθίζω. M. ἰσω. = Ὠθίω. (μσ.) disputare. 2. precipitarsi, lanciarsi.
Ὠθισις - εως (ἡ) καὶ Ὠθισμὸς (ὁ) spinta. 2. contesa, disputa.
Ὠκα, ἐπίῤῥ. velocemente.
Ὠκαλίος - α - ον. veloce.
Ὠκεάνειος - α - ον. dell' oceano.
Ὠκεανίτης - ου (ὁ) καὶ Ὠκεανῖτις - ίδος (ἡ) = Ὠκεάνειος.
Ὠκεανὸς (ὁ) Oceano.
Ὠκίως, ἐπίῤῥ. = Ὠκα.
Ὠκίμινος - η - ον. fatto d' ozzimo.
Ὤκιμον (τὸ) bassilico, ozzimo.
Ὠκιμώδης - εος (ὁ, ἡ) simile all' ozzimo.
Ὠκιστα. πλθ οὐσ. τ. Ὠκιστος - η - ον. ὑπερθ. τ. Ὠκύς. (ὡς ἐπίῤῥ.) ὑπερθ. τ. Ὠκέως.
Ὠκύαλος (ὁ, ἡ) che traversa velocemente il mare.
Ὠκυβόλος (ὁ, ἡ) che lancia de' dardi veloci.
Ὠκυδρομέω - ῶ. M. ἡσω. correre velocemente.
Ὠκυδρομὸς (ὁ, ἡ) chi corre velocemente.
Ὠκυεπὴς - έος (ὁ, ἡ) chi parla rapidamente.
Ὠκύθοος (ὁ, ἡ) = Ὠκύδρομος.
Ὠκύμαχος (ὁ, ἡ) chi combatte con impeto.
Ὠκύμολος (ὁ, ἡ) chi cammina velocemente.
Ὠκύμορος (ὁ, ἡ) che muore o fà morire presto.
Ὠκυπετὴς - έος (ὁ, ἡ) καὶ Ὠκυπέτης - ου (ὁ) che vola rapidamente.
Ὠκυποδέω - ῶ. M. ἡσω. = Ὠκυδρομέω.
Ὠκυπόδης - ου (ὁ) καὶ Ὠκύπους - οδος (ὁ, ἡ) = Ὠκύδρομος.
Ὠκύπτερος (ὁ, ἡ) = Ὠκυπετής.
Ὠκὺς - έος (εἶα - ύ) rapido, veloce.
Ὠκύτης (ἡ) velocità.
Ὠκυτόκειος (- κιος) (ὁ, ἡ) che accelera, facilita il parto.

Ὠκυτόκος (ὁ, ἡ) nato prestamente.
Ὠκύτοκος. βλ. τοκὸς. (παροξ.) chi partorisce prestamente, facilmente.
Ὠλεκρανίζω. M. ἰσω. spingere col cubito (Γαλλ. coudoyer).
Ὠλένη (ἡ) braccio, cubito.
Ὠλένιος - α - ον. del braccio, del cubito.
Ὠλεσίκαρπος (ὁ, ἡ) nocevole a' frutti.
Ὠλεσίοικος (ὁ, ἡ) distruggitore delle case.
Ὄλλυς. Δ. × ἀντὶ Ὁ ἄλλος.
Ὠμαδὶς καὶ Ὠμαδὸν, ἐπίῤῥ. sulle spalle.
Ὠμαχθὴς - έος (ὁ, ἡ) che aggrava, preme le spalle.
Ὠμηστὴρ καὶ Ὠμηστὴς - οῦ (ὁ) omofago, che si ciba di carne cruda. 2. feroce.
Ὠμιαῖος - α - ον. della spalla.
Ὠμίας - ου (ὁ) che ha le spalle larghe.
Ὤμον (τὸ) ὑπερ. τ. Ὦμος.
Ὠμοβόρος καὶ Ὠμοβρὼς - ῶτος (ὁ, ἡ) che si ciba di carne cruda.
Ὠμόβρωτος (ὁ, ἡ) mangiato crudo.
Ὤμοι, ἐπιφών. oimè!
Ὠμοκοτύλη (ἡ) la congiuntura dell' omero.
Ὠμολογημένως, ἐπίῤῥ. d' accordo.
Ὠμοπλάτη (ἡ) (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. πλθ.) le larghe ossa degli omeri.
Ὠμὸς - ὴ - ὸν. crudo. 2. immaturo. 3. crudele.
Ὦμος (ὁ) omero, spalla.
Ὠμοσία (ἡ) = Ὠμοφαγία.
Ὠμόσιτος (ὁ, ἡ) = Ὠμοφάγος.
Ὠμότης (ἡ) crudità. 2. crudeltà.
Ὠμοτοκέω - ῶ. M. ἡσω. partorire avanti del tempo, abortire.
Ὠμοτόκια (ἡ) parto prima del tempo,

Digitized by Google

aborto. ժամանակէ առաջ ծնանիլը, վիժիլը · վոչխարուան եվիվ, գոլտիրմա, օդլան պէլէխրիկ։

᾽Ωμοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce prima del tempo, che abortisce. ժամանակէ առաջ ծնանող, վիժող, ազայ անցընող · վոչխարուան եվիվ գոլտիրան, օդլան պէլէխրիկ։

᾽Ωμότομος (ὁ, ἡ) tagliato immaturo. չհասած՝ խակ կտրըւած · ըլմասած՝ ևիվիլցիկէն վերնիլել։

᾽Ωμοτύραννος (ὁ, ἡ) tiranno crudele. անգութ բռնակալ · գոլըմ գերդաստ։

᾽Ωμοφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. mangiare crudo. հում ուտել · չէյ իեխէք։

᾽Ωμοφαγία (ἡ) il cibarsi di crudo. հում ուտելը · չէյ իեյիք։

᾽Ωμόφαγος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che si ciba di crudo, omofago. հում ուտող · չէյ իեյին · (προπαροξ.) mangiato crudo. հում կերըուած · չէյ իեվիլելի։

᾽Ωμοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare sulle spalle. ուսերուն վրայ կրել · օմոզանափա իոչըմաք։

᾽Ωμόφορος (ὁ, ἡ) che porta o che si porta sulle spalle. ուսերու վրայ կրող կամ կրուող · օմոզափա իոչըմաք իոչըմըչըն. (οὐσ) ᾽Ωμόφορον (τὸ) lo spallino del Vescovo. եպիսկոպոսի ուքիփորան. պիսկոպոս օմոզըմըզը։

᾽Ωμόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - φρόνως. crudele, feroce. վայրագ, գժդեակ · չըմըչէ, խուլաչ։

᾽Ωμῶς, ἐπίῤῥ. crudamente. հում։ չէյ։

᾽Ων, Ἰων. καὶ Δ. ἀντὶ Οὐν. dunque. ապրեմ, անանկ էն է, իոյլէ իոխ, իմիի։

῎Ωνεκα. Δ. × ἀντὶ Οὗ ἕνεκα.

᾽Ωνέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. comprare. գնել · առիլը ալմաք։

᾽Ωνή (ἡ) compra. 2. prezzo. գնելը · 2. գին · առիլը ալմա · 2. պէհա։

῎Ωνημα (τὸ) ciò che vien comprato. գըներուած իրը · առիլը ալընան նէուիք։

῎Ωνησις - εως (ἡ) compra. գնելը · առիլը ալմա։

᾽Ωνητής - οῦ (ὁ) compratore, avventore. գնող, վաճառարգ · առիլը ալըճը, գնըթիէլ։

᾽Ωνητός - ή - όν. comprato. 2. venale. գըներուած · 2. ծախելու · առիլը ալընէլ · 2. առիլէլի։

῎Ωνιος - α ἤ ος - ον. venale. ծախելու · առիլէլի · (οὐσ.) ῎Ωνια (τὰ) merci. վաճառք · ֆրմահ։

῎Ωνος (ὁ) prezzo d' una merce. վաճառքի մը գին · պիր ֆրմահ պէհասը։

᾽Ωογενής - έος (ὁ, ἡ) nato d' uovo. հաւկիթէ ծնած · իումուրթաքան փօղմալ։

᾽Ωοειδής - έος (ὁ, ἡ) ovale. ձուաձեւ, հաւկիթաձեւ · իումուրթա պիչիմինտէ, պիչիմ։

᾽Ωόν (τὸ) uovo. հաւկիթ · իումուրթա։

᾽Ωοσκύφιον (τὸ) tazza ovale. հաւկիթաձեւ ֆիւան · իումուրթա պիչիմինտէ իոա։

᾽Ωοτοκέω - ῶ. *M.* ήσω. fare le uove. հաւկիթ ածել · իումուրթաքան իափմաք։

᾽Ωοτοκία (ἡ) il fare le uove. հաւկիթ ածելը · իումուրթա իափմաչ։

᾽Ωοτόκος (ὁ, ἡ) oviparo. հաւկիթ ածող · իումուրթա իափան։

᾽Ωοφόρος (ὁ, ἡ) che porta dell' uovo. հաւկիթ բերող · իումուրթա կէթիրէն · ἴδε καὶ ᾽Ωοτόκος.

᾽Ωπάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. vedere, guardare. տեսնել, նայիլ · կէօրմէք, պաքմաք։

᾽Ωπή (ἡ) sguardo. նայուածք · պաքըչ։

῎Ωρα - ας (ἡ) cura. հոգ, փայփայ · գայիք, իղդիյմի։

῎Ωρα - ας (ἡ) tempo opportuno, tempo destinato. 2. stagione. 3. il fiore dell' età. 4. bellezza. 5. (μτγν.) ora. գիպուած՝ առհմանուած ատեն, պատահ · 2. տարուայ եղանակ · 3. ծաղիկ սեռք, բերնէք, արբուշք · 4. գեղարուեստ · 5. ժամ · սայաթ՝ գանատխիլի՝ ֆօնտըլմալ վաքի · 2. եյյամ · 3. ինճ կալ · 4. իւղիէլի · 5. ատհաթ։

᾽Ωραΐζω. *M.* ίσω. ornare, abellire. գարդարել, գեղարցկնել · պէզէնտիրմաք, գէօնէլլէնտիրմէք։

᾽Ωραιόμορφος (ὁ, ἡ) = Εὔμορφος.

᾽Ωραῖος - α - ον. tempestivo, opportuno. 2. bello, vezzoso. 3. maturo. պատահ, գիպուած, առհմանը եղող · 2. գեղար, սիրուն, ըռնամիկ · 3. հասուն · օլկուն, գեռնատխիլի, էվրիմտէ օլմն · 2. իւղէլ, էյիքն · 3. օլմուշ, իրիչէյիլ։

᾽Ωραιότης (ἡ) bellezza. 2. maturità. գեղարուեստ · 2. հասունութիւն · իւղէլլէյ · 2. իրիչէյիլլէյ, օլմուշլուք։

᾽Ωραϊσμα (τὸ) ornamento. զարդ · փէզէնկ, պէզէյ · 2. = τῷ

᾽Ωραϊσμὸς (ὁ) abbellimento. զարդարուիլը · փէզէնկլէմէ, պէզէլէնմէ։

᾽Ωραϊστὴς - οῦ (ὁ) ornatore. զարդարող · փէզէնկճի։

᾽Ωραίως, ἐπίῤῥ. opportunamente, a proposito. ի գէպ, յարմար առեն · գէնտուկլէ վրէքլիգա, ալայընա։

᾽Ωρακιάω - ῶ. *M.* άσω. = ᾽Ωχριάω.

᾽Ωρεύω. *M.* εύσω. aver cura, prender cura. հոգալ · իոյլըմաք։

῎Ωρη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ ῎Ωρα.

᾽Ωριαῖος - α - ον. che dura un' ora. ժամ մը տեւող · պիր սահմի տուրէն։

᾽Ωρικὸς - ή - όν. maturo. 2. bello. հասուն · 2. ազար · հրիչէյիլ, օլմուշ · 2. իւղէլ։ — ικῶς, ἐπίῤῥ.

῎Ωριμος (ὁ, ἡ) maturo. հասուն, եղած · հրիչէյիլ, օլմուշ · ἴδε καὶ ῎Ωριος.

᾽Ωριμότης (ἡ) maturità. հասունութիւն · օլմուշլուք, հրիչէյիլլէյ։

῎Ωριος - α ἤ ος - ον. = ᾽Ωραῖος.

᾽Ωρισμένως, ἐπίῤῥ. determinatamente. որոշակի · ճիշդին, քսիկին։

᾽Ωρίων - ωνος (ὁ) orione (costellazione). հայկ համաստեղութիւնը · հէնէօ պուրճաս։

᾽Ωρίως, ἐπίῤῥ. = ᾽Ωραίως.

᾽Ωρογραφία (ἡ) = Χρονογραφία.

᾽Ωρογράφος (ὁ) = Χρονογράφος.

᾽Ωροθετέω - ῶ. *M.* ήσω. = ᾽Ωροσκοπέω.

᾽Ωρολογέω - ῶ. *M.* ήσω. indicar le ore. ժամերը՝ ատենը ցուցընել · ատհրիլէրէ՝ վաքթէ կէօսթէրմէք։

Digitized by Google

Ὡρολογητής - οῦ (ὁ) che indica le ore. ժամերը՝ ասեղը ցուցնօղ · ասհմանաբերի՝ ըստ ինօրինի ։
Ὡρολόγιον (τὸ) orologio. ժամացոյց · ասհմ (ըստ) ։
Ὡρολόγος (ὁ) = Ὡροσκόπος.
Ὡρονομεῖον (τὸ) = Ὡρονόμιον.
Ὡρονομέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ὡρολογέω.
Ὡρονόμιον (τὸ) = Ὡρολόγιον.
Ὡροσκοπεῖον (τὸ) instrumento astrologico per osservare l' ora della nascita di qualcheduno. Աչի մը ծննդեան ժամը գիտնալու համար ասղագրաբանական գործիք · պերճախօս վկայօք ասհմանաբեր ինչ նիւթիս ի գործ ըլլալ · 2. = Ὡρολόγιον.
Ὡροσκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare l' ora della nascita di qualcuno. Աչի մը ծննդեան ժամը գիտնալ · պերճախօս վկայօք ասհմանաբեր ինչ նիւթիս ։
Ὡροσκόπησις - εως καὶ
Ὡροσκοπία (ἡ) osservazione dell' ora natale di qualcuno. Աչի մը ծննդեան ժամը գիտնալը · պերճախօս վկայօք ասհմանաբեր նայում ինչ ։
Ὡροσκόπος (ὁ) osservatore dell' ora natale di qualcuno. Աչի մը ծննդեան ժամը գիտող · պերճախօս վկայօք ասհմանաբեր ինչ նայող · (ὀθ.) oroscopo. ապիտակը · ինչ, ախտեր ։
Ὠρυγή (ἡ) urlo, muggito. կռչտանձուն, մռնդիւն · աղաղակ, ղոչիւն · կենդրդնդիւն ։
Ὤρυγμα (τὸ) καὶ
Ὠρυγμός (ὁ) = Ὠρυγή.
Ὠρυγέ - υγγος (ὁ) zebro (animale). վագանման (կենդանի մը) · վիրտ (պէր նիւղ հայկն) ։
Ὠρυδόν, ἐπίῤῥ. urlando. կռչտանձնդով · աղաղակելով ։
Ὠρόω καὶ Ὠρόομαι. Μ. ύσω - ομαι. urlare, ruggire. կռչտանձնել, մռնդիլ · աղաղակել, կենդրդնդիլ ։
Ὠρύωμα (τὸ Γῥφ. ἀντὶ Ὤρυγμα.
Ὡς. (μορ. ἐπίῤῥηματ. ἢ συνδεσμικ). come, siccome. 2. quanto. 3. incirca, quasi. 4. come! quanto! 5. poichè, giacchè. 6. che (Λατ. quod). 7. acciocchè, onde. 8. quasi, come se. 9. subito che. ինչպէս, արպէս · 2. մըչափ, ինչչափ · 3. իբր, չափ · 4. ինծառ, մրչափ · 5. ինչու որ, վր, արդհետև · 6. թէ · 7. վր, արպէս վր · 8. իբրեւ թէ, կարծես թէ · 9. զայդ ընդ. պես · նոյնպէս, նիգի, նի լինիլ · 2. նի ըլլալ · 3. ըլլալ, հնդամ · 4. նոյնպէս, նի ըլլալ · 5. լինելի, վիրտ, մօտաւ տի · 6. տի · 7. գիտի · լինելիւթի · 8. անդի · 9. հնդամ, օթոպիսին, պէտ ֆիվր · 10. = Εἰς, Πρός, Ἐπί.
Ὡς, ἐπίῤῥ. ἀντὶ τ. Οὕτως.
Ὡσανεί, μόρ. come se. կարծես թէ · անդի ։
Ὡσαύτως, ἐπίῤῥ. egualmente, parimente. միատես եւ, նմանապէս · միպէս ։
Ὡσεί, μόρ. come se. 2. incirca. կարծես թէ, իբր թէ · 2. իբր, չափ · անդի · 2. հնդամ, նոյնպէս, ըստ չափ ։
Ὤσις - εως (ἡ) = Ὠθησις.
Ὡσιωμένως, ἐπίῤῥ. santamente. սրբութեամբ. աչիպէս ։
Ὧσμὸς (ὁ) = Ὤσις.
Ὡσπερ, ἐπίῤῥ. siccome, come. ինչպէս, արպէս · նոյնպէս, նիգի ։
Ὡσπεραναί, Ὡσπερεί, Ὡσπεόσῦν, ἀντὶ Ὥσπερ ἄν εἰ κτλ.
Ὡσταπολλά, ἀντὶ ὡς τὰ πολλά. per lo più. իբր ի բազմօմն · կոյկրէ ։
Ὥστε, σύνδ. che, acciocchè, cosi che. 2. (ἐπίῤῥ.) come. վր, միանգամ վր · 2. ինչպէս, արպէս · վր · կիօղի վր վր · 2 · նոյնպէս, նիգի ։
Ὥστης - ου (ὁ) che rovescia in una sola spinta. Ան հրելով մը տապալող · վր ինկնող տիւնիւն ։
Ὠστίζω. Μ. ίσω. scuotere. ցնցել, վրդմել, տատանել ։
Ὠτακουστέω - ῶ. Μ. ήσω. ascoltare di nascosto, origliare. գաղտուկ մտիկ ընել · կիւլի պնդնիլ, ականջ կօտել ։
Ὠτακουστής - οῦ (ὁ) spia, colui che origlia. լրտես, գաղտուկ մտիկ ընող · լսող, կիւլի պնդնիլն ։
Ὠταλγέω - ῶ. Μ. ήσω. aver dolore d' orecchia. ականջի ցաւ ունենալ · ականջը ցաւիլ ։
Ὠταλγία (ἡ) dolore d'orecchia. ականջի ցաւ · ականջի տաղտուկ · ականջը ցաւիլ ։
Ὠταλγικάω - ῶ. Μ. άσω. = Ὠταλγέω.
Ὠταλγικός - ή - όν. che cagiona dolore d'orecchia. 2. soggetto a' dolori d'orecchia. ականջի ցաւ պատճառող · 2. ականջը ցաւող · ականջի տաղտուկ կրելու · ականջը ցաւիլն ։
Ὠτάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὠτίον.
Ὠτειλή (ἡ) piaga. վէրք, խոց · խոց · 2. = Οὐλή.
Ὠτικός - ή - όν. appartenente alle orecchia. ականջներու պատկանած · ականջները տեսնող ։
Ὠτίον (τὸ) orecchietta. ականջ · ականջիկ ։
Ὠτὶς - ίδος (ἡ) ottarda. 2. scanceria. արտ (թռչուն մը) · 2. գառնուկ · խոյ, նոտ ականջ · 2 · չոփ ։
Ὠτίτης - ου (ὁ) (ϑάκτυλος.) mignolo. ձեռքի · ոտքը գործած ։
Ὠτογλυφὶς - ίδος (ἡ) καὶ
Ὠτόγλυφον (τὸ) stuzzicorecchi. ականջի քրվանդիկ · հիլը ։
Ὠτοκοπέω - ῶ Μ. ήσω. importunare, tarre le orecchia a qualcuno. ժանջ · ականջը խլտրնել · գիշեր ինինչ · խօսք ընելը տալը կրճել · ընչերի վնասել ։
Ὠτοκωφέω - ῶ. Μ. ήσω. esser sordo. խուլ ըլլալ · ականջը ծխիլ ։
Ὠτὸς καὶ Ὠτοὸς (ὁ) allocco (uccello.) (Γαλλ. duc.) բուեղ · գայլատ · խոլա ։
Ὠτότμητος (ὁ, ἡ) che ha le orecchia troncate. ականջները կտրտած · ականջը կտրած ։
Ὠτώεις - εσσα - εν. che ha delle orecchia. ականջ ունեցող · ականջիլ ։
Ὠφέλεια (ἡ) utilità, vantaggio. 2. soccorso. 3. bottino. օգուտ, չահ · 2. օգնութիւն · 3 · աւար, կապտա · ինչ · վերք · 2 · խորշ · 3 · լիութիւն ։
Ὠφελέω - ῶ. Μ. ήσω. giovare, ajutare. օգտիլ, օգնիլ · ինչ նիգի՝ վերք ։

Digitized by Google

ὠφελέω. (πθ.) approfittarsi, ὠφελῶ, ὠφελῆς. ὠφελούμενος ἰδιωτικός.

Ὠφέλημα (τὸ) vantaggio. utilità, profitto. ὠφελεῖν, χωρίς. ὠφέλημα, ἀνωφελής.

Ὠφελήσιμος (ὁ, ἡ) = Ὠφέλιμος.

Ὠφέλησις - εως (ἡ) utilità. ὠφελεῖν. ὠφέλημα.

Ὠφελία καὶ Ὠφελίη (ἡ) = Ὠφέλεια.

Ὠφέλιμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - ίμως. utile, vantaggioso. ὠφεληθῆναι, ἀνωφελής. ὠφέλημα, ἀνωφελῶς, ἀνωφελέστατος.

Ὤφελον - ες - ε, ἀόρ. β. τ. Ὀφείλω. (εὔχρ. κυρ. ὡς ἐπιφών εὐκτ.) il ciel volesse. Ὄφελε Ζεὺς πατὴρ Ἀθηναίη τε καὶ Ἀπόλλων, εἴη τοιόσδε, ἀνωφελής.

Ὠχραίνω. M. ανῶ. render pallido. ὠχρόν ποιῶ. ὠχρασμός.

Ὠχραλέος - α - ον. × ἀντὶ Ὠχρός.

Ὠχραντικός - ὴ - όν. che rende pallido. ὠχρὸν ποιητικός. ἀνωχράντως.

Ὠχράω - ῶ. M. ήσω. = Ὠχριάω.

Ὠχρίας - ου (ὁ) pallido. ὠχρός. ἀνωχρός.

Ὠχρίασις - εως (ἡ) pallidezza. ὠχρὸν γίγνεσθαι. ἀνωχρότης.

Ὠχριάω - ῶ. M. άσω. impallidire. ὠχρὸν γίγνεσθαι. ἀνωχρίασις.

Ὠχροειδής - έος (ὁ, ἡ) pallido. ὠχρός. ἀνωχρός, εἶδος.

Ὠχρόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi pallidi. ὠχρὸν ὄμμα. ἀνωχρόμματος.

Ὠχρός - ά - όν. pallido, giallo. ὠχρὸν. ἀνωχρός, εἶδος.

Ὠχρὸς (ὁ) cicerchia. ἀκαλὴ. ἀγριόλαθυρος. 2. = τῷ

Ὠχρότης (ἡ) pallidezza. ὠχρὸν γίγνεσθαι. ἀνωχρέστατος.

Ὠχρόω - ῶ. M. ώσω. = Ὠχραίνω.

Ὤχρωμα (τὸ) pallore. ὠχρὸν γίγνεσθαι. ἀνωχρέστατος.

Ὤψ - ὠπός (ἡ) × ἀντὶ Ὄψις.

Ὠώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὠοειδής.

Ὠών, γεν. πλθ. τ. Ὠόν.

Digitized by Google

Ἀγάνωτος, (διόρθου.) non lustrato. յայգեաց, յգեայլեցուցած · ի ցրտահարէլ, ի ցրտահարել ։

Ἀγίζω, (πρόσθες.) 2. = Θυσιάζω.

Ἄγκιμα, (ἀφαίρεσον τὸ.) 2. piloto. 2 · կեղծաւոր · 2 · փիսիկի, բիչիչ ։

Ἄγω, (πρόσθες). 3. credere, stimare. կարծել, համարել · ի ցայս՝ ընդ նիւիր ։

Αἰγιβάτης, (πρόσθες.) che monta le capre.

Αἱρέτης - ου (ὁ) καὶ Αἱρέτις - ιδος (ἡ) elettore, che elegge. ընտրող · ի նչիչ ելեալ, գնահատիչ ։

Ἀκρότομος, (πρόσθες.) 2. = Ἀπότομος.

Ἀκύμαντος (ὁ, ἡ) = Ἀκύμων.

Ἀμειδὴς καὶ Ἀμείδητος (ὁ, ἡ) chi non ride, triste. չխնամացող, անմտաբար, սրիկաբար · ի ցրուիչ, ի ցրուած ։

Ἀμφοτεράκις, (πρόσθες.) 2. = Δίς.

Ἀνά (πρόθ.) (πρόσθες.) sopra, sù. վրան, վեր · ի ցուցիչ, ի ցոյց ։

Ἀναιρέω, (πρόσθες.) 4. = Φονεύω.

Ἀναλύω, (πρόσθες.) 2. (ἑλλ. ἢ ἀμτβτ.) = Ἐπιστρέφομαι. 3. = Ἀποθνήσκω.

Ἀνάντης - εος (ὁ, ἡ) acclive. զուա ի վեր, գժաւարին · ի ցուցանել, առաջ ։

Ἀναξαίνω. M. ξανῶ- lacerare di nuovo. նորին պատառել · փիճա ի ցրուցանել ։

Ἀναποδίζω. M. ίσω. retrocedere. ետ ետ երթալ՝ գառնալ · ի ցրտի ի ցրտի ի ցրիւ՝ փախչել · 2. = Κατεξετάζω.

Ἀναπόδισις - εως (ἡ) καὶ Ἀναποδισμὸς - οῦ (ὁ) retrocessione. 2. inquisizione. ետ ետ երթալը՝ գառնալը · 2 · ճիշդ քննութիւն · ի ցրտի ի ցրիւ՝ փախչել · 2 · ի ցրտի ի ցրիւ ի ցրիչ ելեալ ։

Ἀναπόλαυστος (ὁ, ἡ) non goduto. 2. chi non ha goduto. չվայելուած · 2 · չվայելող · փիսիկ ի ցրուիչ ելեալ · 2 · փիսիկ ընչից ելեալ ։

Ἀναφορά, (πρόσθες εἰς τὸ. 2.) վերաբերութիւն, առնչութիւն, ուշիրէ · ի ցուցանել, ի ցուցանելի ։

Ἀνέκλειπτος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - είπτως, καὶ Ἀνεκλιπὴς - ές (ὁ, ἡ) = Ἀνελλιπής.

Ἀνέκπλυτος (ὁ, ἡ) indelebile. անջնջելի · պղծուած, նորին ։

Ἀνιχνεύω. M. εύσω. tracciare. չուգացը եանեւ ինինալ՝ փնտռալ · իւլեալ, ուրջը փիշրել ։

Ἀνόνητος (ὁ, ἡ) = Ἀνωφελής.

Ἀντὶ, (πρόσθες.) 2. contro (Λατ. adversus.) ընդդէմ, դէմ · ի ցրտի ելեալ ։

Ἀντίκλειθρον, (πρόσθες.) grimaldello.

Ἀντιλαμβάνομαι, (πρόσθες εἰς τὸ 3.) difendere. պաշտպանել · հիմնի ինինալ ։

Ἀντίπλαστος (ὁ, ἡ) fatto, formato ad imitazione. արհեստ նմանի՝ ըստ նմանութեան չինած · դիմաքանդ ի ցրտի ելեալ ։

Ἀντίπροικα, ἐπίῤ. (διορθου.) a vilissimo prezzo, quasi per nulla. ետև.

Ἀντοφθαλμέω - ῶ. M. ήσω. guardare in faccia. 2. osare, opporsi. երեսը նայիլ · 2 · յանդգնիլ, գէմ դնել · ի ցրտի ելեալ · 2 · ի ցրտի ի ցրիւ ելեալ ։

Ἀοιδὴ (ἡ) × Ἰων. ἀντὶ Ὠδή.

Ἀοίδιμος (ὁ, ἡ) = Περίφημος.

Ἀοίκητος καὶ Ἄοικος (ὁ, ἡ) disabitato. չբնակուած · աւերի ըլլանալիք, գերեզմանատեղ ։

Ἀπαύγασμα (τὸ) καὶ Ἀπαυγασμὸς (ὁ) splendore, luce. ճառագայթ, լոյս · լինիկ, ելեալ ։

Ἀπειροπλάσιος - α ἢ ος - ον. καὶ Ἀπειροπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) moltiplicato all' infinito. յանհրաւ բազմապատկած · նիշխանութիւն՝ տիրապետութիւն, տէրի ըլլալ ։

Ἀπήμαντος (ὁ, ἡ) = Ἀπήμων.

Ἀποπειρα - ας (ἡ) prova, tentativo. փորձ, ի ցրիչ, խրիչան ։

Ἀπορέω, (πρόθες.) 2. esser privo, mancare, aver bisogno. զուրկ ելլալ · պակսիլ, կարօտիլ · հարստի ալլէք, խուէլիլ · հարստի ալլէք ։

Ἀσθμα, (πρόσθες.) 2. vapore, soffio. շոգի, շունչ · գոլ, նիճիս, ի ցրիչ, ի ցրիչ ։

Ἀτραπὸς (ἡ) sentiero, via. ճամբայ · իղ ։

Βαθύγειος (ὁ, ἡ) che ha la terra feconda, fertile. արգասաւոր՝ պտղաբեր հող ունեցող՝ ի ցրիչ հող ելեալ՝ հարստացող ։

Βά (Βᾶ) ρος - ιδος ἢ ιος (ἡ) battello, vascello. նաւակ, նաւ · ի ցրիչ, կիճ ։

Βαρυπρεπὴς - ἐος (ὁ, ἡ) = Μεγαλοπρεπής.

Βραχυτελὴς - ἐος (ὁ, ἡ) che finisce presto, breve. շատ լաճացող, կարճ · ի ցրիչ ի ցրիչ, ի ցրուած ։

Βρίθω, (πρόσθες.) 4. (μτβτ.) aggravare, deprimere. ծանրացնել, ճնշել · ի ցրտի ելեալ, ի ցրտի ի ցրիչ ։

Γοῦν, σύνδ. almeno. 2. certamente. 3. dunque. գոնէ · 2 · իրաւցնէ, ապրիլիս · 3 · արդեօք · հիչ պիտի ինի · 2 · ի ցրիչ · 3 · ի ցրիչ ինի ։

Δεξιοφύλαξ - ακος (ὁ) chi difende il destro corno dell' esercito. բանակին ալ թեւը պաշտպանող · օրտանոսի առ ի ցրուցանի ի ցրուցանի ։

Δευσοποιὸς (ὁ, ἡ) tintore. ներկիչ, ներկանոցի · պղտիչ ։

Διάγνωσις - εως (ἡ) giudizio, esame. քննասանութիւն, քննութիւն · ի ցրիչ, ի ցրիչ ։

Διασημόω - ῶ. M. ώσω. manifestare, pa-

Digitized by Google

iesare intieramente. գլխովին յօշոտել· բնաջինջ սրոյն՝ ինեղեցուն եղիտ։

Διακατέχω. M. καθέξω. prendere, ritenere fortemente. պինդ բռնել· զօրն բռնիմբ՝ ալը զօտիդ։

Διαῤῥήγνυμι. M. ῥήξω. stracciare, fendere, rompere. պատառել, ձեղքել, կտրել· զօրալորիմբ, խորհրդ, զբրհրդ։

Διαστασιάζω. M. άσω. cagionare dissensione, fazione. երկպառակութիւն՝ ան-միաբանութիւն հանել· զբրդ՝ իրերմէ-ղելել եղբարս։

Διαστατός - ή - όν. separato, dissidente. պառակտած, անմիաբան. յարբնել, իրերմէ-ղել։

Δισύνυχος (ὁ, ἡ) che ha due unghie. երկու եղունգով· իւր իրմէն։

Δολιχόδειρος (ὁ, ἡ) che ha il collo lungo. երկար վզով· ասպան պրանալ։

Δυσδιάθετος (ὁ, ἡ) difficile a disporre. անպատրելի՝ յարմարելը գժալար· նեղասիրտ պերճախ ևմա։

Δυσέκδοτος (ὁ, ἡ) difficile ad affittare o a maritare. վարձելը կամ կարգելը գժալար. տէրոյ վերջին նոյնը նեղասիրտ ևմա։

Δυσημερία - ας (ἡ) disagio, infortunio. պղեսք, ի շտապաւորութիւն· տիճնեղութ, ֆեղտութ։

Δυσθήρατος (ευτος) - ου (ὁ, ἡ) difficile a prendersi nella caccia. որսալը գժալար· ավլարալը ևմա։

Ἐγκολπιος (ὁ, ἡ) che si trova nel seno. գիրկը՝ ծոցը գտնուող· գաղտնաբար՝ գոյնամբ պատրաստուած։

Ἔγκολπος (ὁ, ἡ) sinuoso. ծոց՝ խորշ անեղ ոտ, ծռնատածապատ· փոլաբերը, ելերի ևմա։

Ἐγχραύω. M. αύσω. και Ἐγχράω. M.... applicare, avvicinare con violenza, urtare. բռնի՝ ձարով մերձեցընել, բաղխել· զոր իւր նոնաւորելի, լրիորելի։

Εἰστελέω - ῶ. M. έσω. appartenere (a qualche classe, ordine.) գասի՝ կարգի մէջ) վերաբերիլ պատկանիլ. (տէր պահիմ՝ ծրագրա) գործիքելի օրհն։

Ἐκβολβίζω. M. ίσω. scorticciare. կեղեւել· գաղալը ոսկոր։

Ἐκδειμαίνω. M. ανῶ. και Ἐκδειματόω - ῶ. M. ώσω. = Ἐκφοβέω.

Ἐκκαρπόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. raccogliere i frutti. 2. approfittarsi. պտուղները ժողվել· 2. օգտել, օգտուա տեղանել· ինչևէ իրէն նօգտելու։ 2. գոյոն ևմարհ։

Ἐκλάπτω. M. λάψω. leccare, assorbire tutto. ամէնը լափել, լիցքնել· հեղեղի նալոյքէ պիրերմէ՝ ոսրել։

Ἐκλιμάω - ῶ. M. ήσω. ventilare. հառել (թարիները եւ պլէ)· առատել (պատոյտ վե ոսրը). 2. = Ἐξολοθρεύω.

Ἐκσοβέω - ῶ. M. ήσω. cacciare fuori. գուրս վանեալ· փուրը գոլմել։

Ἐκτρίβω. M. ίψω. fregare fortemente. ամ-ժով շփել· գաղխի իւր ոլորմել· 2. = Ἐξολοθρεύω.

Ἐμμελέτημα (τὸ) esercizio. երեւութիւն. ըեռալի՛։

Ἐμπαιγμός (ὁ) ludibrio. խաղալիք· ոյնա-ճութ, հռիսրելի։

Ἐναποψύχω. M. ύξω. = Ἀποπατέω. (2).

Ἐντηταμένως, ἐπίῤῥ. (μτχ.) distesamente. երկար բարակ ձգաձելով· առատ առատրեա, հանգստութեամբ։

Ἐξαμβλύνω. M. υνῶ. rintuzzare intieramente. գլխովին բթել՝ սկարցընել· պնա-պիսին պեօրելիկի՝ գաղխի-գալ-ղեղիր ոսրելու։

Ἐξικνέομαι - οῦμαι. M. ίξομαι. arrivare, pervenire. 2. ottenere il suo scopo. հասնիլ· 2. կամքը կատարել, միտքը գործը յօրնդիլ· ևրիրելի, երկիւղ։ 2. հասրնալ երկիւղ։

Ἐπάναγκες (τὸ) οὐσ. τ. (ἀχρ.) Ἐπανάγκης. necessario, inevitabile. հարկաւոր, անհրաժեշտ· իրերելը, լրիելի, լրիութիւն։

Ἐπανάγω. M. άξω. portare o portarsi indietro, ritornare. ետ գարձընել կամ գառնալ· իրէն պետիպրիկ ևոյոն պետնալ։

Ἐπικήριος καὶ Ἐπίκηρος (ὁ, ἡ) sottoposto al fato, al destino, mortale, debole, passeggiero. չար առակ ասակ բնիկած, մահկանացու, ակար, անցաւոր. ինձ պատրիա՝ ետերելը վախճանիլ, ելոյթ-մեան, լրիելի, իրելեի։

Ἐπίμοχθος (ὁ, ἡ) = Ἐπίπονος.

Ἐπιστήθιος (ὁ, ἡ) che si trova sul petto. կուրծքի վրայ գտնուող· ինօրնեան ևրիրելի պատրաստած։

Ἐπιστυγνάζω. M. άσω. attristarsi. տրտմիլ· ինչասալնմամբ, ևոնաիլ։

Ἐπισφαλής - ές (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - αλῶς· instabile, incostante. խոտան· երերիկ, վախ օրման։

Ἐπιτιμία (ἡ) = Ἐπιτίμησις. 2. = Αἰδοῖον.

Ἐπιφράσσω (ττω.) M. άξω. turare sopra. վրան խնուլ՝ գցել· ետիսնի՝ ետերելի ըլլալով՝ գաղխի։

Ἐσμός (ὁ) copia, moltitudine. բազմութիւն, ժողով, ղեկտ, ոխրիս։

Εὐῤῥανής - ές (ὁ, ἡ) vivace, robusto. առոյգ, կորովի· պինդ, վանելիկ։

Εὐῤῥάνεια (ἡ) vivacità, robustezza. առոյգութիւն, կորովութիւն· պինդլիկ, պերճլիկ։

Εὔδηλος (ὁ, ἡ) che ha le poppe belle. տղայ ծիծեր ունեցող· կնոջ ևրկիր, երերի պիսիկը։

Εὐδύνη - ης (ἡ) apologia, disquisizione giudiciaria. գատաստանական ըստգատ-վութիւն՝ քննութիւն. երերիկի գնահատ հաղորդի՝ ինգնհգիր։

Εὐόλισθος (ὁ, ἡ) assai lubrico. խիստ լղրծուն· ըսկի գոյնչնաճ. (ὅθ.) = Ἀσφαλής.

Εὔοχος (ὁ, ἡ) che ritiene fortemente. պինդ բռնող· վախ ինանող։

Εὔσπορος (ὁ, ἡ) fecondo, fertile. բերրի-ար, արգասաւոր· պերճիկելի, հասելիր։

Εὔτηκτος (ὁ, ἡ) che si discioglie facilmente. գիւրաւ լուծուող՝ հալող· ծոյ երերիկ։

Εὐτονία (ἡ) vigore, intensità. ուժգնութիւն, առատութիւն· վախելիկ, լիսոպիկ։

Εὔτονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤῥ.) - τόνως. vigoroso, intensivo. ուժգին, առատիկ· վախ վերելի, լիսոպիկ։

Digitized by Google

Εὔφθαρτος (ὁ, ἡ) facile a corrompersi, a guastarsi. ⁊ᵬ·ᵲᵲᵴ ᵴᵲᵲᵲᵲᵲ᾽ ᵴᵴᵴᵬᵴᵴᵲᵲᵲ· ᵬᵲᵲᵴ ᵲᵲᵲᵲᵲᵲ᾽ ᵴᵬᵲᵲᵴ ᵲᵲᵲ·

Ἐφύβριστος (ὁ, ἡ) infame, vilipeso. ᵴᵴᵲᵲᵲᵲᵲᵲᵲᵲ· ᵲᵲᵲᵲᵲᵲᵲᵲᵲ· ᵲᵲᵲᵲᵲᵲ, ᵲᵲᵲᵲᵲᵲ·

Ἔχθιστος (ὁ, ἡ) *ὑπερθ.* (*ἀνμλ.*) τ. *Ἐχθρός.*

Ἐχθίων - ονος (ὁ, ἡ) *συγκ.* (*ἀνμλ.*) τ. *Ἐχθρός.*

Θεότευκτος (ὁ, ἡ) fabbricato, fatto da Dio. ᵲᵲᵲᵲᵲᵲᵲᵲᵲ

Λατος.
Λβαζος.
Ἀγελάξω.
Ἀγέμιστος.
Ἀγίρω.
Ἄγνος.
Ἀγρειφνα.
Ἀγυρτοία.
Ἀδελφολτονία.
Ἄδης.
Ἀεργυς.
Ἀζηγής.
Ἄθελητος.
Ἄθλος.
Ἀθρηψία.
Λἰαγέα - ας
Λἰγδην.
Λἴγὶς.
Λἴθος.
Λἶμα.
Λἰμόδιψος (ὁ, ἡ) (δίψα) κυρ. ἀγγειον.
Λἰμόδοχὸς (ὁ, ἡ)
Λίμος.
Λἰμύελος (ὁ, ἡ)
Λἵρεσις.
Λἰω.
Ἀκση.
Ἀκοσμος.
Ἀκουσμα.
Ἀλεία - ας (ἡ) (ἄλη) = Ἀλιεία.
Ἄλλομαι. Μ. οὖμαι.
Ἄλων.
Ἀμέδυστος.
Ἄμπυξ.
Ἀμφορεύς.
Ἀναβασμος - οῦ (ὁ) = Ἀναβαθμὸσ
Ἄν (κατ' ἀποκοπ. ἐπμ. φων.) αντὶ Ἀνὰ
Ἄν. Θορ. ἀντὶ Ἤν δηλ. τ. Ὅς.
Ἀνελκτος
Ἀνεξεργαστος
Ἄνομος.
Ἄνους - ο
Ἀντιπαθεία.
Ἀντιπροικεὶ
Ἀποθήκη - ῆς.
Ἀποστολος
Ἀπρόσιμοὶ
Ἀρρηζος
Διαῤῥέω (ο) Μ. ρεύσμαι.
Διαττω
Ἐγείρω. Μ. ἐγερῶ
Ἐκπαγλος
Ἐράσμιοσα
Ἐυοσμος
Ἡμίυνος
Ἰερακιδεὺς - έος
Κατάτεχνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)
Παρεγκελευσμαι.
Περικαταῤῥέω. Μ. ρεήσομαι.
Περικλυσμος
Συνηκω

Ἄατος.
Ἄβαζος.
Ἀγελάζω.
Ἀγενεαλόγητος.
Ἀγείρω.
Ἄγνος.
Ἀγρειφνα.
Ἀγυρτεία.
Ἀδελφοκτονία.
Ἄιδης.
Ἀεργής.
Ἀζυγής.
Ἀθελκτος.
Ἄθλος.
Ἀθρυψία.
Λἰγανέη - ης.
Λἴγδην.
Λἰγὶς.
Λἴθος.
Λἶμα.
Λἰμόδιψος (ὁ, ἡ) (δίψος).
Λἰμοδόχος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἀγγεῖον.)
Λἰμὸς ἢ Λἶμος,
Λἰμύλος - η - ον.
Λἵρεσις.
Λἴω.
Ἀκσή.
Ἄκοσμος.
Ἄκουσμα.
Ἀλεία - ας (ἡ) = Ἀλιεία.
Ἄλλομαι. Μ. ἀλοῦμαι.
Ἄλων.
Ἀμίθυστος.
Ἄμπυξ.
Ἀμφορεύς.
— Ἀφαίρεσον.
Ἀν' κτλ.
Ἄν. Δ. ἀντὶ Ἤν. αἰτ. θηλ. τ. Ὅς.
Ἄνελκτος.
Ἀνεξέργαστος.
Ἄνομος.
Ἄνους - ου.
Ἀντιπάθεια.
Ἀντίπροικα.
Ἀποθήκη - ης.
Ἀπόστολος.
Ἀπρόσιτος.
Ἄῤῥιζος.
Διαῤῥέω. Μ. ρεύσομαι.
Διάττω.
Ἐγείρω. Μ. ἐγερῶ.
Ἔκπαγλος.
Ἐράσμιος - α.
Ἐυοσμος.
Ἡμίονος.
Ἰερακιδεὺς - έως.
— — (καὶ ἐπίῤ.) - τέχνως.
Παρεγκελεύομαι.
— — Μ. ρυήσομαι.
Περικλυσμός.
Συνήκω.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google